BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
FONDO GESUITICO
37
43 D
16

Ara 1651

Digitized by Google

JULII POLLUCIS
ONOMASTICI
GRÆCO-LATINI

PARS ALTERA.

B.FONS.AR.

Digitized by Google

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ἝΒΔΟΜΟΝ.

JULII POLLUCIS ONOMASTICI

LIBER SEPTIMUS.

JULIUS POLLUX

Commodo Cæſari S.

HUjuſmodi componentem Librum, non modo multis proſis, & carmine ſcriptis Sermonibus frequenter converſari oportet, ut Plato in Poëmatis, & alibi copioſe tradit: ſed & diſpoſitionis aliquem habitum induere, & diſſimilibus ſimilitudinem inducere. inſuper & ingenii ſolertiam ad examinandi judicium adhibere, neceſſe eſt. Quapropter collaboratorem huic Operi adhibere potui neminem, nullum enim cui revera confidam, habeo: & huic meum omnino adeſſe judicium oporteret.

¹ ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

Κομμόδῳ Καίσαρι χαίρειν.

ΤΟν ταῦτα συντιθέντα τὰ βιβλία, οὐ πολλοῖς ὡμιληκέναι μόνον ἐχρῆν ἐμμέτροις τε καὶ ἀμέτροις λόγοις, ² ὥσπερ ἂν εἴποι ὁ Πλάτων ἔν τε ποιήμασι καὶ χύδην, ἀλλὰ προσθεῖναί τι αὐτοῖς καὶ συντάξεως σχῆμα, ³ καὶ τὸ ἐν τοῖς ἀνομοίοις ὅμοιον. ἔτι δὲ καὶ ἀκρίβειάν τινα ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἔχειν, εἰς βασάνου κρίσιν. τοῦδε εἵνεκα, οὐδὲ συνεργὸν ἐδυνάμην ⁴ ἐπ᾽ αὐτὰ παραλαβεῖν οὐδένα. οὔτε γὰρ εἶχον ὅτῳ πιστεύσαιμι ἐοικότι, καὶ ἔδει πάντως ἑκάστῳ προσεῖναι τὸ ἐμοὶ δοκοῦν.

1 Ἰουλ. Πολ.] Præfatio in MS. nulla. Catalogus vero particulatim ibi aut inſertus contextui, aut margini, ſed literis ob vetuſtatem admodum fugientibus aſcriptus. SEB.

Ἰουλ. Πολ.] Præfatio & Series Capitum in noſtro MS. deſunt, & ſtatim ita incipit cum lemmate, quod caput primum & partem ſecundi continet: Ἀρχὴ τοῦ ζ´ βιβλίου. Περὶ χειροτεχνίας καὶ ὁμοτέχνων, καὶ τοῦ τεχνηθέντος. περὶ τοῦ πωλεῖν. καὶ τί αὐτὰ τὰ πωλούμενα καλεῖται. περὶ πράσεως καὶ τῶν εὐώνων πωλουμένων καὶ τῶν πολλοῦ. καὶ περὶ τοῦ πολλοῦ πωλοῦντος. καὶ περὶ τῶν ἀπράτων, καὶ τοῦ τόπου ἔνθα πωλεῖται. JUNG.

2 Ὥσπερ ἂν εἴποι ὁ Πλ.] Ut *Plato in poëmatis & alibi copioſe* tradit, ita *Interpres*, *invita*, ut ajunt, *Minerva*, alludit auctor ad locum *Platonis* qui extat libr. VII. Legum p. 578. *Edit. Baſil.* τῶν γὰρ πλείστων, inquit, λόγων, οὓς ἐν ποιήμασιν ἢ χύδην (*Pollux* legerat in ſuo Codice, ἔντε π. καὶ χ.) οὕτως εἰρημένους μεμάθηκα καὶ ἀκήκοα, πάντων μοι μετριώτατοί γε εἶναι κατεφάνησαν &c. *inter omnes enim ſermones, quos tam in ligata quam ſoluta ita prolatos novi vel audivi. illi mihi moderatiſſimi viſi ſunt* &c. Unde apparet in Noſtro legendum ἢ, ὥσπερ ἂν εἴ. ὁ Π. *aut, ut Plato dixiſſet*, ἔντε π. κ. χ. cæterum nec præfationum nec capitum deſcriptionem videas in neutro MSStorum, niſi quod iſta fronti hujus libri præmiſſa ſunt in C. A. τάδε ἔνεστι ἐν τῷ ἑβδόμῳ βιβλίῳ τοῦ Πολυδεύκους, περὶ χειροτεχνίας, ὁμοτέχνων, τεχνήματος, πωλεῖν, πωλουμένου, πράσεως καὶ τῶν εὐώνως πωλουμένων, πολλὰ τοῦ πωλοῦντος, καὶ τῶν ἀπράτων, ἢ ἔνθα πωλοῦνται τὰ πωλούμενα, *hæc inſunt libro ſeptimo Pollucis, de artibus manuariis, de iis qui ſunt ejuſdem opificii, de arte, vendendo, vendito, venditione & vili venditis, multa vendente & invendibilibus ac loco ubi venduntur.* KÜHN.

Ὥσπερ ἂν εἴποι ὁ Πλ. ἔν τε π.] *Falckenburgius* ἐν δὲ π. pro ἔν τε π.

3 Καὶ τὸ ἐν τοῖς] *Falckenburgius* καὶ τὸ καὶ ἐν τοῖς.

4 Ἐπ᾽ αὐτὰ] *Falckenburgius* εἰς πάντα.

2 * ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ. | * CAPITA LIBRI SEPTIMI. 2

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, περὶ τεχνῶν ἀγοραίων.	α΄.	*INſunt huic Libro, de artibus forenſibus.*	*Cap.* I
Περὶ τῶν ἐκ τοῦ πιπράσκειν ὀνομάτων.	β΄.	*De nominibus a vendendo ductis.*	II
Περὶ τῶν τὰ πάντα πωλούντων.	γ΄.	*De rerum ſingularum venditoribus.*	III
Περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς τροφαῖς τεχνῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς ἀγγείων, καὶ ἔργων.	δ΄.	*De ciborum artibus, eorum vaſis, & operibus.*	IV
Περὶ ἀρτοποιῶν.	ε΄.	*De Piſtoribus.*	V
Περὶ [5] κρεωπωλῶν.	ϛ΄.	*De carnivendis.*	VI
Περὶ ἰχθυοπωλῶν.	ζ΄.	*De piſcium venditoribus.*	VII
Περὶ ταριχοπωλῶν.	η΄.	*De ſalſamentariis.*	VIII
Περὶ ἐριοπωλῶν.	θ΄.	*De lanarum venditoribus.*	IX
3 * Ὅσα περὶ ταλασίαν, καὶ ἱστουργίαν [6] ὀνομάτων, καὶ ἐργαλείων.	ι΄.	* *Quæcunque circa lanificium, & texturam ſunt nomina, & inſtrumenta.*	X 3
Ὅσα ἀπὸ τοῦ πλύνειν τὰς ἐσθῆτας ὀνόματα, καὶ ἐργαλεῖα.	ια΄.	*Omnia quæ a veſtium lotione nomina dicuntur, & inſtrumenta.*	XI
Ἀπὸ ἐσθήτων ὀνόματα.	ιβ΄.	*Nomina a veſtibus.*	XII
Ἐσθήτων εἴδη.	ιγ΄.	*Veſtium ſpecies.*	XIII
Ἐσθήτων μέρη.	ιδ΄.	*Veſtium partes.*	XIV
Περὶ σκυτίνων ἐσθήτων.	ιε΄.	*De coriaceis veſtibus.*	XV
Περὶ λινῶν ἐσθήτων, καὶ ἀμοργίνων.	ιϛ΄.	*De veſtibus lineis, & amorginis.*	XVI
Περὶ βυσσίνων, καὶ τῶν τοιούτων.	ιζ΄.	*De byſſinis veſtibus, & his ſimilibus.*	XVII
Περὶ τῶν τὰς ἐσθῆτας πιπρασκόντων.	ιη΄.	*De veſtium venditoribus.*	XVIII
4 * Ἀγγεῖα ἐσθήτων.	ιθ΄.	* *Vaſa veſtium.*	XIX 4
Περὶ τῶν τὰ σκύτη ἐργαζομένων.	κ΄.	*De corii apparatoribus.*	XX
Σκυτοτόμων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.	κα΄.	*Coriariorum opera, & inſtrumenta.*	XXI
Ὑποδημάτων εἴδη, καὶ ἰδέαι.	κβ΄.	*Calceorum ſpecies, & formæ.*	XXII
Περὶ μετάλλων, καὶ μεταλλέων, καὶ τῶν τοιούτων ἐργαλείων.	κγ΄.	*De metallis, metalli foſſoribus, & horum inſtrumentis.*	XXIII
Τὰ ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου ὀνόματα.	κδ΄.	*Quæcunque ab auro, argento, ære, & ferro deducuntur nomina.*	XXIV
Περὶ ὑλοτόμων, καὶ ὑλαγωγῶν, καὶ ἀνθρακέων.	κε΄.	*De ligniſecis, ligni vectoribus, & carbonariis.*	XXV
Τεκτόνων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.	κϛ΄.	*Fabrorum opera, & inſtrumenta.*	XXVI
[7] Περὶ οἰκοδόμων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.	κζ΄.	*De ædificatorum operibus, & inſtrumentis.*	XXVII
5 * Ζωγράφων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.	κη΄.	* *Pictorum opera, & inſtrumenta.*	XXVIII 5
Μισθωτῶν ὀνόματα, καὶ ἔργα.	κθ΄.	*Mercenariorum nomina, & opera.*	XXIX
Ὀρνιθευτῶν.	λ΄.	*Aucupes.*	XXX
Θαλαττουργῶν.	λα΄.	*In mari operantes.*	XXXI
Γεωργῶν.	λβ΄.	*Agricolæ.*	XXXII
Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν, κεραμέων, βαλανέων,		*De fictilibus artibus, figulis, balneatoribus,*	

5 Κρεωπώλων. &c.] In vulgatis κρεωπωλῶν, ἰχθυοπωλῶν, ταριχοπωλῶν, ἐριοπωλῶν, ſine dubio ultima circumflexa ſcribendum eſt, quæ accentus depravatio & infra in lemmatibus capitum remanſit. non vero & in MS. fuit commiſſa in lemmate capitis infra ſexti. JUNG.

Κρεωπώλων. &c.] Κρεωπωλῶν, ἰχθυοπωλῶν, ταριχοπωλῶν, ἐριοπωλῶν & infra Segm. 5. μυροπωλῶν pro priorib. κρεωπώλων, ἰχθυοπώλων, ταριχοπώλων, ἐριοπώλων & μυροπώλων in textu emendavimus.

6 Ὀνομάτων, καὶ ἐργαλείων.] Ὀνόματα καὶ ἐργαλεῖα potius ſcribendum puto, erroremque ex compendioſa ſcriptura natum. Sane infra ubi idem lemma capiti præfixum VII. 29. eſt ὀνόματα. Et hic ſequitur eodem modo recte. JUNG.

7 Περὶ οἰκοδόμων] Τὸ περὶ ante οἰκοδόμων, ſi meæ poteſtatis res ſit, deleri jubeam. JUNG.

tinctoribus, pileorum factoribus, plicatoribus, myropolis, candelariis, & aliis artibus tam a faciendo dictis, quam ab ingenioſe operando, & iis quæ a vendendo. Et artes turpes, & quæ apud Platonem artibus convenientia nomina extant. XXXIII

βαπτῶν, πιλοποιῶν, πλοκέων, μυροπωλῶν, λυχνοποιῶν, καὶ ἄλλων τεχνῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ποιεῖν, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ θαυματοποιεῖν, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πιπράσκειν. καὶ αἰσχίους τέχναι. καὶ τὰ παρὰ Πλάτωνι πρόσφορα ταῖς τέχναις ὀνόματα. λγ΄.

6 ## *CAPUT PRIMUM.

De artibus forenſibus.

DE artibus hiſce ſequentibus dices, artes mechanicæ, vel caminariæ. artes forenſes, illiberales, ſordidæ, ſedentariæ, manuariæ, manibus adminiſtratæ. & ut Xenophon dixit, *βαναυσικαί*. Secundum Platonem autem, artes vocabis, Reſarctorias. Manuaria ars, manuum labor, mechanica, mechanicum opus. Manuariam artem exercere, manu operari, mechanicam artem tractare. Artifex manuarius, manu laborans, mechanicus, mechanicam exercens, ſedentarius. * Nam
7 manu victitans, opifex, manuum labore vivens & nutritus, & mechanicam manuariam tractans, minus fortaſſe recipiuntur. Et ejuſdem artis artifices, & Coartifices. Ariſtophanes enim in Gyrtade hoc utitur. Et artis æmulos vocabis. Sed Artis æmulatio, apud Thucydidem ad aliud refertur. Mechanicos vero, etiam Operarios,

*ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΠΡΩ͂ΤΟΝ. 6

[8] Περὶ τεχνῶν ἀγοραίων.

Καὶ μὴν ἐπί γε τῶν ἑξῆς τεχνῶν, εἴποι ἄν τις, τέχναι βάναυσοι, [9] τέχναι ἀγοραῖοι, ἀνελεύθεροι, ἀπειρόκαλοι, ἑδραῖοι, [10] χειροτεχνικαί, χειρουργικαί. καὶ ὡς Ξενοφῶν, [11] βαναυσικαί. [12] εἴποις δ' ἂν κατὰ Πλάτωνα, καὶ [13] δευτερουργοὺς τέχνας. χειροτεχνία, χειρουργία, βαναυσία, βαναυσουργία, χειροτεχνεῖν, χειρουργεῖν, βαναυσουργεῖν. χειροτέχνης, χειρουργὸς, βάναυσος, [14] βαναυσουργὸς, ἑδραῖος. * Τὸ 7
γὰρ [15] ἀποχειροβίωτος, [16] καὶ χειρῶναξ, καὶ χειρογάστωρ, καὶ χειροβοσκὸς, καὶ χειροβάναυσος, [17] ἧττον ἄν τις [18] πρόσοιτο. Καὶ [19] ὁμότεχνοι δὲ, καὶ σύντεχνοι. [20] Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ τούτῳ κέχρηται. καὶ ἀντίτεχνοι ἐρεῖς. [21] ἀντιτέχνησις δὲ παρὰ Θουκυδίδῃ, [22] ἐφ' ἑτέρου εἴρηται. τοὺς δὲ βαναύσους, καὶ [23] ἐργαστῆρας

8 Περὶ τεχν. ἀγ.] C. A. περὶ χειροτεχνίας *de opificio. Gl.* χειροτέχνης *opifex*; textus ita incipit: εἴποις ἂν τέχναι β. ἀγοραῖοι &c. KÜHN.

Περὶ τεχν. ἀγ.] Titulum capitis ex MS. jam attuli. Ipſum caput incipit in MS. Εἴποις ἂν τέχναι βαν. JUNG.

9 Τέχναι] Deeſt in MS. τέχναι. JUNG.

10 Χειροτεχνικαὶ] Χειροτεχνικοὶ MSS. dein C. A. χειρουργικοί. κ. ὡ. Ξ. βαναυσικοί, apud *Platonem* in *Philebo* eſt χειροτεχνικαί. KÜHN.

Χειροτεχνικαὶ] MS. χειροτεχνικοί. alterum eſt ſicut in vulgatis. JUNG.

11 Βαναυσικαί.] Nempe in Oeconomico *Xenopho*: καὶ γὰρ αἵ γε βαναυσικαὶ καλούμεναι καὶ ἐπίῤῥητοί εἰσι καὶ εἰκότως μέντοι πάνυ ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων. & mox βαναυσικὰς τέχνας ἐργάζεσθαι. JUNG.

12 Εἴποις δ' ἂν] Marginale eſt C. A. uſque ad τέχνας. KÜHN.

13 Δευτερουργοὺς] Sic & *Plato* libr. X. Legum: πρωτουργοὶ κινήσεις. τὰς δευτερουργοὺς αὖ παραλαμβάνουσαι κινήσεις σωμάτων &c. JUNG.

14 Βαναυσουργὸς] MS. vitioſe βαναυσουργούς. JUNG.

15 Ἀποχειροβίωτος] Καὶ χειροβάναυσος ἧττον ἄν τις πρόσοιτο. ita C. A. at C. V. προσοίτω. optima eſt lectio C. A. KÜHN.

Ἀποχειροβίωτος &c.] Vocibus tamen χειρῶναξ & ἀποχειροβίωτος utitur ὁ Ἀττικώτατος *Lucianus* in Somnio, ubi Παιδεία ad eum inter alia ait: οἷος γὰρ ἂν ᾖς, βάναυσος καὶ χειρῶναξ καὶ ἀποχειροβίωτος νομισθήσῃ. *Qualis qualis enim fueris, nihil niſi mechanicus artifex, manibus operans, & ex iiſdem victum quæritans cenſeberis.* Etiam ſupra I, 50. χειρώνακτας & χειρογάστορας improbat. quo jure quave injuria Criticorum eſto judicium. Ceterum in *Pollucis* contextu dein legebatur: ἧττον ἄν τις προσίτω, pro quo e MSStis emendavimus ἧττον ἄν τις πρόσοιτο.

16 Καὶ χειρῶναξ &c.] In MS. deſunt καὶ χειρῶναξ καὶ χειρογ. καὶ χειροβοσκός. JUNG.

17 Ἧττον ἄν τις προσίτω.] Supra VI, 200. οὐ γὰρ ἂν προσοίμην. SEB.

18 Προσίτω.] MS. προσοίτω. an πρόσοιτο? utitur libens hac formula. ſupra VI, 200. ſtatim I, 17. Sane προσίτω aliud ſignificare puto: emendaveratque in ſuo codice ad oram *H. Stephanus* προσίτω. JUNG.

19 Ὁμότεχνοι] C. A. καὶ σ. dein καὶ ἀντίτεχνοι ἐρεῖς, quod eſt in margine. KÜHN.

20 Ἀριστοφ. γ.] In MS. deſunt Ἀριστοφ. γὰρ ἐν Γ. τ. κεχρ. JUNG.

21 Ἀντιτέχνησις] *Interpr. artis æmulatio.* extat lib. VII. *Thucyd.* πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους, *magna erat gubernatorum contentio artis & certamen inter ſeſe*, ubi ἀντιτέχνησις ſignificat, *machinationes oppoſitas* ſibi invicem. KÜHN.

Ἀντιτέχνησις] *Thucydideum* vocabulum habes in acri illa pugna Athenienſium & Syracuſanorum lib. VII. Ξυγγρ. πολλὴ μὲν γὰρ ἑκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἐς τὸ ἐπιπλεῖν ὁπότε κελευσθείη ἐγίνετο, πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους. JUNG.

22 Ἐφ' ἑτέρου] C. V. pro ἐφ' ἑτέρου leg. ἐφέρου male. KÜHN.

23 Ἐργαστῆρας &c.] C. A. ἐργατῆρας, σ tamen ſuperſcriptum eſt, ut & κατὰ Ξ. εἰ. KÜHN.

Ἐργαστῆρας &c.] MS. ἐργαστῆρας ἂν κ. Ξ. hoc & ſupra ex *Xenophonte* I, 221. habuiſti, ubi locum ex Oeconomico adnotavi JUNG.

κατὰ Ξενοφῶντα [24] εἴποις. [25] τοὺς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τεχνίτας, φαυλουργοὺς [26] κατὰ Ἀριστοφάνην λέγε. [27] Τὸ δὲ χειροτεχνηθὲν, χειροτέχνημα, χειρούργημα, τέχνημα, τέχνασμα, δημιούργημα, ποίημα, ἔργον, [28] πλάσμα, κατασκεύασμα. [29] Τέχναι δὲ, [30] ἔμπυροι, καὶ ἄπυροι.

ſecundum Xenophontem nominabis. Et indiligentes Artifices, Viles juxta Ariſtophanem vocato. Sed quod manu confectum eſt, manuarium artificium, manuum opus, artificium, artis ſpecimen, opificium, factum, opus, fictile, apparatuſque dicitur. Artes autem aliæ, ignis adjumento: aliæ, ſine igne abſolvuntur.

8

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

[31] *Περὶ τῶν ἐκ τοῦ πιπράσκειν ὀνομάτων.*

[32] Αἱ μὲν ἐκ τοῦ πωλεῖν, πιπράσκειν, ἀποδίδοσθαι, [33] μεταβάλλειν, ἀμείβειν, [34] ἀντικαταλλάττεσθαι, καπηλεύειν, ἀποκηρύττειν, ἐμπωλεῖν. [35] ποιοῦσι δὲ ὀνόματα, [36] πωλητὰς, πρατῆρας, [37] μεταβολέας, καπήλους. [38] τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, σκληρά. [39] Ἰσαῖος δὲ καὶ Ὑπερίδης, τὸν πράτην [40] εἶπον. ἐν τῇ κωμῳδίᾳ [41] ὁ πώλης ὥσπερ καὶ ὁ πρατίας εἴρηται.

* CAPUT II.

De nominibus a vendendo dictis.

Aliæ vero a vendendo dicuntur, vendere, elocare, negociari, permutare, commutare, mercari, promulgare, proſtituere. Et hæc nomina deducunt, venditores, mercatores, propolas, inſtitores: nam quæ ab aliis derivantur, dura ſunt. Iſæus tamen, & Hyperides in Comœdia, Πράτην dixerunt. Unde venditor, πράτης dicitur,

24 Εἴποις] *Salm.* pro εἴποις leg. εἴπῃς. KÜHN.

25 Τοὺς μέντοι] Marginale C. A. uſque ad φαυλουργούς: non ſatis accuratos artifices dixeris φαυλουργούς, omittitur autem, κ. Ἀ. λ. KÜHN.

26 Κατὰ Ἀριστοφ.] In MS. deſunt κατὰ Ἀριστοφ. JUNG.

27 Τὸ δὲ χειροτ.] Titulus adeſt in C. A. περὶ χειρουργήματος, de opere, τοῦ χειρουργοῦ, opificis. KÜHN.

28 Πλάσμα] Πλάσμα in *Gloſſis* redditur, *figmentum*, manuum ſcilicet. KÜHN.

29 Τέχναι δὲ, &c.] Καὶ τέχναι δὲ ἔμπυροι καὶ ἄπυροι ἐρεῖς C. A. KÜHN.

Τέχναι δὲ, &c.] MS. καὶ τέχναι δὲ, ἔμπειροι, καὶ ἄπειροι ἐρεῖς. quo modo medias voculas etiam in MS. *Aug.* fuiſſe adnotavit *Seberus* noſter. Sed vulgata non rejiciam facile. Fuit enim veterum diviſio. Et apud *Philoſtratum* adnotant αἱ ἔμπυροι τῶν τεχνῶν. quales ſunt χαλκευτικὴ, χρυσοχοϊκὴ & ſimiles. Quibus opponuntur illæ quæ igne uſus non habent ἐν τῷ χειρουργεῖν. Et *Xenopho* in Oeconomico de βαναυσικαῖς artibus ait, quod quædam ſint quæ cogant πρὸς πῦρ ἡμερεύειν eos, qui illas exercent, ut & Noſter ſupra I, 64. Et infra X, 13. σκεύη ἔμπυρα καὶ ἄπυρα. Alias de illa voce ἔμπειρος nobis incidit egregius locus *Herodoti*, ubi illa pariter ſine dubio emendanda, ſed in aliam vocem. Libello nimirum de vita *Homeri* cap. 17. initio, χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄνδρες Χῖοι ἔμπειροι ἀπίκοντο ἐς τὴν Φωκαίην. Sic vulgatum eſt: quum omnino ſit ſcribendum ἔμποροι, ut diſerte MS. *Palatinus*, in quo ea vita deſcripta continetur, habet, quam lectionem ibi ad oram *Herodoti* noſtri adnotavi. Quæ ſequuntur in noſtro *Polluce*, ſine titulo in MS. præcedenti ἐρεῖς adnectuntur ita: Ἐκ μὲν τοῦ π. ut & in *Aug.* MS. fuit. JUNG.

30 Ἔμπυροι, καὶ ἄπυροι.] MS. ἔμπειροι, καὶ ἄπειροι. SEB.

31 Περὶ τῶν ἐκ τ. π. ὀ.] C. A. ſimpliciter, περὶ τοῦ πιπράσκειν. KÜHN.

32 Αἱ μὲν ἐκ τοῦ π.] MS. *Aug.* ἐκ μὲν τοῦ π. SEB.
Αἱ μὲν ἐκ τοῦ π.] C. A. ἐκ μὲν τοῦ πωλεῖν. KÜHN.

33 Μεταβάλλειν] MS. μεταβαλεῖν. SEB.

34 Ἀντικαταλλ.] MS. ἀντικαταλάττεσθαι. JUNG.

35 Ποιοῦσι δὲ ὀν.] MS. ποιοῦσιν ὀνόμ. JUNG.

36 Πωλητὰς] MS. πωλητας. accentu eraſo qui ſuper η fuerat collocatus. Et invenitur ſane utroque modo, παροξυτόνωςque ex *Harpocratione* adnotant: alterum tamen oxytonως magis probant viri docti. Sic ſupra III, 124. πωλητής. ubi MS. noſter deficiebat. qui tamen ubi non deficit potius altero modo ut ſupra III, 80. & infra VIII, 99. JUNG.

37 Μεταβολέας] MS. vitioſe μεταβολαίας. JUNG.

38 Τὰ γὰρ ἀπὸ &c.] Margo C. A. incipit τὰ δὲ ἀπὸ τ. ἄ. σκληρά. πλὴν Ἰσαῖος καὶ Ὑπερίδης ὁ πράτης εἶπον. καὶ ἡ κωμῳδία, ὁ πώλης, ὥσπερ καὶ ὁ πρατίας. αὐτὰ δὲ &ct. ita & C. V. legit per omnia. *Interpr.* qui *Hyperidis* neſcio quam *Comœdiam* nobis obtrudere vult, fruſtra eſt. *Gl.* πράτης, *venditor*, *auctor*, *diſtractor*. KÜHN.

Τὰ γὰρ ἀπὸ &c.] MS. τὰ δὲ ἀπὸ τ. ἄ. σκλ. πλὴν Ἰσαῖος, καὶ Ὑπερίδης, ὁ πράτης εἶπον. καὶ ἡ κωμῳδία &c. diſtingue itaque cum *Sebero* noſtro & interpunge poſt εἶπον in vulgatis. Hyperides πράτην vero dixerat ἐν τῷ Συνηγορικῷ ut ſupra Noſter III, 125. JUNG.

39 Ἰσαῖος &c.] Locum hunc mire in ante editis corruptum, (legebant enim, Ἰσ. δὲ καὶ Ὑπ. τὸν πράτην εἶπον ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ὁ πωλῶν, πράτης εἴρηται.) MSStorum beneficio emendavimus ita: Ἰσαῖος δὲ καὶ Ὑπερίδης, τὸν πράτην εἶπον. ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ὁ πώλης ὥσπερ καὶ ὁ πρατίας εἴρηται.

40 Εἶπον ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.] Εἶπον. ἐν τῇ κωμ. SEB.

41 Ὁ πωλῶν, πράτης εἴρηται.] Illa ὁ πωλῶν, πράτης εἴρηται, corrupta quis facile ſuſpicetur. actum enim jam fuit de πράτης ex *Iſæo* & Hyperide. Et hæreremus itaque nec extricaret ſe ullus facile. niſi noſter MS. egregie ſubveniret, qui ita habet etiam auctius: ὁ πώλης. ὥσπερ καὶ ὁ πρατίας. αὐτὰ &c. quæ profecto comica ſunt, ſi ulla alia. Et quamvis hæc facile ſe ipſa probent, addamus tamen illud πώλης purum putum *Ariſtophanicum* eſſe: *Suidas*: Πώλης Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει· παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. οἷον προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης. vin locum ipſum? En tibi omnia iſta ex Ἱππεῦσιν Comici, non ita longe a principio:

Ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίνεται,
Ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
N. Εἷς οὑτοσὶ πώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.
Δ. Μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
N. Δύο τώδε πώλα, καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν;

& cætera quæ nimis longum adſcribere. aliquot ver-

Res vero ipſæ vendendæ, merces, venalia, vecturæ precium. Mercimonia vero, Iſæus dixit: quemadmodum Xenophon,
9 Vectigal, Venditio, Pigmentaria. • Sed & per participia dicuntur, vendenda, veneunda, negocianda, promulganda, elocanda, ſed hoc ambiguum eſt. Et res ipſæ venditio, mercatura, inſtitoria, promulgatio, negociatio, permutatio, locatio. Et Πώλησις, dixit Xenophon. Tum & promulgatum eſt, dices, addictum eſt, permutatum eſt. Dices etiam, vendita,
10 venerunt, divendita ſunt. • Plato autem

[42] Αὐτὰ δὲ τὰ πιπρασκόμενα, [43] πώλημα, ὤνια, [44] ἀγώγιμα. [45] πράσιμα δ' Ἰσαῖος εἴρηκεν, ὥσπερ Ξενοφῶν, [46] φόρτον, ἐμπώλημα, [47] ῥῶπος, γέλγη. • Λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τῶν μετο- 9
χῶν, τὰ πωλούμενα, τὰ πιπρασκόμενα, τὰ καπηλευόμενα, τὰ ἀποκηρυττόμενα, τὰ ἀποδιδόμενα. ἔστι δὲ τοῦτο ἀμφίβολον. Καὶ τὰ πράγματα, [48] πρᾶσις, καπηλεία, [49] καπηλική, ἀποκήρυξις, [50] μεταβολή, [51] μεταβλητική, ἀπόδοσις, [52] ἐμπωλή. καὶ πώλησις δέ, [53] Ξενοφῶν εἶπεν. ἀλλὰ καὶ ἀποκεκήρυκται ἐρεῖς, καὶ [54] ἀποδέδοται, [55] καὶ μεταβέβληται, [56] καὶ κεκαπήλευται. λέγοις ἂν τὰ πραθέντα, καὶ πέπραται, [57] καὶ ἐμπέπραται. • Πλάτων δὲ ἐν 10

ſibus interjectis, iterum: πόθεν οὖν ἂν ἔτι γίνοιτο πώλης εἷς μόνος; Alterum πρατίας vel ex forma ſe commendare poteſt. Sic ſupra reſtituebamus applaudente *Salmaſio* noſtro, βαδισματίας III, 92. Nec, ſi noſtri lexicographi forte illud omiſerunt vocabulum, *Heſychius* quoque omiſit, apud quem habes: πρατίας, ὁ τὰ δημόσια πωλῶν καὶ κηρύσσων. *Salmaſius* noſter ita mihi reſpondit: *Quæris an alicubi extet* πρατίας. *ubi ſane extet ignoro. nec illud quod affers* βαδισματίας, *eadem forma factum eſt. nam ſexcenta ſunt ſimilia, ut* χωματίας, *a* χῶμα, κυματίας *a* κῦμα, βαδισματίας *a* βάδισμα, *& alia quamplurima. at* πρατίας *non ita eſt. nam a* πράτης πρατίας *factum, ſi* πρᾶμα *diceretur, etiam* πραματίας *locum haberet. Puto tamen verum eſſe* πρατίας. *niſi forte verius* πρασίας *a* πρᾶσις. *multa nomina propria ab hujuſmodi vocibus formata reperies, ut* λυσίας *a* λύσις, μνησίας *a* μνῆσις, *& alia non pauca. & melius mea quidem ſententia & magis* κατὰ τὸ ἀνάλογον *fuerit* τὸ πρασίας, *quam* πρατίας. *nihil temere tamen adſirmarim.* Si poſt eruditiſſ. amicum denuo licet addere, quid mihi videatur, πρατίας dico magis placere; cauſam non dico, *Heſychium* tamen & MS. id firmare ajo. JUNG.

Ὁ πωλῶν, πράτης εἴρηται.] Ὥσπερ πώλης ὁ καὶ ὁ πρατίας e MSStis pro prior. edit. ὁ πωλῶν, πράτης legit jam Noſtri textus.

42 Αὐτὰ δὲ τὰ π.] C. V. αὐτὰ δὲ &c. C. A. præmiſſo titulo, περὶ πιπρασκομένων, τὰ δὲ πιπρ. ἀγώγιμα, πράσιμα, φόρτος, ἐμπ. Καὶ τὰ πράγματα &c. KÜHN.

43 Πώλ. ὤν.] Deſunt in MS. πώλ. ὤνια. JUNG.

44 Ἀγώγιμα.] Pro ἀγώγιμα MS. ἀγώγημα. JUNG.

45 Πράσιμα] Πράσιμα *Xenophonteum* eſſe ſupra quoque indicavit III, 127. deſunt autem in MS. δ' Ἰσ. εἰρ. ὥσπ. Ξεν. JUNG.

46 Φόρτον &c.] MS. φόρτος. SEB.

Φόρτον &c.] MS. φόρτος, ἐμπώλημα. Sequentibus omiſſis uſque ad Καὶ τὰ &c. JUNG.

47 Ῥωποστελγῆ.] Haud dubitem legere ῥῶπος, γέλγη. quæ duæ voces ſupra etiam III, 127. SEB.

Ῥωποστελγῆ.] Leg. ῥωπογέλγη, vel diviſim, ῥῶπος, γέλγη, λέκιθος, γρυμαῖαι, γρύτη, γέλγη ſunt *quiſquiliæ mercium*, ut *fractum milium*, *tunica ceparum* & id genus alia. vide etiam *Heſychium* in voce γέλγη, etiam *Salmaſ.* vocem dividendam cenſet. ἐπὶ τὰ γέλγη ἀπαντᾶν *occurrere in foro ſcrutario Lucianus* ridet in *Lexiphane*, nec minori riſum digna ſunt quæ ibi affert *Burdelotius*. KÜHN.

Ῥωποστελγῆ.] Illud vulgatum ῥωποστελγῆ facile aſſentior *Sebero* noſtro corruptum eſſe, & emendandum eſſe ῥῶπος, γέλγη, ut ſupra fuit III, 127. *H. Stephanus* ſaltem adſcripſerat ſuo codici ſupra I, 99. ῥῶπος. Habes & apud *Heſychium*, γέλγη, ὁ ῥῶπος. & γελγοπωλεῖν, ῥωποπωλεῖν, παντοπωλεῖν. quamvis corrupte ibi editum ſit, γελγεοπωλεῖν, ῥωπωλεῖν. vide & Noſtrum infra VII, 198. & IX, 47. ubi quoque περὶ τὰ γέλγη. JUNG.

Ῥωποστελγῆ.] Ῥωποστελγῆ monſtroſe legebant prior. edit. veram autem lectionem ῥῶπος, γέλγη textus noſter e MStis jam exhibet. Corruptus etiamnum eſt & *Heſychius* in voce Ῥῶπος, ait enim: Ῥωπός, ῥωπικόν, ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιος, ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος ἤγουν ὁ φόρτος, μίγματα, χρώματα &c. pro quibus Amicus quidam meus me legendum docuit: Ῥωπος, ῥωπικός, ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιος. ὁ γὰρ ῥῶπος λεπτὸς φόρτος, ἤγουν μίγματα, χρώματα &c. Ceterum *Falckenburgius* habet ῥῶπος γέλγοι, quorum prius probum, alterum non item.

48 Πρᾶσις] MS. πράσις. JUNG.

49 Καπηλική, ἀποκ.] C. A. ſublata diſtinctione jungit, καπηλικὴ ἀποκήρυξις. KÜHN.

50 Μεταβολή] Deeſt μεταβολὴ in MS. & ἀπόδοσις. JUNG.

51 Μεταβολητική] C. A. μεταβλητική, ἐμπωλητική, πώλησις &c. MSS. *Salmaſ.* etiam μεταβλητική. *Plato* in *Sophiſta* τὴν ἀγοραστικὴν dividit in αὐτοπωλικὴν & μεταβλητικὴν, quæ ab aliis opificibus facta emit venditque aliis. KÜHN.

Μεταβολητική] Pro μεταβολητικὴ MS. habet μεταβλητική. quod vel propter *Ariſtotelem* recipiamus, e quo id vocabulum aliquoties obſervant. JUNG.

Μεταβολητική] Μεταβλητικὴ repoſui pro prior. μεταβολητική.

52 Ἐμπωλή.] Ἐμπολή. SEB.

Ἐμπωλή.] Pro ἐμπωλὴ mallem legere ἐμπολὴ uti *Heſychius* agnoſcit: Ἐμπολή, κέρδος, οἱ δὲ τὰ φορτία ἢ τὴν ἀργυρικὴν ἀλλαγήν.

53 Ξενοφῶν] Sic & ſupra III, 124. JUNG.

54 Ἀποδέδοται] C. A. καὶ κεκαπ. πραθέντα, κ. πέπραται λέγοις ἄν. Πλάτων δὲ καὶ πωληθέντα πωλοῦσι, πάλιν οἱ κάπηλοι addendum ex *Platone*. nam ibi docet quinam dicantur Græcis κάπηλοι. poſtea pergit idem Codex: ἀξίως πιπράσκεται τὰ ἐν. κ. λ. ἐπεὶ. KÜHN.

55 Καὶ μεταβέβλ.] In MS. deſunt καὶ μεταβέβλ. JUNG.

56 Καὶ κεκαπ.] Pro καὶ κεκαπήλευται, MS. mendoſe καὶ καπήλευται. & poſtea ordine alio: τὰ πρ. καὶ πεπρ. λέγοις ἄν. JUNG.

57 Καὶ ἐμπέπραται.] Καὶ ἐμπέπραται &c. πωλοῦσι. cum mediis deſunt in MS. exceptis his quæ MS. habet πωληθέντα δὲ καὶ πωλοῦσιν Πλάτων εἶπεν. Locus *Platonis* in Politico alias & hodie ita legitur, ut hic vulgo. Totus is eſt. καί, ait Hoſpes, μοι δοκεῖ τῇ δίχῃ. καθάπερ ἡ τῶν καπήλων τέχνη τῆς τῶν αὐτοπωλῶν διώρισται τέχνης, καὶ τὸ βασιλικὸν γένος ἔοικεν ἀπὸ τοῦ τῶν κηρύκων γένους ἀφωρίσθαι. *Socrates*: Πῶς; Hoſpes: Πωληθέντα που πρότερον ἔργα ἀλλότρια παραδεχόμενοι, δεύτερον πωλοῦσι πάλιν οἱ κάπηλοι &c. JUNG.

τῷ Πολιτικῷ φησι, Πωληθέντα που πρότερον ἔργα ἀλλότρια παραδεχόμενοι, δεύτερον πωλοῦσι. [58] Καὶ ἀξίως μὲν πιπράσκεται τὰ εὔωνα, καὶ λυσιτελῶς. καὶ ἐπευωνισμένα, καὶ [59] ἀντίπροικα, καὶ ἀντ' οὐδενός. Τὰ δὲ τίμια, [60] ἔντιμα, [61] ἐπὶ πολλῷ τετιμημένα. λέγοις δ' ἂν, καὶ ἐπιτέτανται αἱ τιμαὶ αὐτῶν. καὶ ὁ πιπράσκων ἐπέτεινε, καὶ ἐπετιμᾶτο. Τὰ δὲ μήπω πεπραμένα, [62] ἄπρατα. ὡσαύτως καὶ τὰ μὴ πιπρασκόμενα, [63] ὡς ἄπρατος ἀνὴρ, ὁ μὴ πιπράσκων ἑαυτόν.

11 * [64] Καὶ ὁ μὲν τόπος, ὅπου πιπράσκουσι, [65] πωλητήριον ἂν καλοῖτο. καὶ ὡς παρ' Ἡροδότῳ, [66] πρατήριον. Καὶ κύκλοι δὲ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται, ἐν οἷς [67] ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα, [68] ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὤνια. [69] Ἐφ' ὃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ δοῦλοι πιπράσκονται, τοῦτο τράπεζαν Ἀριστοφάνης καλεῖ. μονοπώλιον δὲ, Ὑπερίδης εἴρηκεν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφῶντος. οἱ δὲ ἄλλοι, μονοπωλίαν. [70] Ὁ δὲ τοῖς πιπράσκουσι προξενῶν,

in Politico inquit, Antea venditas res & alienas aſſumentes, vendunt denuo. Et digne quidem vendit vilia, & viliter. & vendibilia, & æquo precio compenſata, & pro nihili. Cariora vero, precioſa, magni æſtimata. Dices quoque, horum precia aucta ſunt, & venditor adjecit precio. & pluris æſtimavit. Sed quæ nondum addicta ſunt, invendita dicuntur: ſimiliter & quæ vendenda non ſunt, utpote Vir invenditus, qui ſe non precio addicit. * Locus porro in quo 11 vendunt, forum dicetur. Et ut apud Herodotum eſt, Venditorium. Et Circi in Comœdia dicuntur, ubi mancipia venduntur: fortaſſis & reliqua, quæ venalia ſunt. Sed partem quam ſervi conſcendentes venduntur, * hanc Ariſtophanes Menſam vocat. Monopolium vero, Hyperides contra Ariſtophontem appellavit: alii autem, monopoliam. Cæterum qui vendentibus uſuram prætendit,

58 Καὶ ἀξίως] MS. ἄξια. SEB.

Καὶ ἀξίως] Pro καὶ ἀξίως, MS. habet καὶ ἄξια. *Heſychius:* Ἄξιον, εὔωνον. vid. plura apud *Suidam.* Et ſic illo ἄξια uſum incidit *Lucianum* Dialogo *Mercurii* & *Charontis* ἐν τοῖς Νεκρικοῖς. ubi *Mercurius* & *Charon* rationes putant, interque alia ſe ceram pro reficienda ſcapha, & clavos cum fune, ἅπαντα δύο δραχμῶν emiſſe ait *Mercurius.* ad quæ *Charon*, εὖγε ἄξια ταῦτα ὠνήσω. Sic enim ſcribendum, non ut editur ὀνήσω. Immo Noſter quidem ipſe. ſupra III, 125. ἄξια πιπράσκουσιν. adeo ut hic MS. lectionem malim. JUNG.

Καὶ ἀξίως] *Vili pretio*, ſic & ἄξια vocant Attici ea quæ vili pretio emuntur, *Lucian. Dial. Mort. Merc.* & *Char.* εὖγε ἄξια ταῦτα ὠνήσω, quæ verba male vertuntur in edit. *J. Benedicti: Recte ſane hæc juſto pretio emiſti*, cum debuiſſent ita verti, *recte ſane, hæc vili pretio emiſti. Theophr. Char.* de *Garrul.* ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ *frumenta in foro vili veniſſe pretio.* Et ſic forte quis capiat *Eupolidis* illa in *Taxiarchis* apud *Ammonium* in Ἀμυγδαλῆ.

Δίδου μασᾶσθαι ἀξίας ἀμυγδάλας.

Verum legendum ibi ajo non ἀξίας ſed Ναξίας, teſtis tibi locuples ſit *Athenæus* lib. II. cap. 12. quem vide. *Thom. Eclog.* Ἀξιώτερον εἴπῃς οὐ πλείονος τιμῆς ἄξιον. κοινότερον γάρ, οὐδὲ εὐωνότερον. ad quem locum hujus ſignificationis & alia ex *Ariſtoph.* exempla adducit Clar. *Lamb. Bos*, quibus hæc addere potes.

59 Ἀντίπροικα.] *Heſych.* ἀντίπροικα, τὰ ἐπώνυμα (leg. τὰ ἐπώνια), ἰσόπροικα. vult duplicem vocis ſignificationem indigitare; primum enim ea, quæ emptis aliis ut corollarium gratis ſuperaddita. a προῖκα gratis, aut vectigal pro mercibus ſolutum. deinde etiam, dicuntur ἀντίπροικα quæ loco dotis dantur, vel pro dote oppignerantur. KÜHN.

Ἀντίπροικα] In ἀντίπροικα corrige *Heſychium*, apud quem eſt, ἀντίπροικα, τὰ ἐπώνυμα καὶ ἰσόπροικα. Scribendum enim εὔωνα, vel ἐπευωνισμένα. viſum idem & *H. Stephano* in Theſauro. JUNG.

Ἀντίπροικα] *Heſychius* ἀντίπροικα, τὰ ἐπώνυμα, καὶ ἰσόπροικα, ubi amicus quidam legendum conjicit ἐπεύωνα pro ἐπώνυμα quomodo & ἐπευωνίζειν vili pretio vendere eſt apud *Baſil.* Hom. κατὰ τοκιζόντων: τί οὖν ὅτι μικρὸν ὕστερον ἄλλος αὐτὰ προκομίσει καὶ ἀποκηρύξει τὰ σά, καὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σοῖς ἐπευωνίζειν αὐτὰ διαθήσεται.

60 Ἔντιμα &c.] C. A. καὶ ἐπὶ π. τ. ἐπιτέτανται &c. KÜHN.

Ἔντιμα &c.] MS. ἔντιμα ἐπὶ πολλῷ, ἐπιτετιμημένα, καὶ ἐπιτέτανται &c. JUNG.

61 Ἐπὶ πολλ. τετ.] MS. ἐπιτετιμημένα. SEB.

62 Ἄπρατα] Ἀπρασία dixit *Demoſthenes* Orat. I, contra *Aphobum.* KÜHN.

63 Ὡς ἄπρ.] In MS. deſunt ὡς ἄπρ. ἀν. ὁ μ. π. ἑ. JUNG.

64 Καὶ ὁ μὲν &c.] In C. A. eſt titulus περὶ τόπου πιπρασκομένων. KÜHN.

65 Πωλητήριον &c.] C. A. πρατήριον. poſt margo, καὶ κύκλοι uſque ad ἀνδράποδα. Locum hunc in ſuo Lexico tranſcripſit *Phavor.* quem etiam videas. KÜHN.

Πωλητήριον &c.] MS. πωλητήριον καὶ πρατήριον. omiſſis ἂν καλ. & ὡς π. Ἡ. De his κύκλοις & *Suidas*: κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντό τινες. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιεστάναι τοὺς πωλουμένους. Vendebantur tamen & alia ibi, ut vulgo additur hic; & infra videas X, 18. Locus *Herodoti* eſt *Polymnia* cap. 23. & ſupra, ni fallor, indicatus III, 126. JUNG.

66 Πρατήριον.] Supra III, 126. SEB.

67 Ἐπιπρ. &c.] Pro ἐπιπρ. MS. habet πιπράσκονται. & deſunt in MS. mox ἴσως κ. τὰ &c. μονοπωλίαν cum mediis. JUNG.

68 Ἴσως καὶ τὰ λ.] *Phavorin.* ἴσως δὲ κ. τ. λ. ſed a C. A. abſunt hæc uſque ad μονοπωλίαν. dein titulus, περὶ τοῦ προξενοῦντος de *proxeneta qui & paratius* inter ementem & vendentem. KÜHN.

69 Ἐφ' ὃ δὲ ἀναβ. &c.] De conſuetudine iſta ſervos vendendi & emendi de lapide vid. *Brodæum* VI. Miſcell. 5. JUNG.

70 Ὁ δὲ τοῖς πιπρ. &c.] Hic pergit MS. noſter & novum incipit caput, prolixo titulo præfixo iſto: Περὶ τοῦ ὑποπροξενοῦντος, καὶ τοῦ δεύτερον πιπράσκειν, καὶ τῶν τοῦτο ποιούντων. περὶ τῶ (ſcribendum τῶν) δεύτερον πιπρασκομένων, καὶ τοῦ ἀναδοθέντος. περὶ τοῦ ἐκ δημεύσεως πραθέντος, καὶ τοῦ σὺν ἄλλῳ πραθέντος, καὶ τοῦ ἀνατιμᾶσθαι. καὶ περὶ ἀλωνήτων. περὶ τῶν καταβαλλομένων, ὑπὲρ τῶν πωλουμένων, καὶ τοῦ πολλὰ ὠνουμένου. Ubi neſcio an non erratum Scribæ illud ὑπο-

Pro-

Proxeneta, ſecundum Dinarchum, & Iſæum dicitur:
12 * hunc autem, Ariſtophanes Propolam vocavit. & Prævenditorem, Plato. Lyſias vero hos quidem Antivenditores: eos vero qui cum aliis vendunt, Mercimoniorum Collegas vocat. Aliquid autem vendere ſecundo, revendere vocabis, & reæſtimare. Et ipſum opus revenditio. Et hoc facientes, revendentes & revenditores dicuntur. Tum quæ vendita denuo ſunt, revendita, ſecundo æſtimata, rurſum addicta, denuo permutata. Et qui hoc facit, Revenditor dicetur.
13 * Quod vero poſt venditionem additur, Corollarium aliquis dicere poterit, ſecundum Thucydidem dicentem, Ne Platæa corollario careat. Porro quæ publicando venduntur, publicata.

[71] προπράτωρ, ὡς Δείναρχος καὶ Ἰσαῖος. * προπώλην δὲ Ἀριστοφάνης αὐτὸν εἶπε, καὶ [72] προπωλοῦντα Πλάτων. [73] Λυσίας δὲ, τούτους μὲν [74] προπράτας, τοὺς δὲ σὺν ἄλλοις [75] πιπράσκοντας, συμπράτας. [76] Τὸ δὲ δεύτερόν τι πιπράσκειν, ἀναπωλεῖν ἐρεῖς, καὶ ἀναπιπράσκειν. καὶ τὸ ἔργον, ἀνάπρασις, καὶ τοὺς τοῦτο ποιοῦντας, ἀναπιπράσκοντας, [77] καὶ ἀναπωλοῦντας. Καὶ τὰ δεύτερον πιπρασκόμενα, ἀναπωλούμενα, ἀναπιπρασκόμενα, παλίμπρατα, [78] παλίμπωλα. καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, [79] παλίμπωλος, παλιγκάπηλος. 12
* Τὸ δὲ μετὰ τὴν [80] πρᾶσιν ἀποδοθὲν, [81] ἀνάδοτον ἄν τις εἰπεῖν δύναιτο, εἰπόντος Θουκυδίδου, Μὴ ἀνάδοτος εἴη [82] Πλάταια. Τὰ δὲ ἐκ τοῦ δεδημεῦσθαι πιπρασκόμενα, [83] δημιόπρατα. 13

προξενοῦντες, & quiſquis illorum lemmatum auctor tantum προξενοῦντες ſcripſerit. Corrige dein ἀλωνήτων, & dele interpunctionem poſt καταβαλλομένων. Nunc ad noſtrum contextum vulgatum revertamur. Et de hujuſmodi hominum genere, quorum opera utebantur ad reperiendum emptorem vid. eruditiſſimum *Caſaubonum* Comm. ad *Theophraſti* Charact. ad cap. περὶ ἀκαιρίας, non procul ab initio, ubi e *Polluce* noſtro adpellationes has varias citat & *Platonis* locum e XII. de Legibus adfert, in quo, ἐγγυητὴς μὲν δὴ καὶ ὁ προπωλῶν &c. redditque ita, *Fidejuſſor eſto, qui rem alienam vendit* &c. Ceterum MS. noſter hic aliter plane habet, vocula auctior, & aliquot etiam decurtatior, ita nimirum: προπράτωρ, προπρατήρ. προπωλὴν (ſed accentu eraſo) δὲ Ἀριστοτέλης αὐτὸν &c. ubi *Ariſtoteli* tribuit MS. quod *Ariſtophani* vulgatus. non recte ut dico infra VII, 60. De voce *Propola*, alias vide *Scaligeri* Comm. in *Culicem*, ubi *Turnebum* refutat, qui cenſet *propalam* dicendum. JUNG.

71 Προπράτωρ] Vid. *Caſaub.* Comm. in *Theophr.* Charact. pag. 252. SEB.

Προπράτωρ] C. A. προπρατὴρ ἐν προπώλην Ἀριστοτέλης εἶ. etiam C. V. leg. Ἀριστοτέλης & ita MSS. *Salm.* quorum unum perperam προπάτωρ legit. KÜHN.

72 *Propolam*] Vide quæ hac de voce explicat *Joſeph. Scaliger* Comm. in *Culicem* pag. 42. SEB. 2.

73 Λυσίας δὲ, τοὺς μὲν] C. A. Λυσίας τούτους &c. KÜHN.

Λυσίας δὲ, τοὺς μὲν] MS. Λυσ. δὲ τούτους μὲν &c. JUNG.

Λυσίας δὲ, τοὺς μὲν] Τούτους pro τοὺς in textu emendavit Cl. *Kuhnius.*

74 Προπράτ.] MS. πράτας. SEB.

75 Πιπράσκ.] C. V. συμπιπράσκοντας. KÜHN.

Πιπράσκ.] MS. συμπράσκοντας pro πιπρ. credo errore ſcribæ. JUNG.

76 Τὸ δὲ δεύτερόν τι] Titulus in C A. περὶ τοῦ δεύτερον πιπράσκοντος, etiam τι poſt δεύτερον abeſt. poſt ἀναπωλεῖν extat, καὶ τὰ δεύτερα π. &c. KÜHN.

Τὸ δὲ δεύτερόν τι] In MS. deeſt τι. JUNG.

77 Καὶ ἀναπ.] In MS. deſunt καὶ ἀναπωλοῦντας. Paullo poſt MS. δευτέρα habet. JUNG.

78 Παλίμβολα] MS. παλίμπωλα. quæ dictio mox in maſc. alio ſenſu. SEB.

Παλίμβολα] C. V. & *Salm.* MSS. παλίμπωλα, quod firmatur ſequenti, παλίμπωλος. KÜHN.

Παλίμβολα] Pro παλίμβολα, MS. noſter ſicut *Aug.* παλίμπωλα habet. Vulgatum quidem παλίμβολος ſupra fuit III, 125. ubi MS. deficiebat. Sed libro ſtatim præcedenti VI, 164. etiam in MS. fuit παλίμβολος. *Heſychius* emendandus in iis quæ de iſta voce: παλίμβολος &c. τρίπατρος, ὁ πολλάκις ἐπὶ μεταβολῇ ἀπημπολημένος. correxit enim in ſuo codice *Sylburgius*, τρίπρατος. JUNG.

Παλίμβολα] Παλίμπωλα pro παλίμβολα repoſitum a Cl. *Kuhnio.*

79 Παλίμπωλος] Ante παλίμπωλος in MS. neſcio quid voculæ prorſus eraſum ſit. JUNG.

80 Πρᾶσιν ἀποδ. &c.] MS. tantum πρᾶσιν ἀποδ. ἀνάδοτον, ὡς Θουκυδίδης. τὰ δὲ ἐ. τ. δ. π. JUNG.

81 Ἀνάδοτον] C. A. ὡς Θουκυδίδης. τὰ δὲ ἐκ τοῦ δ. *Interpr.* hunc locum vertit: *quod vero poſt venditionem additur, corollarium aliquis dicere poterit, ſecundum Thucydidem dicentem, ne Platæa corollario careat.* quæ verſio plane non attingit ſcopum. Huc, ni fallor, ibat Auctor: *quod poſt venditionem redditur, dici poteſt* ἀνάδοτον i. e. *redhibile, dicente Thucydide, ne Platæa eſſet redhibilis.* Locus *Thucyd.* extat libr. III. pag. 107. εἰρημένον, inquit, ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμόνος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνοιντό ποτε πρὸς Ἀθηναίους, καὶ συγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἑκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια, ὡς αὐτῶν ἑκόντων προσχωρησάντων. *injunctum enim ipſi* (duci) *erat a Lacedæmoniis* (ne ſcilicet Plateam vi expugnaret) *ut, ſi fœdus aliquando inter Athenienſes & ipſos coiret, deque locis quæ bello occupaverant reſtituendis utrinque conveniret, Platæa non eſſet reddenda, quod ipſi* (Platæenſes) *ſua ſponte deditionem feciſſent.* *Scholiaſtes* ibidem bene explicat τὸ, ἀνάδοτος, quod ſc. ſit, τὸ δυνάμενον γενέσθαι ἀποδόσιμον. *quod poteſt reddi, poſtquam ſemel datum eſt.* De quo *Plato* in *Philebo* pueris frequentatum recitat proverbium; τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι *non licet repetere id quod ſemel rite dederis.* KÜHN.

82 Πλαταιά.] Emenda in vulgatis Πλάταια. Locus *Thucydidis* eſt in libro III. ubi *Scholiaſtes Græcus* explicat, μὴ ἀποδοθῇ δηλονότι ὀπίσω. μὴ ἀποδόσιμος γένοιτο. JUNG.

Πλαταιά.] Πλάταια pro Πλαταιά in Noſtro jam emendavimus.

83 Δημιόπρατα] MS. δημιόπρατα. vid. infra X, 96. SEB.

Δημιόπρατα] C. V. & *Salmaſ.* δημιόπρατα. recte. *Phavorin.* in Πρυτανεῖα, δημοσιόπρατα, at in Ἀναπωλεῖν, ubi hunc locum deſcripſit, habet idem δημιόπρατα. Quæ de bonis publicatis venduntur δημιόπρατα dicuntur. *Interpr.* hic ſemper ceſpitat. KÜHN.

Δημιόπρατα] MS. δημιόπρατα ut & MS. *Aug.* nec aliter ſcribendum. habes ſæpiſſime infra libro X. ἐν τοῖς δημιοπράτεις, ſecundum MS. quidem. Poſtea noſter MS. ita: Τὰ δὲ σὺν α. πιπράσθαι, προσπιπράσθαι. deſunt ἃ δὲ εἰ. cum reliquis hujus Segmenti. JUNG.

[84] Τὸ δὲ σὺν ἄλλῳ πεπρᾶσθαι, προσπεπρᾶσθαι. ὃ δὲ οἱ νῦν φασι τοὺς οἰκέτας [85] πρᾶσιν αἰτεῖν, ἔστιν εὑρεῖν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Ὥραις,

[86] *Εἴ μοι κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,*

Ἐκεῖ δ', ἕως ἂν εὕρω [87] πρᾶσιν, μένειν.

ἄντικρυς δὲ ἐν ταῖς Εὐπόλιδος Πόλεσι, [88] Κακὰ
14 τοιάδε πάσχω μὲν, οὐδὲ πρᾶσιν [89] αἰτῶ. * [90] Τὰ δὲ πραθέντα, καὶ ὠνηθέντα λέγουσι. [91] καὶ τὸν ὠνημένον, καὶ τὸν ὠνηθέντα, [92] ὅς τις ἐπρίατο, τὸν πριάμενον, ἑωνηθέντα. Τὸ δὲ ἀνατιμᾶσθαι, καὶ τὸ [93] τῷ πλέον δόντι θέλειν πιπράσκειν, [94] πληστηριάζειν [95] ἂν λέγοιτο, ὡς [96] Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην εἰπὼν, [97] Οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνανται πληστηριάσαντες, πλείστου ἀπέδοντο. [98] ἁλώνητοι δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ μη-

Et cum alio vendi, convendi dicitur. Quod autem nunc dicunt, Famulos venditionem petere, in Ariſtophanis Horis invenire licet,

Mihi optimum videtur in Theſæi templum confugere,

Ibidem, uſque dum venditionem invenimus permanere.

Et rurſum in Eupolidis Urbibus, Hæc mala patiuntur, venditionem tamen non
poſtulant. * Vendita vero, etiam addicata dicunt. tum venditum, & addictum, 14
quicunque venditum emit, ſeu addictum. Æſtimare porro licitando, & plus dare volenti addicere, auctione vendere nuncupatur: ut Iſæus in Libro Ad Andocidem, dicens, Neque conſtituto vendunt precio, ſed quomodocunque auctionem facientes poſſunt, quam plurimi vendunt. Sed ſale empti, dicebantur nul-

Δημόπρατα] *Δημιόπρατος* emendavit Clar. *Kühnius* pro *δημόπρατος*, & ita legendum ſuadet Atticiſmi norma. *Ariſtoph. Veſp.* καὶ δημιόπρατα. *Schol.* ἐδήμευον γάρ τινας καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν κοινὰς ἐποιοῦντο. Idem in Equit. ἐπίπαστα δημιόπρατα, pro quo apud *Auctorem Etymolog. Magn.* male legitur *δημόπρακτα*, eodem errore quo apud *Heſychium* in *παλίσκιος* legi puto *παλίμπρακτος* pro *παλίμπρατος*, probam lectionem *Suidas* retinuit.

84 Τὸ δὲ σὺν ἄλλῳ] C. A. τὰ δὲ σ. ἄ. poſt προσπεπρᾶσθαι omiſſis interjectis in textu eſt Τὸ δὲ ἀνατ. Segm. ſeq. KÜHN.

85 Πρᾶσιν αἰτεῖν] Remedium legibus indultum ſe vindicandi a duriori ſervitute fuit, ut ſervi mutarent dominum venditione, quam jure quodam ſuo poterant poſcere. *Philo* de *Vita Cont.* μετοικίζονται δὲ οὐκ εἰς ἑτέραν πόλιν, ὥσπερ οἱ πρᾶσιν αἰτούμενοι παρὰ τῶν κεκτημένων ἀτυχεῖς ἢ κακόδουλοι δεσποτῶν, ὑπαλλαγὴν, οὐκ ἐλευθερίαν αὑτοῖς ἐκποριζόντες. *non autem demigrant in aliam urbem, ſicut illi qui a Dominis vendi ſe petunt infelices malamque experti ſervitutem, comparantes ſibi non libertatem, ſed domini mutationem. Lucianus* in Deor. Dial. εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες, inquit *Mercurius.* KÜHN.

86 Εἴ μοι κράτ. &c.] Quod ad vulgatos verſus *Ariſtophanis* attinet, *Caſaubonus* noſter ὁ πάνυ IX. *Athen.* 3. ubi de hac fabula, ejuſque argumento tibi videndus eſt, is, inquam, habet Εἰ μὴ κράτιστόν &c. non εἴ μοι, ut vulgati. Ex Horis *Ariſtophanis* & χρῆσιν de Sabazio profert *Vetus Schol.* ad Aves. Idem IX. *Athen.* 11. meminit & hinc *Eupolidis* Πόλεων, emendatque πρᾶσιν αἰτοῦσι, quum antea eſſet αἰτῶ. quod & *Seberus* noſter indicavit. Illud drama & apud *Ariſtoph. Schol.* in *Plutum* ibi σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς τηνίων -- ubi tamen id novi editores non diſtinxere a præcedentibus verbis *Scholiaſtæ*. Tu ſic ſcribe ibi: ἡ Τῆνος δὲ αὕτη θηριώδης δοκεῖ εἶναι. καὶ Εὔπολις Πόλεσι, Τῆνος δ' αὕτη πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους. profert enim ipſum Comici verſiculum. JUNG.

Εἴ μοι κράτ. &c.] Suſpicatur quidem Amicus meus pro Εἴ μοι legendum eſſe ἢ μὴν & dein εὕρω pro εὕρωμεν, quod utrumque probo. ultimum certe & Cl. *Kuhnius* ſic textui reſtituit.

87 Πρᾶσιν] Πράσιν. Ut mox tametſi nonnullibi & circumflexum invenias. SEB.

88 Κακὰ &c.] *Eupolidis* teſtimonium emendavit Cl. *Kuhnius*, prior. edit. pro πάσχω μὲν legebant πάσχουσιν, & pro αἰτῶ, αἰτοῦσι. poſſet leviori forte mutatione legi πάσχουσα. Ceterum illuſtris locus hujus rei eſt apud *Plutarchum* περὶ Δεισιδαιμονίας cap. 6. ἔστι καὶ δούλοις νόμος ἐλευθερίαν ἀπογνοῦσι πρᾶσιν αἰτεῖσθαι καὶ δεσπότην μεταβάλλειν ἐπιεικέστερον.

89 Αἰτοῦσι] Ante legeb. αἰτῶ. vid. *Caſaubon.* lib. IX. in *Athen.* cap. 11. quid autem πρᾶσιν αἰτεῖν, docet idem anim. in *Sueton.* pag. 8. SEB.

90 Τὰ δὲ πραθ.] Margo C. A. uſque ad λέγουσι, cætera abſunt uſque ad Τὸ δὲ ἀνατ. vult Auctor docere quod ὁ ὠνημένος, ὁ ὠνηθεὶς, ἑωνηθεὶς activa ſignificatione Atticis notent *eum qui emit.* vid. *Ariſtoph. Plutum* ab initio. KÜHN.

91 Καὶ τὸν ὠν. &c.] In MS. deſunt καὶ τὸν ὠνημένον &c. uſque ad Τὸ δὲ &c. JUNG.

92 Ὅς τις ἐπρίατο] Poſt ὅς τις ἐπρίατο commaticam diſtinctionem poſuit Doctiſſ. *Kühnius.*

93 Τῷ πλέον &c.] MS. partim mendoſe: τῶτο πλέον δόντι ἐθέλειν. JUNG.

94 Πληστηρ. ἂν λ.] *Gl.* πληστηριασμὸς, ὁ ὑπερθεματισμὸς, *licitatio. Harpocr.* Λυσίας, inquit, ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος, ita ille in voce πληστηριάσαντες & ex eo *Suidas.* KÜHN.

Πληστηρ. ἂν λ.] Neſcio quid voculæ plane eraſum in MS. inter πληστηριάζειν, & λέγοις ἂν, ita enim MS. habet pro ἂν λέγοιτο. Deinde MS. ita, omiſſa orationis indicatione, habet: ὡς Ἰσαῖος. φησὶν γάρ. οὐ τιμῆς. &c. Habet vero MS. noſter clare hoc vocabulum per η, nempe ante πληστηριάζειν, & πληστηριάσαντες, πλήστου ἀπέδ. Et apud *Harpocrationem* etiam πληστηριάσαντες. ſed vitioſe ita ſcribi in Theſauro ſuo ait *Stephanus* quum per ει debeat. Et ſane apud *Heſychium*, *Suidam* & *Etymologum* habes πλειστηριαζόμενος, πλειστηριάσαντες, πλειστηριασμὸς & πλειστηριάζειν. JUNG.

95 Ἂν λέγ.] C. V. λέγοις ἄν. poſt Ἰσαῖος C. A. φησὶ γὰρ οὐ τιμῆς. &c. οὐ legit & C. V. KÜHN.

96 Ἰσαῖος] Pro *Iſæo Lyſiam* habet *Harpocration.* Πληστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ πεπρασκομένων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος &c. Idem & πλειστηριάζων ut & *Heſych.* & *Moſchop.*

97 Οὔτε] Pro οὔτε, οὐ emendavit Cl. *Kühnius.*

98 Ἀλώνητοι] In C. A. περὶ ἁλωνήτων δούλων. τῶν Θρακῶν οἱ μεσόγειοι ſunt Thraces mediterranea regionis ſuæ inhabitantes. quibus opponuntur οἱ παράλιοι vel cherſonitæ. KÜHN.

Ἁλώνητοι] MS. ut ſupra pravo accentu ἀλώνητοι. Quod vero ad ſervos olim ſale emptos attinet, in eam rem

lius precii ſervi : quoniam Thraciæ inhabitatores , pro ſale ſervos permutant. * Porro quæ ob venditas res tributa penduntur , telonia vocant. Sed Εἰσωνίας, dixit Lyſias in Libro De Fœdifrago : ſed in Atticis Decretis, quas magno precio peregrinis conſcripſit , invenire licet , ei etiam Emptionem eſſe domeſticam. Sed multa ementem , πολλαγόρασον , emacem nominare licet , etiamſi nomen ſit ſordidum : ſed propter Pherecratem , qui in Perſis illo uſus eſt , Puerum emacem & a multis

δενὸς ἄξιοι τῶν οἰκετῶν. ὅτι τῶν Θρᾳκῶν οἱ μεσόγειοι , ἁλῶν ἀντικατηλλάττοντο τοὺς οἰκέτας. * Τὰ δὲ καταβαλλόμενα ὑπὲρ τῶν πιπρασκομένων τέλη, [99] ἐπώνια λέγουσι. [100] τῆς δὲ ἰσωνίας , Λυσίας εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ [1] ἀσπιδοποιοῦ. [2] ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ψηφίσμασιν , ἃ τοῖς ξένοις [3] ἐπί τι μέγα ἐγράφετο , ἔστιν εὑρεῖν , εἶναι αὐτῷ καὶ [4] οἰκείαν ὤνησιν. Τὸν δὲ πολλὰ ὠνούμενον , ἔξεστιν εἰπεῖν πολλαγόρασον, εἰ καὶ φαῦλον τοὔνομα. ἀλλ' ὅτι Φερεκράτης εἴρηκεν [5] ἐν Πέρσαις , Τὸ παιδίον τὸ πολλαγόρασον , κἀπὸ [6] πολλῶν

cum Noſtro vide plures adductos Auctores a J. *Meurſio* Curis Plautinis, ad Caſinam cap. 5. JUNG.

99 Ἐπώνια] *Phavorin.* ἐπωνία τέλος ἐστὶ τῇ ὠνῇ διδόμενον. εἴη δ' ἂν ἴσως ἡ πέμπτη. Idem habet *Suidas* niſi quod ἐπώνια uterque ex *Harpocrat.* ubi recentiſſima editio etiam legit ἐπωνία. Mihi placeret vulgata Noſtri lectio. *Salm.* MSS. ἐπώνημα. KÜHN.

100 Τῆς δὲ εἰσωνίας &c.] Εἰσωνία ex hoc loco expon. *vectigal quod penditur nomine mercium quæ venduntur.* ſed MS. habet ἰσωνίας. quomodo *Suida* : Ἰσοτιμία , ἢ ἡ ἴση ἀγορά. SEB.

Τῆς δὲ εἰσωνίας &c.] C. V. & *Salm.* ἰσωνίας δὲ εἶπεν Ἰσαῖος. C. A. ἰ. δ. εἴρηκεν Ἰ. ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς &c. omiſſis , ἐν τῷ π. ἀ. *Valeſ.* recte ἀσπιδοποιοῦ. vid. VII, 155. Idem & ἰσωνίας leg. ex *Euſtath.* in Odyſſ. ξ. pag. 1768. ubi explicatur, ἴση πρᾶσις. *Suid.* ἰσωνία ἰσοτιμία , ἢ ἴση ἀγορὰ, quando peregrinis eodem quo civibus pretio venduntur res promercales. KÜHN.

Τῆς δὲ εἰσωνίας &c.] MS. λέγουσιν· ἰσωνίας δὲ εἶπεν Ἰσαῖος. Et ἰσωνίας habuit etiam MS. *Aug.* indicante *Sebero* noſtro. Verior itaque iſta lectio , quæ & *Suidæ* & *Heſychii* teſtimonio præterea nitatur , quamvis apud hunc per ο legatur , ἰσονία , ἰσοτίμημα. *Suidas* , ἰσωνία , ἰσοτιμία ; ἢ ἡ ἴση ἀγορά. quod & *Seberus* noſter jam attulit. De *Lyſia* vero , quem vulgati teſtem citant , & *Iſæo* , quem MS. noſter , non videndum erit ulterius nec quærendum , an titulus orationis περὶ ἀσπονδοποιοῦ ſit ſine mendo. *Lyſiam* enim vulgati recte habent : titulum vero orationis non recte. emendo autem ἀσπιδοποιοῦ, correctione certiſſima, tradita ab ipſo *Polluce* , qui infra VII, 155. ubi de ἀσπιδοποιῷ , ait : Λυσίας δὲ καὶ λόγος ὑπὲρ τοῦ ἀσπιδοποιοῦ. In MS. autem deſunt iſta Λυσίας εἰρ. ἐ. τ. π. & cetera omnia uſque ad iſta : Τούτων &c. ubi novum caput in MS. Alias ne ulterius dubites de iſta voce , obſervavi idem illud τῆς ἰσωνίας apud *Ariſtophanem* quoque apud quem in Εἰρήνῃ pluſculum a fine ita *Trygæus*: Ἀλλ' αἶρε μοι τουτόν γε τῆς ἰσωνίας. quæ *Florens Chriſtianus* interpretatur ; *Quin adfer illam & tantidem pretii accipe.* Verba vero quæ Noſter inveniri ait in Atticis ψηφίσμασι, puto hæc ſaltem eſſe , εἶναι αὐτῷ καὶ οἰκείαν ὤνησιν , quæ a prioribus ita diſtingui poſſunt. *An hæc poſtrema* , ait *Salmaſius* meus , *ſint ex Atticis* ψηφίσμασι, *dubitare non debes. In gratiam* τῶν ξένων *illa* ψηφίσματα *ſcripta erant , ut illud nempe proprium habere poſſent , quod in urbe poſiti & ex Civibus Athenienſibus emiſſent. ne aut ab aliis* δημόταις *aut* συγγενέσιν *illius qui rem ſuam* τοῖς ξένοις *vendiderat , controverſiam aut moleſtiam paterentur. ita cenſeo. Alias non video , quid illa verba Pollux poſuiſſet ,* αὐτῷ , id eſt ξένῳ τῷ δεῖνα , *cujus nomen in* ψηφίσματι *poſitum erat.* JUNG.

Τῆς δὲ εἰσωνίας &c.] Ἰσωνίας pro εἰσωνίας Cl. *Kühnius* reſtituit.

1 Ἀσπονδοποιοῦ.] Pro ἀσπονδοποιοῦ e MStis repoſui ἀσπιδοποιοῦ. conſentit & Codex *Falckenburgii.*

2 Ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ψηφ.] *Interpres* hæc verba male retulit ad *Lyſiam* , quaſi ille *decretorum Atticorum* auctor fuerit. unde infra in indice Scriptorum extat Λυσίας ἐν Ἀττικοῖς ψηφίσμασι. Verum non ita eſt. Quot enim ſunt pſephiſmata , tot etiam eorum ſunt auctores, ut ex ipſis pſephiſmatibus , quæ *Demoſthenes* & alii afferunt , videre eſt , neque conſtat utrum *Lyſias* pſephiſmata collegerit necne. de quodam *Cratero* id certum eſt. vid. infra VIII , 126. KÜHN.

3 Ἐπί τι μέγα] *Loco magni beneficii , vel magnis in rempubl. collatis beneficiis* dabantur. nam antiquitus Athenienſes nemini peregrino ſcribebant honoris gratia aliquod pſephiſma , niſi ante magno aliquo beneficio demeruiſſet rempubl. KÜHN.

Ἐπί τι μέγα] Pro ἐπί τι μέγα quidam Amicorum putat legendum ἐπιτίμημα. dein poſt εὑρεῖν commaticam diſtinctionem poſuit *Kühnius.*

4 Οἰκείαν ὤνησιν.] Propriam & peculiarem ei eſſe emptionem certæ mercis quam peregrinis alias non licebat per leges emere & exportare urbe , olei ſc. Attici & ficuum. in pſephiſmate *Byzantino* , quod extat apud *Demoſth.* in *de Corona* , datur etiam οἰκεία προεδρία ἐν τοῖς ἀγῶσιν *proprius Athenienſibus primus locus in ludis* &c. KÜHN.

5 Ἐν Πέρσαις] Fabula *Pherecratis* Perſæ an ejus Auctoris fuerit , dubitarunt antiqui , ut docet *Caſaubonus* noſter lib. III. Animadv. in *Athen.* 5. & in addendis ibi , quæ ad finem operis ſubjiciuntur. Verba *Pherecratis* vero an omnia recte habent ? non ſatis ego ſane capio iſta κἀπὸ πολλῶν θ' ἡλίων. Audiamus itaque noſtrum *Salmaſium* : *Extrema hæc ,* πολλῶν θ' ἡλίων , *idem valere puto quod a multis diebus ſervum commendat , dum &* multinummum *appellat (ita eleganter Varro expreſſit vocem Comici* πολλαγόρασον) *&* a multis diebus emptum *dicit. Poſſumus enim tutius fidere ſervo alicui cujus fidem ſatis longo tempore probaverimus , quam* novitio alicui *&* χθὲς καὶ πρώην *empto. Sic Latini* multos ſoles *dicunt , pro multos dies , & ita etiam Poeta locutus eſt : ita etiam Græci* : *Dionyſius* in *Baſſaricis* :

--- ἀτὰρ μῆκός τε καὶ ἰθὺν ,
Οὔσεν ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἠελίοισιν ἀνύσσει.

Plura non adſeram etſi in promptu ſint. Sed ad MS. noſtrum , ſine cujus ope fere in tenebris micamus. Is hic novum caput orditur præfixo hoc titulo , qui ſequens in vulgatis caput una comprehendit , multiplici : Περὶ τῶν ἐθῶν τῶν οὕτω πραγματευομένων , καὶ περὶ τῶν πάντα πιπρασκόντων. καὶ περὶ τοῦ χωρίου καὶ τοῦ πράγματος καὶ τῶν καταγομένων. περὶ τοῦ ἀνδράποδα πιπράσκοντος , καὶ τοῦ ἀνδράποδα ἀγοράζοντος. περὶ ἐργαστηρίου , καὶ παιδοτριβῶν , καὶ ἀλείπτου. Caput ipſum incipit : Τούτων δὲ οἱ ἐθεὶ &c. JUNG.

6 Πολλῶν θ' ἡλίων] *Interpr.* puerum &c. *a multis ſolibus.* quod quid ſibi velit , non aſſequor. forte legendum : Τὸ παιδίον τὸ πολλαγόρασον κἀπὸ πολλῶν τηλιῶν. *Puerum eum multa qui emit , quique habet multa incernicula.*

θ' ἡλίων. [7] Τούτων δὲ καὶ θεοὶ ἴδιοι, ὁ [8] ἐμπολαῖος Ἑρμῆς, καὶ ὁ ἀγοραῖος. καὶ, [9] Ἐμπόλω Διοσκούρω, ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης.

Solibus. Horum quoque ſunt Dii proprii, Mercatorius, Mercurius, & Forenſis. Et Mercatorii, Caſtor & Pollux, in Heroibus Ariſtophanes.

16 ## * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ τῶν τὰ πάντα πωλούντων.

Οἱ μὲν δὴ πάντα πιπράσκοντες, καλοῖντ' ἄν, [10] πανδοκεῖς, καὶ πανδοκεύτριαι. καὶ τὸ χωρίον, πανδοκεῖον. [11] καὶ τὸ πρᾶγμα, πανδοκεύειν, [12] καὶ πανδοκεία. Οἱ δὲ εἰς τὰ πανδοκεῖα καταγόμενοι, κατάκται ἂν λέγοιντο. μᾶλλον δὲ οἱ πάντα πωλοῦντες, [13] παντοπῶλαι. καὶ ὁ τόπος, παντοπωλεῖον. [14] τὴν δὲ ἀρτόπωλιν, καὶ τὴν παντοπωλίαν εἶπεν Ἄρχιππος ἐν [15] Ἰχθῦσιν. Οἱ δὲ τὰ ἀνδράποδα πιπράσκοντες, ἀνδραποδοκάπηλοι. οἱ γὰρ λαφυροπῶλαι, κοινὸν ὄνομα [16] καὶ πρὸς τὰ ἄψυχα. εἶπε δὲ καὶ [17] ἀνδραποδώ-
17 νης ἐν τοῖς Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης. * τὴν δὲ [18] θεραπαι-

* CAPUT III. 16

De omnium rerum venditoribus.

OMnia autem vendentes, vocentur cauponarii, cauponariæ. Et locus ipſe, caupona, vel taberna. Et res ipſa, cauponari, & cauponatio. Qui vero in cauponas deducuntur, deductitii nominantur. Magis tamen proprie omnium rerum venditores, omnivendæ dicentur. Et locus, forum commune. Panis vero venditionem, & Omnium rerum venditionem, dixit Archippus in Piſcibus. Sed qui mancipia vendunt, mancipiorum negociatores dicuntur. Manubiarum enim mercatores, commune nomen, etiam ad inanimata refertur. Tum & Mancipiorum proſtitutor dicitur, in Heroibus Ariſtophanis. * Famulam au- 17

Incerniculum reddidi vocem τηλία, quia ita eſt in *Gloſſis*, aut ſi hoc non placet, accipi poterat pro tabula lata, qua pueri circulum conficiebant vel conſeptum, ut in eo coturnicum paria committerent. adeoque hic denotatur puerulus dives qui multa emit ſibi crepundia, qui ſemper ait, ἀγόρασον, ἀγόρασον, *eme*, *eme*. imprimis autem τηλίας tabulas ad locum deſignandum, intra quem depugnarent coturnices, quibus imprimis delectabantur pueri Græcorum. Imo hujuſmodi luſibus etiam adulti vacabant uſque ad vituperium. vid. *Budæi* Comment. L. G. pag. 615. Edit. *Pariſ.* & *Noſtrum* infra IX, 102. ſi vero retinendum ἡλίων, puer notatur qui inter crepundia ſua habuit non unum ſolis caput radiatum pluresque lunulas ex ære, auro, argento. KÜHN.

Πολλῶν θ' ἡλίων] Locus vexatiſſimus eſt, de cujus medela me deſperantem quidam amicus docet legendum eſſe κύκλων pro illis θ' ἡλίων. & optime quidem me judice. quæſo enim quid ſibi volunt illa θ' ἡλίων? video illa quidem explicari a doctis, ſed ſatisfeciſſe ſua explicatione nondum exiſtimo. at vero ſi jam mecum κύκλων leges, omnis tolletur ſcrupulus. ſit teſtis ipſe noſter *Pollux*, qui ſupra VII, 11. κύκλους in nova Comœdia fuiſſe dicit, ἐν οἷς ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα, ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὤνια.

7 Τούτων δὲ καὶ θ.] Hic eſt titulus in C. A. περὶ τῶν θεῶν τῶν οὕτω πραγματευομένων, καὶ τῶν πάντα πωλούντων, *de Diis illorum, qui ita negotiantur, deque illis qui omnis generis mercem vendunt.* ita & titulus ſeq. capitis ſemel dicitur, & ſine diſtinctione perpetua dein eſt oratio: ita autem textus: Τούτων δὲ θεοὶ ἴδιοι ἐμπ. Ἑρ. ἀγοραῖος. Cæterum illa Ἐμπόλω Δ. ἐν Ἥρ. Ἀρ. abſunt. pergit deinde: οἱ μέντοι δὴ πιπράσκοντες &c. KÜHN.

8 Ἐμπολαῖος] MS. ἐμπωλαῖος. & καὶ Ἐμπώλω &c. Ἀριστοφ. cum mediis deſunt in MS. ubi tu ſcribe Ἐμπόλω. Ita enim Cl. *Caſaubonus* IX, *Athen.* 18. ubi de hoc dramate *Ariſtophanis*, hæc concipienda ait, καὶ ἐμπόλω Διοσκούρω ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης. male enim antea in vulgatis poſt Ἥρωσιν, diſtinguebatur. Dramatis *Ariſtophanei* meminit & *Scholiaſt.* ad ejuſdem Ὄρνιθας ubi de Diotrephe. Ceterum poſt ἀγοραῖος, ita ſtatim MS. addit: οἱ μέντοι πάντα &c. JUNG.

9 Ἐμπώλω] Ἐμπόλω repoſui pro Ἐμπώλω.

10 Πανδοκεῖς &c.] Hæc vocabula hic etiam exponit *Nunneſius* Notis ad libr. II. *Phrynich.* Eclog. voce πανδοχεῖον. JUNG.

11 Καὶ τὸ πρ.] C. A. τὸ πρ. πανδοκεύειν. οἱ δὲ εἰς τὰ π. &c. KÜHN.

12 Καὶ πανδοκεία.] In MS. deſunt καὶ πανδοκεία. JUNG.

13 Παντοπῶλαι] *Gl. Iſidori*, *pantapola ſimplaſiarius*, aliæ, *ſeplaſiarius*. KÜHN.

14 Τὴν δὲ ἀρτοπῶλιν] Pro ἀρτοπῶλιν ſcribendum, ἀρτόπωλιν, ut πορφυρόπωλιν. quamvis C. A. plane non habeat, ut nec MSS. *Salm.* Habet autem poſt παντοπωλεῖον, τὴν παντοπωλίαν δὲ εἶ. Ἀ. cum titulo præmiſſo περὶ ἀνδραπόδων καπήλων, (leg. ἀνδραποδοκαπήλων,) ſequitur, οἱ δὲ τὰ ἀνδ. π. κ. &c. KÜHN.

Τὴν δὲ ἀρτοπῶλιν] In MS. deſunt τὴν δὲ ἀρτοπῶλιν, & ἐν Ἰχθῦσιν. de quo dramate *Archippi Caſaubonus* ὁ πάνυ VI. *Athen.* 2. JUNG.

Τὴν δὲ ἀρτοπῶλιν] Ἀρτόπωλιν repoſui pro ἀρτοπῶλιν e Codice Cl. *Kuhnii.*

15 Ἰχθῦσιν] Ἰχθύσιν. SEB.

16 Καὶ π. τ. ἄ. ε. δὲ καὶ] Καὶ abeſt in C. A. dein in margine eſt lectio vulgata εἶπε δὲ κ. at in textu tantum ἀνδραποδώνης ὡς Ἀριστοφάνης. KÜHN.

Καὶ π. τ. ἄ. ε. δὲ καὶ] Deeſt utrumque καὶ in MS. JUNG.

17 Ἀνδραπ.] MS. ἀνδραποδώνης Ἀριστοφ. omiſſis mediis. JUNG.

18 Θεραπαινίδα] Titulus in C. A. περὶ θεραπαινίδων. textus: Τὴν δ. θ. θρεπτὴν ἐρεῖς, ὡς Φερεκράτης καὶ Λυκοῦργος. ita & C. V. in quo reliqua deſunt. KÜHN.

Θεραπαινίδα] MS: iterum θεραπινίδα, quales mendas ex depravata pronunciatione exortas me credere non ſemel indicavi. dein pro ἐρεῖ, ὅς τις &c. uſque ad Τίχιοι &c. MS. habet tantum, ἐρεῖς, ὡς Φερεκράτης καὶ Λυκοῦργος. quod & de ſuo MS. *Seberus* adnotat. In vulgatis *Lycurgi* nomen non adparet, ſed *Lyſiæ*. *Pherecratis* vero Myrmecanthropi hinc memorantur a *Caſaubono* noſtro VI. *Athen.* 3. In *Scholiaſt.* vetuſtis ad Σφῆκας *Ariſtoph.* eſt Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις. ubi quoque Μυρμηκανθρώποις emendandum puto. JUNG.

tem, Servam nominaverit, quiſquis Pherecratem ſequi voluerit, in Myrmicanthropis ſic dicentem: Mammam ſervam. eſt & idem nomen apud Lyſiam ad Pithodemum De Defectione. Artes porro quæ ad homines referuntur, Puerorum Inſtitutores, Exercitatores. Et corpus exercentes, dicitur quidem hoc de illis, qui exercentur: nihil tamen vetat, quin & ad exercentes referri poſſit. Sed *ἀλείπτου* voce nondum uſitata exiſtente, Unctorem Medii Comici dixerunt. Et Lyſias quoque in oratione Diophantis de regione. eſt autem *ἀλείπτρια* & Amphidis fabula.

νίδα, καὶ [19] θρεπτὴν [20] ἐρεῖ, ὅς τις βούλοιτο ἕπεσθαι Φερεκράτει εἰπόντι ἐν Μυρμηκανθρώποις; [21] Μανίαν θρεπτήν. ἔστι δὲ τοὔνομα καὶ ἐν τῷ Λυσίου πρὸς Πειθόδημον ὑπὲρ ἀποστασίου. [22] Τέχναι δὲ [23] ἐπ' ἀνθρώποις, παιδοτρίβαι, γυμνασταί, καὶ οἱ σωμασκοῦντες. [24] τάττεται γὰρ κλῆσις ἐπὶ τῶν ἀσκουμένων. [25] οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ ἐπὶ τῶν ἀσκούντων τὴν φωνὴν [26] τετάχθαι. Τοῦ δὲ ἀλείπτου [27] οὐκ ὄντος ἐν χρήσει, [28] ἀλείπτρειαν εἰρήκασιν οἱ μέσοι Κωμικοί, καὶ Λυσίας ἐν τῷ [29] Διοφάντου περὶ χωρίου. Ἄμφιδος δὲ καὶ δρᾶμά ἐστιν, [30] Ἀλείπτρια.

18 ## * CAPUT IV.

De artibus ciborum.

CÆterum quæ circa cibos verſantur artes, Frumentarii, frumenti vectores, frumenti venditores, tritici negociatores, frumenti mercatores, frumentariam mercaturam tractare: frumentatio, tritici venditio, frumenti venditio. Triticum vendere, frumentum proſtituere, tritici

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ. 18

[31] Περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς τροφαῖς.

ΑΙ δὲ [32] ἐπὶ ταῖς τροφαῖς τέχναι, σιτηγοί, σιταγωγοί, [33] σιτοπῶλαι, πυροπῶλαι, σιτοκάπηλοι, [34] σιτοκαπηλεύειν, σιτηγεῖα, πυροπωλεῖα, σιτοπωλεῖα, πυροπωλεῖν, σιτοπωλεῖν, [35] πυροκαπηλεύειν, [36] σιτομέτραι, negociationem adminiſtrare. Frumenti menſuratores

19 Θρεπτὴν] *Alumnam*, ancillam domi natam. KÜHN.

20 Ἐρεῖ, ὅς τις &c.] MS. ἐρεῖς, ὡς Φερεκράτης καὶ Λύκουργος. SEB.

21 Μανίαν θρεπτήν.] Μανίαν θρεπτὴν, *Interpr.* reddit, *mammam ſervam*, niſi vitium a typographo profectum ſit, pro *Maniam ancillam.* Notum enim eſt, uti ſervus e Phrygia dictus ſit *Manes*, ita ejuſdem regionis ancillas, *Manias* eſſe appellatas. vid. *Athen.* lib. XIII. *Deipn.* cap. 5. KÜHN.

22 Τέχναι δὲ] Περὶ τεχνῶν C. A. KÜHN.

23 Ἐπ' ἀνθρώπ.] MS. ἐν ἀνθρώπ. JUNG.

24 Τάττεται &c.] C. A. τάττεται μὲν καὶ ἐπὶ τ. α. poſt τετάχθαι quæ ſequuntur abſunt. KÜHN.

Τάττεται &c.] MS. τάττ. μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ &c. JUNG.

25 Οὐδὲν δὲ] Deeſt δὲ in MS. JUNG.

26 Τετάχθαι.] Cetera quæ poſt τετάχθαι ſequuntur, deſunt in MS. ut vero eduntur, ita reſtituta fuere a Clariſſ. *Caſaubono* noſtro III. *Athen.* 35. ubi & de iſta fabula cui index Ἀλειπτρία ſuper ipſius auctoribus, ne veteribus quidem conſtitiſſe. *Athenæum* enim dicere vel *Antiphanem* vel *Alexidem* eſſe. Antea ita corrupte legebatur apud *Pollucem* hic: κωμικοί. (pro illo puncto, in vulgatis etiam noviter comma repone, ſicut & *Caſaubonus* diſtinxit) καὶ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Διοφάντου, περὶ χωρίου Ἀμφίδος. καὶ δρ. &c. Nec hoc indictum velim & *H. Stephanum* adnotaſſe in ora codicis ſui ad quod ἀδόκιμον dicat eſſe ſupra illud ἀλείπτης noſter *Pollux* III, 154. Sequitur prolixus iterum in MS. titulus qui complectitur caput IV. & V. Περὶ τῶν ἐν μύλωσι ἐργαλείων, καὶ τῶν ἐργαζομένων ἐν αὐτῷ, καὶ ὅπερ ἐργάζονται. περὶ τῶν ἐν ταῖς τροφαῖς τεχνῶν, καὶ τοῦ τῶν τροφῶν ἐργαστηρίου. περὶ ἀρτοπώλων, καὶ τῶ (ſcr. τῶν) τῇ ἀρτοποιίᾳ ἁρμοζόντων, καὶ τῶν ἐργαλείων, καὶ τῶν ἔργων αὐτῆς. περὶ τοῦ ἄλφιτα μάττοντος, καὶ τῶν σκευῶν. περὶ ἄρτου καὶ μερῶν ἄρτου ὀνόματα. περὶ τοῦ ὑπερεμπεπλησμένου. JUNG.

27 Οὐκ ὄντος ἐν χρ.] Supra ἀδόκιμον dixit III, 154. SEB.

28 Ἀλείπτρειαν] At mox ἀλείπτρια. De auctore iſtius fabulæ *Caſaubon.* in *Athen.* lib. III. cap. 35. extr. SEB.

Ἀλείπτρειαν] Uſum hac voce *Plutarchum* ἐν ὑγιεινοῖς παραγγέλμασι docet *Faber* Agoniſtic. lib. II. cap. 6. *Falckenburgius habet* ἀλειπτηρίαν e MSto.

29 Διοφάντου] Legerem πρὸς Διοφάντην. ita laudatur *Iſæus* ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ χωρίου *Harpocrat.* in κληρτῆρες. KÜHN.

30 Ἀλείπτρια.] Pro ἀλείπτρια *Falckenburgii* MS. legit ἀλειπτήρια.

31 Περὶ τῶν ἐ. τ. τ.] C. A. περὶ σιτοπώλων. dein *Salm.* Οἱ δὲ, pro αἱ δὲ. KÜHN.

32 Ἐπὶ ταῖς τρ. τ.] C. A. ἐν ταῖς τροφαῖς τ. KÜHN.

33 Σιτοπῶλαι] In Clariſſ. *Labbei* codice adnotatum eſt: σιτοπῶλαι *emebant frumentum ut populo miniſtrarent. plus* 50 φορμῶν *ſimul emere non licebat. Lyſias* 164. *hi lucrum ſuum publicas calamitates faciebant. Lyſiæ* oratio κατὰ τῶν σιτοπωλῶν vero exſtat inter veterum oratorum orationes ab *H. Stephano* editas pagina nimirum 164. ubi iſta: εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. JUNG.

34 Σιτοκαπηλεύειν] Abeſt σιτοκαπηλεύειν a C. A. KÜHN.

Σιτοκαπηλεύειν] In MS. deeſt σιτοκαπηλεύειν cum tribus ſeqq. voculis σιτηγεῖα, πυροπωλεῖα, σιτοπωλεῖα. deinde MS. auctior vocula σιτηγεῖν, πυροπωλεῖν, σιτοπωλεῖν. quam in vulgatis non recte omiſſam puto quum & ſupra VI, 36. σιτηγοῦντας Noſter attulerit. exſtatque id verbi apud vett. oratores. JUNG.

35 Πυροκαπηλεύειν] MS. σιτοκαπηλεύειν. σιτομ. SEB.

Πυροκαπηλεύειν] C. A. σιτοκαπηλεύειν. in *Gl.* σιτοκάπηλος, *Dardanarius.* KÜHN.

Πυροκαπηλεύειν] Pro πυροκαπηλεύειν MS. habet σιτοκαπηλεύειν. quod in vulgatis jam antea fuit. JUNG.

36 Σιτομέτραι] C. A. ἀφ' οὗ κ. σ. πυροπ. κ. π. ἡ δὲ ἀλφ. ἀλφιτεῖα. poſt ἀλφιτεῖον titulus, Περὶ μυλώνος, καὶ τῶν ἐργαλείων αὐτοῦ. KÜHN.

[37] ὡς Ὑπερίδης. [38] ἀφ' οὗ καὶ σιτομετρεῖν, [39] καὶ πυρομετρεῖν, καὶ πυρομέτραι, ἢ πυρομετρηταί. ἡ δὲ ἀλφιτοποιΐα, [40] ἀλφιτεία καλεῖται. καὶ οἱ
19 ἐργαζόμενοι, ἀλφιτεῖς. * Ὁ δὲ πιπράσκων τὰ ἄλφιτα, ἀλφιταμοιβός. Τὸ δὲ ἐργαστήριον, [41] ἀλφιτεῖον, μύλων, [42] ζώτριον, ζητρεῖον, χόνδριον, [43] χονδροκοπεῖον. Καὶ τὰ ἐργαλεῖα, [44] ὄνος ὁ ἀλέθων. καὶ ἡ τράπεζα, [45] μύλη. καὶ ὁ τῆς ἐργασίας [46] προεστηκὼς, [47] μυλωρὸς, καὶ [48] * μύλοθρος. [49] καὶ ἡ ἔνδον

ut Hyperides. Unde frumentum metiri, metiri triticum, tritici menſuratores. Farinæ autem confectio, farinatio dici poteſt. & qui in hoc operantur, farinatores. * Sed farina vendens, farini- 19
venda dicetur. Ipſa autem operis officina, farinarium, mola, molendinum, piſtrinum, alicæ mola vocatur. Et inſtrumenta ipſa, aſinus molens. Et ipſa menſa, mola. Tum qui operi præeſt, Molitor, & Molendinarius. Vermiculus autem inte-

37 Ὡς Ὑπερίδης] In MS. deſunt ὡς Ὑπερίδης. JUNG.

38 Ἀφ' οὗ καὶ σιτομ.] MS. ἀφ' οὗ τὸ σιτομ. JUNG.

39 Καὶ πυρομ. &c.] MS. καὶ προμετρεῖν καὶ προμέτραι omiſſis ἢ πυρομετρηταί. Et vide an non rectum id magis. habes certe apud *Harpocrationem* προμετρητὴς ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν &c. ubi & in *Dinarchi* contra *Agaſiclem* verbis habes: οὗτος ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκεν, καὶ ὑμεῖς ἐκλαμβανόμενοι παρ' αὐτοῦ τοὺς πυροὺς διατελεῖτε. quæ & apud *Suidam* tranſcripta habes, ubi tamen *Dinarchi* nomen male cum verbis Oratoris conjungitur, cum ſit diſtinguendum Δείναρχος· ὁ σκύθου &c. Apud *Pollucem* noſtrum etiam ſupra προμετρεῖν IV, 166. in prioribus editionibus καὶ προμετρεῖς ἴσαιος. ubi pro eo forte male irrepſit ibi περιμετρεῖν. JUNG.

40 Ἀλφιτία] Pro ἀλφιτία, ἀλφιτεία emendavit in textu Cl. *Kühnius*.

41 Ἀλφιτεῖον &c.] MS. ἀλφητεῖον, μυλῶν, ζώτριον, ζήτριον, χ. omiſſo χονδροκοπεῖον. vide & ſupra III, 78. JUNG.

Ἀλφιτεῖον &c.] *Etymol. M.* Ἀλφιτεῖα, ἐργαστήρια, ubi ex Noſtro jam leg. ἀλφιτεῖα.

42 Ζώτριον, ζητρεῖον &c.] Ita & MS. ſupra III, 78. conjung. ζητρεῖα, καὶ ἀλφ. καὶ χονδρ. καὶ ζωτεῖα, pro quo al. ζώντεια, vel ζώντια. ut & illic not. SEB.

Ζώτριον, ζητρεῖον &c.] C. V. ζώστριον. C. A. ζωτρεῖον ζήτριον. *Phavorin.* Ζώντειον ζήτρειον. *Heſych.* Ζώντιον, τὸν μύλωνα, οἷον ζειώντιον, ὅπου τὰς ζειὰς ἔκοπτον. abeſt dein χονδροκοπεῖον a C. A. *Salm.* MSS. ζώτρυον ζητρεῖον. KÜHN.

Ζώτριον, ζητρεῖον &c.] Forte legendum hic ζώντειον, en tibi *Etymologi* verba: ζώντειον, προπαροξυτόνως ὁ μύλων, παρὰ τὰς ζειὰς, αἳ καὶ ζεαὶ καλοῦνται, ὅπου αἱ ζειαὶ ἐκέπτοντο, οἱονεὶ ζεόντειον· οἱ δὲ τόπου ὄνομα ὅπου ἐκολάζοντο οἱ οἰκέται. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις ζώντειον, ὡς Ὦρος ὁ Μιλήσιος εἴρηκεν.

43 Χονδροκοπεῖον.] Id ipſum *Heſychio* eſt χονδροκοπία, quam vocem exponit, μύλων, ὅπου ὁ χόνδρος κόπτεται.

44 Ὄνος ὁ ἀλέθων.] *Heſych.* ὄνος ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου, *ſuperior & verſatilis lapis molaris.* vid. *Jac. Nic. Loenſem* Epiphill. IX, 6. SEB.

Ὄνος ὁ ἀλέθων.] *Heſychio* (quem in præcedentibus notis allegavimus) *Helladius* diſſimiliter. Sic enim ex eo *Photius* in Electis fol. 871. ὁ ἀλέτων (παλαιότερον) τοῦ μύλου. τὸν γὰρ ἄνω τοῦ μύλου λίθον οὕτως ἐπονομάζομεν. ὄνον δὲ τὴν κάτω μύλην. vid. etiam notas Gr. text. ad X, 112. ubi & e MS. ἀλέτων affertur. *Euſtathio* vero ἀλετὼν placet oxyt. Odyſſ. 725. nonnullis ἀλετρών. SEB. 2.

Ὄνος ὁ ἀλέθων.] C. A. ὄνος ἀλεθὼν, C. V. ἀλετῶν. *Salm.* ὄνος ἀλέτων ex MSS. lapis ſuperior molæ, catillus, qui in N. T. ὄνος μυλικός. pro vulgato ἀλέθων legit nonnemo ἀλήθων ab ἀλήθω *molo. Gl.* ἀλήθω, ἀλήθει *molo, molit.* ſed *Euſtath.* in Odyſſ. ait eſſe περιεκτικὸν vocabulum τὸ ἀλετὼν, οἷον ἐπιβαλὼν τὸν σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετῶνα &c. KÜHN.

Ὄνος ὁ ἀλέθων.] MS. ὄνος ἀλέτων. Illuſtrare hunc locum *Jac. Nicolaum* IX. Epiphill. 6. indicavit *Seberus* noſter. ubi excuſum quidem eſt ἀλεθών. Nondum forte tamen hic omnia plana quod ad ſcripturam. MS. enim ἀλέτων. unde quis ἀλετὼν ſaltem accentu mutato poſſet facere, quod piſtrinum ſignificare ex *Athenæo* notum. Sed non faciet tamen qui cogitabit *Pollucem* ἐργαλεῖα τοῦ ἀλετῶνος hic exponere, non piſtrinum ipſum, de quo jam anteceſſerunt quædam. An potius itaque ſcribendum ὄνος, ὁ ἀλήθων; quod verbum ἀλήθω ab ἀλῶ, ut πρήθω a πρῶ, νήθω a νῶ, κνήθω a κνῶ derivat *Etymologicum.* niſi & id ipſum ἀλέθων quoque rectum, quod mihi non negandum valde videtur, ſi addamus quæ *Seberus* noſter hic ad interpretationem notavit. in ipſius enim MS. ἀλέτων & infra X, 112. JUNG.

Ὄνος ὁ ἀλέθων] Ad vocem ὄνος margo Codicis *Falckenburgii* hæc habet: ὁ τόπος ὅπου ἐκολάζοντο οἰκέται, ἀλετών. ἀλετὼν alias agnoſcit & *Euſtath.*

45 Μύλη.] Inferior lapis, meta *molendaria* vel *molendinaria.* vid. *Suid.* in voce μύλη & *Heſych.* KÜHN.

46 Προεστηκὼς] In C. A. ſequitur μυλοθρός. *Heſych.* μυλωθρὸς in voce ἀλετρίς. *Salm* MSS. habent: μυλωθρὸς μυλακρὶς reliquis omiſſis. dein μυλιθρὶς καὶ μυλακρίς. KÜHN.

47 Μυλωρὸς, καὶ * μύλοθρος.] MS. μύλωθρος, omiſſis καὶ μύλοθρος. *H. Stephanus* in ſuo codice pro illo μύλοθρος, adſcripſerat μυλωθρός. eamque veram lectionem ait etiam in Theſauro ſuo, ut ea etiam eſt infra VII, 180. ubi noſter MS. deficit. *Scholiaſt. Ariſtoph.* ad Pacem: ἀλιθρὶς ἡ μυλοθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ. JUNG.

48 * Μύλοθρος.] Ita & MS. *H. Stephan.* μυλωθρός. SEB.

* Μύλοθρος.] Scribendum μυλωθρὸς, ita ſiquidem ſcriptum invenitur hoc vocabulum. *Harpocrat.* μυλωθρὸς ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος αὐτῷ. *Moſchop.* περὶ σχεδῶν pag. 140. Μυλωθρὸς ὁ μύλωνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος αὐτό. repono in *Moſchop.* αὐτῷ ex *Harpocrat.* nam id credo vult *Harpocrat.* μυλωθρὸν dici eum qui piſtrinum poſſidet, & illum quoque qui mercede conductus poſſeſſori operas locat.

49 Καὶ ἡ ἔνδον * τίφη, μυλ.] MS. καὶ ἡ ἔνδον τίφη μυλιθρὶς, καὶ μυλακρίς. Confirmat itaque & MS. hanc lectionem τίφη recteque notavit *Leopardus* XVI. Emend. 7. illos qui τίφη mendoſe apud *Pollucem* pro σίλφη adfirmarunt. Vide *Leopardum* dicto loco. Miror vero & doctiſſ. *Henr. Stephanum* in Theſauro ſuo pariter mendoſam hanc vocem apud *Pollucem* hic adfirmaſſe. clara enim *Suidæ* (quem & *Ariſtoph. Scholiaſtem* in Acharn. in hanc rem citat *Leopardus.*) verba: τίφη· ἡ καλουμένη σίλφη. ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες. Et illa apud eundem adde, quod ipſe jubet, *Suidam* in νεώρια. ἐμπρήσαιεν ἂν τὸ νεώριον. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος, ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον. τίφη μὲν θηλυκῶς, ἡ καὶ σίλφη, ζωΰφιον κανθαρῶδες ᾧ δοκοῦσι Βοιωτοὶ ἐμπηγνῦντες δᾷδα ἡμμένην ἤ τι τοιοῦτον, ἐμπυρίζειν ὃ δύνανται. τοῦτο δὲ καὶ δι' ἀλωπέκων καὶ χελωνῶν ἐγένετο. Sunt autem ea priora *Sui-*

rius naſcens, mylethris, & mylacris dicitur. Nonnulli tamen mylacrida, vocarunt molitricem. & ejus velum, mylecorum. * Quem autem nunc *μυλόκοπον* vocant, Alexis Aſini ſtimulatorem dixit in Amphotide: Aſini ſtimulator gallinas, ſed ſcindentium aſinos. Quod vero ſervis intus laborantibus, ne farinam devorent, circumponitur, pauſicape nominatur. & inſtrumentum erat rotæ in morem factum, collo adaptatum, ne ori manus admovere poſſent.

[50] τίφη, μυληθρὶς, καὶ [51] μυλακρίς. ἔνιοι δὲ [52] τὴν μυλακρίδα, καὶ [53] τὴν ἀλετρίδα, καὶ τὸ [54] κάλλυντρον, [55] μυλήκορον. * [56] τὸν δὲ νῦν μυλοκόπον, ὀνοκόπον Ἄλεξις [57] εἴρηκεν [58] ἐν Ἀμφωτίδι, [59] Ὀνοκόπος τοὺς ἀλεκτρυόνας, τῶν δὲ κοπτόντων ὄνους. Τό γε μὲν τοῖς οἰκέταις τοῖς ἔνδον ἐργαζομένοις ὑπὲρ τοῦ μὴ κάπτειν τῶν ἀλφίτων περιτιθέμενον, [60] παυσικάπη ὀνομάζεται, τροχοειδὲς μηχάνημα [61] ὂν, τῷ τραχήλῳ [62] περιαρμοζόμενον, ὡς ἀδυνατεῖν τῷ στόματι τὰς χεῖρας προσάγειν.

da ex Comici Acharnenſibus, itaque integre ibi leguntur.

Nicarchus: *Αὕτη (θρυαλλὶς) γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.*
Dicæopolis: *Νεώριον θρυαλλίς;* Ni. *οἶμαι.* Di. *τίνι τρόπῳ;*
Ni. *Ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος,*
Ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον,
Δι' ὑδρορρόας ἐπιτηρήσας μέγαν
Κἄνπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
Σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆες. Di. *ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,*
Σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος.

Ubi itaque non recte vertunt *frumentum* in ſuis metricis tranſlationibus. quamvis alias non neſciam *τίφαι αἱ ὀλύραι* apud *Heſychium* exponi. JUNG.

50 Τίφη &c.] Τίφη & mox *μυλακρίς*. poſterior vox & infra VII, 10. Aliqui reponunt *σίλφη* & *μυλαβρίς*. ſed vide *Leopard.* Emend. XXXI, 7. SEB.

51 *Μυλακρίς.*] *Heſych.* Μυλαβρίδις, *μυλαβρίς, ἡ μαλακὴ σίλφη.* pro *μυλαβρὶς μυλακρὶς* ſcribendum prout cuilibet patet, ita me inſuper nonnemo totum locum legendum ita monuit: *Μυλακρίδις, μυλακρὶς, ἡ μυλικὴ τίφη.*

52 Τὴν *μυλακρίδα*] C. A. *μυλάκριδα.* C. V. *μυλάκριτα. Heſych. μυλακρίδαι μυλαβρίδες.* KÜHN.

Τὴν *μυλακρίδα*] MS. *ἔνιοι δὲ μυλάκριτα καὶ* &c. Sed vulgatum & ſupra in MS. II, 189. ubi vid. quæ dixi. JUNG.

53 Τὴν *ἀλετρίδα*] Τὴν, ante *ἀλετρίδα* delerem. KÜHN.

54 Κάλυντρον,] *Interpr. velum.* quaſi legiſſet, *κάλυπτρον*: ſed *ſcopa molaris* eſt hoc loco. vide infra. KÜHN.

Καλύντρον,] MS. etiam *κάλυντρον* uno λ, malim ego *κάλλυντρον* ut infra MS. X, 29. JUNG.

Κάλυντρον,] Κάλλυντρον cum duplici λλ emendavi.

55 *Μυλήκορον*] *Μυληκόρου* & ſupra mentio VI, 94. ubi MS. deficit. hic erat ſine accentu. vide & infra X, 29. JUNG.

Μυλήκορον] *Etymolog. Magn.* Μυλήκορον, *κόρημα τὸ σάρουν λέγεται ἔνθα μυλήκορον.* legendum quis amicorum conjicit: *μυλήκορον, κορεῖν* (vel *κορεῖν γὰρ*) *τὸ σαρεῖν λέγεται, ἔνθα* &c.

56 Τὸν δὲ νῦν μ.] C. A. margo *τὸ δὲ νῦν μυλόκοπον, ὀνόκοπον Ἄ. ii.* deſinit margo. alias *μυλοκόπος* dicitur *molitor.* qui cædit inferiorem molæ lapidem, *ὄνον* dictum. KÜHN.

Τὸν δὲ νῦν μ.] MS. *τὸ δὲ νῦν μυλόκοπον, ὀνόκοπον Ἄλεξις.* JUNG.

57 Εἴρηκεν] Pro *εἴρηκεν*, MS. *εἶπεν.* cætera dein ad Τόγε uſque non habet. *Alexidis* verba forte non mendo prorſus carent, ego ſane ea me non liquido capere fateor. Nec noſter *Salmaſius* ſe ſatis extricat: *Verba*, ait, *Alexidis metuo tangere, ſunt enim corruptiſſima, nec quomodo corrigenda ſint video. ὀνοκόπος quid ſit, quid item μυλοκόπος. mendum cubat in voce ἀλεκτρυόνας & fortean ſubſtituendum ſit ἀλετρεύοντας* aut *ἀλετρῶνας, quam vocem tamen nondum legi. ἀλετρεύειν tamen dicitur.* & *ἀλετρίς, & pro ὀνοκόπος, ὀνοκόπους. & mox ἐπὶ τῶν κοπτόντων ὄνους verum eſſe puto. quæ verba ſunt Pollucis, quibus exponit, qui ſint ὀνοκόποι. ὄνος in mola quid ſit omnes ſciunt.* JUNG.

58 Ἐν Ἀμφωτίδι] ἐν Ἀμφ. &c. *ὄνους* cum mediis deſunt in C. A. teſtimonium *Alexidis* corruptum eſt. in eo *Salm.* pro *ἀλεκτρυόνας* legit *ἀλετρεύοντας*, aſteriſco appoſito. verſum *Alexidis* legerem ita:

---- *ὀνοκόποι*
Τοὺς ἀλετρεύοντας ὧδε κοπτόντων ὄνους.
---- *molitores*
Molentes ita cædant aſinos.

Per *ἀλετρεύοντας ὄνους* intelligit molæ lapidem *ὄνον* dictum, quem vocant ſuperiorem. KÜHN.

59 Ὀνοκόπος &c.] *Falckenburgius* hæc ita legit: Ὀνοκόπος, *τῶν τοὺς ἀλετῶνας, τῶνδε κοπτ.* &c. quæ omnia diſcutient viri docti, mihi certe præ vulgatis valde arrident.

60 Παυσικάπη] Vid. prov. *Bos apud acervum*, & Adagia ſacra *Joach. Zehneri* pag. 247. SEB.

Παυσικάπη] Vid. *Heſych.* hac voce. hac pauſicape collum ſervorum conſtringebatur cum pinſebant. Deus contra præcepit *οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Deut. XXV.* KÜHN.

Παυσικάπη] De Pauſicape hinc & *Turnebus* IV. Adverſ. 13. qui in verbis *Pollucis* habet, *μηχάνημα ὃ τῷ τραχ.* quum in Noſtris vulgatis ſit rectius, *μηχάνημα ὂν, τῷ* &c. MS. vero noſter illud *ὂν* prorſus non habet. Sequentis capitis verba prioris adnectuntur, alio titulo jam ſupra comprehenſa. JUNG.

Παυσικάπη] Pro *παυσικάπη, παυσικάπιον* habet Codex *Falckenburgii.*

61 Ὄν, &c. *περιαρμ.*] Abeſt *ὂν* a C. A. & *Salmaſii* qui & *περιεργαζόμενον* legit e MSS. KÜHN.

62 Περιαρμ.] MS. *περιεργαζόμενον.* SEB.

21 ## * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

[63] Περὶ ἀρτοποιῶν.

Ἀρτοπῶλαι, [64] ἀρτοπωλίαι, [65] ἀρτοπώλιδες, ἀρτοπωλεῖν, [66] ἀρτοπώλιον, σιτουργοὶ, ἀρτοποιοὶ, [67] ἀρτοπόποι. [68] Ξενοφῶν δὲ, τοὺς [69] ἀρτοκόπους λέγει. Τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ἀρτοκοπεῖν, ἐν [70] Φρυνίχου Μονοτρόπῳ. ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Ἥρωσιν, ἀρτοποιΐα, [71] τηλία. Τῇ δὲ [72] ἀρτοπώλιδι, ἀνήκει ἄλευρα, ἄλφιτα, [73] ὀλλύραι, [74] ζειὰ, σεμίδαλις, χόνδρος, κρίμνα, [75] πάλημα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ [76] παιπάλημα,
22 σταὶς, μᾶζα. * Καὶ τὰ ἐργαλεῖα, κρίβανος, ἶπνος, [77] πλάθανον, μάκτρα, [78] ὀβελοί. καὶ

* CAPUT V. 21

De panis piſtoribus.

Panivendæ, panis fora, panis venditrices, panes vendere, panis forum, frumenta operantes, panis formatores, Piſtores. Xenophon autem, Ἀρτοκόπους vocat. Ipſum autem verbum Ἀρτοκοπεῖν, pro pinſere, in Phrynichi Monotropo habetur. Sed in Ariſtophanis Heroibus, Panis confectio, Tabula panaria. Sed panis venditrici conveniunt, farinæ tritici, hordei farinæ, ſiligines, ſpeltæ, ſimilagines, granum, cremor: pale, unde & pollen dicitur. Paſta, maſſa. * Et ipſa in- 22
ſtrumenta, clibanus, furnus: plathanum, in quo panis formatur. Mactra, verua. Et

63 Περὶ ἀρτοποιῶν] C. A. περὶ ἀρτοπωλῶν. mox textus ipſe: ἀρτοπ. ἀρτοπώλιδες καὶ ἀρτοπ. ἀρτοπωλεῖον & ἀρτοπώλιον (utraque enim lectio adeſt) σ. α. tum margo: Ξενοφῶν δὲ ἀρτοκόπους λ. (ἔφη C. V.) καὶ τὸ ἀρτοκοπεῖν Φρύνιχος καὶ Ἀριστοφάνης ἀρτοποιΐα. hic deſinit marginale & vocula, τηλία omittitur. KÜHN.

64 Ἀρτοπωλίαι] In MS. deeſt ἀρτοπωλίαι. quod an eſt ab ἀρτοπωλίας, an ab ἀρτοπωλία recto? ego fere ἀρτοπωλία etiam ſcripſiſſe *Pollucem* puto, ut infra VII, 24. περὶ ἀρτοπωλίαν pariter ait. JUNG.

65 Ἀρτοπωλίδες] Etiam ſic MS. *Henr. Stephan.* perperam ait, pro ἀρτοπώλιδες, quæ accentus ſedes infra IX, 180. SEB.

Ἀρτοπωλίδες] Ἀρτοπωλίδες perperam ita accentu notari recte monet *H. Stephanus.* MS. noſter clare habet ἀρτοπώλιδες. quo modo certe emendari debet, ut & mox. JUNG.

Ἀρτοπωλίδες] Ἀρτοπώλιδες pro ἀρτοπωλίδες Cl. mei *Kühnii* emendationem ſecutus repoſui.

66 Ἀρτοπώλιον] MS. ἀρτοπωλεῖον, pro ἀρτοπώλιον. JUNG.

67 Ἀρτοπόποι.] In MS. deeſt ἀρτοπόποι. & quid illud vocabuli itaque eſt, quod & *H. Stephanus* cruce ſignavit in ſuo codice, non tamen id delendum, quaſi repetitum prave ex præcedenti, docere nos poteſt *Phrynichus.* apud quem in Eclog. Attic. ita: Ἀρτοκόπος, ἀδόκιμος. χρὴ δ' ἀρτοπόπος ἢ ἀρτοποιὸς λέγειν. Ubi *Nunneſius* adnotat *Thomam Magiſtrum* docere ἀρτοπόπον elegantius eſſe multis teſtimoniis, quam ἀρτοποιὸς & σιτοποιός. JUNG.

68 Ξεν. δὲ, τ. ἀ. &c.] MS. ita, Ξεν. δὲ καὶ ἀρτοκόπους ἔφη, καὶ ἀρτοκοπεῖν Φρύνιχος, καὶ Ἀριστοφάνης ἀρτοποιΐα. Τῇ δὲ &c. interjecta vulgo deſunt in MS. Quod itaque ad ἀρτοκόπους, locus *Xenophontis* exſtat Hellenικῶν VII. ut etiam monuit *Nunneſius* loco dicto. eſt iſte: ὅτι βασιλεὺς ἀρτοκόπους, καὶ ὀψοποιοὺς, καὶ οἰνοχόους, καὶ θυρωροὺς παμπληθεῖς ἔχοι. Et *Herodotus* Clione cap. 51. καὶ δὴ καὶ γυναικὸς εἴδωλον χρύσεον τρίπηχυ, τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτοκόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λέγουσι εἶναι. De *Phrynichi Monotropo* vid. *Caſaubonum* noſtrum VI. *Athen.* 12. Eo dramate tertias tulit *Phrynichus* ſub Chabria Archonte. ut indicat hypotheſis altera in Ὄρνιθας *Ariſtophanis.* JUNG.

69 Ἀρτοκόπους] Tametſi ἀρτοκόπος *Phrynicho* ἀδόκιμος. vide in eum notas *D. H.* & *Nunneſii.* SEB. 2.

70 Φρυνίχου Μονοτρόπῳ] Conjicit nonnemo pro Μονοτρόπῳ ſcribendum eſſe Μονοσίτῳ quod drama laudant *Athenæus* & alii.

71 Τηλία.] De τηλία vulgata neſcio quid dicam. recenſetur ſane & infra X, 114. inter ἀρτοποιικὰ, ſitque mentio IX, 108. τηλίας ἀρτοπώλιδος, quaſi in qua proponebantur panes vendendi; ſed hic malim eam legere inferius inter ἐργαλεῖα Segmento ſequenti potius quam eo quo vulgatur loco. Antea vulgati etiam ἀρτοποιΐα τηλία habuerunt ſine interjecto commate. JUNG.

Τηλία.] Τηλία inter inſtrumenta pertinet, neque locum hic quidem habere poterit. vide ergo an non in ſequentibus a quibus hæc vox exulat, ita legendum ſit: καὶ τὰ ἐργαλεῖα, κρίβανος, ἶπνος, τηλία &c. vel πλάθανος (uti ſcriberem potius quam πλάθανον) τηλία.

72 Ἀρτοπωλίδι] C. A. ἀρτοπώλιδι ἀν. ἀ. καὶ ἀλ. ὀλ. ζειαὶ (C. V. ζειὰ) κρίμνα, *alica hordei. Zea. Plin.* XVIII. cap. 9. KÜHN.

Ἀρτοπωλίδι] MS. ἀρτοπώλιδι ἀνήκει. reforma itaque & hic accentum ut ante, & dele comma in vulgatis ante ἀνήκει. JUNG.

Ἀρτοπωλίδι] Poſt Ἀρτοπώλιδι uti nunc in textu eſt emendatum commaticam diſtinctionem Clar. *Kühnio* debes.

73 Ὀλλύραι] *Dioſcor.* lib. II. cap. 113. ἡ ὄλυρα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ τῆς ζειᾶς. SEB.

Ὀλλύραι] MS. ὄλλυραι ſupra I, 183. ζειαὶ, ὄλυραι, ubi MS. deficiebat. ὄλυρα προπαροξυτόνως etiam apud *Heſychium* & *Suidam.* JUNG.

74 Ζειαὶ] MS. ζειὰ, pro ζειαὶ, & κριμνὰ pro κρίμνα. Supra I, 248. habebat eodem accentu κριμνά. *Heſychius* κριμνὸς, ἡ κριθή. Sed κρίμνον ex *Hippocrate* & *Galeno* adnotant creberrime. JUNG.

Ζειαὶ] Conſentientibus Codicibus ſcriptis ζεία legit textus pro prior. ζειαί. de duplici ſcriptione vocis ζειὰ vel ζεὰ conſule *Galenum* περὶ τροφῶν δυνάμεως.

75 Πάλη. ἀφ' ἧς &c.] *Salmaſ.* πάλη ἄλφις καὶ τὸ πάλημα ex MSS. KÜHN.

Πάλη. ἀφ' ἧς &c.] Pro πάλη *Falckenburgii* Codex habet παιπάλη, at Clar. *Kühnius* πάλημα repoſuit in textu.

76 Παιπάλημα] MSS. πάλημα, omiſſo παι, σταὶς καὶ μᾶζα &c. ἰπνὸς &c. KÜHN.

Παιπάλημα] MS. τὸ πάλημα, σταὶς, μᾶζα. *Heſychius* παλημάτιον. e Noſter ſupra VI, 62. poſt σταὶς male comma excidit, quod repone. JUNG.

77 Πλάθανον] Supra VI, 74. SEB.

78 Ὀβολοί.] MS. ὀβελοί. quod etiam interpreti placuit. SEB.

Ὀβολοί.] C. A. ὀβελὴς ſuperſcripto οι & ita C. V. ὀβελοί. *Salm.* ὀβελόν. KÜHN.

Ὀβολοί.] Pro ὀβολοὶ MS. ὀβελοί. quod reſtituam libens, quum & *Seberi* noſtri MS. conſentiat. Ipſe Noſter inter τὰ ἀρτοποιοῦ infra X, 113. jubet ita. Et pa-
inſtru-

inſtrumentum ſpalethrum, quod nunc ſcalethrum vocant. Opera vero, rigare, fermentare, terere, cribrare. Et Panes fovere, dixit Ariſtophanes. Formare, pinſere, torrere, extorrere, extrahere. Sed qui farinas macerat, macerator, & macerans. Et vas ipſum, magis, molicorum, mactra, & ſcapha: atque apud Menandrum, Linter dicitur. Eupolis vero, panis maſſam nuper inciſam, Νεόκοπον no-
23 minavit. * Sed & Panes triticeos dices, ut

[79] σκάλευρον δὲ ἐργαλεῖον, ὃ οἱ νῦν σκάλεθρον. τὰ δὲ ἔργα, δεῦσαι, [80] φυρᾶσαι, τρῖψαι, [81] διαττῆσαι. καὶ [82] ἀρτοστροφεῖν δὲ, Ἀριστοφάνης λέγει. διαπλάσαι, πέψαι, ὀπτῆσαι, ἐξοπτῆσαι, [83] ἐξελεῖν. Ὁ δὲ μάττων τὰ [84] ἄλφιτα, [85] μαγεὺς, ματτευόμενος. καὶ τὸ ἀγγεῖον, μαγὶς, [86] καὶ μυλήκορον, [87] καὶ μάκτρα, καὶ σκάφη. [88] καὶ παρὰ Μενάνδρῳ, ληνός. [89] νεόκοπον δὲ [90] κάρδοπον εἴρηκεν Εὔπολις, τὴν νεωστὶ κεκομμένην. * [91] ἄρτους δὲ πυρίτας [92] ἐρεῖς, ὡς 23

tet ad obelias panes pertinuiſſe, qui ὀβελοῖς ἐμπεπαρμένοι erant, ut ex *Polluce* cantillat *Tzetzes*, ego adnotavi ſupra VI. 75. Jung.

Ὀβολοί.] Ὀβελοί emendavi pro ὀβολοί. reddidi eandem vocem *Scholiis Brev.* ad. *Homer.* Iliad. α, 463. & ſupra VI. 88.

79 Σπάλεθρον] MS. πάλαθρον haud dubie pro σπάλαθρον, quod & infra X, 113. & apud *Heſych.* (nam ſic apud eum ſcrib. pro σπάλαυθρον, quomodo tamen infra & in MS. extat, e ſerie alphabetica probat *H. Steph.*) Idem vero etiam σκάλευθρον habet, nimirum quo ignis & prunæ σκαλεύονται. Seb.

Σπάλεθρον] C. A. σκάλευθρον. *Salm.* MSS. καὶ πάλαθρον δὲ i. ὃ οἱ νῦν σκάλευθρον. C. V. σκάλευθρον *rutabulum* &c. Kühn.

Σπάλεθρον] MS. σπάλαυθρον. quod & infra X, 113. ubi noſter MS. deficit, eodem modo in ſuo MS. fuiſſe indicat *Seberus.* Sic itaque forte & apud *Heſychium* reponendum, in quo ita ſcriptum invenio: σπάλαθρον, σκάλαυθρον. Certe ut primum omittamus, pro altero σκάλαυθρον in *Heſychio* cum *Henr. Sylburgio* & *Henr. Stephano* reponendum σκάλευθρον. id quod noſter MS. clare confirmat, qui apud *Pollucem* noſtrum hic mox σκάλευθρον, non σκάλεθρον, clare habet. Jung.

Σπάλεθρον] Σκάλευρον e MS. textui reddidit Cl. *Kühnius.*

80 Φυρᾶσαι &c.] MS. φυρᾶσαι. διαττῆσαι etiam habet MS. noſter, ut *Seberus* bene e ſuo correxit. Inde ſupra VI, 91. διαττᾶν. *Heſychius*: Διαττᾶν, διασήθειν. δίαττος, ἡ ἀλευρότησις, τὸ κόσκινον. quæ ad noſtrum ἀρτοποιὸν propric ſpectant. vid. & *Etymologicum.* Jung.

81 Διαττῆσαι] E MS. pr. ed. διαιττῆσαι. Seb.

Διαττῆσαι] Pro διαττῆσαι habet *Falckenburgius* διαπτῦσαι.

82 Ἀρτοτροφεῖν] C. A. ἀρτοστροφεῖν δέ. tum margo, διαπλάσαι δὲ Ἀριστοφάνης. *verſare panem, effingere. Salm.* ex MSS. καὶ ἀρτοτροφεῖν δὲ πέψαι, ὀπτῆσαι, reliquis omiſſis. Kühn.

Ἀρτοτροφεῖν] MS. ita: καὶ ἀρτοστροφεῖν δὲ διαπλάσαι δὲ ὡς Ἀριστοφάνης. πέψαι &c. ubi mihi nota illud ἀρτοστροφεῖν. Vulgatum certe ἀρτοτροφεῖν *H. Stephano* ſuſpectum erat, quum in vulgatis Lexicis legeret, locuſque *Pollucis* illi non ſuccurreret. & quid huc pertineat ἀρτοτροφία, ubi de modis conficiendi panes agitur. quorum aliquis in ἀρτοστροφεῖν certe manifeſtior, dum toſtos panes forte in veru invertebant & circumagebant in cineribus. Hinc certe ὀβελίαν ἄρτον dictum etiam, poſt aliud etymon, putat *Athenæus* lib. III. ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὀπτᾶται. *Salmaſius* meus ita: *Codicem ſcriptum habere dicis*, ἀρτοστροφεῖν. *egregie ſane. male tamen refers ad* ὀβελίας *panes* ὀβελίσκοις ἐμπεπαρμένους. ἀρτοστροφεῖν, *ut quidem cenſeo ſimpliciter eſt* ἄρτον στρέφειν, *id eſt*, in orbem verſare, dum nempe adhuc in maſſa eſt & in gyrum manibu piſtoris aut piſtricis agitatur. De διαπλάσαι vero & ἀρτοστροφεῖν, an utrumque apud *Ariſtophanem* quærendum? ego illum Poëtam non adeo πεπάτηκα. Jung.

Ἀρτοτροφεῖν] Ἀρτοστροφεῖν Cl. *Kühnius* emendavit in textu.

83 Ἐξελεῖν.] *Salmaſ.* ex MSS. ἐξελθεῖν pro ἐξελεῖν. Kühn.

84 Ἄλφιτα] C. A. ματτευόμενος. κ. τ. ἀ. ματτὶς ſuperſcripto γ. μυλήκορον. C. V. μυλήκορα *ſcopæ molares. Gloſſ.* μυλάκινος, *ruſcinius.* forte, quod *ruſco* uterentur ad vertendas molas cum & alias *ſcopa regia* dicatur. *Salmaſ.* ματτὶς pro μαγὶς καὶ μύληκρον. Kühn.

85 Μαγεὺς] In MS. deeſt μαγεύς. Jung.

86 Καὶ μυλήκ. &c.] MS. καὶ μυλήκορα. deſunt autem καὶ μάκτρα. De Magide hinc & *Foeſius* Oecon. *Hippocr.* in μαγίς. Jung.

87 Καὶ μάκτρα, καὶ] Abſunt iſta a C. A. nam μυλήκορον excipit σκάφη. dein margo, Μένανδρος δὲ λῆνον εἶπε καὶ κάρδοπον. hic deſinit margo. & in textu eſt porro, ἄρτους δὲ &c. Kühn.

88 Καὶ παρὰ Μεν. &c.] MS. ita ſaltem: Μένανδρος δὲ καὶ λῆνον εἶπεν καὶ κάρδοπος. ἄρτους &c. de ληνῷ & *Foeſius* in ληνοί. *Menandri* locus in Δημιουργῷ extabat: ut infra noſter X, 102. *Eupolidis* in Αἰξὶν, ut ibidem. delendum autem omnino comma poſt δὲ. ſicut & *Seberus* noſter juſſit. Jung.

89 Νεόκοπον δὲ, κάρδ.] Νεόκοπον δὲ κάρδ. abſque inciſo. Seb.

Panis maſſam] Mactram ſive alveum, in quo farina aqua mixta ſubigitur, νεόκοπον, hoc eſt recens inciſum nom. Seb. 2.

90 Κάρδοπον] *Mactram* νεόκοπον dixit *Eupolis* eam, quæ recens exciſa fuit, novam. Kühn.

91 Ἄρτους δὲ π.] Ad oram MS. noſtri neſcio quis adſcripſit, τῶν ἄρτων εἴδη τινα. πυρίταις forte contrarii qui ſupra VI, 33. ἀπυρίται. modo non & ibi πυρίται emendandum ſit. In textu deſunt in MS. ὡς ἐν Ποαστρ. Φρ. & mox ἐν Γανυμήδει quoque deeſt. De *Peaſtriis* autem *Phrynichi* vide *Caſaubonum* τὸν πάνυ III. *Athen.* 27. *Alcæum* in *Ganymede* citat & *Athenæus* lib. III. ubi pariter διπύρους ἄρτους ei Poëtæ aſſerit *Caſaubonus* lib. III. cap. 25. ex *Polluce* noſtro, meminitque ejus fabularum aliarum, ut & *Ganymedis* eod. lib. III. Animadverſ. cap. 24. etiam. Scribe vero Γανυμήδει, uno ν in vulgatis. Jung.

Ἄρτους δὲ π.] De hoc loco ita ad me amicus quidam: *Non reſpuo hanc lectionem: interim ut de emendatione cogitem facit Athenæus qui Deipnoſ. lib. III. c. 27. pag. 110. hunc e Phrynichi Peaſtriis laudat verſum:* Αὐτοπυρίταισι τ' ἄρτοις καὶ λιπῶσι στεμφύλοις, *ea de cauſa apud Pollucem tuum legendum arbitror;* ἄρτους δὲ αὐτοπυρίτας. *Iidem panes & αὐτόπυροι, ut dicto loco ex Alexidis Cyprio Athenæus docet.*

92 Ἐρεῖς] C. A. Ἀλκαῖος δὲ διπύρους εἶ. δίπυρος ἄρτος panis *bis ignem expertus, bis coctus*, vulgo dicitur. *Suid.* δίπυρος ἄρτος ὁ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς. ubi per Romanos intelligit Græcos Conſtantinopolim inhabitantes. De *Alcæi* teſtimonio *Caſaub.* in *Athen.* lib. XXV. Kühn.

[93] ἐν Ποαστρίαις Φρύνιχος. Ἀλκαῖος δὲ ἐν [94] Γανυμήδει διπύρους ἄρτους εἶπεν. οἱ δὲ [95] δίπυροι, ἄρτοι [96] τινές εἰσι τρυφῶντες. [97] Τοῦ γε μὴν ἄρτου, αἱ μὲν κατὰ τὸ ἄνω μέρος οἱονεὶ φλύκταιναι, [98] ἀττάραγος. αἱ δὲ ἐκ τοῦ κάτω, [99] * ἐψηθίαι, αἳ δὴ καὶ προσέχεσθαι εἰώθασι τῷ κριβάνῳ [100] ὑπεροπτώμεναι. τὰ δὲ μέρη τῶν ἄρτων, [1] θρύμματα. τὸ μέντοι ὑπερεμπεπλῆσθαι, καὶ ὑπερκεκορέσθαι, ἀπὸ τῆς μάζης, [2] ὑπερμαζᾶν
24 ἔλεγον οἱ παλαιοί. * [3] οἱ δὲ νέοι, [4] κριθιᾶν, ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. [5] Αἰσχύλος μὲν γὰρ εἴρηκε,

in Poaſtriis Phrynichus dixit. Alcæus vero in Ganymede, Panum dipyrorum meminit: Sed panes dipyri, delicatiores ſunt. Panis itaque in parte ſuperiore veluti puſtulæ, dicuntur ἀττάραγος, hetta. inferiores vero, * contoſtæ: quæ nimirum in pinſendo, clibano adhærere ſolent. Sed panum partes, cruſtæ dicuntur. Superimpleri vero, & ſaturitatis modum excedere, a maſſa veteres Ὑπερμαζᾶν vocarunt. * Recentiores autem, 24
κριθιᾶν, e nimio hordei paſtu laſcivire a jumentis dixerunt. Æſchylus etenim dixit,

93 Ἐν ποαστρ.] Vid. *Caſaubon.* in *Athen.* lib. III. cap. 27. SEB.

94 Γανυμήδει] Γανυμήδει cum unico repoſui ν.

95 Δίπυροι] Poſt δίπυροι commatica repoſita eſt a Cl. *Kühnio* diſtinctio. alias poſſet forte hic locus & ita diſtingui: *οἱ δὲ δίπυροι ἄρτοι τινές εἰσι; τρυφῶντες.* videtur & *Athenæus Deipnoſ.* libr. III. comprobare hanc emendationem, apud quem hic *Alcæi* locus ita igitur: *οἱ δίπυροι δ' εἰσίν τινες; ἄρτοι τρυφῶντες. Heſych. Δίπυροι ἄρτοι, οἱ ἐκ δευτέρου ὀπτώμενοι.*

96 Τινές εἰσι] MS. τινες εἰσί. JUNG.

97 Τοῦ γε μὴν ἄρτου] C. A. titulus *περὶ μερῶν ἄρτου.* KÜHN.

98 Ἀττάραγος &c. * ἐψηθίαι] De attarago & epſethia, ut quidem corrupte hinc retinuit, *Rhodiginus* XXVI. antiqu. 21. Sed corruptum eſt illud ἐψητίαι. Et *H. Stephanus* ad oram ſui codicis hic adnotavit, *ψώθια Euſtath. Athen.* ψωθία. quæ eadem & *Sylburgius*, indicante *Sebero.* MS. noſter habet ψωθιαί. ψώθιον, ψώθια in hac re habes & apud *Heſychium* & *Suidam* & feminino genere ψωθίας, triobolos infernales infra IX, 83. in MS. In MS. deinde deſunt hæc, *αἳ δὴ κ. π. ε. τ. κ. ὑπεροπτ.* JUNG.

Ἀττάραγος &c. * ἐψηθίαι] De hoc toto loco adſcribam, quæ Amicus mihi quidam reſpondit. Ita autem ille: *Diſtinctius paululum de hac re nobis erit dicendum, ea propter quod reperiamus diverſimode a variis auctoribus confuſam. Φλυκταίνας γενικῶς deſignat cocti panis puſtulas tam quæ ſunt in ſuperiori quam in inferiori panis parte, id ex hoc loco patet; itidem ex eo Luciani: ἄρτος ἐγκρυφίας ὁ ταῖς φλυκταίναις ὅλος ἐξηνθηκώς. Illæ vero puſtulæ ſeu φλυκταῖναι quæ in ſuperiori panis parte conſpiciuntur, a verboſa Græcia, ἀττάραγος fuere dictæ; id liquide e Pollucis tui loco patet: Heſych. Ἀττάραχος (ſcribendum ἀττάραγος) τὸ ἐλάχιστον, οἱ δὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυκταίνας, οἱ τὰς καλουμένας ψύχας. Αἱ ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυκταῖναι ſuperiores panis puſtulæ:* pro *ψύχας reponunt eruditi viri ψίχας, nec repugno, hæc enim Etymologi ſunt verba, quibus illa emendatio confirmari poteſt: Ἀττάραγος, παρὰ τὸ ἀττάραγός τις εἶναι, ἢ ἐπὶ τῶν ἄρτων, ἡ ἀπὸ τοῦ φλογὸς γινομένη ῥῆξις. οἱ δὲ τῶν κλωμένων ἄρτων τὰ ψιχίδια. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων. lego potius ἡ ἐπὶ τῶν ἄρτων ἀπὸ τοῦ φλογὸς &c. interim non minus commode leges apud Heſychium τὰ καλούμενα ψώθια, id mox apparebit. Inferioris panis puſtulæ ſi Polluci noſtro fides eſt habenda, ἐψηθίαι fuerunt vocatæ: Sylburgius reſtituebat ψώθια, nec habeo quod huic emendationi opponam; nam de voce vulgata, quam Pollucis lectio præfert nihil quicquam leges: de nomine ψώθιον audi ſis Heſychium: Ψώθιον τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. Ψώθια τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθρύσματα, καὶ τὰ ὑποκάτω: in eandem rem conſentit Pauſanias Atticarum dictionum Lexico; ψώθια enim ei exponuntur ὑπερόπτων ἄρτων θραύσματα· ἢ τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου: citat Euſtath. ad Odyſſ. ρ. hæc ergo in Polluce emendatio poſtulat, ut in ſequentibus quadam mutentur, nimirum ſcribendum ἃ ὑπεροπτώμενα. Id itaque conſtat Grammaticorum veterum auctoritate ſententiam Pollucis eſſe munitam: interim quam incerta fuerit utriuſque vocis notio ex productis veterum teſtimoniis apparet: Critici præterea inter veteres haud ſpernendi unam eandemque rem ἀττάραγον & ψώθιον eſſe dixerunt, non quidem in ea notione de qua Pollux noſter agit, ſed in alia, quæ denotare tradunt τὰ ψιχίδια fracti panis: id ipſum dixerunt Apollodorus Athenienſis & Theodorus in Atticis Gloſſis apud Athen. lib. XIV. pag. 646. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἀποψαιόμενα ψώθια καλεῖσθαι, ἃ τινας ὀνομάζειν ἀττάραγους. Manet ergo illibata Pollucis tui expoſitio.*

99 * Ἐψηθίαι] Leg. ψώθια ex *Euſtath.* vel ex *Athen.* ψωθία *Sylb.* SEB.

* Ἐψηθίαι] C. V. ψωθιαὶ C. A. ψηθίαι ſed ω ſuperſcriptum eſt τῷ η. ψώθια *Heſych.* τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα τὰ ὑποκάτω. vid. & ψώθιον. KÜHN.

100 Ὑπεροπτώμεναι.] Ὑπεροπτώμεναι ſunt partes nimis coctæ, ſupra modum aduſtæ, quamvis in C. A. non extet αἱ δὲ ἐκ τ. &c. uſque ad ὑπερόπτ. KÜHN.

1 Θρύμματα] C. A. male θύρματα. KÜHN.

Θρύμματα] MS. θύρματα. rectum vulgatum. *Heſychius*: *Θρύμματα, κλάσματα ἄρτου.* Sic & τρύφος proprie de panis fruſto, ut notavit *Nunneſius* ad *Phrynich.* Eclog. in voce τρυφῦ. JUNG.

2 Ὑπερμ.] *Eraſm.* prov. ὑπερμαζᾶν. SEB.

3 Οἱ δὲ νέοι] Οἱ δὲ νέοι &c. uſque ad ὑποζυγίων marginis eſt in C. A. cætera deſunt ad πίττω. KÜHN.

4 Κριθιᾶν] Id eſt *ex hordei abundantia laſcivire* nimiaque ſagina, & proprie de equo dicitur, qui ſtat ad plenum præſepe. KÜHN.

Κριθιᾶν] MS. κριθίαν mendoſe. de κριθιάσι equorum ſupra I. 209. JUNG.

5 Αἰσχύλος &c.] *Æſchyli* locus extat in *Agamemnone hunc in modum*:

--- τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
Ζεύξω βαρείαις· οὔτι μὴ σειραφόρον
Κριθῶντα πῶλον ----

--- immorigerum vero
Jungam ad currum gravi manu, haudquaquam funalem
Percutientem pullum ---

Ægyſthi verba ſunt, quibus minatur imperium ſuum detrectanti jugum & plauſtrum, ad quod illum juncturus ſit vi & manuum lege, ita, ut non ſit funalis equus, qui melioris ſolet eſſe conditionis, utpote a jugo immunis. ſub βαρείαις intelligendum χερσί. βαρείας χεῖρας ἐποίσει integre dicit *Homerus* Iliad. α. dein lege ex *Polluce* σειραφόρος, ſine altero σ. *Iſidorus* libr. XVIII. cap. 53. Latinis literis ſiraforos. Tandem in *Æſchylo* melius extaret κριθιῶντα π. a κριθιάω. *Sophocles* quidem teſtatur fuiſſe olim in uſu etiam κριθάω ut βοάω & βόω. eſt autem Attica lo-

Catenatum, & e paſtu laſcivientem equum. Sophocles vero, Uſque dum * e vino laſcivias. Quæ vero panis tractationem ſpectant, plurima in Ariſtophanis Fabulis, aut Centauris invenire licet. Oblino, ebullio, ſubigo, rigo, macero, molo. Alicubi & aſſare extat. His etiam ptiſana adnumerari poteſt. Et illud Ariſtophanis in Acharnenſibus, Decorticati, ab hoc nimirum dictum eſt: Cæterum nunc decorticati ſumus. Molere vero, etiam decorticare vocarunt. Unde & hordeum ſeu triticum, decorticatum dicitur. Inſuper & frigere, & torrere, hiſce convenient.

Σειραφόρον τε, καὶ κριθιῶντα πῶλον. [6] Σοφοκλῆς δὲ, Ἕως ὅτου * [7] κριθώσης οἴνου. τῶν δὲ περὶ [8] ἀρτοπωλίαν, [9] ἀθρόα ἐν Ἀριστοφάνους δράμασιν, ἢ [10] Κενταύροις, [11] πίττω, βράττω, μάττω, δεύω, πέττω, καταλῶ. [12] ἔστι δ' ὅπου καὶ ὀπτῆσαι. καὶ ἡ πτισσάνη τούτοις προσήκει. καὶ τὸ [13] Ἀριστοφάνους δὲ ἐν Ἀχαρνεῦσι περιεπτισμένοι, ἀπὸ τούτου ἂν εἴη εἰρημένον; [14] Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι. καὶ [15] ἀλεῖν δὲ, τὸ πτίσσειν [16] ἐλέγετο. ἀφ' οὗ καὶ ἡ πτισσάνη. καὶ μὴν καὶ τὸ φρύγειν, καὶ κοδομεύειν, τούτοις συνῆπται.

cutio *κριθώσης οἴνου*, ſubintellecto *ἕνεκα*. *Æſchylus* in *Perſis*:

Τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.

Propera, ne ob moram ſim reus datam. KÜHN.

Αἰσχύλος &c.] *Αἰσχύλος* &c. *ἀρτοπωλίαν* cum mediis deſunt in MS. adeo ut inde *Sophocleis* iſtis, *ἕως ὅτου κριθώσης οἴνου* nulla medela. niſi quod *κριθιώσης ὄνου* legendum putem: quod quidem probat noſter *Salmaſius* quoque. JUNG.

6 Σοφοκλῆς] Locus non carens mendi ſuſpicione. *H. Steph.* interpretationi ergo ut & locorum aliorum, quæ nihilo planiora, *συγγνώμη*. SEB.

7 Κριθώσης οἴνου.] *Falckenburgius κριθώσης ὄνος.* eſt & qui conjicit legendum *κριθιώσης ὄνου.*

8 Ἀρτοπωλίαν] *Ἀρτοπωλίαν* &c. *πίττω* cum mediis abſunt a C. A. ante *βράττω* eſt titulus, *περὶ τοῦ βράττειν.* inde textus: *ἡμεῖς δὲ πίττω, ὡς Ἀριστοφάνης, πίττω δὲ ἡ πτισάνη. βράττω* &c. poſt *καταλῶ* marginale eſt: *καὶ τὸ περιεπτισμένοι τούτοις προσήκει, καὶ τὸ ἀλεῖν δὲ πτ. ἐλέγετο, καὶ μὴν καὶ τὸ φρ. καὶ τὸ κ. τούτοις συνῆπται.* hic deſinit marginale. *Salm. πίττω ἀπισῶ in MSS. ſcribitur πίττω & mox infra δεύω, πίττω, καταλῶ. πίττω δὲ καὶ ἡ πτισάνη.* hæc ille. KÜHN.

9 Ἀθρόα ἐν Ἀρ. &c.] Hæc tantum MS. *ἡμεῖς δὲ ὡς Ἀριστοφάνης πιττῶ, βράττω, μάττω.* &c. De duplici autem nomine fabulæ hujus *Ariſtophanis* vid. *Caſaubonum* noſtrum VII. *Athen.* 14. Ad *πιττῶ*, ſicut in MS. eſt, utque hoc verbum rectius ſcribitur, adnotat *Seberus* noſter alium locum infra VII, 165. Sed mihi nondum liquet de uſu hujus verbi vel *πίττης* in panificio, de quo viri docti nos doceant. Sed eximius noſter *Salmaſius* intelligit *πιττοῦν ἐν τῷ ἀρτοποιεῖν locum habere, cum nempe in morem picis lenteſcit τὸ φύραμα, cum trahitur & deducitur & mox in unum reducitur, quod picis proprium eſt, & hac tranſlatione*, ait, *uſus fuerit Ariſtophanes in illa re ſignanda, quod non eſt alienum aut abſurdum.* JUNG.

10 Κενταύροις] Mallem legere *ἐν Κενταύρῳ*, non enim aliter, quantum equidem memini, Noſter alibi citat hoc drama. vid. infra IX, 36. & 53. & X, 185. pari modo & *Heſychius ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ* quem vide in voc. *Κύλλου πήρα. Athenæus* quoque libr. XIV. c. 6.

11 Πίττω] Πιττῶ. infra VII, 165. *πιττοῦν, πιττοῦσθαι.* SEB.

12 Ἔστι δ' ὅπου] Deſunt in MS. *ἔστι δ' ὅπου καὶ ὀπτ.* Poſtea ita MS. reliqua: *πίττω δὲ καὶ ἡ πτισάνη καὶ τὸ περιεπτισμένοι τούτοις προσήκει, καὶ τὸ ἀλεῖν δὲ πτίσσειν ἔλεγον, καὶ μὴν καὶ τὸ φρ. καὶ τὸ κοδ. τ. σ.* Ubi neſcio quid iterum ſibi *πίττω* velit. Quod ad vulgatum *ὀπτῆσαι*, vel in mentem nobis venire poſſunt *ὀβελίαι* panes, de quibus & hanc etymologiam reddi ſupra dixi, *ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὀπτᾶται*, quibus eod. libr. III. *Deipnoſ. Athenæus* ex *Ariſtophanis Γεωργοῖς* hunc verſum ſubjicit:

Εἶτ' ἄρτων ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελιᾶν.

Ubi quid ſi forte ſuſpicer legendum: *ἄρτον* & *ὀβελίαν*. Certe non video quid obſtet, & metrum eo modo ſibi magis conſtet, habebimuſque exemplum *τοῦ ὀπτᾶν ἄρτον*. Sine dubio vero vulgatum contextum menda invaſerunt. quorſum enim repetit *ἀφ' οὗ καὶ ἡ πτισσάνη* quum id dixerit ante, ubi quoque *πτίσσω* vel *πτίσσειν* a *Polluce* omiſſum vix credam, a ſcriba facile. Sequitur in MS. pro titulo vulgato capitis VI, alius prolixior, & iſtud & tria ſequentia cum parte decimi complectens: *Περὶ κρεοπωλίας καὶ μαγείρων καὶ τοῦ ἔργου καὶ ἐργαλείων. περὶ ἰχθυοπωλῶν. περὶ ὀψοποιοῦ. περὶ ταριχοπωλῶν καὶ ἐριοπωλῶν, καὶ νακοτίλου.* (ſcribe *νακοτίλτου*) *περὶ τοῦ* (ſcriberem *τῶν*) *ἐν ἱματίοις ἔργων μηρυμάτων τε καὶ τῶν περὶ αὐτά.* JUNG.

13 Ἀριστοφ. περιεπτισμένοι] *Acharn.* v. 506. Sed huic *Pollucis* expoſitioni non habet fidem Lexicon Baſil. quod aliud ſit *πτίσσειν* quam *ἀλεῖν* &c. vide. SEB.

14 Ἀλλ' ἐσμὲν] *Sed ſoli ſumus* nunc quidem a peregrinis liberati, ut hordeum liberatur pinſendo ſuis a glumis. ubi *Scholia πτίσσειν* proprie eſt hordeum aut aliud quid decorticare & purificare unde etiam *πτισάνη*; meo quidem judicio. alia etymologia eſt mox apud Noſtrum. KÜHN.

15 Ἀλεῖν] Leg. *ἀνεῖν* quod idem cum *πτίσσειν*. vult enim Auctor h. l. indigitare etymologiam vocis *πτισάνη*, quod ſcilicet derivetur ex *πτίσσειν* & *ἀνεῖν*. *Euſtath.* in Odyſſ. *ἀνεῖν δηλοῖ τὸ πτίσσειν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ δηλοῖ* &c. conf. *Athenæum* lib. X. c. 21, & ibi *Caſaub.* KÜHN.

17 Ἐλέγετο] C. V. *ἔλεγον.* KÜHN.

25

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ϛ'.

Περὶ [17] κρεωπωλῶν, μαγείρων, καὶ τοῦ ἔργου, καὶ [18] ἐργαλείου.

[19] ΚΡεωπώλια, καὶ κρεωπῶλαι, καὶ κρεωπωλεῖν. τοὺς δ' αὐτοὺς, καὶ μαγείρους λέγουσι, καὶ κρεωδαίτας. καὶ κρεουργοὺς τοὺς αὐτοὺς ἂν εἴποις. Καὶ τὸ ἔργον, [20] κρεουργεῖν, κρεανομεῖν, καὶ κρεανομίας. Τὰ δὲ ἐργαλεῖα, κοπὶς, καὶ [21] ῥάκετρον, κρεωστάθμη. [22] τάχα καὶ κρεάγραν, καὶ κρεωδειράν.

• CAPUT VI.

De carnivendis, coquis, opere, & instrumento.

CArnium fora, carnivendæ, carnes vendere: eosdem vero, & coquos vocant, • carnium ſectores. ſed & carnifices, eoſdem nominabis. Et ipſum opus, carnificare, carnem dividere, & carnis diviſio. Inſtrumenta autem, ſecuris, runca, carnis libra: tum & fuſcina, & excoriatorius culter.

26

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Ζ.

[23] Περὶ ἰχθυοπωλῶν.

ἸΧθυοπῶλαι, καὶ ἰχθυοπωλεῖν, καὶ ἰχθύες. καὶ ἰχθύδια, ὄψον. καὶ ὀψοποιὸς δὲ, καὶ ὀψαρτυτὴς, καὶ ὀψοποιεῖν, καὶ [24] ὀψοποιΐα. καὶ ἡδῦναι, καὶ ἀρτῦσαι, καὶ ζωμεῦσαι. καὶ Ἀριστοφάνης, [25] τὴν χύτραν ἐν ᾗ τὰ [26] κρεάδι' ἕ-

• CAPUT VII.

De piſcium venditoribus.

PIſcium venditores, piſces vendere: piſces, piſciculi, obſonium. Obſonii inſtructor, aut conditor: obſoniare, obſonii confectio, condire, jus apparare. Et Ariſtophanes ollam, in qua carnes coquun-

17 Κρεωπώλων.] In vulgatis pro κρεωπώλων, accentu flexo ultima notari debet κρεωπωλῶν. JUNG.

Κρεωπώλων] Κρεωπωλῶν repoſui pro errore manifeſto κρεωπώλων. qui idem error & ſupra in enarratione capitum & infra Segm. 28. eſt notatus.

18 Ἐργαλείου.] C. A. τοῦ ἐ. textus vero habet, Κρεωπ. κρεωπωλεῖν. μαγείρους, κρεωδαίτας. *Gloſſ.* κρεουργὸς *lanio.* KÜHN.

19 Κρεωπώλια &c.] MS. ita tantum Κρεωπωλεῖν, κρεοπώλια, μαγείρους, καὶ κρεοδαίτας, καὶ κρ. Sic μάγειρος vero pro lanione apud *Max. Tyrium* Serm. IX. περὶ ἔρωτος. ποιμὴν ἀνὴρ καὶ μάγειρος ἐβάδιζον ἄμφω κοινὴν ὁδόν. ubi vid. *Heinſii* noſtri notas, qui vertit: *Paſtor quidam & lanio ſimul incedebant.* Sic & apud *Platonem* capio extremo VIII. Legum, ubi de foro rerum venalium agit: καὶ ζώων διαμεριζθέντων μάγειροι διατιθέσθων ξένοις τε καὶ δημιουργοῖς καὶ τούτων οἰκέταις. quod omiſit in ſua interpretatione *Marſilius.* Et clare in *Euthydemo*: τί δὲ σφάττειν τε καὶ ἐκδέρειν, καὶ τὰ μικρὰ κρέα κατακόψαντα ἕψειν καὶ ὀπτᾶν; Μάγειρον, ἦν δ' ἐγώ. JUNG.

20 Κρεουργ. καὶ κρεαν.] MS. κρεουργ. καὶ κρεατομεῖν &c. JUNG.

21 Ῥάκετρον] MS. ῥάκετρον. utrum probum? SEB.

Ῥάκετρον] C. A. & V. ῥάκετρον. dein C. A. poſt κρεωστάθμη, κρεώδειραν & κρεωδαιρὰν ut varia lectio eſt. *Salm.* pro ῥάκετρον una voce legit κρεώκεντρον, vel κρεάκεντρον. in MSS. erat καὶ ῥάκετρον *ſecuris lanionia quæ cum ſonitu dividit carnes & oſſa.* KÜHN.

Ῥάκετρον] MS. καιράκετρον, κρεοστάθμην. *Sebernus* in ſuo MS. invenit καὶ ῥάκετρον. quomodo forte & Noſter voluit ſcribere, qui ſæpe in conjungendis & disjungendis vocibus peccat. De voce ipſa mihi non conſtat, niſi forte ῥαχετρον in ea ſignificatione etiam uſi fuere, qua κοπίδος, quo nempe carnes diſcindebant. ſupra ſane II, 136. ῥαχίζειν eſt pro κόπτειν. & ῥαχιτρίσαι, pro διακόψαι. *Salmaſius* noſter ſibi conſtare ait legendum eſſe pro καὶ ῥάκετρον, unica voce κρεώκεντρον aut κρεάκεντρον. *quæ vox*, ait, *eodem modo compoſita eſt*, ut infra ἰχθύκεντρον. κρεώκεντρον *idem eſt niſi fallor, quod* κρεάγρα. Hæc ille. An & *H. Junius* iſtud κρεάκεντρον alicubi legerit, an ipſe ſibi ſic conſinxerit, neſcio. Modo vidi eum in Nomencl. ita ſcribere; *Creacentrum Baculus præpilatus, quo carnium fruſta configunt, ac prebendunt coqui & lanii.* κρεάκεντρον. JUNG.

Ῥάκετρον] Pro ῥάκετρον Cl. *Kühnius* repoſuit ῥάκετρον. at *Falckenburgii* Codex habet ῥάχετρον, quod non facile rejecerim. vid. ſupra II, 136.

22 Τάχα καὶ κρ.] Deeſt in MS. τάχ. κ. κρεάγρ. dein habet MS. καὶ κρεοδεῖραν. Sequentia duo capita, ut dixi, in MS. junguntur prioribus ſine titulo. utrumque tamen vulgatum περισπωμένως in ultima ſcribe, nempe ἰχθυοπωλῶν & ταριχοπωλῶν, ut modo in MS. titulo habuiſti. contigit idem error in ſerie capitum ſupra. & de capite quidem VII. hæc in MS. tantum: ἰχθυοπῶλαι ἱερεῖς καὶ ὀψοποιοὶ, καὶ ἡδ. καὶ ἀρτ. καὶ ζωμ. καὶ ἐζωμευμένα ὡς Ἀριστοφάνης. τὸν δὲ ὀψοπ. καὶ μαγ. ἱερεῖς. JUNG.

23 Περὶ ἰχθυοπ.] Addit C. A. καὶ ὀψοποιοῦ. poſt textus: ἰχθυοπ. ἱερεῖς καὶ ὀψοποιός. ἡδῦναι, ἀρτ. ζωμ. τὸν δὲ ὀψοπ. κ. μ. ἱερεῖς quod ultimum verbum & C. V. legit. KÜHN.

24 Ὀψοποιΐα.] *Phavorinus* qui hoc caput in ſuo Lexico exſcripſit integrum, habet ὀψοδιποιΐα, ſed præfero *Pollucis* lectionem ex eoque *Phavorinum* corrigendum exiſtimo. dein in ſequentibus pro Noſtri κρέα δίεψις, uti priores editiones *Pollucis* legebant, habet *Phavorinus* κρέα δίψεις. Mihi quum primum hæc legerem, κρεάδι' ἕψεις incidit, nec pœnitet, cum videam idem & Cl. *Jungermanno* viſum & a doctiſſ. meo *Kuhnio* etiam in textum receptum fuiſſe, quod ipſum itaque & *Phavorino* reddi poterit. denique in fine capitis *Phavorinus* non λέγει ut ad *Ariſtophanem* referatur, habet, ſed λέγουσι. ſcilicet vulgo. utrum tamen mavelis ipſe videas.

25 Τὴν χύτραν &c.] *Ariſtophanis* verſus ita videntur diſponendi:

--- τὴν χύτραν
Ἐν ᾗ τὰ κρεάδι' ἕψεις ἐζωμευμένα.

Interpres prorſus delirat. nec lubet illum inſpicere ideo fere unquam, duplo alias excreſcerent hæ Notæ, ſi una ejus erroribus notandis operam dare vellemus. JUNG.

26 Κρέα δίεψεις] Forte κρεάδι' ἕψεις ἐζωμευμένα. *Phavorin.* qui hunc locum ſuum fecit, male, κρέα δι-

tur, Juſculentam vocat: obſoniatorem vero, etiam Coquum.

ψεις ἐζωμευμένα. τὸν δὲ ὀψοποιὸν, καὶ μάγειρον [27] λέγει.

27 ## * CAPUT VIII. 27

De ſalſamentariis.

SAlſamentarii, ſalſamenta vendere, ſalſamentum: ſalſamentum tempeſtivum, & tempeſtiva fruſta piſcium, maturum ſalſamentum. Sargane, ſalſamenta, medietates, media, verna, ſalſamentum ſalubre, ſalſamentum noxium: ſarganæ tempeſtivæ, & marcidæ.

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Η.

Περὶ ταριχοπωλῶν.

ΤΑριχοπῶλαι, [28] ταριχοπωλεῖν. καὶ τάριχος, τάριχος ὡραῖον, καὶ ὡραῖα τεμμάχη, [29] ὡρατάριχος, [30] καὶ σαργάναι, τάριχοι, καὶ [31] ἡμίσειαι, [32] διημίσειαι, ἐαριναί. χρηστὸν τάριχος, πονηρὸν τάριχος, σαργάναι ὡραῖαι, καὶ σαπραί.

28 ## * CAPUT IX. 28

De lanæ venditoribus.

LAnæ venditores, lanam vendere. Lanæ ſordidæ, Ariſtophanes. Et Lanarum horridarum vellus, Cratinus. Atque Archippus in Piſcibus, Vellera vellicantem dixit. Et nomen ipſum, Vellerum evulſos, licet eo Philemon in Harpazomene utatur, non omnino durum eſſet, niſi uſus ejus eſſet vetuſtior. Et Cratinus ſane in Dionyſalexandro inquit, Velleris inſtar vulſus apparebam. Lanificium, lanificare. Et Opiſi-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Θ.

[33] Περὶ ἐριοπωλῶν.

ΕʼΡιοπῶλαι, [34] ἐριοπωλεῖν, ἔρια οἰσυπηρὰ Ἀριστοφάνης, καὶ ἐρίων [35] πιναρῶν [36] πόκον, Κρατῖνος. καὶ Ἄρχιππος μὲν ἐν Ἰχθύσιν εἴρηκε, [37] νακοτιλτοῦντας. τὸ δὲ ὄνομα ὁ νακοτίλτης, εἰ καὶ Φιλήμων αὐτῷ κέχρηται ἐν [38] Ἁρπαζομένῃ, ἄλλως δ᾽ [39] οὐκ ἀνεκτὸν, εἰ μὴ τὸ ῥῆμα ἦν ἐν χρήσει παλαιότερον. καίτοι γε ὁ Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ φησὶ, [40] Νακότιλτος ὥσπερεὶ [41] κωδάριον, ἐφαινόμην. ἐριουργία, ἐριουργεῖν, ἐριουρ-

ψεις. id eſt *ollam in qua carnes coquas juſulentas.* KUHN.

27 Λέγει.] MS. ἐρεῖς. SEB.

28 Ταριχοπ. &c.] C. A. τάριχος ὡραῖος, σαργάνη ταρίχους ἡμίσειαι. cætera abſunt. C. V. omittit etiam ὡρατάριχος. vid. ſupra VI, 48. *Salm.* καὶ σαργάναι τάριχοι. KUHN.

Ταριχοπ. &c.] MS. ταριχ. καὶ ταριχ. καὶ τάριχος ὡραῖος. uno τάριχος omiſſo. Sane etiam ἀρσενικῶς uſurpatum illud ſupra liquet ex VI, 47. Poſtea hic MS. vitioſe τὸ μάχη. JUNG.

29 Ὡρατάριχος] *Henr. Stephan.* mavult ὡραιοτάριχος. Putat enim dici ὡραιοτάριχος τὸ ὡραῖον τάριχος, ſicut ὠμοτάριχος vocatur τὸ ὠμὸν τάριχος. SEB.

Ὡρατάριχος] In MS. deeſt ὡρατάριχος. *H. Stephanum* malle ὡραιοτάριχος adnotavit *Seberus* noſter. Aliquid tale etiam *Heſychius*: ὡραιοπώλας, ὁ τὴν ἀκμὴν πωλήσας, ὀπωροπώλης, ταριχοπώλης. Vulgatum horatarichos hinc ſuis antiquis lectionibus lib. XIII. c. 26. etiam immiſcuit *Rhodiginus*. JUNG.

Ὡρατάριχος] Quid ſi legeremus ὠμοτάριχος pro ὡρατάριχος? Meminit ὠμοταρίχου *Alexis* citante *Athenæo* libr. III. cap. 21. & *Nicoſtratus*, & *Matron*. videatur idem *Athenæus* lib. IV. cap. 4. & 5.

30 *Sargane*] Sportæ. SEB. 2.

Καὶ σαργ. &c.] MS. καὶ σαργάναι ταρίχους, καὶ ἡμίσειαι. cætera hujus Capitis deſunt. JUNG.

31 Ἡμίσειαι] Poſt ἡμίσειαι, ſtatim in MS. additur Segm. ſeq. prioribus omiſſis. titulum tamen vulgatum quoque in accentu corrige & ἐριοπωλῶν ſcribe. JUNG.

32 Διημίσειαι] Hæc abſunt uſque ad finem capitis in C. A. KUHN.

33 Π. ἐριοπώλων.] Ἐριοπώλων eodem errore, quo ſupra Segm. 25. κρεοπώλων legebatur in prior. edit.

34 Ἐριοπωλεῖν] Marginale C. A. ἔρια οἰ. Ἀ. κ. ἐ. π. hic deſinit. poſt textus: πόκον Κρ. Ἄρχιππος δὲ εἴρηκε νακοτιλτοῦντας. dein iterum margo, ὁ δὲ νακοτίλτης εἰ καὶ εἴρηται, ἀλλ᾽ οὐκ ἀνεκτόν. hactenus margo. tum in textu, νακότιλτος, ἐριουργία, ἐρ. ὁ. ὁ ἱστὼν, βέλτιον δὲ ὁ ἱστεών. (*Salm.* legendum, βέλτιον δὲ ὁ ἱστεών) ἐρίων ἱματίων. ſupra jam dictum de ἱστεὼν nempe lib. I. 79. *Platonis* locum quod attinet, extat ille ni fallor in *Politico*, ubi ἐρίων προβλήματος & ἐρίων ἐσθῆτος mentio fit. *Salmaſ.* Ἄρχιππος δὲ νακοτιλτοῦντας εἶπε & νακότιλτον κωδάριον. *Gl.* νάκη, *pellis lanata.* unde Latinum, *Nacca* id eſt *fullo*. KÜHN.

Ἐριοπωλεῖν] MS. ἐριοποπωλεῖν. JUNG.

35 Πιναρῶν] MS. πινακῶν. JUNG.

36 Πόκον, Κρ. &c.] Hoc capite ita in MS. breviter: πόκ. Κρατῖνος. Ἄρχιππος δὲ νακοτιλτοῦντα εἶπεν. ὁ δὲ νακοτίλτης, εἰ καὶ εἴρηται, ἀλλ᾽ οὐκ ἀνεκτόν. νακότιλτος. ἐριουργία, ἐριουργεῖν, ἐριουργεῖον ὁ ἱστών· βέλτιον δὲ ὁ ἱστεών. ἐρίων ἱματίων. ταλασία. &c. quæ jam in vulgatis cap. X. Sed prius vulgata capite IX. in quibuſdam adnotabimus. JUNG.

37 Νακοτιλτοῦντα.] Νακοτιλτοῦντας in plurali loco prior. edit. Νακοτιλτοῦντα Clar. *Kühnius* in textu repoſuit.

38 Ἁρπαζομένῃ] Infra X, 104. Ἁρπαζομένῃ. & ſic *Athen.* quoque lib. XIV. extremo. SEB.

Ἁρπαζομένῃ] *Philemonis* fabulam Ἁρπαζόμενον apud *Athenæum* nominari, & a Noſtro etiam alibi, obſervavit *Caſaubonus* noſter XIV. Animadv. ult. quamvis hic ſit Ἁρπαζομένῃ & forte emendandum Ἁρπαζομένῳ. nam MS. nos hic deſtituit, infra certe X. 104. ſic habet. JUNG.

39 Οὐκ ἀνεκτὸν] *H. Steph.* ad ſui codicis oram ſημείωσαι οὐκ ἀνεκτόν. JUNG.

40 Νακότιλτος] Adſcripſit idem: a νάκος. jubet mox σημειῶσαι & *Olympiadis Epiſt.* & χειροτερείνεις. JUNG.

41 Κωδάριον] Poſt κωδάριον minor diſtinctio poſita eſt a Cl. *Kühnio*.

γεῖον [42] ὁ ἱστών, ἐν Ὀλυμπιάδος ἐπιστολῇ. διατοῦτο δὲ ἀνέχομαι τοῦ ὀνόματος, ὅτι τὸ πρᾶγμα τὸ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ῥῆμα, παρὰ τοῖς κεχρονισμένοις ἐστὶν εἰρημένον. βέλτιον δὲ, [43] ὁ ἱστεών. Πλάτων δὲ εἴρηκεν ἐν [44] ἐρέῳ ἱματίῳ.

cium telarum, in Olympiadis Epiſtola. & ideo hoc nomen recipio, quod rei vocabulum ab hoc deductum, tum verbum quoque apud antiquiſſimos Authores licet invenire. Melius vero dicitur, texens. Plato vero dixit, In indumento laneo.

29 * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

[45] Ὅσα περὶ ταλασίαν καὶ ἱστουργίαν ὀνόματα.

Ταλασία, ταλασιουργία, [46] ταλασιουργεῖν, τάλαρος. [47] καὶ ἄλλος [48] καλαθίσκος, [49] Εὐπόλιδος εἰπόντος ἐν Πόλεσιν, Ἄνευ καλαθίσκου. καὶ πήρα, καὶ πηνίον κατάγειν, καταγαγεῖν, κάταγμα. [50] τὸ δ' αὐτὸ, καὶ [51] μήρυμα. [52] τῶν δὲ νέων τις Κωμικῶν Ἐπιγένης ἐν Ποντικῷ ἔφη, Τρεῖς μόνους σκώληκας [53] ἔτι τούτους δ' ἔμ' ἔασον

* CAPUT X. 29

De lanificii, & texturæ nominibus.

Lanificium, lanæ opus, lanificare: calathus, & alio nomine calathiſcus, Eupolide dicente in Urbibus, Sine calathiſco. Pera, fuſum ducere, deducere. Glomus quod & Μήρυγμα dicitur. Quidam vero recentiorum Comicorum Epigenes in Pontico dixit, Tres ſolummodo vermes reſtant, hos vero mihi fila deduce-

42 Ο' ἱστὼν] Ante leg. ὀϊστῶν. Sed & mox reponendum ὁ ἱστὼν, vel ἱστεών. *Caſaub.* in *Athen.* lib. XIV. cap. 22. SEB.

43 Οἰστεὼν] Bene emendaſſe & recte *Caſaubonum* noſtrum, ut & mox ὁ ἱστεών, poteſt tibi indicio eſſe optimus MS. *Pal.* qui, ut retuli, ibi ὁ ἱστῶν habet, hic ὁ ἱστεών. ibi idem vir *nunquam ſine laude loquendus* de Olympiadis Epiſtolis ad filium. erroris origo jam deprehenſu facilis, quo ibi ὀϊστῶν ante ſcribebatur, & adhuc altero loco ὀϊστεῶν. quod nimirum illud primum ἵστα in MS. ſæpius ſolet duplici puncto notari, ſine alio accentu. unde deinde articulus cum voce ipſa male confuſus fuit. Sic mox in MS. eſt ἐρέων ἱματίων, pari ſcriptura. Si *Platonis* locus mihi in promptu modo quem *Pollux* reſpexit, lectio vulgatorum ἐν ἐρέῳ ἱματίῳ verior ſit. Eſt autem hic in *Cratylo* fere initio: οὐκοῦν ἐπειδὰν δέῃ λεπτῷ ἱματίῳ, ἢ παχεῖ, ἢ λινῷ, ἢ ἐρέῳ, ἢ ὁποιῳοῦν τινι κερκίδα ποιεῖν. ubi forte itaque ſcribendum λινῷ ἢ ἐρέῳ. ἐσθῆτα ἐρέαν etiam in *Politico Platonis* legiſſe memini non ſemel. Capitis ſequentis priorem partem ſtatim adnecti præcedentibus jam dixi. JUNG.

Οἰστεῶν] Pro ὀϊστεῶν, ὁ ἱστεὼν repoſui in textu, & correxerat ita quoque in ſuo Codice Clariſſ. *Kühnius.*

44 Ἐρέῳ ἱματίῳ.] MS. ἐρέων ἱματίων, nulla *Platonis* mentione. SEB.

Ἐρέῳ ἱματίῳ.] Pro ἐρέῳ *Falckenburgius* in ſuo Codice emendavit ἐρίῳ ſine omni dubio reſpiciens ad locum *Platonis* in *Cratylo* pag. edit. Baſil. 49. ubi *Socrates* ait: οὐκοῦν ἐπειδὰν δέῃ λεπτῷ ἱματίῳ, ἢ παχεῖ, ἢ λινῷ, ἢ ἐρίῳ, ἢ ὁποιῳοῦν τινι κερκίδα ποιεῖν &c. Verum ἐρέῳ uti *Pollux* noſter habet, legitur in ejus *Politico* pag. 125. ἐρέου προβλήματος ἐργαστικὴν &c. & paulo infra: ἐὰν ἄρ' αὐτὴν τῶν ἐπιμελειῶν ὁπόσαι περὶ τὴν ἐρέαν ἐσθῆτα, εἰς τὴν καλλίστην καὶ μεγίστην πασῶν τιθῶμεν; conſiderent ergo critici, an forte & in priori loco *Platonis* ἐρέῳ potius quam ἐρίῳ ſit legendum.

45 Ὅσα περὶ τ. &c.] Titulus abeſt a C. A. KÜHN.

46 Ταλασιουργεῖν] Ταλασιουργεῖν abeſt a C. A. KÜHN.

Ταλασιουργεῖν] In MS. deeſt ταλασιουργεῖν. JUNG.

47 Καὶ ἄλλος] Quid ſibi hic velit illud καὶ ἄλλος ante καλαθίσκος, non bene capio, & hæreret aqua, niſi commode mihi ſeſe offerret ingenioſa conjectura Cl. mei *Kühnii*, qui vocem κάρταλλος, *fiſcella* ſui codicis oræ adnotavit. vid. *Heſych.*

48 Καλαθίσκος] Sequitur in C. A. καὶ πεῖρα ſuperſcripto, πόρων quod & C. V. habet. forte πόρος id eſt *filorum tranſitus.* κατάγειν non habet C. A. KÜHN.

49 Εὐπόλιδος &c.] Εὐπόλιδος &c. καλαθίσκου deſunt cum mediis & voce κατάγειν in MS. ubi ita habet: καὶ πόρων, καὶ πηνίον καταγαγεῖν &c. ubi de illo πόρων, quod MS. pro πήρα habet, quærendum. JUNG.

50 Τὸ δ' αὐτὸ, * καὶ μήρυγμα] MS. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ μήρυμα. quo itaque jam nitamur, & pro vulgato μήρυγμα illud reponamus. conjecerat ita & *H. Stephanus* ad ſuum Codicem, *an* μήρυμα? & *Sylburgio* ut *Seberus* noſter notavit, idem in mentem venit. Emenda & cum *Sylburgio* eodem *Heſychium*: μήρυμα (male vulgatur μήρισμα) κάταγμα ἢ σπάσμα ἐρίου. JUNG.

51 Μήρυγμα.] An μήρυμα? *Sylb.* Repetitur & μήρυσμα. SEB.

Μήρυγμα.] MSS. μήρυμα. MSS. *Salmaſii* ut vulgati *Gloſſ.* μήρυμα *tractum.* μηρύματα *tracta.* poſt μήρυμα eſt in C. A. καὶ κροκοδίλην &c. pro quo C. V. κροκοδίλλειν. MSS. *Salmaſ.* καὶ κοδύλιν δ. Φιλύλλιος. καὶ κροκοδίζουσαν. Cæterum comica licentia eſt cum fila deducta dicuntur σκώληκες & κροκοδίλαι. KÜHN.

Μήρυγμα] Pro μήρυγμα ſublato aſteriſco, qui in ultima editione *Sebers* erat, textus noſter habet μήρυμα ex emendatione Cl. *Kühnii* vid. *Etymolog. M.* in Μήρυμα & Ἀμήρυτον, ubi ἐρίων μηρύματα habes, & præterea in voce Νῆμα. Corrige hinc & *Heſychium* apud quem eſt: Μήρισμα, κάταγμα, ἢ σπάσμα ἐρίου, lege Μήρυμα, κάταγμα &c. plane ut *Pollux* noſter, κάταγμα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μήρυμα. dicebatur & ἄγμα ſimpliciter. Horti *Adonidis* fol. 3. fac. 1. ἄγμα τὸ σύντριμμα, κατειργασμένον ἔριον τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ. pari modo & *Heſychius*: Ἄγμα, σύντριμμα, κάταγμα, κλίμμα. pro κλίμμα, doctiſſimus editor *Heſychii* ait: *Suid.* κλάσμα. verum vulgatum κλίμμα ego equidem non permutarem cum κλάσμα *Suidæ*: audi *Phavorinum*: Ἄγμα, σύντριμμα, κάταγμα, κλίμμα, καὶ κλάσμα, κατὰ τροπήν.

52 Τῶν δὲ ν. τ.] Τῶν δὲ ν. τ. Κ. Ἐ. &c. cum verbis Comici deſunt in MS. ea videntur ita concinnanda:

--- τρεῖς μόνους
Σκώληκας ἔτι τούτους δ' ἔμ' ἔασον καταγαγεῖν.

JUNG.

53 Ἔτι, τούτους] Ἔτι τούτους ſine diſtinctione emendavit Cl. *Kuhnius* in textu.

re ſinas. Sed Phillylius ipſum trama Crocodilem vocavit, Ipſam crocodiſſantem invenerunt., quod eſt aſpera eligentem.
30 • Sed Lanas diviſit, inquit Ariſtophanes. Et Detrahere, Platon Comicus. Philoſophus porro Plato, Artem deductricem. Sophocles vero, Eductionem. Cæterum lanificio manus defatigare, • illi *ξανᾷν*, & *ξάνησιν* vocaverunt. Nere, volvere, vertere: ſtamen,

καταγαγεῖν. [54] καὶ κροκοδίλην δὲ Φιλύλλιος εἶπε τὸ κάταγμα, [55] Κροκυδίζουσαν αὐτὴν κατέλαβον, [56] ὅπερ ἐστιν, ἐκλέγουσαν τὸ τραχύ. • [57] Ἔξαινε δὲ τῶν ἐρίων, Ἀριστοφάνης ἔφη. 30
[58] καὶ καταξῆναι Πλάτων ὁ κωμικός. ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων, καὶ τέχνην ξαντικήν. [59] Σοφοκλῆς δὲ, ξάσμα. [60] τὸ δὲ καμεῖν ἀπὸ τῆς ἐριουργίας τὰς χεῖρας, [61] ξανᾷν ἐλέγετο. [62] καὶ ξανάσαι, νεῖν, κλώθειν, στρέφειν, [63] στήμων,

54 Καὶ Κροκοδίλην] Pro *καὶ κροκοδίλην* &c. MS. habet *καὶ κροκοδύλλειν δὲ Φιλύλλιος εἶπεν τὸ κάταγμα, κροκυδίζουσαν αὐτὴν, ὅπερ* &c. *H. Stephanus* primum ad *κροκοδίλην* adſcripſit, *unde ἴσως ἐγκεκροδυλημένον inverſis literis. Gall. cordon.* tum ad *κροκοδίζουσαν* hæc: *dubium κροκοδίζουσαν an κροκοδιλίζουσαν.* quæ ita & in *Sylburgii* codice invenit *Seberus* noſter, niſi quod primum *κροκιδίζουσαν* ille. *Joſ. Scalig.* Comm. in Elegiam de obitu *Mecænatis* hæc ex *Catullo* illuſtrans tribuit *Philetaro* Comico. Et is quidem inferius cap. 15. citatur a *Polluce*: hic vero MS. diſerte *Philyllio* ſæpius a Noſtro laudato attribuit, cujus nomen vulgati etiam, licet inemendatius præferunt. Alias *κροκυδίζουσαν*, quod in MS. mihi maxime placet e cæteris quæ afferunt. Et quid ſi omnia ſic ſcribenda forte: *καὶ κροκυδίζειν δὲ Φιλύλλιος εἶπεν,*

Τὸ κάταγμα κροκυδίζουσαν αὐτὴν κατέλαβον.

Qui eſſet ita integer ſenarius. Veniam vero dabunt eruditi noſtræ audaciæ, & rectiora adſerentibus, ut illi facile poſſunt, ita cedam libens ego. JUNG.

Καὶ Κροκοδίλην] *Falckenburgii* Codex e MSto ita legit *καὶ κροκοδίζειν δὲ Φιλλ.* &c. *κροκυδίζουσαν* &c. quæ veſtigia nobis ad veram lectionem præbent. legerem enim, *καὶ κροκυδίζειν δὲ Φιλύλλιος εἶπε τὸ κάταγμα, Κροκυδίζουσαν αὐτὴν κατέλαβον.* vel: *καὶ κροκυδίζειν δὲ Φιλύλλιος εἶπε, Τὸ κάταγμα κροκυδίζουσαν αὐτὴν κατέλαβον*, ut illa *Τὸ κατ.* &c. ſint verba *Philyllii*, quamvis hoc non urgeam, at illud *κροκοδίζειν Falckenburgii* pro *κροκοδίλην* vel quod magis placet *κροκυδίζειν* non poſſum non ambabus, quod ajunt, idque ſatis probari exiſtimo ex teſtimonii verbis ipſis, ubi nulla *κροκοδίλης* ſed *τοῦ κροκυδίζειν* fit mentio. Meliora tamen docenti non repugnabo. Certe & doctiſſimo *H. Stephano* hoc in loco aquam hæſiſſe video, qui in Theſauro ſuo ita ſcribit: *In loco quem Pollux citat, κροκοδίζουσαν αὐτὴν κατέλαβον, exponens ἐκλέγουσαν τὸ τραχύ. dubium an reponendum κροκυδίζουσαν ſeu κροκιδίζουσαν, an vero κροκοδιλίζουσαν (nam poſt κροκοδίλη hunc locum affert) an potius aliquid aliud.* Clar. *Kühnius* in ſuo Codice, quem MStorum ope emaculavit in teſtimonio *Philyllii* etiam *κροκυδίζουσαν* repoſuit, addita inſuper poſt *ὅπέρ ἐστιν* diſtinctione minima. quæ & textus Noſter ita exhibet; erat & *Philyllii* nomen corruptum in ante editis, ut fere ſemper.

55 Κροκοδίζουσαν] Dubium an *κροκιδίζουσαν*, an *κροκοδιλίζουσαν. Sylb.* SEB.

Κροκοδίζουσαν] C. A. *κροκυδίζουσαν* (a *κρόκυς* quod eſt in *Gloſſ. floccum, floccus*) MSS. *Salmaſ. καὶ κοδύλιν δὲ Φιλύλλιος* &c. *κροκυδίζουσαν.* omittit etiam C. A. *αὐτὴν κατέλαβον.* KÜHN.

56 *Quod eſt aſpera eligentem.*] *Ἐκλέγειν τὸ τραχὺ* eſt quod *Catullus* indicat Argon. v. 315.

Atque ita decerpens æquabat ſemper opus dens,
Laneaque aridulis hærebant morſa labellis,
Quæ prius in tenui fuerant extantia filo.

Vultque idem Cl. *Ped. Albinovanus* Elegia in Mæcenatis obitum v. 74.

Leniſti morſu lenia fila parum.

vid. ibid. Comm. *Joſ. Scaligeri.* SEB. 2.

Ὅπέρ ἐστιν &c.] C. A. *ὅπερ ἐστὶν ἐκλ. τ. τ.* dein titulus *περὶ καμάτου ἐξαντικοῦ τοῦ νήθειν καὶ κρόκης στήμονος νημάτων.* dein textus: *ἔξαινε δὲ ἐρεῖς τῶν ἐρίων, καταξῆναι, τέχνη ξαντική, carminare, ars carminandi, carpendi lanam. Phavor.* hunc locum exſcribit in *καταξῆναι* uſque ad finem Segm. 31. KÜHN.

57 Ἔξαινε δὲ τῶν ἐρίων] Similiter *Crates* apud *Plutarch.* de non fœn. fol. 405. alias *ξαίνειν ἔρια.* vel abſolute *ξαίνειν* dicitur. SEB.

Ἔξαινε δὲ τῶν ἐρίων] Cum *ἔξαινεν* in MS. novum caput, titulo præfixo hoc: *περὶ καμάτου ἐξαντικοῦ, καὶ τοῦ νήθειν, καὶ κρόκους καὶ στήμονος, καὶ νημάτων. περὶ σπάθης ὑφαντικῆς, καὶ ἱματίου ἀπὸ σπάθης. περὶ κναφέων καὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ συμπατῆσαι. περὶ τοῦ πλύνειν, καὶ τοῦ ἐν λοιδορίᾳ πλύνειν. περὶ τῆς ῥυπαρᾶς ἑταίρας, καὶ περὶ τῶν εἰς τὴν κάθαρσιν ἱματίων χρησίμων.* quæ hoc caput comprehendunt & bonam partem ſequentis. In iis initio legendum forte *ἐκ ξαντικῆς* vel ſimili modo. Deinde forte *κρόκης* ſcribi debebat, certe *στήμονος.* Caput ipſum ita incipit: *Ἔξαινε δὲ ἐρεῖς τῶν ἐρίων.* JUNG.

58 Καὶ καταξῆναι] Deſunt in MS. exceptis his *καὶ καταξῆναι καὶ τέχνη ξαντική. τὸ δὲ* &c. *ξαντικὴν* vero vocat *Plato* in *Politico*: *ἢ τὴν ξαντικὴν τολμήσομεν ὑφαντικὴν, καὶ τὸν ξάντην ὑφάντην καλεῖν; οὐδαμῶς.* & aliquoties ibidem. JUNG.

59 Σοφ. δὲ, ξάσμα] Abſunt a C. A. *Phavorin.* l. c. legit *ξαῖσμα.* KÜHN.

60 Τὸ δὲ καμεῖν] In *τὸ καμεῖν* deſinit margo C. A. KÜHN.

61 Ξανᾷν] *Sylb.* *ξανᾷν* nulla lingua habet. SEB.

Ξανᾷν] Pro *ξανᾷν* C. V. legit *ξαίνειν*, male. poſt *ἐλέγετο* MSSti *καὶ ξαίνειν τὸ καμεῖν, νεῖν. Heſych. ξανᾷν, κοπιᾷν τὴν χεῖρα. ξανῆσαι, κοπιάσαι.* conf. etiam *Suidam* in *ξανᾷν.* utrumque deſcripſit pro more *Phavor.* KÜHN.

Ξανᾷν] Pro *ξανᾷν*, MS. mendoſe *ξανα ἂν. H. Stephanus* adnotavit ad oram: *ξανᾷν nulla lingua habet.* quod miror, quum id vocabulum ab aliis adnotatum ſatis in ſuo Theſauro obſervaverit. JUNG.

Ξανᾷν] Pro *ξανᾷν Falckenburgii* MStus *ξένην*, quod tamen obelo rurſus notatur. tu vide *Heſych* & *Suidam.* Ceterum *Phavorinus* qui Noſtrum more ſuo exſcripſit in *καταξῆναι* pro *ξάσμα Pollucis* habet *ξαῖσμα.*

62 Καὶ ξάνησιν] Abeſt a MSStis. *Phavorin. ξάνησι νεῖν. Gl. ξάνσις, carptus.* KÜHN.

Καὶ ξάνησιν] Pro *ξάνησιν*, MS. noſter, *καὶ ξανάσειν τὸ καμεῖν, νεῖν*, &c. JUNG.

Καὶ ξάνησιν] Quid *ξάνησιν* hic ſibi velit non bene capio, & alii credo mecum, repoſui ejus loco e Cl. *Kühnii* Codice, *ξανάσαι. Phavorinus ξάνησι* habet quod æque ſanum ac Noſtri *ξάνησιν.*

63 Στήμων, κρ. στ. &c.] MS. *στήμων κρόκη, στημονική, καὶ κροκονική. καλεῖ δ' ὁ Πλάτων τὴν μὲν κρόκην ἐπυφὴν, τὴν δὲ στήμονα* &c. unde locum *Pollucis* reſtituturum me ſpero, auxiliante *Platone.* lego verſum primum ita: *στήμων, κρόκη, στημονητικὴ, καὶ κροκονητική.* ita enim apte reſpondent artium duarum nomina ſimplicibus duobus, a quibus ſunt deducta. Fundum dabo ipſum *Platonem* ex quo certo prompſit

[64] κρόκη, [65] στημονητική, καὶ [66] κροκονητική. Πλάτων δὲ, [67] ἐφυφὴν καλεῖ τὴν κρόκην. τὸν δὲ στήμονα, νῆμα. [68] καὶ τὸ ἔργον τοῦ νήματος,
31 νῆσιν [69] εἴρηκε, τὴν τῆς [70] ἀτράκτου νῆσιν. * ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων ἔφη, ἀκλώστους στήμονας. καὶ ἀρπεδόνας δὲ, [71] τὰ νήματα Ἡρόδοτος. [72] Κριτίας δὲ ἐν Ἀταλάντῃ, ἀρπεδόνην τε λύσιν ἱστοῦ, τραγικώτερον. ἄτρακτος, σφόνδυλος, κλωστήρ. οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπίδης ὠνόμασε, [73] Λίνου κλωστῆρα

trama ſtamineum, & netritorium. Sed Plato, Trama quoque pubeſcens appellat. ſtamenque ipſum, Filum, & fili opus, Netionem vocavit: ut, Fuſi netionem. * Porro Plato Comicus inquit, 31
Non circumverſa ſtamina. Tum & laqueos, Fila vocavit Herodotus. Sed illud Critiæ in Atalanta, Laqueumque, & telæ ſolutionem, Tragicum magis eſt. Fuſus, vertebra, Vertibulum. Sic vero & Lini circumactionem Euripides nominavit, Lini circumactionem

hæc *Pollux.* Sic enim in *Politico* reperio: Τούτου (κατάγματος) δὴ τὸ μὲν ἀτράκτῳ τε στραφὲν καὶ στερεὸν νῆμα γενόμενον, στήμονα μὲν φαθι τὸ νῆμα· τὴν δ' ἀπευθύνουσαν αὐτὸ τέχνην, εἶναι στημονικήν. malim tamen στημονητικήν. quamvis MS. noſter στημονικὴ & κροκονική. quæ ſi quidem doctis viris magis placebunt, & ego debebo tum in eorum ſententiam ire. Sed *Platonem* porro audiamus & de altero: Statim enim addit: ὅσα δέ γε αὖ τὴν μὲν συστροφὴν χαύνην λαμβάνει, τῇ δὲ τοῦ στήμονος ἐμπλέξει, πρὸς τὴν τῆς γνάψεως ὁλκὴν ἐμμέτρως τὴν μαλακότητα ἴσχει, ταῦτ' ἄρα κρόκην μὲν τὰ νηθέντα· τὴν δὲ ἐπιτεταγμένην αὐτοῖς εἶναι τέχνην, κροκονητικὴν φῶμεν. Non opus itaque ut nobis viri docti amplius exponant quid ſit κρόκη στημονητική, ut vulgati hactenus male copulaverunt. Ad cætera quod attinet, licet hoc loco non occurrat ἐπυφὴ MS. (quod pro ἐφυφὴ propter euphoniam dici puto ut ἐπαφὴ, pro ἐφαφὴ, apud eundem *Platonem* in *Timæo*) in *Platone*, ſed potius νηθέντα, de κρόκη: illud ἐπυφὴν tamen tam verum puto, quam falſum vulgatum ἐφήβην. Eſt enim in ἐπυφῇ *ſubteminis* ſignificatio non obſcura. Et hoc Noſter dicat, ni fallor, ἐπυφὴ quod ſit, eam vocari a *Platone* κρόκην. Alias & ξυνυφὴν in hac re invenio apud *Platonem* lib. V. Νόμων: καθάπερ οὖν δή τινα ξυμφυὴν ἢ καὶ πλέγμα ἄλλ' ὁτιοῦν, οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν οἷόν τ' ἐστὶ τήν τε ξυνυφὴν καὶ τὸν στήμονα ἀπεργάζεσθαι, &c. Sed ad locum *Platonis*, in eo pro στημονικὴ, etiam potius στημονονητικὴ malle amicum noſtrum (quod gloriari licet) magnum illum *Caſaubonum* didicimus jam modo ex ipſius Notis in *Pertinacem Capitolini* ad verba *Veſtis ſubtegmine ſerico* &c. ubi etiam docet *Tertullianum* initio de *Pallio*, ubi *de ſubtegminis ſtudio* ait, intelligere, quam *Plato* τέχνην κροκονητικὴν adpellet. & infra VII, 209. habes στημονητικὴ, κροκονονητικὴ, στημονονητική. ubi MS. primum habet στημονιτικὴ, alteris duobus omiſſis. Sed nondum omnia evoluta ſunt. Et præterea e *Platone* addit noſter *Pollux* τὴν τῆς ἀτράκτου νῆσιν. Eum locum puto eſſe hunc extremo lib. X. de Rep. ὃν πρῶτον μὲν ἄγειν αὐτὴν πρὸς τὴν Κλωθώ, ὑπὸ τὴν ἐκείνης χεῖρά τε καὶ ἐπιστροφὴν τῆς τοῦ ἀτράκτου δίνης κυροῦντα, ἣν λαχὼν εἵλετο μοῖραν. ταύτης δ' ἐφαψάμενον αὖθις ἐπὶ τὴν τῆς Ἀτρόπου ἄγειν νῆσιν, ἀμετάστροφα τὰ ἐπικλωσθέντα ποιοῦντα. Revertor ad præſens inſtitutum. JUNG.

64 *Trama ſtamineum*] *H. Steph.* trama quæ ſtamini intexitur. SEB. 2.

Κρόκη στημονητικὴ] Poſt κρόκη commatica diſtinctio poſita a Cl. *Kühnio.*

65 Στημονητικὴ] C. V. στημονικὴ. ſed *Plato* in *Politico*, unde hæc deſcripta ſunt, ſervat vulgatum. KÜHN.

66 Νηθητική.] Νηστικὴ, ſi a νήθω derives. SEB.

Νεβητική.] Pro νηθικὴ C. V. κροκονική. C. A. κροκητική. leg. ex *Platone*, κροκονητικὴ in *Politico. Salmaſ.* ita diſtinguit στήμων· κρόκη· στημονητικὴ, καὶ νηθητική. KÜHN.

Νηθητική.] Pro νηθητικὴ, κροκονητικὴ Clar. *Kühnius* emendavit in textu.

67 Ἐφήβην] C. A. margo: Πλάτων δὲ τὴν μὲν κρόκην ἐπυβὴν καλεῖ, τὴν δὲ στήμονα, νῆμα. hactenus margo. C. V. καλεῖ δὲ ὁ Πλάτων τὴν μὲν κρόκην ἐπυφὴν, τὴν δὲ &c. ἐπυφὴν ut ἐπαφὴ, quod ſine dubio rectum eſt, pro ἐφυφή. apud *Platonem* tamen eſt non tantum συστροφὴ χαύνη in *Polit.* verum etiam ἐφυφὴ lib. V. de LL. KÜHN.

Ἐφήβην] Pro ἐφήβην Cl. *Kühnius* ἐφυφὴν repoſuit in textu, *Falckenburgius* habet ἐφήφην.

68 Καὶ τὸ ἔργον &c.] MS. καὶ τὸ ἔργ. δὲ τοῦ ν. ν. εἶπεν. deſunt dein ſequentia: τ. τ. ἀ. ν. ὁ δὲ κ. Πλάτων ἔφ. ἀκλ. στήμ. De voce νῆσι alias quid & *Foeſius* Oecon. *Hippocr.* in νῆσις. JUNG.

69 Εἴρηκε &c.] Marginis eſt in C. A. poſtea, καὶ ἀρπεδ. δὲ τ. ν. εἶπεν Ἡρόδοτος. reliqua deſunt a voce Κριτίας δὲ uſque ad τὴν ἀρχαίαν Segm. 36. dein MSS. Ἀριστίας δὲ ὑφαντικὴν σπάθην, ὅθεν καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ ἀσπάθητον (C. V. ἀσπατάνητον) χιτῶνα Σοφοκλῆς εἶπεν. καὶ σπαθητοῖς ὑφάσμασιν. καὶ σπαθίδα καλοῦσι (ita C. V. at C. A. ἐκάλουν) τὸ σπαθ. ἱμάτιον. ita uterque Codex MStus finit caput decimum. KÜHN.

70 Ἀτράκτου] Pro ἀτράκτου *Falckenburgius* habet ἀτροπου.

71 Τὰ νήμ. Ἡρόδ.] MS. νήματα εἶπεν Ἡρόδ. Locus *Herodoti* noſtri eſt in Thalia, cap. 47. de thorace *Amaſis* donario quem ait ἐόντα μὲν λίνεον, καὶ ζώων ἐνυφασμένων συχνῶν, κεκοσμημένον δὲ χρυσῷ καὶ εἰρίοισι, ἀπὸ ξύλου· τῶν δὲ εἵνεκα θωυμάσαι ἄξιον ἀρπεδόνη ἑκάστη τοῦ θώρηκος ποιέει. ἐοῦσα γὰρ λεπτὴ, ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἑωυτῇ τριηκοσίας καὶ ἑξήκοντα, πάσας φανεράς. ubi valde lapſus *Interpres* vetus qui *venationes* & *beſtiolas* nobis vertit, quod tamen *Henr. Stephanus* minime inanimadverſum reliquit, interpretatione alia adpoſita, quæ fila dicit, *Plinium* nimirum ſecutus, qui dum eandem hiſtoriam ex *Herodoto* narrat, CCCLXV *filis ſingula fila conſtare* inquit. JUNG.

72 Κριτίας δὲ] Pro Κριτίας δὲ MS. habet Ἀριστίας δέ. & quæ ſequuntur dein omnia deſunt, uſque ad ὑφαντικὴν Segm. 36. non quod pagina deſit in MS. in media enim ibi membrana iſta: ſed maxime ſcribæ adpareat inde incuria. Nota vero mihi bene illum *Ariſtiam.* Ejuſdem Tragici *Orpheus* infra IX, 43. citatur, licet ibi Ἀριστείου ſit & MS. deficiat eo loco. viri docti itaque nos docebunt plura de iſto Tragico: nos claram MS. noſtri ſcripturam voluimus conteſtari. Iidem quoque illuſtrabunt illius ex *Atalanta* locum, ἀρπεδόνην τε λύσιν ἱστοῦ, an ſit integer ut in vulgatis habetur, MS. enim nos hic incommode deſerit. & quid ſi προστακτικῶς legamus λῦσον; Sed ego non didici τὴν μαντικήν. Vulgata percurrenda reliqua. JUNG.

Κριτίας δὲ] Clare & *Falckenburgius* habet Ἀριστίας δὲ &c.

73 Λίνου κλωστ. &c.] *Euripidis* verba ita mihi videntur concinnanda:

---- λίνου κλωστῆρα περιφέρει, λαβὼν
πηνίον ---

male enim illud πηνίον abjungi puto, cum id profe-

præ-

prehendens circumfert. Fuſus. Glomus. Unde & proverbium, Glomi bonorum, quo pluſimum Comici utuntur. Dices quoque licium. Et licium deducere, pro filare. Et Variis filis contextus, ut Cra-
32 tinus inquit. Et a fuſo, Fuſum agere, quo Phillylius uſus eſt. * Faſcias vero Sophocles, Stamine integro conſtantia lanificia nominavit. Super quo vero nent, aut *νῶσιν*: nam Attici nere, etiam Νεῖν vocant: epinetrum vocatur, & aſellus. Dices porro, fuſum vertere, lanam trahere, tendere, filum deducere, attenuare. Filum porro, Politum, Tenue, & Planum, Ariſtophanes appellat. Stamina conjungere, & Diſtendere, ſic
33 enim Attici disjungere vocant. * Sed & disjungere, eodem ſenſu intelligendum eſt.

[74] περιφέρει λαβών. πηνίον, ἀγαθίς. ὅθεν καὶ παροιμία, * [75] Ἀγαθῶν ἀγαθίδες, ᾗ πλείστῃ κέχρηνται οἱ κωμικοί. φαίης δ' ἂν καὶ μίτον, καὶ μίσασθαι, τὸ μιτώσασθαι. καὶ [76] πολύμιτος, ὡς Κρατῖνος ἔφη. καὶ ἀπὸ πηνίου, τὸ πηνίσασθαι. [77] Φιλύλλιος δὲ αὐτὸ εἴρηκε. * Τὰς δὲ ταινίας, 32
ὁλοστημόνους [78] τολύπας Σοφοκλῆς ὠνόμασεν. ἐφ' οὗ δὲ νήθουσιν, [79] ἢ νῶσιν (οἱ Ἀττικοὶ γὰρ τὸ νήθειν, νεῖν λέγουσιν) ἐπίνητρον καλεῖται, καὶ ὄνος. λέγοις δ' ἂν, ἄτρακτον ἐπιστρέφειν, ἔριον ἕλκειν, τείνειν, μηρύεσθαι, ἀπισχαίνειν. στήμονα δὲ ἐξεσμένον, τὸν ἰσχνὸν καὶ λεῖον Ἀριστοφάνης λέγει, [80] Στῆσαι τὸν στήμονα, ἢ τὰ στημόνια, καὶ προφορεῖσθαι. οὕτω γὰρ ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ τὸ νῦν διάζεσθαι. * καὶ τὸ διάζε- 33
σθαι δέ ἐστιν [81] ἐν αὐτῇ τῇ λέξει παραλαμβανόμενον,

ſto non denuo recenſeat *Pollux*, Segm. 29. jam poſitum. Jung.

74 Περιφέρει] *Falckenburgius* non περιφέρει ſed περιφερῆ, quod vulgato me judice præſtat. poſt πηνίον dein commaticam Cl. *Kühnius* poſuit diſtinctionem.

75 Ἀγαθῶν &c.] *Suid. ἀντ' ἀγαθῶν ἀγ. Sylb.* Seb.

Ἀγαθῶν &c.] Quod *Sylburgius* ſuo codici adſcripſerat, idem ab *H. Stephano* factum invenio. eſt enim hic ad oram: *Suid. ἀντ' ἀγαθῶν.* Ad locum *Pollucis* vid. *Eraſmum* adagio, *Bonorum glomi.* Addit & hic *H. Stephanus σημειωτέον Comicis magis uſitatum proverbium.* Jung.

76 Πολύμιτος] *Sylb. veſtis polymita.* Seb.

Πολύμιτος] Iterum, ut de *Sylburgio* notatum, *H. Stephanus* hic adpoſuit: *veſtis polymita.* ſed hoc amplius, *puto Latin.* Jung.

77 Φιλλύλιος] Φιλύλλιος. Seb.

Φιλλύλιος] Emenda Φιλύλλιος, ut etiam *Seberus* noſter monuit. Sic enim ubique illius Comici nomen, ſemper fere vulgo corruptum, ſcribi debet. Jung.

Φιλλύλιος] Φιλλύλιος legebant priores editiones, male ut fere ſemper in hoc auctoris nomine, nos iterum Φιλύλλιος repoſuimus.

78 Τολύπας] Inde τολυπεύειν, & ἐκτολυπεύειν. *Sylb.* Seb.

Τολύπας] Idem quod *Sylburgius*, & *H. Stephanus* in ſuo codice hic adnotavit: *unde τολυπεύειν, ἐκτολυπεύειν, ſæpe apud Poëtas.* Jung.

79 Ἢ νῶσιν] Sic & infra X, 125. *Heſiod.* III, 13.
— νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης.
Sylb. οὗ aſcripſit. Seb.

Ἢ νῶσιν] Sic infra X. 125. etiam in MS. noſtro, ubi eadem hæc talia. Jung.

80 Στῆσαι τὸν στ.] *Interpr. ſtamina conjungere*, melius *ſtamen intendere, tela ſuſpendere.* idem & προφορεῖσθαι dicitur Attice. διάζεσθαι eſt, *ordiri telam* in *Gloſſis.* vide *Scholia* ab initio *Avium Ariſtoph.* & notata *Salmaſio* ad *Capitolini Pertinacem* c. 8. ubi & de χαιρῶσαι aliiſque huc pertinentibus. in variis lectionibus ita habet. *Heſiodo* προβάλλεσθαι v. 779. ἱστὸν δὲ στήσαιτο προβάλλοιτό τε μέγα ἔργον. ubi ἱστὸν ἵστασθαι idem quod h. l. στῆσαι στήμονα. ſic *Virgil. telam* & *telæ licia addere.* Kühn.

Στῆσαι τὸν στ.] Illud στῆσαι non puto majori litera prima ſignandum, quaſi verba ſint *Ariſtophanis*, nam στήμονα ἐξεσμένον *Ariſtophanem* dicere Noſter ait. non alterum. Sic itaque diſtinguo: λέγει, στῆσαι τ. &c. Phraſis hujus alias στῆσαι στήμονα ſaltem meminit, eamque ex Græcis Auctoribus *Pollucem* (licet *Pollucem* nihil tale nominatim dicere videam) citare ait *Eraſmus* adagio *Exordiri telam.* & dein MS. προφορεῖα. Quid tamen ſi pro illo στῆσαι, forte *Pollucem* ſcripſiſſe ſuſpicer: νῆσαι τὸν στήμονα. Suſpicer inquam, nec ἀλόγως tamen. ut enim Noſter ex *Ariſtophane* ſua amat decerpere, ita & hoc eo Comico nititur, apud quem *Lyſiſtrata:* Ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε· κεἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω, ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν. πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει. Hinc *Æmil. Portus* confirmat in Notis ſuis verba illa *Xenophontis* in Κυνηγετικῷ, προφορούμεναι παρὰ τὰ αὐτὰ (ἴχνη. loquitur enim de canibus veſtigatoribus) contra *Leunclavium* qui περιφορούμεναι cum Omnibono legit. Nec tamen ignoraſſe locum *Pollucis Leunclavium* video, qui in Notis ſuis ad locum iſtum *Xenophontis* ait eos, qui ſumtum a textrina vocabulum προφορεῖσθαι, pro διάζεσθαι uſurpatum ab Atticis, huc e *Julio Polluce* transferant, ſomniare ſibi videri. Et ſane res videtur diſſimilis, quamvis meum judicium non temere interpoſitum hic quidem velim. Jung.

81 Ἐν αὐτῇ τῇ λέξει] Forte ἐν κοινῇ λέξει. *Sylb.* Seb.

Ἐν αὐτῇ τῇ λέξει] Et *H. Stephanus* talem conjecturam adſcripſit: ἴσως κοινῇ λέξει. Neſcio tamen an vulgata lectio non commode poſſit exponi: ἐν τῇ αὐτῇ λέξει ſcilicet, apud Atticos etiam inveniri ejuſmodi commune verbum, ut in illo quem ſubjicit verſiculo, & alicubi etiam, ut addit, apud *Nicophontem* in *Pandora.* qui ſane Comicus Athenienſis fuit, ipſius *Ariſtophanis σύγχρονος*, ut ex *Suida* diſcimus, apud quem tamen corrupte legi credo Νικόφρων. Νικοφῶν enim apud Noſtrum citatur ſæpius. Sed ad verſum ipſum, Ὁ δ' ἐξυφαίνεθ' ἱστοὺς, ὁ δὲ διάζεται, ut accedamus, *H. Stephanus* hic adnotavit: *In proverb. Eraſ. citatur: Hic telam texuit, ille diduxit.* Laborat autem in ea παροιμίᾳ *Eraſmus* ſuper hoc verſu & legendum arbitratur, ὁ μὲν ἐξυφαίνεθ' ἱστὸν, ὁ δὲ διάζεται: ſive quod probabilius eſſe ait, διέζετο. vocem enim ἱστοὺς etiam metri rationem reſpuere: quod & *H. Stephanus* in ſuo Theſauro dicit, ſibique videri legendum, ὁ δ' ἐξυφαίνεθ' ἱστὸς &c. quamvis illud *Eraſmi ἱστὸν* non rejiciat. addit *Eraſmus*: *Quid ſi διάζεσθαι eſt ſtamini quod ſupereſt addere, ſenſus erit:* Alter orſus eſt, alter perfecit. Poëtæ nomen plane aliter habet *Eraſmus*, nempe *Nicophanes in Pandora*, forſitan ejus conjiciens hunc verſiculum: quod tamen e *Pollucis* verbis non poteſt facile colligi, qui *Nicophontis* locum non addit. Jung.

[82] Ὁ δ' ἐξυφαίνεθ' ἱστοὺς, ὁ δὲ διάζεται. καί που παρὰ Νικοφῶντι ἐν Πανδώρᾳ. τὸ δὲ συνδῆσαι τὸν στήμονα, καὶ καιρῶσαι λέγειν χρὴ, καὶ καίρωσιν, τὴν σύνδεσιν. ὑφάντης, ὑφαντικὸς, ὑφαίνειν, ὑφαντικῶς, ὑφὴ, ὕφασμα, ὑφάντρια. καὶ [83] ὕφανσιν δ' ἂν εἴποις [84] βιαζόμενος, ἐπεὶ [85] Πλάτων εἴρηκε, [86] βασιλικῇ ξυνυφάνσει. καὶ χλαμυδουργίαν δὲ, καὶ χλαμυδοποιΐαν, ὡς ταυτὸν ὂν ἑκάτερον, ἄμφω ἐν τοῖς Ἀ-
34 πομνημονεύμασι [87] Ξενοφῶν λέγει. * εἴδη δὲ ἔοικεν εἶναι ταλασιουργίας μὲν, ἡ χλαμυδουργία. ὑφαντικῆς δὲ, ἡ χλαμυδοποιΐα. καὶ χλανιδουργία δὲ, καὶ χλανιδοποιΐα, ὁμοίως ἂν λέγοιτο, καὶ ἐξωμιδοποιΐα. [88] ποικιλτὴν δὲ Αἰσχίνης Τιμάρχου κατηγορῶν εἶπεν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὑφαντικὸν εἶδος. [89] ἡ δὲ τέχνη, [90] ποικιλτική. καὶ ὁ ἀνὴρ, ποικιλτικός. καὶ τὸ πρᾶγμα, ποίκιλσις κατὰ [91] Πλάτωνα. τὸ ῥῆμα, ποικίλλειν. καὶ τὸ ἐπίῤῥημα, ποικιλτικῶς, ὥσπερ καὶ ἐριουργικῶς,
35 καὶ [92] ὑφαντικῶς, καὶ ταλασιουργικῶς. * ὁ δὲ [93] ποικιλτὴς, ὠνόμασται παρὰ Ἀλέξιδος ποικιλεύς. λέγοις δ' ἂν, διάγειν τὴν κρόκην, διαφέρειν, διαβάλλειν, κερκίζειν, πλήττειν, πιέζειν, πυκνοῦν. Ὕφασμα δέ ἐστι, λεπτὸν, [94] εὐϋφὲς,

Hic quidem texebat telas, ille vero disjungebat.

Eſt & alibi apud Nicophontem in Pandora. Stamina vero colligare, etiam καιρῶσαι dices. & καίρωσιν, pro colligatione. Textor, textorius, texere, textorie, textus, contextus, textrix. Sed & Ὕφανσιν quis dicat, id eſt texturam licet magis torto vocabulo: quando Plato dixit, Βασιλικῇ ἐξυφάνσει, regia textura. Et Χλαμυδουργίαν atque Χλαμυδοποιΐαν, tanquam idem utrumque ſignificent, Xenophon in Commentariis dixit. * Fortaſſis autem videtur, χλαμυδουργία, ad lanificium referri, χλαμυδοποιΐα autem, ad texturam. 34
Similiter & chlænæ opificium, & chlænæ confectio dicetur. & exomidis confectio. Variegatoriam vero, Æſchines Timarchum accuſans dixit. eſt vero hæc texturæ ſpecies. Et ars quidem, variegatoria. Vir autem variegatorius. Atque res ipſa, variegatio. Verbum, variegare. Et adverbium, variegatorie: quemadmodum & lanifice, textorie, & lanificatorie. * Variegatorius porro, ab Alexide Ποικιλεὺς dicitur. Dices 35
præterea, trama perducere, transferre, injicere, texere, ferire, premere, condenſare. Tela autem eſt, tenuis, bene texta,

82 Ὁ δὲ ἐξ.] Vid. prov. *Hic telam texuit, ille diduxit.* SEB.

83 Ὕφανσιν] *Sylb.* pr. edit. ὑφάνη. SEB.

Ὕφανσιν] Cl. *Kuhnius* pro ὕφανιν quod legebatur in Baſil. edit. ὕφανσιν repoſuit, ſed *Falckenburgius* ὕφασιν.

84 Βιαζόμενος] *H. Stephanus* adnotavit, σημείωσαι βιαζόμενος. JUNG.

85 Πλάτων] In fine *Dialogi*, qui inſcribitur Πολιτικός: τοῦτο γάρ ἓν καὶ ὅλον ἐστὶ βασιλικῆς ξυνυφάνσεως ἔργον, μηδέποτε ἐᾷν ἀφίστασθαι σώφρονα ἀπὸ τῶν ἀνδρείων ἤθη· ξυγκερκίζοντα δὲ ὁμοδοξίαις, καὶ τιμαῖς καὶ ἀτιμίαις, καὶ δόξαις, καὶ ὁμηρειῶν ἐκδόσεσιν εἰς ἀλλήλους λεῖον καὶ τὸ λεγόμενον εὐήτριον ὕφασμα, ξυνάγοντα ἐξ αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς πόλεσιν ἀρχὰς ἀεὶ κοινῇ τούτοις ἐπιτρέπειν. KUHN.

86 Βασιλικῇ ξυνυφάνσει] Emendandum puto, βασιλικῆς ξυνυφάνσεως. Locus *Platonis* eſt extremo *Politico*: τοῦτο γὰρ ἓν καὶ ὅλον ἐστὶ βασιλικῆς ξυνυφάνσεως ἔργον, μηδέποτε ἐᾷν ἀφίστασθαι σώφρονα ἀπὸ τῶν ἀνδρείων ἤθη. ξυγκερκίζοντα δὲ &c. JUNG.

87 Ξενοφ.] Locus *Xenophontis* eſt Ἀπομνημ. libr. XX. ut hic indicat *Stephanus*, qui & hoc adſcripſit: *in eadem ſignificatione.* atque hoc erat manifeſtum vel tacente illo: ad verba, puto, ὡς ταυτὸν ὂν ἑκάτερον, reſpiciens. Verum ego non ita in *Xenophonte* reperio, χλαμυδουργίαν & χλαμυδοποιΐαν, ſed χλανιδοποιΐαν quod ad alterum attinet. diverſa itaque ſignificatio hic rei effectæ, quamvis in opere vel facto ſit eadem. diſtinguit tamen mox ipſe *Pollux*. Locus *Xenophontis* enim vel valde fallor, vel hic eſt II. Ἀπομνημ. Δημέας δὲ ὁ Κολλυτεὺς, ἀπὸ χλαμυδουργίας· Μένων δ' ἀπὸ χλανιδοποιΐας· Μεγαρέων δὲ οἱ πλεῖστοι, ἴ-φη, ἀπὸ ἐξωμιδοποιΐας διατρέφονται; An itaque apud *Pollucem* pro χλαμυδοποιΐαν ſcribendum χλανιδοποιΐαν, quamvis neſcio quid adfirmandum, quum iſtud mox in vulgatis Segm. ſeq. ſequatur. Videntur autem iſta εἴδη δὲ &c. ſtatim prioribus adnectenda ita ne majori litera principe illud εἴδη diſtinguatur. nam ſe ipſum explicat *Pollux* ulterius, & quomodo iſta, quæ jam quaſi eadem a *Xenophonte* prolata dixit, differant, ſubjungit. An itaque *Xenophontis* locus emendari debet, ut ipſe ſcripſerit χλαμυδοποιΐας, pro eo quod hodie legitur χλανιδοποιΐας. De quibus viris doctis judicium permitto. JUNG.

88 *Variegatorium*] Ποικιλτὴν (ἄνδρα, hominem) phrygionem. *Æſchin.* contr. *Tim.* fol. 183. fin. edit. *Wolfianæ.* LXX. ποικιλτὴν dicunt, qui *Hebr.* רקם ex quo Gallicum *recamare* factum ait *Joh. Avenarius* id eſt acu pinxit. vid. *Exod.* XXVI. v. pen. XXVII. 16. & alibi. SEB. 2.

Ποικιλτὴν] Citat *Pollucem* hinc ad illa *Æſchinis* contra *Timarchum* verba, καὶ ἄνδρα ποικιλτὴν, *Brodæus* in ſua Commentatione ſuper illam Orationem, quæ in ejus Miſcellaneis lib. VII. cap. 7. exſtat. JUNG.

89 Ἡ δὲ τ.] Et hæc ἡ δὲ &c. pendent a præcedentibus, illudque Η' majus, in minus ἡ itaque mutandum, quo omnia ſint planiora. JUNG.

90 * Ποικιλτή.] Ποικιλτική. *Heſych. Suid.* SEB.

* Ποικιλτή.] *Salmaſ.* ποικιλτικήν. in Oratione *Æſchinis* contra *Timarch.* extat ἄνδρα ποικιλτὴν *plumarium.* KÜHN.

* Ποικιλτή.] Pro ποικιλτὴ, quin ποικιλτικὴ ſit reponendum, nullus dubito. JUNG.

* Ποικιλτή.] Ποικιλτικὴ pro ποικιλτὴ & ποικιλτικῶς pro ποικιλτῶς repoſitum a Cl. *Kühnio.*

91 Πλάτωνα] Apud quem & ποικιλσεις habes & ποικίλματα de numeris lib. V. extremo Legum. JUNG.

92 Ὑφαντικῶς] Idem nullo antea a Noſtro poſitum hic adnotavit *H. Stephanus.* JUNG.

93 Ποικιλτὴς] *Gl.* ποικιλτὴς *Variator, plumarius,* ποικίλλω, *vario. Vitruvius* lib. VI. cap. 7. *textrinas plumariorum* habet, *qui in modum plumæ veſtes pingunt variantque notis purpuræ aut acu.* vid. *Salmaſium* in *Vopiſci Carinum* pag. 859. v. 41. KÜHN.

94 Εὐϋφὲς] E not. *Sylb.* pr. ed. εὐφυές. SEB.

exilis, textilis, bene plicata. Textile vero, Æſchylus de retium opificiis, & non de veſtitu ſic dixit: Retis vero textilia. Radius, viverra, tela, textura, texe-
36 re, textorius, textorie. * & regula ad hoc parata, quam antium vocant. Cubitus. Pes telæ, ut Eubulus inquit. Sed telæ baſes pedeſve, etiam κέλοντες vocantur. Ἄγνυθες porro & λεῖα lapides ſunt, qui ſecundum Veterum texendi rationem a ſtamine dependebant. Spatha inſtrumentum, cujus ictibus ſubtegmen condenſatur. Unde Σπαθᾷν, * pro texere. & Tunica texta, apud Sophoclem.

ἰσχνὸν, [95] εὐήτριον, εὔπλοκον. τὸ δὲ εὐήτριον, ἐν [96] δικτυουργικοῖς Αἰσχύλος, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε, Δικτύου δ' εὐήτρια. κερκὶς, [97] κτὶς, ἱστὸς, ἱστουργία, ἱστουργεῖν, ἱ-
στουργικὸς, ἱστουργικῶς. * κανὼν [98] εἰς τοῦτο 36
καλούμενος, [99] ἀντίον. πῆχυς. ἱστόπους, ὡς Εὔβουλος λέγει. καὶ [100] κελέοντες δὲ, οἱ ἱστόποδες καλοῦνται. [1] ἄγνυθες δὲ, καὶ [2] λεῖα, οἱ λίθοι οἱ ἐξηρτημένοι τῶν στημόνων [3] κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφαντικήν. σπάθη, ὅθεν καὶ τὸ σπαθᾷν, καὶ τὸ [4] σπαθητὸς χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ.

Εὔϕις] Ut bene edidit *Seberus* noſter, pro antea vulgato εὔφυις, reſtituit ad oram codicis ſui *H. Stephanus* etiam. JUNG.

Εὔϕις] Εὔφυις legebant priores ante *Seberi* editiones, ſed εὔϕις etiam *Falckenburgius* in ſuo Codice emendaverat.

95 Εὐήτριον] Εὐήτριον ὕφασμα ex eodem *Politico*, e quo dialogo in hoc capite & alia quædam Noſter attulit, hauſit, ubi λεῖον καὶ τὸ λεγόμενον εὐήτριον ὕφασμα in fine habes. de voce εὐήτριον vid. & *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 18. qui inter alia & hoc quod ad drama hic laudatum: Etiam *Æſchylus* in Dictyurgicis (vel Dictyulcis, ut nominat *Heſychius*) ducta translatione a veſtibus, aliud neſcio quid εὐήτριον vocaverat, ſicut obſervat *Julius Pollux* lib. VII. cap. 10. Unde ſuſpicor virum eruditiſſimum de lectione iſta hic Δικτύου δ' εὐήτρια quid mendoſi ſuſpicatum. ego ſane idem ſuſpicor, quod non fecero ſi forte ſcripſerit, ut conjicere lubet, δικτύου δ' εὐητρίου. quod eſſet *retis bene vel ſubtiliter texti.* Ceterum *Æſchyli* drama adhuc aliter adpellatur in Catalogo Græco ejus tragœdiis præfixo, nempe Δικτυουργοί. JUNG.

96 Δικτυουργικοῖς] Pro δικτυουργικοῖς MS. *Falckenburgii* habet ut *Heſych.* δικτυουλκοῖς.

97 Κτὶς] *Interpr.* leg. ἰκτὶς, *viverra*, ſed *viverra*, *muſtela agreſtis* γαλῆ ἀγρία, non habet, quod agat in *textrina.* melior eſt lectio κτεὶς, *pecten*, *pectine denſat opus textor* juxta *Poëtam.* dein legerem, κανόνες τοῦτο vel οὕτω καλούμενοι, *canones* ita dicti id eſt ſcapi, qui in *Gloſſis* dicuntur, κανόνες γερδιακοὶ, *canones textoris*, γέρδης enim *textor* eſt, apud Græcos hodiernos. unde in Germania adhuc ſunt, qui proprio nomine *Gerdes* appellantur, communius eſt, *weber*, *Textor*, antiquius *Gerdes.* KÜHN.

Κτὶς] Pro κτὶς neſcio an non ſatius ſcribere κτεὶς. JUNG.

98 Εἰς τοῦτο, καλ.] Commaticam diſtinctionem quæ poſt τοῦτο erat delevit in textu *Kühnius*, eamque poſt καλούμενος poſuit; mihi tamen nondum omnia liquida videntur. certe *Falckenburgii* Codex hæc aliter habet, nimirum κανὼν ἱστοῦ τὸ καλούμενον ἀντίον. legerem κανὼν ἱστοῦ, τὸ καλούμενον ἄντιον vel ἀντίον. de ἀντίῳ vid. & *H. Steph.* Theſaurus.

99 Ἀντίον] *Salm.* reddit Latine, *inſubulum. Gloſſ. Philox.* ἀντία *inſubula.* KÜHN.

100 Κίλοντες] Κιλίοντες. *Heſych. Suid. Etym. Euſt. Sylb.* SEB.

Κίλοντες] Pro κίλοντες *Salm.* κιλίοντες, ex *Antonino Liberali.* de quo ad *Æliani Varia.* KÜHN.

Κίλοντες] *H. Steph.* huc adnotavit: κιλίοντες. *Heſych. Suid. Etymol. Euſtath.* quod & de *Sylburgio* refert *Seberus.* *A. Schottus* ad hunc locum ita obſervavit olim: *Theocritus* κιλίοντες. μακρῶν ἵταμ' ἐκ κιλιόντων. *Quanquam in Theocrito non* κιλιόντων, *ſed* καλιόντων, *forte mutato* ι *in* α *Dorice. Suidas & Etymolog. in* κιλίοντες *& item Heſychius & Harpocratio.* Hæc ille in iis, quæ ſua manu olim adnotata in *Pollucem* vir amicus ad me miſit. Locus vero *Theocriti* eſt in Idyll. XVIII. vel Ἑλένης ἐπιθαλαμίῳ. Et *Magno Caſaubono* etiam placet cap. 19. Lection. *Theocrit.* κιλιόντων ut in ſcripto *Scholiorum* libro eſſe ait. Potes videre & *Porti* Lexicon Doricum in καλίοντες. Ego vix poſſum dubitare jam amplius quin & *Pollux* ſcripſerit κιλίοντες, itaque reponendum ſit. præſertim quum & infra X, 125. ubi eadem repetuntur MS. noſter diſerte, καὶ κιλίοντας, τοὺς καὶ ἱστόποδας habeat. JUNG.

Κίλοντες] Κίλοντες habebant priores editiones, ſed κιλίοντες repoſuit jam in textu Cl. *Kühnius*, quod & *Falckenburgii* MStus agnoſcit.

1 Ἄγνυθες] *Heſych.* ἀγνῖθες, λεῖαι. infra VII, 118. λεῖαι inter inſtrumenta τῶν λατύπων. X, 143. οἰκοδόμου. SEB.

Ἄγνυθες] De varia hujus nominis ſcriptura, ut & ſequentis λεῖα, vid. *Sylburgii* Notas in *Ariſtot.* de generat. animal. ad pag. 322. infra X, 125. eſt λειαστὰς, & ἀγνύθας. Sed hoc alterum in MS. accentu caret. Credimus tamen cum *Seberi* MS. ἄγνυθας ſcribendum. Pro λεῖα vero malim λεῖαι hic, dicam infra ad dictum locum. JUNG.

2 Λεῖα] Pro λεῖα *Falckenburgius* habet λεῖοι.

3 Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφ.] Et quæ tunc erat nova tempore *Pollucis*, viciſſim nobis erit vetus; ideo minus intelligi poſſunt verba. *Plutarchus* tamen in convivio VII. ſap. hoc ponit in ſimilitudine ſumta a textore, referens opinor ad ſui temporis ὑφαντικήν. *Sylb.* SEB.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφ.] Ἀριστίας δὲ ὑφ. C. A. hic habere ſupra dixi Segm. 30. infra IX, 43. Ἀριστείας vide ſupra Nota ad VII, 30. KÜHN.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφ.] Omnia iſta (Quæ tunc erat &c. ὑφαντικήν) quæ in Notis *Seberi* noſtri habes ex *Sylburg.* codice ſcias ab *H. Stephano* eſſe, qui manu ſua ad Codicis ſui oram hic ea adpoſuit, poſtquam ſignandum juſſit κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφαντικήν. nec ſyllaba diſcrepat. adeo ut inde recte conjiciamus *Sylburgium* eodem hoc codice *Stephani* manu adnotato, quem ab amiciſſ. noſtro, dum in vivis erat, amico *Hel. Putſchio* accepimus, eodem inquam codice τὸν μακαρίτην *Sylburgium* uſum fuiſſe, indeque in ſuum *Stephanianas* obſervationes deſcripſiſſe, ut ſolet, ſi forte cum *Polluce* aliquando poſſent publicari. Ubi itaque poſthac talia pluſcula invenerimus, te non invitum ad *Seberi* noſtri Notas relegabimus. Jam ad MS. noſtrum, qui, ut diximus, hic pergit, Ἀριστίας δὲ ὑφαντικὴν σπάθην, ὅθεν &c. maxima, credo, librarii incuria & negligentia. Neſcio vero an in σπάθη & σπαθᾷν Noſtro non *Philyllii* verba in mente fuerint quæ infra X, 126. ex MS. reſtituemus. JUNG.

4 Σπαθ. χλ.] *Lana pavidenſis*, *crebra*, *denſius contexta*, cujus filamenta ſpatha, non pectine, bene percuſſa & ſolidata erant. vid. *Heſych.* in σπαθατὸν,

[5] καὶ σπαθητοῖς ὑφάσμασι. καὶ σπαθίδα [6] ἐκάλουν τὸ σπαθητὸν ἱμάτιον.

Et textis ſpatha telis. Tum & ſpathida, vocarunt ſpatha contextam veſtem.

37

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

[7] Ὅσα ἀπὸ τοῦ πλύνειν τὰς ἐσθῆτας.

Πλύνται, πλυντικοὶ, [8] πλυνοὶ, πλύντριαι, [9] φαιδρυνταὶ, φαιδρυντικοὶ, φαιδρύναι, [10] κναφεῖον, κναφικοὶ, κνάψαι. καὶ κναφεὺς, καὶ [11] κναφαῖοι, καὶ [12] ἄκναφα. καὶ κναφεύειν ἔφη [13] Ἀριστοφάνης. καὶ ἀναγνάψαι, Λύσιππος ὁ κωμικός. κνάφος δὲ, ἡ πρόσφορος αὐτοῖς [14] ἀκούοιτ' ἂν ἄκανθα. [15] τοῦ δὲ κνάπτειν ἡγεῖται τὸ συμ-
38 πατῆσαι, ὡς Κρατῖνος ὑποδηλοῖ παίζων, * [16] Τῇ μάστιγι γνάψειν εὖ μάλα, ἢ συμπατῆσαι. εἰ δὲ χρὴ τούτους καὶ πλύντας λέγειν, ἀπ' αὐτῶν αἱ πλύντριαι. [17] καὶ πλυνέας δ' ἂν αὐτοὺς εἴποις. καὶ τὸν τόπον, πλυνούς. ἀφ' οὗ καὶ τὸ λοιδο-

* CAPUT XI. 37

De eo quod eſt veſtes lavare.

Lotores, lotorii, lavandi vaſa, lotrices, mundatores, mundatorii, mundare. Fullonarium vas, fullonarii, tingere, fullo, fullones, nondum a fullone mundata. Tum & Fullonariam exercere, inquit Ariſtophanes. Et Emundare, Lyſippus Comicus. Cardo autem, dicitur herba carduos illis proferens. *Κνάπτειν* porro, etiam conculcare ſignificaverit, ut Cratinus indicat jocans,
* Flagello demulcere quam ſedulo, aut 38
conculcare. Sique hos lotores appellare oportet, a quibus lotrices dicuntur: eoſdem, & elutores nominabis, & locum ipſum, labra. Unde & convicia-

Salmaſ. in *Pollionis Claudium* pag. 410. *Scaliger.* in *Cirin.* KÜHN.

Σπαθ. χλ.] Pro καὶ τὸ σπαθητὸς χλ. π. Σ. MS. noſter habet, καὶ ἀσπάθητον χιτῶνα Σοφοκλῆς εἶπεν. plane aliter. Utrum igitur verius? Sane MS. lectio mihi diſplicere non poteſt, quamvis neſcio utrum ſit a *Sophocle* prolatum. Quid ſi emendemus: καὶ ἀσπάθητος χλαῖνα π. Σ. ut ad eundem locum reſpexerit *Heſychius* dum ſcribit: ἀσπάθητον χλαῖναν, τὴν δεσμὸν παρόσον οὐχ ὕφανται. Idem ibidem: ἀσπάθητα, τὰ μὴ κεκρουσμένα τῇ σπάθῃ ἱμάτια. Certe vulgatum τὸ σπαθητὸς vitioſum puto: quamvis id etiam placuiſſe putem *Xylandro* Notis ad librum VI. Convival. quæſt. *Plutarchi*, ubi λεπτοσπαθήτοις χλανιδίων ἱματίοις, emendat in quibuſdam tragicis verſibus. JUNG.

5 Καὶ σπαθ. &c.] Καὶ σπαθητοῖς ὑφάσμασι. *Æſchyli* verba ſunt. habes infra VII, 78. *Heſychius* corruptus in hoc verbo: σπαθωτὸν τὸ ὀρθὸν * ὑφὲ σπάθη κεκρουμένον οὐ κτένι. *Sylburgius* in ſuo Codice emendat, an σπαθητὸν, τὸ ὀρθὸν ὕφασμα. JUNG.

6 Ἐκάλουν] MS. καλοῦσιν, pro ἐκάλουν. Sequens caput adjungitur ſine titulo, ut dictum ſupra. JUNG.

7 Ὅσα ἀπὸ τοῦ π.] C. A. περὶ τοῦ πλύνειν. reliquis omiſſis. KÜHN.

8 Πλυνοὶ] MS. πλύνοι. vulgatum & infra X, 135. recte. JUNG.

9 Φαιδρυνταὶ] C. A. φαιδρύνται. *Heſych.* φαιδρυντής. *Pauſan.* in *Eliacis prior.* φαιδρύνται. videtur vocabulum eſſe διφθειρόμενον. poſt φαιδρυντικοὶ eſt κνάψαι. κναφεὺς, κναφ. ἀκ. dein margo: κνάφος δὲ ὁ πρόσφορος αὐτοῖς ἀκούοιτ' ἂν ἄκανθα. hactenus margo, tum textus: καὶ πλυνέας τοὺς πλύντας εἴποις. καὶ τ. τ. πλυνὸν &c. *Salm.* MSS. ἐρεῖς καὶ τ. τ. πλυνάς. KÜHN.

Φαιδρυνταὶ] In MS. deſunt φαιδρύναι, κναφ. κναφικοί. JUNG.

10 Κναφεῖον, κν.] Pro κναφεῖον, κναφικοὶ, *Falckenburgius* habet γναφεῖον, γναφικοί.

11 Κναφαῖοι] Quinam κναφαῖοι, quos etiam MS. habet? an ſaltem *fullones* interpretari poſſumus. JUNG.

12 Ἄκναφα] Ἄκναφα idem quod ἄκναπτον infra VII, 69. *Heſychius*: Ἄκναπτον, ἀκατάκλυστον, ἄγναφον ἱμάτιον. deſunt deinde in MS. καὶ κναφεύειν ἔ. Α. καὶ ἀ. Λ. ὁ κωμικός. verba *Lyſippi* mox adponit Noſter, quamvis ibi MS. per κ habet ἀνακνάψας, quod hic per γ ἀναγνάψαι vulgatur. Poſtea ita MS. habet: κνάφος δὲ, ὁ προσφ. αὐτ' ἀκούοιτ' ἄν. JUNG.

13 Ἀριστοφ.] *Ariſtophanis* locus poteſt eſſe hic in *Pluto*: Ὁ δὲ κναφεύει τις· ὁ δὲ πλύνει κώδια. JUNG.

14 Ἄκανθα.] Ante ἄκανθα *Kuhnius* repoſuit in textu ἀκούοιτ' ἂν e C. A. & delevit commaticam diſtinctionem poſt κνάπτειν.

15 Τοῦ δὲ κνάπτειν, &c.] In MS. iterum deſunt, τοῦ δὲ κνάπτειν &c. αἱ πλύντριαι cum mediis. Dele vero poſt κνάπτειν vulgatum comma. hoc enim ni fallor ait conculcare eos prius & argutatier pedibus, *Titinniano* verbo, vel conſiliari, quum expoliant, ut τὸ συμπατῆσαι præcedat ante κνάπτειν. JUNG.

16 Τῇ μάστ. &c.] *Cratini* verſus an ita diſtinguendi.

--- τῇ μάστιγι κνάψειν εὖ μάλα,
Ἢ συμπατῆσαι. ---

Non tamen ita apertus iſte ordo in verbis comici. De duplici autem iſto officio fullonum, quorum unum erat veſtem eluere & cogere, quod conſiliari etiam dicebant ſecundum *Varronem*, quia ea actio multo pedum inſultu fieret: alterum, eandem creta candefacere, quod expolire vocabant: de his vide doctiſſ. *Jan. Guilielm.* II. veriſim. 8. Sic apud *Ariſtoph.* Σφηξὶν ubi Bdelycleon patri ſuadet ut centonem exuat, & elegantiorem amictum ſumat, ille recuſat, ut ſibi inutile.

Καὶ γὰρ πρότερον, ait, *ἐπ' ἀνθρακίδων πεπλησμένος*
Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.

Ut qui minuti plenus ante obſonii
Trinummum in operam impenderim fulloniam.

ut doctiſſ. *Q. Florens* interpretatur. καὶ γὰρ πρώην, ait *Scholiaſt.* ἰχθύδια ἐσθίων ὀπτὰ καταστάξαντες ζωμοῦ ἐπὶ τὸ ἱμάτιον τριώβολον ἔδωκα τῷ κναφεῖ μισθόν. τουτέστι τῷ πλύνοντι τὰ ἱμάτια. vid. & plura apud *Chriſt. Colerum* parerg. XIV. JUNG.

17 Καὶ πλυνέας &c.] MS. καὶ πλυνέας τοὺς πλύντας ἐρεῖς, καὶ τὸν τόπ. SEB.

Καὶ πλυνέας &c.] Pro καὶ πλυνέας &c. MS. ita: καὶ πλυνέας τοὺς πλύντας ἐρεῖς. καὶ τὸν τόπ. ut & in *Seberi* MS. *Aug.* fuit. JUNG.

ri, lavare. Et Lotum me reddis, Comici dicunt, pro calumniaris, aut dehoneſtas. Et nihili precii rem ejicere, Eluere dixit Rhetor Æſchines. Precium autem illis datum, lotorium vocatur.
39 * Sed lavare, etiam perluere, eluere, emundare, tergere, tingere, extergereque vocabis. Et aqua a labro fluens, πλῦμα. Tum & tritum & exhauſtum ſcortum, ſcraptia, & lotium vocatur. Quo autem eluebant, non nitrum modo, & nitrum chalaſtræum: ſed & Rypus, juxta Cratinum nominatur. Ariſtophanes vero, Ad lotionem quoque, lixi-

ρεῖν, [18] πλύνειν. καὶ [19] πλυνόν με ποιεῖς, [20] ἡ κωμῳδία φησὶν, ἤγουν ἐξονειδίζεις, ἢ αἰσχύνεις. καὶ [21] τὸ οὐδενὸς ἄξιόν τι [22] ἀποπεφάνθαι, καταπεπλύσθαι ὁ ῥήτωρ ἔφη [23] Αἰσχίνης. ὁ δὲ μισθὸς ὁ διδόμενος αὐτοῖς, πλύντρα καλεῖται. * τὸ 39
δὲ πλύνειν, καὶ διαπλύνειν, καὶ ἀποπλύνειν, καὶ ἐκρύπτειν, [24] καὶ ῥύπτειν, καὶ κλύζειν ἐρεῖς, καὶ ἐκκλύζειν. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ [25] πλυνοῦ ὕδωρ, πλῦμα. καὶ ἡ κατατετριμμένη ἑταίρα, κλύσμα, καὶ [26] πλῦμα. ἐν ᾧ δὲ ἐξέπλυνον, οὐ μόνον λίτρον, καὶ [27] Χαλαστραῖον λίτρον, ἀλλὰ [28] καὶ ῥῦπος, ὡς Κρατῖνος ὠνόμαζεν. Ἀριστοφάνης δὲ, [29] τῶν πλυντικῶν, καὶ τὴν

18 Πλύνειν.] *Braſſic.* prov. πλύνειν. SEB.

19 Πλυνόν με π.] Margo C. A. ita: πλυνὸν ποιεῖς, ἀντὶ ἐξον. ἢ αἰσχ. ita ille. poſt in textu: ὁ δὲ μισθὸς πλύντρα καλεῖται. τὸ δὲ πλύνειν καὶ δ. κ. ἀ. ἐκρύπτειν κλύζειν ἐ. κ. ἐ. &c. poſt πλῦμα, ἐν ᾧ δὲ ἐξέπλυνον &c. de πλύσμα & λῦμα *Suid.* in ἀπολυμαίνεσθαι. KÜHN.

Πλυνόν με π.] MS. καὶ πλοῖνόν με ποιεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐξονειδίζεις, καὶ αἰσχύνεις. Locus eſt in *Ariſtophanis Pluto*, πλύνον με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσι. ubi *Scholiaſtem* πλύνον με π. legere paroxytonως alii jam indicarunt. Et apud *Heſychium* πλῦνον eſt in hac re. quomodo forte & ſcriba noſter exarare voluit, qui οι pro υ & contra poſuiſſe aliquoties deprehenditur. alias de hujus verbi in hac re uſu ad *Pollucem* præter *Brodaum*, vide & *Rhodiginum* XIV. antiq. lect. 2. & Adagia *Junii* in *Aſpergere*, & *Braſſicani* in πλύνειν, & *H. Stephanum* adpend. de dial. Attic. cap. 16. tm. 3. fine, ubi & hoc examinat, quod Noſter ſaltem ἡ κωμῳδία φησὶν, ait. vid. & *Rigaltii* Notas ad Oneirocrit. *Artemidor.* lib. II. cap. 4. JUNG.

20 Ἡ κωμῳδία] *Ariſtoph. Pluto.* vid. *Jo. Brod.* Miſcell. IV, 32. SEB.

21 *Nihili precii rem ejicere*] Rem aliquam nullius precii videri ſeu declarari, καταπεπλύσθαι obſordeſcere, ſeu vileſcere dixit Rhetor. SEB. 2.

Τὸ οὐδενὸς] In MS. καὶ τὸ οὐδενὸς ἀξ. τι ἀπ. κ. ὁ ῥ. φ. deſunt. ἀποπεφάνθαι vero ut noſter *Seberus* edidit, etiam *H. Stephanus* correxerat in ſuo codice. nam prius mendoſe erat ἀποπεπάνθαι. locum *Æſchinis* pag. 457. Orat. contra *Cteſiph.* idem in Theſauro ſuo adfert. JUNG.

22 Ἀποπεφάνθαι] Ἀποπεπάνθαι legebat *Baſileenſis* editio, ſed emendaverat & Cl. *Kühnius* in ſuo Codice ἀποπεφάνθαι.

23 Αἰσχ.] In MS. deeſt Αἰσχ. & ὁ διδόμ. αὐτοῖς. JUNG.

24 Καὶ ῥ. &c.] In MS. deſunt καὶ ῥύπτειν. poſtea MS. ita: καὶ κλ. καὶ ἐκκ. ἐρεῖς. JUNG.

25 Πλυνοῦ ὕ. &c.] MS. πλύνου ὕδ. πλύμα. JUNG.

26 Πλῦμα] MS. iterum πλύμα. JUNG.

27 Χαλαστραῖον] *Heſych.* Χαλαστραίων συῶν. πόλις τῆς Μακεδονίας καὶ λίμνη ἔνθα τὸ Χαλαστραῖον νίτρον γίγνεται. KÜHN.

Χαλαστραῖον] MS. Χαλίστρειον. Sed vulgatum verius & ex *Platone*, cujus locum mox dabo. Chalaſtra πόλις Μακεδονίας καὶ λίμνη, ἔνθα τὸ Χαλαστραῖον νίτρον γίγνεται. *Suidas*: Χαλαστραῖον νίτρον ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης. talia & *Etymologicon.* vide & eum qui ἐθνικὰ conſcripſit. invenitur tamen & Χαλίστρα apud *Suidam* & *Herodotum* noſtrum Polymnia cap. 123. Locum *Pollucis* geminum reſtituit infra *Seberus* X, 135. JUNG.

28 Καὶ ῥῦπος] Pro ῥῦπος C. A. χάρυπος. *Heſych.* χαλίρυπον. MSS. *Salm.* ἀλλὰ χάριππος. forte fuit in verſu χὠ ῥύπος pro καὶ ὁ ῥύπος a quo abeſſe volunt Grammatici χ, ut ſit χρύπος. mihi ῥύπος venit a ῥύπτω *eluo, purgo.* unde & ipſas ſordes & id quo purgabantur ſignificat. poſt Κρατῖνος τὸ ὠνόμαζεν marginis eſt, & ſequentia: Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὴν κονίαν, κ. τὴν κ. ἐν ᾧ πλύνουσι λέγει. τὴν δὲ σμηκτρίδα γῆν Εὔπολις εἶπε. ἡ δὲ πλυντρὶς παρὰ N. hactenus margo, dein textus: τὸ δὲ τ. π. νίτρον καὶ τὸ φαιδρύνειν τῷ πλύνειν προσήκει. ὡς Αἰσχύλῳ φαιδρύντριαι. hodie extat apud *Æſchyl.* φαιδύντρια in Χοηφόροις pag. 257. KÜHN.

Καὶ ῥῦπος] MS. καὶ χάρυπος, ὡς Κρ. ὠνόμασεν. quæ profecto non negligenda. Latet enim quid rarioris, quam ῥύπος eſt, voculæ: quod nobis conſervavit optimus *Heſychius*: nempe χαλαίρυπος, vel χαλίρυπος ſcribendum puto. *Heſychius*: χαλαίρυπος, ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος. &: χαλίρυπον, τὸ ῥύμμα τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γινόμενον, ὃ τινὲς νίτρωμα λέγουσιν, quod prorſus cum Noſtro hic convenit. nota vero & Atticum λίτρον. JUNG.

29 Τῶν πλυντικῶν &c.] In MS. deſunt τῶν πλυντικῶν. poſtea ita MS. καὶ τὴν κον. καὶ τὴν κιμ. ἐν ᾧ πλύνουσιν λέγει. omiſſis ſequentibus uſque ad τὴν δὲ σμ. &c. In vulgatis vero illis non omnia ſana. Certe *Ariſtophanis* locus corruptus eſt, cum ipſo titulo. nec enim in *Lyſiſtrata* extat. Et idem incidit mox legi poſſe κονίας καὶ κιμωλίας γῆς, quod & *Sebero* noſtro. Extat vero locus in Ranis Poëtæ, unde tibi debet eſſe manifeſtum, quanta menda noſtrum *Pollucem* invaſerit apud quem *Lyſiſtrata* vulgo eſt. Pro ἐν Λυσιστράτῃ, itaque emenda ſecure ἐν Βατράχοις. Et verſus ipſos ita concinna, ut apud *Ariſtophanem* extant:

Ψευδολίτρου τε κονίας
Καὶ κιμωλίας γῆς.

Quamvis ibi editiones ψευδονίτρου habent, dicuntur autem a Choro iſta de βαλανεῖ. ait enim infra noſter X, 135. iterum: κονία καὶ κιμωλία γῆ κατὰ Ἀριστοφάνην *Pluto.* vide & VII, 99. Placet etiam & paulo ſupra legere καὶ γῆν κιμωλίαν cum *Sebero* noſtro. Obſervandum vero & γῆς vocabulum uſurpatum etiam ſimpliciter in hac re. ut apud *Theophraſt.* Charact. περὶ μικρολ. fine: καὶ πρὸς τοὺς γναφεῖς διατεινομένους, ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἕξει πολλὴν γῆν, ἵνα μὴ ῥυπαίνῃ ταχύ. id eſt magno interprete *Caſaubono*, *Et cum fullonibus obnixe agere, ut ad poliendam ſuam veſtem, cretæ multum adhibeant, ne ſordes facile contrahat.* Et in Comm. ſuo, ait, *nempe κονίαν vel potius κιμωλίαν.* additque eundem *Theophraſtum* περὶ λίθων ita dixiſſe γῆν ἐμπλάττειν εἰς τὰ ἱμάτια. Quod ad *Platonis* locum Segm. proximo attinet, eum puto eſſe lib. IV. de Rep. ubi educationem primam cum tinctura confert, hoc ſe moliri ait *Socrates*, ut perſuaſi leges quam optime imbibant ὥσπερ βαφὴν, ut eorum opinio δευσοποιὸς reddatur, καὶ περὶ δεινῶν καὶ περὶ ἄλλων. διὰ τὸ τήν τε φύσιν καὶ τὴν τροφὴν ἐπιτηδείαν ἐσχηκέναι, καὶ μὴ αὐτῶν ἐκπλῦναι τὴν βαφὴν τὰ ῥύμματα ταῦτα. δεινὰ ὄντα ἐκκλύζειν. ἥ τε ἡδονὴ, παντὸς χαλαστραίου δεινοτέρα οὖσα

κονίαν, καὶ τὴν κιμωλίαν εἶναί φησιν [30] ἐν Βατράχοις, εἰπὼν,

Ψευδολίτρου τε κονίας,
Καὶ [31] κιμωλίας γῆς.

40 * καὶ Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος τὴν κονίαν ἔν τι τῶν ῥυπτικῶν. ἔστι δὲ τὸ ἐκ τέφρας καθιστάμενον ὑγρόν. [32] τὴν δὲ σμηκτρίδα, Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ εἴρηκεν. ἰχθύων δὲ πλῦμα, Πλάτων ἐν Νίκαις εἴρηκεν ὁ κωμικός. [33] ἡ δὲ πλυντρὶς, παρὰ Νικοχάρει ἐν Ἡρακλεῖ γαμουμένῳ. τὸ δὲ τῶν ποδῶν [34] νίπτρον, [35] νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπόνιπτρον. καὶ τὸ φαιδρύνειν δὲ, [36] καὶ ἀποπλύνειν, καὶ διαπλύνειν, [37] τῷ πλύνειν προσήκει. καὶ ἡ παρ' Αἰσχύλῳ, Παιδὸς

41 σπαργάνων φαιδρύντρια. * [38] Ἔοικε δὲ καὶ [39] τὸ * ἰποῦν, καὶ ἰποῦσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀποθλίβεσθαι, καὶ [40] πιέζεσθαι, κναφεῦσι προσήκειν.

vium, & albam cretam pertinere, ait in Lyſiſtrate, dicens:

Falſi nitri, & lixivii.
Et alba creta utens.

Sed & Plato Philoſophus, Lixivium inter lotoria recenſet. eſt autem cinere confecta aqua. σμηκτρίδα autem pro cimolia Cephiſodorus dixit in Trophonio. Et Piſcium lotionem, in Victoriis dixit Plato Comicus. * πλυντὶς vero, id eſt abſtergendi maculas vim habens apud Nicocharem dicitur in Hercule nupto. Pedum autem lotionem, Νίπτρα quidem Æſchylus: Ariſtophanes vero, Ἀπόνιπτρον vocat. Sed & emundare, eluere, & perluere, ad lavandum pertinent. Et apud Æſchylum, Infantis faſciarum lotrix. * Videtur porro & premere, premi, abſtergere, torquere, & tingere, ad fullones referendum eſſe. 40 41

τοῦτο δρᾷν καὶ κονίας, λύπη τι καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία, παντὸς ἄλλου ῥύμματος. ubi vides κονίαν ut ἕν τι τῶν ῥυπτικῶν referri: vides & Chalaſtræum, cujus ſupra Segm. præc. mentio & infra X, 135. ex eodem *Platone*, quamvis locus ibi corruptus ſit. JUNG.

Τῶν πλυντικῶν &c.] *Falckenburgius* habet τῶν πλυντικῶντι.

30 Ἐν Λυσιστράτῃ] Verſus *Ariſtophanis* non in *Lyſiſtrata* ſed Ranis eſſe Clar. *Jungerm.* jam annotavit. quare non dubitavimus in re tam manifeſta emendare Noſtrum & pro priorum editionum illis: φ. ἐν Λυσιστράτῃ, εἰπὼν, ψευδολίτρου κονίας, καὶ κιμωλιαστής. ita reponere in textu: φησὶν ἐν Βατράχοις, εἰπὼν,

Ψευδολίτρου τε κονίας
Καὶ κιμωλίας γῆς.

Quid ergo mirum, ſi infra nobis Segm. ſeq. *Cratinum* pro *Ariſtophane* vulgati exhibent Codices. ubi tamen vide quæ dico. Κιμωλίας γῆς pro κιμωλιαστὴς etiam *Falckenburgius* emendaverat in ſuo Codice.

31 Κιμωλιαστής.] Forte κιμωλίας γῆς, vide autem an & paulo ante γῆν κιμ. vel τὴν γῆν κιμ. ſcribendum. SEB.

32 Τὴν δὲ σμηκτρίδα] Ita corr. *H. Steph. Sylb.* & *Caſaub.* in *Athen.* XII, 13. pr. edit. σμικρίδα. SEB.

Τὴν δὲ σμηκτρίδα] *Salm.* monet *Galenum* in Lexico *Hippocratis* habere σμηκτὰς, ut ὀργὰς, ποτὰς ſc. γῆ. KÜHN.

Τὴν δὲ σμηκτρίδα] Iterum MS. τὴν δὲ σμικτρίδα γῆν Εὔπολις εἶπεν. καὶ ἄλλοι. omiſſis Κηφισόδωρος &c. κωμικός. cum mediis. Sed bene edidit *Seberus* noſter σμηκτρίδα. *H. Stephanus* in ſuo codice correxit, & *Caſaubonus* ὁ πάνυ XII. *Athen.* 13. ubi etiam *Cephiſodori* fabulæ meminit ex *Athenæo.* notandum vero in MS. & *Eupolin* auctorem eo vocabulo dari. JUNG.

Τὴν δὲ σμηκτρίδα] Σμικρίδα *Baſileenſis* legebat editio, ſed σμηκτρίδα emendavit Cl. *Kühnius* in ſuo Codice, prout in ultima quoque *Seberi* fuit.

33 Ἡ δὲ * πλυντὶς] Corrupte (ait Lexic. *Baſil.*) pro πλυντρίς. monet de illo & *H. Steph.* SEB.

Ἡ δὲ * πλυντὶς] Iterum MS. pro ἡ δὲ πλυντὶς &c. habet: καὶ πλυντρὶς δὲ παρὰ Νικοχαρεῖ. omiſſo titulo Comœdiæ ἐν Ἡρ. γαμ. De *Nicocharis* fabulis *Caſaubonus* noſter XIV. *Athen.* 3. Et eſt apud *Athen.* lib. IV. & *Suidam* Νικοχάρης quoque παροξυτόνως. Sed pro πλυντὶς, jam itaque cum MS. πλυντρὶς reponamus. quod & infra reſtituendum videtur X, 135. JUNG.

Ἡ δὲ * πλυντὶς] Πλυντὶς exhibebat prior editio addito inſuper aſteriſco, qui depravatam vocem indicaret, quem jam removi in noſtra editione, repoſita vera lectione πλυντρὶς e MStis. nec aliter *Falckenburgius* agnoſcit in ſuo Codice & C. V.

34 Νίπτρον] C. V. νίτρον. KÜHN.

Νίπτρον] Pro νίπτρον MS. νίτρον. JUNG.

35 Νίπτρα &c.] Νίπτρα &c. ἀπόνιπτρον. deſunt cum mediis in MS. vide de his & *Nunneſii* Not. ad *Phrynich.* in νίμμα. Verſus vero quem Noſter reſpexit, fuit, ni fallor, in Comici Ἥρωσι & adfertur infra VII, 167. eſt & alius in *Acharnenſibus.* ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας. Quod vero ad priorem *Æſchyli* χρῆσιν, eam ex Σισύφῳ Noſter adfert infra X, 78. JUNG.

36 Καὶ ἀποπλ.] In MS. deſunt καὶ ἀποπλ. καὶ διαπλ. & fuerunt ea ſane jam VII, 39. a *Polluce* allata. JUNG.

37 Τῷ πλ. &c.] MS. τὸ πλ. πρ. καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ φαιδρύντρια. omiſſis παιδ. σπαρ. JUNG.

38 Ἔοικε δὲ &c.] Titulus C. A. περὶ τοῦ ἰποῦν καὶ θείου. C. V. περὶ τοῦ ἰποῦν καὶ ἶπου καὶ μυάγρας καὶ θείου. *Gloſſ.* ἶπος, *prenſurium*, ἴπωται, *praſſatum eſt.* KÜHN.

Ἔοικε δὲ &c.] Hic novum in MS. caput, hoc titulo, qui comprehendit una vulgatum caput XII. & partem XIII. περὶ τοῦ ἶπου καὶ ἰπου καὶ μυάγρας καὶ θείου. περὶ ῥάπτου καὶ βελώνης (ſcr. βελόνης) ὀνόματα ἀπὸ ἐσθῆτων. περὶ τοῦ ἐσθῆσθαι (ſcrib. ἠσθῆσθαι) καὶ τοῦ ἐνδεδυμένου. περὶ τοῦ γεγυμνωμένου. καὶ τοῦ ὑπαλλάξαι ἐσθῆτα. περὶ ὀνομάτων ἱματίων. JUNG.

39 Τὸ * ἰποῦν, καὶ ἰποῦσθαι] Ita hic conſtanter, alias plurimum ἰπ. cum tenui ſpir. SEB.

Τὸ * ἰποῦν, καὶ ἰποῦσθαι] MS. τὸ ἶπουν καὶ τὸ ἶπουσθαι. De his & *Foeſius* Oecon. *Hipp.* in ἴπωσις. JUNG.

40 Πιέζεσθαι, καὶ κναφεύειν] Sequitur in C. A. κναφεῦσι π. καὶ ἶπος δὲ τὸ τ. κ. &c. poſt καλουμένη, θεῖον δὲ, τὸ ὑπουργεῖν (ſuperſcripta terminatione ουν ut ſit θειοῦν) τῷ κν. dein margo: ἀφ' οὗ Λύσιππος, οὐδὲ ἀναγνάψας (C. V. ἀνακνάψας) καὶ θειώσας τ. ἀ ἑ. *nec fullonia arte eluens aut ſulphure purgans aliis excogitata.* de plagio literario forte ſermo eſt. non agnoſcit καὶ κναφεύειν. *Salm.* pro ἐπιγνάψας leg. ὁ δὲ ἐπιγνάψας. KÜHN.

Πιέζεσθαι, καὶ κναφεύειν] Poſt πιέζεσθαι deeſt in MS. καὶ κναφεύειν. JUNG.

Πιέζεσθαι, καὶ κναφεύειν] Poſt πιέζεσθαι in ante editis ſequebantur hæc, καὶ κναφεύειν, quæ e textu a Cl. *Kuhnio* rejecta ſunt.

non proprie quidem de illis dictum, ejuſdem tamen cum illis ſignificationis.

--- *Dabis mihi*

Probe pœnas preſſus calamitatibus,

quodam in loco Cratinus inquit: & Hipum, etiam in Cleobulina. Et Archilochus dicit, jacet in hipo. Eſt autem hipus, fullonum inſtrumentum. Tum & muſcipula ſic dicta, nunc vero fullonum inſtrumento in primis competere videtur. Sed & ſulphur, fulloni confert. Unde Lyſippus dicit, Emundans, & ſulfure aliorum expurgans ſententias.

[41] οὐκ ἄντικρυς μὲν ἐπὶ τούτου εἰρημένον, ὑποδηλούμενον δέ.

— [42] Δώσεις ἐμοὶ

Καλὴν δίκην, ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς,

Κρατῖνός που φησί. καὶ ἶπον μὲν ἐν [43] Κλεοβουλίνῃ. καὶ Ἀρχίλοχος δ' ἔφη, Κέαται ἐν ἴπῳ. [44] καὶ ἶπος δὲ τὸ τῶν κναφέων ἐργαλεῖον. ἔστι δὲ καὶ μυάγρα οὕτω καλουμένη. [45] ἀλλὰ νῦν ἔοικε μᾶλλον τῷ τῶν [46] κναφέων ἐργαλείῳ προσήκειν. καὶ θεῖον δὲ, τὸ ὑπουργοῦν τῷ κναφεῖ. ἀφ' οὗ Λύσιππος, [47] ὁ δ' ἀναγνάψας καὶ θειώσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας.

42 * CAPUT XII.

De ſarctore, acu, & a veſtibus deducta nomina.

SArctores, ſarctrices: ſarcire, ſuere, conſuere. Acus, aciculæ, fibula, fibulæ. Sed nomina a veſtibus ſunt, veſtis, veſtimenta, amiculum, ſtola, indumentum, veſtimentum. Lyſias vero, & Indumenta dixit. Lopa vero,

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΒ. 42

[48] Περὶ ῥάπτου, καὶ βελόνης, καὶ ὅσα ἀπὸ ἐσθήτων ὀνόματα.

ἈΚέσται, ἀκέστριαι, ἀκέσασθαι, ῥάψαι, συρράψαι, βελόνη, βελονίδες, [49] ῥαφὶς, [50] ῥαφίδες. Ἐκ δὲ ἐσθήτων ὀνόματα, ἐσθὴς, ἐσθήματα, ἀμπεχόνη, [51] στολὴ, ἔνδυμα, ἱμάτιον, ἀμφίεσμα. Λυσίας δὲ, καὶ ἱματίδια ἔφη. λώπη δὲ,

41 Οὐκ ἄντικρ.] In MS. deſunt οὐκ ἄντικρυς &c. Κέαται ἐν ἴπῳ cum mediis. *Cratini* verſus apud *Caſaubonum* noſtrum IV. *Athen.* 21. ita leguntur:

Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
Ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς.

ubi & ἶπον, & ἰποῦσθαι ſpiritu leni hinc citat, & de *Cleobulinis* (ut apud *Athenæum* laudatur) *Cratini* agit; videtur autem & hic Κλεοβουλίναις plurali legendum ut infra MS. X, 105. Antea editum fuit apud *Pollucem* ἱππούμενος. quomodo & apud *Heſychium* ſcriptum habetur: ἱπποῦμαι, πιέζομαι. ἱππούμενος, πιεζόμενος. JUNG.

42 Δώσεις ἐμοὶ &c.] *Falckenburgii* MS. pro Κρατῖνος habet Ἀριστοφάνης, & leguntur ſane hodienum hi verſus apud *Ariſtophanem* in Equitibus pag. edit. *Biſeti* 343. hoc modo:

Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην.
Ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.

Suidas: Ἱππούμενος. πιεζόμενος. ἀναγκαζόμενος. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι. Ἱππούμενος ταῖς συμφοραῖς. quæ more ſuo *Suidas* e Vetere Interprete ad *Ariſtophanis* locum cit. exſcripſit, male licet, legendum enim non Ἱππούμενος ſed Ἰπούμενος, ut & bene *Portus* ad locum *Suidæ* notat. qui præterea hos verſus apud *Pollucem* hic legi & Κρατίνῳ tribui obſervat, & inſuper pro συμφοραῖς legit εἰσφοραῖς. Verum audiamus magnum *Caſaubonum* ad *Athenæum* lib. IV. cap. 21. *Pollux ſingulari* libr. VII. cap. 11. *proferens inde vocem* ἶπον: *unde eſt* ἰποῦσθαι premi. *quo etiam verbo uſus Cratinus, inquit, his verſibus* δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην Ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς. *Atque hæc eo fine nunc refero, ut obiter ſtudioſos veterum poëtarum moneam, Ariſtophanem in Equitibus more ſuo Cratini verbis uſum pro ſuis, mutata ſolum voce* συμφοραῖς *in* εἰσφοραῖς. Maneat ergo ſalva *Polluci* lectio συμφοραῖς, neque cum *Porto* mutetur in εἰσφοραῖς. neque ſollicitetur vox Κρατῖνος ejuſque loco ponatur Ἀριστοφάνης, uti in *Falckenburgii* MSto eſt, mutationem enim hanc a librario ortam credo, qui cum meminiſſet ſe hos legiſſe verſus in *Ariſtophane*, *Cratini* loco *Ariſtophanem* repoſuit.

43 Κλεοβουλίνῃ.] *Athen.* ἐν Κλεοβουλίναις. lib. IV. fol. 171. lege *Caſaub.* animadv. fol. 192. SEB.

44 Καὶ ἶπος δὲ &c.] MS. καὶ ἰπος. ut neſcias quo accentu voluerit. *Morellus* Notis ad *Stat. Sylv.* lib. I. carm. 3. ἶπος hic agnoſcit. JUNG.

45 Ἀλλὰ νῦν &c.] In MS. deſunt ἀλλὰ ν. ἔ. μ. τ. τ. κναφέων ἐργ. πρ. ubi bene noſter *Seberus* ita edidit, quum priores editiones γραφέων haberent. vidit id vitium & *Morellus* dicto loco ad *Stat.* & pariter κναφέων repoſuit. JUNG.

46 Κναφέων] Pr. ed. γραφέων. SEB.

Κναφέων] In *Baſil.* edit. erat male γραφέων, ſed Cl. *Kühnius* emendavit κναφέων.

47 Ἐπιγνάψας] MS. σὺ δὲ ἀνακνάψας καὶ θειώσας τ. ἀ. ἐ. & θειώσας etiam emendavit magnus *Caſaubonus* III. *Athen.* 35. nam antea male editum fuit in *Pollucis* libris θειάσας. Illud ἀνακνάψας autem verius eſſe *Pollux* ipſe dicit, qui ſupra VII, 37. *Lyſippum* ἀναγνάψαι dixiſſe refert. Capitis ſequentis verba ſine titulo cohærent cum præcedentibus ut indicavi. JUNG.

Ἐπιγνάψας] Prius editi habebant ἐπιγνάψας, pro quo Ὁ δ' ἀναγνάψας repoſitum eſt a Clariſſ. *Kühnio* in textu. *Baſil.* præterea editio male θειάσας habebat, quod itidem in θειώσας mutavit Cl. *Kühnius* in ſuo Codice. Ceterum & *Falckenburgii* MS. ἀναγνάψας habet.

48 Περὶ ῥ. &c.] C. A. βελόνης, ὀνομάτων ἀπὸ ἐσθημάτων. *Gloſſ.* ἀκέστρια, ἡ χαμαιπίστρια, *ſarcinatrix*, ἀκέστρα, *acuncula*, *acus*, ἀκέσασθαι, *reconcinnare*, *acula*, *acucula*, *acucla*, κνίστριον, ῥαφὶς, βελόνη. KÜHN.

49 Ῥαφὶς] C. A. poſtea ἐκ δὲ ἐσθημάτων. KÜHN.

Ῥαφὶς] Pro ῥαφὶς, MS. ῥαφεῖς, quod, ſi verum, putem a ῥαφεύς. ut a σκάπτω, σκαφεύς. JUNG.

50 Ῥαφίδες] In MS. deeſt ῥαφίδες. JUNG.

51 Στολὴ] C. A. poſt στολὴ λώπη δὲ &c. KÜHN.

Στολὴ] MS. στολὴ, καὶ τὰ ὅμοια. omiſſis ἔνδ. ἱμάτ. ἀ. Λ. δ. κ. ἱμ. ἔ. JUNG.

καὶ [52] ῥάκη, καὶ φάρος, καὶ [53] ἱμάτια, καὶ
[54] σπεῖρα, καὶ λῶπος, [55] ποιητικά. καὶ [56] ὄγε
λωποδύτης, καὶ ἡ [57] συλολωπία, ἀπὸ τοῦ λώ-
43 πους ἐστὶν εἰρημένα. * Τὰ δὲ ῥήματα, ἠσθῆ-
σθαι, ἀμπέχεσθαι, ἐστάλθαι, [58] ἀμφίεσθαι,
ἐνδεδυκέναι. ἀλλὰ καὶ [59] μετοχαὶ, ἠσθημένος,
ἀμπεχόμενος, ἐσταλμένος, ἠμφιεσμένος, ἐν-
δεδυμένος, ἐνδεδυκώς. [60] ἐνδύσω γὰρ, καὶ εἱμέ-
νος, οὐ κατὰ πεζὴν ἂν εἴη ταῦτα τὴν χρῆσιν.
[61] ἴσως δὲ καὶ εὐσταλής. καὶ ὁ παρὰ Κρατίνῳ
[62] εὐπηνὴς, εὐτελής. τούτοις ἂν ἐνάριθμον εἴη καὶ
τὸ εὐσταλῶς ἐπίῤῥημα. [63] τὸ δὲ γυμνωθῆναι,
[64] καὶ ἀποδυθῆναι, καὶ ὁ γεγυμνωμένος, καὶ ὁ
ἀποδὺς, καὶ ὁ ἀποδεδυκὼς, ἐκείνοις ὑπεναντία.
44 * καὶ [65] ἀποδῦσαι, καὶ ἀπολωπίσαι, ὡς Σοφο-
κλῆς. καὶ [66] περιλωπίσαι, ὅπερ [67] Ὑπερίδης πε-
ριδῦσαι εἴρηκε. Τὸ δὲ ἀμεῖψαι ἐσθῆτα, καὶ
ὑπαλλάξαι [68] ἐρεῖς, καὶ μεταβαλεῖν, μετενδῦναι, μεταμφιάσασθαι, [69] μεταμφίεσθαι.

Saga, Pallium, Amicula, Velum, &
Paludamentum, Poëtica ſunt. Tum &
gelopodytes, & ſylopia, a lopo dicta
ſunt. * Verba autem, veſtiri, amici- 43
ri, ornari, indui. Sed & participia, ve-
ſtitus, amictus, ornatus, indutus. In-
duam enim, & indutus, in proſa ora-
tione uſitata non ſunt. Fortaſſis & Ex-
peditus, & apud Cratinum Εὐπήνης, pro
ſordido. His etiam expedite, adver-
bium adnumerandum erit. Denudari ve-
ro, & exui: & denudatus, & exu-
tus, his contraria ſunt. * Et exue- 44
re, Deveſtiri ſecundum Sophoclem. Et
circumindui, quod Hyperides Amici-
ri vocavit. Cæterum veſtitum mutare,
& commutare dices. & tranſponere,
reindui, aliter veſtiri, denuo amiciri.

52 Ῥάκη] MS. ῥάκχη. Seb.

Ῥάκη] MS. ῥάχη & pro ἱμάτια corrupte etiam ἱματα. Jung.

53 Ἱμάτια] C. V. ἵματα. Kühn.

54 Σπεῖρα δ. &c.] MS. σπεῖρα καὶ λωπός, ποι. Sed rectius σπεῖρα, plurale nempe a σπεῖρον, τὸ καλὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥακῶδες, ut *Heſychius* ait, quod valde convenit cum iis quæ infra Noſter ſcribit VII. 78. σπεῖρα enim non ſolum τὰ ῥάκη, ſed & τὰς ἀμοιβοὺς quoſdam vocare ἐσθῆτας. ne quis apud *Heſychium* κακὸν emendare geſtiat, quum apud *Homerum* legat σπεῖρα κάκ'. Quod ad λῶπος, ita *Nunneſius* Notis ad *Phrynich.* in ἔπας. τὸ λῶπος, ait, *pro veſte poëticum eſſe tradit Poll. at ex Lucian. citatur* δραξάμενός με τοῦ λώπους, veſte me deprehendens. *niſi jocabatur, ut ſolet.* Deſunt dein in MS. noſtro καὶ ὁ γελωποδύτης, κ. ἡ σ. ἀ. τ. λ. ἐ. ε. Sed illud γελωποδύτης hercle hic ridiculum. mihi ſtatim in mentem ὅγε λωποδύτης. quod & *Sebero* noſtro fuit. Et συλωπία vero probumne? haud reor, & facile aſſenſum præbeo meo *Salmaſio* emendanti συλολωπία. Jung.

55 Ποιητικά] Ποιητικὰ excipit in C. A. τὰ δὲ ῥήματα ἐσθῆσθαι η ſuper ε ſcripto &c. ἀλλὰ καὶ ἡ μετοχὴ uſque ad ἀμπεχόμενος. reliqua abſunt. Kühn.

56 Ὁ γελωποδύτης] Edit. *Baſil.* etiam in indice γελωποδ. ſed leg. ὅγε λωποδύτης. Seb.

Ὁ γελωποδύτης] Leg. ὅγε λωποδύτης, *graſſator.* non *gelopodytes*, ut *Interpr.* Kühn.

Ὁ γελωποδύτης] Priores editiones duabus vocibus in unum coalitis male legebant ὁ γελωποδύτης, quas jam diviſimus in ὅγε λωποδύτης.

57 Συλωπία] *Salmaſ.* pro συλωπία *graſſatura* legit συλολωπία. Kühn.

Συλωπία] Συλολωπία pro συλωπία in textu emendavit Cl. *Kühnius.*

58 Ἀμφίεσθαι] De hoc verbo vide & *Sylburgii* Not. in *Clenard.* & *Anteſign.* ad pag. 323. Jung.

59 Μετοχ. ἠσθ. &c.] MS. αἱ μετ. ἠσθ. ἀμπ. καὶ τὰ ὅμοια. omiſſo ἐσταλμ. & tribus ſeqq. Jung.

60 Ἐνδύσω &c.] Abſunt iſta uſque ad χρῆσιν a C. A. cæterum vocabulum εἱμένος admonet me emendationis quam tentavit *Caſaub.* in *Strab.* libr. XV. ubi *Geographus* de *Indorum* Philoſophis, τοὺς δὲ πολιτικοὺς, inquit, συνδοιίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ κατ' ἀγροὺς εἰημένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δορὰς. ubi in notis pro εἰημένους legit Vir doctiſſimus ἐνειμένους. ſed corruptum æque ac ſimplex εἱμένος non convenit proſæ orationi ſecundum *Pollucem.* melius igitur fuerit duplicato μ legere ἐνημμένος, quid enim in Græcis Auctoribus uſitatius his locutionibus, ἐνημμένος διφθέραν λεοντῆν? vid. *Suid.* in ἐνημμένος. Kühn.

Ἐνδύσω &c.] Ἐνδύσω &c. ταῦτα τὴν χρῆσιν. cum mediis deſunt in MS. pro εἱμένος autem vulgato, ſcribe aſpirate ἑιμένος. eſt enim ab ἕω τοῦ ἕννυμι. Jung.

61 Ἴσως δὲ &c.] MS. ἐρεῖς δὲ καί. Seb.

Ἴσως δὲ &c.] C. A. ἐρεῖς δὲ εὐσταλής. dein margo: καὶ εὐπηνὴς ὡς Κρατῖνος. cætera abſunt. C. V. εὐπινὴς quod aliud eſt. εὐπηνὴς idem quod εὐήτριος. Kühn.

Ἴσως δὲ &c.] Pro ἴσως δὲ, MS. ἐρεῖς δὲ κ. ε. quo modo & e ſuo indicat *Seberus*. deinde MS. noſter ita: καὶ εὐπίνης ὡς Κρατῖνος. omiſſis ſequentibus εὐτελής. τούτ. ἀ. ἐ. ε. κ. τ. ε. ἐπίῤ. Sed ad εὐπήνης vulgatum quod attinet, illud non jam placet, ſed verum puto cum MS. noſtro εὐπινής. Habes & apud *Heſychium* hoc: εὐπινῆ, πεπινωμένον. Jung.

62 Εὐπήνης] Εὐπήνης legebant priores editiones, ſed oxytónως, εὐπηνὴς e C. A. a Cl. *Kuhnio* in textu eſt emendatum.

63 Τὸ δὲ γυμνωθῆναι.] Titulus in C. A. περὶ τοῦ γεγυμνωσμένου καὶ περὶ ὀνομάτων ἱματίων. poſt ἀποδυθῆναι, ἐρεῖς καὶ ἀποδῦσαι, κ. ἀ. tum margo, ὡς Σοφοκλῆς. κ. π. περιδῦσαι εἶ. hæc margo. Kühn.

64 Καὶ ἀποδυθῆναι] MS. καὶ ἀποδῦναι ἐρεῖς. deinde deſunt καὶ ὁ γεγυμνωμ. cum reliquis hujus Segmenti. Jung.

65 Ἀποδῦσαι] MS. ἀποδύσαι. & mendoſe ἀπὸ λωπίσαι. Jung.

66 Περιλωπίσαι] MS. περιλωπῆσαι per η, cui ita ſubjungit: καὶ περιδύσαι εἶπεν Εὐριπίδης. τὸ δὲ &c. nulla mentione Hyperidis. Jung.

67 Ὑπερίδης] Etiam *Homerus* Iliad. λ, 100. Seb.

68 Ἐρεῖς] C. A. μεταβ. &c. Kühn.

69 Μεταμφιέσθαι] MSS. μεταμφίσχεσθαι, idque forte pro μεταμπίσχεσθαι. Seb.

Μεταμφιέσθαι] Pro μεταμφιέσθαι, C. V. μεταμφισχέσθαι. C. A. μεταμπίσχεσθαι, quod optimum videtur. vid. *Heſych.* in μεταμφιέσθαι. Kühn.

Μεταμφιέσθαι] Pro μεταμφιέσθαι, MS. μεταμφισχέσθαι, quo pacto recte μεταμπίσχεσθαι ſcribas, ni fallor. vulgatum quoque accentu depravatum eſt, & ſcribendum μεταμφιέσθαι. ut ante ἀμφιέσθαι Segm. præced. Jung.

Μεταμφιέσθαι] Male in edit. *Seberi* μεταμφιέσθαι

Xe-

Xenophon autem in Inſtitutione, Veſtitum alium aſſumere dixit. Lyſias vero contra Autocratem, Tunicam permutata. Sed & tunica dices, tunicella, tunicula, indumentum. * Tum & amiculum apud multos uſitatum eſt, quicunque huic nomini ſordido exiſtenti ſuccurrere vellet, ex Sophoclis Lotricibus ſumendum eſt.

Peplos tendere, & amicula linea.

Et Theſpis alicubi in Pentheo dicit, Putavit nervos habere amiculum. Contrarium autem videtur huic, quod eſt in Nicocharis Chorago Hercule, Fer nunc tunicam illico, & amiculum ad ſubveniendum huic rei.

[70] Ξενοφῶν δὲ [71] ἐν τῇ Παιδείᾳ, καὶ μεταλαβεῖν ἔφη [72] ἱμάτιον. [73] Λυσίας δὲ ἐν τῇ κατὰ Αὐτοκράτους, Μεταλλαξαμένη χιτῶνα. χιτὼν δὲ ἐρεῖς, χιτωνίσκος, χιτώνιον, [74] ἱμάτιον. * [75] ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπενδύτης ἐστὶν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει, ὅς τις βούλοιτο καὶ τούτῳ τῷ ὀνόματι βοηθεῖν φαύλῳ ὄντι, ληπτέον αὐτὸ ἐκ τῶν Σοφοκλέους [76] Πλυντριῶν,

Πέπλους [77] τενίσαι, [78] λινοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας.

καὶ Θέσπις δέ που φησὶν ἐν τῷ [79] Πενθεῖ, Ἔργῳ νόμιζε [80] νευρίδας ἔχειν ἐπενδύτην. [81] ἄντικρυς δὲ [82] δοκεῖ τὸ ἐν τῷ Νικοχάρους Ἡρακλεῖ χορηγῷ, Φέρε νῦν ταχέως χιτῶνά τ' [83] ἐπενδύτην, τῇ νῦν χρείᾳ βοηθεῖν.

repoſui. *Falckenburgius* vero noſter ſimiliter reliquis MStis habet μεταμπίσχεσθαι. ceterum pro præcedenti μεταμφιάσασθαι *Falckenburgius* præterea habet μεταμφιέσεσθαι.

70 Ξενοφῶν δὲ] Iterum margo C. A. μεταλαβεῖν ἔφη Λυσίας μετάλλαξα δέ. χιτὼν δὲ ἐρεῖς, χ. χ. ἱ. tum margo: ὁ δὲ πενδύτης (leg. ὁ δ' ἐπενδύτης) εἰ καὶ φαῦλον, ὅμως Σοφοκλῆς αὐτὸ εἰσέπεσε, καὶ Νικόχαρις ἐχρήσατο. ſic caput deſinit omiſſis ἐστὶν & βοηθεῖν cum interjectis. locus *Xenoph.* de μεταλαβεῖν extat lib. IV. pag. 83. KÜHN.

71 Ἐν τῇ Παιδείᾳ] Deeſt ἐν τῇ Παιδείᾳ in MS. Locus eſt in lib. IV. Κύρου παιδείας. οἱ μὲν δὴ Μῆδοι καὶ οἱ ἀμφὶ Τιγράνην ἐλοῦντο. &c. καὶ ἱμάτια μεταλαβόντες, ἐδείπνουν. JUNG.

72 Ἱμάτιον &c.] In MS. ἱμάτιον &c. deſunt, & pro iis ita habet: καὶ μεταλλάξασθαι, ὡς Λυσίας. χιτὼν δὲ &c. JUNG.

Ἱμάτιον &c.] *Falckenburgius* ἱμάτια.

73 Λυσίας δὲ ἐν τῇ] Λυσ. δ. ἐν τῷ κ. ut infra IX, 57. SEB.

Λυσίας δὲ ἐν τῇ] In vulgatis pro τῇ, τῷ cum *Sebero* noſtro emendandum cenſeo, ut infra etiam eſt IX, 57. Scilicet λόγῳ. non enim credo ſub altero intelligendum κατηγορίᾳ, quum & infra ſit τῷ. JUNG.

Λυσίας δὲ ἐν τῇ] *Falckenburgius* pro αὐτοκράτους habet αὐσοκράτους vel ἰυσοκράτους, litura enim quæ in priori litera eſt, facit ut minus bene videam utrum ſit α aut ι, an vero alia litera.

74 Ἱμάτιον] Clar. *Kühnius* ad Codicis ſui quem MStorum ope emendavit, oram legendum conjicit, θοιμάτιον pro ἱμάτιον.

75 Ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπενδύτης] *Joan.* XXI, 7. SEB.

Ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπενδύτης] Ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπενδ. &c. uſque ad Segmentum ſequens, pro his omnibus hæc epitome in MS. ſaltem: ὁ δὲ ἐπενδύτης, εἰ καὶ φαῦλον, ὅμως Σοφοκλῆς αὐτὸ εἰσέπεσεν· καὶ Νικόχαρις ἐχρήσατο. In vulgatis quædam adnotandum. Et de ἐπενδύτῃ vide Notas avi in Novum Teſtamentum ad caput XXI. *Joannis*, quas & excerpſit eruditiſſ. *Nannius*, aliaque in eam rem addidit, cujus Notas in illud caput vide verſu 40. 41. JUNG.

Ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπενδύτης] Totus in corrigendo *Pollucis* hoc loco atque enucleando eſt *Thomas Gatakerus* Adverſarior. cap. IX. pag. 80. edit. *Londin.* 1659. in folio. cujus verba, quia prolixa nimis ſunt, exſcribere nolui, ſufficere locum indicaſſe quærere volenti exiſtimans.

76 Πλυντριῶν] Πλυντρίας *Sophoclis* hinc inter alia iſtius dramata recenſet ordine *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 4. JUNG.

77 Τενίσαι] Pro τενίσαι forte legendum, κτενίσαι. *Salm.* KÜHN.

Τενίσαι] Quid eſt τενίσαι in *Sophoclis* carmine? Valde placet quod cogitanti primum in mentem venit, ſcribendum τε νῆσαι, & ſic itaque verſum reſtituendum:

Πέπλους τε νῆσαι, λινοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας.

Tales πέπλοι εὔνητοι Ὀδυσσ. η. v. 97. ubi *Euſtathius*, εὔνητοι δὲ, οἱ εὖ νενησμένοι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστιν εὔκλωστοι. διαλυθέντες δὲ, ἐΰννητοι γίνονται, διπλωθέντος τοῦ ν. In cæteris nihil ſollicito, niſi quod pro νευρίδας, reſcribam νεβρίδας, quas bacchantium fuiſſe notum, de quibus in *Pentheo* Tragœdus agebat. Et an δοκεῖ τὸ ἐν τῷ Νικοχ. forte ſcribendum. pro δ. τῷ ἐν τῷ Νικοχ. de *Nicocharis* fabulis clariſſ. *Caſaubonus* XIV. *Athen.* 3. JUNG.

Τενίσαι] In *Sophocleo* teſtimonio legunt quidam τε νίσαι, pro quo Cl. *Kühnius* & doctiſſ. *Canterus* conjicit legendum τε νῆσαι, nec dubito ejuſmodi errores a mala pronunciatione, quæ η cum jota confundit, ortos, quales plures e bonis auctoribus, niſi nos operæ urgerent, proferre liceret.

78 Λινοπλυνεῖς] Leg. λινοπηνεῖς, ut ſupra εὐπηνής. λινοπηνὴς eſt veſtis *lino contexta*, λινοϋφής. KÜHN.

79 Πενθεῖ] Pro Πενθεῖ *Falckenburgius* habet Πένθει.

80 Νευρίδας] Lege νεβρίδας. de *Pentheo* ſermo eſt, quod putarit re vera veſtem ſuperariam, quam geſtabat, eſſe pellem hinnuli, *Bacchantium* ſcilicet habitum. νόμιζε pro ἐνόμιζε. *Salmaſ.* νευρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην. KÜHN.

Νευρίδας] Pro νευρίδας lego νεβρίδας, error ex mala pronunciatione, quæ literas υ & β confundit, ortus, qui ſæpius in Noſtro notatus. ſic memini ſupra repoſuiſſe ἄβρα, pro vulgato αὔρα, quæ vox etiamnum depravata legitur apud *Ariſtænetum* lib. I. ep. 22. ubi *Lucianus Alciphroni*: αὕτη οὖν συμβουλεύσαι τῇ Δωρίδι· αὔρα δὲ καὶ μαστρωπὸς τῆς Γλυκέρας ἡ Δορίς. Lege ſecure mecum ἄβρα δὲ καὶ μ. τ. Γ. ἡ Δωρίς. & vide quæ ſupra dicta ſunt ad IV, 151. & 154.

81 Ἄντικρυς δὲ &c.] *Planius autem videtur* τὸ ἐν τῷ N. &c. *illud in Hercule Chorago Nicocharis*,

--- φέρε νῦν ταχέως χιτῶν' ἐπενδύτην.

--- *fer nunc celeriter tunicam ſuperariam.*

hodierno uſui (vocabuli ἐπενδύτης) *ſubvenire. Interpres* hic ſe intricat. *Salm.* etiam habet quæ modo dicta. KÜHN.

82 Δοκεῖ τῷ ἐν τῷ] Τὸ pro τῷ prior. edit. in textu Cl. meum *Kühnium* ſecutus repoſui.

83 Ἐπενδύτην] Poſt ἐπενδύτην commatica a nobis poſita eſt diſtinctio ſenſu id poſtulante, vide *Kühnii* notas. *Interpres* enim hic omnia ἀπροσδιόνυσα, &

46 ## * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΓ.

Ἐσθήτων εἴδη.

[84] Εἴδη δὲ ἐσθήτων, [85] ἀνδρικῶν μὲν, [86] χλαμύς. ἡ μὲν, ὁλόλευκος, [87] ὡς Φιλέταιρος ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος ὠνόμαζεν. ἡ δὲ, [88] * παρυφὶς, καὶ παραπόρφυρος. [89] ἢ καὶ ὡς ἡ νέα κωμῳδία, εὐπάρυφος. τὰς δὲ Θετταλικὰς χλαμύδας, Θετταλικὰ πτερὰ ὠνόμαζον, καὶ [90] ἐντεθετταλίσμεθα ἔλεγον, τὸ χλαμυδοφοροῦμεν. [91] χλαῖνα, ἱμάτιον ἐπὶ τῷ [92] χιτῶνι,

[93] Ἕσσαι με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.

47 [94] ἔσθ' ὅτε μέντοι ἐνεύναιον περιβόλαιον. * εἰσὶ δὲ χλαῖναι, αἱ μὲν ἁπλοΐδες, ὡς Ὅμηρός [95] φησι,

Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.

* CAPUT XIII. 46

Veſtium ſpecies.

SPecies autem veſtium: virilium quidem, chlamys. & hæc quidem tota alba, ut Philetærus Comicus nominat: illa vero intertexta, & purpura inſignis: aut ut nova Comœdia inquit, Bene intertexta. Chlamydes vero Theſſalicas, Alas Theſſalicas nuncupaverunt. Et Theſſalicamus, dixerunt, pro chlamydibus veſtimur. Penula, indumentum tunicam tegens.

Induere me tunicam, penulamque, veſtes pulchras.

eſtque nonnunquam ſtragula lecti. * Sunt autem penulæ: hæ quidem ſimplices, ut Homerus ait, 47

Penulaſque imponere villoſas ſuperne ad induendum:

quæ feſtinantibus nobis nequidem inſpicere licet. *Falckenburgius* aliter habet, nimirum, τὸν δὲ ἐπενδύτην τινὶ χρείᾳ, verum non eſt opus hac mutatione, ſenſus enim jam poſita poſt ἐπενδύτην diſtinctione clarus eſt.

84 Εἴδη δὲ ἐσθήτων] MS. εἴδη δὲ ἐστιν ἐσθῆτ. Jung.

85 Ἀνδρικῶν μὲν] C. A. ἀνδρικῆς μ. χ. ἡ μ. ὁλόλ. ἡ δὲ, παρυφὶς, παραπόρφυρος, εὐπάρυφος. poſt margo: τὰς δὲ Θ. χ. uſque ad ἐντεθετταλ. exinde textus: ἡμεῖς δὲ χλαμυδοφοροῦμεν χλαῖναν ἱμάτιον ἐπὶ χιτῶσι. C. V. χλαμυδηφόρον μὲν χλαῖναν, &c. diſtinguerem poſt, χλαμυδηφόρον μὲν *chlamydatum quidem.* Moribus Græcorum χλαμυδηφόροι impuberes erant, & *Ephebi.* apud *Heliodor.* libr. I. *Cnemon* Ἐφηβιῶν, domum venit a pompa αὐτῇ χλαμύδι καὶ αὐτοῖς στεφάνοις. & libr. II. χλαμὺς δὲ λευκὴ περόνῃ χρυσῇ πρὸς τοῖς στέρνοις ἐσφήκωτο. *Lucian. de Amor. de puero* τὴν ἱερὰν χλαμύδα ταῖς ἐπωμίοις περόναις συῤῥάψας. in fragmentis *Æliani* voce Μίλιτος puer ſibi afferri vult χλαμύδα ὡραίαν, & puero *Aſcanio* datur dono *chlamys* apud *Virgilium.* de aliis ne dicam. alia autem chlamys militaris, niſi apud *Varronem de libris educandis* chlamydas, quas puellæ habeant potius in veſtitu quam togas, etiam militares facere velimus. vid. in primis *Artemidor.* in Oneirocriticis lib. I. cap. 56. Kühn.

86 Χλαμύς.] Ad vocem χλαμὺς ita in *Labbai* codice adnotatum invenio: *Chlamyde interta circa brachium pro ſcuto uſi. vsſe in* ἐφαπτίς. (locus eſt ſupra IV, 116.) *ſumebant profecturi. Plautus in Mercatore,* chlamydem ſumam denuo. *ut citat Scal. in Varron.* Jung.

87 Ὡς Φιλ. &c.] Deſunt in MS. ὡς Φιλ. ὁ κ. ὠν. alias ὁλόλευκον, *Togam puram* exponit *Junius* in ſua Nomenclatura, & adagio, *prætextata oratio.* Noſter tamen de Chlamyde videtur hic poſuiſſe, ut etiam *Calcagninus* vidit III. Epiſtolic. quæſt. 1. ubi prolixe de Coloribus veſtium & nominibus variis. Jung.

88 * Παρυφὶς, καὶ παραπόρφυρος.] Παρυφὴς, καὶ περιπόρφυρος. Infra VII, 53. παρυφὶς. de περιπόρφυρος autem (h. e. habens in circuitu purpuram intextam.) *Laz. Bayſ.* pag. 195. Seb.

* Παρυφὶς, καὶ παραπόρφυρος] MS. παρυφὶς, & mox παραπόρφυρος, ut vulgati. Sed *H. Stephanus* ad oram emendavit in ſuo codice παρυφὴς, & περιπόρφυρος. Et eſt illud παρυφὶς etiam apud *Heſychium* e *Menandri* Hymnide. παρυφὶς, Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι. *Hadr. Junius* vulgatam lectionem etiam veram putavit. Sic enim adagiis ſuis in *Prætextata narratio,* ait: *Prætexta, quæ Plutarcho* περιπόρφυρος, *a purpureæ oræ ambitu:* παραπόρφυρος *ab attextu purpuræ, Polluci, eademque de cauſa* παραλουργὴς *eidem, &* παρυφὶς, *atque inſuper etiam* εὐπάρυφος *nova Comœdiæ vocabulo appellata eſt: quod a nemine annotatum eſt hactenus.* &c. quæ apud ipſum legas de his vocabulis: & ſimilia idem breviter Nomenclatura ſua in *Toga prætexta.* infra quoque X, 43. MS. παραπόρφυρος habet, quamvis in vulgatis id omiſſum ſit. Jung.

89 Ἢ καὶ ὡς ἡ ν. κωμ. εὐπάρυφος.] MS. καὶ εὐπάρυφος. omiſſis ἢ & ὡς ἡ ν. κωμ. De his & *Eraſmus* hinc adagio: *Euparyphus ex Comœdia.* vide tamen potius *Junium* adagio, *Prætextata narratio.* Jung.

90 Ἐντεθετταλίσμεθα] Pro verbo ἐντεθ. &c. MS. mire: ἐντεθετταλίσματα. ἡμεῖς δὲ χλαμυδοφοροῦμεν χλαῖναν, ἱμάτιον ἐπὶ χιτῶνι. Sed vulgatum verum, & corrigendum etiam apud *Stephanum* τὸν ἐθνικογράφον, qui nobis ejus verbi auctorem indicat: λέγεται καὶ θετταλίζω. ὡς δωρίζω. ἀφ' οὗ τὸ ἐνθετταλίσμεθα, παρὰ τῷ Εὐπόλιδι ἐν Μαρυκᾷ τουτέστι, χλαμύδα Θετταλικὴν φοροῦμεν. emenda ἐντεθετταλίσμεθα, & Μαρικᾷ. reſtituit hujus dramatis nomen & *Athenæo* libr. XV. animadv. cap. 12. *Caſaubonus* noſter, & laudat noſter infra X, 73. De Theſſalicis alis vid. & *Junii* adagia in *Theſſalicus ſaltus.* Jung.

91 Χλαῖνα] *Nonius, lana veſtimentum militare quod ſupra omnia veſtimenta ſumitur.* Kühn.

92 Χιτῶνι] Sequitur in C. A. εἰσὶ δὲ χ. αἱ μ. ἁ. ὡ. Ὅ. αἱ δὲ διπλαῖ. vid. *Heſych.* in ἁπλῆγες & διπλοΐδα, & *Suid.* in ἁπλήγιος. unde in *Noſtro* etiam cum ſpiritu aſpero legendum ἁπληγίδας διπληγίδας. ἁπληγίδες, *ſingillones. Salm.* in H. A. pag. 409. Kühn.

93 Ἕσσαι με] Sic legitur Odyſſ. ξ, 154. priores editiones, ἑσόμην. Sequens locus eſt Iliad. ω, 646. Odyſſ. δ, 299. η, 338. Seb.

Ἕσσαι με] Verſus *Homeri* deeſt in MS. Jung.

94 Ἔσθ' ὅτε μέντοι &c.] Deſunt in MS. ἔσθ' ὅτε μέντοι ἐνεύναιον περιβόλαιον. In vulgatis adnotari jubet *H. Stephanus* ἐνεύναιον. fuit id & ſupra in MS. VI, 10. ubi vid. Notas. Jung.

95 Φησι] In MS. deeſt φησὶ & verſus ipſe Homericus. in quo ſcribe χλαίνας & οὔλας καθύπερθεν. accentus enim pravi vulgo, & notandum οὔλας χλαίνας Noſtrum περὶ ἁπλοΐδων exponere. Jung.

illæ vero duplices, ut Duplicem extenſam, Has autem Attici, Aplegides, Duplicatas, & Dibolas nominaverunt. Cæterum tunica, hæc quidem utrinque manicata, & liberorum habitus: illa vero unicam manicam habens, ſervorum. Sed Variegata,

αἱ δὲ, [96] διπλαῖ, [97] Διπλῆν ἐκταδίην. Ταύτας δὲ οἱ Ἀττικοὶ [98] ἀπληγίδας, καὶ [99] διπληγίδας, καὶ διβόλους ὠνόμαζον. χιτὼν δὲ, ὁ μὲν [100] ἀμφιμάσχαλος, ἐλευθέρων [1] σχῆμα. ὁ δὲ [2] ἑτερομάσχαλος, οἰκετῶν. [3] τὸ δὲ ποικίλον,

Φησι] *Homeri* teſtimonium male legebatur in ante editis, uti habet textus, ita emendavi. *Falckenburgius* plane aliter, nimirum, *ὡς Ὅμηρος· δώδεκα δ' ἁπλοΐδας καθύπερθεν ἕσασθαι.* vide quæ Clar. *Jungerm.* ad hæc nota mox 98. obſervat.

96 Διπλαὶ] In C. A. dein *χιτὼν δὲ* &c. KÜHN.

Διπλαὶ] Et hic male *διπλαὶ* priores edit. pro *διπλαῖ* legebant.

97 Διπλῆν &c.] *Διπλῆν, ἐκταδ.* Iliad. κ, 134. SEB.

Διπλῆν &c.] Deſunt in MS. *διπλῆν ἐκταδ.* *Homerici* verſus integri ſunt ex Iliad. κ.

Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν
Διπλῆν, ἐκταδίην· οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

vide de *χλαίνᾳ* & *Meurſium* Comm. *Lycophr.* ad v. 635. *ἄχλαινον* --- JUNG.

98 Ἀπληγίδας] In MS. deſunt *καὶ διπλησίδ. καὶ διβ.* primum autem *ἀπληγίδας* eſt ut in vulgatis ſpiritu leni. *διπληγίδας* vero emendandum pro *διπλησίδας*, ad meum codicem notavi, ut primum hæc legi. quæ & *Seberi* noſtri conjectura. Sed nos emendamus, & notamus fruſtra forte, quum potius optima ratione dubitare debeamus, an hic verſus ſit, quem *Pollux* attulerit, neque falſus ſit ſuppoſitus. Quod profecto mihi perſuadeo. Diſerte enim ait *ἁπλοΐδες, ὡς μὲν Ὅμηρος φησιν.* Quæ vero ſyllaba *ἁπλοΐδων* in hoc vulgato verſu? quum tamen *διπλαῖ* mox optime adpareant. Sic *Etymologicon* in *ἀπληγίς. ἀπληγίς*, ait, *τὸ ἁπλοῦν ἱμάτιον. ὅπερ Ὅμηρος ἁπλοΐδα καλεῖ.* Quod certe non puto ad vulgatum verſum *χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι* reſpexiſſe: nec magis *Pollucem* noſtrum hic. Alius iſte fuit. nimirum qui tam ultimo libro Iliadis, quam Odyſſeæ extat. *Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας τόσσους τε τάπητας.* Alterum ita vulgatum rejiciamuſne prorſus? Non, ſi me audis, magna corruptela & perturbatio huic loco accidit, & audeo dicere, ſic a me recte totum reſtitutum, ſi omnia mecum ita componas & ſuppleas a fine Segmenti præcedentis: *Ἔσθ' ὅτε μέντοι ἐπενδύτην περιβόλαιον.*

Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.

(hic enim quadrat, ut vel ex *Euſtathii* explicatione videas licet: & Noſter ſupra VI, 10. & infra X, 42. clare firmat.) *εἰσὶ δὲ χλ. αἱ μὲν ἁπλ. ὡ. Ὅ. φησιν, Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας* -- (non enim neceſſe alia addere ejus verſus) *αἱ δὲ διπλαῖ* (ita enim emenda, pro vulgato *διπλαὶ*)

Διπλῆν ἐκταδίην -- &c.

Dum hæc ita ſcripſeram, accepi Cl. *Schotti* obſervationes ad *Pollucem*, in quibus eſt ita: *περιβόλαιον) adde: Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι. Mox lege, φησὶ δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας.* Quod ſive ex MS. ille ſive e conjectura, valde lætatus fui ita ea quæ jam ſcripſeram firmari. Immo ante nos ambos *Henr. Stephani*, cujus verba de hoc loco lubet adſcribere omnia, ex ejus Appendice de Dial. Attic. cap. XVI. nm. 4. *Ἀπληγίδες* (ſic enim ibi & poſt ſcribit ſemper) *quoque*, ait, *& Διπλησίδες erant vocabula Attica. nam ex lanis alias ἀπληγίδας, alias διπλησίδας vocabant, ſi credimus Polluci, vel potius ejus exemplaribus. Ego certe parum illis fidei in poſterioris vocabuli ſcriptura tribuo. nam διπληγίδας reponi debere contendo, ut διπληγίδες reſpondeat τῷ ἀπληγίδες. Non dubito autem quin & illa ſcriptura ἀπληγίδες alicui eſſe ſuſpecta poſſit, & ἁπλοΐδες* (quod *ἁπλοΐδες* ſic in ſuo codice *Pollucis* ad *ἀπληγίδες*, *H. Stephanus* in ora adpoſuit, an *ἁπλοΐδες*) *in ejus locum reponi debere crediturus ſit, itidemque διπλοΐδες pro διπληγίδες. Sed is & Suidæ (in veteri quoque exemplari) & Etymologi, & cujuſdam veteris Lexici mei teſtimonio eam ſcripturam confirmari ſciat: & quidem aſſerentium itidem ἀπλήγιες ex Eupolide in ſignificatione nominis ἁπλοῦς. ideoque potius Heſychii exemplaria ſuſpecta habeat, & in iis ἀπληγίς, aut ἀπληγίς, pro ἀπλῆτις, eodemque modo ἀπλήγιος pro ἀπλήτιος reponi debere exiſtimet. Cæterum τὰς διπληγίδας ab iiſdem Atticis nominatas etiam fuiſſe διβόλους idem Lexicographus tradit.* Hæc ille, cui facile adſentior. Apud *Heſychium* autem illud *ἀπλῆτις* mendoſum, exponitur *σύμμετρος χλαῖνα οὐ δυναμένη διπλωθῆναι.* Nec non adſcribenda illa *Suidæ*: *ἀπληγίς, ἱματίδιον σύμμετρον Αἰαγύρῳ. Ἀριστοφάνης. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.* vel ideo ut emendentur. ſcribendum enim puto: *ἀπλ. ἱμ. σύμμετρον. Ἀριστοφάνης Αἰαγύρῳ·*

---- ἐκ δὲ τῆς
Ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

Ariſtophanei dramatis titulus videtur etiam apud *Pollucem* aliquoties corruptus. qui hic in *Suidæ* integer, licet tranſpoſitus permanſit. de ejus inſcriptionis ratione vide Clariſſ. *Caſaubonum* IV. *Athen.* 4. Addam & quæ *Etymologicon*; quoniam hanc vocem valde illuſtrant: *Ἀπληγίς, τὸ ἁπλοῦν ἱμάτιον· ὅπερ Ὅμηρος ἁπλοΐδα καλεῖ. Σοφοκλῆς, τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος. παρὰ τὸ ἁπλῆ, ἀπλῆς καὶ ἀπληγίς. παρὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀπλήγιος, ὁ τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχων.* De *Διβόλοις* etiam *Heſychius*: *διβόλους χλαίνας· οἱ μὲν, διμίτους· οἱ δὲ, διπλᾶς.* JUNG.

Ἀπληγίδας] *Ἀπληγίδας* pro *ἁπλ.* & præterea *διπληγίδας* pro *διπλησίδας* emendavit in textu Cl. *Kühnius*, & *Falckenburgius* & ita habet & *Salmaſ.* in ſuo Codice.

99 Διπλησίδας] Scribendum potius *διπληγίδας*. SEB.

100 Ἀμφιμάσχαλος] *Ἀμφιμάσχαλος utrinque manuleata tunica*, quæ & *χειριδωτὸς, καρπωτός.* KÜHN.

Ἀμφιμάσχαλος] Lubet adſcribere hæc ex *Calcagnini* prolixa Epiſtola III. Epiſtolic. quæſt. 1. *Pollux ingenuis tribuit ἀμφιμάσχαλα, ceu tu dixeris* utrinque ſubalaria: *ſervitiis vero ἑτερομάσχαλα, id eſt una tantum parte villoſa. Nam μασχάλη* ſubala *dicitur. At quæ neutra parte villos habuerunt, qualibus & æſtivo tempore nos utimur, Plinius* neutralia *appellat non* ventralia, *ut quidam falſo crediderunt.* Plura vero de veſte *ἀμφιμασχάλῳ, ἑτερομασχάλῳ*, manicata tunica, vel unicam manicam ſaltem habente vid. apud *Meurſium* Comm. in *Lycophronis* v. 1100. *τὰς δυσεξοδους ζητῶν* &c. JUNG.

1 Σχῆμα.] Similis uſus nominis *ſchema* apud *Plaut.* Amph. Prol. *Quid ego huc proceſſi ſic cum ſervili* (q. l. *ſervoli*, ut hic *οἰκετῶν*) *ſchema.* vid. quæ a *Taubmanno* ibi addita: quæ item ad Perſæ IV, 2. SEB.

Σχῆμα.] *H. Stephanus* hic adnotavit *σχῆμα pro indumento.* JUNG.

2 Ἑτερομάσχαλος] *Ἑτερομάσχαλος ſiniſtram manicam* habens, dextro humero exerto. qualis nobis exhibetur in monumentis veterum. KÜHN.

3 Τὸ δὲ ποικίλον] Abeſt a C. A. De *ποικίλῳ* ſupra lib. IV. cap. 18. *Plato* de Rep. lib. VIII. *ἱμάτιον ποικίλον πᾶσιν ἄνθεσι πεποικιλμένον.* & mox: *οἱ παῖδές τε καὶ αἱ γυναῖκες τὰ ποικίλα θεώμενοι κάλλιστον ἂν κρίνειαν* &c. KÜHN.

Τὸ δὲ ποικίλον] Vide & ſupra IV, 115. JUNG.

Διονύσου χιτὼν Βακχικός. ἡ δ' [4] ἐξωμὶς, καὶ πε-
48 ρίβλημα ἦν, καὶ χιτὼν ἑτερομάσχαλος. * [5] πορ-
φυρομιγὴς δὲ ἐσθὴς, καὶ χλαμὺς, [6] οὐχ ἡ συνυ-
φαντος [7] τῇ πορφύρᾳ, ἀλλὰ τῇ ἐξ ἐρίου φαιοῦ
οὔσῃ [8] κατ' ἀρχὰς ἐμέμικτο. ἄκαπτον δὲ, τρα-
χὺ, καὶ [9] ἄγροικον [10] ἱμάτιον. χλανὶς δὲ, ἱμάτιον
λεπτόν. [11] χλανίδια δ' αὐτὸ, καὶ χλανίσκια ἐ-
κάλουν. [12] καὶ γλαῦνος δὲ, εἶδος χιτῶνος. καὶ
[13] θηραῖον ἱμάτιον, ἢ ἀπὸ τῆς νήσου, ἢ [14] τὸ
ὡς θηρίον ἐνυφασμένον. [15] Κοινὰ δὲ ἀνδρῶν καὶ
γυναικῶν, [16] λῆδος, λήδιον, ληδάριον, φά-
ρος, [17] χιτὼν [18] ὀρθοστάδιος, ὁ οὐ ζωννύμενος.

Dionyſi tunica erat Bacchica. Sed exo-
mis, amiculum erat, & tunica quoque u-
nicam manicam habens. * Purpuromixta 48
autem, veſtis aut chlamys, non purpuræ
contexta ſimul fuit: ſed hac e fuſca lana
compoſita, ipſis fimbriis purpura admi-
ſcebatur. Sed agnaptum craſſum eſt, &
ruſticum indumentum. Chlanis vero, ve-
ſtis tenuis: quam & chlanidia, & chla-
niſcia nominaverunt. Tum & glaunus,
tunicæ ſpecies eſt. Et Theræum indu-
mentum, aut ab inſula: aut quod fe-
ram intextam habet, dicitur. Porro
Viris & Mulieribus, communia ſunt,
ledus, ledium, ledarium, pallium:
tunica conſiſtens, quæ non accingitur.

4 Ἐξωμὶς] Vid. *Feſtum* h. v. *Heſych.* imprimis in ἐξωμὶς ubi cæteris bene reſtitutis male corrigitur τὸ βάλλεται. nam Græci recentiores βάλλειν ἐσθῆτα pro *induere* adhibent, quod vetuſtiores περιβάλλειν vel ἐπιβάλλειν dixerunt. ſolet vero *Heſychius* non reſpuere ſui temporis idiotiſmos, uti notum eſt. vid. ipſum *Salmaſ.* in *Tertull. pallium* pag. 369. vult autem *Noſter exomidem* fuiſſe & *pallium* & *tunicam*. pallium, quatenus injiciebatur, tunicam, quia habebat manicam alteram. KÜHN.

Ἐξωμὶς] Vide quoque ſupra IV, 118. JUNG.

5 Πορφυρομιγὴς] Margo C. A. hæc habet uſque ad οὔσῃ. KÜHN.

6 Οὐχ ἡ συνυφαντος πορφύρα] C. A. margo, οὐ συνυφαντος τῇ πορφύρᾳ, ἀλλὰ ἡ (C. V. ἀλλ' ἡ) ἐξ ἐρίου φαιοῦ οὖσα, omiſſo καταρχὰς ἐμ. KÜHN.

Οὐχ ἡ συνυφαντος πορφύρα] MS. ita: χλαμὺς, οὐχὶ συνυφαντο ἡ πορφύρα, ἀλλ' ἡ ἐξ ἐρίου φαιοῦ οὖσα· ἄκναπτον &c. Non ſatis me extrico, licet vulgo ſcribamus πορφύρᾳ, ut *Henr. Stephanus* in Theſauro ſuo. JUNG.

7 Πορφύρα] Πορφύρᾳ. SEB.

Πορφύρα] Τῇ πορφύρᾳ in textu Clariſſ. *Kühnius* repoſuit.

8 Καταρχὰς] Κατ' ἀρχὰς diviſim legit textus pro καταρχὰς prior. edit. ex emendatione Cl. *Kühnii*. *Salm.* MSS. dein pro ἄκναπτον perperam ἄκαπτον.

9 Ἄγροικον ἱμάτ. &c.] MS. ἄγρυκον ἱμάτιον λεπτόν. mendo frequenti in diphthongo οι & υ vocali permutandis. omiſſa autem vides, χλανὶς δὲ ἱμάτιον quæ Noſter, & infra X, 124. reperit ab Atticis τὸ λεπτὸν, χλανίδα (ita MS.) vocari. Loci autem hujus meminit *Cruquius* Comm. ad Epod. IX. *Horatii*, ubi de Sago poſt *Bayſium* diſſerit. JUNG.

10 Ἱμάτιον.] Sequitur in C. A. λεπτὸν & tum iterum margo: χλανίδια δὲ αὐτὰ &c. uſque ad ἐκάλουν. KÜHN.

11 Χλανίδα δ' αὐτὸ] MS. καὶ χλανίδια δὲ αὐτὰ, καὶ &c. JUNG.

12 Καὶ γλαῦνος] MS. καὶ γλαυνος & ſupra ſcriptum eadem manu κεραυνος. quod mihi in re veſtiaria non magis notum quam alterum. JUNG.

Καὶ γλαῦνος] Pro γλαῦνος *Falckenburgii* Codex habet κεραυνός.

13 Θηραῖον, ἱμ.] Θήραῖον cum duplici accentu eſt in C. A. quaſi ſit διφορούμενον, abeſt & ἱμάτιον. *Theophraſtus* apud *Athenæum* lib. X. cap. 6. meminit etiam ἱματίων τῶν θηραϊκῶν. *Salm.* MSS. habent ut vulgati. KÜHN.

Θηραῖον, ἱμ.] MS. καὶ θήραιον, ἱμάτιον, ἢ τὸ ἀπὸ τῆς νόσου, ἢ &c. ſupra tamen IV, 118. θηραῖον MS. & θήραιον vulgati. Bene vero mihi nota illud νόσου, quod & hic MS. noſter diſerte, perinde ac apud *Heſychium* legitur: θήρειον (malim θήραιον) πέπλον τὸ ποικίλον οἱ Ἀττικοί. δοκεῖ δὲ ἀπὸ θήρας τῆς νόσου προσηγορεῦσθαι. ego ibi forte inſulam putabam reponendum ut hic vulgatus *Pollux*; & infra VII, 77. inter veſtes quas a Gentibus quibus eæ in uſu crebriori denominatas refert, idem *Theræum* recenſet, quaſi a *Theræis* uſitatum præ aliis. certe de morbo iſto mihi parum conſtat. ulterius itaque excutient iſta viri docti. noſter MS. νόσου habet, ut dixi, clare. JUNG.

Θηραῖον, ἱμ.] Diſtinctio commatica quæ erat inter θηραῖον & ἱμάτιον ſublata jam eſt a Cl. *Kühnio*.

14 Τὸ ὡς θηρίον] Leg. ἢ ὡς τῶν θηρίων ἐνυφασμένων. nam unum animal intextum non ſuffecit huic veſtimento. αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους, non Πέρσαν ἐνυφασμένον, inquit *Theophr.* in *Charact.* c. 6. *Salm.* MSS. etiam ἢ τὸ ὡς θηρίον ἐνυφασμένον. vide infra VII, 55. KÜHN.

15 Κοινὰ δὲ] MS. vitioſe κοινὰ δὲ α. De veſtimentis promiſcui uſus agit & *Gul. Fornerius* I. Selection. 1. JUNG.

16 Λῆδος] Sic togam hinc interpretatur *Junius* Nomenclatore in Toga, quod veſtimentum feminis & viris commune fuerit, teſte *Aſconio*. JUNG.

17 *Tunica conſiſtens*] Χιτὼν ὀρθοστάδιος, qui a rectis & ſtantibus texitur ſuperne deorſum. Itaque totus eſt ἄρραφος, ut tunica Domini JESU CHRISTI, *Joh.* XIX, 23. At alii χιτῶνες intercifi erant in loco præcincturæ, id eſt, habent ῥαφὴν in præcinctura, ut ſaga hodierna. Hanc præcincturam *Heſychius* (in ὀρθοστάδιοι, ubi leg. ὑπόκ. οὐκ ἔχοντες) vocat ὑπόκομμα, quia revera aliæ tunicæ in loco præcincturæ erant interciſæ, tanquam inferiores partes ſuperioribus aſſutæ. At στατὸς χιτὼν totus planus & perpetuus ſuperne & deorſum erat. Ideo recte χιτὼν μὴ ζωννύμενος exponitur a *Polluce*: non quod cingulo ſtringi poſſet: ſed quia locum præcincturæ non habet. Inſecta animalcula ita dicta ſunt, quia habent ὑπόκομμα. Sunt enim quaſi in medio interciſa. E notis Viri Illuſtr. ad *Phrynich. Interpr.* vid. & *Dalechamp.* ad *Plin.* VIII, 48. ubi recta tunica nominatur. SEB. 2.

Χιτὼν] Deeſt χιτὼν in MS. JUNG.

18 Ὀρθοστάδιος] Vid. *Heſych.* in ὀρθοστάδιοι χ. στάδιος στατὸς κιμβερικὸν tunica ſcilicet talaris erat, quæ ſine inciſura media a ſummo ad imum perpetuo tenore rigoreque circa corpus quaſi erecta ſtabat. KÜHN.

Ὀρθοστάδιος] De orthoſtadiis vide *Jac. Nicolaum* VII. Epiphill. ult. & *Nunneſ.* Not. ad *Phrynich.* in στατός. Sed viri illuſtris Notas ad *Nunneſium* ibi adde. De eo ita *Calcagninus* III. Epiſt. quæſt. 1. *Huic*, (togæ puta) *recta ſubjiciebatur tunica, orthoſtadios a Græcis dicta, & inter communes utriuſque ſexus Polluci adſcripta, a recto texturæ ordine, non a rigore ſic appellata. Nam Feſtus rectas veſtimenta virilia, quæ a ſtantibus in altitudinem texantur, dictas teſtatur. Quo nomine Juvenes, ut jam recta ſtudia capeſſerent, admonebantur.* Idem, quod miteris in *Heſychio* adverti: ὀικτὸς, αἰ-

49 * Hujuſmodi vero tunicas, Ariſtophanes Ὀρθοσταδίας vocat. Meſſoria veſtis, theriſtrium, xyſtum: xyſtis quæ & indumentum eſt, & amiculum, & tunica. Toga, ut Sappho, Cimbaricum. Eſt autem cimbaricum, tunica perſpicua. Palliolum, parvum amiculum. Et Mulieribus propria ſunt, humeralis, diploidium, ſemidiploidium, tunica belluata, fimbria, paludamentum, tunica,

* [19] ὀρθοσταδίας δὲ τοὺς τοιούτους [20] χιτωνίσκους [21] Ἀριστοφάνης καλεῖ. θέριστρον, θερίστριον, [22] ξυστὸν, [23] ξυστίς. ἔνδυμά τε ὁμοῦ, καὶ περίβλημα, καὶ χιτών. [24] βεῦθος, ὡς Σαπφὼ, [25] κιμβαρικόν. ἔστι δὲ τὸ κιμβαρικὸν διαφανὴς χιτωνίσκος. ἀμπεχόνιον, μικρὸν περίβλημα. [26] Καὶ ἴδια δὲ γυναικῶν, [27] ἐπωμὶς, διπλοΐδιον, [28] ἡμιδιπλοΐδιον, κατάστικτος, [29] καταγωγίς. καὶ ἐπίβλημα, καὶ [30] χιτὼν, 49

ὄρθιος, ὁ χιτών. quo nihil aliud niſi tunicam rectam innuit. Non vero ὀρθοσταδίας ex *Ariſtophane* citavit *Pollux* noſter ut crediderunt *Nunneſius* & *Nicolaus* etiam: ſed ὀρθοστάδια, ut *Ariſtophanes* ſcilicet ſcripſerat. Sic enim pro vulgatis ὀρθοσταδίας &c. diſerte MS. noſter: ὀρθοστάδια δὲ τοὺς τοιούτους χιτωνίσκους ἐκάλουν, quamvis *Ariſtophanis* nomen omittens. verſus Comici ex *Lyſiſtrata* eſt:

Καὶ κιμβερικὸν κ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας.

Sic enim corrigendum eſt ibi monſtroſe confuſum vocabulum: κιμβερικορθοστάδια. ut etiam monuit *Nicolaus Loenſis* dicto loco. Fruſtra itaque ſe torſit nuperus Græcus *Scholiaſtes* ad locum *Lyſiſtratæ* ſuper vulgato *Pollucis* ὀρθοσταδίας, *Suidam* ἀξιοπιστότερον autumans, quod ὀρθοσταδίους χιτῶνας dicat, ut & *Euſtathium*. Idem Scholiographus ait, in quibuſdam vett. codd. apud *Ariſtoph.* loco allato ſcribi una voce κιμβερικορθοστάδια, ipſique ſic *Ariſtophanem* ſcripſiſſe veriſimile ſit. Sed *Pollux* eam ſcripturam agnoviſſe non videtur: potius confuſam a librario: quamvis alias in ejuſmodi συνθέτοις *Ariſtophanem* ludere nemo ignoret ſæpius. Adnotat & idem, ne quid *Polluci* noſtro datum ſpernamus, apud *Heſych.* hoc veſtimentum ſcribi κιμβερικὸν, apud *Suidam* κιμβέρινον. JUNG.

19 Ὀρθοσταδίας] C. A. ς in fine omittit male, inde καὶ τοὺς τ. χ. ἐκάλουν. θ. θ. ξυστίς. (*Salmaſ.* MSS. ὀρθοστάδια δὲ & ξυστρίς) abeſt etiam καὶ χιτών. nec C. V. habet ξυστόν. *Salm.* ὀρθοστάδια δέ. KÜHN.

20 Χιτωνίσκους] Pro χιτωνίσκους *Falckenburgii* Codex exhibet χιτῶνας.

21 Ἀριστοφάνης καλεῖ] MS. ἐκάλουν. SEB.

22 Ξυστὸν] MS. ξυστρίς, cui ſcripturæ infra lib. X. cap. 18. magis locus: at hic potius abſque ρ ponendum. *H. Steph.* SEB.

Ξυστὸν] Deeſt in MS. ξυστὸν, de quo alias nihil invenio obſervatum. Pro ſequente ξυστὶς, MS. ξυστρὶς habet, ſed vulgatæ lectionis mutandæ ego non poſſum auctor ſi vel ea ſolum quæ de Xyſtide ſcribit *Heſychius* tripliciter exponens, ſemper de indumentis. ξυστίδι autem tribui ea quæ ſequuntur ἔνδυμα &c. puto, & itaque poſt ξυστὶς, ſaltem commate interpungerem. & ἔνδυμα & χιτῶνα etiam exponit *Heſychius*: ἐπίβλημα inſuper fuiſſe, etiam Noſter ſupra dixerat IV, 116. *H. Stephanus* ſuo codici adſcripſit hic: *Nota* ἔνδυμα ὁμοῦ, καὶ περίβλημα. In MS. hic vero deeſt καὶ χιτών. & poſt περίβλημα, ſequitur καὶ ἴδια &c. quæ vulgo interjecta, ſequuntur in MS. mox alio loco Segm. ſc. ſeq. ut ſtatim referam. JUNG.

23 Ξυστίς.] Vid. infra X, 62. SEB.

24 Βεῦθος] *Heſych.* βεῦδος. *Etymolog.* quoque tradens ex *Herodiano* dictum pleonaſmo τοῦ β, παρὰ τὸ εὖδιν. SEB.

Βεῦθος] Margo C. A. & C. V. βίδος. dein margo, κιμβαρικόν. ἔστι δὲ διαφανής τις χ. ἀμπεχόμενον περίβλημα. hæc ille. vid. *Heſych.* in κιμβερικόν. *Salm.* ex *Heſychio* legit βεῦδος & κιμβερικόν. KÜHN.

Βεῦθος] Pro βεῦθος *Falckenburgius* κεῦθος.

25 Κιμβαρικόν.] *Jac. Nicol. Loenſis* mendoſa videtur ea vox pro κιμβερικόν. Epiphill. VII. extremo. SEB.

Κιμβαρικόν.] Κιμβερικὸν bene etiam *Falckenburgius* habet.

26 Καὶ ἴδια δὲ] C. A. ἴδια δ. γ. ἐ. δ. κατάστικτος κ. ἐπίβλημα, χιτών, π. ἔσθημα. tum margo: διπλοῦν τ. χ. ὡς ἐνδύεσθαι κ. ἐ. ὁ δὲ αὐτὸς &c. uſque ad ἔχαιρον. KÜHN.

27 Ἐπωμὶς] *Camerarius* Avus meus Comm. utr. ling. cap. 520. JUNG.

28 Ἡμιδιπλοΐδιον] Deeſt in MS. ἡμιδιπλοΐδιον. JUNG.

29 Καταγωγίς.] Καταγωγίς. καὶ &c. & hic puto diſtinguendum, καταγωγίς, καὶ ἐπίβλημα καὶ χιτών. ut nobis hæc τῆς καταγωγίδος diverſos uſus exponant. de ea veſte & *Heſychius* meminit: καταγωγὶς ἱμάτιον ποιόν. περὶ πῆχυν γυναικεῖον. ubi vide an forte παράπηχυ ſit ſcribendum una voce. ſic certe ſupra IV, 118. ubi etiam vulgo παρὰ πῆχυν λευκόν. ex MS. non incommode reponebamus, παράπηχυ λευκόν. De καταστίκτῳ χιτῶνι Noſter VII, 55. JUNG.

30 Χιτὼν &c.] Poſt χιτὼν, MS. habet iſta quæ in vulgatis paulo ſupra ſunt, ita nimirum: χιτὼν, καὶ βίδος ὡς Σαπφώ. κιμβερικόν. ἔστιν δὲ διαφανὴς τὶς χιτωνίσκος ἀμπεχόμενον μικρὸν περίβλημα, πέπλος &c. Viri docti examinent. ſane illud βίδος vel βεῦδος, ajunt ἱμάτιον γυναικεῖον *Heſych.* & *Etymologicon*. De κιμβερικὸν etiam ex *Ariſtophanis Lyſiſtrata*, mulierum proprium fuiſſe, non inepte conjicias. ἀμπέχονον puellæ attribuit *Theocritus*. & infra VII. *96*. MS. mulieribus. Si quis tamen oſtenderit promiſcui uſus fuiſſe, non inepte ero pertinax. Lubet de ſcriptura quid addere. Primum βίδος ita habes etiam in *Heſychio*: βίδος, στέμμα τι, καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον &c. *Etymologicon* habet βεῦδος· & hujus ſcripturæ rationes ex *Didymo* & *Herodiano* addit. Alterum κιμβερικὸν, ſic & in vulgato *Polluce* emendandum ubi κιμβαρικὸν habes. quod & *Jac. Nicolao* monitum VII. Epiphill. 24. vel ult. *Ariſtophane* paulo poſt eodem dramate iterum dicente --- κιμβερικὸν ἐνδύσομαι. Ad quem locum *Suidas* reſpexit, in quo itaque ſcribe: Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι. εἶδος ἱματίου, ἀπὸ τόπου. Ἀριστοφάνης --- κιμβερικὸν ἐνδύσομαι. non κιμβέρινον, ut utroque loco ibi vulgo eſt, quæ & *Nicolaus* quoque dicto loco advertit monuitque. De tertio, id in vulgatis ſanius remanſit. *Heſychius* ἀμπέχονον· (ſic cum *Sylburgio* ſcribe. vulgo ἀμπέχανον eſt) σύμμετρον περίβλημα. Ἀμπεχόνη, λεπτὸν ἱμάτιον. Ἀμπεχόνιον, ὅμοιον. poſt πέπλος, in MS. deſunt ἔσθημα, καὶ τὰ ὅμ. & ita ſcribitur, πέπλος, ἔσθημα διπλοῦν τὴν χρ. ὡ. ἐνδύεσθαι καὶ ἐπιβάλλ. non male. Quod autem ἐπιβάλλεσθαι Noſter, hoc *Lycophronem* ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους dixiſſe *Caſſandra* v. 863. ibi notantem vide *Meurſium*. Quæ ſequuntur vulgo: καὶ ὅτι μὲν &c. deſunt uſque ad vocem Ξενοφῶν. ubi ita MS. τὸν δὲ πέπλον ὁ Ξενοφῶν καὶ ἐνδ. Mutuatur iſta de peplo hinc omnia *Rhodiginus* XVI. antiqu. lect. 10. Sed quod ad locum primum *Xenophontis* attinet, περικατεῤῥήξατο τὸν ἄν. πέπλ. hactenus *Xenophontis* eſt: cetera παραφαίνει γὰρ τότε καὶ τὰ στέρνα noſter *Pollux* videtur addidiſſe, quo ἀντὶ χιτῶνος probaret uſurpatam vocem. Locus ipſe eſt, initio lib. V. Παιδείας, de Panthea capta: ὡς οὖν τοῦτο ἤκουσεν ἡ γυνὴ, περικατεῤῥήξατό τε τὸν ἄνωθεν πέπλον, καὶ ἀνωδύρατο. συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ καὶ αἱ δμωαί. ἐν τούτῳ δ' ἐφάνη μὲν αὐτῆς τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ προσώπου, ἐφάνη δὲ ἡ δέρη καὶ αἱ χεῖρες. JUNG.

50 [31] πέπλος, καὶ τὰ ὅμοια. * ἔσθημα δ' ἐστὶ διπλοῦν τὴν χρείαν, ὡς ἐνδύναι τε καὶ ἐπιβάλλεσθαι. καὶ ὅτι μὲν ἐπίβλημά ἐστι, τεκμήραιτ' ἄν τις ἐκ τῶν τῆς [32] Ἀθηνᾶς πέπλων. ὅτι δὲ καὶ χιτὼν, ὅταν εἴπῃ [33] Ξενοφῶν, Περικατερρήξατο τὸν ἄνωθεν πέπλον, παραφαίνει γὰρ τότε καὶ τὰ [34] στέρνα. ὁ δ' αὐτὸς Ξενοφῶν, καὶ ἀνδρεῖον οἴεται [35] φόρημα εἶναι τὸν πέπλον. [36] τὸν γὰρ [37] Ἀρμένιον ἔφη, κατασχίσασθαι τοὺς πέπλους. εἰ μὴ ἄρα [38] ὅτι οἱ βάρβαροι καὶ ταῖς [39] θηλυπρεπεστέ-
51 ραις τῶν ἐσθήτων ἔχαιρον. * [40] ὁ δ' ἑανὸς, [41] ἄντικρύς ἐστι περίβλημα. δοκεῖ δ' ὁ αὐτὸς εἶναι τῷ πέπλῳ.

[42] Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει.

ἔνιοι δέ [43] φασι τὰ μὲν ἄνευ ποικιλμάτων ἐσθήματα, [44] ἑανοὺς καλεῖσθαι. [45] τὰ δὲ σὺν ποικίλμασι, πέπλους. [46] Τὸ δὲ ζῶμα, ἐστι μὲν ἐπιτήδειον ἐνδύναι. πέζας δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος [47] δηλοῖ, [48] πεζοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλῶν. ὅτι δὲ ἐνδύ-

peplus, & his ſimilia. * Pepli autem uſus duplex eſt, ad induendum ſcilicet, & inſternendum. & quod inſtratum ſit, ex Minervæ peplis conjici poteſt: quod autem tunica, ex illo Xenophontis probatur: Circumrupit ſuperius peplum, detexit enim tunc & pectus. Idem vero Xenophon, Peplum, veſtem virilem eſſe arbitratur. Armenium enim, Peplos diſcindere dicit: niſi forte dicat eo, quod Barbari fuerant, & muliebri veſtitu delectabantur. * Eanus autem, con- 51
tra amiculum eſt: videtur autem cum peplo idem eſſe:

Peplum quidem ſubtile ſuper Patris ſolum ſtravit.

Nonnulli tamen tradunt variegationibus carentes veſtes, eanos: variegatas autem, peplos vocari. zoma porro, indumentum commodum eſt, & limbos habet: ut Æſchylus teſtatur, Limbifera zomata vocans. Quod vero ad in-

31 Πέπλος, ἔσθημα] Ἔσθημα non legit *Salmaſ.* in ſuo Codice. KÜHN.

Πέπλος, ἔσθημα] Poſt πέπλος in prioribus editionibus erat ἔσθημα, quam vocem in ſuo Codice Clar. *Kühnius* delevit.

32 Ἀθηνᾶς π.] De *peplo Minervæ* vid. *Meurſ.* Att. Lect. lib. II. cap. 12. KÜHN.

33 Ξενοφῶν] Lib. V. *Inſtitut. Cyri* de Panthea loquens. ſed de pectore nudato ibi nil eſt. hoc vero dicitur, quod dilacerato ſuperiori peplo apparuerit Pantheæ facies maximam partem collum & manus e quibus ſane non arguitur, peplum fuiſſe tunicam. vid. pag. 92. edit. *Baſil.* ex alio loco forte apparebit, quod ſciſſo peplo pectus detectum fuerit. KÜHN.

34 Στέρνα] *Falckenburgii* Codex auctior habet, παρ. καὶ τότε κ. τ. στέρνα ἢ σοῦσις.

35 Φόρημα] MS. male φρόνημα, pro φόρημα. omittit dein τὸν πέπλον quia jam poſuit, ut dixi. Hoc vero bene, pro τὸν γὰρ vulgatis MS. habet: οὐ γὰρ ἂν τὸν Ἀρμένιον &c. quo pacto pulcre oratio cohæret ſi mox poſt πέπλους commate interpungas, ubi vulgo punctum eſt. JUNG.

36 Τὸ γὰρ Ἀρμ.] C. V. leg. οὐ γὰρ ἂν τὸν Ἀρμένιον, nec agnoſcit, ὅτι. KÜHN.

Τὸ γὰρ Ἀρμ.] *Falckenburgius* fere ut reliqui MSti melius habet: οὐ γὰρ αὖ τὸν Ἀρμ. &c.

37 Ἀρμένιον] *Tigranem* lib. III. *Inſtit. Cyri*, ubi inquit, τοὺς πέπλους κατερρήξατο pag. 52. dein C. A. εἰ μὴ ἄρα οἱ β. καὶ ταῖς θηλυπρέπεσι τ. ἐ. ἔ. Barbaris ſcilicet fluxa & mollis erat veſtis, qua corpus leviter obvelabatur & undique pendula erat muliebriter. KÜHN.

38 Ὅτι] MS. omittit ὅτι bene. ita enim omnia jungit: οὐ γὰρ ἂν τὸν &c. εἰ μὴ ἄρα οἱ &c. Locum *Xenophontis* libr. III. *Cyri Pæd.* pag. 38. ſuæ *edit. non procul a fine* eſſe indicavit hic *Henr. Stephanus.* Eſt autem iſte, non ita procul ab initio illius libri, de *Tigrane* Armenio: περιεσπάσατο τὴν τιάραν, καὶ τοὺς πέπλους κατερρήξατο. ubi notabis *Pollucem* noſtrum non illo ipſo verbo *Xenophontis* uſum, ſed alio ejuſdem ſignificationis. πέπλον alias etiam ἐπὶ ἀνδρείου ἱματίου τίθεσθαι docet & *Euſtathius* in Ἰλ. ε. ad v. 734. Πέπλον &c. quem Noſter hic inſeruit. JUNG.

39 Θηλυπρεπεστέραις] Θηλυπρέπεσι MS. Poſt ἔχαιρον in MS. novum caput præfixo hoc titulo: περὶ ἑανοῦ καὶ ζώματος, περὶ νήσων καὶ λευκῶν, καὶ πεντεκτίνων. περὶ εἵματος, καὶ τῆς περιοησ̃τι. περὶ ἐν κύκλου, καὶ παρὰ τῇ χιμαίρου πάρυφεις. περὶ ῥάβδων πορφυρῶν, τῶν ἐν τοῖς χιτῶσιν, συμμετρίας τε καὶ στολιδώτου καὶ ἀργίνων καὶ σχιστοῦ χιτῶνος. ubi mendas non moramur: ad textum ipſum feſtinandum. JUNG.

40 Ὁ δ' ἑανὸς] C. A. περὶ ἑανοῦ. ἑανὸς revera eſt operimentum, velamentum. δοκεῖ δ' ὁ αὐτὸς &c. uſque ad πέπλῳ marginis eſt. KÜHN.

Ὁ δ' ἑανὸς] MS. ὁ δὲ ἑανός. & ad oram eadem manu ἑανὸς, leni. JUNG.

Ὁ δ' ἑανὸς] Ὁ δ' ἑανὸς cum ſpiritu leni erat in edit. *Baſil.* pro quo cum aſpero ὁ δ' ἑανὸς *Falckenburgius* repoſuit.

41 Ἄντικρύς ἐστι &c.] MS. ἄντικρυς ἐστὶν π. δ. δὲ ὁ α. ε. τὸ πέπλον. verſus *Homeri* deeſt. JUNG.

42 Πέπλον &c.] Iliad. ε, 734. & alibi. SEB.

43 Φασὶ] MS. φασίν. JUNG.

44 Ἑανοὺς] MS. ἑανοὺς, leni ſpiritu. quo & antea in vulgatis fuit editionibus. ſed eſt iſtud ἀπὸ τοῦ ἑω, τοῦ ἕννυμι, de quo vid. *Etymol.* ſi tanti, & plura cupis. JUNG.

45 Τὰ δὲ σὺν π.] Extant in margine C. A. uſque ad πέπλους. KÜHN.

46 Τὸ δὲ ζῶμα] C. A. τὸ λῶμα &c. πέζας δὲ ἔχει, incipit margo ejuſdem Codicis. KÜHN.

Τὸ δὲ ζῶμα] MS. τὸ ζ. ſine δέ. JUNG.

47 Δηλοῖ] Sequitur in C. A. ὡς ἐπὶ πολὺ γραῶν (C. V. γραϊδίων) φόρημα, omiſſo ἐν. deſinit margo. lectionem λῶμα firmat, quod alias notatum, nempe λῶμα γυναικεῖον, ὃ ὑπὸ Ἀττικῶν ὄχθοιβος λέγεται. vid. *Heſych.* in ὄχθοιβοι. *Suid.* ὄχθοιβος, τὸ γυναικεῖον λῶμα. quid in *Gloſſis Philoxeni* ſit, λώματα *Aclaſſi* viderint ſagaciores. interim λώματα mox etiam legerem non ζώματα. KÜHN.

48 Πεζοφόρα] Πεζοφόρα &c. deſunt in MS. uſque ad ἐνδεδυμένων ubi MS. iterum ita: ὡς ἐπιπολὺ δὲ γραϊδίων τὸ φόρημα. Ἀντιφ. *Æſchyli* vero verba ſcias ex ejus Τοξότισιν eſſe. Ita enim apud *Heſych.* invenio: Πεζοφόροις ζώμασιν; Αἰσχύλος Τοξότισιν, ὥσπερ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων. τινὲς δὲ, πεδήρεσι· ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα. male vulgati, Τοξότησιν. Τοξότιδες enim in dramatum *Æſchyli* catalogo recenſentur. JUNG.

duendum idonea ſint, ex Menandri Rapizomene quiſpiam probaverit,

--- *Nonne*
Nutricem zomate indutam videtis?

plerunque enim vetularum erat habitus.
52 • Alicubi autem Antiphanes, Perineſſorum, Perileucorum & Pentectenum meminit. Pentectenes autem, tunicellæ ſunt, juxta oram purpura ornatæ, quinque intextæ radiis. Perileuca autem contrarium hiſce, erit, tela e purpura texta, aut colore alio in fimbria album colorem intextum habens. Perineſſa vero, fimbriatus eſt habitus, fila dependentia habens: aut purpura circumquaque oris contexta eſt, coloris hujus circuitione inſulæ ſpe-
53 ciem exhibens. • Et hunc nimirum habitum, Anaxilas Inſulam vocat: niſi forte aliam quandam veſtem intelligat, cum inquit:

--- *Et forte Mulier,*
Ceu mare inſulam, veſtem induit.

atque talis nimirum, & circularis veſtis fuerit. Cubitale autem, veſtis alba erat, cubitum purpureum contextum habens. Intertexta vero, &

ναι ἦν ἐπιτήδεια, τεκμήραιτ' ἄν τις καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ Μενάνδρου Ῥαπιζομένῃ,

--- οὐχ
Ὁρᾶτε τὴν τροφὸν ζῶμ' ἐνδεδυμένην;

ὡς ἐπιτοπολὺ γὰρ γραῶν τὸ φόρημα ἦν. • [49] Ἀν- 52
τιφάνης δέ που φησὶ, περίνησσα, καὶ περίλευκα, καὶ πεντέκτενα. [50] ἔστι δὲ τὰ μὲν πεντέκτενα, [51] χιτωνίσκοι, [52] παρὰ τὴν ὤαν πορφύραν ἔχοντες, πέντε κτένεσιν ἐνυφασμένοι. τὰ δὲ περίλευκα, τοὐναντίον [53] εἴη ἂν, ὕφασμα ἐκ πορφύρας, ἢ ἄλλου χρώματος ἐν τῷ περιδρόμῳ λευκὸν [54] ἐνυφασμένον. τὰ δὲ [55] περίνησσα, [56] πρόκροσσόν ἐστι περίβλημα, [57] ἔχον τὰ νήματα ἐξηρτημένα, ἢ [58] πορφύρα κύκλῳ τὰ τέλη τοῦ ὑφάσματος περιέρχεται [59] νήσου σχῆμα ποιοῦσα
τῇ περιῤῥοῇ τοῦ χρώματος. • [60] καὶ τοῦτ' ἴσως 53
νῆσον Ἀναξίλας ἀπεκάλει, εἰ μὴ ἕτερόν τι ὕφασμα [61] δηλοῖ, ὅταν εἴπῃ,

--- [62] καὶ πῶς γυνὴ,
Ὥσπερ [63] θάλατταν, νῆσον ἀμφιέννυται;

τοιοῦτον δ' ἂν εἴη καὶ τὸ [64] ἔγκυκλον. τὸ δὲ παράπηχυ, [65] ἱμάτιον ἦν τι λευκὸν, πῆχυν πορφυροῦν ἔχον παρυφασμένον. τὸ δὲ [66] παρυφὲς, καὶ

49 Ἀντιφάνης] MS. Ἀριστοφ. SEB.

Ἀντιφάνης] Superſcriptum in C. A. Ἀριστοφάνης: & *verſum* eſſe dicit *jambicum*. ita & *Salm.* MSS. omiſſis etiam conjunctionibusduabus quæ ſequuntur, ut & iſtis, ἔστι δὲ τὰ μὲν π. περίλευκα πεντέκτενα. ita C. A. ut ſibi jambus conſtet. *Salm.* leg. περίνησσα. KÜHN.

50 Ἔστι δὲ τὰ μὲν] In MS. deſunt, ἔστι δ. τ. μ. πεντέκτενα. JUNG.

51 Χιτωνίσκοι] Marginale C. A. eſt & ita habet: περὶ τὴν ὤαν πορφύρας πεντέκτενας (πέντε κτένας) ἐνυφασμένοι. hactenus margo, nec aliter C. V. KÜHN.

52 Παρὰ τὴν &c.] MS. περὶ τὴν ὤαν πορφύρας πεντέκτενας ἐνυφασμέναι. τὰ δὲ &c. Certe περὶ, pro vulgato παρὰ ſubſtituas rectius. JUNG.

53 Εἴη ἂν] C. A. ἦν. *Salm.* τοὐναντίον εἶεν ὕφασμα. vid. *Heſych.* in περίνησον & περινήσαια & περιήγητος. KUHN.

Εἴη ἂν] Pro εἴη ἂν, MS. ἦν. JUNG.

54 Ἐνυφασμ.] MSS. ὑφασμ. SEB.

Ἐνυφασμ.] C. A. ὑφασμένον. KUHN.

Ἐνυφασμ.] Pro ἐνυφ. MS. ὑφασμένον ut & *Seberi* noſtri. JUNG.

55 Περίνησσα] MSS. περίνισσα. *Heſych.* περινήσσαια, περιβόλαια, εἰς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται. nec longe poſt: περινῆσον, ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ. SEB.

56 Ὑπόκροσσον] MS. πρόκροσσον. SEB.

Ὑπόκροσσον] MSS. πρόκροσσον. quod rectum. *fimbriatum, cirris dependentibus aut purpura oram texturæ ambit & circumfluo colore efficiens inſulæ ſchema.* νήσου omittunt MSS. C. A. πορφυρᾷ male, at recte tollit diſtinctionem poſt ὑφάσματος. *Salm.* etiam ait rectius eſſe πρόκροσσον. KÜHN.

Ὑπόκροσσον] MS. noſter, pariter ut *Seberi*, πρόκροσσον. JUNG.

Ὑπόκροσσον] Pro ὑπόκροσσον priorum edit. Clariſſ. *Kühnius* e MStis repoſuit πρόκροσσον.

57 Ἔχον τὰ ν. ἐξ.] MS. ἔχοντα νήμ. ἐξ. dein MS. ἢ πορφυρᾷ. an rectius πορφύρα. Scilicet περιέρχεται τὰ τέλη, ποιοῦσα. quod certe participium alio non referas. JUNG.

58 Πορφυρᾷ] Priores edit. legebant πορφυρᾷ, pro quo πορφύρα repoſitum eſt a Cl. *Kühnio*, qui & præterea commaticam diſtinctionem, quæ poſt ὑφάσματος in ante editis erat, delevit.

59 Νήσου] Deeſt νήσου in noſtro MS. JUNG.

60 Καὶ τοῦτ' ἴσως νῆσ.] Margo C. A. iſta affert. & νῆσσον Ἀ. ἐκάλει. C. V. νήσσαν. mox iterum νῆσσον C. A. KÜHN.

Καὶ τοῦτ' ἴσως νῆσ.] MS. καὶ τοῦτο ἴσως νήσσαν Ἀναξίλας ἐκάλει. JUNG.

61 Δηλοῖ, ὅταν εἴπῃ,] C. A. ἂν λέγοι. in ἀμφιέννυται deſinit margo. in verſu *Anaxilæ* legit *Salmaſius* in Hiſt. Auguſt. pag. 980. ὥσπερ θάλαττα ν. ἀ. ubi de Cyclade (ἔγκυκλον *Noſter* vocat) plura invenies. & iterum in notis, ὥσπερ θάλαττα. KUHN.

Δηλοῖ, ὅταν εἴπῃ, MS. ὕφασμα ἂν λέγῃ, ὅτ' ἂν εἴπῃ. JUNG.

62 Καὶ πῶς γυνὴ] MS. καὶ πως γυνὴ, ut non interrogative legas. JUNG.

63 Θάλατταν] *Interpres* θάλασσαν expreſſit. SEB.

Θάλατταν] Poſt ἀμφιέννυται interrogationis ſignum Cl. *Kühnius* poſuit.

64 Ἔγκυκλον] *Ariſtoph. Theſmophor.* Εὐ. φέρ' ἔγκυκλον. Ἀγ. τουτὶ λαμβάν. ἀπὸ τῆς κλινίδος. qui verſus & apud *Suidam* in ἔγκυκλον eſt. Et in eodem dramate: ὡς ἡ γυνὴ δεικνύσατ' ἀνδρὶ τ' οὔγκυκλον &c. JUNG.

65 Ἱμάτιον ἦν τι λ.] MS. ἱμάτιον ἐστι λευκὸν, πῆχυν π. Ad παράπηχυ vide Conjectanea *Scaligeri* noſtri in libr. IV. Varronis de ling. Lat. in Parapechy. Vulgati codices Varronis habent vitioſe παραπλευκία, pro quo & *Turnebus* in ſuo Comm. ad eum locum melius ait eſſe, quod in aliis παραπήχυα, *Pollucemque* & *Heſychium* allegat. παράπηχυ & πηχυαλὶς hinc etiam exponit *Camerarius* Avus Comm. cap. 535. meminit & *Rhodiginus* XVI. antiq. 7. JUNG.

66 Παρυφὲς] MS πάρυφες. meminit eorum, quæ hic, & adagiorum ſcriptor in *Euparyphus ex Comœdia*. JUNG.

[67] παραλουργὲς, [68] τὸ ἑκατέρωθεν ἔχον παρυφα-
σμένην πορφύραν. Ἴωνες δὲ αὐτὸ καλοῦσι πη-
χυαλές. [69] αἱ μέντοι ἐν τοῖς χιτῶσι πορφυραῖ ῥά-
54 βδοι, [70] πάρυφοι καλοῦνται. * [71] καὶ ἡ συμ-
μετρία, χιτὼν ἐστι ποδήρης, [72] ἔς τε τοὺς ἀστρα-
γάλους καθήκων. εἴη δ' ἂν τις καὶ [73] στολιδωτὸς
χιτών. στολίδες δέ εἰσιν αἱ ἐξεπίτηδες ὑπὸ δε-
σμοῦ [74] γιγνόμεναι [75] κατὰ τέλη τοῖς χιτῶσιν ἐπι-
πτυχαί. μάλιστα [76] ἐπὶ λινῶν χιτωνίσκων. ὅταν
δὲ Ὅμηρος εἴπῃ,

[77] Αὐτίκα δ' [78] ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθό-
νῃσι,

λευκὸν ἔσθημα, [79] λεπτὸν ἐξ ἐρίου, ἀλλ' οὐκ ἐκ
λίνου ἀκούουσιν. [80] ὁ δὲ σχιστὸς χιτὼν, [81] περόναις
κατὰ τοὺς ὤμους διῆρτο. ἡ δὲ πόρπη, κατὰ τὰ
55 στέρνα ἐνήπτετο. * ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τῶν παρ-
θένων οὕτω χιτωνίσκος, [82] οὗ παραλύσαντες ἄχρι
τινὸς τὰς πτέρυγας, [83] ἐκ τῆς κάτω πέζης παρέ-
φαινον τοὺς μηρούς. [84] μάλιστα αἱ Σπαρτιάτι-
δες, ἃς διὰ τοῦτο Φανομηρίδας ὠνόμαζον. [85] ὁ δὲ
κατάστικτος, χιτών ἐστιν ὁ ἔχων ζῶα, ἢ ἄνθη

paralurges, quæ utrinque intertextam ha-
bet purpuram, quam Iones, Pechyales
vocitant. Limbi autem veſtium purpu-
rei, πάρυφοι vocantur. * Symmetria ve- 54
ro, veſtis talaris eſt, ad talos uſque de-
miſſa. Sit & quædam plicata tunica. Pli-
cæ autem, ſunt tunicarum complicatio-
nes, quæ in harum fimbriis de induſtria
colligando formantur, maxime in tu-
nicis lineis. Cum autem Homerus di-
cat,

Statim vero albis velata amiculis,

album veſtitum, tenuemque e lana, non
lino confectum intelligit. Sed tunica diſ-
ſoluta, fibulis circa humeros connecte-
batur, quam fibula circa pectora clau-
debat. * Sic autem Virginum tunica 55
vocabatur, quam diſſolventes uſque ad
alas quaſdam, juxta inferiorem fimbriam
crura exerebant: maxime Spartanæ, quas
ob hoc φανομηρίδας nominaverunt. Sed
diſtincta tunica, eſt animalia, aut flores

67 Παραλουργὲς] Vide *H. Junium* adagio, *Prætextata oratio.* & Nomenclatura, *Toga prætexta*. MS. habet παράλουργες hic. ſic & mox πηχύαλις cod. accentu MS. JUNG.

68 Τὸ ἑκατέρ.] Margo C. A. uſque ad πορφύραν. dein textus Ἴωνες δὲ &c. KÜHN.

69 Αἱ μέντοι ἐν τοῖς χ. π.] C. A. hic titulum habet: περὶ ῥάβδων πορφυρῶν τῶν ἐν τοῖς χιτῶσι στολιδωτοῦ ἀργινοῦ καὶ σχιστοῦ χιτώνων. KÜHN.

70 Πάρυφοι] Pro πάρυφοι legit *Salmaſ.* in H. A. πάρυφαι ſubſtantive; vulgata vero διαφορὰν habet ad ῥάβδοι. KÜHN.

Πάρυφοι] De his & virgatis veſtibus vid. *Rhodigin.* XVI. antiq. lect. 7. meminit & *Calcagninus* III. Epiſt. 1. vid. & Indicem *Virgilianum Erythræi* in *Virgatis lucent ſagulis.* & *Caſaubonum* noſtrum obiter V. *Athen.* 7. JUNG.

71 Καὶ ἡ συμμετρία] C. A. ἡ σ. δὲ &c. ἔστε τοὺς ἀ. margo habet uſque ad χιτωνίσκων. legit autem πρὸς τοὺς ἀστραγάλους κ. KÜHN.

Καὶ ἡ συμμετρία] Pro καὶ ἡ σ. MS. ἡ δὲ συμμ. habet. συμμετρίαν, *Tunicam talarem* interpretatur *Junius* in Nomenclatura: & στολιδωτὸν mox *rugoſam*, vel *ſtriatam*. Et *Briſſonius* lib. II. de reg. Perſ. *Pantheam viro in militiam proficiſcenti dediſſe* χιτῶνα πορφυροῦν ποδήρη στολιδωτὸν τὰ κάτω, ex *Xenophontis* libr. VII. Παιδ. narrat, & interpretatur, *tunicam quæ rugas & ſinus habebat*: quam interpretationem confirmat ex his quæ Noſter hic de στολίσιν ſcribit. JUNG.

72 Ἔς τε &c.] Pro ἔς τε, MS. corrupte ἔσται. JUNG.

73 Στολιδωτὸς] *Xenoph.* lib. VI. de *Cyri Inſtit.* habet χιτῶνα πορφυροῦν ποδήρη στολιδωτὸν τὰ κάτω. *Interpr. inferius plicis rugatam.* vid. *Salm.* in *Tertull. pallium* pag. 334. KÜHN.

74 Γιγνόμεναι κατὰ τέλη] MS. γινόμεναι κατὰ τὰ τέλη. JUNG.

75 Κατὰ τέλη] C. A. κατὰ τὰ τέλη. KÜHN.

76 Ἐπὶ λινῶν χ.] MS. ἐπιλίνων χιτωνίσκων. ὅτ' ἂν δὲ Ὁ. JUNG.

77 Αὐτίκα] Iliad. γ, 141. SEB.

78 Ἀργεννῇσι] MS. ἀργύννησι. JUNG.

79 Λεπτὸν ἐξ ἐρίου &c.] C. A. λευκόν. male in textum venit utraque. KÜHN.

Λεπτὸν ἐξ ἐρίου &c.] Diſtingue potius, λεπτὸν, ἐξ ἐρίου. attingit alias hæc *Bayſius* de re veſtiar. fine capitis 13. JUNG.

80 Ὁ δὲ σχ. &c.] MS. mi e: ὁ δὲ σχ. χιτὸν περιωμὶς κατὰ τ. De σχιστῷ χιτῶνι vid. *Bayſium* de re veſt. cap. 13. (ex quo videtur hauſiſſe *Junius* Nomenclat. *Gallicam pallam* ita interpretans) ubi & de *Lacænis* φαινομηρίσιν. ut & apud *Nicolaum Cragium* libr. III. de Rep. Lacedæm. tabula VI. Inſtituto 9. De virginum iſto habitu vid. & *Jul. Scalig.* I. Poëtic. 4. σχιστοῦ fit & mentio apud *Apollodorum* ἐν Ἐφήβεις in libello *Ammonii* περὶ ὁμοίων καὶ διαφ. λέξ. exponentis, χιτῶνα γυναικεῖον. verba *Appollodori* ſunt:

Σχιστὸν χιτωνίσκον τινὰ ἐνδέδυκας.

niſi potius legendum διδυκώς. JUNG.

81 Περόναις] Pro περόναις MSS. περιωμὶς. quæ lectio facit locum de mendo ſuſpectum. non enim σχιστὸς χιτὼν fuit circa humeros infibulatus, ſed tantum κατὰ τὸ στῆθος πόρπην *fibulam* habuit, ut cum *Noſtro* fatetur *Heſychius*. Quid ſi locus ita conſtitueretur? ὁ δὲ σχιστὸς χιτὼν καὶ περιωμὶς ἡ μὲν περόναις κατὰ τ. ὤ. δ. ὁ δὲ πόρπῃ κατὰ τ. στ. ἐ. ut hic ſimul explicetur quid ſit περιωμὶς vel ἐπωμὶς, cujus jam mentio injecta erat VII, 49. & quid ſit χιτὼν σχιστὸς, de quo ibid. VII, 50. niſi quod σχιστὸς omiſſum eſt. *Salm.* περιωμὶς κατὰ τοὺς ὤμους διῆρτο, lege, διήρτο. malim vulgatum. KÜHN.

82 Οὗ παραλύσαντες] MSS. ὃ π. quaſi χιτωνάριον præceſſiſſet. dein C. A. ἐν τῇ κάτω πέζῃ. C. V. una voce κατωπέζῃ &c. ὀνόμαζον. KÜHN.

Οὗ παραλύσαντες] MS. ὃ παρὰ λύσαντες. JUNG.

83 Ἐκ τῆς κάτω] MS. ἐν τῇ κάτω πέζῃ παρ. JUNG.

84 Μάλιστα αἱ σπ.] MS. μάλιστα δὲ αἱ. JUNG.

85 Ὁ δὲ κατάστ.] Ἀνθηρὸς &c. vid. *Hadr. Jun.* Animadv. I, 13. SEB.

Ὁ δὲ καταστ.] De tunica quæ dicitur κατάστικτος nihil habet C. A. KÜHN.

Ὁ δὲ κατάστ.] Ὁ δὲ κατάστικτος &c. deſunt in MS. uſque ad αἱ δὲ. De καταστίκτῳ χιτῶνι & pictis veſtibus etiam quid habes apud *Briſſonium* lib. II. de reg. Perſ.

inter-

intertextos habens. & belluata tunica di-
citur, aut animalibus interſtincta. Veſtes
autem a coloribus denominatæ ſunt, vio-
lacea, purpurea, Phœnicea, & Tunica
Phœnicea, florida. & hæ quidem Viro-
56 rum ſunt. * Mulierum vero, crocea,
crocotium, paralurgis: omphacia, quo
colore & Alexandrum delectatum fuiſſe
ajunt. Aquatilis vero, veſtis nimirum
fuerit, quam nunc pſychrobaphem vo-
cant. Eſt cilium veſtitus color, quem
nunc aſininum vocitant. Aſinum enim,
Dores Κίλλον, & agaſonem, Κιλλακτῆ-
ρα appellant. Fuſcus vero, & niger,
ſibi mutuo affines ſunt. Sed & cocci-
57 nea, a colore denominabitur. * Veſti-

ἐνυφασμένα. καὶ ζωωτὸς δὲ χιτὼν ἐκαλεῖτο, καὶ
ζωδιωτός. [86] Αἱ δὲ ἀπὸ χρωμάτων ἐσθῆτες κα-
λούμεναι, [87] ἁλουργὶς, πορφυρὶς, [88] Φοινικὶς,
καὶ [89] Φοινικοῦς χιτὼν, [90] βατραχίς. αὗται μὲν
ἀνδρῶν. * Γυναικῶν δὲ, [91] κροκωτὸς, [92] κροκώ- 56
τιον, [93] παραλουργὶς, [94] ὀμφάκινον. τούτῳ δὲ
τῷ χρώματι καὶ Ἀλέξανδρον ἥδεσθαι λέγουσι. τὸ
δὲ [95] ὑδροβαφὲς εἴη ἂν ἱμάτιον, ὃ νῦν ψυχροβα-
φὲς καλοῦσιν. [96] ἔστι δὲ καὶ [97] κίλλιον ἐσθῆτος
χρῶμα, τὸ [98] νῦν [99] ὀνάγρινον καλούμενον. καὶ
κίλλον γὰρ τὸν ὄνον οἱ Δωριεῖς, καὶ κιλλακτῆ-
ρα τὸν [100] ὀνηλάτην. Φαιὸν δὲ καὶ μέλαν,
[1] ἀλλήλοις ἐστὶν ἐγγύς. [2] καὶ τὸ κοκκοβαφὲς
δὲ, καλεῖται ἀπὸ τοῦ χρώματος. * Τὸ δὲ 57

Ceterum poſt ὀνόμαζον, novum in MS. caput & titulus: Ὀνόματα τῶν ἀπὸ χρωμάτων ἀνδρείων καὶ γυναικείων ἐσθήτων. caput incipit: αἱ δὲ &c. noſter MS. ἀλουργὶς, & idem in margine ab eadem, ut videtur, manu, ſpiritu leni, ut & apud *Bayſ.* eſt cap. 3. de re veſt. Sed *Seberus* bene aſpiravit. JUNG.

86 Αἱ δὲ ἀπὸ χρ.] Titulus extat in C. A. ὀνόματα τῶν ἀπὸ χρωμάτων ἀῤῥενικῶν καὶ γυναικείων ἐσθήτων ubi legerem τὰ ἀπὸ χ. &c. KÜHN.

87 Ἁλουργὶς] Prior. edit. ἀλουργ. ſed dicitur quaſi ἁλὸς ἔργον eſtque aſper ſpirit. etiam in MS. SEB.

88 Φοινικὶς] De hac vid. *Bayſ.* de re veſt. cap. 3. JUNG.

89 Φοινικοῦς χιτὼν] Annotandus hic venit inſignis locus de philoſophorum pallio, quod ut crebro nominant, ita colorem qui oſtenderit, primum obſervavi (ſunt verba *Dav. Hæſchelii*) *Baſilium* quendam (is κοινωνὸν καὶ ὁμώνυμος καὶ θρόνου Magni illius *Baſilii* ſeſe dicit: ut *Baſilium* Minorem appellare liceat) cujus extat ἑρμηνεία in Orationes *Greg. Naz.* MS. Ille igitur, τρίβωνες (inquit) περιβλήματά τινα· τῶν μὲν ῥητόρων ἐρυθρεῖ τε καὶ φοινικοῖ. φαιοὶ δὲ τῶν φιλοσόφων. παράσημον δὲ τοῦτ' ἦν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην φορούμενον, ὡς τοῖς πολιτευομένοις τὸ νυνὶ σκαραμάγγιον. Ab illo ἡ τριβωνοφορία *Plut.* lib. de *Iſide* & *Oſiride*: οὔτε γὰρ φιλοσόφους πωγωνοτροφίαι, καὶ τριβωνοφορίαι ποιοῦσιν· οὔτε Ἰσιακοὺς αἱ λινοστολίαι καὶ ξύρησις. Qui eodem libro ἱεραφόρων, ἱεραστόλων (ἱεροστολιστὰς, *Porphyr.* lib. IV. περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, appellat) & λινᾶς ἐσθῆτας φορούντων meminit. SEB.

90 Βατραχίς.] Vid. *Heſych.* in βατραχὶς & *Suid.* in βατραχεῖον. KÜHN.

91 Κροκωτὸς] *Salm.* κροκωτὸς, κροκώτιον, παραλουργίς. KUHN.

Κροκωτὸς] *Unde Hercules* κροκωτοφόρος *Omphala ſerviens, & Crocotarii Infectores*, ait *Brodæus Schol.* ad lib. II. Antholog. cap. 12. initio, ſic exponens μήλινα λωμάτια, in *Lucillii* epigrammate. Talia multa ſibi notet quis in *Ariſtophane*, ut e *Lyſiſtrata*, ubi quaſi proprium mulieribus tribuitur καθῆσθαι κροκωτὰ φερούσας, & κροκωτοφορεῖν. niſi & primo loco apud *Ariſtoph.* compoſite legendum κροκωτοφοροῦσαι, ut quidem hunc locum citari a *Clem. Alex.* II. Pædag. 10. reperio. JUNG.

92 Κροκώτιον] C. A κροκωτίον, παραλουργίς. KÜHN.

Κροκώτιον] Et κροκωτίδιον apud eundem *Ariſtophanem* eadem fabula, non longe ab initio:

Τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαρίδες. JUNG.

93 Παραλουργὶς] C. V. παράλουργις. poſt ὀμφάκινον C. A. margo habet τούτῳ δὲ uſque ad λέγουσι. KÜHN.

Παραλουργὶς] MS. παράλουργις, ut ſupra VII, 53. ſed in margine hic ab eadem manu, ni fallor παραλουργίς. JUNG.

94 Ὀμφάκινον.] *Salmaſ.* ita; .... φάκινον ſic a .... δινον & οινάνθινον. KÜHN.

Ὀμφάκινον.] Vide *Junium* adagio, *Omphacinus*, in Nomenclatore ſuo ſcribit idem: *Byſſinus, aureo proximus, qualis in crudis filis ſericis exiſtit.* βύσσινον, ὀμφάκινον *Polluci. Calcagninus* III. Epiſt. quæſt. 1. interpretatur *aperte viridem.* ſcilicet ab immaturis uvis. JUNG.

95 Ὑδροβαφὶς] C. A. ὑγροβαφὶς ἱμάτιον νῦν ψ. κ. dein margo, ἔστι δὲ uſque ad ἐγγύς. *Salm.* leg. παραλουργὶς ex MSS. dein ὑγροβαφὶς, pro ψυχροβαφίς. ex iiſdem. KÜHN.

Ὑδροβαφὶς] MS. δὲ ὑγροβαφὶς ἱμάτιον νῦν ψ. & ὑγροβαφὶς etiam ad oram MS. eadem manus adpoſuit. & an verius? JUNG.

96 Ἔστι δὲ καὶ κίλιον] MS. ἔστιν δὲ τὶ καὶ κίλλιον ἐσθ. Et κίλλιον etiam *H. Stephanus* in ſuo codice emendavit. patet ex iis quæ ſequuntur, quod & *Sebero* noſtro viſum, & olim *Rhodigino*, qui XVI. antiq. 10. *cillium* habet, ubi pleraque hinc infercit, ut & *Calcagnino* III. Epiſt. quæſt. 1. *cillio id eſt, colore aſinino* exponenti. JUNG.

97 Κίλιον] Κίλλιον. nam mox ſequitur κίλλ. quod *Heſych.* oxytonus ſcribit. SEB.

Κίλιον] MSS. κίλλιον. τῷ ὀνάγριον ν ſuperſcriptum, ut ſit ὀνάγρινον. C. V. νῦν ἄγριον καλούμενον. κίλλον γὰρ τ. ὄ. οἱ Δ. &c. ὀνηλάτην λέγουσι. KÜHN.

Κίλιον] Pro κίλιον prior. edit. κίλλιον in textu emendavit Clar. *Kuhnius*, neque aliter ſcriptum inveni in Codice *Falckenburgii.*

98 Νῦν ὀνάγριον] MS. νῦν ὀνάγρινον καλούμενον. κίλλον &c. ubi nota ὀνάγρινον, quod & MS. in margine habet (per aliquot enim hic pagellas MS. noſter ab eadem manu pleraque vocabula, quæ *Pollux* explicat, notata in margine habet quoque) pro vulgato ὀνάγριον. JUNG.

99 Ὀνάγριον] Ὀνάγρινον pro ὀνάγριον repoſuit in textu Cl. *Kuhnius.*

100 Ὀνηλάτην. φαιὸν] MS. ὀνηλ. λέγουσιν. φαιόν. JUNG.

1 Ἀλλήλοις &c.] Pro ἀλλήλοις margo C. A. legit ἀλλήλων. KÜHN.

Ἀλλήλοις &c.] MS. ἀλλήλων ἐστὶν ἐγγύς. κοκκοβαφὴς δὲ &c. *Rigaltius* Notis ad Onirocrit. *Artemidor.* lib. II. cap. 3. hæc adducens, habet κοκκινοβαφίς. Aſt & alterum ſatis probum reor. JUNG.

2 Καὶ τὸ κοκκοβ.] MS. κοκκοβαφὴς δὲ κ. SEB.

Καὶ τὸ κοκκοβ.] C. A. κοκοβαφὶς δέ. C. V. etiam καὶ τὸ omiſſo, κοκκοβαφὴς δέ. *Salmaſ.* κροκοβαφὶς δὲ καλεῖται ἀπὸ τοῦ χρώματος. KÜHN.

[3] * ὕφανδρον ἱμάτιον, παχεῖαν χλαῖναν, καὶ [4] σίσυν κλητέον. ὥσπερ τὸν ἀμφίμαλλον χιτῶνα, [5] δασὺν, καὶ χιτῶνα μαλλοῖς δασὺν, καὶ ἀμφίμιτον. [6] Πλάτων δ' ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν, καὶ [7] μαλλωτὰς χλαμύδας εἴρηκεν. ὥστε οὐδὲν ἂν κωλύοι εἰπεῖν καὶ μαλλωτὸν χιτῶνα. ἔστι δὲ καὶ χιτὼν [8] ἀμοργικός. Ἀντιφάνης δέ φησιν ἐν Μηδείᾳ, Ἦν χιτὼν ἀμόργινος. ἕτερος δὲ, [9] περιηγητός ἐστιν. οὑτοσὶ δ' ἄρα ὁ περιηγητὸς, εἶδος
58 χιτῶνος. * ἐν δὲ τῇ τοῦ νεωτέρου Κρατίνου Ὀμφάλῃ εἴρηται, Ὑμεῖς δ' ἐὰν ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε, ὡς καὶ ταῦτα εἴδη χιτωνίσκων. καὶ Περσῶν μὲν ἴδια, [10] κάνδυς, ἀναξυρὶς, καὶ τιάρα,

mentum vero * ὕφανδρον, penulam denſam, vel σίσυν appellare convenit. Quemadmodum & ἀμφίμαλλον χιτῶνα villoſam, & tunicam villis hiſpidam, aut undique filis refertam, nominamus. Plato autem in Sacris, etiam Villoſas chlamydes dixit: adeo ut nihil referat, villoſam quoque tunicam appellare. Eſt & tunica Amorginos, * ex tenuiſſimo lini flore & lanugine contexta. Antiphanes vero in Medea inquit, Erat autem tunica Amorgina. Alia autem, prætexta eſt. Et ſic prætexta, tunicæ eſt ſpecies. * Sed in Secundi Cratini Omphala dictum eſt, Vos vero ſi hipiſcum habetis, & trimitum: ut & hæc quoque tunicarum ſpecies videantur. Perſarum autem propria ſunt, Candys, Subligaculum: 58

3 * Ὕφανδρον] *H. Stephano* perperam videtur ſcribi pro alia voce. In MS. autem legitur ὕφαδρον quod hinc non alienum, cum addatur παχεῖαν χλαῖναν. Nam *Heſychio* auctore, ἁδρὸς, non tantum πολὺς, μέγας, πλούσιος, ſed & παχύς. SEB.

* Ὕφανδρον] C. A. etiam ὕφαδρον. bene! non ita eſt, quod habet C. V. nempe πάσχειαν, pro παχεῖαν. *Salm. ὕφαδρον verum, at ὕφαδρον in MSS. extare, & dein* καὶ σισκηκλητέον ait. KÜHN.

* Ὕφανδρον] MS. quidem noſter ὕφανδρον, ut vulgati, ſed ad oram ab eadem manu ὕφαδρον habet. & ita puto cum *Sebero* reponendum, quum & in ejus MS. ita legatur. JUNG.

4 Σίσυν] Dicitur & σισύρα, & σισύρνα, & σίσυρνον, exigua differentia. vid. *Heſych.* & *Schol. Ariſtoph.* fol. 372. & alibi. SEB.

5 Δασὺν] C. A. omiſſis interjectis, ἱερεῖς δὲ μ. χλαμύδας, νι ſuperſcripto, ut ſit altera lectio, χλανίδας, καὶ μαλλωτὸν χ. &c. *Salm.* ἱερεῖς δὲ &c. καὶ μαλλωτὰς χλαμύδας. *ſic tantum in MSS.* KÜHN.

6 Πλάτων δ' ἐν ταῖς &c.] Deſunt in MS. Πλάτων δ' ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν. *Caſaubonus* noſter ita de hoc dramate: *Fabulæ titulus fuit*, αἱ ἀφ' ἱερῶν, *id eſt*, mulieres Deo Sacræ *unica voce Græci ἱεροδούλους vocant. vel*, redeuntes e ſacris feminæ. Hæc ille ὁ πάνυ X. *Athen.* 13. ubi & apud *Athenæum* & *Heſychium* citari obſervat. Ego & infra lib. X. cap. 52. beneficio MS. noſtri reſtituam, qui ibi ita: ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν, Δότω &c. dein itaque MS. ἱερεῖς δὲ καὶ μαλλωτὰς χλανίδας καὶ μαλλωτὸν χιτ. omiſſis quæ in medio. Et an χλανίδας MS. verius eſt, quam χλαμύδας quod vulgo? JUNG.

7 Μαλλωτὰς χλαμ.] *Strabo* in deſcriptione Iberiæ, libr. XI. fol. 347. refert aurum quod a torrentibus defertur excipi μαλλωταῖς δοραῖς. Annotat autem *Caſaubonus* vocem δοραῖς *Euſtathium* non agnoſcere idque videri elegantius ſicut in Euangelio (*Hebr.* XI, 37.) ἐν μηλωταῖς περιπατεῖν, quanquam aliud μηλωταὶ aliud μαλλωταί. Cæterum μαλλωτῶν nomine ceu generaliter intelligere opinor licet & δέρματα αἴγεια, quæ ibidem prophetis attribuuntur, *Theognidi* autem ſunt δοραὶ αἰγῶν. v. 55. quemadmodum μηλωταὶ *Matth.* VII, 15. ἐνδύματα προβάτων dici videntur. Veſtem item ἀπὸ τριχῶν καμήλου, qualis *Johan. Baptiſta* fuit, *Matth.* III, 4. SEB.

8 Ἀμοργικός.] In C. A. ſequitur marginale e Segm. ſeq. καὶ Περσῶν μ. ἴ. κάνδυς, ἀναξυρὶς, καὶ τιάρα cum gemino accentu, quaſi legatur τίαρα & τιάρα. C. V. habet τίαρα, τιάρα autem recte inſeri a MSStis, ſatis arguit, ἣν καὶ κ. &c. *Heſych.* τιάρα ἡ λεγομένη κυρβασία &c. ἀμόργινα ἐργάζεσθαι ἐπισταμένην γυναῖκα habet *Æſchines* contra *Timarch.* Cæterum τιάρα hic excidiſſe Segm. ſeq. ante ἣν vidit etiam *Petavius* in *Syneſium* pag. 11. KÜHN.

Ἀμοργικός.] Ἀμοργικὸς & MS. habet & iterum ad oram, alias mallem ἀμόργινος ut infra VII, 74. *Ariſtoph.* etiam *Lyſiſtrata*: κἂν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις. quæ ſequuntur Ἀντιφάνης &c. deſunt in MS. uſque ad καὶ Περσῶν Segm. ſeq. In vulgatis non immerito in quibuſdam hæreas. ego certe. an iſta ἕτερος δὲ, περιηγητός ἐστιν, novi verſus initium ſint apud *Antiphanem*: an, quod potius mihi videtur, hoc dicat, Alium neſcio quem Poëtam dicere, περιηγητός ἐστιν. cui ſubjungat *Pollux* explanandi gratia, Hunc vero περιηγητὸν, vel περιήγητον, ut *Heſychius*, ſpeciem tunicæ eſſe. *Cratinum* juniorem ἐν Ὀμφάλῃ pariter citat *Athenæus* lib. XV. ut obſervavit Clar. *Caſaubonus* XV. Animadv. 3. In *Cratini* verbis pro τρίμιτον, libens ſcriberem τριμίτιον, ut ſupra MS. VII, 165. pro τριτίνιον habebat. ſed videtur metrum renuere, quod ita forte concinnandum:

--- ὑμεῖς δ' ἐὰν
Ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε. --- JUNG.

9 Περιηγητὸς] *Heſych.* περιήγητος, ὁ περιπόρφυρος χιτών. SEB.

Περιηγητὸς] Περιηγητὸς χ. eſt idem cum περιπορφύρῳ. *Salm.* in *Vopiſci Aurelian.* KÜHN.

10 Κάνδυς, καὶ ἀναξυρὶς, ἣν καὶ κυρβασίαν &c.] *Bayſii* conjectura cap. 20. libri ſui de re veſt. τὴν δὲ κυρβασίαν (ſic enim legendum ait, non τὴν καὶ) hunc locum non reſtituit: ſed *Briſſonis* lib. I. de reg. Perſ. iſta; ἀναξυρὶς καὶ τιάρα, ἣν καὶ κυρβ. locus enim defectus eſt: quod in craſſum errorem impulit *Lud. Cal. Rhodiginum* libr. XVI. antiq. lect. cap. 10. ſcribentem, *anaxyris, quam & cyrbaſiam dicunt, & cidarin, ac pileum*, notatum ideo & a *Bayſio* dicto loco. Quid enim hoc aliud eſt, quam braccas pileo confundere, capiti ſcilicet pedes? Impegit tamen in eundem *Foeſius* Oec. *Hippocr.* in ἀναξυρίς. & ne iſtos mireris, fere & doctiſſ. *Nunneſius* ad *Phrynich.* in ἀναξυρίδες, addens tamen, *ni mendum ſit.* Vidit vero & *H. Stephanus* corruptelam vulgati codicis ſuoque adſcripſit codici, καὶ τιάρα ut ſupra ſcilicet fuerit V, 96. (ita enim ibi emendandum) adſcripſitque denuo & hanc emendationem hic: *vel* καὶ κυρβασία ἣν καί. Sed prius verius, quod & ex *Briſſonio* indicavimus: immo ea germana lectio, quum noſter MS. ipſam clare præ ſe ferat, ita habens: καὶ Περσ. μ. ἴ. κάνδυς, ἀναξυρὶς, καὶ τιάρα (abſque eadem manu ſupra ſcriptum τιάρα) ἣν καὶ κυρβ. Alias de his tegumentis *Bayſium* vide dicto cap. 20. & *Briſſon.* libr. I. de reg. Perſar. pag. 32. 41. & lib. II. pag. 245. & 249. & *Foeſ.* Oecon. *Hippocr.* in κυρβασία. JUNG.

Κάνδυς] MSti Clar. mei *Kühnii* atque *Jungermanni* hic uti vides aliter habent, cum quibus *Falckenburgii*

quam & cyrbaſiam, cidarim, & pileum vocant. Candys vero, Regis, totus purpureus, aliorum autem, purpura ornatus erat: nonnunquam etiam ex pellibus conſtat. Fuit etiam tunica manicata, ſecundum humeros appenſa. Sed Capyris, Perſica tunica, manicata fuit. Imo &

[11] ἣν καὶ κυρβασίαν, [12] καὶ κίδαριν, καὶ [13] πῖλον καλοῦσιν. ὁ δὲ κάνδυς, ὁ μὲν βασίλειος, [14] ἁλιπόρφυρος. ὁ δὲ τῶν ἄλλων, πορφυροῦς. [15] ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ ἐκ δερμάτων. [16] ἦν δὲ χειριδωτὸς χιτὼν, κατὰ τοὺς ὤμους ἐναπτόμενος. [17] κάπυρις δὲ, Περσικὸς χιτὼν, χειριδωτός. ἦν που δὲ καὶ

eximjus codex, e quo textum emendari, alias ita legebant peſſime priores edit. κάνδυς, καὶ ἀναξυρίς, ἣν καὶ κυρβασίαν &c.

11 Ἣν καὶ κυρβ.] Leg. τὴν δὲ κυρβ. Seb.

12 Καὶ κίδαριν] MS. καὶ κίταριν, καὶ πηλὸν κ. ſed ad oram rectius πῖλον habet. Ut autem illud κίταριν & κίδαριν promiſcue inveniri obſervarunt, ita tertiam adhuc invenio ſcripturam κίδαρον, apud *Agathiam*. Lib. II. enim Hiſtoriar. ubi narrat *Artaxarem* interfecto *Artabano* regnum ad Perſas retuliſſe, ἑαυτῷ, ait, δὲ περιθεὶς κίδαρον &c. niſi tamen κίδαριν ſcripſerit & hoc loco ut alibi lib. IV. Hiſtor. τὴν κίδαριν ἀνεδήσατο, de eodem *Artaxare*: & ibidem de *Sapore* II. adhuc in utero rege deſignato, τῇ γαστρὶ περιθέντες τὴν κίδαριν. Cidarin a mitra differre, quamvis *Beda* confundat, docet *Meurſ.* II. Animadv. miſcell. 14. Jung.

13 Πῖλον] Alibi πίλον. Seb.

14 Ἁλιπόρφυρος] *Interpr.* legit, ὁλοπόρφυρος ex VII, 63. reddit enim *totus purpureus*. ſed correctione opus non eſt. videtur enim varia eſſe lectio. nam ἁλιπόρφυρος & ἁλουργὴς eſt *purpureus e concha marina quæ ad nigredinem* tendit floridiorque eſt & ſplendidior puniceo. ὁ δὲ τῶν ἄλλων, π. abeſt a C. A. vide de *Candy Briſſon.* de reg. Perſ. lib. I. pag. 37. Kühn.

Ἁλιπόρφυρος] MS. ἀλιπόρφυρος. ſpiritu tenui. deſuntque deinde iſta, ὁ δὲ τ. ἄ. πορφυροῦς. *Rhodiginus* XVI. antiq. 7. *Xenophon*, ait, *candyn vocat holoporphyron: quanquam alibi haliporphyron legas.* quod ultimum & apud *Pollucem* eſt eodem libro, cap. 10. quoque infercit: adfertque ea ita & *Bayſius* de re veſt. cap. 10. ubi & plura de *anaxyridibus*. priora ſumſit *Rhodiginus* ex iis quæ infra VII, 63. Tu de candy regio & voce ἁλιπόρφυρος, quam hic interpretatur *murice & conchylio*, id eſt, *marina purpura tinctum*, *Briſſonium* doctiſſ. vide libr. I. de reg. Perſ. pag. 37. 39. & 249. ubi etiam de ſcorteo reliquorum Perſarum candy; purpureum vero procerum fuiſſe, idque *Pollucis* verba ſignificare: Cui potes addere hunc locum *Luciani* libro, πῶς δεῖ ἱστορ. συγγρ. τοῦτο δ᾽ οὐκ ἂν δύναιτο, (ſcilicet ne quid falſi dicat in Hiſtoria, ne quid veri non dicat) ἄχρις ἂν ἢ φοβῆται Ἀρταξέρξην, ἰατρὸς αὐτοῦ ὢν, ἢ ἐλπίζῃ κάνδυν πορφυροῦν, καὶ στρεπτὸν χρυσοῦν, καὶ ἵππον τῶν Νισαίων λήψεσθαι, μισθὸν τῶν ἐν τῇ γραφῇ ἐπαίνων. quamvis illa regis, procerum, & vulgi diſtinctio non ita certo ex *Pollucis* verbis poſſit elici: quam de πορφυροῦ *Luciani* locus tamen apte firmat, eos ſcilicet qui in gratia apud Regem ejuſmodi inſigni donatos. Jung.

15 Ἔστι δ᾽ ὅτε] MS. ἔστι δὲ ὅτε. Jung.

16 Ἦν δὲ καὶ χειριδωτὸς] C. A. ἦν δὲ χειριδωτὸς κατὰ τ. ὤ. ἐ. ἦν δὲ καὶ καυνάκης. abſunt autem dein κάπυρις &c. uſque ad κανδύκην. C. V. etiam pro κανδύκης leg. καυνάκος, nec aliter extat in *Veſpis Ariſtoph.* ut nunc ſunt in mundo, καυνάκην pro κανδύκην vid. infra Segm. 60. Kühn.

Ἦν δὲ καὶ χειριδωτὸς] MS. ἦν δὲ χειριδωτὸς χ. longe optime. omnino vulgatum καὶ delendum: quia hæc ſunt ἐξηγητικὰ Perſici κάνδυος. Alias merito nobis notandus foret *Briſſonius*, qui candyn ſemper exponit tunicam manicatam, cui tamen vulgatum καὶ repugnet, quod neſcio quæ mala librarii manus induxerit, teſtimonium dante nobis MS. noſtro de ea re. De *chiridotis* alias collegit quædam *Bapt. Pius* Annotationum ling. Lat. & Græc. cap. 58. quem mirum, niſi pro peculiaris veſtis genere ceperit hanc vocem hic, dum ſcribit: *Quin & manicatas veſtes* chiridotas *vocari teſtatur Pollux.* Et eo ſane non neminem impellat vulgata lectio cum ſuo καί. Jung.

Ἦν δὲ καὶ χειριδωτὸς] Priores edit. legebant ἦν δὲ καὶ χειρ. ſed illud καὶ ſenſu ita poſtulante e textu removimus.

17 Κάπυρις] Κάπυρις &c. in MS. deſunt, uſque ad τὰς δὲ ἀναξ. Segm. ſeq. niſi quod hæc ſaltem in MS. ἦν δὲ καὶ καυνάκης. quæ notabis. De *capyri* primum. de ea *Briſſonius* lib. II. de reg. Perſ. hinc ſaltem: & *Rhodig.* XVI. antiq. lect. 10. De *Candyce* omnia falſa credo, & ad vulgatam nempe etiam *Ariſtophanis* lectionem nobis ſuaves homines reformarunt. Ideo tibi notandam dixi noſtri MS. particulam, ἦν δὲ καὶ καυνάκης: quæ prorſus ad *Ariſtophanis* verba, quæ profecto hæc ſunt e Veſpis longiuſcule a fine, ubi ita *Bdelycleon*:

Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ᾽, οἱ δὲ καυνάκην.
Φι. Ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην Θυμαιτίδα.
Βδ. Κοὐ θαῦμά γ᾽· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
Ἔγνως γὰρ ἂν &c.

ubi addit & ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦτ᾽ ὑφαίνεσθαι, πολλαῖς δαπάναις, multumque ἐρίων devorare, reddit itaque *Philocleo*,

Οὐκοῦν ἐριώλη, δῆτ᾽ ἐχρῆν ταύτην καλεῖν,
Δικαιότερόν γ᾽ ἢ καυνάκην. ---

Adeo ut non temere immutanda ad *Pollucis* vulgatorum codicum fidem lectio *Ariſtophanis*: ſed iſti potius ex hoc corrigendi. quod nos jam ſecure facere jubet MS. Fuit ſine dubio de hac re ſuſpicatus & maximus *Scaliger* Conjectaneis in Varron. lib. IV. de ling. Latina ad iſta: *In his multa peregrina, ut ſagum, reno Galli, quid Caunacumma* &c. Sed abſque codicum auxilio nihil facile mutare auſus, credo, fuit. Erravit vero doctiſſ. *Briſſonius* libr. II. de reg. Perſ. ſcribens *candym etiam ab Ariſtophane in Veſpis* κανδύκην *appellari*, *Pollucem* hic *notare*. quem itaque de caunace eodem libro pag. 252. vide. Nec obſtare credo quod infra Segm. 60. a *Polluce* ὁ καυνάκης etiam Babyloniis tribuitur. Nam & Perſarum eſſe potuit: *Ariſtophaniſque* verba ſunt nimis clara. *Ælianus* autem ita libr. XVII. Περὶ ζώ. ἰδιότ. cap. 17. τοιοῦτο δὲ ἄρα καὶ οἱ μῦς οἱ ἐν τῇ Τερηδόνι τῆς Βαβυλωνίας εἰσίν. ὠνητὰς οὖν καὶ τὰς δορὰς ἴσασιν οἱ τούτων κάπηλοι, καὶ ἐς Πέρσας ἄγουσι φόρτον. εἰσὶ δὲ ἁπαλαί. καὶ συνερραμμέναι, χιτῶνές τε ἅμα γίνονται, καὶ ἀλεαίνουσιν αὐτούς. καλοῦνται δὲ ἄρα οὗτοι καυνάκες (hanc enim *Geſneri* lectionem amplector pro vulgata Καυνακᾶν, & alia καὶ αὐτάνες) ὡς ἐκείνοις φίλον. Quæ tamen de Babylonicis, unde in Perſiam importabantur, videntur capienda potius: quum τὴν Περσίδα, ἥνπερ ὡς ἄλλοι ἐκάλουν καυνάκην ex lana confici in ipſa Perſia *Ariſtophanes* dicat. Apud *Athenæum* quoque lib. XIV. Ubi phallophorum habitum deſcribit, αὐνακάς τε περιβεβλημένοι dicens, ego quoque καυνάκας jam magis velim, quod forte ita ſcribendum quoque clariſſimus *Caſaubonus* credat XIV. animadv. 4. Sed moror hic nimis. Jung.

Κάπυρις] Pro κάπυρις *Falckenburgii* Codex habet τυσίς. dein in ſequentibus vulgatæ editiones *Pollucis* legebant: ἦν που δὲ καὶ κανδύκης, & rurſus in teſtimonio Comici κανδύκην, quæ corrupta eſſe & locus ipſe Co-

59 καυνάκης Περσῶν. * ἐν γὰρ ταῖς Σφηξὶν Ἀριστοφάνης λέγει,

> Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδα, οἱ δὲ καυνάκην.

τὰς δὲ [18] ἀναξυρίδας, καὶ σκελέας καλοῦσι. [19] τὸ μὲν ὄνομα καὶ παρὰ Κριτίᾳ ἐστὶν, ἐν ταῖς Πολιτείαις. [20] Ἀντιφάνης δ' αὐτὸ, [21] ἐναντία παρεξηγεῖται, Ταῖς δ' [22] ἐν αὐταῖς στολαῖσι τετραγωδημέναις, σκελέαις, καὶ τιάραις. [23] ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις Ἀντιφάνης ἔφη, Σαράβαρα, καὶ χιτῶνας [24] πάντας ἐνδεδυκότας. Τὰ δὲ τοιαῦτα ὀνόματα, μηνύειν με, καὶ μὴ κρίνειν νόμιζε. [25] Λυ-
60 δῶν δὲ Βασάρα χιτών τις, * Διονυσιακὸς, ποδήρης. ὁ δὲ [26] κύπασσις, λίνου [27] πεποίητο, [28] σμικρὸς χιτωνίσκος, ἄχρι μέσου [29] μηροῦ, ὡς Ἴων φησὶ,

> [30] Βραχὺς λίνου κύπασσις ἐς μηρὸν μέσον
> Ἐσταλμένος. —

Ἀρμενίων δὲ ὁ [31] μυωτὸς, ἢ ἐκ μυῶν τῶν παρ'

Candyces, Perſarum eſt. * Ariſtophanes 59
enim in Sphingibus inquit,

> *Hi quidem Perſidem vocant, illi vero Candycem.*

Subligacula autem, & tibialia nominant. hoc autem nomen, apud Critiam in Politicis extat. Antiphaneſque idem contra prave interpretatur, His ipſis ſtolis tragicis, tibialibus, & tiaris. Sed in Scythis Antiphanes inquit, Sarbara, & omnes tunicas induti. Hujuſmodi vero nomina me citare, non judicare convenit. Lydus, tunicæ ſpecies. * Baſa- 60
ra, Bacchica, talaris. Cypaſſis porro, linea fiebat, tunica parva ad medium cruris demiſſa: ut Ion inquit,

> *Brevis linea cypaſſis, in medium crus*
> *Contracta.* —

Armeniorum præterea, Mycitus fuit: aut

mici & MSti oſtendunt. repoſui eorum loco e Clariſſ. *Kübnii* mei atque *Falckenburgii* Codice, ἣν που δὲ καὶ καυνάκης, & καυνάκην.

18 Ἀναξυρίδας] De *anaxyriſin* vide *Bayſ.* cap. 20. de re veſtiar. *Briſſon.* libr. I. de reg. Perſ. pag. 41. *Nunneſ.* ad *Phrynich.* in ἀναξυρίδες. meminit & *Cruquius* Comm. ad I. Satyr. 6. *Horatii*, in iſta: *nigris medium impediit crus Pellibus.* De ſubligaculis & tibialibus vid. etiam *H. Magium* III. Miſcell. 3. quem patet hic & alibi ſaltem Interpretem Latinum inſpexiſſe. *Briſſonius* vero σκελιὰς apud noſtrum *Pollucem* agnoſcit, ut & apud *Heſych.* eſt. MS. noſter eodem accentu habet, quo vulgati, ut & mox infra, & X, 168. JUNG.

Ἀναξυρίδας καὶ σκέλεας] In *Falckenburgii* Codice ſupra vocem σκελέας ſcriptum invenio λευκάς.

19 Τὸ μὲν ὄν.] C. A. τὸ μέντοι ὄ. KÜHN.

Τὸ μὲν ὄν.] MS. τὸ μέντοι ὄν. κ. π. Κ. ἐστιν &c. De *Critiæ* libro *de Rebuspublicis* vide *Caſaub.* noſtrum XI. *Athen.* 3. JUNG.

20 Ἀντιφάνης δ' αὐτὸ &c.] MS. Ἀντιφάνης δὲ αὐτὸ ἐναντία π. ut vulgo. verum *Leopardus* emendat ἐν ἀντείᾳ, ut & *Seberus* noſter indicavit. Sequentia ita in MS. ταῖς δὲ ἐν αὐτοῖς στολίσι τετραγωδημέναις σκελέαι σπάραις. ἐν δὲ &c. locus ſine dubio nondum plane emaculatus. Pro τοῖς Σκύθαις deinde MS. ταῖς Σκυθικαῖς. De *Scythis Antiphanis* vide *Caſaubon.* VI. *Athen.* 10. Infra X, 168. MS. noſter etiam habet: Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις. ut itaque duplex huic fabulæ datus ab eo fuerit titulus. JUNG.

21 Ἐναντία] Leg. ἐν ἀντείᾳ *Leopard.* Emend. II, 2. SEB.

22 Ἐν αὐταῖς στ.] C. A. ἐν αὐτοῖς στ. C. V. στολίσι (forte στολίσι) & mox C. A. σκελέαι. C. V. σκέλεαι. pro, καὶ τιάραις, uterque Codex, σπάραις male. KÜHN.

23 Ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις] MSS. ἐν δὲ ταῖς Σκυθικαῖς Α'. &c. πάντες ἐνδεδυκότες, *Sarabara & tunicas induti omnes.* KÜHN.

24 Πάντας ἐνδεδυκότας] MS. πάντες ἐνδεδυκότες. ſed infra X, 168. eodem modo quo vulgati, niſi quod πάντα in MS. De *Sarabara* autem plura *Briſſonius* lib. I. de reg. Perſ. JUNG.

25 Λυδῶν, χ. τις. Βασ.] MSS. Λυδῶν δὲ Βασσάρα χιτών τις Δ. π. *Lydorum vero* Baſata, *tunica quadam Bacchica.* ipſæ etiam *Baccha* dicuntur λυδαὶ apud *Athenæum* lib. V. *Beroaldus* in illud *Propertii* lib. III.

> *Cinget Baſſaricas Lydia mitra comas*

exiſtimat *Bacchum* dici *Baſſarium* ab hac veſte, ſed probabilius alii & veſtem & hoc *Bacchi* nomen arceſſent a בכרא quod notat Chaldæis *uvam immaturam* ab *Hebræo*, בסר. *Bacchus* enim in Gentilium Theologia notat. *vinum, uvas, ebrietatem.* vid. *Chryſoſt.* in *Epiſt. ad Rom.* cap. III. Serm. IV. *Salmaſ.* leg. λῆδον χιτών τις pro Λυδῶν χ. τ. ſed reſtat probandum, λῆδον eſſe veſtem Bacchantium. KÜHN.

Λυδῶν, χ. τις. Βασ.] MS. Λύδων δὲ Βασάρα (& in ora Βάσσαρα) χιτών τις, Διονυσ. &c. Videtur itaque reſtituendum vulgo ita, ubi certe iſta corrupta ſunt, ait enim Lydorum tunicam quandam propriam fuiſſe, *Baſaram* nominatam. JUNG.

Λυδῶν, χ. τις. Βασ.] Λυδῶν, χιτών τις. Βασχάρα, Διονυσ. legebant priores editiones, verum uti jam textus noſter habet, ita Cl. *Kühnius* repoſuit. Vocem dein κύπασσις, quæ bis in vulgatis ante *Seberi* editionem ultimam unico σ ſcribebatur, & *Falckenburgius* in ſuo Codice cum duplici σσ emendavit. qui & præterea Μασσαλιωτῶν cum duobus σσ ſcribit.

26 Κύπασσις,] Priores editiones, κύπασις. Item βραχύ. pro quo nunc βραχὺς, e *Sylb.* qui & βραχύλινος aſcripſerat. SEB.

Κύπασσις,] MS. κύπασις & ad oram etiam uno σ. dein habet λίνου πεποίηται. JUNG.

27 Πεποίητο] Πεποίηται C. A. KÜHN.

28 Σμικρὸς] MS. μικρός. & deſunt ὡς Ἴων φησί. cum verbis Poëtæ. in quibus illud βραχὺς eſt ab *H. Steph.* in cujus codice ita adſcriptum ejus manu reperio: *an* βραχύλινος, *vel* βραχὺς λ. JUNG.

29 Μηροῦ] Poſt μηροῦ in C. A. eſt Ἀρμενίων δὲ &c. KÜHN.

30 Βραχὺς] Commaticam diſtinctionem hic ponerem, quaſi ſermo eſſet de homine brevis ſtaturæ. dein λίνου κύπασσιν &c. ἐσταλμένος, *linea cypaſſi uſque ad medium femur amictus.* poteſt & vulgata locum habere & ἐσταλμένος *ſubductus* pertinere ad cypaſſin. KÜHN.

31 Μυωτὸς] *Quaſi tu ſoricinam dixeris*, ait *Calcagninus* III. Epiſt. quæſt. 1. Noſter *Salmaſius* ait hanc veſtem μυωτὸν, cujus & apud *Heſychium* reperiatur mentio, eſſe quam *Plinius ſoriciculatam* vocet aut *ſoriculatam.* ut alibi oſtenſurus eſt pluribus. falſum enim ſe putare *Turnebum* cum aliis doctis viris. JUNG.

ex muribus ipſorum contextus, aut murium ſpecie variegatus. Maſaliotarum vero, Chortæus. veluti Riza, Thracum. ſive amiculum, ſive zona ſit. • Chorta vero ſervos, veluti forenſi veſte veſtiri tradit Ariſtophanes. Babyloniorum autem, Caunacis eſt. Sed Mandya ſimile quidpiam eſt huic, quod Sagulum vocant. Quædam autem vel apud Perſas, aut Cretenſes ſunt, quibus non veſtimur, ut Æſchylus tradit. Liburnicæ
61 Mandyæ æmulatio, eſt tunica. • Sed & Sagulum in Rhinthonis Iphigenia extat:

αὐτοῖς συνυφασμένος, [32] ἢ μυίας ἔχων ἐμπεποικιλμένους. Μασαλιωτῶν δὲ, ὁ χορταῖος. ὡς [33] ἡ ζειρὰ, Θρακῶν, εἴτε περίβλημά ἐστιν, εἴτε ζῶμα. τὸν δὲ χορταῖον, τοὺς [34] προπώλας φορεῖν, ὡς ἀγοραῖον Ἀριστοφάνης ἔφη. Βαβυλωνίων [35] δ' ἐστὶν ὁ [36] καυνάκης. ἡ δὲ [37] μανδύη, ὅμοιόν τι τῷ καλουμένῳ [38] φαινόλῃ. [39] τίνων δέ ἐστιν ὡς μὴ περιεχόμεθα, Κρῆτας, ἢ Πέρσας Αἰσχύλος ἐρεῖ. Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών. • [40] καὶ αὐ- 61
τὸς δὲ ὁ φαινόλης ἐστὶν ἐν Ῥίνθωνος Ἰφιγενείᾳ

32 Ἠ' μύας ἔχων] C. V. ἢ μυίας ἔχων ἐκπεποικιλμένους. C. A. ἐκπεποικιλμένας. *Salm.* μυωτὸς, *ſerica veſtis Latinis.* ita dicta tunica quod ex Armenicis muriniſque pellibus eſſet conſutus. KÜHN.

Ἠ' μύας ἔχων] MS. ἢ μυίας ἔχων ἐκπεποικιλμένας. quaſi & a muſcis poſſit nomen traxiſſe. Sequitur in MS. Μασσαλιωτῶν δὲ χορταῖος. & malim duplici σσ. Sed hoc valde bene, quod ſequitur: ὡς ἡ ζειρὰ (ut etiam ad oram habet) Θρακῶν &c. Sic enim omnino reponendum pro vulgato ῥίζα. quod mendoſum etiam ambo *Cælii* ſequuti tam *Rhodiginus* XVI. antiq. lect. 10. quam *Calcagninus*, III. Epiſt. quæſt. 1. Rhizam Thracibus attribuentes. At *Pollucem* ad *Herodotum* noſtrum reſpexiſſe certum eſt mihi, nec dubitare ſinunt, quæ addit εἴτε περίβλημά ἐστιν, εἴτε ζῶμα. En enim de περιβλήματι *Herodotus* noſter in recenſione exercitus *Xerxiani*, Polymnia cap. 75. Θρήϊκες δὲ, ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἀλωπεκέας ἔχοντες, ἐστρατεύοντο, περὶ δὲ τὸ σῶμα, κιθῶνας· ἐπὶ δὲ, ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας. En & de ζώματι ibidem paulo ante de Arabibus cap. 69. Ἀράβιοι δὲ, ζειρὰς ὑπεζωσμένοι ἦσαν. Et ita in *Gloſſario ἀνωνύμου Herodoto* noſtro præfixo reſtituendum diximus: Ζειρά. μίτρα, ζώνη. quum male ibi ſit in MS. Εἰρά. &c. Tribuit & Thracibus Ziras *Xenophon*, ut adnotavit *H. Stephanus* in Theſauro ſuo, ubi plura de hac voce, ſi cupis, leges. JUNG.

Ἠ' μύας ἔχων] Μυίας emendavit pro prior. edit. μύας *Kühnius.*

33 Ἠ' ῥίζα] MSStorum C. V. ζεῖρα, C. A. ζειρά. *Heſych.* ζειραὶ χιτῶνες ἀνάκολλοι. *Valeſius* etiam legit ζειρὰ ex *Harpocratione* & *Etymologico* quod habet ἀζείρους, ἀζώστους ἀπὸ τῆς ζειρᾶς. vid. *Heſych.* in ζειρά. de χορταίῳ *Dionyſ. Halic.* lib. VII. pag. 477. *Heſych.* in χορταῖος & ſeq. Noſtrum libr. IV, 118. KÜHN.

Ἠ' ῥίζα] Ζειρὰ non ῥίζα habet optimus *Falckenburgii* Codex, nec aliter agnoſcunt reliqui MSti, quare eam vocem textui reddere nullus dubitavi.

34 Προσπόλους] C. A. προπόλας φ. ὡς Ἀριστ. ἔφη. C. V. τοὺς προπώλας φρονεῖν. ſervos χορταῖον ferre tanquam forenſem id eſt vilem *Ariſtophanes* ait. KÜHN.

Προσπόλους] MS. προπώλας φ. ὡς Ἀρ. omiſſo ἀγοραῖον. Inſignis iterum emendatio, ob quam vix eſt, ut non exoſculer MS. Quid enim magis convenit ἀγοραίῳ χιτῶνι, qualem dicit, quam illud προπῶλαι, qui ſubinde verſabantur in foro, & forenſem itaque tunicam merito ferebant. Inde & recte habere diſcimus ſupra VII, 12. vocem Ἀριστοφάνης, nec in Ἀριστοτέλης cum MS. mutandam. JUNG.

Προσπόλους] Προπώλας emendavit in textu Clariſſ. *Kühnius*, conſentientibus Codicibus ſcriptis. at *Falckenburgius* legit τυροπώλας, quod minime ſperno, dein pro ὡς ἀγοραῖον, Cl. *Kuhnius* meus ad oram ſui Codicis, quem e MStis emendavit, cujuſque emendationes in editione hac ſequimur, legendum conjicit: οὓς ἀγοραίους.

35 Δ' ἐστὶν] MS. δέ ἐστιν. JUNG.

36 Μανδύη] *Vetus Onomaſt.* μανδύη, *impluvia. Servius*, μάνδυον, *mantellã. mantellum* alii, id eſt *mappa.* vid. *Salmaſ.* in H. A. pag. 409. KÜHN.

Μανδύη] MS. μανδύα. ut & in ora habet. Inde vero noſtrum *manteau* eſſe ait *Bayſius* cap. 16. de re veſt. JUNG.

Μανδύη] *Falckenburgius* aliter hæc exhibet, ita nimirum: ἡ δὲ μανδύη, ὅμοιόν τι τὸ καλούμενον φιλώνη.

37 Καυνάκης] C. V. καύκης. KÜHN.

38 Φαινόλῃ] MSS. παινώλῃ. vid. Segm. ſeq. *Salm.* l. c. totum locum ita conſtituit: ἡ δὲ μανδύη ὅμοιον ἐστί τι τῷ λεγομένῳ φαινόλῃ, τίνων δὲ ἐστὶν ὡς μὴ περιερχώμεθα. Κρήσσαις ἢ Πέρσαις Αἰσχύλος,

Ἐρεῖ Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύας χιτών.

Quare autem ita legat, quoque ſenſu accipiat, ὡς μὴ περιερχώμεθα nullus dicit. puto ſignificari, *ne vagemur*, auctorem quærendo. KÜHN.

Φαινόλῃ] Pro φαινόλῃ, MS. παινώλῃ. & mox tamen, ut dicam, per ο. quod propius cum Latino *penula* convenit. Deſunt dein τιν. δ. ἐ. ὡ. μ. π. Κ. ἢ Π. Non ſatis capio vero vulgatum περιεχόμεθα. lego περιερχόμεθα, & ita diſtinguo: τίνων δὲ ἐστιν, ὡς μὴ περιερχόμεθα Κρῆτας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος &c. Quorum autem mandya, ait, geſtamen ſit, ne ambulemus longe per Cretas atque Perſas, *Æſchylus* nobis dicet &c. Ita autem MS. habet: Αἰσχύλος ἔργα Λιβυκῆς μίμημα μ. &c. ubi priora viri docti excutient. JUNG.

39 Τίνων δὲ ἐστιν &c.] Hæc uſque ad Πέρσας abſunt a C. A. nam vocem παινόλῃ ſtatim excipit, Αἰσχύλος, ἔργα Λιβυκῆς μανδύης μίμημα χιτών. C. V. habet quidem illa: τίνα δὲ ἐστιν &c. ſed dein leg. Αἴσχυλος ἐργάλην κῆς. quid ſi hinc ita legeremus? τίνων δὲ, ὡς μὴ περιερχώμεθα, Κρήσσαις ἢ Πέρσαις Αἰσχύλος ἐρεῖ,

Λιβυστικῆς μίμημα μανδύης χιτών,

quorum autem ſit, ne oberremus, in Creſſis vel Perſis Æſchylus dicet,

Libyſtica imitamen mandyæ tunica.

C. V. lectio non multum abludit ab, Ἀργολικῆς. KÜHN.

40 Καὶ αὐτὸς δὲ &c.] MSS. ὁ δὲ παινόλης, λέγεται καὶ φαινόλης. ὁ δὲ σ. &c. in teſtimonio *Rhinthonis* pro ἐχούσῃ leg. *Heſych.* οὕτως ἔχουσα καινὰν φαινόλαν, vid. *Salmaſ.* in H. A. pag. 27. in notis leg. καινὰν (ἂν) φαινόλαν. de varia ſcriptione vocabuli φιλόνη vide varias lectiones in poſt. ad *Timoth.* cap. IV. v. 13. KÜHN.

Καὶ αὐτὸς δὲ &c.] Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ &c. uſque ad ὁ δὲ, pro his in MS. hæc ſaltem: ὁ δὲ παινόλης λέγεται καὶ φαινόλης. & in ora etiam utrumque. Bene autem de *penula*: forteque aliqua labes in vulgatis. male certe hæc antea diſtinguebantur vulgo ita: Ἰφιγενείᾳ, τῇ ἐν Ταύροις ἐχ. &c. Apud *Suidam* φενόλης ſcribi, apud *Artemidorum* & *Athenæum* lib. III. φαινόλης, ut hic, adnotavit *Rigaltius* Notis ad locum *Artemidori* lib. II. Onirocr. cap. 3. Vide vero ad hunc locum plura apud eruditiſſ. *Caſaubonum* Notis ad Spartiani *Hadrianum*, in iſta: *Imperatores autem nunquam.* Ubi e-

τῇ ἐν Ταύροις, ἐχούσῃ καινὰν φαινόλαν. [41] ὁ δὲ σάραπις, Μήδων τὶ φέρημα, πορφυροῦς, μεσόλευκος χιτών. τὴν δὲ ὀνομαζομένην [42] τήβεννον, καὶ κλεοβίνικον, ἐν Ἄργει φορεῖν φασι. τηβεννίδα δ' αὐτὴν καλεῖν ἀξιοῦσιν. [43] αἱ δὲ ἐφεστρίδες, καὶ ἀμφιεστρίδες, περιβόλαια ἂν [44] εἶεν. τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον, [45] χείμαστρον ἂν [46] λέγοις. καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν [47] χειμάμυναν μὲν Αἰσχύλος. Ὅμηρος δὲ, ἀλεξάνεμον [48] κέκληκεν. ἣν δὲ [49] Συρίαν οἱ πολλοὶ, ταύτην [50] αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κωμικοί.

In Taurica novum habenti ſagulum. Cæterum Sarages, Medorum amictus eſt purpureus, & medio albo colore diſtincta tunica. Eam vero quam Tibænam vocant, aut Cleobinicum, in Argo uſitatam eſſe tradunt. & eandem, Temenidem vocari putant. Sagula autem, palliaque, paludamenta ſunt. Veſtem autem hyemalem, hybernam nominabis. & penulam denſam, quam Frigus arcere dicit Æſchylus. & Homerus, ventos arcentem vocavit. Quam autem plerique Syriam: hanc Comici veſtem, αὐτόποκον a ſe laboratam nuncupant.

Juſdem Rhinthonis verba & apud *Heſychium* advertit, in quo eſt: φαινόλης, τὸ ὕφασμα οὕτως ἴχνουσα καινὰν φαινολάν. aitque forte pro οὕτως, Ῥίνθων reponendum. Poſſit &, ſi quid poſt magnum illum virum nobis ejus, quo gloriamur, amicis, dicere licet, illa vox excidiſſe, ut ſcribamus: οὕτως Ῥίνθων ἴχνουσα. Notandum vero & vocem ἴχνουσα, vel potius ἴχοισα (id enim, ni fallor, Δωρικώτερον. & facillimo lapſu ει in ο potuit mutari) itaque ex *Heſychio Polluci* noſtro reponendam, pro vulgato ἐχούσῃ. JUNG.

Καὶ αὐτὸς δὲ &c.] *Falckenburgius* φαινόλης habet.

41 Ο δὲ σάραγης] MSS. ὁ δὲ σάραπις, (ita C. V. at C. A. σάραπις) Μήδων (C. V. Μηδῶν) τὸ φόρημα πορφυροῦν, μεσ. &c. *Salmaſ.* etiam σάραπις ex *Heſychio*. KUHN.

Ο δὲ σαράγης] MS. ὁ δὲ σάραπις, Μήδων τὸ φόρημα πορφυροῦν, μεσ. χ. Rectiſſime illud σάραπις, quod e *Cteſia* etiam nobis conſervavit *Heſychius*, ut ad fragmenta *Cteſiana* e Perſicis ejus a me collecta monui. Verba *Heſychii* & hic adſcribam, ut omnia tibi ſint liquida: σάραπις, Περσικὸς χιτὼν μεσόλευκος· ὡς Κτησίας, καὶ διαῤῥηξαμένη τὸν σάραπιν &c. Nec injuria itaque *Briſſonius* libr. II. de reg. Perſ. ſuſpicatus eſt σαράγην vocem mendoſam eſſe. Habet illud σάραπις MS. noſter & in margine. Et *Athenæus* lib. XII. ex *Democriti* Epheſii libro primo περὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ· καὶ σαράπεις μῆλινοι καὶ πορφυροῖ, καὶ λευκοί. οἱ δὲ ἁλουργεῖς. JUNG.

Ο δὲ σαράγης] Pro σαράγης emendavi in textu σάραπις, nec aliter habet *Falckenburgii* Codex. Ceterum poſt præcedentem vocem φαινόλαν inſerit *Falckenburgius* κ' ἀπαρτίαν.

42 Τίβαιναν] C. A. τίβεννον, C. V. τήβεννον. bene. *Artemidorus* lib. II. cap. 3. Oneirocr. τίβεννον. *Suidas* autem ex ipſo illo τήβεννος. *Gloſſ.* τήβεννος, τήβεννος, *toga*, *trabea*, &, τηβεννοφόρος & τηβεννοφόρος, *togatus*. τίβαιναν ſequitur in C. A. καὶ βεννίδα κ. ἀ. C. V. τηβεννίδα quod melius. vid. & *Dionyſ. Halicarn.* lib. III. R. A. KÜHN.

Τίβαιναν] MS. τὴν δὲ ὀνομ. τήβεννον, καὶ βεννίδα (ſed in ora bene, τηβεννὸς καὶ τηβεννίς) καλεῖν ἀξ. quæ profecto ſcriptura ſanior utraque, & audeo pro vulgato τίβαιναν, ex MS. igitur τήβεννον, & pro τημενίδα, τηβεννίδα reponere, non ſiniſtre puto. Patet id ex *Heſychio*, *Suida*, *Etymologico*, aliis, *Artemidoro*, apud quem tamen *Rigaltius* vulgatam ſcripturam *Pollucis* adducit. quamvis & *J. C. Phœnicem Cujacium* ad *Novellam* CIII. ſcribere videam: *Trabea Remi & Romuli poëtis, quæ Plutarcho* τήβεννος, *Polluci & Themiſtio* τήμενος. *nam & inventor Temenus Arcas* &c. ſed MS. noſtri auctoritas apud me major, quod ad *Pollucem* certe attinet: & notum quam facile ex u (ut β. in MSS. ſolet ſcribi) in μ exerrent librarii. Et ille Arcas Timenus licet adpellatus fuerit, (quamvis apud *Suidam* etiam Τήβεννος vocetur) tamen ab eo non remanſit adpellatio τημενίον huic veſti, ut ex *Artemidori* lib. II. cap. 3. Oneirocr. liquet. vid. & *Bayſium* cap. 9. de re veſt. & poſt eum *J. Meurſium* IV. Animadv. miſcell. 31. de nominis ejus origine. Sed de κλεοβινίκῳ quid dicemus, quod in MS. deeſt? *Pollux* noſter ait Argis geſtatum perhiberi. Si licet dicere quid ſuſpicer, forte fuerit dicta a Cleobi, illo probo Argivæ matris filio, de quo & Bitone alias hiſtoria notiſſima ex noſtri *Herodoti* prima Muſa. Ab Argivo iſto interim lubet conjectari nomen veſti datum: donec quid certius adferant alii. Ad *Pollucem* noſtrum. JUNG.

Τίβαιναν] Pro τίβαιναν, τήβεννον repoſui in textu & pro τημενίδα, τηβεννίδα, & αἱ δὲ ἐφεστρίδες pro οἱ δὲ ἐφεστρ. *Falckenburgii* Codex etiam habet τήβεννον, ſed ſequentia aliter legit e MSto, hoc ſcilicet modo: τὰς μὲν τῶν περὶ βίτων καὶ κλέοβιν εἰκόνας ἐν ἄργει φορεῖν φασι. Viri docti hæc omnia diſcutient melius. Nobis ob urgentes nimium operas ὡς ἐν παρόδῳ hæc vix indicare licet.

43 Οἱ δὲ ἐφεστρίδες] Bene C. A. αἱ δ. ἐ. *Artemidor.* l. c. χλαμὺς δὲ, ἣν ἔνιοι μανδύην, οἱ δὲ ἐφεστρίδα, οἱ δὲ βίρρον καλοῦσι &c. KÜHN.

Οἱ δὲ ἐφεστρίδες] Emenda vitium typographicum, & ſcribe, αἱ δὲ ἐφ. de his vide *Jac. Nicolaum* VI. Epiphill. 5. ubi iſta *Pollucis* περιβόλαια &c. interpretatur *veſtes quæ reliquis ſuperinducerentur ſuperinjicerenturve*. JUNG.

44 Εἶεν] MS. εἴη, pro εἶεν. JUNG.

45 Χείμαστρον] *Ariſtoph.* infra X, 123. SEB.

46 Λέγοις.] MS. καλοίης, pro λέγοις. dicas vero iſtud χείμαστρον cum *Ariſtophane*, ut infra ait X, 123. JUNG.

47 Χεῖμ' ἀμυνόμεναι] Leg. χειμάμυναν *Sylb.* *Heſych.* χειμάμυνα ἣν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει. vid. Odyſſ. ξ, 529. SEB.

Χεῖμ' ἀμυνόμεναι] C. V. χειμαμύναν μὲν Αἰσχύλος. C. A. χειμάμυναν μέν. & ita *Salmaſ.* etiam legit. KÜHN.

Χεῖμ' ἀμυνόμεναι] MS. χειμάμυναν μὲν Αἰσχ. clare, & in margine etiam. εὐσκόπως idem in ſuo codice repoſuerat *H. Stephanus*. ſcribamus itaque poſthac: χειμάμυναν μὲν Αἰσχύλος· Ὅμηρος &c. JUNG.

Χεῖμ' ἀμυνόμεναι] Χειμάμυναν e MStis pro χεῖμ' ἀμυνόμεναι repoſui. legebat dein *Baſileenſis* editio ἀλεξάμενον, quod *Falckenburgius* in ἀλεξάνεμον bene emendavit.

48 Κέκληκεν.] MS. καλεῖ, pro κέκληκεν. *Homeri* verſum, quoniam vacat, adſcribo, quem Οδ. ξ. eſſe *Seberus* noſter index nobis, prope finem:

Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἕσσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνήν. JUNG.

49 Συρίαν] *Heſych.* Συρία, παχεῖα χλαῖνα. infra VII, 68. Σύρον ἱμάτιον. SEB.

50 Αὐτόκοπον] MSS. αὐτόποκον *ſui velleris veſtimentum, non tonſum, non politum, non tinctum*. *Heſych.* αὐτοκίπιστον, μὴ κεκαρμένον, οἱ δὲ, εὐτελὲς

2 ## * CAPUT XIV.

De partibus veſtium.

PArtes vero veſtium, alæ, & ala, medium tunicæ. Manicæ autem, quæ circa manus ſunt. Ora, extrema utrinque tunicæ pars. Ligna vero, utrinque exiſtentes veſtis partes, non tamen eo in loco, ubi ora eſt. Oram vero, & ὄαν vocarunt: quod & ovinam pellem, lanigeram adhuc ſignificat. Sed quæ circa oras ſunt contexturæ, fimbriæ vocantur, & limbi. Et fimbriata dicuntur, quæ ita contexta ſunt.
63 * Atque fimbriatæ tunicæ dicuntur, quæ fimbrias habent, aut limbos. Xenophon, Candym totam purpuream nominat. Crates vero in Samiis, de veſtibus purpureis, purpura tin-

* ΚΕΦΑ΄ΛΑΙΟΝ ΙΔ. 62

[51] Περὶ μερῶν ἐσθήτων.

ΜΈρη δὲ ἐσθήτων, πτέρυγες μὲν, καὶ [52] πτερύγιον, τὸ ἥμισυ τοῦ χιτωνίσκου. [53] χειρίδες δὲ, [54] τὰ περὶ ταῖς χερσίν. ὦα δὲ, τὸ ἐξωτάτω τοῦ χιτῶνος ἑκατέρωθεν. [55] λίγνα δὲ, τὰ ἐν τῷ ἱματίῳ ἑκατέρου μέρους, οὐχ ὅπου ἡ ὦα. [56] τὴν δὲ ὤαν, καὶ ὄαν λέγουσιν. ὤα δὲ [57] καλεῖται καὶ ἡ τοῦ προβάτου δορὰ, ἡ σὺν τῷ [58] ἐρίῳ. [59] αἱ δὲ παρὰ τὰς ὤας παρυφαὶ, καλοῦνται πέζαι, καὶ πεζίδες, καὶ [60] περίπεζα, τὰ οὕτω [61] παρυφασμένα. * οἱ δὲ [62] πεζοφόροι χιτῶνες, 63
ἢ οἱ ποδήρεις, ἢ οἱ [63] πέζας ἔχοντες. [64] Ξενοφῶν ἔφη κάνδυν ὁλοπόρφυρον. Κράτης δ' [65] ἐν Σαμίοις, περιπορφύρων ἱματίων, ταύτας [66] εἶδε τὰς

ἱμάτιον. vid. eundem in Συρία, σίσυρνον, σισύρα, σισυρνώδης. vid. ſupra VII, 55. vid. *Phav.* in ἀλιξάνιμος χιτὼν & ἀλιξιάρης νειός. *Salmaſ.* ἦν δὲ σίσυραν οἱ π. ταύτην αὐτόποκον ἱμάτιον. KÜHN.

Αὐτόκοπον] MS. αὐτόποκον. quæ vera ſane lectio, a nemine adverſa, abſque optimo MS. fuiſſet. Perſpicua enim ibi ſignificatio intonſæ veſtis, & quaſi ipſa vellera geſtes. remanſit & ejuſmodi apud *Heſychium*: αὐτοπόκιστον. μὴ κεκαρμένον. οἱ δὲ, εὐτελὲς ἱμάτιον. quod perinde eſt cum noſtro αὐτόποκον, quod & MS. noſter in ora habet. Sequitur novum caput & in MS. eodem titulo quo *Seberus* noſter edidit: quum antea vulgati hæc cum antecedente capite continuarent. JUNG.

Αὐτόκοπον] Αὐτόποκον pro αὐτόκοπον Cl. *Kuhnius* in textu emendavit.

51 Περὶ μερῶν ἐσθ.] C. A. περὶ μ. ἱματίων καὶ ἐσθήτων. πτέρυγες dicuntur partes dimidiæ tunicarum, vel ut *Heſych.* ait, partes tunicarum circa oram extremam, περὶ τὰ κρασπίδα. KÜHN.

Περὶ μερῶν ἐσθ.] Vid. *Salmaſ.* ad Pallium *Tertulliani* pag. 112.

52 Πτερύγιον] *H. Steph.* mavult πτερύγια Anim. in adag. *Eraſmi* col. 8. SEB.

53 Χειρίδες] MS. τὸ χειρίδας (a quibus χειριδωτοὶ χιτῶνες adpellentur) *Pollucem* aperte a pterygiis diſtinguere, hinc ait *H. Stephanus* Animadverſ. in *Eraſmi* adag. ad *Theſſalorum alas.* χειρίδων hinc meminit etiam *Luiſinus* I. Parerg. 14. JUNG.

54 Τὰ περὶ τ. χ.] C. A. τὸ π. τ. χ. *Salm.* τὸ ἐπὶ ταῖς χερσί. KÜHN.

55 Λίγνα δὲ &c.] C. A. λίγνα uſque ad ὦα non habet. alias *Gloſſæ Veterum* ita; *bandum*, λίγνον. *Salm.* λίγνα, *unde* λιγνωτὰ ἱμάτια. KÜHN.

Λίγνα δὲ &c.] Λίγνα δὲ, τὰ &c. ἡ ὦα. hæc periodus deeſt in MS. Forte corrigendum eſt λέγνα. ſic enim *Heſychius*: Λέγνα τὰ ἔσχατα. λέγνη, τὸ παρυφαινόμενον τῇ παραστροφῇ. διόπερ ἦν παχὺ περὶ τὴν ὤαν ἐκ ῥάμματος. alia, quæ de hoc vocabulo adnotarunt alii. Idem conjecit meus amiciſſ. *Salmaſius*, quod gaudeo, legique alibi inde λεγνωτὸν ἱμάτιον adnotat. JUNG.

56 Τὴν δὲ ὤαν &c.] Margo C. A. uſque ad ἐρίῳ. habet autem καὶ ὄαν διὰ τοῦ βραχέος ο λέγουσι. ὤα autem extremam veſtimenti oram ſimul & lanatam ovinam notat, quod hæc illi ſolebat aſſui, ne attereretur. pro καλεῖται legit idem margo, ἐκαλεῖτο. KÜHN.

Τὴν δὲ ὤαν &c.] MS. τὴν δ. ὤ. καὶ ὄαν διὰ βραχέως τοῦ ο λέγ. &c. JUNG.

57 Καλεῖται] MS. ἐκαλεῖτο, pro καλεῖται. JUNG.

58 Ερίῳ.] MS. ἐρείῳ. JUNG.

59 Αἱ δὲ παρὰ τ.] Pergit margo C. A. KÜHN.

60 Περίπεζα] Pro περίπεζα C. A. leg. πέζα. at C. V. πεζὰ, mox uterque C. τὰ οὕτω (C. V. οὕτως) περὶ ὑφασμένα. (*Salm.* καὶ πέζα τὰ οὕτου περιυφασμένα) dein idem margo C. A. πεζοπέροι &c. Ξενοφῶν δὲ ἐκ. ὁλοπόρφυρον, & ita etiamnum extat lib. VIII. de *Inſtit. Cyri.* KÜHN.

Περίπεζα] Pro καὶ περίπεζα, MS. καὶ πεζὰ, & ad oram πέζα. JUNG.

61 Παρυφασμένα.] MS. pro παρυφασμένα habet περιυφασμένα, quamvis mendoſe ſit ſcriptum περὶ ὑφασμένα. Poſtea novum caput in MS. hoc titulo: περὶ ἱματίων καὶ χιτώνων διαφορῶν, καὶ διαφόροις χρόαις βεβαμμένων. ſcribo βεβαμμένων. JUNG.

62 Πεζοφόροι] MS. πεζοπέροι. ſed & ſupra VII, 51. πεζοφόρα ζώματα fuere. JUNG.

63 Πέζας] MS. πεζάς. JUNG.

64 Ξενοφῶν ἔφη] MS. plenius, Ξενοφῶν δὲ ἔφη κ. & puto δὲ in vulgatis excidiſſe. Hauſit hinc iſta *Rhodiginus* XVI. antiq. lect. 7. Verba *Xenophontis* ex VIII. Παιδείας ſunt: Κῦρος ἐφ' ἅρματος, ὀρθὴν ἔχων τὴν τιάραν, καὶ χιτῶνα πορφυροῦν μεσόλευκον (ἄλλῳ δ' οὐκ ἔξεστι μεσόλευκον ἔχειν) καὶ περὶ τοῖς σκέλεσιν ἀναξυρίδας ὑσγινοβαφεῖς, καὶ κάνδυν ὁλοπόρφυρον. Ubi notabis Sarapin ita a Noſtro deſcribi, χιτῶνα πορφυροῦν μεσόλευκον ſupra VII, 61. deinde ita MS. κάνδ. ὁλοπόρφυρον· καὶ Κράτης ἱμάτια περιπόρφυρα. omiſſo titulo *Samiorum*, de quo dramate *Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 31. Legendum tamen in vulgatis non dubito una voce περιπορφυρῶν ἱμ. ſequentia enim non *Cratetis* verba eſſe, quamvis & ego, quum primum legerem, pro εἶδε, forte εἶπε ſcribendum putarem, dicet tibi MS. qui optime habet, ταύτας δὲ τὰς πορφυροβαφεῖς ἐσθῆτας, καὶ κάλλη φίλον τοῖς κωμικοῖς καλεῖν. qua lectione nil verius puto. Sane pro vulgato καλλίφιλον, ſtatim me ad codicem vulgatum adnotaſſe ſcio, κάλλη φίλον, quod MS. clare confirmat. JUNG.

65 Ἐν Σαμίοις περὶ πορφυρῶν ἱμ.] Abeſt a margine C. A. dein MSS. ἱμάτια περιπόρφυρα. pro, περὶ πορφύρων ἱματίων. quæ lectio nata eſt ex mala diviſione vocis περιπόρφυρα. KÜHN.

Ἐν Σαμίοις περὶ πορφυρῶν ἱμ.] Περὶ πορφυρῶν ἱμ. diviſim priores legebant editiones, ſed περιπορφύρων ἱμ. textus noſter jam ex emendatione Cl. *Kuhnii* habet.

66 Εἶδε] Non eſt in margine C. A. KÜHN.

Εἶδε] Pro εἶδε Cl. *Kuhnius* oræ Codicis ſui adſcripſit: ſ. δὲ ἦ.

πορφυροβαφεῖς ἐσθῆτας. καὶ [67] κάλλη φίλον τοῖς κωμῳδοῖς καλεῖν, [68] ὡς Εὔπολίς που λέγει, Τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα τῇ Θεῷ. [69] Ἄρχιππος δὲ [70] ἐν Πλούτῳ, καὶ πλατυπόρφυρα εἴρηκεν ἱμάτια. καὶ [71] κρόκυς δὲ, μέρος ἐσθῆτος. λέγει οὖν
64 Ἡρόδοτος, [72] Λαβὼν κρόκυν ἐκ τοῦ ἱματίου. * Ἀριστοφάνης δὲ, [73] Ἂν ἔσω κροκύδα μαστιγουμένην. [74] περιῶσαι δὲ ἔλεγον, τῶν παλαιῶν ἱματίων τὰς ὤας ἀφελόντα, [75] καινὰς παραθεῖναι. [76] Θουκυδίδης δὲ ἐκ τῶν ἐσθήτων [77] παραιρήματα, τὰ πρὸς ταῖς ὤαις, ἃς παραιρεῖσθαί φησιν, ὡς ἰσχυρὰ εἰς ἀγχόνην. [78] θύσσανοι δὲ, οἱ λεγόμενοι κρεσσοί. ὅθεν καὶ τὰ [79] θυσσανωτὰ παρὰ Ξενοφῶντι.

ctas veſtes, etiam Καλλίφιλον nominare videtur: ut & Eupolis alicubi inquit, Purpureæ veſtes conſecratæ Deæ. Cæterum Archippus in Pluto, Veſtimenta latam purpuram habentia vocavit. Sed & crocys, veſtis pars. Herodotus enim ait, Crocym veſtis arripiens. * Ariſtophanes 64
vero, Si crocym excuſſam induero. Fibulas autem novas, veterum veſtibus oribus ablatis apponere tradunt. Thucydides præterea, Veſtium laqueos vocat, qui circa oras ſunt. & contrahuntur, ut ipſe inquit, veluti validi ad ſtrangulationem exiſtentes. Fimbriæ autem, & limbi dicuntur. Unde Fimbriata, dicta ſunt apud Xenophontem.

67 *Etiam καλλίφιλον*] Pro, uſitatum Comicis etiam κάλλη vocare. *Suid.* κάλλη, τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια. SEBER. 2.

Κάλλη φίλον] C. V. καλληφίλον una voce, ut & *Interpr.* καλλίφιλον. ſed melius eſt dividi vocem in κάλλη φίλον, *amant Comici purpureas veſtes nominare* κάλλη. *Heſych.* ſcribit, καλλαιοι & καλλαί. *Suidas* firmat noſtram lectionem *Æſchyli* teſtimonio. abeſt autem *Eupolis* teſtimonium pro more a C. A. KÜHN.

68 Ὡς Εὔπ. &c.] In MS. deſunt ὡς Εὔπ. π. λ. cum Poëtæ verbis. JUNG.

69 Ἄρχιππ. &c.] MS. Ἀρχ. δὲ καὶ πλ. εἶπεν ἱμ. omiſſo titulo fabulæ, quam citat & *Ariſtoph. Schol.* ut diſces ex *Caſauboni* noſtri III. *Athen.* 14. Jam in MS. iterum novum caput incipit, & præfigitur iſte titulus: Μερῶν (ſupple περὶ μερῶν) ἱματίων, καὶ ἑτέρων διαφόρων ἀμφιασμάτων. Caput incipit: Κρόκυς δὲ, μ. ἐσθ. & quæ ſequuntur ex *Herodoto* & *Ariſtophane*: λέγει &c. μαστιγουμένην. deſunt. Locum *Herodoti* noſtri *Thalia* cap. 8. jam adnotavit *Seberus* noſter. *Ariſtophanis* locum, quoniam non in promptu, mihi emendare difficile. videntur enim illa ἂν ἴσω corrupta. an? ἀνήσω. an? αἰνίσω. Sed inquiramus locum ipſum. Ceterum quod hic MS. nos reliquerit, egregie iterum ſupplet, ea quæ ſequuntur germane reſtituens, quum antehac falſiſſime περόνας &c. καινὰς παραθεῖναι lectum fuerit. MS. lectio eſt hæc: περιῶσαι (quod verbum & ad oram ibi) δὲ ἔλεγον, τὸ τῶν παλαιῶν ἱματίων τὰς ὤας ἀφελόντα, καινὰς περιθεῖναι. Et illud καινὰς ſtatim quidem reponendum credidi, de cæteris mihi hebetiori in mentem non veniſſet. Unde vero hoc verbi, quod non temere invenias alibi deducamus, an a περιόω; de quo audiam peritiores. mihi enim ſatis MS. lectionem fide indicaſſe. JUNG.

70 Ἐν Πλούτῳ] Abeſt a margine C. A. & ipſe margo deſinit in ἱμάτια. KÜHN.

71 Κρόκυς] C. A. κρόκυς δὲ, μ. ἐ. abſunt autem *Herodoti* & *Ariſtoph.* ῥήσεις, leg. autem κροκὺς quod idem cum κρόκη h. l. in *Ariſtoph.* teſtimonio illud ἀνίσω ſignificat *relinquam*, & ipſe margo deſinit in ἱμάτια. *Herod.* locus eſt in *Thalia*: λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κροκύδα *filum ſumens de veſte utriuſque*, non procul ab initio libri. KÜHN.

Κρόκυς] *Falckenburgius* oxytonως habet κροκὺς, dein in teſtimonio *Herodoti* legit non κρόκυν ſed κροκύδα, vide *Seberi* not. ſubſeq.

72 Λαβὼν κρόκυν] Locus eſt lib. III. non longe a princ. fol. 103. ſed ibi: Λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κροκύδα. in marg. autem aſcriptum κροκύδα. quomodo mox hic quoque. SEB.

73 Ἂν ἴσω &c.] In *Ariſtophanis* teſtimonio pro Ἂν ἴσω, *Falckenburgii* Codex habet ἀνέσεις, quod vulgato τὸ ἐμοί γε δοκεῖν præſtat multum. Totus locus in ante editis ita legebatur: Ἂν ἴσω κροκύδα μαστιγουμένην. περόνας δὲ ἔλεγον, τὸν παλ. ἱματ. τ. ὤ. ἀφ. καινὰς παρ. Verum uti jam noſtræ editionis textus exhibet, ita emendavit in textu Cl. *Kühnius*, & certe illud περιῶσαι quod pro περόνας jam repoſitum vides, & *Falckenburgii* Codex clare habet.

74 Περόνας] Quid fibulæ hic faciant nullus video. optime MSS. περιῶσαι &c. καινὰς περιθεῖναι. περιῶσαι dicebant, *veteribus veſtimentis oras detrahere novaſque circumdare. Heſych.* περιώσας, ὠθήσας, ζώσας. περιώσας notat, *trudens, cingens.* quæ poſterior ſignificatio hujus loci eſt, venitque ab ὤα, de quo Noſter paulo ante. in περιῶσαι margo incipit uſque ad ἀγχόνην in C. A. KÜHN.

75 Καινὰς] *Interpr.* καινὰς agnoſcit. SEB.

76 Θουκυδ.] Lib. IV. fol. 284. ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι. hoc eſt, ut exp. *Scholiaſtes*: Τελαμῶνάς τινας ἀποσχίζοντες τῶν ἱματίων ὥσπερ ζώνας ἐποίουν καὶ πλέκοντες αὐτὰ, καὶ ποιοῦντες ὥσπερ σχοινία, οὕτως αὐτοῖς ἐχρῶντο πρὸς τὸ ἀπάγχεσθαι. SEB.

77 Παραιρήματα &c.] *Heſych.* ait eſſe παραρρήματα ἱματίων, *aſſumenta veſtium, ut limbi, inſtita.* & id genus alia περιόχια, ut *Acro* vocat in *Horatium.* cæterum locus eſt ex *Thucydidis* lib. IV. deſumptus, ubi ait de *Corcyrenſibus*, ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι &c. διεφθάρησαν. *a veſtibus limbos ſumentes, & ex iis ſuſpenſi perierunt.* ex MSStis margo C. A. ita legit, ἃ παραιρεῖσθαι δοκεῖ φησὶν (σφίσιν) ὡς ἰσχυρὰ εἰς ἀγχόνην. C. V. ἀπαραιρεῖσθαι δοκεῖ φησὶν ὡς ἰσχυρὰ ἀγχόνη. quæ ita conſtituenda, ἃ παραιρεῖσθαι δ. σφίσι ὡ. ἰ. ἀγχόνη. poſſet & legi παρῃρῆσθαι δοκεῖ. ſenſus hic eſt: *Thucydides autem ex veſtibus* παραιρήματα ait quæ oræ aſſuuntur, quæ detracta videntur ipſis, (Corcyrenſibus) quod ad ſuſpendium ſatis valida eſſent. *Valeſ.* in notis eadem affert & ex *Heſychio* addit παρατούριον ita dici quod ſit, παρὰ τὰ ὅρια, l. ὤας, ὦαι enim τελευταῖαι ὄχθαι, hinc ὄχθοιβοι. KÜHN.

Παραιρήματα &c.] MS. παραιρήματα δὲ Θουκυδ. ἐκ τ. ἐσθ. τὰ πρ. τ. ὤαις, ἃ παρ. δοκεῖ φησὶν, ὡς ἰσχυρὰ εἰς ἀγχόνην. JUNG.

Παραιρήματα &c.] Poſt vocem παραιρήματα commaticam diſtinctionem in textu repoſuit Cl. *Kühnius*, qui & præterea pro ἰσχυρὰς, quod mox ſequitur, ἰσχυρὰ emendavit.

78 Θύσσανοι &c.] C. V. hic & dein iterum θύσανοι cum alii multis. & mox θυσάνωτα. τὰς θυσσάνους C. A. *Herodotus* habet χιτῶνας θυσσανωτοὺς quos Ægyptii καλασίρεις & alibi θυσανωτὰς αἰγίδας vocant. vid. infra. KÜHN.

Θύσσανοι &c.] MS. θύσανοι (ſic & in ora uno σ.) οἱ καλούμενοι κρεσσοί. ὅ. κ. τ. θυσάνωτα π. Ξ. τ. δ. θυσάνους. JUNG.

79 Θυσσανωταὶ] Iliad. ε, 738. αἰγίδα θυσσανόεσσαν

Fim-

Fimbrias porro, Poëtæ & Σύλλιβα vo-
65 cant. * & hæ ipſæ nimirum & Limbi dici videntur, Ararote in Cæneo dicente:

--- Cæterum Virgo videtur,
Κροσωτοὺς, *limbifera geſtans, & muliebrem ſtolam:*

ſic enim nonnulli, pro κροκωτοὺς ſcribunt. Sed margines, ſunt oræ extremæ. Bous autem appellari tradunt, ſutelarum in veſtibus commiſſuras. Porro mammillarum muliebrium cingulum, faſciam, vel faſciolam vocarunt: ſed cincturam ventris cingulum, aut zonam. Id vero quod circa pudenda eſt, non Mulierum modo,
66 ſed & Virorum, * cum mulieribus diſſolvuntur, Theopompus Comicus in pueris Ὦαν λουτρίδα nominare videtur, dicens: Hanc cingens ὤᾳ λουτρίδι vinculo pu-

τοὺς δὲ θυσσάνους; [80] καὶ σίλλυβα οἱ ποιηταὶ
καλοῦσι. * [81] καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ κροσσοὶ δοκεῖεν ἂν 65
ὠνομᾶσθαι, [82] Ἀραρότος εἰπόντος ἐν Καινεῖ,

--- παρθένος δ' εἶναι δοκεῖ,
Φορῶν [83] κροσωτοὺς, καὶ γυναικείαν στολήν.

ἔνιοι γὰρ οὕτω γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ [84] κροκωτούς. κράσπεδα δὲ, αἱ τελευταῖαι. [85] ὀχθαίβους [86] δὲ ὀνομάζεσθαί φασι, τὰς ἐν τοῖς χιτῶσι τῶν ῥαφῶν συμβολάς. [87] τὸ δὲ τῶν μαστῶν τῶν γυναικείων ζῶσμα, ταινίαν [88] ὠνόμαζον, καὶ ταινίδιον. τὸ δὲ περὶ τῇ [89] κοιλίᾳ ζῶσμα, περίζωμα, ἢ περιζώστραν. [90] τὸ δὲ περὶ τοῖς αἰδοίοις, οὐ μόνον γυ-
ναικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν, * [91] ὁπότε σὺν ταῖς 66
γυναιξὶ [92] λούοιντο, ὤαν λουτρίδα [93] ἔοικε Θεόπομπος ὁ κωμικὸς [94] ἐν Παισὶ καλεῖν, εἰπὼν, Τὴνδὲ περιζωσάμενος ὤαν λουτρίδα; καταδέσμον ἥβης

Schol. exp. κροσσοὺς ἔχουσαν πανταχοῦ. MS. paſſim θύσαν. unico ſcilic. σ. eſtque duplex Poëtis frequentius. Extat tamen ita & apud *Herodotum*. vide infra VII, 71. SEB.

80 Καὶ σύλλιβα] C. V. καὶ σίλλυβα, οἱ παλαιοὶ καλοῦσι ποιηταί. καὶ &c. *Heſych.* σίλλυμα, alii κυμβία σύλβους. *Valeſ.* forte, σίλλυβα. KÜHN.

Καὶ σύλλιβα] MS. καὶ σίλλυβα (ſic & in margine) οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν ποιηταί. Reſcribamus itaque σίλλυβα & reſtituamus etiam volentem *Heſychium*: σίλλυβα, κροσσοί. οἱ δὲ τὰ ἀνθέμια, καὶ κορυκέσμια· ubi excuſi σίλλυμα. vitio crebro ut dixi, υ, ut MS. β ſcribunt, in μ corrupto. Et ſtatim ſequitur apud *Heſychium* σίλλυβον in ſua ſerie. Deſunt deinde in MS. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ &c. uſque ad κροκωτούς. ubi iterum MS. κράσπιδα &c. Quod ad vulgatos *Ararotis* verſus, de poëta iſto *Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 9. ubi & notat *Pollucem* qui in ejus verſibus pravam lectionem veræ anteponat, quum ſcribi debeat φορῶν κροκωτοὺς, non ut legat *Pollux* κροσσωτοὺς metro reclamante. cui tamen mederi conatus κροσωτοὺς ſcribit & defendit *H. Stephanus* in Theſauro ſuo ut etiam a *Sebero* noſtro obſervatum. JUNG.

Καὶ σύλλιβα] Pro σύλλιβα *Falckenburgius* habet ἴλλυβα. *Salm.* ad oram codicis ſui hæc habet: σίλλυβα *ſcribendum ex Heſychio, apud quem* σίλλυμα *ſcribitur. MSS. tamen etiam* σύλλιβα *legunt. apud Euſtathium legitur,* σισύβους θυσάνους *dici, legendum* σιλλύβους *apud Euſtathium.*

81 Καὶ αὐτοὶ δὲ &c.] Abſunt iſta uſque ad κροκωτοὺς a C. A. vid. *Caſaub.* in *Athen.* lib. III. cap. 9. KÜHN.

82 Ἀραρότος] Ἀραρότως per ω habet *Falckenburgius.*

83 Κροσωτοὺς] Ita mavult *H. Steph.* quam κροσσωτούς. SEB.

84 Κροκωτούς.] *Ariſtoph. Theſmoph.* v. 964. SEB.

85 Ὄχθαι.] Ita textus C. A. tum margo βοῦς, quod junctim ſonat ὀχθαίβους. ut habet C. V. (margo deſinit in συμβολάς,) alii ὀχθοίβους. KÜHN.

Ὄχθαι.] Pro ὄχθαι. βοῦς priorum editionum *Kühnius* emendavit una voce, ὀχθαίβους, poſita poſt τελευταῖαι diſtinctione majori, ubi & præterea voculam ὤαι excidiſſe ad codicis ſui oram conjicit. *Falckenburgius* vero aliter, qui legit: ὄχθαι. ἢ βοῦς &c. Nos interea Cl. *Kühnii* lectionem ὀχθαίβους in textu repoſuimus. Ceterum in ſequentibus *Falckenburgius* etiam vocula auctius ita legit: τὰς τῶν ἐν ταῖς χιτῶσι &c. ſervato tamen illo altero τῶν ante ῥαφῶν.

86 Βοῦς δὲ ὀν. &c.] MS. βοῦς δὲ ὀνόμαζον (debebat ὠνόμαζον) τὰς τῶν ῥαφῶν ἐν τοῖς χιτῶσιν συμβ. JUNG.

87 Τὸ δὲ τῶν μαστ. τ. γ. ζ.] De faſciis mammillaribus mulierum hinc *Magius* III. miſcell. 3. JUNG.

Τὸ δὲ τῶν μαστ. τ. γ. ζ.] Non ζῶσμα ſed διάζωμα habet *Falckenburgius.*

88 Ὠνόμαζον] Abeſt a C. A. inde: τὸ δὲ παρὰ τῇ κοιλίᾳ περίζωσμα περιζώστραν. tum margo: τὸ δὲ π. τ. αἰ. οὐ μ. γ. ἀ. κ. ἀ. ὁπότε σὺν γυναιξὶ λούοιντο ὤαν λουτρίδα. hactenus margo. eadem affert C. V. niſi quod λούοντο habet. λούοιντο legit etiam *Valeſius.* ſenſus eſt, viros cum una cum mulieribus lavarentur, ſuccinctos fuiſſe ὤᾳ λουτρίδι. KÜHN.

89 Κοιλίᾳ ζῶσμα] MS. noſter, ut *Seberi*, κοιλίᾳ περίζωμα, περιζωστραν, & ad oram περιζώστραν, quo accentu & in vulgatis ſignemus. labor fere ut & apud *Ariſtoph. Schol.* non longe a fine ad Aves id drama reſtituendum credam, ubi Θεόπομπος ἐν Παισῖν. niſi *Panas* ſcripſerit idem; ſane & alia ibidem corrupta ut *Strattidis* & *Philyllii* nomen, ſicut alibi admoneo. JUNG.

90 Τ. δ. π. &c.] MS. τ. δ. π. τ. κ. περίζωσμα περιζ. infra autem VII, 96. ζῶσμα etiam in MS. SEB.

91 Ὅπου ταῖς] *Sylb.* ὅπου σὺν ταῖς γ. vid. infra lib. X. cap. 47. princ. SEB.

Ὅπου ταῖς] Locus hic in ante editis ita legebatur: ὅπου * ταῖς γυναιξὶ λύοιντο. ſenſu plane nullo. verum e MSStis & correctione Cl. *Kühnii* textus noſter jam bene habet: ὁπότε σὺν ταῖς γυναιξὶ λούοιντο. ſuboluit hoc vitium & doctiſſimo *Cantero*, qui etiam ad Codicis ſui oram λούοιντο, pro λύοιντο adſcripſit.

92 Λύοιντο] Inepte ſcribi λύοιντο, patet etiam ex iis quæ infra X, 181. *H. Stephanus* bene conjicit hic in ſuo codice: an σὺν ταῖς γυναιξὶ λούοιντο. & ſe refert ad paginam illam infra X, 181. ſic enim MS. noſter: ὁπότε σὺν ταῖς γυν. λούοιντο ὤ. &c. Unde totum locum interpunge & reſcribe ita: καὶ ἀνδρῶν, ὁπότε σὺν ταῖς γυναιξὶ λούοιντο, ὤαν &c. nihil verius. JUNG.

93 Ἔοικε Θεόπ.] Abſunt uſque ad ἄντικρυς a C. A. ñam vocem λουτρίδα ſequuntur: τὸ δὲ νῦν καλούμενον ὑ. τ. γ. στηθόδεσμον, ἀπόδεσμον ἐκάλουν. ita & *Salm.* KÜHN.

Ἔοικε Θεόπ.] In MS. ἔοικε Θεόπ. &c. cum verbis comici deſunt, quæ cum noſtro *Salmaſio* ita lege: τὴν δὴ περιζωσάμενος ὤαν λουτρίδα καταδέσμον ἥβης περιπίτασον. Bene vero Παισὶ repoſuiſſe credo *Seberum* noſtrum, ut & infra in MS. eſt X, 181. ut & περιπίτασον. JUNG.

94 Ἐν Παισὶ] Sic & infra X, 181. tam editi quam MS. Hic prior. edit. ἐν Πᾶσι. SEB.

Ἐν Παισὶ] Edit. *Baſil.* ἐν Πᾶσι legebat, ſed mutavit illud in Παισὶ in ſuo Codice doctiſſ. *Kuhnius*; in eadem editione mox erat περιπίτασσον, quod idem rurſus Cl. Vir. in περιπίτασον correxit.

[95] περιπέτασον. ἀντικρυς δὲ τὸ νῦν καλούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν [96] στηθόδεσμον [97] εὕροις δ' ἂν ὀνομαζόμενον ἀπόδεσμον ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους, Τὴν πτέρυγα παραλύσασαν τοῦ χιτωνίου, καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τιτθίδια. [98] Φάριον δὲ, τὸν [99] ἐρεοῦν κεκρύφαλον [100] ὠνόμαζον.

67 * [1] Σύρμα δέ ἐστι τραγικὸν φόρημα [2] ἐπισυρόμενον. ἐπίῤῥημα δὲ, κωμικὸν ταινιῶδες. τὸ μὲν πλάτος κατὰ σπιθαμὴν, τὸ δὲ μῆκος κατ' [3] ὀργυϊάν. αἱ δὲ [4] Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἦσαν εὐδόκιμοι, ὡς καὶ τοῖς νικῶσιν ἀθληταῖς δίδοσθαι. [5] Τὸ μὲν γυναικεῖον ζώνιον οὕτω τε ἐκάλουν, καὶ [6] στρόφιον ὠνόμαζον, ὡς Ἀριστοφάνης, Ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν, τὰ [7] κάρυά μου ἐξέπιπτεν. ἃ δὲ ζώνια, ταῦτα καὶ στρογγύλας ὠνόμαζον.

68 * [8] ἁρμόττοι δ' ἂν ταῖς ζώναις ταύταις. οὕτω γὰρ Ὅμηρος ὠνόμασε,

bis latiſſimo. Contrarium autem, quod nunc a Mulieribus faſcia pectoralis dicitur. Nomen porro hoc, in Theſmophoriazuſis Ariſtophanis reperies. Alam tunicæ ſolventem, & faſciam, cui mammillæ inſunt. Pharium vero, vittam laneam vocaverunt. * Sed Syrma, veſtis 67 Tragica, contracta eſt. Et adverbium Comicum eſt, Redimite. latitudo quidem, veluti ſpithamæ: longitudo vero, ceu orgyæ. Penulæ vero Pellenicæ, celebres erant adeo, ut & Victoribus athletis darentur. Zonam porro muliebrem dictam & ſtrophium vocaverunt, vel cingulum: ut Ariſtophanes, Sed cingulo ſoluto, nuces mihi exciderunt. Hujuſmodi cingula vero, & *στρογγύλας* appellaverunt, * quod & his zonis con- 68 veniat. Sic enim Homerus nominavit,

95 Περιπέτασον.] Sic infra X, 181. tam editi, quam MS. Hic pr. ed. περιπέταστον. Seb.

96 Στηθόδεσμον] MS. στηθ. ἀπόδεσμον ἐκάλουν. Seb.

Στηθόδεσμον] MS. noſter, ut Seberi, στηθόδεσμον, ἀπόδεσμον ἐκάλουν. omiſſis vulgatis εὕροις &c. uſque ad φάριον. videtur vero & in vulgatis ſcribendum, στηθόδεσμον, ἀπόδεσμον, εὕροις ἂν &c. omiſſo δ'. vel στηθόδεσμον εὕροις ἀπόδεσμον ὀνομ. Quod ad vulgata *Ariſtophanis* attinet, *H. Stephanus* ita hic in ſuo codice adſcripſit: *Non reperio in Theſmoph. quæ extant. nec item locum qui initio* Βατράχων *ipſius Ariſtophan. a Schol. affertur*, *pag.* 130. *ſed nec locum quem affert Clemens in Pædag. ubi quædam* γυναικείου κόσμου *nomina enumerat.* Sed didicimus ex *Caſauboni* noſtri Animadverſionum in *Athen.* libr. I. cap. 23. *Ariſtophanem* binas fabulas *Theſmophoriazuſũn* titulo inſigniiſſe, quas diſtinxere in priores & poſteriores. Quæ itaque in prioribus, quæ extant, non inveniuntur: veriſimile in poſterioribus, quæ periere, ſcripta fuiſſe. Jung.

97 Εὕροις δ' ἂν &c.] C. A. hæc non habet uſque ad τιτθίδια. Kühn.

Εὕροις δ' ἂν &c.] Poſt ὀνομαζόμενον Cl. *Kühnius* textui noſtro addidit ἀπόδεσμον.

98 Φάριον δὲ, τὸν ἐρ. &c.] *Heſych.* φαρινὸν, ἐρεοῦν. unde *Melch. Gullandinus* in alterutro mendum ſubeſſe ſuſpicatur, ad fin. membri 5. de papyro. Seb.

Φάριον δὲ, τὸν ἐρ. &c.] MS. φάρ. δὲ, ἐρεοῦν καὶ κρύφαλον. hoc ultimum mendoſe. Et *Heſychii* locus φαρινὸν, τὸ ἐρεοῦν, fortaſſe eſt defectus, ut addatur κεκρύφαλον. Sed deſperatis medicinam facere velle, alterius artificis. Jung.

99 Ἐρεοῦν] In C. A. ſuperſcriptum ἐριοῦν. *Herodot. Euterpe* ἐν εἰρινέοισι εἵμασι. *Plato* vero ἐρέα ἐσθής. Kühn.

Ἐριοῦν] Ἐρεοῦν pro ἐριοῦν emendavit Cl. *Kühnius.*

100 Ὠνόμαζον.] Abeſt ὠνόμαζον a C. A. Kühn.

Ὠνόμαζον.] In MS. deeſt ὠνόμαζον. Poſtea MS. σύρμα δὲ τραγικὸν ἐστι φόρ. ἐ. De Syrmate hinc obiter meminit *Jac. Nicolaus* II. Epiphil. 10. Jung.

1 Σύρμα] Margo C. A. uſque ad ἐπίκρανον ἔχων Segm. 70. Kühn.

2 Ἐπισυρόμενον. ἐπ.] Ita potius interpunge: ἐπισυρόμενον· ἐπίῤῥημα δὲ, κωμικὸν, ταινιῶδες, τὸ μὲν &c. Jung.

3 Ὀργυϊάν.] C. A. ὀργυιὰν quod accedit ad Ionicum *Herodot.* ὀργυιῇσι μεμετρήκασι τὴν χώρην in *Euterpe.* Kühn.

Ὀργυϊάν.] MS. ὀργυιάν. De *Pellenicis lanis* vid. *Bayſ.* cap. 15. de re veſt. Jung.

4 Πελληνικαὶ] *Pindarus* meminit *Ode Olympica* IX. & *Nemea* X. ubi *Scholia* monent *lænas Pellenicas* fuiſſe παχέα ἱμάτια καὶ ἄγναφα *craſſa & impexa veſtimenta* ψυχρᾶν αὐρᾶν φάρμακον, ut *Pindarus* ait. Kühn.

5 Τὸ μὲν γυν.] C. A. τὸ μέντοι γ. ζώνιον καὶ στρόφιον ὠνόμαζον. τὰ δὲ ζώνια ταῦτα κ. στ. ὠ. ἁ. δ' ἂ. τ. ζ. τὸ λυσίζωνον εἰπεῖν, ὅτε ζωστὴρ καὶ ἡ ἐπιζώστρα. ἡ δὲ κάτω νάκη &c. C. V. una voce κατωνάκη, ut κατωκάρα per ὑφ' ἕν. vid. *Suid.* in κατωνάκαι. Kühn.

Τὸ μὲν γυν.] MS. τὸ μέντοι γυν. ζώνιον καὶ στρόφιον (& ad oram στρόφιον, proparoxytonws) ἐκάλουν, τὰ δὲ ζώνια ταῦτα καὶ &c. omiſſis interjectis *Ariſtophaneis.* Jung.

6 Στρόφιον] Ita & *Heſych.* στρόφιον, ἡ στρογγύλη ζώνη. *Suid.* proparoxyt. στρόφιον, τὸ στρογγύλον ζωνάριον. ſimiliterque ſupra V, 96. & infra VII, 95. Seb.

7 Κάρυά μου] Pro κάρυά μου, *Falckenburgius* καταρμου ſine accentu. male. præfero vulgatum.

8 Ἁρμόττοι δ' ἂν &c.] Uſque ad hujus Segm. n. 12. hæc ſaltem in MS. ἁρμόττοι δ' ἂν ταῖς ζώναις ἤτοι τοῖς ζωνίοις τὸ λυσίζωνον εἰπεῖν, καὶ ὁ ζωστὴρ, καὶ ἡ ἐπιζώστρα. ἡ δὲ κατωνάκη ἐξ ἐ. μ. ἦ. ἐ. &c. Bene vero illud εἰπεῖν. itaque in vulgatis omnia cohærebunt ſi ſcribas: ταύταις (οὕτω γὰρ Ὅ. ὠ. Λ. δ. π. ζ.) καὶ λυσ. εἰπεῖν. &c. Vulgatum εἰπών non congruit, ut & *Seberus* noſter vidit. De λυσιζώνῳ & *Heſychius*: Λυσίζωνος, γυνὴ ἥτις ἐνυμφεύθη, καὶ ἐπίθετον Ἀρτέμιδος. vid. & *Suidam.* Et ita *Orpheus* in hymno *Dianæ.* In *Sophoclis* verbis quidem apud *Caſaubonum* noſtrum VII. *Athen.* 4. ἔστασαν eſt; ſed videtur menda aliqua latere. ſuſpicor & ἔχοντες legendum. Sed quum hic de zona Noſter agat, lubet evagari & locum *Xenophontis* elegantem reſtituere, a nullo, quod ſciam emendatum, certe a docto interprete non intellectum recte, ſi vere emendabo. lib. I. Ἀναβασ. *Cyrus* cum ſuis copiis pervenit ad Chalum fl. in Syria: αἱ δὲ κῶμαι ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, εἰς ζωὴν δεδομέναι. Sic hodie legitur, & vertunt, *ad vitæ ſumtus adtributi.* ſed non dubito quin verum ſit, emendandum εἰς ζώνην δεδ. id eſt *in cingulum adtributi.* Notus mos præſertim Perſarum regum, quos *ſolere ajunt*, verbis *Ciceronis* ex lib. III. in Verr. ſive frumentaria hoc dicam, *plures uxores habere: his autem uxoribus civitates attribuere, hoc modo: Hæc civitas mulieri redimiculum præbeat: hæc in collum, hæc in crines.* ſic Anthillam urbem ex eo tempore quo Perſis Ægyptus ſubjecta fuit, ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετον δίδοσθαι τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος

Solvit vero zonam virgineam. ---

Unde & zonæ ſolutores dixerunt. Sed Amazonæ balteus, in Sophoclis Balteis, Cingulum quoque dicitur: dicit enim, Bene cinctæ ſtabant habentes veſtium cingula. Pellis autem inferior, ex lana veſtis erat denſa, ipſamque pellem juxta fimbriam aſſuebant, in Sicyoniis quidem, Tyrannis: Athenis vero, Piſiſtratidibus, ut per urbem ire ipſos puderet. Caſſas porro equeſtres, dixit Xenophon in Inſtitutione, quæ ve-
69 ſtes erant convolutæ. * Syri autem veſtimenti, Cratinus in Hœdis meminit,

[9] Λῦσε δὲ παρθενικὴν ζώνην ---

καὶ λυσιζώνους [10] εἰπών. ὅ, τε τῆς Ἀμαζόνος ζωστὴρ, καὶ ἡ ἐν ταῖς Σοφοκλέους Ζωστῆρσιν, ἐπιζώστρα. λέγει γοῦν, Ἔχοντας εὐζώνους ἕστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας. ἡ δὲ [11] κατωνάκη, ἐξ ἐρίου μὲν ἦν ἐσθὴς παχεῖα, [12] νάκος δ' αὐτῇ κατὰ τὴν πέζαν προσέῤῥαπτον, [13] ἔν τε Σικυωνίοις ἐπὶ τῶν Τυράννων, καὶ Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν [14] Πεισιστρατιδῶν, ὅπως αἰσχύνοιντο εἰς ἄστυ κατιέναι. [15] κάσσας δὲ ἱππικοὺς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῇ Παιδείᾳ. [16] οἱ δ' εἰσὶν ἐσθῆτες εἰλιταί. * [17] Σύ- 69
ρον δὲ ἱμάτιον Κρατῖνός [18] φησι Σεριφίοις,

Αἰγύπτου τῇ γυναικί. Narrat *Herodotus Euterpe* cap. 98 & ex eo ὁ Ἐθνικογράφος in Ἄνθυλλα. imo, ut apud noſtras zonas maneamus, ejus urbis φόρους οἱ τότε βασιλεῖς Αἰγύπτιοί τε καὶ Πέρσαι ταῖς γαμεταῖς ἐδίδοσαν εἰς ζώνας. Et ea de re hinc inde mentio apud vett. Lubet unicum adhuc addere e *Platonis Alcib.* I. ubi *Socrates* ait a quodam viro fide digno ſe audiviſſe, ὃς ἔφη παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλὴν καὶ ἀγαθὴν, ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδὸν ἣν καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην τῆς βασιλέως γυναικός. cetera quæ ipſe videris. ſic *Pariſatidi* nempe reginæ iſti vici in zonam donati erant. JUNG.

9 Λῦσε δὲ] Odyſſ. λ, 244. SEB.

10 Εἰπών.] *Interpr.* expreſſit εἶπον, nec ea vox apud *Homerum.* Extat autem in *Scholiis* ad v. 288. libro primo *Argon. Apollon.* SEB.

11 Κατω νάκη] Iterum MS. ut dixi, una voce, ut & in ora, κατωνάκη, & ſic certe reſtituendum eſt. vid. *Heſych. Suid.* & locos quos ex *Ariſtophane* notant. JUNG.

Κατω νάκη] Una voce κατωνάκη ſimiliter reliquis MSStis emendavit in Codice ſuo quoque *Falckenburgius*, & *Salmaſius*, quemadmodum & textus noſter jam habet. in quo paulo poſt etiam νάκος δ' αὐτῇ κατὰ &c. pro prior. νάκος δ' αὐτὴν κατὰ &c. e Cl. *Kuhnii* emendatione eſt.

12 Νάκος δ' αὐτὴν] C. A. αὐτῇ. inde uterque Codex προσέῤῥαπτο. *Interpr.* legit νάκος δὲ αὐτό. ſed MSti lectio præferenda. *Herod. Melpom.* τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας παραῤῥάπτεται. KÜHN.

Νάκος δ' αὐτὴν] MS. νάκος δὲ αὐτῇ κ. τ. π. προσέῤῥαπτο. & hæc germana videtur lectio. Reſtituendus & *Heſychius* cum *Sylburgio* in hac voce: κατωνάκη, ἱμάτιον ἔχον ἐκ τῶν κάτω μερῶν ῥάκος (ſcribe νάκος) προσεῤῥαμμένον. ὅ ἐστι μηλωτή. &c. de Athenienſibus, quæ & in *Polluce* noſtro vulgato legis. deſunt enim in MS. iſta: ἔν τε Σικυωνίοις &c. κατιέναι. JUNG.

13 Ἔν τε Σικυων.] Abſunt a C. A. uſque ad κατιέναι, verba ipſa male accepta ab *Interprete*, apud Sicyonios Tyrannis, Athenis vero dominantibus *Piſiſtratidis*, cum ſcilicet cives in urbem venire erubeſcerent induti veſte, cui pellis ovina erat aſſuta. hoc modo ab inſidiis civium ſuorum ſe vindicaverunt Tyranni, quivis enim liberalioris ingenii mallebat ruri deliteſcere cum hoc ſervili habitu quam in urbem ventitare ſeque aſſumento illo præbere ridiculum. KÜHN.

14 *Piſiſtratidibus*] *Piſiſtratidis.* SEB. 2.

15 Κάσσας δὲ ἱππικοὺς] Scr. κάσας. *Xenoph.* libr. VIII. fol. 214. κάσας δὲ τούσδε τοὺς ἐφιππείους τοῖς τῶν ἱππέων ἡγεμόσι δός. Ita enim emend. *Jo. Leunclavius* cujus vide in eum locum notas. SEB.

Κάσσας δὲ ἱππικοὺς] C. A. κάσσας δὲ πτικούς. (πτυκτούς.) C. V. κάσσα δὲ πτικούς. *Xenophontis* locus extat lib. VIII. de *Cyri Inſtit.* ubi hodie legitur κάλισας δὲ τούσ ἐφιππείους pro κάσας δὲ τοὺς δὲ τ. ἑ. ut margo habet. *Interpres* reddit, *tapetes.* ex *Heſych.* κάσας, ἀμφιτάπης καὶ πιλωτά. forte ab Hebræo, כסה *texit.* videtur fuiſſe tunica craſſa & ampla equitantibus uſitata & poſt uſum convoluta iterum. KÜHN.

Κάσσας δὲ ἱππικοὺς] MS. mendoſe πτικοὺς, pro ἱππικοὺς, ut & mox πιδιᾷ. quod in prioribus editionibus quoque erat corrupte παιδιᾷ, correxeratque in ſuo codice *H. Stephanus.* κάσσας alias habet MS. tam in textu, quam ad oram. JUNG.

16 Αἱ δ' εἰσὶν] MSS. οἱ δὲ εἰσιν ἐσθήματα, omiſſo εἰληταί, ita enim ſcribendum. KÜHN.

Αἱ δ' εἰσὶν] Pro αἱ &c. MS. οἱ δὲ εἰσιν ἐσθήματα. Συρίαν δὲ &c. Et οἱ δὲ non inepte ſane legamus. Et quid ſunt εἰληταί. an legendum εἰληταὶ, *convolubiles.* tales certe iſtæ. Pro vulgato vero Σύρον, omnino Συρίαν, ut MS. habet tam in textu quam in margine reponendum eſſe, vel ex ſequentibus *Cratini* verbis clare pateat. JUNG.

Αἱ δ' εἰσὶν] *Falckenburgius* hic mire habet: ὁ δ' ἐστὶν ἐνθηλυλέπα. ceterum illud οἱ pro αἱ Cl. *Kühnius* in textu e MSS. emendavit. & pro εἰλιταὶ ad Codicis ſui oram adſcripſit: *f.* εἰλικταί. *Salm.* in ſuo Codice *legendum* ait, λιταί.

17 Σύρον δὲ ἱμάτιον] MSS. Συρίαν δὲ ἱμάτιον. de qua veſte ſupra VII, 61. KÜHN.

18 Φ. Ἐριφίοις] MSS. φησὶ Σεριφίοις. de *Hœdis* nihil ſcripſit *Cratinus.* In Indice laudatur *Cratinus* ἐν Ἐριφίοις. miror non veniſſe in mentem *Interpreti* quum infra X, 156. etiam laudetur Κρατῖνος ἐν τοῖς Σεριφίοις. C. V. legit quidem Σεριφίοις, at C. A. melius Σεριφίοις. KÜHN.

Φ. Ἐριφίοις] MS. Σεριφίοις, non ut vulgo Ἐριφίοις. optime. citatur illud drama & infra X, 156. Et apud *Scholiaſtem Ariſtophan.* in Σφηξὶ, ubi de *Androcle*: Κρατῖνος Σειρίφοις, ubi quoque Σεριφίοις legendum puto. Et neſcio an non in ea fabula apud eum *Scholiaſtem*, alibi non abſimili nomine Comicus locum male invaſerit. nempe in *Scholiis* ad Νεφέλας ubi de Amynia Κράτης δὲ ἐν διῤῥίφοις etiam pejus legitur: quum forte potius ſcribamus Κρατῖνος δ' ἐν Σεριφίοις. Et in Σφηξὶ iterum non longe ab initio eadem de Amynia ait, ἐν δὲ Σερίφοις &c. non addito nomine Comici. quo loco pariter Σεριφίοις ſcribendum puto, & *Cratini*, non *Cratetis*, ut ibi vir doctiſſimus autumat, fabulam intelligendum. Judicent tamen doctiores. JUNG.

Φ. Ἐριφίοις] Φησὶ Σεριφίοις repoſui pro prior. edit. φησὶν Ἐριφίοις, ſuadentibus id MSStis & loco qui infra eſt apud Noſtrum X, 156. teſtimonium dein ipſum e *Kühnii* quoque Codice ita emendavimus: Ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικν. &c. priores enim editiones legebant, ἐς Συρίαν δὲ ἀφικν. quæ præterea habebant in ſequentibus ὅταν βορᾶς, pro quibus rurſum e Clariſſ. *Kühnii* emendatione habes in textu: ὅταν ὁ βοῤῥᾶς.

[19] Ἐς συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖτο μετέωρος ὑπ' αὔρας, ἱμάτιον [20] μοχθηρὸν, ὅταν ὁ βορρᾶς καταπνεύσῃ. [21] ὀρθάπτου δὲ μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ τῆς ἱερᾶς δοκιμασίᾳ. [22] ἔστι δ' [23] ἐξ ἐρίων πίλημα φοινικοῦν, ᾧ φαιδρύνουσι τὰ ἕδη τῶν θεῶν. τὰ δὲ μέλανα ἱμάτια, [24] ὀρφνινὰ ἐκάλουν. [25] τὸ δὲ ἄκναπτον ἱμάτιον, [26] ὀρεινὸν ἱμάτιον οἱ μέσοι κωμικοὶ, [27] ὥσπερ ἐν ὄρει εἰργασμένον, ἤτοι ἐγναμμένον.

In Syriam autem ſub aura venit ſublimis, veſtem odioſam cum ſpirat Boreas. Sed Orthapi mentionem facit Dinarchus in Sacrorum cenſura. Eſt autem e lanis contextus pileus Phœniceus, quo Deorum ſtatuas exornant. Veſtes vero nigras, orphinas nominaverunt. Veſtem autem rudem. Veſtimentum montanum vocarunt Medii Comici, veluti in monte confectum aut expolitum.

70 ## * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΕ.

[28] Περὶ σκυτίνων ἐσθήτων.

[29] ΚΑὶ σκύτινοι δὲ ἦσαν ἐσθῆτες, [30] καὶ χιτὼν ἐκ δέρματος. [31] διφθέρα δὲ, στεγανὸς χι-

* CAPUT XV. 70

De coriaceis veſtibus.

ERant & veſtes coriaceæ, & tunica ex pelle. Et diphthera, tunica ſtri-

19 Ἐς Συρίαν &c.] MSS. ἐς Συρίαν δ' ἔνθεν δ' ἀφικνεῖ μετέωρος &c. KÜHN.

Ἐς Συρίαν &c.] Verba *Cratini* ita MS. ἐς Συρίαν δ' ἔνθεν δ' ἀφικνεῖ μετ. & paulo poſt: ὅτ' ἂν βορρᾶς κ. Viri docti nobis omnia facile reconcinnent. JUNG.

20 Μοχθηρὸν] Id eſt φαῦλον vile veſtimentum. inde C. A. ὅταν ὁ βορρᾶς κ. pellis ſcilicet erat contra hybernum frigus ſumpta. ne Syriam regionem quis intelligat, additur a *Cratino* ἱμάτιον &c. KÜHN.

21 Ὀρθάπου] MSS. ὀρθάπτου. poſtea legerem, ἐν τῇ τῆς ἱερείας δοκιμασίᾳ id eſt in *oratione de examine ſacerdotis. Lycurgi* orationem περὶ ἱερείας laudat *Harpocration* in τραπεζοφόρος. Virgines enim ſacerdotium *Minervæ* obituræ Athenis accuratum ante ſubibant examen generis & vitæ. KÜHN.

Ὀρθάπου] MS. ὀρθάπτου. & itidem in margine. quod videtur mihi quidem ſanius quam ὀρθάπου vulgatum: quamvis nullum alium βιβλιοθήκῃ in promptu habeam. certe illud πτ tam tenuiter in MS. ſolet pingi, ſaltem tenui apice ab illo π prominulo, ut qui non curioſe inſpiciat, eum facile fugiat. *Dinarchi* orationis vero ἐν τῇ τῆς ἱερᾶς δοκιμασίᾳ idem titulus in MS. Apud *Harpocrationem* quæ in δυσμύλην legitur ejuſdem oratoris περὶ τῆς ἱερείας διαδικασία credo alia eſt, quæ a *Dionyſio Halicarnaſſeo* inter ψευδεπιγράφους refertur. Nec invenio apud *Dionyſium* titulum, quem hic legimus, adeo ut de mendo ſuſpicari fere incipiam. JUNG.

Ὀρθάπου] Pro ὀρθάπου *Falckenburgius* habet ὀθρή που, verum ex emendatione *Kühnii* habet jam textus: ὀρθάπτου.

22 Ἔστι δ'] MS. ἔστι δέ. JUNG.

23 Ἐξ ἐρίων πίλημα] MSS. ἐξ ἐρίου εἴλημα quod in *Gloſſ.* eſt, *volumen, volucrum*, quo ſcilicet ſimulachra Deorum repurgabant ab adhærente pulvere, maculis & ſordibus. vid. ſupra VII, 37. KÜHN.

Ἐξ ἐρίων πίλημα] MS. ἐξ ἐρίου εἴλημα φ. ad oram tamen πίλημα. JUNG.

24 Ὀρφινά] MSS. ὀρφνινὰ *veſtes ſubfuſcæ, quæ tendunt ad nigredinem.* Auctor de Coloribus, quem *Simon Portius* edidit *Florentiæ*, ζοφερὸν (χρῶμα) ὃ καλοῦσι ὄρφνιον. KÜHN.

Ὀρφινά] Pro ὀρφινὰ, MS. rectius ὀρφνινὰ habet. quod vidit & Avus meus Comm. c. 211. & *Junius* Nomenclatore, in veſtis *pullæ*. & infra X, 42. quamvis accentu variante ὀρφνίνη & στρωμνή. *Plato Timæo:* ὄρφνινον δὲ, ὅταν τούτοις (ἐρυθρῷ, μέλανι καὶ λευκῷ) μεμιγμένοις καυθεῖσί τι, μᾶλλον συγκραθῇ μέλαν. Et ὀρφνίνων ἱματίων, diſerte mentio apud *Xenoph.* libr. VIII. Παιδείας. quem locum Noller forte in mente habuit. JUNG.

Ὀρφινά] Ὀρφνινὰ habet *Falckenburgius*, & ſic quoque e Cl. *Kühnii* Codice in textu repoſui.

25 Τὸ δὲ ἄκν. &c.] MS. τ. δ. ἄκναπτον, ὀρεινὸν ἱμάτ. primo ἱμάτιον omiſſo. ἄκναπτον in ſuo codice emendaverat & *H. Steph.* quum antea male eſſet ἄκνεμπτον. JUNG.

26 Ὀρεινὸν ἱμ.] Ὄρειον, ἱμάτιον ἄγναφον. *Suidas* ex *Epigrammate* quodam laudat ὄρεια ἐνδυτὰ, *indumenta montana*, id eſt horrida & agreſtia. ἤτοι ἐγναμμένον non eſt in C. A. nec videtur convenire cum mente ipſius Auctoris. vel ἐγναμμένον ἐν ὄρει ſignificat *male pexum* & rudi minerva. KÜHN.

27 Ὥσπερ ἐν ὄρει &c.] MS. ὥσπερ εἰργ. ἐν ὄρει. omiſſis ἤτοι ἐγν. Sequens caput in MS. adjungitur, abſque titulo. JUNG.

28 Περὶ σκυτίνων ἐσθήτ.] Titulus abeſt a C. A. KÜHN.

29 Καὶ σκύτιαι] Σκύτιναι ἐσθ. χιτὼν ἐκ δέρματος. Pellicearum veſtium quis uſus, & quo tempore fuerit apud antiquos, docet *Hier. Mag.* miſcell. III, 7. SEB.

Καὶ σκύτιαι] Σκύτινοι C. A. at C. V. σκοτινοί. melior illa C. A. lectio. vel σκύτιναι. KÜHN.

Καὶ σκύτιαι] Pro σκύτιαι, ſtatim putavi σκύτιναι legendum ante, quam MS. nanciſcerer. Sed ille habet σκύτινοι. *Herodotus Clione* cap. 71. ὦ βασιλεῦ, ait ad *Crœſum* Sandanis Lydus, ἐπ' ἄνδρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρασκευάζεαι, οἳ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι. Sed mirum vocabulum MS. inſerit, quod ob raritatem facile potuit excidere. ſic enim hic *Pollux* MS. habet: καὶ σκύτινοι δὲ ἦσαν ἐσθῆτες. εἴττυβα μὲν χιτὼν ἐκ δέρμ. quod idem εἴττυβα & ad oram habet. de quo ego malim quid audire abs te. JUNG.

Καὶ σκύτιαι] Σκύτιναι legit *Falckenburgius* non male pro σκύτιαι, σκύτινοι vero Cl. *Kühnius* e MSStis in textu repoſuit.

30 Καὶ χιτὼν] MSS. εἴττυβα μὲν χιτών. aſcriptum C. V. legendum eſſe, σίττυβα, *Heſych.* σιττύβαι, δερμάτιναι στολαὶ, τὰ μικρὰ ἱμαντάρια. *Gl. ſcortea*, δερματοχιτών. KÜHN.

31 Διφθέρα δὲ] C. A. διφθέρας δὲ στεγαστρὶς χιτὼν ἔχων. hic deſinit margo C. A. qui inceperat ſupra Segm. 67. in σέρμα. C. V. etiam στεγαστρὶς legit. *Gloſſæ Philoxeni* στέγαστρον, *ſegeſtrum. Lucillius*, *ſegeſtre*, *Suetonius*, *ſegeſtrium.* Ex hoc loco obiter apparet vocabulum ſegeſtre a Græco forte profluxiſſe, non vero, ut volunt grammatici, a ſegete. στεγαστρίδας διφθέρας etiam *Herodotus* habet in *Clio.* KÜHN.

Διφθέρα δὲ] MS. διφθέρας δὲ στεγαστρὶς χιτὼν &c. an itaque διφθέρα δὲ στεγαστρὶς, χιτὼν ἐκ. δ. ſcriben-

ēta, habens cervical. Bæta, tunica prælonga eſt. ſic vero Sophocles, ſcenas Barbarorum vocat. Syſira autem, tunica coriacea, piloſa, manicata, & habitus Scythicus. Sed ſiſyra, amiculum diphtheræ forſitan fuerit. Quinque involutus ſiſyris, dicit Ariſtophanes. Spolas vero, thorax e pelle confecta, circa humeros conſtricta: ut dicit Xenophon, Et Spolas loco thoracis. hanc autem, Sophocles Libyſſam eſſe putat: Spolas Libyſſas, pardaleam pellem.

τῶν, ἐπίκρανον ἔχων. ἡ δὲ [32] βαίτη, ἔστι μὲν προμήκης χιτών. [33] οὕτω δὲ Σοφοκλῆς καὶ τὰς σκηνὰς τὰς Βαρβαρικὰς καλεῖ. * [34] συσείρα δὲ, χιτὼν σκύτινος, ἔντριχος, [35] χειριδωτός. Σκυθικὸν τὸ χρῆμα. ἡ δὲ σισύρα, περίβλημα ἂν εἴη [36] ἐκ διφθέρας. [37] Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος, [38] Ἀριστοφάνης λέγει. [39] σπολὰς δὲ, θώραξ ἐκ δέρματος, κατὰ τοὺς ὤμους [40] ἐφαπτόμενος, ὡς Ξενοφῶν ἔφη, Καὶ σπολὰς ἀντὶ θώρακος. [41] Σοφοκλῆς δ' αὐτὴν Λίβυσσαν νομίζει, [42] * Σπολὰς [43] Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος.

dum? ut infra X, 180. habes. Hanc videtur *Heſiodus* depingere Ἐργ. β. iſtis verſibus:

Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ,
Ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην. ---

Habes illud vocabulum alias in alium uſum etiam apud *Herodotum* noſtrum Muſa prima, cap. 194. de σκυτίνοις navigiis Babyloniorum, & eorum ſtructura: ait, quod ubi in Armenia νομέας ἰτέης ταμόμενοι ποιήσωνται, περιτείνουσι τούτοισι διφθέρας στεγαστρίδας ἔξωθεν, ἐδάφεος τρόπον. ubi tantum ſunt pelles ad navigia tegenda. quas inferius ſaltem διφθέρας vocat, ut ipſe videre potes, ſi lubet. De iiſdem & *Xenoph.* lib. I. Ἀναβάσ. διφθέρας, ἃς εἶχον στεγάσματα, nempe *Cyri* milites. JUNG.

32 Βαίτη] *Eraſm.* prov. *Bata tum hieme, tum æſtate bona eſt.* SEB.

Βαίτη] In *Gloſſis* redditur, *pellis lanata*, *pellicium* βαίτα, *pellicea*. οὕτω δὲ Σ. &c. marginis ſunt in C. A. uſque ad καλεῖ. quando *Sophocles* tugurium Barbarorum βαίτας vocat, videtur exprimere Hebræorum ביתה *domum verſus*. *Herod. Melpom.* συῤῥάπτοντες κατιάσιν βαίτας. *Salm.* ἡ δὲ βιβάνη ἐστὶ μὲν προμ. χ. KÜHN.

Βαίτη] Βαίτη etiam MS. tam in contextu quam in ora. priores editiones βαιτὴ habebant. JUNG.

33 Οὕτω] MS. οὕτως. Nec *Heſychius* hujus ſignificationis oblitus fuit: ἔνιοι δὲ σκηνὴν δερματίνην dicens quod exponant. JUNG.

34 Συσείρα] MS. σισύρνα. niſi malis σισύρα quod mox recurrit. vid. ſupra VII. 57. SEB.

Συσείρα] C. A. σισύρα. C. V. σίσυρνα quod malim, diſtinguunt enim Grammatici inter σίσυρνα & σισύρας, ut videre eſt apud *Heſych.* in σισυρνώδης στολή, & id ſatis apparet vel ex hoc ipſo loco. *Salm.* σίσυρνα *lego ex MS. MSS. Pythæi habent* σισύρναι. KÜHN.

Συσείρα] Pro συσείρα, MS. σίσυρνα tam in textu quam ad oram. Potius tamen σισύρνα, ut apud *Heſych.* & Noſtrum infra X, 186. in MS. Sed iſta varie confuderunt & diſtinxerunt Grammatici, *ſiſyn*, inquam, *ſiſyrnam*, *ſiſyrnen*, *ſiſyram*. σισύρνας, χιτῶνος εἶδος eſſe dicit etiam *Heſych.* in σισυρνώδης, ubi a σισύρᾳ diſtinguit. hic vero non moror. JUNG.

Συσείρα] Συσύρα *Falckenburgius* habet pro συσείρα.

35 Χειριδωτός.] MS. χειρόδετος. JUNG.

36 Ἐκ διφθέρας.] *Heſych.* ἀπὸ αἰγείων δερμάτων. hic C. A. habet λείπει, abſunt enim reliqua hujus capitis, quæ tamen C. V. habet. KÜHN.

37 Ἐν πέντε] In MS. deſunt ἐν π. σ. ἐ. Ἀρ. λέγει. *Ariſtophanis* illi verſus in hanc rem aliquoties allati inveniuntur a *Scholiaſtis*. ut in *Theocriteis Scholiis* ad Idyll. V, v. 15. τὰν βαίταν ἀπέδυσ'. dicitur hanc Atticos σισύραν dicere, adferturque hic *Ariſtophanis* verſus. cui ſubjiciunt: ἡμεῖς δ' αὐτὰ σισύρνια φαμέν. vel potius, ut ego legere malim, σισύρνια. vide & de ſiſyra & ſiſyrna *Meurſium* Comm. in *Lycophr.* ad v. 634. σισυρνοδῦται. --- JUNG.

38 Ἀριστοφ.] Nub. v. 10. SEB.

39 Σπολὰς] MS. σπόλας, ut & in margine. ſed mox tamen bis oxytonως, ut vulgati, ut & infra, qui hic in prioribus editionibus etiam σπόλας habebant, quod correxerat ibi & *H. Stephanus* in ſuo codice. JUNG.

40 Ἐφαπτόμενος] MS. ἐφαπτόμενος. Ξενοφῶν ἔφη. καὶ σπ. ἀ. θ. De *Xenophontis* loco, neſcio quid dicam, apud quem bis invenio per στ, non per σπ. Et an iſte locus forte lib. IV. Ἀναβ. ubi pro thorace poſuerit, non longe ab initio: καὶ ἐνταῦθα ἀποθνήσκει ἀνὴρ ἀγαθὸς Λακωνικὸς Κλεώνυμος, τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς. nempe a Carduchis, quorum jaculandi vim deinceps exponit, ait τοξεύματα penetraſſe eorum διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν θωράκων. Alias & libr. III. Ἀναβ. eſt, καὶ στολάδας καὶ θώρακας. Sed priorem locum reſpexiſſe Noſtrum verius eſt, & ibidem forte σπολάδος ſcribendum. Sed hæc doctiores velim conſtituere. JUNG.

41 Σοφοκλ. δ' αὐτ.] MS. Σοφ. δὲ αὐτὴν Λίβ. ὀνομάζει, σπολὰς Λίβυσσα παρδαλιφόρον δέρος. Et certe Λίβυσσα vera lectio eſt. *H. Stephanus* adſcripſit ad vulgatum Σπολὰς Λιβύσσας ſuo codici: ἴσως ἁ σπολὴ, pro στολή. *vide Theſ.* Verſus *Sophoclis* plenior eſt apud *Scholiaſtem Ariſtophanis* ad Aves, ſed quoque in Libyſſæ vocabulo corruptus. Inde tamen diſcimus hæc ex *Ajace* tragici, non qui hodieque extat, ſed Locrenſi eſſe. Adſcribo verba *Scholiorum* ad iſta *Ariſtophan.*

--- σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις.

ut emendes: πρὸς τὴν σπολάδα ὅτι διφθέραν ἐπενδύουσι. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ. καταστίκτου κυνὸς σπολὰς καὶ βύσσα. παρδαληφόρον δέρος. Καλλίστρατος δὲ, οἷον ἔφαπτον δερμάτινον· Εὐφρόνιος δὲ χιτῶνα δερμάτινον. Tu ita ſcribe *Sophoclea*:

--- καταστίκτου κυνὸς
Σπολὰς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος.

Addit vero *Schol.* ibi: τὸ δὲ Σοφόκλειον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ. Sequens caput ex priori parte in MS. adtexitur ſine titulo. JUNG.

42 * Σπολὰς] Fortaſſis ex σπολὴ ſtola; niſi Λιβύσσα pro Λιβύσσας legamus. *Henr. Stephanus.* mox *Sylb.* ann. παρδαληφ. quomodo apud *Suidam*. SEB.

* Σπολὰς] Teſtimonium *Sophoclis* prout jam textus noſter habet, ita emendavimus e Codice noſtri *Kühnii*, priores enim editiones ita corrupte legebant: * Σπολὰς Λιβύσσας, παρδαλιφόρον δέρος.

43 Λιβύσσας] C. V. Λίβυσσα recte. inde legerem, παρδαληφόρον δέρος. *Salm.* etiam Λίβυσσα & παρδαληφόρον. ita eſſet ſenarius hoc ſenſu: *ſpolas Libyca, pardali de vellere.* KÜHN.

71 * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙϚ΄.

[44] Περὶ λινῶν ἐσθήτων, καὶ ἀμοργίνων.

[45] ἘΚ δὲ λίνου, λινοῦς χιτὼν, ἐν Ἀθηναῖοι ἐφόρουν ποδήρη, καὶ αὖθις Ἴωνες. [46] καλάσιρις, χιτὼν [47] θυσσανωτὸς Αἰγύπτιος. ἔστι δὲ καὶ ὁ [48] Φώσων Αἰγύπτιος, ἐκ παχέος λίνου. ἧπου δὲ καὶ [49] ἡμιφωσώνιον. τὸ δὲ [50] ἡμιτύβιον, ἔστι μὲν καὶ [51] τοῦτο Αἰγύπτιον, εἴη δ' ἂν κατὰ τὸ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ, [52] καψιδρώτιον καλούμενον, ὃ νῦν σουδάριον ὀνομάζεται. [53] Ἀριστοφάνει γὰρ ἐν Πλούτῳ τοιαύτη τις ἡ δόξα,

Ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
Τὰ βλέφαρα περιέψησε. —

72 * [54] Σινδὼν, ἔστιν Αἰγυπτία μὲν, περιβόλαιον δ' ἂν εἴη, τὸ νῦν δίκροσσον καλούμενον. εἴρηται δέ

* CAPUT XVI. 71

De lineis veſtibus, & amorginis.

EX lino, linea tunica eſt: qua Talari utebantur Athenienſes, * & Iones. Calaſſaris, tunica fimbriata, Ægyptiaca. Eſt & Phoſon, Ægyptiaca, e lino denſo. & fortaſſis Semiphaſonium quoque. Sed & Semitymbium, Ægyptiacum: fueritque nimirum, quod in Media Comœdia Capſidrotium vocatum, nunc ſudarium dicitur. Talis enim ſententia Ariſtophani in Pluto eſſe videtur,

Deinde mundum prehendens ſemitymbium,
Palpebras deterſit. —

* Sindon quidem, eſt Ægyptiaca. Amiculum vero eſt, quod nunc utrinque fimbriatum vocant. Nonnunquam & 72

44 Περὶ λινῶν ἐσθ. &c.] C. A. περὶ λινων, cæteris omiſſis, a voce ἐσθήτων uſque ad σινδονίτης Segm. ſeq. incipit igitur hoc caput ita: τὴν δὲ ἐργαζομένην &c. KÜHN.

45 Ἐκ δὲ λίνου &c.] C. V. ἐκ λίνου λοτίου χιτὼν ὃν Ἀθηναῖοι πρότερον ἐφόρουν &c. in *Thucyd.* libr. I. legimus λινοῦς, *ex lino, linea tunica talaris quam ante Athenienſes & poſtea Iones geſtabant*, coloni ſcilicet Athenienſium, ut ipſi putabant. KÜHN.

Ἐκ δὲ λίνου &c.] MS. ἐκ λίνου λοτίου χιτὼν, ὃν Ἀθ. πρότερον ἐφ. Et quid eſt illud λοτίου; alias de lineis hinc meminit *Bayſ.* cap. 4. de re veſt. JUNG.

46 Καλάσσιρις] Καλάσιρις. ut apud *Heſych.* & alibi. infra VII, *96.* τρυφοκαλάσσιρις, pro quo apud *Clem. Alexandrin.* ut ibid. videbis eſt τρυφοκαλάσισις. Sed *Sylburg.* in Ind. rectius inquit τρυφοκαλάσιρις. SEB.

Καλάσσιρις] C. V. καλάσιρις χιτὼν θυσανωτος. KÜHN.

Καλάσσιρις] MS. καλάσιρις (etiam ad oram) χιτ. θυσανωτος Αἰγ. Locus *Herodoti* eſt in *Euterpe* cap. 81. attulitque *Seberus* noſter. Fuerunt vero & Perſicæ calaſires, eæque pulcherrimæ omnium, ut videre potes apud *Briſſonium* libr. II. de reg. Perſ. p. 250. JUNG.

Καλάσσιρις] Καλάσιρις cum unico σ emendavit in textu Cl. *Kühnius*.

47 Θυσσανωτὸς] Pr. edit. θισσαν. vid. ſupra VII, 64. apud *Herod.* autem ita legitur lib. II. fol. 81. ἐνδεδύκασι δὲ κιθῶνας λινέους, περὶ τὰ σκέλεα θυσσανωτούς, οὓς καλέουσι καλασίρις. SEB.

48 Φώσων Αἰγ.] C. V. φώσων χιτὼν Αἰγύπτιος. *Heſych.* φώσσων, τὸ λινοῦν ἄρμενον. leg. mox ἡμιφωσώνιον & ita *Salmaſ.* vid. *Etymologicum* in φώσσων & φωσσώνιον. KÜHN.

Φώσσων Αἰγ.] MS. φώσ. χιτὼν Αἰγ. ἐ. παχέος λίνου· ἧπου καὶ τὸν ἡμιφωσώνιον omiſſo δέ. Vera vero lectio ἡμιφωσώνιον. non quæ vulgo tertia ſyllaba α habet. Apud *Heſychium* eſt, ἡμιφώσιον, σινδόνων ῥάκος. JUNG.

49 Ἡμιφασώνιον.] Ἡμιφωσώνιον pro ἡμιφασώνιον emendavit in textu *Kühnius*, nec aliter habet Codex *Falckenburgii*. Non igitur immerito ſuſpecta fuit vulgata *Pollucis* ἡμιφασωνίου ſcriptura doctiſſimo *H. Stephano* in Theſ.

50 Ἡμιτύβιον] Vid. *Ariſtoph.* cum *Schol.* fol. 38. quid ἡμιτύμβιον quod prior. edit. vid. apud *Suidam.* Lege tamen & *Jac. Nicol. Loenſ.* Epiphill. IX, 11. SEB.

51 Τοῦτο] Pro τοῦτο, MS. αὐτό. ἡμιτύβιον vero & MS. priores editiones habebant ἡμιτύμβιον, quod mendum in *Pollucis* exemplaribus eſſe & olim *Rhodigino* viſum V. antiq. 2. quum eo vocabulo Græcis *parvum ſepulchrum* dicatur. quod ex *Suida* hauſit μικρὸν τάφον exponenti τὸ ἡμιτύμβιον. Pro ſudariolo tamen id vocabuli cum μ etiam ex *Aretæo* bis obſervat *Foeſius* Oecon. *Hippocr.* ubi in ἡμιτύβιον plura videas licet. Ex eodem *Aretæo* etiam *Jac. Nicolaus* IX. Epiphill. 12. adfert, & contra, quam alii, ἡμιτύμβιον veram lectionem putat: perperamque legi apud *Ariſtophanem* & *Suidam* ἡμιτύβιον. Ego quod noſter MS. tam ad oram quam in textu habet, non mutem tam facile tamen. eſtque id ſecundum litterariam ſeriem apud *Heſychium* quoque clare: ἡμιτύβιον, λινοῦν ἔνδυμα, ἢ σινδόνιον δίκροσσον. JUNG.

52 Καψιδρώτιον] C. V. ἀφιδρώτιον. *Heſych.* καψηδρόκιον. male, *orarium* & φακιόλιον, a *faſciola* vocant. KÜHN.

Καψιδρώτιον] MS. pro καψιδρ. habet ἀφιδρώτιον. & mox deeſt ὅ. vulgatum καψιδρώτιον adfert & *H. Stephanus* adpend. de dial. Attic. cap. XVI. tm. 3. *ſi*, addit, *mendo caret vocabulum hoc.* In Theſauro tamen & apud *Heſychium*, ubi eſt καψιδρόκιον, εἶδος χιτωνίσκου, reponit καψιδρώτιον hoc, etymonque reddit παρὰ τὸ κάψαι τὸν ἱδρῶτα. De *Sudarii* voce vide *Fr. Nanſii* notas ad caput I. *Nonni* paraphra S. ad v. 181. iſtud vero ἀφιδρώτιον, & in ora habet MS. JUNG.

Καψιδρώτιον] Ἀφιδρώτιον *Falkenburgius* habet, non καψιδρώτιον.

53 Ἀριστοφάνει] Ἀριστοφάνει &c. cum verbis Poëtæ deſunt in MS. JUNG.

Ἀριστοφάνει] *Falckenburgius* Ἀριστοφάνη.

54 Σινδὼν] A *Sidone* urbe, cui vicina *Tyrus*, unde *Tyria ſindone Mart.* IV, 19. *Laz. Bayſ.* pag. 219. ubi & obſervat ὀθόνια vocari a *Johanne* (in Hiſt. de ſepultura *Chriſti*) quæ cæteris Euangeliſtis σινδών. licet, ſi *Polluci* credatur, ὀθόνη apud *Homerum* magis ἐξ ἐρίου, e lana, quam ἐκ λίνου, e lino fuerit: *Sindon* vero inter linea veſtimenta ab eodem aſcribatur. SEB.

Σινδὼν] Tunica lintea Peluſiaca cirris dependentibus. *Gloſſ. Philoxeni*, δίκροσσοι, *bicerres* utrinque fimbriatæ. KÜHN.

Σινδὼν] MS. σινδὼν δέ ἐστιν μὲν Αἰγύπτια. περιβ. De *Sindone* vide *Bayſ.* de re veſt. cap. 13. quæ & noſter amicus inde adnotavit. JUNG.

Sindonites, balteus dicitur. Porro linum operantem, Linariam vocabis, juxta Alexidem dicentem in Ara: Mulier linaria circa muros abſtulit. Et lini opificium. Tum & canabus, lino ſimilis eſt. hujus autem Herodotus meminit dicens, Lini canabei. Hinc vero & ſtuppæ ſunt. Et ipſe Artifex, ſtupparum venditor, & ſtupparius.
73 * Cæterum inſtrumentum, cui ſtuppas circumvolvunt ſuſpendentes, vocatur ſeniculus. Eratque lignea columella, manus Mercurii Tetragoni habens, cui Senis facies inerat, unde & nomen ſumpſit. Sed Pherecrates in Myrmicanthropis inquit,

Sed quam primum ſeniculum malum facit,
A quo linum ſuſpendebat. ---

In quinto autem Sapphonis Carmine inveni-

που καὶ [55] τελαμὼν σινδονίτης. [56] Τὴν δὲ ἐργαζομένην [57] τὸ λίνον, λινουργὸν ἂν εἴποις, Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Βωμῷ, Γυνὴ λινουργὸς [58] περὶ τοίχους ἀφείλετο. καὶ λινουργίαν. καὶ ἡ [59] κάνναβις δὲ, ὅμοιόν ἐστι λίνῳ. [60] μέμνηται δ' αὐτῆς Ἡρόδοτος, εἰπὼν, [61] λίνου ἢ καννάβεως. ἐκ ταύτης δὲ, καὶ τὰ [62] στυππεῖα. καὶ ὁ τεχνίτης, [63] στυππειοπώλης, καὶ στύππαξ. * τὸ δὲ ἐργαλεῖον, 73
καθ' οὗ [64] ἔκλωθον ἐξαρτῶντες τὰ [65] στυππεῖα, [66] γέρων ἐκαλεῖτο. ἦν δὲ [67] ἐκ ξύλου πεποιημένον κιόνιον, χεῖρας Ἑρμοῦ τετραγώνου ἔχον, ὦ γέροντος [68] ἐπῆν πρόσωπον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα. [69] Φερεκράτης δέ φησιν ἐν Μυρμηκανθρώποις,

Ἀλλ' ὡς τάχιστα τὸν γέρονθ' ἱστὸν ποιεῖ,
Ἀφ' οὗ τὸ λίνον ἦν. ---

ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τῶν Σαπφοῦς μελῶν ἐστιν

55 Τελαμὼν σινδονίτης.] Vid. ſupra IV, 181. KÜHN.

Τελαμὼν σινδονίτης.] Hujus loci hinc meminit *Rhodig.* X. ant. lect. 4. *H. Junius Faſciam* interpretatur in Nomencl. Non inepte ego adnotem ex *Herodoto* noſtro *Euterpe* cap. 86. ubi de Ægyptiorum mortuorum conditutis: κατειλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατατετμημένοισι. Et ille alter ejuſdem Polymnia cap. 181. ubi fortiſſimum illum *Pytheam* fere ab hoſtibus conciſum quaſi in laniena, admiratione virtutis hoſtes ipſi ſervare conantur, σμύρνῃσί τε ἰώμενοι τὰ ἕλκεα, καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες. Et *Pollux* etiam ſupra in medicis meminit hujus τελαμῶνος IV, 181. JUNG.

56 Τὴν δὲ ἐργ.] Cum τὴν δὲ ἐργ. in MS. novum caput, præpoſito titulo hoc: περὶ λίνου καὶ καννάβεως καὶ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐργαλείων καὶ τῶν ὑφασμάτων. JUNG.

57 Τὸ λίνον] *Salmaſ.* leg. in MSS. τὸν λίνον. Mox *Salm.* MSS. ita: καὶ κάνναβος ὅμ. ἐστὶ λίνου. ἐκ ταύτης δὲ καὶ τὰ στυππεῖα. KÜHN.

Τὸ λίνον] MS. λίνον. & deeſt Ἀλέξιδος εἰπ. &c. cum Poëtæ verbis. JUNG.

58 Περὶ τοίχους] C. A. non habet dictum *Alexidis* uſque ad λινουργίαν. Cæterum per τοίχους intellexerim texturæ jam conſummatæ latera, quæ jam detexta tollit *linaria*, & pro περὶ leg. πέρι, *undiquaque* vel, per tmeſin, περιτ. ἀφείλετο dividuntur. pro περιαφείλετο τοίχους. KÜHN.

59 Κάναβις] Ita VII, 94. κανάβινα, & VII, 164. κάναβος. MS. hic κάνναβις. ut infra X, 176. ed. quoque καννάβινον & X, 189. κάνναβος. SEB.

Κάναβις] MS. noſter etiam duplici νν, κάνναβις. ut & apud *Herodotum* eſt & deinde λίνου, pro λίνῳ. JUNG.

Κάναβις] Κάνναβις ſeu duplici νν repoſuit Clariſſ. *Kühnius* in textu pro κάναβις prior. editionum.

60 Μέμνηται &c.] Κανάβεως cum mediis a C. A. plane abſunt. de cannabi vid. *Herod.* in *Melpom.* ubi dicit quod nemo, niſi valde peritus, poſſit diſtinguere veſtem cannabinam a linea, διαγνοίη λίνου ἢ καννάβιός ἐστι, & ita hic legendum. KÜHN.

Μέμνηται &c.] Μέμνηται &c. κανάβεως cum mediis in MS. deſunt. Lubet adſcribere totum *Herodoti* locum e *Melpomene*, cap. 74. quoniam inde *Pollux* ſua hauſit, & emendandus eſt: ἔστι δέ σφι κάνναβις φυομένη ἐν τῇ χώρῃ πλὴν παχύτητος καὶ μεγάθεος, τῷ λίνῳ ἐμφερεστάτη. ταύτῃ δὲ πολλῷ ὑπερφέρει ἡ κάνναβις αὕτη· καὶ αὐτομάτη καὶ σπειρομένη φύεται· καὶ ἐξ αὐτῆς Θρήικες μὲν καὶ εἵματα ποιεῦνται τοῖσι λινέοισι ὁμοιότατα· οὐδ' ἂν, ὅστις μὴ κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, διαγνοίη λίνου ἢ καννάβιός ἐστι· ὃς δὲ μὴ εἶδέ κω τὴν καννάβιδα, λίνεον δοκήσει εἶναι τὸ εἷμα. Inde itaque in *Polluce* noſtro ſcribendum, λίνου ἢ καννάβιος. κάνναβις duplici νν videtur etiam, ſerie literarum ſuadente, agnoviſſe *Heſychius*, ubi hunc *Herodoti* locum adfert. quamvis corrupte apud eum editi habeant κανναμίς. JUNG.

61 Λίνου κανάβ.] *Falckenburgius* habet auctius vocula ἢ. λίνου ἢ κανάβεως, nec aliter in *Herodoto* eſt. Locum jam indicarunt Viri docti. καννάβεως autem pro κανάβεως etiam hic ut paulo ante in textu e Codice Cl. mei *Kühnii* addito ἢ repoſui.

62 Στυππεῖα] *Stuppam* linum impolitum appellant *Græci Dorii*, *Feſtus*. pro στύπαξ C. A. leg. στίππαξ. ita & *Salm. Heſych.* στυππακὸν, a στύππακος, uti a φύλακος, genitivo, nomen φύλακος, *cuſtos*. KÜHN.

Στυππεῖα] MS. στιππυα. JUNG.

63 Στυππειοπῶλες] MS. στυππειωπώλης, quomodo legendum & *Henr. Stephan.* ſuſpicatur, aut potius στυππειοπόλος, ut ſit, ὁ περὶ τὰ στυππεῖα πολούμενος. SEB.

Στυππειοπῶλες] Pro στυππειοπῶλος *Heſych.* στυππειοπώλης. KÜHN.

Στυππειοπῶλος] MS. στιπυοπωλις (ſed in margine, στιππυοπώλης) καὶ στύππαξ. Et placet ſi στυππιοπώλης legas. *Heſych.* στυππακὸν, στυππειοπώλην. JUNG.

Στυππειοπῶλος] Στυππειοπώλης & dein στύππαξ textus noſter ex emendatione Cl. *Kühnii* legit, pro prior. edit. στυππειοπῶλος & στύπαξ. Dudum hæc & doctiſſimus *Falckenburgius* in ſuo Codice ita emendaverat.

64 Ἔκλωθον] C. V. αἴκλων leg. ἔκλων *frangebant*. quod præfero vulgato ἔκλωθον, quia netricibus datur linum factum non impolitum id eſt στυππεῖον. KÜHN.

Ἔκλωθον] MS. αἴκλων, pro ἔκλωθον. JUNG.

65 Στυππεῖα] MS. iterum στιππύα. ceterum γέρων apud *Junium* Nomencl. exponitur *Colus*. JUNG.

66 Γέρων ἐκαλεῖτο.] *Salm.* ex MSS. γερίων ἐκαλεῖτο. reliqua deeſſe ait. KÜHN.

67 Ἐκ ξύλου] Deeſt ἐκ in MS. non minus recte. ξύλου πεποιημένον. ut ſupra talia notavi ad V, 20. ſic infra VIII, 17. χαλκοῦ πεποιημέναι. JUNG.

68 Ἐπῆν] MSS. ὑπῆρχε. Cæterum ab illis præced. ἦν δὲ ξύλου (omiſſo ἐκ) π. marginale eſt C. A. uſque ad ὄνομα. KÜHN.

Ἐπῆν] Pro ἐπῆν, MS. ὑπῆρχε. JUNG.

69 Φερεκράτης] Abſunt a C. A. uſque ad ἐπιβεβλημένος Segm. ſeq. in verſibus *Pherecratis* legerem, πολιὸν & ἐφ' οὗ *ſed quam celerrime ex ſeniculo telam confi-*

εὑρεῖν, Ἀμφὶ [70] λάβροις [71] λασίοις εὖ ἐπύκασε. καὶ φασὶν εἶναι ταῦτα σινδόνια ἐπεστραμμένα.
74 * Θεόπομπος δὲ ἐν [72] Ὀδυσσεῦσιν, [73] ἐπὶ διακόνου, ἔφη, λάσιον ἐπιβεβλημένος. [74] λάσια δὲ ἐκάλουν, τὰ μαλλοὺς ἔχοντα χειρόμακτρα, [75] ὡς ἀπὸ τῆς δασύτητος. ὥστε οὐδὲν κωλύει τὰς [76] ὀνομαζομένας [77] μαντείλας καλεῖν οὕτω. Τὰ δὲ ἀμόργινα, [78] γίγνεσθαι μὲν τὰ ἄριστα ἐν τῇ Ἀμοργῷ, λίνου δ' οὖν καὶ [79] ταύτας εἶναι λέγουσιν. ὁ δὲ ἀμόργινος χιτὼν, καὶ [80] ἀμοργὶς ἐκαλεῖτο.

re licet, Labris villoſis bene condenſavit. & hæc quidem, contorta Sindonia eſſe ajunt. * Sed in Ulyſſibus Theopompus dicit, Miniſtro laſſium injiciens. 74
Laſſia porro, vocarunt villos habentes mappulas, veluti a piloſitate dicta: adeo ut nihil referat ea, quæ nunc mantilia dicuntur, ſic nominare. Præterea Amorgina, optima quidem in Amorgo fiunt, ſed & hæc e lino eſſe aſſerunt. Tunica autem Amorgina, etiam Amorgis nuncupatur.

ce, *in quo erat linum* id eſt, poſtquam linum ſeniculo fregiſti, quam celerrime nunc telam ordire. Kühn.

Φιρεκράτης] Φιρεκράτης &c. omnia deſunt uſque ad λάσια Segm. ſeq. *Myrmecanthroporum Pherecratis* & hinc meminit *Caſaubonus* noſter VI. *Athen.* 3. In vulgatis pro λασσίοις, *H. Stephanus* hic in ſuo codice repoſuit λασίοις, *Galeni* Lexico *Hippocr.* adducto, unde in ſuum ſcilicet transſcripſit optimus *Sylburgius*. ſic & ἐπὶ διακόνου pro vulgato ἐπιδιακονοῦ, quoque *H. Stephani* emendatio eſt, ab ipſius manu addita ad oram ſui codicis. *Theopompi* Ὀδυσσεῦς ſingulari mentio & apud *Athenæum*, ut ex *Caſaubono* noſtro adnotavit *Seberus*, & apud *Ariſtoph. Scholiaſt.* in Σφῆκας eſt, παρὰ Θεοπόμπῳ ἐν Ὀδυσσεῖ. ſed illud ἐπὶ διακόνου *H. Stephano* emendatum, forte non recte quoque litera initiali per magnum E ſcribatur, quum ita potius debeat: Ὀδυσσεῦσιν ἐπὶ διακόνου ἔφη, λ. ſcilicet de miniſtro hæc prolata fuiſſe a *Theopompo*, vel famuli perſona. Jung.

70 Λάβροις] *Interpr. labris villoſis*, malim, *crebris villoſiſque mantilibus obtexit.* ἐπὶ διακόνου ἔφη, *de miniſtro* dixit, *villoſo mantili amictus.* Kühn.

71 Λασσίοις] *Sylb.* λασίοις e *Galeni* Lex. *Hippocr.* unico ſcil. σ. itemque mox Segm. ſeq. nec aliter eſt infra VII, 85. vid. Oecon. *Hippocr. A. Foeſii* qui utranque formam admittit. Seb.

72 Ὀδυσσεῦσιν] *Athen.* lib. IV. ἐν Ὀδυσσεῖ. vid. *Caſaubon.* ibid. cap. 18. Seb.

73 Ἐπὶ διακόνου] E not. *Sylb.* prior. edit. ἐπιδιακονοῦ. Seb.

Ἐπὶ διακόνου] Majuſcula litera prior. edit. legebat Ἐπὶ διακόνου, ac ſi nimirum hæc eſſent verba ipſius *Theopompi*, quod tamen falſum, hoc vult auctor, *Theopompum* in Ὀδυσσεῦσι de miniſtro, dicere, cum λασίῳ fuiſſe indutum. minuſcula ergo litera illud ἐπὶ notavimus, poſita inſuper, ut ſenſus clarior eſſet, poſt vocem ἔφη, diſtinctione minori, quod pariter & a Cl. *Kühnio* factum in ejus Codice deprehendi, ex quo & λάσιον & mox λάσια, & paulo ſupra Segm. præc. λασίοις habes, cum unico tantum σ, cum in pr. editionibus cum duobus σσ ſcriberentur. *Baſileenſis* vero editio, (quod fere oblitus ſum monere,) hic legebat vitioſe, Ἐπιδιακονοῦ una voce, quod a *Falckenburgio* quoque bene correctum eſt, qui præterea ad ſequentia λάσσια δ' ἐκάλουν, e MStis ad oram ita notat: οὕτω δὲ νῦν καλοῦσι.

74 Λάσσια] MSS. λάσια. ὡς ἀπὸ τῆς δασύτητος non habet C. A. *Salm.* etiam λάσια ex MSS. nec aliter *Valeſius.* Kühn.

Λάσσια] Iterum MS. noſter: λάσια δὲ ἐκ. & uno σ etiam in ſuo codice hic emendavit *H. Stephanus.* Jung.

75 Ὡς ἀπὸ τῆς δ.] In MS. deſunt ὡς ἀ. τ. δασύτ. adducit & hunc locum *Rhodiginus* XVI. antiq. lect. 10. quoque habens *Laſia.* Jung.

Ὡς ἀπὸ τῆς δ.] *Falckenburgius* ἴσως ἀπὸ τ. δ. ſcilicet leg. ἴσως ἀπὸ τῆς δασύτητος.

76 Ὀνομαζ. μαντ.] MS. ὀνομαζομένας μαντήλας οὕτω καλεῖν. Jung.

77 Μαντείλας] MSS. μαντήλας. idem ex ſcripto Codice attulit dudum *Salmaſius* in *Trebell. Pollion. Gallienos duos* cap. 16. in notis hujus loci habet: *Mantelia* ita legendum μαντ.... μαντίλας *ita MSS. Valeſ.* μαντήλας. ad καλεῖν οὕτω, ſcriptum eſt in C. A. λείπει. nam mox τὰ δὲ ἀμόργινα &c. uſque ad cap. 20. defectus eſt in laudato Codice. Kühn.

78 Γίγνεσθαι μὲν τὰ &c.] MS. γίνεσθαι μὲν ἐν Ἀμοργῷ τὰ ἄριστα, λίνου δ' οὖν ἦσαν, ὁ δὲ &c. repone itaque hoc accentu Ἀμοργῷ in vulgatis; Ἀμοργὸς enim & apud *Strabonem* fine lib. X. & *Stephanum* ἐθνικοῖς habes & *Euſtathium* Comm. in *Dionyſ.* περιήγησιν. Cujus Commentatoris verba omnia lubet adſcribere, ut videas veteres ſuper Amorginis veſtibus, unde dictæ fuerint, variaſſe: ἡ Ἀμοργὸς, ἐξ ἧς Σιμωνίδης ὁ Ἰαμβοποιὸς, Ἀμοργῖνος ἐντεῦθεν λεγόμενος προπερισπωμένως, τύπῳ ἐθνικῷ· τὸ δὲ Ἀμόργινος, προπαροξυτόνως, χιτῶνος ἐπίθετον, ἀπὸ χρώματος ἴσως ἐλαιοχρόου τινός. ἀμόργη γὰρ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη, ὅ ἐστιν ὁ τρυγίας. Παυσανίας δὲ, οὐ τὸ Ἀττικὸν λεξικὸν, ἄλλο τί ἐμφαίνει, λέγων, Ἀμοργὸς ὅμοιον βύσσῳ· καὶ ὅτι ἀμοργὶς κυρίως ἡ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμοργίδια λεγόμενα, ὡς ὁ κωμικὸς ἐν Λυσιστράτῃ δηλοῖ. Vide & *Heſych. Suid. Etymolog.* Jung.

79 Ταύτας] *Falckenburgius* ταῦτα. & planius certe hoc ταῦτα quam ταύτας vulgatum, reſpondet enim τῷ præcedenti τὰ ἀμόργινα. ferri tamen & vulgatum forte poteſt. ſolent ſi quidem non raro Græci diverſi generis a ſubſtantivo adjectivum ponere, cum ſignificationis potius quem vocis ratio habetur, id quod exemplis confirmat *Vigerus* de Idiotiſmis Græcæ linguæ Sect. 1 *Reg.* II. *Euſtathius* ad Iliad. α. pag. 44. ejuſmodi adjectivum vocat συνταχθὲν οὐ πρὸς τὸ ῥητὸν, ἀλλὰ πρὸς τὸ νοητόν. quem prolixius hac de re videre l. c. potes. Quod ergo ad vulgatam lectionem *Pollucis* attinet, reſpexiſſe Noſter ad rem de qua loquebatur, ſc. ἐσθῆτας poterit, & non ad neutrum ipſum ἀμόργινα.

80 * Μόργις] Aliqui reponunt ἀμοργίς. *H. Steph.* Seb.

* Μόργις] C. V. ἀμοργὶς, ut *Henr. Stephan.* conjecerat legendum ex *Heſychio* in ἀμοργίς. *Salm.* ἀμοργὶς omnino legendum vel ἀμοργή. pro ταύτας leg. ταῦτα. Kühn.

* Μόργις] *H. Stephanus* pro μοργὶς, in ſuo Codice adſcripſit, ἀμοργὶς *Euſtath.* & hæc eſt vera lectio, quæ *Polluci* debet reſtitui, quamvis in dicto *Euſtathii* loco hæc vox aliter exponatur. nam MS. noſter hic clare: καὶ ἀμοργὶς ἐκαλεῖτο. Et ulteriori firmamento quamvis non ſit opus, tamen prorſus id evincunt, nec te amplius dubitare ſinunt, iſta quæ apud *Ariſtophanem* obſervo *Lyſiſtrata:*

Τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, τῆς ἀμοργίδος,
Ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'. *Ly.* αὕθ' ἑτέρα
Ἐπὶ τὴν ἀμοργὶν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

Caput ſequens continuatur cum antecedentibus in MS.

C A-

75 ## * CAPUT XVII.

De byſſinis.

POrro byſſina quoque. Et byſſus, li-
ni quædam ſpecies, apud Indos.
Nunc vero apud Ægyptios, ex arbore la-
na quædam fit, ex qua veſtem confe-
ctam, lino maxime ſimilem eſſe quiſpiam
dixerit, ſola denſitate excepta. Denſior
enim arbori fructus enaſcitur, nuci ſimi-
76 lis, triplici munitus cortice: * qua di-
rempta, poſtquam inſtar nucis floruerit,
interius hoc quod lanam refert eximitur,
unde ſubtegmen conficitur: ſtamen au-
tem illi ſubtendunt lineum. Quædam au-
tem ex bombycibus colliguntur. Bomby-
ces, vermiculi ſunt, a quibus fila ducun-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΖ. 75

[81] Περὶ βυσσίνων.

ΚΑὶ μὴν καὶ τὰ [82] βύσσινα, καὶ ἡ βύσσος,
λίνου τι [83] εἶδος [84] παρ' Ἰνδοῖς. ἤδη δὲ καὶ
παρ' Αἰγυπτίοις ἀπὸ ξύλου [85] τι ἔριον γίγνεται,
ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα λινοῦ ἄν τις μᾶλλον φαίη προσ-
εοικέναι, [86] πλὴν τοῦ πάχους. ἔτι γὰρ παχύτερος
τῷ [87] δένδρῳ καρπὸς ἐπιφύεται, καρύῳ μάλι-
στα προσεικῶς, τριπλῷ τὴν [88] διάφυσιν. * ἧς 76
[89] διαστάσης, ἐπειδὰν αὐανθῇ τὸ ὥσπερ κάρυον,
ἔνδοθεν [90] ἐξαιρεῖται, τὸ ὥσπερ ἔριον. ἀφ' οὗ κρό-
κη [91] γίγνεται. τὸν δὲ στήμονα, [92] ὑφιστᾶσιν
αὐτῷ λινοῦν. [93] τὰ δὲ ἐκ βομβύκων, [94] σκώληκές
εἰσιν οἱ βόμβυκες, [95] ἀφ' ὧν τὰ νήματα ἀνύε-

absque titulo, ſicut & XVIII. & XIX. Initium hujus capitis XVII. & quæ de Byſſo partim interpretatur *Bayſius* cap. 4. de re veſt. vide & plura *Rhodigin.* XIII. antiq. 8. JUNG.

* Μόργις] *Falckenburgii* Codex eximius habet ἀμοργίς, & ſic jam emendavit in textu Clariſſ. *Kühnius.*

81 Περὶ βυσσ.] Doctiſſimus *Salmaſius* ad Pallium *Tertulliani* pag. 219. & ſeq. huic capiti male titulum factum ab imperitis περὶ βυσσίνων, ait, quaſi ſcilicet & bombycina byſſinorum nomine cenſeantur, aut goſſypina, quod abſurdiſſimum. & legit dein in textu ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα λίνῳ ἄν τις μᾶλλον φαίη προσ. pro λινοῦ. In Exercitationibus dein ſuis ad *Solinum* pag. 209. ſequentia *Pollucis* verba ſic legenda docet: Τῷ δένδρῳ καρπὸς ἐπιφύεται, καρύῳ μάλιστα προσεικὼς τριπλῷ τὴν διάφυσιν, ἧς διαστάσης ἐπειδὰν πεπανθῇ τὸ κάρυον, ἔνδοθεν ἐξαίρεταί τι ὥσπερ ἔριον, ἀφ' οὗ κρόκη γίγνεται, τὸν δὲ στήμονα ὑφιστᾶσιν αὐτῷ λινοῦν. *Nux vulgaris* (pergit laudatus Vir) *duplicem tantum habet diviſionem, ſive* διαφυήν. *At nux goſſypii, quæ lanam intus gerit,* τριπλοῦς ἐστι τὴν διάφυσιν, *trifariam diviſa eſt, & triſidam habet putaminis carinam. Male vulgo vertunt:* triplici munitum cortice. *Cum matureſcit nux illa dehiſcentibus diſſepimentis, apparet lana, quæ intus extrahitur. Falckenburgius* quoque in ſuo Codice hæc omnia aliter habet, nimirum ita: Καὶ μὴν καὶ τὰ β. κ. ἡ β. λ. τ. ε. π. Ἰ. ἤ. δ. κ. π. Α. ἀ. ξ. τ. ἔ. γ. ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα πιλήνη ἄν τις μ. φ. πρ. πλ. τ. πάχους. ἔστι γὰρ παχύτερος. τῷ δὲ δένδρῳ κ. ἐ. κ. μ. π. τρ. τ. δ. ἧς δ. ἐπειδὰν αὐανθῇ ὥσπερ τὸ κάρυον, ἔνδοθεν ἐξαιρεῖται, ὥσπερ ἔριον. ἀ. οὗ κ. γ. τὸν δ. στ. ὑ. α. λ. τ. δὲ ἐκ β. σκ. εἰσὶν οἱ β. ἀφ' ὧν τὰ νήματα ἀνιέντες, ὥσπερ ὁ ἀράχνης &c. quæ omnia Viri eruditi diſcutient, certe illud αὐανθῇ pro εὐανθῇ vulgato egregium eſt, & ita textus noſter quoque habet ex emendatione Cl. noſtri *Kühnii*, qui præterea διαστάσης pro διαστήσας repoſuit, & ὁ quod ante ἀράχνης in antea vulgatis erat, delevit. Sed oblitus fueram monere *Falckenburgium* præterea ad verba illa: τὰ δὲ ἐκ βομβύκων, in ora poſuiſſe βομβύκινα.

82 Βύσσινα] Meminit *Hadr. Jun.* prov. *Byſſina verba.* SEB.

83 Εἶδος παρ' Ἰνδοῖς.] MS. εἶδος, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς, ἤδη &c. JUNG.

84 Παρ' Ἰνδοῖς] C. V. παρὰ δὲ Ἰνδοῖς. ſic abeſſe poſſet ἤδη δέ. KÜHN.

85 Τὶ ἔριον γ.] C. V. ἔριον τι γίνεται ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα λινοῦ μαλλῷ ἄν τις φαίη προσεοικέναι *ex quo veſtem lini villo magis accedere quiſpiam dixerit.* quæ lectio non omne feret punctum, ni fallor. *Salm.* in *Pall. Tertull.* λίνῳ. KÜHN.

Τὶ ἔριον γ.] MS. ξ. ἐριόν τι γίνεται. & dein MS. ἐσθῆτα λίνου μαλλῷ ἄν τις φαίη προσ. πλ. τὸ πάχος. ἔστι γὰρ παχυτέρα. τὸ δὲ δένδρῳ &c. quæ omnia videntur ſaniora quam vulgata, niſi quod vitium MS. ſollemne τὸ, pro eo quod rectum erat, τῷ, & hic acciderit. dubito tamen & de λίνου μαλλῷ, de quo ſtatuent doctiores. ſane cum vulgato λινοῦ niſi ἐσθῆτι ſubaudias, vel τῇ ἐκ λίνου exponas, quo tamen pacto λίνου eſſet ſcribendum, non video quo commode referam verbum προσεοικέναι. & λίνου eſt in MS. ut vides, poteſtque cum eo forte μᾶλλον retineri. JUNG.

86 Πλὴν τοῦ πάχους] C. V. πλὴν τὸ πάχος· ἔστι γὰρ παχυτέρα. *craſſitiem ſi exceperis; eſt enim craſſior.* optime. KÜHN.

87 Δένδρῳ &c.] C. V. τῷ δὲ δένδρῳ &c. τριπλῷ τὴν δ. *tribus modis compactili.* ſupra διαφυὴν habuit I, 232. KÜHN.

88 Διάφυσιν] Quod hic διάφυσιν, ſupra I, 232. vocat διαφυήν. JUNG.

89 Διαστήσας] C. V. ἧς διαστάσης ἐπειδὴ ἀναυθῇ ὥσπερ τὸ κάρυον &c. leg. ἐπειδὴ αὐανθῇ, quo (compactili) ſe aperiente, poſtquam aruit inſtar nucis, intus eximitur illa quaſi lana. KÜHN.

Διαστήσας] Quid eſt διαστήσας; emenda, ut MS. habet, διαστάσης. nil verius, quam falſo literas ſedem commutaſſe. dein MS. ita: ἐπειδὰν αὐανθῇ ὥσπερ τὸ κ. recte αὐανθῇ, *poſtquam ſiccitudinem contraxerit.* vulgatum εὐανθῇ ne caſſa redimam nuce. JUNG.

90 Ἐξαιρεῖται, τὸ] Videtur delendum comma poſt ἐξαιρεῖται. & MS. hæc jungit ſine interpunctione. JUNG.

91 Γίγνεται. τὸν δὲ στ.] MS. γίνεται. τὸν δὲ στήμονα λίνου ὑφίστασιν αὐτῷ. τὰ δὲ &c. pariter recte, & forte etiam λίνου, pro ἐκ λίνου. JUNG.

92 Ὑφιστᾶσιν αὐτῷ λ.] C. V. λίνου ὑφίστασιν αὐτῷ. dein C. V. pro ὧν &c. leg. ἑαυτῶν τὰ ν. ἀνιέντες. leg. ὧν ἀφ' ἑαυτῶν τ. ν. ἀ. KÜHN.

93 Τὰ δὲ ἐκ βομβύκ.] Vid. *Bayſ.* capite ſexto de re veſt. Item quod ad Σῆρας capite quinto. De iiſdem *Marſil. Cagn.* obſ. IV, 11. SEB.

94 Σκώληκές εἰσιν] MS. σκώληκες εἰσίν. JUNG.

95 Ἀφ' ὧν] Pro ἀφ' ὧν &c. longe elegantius in MS. ita: ἀφ' ἑαυτῶν τὰ νήματα ἀνιέντες, ὥσπερ ἀράχνες. Sunt enim αὐτουργοὶ illi vermiculi. JUNG.

ται, ὥσπερ [96] ἀράχνης. ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς [97] Σῆρας
ἀπὸ τοιούτων ἑτέρων ζώων ἀθροίζειν φασὶ τὰ ὑ-
φάσματα. καὶ [98] φλοΐνην δὲ ἐσθῆτα Ἡρόδοτος εἴ-
ρηκε. καὶ μὴν [99] τό γε ταραντινίδιον, [100] διαφα-
νές ἐστιν [1] ἔνδυμα, ὠνομασμένον ἀπὸ τῆς [2] Τα-
77 ραντίνων χρήσεως, καὶ τρυφῆς. • ἐκαλεῖτο δέ
τι καὶ [3] Κρητικὸν, ᾧ Ἀθήνησιν ὁ βασιλεὺς [4] ἐχρῆ-
το. καὶ [5] Σαρδωνικὸς δὲ χιτών τις ἐκαλεῖτο, καὶ
[6] Σικελικὸς, καὶ [7] θηραῖόν τι [8] ποικίλον, καὶ Φρύ-
γιον γυναικεῖον, ἀπὸ τῆς ἐπὶ πλέον τινῶν χρήσεως
ἕκαστα τούτων [9] ὠνομασμένα. δευτερουργῆ δὲ
χλαῖναν ἐκάλουν, ἣν οἱ νῦν, [10] ἐπίγναφον. καὶ

tur: quemadmodum & araneus. Sunt etiam nonnulli, qui Seres, ab aliis quibuſdam animalibus telas ſuas colligere tradant. Et veſtem, Philinen dixit Herodotus. Præterea Tarentinidium, perſpicua veſtis eſt: a Tarentinorum uſu, & luxuria denominata. • Clavata quoque dicebatur Athenis, qua Rex utebatur. 77
Tunica porro quædam, Sardonica vocabatur, & Sicula, & belluata quædam, variegata, atque Phrygia muliebris: a quorundam frequentiore uſu iſtarum ſingulæ denominatæ. Bis operatam autem tunicam appellaverunt, quam nunc interſtinctam vocitant. &

96 Ὁ ἀράχνης.] De cujus artificio in texenda tela *Plinius* lib. XI. cap. 24. ὁ abeſt a C. V. *quemadmodum aranea*. KÜHN.

97 Σῆρας] MS. Σέρας. De his Seribus & ſerico vide *Bayſium* cap. 5. de re veſt. & prolixe *Bernartius* Comm. in *Sylvas Statii* ad libr. I. in Epithal. Stell. v. *queritur jam Seres avaros*. qui tamen falſo affirmat *Pollucem* noſtrum vermiculos ipſos, quos Græci βόμβυκας adpellent, σῆρας nuncupare. non hoc dicit *Pollux* noſter, nec poteſt ex verbis ejus extorqueri tale. Apud *Heſychium* quidem ſic adpellantur, & *Suidam*, nec non *Pauſaniam* fine Ἠλιακῶν β΄. non vero a *Polluce*, qui iſta animalcula non nominat. Suaviſſimus *Heliodorus* ἀράχνια vocat, lib. X. Æthiopic. ſcribens: *μετὰ τοῦτον καὶ οἱ Σηρῶν προσήγοντο πρεσβευταί, τῶν παρ᾽ αὐτοῖς ἀραχνίων νήματα καὶ ὑφάσματα, τὴν μὲν φοινικοβαφῆ, τὴν δὲ λευκοτάτην ἐσθῆτα προσκομίζοντες*. Alii veterum hæc vellera ſerica ab arboribus depectere dixerunt Seres, ut poſt aliorum ab aliis adnotatos locos. & *Silius* cecinit initio lib. VI.

--- primique novo Phaetonte retecti
Seres lanigeris repetebant vellera lucis.

Eo reſpexiſſe videtur & *Achilles Tatius* libr. III. de *Leucip*. ubi *Andromedæ* picturam refert, in Euanthæ tabula, (quamvis hoc nomen in vulgatis deeſt, locumque mutilum ita ex codice *Thuani* ſupple ſis: καὶ ὁ γραφεὺς ἐγέγραπτο. Εὐάνθης μὲν ὁ γραφεύς. ἡ δὲ εἰκὼν Ἀνδρομέδα &c.) ubi tamen locus peſſime defectus eſt non ſemel, quem totum tibi ex *Thuani* codice reſtitutum exſcribo: ἕστηκε δὲ νυμφικῶς ἐστολισμένη, ὥσπερ Ἀϊδωνέως νύμφη κεκοσμημένη. ποδήρης χιτὼν, τὸ ὕφασμα λεπτὸν, ἀραχνίῳ (ubi tamen vulgatum ἀραχνίων potius mihi) ἐοικὸς πλοκῇ· οὐ κατὰ τὴν τῶν προβατείων τριχῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἐρίων τῶν πτηνῶν· οἷον ἀπὸ δένδρων ἕλκουσαι νήματα, γυναῖκες ὑφαίνουσιν Ἰνδαί. Seres vero Indiæ populus, ut etiam *Stephanus* ὁ ἐθνικογράφος, & *Strabo* lib. XV. ajunt. *Tzetzes* Var. Hiſt. Chil. XI. v. 841.

Οἱ Σῆρες καὶ οἱ Τόχαροι, ἔθνη ἐγγὺς Ἰνδίας,
Ὑφάσματα τὰ κάλλιστα ὑφαίνοντες ἁπάντων,
Καὶ τὰ πολυτιμότερα τοῖς παλαιοῖς τῶν χρόνων &c.

Sed ad *Pollucem* noſtrum. JUNG.

98 Φιλίνην δὲ ἐσθ.] Nuſquam in *Herodoto* comparet, quantum quidem ego ſciam veſtis φιλίνη, nec quis dixerit facile ejus naturam coloremque. legerem φλοΐνην ἐσθῆτα *veſtem ſcirpeam*. de ea *Herodotus* in *Thalia*: οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτά τε φλοΐνην. ἣν, ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι, καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες, ὡς θώρηκα ἐνδυνέουσι. *Hi certe Indi geſtant veſtem ſcirpeam: quam, cum ſcirpum e flumine meſſuerint contuderintque, dein tegetis inſtar contexunt & ut thoraca induunt*. C. V. φλοίνην, leg. φλοΐνην, & pro εἴρηκε leg. εἶπε. *Salmaſ.* pro φιλίνη leg. φιλυρίνην, *tiliaceam*. KÜHN.

Φιλίνην] Iterum mendum malum φιλίνην. Tu emenda ut MS. noſter habet: καὶ φλοΐνην δὲ ἐσθ. Ἡρ. εἶπε. Locus enim *Herodoteus* eſt iſte *Thaliæ* cap. 98. οὗτοι μὲν δὲ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτά τε φλοΐνην· ἣν ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι, καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες, ὡς θώρηκα ἐνδυνέουσι. & remanſit ea lectio incorrupta etiam apud *Pollucem* noſtrum infra X, 178. JUNG.

Φιλίνην] Φιλίνην habebant priores editiones, nos freti conſenſu unanimi Codicum Cl. *Kühnii*, *Jungermanni*, *Salmaſii* atque *Falckenburgii* noſtri, & præſertim *Herodoti* ipſius, ex quo hoc vocabuli Noſter citat, quemque locum viri docti jam indicarunt, tuto repoſuimus φλοΐνην.

99 Τό γε] Deeſt γε in MS. qui & ἔσθημα, pro ἔνδυμα habet. de ταραντινιδίῳ vide eruditiſſ. *Merceri* notas ad lib. I. epiſt. *Ariſtænet*. ep. 25. JUNG.

100 Διαφανές] *Indumentum pellucidum* &c. Κρητικὸν *Creticum* deſcribit *Heſych.* in Κρητικόν. confer & *Suidam* h. v. KUHN.

1 Ἔνδυμα] C. V. ἔσθημα. KÜHN.

2 Ταραντίνων] MS. Ταραντινῶν. JUNG.

3 Κρητικὸν] *Heſych.* Κρητ. ἱματίδιον λεπτὸν καὶ βραχύ. SEB.

4 Ἐχρῆτο] Pro ἐχρῆτο *Falckenburgius* habet ἤσθητο.

5 Σαρδωνικὸς] C. V. καὶ Σαρδανικός δέ τις χιτὼν ἐκαλεῖτο. KÜHN.

Σαρδωνικὸς] MS. Σαρδανικὸς δέ τις χιτὼν ἐκ. JUNG.

6 Σικελικὸς] *Falckenburgius* σικελικός.

7 Θηραῖόν τι ποικίλλον] MS. θέραιόν τι ποικίλον. quo accentu & ſupra MS. VII, 48. ποικίλον certe ſcribendum, pro vulgato ποικίλλον, ut etiam *Seberum* noſtrum velle video. JUNG.

8 Ποικίλλον] Ποικίλον. SEB.

Ποικίλλον] Pro ποικίλλον leg. ποικίλον. KÜHN.

Ποικίλλον] Ποικίλλον habebant prior. edit. pro quo repoſuimus ποικίλον.

9 Ὠνομασμένα. δευτερουργὴν δὲ] C. V. ὀνομασθέντα. δευτέρους δὲ &c. ἣν οἱ νῦν ἐπίγναφον. *Salm.* δευτερουργὸς δὲ χλαῖνα legendum inquit. Idem ἣν οἱ νῦν ἐπίγναφον vel ἐπίρραφον. KÜHN.

Ὠνομασμένα.] MS. ὀνομασθέντα. δευτερουργῆ δὲ χλ. & quis non videt id verum eſſe? δευτερουργὴς ſcilicet χλαῖνα. δευτερουργὸς, ὁ ποιῶν eſt. JUNG.

10 Ἐπίγραφον] MS. ἐπίγναφον. quod etiam quanto veriſimilius vulgato ἐπίγραφον; ni fallor autem, non id intelligit, quod viri docti volunt, noſter *Pollux*, *acu pictam & variegatam non a textore ſed poſt textorem a phrygione*. quod comminiſci illos vulgatum ἐπίγραφον adigere potuit: ſed ſaltem tunicam refectam, atque renovatam nobis exponit *Pollux*, quaſi denuo & ſecundo confectam. δευτερουργοὶ autem illi interpolatores, veſtes denuo polientes & candefacientes, ſi quid ſordium contraxerant vel illuviei: qui nulli alii erant quam fullones, de quibus & ſupra VII, 37. dixi. Valde me vero confirmat in ſententia mea, quod Noſter ſubjicit, forte & hoc ὑποδηλοῦν *Lyſippum* in *Bacchis*. vel enim valde fallor, vel illa ipſa

deuterurgos eos, qui hujuſmodi conficiunt: quod & Lyſippus in Bacchidibus oſtendit.

δευτερουργοὺς, τοὺς [11] ταύτην ποιοῦντας. τάχα δὲ τοῦτο ὑποδηλοῖ καὶ Λύσιππος [12] ἐν Βάκχαις.

78 ## * CAPUT XVIII.

De veſtium venditoribus.

VEſtes autem vendentes, Veſtiarii dicuntur, Critia hoc nomine utente. Vocabatur etiam Athenis quoddam Veſtiarium forum, quod etiam Spiropolis dicebatur. Σπεῖρα enim, non viles modo, laceraſque veſtes, ſed & præſtantiores ſignificare nonnulli æſtimant. Eos vero qui veſtes Choragis elocant, Neoterici Ἱματιόμισθας, Veteres autem Ἱματιομισθωτὰς appellaverunt. Quod autem & Trimita conficiebant, Æſchylus docet: Tu vero textilibus trimitinis telis.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ. 78

Περὶ τῶν τὰς ἐσθῆτας πωλούντων.

ΟἹ δὲ τὰς ἐσθῆτας [13] πιπράσκοντες, ἱματιοπῶλαι, [14] Κριτίου τῷ ὀνόματι χρησαμένου. ἐκαλεῖτο δέ τις [15] Ἀθήνησιν [16] ἱματιόπωλις ἀγορά. ἡ δ' αὐτὴ, καὶ σπειρόπωλις. [17] σπεῖρα γὰρ, οὐ τὰ ῥάκη μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς [18] ἀμείνους [19] ἔνιοι καλεῖν ἠξίουν. τοὺς δὲ τὰς ἐσθῆτας ἀπομισθοῦντας τοῖς [20] χορηγοῖς, οἱ μὲν νέοι, [21] ἱματιομίσθας. οἱ δὲ [22] παλαιοὶ, ἱματισμισθωτάς. ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο, [23] Αἰσχύλος διδάσκει, φήσας, Σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

verba, quibus ὑποδηλοῖ inde Noſter adduxit ſupra VII, 41. ἐπιγράψας &c. quamvis cum MS. ἀναγράψας videtur legendum. quo pacto non tamen & quoque non idem ſubſignificet. JUNG.

Ἐπίγραφον] MSSti Cl. *Kühnii* & *Jungermanni* legunt ἐπίγραφον, & ita e Codice Cl. *Kühnii* in textu emendavi pro prior. edit. ἐπίγραφον.

11 Ταύτην ποιοῦντας] C. V. τοῦτο ποιοῦντας ſc. τὸ δευτερουργεῖν. in Veteri *Onomaſt.* χλαινουργικὰ, *ſagaria* dicitur. KÜHN.

Ταύτην ποιοῦντας] MS. τοὺς τοῦτο ποιοῦντας. quæ ſequuntur τάχα δ. τ. ὑ. κ. Λ. ἐ. Β. deſunt in MS. qui ſtatim adtexit capitis ſequentis verba ſine titulo, ſicut dixi. De *Lyſippi Bacchis* vid. *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 36. JUNG.

12 Ἐν Βάκχαις.] Ita *Pollux* deinceps etiam, ut VII, 89. X, 50. & 154. *Athen.* ἐν Βάκχαις. lib. III. fol. 108. SEB.

Ἐν Βάκχαις.] *Falckenburgius* poſt illa *Pollucis*, Λύσιππος ἐν Βάκχαις, ſequentia addit: σὺ δ' ἀναγράψας καὶ θειάσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας. ſcilicet eadem ſunt verba quæ ſupra Noſter attulit ſub finem capitis XI. libri hujus VII, 41. ubi etiam *Falckenburgium* e MSto ἀναγράψας pro ἐπιγράψας habere indicavi.

13 Πιπράσκοντες] C. V. πωλοῦντες. KÜHN.

Πιπράσκοντες] Pro πιπρ. MS. πωλοῦντες habet. JUNG.

14 Κριτίου δὲ ὀν.] In MS. deſunt Κρ. τ. ὀν. χρησ. JUNG.

15 Ἀθήνησι ἱμ.] MS. Ἀθήνησι καὶ ἱματιοπολις & mox σπειροπωλις, ſine accentu. unde tamen manifeſtum *H. Stephanum* vere emendaſſe ἱματιοπῶλις & σπειροπῶλις, ut noſter *Seberus* refert. ſive mavis ἱματιόπωλις & σπειρόπωλις. utraque enim talia inveniri credo. ſic χυτρόπωλιν MS. habet infra VII, 197. JUNG.

16 Ἱματιοπώλης] *H. Steph.* ἱματιοπῶλις ἀγ. & σπειροπῶλις. SEB.

Ἱματιοπώλης] C. V. pro ἱματοπώλης leg. ἱματιόπωλις & mox, σπειρόπωλις, ut πορφυρόπωλις. *Salmaſ.* ἱματιοπῶλις, σπειροπῶλις. KÜHN.

Ἱματιοπώλης] Ἱματιοπώλης & σπειροπώλης legebant prior. edit. pro quibus ex emendatione Cl. *Kühnii* textus Noſtri legit: ἱματιόπωλις & σπειρόπωλις. *Falckenburgius* in ſuo Codice ſimiliter, niſi quod oxytonas habeat, ἱματιοπωλὶς & σπειροπωλίς. infra VII, 197. ſic repono χυτρόπωλιν pro χυτροπῶλιν.

17 Σπεῖρα] MS. σπεῖρα. JUNG.

Σπεῖρα] *Heſychius* ſimiliter: Σπεῖρον, τὸ καλὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥακκῶδες, quem locum male tentari a doct. alias *Guieto*, dum illud καλὸν mutat in κακὸν *Homeri* forte loco ſeductus, doceat te *Pollux* noſter, & notavit hunc errorem, uti poſtea deprehendi etiam Illuſtriſſimus Vir *Ezech. Spanhemius* in nunquam ſatis laudandis notis ad *Callimachum* pag. 15.

18 Ἀμείνους ἐσθ.] MS. ἀμείνους ἐσθῆτας καλ. omiſſo ἠξίουν. Vide quæ ſupra VII, 42. notavi. JUNG.

19 Ἔνιοι] Ἐσθῆτας καλεῖν. τοὺς δὲ &c. ἱματιομίσθας ἐκάλουν, οἱ δὲ μέσοι ἱματιομισθωτὰς C. V. *mediæ Comœdiæ auctores.* KÜHN.

Ἔνιοι] Vir Illuſtriſſimus *Ezechiel Spanhemius* in notis ad *Callimachi* Hymn. in *Jovem* v. 33. pag. 15. pro ἔνιοι vulgato *Pollucis* emendandum hunc locum ait, & ἐσθῆτας legendum ex optimo *Codice Voſſiano*, nunc Bibliothecæ *Lugduno-Batavæ.* cujus Codicis beneficio Cl. noſter *Kühnius* in reſtituendo *Polluce* uſus eſt.

20 Χορηγοῖς] MS. χωρηγοῖς. JUNG.

21 Ἱματιόμισθας.] MS. ἱματιομίσθας. & ſic accentus corrigendus eſt vulgo. eſt enim a recto ἱματιομίσθαι. deinde MS. οἱ δὲ μέσοι (non παλαιοὶ) ἱματιομισθώτας. de qua voce vulgatum accentum ſuper ο dele. JUNG.

22 Παλαιοὶ ἱματιόμισθώτας.] Ἱματιόμισθώτας male prior legebat editio, noſtra e Clariſſ. *Kuhnii* emendatione habet, ἱματιομισθωτάς. *Falckenburgius* pro παλαιοὶ habet μέσοι. Ceterum paulo ante legebatur ἱματιόμισθας in prior. edit. male, & pro eo ἱματιομίσθας repoſui.

23 Αἰσχ. διδάσκει] MS. Αἰσχ. εἴρηκεν. εἰς ἃ δὲ &c. quæ jam verba ſequentis capitis conjunguntur ſine titulo. Verba itaque *Æſchyli* in MS. omiſſa vides. JUNG.

79 ## • ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΘ.

Ἀγγείων ὀνόματα τῶν ἐσθήτων.

Εἰ'ς ἃ δὲ [24] κατετίθεντο τὰς ἐσθῆτας ταύτας, [25] χηλοὶ μὲν καθ' Ὅμηρον, [26] κοῖταί τε [27] καὶ κιβωτοὶ, καὶ κίσται, καὶ [28] ζυγάστρια. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, καὶ [29] ῥίσκοι, καὶ [30] κανδύτανες. ἴσως καὶ [31] ἀόρται, [32] Μενάνδρου εἰπόντος ἐν Μισογύνῃ, Χλαμύδα, καὶ μυσίαν λόγχην, [33] ἀόρτην. [34] ἃ δὲ οἱ παλαιοὶ ἱμάτια [35] στρωματόδεσμα, ταῦθ' οἱ νεώτεροι στρωματεῖς ἔλεγον, [36] ἐν οἷς, ὡς μὲν τοὔνομα δηλοῖ, τὰ στρώματα ἀπετίθεντο. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὰς ἄλλας ἐσθῆτας. καὶ [37] φασκώλους δὲ [38] ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, τὰ τῶν ἱματίων ἀγγεῖα, καὶ θυλάκους. [39] Ξενοφῶν δὲ, καὶ [40] μαρσίπους ἱματίων εἶπε.

• CAPUT XIX. 79

Veſtium vaſorum nomina.

IN quæ vero hujuſmodi veſtes reponebant, Repoſitoria quidem, ſecundum Homerum dicuntur, Luſtra, & Arcæ, Ciſtæ, Zygaſtria. apud Recentiores vero, & Rhiſce, & Candytanes. Fortaſſis & Aortæ, ſecundum Menandrum in Miſogyne dicentem: Chlamydem, haſtamque Myſiam, aortam. Quæ autem Veteres, Veſtimenta ſtratilia: Recentiores, Culcitras vocaverunt. & in quibus, ut nomen indicat, ſtrata illa deponebantur: certum tamen, quod & veſtes aliæ. Tum & Vaſcula Veteres vocarunt, veſtimentorum vaſa, & Thylacos. Xenophon vero, Veſtium marſupia dixit.

24 Κατετίθεντο] C. V. ἀπετίθεντο, *recondebant.* vide paulo infra. Kühn.

Κατετίθεντο] MS. ἀπετίθεντο. & deeſt ταύτας. Jung.

25 Χηλοὶ μὲν καθ' Ὅμ.] C. V. χηλαὶ μὲν καθ' Ὅμηρον, κοῖταί τε &c. *Gloſſ.* Χηλὴ, *Diſtula* pro *Ciſtula.* *Euſtathius* & *Heſychius*: χηλὸς, ἡ κιβωτός. *luſtra Interpretis* alterius ſunt loci. Κοίτη, κίστη, ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον. αἱ δὲ μικραὶ, κοιτίδες. *Heſych. Gloſſ. Philoxen. ciſtà*, λάρναξ, κίστη, κοίτη, κόφινος. Kühn.

Χηλοὶ μὲν καθ' Ὅμ.] MS. χηλαὶ μὲν κ. Ὅ. ſed χηλοὶ ut & infra X, 136. apud *Homerum* ſic eſt Ὀδυσσ. φ. v. 51.

---- ἔνθα δὲ χηλοὶ

Ἕστασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματ' ἔκειτο. Jung.

26 Κοῖλαί τε] Clariſſ. *Caſaubonus* Comm. ad *Theophraſt.* Charact. περὶ ἀπιστίας, ad verba: εἰ σεσήμανται τὸ κοιλιούχιον. ait *nihil eſſe mutandum. nam ſic appellat, quas Julius Pollux* κοιλάς. MS. tamen noſter hic diſerte habet κοῖται δὲ. ut & ad oram idem. quæ mihi lectio hic quidem videtur verior, quum & apud *Heſychium* κοίτη, exponatur κίστη. & idem, κοιτίς, ait, ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ ὁ γυναικεῖος κόσμος ἀπετίθετο. & confirmat ſatis Noſter ipſe, eadem hæc repetens infra X, 136. κοῖται, κοιτίδες. Jung.

Κοῖλαί τε] Κοῖλαι vox hoc in loco nihili, repoſui ejus loco κοῖται ex emendatione Clar. *Kuhnii*, & ita *Falckenburgium* quoque habere poſtmodum vidi.

27 Καὶ κιβωτοὶ, καὶ κίσται] MS. καὶ κίσται, καὶ κιβωτοὶ, καὶ ζύγαστρα. παρὰ τοῖς ν. ſine δέ. & ad oram etiam ζύγαστρα. utrumque rectum & hoc, & vulgatum ζυγάστριον. ipſe Noſter infra X, 138. alterumque poteſt diminutiva forma eſſe. mutuatur hinc de vaſculis veſtium *Rhodiginus* XVI. ant. 9. De ciſta & riſco vid. & *Cujacium* VIII. Obſerv. 1. Jung.

28 Ζυγάστρια.] C. V. ζύγαστρα. *Heſych.* ζύγαστρον, κιβώτιον, ζύγαστρος, κιβωτὸς &c. *Suidas*: ζύγαστρον, ἡ ξυλίνη σορός. cinΣτες. Kühn.

29 Ῥίσκοι] *Nonius*, *riſcus*, *loca anguſta in parietibus, ex Terentio.* Kühn.

30 Κανδύτανες.] *Heſych.* κανδυτάναι, ἢ κανδύλαι, ἱματιοθῆκαι, ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον. Kühn.

Κανδύτανες.] MS. κανδυτανες. ſine accentu. in margine vero κανδυτάνεις. *Heſychius*: Κανδυτάναι, ἢ κανδύλαι, ἱματιοθῆκαι, ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον. ubi an ἢ κανδυτάλαι ſcripſit? ita enim infra & *Pollux* X, 137. κανδυτάλις. quamvis ibi noſter MS. ſit defectus pagina. Jung.

31 Ἀορταὶ] *Heſych.* ἀόρτης, ξιφιστὴς ὑπὸ Μακεδόνων, ἄγγος δερμάτινον ἱματίων. unde patet ſcribendum hic eſſe ἀόρται. & mox ipſe *Menander* ἀόρτην. Kühn.

Ἀορταὶ] Ἀόρται pro ἀορταὶ prior. edit. Cl. *Kuhnius* emendavit. In *Menandri* dein teſtimonio καυσίαν pro μυσίαν ad oram ſui Codicis emendat doctiſſ. *Canterus*, ut infra eſt X, 139.

32 Μενάνδρου &c.] In MS. deſunt Μεν. εἰπ. ἐν Μ. cum verbis *Menandri.* Ea vero corrupta puto vulgo, & ut ſaniorem amplector ſcripturam hanc: Χλαμύδα, καυσίαν, λόγχην, ἀορτὴν, quæ infra X, 139. Jung.

33 Ἀόρτην] Ἀορτὴν. Seb.

Ἀόρτην] Ante vocem ἀόρτην commaticam Cl. *Kühnius* in textu poſuit diſtinctionem.

34 Ἃ δὲ οἱ] MS. ἃ δὲ οἱ παλαιότεροι στρωματ. ταῦτα οἱ &c. quod παλαιότεροι magis reſpondet τῷ νεώτεροι. Videre etiam puto unde irrepſit hoc ἱμάτια in locum non ſuum. pertinet enim ad *Menandri* verſum, ut infra quidem legitur X, 139. & ſcribenda itaque hic omnia ita: Χλαμύδα, καυσίαν, λόγχην, ἀορτὴν, ἱμάτια. nam quod ibi ſequitur X, 139. inquam, ἀμφίβολον, *Pollucis* eſt, dicentis ambiguam hanc dictionem eſſe in verſu iſto *Menandreo.* Jung.

35 Στρωματόδεσμα] Vox retinenda in Latina verſione, ut & στρωματεῖς. Kühn.

36 Ἐν οἷς, ὡς &c.] Ἐν οἷς &c. uſque ad καὶ φασκ. deſunt in MS. Jung.

37 Φασκώλους] *Heſych.* φασκώλιον, βαλλάντιον, φάσκωλος δὲ τὸ μέγα εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. *Pauſan.* apud *Euſtathium* θύλακος, ῥαπτὸς φάσκωλος. ubi & θύλακοι antiquis dici μάρσιπποι ait in *Odyſſeam* p. 1534. *Gloſſ.* μαρσύπιον, *ſaccellum.* *Xenoph.* locus eſt lib. IV. de *Expeditione Cyri*, ὥσπερ μαρσίππους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρα ἀντρώδει. Kühn.

38 Ἔλεγον] In MS. deeſt ἔλεγον. Jung.

39 Ξενοφῶν] Idem apud eum μάρσιππος duobus ππ eſt. Locum a me inquiſitum proferam infra X, 138. ubi denuo citatur. Jung.

40 Μαρσίπους] Sic infra quoque X, 138. & apud *Suid.* Sed infra MS. duplex ππ habet, ut & X, 152. itaque apud *Heſych.* etiam reperitur. Dicitur autem & μάρσυπος & μαρσύπιον. Seb.

80 ## * CAPUT XX.

De corium operantibus.

VEſtium porro artes ſequetur nimirum & calceorum ars, propter corporis uſum. & ab his quidem, calceamenta dicuntur, calceari, calceatus, diſcalceatus. Artes vero circa hæc verſantes, corium tingere, pelles macerare: corii venditores, pellium negociatores, corii ſectores, ſutores, ſutrina, aſſuentes, aſſuti. Calceamentorum vero partes, linguæ, ſcorta, ſoleæ.
81 * Et juga quidem, pars concavi calcei, aut ſandalii, digitos ambiens. Dices autem, ſuere calceos.

80 ## * ΚΕΦΑ´ΛΑΙΟΝ Κ.

[41] *Περὶ τῶν τὰ σκύτη ἐργαζομένων.*

[42] Ἕποιτο δ' ἂν οἶμαι ταῖς περὶ τὰς ἐσθῆτας τέχναις καὶ ἡ τῶν ὑποδημάτων, διὰ τὴν χρείαν τὴν ἐπὶ τῷ σώματι. καὶ ἀπὸ μὲν τούτων, ὑποδήματα, καὶ ὑποδεῖσθαι, καὶ ὑποδούμενος, καὶ ἀνυπόδητος. Αἱ δὲ [43] περὶ αὐτὰ τέχναι, [44] σκυτοδέψαι, βυρσοδέψαι, σκυτοπῶλαι, βυρσοπῶλαι, σκυτοτόμοι, σκυτεῖς, [45] σκυτεῖα, [46] καττυόντες, καττυόμενοι. μέρη δὲ ὑποδημάτων, [47] γλῶτται, καττύματα, [48] ὕσχλοι.
81 * [49] καὶ ζυγοὶ δὲ, τὸ περὶ τοῖς ὄνυξι τοῦ κοίλου ὑποδήματος, [50] καὶ τοῦ σανδαλίου τὸ τοὺς δακτύλους συνέχον. Εἴποις δ' ἂν, ῥάψασθαι [51] ὑποδήματα.

41 Περὶ τῶν τὰ σκ.] C. A. hic multos complectitur titulos hunc in modum: περὶ ὑποδήματος καὶ μερῶν αὐτοῦ, ῥαφῆς, τέχνης, ἐργαλείων καὶ παντοδαπῶν σχημάτων, καὶ χρήσεως διαφόρου. KÜHN.

Περὶ τῶν τὰ σκ.] In MS. hic titulus ſequentia tria capita junctim complectens: περὶ ὑποδημάτων καὶ μερῶν αὐτῶν, καὶ ῥαφῆς, καὶ τέχνης, καὶ ἐργαλείων, καὶ παντοδαπῶν σχημάτων, καὶ χρήσεως διαφόρου. Caput incipit, ὑποδήματα δὲ ἐρεῖς, καὶ ὑποδεῖσθαι &c. vulgatis, quæ præcedunt hic, omiſſis in MS. JUNG.

42 Ἕποιτο δ' ἂν &c.] Abſunt a C. A. uſque ad τούτων. incipit autem ita: ὑποδήματα δὲ ἐρεῖς, καὶ ὑποδεῖσθαι, ὑποδούμενος, ἀνυπόδητος. leg. ὑποδεῖσθαι. id enim eſt uſitatiſſimum. KÜHN.

43 Περὶ αὐτὰ τ.] C. V. περὶ ταῦτα τέχναι &c. KÜHN.

Περὶ αὐτὰ τ.] MS. περὶ ταῦτα τ. JUNG.

44 *Corium tingere, pelles macerare*] Σκυτοδέψαι & βυρσοδέψαι nomina ſunt, id eſt, coriarii, qui coriis concinnandis, pellibuſque ſubigendis & parandis occupantur. SEB. 2.

Σκυτοδέψαι] A recto, σκυτοδέψης, βυρσοδέψης. *Interpr.* iſta accepit pro *Infinitivis*, dicens, *corium tingere, corium macerare. Gloſſ.* βυρσοδέψης, *coriarius*, βυρσοδέψειν, *tingo coria.* KUHN.

Σκυτοδέψαι] Supra δ *Falckenburgius* poſuit λ, ut ſit σκυτολέψαι, ſed vulgatum bonum.

45 Σκυτεία] C. A. σκυτεῖα a recto σκυτεῖον, quod & βυρσεῖον. in *Gloſſis Veterum Pelleſuina*, id eſt, *ſutrina.* KÜHN.

Σκυτεία] MS. σκυτία, pro σκυτεία. puto σκυτεῖα ſcribendum. de officina ipſa coriarii. talia enim in MS. non raro per ι acutum ſcribi ſolent in penultima, ut aliquoties exempla fuerunt. JUNG.

Σκυτεία] Σκυτεῖα pro σκυτεία emendavit in textu *Cl. Kuhnius.*

46 Καττύοντες] Pro καττύοντες, καττυόμενοι. C. V. κάττυοντες, καττυόμενοι. male. KÜHN.

Καττύοντες] Vid. *Foeſ.* Oecon. *Hipp.* in κάσσυμα. JUNG.

47 Γλῶτται] C. A. γλῶττα, κ. ἴσχλοι. C. V. ὕσχλοι ſuperſcripto κ. legitur enim ἴσχλοι & ὕσκλοι. quod ultimum habet *Heſych. obſtragula*, καττύματα *ſolea, ſulmenta. Salm.* leg. ὕσχλοι, vel ὕσκλοι. unde ὑσκλωτὰ ὑποδήματα apud *Dicæarch.* hæc ille. KÜHN.

Γλῶτται] De his hinc & ex *Clem. Alexandrino P. Victor.* Comm. ad lib. II. Rhetoric. *Ariſtot.* in verba: εἰ γὰρ πρόσχισμα &c. JUNG.

48 * Ἴσχνοι.] MS. ὕσχλοι. *Friſchl.* in Nomenclat. πέλμα, ἴσχνος, ſolum, ſolen. SEB.

* Ἴσχνοι.] Ἴσχνοι nemo dubitat corruptum eſſe. MS. habet ὕσχλοι. quod eſt longe ὑγιέστερον. En enim, qui noſtro fidam operam præſtat ſæpius, *Heſychii* verba: ὕσκλοι, ἀγκύλαι βρόχοι, ita enim diſtinguo. nec enim puto ἀγκύλοι βρόχοι emendandum, οὓς ἡμεῖς ὕσκλους τῶν ὑποδημάτων καὶ τὰς λάγνας (emendo λίγνας) τῶν ἱματίων. Reſtituendum itaque *Polluci* ex MS. noſtro hoc ὕσχλοι, vel ὕσκλοι, ut *Heſychiana* ſeries habet, explodendus vero *Foeſius* qui Oecon. *Hippocr.* in ἴχνος, quaſi pro indubitato ſumit, *Pollucem* ἴχνους ſcripſiſſe, ubi vitioſe ἴσχνοι legatur. quem etſi juvaret alter locus *Hippocratis*, qui tamen nihil juvat, nec de partibus calceorum agit, debuiſſet meminiſſe ἴχνη tum ſe reponere potuiſſe, τὸ ἴχνος enim legimus, ὁ ἴχνος nemo credo dixerit. Sed MS. noſtri lectio ſatis vera eſt: nec ulterius tricari opus. JUNG.

* Ἴσχνοι.] Ὕσχλοι pro ἴσχνοι priorum editionum e Codice Clar. *Kuhnii* in textu repoſuimus, *Phavorinus*: Ὕσκλοι, ἀγκύλαι βρόχοι. οὓς ἡμεῖς ὕσκλους τῶν ὑποδημάτων, καὶ τὰς λαγνὰς τῶν ἱματίων. quæ habet ex *Heſychio*, apud quem poſt ἀγκύλαι male diſtinctio minor ponitur, quam vel *Phavorino* jam jubente deleas, dein pro λαγνὰς lego λίγνας.

49 Καὶ ζυγοὶ δὲ] Margo C. A. hæc habet uſque ad συνέχον. pro ζυγοὶ leg. ζυγὸν δὲ ἔτι &c. KÜHN.

Καὶ ζυγοὶ δὲ] Ita MS. καὶ ζυγὸν δέ τι (forte legendum δ' ἔτι, talia enim MS. confuſe ſcribit) τὸ π. τ. Bene vero ζυγόν. *Ariſtophanes Lyſiſtrata*:

> Ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας
> Τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγὸν,
> Ἅτ' ἁπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
> Ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ.

ζυγοῦ in hac ſignificatione & infra mentio X, 177. JUNG.

50 Καὶ τοῦ σ.] MS. καὶ τοῦ σανδάλου τὸ &c. habes enim σάνδαλον aliquoties etiam apud *Lucianum*, & in *Heſychio*: Σανδάλια, σάνδαλα &c. imo Noſter infra VII, 86. & inde σανδαλοῦσθαι τοὺς πόδας in lepidiſſima Hyſminiana fabella *Euſtathii*, nondum edita. ſed hoc potius volebam, diſtinctionem poſt σανδαλίου tollendam, quo res ſit planior. *Heſychius*: Ζυγὸς καὶ ὁ παρακείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων. quæ prorſus *Pollucem* noſtrum illuſtrant. vide & *Suidam*, qui in hanc rem *Ariſtophanem* adducit, illum ipſum verſum, quem jam cum aliis ex *Lyſiſtrata* indicavi proferens. JUNG.

51 Ὑποδήματα.] In C. A. ſequitur καὶ ῥάψαι &c. σκυτοτομεῖν, ἱμαντοτομεῖν. reliqua abſunt a laudato codice. ἱμαντοτομεῖν probat & *Salmaſ.* cujus MSS. male ἱματιστομεῖν. KÜHN.

[52] καὶ ῥαφὴ, ὡς Ἡρόδοτος. καὶ ῥάψαι, καὶ συῤῥάψαι. σκυτοτομεῖν, [53] σκυτοδεψεῖν, βυρσοτομεῖν, βυρσοδεψεῖν, [54] ἱμαντοτομεῖν. Ξενοφῶν δ' ἔφη, Ἔστι δ' [55] ἔνθα ὑπόδημα ὁ μὲν νευροῤῥαφῶν μόνον τρέφεται, ὁ δὲ, σχίζων.

& Sutela, ſecundum Herodotum. Et ſuere, conſuere, corium ſecare, corium tingere, pelles dividere, pelles macerare, lora ſecare. Sed Xenophon dicit, Eſt ubi quis ſe calceis duntaxat conſuendis alit, cum alius tantum eos ſcindat.

82 * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ.

Ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα σκυτοτόμων.

Τοὺς δὲ τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας [56] πισύγγους ἔνιοι τῶν κωμικῶν καλοῦσι. καὶ τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν, πισύγγια. τὰ δὲ παλαιὰ καττύματα, παλίμπηγα ὀνομάζεται. οἱ [57] δὲ παλαιὰ ἐπιῤῥάπτοντες, παλαιουργοί. τὰ δ' [58] ἐπιῤῥαπτόμενα, παλινδόρια. [59] ἐφ' ὧν λέγεται τὸ
83 [60] ἐπικαττύεσθαι, καὶ ἐπικαττύειν. * Τὰ δὲ ἐργαλεῖα αὐτῶν, [61] σμίλη. ἀφ' ἧς καὶ τὰ σμιλεύματα [62] ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνους. [63] καὶ περιτομεὺς, ἀφ' οὗ καὶ τὸ περιτέμνειν, καὶ ἱμαντοτομεῖν. [64] ὀπήτεια, καὶ ὀπητείδια, ἃ καὶ [65] χηλεύματα ἐκάλουν οἱ ποιηταί. μάλιστα δὲ οὕτως ὠνόμαζον, [66] τῶν τὰς σχοίνους πλεκόντων, ὡς καὶ κράνη [67] χηλευτὰ, τὰ πλεκτὰ Ἡρόδοτον λέγειν. [67] καὶ Εὔπολις, σκύτινα

* CAPUT XXI. 82

Opera, & inſtrumenta ſutorum.

SEd calceorum ſutores, nonnulli Comicorum, πισύγγους, & illorum officinas πισύγγια vocant. Vetera autem ſcorta, παλίμπηγα appellant. Et qui vetera conſuunt, veterum reſartores. Quæ vero reſuuntur, reſarcita dicuntur: de quibus reſuere, aut aſſuere dicitur. * In- 83
ſtrumenta autem ipſorum, ſcalpellum. unde Ramenta dicuntur in Ranis Ariſtophanis. Et circumſector: unde circumſecare, & lora ſecare. Subulæ, & aciculæ: quæ Poëtæ & Χηλεύματα vocaverunt. maxime autem ſic appellaverunt reſtiariorum ſubulas. Ut etiam Galeas Χηλευτὰς, pro plicatis dicit Herodotus. Et Eupolis, Coriacea

52 Καὶ ῥαφὴ] In MS. deſunt, καὶ ῥαφὴ, ὡς Ἡρόδοτος. locus hiſtorici noſtri autem eſt in *Calliopa*, cap. 82. a Noſtro etiam ſupra II, 37. adductus ni fallor, idem, licet de capitis, non calcei ſutura agat, ad quam tamen hoc vocabulum transferri poſſe ſine dubio innuit. JUNG.

53 Σκυτοδεψεῖν] Deſunt in MS. σκυτοδεψ. β. β. JUNG.

54 Ἱμαντοτομεῖν.] MS. ἱματοτομεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. *Xenophonteis* omiſſis. vulgatum ἱμαντοτομεῖν rectum eſt, quod & infra habes VII, 83. Sequens caput, nullo titulo inſignitum, cum præcedentibus jungitur in MS. ut dixi. Adnotavit vero *H. Stephanus* obſervandum eſſe quædam apud *Pollucem* duobus locis tractari, ut σκυτοτόμου σκεύη iſta hic, & infra X, 141. Et talia ſane ſæpius in Noſtro adparent. JUNG.

Ἱμαντοτομεῖν.] *Editio Baſileenſis* hic & Segm. ſeq. male habuit ἱμαντοτεμεῖν, quod in ἱμαντοτομεῖν, ut in *Seberi* ultima editione fuit, emendaverat & in ſuo Codice Cl. *Kühnius*, & doctiſſ. *Falckenburgius*.

55 Ἔνθα ὑπόδημα] *Xenoph.* VIII. *Cyrop.* fol. 208. ita: ἔστι δὲ ἔνθα καὶ ὑποδήματα ὁ μὲν νευροῤῥαφῶν μόνον τρ. SEB.

56 Πισύγγους] *Heſych.* πισύγγων, σκυτέων. πισύγγιον, σκυτίον. leg. σκυτεῖον. KÜHN.

57 Δὲ παλ. ἐπ.] MS. δὲ τὰ παλ. ἐπιρράπτ. π. τὰ δὲ ῥαπτόμενα, π. JUNG.

58 Ἐπιῤῥαπτόμενα] MS. ῥαπτόμενα. SEB.

Ἐπιῤῥαπτόμενα] C. V. τὰ δὲ ῥαπτόμενα. *Heſych.* παλινδορία. *Salm.* παλίνδορες. KÜHN.

59 Ἐφ' ὧν λέγ.] Margo C. A. dein τὸ omittit. deſinit in ἐπικαττύειν. KÜHN.

60 Ἐπικαττύεσθαι] MS. mendoſe ἐπικαττύεσθαι, omiſſo præcedenti τό. JUNG.

61 Σμίλη.] C. V. σμίλη. *Gloſſ.* σμίλα, *ſcalprum*, *ſicila*. inde C. A. ἀφ' οὗ κ. τὰ σ. καὶ περίτομοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ τέμνειν. ὀπήτια δὲ, marginale eſt cum ſequentibus, uſque ad λέγειν. KÜHN.

Σμίλη.] MS. σμίλη. ἀφ' οὗ κ. τ. meminit hujus inſtrumenti & καλόποδος hinc *Cruquius* Comm. *Horat.* ad II. Satyr. 3. JUNG.

62 Ἐν Βατρ. Ἀρ.] Deſunt ἐν Βατρ. Ἀρ. in MS. Locus ibi eſt in choro: σχινδαλμῶν τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων, &c. JUNG.

63 Καὶ περιτομεὺς] MS. περιτόμος. SEB.

Καὶ περιτομεὺς] *Salmaſ.* etiam περιτόμους ex MSS. KÜHN.

Καὶ περιτομεὺς] MS. καὶ περιτόμους, ἀφ' οὗ τὸ τέμνειν. omiſſis καὶ ἱμαντοτ. quod περιτόμους convenit cum *Seberi* MS. quem περιτόμος habere ejus Notæ indicant. infra tamen etiam περιτομεὺς in eadem re X, 141. JUNG.

64 Ὀπήτεια] Infra X, 141. ὀπήτιον, quod magis prob. *H. Steph.* SEB.

Ὀπήτεια] MS. ὀπήτια (ita & in ora) ἃ καί. omiſſis καὶ ὀπητείδ. Scribamus itaque ὀπήτια. JUNG.

65 Χηλεύματα] MSS. χηλώματα. vulgatum ſervat *Heſychius* in h. v. KÜHN.

Χηλεύματα] MS. χηλὴ ut & ad oram habet. Sed alterum & apud *Heſych.* vide. JUNG.

66 Τῶν τὰς σχ.] C. A. margo τὰ τῶν σχοίνους π. KÜHN.

Τῶν τὰς σχ.] MS. pro τῶν τὰς, habet τὰ τῶν σχ. *Herodoti* mox verba extant in Polymnia cap. 89. Αἰγύπτιοι δὲ νέας παρείχοντο διηκοσίας· οὗτοι δὲ εἶχον περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι κράνεα χηλευτὰ &c. locus etiam ab *H. Stephano* indicatus. JUNG.

67 Χηλευτὰ] Margo omittit πλεκτά. *Heſych.* Κράνεα χηλευτὰ, πλεκτὰ ἐκ σχοίνου ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης μαλάκης. locus *Herodoti* extat in Polymnia vel libr. VII. ubi Ægyptiis claſſiariis tribuit κράνεα χηλευτά. KÜHN.

68 Καὶ Εὔπ. &c.] In MS. deſunt iſta, Καὶ Εὔπ. σ. χ. τ. ὁ. ἐ. Κ. Ν. ἐκάλει. Sed an *Eupolis* verba σκύτινα χηλεῦσι, mendo carent? ego tamen ſuſpicor non carere. quid ſi χηλεύει ſcripſerit Poëta? ut ad idem

complicant. Subulas autem , in Creten-
84 ſibus vocat Nicocharis. • Coriariis ve-
ro , & corii ſectoribus Κατεβύρσωσαν ,
quo Thucydides utitur , convenit. No-
minabis autem calceos , cavos , profun-
dos : ad mediam tibiam aſcendentes. hæc
autem non ſatis novi , num per abuſio-
nem modo calcei vocandi ſint. Circum
quæ vero conſuuntur , & fiunt calcei ca-
vi, Calopodes non modo hodie , ſed &
juxta Veterum ſermonem dicuntur. *πε-
ρίποδα* vero ſunt , quæ pedibus conve-
niunt.

[69] χηλεύσει. τὰ ὀπήτεια [70] ἐν Κρησὶ Νικόχαρις ἐ-
κάλει. • Τοῖς δὲ βυρσοδέψαις, ἢ σκυτοτόμοις , 84
[71] προσήκει τὸ [72] κατεβύρσωσαν , ὅ φησιν ὁ Θου-
κυδίδης. λέγοις δ' ἂν , καὶ ὑποδήματα κοῖλα ,
βαθέα , εἰς μέσην τὴν κνήμην ἀνήκοντα. [73] τὰ δὲ
οὐ κοῖλα, αὐτὸ μόνον ἀποχρῶν ἐστιν εἰπεῖν ὑπο-
δήματα. [74] περὶ δὲ ἃ τείνεται καὶ περιῤῥάπτεται
τὰ κοῖλα ὑποδήματα , καλόποδες , [75] οὐ κατὰ
τὴν νῦν χρείαν μόνον , ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀρ-
χαίαν κέκληνται. [76] περίποδα δὲ , [77] ὑποδήματα
[78] ἁρμόζοντα.

85 • CAPUT XXII.

Calceorum ſpecies.

SEd calceorum ſpecies ſunt : Regii ,
quos Rex Athenis geſtabat. Crepi-
dæ , habitus militaris : quas nonnulli

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΚΒ. 85

[79] Ὑποδημάτων εἴδη.

ΥΠοδημάτων δὲ εἴδη , [80] βασιλίδες , [81] ἐφόρει
δὲ αὐτὰς ὁ βασιλεὺς Ἀθήνησι. [82] κρηπῖδες ,
τὸ μὲν φόρημα στρατιωτικόν. [83] ἔνιοι δ' αὐτὰς τῶν

reſpexerit *Heſychius* : Χηλεύει , ῥάπτει , πλέκει. *Nico-
charis* ſive *Nicochares* , etiam infra in hac re laudatur
X, 141. JUNG.

69 Χηλεῦσι.] Leg. χηλεύσει *ſcortea conſuet. Interpr.*
legit χηλεύουσι. KÜHN.

Χηλεῦσι.] Pro χηλεῦσι prior. edit. Cl. *Kühnius* in
textu emendavit χηλεύσει.

70 Ἐν Κρησὶ &c.] *Falckenburgius* habet ἐν κρίσει ,
dein vocem ἐκάλει circumflectit in ultima , an forte
voluit καλεῖ ?

71 Προσήκει &c.] MS. προσήκοι , τὸ κατεβύρσωσαν
φησὶν Θουκυδ. Locus *Thucydidis* lib. VII. eſt , de Sy-
racuſanis : τὰς γὰρ πρώρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω ἐπὶ πολὺ
κατεβύρσωσαν , ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντι-
λαβὴν ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη. quem locum Noſter etiam
reſpexit ſupra I. 120. JUNG.

72 Κατεβύρσωσαν] C. A. φησὶν ὁ Θ. *coriis probe
muniverant proras & ſuperiora navium magnam par-
tem.* extat locus *Thucydid.* libr. VII. p. m. 531.
KÜHN.

73 Τάδε οὐκ οἶδα &c.] Pro his eſt in MSS. τὰ δὲ
μὴ κοῖλα αὐτὸ μόνον (C. V. per ὑφ' ἓν αὐτομόνον) ἀ-
πόχρη εἰπεῖν ὑποδήματα *qui vero cavi non ſunt , eos*
tantum ὑποδήματα appellare ſufficit. ex quo vulgata
lectio ita emendari poſſet : τὰ δὲ οὐ κοῖλα μόνον &c.
eodem ſenſu. notandum vero , quod prior lectio tan-
tum marginis ſit in C. A. de κοίλοις ὑποδήμασι *Sal-
maſius* in *Tertull.* Pallium. KÜHN.

Τάδε οὐκ οἶδα &c.] MS. aliter τὰ δὲ μὴ κοῖλα αὐ-
τὸ μόνον ἀπόχρη εἰπεῖν ὑποδ. quaſi alia ὑποδήματα , ἃ
μὴ κοῖλα. Sane & iterum ὑποδήματα κοῖλα vocat , ut
hanc MS. lectionem non temere rejiciendam putem.
& ſæpius *Heſychius*. Sic κάλτους , ſic κολεφώνια ex-
ponens , ὑποδήματα κοῖλα. Tales vero calceos , ut hic
deſcribit *Pollux* , ſupra V, 18. tribuit venatori. Po-
ſtea MS. ita : περὶ ἃ δὲ τείνεται καὶ περιράπτεται τὰ κ.
ὑ. JUNG.

Τάδε οὐκ οἶδα &c.] Ita legebant priores editiones :
τάδε οὐκ οἶδα εἰ μόνον &c. pro quibus MSStorum ope
mire in textu jam repoſuit Cl. *Kuhnius* : τάδε οὐ κοῖ-
λα , αὐτὸ μόνον &c.

74 Περὶ δὲ ἃ γίγνεται] C. V. περιὰ δὲ τείνεται. C.
A. περὶ ἃ δὲ τείνεται. dein uterque περιάπτεται. *Cir-
ca quæ vero tenditur & ſubnectitur.* quæ lectio vide-
tur melius exprimere uſum calopodii , quamvis *Sal-
maſ.* in *Tertull.* Pall. vulgatum laudet ſine mendi ſu-
ſpicione. KÜHN.

Περὶ δὲ ἃ γίγνεται] Τείνεται pro γίγνεται Cl. *Kuhnii*
emendationi debes.

75 Οὐ κατὰ τὴν νῦν χρ.] Hæc verba uſque ad κέ-
κληνται abſunt a C. A. KÜHN.

Οὐ κατὰ τὴν νῦν χρ.] Deſunt in MS. οὐ κατὰ τ. ν.
χ. μ. ἀ. κ. κ. τ. ἀ. κέκλ. JUNG.

76 Περίποδα δὲ] C. A. recte περὶ πόδα. *Lucianus ad-
verſus indoctum* &c. περὶ πόδα δή σοι καὶ εὐάγγελος οὗ-
τος *Tuo ſane pedi bene convenit hic evangelus.* vid.
Heſych. in περὶ πόδα. ubi etiam περὶ ποδὸς malim ut
περὶ πόδα , quamvis recentior *Heſychii* editio περίποδα
afferat in notis. KÜHN.

Περίποδα δὲ] MS. περιπόδα δ. ὑπ. τὰ ἁρμ. & ita
etiam ad oram , quaſi duæ voces eſſent. & forte non
male ut & ſupra eſt II, 196. vide quæ de hac phra-
ſi collegit *Caſaubonus* noſter ad *Theophr.* Charact. πε-
ρὶ ἀγροικίας. Sequens caput ut dixi attexitur præce-
denti ſine titulo. JUNG.

Περίποδα δὲ] Ante vocem περίποδα Cl. *Kühnius* ma-
jorem diſtinctionem poſuit. ego malim περὶ πόδα di-
viſim legere quam περίποδα conjunctim.

77 Ὑποδήματα ἁρμ.] C. A. ὑποδήματα τὰ ἁρμόζον-
τα. quod non ſpernendum. KÜHN.

78 Ἁρμόζοντα.] Quibus opponuntur laxi nimis ,
de quibus *Ovid.* de arte v. 518. *Nec vagus in laxa
pes tibi pelle natet.* Natum inde apud Græcos prov.
περὶ πόδα de omnibus , quæ apta erant & convenie-
bant : ſicut de iis , quæ contra habebant , ὑπὲρ τὸν πό-
δα. vid. *Caſaubon.* ad *Theophraſt.* Charact. pag. 136.
SEB.

79 Ὑποδημάτων εἴδη.] Titulus iſte non comparet
in C. A. KÜHN.

80 Βασιλίδες] MS. βασιλειίδες. Sed ad oram re-
cte βασιλίδες. De his & *Heſychius* : Βασιλίδες , ὑ-
πόδημα γυναικεῖον καὶ αὐλητικὸν ὡς Ἐρατοσθένης ἀπὸ
τοῦ βασιλέως κληθέντος , qui an κληθὲν potius ſcripſit ?
JUNG.

81 Ἐφόρει δὲ &c.] Marginis ſunt in C. A. uſque ad
Ἀθήνησι. vid. *Heſych.* in βασιλίδες , ubi legerem pro ἀ-
πὸ βασιλέως κληθέντος , ἀ. β. κληθὲν οὕτως , refertur enim
ad præcedens ὑπόδημα. KÜHN.

82 Κρηπῖδες] De iis *Hier. Magius* miſcell. III, 3.
SEB.

Κρηπῖδες] De his vide *Magium* III. miſcellan. 3.
JUNG.

83 Ἔνιοι δ' αὐτὰς] Margo C. A. &c. ἀρπηΐδας. C.
V. ἀρβίδας , κ. τῷ κ ſuperimpoſito. *Heſych.* habet vul-

ποιητῶν, καὶ [84] ἀρπίδας ὠνόμασαν. [85] ἐμβάδες,
εὐτελὲς μὲν ὑπόδημα, [86] Θρᾴκιον δὲ τὸ εὕρημα.
[87] τὴν δὲ ἰδέαν, [88] κεθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικε. [89] σχι-
σταὶ, πολυτελὲς ὑπόδημα, καὶ θρυπτικόν. ταύ-
τας δὲ καὶ λεπτοσχιδεῖς ὠνόμαζον. [90] ἀσκέραι,
86 ὑπόδημα λάσιον, [91] χειμῶνι χρήσιμον. * [92] ἦν
δέ τι ὑπόδημα καὶ [93] ἀρβύλη, εὐτελὲς τὴν ἐργα-
σίαν. [94] ἡ δὲ συκχὰς, κρηπῖδι μὲν ἔοικεν, ὠνό-
μασται δὲ ἐκ τοῦ συνέχειν τὸν πόδα. οἱ δὲ [95] κο-
νίποδες, λεπτὸν ὑπόδημα πρεσβυτικόν. τὸ δὲ
κάττυμα, κοῦφον, ὡς ἐγγὺς εἶναι τῆς κόνεως
τὸν πόδα. [96] τὸ δὲ σανδάλιον, οὐ μόνον Μέναν-
δρος εἴρηκε, καὶ Ηρόδοτος, ὥσπερ καὶ τὸ [97] σάν-
δαλον Εὔπολις [98] ἐν Χρυσῷ γένει, καὶ σχεδὸν ἅ-
παντες οἱ κωμικοὶ, ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος Νόμοις,
87 σανδάλια Τυῤῥηνικά. * καὶ [99] Κηφισόδωρος Τρο-
φωνίῳ,

Poëtarum, Harpides vocarunt. Emba-
des, calcei vulgares, a Thracibus inven-
ti, & forma cothurnos humiliores refe-
rentes. Feneſtrati, precioſi calcei, &
perforati: quos etiam λεπτοσχιδεῖς nomi-
naverunt. Aſceræ, calcei villoſi, hye-
mi convenientes. * Erat & calceamen- 86
tum quoddam, arbyla, non operoſum
admodum. Sed ſicchas, crepidæ perſi-
mile eſt, & a pedem continendo dici-
tur. Conipedes autem, calcei ſunt te-
nues, ſeniles. Solea autem, levis, ut
pes pulverem tantum non contingat. San-
dalium vero, non Menander modo dixit,
& Herodotus, quemadmodum Sandali-
um, Eupolis in Aurea ætate, & omnes
fere Comici: ſed & Cratinus in Legibus,
Sandalia Tyrrhenica. * Et Cephiſodo- 87
rus in Trophonio,

gatum & Laconibus tribuit. videtur Poëtarum eſſe & Ionum τὸ ἀρπίδας, commune autem ἀρπῖδες. Kühn.

Ενιοι δ' αὐτὰς] Pro ἔνιοι &c. MS. τινὲς δὲ τῶν ποι. καὶ ἀρπίδας ὠ. Sic enim MS. etiam in margine habet, pro vulgato ἀρπίδες; quaſi *Martiales* dicas. ſed vulgatum defendunt tam *Heſych.* quam *Etymolog.* ſatis. Jung.

84 Ἀρπίδας] Sic etiam *Heſych. Etymolog.* utroque modo ἄρπις & ἀρπίς. Seb.

85 Ἐμβάδες, &c.] Ἐμβάδες &c. Hæc & aliquot alia genera calceamentorum in hoc capite etiam exponit Avus meus Comm. c. 488. Jung.

86 Θρᾴκιον δὲ τὸ εὑρ.] Hæc verba ſupra ſcripta ſunt in C. A. virorum calceus dicitur in *Scholiis Ariſtoph. Concion.* quod *Suidas* ſublegit. Kühn.

87 Τὴν δὲ ἰδέαν] Margo C. A. incipit pergitque uſque ad ὠνόμαζον. Kühn.

88 Κεθόρνοις] MS. κοθόρνοις. Jung.

89 Σχισταὶ] C. A. σχίσται. malim tamen vulgatum. ita & cervical habebat σχιστὸν & linum hodiernum σχιστὸν, *fiſſile.* Kühn.

Σχισταὶ] MS. σχίσται, paroxytonws. meminit σχιστῶν & λεπτοσχιδῶν hinc & *Caſaubonus* noſter XII. *Athen.* 11. quem vide & in Not. ad *Trebell. Pollionis Gallienos*, in verbis: *cum compagos reticulos appellaret* &c. De his *Eupolis* φίλοις apud *Ammonium* περὶ ὁμ. καὶ διαφ. λέξ. οὐ δεινὰ, ταῦτα δ' Ἀργείας φέρειν, σχιστὰς ἐνεργεῖν. Jung.

90 Ἀσκέραι] C. A. ἀσκέραι δὲ &c. χειμῶνος χ. C. V. ἀσκέραι. *Heſych.* etiam ἀσκέρα. Kühn.

Ἀσκέραι] MS. ἀσκερέραι. & ita etiam ad oram. Sed vulgatum habent etiam alii Lexicographi veteres. Jung.

91 Χειμῶνι χρ. &c.] MS. χειμῶνος χρήσ. ἦν δὲ ὑποδ. Jung.

92 Ἦν δέ τι] Iterum marginis in C. A. hæc ſunt, uſque ad πόδα. Kühn.

93 Ἀρβύλη] De hac vid. Avum meum Comm. c. 488. & *Foeſium* Oecon. *Hippocr.* in ἀρβύλη. Jung.

94 Ἡ δὲ σίκχας,] MSS. ἡ δὲ συκχάς. *Heſych.* σύκχοι ὑποδήματα Φρύγια. ſtat & derivatio, ἀπὸ τοῦ συνέχειν, a ſcriptione per υ. & συκχάδες dicitur & συκχίς. *Salmaſ. ἡ δὲ συκχὰς ita omnino legendum. unde Heſych.* συκχὶς & συκχάς. *unde Latine ſoccus. ſed hac alias.* ita ille. Kühn.

Ἡ δὲ σίκχας,] Pro σίκχας, MS. συκχὰς, quod ſane cum ſuo etymo propius convenit & verius eſt. *Heſychius:* Συκχάδαι ῥάπη, συκχάδες, εἶδος ὑποδήματος. Priora videntur corrupta. an forte: συκχάδαι, ἀρπίδες. nam ἀρπίδες, κρηπῖδας Noſter etiam exponit. Sed alius felicius nobis conſuat hos laceratos a ſcriba calceos. Jung.

Ἡ δὲ σίκχας,] Σικχὰς habet *Falckenburgius* pro σίκχας, præfero emendationem Cl. *Kuhnii* e MStis quæ habet συκχὰς, & ſic in textu jam repoſitum eſt. *Heſych.* Συκχάδαι, ῥάπη, συκχάδες εἶδος ὑποδήματος. quæ κατὰ πόδα habet & *Phavorinus.*

95 Κονίποδες] *Heſych.* κονίποδες, ὑποδήματα μοιχικά id eſt, ut in notis explicatur, *mollia, levia*, ἄψοφα. quæ lectio non ita intelligenda, ac ſi mœchis proprii fuerint hi calcei, ſed quod ἐλαφροὶ & ſimplici ſolea *terræ proximi* fuerint & mœchis ad fallendum apti, ut Noſter dixerit, διὰ τὸ χοὶ ἐγγὺς εἶναι, terra pulvereque eos obſordeſcere. vid. *Suid.* in κονίποδας & κονιόποδα. cæterum, ὡς ἐγγὺς εἶναι &c. marginis ſunt in C. A. Kühn.

96 Τὸ δὲ σανδάλιον] In C. A. ſequitur, πολὺ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὃ καὶ σάνδαλον λέγουσι. Μένανδρος μέντοι καὶ ἐπιχρύσους σ. λ. &c. interjecta omnia omittuntur a verbis, οὐ μόνον &c. uſque ad περιβαρίδας Segm. ſeq. Kühn.

Τὸ δὲ σανδάλιον] In MS. ita tantum: τὸ δὲ σανδάλιον πολὺ παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὃ καὶ σάνδαλον λέγουσιν. Μένανδρος μέντοι καὶ ἐπιχρύσους σανδ. &c. In vulgatis *Herodoti* locus eſt *Euterpe* cap. 91. σανδάλιόν τε αὐτοῦ (*Perſei*) πεφορημένον εὑρίσκεσθαι, ἐὸν τὸ μέγεθος, δίπηχυ. jam & a *Jac. Nicolao* I. Epiphill. 9. indicatus, ubi & cetera quæ hic, interpretatur & illuſtrat. σάνδαλον vero, ait Avus meus Comm. c. 888. quaſi σανίδαλον, *ut videtur*, σανίδες *autem tabellæ ſunt.* Quod autem *Cephiſodorus* ait, σανδάλια τῶν λεπτοσχιδῶν, puta fuiſſe & πολυσχιδῆ alia. *Hippias Erythræus* lib. II. τῶν περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν (apud *Athen.* lib. VI.) de adulatoribus qui regem ſuum Gnopum interfecerant, & Erythrarum tyrannidem occuparant, luxum eorum narrans, ὑπεδέδυντο δὲ καὶ πολυσχιδῆ σανδάλια τοῦ θέρους. deinde Segm. ſeq. ſcribo θεράπαιν' ἔχω, cum apoſtropho, metri cauſa. De *Eupolidis* fabula vero vid. *Caſaubonum* noſtrum IX. *Athen.* 17. ut & *Cratini legibus* XI. *Athen.* 13. *Menandri* talis & infra mentio X, 50. Jung.

97 Σάνδαλον] De ſandalio, & heroum heroinarumque calceamentis *J. Nic. Loenſis* Epiphill. I, 9. Seb.

98 Ἐν Χρυσῷ γένει] Infra IX, 26. & X, 63. ἐν Χρυσογένει. X, 140. ἐν Χρυσογένεσιν. vid. *Caſaub.* in *Athen.* lib. IX. cap. 17. Seb.

99 Κηφ. Τροφ.] *Falckenburgius* auctius Κηφισόδωρος ἐν τροφωνίῳ, non male. in ipſius dein teſtimonii verſu ultimo poſt νῦν δ' & θεράπαινα commaticas diſtin-

San-

Sandalia vero tenuiter diviſorum,
Quibus aurei flores inſunt:
Nunc vero inſtar Famulæ, peribarides habeo.

Menander in Myſogyne, Inauratas ſandalothecas dicit. * Blauta, ſandalii quædam ſpecies. Et heros Athenis in blauta: quidam enim ſutor, blautæ lapideam formam dedicarat. Crupezia autem, calceamentum eſt ligneum, ad chori auſpicationem factum. Crupeziphori autem,
88 Bœotes exiſtunt. * Sed Cratinus, Tibicinalia Crepitacula dicit. Cæterum a gentibus, urbibuſque alia dicuntur. Carbatina, calceamentum ruſticum, a Caribus dictum. Amyclaides, calcei libe-

Σανδάλιά τε τῶν λεπτοσχιδῶν,
Ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ ταῦτ' ἔπεστιν ἄνθεμα.
Νῦν δ', ὥσπερ ἡ θεράπαινα, ἔχω περιβαρίδας.

Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ, καὶ ἐπιχρύσους σανδαλοθήκας λέγει. ἡ δὲ [100] βλαύτη, σανδαλίου τὶ εἶδος. [1] καὶ ἥρως Ἀθήνησιν, ὁ ἐπὶ βλαύτῃ. ἀνέθηκε γάρ τις σκυτοτόμος βλαύτης λίθινον τύπον. [2] τὰ δὲ κρουπέζια, ξύλινον ὑπόδημα, πεποιημένον εἰς ἐνδόσιμον [3] χοροῦ. [4] κρουπεζοφόρους δ' εἶπε τοὺς [5] Βοιωτοὺς * Κρατῖνος, διὰ τὰ ἐν αὐλητικῇ 88
κρούματα. [6] ἀπὸ δὲ ἐθνῶν καὶ πόλεων λέγονται καὶ ἕτερα. [7] Καρβατίνη μὲν, ἀγροικῶν ὑπόδημα, κληθὲν [8] ὑπὸ Καρῶν. [9] Ἀμυκλαΐδες δὲ, ἐλευθεριω-

ctiones poſuit Clar. *Kühnius*, pro περιβαρίδας autem *Falckenburgius* περιβάδας habet. dein poſt Μένανδρος addit *Falckenburgius* μέν τοι.

100 * Βλαύτη] Prior. edit. βλαίστη. ſed mox tamen infra VII. 89. ibi etiam βλαύτη. SEB.

* Βλαύτη] Βλαύτη etiam in MS. & ad oram quoque. nec de ea lectione dubito, quum vera ſit. ſic infra X, 49. MS. clare βλαύτας & mox diminutive βλαύτια. Bene itaque hic ſic edidit noſter *Seberus*. reſtituendus vero & *Heſychius*: Σανδάλια, ait, σάνδαλα γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ βαβλάυτια. pro ultimo enim βλαύτια, ut etiam *Sylburgio* puto placuiſſe, ſcribendum reor. Ipſe *Pollux* ſupra: βλαῦδες, ἐμβάδες, κρηπῖδες, σανδάλια ὑποδήματος. ubi quoque forte legendum ὑποδήματα. Idem ibidem: βλαυτοῦν, ὑποδεῖν ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ. οἱ δὲ ὑποδήματι. Quod alterum πλήσσειν, quid aliud eſt quam illud apud *Terentium? Utinam tibi commitigari videam ſandalio caput.* In Eunucho ſua, quam imitatus eſt ex Eunucho *Menandri* ſive Colace, unde forte & hoc potuit. JUNG.

* Βλαύτη] *Editio Baſil.* habebat βλαύστη, & ὁ ἐπὶ βλαίστη & rurſus σκυτ. βλαύστης. quæ Cl. *Kühnius* in βλαύτη emendavit in ſuo Codice. *Falckenburgius* vero pro priori habet βλαύτης, proque ultimo βλαύστη rurſum βλαύστης, medium βλαύστη immutatum ſervat.

1 Καὶ ἥρως &c.] Hæc non ſunt in C. A. ἥρως ἐπὶ βλαύτῃ, *Heros ad blautam. Heſych.* βλαύτη τόπος Ἀθήνησι, unde loco nomen, ut hic docet *Pollux*. KÜHN.

Καὶ ἥρως &c.] Deſunt in MS. καὶ ἥρως &c. JUNG.

2 Τὰ δὲ κρουπέζια] Hic demum pergit C. A. ita: τὰ δὲ κρούπεζα, quod & C. V. habet, *Heſych.* κρουπέζια, male. inde legerem εἰς ἐνδόσιμον χορῶν, *ad dandum choris ſignum, & moderamen ſaltus & cantus* aſſa voce vel tibia. *Salmaſ.* χοροῦ legit in *Vopiſci Carinum*, ubi plura de his p. 838. KÜHN.

Τὰ δὲ κρουπέζια] MS. ἡ δὲ κρούπεζα, ξύλ. non minus recte. *Euſtath.* in λ. Ἰλιάδ. αἱ μέντοι κρουπέζαι παρὰ Παυσανίᾳ ὃ δηλοῖ, ὥς ἐκεῖνός φησι, Βοιώτια ὑποδήματα ξύλινα, ἐκ τῆς κατὰ τοὺς πόδας πέζης γινονται. vide alias de his & Avum meum Comm. c. 888. JUNG.

3 Χορόν.] Χορὸν legebat prior. edit. Cl. *Kühnius* in textu χοροῦ emendavit.

4 Κρουπεζοφόρους δ' εἶναι &c.] Ὑπογραφὴν τῶν κρουπεζίων vid. apud *Theocr.* Idyll. VII, 24. adhibito cap. 12. lectionum *Theocr. Dan. Heinſii.* SEB.

Κρουπεζοφόρους δ' εἶναι &c.] Locus hic ex MSStis ita conſtituendus: κρουπεζοφόρους δὲ τοὺς Βοιωτοὺς εἶπε Κρατῖνος, διὰ τὰ ἐν αὐλητικῇ κρούματα, κρουπεζοφόρους (crupezigerulos) *Cratinus dixit Bæotos propter modulos in arte tibiis canendi*, quibus ſcilicet pro more gentis innutriti erant. C. A. διὰ αὐλητικὰ (leg. αὐλητικῆς) κ. quod eodem recidet. KÜHN.

Κρουπεζοφόρους δ' εἶναι &c.] MS. κρουπ. δὲ τοὺς Βοιωτοὺς Κρατῖνος διὰ τὰ ἐναυλητικὰ (licet male ἐναυλητικὴ ſit) κρούματα εἶπεν. optime. nec enim poſt Βοιωτοὺς interpungendum. JUNG.

Κρουπεζοφόρους δ' εἶναι &c.] Locus mire depravatus, & cui ſine MStis nulla medela forte fuiſſet. ita enim in prius editis vulgabatur: κρουπεζοφόρους δ' εἶναι τοὺς Βωιοτούς. Κρατῖνος δὲ, τὰ ἐναυλητικὰ κρούματα. ſine ullo plane ſenſu. repoſui eorum loco e Codice Clar. mei *Kühnii*: κρουπεζοφόρους δ' εἶπε τοὺς Βοιωτοὺς Κρατῖνος, διὰ τὰ ἐν αὐλητικῇ κρούματα.

5 Βωιοτοὺς] Βοιωτούς. SEB.

6 Ἀπὸ δὲ ἐθνῶν καὶ πόλ.] Titulus C. A. περὶ ἐξ ἐθνῶν ὑποδημάτων, *de calceis a gentibus appellatis, inventis, uſurpatis* &c. omittit autem λέγονται καὶ ἕτερα. KÜHN.

Ἀπὸ δὲ ἐθνῶν καὶ πόλ.] MS. ἐθ. ἢ πόλ. καρ. omiſſis λέγ. καὶ ἕτ. JUNG.

7 Καρβατίνη] C. V. καρπατίνη μὲν ἀγροικὸν &c. leg. ἀγροικικὸν, vel, ut vulgata habet, ἀγροικῶν. *Heſych.* καρβατίνη, μόνη πέλλον (leg. μονόπελμον) καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν. & iterum: καρπάτινον, ἀγροικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον; uno corio unaque adeo ſolea conſtabat hic calceus. unde μονόπελμον & μονόδερμον recte dicitur. *Xenoph.* lib. IV. *Exped. Cyri*: ἐπειδὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβάτιναι πεποιημέναι (ἦσαν) ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν. *Interpr. poſteaquam veteres calcei defeciſſent, carbatinas factas habebant de corio recens bobus detracto.* KÜHN.

Καρβατίνη] MS. καρπατίνη μὲν ἄγροικον ὑποδ. optime etiam, nec putem *Pollucem* aliter ſcripſiſſe: ſic & *Heſychius*: Καρπάτινον, ἀγροικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον. quamvis & καρβατίνη (quod & apud *Longum* meum eſt libr. II. Ποιμεν. ubi *Politianum* etiam 2. miſcell. viſendum dixi) non ignorem. *Heſychius*, ut reſtituatur, idem: καρβατίνη, μόνη πέλλον, καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν. ubi *Sylburgius* ex altero jam allato loco adſcripſerat μονοπελμ. credo μονόπελμον reſtituere volens, pro μόνη πέλλον, quod nil niſi mendoſum tinnit. Illud ἄγροικον MS. vero magis placet omnino, quam vulgatum. Addo & alia duo loca ab *Hæſchelio* noſtro ad *Longum* ſuum adnotata de carbatinis: *Lucianus*: κήρυκάς τινας Παφλαγόνας καρβατίνας ὑποδεδεμένους. Idem: εἶδες τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ἐπὶ τοῦ ὕδατος βεβηκότα; καὶ μάλα (ἦδ' ὅς) ὑποδεδεμένον γε καρβατίνας. JUNG.

8 Ὑπὸ Καρῶν.] C. A. & V. ἀπὸ Καρῶν. KÜHN.

Ὑπὸ Καρῶν.] MS. κλ. ἀπὸ Καρῶν. quod rectius videtur. JUNG.

9 Ἀμυκλαΐδες] C. A. non habet. C. V. poſt τόπον

τερον ὑπόδημα μὲν, δηλοῖ δὲ κλήσει τὸν τόπον. [10] αἱ δὲ Ἀργεῖαι, πάντη δῆλον, ὡς Ἀργείων τὸ εὕρημα. [11] καθάπερ αἱ Σκυθικαὶ, Σκυθῶν. καὶ Ῥοδίων, [12] Ῥοδιακαί. αἱ δὲ [13] Λακωνικαὶ, τὸ μὲν χρῶμα ἐρυθραὶ, τοὔνομα δὲ δηλοῖ τὸν τῆς εὑρέσεως τόπον. * καὶ Θετταλὶς δὲ, ὑπόδημα [14] μηνύον τοὺς εὑρετάς. [15] μέμνηται δ' αὐτοῦ Λύσιππος ἐν Βάκχαις, Βλαύτῃ, κοθόρνῳ, Θετταλίδι. [16] αὐτοσχεδὶς δὲ ὑπόδημα τὸ ἁπλῶς εἰργασμένον [17] Ἕρμιππος εἴρηκεν ἐν Δημόταις. ἀπὸ δὲ τῶν χρησαμένων, [18] Ἰφικρατίδες, [19] Δεινιάδες, [20] Ἀλκιβιάδια, [21] Σμινδυρίδια, [22] Μυνάκια, ἀπὸ Μυνάκου. [23] ἦν δὲ καί τι ὑπόδημα, [24] δημοκοπίδες. [25] ὕπισχλοι δὲ, πολυτελὲς, [26] ἀνδρεῖον, [27] οὗ Ἕρμιπ-

89

ſtratiores: ipſo vero nomine, locum ſignificant. Argiæ autem omnino, ut patet, Argivorum inventum ſunt: ut & Scythicæ, Scytharum, & Rhodiorum, Rhodiacæ. Laconici porro, colore rubri: nomen vero ipſum, inventionis locum notat. * Et Theſſalis, calceamentum inventores ſuos repræſentans. Ejus vero Lyſippus in Bacchadibus meminit, Blauta, cothurno, Theſſalide. Calceum autem rudem, ſine artificio confectum, vocavit Hermippus in Popularibus. Ab utentibus autem dicuntur, Iphicratides, Deniades, Alcibiadii, Smindyridii. Menacii, a Menaco. Erant & calcei quidam, Populares. Sed Hypichli, precioſi, & viriles, quorum Hermip- 89

addit, ἐξ Ἀμυκλῶν εἶναι. quæ verba vocis τόπον, ἐπεξήγησιν præ ſe ferunt. KÜHN.

Ἀμυκλαΐδες] MS. ἀμυκλάδες (ut & ad oram) δὲ ἐλ. μὲν ὑπόδ. δηλ. δὲ ἐξ Ἀμυκλῶν εἶναι· αἱ δὲ &c. Heſychius aliter: Ἀμυκαλίδες, εἶδος ὑποδήματος πολυτελοῦς Λακωνικοῦ, καὶ πόλις Ἀμύκαλαι, ubi tamen legendum puto Ἀμυκλαΐδες, & Ἀμύκλαι. JUNG.

10 Αἱ δὲ Ἀργεῖαι] C. A. Ἀργείων εὕρημα &c. (Salm. εὕρεμα) καὶ Ῥοδίων αἱ Ῥοδιακαί. KÜHN.

Αἱ δὲ Ἀργεῖαι] MS. αἱ δὲ ἀργεῖαι, ἀργείων εὑρ. omiſſis interjectis. JUNG.

Αἱ δὲ Ἀργεῖαι] Poſt δῆλον poſita eſt commatica diſtinctio a Cl. Kühnio.

11 Καθ. αἱ Σκ.] MS. καθὰ καὶ αἱ Σκ. JUNG.

12 Ῥοδιακαί.] MS. αἱ Ῥοδιακαί. JUNG.

13 Λακωνικαὶ] Heſych. Λακωνικαί, ὑποδήματα ἃ καλεῖται ἀμυκλαΐδες, non, ut vulgo, ἀμυκλάδες. an ἁπλαῖ eædem? vide apud Etymolog. h. v. quod ſequitur, τοὔνομα &c. uſque ad τόπον marginis eſt. KÜHN.

14 Μηνύον] MS. μηνύων. JUNG.

15 Μέμνηται &c.] Abſunt a C. A. uſque ad Δημόταις. KÜHN.

Μέμνηται &c.] In MS. deſunt μέμν. δ. α. Λ. ἐ. Β. Β, κ. Θ. JUNG.

16 Αὐτοσχεδὶς] Retinendum erat in Latina verſione, αὐτοσχεδὶς; eſt enim calcei nomen ſine arte facti. KÜHN.

Αὐτοσχεδὶς] MS. αὐτόσχιδες δὲ ὑπόδ. Sic & mox VII, 91. ὑποσχὶς MS. ſed vulgatum & apud Heſychium: Αὐτοσχεδὶς, ὑποδήματος εἶδος γυναικεῖον. JUNG.

17 Ἑρμ. εἰρ.] In MS. deſunt Ἑρμ. εἰρ. ἐν Δημόταις. Fabulæ hujus meminit & Athenæus, ut adnotavit Caſaubonus noſter VII. animadv. 8. JUNG.

18 Ἰφικρατίδες] De iis Leopard. Emendat. X, 1. SEB.

Ἰφικρατίδες] Diodorus lib. XV. Biblioth. τὰς δὲ ὑποδέσεις τοῖς στρατιώταις εὐλύτους καὶ κούφας ἐποίησε τὰς μέχρι τοῦ νῦν Ἰφικρατίδας ἀπ' ἐκείνου καλουμένας. KÜHN.

Ἰφικρατίδες] Horum mentio & in Procli excerptis Chreſtomath. apud Photium de δαφνηφόροις, Ἰφικρατίδας τε ὑποδεδεμένος. Heſychius reſtituendus apud quem: Ἰφικρατῆρες, ὑποδήματος εἶδος. ubi Fr. Sylburgius Ἰφικρατίδες ex Suida adſcripſit. meminit & Etymolog. in Ἑρμώνεια quamvis accentu variet. JUNG.

19 Δεινιάδες] Et hoc apud Heſychium videtur reponendum, in quo eſt: δειναάδες, ὑποδημάτων εἶδος ἀνδρείων. JUNG.

20 Ἀλκιβιάδια] MSS. Ἀλκιβιάδες, & ita legit & Salm. inde C. A. σμινυρίδια. C. V. μιναυρίδια. Heſych. Σμινδύρια, εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων, a Smindyride delicato illo Sybarita. unde legerim σμινδυρίδια. KÜHN.

Ἀλκιβιάδια] MS. Ἀλκιβιάδες, & in ora pariter idem, ad priorum ſcilicet formam. Et ſic in verbis Satyri ſcriptoris Vitarum illuſtrium apud Athen. libr. XII. invenio, de Alcibiade: καὶ ὑποδήματα παρηλλαγμένα ἐφόρει, ἃ ἀπ' αὐτοῦ Ἀλκιβιάδες καλεῖται. Inde ſcilicet ὑποκοριστικωτέρως poteſt eſſe Ἀλκιβιάδια. Sequitur σμινδυρίδια. MS. habet μιναυρίδια. ſed ad oram σμιναυρίδια. Heſychius cum vulgatis facit: σμινδύρια, εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων. recte. ab famoſo, puto, illo Smindyride, Sybarita. vel ejus infami potius luxu, cujus ex Herodoti noſtri Eratone cap. 127. meminit Athen. lib. XII. quem & lib. VI. Deipnoſoph. vide. JUNG.

21 Σμινδυρίδια] Falckenburgius σμινδιρίδια. Heſychius: Σμινδαρίδια, (legerem cum doctiſſ. H. Steph. σμινδιρίδια) ὑποδήματα ἀπὸ σκυτέως τινὸς Σμινδυρίδου, ἢ τὰ πολυτελῆ ἀπὸ Σμινδυρίδου. ſc. Sybarita illo. ex quibus videre eſt utramque ſcripturam poſſe admitti.

22 Μυνάκια] MS. μυννάκια & μυννάκου. vid. Leop. Emend. X. cap. 2. SEB.

Μυνάκια] MSS. μυννάκια. ita & Salm. ἀπὸ μυννάκου. vid. Heſych. in μυνακωθεὶς & Athenæum lib. VIII. cap. 10. & ibi Caſaub. KÜHN.

Μυνάκια] MS. μυννάκια, ἀπὸ μυννάκου. & ſic in margine quoque duplici ν. JUNG.

23 Ἦν δὲ καί τι ὑπ.] MS. ita: ἦν δὲ ὑπόδημα καὶ δημοκ. JUNG.

24 Δημοκοπίδες] C. A. κροπίδες. KÜHN.

25 * Ὕπιχλοι] MS. ὕπισχλοι. Caſaub. legit καὶ σύκχοι δέ. Sycchos enim & ſycchadas calcei Phrygiaci genus commemorare veteres. animad. in Athen. lib. XIII. extremo. SEB.

* Ὕπιχλοι] C. V. ὕπισχλοι ubi aſcriptum fuit leg. ὕσκλοι, ut ſupra VII, 80. vel ἐπτυσκλοι, ut Heſychius. vide eundem in ἐνηχίσκλοι. ὕπισχλοι in MSS. etiam invenit Salm. KÜHN.

* Ὕπιχλοι] Caſauboni noſtri emendationem ex XV. Athen. ult. indicavit Seberus: qui bene quoque Hermippo inde ſuos Φορμοφόρους repoſuit. Sed ad primum quod attinet, MS. noſter clare ὕπισχλοι habet: ad oram vero ἔπισχλοι. ſupra vero VII, 80. ex eodem ὕσχλους vel ὕσκλους reponebamus, ſimili forma. ſycchades ſane jam videtur recenſuiſſe ſupra VII, 86. Nihil tamen diffindo. JUNG.

* Ὕπιχλοι] Ὕπισχλοι pro ὕπιχλοι habet Falckenburgius, & ita in textu noſtro remoto, qui in priori edit. erat, aſteriſco, repoſui.

26 Ἀνδρεῖον] In C. A. ſequitur marginale hunc in modum: ἀλλὰ καὶ καρκῖνοι Φερεκράτης &c. KÜHN.

27 Οὗ Ἑρμ. &c.] In MS. deſunt, οὗ Ἑρμ. ἐ. Φ. μ. tum pro ὥσπερ &c. MS. habet, ἀλλὰ καὶ καρκίνοι. Φερεκράτης, καττύομεν τ. κ. quæ lectio in Pherecratis verbis non dubito quin verior, quam vulgatum καττύομαι. JUNG.

90 pus in Phormophoris meminit : * ſicut & Carcinorum Pherecrates, Conſuo carcinos. Meminit & Phæcaſii, in Mercurio Eratoſthenes,

Soleam olim ſuebat tenuis phæcaſii :

ſed Orinthorum, Colophonii, Onciqne mentionem facit in Iphigenia in Aulide. Cæterum Eumaris, Viris cum Mulieribus communis eſt, inventum Barbaricum, e cervis confectum. Tum & diabathra, Viris, Mulieribuſque communia ſunt. Cothurnus autem, utrinque pedi
91 convenit. * Unde & Theramenem cothurnum vocarunt : propter eam, qua in republica utebatur, alterationem. Embatæ vero ſimiles ſunt Comicis calceis : Hypoſchiſma, calcei viriles, val-

πος ἐν [28] Φορμοφόροις μνημονεύει, * ὥσπερ καὶ τῶν καρκίνων Φερεκράτης, [29] Καττύομαι τοὺς καρκίνους. [30] μέμνηται δὲ καὶ [31] Φαικασίου ἐν τῷ Ἑρμῇ Ἐρατοσθένης, 90

Πέλμα [32] ποτὶ ῥάπτεσκεν ἐλαφροῦ Φαικασίοιο.

[33] ὁ Ῥίνθων δὲ, Κολοφωνίου τε, καὶ καλτίου, [34] καὶ ὄγκου, ἐν Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. [35] ἡ δὲ εὐμαρὶς, κοινὸν ἀνδράσι πρὸς γυναῖκας, [36] βαρβαρικὸν μὲν εὕρημα, [37] ἐξ ἐλάφων δὲ πεποιημένον. καὶ τὰ [38] διάβαθρα [39] δὲ, κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. ὁ δὲ κόθορνος, [40] ἑκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. * ὅθεν καὶ τὸν Θηραμένην, κόθορνον ἐκάλουν, διὰ τὸν περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτερισμόν. 91
[41] ἐμβάται δὲ, ὄνομα τοῖς κωμικοῖς ὑποδήμασιν. [42] ὑπόσχισμα δὲ ἀνδρεῖον [43] ὑπόδημα, μά-

28 Φορμοφόροις] Ex Emend. *Caſaub.* in *Athen.* lib. XIII. prior. edit. μορφοφ. SEB.

Φορμοφόροις] In edit. *Baſil.* erat μορφοφόροις, male. pro quo φορφόροις emendavit *Falckenburgius.*

29 Καττύομαι] Pro καττύομαι C. V. κατύομιν, ν ſuperimpoſito τῷ υ. *conſumus* vel *ſolum ſuppingimus.* KÜHN.

30 Μέμνηται &c.] Pro his μέμνηται &c. uſque ad καὶ ὄγκου MS. ſaltem : καὶ φαικάσιον δὲ Ἐρατοσθένης λέγει. In cujus verbis vulgatis an forte ποδὶ ſcribendum, pro ποτί. non video enim quod Doricum ποτὶ valde huc quadret. JUNG.

31 Φαικασίου] C. A. Ἐρατοσθένης, omiſſo ejus teſtimonio. *Appianus* libr. V. de B. C. ὑπόδημα ἦν αὐτῷ λευκὸν Ἀττικὸν, ὃ καὶ Ἀθηναίων ἔχουσι ἱερεῖς καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ καλοῦσι φαικάσιον. *Heſych.* φαικάσιον ὑποδήματος εἶδος γεωργικοῦ. quod non convenit cum verbis *Appiani* niſi in *Heſychio* fuerit legendum ἱερουργικοῦ. KÜHN.

32 Ποτὶ ῥάπτεσκεν] *Salm.* ποτιῤῥάπτεσκεν. KÜHN.

Ποτὶ ῥάπτεσκεν] *Falckenburgius*, ποδὶ κρούεσκε. quæ certe vulgatis ſaniora videntur.

33 Ὀρίνθων] Scr. ὁ Ῥίνθων. cujus Poëtæ infra quoque mentio X, 35. *Heſych.* Κολοφώνια, ὑποδήματα κοῖλα. Item : κάλτοι. ὑποδ. κοῖλα ἐν οἷς ἱππεύουσι. *Henr. Steph.* haud ſcio, inquit, an a Latinis mutuatum. SEB.

Orinthorum] Scr. *Rhinthon vero.* SEB. 2.

Ὀρίνθων] MSS. recte Ῥίνθων. poſſet & legi ὁ Ῥίνθων, quod fecit *Salmaſ.* in ſuo Codice & in *Tertull.* Pallium, ubi κάλτιον pro Sicula voce habet. in C. A. non extat niſi ῥίνθων δὲ Κολοφωνίου. ἡ δὲ εὐμαρὶς &c. KÜHN.

Ὀρίνθων] MS. Ῥίνθων δὲ, Κολοφωνίων. cetera deſunt, ut & quæ ſequuntur, ἐν Ἰφιγ. τ. ἐν Αὐλ. non vero dubitari poteſt quin Ῥίνθων ſit in vulgatis reſtituendum, ut & *Seberus* noſter juſſit. *Colophonia* expoſita etiam habes ab *Heſychio*, ut & κάλτοι. quærendum vero ulterius περὶ ὄγκου. JUNG.

Ὀρίνθων] *Falckenburgius* pro ὀρίνθων habet ὀρνίων minus bene. male coaluere duæ in unam voces, qui error, ut ſolet fieri in ejuſmodi, alium poſt ſe traxit, ſpiritum ſc. lenem pro aſpero. Scripſi itaque in textu noſtro ὁ Ῥίνθων, & ita in ſuo Codice & Clar. *Kühnius* emendaverat.

34 Καὶ ὄγκου] *Falck.* καὶ κώνου, de quo mihi æque bene conſtat ac de ὄγκῳ *Pollucis* vulgato. viderint peritiores. *Salmaſ.* ὄγκ. ἐν Ἰφ. ἡ ἐν Αὐλ.

35 Ἡ δὲ εὐμαρὶς] MS. ἡ δὲ εὔμαρις κ. & ita etiam ad oram. JUNG.

36 Βαρβαρικὸν μὲν εὕρ.] C. A. μέντοι εὕ. ἐξ ἐλαφῆς πεποιημένον. leg. ἐξ ἐλαφρῶν, ex levibus factum, id quod nomen etiam arguit, deductum ab εὐμαρὴς, *levi.* *Schol. Apollon.* εὐμαρὶς εἶδος ὑποδήματος, ᾧ εὐχερῶς ἐχρῶντο. in lib. II. *Argon.* KÜHN.

Βαρβαρικὸν μὲν εὕρ.] MS. βαρβαρ. μέντοι τὸ εὕρ. JUNG.

37 Ἐξ ἐλάφων] MS. ἐξ ἐλαφῆς δὲ πεπ. & optime, ni fallor, ἐλαφῆς, ſcilicet δορᾶς. Quidni enim ἐλαφῆ, ut ἀρετῆ, λογχῆ &c. licet non ignorem noſtrum τὴν τῆς ἐλάφου, νεβρίδα dicere ſupra V, 16. peritiorum tamen judicium ſequar libens. JUNG.

38 Διαβάθρα δὲ] C. A. ἀνδρῶν κ. γ. ὁ δὲ κ. ἁρμόζων ἑκάτερος &c. διὰ τὸν περὶ πολιτείαν ἀμφοτερισμὸν, quod in adminiſtratione Reipublicæ modo in hanc, modo in illam partem ſe verteret. KÜHN.

39 Δὲ, κοινὰ ἀνδρ. &c.] MS. δὲ, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὅτε κόθ. horum calceorum & infra mentio X, 49. JUNG.

40 Ἑκάτερος] Pro ἑκάτερος, MS. ἁρμόζων ἀμφ. JUNG.

41 Ἐμβαταὶ δὲ, ὅμοια τ. κ.] C. A. ἐμβάται δὲ ὄνομα τοῖς κ. ὑ. ὑποσχὶς δὲ ἀ. ὑ. ἀλλ' εὐτελὶς καὶ πρόσχισμα, ἀλλὰ πρεσβυτικόν. ἦν δὲ ὑπόδημα κ. ὁ. KÜHN.

Ἐμβαταὶ δὲ, ὅμοια τ. κ.] MS. ἐμβάται δὲ, ὄνομα τοῖς &c. & in ora ἐμβάται. corrige itaque accentum vulgatum, qui ſupra IV, 115. recte habet. ubi etiam noſter *Pollux* ἐμβάτας, exponit κωμικὰ ὑποδήματα. adeo ut MS. lectionem ὄνομα, præ vulgata ὅμοια amplecti placeat. JUNG.

Ἐμβαταὶ δὲ, ὅμοια τ. κ.] Male collocabatur in ante editis hic accentus in ultima, reſcripſi ἐμβάται, & e MSS. ὄνομα pro ὅμοια.

42 Ὑπόσχισμα] *Luiſin.* legit ὑπόσχημα Parerg. I, 14. SEB.

Ὑπόσχισμα] MS. ὑποσχὶς δὲ &c. & ad oram etiam ὑποσχίς. *Luiſinus* I. Parerg. 14. hæc citans propter vocem πρόσχημα, habet ὑπόσχημα, quaſi & ita *Pollux* ſcripſiſſet. JUNG.

43 Ὑπόδημα, &c.] MS. ὑπόδημα, ἀλλ' εὐτελὶς. καὶ πρόσχημα, ἀλλὰ πρεσβ. ad oram vero πρόσχισμα. quod & *H. Stephanus* adſcripſit ſuo codici. & in Theſauro ſuo apud *Heſychium* quoque pro προσχήματα, reponendum ait προσχίσματα, ſicut & *Sylburgius* ibi ad codicem ſuum adpoſuit. MS. noſter, ut dixi, habet, πρόσχημα: quod & in iſto loco *Ariſtotelis* libr. II. Rhetoric. eſt : εἰ γὰρ πρόσχημα, καὶ κεφαλὶς &c. ubi tamen *Victorius* πρόσχισμα edit ex MS. quem vide & *Luiſinum* dicto loco, qui ſe non videntur ſatis extricaſſe. ſane in hiſce minutis, non poſſunt ſemper nobis omnia eſſe liquida, quod earum mentio apud vetuſtos Auctores ſit rariſſima : grammatici vero

λα εὐτελὲς, καὶ πρόσχημα πρεσβυτικόν. [44] ἦν δέ τι ὑπόδημα, καὶ ὀπισθοκρηπίς. [45] ἃ δὲ πόδεια Κριτίας καλεῖ, εἴτε [46] πίλους αὐτὰ οἰητέον, [47] εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα * πέλυντρα καλεῖ [48] ἐν Φοινίσσαις Αἰσχύλος,

Πέλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

92 * τὰ δὲ [49] πέλυντρα, εἶδος ὑποδήματος, ὥσπερ [50] αὖ τὰ πόδεια, [51] ταυτὸν ἦν ταῖς ἀναξυρίσιν, ἃς σκελέας ἔνιοι [52] ὀνομάζουσι. [53] Κράτης δ' ἐν Ἑορταῖς ἔφη, Καὶ [54] δὴ πόδεια τριμίτινα. ἴδια δὲ γυναικῶν [55] ὑποδήματα [56] Περσικά. λευκὸν ὑπόδημα, μᾶλλον ἑταιρικόν. [57] περιβαρὶς, θεραπαινίδων μᾶλλον [58] τὸ ὑπόδημα, Τυῤῥηνικά. [59] τὸ κάττυμα ξύλινον, τετραδάκτυλον. οἱ δὲ ἱμάντες,

de vulgares: proſchema autem, ſeniles. Erat & calceamentum, opiſthocrepis: quæ Critias, Dipodia vocat: ſive pilos æſtimare velimus, aut pedum faſcias: quæ Pelyntra, in Phœniſſis vocat Æſchylus,

Pelyntra habent in arbylis.

* Pelyntra autem, calceorum ſpecies ſunt. ſicuti & autapodia, idem exiſtentes, quod anaxyres: quas nonnulli, ocreas vocant. Sed Crates in Feriis, Dipodia trimitina dicit. Proprii autem Mulieribus calcei, erant Perſici. Albi calcei, maxime meretricii. Peribaris, imprimis Famulabus proprium calceamentum. Tyrrhenici, quorum ſolea lignea, quatuor digitorum latitudinis: lora autem, 92

qui ea expoſuerunt, plerique perierunt cum auctoribus etiam ipſis, unde facile colligere alias de multis eſſet. Nos MS. lectiones fideliter adnotare pergemus. JUNG.

44 Ἦν δέ τι] In MS. deeſt τι. JUNG.

45 Ἃ * διπόδια] *Sylburg.* leg. ἃ δὲ ποδεῖα. *Leopard.* ἃ δὲ πόδια Κρ. ut mox πέλυτρα (quomodo infra X, 50.) & Segm. ſeq. αὐτὰ πόδια Emend. II, 2. SEB.

Ἃ * διπόδια] C. A. ἃ δὲ ποδεῖα. C. V. ἃ δὲ πόδεια. (*Heſych.* & *Gloſſa Vet.* πόδιον *pedale faſcia*) &c. ταῦτα πέλυτρα καλεῖ Αἰσχύλος. τὰ δὲ πέλυτρα καὶ εἶδος ὑ. ὥσπερ αὐτὰ πόδια. ita C. A. pergit cum C. V. niſi quod hic ultima verba mutet in αὖ τὰ πόδεια. leg. αὖ. *Salm.* ἃ δὲ πόδια legit. pro πέλυντρα *Heſych.* πίλλυτα. KÜHN.

Ἃ * διπόδια] MS. ἃ δὲ πόδια Κρ. & in ora πόδια. Vere itaque repoſuit hic ad ſuum codicem ἃ δὲ ποδεῖα *H. Stephanus* in ſuo codice hic, ex ipſo *Polluce* ea confirmans, ſupra II, 196. eadem referente. Et *Leopardus* hoc vidit, qui ἃ δὲ πόδια hinc citat II. Emend. 2. ubi de his vide. JUNG.

Ἃ * διπόδια] Διπόδια appoſito aſteriſco ultima editio *Seberi* agnoſcebat, repoſui remoto aſteriſco, e Codice Cl. mei *Kühnii*, δὲ πόδεια, poſſet & forte legi δὴ πόδια, vel πόδεια, uti ſcilicet Segm. ſeq. e Cl. *Kuhnii* emendatione pro priori διπόδια textus noſter habet, ita mox initio Segm. ſeq. prior. edit. legebant αὐτοπόδια, pro quo ſecutus Cl. *Kühnium* emendavi in textu αὖ τὰ πόδεια.

46 Πίλους] MS. πιλούς. JUNG.

47 Εἴτε περιειλήματα] MS. εἰ περιειλήμα ποδ. ταῦτα πέλυτρα καὶ Αἰσχ. priora corrupte. πέλυτρα vero & ſupra fuit II, 196. in eadem hac re, ut & infra X, 50. ubi MS. noſter recte: οὕτω γὰρ τὰ πόδια Σοφοκλῆς καλεῖ. vulgata enim corrupta. vide & ſtatim init. Segm. ſeq. JUNG.

48 Ἐν Φοινίσσαις] Deſunt in MS. ἐν Φοινίσσαις. & verſus ipſe *Æſchyli*. JUNG.

49 Πέλυντρα] MS. πέλλυτρα καὶ εἶδος ὑποδήματος, ὥσπερ αὐτὰ πόδεια ταυτὸν ταῖς &c. quæ omnia ſaniora, & nos de *Leop.* emendatione amplius dubitare non ſinunt. Bene certe illud καὶ ibi, τὰ δὲ πέλυντρα, καὶ εἶδος &c. quæ ſenſu plano omnia reddunt. JUNG.

50 * Αὐτοπόδια] *Salm.* αὐτὰ πόδια. KÜHN.

51 Ταυτὸν ἦν &c.] C. A. ταυτὸν ταῖς ἀσκελέας ἔνιοι νομίζουσι. ultimum etiam C. V. affert. Quis non videat recte legi ἃς σκελέας &c.? vid. ſupra VII, 59. KÜHN.

52 Ὀνομάζουσι.] MS. νομίζουσιν, pro ὀνομ. deſunt deinde Κρ. δ. ἐ. Ἑ. ἔ. καὶ διπόδια, τριμίτινα. ubi ſcribendum puto καὶ διπόδια ſine diſtinctione: ut hoc dicat *Cratinum* etiam διπόδια dixiſſe, quaſi duplicia πόδια. niſi rectiora noſti. JUNG.

53 Κράτης δ' ἐν &c.] Abſunt illa a C. A. nam νομίζουσι excipit ἴδια δὲ &c. KÜHN.

54 Διπόδια] *Salm.* δὴ πόδια legit. KÜHN.

55 Ὑποδήματα Περσικά.] MS. ὑποδήματα· Περσικαὶ, λευκ. Hunc locum adnotat *Colvius* ad lib. VII. Metamorph. *Apuleji*, ubi, *calceis fœmineis albis illis & tenuibus indutus.* Errat autem valde *Jac. Nicolaus* VII. Epiphil. ult. his quæ Perſicis attribuit *Pollux*, exponens ipſe περιβαρίδας, quaſi haſce *album calceamentum & maxime meretricium* vocaret *Pollux*. *Heſychius*: Περσικὰ (licet apud eum Πέρσικα) εὐτελῆ ὑποδήματα exponit, ut & ὁ καταγράψας τὰ ἐθνικά. Eſt in eodem *Heſychio*: Περσίδα Περσικὴν ὅ ἐστιν ὑπόδημα. ubi an legendum: ὅθεν ἐστὶν ὑ. Ut autem MS. noſter Περσικαὶ, (quod & ad oram habet) ita Segm. ſeq. habes μεταπερσικαὶ, eodem ſexu, quumque idem Περσικαὶ & apud Ἐθνικογράφον, & ipſum *Ariſtoph.* in Νεφελ. ſit, *Polluci* reſtituamus. Idem comicus *Theſmophoriaz.*

--- καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων. JUNG.

56 Περσικά.] MSS. Περσικαί. *Heſych.* Πέρσικα in edit. *Hagenoënſi.* alias περσιμα. leg. Περσικά. item. Περσίδα πόλιν Περσικὴν ἣ ἐστιν ὑπόδημα, vulgo ὅ ἐστιν ὑπόδημα. vid. eundem in μεταπερσικά. KÜHN.

57 Περιβαρίς] C. A. περίβαρις μᾶλλον θεραπαινίδων τ. τὸ δὲ κάττυμα &c. σανδάλιον δὲ ἦν. ἐκάλουν δ' αὐτὰ τυῤῥηνικουργά. (ſcriberem τυῤῥηνικουργῆ) τὰ μέντοι τυῤῥηνικὰ εἴη ἂν ὁ Σαφοῦς μάσθλης ποικίλος, αἱ δὲ ἐνδρομίδες ἴδιον τοῖς Α. ὑπόδημα. ita MSS. τὰ δὲ Σικυώνια &c. abſunt a C. A. *Scholia in Callimachi Hymnum in Delum*, ἐνδρομίδες κυρίως τῶν κυνηγῶν τὰ ὑποδήματα. KÜHN.

Περιβαρίς] MS. περιβαρὶς μᾶλλον θεραπαινίδων. περιβαρίδας vero calceamenta eſſe apud *Ariſtoph.* ingenuarum & nobilium adnotat eruditiſſ. *Q. Sept. Flor.* ad illum locum Comici *Lyſiſtrata*: καὶ κιμβερίκ' ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρίδας. *Pollux* tamen noſter ait potius eſſe ancillarum, non, puto, tantum illarum eſſe adfirmans. JUNG.

58 Τὸ ὑπόδημα] Deſunt in MS. τὸ ὑπόδημα. dein MS. mendoſe τυρηνικά. & in margine τυραννικά. quod tamen infra recte ſcribit. JUNG.

59 Τὸ κάττυμα, ξ.] MS. τὸ δὲ κάττυμα ξύλινον &c. *Henr. Stephanus* in fragmentis Lyricorum, inter *Sapphus* hæc edens, male habet ξύλον. JUNG.

Τὸ κάττυμα, ξ.] Poſt τὸ κάττυμα in ante edit. erat commatica diſtinctio, quam delevit hic Cl. *Kühnius*. dein mox pro τετραδάκτυλον *Falckenburgius* habet τετράγωνον.

inaurata: erat enim ſandalium. hoc Minervam induit Phidias. * & hos quidem,
93 Tyrrhenicos vocabant: ſicuti & embathra, ῥικνοεργῆ dixerunt. Tyrrhenicorum autem lorum, Sappho Lorum varium dixit, Lydium malum opus. Endromides, Dianæ proprii calcei. Sicyonii autem, nomine, quorum inventum ſint, indicant. Naviculas etiam ἀκόντια jacula vocat Ariſtophanes: quæ calceorum muliebrium
94 ſpecies fuerunt. * Ῥᾳδία varius erat, & convolubilis calceus. Baucides, præcioſi erant calcei, crocei, & muliebres. Mulierum etiam erant, aphracta, opiſthocrepidæ, canabia, nudipedia, peribara, nyctipedes, meſoperſicæ, phittacides, Seleucides, noſides, Ambracides,

ἐπίχρυσει. [60] σανδάλιον γὰρ ἦν. [61] ὑπέδησε δ' αὐτὸ Φειδίας τὴν Ἀθηνᾶν. * [62] ἐκάλουν δ' αὐτὰ, 93
[63] Τυῤῥηνουργῆ, [64] ὥσπερ καὶ τὰ ἔμβαθρα, [65] ῥικνεργῆ. [66] τὰς μέντοι Τυῤῥηνικὰς, ὁ Σαπφοῦς μάσθλης, [67] ποικίλος εἴη. μάσθλης Λύδιον καλὸν ἔργον. αἱ δὲ ἐνδρομίδες, ἴδιον τῆς Ἀρτέμιδος [68] τὸ ὑπόδημα. τὰ δὲ [69] Σικυώνια, [70] τὸ ὄνομα δηλοῖ τίνων τὸ εὕρημα. τὰ δὲ πλοιάρια, [71] καὶ ἀκάτια ὀνομάζει Ἀριστοφάνης. εἶδος [72] ὄντα γυναικείων ὑποδημάτων. * [73] ῥαΐδια δὲ, ποικίλον, καὶ πο-
94 λυέλικτον ὑπόδημα. [74] μνημονεύει δ' αὐτοῦ Πλάτων τε, καὶ Φερεκράτης. [75] αἱ δὲ [76] βαυκίδες, πολυτελὲς ἦν ὑπόδημα, κροκοειδὲς, γυναικεῖον. γυναικεῖα δὲ καὶ τὰ [77] ἄφρακτα, ὀπισθοκρηπίδες, [78] καννάβια, γυμνοπόδια, περίβαρα, [79] νυκτιπήδηκες, μεσοπερσικαὶ, [80] Φιττακίδες, Σελευκίδες, [81] νοσσίδες, Ἀμβρακίδες,

60 Σανδ. γὰρ ἦν.] MS. σανδ. δὲ ἦν. deſunt deinde, ὑπόδησε δ. α. Φ. τ. Ἀθ. Scribe vero ὑπέδησε in vulgatis, ut *H. Stephanus* in dictis fragmentis edidit. JUNG.

61 Ὑπόδησε] Malo ὑπέδησε. Mox C. V. τυῤῥηνικουργῆ. KÜHN.

Ὑπόδησε] Ὑπόδησε male legebant priores editiones, emendavi ὑπέδησε.

62 Ἐκ. δ' αὐτ.] MS. ἐκάλ. δὲ α. JUNG.

63 Τυῤῥηνουργῆ] MS. τυῤῥηνικουργῆ. bene, ut ἀττικουργῆ ſupra I, 149. Paulo ante VII, 86. ubi quoque κάττυμα & σανδάλιον exponit, ex *Cratino* σανδάλια τυῤῥηνικὰ etiam adfert. fuerint itaque hæc ambo, tam καττύματα, quam σανδάλια ex genere τυῤῥηνικῶν. *Heſychius*: Τυῤῥηνικὰ σανδάλια κάττυμά τι ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται. quamvis illud καττύματος genus aliud, quod ſupra VII, 86. habuiſti, videatur. JUNG.

64 Ὥσπερ καὶ τὰ] Deſunt in MS. ὥσπερ κ. τ. ἔ. ῥικνοεργῆ. JUNG.

65 Ῥικνοεργῆ.] *Salm.* pro ῥικνοεργῆ legit ῥινοεργῆ, ut ante τυῤῥηνοεργῆ. KÜHN.

Ῥικνοεργῆ.] *Falckenburgius* habet ῥιγνοεργῆ.

66 Τὰς μέντοι Τυῤῥ. &c.] C. V. τὰ μέντοι Τυῤῥηνικά. εἴη ἂν ὁ Σ. KÜHN.

Τὰς μέντοι Τυῤῥ.] MS. τὰ μέντοι τυῤῥηνικὰ εἴη ἂν ὁ Σάπφους μάσκλης ποικίλος· αἱ δὲ ἐνδρ. &c. ceteris *Sapphus* verbis mediis omiſſis. JUNG.

67 Ποικίλος μάσθλης εἶπε,] Priores edit. ita legebant: ποικίλος μάσθλης εἶπε, ſed ut noſter textus jam habet, ita Cl. *Kühnius* emendavit. *Falckenburgius* aliam medelam huic loco adhibet, & ita legit: τὰς μέντοι τυῤῥηνικὰς, εἴη ἂν ὁ Σαπφοῦς μάσθλης (ad oram μάλης) ποικίλος μάσθλης εἶπε, Λύδιον καλῶν καλὸν ἔργον. Eruditi hæc omnia diſcutient, ſufficit ſingula ordine & fide indicaſſe.

68 Τὸ ὑπόδημα. &c.] In MS. deeſt τό. & abſunt etiam τὰ δὲ Σικυώνια. de quibus etiam *Giſanius Ind. Lucret.* in *Sicyonia*. JUNG.

69 Σικυώνια] De his *Leopard.* Emend. I, 11. SEB.

70 Τὸ ὄν. &c.] In MS deſunt τὸ ὄν. δ. τ. τ. εὑρ. JUNG.

71 Καὶ ἀκόντια] MSS. ἀκάτια. inde C. A. εἶδος γ. ὑ. hic deſinit marginale C. A. quod inceperat ſupra fin. Segm. 89. καὶ καρκῖνοι &c. KÜHN.

Καὶ ἀκόντια] MS. eleganter καὶ ἀκάτια, εἶδος &c. omiſſis ὀν. Ἀριστοφ. Reſtituamus itaque illud ἀκάτια, quod mirum quanto melius convenit cum πλοιαρίοις hic, præ vulgato ἀκοντίοις. Nec omiſit diligentiſſ. gloſſatorum *Heſychius*: ἀκάτια, inquit, ὑποδημάτων εἶδος. Et vel valde fallor vel inveni locum *Ariſtophanis*, ubi ita uſurpatur. Certe ſic accipio illud, non longe ab initio *Lyſiſtratæ*: ubi *Lyſiſtrata* mirante nondum adeſſe feminas *Acharnenſes*, altera Calonice ipſi ſic reddit:

--- ἥγ' οὖν Θεαγένους
Ὡς δεῦρ' ἰοῦσα τἀκάτιον ἤρετο. JUNG.

Καὶ ἀκόντια] Ἀκάτια *Falckenburgius* pro ἀκόντια, optime. nec aliter in textu emendavi noſtro, locum Cl. *Jungermannus* in *Ariſtophane* tibi jam indicavit.

72 Ὄντα] In MS. deeſt ὄντα. JUNG.

73 Ῥαδία] MSS. ῥαΐδια δὲ &c. poſt ὑπόδημα iterum MSS. αἱ δὲ βαυκίδες καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο. πολυτελὲς δὲ ἦν ὑ. καὶ κ. γυναικεῖα δὲ τ. ἄ. *Salm.* legit ῥαίδια. KÜHN.

Ῥᾳδία] Pro ῥᾳδία, MS. ῥαίδια. quod perinde eſt, ut ibi talia ſcripta interdum occurrunt. *Heſychius*: Ῥαδίας, ὑπόδημα ποιόν. οἱ δὲ σανδάλιον. JUNG.

Ῥᾳδία] Ῥαΐδια pro ῥᾳδία ex emendatione Cl. *Kühnii* habet textus.

74 Μνημ. &c.] In MS. deſunt, μνημ. δ' α. Π. τ. κ. Φ. JUNG.

75 Αἱ δὲ βαύκ. &c.] MS. auctior ut *Seberi*, ita & noſter: αἱ δὲ βαυκίδες, καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο. πολυτελὲς δὲ ἦν ὑπόδημα καὶ κροκ. & utrumque illud etiam ad oram. accentus in vulgato etiam corruptus eſt. Tu de *baucidibus* vide *Caſaubonum* τὸν πάνυ IV. *Athen.* 4. JUNG.

76 Βαυκίδες] MS. αἱ δὲ βακκίδες (ita enim ibi eſt) καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο. πολυτ. δὲ ἦν. SEB.

Βαυκίδες] Βαύκιδες habebant priores editiones, male collocato accentu in antepenultima, quum in penultima ſcribi debeat βαυκίδες, uti emendavimus in textu e Codice Cl. *Kühnii*. vidit errorem & *Falckenburgius*, qui προπερισπωμένως habet βαυκῖδες in ſuo Codice.

77 Ἄφρακτα. ὀπ.] Poſt ἄφρακτα, ſaltem commate interpunge, non puncto. JUNG.

Ἄφρακτα. ὀπ.] Poſt vocem ἄφρακτα loco στιγμῆς τελείας poſui comma, & dein καννάβια cum duplici νν pro κανάβια prior. edit. e Cl. *Kühnii* Codice emendavi.

78 Κανάβια] MS. ut & ſupra VII, 72. καννάβ. SEB.

Κανάβια] *Salm.* leg. καννάβια. C. V. κανάκια. KÜHN.

Κανάβια] MS. noſter κανάβια: uno ν ut vulgo. & ὀπισθοκρηπῖδες ante, quod & ad oram. κανάβια & apud *Heſychium* eſt ibi: χαμψία, κανά, κάνισκια, κανάβια κυνηγετικὰ ὡς γύργαθοι ἢ ὑποδήματα ποιά. JUNG.

79 Νυκτιπήδηκες] C. A. & *Salm.* νυκτιπόδηκες, ſed η ſupra ο aſcriptum eſt in C. A. KÜHN.

80 Φιττακίδες] *Salmaſ.* Φριττακίδες, & ita quoque C. V. KÜHN.

81 Νοσσίδες &c.] Non extant νοσσίδες, Ἀμβρακίδες in C. A. nec legit *Salm.* KÜHN.

95 ἀμφίσφυρα, [82] ἀκροσφύρια. • [83] οὐ δ᾽ ἂν εἴη φαῦλον τούτοις ὑποθεῖναι λέξιν ἐκ Θεσμοφοριαζουσῶν Ἀριστοφάνους, ἐπεὶ πολλὰ εἴδη ἐν αὐτῇ περιέχει γυναικείων φορημάτων, ἃ καὶ τοῖς περικόσμοις ἂν ἁρμόσειε ταῦτα. [84] ξυρὸν, κάτοπτρον, [85] ψαλίδια, κηρωτὴν, νίτρον, προκόμιον, [86] ὀχθοίβους, [87] μίτρας, ἀναδήματα, ἄγχουσα [88] ὄλεθρον τὸν

amphiſphyra, acroſphyria. • Nec forſitan abſurdum fuerit, hiſce Ariſtophanis locum ex Theſmophoriazuſis ſubjungere: quoniam multæ in eo muliebris veſtitus ſpecies continentur, quæ & ornamentis adnumerari poſſunt: ut novaculam, ſpeculum, forfices, cerotam, nitrum, antias, limbos. connexus, mitras, redimicula, anchuſas, mundumque infi- 95

Νοσσίδες &c.] In MS. deſunt *νοσσίδες*, *Ἀμβρακίδες*. alteræ nimirum ab Ambraciæ feminis quæ geſtabant. alteras non omiſit etiam *Heſychius*: Νοσσίδες (quamvis editi *νοσσιδὲς*) *ὑπόδημα γυναικεῖον*. JUNG.

82 *Ἀκροσφύρια.*] Poſt *ἀκροσφύρια* C. A. *Ἀριστοφάνης δὲ γυναικῶν ὑποδήματα καταλέγει* (*Salm. καλέει ἐν*) *Θεσμοφοριαζούσαις. ἃ δὲ καὶ* (*Salm. ἃ καὶ*) *τοῖς περὶ κόσμον* (C. V. *περικόσμοι*) *ἴσως ἂν* (ſupraſcriptum) *ἁρμόσειε ταῦτα.* eadem habet C. V. niſi quod pro *ἁρμ. ταῦτα* legit *ἁμόσει ἐν ταῦτα. quæ vero & iis quæ pertinent ad mundum muliebrem congruerent hic loci*, vel, *quæ cum iis quæ ſunt mundi muliebris hoc loco bene convenirent.* KÜHN.

83 *Οὐκ ἂν δ᾽ ἂν* &c.] *Οὐδ᾽ ἂν εἴη φ.* MS. ſic tantum: *Ἀριστοφάνης δὲ γυναικῶν ὑποδήματα καταλέγει ἐν Θεσμοφ. ἃ καὶ τοῖς* &c. SEB.

Οὐκ ἂν δ᾽ ἂν &c.] *Οὐκ ἂν* &c. uſque ad *ξυρὸν*, pro his & MS. noſter ita habet tantum: *Ἀριστοφάνης δὲ γυναικῶν ὑποδήματα καταλέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, ἃ καὶ τοῖς περὶ κόσμον ἴσως ἂν ἁρμόσειεν, ταῦτα. ξυρόν.* licet vitioſe in MS. *ψυρόν*. & ab eadem manu correctum in margine *ξυρόν*. Scribo vero in vulgatis *οὐκ ἂν δ᾽ εἴη*. videtur enim alterum *ἂν* a librariis, vel typographorum pueris olim male repetitum. & paulo infra *περὶ κόσμους*, vel *περὶ κόσμον*, ut in MS. eſt, legendum puto. error inde, quod hæc talia in MS. ſcriptura & accentu non adeo disjunguntur ut & Noſter hic ſupra *περι* nullum accentum habebat. JUNG.

Οὐκ ἂν δ᾽ ἂν &c.] Prior. edit. ita legebant: *οὐκ ἂν δ᾽ ἂν εἴη φ.* male bis repetita vocula *ἂν*, emendavi in textu e MS. doctiſſ. *Seberi*: *οὐ δ᾽ ἂν εἴη φαῦλον* &c.

84 *Ξυρὸν, κάτοπτρον*] *Ξυρὸν, κάτοπτρον* &c. vid. ſupra libro V, cap. 16. quod totum ornamentis muliebribus dicatum. Cæterum eundem hunc Comici locum recitat & *Clemens Alex.* Pædag. II, 11. Quia vero non per omnia *Pollucis* exemplaribus reſpondet, tranſcribam huc, quo ibi ordine ac modo legitur, ut æquus lector ipſemet inſtituta collatione utra pars rectior, judicare queat. Sic autem habet:

Μίτρας, ἀναδήματα, νίτρον, καὶ σιδήριον·
Κίσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην·
Ὀπισθοκάλυμμα. φῦκος, περιδέῤῥαια·
[a] Ὑπογράμματα, [b] τρυφοκαλάσιριν, κεκρύφαλον·
Ζῶμα ἀμπεχόνιον, [c] τρύφημα, παρυφές·
Ξυστίδα, κιθῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον χιτώνιον.
Τὰ μέγιστα δ᾽ οὐκ εἴρηκα τούτων· εἶτα τί;
[d] Διόπας, διάλιθον, πλάστρα, [e] μολόχιον,
[f] Βοτρυχλιδῶνα, περόνας, ἀμφιλίας·
Ὅρμους, πέδας, σφραγῖδας, ἀλύσεις·
Δακτυλίους, καταπλάσματα, πομφόλυγας·
Ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια, [g] ὑποθεμίδας, ἑλικτῆρας.

([a] P. MS. *ὑπογάμμ.* [b] rectius *τρυφοκάλασιριν*. *Sylburg.* vid. ſupra VII, 71. [c] *τρ.* quod hic & in A. MS. pro *γρύφωμα*. [d] excerpta MS. *δίοπας*, neſcio an rectius *δέπας*. *Sylb.* [e] *Varin. μολούχιον.* [f] rectius forte apud Noſtrum *διαιρέτας βότρυν, χλιδῶνα.* Nam *χλιδὼν* ab *Siracide* XXI, 23. inter *κοσμήματα* numeratur, & *βότρυος* formam facile aliquis ornatus muliebris potuit referre: unde *βοτρυόκοσμος* apud *Orph.* Quod ſi rectius *βοτρυχλιδὼν* apud *Cl.* legitur, armillæ & id genus dicamus, cui reſpondeat baccatum monile *Æn.* I, 154. D. H. [g] *ὑποθεμίδας*. D. H.) SEB.

Ξυρὸν, κάτοπτρον] C. V. *ψυρὸν κατόπτορ ψαλίδα κηρωτὴν λίτραν*, quod ultimum habet & C. A. KÜHN.

Ξυρὸν, κάτοπτρον] Verſus hos adeo corruptos & confuſos ut nihil magis, ſuo ordini reſtituit & emaculat ſequenti modo *ὁ πάνυ Salmaſius* in Exercitationibus ſuis *Plinianis* ad *Julii Solini* Polyhiſtora pag. 808.

Ξυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, νίτρον,
Προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα,
Ἄγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμμύθιον,
Μύρον, κίσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην,
Κάλυμμα, φῦκος, περιδέραια ὑπογράμματα,
Τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον,
Ζῶσμ᾽, ἀμπεχόνην, πόρπημα, παρυφὲς, ξυστίδα,
Χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμώτριον,
Τὰ μέγιστα δ᾽ οὐκ εἴρηκα τούτων. Β ἀλλὰ τί;
Α. Ἑτέραν; ὅσ᾽ οὐδεὶς μνημονεύσειεν ποτὲ,
Διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάκιον, βότρυν,
Χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας,
Σφραγῖδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπάσματα,
Πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
Ὑποδερὶς, εἱλικτῆρας, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἂν λέγων
Λήξαις.

85 *Ψαλίδια*] MS. *ψαλίδα*. & mox MS. *λίτρον*. SEB.

Ψαλίδια] Ut *Seberi*, ita & noſter MS. *ψαλίδα*. ſed pro *νίτρον*, noſter MS. *λίτραν* habet. JUNG.

86 *Ὄχθοι, βοῦς*] C. A. *ὄχθει λοῦς*. ſed *τῷ λ* incubat aſcriptum *β*. C. V. *ὀχθοίβους*. legit. vid. ſupra VII, 65. *Salm. θοίβους.* KÜHN.

Ὄχθοι, βοῦς] MS. etiam *ὄχθοι. βοῦς*. Ego malim *ὄχθον*. Imo quicquid ſupra dixerim ad V, 101. jam mihi potius videtur, ut legamus *ὀχθοίβους*, propter ſimiles in aliis caſus. *ὄχθοιβοι*, ait *Heſychius*, *περιάπτειν τινὰ εἰώθασιν περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους. εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα.* JUNG.

Ὄχθοι, βοῦς] *Ὄχθοι, βοῦς*, male in prius editis hæc ſeparatim ſcribebantur, repoſui ut habent MSS. & *Falckenburgii* Codex una voce *ὀχθοίβους*. *μίτρας* dein penacute, pro *μιτρὰς* acute prior. edit. emendavit & *Falckenburgius*, & ſic in textu repoſui.

87 *Μιτρὰς*] C. A. *μιτρεύς*. KÜHN.

Μιτρὰς] MS. *μίτρας*. qui accentus vulgatis reponendus. Ut vero hic, ſic in lege juris civilis mitris adjunguntur redimicula: ſicut adnotavit *Cujacius* X. Obſerv. 17. Dein *ἄγχουσα* etiam MS. habet hic. ſupra V, 101. habebat *ἔγχουσα*. *Ariſtophanes Lyſiſtrata* non procul ab initio:

Χ᾽ ἤγχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.

Sed utrumque rectum. ſupra dixi ex *Heſychio* de altero: jam de altero quoque ex eodem: *ἄγχουσα ῥίζα, ᾗ φυκοῦνται τὰ γύναια.* apud quem inde & *ἀγχουσίζεται*. *Plinius* lib. XXI. cap. 16. *Anchuſa inficiendo ligno cerisque radice apta.* JUNG.

88 *Ὄλεθρον*] C. V. *ὀλέθρον*. KÜHN.

Ὄλεθρον τὸν βαθὺν] *Heſychius*: Ὄλεθρος βαθύς. εἶδος ἐπὶ κόσμον γυναικεῖον. JUNG.

nitum, ceruſam, unguentum, pumicem, ſtrophium, fundam, tegmentum, fucum, monilia, picturationes,
96 * veſtem luxurioſam, gryphoma, laſirim, helleborum, vittam, zonam,

βαθὺν, [89] ψιμμύθιον, μῦρον, [90] κίσσηριν, [91] στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην, [92] κάλυμμα, [93] φῦκος, περιδέραια, [94] ὑπογράμματα, * [95] τρυφοκαλάσσηριν, [96] γρύφωμα, λάσει- 96
ριν, [97] ἐλέβοραν, κεκρύφαλον, [98] ζῶσμα,

89 Ψιμμύθιον] MS. ψιμύθ. Seb.

Ψιμμύθιον] Noſter MS. ψιμύθιον, (quod & *Seberus* in ſuo uno μ eſſe ait) μύρον. Jung.

90 Κίσσηριν] Κίσηριν MS. noſter uno σ. quemadmodum & in verbis ipſis *Ariſtophanis* legitur, cujus verſus ordine inſerit ſuo Pædagogo *Clemens Alex.* lib. II. extremo, & inde tibi propoſuit jam *Seberus* noſter. Sunt vero illa non ex *Theſmophoriazuſis* prioribus, ut putat diligentiſſimus *Sylburgius* ad *Clem. Alexand.* ſed ex poſterioribus. Quæ enim hodie extant, priorum titulo cenſenda ſunt; quod nos docuerunt illæ πολυτάλαντοι animadverſiones *Caſauboni* noſtri in *Athenæum*. Sic & Νεφέλαι *Ariſtophanis* fuere πρῶται, quibus tamen ſibilum meruit: & δευτέρας itaque Νεφέλας reconcinnavit, quibus pariter excidit: de qua re pluribus *Scholiaſtes Vetus* in προθεωρίᾳ Ἀριστοφάνους Νεφελῶν, ubi de priorum διασκευῇ, ut ex ipſis *Scholiis* ad iſta: οὕτω νικήσαιμ' ἔγωγε &c. unde patet eas quæ hodie extant eſſe δευτέρας, contra atque *Theſmophoriazuſis* accidit. Jung.

91 Στρόφιον] MS. στρόφον. *Suid.* λέγεται καὶ στρόφος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον, ὅ ἐστιν ὀρεοῦν. Seb.

Στρόφιον] MSS. στρόφον. Kühn.

Στρόφιον] MS. στρόφον, ſicut & *Seberi*. Sed retineamus *Ariſtophaneum*, ut apud *Clementem* eſt, κίσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην. vel στρόφιον. ut etiam aliquoties, imprimis *Theſmophoriazuſis*. vide & ſupra V, 96. ſed verſus luxatus, ut & ceteri paſſim ibi: ni etiam mutili. Certe hic ſibi conſtabit, ſi ſcribas adſumpto ex *Polluce* vocabulo,

Μῦρον, κίσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην.

Et quid obſtat, quominus & *Pollucem* ipſos Poëtæ verſus attuliſſe credamus. ſi venia nobis parata apud viros doctos, conabimur illa omnia ita reponere in numeros & indicare ut legenda putamus: utinam illi faveant, & juvent, ubi non recte ego;

Ξυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λίτρον,
Προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα,
Ἄγχουσ', ὄλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμύθιον,
Μύρον, κίσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην,
Κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα,
Τρυφοκαλάσηριν, ζῶσμ', ἐλέβορον, κεκρύφαλον,
Ἀμπεχόνιον, τρύφημα, παρυφὶς, ξυστίδα,
Χιτῶνα, βάθρον, ἔγκυκλον, κομμωτρίον.

Conatum ſaltem noſſe debes: non quod adfirmem quid audacter, vel non lubens ceſſurus ſim, ſi tu quid concinnius impertiveris. Quod itaque ad primos verſus, partim ſcripturæ ratio ex iis quæ jam dixi manifeſta; cetera in ſequentibus dicam. Certe videntur ſaniores, quam apud *Clementem*, in Noſtro remanſiſſe. Jung.

92 Κάλυμμα] Pro κάλυμμα, quod ita MS. habet, & verſus videtur poſcere, in *Clemente* eſt ὀπισθοκάλυμμα, quod non valde moramur, quum librarius potuit vitioſe initium antecedentis vocis repetere. de iſtis καλύμμασι etiam in *Ariſtoph. Lyſiſtrata*:

-- καὶ ταῦτα καλύμματα φέρε περὶ τὴν κεφαλὴν --

& iterum eadem mulier *Lyſiſtrata*: παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν. Jung.

93 Φῦκος] MS. φύκος. Jung.

94 Ὑπογράμματα] Quod ad ὑπογράμματα attinet, capio ea quibus τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπέγραφεν, de qua re & ſupra dictum V, 101. & 102. Jung.

95 Τρυφοκαλάσσηριν] MS. τρυφοκαλάσηριν. & deſunt γρύφωμα, λάσειριν. rectiſſime. contemplare illa mihi, quæſo, vel ocioſe, & videbis certe repetitionem eſſe iſta ſupinam exſcriptoris a præcedente voce. Pro qua ſi alias mavis per ι, τρυφοκαλάσιριν, ut etiam apud *Clementem* fuiſſe vero ſimile, nihil impedio. Et *Heſychius* τρύφος καλασιρίς, (ubi etiam ſcribo τρυφοκαλάσιρις, *calaſiris delicatior*) ἔνδυμα γυναικεῖον. Hæc quum ego per multas ambages ita ſcripſiſſem, mittit ad me noſter *Salmaſius* eoſdem verſus hinc & ex *Clemente* ita a ſe reſtitutos:

Ξυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδια, κηρωτὴν, νίτρον,
Προκόμιον, ὀχθοιβοὺς, μίτρας, ἀναδήματα,
Ἄγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμμύθιον,
Μῦρον, κίσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην,
Κάλυμμα, φῦκος, περιδέραια, ὑπογράμματα,
Τρυφοκαλάσιριν, (-σηριν,) ἐλλέβορον, κεκρύφαλον,
Ζῶσμα, ἀμπεχόνιον, εὐπαρυφὶς, ξυστίδα,
Χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμωτρίδιον,
Τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων εἶτα τί;
Διόπας, δίκλιθον, πλάστρα, μολόχιον, βότρυν,
Χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας,
Σφραγίδας, ἁλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
Πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
Ὑποδερίδας, εἱλικτῆρας ---

Additque idem: *illa vero* (quæ vulgo mox) τρυφοκαλάσηριν, γρύφωμα, λάσειριν, *quis non videt ex varia ſcriptura & illa quidem corrupta & monſtruoſa nata eſſe. idem dixerim de illis quæ ſequuntur non longe*, τρίγαστρα, πλάστρα. *nam* πλάστρα *verum eſt*, τρίγαστρα *ejiciendum ut ex varietate ſcripturæ ab imperitis ſcribis productum. pro* ὀλίσκους *quod apud Pollucem legitur*, ὀλίσβους *maluimus. nec illud aliorum* ὀρμίσκους *probamus. quid ſit* ὀλίσβους, *& quare a Comico inter ornamenta muliebria recenſeatur, ſatis illi ſciunt, qui Ariſtophanem legerunt. itaque verbum non addam amplius.* Hæc ille: quem amiciſſ. & eruditiſſ. juvenem quam gratum eſt, ita in pleriſque nobiſcum hic conſentire: unde ego mea confirmari demum credo & eſſe ſtabiliora. In quibuſdam tamen felicius ille, quamvis omni MS. ope deſtitutus. Ergo mea libenter corrigo. ut v. 3. omnino ſcribendum, ἄγχουσαν, ὄλ. cum illo: caſu, quo & cetera, accuſativo, quod ego cæcus non attendi. Et v. 6. & 7. ille quoque rectius,

Τρυφοκαλάσηριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον.
Ζῶσμ' ἀμπεχόνιον, εὐπαρυφὶς, ξυστίδα.

De ceteris ſequatur per me quod quiſque velit. μαλάκιον ut apud *Pollucem* etiam potius videtur noſter *Salmaſius* probare, quam μολόχιον, quod apud *Clementem*. Jung.

96 Γρύφωμα λάσειριν] Abſunt a C. A. & *Salmaſ.* Codice. inde ἐλίβορον. C. V. ἐλλίβορον, & omiſſis interjectis, paulo ante, τρυφοκαλάσειριν. Kühn.

97 Ἐλέβορον] Supra ἐλλέβορον V, 101. vid. notas *Sylb.* ad *Clem. Alex.* XC. 45. Seb.

Ἐλέβορον] MS. ἐλλέβορον. ego unica λ ſivi propter verſum. Jung.

98 Ζῶσμα, ἀμπεχόνη] MS. ζῶσμα, ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφίς. Mihi aqua hæſit in illo ζῶσμα, idque repoſui verſu præcedenti. alias vides noſtrum MS. hic auctiorem: ζῶμα eſt apud *Clementem*. ἀμπεχό-

[99] ἀμπεχόνη, πάρυφες, ξυστίδα, χιτῶνα, [100] βάραθρον, ἔγκυκλον, [1] κομμωτρίδιον. [2] ἕτερά τε, ὅσα οὐδεὶς ἂν μνημονεύσειέ ποτε λέγων. διόπας, διάλιθον, [3] τρίγαστρα, πλάστρα, [4] μαλάκιον, βότρυν, χλιδῶνα, [5] περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας, σφραγῖδας, [6] ἀλύσεις, [7] δακτυλίους, [8] καταπετάσματα, πομφόλυγας, ἀποδέσμους, [9] ὀλίσκους, σάρδια, [10] ὑποδέρεις, ἑλικτῆρας. [11] ἀλλ' ἀφ' ὧν οὐδ' ἂν λέγων, λέξαις.

mitram, fimbriam, xyſtidem, tunicam, barathrum, circularem veſtem, pectinem. * & alia, quorum nullus recenſens meminerit: inaures, gemmatum, trigaſtrem, plaſtra, mundum, botryculum, chlidona, fibulas, redimicula, torques, faſcias, ſigilla, catenas, annulos, vela, ampullas, mitras, mortariola, ſardia, monilia, inaures. & alia, quæ enumerari non poſſunt.

νιον etiam, quod retinui. de quo & ſupra VII, 49. JUNG.

99 Ἀμπεχόνη &c.] MSS. ἀμπέχονον τρύφημα παρυφὲς &c. KÜHN.

100 Βάραθρον] MSS. βάθρον. εὔκυκλον ſolus C. V. Poſt κομμωτρίδιον in C. A. διόπας διαλίθον τ. μαλάκιον &c. C. V. τίγαστρα omiſſo etiam πλάστρα. KÜHN.

Βάραθρον] MS. βάθρον. ſupra tamen βάραθρον fuit V, 101. & apud *Clementem* hic itidem. JUNG.

1 Κομμωτρίδιον.] Κομμωτρίδιον etiam MS. ego κομμώτριον, metri cauſa ſcripſi. nam quod in *Clemente* legitur χιτώνιον, non probo hic. JUNG.

2 Ἕτερά τε &c.] Delet *Salm.* ἕτερά τε ὅσα οὐδεὶς ἂν μνημονεύσειέ ποτε λέγων. KÜHN.

Ἕτερά τε &c.] Deſunt in MS. ἕτ. τ. ὅ. οὐ. ἂν μ. π. λέγων. Pro iis apud *Clementem Alexandrinum* talis interponitur verſus:

Τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων· εἶτα τί;

Poſt quem ſtatim ſequitur, Διόπας &c. quæ ego feſtinans in numeros non repono, & neſcio etiam an eos *Pollux* ita retulit. Pergo abſolvere me tandem ab hoc capite. JUNG.

3 Τρίγαστρα] MS. τίγαστρα, pro τρίγαστρα; & πλάστρα deeſt. ſed de prioribus ne obliviſcar, bene διόπας ut & MS. nec cauſam mutandi video. *Heſychius:* Διόπαι, εἶδος ἐνωτίων· τινὲς δὲ ὑποδημάτων & ſupra Noſter V, 97. Illud autem τίγαστρα, MS. vel τρίγαστρα vulgatum in *Clemente* non eſt. Πλάστρα ſupra fuit V, 97. in MS. etiam. hic vero ut dixi deeſt, & pro eo τίγαστρα, forte corrupte. Et ita forte primus verſiculus fuerit:

Διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάκιον, βότρυν.

JUNG.

4 Μαλάκιον, βότρυν] MS. μαλάκιον, βότρυς, χλ. *Heſychius:* Μαλάκιον, γυναικεῖον κοσμάριον. ſunt iſta & ſupra V, 89. a Noſtro relata inter ornamenta collaria. Non poſſum itaque *Clementis* μολόχιον adprobare. JUNG.

5 Περόνας] C. V. περώνας &c. παῖδας. tum C. A. σφραγῖδας &c. καταπέτασμα. ultimum habet & C. V. KÜHN.

Περόνας] MS. περώνας & παῖδας, utrumque mendoſe credo. Conſtat enim & ille verſus ita, ni fallor:

Χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας. JUNG.

6 Ἀλύσεις] MS. ἀλύσεις. JUNG.

7 Δακτυλίους] *Falckenburgius* δακτύλους pro δακτυλίους habet.

8 Καταπετάσματα] Pro καταπετάσματα, quod & MS. habet, *Clemens* καταπλάσματα. id ſi recipias, forte & hic verſus talis ſit;

Σφραγῖδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα.

Idem initium σφραγῖδας, ἀλύσεις & infra habes X, 167. JUNG.

9 Ὀλίσκους] An ἑρμίσκους. apud *Clem. Alexand.* ὀλίσβους eſt. SEB.

Ὀλίσκους] C. V. ὀλίσβους. in C. A. eſt quidem ὀλίσκους, ſed β ſuperſcriptum eſt τῷ κ. KÜHN.

Ὀλίσκους] MS. ὀλίσβους. recte. ſic & apud *Clementem.* nec aliter *Ariſtophanem* ſcripſiſſe puto. illud u Græcum, vel β facile in κ potuit mutari ab exſcriptore. quod quamvis, quale fuerit, tibi explicare non poſſim, imo forte nec ipſe *Pollux* explicaſſet has nugas: tamen puto id etiam in illis apud *Heſychium:* μιστύλην, μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται. ubi quoque eodem mendo eſt ὀλίσκοισι. ut ſcripſi, itaque quoque repoſuit *Sylburgius.* Sunt vero *Cratini* verba, ut ex *Suida* in μισήτην legitur, ubi minus corrupte ὀλίσβωσι habes. quum οι ſcilicet perperam coaluerint in ω. Et fuit id κοσμάριον forte αἰδοίῳ non abſimile, ut alias apud *Ariſtophanem* τὸν ὄλισβον exponunt. Verſus vero hic conſtat ſatis, ut puto:

Πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια. JUNG.

Ὀλίσκους] *Falckenburgius* habet σολλους βοῦς, quæ non intelligo, nec alii puto mecum.

10 Ὑποδέρεις &c.] C. A. ὑποδερεῖς ἑ. cætera abſunt, nec legit *Salmaſ.* quorum ſenſus, *ſed unde ſint illa nec dicendo dixeris.* adeo obſcura eſt origo eorum. pars etiam a Comico videtur ficta ad traducendas mulierum munditias. KÜHN.

Ὑποδέρεις] MS. ὑποδερεῖς, ἑλικτῆρας. quæ ſequuntur hoc capite, deſunt. Si legas ὑποδερίδας, cum *Clemente*, verſus initium fuerit ἔμμετρον. ſed gaudeo perambulaſſe hunc muliebrium nugarum campum. Caput ſequitur XXIII. cujus iſte titulus in MS. περὶ τεχνῶν, αἳ ὑποβάλλουσιν ὕλην ταῖς λοιπαῖς· καὶ περὶ χρυσοῦ μετάλλων καὶ ἀργύρου, γῆς τε σιδηρίτιδος, χαλκοῦ, καὶ τῶν ἄλλων μετάλλων, καὶ οὐ τῶν εἰρημένων μόνον, καὶ τῶν ὁμοίων, ἀλλὰ καὶ λίθου. JUNG.

11 Ἀλλ' ἀφ' ὧν] Pro illis Noſtri ἀλλ' ἀφ' ὧν doctiſſ. meus *Kühnius* ad Codicis oram legendum conjicit: ἄλλα ἐφ' ὧν.

C A-

97 ## * CAPUT XXIII.

De metallis, & horum foſſoribus.

RECenſeamus nunc artes, quæ reliquis materiam ſubminiſtrant: metalli ſcrutatio, metalla, metalli foſſor. Metalla fodere, metalla ſcrutari, fodere: effodere terram, ſuffodere, perfodere. Sed auri foſſores, Auri fabri, aurum operantes, aurum effodientes. terram auratam, deauratam, aurifodinas, auream arenam, pulverem auratum, terram auratam fodientes, abſtergentes, tranſcolantes, diſcernentes, coquentes,
98 mundantes, igne examinantes. * Aurum excoctum, purum, ſincerum, integrum, mundum. Daricus, Gygades, & his ſimilia. Argenta, argentea tellus, ſubargentea, argentum proferens, argenti me-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΚΓ. 97

[12] Περὶ μετάλλων, καὶ μεταλλέων.

[13] ΛΈγωμεν τοίνυν τέχνας, ὅσαι τὰς ὕλας ὑποβάλλουσι ταῖς λοιπαῖς. [14] μεταλλεία, μέταλλα, μεταλλεύς. [15] καὶ μεταλλεῖν, καὶ μεταλλεύειν, ὀρύττειν, γεωρυχεῖν, σκάπτειν, καὶ [16] ἀνασκάπτειν, καὶ διασκάπτειν. [17] χρυσοῦ δὲ μεταλλεῖς, χρυσουργοὶ, [18] χρυσουργοῦντες, χρυσὸν ὀρύττοντες, τὴν ὑπόχρυσον γῆν, τὴν κατάχρυσον, [19] τὰ χρυσεῖα, τὴν [20] χρυσίδα ψάμμον, τὴν ἐπίχρυσον κόνιν, [21] τὴν χρυσῖτιν γῆν [22] μεταλλεύοντες, διασήθοντες, διηθοῦντες, διακρίνοντες, ἕψοντες, καθαίροντες, [23] πυρὶ βασανίζοντες. * ἄπεφθος χρυσὸς, ἀκριβὴς, [24] εἰ- 98
λικρινὴς, ἀκήρατος, ἀκραιφνὴς, Δαρεικὸς, [25] Γυγάδας, καὶ τὰ ὅμοια. [26] ἀργύρια, [27] ἀργυρῖτις γῆ, ὑπάργυρος, [28] ἀνάργυρος, [29] ἀργύρεια μέ-

12 Περὶ μετ.] Titulus extat in C. A. talis: *περὶ τεχνῶν αἱ ὑπερβάλλουσαι ὕλην ταῖς λοιπαῖς.* *Salm.* addit *καὶ περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου γῆς τε χρυσιτία, χαλκοῦ καὶ τῶν ἄλλων μετάλλων καὶ οὐ τῶν εἰρημένων μόνον ἀλλὰ καὶ λίθου.* ita *Salmaſii* Codex. KÜHN.

13 *Λέγομεν*] MS. *λέγωμεν τ. τ. ὅ. ταῖς ὕλαις.* Bene illud *λέγωμεν*, quod pro vulgato recipiendum puto. JUNG.

Λέγομεν] *Λέγωμεν* pro *λέγομεν* prior. edit. e MS. optimo Cl. *Jungermanni* emendavi, quod illud, quam hoc, ſenſui magis ſit aptum.

14 *Μεταλλεία*] MS. *μεταλεία* & *μεταλεύς* uno λ. & deſunt *καὶ μετάλλειν, καί.* JUNG.

15 *Καὶ μετάλλειν*] Abeſt a C. A. ut & *καὶ ἀνασκάπτειν, καὶ διασκάπτειν. μέταλλα, μεταλλεύς. μετάλλειν* non legit *Salm.* KÜHN.

16 *Ἀνάσκ. καὶ διασκ.*] Deſunt *ἀνασκ. καὶ διασκ.* in MS. qui pro iis habet *τὰ ὅμοια.* JUNG.

17 *Χρυσοῦ δὲ μετ.*] Hic eſt ſpecialis titulus in C. A. *περὶ χρυσουργῶν.* deinde *χ. δ. μ. οἱ χρυσουργοί, χρυσὸν ὀ. τὴν δὲ ὑπόχρυσον γ. τὴν κατάχρυσον γῆν, χρυσίδα ψ. ἐπίχρυσον κ. τ. χ. γ. οἱ χρυσουργοὶ* & *Salmaſius.* KÜHN.

18 *Χρυσουργοῦντες*] Deeſt in MS. *χρυσουργοῦντες.* JUNG.

19 *Τὰ χρυσεῖα*] In MS. deſunt *τὰ χρυσεῖα, τήν.* ſupra *χρυσία* dixit III, 87. *Theophraſtus περὶ λίθων· ἀλλ' ἡ μὲν χρυσοκόλλα δαψιλὴς καὶ ἐν τοῖς χρυσείοις.* Mox: *ἐν τοῖς χρυσείοις εὑρέθη θαυμαστὴ λίθος* &c. De *χρυσίδι ψάμμῳ* vel *χρυσάμμῳ* vide & *Cujacium* Comm. ad lib. XI. Cod. *Juſtin.* Tit. VII. Apud *Pollucem* tamen noſtrum, neſcio an potius *χρυσίτιδα ψάμμον* ſcribendum ſit: quod putem eum locum *Herodoti* reſpexiſſe, qui in *Thalia* eſt de formicis Indis, cap. 102. *ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις.* JUNG.

20 *Χρυσίδα ψάμμον*] *Strabo* lib. III. fol. 100. *καταφέρουσι δ' οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χείμαῤῥοι τὴν χρυσῖτιν ἄμμον.* ubi *Caſaub.* Comm. fol. 52. *τὴν χρυσῖτιν γῆν ballucam*, inquit, appellabant Hiſpani: Græci una voce *χρύσαμμον.* SEB.

21 *Τὴν χρυσίτην γῆν*] Scr. *χρυσῖτιν*, vel *χρυσῖτιν.* nam ſic eſt apud *Strab.* folio 101. & alibi. *Herodian.* vocat *γῆν χρυσίζουσαν* lib. V. fol. 570. quam *Lamprid.* itidem loquens de *Heliogabalo* interpret. *auroſam harenam.* vide in eum notas *Caſaubon.* p. 346. SEB.

Τὴν χρυσίτην γῆν] *Salmaſ.* pro *χρυσίτην γῆν* legit *χρυσῖτιν.* KÜHN.

Τὴν χρυσίτην γῆν] MS. *τὴν χρυσῖτιν γῆν μεταλλεύοντες.* & deeſt *διηθοῦντες.* Illud *χρυσῖτιν* omnino ita emendandum, ut & *Seberus* noſter vidit: eſtque id & ſupra III, 87. *Harpocratio* in *ἀργυρίς· καὶ ἀργυρῖτις γῆ, καὶ χρυσῖτις, ἡ ἐργαζομένη χρυσὸν καὶ ἄργυρον.* JUNG.

Τὴν χρυσίτην γῆν] *Χρυσῖτιν γῆν* e Codice Cl *Kühnii* habet textus noſter pro prior. edition. *χρυσίτην γῆν.*

22 *Μεταλλεύοντες*] Hic eſt titulus in C. A. *περὶ μεταλλευόντων.* inde *διασήθοντες, διακρίνοντες* &c. KÜHN.

23 *Πυρὶ βασαν.*] C. V. male *περιβασανίζοντες* pro *πυρὶ β.* KÜHN.

24 *Εἰλικρινὴς*, &c.] Abſunt a C. A. ut & *καὶ τὰ ὅμοια.* KÜHN.

Εἰλικρινὴς &c.] In MS. deſunt *εἰλικρινὴς* & *ἀκραιφνής.* primum & ſupra fuit III, 87. JUNG.

Εἰλικρινὴς &c.] *Εἰλικρινὴς* Clar. *Kühnius* repoſuit in ſuo Codice pro *εἰλικρινής.*

25 *Γυγάδας*] Vid. ſupra III, 87. SEB.

26 *Ἀργύρια*] C. A. titulum habet *περὶ ἀργυρίτιδος γῆς.* dein poſt *ὑπάργυρος* eſt *ἀργύρεια μ. μετοχεύσεις κ. οἱ ἱ. τ. μ. ἀνεστηκότες* (ſuperſcripto ὑφ quaſi legatur & *ὑφεστηκότες*) *ἀ. τ. ὀ.* *columnæ quæ fulciunt fodinas.* *ἀργύρεια* etiam *Salmaſ.* KÜHN.

27 *Ἀργυρίτις*] *Ἀργυρίτις* habebat prior. edit. repoſui e Cl. *Kühnii* Codice *προπερισπωμένως ἀργυρῖτις*, & mox quoque *χαλκῖτις* & *σιδηρῖτις* pro *χαλκίτις*, *σιδηρίτις.* & infra quoque Segm. 102. *χρυσῖτις* pro prior. edit. *χρυσίτις.* uti ſcribitur & apud *Suidam* in *Ἀργυρὶς θήκη.*

28 *Ἀνάργυρος*] Deeſt *ἀνάργυρος* in MS. qui deinde *ἀργύρεια μετ.* quod & ſupra III, 87. quoque forte ita ſcribendum, *ἀργύρεια μέταλλα.* niſi *ἀργυρεῖα*, ſicut *χρυσεῖα*, utrobique potius. *Æſchin.* IX. *Timarch.* *εἰς τἀργυρεῖά τι κατεσκευάσατο.* *Theophr. περὶ λίθων. εὑρίσκεται δὴ πάντα ἐν τοῖς μετάλλοις τοῖς ἀργυρείοις τε καὶ χρυσείοις.* Ibid. *καταδεῖξαι δέ φασι καὶ εὑρεῖν τὴν ἐργασίαν, Καλλίαν τινὰ Ἀθηναῖον ἐκ τῶν ἀργυρείων.* *Thucyd.* lib. II. *μέχρι Λαυρίου ὄρους, οὗ τὰ ἀργύρεια μέταλλα ἐστὶν Ἀθηναίοις.* *Thucydides* lib. VI. in *Alcibiadis* concione: *Καὶ τὰς τοῦ Λαυρείου τῶν ἀργυρείων μετάλλων προσόδους.* *Strabo* lib. III. *Πολύβιος δὲ τῶν περὶ Καρχηδόνα νέαν ἀργυρείων μνησθεὶς, μέγιστα μὲν εἶναί φησι.* &c. Et mox clare: *ἔστι καὶ νῦν τὰ ἀργυρεῖα, οὐ μέντοι δημόσια* &c. *τὰ δὲ χρυσεῖα δημο-*

JULII POLLUCIS.

ταλλα, [30] καινοτομίαι μετάλλων, μεσοκρινεῖς κίονες, οἱ ἐν τοῖς μετάλλοις [31] ὑφεστηκότες ἀνέχειν τὰ ὀρύγματα. ἄργυρος καθαρὸς, διαφανὴς, [32] Ἀρυανδικός. [33] γῆ ὑπόχαλκος. οὐ γὰρ
99 χαλκῖτις, οὐδὲ χαλκεῖα μέταλλα, ὥσπερ καὶ σιδήρου μέταλλα, καὶ γῆ σιδηρῖτις. * ταύτης δὲ τὸ κάθαρμα, [34] σκωρίαν ὠνόμαζον, ὥσπερ τοῦ χρυσοῦ τὸ ἄνθος, [35] ἀδάμαντα, καὶ [36] τὸν τῶν ἀργυρίων κονιορτὸν, κέρχνον. τὴν δὲ [37] σκωρίαν, καὶ κίβδηλον ἐκάλεσαν. ἀφ᾽ ἧς καὶ οἱ μεταλλεῖς [38] κιβδωλοί. Τὸ δὲ ἀγγεῖον ἐν ᾧ [39] τὸν σίδηρον κατεκεράννυσαν, περίοδος [40] κέκληται [41] ἐν τῷ περὶ μετάλλων, εἴτε Ἀριστοτέλους ἐστὶ τὸ βιβλίον, εἴτε Θεο-

talla, metallorum effoſſiones. Intermediæ columnæ, quæ in metallifodinis erectæ cavernas ſuſtinent. Argentum purum, perſpicuum, Aryandicum, non ſubæratum. Non enim æneum, nec ænea me-
talla: quemadmodum ferri metalla dici- 99
tur. & terra ſubferrea. * Hujus vero excrementum, ſcoriam nominaverunt: ſicuti auri florem, adamantem, & argenti pulverem, ramentum. Scoriam autem, & adulterinum appellarunt. Unde & metalli foſſores, adulterini dicuntur. Cæterum vas in quo ferrum temperarunt, Periodus vocatur in Libro De Metallis, ſive is Ariſtotelis, ſeu Theo-

σπεύσαι τὰ πλοῖα. Et ne dubites, ſtatim: Ὄρος, ἐξ οὗ ῥεῖν φασὶ τὸν Βαῖτιν, ὃ καλοῦσιν Ἀργυροῦν, διὰ τὰ ἀργύρεια τὰ ἐν αὐτῷ. ſcribe itaque cum MS. hic ἀργύρεια μέταλλα, ut & ſupra, ſicut in *Thucydide* diſerte eſt: ἀργυρεῖα tamen quoque ſicut & χρυσεῖα ſimpliciter iſta dicta ex poſitis liquet. *Demoſthenes* in ea κατὰ Μειδίου· καὶ ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργύρεια ἐκόμιζε. Ubi *Ulpianus Scholiaſtes*: μεμίσθωτο γὰρ τὰ μέταλλα παρὰ τῆς πόλεως, ἃ ἦν τοῦ ἀργυρίου. *Xenoph.* extremo IV. Ἑλληνικ. ἔνθα ἐστὶ τὰ χρύσεια αὐτοῖς, de aurifodinis Abydenorum. & lib. V. τὰ ἐν τῷ Παγγαίῳ χρύσεια. *Strabo* lib. IV. de Tarbellis, παρ᾽ οἷς ἐστὶ τὰ χρύσεια σπουδαιότατα πάντων. JUNG.

29 Ἀργύρια μέτ.] Ἀργύρεια pro ἀργύρια emendationi Cl. *Kuhnii* debes.

30 Καινοτ. μετ.] In MS. deſunt καινοτ. μετάλλ. JUNG.

Καινοτ. μετ.] Pro καινοτομίαι μετάλλων *Falckenburgius* habet, καινοτομεῖς μετάλλων.

31 Ἐφεστηκότες] MS. ὑφεστηκότες. JUNG.

Ἐφεστηκότες] Ὑφεστηκότες repoſuit Cl. *Kühnius* pro ἐφεστηκότες, uti & MS. *Jungermanni* habet.

32 Ἀρυανδικὸς,] Supra III. 87. SEB.

33 Οὐχ ὑπόχαλκος.] Titulus in C. A. περὶ χαλκῆς γῆς. dein MSS. omiſſo οὐχ legunt γῆ ὑπόχαλκος. οὐ γὰρ χαλκῖτις, οὐ. χ. μ. ὥ. κ. σιδήρεια μέταλλα. (ita C. A.) κ. γ. σ. dein margo C. A. ταύτης δὲ τ. κ. uſque ad κιβδωλοί. *Salm.* lectio convenit cum C. A. KÜHN.

Οὐχ ὑπόχαλκος.] Habes ſane ſupra huic contrarium ὑπόχαλκον argentum III, 86. adeo ut nemo hic ſuſpicetur de mendo: quod tamen vereor ne prodat MS. qui pro οὐχ ὑπ. habet clare, γῆ ὑπόχαλκος. Et videntur hanc lectionem adprobare ſequentia. ut ſcilicet poſt Ἀρυανδικὸς, ponatur τελεία στιγμή. tum dictis jam de auro, & argento, ſubjiciet de ære: γῆ ὑπόχαλκος. non enim ut χρυσῖτις, & ἀργυρῖτις, ita χαλκῖτις γῆ dici, ſed potius ὑπόχαλκος γῆ, quæ æs habet. credo quod χαλκῖτις peculiare metallicum ſit, de quo vide alios. Negat & χαλκεῖα μέταλλα dici, ut, ni fallor, χρυσεῖα & ἀργυρεῖα. An vero ita & σιδηρεῖα, vel σιδήρεια de ferri metallis dixerunt. Sane apud *Theophr.* περὶ λίθων invenio, ἡ μὲν οὖν ἐκ τῶν μετάλλων, ἐπειδὴ καὶ τὰ σιδήρεια ἔχει μίλτον. ſi modo ibi legendum, σιδηρία. JUNG.

Οὐχ ὑπόχαλκος.] Prior. edit. legebant οὐχ ὑπόχαλκος, e MSStis repoſui γῆ ὑπόχαλκος, poſui & inſuper τελείαν στιγμὴν poſt præcedentem vocem Ἀρυανδικός.

34 Σκωρίαν] *Plinius* libr. XXXIII. cap. 4. *quæ e catino jactatur ſpurcitia, in omni metallo vocatur ſcoria.* KÜHN.

35 Ἀδάμαντα] De hoc capienda & apud *Platonem* in Politico iſta; ubi de χρυσοῦ καθάρσει γῆν που καὶ λίθους καὶ πολλ᾽ ἄττα ἕτερα ἀποκρίνουσι κἀκεῖνοι πρῶτον οἱ δημιουργοί· μετὰ δὲ τοῦτο λείπεται ξυμμεμιγμένα τὰ ξυγγενῆ τοῦ χρυσοῦ τίμια, καὶ πυρὶ μόνον ἀφαίρετα, χαλκὸς καὶ ἄργυρος. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ ἀδάμας. μετὰ βασάνων ταῖς ἑψήσεσι μόγις ἀφαιρεθέντα, τὸν λεγόμενον ἀκήρατον χρυσὸν εἴασεν ἡμᾶς ἰδεῖν αὐτὸν μόνον ἐφ᾽ ἑαυτοῦ. Qui & ipſe nobis hoc pulcre explicat in *Timæo*: χρυσοῦ δὲ ὄζος, διὰ πυκνότητα σκληρότατον ὂν καὶ μελανθὲν, ἀδάμας ἐκλήθη. JUNG.

36 Τὸν τῶν ἀργυρίων &c.] Ἀργυρείων. *Henr. Steph.* SEB.

Τὸν τῶν ἀργυρίων &c.] C. A. ἀργύρων κ. κ. τὴν δὲ σ. κ. κίβδον ἀφ᾽ ἧς καὶ οἱ μ. κιβδεῖς. ita & C. V. *Heſych.* κιβδηλίς. KÜHN.

Τὸν τῶν ἀργυρίων &c.] MS. τὸν τῶν ἀργύρων κον. κ. ἐκάλουν. τὴν δέ. JUNG.

37 Σκωρίαν, καὶ κ. &c.] MS. σκωρίαν, καὶ κίβδον· ἀφεῖς οἱ μεταλλεῖς κιβδεῖς. τὸ δὲ &c. ubi illud ἀφεῖς corruptum facile adparet. κίβδον vero & κιβδεῖς ulterius excutienda ſunt. certe κίβδην habet etiam *Heſychius.* & vulgatum κίβδωλοι viris doctis ſuſpectum eſt. JUNG.

38 Κιβδωλοί.] *Falckenburgius* pro κιβδωλοί, κιβδηλῶεις, quæ vox neſcio an alibi exſtet. legerem κιβδηλιῶντες a κιβδηλιάω. *Heſychius*: Κιβδηλιῶντας, ὠχροὺς ὑπὸ τῆς κιβδήλεως ἐνοχλουμένους. ἔστι δὲ κιβδηλὶς ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία, ἀφ᾽ ἧς Παμφύλιοι κίβδηλον, μοχθηρὸν, φαῦλον, ψεῦσμα, νόθον, ἀδόκιμον. ubi *Guietus* pro ψεῦσμα legit ψευδές. ego ſi quid mutandum eſſet, conjicerem forte νόμισμα legendum, ita enim lego apud *Phavorinum*: Κίβδηλον, τὸ φαῦλον νόμισμα. ἀπὸ τούτου καὶ κίβδηλος τρόπος, ὁ οὐκ ἄδολος. καὶ ἦθος κίβδηλον, καὶ παρακεκιβδηλευμένη φιλία, καὶ εἴ τι τοιοῦτον. quæ in editis aliter diſtinguuntur, ſed male. nil tamen temere in *Heſych.* mutem.

39 Τὸν σίδηρ. κατ. &c.] MS. κατεκερ. τὸν σίδ. περ. κεκλ. alio ordine. JUNG.

40 Κέκληται] In C. A. ſequitur: μέταλλα δέ ἐστιν ἐν Σ. τ. κ. γ. dein margo: καὶ τὰ ἐν Μήλῳ καὶ Νισύρῳ τοῦ θεοῦ. quæ & C. V. ita exhibet. ſed leg. ἐν Νισύρῳ τοῦ θείου. *Melus* & *Niſyrus* inſulæ metallis ſulphuris nobiles fuere. de *Melo Plinius* libr. XXXV. cap. 15. de *Niſyro* innuit tale quid *Diodorus* dum refert antiquos ejus incolas terræ motibus periiſſe. lib. V. *Bibl. Salm.* etiam ἐν Νισύρῳ, uti & *Valeſius*, qui notat ex *Harpocratione* & *Heſychio Geophanium* fuiſſe *terræ metallum*, nam *Samia vaſa* celeberrima fuere inter fictilia; *teſtam ſtruit homo Samiam. Lucilius.* de his *Dinarchus* dixerat & *Dinarchum* notarat *Harpocrates.* τοῦ θείου hoc loco, i. e. ſulphuris. hæc ille. KÜHN.

41 Ἐν τῷ περὶ μ. &c.] Ἐν τῷ &c. cum mediis in MS. deſunt. infra ſimpliciter dicit Θεόφραστος ἐν τῷ μεταλλικῷ X, 144. dein pro ſequentibus: πολλὰ δ᾽ ἂν &c. ſaltem MS. μέταλλα δ᾽ ἐστὶν ἐν Σάμῳ, &c. JUNG.

phraſti fuerit. Præterea & multa metalla ſunt, utpote ea quæ in Samo * & Terrena nominantur, de quibus Dinarchus diſſerit. & ea quæ in Iſyro Deo ſacra ſunt. Tum & Terram argilloſam,
100 dixit Ariſtophanes. * Sed Terra cumulata apud Xenophontem, ad ipſas fodinas, non metalla referenda eſt. Metalli vero foſſores, Ariſtophanes Culeis amiciri dixit. Et lapidum effoſſiones, lapidum operationes, & lapicidia dicuntur. Multæ autem lapidum ſunt ſpecies, Phrygius, Lacænus, Libyſſus, Euboicus, Theſſalus, Ægyptius: atque horum, ſpecies quam-plures. Et gemma Conchylias, in

φράστου. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα εἴη μέταλλα, [42] ὥσπερ τὰ ἐν Σάμῳ, τὰ καλούμενα γεωφάνεια, [43] ὑπὲρ ὧν ὁ Δείναρχος λέγει. [44] καὶ τὰ ἐν Μήλῳ καὶ Νισύρῳ τοῦ θείου. [45] καὶ κιμωλίαν γῆν Ἀριστοφάνης λέγει. * καὶ ἡ [46] ἀμβολὰς δὲ γῆ 100
παρὰ Ξενοφῶντι, τοῖς ὀρύγμασι [47] προσήκει, καὶ οὐ τοῖς μετάλλοις. τοὺς δὲ [48] μεταλλέας, [49] θυλακοφορεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη. καὶ λίθων δὲ [50] μεταλλεῖαι, λιθουργίαι, [51] λιθοτομίαι. Πολλὰ δὲ εἴδη λίθων, [52] Φρυγία, Λάκαινα, [53] Λίβυσσα, Εὐβοὶς, Θετταλὴ, Αἰγυπτία. [54] Καὶ τούτων δὲ ἰδέαι πλείονες. [55] καὶ κογχυλίας δὲ λίθος, ἐν

42 Ὥσπερ τὰ ἐν Σάμῳ] De metallis terræ Samiæ vide & doctiſſ. *H. Valeſii* Notas in Notas *Mauſſaci* ad *Harpocrat.* ad pag. 108. ubi & hunc locum *Pollucis* affert.

43 Ὑπὲρ ὧν ὁ Δ. &c.] Iterum deſunt in MS. ὑπ. ὧ. ὁ Δ. λ. Lubet de Geophaniis locum *Harpocrationis* afferre, qui cum altero male coaluit, ipſo ideo mutilo, ut ex Epitome *Harpocrationis* MS. *Palatini* reſtituatur: γεωφάνιον χωρίον ἐν ᾧ γῆς μέταλλον. περὶ δὲ τοῦ ἐν Σάμῳ γεωφανείου, ὃν τρόπον ἐξευρέθη, Ἔφορος περὶ χωρίων. Πλάτων γοῦν ἐν πέμπτῳ Νόμων φησίν· ὡς ἐλαχίων οἰκοπέδων, ἢ γηπέδων. ſic vulgati. epitome habet: γεωφ. χωρ. ἐν ᾧ μέταλλον· γηπέδον, τὸ χωρίον, ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον, τὸ γῆς καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. Hæc itaque de Γήπεδον ante *Platonis* locum inſerenda. JUNG.

44 Καὶ τὰ ἐν Ἰσύρῳ] Ex MS. reſtituere nobis locum iterum licet defectum. ſic enim iſte: καὶ τὰ ἐν Μήλῳ, καὶ Νισύρῳ τοῦ θεοῦ. niſi quod Νισύρῳ malim ut etiam apud *Theophr.* περὶ λίθων eſt, ubi & Meli mentio. deinde τοῦ θείου vulgatum etiam non mutem. ſed *nobiliſſimum*, ait *Plinius* lib. XXXV. cap. 15. de ſulphure, *in Melo inſula*. Scribo itaque: καὶ τὰ ἐν Μήλῳ καὶ Νισύρῳ τοῦ θείου. JUNG.

Καὶ τὰ ἐν Ἰσύρῳ] Affert & hunc locum *Pollucis* doctiſſ. *H. Valeſius* Notis in Notas *Mauſſaci* ad *Harpocrat.* pag. 108. & recte Νισύρῳ pro vulgato Ἰσύρῳ legendum ait, uti & in noſtra jam editione emendatum additis inſuper Μήλῳ καὶ, in textu habes.

45 Καὶ κιμωλίαν γῆν] MS. καὶ κιμωλία γῆν. Ex Ranis Comici ſupra locum indicavimus VII, 39. JUNG.

46 Ἀμβολὰς δὲ γῆ] C. A. ἀμφιβολὰς &c. εἰ καὶ οὐ τ. μ. rectius leg. ἀμβολὰς, uti etiamnum extat apud *Xenoph.* libr. VII. *Cyri Inſtit.* ἀνίστη δὲ, inquit, καὶ ἄλλους πολλοὺς πύργους ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς &c. ex ἀναβάλλω fit ἀμβάλλω, ex quo iterum ἀμβολὰς γῆ. id eſt terra egeſta ſurſumque ejecta, cum foſſa ducitur. *Xenoph.* eodem loco, ὤρυσσε τάφρον &c. καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτοὺς, *terram ejecerunt verſus ſe ipſos*, id eſt in eam partem, qua ipſi tendebant, ut ipſis eſſet loco tumultuarii aggeris. *Thucyd.* lib. IV. Hiſtor. ἐκ δὲ τοῦ ὀρύγματος ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν, *humum foſſa egeſtam pro muro aggerebant.* apud *Heſych.* in κίουρος occurrit ἀναβάλλειν τὸν σῖτον, id eſt *aggerere*, congerere frumentum in navim, uti ἀμβολὰς ſolet cumulari. *Euſtath.* ἀναβολαὶ τάφρων, τὸ ἀναβαλλόμενον χῶμα, δι' οὗ ἐκβυθίζεται ἡ τάφρος γίνεται. in Iliad. φ. Terra etiam dicitur ἀναβάλλειν, cum humorem intra ſe latentem erumpit & quaſi reſudat; & tum ἀναβάλλειν idem quod ἀναβλύειν. in hunc ſenſum accipienda hæc *Gloſſarii*, quod *Philoxeno* tribuitur: ποτὰς, ἡ ἀναβάλλουσα. quæ verba nemo melius interpretatur quam *Virgilius* II. *Georg.* v. 218.

Quæ bibit humorem (ποτὰς) & cum vult, ex ſe ipſa remittit. id eſt, ἡ ἀναβάλλουσα.

conf. *Euſtath.* in Iliad. φ. pag. 1241. Hæc paulo latius perſequi viſum eſt, quia vidi eruditiſſ. *Salmaſium* in alia omnia ire Notis in *Vopiſc. Aurel.* cap. 45. ubi πότις & ποτὰς confundit. πότις dicitur *mulier ebrioſa*, non vero ποτὰς, quæ eſt *terra bibula*, cujus meminit *Plinius* libr. XVII. in fine cap. 5. uti & σπιλὰς, ἀμβολὰς &c. de terra dicuntur. KÜHN.

Ἀμβολὰς δὲ γῆ] MS. ἀμφιβολὰς, ut & in ora. vulgatum extat apud *Xenophontem* lib. VII. Παιδείας. ubi enim antea dixit: ὤρυσσον ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς. &c. paulo poſt: ἀνίστη δὲ καὶ ἄλλους πολλοὺς πύργους ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς. JUNG.

47 Προσ. καὶ οὐ τ. μ.] MS. προσ. εἰ καὶ μὴ τοῖς μετ. JUNG.

48 Μεταλλέας, θυλακοφορεῖν] MS. μεταλέας, θυλακοφόρους Ἀριστ. *Heſychius*: Θυλακοφόροι, οἱ μεταλλεῖς, θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα καὶ πέρας, ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πυροφόροι. ubi an πυροφόροι legendum. & cur circumferebant ἀρώματα; ſed vulgatum θυλακοφορεῖν & infra X, 149. notavitque *H. Stephanus* hic, ibi eum dicere, οἱ κωμῳδοὶ, cum hic ſaltem Ἀριστοφάνης dicat. JUNG.

49 Θυλακοφορεῖν] C. A. θυλακοφόρους. *metallarii* appellantur θυλακοφόροι, quod fodinas ſubibant cum ſacculo vel cucullo tecti. in ἔφη deſinit margo C. A. KÜHN.

50 Μεταλλεῖαι] MS. μεταλλεῖαι, λιθουργίαι, λιθουργία, omiſſo λιθοτομίαι. Pro λιθουργία autem, an rectius λιθουργεῖαι; JUNG.

51 Λιθοτομίαι.] Abeſt a C. A. ante eſt titulus περὶ λιθουργῶν. KÜHN.

52 Φρυγία, Λάκ. Λίβυσσα, &c.] MS. Λιβὺς, Λίβυσσα, Εὐβ. &c. an ſaltem repetitio vana? JUNG.

53 Λίβυσσα, Εὐβοὶς &c.] C. A. Φ. Λ. Λιβὺς, Εὐβοὶς, Θ. Αἰ. at C. V. Λάκαινα, Λιβὺς, Λίσκοσα, Εὐβοὶς &c. unde legerem Λ. Λιβὺς vel Λίβυσσα, Εὐβοὶς &c. abeſt dein, καὶ τούτων δὲ ἰδέαι πλείονες a C. A. *Salm.* MSS. Λίβυς Λίβυσσα. KÜHN.

54 Καὶ τούτων δὲ &c.] In MS. deſunt καὶ τ. δ. ἰδ. πλ. JUNG.

55 Καὶ κογχυλίας &c.] C. A. & *Salmaſ.* κογχυλία δὲ λίθος καὶ π. Ξ. κογχυλία γῆ, quod ultimum firmat C. V. KÜHN.

Καὶ κογχυλίας &c.] MS. καὶ κογχυλία δὲ λ. rurſus omiſſis ἐν Ἀρ. Δαιδ. vulgatum & apud *Heſychium*: Κογχυλίας, λίθος σκληρὸς ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίους τύπους. vel κογχυλίου potius, ut & *Henr. Stephanus*. JUNG.

Ἀριστοφάνους Δαιδάλῳ. καὶ παρὰ Ξενοφῶντι, [56] κογχυλιάτης. [57] λυχνίας δὲ, παρὰ Πλάτωνι [58] ἐν Σοφισταῖς. [59] τὸ δὲ τοῦ ὀρειχάλκου μέταλλον, οὐδέπω καὶ νῦν εἰς πίστιν ἥκει βεβαίαν. [60] Ἀμειψίου δὲ ἐν Μυχοῖς μιλτωρυχίαν εἰπόντος, εἴη ἂν ἐν τοῖς μεταλλεῦσιν ὁ μιλτωρύχος. καὶ μήκων δὲ ἦν τι ψάμμου εἶδος.

Dædalo Ariſtophanis. Et Conchyliates, apud Xenophontem. Lychnites vero, apud Platonem in Sophiſtis. Sed aurichalci metallum, ne nunc quidem admodum receptum eſt. Cæterum Amepſio in Receſſibus Minii effoſſionem dicente, poterit inter metalli inquiſitores, & minii effoſſor numerari. Tum & mecon arenæ quædam ſpecies eſt.

101 ## * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ.

Περὶ ὀνομάτων τῶν τὰς ὕλας [61] παρασκευαζόντων. α΄.

[62] ἘΝ τοῖς μετάλλοις δὲ τῶν τὰς ὕλας παρασκευαζόντων, εἶεν ἂν, ὑλουργοὶ, [63] φυτουργοὶ, [64] γεωργοὶ, ὑλοτόμοι, ὑλαγωγοὶ, [65] ξυλουργοὶ, πισσουργοὶ, σμηνουργοί. καὶ ἡ πρᾶξις, ὑλουργία, ὑλοτομία, [66] ὑλαγωγία, ξυλουργία, πισσουργία, σμηνουργία, κηπουργία.

* CAPUT XXIV. 101

De nominibus materias apparantium. 1.

QUi autem in metallis, ligna, materiamque parant, hi ſunt, Lignarii, Plantatores, Agricolæ, ligniſecæ, ligni vectores, ligni operatores, picatores, ceræ operarii. Et ipſum opus, ligni operatio, ligni ſucciſio, ligni vectura, picatio, ceræ illinitio, hortulana adminiſtratio.

102 * (Τὰ ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου ὀνόματα.) β΄.

Καὶ ἀπὸ μὲν χρυσοῦ, [67] χρυσοχόοι, χρυσοχοεῖον, χρυσοῦν, ἀποχρυσοῦν, ἐπίχρυσον, χρυσοχοεῖν. καὶ ἡ τέχνη, χρυσοχοϊκή. καὶ [68] χρυσίδες δὲ φιάλαι, καὶ χρυσοῦν τὸ νόμισμα.

* *Nomina ab auro, argento, ære & ferro deducta.* 2. 102

Et ab auro quidem, Aurifabri, aurifabrica. Aurare, deaurare, inaurare, aurum fundere. Et ars ipſa, aurifuſoria. Aureæque phialæ, & aureum numiſma:

56 Κογχυλιάτης.] MS. longe aliter. pro κογχυλιάτης enim, κογχυλία γῆ habet. quaſi idem mendum hic accidiſſet quod ſupra VII, 39. ſed non accidit tamen: & vera eſt vulgata lectio. Locus enim *Xenophontis* eſt iſte lib. III. Ἀναβάσ. ubi narrat Græcos perveniſſe πρὸς τεῖχος ἔρημον μέγα πρὸς τῇ πόλει κείμενον. ὄνομα δ᾽ ἦν, inquit, τῇ πόλει Μέσπιλα. Μῆδοι αὐτὴν ποτε ᾤκουν. ἦν δὲ ἡ μὲν κρηπὶς λίθου ξεστοῦ κογχυλιάτου, τὸ εὖρος πεντήκοντα ποδῶν καὶ τὸ ὕψος πεντήκοντα. JUNG.

57 Λυχνίας δὲ] Margo C. A. λυχνίαν δὲ π. Π. ἐ. Σ. τὸ γὰρ τοῦ ὀ. &c. poſt βεβαίαν, λέγεται δὲ καὶ μιλτωρυχία, καὶ μιλτώρυχος, καὶ μήκων δὲ ἦν ψάμμου τι εἶδος ἐν τοῖς μετάλλοις. quæ ultima etiam C. V. hic inſerit ex ſeq. capite. KÜHN.

58 Ἐν Σοφισταῖς.] MS. ἐν τοῖς σοφισταῖς. De hac Comici fabula *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 17. Laudat eam fabulam & *Ariſtophan. Scholiaſtes* ad Νεφέλας ibi:

Πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς.

Πλάτων, ait, γὰρ οὖν ὁ κωμικὸς ἐν δράμασι Σοφισταῖς, καὶ τὸν Ὀπούντιον αὐλητὴν Βακχυλίδην, εἰς τοὔνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. Laudat & ad Σφῆκας. Refert id drama & in hujus Comici aliarum Catalogo *Suidas*, in Πλάτων Ἀθηναῖος κωμικός. qui utinam aliorum Comicorum fabulas tam diligenter enumeraſſet. Apud *Harpocrationem* quoque, ubi: Ἀσόλοιξις, εἷς τῶν νῦν συγγραφέων, ἐν Πλάτωνι κωμῳδεῖ ἐν Σοφιστῇ, idem drama intelligi credo, & ſcribo ἐν Σοφισταῖς. JUNG.

59 Τὸ δὲ τοῦ ὀρειχ.] MS. τὸ γὰρ τοῦ ὀρειχάλκου μέταλλον. JUNG.

60 Ἀμειψίου δὲ &c.] Ἀμειψίου &c. pro his MS. ita habet ſaltem: λέγεται δὲ καὶ μιλτωρυχία, καὶ μιλτωρύχος. καὶ μήκ. δ. ἦ. ψάμμου τι εἶδος ἐν τοῖς μετάλλοις. quæ ultima jam ordiuntur vulgo caput ſequens, quod MS. aliter incipit, ut ſtatim dicam, ſi prius titulum ex MS. ſubjecero: Περὶ ὀνομάτων τὰς ὕλας παρασκευαζόντων, ὅσα ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ χαλκοῦ, καὶ ὅσα ἀπὸ σιδήρου, καὶ τῶν ἐργαλείων αὐτῶν. Caput itaque ita incipit MS. Ἐκ δὲ τὰς ὕλας παρασκευαζόντων εἶεν &c. vulgatum initium de metallis neſcio an conveniat capiti. Nam non tantum de metallis, ſed & aliis ὕλαις agitur, ut ſtatim φυτουργοὶ, γεωργοὶ, σμηνουργοὶ &c. quæ cum metallis nihil commune habent. JUNG.

61 Παρασκευαζόντων.] C. A. ſubjicit καὶ ὅσα ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ χαλκοῦ, καὶ ὅσα ἀπὸ σιδήρου καὶ τῶν ἐργαλείων αὐτοῦ. KÜHN.

62 Ἐν τοῖς μετάλλοις δὲ &c.] C. A. ἐκ δὲ τῶν τὰς ὕλας παρασκευαζόντων ε. ἄ. ὑ. ὑλοτόμοι, ὑλαγωγοὶ, quæ duo ultima marginis ſunt. Nec aliter C. V. hoc caput incipit. *Salm.* non legit, ἐν τοῖς μετάλλοις δὲ τῶν τὰς ὕλας παρασκευαζόντων. KÜHN.

63 Φυτουργοὶ] In MS. deeſt φυτουργοί. JUNG.

64 Γεωργοὶ] Deeſt γεωργοὶ in MS. JUNG.

65 Ξυλουργοὶ] *Interpr. ligni operatores*; cur non potius? *fabri lignarii.* πιττουργοὶ, *picis coctores.* σμηνουργὸς, *apiarius.* a parte toto denominato, κηπουργία abeſt a C. A. ut & titulus ſequens & illa: χρυσοχόοι, χρυσοχοεῖν, χρ. ἀποχρ. ἐπίχρυσον. KÜHN.

66 Ὑλαγωγία &c.] MS. ὑλαγ. καὶ τὰ ὅμοια. omiſſis quatuor illis ξυλουργία &c. in iis ultimum κηπουργία nos poteſt facere ſuſpicari, & ante poſt σμηνουργοὶ, fuiſſe a *Polluce* quoque additum κηπουργοί. Titulus ſequens in MS. noſtro non eſt. JUNG.

67 Χρυσοχόοι &c.] In MS. deſunt χρυσοχόοι, χρυσοχ. χρυσοῦν, ἀποχρ. ἐπίχρ. JUNG.

68 Χρυσίδες δὲ φιάλαι] *Harpocratio*: χρυσὶς ἡ φιάλη. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Ἀνδροτίωνος. Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ. JUNG.

adnumeretur & ſtater. Sique quiſpiam
Daricum dixerit, aureum ſubintelligetur.
Domus, auratum culmen habens,
& aurea Venus. Et aurum examinans
103 lapis, index, aut Lydius. • Aurea quoque
alicubi a Comicis dicta ſunt, de muliebri mundo.
Et Res aureæ, apud Lyſiam in Tractatu De Tripode aureo. Ab
argento vero, argentum fabricare. Argentifaber,
ut Phrynichus in Iphialte.
Argentifabrica, ut Æſchines in Rhinone.
Argentifabros autem orationum, jocando vocat in Trophonio Cratinus. Argentarius,
campſor, argentilegus, argentum colligere. Atque argentum, pro pe-
104 cunia. • Sed & Argenta, in Ariſtophanis
Neſſis dictum eſt. Argentangina, ut De-

[69] προσκέοιτο δ' ἂν, ὁ στατήρ. εἰ δὲ καὶ [70] δαρεικός τις εἴπεν, ὁ [71] χρυσοῦς προσηκούετο. [72] χρυσόροφος οἶκος, καὶ χρυσῆ Ἀφροδίτη. καὶ ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσὸν, [73] χρυσῖτις λίθος, ἢ [74] Λυδία. [75] ἀπὸ δὲ ἀργύρου, ἀργυροκόπος, καὶ ἀργυροκοπεῖν. • [76] εἴρηται δέ που καὶ [77] τὰ χρυσεῖα 103
παρὰ τοῖς κωμῳδοῖς, ἐπὶ τῶν γυναικείων κοσμημάτων. καὶ τὰ [78] χρυσώματα [79] παρὰ Λυσίᾳ, ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος. [80] Ἀπὸ δ' ἀργύρου, ἀργυροκόπος, [81] ὡς Φρύνιχος ἐν [82] Ἐφιάλτῃ. ἀργυροκοπεῖον. [83] ὡς Αἰσχίνης Ῥίνωνι. ἀργυροκοπιστῆρας δὲ λέγων, ἐν Τροφωνίῳ παίζει Κρατῖνος. [84] ἀργυραμοιβὸς, ἀργυρογνώμων, ἀργυρολόγος, ἀργυρολογεῖν. καὶ ἀργύριον τὸ νόμισμα. • εἴρηται δὲ καὶ ἀργύρια [85] ἐν 104
Ἀριστοφάνους Νήσοις. [86] ἀργυράγχη, ὡς Δη-

69 Προσκέοιτο δ' ἂν] Abſunt a C. A. uſque ad προσηκούετο. KÜHN.

70 Δαρεικὸν] C. V. δαρικός. KÜHN.

Δαρεικὸν] MS. δαρικός. quod rectius puto. vid. & infra IX, 59. &c. JUNG.

Δαρεικὸν] Δαρεικὸς repoſui pro δαρεικὸν prior. edit. nec aliter emendat Cl. *Kuhnius*.

71 Χρυσοῦς] MS. χρυσός. idem MS. noſter, ut vulgati, χρυσόροφος. JUNG.

72 Χρυσόροφος] Χρυσώροφος. SEB.

73 Χρυσῖτις λίθος] *Lapis aurum examinans, chryſites aut Lydius* dicitur. *Heſychius* χρυσῖτις λίθος, ἡ καλουμένη βάσανος ἢ Λυδία. quod ſequitur, ἀπὸ δὲ ἀ. &c. abeſt a C. A. infra vero Segm. ſeq. extat. KÜHN.

Χρυσῖτις λίθος] MS. χρυσῖτις ἡ λίθος ἢ Λ. & ad oram: χρυσῖτις λίθος ἢ Λ. deſunt deinde, ἀπὸ δὲ ἀργ. ἀργ. καὶ ἀργ. Et profecto inepte intruſit, quiſquis is fuit, quum mox ſuus locus iis ſit, atque detur. hinc itaque faceſſant licet. admonuit ejus rei & *Seberus* in ſuis Notis. JUNG.

74 Λυδία] *Theocr.* Λυδία πέτρα. Id. XII. v. penult. *Plin. coticula*; item *lapis Heraclius*, vel *Lydius*. libr. XXXIII. cap. 8. SEB.

75 Ἀπὸ δὲ ἀργ.] Verba temere hic inſerta: cum mox Segm. ſeq. repetantur: licet ibi ἀργυροκοπεῖον, hic verbum. SEB.

76 Εἴρηται δέ που] Margo C. A. uſque ad χρυσώμ. εἴρηται, inde χρυσία, a quo diminutivum χρυσίδιον, de *ornamentis muliebribus*. ſequitur, καὶ τὰ χρυσώματα εἴρηται. hic finis eſt marginalis omiſſa *Lyſiæ* laudatione. KÜHN.

77 Τὰ χρυσεῖα π. τ. κ.] MS. τὰ χρυσία παρὰ τοῖς κωμικοῖς. JUNG.

78 Χρυσώματα &c.] MS. χρυσώμ. εἴρηται. & deſunt, παρ' Λυσίᾳ ἐ. τ. π. τ. χρ. τρ. Ad quæ *H. Stephanus* hic ita emendat & adnotat in ſuo codice: παρὰ Λυσίᾳ· *apud Athen.* libr. VI. *vide in Theſ.* In Theſauro locum *Lyſiæ* ex *Athenæo* adfert. & non aliter legendum patet infra Segm. ſeq. & infra X, 174. ubi tamen alium titulum habes, nempe Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κλίνια. quæ tamen poteſt forte cum hac eadem eſſe, quam & infra VII, 170. nominat. JUNG.

79 Παρ' Λυσίᾳ] Leg. παρὰ Λυσίᾳ, apud *Athen.* lib. VI. *Sylb.* SEB.

Παρ' Λυσίᾳ] Pro παρ' Λυσίᾳ emendavi in textu παρὰ Λυσίᾳ, facilis lapſus eſt literarum Λ. & Λ.

80 Ἀπὸ δ' ἀργ.] C. A. poſt ἀργυροκόπος, καὶ ἀργυροκοπεῖον, ἀργυραμοιβὸς, ἀργυρογνώμων, ἀργυρολογεῖν &c. *Gloſſ.* ἀργυροκόπος, *faber argentarius, monetarius*, & *Harpocratio* ἀργυροκοπεῖον accipit, pro loco cudendis nummis *deſtinato*, *moneta officina*, in qua laborat *officinator* ejuſdem. KÜHN.

Ἀπὸ δ' ἀργ.] MS. ἀπὸ δὲ ἀργ. JUNG.

81 Ὡς Φρύν. ἐν Ἐφ.] Deſunt in MS. ὡς Φρύν. ἐν Ἐφιάλτῃ. cujus comœdiæ nomen bene ex *Caſaubono* noſtro repoſuit *Seberus*. ἀργυροκοπεῖον apud *Harpocrationem* etiam ex *Antiphonte* habes. ἀργυροκοπιστήρων vocabulum quoque *Heſychius* non omiſit: ἀργυροκοπιστήρ, τραπεζίτης, ἢ ὁ τὰ ἀργύρια ἐργαζόμενος. JUNG.

82 Ἐφιάλτῃ.] *Caſaub.* in *Athen.* IV, 18. pr. edit. Ἰφιάλτῃ. SEB.

83 Ὡς Αἰσχίν.] Abſunt a C. A. uſque ad Κρατῖνος. ἀργυρογνώμων, *conſtor argenti*, vel qui accepta in rationes refert; inde ἀργυρολογεῖν. καὶ ἀ. νόμισμα. καὶ ἀργύρια ἀργυρίζεσθαι ἀ. φ. κ. σ. μ. ἀ. ὑπάργυρον δὲ τὸ κ. χ. hactenus C. A. KÜHN.

Ὡς Αἰσχίν.] In MS. deſunt ὡς Αἰσχίνης Ῥ. ἀ. δὲ λ. ἐν Τρ. π. Κρατ. de *Æſchynis* hujus Dialogis, in quibus & *Rhinon*, vide *Suidam*. De *Trophonio* fabula *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 22. reſtituendum & apud *Scholiaſt. Ariſtoph.* ad Aves, ubi Φρύνιχος ἐν Ἐπιάλτῃ. JUNG.

84 Ἀργυραμ. &c.] MS. ἀργυραμ. ἀργυρογν. omiſſo ἀργυρολόγος. JUNG.

85 Ἐν Ἀρ. Νήσαις.] In MS. deſunt ἐν Ἀρ. Νήσαις. ἀργχ. &c. εἰλῆφθαι cum mediis, ſed quod ad Νήσαις, ſtatim ſuſpicatus ſum Νήσοις ſcribendum, ut alibi apud Noſtrum. Et nihil certius, itaque emendare nos jubet & *Caſaubonus* ὁ πάνυ, quem vide II. *Athen.* 15. & III. *Athen.* 12. quibus locis & ratio hujus *Inſularum* tituli. JUNG.

Ἐν Ἀρ. Νήσαις.] Νήσοις repoſui pro Νήσαις, Νήσοις enim & alibi, Νήσαις, quantum memini, nuſpiam. Meminit hujus dramatis & *Heſychius* in βύσσου κυνί.

86 Ἀργυράγχη] Vid. *Plutarch.* in Vit. *Demoſth.* fol. 626. & *Gell.* lib. XI. c. 9. tametſi apud neutrum (hac quidem in cauſa) *Demadis* mentio. cum hic quidem e populo unum exclamaſſe, non ſynanchen, quod *Demoſthenes* pateretur, ſed argyranchen eſſe: ille vero τοὺς εὐφυεῖς χλευάζοντας, οὐχ ὑπὸ συνάγχης, ἀλλ' ἀπ' ἀργυράγχης εἰλῆφθαι νύκτωρ τὸν δημαγωγὸν, dixiſſe referat. SEB.

Ἀργυράγχη] *Falckenburgius* auctius hæc ita habet: ἀργυράγχη, ὡς Δημάδης σκώπτων Δημοσθένη, συνάγχην λέγοντα εἰλῆφθαι, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀργυρίοις σιωπῶντα. quæ poſteriora gloſſema eſſe credo ab aliquo Codici ſuo additum. *Demoſthenes* enim, cum συνάγχη ſe laborare ideoque contra *Mileſios* ſe dicere non poſſe diceret, *Demades* exclamavit non eſſe συνάγχην ſed ἀρ-

μάδης σκώπτων Δημοσθένη, συνάγχῃ λέγοντα εἰλῆφθαι, ἀργυρίζεσθαι δέ. [87] ἀργυρίδες φιάλαι, καὶ σκεῦος ἀργυροῦν. καὶ ἀργυρώματα [88] ὁμοίως, παρὰ Λυσίᾳ. ὑπάργυρον δὲ, τὸ κίβδηλον χρυσίον. Ἀπὸ δὲ χαλκοῦ, ὑπόχαλκον [89] νόμισμα. [90] καὶ χαλκοῦς, νομίσματος εἶδος. καὶ [91] χαλκόκρανον, καὶ χαλκότυπος, καὶ [92] χαλκουργὸς, καὶ χαλκουργία, καὶ χαλκεὺς, καὶ
105 χαλκεύειν. * [93] Χαλκεῖα ἑορτὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ, Ἡφαίστῳ ἱερά. [94] χαλκώματα δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξὶν εἴρηκε. Καλλίας δὲ ἐν Κύκλωψι, Κεχαλκεῦσθαι τοίνυν ἑσπέρας. καὶ τροχίαν μὲν χαλκὸν, [95] τὸν χυτὸν χρὴ καλεῖν. [96] τυπίαν δὲ, ὃν ἂν οἱ νῦν εἴποιεν [97] ἐλατόν. χαλ-

mades Demoſthenem ſcommate eluſit, Angina ſe teneri dicentem. Argentum captare. Argenteæ phialæ, & vas argenteum. Et Res argenteæ ſimiliter, apud Lyſiam. Subargenteum vero, aurum adulterinum. Ab ære autem, ſubæneum numiſma. Et æneus, numiſmatis ſpecies. Et galea ænea, fabrilis, ærarius, æris fabrica. & Faber, & fabri-
care. * Et Chalcea, feſtum Vulcani, 105
in Attica. Et Ænea ſacra, Ariſtophanes, in Pelargis, & Sphingibus dixit. In Cyclopibus autem Callias, Fabricare jam veſperi. Et æs rotile, * & fuſile appellare convenit: ductile vero, quod nunc minus uſitatum habetur. Chalci-

γυράγχην, id eſt argento eum eſſe corruptum. quæ vox dein & in alios qui lucri cauſa tacerent uſurpari & in proverbium abire cepit.

87 Ἀργυρίδες] Non ineptum forte notari, has etiam interdum aureas fuiſſe, Fragmentum *Athenæi* lib. XI. quod ex MS. *Caſaubonus* noſter edidit XI. Animadv. 4. ἀργυρίς, εἶδος ποτηρίου, οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀνάξιλας· καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν. JUNG.

88 Ὁμοίως, π. Λυσ.] In MS. deſunt ὁμοίως παρὰ Λυσίᾳ. Sunt eodem loco *Lyſiæ*, de quo ſupra Segm. præcedenti. apud *Athen.* lib. VI. ubi ita: Λυσίας δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος· ἀργυρώματά τι ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν διδόναι. fuiſſe autem eam orationem ſcriptam vel habitam contra *Cleonem*, colligere licet ex iis quæ infra X, 174. JUNG.

89 Νόμισμα.] C. A. χαλκόκρανον, χ. χ. καὶ χαλκεῖα ἑορτὴ Ἀττική. χαλκεῖα *feſtum Atticum Vulcano ſacrum.* ita & C. V. *Interpr.* ἱερὰ male compoſuit cum χαλκώματα. quod & *Meurſius* facit in lib. VI. *Græciæ feriatæ.* C. A. clare interpunctionem habet poſt ἱερά. legendum vero Ἡφαίστῳ ἱερά. KÜHN.

90 Καὶ χαλκοῦς, &c.] In MS. deſunt καὶ χαλκοῦς, νομ. ε. JUNG.

91 Χαλκόκρανον] Eſt quoque in MS. χαλκόκρανον. ſi licet libere proferre tamen, quod ſentiam, putem id mendoſum, & reponam libens χαλκόκρατον. ut & apud *Heſychium* eſt, χαλκόκρας, τὸ χαλκόκρατον νόμισμα. Sic enim & ibi cum *Sylburgio* & *Stephano* emendandum, pro vulgato χαλκόκροτον, manifeſtum eſt. idem hoc cum ὑπόχαλκον vero, & hoc ignorare non potes. Non tamen temere quid muto: ſi non comprobabunt doctiores. Et χαλκόκρανον enim ſuum expoſitorem invenire queat. JUNG.

92 Χαλκουργὸς, &c.] MS. χαλκουργὸς καὶ τὰ ὅμοια. omiſſis καὶ χαλκ. καὶ χ. καὶ χ. JUNG.

93 Χαλκεῖα ἑορτὴ &c.] MS. καὶ χαλκεῖα ἑορτὴ Ἀττική, Ἡφαίστου ἱερά. χαλκ. & de diſtinctione non dubito, veram ſic eſſe. nec enim ἱερὰ cum χαλκώματα jungendum, ſed cum ἑορτή. manifeſtum id etiam tibi faciam ex *Ariſtophanis* verbis, quæ ex Pelargis infra, X, 174. (πελαργοῖς enim ibi MS. clare habet, ne cum Viris doctis ibi Pelaſgos laudes) fabulæque *Ariſtophanis* hinc & ex *Athen.* & *Harpocr.* meminit *Caſaubonus* noſter IX. Anim. 2. Altera ex Σφηξὶν, hodieque in ea fabula reſtant, & ſunt iſta:

Ἔπειτ' ἐπιχώσειν τι τῶν χαλκωμάτων,
Ὀροφὴν βίαται ---

Ceterum in MS. deſunt hic, δὲ Ἀριστ. ἐ. π. cum ſequentibus & *Calliæ* verbis, cujus *Cyclopum* meminit & *Athenæus*, adnotante eximio illius commentatore *Caſaubono* VII. Anim. 8. JUNG.

Χαλκεῖα ἑορτὴ &c.] Ita hæc prius edebantur, χαλκεῖα ἑορτὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ, Ἡφαίστου. ἱερὰ χαλκώμ. peſſime. prout jam textus noſter habet, ita e codice Cl. *Kuhnii* noſtri emendavi.

94 Χαλκώματα] Sequitur in C. A. καὶ τροχῖον μὲν in textu, margo vero habet τροχίαν μὲν χαλκὸν τὸν χυτὸν χρῆμα καλεῖ, quod & C. V. exhibet. præferrem vulgatam lectionem; *æs quod conflatum eſt in formam circuli rotæve* τροχίας χαλκὸς *dicitur.* &c. *Salm.* τροχίας, æs quaſi curſile. καὶ τροχῖον item in MS. hactenus ilic. KÜHN.

95 Τὸν χυτὸν χρὴ κ.] MS. τὸ χυτὸν χρῆμα καλεῖ. SEB.

Τὸν χυτὸν χρὴ κ.] Ut MS. *Seberi*, ita & noſter *Palatinus*: τὸ χυτὸν χρῆμα καλεῖ. τυπίαν &c. JUNG.

96 Τυπίαν δὲ] Marginis ſunt in C. A. & recte legitur: τυπίαν δὲ ἂν οἱ νῦν εἴποιεν ἐλατὸν, & ita legendum jam viderat *Soping.* Notis in *Heſychium* voce ἐλατήρ; ſed non animadvertit *Heſych.* voce ἐλατὸν, mendoſum eſſe ἐλατὸν inquit, ἔλασιν ἢ ἠλειλεσμένην. leg. ἐληλασμένην a verbo ἐλαύνω. Vult enim *Heſych.* ἐλατὸν vel ſubſtantive notare ipſam ἔλασιν, vel adjective *dilatatum, diductum* malleo. Si quis etiam pro ἔλασιν maluerit ἐλάσιμον *ductile*, non admodum repugnavero. *Pollux* autem ita accipiendus: τυπίαν *vero dixerint noſtri temporis homines* ἐλατὸν *æs ductile.* KÜHN.

97 Ἔλαττον.] Ἐλατόν. *Sylb.* SEB.

Ἔλαττον.] MS. etiam ἔλαττον: ſed non dubito reponere ἐλατὸν, cum *H. Stephano*, a quo ita ipſius codici adſcriptum inveni, poſtquam idem mihi in mentem venerat. Adnotant idem & ex *Strabone*, libetque inſerere iſta ex *Hadr. Junii* Nomenclatore: Æs caldarium *Plin.* fuſile, *quod funditur, tantum malleis fragile.* χαλκὸς χυτὸς, τροχίας *Poll.* Æs ductile *vel* regulare *Plinio*, quod *malleo in laminas attenuatur.* ἐλατὸς *Straboni*, τυπίας *Poll.* Et hinc ſcilicet τοῦ ἔργου verba, ἐλαύνειν, τυποῦν infra VII, 107. JUNG.

Ἔλαττον.] Ἐλατὸν emendavi in textu pro prior. edit. ἔλαττον. dein *Falckenburgius* habet καὶ χαλκίζειν δὲ, παιδιᾶς τι εἶδος, ἐν ᾧ νομίσματα ἥρπαζον. & certe pro vulgatis hæc mihi potius ut arrideant, faciunt ea quæ infra de hoc ludo Noſter IX, 118. habet, & poſſet præterea cum Cl. *Jungermanno* νόμισμά τι legi. in textu tamen noſtro fide exhibere volui emendationem Cl. mei *Kuhnii*, ex cujus Codice ita repoſui: ἐν ᾧ νομίσματι ἠρτίαζον, mihi vero MSStorum lectionem & *Falckenburgii* magis placere Te celare nolui. doctiſſ. *H. Stephanus* hæc in ſuo Theſauro citans, ſervat etiam vulgatam lectionem, & de ludo qui dicitur par & impar, pariter explicat.

zare autem, ludi ſpecies eſt, in quo numiſmata ſuſpendebant. Faber ferrarius, ferrum inducere, ferrum, ferri opus, verva ferrea. Numus ferreus, Lacedæ-
106 moniorum, & Byzantiorum. * Fabricare autem, *σιδηρεύειν* dixerunt, & Fabros eos, qui ferrum operantur. Et ferraria ars. Ferrariam autem artem, Eupolis in Taxiarchis dixit, Xanthi Fabri, in cujus imagine, Ferro genitus, inſcriptum eſt. Cæterum horum inſtrumenta ſunt: folliculi, folles, fuſoriæ formæ, forcipes, incudes, mallei, ſphyræ, foculi, cotes, repulſoria. Sphyræ autem, mallei ſunt ferrei,

κίζειν δὲ, [98] παιδιᾶς τι εἶδος, [99] ἐν ᾧ νομίσματι ἠρτίαζον. [100] Σιδηρεὺς, σιδηρεύειν, σιδήριον, σιδηρουργία, ὀβελοὶ σιδηροῖ, [1] νόμισμα σιδηροῦν, τὸ Λακεδαιμονίων καὶ Βυζαντίων.
* [2] *χαλκεύειν δὲ καὶ τὸ σιδηρεύειν ἔλεγον, καὶ* 106
χαλκέας, τοὺς [3] τὸν σίδηρον ἐργαζομένους. καὶ [4] σιδηρῖτις τέχνη. [5] σιδηρῖτιν δὲ τέχνην ἐν [6] Ταξιάρχοις Εὔπολις εἴρηκε, τὴν Ξανθίου τοῦ σιδηρέως, οὗ ἐπὶ τῆς εἰκόνος ἐπιγέγραπται, ΣΙΔΗΡΟΦΥΗΣ. Τὰ δὲ ἐργαλεῖα τούτων, φῦσαι, [7] ἀκροφύσια, χοάναι, πυράγραι, ἄκμονες, [8] ῥαιστῆρες, [9] σφῦραι, ἐσχαρίδες, [10] θηγάναι, [11] κροταφίδες. [12] σφῦραι δέ εἰσι σιδηραῖ,

98 *Παιδιᾶς τι εἶδος*] MS. *παιδίλας εἶδ.* ſine *τι.* errore ſolenni, pro *παιδιᾶς*, quod rectum. vide infra IX, 118. JUNG.

99 *Ἐν ᾧ νομίσματα ἠρτ.*] C. A. *ἐν ᾧ νομίσματι ἤρπαζον.* quæ duo ultima firmat C. V. malim *νομίσματι ἠρτίαζον.* ineptum eſt *Interpretis*, *numiſmata ſuſpendebant.* mallem, *nummis ludebant par impar.* vide *Suid.* in *ἄρτια.* KÜHN.

Ἐν ᾧ νομίσματα ἠρτ.] MS. *ἐν ᾧ νομίσματι ἤρπαζον.* *Hoſtus* lib. I. rei numm. vet. cap. 3. parte 2. in *χαλκὸς* n. 8. interpretatur *νομίσματα ἀρτιάζειν*, *nummis ludere par impar.* Et incidit quidem legendum *νομίσματι ἠρτίαζον.* quo caſu infra IX, 101. ex *Ariſtophane ἀρτιάζειν στατῆρσιν.* Sed preſſius conſideranti, profecto hic locus corruptus eſt, & vere ita reſtitui debet: *ἐν ᾧ νόμισμά τι ἤρπαζον.* raptim enim & cum impetu peragebatur ille *χαλκισμὸς*, dum nummum, puta, æreum, rotatum, priuſquam concideret, in digitum rapiebant & tollebant, ut patet ex ludi hujus deſcriptione, ſi non ocioſe conſiderabis infra IX, 118. clarius id & ex *Euſtathii* deſcriptionibus, ex quo pleniorem tibi excerpo, quum is auctor non ita jam obvius. Ea eſt in *παρεκβολαῖς* ad ξ. Ἰλιάδος· *δόξει δ' ἂν ἴσως καὶ ὁ χαλκισμὸς (παιδιὰ δέ τις αὕτη καὶ ὥς οἱ παλαιοί φασι κυβείας εἶδος) ἐκ τῆς Χαλκίδος παρωνυμεῖσθαι, οὐκ ἔχει δ' οὕτως, ἀλλ' ἦν ὁ χαλκισμὸς, ὀρθοῦ νομίσματος, εἴτε ἄλλου χαλκοῦ, στροφὴ καὶ σύντονος περιδίνησις. μεθ' ἣν ἔδει τὸν παίζοντα ἐπέχειν ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τὸ νόμισμα εἰς ὅσον τάχος πρὶν καταπεσεῖν, καὶ ὁ τοῦτο ἀνύσας, ἐκράτει τὸν χαλκισμὸν, καὶ ἦν νικητής.* Eadem brevius apud eundem habes in *α. Ὀδυσσ.* Sane abſque eximia MS. ope eſſet, tales mendæ nos laterent facile. Et tamen apud quoſdam adeo periit pudor, ut tum ſolum ſe maxime facetos putant, cum dicteria jaciunt in libros vetuſtos, & cum blattis tineiſque jam rixantes, & cum carie. Sed ignorantiæ ſuæ illos porro commendemus, imo cum illa valere jubeamus. verbi *χαλκίζειν* alias in eadem re Noſter meminit & infra VII, 206. JUNG.

100 *Σιδηρεὺς* &c.] Præmittit C. A. hæc verba: *ἀπὸ δὲ σιδήρου σιδηρεὺς* &c. marginale vero deſinit in *ἀπὸ δέ.* de nummis ferreis Lacedæmoniorum &c. vid. infra IX, 78. & 79. KÜHN.

1 *Νόμ. σιδ.*] Vide infra IX, 78. JUNG.

2 *Χαλκεύειν*] Ad verbum *ἐπιχαλκεύειν* fine Rhetoricorum *Ariſtotelis*, noſtrum *Pollucem* hinc citat *Victorius* in Comm. exponens *χαλκεῖς fabros ferrarios*, & *χαλκεύειν*, *opus ipſorum obire.* JUNG.

3 *Τὸν σίδηρον*] Sic & MS. ſed in ſummario ad oram habet, *τὸ σιδήριον.* JUNG.

4 *Σιδηρῖτις τέχνη.*] Sequitur in C. A. *τὰ δὲ ἐργαλεῖα* &c. KÜHN.

Σιδηρῖτις τέχνη.] *Heſychius*: *Σιδηρῖτιν τέχνην, τὴν πολεμικήν· ἄλλοι δὲ τὴν Ξανθίου φασὶν, ἤγουν τὴν χαλκευτικήν.* ita enim lege. editi mendoſe *χαλιυτικήν.* ſed quid eſt *Ξανθίου*? Id tibi dicet *Pollux* noſter ſtatim. JUNG.

5 *Σιδηρῖτιν δὲ τέχνην*] Vid. *Heſych.* in *σιδηρῖτιν τέχνην*, ubi etiam meminit *Xanthia*, ut nobilis fabri ferrarii, nec movendum loco ſuo nomen illud; ejus imagini ut *Pollux* notat inſcriptum fuit, *σιδηροφυής*, *homo ferreus*, cui æs triplex circa pectus & ferri quaſi fibram habens. vel natus ad tractandum ferrum. KÜHN.

Σιδηρῖτιν δὲ τέχνην] *Σιδηρῖτιν δὲ τέχνην* &c. *σιδηροφυής.* cum mediis deſunt in MS. Cum vulgatis vero conferri jubet *Caſaubonus* noſter IV. *Athen.* 21, locum *Heſychii*, quem modo jam attuli, cum quo iſta ſignanda majoribus literis, ΣΙΔΗΡΟΦΥΗΣ, ut titulum fuiſſe agnoſcas. Pro *Ταξιάρχαις* autem, quod hic ſemel ita *Pollux*, MS. deficiente, *Ταξιάρχοις* malim reponere, ut ſemper eſt, ubi MS. id vocabuli habet, ut infra X, 17. & 63. & ubi etiam deficit, ut VII, 168. X, 163. & apud *Athenæum* quoque lib. IV. adeo ut verus titulus *Eupolidis* fabulæ fuerit *Ταξίαρχοι.* quamvis & apud *Ariſtoph. Schol.* ad *Ὄρνιθας Εὔπολις ἐν Ταξιάρχαις* ſit, ubi quoque videtur corrigendum *Ταξιάρχοις.* JUNG.

6 *Ταξιάρχαις*] Infra VII, 168. & alibi *Ταξιάρχοις.* *Caſaub.* in *Athen.* lib. IV. cap. 21. SEB.

Ταξιάρχαις] *Ταξιάρχοις* pro *Ταξιάρχαις* prior. edit. repoſui in textu, ut & alibi Noſter habet, loca jam indicarunt Cl. *Seberus* & *Jungermannus.*

7 *Ἀκροφύσια*] MS. *ἀκροφυσία*, *χοαναι.* & ad oram *χοάνη.* JUNG.

8 *Ῥαιστῆρες*] MS. mendoſe *ῥιστῆρες.* deinde *σφῦραι* MS. ut vulgati, paroxytonως. JUNG.

Ῥαιστῆρες] Pro *ῥαιστῆρες*, *τετρασυλλάβως ῥαϊστῆρες* emendavit in textu Cl. *Kuhnius.* Sequitur *σφῦραι*, & mox iterum alio accentu *σφυραὶ*, pro quo tamen etiam *σφῦραι* repoſui.

9 *Σφῦραι*] MS. oxytonως, etiam alibi. SEB.

Σφῦραι] *Gl. Veterum* reddunt *marculus*, *malleolus*, *malleus*, *σφῦρα σιδηρᾶ*, & Vetus *Onomaſt.* *σφῦραι*, *tudices.* *Gl. Philox.* *σφῦραι σιδήρου*, *marculum.* *θηγάναι* & *θήγανον*, *cotem* dici *Heſych.* monet. *θηγάναι* delet *Salm.* hoc loco. ex *χοάναι* facit *χῶναι*; fatetur tamen in MSS. eſſe *χοάναι.* KÜHN.

10 *Θηγάναι*] Deeſt in MS. *θηγάναι.* JUNG.

11 *Κροταφίδες.*] *Heſych.* *κρόταφος σιδηρᾶ σφῦρα ἄκμονος τοῦ ἑτέρου ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ ἑτέρου κρόταφον.* ita mox Noſter *σφῦραι* deſcribit, videtur marculi id genus eſſe, quod ex altera parte acuminatum eſt, ex altera vero tudicem habet. KÜHN.

12 *Σφυραὶ*] MS. *σφῦραι* iterum, & hoc accentu corrige, ne eadem vox in una linea diverſo accentu notetur. ſunt enim hæc, *σφῦραι δέ εἰσι σιδηραῖ* &c. nihil aliud quam explicatio *κροταφίδων*, præcedentis vocis, a qua itaque non abjungenda. *Heſychius* nobis idem dicit: *κρόταφος, σιδηρᾶ σφῦρα ἄκμονος, τοῦ ἑτέ-*

107 [13] ἐκ θατέρου ὀξεῖαι. * Τὸ δὲ ἔργον, ὑγραίνειν, [14] λύειν, συγχωνεύειν, [15] ἐλαύνειν, τυποῦν, ἐξελαύνειν, ἀκονᾷν, θήγειν, προσηλοῦν, διαπατταλεύειν, [16] προσπατταλεύειν, στομοῦν, ἥλους ποιεῖν, στόμωμα. [17] Κρατῖνος γὰρ ἔφη, Χαλυβικὸν [18] στόμωμα. πατταλους, [19] ἐπίσσωστρα, [20] πλήμνας, κλεῖδας, ἀνακλεῖδας, βαλανάγρας, [21] ἀλύσεις, βαλάνους, [22] ὕπερα, σίδηρα, μοχλοὺς, [23] γιγγλίμους, [24] κορώνας, [25] κλεῖθρα,

ab altera parte acuti. * Sed opus ipſum, humectare, ſolvere, fundere, impellere, ferire, expellere, acuere, exacuere, affigere, transfigere, adaptare. Aciem inducere, clavos facere. acies. Nam Cratinus, Chalybeam aciem dicit. clavos, canthos, modiolos, claves, reſeratoria, catenas, obices, piſtilla ferrea, vectes, ginglimos, anulos, ſeras, 106

ρου ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου κρόταφον. apud quem & ipſum e *Polluce* ſcribam libens κροταφὶς, σιδηρᾶ &c. an & τὸ ἕτερον ὀξὺ illi reſcribendum, vel ſupplendum ἐκ τοῦ ἑτ. vide & infra quod ad κροταφίδας attinet X, 183. ut ibi quidem locum reſtituendum indicabo. JUNG.

13 Ἐκ θατέρου] C. A. σιδηραῖ ἐκ θατέρους καὶ ὀξεῖαι. KÜHN.

14 Λύειν] Pro λύειν in textu C. A. eſt χύειν, ſed tamen ſuperſcriptum. λύειν autem idem eſt quod τήκειν *liquefacere*, συγχωνεύειν, *conflare*, ἐλαύνειν, *malleo dilatare*, *ducere*, *laminare*, lamina enim eſt ἔλασμα χρυσίου ἢ ἄλλης ὕλης. τυποῦν, *figurare*, ἐξελαύνειν, *dilatare*, προσηλοῦν. *ferruminare*, διαπ. *palare*, προσπατταλεύειν non eſt in C. A. στομῶ in *Gloſſis ferrumino* id eſt, *aciem extundo*, στόμωμα, *ferrum durum* ibidem. KÜHN.

15 Ἐλαύνειν, τυποῦν,] Hinc ſcilicet antea χαλκὸς ἐλατὸς, & τυπίας Segm. 105. Lubet & addere quæ vir doctus, *Daniel Furlanus* Comm. in lib. *Theophr.* περὶ ἀνέμων, ad iſta, περὶ τὴν τοῦ σιδήρου κατεργασίαν. πλεῖον γάρ φασιν ἐξελαύνειν τοῖς νοτίοις ἢ βορείοις, adnotat: ἐξελαύνειν, ἐλαύνειν, *ferrariæ officinæ verba ſunt propria, eodem ſignificato quo hic ſumuntur. Auctor Julius Pollux lib. VII. cap. 24. ſignificant autem* ducere malleo, opus ductile conficere. *metalla enim ex iis ſunt, quæ IV. Meteorologicorum vocat ἐλατά. Herodotus* in *Clio*, πρὸς τοὺς Τεγεήτας, ἐλθὼν ἐς χαλκήιον, ἐθηεῖτο σίδηρον ἐξελαυνόμενον. locus eſt in *Clione* cap. 68. noſtræ editionis. habeſque id ἐξελαύνειν ſtatim apud *Pollucem*. JUNG.

16 Προσπατταλ.] Deeſt in MS. προσπατт. JUNG.

17 Κρατ. γὰρ &c.] In MS. deſunt, Κρ. γ. ἔ. Χαλ. στόμ. De ſtomomate vide *Jun.* Nomenclatore in *Chalybs*, & plura in *H. Magii* miſcellaneis lib. II. cap. 8. & vide an non Χαλυβδικὸν in *Cratini* verbis legendum hic apud *Pollucem*, ſicut ex *Daimachi* Poliorceticis *Euſtathius* habet ad Ἰλ. β. & apud *Stephanum*, ſive τὸν τὰ ἰθνικὰ γράψαντα in Λακεδαίμων, unde *Euſtathius* ſe deſcripſiſſe fatetur. Certe ſic puto ſcilicet pleonaſmo τοῦ δ. Dicit mihi idem *Euſtathius* in Comm. ad *Dionyſ.* Περιήγησιν ad v. 768. τούτους τοὺς Χάλυβας ἄλλοι Χαλβίους ἐκάλεσαν. (ἔθνος δέ εἰσι Ποντικὸν, παρὰ τῷ Θερμώδοντι) ἀφ' ὧν σίδηρος, φασὶν, ἐξάγεται ὁ πρὸς τὰ στόματα ἐπαινούμενος, ἤτοι πρὸς τὰ στομώματα. ὅθεν καὶ Χαλυβικὸς κνώδων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, Χαλυβδικὸς παρὰ τῷ Λυκόφρονι, ὁ ἐξ ἀρίστου σιδήρου. qui & hæc ſane e *Stephano* iſto mutuatus eſt, quem vide in Χάλυβες. Nollem tamen quid adfirmare temere, quod integrum *Cratini* metrum non extet, niſi & MS. noſter *Pollux* infra X, 186. clare noſtram lectionem confirmaret, ex quo & diſces ibidem, eſſe hæc ex Χείρωσι *Cratini*. Χαλυβδικὸν itaque hic mihi repone. JUNG.

18 Στόμωμα] Sequitur in C. A. παττάλους, πλήμνας, βαλανάγρας, ἀ. β. ὕπερα σιδηρᾶ, μοχλοὺς, κορώνας, κ. ζ. γιγγλίμους *Gl.* reddunt *cardines*, & γιγγλιμαῖος, *cardinalis*. pro κλεῖθρα C. V. πλῆθρα. *Salm.* Χαλυβδικὸν, & deeſſe ait ἐπίσσωτρα, dein leg. πλήμνας, ἀκλεῖδας non habuit, nec γιγγλίμους. KÜHN.

19 Ἐπίσσωστρα] Ἐπίσσωτρα. ita ſæpe apud *Hom.* vid. ſupra I, 144. SEB.

Ἐπίσσωστρα] In MS. deeſt etiam ἐπίσσωτρα. JUNG.

20 Πλήμνας, κλ. &c.] MS. πλήμνας, κλεῖδας. & omittit ἀνακλεῖδας. ſic ſupra VII, 35. in vulgatis κτὶς, pro κτεὶς. quæ tamen ego non probo, pro uſitatis. Ceterum πλήμνας, paroxytonos emendandum eſt & vulgo, ut & infra eſt X, 53. nec aliter ὀρθογραφίας ratio velit. Ad ἀνακλεῖδας quod attinet, ſcribendum eſſe ἀντικλεῖδας puto: vel potius, quoniam alterum ait τῶν νεωτέρων eſſe infra X, 22. ſcribere poſſumus κατακλεῖδας, *Ariſtophane* auctore, ut itidem infra X, 22. JUNG.

21 Ἀλύσεις, &c.] MS. ἀλύσεις, β. ὕπερα, σίδηρα, μ. ne quis Interpretem ſequatur. JUNG.

22 Ὕπερα, σίδηρα,] Ita plane MS. quoque. ſed Interpreti placuit ὕπερα σιδηρᾶ. ὕπερον autem in neut. genere infra quoque X, 114. item apud *Clem. Alexand.* στρωμ. VII. fol. 302. & *Theodor.* Serm. VI, fol. 88. utroque cum *Diogene* (qui ridebat admirantem, portentumque opinantem, quod forte piſtillo ſerpens ſe obvolviſſet) dicente: ἦν γὰρ παραδοξότερον ἐκεῖνο, εἰ τὸ ὕπερον περὶ ὀρθῷ τῷ ὄφει κατειλημένον * ἑωράκεις (* *Theodor.* τεθέασο.) Nec aliter *Suid. Etymolog.* & *Phavor.* ideoque in *Heſiodo* etiam (lib. II. v. 41.) ὕπερον δὲ τρίπηχυ, non τρίπηχυν legendum monuit me Cl. *Haſchelius*, cum e Bibliotheca Auguſtana ad me mittebat *Heſiodi* libros ἔργων καὶ ἡμερῶν manu exaratos cum ſcholiis interlinearibus ἀνεκδότοις, quæ volente juvanteque Deo propediem cum Poëta integro ac novis indicibus lucem aſpicient. SEB.

Ὕπερα, σίδηρα,] Emendat hic Cl. *Kühnius* noſter in ſuo Codice ὕπερα σιδηρᾶ, ut ſcilicet habet *Interpres* quoque, nil tamen uti vides MSSti doctiſſ. *Seberi* & Cl. *Kühnii* & *Jungermanni* mutant.

23 Γιγγλίμους] Al. γιγγλύμους. SEB.

Γιγγλίμους] In MS. deeſt γιγγλίμους. potius ſcribe, γιγγλύμους, ut apud alios, & *Heſychium* eſt, & infra apud Noſtrum X, 22. in MS. vulgo enim omiſſum eſt. JUNG.

Γιγγλίμους] Scriberem γιγγλύμους, ut præter *Heſychium* & alios habet *Etymolog. Magn.* Γίγγλυμος, ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος· οἱ στροφεῖς. καὶ φιλήματος εἶδός τι. quæ verba mala diſtinctione depravata ſunt, & ex *Heſychio*, qui eadem hæc habet, ita diſtinguenda: Γίγγλυμος, ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος οἱ στροφεῖς. καὶ φιλήματος εἶδός τι. quod φιλήματος εἶδος *Euſtathio* ex *Pauſania* ad Odyſſ. υ. pag. edit. *Baſil.* 718, 34. γιγγλισμὸς dicitur.

24 Κορώνας] *Interpres ſimpliciter annulos.* intelligit annulos ferreos januarum, quibus pulſantur fores, ſed κορώνη ſignificat etiam idem quod κόραξ. κόραξ autem in *Gloſſis* deſcribitur: κόραξ σιδηροῦς θύρας, *uncinus, repagulum.* quid *corvi* ſint *Curtius* per ἐπεξήγησιν explicat lib. IV. cap. 4. nempe *ferreæ manus cum uncis.* vid. infra VII, 113. dein *Salm.* pro κλεῖθρα, πλῆθρα *perperam.* KÜHN.

25 Κλεῖθρα] MS. πλῆθρα. *Heſych.* πλῆθρον, κλῆθρον. SEB.

ju-

108 juga. * Ante camina vero, Fabri ſolebant ridicula quædam ſuſpendere, aut formare, ad invidiæ averſionem: quæ Baſcania appellabantur, ut & Ariſtophanes inquit: Præterquam ſi quis emat indigens baſcano Fabri. Plumbum vero operari, plumbum fundere vocatur. His etiam convenient fortaſſis, ſtatuas formare, & ſtatuaria ars, & imagines effingere, & ſculptoria. Aurifabrorum vero, & ſculptorum anulorum nomina, apud Critiam extant, & Platonem: Philyllius vero in Urbibus, Anularium vocavit.

ζυγά. * [26] Πρὸ δὲ τῶν καμίνων τοῖς χαλκεῦσιν 108 ἔθος ἦν γελοῖά τινα καταρτᾶν, ἢ ἐπιπλάττειν, ἐπὶ φθόνου ἀποτροπῇ. ἐκαλεῖτο δὲ [27] βασκάνια, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἔφη, Πλὴν εἴ τις πρίοιτο δεόμενος βασκανίου ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέως. [28] Τὸ δὲ μόλυβδον ἐργάζεσθαι, [29] μολυβδοχοεῖν. τούτοις δ᾽ ἂν [30] προσήκοι καὶ ἀγαλματοποιεῖν, καὶ [31] ἀγαλματοποιΐα. καὶ ἀνδριαντοποιεῖν, καὶ ἀνδριαντοποιΐα. τοῖς δὲ χρυσουργοῖς, [32] καὶ δακτυλιογλύφοις, τὸ ὄνομα παρὰ Κριτίᾳ, καὶ Πλάτωνι. [33] Φιλύλλιος δὲ ἐν Πόλεσι δακτυλιουργὸν ὠνόμασε.

109 * CAPUT XXV.

De ligniſecis, ligni vectoribus, & carbonariis.

Lignearum autem materiarum operarii ſunt, ligniſecæ, calones, & ligni vectores. Et inſtrumenta, ſecuris. Verba autem, ligna ſecare, ligna vehere, & lignare. Lignorum autem alia, fabrilia vocabis: alia, combuſtiva.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ. 109

Περὶ ὑλοτόμων, καὶ ὑλαγωγῶν, καὶ ἀνθρακέων.

[34] Τῶν δὲ ξυλίνων ὑλῶν οἱ ἐργάται, ὑλοτόμοι, καὶ δρυτόμοι, καὶ ὑλαγωγοί. καὶ τὰ ἐργαλεῖα, [35] πέλεκυς. καὶ τὰ ῥήματα, ὑλοτομεῖν, καὶ ὑλαγωγεῖν, καὶ ὑλάζεσθαι. Τῶν δὲ ξύλων, τὰ μὲν [36] εἴποις ἂν ἐργάσιμα· τὰ δὲ, [37] καύσιμα.

Κλεῖθρα] MS. pro κλεῖθρα, κλῆθρα habet noſter, ut *Seberi*. idque & *Heſychio* niti poteſt. malim tamen fere κλῆθρα ut infra X, 33. ubi eadem enumerantur. & MS. habet κλεῖθρα καὶ κλῆθρα. Poſt ζυγά dein in MS. noſtro deſinit hoc caput, & deſunt iſta, πρὸ δὲ &c. uſque ad Τὸ δὲ μόλυβδον ἐργάζεσθαι. In vulgatis autem ad ſuum codicem *H. Stephanus* emendavit βασκάνια, pro vulgato βασκανία, & mox iterum βασκανίου, pro βασκάνου. quod & vidiſſe *Nunneſium* notavit *Seberus* noſter. is enim Not. ad *Phrynich.* in βασκάνιον, *Poll. lib. VII.* ait, docet βασκάνιον *ſuſpendi ſolere a fabris ante fornaculam depellendæ invidiæ cauſa.* Βασκάνια etiam habet *Caſaubonus* noſter Lect. *Theocr.* cap. 8. ubi locum *Plutarchi* illuſtrat, qui extat Sympoſ. V. probl. ubi προβασκανίων voce uſus eſt, quam notabis a *Phrynicho* rejici, in Eclog. Attic. dicente: βασκάνιον λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι, οὐ προβασκάνιον μετὰ τῆς πρό. ἀδόκιμον γάρ. Neutrum vitium, quod tamen ſatis ſe prodit, vero in *Pollucis* verbis vidit *Bulengerus* Comm. de Triumph. vel Spol. bell. fine capitis 22. ubi hæc adducit, & accipit quaſi hoc ἔθος, dicta fuerit βασκανία quem in aliis de ejuſmodi faſcinorum re quoque videre potes ibi. Et nos ad MS. noſtrum. JUNG.

26 Πρὸ δὲ τῶν καμίνων] Abſunt iſta a Cod. Antw. uſque ad χαλκέως. exinde titulus: ὅσα (*Salm.* ὅρα) ἀπὸ μολύβδου καὶ ὅσαι αἱ ἄλλαι τέχναι ταύταις προσήκουσαι (*Salm.* προσήκουσι) καὶ περὶ ἐργατῶν τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ τῶν ἐργαλείων αὐτῶν καὶ ἀνθράκων (*Salm.* ἀνθράκων) καὶ τῶν περὶ αὐτά. poſtea textus: τὸ μολύβδου i. μολυβδοχυτεῖν (in MSS. *Salm.* μολιβδοτυχεῖν, pro quo legit μολυβδοχυτεῖν). ultimum eſt etiam C. V. poſt ἀγαλματοποιεῖν eſt καὶ ἀνδριαντοποιεῖν, καὶ τοῖς δὲ χρυσουργοῖς καὶ δακτυλιογλύφοι. reliqua capitis abſunt a C. A. ut & titulus ſequentis capitis. cæteroquin βασκάνια mox legendum, quod & *Phrynichus* habet rejicitque προβασκάνιον, extat tamen in *Gloſſis*, redditurque *muttonius*, & προβασκάνιον, *muttonium*, quod ſcilicet viri membrum adhiberetur pro *faſcino*. In verbis *Ariſtoph.* leg. βασκανίου. KÜHN.

27 Βασκανία] Leg. βασκάνια, & mox βασκανίου, ut citat hinc *Nunneſius* ad *Phryn.* pag. 12. ubi tamen, quod de oſcillis affert e *Virgilio*, non probatur viro illuſtri Notis in eundem *Phrynichum*. Vide autem, quod ad morem, cujus hic mentio, inprimis *Caſaub.* Lect. *Theocr.* cap. 8. SEB.

Baſcania] Scr. faſcinum, & mox faſcino. SEB. 2.

Βασκανία] Βασκάνια emendavi hic pro prior. edit. βασκανία & mox βασκανίου pro βασκάνου. Pro βασκανίου *Falckenburgii* Codex legit βασκάνιον.

28 Τὸ δὲ μόλ.] Ante τὸ δὲ &c. novus titulus in MS. iſte: ὅσα ἀπὸ μολίβδου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τέχναι ταύταις προσήκουσιν, καὶ περὶ ἐργατῶν τῶν ἄλλων τεχνῶν, καὶ περὶ ἄλλων ἐργαλείων αὐτῶν καὶ ἀνθράκων καὶ τῶν περὶ αὐτούς. Omniaque in MS. continuantur, ſine aliis interpoſitis titulis, uſque ad infra VII, 166. quamvis interim in MS. tota deſit pagina, ut ſuo loco monebimus. JUNG.

29 Μολυβδοχοεῖν.] MS. μολιβδοχυτεῖν. SEB.

Μολυβδοχοεῖν.] MS. noſter pro vulgato μολυβδοχοεῖν, habet ut *Seberi*, μολυβδοχυτεῖν. JUNG.

30 Προσήκοι] MS. noſter προσήκειν καὶ ἀ. JUNG.

31 Ἀγαλματοπ.] In MS. deſunt ἀγαλματοποιΐα. JUNG.

32 Καὶ δακτυλ.] MS. καὶ δακτυλιογλύφοι. cetera, quæ ſequuntur, deſunt, uſque ad initium cap. ſeq. Et δακτυλιογλύφοι, itaque in recto caſu repone, quod & ſenſus poſcit. alias vid. & ſupra II, 155. ubi *Platonem* quoque laudat. JUNG.

33 Φιλλύλιος] Emenda Φιλύλλιος nomen apud Noſtrum ſæpius corruptum. vide & *Caſaub.* noſtrum III. *Athen.* 9. JUNG.

Φιλλύλιος] Φιλύλλιος etiam hic prior. edit. ut ſæpius alias, emendavi Φιλύλλιος. & ſic mox quoque VII, 110.

34 Τῶν δὲ ξυλ.] MS. τῶν δὲ ἄλλων ὑλ. SEB.

Τῶν δὲ ξυλ.] C. A. τῶν δὲ ἄλλων ὑλῶν omiſſo ξυλίνων, & copula gemina καί, poſt πέλεκυς. τῶν ξύλων τὰ μὲν ἐργάσιμα. *Gl. ligna fabricaria.* KÜHN.

Τῶν δὲ ξύλ.] MS. noſter, ut *Seberi*, τῶν δὲ ἄλλων ὑλῶν. JUNG.

35 Πέλεκυς. &c.] MS. πέλεκυς καὶ τῶν ξύλων. omiſſis quæ in editis interjecta ſunt. JUNG.

36 Εἴποις ἂν] In MS. deſunt εἴποις ἄν. JUNG.

37 Καύσιμα] De καυσίμοις vide *Brod.* X. miſcell.

ἀλλὰ καὶ [38] φελλὸν, καὶ φλοιὸν, καὶ ἀγκαλίδας εἴποις. [39] ὅθεν καὶ οἱ ἀγκαλιδαγωγοὶ ὄνοι, καὶ [40] ἀγκαλιδοφόροι ἄνδρες. [41] καὶ τῶν μὲν καυσίμων, κληματίδες, καὶ κορμοὶ, [42] καὶ ἐκκαύματα.

[43] Κορμὸν δ᾽ ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ.

καὶ Εὐριπίδης λέγει, Κορμοῖσι πεύκης. καὶ [44] φιτροὺς δὲ τούτους λέγει ἡ ποιητικὴ φωνή. [45] ἐκλυ-
110 μάδας Σοφοκλῆς ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῷ, * Συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἐκλυμάδων. καὶ ἄνθρακες, [46] καὶ μαρίλη. καὶ οἱ τεχνῖται, ἀνθρακεῖς, καὶ

Insuper & ſuber dices, cortex, & faſciculi. Unde & faſciculigeri aſini dicuntur. & viri faſciculos geſtantes. Combuſtivorum autem ſunt, ſarmenta, trunci, & titiones.

Truncum quidem radicitus exſcindens, ferro polivi.

Et Euripides dicit, Truncis abiegnis. Hujuſmodi autem truncos, Poëtæ & Stipites nominant. Sophocles in Hercule Satyrico, * Ligna inſtar ſtipitum 110
colligebam. Atque carbones, & marila. Et Artifices ipſi, carbonarii, &

20. ubi ea cum *coctis*, vel *coctilibus* & *acapnis* eadem putat. JUNG.

38 Φελλὸν] MS. φελλόν. Illud & *Heſychio* exponitur, φελλὸς inter alia, φλοιὸς δένδρου, καὶ ξύλον ἐλαφρόν. JUNG.

39 Ὅθεν καὶ οἱ ἀγκ.] Marginis ſunt hæc in laudato Codice uſque ad ἄνδρες. KÜHN.

Ὅθεν καὶ οἱ ἀγκ.] MS. ὅθ. καὶ τὸ ἀγκ. JUNG.

40 Ἀγκαλιδοφόροι] Ἀγκαλιδηφόροι legunt MSS. KÜHN.

Ἀγκαλιδοφόροι] Ἀγκαλιδηφόροι clare MS. ut etiam ſupra II, 139. nec video rationem cur id pejus, quam ſi per ο ſcribas, alia enim talia multa, ut ἀσπιδηφόρος, χλαμυδηφόρος, λαμπαδηφόρος infra VII, 134. JUNG.

41 Καὶ τῶν μὲν καυσίμων] *Falckenburgii* Codex hæc auctius ita legit, καὶ τῶν μὲν καυσίμων εἴη ἂν καὶ κληματίδες &c. ſervat dein ἐγκαύματα, pro quo tamen mallem ἐκκαύματα, idque reponerem pariter pro illo ἐκλυμάδας, quod e *Sophoclis Hercule Satyrico* Noſter mox citat, pro quo *Falckenburgius* tamen etiam ἐγκαύματα in ſuo Codice emendat. Certe & Illuſtriſſimus Vir *Ezechiel Spanhemius* in doctiſſimis ſuis ad *Juliani* Imp. Obſervationibus gallice editis pag. 348. ex egregio Codice MSto (*Voſſiano* ſcilicet qui in Bibliotheca inſtructiſſima publica *Lugduni* ſervatur, cujuſque beneficio doctiſſ. *Kühnius* noſter egregiam *Polluci* operam navavit) & pari loco qui infra eſt libr. X. cap. 24. etiam ἐκκαύματα legit, totumque locum ita concinnat, ἐκκαύματα Σοφοκλῆς ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῷ, Συνέλεγον τὰ ξύλα, ὡς ἐκκαυμάτων. pro quo ultimo ἐκκαυμάτων tamen ex Clar. *Kühnii* Codice ἐκλυμάδων repoſui, quamvis illud minus probem. *Falckenburgius* ſane hic melius, licet non ἐκκαυμάτων ſed ἐκκαύματα emendet. Sequatur tamen quiſque quicquid velit, mihi hic ἐκκαυμάτων, & ſupra ἐκκαύματα magis placet.

42 Καὶ ἐγκαύματα.] Ἐγκ. infra X, 110. ἐκκαύματα. SEB.

Καὶ ἐγκαύματα.] C. V. ἐκκαύματα. C. A. ἐγκαύματα quidem in textu, ſed ἐκ ſupra habet aſcriptum. in C. A. omiſſis cæteris ſequitur ἄνθρακες &c. KÜHN.

Καὶ ἐγκαύματα.] MS. ἐκκαύματα. Sicut & infra X, 110. in eadem re. Sic itaque emenda, ut & in *Sophoclis* verbis. infra habes, licet hic alia adferatur a Noſtro lectio, ut & *Caſaubonus* noſter obſervavit lib. I. de *Satyr. Poëſi* cap. 5. Noſter ſane MS. infra defectus eſt, ut inde nihil nobis auxilii. Ceterum ut de κληματίδων hac ſignificatione etiam quid addam, eam vocem ita obſervo quoque apud *Thucydidem* lib. VII. Ξυγγραφῆς· καὶ ἐπὶ τὰς λοιπὰς, ἐμπρῆσαι βουλόμενοι, ὁλκάδα παλαιὰν κληματίδων, καὶ δᾳδὸς γεμίσαντες, ἀφεῖσαν τὴν ναῦν, πῦρ ἐμβαλόντες. De Syracuſanorum ſtrategemate contra naves Athenienſes. & *Ariſtophanem Theſmophoriazuſ.* ubi volunt comburere perſonatam fœminam *Mneſilochum* mulieres, Ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας ὦ μανία, Κἀγώ σ᾽ ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον. & ſtatim Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας ὦ μανία &c. JUNG.

43 Κορμὸν &c.] Odyſſ. ψ, 196. SEB.

Κορμὸν &c.] *Homeri* verſus Odyſſ. ψ. v. 196. poſtea pro ἐκλυμάδας ἐκλυμάτων legendum ἐκκαύματα ἐκκαυμάτων libr. X. cap. 24. *Salmaſ.* ὡς ἐκλυμάδων. KÜHN.

Κορμὸν &c.] Verſus *Homeri* &c. hac pagin. (exceptis καὶ ἄνθρακες) deſunt in MS. Neſcio vero cur hunc adferat *Pollux*, ut κορμοὺς inter καύσιμα uſitatos oſtendat: quum ille apud *Homerum* dicatur in fabricatione lecti ab ipſo *Ulyſſe* ſtructi, ubi certe non igne ſed ferro uſus venit. Certe ſuſpicor malam labem huic loco accidiſſe, & quum verſum quidam audaces in ſuis autographis *Pollucei* non invenirent, hunc de κορμῷ ſuppoſuiſſe ſcæva manu. Si mihi itaque ſententiæ dictio, re deliberata, ajo κορμοῖς nihil ſubjeciſſe ex *Homero Pollucem* teſtimonii, ſed *Euripidis* locum. ſed φιτροῖς, ex *Homero* verſum ſubjeciſſe vel hunc ex Ἰλ. ψ, 123. ubi Idam cædunt ſtruendi rogi *Patrocli*,

Πάντες δ᾽ ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον ---

vel hunc ex initio Ὀδυσσ. μ.

Φιτροὺς δ᾽ αἶψα ταμόντες,

Ubi *Elpenorem* ſepeliunt, additque ſtatim, verſu poſt illum tertio,

Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ᾽ ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ.

malim tamen priorem, ut forte ex voce ὑλοτόμοι ſit nata mendoſa vox ἐκλυμάδας, quam certe nullibi invenio, & mihi videtur nihili, inque *Sophocleis* verbis, tam ἐκκαυμάτων hic, quam infra ἐκκαυμάτων, legendum. Sic recte κορμοὶ, ἐκκαύματα & φιτροὶ habebunt ſuos auctores. Ita itaque forte omnia reſtituenda, quod aliquis tamen ingenioſior concinnius faciet: καὶ κορμοὶ Εὐριπίδης λέγει, Κορμοῖσι πεύκης. καὶ ἐκκαύματα Σοφοκλῆς ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῷ, συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἐκκαυμάτων. φιτροὺς δὲ τούτους λέγει ἡ ποιητικὴ φωνή,

Πάντες ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον ---

καὶ ἄνθρακες &c. ſic ego conabar: perficient viri eruditi, & omnia reſtituent in integrum. In *Sophocleis* verbis ipſe adhuc de mendo ſane ſuſpicor. Falſum *Homeri* verſum quin recte ejecerim, vix dubito. Alias de *Sophoclis* iſto *Hercule Satyrico* vide Clariſſ. *Caſaubonum* X. *Athen.* 7. & lib. I. de *Satyr. Poëſi* cap. 5. ubi & de aliis *Satyricis* fabulis *Sophoclis*. JUNG.

44 Φίτρους] Φιτρούς. Ἰλ. ψ, 123. & Odyſſ. μ, 11. item alibi. SEB.

45 Ἐκλυμάδας] *F.* ἐκφυάδας. & mox ἐκφυάδων. D. H. infra X, 110. hic ipſe *Sophoclis* locus aliter legitur. SEB.

46 Καὶ μαρίλλη.] Μαρίλη, ut mox infra X, 111. item in MS. SEB.

Καὶ μαρίλλη.] C. A. μαρίλα. C. V. μαρίλη, id eſt, *pulvis carbonarius*. KÜHN.

mariléutæ. Et verbum, carbonari. Carbonum vero vas, cophinus, & ſporta. Sed carbonum caminus, furnus dicitur. Sed carbones ſemiuſti, prunæ. & radii ipſi, ſcintillæ vocantur. Sed carbones vendens, carbonum venditor. Phillylius autem in Urbibus, Cribrarii quoque meminit, Hortulani, & Tonſoris. Phodes vero ſunt, ex ignis contagio orientes puſtulæ, tumores, & maculæ: in primis in Fabrorum tibiis.

μαριλευταί. καὶ μαριλεῦσαι, τὸ ῥῆμα. καὶ τὸ ἀγγεῖον τῶν ἀνθράκων, [47] λάρκες, καὶ [48] Φορμός. ἡ δὲ τῶν ἀνθράκων κάμινος, πνιγεύς. οἱ δὲ [49] ἡμίκαυτοι ἄνθρακες, θυμάλωπες. οἱ δὲ σπινθῆρες, [50] φέψαλοι. ὁ δὲ τοὺς ἄνθρακας πιπράσκων, ἀνθρακοπώλης. [51] λέγει οὖν Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι, κοσκινοποιὸς, κηπεὺς, κουρεύς. [52] Φῶδες δὲ, αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς [53] φλύκταιναι, καὶ φλυκτίδες. καὶ [54] φαύστιγγες, αἱ ἐπὶ ταῖς κνήμαις, μάλιστα ἐπὶ χαλκέων.

III * CAPUT XXVI.

Fabrorum opera, & inſtrumenta.

OPerariorum porro ſunt, navium Fabri, navium compactio. Fabri, & fabrica, lectifici. Quæ ad navium compactores attinent, ſupra dicta ſunt de navibus. Et * quæ de lectificis, in Convivatoriis traduntur. Et quæ januarum compactorum ſunt, in Tractatu Domuum. Quibus addendum eſt, quod Homerus anulum oſtii, Coronam vocat: quem alii, Coraca dixerunt. & Poſidippus in Galata dicens, Coraca

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κϛ΄. III

[55] Τεκτόνων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.

[56] ΤΩν δὲ ἐργασίμων, ναυπηγοὶ, ναυπηγία. τέκτονες, καὶ τεκτονικὴ, [57] κλινοποιοί. καὶ τὰ μὲν ναυπηγῶν, εἴρηται ἐν τοῖς περὶ νεῶν. τὰ δὲ κλινοποιῶν, ἐν τοῖς συμποτικοῖς. τὰ δὲ θυροποιῶν ἐν τοῖς περὶ οἴκων. οἷς προσθετέον, ὅτι ἣν [58] Ὅμηρος κορώνην λέγει, νῦν κόρακα καλοῦσι. καὶ [59] Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ εἰπὼν, Κόρακι

Καὶ μαρίλλη.] MS. μαρίλη. quod & in margine ita uno λ. itaque ſic ſecurus repone. Sequentia quoque id jubent, inde deducta, nec aliter infra X, 111. ut etiam *Seberus* noſter notavit. JUNG.

Καὶ μαρίλλη.] Μαρίλη unico λ pro μαρίλλη prior. edit. repoſui in textu.

47 Λάρκος] Eodem accentu & infra VII, 113. & X, 111. λάρκους. Sic *Suid.* & *Etymolog.* etiam. *Heſychius* λαρκὸς habet. JUNG.

48 Φορμός.] In *Labbæi* codice hic adnotatum: *Eſt & frumenti* φορμός. *Lyſias* 164. locum adſcripſi ſupra ad VII, 18. JUNG.

49 Ἡμίκαυτοι] MSS. ἡμίκαυστοι. KÜHN.

Ἡμίκαυτοι] MS. ἡμίκαυστοι. quod ſupra VI, 160. *Polluci* reſtituere conabar. infra tamen de iiſdem θυμαλ. X, 101. ἡμίκαυτοι etiam in MS. nam utrumque rectum. JUNG.

50 Φέψαλοι.] C. V. θίψαλοι. C. A. δίψαλοι, θιψ primæ ſyllabæ impoſito, ſcribitur communiter φεψάλυξ & φέψαλος. vid. *Heſych.* in φεψάλυξ, & *Scholia Ariſtoph* in *Acharn.* Latinis *ſtrictura.* KÜHN.

Φέψαλοι.] MS. vitioſe in textu & ad oram, θίψαλοι. *Ariſtophanes* Σφηξὶν·

--- Καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι. JUNG.

51 Λέγει οὖν Φιλλύλιος &c.] Abeſt a C. A. uſque ad κουρεύς, ut & mox καὶ φαύστιγγες αἱ ἐπὶ, ita autem cohæret textus: φλυκτίδες; tum in margine: περὶ ταῖς κ. &c. in χαλκέων deſinit margo. C. V. φλύκτιγγες περὶ ταῖς κλήμαις (κνήμαις.) KÜHN.

Λέγει οὖν Φιλλύλιος &c.] In MS. deſunt λέγει οὖ. Φ. ἐν Π. κοσκινοπ. κηπ. κουρ. emenda vero Φιλύλλιος, nomen, plerumque mendoſum, Comici. Ego præterea hoc quidem videor capere ſcripſiſſe *Pollucem:* λέγει οὖν (vel γοῦν) Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι. Scilicet illud ἀνθρακοπώλης a *Philyllio* in Πόλεσι ſuis prolatum. Quid autem deinde cum κοσκινοποιὸς, κηπεὺς, κουρεὺς hic agamus, ſane neſcio, malimque cum MS. abeſſe. cur enim ſi illa ſunt *Philyllii*, una non jungitur ἀνθρακοπώλης; Ignoſcant viri docti, ſi multa forte a me proferantur ex ignorantia: diſcere enim ſum paratus & ſemper atque libens. JUNG.

52 Φῶδες] Vide *D. Furlanum* ad lib. *Theophraſti* περὶ πυρός. JUNG.

53 Φλύκταιναι &c.] *Philo*, 423. φλυκτίδες *Diod. Sic. Exod.* IX. *Naz.* Carm. φλυκταίναις ἐξηνθηκώς. *Lucian.* D. H. prior. edit. φλύκτιναι. SEB.

Φλύκταιναι &c.] MS. φλύκταιναι, καὶ φλύκτιγγες, περὶ ταῖς κν. &c. & in ora etiam, φλύκτιγγες. Quæ vero hic φαύστιγγες, vel φαύσιγγες potius in vulgatis. ſupra IV, 198. Noſtro forte φύσιγγες fuere, quæ etiam apud *Heſychium* exponuntur τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα. Caput ſequens in MS. verba adnectit præcedentibus, ſine titulo, ut dixi ſupra. Pro vulgatis autem hæc ſaltem in MS. noſtro ita: τῶν δὲ ἐργασίμων, ναυπηγοὶ, τέκτονες, καὶ οἱ ὅμοιοι. ἰστέον δὲ ὡς ἣν Ὅμηρος καὶ κορώνην λέγει, νῦν κόρακα καλοῦσιν. καὶ δίφροι &c. Ad vulgata quædam adnotare libet. JUNG.

54 Φαύστιγγες] Leg. φαύσιγγες. quomodo & apud *Heſych.* accentus collocandus. *A. Foeſ.* Oecon. *Hippocr.* SEB.

55 Τεκτόνων &c.] Titulus integer abeſt a C. A. τῶν δὲ ἐργασίμων, ſubintellige ξύλων, ad *ligna fabrilia*, *materiam*, *lignum*, pertinet, *naupegus*, vel ſecundum *Gloſſas*, *faber navalis.* dein ſequitur τέκτονες, καὶ ἣν Ὅ. &c. poſt καλοῦσι, δίφροι δὲ, κλισμοὶ, κ. θ. τ. ξ. dein margo, κάλλιστοι δὲ &c. uſque ad Λυσιστράτη. KÜHN.

56 Τῶν δὲ ἐργ. &c.] Text. inde MS. ἰστέον δὲ ὡς Ὅμ. SEB.

57 Κλινοποιοί.] Poſt κλινοποιοὶ *Falckenburgius* auctius, θυροποιοὶ bene. Videtur etiam hoc ſuadere ipſa illa quæ ſequitur repetitio: τὰ δὲ θυροποιῶν &c.

58 Ὅμηρος κορώνην] Ut ſunc Ὀδυσσ. α·

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.

Ὀδυσσ. φ. v. 46.

Αὐτίκ' ἄρ' ἥ γ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
Ἐν δὲ κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας.

meminit vero & ſupra I, 77. JUNG.

59 Ποσίδιππος ἐν Γαλ. &c.] *Falckenburgius* auctius ita: καὶ Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ ὁ νέος κωμικὸς εἰπὼν ε

[60] κλύεται θύρα. ἔστι μὲν οὖν οὐ κεκριμένη τοῖς νέ-
112 οις ἡ φωνή. • [61] ληπτέον δὲ καὶ τὰ σπάνια, εἰ καὶ μὴ παρ' αὐτῶν εἴη χρηστέα. Τὰ δὲ τεκτόνων, καὶ αὐτὰ ἐν τοῖς συμποτικοῖς, ὅπου καὶ τράπεζα, καὶ τρίποδες. ταῦτα γὰρ ἐκείνων τὰ ἔργα. καὶ δίφροι δὲ, καὶ [62] κλισμοὶ, καὶ θρόνοι, τῆς ξυλουργικῆς. [63] θρανία, [64] σκολύθρια. κάλλιστοι δὲ οἱ Θετταλικοὶ δίφροι. διὸ καὶ ἡ Πυθία ἔφη, [65] Θετταλὲ [66] ποικιλόδιφρε. βάθρα, κλί-

clauditur oſtium. Non eſt autem proba-
ta Neotericis vox. • Nonnunquam ta- 112
men raris etiam utendum, licet ipſis recepta non ſint. Sed quæ Fabros ſpectant, eadem in Compotatoriis tractata ſunt. ubi & menſa, & tripodes, hæc enim illorum ſunt opera. Tum & ſellæ, ſedilia, & throni, lignariæ fabricæ ſunt. Fori; ſcabella. Pulcherrimæ autem ſellæ, ſunt Theſſalicæ. Quare & Pythia inquit, Theſſala varia ſella. Scala, ſca-

teſtimonium dein ipſum ita legit: Κόρακι κλύε τὰς θυρίδας, ubi videndum an forte κρούει legendum pro κλύε.

60 Κλύεται] Leg. κρούεται, *corvo pulſatur janua*, pro παρ' αὐτῶν leg. παραυτὰ, *aſſumenda* (in recenſione) *etiam rara vocabula, quamvis non ſtatim illis utendum ſit.* KÜHN.

61 Ληπτέον &c.] An forte ita legendum, vocibus tranſpoſitis? ληπτέον δὲ καὶ τὰ σπάνια παρ' αὐτῶν, εἰ καὶ μὴ εἴη χρηστέα. vel χρηστά. Dixit vero τὰ ναυπηγῶν ſupra I, 84. τὰ δὲ κλινοποιῶν VI, 9. τὰ δὲ θυροποιῶν, I, 76. τὰ τεκτόνων, VI, 83. quem quidem locum cum hic innuere puto. JUNG.

62 Κλισμοὶ] Illuſtriſſimus Vir *Ezechiel Spanhemius* ex hoc *Pollucis* loco ad *Juliani* Imperatores pag. 337. probat θρόνους & κλίνας eandem ſignificare rem, & in egregio Codice ſcripto doctiſſimi *Voſſii* (cujus Codicis beneficio novam & auctiorem multo editionem adornari poſſe affirmat) loco κλισμοὶ, (quod ſcilicet infra X, 47. apud Noſtrum eſt) una voce κλισμόθρονοι eſſe.

63 Θράνια, σκ.] Θρανία. SEB.

Θράνια, σκ.] Deſunt in MS. θράνια, σκολύθρια. ſcribendum autem θρανία, ut ſupra III, 90. θρανίον. quod & noſter *Seberus* monuit. & infra X, 47. & 48. De σκολυθρίοις vid. *Leopard.* II. Emendat. 8. De ſellis Theſſalicis *Caſaubonus* noſter I. *Athen.* 22. qui bene habet, ποικιλόδιφρε, una voce. ita enim clare & MS. noſter hic. JUNG.

Θράνια, σκ.] Θρανία pro θράνια prior. edit. repoſui.

64 Σκολύθρια.] Vid. ſupra III, 90. not. SEB.

65 *Theſſala varia ſella.*] Forte, Theſſale, variegata ſella utens. SEB. 2.

66 Ποικίλε δίφρε.] Ποικιλόδιφρε. *Caſaubonus* in *Athen.* I, cap. 22. SEB.

Ποικίλε δίφρε.] Dudum eſt quod ſpecimine notarum in *Pollucem* legebamus una voce ποικιλόδιφρε, quod firmatum jam video a MSStis, niſi quod C. V. male Θετταλὶς legit: *Theſſale variarum ſellarum artifex.* videtur ita incepiſſe neſcio quod Oraculum Delphicum Theſſalo alicui datum. uſurpat idem *Athenæus* libr. XIII. cap. 3. διὸ, inquit, συμβουλεύω σοι Θετταλὲ ποικιλόδιφρε τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι, *ideo auctor tibi ſum. ô Theſſale in variis ſellis conſtruendis artifex, ut contentus ſis iis quæ in lupanari proſtant.* *Dalecampius* ibi in alia omnia abiit, cum tamen ex ipſo *Athenæo* potuerit ſcire hunc verſum *Critiæ*:

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος γυίων τρυφερωτάτη ἕδρα.

Theſſalicuſque thronus eſt membris molliſſima ſedes.

Salmaſ. legit etiam ποικιλευδίφρε, quod verſus reſpuit hexameter. Fuit etiam aliis nominibus celebrata apud Auctores Theſſalia; ipſa enim *Pythia equos Theſſalicos* oraculo commendavit. Comici veteres *Theſſalicas chlamydes* inter dona paſſim recenſent; male autem Theſſali audiebant *proditionis* & *ſubleſtæ fidei* nomine, unde jactatum Græcis proverbium: τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα, *res Theſſalorum infida*, apud *Euripidem*. *Demoſthenes Orat.* contra *Ariſtocrat.* ὑμεῖς μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδένα προυδώκατε πώποτε τῶν φίλων· Θετταλοὶ δὲ οὐδένα πώποθ' ὅν τινα οὔ. *Vos equidem, ô Athenienſes, neminem unquam amicorum prodidiſtis; Theſſali vero neminem non.* Θετταλικὸν σόφισμα accipitur de *dolo malo.* Præterea Theſſali πολυφάγοι erant, & Θετταλικὴ ἔνθεσις, *bolus grandis*, apud *Euſtath.* & alios. & Θετταλικὴ τράπεζα, menſa ferculis tam exquiſitis, quam denſis onuſta dicitur. Mulieres Theſſalæ magiæ & veneficii accuſabantur. *Soſiphanes Comicus* in *Meleagro* apud *Scholiaſtem Apollon.* in libr. III. *Argon.*

Μάγοις ἐπῳδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κόρη
Ψευδὴς σελήνης αἰθέρος καταιβάτις.

Magis cantibus omnis Theſſala virgo
Falſo lunam a ſummo deripit æthere.

vid. eundem *Schol.* in lib. IV. *Argon.* ubi explicat proverbium: τὴν σελήνην κατασπᾶν, & *Platonem* in *Gorgia*. *Chryſoſtomus* adhuc ſuo tempore hanc opinionem duraſſe ſignificat, dum matres familias ait ancillis ſuis convitium feciſſe, Θεσσαλίδας, δραπετρίας, προεστώσας, *Theſſalicas, fugitivas, proſtibula* vocando in c. 4. *Epiſt.* ad *Epheſ.* Serm. XV. addo his Theſſalos *plagiarios*, quia liberos homines vendebant pro ſervis. *Ariſtophan.* in *Pluto* Act. II. Scena 5. celebratur & Θεσσαλικὴ πειθανάγκη, *Theſſalorum violenta ſuaſio.* *Zoſimus* lib. I. Hiſtor. τῇ Θεσσαλικῇ πειθανάγκῃ χρησάμενος ἐκπέμπει κατὰ τὴν Παιονίαν αὐτὸν, *Theſſalorum ſuada minis armata uſus emittit illum* (Decium) *in Pannoniam.* Alius apud *Suidam*: καὶ εἶξε τῇ Θεσσαλικῇ πειθανάγκῃ κτείνας τὸν αὐτοῦ αὐτὸς δεσπότην· quæ verba ex *Juliano Apoſtata* deſcripta ſunt, & nullo modo in unam orationem redigenda ſunt, ut faciunt *Suidæ Interpretes*; prior enim pars extat apud *Julianum* Oratione I. agitque de *Vetranione*, qui contra *Conſtantium* in Pannonia purpuram induerat ſimul & depoſuerat; verba *Juliani* pag. 57. ita habent: ὁ δὲ ἄκων μὲν καὶ μόλις, εἴξας δὲ ὅμως ὀψέ ποτε, φασὶ, τῇ Θεσσαλικῇ πειθανάγκῃ (vox illa perperam omiſſa in editione Pariſienſi) προσῆγέ σοι περιελόμενος τὴν ἁλουργίδα. *At ille* (*Vetranio*) *ægre quidem & invitus, ad ultimum tamen Theſſalica, ut ajunt, ſuada cum neceſſitate conjuncta ceſſit. detractamque ſibi purpuram tibi obtulit.* Idem proverbium repetit Apoſtata in *Epiſtola* ad S. P. Q. A. pag. 504. poſterior pars, nempe κτείνας μὲν αὐτὸς τὸν αὐτοῦ δεσπότην, eadem *Oratione* I. in *Magnentium* vibratur, qui *Conſtantem* dominum ſuum per inſidias in Gallia interfecerat pag. 61. Originem dicti proverbii peterem a Theſſalorum moribus, qui in peregrinos fuerunt inhumaniores, & quod verbis ſuadere non poterant, vi miniſque additis extorquebant. *Plato* in Critone: ἐκεῖ δὴ πλείστη ἀταξία καὶ ἀκολασία, *ibi* (in Theſſalia) *plurimum confuſionis & petulantiæ*; comprobat id ipſum *Caneus Theſſalus Deorum contemptor*, qui ſuæ tantum haſtæ immolavit, & viatores nolentes volentes per eandem jurare coëgit: unde proverbium, τὸ Καινέως δόρυ, *Canei haſta*, de qua

læ. Et ſcalarum aſcenſiones, gradus.
113 * Fabrile etiam eſt, Compingere fores, in Ariſtophanis Lyſiſtrate. Cæterum inſtrumenta horum ſunt, aſcia, ſecuris lignis cædendis idonea, ut Xenophon inquit. Terebrum, terebra, terebri theca. Aris. Callias enim in Vinctis dicit, Patriæ aridis. Serra. Sectrix, quam limam vocant. Et lima quoque a Xenophonte dicta eſt. Inter opera autem ipſa, & ea quæ apud A-
114 lexidem ſunt, numerabis. * Et verba ipſa, extirpare, ſecare, ſecuri ſcindere. Fortaſſis & polire, aptare, pangere, compingere, calleſcere. Secare autem,

μακες. καὶ οἱ [67] ἀναβαθμοὶ τῶν κλιμάκων, [68] κλιμακτῆρες. * τεκτονικὸν δὲ καὶ τὸ [69] πακτῶσαι 113
θύρας, ἐν Ἀριστοφάνους [70] Λυσιστράτῃ. [71] Τὰ δὲ ἐργαλεῖα τούτων, σκέπαρνον, [72] πέλεκυς ξυλοκόπος, ὡς ἔφη [73] Ξενοφῶν. [74] τρύπανον, τέρετρον, τρυπανοῦχος, [75] ἀρίς. [76] Καλλίας [77] οὖν ἐν [78] Πεδήταις λέγει, Τῆς πατρικῆς ἀρίδος. [79] πρίων, πρίστις, ἡ καλουμένη ῥίνη. [80] καὶ ῥίνη δὲ ὑπὸ Ξενοφῶντος εἴρηται. ἐν δὲ τοῖς ἔργοις [81] αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀλέξιδος ἂν θείης. * [82] Καὶ τὰ ῥήματα, [83] κορμάσαι, πρίσαι, [84] πελεκίσαι. ἤπου 114
δὲ καὶ ξέσαι, καὶ ἁρμόσαι, καὶ γομφῶσαι, συγγομφῶσαι, [85] τυλῶσαι. πρίειν δὲ λέγεται,

Scholiaſtes Apollon. in lib. I. *Argon. Euſtath.* in Iliad. pag. 101. & hæc hactenus de *Theſſalia* ποικίλα, ad *Pollucis* Θετταλὶ ποικιλόδιφρε. KÜHN.

Ποικίλε δίφρε.] Egregie & *Falckenburgii* eximius Codex conjunctis vocibus habet, ποικιλόδιφρε, & ita in textu Noſtro repoſui ſuadente & Clar. *Kühnii* noſtri Codice in quo pariter ſic emendat.

67 Ἀναβαθμοὶ τῶν κλιμάτων &c.] C. V. ἀναβασμοὶ τ. κλ. dein MSS. κλιμακτῆρες. KÜHN.

Ἀναβαθμοὶ τῶν κλιμάτων &c.] Reſtitue cum MS. veram lectionem, quæ in Noſtro hæc ipſa: καὶ οἱ ἀναβασμοὶ τῶν κλιμάκων, κλιμακτῆρες. & ad oram κλίμακες, ἀνασπασμοὶ, κλιμακτῆρες. medium mendoſe. locus infra X, 170. geminus. JUNG.

68 * Κλιμακτῆρες] Vid. ſupra IV, 127. SEB.

* Κλιμακτῆρες] Κλιμακτῆρες remoto aſteriſco prioris editionis pro κλιμακτῆρες e Codice Cl. *Kühnii* repoſui, ut & ſuprà IV, 127.

69 Πακτῶσαι θύρας] *Ariſtoph. Lyſiſtrata:* μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλῄθροισιν τὰ προπύλαια πακτοῦν. quæ Noſter infra citat X, 27. alterum non ſic in eo dramate reperio, quamvis ita & inde citet *H. Stephanus* in ſuis ad *Sophoclis Ajacem* Annotationibus, ſed credo ex hoc loco *Pollucis.* JUNG.

70 Λυσιστράτῃ.] Etiam in *Veſpis.* vid. cum *Schol.* fol. 315. SEB.

71 Τὰ δὲ ἐργαλεῖα] Titulus in C. A. περὶ ἐργαλείων τεκτονικῶν, inde πέλεκυς, καὶ ξυλοκόπος ὡς Ξενοφῶν. vulgatum adhuc ſervat textus *Xenoph.* libr. VI. *Cyri Inſtitut.* πέλεκυν ἔχοντας ξυλοκόπον inquit pag. 129. KÜHN.

72 Πέλεκυς ξυλοκόπος] MS. πέλεκυς, ξυλοκόπος, ὡς ἔ. Ξ. *Henr. Stephanus* adnotavit: *Vide locum in Theſ.* Eſt autem ille VI. Pæd. quem in Notis *Seberi* habes. Male itaque priores editiones, ut & MS. noſter, diſtinxere poſt πέλεκυς, quod comma in ſuo Codice etiam delevit *Stephanus.* JUNG.

73 Ξενοφῶν.] De *Inſtit. Cyri* fol. 162. πέλεκυν ἔχοντας ξυλοκόπον (qu. l. ξυλοτόμον) ἀναγκάζειν στρατεύεσθαι. SEB.

74 Τρύπανον, τέρετρον] Quamvis τέρετρον per τρύπανον exponant *Suid. Heſych.* & *Etymolog.* tamen ea videntur non eadem fuiſſe. *Theodoretus* Therapeut. α. ubi de ναυπηγῷ· ὅπως δὲ καὶ τῷ σκεπάρνῳ, καὶ τῷ τερέτρῳ, καὶ τῷ τρυπάνῳ κεχρῆσθαι (προσήκει). *Philippus* Antholog. lib. VI. fine: τρύπανά θ' ἑλικοίχηρα, τέρετρά τε. Et verſus ille apud *Suidam* in τρύπανα·

Τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκύεντα τέρετρα.

ubi quid eſt ὠκύεντα; an legendum ὀξυόεντα. *Heſychius:* ὀξυόεντι, ὀξεῖ. JUNG.

75 Ἀρίς.] *Scobina fabri* vel *lima.* vid. *Suid.* in ἀρίδας. KÜHN.

Ἀρίς.] *Philippus* Antholog. lib. VI. extremo: -- καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους ἀρίδας. ubi *Brodæus* Noſtrum & *Suidam* adducit. de Aride & *Foeſ.* Oecon. *Hippocr.* ἀρίς. JUNG.

76 Καλλίας] Marginis eſt uſque ad ἀρίδος. Cæterum pro πεδήταις MSS. πεδήταις. *Calliæ* πεδῆται laudantur etiam ab *Athenæo* non ſemel. C. V. K. γοῦν ἐν π. KÜHN.

77 Οὖν ἐν πεδήταις &c.] MS. γοῦν (quamvis accentu acuto & flexo notatum ſit quaſi γ' οὖν voluerit) ἐν Πεδήταις ἔφ. Et ex *Athenæo* ita notavit *Seberus* noſter, nec aliter apud *Pollucem* ſcribendum, Πεδήταις inquam. Ita & apud *Ariſtoph. Scholiaſt.* ubi initio fere ad Ὄρνιθας, legitur Καλλίας ἐν Παιδήταις. emendo Πεδήταις. & paulo inferius iterum Καλλίας Παιδήταις mendoſe eſt, iterumque Πεδήταις ſcribe. JUNG.

78 Πεδηταῖς] Πεδήταις. *Athen.* IV. fol. 176. & VIII. fol. 344. SEB.

Πεδηταῖς] Πεδηταῖς male prior. legebant edit. repoſui Πεδήταις, & ita in Codice ſuo quoque emendaverat *Falckenburgius.*

79 Πρίων, πρ. &c.] C. V. πρίων, πέλεκυς, πρίστις. *Salm.* MSS. πρίστης. KÜHN.

Πρίων, πρ. &c.] MS. πρίων, πέλεκυς, πρίστις, ἡ καλ. ῥίνη, κορμάσαι. πέλεκυς, καὶ ῥίνη δὲ ὑπὸ Ξενοφῶντι εἴρ. quæ de ſcribæ negligentia hoc loco videntur tantum teſtari. Locus *Xenophontis* eſt eodem loco quo ille paulo ante laudatus, lib. VI. Παιδ. ἀγαθὸν δὲ καὶ ῥίνην φέρεσθαι· ὁ γὰρ λόγχην ἀκονῶν, ἐκεῖνος καὶ τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ. JUNG.

80 Καὶ ῥίνη &c.] Non extant in C. A. uſque ad θείης. Locus *Xenoph.* quem tangit, eſt lib. VI. de *Inſt. Cyri:* ἀγαθὸν δὲ καὶ ῥίνην φέρεσθαι· ὁ γὰρ λόγχην ἀκονῶν, ἐκεῖνος καὶ τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ. KÜHN.

81 Αὐτοῖς] Pro αὐτοῖς C. V. αὐτοῦ. KÜHN.

Αὐτοῖς] MS. τ. ἔ. αὐτοῦ καὶ &c. Videntur autem *Alexidis* verſus deeſſe, quicunque illi ſane fuerint, tam in vulgatis, quam in noſtro MS. Non enim credo verba ſequentia eſſe, quæ MS. ſtatim adnectit, κορμάσαι &c. JUNG.

Αὐτοῖς] Pro αὐτοῖς Cl. *Kühnius* in textu emendavit αὐτοῦ, *Falckenburgius* αὐτῆς.

82 Καὶ τὰ ῥήματα] Deſunt in MS. καὶ τὰ ῥήματα. JUNG.

83 Κορμάσαι] C. A. κορμῶσαι. *Heſych.* κορμάζειν, τέμνειν, πεδιδεῖν. dein πελεκίσαι idem Codex. ξέσαι, ἁ. γ. καὶ τυλῶσαι, *ligno quaſi callo* vel culcita *obducere, firmare ſubſcudibus, munire taleolis & configere. Salmaſ.* rectius putat πελεκῆσαι & εἶπον δὲ καὶ ξέσαι. KÜHN.

84 Πελεκίσαι.] MS. πελεκῆσαι. JUNG.

85 Τυλῶσαι.] Huc pertinere videntur quas ex *Suida* notant, vel potius Scriptore quodam apud *Suidam*, κορύνας σιδήρῳ τετυλωμένας. itidemque ῥόπαλα τυλωτά. *Heſychius:* τετύλωται, ἐμπέφρακται. JUNG.

τὸ [86] πρίζειν. [87] καὶ ἐξέπριον ἔφη Θουκυδίδης. οἱ δὲ πρίσται, τομεῖς ἂν καλοῖντο. ἐργάζοιτο δ' ἂν ὁ τέκτων καὶ μυάγρας, ὧν τὸ ἱστάμενόν τε καὶ [88] σχαζόμενον, [89] παττάλιον. τὸ δὲ τῇ σπαρτίνῃ προσηρτημένον, σκανδάληθρον καλεῖται. ὁ δὲ ἐν ταῖς μείζοσι πάγαις πάτταλος, ῥό-
115 πτρον. * ὥσπερ καὶ τὸ τὴν θύραν [90] ἐπικροῦον. [91] καὶ ἁρματοπηγὸς δὲ καθ' Ὅμηρον προσήκοι ἂν τεκτονικῇ. καὶ [92] ἁμαξοπηγὸς εἴποις ἂν, καὶ ἁμαξοπηγεῖν, καὶ ἁρματοπηγεῖν, καὶ ἁρματοποιεῖν, καὶ ζυγοποιεῖν, ὡς ἐν Πλούτῳ Ἀριστοφάνης. καὶ τὰ μὲν ἄλλα [93] εἴρηται περὶ ἁρμάτων τε, καὶ ἁμαξῶν. [94] τὰς δὲ κνήμας, [95] οὐ μόνον οὕτως, ἀλλὰ καὶ κνημίδας ὠνόμαζον. Λυσίας γέ τοι λέγει, Ἁρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἁ-
116 μάξης. * [96] προσθετέον δὲ, [97] ὅτι οὐ ἐν τοῖς ἅρμασιν ἀπετίθεντο τὰς μάστιγας, ἢ οἷον τομὴ σάργαλος ἐκαλεῖτο. δίφρος δὲ [98] διωχὴς, ὁ δύο φέρειν δυνάμενος. Τὰ δὲ ἴχνη τῶν

& ſcindere dicitur. Et Exciderunt, dicit Thucydides. Sectores vero, cæſores dicuntur. Faber porro, & muſcipulas conficiat: quarum pars conſiſtens, & ſoluta, *παττάνιον* ſed quod funiculo appenſum eſt, ſcandalethrum dicitur. Major autem ille in majoribus muſcipulis clavus, malleus, * veluti feram quo- 115
que contundens. Sed Curruum compactor, ſecundum Homerum fabrilibus adnumerabitur. Et plauſtri compactor dices, & plauſtra compingere, & currus compingere. Et Currus conficere; vel juga, ut Ariſtophanes in Pluto. Alia vero omnia de curribus, plauſtriſque dicta ſunt. Radios autem, non ſic modo, ſed & radiolos nominarunt. Lyſias enim dicit, Currus radium arripere. * Notan- 116
dum quoque quod non in curribus flagella depoſuerunt, ſed fere theca quædam appellatur. Sed biga dicitur, quæ duos recipere poteſt. Rotarum vero ve-

86 Πρίζειν.] *Uſitatius tamen eſt πρίω.* ait *Sylburgius* Not. in *Clenard.* & *Anteſign.* ad p. 157. JUNG.

87 Καὶ ἐξέπριον] C. A. *καὶ ὡς ἐξέπριον*, *ſerra exciderunt vallum. Thucydid.* extat libr. VII. pag. 501. KÜHN.

Καὶ ἐξέπριον] Locus Hiſtorici eſt lib. VII. *Ξυγγραφῆς· καὶ ἀνέκλων καὶ κατακολυμβῶντες ἐξέπριον.* De Athenienſibus Syracuſanorum *σταυροὺς* vel vallos confringentibus. JUNG.

88 Σχαζόμενον] C. A. male *σχολαζόμενον*. dein MS. V. *πάλαι παττάλιον*. C. A. *πάλαι* non habet, & mox *σπάρτῃ*. KÜHN.

89 Παττάνιον.] Leg. *παττάλιον*, ut infra X, 156. e quo loco *Henr. Stephan.* hic ita legit: *ὧν τὸ ἱστάμενόν τε καὶ σχαζόμενον παττάλιον, τῇ δὲ σπαρτίνῃ πρ.* SEB.

Παττάνιον.] *H. Stephanus* emendat in ſuo codice: *παττάλιον, τῇ δὲ σπαρτ.* ut ſcilicet convenirent credo, cum loco qui infra X, 156. Et *παττάλιον*, MS. noſter etiam in textu & margine habet: cætera ut vulgata; niſi quod *σκανδάλιθρον* habet. JUNG.

Παττάνιον.] Παττάλιον legit *Falckenburgius*, & ita repoſui in textu, ut & Cl. *Kühnius* emendat. mox pro *σπαρτίνῃ Falckenburgius σπάρτῃ* habet.

90 Ἐπικροῦον.] C. A. *ἐπικρούων* male. KÜHN.

91 Καὶ ἁρματοπηγὸς] C. A. *ἁρματοπηγὸς δὲ καθ' Ὅ. ὁ τέκτων καὶ ἁ. ἁρματοπηγεῖν* &c. *plauſtrarius faber.* KÜHN.

Καὶ ἁρματοπηγὸς] Ἰλ. δ. v. 485.

Τὴν (αἴγειρον) μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ. JUNG.

92 Ἁμαξοπηγὸς εἴποις &c.] Hæc ordine MS. *γὸς, καὶ ἁρματοπηγεῖν εἴποις ἂν, καὶ ἁμαξοπηγεῖν, καὶ ἁρματοποιεῖν, καὶ ζυγ.* Fortaſſe autem addidit *καὶ τροχοποιεῖν*, quod in *Pluto Ariſtophanis* invenio, illud alterum vero me fugit. JUNG.

93 Εἴρηται] Supra nimirum I, cap. 16. JUNG.

94 Τὰς δὲ &c.] *Τὰς δὲ* &c. *ἁμάξης*. hæc periodus in MS. hoc loco non eſt, ſed mox. nec male ut videtur, ibique adſcribam. JUNG.

95 Οὐ μόνον οὕτως] MS. *οὐ μόνον κνήμους (κνημοὺς) ἀλλ.* SEB.

Οὐ μόνον οὕτως] C. A. *οὐ μόνον κνήμας, ἀλλὰ κ. Λυσίας γέ τοι λ.* &c. *Salm. κνήμους.* KÜHN.

96 Προσθετέον δὲ, ὅτι οὐκ ἐν &c.] Marginis eſt in C. A. inde *ὅτι οἱ μὲν ἐν τ. ἅ. ἀπετίθεντο* (ita C. V.) *τὰς μάστιγας.* tum C. A. *ἢ οἷον τὸ μισάργαλος ἐκαλεῖτο.* C. V. *ἢ οἷον τὸ μισάργαλος. ἐκαλεῖτο δίφρος δέ.* locus cuidam amico videtur ita conſtituendus; *ὅτι οἱ μὲν ἐ. ἅ. ἀ. τ. μ. οἱ δὲ εἰς τόδε, ὃ μισάργαλος ἐκαλεῖτο.* ſed quid vocis eſt *μισάργαλος*? ſi propius ſequamur veſtigia MSStorum, emergit facile hæc lectio: *προσθετέον δὲ ὅτι οὐ μὲν ἐν τοῖς ἅ. ἀ. τ. μ. ἢ οἷον τομὴ σάργαλος ἐκαλεῖτο; addendum quod ubi reponebant in plauſtris flagella*, illa quaſi *ſectio σάργαλος dicta fuerit. σάργανος Heſych* eſt *ruſticus.* quid ſi inde ſit *σάργαλος* noteтque rudem quandam in plauſtris inciſionem, quæ flagellum aurigæ recipiebat? viderint doctiores. ego enim meliora non habeo. KÜHN.

97 Ὅτι οὐκ ἐν τοῖς ἅρμ. &c.] MS. *ὅτι οἱ μὲν ἐν τ. ἅρμ. ἀπετίθεντο τ. μαστ. ἢ οἷον τὸ μισάργαλος. ἐκαλεῖτο δίφρ.* quæ ego extricare non poſſum. digna tamen credo, ut viri docti ingenium hic experiantur: mihi, ut etiam quid conjectem, *μάστιξ ἀστραγαλωτὴ* forte hic latere videatur, de qua Noſter infra X, 54. ſed docebunt nos Philologi de ſcuticis aurigarum, ubi eas reponebant. Certe vulgatus *Pollux* non recte mihi videtur negare in curru eum locum fuiſſe. Ait enim de *Ulyſſe Homerus* Ἰλ. ν. 500.

--- Ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
Ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι.

Is enim noctu clam invadens Thracum ad Trojam caſtra, abducit *Rheſi* equos illos celebres, quos agit ad Græcos *τόξῳ ἐπιπλήσσων*, quoniam ſcuticam cum curru reliquerat. JUNG.

Ὅτι οὐκ ἐν τοῖς ἅρμ. &c.] Uti textus jam Noſter habet, ſic emendaverat in Codice ſuo Cl. *Kühnius*. ante editi ita legebant: *προσθετέον δὲ, ὅτι οὐκ ἐν τοῖς ἅρμασιν ἀπετίθεντο τὰς μάστιγας, ἀλλὰ οἱονεὶ θήκη ἐκαλεῖτο.*

98 Διοχὴς] MSS. *διωχής. Heſych. δίωχος, δίφρος δυνάμενος δύο χωρεῖν*, *currus duos capiens*, *Etymol. Magn. διώχης.* male poſt *δυνάμενος* habet C. V. *τὰς δὲ κνήμας οὐ μόνον κνήμους ἀλλὰ καὶ κνημίδας ὠ.* ut ſupra ſunt Segm. præc. dein pergit: *Λυσίας λέγει, ἁρπάσας τὴν κνημίαν τ. ἁ. τὰ δὲ ἴχνη* &c. eundem ordinem obſervat C. A. ſed cum varietate lectionis, ut paulo antea notatum. *Salm. διωχὴς* ex lib. X. KÜHN.

Διοχὴς] MS. *διωχής*. nec aliter infra X, 47. MS. *δίφρος διωχεῖς*, uti ex *Pherecrate* citatur. vulgatum ſane & apud

ſtigia, quæ Homerus Orbitas: Callias in Cyclopibus, Ἀμαξοτροχίας vocat. Et quod ſuper currum eſt circumſeptum, quod laqueis continetur, mormum vocatur. & *μορμογεύειν*, eſt onera huic inferre.
117 • Præterea Ædificatores, Homerus Fabros appellat. Et Architecton, apud Platonem dictum eſt. Muſa enim Tectonarchus, apud Sophoclem in Dædalo, durum eſt. Sed Architectum eſſe, dixit Ariſtophanes. Dices præterea, ædi-

[99] τροχῶν, [100] ἃ Ὅμηρος [1] ἁρματοτροχίας εἴρηκε, Καλλίας ἐν Κύκλωψιν ἁμαξοτροχίας λέγει. τὸ δὲ ὑπὲρ τὴν ἅμαξαν περίφραγμα, [2] ὃ περιλαμβάνεται [3] διὰ δικτύων, [4] μόργον καλεῖται. καὶ μοργεύειν, τὸ δράγματα ἐπ' αὐτῷ φέρειν. • ἐπεὶ δὲ καὶ [5] τοὺς οἰκοδόμους [6] Ὅμηρος τέκτονας καλεῖ, καὶ ἀρχιτέκτων εἴρηται παρὰ [7] Πλάτωνι. βιαία γὰρ ἡ ἐν τῷ [8] Σοφοκλέους Δαιδάλῳ τεκτόναρχος μοῦσα. τὸ δὲ ἀρχιτεκτονεῖν, [9] Ἀριστοφάνης [10] εἴρηκε ἐν Δαιδάλῳ. Φαίης δ' ἂν, οἰκο- 117

Euſtathium ad Ἰλ. λ. ὅτι δὲ, ait, ὁ δίφρος καὶ διόχης κατὰ Παυσανίαν ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τοῦ δύο ἔχειν, καθὰ καὶ δίφρος ἀπὸ τοῦ δύο φέρειν, καὶ ὅτι τὸν τοιοῦτον διόχην καὶ δίεδρον ἐκάλουν, εἴρηται καὶ ἀλλαχοῦ. ubi tamen paroxytonως id vides. *Heſychius* fere ut MS. δίωχος, δίφρος δυνάμενος δύο χωρεῖν. Ex quibus non tantum δίφρον διοχῆ, ut ex Noſtro videtur colligi, conjunctim, ſed & utrumque ſeparatim eadem ſignificatione dictum, conſtat. Ferebat enim & δίφρος tam ἡνίοχον, quam παραβάτην. ut ex *Euſtath*. ad Ἰλ. χ. docemur, & ex Noſtro ſupra I, 141. ſi hic & alibi hæreo, id tenui doctrinæ & ingenio adſcribere debes: nec etiam ad majora me adſtrinxi quam ad MS. ſcripturam & virorum doctorum explicationes fideliter referendas. Hic igitur poſt δυνάμενος, iſta quæ dixi antea defuiſſe, ita inſerit MS. τὰς δὲ κνήμας οὐ μόνον κνήμους, ἀλλὰ καὶ κνημίδας ὠνόμαζον. Λυσίας λέγει· ἁρπάσας τὴν κνημίαν τῆς ἁμάξης. In ora eſt: κνήμη, κνημὸς, κνημίς. Et illud κνήμους etiam in ſuo invenit *Seberus*, cum quo tamen κνημοὺς malim. Si modo non κνήμας etiam debet ſcribi, pro quo vulgo idem ſenſus in οὕτως, κνημοὺς ὁρῶν quidem ſupra habes II, 191. indeque forte ita a quodam correctum. *Lyſiæ* vero loco, quamvis κνημῖδα ſit exempli gratia aptius ad ea quæ antecedant, *Heſychius*: κνημίαι· τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων &c. qui etiam in κνῆμαι & κνήμας plura de his partibus. tamen veriorem lectionem puto MS. noſtri: quæ & ipſa quoque infra eſt X, 157. ex eodem *Lyſia*. JUNG.

Διοχὴς] Διωχὴς emendavi e Codice Clariſſ. mei *Kühnii*.

99 Τροχῶν, ἃ Ὅμ. &c.] MS. τροχῶν ἃ Ὅμηρος, ἁματροχίας λέγει Καλλίας ἐν Κύκλωψιν. τὸ δὲ &c. Bene MS. ἁματροχίας, una ſaltem litera deficiente: unde tamen vere reſtituas mecum in vulgatis poſthac: ἃ Ὅμηρος ἁρματροχίας &c. Verſus ipſe Poëtæ eſt, Ἰλ. ψ. 505.

--- οὐδέ τι πολλὴ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ. ---

De *Calliæ* Cyclopibus meminiſſe *Caſaubonum* noſtrum VII. *Athen*. 8. ſupra dixi. JUNG.

100 Ἃ Ὅμηρος] C. A. ἃς Ὅ. ἁρματροχίας. C. V. ἃ leg. *Homerus* Iliad. ψ. v. 505. ἁρματροχιὴ πολλὴ per ſyncopen; integrum eſt ἁρματοτροχιὰ, ἡ χάραξις τοῦ τροχοῦ, *Orbita*, & iterum ἁρματροχία, *Orbita*. in εἴρηκε deſinit margo C. A. *Salm*. ex MSS. ἁματροχίας ſcrib. ἁρματροχίας. KÜHN.

1 Ἁρματροχίας] C. V. ſubjungit, λέγει K. ἐ. K. τὸ δὲ ὑπὲρ τ. ἅ. &c. C. A. ſequitur niſi quod λέγει omittit. KÜHN.

2 Ὃ περιλ. &c.] MS. ὃ περιλαμβάνεται δικτύοις, μοργὸν (ad oram μοργὸς eſt) καλεῖται. καὶ μοργεύειν (etiam ad oram) τὰ δράγματα ἐπ' αὐτὸ φέρειν. Vera lectio, quæ *Leopardi* emendationem bene confirmat, quam itaque recipere poſthac non dubitamus. Apud *Heſychium* de eodem eſt μόργος, paroxytonως, eodem genere tamen, quo MS. noſter ad oram habuit. Vulgatum δράματα in craſſum errorem impulit *Bulengerum* libr. I. de Theatro cap. 2. ubi hinc, quaſi certum ſcribit: dicebantur μορμογεύειν, *qui fabulas plauſtro ferrent*. poſteaque verba *Pollucis* mendoſa profert mendoſius atque interpretatur. JUNG.

3 Διὰ δικτύων] MSS. δικτύοις, μοργὸν κ. κ. μοργεύειν, τὸ δράγματα (C. V. retinet δράματα) ἐπ' αὐτῷ φέρειν. C. V. ἀπ' αὐτοφέρειν. vid. *Heſych*. in μόργος. KÜHN.

4 * Μόρμον] *Leopard*. legendum cenſet μόργον, & mox μοργεύειν, & δράγματα. hoc ſenſu: *circumſeptum autem illud ſuper currum quod per retia comprehenditur*, μόργον *vocatur*, & μοργεύειν *manipulos in eo ferre*. Emend. lib. VII. c. 2. SEB.

* Μόρμον] Pro μόρμον & μορμογεύειν Doctiſſimus *Canterus* ad oram Codicis ſui emendat μόργον, μοργεύειν, bene, & ſic in textu repoſui e Codice Cl. mei *Kühnii*. *Falckenburgius* etiam μόργον habet, alterum vero μορμογεύειν, immutatum ſervat.

5 Τοὺς οἰκοδόμους] C. A. οἰκοδόμους &c. poſt καλεῖ eſt: ἐντεῦθεν λείπει μέχρι τοῦ ἄσβεστος ἐγγὺς φύλλον ἕν. *deinceps deficit fere unum folium uſque ad* ἄσβεστος, quod extat VII, 124. KÜHN.

6 Ὅμ. τέκτ. καλ.] MS. alio ordine, τέκτ. Ὅμ. καλ. Non vero ſemel ita *Homerus* ſaltem, ut Ἰλ. ζ. v. 315.

---- τέκτονες ἄνδρες,
Οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν.

Ἰλ. ζ, 712.

Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
Δώματος ὑψηλοῖο. ---

Ὀδυσσ. ρ, 339.

Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
Κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.

Ὀδυσσ. φ, 43.

Οὐδὸν τε δρύϊνον προσεβήσατο, τόν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν &c.

JUNG.

7 Πλάτωνι.] Poteſt forte ad hunc locum reſpexiſſe qui eſt in *Platonis* Ἐρασταῖς. ἆρ' οὖν οὕτω λέγεις, ἔφην ἐγὼ, ὥσπερ ἐν τῇ τεκτονικῇ; καὶ γὰρ ἐκεῖ τέκτονα μὲν ἂν πρίαιο πέντε ἢ ἓξ μνῶν ἄκρον; ἀρχιτέκτονα δὲ οὐδ' ἂν μυρίων δραχμῶν. ὀλίγοι γε μὴν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς Ἕλλησι γίγνονται. *Herodotus* etiam noſter *Euterpe* cap. 175. τὸν ἀρχιτέκτονα ait. JUNG.

8 Σοφ. Δαιδ. [MS. Σοφ. Δαιδαλοτεκτονάρχος: male confuſa voce, ut vides. *Sophoclis* enim drama, quod *Dædalus* inſcribitur, & *Heſychius* laudat, ut *Caſaubono* noſtro notatum eſt ubi *Sophoclearum* fabularum titulos recenſet in ſuis ad *Athenæum* animadverſionibus lib. VII. cap. 4. Et videndum certe an & *Heſychius* adnotaverit de voce τεκτόναρχος idem: quamvis apud eum edatur: τεκτόνουργος, ἀρχιτέκτων. JUNG.

9 Ἀριστοφάνης εἴρηκε. φ.] MS. Ἀριστοφάνης καλεῖ ἐν Δαιδάλῳ. φαίης &c. Supple itaque in vulgatis hunc defectum. Laudabatur idem drama a Noſtro paulo ante ſupra VII, 100. JUNG.

10 Εἴρηκε.] C. V. καλεῖ ἐν Δαιδάλῳ. KÜHN.

δομία, οἰκοδομική. [11] οἰκοδόμησις γὰρ παρὰ Θουκυδίδῃ. οἰκοδόμημα, [12] οἰκοδομεῖν, [13] οἰκοδομικῶς, οἰκοδομικὸς, οἰκοδόμος. Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ εἴρηκε τοὺς οἰκοδόμους, καὶ [14] Πλά-
118 των ἐν τῷ Πολιτείας δευτέρῳ. * καὶ τειχοδομεῖν δ' ἂν εἴποις τὸν αὐτὸν, καὶ τειχοποιεῖν, καὶ λιθολογεῖν, καὶ λιθουργεῖν, [15] καὶ τειχοδόμον εἶναι, καὶ τειχοποιὸν, καὶ [16] λιθουλκὸν, εἰ μὴ τοῦτο φὴς ὑπηρετικήν τινα εἶναι τῇ τεκτονικῇ τέχνῃ. λιθοφορεῖν [17] δ' εἴρηκε Θουκυδίδης. Ξενοφῶν δὲ ἐν τῷ [18] Οἰκονομικῷ καὶ φιλοικοδόμους λέγει. καὶ λατύπους δὲ, [19] Σοφοκλῆς [20] πού. καὶ ἐργαλεῖα τῶν λατύπων, ὀνομάζει [21] λείας καὶ γλαρίδας. καὶ [22] λιθοδόμον δὲ Ξενοφῶν ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας εἴρηκεν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ [23] Μνησιβούλου, λιθοκόπον, [24] ᾧ προσήκοιεν ἂν αἱ

ficatio, ædificatoria. Ædificatio enim, apud Thucydidem eſt. Ædificium, ædificare, ædificatorie, ædificatorius, ædificator. Ariſtophanes vero in Gerytade, Ædificatores dixit. & Plato, in ſecundo
Reipublicæ. * Eundem vero, & murum 118
extruere dices, & murum ſtatuere, lapides legere, lapidibus operari. & Murarium eſſe, & murificum, & vectiarium: niſi forte hoc, fabrilis artis miniſterium quoddam eſſe putes. Lapides geſtare, dixit Thucydides. Cæterum Xenophon in Oeconomico, Ædificandi ſtudioſos inquit. Latomos autem, alicubi Sophocles. & Latomorum inſtrumenta, vocat Limas, & Scalpella. Lapicidam porro, Xenophon in tertio Inſtitutionis dixit: quemadmodum Demoſthenes contra Evergum, & Mneſiodulum, Lapidiſecam. cui & lithonius ad-

Εἴρηκε.] *Codex Falckenburgii* auctius εἴρηκε ἐν Δαιδάλῳ, & ita emendavi in textu.

11 Οἰκοδόμησις γὰρ] MS. ἡ οἰκοδόμησις γ. Locus *Thucydidis* eſt libr. III. de muro Peloponneſiorum in *Plateæ* obſidione, quem deſcripturus, ita præfatur: τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει. JUNG.

12 Οἰκοδομεῖν] Pro οἰκοδομεῖν, MS. habet οἰκοδομή. quod vocabulum *Phrynichus* damnat. Eclog. Attic. II. ita ſcribens: οἰκοδομὴ οὐ λέγεται. ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἰκοδόμημα. JUNG.

13 Οἰκοδομικῶς, οἰκ.] MS. inverſo ordine, οἰκοδομικὸς, οἰκοδομικῶς. JUNG.

14 Πλάτων ἐν τῷ Πολ. δ.] MS. Πλ. Πολιτ. δ. ſine ἐν τῷ. οἰκοδόμον aliquoties *Plato* libr. II. de Rep. nominat: ſaltem unum locum ponam: ἵνα οἵ τε γεωργοὶ ἐπὶ τὸ ἀροῦν ἔχοιεν βοῦς, οἵ τε οἰκοδόμοι, πρὸς τὰς ἀγωγὰς μετὰ τῶν γεωργῶν χρῆσθαι ὑποζυγίοις. puto & alibi. JUNG.

15 Καὶ τειχοδ. &c.] MS. καὶ τειχοδ. ε. καὶ τειχοποιεῖν (ſine dubio mendoſe, quum ea vox jam fuerit adpoſita & de τειχοποιῷ vid. ſupra I, 161.) καὶ λιθουργὸν, καὶ λιθολόγον, εἰ μὴ τοῦτο φήσεις ὑπηρετικὴν τινὰ &c. quæ vulgatis ſane pleniora: eoque mihi magis probantur, quod utrumque apud *Thucydidem*: e cujus libr. IV. adferunt σίδηρος καὶ λιθουργοί. e libr. VI. vero λιθολόγους καὶ τέκτονας, καὶ ὅσα εἰς τειχισμὸν ἐργαλεῖα. Et *Plato* IX. Legum: ἡμῖν δ' εἰπεῖν σὺν Θεῷ ἔξεστι καθάπερ ἢ λιθολόγοις, ἢ καί τινος ἑτέρας ἀρχομένοις συστάσεως, παραφορήσασθαι χύδην, ἐξ ὧν ἐκλεξόμεθα τὰ πρόσφορα τῇ μελλούσῃ γενήσεσθαι συστάσει &c. & X. Legum: οὐδὲ γὰρ ἄνευ σμικρῶν τοὺς μεγάλους φασὶν οἱ λιθολόγοι λίθους εὖ κεῖσθαι. Sane & ἕλκειν λίθους ad hanc artem pertinuiſſe non nego; ejuſque rei etiam exempla apud *Herodotum* noſtrum *Euterpe* cap. 124. & 175. JUNG.

16 Λιθουλκὸν, εἰ μὴ] C. V. λιθουργὸν καὶ λιθολόγον εἰ μὴ &c. KÜHN.

Λιθουλκὸν, εἰ μὴ] Poſt λιθουλκὸν *Falckenburgius* λιθολόγον addit.

17 Δ' εἰρ. Θουκ.] MS. δὲ εἰρ. Θουκ. Ξεν. δὲ οἰκον. ſine ἐν τῷ. conciſius ut & ante modo. Locus *Thucydidis* adnotatur ex libr. VI. Ξυγγρ. non longe a fine de Syracuſanorum equitibus: οὗτοι δὲ ὑπομένοντες. ἐκώλυον τοὺς Ἀθηναίους λιθοφορεῖν. Murum enim & ſibi muniendis & Syracuſanis circumvallandis extruebant Athenienſes. habeſque ibidem ſtatim ante οἰκοδομίας vocabulum etiam, ubi ait Syracuſanis terrorem incuſſiſſe Athenienſes τῷ τάχει τῆς οἰκοδομίας. JUNG.

18 Οἰκονομικῷ] Pro οἰκονομ. MS. vitioſe οἰκοδομικῷ. Locus eſt enim in *Xenophontis* libr. V. extremo ἀπομνημονευμάτων, qui Οἰκονομικὸς inſcribitur: ἐγὼ δὲ, ait *Iſchomachus*, καὶ φιλοικοδόμους νομίζω οὐδὲν ἧττον, οἵτινες ἀποδιδῶνται ἐξοικοδομοῦντες τὰς οἰκίας, εἶτ' ἄλλας οἰκοδομοῦσι. JUNG.

19 Σοφοκλῆς πού.] MS. Σοφοκλῆς, ὅπου καὶ ἐργαλεῖα &c. quæ lectio & diſtinctio recta videtur. moxque poſt λατύπων quoque deleo comma, quo verſu MS. noſter, ut vulgati, habet λείας καὶ γλαρίδας. In ora vero eſt σκαρίας. Sed alterum & infra X, 157. ubi hæc ex *Sophoclis Priamo* deſumta dicuntur. JUNG.

20 Πού.] C. V. ὅπου. KÜHN.

21 Λείας] Vid. ſupra VII, 36. SEB.

22 Λιθοδόμον] C. V. λιθοτόμων. etiamnum in textu *Xenoph.* eſt λιθοδόμοι, margo vero habet λιθοτόμοι. KÜHN.

Λιθοδόμον] MS. λιθοτόμων (ſine præcedenti καὶ, quod deeſt) δὲ Ξεν. &c. Et ſane illo loco, qui hodie legitur lib. III. Cyropæd. καὶ κελεύειν παραγενέσθαι ἔχοντα ὁπόσοι εἶεν τέκτονές τε καὶ λιθοδόμοι. adnotatur & altera lectio λιθοτόμοι. quæ itaque verior, ſi cum MS. hic *Pollucem* ſcripſiſſe dicamus λιθοτόμον. nec quæ ſequuntur apud Noſtrum hanc lectionem certe improbant. JUNG.

23 Μνησιοδούλου] C. V. Μνησιβούλου, λιθοκόπων. leg. λιθοκόπον. *Demoſth. in Orat. contra Evergum & Mneſibulum* λιθοκόπον *lapicidam* habet, uti etiamnum videre eſt. KÜHN.

Μνησιοδούλου] MS. Μνησιβούλου, λιθοκόπων, ᾧ προσήκοιεν ἂν αἱ λιθοτομίαι. omnia recte, ut vulgo mendoſe, excepto λιθοκόπον, quod non mutandum. λιθοτομίας apud *Thucydidem* legis aliquoties. Extat vero adhuc iſta Oratio *Demoſthenis* contra *Evergum* & *Mneſibulum* inſcripta ὁ κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου ψευδομαρτυριῶν, frequenterque ab *Harpocratione* citatur. Locus eſt longius paulo a fine dictæ orationis hic: καὶ ἄγγελος ἦλθέ μοι τις λιθοκόπος τὸ πλησίον μνῆμα ἐξεργαζόμενος. Sequentis capitis verba in MS. ſine titulo attexuntur, ut monui. JUNG.

Μνησιοδούλου] Μνησιβούλου pro Μνησιοδούλου in textu repoſui e Codice Cl. mei *Kühnii*.

24 Ὧ προσήκοι ἂν ὁ λιθοτομίας.] Ὧ προσήκοιεν ἂν αἱ λιθοτομίαι, *cui & convenerint lapicidinæ*, vel, ut ICtus, *lapicadinæ*. communiter *lapidicinæ*, quod damnat *Philander* notis in *Vitruv.* lib. II. cap. 7. KÜHN.

nu-

numerandum eſt. Lapicidarum autem malleus, cœlum nominatur.

λιθοτομίαι. Ἡ δὲ σφύρα τῶν λατόμων, καλεῖται [25] τύκος.

119 * CAPUT XXVII.

Ædificatorum opera, & inſtrumenta.

SEd Ædificatorum opus, ædificare, ſuperædificare, ædificia diſponere, lapides aptare, coaptare, diligenter, cohærenter. Adæquare, dirigere, extendere, inflectere, circumducere, exaltare. Et Domus ad viam conſtituere, Lateres proportionaliter immittere. hæc enim Hyperides in libro ad Epiclem dixit. Cum autem Poëtæ dicunt,

--- ἐρέψομεν πρὸς αἰετὸν,

cooperiemus dicunt ad pinnaculum.

120 * Muro munire, muro circumdare, turrim ſtatuere. Interturria,

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ. 119

Οἰκοδόμων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.

[26] ΤΟ δὲ τοῖς οἰκοδόμοις ἔργον, [27] οἰκοδομεῖν, ἐποικοδομεῖν, διοικοδομεῖν, λίθους ἁρμόττειν, [28] συναρμόττειν, ἀκριβῶς, συμφυῶς. ἀπισοῦν, ἀπευθύνειν, ἀποτείνειν, κάμπτειν, περιάγειν. [29] ὑπερῷα [30] ποιεῖν, καὶ [31] στέψαι τὰ οἰκήματα εἰς τὴν ὁδόν, καὶ τὰς πλίνθους [32] ἀναβαλεῖν πρὸς ἀριθμόν. Ὑπερίδης γὰρ ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα [33] ταῦτ' εἴρηκεν. [34] Ὅταν δὲ οἱ ποιηταὶ [35] φῶσιν,

--- [36] ἐρέψομεν [37] πρὸς αἰετὸν,

στεγάσομεν φασὶ πρὸς ἀέτωμα. * τειχίζειν, [38] ἀποτειχίζειν, πύργον ἐφιστάναι, [39] μεταπύργια. 120

25 Τύκος.] Infra VII, 125. JUNG.

26 Τὸ δὲ τοῖς οἰκοδ. &c.] MS. τὸ δὲ τῆς οἰκοδομικῆς ἔργον, & ſtatim verbo auctius: οἰκοδομεῖν, συνοικοδομεῖν, ἐποικοδ. JUNG.

27 Οἰκοδομεῖν] In C. V. συνοικοδομεῖν, ἐποικοδομεῖν &c. KÜHN.

28 Συναρμ. &c.] MS. συναρμόττειν ἀκριβῶς, ſine interpoſito commate. poſt συμφυῶς etiam videtur punctum potius ponendum. JUNG.

29 Ὑπερῷα] Ὑπερῷα. SEB.

Ὑπερῷα] MS. ὑπερῷα ἐπαίρειν καί. Malim vero ita diſtinguere: περιάγειν. ὑπερῷα ἐπαίρειν, καὶ στ. ut hæc ab ὑπερῷα &c. ſint omnia Hyperidis, ex quo & infra Segm. 125. ὑπερῷα ἐγείρειν. JUNG.

Ὑπερῷα ποιεῖν.] *Falckenburgii* Codex cum ceteris MSS. habet ὑπερῷα ἐπαίρειν, quod haud dubie vulgata lectione melius: inferius Segm. 125. ex *Hyperide* adducit *Pollux* noſter ὑπερῷα ἐγεῖραι, quem ego cum hoc *Hyperidis* eundem eſſe locum ſuſpicabar: corruptela ἐπαίρειν in ἐγεῖραι facilis eſt: cœnaculorum autem ſtructuræ aptius convenit ἐπαίρειν quam ἐγείρειν, etenim ἐγείρειν apud Græcos quamvis ædificationem, ædificandive modum deſignat, ut apud *Themiſtium* περὶ τῆς φιληκοΐας τοῦ βασιλέως: ὃς μὲν πρόδομον ἐγείρει, *hic quidem veſtibulum excitat*: ἐπαίρειν vero aut ἐξαίρειν de ſuperiorum alicujus ædificii partium, qualia ſunt ὑπερῷα, ſtructura dici ſolet: alia paululum in re *Athenæus* de Machinis p. 6. ἐξῆρε δὲ ἐκ μέσης τῆς στέγης πύργιον τρίστεγον, *eduxit ex medio tecto turriculam triplici tecto munitam*: ita enim verbo tenus Romani: *Virgil.* Æn. 2.

Turrim in præcipiti ſtantem, ſummiſque ſub aſtra
Eductam tectis.

Serv. extructam: illius autem noſtræ de utriſque *Hyperidis* locis conjecturæ integrum æquo lectori judicium eſto. Τοὺς πλίνθους mox, ut & inferius VII, 163. omnes habent editi *Pollucis* codices: nos cum Eruditiſſ. *Kuhnio* utrobique repoſuimus τὰς πλίνθους.

30 Ποιεῖν.] C. V. pro ποιεῖν leg. ἐπαίρειν, *cœnacula attollere.* KÜHN.

31 Στέψαι τὰ οἰκήματα] *Interpr. domus ad viam conſtituere.* male. melius *Faber.* lib. III. Semeſtr. cap. ultimo, *lorica circumdare partem domus ſuperiorem, quæ ſpectat vicum vel viam.* KÜHN.

Στέψαι τὰ οἰκήματα] MS. στέφειν τὰ οἰκ. ε. τ. ὁδ. καὶ τὰς πλίνθους ἀναβάλλειν πρὸς &c. voluit ſcilicet στέφειν ſcribere, & aliquoties illud ειν pro ειν in MS. vitioſe infinitivis exaratum adnotavimus. *Heſychius*, κοσμεῖ, στεφανοῖ. Et idem: ἔρεψα, ἐστεφάνωσα, ἔστεψα, ἐστέγασα, ᾠκοδόμησα, ὠρόφησα. ſic enim ſcribe pro εὐρόφησα. non enim ſaltem de coronatis & frondibus adornatis ædibus, publica lætitia, hæc capio. emenda vero τὰς πλίνθους· pro quo male hactenus editum τοὺς πλ. errore, credo, ex nota compendiaria orto. pariter erratum infra Segm. 163. JUNG.

32 Ἀναβαλεῖν] C. V. ἀναβάλλειν. KÜHN.

33 Ταῦτ'] MS. ταῦτα. Orationem Hyperidis πρὸς Ἐπικλέα περὶ οἰκίας laudat etiam *Harpocrationis* Lexicon in γρύλλος, & διάγραμμα. JUNG.

34 Ὅταν δὲ οἱ ποιηταὶ] *Ariſtophanes* in *Avibus.*

Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν,
Veſtras enim domus tegemus uſque ad faſtigium.

ubi *Scholiaſtes* eandem affert explicationem vocis ἐρέψομεν. KÜHN.

Ὅταν δὲ οἱ ποιηταὶ] MS. ὅτ' ἂν δὲ οἱ ποιηταὶ φήσωσιν, ἐρέψομεν πρὸς αἰετῶν στέγας. ὁ μὲν γὰρ φησὶν πρὸς ἀέτωμα. quæ corrupta videntur. ex parte tamen probant Emendationem *Leopardi*, quam noſter *Seberus* edidit in textu. Eam firmat & *Heſychius*: ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν· στεγάσωμεν πρὸς ἀέτωμα. ubi ſcribe στεγάσομεν per ο. *Ariſtophanis* verſus, ſi & hic deſideres forte, ex Ὄρνισιν hic eſt:

Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν. JUNG.

35 Φῶσιν] C. V. habet φήσωσιν. KÜHN.

36 Ἐρέψομεν] Sic emendat. *Leopard.* libro VII. cap. 2. cum alias legeretur: ἔρψομαι πρὸς αἰετὸν στεγάσομεν, φησὶ πρὸς ἀέτωμα. Sunt verba ex *Ariſtoph.* quem vide cum *Schol.* fol. 411. SEB.

Ἐρέψομεν] Sic & ad oram ſui Codicis reſtituit olim doctiſſimus *Canterus*: nam in editionibus, quæ illam *Seberi* anteceſſerunt, vitioſe legebatur ἔρψομαι: idem vir eruditus φασὶ mox pro φησί.

37 Πρὸς αἰετὸν, στ. &c.] C. V. πρὸς αἰετῶν στέγας, ὁ μὲν γάρ φησιν πρὸς ἀ. male divellit conjungenda. vid. *Suid.* in ἀετώματα. KÜHN.

38 Ἀποτειχίζειν] Deeſt ἀποτειχίζειν in MS. dein habet πύργους ἐφιστάναι. JUNG.

39 Μεταπύργια] *Thucyd.* lib. III. ubi *Valla* reddit *interturrium*, id eſt, *intervallum turrium.* πύργοι enim erant δι' ὀλίγου. ἐπάλξεις, *pinnæ, pinnacula, propugnacula in Gloſſis.* KÜHN.

[40] προμαχεῶνας, ἐπάλξεις προσοικοδομεῖν. περιοικοδομεῖν [41] θρίγκους, περιβόλους. καὶ [42] θριγκῶσαι τὸ ῥῆμα. ψαλίδας, πυλίδας, [43] γεῖσα, γεισώματα, γεισίποδας, γεισιποδίσματα, γεισιποδίζειν. στεγάζειν, [44] ἐρέφειν, τέγος, [45] προτέγιον, ὄροφον, παρωροφίδα. ὅθεν καὶ ὀροφίας ὄφις. [46] καὶ κρηπιδαῖον δὲ, μέρος οἰκοδομήματος, Λυσίου εἰπόντος [47] ἐν τῷ περὶ τοῦ τύπου, Τοῦ [48] γείσου συντετελεσμένου,
121 καὶ τοῦ κρηπιδαίου. * Ἐκ δ' αὐτῶν ἂν εἴη, καὶ [49] λιθόστρωτον ἔδαφος, καὶ [50] λιθόλογημα, καὶ [51] λελιθωμένον. καὶ [52] κιόκρανα, αἱ κεφαλαὶ τῶν κιόνων. καὶ [53] στυλοβάτης, ἡ τοῦ Δωρικοῦ κίονος βάσις. [54] σπεῖρα δὲ, ἡ τοῦ Ἰωνικοῦ. Μέρη δὲ οἰκοδομημάτων, τοῖχοι. [55] Ὑπερίδης δὲ τοῦ [56] παροδίου τοίχου εἴρηκε. δόμοι, [57] πτέρυγες, φάρ-

propugnacula, depulſoria. Proædificare, circumſtruere, vertices, ambitus. Et vertices elevare, verbum. Fornices, portulas, grundas, imbricamenta, grundarum baſes, imbricamentorum fulcra: grundas fulcire, tegere. Teges, tectum, culmen. Vertex. Unde & ſerpens, domeſticus dicitur. Tum & Fundamentum, domus pars eſt ſecundum Lyſiam dicentem in Typo: Tecto confecto ſimul, & fundamento. * Hujus 121
etiam farinæ fuerint, lapideum pavimentum, lapidum ſtrues, & lapidatum. Et κιόκρανα, columnarum capita. Et Στυλοβάτης, Doricæ columnæ baſis: Σπεῖρα vero, Ionicæ. Ædificiorum autem partes ſunt, muri. Sed Hyperides, Muri viatici dixit. Cubicula, pinnæ, pinna-

40 Προμαχεῶνας] MS. προμαχῶνας. quod perinde eſt. Jung.

41 Θρίγκους] Θριγκοὺς. ſic etiam MS. & varie invenitur hoc nomen ſcriptum, θριγκὸς, θριγχὸς, θριγγὸς & τριγκὸς, τριγχὸς, plerumque tamen oxytonως. Apud *Artemidorum* lib. II. Oneirocr. cap. 10. etiam eſt θριγγοι. ubi *Rigaltius* hinc explicat περιβόλους. In *Heſychio* etiam mendoſe eſt, θριχθεῖς, φραγμοῖς. & *Sylburgius* in ſuo Codice emendat, θριγκοῖς, φρ. MS. noſter qui hic θρίγκους habet cum vulgato, ſtatim tamen pro θριγκῶσαι, habet θριγγῶσαι. quaſi a θριγγός. ſupra I, 225. MS. θρίγχον. Sic & *Heſychius*: in litera τ. τριγκῶσαι, ἢ θριγγῶσαι, φράξαι. Jung.

42 Θριγκῶσαι] C. V. θριγγῶσαι &c. Kühn.

43 Γεῖσα] C. V. πεῖσα pro γεῖσα, idque male. Kühn.

Γεῖσα] Pro γεῖσα, MS. mendoſe πεῖσα. vide de his verbis, γεῖσα &c. & *Rhodigin.* III. ant. lect. 27. Ipſas autem aquilas in ædificiis *Polluci* noſtro γεισίποδας dici arbitratur *Lipſius* Notis ad libr. III. Hiſtor. Tac. n. 82. ad verba: *ſuſtinentes faſtigium aquilæ.* Jung.

44 Ἐρέφειν] C. V. ἐρέπτειν, τέγος. προτέγιον. ὄροφον. παρωροφίδα. ὅθεν καὶ ὀροφία σοφὴς καὶ κρηπιδαῖον δὲ &c. leg. ὀροφίας ὄφις, qui malum nubentibus omen faciebat, ſi per impluvium decideret de tegulis, uti ex *Terentio* notum. Kühn.

Ἐρέφειν] MS. στ. ἐρέπτειν, τ. Jung.

45 Προτέγιον, ὄροφος, παρωροφίς.] MS. προτέγιον, ὄροφον, παρωροφίδα. hæc tria recte. certe hoc caſu & priora ψαλίδας, πυλίδας, γεισίποδας habuit. παρωροφίς ita etiam ſupra fuit I, 81. Poſtea pro ὀροφίας ὄφις, MS. mendoſe, ὀροφία σοφής. *Heſychius*: ὀροφίας, ὄφις τῶν κατ' οἰκίαν. Jung.

Προτέγιον, ὄροφον, παρωροφίς.] Προτέγιον ex emendatione Clariſſ. *Kuhnii* in textu reſtitui: eadem hujus vocis apud *Suidam* eſt corruptela. In ſequentibus MSS. legendum ſuadent, ὄροφον, παρωροφίδα, quam emendationem ipſa ratio Grammatica poſtulat: referuntur enim hæ voces ad στεγάζειν, ἐρέφειν. Ea, quæ præcedunt antea confuſa, emendata diſtinctione in ordinem redegi, de qua ſingulatim monere operæ pretium non duco.

46 Καὶ κρηπιδαῖον δὲ] MS. καὶ κρηπίδαιον δὲ &c. proparoxytonως. Jung.

47 Ἐν τῷ περὶ τοῦ τύπου] In *Orat.* de *Typo*, Dei ſcilicet vel Deæ alicujus. *Typus Matris Deum* apud Auctores celebris eſt, quod haberetur διοπετής. *Suidas* in λιθουργική· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Φαυσίαν περὶ τοῦ τύπου, ubi τετρωπαχίσαι lego inquit *Valeſius* Notis in h. l. Kühn.

48 Γείσου] MS. γεισοῦ. Jung.

49 Λιθόστρωτον] C. V. λιθόστροτον, male. Kühn.

Λιθόστρωτον] MS. λιθόστροτον. Jung.

50 Λιθολόγημα] Idem quod ψηφολόγημα. *Gloſſæ*, *pavimentum*, ex ſecturis lapidum. Kuhn.

51 Λελιθωμένον.] MS. etiam vitioſe λελεθωμένον. Jung.

52 Κιόκρανα] Leg. κιονόκρανα. *epiſtylia. Vitruv.* III. cap. 3. ubi *ſtylobatas* etiam & *ſpiras* nominat. Scr. autem σπεῖρα. Sen.

Κιόκρανα] Et κιόκρανα habet noſter MS. ut in vulgatis eſt. κιονόκρανα tamen legentibus non refragamur. Audemuſne vero tentare locum in excerptis *Cteſiæ* apud *Photium*, quæ & cum *Herodoto* noſtro edidimus, ſtatim ab initio cap. 2. quem nemo tamen nobis explicat. Narrat ibi de fuga *Aſtyigæ* (ſic enim *Herodoteum Aſtyagen* vocat) ἐν Ἐκβατάνοις, καὶ κρυφθῆναι ἐν τοῖς κριοκράνοις τῶν βασιλείων οἰκημάτων, ait. Pro illo κριοκράνοις, alii codices, ut teſtatur *Hœſchelius*, habent κριοκράνοις. Et quid ad vulgatum *Portus* commentetur in Lexico ſuo Ionico ſcio quidem. Mihi tamen videtur nos commode legere poſſe κιοκράνοις, vel κιονοκράνοις· habemuſque tum vocabulum, de cujus intellectu non amplius quærendum erit. Et quam veriſimile poſt illa capitella columnarum latuiſſe, nec inventu fuiſſe faciles ita. ſed conjectandi ita, ſi non rem ipſam, quod dicunt, acu tangimus, ſpero erit venia. obſervo id vocabulum & apud *Xenoph.* lib. IV. Ἑλληνικ. ubi πίπτει τὸ κιονόκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος, οὔτε σεισμοῦ οὔτε ἀνέμου γενομένου. Jung.

53 Στυλοβάτης] Non eſt baſis, ſed infra baſin imus pes columnæ. vid. *Philandrum* in *Vitruv.* lib. IV. cap. 3. & quomodo paratragœdietur *Joh. de Laet* in Lexico *Baldi* de hoc *Pollucis* lapſu. Kühn.

54 Σπεῖρα] MS. σπεῖρα. & ita corrige voculam apud Noſtrum fere corruptam accentu. vidit id & *Seberus* noſter. Jung.

55 Ὑπερίδης δὲ &c.] MS. Ὑπερίδης δὲ καὶ τοῦ παρ. τ. Et illud καὶ orationem pleniorem efficiat. Jung.

56 Παροδίου τοίχου] Τεῖχος παρόδιος videtur eſſe *paries ad viam ſtructus*, quod tamen non aſſevero. *Salmaſ.* παρόδιον τοῖχον legit. ſtylobatam *Plato* dixit in domo &c. ſc. pro fulcimento quovis. Kühn.

57 Πτέρυγες, φ.] *Heſychius* φάρσος etiam inter alia exponit πτερύγιον, ἀκρωτήριον. dein MS. ita: στυλοβ. δὲ τῇ οἰκίᾳ Πλ. ὁ κωμ. εἴρ. ἐν Ε΄. *Platonis* Ἑορταὶ ſæpe apud Noſtrum laudantur: inde etiam profertur χρῆσις quædam apud *Schol. Ariſtoph.* in Acharnenſ. ad vocem ὀμφακίαν. & ad Aves quoque laudat. *Thucydidis* locus eſt Ξυγγραφῆς libr. III. de καταγωγίῳ a Lacedæmoniis ædificato, diruta *Platæa*, ad quod καὶ ὀρο-

cula. Sed Baſim, de domo dixit Plato Comicus in Feſtis. Culminibus autem, & foribus, Thucydides. Tum & can-
122 celli, januarum ſpecies ſunt. * Cæterum januæ ligna, nominantur quaterna. Et intra fores fieri, intra quaterna fieri dicitur. Superliminaria autem, ſupertenſa. Sed Cratinus in Dionyſalexandro,

Poſtes, & porticus vult varios.

Porticus vero Xenophon, quos nunc conſeſſus vocant. Tum & Lesbium, Laquearia & Cynema, partes operum ſunt in Æſchyli Thalamopœis. Sed hic quiſpiam Lesbium, laqueare quoddam, atque cynema triplicibus laudet rhythmis.
123 * Fortaſſis vero & thalamorum factores, artis nomen erit. Et Culminis ſuſtentacula, dicit Herodotus. Lapides autem

ση. στυλοβάτην δ᾽ ἐν τῇ οἰκίᾳ Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικὸς ἐν Ἑορταῖς. ὀρόφοις δὲ, καὶ θυρώμασι, Θουκυδίδης. καὶ [58] κιγκλίδες δὲ, εἴδη θυρῶν.
* [59] Τὰ δὲ τῆς θύρας ξύλα, τέτταρα ὠνόμαζον. 122
καὶ τὸ [60] ἐντὸς τῶν θυρῶν γενέσθαι, [61] ἐντὸς τῶν τεττάρων. τὰ δὲ ὑπέρθυρα, ὑπερτόναια. [62] Κρατῖνος δ᾽ ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ,

Παραστάδας καὶ [63] πρόθυρα [64] βούλει ποικίλα.

παστάδας [65] δὲ ὁ Ξενοφῶν, ἃς οἱ νῦν [66] ἐξέδρας. καὶ [67] λέσβιον δὲ καὶ ἐκφατνώματα, καὶ [68] κύημα, μέρη ἔργων ἐν [69] Αἰσχύλου Θαλαμοποιοῖς, Ἀλλ᾽ ὁ μέν τις, λέσβιον [70] φάτνωμά τι κύημ᾽ ἐν τριγώνοις ἐμπεραινέτω ῥυθμοῖς. * τάχα δὲ καὶ 123
οἱ θαλαμοποιοὶ, εἶδος τέχνης. [71] καὶ στεγάσματα μὲν δὴ ὀροφῆς, Ἡρόδοτος λέγει. [72] οἱ κατώρυχες δὲ

φαῖς, ait, *καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιέων ἐχρήσαντο.* JUNG.

59 Κιγκλίδες] *Ariſtophan.* 642. *κιγκλίδ᾽ ἐξάραξα. Schol. τὴν θύραν. ἰδίως δὲ τὰς διπλᾶς θύρας οὕτω καλοῦσιν, ἅς τινες δικλίδας.* SEB.

Κιγκλίδες] C. V. *κικλίδες.* KÜHN.

Κιγκλίδες] De his & *Rhodigin.* V. antiq. lect. ult. JUNG.

59 Τὰ δὲ τῆς θ. ξύλα,] MS. *τὰ δὲ ξύλα τῆς θύρας.* JUNG.

60 Ἐντὸς τῶν θυρῶν] C. V. *ἐντὸς τῶν δὲ τῶν τ.* KÜHN.

61 Ἐντὸς τῶν τεττάρων.] *Pro eo quod eſt, intra januam eſſe, in ædibus, vel in tuto &c.* exponit *Jo. Ulpius* in ſuis adagiis, adagio, *intra quatuor eſſe.* Adde *Heſychium: τέτταρα ξύλα, ἐπὶ τῆς οὐρᾶς οὕτω λέγουσιν Ἀττικοί.* ſed pro *οὐρᾶς*, emenda cum *Sylburgio θύρας.* JUNG.

62 Κρατ. δ᾽ ἐν Διον.] MS. *Κρ. δὲ Διονυσ.* Fabulam hanc ſcriptam videri in *Alexandrum* tyrannum, qui pro *Baccho* voluerit coli, ait *Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 33. JUNG.

63 Πρόθυρα βούλει] *Veſtibula vis variegata. παστάδας* & *ἐξέδρας* retinenda ſunt in Latina verſione. KÜHN.

64 Βούλει ποικ.] MS. *βουλῇ ποικ.* ſed *βούλει* infra etiam MS. ubi denuo Noſter verſum hunc profert X, 25. quamvis plane vulgo corruptum. JUNG.

65 Δὲ ὁ Ξεν.] MS. *δὲ Ξεν.* ſine *ὁ.* JUNG.

66 Ἐξέδρας.] *Gloſſ. ἐξέδρα, Triclinus, ala.* KÜHN.

67 Λέσβιον δὲ καὶ ἐκφ.] Leg. *φατνώματα*, ut mox ſequitur ex *Æſchylo. Heſych. φατνώματα, σανιδώματα. Palladius intabulatum.* KÜHN.

Λέσβιον δὲ καὶ ἐκφ.] *Λέσβιον δὲ καὶ ἐκ φατνώματα* habet etiam MS. quamvis in verbis mox *Æſchyli* ea vox ſit ſimplex ſine *ἐκ. Heſychius: φατνώματα, σανιδώματα· φατνωτῶν, σανιδωτῶν. Λέσβιον* etiam pars navis ſupra fuit I, 85. JUNG.

68 Κύημα] Recte C. V. *κῦμα. Vitruvius* lib. IV. cap. 6. *cymatii Leſbii* meminit. ubi vide *Philandrum* & Lexicon *Baldi.* & mox in teſtimonio ipſo. idem Codex; *κῦμ᾽ ἐν τριγώνοις*, verſus *Æſchyli* ita conſtituerem lectorem ante monens, C. V. leg. *ἐκπεραινέτω*:

--- *Ἀλλ᾽ ὁ μέν τις φατνώματι*
Κῦμ᾽ ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς.
--- *Sed hic quidem in tabulato*
Cyma trigonis conficiat rythmis.

nomina ipſa retinui, quia propria ſunt Architectonicæ. *Salmaſ.* pro *κῦμα* leg. *κυνῆν*, & *κυνῆ* eſt *lacunarium* inquit. KÜHN.

Κύημα] Pro *κύημα*, MS. *καὶ κῦμα.* ut & mox in verbis *Æſchyli* dicemus. id itaque reſtitue. Inde *κυμάτιον. Heſychius: κυμάτια, αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς.* Et idem in *αἰετὸς*, *καὶ ὄροφος*, ait, *καὶ τὸ ἐπὶ τῷ γείσῳ κυμάτιον.* Et in *γεῖσα*, *τὸ*, ait iterum, *ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον.* JUNG.

Κύημα] Haud dubie *κῦμα* & in *Æſchyli* verbis *κῦμ᾽ ἐν τριγώνοις*· & hanc priſtinam lectionem utrobique ex fide MSS. & Doctiſſ. *Kühnii* emendatione in textum recepi: quæ cum ſit certiſſima, *κυνῆν* tamen *Salmaſius* legit: en integra ejus verba: *καὶ φάτνωμα καὶ κυνῆ μέρη ἔργων· in verſu Æſchyli: κυνῆν τριγώνοις ἐμπεραινέτω ῥυθμοῖς· κυνῆ eſt lacunarium: Heſychius κυνῆν οἰκίαν interpretatur.*

69 Αἰσχύλου Θαλαμοπ.] *Æſchyli Thalamopœos* hinc reſtituit indici fabularum *Æſchyli* Græco, qui ejus dramatibus præfigitur, *Caſaubonus* III. *Athen.* 9. Ceterum *Æſchyli* verba mendis apud *Pollucem* non carent, quæ in MS. ſaniora remanſerunt, qui primum habet *ἀλλὰ ὁ.* JUNG.

70 Φάτνωμά τι κύημ᾽] MS. *φατνώματί τι κυμ᾽ ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥ.* quæ concinnabunt facile Critici. *κῦμ᾽* omnino ſane, pro vulgato *κύημ᾽* reſtituendum eſt. JUNG.

71 Καὶ στεγάσματα] *Στεγάσματα ὁ.* ſunt *tegumenta laquearis.* C. V. *κατασκευάσματα μὲν ὁ.* KÜHN.

Καὶ στεγάσματα &c.] Pro *καὶ στεγάσματα* &c. MS. *κατασκευάσματα μὲν δὴ ὀρόφης*, Ἡρ. utrumque mendoſe. Et emendabis meo periculo: *καταστεγάσματα*, vel *καταστέγασμα*, *μὲν δὴ ὀροφῆς*, Ἡρ. Vel valde enim fallor, vel hic eſt iſte locus in hiſtorici noſtri *Euterpe* cap. 155. *τὸ δὲ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς, ἄλλος ἐπίκειται λίθος, ἔχων τὴν παρωροφίδα τετράπηχυν.* JUNG.

72 Οἱ κατώρυχες] C. V. *οἱ κατωρυχέες*, & mox *κατωρυχίας*, quod præferendum aliis. vid. Odyſſ. ι, v. 185. & ibi *Euſtath.* KÜHN.

Οἱ κατώρυχες] MS. *κατωρυχέες δὲ.* ſine *οἱ.* & mox iterum *κατωρυχίας.* Sed quæ jam differentia inter *Homeri* dictionem & alteram? Vulgati *κατώρυχες* primo loco habent, & altero *κατωρυχίας.* ad quod *H. Stephanus* adſcripſit: *Apud Hom. κατωρυχέεσσι λίθοισι. Vide quæ in Theſ. dixi.* ſed ſi vulgatum *κατώρυχες* retinuerimus (quum & apud *Heſychium* ſit, *κατώρυχες, κατωρυγμένοι* pro quo malim *κατορωρυγμένοι*) & mox *κατωρυχίας* cum MS. qui id clare habet repoſuerimus, locum emendatum puto. *Homericam* itaque lectionem, apud quem eſt *λάεσσι κατωρυχέεσσι* & *κατωρυχέεσσι λίθοισι*, ut in locis a *Sebero* noſtro allatis videre potes, *Pollux* noſter ſervavit, non legit per *ι* illas voces, ut male vulgati codices ſuadere poterant. Nec aliter *Euſtathius* qui illud prius Ὀδυσσ. ζ. exponens ait: *κατωρυχέες δὲ, οἱ κατορωρυγμένοι, ὃ*

λίθοι, οὓς Ὅμηρος [73] κατωρυχέας λέγει, οἱ τοῖς θεμελίοις ἐντιθέμενοι. καὶ θεμελίους δὲ λίθους [74] αὐτοὺς ὠνόμαζον. [75] κατῆλιψ ἡ [76] μεσόδμη. [77] κάπνην δὲ, καὶ καπνοδόκην Εὔπολις, τὸ μὲν εἴρηκεν ἐν Βάπταις, τὸ δὲ ἐν [78] Δήμοις. λέγειν δ' [79] ἐστὶ καὶ κατάγεια οἰκήματα, καὶ ὑπόγεια. ἔνεστι δ' [80] εἰπεῖν, καὶ λίθον σκληρὸν, καὶ λίθον [81] πωρινόν.
124 • [82] Ὕλαι δὲ οἰκοδομημάτων, [83] λίθοι, χάλικες, πλίνθοι, ξύλα, [84] γύψος, κέραμος

defoſſi, quos Homerus Infernos vocat, qui fundamentis immittuntur. & eoſdem, fundamentales lapides nuncupaverunt. Continentur hic, & columna domus media. Fumum vero, & Fumale, Eupolis dixit: hoc quidem in Tinctoribus: illud vero, in Populis. Dicenda etiam ſunt, ſubterreſtria domicilia, & ſubterrena. Licet etiam lapidem nominare durum, & aſperum. • Porro æ- 124
dificiorum materiæ ſunt, lapides, ſilices, lateres, ligna, gypſus, tegula,

ἐστιν εὖ τεμελιωμένοι. ſcribe τεθεμελιωμένοι. quod cum noſtri *Pollucis* expoſitione convenit; ut & alterum ad Ὀδυσσ. ι. κατωρυχέες δὲ λίθοι, οἱ μεγάλοι, ὧν μέρος τι κατορώρυκται εἰς γῆν. JUNG.

73 Κατωρυχέας] Odyſſ. ζ, 267.

Ῥυτοῖσι λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.

Et Odyſſ. ι, 185.

--- περὶ δ' αὐλὴ

Ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι.

Unde apparet *Pollucem* in priori loco legiſſe κατωρυχέεσσ'. in poſter. κατωρυχέεσσι. niſi aliquis hic legendum putet κατωρυχίας. *H. Steph.* SEB.

Κατωρυχέας] Κατωρυχίας repoſui: *Scholia* vetera ad Od. ζ, κατωρυχέεσσι, κατωρυγμένοις, quæ vulgatam *Heſychii* lectionem ab Eruditiſſ. *Jungermanno* tentatam adſerunt; κατώρυχες, κατωρυγμένοι eadem *Scholia* ad Odyſſ. ι, κατωρυχέεσσι, τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνωρυγμένοις, ὅ ἐστι, τεθεμελιωμένοις.

74 Αὐτοὺς] In MS. deeſt αὐτούς. JUNG.

75 Κατειλῆφθαι] C. V. κατῆλιψ δὲ (ita & *Salmaſ.*) quod jam ante videram ex *Phavorino* in voce κατῆλιψ, ubi ex *Heſychio* ita habet: κατῆλιψ, μεσόδμη, μεσότοιχον, δοκὸς (*Heſych.* ἡ, *Phavor.* ὁ male) ὑπό τινος (leg. ὑπό τι) βαστάζουσα τὸν ὄροφον. εἰ δὲ ἰκρίωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ, ὃ καὶ βέλτιον. *Onomaſt. Vetus*, κατῆλιψ, *ſcala*. *Gl.* μεσόδμη, *pergula*. KÜHN.

Κατειλῆφθαι] Sed nondum etiam reſpiramus a mendis, quæ hac pagina cumulate jam fuerunt. Quid enim quod ſequitur κατειλῆφθαι &c. Id egregie nobis reſtituit MS. & nos porro *Polluci*. Ita enim pro illis vulgatis MS. habet: κατῆλιψ δὲ ἡ μεσόδμη. (quamvis ibi κατηλιψ ſit ſine accentu.) ita itaque omnia emenda. *Heſychius*: κατῆλιψ, μεσόδμη, μεσότοιχον, δοκὸς, ἡ ὑπό τινες βαστάζουσα τὸν ὄροφον. εἰ δὲ, ἰκρίωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ· ὃ καὶ βέλτιον. proferunt iſtud vocabulum & ex *Ariſtophanis* Βατράχοις. JUNG.

Κατειλῆφθαι] Vitioſiſſime: nos in textu emendavimus κατῆλιψ e MSS. & ita in ſuo codice reſtituit Clariſſ. *Kuhnius*: *Salmaſius* ad libri ſui marginem: κατῆλιψ, ἡ μεσόδμη, *ita ſcrib. Ariſtophan.* in Ranis Act. II. ſc. 4.

Ἐπὶ τὴν κατῆλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.

Schol. κατήλιφα, τὴν μεσόδομον: malim, τὴν μεσόδμην, ita enim & *Suidas* Κατήλιφα, μεσόδμην· quibus citatum *Ariſtophanis* locum ſubjicit. Eſt & apud *Heſychium*: κατάλιψ, μεσόδμη, pro κατῆλιψ, ut puto κατὰ διάλεκτον.

76 Μεσοδμή.] Μεσόδμη. SEB.

77 Καπνὸν δὲ] C. V. κάπνην δὲ, leg. κάπνην. in *Gloſſis Labbæi*, κάπνη, *fumarium*, pro quo *Vetus Onomaſt.* καπνιαῖον. KÜHN.

Καπνὸν δὲ] MS. pro καπνὸν δὲ, habet κάπνην δέ. lego κάπνην, cujus auctorem & *Ariſtophanem* laudat *Suidas*: κάπνη ἡ καπνοδόκη. Ἀριστοφάνης·

--- τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;

quem verſum ſcias eſſe in Comici Σφηξὶν, longiuſcule a principio. JUNG.

Κάπνον] Veram lectionem κάπνην textui reddidi: viam præeunt MSS. Codices qui κάπνην præferunt; ſic & in ſuo Codice Eruditiſſ. *Kühnius* emendavit. Καπνοδόχην *Suidas* exponit, ut & *Ariſtophanis Scholiaſtes*: ἔστι δὲ, ait ille *Grammaticus*, σωληνοειδὴς ἐπὶ τῶν μαγειρείων, δι' οὗ καπνὸς ἔξεισι. Fumarium Romani: *Benedictus*: Fumarium, καπνοδόχος.

78 Δήμοις.] Δήμους *Eupolidis* & *Athenæus* citat. Inde itaque & hinc ſuſpicatur *H. Stephanus* in Notis ſuis ad *Plut.* vitas in *Periclis* vita, ubi Εὔπολις ἐν Δημοσίοις, ſcribendum ἐν Δήμοις. Laudant eam fabulam & alii, ut videre potes apud *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 24. Aliquoties & *Ariſtoph. Scholiaſtes*, qui eunde verſiculos ſeptem de *Periclis* δεινολογίᾳ adfert elegantes ad Acharnenſ. JUNG.

79 Ἐστὶ καὶ κατ.] Καὶ omittit C. V. ut & ἔνι δ' εἰπεῖν λίθον σ. tum legerem ipſe κ. λ. KÜHN.

Ἐστὶ καὶ κατ.] MS. ἔστιν καταγ. &c. & mox pro ἔνεστι, MS. ἔνι. non minus recte. JUNG.

80 Εἰπεῖν, καὶ] In MS. deeſt καὶ poſt εἰπεῖν. JUNG.

81 Πόρινον.] Infra X, 173. ex *Ariſtoph.* πωρίνους λίθους. *D. Hæſchelius* (ſuper ea voce mihi conſultus) vide, inquit, an ſit legendum λίθον πάριον 1 *Paralip.* cap. ultimo. quæ etiam παρία dicitur *Luciano* & *Theocrito* ἀρίστη πρὸς τὴν μαρμαρογλυφίαν. *Strabo* libr. X. ἡ ἐν Πάρῳ πέτρα ἡ μάρμαρος lib. V. λίγδος πάριος *Diodor. Sicul.* ei *Porus* candore & duritia ſimilis auctore *Plinio* lib. XXXVI. cap. 17. unde πώρινος λίθος apud *Herodot.* Nam πύριος (quæ vox non ſemel in *Syneſii* hymnis occurrit) vel πυρινὸς λίθος non puto reperiri pro eo, qui πυρίτης *Nazianzeno*, πυρικβολίτης *Baſilio Cæſarienſi* dicitur illi, cujus in orationes *Nazianzeni* extant MSS. ἐξηγήσεις. SEB.

Aſperum.] Poroſum. SEB. 2.

Πόρινον.] Πώρινον. *Gl.* πῶρος, ὁ λίθος, *tofus*, *tofum*, πῶροι, *tofi*. *Plinius* lib. XI. cap. 37. *nigricans tophus*, *nullo pondere* &c. conf. *Iſidor.* libr. XIX. c. 10. & alios plurimos. *Salm.* leg. πωρινόν. KÜHN.

Πόρινον.] MS. habet πόρινον, ut vulgati. nec id mihi facile perſuadeam mutandum, niſi hactenus ut per ω ſcribamus πώρινον· ut infra eſt X, 173. Et in *Herodoti* noſtri *Terpſichore* cap. 62. καὶ συγκειμένου σφι πωρίνου (ita enim emenda ibi operarum peccatum) λίθου ποιέειν τὸν νηὸν, Παρίου τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεποίησαν. JUNG.

Πόρινον.] Πωρινὸν Eruditiſſ. *Kühnii* emendationem ſecutus in textum recepi: πῶρος, *tophus* in *Gloſſis*; & λίθου πωρίνου κρηπὶς in Alti memoratur a *Pauſania* lib. VI. cap. 16. *Heſychium* & *Suidam* conſule.

82 Ὕλαι δὲ οἰκοδ.] MS. ὕλαι γὰρ οἰκοδ. quaſi rationem redderet, cur immiſceret lapides. JUNG.

83 Λίθοι, χάλικες,] *Salmaſ.* MSS. λίθινοι χάλικες. KÜHN.

84 Γύψος &c.] MS. γύψος, κέραμος στεγαστὴρ, ἐρέψ. & dein mox στεγαστὴρ abeſt, & recte abeſt, delendumque hic in vulgatis. omnia ni fallor recte. κέραμος στεγαστὴρ conjunctim ſcribendum, ut habes infra X, 182. perſpicue. tale quid ſupra VII, 70. emendatum fuit in διφθέρα στεγαστρίς. vox μετάστηρον putem ſaltem commentum exerrantis ſcribæ. ſi quis tamen inde quid exſculpere poteſt, per me licet. JUNG.

fulctrum. Ligna, tectis deſtinata: quæ
Thucydides, Ligna contignationis vo-
cat. Segeſtra, argilla, calx viva, calx,
bitumen. Et fuſilibus quidem ædificia
oportet colligare, conglutinare, conjun-
gere, coaptare, compingere, commit-
tere; calce vero linire, deinde illini-
re, delinire, inungere, detergere, pu-
rificare, ſplendefacere, alleviare, atte-
125 nuare. • Et dealbatoria vocabis, & ver-
bum dealbare: idque facientem, deal-
batorem. Sed & Amphidis, extat Co-
niates Fabula. Sed Ædificatoris opus eſt,
Pinnacula erigere, ut Hyperides ait. Am-
bitum extruere. Ariſtophanes enim in Se-
necta dicit,

In domuum ambitu conſiſtens.

[85] στεγαστὴρ, ἐρέψιμα ξύλα, [86] ἃ ὁ Θουκυ-
δίδης εἶπε τὴν [87] ξύλωσιν. πηλὸς, [88] ἄσβε-
στος, τίτανος, ἄσφαλτος. καὶ τοῖς μὲν χυτοῖς,
χρὴ τὰ οἰκοδομήματα συνδεῖν, κολλᾶν, συνά-
πτειν, συναρμόττειν, συμπηγνύναι, συμβάλ-
λειν· [89] τιτάνῳ δὲ χρίειν, εἶτα ἀλείφειν, [90] ἐπα-
λείφειν, καταλείφειν, ἐξαλείφειν, ἀπολαμ-
πρύνειν, φαιδρύνειν, ἀποφαιδρύνειν, ἐπιλεαί-
νειν, ἐπιλεπτύνειν. • [91] καὶ κονιάματα εὖ ἂν 125
εἴποις. καὶ τὸ ῥῆμα, κονιᾶν. καὶ τὸν τοῦτο δρῶν-
τα, [92] κονιάτην. [93] Ἀμφιδος δὲ καὶ δρᾶμα, Κο-
νιάτης. Ἔργον δὲ τοῦ οἰκοδόμου, καὶ τὸ [94] ὑπε-
ρῷα [95] ἐγεῖραι, ὡς Ὑπερίδης ἔφη. καὶ περίδρομον
ἐργάσασθαι. Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γήρᾳ ἔφη,

[96] Ἐκ τοῦ περιδρόμου στᾶσα [97] τῆς συνοικίας.

85 Μετάστηρον] C. V. τεγαστὴρ, & infra & mox dein omittit στεγαστήρ. *Salm.* κέραμος στεγαστὴρ, ἐρέψιμα ξύλα. Kühn.

Μετάστηρον] *Falckenburgii* Codex στεγαστὴρ, cui MSS. conſentiunt: eaque lectio certiſſima eſt: hanc quoque eruditiſſ. *Jungermannus* adſerit: ego illam in textu reſtitui, ac ſuſtuli præterea commaticam diſtinctionem, quæ erat in vulgatis, nam κέραμος στεγαστὴρ ſunt jungenda. Clariſſ. *Kühnius* ad ſui Codicis marginem notarat, *f.* στέγαστρον. Certiorem reddit noſtram lectionem Illuſtriſſ. *Salmaſius*, cujus ad oram libri ſui hæc ſunt verba: κέραμος, τιτάστηρον, lege, κέραμος στεγαστὴρ, ἐρέψιμα ξύλα, *ita enim ſcribo*. Eſt itaque delenda vox στεγαστὴρ in iis quæ ſequuntur: τὴν ξύλωσιν, στεγαστὴρ, πηλός. cogitent interim eruditi, an non aliqua poſſit emendatione huic voci ſuccurri: nos alibi periculum faciemus.

86 Ἃ ὁ Θουκ.] MS. ἃ Θουκ. ſine ὁ. Locus eſt lib. II. Ξυγγραφῆς. καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν καθαιροῦντες τὴν ξύλωσιν. de Athenienſibus, non ita longe ab initio libri. Errat vero *H. Stephanus* adpend. de Dial. Attic. cap. 16. tm. 3. ſcribens *Pollucem* ex *Thucydide* ἐρέψιμα ξύλα adferre: Unde enim iſta adfert, neſcio: idem vero ſignificans ξύλωσιν, hoc ex *Thucydide* adfert. Jung.

87 Ξύλωσιν] Locus *Thucyd.* extat libr. II. Hiſtor. hunc in modum: καὶ ἐσεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας, καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ᾗ κατ' οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν καθαιροῦντες τὴν ξύλωσιν, *etiam ipſis ædibus detractis lignis, quibus tegebantur.* ubi *Scholiaſtes* per ξύλωσιν intelligit, τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευὴν, *ligneam ſupellectilem*, vel quicquid ex ligno domi habebant confectum. *Pollux* vero τὰ ἐρέψιμα ξύλα, ſcandulas, ſcilicet *aſſeres* & tectorum contignationes, ut *Thucydides* innuat ædes vacuas relictas eſſe hoſtibus, ſine ſupellectile, ſine tectis, quæ expoſitio melior videtur & verior. C. V. ὁ omittit ante Θουκυδίδης. Kühn.

88 Ἄσβεστος, τίτανος] Sic & MS. & *Dioſcor.* lib. V. cap. 133. abſolute, ἄσβεστος, inquit, γίνεται οὕτω, *calx viva hoc modo fit.* Saracenus autem notis in illum conjunctim τίτανον ἄσβεστον *calcem inextinctam* exponit. *Plinius* haud dubie de alio genere XXXVII, 10. *Asbeſtos in Arcadiæ montibus naſcitur, coloris ferrei.* Seb.

Ἄσβεστος, τίτανος] Ἄσβεστος, τίτανος. Diſtincte etiam MS. Jung.

89 Τιτάνῳ δὲ] C. A. qui iterum pergit in ἄσβεστος, & legit καὶ τιτάνῳ χ. εἶτ' ἀλείφειν, ἐξαλείφειν ἀ. φ. ἐπιλεαίνειν (unde *Tertull. ciſternam liare* dixit *albarium tectorem*, cap. 8. de *Idolol.*) κονιάματα δ' ἂν εἴποις κ. τ. ῥ. κ. κ. τ. τ. δ. κονιατὴν bis, *Gloſſ.* λειαίνω, *lævo, lævigo, polio.* λειαίνει, *delet.* cæterum in *Gloſſis* extat κονιατὴς & κονιάτης, *dealbator, tector, albinus.* κονίαμα, *tectorium, albarium.* κονιάματα, *circumlitiones.* Kühn.

90 Ἐπαλ. καταλ.] In MS. deſunt ἐπαλ. καταλ. & ἀποφαιδρ. & ἐπιλεπτ. cum ſequente καί. Jung.

91 Καὶ κονιάματα &c.] MS. κονιάματα δ' ἂν &c. ſine εὖ, de quo dubito an *Pollux* ſcripſerit, MSque lectio videtur rectior. Jung.

92 Κονιάτην.] Κονιατὴν, ut in MS. Seb.

93 Ἀμφιδος δὲ &c.] C. V. Ἀ. γάρ. quæ duæ particulæ ſæpe alternant, ut alibi notatum. *Athenæus* lib. XI. c. 14. citat *Alexin* ἐν Κονιάτῃ, ubi *Caſaub.* dubitat, utrum *Athenæus* ex *Polluce*, an vero ex *Athenæo Pollux* ſit emendandus. ſed non infrequens eſt, ut unum drama diſſidentibus Auctoribus diverſis vindicetur. antequam hinc, obiter levi mendo eximendus eſt *Heſych.* in κονιατὴς, inquit, ἀσβεστήριοι καὶ οἱ χρῖται, leg. ex *Gl.* χρίσται. *Gloſſ.* Χρίστης, ὁ κονιατὴς, *Tector.* Χρίσις, *Liniatura.* Kühn.

Ἀμφιδος δὲ &c.] MS. Ἀμφ. γὰρ καὶ δρ. Κονιάτης. ubi quoque illud γὰρ mihi rectius eſſe videtur. vocem autem illam, de qua agit, ut vulgatos, ita MS. noſtrum paroxytonως ſcribere cernis. ut & apud *Suidam* & in κονιάται & ὑπαγωγεύς. citatur autem apud *Athenæum* libr. XI. Ἄλεξις ἐν Κονιάτῃ. *Caſaubonuſque* noſter, dicto loco, dubitat, *Athenæumne* ex *Polluce* cenſeat emendandum, an ex *Athenæo Pollucem.* ſed MS. noſter Amphidi diſerte quoque Κονιάτην ſuam confirmat. Jung.

94 Ὑπερῷα ἐγεῖραι] Supra Segm. 119. ὑπερῷα ἐπαίρειν MS. noſter, ex eodem forte Hyperide. Habet vero hic MS. Ὑπερείδης, ut ſæpe in hoc nomine variat. Jung.

95 Ἐγεῖραι] Marginis eſt in C. A. uſque ad ἔφη. dein textus: καὶ τὸ π. ἐ. ὡς Ἀ. ἐ. γ. ἔ.

Ἐκ τοῦ περιδρόμου, στᾶσα τῆς συνοικίας.

In ſuperiori ambitu ſtans domus.

ita MS. ad metri modulum. *Salmaſ.* MSS. πᾶσα pro στᾶσα: perperam. Kühn.

96 Ἐκ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς οἰκίας.] Vide infra IX, 39. ubi idem hic locus paulo aliter. Seb.

Ἐκ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς οἰκίας.] Τῆς συνοικίας emendavi ad MSS. fidem & carminis normam, quæ hanc poſtulat lectionem: accedit *Pollucis* noſtri auctoritas, qui hunc *Ariſtophanis* verſiculum eodem ferme modo adducit inferius IX, 39. niſi quod pro ἐκ eo loco ſit ἐπί.

97 Τῆς οἰκίας.] MS. τῆς συνοικίας. Et ſic emenda, vel metri cauſa, quod alias claudicat. Eſt & infra non aliter IX, 39. Jung.

Ἐργαλεῖα δὲ αὐτοῦ [98] σὺν τοῖς ξυλουργικοῖς, [99] σιδήρια [100] λιθουργὰ, σιδήρια λιθουργικά. τύκοι, ἀφ' ὧν [1] καὶ τὸ [2] τυκίζειν. [3] ὑπαγωγεὺς, [4] ᾧ παρέξεον. πέλεκυς, στάθμη, [5] μολύβδαινα, κανὼν, διαβήτης. τὸ γὰρ [6] μοχλίον, τοιχωρύχων ἐστὶ σιδήριον. [7] ἰκριοποιοὶ [8] δέ εἰσιν, οἱ ποιοῦντες τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν [9] ἰκρία.

Ejus porro inſtrumenta cum Lignariis ſimul, ferra lapidaria, & ferra lapides operantia. Cœli. Unde & cœlo polire dicitur. Hypagogeus, quo poliebant. Securis, amuſſis, plumbeæ regulæ, canon, circinus. Vectis enim, ferrum eſt, muros ſuffodiens. Ἰκριοποιοὶ vero ſunt, qui circa forum furcas extruunt.

126 * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ.

[10] Ζωγράφων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.

[11] ΚΑὶ μὴν καὶ γραφικὴ τέχνη, μία τῶν ἐν κόσμῳ τεχνῶν. Ὁ δὲ τεχνίτης, γραφεὺς, [12] γραφικός. [13] καὶ τὸ ἔργον, γράφειν, καὶ τὸ ἐπίῤῥημα γραφικῶς. ἀλλὰ καὶ ζωγραφία, καὶ ζωγράφος, καὶ ζωγραφεῖν, καὶ ζῶα ποιεῖν. ἐρεῖς [14] δὲ καὶ τέχνην [15] ζώων μιμητικὴν, ζώων ποιητικὴν, ὁμοιωτικήν. Καὶ [16] τὸν ἄνδρα, μιμητήν. ὁ
127 γὰρ [17] ὁμοιωτὴς, σκληρόν. * Τὸ δὲ πρᾶγμα,

* CAPUT XXVIII. 126

Pictorum opera, & inſtrumenta.

INſuper & ſcribendi ars, una ex mundi artium habetur. Et Artifex quidem, Scriba, Scriptor. Et opus, ſcribere. Et adverbium ſcriptorie. Tum etiam pictura, Pictor, & pingere, & animalia effingere. Vocabis quoque artem animalium imitatricem, animalium effictricem, ſimulatricem. & Virum, imitatorem. Simulator enim, durum eſt. * Ipſum vero opus, 127

98 Σὺν τοῖς ξυλουργικοῖς] Σὺν ſuperſcriptum in C. A. & τοῖς omiſſum, denique ξυλουργοῖς. C. V. τούτοις ξυλουργικοῖς. & mox iterum C. A. λιθουργά. *Salmaſ.* MSS. ξυλουργοῖς. KÜHN.

99 Σιδήρια λίθουργα] In MS. deſunt σιδήρια λίθουργα. JUNG.

100 Λίθουργα] MS. λιθουργικά. SEB.

Λίθουργα] Λιθουργὰ repoſui, prout Clariſſ. *Kühnius* emendavit.

1 Καὶ] Deeſt in MS. καί. JUNG.

2 Τυκίζειν.] *Ariſtoph.* in Avibus & ibi *Scholia* Græca pag. 412. ubi & diſputat, quid ſit ὑπαγωγεύς. C. A. παρέξεον, ſermo enim de ſingulari, & paulo ante ἐργαλεῖα δὲ αὐτοῦ, non αὐτῶν. KÜHN.

3 Ὑπαγωγεὺς] MS. habet ὑπαγωγεὺς, ᾧ παρέξεον πέλεκυς &c. De ὑπαγωγεῖ apud *Heſychium* eſt, ὑπαγωγεὺς πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός. πηλὸς; atqui Noſter ait, ᾧ παρέξεον. Sed emendandum forte πῖλος ex *Suida*: ut & ex eodem apud *Ariſtophanis Scholiaſtem*, qui etiam πηλὸν habet, emendat *Henr. Stephanus.* Ex eodem *Suida*, Noſtri cauſa, lubet adſcribere plura quæ ipſe ex *Ariſtophan. Schol.* deſcripſit εἰς Ὄρνιθας: ὑπαγωγεὺς, ἐργαλεῖον τὶ τεκτονικὸν ὥς τινες σιδηροῦν· οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιάται. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· ὃ τινὲς παράξυστον καλοῦσιν. οἱ δὲ πῖλόν τινα &c. ubi quod ille ait ἀπευθύνουσι, Noſter παρέξεον dixit, quod abradendo nempe illa ἀπεύθυνσις fiebat. Inde, a παραξέειν inquam, vel παραξύειν, & παράξυστον nominatum fuit. ſed tractent fabrilia fabri, nos pergamus, ut ex hac officina tandem diſcedamus. JUNG.

4 ᾧ παρ.] Scr. quo polieb. SEB. 2.

5 Μολυβδίναι] C. A. μολύβδινα aſcripta ſuper terminatione αινα, & ita clare habet C. A. μολύβδαινα. *Vetus Onomaſt.* μολυβδαία, *plumbago.* KÜHN.

Μολυβδίναι] Pro μολυβδίναι, MS. μολύβδαινα. quod & infra X, 148. nec dubitem & hic reddere *Polluci.* μολύβδαιναν etiam per λεῖα exponit *Heſychius.* quæ *Sophocles* λείας, inter λατύπων ἐργαλεῖα, & antea apud Noſtrum VII, 118. JUNG.

Μολυβδίναι] Doctiſſ. *Kühnius* ad oram codicis ſui μολύβδιναι. Nos ad MSS. fidem textui reddidimus genuinam vocem μολύβδαινα, *Polluce* non invito, qui nobis ipſe viam præit X, 148. τοῖχοι (l. τύκοι) κανὼν, διαβήτης, πῆχυς, στάθμη, μολύβδαινα, ὑπαγωγεύς. Μολυβδαία, *Plumbago*, quod *Kühnius* in ſua ad hunc locum nota retinet, in *Gloſſis a Labbæo* editis vitium eſt typographi, ut ex editione *Bonaventuræ Vulcanii* patet; ea enim in veteri *Onomaſtico* habet: *Plumbago*: μολυβδαίνα.

6 Μοχλίον] MS. μόχλιον τοιχ. ἐστι. ut & infra X, 148. MS. JUNG.

7 Ἰκριοποιοὶ] *Salmaſ.* MSS. κριοποιγοὶ, unde facit ἰκριοπηγοί. KÜHN.

8 Δέ εἰσιν] MS. δ' εἰσίν. Et valeat tandem moleſtum caput, e quo certe mendorum non parum ſuſtulimus. ſequentis verba abſque titulo adduntur, ut ſupra dixi VII. 108. JUNG.

9 Ἰκρία.] *Tabulata*, pergulæ e quibus ſpectabant tragœdias comœdiaſque, antequam theatra fierent. vid. *Heſych.* & *Suid.* KÜHN.

10 Ζωγράφων ἔργα] C. A. περὶ γραφικῆς, *de arte pictoria.* & mox καταγράφειν, γραφεὺς &c. *pictor, pingendi arte pollens, & ipſum opus, pingere, vel picturis implere.* & ſic deinceps. *Salm.* MSS. καταγραφὴ τὸ ἔργον καὶ τὸ ἐπίῤῥημα. KÜHN.

11 Καὶ μὴν καὶ γραφικὴ τέχνη] *Schefferi* Interpretis vitia calligantis verba heic adponere libet de Arte pingendi §. 2. pag. 5. *Pollux denique libro VII. cap.* 28. καὶ μὴν καὶ γραφικὴ τέχνη μία τῶν ἐν κόσμῳ τεχνῶν, *ubi peſſime Interpres: Inſuper & ſcribendi ars una ex mundi artium habetur: nam, ut interim omittam illud* ex artium *præcipitantia quadam, ſicut evenire ſolet etiam præſtantiſſimis viris, elapſum, ipſa capitis inſcriptio, quæ eſt* ζωγράφων ἔργα *poterat docere illum, agi hic non de ſcribendi ſed pingendi arte, ut ſic vertere debuerit: Etiam pictoria una eſt in orbe artium.*

12 Γραφικός.] De hujus vocis ſignificatione *Leop.* XII, 4. SEB.

13 Καὶ τὸ ἔργον, γράφειν] MS. καταγράφειν τὸ ἔργον. SEB.

Καὶ τὸ ἔργον, γράφειν] MS. γραφ. καὶ γράφειν, τὸ ἔργον. καὶ τ. ἐπίῤ. JUNG.

14 Δὲ καὶ τέχν. ζ.] MS. δὲ τὴν τέχνην, ζ. &c. ſine καί. JUNG.

15 Ζώων] Poſt ζώων interpungit C. A. jungitque μιμικὴν ζ. KÜHN.

16 Τὸν ἄνδρα] MS. male τὸ, pro τόν. JUNG.

17 Ὁμοιωτὴς] C. A. ὁμοιώτης & Segm. ſeq. μίμησιν in cæteris retinet caſum. dein mox omittit ὁμοιῶσαι. inde ἀλλὰ καὶ εἰκόνα &c. poſt εἰκαστικοὶ abeſt καί.

imitationem, imitatum, figmentum, ſimulationem, picturam. Atque pingere, fingere, æmulari, referre, repræſentare. Ipſum autem opus, imaginem dices, imaginationem, ſimulachrum. & Virum, imaginatorium. Atque adverbium, imaginatorie. Verbumque, imaginari. Licet etiam adumbrationem nominare ipſum opus. & Virum, adumbratorem, & adumbrativum. Adverbiumque, adumbratorie. Sed ipſum ver-
128 bum, adumbrare. * Cæterum artis partes ſunt, efficto, depictio, umbra, adumbratio. Sed inſtrumentum, ſtylus, & penicillum. Atque materiæ ipſæ, tabulæ, tabellæ. & ſecundum Iſocratem, Cera, Colores, Pharmaca, Flores. Ceram macerare, miſcere, fundere: colores temperare, attemperare, miſcere, commiſcere, admiſcere, confundere, confundi. Lineam ducere, umbram adjicere, umbram inducere, umbram addere,
129 umbram * ſubjicere, umbram inferre, umbram immittere: colorare, appingere, depingere, floribus illuminare, linire, illinire, delinire. Sed id in quo tabulæ cum pinguntur, inniτuntur, lignum eſt tripes, & pulpitum vocatur, & *καλύβας*. Colores

μίμησιν, μίμημα, ποίησιν, ὁμοίωσιν, γραφήν. καὶ γράψαι, ποιῆσαι, [18] μιμήσασθαι, ὁμοιῶσαι, ὁμοιοῦσθαι. [19] Καὶ μὴν εἰκόνα εἴποις ἂν τὸ πρᾶγμα, καὶ εἰκασίαν, καὶ εἰκὸς, καὶ εἴκασμα. καὶ τὸν ἄνδρα, εἰκαστικόν. καὶ τὸ ἐπίρρημα, εἰκαστικῶς. καὶ τὸ ῥῆμα, εἰκάσαι. ἔξεστι δὲ καὶ σκιαγραφίαν εἰπεῖν τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸν ἄνδρα [20] σκιαγράφον, καὶ σκιαγραφικόν. [21] καὶ ἐπίρρημα, σκιαγραφικῶς. τὸ δὲ ῥῆμα, σκιαγρα-
φεῖν. * Τὰ δὲ μέρη τῆς τέχνης, ὑποτύπωσις, 128
ὑπογραφή, [22] σκιὰ, σκιαγραφή. καὶ τὸ ἐργαλεῖον, [23] γραφὶς, ἡ ὑπογραφίς. Καὶ αἱ ὕλαι, πίνακες, καὶ [24] πινάκια, καὶ ὡς Ἰσοκράτης, κηρός, χρώματα, φάρμακα, ἄνθη. κηρὸν τήξασθαι, μίξασθαι, χέασθαι, χρώματα κεράσαι, κεράσασθαι, μίξαι, [25] συμμίξαι, συμμίξασθαι, συγχέαι, συγχέασθαι, γραμμὴν ἑλκύσαι, σκιὰν ὑποτυπώσασθαι, σκιὰν περιγρά-
ψασθαι, [26] σκιὰν * ὑπογράψασθαι, σκιὰν 129
ὑποβαλέσθαι, σκιὰν περιενεγκεῖν, σκιὰν ὑπερενεγκεῖν, χρῶσαι, ἐπιχρῶσαι, ἀποχρῶσαι, ἄνθεσι φαιδρύναι, [27] χράναι, ἐπιχράναι, ἀποχράναι. [28] ἐφ' οὗ δὲ [29] οἱ πίνακες ἐρείδονται, ὅταν γράφωνται, [30] ξύλον ἐστὶ τρισκελὲς, καὶ καλεῖται ὀκρίβας τε, καὶ [31] καλύβας. Τὰ δὲ χρώ-

εἰκάσαι eſt *exprimere* formam penicillo, non imaginari. KÜHN.

Ὁμοιωτής] MS. *ὁμοιώτης*. paroxytonωs. JUNG.

18 *Μιμήσασθαι*] MS. *μιμήσασθαι*, *ὁμοιῶσθαι*. *καὶ μήν*. quo pacto tamen potius ſcriberetur *ὁμοιῶσθαι*. ſed nihil in vulgatis mutandum. JUNG.

19 *Καὶ μὴν*] MS. *καὶ μὴν καὶ εἰκ*. SEB.

Καὶ μὴν] MS. *καὶ* ante *εἰκόνα* inſerit aliud plenius. ut & *Seberi* MS. JUNG.

20 *Σκιαγράφον*] MS. *σκιογράφον*, & mox *σκιογραφικόν*. quamvis ante *σκιαγραφίαν*, ut vulgati, haberet. Et poſtea MS. *καὶ τὸ ἐπίρρημα*, *σκιογραφικῶς*. *καὶ τὸ ῥῆμα*, *σκιογραφεῖν*. JUNG.

21 *Καὶ ἐπίρρημα*] *Καὶ τὸ* abeſt a C. A. ut & mox *τῆς* ante *τέχνης*. KÜHN.

22 *Σκιὰ*, *σκιαγραφή*.] MS. *σκιὰ*, *γραμμή*. K. SEB.

Σκιὰ, *σκιαγραφή*.] *Σκιὰ*, *γραμμὴ* in utroque Codice. KÜHN.

Σκιὰ, *σκιαγραφή*.] MS. *σκιὰ*, *γραμμή*. omiſſo *σκιαγραφή*. pari modo, ut *Seberi* MS. Et placet magis. quis enim *γραμμὰς* in pictura neſcit, magis neceſſariam partem quam *σκιάν*. *σκιαγραφὴ* vero, ſi etiam verum eſſet vocabulum, quod non videtur, totum *πρᾶγμα* exprimit, de quo jam actum. Sic paulo poſt iterum *γραμμὴν* & *σκιὰν* habes. JUNG.

23 *Γραφὶς*] C. A. *γραφὴ* male. dein abeſt etiam *μίξασθαι* & *συμμίξαι*. & *σκιὰν ὑπογράψασθαι*. & mox *σκιὰν* & *σκιὰν ὑπερενεγκεῖν*. KÜHN.

Γραφὶς] Ordine inverſo MS. *ὑπογραφὶς ἢ γραφίς*. JUNG.

24 *Πινάκια*.] In *πινάκια* ſine dubio etiam *Iſocratem* in mente habuit, ex quo idem hoc refert infra X, 83. quamvis ibi male vulgo *Socratis* nomen irrepſerit. JUNG.

25 *Συμμίξαι*] In MS. deeſt *συμμίξαι*. JUNG.

26 *Σκιὰν ὑπογράψασθαι*] In MS. deſunt *σκιὰν ὑπογράψασθαι*. & *σκιὰν ὑπερενεγκεῖν*. pro *ὑποβαλέσθαι* vero vitioſe *ὑποβαλλέσθαι* niſi *ὑποβάλλεσθαι* voluerit. JUNG.

27 *Χράναι*] MS. *χρᾶναι*. reliqua vero duo, accentu quo vulgati. JUNG.

28 *Ἐφ' οὗ δὲ αἱ πίνακες* &c.] Marginis eſt in C. A. uſque ad *καλύβας*· legit autem margo *ὀκρύβας καὶ κολλύβας*. C. V. x. *κίλλικας*, ſed adſcriptum, *leg.* *κίλλιβας*. *Heſych.* in *ὀκρίβας* habet *κίλλιβας*. *Feſtus*, *cilliba*. *Salmaſ.* *κιλλίβας*. KÜHN.

29 *Αἱ πίνακες*] MS. *οἱ πίνακες ἐρ. ὅτ' ἂν γράφονται*, ξ. emenda itaque vulgatos in quibus male ſequiore ſexu eſt *αἱ πίνακες*. JUNG.

30 *Ξύλον ἐστὶ τρισκελὶς* &c.] MS. *ἐστι τρισκελὶς*, *καλεῖται δὲ ὀκρίβας*, *καὶ κιλλίβας*. Et *ὀκρίβας* quidem in vulgatis recte habet, ut & infra X, 163. interpretaturque a *Junio* in Nomenclatore, *Pluteus*, *Tripedaneum lignum cui tabula*, *cum pingitur*, *innititur*. Alterum vero *καλύβας*, quod & *Junius* eo loco retinuit, idem ſignificans, vitioſum ita eſt. quod vidit & *Henr. Stephanus* qui ſuo codice *κιλίβας* adſcripſit. & MS. noſter *κιλλίβας* diſerte, quomodo reponendum eſt, habeſque & infra *κιλλίβαντες* X, 163. in ſupellectile pictoria. *Heſychius*: *κιλιβάντες* (forte *κιλλίβαντες*. certe duplum λλ ſeries poſcit) *τραπεζῶν βάσεις καὶ ὑποθέματα ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι*. Idem in *ὀκρίβας*, inter alia: *τινὲς δὲ κίλλιβας τρισκελεῖς*. ubi bene *Sylburgius* emendat, *κιλλίβας τρισκελής*. non, ut *Bulengerum* video habere I. de theatro, cap. 21. *τρισκελίς*. qui alias de Cillibante veram lectionem in *Polluce* noſtro hic vidiſſe videtur. JUNG.

Ξύλον ἐστὶ τρισκελὶς, *καὶ καλεῖται*, *ὀκρίβας τε*, *καὶ * καλύβας*.] Repoſui deleta ſtellula *κιλλίβας*, cui emendationi viam præeunt & vocis uſus & MSS. fides. Vulgatam lectionem male retinuit *Schefferus* de Art. ping. §. 25. & Græcas voces Latine reddit *Pluteos*.

31 *Καλύβας*.] An *κιλλίβας*? *Sylburg*. SEB.

ματα, [32] ἀνδρείκελον, ὄστρεον, [33] πράσινον, κροκειδὲς, κυανοῦν, [34] κιννάβαρι, ξανθὸν, φαιὸν, [35] φλογόλευκον, [36] λευκόφαιον, λευκὸν, μέλαν, [37] μελαμβαφές.

porro, purpuriſſum, purpureus, viridis, croceus, cæruleus, cinnabari, fulvus, fuſcus, ſubflammeus, ſubfuſcus, albus, niger, denigratum.

130 ## * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ.

[38] *Μισθωτῶν ὀνόματα, καὶ ἔργα.*

* CAPUT XXIX. 130

Mercenariorum nomina, & opera.

ΕΤι τοίνυν οἱ ἐξ ἀγορᾶς ἢ λιμένος κομίζοντες, ἀχθοφόροι, [39] ἀμφορεαφόροι, [40] ἀμφορεῖς, ἄμφοροι. Καὶ τὰ ῥήματα, [41] ἀχθοφορεῖν, καὶ [42] ἀμφορεαφορεῖν, ἀμφορεῖν. [43] ὑδροφόροι, ξυλοφόροι, σκευοφόροι, ὑλοφόροι. καὶ ὑλοφορεῖν. [44] πλινθοφόροι, πλινθοφορεῖν, [45] πηλοφόροι, καὶ

SUnt præterea, qui res e foro, aut portu ferunt: bajuli, amphorarii, amphorægeruli, portatores. Verba autem, bajulare, amphoram ferre, portare, geſtare. Aquæ portatores, ligniferi, calones, vaſigeruli, lignatores. Ligna portare, laterum portatores: lateres ferre, cementarii, ce-

32 Ἀνδρείκελον] MS. ἀνδρίκελον: *purpuriſſum* Latinis dici indicavit etiam olim *Rhodigin.* XXII. ant. Lect. 12. JUNG.

33 Πράσινον] C. V. πράσιον. KÜHN.

Πράσινον] MS. pro πράσινον, πράσιον habet. pariter recte, obſervantque illud ipſum πράσιον χρῶμα a *Platone* in *Timæo* dici. JUNG.

34 Κιννάβαρι] E MSS. prior. editiones κινάβ. SEB.

Κιννάβαρι] C. A. κινναβάρινον. KÜHN.

Κιννάβαρι] Eruditiſſ. *Kühnius* in ſuo Codice emendavit κινναβάρινον· nos vulgatam lectionem retinere maluimus: κιννάβαρι enim ſimpliciter apud pictores rutili ſeu veri coloris eſt nomen: *Heſych.* Κιννάβαρι, εἶδος χρώματος ἀληθινοῦ, ὃ λέγομεν κόκκινον, καὶ παρὰ τοῖς ζωγράφοις. Mox μελαμβαφὶς in textum recepi.

35 Φλογόλευκον] *Flammeus color, id eſt, album fulgens rubore.* ait Avus meus Comm. c. 206. JUNG.

36 Λευκόφαιον] Ita *illuſtre albo fuſcum* dixere, ait idem ibidem. De his ad *Pollucis* verba ita & *Rhodiginus* XVI. antiq. lect. 10. *Hunc poſtremum* (Leucophæum) *intelligo phæum, in quo plus paulo inſit albicantis qualitatis: ſicut phlogoleucum flammeum quidem, ſed alboris habentem plurimum.* JUNG.

37 Μελιμβαφίς.] Leg. μελαμβαφίς. SEB.

Μελιμβαφίς.] C. A. & V. μελαμβαφίς. KÜHN.

Μελιμβαφίς.] MS. noſter μελαμβαφίς. ut bene *Seberus* noſter legendum monet. Et quæ ſequuntur, carent titulo, continuata cum præcedentibus. JUNG.

38 Μισθωτῶν ὀνόματα] C. A. περὶ ἀχθοφόρων *de bajulis.* textus dein: καὶ οἱ ἐξ ἀ. ἢ λ. κομίζοντές τι (*Phavor.*) ἀχθοφόροι ἀμφοραιφόροι ut C. V. ἀμφορεῖς & ἀμφοροι, ut legit *Phavor.* non ſunt in C. A. ut nec ἀφορεῖν ἀμφορεῖν. vid. *Phavor.* in ἀχθοφόροι. KÜHN.

39 Ἀμφορεαφόροι] MS. ἀμφοραιαφόροι. Vocabulum ἀχθοφόροι ſæpius apud *Agathiam* obſervo. modo pro calonibus, & qui ſarcinas militum portabant; ut lib. II. ἱστορ. δυσμενῶν ἀχθοφόροις, de Francorum calonibus: libr. III. τοῖς δὲ τῶν Περσῶν ἀχθοφόροις ἐκ πλείστου διαπονουμένοις ἐς τὸ τὴν τάφρον καταχωννύναι. & ibidem prope finem: οἱ τὴν ὕλην κατατεμόντες ὑπηρέται καὶ ἀχθοφόροι. modo pro aliis quibuſcunque bajulis; ut eodem libro ubi de Perſicis Paraſangis: quas recte Lazos adpellare ait ἀναπαύλας· οἱ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἀχθοφόροι, ſubdit, ἕκαστον παρασάγγην περαιωθέντες, τότε φορτία τίθενται, καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐλάχιστον ἀναπαύουσιν. lib. IV. extremo: αὐτοῦ δὲ διὰ μακρᾶς ὁδοῦ καὶ ἐρήμου μόλις τοῖς στρατοπεδεύουσιν ἐλάχιστα γοῦν τῶν ἐδωδίμων ὑπὸ ἀχθοφόροις ἀνδράσι τε καὶ ὑποζυγίοις χαλεπώτατα στέλλειν ἀναγκαζομένου. Et pulcre *Lucianus* Ἡροδότῳ ἢ Ἀετίωνι, de Cupidinum pari *Alexandri* haſtam gerentibus: δύο μὲν τὴν λόγχην αὐτοῦ φέροντες, μιμούμενοι τοὺς ἀχθοφόρους, ὁπότε δοκὸν φέροντες βαροῖντο. Apud quem in re bajularia & verbum ἀχθοφορεῖν, in Νεκρικοῖς, Dialogo *Diogenis* & *Mauſoli*: μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς, ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος. Noſter etiam Segm. 132. & infra IX, 159. & ſuaviſſimus *Heliodorus* initio lib. III. Æthiopic. de Theſſalicarum virginum choro κανηφορουσῶν: ἠσχολοῦν δὲ οὐδὲν εἰς ταῦτα (κανᾶ) τὰς χεῖρας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀχθοφοροῦσαι. Sed hæc obiter ita immiſcuiſſe liceat. JUNG.

Ἀμφορεαφόροι] *Heſychium* vide & *Phavorinum.* Ἀχθηφόρος, eadem analogia, qua ξιφηφόρος, aliaque hujuſmodi, eſt apud *Heſychium*; exponitur autem hæc vox ab eo νωτοφόρος, βάρη φέρων· vide quoque *Philoxeni Gloſſas.*

40 Ἀμφορεῖς] In MS. deſunt ἀμφορεῖς, ἄφοροι. & ſi mei juris res ſit, ejiciam, merum enim videntur ἁμάρτημα ſcriptoris prave repetentis, vel gloſſam adponentis. niſi forte & ἀμφορηαφόροι quis *Pollucem* alicubi legiſſe putat, itaque hic addidiſſe. JUNG.

Ἀμφορεῖς, ἄφοροι] Clariſſ. *Falckenburgius* in ſuo Codice hæc verſo inducit ſtylo, ut & mox ἀφορεῖν, ἀμφορεῖν· &, me quidem judice, jure merito: nolui tamen e textu voces illas ejicere, quia Doctiſſ. *Kuhnius* retinuit; cujus hic ſecutus ſum emendationem, dum repoſui ἄμφορος pro ἄφοροι, & ἀφορεῖν induxi: hæc autem erat prior. edit. in iis quæ mox ſequuntur lectio: ἀμφορεαφορεῖν, ἀφορεῖν, ἀμφορεῖν.

41 Ἀχθοφορεῖν] MS. mendoſe ἀχθαφορεῖν. JUNG.

42 Ἀμφορεαφορεῖν] Poſt ἀμφορεαφορεῖν iterum deſunt in MS. ἀφορεῖν, ἀμφορεῖν· quæ quaſi conjuraſſe cum prioribus putes. Certe mihi videntur perinde ac ſi quis adpoſuiſſet illud ἀμφορεαφορεῖν, eſſe dictum, a φορεῖν & ἀμφορεῖν. Si tu quid rectius iſtis tamen noveris, nos doce, ad diſcendum habebis paratos. JUNG.

43 Ὑδροφόροι] MS. ὑδριαφόροι ut ſupra III, 5. Item mox ὑληφόροι. SEB.

Ὑδροφόροι] MSS. ὑδριαφόροι καὶ ξυλοφ. KÜHN.

Ὑδροφόροι] MS. noſter ὑδριαφόροι. & deinde ὑληφόροι. quod utrumque ita & in ſuo MS. *Seberus* noſter extare indicavit. καὶ vero ante ὑλοφορεῖν, in noſtro MS. deeſt. JUNG.

Ὑδροφόροι] Quamvis MSS. agnoſcant ὑδριαφόροι, idque in ſuo Codice reſtituerit Doctiſſ. *Kuhnius*, nil tamen in textu temere mutatum volui, præcipue cum ὑδροφόρος vox ſit uſitata, & bonæ notæ: *Etymol. M. Auctor* in ὑικὸν δέρμα· ὑδροφόρος, ὁ φέρων τὸ ὕδωρ· *Philoxenus*: *Aquarius*, ὑδροφόρος. *Aquæ portator*, ὑδροφόρος· Ὑδροφόροι quoque *Chryſoſtomo* dicuntur qui irrigandis hortis aquam portant.

44 Πλινθοφόροι] MSS. abſunt πλινθοφορεῖν, πηλοφορεῖν, dein καὶ πηλοφορεῖν καὶ ξυληγοὶ καὶ φρυγανοφόροι. KÜHN.

45 Πηλοφόροι] In MS. deeſt πηλοφόροι cum ſequenti καί. JUNG.

men-

mentum geſtare. Ligni vectores. Unde & lignum vehens, dixit Demoſthenes. Sarmentorum bajuli, quod nomen apud Lyſiam in Epiſtola ad Meganerem extat.
131 * Tum & Lignationem, Lyſias dixit. In genere autem dicere licet, mercenarii, & ut Phrynichus, mercenariæ Mulieres. Hinc etiam uti poſſumus, onerarii: quoniam quæ ab illis portantur, onera vocabis, geſtamina, & ſarcinas. Onerarii autem nomine, de mercatoribus ſarcinas vehentibus utitur Æſchylus in Phrygibus, aut Lytris:

— Sed nautam
Onerarium, qui ſarcinam littore eduxit.

132 * Portatores vero, Vetus Comœdia vocavit eos, qui onera ex emporio deferunt. Sed lignum, in quo res ſuſpenſas ferebant, Armigerum vocatum

πηλοφορεῖν. ξυληγοί, [46] ἀφ' ὧν καὶ τὸ ξυληγῶν εἴρηκε Δημοσθένης. [47] Φρυγανοφόροι δὲ ὄνομα, ἐν τῇ Λυσίου πρὸς [48] Μετάνειραν ἐπιστολῇ.
* καὶ ξυλοφορίαν [49] δὲ ἔφη Λυσίας. τὸ δὲ σύμπαν εἰπεῖν, [50] μισθωτοί· [51] καὶ ὡς Φρύνιχος, [52] μισθώτρειαι γυναῖκες. [53] Ἔξεστι δ' ἀπ' αὐτῶν καταχρήσασθαι καὶ τὸ φορτηγοὶ, ἐπεὶ καὶ τὰ κομιζόμενα ὑπ' αὐτῶν εἴποις ἂν φορτία, φορήματα, ἄχθη. [54] τῷ μέντοι [55] φορτηγῷ, ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος [56] ἐν Φρυξὶν, ἢ Λύτροις, 131

--- ἀλλὰ [57] ναυβάτην
φορτηγὸν, ὅς τις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

* [58] Φόρτακας μέντοι ἡ παλαιὰ κωμῳδία τοὺς ἀχθοφοροῦντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου καλεῖ. τὸ δὲ ξύλον ἐφ' οὗ τὰ σκεύη κατηρτημένα ἔφερον, [59] σκευοφορεῖον 132

46 Ἀφ' ὧν καὶ τὸ &c.] MS. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ξυλιγὸν εἴρ. &c. Sed vulgatum ξυληγῶν bene habet. Locum en indico in ea περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ait Orator, ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυεν ὑμῖν, πυροπωλῶν, οἰκοδομῶν, βαδιεῖσθαι φάσκων, κἂν μὴ χειροτονῆτε ὑμεῖς, ξυληγῶν, τὸ χρυσίον καταλλαττόμενος &c. JUNG.

47 Φρυγανοφόροι] Sequitur marginale C. A. τὸ δὲ ὄνομα ἐν τῇ Λυσίου πρὸς μετανείραν (ita C. V.) ἐ. &c. uſque ad Λυσίας. KÜHN.

Φρυγανοφόροι] MS. φρυγανοφόροι· τὸ δὲ ὄν. ni fallor, concinnius. JUNG.

48 Μεγάνειραν] *Phavorin.* omittit πρὸς Μεγάνειραν. Μετάνειραν legendum eſſe vel ex eo patet, quod *Demoſthen.* in Orat. contra *Neæram*, dixerit *Metaneiram* fuiſſe amicam *Lyſiæ*. *Athen.* libr. XIII. & apud *Demoſth.* pag. 175. *Edit. Frob.* KÜHN.

Μεγάνειραν] MS. Μετάνειραν· quod mecum reſtituere non dubitabis. Lapſus a τ. in γ. facilis fuit non curioſo exſcriptori. JUNG.

Μεγάνειραν] Μετάνειραν in textu *Kühnius* emendavit, quem nos ſumus ſecuti. *Suidas Lyſiam* ſcripſiſſe refert ἐπιστολὰς ζ'. μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς, ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια· haud dubie illa ad *Metaniram Epiſtola* ſenarium τῶν ἐρωτικῶν numerum explevit.

49 Δὲ ἔφη] In MS. deeſt δὲ ante ἔφη. JUNG.

50 Μισθωτοί] MS. μισθοτοί. JUNG.

51 Καὶ ὡς Φρύνιχος] Iterum marginale ejuſdem Codicis μισθώτριαι αἱ γυναῖκες· ita C. A. margo & *Phavor.* in ἀχθοφόροι. KÜHN.

52 Μισθώτρειαι γυναῖκες.] MS. μισθώτριαι αἱ γυναῖκες. Ἔξεστι δὲ ἐπ' αὐτὸν καταχρῆσθαι καὶ &c. Et μισθώτριαι ſane malim, quod & in ſuo codice *H. Steph.* hic emendavit ita, ut & rectius puto ἐπ' αὐτῶν, quam vulgatum ἀπ' αὐτῶν. JUNG.

Μισθώτρειαι γυναῖκες.] Hæc ſcriptura & uſu & antiquo ſcribendi modo adſeritur: ſic ἀλείπτρια & ἀλείπτρεια ſuperius Segm. 17. MSS. agnoſcunt: taliaque ſunt plura: quapropter nil muto.

53 Ἔξεστι δ' ἀπ' αὐτῶν] MSS. ἔξεστι δὲ ἐπ' αὐτὸν (C. A. ſervat αὐτῶν) καταχρῆσθαι καὶ τὸ φ. leg. τῷ, φ. in ἐπεὶ καὶ deſinit margo C. A. dein καὶ φορήμ. KÜHN.

54 Τῷ μέντοι φορτηγῷ] Iterum marginale C. A. uſque ad καλεῖ Segm. ſeq. KÜHN.

55 Φορτηγῷ] MS. vitioſe φορτιγῷ. JUNG.

56 Ἐν Φρυξὶν] Vid. *Caſaub.* in *Athen.* libr. I. cap. 19. SEB.

57 Ναυάτην] MSS. ναυβάτην &c. C. V. ῥόπον. C. A. ſervat ῥῶπον. dein MSS. ἐξάγεις *qui merces viles exportat terra.* apud *Æſchylum* dicitur φορτηγὸς non ea ſignificatione, qua abuſive dicitur de bajulo. quis ſit nauta *onerarius*, viderit *Interpres.* KÜHN.

Ναυάτην] Veſtus *Æſchyli* ſine dubio emendate in MS. noſtro remanſerunt, qui ναυβάτην, & ἐξάγει habet, ex quo itaque ſcribamus eodem modo in vulgatis:

--- ἀλλὰ ναυβάτην
Φορτηγὸν, ὅς τις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

Ναυβάτας, ut tragicoteron habuiſti & ſupra I, 95. & ῥῶπον navalem I, 99. Clar. *Caſaubonus* II. *Athen.* 11. ubi & de *Æſchyli* Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος Λύτροις, (ut & videre apud *Schol. Ariſtoph.* ad Ranas potes ad verbum ἐγκάλυψας in certamine *Æſchyli* & *Euripidis.*) vulgata emendat ita:

--- ἀλλὰ ναυάτης
Φορτηγὸς ὅς τις (vel ὥς τις) ῥῶπον ἔξαγεν χθονός.

JUNG.

Ναυάτην] Clariſſ. *Kühnius* ναυβάτην emendat ad MSS. fidem, & recte: in textum itaque recepi. Vox autem ναυάτης, quam retinent *Caſaubonus* & ſi qui alii huic loco emaculando operam dedere, omnino ſuſpectæ mihi eſt fidei: nam quod apud *Heſychium* lego: Ναυάτης, ναὸς ἐπιβάτης, καὶ ὄνομα κύριον, haud dubie corruptum eſt ex ναυβάτης, prout eſt apud *Suidam* & *Etymologici M. Auctorem.* Frequenti huic in veteribus libris mendæ originem dedit recentiorum Græcorum ſimilis literæ β τῷ υ pronunciatio: ita apud noſtrum *Pollucem* κελεύεις pro καὶ λίβης eſt natum, aliaque ſimilis farinæ quam plurima. & hæc eadem macula, ναυάτης pro ναυβάτης ſuperius I, 95. Nequicquam vero *Lycophronem* quis contra me advocabit, nam ubi apud eum in vulgatis eſt ναυάτης, melioris notæ MSS. legunt ναυβάτης, quod te nitidiſſima quæ in *Anglia* prodiit editio docebit: ναυβάτην editi quoque codices habent verſ. 727. & præter *Lycophronem Sophocles* & *Æſchylus.* De reliquis ubi ναυάτης occurrit locis idem eſto judicium. Mox pro ἐξάγει cum Cl. *Kuhnio* ἐξάγει in textu reſtitui.

58 Φόρτακας] Eruditiſſ. *Falckenburgius* habet φόρτηκας, quod non minus analogiæ convenit quam φόρτακας.

59 Σκευοφορεῖον] MSS. σκευοφόριον. KÜHN.

Σκευοφορεῖον] MS. σκευοφόριον ὑπεπλ. ἐν δ. κακουμένῳ &c. & ita plane repone. Lectio firmatur clare infra X, 17. ubi in vulgatis etiam σκευοφόριον, alias tamen locus mutilus, ut ibi dicam, quum eo loci etiam MS. hoc drama Comici *Platonis* τὸν Δία κακούμενον habeat, ut etiam *Caſaubonus* noſter hic & apud *Athenæum*, ubi κακουμένῳ non raro depravate legitur,

ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Διῒ [60] κακουμένῳ ὠνόμασται. [61] οἱ δὲ καὶ προυνίκους τοὺς [62] μισθωτοὺς οἱ νέοι κωμῳδοδιδάσκαλοι ἐκάλουν. τὸ δὲ ὄνομα Βυζαντίων ἦν, ὅθεν καὶ Βυζαντίους αὐτοὺς ἀπεκάλουν. οἱ δὲ [63] κολωνίτας, ὡς [64] Ὑπερίδης. δύο γὰρ ὄντων [65] τῶν κολωνῶν, [66] ὁ μὲν ἵππειος ἐκαλεῖτο, οὗ [67] μέμνηται Σοφοκλῆς, ὡς Οἰδίποδος εἰς αὐτὸν καταφυγόντος.
133 • [68] ὁ δ' ἦν ἐν ἀγορᾷ, παρὰ τὸ [69] Εὐρυσάκειον, οὗ [70] συνήεσαν οἱ μισθαρνοῦντες. ὅθεν καὶ τοῦτ' ἔστιν εἰρημένον·

[71] Ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴεσο.

eſt a Platone in Jove. Bajulos autem, Novi Comici Mercenarios appellaverant: hoc vero nomen Byzantiorum erat, unde & Byzantios nuncupabant. nonnulli autem Colonites, ut Hyperides. Duobus autem locis, Colonis dictis exiſtentibus: hic quidem Equus dicebatur, cujus meminerunt, quod Oedipus illuc confugerit; • ille 133
vero in foro erat, juxta Ajacis templum, quo mercenarii confluebant. Unde & hoc dicitur,

Sero veniſti, ſed in Colonum ito.

emendare juſſit III. *Athen.* 32. Vulgatum καλουμένῳ male etiam ſequutus eſt *Rhodigin.* XX. ant. lect. 29. Ceterum ad σκευοφορεῖν vulgatum, *H. Stephanus* in ſuo codice hæc Gallice adnotavit: *On pourroit en un beſoin ainſi appeller les crochets des crocheteurs de Paris.* JUNG.

60 Καλουμένῳ] Scr. Διῒ κακουμένῳ. *Caſaubon.* in *Athen.* lib. II. 32. SEB.

Καλουμένῳ] C. A. Διῒ κακωμένῳ, & ita laudat paſſim hoc drama *Athenæus. Interpres* plane omiſit καλουμένῳ, mendum ſubodoratus, cui ſanando non erat. forte Comicus in *Jove male tractato* pravos hominum mores inſectatus eſt, quibus *Jovi* nihil aliud dabant in ſacrificiis præter oſſa adipe involuta, caudamque & ſal & femora maligne proſecta. vel exagitavit *Homerum*, quod *Jovem* in ſuis ῥαψῳδίαις adulterum, aliiſque vitiis inquinatum dedit. KÜHN.

Καλουμένῳ] Haud dubitanter præeuntibus MSS. & Clariſſ. *Kuhnio* in textu recepi κακουμένῳ. *Suidam* vide in Πλάτων.

61 Οἱ δὲ καὶ προυνίκους] C. A. καὶ προυνίκους &c. οἱ νέοι κωμῳδοὶ ἐ. &c. ὅθεν καὶ βυζαντίας ἐκάλουν. C. V. κωμῳδοδιδάσκαλοι ἐκάλουν &c. βυζάντιον ἦν, ὅτι &c. αὐτοὺς abeſt & a C. V. *Salm.* leg. etiam βυζαντίας ἀπεκάλουν. *Gloſſ.* προύνικος, *laciniosus*, quod referri poteſt ad lacinias bajulorum: vide notata ad *Laert.* in vita *Xenocratis*. KÜHN.

62 Μισθωτοὺς] MS. μισθωτοὺς οἱ νέοι κωμῳδοδιδάσκαλοι ὠνόμαζον. τὸ &c. ridicule. MS. βυζάντιον ἦν &c. & deeſt mox αὐτούς. JUNG.

63 Κολωνίτας] C. V. κολωνίτας. quod refutant ea quæ mox traduntur. KÜHN.

64 Ὑπερίδης.] MS. Ὑπερείδης. Locus fuit in Hyperidis oratione πρὸς Ἀπελλαῖον περὶ τοῦ θησαυροῦ. ut patet ex *Harpocratione* in κολωναίτας, ubi tamen quoque κολωνίτας puto legendum, ſicut hic etiam in MS. eſt: & ibidem apud *Harpocrationem* ſcribe, τοὺς μισθωτοὺς κολωνίτας ὠνόμαζον. Sane MS. epitome Palatina habet ibi: κολωνίτας· οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μισθωτούς. De duplici colono alias vid. *Rhodiginum* XXI. antiq. 21. JUNG.

65 Τῶν κολωνῶν] C. V. ὄντων κολωνῶν ὁ μὲν ἵππειος (quod & C. A. habet) ἐ. οὗ Σοφοκλῆς μνημονεύει, ὡς Οἰδίποδος &c. παρὰ τὸ εὐρυσάκιον &c. KÜHN.

66 Ὁ μὲν ἵππος ἐκαλεῖτο] Ὁ μὲν ἵππιος vel ἵππειος, *H. Steph.* SEB.

Ὁ μὲν ἵππος ἐκαλεῖτο] MS. ὁ μὲν ἵππειος ἐκ. Et non aliter legendum certe. adeo ut mirer id *Rhodiginum*, cui alii loci de ἱππείῳ κολωνῷ in promptu fuiſſe videntur, non vidiſſe, & neſcio quem commentitium *Sophocleum* equum hinc etiam voluiſſe aſtruere: quem ipſius errorem quoque notavit *Leopardus* II. Emend. ult. bene ex aliis auctoribus hic emendans ἵππειος. JUNG.

Ὁ μὲν ἵππος ἐκαλεῖτο] Ἵππειος in textu emendavi, *Kuhnium* ſecutus, qui in ſuo Codice hoc mendum ita emacularat. Clariſſ. *Falckenburgius* ἵππιος habet: neque hæc lectio eſt improba. vid. *Etymol.*

67 Μέμνηται ὡς Οἰδίποδος] Pro μέμνηται, MS. Σοφοκλῆς μνημονεύει habet. Et habes certe iſta ſtatim initio *Sophoclis* tragœdia, quæ inſcribitur Οἰδίπους ἐπὶ κολωνῷ habes. Ille enim pulſus patria & cæcus cum filia *Athenas* venit, in iſtoque loco conſidet, ignorans tamen quis ille ſit, & filiam *Antigonam* jubens quærere de ea re, & ipſe, quum forte hoſpes accedat, ſciſcitatur, a quo reſponſum hoc fert, locum totum ſacrum eſſe *Neptuno* & *Prometheo*.

---- ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον, addit hoſpes,
Χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδὸς,
Ἔρεισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι,
Τόνδ' ἱππότην κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
Ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοὔνομα,
Τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον.

Ibi itaque Oedipodis καταφυγὴ, ut ex dramate iſto patet. JUNG.

Μέμνηται ὡς Οἰδίποδος] Deformem in textu lacunam ex MSS. ſupplevi, præeunte Eruditiſſ. *Kuhnio*. Præſtantiſſimus *Falckenburgii* Codex cæteris heic MSS. conſentit: legit enim, οὗ Σοφοκλῆς μέμνηται.

68 Ὁ δ' ἦν ἐν ἀγορᾷ] MS. ὁ δὲ ἦν ἐ. ἀ. π. τ. εὐρυσάκιον. ita & MS. epitoma *Harpocrationis*, in cujus vulgatis ita eſt in κολωναίτας: τοὺς μισθωτοὺς κολωναίτας (ubi μισθωτοὺς κολωνίτας emendandum dixi.) ὠνόμαζον, ἐπειδὴ παρὰ τῷ κολωνῷ εἱστήκεισαν, ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα τὸ Ἡφαίστειον, καὶ τὸ Εὐρυσάκειόν ἐστι Ποσειδῶνος ἱερόν. &c. ubi non immerito dubitat *Rhodiginus* XXI. antiq. 21. ne quid mendi inſit *Harpocrationi* dicenti *Euryſacium eſſe Neptuni templum: quum id potius Ajacis ſit.* Et ita eſt ſane, *Harpocratioque* & *Suidas* id in Εὐρυσάκης & Εὐρυσάκειον dicunt. Non inquam *Ajacis* templum eſſe, ſed *Euryſacis*, *Ajacis* filii ſacrum ſcilicet lucum, ut etiam *Leopardus* II. Emend. 24. ubi plura de hoc docet, notatque *Cœlii Rhodigini* errorem: non tamen *Harpocrationem* emendat, ſed ſilentio locum præterit. Et is quidem non tam mendoſus quam mutilus, ut perſpicue tibi illa ἐλλειπῆ de colono priore & poſteriore poſſunt teſtari. MS. epitome omnia ita ſupplet igitur: Ἡφαίστειον, καὶ τὸ Εὐρυσάκιον ἐστίν. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κόλωνος πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερόν. &c. quo pacto ſupplenda eſſe, & ex *Suida*, qui iſta tranſcripſit, manifeſtum eſt. JUNG.

69 Εὐρυσακεῖον] *Suid.* Εὐρυσάκειον τέμενος. SEB.

Εὐρυσακεῖον] Clar. *Kuhnius* Εὐρυσάκειον, quam accentus rationem cum Grammatices norma poſtulat, in textum adſcivi.

70 Συνίεσαν] C. V. συνήεσαν. recte. *Suidas*: συνήεσαν, συνῆλθον. KÜHN.

Συνίεσαν] MS. συνήεσαν. quod malim. JUNG.

Συνίεσαν] *Kuhnius* in textu emendat συνήεσαν· recte.

71 Ὄψ' ἦλθες] Ita nunc editum ex *Heſychio* & *Suida*, cum præc. edit. ὅτι ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν κόλωνον ἴεσ. Vid. proverbium, ſero veniſti, ſed in Colonum ito. SEB.

Ὄψ' ἦλθες] C. A. ὀψὲ ἦλθες, ἀλλ' ἐς τ. κ. ἴ. hic

Livor autem dicebatur, in collis eorum, propter ſarcinas contracta macula. Cæterum opus ipſorum; portatio, & merces, portatorium, quod & latorium, & geſtatorium vocare licebit. Sed Ariſtophanes in Heroibus videtur, portatoriam mercedem, more præſenti Portationem dixiſſe, cum inquit,

Obolis exiſtentibus quatuor, & portatione.

Cui idem videtur illud Eupolidis in Amicis,

Quanti ſit precii, dicat quis, portatio.

134 * Fortaſſis vero & fimigeruli, ex horum numero fuerint. & vectores fimi, qui & fimilegi dicentur. Ariſtophanes enim, Fimi vecturas dixit. & alibi, Cophino arrepto fimum colligit. Sed Plato Comicus, Fimigerulos ventres dixit: quo vocabulo, & propter hunc utendum erit. Et quæ ab his colliguntur, ſunt ſtercora, & fimus. Quorum a fimo quidem, latrinæ: a ſtercore vero,

[72] τύλη δ' ἐκαλεῖτο, ἡ ἐπὶ τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ὑπὸ τῶν [73] ἀχθέων γινομένη τριβή. τὸ δὲ ἔργον αὐτῶν, φορά. καὶ ὁ μισθὸς, κόμιστρον. εἴποι δ' ἂν τις αὐτὸν καὶ [74] φόρετρον, καὶ φορεῖον. Ἀριστοφάνης [75] δ' ἂν ἐν τοῖς Ἥρωσι δοκεῖ τὸ κόμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι τὴν [76] φορὰν, ὅταν εἴπῃ,

Ὀβολῶν δ' ἴσως τεττάρων, [77] καὶ τῆς φορᾶς.

[78] τούτῳ δ' ἄρ' ἔοικε καὶ τὸ ἐν τοῖς Φίλοις Εὐπόλιδος,

[79] Τί μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ φορά;

* τάχα δ' ἂν καὶ κοπροφόροι εἶεν ἐκ τούτων, καὶ [80] κοπραγωγοί. [81] καὶ κοπρολόγοι λέγοιντο. Ἀριστοφάνης μὲν γὰρ εἴρηκε, [82] κόπρου ἀγωγάς. καὶ ἀλλαχοῦ, Κοπρολογεῖ κόφινον λαβών. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς, κοπραγωγοὺς γαστέρας, ᾧ καὶ ἐπ' ἐκείνου [83] χρηστέον. καὶ τὰ συλλεγόμενα ὑπ' αὐτῶν, κόπρια, καὶ κόπρος. ὧν ἀπὸ μὲν τῆς κόπρου, [84] οἱ κοπρῶνες. ἀπὸ δὲ τῶν κοπρίων 134

desinit marginale C. A. quod incepit ſupra Segm. præc. δύο γὰρ ὄντων &c. Kühn.

Ὄψ' ἦλθες] Antea corrupte vulgabatur, ὅτι ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴθι. Et *H. Stephanus* adſcripſerat itaque: Ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν κολωνὸν ἴσθι. *Heſych.* Et bene ſic *Seberus* noſter reſtituit, niſi quod ἐς, pro εἰς malim edi, quamvis id leviculum valde. MS. noſter quoque hunc verſum ſervavit ſanum, in quo eſt quoque: Ὄψε ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν κολωνὸν ἴσθι. Jung.

Ὄψ' ἦλθες] Nec illa eſt, quam Codex *Falckenburgii* præfert contemnenda lectio: ὅτι ὀψὲ ἦλθες &c. lege ὅτι Ὄψ' ἦλθες: particulæ vero ὅτι grammaticus in hujuſmodi re uſus non poteſt non eſſe notiſſimus.

72 Τύλη] Sic *Teleclides* τραχήλου τύλας dixit, ut eſt apud *Schol. Ariſtoph.* in *Acharn.* Jung.

73 Ἀχθέων] C. A. ἀχθῶν. τύλη dicitur & τύλοι, quod *Heſych.* reddit ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἀχθοφόρων τυλώματα, *callus, culcita.* poſtea C. A. καὶ τὸ ἔργον α. φορὰ, ὁ μισθὸς, κ. exinde marginale, εἴποι δ' ἂν τις &c. uſque ad λέγοιντο Segm. ſeq. Kühn.

Ἀχθέων] Pro ἀχθέων, MS. ἀχθῶν. forte rectius ἀχθῶν contracte. Jung.

74 Φόρετρον] C. V. φέρτρον. *Gl.* φόρετρον, μισθὸς τοῦ ζώου, *vectura.* Kühn.

Φόρετρον] MS. φέρτρον, pro vulgato φόρετρον. quod rejicere non poſſum, quum & *Heſychius* ſcribat: Φέρτρον, φορεῖον· καὶ ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη. infra IX. 159. φέρετρον habes etiam in MS. ubi & φορὰν addit tam ἐπὶ μισθοῦ quam ἐπὶ πράγματος. Jung.

Φόρετρον] *Philoxenus*: φόρετρον, *vectura, latura.* *Falckenburgii* Codex φέρτρον habet.

75 Δ' ἂν ἐν τοῖς &c.] Ἂν abeſt a C. A. Kühn.

Δ' ἂν ἐν τοῖς &c.] MS. δὲ ἐν τ. ſine ἄν. Jung.

76 Φορὰν] *Ariſtophanes videtur* κόμιστρον *ſecundum noſtri temporis conſuetudinem dixiſſe* φορὰν *his verbis*:

Ὀβολῶν δ' ἴσως τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.

Obolis forte quatuor & latura.

ita MSS. Kühn.

Φορὰν] MS. φορὰν, ὅτ' ἂν ἔπῃ ὀβολῶν δ' ἴσως τεττάρων κ. τ. φ. Sed vulgata ſaniora: quamvis forte in illo δὲ οὐσῶν quid lateat aliud. Jung.

Φορὰν] In *Ariſtophanis* verſiculo eam reſtitui lectionem, quam MSS. & *Kühnius* comprobant. Hujus, quam ſubjicio, conjecturæ penes lectorem ſit judicium: Ὀβολῶν δὲ οὐσῶν τεττάρων τῆς φορᾶς, *Obolis cum conſtet quatuor latura ſeu vectura.*

77 Καὶ τῆς φορᾶς.] *Salm.* ἐν τῆς φορᾶς. Kühn.

78 Τούτῳ δ' ἄρ' ἔοικε] C. V. τοῦτο δ' ἂν ἔοικοι (leg. ἐοίκει) καὶ τὸ &c. ab initio lege τούτῳ. Kühn.

Τούτῳ δ' ἄρ' ἔοικε] Pro τούτῳ δ' &c. ita MS. noſter: τοῦτο δ' ἂν ἐοίκοι καὶ τὸ ἐ. τ. φ. Ε. τί μισθοῖ ποῖ πόσης ἡ φορά. Unde quis forte amplius quid eliciat. locum alias correxit partim *Seberus* noſter e *Caſauboni* noſtri libr. VI. Animadv. in *Athen.* cap. 19. ubi de *Eupolidis dramate*, cujus quoque meminit *Schol. Ariſtoph.* in *Acharn.* ubi de adagio, οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα, agit. Jung.

79 * Τιμῆς εἴποι τίς πόση ἤδ' ἡ φορά.] Forte τιμὴν. *Caſaubon.* in *Athen.* lib. VI. cap. 19. unde & ſequentia verba correcta: nam prior. edit. habent: πόση ἡ διαφορά. Seb.

* Τιμῆς εἴποι τίς πόση ἤδ' ἡ φορά.] MSS. τί μισθοῖ (C. V. μισθοὶ) ποῖ πόση τις ἡ φορά. C. V. πόση τις ἡ φορὰ; unde fieret,

Τί μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ φορά;

Quid locat? quo? quantaque merces bajulo?

hic deſinit margo incipiens Segm. ſeq. ab εἴποι δ' ἂν τις in C. A. Kühn.

* Τιμῆς εἴποι τίς πόση ἤδ' ἡ φορά.] Hæc priſtina lectio leviſſima mutatione poſſet ad probum redigi ſenſum: τιμῆς εἴποι τίς πόσης ἤδ' ἡ φορά· *quanti ſit ſolvenda hæc latura dicat aliquis*; nec illam aliorum emendationem improbam cenſerem: Τιμὴν εἴποι τίς; πόση ἤδ' ἡ φορά; ſed cum aliam & elegantem æque adſerant MSS. iis refragari nolui: illam itaque, quam exhibent, lectionem cum Eruditiſſ. *Kühnio* in textum recepi.

80 Κοπραγωγοί.] Sequitur in C. A. marginale: Ἀριστ. μὲν εἴ. κοπραγωγὰς &c. poſt χρηστέον MSS. καὶ κοπρολόγοι δ' ἂν οὕτω λέγοιντο. hic deſinit margo. *Salm.* MSS. κοπραγωγοὶ λέγοιντο. Kühn.

81 Καὶ κοπρολόγοι] Deſunt hic in MS. καὶ κοπρολ. λεγ. & mox in ſequentibus ea habet MS. Jung.

82 Κόπρου ἀγωγάς.] MS. κοπραγωγὰς una voce. Jung.

83 Χρηστέον.] Poſt χρηστέον, MS. καὶ κοπρολόγοι δ' ἂν οὕτω λέγοιντο. quæ paulo ſupra non habebat. Jung.

84 Οἱ κοπρῶνες.] MSS. ὁ κοπρὼν. C. V. κοπρῶν, male. modo *Salmaſ.* γαστέρα γαστέρας vel γάστρα γάστρας. Kühn.

[85] παρὰ τοῖς πλείστοις, οἱ βολεῶνες. [86] Στράττις ἐν τῷ [87] Φιλοκτήτῃ φησὶν,

[88] Οὐδ' ἐν κοπρίᾳ θησαυρὸν ἐκβεβλημένον.

ἐκ δὲ τῶν φερόντων, καὶ [89] σκιαδηφόροι, καὶ λαμπαδηφόροι.

apud quamplurimos ſterquilinia dicuntur. Sed Strates in Philoctete inquit,

Neque ſterquilinii theſaurum abjectitium.

Ex bajulorum quoque ordine fuerint, umbraculigeri & faciferi.

135 • ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Λ.

[90] • Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν.

ΑΙ' δὲ ποιητικαὶ καὶ πρακτικαὶ τῶν τεχνῶν πρὸς ταῖς εἰρημέναις, οἱ μὲν δρῶντες, θηρευταὶ, κυνηγέται. [91] καὶ τὸ ῥῆμα, [92] θηρεύειν, θηρᾶν, κυνηγετεῖν. ὥσπερ ὀρνιθευταὶ, καὶ ὀρνιθοθῆραι. τὸ δὲ ῥῆμα, ὀρνιθοθηρᾶν, [93] Τηλεκλείδης εἴρηκεν ἐν Πρυτάνεσιν, [94] εὐχροεῖν, σωφρονεῖν, κυνηγεῖσθαι, κυνηγῆσαι. ἰξεύεσθαι.

• CAPUT XXX. 135

De aucupibus.

ARtes autem operariæ, & practicæ, præter haſce prædictas, & eorum Operatores quidem Venatores, canum ductores. Et verbum, venari, venationem exercere, canes agere. Veluti & aucupes, & avium venatores. Verbum autem, aucupari. Teleclides vero, in Prytaneis dixit, Agere, venari, aucupari.

Οἱ κοπρῶνες.] MS. ὁ κοπρῶν, ſingulari, pro vulgato plurali, ut ſupra V, 91. quo tamen pacto ὁ κοπρὼν potius ſcriberem. JUNG.

85 Περὶ τοῖς πλείστοις] C. A. παρὰ τοῖς π. οἱ, quæ verba textui ſuperſcripta, βολεῶνες in textu: exinde iterum margo στράτης. KÜHN.

Περὶ τοῖς πλείστοις] MS. κ. παρὰ τοῖς πλήστοις. Vitioſe ſane non raro eſt editum illud περὶ, pro παρὰ, ut & hic. emenda itaque παρὰ ex MS. JUNG.

Περὶ τοῖς πλείστοις] Παρὰ textui reddidi.

86 Στράτης] Στράττις, & mox Φιλοκτήτῃ, cujus fabulæ mentio apud *Athen.* & *Suid. Caſaubon.* Animadv. lib. VII. cap. 23. SEB.

Στράτης] MS. Στράτης δ' ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ φησίν. Tu cum noſtro *Sebero* & MS. *Pal.* emenda Στράττις δ' ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ, & repone in vulgatis. JUNG.

Στράτης] Repoſui cum Clariſſ. *Kühnio* Στράττις, & mox Φιλοκτήτῃ.

87 Φιλοκτήτῳ] C. A. margo Φιλοκτήτῃ. KÜHN.

88 Οὐδὲν κόπριον &c.] C. A. οὐδὲν κοπρία. C. V. οὐδ' ἐν κοπρίᾳ *neque in ſterquilinio theſaurum abjectum.* hic finit marginale C. A. KÜHN.

Οὐδὲν κόπριον &c.] MS. οὐδ' ἐν κοπρίᾳ θησ. ἐκβ. an forte ſcribendum? Οὐδ' ἐν κοπρίᾳ θ. ἐκβ. quo pacto ſenarius integer erit. potius tamen, ut nihil in MS. mutemus, ita concinnanda hæc:

--- οὐδ' ἐν κοπρίᾳ
Θησαυρὸν ἐκβεβλημένον --- JUNG.

Οὐδὲν κόπριον &c.] Clariſſ. *Kühnius*: Οὐδ' ἐν κοπρίῳ· ego malui cum *Jungermanno*, οὐδ' ἐν κοπρίᾳ· *Philoxenus*, κοπρία, *ſtercus*, *ſterquilinium*: eaque lectio in textum a me eſt recepta.

89 Σκιαδηφόροι] Infra Segm. 174. σκιαδοφόροι. SEB.

Σκιαδηφόροι] Athenis erant σκιαδηφόροι filiæ inquilinorum, ut quæ in ſolennibus pompis umbraculis objectis ſolem arcebant puellis, civibus Atticis. *Ælian.* V. H. lib. VI. cap. 1. KÜHN.

Σκιαδηφόροι] Σκιαδηφόροι hic etiam MS. habet, infra Segm. 174. quidem σκιαδοφόροι eſt vulgo, ſed MS. ibi σκιαδιφόροι habet. JUNG.

90 * Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν.] Titulus hic & infra Segm. 153. *Interpres* περὶ ὀρνιθευτῶν maluit. quomodo ſupra etiam in Catalogo capitum. SEB.

De aucupibus.] Ita ſupra Catalogus capitum, & titulus περὶ ποιητικῶν τεχνῶν repetitur infra Segm. 153. SEB. 2.

* Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν.] Abeſt titulus a C. A. dein margo: καὶ μὲν π. &c. uſque ad εἰρημέναις, tum ipſe textus: οἱ δὲ δρῶντες &c. incipit caput a recto caſu Attice, cum a gignendi vel accuſandi deberet communiter. KÜHN.

Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν.] MS. & hic nullum titulum habet, ſed hæc prioribus ſtatim adjungit. Nec videtur *Interp.* cum ſuo titulo *de aucupibus* inepte feciſſe: quum certe ita ſit ſupra in ſerie capitum VII, 5. ſic autem ad præcedens λαμπαδηφόροι, addit MS. καὶ αἱ μὲν ποιητικαὶ &c. JUNG.

91 Καὶ τὸ ῥῆμα] C. A. τὸ ῥῆμα &c. ὡς ὀρνιθευταὶ &c. ὀρνιθοθήρας *Auceps*, *Gloſſa*. KÜHN.

92 Θηρεύειν] In MS. deſunt θηρεύειν, θηρᾶν. JUNG.

93 Τηλεκλείδης] Marginale eſt C. A. uſque ad Πρυτάνεσιν. forte hæc verba pertinent ad præcedens ὀρνιθοθηρᾶν, quod verbum *Teleclides* dicitur uſurpaſſe. KÜHN.

Τηλεκλείδης] MS. Τηλεκλῆδης & πρυτανίσιν. *Teleclidem* in Πρυτάνεσι, ſive ut noſter MS. *Pollux* Πρυτανίσιν, quamvis illud malim, citat etiam *Athenæus* lib. IX. & ibi IX. Animadv. 2. meminit *Caſaubonus* noſter. Ex eo dramate & verſiculum depromit *Scholiaſt. Ariſtoph.* ad Σφῆκας. verbum ὀρνιθοθηρᾶν in *Teleclidis* verſu videtur deeſſe, non vero in noſtro MS. qui ita habet: εὐχροεῖν, ὀρνιθοθηρᾶν, σωφρονεῖν, κυνηγεῖσθαι, ἰξεύεσθαι. omiſſo ξυνηγῆσαι. Et quamvis *Teleclidis* verba ſenarium integrum efficiant, una ſaltem ſyllaba initio defectum, tamen ita puto omnia concinnanda:

--- εὐχροεῖν,
Ὀρνιθοθηρᾶν, σωφρονεῖν. ---

κυνηγεῖσθαι, κυνηγῆσαι, ἰξ. &c. quas jam *Pollux* adtexit ſimiles phraſes. Quamvis enim in vulgatis ita diſtingui poſſe quis dicat: Τηλεκλείδης εἴρηκεν ἐν Πρυτανέσιν εὐχροεῖν, σωφ. ut ita illi verbo *Pollux* ſubjiciat *Teleclides iſtud dixit in Prytanibus.* & poſtea ſubjiciat εὐχροεῖν &c. tamen iſta εὐχροεῖν, & σωφρονεῖν, non video quomodo huic capiti vel materiæ propoſitæ apta, niſi verba *Teleclidis* ſint, & itaque verſus cauſa propter verbum ὀρνιθοθηρᾶν allata fuerint. Quid opus eſt verbis? Non dubito me ex MS. ut dixi, vere iſta reſtituiſſe, ut & pro καὶ ἡγεῖσθαι, κυνηγεῖσθαι. JUNG.

Τηλεκλείδης εἴρηκεν ἐν πρυτάνεσιν] *Falckenburgius* πρυτάνεσιν· mox pro καὶ ἡγεῖσθαι, κυνηγεῖσθαι in textu cum *Kühnio* reſtitui.

94 Εὐχροεῖν] *Bono ſanoque colore præditum eſſe.* venationes enim ut *Xenophon* ait, bonam valetudinem corporibus conciliant & ipſos venatores reddunt σώφρονας. unde *Auctor Xenophontem* ſecutus, hæc duo, εὐχροεῖν & σωφρονεῖν cum verbis ad venationem ſpectantibus conjungit. C. V. ὀρνιθοθήραν inculcat inter hæc duo verba. poſt σωφρονεῖν MSS. κυνηγεῖσθαι ἰξεύεσθαι. poſſet ſine MSS. vulgata ita conſtitui lectio, σωφρονεῖν, κυνηγεῖσθαι, κυνηγῆσαι, ἰξεύεσθαι. KÜHN.

His etiam, gallorum portatores adnumerabuntur: quorum mentionem in Axiocho Æ-
136 ſchines facit. * Nam & Phrynichus in Saturno, Gallorum forum dixit. Itaque & gallorum venditorem nominabis, fortaſſis & coturnices gerentem. Nam ὀρτυγοκόπος inuſitatum eſt. Et coturnicum venditor. Eos & Tymphocos Comici vocaverunt. * veluti Coturnices ſciderunt, & Perforarunt, & Coturnicum conditurarum inexpertum.

[95] τάχα δ' ἂν τούτοις προσήκοιεν καὶ οἱ [96] ἀλεκτρυονοτρόφοι, [97] οὓς ὠνόμασεν ἐν Ἀξιόχῳ Αἰσχίνης.
* [98] Φρύνιχος μὲν γὰρ ἐν Κρόνῳ, καὶ ἀλεκτρυοπωλητήριον εἴρηκεν. ὥς τε καὶ [99] ἀλεκτρυονοπώλην ἂν εἴποις. ἴσως δὲ καὶ [100] ὀρτυγοτρόφον. ὁ γὰρ ὀρτυγοκόπος, [1] ἔστιν ἐν χρήσει. καὶ ὀρτυγοπώλης. καὶ [2] στυφοκόμπους αὐτοὺς οἱ κωμῳδοὶ καλοῦσιν. ὡς τὸ ἔκοπτον τοὺς ὄρτυγας, [3] καὶ τὸ ἐτρύλισαν, [4] καὶ τὸ ἀνεκνάδαλλον τῶν ὀρτυγοκοπικῶν. 136

95 Τάχα δ' ἂν τούτοις] C. A. τάχα ἐν τούτοις. leg. ἂν τ. π. KUHN.

96 Ἀλεκτρυοφόροι] Τῷ, ἀλεκτρυοφόροι ſuperſcriptum in C. A. ἀλεκτρυονοτρόφοι, quod & C. V. habet: *Gallinarius*, idem dicitur ὀρνιθοτρόφος; *aviarius*; in *Gloſſis*. KÜHN.

Ἀλεκτρυοφόροι] MS. ἀλεκτρυονοτρόφοι, non ἀλεκτρυοφόροι, de quo dubitavit & *Leopardus* II. Emendat. 7. cum ait *forte* ἀλεκτρυοτρόφοι. Et an hos forte etiam ita dixit *Æſchines* ille *Socraticus*, qui gallos alebant ad ſpectacula publica, quibus gallos gallinaceos certaſſe per Græciam ex auctoribus notum eſt? ut autem hic ἀλεκτρυονοτρόφους, ita mox ὀρτυγοτρόφον vocat. ut quidem MS. habet. JUNG.

Ἀλεκτρυοφόροι] Codex *Falckenburgii* ἀλεκτρυοτρόφοι· Clariſſ. *Kuhnius* in textu emendavit ἀλεκτρυονοτρόφοι· cum nos ſumus ſecuti. *Canterus* quoque ἀλεκτρυοτρόφοι olim reſtituerat ad libri ſui marginem.

97 Οὓς ὠνόμασεν] Marginis eſt in C. A. uſque ad Αἰσχίνης, tum textus Φρύνιχος μὲν καὶ ἀλεκτρ. εἰ. &c. *Salm.* MSS. ἀλεκτροπώλιον. KÜHN.

98 Φρύνιχος] *Phrynichi* Κρόνου etiam mentio apud *Athenæum*. vide *Caſaub.* noſtri Animadverſiones libr. IX. cap. 3. Laudatur & apud *Ariſtoph. Schol.* ad Aves, ubi de *Diopite*. MS. noſter ἀλεκτρυοπωλητήριον habet ut vulgo. JUNG.

99 Ἀλεκτρυονοπώλην] *H. Stephano* ſyllaba νο ſuſpecta. SEB.

Ἀλεκτρυονοπώλην] C. V. ἀλεκτρυονοπωλεῖν, C. A. plane non habet, ut dictum. KÜHN.

Ἀλεκτρυονοπώλην] De ἀλεκτρυονοπώλην videntur dubitare viri docti: Et MS. noſter pro ea voce habet, ἀλεκτρυοπωλεῖν, quod cum priore convenit, & reſtituendum videtur. non raro enim ut etiam alibi notavi, pro ειν in infinitivis ην male ſcriptum habent MSS. JUNG.

100 Ὀρτυγοφόρον] Iterum C. A. ut ſupra, aſcriptum habet ὀρτυγοτρόφον· ὁ γὰρ ὀρτυγοκόπος ἐστιν ἐν χρήσει, omiſſis οὐκ, idque verum eſt. etiam *Salmaſ.* Codices οὐκ omittunt. KÜHN.

Ὀρτυγοφόρον] Pro ὀρτυγοφόρον, MS. habet ὀρτυγοτρόφον· ut etiam ſuſpicatur legendum *Leopardus* II. Emend. 7. *Plato Euthydemo*: ὥσπερ οἱ ὀρτυγοθῆραι τοῖς ὀρτυγοτρόφοις παραδιδόασιν. & in *Alcib.* I. quendam ὀρτυγοτρόφον *Midiam* nominat. Scilicet ut ante ἀλεκτρυονοτρόφους. an itaque ut hic ὀρτυγοτρόφον, & ὀρτυγοπώλην, ita & ibi ἀλεκτρυοτρόφον, & ἀλεκτρυοπώλην, (ſicut citat hinc *Leopardus* loco dicto) mavis? ego MS. ſcripturam fideliter indicavi. Alias coturnicum pugnas quoque publico ſpectaculo habitas Athenis ni fallor & *Lucianus* Anacharſide memorat. JUNG.

Ὀρτυγοφόρον] *Falckenburgii* Codex & Doctiſſ. quoque *Canterus* ὀρτυγοτρόφον adferunt: textui illam vocem cum Eruditiſſ. *Kühnio* reddidimus. Vid. *Menag.* ad *Diog. Laert.* lib. II. Segm. 30.

1 Οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει.] MS. οὐκ non habet, ſed junctim: ὁ γὰρ ὀρτυγοκόπος ἔστιν ἐν χρήσει, καὶ ὀρτυγοπώλης. quaſi dicat, fortaſſe & ὀρτυγοτρόφον poſſe dici, quamvis in uſu non ſit: quum in uſu ſint ὀρτυγοκόπος, & ὀρτυγοπώλης. Non enim credo negaſſe *Pollucem* ὀρτυγοκόπους in uſu eſſe; quum tamen infra eos nominet IX, 107. JUNG.

Οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει.] Illud οὐκ MSS. codices non agnoſcunt: Cl. quoque *Kühnius* illam voculam e textu eliminavit, quem in emendando textu hic ſumus ſecuti: Ego tamen, quod non diffiteor, dubito, an hæc particula merito rejiciatur: nec obſtat quod lib. IX, 107. ipſe *Pollux* hos nominet; etenim ipſi haud inſolens eſt, quod hoc loco rejicit, alio probare. Exempla index ſuppeditabit.

2 * Τυμφόκους] Infra IX, 107. tam MS. quam editi στυμφοκόποι. *Leop.* legit στυφοκόμπους Emend. II, 7. *Schol. Ariſtoph.* f. 417. στυφόκομπος, ὁ μάχιμος ὄρτυξ &c. vid. & *Heſych.* ac alios. SEB.

* Τυμφόκους] C. V. συφοκόμπους. C. A. στυφοκόμπους: infra lib. IX. Segm. 107. στυμφοκόποι. *Suidas* juvat MSStos in στυφοκόμπος, ſed perperam exponit de *coturnice pugnaci*, vel ipſo *Ariſtoph.* judice in *Avibus*, ubi ὑπὸ στυφοκόμπου eſt, a *coturnicis nutritore caput percuſſus*: in ipſo *Ariſtophan.* leg. καὶ γὰρ εἴκειν ὄρτυγι. *ſimilis enim erat coturnici*, pag. 417. *Edit. Froben.* ita *Heſych.* εἰκώς, ἐοικώς, cur non ſimiliter ibi εἴκει pro ἔοικε? ni ita locus legatur, nullus inde emerget ſenſus. ſed hæc obiter. C. A. pro κωμῳδοὶ leg. ποιηταί. *Salmaſ.* leg. στυμφοκόπους. mihi placet στυφοκόπους dici Coturnicum Magiſtros, a στύφω, *ſpiſſo*, *craſſum reddo*, quia nutriebant coturnices & κόπτω *cædo*, quia in commiſſionibus cædebant, vellicabant coturnices. KÜHN.

* Τυμφόκους] MS. pro corrupto τυμφόκους, habet clare καὶ στυφοκόμπους δὲ αὐτοὺς &c. & ſic cum *Leopardo* emendandum eſt. *Heſychius*, στυφοκόμπος, ὁ μάχιμος ἀλεκτρυὼν καὶ ὄρτυξ. ſimilia *Suidas* & alii. Noſter tamen pro ipſis ὀρτυγοκόποις, non pro ὄρτυξιν videtur cepiſſe, ut & infra IX, 107. vide & *Etymolog.* in quo etiam ὄνομα ὀρνέου dicit. Et ὄρτυγος στυμφοκόπου etiam eſt in ipſo *Ariſtophane* Ὄρνισιν, ad quem locum ſuas explicationes direxere. *H. Steph.* ad corruptum τυμφ. adſcripſerat στυμφ. in ſuo codice ad oram, addito *infra* IX, 107. JUNG.

* Τυμφόκους] Stellula deleta reſtitui στυφοκόμπους· agnoſcunt eam lectionem quoque *Falckenburgii* Codex & *Canterus*.

3 Καὶ τὸ ἐτρύλισαν] Aliter ἐτρύλλισαν *Leopard.* II, 7. SEB.

Καὶ τὸ ἐτρύλισαν] C. V. καὶ ἐτρύλιζον. infra lib. IX. Segm. 109. per geminum λλ ſcribitur. ſed & ibi C. V. legit τρυλίζειν. vid. *Pollucem* infra l. c. eſt verbum hoc proprium τοῖς ὀρτυγοκόποις, uti & κόπτειν & ſequens ἀνακναδάλλειν. KÜHN.

Καὶ τὸ ἐτρύλισαν] MS. καὶ ἐτρύλιζον (ſine τὸ) καὶ τὸ ἀνίκαστον ἄλλον τῶν ὀρτυγιτικῶν. Sed cum *Leopardo* ἀνεκνάδαλλον & ὀρτυγοκοπικῶν legendum non dubito. infra IX, 108. JUNG.

Καὶ τὸ ἐτρυλίσαν] Eruditiſſ. *Falckenburgii* Codex, ἐτύλιζον, ſed male.

4 Καὶ τὸ * ἀνεκδαίδαλον τῶν ὀρτυγοκοπικῶν.] Pro his verbis *Leopardus* omnino legendum cenſet ἀνεκνά-

137 • ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ.

[5] Θαλαττουργῶν.

Ἁλιεῖς, ἀσπαλιευταὶ, δικτυεῖς, δικτυουλκοί. καὶ δικτυοβόλοι δὲ [6] οὗτοι καλοῦνται, [7] ὡς οἱ τῷ πόρκῳ χρώμενοι, [8] πορκεῖς, γριπεῖς, [9] ἑρκοθηρευταὶ, πορφυρεῖς, πορφυρευταὶ, σπογγοθῆραι. καὶ [10] σπογγοκολυμβηταὶ δὲ Λυκοῦργος εἴρηκεν [11] ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου.

• CAPUT XXXI. 137

De his qui in mari operantur.

PIſcatores, retiarii, rete trahentes. & rete jacientes quoque hi vocantur: veluti ii qui reti utuntur, κρωπεῖς. Retium textores, venatores, purpuratores, purpurarum captores, ſpongiarum venatores. Et Spongiarum urinatores, Lycurgus Contra Meneſemnum dixit.

δαλλον, vel ἀνακλαδάλλειν, ſive (ut eſt apud *Heſychium*) ἀνακναδάλλειν & ὀρτυγοκοπικῶν &c. SEB.

Καὶ τὸ * ἀνικδαίδαλον τῶν ὀρτυγοκοπικῶν.] C. V. ἀνίκααν ἄλλον τῶν ὀρτυγιτικῶν. C. A. ἀνίκαχν ἄλλον ὀρτυγητικῶν: leg. ἀνικνάδαλλον, quod eſt *Heſychio* ἀνίκλων, ἔκνιζον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι. *Interp.* hic coturnices in ſua verſione male excipit, caſque *ſcindit*, *perforat* & ad ultimum *condit*. KÜHN.

Καὶ τὸ * ἀνικδαίδαλον τῶν ὀρτυγοκοπικῶν.] MS noſter non tam mendoſe habet ἀνακλανδάλλειν. Et apud *Heſychium* ubi, ἀνικνάδαλλον, ἀνίκλων, ἔκνιζον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι. etiam ſcribere malim ἀνικλάδαλλον. Nec non hoc vitium viderat & *H. Stephanus*, inque ſuo codice pariter emendaverat ἀνικνάδαλλον τῶν ὀρτυγοκοπικῶν. Alias ἐτρύλιζον, cum MS. etiam melius mihi videtur, pari modo cum cæteris ἔκοπτον, ἀνικλάδαλλον. JUNG.

Καὶ τὸ * ἀνικδαίδαλον τῶν ὀρτυγοκοπικῶν.] Cl. *Kühnii* veſtigiis inſiſtens repoſui ἀνικνάδαλλον abolita ſtellula. *Falckenburgii* Codex habebat ἀνικάαλλον τῶν ὀρτυγικῶν· Doctiſſ. *Canterus* ad oram codicis ſui emendarat ἀνακλαδάλλειν τῶν ὀρτυγοκοπιλῶν, ut in apographo emendationum ejus hæc ſunt ſcripta: nos tamen facile credimus, ipſius manum prætuliſſe ὀρτυγοκοπικῶν· haud ſinit nos aliter putare viri eruditio, nec huic emendationi repugnarem.

5 Θαλαττουργῶν.] In Græcis exemplaribus alias hic nulla diſtinctio. *Interpres* autem diſtinxit, ut apparet; etiam ſequenti capite: idque ductu Catalogi capitum libri hujus: e quo nunc in Græco ſimiliter factum, tametſi non interim ſcrupulus ſubeſt nullus: cum quæ Segm. 139. habentur, ad caput præcedens quam maxime pertinere videantur. Sed tolerabilia quæ talia: modo verba ipſa interim omni paſſim macula carerent. SEB.

Θαλαττρουργῶν.] C. A. περὶ ἁλιέων, & mox δικτυοβόλα οὕτω καλοῦνται καὶ οἱ τῷ πόρκῳ χ. κ. γ. ἑρκοθηρευταὶ, quod firmat & C. V. vid. Segm. 139. *Plato* in Sophiſta, τοῦτο μὲν ἄρα ἑρκοθηρικὸν τῆς ἄγρας μέρος φήσομεν. & ſub voce ἕρκος complectitur, κύρτους, δίκτυα, βρόχους, πόρκους, unde & *Pollux* voce δικτυοβόλοι comprehendit omnes, quos mox enumerat, quamvis vulgata Lexica aliter exponant mentem *Pollucis*. KÜHN.

Θαλαττουργῶν.] In MS. nullus titulus. JUNG.

Θαλαττουργῶν.] In *Falckenburgiano Codice* hæc fuit hujus capitis ἐπιγραφή· περὶ θαλασσουργῶν.

6 Οὗτοι καλοῦνται] MS. οὕτω καλ. SEB.

Οὗτοι καλοῦνται] MS. οὕτως, ut & *Seberi*, pro vulgato οὗτοι. JUNG.

7 Ὡς οἱ] *Falckenburgii* Codex: ὅσοι.

8 Κρωπεῖς] *Salmaſ.* leg. πορκεῖς. KÜHN.

Κρωπεῖς] Atqui ait πόρκῳ χρώμενοι. unde quis πορκεῖς, ſaltem literis tranſpoſitis, & ω in ο mutato, emendandum ſuſpicetur. quos nominavit & *Pancrates* (non *Archeſtratus*, ut falſi fuerunt viri docti) ἐν ἔργοις θαλασσίοις apud *Athenæum* libr. VII. in cujus verſu appellantur πορκῆες ἁλίζωοι· ita enim ibi, non ἁλίζωνοι, legendum etiam *Caſaubonus* noſter firmavit. Sed MS. noſter clare κρωπεῖς hic habet, ut vulgati: quod tamen in mea conjectura confirmer, facit amiciſſ. *Salmaſius*, qui pariter πορκεῖς legendum putat hic. JUNG.

Κρωπεῖς] Πορκεῖς in textu emendavit *Kuhnius* & nos cum eo: ita quoque hanc mendam Doctiſſ. *Canterus* emaculavit.

9 Ἑλκοθηρευταὶ] *Salmaſ. lege*, inquit, ἑλκεῖς, θηρευταὶ, vel ἑρκοθηρευταί. *nam infra legitur* ἑρκοθηρευτική. ita ille. KÜHN.

Ἑλκοθηρευταὶ] MS. ἑρκοθηρευταί. Et ita repone. ſupra I, 97. ἑρκοθηρευτικὴν inde habuiſti, ut & mox Segm. 139. ἕρκος ſcilicet interdum idem quod λίνον ſeu δίκτυον. Dixerat id *Heſychius*: ſed verba in mendo cubant. Ita enim apud eum eſt: ἕρκος, ἤγουν φραγμός· ὡς τὸ αἱμασιὰς λέξοντ᾽ ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος, καὶ λίνον ἕρκει πλήξωσιν. Omnia autem ita ſcribenda: ἕρκος, ἤγουν φραγμός· ὡς τὸ·

Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος.
καὶ λίνον, Ἕρκει ἐνιπλήξωσι. ---

Primus enim verſus ex Ὀδυσσ. ω. eſt v. 228. Alter Ὀδυσσ. χ. extat 469. unde tibi plenius adfero:

Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι,
Ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τόθ᾽ ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ᾽ ὑπεδέξατο κοῖτος.

Ubi *Euſtathius*: Ἕρκος δὲ, δικτυῶδές τι κυρίως μηχάνημα· νῦν δὲ φαίνεται σχοῖνος εἶναι μακρὰ τὸ ἕρκος· ἐξ ἧς βρόχοι ἀπῃώρηνται πρὸς ἰσότητα σύμμετρον. Idem *Heſychius*: ἕρκεσι, δικτύοις. Σοφοκλῆς Αἰχμάντι δευτέρῳ. Poſtquam hæc ſcripſeram, video & in *Etymologico* eoſdem verſus *Homeri* adferri. alterum tamen, de quo hic agimus, aliter ibi eſſe, quod ad præcedentia verba. Ait enim in ἕρκος illud *Etymologicon*: σημαίνει δὲ καὶ τὰ δίκτυα, ὡς τὸ, ὅτε δὴ παρὰ λίνου ἕρκει ἐνιπλήξωσιν. ubi iſta ὅτε δὴ παρὰ λίνου apud *Homerum* ſane non ſunt, & pro iis forte totus ille verſus in *Etymologico* reponendus eſt: ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν &c. Habes ἕρκη & in hac re infra X, 132. *Plato* Sophiſta, ἁλιευτικὴν in duo μέρη diſtribuit: καθ᾽ ἃ τὸ μὲν ἕρκεσιν αὐτόθι ποιεῖται τὴν θήραν, τὸ δὲ πληγῇ. & ſe explicat: ὅτι πᾶν ὅσον ἂν ἕνεκα κωλύσεως εἴργῃ τι περιέχον, ἕρκος εἰκὸς ὀνομάζειν. ſubditque: κύρτους δὴ, καὶ δίκτυα καὶ βρόχους, καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, μῶν ἄλλο τι πλὴν ἕρκη χρὴ προσαγορεύειν; & hoc itaque τῆς ἄγρας τὸ μέρος vocat ἑρκοθηρικόν. JUNG.

Ἑλκοθηρευταὶ] Ad MSS. fidem, adſentiente *Jungermanno* ἑρκοθηρευταὶ reſtitui. De σπογγοθήραις *Reineſ.* vid. V. L. p. 17.

10 Σπογγοκολυμβηταὶ] MS. ſimpl. κολυμβηταί. quod mox tamen occurrit. SEB.

Σπογγοκολυμβηταὶ] C. A. margo σπογγοκολυμβητάς. C. V. accentum ponit in penultima. KÜHN.

Σπογγοκολυμβηταὶ] MS. καὶ σπογγοκολυμβηταὶ Λυκ. ſine δέ. melius vero videtur iſto caſu. JUNG.

11 Ἐν τῷ κατὰ Μενεσίμου.] MSS. Μενεσαίχμου. hic deſinit margo C. A. *Suidas* κατὰ Μεναίχμου in voce Λυκοῦργος Λυκόφρονος &c. Μενεσαίχμου utrobique dudum legit *Mauſſac.* in *Harpocr.* KÜHN.

Ἐν τῷ κατὰ Μενεσίμου.] MS. κατὰ Μενεσαίχμου.

Urinatores, aquatici, urinatores demerſi. Submerſor enim, ſordidum eſt: hoc autem, de catulo uſus eſt Herodotus.
138 * Nunc autem Supine urinatorum ſpecimen, dixit Ariſtophanes, & Platon. Dicendum porro, nare, pernare, tranare, tranantes. Et natare, tranſnatare, pernatare: perurinare, deurinare, fluctibus vehi. Aquæ innatare, ſupernatare, ſuperferri. Urinare: unde locum urinandi, vel lavandi, dixit Platon. Mergere, ſubmergere, demergere. Lato utentes triden-

[12] ὑδροκολυμβηταὶ, ὕφυδροι, κολυμβηταὶ δυόμενοι. ὁ γὰρ δύτης, εὐτελές. εἴρηκε δ' αὐτὸ Ἡρόδοτος ἐπὶ τοῦ [13] Σκυλλίου. * [14] νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας 138
μάθημα κολυμβητῶν Ἀριστοφάνης εἶπε, καὶ Πλάτων. [15] ῥητέον τοίνυν, νεῖν, διανεῖν, παρανεῖν, καὶ παρανέοντες, νήχεσθαι, παρανήχεσθαι, [16] διανήχεσθαι, διακολυμβᾶν, κατακολυμβᾶν, ἐπικυματίζειν, ἐπιπολάζειν τῷ ὕδατι, ἐπινήχεσθαι, ἐπιφέρεσθαι, κολυμβᾶν. ἀφ' οὗ καὶ [17] κολυμβήθραν [18] ὁ Πλάτων. δύεσθαι, ὑποδύεσθαι, καταδύεσθαι. [19] τριόδοντι χρώμενοι,

optime *Harpocratio* in ἀρκυωρός. Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου (male vulgo Μενεσαιγμου) εἰσαγγελίᾳ. Citat idem & in Δηλιασταὶ, Ἑκάτης νῆσος, Κηφισόδωρος, Προκώνεια. Verum itaque titulum & *Polluci* noſtro redde. JUNG.

Ἐν τῷ κατὰ Μενεσίμου.] Μενεσαίχμου cum Clariſſ. *Kühnio* repoſui.

12 Ὑδροκολυμβηταὶ] C. A. κολυμβηταὶ ὑφ. dein marginale: κολυμβηταὶ δυόμενοι. poſt textus: ὁ γὰρ δύτης εὐτελής. iterum margo: εἴρηκε &c. uſque ad Πλάτων. Cæterum ἐνυγροθηρευτὴν dixit *Plato* in fine VII. de L. L. ubi & alia huc pertinentia. KÜHN.

Ὑδροκολυμβηταὶ] Pro ὑδροκ. &c. MS. habet, κολυμβηταὶ ὕφυδροι. Qua lectione nihil verius, cui ſubjicit ſynonymam dictionem κολυμβητὰς δυομένους. Vulgatam itaque ex MS. noſtro emendari vel nos jubeat *Thucydides*. ex quo iſtam phraſin Noſter prompſit. Ille enim lib. 4. Ξυγγραφῆς· ἐσῄεσαν δὲ καὶ κατὰ τὸν λιμένα κολυμβηταὶ ὕφυδροι, καλῳδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, &c. Et altera vero ſynonyma phraſis eſt ex eodem *Thucydide* libr. VII. ἀλλὰ καὶ τούτους (τοὺς κρυφίους σταυροὺς vel vallos aqua occultatos) κολυμβηταὶ δυόμενοι ἐξέπριον μισθοῦ. Audeo adfirmare qui *Thucydidem* & *Ariſtophanem* crebro πεπάτηκε, illum multis locis in *Polluce* ſuccurrere poſſe, qua illuſtrandis, qua emendandis. In quibus tamen quum nos ſimus hoſpites fere, nec nobis otioſe perlegere iſtos auctores licuerit, alios viros doctos rogatos volumus ut τὸ συχνὸν ἔλλειμμα noſtrum ſupplere haud graventur. JUNG.

Ὑδροκολυμβηταὶ] Obiter hunc locum tangit & mala diſtinctione liberat *Salm.* Exerc. *Plin.* pag. 693.

13 Σκυλλίου.] MSS. σκυλλαίου. ſcribitur hoc nomen variis modis. Nam Σκυλλίας Ionice Σκυλλίης, *Herodotus*. *Pauſanias* Σκύλλις· *Epigrammatarius*, Σκύλλος. *Herodot.* in Polymnia: ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ Σκυλλίης Σκιωναῖος, δύτης τῶν τότε ἀνθρώπων ἄριστος. *Erat in illo exercitu Scyllias Scionæus, omnium, qui tum temporis vivebant, urinator optimus.* vid. *Pauſan.* in Phocicis. *Plin.* lib. XXXV. cap. 11. *Androtius pinxit Scyllin anchoras Perſicæ claſſis præcidentem. Epigramma* in eum habet:

> Σκύλλος, ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος Ἑλλάδα πᰶσαν
> Ἤλαυνεν, βυθίην εὕρατο ναυμαχίην,
> Νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλώσας τενάγεσσι,
> Καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρας ὅρμον ἔκειρε νεῶν.
> Αὐτάνδρος δ' ἐπὶ γῆς ὀλίσθανε Περσὶς ἄναυδος
> Ὀλλυμένη, πρώτη πεῖρα Θεμιστοκλέους.
> *Ingentem Xerxis tremeret cum Græcia claſſem,*
> *Pugnam ſub penitis Scyllus inibat aquis,*
> *Nam ſubiens cæco tua, Nereus, æquora lapſu*
> *Nautica tondendo præ retinacla ſecat.*
> *Hinc cum claſſe viriſque jacet per littora Perſis*
> *Fracta, Neoclai gloria prima Ducis.*

Quibus meruit ab Amphyctionum ſenatu ut ejus imago cum filia *Cyana*, quam pater docuerat urinandi artem, in templo Delphico ſtaret ænea. KÜHN.

Σκυλλίου.] MS. ἐπὶ τοῦ σκυλλαίου. Sed vulgatum bene habet: & en tibi ipſa *Herodoti* verba Urania c. 8. ἦν γὰρ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ Σκυλλίης Σκιωναῖος, δύτης τῶν τότε ἀνθρώπων ἄριστος. JUNG.

Σκυλλίου.] *Falckenburgii* Codex habet σκυλλιοῦ.

14 Νῦν δ' ἐξ ὑπτίας] Unica litera peccatum eſt. nam legendum ex MSS. νεῖν δ' ἐξ ὑ. *natare ſupinum urinatorum de diſciplina eſſe &c. Interpres* hic & in iis, quæ præcedunt, admodum infelix fuit. KÜHN.

Νῦν δ' ἐξ ὑπτίας] MS. νεῖν δ' ἐξ ὑπτ. μ. κολυμβητῶν εἴρηκεν Ἀριστοφάνης καὶ Πλάτων. optime. quam inepte vulgo enim νῦν hactenus legitur. Ne dubites, en tibi *Platonis* locum, quem invenio lib. VII. de Rep. οὔτε ἄνω, ἀλλὰ κάτω αὐτοῦ βλέπειν τὴν ψυχὴν, κἂν ἐξ ὑπτίας νέων ἐν γῇ ἢ θαλάττῃ μανθάνῃ. Eadem tali locutione & in *Phædro* utitur: ἢ πολλοῦ δεῖν ἔοικε ποιεῖν ὅδε γε, ὃ ζητοῦμεν· ὃς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλ' ἀπὸ τελευτῆς ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλιν διανεῖν ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον· καὶ ἄρχεται ἀφ' ὧν πεπαυμένος ἂν ἤδη ὁ ἐραστὴς λέγοι πρὸς τὰ παιδικά. JUNG.

Νῦν δ' ἐξ ὑπτίας] Νεῖν ad MSS. fidem in textu a nobis eſt emendatum: non dubitabit, qui *Jungermanni* notam inſpexerit.

15 Ῥητέον τοίνυν] MSS. ῥητέον δὲ &c. παρανεῖν νήχεσθαι καὶ παραν. *Salm.* ῥητέον δὲ νεῖν. KÜHN.

Ῥητέον τοίνυν] MS. ῥητέον δὲ νεῖν, παραινεῖν, καὶ παραινέοντες &c. vitioſe παραινεῖν, ut vides, & omiſſo διανεῖν, quod tamen eadem manus ad oram ibidem collocavit. JUNG.

16 Διανήχεσθαι] Deeſt in MS. διανήχεσθαι. JUNG.

17 Κολυμβήθραν] *Plato* libr. V. de Rep. ἐάν τις εἰς κολυμβήθραν μικρὰν ἐμπέσῃ, ἄν τε εἰς τὸ μέγιστον πέλαγος μέσον, ὅμως γε νεῖ οὐδὲν ἧττον. *Sive quis ſe abjecerit in piſcinam, ſive in medium mare maximum, nihilominus tamen natat. Gloſſ.* κολυμβήθρα *piſcina, natura*, leg. *natatura*. κολυμβῶ, *nato*: κολυμβητὴς, ὁ δύτης, *urinator, natator. Plinius* libr. V. epiſt. 6. *ſi natare &c. velis, in area piſcina eſt &c.* KÜHN.

18 Ὁ Πλάτων.] Locus eſt lib. V. de Rep. ἀλλὰ δὴ οὐδ' ἔχει· ἄν τέ τις εἰς κολυμβήθραν μικρὰν ἐμπέσῃ, ἄν τε εἰς τὸ μέγιστον πέλαγος μέσον, ὅμως γε νεῖ οὐδὲν ἧττον. JUNG.

19 Τριόδοντι] C. A. οἱ τ. χ. πλάτῃ ἢ κάμακι, *palmula, aut pertica, fuſcina.* πυρίαι ſunt *ignes* ad quorum lucem peragitur ἡ πυρευτική. vid. ſupra I. 97. *Salm.* etiam πλάτῃ ἢ κάμακι. *Gloſſ.* πλάτη, ἐν ᾗ διαπλέομεν, *palmula ratis.* KÜHN.

Τριόδοντι] MS. τριόδοντι χρώμενοι, πλάτῃ, &c. neſcio an vulgata ſine mendo, quamvis τριόδοντι πλατεῖ recte dicatur. Apud *Heſychium* quidem invenio πλάταν, πληγὴν ἢ πλοῖον. Et ne inepte me de πλάτη, vel πληγῇ ex *Heſychio* immiſcuiſſe plane putes, viſe & ad *Platonem*, qui in Sophiſta τὴν τοῦ ἐνύδρου ἄγραν, vel ἁλιευτικὴν, ait ſe dividere κατὰ μέγιστα μέρη δύο. quænam? καθ' ἃ τὸ μὲν ἕρκεσιν αὐτόθι ποιεῖται τὴν θήραν, τὸ δὲ πληγῇ. quod porro explicat: τὸ δὲ ἀγκίστροις καὶ τριόδουσι πληγῇ γιγνόμενον, ἕτερον μὲν ἐκείνου, (μέρους ſcilicet quod ἕρκεσιν fieri dixit) πληκτικὴν δέ τινα θήραν ἡμᾶς προσειπεῖν ἐνὶ λόγῳ νῦν χρεών. Sed nihil intrico: ſufficitque mihi lectionem MS. indicaſſe. JUNG.

139 πλατεῖ, ἢ κάμακι, [20] πυρίαις. * [21] Αἱ τέχναι αὐτῶν, θηρευτική, θήρα, κυνηγετική, [22] ὀρνιθευτική, [23] ὀρνιθεία, ἰξευτική, ἁλιευτική, [24] ἁλεία, ἀσπαλιευτική, [25] ἀγκιστρεία, ἀγκιστρευτική, δικτυοθηρευτική, [26] ἀμφιβληστρευτική, ἑρκεθηρευτική, κολυμβητική, [27] δυτική, τριοδοντία, τριοδοντική, πληκτική, πορφυρευτική, σπογγοθηρευτική, πυριευτική. κυβερνῆται δὲ, καὶ πρωράται, [28] ναῦται. οἷς προσήκει καὶ αἱ παρ' Ἀριστοφάνει [29] ναύτρειαι, καὶ πάνθ' ὅσα ἐκ νεῶν ὑπηρετικὰ εἴδη τεχνῶν φθάνει προειρῆσθαι. δίοπος δὲ, ὁ [30] ἐπόπτης τῆς νεώς. [31] Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις εἴρηκε καὶ [32] ναυφύλαξ.

te, pertica, aut igne. * Et horum artes 139
ſunt, venatoria, venatio, venatica: aucupium, avium captura, avium captio. Piſcatoria, piſcatio, hamatio, hamorum piſcatio, retium venatio, retiorum uſus: venatica ars, urinatoria, ſubmerſoria, tridentis uſus, tridentaria, plicatoria, purpurarum captura, ſpongiarum venatio. Piſcatio, quæ igne fit. Gubernatores vero, & Proretæ, Nautæ ſunt. quibus & Navitæ Mulieres, apud Ariſtophanem adnumerandæ ſunt. & omnia, quæ ante de navium neceſſariis rebus dicta ſunt. Sed Præfectus, navis inſpector eſt. Ariſtophanes autem in Lemniis, Navis cuſtodem dixit.

Τριόδοντι] Πλάτει emendat *Kühnius*, cui certe vulgatam lectionem præfero: τριόδους *fuſcina* in *Gloſſis*: tridente autem fuſcina & latiuſcula τριοδοντικὴ exercebatur; recte ergo, τριόδοντι πλατεῖ χρώμενοι.

20 Πυρίαις.] Puto idem ſignificare ac ſi πυροῖς. infra X, 133. eſt πυρία. Vocatur hoc genus mox πυριευτική, & infra Segm. 210. ſupra tamen I, 97. fuit πυρευτική, ut apud *Platonem* eodem Sophiſta: τῆς τοίνυν πληκτικῆς, τὸ μὲν νυκτερινὸν, (οἶμαι) πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν τῶν περὶ τὴν θήραν, πυρευτικὴν ῥηθῆναι συμβέβηκε· τὸ δέ γε μεθημερινὸν (quod addo propter ἀγκιστρευτικὴν, quam etiam *Pollux* noſter addit ſtatim) ὡς ἐχόντων ἐν ἄκροις ἄγκιστρα καὶ τῶν τριοδόντων, πᾶν ἀγκιστρευτικόν. Pergitque de τριοδοντίᾳ· τοῦ τοίνυν ἀγκιστρευτικοῦ τῆς πληκτικῆς, τὸ μὲν ἄνωθεν εἰς τὸ κάτω γιγνόμενον, διὰ τὸ τοῖς τριόδουσιν οὕτω μάλιστα χρῆσθαι, τριοδοντία, οἶμαι, τις κέκληται. Et quoniam omnia cohærent, de ἀσπαλιευτικῇ quoque addo: τὸ τῆς ἐναντίας ταύτῃ πληγῆς, ἀγκίστρῳ τε γιγνόμενον, καὶ τῶν ἰχθύων, οὐχ ᾗτις ἂν τύχῃ τοῦ σώματος, ὥσπερ τοῖς τριόδουσιν, ἀλλὰ περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ θηρευθέντος ἑκάστοτε, καὶ κάτωθεν εἰς τοὐναντίον ἄνω, ῥάβδοις καὶ καλάμοις ἀνασπώμενον &c. τούτου (τοῦ ἀγκιστρευτικοῦ, ut iterum mox brevius recolligit) τὸ περὶ τὴν κάτωθεν ἄνω πληγὴν ἀνασπωμένην, ἀπ' αὐτῆς τῆς πράξεως ἀφομοιωθὲν τοὔνομα, ἡ νῦν ἀσπαλιευτικὴ ζητηθεῖσα ἐπίκλην γέγονε. Quæ fortaſſe non plane inutile erit exſcripſiſſe, quum vulgo hæc non ita occurrant explicata temere. JUNG.

21 Αἱ τέχναι αὐτῶν] C. A. καὶ τέχναι &c. abſunt mox ἁλεία, ἀσπαλιευτική. KÜHN.

Αἱ τέχναι αὐτῶν] MS. καὶ τέχναι &c. pro αἱ τ. & videtur concinnius. JUNG.

22 Ὀρνιθευτικὴ] Apud *Platonem* eodem Sophiſta ὀρνιθοθηρευτικὴ adpellatur. JUNG.

23 Ὀρνιθεία] MS. ὀρνίθεια, pro ὀρνιθεία. JUNG.

24 Ἁλεία] Sic & *Ariſtotel.* Oecon. II. cap. 2. quod *H. Steph. aut male*, inquit, *poſitum pro* ἁλιεία, *aut certe retento* ι *ut fit in* ὑγεία *pro* ὑγιεία. SEB.

Ἁλεία] Deſunt in MS. ἁλεία, ἀσπαλιευτική. De ἁλεία *Seberum* noſtrum vide: de altero ex *Platone* jam habuiſti. *ornithiam* hic interpretatur *aucupium Rhodig.* XVIII. ant. 1. JUNG.

25 Ἀγκιστρεία] MS. ἀγκιστρία, pro ἀγκιστρεία. ut & infra Segm. 210. ſed apud *Platonem* extremo lib. VII. Legum: ὦ φίλοι, εἴθ' ὑμᾶς μήτε τις ἐπιθυμία μήτ' ἔρως, τῆς περὶ θάλατταν θήρας ποτὲ λάβοι, μηδὲ ἀγκιστρείας, μηδ' ὅλως τῆς τῶν ἐνύδρων ζώων, &c. JUNG.

26 Ἀμφιβληστρευτικὴ] Alius ordo ſequentium vocum in MS. hic: ἀμφιβλ. ἑρκοθ. πορφυρ. σπογγοθ. κολυμβ. δυτ. τριοδ. πληκτ. πυριευτική. κυβερνῆται δὲ &c. omiſſo τριοδοντική. JUNG.

Ἀμφιβληστρευτικὴ] Conſule, ſi tanti eſt, *Stobæum* pag. 379.

27 Δυτικὴ] In C. A. hæc inſeruntur ante πυριευτικὴ, excepto τριοδοντική: πληκτικὴ eſt *piſcatio per ictum.* KÜHN.

28 Ναῦται. οἷς πρ.] C. A. ναύταις προσήκουσι. poſtea margo, καὶ α. παρ' Ἀ. ναύτριαι. C. V. ναύτρια. *Salm.* καὶ ναῦται προσήκουσι. *ex* MSS. *reliqua deſunt uſque ad ſequens caput.* hæc ille. KÜHN.

Ναῦται. οἷς πρ.] MS. καὶ πρωρ. καὶ ναῦται προσήκουσι· καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ναύτρια, καὶ π. Et rectius credo ναύτρια. quam vulgo per ει. JUNG.

29 Ναύτρειαι] *Falckenburgii* Codex ναύτριαι.

30 Ἐπόπτης] MSS. ἐπόπτης &c. KÜHN.

Ἐπόπτης] MS. ὁ ἐπόπτης. quod rectius videtur. *Euſtath.* ad Ἰλ. α. ἐπειδὴ εὕρηνται ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον οἱ Θεοὶ, δίοποι λεγόμενοι· οἱονεὶ, ἔποποι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὡς τὰ πάντα διοπτεύοντες. ὁποῖον δή τι καὶ ὁ δίοπος δηλοῖ, λέξις παρ' Αἰσχύλῳ ἡγεμονική. Clare alias de διόπῳ *Heſychius*: δίοπος, ἐπίσκοπος, ἄρχων, ναύαρχος, ἐπιστάτης, διόπτης. *Harpocratio*: δίοπος λέγεται νεὼς, ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων τὰ κατὰ τὴν ναῦν, ὁ καθ' ἡμᾶς λεγόμενος ἐπίπλους, & ex eo *Suidas*: δίοπος, ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων, ὁ τῆς νεὼς ἐπιμελητής. ubi ἐποπτεύων quod Noſter ἐπόπτης dicit. quod ipſum & *Etymologicum*: δίοπος ὁ βασιλεὺς, ἢ ὁ ἐπιμελητὴς καὶ ἐπόπτης. Et in ἀδίοποι ajunt *Heſych. Suid.* & *Etymolog.* quod δίοποι, οἱ τῆς νεὼς φύλακες, dicantur. JUNG.

Ἐπόπτης] Textui priſtinam lectionem e MSS. reſtitui; facilis eſt autem π in ν mutatio. Τὸν ἐκ τοῦ μεγάλου πλοίου δίοπον reperio apud *Hipp.* Popul. 5. §. 28. & 7. §. 20. in utriſque autem locis eadem refertur iiſdem verbis hiſtoria, quod *Hippocrati*, ſi modo verus ſit *Hippocratis* Coi fœtus, dubitant enim Critici, in iſtis libris haud inſolens eſt. Dicitur autem ὁ ἐκ τοῦ μεγάλου πλοίου δίοπος, quod haud dubie navis fuerit præfectus, quæ μεγάλου πλοίου nomine in vulgo cognita erat.

31 Ἀριστοφάνης δὲ ἐν λημνίαις] MSS. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λίμναις εἴρηκε καὶ ναυφύλαξ. quæ utraque lectio optima eſt, niſi quod Λημνίαις legendum. *Salm.* legit etiam ναυφύλαξ. KÜHN.

Ἀριστοφάνης δὲ ἐν λημνίαις] MS. Ἀριστοφ. δὲ ἐν λίμναις εἰρ. καὶ ναυφύλαξ. De Λίμναις *Ariſtophanis* nihil vero legi. Sed de *Lemniis Schol.* tamen *Ariſtoph.* ἐν Λίμναις quoque laudat, & inde verſum adfert ad initium *Acharnenſium.* An itaque hoc peculiare drama Comici? in quo quidem ad locum Athenis, qui *Limnæ*, putem reſpectum, de quo *Caſaub.* noſter in *Athen.* lib. VI. cap. 15. & lib. X. cap. 10. quas Noſter ſæpe citat, ut mox Segm. 152. vide *Caſaubonum* noſtrum VII. *Athen.* 13. Hoc vero egregie MS. noſter, ναυφύλαξ, quemadmodum & *Salmaſius* noſter ſcribendum vidit. dictum eſt uno verbo, ſicut ναυβάτης, ſignificatque idem quod præcedens δίοπος. Vulgata ναῦς φύλαξ male inde diſceſſerunt. JUNG.

32 Ναῦς φύλαξ.] Reſtitui in textu cum Cl. *Kuhnio* ναυφύλαξ.

CAP.

140 ## * CAPUT XXXII.

De agricolis.

HUc præterea pertinent, Agricolæ, plantatores, Vinitores, Hortulani, olitores, lignatores, oleatores, ficos curantes, ficuum cuſtodes. Agricultura, agricolatio, plantatio, plantatoria, plantandi opus, plantativa, vitium cura, hortorum cultus, nemorum adminiſtratio, ſylvana, nemorum plantatio, olearum conſitio: olearum cura, vel cultura. Et ipſæ res, terræ cultæ, plantæ, plantata, vineæ, horti, hortenſia, paradiſi, nemo-
141 ra. * Et Ruſtici, hortenſes, plantatorii, vinitorii, ſylvani. Atque adverbia, ruſtice, vinitorie, hortulane, ſylveſtre. Et verba, colere, plantare, vites curare, & vites tractare, vites conſerere, Hortulanum eſſe, nemora curare, oleas nutrire. Et Occare, dixit Ariſtophanes. Sed horum partes ante prædictæ ſunt. Tum & meſſores, vindemiatrices, ſpicilegæ, runcatrices, & ſarmentorum

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ. 140

[33] Περὶ γεωργῶν.

ΠΡὸς δὲ τούτοις ἔτι, γεωργοὶ, φυτουργοὶ, [34] ἀμπελουργοὶ, κηπωροὶ, κηπεῖς, [35] ἀλσοκόμοι, ἐλαιοκόμοι, [36] θριασταὶ, συκωροί. γεωργία, γεωργικὴ, [37] φυτεία, φυτευτικὴ, φυτουργία, φυτουργικὴ, ἀμπελουργία, [38] κηπωρία, ἀλσοκομία, [39] ἀλσοκομικὴ, ἀλσοποιΐα, [40] ἐλαιοποιΐα, ἐλαιοκομία, ἐλαιοκομικὴ. καὶ τὰ πράγματα, γεωργήματα, φυτεύματα, φυτουργήματα, [41] ἀμπελουργήματα, κῆποι, κηπεύματα, παράδεισοι, ἄλση. * [42] καὶ γεωργικοὶ, 141
κηπουργικοὶ, φυτουργικοὶ, ἀμπελουργικοὶ, ἀλσοκομικοί. καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα, γεωργικῶς, [43] ἀμπελουργικῶς, [44] κηπουργικῶς, ἀλσοκομικῶς. καὶ τὰ ῥήματα, γεωργῆσαι, φυτουργῆσαι, [45] ἀμπελουργῆσαι, καὶ [46] ἀμπελουργεῖν, ἀμπελοστατεῖν, [47] κηπωρεῖν, ἀλσοκομεῖν, ἐλαιοκομεῖν. καὶ βωλοκοπεῖν δὲ, Ἀριστοφάνης εἴρηκε. [48] Τὰ δὲ μέρη τούτων, προείρηται. [49] καὶ ἔριθοι δὲ, καὶ [50] τρυγήτρειαι, καὶ καλαμητρίδες, καὶ

33 Γεωργῶν.] C. A. καὶ περὶ γεωργῶν. Textus: πρὸς τούτοις ἔτι &c. KÜHN.

Γεωργῶν.] Nullus in MS. titulus. JUNG.

Γεωργῶν.] Eruditiſſ. *Falckenburgii* Codex titulum præfert περὶ γεωργῶν· & illum huic capiti præfixi loco Γεωργῶν, quod *Seberus* habuit: antiq. edit. nullum hic habent titulum.

34 Ἀμπελουργοὶ] MS. ἀμπ. κηπουροὶ, κήπεις, ἀλεακομα, ἐλαιοκόμαι θρ. &c. pleraque mendoſe, puto, niſi κηπουροὶ, quod non minus probum, quam vulgatum eſt. ſic infra quoque IX, 13. κηπουρός. JUNG.

35 Ἀλσοκόμοι] C. A. ἀλεακόμοι. C. V. ἀλεάκομα. mallem vulgatum, quo notatur, *ſaltuarius*. KÜHN.

36 Θριασταὶ] *Phavorin.* in γεωργικὰ ὀνόματα legit βριασταὶ, male. θριασταὶ, ſunt qui folia ſuperflua demunt ficui. *Heſych.* θριάζειν, φυλλολογεῖν, & ante θριαὶ, φύλλα συκῆς ἢ ἀμπέλου. KÜHN.

37 Φυτεία] Abſunt a C. A. φυτεία, φυτευτική. KÜHN.

Φυτεία] Deſunt in MS. φυτεία, φυτευτική. JUNG.

38 Κηπωρία] MS. κηπουρία. JUNG.

39 Ἀλσοκομικὴ] Ἀλεοκομικὴ in C. A. pro ἀλσοκομικὴ. *Salm.* MSS. ἀλεακόμαι, ἐλεαικομαὶ, θριασταί· & ibid. ἀλεοκομικὴ, perperam. KÜHN.

40 Ἐλαιοποιΐα] Deeſt in C. A. ἐλαιοποιΐα. KÜHN.

Ἐλαιοποιΐα] In MS. deeſt ἐλαιοποιΐα. JUNG.

41 Ἀμπελουργήματα] Abeſt a C. A. ἀμπελουργήματα. KÜHN.

Ἀμπελουργήματα] MS. ἀμπελουργία, ἀμπελουργήματα, κ. &c. Sed fuit illud ἀμπελουργία jam ſupra. JUNG.

42 Καὶ γεωργικοὶ] MS. καὶ γεωργ. φυτουργικοὶ, ἀμπελουργ. κηπουργ. ἀλσοκ. alio ordine. JUNG.

43 Ἀμπελουργικῶς] Pro ἀμπελουργικῶς, MS. habet φυτουργικῶς. ſed utrumque habet in præcedentibus, cui reſpondeat. JUNG.

44 Κηπουργικῶς] Pro κηπουργικῶς, MS. habet κηπουρικῶς, quod neſcio quomodo mihi magis placet. licet alterum non damnem, quod perinde ut alia ipſi juncta a ſuis præcedentibus nominibus, ita & ipſum a κηπουργικὸς potuit duci. JUNG.

45 Ἀμπελουργῆσαι] Sequitur in C. A. κηπουργεῖν, ἀλσοκ. ἐλαιοκ. dein margo: καὶ βωλοκοπεῖν δὲ Α΄. εἴ. poſtea iterum textus: τὰ δὲ ἐν μέρει τ. πρ. κ. ἔ. κ. τρυγήτριαι κ. κ. καὶ πόαστριαι καὶ φρυγανίστριαι εἰ. δ΄ ἀ. ἐ. τ. ποάζειν φρυγανίζειν &c. *Salm.* etiam, καὶ ἔριθοι δὲ τρυγήτριαι, dein ποάστριαι· φρυγανίστριαι. KÜHN.

46 Ἀμπελουργεῖν] In MS. deeſt ἀμπελουργεῖν. JUNG.

47 Κηπωρεῖν] MS. κηπουργεῖν, pro vulgato κηπωρεῖν. infra IX, 13. tamen etiam κηπουρεῖν. JUNG.

48 Τὰ δὲ μέρη τούτων] MS. τὰ δὲ ἐν μέρει τούτ. ſcilicet ſupra I, 221. &c. JUNG.

49 Καὶ ἔριθοι &c.] Iliad. Σ, 550.

--- ἔριθοι
--- ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

propr. ſunt οἱ ἐριουργοί. *Schol. br.* SEB.

Καὶ ἔριθοι &c.] *Homericum* ſupra eſſe indicavit I, 221. verſumque ex Ἰλ. σ. habes a *Sebero* noſtro allatum. Sunt illi prope finem libri Σ, & hic inſerere quid vetat?

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον. ἔνθα δ' ἔριθοι
Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

& mox:

--- αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισι λεῦκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.

ubi *Euſtathium* vide. vide & *Heſych.* JUNG.

Καὶ ἔριθοι &c.] In editionibus quæ illam *Seberi* anteceſſerunt prave fuit impreſſum ἔρυθοι.

50 Τρυγήτρειαι] Supra I, 222. τρυγήτριαι. mox ſcr. καλαμητρ. quomodo ibid. & apud *Heſych.* a quo ita dicuntur αἱ τὰ δράγματα συλλέγουσαι. SEB.

Τρυγήτρειαι] MS. τρυγήτριαι. omiſſis quatuor ſequentibus vocibus, καὶ καλαμ. καὶ ποάστριαι. Malo vero cum *Sebero* noſtro τρυγήτριαι; ſicut & καλαμητρίδες ſcribendum ſatis patet. ſupraque I, 222. utrumque recte fuit. & de ποαστρίαις cum ipſo quoque plane ſentio idem. JUNG.

Τρυγήτριαι] *Codex Falckenburgianus*, τρυγήτριαι, & ita mox ποάστριαι & φρυγανίστριαι. Doctiſſ. *Canterus* ποάστριαι, καλαμητρίδες a nobis in textu eſt emendatum, & mox ποάστριαι, pr. enim ed. male πάστριαι habebant: *Kühnius* præivit.

142 [51] ποάστρειαι, καὶ [52] φρυγανίστρειαι. * εἶεν ἂν ἐκ τούτων, καὶ ποάζειν, καὶ φρυγανίζειν. [53] μηδικὴν δὲ πόαν ἔλεγον χόρτου τι εἶδος. ὁ δὲ χόρτος, καὶ χιλὸς, καὶ βοτάνη, καὶ [54] κράστις. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀγγεῖον, ὃ ἐπὶ τῆς φάτνης κατῆρτο ἐπὶ τῷ χόρτῳ, [55] κραστήριον ὠνόμαζον. [56] καὶ στίχον δὲ δένδρων λέγει Ξενοφῶν, [57] καὶ ἐπεργασίας, τὸ τὴν ἀλλήλων ἐργάζεσθαι. καλαμώμενον δὲ, Κρατῖνος εἴρηκε. Τῶν δὲ τοῖς [58] κηπωροῖς ὑπηρετούντων
143 [59] ἐστὶ καὶ τὸ κηλώνειον. * [60] οὐ μόνον γὰρ Ἡ-

collectrices, ex horum numero fuerint. 142
* Tum & herbas legere, ſarmenta corradere. Herbam autem Medicam dixerunt, pabuli cujuſdam ſpeciem. Pabulum autem & fœnum, & olus, & fœnum ſemiaridum: vel *κράστις* dicitur. Unde & vas, quod fœni cauſſa ſupra præſepe ſuſpenſum eſt, *κραστήριον* nominaverunt. Et Arborum ordinem, dicit Xenophon. & de opere, Aream operari. Spicilegam vero, dixit Cratinus. Ceterum ex iis quæ Hortulanis conducunt, * etiam tolleno eſt, cujus non He- 143

51 Πάστρειαι] Vel ποάστρειαι, a ποάζειν, quod mox. Eſt erratum Edit. *Baſil.* nam *Ald.* & *Florent.* recte. vide *Caſaub.* in *Athen.* lib. III. cap. 28. ubi ποάστριαι exponit *mulieres ſarritrices, quæ herbas nocivas de hortis tollunt vel ſegetibus.* SEB.

52 Φρυγανίστρειαι] MS. καὶ φρυγανίστριαι. & hoc magis placeat, quod & infra Segm. 150. vulgo. JUNG.

53 Μηδικὴν] MS. μιδικήν. JUNG.

54 Κράστις.] *Gloſſæ Philoxeni*, γράστις, *farrago.* vid. *Heſych.* in κράστις. convenit cum Germanico *graſz.* tum margo C. A. ἀφ' οὗ &c. uſque ad κηλωνείου infra Segm. 143. KÜHN.

Κράστις.] MS. κράτις. JUNG.

55 Κραστήριον] Sic & infra X. 166. Hic prior. edit. κρατήρ. SEB.

Κραστήριον] Κραστήριον etiam MS. noſter, qui tamen κράτις habebat: quod vulgatum prioribus editionibus κρατήριον videbatur ſtabilire. Sed infra X, 166. κράστην etiam MS. noſter habet. bene itaque noſter editor, ſicut & *Nunneſius* videtur hoc loco agnoviſſe Not. ad *Phrynich.* in κραστήρια. JUNG.

Κραστήριον] *Falckenburgius* κραστήριον ad oram Codicis ſui ex Edit. *Baſil.* emendarat, nam ante *Seberum* κρατήριον legebatur.

56 Καὶ στοῖχον] C. A. στίχον δὲ δένδρων, quod inſertum textui erat. C. V. etiam στίχον. nec aliter hodie extat apud *Xenoph. de adminiſt. domeſtica.* KÜHN.

Καὶ στοῖχον] MS. poſt ὠνόμαζον. στίχον δὲ (ſine καὶ) λέγει δένδρων Ξεν. Locus *Xenophontis* eſt forte in iſta pulcherrima narratione de *Cyro* & *Lyſandro*, quam & *Cicero* interpretatus eſt, in lib. V. ἀπομνημονευμάτων, ſive *Xenophontis Oeconomico* inquam. Ibi enim & hæc legas: ὀρθοὶ δὲ οἱ στίχοι τῶν δένδρων, εὐγώνια δὲ πάντα καλῶς εἴη. *directas in quincuncem arbores Cicero.* Emenda itaque in noſtro *Polluce* ſis στίχον, pro vulgato στοῖχον. JUNG.

Καὶ στοῖχον] Στίχον in textu reſtitui, ſuadente unanimi MSS. conſenſu, & ipſo *Xenophonte*: ita στίχοι ἀμπέλων apud *Philoxenum*, *antes*, ſic enim Romani *extremos vinearum ordines* appellabant: vid. *Feſt.* in MSS. autem haud raro hæ utræque voces confundi ſolent: vid. *Tatian.* Orat. ad Græc. §. 29. Edit. Angl. Ita apud *Corinthum* de Dialectis ἐστίχησε pro ἐστοίχησε legitur, obſervante ſummo viro *Iſ. Caſaubono* ad *Gregor. Nyſſ.* Ep. pag. 140.

57 Καὶ ἐπ' ἐργασίας] MSS. καὶ ἐπ' ἐργίας τὸ τὴν ἀλλήλων ἐργάζεσθαι. leg. καὶ ἐπεργασία, τὸ τ. ἄλλων ἐργάζ. ἐπεργασία eſt, quando quis de aliena terra vel ſacra vel profana partem abradit & excolit. idque faciebant divites & potentiores, qui exaratis terminalibus lapidibus, per vim vicini pauperis agrum vellicabant. *Plato* lib. VIII. de L. L. ὃς δ' ἂν ἐπεργάζηται τὰ τοῦ γείτονος, ὑπερβαίνων τοὺς ὅρους &c. ubi & meminit ἐπεργασίας ξυμπάσης. ſi τὴν ἀλλήλων quod MSS. habent, retinere lubet, ſenſus inde non malus emerget: nempe quod ἐπεργία vel ἐπεργασία ſit in alieno agros colere ex mutuo pacto. ita, ut e. g. pagi jus habuerint extra ſuum territorium ſitos agros ultroque citroque poſſidendi, arandi, metendi, ita ἐπεργασία eſſet vel juſta vel injuſta, licita vel illicita. exemplum illicitæ extat apud *Thucyd.* libr. I. pag. 93. licita in fœderibus & pſephiſmatibus inveniri poteſt. vid. *Budæum* C. L. G. pag. 732. *Interpres* ex mendoſo textu dedit quod nec cœlum nec terram tangit. Cæterum lectionem MSStorum τὴν ἀλλήλων confirmat Auctor Segm. 184. vide & *Harpocr.* in Ἀνθεμόκριτος. KÜHN.

Καὶ ἐπ' ἐργασίας] MS. καὶ ἐπεργίας, τὸ τὴν ἀλλήλων ἐργάζεσθαι. quæ lectio notanda eſt: & locum egregium nos iterum reſtituiſſe exiſtimo, modo ſi ἐπεργασίας legas una voce. quam ineptum enim eſt illud ἄλλων. ἐπεργασίαι itaque vocantur ſecundum *Pollucem* noſtrum, *quando alter alterius terram colit atque operatur mutuo, & ut ſit inter amicos.* Quamvis id interdum etiam in pejorem partem ponatur, ut *Platonis* locum, qui extat Legum VIII. capio apud *Budæum* in Comm. ling. Græc. διὸ χρὴ πάντως εὐλαβεῖσθαι γείτονα γείτονι μηδὲν ποιεῖν διάφορον, τῶν δὲ ἄλλων πέρι, καὶ δὴ καὶ ἐπεργασίας ξυμπάσης σφόδρα ἀεὶ διευλαβούμενον. *fit enim id plerumque terminis vicini motis & finibus ſuis injuria promotis*, ut verba *Budæi* in ſententiam meam abutar. Sed non eſt locus iſte quem *Noſter* reſpexit, qui alius eſt, & ſpondeo me eum tibi certe oſtenſurum, ex *Xenophonte* nimirum hunc lib. III. Παιδείας· ubi inter Armenios & Chaldæos vicinos populos pacem jungit *Cyrus*, καὶ ἐπὶ τούτοις, ait, ἔδοσαν καὶ ἔλαβον πάντες τὰ πιστὰ, καὶ ἐλευθέρους μὲν ἀμφοτέρους ἀπ' ἀλλήλων εἶναι συνετίθεντο, ἐπιγαμίας δ' εἶναι, καὶ ἐπεργασίας, καὶ ἐπινομίας, καὶ συμμαχίαν δὲ κοινὴν, εἴ τις ἀδικοίη ἀποτέρουστοῦν. ubi clare vides ἐπεργασίας eſſe *jus inter populos duos arandi & terram colendi*, ut ἐπινομίας, *jus paſcendi*, quas *Noſter* infra Segm. 184. ſimiliter plane exponit, τὸ ἐν τῇ ἀλλήλων ἐξεῖναι νέμειν. Nec certius quidquam quam locum hunc *Pollucem* intellexiſſe. Imo ipſe hoc indicavit, e *Xenophonte* iſta ſe ſumpſiſſe. Tu modo ita mecum omnia ſcribe & diſtingue, vel potius cum MS. καὶ στίχον δὲ δένδρων λέγει Ξενοφῶν, καὶ ἐπεργασίας, τὸ τὴν ἀλλήλων ἐργάζεσθαι. JUNG.

Καὶ ἐπ' ἐργασίας] Haud dubie vera eſt lectio, quam eruditi Commentatores e MSS. eruerunt: in textum itaque retuli, præeunte *Kühnio*, pro ἐπ' ἐργασίας, ἐπεργασίας, pro ἄλλων autem ἀλλήλων distinctionem præterea *Jungermanni*, ut certiſſimam adſcivi: pr. vero ed. poſt Ξενοφῶν majoris diſtinctionis notam habebant.

58 Κηπωροῖς] MS. iterum κηπουροῖς. JUNG.

59 Ἐστὶ καὶ τὸ κηλώνειον.] C. A. omittit ἐστί. *Gloſſ.* κηλώνειον, *ciconia*, *tolleno.* *Suidas*, κηλώνειον, γεράνιον, *der kran*, a *kranich.* KÜHN.

Ἐστὶ καὶ τὸ κηλώνειον.] MS. ἔστι καὶ τὸ κηλώνιον· οὗ οὐ μόνον Ἡρόδοτος &c. Locum *Hiſtorici* noſtri ex *Clione* c. 139. habes apud *Seberum* quem vide. unde & voles magis mecum apud *Pollucem* ſcribere κηλώνιον, ut MS. habet, hic & infra X, 31. quam per ει, ut vulgo. JUNG.

60 Οὐ μόνον γὰρ Ἡροδ.] Lib. I. fol. 40. χερσί τε καὶ κηλωνίοισι ἀρδόμενος. Sed *H. Steph.* notat quoſdam codices habere κηλωνηίοισι, nimirum Ionica reſolutione. qualis expreſſe libr. VI. fol. 216. ἀντλέεται κηλωνηΐῳ. Sic enim ibi eſt, ſi modo codex ſanus alioqui κηλω-

rodotus modo, ſed & Ariſtophanes meminit. Veluti & emergens, & demergens formæ cauſa * dicitur. Ficuum vero tutores, ficus cuſtodientes dicuntur. Et ipſum opus ficus inſpicere. Et caprificare, eſt caprificos demptos in calathos reponere. Caprificus enim, & caprifici fructus dicuntur. Sed *συκάζειν*, ficus legere ſignificat. Et *κυθριάζειν*, ficuum folia legere.
144 * Animalia vero quæ in ficis naſcuntur, culices. Et Muliones, ſecundum Ariſtophanem dicentem: Culices, mulionesque ficus tuos devorant. Traſia autem, non modo ficuum cumulus, ſed & arundinum connexio eſt, ſuper quam ficus torrentur. Multis autem ad agriculturam

ῥόδοτος μνημονεύει, ἀλλὰ καὶ [61] Ἀριστοφάνης. ὥς τ' ἀνακύπτων, καὶ κατακύπτων, τοῦ σχήματος εἵνεκα. [62] τοῦ δὲ κηλωνείον τοῖς κηπωροῖς. [63] Καὶ συκωροὶ μὲν, οἱ τὰ σῦκα φυλάττοντες καλοῖντ' ἄν. καὶ τὸ ἔργον, συκωρεῖν. καὶ ἐρινάζειν, τὸ τὰ [64] ἐρινὰ ἀφαιροῦντας, εἰς θύλακον κατατίθεσθαι. ἐρινὰ γὰρ [65] τὰ τοῦ ἐρινεοῦ σῦκα· συκάζειν δὲ, τὸ τὰ τῆς συκῆς, [66] καὶ θριάζειν, τὸ φυλλολογεῖν τὴν συκῆν. * Τὰ δὲ ζῶα τὰ ἐν τοῖς σύκοις, ψῆνες, καὶ [67] κνῖπες, [68] Ἀριστοφάνους εἰπόντος, Ψῆνες καὶ [69] κνῖπες τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται. [70] τρασία δὲ, οὐ μόνον τὸ ἄθροισμα τῶν [71] σύκων, ἀλλὰ καὶ τὸ [72] ἐκ καλάμου πλέγμα, ἐφ' οὗ [73] ψύχεται. Πολλῶν δὲ προειρημένων 144

νηίῳ videretur dicendum, ut monet *Æ. Port.* Lex. Ion. nec aliter *Heſych. Suid.* & *Etymolog. Ariſtoph.* locus medelam deſiderat. SEB.

Οὐ μόνον γὰρ] MSS. *οὗ οὐ μόνον Η'. μ. ἀ. κ. Α'. λέγει.* quod addit C. A. KÜHN.

61 *Ἀριστοφάνης*] MS. *Ἀριστοφ. λέγει, ὥς τ' ἀν. καὶ κ. τ. σχ. εἵνεκα τοῦδε κηλώνειον τοῖς κηπουροῖς.* Ait *Seberus* noſter medelam deſiderare hunc locum. Nec ego illum extrico, ab aliiſque me malim. Invenio quidem apud Illuſtrem *Scaligerum* Conjectaneis in *Varron.* ad libr. IV. de ling. Lat. in verba *Imburum fictum ab urbo*, hæc: *Plautus Aſtraba*: Quaſi tolleno, vel pilum Græcum reciproces plana via. *Tollenones enim & pila ruderaria, modo ſurſum, modo deorſum in opere ipſo aguntur. Itaque eleganter & venuſte apud Ariſtophanem, citante Polluce,*

Ὥστε κηλώνειον, ἀνακύπτων, καὶ κατακύπτων.

Apud Plautum Pœnulo:

--- ſunt Græca celonea: ſuſtolli ſolent.

Sane quod hic *ἀνακύπτων* & *κατακύπτων* dicitur, *Etymologicographus* in *κῆλον* ait, hoc vocabulum exponens, quod *καλώνειον*, ſeu *κηλώνειον* mavult ſcribere, *τὸ ἀνανεῦον καὶ κατανεῦον ξύλον, ὁ ξύλινος ἀντλητὴρ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον γεράνιον.* JUNG.

62 *Τοῦ δὲ κηλωνείου* &c.] Pro *κηλωνείου* C. A. leg. *κηλώνειον.* omiſſo *τοῖς κηπωροῖς.* poſt *εἵνεκα* tollenda diſtinctio, cohæret enim *εἵνεκα τοῦδε.* C. V. leg. *ἀνκύπτων* & *κηλώνειον.* KÜHN.

Τοῦ δὲ κηλωνείου &c.] *Κηλώνειον Kühnius* reſtituit: eum in emendando textu ſum ſecutus, quamvis ſit locus corruptiſſimus, cui nec ipſi MSS. integram adhibent medelam: conjicio: *ὥστε κηλώνειον ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων, τοῦ σχήματος εἵνεκα τοῦ κηλωνείου παρὰ τοῖς κηπωροῖς·* quæ poſtrema *Pollucis* ſunt, *Ariſtophanis* explicandi ergo addita: tu, lector, judica.

63 *Καὶ συκωροὶ μὲν*] MS. *καὶ συκωροὶ δὲ, οἱ* &c. MS. *καλοῖτο ἄν.* JUNG.

64 *Ἔρινα*] MS. *ἐρινά.* ut & mox. ſupra tamen I, 242. *ἔρινα* habebat idem. & utrumque invenias etiam alibi. JUNG.

Ἔρινα] *Ἐρινὰ* cum *Kühnio* reſtitui, Grammatica accentuum norma id ſuadente. Paulo poſt pro *κυθριάζειν*, *καὶ θριάζειν* repoſui: vid. *Etymol.* in *θρῖα.* Clariſſ. *Falckenburgius* ſtellulam poſt *τὰ τῆς συκῆς* * adpinxerat, mutilum, ut puto, locum indicans; nec illa ſuſpicio, me judice, vana eſt niſi ex iis, quæ præcedunt, hæc ſuppleveris. ſed legamus potius, *συκάζειν δὲ, καὶ θριάζειν τ. φ. τ. σ.* rejectis, *τὸ τὰ τῆς συκῆς·* & hæc lectio vera.

65 *Τὰ τοῦ ἐρινεοῦ*] C. A. *καὶ τὰ ἐρινεοῦ σ. συκάζειν δὲ τὸ φυλλολ. τ. σ.* KÜHN.

Τὰ τοῦ ἐρινεοῦ] MS. *τοῦ ἐρινεαιοῦ σῦκα· συκάζειν δὲ τὸ φυλλολογὴν τὴν συκὴν*, menda ex pronunciatione depravata orta. Pro *κυθριάζειν* autem valde placet, quod *Seberus* cum *Henric. Stephano* conjicit, *καὶ θριάζειν.* nec puto aliter emendandum locum. exponit & *Heſychius θριάζειν*, per *φυλλολογεῖν.* habuiſtique *συκωροὺς* & *θριαστὰς* modo quoque conjunctos Segm. 140. JUNG.

Τὰ τοῦ ἐρινεοῦ σῦκα.] *Ἐρίνεοι σῦκοι* apud *Ariſtot.* Anim. Hiſt. V, 22. ſed malo apud eum legas, *ἐρινεοῦ σῦκον.*

66 *Κυθριάζειν*] An *καὶ θριάζειν*; dubitat & *Henric. Stephan.* MS. ita: *συκάζειν δὲ τὸ φυλλολογ.* prior. edit. *φυλολ.* SEB.

Κυθριάζειν] Pro *κυθριάζειν* ex præcedentibus Segm. 140. *θριάζειν.* *Salm.* *ἐρινά.* & *συκάζειν δὲ τὸ φυλλ. τ. σ.* quæ ex C. A. laudata ſunt. KÜHN.

67 *Κνῖπες*] MS. *κνῆπες.* JUNG.

68 *Ἀριστοφ. εἰπ.*] Margo C. A. uſque ad *κνῖπες.* dein C. A. *τὰς συκὰς οὐ κ.* ita & *Salmaſ.* *οὐ* legit & C. V. nec aliter extat apud *Ariſtoph.* in Avibus, ubi ait,

Εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται.

Dein culices mulionesque nunquam ficus devorabunt.

Salm. *οὐ κατέδοντες.* KÜHN.

69 *Κνῖπες τὰς συκᾶς σου* &c.] MS. *κνῖπες τὰς συκὰς οὐ κατ.* optime. emenda itaque in vulgatis -- *ψῆνες καὶ κνῖπες τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται.* Verba ſunt *Ariſtophanis* in Avibus, quamvis integer verſus apud eum ſic habet:

Εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται.

cui ſubjicit hunc, ne illud vulgatum *σου* tibi adhuc curæ:

Ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν. JUNG.

Κνῖπες τὰς συκᾶς σου &c.] Doctiſſ. *Kühnius* *συκᾶς οὐ κατέδονται·* recte; quapropter in textum recepi.

70 *Τρασία*] Sic infra quoque Segm. 173. ſed *Heſychius* *τρασιὰ* oxyt. itaque infra X, 129. SEB.

Τρασία] MS. *τράσια.* proparoxytonως. oxytonως quoque apud *Heſych.* eſt: & *Etymologicon* in *θειλόπεδον* ait: *τὴν μέντοι τῶν συκῶν ψύξιν τρασιὰν ἐκάλουν.* Et in *τρασιά·* *παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, τερσιὰ καὶ ταρσιὰ, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, τρασία.* dicit *τέρσω.* unde vides apud *Heſychium* in *τρασιὰ*, recte ab *Henr. Stephano* corrigi *τερσαίνειν·* quum vulgati *περσαίνειν* habeant. *τρασιὰ*, ait, *ἡ τῶν σύκων ψύκτρα, παρὰ τὸ περσαίνειν, ἤγουν τόπος ἔνθα ξηραίνουσιν αὐτά.* At infra Segm. 173. & X, 123. MS. ut hic paroxytonως *τρασία* habet. ſed alterum etiam apud *Ariſtoph.* & ejus *Scholiaſtem* in *Νεφέλαις*, ibi:

Ὄζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας. JUNG.

71 *Σύκων*] MS. *συκῶν.* JUNG.

72 *Ἐκ καλάμου*] MS. *ἐκ καλάμων πλ. ἐφ' οὗ ψύχεται.* JUNG.

73 *Ψύγεται*] C. V. *ψύχεται.* C. A. habet quidem in textu *ψύγεται*, *χ* tamen ſuperſcriptum eſt. *ψύχομαι* eſt *ſicco*, *areſacio.* unde & *τρασιὰ* nomen habet,

[74] γεωργικῶν, [75] καὶ τάδε ῥητέον, ὅτι κεδρὶς μὲν, ὁ τῆς κέδρου καρπός. [76] μεμαίκυλα δὲ, ὁ τῆς κομάρου.
145 • Καὶ [77] μετόρχιον μὲν καλεῖται τὸ μεταξὺ τῶν πεφυτευμένων, ὧν ὁ στίχος [78] ὄρχος ὀνομάζεται. σφύρα δὲ, τὸ μεταξὺ τῶν [79] ἀνηρεισμένων ἀνέχον. καὶ ὑποσφυρίσασθαι οἱ ποιηταὶ τὸ ὑπαγορεῦσαι λέγουσιν. [80] ὁμοίως δὲ τῆς ἀμπέλου, τὸ ἀπὸ γῆς ἕως τῆς ἐκφύσεως [81] τῶν κλημάτων, τῶν δένδρων αἱ παραφύσεις, [82] ἃς εἴποις ἂν παραβλαστήματα, ἢ κατὰ Πλάτωνα, ἀναβλαστήματα, [83] αὐτομολίαι καλοῦν-

pertinentibus prædictis, & hoc dicendum eſt: quod cedris, cedri, & • memycela, fragi, aut mori fructus ſunt. • Et μετόρχιον quidem, dicitur medium inter plan- 145
tatas arbores ſpacium: quarum ordo, ὄρχος appellatur. Malleus autem, media inter evulſa loca eminentia. Unde & Ὑποσφυρίσασθαι Poëtæ dixerunt pro imperare. Similiter & in vite pars, a terra uſque ad malleolorum excreſcentiam, ea quæ accreſcunt, germina nominabis: aut Palmites, ſecundum Platonem: qui etiam capreoli dicun-

nempe a τερσαίνειν. vid. *Heſych.* in τρασιά. *Gl.* ψύγω, ξεραίνω, *ſicco.* KÜHN.

Ψύγεται] Ψύχεται, præeunte *Kuhnio*, reſtitui: ita quoque Erudit. *Falckenburgius.*

74 Γεωργικῶν] C. A. τῶν γ. καὶ τόδε ῥητέον ὅτι, quæ duo ſuperſcripta ſunt. KÜHN.

75 Καὶ τάδε ῥητέον] MS. καὶ τόδε ῥητέον, ὅτι καὶ δρὶς μὲν &c. JUNG.

76 Μεμύκηλα] Varie peccatur in hujus vocabuli ſcriptura: alicubi enim μιμαίκυλον habetur: alicubi μαιμαίκυλον· alicubi μιμήκυλον· alicubi aliter. Sed omnes ex ſcripturæ mendoſæ ſunt, præter μιμαίκυλον. quæ non apud *Euſtath.* ſolum & *Athenæum* extat, ſed eam confirmat etiam ſeries *Lexici Heſychiani. Henr. Stephanus.* SEB.

Μεμύκηλα] C. V. μιμήκυλα. *Gloſſæ*, μιμήκυλον, *unedo.* κόμαρος, *arbutus*, *arbutum.* κόμαρος ὅ ἐστι δένδρον ἡ καλουμένη ἄρκτυθος. *Arbuſtus, Urairone.* forte, unedone. *Theoph.* lib. III. de Plantis cap. 17. ἡ δὲ κόμαρος ἡ τὸ μιμαίκυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον &c. *Salm.* MSS. etiam μιμήκυλα. KÜHN.

Μεμύκηλα] MS. μιμήκυλα. *H. Stephanus*, ut adnotat *Seberus* noſter, ſolam ſcripturam μιμαίκυλον veram putat. JUNG.

Μεμύκηλα] Μιμαίκυλα nos textui reddimus: *Kühnius* emendatat μιμήκυλα· *Falckenburgius* vero μαιμαίκυλα habet: tu videſis *Corinthum* & *Philoponum* de Dialectis.

77 Μετόρχιον] *Ariſtoph.* in *Pace*, ubi *Scholia* videſis. C. A. poſtea ὀρχὸς, quod & *Suidas* agnoſcit in μετόρχιον. *Schol. Ariſtophan.* ὄρχος. in eodem Codice ὀνομάζεται ſuperſcriptum eſt. *Xenoph.* οὐκ ὀρθῶς τοὺς ὄρχους ἐφύτευσε. μετόρχιον ex *Columella* poſſes dicere *interordinium.* in *Gloſſis* στίχοι ἀμπέλων, *antes.* KÜHN.

Μετόρχιον] In *Labbæi* libro hæc adnotantur: Apud *Schol. Theoc.* Idyll. α. μετόρχμιον. *qui docet quid interſit inter* ὄρχος & ὄρχατος. Verba *Scholiaſtæ* de noſtra vocula ſunt: καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχμιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς. *Ariſtophanis* drama hoc & a Noſtro aliquoties citatur. Vereor vero ne & apud *Scholiaſtem Theocriti* eo loco ſit emendandum μετόρχιον, ut apud Noſtrum eſt: præſertim cum ea ſcriptura in alio loco ejuſdem *Ariſtophanis* ἐν Εἰρήνῃ etiam extet. JUNG.

78 Ὄρχος &c.] MS. ὀρχὸς oxytonως. JUNG.

79 Ἀνηρεισμένων] C. V. ἀνηρεισμένον ἀνέχων καὶ ὑποσφυρίσθαι οἱ π. τὸ ὑπαρῶσαι λ. in C. A. τὸ ὑποσφυρίσθαι οἱ π. ὑπαγορεῦσαι ἢ μᾶλλον ὑπαρῶσαι λ. marginale eſt. cæterum videtur locus ille ita conſtituendus: γύρος δὲ, τὸ τῶν ἐνηρεισμένων ἀνέχον, γύρος *dicitur, id quod in depactis malleolis eminet. Columella* de R. R. libr. III. cap. 6. *malleolus novellus eſt palmes, innatus prioris anni flagello, cognominatuſque à ſimilitudine rei, quod in ea parte, quæ deciditur ex veteri ſarmento, prominens utrinque malleoli ſpeciem præbet. Gloſſ.* γύρος ἀμπέλου, *ſtrobo.* dein leg. ὑπογυρίσθαι οἱ π. λ. ὑπογυρῶσαι, id eſt *ſenſim flectere, corroborare. Onomaſt.* μοσχευματικὸς ῥάβδος, *malleolaris.* leg. μοσχευτικὴ ῥ. de ejus γυρώσει. quando in ſcrobes deponitur, vid. *Columell.* lib. III. cap. 13. KÜHN.

Ἀνηρεισμένων] MS. ἀρηρεισμένων ἀνέχον· καὶ ὑποσφυρίσθαι οἱ ποιηταὶ τὸ ὑπαρῶσαι λέγ. Inſignis iterum reſtitutio nobis in manus datur loci vulgo mendoſiſſimi. ſcribe, σφύρα δὲ, τὸ μεταξὺ τῶν ἀρηρεμένων ἀνέχον. καὶ ὑποσφυρίσθαι οἱ ποιηταὶ, τὸ ὑπαρῶσαι λέγουσιν. ἀρηρεμένων, id eſt ἀροτριωμένων, ut *Heſychius*: vel ἠροτριασμένων, ut *Suidas* explicant. Mehercle iſta digna erant, ut ſine mendo extarent: non enim alibi temere de his reperias. JUNG.

Ἀνηρεισμένων] Illa *Jungermanni* emendatio veriſſima eſt meo quidem judicio; in textum tamen non recepi, quia in alia omnia Cl. *Kuhnius* abit. Huc pertinet, quod apud *Heſychium* reperio, Σφύρωσις, διάρωσις, a σφυροῦν, quod ejuſdem fuit notionis, ac ὑποσφυρίζεσθαι vel ὑποσφυρεῖν. Eruditiſſ. *Falckenburgius* ἀρηρεισμένων habet, & mox ὑπαρῶσαι pro ὑπαγορεῦσαι.

80 Ὁμοίως δὲ] Δὲ omittit C. A. locoque ejus habet καὶ, quod oſtendit hæc cohærere cum præcedentibus ita; illa pars vitis, quæ eſt a terra uſque ad excreſcentes palmites, πρέμνον dicitur. KÜHN.

Ὁμοίως δὲ] MS. δὲ τὸ τῆς ἀμ. τὸ &c. JUNG.

81 Τῶν κλημάτων] Poſt κλημάτων interpungendum, καὶ τῶν δένδρων παραφύσεις (*ſtolones*) εἴποις ἂν παραβλαστήματα καὶ ἀποβλαστήματα. κατὰ π. παραβλαστήματα. in quibus τὸ καὶ ante τῶν δένδρων π. ex conjectura eſt, cætera ſunt ex C. A. poſt κλημάτων interpungit etiam *Salm.* cæterum quod poſt κλημάτων exciderit πρέμνον, clarum eſt vel ex *Heſychio* qui dicit τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον. *Gloſſ.* πρέμνον, *caudex.* KUHN.

Τῶν κλημάτων] Cum MS. ita diſtingue: κλημάτων. τῶν δένδρων αἱ παραφ. quamvis mihi omnino perſuadeo propter ſimile principium vocis δένδρων, voculam δὲ excidiſſe, & ſcribendum: τῶν δὲ δένδρων αἱ παραφ. Certe enim ait hoc *Pollux*, *quemadmodum* σφύρα *dicatur illud eminulum inter ſingulos ſulcos in arata terra: ita & in vinea, quod a terra turgeſcit uſque ad palmitum emerſionem, idem dici* σφύραν. quæ tu forte melius & elegantius dicas: ego ſat habeo pravam diſtinctionem emendaſſe. His vero ſubjicit *Pollux* arborum quarumvis παραφύσεις vel *ſtolones*, quibuſque nominibus aliis adpellentur. JUNG.

82 Ἃς εἴποις ἂν παραβλάστηματα] MS. ἃς εἴπ. ἂν καὶ ἀποβλαστήματα κατὰ Πλάτωνα, ἢ μᾶλλον παραβλαστήματα, αὐτομόλιαι καλ. Et profecto, ſi MS. noſtri bonitatem conſidero, qui tam raro fallit in hujuſmodi locis, vix dubito hanc lectionem vulgatæ præferre: præſertim quum ex *Platonis Sympoſio* hunc adnotatum locum inveniam: μὴ οὖν θαύμαζε, εἰ τὸ αὑτοῦ ἀποβλάστημα φύσει πᾶς τιμᾷ. Quid ſi *Pollux* ipſe ita ſcribendum clare clamat? Ita certe eſt ſupra VI, 183. δόξασμα, ait, δὲ Πλάτων εἶπε καὶ ἀποβλάστημα. ſed αὐτομολίαι, ut vulgo accentus habet, rectius credo. JUNG.

83 Αὐτομολίαι] C. A. αὐτομόλιαι: quid ſi καὶ αὐτὰ μολίαι? *& illa* μολίαι *dicuntur*: nam ſequitur non

146 tur. * Et ablaqueare, eſt capreolos am-
putare: ſicut de ſtirpibus, extirpare di-
citur. In Lege ſane Attica de communi-
bus ſcriptum eſt, Neque carbonariam e-
xercere, nec ablaqueare, neque extirpa-
re. Olivæ autem fructum decerpere, ἐ-
λαιοῦν vocaverunt. & oleatores, qui hoc
faciunt: virgaſque quibus fructum decu-
tiunt, perticas. Plantas autem nutrire,
viviradices efficere dicitur. Tum & plan-
147 tas confertas dices, & diſpoſitas. * Et
terra vitigera, niſi ſecundum ordinem con-
ſita fuerit: ordinata autem, quæ ordine
conſita eſt. Quæ vero alio modo, nec
arboribus domeſticis plena eſt, orcha-
ma. Et ſi quis ſylvam combuſſerit, lo-
cum quidem propter opus hoc, ῥωχ-
μοὺς nominabis. Sicuti autem vitis ra-

ται. * καὶ μολεύειν, [84] τὸ ταύτας κόπτειν, ὡς τὸ 146
τὰ [85] πρέμνα, πρεμνίζειν. ἐν γοῦν [86] τῷ Ἀττικῷ
νόμῳ τῷ περὶ τῶν κοινῶν γέγραπται, Μὴ ἀνθρα-
κεύειν, μὴ δὲ μολεύειν, μὴ δὲ πρεμνίζειν. τὸ μέν-
τοι δρέπεσθαι [87] τὸν τῆς ἐλαίας καρπὸν, ἐλαιοῦν
ἔλεγον. καὶ τοὺς τοῦτο ποιοῦντας, [88] ἐλαιατῆρας.
καὶ τὰς ῥάβδους, [89] αἷς καταράσσουσι τὸν καρ-
πὸν, ῥακτρίας. τὸ δὲ ἀνατρέφειν τὰ φυτὰ,
[90] μοσχεύειν ἂν λέγοιτο. καὶ [91] ξυστὰς μὲν, καὶ
συστάσεις * ἡ ἀμπελόφυτος γῆ, ἡ μὴ κατὰ 147
στίχον πεφυτευμένη. [92] στοιχὰς δὲ, ἡ κατὰ στί-
χον. [93] ἡ δὲ ἄλλως δασεῖα δένδροις οὐχ ἡμέροις,
ὀρχάμη. εἰ δ' ἄν τις [94] καύσειε τὴν ὕλην, τὸ χωρίον
διὰ τὸ ἔργον, ῥωχμοὺς ἐρεῖς. [95] ὡς δὲ ὁ τῆς ἀμπέ-

αὐτομολεύειν, ſed ſimplex μολεύειν. *Heſych.* μολοῦειν. KÜHN.

84 Ταύτας] C. V. pro ταύτας leg. ταῦτα κ. KÜHN.

85 Πρέμνα πρεμνίζειν] C. A. ὡς τὰ πρέμνα πιρεμνίζειν. poſt margo: ἐι γοῦν τ. Α. ν. &c. uſque ad μολεύειν, omiſſo, μηδὲ πρεμνίζειν. KÜHN.

Πρέμνα πρεμνίζειν] Planius diſtinguas πρέμνα, πρεμνίζειν. Quæ hoc verbum ſequuntur, omnia in MS. deſideramus, uſque ad θωρακοφόρος Segm. 155. ubi a dimidiata vocula φόρος iterum nova in membranis noſtris incipit pagina, altera præcedenti ſcilicet tota, a mala manu forte, ablata. Si itaque in ſequentibus potius hærebimus, vel etiam menda quædam plane non advertemus, ingenii tenuitati adſcribes, & tua eruditione noſtrum defectum ſupplebis. Percurramus itaque quæ ſequuntur. JUNG.

86 Τῷ Ἀττικῷ νόμῳ &c.] Νόμος περὶ κοινῶν lex fuit lata de locis ad commune Athenienſium pertinentibus, in quibus arbores, frutices & alia nata erant, de quibus non licebat carbones conficere, aut ſuccidere ſurculos juxta enatos ad ſtipites. ἄξυλα dixeris hujuſmodi loca ex *Heſych. Salm.* MSS. τὸ ταῦτα σκόπειν. KÜHN.

Τῷ Ἀττικῷ νόμῳ &c.] *Falckenburgianus* Codex pro περὶ τῶν κοινῶν habet περὶ τῶν κοινῶνισθων· videant eruditi.

87 Τὸν τῆς ἐλαίας κ.] C. A. omittit τῆς, & voci ἐλαιατῆρας ſuperſcriptum λαϊστῆρας. C. V. ἐλαωτῆρας λαιστῆρας. leg. ex C. A. ἐλαϊστῆρας. KÜHN.

88 Ἐλαιατῆρας.] *H. Stephanus* in ſuo Theſauro habet ἐλαιωτήρ· utpote a verba ἐλαιόω deductum. Infra X, 130. ἐλαϊστὰς vocat. poſſet quis & conjicere ἐλαϊστῆρας· ab ἐλαϊστὴρ, ut ἀσπιστὴρ & ἀσπιστής. JUNG.

89 Αἷς καταράσσουσι] Sic & MS. & infra X, 130. *Heſych.* ῥακτρία. (*H. Steph.* cit. ῥάκτρια.) τὰ ῥαβδία, ἐν οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσιν. SEB.

Αἷς καταράσσουσι] C. A. αἵ. mox ad vocem ῥακτρίας eſt in margine τρακουρίας. *Heſych.* ῥακτρία. *Salm.* MSS. βακτρίας. KÜHN.

90 Μοσχεύειν] *Demoſth.* Orat. I. contra *Ariſtog.* τοὺς πονηροὺς μοσχεύειν ἐν δικαστηρίοις, *in judiciis, in tribunalibus educare inſtar plantæ & fovere improbos. Gl.* μοσχεία, *plantatio;* μόσχοι, *plantæ;* μόσχευμα, *propago.* vid. *Theophr.* lib. III. de C. P. c. 17. Cæterum in textu C. A. eſt ἀνατρέχειν τὰ φ. ſed τῷ χ ſuperſcriptum φ. *Salm.* MSS. etiam ἀνατρέχειν. KÜHN.

91 Ξύστας &c.] MS. ſimiliter. *Heſych.* ξυστάδες, αἱ πυκναὶ ἄμπελοι· ἄμεινον δὲ τὰς εἰκῆ καὶ μὴ κατὰ στοῖχον πεφυτευμένας ἀκούειν. poſt στάσεις comma, non punctum eſto. SEB.

Ξύστας &c.] C. A. ξυστὰς μ. κ. στάσεις. C. V. καὶ ξύστας ζυγὰς μὲν. diverſa lectio hic erroris eſt mater. ξυστὰς ὑστὰς habet *Heſych.* in ξυστάδες & ὑστάς. ſenſus loci eſt, quod *vinea non ſecundum ſeriem ſitas habens vites, dicatur,* ξυστὰς & ξυστάσεις, vel etiam ἀμπελόφυτος γῆ. MSS. ἡ μὴ κ. στίχον. C. A. εἴη πεφυτ. omittit. C. V. ſolum εἴη non habet. in textu lego ξύστας ἢ ξυστάσεις ἢ ἀ. γ. KÜHN.

Ξύστας &c.] Malim ξυστάς. cui opponitur mox στοιχάς. quid etiam ſi hæc ſuo loco forte mota, ita omnia reponeremus? Conjectandi nobis fiat venia. ita, inquam: καὶ ἀμπελόφυτος γῆ, εἰ μὴ κατὰ στίχον εἴη πεφυτευμένη, ξυστὰς μὲν, καὶ στάσεις. στοιχὰς δὲ &c. quamvis & ferri poſſit vulgatum, ita ſaltem reconcinnatum: καὶ ξυστὰς μὲν, καὶ στάσεις, ἡ ἀμπελόφυτος γῆ, εἰ μὴ κατὰ στίχον εἴη πεφυτευμένη. στοιχὰς δὲ &c. Quæſo te, preſſius omnia examina; & forte me non adeo aberraſſe dixeris. ξυστὰς ſane id ipſum eſt: & diſerte *Heſychius* τὰς εἰκῆ καὶ μὴ κατὰ στοῖχον πεφυτευμένας intelligere hoc vocabulo melius ait: cujus verba etiam retulit *Seberus* noſter. Sic igitur στάσεις (ſi omnia ita recte jam habent modo) in illis ἀμπέλοις vel vineis opponantur στίχοις, vel στείχοις ἐν τῇ στοιχάδι. Addo & verba *Euſtathii* non longe ita ab initio παρεκβολῶν εἰς Ὀδυσσ. ε. ὅτι δὲ καὶ διάφορα εἴδη ἀμπέλων, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν· ἐν αἷς καὶ ἡ ξυστὰς, εἰκῆ φασι πεφυτευμένη ἄμπελος· καὶ ἡ στοιχὰς, ἡ κατὰ στοίχους δηλαδή. JUNG.

Ξύστας &c.] Ξυστὰς & συστάσεις, præeunte Doctiſſ. *Kuhnio* repoſui; ſequentia ita vulgo legebantur: καὶ ἀμπ. γῆ, εἰ μὴ κατὰ στίχ. εἴη πεφυτ. *Kuhnius* emendabat: ἡ ἀμπ. γῆ, ἡ μὴ &c. nos ad fidem Codicis *Voſſiani*, eam lectionem reſtituimus, quæ in textu jam comparet.

92 Στοιχὰς δὲ] Margo C. A. hæc habet uſque ad ὀρχάμη δένδροις οὐχ ἡ. *ſylveſtribus arboribus.* vid. *Heſych.* in ὀρχαττοί, forte ὀρχασταί. KÜHN.

93 Ἡ δὲ &c. ὀρχάμη.] An & hæc ſaltem de vineis non excultis, quæque feris arboribus horrent accipienda: an de quovis tali ſolo? Nihil alias de ὀρχάμῃ invenio. infra ὀρχάνη X, 131. de ſpinoſis, quæ vicem ſepium præbeant, vel de ſepe ipſa: quare ὀρκάνη ibi maluimus. JUNG.

94 Καύσειε] Κλάσειε. & mox MS. τοὺς ῥωχμεύς. SEB.

Καύσειε] Abeſt a C. V. C. A. λάσειε in textu, aſcriptum, καύσειε. pro ῥωχμοὺς, ῥωμοὺς legit. legi poterat & κλάσειε, *ſi fregerit*, quod fuit in MSS. *Salmaſii*, quamvis ipſi perperam ſit. *Salm.* διὰ τὸ ἔ. τοὺς ῥηγμοὺς ἐρεῖς. KÜHN.

95 Ὡς δὲ ὁ τῆς ἀμπ.] MS. ὁ δὲ τῆς ἀμπ. SEB.

Ὡς δὲ ὁ τῆς ἀμπ.] C. A. ὁ δὲ τῆς ἀ. κλάδος καὶ ὁ τῆς ἐλαίας θ. *Theophr.* libr. VI. de C. P. cap. 1. ἔνια προσηγορίας τινὰς ἔχει ἰδίας, καθάπερ θαλία, κράδη, κλῆμα. οὕτω abeſt a C. A. lectionem C. A. affert etiam

λου κλάδος, κλῆμα, καὶ ὁ τῆς ἐλαίας, [95] θαλ-
λὸς, οὕτω καὶ ὁ τοῦ φοίνικος, σπάδιξ. Ἐπεὶ δὲ
τοῖς [97] γεωργικοῖς [98] προσέθεμεν καὶ τὰ μελιττουρ-
γικὰ, ἰστέον, ὡς αἱ ὀπαὶ καὶ αἱ καταδύσεις τῶν
148 μελιττῶν, καλοῦνται [99] κύτταροι. * οἱ δὲ ἐν αὐ-
τοῖς σκώληκες, ἢ [100] σχαδόνες, ἢ νύμφαι, [1] ἐ-
πειδὰν πτεροφυῶσιν. [2] οὓς δὲ σκαπτῆρας καλεῖ
Ξενοφῶν, οὗτοί εἰσιν οἱ σκαπανεῖς. σκαφέας δ'
αὐτοὺς Ἄρχιππος καλεῖ, [3] Σκαφεῦσι, κηπωροῖ-
σι, τοῖς τ' ὀνηλάταις, Καὶ ταῖς γυναιξὶ προσέτι
ταῖς ποαστρείαις. τὴν δὲ [4] σμινύην, σμινύδιον Ἀ-
ριστοφάνης [5] καλεῖ. τὸ δὲ τῶν σκαπανέων ἐργα-
149 λεῖον, ἔστιν ἡ σκαπάνη. * [6] Καὶ τὸ μὲν καρποῦ-

mus, palmes, & oleæ, germen: ſic
palmæ ſpadix dicitur. Rebus vero ruſti-
cis, & mellificatoria apponere convenit.
Sciendumque, quod apum foramina, in-
troituſque, cittari vocantur, aut favi:
* qui autem in his vermiculi latent, ſo- 148
boles: aut nymphæ, poſtquam provene-
rint. Sed quos Σκαπτῆρας vocat Xeno-
phon, foſſores ſunt. Fodientes autem,
vocat Archippus: Fodientibus, Hortula-
nis, agaſonibus, & runcatricibus Mulier-
culis. Raſtrum porro, Raſtrulum vo-
cat Ariſtophanes. Sed foſſorum inſtru-
mentum, ligo eſt. * Sed Frui & Fru- 149

Salm. Gellius lib. II. cap. 26. *Spadica Dorici vocant avulſum e palma termitem cum fructu.* ex *Horatio* ſatis notus eſt, *nunquam fallentis termes olivæ.* KÜHN.

96 Θαλὸς] MS. θαλλός. SEB.

Θαλὸς] *Heſychius:* θαλλὸς κλάδος ἐλαίας· ἄνθος, γέννημα, καὶ πᾶν τὸ θάλλον· κυρίως δὲ κλάδος ἐλαίας ἢ φοίνικος βλάστημα. vide & ſupra I, 237. ubi MS. noſter de olea etiam duplici λλ, ſed alio accentu, θάλλος. JUNG.

Θαλὸς] *Falckenburgii* Codex θαλλὸς, eamque ſcripturam textui reddidi: in MSS. autem frequenter & hoc & ſimilia nomina per ſimplex λ ſcripta reperiuntur. ita & apud *Paul. Æginetam* lib. VII. ἐλαίας οἱ μὲν θαλοὶ &c. De θαλλῷ autem adnotat *Schol. Theocr.* ad Eid. IV. v. 45. quod θαλλὸς ἁπλῶς λέγεται πᾶν τὸ τεθηλὸς, κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός· hinc in ἱκετηρίαις ἔριον τῷ θαλλῷ προσειλημμένον.

97 Γεωργητικοῖς] In MS. potius legerem γεωργικοῖς. SEB.

Γεωργητικοῖς] Γεωργικοῖς *Salm.* KÜHN.

Γεωργητικοῖς] Γεωργικοῖς omnino cum *Sebero* ſcribendum puto, & ſic repoſueram in codice meo olim. JUNG.

Γεωργητικοῖς] Γεωργικοῖς reſtitui ad fidem MS.

98 Προσέθεμεν] Supra lib. I. cap. ult. JUNG.

99 Κύτταροι.] C. V. κίτταροι. *Scholia Ariſtoph.* in *Veſpis*, κύτταροι. Onomaſt. κυττάρια, *nucamenta.* vid. & *Heſych.* h. v. & I, 254. KÜHN.

Κύτταροι.] Κίτταροι eſt in editionibus, quæ *Seberianam* anteceſſerunt: ſic & MSS. quidam: ſed male: *Ariſtot.* Hiſt. Anim. libr. V, 22. τὸ μέλι δὲ ἐμεῖ εἰς τὸν κύτταρον, de apibus.

100 Σχαδῶνες] Supra I, 254. σχαδόνες. SEB.

Σχαδῶνες] Supra in fine lib. I. σχαδόνες. C. A. omittit recte ἢ, quod & *Salm.* facit. C. V. σχαδόνες ἢ ν. ἐπειδὰν πτεροφυῶσι. C. A. ἐπειδὰν περ πτεροφ. *poſtquam alas produxerint. Heſych.* νύμφαι &c. οἱ σκώληκες οἱ πτεροφυοῦντες, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις. MSS. *Salm.* etiam σχαδῶνες ἐ. πτεροφυῶσιν. KÜHN.

Σχαδῶνες] Non dubito, quin ſcribendum ſit σχαδόνες, ita ut ſupra fuit I, 254. Et obſervavi in noſtro etiam optimo MS. in ejuſmodi ω interdum vitioſe pro ο ſcriptum. *Heſychius:* σχαδόνες τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, ἔνθα οἱ σκώληκες. *Suidas:* σχαδόνες (quamvis in editis ſit σχάδονες) τὰ τῶν κηφήνων κηρία. Καὶ ζῷον ἄπτερον, ἄπουν. Et idem vocabulum apud *Theocritum* Idyll. I. extremo:

Πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
Πλῆρες δὲ σχαδόνων. ---

Ubi tamen *favos* ſignificat, & κοινότερον ἐπὶ τῶν κηρίων exponunt: ut & noſter *Heinſius* vertit:

Plenum Thyrſi tibi dulce os ſit melle faviſque
Plenum ſæpe tibi. ---

Addit ibi *Scholiaſtes*: σχαδόνας exponere *Theætetum* tamen, τοὺς κηροὺς τοὺς ἔχοντας τῶν κηφήνων τοὺς γόνους· ſed nos de ſcriptura ſaltem volebamus dicere. JUNG.

Σχαδῶνες] Σχαδόνες in textum retuli; & ita apud *Ariſtotelem* citato a nobis proxima nota loco: σχάδονας (ita male editum, pro σχαδόνας) δὲ ἀρίστας ποιοῦσιν (μέλιτται) ὅταν μέλι ἐργάζωνται· eodem capite de σχαδόνων origine docet. vid. & *Etymologum.*

1 Ἐπειδάνπερ φυῶσιν.] Si mihi aliquis MS. faveret, legerem, ἐπειδὰν πτεροφυῶσιν. nec id forte valde vero diſſimile ita *Pollucem* ſcripſiſſe. & notavi jam inter π & πτ tenuiſſimum ſcripturæ diſcrimen. Certe dixerat *Suidas* σχαδόνας, ἄπτερα eſſe ζῷα. de νύμφαις vero idem: σκώληκες, ait, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν κυττάροις, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. & *Heſychius* eodem verbo, quo forte Noſter: νύμφαι· οἱ σκώληκες οἱ πτεροφυοῦντες, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις. JUNG.

Ἐπειδάνπερ φυῶσιν.] Reſtituo ad MSS. fidem πτεροφυῶσιν· in Cod. Voſſ. eſt περοφυῶσιν: πτεροφυῶσιν ab homine docto ſupraſcriptum eſt: illa autem ſcriptura originem dedit inveteratæ in omnib. edit. mendæ.

2 Οὓς δὲ σκαπτῆρας] C. V. σκαπῆρας. male. & εἰσὶν non habet. C. A. titulum affert: περὶ σκαπανέων. KÜHN.

3 Σκαφεῦσι &c.] C. A. σκαφεῦσι &c. uſque ad ὀνηλάταις marginale eſt. verſus *Archippi* ſunt gemini ſenarii.

Σκαφεῦσι καὶ κ. τοῖς τ' ὀνηλ.
Καὶ ταῖς γυναιξὶ προσέτι ποαστρίαις.

Ita enim C. A. vid. ſupra c. 32. male iterum C. V. σκαφίας & κηπωρῆσι. *Salm.* etiam ποαστρίαις. KÜHN.

Σκαφεῦσι &c.] *Archippi* ſenarii duo integri ſunt:

Σκαφεῦσι, κηπωροῖσι, τοῖς τ' ὀνηλάταις,
Καὶ ταῖς γυναιξὶ προσέτι ταῖς ποαστρίαις.

Ita enim ſcribendum hic quidem potius, quam ποαστρείαις. Et bene. video etiam ita in codice ſuo repoſuiſſe *H. Stephanum.* JUNG.

Σκαφεῦσι &c.] *Falckenburgianus* Codex mox ποαστρίαις.

4 Σμινύην] Σμιναῖον habet *Falckenburgius.* Apud *Ariſtænetum* Epiſt. 3. aquilex σμινύῃ foſſam ducit.

5 Καλεῖ.] Supraſcriptum in C. A. KÜHN.

6 Καὶ τὸ μὲν καρποῦσθαι] *H. Stephan.* putat mendoſe ſcriptum hunc locum, omiſſa copula καί. debere enim ita ſcribi: καὶ τὸ μὲν καρποῦσθαι καὶ κάρπωσιν λ. Ξ. *ut videlicet*, ait, *dicat*, *Xenophontem & verbum* καρποῦσθαι *& ejus verbale* κάρπωσιν *uſurpare. ſiquidem apud eum ambo extant, in Pædia. nam libro ejus VIII. legimus*, καὶ ἐκ τούτων καρποῦμαι ἀσφάλειαν καὶ εὔκλειαν. *in alio ejuſdem libri loco*, ἐγὼ γὰρ παῖς τε ὤν, τὰ ἐν παισὶ νομιζόμενα καλὰ δοκῶ κεκαρπῶσθαι. *Verbale autem* κάρπωσις *libro hujus operis quarto extat*, τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας καὶ τὴν κάρπωσιν γενέσθαι ἐφ' ἑαυτοῖς. Hæc ille *Adpend. de Dial. Attic.* cap. 16. tm. 3. JUNG.

ctum, dicit Xenophon: quam nunc fru-
ctificationem dicunt. Frui autem idem,
quod fructum capere, ut Thucydides di-
cit. Et verbum, fructum poſſidere. Hy-
perides autem ad Thaſios, Frui bono &
copioſo agro. Sed fructificationes, in Ge-
rytade dixit Ariſtophanes. & fœlici fru-
ctuum proventu frui, Καρπεύειν vocavit
150 in Tageniſtis. * Sed radicare frumen-
tum, radices agere dixerunt. Unde Phe-
recrates in Transfugis inquit, Ut ſegetes
radices agant. Tum & metere, & meſ-
ſem adminiſtrare. Et res ipſa, non θέρος
modo: ſed & Meſſis dicitur, ab Æſchi-
ne Socratico. Ariſtophanes autem, Mu-
lierem metentem, & ſarmentatricem di-
xit. Sed manſuetæ vitis palmes, lenimen
vocatur. Et lignum, in quo oleum ex-
primunt, ὄρος· funis autem, quo ligna
151 colligant, laqueus. * Crater autem, in
quem oleum expreſſum influit, τριπτήρ. In
quod vero vindemiatores uvas conjiciunt,
Σταφυλοβολεῖον, uvarum receptaculum. ſi-
militer & ubi calcant, Torcular. hæc autem
nomina, ex Iſæi contra Dioclem accuſa-
tione ſunt. Sed qui ſtabula purgat, ſeu Vir,

σθαι, κάρπωσιν λέγει Ξενοφῶν, ἣν οἱ νῦν [7] καρ-
πίαν. [8] αὐτὸ δὲ τὸ καρποῦσθαι, καὶ καρπίσα-
σθαι [9] Θουκυδίδης λέγει. [10] καὶ τὸ ῥῆμα, καρπεύ-
ειν. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Θασίους, Εὐθὺς δὲ καρ-
πεύειν ἀγαθὴν καὶ πλείστην χώραν. [11] Τὰ δὲ
καρπεῖα ἐν τῷ Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης εἶπε· τὸ
δὲ εὐκαρπεῖν ἐν Ταγηνισταῖς [12] καρπεύειν.
* Τὸ μέντοι ῥιζοῦσθαι τὸν σῖτον, [13] συγκαρκινοῦ- 150
σθαι ἔλεγον. ὅθεν καὶ [14] Φερεκράτης ἐν τοῖς Αὐτο-
μόλοις ἔφη, [15] Ἵνα τὰ λήϊα συγκαρκινωθῇ. καὶ
ἀμῆσαι δὲ, καὶ θερίσαι. καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μό-
νον θέρος, ἀλλὰ καὶ [16] θερισμὸς Αἰσχίνης εἶπεν ὁ
Σωκρατικός. Ἀριστοφάνης δὲ γυναῖκα θερίστριαν,
καὶ Φρυγανίστριαν. Τὸ μέντοι τῆς [17] Πραμνίας
ἀμπέλου κλῆμα, [18] πράμνημα καλεῖται. καὶ τὸ
μὲν ξύλον ἐν ᾧ τοὔλαιον πιέζεται, [19] ὄρος. τὸ δὲ
σχοινίον, ᾧ τὰ ξύλα καταδεῖται, [20] τοπίον.
* Ὁ δὲ κρατὴρ, εἰς ὃν ἀποῤῥεῖ τοῦ ἐλαίου τὸ πιε- 151
ζόμενον, τριπτήρ· ἐν ᾧ δὲ [21] τὰς σταφυλὰς
βάλλουσιν οἱ τρυγῶντες, σταφυλοβολεῖον. ὁ-
μοίως δὲ ᾧ ἐμπατοῦνται, ληνός. τὰ δὲ ὀνόματα
ταῦτ' ἐστὶν ἐκ τῆς [22] Ἰσαίου πρὸς Διοκλέα ὕβρεως.
Ὁ μέντοι τὰς μάνδρας καθαίρων, εἴτε ἀνὴρ εἴη,

7 Καρπίαν.] Καρπείαν, a καρπεύω, aut ἐπικαρπία. *Sylb.* SEB.

Καρπίαν.] *Salm.* MSS. ἣν νῦν καρπίαν. KÜHN.

Καρπίαν.] Sunt illa *Henr. Stephani*, quæ *Sylburgius* & in ſuum codicem tranſcripſerat. Ita enim *Stephanus* hic ſua manu: ἴσως καρπεία a καρπεύω. *aut* ἐπικαρπία. JUNG.

8 Αὐτὸ δὲ τὸ καρπ. &c.] Paulo inferius marginale eſt αὐτὸ δὲ τ. κ. &c. uſque ad καρπεύειν. KÜHN.

9 Θουκυδίδης λέγει] Abſunt a C. A. tum C. V. poſt Θουκυδίδης habet Ὑπερίδης ἐν τῇ πρὸς Ἀλυσίδημον. poſt Ὑπερίδης vero, λέγουσι γοῦν ἐν τῷ πρὸς θ. nec aliter C. A. καὶ εὐθὺς δ. κ. inde legerem, καὶ καρπίσασθαι. Λυσίας πρὸς Νικόδημον vel Μνησίδημον, καὶ Ὑπερίδης γοῦν ἐν τῷ πρὸς Θασίους, εὐθὺς &c. χώραν λέγουσι. KÜHN.

10 Καὶ τὸ ῥῆμα, καρπεύειν.] Malim ita diſtinguere: καὶ τὸ ῥῆμα καρπεύειν Ὑπερίδης &c. ſcilicet λέγει, ut anteceſſit. JUNG.

11 Τὰ δὲ καρπεῖα] MS. πλ. χ. τὸ δὲ ἀμῆσαι καὶ θερίσαι. omiſſis, quæ ſequuntur uſque ad ἱερεῖς δὲ Segm. 169. univerſis. SEB.

Τὰ δὲ καρπεῖα] Marginale C. A. uſque ad συγκαρκινωθῇ. pro ταγηνισταῖς MSS. τριταγωνισταῖς, quod vitio non caret. Nam de τριταγωνισταῖς *Ariſtoph.* nuſquam extat veſtigium in ullo Auctore, quantum quidem ego memini. KÜHN.

12 Καρπεύειν] Καρπεύειν quid hic agat, non ego liquido exponam: & vix unum per alterum mihi perſuadeam exponendum verbum, ſed potius locum mendoſum eſſe, ſi iſtud non plane delendum eſt, quaſi iteratum per exſcriptoris negligentiam. MS. noſter nos vero hoc in loco deſtituit: & magis adhuc in ſequentibus idem contigit *Sebero* noſtro. JUNG.

13 Συγκαρκινοῦσθαι] *Theophr.* lib. I. de C. P. cap. 13. σημεῖον δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ σίτου συμβαῖνον· ὃς ὑπὸ χειμῶνος ῥιζοῦται μᾶλλον, ὃ δὴ καρκινοῦσθαι λέγουσι. & lib. I. H. P. c. 9. τὰς δὲ ἄλλας μείζους καὶ ὡς κεκαρκινωμένας, *obduratas radices.* vid. & *Heſych.* in καρκινοῦται, & *Harpocr.* in καρκίνος. KÜHN.

14 Φερεκρ. ἐν τοῖς αὐτομ.] *Pherecratis* Αὐτομόλους & alii laudant, ut videre potes apud *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 12. JUNG.

15 Ἵνα τὰ λήϊα &c.] C. V. τὰ omittit. exinde C. A. τὸ δὲ ἀμῆσαι καὶ θερίσαι· poſtea margo: καὶ τὸ π. &c. ἀλλὰ καὶ θερισμὸν &c. uſque ad πράμνημα καλεῖται paulo inferius: deſunt deinceps omnia ab iſtis καὶ τὸ μὲν ξύλον &c. uſque ad πυριάματα extrema Segm. 168. parte, quod oſtenditur his verbis: λείπει ἓν φύλλον καὶ ἥμισυ, *deeſt unum folium cum dimidio.* pæne oblitus eſſem monere, quod Ἀριστοφάνης mox uſque ad φρυγανίστριαν non compareant in C. A. KÜHN.

16 Θερισμὸς] An forte θερισμὸν ſcripſit potius? JUNG.

17 Πραμνίας] Hujus & ſupra puto *Pollucem* feciſſe mentionem VI, 82. ſi πραμνείος vel πράμνιος, mecum ibi emendes. JUNG.

18 Πράμνημα] Unica breviorem ſyllaba hanc vocem habet *Falckenburgius*: πράμνη nimirum: *Heſych.* πράμνη, δίκιλλα, ἄμπελος· vid. & *Etymolog.* in Πράμνειος οἶνος.

19 Ὄρος.] *Suidas* quoque cum tenui ſpir. ſed ὅρον. infra X, 130. ὅρος. SEB.

Ὄρος.] C. V. ὅρος per ſpiritum aſperum. KÜHN.

20 Τοπίον] C. V. τὸ πίον, duabus voculis. *Harpocrat.* τοπεῖον, & alterum ὅρος dicit eſſe *lignum, quo uvam calcatam premunt*, laudatque etiam *Iſæum* in *Apologia contra Dioclem ob factam contumeliam*. id enim apud *Noſtrum* additur. C. V. male, ὕβρεως infra pro ὕβρεως. KÜHN.

21 Τὰς σταφυλὰς] C. V. τὰ στέμφυλα. ita eſſet dicendum στεμφυλοβολεῖον. *Heſych.* σταφυλοβόλιον, μέρος τι τῆς ληνοῦ. KÜHN.

22 Ἰσαίου πρὸς Διοκλ.] *Iſæi* Oratio ſæpe apud *Harpocrationem* citatur iſta, & alibi, & pleriſque locis, quos *Pollux* noſter hic reſpexit, nempe in ὅρον, τοπεῖον, (ita enim apud *Harpocrationem* eſt) in τριπτῆρα, & in σταφυλοβολεῖον. Ratum iſtud Lexicon vero jam, & mox atque defuncti fuerimus hoc labore, Deo favente, illius editio nova nobis curæ erit. JUNG.

εἴτε γυνὴ, [23] σηκοκόρος λέγεται. τὸ δ' ἐκ τῶν στεμφύλων πιεσθέντων ἀποῤῥεῦσαν, [24] τρυγηφάνιον. [25] ἐπίμορτος δὲ γῆ παρὰ Σόλωνι, ἡ ἐπὶ μέρει γεωργουμένη. καὶ [26] μορτὴ, τὸ μέρος τῶν γεωργῶν.
152 * Τὸ δ' [27] ἐπὶ τετάρτῳ μέρει νέμεσθαι, τετραχίζειν. οἱ δὲ καλούμενοι νῦν τῶν ἀμπέλων [28] ἐπίτραγοι, θυμάλωπες. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας πεπαινόμενος καρπὸς, πρώϊμος ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνους, καὶ πρωΐα δὲ καρπία ὁ αὐτὸς [29] εἴρηκε. σῦκα δὲ τῶν διφόρων ἐν [30] Κραπατάλλοις Φερεκράτης. Τὰ δὲ [31] Φυτευτήρια τῶν σύκων, [32] συκίδας Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις.

ſeu Mulier, ſtabularius dicitur. Cæterum quod ex fracibus uvarum compreſſis effluit, fex dicitur. Tellus vero ſemiculta, a Solone dicitur, quæ partim culta eſt. Et μοργὴ, agriculturæ pars eſt. * Por- 152
ro quarta vice depaſcere, τετραχίζειν vocarunt. Sed quæ nunc vitium gemmæ, dicuntur ſcintillæ. Et ante tempus maturus fructus, Præcox, in Ariſtophanis Lemniis nominatur. & Fructus præmaturos, idem dixit. Sed ficus bis in anno fructificantium, dixit in Carpatalis Pherecrates. Atque ficuum plantas, Ficulos, in Lemniis vocat Ariſtophanes.

23 Σηκηκόρος] C. V. βόκορος: leg. σηκοκόρος ex noto illo verſu *Homeri*,

Σηκοκόρον τ' ἔμεναι θάλλον τ' ἐρίφοισι φορῆναι. KÜHN.

Σηκηκόρος] Repoſui σηκοκόρος, quam lectionem *Falckenburgius* quoque agnoſcit: *Heſych.* ὁ τὰς μάνδρας κοσμῶν καὶ καλλύνων σηκοκόρος· σηκοὶ quippe προβάτων περιφράγματα, ut *Ammonius* & *Etymologus*.

24 Τρυγηφάνιον.] E not. *Sylb.* pr. ed. τρύγη φαινόν. SEB.

Τρυγηφάνιον.] C. V. τρυγηφαίνειν. *Salm.* V. L. τρύγη φαι .... *Gl.* τρὺξ ἐλαίου *amurga*, alias, *amurca*. KÜHN.

Τρυγηφάνιον.] Eſt hæc emendatio *H. Stephani*, qui eam codici ſuo ad mendoſam iſtam vulgatorum τρύγη, φαινὸν, adpoſuit, confirmando inſuper ex loco qui ſupra VI, 17. JUNG.

Τρυγηφάνιον.] Ita & *Falckenburgius* pro τρύγη φαινὸν edit. vet.

25 Ἐπίμοργος] *Heſych.* ἐπίμορτος. & ita C. V. & γυνὴ, pro γῆ, male. *Interpr. tellus quæ partim culta eſt*, ſine ullo ſenſu. malim, *quæ ita colitur, ut dominus partem fructus, partem colonus percipiat. Heſych.* hinc corrigendus in voce ἐπίμορτος, ubi leg. καὶ ὁ ἐπὶ μέρει ἐργαζόμενος, *qui colit* (agrum) *ea conditione, ut in partem fructuum veniat, partiarius*. ſi modo de ipſo colono accipi debeat ἐπίμορτος. KÜHN.

Ἐπίμοργος] Ad hunc locum *H. Stephanus* in ſuo Codice quodam loco ita adnotavit: ἐπίμοργος &c. μόργη, Πολυδεύκης. At *Heſych.* ἐπίμορτος &c. μορτή. *In vulg. Lexic.* (id enim credo ſignificare v. *l.*) *Pollucis lectio fidelior putatur: Euſtathius tamen Heſychii ſcripturam, non illam, comprobat.* Nec ego dubito ita & apud *Pollucem* reſcribendum, ac ſi MS. hic defectus ipſe conſentiret. Novi enim ejuſmodi exerrationes inter γ & τ, præſertim ſi cogites ut olim Γ ſcribebant, contigiſſe non raro: habuimuſque ejus rei exempla in *Polluce* noſtro. Præſtat tamen & *Heſychii Euſtathiique* verba adponere. *Heſychius*: μορτὴν, τὴν γινομένην καταβολὴν ἀπὸ τῶν καρπῶν. Et: ἐπίμορτος, σπόριμος γῆ, ἡ ἐπιμεριστή. λέγεται οὕτω καὶ ὁ μέρει ἐργαζόμενος. μορτὴ γὰρ τὸ μέρος ἐκαλεῖτο, καὶ ἑκτήμοροι οἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες. *Euſtath.* παρεκβολ. εἰς τ. Ὀδυσσ. non longe ab initio: ἐθνικὴ δὲ λέξις καὶ ἡ μόρτη, τὸ ἕκτον φασὶ μέρος τῶν καρπῶν, ὃ ἐδίδοτο τοῖς ἑκτημορίοις, ὡς ἐν ἀνωνύμῳ κεῖται λεξικῷ ῥητορικῷ. Scribe vero in *Polluce* μοργὴ, quo quidem accentu antea editi habuerunt, qui in noſtra videtur evanuiſſe. Suſpicari etiam quis poſſet locum mutilum eſſe, quum mox dicat de νομῇ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει, & hic de ἑκτημορίᾳ. (cujus & ſupra mentio IV, 165.) τετραχίζειν vero nec omiſit *Heſychius*, pariter exponens τὸ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι. JUNG.

Ἐπίμοργος] Præeunte Doctiſſ. *Kühnio* in textu reſtitui ἐπίμορτος, & mox μορτὴ, de qua quidem emendatione nullus dubitaverit.

26 Μοργὴ] *Heſych.* & C. V. μορτή. vid. ipſum in μόργιον. *Heſychius* ſimpliciter μορτὴ interpretatur μέρος. *Noſter* addit γεωργῶν, leg. γεωργουμένων, *pars eorum agrorum, qui coluntur, vel frugum, quæ percipiuntur. vel Agricolarum. Interpr.* obſcure, *pars agriculturæ. Salmaſ.* ex eodem *Heſych.* ἐπίμορτος & μορτὴ legit. KÜHN.

27 Ἐπὶ τετάρτῳ μέρει] *Interpr. quarta vice.* ſed malim, *colere, poſſidere* (agrum) ea conditione, ut quartam partem frugum perceptarum pendas. Eos qui ſextam partem ſolvebant, dicebant ἑκτημόρους. *Heſych.* ἑκτήμοροι οἱ (ἐφ') ἕκτῳ μέρει τὴν γῆν γεωργοῦντες. KÜHN.

Ἐπὶ τετάρτῳ μέρει] *Etymol.* τετραχίζειν οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τι ποιεῖν Ἀριστοφάνης. non itaque de agris tantum.

28 Ἐπίτραγοι] *Interpr. gemmæ.* malim, *carbunculantes*. ita enim Latini vocant Græcorum τραγᾶν. forte: αἱ δὲ καλούμεναι &c. θυμαλωπίδες. KÜHN.

Ἐπίτραγοι] *Etymolog.* ἐπιφυλλίδες, τὰ πρὸς τοὺς βότρυας, οἱ καλούμενοι ἐπίτραγοι. ſed ego potius cum aliis vitium accipio, quo *carbunculare* vites dicuntur: propter vocabulum θυμάλωπας, quod *uredinem* ſignificare vel κεκαυμένα, ſupra Segm. 110. diſcere potuiſti. & infra locum geminum huic ex MS. adſcribemus X, 101. ubi in vulgatis defectus. JUNG.

29 Εἴρηκε] C. V. εἴρηκα. & mox σῦ δὲ τῶν δ. ἐν καρπαττάλοις. leg. σῦκα δὲ &c. Κραπατάλλοις. KÜHN.

30 Καρπατάλοις] Scr. κραπατάλλοις, etiam infra X, 195. vid. *Caſaub.* in *Athen.* lib. III. cap. 3. SEB.

Καρπατάλοις] Scribendum Κραπατάλλοις, ut & *Seberus* noſter monuit ex *Caſaubono*. ſic & apud *Scholiaſt. Ariſtoph.* in *Plut.* ad iſta: ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. &c. ſcribe: καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις. nam & nova editio mendoſe Κραπατάλοις ibi retinet, ut hic in *Polluce* erat. Cæterum hæc omnia in MS. noſtro deeſſe, uſque ad θωρακοφόρος Segm. 155. dixi ſupra. JUNG.

Καρπατάλοις] Cum Eruditiſſ. *Kühnio* Κραπατάλλοις in textum recepi.

31 Φυτευτήρια] *Plantaria*. KÜHN.

32 Συκίδας] C. V. pro συκίδας leg. κύδαι. KÜHN.

CAP.

153 ## * CAPUT XXXIII.

De artibus operariis. 1.

ARtes vero operariæ hæ ſunt, tibiarum confector, lingularum opifex, tibiarum perforator. tibiæ confectio, lingularum opificium, inſtar lingularum, inſtar tibiarum, perforatorie. Et ipſum vas lingulas continens, lingularum theca dicitur. Sed tibiarum theca, συβίνη. Rurſum vero, lyræ opifex, lyræ opus: lyræ confectio, lyrarum confector. Sed Ariſtophanes in Epulonibus alicubi, & Lyroniam dixit.
154 * Plectrorum opifex, plectrorum confectio: plectrorum opificium, plectrorum opifex, inſtar plectri. Chordarius, chordarum confectio, inſtar chordæ factum, chordarum confector. Et hinc quoque Chordarum venditor, ut Critias inquit. Nervis conſutus, nervis conſuens. Et hinc nervis formatæ, circulatorum imagunculæ. Armiſicus, armorum Faber, armorum confectio. & hinc, arma, armatura, armatus, armari,

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΛΓ. 153

Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν, καὶ τῶν λοιπῶν. α'.

ΠΟιητικαὶ δὲ τέχναι αἵδε. αὐλοποιός, γλωττοποιός, [33] αὐλοτρύπης, αὐλοποιΐα, γλωττοποιΐα, [34] γλωττοποιητικῶς, αὐλοποιητικῶς, [35] αὐλοτρυπητικῶς. καὶ τὸ μὲν ἀγγεῖον τὸ τὰς γλώττας ἔχον, [36] γλωττοκομεῖον. ἡ δὲ τῶν αὐλῶν θήκη, [37] συβήνη. Πάλιν δ' αὖ, λυροποιός, λυροποιΐα, λυροποιητική, [38] λυροποιητικός. Ἀριστοφάνης δ' ἐν [39] Δαιταλεῦσι, καὶ λυρωνίαν που λέγει. * πληκτροποιός, πληκτροποιΐα, πληκ- 154
τροποιητική, πληκτροποιητικός, πληκτροποιητικῶς. χορδοποιός, χορδοποιΐα, χορδοποιϊκῶς, χορδοποιϊκός. καὶ ἀπ' αὐτῶν χορδοπώλης, ὡς Κριτίας λέγει. [40] Νευροράφος, νευροραφικός, καὶ ἀπ' αὐτοῦ [41] νευροστάται. [42] Ὁπλιτοποιός, ὁπλοποιός, ὁπλοποιΐα. καὶ ἀπ' αὐτοῦ, ὅπλα, ὅπλισις, [43] ὁπλίτης, ὁπλίζεσθαι,

33 Αὐλοτρύπης] Ex Comœdia, vel *Ariſtophane* ſumptum vocabulum, ut ſupra IV, 71. non quod *Ariſtophanem* nominatim citet ibi, ſed quod ſæpius ita loquatur quum *Ariſtophanem* innuat. JUNG.

34 Γλωττοποιητικῶς] *More eorum qui ligulas tibiis conficiunt.* dein leg. αὐλοτρυπητικῶς *ad inſtar eorum, qui tibias perforant.* KÜHN.

35 Τρυπητικῶς.] Non dubito emendare αὐλοτρυπητικῶς, ab αὐλοτρύπης nimirum: excidit male principium vocis, vel ab amanuenſi omiſſum fuit. JUNG.

Τρυπητικῶς] Veriſſima eſt illa lectio αὐλοτρυπητικῶς, quapropter textui a me eſt inſerta.

36 Γλωττοκομεῖον.] Vide de hoc *Nunneſ.* ad *Phrynich.* Eclog. I. in γλωσσόκομον. ubi & de συβήνη, ita enim cum η, ut & apud *Heſych.* & *Suidam* in ea ſignificatione eſſe dicit, agnoſcit: & mox, & infra X, 153. agnoſcit, ubi & MS. noſter clare συβήνην habet, non σιβύνην ut vulgo ibi. JUNG.

37 Συβίνη.] *Heſychio* συβήνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη. συβίνη autem ut hic extat, καπροβόλιον, ἐμβόλιον: infra X, 144. inter σκεύη στρατιώτου eſt συβήνη, in MS. σιβύνη. SEB.

Συβίνη.] *Heſych.* συβήνη, αὐλοθήκη, ἢ τοξοθήκη, ἢ ὁ ναυτικὸς χιτών. nec aliter extat apud *Ariſtoph.* in fine Θεσμοφ. & ex eo apud *Suidam*, *Salmaſ.* leg. συβηνή. vid. *Gellium* N. A. lib. X. cap. 25. KÜHN.

Συβίνη.] Συβήνη in textu emendavi: hocce tibiarum repoſitorium fuit coriaceum: *Etymol.* Συβήνη, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη, ἢ ἡ φάρετρα.

38 Λυροποιητικός.] Vel λυροποιητικῶς videtur legendum, vel ἐπίρρημα hoc illi nomini adjungendum, ut mox in ſimili πληκτροπ. &c. JUNG.

39 Δαιταλεῦσι] Vid. *Caſaubon.* in *Athen.* III. cap. 33. SEB.

Δαιταλεῦσι] Mirum quam ſe torqueat in hujus Comœdiæ vero nomine *Nunneſius* ad Eclog. *Phrynich.* I. quamvis fateatur illam fabulam ita ſemper priſcis citari. mavult enim adſtruere titulum ἐν δαιδαλιδεῦσι verum eſſe. Sed ubi prolixe, ut ibi videre potes, diſputavit, ita claudit: *Videtur tamen retineri poſſe* τὸ δαιταλεῦσι. Et certe retinendum eſt, cum libris veteribus volentibus faventibuſque. videque de ejus fabulæ adpellatione & argumento τὸν πάνυ *Caſaubonum* III. *Athen.* 33. Unde & hoc diſces, non bene reddi *Epulones* ab interpretibus. JUNG.

40 Νευροράφος] Leg. νευρορράφος, *qui nervis aliquid coagmentat, conſuit icunculas nervis alienis mobiles* & alia plura. KÜHN.

Νευροράφος] Supra VII, 81. habuiſti νευροραφῶν ex *Xenophonte.* JUNG.

41 Νευροστάται.] Pro νευροστάτης forte leg. νευροσπάσται, qui trahunt nervos, ita ut νευρόσπαστα varias edant figuras. *Gl. ſigillari,* (ſigillarii) νευρόσπαστοι. *Salmaſ.* leg. νευρορράπται. quod firmat quod ſupra extat c. 20. ὁ νευρορραφῶν, *qui nervis conſuit calceos.* KÜHN.

Νευροστάται.] Non mehercle imagunculæ fuerunt, ut *Interpr.* ſomniat, ſcilicet νευρόσπαστα hic ſibi fingens, ſed artificum nomen eſt, qui nervis intentis forte aliquid erigunt, ut *H. Stephanus* exponit in Theſauro: quamvis quid plane fuerint, nobis non liqueat. fuere alias & νευροσπάσται, circulatores magis quam opifices, de quibus vide *B. Vulcanium* Comm. in *Ariſtotelem* de Mundo, ubi hæc vox. *Apuleius* περιφράζεται, *qui in ligneolis hominum figuris geſtus movent.* JUNG.

Νευροστάται.] Lenocinatur nobis lectio *Cl. Salmaſii* νευρορράπται, eamque vocem alicubi legiſſe memini. *Kuhnius* quoque libri ſui oræ adleverat: *f.* νευροράπται.

42 Ὁπλιτοποιός] Hoc vero mihi mirum vocabulum: qui totos armatos faciat homines, cum armis, pluſquam *Prometheus* potuit, *Jovis* opus nimirum ſolius, qui talem e cerebro emittebat *Palladem.* ſed quid nugamur? vix mihi perſuadeo a *Polluce* ſcriptum: alias cur non addidit & ὁπλιτοποιΐα. Viri docti refingent: nos interim, ſi incuriam librariorum cogitamus, & mendorum in *Polluce* ſegetem, delendum putabimus. JUNG.

43 Ὁπλίτης] *Miles gravis armaturæ. Gloſſæ* reddunt, *ſcutarius.* ὁπλομαχία eſt exercitatio ad tractanda arma, magiſterque qui docebat juvenes ὁπλομαχίαν, dicebatur ὁπλομάχος, vel σοφὸς ἐν ὅπλοις μάχεσθαι. vid. *Platonem* in *Lachete* & initio *Euthydemi.* ὁπλοδιδάσκαλον dixeris etiam ex *Gloſſis* ὁπλομάχον, eſt quoque *gla-*

ἐξοπλισία, ὁπλομαχία, ὁπλοφόρος, ὁπλοθήκη.
155 * [44] Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς, ἀσπιδοποιὸς, [45] ἀσπιδόπληκτος, ἀσπιδοπήγιον. [46] Λυσία δὲ καὶ λόγος ὑπὲρ τοῦ ἀσπιδοποιοῦ. καὶ ἀπ' αὐτοῦ, ἀσπὶς, ἀσπιδηφόρος, [47] ὑπασπιστὴς, συνασπιστής. [48] ὑπ' ἀσπίδα, συνασπίζειν, προασπίζειν, ὑπερασπίζειν, [49] ὑπεράσπιδα, μικράσπιδα. κρανοποιὸς, κρανοποιΐα, κρανουργὸς, κρανουργία, κράνος. Θωρακοποιΐα, [50] θωρακοποιὸς, θώραξ, θωρακοφόρος, τεθωρακισμένος, [51] ἡμιθω-
156 ράκια. * Μαχαιροποιὸς, [52] μαχαιροπωλεῖον, μαχαιροπώλης, μάχαιρα, μαχαιροφόροι, μαχαιρίδες. Τοξοποιὸς, τοξοποιΐα, τόξον, τοξότης, τοξοφόρος, τόξαρχος. [53] Ἱπποτοξότης, τοξεῦσαι, ἐκτοξεῦσαι, [54] τοξεύματα. Βελοποιὸς, βελοποιΐα, βέλος, [55] βλῆμα, [56] βάλλει. [57] Δορύξους, δόρυ ὁλοσίδηρον. καλεῖται δὲ

dearmatio, armorum pugna, armiger, & armamentarium. * Sed armorum dux, 155
ſcutificus, ſcuta complicans, ſcuti contextura. Sed & Lyſias, Orationem de Scutifico habuit. Et hinc dicitur, ſcutum, ſcutiger, ſcutatus, conſcutatus. Sub ſcutum conſtipare, propugnare, protegere: protectorem, parvo ſcuto utentem. Galearum opifex, galearum opificium: galearum confector, galearum confectio, galea. Thoracis opus, thoracum Artifex: thorax, thorace indutus, thorace armatus, ſemithoraces. * Enſium Faber, 156
gladiorum venditio: gladiorum venditor, gladius, enſiferi, pugiones. Arcuum factor, arcuum confectio, arcus: jaculator, arcuum geſtans, jaculatorum princeps. De equo jaculans, jaculari, ejaculari, jaculationes. Telificus, telorum opus, telum, jaculum, jacula. Haſtarum politor. Haſta ferrea, quæ Gæſa

diator: ὁπλοφόρος in iiſdem *Gloſſis* & ὁπλοπάροχος, *armiger*, *ſcutigerulus*. ὁ ἐπὶ ὅπλων στρατηγὸς dicitur *qui peditatui præeſt*. ὅπλα & ἀσπὶς ſæpe ponuntur pro *armatis*, *ſcutatis*, ut ex *Thucyd.* notum eſt. KÜHN.

44 Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς, ἀσπιδοποιὸς &c.] *Hercules* tuam fidem! Et cur MS. nos tam inopportune deſerit! Malam enim labem hic *Polluci* illatam puto mala vel negligenti manu. Quid enim nobis hic cum ſtratego inter τεχνὰς ποιητικάς; credo qui illos opifices ſcilicet ducat. & quis ſuper arma conſtituebatur imperator bellicus? vel legiſtine ὅπλαρχον, ut ſane mox τόξαρχον; Segm. ſeq. Quid verbigeramur? Tentabimus aliquo modo reſtituere ita: οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὅπλων ἑκάστων· ἀσπιδοπηγὸς, ἀσπιδοποιὸς &c. niſi plura deſunt, & in his ἀσπιδοποιΐα. Poſſis &, ὅπλων στρατιωτικῶν. ſed omnia nobis reconcinnabunt rectius ingenioſiores. Certe ἀσπιδοπηγὸς a *Polluce* hic numquam omiſſum credam: quod & ſupra poſuit I, 149. a compingendis nimirum ſcutis ſive clypeis ita dictus. *Demoſth.* ἐν τῇ παραγραφῇ ὑπὲρ Φορμίωνος· ἐμίσθωσε Πασίων τὴν τράπεζαν τούτῳ, καὶ τὸ ἀσπιδοπήγιον. & ſtatim iterum. ſequens tamen ἀσπιδόπληκτος quoque neſcio an *Pollux* hic quidem inter fabricatores ſcutorum: quum alias ſane poſſit eum, qui ſcuto percuſſus ſit, ſignificare. quamvis mox miſcet alia inter alia. ἀσπιδοπήγιον ſequitur: apud *Suidam* in ἀσπιδηφόροι eſt ἀσπιδοπηγεῖον, qui id exponit, ἐν ᾧ ἡ ἀσπὶς πήγνυται. vulgatum vero bonum eſt, & in MS. fuiſſe crediderim. Sic enim & paulo inferius Segm. 159. κλινοπήγιον, & Segm. 160. σοροπήγιον. JUNG.

45 Ἀσπιδόπληκτος] Legit amicus quidam ἀσπιδοπήκτης, *ſcutorum compactor*. ut dein C. V. ἀσπιδοπηγὸς, pro ἀσπιδοπήγιον. poſſet & legi ἀσπιδοπλόκος & ἀσπιδοπλίκτης. ſed puto non opus eſſe his correctionibus. nam ἀσπιδόπληκτος eſt, *qui clypeo impulſus eſt ita, ut in pugna gradu, in quem ſe compoſuerat, dejectus fuerit. Salm.* leg. ἀσπιδοπηγος· ἀσπιδοπήγιον extat apud *Demoſth.* in παραγραφῇ ὑπὲρ Φορμίωνος. ſic infra κλινοπήγιον, *taberna lectulis fabricandis deſtinata*. KÜHN.

46 Λυσία] An potius Λυσίου ſcripſit? oratio alias iſta a *Noſtro* & ſupra fuit adducta VII, 12. quamvis ibi titulum menda occupavit, hinc amovenda. JUNG.

47 Ὑπασπιστὴς] *Gl. protector*, *armiger*. alii *ſatellites*. vid. *Ælian.* V. H. lib. XI. cap. 9. συνασπιστὴς, *qui cum aliis teſtudinem facit*, ut mox συνασπίζειν, *teſtudinem facere clypeis coadunatis*. præcedens ὑπ' ἀσπίδα, leg. ὑπασπίδια, *ſub clypeo*. *Homerus* habet Iliad. ν. verſ. 158. & alibi de Græcorum συνασπισμῷ. vid. *Suid.* h. v. & *Æliani Tactica* cap. 11. KÜHN.

48 Ὑπ' ἀσπίδα] Poſt ὑπ' ἀσπίδα puto diſtinguendum: niſi & verbum ὑπασπίζειν poſuerit *Pollux*. ſed ὑπ' ἀσπίδα fuerit quod *Homerus* ὑπασπίδια dicit, qui ſe ſub clypeo quaſi condens, eoque corpus tectum habens progreditur. JUNG.

Ὑπ' ἀσπίδα] Commatica diſtinctione has voces a ſequentibus cum Cl. *Kühnio* ſeparavi.

49 Ὑπεράσπιδα] De hac voce quoque quærendum, ſi non ὑπὲρ ἀσπίδα ſcripſerit, an idem quod ὑπερασπιστὴς ſignificet. ſed tandem ad MS. noſtrum, qui mox ita iterum cum nova membranæ pagina habet φόρος, τεθωρακισμένος &c. Scilicet illud θωρακο cum præcedentibus αὐτῇ σελίδι exemptum eſt. JUNG.

50 Θωρακοποιὸς] *Gl. Loricarius*; θωρακοφόρος, *loricifer*, &c. ἡμιθωράκια. KÜHN.

51 Ἡμιθωράκια.] MS. ἡμιθωράκια. & ita certe ſcribendum erat. Γάσων δὲ ὁ Θετταλὸς καὶ ἡμιθωράκια προσεξεῦρε. dixerat de iis *Noſter* ſupra I, 134. JUNG.

Ἡμιθωράκια.] Ἡμιθωράκια, & ita ſemper apud rei tacticæ ſcriptores.

52 Μαχαιροπωλεῖον] Pro μαχαιροπωλεῖον MS. habet μαχαιροπώλιον, quod vulgato non cedat. mox tamen vitioſo accentu habet μαχαιροπωλῆς. JUNG.

53 Ἱπποτοξότης] Ἱπποτοξότης initio male I magno notatum fuit, quum minori debeat. pertinent enim hæc ad τόξα adhuc, nec novam artem conſtituunt. JUNG.

54 Τοξεύματα.] Pro τοξεύματα, MS. τόξευμα ſingulari. JUNG.

55 Βλῆμμα] Supra I, 133. βλήματα, βέλη. SEB.

Βλῆμμα] C. V. βλῆμα, *jactus*. KÜHN.

Βλῆμμα] Βλῆμμα vitioſum eſt. MS. accentum ſaltem vitioſum habet, ſcribens βλήμα. emenda itaque βλῆμα· unde βλήματα & ſupra I, 133. habuiſti. JUNG.

Βλῆμμα] Βλῆμα in textu repoſui cum Cl. *Kühnio*.

56 Βάλλει.] MS. βάλλειν, infinitivo, quod melius. JUNG.

57 Δορύξους] *Ariſtophan.* Εἰρ. v. 446. κεἴτις δορυξὸς (*H. Steph.* δορυξόος l.) ἢ κάπηλος ἀσπίδων. SEB.

Δορύξους] Pro δορύξους alii δορυξόος. vid. *Suid.* *Ariſtoph.* δορυξὸς in Pace. KÜHN.

Δορύξους] Ex eo qui ſupra I, 149. δορυξόος. ubi & ante ἰξεῖν τὰ δόρατα MS. noſter. Malim itaque in illo verſiculo *Ariſtophanis* Pace:

Κεἴτις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων·

legere δορύξους, contracte, ut & hic MS. habet, quam δορυξόος, ut alii. perinde enim, vel rotundius etiam verſus conſtet. Sic ἀντίξοι amat *Agathias* lib. V. Hiſtor. & ἀντίξουν lib. I. & II. pro ἀντίξοοι & ἀντίξοον.

vocatur, & Libyca eſt. Haſtiger, haſtæ geſtatio, haſtæ armamentarium, manci-
157 pium, haſta captus, haſtæ captivus. * Sed Ariſtophanes in Scenis, Prehendens, inquit, latorum duplicem conjunctionem jaculorum. & Criſtas vendere, dixit idem. & Clypei redemptionem, id eſt ſcuti.

[58] γαισὸς, καὶ ἔστι Λιβυκόν. [59] δορυφόρος, δορυφορία, [60] δορυδόκη, [61] δορυάλωτος, δορυάληπτος; δορύληπτος. * Ἀριστοφάνης δ' [62] ἐν Σκηνὰς κα- 157
ταλαμβανούσαις ἔφη καὶ τῶν [63] πλατυλόγχων, διβολίαν ἀκοντίων. καὶ [64] λοφοπωλεῖν δὲ ὁ αὐτὸς εἴρηκε. καὶ [65] σάγμα τὸ ἔλυτρον, τὸ τῆς ἀσπίδος.

quamvis quis in δορύξους contra nitatur forte, idque magis δορυξοῦς velit eſſe. illud MS. habet; ut dixi. Jung.

58 Γαισὸς] C. V. γλιστός. leg. γαισός. hoc teli genus *Gallis Virgilius*, *Athenæus Hiſpanis* tribuit, *Noſter Lybicum* eſſe dicit, niſi legendum fuerit, Ἰβηρικὸν pro Λιβυκόν. *Servium* in VII. *Æneid. Gallis* geſa adſcribentem dedimus ſupra I, 141. *Caſaubon.* in *Strabonem*, *merito mireris Pollucis inſcitiam*, inquit, *dum de gæſo agit.* ſed nollem inſcitiæ arguere Auctorem, qui in re controverſa ſuam dicit ſententiam. Potuerunt gæſa Hiſpanis ut inventoribus, Gallis vero & Afris ut qui inventis uſi ſunt, adſcribi. ita *gerræ Perſarum* vel *Ægyptiorum* ſunt; nihilominus tamen & *Athenienſibus* & *Naxiis* & *Siculis*, ab Auctoribus dantur. *Geſos* certe etiam Romanis tribuit *Livius* lib. VIII. cap. 8. & *Crito* in *Geticis* apud *Suidam*. *Feſtus*, *geſum*, *grave jactum* (leg. jaculum.) *Iſidorus*, *geſum*, *aſta*, *jaculum*, βολίς. Kühn.

Γαισὸς] Pro γαισὸς, MS. noſter mire γλιστὸς habet. ſed a vulgato non recedam; dicit *Noſter* id fuiſſe δόρυ ὁλοσίδηρον. Ita & *Heſychius*: γαισὸς, ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον. Fere autem gæſa Gallis tributa a ſcriptoribus, ut in Collectaneis *J. Lipſii* videre potes libr. IV. *Poliorcet.* Dial. IV. qui de *Lybico* telo, quale *Noſter* ait, nihil addit, niſi quod & citet locum *Silii*, qui *Noſtro* adſcribendus eſt, ubi Afris hoc telum quoque vides adſcriptum, lib. II. Punic.

--- omnis Pœnum
Armenti vigilem, patrio de more, ſequuntur,
Geſaque, latratorque Cydon, tectumque ſocique.

Jung.

Γαισὸς] *Falckenburgii* Codex γλίστος habet: ſed male.

59 Δορυφόρος] Apud *Pollucem* MS. noſter δορυφόροι, pro vulgato ſingulari. Jung.

60 Δορυδόκη] Supr. I, 136. & infra X, 143. δουροθήκη. Seb.

Δορυδόκη] Pro δορυδόκη, MS. rectius δουροδόκη. ſibique conſtat, ita & ſupra I, 136. & infra X, 143. habens. Jung.

61 Δορυάλωτος] Δοριάλωτος, δωρίληπτος, omiſſo δορυάληπτος. vulgata firmat *Heſychius*: δορυάληπτον, δορύληπτον exponens: & δορυάλωτος, αἰχμάλωτος, ὑπὸ δόρατος ληφθείς. Invenitur tamen & δοριάλωτος & δορίληπτος. Jung.

62 Ἐν σκηναῖς, καταλαμβανουσ' ἔφ.] Lege ἐν σκηνὰς καταλαμβανούσαις. etiam infra Segm. 202. indeque in indice ſcriptorum ſub nomine *Ariſtoph.* tolle ἐν σκηναῖς, ac numeros additos inſere verſui ſequenti. Erat autem & deinceps aliquoties editum ἐν σκηναῖς καταλαμβ. ſimiliterque apud *Heſych. Schol. Ariſtoph.* & *Athen.* lib. IV. ſed *Caſaub.* ibid. cap. 20. *nihilominus tamen*, inquit, *mendi banc ſcripturam arguere non dubitamus. Credimus enim verum fabulæ hujus indicem eſſe* Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι, *mulieres locum ad tentoria ſua occupantes* &c. Quam conjecturam tanto denique audacius ſecutus fui, quia MS. *Auguſt.* expreſſe illam non ſemel confirmat. Seb.

Ἐν σκηναῖς, καταλαμβανουσ' ἔφ.] C. V. καταλαμβανούσαις: & ita ubique ipſo *Caſaubono* teſte laudant Auctores hoc drama. ſi ita eſt, καταλαβούσαις eſt pro προκατειλημμέναις. σκηναὶ κατειλημμέναι ſunt *ſcenæ occupatæ.* quaſi eos tetigerit hoc dramate *Ariſtoph.* qui in ludis publicis ante alios occuparunt tuguria, tabernacula, theatrique ſedes. θέαν προκαταλαβεῖν vocant. innuit id ipſum *Ariſtoph.* in Pace, dicens:

--- τὸ δεῖν ἐς Ἴσθμια
Σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνειν.
--- quod ad Iſthmia
Occupare ſcenam peni meo debeam.

aliter ſentit *Caſaub.* Kühn.

Ἐν σκηναῖς καταλαμβανουσ' ἔφ.] MS. Ἀριστ. δὲ ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις, ἔφη &c. bene ſi σκηνὰς emendes modo, ut docuit e *Caſaubono* noſtro *Seberus*. Ait vero *Caſaubonus* noſter alicubi & apud *Ariſtophanis Scholiaſtem* eodem mendo hunc titulum occupari. Et hodieque occupatur. mendum enim correxerunt quod in *Schol.* ad ἱππεῖς eſt, ubi iſta εἰς τὰ κόχωνα exponuntur. μέμνηται, ait, δὲ τῆς κοχώνης, καὶ ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις. ubi itaque tandem quoque repone σκηνάς. Jung.

Ἐν σκηναῖς καταλαμβανουσ' ἔφ.] Haud dubie vera eſt illa, quam dudum *Iſ. Caſaubonus* in lucem dedit, emendatio, quam cum & MSS. Cod. & *Pollux* noſter inferius X, 144. adſerant, in textum recipere non dubitavi. *Kuhnius* ad ſui libri marginem ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις repoſuerat, me judice, minus recte: quin etiam hujus *Ariſtophaneæ* fabulæ argumentum, quod vir Eruditiſſimus in nota ad h. l. exponit, commodius per eam, quam textui reddidimus, inſcriptionem deſignatur: ita enim σκηνὰς καταλαμβάνουσαι erunt *quæ cellas ſcenicas occupant prima.*

63 Πλατυλόχων] Πλατυλόγχων. Seb.

Πλατυλόχων] C. V. πλατυλόγχων. dein leg. διβολίων ἀκοντίων; uti dicitur & δίβολον ἀκόντιον, anceps jaculum. prius jam vidit *Caſaub.* in *Athenæum* lib. IV. cap. 20. *Salm. vid. infra* X, 144. *Herodianus* in vita *Severi*, διαβολίας τε καὶ δόρατα ἐπισείειν, quod reddit *Politianus*, *pila intentare & haſtas.* Kühn.

Πλατυλόχων] MS. πλατυλόγχων. quomodo corrigendum eſſe monuit etiam eruditus editor. Jung.

Πλατυλοχων διβολίαν &c.] Πλατυλόγχων in textu a nobis eſt emendatum, nam & ita *Pollux* inferius X, 144. ſed eo loco pro διβολίαν ἀκοντίων eſt, ὡς ὁρᾷς, ἀκόντων. Cl. *Kuhnius* διβολίων refinxit, ſed invitis MSS. retinui ergo διβολίαν. Πλατύλογχα vero ἀκόντια ſunt *ſpicula, quæ latam habent cuſpidem*, nam λόγχη proprie ὁ τοῦ δόρατος σίδηρος, ut recte *Heſychius*: ſed apprime in rem præſentem ſcribit *Xenophon* Cyneget. pag. 579. τὰ δὲ ἀκόντια ἔστω παντοδαπὰ, ἔχοντα τὰς λόγχας εὐπλατεῖς καὶ ξυρὰς, ῥάβδους δὲ στιφράς. ῥάβδους appellat *ſpiculorum virgas*, λόγχας autem *præfixum iis ferrum.*

64 Λοφοπωλεῖν] In *Pace* ait λοφᾶν, pro λοφοπωλεῖν, & λοφοποιός. Kühn.

65 Σάγματος λύτρον] Leg. σάγμα τὸ ἔλυτρον. ut patet ex iis quæ infra X, 142. de MS. adjecimus. Perperam autem in pr. ed. legi σάγματος λύτρον, itaque, ut nunc corrigendum eſſe, jam pridem & *Leop.* monuit Emend. II, 6. Seb.

Σάγματος λύτρον] C. V. σάγμα τὸ ἔλυτρον τὸ τ. ἀ. *Interpr. clypei redemptionem* ſomniavit. ἀσπίδος θήκη *Schol. Ariſtoph.* in *Acharn. Heſychius Noſtri* verba ipſa retinet. *Salm.* σάγματος τὸ ἔλυτρον, καὶ σάγμα τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος. *ſagma, tegmen clypei.* Kühn.

Σάγματος λύτρον] Virorum doctorum emendationem, ut *Seberi* noſtri hic, & *Leopardi* XI. Emend. 6. καὶ σάγμα, τὸ ἔλυτρον, τὸ τῆς &c. ita prorſus etiam, ut adſcripſi, repræſentat MS. noſter, eaque *Pollucis* te-

[66] σάγην δὲ, τὴν πανοπλίαν. Ἡ δὲ τοῦ κράνους θήκη, [67] λόφιον καλεῖται, ὡς ἡ τοῦ ξίφους ἀκμὴ, [68] κνώδων. Ὁ δ' ἐν τῷ τόξῳ δεσμὸς, [69] ποδάκης, [70] ὥσπερ ὁ κίρκος ὁ πρὸς τῇ ἐπιδερα-
158 τιδι, πόρκης. • [71] Μέσωρα ὅπλα, τὰ [72] καὶ τοῖς παισὶν ἁρμόσαι δυνάμενα. εἴρηται δὲ καὶ ξιφομάχαιρα, ἡ [73] μεγάλη μάχαιρα, ἐν Θεοπόμπου [74] Καπηλίσιν, [75] Ἐλεφαντοκώπους

Σάγη vero, panopliam totam ſignificat. Galeæ autem criſta, conus appellatur: ſicuti & gladii cuſpis, mucro. Arcus porro vinculum, *ποδάκη*. Quemadmodum cuſpidis circulus, *πόρκης* dici-
tur. • Arma *μέσωρα* ſunt, quæ pedi- 158
bus adaptari poſſunt. Sed Xylomachæra dicitur, gladius magnus, in Theopompi Cauponis: Elephantorum ſectores

ſtituenda eſt. Unam voculam in ſuo codice, *ἔλυτρον* nempe, etiam recte habuit olim *Rhodiginus* XXI. Antiq. 14. ubi de ſagmate quædam congeſſit. JUNG.

Σάγματος λύτρον] Doctiſſ. *Kuhnium* ſecutus in textu emendavi, *σάγμα τὸ ἔλυτρον τὸ τῆς ἀσπίδος*· proxime accedit Codex *Falckenburgii*, *τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος*, quæ ſunt ipſiſſima *Heſychii* verba. *Scholiaſtes Euripidis* ad *Androm.* *σάγματα* exponit *θήκας τῶν ἀσπίδων*, eodemque modo *Lutatius* ad *Stat. Theb.* lib. IX. v. 730. *Coryton, theca arcus ſolius dicitur, ſicut pharetra ſagittarum & ſagma ſcuti.*

66 *Σαγὴν δὲ*] *Suid.* & *Schol. Ariſtoph.* fol. 284. *σάγη τὸ ὅπλον, καὶ πανοπλία ἡ πανοπλία.* quod *H. Steph.* rectius. SEB.

Σαγὴν δὲ] *Schol. Ariſtoph.* l. c. *σάγη τὸ ὅπλον. πανοπλία, ἡ πανοπλία. Gl. πανοπλία, armatura.* KÜHN.

Σαγὴν δὲ] Illud *σαγὴν* nota initiali *σ* parvo. pendet enim adhuc oratio ab antecedentibus: quod *Ariſtophanes* ſcilicet ita uſus fuerit. habet vero MS. *σάγην*, paroxytonως. ſicque ſcribendum. exponit autem ita & *Heſychius*: *σάγη, ἡ ὅλη πανοπλία.* nimirum ad eundem *Ariſtophanis* locum reſpiciens, qui ita uſurpavit. alias enim exponit eam vocem & per *περιβόλαιον*, & *σκέπασμα*· adeo ut nondum poſſim aſſentiri viris doctis, qui rectius volunt *πανοπλίαν* eo modo exponi, quo apud *Noſtrum σάγην*· quaſi & hoc non eo pacto Comicus uſurpaſſe potuerit. JUNG.

67 *Λόφιον*] *Schol. Ariſtoph.* monet *λοφίον* ſignificare *parvam criſtam*: *λοφεῖον* vero, *thecam criſtæ vel galeæ*, in *Acharn.* *Heſych.* tamen *λόφιον* legit, & explicat. Nam in *ειον* terminata fere habent accentum modo in penultima, modo in antepenultima. KÜHN.

Λόφιον] *Kühnius λοφεῖον* emendat: eam tamen lectionem invitis MSS. in textum nolui recipere: quin & *Heſychius λόφιον* habet: nec analogia huic vocis formæ repugnat: ſic ab *ὄγκος* fit *ὄγκιον*, *repoſitorium τῶν ὄγκων*, *Etymologus* in voce, & ſimilia.

68 *Κνώδων.*] C. V. *κνωδόν.* vulgatam lectionem retinet *Heſych.* in *κνώδων.* KÜHN.

Κνώδων.] MS. vitioſe *κνωδόν.* Deinde MS. *ὁ δὲ.* & pro *ποδάκη*, habet *ποδάκης.* Vocem vulgatam *H. Junius* in Nomencl. *Nervum arcus* exponit. JUNG.

69 *Ποδάκη*] C. V. *ποδάκης, ὥσπερ ὁ κρικὸς ὁ πρὸς τῇ ὑποδερατίδι.* exiſtimo geminum fuiſſe annulum haſtæ. alterum aſtringentem ſuperiorem, alterum haſtæ inferiorem partem, eaque ratione utramque lectionem non malam eſſe. in *Homerum Euſtath.* habet, & *ἐπιδερατίδος* vel *αἰχμῆς δακτύλιον* vocat. *Heſych.* *πορκὶς* (leg. *πόρκης*) *δακτύλιος.* KÜHN.

Ποδάκη] *Ποδάκης* cum Clariſſ. *Kühnio* in textum recepi.

70 *Ὥσπερ ὁ κίρκος* &c.] MS. *ὥσπερ ὁ κρικὸς ὁ π. τ. ὑποδερατίδι.* ſed hoc pacto potius *κρίκος* & *ὑποδερατίδι* ſcribendum eſſet. *κρίκος* ſane malim omnino præ vulgato. *ἐπιδερατίδι* alias *πόρκην* tribuit & *Suidas.* JUNG.

71 *Μεσώρα ὅπλα*] *H. Steph.* *μέσωρα ὅπλα.* & *Heſych.* *μέσωρον μέσον.* qui tamen paulo poſt etiam *μεσώρα* &c. Ex utroque mox leg. *ἐν τοῖς παισίν.* *Henric. Stephan.* *Heſychii* etiam verba mendo inquit non carere. SEB.

Μεσώρα ὅπλα] C. V. *μεσώρα δὲ ὅπλα.* KÜHN.

Μεσώρα ὅπλα] MS. *μέσωρα δὲ ὅπλα, τὸ καὶ τοῖς παισιν* &c. quæ veram lectionem, ni fallor, continent, ut & indicavit *Seberus* noſter, ſi *μέσωρα* (quod in MS. noſtro, accentu caret) ſcribas modo, & *τὰ* vulgatum retineas, ubi MS. *τό.* *Μεσώρα* alias & apud *Heſychium* paroxytonως, non recto ſane accentu, exponentem, *ὅπλα οἷς ἐχρῶντο καὶ παῖδες ὄντες καὶ ἔφηβοι καὶ τελειωθέντες.* JUNG.

72. *Ἐν τοῖς πόσιν* &c.] C. V. *παισίν*, *quæ pueris adaptari poſſint.* quod & *Heſych.* habet. ſi legeremus *τὰ τοῖς ἐν ποσὶν κ. δ.* intelligerentur arma medii generis, & prout uſus poſcit, uſurpanda a pueris, a juvenibus, a viris demque ipſis. KÜHN.

Ἐν τοῖς πόσιν &c.] MSS. Codices ſecutus in textum recepi *παισίν*, quam lectionem *Heſychius* adſtruit, & ex Codice *Jungermanni* MS. pro *ἐν*, *καὶ*, quas voculas haud raro in MSS. confundi a nobis eſt obſervatum: ut & *μέσωρα* pro *μεσώρα.*

73 *Ἡ μεγ. μάχ.*] Deſunt in MS. *ἡ μεγ. μάχ.* JUNG.

74 *Καπηλίσιν*] *Zenobius* in *proverbio*, *Ἑστίᾳ θύειν*, laudat *Theopompum* in *καπήλοισι.* ubi *Valeſ.* legit *καπήλισι* a recto *κάπηλις*, *cauponatrix.* *Scholia Ariſtoph.* diſtinguunt inter *κάπηλις* & *καπηλίς.* *κάπηλις* volunt denotare *cauponam ipſam*, quæ vinum vendit, *καπηλὶς* autem ejuſdem ancillam, *τὴν ὑπηρέτιδα τῆς καπήλιδος*, ſecundum hæc *Scholiaſtæ* malim h. l. legere *καπήλισι* προπαροξυτόνως. in *Gloſſis* differentia iſta non obſervatur, dum *καπηλὶς* redditur *caupona*, ut jam alibi dictum. KÜHN.

Καπηλίσιν] MS. *καὶ πηλίσιν*, *ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας, καὶ δόρη.* Falſo quidem, quod ad dramatis titulum, ſed verſum ipſum rectiſſime, quem poſthac ita ſine menda ſcribas itaque integrum ſenarium:

Ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας, καὶ δόρη.

Ut in MS. fuiſſe dixi. Et quamvis omnia clara, nec forte ullus dubitet amplius, tamen addere lubet quædam, quæ in mentem veniunt. *ἐλεφαντοκώπους*, id eſt nimirum, *capulo eburneo*: non quales fortaſſe e *Curculione Plautina* ſomniavit *Interpres*,

Clypeatus Elephantum ubi machæra diſſicit.

Ejuſmodi *ξιφίδιον ἐλεφαντόκωπον* cum *Daphnide* noſtro expoſitum fabulatur *Longus* noſter *Ποιμενικ.* *α* & *δ.* Dein *ξιφομαχαίρας* etiam abſque MS. reponendum clamabant præcedentia, *εἴρηται δὲ καὶ ξιφομάχαιρα.* Et infra idem locus utraque ſcriptura ſalva, *ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας*, ex eodem Comico repetitur X, 145. ubi tamen iſta citantur ex *Theopompo ἐν πόλεσιν*, habetque ita MS. quum tamen hic *ἐν καπηλίσιν* habeas. adeo ut alteruter locus debeat falſus eſſe, quod ad titulum Comœdiæ attinet. JUNG.

75 *Ἐλεφαντοκώπους*] Melius C. V. *Ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας καὶ δόρη.* leg. *ἢ καὶ δόρυ.* ſunt verba *Pollucis*, & mox abeſt ab eodem *φασί.* *Interpr. Elephantorum ſectores*, ſecutus lectionem vulgatam. *Ἐλεφαντόκωπος*, *gladius eſt cum capulo eburneo.* ita etiam *Salmaſ.* KÜHN.

Ἐλεφαντοκόπους] Emendavi cum Cl. *Kühnio* in textu *Ἐλεφαντοκώπους*· eburnei gladiorum capuli ditioribus apud veteres fuere uſitatiſſimi, unde de *Adriano Cæſare* tanquam continentiæ ac frugalitatis exemplum adnotat *Spartianus* in ejus vita, quod *capulo vix ebur-*

xylomachæras, & haſtas. nonnulli enim haſtilia ſic nominata putant. Sed jaculi acies, hami dicuntur, & barbæ. Corona autem, galeæ & ſpecies fuerit, & pars. Multa vero ex his Militaribus, ubi & horum ſynonyma, & armorum partes expoſuimus, ut jam prædictum eſt.
159 * Nunc autem, ad pacificas magis artes redeamus. Veſtiarius, veſtiaria ars, exomis veſtis, chlamydis confectio: chlamydis ſartor, penulæ, palliola, penularum conſutor. Lectulorum confectio, lectificus, lectulorum compactio, lectus, lectica, lectulus. Ægrotus, lecto decumbens, decumbere. Sed Lectum decuſſerunt, dicit Cratinus in Dionyſalexandro. Et arca. Arcarum Faber, ut Dinarchus. Ar-
160 cula. * Tum & rhiſcus, ciſta, cubile, cubiculum, mucro. Idemque Dinarchus, Co-

[76] ξιφομαχαίρας, καὶ [77] δόρη, ἔνιοι γὰρ οὕτως εἰρῆσθαι τὰ δόρατα [78] φασί. βέλους δ᾽ [79] αἱ ἀκίδες, ὄγκοι καὶ πώγωνες καλοῦνται. στεφάνη δὲ, εἶδος περικεφαλαίας [80] ἂν εἴη, ὥσπερ καὶ μέρος. τὰ δὲ πολλὰ τούτων, ἐν τοῖς [81] περὶ στρατιωτικῶν, ἐν οἷς καὶ τὰ συνώνυμα τούτων, καὶ τὰ μέρη τῶν ὅπλων ὑποδεδηλώκαμεν, ὡς [82] ἤδη προείρηται. * Ἴωμεν [83] δὲ πάλιν ἐπὶ τὰς εἰρηνικωτέ- 159
ρας τῶν τεχνῶν, ἐξωμιδοποιὸς, ἐξωμιδοποιΐα, ἐξωμίς. [84] χλαμυδουργία, χλαμυδοποιΐα, χλαμυδουργὸς, χλανίδες, χλανίσκια, χλανιδοποιός. Κλινοποιϊκὴ, [85] κλινοποιϊκὸς, κλινοπήγιον, κλίνη, κλινίδιον, κλιντήριον, κλινήρης, [86] κλινοπετὴς, κατακλιθῆναι. κλίνην δὲ [87] παράπυξον Κρατῖνος εἶπεν ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ. καὶ [88] κιβωτὸς, καὶ κιβωτοποιὸς, ὡς Δείναρχος. κιβώτιον. * τάχα δ᾽ ἂν καὶ ῥίσκος, [89] κίστη, κοί- 160
τη, [90] κοιτὼν, κοιτίς. ὁ δ᾽ αὐτὸς Δείναρχος καὶ

neo ſpatham clauderet: ad eum locum conſule, ſis, ſummæ eruditionis viros *Iſ. Caſaubonum* & *Cl. Salmaſium*.

76 * Ξυλομαχαίρας] Præceſſit ξιφομάχαιρα, & ſequitur tamen, οὕτως εἰρῆσθαι τὰ δόρατα, ut neſcias an ſcriptura illa (ξυλομαχαίρας) rejicienda ſit. *Henr. Stephan.* SEB.

* Ξυλομαχαίρας] Stellula deleta in textu repoſui, præeunte Cl. *Kuhnio*, ξιφομαχαίρας.

77 Δόρυ.] Δόρη eſt in MS. ſcilicet pro δόρατα. *Heſychius*: δόρη καὶ δορῶν ἀντὶ δόρατα καὶ δοράτων. Quæ autem his ſubjicit *Pollux*, ἔνιοι γὰρ οὕτως εἰρῆσθαι τὰ δόρατα φασὶ, (ubi ultima vox φασὶ in MS. deeſt) ea haud quaquam debent facere ut nos *de enſibus ligneis* cum viris doctis ξυλομαχαίρα hic quidem potuiſſe dici ſuſpicemur. Niſi enim fallor, iſta verba reſpiciunt ultimum vocabulum δόρη, non fortaſſe ubivis obvium, quod ait quoſdam exponere ita, nimirum ſic dicta fuiſſe τὰ δόρατα. ξιφομάχαιρα alias & *Heſychio* hac unica explicatione illuſtratur, ἡ μεγάλη μάχαιρα. Sed ſatis de loco claro: in obſcuris plerumque nec nobis valde lucet. Nec tamen hinc abeam quin & eidem *Theopompo* ſuas καπηλίδας reſtituam hodieque corruptas apud *Scholiaſt. Vet. Ariſtoph.* ubi ad Acharnenſ. paulo a fine longius de verbo μέτρησον agens: καὶ Θεόπομπος· καπήλισσον ἢ μετάδος, ἢ μέτρησον· ἢ τιμὴν λάβε. ſic & nova editio. ſed tu non dubita mecum reſtituere: καὶ Θεόπομπος καπηλίσιν· ἢ μετάδος, ἢ μέτρεσον, ἢ τιμὴν λάβε. Apud eundem ad Ὄρνιθας de *Leotrophide* incorrupte remanſit Θεόπομπος ἐν ταῖς καπηλίσι. JUNG.

Δόρυ.] Δόρη, ad unanimem MSS Cod. conſenſum animum meum vertens, in textum non potui non recipere: quin & propter uſum vocis haud ita vulgarem ſubjicit *Pollux*, ἔνιοι γὰρ οὕτως &c.

78 Φασί.] In MS. φασὶ deeſſe dixi. JUNG.

79 Αἱ ἀκίδες] MS. δὲ αἰακίδες, καὶ ὄγκοι &c. ubi ſaltem illud αἰακίδες male confuſum eſt: illud καὶ alias non ſuperfluat. JUNG.

Αἱ ἀκίδες] *Heſych.* Ὄγκοι, αἱ ἐξοχαὶ καὶ γωνίαι τῶν ἀκίδων καὶ πώγωνες τοξικῶν βελῶν· non itaque ipſa teli acies ac ferrum ὄγκος ſeu πώγων fuit dicta, ſed iſtæ ab utroque latere aciei eminulæ partes a rei ſimilitudine ita ſunt vocatæ. Vid *Etymol.* in ὄγκιον.

80 Ἂν εἴη &c.] MS. alio ordine, ἂν εἴη περικεφ. ὥ. κ. μ. τὰ πολλὰ δὲ τούτ. JUNG.

81 Περὶ στρατιωτ.] MS. plenius, περὶ τῶν στρατιωτ. dixit autem ſupra lib. I. cap. 10. JUNG.

82 Ἤδη προείρ.] MS. εἰδη προείρ. ſine ὡς. Et ſane illud ὡς commode tollatur. quamvis εἴδη ideo pro ἤδη non recipiam. JUNG.

83 Δὲ] MS. δὴ, pro δὲ. elegantius, ni fallor. JUNG.

84 Χλαμυδουργία] MS. alio ordine, & duabus vocibus auctius: χλαμυδουργία, χλαμυδουργὸς, χλανιδουργία, χλανιδουργὸς, χλανίδες &c. χλανιδουργίαν & ſupra habes VI, 34. mox χλανιδοποιὸς omiſſum eſt in MS. quod tamen ſtatim alio vocabulo minime omittendo recompenſat. ita enim habet noſter *Palatinus* auctius. JUNG.

85 Κλινοποιϊκὸς]. Κλινοποιός. SEB.

Κλινοποιϊκὸς] MS. κλινοποιὸς, κλινοποιϊκὴ, κλινοποιϊκὸς &c. quod poſtremum itaque neque mutare velimus. dictum enim ut antea Segm. 154. χορδοποιϊκός. ut infra Segm. 171. πιλοποιϊκός. alia ejuſmodi, quæ non conquiro. ſignificare videntur iſta vocabula ea quæ pertinent ad artem, puta κλινοποιϊκὴν, χορδοποιϊκὴν &c. JUNG.

86 Κλινοπετὴς] MS. κλινοπέτης, paroxytone. JUNG.

Κλινοπετὴς] Παροξυτόνως quoque *Etymologus*: Κλινοπέτης, κλινήρης· κλινήρες δὲ παραλελυμένος.

87 Κατάπυξον] An κατάπηξον? SEB.

Κατάπυξον] C. V. παράπυξον, *lectus buxeis laminis ornatus ab utroque, vel altero latere. Salm.* πύξινον, *buxeum*, interpretatur. *Interpres* in *verbum* mutat τὸ κατάπυξον. KÜHN.

Κατάπυξον] MS. παράπυξον Κρατῖνος εἴρηκεν ἐν δ Et hæc vera lectio, nec emendare conemur. confirmat idem *Noſter* quod dixerat hic, dicens idem denuo ex *Cratino* infra X, 34. JUNG.

Κατάπυξον] Cum omnibus MSS. *Falckenburgius* quoque habet παράπυξον, eamque vocem in textum referre non dubitavi, præcipue cum ipſe *Pollux* X, 34. ex *Cratino* ita citet.

88 Κιβωτὸς] Duplici καὶ omiſſo, hoc ordine MS. κιβωτοποιὸς, ὡς Δείναρχος, κιβωτὸς, κιβώτιον &c. JUNG.

89 Κίστη] C. V. κίστις. KÜHN.

Κίστη] Pro κίστη &c. MS. κίστις. ſed utrumque rectum. infra X, 136. JUNG.

90 Κοιτὼν, κοπίς.] Melius C. V. κοιτὶς pro κοπὶς, quæ huc non pertinet, uti nec *Interpretis mucro*. KÜHN.

Κοιτὼν, κοπίς.] Pro κοιτὼν, κοπὶς, MS. unum ſaltem κοιτὶς habet. Et quæſo te quid agit hic ſibi κοπίς? an non tibi ad coquum ablegandum videtur, ex cujus menſa aufugit? non dubitabis emendare mecum

βυρσοποιὸν εἴρηκε, καὶ [91] κωθωνοποιόν; [92] σοροποιόν· στροπηγὸς, σοροπήγιον, σορός· καλοῖτο δ' ἂν αὕτη καὶ [93] πύελος, καὶ κιβωτὸς, καὶ ληνός. [94] σχοινιοσυμβολεὺς, σχοινιοστρόφος, [95] ἱμονιοστρόφος, [96] σχοῖνος, σχοινίον, καλώδιον, ὁλόσχοινος, παρασχοίνισμα. Κοσκινοποιὸς, κόσκινον. [97] Ἱστιοράφος, ἱστίον, [98] πλησίστιος.
161 * [99] Κεραμεὺς, [100] κεράμειον, κεραμεία, ἡ τέχνη, καὶ κεραμευτική. κέραμος. καὶ [1] κεραμίδες, οὐ μόνον [2] ἐπὶ τοῦ τέγους, κεραμῶσαι. Θουκυδίδης δὲ ἄμφω λέγει, κεραμεύειν. [3] κεράμειον οἰνηρὸν

riarium dixit: & Poculorum confectorem, Urnarium. Urnarum compactor, urnarum compactio, urna, hæc eadem & urceus dicatur; & arca, & linter. Reſtiarius, reſtio, lorarius, funis, reſtis, funiculus, funis integer, contextum funibus. Cophinorum complicator, & cophinus. Velificus, velum, velum implens.
* Figulus, fictile. Figulina, ars, & fictilis. Tegula. Et lateres, non de tecto ſolum dicuntur, ſed & de republica male mereri. Thucydides vero utrunque, Κεραμεύειν vocat. Teſtam vinariam dixit 161

κοιτὼν, κοιτίς. coaluit ι & τ facili errore in π. *Pollux* noſter infra indicat etiam X, 136. κοῖται, κοιτίδες. JUNG.

Κοιτὼν, κοιτίς.] Κοιτὶς in textu a nobis cum Clariſſ. *Kühnio* eſt reſtitutum: Vide *Noſtrum* ſupra Segm. 79.

91 Κωθωνοποιὸν] *Salm.* κωδωνοποιόν. KÜHN.

Κωθωνοποιὸν] MS. κωθονοποιόν. ſed quis eſt hic κωθωνοποιός; an poculi illius cujus ſupra VI, 97. & mox Segm. 162. mentio? nolim enim libenter de emendando cogitare, MS. non favente, quaſi *Noſter* κωδωνοποιὸς ſcripſiſſet, quod eſſet σάλπιγγος ἢ ἠχείου. JUNG.

92 Σοροποιόν] *Interpr. urnarium. Gloſſæ* σορὸς, *arca funebris*. KÜHN.

Σοροποιόν] MS. σοροποιός. recte: non enim amplius *Dinarchea* ſaltem recitat. Sic itaque diſtingue & emenda: κωθωνοποιόν. σοροποιὸς, σοροπηγὸς &c. quæ MS. noſter omnia, ſicut vulgati per ο habet. Quæ ſibi excerpſit vero *Schottus* noſter, in iis ad hunc locum ita invenio ipſius manu notatum: σοροποιὸν *MS. ſemper* σωροποιόν. nimirum per ω. *Noſtri* tamen ſcripturam & Poëtæ confirmant, & quæ infra repetit *Pollux* X, 150. JUNG.

93 Πίελος] Scr. πύελος. SEB. 2.

Πίελος] C. V. πύελος, *ſolium*, *alveus*, mortuorum receptacula corporum in monumentis. πύελος leg. non πίελος. KÜHN.

Πίελος] MS. πύελος. recte. vide infra X, 150. & hic emenda itaque vulgatum πίελος. JUNG.

Πίελος] Πύελος *Kühnius*, quem in emendando textu ſum ſecutus.

94 Σχοινιοσυμβολεὺς] C. V. σχοινίος συμβολεύς. melior vulgata. *Suidas* σχοίνου συμβολεῖς vocat τοὺς ψιαθοπλόκους *tegitarios*, *teginarios*, id eſt qui tegetes conficiunt. KÜHN.

95 Ἱμονιοστρόφος] MS. particula καὶ inſerta, καὶ ἱμονιοστρ. habet. Et pro tribus ſequentibus σχοῖν. σχοιν. καλώδ. monſtroſe habet, vel potius ut omnia planiora uſque ad ἱστ. deſcribo MS. lectionem, quæ hæc: καὶ ἱμονιοστρόφος, σχοινιοκίσχυνος, ὀλοσχοινος, παρασχοίνισμα· τὸ δὲ σχοινίον καὶ κάλος καὶ καλώδιον καὶ σχοῖνος καὶ σχοινοποιὸς, καὶ κόσκινον. ἱστ. ubi auctius etiam habes κάλος, (quod idem cum κάλως, vel καλώδιον) auctius & σχοινοποιὸς, cum quo tamen vulgatum κοσκινοποιὸς non permutem, imo illud præ hoc corruptum exiſtimem. σχοινιοσυμβολεὺς autem qui hic, tales ſupra I, 84. σχοινοσυμβολεῖς. De monſtroſa voce σχοινιοκίσχυνος, ego non expio, niſi forte ex prava iteratione & vocum confuſione orta. παρασχοίνισμα vero forte idem cum σχοίνισμα, cujus vocis *Heſychius* & *Suid.* meminerunt pro menſura, vel viæ parte dimenſa vel poſſeſſione. ſed ego malim περισχοίνισμα *Pollucem* ſcripſiſſe ſuſpicari: quod quid fuerit ipſe nobis explicat infra VIII, 124. JUNG.

96 Σχοῖνος &c.] C. V. σχοινιοκίσχυνος ὁλόσχοινος παρασχοίνισμα τὸ δὲ σχοινίον καὶ κάλος καὶ καλώδιον καὶ σχοῖνος καὶ σχοινοποιὸς καὶ κόσκινα ἱστοριογράφος ἱστίον &c. ex quibus hæc mihi prodire videtur lectio: σχοινίον, σχοῖνος, ὀξύσχοινος, ὁλόσχοινος, παρασχοίνισμα· τὸ δὲ σχοινίον καὶ κάλως καὶ καλώδιον. κόσκινος, κοσκινοποιὸς καὶ κόσκινον. *Juncum acutum* a Græcis dici ὀξύσχοινον, craſſiſſimum vero & quam maxime fruticoſum, ὁλόσχοινον *Plinius* docet lib. XXI. cap. 18. παρασχοίνισμα eſt *funiculus pratenſis*. ut ſit idem quod περισχοίνισμα. κόσκινος & κόσκινον habent Veterum *Gloſſæ*, *cribrum*, *ſubcerniculum*. KÜHN.

97 Ἱστιοράφος] Ἱστιοῤῥάφος, *Suid.* SEB.

Ἱστιοράφος] Male C. V. ἱστοριογράφος. KÜHN.

Ἱστιογράφος] Pro ἱστιοράφος, MS. noſter ridicule ἱστοριογράφος habet. ἱστιοράφος ut ſupra Segm. 154. νευροράφος. ἱστιοῤῥάφος extat in *Ariſtoph. Theſmophoriaz.* longiuſcule a fine. JUNG.

98 Πλησίστιος.] MS. πλησίστιον neutro genere. Sed ſub vulgato intelligitur ἄνεμος ὁ φορὸς, ut etiam *Heſych.* & *Suidas* exponunt, ὁ πληρῶν τὸ ἱστίον δηλονότι. JUNG.

Πλησίστιος.] *Falckenburgius* habet πλησίστιον.

99 Κεραμεὺς] *Falckenburgii* Codex huic voci iſtam præmittit inſcriptionem: περὶ κεραμέων.

100 Κεράμειον] MS. κεραμεῖον, pro vulgato κεράμειον. de figlina ſcilicet, vel ubi ejuſmodi vendebantur. *Heſychius*: κεραμεῖα, ἔνθα τὰ ὀστράκινα σκεύη πιπράσκεται. JUNG.

1 Κεραμίδες] Deeſt in MS. καὶ ante κεραμίδες. ita autem MS. κέραμος, κεραμίδες, οὐ μόνον κέραμος, αἱ ἐπὶ τῶν τέγων. Θουκ. δ. ἀ. λέγει κεραμεύειν. &c. omiſſo κεραμῶσαι. quæ itaque *Thucydides* ambo dixit, an κέραμον & κεραμίδα, de tegulis? Sic ſane puto. Uterque enim *Thucydidis* locus, vel valde fallor eſt lib. III. κατέβαλε γάρ τις τῶν Πλαταιῶν, ἀντιλαμβανόμενος, ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα· ἡ πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε. & inferius: αἵ τε γυναῖκες αὐτοῖς τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο, βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ. ubi *Scholiaſtes*, ἤγουν ταῖς κεραμίσι. de Corcyræis. certe illud κεραμεύειν male adjungitur λέγει, quaſi *Thucydidi* additum, rectiuſque in MS. diſtinguitur. Cujus lectionem itaque mecum nunc amplectere. Hæſit profecto in hoc loco etiam *H. Stephanus*, cruce adpoſita id teſtificatus in ſuo codice. nam & infra *Noſter* X, 182. eundem locum reſpiciens diſerte ait: κεραμίδα δὲ, Θουκυδίδου εἰπόντος ἐν τῇ Πλαταϊκῇ πολιορκίᾳ. JUNG.

2 Ἐπὶ τοῦ τέγους] Hic debet ſequi, Θουκυδίδης δὲ ἄμφω λέγει. nempe κεραμίδα & κέραμον. lib. III. κατέβαλέ τις τῶν Πλαταιῶν &c. ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα. & lib. IV. ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τέγος τοῦ οἰκήματος καὶ διελόντες τὴν ὀροφὴν, ἔβαλλον κεράμῳ. *Herod.* in *Terpſich.* κέραμον appellat *vas figulinum*: *Gl.* κεραμὶς *tegula*, κέραμος, *tectum*, *tegula*. KÜHN.

3 Κεράμειον] *Guid. Pancirollus* refert lib. I. Memor. p. 138. veteres in vaſis figulinis vina condidiſſe, iiſdemque magnæ capacitatis, quippe quæ carrum ſive plauſtrum vini caperent. Ad eam conſuetudinem vide an κεράμειον οἰνηρὸν referri poſſit: & an eam innuat *Homer.* cum inquit Ἰλιάδ. ι, 465.

Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.

Scholiaſt. br. κεράμων, πίθων. SEB.

Herodotus, & Cratinus. Ariſtophanes vero, & Acetarium. Fictilium venditores, Figulinum forum, ut Dinarchus. Et verbum, Fictilia vendere, apud Alexim. Fictilia mixta, urna, & terra figulina. Et
162 lutum, omnis Figulorum materia. * Tectum vero non modo nunc κέραμον nominant: ſed & Ariſtophanes ſic vocare videtur, in Cocalo dicens: Cophinos vero lapidum, nos juſſerunt in κέραμον. Vaſa fictilia, & terrena. Et fictiles, imagines. Dolia, doliola, amphoræ, byci, cothones,

Ἡρόδοτος καὶ Κρατῖνος. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ [4] ὀξηρόν. κεραμοπῶλαι, κεραμοπωλεῖον, ὡς Δείναρχος. [5] τὸ ῥῆμα, κεραμοπωλεῖν, [6] Ἄλεξις· [7] κεραμὶς γῆ, καὶ κεραμὶς, καὶ [8] κεραμῖτις γῆ. καὶ [9] κέραμος δὲ, πᾶσα ἡ τῶν κεραμέων ἀγγείων ὕλη. * καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τέγος, οὐ μόνον οἱ νῦν κέ- 162
ραμον ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης [10] ἂν ἔοικε καλεῖν, εἰπὼν ἐν [11] Κωκάλῳ, [12] Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευον ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον. [13] ἀγγεῖα κεράμεια, καὶ γήϊνα. καὶ [14] τὰ εἴδη κεράμεια, πίθοι, πιθάκναι, ἀμφορεῖς, [15] βίκοι, κώθωνες,

Κεράμειον] Locus *Herod.* eſt in *Thalia*, non procul ab initio. *Gl.* κεράμιον, *urceus, amphora, quadrantale. Plinius* lib. XXXV. c. 12. *fictilibus doliis ad vina excogitatis.* κεράμιον ὀξηρὸν eſt *urceus aceto ſervando deſtinatus.* KÜHN.

Κεράμειον] MS. κεράμιον οἰνηρὸν &c. Et ita etiam apud *Herodotum* noſtrum ſcribitur, locuſque quem *Pollux* laudat longe non eſt ab initio *Thaliæ* cap. 6. καὶ ἓν κεράμιον οἰνηρὸν ἀριθμῷ κείμενον οὐκ ἔστι, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, εἰδέσθαι. antea ſtatim dictum ei idem κέραμος πλήρης οἴνου. nec aliter capias quam de vaſe vinario fictili. *Cratini* vero locus ſimilis infra X, 93. ubi οἰνηρὸν ὀξύβαφον. moxque ibi ex *Antiphane* κεράμια ὀξύβαφια. JUNG.

4 Ὀξηρὸν] MS. ὀξηρὸν κέραμον, κεραμοπώλιον, κεραμοπώλια, ὡς Δειν. plane aliter. *Ariſtophanea* jam bene ſuppleta vero habes, a quo nimirum ſecundum MS. noſtrum ὀξηρὸς κέραμος dictus, vas fictile in quo acetum ſervabant. Sed ne quid diſſimulem, verius puto ὀξηρὸν κεράμιον debere legi: quum clare id Segm. ſeq. ex eodem Comico repetat. JUNG.

5 Τὸ ῥῆμα] MS. καὶ τὸ ῥ. κ. JUNG.

6 Ἄλεξις] MS. Ἄλεξις καὶ κεραμὶς γῆ, ἡ κεραμῖτις. καὶ κεραμικὴ πᾶσα ἡ &c. *H. Stephanus* pro vulgato κεραμισγὴ, in ſuo codice emendaverat ad oram, κεραμικὴ. Sed hoc loco iſtud non reponendum: ſed mox, quamvis locum tibi non certo poſſum indicare. vides enim id & in MS. noſtro, & infra X, 185. Hoc quidem certum jam & ex MS. eſt; ſcribendum eſſe cum *Sebero* noſtro κεραμὶς γῆ & κεραμῖτις, ubi vulgo corruptas eas voces habes. Totum locum vero ego ita reconcinnare tento: Ἄλεξις. καὶ κεραμὶς γῆ καὶ κεραμικὴ, ἡ κεραμῖτις γῆ. καὶ κέραμος δὲ, &c. infra X, 185. καὶ γῆν κεραμῖτιν εἴποις ἄν, καὶ γῆν κεραμίδα. ubi quoque κεραμικῆς exemplum habes. JUNG.

7 Κεραμισγὴ] Κεραμὶς γῆ. ut infra X, 185. γῆν κεραμίδα. SEB.

Κεραμισγὴ] C. V. κεραμισγῆ. leg. κεραμὶς γῆ, & abſolute, κεραμὶς, & κεραμῖτις γῆ. ita enim iterum C. V. legit. *Salmaſ.* leg. κεραμὸς γῆ, κεραμῖτις γῆ. KÜHN.

Κεραμισγὴ] Emendationem Eruditiſſ. *Kuhnii* in textum intuli.

8 Κεραμίτης] Infra X, 185. ibid. ſimiliter *H. St.* reponendum putat κεραμῖτιν. quomodo apud *Plutarch.* in princ. comment. de non fœnerando: ἡ γὰρ κεραμῖτις φύσιν ἔχουσα λιπαρὰν καὶ πυκνὴν &c. SEB.

Κεραμίτης] Cl. *Kühnius* κεραμῖτις, quæ lectio in textu a nobis eſt reſtituta: κεραμῖτις autem, ut χρυσῖτις, ἀργυρῖτις γῆ, aliaque ſimilia: Vid. *Harpocrationem* in Ἀργυρὶς θήκη· *Etymol. M.* in γεωφάνειον· μέταλλον γῆς κεραμίτιδος. At enim ſimilem corruptelam obſervo in *Heſychio*: Ἀργυρίτης, ὁ ἐν ἀργυρίῳ τὴν οὐσίαν ἔχων, καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀναργύρων μετάλλων γῆ· ab *Heſychii* manu ita haud dubie fuit hic locus: Ἀργυρίτης ὁ ἐν ἀργυρίῳ τὴν οὐσίαν ἔχων † Ἀργυρῖτις, ἡ ἐκ τῶν ἀναργύρων μετάλλων γῆ· eum qui mediocrem in *Heſychio* operam poſuit, latere nequit, malo ſæpiſſime exemplo, alteram duarum vocum ſimilis pronunciationis excidiſſe, additamque expoſitionem prioribus eſſe conjunctam, quod hic utique factum eſt. Loco ἀναργύρων μετάλλων *Salmaſius* ἐναργύρων reſinxit: forſan ὑπαργύρων, ut ὑπάργυρος γῆ apud *Xenoph.* περὶ προσόδων.

9 Κέραμος] Senſus loci eſt, κέραμος dici omnia vaſa fictilia, & ipſum etiam tectum a recentioribus ita nominari, & ab *Ariſtophane*. KÜHN.

10 Ἂν ἔοικε] C. V. ἐοίκοι καλεῖν εἰπὼν ἐν κωλάκῳ· κοφίνους δὲ κάλων ἐκέλευες ἡμᾶς ἐπὶ τῶν λίθων κεκέραμεν. leg. ἐν κωκάλῳ in *Cocalo*, qui in Sicilia *hoſpes Minois* fuit. verſus ita conſtituerem:

--- κοφίνους δὲ λίθων
Ἐκέλευες ἱμᾶν ἐπὶ τὸν κέραμον.

--- *lapidum cophinos*
Jubebas in tegulas ſurſum attrahere.

Suid. ἱμᾶν καὶ ἱμεῖν, ἀντλεῖν, ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν. quæ ſignificatio hujus ῥήσεως ſenſum ruentem ſola fulcit. KÜHN.

Ἂν ἔοικε] MS. ἂν ἐοίκοι κ. ε. ἐν κωκάλῳ. Hæſit hic *H. Stephanus* ad ἂν ἔοικε vulgata crucem adpingens. ſed mihi videntur hæc plana, ſive vulgatam, ſive MS. amplectaris. JUNG.

11 Κοκάλῳ] *Athen.* lib. IV. f. 156. & XI. f. 478. κωκάλῳ; & annotavit *Dalechamp.* illic quidem: *nuce pinea*; ſi κοκκάλῳ, ſi κωκάλῳ, *in oſtracodermo*: hic vero κώκαλος animalium quorundam teſta, ut cochlearum, concharum &c. inde κωκάλια ζῷα, ὀστρακόδερμα. SEB.

Κοκάλῳ] Κωκάλῳ, ut MS. *Noſter* habet, emendandum per ω, de qua fabula adeas magnum *Caſaubonum* III. *Athen.* 9. JUNG.

Κοκάλῳ] Κωκάλῳ emendavi.

12 Κοφίνους &c.] MS. κοφίνους δὲ κάλων ἐκέλευες ἡμᾶς ἐπὶ τῶν λίθων κε κέραμον. quæ ingenioſis evolvenda relinquo. præcipitare enim hæc jubemur tandem. JUNG.

13 Ἀγγεῖα κεράμεια] MS. καὶ ἄγγεια δὲ κεράμια, καὶ γ. κ. τ. ἴδη, κεράμια. πίθοι &c. JUNG.

14 Τὰ εἴδη,] Tollenda diſtinctio poſt εἴδη. pleraque Deorum gentilium ſimulachra fuere primulum fictilia. vid. *Plin.* lib. XXXV. cap. 12. niſi legere malis, καὶ τὰ εἴδη κεραμεικὰ, *& ſpecies fictilium* ſunt πίθοι, &c. KÜHN.

Τὰ εἴδη, κερ.] Poſt κεράμεια commaticam diſtinctionem poſui: nam, πίθοι &c. ſunt εἴδη κεράμεια· de quo quidem ordine non eſt dubitandum.

15 Βύκοι] Leg. βίκοι, ut ſupra VI, 14. SEB.

Βίκοι] C. V. κίκοι. leg. βίκοι. *Herod.* in *Clio*: βίκους φοινικηΐους κατάγουσι οἴνου πλέους. *Heſych.* βίκος, στάμνος ὦτα ἔχων. *Gl.* στάμνος, *urceus, urna. Varro* ſtagnum a Græcorum στάμνος derivat, quod ſtagna æque rotunda ſint ac urcei. *Salmaſ.* etiam βίκοι legit. KÜHN.

Βύκοι] Βίκοι MS. & ita etiam repoſueram ad vulgatum codicem pro falſa ſcriptura βύκοι. monuit & *Seberus* noſter. JUNG.

Βύκοι] Βίκοι præeunte Cl. *Kuhnio* a nobis eſt emen-

σταμνία, στάμνοι, σταμνίσκοι. ὅθεν εἴρηται ἐν τῇ μέσῃ Κωμῳδίᾳ, [16] καταστανίζειν τὸν οἶνον, [17] τὸ κατερᾶν. [18] λεπρᾶν δὲ κεράμειον ὀξηρὸν, ἀντὶ τοῦ μυδᾶν, Ἀριστοφάνης λέγει. [19] πίνακες κε-
163 *ράμειοι, τρυβλία, χύτραι. * χυτρίδας δὲ καὶ τὰ χυτροπωλεῖα ἐκάλουν, ὡς [20] χυτρεῖα τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα. [21] Πλίνθοι, πλινθουργὸς, [22] πλινθουλκὸς, πλινθουλκεῖν, [23] πλινθεύειν, [24] πλινθοφορεῖν. πλινθευταὶ δ' ἦσαν οἱ τὰς πλίνθους πλάττοντες. [25] Χυτροπλάθος, κοροπλάθος. τῶν δὲ κοροπλάθων ἴδιον τὸ τὰ [26] χολοβαφῆ βάπτειν, τὰ χρυσοειδῆ, ἰπνοπλάθοι. ἐν πίθῳ τὴν κεραμίαν [27] μανθάνειν. ἀπὸ δὲ τῶν πίθων,*

urnæ, urcei, urceoli. Unde in Media Comœdia, Καταστανίζειν vinum, pro appetere dixerunt. Et Λεπρᾶν fictile acetabulum, pro humectare, dixit Ariſtophanes. Patellæ fictiles, catini, ollæ. 163
* Χυτρίδας vero, ollarum fora dixerunt. Quemadmodum & ollaria, pro ollarum locis. Lateres, laterarius, lateres trahens, lateres trahere, lateres formare, lateres ferre. Et laterarii dicebantur, lateres formantes. Ollarum Artifex, pupparum formator, quorum proprium erat, flava tingere: furnariorum vero, deaurata. In dolio figulinam diſcere. A doliis vero,

datum: βῆκον habet *Paulus Ægineta*, pro quo βίκος eſt apud *Promotum* MS. hinc βήκιον & βίκιον recentiores. Vid. *Noſtrum* X, 73.

16 Καταστανίζειν] MS. τὸ καταστανίζειν. *Jun.* Nomenclat. interpretatur, *Vinum elutriare. Caſaubonus* noſter XI. *Athen.* 14. verba iſta apud *Athen. Nicoſtrati*, τῶν κατεσταμνισμένων ἡμῖν λαγύνων, verti jubet, *Lagenarum quas diffudimus*, *Pollucem* hinc adducens. Et valde deliravit hic *Interpres Pollucaus* cum ſuo *appetere*. ſignificat enim id verbi idem ac *deplere*, *diffundere*. JUNG.

17 *Appetere*] *Defundere*, aut *decapulare*, *elutriare*, *ex vaſe in vas transfundere*: id enim κατεράσαι. SEB. 2.

Τὸ κατερᾶν.] *Interpr. appetere.* malim *diffundere*, *transfundere vinum e dolio in dolium*, *ex urceo in urceum*, διαχεῖν. *Salm.* ſuas *Exercit. Plinianas* laudat pag. 467. 468. edit. *Pariſ.* de καταστανίζειν. *Theophr.* de C. P. lib. II. c. 25. ὁ οἶνος δεινὸς ἑλκῦσαι τὰς ἐκ τῶν παρακειμένων ὀσμάς· καὶ μᾶλλον καὶ θᾶττον ὁ κατεσταμνισμένος, *in urceos transfuſum.* KÜHN.

18 Λεπρᾶν] C. V. λέπραν. λεπρᾶν quibuſdam arboribus adſcribit *Theophr.* ut & ψωριᾶν, & radicibus μυδᾶν, *muceſcere*, & μύδησιν, lib. V. de C. P. cap. 12. KÜHN.

Λεπρᾶν] MS. λέπραν δὲ κεράμειον ὀξ. ſed vulgata bene habent, niſi quod κεράμιον magis placet. JUNG.

19 Πίνακες &c.] Ita MS. πίνακες κεραμίοι, τρυβλία, χύτραι· χύτρας δὲ καὶ τὰ χυτροπωλία. Et in vulgatis pro χυτρίδας ſane χύτρας ex MS. itaque reponendum videtur. Eſt enim id prorſus Atticum, ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων καὶ τοὺς τόπους ὀνομάζειν, ut potes videre infra X, 19. &c. & quæ notavit *Caſaubonus* noſter ad Charact. *Theophr.* περὶ ἀναισθ. Sic quod ad noſtrum locum *Heſychius*, Χύτραι, ait, τὰ χυτροπώλια. Quid & ſi *Noſter* ipſe idem hoc dicat? dicit certe infra IX, 47. ἀπῆλθον εἰς τὰς χύτρας. adeo ut dubitandi de noſtri MS. lectione non ſit locus amplius. πινάκων κεραμίων autem & infra mentio Segm. 197. τρυβλία autem paroxytonως quoque in MS. ſunt, ut vulgo, ſicut & infra X, 86. & 136. & *Heſych.* τρύβλιον. ſupra tamen VI, 85. τρύβλια fuit, ubi MS. noſter quidem deficiebat, quo pacto & alibi invenitur. JUNG.

20 Χυτρεῖα] Pro χυτρεῖα, MS. χύτρια habet. *Heſychius* χύτρεια. JUNG.

21 Πλίνθοι] Præcedit in *Falckenburgii* Codice hæc ἐπιγραφή· περὶ πλίνθων καὶ πλαττόντων.

22 Πλινθουλκὸς] Idem quod πλινθουργὸς, & πλινθουλκεῖν quod πλινθουργεῖν. *Vitruvius* lib. II. cap. 3. ſæpius dixit, *lateres ducere*, pro *formare l.* KÜHN.

23 Πλινθεύειν] *Heſych.* ἐπλινθεύθησαν, οἱ αἰχμάλωτοι πλίνθους ἐβάσταζον ἕως τοῦ λύτρα εἰσενεγκεῖν. ubi legerem ἐπλίνθευσαν. quod ipſum Iſraëlitis accidit in Ægypto, formando, coquendo & portando lateres. hæc enim omnia complectitur τὸ πλινθεύειν. KÜHN.

24 Πλινθοφορεῖν] Poſt πλινθοφορεῖν, MS. ita: ἐπλινθεύθησαν. οἱ τὰς πλίνθους πλ. omnino vero vulgo τὰς πλίνθ. ſcribendum, non τούς. eadem menda erat ſupra Segm. 119. JUNG.

25 Κυθροπλάθος] C. V. χυτρόπλαθος. melius eſt revocare accentum ad penultimam, & ſic legit *Interpres*, reddit enim *ollarum artifex.* idem mendum in *Gloſſ. olla*, κύθρα, pro χύτρα, niſi κύθρα a dialecto fuerit. KÜHN.

Κυθροπλάθος] MS. noſter χυτροπλάθος· quam ſcripturam veriorem puto hoc loco. quamvis infra contra Segm. 197. pro vulgato χυτροπῶλαι, MS. κυθροπῶλαι habeat. JUNG.

Κυθροπλάθος, κοροπλάθος] Χυτροπλάθος cum Clariſſ. *Kühnio* reſtitui: de voce autem κοροπλάθος *Harpocrationem* vide; locus quem ex *Iſocrate* περὶ τῆς ἀντιδόσεως laudat, eſt in illius orationis initio, ὥσπερ ἂν εἴ τις Φειδίαν, τὸν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἕδος ἐργασάμενον, τολμῴη καλεῖν κοροπλάθον. Modo pro τοὺς πλίνθους emendavi τάς· Vide quæ dicta ad VII, 119.

26 Χολοβαφῆ] C. V. χολοβάφινα eodem ſenſu, *felle tincta. Heſych.* χολόβαφα τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. χολοβάφιον τοῦτο λέγεται, ἅμα μὲν ὅτι τὰ φαῦλα (φαύλως) βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ ὅτι τάδε χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. *Plinius* lib. XXVIII. cap. 9. *Taurino* (felli) *pracipua potentia etiam in arte pellibuſque colore aureo ducendis.* Hæc adſcripſi, ut pateret χολοβαφῆ & χρυσοβαφῆ unius ejuſdemque ſignificationis eſſe, ſecus ac *Interpres* putavit. KÜHN.

Χολοβαφῆ] *H. Stephanus* ad oram adſcripſit κολλο. Sed MS. noſter habet χολοβάφινα, quæ vera eſt lectio, vocemque iſtam explicat *Pollux* per χρυσοειδῆ. Vide de hoc *Noſtrum* planius ſupra II, 214. ubi ex *Heſychio* quædam attuli. Malim vero poſt χρυσοειδῆ punctum ponere. ἰπνοπλάθοι enim rurſum peculiaris vox. JUNG.

27 Ἀμαλθαίνειν.] C. V. μανθάνειν. ita & *Salm. Plato* in *Gorgia*: ἐν τῷ πίθῳ τὴν κεραμείαν (alibi κεραμίαν habet) ἐπιχειρεῖν μανθάνειν. Puto aliquem data opera ſcripſiſſe ἀμαθαίνειν ad indicandum, quod qui a dolio figulinam incipit, male diſcat, rudiſque maneat. KÜHN.

Ἀμαλθαίνειν.] Miror unde vox inepta ἀμαλθαίνειν invaſerit *Noſtrum*. MS. diſerte pro ea, μανθάνειν habet. Adnotavit idem *Schottus* noſter, qui hic ita obſervavit: ἀμαλθαίνειν, γρ. μανθάνειν. *Sicque leg. Parœmia eſt*, ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν. Nil verius eſt: corruptum fuit elegantiſſimum proverbium, quod etiam in *Zenobii* epitome τῶν Ταῤῥαίου καὶ Διδύμου παροιμιῶν expoſitum habes in, ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν. memini eo uti ita eleganter & *Agathiam* initio lib. III. Ἱστορ. εἰ καί μοί τις νεμεσήσειεν ὡς ὑπερτέρων ἐφιεμένῳ καὶ τὸ λεγόμενον ἐν πίθῳ φιλεργοῦντι τὴν κεραμείαν, ſed de hoc & aliis egregium opus *Schotti* no-

&

& Cadus dicitur, juxta Pherecratem in
Petale: Et ex cado merum extraxit.
164 * Tum & Eupolis in Populis inquit, Hic
ſane illis cadus erat. Cum autem Igne fiſ-
ſum, Cratinus dicat in Horis, figulinæ ar-
ti hoc nomen adnumerandum eſt, cum
eodem & Ariſtophanes in Acharnenſibus
utatur: Tinnit hic quiddam ſtreperum &
igni ruptum. Sed circa quod cadorum Fa-
bri lutum illinentes, cados formant, ca-
nabus appellatur. Lutum vero, Ἀναχύρω-
τον Ariſtophanes in Non ſeneſcente dixit.
165 * Formatores, formare, efformare, for-
matoria. Ceræ formatores, formandi ars
cum cera. Ceram macerare, alleviare, li-

[28] ὁ πιθών, Φερεκράτους εἰπόντος ἐν Πετάλῃ, Κἀκ
πιθῶνος [29] εἴρυσεν ἄκρατον. * καὶ μέντοι καὶ Εὔ- 164
πολις ἐν τοῖς Δήμοις ἔφη, Ἐνταῦθα τοίνυν ἦν [30] ἐ-
κεινοσὶ πιθών. [31] πυρορραγὲς δὲ, Κρατίνου εἰπόν-
τος ἐν Ὥραις, ἐφαρμοστέον τοὔνομα τῇ κεραμευ-
τικῇ, ἐπεὶ καὶ Ἀριστοφάνης [32] ἐν Ἀχαρνεῦσιν εἴ-
ρηκε, Ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορραγές. [33] περὶ δὲ
ὃ [34] οἱ τοὺς πίθους πλάττοντες τὸν πηλὸν περιτι-
θέντες πλάττουσι, τοῦτο τὸ ξυλήφιον [35] κάναβος
καλεῖται. [36] ἀναχύρωτον δὲ τὸν πηλὸν Ἀριστοφά-
νης [37] ἐν Ἀναγύρῳ λέγει. * [38] Πλάσται, πλάτ- 165
τειν, διαπλάττειν, πλαστική. Κηροπλάσται,
κηροπλαστική, κηρὸν τήκειν, [39] λεαίνειν, λύ-

ſtri cupide expectamus, quo præclaro ſtudio jungit illa veterum Adagia Græca *Diogeniani*, *Zenobii*, *Apoſtolii*, aliorum: quæ ab *Eraſmo* minus confuſa, & potius ſuis verbis propoſita fuiſſe jamdudum optarunt viri docti: quorum voto ille brevi abunde ſatisfaciet. JUNG.

Ἀμαλθαίνειν.] *Kühnius* in textu emendat *μαλθάσσειν*, eumque nos ſequimur: vid. *Theon. Soph.* Prog. c. 1.

28 Ὁ *πιθὼν*] *Interpr. cadus.* ſed cadus non venit *ἀπὸ τῶν πίθων*. melius eſt *cella vinaria*. *Gl. πιθεὼν*, *Torcular*, *cella vinaria*. hæc enim multa continet dolia. contractum eſt *πιθὼν* ex *πιθεὼν*, ut *ἱστὼν* ex *ἱστεὼν*, *textrina*. KÜHN.

Ὁ *πιθὼν*] MS. *ὁ πιθῶν*. De *Pherecratis* dramate vide *Caſaubonum* noſtrum VIII. *Athen.* 6. JUNG.

29 Εἴρυσεν] C. V. *εἴρυσαν· e cella vinaria hauſerunt merum.* KÜHN.

Εἴρυσεν] MS. *εἴρυσαν*. plurali: de *Eupolis Demis* alios qui laudant proferre eundem *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 24. ſupra etiam dixi. JUNG.

30 Ἐκεινοσὶ] MS. *ἐκεινοσίν·* quod, ni fallor, metro fulciendo. JUNG.

31 Πυριῤῥαγὶς] Leg. *πυροῤῥαγές·* ita enim *Suidas* ex *Horis Cratini* citat: *ἴσως πυροῤῥαγὶς*, (vel potius metri poſcente lege, ut *H. Stephanus* monet, *πυρεραγὶς*) *καὶ κακῶς ὠπτημένον*. apud *Ariſtoph.* autem Acharn. v. 930. ſic habetur:

--- ψοφεῖ
Λάλον τι καὶ πυροῤῥαγές. SEB.

Πυριῤῥαγὶς] C. V. *πυριῤῥαγὶς*, leg. *πυριῤῥαγὴς* vel *πυροῤῥαγής*. Cæterum *Scholiaſtem Ariſtoph.* ſecutus *Suidas* laudat etiam *Cratinum* in *Ὥραις*, ejuſque hoc profert teſtimonium: *ἴσως πυροῤῥαγὶς καὶ κακῶς ὠπτημένον· forte eſt* (vas fictile) *igne diſruptum & male coctum. Ariſtoph.* locus in *Acharn.* *λάλον τι καὶ πυροῤῥαγὶς ψοφεῖν*, *male ſonare, ut fictile vi ignis in camino diſſiliens*, quod alias vocant *σαθρὸν ἠχεῖν*, extat pag. 297. *Edit. Baſil.* C.V. mox *πυριῤῥαγὶς*. male. KÜHN.

Πυριῤῥαγὶς] MS. *πυῤῥιραγὶς δὲ*, Κρ. *ἐν ὥραις εἰπόντος*, *ἐφαρμ.* *H. Stephanus* in ſuo codice ad hoc *πυριῤῥ.* adſcripſit: *πυροῤῥ.* *Ariſtoph.* & *Suidas*. Et *Seberus* noſter monuit *πυροῤῥαγὲς* emendandum, ut & apud *Ariſtophanem* ſit. MS. habet, ut dixi, per *ι* in ſecunda ſyllaba. mox vero in *Ariſtophanis* verbis habet MS. *πυριῤῥαγές*. quos bene emendavit *Seberus* noſter, ante enim vulgatum *Ψοφιλαλόν*. Sed *H. Stephanus* in ſuo codice etiam *Ψοφεῖ* repoſuerat, quod & MS. noſter habet. Sed & hoc quamvis leve, nihil tamen omittam ex MS. ſciens. JUNG.

Πυριῤῥαγὶς] Πυροῤῥαγὶς cum *Kuhnio* reſtitui, ita & *Etymologus*: *Πυροῤῥαγὶς, ὁ ἦχος τῶν κεραμικῶν σκευῶν ἐν τῷ πυρὶ κατεαγότων, ἀπὸ τοῦ πῦρ καὶ ῥήγνυμι.* Modo autem pro *λαλόν τι*, *λάλον τι* emendavimus.

32 Ἐν Ἀχαρνεῦσι] MS. *ἐν τοῖς Ἀχαρν.* plenius. De *Cratini* autem *Horis* vide *Caſaubonum* noſtrum IX. *Athen.* 4. JUNG.

33 Περὶ δὲ ὃ &c.] MS. *περὶ ὃ δέ*. & ſic potius repone. JUNG.

34 Οἱ τοὺς πίθους] C. V. *πηλίνους*, *dolia fictilia*. in fine libri X. extat *πήλινα·* & mox *περιθέντες*, idem Codex. *qui dolia & pupas ex luto fingunt, lutum illud formæ ligneæ induunt, quæ κάναβος appellatur.* vid. penult. c. l. X. KÜHN.

Οἱ τοὺς πίθους] MS. *οἱ τοὺς πηλίνους πλαττ.* omiſſo *πίθους*. JUNG.

Οἱ τοὺς πίθους] Πηλίνους emendabat *Kuhnius*: ego vulgatam lectionem retinui.

35 Κάναβος] C. V. pro *κάναβος* leg. *κάλαβος*. vide *Scaligerum* in *Feſtum* voce *ſtipatores*. KÜHN.

Κάναβος] MS. *κάλλαβος*, pro *κάνναβος*. ſed *κάναβος* tamen eadem de re infra X, 183. MS. Vide *Leopard.* XI. Emend. 8. & *Cujacium Paratitl. Codic. Juſtin.* lib. VIII. tit. 37. JUNG.

36 Ἀναχύρωτον] *Paleis non ſubactum.* SEB. 2.

Ἀναχύρωτον] *Lutum non aceratum. Vetus Onomaſt. acero, ἀχυρόω.* male *Gloſſar. Labbæi ἀκυρόω.* quod longe aliud ſignificat. *acer ceris*, (leg. *acervus aceris*) *ἀχυρών. Gloſſ. Philox. aceres, τὰ σίτου λίπυρα.* Viri docti *Columellæ* reſtituendam hanc vocem putant lib. VII. c. 9. *Hoc autem* (nempe porcum paſcere ſtipula cæteriſque leguminum caducis frugibus) *fit longinquis regionibus, ubi nil niſi ſubmittere expedit. Nam ſuburbanis lactens porcus ære mutandus eſt.* hic legunt, *acere nutricandus eſt.* Verum enimvero ſi *Palladium* conferas in *Februario* Tit. 26. ſatis patebit, vulgatam lectionem *Columellæ* non ſolicitandam eſſe; *Ubi facultas eſt tranſigendi, venditis qui ſubinde nati ſunt, celerior matribus ſatura reparatur*, inquit ille. Jam vero in ſuburbanis eſt facultas vendendi porcos lactentes, ergo non acere nutricandus, ſed ære potius mutandus erit. Et hæc obiter in gratiam eorum, qui *Columellæ* locum ita voluerunt emendandum. KÜHN.

Ἀναχύρωτον] MS. *ἀναχ. δὲ πηλὸν Ἀριστοφ. ἐν ἀναγύρῳ λέγει.* Scribe itaque *ἀναγύρῳ*, comœdiæ titulum ſæpe corruptum, quem talem ut MS. noſter habet potius rectum putat & *Caſaubonus* noſter IV. *Athen.* 4. & XIV. *Athen.* 16. JUNG.

37 Ἐν ἀγύρῳ] Vid. indicem ſcriptorum in *Ariſtophanes*. SEB.

Ἐν ἀγύρῳ] C. V. *ἐν ἀναγύρῳ*, & ita dudum legit *Caſaubon.* in *Athen. Salm.* notat ſcriptos Codices ubique proferre *ἐν ἀγύρῳ* pro *ἐν ἀναγύρῳ*. KÜHN.

Ἐν ἀγύρῳ] Ἀναγύρῳ ex MSS. Cod. & Cl. *Kühnii* emendatione in textum recepi. *Etymologus* in Βουκέφαλος.

38 Πλάσται] Pro *πλάσται* &c. MS. habet: *πλάσαι, πλάττειν, πλάττει, πλαστική. καὶ κηροπλ.* JUNG.

Πλάσται] *Falckenburgius πλάσαι.*

39 Λεαίνειν] C. V. *ἀλεαίνειν*, *calefacere.* cui ſubdit *λεαίνειν*, *levigare.* KÜHN.

Λεαίνειν] MS. *ἀλεαίνειν*, *χεῖν*, *λύειν* &c. verbo *χεῖν*

ειν, ἀνιέναι, [40] ὀργάζειν, μαλάττειν. λέγεται δὲ καὶ [41] πηλὸν ὀργάζειν. [42] Κουρεὺς, [43] κουρὶς, κείρειν, ἀποκείρειν, [44] ἀπονυχίζειν, κομμωτὴς, [45] κομμώτρεια, κομμωτικὴ, κομμοῦν, καὶ πέκειν. ὅθεν καὶ Ὅμηρος,

[46] —ἰδὲ χαίτας

Πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς.

[47] Πιττοκόπος, [48] πιττοκοπικὴ, πιττοῦν, πιττοῦσθαι, πιττοκοπεῖσθαι, παρατίλτρια, παρατίλλεσθαι, [49] παραλέγεσθαι.

quefacere, remittere, ſubigere, mollefacere. Dicitur & lutum ſubigere. Tonſor, novacula. tondere, detondere, abradere. Comptor, comptrix, comptoria ars: comere, & pectere. Unde & Homerus:

—— & *capillos*

Pectens manibus, cincinnos complicuit
ſplendidos.

Pice ornatus, pice ornans: picare, pice illinire, Evulſoria, vellere, colligere.

166 • Περὶ βαλανέων. β′.

• *De balneatoribus.* 2. 166

[50] Βαλανεὺς, [51] βαλανεύτρεια, βαλανεῖον, βαλανευτικὴ, βαλανεύειν. μέρος δὲ βαλανείου καὶ [52] ἐσχάρα, καὶ ἀλειπτήριον. Φησὶ γοῦν Ἄλεξις ἐν Καυνίοις,

Balneator, balneatrix: balneum, balneatoria, balneari. Sed balnei pars, focus, & unctuarium. Alexis enim in Cauniis dicit,

auctius. Et ſupra habuiſti in re pictoria Segm. 129. κηρὸν τήξασθαι & χέασθαι. JUNG.

Λεαίνειν] *Kuhnius* ἀλεαίνειν· recte, ita & Eruditiſſ. *Falckenburgii* Codex: & mox χυεῖν pro χεῖν.

40 Ὀργάζειν] De verbo ὀργάζειν vid. *Foeſ.* Oecon. *Hipp.* in ἀνωργισμένον. JUNG.

41 Πηλὸν ὀργάζειν.] Vide *Nunneſ.* Not. ad *Herodiani* fragmentum cum *Phrynichi* Eclogis Attic. editum, in ὀργάσαι. JUNG.

42 Κουρεὺς] Hæc fuit ante hanc vocem in *Falckenburgii* Codice ἐπιγραφή· Περὶ κουρέων καὶ πιττῶν.

43 Κουρὶς] Pro κουρὶς, MS. κουρεῖς. & ſane eaſdem μαχαιρίδας noſter etiam MS. ſupra II, 32. κουρίας vocat, ubi vulgo κουρίδας. JUNG.

44 Ἀπονυχίζειν] *Interpr. abradere.* barba raditur, non ungues. ἀπονυχίζειν eſt *ungues reſecare.* Olim enim tonſores adraſis etiam ungues demebant. unde *Ariſtoph.* in Equit. ἀπονυχιῶ σου τὰ σιτία, *adimam tibi cibum*, & *Gloſſa præſegmina unguium* vocant ἀπονυχίσματα. pauperiores vero in tonſtrinis ſibi ipſis ungues purgabant, & præſecabant poſtquam curata eſſet barba. C. V. poſt ἀπονυχίζειν habet, κηροπλάστης κομμωτὴς &c. *Heſych.* κηροπλάστης, λεπτουργὸς ἢ τριχοκοσμητής. *qui capillos curat, & in gradus frangit, & in annulos, cornuaque inflexa componit.* uti *Homerus* ait de Paride, κέρα ἀγλαὲ, *comatule.* κομμωτὴς, *ornator*, *ciniflo*, qui & ἐμπλίκτης in *Gloſſis*, ubi male *cimniſo* pro *ciniflo*, γυναικῶν κοσμητής. κομμώτρια, ἐμπλίκτρια, κομμίστρια, πλεκτὰς, *Implicatrix, ornatrix.* C. V. mox pro πέκειν leg. πέκτειν. KÜHN.

Ἀπονυχίζειν] MS. auctior, ἀπον. κηροπλάστης, κομμωτής. Et bene κηροπλάστης hic etiam, vide ſupra II, 31. JUNG.

45 Κομμώτρεια] MS. κομμώτρια. quod malim. dein pro πέκειν, MS. πέκτειν. Et antea quidem πέκτειν vulgatum fuit, pro quo tamen *H. Stephanus* in ſuo Codice πέκειν repoſuit, ut etiam reponendum fuiſſe in Theſauro ait, idque oſtendere citatum *Homeri* locum. Et alias ſane πεκτεῖν videretur ſcribi debere, ſi vera hic iſta lectio pro κτ eſſet. *Heſychius* tamen etiam non contracte: πέκτει, κτένει (*Sylburg.* κτενεῖ) τίλλει, κείρει, ξαίνει. & πέκτειν etiam *Suidas*: & clare ita etiam *Etymologicon*: πείκω καὶ πέκτω, ἔστι τὸ κτενίζω· ὅθεν καὶ πεξαμένη· ἢ παρὰ τὸ πέκω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται πείκειν· σημαίνει τὸ ξαίνειν. Quamvis apud eundem *Heſychium* etiam mox πεκτοῦμαι legatur, & in πεκτούμενον aiat, πέκτειν γὰρ τὸ κείρειν. Sed apud *Pollucem* mox vitioſe ante κομοῦν uno μ legebatur, quod etiam *H. Stephanus* emendaverat, ut bene edidit *Seberus.* tale vitium etiam remanſit ſupra II, 31. de quo ibi monui. In *Homeri* verſu male antea vulgabatur ἢ δὲ, pro ἰδὲ quod expreſſe MS. noſter habet: emendavitque in ſuo Codice *H. Stephanus* ita, & bene edidit *Seberus.* JUNG.

46 Ἰδὲ χαίτας] Il. ξ, 167. SEB.

47 Πιττοκόμος] Leg. πιττοκόπος, *qui pice vel reſina corporis pilos evellit.* πιττοκοπεῖσθαι eſt, *pice illini ad levigandum corpus.* Hoc faciebant effœminati & molles, quos pœnitebat ſexus melioris. Cum igitur Lacedæmonii ab *Apollonio* revocarentur per epiſtolam ad priſtinam ſeveritatem, dicuntur *picem e balneis ejeciſſe* una cum παρατιλτρίαις, quas *Gloſſæ Triculas* vocant, quæ volſellis depilabant crura virorum aliaſque partes corporis pilis obſitas. *Philoſtr.* lib. IV. cap. 9. quem locum *Suidas* exſcripſit in πίττα. vid. & *Plinium* lib. XIV. cap. 20. KÜHN.

Πιττοκόμος] Poſt verſum *Homeri* novum in MS. incipit caput, interjecto hoc titulo: περὶ πιττοκόπου καὶ τοῦ πιττοῦσθαι, καὶ βαλανείου καὶ τῶν μερῶν αὐτοῦ. & mox MS. πιττοκόπος, πιττοκοπικὴ, non ut vulgo πιττοκόμος, πιττοκομικὴ. Et πιττοκόπου in lemmate etiam modo indicavi: quod quidem ſe facile probat, & vulgatum nobis ſordere facit. Id vel manifeſtum faciat etiam ſequenti verſu verbum πιττοκοπεῖσθαι, quamvis id in MS. noſtro deſit. Pertinent autem hæc omnia ad depilandos & deglabrandos crines atque pilos. Tale illud *Alexidis* apud *Athen.* lib. XIII.

Πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον ὁρᾷς. JUNG.

Πιττοκόμος] Πιττοκόπος & πιττοκοπικὴ cum Celeb. *Kühnio* reſtitui: eandem lectionem *Falckenburgius* agnoſcit. *Clementis* Patrum eruditiſſimi locum ex Pædagi III. cap. 3. adponere lubet: διὰ τούτους γοῦν, ait ille, molles nimirum ac effœminatos homines, πλήρεις αἱ πόλεις πιττούντων, καὶ ξυρούντων, καὶ παρατιλλόντων τοὺς θηλυδρίας τούτους.

48 Πιττοκομικὴ] Leg. πιττοκοπικὴ, ſcil. τέχνη. ars enim erat pice depilare viros vel volſellis. παρατίλλεσθαι, π. eſt *vellicari, ſublectis pilis levigari.* παραλέγεσθαι, eſt *ſublegere*, canos ſcilicet. KÜHN.

49 Παραλέγεσθαι] Deeſt in MS. παραλέγεσθαι, cum ἐπιγραφῇ, περὶ βαλανέων. JUNG.

50 Βαλανεὺς] MS. βαλανεὺς, βαλανεύτρια, (quod magis placet quam vulgata ſcriptura) βαλανευτικὴ, βαλανεύειν, βαλανεῖον. μέρος δὲ βαλ. ἐσχ. omiſſo καὶ præcedenti. Ceterum hoc τμῆμα de re balnearia illuſtrare conatur *Rhodiginus* XXX. antiq. lect. 20. JUNG.

51 Βαλανεύτρεια] Scrib. βαλανεύτρια, ut ſupra παρατίλτρια &c. KÜHN.

52 Ἐσχάρα, ἀλειπτήρ.] Alibi dicitur ἐξαλειπτήριον, *Salm.* KÜHN.

In balneo nec ignis foco
Aderat, & clauſum erat unctuarium.

Et balneorum vaſa, Situla, & Urna: utrumque enim dixit Ariſtophanes. hic idem vero, & Balnei caminum dixit. Fortaſſis & balneo conveniet ejuſdem dictum, in Lemniis, Sed nunc ipſam reliquerunt mundatam in cacabo. Tum & in balneo pe-
167 ctere. * Balneo quoque convenient lavacrum, lavare. Et Lotores, ut Xenophon. Et lavacri aqua, Lotio, ut Ariſtophanes in Heroibus: Neque lotoriam pedum aquam nec lotionem effudit. Nova autem Comœdia & λουτας vocat. Tum &

Ἐν τῷ βαλανείῳ μήτε τὸ πῦρ ταῖς ἐσχάραις
[53] Ἐνὸν, κεκλεισμένον τε τ'ἀλειπτήριον.

Καὶ τὰ τῶν βαλανείων ἀγγεῖα, [54] ἀρύβαλλος, ἀρύταινα. [55] ἄμφω δ' Ἀριστοφάνης λέγει. ὁ δ' αὐτὸς καὶ κάμινον βαλανείου φησίν. εἰκότως δ' ἂν βαλανείῳ προσάγοιτο καὶ τὸ ἐν ταῖς Λημνίαις ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον, Ἀλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν [56] σμωμένην ἐν τῇ [57] πυέλῳ. [58] τάχα δὲ καὶ τὸ κτενίζεσθαι ἐν τῷ [59] λουτρῷ. * Προσήκοι δ' ἂν 167
βαλανείῳ, λουτρὸν, καὶ [60] λοῦσθαι, καὶ [61] λουτρῶνες, ὡς [62] Ξενοφῶν. [63] καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, [64] λουτρεῖον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι, Μήτ' ἀπόνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖται, μηδὲ λουτρεῖον. ἡ δὲ νέα κωμῳδία, καὶ [65] λουτῆρας λέγει. [66] Αἰσχύλος

Ἐσχάρα &c.] *Theophraſtus* lib. περὶ ἱδρώτων· καὶ ἐν τοῖς ἀλειπτηρίοις ἐὰν μὲν εὐθὺς ποιήσῃ τις πολὺ πῦρ, ἧττον ἱδρώτουσιν. ad quæ ita commentatur *Dan. Fiorlanus*: *Alepteria dicuntur loca in balneis in quibus ungebantur, ſudabantque, forte eadem atque πυριατήρια, quæ nominat Ariſtoteles in eadem re declaranda. niſi πυριατήρια illa ſint, quæ Pollux vocat ἐσχάρας. balnearum enim partes ſtatuit ἐσχάρας & ἀλειπτήριον libro VII. Laconica vocat Vitruvius & Corn. Celſus τὰ πυριατήρια. H. Junius* Nomencl. *Eleothaſium Vitruv.* ἐλαιοθέσιον, ἀλειπτήριον *Polluci, ubi ab alipta inungi oleo corpora lotorum conſueverant.* mox deſunt in MS. φησὶ γ. Ἀλ. ἐν καιν. cum ipſis Poëta verbis. *Alexidis Cauniorum* meminit ad *Timoclis* ejuſdem nominis drama *Caſaubonus* noſter VI. *Athen.* 9. Prior verſus neſcio an adhuc conſiſtat metro. forte ſic magis putem: ἐν τῷ βαλανείῳ μήτε πῦρ ταῖς ἐσχάραις. JUNG.

Ἐσχάρα &c.] De ἀλειπτηρίῳ *Hieron. Mercurialem* vide de Arte Gymn. libr. I. cap. 8. quod vero cap. 10. p. 48. *Pollucem* caſtiget, nec mihi certe, nec quoque, ut puto, aliis probari poterit.

53 Ἐνὸν &c.] Prior. edit. ἐνὸν καὶ κεκλ. contra metri legem. SEB.

54 Ἀρύβαλλος] *Euſtath.* Od. f. 39. παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν, aut, ἐκ τοῦ ἀρύττειν καὶ βάλλειν· & mox duo inquit hac voce ſignificari, βαλάντιόν τι συσπαστὸν, καὶ ποτήριον. SEB.

Ἀρύβαλλος] *Suid.* ἀρίβαλλος male. venit enim ab ἀρύομαι, *haurio*. ἀρύταινα *Feſtus* ſcribit latinis literis *arytenam*: *Gloſſæ* reddunt *matulatæ*. KÜHN.

Ἀρύβαλλος] MS. ἀρύβαλος, καὶ ἀρυταινα. cetera mox deſunt. Sed ἀρύβαλλος *Noſter* & infra X, 63. De utroque vaſe verba *Ariſtophanis* habes infra ibidem. JUNG.

Ἀρύβαλλος] Ἀρύβαλλοι, τὰ μαρσύππια, ἐπὶ (l. ἀπὸ) τοῦ ἀρύειν καὶ βάλλειν εἰς αὐτοὺς, ita *Heſych.* eamque vocis notionem ex *Euſtath.* ad h. l. attulit *Seberus*. Dorica dialectus ἀρυβαλίδα appellabat λήκυθον. ut idem *Heſychius*, quam quoque vocem alii μάρσυππον, *marſupium* exponebant. An recte ſe habeant apud eundem *Grammaticum* hæcce verba ſummo opere dubito: Ἀρυβάσσαλον, κοτύλη, ἢ φάσκων, φάσκων δέ ἐστι εἶδος ποτηρίου· mallem, ἀρύβαλλος· recte vero φλάσκων eruditi viri emendant: id vaſis vinarii genus *pilaſca* Latinis: vid. *Gloſſ. Iſidori*. Conſule & *Etymol. M.* & apud eum emenda: Ἀρυβαλίδα, λήκυθον δώριον, vel λήκυθον, Δωριεῖς.

55 Ἄμφω δ' Ἀριστοφάνης &c.] Hæc & quæ mox ſequuntur ad τάχα δὲ καὶ τὸ κτενίζεσθαι &c. deſunt in MS. niſi quod iſta ſaltem MS. habet poſt ἀρύταινα· καὶ κάμινος βαλανείου καὶ πύελος. Et ſit ſane in vulgatis mentio πυέλου in verſibus *Ariſtophanis*. nec id vas omittendum fuit in balneari inſtrumento, de quo & infra *Noſter* X, 64. καμίνου hinc meminit *Morellus* Not. ad *Sylv. Statii* lib. I. carm. 3. ad iſta: *Quaque vaporiferis junctus fornacibus.* Apud *Rhodigin.* XXX. antiq. 20. eſt hinc *cammus* tam in capitis ipſius lemmate, quam in ipſo capite, *balnei cammum*. Sed vitio, non dubito, typographorum. *Ariſtophanea* videntur ita concinnanda:

Ἀλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην
Ἐν τῇ πυέλῳ --- JUNG.

56 Σμωμένην] *Lomento, ſmegmate elutam in ſolio, labro.* KÜHN.

57 Πυέλῳ.] Ἡ πύελος. *Ariſtoph.* Theſmoph. *Lucian. Clem. Alexandrinus, Alcæus.* D. H. ad *Phrynichum*, qui ὁ πύελος. SEB.

58 Τάχα δὲ καὶ τὸ κτενίζ.] MS. τάχα δ' ἂν καὶ τὸ κτ. ἐ. τ. λουτρῶνι. vide & ſupra II, 34. JUNG.

59 Λουτρῷ.] Λουτρῶνι C. V. KÜHN.

60 Λοῦσθαι] Atticum pro λούεσθαι, ita λούμενος & λοῦσθαι habentur Attica. KÜHN.

Λοῦσθαι] MS. καὶ λοῦσται. ſed vulgatum λοῦσθαι bene habet. Huc puto reſpexiſſe *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 18. ubi inter alia de ἀκυρολογίᾳ pro λούεσθαι dicentis ἀπολούεσθαι, *illud enim*, ait, *rectum, hoc non rectum: quemadmodum ex ſeptimo Pollucis intelligimus, & uſu auctorum meliorum &c.* JUNG.

61 Λουτρῶνες] *Lavacra* in *Gloſſ.* τὰ ἀμφὶ τὸν λουτρὸν, leg. λουτρῶνα, *Xenoph.* de domeſt. adminiſt. KÜHN.

62 Ξενοφῶν] Nempe in Ἀθηναίων Πολιτείᾳ infra IX, 43. ut hic adnotavit *H. Stephanus*: & ibi locum adferam ipſum. JUNG.

63 Καὶ τὸ ὕδωρ] Pro καὶ τὸ &c. MS. τὸ δὲ ὕδ. JUNG.

64 Λουτρεῖον] MS. λούτριον· omiſſis ſequentibus, ὡς Ἀρ. ἐ. Ἥ. cum verbis Poetæ. λούτριον cum MS. vero rectius ſcribi puto, itaque & in verſu *Ariſtophanis* malim. *Heſychius*: λούτριον, τὸ ῥυπαρὸν ὕδωρ, καὶ λελουμένον, ἤγουν ἀπόνιμμα. Ad verſum Comici, *Noſtrum* credo & infra reſpexiſſe Segm. 40. quamvis & ἀπόνιπτρον alibi apud eum extet. habes autem λούτριον expreſſe & infra X, 75. in MS. quare & in *Ariſtophanis* verbis mox λούτριον non dubito ſcribere. JUNG.

65 Λούτας] C. V. λουτῆρας. *Gloſſ.* λουτὴρ, *labrum*. KÜHN.

Λούτας] MS. καὶ λουτῆρας καλεῖ. neſcio tamen quam vere. nam mox MS. noſter τοὺς γὰρ λουτῆρας, ut & infra X, 46. MS. habet. Et alia ſane alii expedient rectius, qui varia lectione inſtructi ocio inſuper abundant. MS. noſter hoc capite teſtimonia auctorum nulla habet, adeo ut parum poſſimus. JUNG.

Λούτας] Suadentibus MSS. & Cl. *Kuhnio* viam monſtrante reſtitui λουτῆρας· eandem lectionem *Falckenburgius* agnoſcit.

66 Αἰσχύλος δὲ &c.] MS. Αἰσχύλος δὲ βαλανεῖα. λουτήρια λ. Et bene poſt βαλανεῖα, commate diſtin-

δ'[67] ἂν ἐοίκοι τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν.

Λοῦταί γε μὴν λουτήριον αὐτὸ δεύτερον.

Ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Ἀναξίλας δὲ οὕτως ὀνομάζει τοὺς νῦν λουτῆρας, ἐν Λουτροποιῷ λέγων,

Τοῖς[68] βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια.

168 * Τῶν δὲ ἔτι νεωτέρων τις[69] Εὔπολις, καὶ τὴν πύελον τὴν ἐν τῷ βαλανείῳ,[70] μάκτραν ὠνόμασεν, ὡς οἱ νῦν. λέγει γοῦν ἐν Διαιτῶντι, Εἰς βαλανεῖον εἰσελθὼν, μὴ ζηλοτυπήσῃς τὸν συμβαίνοντά σοι εἰς τὴν μάκτραν.[71] τῷ δὲ λοῦσθαι, καὶ τὸ ψυχρολουτρεῖν ἂν προσήκοι, εἰρημένου τοῦ, Ἐψυχρολουτρήσαμεν, ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους. καὶ[72] παραλοῦται δ' ὁ αὐτὸς ἐν Ἀγωνισταῖς.[73] ἀλουσίαν δὲ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις,[74] Ἀντὶ ποικίλου πιναρὸν[75] ἔχοντα ἀλουσίᾳ κάρα τε καὶ τρίβωνα. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ἡ[76] πυρία ἕποιτο. εἰ-

Æſchylus balnea, fere Lavacra vocavit.

Lotum eſt quidem lavacrum hoc ſecundo,

Sed facile e maximis lavacris.

Anaxilas autem ſic dixit, quos nunc lotorios lebetes vocant, in Balneorum opifice dicens,

Balneis non ponuntur lebetes.

* Quidam vero Recentiorum, magnum in balneo cacabum, Mactram nominavit, ut & hodie. Nam in Moderante vitam inquit, In balneum ingreſſus, non æmuleris eum, qui tecum in mactram conſcendit. Lavandi autem verbo, & frigida lavare conveniet: cum Frigida lavimus, in Epulonibus dixerit Ariſtophanes. & Collotores, dixit idem in Certatoribus. Sed Illuviem, Eupolis in Taxiarchis: Pro vario ſordidum habentem illuvie caput, & pallium. Balneo porro, & ahenus adnumerabitur. He- 168

guas in vulgatis. verſus *Æſchyli* deſunt, cum ſequentibus & verbis *Anaxilæ*. Dubito autem an verſus uterque ſit *Æſchyli*, & non alterius Poëtæ nomen interjectum perierit. *Lytropæi* dramatis hinc meminit *Caſaubonus* noſter IV. *Athen.* 25. ubi & verſum hunc ita laudat: Ἐν τοῖς βαλ. &c. ut & infra X. 46. *Seberus* noſter indicavit eſſe, unde hic ita ſuppleamus, ut & *Caſaub.* noſter dicto loco. Jung.

67 Ἂν ἐοικότα] Leg. ἂν ἐοίκοι τὰ β. λουτρὰ λουτ. verſus *Æſchyli* ita verterem: *Lavat quidem in hoc labro ſecunda vice.* (λουτήριον ſubintellectum videtur habere κατά) *Verum e maximis facile labris* vel *balneis.* Kuhn.

Ἂν ἐοικότα] *Kühnius* ἐοίκοι τὰ, quod in textum recepi. In primo autem *Æſchyli* verſu, pro λουτήριον *Falckenburgius* habet δὴ λουτρον, haud dubie male. ſenſus utriuſque verſus cohærere nequit; quapropter utroſque *Æſchyli* quidem eſſe putem, ſed diverſis apud hunc Tragicum Poëtam locis extitiſſe exiſtimo. *Anaxilæ*, cujus mox *Pollux* meminit, Βοτρυλίωνα, Κίρκην & Πλουσίας laudat *Diogen. Laert.* lib. III. in *Plat.* Segm. 28. ejus quoque mentio eſt apud *Athenæum*, qui Κίρκην, & Πλουσίους, ita enim ille, nominat, ac *Etymologum* in φιλοδισποτεῖν. *Pollux* autem noſter τοὺς νῦν λουτῆρας hic ait, ſed infra X. 46. ἐπὶ τῶν νῦν λουτηρίων· λουτῆρες vero & λουτήρια *Pollucis* ævo *vaſa* dicebantur *balneatica*, *labra*, quo modo & λουτὴρ a *Philoxeno* exponitur, cum antea ipſa balnea eo vocarentur nomine.

68 Βαλανείοις] Ἐν τοῖς βαλανείοις, infra X. 46. Seb.

Βαλανείοις] *Salm.* ἐν τοῖς βαλανείοις. Kühn.

69 Εὔπολις] MS. Εὔπολις δὲ καὶ &c. omiſſis prioribus: τῶν δὲ ἔ. ν. τίς. ſed fuerit hic *Eupolis* quidam alius ab illo priſco. Διαιτῶν ſane fabula alias non legitur a *Noſtro* citata. Jung.

70 Μάκτρον] Μάκτραν. Seb.

Μάκτρον] C. V. μάκραν. leg. μάκτραν, a μάττω, quod in compoſito ἀπομάττω habet ſignificationem *abſtergendi*. Kühn.

Μάκτρον] MS. μακρὰν ὠν. ſed ſcribe μάκτραν, ut etiam antea editi. nos vitium a pueris typographorum invectum præteriit. Sic mox in verbis Poëtæ eſt: quæ deſunt in MS. ut & iſta, λέγει γοῦν ἐν Διαιτ. Jung.

Μάκτρον] Μάκτραν recte editiones *Seberianæ* priores; uti & mox in *Eupolidis* verbis repetitur, in quibus pro μάκτραν *Falckenburgius* μακρὰν habet.

71 Τῷ δὲ λοῦσθαι &c.] MS. τῷ δὲ λούεσθαι ἐρεῖς καὶ ψυχρολουτρεῖν. quo pacto τὸ δὲ ſcribere debebat, omiſſa enim in eo ſequentia, ἂν πρ. ε. τ. Ἐ. ἐ. Δ. Ἀριστ. vide de pſychrolutis aliquid apud *Rhodig.* XXX. antiq. 20. Sed quæ in hoc tmemate in MS. reſtant pauca, ſimul adſcribo: καὶ παραλοῦται καὶ ἀλουσία. βαλανείῳ δ' ἂν κ. ἡ π. ἕποιτο, καὶ τὰ πυριάματα. Verſus vero *Eupolidis* ἐν Ταξιάρχοις ſupra Segm. 106. an ita concinnemus?

---- ἀντὶ ποικίλου
Πιναρὸν ἔχοντ' ἀλουσίᾳ κάρα τε καὶ
Τρίβωνα. ----

Ποικίλου, nimirum ἱματίου. Quod autem bene jam edidit ἀλουσίᾳ *Seberus* noſter, pro antea vulgato ἀλουτιᾷ, id ab *H. Stephano* eſt, qui ita in ſuo Codice ad oram emendavit. Jung.

Τῷ δὲ λοῦσθαι &c.] Mox pro ψυχρολουτρεῖν *Falckenburgius* ψυχρολουτεῖν, *frigida lavari*.

72 Παραλοῦται] Forte παραλοῦσθαι, quod Atticum pro παραλούεσθαι. *H. Steph.* Seb.

Παραλοῦται] Huic probandæ voci teſtis adducitur *Ariſtophanes* in Ἀγωνισταῖς, pro qua voce *Falckenburgii* Codex Ταγηνισταῖς habet, quod equidem, meo judicio, haud minus quam vulgata lectio eſt probum. Ταγηνιστὰς *Ariſtophanis* haud raro ejus *Scholiaſtes*, *Pollux* noſter, aliique citant.

73 Ἀλουσίαν] Notat *omnem neglectum munditiarum* & ἀθεραπευσίαν σώματος. *Lucilius* conjungit, *inluviem*, *imbalnitiem*, *imperſundiem*, *incuriam*, quæ omnia Græcorum complectitur ἀλουσία. ἄλουτος extat apud *Herodot.* ut & ἀλουτία. Kühn.

Ἀλουσίαν] *Heſych.* Ἀλουσία, τὸ μὴ λοῦσθαι καὶ ἀλουτεῖν ὁμοίως.

74 Ἀντὶ ποικίλου] Verſus *Eupolidis* ita locarem:

--- ἀντὶ ποικίλου πιναρὸν
Ἔχοντ' ἀλουσίᾳ κάρας τε καὶ τρίβωνα.

--- *veſtis loco floridæ ſordidum*
Habentem illuvie caput atque pallium.

Salmaſ. ἀντὶ ποικίλου πιναρὸν ἔχοντ' ἀλουσίᾳ κάρα τε κ. τ. Kühn.

75 Ἔχοντα ἀλουσίᾳ] E not. *Sylb.* pr. ed. ἔχοντα, ἀλουτιᾷ. Seb.

76 Πυρία] *Phrynichus* Eclog. πυρία, τοῦτο τάττουσιν οἱ πολλοὶ ἐπὶ τῆς ἐν τῷ βαλανείῳ πυέλου· καὶ ἔχει μὲν τὸ ἔτυμον ἀπὸ τοῦ πυρεῦσθαι· οὐ μὲν τὸ ἀκριβὲς καὶ δόκιμον. πυέλους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καλοῦσιν, ἀλλ' οὐ πυρίας. ubi *Nunneſius* locum *Pollucis* hinc adducit. *Herodoti* autem locus a *Polluce* noſtro laudatus eſt in *Melpomene* cap. 75. τὸ δὲ (cannabis ſemen) θυμιῆται

rodotus enim, Ahenus Græcus dixit. Philiſtus vero, Lavacra, & fomenta.

ρηκε δ' Ἡρόδοτος, [77] Πυρία Ἑλληνική. Φίλιστος δὲ, λουτρὰ, καὶ πυριάματα.

169 • *De tinctura, coloribus, numulariis, & horum neceſſariis.* 3.

Dices præterea, tinctura, coloratio, decoloratio. Tingens, demergens, colorans, decolorans. Miſcens: proprium enim hoc de tinctoribus nomen eſt. Eupolis vero, & Tinctionem: ſed Antiphon, Tincturam æris, & ferri dixit. Dicitur etiam, inficere lanas. Et mergere atque demergere, pro piſtillo ſupprimere. Tum colores, tincturæ, flores, pharmaca. & officina ubi hæc fiunt, tinctoria. Qui vero hæc tingit,

• [78] Περὶ βαφῆς, καὶ χρωμάτων, τραπεζιτῶν, καὶ τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ. γ'. 169

Ἐρεῖς δὲ, βαφὴ, χρῶσις, κατάχρωσις, βάπτων, [79] καταβάπτων, χρωννὺς, καταχρωννὺς, [80] καλχαίνων. ἴδιον γὰρ ἐπὶ τῶν χρωννύντων τοὔνομα. [81] Εὔπολις δὲ καὶ βάπτρειαν. Ἀντιφῶν δὲ [82] εἴρηκε [83] βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. λέγεται δὲ καὶ φαρμάττειν [84] τὰ ἔρια, καὶ μηλοῦν, καὶ καταμηλοῦν, τὸ τῷ [85] κινήθρῳ καταδύειν. [86] καὶ χρώματα, καὶ βάμματα, καὶ [87] ἄνθη, καὶ φάρμακα. καὶ τὸ ἐργαστήριον ἵνα τοῦτο γίνεται, [88] φαρμακών. ὁ δὲ καταβάπτων αὐτὰ,

ἐπιβαλλόμενον, καὶ ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμίη ἄν μιν πυρίη ἀποκρατήσειε· οἱ δὲ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρίῃ ὠρύονται· τοῦτό σφι ἀντὶ λουτροῦ ἐστί. οὐ γὰρ δὴ λοῦνται ὕδατι &c. ubi quam recte vertant *thuribulum* & *odorem*, neſcio. certe non puto ita *Pollucem* cepiſſe, ſed potius ut alter ipſius conterraneus *Hippocrates* acceperit de ſudationibus ſiccis in vaporario: quale quiddam & πυριάματα fuerint, quæ ex *Philiſto Pollux* ſubjicit. JUNG.

77 Πυρία Ἑλληνική.] *Interpr. ahenus Græcus*, alii *thuribulum Græcum*. dabo locum *Herodoti* integrum, ut melius conſtet de ejus ſenſu: Narrat ille in *Melpomene*, quo pacto ſe Scythæ a funere ſoliti ſint purgare, nempe lixivio elutis abſterſiſque capitibus, corpus ita curarunt: erigebant tres perticas ſe invicem ſuſtinentes pronis capitibus, eaſque tegumentis laneis circumdatas probe cooperiebant. tum lapides multo igne candefactos conjiciebant in alveum ſub perticis illis repoſitum; quem ingreſſi cannabis ſemine lapidibus ignitis injecto fumum vaporemque excitabant tam copioſum, ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμίη ἄν μιν πυρίη ἀποκρατήσειε. οἱ δὲ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρίῃ ὠρύονται. τοῦτό σφισι ἀντὶ λουτροῦ ἐστί. *ut nulla Græcorum caldaria plus efficerent. Scythæ vero delectati hoc vaporario voce incondita turbatum cient ululatum.* ubi πυρίη dicit fomentationem, cum calefactum vaporem emittit, facitque aſſam ſudationem caminus ſive ferramentum ſive ſilices candefacti ſive aliud quodcunque. *Athenæus* libr. V. cap. 11. ἦν δὲ καὶ βαλανεῖον τρίκλινον, πυρίας χαλκᾶς ἔχον τρεῖς, *balneum etiam inerat cum tribus caldariis æneis.* Hinc patet in *Noſtro* leg. πυρίη Ε. Ionice. *Gl.* πυρίασις, *fomentum, fomentatio.* πυριάζω, *foveo.* KÜHN.

78 Περὶ βαφῆς] Hic iterum pergit C. A. dum legit περὶ ἀφῆς καὶ βαφῆς. forte περὶ βαφικῆς κ. β. *de arte tinctoria & tinctura*, omittit & καὶ ante χρωμάτων. *Salmaſ.* MSS. περὶ ἀφῆς καὶ βαφῆς χρωμάτων καὶ τραπεζίτου καὶ τῶν ἀνηκόντων αὐτῶν. KÜHN.

Περὶ βαφῆς] Sequitur in MS. novum caput, hoc titulo: περὶ ἀφῆς, καὶ βαφῆς χρωμάτων, καὶ τραπεζίτου, καὶ τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ. Et in vulgatis ſane potius τραπεζίτου debet legi, vel mox αὐτοῖς. ſed ad ἀφῆς, eodem modo mox in ipſo capite MS. habet: ἐρεῖς δὲ, ἀφὴ, χρῶσις &c. Ego hic tamen non capio. JUNG.

Περὶ βαφῆς] Clariſſ. *Kühnius*, περὶ ἀφῆς, βαφῆς· ego vulgatam lectionem non mutavi.

79 Καταβάπτων] *Phavor.* qui in βαφὴ hunc locum tranſcripſit, habet καὶ καταβάπτων. KÜHN.

80 Καλχαίνων.] In C. A. textu fuit: χαλκαίνων, unde factum erat καλχαίνων, id eſt, κάλχην herbam in tinctura addere purpuræ, ſimulque miſcere, & dein in genere, *colorare.* KÜHN.

Καλχαίνων.] Rarior eſt hujus verbi notio: apud Poëtas plerumque καλχαίνειν eſt *alte meditari*, ἐκ βάθους μεριμνᾶν, τεταραγμένως φροντίζειν, quam notionem celeberrimi illius apud antiquos vatis *Calchantis* nomini originem dediſſe *Grammatici* ſtatuunt: idem eſt πορφύρειν· κάλχη proprie ὁ κόχλος τῆς πορφύρας, ut *Sophoclis Scholiaſtes* ad *Antigon.* v. 20. ἥ τις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν· hinc quidem analogice καλχαίνειν eſt *tingere.*

81 Εὔπολις] Marginale eſt C. A. uſque ad βάπτριαν, ita enim ſcribit. *Phavor.* male βαπτῆραν in voce βαφή. KÜHN.

Εὔπολις] MS. βάπτριαν εἴρηκεν. Ἀντιφῶν δὲ βάψιν &c. omnia ni fallor rectius. JUNG.

82 Εἴρηκε] Abeſt a C. A. KÜHN.

83 Βάψιν χαλκοῦ] Hunc locum adducit *P. Faber* Comm. in lib. Academ. *Cic.* ad iſta verba: *Lyſippus eodem ære, eadem temperatione, eodem cælo, aqua.* JUNG.

84 Τὰ ἔρια] Neuter Codex habet τὰ ἔρια. KÜHN.

Τὰ ἔρια] Deſunt in MS. τὰ ἔρια. JUNG.

85 Κινήθρῳ] Alii κίνητρον ſcribunt factum ex κινητήριον, haud dubie ex hoc loco, *baculum quo tinctores pannum inter tingendum agitant, & verſant, ut melius intingatur.* SEB.

Κινήθρῳ] Ita & *Phavor.* nec mutarim. κίνηθρον Ionicum eſt, communiter κίνητρον. male deinceps *Phavor.* καταλύειν pro καταδύειν. KÜHN.

Κινήθρῳ] Sic etiam MS. ea forma qua κόρηθρον, σάρωθρον. De eo inſtrumento hinc ita *H. Junius* Nomencl. in Pictoriis: Tudicula, *pro inſtrumento tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt, verſantque.* κίνηθρον· *Poll.* μήλη, *unde* καταμηλοῦν *apud eundem*, pro καταδύειν κινήθρῳ. JUNG.

86 Καὶ χρώματα] C. A. hic & mox conjunctiones omittit. KÜHN.

Καὶ χρώματα] MS. καὶ τὰ χρώμματα, καὶ τὰ βάμμ. JUNG.

Καὶ χρώματα] Τὰ χρώματα *Falckenburgius.*

87 Ἄνθη] *H. Steph.* ad ſuum Codicem; σημείωσαι ἄνθη. *Sic Euſtath.* φάρμακα exp. ἄνθη. Locus eſt ad α ῥαψ. τῆς Ὀδυσσ. ubi inter alia ita: τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ ἄνθους φασὶ τὸ φάρμακον, ὡς δηλοῖ ὁ φράσας ὅτι ἀφάρμακον, τὸ ἄνευ ἄνθους. ἄνθη γὰρ, τὰ φάρμακα. καὶ εὐφάρμακον, τὸ εὔχροον. JUNG.

88 Φαρμακών.] *Phavor.* male Φαρμάκων, eſt enim περιεκτικόν. dein βάπτων pro καταβάπτων. KÜHN.

Φαρμακών.] MS. φαρμακεῖον. JUNG.

πορφυροβάφος. εἴποις δ' ἂν, καὶ [89] δολοῦν τὰ ἔ-
170 ρια. • [90] Ἀντιφάνης δὲ ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὴν
νῦν χρῆσιν εἴρηκε, πορφύρας ὀκτὼ κύκλοι. εἴρη-
ται δὲ πρότερον περὶ [91] δευσοποιοῦ βαφῆς. Τρα-
πεζίτης, [92] τραπεζιτεύω, τράπεζα. ἀργυραμοι-
βὸς, ἀργυραμοιβικὴ, ἀργυρογνώμων, δοκιμα-
στὴς, [93] κολλυβιστὴς, [94] ὡς Λυσίας ἐν τῷ περὶ
τοῦ χρυσοῦ τρίποδος. καὶ ὁ νῦν [95] κόλλυβος, ἀλ-
λαγή. [96] καὶ τὸ καταλλάττειν νόμισμα, καὶ
κερματίζειν. [97] Ἀριστοφάνης, Οὐ δὲ ἀργύριόν
ἐστι [98] κεκερματισμένον. κέρματα δὲ πολλῶν πλη-
θυντικῶς εἰρηκότων, κέρμα ἑνικῶς [99] Ἄμφις εἴρη-
κεν ἐν Ἀμπελουργῷ, καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κύκλω-
πι. νομισματοπώλης. νομισματοπωλικὴ [100] κα-
τὰ Πλάτωνα.

purpurarius. Dices quoque, lanas fal-
ſificans. • Sed Antiphanes in Byzan- 170
tio, juxta hodiernum uſum dixit, Pur-
puræ octo circuli. Sed & ante, de irri-
gatoria tinctura dictum eſt. Numulaſius,
numulariam quæſturam tracto, menſa,
argentarius, argenti permutatio, cam-
pſor, Cenſor. Permutator, ut Lyſias De
Aureo tripode. Et permutatio, quod
nunc cambium dicitur. Et pecuniam per-
mutare, atque in partes redigere. Ari-
ſtophanes, Nec argentum eſt in partes
minores redactum. Sed numulis dictis plu-
raliter de multis, numulum ſingulariter
dixit Amphis in Ampelurgo, in Cyclope
Antiphanes: Numiſmatum venditor. Ars
Numiſma vendendi, apud Platonem.

171 • Περὶ πιλοποιοῦ, [1] καὶ πλοκέως, καὶ τῶν περὶ αὐτούς. καὶ περὶ γυναικείου σκιαδίου. δ'.

• *De pileiſico, plicatore, & quæ eorum ſunt. & de umbraculo muliebri.* 4. 171

[2] Πιλοποιὸς, [3] πιλοποιϊκὸς, πιλοποιΐα, πιλοποιϊκὴ, πιλητικὸς, [4] πιλευτικὴ, πῖλος, πίλινος,

Pileiſicus, pileorum confector: pileorum confectio, & opificium. Pileatorius, pileatoria: pileus, pileum,

89 Δολοῦν τὰ ἔρια.] Unde a *Virgilio* dicitur

Varios mentiri lana colores

Ec. IV, 42. & *lana mendax* a *Martiali* lib. XIV. Ep. 133. quam opponas *tinctis gregibus colore vivo* lib. XII. Epigr. 64. SEB.

Δολοῦν τὰ ἔρια.] Falſum colorem inducere lanæ, vel cogere ut colorem mentiatur, *adulterare, infuſcare, inficere,* & alia id genus. KÜHN.

Δολοῦν τὰ ἔρια.] *Hadr. Jun.* Nomencl. *Colorem mentiri fuco. Quinct. fucare lanam.* δολοῦν τὰ ἔρια *Poll.* μιαίνειν *Hom.* βάπτειν. JUNG.

90 Ἀντιφάνης &c.] Hæc abſunt a C. A. uſque ad βαφῆς. KÜHN.

Ἀντιφάνης &c.] Ἀντιφ. in MS. deeſt uſque ad vocem τραπεζ. JUNG.

91 Δευσοποιοῦ] Supra I, 44. SEB.

Δευσοποιοῦ] *Irrigatoria tinctura; Interpr.* malim, *tinctura profundior, altius percepta & diu duratura.* vid. *Harpocr.* in δευσοποιός. KÜHN.

92 Τραπεζιτεύω] C. A. τραπεζιτεύων, *qui rem nummulariam tractat. trapezita* in Comœdia. KÜHN.

Τραπεζιτεύω] MS. pro τραπεζιτεύω habet τραπεζητεύων. rectum τραπεζιτεύων. JUNG.

93 Κολλυβιστὴς] *Phrynich.* p. 82. damnat hanc vocem in *Menandro*, admittitque ſolum κόλλυβος & ἀργυραμοιβὸς, in qua voce videndus *Thomas* in *Eclogis*, & *Phavor.* in οὐκ ὀρθῶς τὸ κολλυβιστὴς &c. KÜHN.

Κολλυβιστὴς] Vide & *Nunneſ.* fine Notar. ad *Phrynich. Eclog.* in κολλυβιστής. JUNG.

94 Ὡς Λυσίας] Marginale eſt C. A. uſque ad τρίποδος. omittit & τοῦ ante χρυσοῦ. KÜHN.

95 Κόλλυβος, ἀλλαγή.] Supra III, 84. vide *Hoſt.* lib. I. rei numm. vet. cap. 9. n. 16. & lib. III. cap. 8. in κόλλυβος. JUNG.

96 Καὶ τὸ καταλλάττειν] Καὶ τὸ abeſt a C. A. & ſequens copula. poſt κερματίζειν ſequitur, κέρματα δὲ &c. καὶ κέρμα ἄμφις ὡς Ἀντιφ. νομισματοπώλης ν. cætera abſunt. legend. κέρματα δ' ἐμπολῶν &c. *nummulos lucriſaciens, colligens* in plurali, *Amphis* (in ſingulari numero) κέρμα &c. KÜHN.

Καὶ τὸ καταλλάττειν] Id eſt, *commutare*, ait *Hoſt.* lib. I. rei num. vet. cap. 7. n. 74. & lib. III. cap. 8. in κέρμα. deſunt autem in MS. particulæ καὶ τὸ & alterum καί. JUNG.

97 Ἀριστοφάνης] Deeſt in MS. Ἀριστοφ. cum ipſius verbis. verſum ita ſcribas,

Οὐδ' ἀργύριον ἔστιν κεκερματισμένον.

Sic bene conſtat, & ait ipſe κερματίζειν, cujus verbi exemplum adferat, non κατακερματίζειν. Prorſus etiam ita eſt in MS. noſtro infra IX, 88. niſi quod ἔστιν ſcripſi pro ἐστι. Non recte itaque *H. Stephanus* in ſuo Codice κατακεκερματισμένον repoſuit: cui metrum etiam renitatur. JUNG.

98 Κατακεκερματισμένον] Κατακεκερματισμένον vel κεκερματισμένον IX, 88. SEB.

Κατακεκερματισμένον] Κεκερματισμένον optime *Jungermannus*, nec eam lectionem in textum recipere dubitavi: MSS. Codices hæc non habent, quapropter nullum eſt ab iis ſubſidium.

99 Ἄμφις &c.] Ἑνικῶς Ἄμφις vel Ἀντιφάνης εἴρηκεν· vid. infra IX, 88. SEB.

Ἄμφις &c.] MS. Ἄμφις καὶ Ἀντιφάνης εἰρήκειν. utriuſque fabulæ titulo omiſſo. Verba utriuſque Poetæ habes infra IX, 88. *Antiphanis* autem *Cyclopem* etiam *Athenæus* laudat, ut ad eum lib. VII. c. 12. *Caſaubonus* noſter obſervavit. JUNG.

100 Κατὰ Πλάτωνα.] In MS. deſunt κατὰ Πλάτ. Locus *Platonis* eſt in Sophiſta: Avus *Noſter* libr. de numiſm. interpretatur *artem quandam Sophiſtarum emungendæ pecuniæ.* vide infra IX, 51. ſequens titulus in MS. fere nihil variat: περὶ πιλοπ. κ. π. κ. τ. π. αὐτοὺς καὶ γυναικείου σκ. JUNG.

1 Καὶ πλοκέως] Abſunt iſta tituli a C. A. tantum enim habet περὶ πιλοποιοῦ. KÜHN.

2 *Pileiſicus*] Πιλοποιὸς, *qui pileos conficit, coactiliarius.* πλοκεὺς, *qui plectit ſeu nectit.* SEB. 2.

Πιλοποιὸς] Sequitur in C. A. πιλοποιΐα πιλητικὸς πῖλος πίλινος (ita C. V.) πιλήματα πιλῖται, σ. συμπιλητὴς &c. πιλοποιός, *coactiliarius.* *Salm.* πιληταὶ συμπιληταί. KÜHN.

3 Πιλοποιϊκὸς] Deſunt in MS. πιλοποιϊκὸς, & πιλοποιϊκὴ, & πιλευτική. & ita ſaltem mox MS. πηλιτικὸς, πιλὸς, πίληνος. mendoſe, ut credo. JUNG.

4 Πιλευτικὴ] *Sylb.* πιλητική. SEB.

Πιλευτικὴ] Pro vulgato πιλευτικὴ, *Henr. Stepha-*

galeri. Coactilis lana corporibus, dixit
Plato in Timæo. Strictores, conſtrictores:
ſtrictor, pileum, conſtrictio, ſtrictio,
pileolum. Non autem capitis ſolummodo
galerus ſic vocatur, ſed & hic
qui pedibus induitur: ut Cratinus in Molliculis
teſtatur dicens, Albos ſub pedibus
172 pilos habebant. * Sed Plato in Sympoſio,
etiam Agninas pelles pileis tribuit:
Pedibus involutis in pileos, & pelles agninas.
Plicator, plicans, complicans:
plicatoria, plicatorius, plicatorie. Complicatio,
plicatio, circumplicatio: circumplicat,
perplicat, plicando diſſolvit.
Connexura, plica, & his ſimilia.
Vas autem anſatum, fundos habens

πιλήματα. [5] πιλητὰ ἔσεσθαι κτήματα σώμασι,
[6] ἐν Τιμαίῳ Πλάτων. [7] πιλῖται, συμπιλῖται,
[8] πιλητὴς, πιλίον, συμπίλησις, πίλωσις, πιλίδιον.
οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος
[9] πῖλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ [10] περὶ
τοῖς ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος [11] ἐν Μαλθακοῖς
[12] λέγων, [13] Λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους.
* ὁ δὲ [14] Πλάτων ἐν Συμποσίῳ, καὶ [15] ἀρνακίδας 172
τοῖς πίλοις προστίθησιν, Ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας
εἰς πίλους τε καὶ ἀρνακίδας. [16] Πλοκεὺς,
πλέκων, [17] συμπλέκων, πλεκτικὴ, πλεκτικὸς,
πλεκτικῶς, πλέγμα, πλοκὴ, συμπλοκὴ, περιπλοκή.
[18] περιπλέκει, διαπλέκει, ἀντιδιαπλέκει.
πλόκιον, πλόκανον, [19] πεπλεγμένον, καὶ
τὰ ὅμοια. χηλινὸν δὲ [20] ἄγγος, ἔχον πυθμένας

phanus hic adſcripſit ad oram: πιλητική. id quod mihi cum ipſo magis quidem placet: nec dubito quum ita & infra Segm. 208. *Pollux* ſcripſerit, ubi vulgo male ποιητική. vide & ibi ex *Platone* quæ in Notis adfero. JUNG.

5 Πιλητὰ &c.] *Plato* loquitur de carne, quam natura corpori humano circumdedit, ut eſſet quaſi coactile tegumentum quod præ mollitie cederet corpori. KÜHN.

Πιλητὰ &c.] In MS. deſunt, πιλητὰ ἔ. κτ. σώμασι ἐ. Τ. Πλ. Repoſuit illud σώμασι, pro vulgato σώματα, in ſuo Codice & *H. Stephanus*; ut bene Editor noſter publicavit. Locum *Platonis* quoque adſcribere lubet: τὴν δὲ σάρκα προβολὴν μὲν καυμάτων, πρόβλημα δὲ χειμώνων, ἔτι δὲ πτωμάτων, οἷον τὰ πιλητὰ ἔσεσθαι κτήματα, σώμασι μαλακῶς καὶ πρᾴως ὑπείκουσαν. JUNG.

6 Ἐν Τιμαίῳ Πλάτων.] F. 1076. pr. ed. κτήματα, σώματα. SEB.

7 Πιλῖται] MS. πιλῆται, συμπιλῆται. JUNG.

8 Πιλητὴς] Sequitur in C. A. πιλίδιον οὐ μόνον δὲ &c. ἐπιτιθέμενος πῖλος, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ποσίν. etiam *Phavor.* in πῖλος legit παρὰ τ. π. ubi hunc locum pro more deſcribit. KÜHN.

Πιλητὴς] MS. πιλήτης, πιλίδιον. omiſſis tribus interjectis. ſed nec πίλησις a *Noſtro* omiſſa fuit, ni fallor. extat apud eundem *Platonem* VIII. Legum extremo: ἢ πλοκῆς, ἢ πιλήσεως. De πιλιδίῳ quid fuerit, vide *Brodæum* lib. I. Miſcell. c. 12. JUNG.

9 Πῖλος] MS. πιλὸς, iterum oxytone, ut ſupra: mox tamen ut vulgo habet. JUNG.

10 Περὶ] Περὶ habet etiam MS. & ita *H. Stephanus* in ſuo Codice emendavit. antea erat παρά. JUNG.

11 * Ἐν Μαλακοῖς,] Infra X, 50. ἐν Μαλθακοῖς. SEB.

* Ἐν Μαλακοῖς] Ita & *Phavor.* ſed MSS. rectius, Μαλθακοῖς· nec aliter fuit ſupra libr. VI. cap. 19. & libr. X. cap. 11. Μαλθακὸς idem quod μαλακός. perſtrinxerat autem *Cratinus* hoc dramate *Malthinos Atticos. Salm.* MSS. conſentiunt. KÜHN.

* Ἐν Μαλακοῖς] MS. ἐν Μαλθακοῖς. Et ita omnino emendandum eſt, ut etiam infra X, 50. in eadem re & apud *Athenæum* habetur. vidit id mendum hic & *Leopardus* II. Emend. 2. quem vide de his πίλοις περὶ ποσίν. JUNG.

* Ἐν Μαλακοῖς] Deleta ſtellula repoſui cum Clariſſ. *Kühnio* ἐν Μαλθακοῖς· ita quoque *Noſter* inferius, & *Etymologus* in Κάβαισος.

12 Λέγων &c.] C. A. λαιὸν κακοῖς ὑπὸ ποσὶν εἶχε πίλους. variat Auctor, cum iterum laudat hanc ῥῆσιν X, 50. λευκοὶ πῖλοι ſunt *candidi udones* ex lana ſui coloris. vid. infra l. c. KÜHN.

13 Λευκοὺς] Aliter πλεκτοὺς ait *Leopardus*: ob oculos ſcilicet habens locum qui infra X, 50. ſed corruptus ibi *Pollux*, & MS. habet pariter ut hic λευκούς. dabimuſque ibi πλεκτοὺς iſti ex MS. aliam ſedem. JUNG.

14 Πλάτων &c.] *Athenæus* quoque lib. VI. cap. 8. mentionem facit pileorum villoſorum ex ovium pellibus. Vid. *H. Magii* Miſcell. III, 7. SEB.

Πλάτων &c.] Deſunt in MS. τοῖς πίλοις πρ. cum verbis *Platonis*: quæ non procul a fine Sympoſii ejus extant. καί ποτε, ait, ὄντος τοῦ πάγου οἵου δεινοτάτου, καὶ πάντων ἢ οὐκ ἐξιόντων ἔνδοθεν, ἢ, εἴ τις ἐξίοι, ἠμφιεσμένων τε θαυμαστὰ δὴ ὅσα, καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας. Errat vero craſſe *Magius* III. Miſcell. 7. hæc ad capita & pileos quibus caput tegebant referens. clara enim ſunt *Platonis* verba, τοὺς πόδας ὑποδεῖσθαι καὶ ἐνειλίχθαι homines præ frigoris vehementia εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας dicentis: cum quibus confert *Socratis* duriſſimum corpus, quem ſubjicit non alia veſte, quam ſemper conſueverat, tum uſum: ἀνυπόδητος δὲ, addit, διὰ τοῦ κρυστάλλου ῥᾷον ἐπορεύετο, ἢ οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι. ὑποδεδεμένοι nimirum τοὺς πόδας εἰς πίλους, ut antea dixerat. JUNG.

15 Ἀρνακίδας] Quæ ſequuntur non extant in C. A. eadem repetit infra lib. X. c. 11. *Phavor.* male omittit πόδας in dicto *Platonis* loco, ubi non tribuit pileis pelles agninas, ſed has cum illis conjungit. KÜHN.

16 Πλοκεὺς] Hic eſt ſpecialis titulus in C. A. περὶ πλοκέως. poſt πλέκων pergit, πλεκτικὸς πλέγμα π. σ. π. πλόκιον (malim vulgatum) χηλινὸν &c. *Gl.* πλοκεὺς, *textor*, πλοκὴ, *nexus*, *trama*. *Salm.* πλόκων πλόκιον καὶ τὰ ὅμοια. ἀντιδιαπλέκω, *replico*: πλόκανον, *flagellum polypi*. KÜHN.

17 Συμπλέκων] Deſunt in MS. συμπλέκων, πλεκτικὴ, & πλεκτικῶς. hæc πλεκτικὴ infra Segm. 207. quoque nominatur & Segm. 209. ubi ita emendandum docebo: nam paulo ante in iſta voce mendum eſt. JUNG.

18 Περιπλέκει] Deſunt in MS. περιπλέκει, διαπ. ἀντιδ. JUNG.

19 Πεπλεγμένον] In MS. deeſt πεπλεγμένον. pro πλόκανον MS. habet, πλόκιον, καὶ τὰ ὅμ. ſed πλόκανον vulgatum hic, & ſupra V, 32. MS. noſter habuit, ubi quid fuerit videre potes. quamvis neſcio annon ibi πλόκαμον malim legere, ut in vulgaris eſt, ubi locum *Xenophontis* attuli. vide quæ ibi ſcripſi. noſtrum πλόκανον habet MS. & infra X, 129. JUNG.

20 Ἄγγος] C. V. ἄγχος male. *Heſych.* χηλινὸν, πλεκτόν. χηλεύσεις, πλέξεις. *Gl. Cyrilli* χηλὴ, *Diſtula*. leg. *Ciſtula*. KÜHN.

[21] ἐλείων σελίνων, ὅταν εἴπῃ Ἀνακρέων, τὸ ἐκ σχοι-
173 νίων πλέγμα δηλεῖ. • καὶ [22] ῥίπας [23] πλέκειν,
ἔστιν εἰπεῖν, καὶ σπυρίδας πλέκειν. ἕτερον γὰρ
ἡ ῥιπίς. ἀλλὰ καὶ σπυρίδωνας, καὶ φορμίδας,
καὶ φορμίσκια, καὶ φορμίσκους, καὶ ταλάρους,
καὶ καλαθίσκους, καὶ [24] ταρσούς. ἔστι δὲ κα-
λάμινον πλέγμα, ἐφ' οὗ τοὺς ὑγροὺς ἐξήραι-
νον τυρούς. Τὸ δὲ [25] ἐπὶ τῇ ψύξει τῶν σύκων
πλέγμα, [26] τρασιά. εἴποις δ' ἄν, πλέκειν κο-
174 φίνους, σωράκους, ἀῤῥίχους, • [27] φερνία,
λάρκους, φορμούς, [28] σπυρίδας, σπυρίδια,
[29] σπυρίχνια, [30] ταρπούς, τάρπας, συρίσκους.
[31] θολία δ' ἐκαλεῖτο πλέγμα τι θολοειδές, ᾧ ἀν-

vimineos, cum Anacreon dicit, connexum e funiculis vas intelligit. • Et pli- 173
care crates, dicere licet. &, ſportas plicare: crater enim, aliud eſt. Tum & ſportulas, cophinos, cophinulos, corbes, calathos, calathiſcos: fiſcellas, quod eſt vas vimineum, in quo humidos exſiccant caſeos. Sed vas ad ficuum ſiccationem plicatum, traſia dicitur. Dices porro, cophinos plicare, corbes,
ſportas, • naſſas, carbonum vaſa, ca- 174
lathos, ſportulas, fiſcellas, urnas funebres, ficuum vaſa. Teſtudo autem, dicebatur contextura quædam, inſtar

21 Ἀγγιλοσιλίνων] *Hæc vox*, inquit *Henr. Stephanus* in χελιὼς, *mendo non caret. MS. pro ea habet* ἐλείων, *unde ſuſpicari quis poſſet* ἐλειοσελίνων. Seb.

Ἀγγιλοσιλίνων] MSS. ἐλείων σελίνων. *Euſtath.* σέλινον ἐλεόθρεπτον *Homeri* ἐλειον σέλινον appellari dicit. *Dioſcorides* lib. III. cap. 62. ἐλεοσέλινον ait naſci in humidis ſativo apio grandius. ergo apud *Noſtrum* πυθμὴν ἐλείων σελίνων eſt *ciſtæ fundus ex funiculis junci contextus*, qui apium paluſtre dicitur, quod ad apium paluſtre accedat propius criſpa denſitate fruticum. Poterit & legi ἄγγος ἐλείων σελίνων, idque erit ſecundum *Pollucem*, *textura juncea*, τὸ ἐκ σχοίνων πλέγμα, *ex junceis textum.* dixerit autem *Anacreon* juncum ἔλειον σέλινον, ut Germani *hipposelinum* vocant *gladeroren. Cordus* in *Botanologico* Latine, *cannam levem. Salm.* ἔχει πυθμένας ἐλείους ὅταν εἴπῃ Ἀνακρέων τὸ ἐκ σχοίνου πλέγμα δηλοῖ. Kühn.

Ἀγγιλοσιλίνων] MS. πυθμένας ἐλείων ὅτ' ἂν εἴπῃ &c. quamvis autem tentemus pro vulgato ἀγγιλοσιλίνων, jam legere ἐλείων σελίνων, tamen non ideo locum reſtitutum puto: mihi certe minime adhuc ſatisfit, & perinde liquet ac antea, id eſt, parum. Jung.

Ἀγγιλοσιλίνων] Reſtituit Celeberr. *Kühnius* ἐλείων σελίνων, cum in emendando textu nos ſumus ſecuti. *Falckenburgius* ἀγγειοσιλίνων, & modo χύλινον habet.

22 Ῥιπίδας πλέκ.] Leg. ῥίπας πλ. MS. καὶ ῥίπας δὲ πλέκειν ἔστιν εἰπεῖν· ἕτερον δὲ ῥιπίς· ἀλλὰ καὶ σπυρίδας πλ. καὶ φ. καὶ φ. καὶ φορμίσκους. Vid. infra X, 175. Seb.

Ῥιπίδας πλέκ.] MSS. melius ῥίπας π. ῥιπίς, ut ſtatim ſequitur, aliud ſignificat, nempe *flabellum.* in *Gloſſ.* ῥιπιστήρ. dein C. A. ita habet: ῥ. π. ἔστιν εἰπεῖν. ἕτερον γὰρ ἡ ῥιπίς. ἀλλὰ καὶ σπυρίδας πλέκειν καὶ φορμίδας καὶ φορμισκοὺς καὶ ταρσούς. eſt autem ῥὶψ ἱμαντῶδες φυτὸν, *vitex*, *vimen*, *ramus ſalignus & flexilis*, φλοῦς, *ſirpiculi ex quibus calathi*, *fiſcellæ*, *corbes fiunt.* vid. *Schol. Ariſtoph.* in Pace ad verbum, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. φορμὸς, *seges*, *ſirpea*; ταρσὸς, *crates*; τυροψύκτης. ὑγροὶ τ. *caſei recentes.* Cæterum nec C. V. habet σπυρίδωνας. *Salm.* MSS. conſentiunt cum C. A. Kühn.

Ῥιπίδας πλέκ.] MS. noſter, ut *Seberi*, pleraque hæc, καὶ ῥίπας δὲ πλέκειν, ἔστιν εἰπεῖν. ἕτερον γὰρ ἡ ῥιπίς. ἀλλὰ καὶ σπυρίδας πλέκειν, καὶ φορμίδας. omiſſis σπυρίδωνας & φορμίσκια. Sed quidnam dicemus eſſe σπυρίδωνας, quod MS. non adgnoſcit? deſunt καὶ ταλ. καὶ καλαθ. Jung.

Ῥιπίδας πλέκ.] Ῥίπας Cl. *Kühnium* ſecutus lego & reſtituo: vide, ſis, *Etymologum.*

23 *Crater*] Scr. crates. Seb. 2.

24 Ταρσούς] De his talibus *Longus* meus libr. III. Ποιμενικ. prope finem: ἐνέπλεκεν δὲ ταρσοῖς τοὺς τυρούς. Jung.

25 Ἐπὶ τῇ ψύξει] MSS. omittunt τῇ, C. A. etiam πελεγμα. male. Kühn.

Ἐπὶ τῇ ψύξει] MS. ἐπὶ ψύξει τῶν συκῶν, τρασιά. ſupra Segm. 144. accentus in MS. variabat. infra X, 123. paroxytonus, ut hic habet. Jung.

26 Τρασιά.] Supra Segm. 144. Seb.

Τρασιά.] Ita ſcribitur & ſupra Segm. 144. ſed melius *Heſych.* ταρσιά. Kühn.

Τρασιά.] Ταρσιὰ a nobis eſt emendatum: ita quoque Clariſſ. *Kühnius* habebat: eademque accentus ratio eſt apud *Etymologum* & *Ariſtophanem* Νεφελ. verſ. 51. ad quem locum *Scholiaſtes* hæc inquit: ταρσιὰ δὲ λέγεται ὁ τόπος ὅπου ψύχεται τὰ σῦκα καὶ ταριχεύεται.

27 Φερνία] Supra φέρνια VI, 94. Seb.

Φερνία] *Heſych.* φέρμια, ἃς ἔνιοι ἀστήλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα οἷον σπυρίδια. *Salm.* leg. φέρμια, ut ſupra. φέρνιον tamen legitur apud *Ammonium* ubi differentiam notat inter φέρν. & φέρμιον. *Pythæi* MSS. φέρνια, ut notat *Salm.* Kühn.

Φερνία] MS. φέρνια, eo accentu & infra X, 132. ſcripſit & *Heſychius* φέρνια, quamvis corrupte apud eum legatur φέρμια. Jung.

28 Σπυρίδας] Abeſt a C. A. pro σπυράχνιον leg. *Heſych.* σπυρίχνιον, πλεκτόν τι ἐξ οἰσυίνων. quod melius eſt. *Salm.* etiam σπυρίχνια, ut ſupra. Kühn.

Σπυρίδας] Deeſt in MS. σπυρίδας. & recte. fuit enim jam antea illud σπυρίδας πλέκειν. Jung.

29 Σπυράχνια] Supra VI, 94. σπυρίχνιον, forte hinc emendandum. quamvis & σπυρίχνιον legi queat, ut infra X, 132. Jung.

Σπυράχνια] *Falckenburgius* σπυρίχνια· recte: ſic κυλίχνιον, aliaque hujus formæ.

30 Ταρπούς] MSS. non habent. τάρπης, *cophinus magnus vimineus. Heſych.* vid. pro συρίσκος dicitur & σώρακος, ut apud *Heſych.* videre eſt, & ita legendum in voce τάρπης. Kühn.

Ταρπούς] MS. omiſſo ταρπούς, habet ταρπάς, oxytonus. Huc forte pertinet quod apud *Heſychium* legitur, Ταρίφη, κόφινος μέγας· οἱ δὲ νεκροφορικὸν ἀγγεῖον. Et illud potius: Τάρπη, Συρακούσιοι. σύηνος τινὲς σωρόν. in quibus mihi videtur menda invaſiſſe non exigua. ego ex parte tentabo. an ſic ſanare licebit? τάρπη, συρίσκος οἰσύϊνος· τινὲς δὲ σωρόν. ut eadem ſit fere explicatio quæ in ταρίφη. Pro ταρπούς, quod in MS. deeſt, poſſet quis etiam ſuſpicari ταῤῥούς *Noſtrum* hic poſuiſſe. iidem ταῤῥοὶ nominantur & infra X, 131. Jung.

31 Θολία] *Theocr.* Eid. XV, 39. ſimiliterque infra X, 138. At X, 127. etiam in MS. θολεία. Seb.

Teſtudo] Θολία, *umbella*, *umbraculum*, *pileus ad formam tholi cameratus. Scholiaſt. Theocriti* σκιάδιον & πέτασον exp. Seb. 2.

Θολία] C. A. θόλια, & ita C. V. infra lib. X. cap. 28. θολεία. *Heſych.* θολία, πέτασος εἰς ὀξὺ συνηγμένος, σκιάδιον. Laconice, σαλία. *Theocritus Idyll.* XV.

Τὠμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
Ἀμφιθεῖς &c.

te-

teſtudinis plicata: qua ante umbraculum inventum, Mulieres utebantur. Sed & umbraculum uſitatum eſt, ut umbrægeruli, & umbraculum gerit. Umbraque ſub qua Bacchus reſidet. Et umbratile feſtum. Cincinnus,

τὶ σκιαδίου ἐχρῶντο αἱ γυναῖκες. καὶ τὸ σκιάδιον [32] δέ ἐστιν ἐν χρήσει. καὶ [33] σκιαδοφόροι, [34] καὶ ἐσκιαδοφόρει. καὶ [35] σκιὰς, ὑφ' ἧ ὁ Διόνυσος κάθηται. [36] καὶ σκίρα, ἑορτή. [37] πλόκαμος,

Eobanus θολίαν male ibi reddit, *velum*, cum ſit *petaſus turbinatus. Schol. Theocr.* τὸ σκιάδιον τὸν πέτασον, ἀπὸ τοῦ θόλῳ ἐοικέναι. quæ verba ſublegit *Phavorinus* in θολία. vid. *Harpocr.* in θόλος· καμηλαύκιον recentiores dixere, ni fallor. KÜHN.

Θολία] Sic & MS. noſter & vulgati X, 138. nec aliter credam X, 127. MS. habuiſſe, licet alia manus repoſuerit in eo θολεῖα. *H. Stephanus* in ſuo Codice hic adnotavit: θολία *Theocr.* ejuſque *Scholiaſtem* videndum adnotatum in *Labbæi* Codice. Locus eſt iſte (ut etiam index *Seberus* noſter) *Idyll.* XV. vel Ἀδωνιαζούσαις·

> Τὠμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
> Ἀμφίθες ---

Non enim valde opus puto poſt θολίαν interpungere. *Scholiaſtes:* φέρε μοι τὸ ἀμπέχονον, ἤγουν τὸ σκιάδιον, τὸν πέτασον, εὐκόσμως ἐπίθες. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ θόλῳ ἐοικέναι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον, σκίῤῥον καλοῦσι. JUNG.

Θολία] *Heſych.* Θολία, πέτασος εἰς ὀξὺ συνηγμένος, σκιάδιον· nominis autem origo eſt a formæ ſimilitudine, nam & tholi ſtructura erat orbiculate rotunda, ac ab orbiculari peripheria in conum ſurgebat, a qua ſtructuræ forma publicus Athenis locus κατ' ἐξοχὴν θόλος eſt dictus, διὰ τὸ θολοειδῆ εἶναι, ut *Grammatici:* obiter *Etymologum* emendo in voce θόλος. ἦν γὰρ, ait de *tholo*, λιθοειδής· refinge θολοειδὴς, quam vocem hac in re habet *Ulpian.* in *Demoſth.* de Falſ. Legat. pag. 388. ſed rationem nominis invertit *Ammonius* libr. IV. περὶ Κωμῶν (nec enim hunc titulum temere mutatum vellem) apud *Harpocrationem* in voce θόλος, ubi, cum dixiſſet *tholum* σκιάδα quoque dici, rationem reddit hanc: διὰ τὸ οὕτως ᾠκοδομῆσθαι αὐτὸν στρογγύλον παρόμοιον θολίᾳ, id eſt, *umbellæ, umbraculo*, nam ut θολίαν hic *cameram* exponas, loquendi modus non permittit: verum enim vero illa mihi nominis ratio haud proba videtur, ſiquidem tam σκιὰς quam θόλος (θόλος certe, nam de σκιάδι dubitandi cauſam habeas) antiquitus primum illam, quam dixi, ſtructuræ formam deſignarunt, tum vero a rei ſimilitudine *umbracula:* id docet *Etymologus* in σκιὰς, cujus cum omnia non liceat per iniquam temporis brevitatem, quædam tamen verba ponam: ἐπεὶ δὲ μετωνόμασται σκιάδες (cum Erudit iſſ. *Sylburgio* σκιὰς lego) καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων θολίας ἐκάλουν αὐτάς· καὶ τοὺς οἴκους τοὺς περιφερεῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολίας προσαγορεύουσι· repono: καὶ γὰρ τοὺς οἴκους &c. rationem enim reddit cur θολίας plures Græci *umbracula* appellaverunt, cum ad ea notanda vox σκιὰς a priſtina ſignificatione eſſet tranſlata. ſed qua de re θολίαν *Pollux* noſter eſſe dicat πλέγμα, haud equidem video; neque enim facile crediderim has umbellas e plexo conſtitiſſe opere, cum eas vel explicare vel complicare ſole magis minuſve fervente liceret, unde *Ariſtoph.* in Equitibus,

> Τὰ δ' ὦτα γάρ σου, νὴ Δί', ἐξεπετάννυτο
> Ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.

Addam, quo res magis ſit illuſtrior, *Scholiaſtæ* verba: Σκιάδιον σκέπασμά τι ὅπερ αἱ γυναῖκες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔχουσι θέουσαι, ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ ἡλίου· ἐκτείνεται δὲ καὶ συστέλλεται πρὸς τὸν κατεπείγοντα καιρόν· niſi virgulas quaſdam forte, ſuper quas umbraculi velum erat extenſum, πλέγμα dici facili ſtomacho concoquas: Vid. & infra X, 127. ibi prout & hic σκιάδειον ſcribitur, obiter enim hoc monere liceat, & ita in *Onomaſtico veteri*, σκιάδιον, *umbraculum, umbella:* ſed & frequenter ſcriptum reperias σκιάδειον, ut apud *Ariſtophanem* in Avibus pag. 610. & in Theſmoph. Ἔῤῥιπται τὸ σκιάδειον, ejus *Scholiaſtem* ad initium Ἐκκλησιαζουσῶν, *Harpocrationem* in Σκίρον, alioſque. In *Martialis apophoretis Epigramma* octavum & vigeſimum eſt de *umbella*, is enim eſt titulus, quod adjiciam:

> *Accipe, quæ nimios vincant umbracula ſoles,*
> *Sit licet & ventus, te tua vela tegent.*

Similium vero umbraculorum uſus hodieque in Abeſſino populo frequentiſſimus eſt, ut & apud Chinenſes, qui ea habent quadrata figura, ut quatuor innixa ſtipitibus in terram defigi poſſint, ac ſcenarum vicem præbere: σκηνὴ quoque Græcis τὰ σκιάδεια: vid. *Etymolog.* voce, ubi haud dubie reſpexit ad locum *Demoſthenis* in Orat. adverſus *Spudiam:* Σκηνὴν θ' ἣν ἔχουσι, οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι, videturque legiſſe σκῆνος θ' ὃ & τοῦτο, ſed male, nam & receptam lectionem *Harpocration* retinet in Σκηνὴν, quem videſis: & hæc quidem obiter.

32 Δέ ἐστιν] MS. δὲ ἔστιν. JUNG.

33 Σκιαδοφόροι] C. V. σκιαδιφόροι (ita legit & *Salm.*) καὶ σκιὰ ὑφ' ἧ δ. κ. &c. C. A. etiam omittit καὶ ἐσκιαδοφόρει, legitque σκιά. ſed infra lib. X. cap. 28. uterque Codex retinuit σκιάδα, ex quo conficitur quod & hic legendum ſit σκιάς. *Heſychio* σκιὰς eſt, θολῶδες σκιάδιον ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται, *in quo ſimulachrum Bacchi ſedebat.* v. G. F. *Meurſii.* KÜHN.

Σκιαδοφόρει] Pro σκιαδοφόροι MS. habet σκιαδιφόροι. ſupra erat σκιαδηφόροι. Ait vero & σκιάδιον in uſu eſſe. ſic in hac ipſa ſignificatione *Ariſtophanes* Theſmophor.

> Ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
> Τἀντίον, ὁ κανών, οἱ καλαθίσκοι,
> Τὸ σκιάδειον·

Et cætera, in quibus vocem eam repetit. & ſæpe alibi idem. JUNG.

34 Καὶ ἐσκιαδ.] In MS. deſunt καὶ ἐσκιαδ. JUNG.

35 Σκιὰς] *Athen.* & *Heſych. Sylburg.* pr. ed. σκιά. SEB.

Σκιὰς] MS. καὶ σκιὰ ὑφ' ἧ ὁ Διονύσιος κ. Et ante vulgati quidem σκιὰ habebant: Adſcripſeratque *H. Stephanus:* σκιὰς *Athen. Heſych:* Nec aliter ſane legendum ac editi jam habent, ipſe *Pollux* oſtendit infra X, 127. JUNG.

Σκιὰς] Ita quoque *Kühnius* ad Baſileenſis edit. in qua σκιὰ, oram reſtituerat. *Heſych.* Σκιὰς, τὸ θολῶδες σκιάδιον, ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται· quæ poſui, ut emendarem: ſcribe itaque θολοειδὲς, nam θολῶδες omnino eſt ἀπροσδιόνυσον.

36 Καὶ σκιρὰ] C. V. σκιρά. *Harpocr.* & *Suid.* σκίρον, σκίρα, σκίρος. vid. *Meurſii Græciam Feriatam.* KÜHN.

Καὶ σκιρὰ] In *Labbæi* Codice adnotatum: *Ariſtoph. Schol.* 485. & *Harpocratio.* Sed MS. noſter habet, καὶ σκιρὰ ἑορτή; malo σκίρα; de quibus feſtis adductos vide: nec enim illi aliter ſcribunt. JUNG.

Καὶ σκιρὰ] Nata eſt hæc lectio ex prava literarum metatheſi. σκιρὰ enim haud raro hæc vox ſcripta reperitur: *Etymol.* Σκιρὰ, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς· *Heſychius* habet σκίρα, & ita alibi: ſed Doctiſſ. *Kühnius* σκίρα emendat, quod in textum recepi.

37 Πλόκαμος] Hæc refert C. A. ad Segm. ſeq. præmiſſo hoc titulo: περὶ τυροκομίας καὶ τῶν περὶ αὐτὰ (leg. αὐτὴν) ἐργαλείων. KÜHN.

πλοκαμὶς, πλεκτάνη, καὶ [38] πυτίνας πλέκειν, καὶ ταλάρους.

175 * [39] Περὶ τυροκομίας, ταλάρου, καὶ τῶν περὶ αὐτὰ ἐργαλείων, καὶ διαφόρων πλεγμάτων. ε'.

Τάλαρος, [40] τυροκομεῖα. οὕτω δ' ἂν καλοῖς τὸν τάλαρον, ᾧ [41] ὁ χλωρὸς τυρὸς [42] ἐμπήγνυται, [43] ὥσπερ τὸ ξύλον τὸ ἑκατέρωθεν φέρον [44] ταυτὶ πλέγμα, τυροφορεῖον. τὸ δὲ [45] τἄλλα σκεύη φέρον, οὐ μόνον [46] σκευοφόρον, ἀλλὰ καὶ ἀναφόρον ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνης φησί. καὶ [47] φορμὸν δὲ σχοίνινον [48] ὁ αὐτὸς λέγει. οἰσυοπλόκος δὲ,
176 ὁ τὰς οἰσύας πλέκων. * οἰσύαι δὲ, [49] αἱ λύγοι. καὶ οἰσύϊνα σκεύη, καὶ [50] οἰσύϊναι ἀσπίδες. τὸν

cirrhus, rete. & fiſcellas flectere, & calathos.

* *De caſei confectione, fiſcella, & quæ huc pertinent, & de diverſis plicaminibus.* 5. 175

Fiſcella, caſeorum inſtrumenta. Sic enim appellatur fiſcella, in qua caſeus recens coagulatur: quemadmodum lignum utrinque hæc ſuſtinens, tela caſeigerula dicitur. Sed quod alia vaſa ſuſtinet, non vaſiferum modo: ſed & Portatorium, Ariſtophanes in Ranis vocavit. & Stoream funiculis contextam, idem vocat. Viminarius autem dicitur, qui ſalices flectit. * Salices autem, vimina ſunt. Et 176
vaſa viminea, & viminea ſcuta. Vimi-

38 Πιτύνας] C. V. πυκτίνας, leg. πυτίνας π. *Heſych.* πυτίνη, πλεκτὴ λάγυνος οἴνου. ἔπλεκον δὲ ταῦτα ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ δισμῶται καὶ σπυρίδας. agnoſcit tamen idem vulgatum πιτύνη. *Suidas* ex *Ariſtoph.* Avibus πυτίνη πλέγμα ἐκ θαλλῶν. *Schol. Ariſtoph.* θάλλινα ἀγγεῖα. *Suidas* addit communiter dici apud ſuos φλασκίον. *Gl. Iſidori*, *pilaſca*, *vas vinarium ex corio.* vid. *Meurſ. Gloſſar.* Græco-barbarum. Germanice *flaſch*: ἀσκοπυτίνη, *Aſcura*, *Cl. Salm.* πυτίνας. e MSS. Idem habet, πυτάνας. KÜHN.

Πιτύνας] MS. πυκτίνας. ſcribendum πυτίνας puto, quod & ſupra VI, 14. habebat MS. pro vulgato πιτύνη, ubi vide. JUNG.

Πιτύνας] *Falckenburgius* πιτίνας, quod proxime veram lectionem accedit. Reſtitui, præeunte Cl. *Kuhnio* in textu πυτίνας, *tinias*, ita enim *Gloſſæ* vocem exponunt.

39 Περὶ τυροκομίας] Eſt in MS. titulus idem cum vulgato, ſed prolixior: περὶ τυροκομείας, ταλ. κ. τ. π. α. ἐ. κ. δ. πλεγμάτων, μυρσιψῶν τε καὶ μυροπόλλων (ſcrib. μυροπωλῶν) καὶ τῶν τούτοις προσηκόντων. Quæ ſequuntur autem τάλαρος, τυροκομεῖα &c omnia deſunt, uſque Segm. 184. εἶτα εἴποις ἀργὸν &c. ablata iterum tota pagina ex membranis optimis, ſudabimus itaque iterum plus ſatis, ſed illo deſtituti parum efficiemus. JUNG.

40 Τυροκομεῖα] Atqui in lemmate fuit περὶ τυροκομίας, vel τυροκομείας, ut MS. unde quis τυροκομεῖα hic debere ſcribi paroxytonως dicat. Sed titulos *Pollucem* non confinxiſſe certo ſcimus, quiſquis ille fuit qui eos commentus eſt. Si itaque *Pollux* iſta ſua continuavit ita: καὶ ταλάρους, τάλαρος, τυροκομεῖα &c. nec ſic fortaſſe vulgata ſine vitio: cur enim toties repetit ταλάρους? Ut enim hoc non curemus, quod modo Segm. 174. ταλάρους habuiſti, & mox iterum ταλάρους πλέκειν, tamen neſcio an hic in una linea ita repetierit ταλάρους, & τάλαρος; quod ultimum forte commode abſit, & e gloſſa irrepſerit, ut ſibi illud τάλαρος in margine adnotaverit, ob illa quæ mox leguntur. Talia in MS. alias adnotata noſtro plurima vidi. quicquid ſit, non ideo tamen τυροκομεῖα mutem, quæ & ſupra habes I, 251. niſi forte ut ibi τυροκομεῖα, τυροφορεῖα; itaque hoc τυροκομεῖον, ſicut poſt τυροφορεῖον *Pollucem* ſcripſiſſe ſuſpicaris. Et ſic infra X. 130. MS. diſerte: τάλαροι, τυροκομεῖον, τυροφορεῖον. An itaque & hic prima vox tolerabilior, ſi ſcribas: τάλαροι, τυροκομεῖον; ſed nugamur: ſi MS. nos juvaret, res expeditu facilis forte eſſet. JUNG.

41 Ὁ χλωρὸς τυρὸς] C. A. χλωροὶ τυροί· ſic & verbum eſſet ἐμπήγνυνται. KÜHN.

42 Ἐμπήγνυται] Sic modo ex *Longo* attuli ἐπήγνυ δὲ ταρσοῖς τοὺς τυρούς. Et prorſus ad hunc locum *Ariſtoph.* Ranis, ubi Pandoceutria:

Μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν,
Ὅνπερ σὺν αὐτοῖσι ταλάροις κατήσθιε. JUNG.

43 Ὥσπερ τὸ ξύλον &c.] Hæc non textus ſed margo habet C. A. uſque ad τυροφορεῖον. legit autem ταυτὶ φλέγμα, ſublata interpunctione. KÜHN.

Ὥσπερ τὸ ξύλον &c.] Mox poſt ταυτὶ præeunte *Kühnio*, ſtellulam & majoris diſtinctionis notam delevi. De τυροκομείῳ *Heſychium* vide.

44 Ταυτί. * πλέγμα] Scribendum forſan, ταυτὶ τὰ πλέγματα. *Sylb.* SEB.

Ταυτί. * πλέγμα] *H. Stephanus* hic ad ſuum Codicem, unde *Sylburgium* credo tranſcripſiſſe: *an* ταυτὶ τὰ πλέγματα. quo modo & in Theſauro conjectatur voce τυροκομεῖον. Quid ſi ſolum ταυτὶ πλέγμα ſcriberemus? JUNG.

45 Τἄλλα] C. A. τὰ σκεύη &c. ἀναφόρον ἐ. Β. &c. KÜHN.

46 Σκευοφόρον] Non recte. emenda σκευοφόριον. patet ex locis ſupra Segm. 132. & infra X, 17. ubi etiam MS. pro σκευαρίων, clare σκευοφόριον habet. Verſus de ἀναφόρῳ a *Noſtro* profertur infra X. 17. eſtque ſtatim initio Comici Βατράχων. σκευοφόριον vero eundem *Ariſtophanem* nominaſſe patet ex iis quæ infra X, 17. ſed in alio forte dramate. σκευοφόρος quidem in iiſdem Ranis legitur, ſed de Bajulo, de quo & X, 14. inde citat *Pollux*. JUNG.

Σκευοφόρον] Mox pro ἀνάφορον reſtitui cum Doctiſſ. *Kühnio* ἀναφόρον.

47 Φορμὸν δὲ σχοίνινον] C. A. σχοίνιον. *Salmaſ.* καὶ φορμὸν δὲ σχοινίων. KÜHN.

48 Ὁ αὐτὸς] Nempe ἐν Γηρυτάδῃ. infra X, 169. lege enim ibi cum MS. φορμῷ σχοινίνῳ quod & hic locus jubet. Juncea fiſcina in copa *Virgiliana*: ubi *Frid. Lindenbruch* Notas vide. JUNG.

49 Αἱ λύγοι] In C. A. οι ſuperſcriptum. abſunt etiam quæ mox ſequuntur. at C. V. οἰσπεργὸν λ. οἰσπευργόν. cæterum οἰσυοπλόκος in *Gloſſ.* eſt, *vietor*, quamvis ibi extet, ὑποπλόκος, corrupte. KÜHN.

Αἱ λύγοι] *Etymol.* in μέσχοισι λύγοισιν· λύγος δέ ἐστιν ἱμαντῶδες φυτὸν καὶ ἁπαλὸν, ὃ καὶ οἶσον καλοῦσιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ οἰσόκαρπον. Οἶσος & οἰσύη, unde & οἰσυόκαρπον apud *Galenum*: in *Gloſſis* οἰσὸς, mutato accentu, *vimen*, & οἰσύα, *vimine*, in iiſdem.

50 Οἰσύϊναι ἀσπίδες] Apud *Thucydidem* infra X, 176. ſic γέῤῥα οἰσύϊνα dicit *Lucianus* ἐν νεκρικοῖς dialogo *Alexandri* & *Philippi*. JUNG.

Οἰσύϊναι ἀσπίδες] *Luciani* locum de γέῤῥοις οἰσυΐνοις præ oculis habuiſſe videtur *Etymologus* in οἰσύϊνα· ſed illi de *cratibus* exponenti non aſſentior: recte *Be-*

narium vero, viminis laboratorem, vocat Eupolis. Caniſtri autem complicati e canabo, crates quidam ſunt, in Ariſtophanis Sphingibus:

Neque unquam tibi juxta caniſtros mingam.

Tum & Cophinus, complicatio quædam eſt, & corbis. Nam in Gerytate Ariſtophanes, Complicato corbe inquit. Tum grabbata flectere dixerunt. Grabbatum enim, in Convivatoribus Ariſtophanis dicitur.

δὲ οἰσυοπλόκον, οἰσυουργὸν καλεῖ Εὔπολις. [51] κάνναι δὲ, τὸ ἐκ κανάβων πλέγμα, ῥίπες τινές εἰσιν, ἐν Ἀριστοφάνους Σφηξὶν,

Οὐ μὴν ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω.

καὶ τὸ [52] κανοῦν δὲ, πλέγμα τι, καὶ τὸ κανίσκιον. ἐν γὰρ τῷ Γηρυτάδῃ φησὶν Ἀριστοφάνης, πλεκτῷ κανισκίῳ. καὶ [53] γυργάθους δὲ πλέκειν ἔλεγον. ὁ δὲ γύργαθος ὠνόμασται ἐν [54] Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

177 * *De unguentariis, myropolis, & horum propriis.* 6.

* [55] Περὶ μυρεψῶν τε καὶ μυροπωλῶν, καὶ τῶν τούτοις προσηκόντων. ς'. 177

Unguentarius, ſic enim Critias nominavit. Unguenti confector, ſic enim Anacreon. Myropola. Sed Unguentum vendere, dixit Ariſtophanes. Myropolium, unguentum, alabaſtrum, pyxis unguentaria, unguentaria lecythus, pyxidum thecæ. Et alabaſtra ferentem, Æſchylus Alabaſtriferum appellavit. Unguento ungere, unguentum olere, unguenta, un-

[56] Μυρεψὸς, Κριτίας γὰρ οὕτως ὠνόμασε. [57] μυροποιὸς, οὕτω δὲ Ἀνακρέων. μυροπώλης. μυροπωλεῖν δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη. μυροπώλιον, [58] μύρου [59] ἀλάβαστρον, μυρίδα, [60] μυρηρὰ λήκυθος, ἀλαβαστροθῆκαι. καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα, Αἰσχύλος εἴρηκεν ἀλαβαστροφόρον. μύρῳ χρίσασθαι, μύρου ὄζειν, [61] μυρίσματα, μυ-

nedictus, gerra viminea: Gloſſæ: γέῤῥον, εἶδος ἀσπίδος Περσικῆς. *Crates.*

51 Κάναι] Infra X. 166, & 183. κάννα. ſed MS. itidem unico ν. magiſque hoc veriſimile *Henr. Steph.* derivanti ex Hebræo קָנֶה. quod LXX. modo κάλαμος, modo καλαμίσκος, modo aliter; vid. *Exod. XXX,* 23. cap. *XXIII,* 31. *Geneſ. XLI,* 6. *Eſ. XXXVI,* 6. & alibi. Mox pro ἐκ κανάβων in MS. ἐκ καλάμων. SEB.

Κάναι] MSS. κάνεον· poſtea κάνας, quod rectum. præterea C. A. ita, τὸ ἐκ καλάμων πλέγμα, ῥίπες τινές. margo eſt, ὡς Ἀριστ. σ. & verſus in *Veſpis* ita habet:

Κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μηδ' ἀποπαρδῶ.

Salm. eadem ex MSStis affert. KÜHN.

Κάναι] Infra X, 183. MS. κάνναι habet. ubi itidem verſus *Ariſtophanis* citatur, ſcriptumque in eo ibi, παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω. quo pacto quum & apud ipſum *Ariſtophanem* in *Veſpis* legatur, non dubitem hic eum corrigere. Eſt autem verſus totus,

Κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μηδ' ἀποπαρδῶ.

Placet vero & καλάμων, quod in MS. *Seberus* invenit, magis quam vulgatum pro eo κανάβων. JUNG.

Κάναι] Κάνναι & mox κάννας in textu emendavi, præeunte Cl. *Kuhnio:* præterea ſuadente *Jungermanni* MS. ipſoque *Ariſtophane* pro περὶ κάνν. reſtitui παρά. Κάνη, ἡ ψίαθος, eſt apud *Etymologum* in κάνναθρον, ſed rectius *Heſychius:* Κάνναι, ψίαθοι, καὶ τὰ Αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάναθρα· κάνναθρα malim.

52 Κανοῦν] C. A. κανοῦν, πλέγμά τι κ. τ. κ. καὶ γυργάθους δ. π. ἔ. omiſſis etiam iis quæ ſequuntur. KÜHN.

53 Γυργάθους] Pro γυργάθους C. V. γυργάθα, leg. γύργαθα. *Heſych.* γύργαθον, σκεῦος πλεκτὸν, ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι. maſculinum tamen uſitatius eſt. vid. *Suid.* in γύργαθος, ubi adducit Proverb. γύργαθον φυσᾷς, *reticulum inflas,* in fruſtra laborantem. *Gl.* γύργαθος, *reticulum.* KÜHN.

54 Δαιταλεῦσιν] Locum habes infra X, 158. JUNG.

55 Περὶ μυρεψῶν] C. A. ſtatim ſubdit, καὶ τῶν τούτοις προσηκόντων. KÜHN.

56 Μυρεψὸς] C. A. textus: μυρεψὸς μυροποιὸς μυροπώλης. tum margo: μυροπωλεῖν δὲ Ἀ. ἔ. hactenus margo. textus: μ. μύρου ἀλάβαστρον· ita enim leg. ex *Herodoti Thalia, alabaſter unguenti, Cicero.* KÜHN.

57 Μυροποιὸς] *Falckenburgius,* μυρηποιὸς, quod vulgatæ lectioni ferme prætulerim. Pro μυροπώλης *Etymologus* habet μυροπώλος, ſed melius *Noſter*; recte vero Idem μυροπόλος, ὁ περὶ τὰ μύρα ἀναστρεφόμενος· exponitur autem in *Philoxeni Gloſſis, pigmentarius, unguentarius, ſeplatiarius;* lege, *ſeplaſiarius:* & μυροπώλιον, *ſeplatarium,* emendo, *ſeplaſiarium,* vel, *ſeplaſium; a Capuæ via Seplaſia, in qua unguentarii negociari erant ſoliti,* docente *Aſconio.*

58 Μῦρον, ἀλάβαστρον] Μύρου ἀλάβαστρον cum *Kuhnio* emendavi; mox autem priores illa *Seberi* ed. μυρηρὰ λήκυθος· male: *Falckenburgius* quoque η adſcripſerat. Ἀλαβαστροθηκῶν mentio eſt apud *Demoſth.* de F. L. ad quem vide *Ulpianum;* ſed ἀλαβαστοθήκας Ἀττικώτερον legit *Harpocration,* ad quem vide, ſis, *Mauſſacum:* vulgo illa vaſa unguentaria μυροθῆκαι dici ſolebant.

59 Ἀλάβαστρον, μυρίδα] Si hæc itaque in obliquo, ut Grammatici vocant caſu *Pollux* protulit, omnia ad *Ariſtophanem* referenda erunt, ὅτι ἐκεῖνος ἔφη. vel a quo alio verbo pendent? Sed id *Pollucem* non puto, imo ſcripſiſſe potius, μύρον, ἀλάβαστρον, ſive ἀλάβαστρος, (quum utrumque probum ſit) μυρίδιον, (vel μυρίδια) μυρηρὰ &c. Sic, ni fallor, omnia rectius habebunt, non quod illa *Ariſtophanes* non dixiſſe potuerit, vel dixerit, ſed quod alias illa ſic *Pollux* referre voluerit. μυρίδα ſane ſi hic ſcripſiſſet, non omiſiſſet credo infra X. cap. 26. ubi tamen Segm. 115. μυρίδιον habes, quod cum ſuo πρωτοτύπῳ eum hic enumeraſſe quoque veroſimile perquam eſt. JUNG.

60 Μυρηρὰ λ.] C. A. καὶ μ. λ. iterum margo: ἀλαβαστ. uſque ad φέροντα. KÜHN.

61 Μυρίσματα] Hoc eſt in C. A. textui ſuperſcritum. KÜHN.

Μυρίσματα, μυρίσαι] Μυρίζειν de mortuorum unctione apud *Clement.* Pædag. lib. II. cap. 8. μυρίζον-

ρίσαι, μυρώσασθαι, μυρώματα, [62] μυραλείφειν, [63] μυραλείφουσα, μυραλοιφὴ, μυραλοιφία. [64] σπαθίδα δὲ τὴν καθιεμένην εἰς τὸ μύρον Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσι.

gere, inungere, unguentaria. Unguentari, ungens, unctio, unguenti illinitio. Coſtam vero, nominavit in unguentum demiſſam lingulam Ariſtophanes in Convivatoribus.

178 * [65] Περὶ λυχνοποιοῦ, στλεγγιδοποιοῦ, δακτυλιουργοῦ, [66] δικτυοποιοῦ, κεκρυφαλοπλόκου, [67] καρδοπογλύφου, καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. ζ.

* *De lychnorum, ſtrigilum, annulorum, & retium, vittarum, & mortariorum opificibus.* 7. 178

[68] Λυχνοποιὸς, λυχνοπώλης, λύχνος, λυχνοῦχος, λυχνίον, ἐλλύχνιον, λυχνοκαυτεῖν, [69] λυχνοκαΐα παρ' Ἡροδότῳ. καὶ τὸ κατασβέσαι τὸν λύχνον, ὃ νῦν κοιμίσαι καὶ κατακοιμίσαι λέγουσι. [70] Φρύνιχος δ' εἴρηκεν ἐν Μονοτρόπῳ,

Ἔπειτ' ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ.

Εὐριπίδης δ' [71] ἐν Ἰνοῖ,

Κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, [72] ὥσπερ θὴρ, μόνος.

Candelarum confector, candelarum venditor, candela, candelabrum, lychnium, ellychnium. Lychnum incendere, & Lychni incenſio, apud Herodotum. Atque lychnum extinguere, quod nunc ſopire, & conſopire vocant. Sed Phrynichus in Solitario dixit,

Poſtquam lychnum conſopiverit.

Euripides vero in Ino,

Cavis in antris ſine lychno tanquam fera ſolitaria.

179 * [73] Στλεγγιδοποιὸς, στλεγγοποιὸς, [74] στλεγγὶς, ἀποστλεγγίσασθαι, καὶ ἀπεστλεγγισμένος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερόν τι [75] στλεγγὶς, δέρμα κεχρυσωμένον, ὃ περὶ τὴν κεφαλὴν φέρουσι.

* Strigilum Faber, ſtrigilum confector: ſtrigil, ſtringere, ſtrigili deraſus. Eſt & ſtrigil, inuncta vitta, quam capiti induunt. 179

ται γὰρ οἱ νεκροί· alio vero modo *Herodoto Babylonii* dicuntur μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα· locus eſt in *Clio*. Obiter vero notare lubet de loquendi formula quæ præceſſit μύρου ὄζειν, illam eſſe Atticam, pro qua idiotæ μύρον ὄζειν aliquando dicebant: vid. *Thomam* & *Phrynichum*. *Clem.* Pædag. III. cap. 3. de virorum effœminata mollitie: μαστίχην τρώγοντες, ὄζοντες μύρου. Mox μυραλείφειν pro φειν reſtitui.

62 Μυραλειφεῖν] C. A. μυραλείφειν, μυραλείφουσα, μυραλοιφία. KÜHN.

63 Μυραλείφουσα] Si hæc vera lectio, accentus tamen alius debet eſſe, ni fallor, ita ut ſcribatur μυραλειφοῦσα, ſi quidem a μυραλειφεῖν venit. JUNG.

64 Σπαθίδα] Marginis eſt in C. A. uſque ad finem Sectionis. σπαθὶς, *ſpatha*, *rudicula* in *Gloſſis*. C. V. καιμένην, pro καθιεμένην. KÜHN.

65 Περὶ λυχνοποιοῦ] Ita C. A. reliquis ſupra redditis. KÜHN.

66 Δικτυοποιοῦ] In lemmate δικτυοποιοῦ habes, in Segm. ſeq. δικτυοπλόκον. JUNG.

67 Καρδοπλόκου] Pro καρδοπλόκου, omnino emendandum καρδοπεπλοκου, vel potius καρδοπογλύφου, ut infra. JUNG.

Καρδοπλόκου] Et quis tandem καρδοπλόκος? nugæ: refinxi, καρδοπογλύφος, ut in ſequentibus habetur.

68 Λυχνοποιὸς &c.] C. A. λυχνοποιοὶ λ. λ. λυχνοῦχος λ. ἐ. κατασβέσαι τ. λ. &c. *Salm.* modo in titulo capitis, καὶ τ. περὶ αὐτούς. & paulo poſt, κατασκευάσαι pro κατασβέσαι ex MSStis. KÜHN.

Λυχνοποιὸς &c.] Quid differant, λύχνος, λυχνοῦχος & λύχνιον, leges apud *Ammonium*: ſed obiter utiliſſimum ſcriptorem macula liberemus: Λυχνοῦχον καὶ λαμπτῆρα φασὶ τὸν νοῦν· τὸν νοῦν; imo τὸν λύχνον, & ita repones. *Heſych.* in λαμπτήρ· Ἀττικοὶ δὲ τοὺς καιομένους λύχνους λέγουσι· vide quoque *Sophoclem* Aj. Maſt. v. 289. & *Schol.* ſed pejus corruptum *Thomam* priſtino quoque nitori reſtituamus: Λυχνοῦχον, ait, καὶ λαμπτῆρα φασί. adde ex *Ammonio* τὸν λύχνον· abeſt enim illa vox in vulgatis. Alia notione λυχνοῦχος in *Gloſſis Lucernarius* exponitur; ὁ φέρων τοὺς λύχνους apud *Etymologum*. Sequitur apud *Ammonium*: φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα &c. quæ iiſdem verbis *Thomas* habet, niſi quod pro λυχνίον ἐκάλουν τὴν λυχνίαν, in *Thoma* melius ſit, λυχνίον δὲ, τὴν λυχνίαν. Sed *Ammonii* emendationem præcepit jam vir eruditus *Bonav. Vulcanius.* Tu ſi libet, hac eadem de re conſule *Euſtathium* variis locis, & *Phrynichum*, quos nobis deſcribere non vacat.

69 Λυχνοκαΐα] Feſti nomen *Herod.* lib. II. f. 71. SEB.

Λυχνοκαΐα] *Herodot.* in *Euterp.* καὶ τῇ ὁρτῇ οὔνομα κέεται λυχνοκαΐη. KÜHN.

Λυχνοκαΐα] Locum *Herodoti* noſtri, quem & infra *Pollux* reſpexit X, 115. ibi adſcribam ex *Euterpe* cap. 62. JUNG.

70 Φρύνιχος] Margo C. A. uſque ad θὴρ, μόνος. KÜHN.

Φρύνιχος] De *Phrynichi Monotropo Caſaubonus* noſter VI. *Athen.* 12. JUNG.

71 Ἐν Ἰνοῖ,] *Inonem Euripidis* aliquoties citari a *Stobæo* adnotavit *A. Schottus* in catalogo tragœdiarum *Euripidis* nondum edito. Obſervo & apud *Agellium*, ſi modo mecum reſtituas libr. XIII. noct. Attic. 18. *apud Euripidem in tragœdia, quæ inſcripta eſt* Εἰνώ. non enim dubito ſcribere, Ἰνώ. Et vide de *Inone Euripidea Scholiaſtem Ariſtoph.* ad Σφῆκας. JUNG.

72 Ὥσπερ] Ὥστε pro ὥσπερ C. A. cum diſtinctione poſt θὴρ. Θὴρ μόνος inquit *Salmaſius*, *eſt aut lupus aut aper.* mihi θὴρ *leo.* videtur eſſe qui in antro cubat ſolus & ille κατ' ἐξοχὴν θὴρ dici ſolet. vid. *Schol.* in *Apoll. Argonaut.* lib. I. KÜHN.

73 Στελεγγ. στελ. στελ. ἀποστελ.] In C. A. hic adeſt titulus, περὶ στλεγγιδοποιοῦ. KÜHN

Στελεγγ. στελ. στελ. ἀποστελ.] Delevi cum Doctiſſ. *Kühnio* ε in στελ. στελ. στελ. ἀποστελ. Eruditiſſimus *Falckenburgius* ad Codicis ſui oram ſcripſit: στέλγις, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως ἐγέγραπτο· ſed nec illa ſcriptura eſt proba.

74 Στελεγγὶς] De hoc vocabulo quædam & *Foeſius* Oecon. *Hippocr.* in στλεγγίς. JUNG.

75 Στλεγγὶς, δέρμα &c.] C. A. textus ipſe, καὶ στλεγγιδοδέρμα κεχρυσωμένον. eſt *corium inauratum* quod puellæ pro ornamento gerebant in capite. *Interpr. in-*

Anulorum ſculptor, quem Anularium vocavit Pherecrates. Sed Sculpere, Cratinus dixit. & Sculptura, Eupolis. Anulus, anulus minor. Et anuli quidem pars una, circulus: altera vero, cui gemma immittitur, pala: aut Πυελὶς nominatà, ut tradit Lyſias. Anulum autem circularem, & gemma carentem, infinitum * & indeterminatum vocitant. Retium plicator, retiarius, rete, reticula. Vittarum complicator, ut Critias inquit. Vitta, vittula. Mortariorum ſculptor, ut Cratinus in

[76] Δακτυλιογλύφος, [77] δακτυλιουργὸν αὐτὸν εἴρηκε Φερεκράτης. [78] τὸ δὲ γλύφειν, Κρατῖνος. καὶ Εὔπολις, τὸ γλύμμα. δακτύλιος, δακτυλίδιον. καὶ τοῦ δακτυλίου τὸ μὲν ὁ κύκλος, τὸ δὲ, ἵνα ὁ λίθος ἐναρμόζεται, [79] πύελός τε καὶ πυελὶς, ὡς ἔφη [80] Λυσίας. τὸν δὲ περιφερῆ, καὶ [81] ἄλιθον δακτύλιον, [82] ἄπειρον καλοῦσι. [83] Δικτυοπλόκος, δικτυεὺς, δίκτυον, δικτύδια. [84] Κεκρυφαλοπλόκος, ὡς Κριτίας ἔφη, κεκρύφαλος, κεκρυφάλιον. [85] Καρδοπογλύφος, ὡς Κράτης εἴ-

nulla vitta, quaſi legiſſet, κεχρισμένον· quo non opus eſt. *Salm.* omittit etiam ε & legit στλεγγιδοποιός. KÜHN.

Στλεγγὶς, δέρμα &c.] Vide τὸν πάνυ *Caſaubonum* XV. *Athen.* 4. de hoc ornamento. JUNG.

76 Δακτυλιογλύφος] C. A. περὶ δακτυλιουργοῦ. in textu poſt δακτυλιουργὸν marginis eſt, αὐτὸν εἶ. Φ. dein γλύφειν γλύμμα δακτύλιον δ. κ. τ. δ. τὸ μὲν κύκλος &c. πυελὸς καὶ π. poſt iterum margo: ὡς ἔφη λ. uſque ad καλοῦσι. KÜHN.

Δακτυλιογλύφος] Supra II, 155. JUNG.

Δακτυλιογλύφος] Legem tulit *Solon*, qua cavit, δακτυλιογλύφῳ μὴ ἐξεῖναι σφραγῖδα φυλάττειν τοῦ πραθέντος δακτυλίου· eſt apud *Diogen. Laërt.* libr. I. Segm. 57.

77 Δακτυλιουργὸν] MS. δακτυλιουργὸς, γλύφειν, γλύμμα. SEB.

78 Τὸ δὲ γλύφειν] Τὸ δὲ γλύφειν, Κρατῖνος. & quid rari dixit? an itaque δακτυλιογλύφειν. Sed ne ſimus proclives ad corrigendum, vel ea quæ non intelligimus corrumpendum. γλύφειν dixerant ſane & alii, ſed in hac re de annulo γλύφειν dixerat *Cratinus*, nempe δακτύλιον. de quo & γλύμμα *Eupolis*. JUNG.

79 Πύελός τε] Ad πύελός τε κ. π. *Salm.* notat: *inde Latinum Pala* & *Paleta*. KÜHN.

80 Λυσίας.] Contra *Euphemum* ſcilicet. *Harpocratio*: πυελίδα· τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐφήμου, καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν. Indicavit id & *Rhodiginus* VI. antiq. 12. ut poſt vidi. Alias lubet & *Foeſii* verba adſcribere ex Oecon. *Hippocr.* in σφενδόνη. *Hic autem circulus* (σφενδόνη) *ait, gemmam continens*, & *cui gemma inſeritur*, *Polluci* lib. VII. *πύελος aut πυελὶς dicitur, ut vulgo* le baſſinet, *a balneatorum vaſorum forma*. JUNG.

81 Ἄλιθον] E not. *Sylb.* pr. ed. λίθον. SEB.

Ἄλιθον] C. A. λίθον, forte λιτὸν, *ſimplicem*, quia erat ἄλιθος. KÜHN.

Ἄλιθον] Bene ita edidit noſter *Seberus*: eaque emendatio ab *Henr. Stephano* eſt, qui ſua manu ita hic ad vulgatum λίθον repoſuit. Primus tamen ni fallor, hunc locum ita reſtituit *Lud. Cæl. Rhodiginus*, cujus verba ex lib. VI. antiq. lect. cap. 12. adjicio: *Sed gemma carentem annulum*, ἀπείρονα *vocari comperio*, *quaſi tu dicas*, omni carentem fine. *Qua in parte commonendi ſumus, emaculandum eſſe Pollucis Codicem, ubi ſcribitur modo*, Apirona *vocari* λίθον δακτύλιον, *tu repone* ἄλιθον δακτύλιον, *ut annulum intelligas citra gemmam concinnatum: cui ſint diverſi apud Livium in Sabinarum hiſtoria*, gemmati annuli. ubi deinde ſudat in explicando annulo apirone. & *apiros* ait, *aliud quandoque prorſum eſt* &c. Apiron *vero* annulus *recte intelligitur velut infinitus, quia ſit rotundationis abſoluta, nec appareat unde initium ſumas, vel ut Homerus terram itidem dixit apirona, hoc eſt*, orbicularem, *ut interpretatur Euſtathius*: & *approbat in libro de Homericis allegoriis Ponticus Heraclitus*. (*Heraclides* ſcripſit vel debuit ſcribere) *Apyron vero* &c. Annulos *porro* apyros *non novit modo Ariſtoteles tertio Auſcultationis Phyſicæ*; *verum* & *qui intelligi deberent expoſuit*, καὶ γὰρ τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασὶ, τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην. id eſt, *annulos vocant apiros*, *quibus funda non eſt. Sermo autem ea in parte contexitur Philoſopho de infiniti ratione.* Hæc ille, qui tamen ἄπειρον ex *Ariſtotele* reſtituere *Polluci* non auſus fuit: quod ego cum *H. Stephano*, qui hic adnotavit ἄπειρον *Ariſtot. vide Theſ.* nos ad ſuum Theſaurum ablegans, non nimis audacter, credo, facerem, vel inconſiderate. Quid enim ſi accedat ab MS. aliquo auctoritas? Et accedet certe, unaque viri eruditiſſimi σύμψηφος ſententia. En enim tibi ex *A. Schotti* obſervationibus in *Pollucem* noſtrum iſta: καὶ λίθον δακτύλιον &c. *In MS.* τὸν δὲ περιφερῆ καὶ ἄλιθον δακτύλιον, ἄπειρον καλοῦσι. *id eſt*, infinitum. *Sicque legendum eſſe docet*, (*præterquam* & *ratio*) *Ariſtoteles III. Phyſicorum, de Infinito loquens*: Fit autem ut infinitum ſit contrario modo atque alii dicunt: non enim id eſt infinitum cujus nihil eſt extra, ſed id cujus ſemper aliquod eſt extra: cujus hoc indicium eſt. nam & annulorum eos qui pala carent infinitos, homines dicunt, quia ſemper aliquid eſt extra ſumendum, per ſimilitudinem tamen quandam & non proprie &c. Hæc ex Amici noſtri obſervationibus. JUNG.

82 * Ἀπείρονα] *Fortaſſe Pollux* ἄπειρον *ſcriptum reliquit*: *Ariſt. Auſcult.* lib. III. καὶ γὰρ τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασὶ τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην· *Henr. Stephan.* SEB.

* Ἀπείρονα] In *excerptis Voſſianis* monemur, legendum ἀπείρονα, id eſt, ex *Heſych.* πέρας μὴ ἔχοντα. Mihi lectio vulgata ſatis bona eſt. ſi enim ille annulus dici poteſt ἄπειρος, eadem ratione poterit & ἀπείρων dici, quia ἀπείρων dicitur ab ἄπειρος, teſte *Euſtathio* in Iliad. φ. Ut igitur *Homerus* terrarum orbem appellavit ἀπείρονα, quia orbis eſt, & *Euripid.* ad ejus exemplum, *ſpeculum orbiculare*, ἀπείρονα; ita & orbis annuli ſolidi recte ἀπείρων diceetur. *Feſtus* in *Ederam* &c. *nec annulum quidem gerere ei* (flamini diali) *licebat ſolidum*, id eſt, ἀπείρονα. *Gl.* ἄπειροι, *imperiti*, *infiniti*. ſupra dixerat Auctor annulos dici ἐπισήμους, qui lapidem & ſigillum incluſerunt, libr. V. cap. 26. ſic ἄσημος eſſet, qui lapide caret. ſed nondum compertum an ullus probatorum Auctorum ita locutus ſit. KÜHN.

* Ἀπείρονα] Ego in textu reſtitui ἄπειρον, quod unanimi conſenſu *Ariſtotelis*, quem *Jungermannus* noſter adfert, locus, & MSS. ſuadent: eandem autem lectionem præſtantiſſimus *Falckenburgii* Codex præfert.

83 Δικτυοπλόκος] C. A. περὶ δικτυοπλόκου· δικτυεὺς ſupraſcriptum ibidem. KÜHN.

84 Κεκρυφαλοπλόκος] C. A. περὶ κεκρυφαλοπλόκου. ὡς Κριτίας ἔφη, margo habet. KÜHN.

85 Καρδοπογλύφος] C. A. περὶ καρδοπογλύφου. ubi marginis eſt, ὡς Κ. εἶ. ἐ. Γ. KÜHN.

Καρδοπογλύφος] Vocis hujus teſtem *Pollux* noſter laudat *Cratinum*; ex quanam fabula? Γείτοσι· ſed, quiſquis es, meminiſtine de *Cratini* Γείτοσι? quos ego non *Cratinum*, ſed *Cratetem* in ſcenam dediſſe novi: fuit ille *Crates* τῆς ἀρχαίας Κωμῳδίας ποιητής, docente *Diogene* in Vita *Cratetis Athenienſis*, & octo fabulas, ſunt qui ſeptem tantum dicant, in lucem edidit: con-

ρηκεν ἐν Γείτοσι. Μένανδρος δὲ τὴν κάρδοπον καὶ [86] λῃνὸν κέκληκε. [87] Φαρμακοτρίβας δὲ εἶπε Δημοσθένης.

Vicinis dixit. Menander vero mortarium, quoque Contuſorium vocavit. Sed Pharmacofrangentem, nominavit Demoſthenes.

180 • *Περὶ ὀρχηστοδιδασκάλου, θρονοποιοῦ, ληκυθοποιῶν τε, καὶ ἐργολάβων,* [88] *καὶ τῶν περὶ αὐτούς.* η.

• *De choreæ magiſtro, thronorum & lecythorum confectore, operariis, & quæ circa ipſos.* 8. 180

Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ὀρχηστὴς, ὀρχηστρὶς, ὄρχησις, ὀρχήματα, ὑπορχήματα. [89] Μυλωθρὸς, μύλων, μύλη, [90] ἐπιμύλιος ᾠδή. καὶ [91] προμυλαία θεὸς, [92] καὶ εὔνοστος. καὶ ζῶον τὸ ἔνδον τρεφόμενον, μυλακρὶς, καὶ [93] μυλαγρίς· οἱ δὲ, μυλακρίδα τὴν ἀλοῦσαν γυναῖκα ἔλεγον. στρέφειν τὴν μύλην, [94] περιάγειν, περιφέρειν, περιελαύνειν, ἀλεῖν τοὺς πυρούς, ἐπιτρίβειν, τρίβειν; λεαίνειν, ἐρείκειν, κατερείκειν, ἐρείξας,

Choreæ Præceptor, ſaltator, ſaltatrix: ſaltatio, ſaltationes, ſubſaltationes. Molitor, mola, piſtrinum,' molaris cantio. Dea molaris, & benevola. Et intus enutritum animalculum, mylacris, aut mylagris. Nonnulli & tibia canentem Mulierem, mylacrida vocaverunt. Molam vertere, circumagere, circumferre, circumpellere, frumenta molere, conterere, terere, comminuere, ſcindere, confringere: frangens,

ſule præambulas *Scholiaſtarum* in *Ariſtophanem* notas: hujus *Cratetis* Γείτονας laudat noſter *Pollux* hoc eodem libro Segm. 204. & X. 118. citat & *Athenæus*, ad quem *Iſ. Caſaubonum* virum omni laude meliorem vide: *Scholiaſtem* quoque *Ariſtophanis* alioſque hujus fabulæ meminiſſe ſcio: ergone dubitemus *Cratino* ſubſtituere *Cratetem* verum hujus fabulæ parentem? ſuppetias fert Codex *Falckenburgii* optimus, qui Κράτης habet, & dudum ita vir doctiſſimus *Canterus* ad libri ſui oram emendarat: hanc itaque emendationem, ad quam *Commentatores* noſtros animum non vertiſſe miramur, textui inſerere non dubitavi.

86 Ληνὸν] C. A. λῖνον (ita & *Salm.*) male id quidem. Kühn.

Ληνὸν] Sic repoſuit & in Codice ſuo *H. Stephanus*. antea vulgati λινὸν male habebant. dixit ita *Menander* ἐν δημιουργῷ, ut habes infra X. 102. Jung.

Ληνὸν] Editiones, quæ *Seberianam* anteceſſerunt, λινὸν legebant, pro qua voce & *Falckenburgius* ληνὸν habet: & ita quoque *Kühnius*.

87 Φαρμακοτριβὰς] A φαρμακοτρίβης. quidam nominat. faciunt φαρμακότριψ, quomodo proparoxyt. ſcribendum. ſed apud *Demoſth.* ἦν εἷς τῶν φαρμακοτριβῶν in Olympiod. f. 692. Seb.

Φαρμακοτριβὰς] C. A. φαρμακοτρίβας, *ſervi tritores medicamentorum.* confer infra Segm. 197. ex *Demoſth.* τοὺς φαρμακοτρίβας καὶ τὴν οἰκίαν in Olympiod. Kühn.

Φαρμακοτριβὰς] Φαρμακοτρίβας paroxytonως puto ſcribendum cum *Sebero* noſtro. nam & infra Segm. 197. habes φαρμακοτρίβαι. ubi tamen MS. noſter ne quid celem oxytone φαρμακοτριβαὶ habet. Verba *Demoſthenis* ipſa habes quoque apud *Pollucem* noſtrum infra IX, 39. Jung.

Φαρμακοτριβὰς] Reſtitui cum Clar. *Kühnio* φαρμακοτρίβας· Codex *Falckenburgius* habet φαρμακοτρίβους, male: *Etymol.* Φαρμακοτρίβαι, οἱ βαφεῖς, οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες ἢ πωλοῦντες.

88 Καὶ τῶν περὶ αὐτούς.] Abeſt a C. A. ὀρχηστοδ. *ludum ſaltatorium exercens.* ὑπορχήματα quid ſint alibi dictum eſt. ὑπορχεῖσθαι eſt *ſaltando reddere motus præſultoris*, τοῦ ἐν ἱεροῖς προορχουμένου. Kühn.

89 Μυλωθρὸς] Supra Segm. 19. MS. μύλωθρος. Jung.

90 Ἐπιμύλιος ᾠδή.] Supra IV, 53. Seb.

91 Προμυλαία θεὸς] *Suid.* προμύλια· leg. προμυλία. θεὸς προμυλία ἢ &c. Kühn.

Προμυλαία θεὸς] *Heſychius*: προμυλία, θεὸς ἱδρυμένη ἐν τοῖς μύλωσι. ubi etiam videtur legendum προμυλαία, ſi vulgata lectio apud *Noſtrum* vera. apud *Suidam* προμύλια & θεὸς προμύλιος. ubi eadem mihi ſuſpicio. ἐπιμύλιος θεός τις *Euſtathio* ad Ἰλ. β, & Ὀδυσσ. α. vel δαίμων ad Ἰλ. ψ, & Ὀδυσσ. υ. Jung.

92 Καὶ εὔνοστος] *Heſych.* ἀγαλμάτιον εὐτελὲς ἐν τοῖς μύλωσιν, ὃ δοκεῖ ἐφορᾷν τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων, ὅπερ λέγεται νόστος. *Euſtath.* Θεὸς ἐπιμύλιος, δοκοῦσα ἐφορᾷν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων. Odyſſ. f. 9. vid. & fol. 724. ubi ἔφορος τῶν ἀλιτῶν vocatur. Seb.

Benevola] Quaſi εὔνοος in Græco eſſet. Εὔνοστος ſive Νόστος deus deave, vel dei ſimulachrum, quod molendinis appoſitum, farinæ menſuram inſpicere, ac velut ei præeſſe credebatur. *H. Stephan.* vid. not. Gr. t. Seb. 2.

Καὶ εὔνοστος] Abeſt a C. A. poſt στρεφόμενον, *quod verſatur in mola.* οἱ δὲ μυλακρίδα &c. uſque ad ἔλεγον abſunt etiam a C. A. Kühn.

Καὶ εὔνοστος] Adponere juvat de hac dea *Etymologi* verba: Εὔνοστος, θεὸς ἐπιμύλιος, ἢ δοκοῦσα ἐφορᾷν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων.

93 Μυλαγρίς·] *H. Stephanus* ad oram, μυλαβρίς· & pro αὐλοῦσαν mox, ἀλοῦσαν reponit. Et μυλαγρὶς pro μυλαβρὶς mendoſe hic legi etiam olim Lexicon *Hartungi* & *Junii* opera collectum adnotavit, ut diſco ex *Leopardi* Miſcell. lib. XVI. cap. 7. Id autem *Heſychii* auctoritate factum credo, apud quem; μυλαβρίζεις, μυλαβρίς, ἡ μαλακὴ σίλφη &c. ubi etiam ἢ ἀκρὶς σιτοφάγος ait. Dubito tamen de ſcriptura *Heſychiana*, & an non etiam potius μυλακρίδις, & μυλακρὶς ſcripſerit, in quam ſententiam magis propendeo, quam in alteram: nihil tamen adfirmo. Hoc quidem, quod ἀλοῦσαν *H. Stephanus* pro αὐλοῦσαν reponit, mihi non tam veroſimile videtur, quam verum. Ipſe enim *Pollux* ita credere jubet, qui ſupra Segm. 19. ἐνίους τὴν μυλακρίδα ait exponere non mehercle αὐλητρίδα, non, ſed ἀλετρίδα, quod cum τῇ ἀληθούσῃ γυναικὶ prorſus convenit. *Ariſtophanes* Νεφέλαις·

ᾄδειν τε πίνονθ' ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.

ubi & *Scholiaſtes*: ᾄδουσι δὲ αἱ ἀλήθουσαι ὑπὲρ τοῦ παραπέμψασθαι τὸν κάματον. &: ὥσπερεὶ κάχρυς) καθάπερ τινὰ γυναῖκα κριθὰς ἀλοῦσαν. & poſt vocat γυναῖκας ἀλετρευούσας. Jung.

Μυλαγρὶς] Prætulerim ego quoque μυλαβρίς. *Falckenburgius* pro μυλακρίδα, mox habet μυλαγρίδα, & pro αὐλοῦσαν voce inepta, ἀλοιοῦσαν, leg. ἀλοῦσαν, quod textui reddidi.

94 Περιάγειν] Sequitur in C. A. ἀλεῖν τ. π. ἐπιτρίβειν ἐρείκειν κ. ἐ. κ. ἐκ τούτων ἂν εἴη &c. interjectis omiſſis. Kühn.

181 confringens. * Ariſtophanes enim in Amphiarao inquit, Poſtquam confregit, veluti irrigatura injiciens: in Sphingibus autem, Animos confregit. Ex horum ordine fuerit quoque, toſtio, torrere, toſtivum, frigere, frixare, frigatorium, torrere. Et Toſtorium, vas in quo torrebant, ſecundum Theopompum in Sirenibus. Mortaria, lecythus. Frigator vero, etiam ventilator dicitur. Sed Virum frigentem, etiam frigatorium nominabis. Scirpum plicans, ſcirpi venditor, ſcirpus, juncus. Et *σπαρτίνα*, pro
182 laqueo. * Thronorum compactor, ſella, ſedes, ſeſſio, thronus, ſcamnum, ſcabellum. Lecythorum compactor, lecythorum venditor: lecythus, lecythulus, puſilla voce loqui. Inter alios vero

κατερείξας. * Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀμφιαράῳ φησὶν, [95] Ἔπειτ' ἔρειξεν ὡς ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πείσας. [96] ἐν δὲ ταῖς Σφηξὶ, [97] Θυμοὺς κατέρειξεν. ἐκ δὲ τούτων ἂν εἴη καὶ κοδομὴ, καὶ [98] κοδομεύειν, καὶ κοδομεῖον, καὶ φρύττειν, καὶ φρύγειν, καὶ φρύγετρον, καὶ φρύξαι, καὶ φρυγεῦσαι, καὶ φρυγεὺς, ἀγγεῖον, ὅπου ἐπέφρυγον. [99] Θεόπομπος ἐν Σειρῆσι φρυγεύς, φησι, θυεία, λήκυθος· ὁ δὲ φρυγεὺς, [100] καὶ σειεὺς καλεῖται. ὀνομαστέον δὲ καὶ τὸν ἄνδρα τὸν φρύττοντα, φρυγέα. Σπαρτοπλόκος, [1] σπαρτοπώλης, σπάρτα, σπάρτη, σπάρτος. [2] σπαρτίνα, ἡ μήρινθος. * Θρονοποιὸς, δίφρος, ἕδρα, θᾶκος, θρῆνυς, θρανίον, [3] σκολύθριον. Ληκυθοποιὸς, ληκυθοπώλης, λήκυθος, ληκύθιον, [4] ληκυθιάζειν. ἐν μέντοι τοῖς ἀλ-

95 Ἔπειτ' ἔρειξεν] *Ariſtoph.* verſus ita legerem,

--- ἔπειτ' ἔρειξ'
Ὥσπερ ἐπιβαλοῦσ', ἐμοῦ τι πτίσασα.

--- *& deinde fregit*
Legumina injiciens, ſimulque decorticavit.

Per legumina intelligit fabas, ut quæ imprimis inter κατερικτὰ, *freſa*, cenſentur. vid. *Schol. Ariſtoph.* in *Ranas* pag. 151. alterum teſtimonium debet ita legi, θυμὸν κατερεῖξαι, uti etiamnum extat apud *Ariſtoph.* in *Veſpis* pag. 333. KÜHN.

Ἔπειτ' ἔρειξεν] Verſus *Ariſtophanis* ἔπειτ' ἔρειξεν ὡς ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πείσας· non dubito quin altera ſua parte corruptus ſit: quomodo reſtituendus vero non amplius non dubito, ſed plane non habeo. In parte tamen audeo opem ferre, ni fallor, non incertam. pro πείσας lego πίσους. Et ad eundem verſum puto reſpexiſſe in iis quæ ſupra VI, 60. ſcribit de ὀσπρίοις· πίσος (ita enim MS.) Ἀριστοφάνης δὲ, καὶ πληθυντικῶς λέγει τοὺς πίσους. Sic enim & iſta legendum: quoniam MS. antea πίσος habebat, non πίττος, quod falſum ibi docui. ἐρείκειν πίσους, *confringere piſa*. cetera non reſtituo. JUNG.

Ἔπειτ' ἔρειξεν] *Amphiaraum Ariſtophanis* laudat quoque *Etymologus* in voce ἀντιβολῶ· ſimilis tituli, nec diſſimilis fortean argumenti fabulam dedit *Plato Comicus*, teſte *Scholiaſte Ariſtophanis* ad *Plut*. Ceterum quod iſtam Eruditiſſ. *Jungermanni* pro πείσας πίσους legentis, emendationem adtinet, illa plurimum confirmatur e *Falckenburgiano* Codice, qui πισοῖς habet: ſed ne ſic quidem ex difficili loco noſmet totos extricamus: ſenſum tamen elicueris, nec ita forſan ineptum ex hoc loco ad *Jungermanni* mentem emendato: ſic modo mecum conſtitue:

--- ἔπειτ'
Ἔρειξεν, ὡς ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ, πίσους.

--- *poſtea*
Confregit, injecitque ſimul (vaſculo) piſa.

96 *In Sphingibus*] Σφηξὶ, in *Veſpis*. SEB. 2.

97 Θυμοὺς κατέρειξεν] Legitur, θυμὸν κατερεῖξαι. vid. cum *Schol.* fol. 333. SEB.

Θυμοὺς κατέρειξεν] MS. noſter, ut dixi, hæc omnia amiſit. Et putem noſtrum *Pollucem* verba *Ariſtophanis* retinuiſſe, ut ſolet plerumque, & ſcripſiſſe, θυμὸν κατερεῖξαι, ita enim in *Veſpis*, ubi ait tempus eſſe ut quærat ſibi μύλην ἀγαθὴν καὶ νεόκοπτον,

--- ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

mox. φρυγεὺς, ἀγγεῖον ὅπου ἔφρυγον, hic *Schottus* noſter verſum *Virgilii* adnotavit:

Et torrere parant flammis & frangere ſaxo. JUNG.

98 Κοδομεύειν] C. A. καὶ φρύττειν κ. φ. κ. φ. καὶ κοδομεῖν καὶ φρύξαι καὶ φρυγεὺς &c. ἐπέφρυγον. ὁ δὲ φρυγεὺς &c. ὀνομαστέον δὲ καὶ τὸν φρύττοντα φρυγέα. vid. VI, 64. *Salmaſ.* καὶ φρυγεῦσαι delendum cenſet. KÜHN.

99 Θεόπομπος ἐν Σειρῆσι &c.] Fabulæ *Theopompi* meminit hinc *Caſaubonus* noſter IX. *Athen.* 14. ſed cur repetit *Pollux* φρυγεὺς, ſi nihil aliud quam prius ſignificet? an aliud vocabulum quærendum quod *Theopompus* dixerat? Non opus eſt: idem enim de ληκύθῳ dicendum foret, quem paulo poſt habes ſuo loco iterum. Sunt nimirum hæc verba male diſtincta, quæ ipſa *Theopompi* verba continent. φρυγεὺς nimirum a *Polluce* dictum & vaſculum. ejus rei teſtem dat *Theopompum*. Ita ſcribe enim: Θεόπομπος ἐν Σειρῆσι·

Φρυγεὺς, φησὶ, θυεία, λήκυθος.

Potuiſſem vero hæc verba compendifacere. habes enim prorſus ita & infra X, 103. *Theopompi* locum. JUNG.

Θεόπομπος ἐν Σειρῆσι &c.] Diſtinxi locum ad Doctiſſ. *Jungermanni* mentem: poſt φησὶ in pr. ed. erat στιγμὴ τελεία.

100 Καὶ σειεὺς] Infra σείσων dicitur X, 100. ubi ita & MS. habet: quare facile ſuſpicor & hic ita ſcripſiſſe *Pollucem*. nihil tamen adfirmo, vel muto temere. ſic tamen & *Heſychius*: σείσων, ἄγγος κεραμεικὸν ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσιν. ideo & inter κεράμεια σκεύη X, 122. infra ſit mentio ejus. JUNG.

1 Σπαρτοπώλης] C. A. σπάρτη &c. θρονοποιὸς, ληκυθοπώλης καὶ ληκυθοπώλιον. ληκυθιάζειν &c. KÜHN.

2 Σπαρτίνα, ἡ μήρινθος] Valde dubito, an ita *Pollux* ſcripſerit. ſuſpicor de ſimili menda, qualis ſupra Segm. 177. in μυρίδα. Ita inquam pro σπαρτίνα, mihi videtur legendum σπαρτίον. Infra ipſe *Pollux*, σπάρτα, σπαρτία, eo ordine enim MS. ibi, jungit X, 36. *Suidas*: στάθμη, τὸ σπαρτίον. *Etymolog.* in σχοινίον. ἐκ γοῦν τῆς σχοίνου τοῦ μετρικοῦ σπαρτίου, καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων, σχοινίσματα λέγεται. *Heſychius*: μήρινθος, δισμὸς, σχοινίον, σπάρτος, βρόχος. JUNG.

3 Σκελύθριον.] Scribe σκολύθριον, ut emendavit *Leopardus* II. Emend. 8. JUNG.

Σκελύθριον.] Σκολύθριον, quod unanimi conſenſu Grammatici adſerunt, reſtitui: tu vide, ſis, quæ dicta ad librum III. Segm. 90.

4 Ληκυθιάζειν.] An potius ληκυθίζειν ſcripſit, ut apud *Suidam* eſt, (ſic enim pro corrupto ληκυίζειν reponendum monuit etiam in ſuo Codice *Sylburgius*) ex *Ariſtophane* forte, a quo verbo & ληκυθιστὴς & ληκυθισμὸς apud eundem *Suidam*, illud & apud *Heſychium*. JUNG.

λεις τεχνίταις ὁ Πλάτων [5] ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Πολιτείας καὶ τοὺς [6] ἐργολάβους καταλέγει. Ῥαψῳδοὶ, χορευταὶ, ὑποκριταὶ, ἐργολάβοι, καὶ

Artifices, Plato in Secundo De Republica, etiam Operarios recenſet. Rapſodi, ſaltatores, hiſtriones, operarii, &

5 *Ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Πολιτείας*] Locus libr. II. de Rep. eſt iſte: *ῥαψῳδοὶ, ὑποκριταὶ, χορευταὶ, ἐργολάβοι, σκευῶν τε παντοδαπῶν δημιουργοὶ, τῶν τε ἄλλων, καὶ τῶν περὶ γυναικεῖον κόσμον.* Quæ vel ideo adſcribenda fuere, ut inſigniter mendoſus & confuſus locus in vulgatis emendetur. Referuntur enim ibi *ῥαψῳδοὶ* &c. quaſi de novo artificum genere *Noſter* dicere inciperet, qui nondum de *ἐργολάβοις* abſolverat, ut ex ſequentibus ſtatim cernis. Et tam ſuavis fuit quiſpiam, ut adderet, *καὶ τὰ ὅμοια·* ratus *Pollucem* non omnes enumeraſſe hujus farinæ homines, ideoque ſimiles quemque, ut in mentem venirent, addere poſſe. ſed non inſpexit ille bonus vir curioſe tmematis lemma vel vulgatum, quod cum *ἐργολάβοις* deſinit, & recte nullos *ῥαψῳδοὺς, χορευτὰς,* vel *ὑποκριτὰς* addit. Nec advertit itaque *Platonis* verba eſſe illa, *ῥαψῳδοὶ* &c. quæ *Pollux* inſerit propter ea quæ de voce *ἐργολάβων* dicere cœperat. Sic itaque ſcribe & diſtingue: *καταλέγει· ῥαψῳδοὶ, ὑποκριταὶ, χορευταὶ, ἐργολάβοι. καὶ νῦν μὲν οὖν τοὺς περὶ τὴν σκηνὴν λέγει ἐργολάβους* &c. Recte vero *σκηνὴν*, ne quis forte *σκευὴν* ſibi comminiſcatur. Scenicos enim artifices ſaltem per *ἐργολάβους* ibi intelligere *Platonem Noſter* ait. Et patet ex *Platonis* verbis, quorum initium itaque plenius adſcribendum: *πολλοὶ δὲ*, ait, *οἱ περὶ μουσικὴν, ποιηταί τε καὶ τούτων ὑπηρέται, ῥαψῳδοὶ* &c. quæ jam habuiſti. His ſubjicit *Pollux*, equidem omnes qui opus ſuſcipiunt vel conducunt, *ἐργολάβους* poſſe dici, ut contra qui imponunt, vel locant, *ἐκδιδόντας Xenopho* dixerit. Sed quid eſt hoc *ἐκδιδόντας* tam rari quodque adeo meretur obſervari? Non falſo ſane ſuſpicatus fui locum mutilum, & tranſilieram tamen jam. Sed denuo conſiderans, confido me ex conjectura certiſſime reſtituiſſe. deeſt enim vocabulum *ἐργοδοτῶν*. Et hi itaque quos *Noſter* exponit *τὸ ἔργον ἐκδιδόντας*, oppoſiti quaſi ſunt *ἐργολάβοις*. ſic itaque mecum ſupple, & reſtitue: *ὢν τοὺς ἐναντίους, τοὺς ἐκδιδόντας, εἴρηκε Ξενοφῶν ἐργοδότας.* vel ſi forte plura deſunt, ita: *τοὺς ἐκδιδόντας ἔργον, ἐργοδότας εἴρηκε Ξενοφῶν.* Ait enim & infra Segm. 200. *Φατέον δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐκδιδόντος ἔργον, τὸ ἐργοδοτεῖν.* Ne dubites. ipſiſſimum illum locum *Xenophontis* adſcribo, quo, ne quid diſſimulem, lecto, hujus loci *Pollucis* emendatio mihi viſa fuit demum certa a me deprehenſa: *ἐν μὲν γὰρ ταῖς μικραῖς πόλεσιν οἱ αὐτοὶ ποιοῦσι κλίνην, θύραν, ἄροτρον, τράπεζαν· πολλάκις δ' ὁ αὐτὸς οὗτος καὶ οἰκοδομεῖ, καὶ ἀγαπᾷ, ἢν καὶ οὕτως ἱκανοὺς αὐτὸν τρέφειν ἐργοδότας λαμβάνῃ.* JUNG.

6 *Ἐργολάβους*] *Interpr. operarios.* melius *Gloſſ. redemptor, manceps.* Gallice, *entrepreneur. fabricæ ſuſceptor Acroni* in *Horat.* cui reſpondet *ἐργοδότης, adventor*; forte ex *advenditor*, quod & Auctor poſtea docet. locus integer non intellectus *Interpreti.* eſt vero hic genuinus ejus ſenſus: *Plato*, inquit, *in ſecundo de Republ.* inter alios civitati bene inſtructæ neceſſarios artifices recenſet etiam *ἐργολάβους* his verbis: *ῥαψῳδοὶ, χορευταὶ, ὑποκριταὶ, ἐργολάβοι καὶ τὰ ὅμοια*, quæ verba ultima abſunt a C. A. cum cæteris quæ ſequuntur ad finem uſque ſectionis. hic equidem *Plato* per *ἐργολάβους* intelligit *τοὺς περὶ σκηνὴν, redemptores apparatus ſcenici*, qui veſtes, cibum, magiſtros, choro & ſcenicis cum aliis neceſſariis præbebant, certam a locantibus pacti pecuniam. licet autem & alios omnes, *ἐργολαβοῦντας*, id eſt, qui opera quæcunque conficienda redimunt, iſto appellare nomine. Ita intelligendus eſt Auctor, ſi modo ab ipſo profecta ſunt hæc poſteriora verba, quæ ut dixi in C. A. non comparent. *Interpr.* fraudi fuit quod verba *Platonis* a *Pollucis* textu nullus diſtinxerat, nec ea hic explicari animadverterat. *Salmaſ.* in titulo ſequentis articuli. leg. *περὶ ἐργεπιστατῶν.* KUHN.

Ἐργολάβους] Præſtantiſſimum *Jungermannum* in concinnanda hujus loci diſtinctione ſum ſecutus: non tamen ejeci, *καὶ τὰ ὅμοια*, quæ addidiſſe potuit *Pollux*, ut lectorem moneret, ea quæ apud *Platonem* ſimilis farinæ ſequuntur, ſequuntur autem *σκευῶν τε παντοδαπῶν δημιουργοὶ* &c. omittere ſeſe. *Ἐργολάβος* autem & *ἐργολαβεῖν* dicitur *de quovis, qui ſub pacti pretii conditione perficiendum aliquid ſuſcipit*: is *operam locare* dicitur Romanis, vel etiam *opus redimere*, unde *ἐργολάβος*, in *Gloſſis, redemptor*: Vide quoque *Feſtum*: non poſſum autem non elegantem tibi hac de re ſimul & voce locum exhibere e *Vitruvio* lib. IX. cap. 3. *Hiero enim*, quæ ſunt ipſa *Vitruvii* verba, *Syracuſis auctus regia poteſtate, rebus bene geſtis, cum auream coronam votivam Diis immortalibus in quodam fano conſtituiſſet ponendam, immani pretio locavit faciendam, & aurum ad ſacoma appendit redemptori*: *τῷ ἐργολάβῳ*, *qui hanc fabricam ſuſcipiebat*: lege quoque, ſis, libri ſeptimi cap. 5. Hiſce autem redemptoribus impenſarum laboriſque pretium non cedebat, niſi perfecto demum opere. De voce Græca vide *Noſtrum* Segm. 200. ubi *ἐργολαβεῖν ἐπὶ τοῦ ἐργαζομένου* dici docet: & ita *σοφιστὴν ἐργολαβοῦντα* reperio apud *Æſchinem* de F. L. p. 412. ponam locum: *οὐδ'* (*εἶπεν*, ſunt autem hæc ex perſona quaſi *Demoſthenis*, quibus, laudem enim *Philippi* aut continent aut continere videntur, utitur *Æſchines* ad invidiam *Oratori* concitandam) *ὡς μνημονικὸς*, (*εἶ*) *σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐργολαβοῦντος ἐγκώμια εἶναι·* *rhetorem mercenarium* Latine dixit *Wolfius*: ſed tamen quid ita deſignate ad ſophiſtam adtinet proprie ſic dictum *μνημονικὸν εἶναι*; aut cur, quave in re tam excellenti memoria ſophiſtæ eſt opus, ut ipſi hoc proprie in laudem verti poſſit? equidem ſcio eos qui juvenibus erudiendis præſunt, plurium rerum notitia debere eſſe inſtructos, & id quoque ſcio, ſophiſtam recte dici *ἐργολαβεῖν*, *qui pacto pretio inſtituendo alicui operam addicit*: aut, *qui conſtitutæ mercedis gratia forenſem ſcribit ſeu actori ſeu reo orationem*, qualem *πρὸς ἐργολαβίαν ἐκπεπονῆσθαι* eleganter ait *Iſocrates* Orat. ad *Phil.* p. m. 172. at neſcio quo mihi modo magis lenocinetur illa, quam in medium dabo, expoſitio: habuere veteres homines domeſticos, qui ipſis erant a memoria; id apud Græcos & Romanos celebre fuit; præcipue ſi qui literis operam darent, hoc adminiculo ſuæ memoriæ in retinendis rebus lectis maleſidæ ſubveniebant: ad hoc ſe ſervitii genus viliores quoſdam ſophiſtas locaſſe crediderim pacto prius pretio, eaque de cauſa *σοφισταὶ ἐργολαβοῦντες·* hos certe memoria pollere decebat; ſed hoc quodcunque æqui lectoris judicio lubens ſubmitto. Alia vero notione occurrit hæc vox in jure Græco, ſed quam heic non tango: tibi vero de ea conſulendæ ſunt *Gloſſæ Nomicæ.* Paulo poſt locupletiorem feci *Pollucem* inſerta textui voce *ἐργοδότης·* eam autem inſerendam eſſe acutiſſime nullo adjutus MS. Codice & viderat, & ex *Xenophonte* docuerat *Jungermannus* noſter, cujus conjecturam reddit indubiam *Falckenburgii* optimus Codex, ille enim conceptis verbis id nominis habet: ergone dubitemus illa voce *Pollucem* noſtrum augere? *Gloſſ.* *Ἐργοδότης, adventor*: aliud eſt plane, quod in *Gloſſ. Nomicis* reperio: *Ἀδουέντορ, συλλήπτωρ, συνεργός·* nec quoque video quis *Kühnii* noſtri *advenditor* ſiet. ſed eruditioribus hæc deliberanda relinquo. *Teleclides* autem, cujus mox mentio, Comicus non nullius inter veteres Grammaticos nominis eſt: ejus *Πρυτανεῖς* fabulam laudavit *Pollux* noſter ſuperius Segm.

his ſimilia. Nunc vero ſcenarum ſcurras, ἐργολάβους vocant. Et omnes quidem, operarum redemptores vocare licet: quorum contrarios, Xenophon Elocatores vocat. Operarios autem, & Operarum captores, Teleclides Comicus nominat. Oratores vero, verbum Ἐργολαβεῖν, de calumniando, & obtrectando dixerunt.

τὰ ὅμοια· νῦν μὲν οὖν τοὺς περὶ τὴν σκηνὴν λέγει ἐργολάβους. καὶ πάντας μὲν τοὺς ἐργολαβοῦντάς ἐστιν εἰπεῖν, ὧν τοὺς ἐναντίους, τοὺς ἐκδιδόντας, ἐργοδότας εἴρηκε Ξενοφῶν. τοὺς δὲ ἐργολάβους, καὶ ἐργολήπτας Τηλεκλείδης ὁ Κωμικός. οἱ μέντοι [7] ῥήτορες, τὸ ἐργολαβεῖν, ἐπὶ τοῦ ἐπηρεάζειν, καὶ ἐνεπηρεάζειν λέγουσι.

183 * *De operum præfectis, & diverſis artibus.* 8.

Eos autem qui ad operum curam conſtituti ſunt, Attici quidem, Operarum exactores vocant. Epicharmus vero, & Operum Præfectos dixit. Glutini coctor, glutini venditor, glutinum, glutinare. Crepidarius, ſecundum Dinarchum. Et crepidæ. Monticola, montes colere. Dices quoque mulos ſubjugans, mulare jugum.

* [8] Περὶ ἐργοεπιστατῶν, καὶ διαφόρων τεχνῶν, καὶ ἐπιτηδεύματος. θ'. 183

Τοὺς δὲ ἐφεστηκότας τῇ τῶν ἔργων ἐπιμελείᾳ, οἱ μὲν Ἀττικοὶ ἐπιστάτας ἔργων λέγουσιν. Ἐπίχαρμος δὲ, καὶ [9] ἐργεπιστάτας. [10] κολλεψὸς, [11] κολλοπώλης, κόλλα, [12] κολλᾷν. κρηπιδουργὸς, [13] ὡς Δείναρχος. κρηπῖδες. [14] ὀρεοκόμος, ὀρεοκομεῖν [15] ἐρεῖς, [16] ὀρεοζεύκτης, ὀρικὸν ζεῦγος.

135. Ἀμφικτύονας quoque & Ψευδεῖς in ſequentibus, ad quæ forſan plura.

7 Ῥήτορες] Adnotavit id & *Suidas* in ἐργολάβος. vid. & infra VIII, 32. Jung.

8 Περὶ ἐργοεπιστατῶν] C. A. ἐπιστημῶν. Kühn.

9 Ἐργεπιστάτας.] In lemmate modo περὶ ἐργοεπιστατῶν. Sed ἐργεπιστάτας ideo vix mutem, perinde dictos ut ἐργεπιεῖκται apud *Euſtath.* in Ἰλ. ι. Jung.

10 Κόλλεψος] Κολλέψης, *qui glutinum coquit. H. Steph.* e *Bud.* Seb.

Κόλλεψος] Forte κολλεψὸς oxytone. ut μυρεψός. An in MS. noſtro κολλέψης fuerit, ut ex *Budæo* adferunt, neſcio: quum hæc ibi non adpareant, ut dixi. Jung.

11 Κολλοπώλης] C. A. κολλεπώλης, male. Kühn.

12 Κολλᾷν,] Poſt κολλᾷν deleto commate, punctum potius ſcribe. Sic & mox poſt κρηπῖδες velim. Jung.

Κολλᾷν,] Huic voci majoris diſtinctionis notam ſubjeci.

13 Ὡς Δείναρχος.] Abeſt a C. A. Kühn.

14 * Ὀρεοκόμος] MS. ὀρακοκόμος, qui *Suidæ* ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος· ὀρεωκόμος δὲ ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων. Seb.

* Ὀρεοκόμος] C. V. ὠρακοκόμος ὠρακοκομεῖν ἐρεῖς ὀργολίζευγος (ὀλικὸν ζ. τραυλίζων diceret) ὀρικόν. C. A. ὀρυκόμος ὀρικὸν ζεῦγος &c. ὀρικολιζεῦγος eſt iterum blæſi, ὀλικὸν pro ὀρεικὸν ζεῦγος. infra lib. X. cap. 12. melius ſcribitur, ὀρικὸν ζεῦγος ab ὀρεύς, *mulus*. ὀρεοκόμος eſt *mularius*, ὀρεοκομεῖν, *mulos curare*. *Heſych.* in ὀρεοκόμος. *Salmaſ.* MSS. ita: ὀρεοζεύκτης, ὀρεοκόμος, ὀρικὸν ζεῦγος, *reliquis omiſſis. legendum autem* ὀρικὸν ζεῦγος. Kühn.

* Ὀρεοκόμος] Ὀρεοκόμος vix mutandum puto cum ſuo ſequenti. omnino hæc mulionia, ſi ita loqui liceet, explicant. Scribendum Ὀρεοκόμος, majori prima litera, ut omnia diſtinctiora. ſic antea velim Κολλεψός. & Κρηπιδουργός. Et apud *Xenophontem* etiam, quamvis per ω, obſervatur ὀρεωκόμοι. Jung.

* Ὀρεοκόμος] Attici ὀρεωκόμος, ab ὀρεύς, ὀρέως· nam vulgare eſt ὀρεοκόμος· *Ariſtophan.* in *Theſmoph.* p. m. 792.

> Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
> Σποδούμεθ', ---

ubi ridicule ſatis *Bourdino* ὀρεωκόμοι exponuntur οἱ τῆς κόμης ἐπιμελούμενοι· tu *muliones* cum *Interprete* intellige: apud *Heſychium* autem ὀρεοκόμος eſt, & ὀρεωκόμος, utrumque, ὁ τὰς ἡμιόνους τρέφων, θεραπεύων· Mox poſt ὀρεοκομεῖν τελείαν στιγμὴν delevi: nam ὀρεοκομεῖν ἐρεῖς ſunt jungenda, ſi modo ἐρεῖς ſit bonæ notæ, nam *Jungermanni* noſtri ὀρεῖς nobis perplacent; vide *Etymol.* in illa voce: *Gloſſ. Mulus*, ὀρεύς· *Harpocr.* ὅτι γὰρ ὀρέας ἐκάλουν τὰς ἡμιόνους, καὶ Ὅμηρος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις δηλοῖ· verſus *Homeri* eſt notiſſimus Il. α. Οὐρῆας μὲν πρῶτον &c. nihil tamen in textu immutavi, quia ἐρεῖς in C. V. retinetur.

15 Ἐρεῖς] In hac voce adhuc inſignis menda hæret, quam me advertiſſe non pudet nec piget. Pro ἐρεῖς enim legendum ὀρεῖς, qui ſunt ipſi muli, & quos *Pollux* noſter haudquaquam omiſerit. Scribe & diſtingue itaque ibi: ὀρεοκομεῖν, ὀρεῖς. Jung.

16 * Ὀρικολίζευτος] Vid. an leg. ὀρεοζευκτος vel ὀρεόζευκτος, cum proxime ſequatur ὀρικὸν ζεῦγος, quod apud *Lucianum* & *Syneſ.* Ep. III. D. *Heſch. Suidas* etiam: ὀρεικὸν ζεῦγος, τὸ τῶν ἡμιόνων. Seb.

* Ὀρικολίζευτος] In iſthac voce ὀρικολίζευτος, ibi aliquid monſtri alunt vulgati. cogito τ pro ϝ veteri, non raro errore in MS. ſcriptum, & videtur depravate & vitioſe ſcriptum a librario, quod deinde recte ſcripſit, ὀρικὸν ζεῦγος, prius oblitus delere. Suſpicor etiam an a *Polluce* forte quoque ὀρεωπώλης, ſive, ſi ita velis, ὀρεοπώλης hic fuerit additus? Non tamen poſſum negare ingenioſe noſtrum *Haſchelium* conjicere ὀρεόζευκτος. Jung.

* Ὀρικολίζευτες] Inauditum vocabuli portentum: nec ullam opem illi ferunt MSS. a quibus in emendando *Polluce* pendere ſolemus. Soli hic, quos *Cl. Salmaſius* aut habuit aut contulit, MSS. ad veram nobis lectionem viam præeunt, in iis enim inverſo paululum verborum ordine eſt ὀρεοζεύκτης, *qui mulos currui jungit, aut bigis*: & de hujus quidem lectionis probitate ita nulli dubitamus, ut in textum recipere veriti non ſimus, deleta, quam *Seberus* adpoſuerat priori lectioni, ſtellula. De ὀρικῷ ζεύγει, quod ſequitur, quædam in chartam retuliſſe, haud erit, ut ſpero, injucundum. Reperio itaque ὀρικὸν ζεῦγος apud *Æſchinem* de F. L. p. 412. ἐμισθώσατο αὐτοῖς (Φιλίππου πρεσβεῦσι) ὅτ' ἀπῄεσαν ὀρικα (melius ὀρικὰ) ζεύγη, καὶ συμπαρῄει ἐφ' ἵππου· de *Demoſthene* ſermo eſt, qui *Philippi* legatis, quos hoſpitio exceperat, abituris mulorum bigam conduxerat, ut ea vecti diſcederent, ipſe equo vectus illis viæ ſe comitem præbuerat: utrumque honoris cauſa factum fuit: hunc autem *Æſchinis* locum adfert *Harpocration* in ὀρικὰ ζεύγη. an hinc *Pollux* noſter forſitan ὀρικὸν ζεῦγος petierit? Olim vero ditiores mulos currui junctos habere ſolebant; & albi quidem ſpectatiſſimi plurimique fuere habiti; qua de cauſa *Chryſoſtomus* Orat. περὶ τελείας ἀγάπης inter pretioſas ac publicas regum delicias laudat ζεῦγος λευ-

[17] Ἡνίοχος, ἡνιοχεία, ἡνία, ἡνιοχεῖν, ἡνιόχησις, ἡνιοχούμενοι. Νομὴ, νέμειν, νομεῖς, κατανέμειν, καὶ ἐπινέμειν.
184 • [18] Μηλόβοτος γῆ, εὔβοτος, εὔνομος, καὶ εὔχιλος. καὶ εὔχορτα πεδία, ὡς οἱ ποιηταί. [19] ποάστριον δὲ, τὸ νῦν χορτοκόπιον. [20] ἐπινομία δὲ Ξενοφῶν εἶπε, τὸ ἐν τῇ ἀλλήλων ἐξεῖναι νέμειν. Προβατεῖς, προβατευταὶ, προβατεία, προβατευτικὴ, πρόβατα, προβατοκάπηλος. καὶ [21] αἱ προβάτων ἡλικίαι, τὸν μὲν ἀπὸ γονῆς, εἴποις ἂν [22] μοσχίον. τὸν δὲ [23] ἔτειον ἄρνα, εἴποις ἂν ἀμνὸν, ἢ ἀρνίον. εἶτα εἴποις [24] ἀρνὸν,

Auriga, aurigatio, habenæ, habenas tenere: habenarum directio, habenarum rectores. Paſcua, paſcere. Paſtores, depaſcere, & compaſcere. • Terra ovi- 184
paſcua, paſcens, paſcuis plena, & ſaginata. Et Pabuloſi campi, ſecundum Poëtas. Herbigerum autem dixerunt, quod nunc pratum. Compaſcua autem, dixit Xenophon cum aliis compaſcere. Opiliones, ovium Paſtores, ovium greges, ovium paſtura, oves, ovium venditor. Et ovium ætates: modo natum quidem, vocabis agnellum. Agnellum autem annuum, agnum dices, aut ἄρνιον. Deinde vocabis ovem,

κῶν ἡμιόνων χρυσῷ καλλωπιζόμενον· obſervemus quoque Atticum eſſe ὀρικὸν vel ὀρεικὸν ζεῦγος; reſpuit enim hæc purior dialectus ἡμιονικὸν ζεῦγος, quo uſos aliquando ævi recentioris ſcriptores reperias: monet hanc rem *Thomas*: Ὀρεικὸν ζεῦγος, οὐχ' ἡμιονικόν· quod vero ex epiſtolis *Syneſii* adfert, apud eum extat Ep. III. ubi tamen hodie non legitur ζεῦγος ὀρεικὸν, ſed ὀρικὸν, nec quoque tanti intereſſe putem utro legas modo: addam locum, quia illuſtrando *Polluci* facit: αὐτήν τε καὶ τὴν φλήναφον γραῦν τὴν τιτθίδα ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναβιβασαμένη τὸ ὀρικόν· Ita & *Polemon* de Admirandis in Sicilia fluminibus: φασὶ δ' εἶναι καὶ τὸ βάθος ἀπέραντον τῶν κρατήρων τούτων ὥστε καὶ βοῦς εἰσπεσόντας ἠφανίσθαι, καὶ ζεῦγος ὀρικὸν (ὀρικὸν) ἐλαυνόμενον. Neque aliter intelligendum eſt ζεῦγος apud *Plutarchum* de Solert. Anim. p. 970. τὰ ἀνάγοντα ζεύγη τοὺς λίθους, *mulorum bigæ, quæ lapides advectabant*: id enim eruditi *Interpretis plauſtris*, nam ita τὰ ζεύγη vertit, prætulerim.

17 Ἡνίοχος] C. A. ἡνία ἡνιοχεῖν. νομὴ νέμειν καταν. &c. KÜHN.

18 Μηλόβοτος] *Terra inculta, derelicta ad paſcendum oves.* KÜHN.

19 *Herbigerum autem dixerunt, quod nunc pratum.*] *Caſaubonus*: *Pollux* docet, ποάστριον veteres appellaſſe *ſarculum*, aut, *aliud ſarritionis inſtrumentum*, quod ejus ætate vocabatur, χορτοκόπιον, in *Athen.* III, 28. SEB. 2.

Ποάστριον] *Falx fœniſeca*: *Gl.* χορτοκόπιον, *Fenile, feniſecium.* χορτοκοπεῖον, *pratum.* C. A. ποάστριον uſque ad νέμειν non habet. KÜHN.

Ποάστριον] *Sarculum aut aliud ſarritionis inſtrumentum*, ut *Caſaubonus* noſter exponit III. *Athen.* 28. ne ſcilicet deliranti in prato, quod mireris, interpreti attendas. inde vero ποάστριαι mulieres, quarum ſupra etiam mentio facta Segm. 141. quamvis ibi corrupte ſit πάστριαι. JUNG.

20 Ἐπινομία] *Budæus* Comm. G. L. col. 1025. ἐπεργασία, *jus arandi inter ſe*, ut ἐπινομία, *paſcendi*, &c. mox pro ἐν τῇ ἀλλ. quidam leg. ἐν γῇ ἀλλ. SEB.

Ἐπινομία] *Jus compaſcui.* Locus *Xenoph.* extat lib. III. de *Cyr. Inſtit.* pag. 60. quid ſit ἐπινομία explicatur ab Auctore per, τὸ ἐν τῇ ἀλλήλων ἐξεῖναι νέμειν· eſt ſcilicet *jus paſcendi pecora invicem in communi prato.* vid. lib. VII. cap. 22. *Plato* lib. VIII. de L. L. ἐάν τις βοσκήματα ἐπινέμῃ, τὰς βλάβας ὁρῶντες κρινόντων καὶ τιμώντων, *ſi quis in alieno pecora paſcat, damno inſpecto judicent æſtimentque.* KÜHN.

Ἐπινομία] Notatu dignum & ſimile vocabulum εὐνομία, quod in re paſtoria uſurpatum, ubi commode & ordine paſcunt pecora, a *Longo* meo videtur Ποιμενικ. α. εἰς τοῦτο τὸ Νυμφαῖον ὄϊς ἀρτιτόκος συχνὰ φοιτῶσα, δόξαν πολλάκις ἀπωλείας παρεῖχε· κολάσαι δὲ βουλόμενος αὐτὴν, καὶ εἰς τὴν προτέραν εὐνομίαν καταστῆσαι &c. *Xenophontis* locus vero de ἐπινομίᾳ an iſte eſt lib. III. *Cyrop.* ἐπιγαμίας δ' εἶναι καὶ ἐπεργασίας καὶ ἐπινομίας καὶ συμμαχίαν δὲ κοινὴν &c. JUNG.

21 Αἱ προβάτων ἡλικίαι] C. A. προβάτων ἡλικία· τὸν ἀπὸ γονῆς εἴποις ἂν μοσχία, τὸν δὲ μείζονα ἄρνα ἀρνὸν ἀρνίον, νομῶναι. αἰπόλα ποίμνια καὶ αἰγήλια, leg. νομῶναι, αἰπόλια. Cætera a ποιμαίνειν mox, uſque ad ἐνέμαζε Segm. 189. omnia abſunt a C. A. *Salm.* legit, τὸν μὲν ἀπὸ γονῆς εἴποις ἂν μοσχίων· νομῶναι dicuntur, *qui emunt jus paſcendi pecora in alieno.* KÜHN.

22 * Μοσχίον.] *Sylb.* annotat: *forte* μοσχίαν, *ut apud Euſtath. licet* μοσχίαν *eſſe dicat* τρίτην κριόν. niſi potius (quod in Theſauro additur) ſubaudiendum ſit ἀρνὸν, aut pro τὸν legendum τό. In MS. ſic legitur: τὰ μὲν ἀπὸ γονῆς εἴποις ἂν μοσχεῖα. SEB.

* Μοσχίον.] *H. Stephani* hic iſta adnotatio: an μοσχίαν ut *Euſtath. licet dicat eſſe* τρίτην κριόν. quam & in Theſauro ſuo repetit, aliter etiam conjiciendo, ut *Seberus* noſter adnotavit. Locus eſt in Ὀδυσσ. ι, ἐλέγετο δὲ καὶ μοσχίας, ὁ τρίτης κριός. Et hoc omnino puto *Stephani* conjecturæ obſtare: cui ſane nec MS. favet. *Seberi* enim *Auguſtanus*, nam noſter adhuc deficit, μοσχεῖα in plurali habet. Et itaque vulgatum facile non mutem, quum præſertim illud μοσχία & in aliis tenellis videtur uſitatum fuiſſe, & *Heſychius* μόσχια (ita enim apud ipſum) ἁπαλὰ φυτὰ ἢ κρέα μοσχαρίου. Extat etiam hoc ipſum μοσχίον, ut *H. Stephanus* in ſuo Theſauro indicavit, apud *Athenæum*, lib. VIII. nimirum paulo longius a fine, in iis quæ ex *Philippi*, ſive ut verius putat *Caſaubonus* noſter, *Ephippi* Comici ὀβελιαφόροις adfert:

Τὸ μοσχίον τὸ τῆς κορώνης αὔριον
Δειπνήσομεν. ---

Viri docti tamen quid ſequendum, facile conſtituent. JUNG.

* Μοσχίον.] Stellulam ante μοσχίον delevi, neque hæc lectio videtur improba.

23 Ἔτειον] MS. τὸν μείζονα ἄρνα εἴποις ἀμνὸν, εἶτε ἀρνίον· εἶτα εἴποις ἂν νομῶνα αἰπόλοι, π. SEB.

24 Ἀρνὸν] Ἀρνειὸν ſemper *Euſtath.* ad ι. Ὀδυσσ. ubi inter alia hæc lubet excerpere: τέλειος οὖν ὁ ἀρνειὸς, καὶ οὐκ ἀτελὴς κατὰ ἄρνα καὶ τὸ ἀρνειόν. (ſcribendum forte ἀρνίον, ut modo *Pollux* noſter) τρίτη δὲ ἡλικία εἶναι δοκεῖ ὁ ἀρνειός. τέταρτος δὲ μετ' αὐτὸν ὁ λειπογνώμων ὄϊς. Φασὶ γοῦν οἱ παλαιοὶ, ὅτι οὐ μόνον τρεῖς ἡλικίαι, ἀρὴν, ἀμνὸς, ἀρνειὸς, καὶ ὅτι τοῦ ἀμνοῦ καὶ θηλυκὸν ἡ ἀμνὴ, πρόβατον αὐτὸ μέσον τῇ ἡλικίᾳ, καὶ ὅτι ἀμνὴ, ἐνιαύσιον ὄϊα δηλοῖ. &c. ἀλλὰ καὶ ὅτι Ἴστρος ἐν ἀττικαῖς λέξεσιν, ἄρνα φησὶν εἶτα ἀμνόν. εἶτα ἀρνειόν. εἶτα λειπογνώμονα. *Ammonius* περὶ ὁμ. καὶ διαφ. λέξ. ἄρνες καὶ ἀρνειοὶ διαφέρουσιν· ἄρνες μὲν γὰρ λέγονται οἱ νεογνοί· Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον. ἀρνειοὶ δὲ, οἱ προήκοντες τῇ ἡλικίᾳ· Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ, Ὅστ' οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων. prior verſiculus eſt ex Ἰλ. π, alter ex Ἰλ. γ. An vero & *Pollux* noſter forte ἀρνειὸν ſcripſit? quomodo & apud *Homerum* eſt. JUNG.

quæ & Ἄρην dicitur, apud Poëtas, deinde edentulum. * Paſtores, caprarii, paſcua, caprarum greges, & armenta: paſcere, capras paſcere. Canes paſtorales, & canes caprarii. Equorum paſtores, equorum paſcua. Et ſecundum Sophoclem, Equiſones, & equorum nutritores. Boum actores, bubulci, boum venditores, ſubjugatores. Et Sophocles inquit, Pop-

185 ὃς καὶ [25] ἀρὴν παρὰ ποιηταῖς. [26] εἶτα [27] λειπογνώμονα. * Ποιμένες, αἰπόλοι, ποίμνια, αἰπόλια, [28] καὶ αἰγήλια, ποιμαίνειν, αἰπολεῖν, ποιμνῖται κύνες, [29] αἰπόλοι κύνες. [30] ἱπποφορβοὶ, ἱπποφορβία. καὶ ὡς Σοφοκλῆς, [31] ἱπποβουκόλοι, ἱπποφορβεῖς. Βοηλάται, βουφορβοὶ, βουκάπηλοι, [32] ζευγηλάται. [33] Σοφοκλῆς δ' ἔφη, ποπ- 185

25 Ἀρὴν] Scr. etiam in Lat. ἀρὴν oxyt. Seb. 2.

26 Εἶτα &c.] Hic demum MS noſter nobis iterum ſuccurrit, a nova pagina iterum ita incipiens: καλεῖται· εἶτα εἴποις ἄν. νομᾶται· ποιμένες, unde nimirum forte vulgo ſupplendum: παρὰ ποιηταῖς καλεῖται· εἶτα &c. Sed λειπογνώμονα in vulgatis bene habet, in MS. autem corruptum eſt. Attuli modo verba *Euſtathii*, in quo eodem loco & hæc leguntur: ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ προβάτου λειπογνώμων, ἀλλὰ κυρίως ἵπποι ἐλέγοντο λειπογνώμονες, εἰ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι· γνώμων γὰρ, ὀδοὺς ἀφ' οὗ ἡλικία γνωρίζεται πώλων καὶ μόσχων· ἐν οἷς ἄβολος, ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας· τριάκοντα γάρ φασι μηνῶν γενόμενοι ἐκβάλλουσι τοὺς πρώτους ὀδόντας· εἶτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, τοὺς ἑτέρους, καὶ τὰ ἑξῆς· ἐν οἷς καὶ ὅτι λειπογνώμων ἵππος ὁ μήπω ἔχων βόλον, καὶ ὁ πρεσβύτης, καὶ ὁ μὴ ἔχων ὅθεν γνωσθήσεται. quæ de equis pertinent ad ea quæ ſupra *Noſter* I. 182. Ad oviculas noſtras vero & iſta quæ in *Etymologico* adferenda: γνώμων ὁ ὀδοὺς τῶν ἀλόγων ζώων· ἔνθεν καὶ προβατογνώμων εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὸν χρόνον ἀπ' αὐτοῦ διαγινώσκεσθαι· ἔνθεν καὶ λειπογνώμων, ὁ ἤδη βεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. ubi itaque & προβατογνώμονα habes una voce de hoc ovillo dente. Eſt & apud *Heſychium* ἱππογνώμων, ſed alia de re, nempe ἵππους διαγινώσκων ἐγκύους ἢ μή. Jung.

27 Λειπογνώμονα.] *Interpr. edentulum.* miror cur ita verterit, cum jam lib. I. cap. 11. dixerit Auctor plus ſatis de γνώμονι & ἵππῳ λειπογνώμονι· is cui dens ætatis index excidit deſignatur, quamvis alias ſit ſatis dentatus. Kühn.

Λειπογνώμονα.] Qui dente ætatis indice deſtituitur, ſeu ſit equus, ſeu bos, ſeu ovis, λειπογνώμων dicitur: docuere id *Commentatores* noſtri ad lib. I. Segm. 183. quibus addo *Luciani* locum in *Lexiphane*: καὶ βοὸς λειπογνώμονος κωλῆν· *Benedictus, bovis annoſi pernam anteriorem vertit*, recte.

28 Καὶ αἰγήλια] Deſunt in MS. καὶ αἰγήλια. & quem iſti voci βεβαιωτὴν demus? Sane ſi a *Polluce* ea, ſuſpicer forte αἰγίλια tamen ſcripſiſſe, per ι mediis ſyllabis. Tale enim quid apud *Heſychium* quoque mihi videtur emendandum, ubi habet: αἰπολίου, αἰγιδίου· nempe αἰγιλίου ſcribendum. inter Δ & Λ ſane in MS. obvius error. Jung.

29 Αἰπόλοι κύνες.] MS. αἰπολικοὶ κύνες. quod rectius credo quam vulgatum αἰπόλοι κ. Jung.

Αἰπόλοι κύνες.] *Falckenburgii* Codex habet αἰπολοὶ καὶ κύνες, haud dubie pro αἰπολικοὶ κύνες, quæ vera eſt lectio.

30 Ἱπποφορβοὶ &c.] MS. ἱπποφορβοι, ἱπποφορβία, Σοφοκλῆς, ἱπποβουκολοι, βουφορβοὶ, ἐλαται, βοηλαται, ζευγηλάται, βουκηλάται. Σοφοκλῆς δὲ ἔφη &c. ſæpius accentu omiſſo, infra tamen Segm. 187. ſcribens ὑοφορβοὶ, ut vulgo. ἱπποφορβία autem hic eſt, ut in vulgatis. Sed malim ἱπποφόρβια, de armentis equorum, ut ex *Xenophonte* adferunt, βουκολεῖα καὶ ἱπποφόρβια IV. *Hellen. Heſychius* etiam: ἱπποφόρβιον (male excuſi ἱπποβόρβιον) καχίστριον, ἢ ἀγέλη ἵππων. *Etymolog.* in πολυφόρβην· ἱπποφόρβια, τὰ τοὺς ἵππους τρέφοντα χωρία. id eſt, *paſcua equorum.* Sic & *Suidas* in ἱπποφορβός· ἱπποφόρβιον, ἔνθα οἱ ἵπποι τρέφονται. Ceterum in MS. fere neſcias quid a *Sophocle* velit dictum. In vulgatis ei tribuitur ἱπποβουκόλοι, ita enim cum MS. indubie ſcribendum. Id vocabulum & apud *Euripidem* in *Phœniſſ.* eſſe indicat *Seberus* noſter, cujus fere principio iſtius tragœdiæ iſte verſus:

Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι.

Ubi *Scholia Græca* exponunt ἱπποφορβοί. Sed quid illud ἐλαται abundans in MS. an & ἱππηλάται additum a *Polluce* fuit? Pro βουκηλάται vero, cujus loco deeſt vulgatum βουκάπηλοι, quid comminiſcamur? Non inepte forte βουπηλάται, ut iſti βουκόλοι apud *Nicandrum* & *Apollonium* Rhodium dici adnotantur. alias hæc, quæ *Pollux* congerit, partim apud *Platonem* habes, ut in Politico: ἀλλ' οὐ μὴν τόν γε πολιτικὸν εὑρήσομεν ἰδιότροπον. ὥσπερ βοηλάτην, ἤ τινα ἱπποκόμον, ἀλλ' ἱπποφορβῷ τε καὶ βουφορβῷ μᾶλλον προσεοικότα· quæ etiam differentiam indicant. Jung.

31 * Ἱπποβοκόλοι] *Euripid.* ἱπποβουκόλοι *Phœn.* v. 28. Seb.

* Ἱπποβοκόλοι] Leg. ἱπποβουκόλοι, *armentarii.* Kühn.

* Ἱπποβοκόλοι] Præeunte Doctiſſ. *Kühnio* a nobis in textu ἱπποβουκόλοι eſt reſtitutum, deleta, quam *Seberi* editio habebat, ſtellula. Ἱπποβουκόλος autem ὁ τοὺς ἵππους βόσκων, ut *Etymol.* in Ἄντιος.

32 Ζευγηλάται] Ζευγηλάται in *Gl. bubulci jugares*, id eſt, qui boves ad currum jungunt agitantque equis deſtituti. Ubi ſono ſibi proprio & poppyſmate admonent boves ad progrediendum. unde *Sophocles* dixit, ποππύζεται ζευγήλατρις, (verum leg. ζευγηλατρίς) ita enim hunc locum habet C. V. Kühn.

33 Σοφοκλῆς δ' ἔφη, &c.] MS. ita: Σοφοκλῆς δὲ ἔφη, ποππύζεται, ζευγηλατρις, ἀστραβ. &c. quam lectionem & *Politianum* in ſuo Codice habuiſſe conſtat. Scribit enim Miſcell. cap. 32. ubi plura de poppyſmo: *Utitur verbo etiam Sophocles*, ποππύζεται ζευγηλάτρις. *ſicut & Pollux meminit in ſeptimo.* quæ certe ſanior vulgata corrupta plus ſatis. An itaque ſcribendum?

---- ποππύζεται ζευγήλατρις.

Caret enim accentu in MS. hoc vocabulum. ζευγήλατρις vero a ζευγηλάτης, ut ἀρτόπωλις, ab ἀρτοπώλης. vel παράκοιτις a παρακοίτης. Dein in *Polluce* ἀστραβηλάται, quaſi nova periodus incipiendum, ita ut poſt ζευγήλατρις punctum ſit. Jung.

Σοφ. δ' ἔφη, ποππύζεις τε καὶ ζευγηλάται] Suo ſorex indicio perit: & hic quoque locus ſe ipſum aperte demonſtrat vitioſum: quid enim, quæſo, hic nobis cum ζευγηλάταις, quos modo nominavit *Pollux* noſter? quave de cauſa idem nomen repetitum? certe non hoc agebat *Pollux*, ut aliquam vocis ζευγηλάτης χρῆσιν proferret, ſed ut aliam vocem minus uſitatam ex *Sophocle* daret: itaque nos duces ſequuti MSS. in textu emendavimus, ποππύζεται ζευγηλατρίς· hoc eſt quod monere voluit *Pollux*, cum ζευγηλάτης ſit in uſu frequenti, *Sophoclem* hinc ſequiori genere dixiſſe *mulierem jugarem*, ζευγηλατρίδα. In Codice vero *Falckenburgiano* πομπύξεις pro ποππύξεις legitur vitioſius adhuc depravata ſcriptura. *Gloſſ.* Ποππύζει, *maſcipulat.* *Theophylact.* Ep. 10. ἤδη καὶ περιποππύσας, ἐπιβέβηκεν ἐπὶ τοὺς ἵππους; eſt & hæc vox in *Ariſtophanis* Veſpis:

Ποππύζουσι κἀγκεχόδασί με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί.

Ad quæ verba *Scholiaſtes*: ἔθος γὰρ ταῖς ἀστραπαῖς ποπ-

πύζεται ζευγηλατρὶς, [34] ἀστραβηλάται, καὶ
παρὰ τοῖς [35] Δωριεῦσιν, ὀνοκίνδιοι καὶ [36] κιλλακ-
186 τῆρες. • Ὄνος, [37] ἡμίονος, ἀστράβη, νωτεῖς, καὶ ζύ-
γιοι. [38] ἀγὼν δέ τις ἡμιόνων ἤγετο πάλαι ἐν Ὀλυμ-
πίᾳ, καὶ τὸ μὲν τῶν [39] νωτέων ἡμιόνων ἀγώνισμα,
[40] ἐκαλεῖτο κάλπη. τὸ δὲ τῶν ζυγίων, [41] ἀπήνη.

pyſſatores, & ſubjugatores. Muliones.
Et apud Dores, Agaſones. &, Canes a-
gentes. • Aſinus, mulus, mula. Cli- 186
tellarii, jugales. Olim vero certamen quod-
dam mulorum, in Olympiade celebraba-
tur. Et clitellariorum mulorum pugna,
calpa: jugalium vero, curulis dicebatur.

πύζειν· quæ quidem verba nullus intelligo: ſed vero, me judice, ſcribendum τοῖς ἀστραβηλάταις: iis in more eſt ποππύζειν, ac blandiori hac voce equos muloſve demulcere: at ne ſic quidem locus eſt ſanus; videntur enim deeſſe quædam: iis ſupplendis *Grammaticos* evolvere nobis non vacat. Ab hoc autem ποππύσματι ſolent Comici, prout hujuſmodi facetiis fabricandis ſunt nati, quemvis blandioribus verbis aliquem deliniendi modum πόππυσμα & ποππύζειν adpellare: Οἱ δ' ὑπεριπήνουν, ὑπεριπέππαζον τί με· eaque de cauſa *Heſychio*, ποππύσματα, κολακεύματα; & περιποππύζειν τινὰ apud *Chryſoſtomum*.

34 Ἀστραβηλάται,] C. V. tollit interpunctionem legendo: ἀστραβηλάται καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι ὀνοκίνδιοι καὶ κιλλακτῆρες. quam lectionem dudum ex laudato Codice dedit ipſe *Voſſius* in *Melam*, pag. 49. vid. etiam *Heſych.* in ὀνοκίνδιος & ὀνοκίνδος. *Schol. Ariſtoph.* in *Aves* hos verſus *Eupolidis* e *Marica* laudant:

Ἄκουε (δὴ) νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
Ὁ στρεβλὸς; οὔ, ἀλλ' ὁ μέγας, ὀνοκίνδιος.

Unde patet ὀνοκίνδιον dici hominem vaſtæ ſtaturæ, qualis fertur fuiſſe *Piſander*, quapropter agnum camelo parem ab eo immolatum ait *Ariſtoph.* παίζων εἰς τὸ ὀνοκίνδιον αὐτοῦ, inquit *Scholiaſtes* l. c. p. 426. κιλλακτὴρ, *cillanus* reddi poſſet, ut quidam legunt apud *Ciceronem* ep. 15. lib. V. ad Atticum. KÜHN.

Ἀστραβηλάται.] Loco τελείας στιγμῆς poſui commaticam diſtinctionem. Ἀστραβηλάτης vero in *Gloſſis*, *mulio* exponitur: *Lucian. Lexiph.* non procul ab initio: καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν τράμιν μαλακίζομαι, ἐπ' ἀστράβης ὀχηθεὶς, ὁ γὰρ ἀστραβηλάτης ἐπέσπερχε· vide ad illum locum *Scholia Græca* de ἀστράβη. hinc eſt ἀστραβίζειν, id enim notatu dignum videbatur, νωτοφορεῖν: unde apud *Æſchylum* Suppl. κάμηλοι ἀστραβίζουσαι· ad quem locum *Scholiaſtes* ἀστράβην exponit ἡμίονον νωτοφόρον· vid. *Heſych. Etym.*

35 Δωριεῦσιν] Mendoſe MS. δωριεῦσιν. JUNG.

36 Κυνακτῆρες.] MS. κιλλακτῆρες. quomodo reponendum eſſe, quantum poteſt, idem *Pollux* tibi iterum dicat ſupra Segm. 56. ὀνοκίνδιοι vero me admonent χρήσεις *Eupolideæ* apud *Scholiaſtem Ariſtoph.* ad *Aves* paulo a fine longius: δύο δέ εἰσι Πείσανδροι καθάπερ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ φησίν.

A. Ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
B. Ὁ στρεβλός; οὔ, ἀλλ' ὁ μέγας ὀνοκίνδιος.

Ita enim ſcribo. male in excuſis Μαρυκᾷ, & verſiculi ibi non diſtincti. JUNG.

Κυνακτῆρες.] Nos in textu cum Doctiſſ. *Kühnio* κιλλακτῆρες emendavimus: in Codice *Falckenburgii* eſt κυλλακτῆρες.

37 Ἡμίονος, ἀστρ. νωτ. καὶ ζ.] C. V. ἡμίονος. ἀστράβη, νωτεῖς. ἡμίονοι. καὶ ζύγια. *Demoſth. Oratione* contra *Midiam*, ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος, *mulo vectus*, vel *mulæ ſagmati inſidens*. *Harpocr.* ἀστράβη ἡ ἡμίονος &c. confer ibi notata *Valeſio* in notas *Mauſſaci*. KÜHN.

Ἡμίονος, ἀστρ. νωτ. καὶ ζ.] MS. auctius: νωτεῖς ἡμίονοι, καὶ ζύγιοι. Et recte ita ſuppleas. ait enim & mox νωτέων ἡμιόνων & ζυγίων. *Heſychius*: νωτεῖς, οἱ ἀχθοφόροι ἡμίονοι, ἢ ἕλκοντες ζύγιοι. an? ἡμίονοι· οἱ δὲ ἕλκοντες, ζύγιοι. vel ſimili modo. niſi confundat. Vide *Noſtrum* & ſupra II, 180. JUNG.

38 Ἀγὼν δὲ] MS. καὶ ἀγὼν δέ. JUNG.

39 Νωτέων] Mendoſe MS. νοτέων. JUNG.

40 Ἐκαλεῖτο κάλπη.] Vid. *Pauſan.* in *Eliacis.* exinde MSS. τῶν δὲ ζυγίων, ἀπήνη· quod firmat *Pauſanias* & alii. C. V. τῶν ζυγῶν α. KÜHN.

Ἐκαλεῖτο κάλπη.] MS. ἐκαλεῖτο δὲ κάλπη. τ. δ. τ. ζυγιῶν, ἀπήνη. τὸ δὲ τ. &c. Illa particula τὸ fuit corrumpendæ voci ἀπήνη, in ἀπήνητον. *Heſychius*: ἀπήνη, ἅμαξα· οἱ δὲ ζεῦγος ἡμιόνων. Et tam de Calpe, quam de Apene, ut ſcias quid fuerint, *Pauſaniam* audire non ingratum erit, Ἠλιακῶν α. τῆς δὲ ἀπήνης καὶ κάλπης τὸν δρόμον, τὸν μὲν Ὀλυμπιάδι νομισθέντα ἑβδομηκοστῇ, τὸν δὲ τῆς κάλπης τῇ ἐφεξῆς ταύτης· κήρυγμα ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐποιήσαντο ἐπὶ τῆς τετάρτης Ὀλυμπιάδος καὶ ὀγδοηκοστῆς, μήτε κάλπης τοῦ λοιποῦ, μήτε ἀπήνης ἔσεσθαι δρόμον. ὅτε δὲ ἐτέθη πρῶτον, Θερσίου μὲν ἀπήνη Θεσσαλοῦ, Παταίκου δὲ Ἀχαιοῦ τῶν ἐκ Δύμης ἐνίκησεν ἡ κάλπη. Ἦν δὲ ἡ μὲν, θήλεια ἵππος, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀποπηδῶντες, ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ δρόμῳ συνέθεον οἱ ἀναβάται ταῖς ἵπποις εἰλημμένοι τῶν χαλινῶν, καθὰ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι οἱ ἀναβάται καλούμενοι. διάφορα δὲ τοῖς ἀναβάταις ἐς τῆς κάλπης τὸν δρόμον τά τε σημεῖά ἐστι, καὶ ἄρσενες σφίσιν ὄντες οἱ ἵπποι. Ἀπήνη δὲ οὔτε τὸ ἀνεύρημα οὐδὲν ἀρχαῖον, οὔτε εὐπρέπεια αὐτῇ προσῆν, ἐπάρατόν τε Ἠλείοις ἐκ παλαιοῦ καὶ ἀρχὴν γενέσθαι ἐν τῇ χώρᾳ τὸ ζῶον· ἦν γὰρ δὴ ἀπήνη κατὰ τὴν συνωρίδα ἡμιόνους ἀντὶ ἵππων ἔχουσα. Ex *Polluce* noſtro vero diſcis non ſolum ἀπήνην, ſed & κάλπην quoque mulorum fuiſſe, non equorum tantum. Quod autem ut obiter id addam, ἐπάρατον ait *Pauſanias*, jam olim fuiſſe in *Elide* naſci mulum, de ea re vide *Herodotum* noſtrum in *Melpomene*, cap. 30. Calpen vero & apud *Theophr.* περὶ λίθων forte emendandum putat in ſuo Comm. ad eum libellum *D. Furlanus*, eo loco: φανερὸν δ' ἐκ τούτων, ὅτι μιμεῖται τὴν φύσιν ἡ τέχνη, τὰ δὲ ἴδια ποιεῖ· καὶ τούτων τὰ μὲν χρήσεως χάριν, τὰ δὲ, μόνον φαντασίας, ὥσπερ τὰς ἀλπεις. ita enim citat, & forte τὰς κάλπας ait legendum ex *Pauſania* & *Polluce*. ſed bona ſatis ibi vulgata jam lectio τὰς ἀλοιπεῖς. JUNG.

41 Ἀπήνητον.] Cum Eruditiſſ. *Kühnio* ſuperfluam illam ſyllabam τον delevi, ἀπήνη enim rectum eſt, nec aliter Codex *Falckenburgii* habet. *Pindarus* ᾠδὴν ἐπινίκιον *Pſaumidi* ſcripſit: τεθρίππῳ, ἀπήνῃ καὶ κέλητι νενικηκότι· ſed audi, quæſo, ut in ipſa ode id vates *Thebanus* efferat:

Ἵπποις, ἡμιόνοις τε, μοναμπυκί-
ᾳ τε ----

Scholiaſtæ vero ἀπήνη explicatur ἅρμα ἐξ ἡμιόνων ζευχθέν· lubet ex eodem de certaminis hujus primordiis, præcipue, quod ipſi non conveniat hac in re cum *Pauſania*, locum addere: εἰθισμένον δὲ ἵπποις ἀγωνίζεσθαι, Ἀσάνδραστος ἐπετήδευσε καὶ ἡμιόνοις ἀγωνίζεσθαι· χρόνος δὲ οὐ μακρὸς, ἀλλὰ δεκαετὴς τοῦτο διέλυσε· διελύθη γὰρ περὶ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐννάτην Ὀλυμπιάδα; Diſcimus itaque ex hoc *Scholiaſtæ* *Aſandraſtum*, quod tamen nominis mihi de vitio ſuſpectum eſt, primum eſſe τῆς ἀπήνης & repertorem & inſtitutorem; ſed poſt elapſos decem annos περὶ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐννάτην Ὀλυμπιάδα publico præconio hoc certamen eſt abrogatum: ſi ſcribas pro ἐννάτην, τετάρτην, nullum erit hac in parte *Scholiaſtæ* noſtro cum *Pauſania* diſſidium: & certe haud raro propter ſimiles literas utrumque numerum confuſum reperi: at-

[42] καὶ τὸν ὄνον ἐπισάξαι, Ἡρόδοτος. Ξενοφῶν δὲ, καὶ ἐφ' ἵππων τὸ ἐπισάξαι. τὸ δὲ τοῦ ἀστραβηλάτου ῥῆμα, ἀστραβεύειν [43] Πλάτων εἴρηκεν ἐν Ἑορταῖς. τὸ μέντοι τοῖς ἀπηγορευκόσι τῶν ἵππων [44] ἐπιβαλλόμενον σημεῖον, [45] τρυσίππειον ἐκαλεῖ-
187 το. • [46] Ἀριστοφάνης δὲ, καὶ βοηλατεῖν, καὶ

Et Aſinum inſternere, dixit Herodotus. Sed Xenophon Inſternere, etiam de equo dixit. Mulionis autem verbum, Ἀστραβεύειν Plato dixit, in Feriis. Et equis reprobis inuſtum ſignum, τρίσιππον vocatur. • Sed Ariſtophanes, Boves agere, & 187

tamen nihil temere immutem, quippe qui ſciam in hujus modi rebus unanimem ſcriptorum conſenſum ſperari non poſſe: ſi itaque cum decenni tempore ſtetiſſet τῆς ἀπήνης uſus, abrogatus eſt, eam Olymp. 79. inſtitutam oportet, qua in re cum *Pauſania* noſter *Scholiaſtes* non ſenſit: δεκαέτης autem χρόνος non de ſingulis annis, ſed de iſtis, quibus Olympici ludi celebrabantur, intelligendus eſt, quod patet ex iis quæ ad odæ inſcriptionem habet *commentator antiquus*: γέγραπται ἡ ᾠδὴ τῷ Ψαύμιδι τεθρίππῳ καὶ ἀπήνῃ καὶ κέλητι νενικηκότι τὴν ὀγδοηκοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα. Poſſem hac de re plura, niſi brevitati conſulendum eſſet. De κάλπῃ vide *Cl. Salmaſium* ad Hiſt. Aug. *Scriptores*.

42 Καὶ τὸν ὄνον ἐπισάξαι.] *Gl.* ἐπίσαξον τὸν ἵππον, *ſterne equum*, & ἐπισεσαγμένος, *Clitellarius*. *Xenoph.* locus eſt lib. III. *Cyri Inſtit.* p. 64. C. V. ὄνον ἐπισάξαι στρωματίσαι ἔλεγεν ὡς Ἡρόδοτος. *Herod.* in *Thalia*, ἀσκοὺς ἐπίσαξε ἐπὶ &c. & in *Clio*, τὰς διφθέρας ἐπισάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους &c. *clitellas*, *ſtramenta*, *oneraque alia quævis imponere aſino* eſt ἐπισάττειν. KÜHN.

Καὶ τὸν ὄνον ἐπισάξαι.] Pro καὶ τὸν ὄνον &c. MS. τὸ δὲ (quod mendæ cauſa fuit vocis ἀπήνη) τῶν ὄνων ἐπισάξαι, στρωματίσαι ἔλεγεν, ὡς Ἡρόδοτος. Ξενοφῶν δὲ ἐπὶ ἵππων &c. auctius ut vides. Locus *Herodoti* forte hic eſt prima Muſa cap. 194. τὰς δὲ διφθέρας ἐπισάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους, ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρμενίους. *Xenophontis* autem locus iſte, libr. III. παιδείας· ἔργον μὲν νυκτὸς λῦσαι ἵππους, ἔργον δὲ χαλινῶσαι, ἔργον δ' ἐπισάξαι, ἔργον δ' ἐπιθωρακίσασθαι. vel iſte lib. III. Ἀναβασ. ἐάν τέ τις θόρυβος γίγνηται, δεῖ ἐπισάξαι τὸν ἵππον Πέρσῃ ἀνδρὶ, καὶ χαλινῶσαι δεῖ. JUNG.

Καὶ τὸν ὄνον ἐπισάξαι.] Codex *Falckenburgianus* poſt ἐπισάξαι habet στρωματίσαι· ſcripſerat forſan *Pollux*, καὶ τὸν ὄνον στρωματίσαι, ἐπισάξαι ἔλεγον· *Grammatici* illam vocem exponunt ἐπιφορτίζειν. At vero τῷ ἐπισάττειν eſt contrarium τὸ ἀποσάττειν· id verbi occurrit apud τοὺς ὁ *Geneſ. XXIV.* v. 32. καὶ ἀπέσαξε τὰς καμήλους· in Hebræo eſt: ויפתח הגמלים, *camelos onere liberos fecit.*

43 Πλάτων &c.] Deſunt in MS. Πλ. εἴρ. ἐν ἑορταῖς. JUNG.

44 Βαλλόμενον] MS. ἐπιβαλλόμενον σ. quod pro vulgato βαλλόμενον reponendum ajo. JUNG.

Βαλλόμενον] In textum retuli cum *Kühnio* ἐπιβαλλόμενον.

45 Τρίσιππον] C. V. τῶν ἵππων ἐπιβαλλόμενον σημεῖον τρυσίππειον ἐ. *Heſych.* τρυσίππιον τὸν χαρακτῆρα τὸν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τετρυμμένοις, ἵνα μηκέτι στρατεύωνται, τὸ παλαιὸν ἐκάλουν τρυσίππιον· τροχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων. vid. eundem in ἵππου τροχὸς (& *Zenob. Proverbia*) ubi male legitur τρισίππιον. *Euſtathius* in IV. *Odyſſ.* τρύσιππον & τρυσίππειον affert, ubi videantur plura. Crediderim humaniores dominos etiam privatim emeritis quaſi equis ſignum rotæ curulis in ipſa maxilla inuſſiſſe, ut omnibus teſtatum facerent, illos jam a gravioribus dimiſſos eſſe operis. Ἵππου quidem γῆρας proverbio notatur, ut contemptum & laborum plenum. & certe vulgus hominum ſolet vetulos illos canterios plurimis modis divexare, & tam diu in vario opere detinere, donec ipſa pellis fiat ad omnia inutilis. ſed non ita Antiqui. vel enim levioribus adhibiti ſunt equi ſenio debiles ſecundum illud:

Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.
Cornupedi vetulo circlos ſubnecte minores.

Vel otioſi ſtabant ad plenum præſepe, *Poetæ* monito fruentes:

Hunc quoque, ubi aut morbo gravis, aut ſegnior annis
Deficit, abde domo, nec turpi ignoſce ſenectæ. KÜHN.

Τρίσιππον] Vox corrupta. MS. noſter τρυσίππειον. rectiſſime. vel ſi libet τρυσίππιον. *Heſychius*: τρυσίππιον, τὸν χαρακτῆρα τὸν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τετρυμμένοις (ἵπποις ἐπιβαλλόμενον, ita ſupplevit in ſuo Codice *Sylburgius*) ἵνα μηκέτι στρατεύωνται, τὸ παλαιὸν ἐκάλουν τρυσίππιον. τροχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων. Adde & ex eodem *Heſychio* iſtæc: ἵππου τροχός· τοῖς γεγηρακόσιν ἵπποις ἐχάραττον ἐπὶ τὴν γνάθον σημεῖον, τροχοῦ σχῆμα ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ τρυσίππιον. quamvis corrupte ibi τυσίππιον. *Heſychii* verba ita ſuppleta habet & *H. Stephanus* in ſuo Theſauro, ubi & *Euſtathium* adducit, quem vide ad Ὀδυσσ. δ, paulo longius a fine, qui & τρύσιππον triſyllabe, & τρυσίππειον τετρασυλλάβως ex *Eupolide* apud *Æl. Dionyſium* adfert, ubi & diſces δι' ἐγκαύσεως hujuſmodi σημεῖον factum. ſed & alias equis generoſis videtur inuri ſignum in femore ſolitum. Sic enim *Anacreontis* illud capio:

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι. JUNG.

Τρίσιππον] *Kühnius* noſter τρυσίππειον, quod eo præeunte in textu reſtitui. *Falckenburgii* Codex τρυσίππειον, quod rectum quoque. *Etymol.* Τρυσίππειον, ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου, τροχοῦ ὅμοιον ἔγκαυμα, eaque de cauſa *Anacreon* ode LV. πυρὸς χάραγμα. Animalia vero ſuſtinendis laboribus nata, cum ad ſegniores annos veniſſent, ab opere dimitti ſolebant: non poſſum non elegans ea de re exemplum producere ex *Plutarcho* de Solert. Anim. pag. 970. *Hecatompedum* templum cum *Pericles* in arce *Athenarum* ædificaret, plures mulorum bigæ lapides advectabant: τῶν συνειργασμένων μὲν προθύμως, ἤδη δὲ διὰ γῆρας ἀφειμένων ὀρέων εἷς κατερχόμενος εἰς Κεραμεικὸν, καὶ τοῖς ἀνάγουσι ζεύγεσι τοὺς λίθους ὑπαντῶν, ἀεὶ συνανέστρεφε καὶ συμπαρετρόχαζεν, οἷον ἐγκελευόμενος καὶ παρορμῶν· viden' mulum διὰ τὸ γῆρας ἀφειμένον, *laboris immunem propter ſenectutem*: ſed tu, lector, tam elegans, quale hic narratur, veteli muli opus, quo honore, quove munere dignum cenſueris? populus *Athenienſis* publica σιτήσει hoc ipſi facinus redhoſtiit. Hanc eandem hiſtoriam, aliaque quæ huc ſpectant habet quoque *Plutarchus* in *M. Catone* pag. 339. quem vero διὰ τὸ γῆρας ἀφειμένον *Charonenſis* noſter dicit, *Ælianus* τῶν ἔργων ἀπολυθῆναι ait, lib. nimirum VI. de Animal. cap. 49. ubi hanc eandem ex *Ariſtotele* enarrat hiſtoriam: an *Philoſophi* locum, qui corruptus plane ac mutilus extat lib. VI. περὶ ζώων ἱστορίας cap. 24. præ oculis habuerit, dicere non habeo: videtur tamen: ſed iſti emaculando manus heic non ſum admoturus. Notus & *Horatii* verſiculus:

Solve ſeneſcentem mature ſanus equum. ---

46 Ἀριστ. δὲ] Deſunt in MS. Ἀριστ. δὲ καί. ut & alterum καί. pro βοηλατεῖν, mendoſum MS. βοϊλατεῖν. JUNG.

ὀνηλατεῖν [47] εἶπεν. [48] Ὑοπόλοι, ὑοφορβοὶ, [49] εὐφορβοὶ, συβῶται, [50] συφορβοὶ, [51] συβώτρειαι, χοιροπῶλαι, [52] ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις. καὶ [53] ὕες, σύες, χοῖροι, χοιρίδια, δελφάκια. καὶ τὰ ὀψίγονα, καὶ μικρὰ, [54] μετάχοιρα, [55] συφεὸς, ὑφεὸς, συφὸς, χοιροκομεῖον. χοιροτροφεῖον δὲ, ὅ, τε συφὸς, καὶ πλέγμα τι ἐν ᾧ χοῖροι τρέ-
188 φονται. * Ἀγύρται, [56] μηναγύρται, [57] ἀγυρτική, [58] ἀγερμὸς, [59] ἀγείρειν. [60] Μάντεις, [61] ἀλφιτομάντεις,

Aſinos agere dixit. Subulci, ſuum Paſtores, Paſtores boni, ſuum curatores, porcorum Paſtores, porcorum greges. Porcorum venditores, ut Ariſtophanes in Horis. Suculæ, porci, porcelli, ſerotini, & parvi, poſtporcelli. Porcorum grex, hara. Χοιροτροφεῖον autem, & grex dicitur, & hara quædam, in qua porci nutriuntur. * Præſtigiatores, circulatores: præſtigiatoria,
congregatio, congregare. Vates, vatidici, 188

47 Εἶπεν.] In MS. deeſt εἶπεν. JUNG.

48 Ὑοπόλοι] Pro ὑοπόλοι, MS. ὑοπῶλαι habet. nec improbem, quum ſtatim ſequatur & χοιροπῶλαι. JUNG.

49 Εὐφορβοὶ] *Interpr. paſtores boni. Euſtath.* eſt εὐτραφὴς, *bene paſtus.* ſed quicquid ſignificationis fuerit, huc certe non quadrabit. ſi Εὔμαιος eſſet, nomen ſubulci apud *Homerum* celebrati, facile in bonam partem accipi poſſet, at de *Euphorbo Homerico* nihil tale proditum. *Gloſſ.* συβώτης, *ſubulcus, ſuarius, cuſtos ſuum*, paſcendis ſuibus auctoratus. *porculatoris* officium deſcribit *Columella* libr. VIII. cap. 9. Cæterum videtur τὸ εὐφορβοὶ natum ex σύφορβοι, cum quis voluiſſet notare varietatem accentus in σύφορβοι & συφορβοί. KÜHN.

Εὐφορβοὶ] Εὐφορβοὶ omittit MS. Et ea vox hic non quadret. *Seberus* noſter ὑφορβοὶ in ſuis Notis poſuit, ex conjectura credo. Et mihi idem videtur. JUNG.

50 Συφορβοὶ] Ὑφορβοὶ, συβ. SEB.

Συφορβοὶ] Pro συφορβοὶ, MS. συοφορβοὶ. utrumque rectum eſt. poſſes & pro priori εὐφορβοὶ, legere συφορβοὶ, & hic recipere συοφορβοὶ MS. JUNG.

51 Συβώτρειαι] *Interpr. porcorum greges.* malim *ſubulcæ.* vid. IV, 56. KÜHN.

Συβώτρειαι] MS. mendoſe συβότριαι. pro vulgato malim tamen συβώτρια, ſine diphthongo. ſic ſupra IV, 56. συβώτρια in vulgatis. JUNG.

52 Ὡς Ἀριστ. ἐν Ὥρ.] Deſunt in MS. ὡς Ἀριστ. ἐν Ὥραις. καί. JUNG.

53 Ὗες &c.] MS. ὕες, σύες, χ. accentu forte rectiore. JUNG.

54 Μετάχοιρα] C. V. μεταχοίρια, quos ſcrofa porcos ultimo effudit exiles & minores aliis: ὀψίγονα καὶ λιπογάλακτα *Euſtath.* vocat. KÜHN.

Μετάχοιρα] MS. καὶ μεταχοίρια. pariter bene μεταχοίρια; ſed καὶ tamen non recte invehas. τὰ ὀψίγονα καὶ μικρὰ, namque, τῶν ὑῶν, ita dicta ait, ut & ſupra I, 251. & VI, 55. JUNG.

Μετάχοιρα] Vide *Ariſtot.* de H. A. lib. VI. c. 24.

55 Συφεὸς, ὑφεὸς &c.] Ita MS. συφεος, ὑφεος, συφεος, χοιροκομεῖν, καὶ χοιροτροφεῖν· ὁ δὲ συφεος καὶ πλέγμά τι &c. Sed vulgata non mutanda facile. σύφοι enim & χοιροκομεῖα etiam ſupra I, 251. & infra X, 159. malim tamen συφὸς oxytone hic, ut MS. infra IX, 16. habet, ſicut συφεὸς & συφετὸς, ibid. JUNG.

Συφεὸς, ὑφεὸς &c.] Χοίρων μάνδρας *Schol. Hom.* ad Od. κ. explicat. Paulo poſt, σύφος καὶ πλέγμα τι: repoſui συφὸς oxytonus, nam præter *Jungermannum* ita quoque habet *Falckenburgius.*

56 Μηναγύρται] Iidem & μητραγύρται· quod juſtis diebus menſis ſtipem Matri Deum cogerent. *Cicero* lib II. de L. L. *Matris Idææ famulos* vocat. KÜHN.

Μηναγύρται] *H. Stephanus* crucem hic fixit in ſuo Codice. In Theſauro tamen de hiſce ex *Heſychio*, *Suida*, & *Euſebio* quædam collegit. mihique metragyrtas reponere quum primum hæc legerem videbatur: quod jam facere vix dubitarem, quum videam MS. noſtrum clare habere μητραγύρται. JUNG.

Μηναγύρται] Occurrit & hæc vox apud *Clem. Alex.* Protr. neque veteres *Lexicographi* eam omiſere; qua de cauſa de μητραγύρταις non eſt opus cogitare. Obſervo autem de his vocibus μηναγύρτης & μητραγύρτης, alteram aliquando alterius occupaſſe locum: *Origen.* contra *Celſum* lib. I. pag. 8. καὶ ἐξομοιοῖ τοὺς ἀλόγως πιστεύοντας μητραγύρταις καὶ τερατεσκόποις, μίθραις (malim, μιθριακοῖς) τε καὶ σαββαδίοις &c. olim in hoc loco μηναγύρτης extitit, ut colligi poteſt e verſione *Ruffini*: *Et qui ſecundum ſe credunt, menargyrtarum ſimillimos facit:* recte viri eruditi emendant, *menagyrtarum*: putabam aliquando: *menargyragyrtarum* μηναργυραγυρτῶν, *qui menſtruam ſtipem colligunt*: ſed melioribus cedo. Tu vero obiter hic τερατεσκόπους obſerves, quos & *Pollux* recenſet. De μητραγύρταις vero, en, lector, elegantem ex *Menandri* Hypobolimæo locum:

> Οὐδεὶς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεὸς
> Μετὰ γραὸς, οὐδ' εἰς οἰκίας παρεισιὼν
> Ἐπὶ τοῦ σανιδίου μητραγύρτης. ---

57 Ἀγυρτική] *Gl.* ἀγυρτικὸν, *circulatorium*: ſic & ἀγυρτική, *circulatoria*; ἀγερμὸς, *aruſcatio*; ἀγείρειν, *aruſcare. Gloſſ. aſculare*, χαλκολογεῖν. C. V. ἀγυρμός. KÜHN.

58 Ἀγερμὸς] Pro ἀγερμὸς, MS. ἀγυρμὸς habet. quod itaque malim. JUNG.

59 Ἀγείρειν.] Poſt ἀγείρειν in MS. hæc, quæ vulgo inferius &c. habes, ſequuntur: τερασκόποι, τερασκοπική, τερασκοπιατερῶν, ὑπόκρισις, τερατολογία, τερατολόγῳ φύσει. εἴποις δ' ἂν καὶ τερατολόγῳ ἀνδρί, τερατογονία τερῶν ὑποκριταί. ἀφ' ὧν μάντεις &c. ea infra cum vulgatis excutiemus. JUNG.

60 Μάντεις] C. V. præponit quæ ſequuntur paulo poſt, hunc in modum: τερασκόποι, (leg. τερατοσκόποι) τερασκοπική, (leg. τερατοσκοπική) τερασκοπία, (leg. τερατοσκοπία) τερῶν. ὑπόκριτις, τερατολογία. τερατολόγῳ φύσει. εἴποις δ' ἂν καὶ τερατολόγῳ ἀνδρί. τερατογονία, τερῶν ὑποκριτὰς, ἀφ' ὧν μάντεις, ἀλφιτομάντεις, νυκτομάνται, ἀστερομάντεις &c. τερῶν contractum ex τεράτων· τερατογονία, *prodigioſi partus*, vel *fictio monſtrorum*, & τερῶν ὑποκριτὴς eſt *ſimulator* & quidam miraculorum quaſi hiſtrio. vid. infra ad Segm. ſeq. ἀλφιτομάντεις recte legitur pro vulgato, ἀμφιμάντεις· dein, νυκτομάντεις, vel quod malim νεκυομάντεις, *qui manes evocatos incantamentis conſulunt de rebus futuris.* Non dubito futuros, qui lecturi ſint, γαστερομάντεις, pro ἀστερομάντεις. KÜHN.

61 Ἀμφιμάντεις] Hi ſane non tantum falſi vates, ſed plane nulli ſunt. MS. noſter, ἀλφιτομάντεις. quod reſtituendum noſtro *Polluci. Heſychius*: ἀλφιτόμαντις, ἀλφίτοις μαντευομένη. JUNG.

Ἀμφιμάντεις] Pro hac voce, quæ nulla eſt, in textu emendavi ἀλφιτομάντεις, ad fidem MSS. ii erant qui ex ſtrata, igni injecta, aut etiam pullis projecta farina ſeu polenta futurorum notitiam venabantur: eorum, ut & ἀλευρομαντείων eſt mentio apud *Ælian.* de H. A. lib. VIII. cap. 5. quem vide: præter hæc autem vatum genera, quæ a noſtro *Polluce* memorantur, plures fuere alii, qui ex variarum rerum aut ſtatu aut eventu de futuris conſulentes monere ſolebant: ita πυρομάντεις, καπνομάντεις, ἀερομάντεις, ἐνοπτρομάντεις, γραμματομάντεις, φλεβομάντεις, ὀνοματομάντεις, ὀμφαλομάντεις, ὑδρομάντεις, νεκρομάντεις &c.

Aſtrologi, nocte vaticinantes, e fulgure vaticinantes, Aruſpices, farinarii Vates. Cophino vaticinantes, dixit Philippides. Sed Magnes in Lydis, Somniorum Interpretes, & Reſolutores. Somniorum judices, ſomniorum interpretes, ſomniorum ſimulatores, ſomniorum inſpectores. Augures, Auſpices, Sacrifici, ſacrificiorum ſtudioſi, Magi, Incantatores, Interpretes, purgatores, Initiatores, expiatores, emundatores. Et verbum, expiemus.
189 * Monſtrorum inſpectio,

[62] ἀστρομάντεις, νυκτομάντεις, [63] ἀστερομάντεις, [64] σφονδυλομάντεις, [65] ἀλευρομάντεις. [66] κοσκινομάντεις [67] δὲ εἴρηκε Φιλιππίδης. Μάγνης δὲ ἐν Λυδοῖς, ὀνειρομάντεσιν, [68] ἀναλύταις. [69] ὀνειροκρίται, ὀνειροπόλοι, ὀνειράτων ὑποκριταὶ, [70] ὀνειροσκόποι, [71] οἰωνισταὶ, [72] ὀρνιθοσκόποι, οἰωνοπόλοι, θύται, [73] φιλοθύται, μάγοι, γόητες, [74] ἐξηγηταὶ, καθαρταὶ, τελεσταὶ, ἀπομάκται, [75] ἀπομάκτριαι. καὶ τὸ ῥῆμα, ἀπομάξομεν. * [76] Τερατοσκοπία, 189

horum omnium in antiquorum ſcriptis eſt mentio; ſed eos hac vice nominaſſe ſufficit.

62 Ἀστρομάντεις] In MS. deeſt ἀστρομάντεις. & pro νυκτομάντεις, MS. νυκτομάνται. *Heſychius* ſaltem habet: νυκτίμαντις, μάντεως εἶδος. niſi & is νυκτόμαντις ſcripſerit. JUNG.

63 Στερομάντεις] Leg. στερνομάντεις ex lib. II. Segm. 162. *Heſych.* Ἐγγαστρίμυθος, τοῦτόν τινες ἐγγαστρίμαντιν, οἱ δὲ στερνόμαντιν λέγουσι. φησὶ δὲ περὶ τοῦ τρόπου τῆς μαντείας καὶ Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ. τούτων ἡμεῖς πάντων ἂν καλοῦμεν· leg. ἐγκαλοῦμεν. *hos omnes*, inquit, *nos in crimen judiciumque vocamus* vel *accuſamus*. Loquitur *Heſych.* ut Chriſtianus. Quam ſe torſerint viri docti in hujus loci emendatione, videre eſt in *Hackiana Editione Heſychii*. Locus vero *Platonis* mihi eſt pag. 109. KÜHN.

Στερομάντεις] Id ſtatim corruptum vidi, & στερνομάντεις geſtiebam reponere: qualem & ſupra noſter MS. nominavit II, 162. Sed MS. noſter aliud genus adhuc habet, nempe ἀστερομάντεις ſcribens hoc loco, pro vulgato στερομάντεις. JUNG.

Στερομάντεις] *Kühnius* noſter emendat στερνομάντεις· ſed ἀστερομάντεις habet MS. *Jungermanni* noſtri: verum eſt præceſſiſſe ἀστρομάντεις; ſed inter ἀστρομάντεις & ἀστερομάντεις ea eſt differentia, quæ inter ἀστὴρ & ἄστρον; ἀστρόμαντις, qui e ſignis cœleſtibus vaticinatur: ἀστερόμαντις vero, qui ex ſingulis ſtellis, earumque συναστερισμῷ futura prædicit; adeo ut utræque voces in eadem periodo morari poſſint ſine ulla repetitionis ſpecie, quapropter Codicis MS. ductum ſecuti in textu ἀστερομάντεις emendavimus.

64 Σφονδυλομάντεις] *Vaticinantes girgillo, verticillo, rhombo*, quem verſabant incantantes. KÜHN.

65 Ἀλευρομάντεις.] Ἀλευρομάντεις, κοσκινομάντεις ſunt *vaticinantes per farinam, per cribrum*. ἀλευρομάντεις, κριθομάντεις recenſet *Clemens* in *Protreptico*. KÜHN.

Ἀλευρομάντεις.] De his vid. libellum Avi mei de Divinationum generibus, ubi & de aliis quibuſdam ejuſdem farinæ præſtigiatoribus. JUNG.

66 Κοσκινομάντεις] De his *Theocritus* Idyll. III. *Paræmiographi* in proverbio, κοσκίνῳ μαντεύεται. Vide *Delrium* in *diſquiſ. Magicis*. KÜHN.

Κοσκινομάντεις] MS. κοσκινομάντεις, καθάρτριαι. quæ vox in vulgatis non adparet. ab ea tamen mox καθαρταί. ubi etiam locus forte aptior huic καθάρτριαι. ſicut ibidem ἀπομάκται, ἀπομάκτριαι junguntur. JUNG.

67 Δὲ εἴρ. Φιλιππ. &c.] Omiſſa ſunt in MS. iſta δὲ εἴρ. Φιλ. Μάγ. δ. ἐν Λυδ. ὀ. ἀ. *Lydorum* vero Magnetis Comici mentio & apud *Suidam* in Μάγνης. JUNG.

Δὲ εἴρ. Φιλιππ. &c.] Tu vide pauca de Magnetis Lydis, ſed erudita, prout in hiſce rebus eſt verſatiſſimus, differentem *Bentlejum* in Epiſtola ad *Joh. Millium*, quam *Malalæ Chronologo* ſubjecit.

68 Ἀναλύταις.] *Interpr.* καὶ ἀναλύταις, quod probo. alii enim ſunt ἀναλύται, alii vero ὀνειρομάντεις. ἀναλύται erant, qui incantatos defixoſque aliis contrariis incantationibus reſolvebant. vid. *Heſych.* in ἀναλῦσαι. De qua ἀναλύσει plura Deo volente *Paralipomenis* in *Athenæum*. KÜHN.

69 Ὀνειροκρίται] C. V. καθάρτριαι ὀνειροπόλοι &c. KÜHN.

Ὀνειροκρίται] MS. ὀνειροπόλοι, ὀνειροκρίται, ordine inverſo. JUNG.

70 Ὀνειροσκόποι] Deeſt in MS. ὀνειροσκόποι. illud οἰωνισταὶ vero, quod *Seberus* edidit, ab *H. Stephano* eſt ita in ſuo Codice repoſitum, & in MS. noſtro pariter eſt idem οἰωνισταί, ne ullus amplius dubitandi locus ſit. JUNG.

71 Οἰωνισταὶ] E not. *Sylb.* pr. edit. οἰωνηταί. SEB.

72 Ὀρνιθοσκόποι] MS. ita: οἰωνοπόλοι, ὀρνιθοσκόποι, μάντεις, ἐπ' ὄρνισι, φιλοθύται, omiſſo θύται, quod ſupra etiam habuiſti I, 16. Sed quid ſibi vult MS. μάντεις, ἐπ' ὄρνισι; an explicat οἰωνοπόλους; & ſcribendum ſane μάντεις ἐπ' ὄρνισι, quamvis illud μάντεις plane abeſſe velim: vel legere potius: οἰωνομάντεις, ἐπ' ὄρνισι. Phraſis vero ἐπ' ὄρνισι prorſus ad rem hanc pertinet, & tale quid ex *Plutarchi Camillo* adferunt: ἐπ' ὄρνισι διαμαντευόμενοι καθίζονται. Sic ἐπ' ὄρνεις ἰέναι, εἰς ὄρνις εἰσιέναι, pro eo quod eſt πρὸς μάντεις, εἰς μαντείας, dixiſſe veteres, docebit te eleganter & erudite, ut omnia, *Heinſius* noſter crepundiis *Silianis* ad extremum librum III. Punicorum. JUNG.

73 Φιλοθύται] Id eſt, *ſuperſtitionibus & ſacris faciendis nimis dediti*. aliter φιλοθύτης dicitur *Abrahamus* Patriarcha apud *Cyrillum* contra *Julian.* cumque ἀθύτοις & κακοθύταις opponit. KÜHN.

74 Ἐξηγηταὶ] Tales illi *Telmiſſes* apud *Herodotum* Κλειοῖ cap. 78. αὐτίκα δὲ ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητέας Τελμισσέων. qui ὑπεκρίναντο *Crœſo* de portento, quod illi acciderat. καθάρται vero paroxytonως etiam MS. hic, ut & ſupra I. 16. JUNG.

75 Ἀπομάκτριαι] *Expiatrices*, ἀπομάξομεν, *expiabimus, abſtergemus*. KÜHN.

Ἀπομάκτριαι] Deeſt ἀπομάκτριαι in MS. Vide vero de his mulierculis & verbo ἀπομάττειν in hac ſignificatione *Caſaubonum* τὸν πάνυ in Comm. ad *Theophr.* Character. ad extrema verba cap. περὶ δεισιδαιμονίας. JUNG.

76 Τερατοσκοπία] Hæc uſque ad ἀφ' ἂν abſunt a C. V. KÜHN.

Τερατοσκοπία] Τερατοσκοπία &c. τερῶν deſunt in MS. hoc quidem loco, qui ea modo habuit ubi adſcripſi, & inde in vulgatis quædam examinemus. Et ſtatim ex MS. hæc longe auctiora ita efficienda, quamvis in MS. hæ voculæ una ſyllaba defectæ τερασκόποι &c. perſcriptæ ſint. Sic itaque hic ſupple ex MS. τερατοσκόποι, τερατοσκοπικὴ, τερατοσκοπία, τερῶν ὑπόκρισις. ita diſtinguendum, quamvis MS. τερῶν, ὑπόκρισις habet. nam & mox recte habebis ex eodem MS. τερῶν ὑποκριτὰς, & paulo ante ὀνειράτων ὑποκριτὰς *Noſter* dicebat. *Heſychius*: ὑποκριτὴς, μάντις. At ſcripturam quoque in iſtis hanc, τερασκόποι, τερασκοπικὴ, τερασκοπία, ut in MS. hic extat, nolim plane condemnaſſe videri: permittam potius aliis id facere. invenio enim apud *Heſychium* etiam ſuo ordine: τερασκόποι, ὀνειροκρίται. & iterum ſuo: τερατοσκόπος,

[77] τερατολογία. τερατολόγῳ φύσει· εἴποις δ' ἂν, καὶ τερατολόγῳ ἀνδρί. [78] τερατογονία, τερῶν ὑποκριταὶ, ἀφ' ὧν καὶ τὸ [79] τερατεύεσθαι. [80] Θαυματοποιὸς, θαυματοποιΐα, [81] θαυμάτων δημιουργοί. Μηχανοποιὸς, μηχανοποιΐα, μηχανήματα, μηχαναὶ, εὐμήχανοι, εὐμηχανία, πολυμήχανοι, πολυμηχανία, ἀμήχανοι, ἀμηχανία, [82] βιομηχανία, ὡς Ἀντιφῶν. τοὺς δὲ μηχανοποιοὺς, καὶ [83] σκηνοποιοὺς ἡ παλαιὰ
190 κωμῳδία ὠνόμαζε. * [84] Γελωτοποιὸς, καὶ

monſtrorum interpretatio. Dices etiam, Viro monſtrorum interpreti, monſtrorum proventus. Unde & monſtrificare, hypocritæ dicuntur. Mirificus, miraculorum effectio, miraculorum adminiſtratores. Machinator, machinarum inſtructio, machinationes, machinæ, machinatu faciles, machinandi facultas, machinarum ſtudioſi, machinandi ſtudium, impoſſibiles, impoſſibilitas. Virium experientia, ſecundum Antiphontem. Machinatores vero & Scenarum apparatores, Vetus Comœdia vocavit. * Lingularum Artifex, 190

μάντις, σημειωτικός. Græcos in l. XXXVIII. *oſtentum de V. S. oſtentum* vertere τέρας· indeque *Jul. Pollucis* τερατοσκοπίαν eſſe, *artem quæ portentorum ſcientiam profiteatur.* τερατοσκόπον, *interpretem portentorum*, Feſto *prodigiatorem*, adnotat ad illam legem *G. Fernerius.* Jung.

77 Τερατολογία.] Adde ex C. V. ut ſupra dictum, τερατολόγῳ φύσει· εἴποις δ' ἂν &c. ut ſupra. Kühn.

Τερατολογία.] Rurſum ex MS. ſupplendum: τερατολόγῳ φύσει· εἴποις δ' ἂν &c. puto vero eum ad *Platonis* locum reſpexiſſe, quamvis in eo alio caſu ſit: nempe in *Phædro*, ubi *Hippocentauros* & *Pegaſos* nominans addit: καὶ ἄλλων ἀμηχάνων πλήθει τε καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγων τινῶν φύσεων. Poteſt & in altero τερατολόγῳ ἀνδρὶ, ad eundem *Platonem* reſpicere; locus tamen haud ad manus; certe infra IX, 147. τερατολόγος, ait, ἐκ τοῦ Πλάτωνος. Jung.

Τερατολογία.] Præeunte doctiſſ. *Kühnio* huic voci ſubjeci, τερατολόγῳ φύσει.

78 Τερατογωνία τερῶν.] Legi queat τερατολογεῖν, quo *Diodor. Sicul.* & *Lucianus* utuntur. vel τερατολογίαν τηρῶν. Referas & huc, τερατουργὸς, quod apud *Phil.* & *Lucianum*. Item τερατουργία ex eodem *Luciano*. D. H. Seb.

Τερατογωνία τερῶν.] Leg. *Salmaſ.* τερατολογώτερον, malim τερατογονία, *monſtrorum procreatio.* Kühn.

Τερατογωνία τερῶν &c.] Mendoſa hæc, & in quibus emendandis viri doctiſſimi, quod pace ipſorum eruditionis dicam, fruſtra laborarunt. nec ego gry mutirem, niſi MS. me juvaret. ex eo ita hæc reſtituo fidenti manu: τερατογονία, τερῶν ὑποκριταί. ἀφ' ὧν καὶ τὸ τετερατεῦσθαι. Et τερατογονία, *monſtroſus partus* erit ſive *fœtus.* τερῶν ὑποκριταὶ ſe referunt ad ſuam τερῶν ὑπόκρισιν modo ex MS. allatam. τετερατεῦσθαι vero olim ita correxeram in Codice *Pollucis*; quamvis id in MS. deſit. certe pro vulgato τερατεῦσθαι, ſic, vel τερατεύεσθαι emendandum erat. ſed illud malim, primumque τε a negligenti ſcriba facillime potuit omitti. Jung.

Τερατογωνία τερῶν.] Ita vulgo inepte; nos ad MSS. fidem & Doctiſſ. *Kühnii* emendationem τερατογονία reſtituimus. In ceteris emaculandis Eruditiſſ. *Jungermanni* lectionem ſum ſequutus Prior. edit. τερατ. τερ. ἀφ' ὧν κ. τ. τ. ὑποκριταί.

79 Τερατεῦσθαι] Leg. τερατεύεσθαι, *miracula crepare, fingere, exponere.* ὑποκριταὶ pertinet ad præcedens τερῶν, uti patet ex C. V. ſic antea ὀνειράτων ὑποκριταί. *Heſych.* ὑποκριτὴς, μάντις &c. adeoque non *ſimulator* intelligitur, ſed potius vaticinator, qui conſultoribus de portentis, de ſomniis reſpondet, ὑποκριθῆναι enim eidem *Heſychio* valet ἀποκριθῆναι, *reſpondere.* confer *Thomæ Eclogas* in ὑποκρίνομαι. Kühn.

Τερατεῦσθαι] Τερατεύεσθαι cum *Kuhnio* noſtro emendavi.

80 Θαυματοποιὸς] Vid. *Jul. Caſ. Bulenger.* de Theatro lib. I. cap. 30. Seb.

Θαυματοποιὸς] MS. θαυματοποιοὶ, plurali. Jung.

Θαυματοποιὸς] Horum præcipua fuit ars, mirando plane modo corpus inflectere, diverſiſque λυγισμοῖς membra commovere: θαύματα ἐπιδεικνύειν tum dicebantur, ſiquidem hoc mobilis artificii genus omnium, popelli præcipue animos admiratione deligebat. *Heſych.* Θαύματα, ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται. Elegans eſt hac de re, quem ponam, *Tyrii* locus διαλ. ιϛ· οἱ τὰ θαύματα ἐπιδεικνύμενοι ἐγκλώμενοι καὶ στρεβλούμενοι τὰ σώματα. Sed ne mihi θαυματουργοὺς cum θαυματοποιοῖς confundas, quod feciſſe quoſdam animadverto: nam θαυματουργοὶ proprie, *qui opera Mechanica conficiebant*, ita dicti διὰ τὸ ἔκπληκτον τῆς θεωρίας: in primis vero id eſt intelligendum de αὐτομάτοις ita vocatis, quæ publico conſpectui artifices Mechanici olim ſolebant exponere: neque ſane his quicquam ad incutiendam cuivis, imprimis ignorantibus admirationem eſt aptius: hujus autem rei auctor mihi eſt *Hero Alexandrinus.* Prius tamen, quam diſcedam, elegantem notabo locum de εὐμηχανίᾳ, quam vocem *Pollux* mox habet, e *Maximo Tyrio* l. c. acceſſerat quidam ad *Perſarum* regem, τέχνην τινὰ ἐπιδεικνύμενος διαφέρουσαν εὐμηχανίᾳ· ἁμάξας τινὰς ποιούμενος μικρὰς στρογγύλας κατὰ βελόνης ὀρθίου πόῤῥωθεν ἀφιεὶς, τῆς βελόνης ἄκρας ἐτύγχανε· *Coſm. Paccius: oſſulas parvas rotundaſque:* videtur itaque pro ἁμάξας legiſſe μάζας, ut & *Leopardus*; quam bene, non judico: nobis imperitior librarius e voce σφαίρας male forſan ſcripta procudit totas ἁμάξας· id itaque vocis nobiſcum reſtitue.

81 Θαυμάτων δημ.] MS. θαυμάτων δημιουργία, omiſſo μηχανοποιός. Jung.

82 Βιομηχανία] *Interpr. virium experientia:* mihi videtur hoc vocabulo deſignari πορισμὸς τῶν πρὸς τὸν βίον, *comparatio eorum quæ ad vitam ſuſtentandam pertinent.* unde & animal quod facile ſibi quærit cibum, dicitur εὐμήχανον τῶν εἰς βίον. Kühn.

Βιομηχανία] Pro βιομηχανία, MS. βιομήχανοι. Utrum itaque jam dixerit *Antipho*? Jung.

83 Σκηνοποιοὺς] C. V. σκηνικοὺς legit. Kühn.

Σκηνοποιοὺς] MS. ita: καὶ σκηνικοὺς οἱ παλαιοὶ ὠνόμασαν. Poſt quæ in MS. novum caput ſequitur, præfixo hoc titulo: περὶ γελωτοποιοῦ, καὶ κυβερνητῶν, καὶ ἑτέρων διαφόρων ἐπιτηδευμάτων. Jung.

Σκηνοποιοὺς] Cum omnibus MSS. *Falckenburgii* Codex σκηνικοὺς habet.

84 Γλωττοποιὸς, καὶ γλωττ. καὶ γλωττ.] Hic incipit iterum C. A. C. V. γελωτοποιὸς, γελωτοποιεῖν, γελωτοποιοῦντες. ſic & *Salm.* MSS. *Gl.* γελωτοποιὸς, *ſcurra, ridiculus.* poſſet & dici *mimus, ridicularius, pantomimus. Pantolabus ſcurra, Horat.* Satyr. 8. Kühn.

Γλωττοποιὸς, καὶ γλωττ. καὶ γλωττ.] Ita MS. γελωτοποιὸς, γελωτοποιεῖν, καὶ γελωτοποιοῦντες, ὡς Ξενοφῶν. quæ non dubito, quin vera lectio, & *Polluci* reſtituenda. γλωττοποιὸν & de ea tam multa, plane inepte hic intruſerunt. dixerat enim jam de eo ejuſque ſodalibus ſupra *Pollux* Segm. 153. Lectionem MS. quamvis non amplius opus confirmatione, etiam ver-

lin-

lingulas conficere. Et Lingulas conficientes, ſecundum Xenophontem. Ecpomatopœus, Alexis Fabula. Et * Grammatidopœus, Apollodori. Gubernatores, proretæ, remiges, nautæ. Et Nautas turbinarios, dixit Ariſtophanes: ſed Theopompus, Mulieres nautrices. Portitores, trajectus, navium tractores. Navium vero ligna, quibus ſubjectis, naves trahuntur: phalanges, & teſtudines.
191 * Sed quæ humitractæ dicuntur, machinæ ſunt, quibus trahuntur. Naviſque

[85] γελωτοποιεῖν, καὶ γελωτοποιοῦντες, ὡς Ξενοφῶν. [86] Ἐκπωματοποιὸς [87] δὲ, δρᾶμα Ἀλέξιδος, καὶ [88] Γραμματιδιοποιὸς, [89] Ἀπολλοδώρου. Κυβερνῆται, [90] πρωρᾶται, ἐρέται, ναῦται. καὶ [91] στρογγυλοναύτας Ἀριστοφάνης λέγει. Θεόπομπος δὲ, γυναῖκας [92] ναυτίδας. πορθμεῖς, πορθμίον, νεωλκοί. [93] Τὰ δὲ τῶν νεωλκῶν ξύλα, οἷς ὑποβληθεῖσιν ἐφέλκονται αἱ νῆες, [94] φάλαγγες καὶ φαλάγγια. * αἱ δὲ καλούμεναι [95] χαμουλκοὶ, μηχαναὶ, δι' ὧν εἵλκοντο. [96] καὶ ἡ μὲν 191

ba *Xenophontis ἐν συμποσίῳ*, ſatis firmant, quæ *Noſter* reſpexit, ut ſtatim initio ejus ſympoſii, de eo qui non minimam in eo perſonam gerit; Φίλιππος ὁ γελωτοποιὸς occurrit. Et inferius: σύγε μὴν, δηλῶν ἔφη ὁ Λύκων τὸν Φίλιππον, ἐπὶ τῷ γελωτοποιεῖν μέγα φρονεῖς; ubi poſt eſt & γελωτοποιΐα. habes & infra IX, 148, & 149. γελωτοποιεῖν & γελωτοποιΐα· & γελωτοποιός. quamvis ibi σκληρότερον vocet verbum γελωτοποιεῖν, & malit γέλωτα τίθεσθαι. JUNG.

Γλωττοποιὸς, καὶ γλωττ. καὶ γλωττ.] Ita vitioſius habuit editio *Seberi*, quam præcedentes aliæ; in iis enim omnibus eſt γλωτοποιὸς &c. per ſimplex τ, quod veram lectionem propius accedit: reſtitui autem, ducem ſequutus *Cl. Kuhnium*, in textu, γελωτοπ. γελωτοπ. & γελωτοποιοῦντες· eæ enim voces materiæ, quam *Pollux* noſter tractat, apprime conveniunt. Hoc autem hominum genus menſis veteres adhibere ſolebant, ut prolatis in medium jocis riſum excitarent, convivaſque exhilararent; eaque de cauſa eleganter *Ambroſio* ad *Pſ.* I. *jocorum miniſtri* dicuntur.

85 Γλωττοποιεῖν] Hic ſequitur in C. A. ἐκπωματοποιοὶ γραμματιδιοποιὸς κυβερνῆται πρωρᾶται ἐ. ν. πορθμεῖς νεουλκοὶ &c. *Salm.* MSS. γραμματοδιοποιός. KÜHN.

86 Ἐκπωματοποιὸς] Pro ἐκπωμ. MS. ἐκπομα τοποιὸς per ο. JUNG.

87 Δὲ, δρ. Ἀλέξ.] Deſunt in MS. δὲ δρ. Ἀλέξ. καί. JUNG.

88 Γραμματιδιοποιὸς] Supra IV, 19. not. SEB.

Γραμματιδιοποιὸς] MS. habet γραμματιδιοποιός. ut *Seberus* noſter edidit, non ut antea vulgati, γραμματιδοποιός. Illum titulum meliorem eſſe vidit & *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 6. quem vide & de ejus ratione. JUNG.

89 Ἀπολλοδώρου.] Deeſt in MS. Ἀπολλοδώρου. JUNG.

90 Πρωρᾶται] Mendoſe MS. πρωωρᾶται. JUNG.

Πρωρᾶται] *Proreta eſt* in *Gloſſis* πρωρέτης, & apud *Plautum* in *Rud.* tu vide, ſis, *Noſtrum* lib. I, 95. & cap. 31. hujus libri.

91 Στρογγυλοναύτας] *Interpr. nautas turbinarios.* mallem, *nauta rotundæ navis*, id eſt, *ordinariæ*, cui opponitur *longa navis*, quæ militaris erat. νεουλκοὶ, *remulco trahentes navem.* KÜHN.

Στρογγυλοναύτας] MS. στρογγύλοναύται. quo pacto tamen potius ſcribendum, στρογγυλοναῦται. JUNG.

92 Ναυτίδας, &c.] MS. ναυτίδας, πορθμεῖς, νεολκοί. omiſſo πορθμίον. Pone vero poſt ναυτίδας, ſive ναυτίδας, punctum in vulgatis. quæ enim ſequuntur, non ad *Theopompum* pertinent, ſed reliqua officia nautica explicare pergunt. Quod ad νεολκοί, ſicut hic MS. infra tamen νεωλκοῦ ut vulgati habet. JUNG.

Ναυτίδας, &c.] Ex *Jungermanni* mente στιγμὴν huic voci ſubjeci, cujus ratio eſt liquida.

93 Τὰ δὲ τῶν νεῶν ξ.] MS. τῶν νεωλκῶν ξύλα, οἷς ὑποβληθεῖσαι καθελκ. αἱ ν. φάλαγγια, καὶ φάλαγγες. Pro φαλάγγια, quod ſic & infra X, 148. prior. edit. φαλάγγαι. SEB.

Τὰ δὲ τῶν νεῶν ξ.] C. A. τὰ νεουλκῶν ξύλα εἰς ὑ. καθέλκονται &c. ita & C. V. niſi quod νεολκῶν habet. φάλαγγας *Cæſar* lib. IV. de B. G. *ſcutulas* dixit. *Salm.* ὑποβληθεῖσαι. KÜHN.

Τὰ δὲ τῶν νεῶν ξ.] MS. τὰ δὲ τῶν νεολκῶν ξύλα, οἷς ὑποβληθεῖσι καθέλκονται &c. melius vulgatis: ita ut & *Seberi* MS. credo habuiſſe. certe νεωλκῶν, quod etiam in *Aug.* MS. clare fuiſſe teſtatur *Seberus* noſter, pro vulgato νεῶν hic vix dubitem reponere. infra X, 148. ait: νεωλκοῦ δὲ σκεύη, φάλαγγες, φαλάγγια. JUNG.

Τὰ δὲ τῶν νεῶν ξ.] Dubitemuſne unanimi MSS. conſenſu adjuti in textum referre νεωλκῶν? νεωλκοὶ, *qui ſubducendis navibus ſe locabant*: eorum inſtrumenta, ſeu ξύλα, quibus naves ſubducebant, φάλαγγες & φαλάγγια· νεὼς ὑπερείσματα exponunt *Heſych.* & *Etymologus*: & hæc quidem indubia eſt emendatio.

94 Φάλαγγες &c.] MS. alio ordine: φαλάγγια καὶ φάλαγγες. Vide de his phalangis *Turnebum* XXVII. Adverſ. 24. & *Cruquium* ad I. Odar. 4. *Horatii* verba iſta: *Trahuntque ſiccas machinæ carinas.* JUNG.

95 Χαμουλκοὶ] C. A. conjungit χαμουλκαὶ μηχαναὶ δι' ὧν εἱλκύσκοντο &c. *Gl.* χαμοῦλκος, *trahi* (leg. *trahæ*) *Salm.* χαμοῦλκαι. confer *Athenæum* lib. V. cap. 10. *pulvini Iſidor.* lib. XIX. cap. 2. KÜHN.

Χαμουλκοὶ] De his vid. *Turnebum* eodem lib. XXVII. Adverſ. cap. 24. JUNG.

Χαμουλκοὶ] Locupletius aliquantulum *Falckenburgii* noſtri Codex habet: χαμ. μ. δ. ὧν εἷλκ. ὁλκοί· forſan καὶ ὁλκοί, ut ὁλκοὺς *Pollux* & χαμουλκοὺς eaſdem machinas eſſe voluerit indicare: vulgatam tamen prætulerim: de χαμουλκοῖς vero, ut & φάλαγξι, pluſcula reperies penes eos qui *Jul. Cæſarem* illuſtrarunt.

96 Καὶ ἡ μὲν οὐκέτι πλ. ν.] C. V. ἡ μὲν οὖν οὐκ ἐπιπλέουσα (leg. ἔτι π.) νεωλκημένη, ἡ δὲ διαψυχομένη &c. ita & *Salm.* legit. vid. ſupra lib. I, 121. νεωλκεῖσθαι dicitur navis cum jam fatiſcens & ſenio quaſi futilis in terram vel navalia ſubducitur, non amplius in mare deducenda. ἐνεωλκήθη *Athenæus* hoc ſenſu dixit de navi maxima *Hieronis* lib. V. cap. 11. quod non cepit *Dalechamp.* at διεψυγμένη dicitur illa, quæ ſubducitur ad tempus breve ut ſiccetur refrigeturque, mari dein reſtituenda. KÜHN.

Καὶ ἡ μὲν οὐκέτι πλ. ν.] MS. ἡ (ſine καὶ) μὲν οὖν οὐκ ἐπιπλέουσα ν. νεωλκημένη· ἡ δὲ διαψυχομένη, ἀνελκυσμένη. quam lectionem & quaſi diſtinctionem notabis: quamvis tamen οὐκ ἔτι πλέουσα malim legere potius cum vulgatis, quam οὐκ ἐπιπλέουσα, ut MS. habet. διαψυχομένη placet, a quo verbo & ſupra I. 121. διεψυγμέναι. Videtur autem quum hæc ſcripſit, ἡ δὲ διαψυχομένη, ἀνελκυσμένη, iſta *Thucydidis* verba reſpexiſſe libr. VII. Ξυγγραφῆς in epiſtola *Niciæ* ad *Athenienſes*: τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψύξαι &c. conqueritur itaque naves διαβρόχους & corruptas eſſe. JUNG.

Καὶ ἡ μὲν οὐκέτι πλ. ν.] Aliter paululum, an melius eruditi judicabunt, in Codice *Falckenburgiano*; in quo ſic legitur: καὶ ἡ μὲν οὐκέτι πλ. ν. ν. ἡ δὲ διαψυχομένη, ἀνελκυσμένη· ita & alii Codices MSS. quibus uſi ſunt Commentatores *Noſtri*: mihi tamen præ hac lectione vulgata placet, nam & illa navis quæ in ter-

οὐκέτι πλέουσα ναῦς, νεωλκημένη, διαψυχομένη, ἀνειλκυσμένη. [97] τὰ δὲ μέρη τούτων, προείρηται. [98] Σακχυφάντας δὲ Δημοσθένης εἴρηκεν ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου. καὶ [99] σάκκον μὲν, καὶ [100] σακκίον εἴρηκεν ἡ κωμῳδία. Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ [1] ὑπὲρ Μυκάλου ἔφη, Ἐμισθώσατο [2] τυλυφάν-
192 τας. Σοφοκλῆς δ' ἔφη [3] λινοῤῥαφὶς τυλία. * Εὔπολις δὲ Κόλαξι, [4] Κεκρύφαλοί τε, καὶ τύλη.

non amplius navigans, tracta, impulſa, impingenſque. harum autem partes, prædictæ ſunt. Sed Saccorum Textores, dixit Demoſthenes Contra Olympiodorum. Saccum autem, & Sacculum dixit Comœdia. Hyperides vero in Oratione pro Mecalo dicit, Conducebat lectulorum contextores. Sophocles porro, Lectigera culcitra. * Tum Eupolis 192
in Adulatoribus, Vittæ, & culcitra.

ram ſubducebatur, ut ſiccaretur, tam poteſt dici νεωλκημένη, quam ἀνειλκυσμένη. ut paucis dicam, navis in terram ſubducta tribus his vocibus deſignatur, quamvis & diverſum rei ſcopum indicent.

97 Τὰ δὲ μέρη τούτων, πρ.] Hæc iterum abſunt a C. A. uſque ad εἶεν δ' ἂν Segm. 195. KÜHN.

Τὰ δὲ μέρη τούτων, πρ.] In MS. deſunt τὰ δ. μ. τούτ. προείρ. Et dixit ſcilicet ſupra lib. I. c. 9. Ceterum in ſequentibus MS. auctorum verba fere omnia omittit: quare iſta omnia a voce σακχυφάντας uſque ad κάπηλοι Segm. 193. deſcribo ſimul, ut in MS. extant: σακχυφάντας Δημοσθένης εἶπεν. σάκκον δὲ καὶ σάκκιον ἡ κωμῳδία. τύλαι, τυλεῖα. Ἀντιφάνης, στρώματα καὶ νακτύλας. Φρύνιχος. τὸ δὲ αὐτῶν ἐγγαλεῖον τόρευσις. γλευκαγωγὸς ὁ τὸ γλεῦκος ἐπ' ἁμάξης ἄγων καὶ πιπράσκων. Φερεκράτης δὲ φησιν, βύρσης γλευκαγωγοὺς &c. Nunc ad vulgata. JUNG.

98 Σακχυφάντας] Sic extat apud *Demoſth.* in Olymp. pag. 692. pr. ed. σακχιφάντας. Infra libro X. extremo gravius adhuc in ea voce peccatum erat, ut videbis. Cæterum σακχυφάντης eſt ὁ σάκκων ὑφάντης, *textor ſaccorum* vel *ciliciorum*; in hac enim ſignificatione *ſaccus*, ὁ σάκκος paſſim legitur in SS. literis. *Gen.* XXXVII, 33. 3 *Reg.* XXI, 27. 1 *Paral.* XXI, 17. *Pſal.* XXXIV, 15. LXVIII, 14. & alibi. *Nazianz.* carm. περὶ σαρκὸς

Καὶ τρηχὺς ἁπαλοῖσι περὶ ῥεθέεσσι τετάσθω
Σάκκος

quod σάκκινον ἔσθος vocat carm. εἰς ἐπιπλάστως μονάζοντας, verſ. 33. & πένθιμον ἔσθος, carm. περὶ τῶν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παθῶν, verſ. 128. Is eſt σάκκος τρίχινος *Apocal.* VI, 12. quod etiam ἔσθημα τρύχινον (παρὰ τὸ τρύχος) dicitur eidem *Nazianz. Homil.* εἰς ἑαυτὸν pag. 171. & ῥάκος τρύχινον (niſi legendum ſit τρίχινον, veluti ῥάκη ἀσθενῆ καὶ τρύχινα apud *Max. Tyr.* λογ. ιωʹ) *Hom.* περὶ φιλοπτωχίας pag. 134. & carm. ad *Hellenium* verſ. 310. τρυχίνη ἐσθής. *Joſeph.* pag. 122. D. H. SEB.

Σακχυφάντας] *Gl.* σακκοπλόκος, *ſaccarius.* KÜHN.

Σακχυφάντας] Huic lectioni, quam bene repoſuit *Seberus*, favet & MS. qui σακκυφάντας habet. *Leopardus* quoque II. Emend. 3. hoc loco agnoſcit σακχυφάντας· quum tamen prius editi, Baſileenſes quidem, nam aliæ editiones nullæ ad manus, σακκιφάντας habuerint. Verba autem *Demoſthenis* ipſa profert *Noſter* infra IX, 39. JUNG.

99 Σάκκον] De hujus nominis variante ſcriptura modo cum uno, modo cum duobus κκ, vide *Nunneſ.* in *Phrynich.* Eclog. I. in voce σάκκος. JUNG.

100 Σακκίον] Ita etiam *Suidas* in σάκκος, profertque teſtimonium e *Geneſi.* MS. ut dixi hic proparoxytone σάκκιον habet. infra vero X, 152. bis σακίον, cum uno κ paroxytone. JUNG.

Σακκίον] *Falckenburgii* Codex σ. ι. ἢ κ. σάκκον, qua voce ſuperflua nobis non eſt opus: reperio σακκίον apud *Plutarch.* περὶ δεισιδαιμ. ἔξω κάθηται σακκίον ἔχων, ἢ περιεζωσμένος ῥάκεσι ῥυπαροῖς, de homine ſuperſtitioſo, qui hoc habitu ſe Deos iratos placaturum ſibi perſuadebat.

1 Ὑπὲρ Μηκάλου] Hunc titulum orationis Hyperidis forte falſi convincam, verum tamen ego non eruo. Infra enim, ubi eadem quæ hic *Pollux* citat, eſt, ὑπὲρ μιμικῆς, & in MS. noſtro ὑπὲρ μικας ibi: quæ me ex incerto incertiorem faciunt. JUNG.

Ὑπὲρ Μηκάλου] Μυκάλου cum Cl. *Kuhnio* eſt a me reſtitutum.

2 Τυληφάντας.] Sc. τυλυφάντας. *H. Steph.* SEB.

Τυληφάντας.] Τυλυφάντης eſt *inculcator tomenti*, *qui conſuit culcitam. Gl.* τύλη, *Culcitra.* KÜHN.

Τυληφάντας.] Scribendum cum *H. Stephano* (monente & *Sebero* noſtro) omnino τυλυφάντας, ut infra X, 39. in hoc eodem loco *Hyperidis* MS. noſter diſerte ait. carptim hæc profert hinc & *Nunneſ.* ad *Phrynich.* Eclog. I. in τύλην. apud quem pariter vitioſe τυληφάντας legas. JUNG.

Τυλεφάντας.] In textu emendavi, præeunte Eruditiſſ. *Kuhnio*, τυλυφάντας.

3 * Λινοῤῥαφὶς τυλία.] Ita hic & infra X, 39. factum monitu *Sylb.* cum alias hic quidem legeretur κλινοῤῥαφὶς, illic λινογράφος. ſed *Caſaub.* utrobique legendum ait, λινογραφὴς τυλεῖα, Animadv. in *Athen.* lib. VII. fol. 306. SEB.

* Λινοῤῥαφὶς τυλία.] Λινοῤῥαφὶς τυλία, *culcita ex lino conſuta.* λινοῦφης in *Gl.* λίνυφος, *lintes*, leg. *lintex.* λινοῦφος, *linteator*, *lini textor* &c. KÜHN.

* Λινοῤῥαφὶς τυλία.] Deſunt iſta in MS. noſtro, ut indicavi. infra X, 39. ubi eadem ex *Sophoclis loco* adferuntur, MS. noſter λινοῤῥαφῆ. unde forte verius λινοῤῥαφὴς, quam λινοῤῥαφὶς, quod monitu *Sylburgii* optimus editor in textum recepit: quodque *H. Stephano* adeo in Theſauro placuit, qui hic nihil addidit, niſi locum ſimilem eſſe infra lib. X. ubi addam quæ ibi *H. Stephanus. Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 4. ſcribendum ait λινογραφής. JUNG.

* Λινοῤῥαφὶς τυλία.] Non muto lectionem: MSS. tamen λυνοῤῥάφη vel λινοῤῥαφῆ τυλία, & X, 39. τυλεῖα· ego certe improbam non cenſuerim hanc lectionem, λινοῤῥαφῆ τύλεια vel τύλια, a τύλιον, quæ vox in uſu: *Ælian.* de Anim. libr. II. cap. 11. εἶτα ἐδέξατο τύλια, καὶ ἐπὶ τούτοις στρωμνὴν ποικίλην· τύλια, *culcitas*, quibus ſuppoſitis precioſæ veſtes ſtragulæ inſterni ſolebant: inferius autem loco citato apud *Pollucem* eſt τυλεῖα, tu modo ſcribas, τύλεια. ſed vero needum res eſt confecta: in *Eupolidis* loco cum hic ſit τύλη, infra l. d. ex eo adducitur τύλεια; me auctore utroque loco ſcribe τυλῆα, *Ionice*: niſi τύλη *Ionice* a τύλος dixiſſe mavelis: ſed de *Eupolidis* loco infra. Eſt itaque τύλεια a τύλειον, non τυλεῖα, tanquam in numero, ut loquuntur Grammatici ſingulari poſitum fuerit: tu, lector, judica. Stellulam delevi in textu.

4 Κεκρύφαλοί τε, κ. τ.] Pro τύλη, pariter plurali legere malo, τύλαι in his Comici verbis. & favet certe MS. noſter, qui τύλαι habet, ut antea adſcripſi. infra tamen X, 39. MS. ut hic: καὶ τύλη δὲ παρὰ Εὐπόλιδι ἐστὶν ἰάζοντι ἐν τοῖς κόλαξι. Ergo nil muto. MS. in τύλαι poterit reſpexiſſe ad *Antiphanis* verba, vel volens ita plurali poſuiſſe, ut & alterum τυλεῖα. Vereor vero valde ne hic κεκρύφαλοί τε, quod in MS. omiſſum, nobis lateant κνέφαλα. & forte ſcripſerit Comicus, καὶ κνέφαλά τε καὶ τύλη. certe κνέφαλα καὶ τυλεῖα ita infra juncta X, 38, 39. Fabulæ *Eupolidis* me-

Sed in Phaone Antiphanes, Strata, lectos, novaſque culcitras. Præterea & Putearius, artis nomen fuerit. Phillylii enim Comœdia quædam, Putearius inſcripta extat. Putteariorum autem inſtrumentum apud eundem, Pala nominatur. Tum & utrem, muſtigerum dices. Muſtum enim, plauſtris ad forum devectum
193 vendebant. * Et Pherecrates in Agricolis dixit, Utres muſtigeros. Cæterum Tabernarii, non permutatores modo, ſed & vini mixtores dicuntur. Unde & Pla-

Ἀντιφάνης δὲ ἐν Φάωνι, [5] στρώματα, κλίνας, καινὰς τύλας. καὶ Φρεωρύχος δὲ εἴη ἂν τέχνης εἶδος. [6] Φιλυλλίῳ γὰρ δρᾶμά τι ὁ Φρεωρύχος. τὸ δὲ Φρεωρύχων ἐργαλεῖον, παρ' αὐτοῦ καλεῖται [7] τορεύς. ἴσως δ' ἂν καὶ βύρσαν [8] γλευκαγωγόν τινα φαίης· ἐπίπρασκον δ' οὗτοι τὸ γλεῦκος, ἐφ' ἁμαξῶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομίζοντες. * Φερε- 193
κράτης δ' εἴρηκεν ἐν Ἀγρίοις [9] Βύρσας γλευκαγωγούς. [10] κάπηλοι δὲ, οὐ μόνον οἱ μεταβολεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸν οἶνον [11] κεραννύντες. [12] ὅθεν καὶ Σα-

minit hinc *Caſaubonus* noſter ad Charact. *Theophraſti*, cap. extremo περὶ κολακείας. Jung.

5 Στρώματα, κλίνας κενὰς τύλας.] Κλίνας abeſt a C. V dein, καὶ νεστύλας, leg. καινὰς τύλας. Kühn.

Στρώματα, κλίνας κενὰς τύλας.] MS. ut dixi ſaltem καὶ νεστύλας, quaſi καινὰς τύλας ſcripſiſſet, ut etiam ſcripſiſſe puto. infra ubi eadem X, 40. MS. ita: ἐν δὲ Ἀντιφάνους Φάωνι κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὑρεῖν τὰς τύλας, στρώματα, κλίνας. Ego me non ſatis extrico, nec morari lubet. *Nunneſ.* ad *Phrynich.* in τύλην, ita de loco hujus libri: *Antiphanes* τύλας κενὰς, culcitas inanes, *apud eundem* (Pollucem) *appellavit, ut ſit* τύλη *non tomentum, ſed culcita.* &c. quæ ipſe videas, quod culcitam potius ſignificet, ut & κνέφαλον. Jung.

Στρώματα, κλίνας κενὰς τύλας.] *Kühnius* ad oram ſui Codicis καινὰς reſtituit in textu, quem ſum ſecutus: καινὰς mutatum in κενὰς ex vulgari Græcorum recentiorum pronuntiatione, in qua αι & ε affinem, quin potius ſimilem omnino ſonum habent. Idem vitii eſt apud *Ælian.* de Animal. lib. X. c. 16.

6 Φιλλυλίῳ] Scribe Φιλυλλίῳ, nomen nunquam non corrupti Comici, ut etiam ſcribit *Caſaubonus* noſter XIV. *Athen.* 11. ubi & ab *Athenæo* citatum hoc drama habes. Lubet apud *Ariſtoph. Scholiaſtem* quoque reſtituere Comici nomen, ubi adhuc corruptius ad Ὄρνιθας non longe a fine legitur: Φιλύριος δὲ ἐν ταῖς πλυντησίαις. ſcribe Φιλύλλιος. forte & πλυντρίαις melius: recenſetur enim in *Philyllii* dramatum catalogo apud *Suidam*, Πλύντρια ἢ Ναυσικάα. ubi quoque forte Πλύντριαι ſcribendum. Jung.

Φιλλυλλίῳ] Nullibi non corruptum Comici nomen hic, ut alibi ſæpe, reſtituimus: patiaris, æque lector, ut obiter in hac eadem voce medelam adferam *Scholiaſtæ Ariſtophanis* ad *Plut.* verſ. 179. verba ſunt hæc de illo in comœdiis celebratiſſimo *Philonide*: περὶ δὲ τοῦ μεγέθους Φύλλιός φησιν· ὥς τις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην· lege Φιλύλλιος, quæ emendatio extra omnem dubitationis aleam eſt.

7 * Τίρευσις.] *H. Stephan.* reponendum cenſet τορεὺς, quod infra X, 149. aut certe ex *Euſtathio* τόρος, quod *Sylb.* quoque magis probat. Seb.

* Τίρευσις.] C. V. τόρευσις. *Heſych.* τόρος, ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν. Kühn.

* Τίρευσις.] *Caſaubonus* noſter loco dicto, τορεὺς ſcribit: & addit: *ita ſcribendum, non* τόρευσις. *aliis hoc inſtrumentum vocatur* τόρος. *at vide ejuſdem Pollucis lib.* X. *cap.* 31. Idem viſum primum *H. Stephano*, qui ita ad ſuum Codicem hic adnotavit: τορεύς. Sed addidit: *Euſtath. habet* τόρος, *quod magis probo. vide in Theſ.* Et in Theſauro quidem ſuo profert locum *Euſtathii*. Cujus locum ex παρεκβολ. ad Ὀδυσσ. ε. & hic lubet adſcribere, quum *Philyllii* verſum contineat: εὕρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ τόρος, καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν, ἢ λιθοκοπικόν φασι σκεῦος. καὶ προάγουσι καὶ χρῆσιν Φιλυλλίου τινὸς ταύτην·

Παρέδωκεν αὐτὸν ὁ τόρος· ἦν γὰρ χοθινής.

ubi ſane verſus admittere τορεὺς non videtur. MS. noſter hic pro vulgato τίρευσις (quod retinuit, ut & alia menda, *Rhodiginus* X. ant. lect. 16.) habet τόρευσις clare. infra tamen X, 149. idem MS. noſter habet juxta *Caſauboni* emendationem: ὁ δὲ τορεὺς, φρεωρύχων ἐργαλεῖον, quamvis ibi quiſpiam emendavit φρεατωρύχων, ut hodie vulgo. Vitii vero originem tibi in illo τόρευσις explicabo amplius, & locum reſtituam amplius. Ipſe enim vides illud ὡς δ' ἂν &c. non ita bene conſtituere ſequentem orationem. nempe ſyllaba ις male adhæſit voculæ τορεὺς, vi abſciſſa a ſequente ſua voce ὡς, cui reſtitui debet, & legi ἴσως· ſic, inquam, confidenter mecum emenda, τορεύς· (ſive adeo τόρος cum *Euſtathio* malis. alterum tamen MS. hic & infra habet ut dixi) ἴσως δ' ἂν καὶ βύρσαν &c. quod ἴσως cum φαίης aptiſſime cohæret. Ut porro tamen quid mihi videatur indicem, arbitrer locum adhuc melius habiturum, ſi vox βύρσαν mox abſit, ut ibi non de βύρσα γλευκαγωγῷ, ſed de ipſo homine γλευκαγωγῷ ſit ſermo; quendam nempe inter τεχνίτας dicere te poſſe, ait *Pollux*, γλευκαγωγόν· quod ne abſque auctoritate facias, in eam rem vocabuli ſimilem χρῆσιν ex *Pherecrate* profert. Et noſtram ſententiam videtur confirmare MS. qui habet ut ſupra dixi, γλευκαγωγὸς ὁ τὸ γλεῦκος ἐπ' ἁμάξης ἄγων καὶ πιπράσκων. Jung.

* Τίρευσις.] Codex Eruditiſſ. *Falckenburgii*, τοξεὺς, male, pro τορεύς· ſimile vitium ſuperius in *Tyrio* obſervabamus, apud quem ἅμαξα fuit exaratum pro σφαῖρα. Cl. *Kühnius* τόρευσις emendat in textu: hæc tamen vox ad linguæ Græcæ analogiam exacta an ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν denotare poſſit valde addubito: ego interim MSS. ſecutus reſtitui, deleta quam *Seberus* habuit ſtellula, τορεύς· τόρος magis eſt vulgare, & ita quoque eſt apud *Etymologum*, qui hoc inſtrumenti σκαφείῳ perquam ſimile eſſe adfirmat: aliquando τορός· & ita apud *Heſych.* Τορὸν, λιθικὸν σκεῦος, ἢ μεγαλόφωνον· quin tu potius ex *Euſtathio* λιθοκοπικὸν lege. Idem: Τορέω, ἐργαλείῳ, ὀξεῖ, ἀκριβεῖ &c. malim legere: τορῷ. Mox ἴσως reſtitui, ſenſu commodo hanc emendationem poſtulante. Deleſſem quoque βύρσαν, ſi per MSS. licuiſſet; ſed cum ii non faveant, patiamur inutilem vocem in textu remanere: Ita vero ſequentia legerem: ἴσως δ' ἂν κ. γλ. τ. φ. ἐπ. δ. οὗ. τ. γλ. ἐ. ἁμ. βύρσαις εἰς τ. ἀ. κ.

8 Γλευκαγωγόν τινα] Leg. γλευκαγωγὸν τινα. ſequitur κ. οὗτοι. *Pherecrates* vero ipſam βύρσαν dixit, γλευκαγωγὸν, *utrem muſto vehendo aptum.* Kühn.

9 Βύρσας γλευκ.] MS. βύρσης γλ. Jung.

10 Κάπηλοι δὲ] In MS. deeſt δὲ. Jung.

11 Κεραννύντες.] Aqua ſcilicet ita ut vini generoſi vis, aqua modica admixta, temperaretur. quique hoc temperamentum accurate obſervabat, ne ὑδαρὴς fieret potus, ἐπ' οἰνουργίᾳ, *propter vinum rite factum*, laudabatur. quia vero κάπηλοι modum fere excedebant in miſcenda aqua vino, hinc male vulgo audiebant, ut & ob iniquas menſuras. Poteſt & locus *Pollucis* ita intelligi, ut vox κάπηλος notet non tantum vini alieni venditorem, ſed illum qui vinum conficit ipſe & vendit, αὐτοπώλης & οἰνουργὸς ſimul. Kühn.

Κεραννύντες.] MS. κεραννύντες, uno ν. Jung.

12 Ὅθεν καὶ Σαράβωνα &c.] Etiam Σάραβος & Σά-

ῥάβωνα ὁ Πλάτων κάπηλον ὠνόμασεν, ἐπαινῶν αὐτὸν ἐπ' οἰνουργίᾳ. Τὸ δὲ τῶν καπήλων ἐργαστήριον, [13] καπηλεῖον εἰρήκασιν οἱ [14] κωμῳδοδιδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμῳδούμενον ἐν Σοφοκλέους Φινεῖ,

[15] Βλέφαρον κέκλεισταί γ' ὡς καπηλείου θύραι.

194 * Ἕρμιππος δὲ ἐπὶ τοῦ [16] προπιστευθέντος ἄνευ ἀργυρίου πίνειν, ἐκ καπηλείου [17] προδόσει πίνειν εἴρηκε. [18] κάπηλιν δ' ἔλεγον, ὡς Ἀριστοφάνης,

ton Sarabonem, ob vini adminiſtrationem laudans, Tabernarium eum vocat. Tabernarii autem officinam, Tabernam vocaverunt legum Doctores. Et ſuggillata illa in Sophoclis Phineo,

Palpebra, ut tabernæ janua eſſe dicitur.

* Sed Hermippus de eo cui permiſſum ſine pecunia bibere, E tabernæ προδόσει bibere dicit. Cauponariam autem dixerunt, ſecundum Ariſtophanem: 194

ραμβος reperitur: vide *Caſaub.* in *Athen.* lib. III. cap. 29. *H. Stephan. Platonem* Comicum intelligi arbitratur. SEB.

Ὅθεν καὶ Σαράβωνα &c.] In *Platone* ſimpliciter laudatur Sarambus, ὅτι θαυμαστῶς παρεσκεύαζε τὸν οἶνον. KÜHN.

Ὅθεν καὶ Σαράβωνα &c.] Deeſt in MS. periodus hæc: ὅθεν καὶ Σαράβωνα &c. οἰνουργίᾳ. *Platonis* verba recitat *Athenæus*, ad quem vid. *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 29. qui hunc *Sarambum*, etiam *Sarabum* nominatum oſtendit. *Pollux*, ait, *neque hoc, neque illud, ſed Sarabonem: ſi modo ita ſcripſit lib. VII.* &c. Et ſane in noſtro MS. ea deſunt, ut nihil de genuina ſcriptura adfirmare poſſim. Ait tamen pleroſque *Sarambum* hunc indigitaſſe *Caſaubonus* noſter, ut & in *Platonis* loco ſit. Locus *Platonis* eſt in *Gorgia*, quem & hic totum lubet adſcribere: Θεαρίων ὁ ἀρτοποιὸς, καὶ Μίθαικος ὁ τὴν ὀψοποιΐαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικὴν, καὶ Σάραμβος ὁ κάπηλος· ὅτι οὗτοι θαυμάσιοι γεγόνασι σωμάτων θεραπευταὶ, ὁ μὲν ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων· ὁ δὲ, ὄψον· ὁ δὲ, οἶνον. Ecce, ὁ δὲ οἶνον, quod ait *Pollux* ἐπ' οἰνουργίᾳ cum laudari a *Platone*, cujus hunc locum *Noſtrum* reſpexiſſe nullus dubito, non *Platonis* Comici vero aliquem, ut putarunt quidam homines doctiſſimi; adeo ut fere geſtiam Σάραμβον *Polluci* quoque reponere, quo pacto eum etiam nominat *Ariſtides* aliquoties, pariter ſine dubio *Platonis* locum in mente habens. ſic in ea πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων ille *Adrianæus* Orator, poſtquam dixerat τοῦτον ἡμεῖς Θεαρίωνι καὶ Μιθαίκῳ, καὶ οὐκ οἶδ' ὅτῳ τῷ τρίτῳ γραφώμεθα τῆς αὐτῆς, oblitum ſe nominis *Sarambi* fingens, ita inferius iterum: ἔπου σοι Μίθαικος ὁ τὴν Σικελικὴν ὀψοποιΐαν συγγεγραφὼς, ἢ Σάραμβος ὁ κάπηλος (νῦν γὰρ ἀνεμνήσθην τοὔνομα) ταῦτα συγγράψασθαι δοκεῖ; & eadem longiſſima oratione ſive libro, inferius: ἀλλ' οὐ Πλάτων οὕτως. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Διὶ τὴν γνώμην ὅμοιον καὶ θεῖον προσειπεῖν, Σαράμβῳ καὶ τοῖς καπήλοις εἰκάζει πᾶσι, ubi *inſtitor* & *inſtitoribus* a doctiſſimo interprete redditur κάπηλος & καπήλοις, neſcio an ad *Pollucis* noſtri ſententiam, qui hic potius τὸν τὸν οἶνον κεραννύντα, quam μεταβολέα exponat, ac ſi credo cum *Plauto vinarium* diceremus: in mentem enim locus *Plauti* mihi ex *Aſinaria*, ubi ſimile talis hominis nomen, venit;

Sed vina heri quæ vendidi vinario Exararabo.

De quo vocabulo in hacſignificatione addo alium locum *Plauti*, Scena: *Satis ſpectatum eſt* &c. *Ita vinariorum habemus noſtræ delectum domi.* ad hunc locum, ut hoc obiter adſpergam, quod locum *Aurel. Victoris* Critici elegantiores adducunt iſtum de *Gallieno Imp. Inter hæc ipſe popinas, ganeaſque obiens, lenonum ac vinariorum amicitiis hærebat &c.* non poſſum non indicare illius loci emendationem elegantem, quam mecum communicavit vir amicus juxta ac doctus, Clariſſ. *Fridericus Lindenbrogius*, ſe cenſere legendum: *lenonum ac ninnariorum.* & Illuſtrem *Scaligerum* eam lectionem pro veriſſima amplexum fuiſſe, quum eam ipſi ante decennium indicaret. additque *Gloſſas Vett. Iſidori: Ninnarius cujus uxor mœchatur & tacet.* & videndum *Feſtum* ait. Alias verbum *vinarius* probum, & quod etiam aliis locis auctorum confirmes. ut *Suetonii* in *Claudio* cap. 40. *Cum de laniis ac vinariis ageretur.* Et in *Saluſtii* fragmento e lib. I. hiſtor. apud *Chariſium*: *Quin lenones & vinarii, laniique.* ubi ſane eodem modo, ut apud *S. Aurel. Victorem*, cum *lenonibus* junguntur. JUNG.

13 Καπηλεῖον] MS. καπηλεῖον καὶ κάπηλιν δὲ ἔλεγον, ὡς Ἀριστοφάνης. omittitque reliqua ad *Ariſtophanis* locum uſque omnia. JUNG.

14 Νομοδιδάσκαλοι] Nonne ridiculum illud νομοδιδάσκαλοι; ſimile vitium adnotare memini ſupra Segm. 132. ubi MS. etiam νομοδιδάσκαλοι habebat, pro κωμῳδοδιδάσκαλοι; Eodem modo puto hic vulgatis accidiſſe, & non dubito emendare κωμῳδοδιδάσκαλοι, καὶ τὸ &c. vel propter illa, quæ ſequuntur, καὶ τὸ κωμῳδούμενον, *& ab iiſdem Comicis exagitatum illud*, ait *Pollux*, *in tragœdia Sophoclis, qua Phineus indigitatur*, de qua *Caſaubonum* noſtrum VII. *Athen.* 4. ubi tamen ita citat vulgata: Φινεῖ Βλέφαρον, κέκληται δ' ὡς καπηλείου πύλας. iſtaque depravatiſſima ſe emendare vere ait, Φινεῖ, Βλέφαρον κέκλεισταί γ' ὡς καπηλείου πύλαι. Ita inquam hinc citat & emendat. Explicationem quoque nolo prætermittere viri incomparabilis. *Ait Pollux, comparaſſe Sophoclem clauſuram oculorum cæci hominis, occluſis cauponis foribus. quod ſimile, ſane quam frigidum & longe petitum, exagitatum fuerit a Comicis, ſicut alia multa ejus Poëtæ.* Non tamen diſplicere mihi poteſt καπηλείου θύραι, ut *Seberus* noſter edidit: & vulgatum θύρας etiam commode explicari poſſe forte alicui videatur. quod quidem cum venia dictum velim a me. JUNG.

Νομοδιδάσκαλοι] Κωμῳδοδιδάσκαλοι emendavi cum Cl. *Kühnio.*

15 Βλέφαρον &c.] Pr. ed. Βλέφαρον, κέκληται δ' ὡς καπ. θύρας. Vid. *Caſaub.* ibid. fol. 311. SEB.

Βλέφαρον &c.] *Palpebra clauſa eſt, ut tabernæ janua*, id eſt, *ſemper aperta eſt, nunquam dormit.* tabernæ enim nocte dieque patebant velut *atri janua Ditis.* KÜHN.

Βλέφαρον &c.] *Kühnius* ad ſui Codicis oram pro θύρας, ita enim habebant edit. ante *Seberum*, θύρα emendarat: ſed θύραι bene habet. Ex κέκληται vero pr. edit. commode formaveris κέκλειται· ita enim *Attici.*

16 Προπιστευθέντος] *Cui creditur, antequam perſolvat præſentem pecuniam pro vino hauſto, e taberna* ille πίνει προδόσει. datur enim vinum, antequam accepit pecuniam tabernarius. KÜHN.

17 Προδόσει πίνειν] De uſu verbi προδιδόναι ut in *Hermippi* χρήσει debes accipere, vide τὸν πάνυ *Caſaubonum* ſine Comm. ad Charact. *Theophr.* περὶ ἀπιστίας. unde lubet hæc illuſtrandi *Pollucis* adſcribere: *Hermippus Vetus Comicus, ut ait Pollux, eum qui vinum de cupa ſumſerat, nec ſolverat,* προδόσει πίνειν εἴρηκε, *venuſtiſſimo joco.* JUNG.

18 * Καπηλεῖον] Adfuit jam tum paulo ſuperius. apud *Ariſtoph.* vero, ut apparet, κάπηλις habetur: vid. cum *Schol.* fol. 25. SEB.

Eſt ſane cauponaria quædam
Vicina quæ cotylis ſemper me deſtruit.

Cotylizare porro, etiam de aliis dicitur particulariter venditis, & non ſimul, fortaſſis autem abuſive id dicitur. Quemadmodum & cauponari, pro vendere dicunt, cum revera vini venditoribus ſit
195 proprium. * Pherecrates quidem dixit, Nihil cotylizare, ſed fuſim infundere. Sed Ariſtophanes,

Noſtrum nobis potum infundentes, pauperibus iſtis cotylizare.

Cæterum quod Cotyla liquidorum, aridorumque ſimul menſura fuerit, Thucydides arguit dicens, Cotylam aquæ,

[19] Ἄρ' ἔστιν ἡ καπῆλις ἡ ἐκ τῶν γειτόνων,
Ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται.

[20] καὶ τὸ κοτυλίζειν, εἴρηται μὲν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ μέρος πιπρασκομένων, ἀλλ' οὐκ ἀθρόως. ἴσως δὲ καταχρωμένων τῶν λεγόντων, ὥσπερ [21] καὶ τὸ καπηλεύειν, καὶ τὸ πιπράσκειν λέγουσιν. ἴδιον δ' ἂν εἴη τῶν [22] τὸν οἶνον πιπρασκόντων. * [23] καὶ Φερεκράτης μὲν εἴρηκε, Μηδὲν κοτυλίζειν, ἀλλὰ [24] καταπλάττειν χύδην. Ἀριστοφάνης δὲ, 195

Κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν, κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν.

[25] ὅτι μέντοι ἡ κοτύλη καὶ ὑγρῶν ἦν μέτρον καὶ ξηρῶν, [26] Θουκυδίδης ἀρκεῖ εἰπὼν κοτύλην ὕδατος,

* Καπηλεῖον] Bene vidit *Seberus* noſter non recte repeti καπηλεῖον, antea jam poſitum. Nec dubites itaque hic legere: καὶ κάπηλιν δ' ὀλίγον &c. ut ſupra ad καπηλεῖον εἴρ. fuiſſe dixi in MS. noſtro. confirmat & *Ariſtophanis* χρῆσις ſubjecta. in qua forte κάπηλις quoque paroxytone *Noſter* ſcripſit. MS. ea non habet. κάπηλις a κάπηλος, ut κυνηγις a κυνηγός. Nec aliter de copa ibi *Scholiaſtes* agnoſcit: qui tamen miram adfert differentiam: κάπηλις, ait, προπαροξυτόνως, ἡ τὸν οἶνον πιπράσκουσα. καπηλὶς δὲ ὀξυτόνως ὑποκοριστικῶς, ἡ ταύτης ὑπηρέτις τῆς καπήλεως. quaſi in verſu *Ariſtophanis:* Ἄρ' ἔστιν ἡ καπηλὶς &c. etiam oxytone agnoſcat. An hæc differentia proba, judicent alii: mihi ea auctoritate aliqua nondum niti videtur. Et alibi vero apud *Comicum* etiam occurrit, ut in *Theſmophoriazuſis:*

Κεἴτις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς,
Ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται &c.

Quæ prioribus e *Pluto* ſimilia fere. JUNG.

* Καπηλεῖον] Reſtitui MSS. Codices & *Jungermannum* ſequtus κάπηλιν, in qua emendatione tam clara ſtabiliunda verba non prodigam: *Gloſſæ:* καπηλὶς, *Caupona.* καπηλίδες, *ſtabulariæ.* Doctiſſ. *Canterus* adſcripſerat ad marginem, ἐν Πλούτῳ, *Ariſtophanis* locum indicans.

19 Ἄρ' ἔστιν &c.] *Ariſtoph.* in *Pluto.* Ἄρ' ἔστιν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων &c. ſive malis ſervare ſenarium cum interrogationis nota:

Eſtne ea cauponaria e proximo,
Quæ me perditum ſuis ſemper cupit cotylis?

ubi *Scholiaſtes* diſtinguit inter κάπηλις & καπηλὶς, quod videatur. KÜHN.

Ἄρ' ἔστιν &c.] Deſunt in MS. duo hi verſus, ut modo dixi. In primo pro ἡ ἐκ ſcribe ἡ 'κ, metri cauſa, & quod ita ſit apud *Ariſtophanem.* dicit ea in ejus *Pluto* *Blepſidemus* de *Penia.* JUNG.

20 Καὶ τὸ κοτυλίζειν, εἴρ.] MS. ita: εἴρηται δὲ τὸ κοτυλίζειν καὶ ἐπὶ ἄλλων μὲν τῶν πιπρασκομένων ἴσως καταχρωμένων. JUNG.

Καὶ τὸ κοτυλίζειν, εἴρ.] Hinc κατὰ κοτύλας πωλεῖν, *minutatim, minutis partibus vendere:* tales μεταβολεῖς· unde apud *Schol. Ariſtoph.* ad *Plut.* μεταβολεὺς, ὁ κατὰ τὴν κοτύλην πωλῶν.

21 Καὶ τὸ καπηλεύειν] Poſt καπηλεύειν forte punctum inducas rectius. eſt enim ſenſus, *verbo* καπηλεύειν *eos uti & pro* πιπράσκειν. Sic *Heſychius:* καπηλεύει, μεταπωλεῖ, οἰνοπωλεῖ καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσεις. κάπηλος, μεταπράτης, ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πιπράσκων. κάπη δὲ ἡ τροφή. nec tantum ad cibum, potum, ſed & alia quoque πιπρασκόμενα. hinc ἀσπίδων κάπηλος apud *Suidam.* & unde alias, quæ vel e *Noſtro* in mentem veniunt, ἀνδραποδοκάπηλος, ὀρνιθοκάπηλοι, βουκάπηλοι, & ipſum κάπηλοι ſupra Segm. 8. inter πρατῆρας & μεταβολεῖς. quod vel ideo monendum fuit, ne ex iis quæ hic ſequuntur, cum viro doctiſſimo, ubi vocabulum κάπηλος exponit, verbum καπηλεύειν hic ad οἴνου πρᾶσιν adſtringamus, quaſi dixerit hic *Pollux* iſtud καπηλεύειν ſcilicet eſſe ἴδιον τῶν οἶνον πιπρασκόντων. Non enim hoc dicit *Pollux*, ſed poſtquam monuit verbum κοτυλίζειν etiam dici ἐπὶ ἄλλων πιπρασκομένων, abuſu nimirum quodam καὶ καταχρήσει, quæ etiam in καπηλεύειν advertatur, cum id pro πιπράσκειν dicant: at proprium, ait, iſtud κοτυλίζειν eorum qui vinum vendere ſolent. tum ejus verbi e *Pherecrate* & *Ariſtophane* τινὰς χρήσεις ſubjicit. Hic ad illa ἴδιον &c. hæc ſaltem *H. Stephanus* in ſuo Codice adſcripſit: *ſit proprium. Ideo dicit* καταχρ. JUNG.

22 Τὸν οἶνον πιπρ.] Habet MS. alio ordine, τῶν πιπρασκόντων τὸν οἶνον. JUNG.

23 Καὶ Φερεκρ. μὲν εἴρ.] Hoc, uſque ad ὅτι μέντοι ἡ κοτ. &c. deeſt in MS. JUNG.

24 Καταπλάττειν] *Salmaſ.* mendoſum eſſe monet τὸ καταπλάττειν, pro καταπράττειν, *magna copia vendere.* KÜHN.

Καταπλάττειν] Verbum καταπλάττειν parum capio, nec jejunas tamen conjecturas meas indicare opus. JUNG.

Καταπλάττειν] *Falckenburgii* Codex καταπάττειν· non tamen damnem καταπλάττειν χύδην, id eſt, ἀθρόως πιπράσκειν· Comica locutio.

25 Ὅτι μέντοι ἡ κοτ. καὶ ὑγρ. ἦν μ. καὶ ξ.] MS. hoc ordine, ἦν καὶ ξηρῶν μέτρον. dixit item ſupra IV, 168. JUNG.

26 Θουκυδίδης] Lib. VII. Hiſt. in fine. quem locum etiam *Athenæus* laudat libr. XI. cap. 8. quod autem h. l. ante lectum ſit κ. δ. οἴνου, id factum ex eo, quod duo diverſa *Thucydidis* loca in unum confuſa fuerint. nam lib. IV. *Thucyd.* pag. 262. extat utique δύο κοτύλας οἴνου. ſed huc non pertinet, a re, de qua agitur alienus. KÜHN.

Θουκυδίδης] Locus *Thucydidis*, qui eſt extremo lib. VII. Ξυγγραφῆς, a *Sebero* noſtro emendate editus eſt, ut & apud *Athenæum* extat lib. XI. ad quem *Caſaubonus* noſter de menda vulgata, *Pollucem* quæ obſedit, monuit. Habet autem & MS. καὶ δύο κοτύλας σίτου· non ut falſo vulgati antea, καὶ κοτύλας δύο οἴνου. & infra X, 113. ubi idem locus adducitur, eſt σίτου· quamvis male τρεῖς ſit ibi. ſed fere oblitus, quamvis leve eſt, poſt ξηρῶν tamen ſolum comma pone, deleto puncto, pendet enim adhuc oratio. JUNG.

καὶ [27] δύο κοτύλας σίτου. [28] Εἶεν δ' ἄν τινες καὶ [29] νεκροφόροι, καὶ ταφεῖς. [30] Τὰ δ' ἐπὶ τοῦ πιπράσκειν, ἔστιν εἰπεῖν ἐπ' αὐτῶν τὸ [31] τιμιοπῶλαι, [32] εἰρηκότος Φρυνίχου ἐν Τραγῳδοῖς,

[33] Σὺ δὲ τιμιοπώλης ὡς Ἀχιλλεύς, οὐδὲ εἷς.

196 * καὶ ἡ παμπρασία δὲ, ἐπὶ τῶν πάντα πωλούντων λέγεται. [34] τὰ δὲ ἐφεξῆς, τὰ μὲν πλεῖστα Κριτίας λέγει. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν μᾶλλον αὐτῷ κεκριμένων, τὴν εὐωνίαν. Χαλκοπῶλαι, [35] σιδηροπῶλαι, λαχανοπῶλαι, [36] λαχανῆται, τυρο-

& duas frumenti cotylas. Sint & quidam libitinarii, & Sepultores. Quæ autem a vendendo dicuntur, de iis dicere poſſumus, * pollinctores, Phrynicho in Tragœdis dicente,

Tu vero quaſi pollinctor Achilles, neque unus.

* Et omnium proſtitutio, de omnium rerum venditoribus dicitur. 196
Sed eorum quæ ſequuntur, quam plurima dicit Critias. & multi probatiores ipſi Authores, Vilitatem dicunt. Æris venditores, Ferrarii, olerum venditores, olitores, caſeorum

27 Δύο κοτύλας σίτου.] Vid. *Caſaub.* in *Athen.* XI, 8. pr. ed. κοτ. δύο οἴνου. Seb.

Δύο κοτύλας σίτου.] Ita quoque *Falckenburgius* pro οἴνου, quod in *Baſileenſi* editione & iis, quæ illam antecedunt, erat.

28 Εἶεν δ' ἄν &c.] C. A. titulum apponit: περὶ νεκροφόρων, παντοπώλων καὶ ἕτερα διάφορα ἀποπιπρασκόμενα. περὶ ἐργαζομένων, καὶ τοῦ ἐκδόντος, καὶ τοῦ λαβόντος. Kühn.

Εἶεν δ' ἄν &c.] Cum εἶεν in MS. novum caput, cum hoc titulo: περὶ νεκροφόρων, καὶ παντοπώλων, καὶ ἕτερα διάφορα πιπρασκόντων· περὶ τοῦ ἐργαζομένου καὶ τοῦ ἐνδιδόντος, (ſcribe ἐκδιδόντος) καὶ τοῦ λαμβάνοντος. περὶ ψηφοπαίκτου καὶ τεχνῶν αἰσχίστων, καὶ τῶν περὶ αὐτάς. καὶ περὶ παιγνίων καὶ τῶν περὶ αὐτά. Jung.

29 Νεκροφόροι, καὶ ταφεῖς.] De his *Brodæus* X. Miſcell. 9. dein ita MS. τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἀποπιπράσκειν· ἔστιν δὲ εἰπεῖν ἐπ' αὐτῶν τομιοπῶλαι. Sequentibus εἰρηκ. Φ. ἐ. Τ. cum verſu *Phrynichi* omiſſis. Jung.

30 Τὰ δ' ἐπὶ τοῦ π. &c.] C. V. τὰ δ' ἐπὶ τούτοις ἀποπιπράσκειν, ἔστιν δὲ εἰπεῖν ἐπ' αὐτῶν (ita & *Salm.*) τομιοπῶλαι &c. C. A. τὰ δ' ἐπὶ τούτοις ἀπὸ τοῦ πιπράσκειν &c. *& hæc dici poſſunt deſumpta a vendendo,* τὸ τιμιοπῶλαι &c. Kühn.

31 * *Pollinctores*] *H. Steph.* de hoc loco. Τιμιοπώλης, qui mortuorum cadavera redimentibus pretio vendit: *veluti ſi quis hoſtis a ſe perempti cadaver vendat memorato redemptionis pretio, quemadmodum Achilles Hectoris. Generaliter tamen* τιμιοπῶλαι *nominari poſſunt*, qui τίμιον πωλοῦσι, id eſt, care vendunt, & precio magno. *Iſ. Caſaub.* in *Athen.* VI, 3. verſus *Phrynichi* ſic interpretatur: *Carius vendis, quam ullus Achilles.* Virgilius:

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

Æneid. I, 488. vid. Il. ω, non adeo longe a fine. Seb. 2.

32 Εἰρηκότος Φρυνίχου &c.] Abſunt iſta a C. A. uſque ad, οὐδὲ εἷς. dictum Comici perſtringit avaritiam *Achillis*, qui apud *Homerum* corpus *Hectoris* auro contra redimendum dedit. *Tu vero care vendis, ut nullus Achilles. Diphilus* apud *Athenæum* lib. VI. cap. 2. *Deipnoſoph.*

--- ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα,
Ὅσον εἵλκυσεν, τοσοῦτον καταθεὶς ἐπριάμην.

--- uti Priamus Hectorem,
Quantum pependit, tantum ſolvi pretium, emens.

Unde recte τιμιοπώλης dicitur *Achilles.* honeſtius regi corpus exanimum ſine lytro reddidiſſet. *Salm.* legit, τυμβοπώλης. Kühn.

Εἰρηκότος Φρυνίχου &c.] De *Phrynichi Tragœdis* & ejus verſu *Caſaubonus* noſter videndus VI. *Athen.* 3. ubi verſum elegantiſſimum, ut ait, ita interpretatur: *Carius vendis quam ullus Achilles*: nec audiendos ait qui vocem τιμιοπώλης aliter interpretantur. deque hoc genere venditionis etiam ex *Diphilo* meminit extremo cap. 2. libri ejuſdem ſexti. Amiciſſimus *Salmaſius* τυμβοπῶλαι mavult emendare, ingenioſa perquam conjectura & vero ſimili: ejus verba ad me recito: *Video facile, quales poſſint eſſe* τιμιοπῶλαι, *& quinam ſint: qui care vendunt ſcilicet ita poſſunt vocari.* χρῆσις *tamen in verſu qui adducitur in teſtimonium, alio me vocat & ſuadet ut legam* τυμβοπῶλαι, *pro* τιμιοπῶλαι. *verſus Phrynichi ita concipiendus:*

Σὺ δὲ τυμβοπώλης, ὡς Ἀχιλλεὺς οὐδὲ εἷς.

Planus inde ſenſus ex noſtra correctione. quare Achilles τυμβοπώλης *dicatur, eruditis notum eſſe poteſt ex fabulis. Is enim Hectoris tumulum vendidit. &c.* Hæc ille. vide vero ne MS. noſter ſolus veram lectionem ſervaverit, qui τομιοπῶλαι habet: quod ſi & in *Phrynicheo* τομιοπώλης ſcribas, non dubito quin verſus ſibi conſtet. Et ſuccurrit opportune *Heſychius*: τόμια, exponens, τὰ ἀποτμήματα καὶ ἀκρωτηριάσματα τοῦ νεκροῦ. Viri docti MS. noſtri lectionem, quam antea adſcripſimus, conſiderabunt denuo, & omnia nobis reddent plana. Jung.

Εἰρηκότος Φρυνίχου &c.] Τιμιοπῶλαι recte ſe habere mihi videntur: non tamen *Salmaſii* τυμβοπώλας damnem, cujus ipſe lectionis rationes adfert in illa, quam hic *Jungermannus* noſter habet, epiſtola: ſed adverte, quæſo, lector: *Euſtath. Swartius* Analect. lib. III. cap. 13. eandem adfert emendationem hujus loci: & ipſi quoque τυμβοπώλης placet: ponerem verba, ni ea integra in literis *Cl. Salmaſii* legerentur: unde hoc? inquis: mihi certe videtur *Swartius Salmaſii* ad *Jungermannum* epiſtolas, earumve ſaltem quaſdam habuiſſe, e quibus haud bona fide ac peſſimo certe exemplo ſublegit pluſcula, ac verbo tenus deſcripta in lucem dedit: nec te huic ſoli ſpecimini fidem habere velim: conſule quoque III, 92. de equo βαδισματίᾳ, & 103. de γυμνατίᾳ fluvio: confer, neque amplius dubitabis. ſed tamen ne nihil attuliſſe videatur, quod de propria penu ſit promptum, ita extrema verſiculi verba emendat: οὐδὲν εἶς & exponit:

Tu buſtipola, novus Achilles, es nihil.

de qua emendatione tanto minus judicare licet, quanto minus de dicti occaſione novimus. Et hæc quidem obiter.

33 Σὺ δὲ τιμιοπ.] Proverbii ſpeciem habet. *Caſaub.* in *Athen.* VI. cap. 3. Seb.

34 Τὰ δὲ ἐφεξῆς &c.] Abſunt a C. A. uſque ad εὐωνίαν. dein leg. μᾶλλον αὐτοῦ κ. cæterum multa ex ſequentibus ſua facit *Phavor.* in λιβανοπῶλαι. Kühn.

Τὰ δὲ ἐφεξῆς &c.] Τὰ δὲ ἐφ. &c. εὐωνίαν. hæc duo cola deſunt in MS. Jung.

Τὰ δὲ ἐφεξῆς &c.] *Falckenburgii* Codex mox pro εὐωνίαν, εὐφωνίαν.

35 Σιδηροπῶλαι.] In C. A. excipit, λαχανῆται, στυππειοπῶλαι, (C. V. στυππυοπῶλαι) ἐριοπῶλαι, λ. λαχανοπῶλαι, ῥιζοπῶλαι, σ. σχοινοπῶλαι. Kühn.

36 Λαχανῆται] In MS. deſunt λαχανῆται, τυροπ. cum ſequentibus & verbo ἐκεῖσθ. Jung.

proſtitutores. Moris autem erat, quanti venderent, inquirere, mordere, & deguſtare. Stupparum venditores, lanivendæ. Thus vendentes, thuris venditores. Thus vendere, dixit Ariſtopha-
197 nes. Radicum venditores, * balſamivendæ, caulii venditores, armivendæ, ſeminum collectores, ſeminum mercatores, aulularii. Æginam vero, chytropolin vocarunt. Pharmacopolæ. Et verbum, pharmaca vendere. Et Pharmacofrangentes, apud Demoſthenem. Acuum venditores, acuum venditrices. Lanciven-

πῶλαι. ἔθος ἦν ἐπερωτᾶν, [37] πότερα κνῆν, ἢ ἐπεσθίειν. συρμαισπῶλαι, [38] στυππειοπῶλαι, ἐριοπῶλαι, [39] λιβανωτοπῶλαι, λιβανοπῶλαι. λιβανωτοπωλεῖν δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη. ῥιζοπῶλαι, * σιλφιοπῶλαι, [40] καυλοπῶλαι, σκευοπῶλαι, 197
[41] σπερμολόγοι, σπερματολόγοι, σπερματοπῶλαι, [42] χυτροπῶλαι. τὴν δὲ Αἴγιναν, [43] χυτρόπωλιν ἐκάλουν. φαρμακοπῶλαι· καὶ τὸ ῥῆμα, [44] φαρμακοπωλεῖν. καὶ [45] φαρμακοτρίβαι [46] παρὰ Δημοσθένει. βελονοπῶλαι, βελονοπώλιδες. [47] πινακοπῶ-

Λαχανῆται] *Gloſſ.* λαχανοπώλης, *Holerator*, *oleator*: leg. *olerator*, & λαχανοπωλεῖον, in iiſdem. Mox poſt ἐπερωτᾶν commaticam diſtinctionem poſui.

37 Πότερα κνῆν] Moris erat, ut venditor caſei ſciſcitaretur ex emptore, utrum radere vellet caſeum, an vero edere integrum cum pane? & prout reſpondit, ita dabat vel raſilem, vel aliter cum pane edendum. *ferrum, quo radebant caſeum*, κνῆστις, vel τυροκνῆστις, *radula*, dicebatur. KUHN.

Πότερα κνῆν] Quod ad morem iſtum quærendi πότερα κνῆν ἢ ἐπεσθίειν, an is ad olera pertinet, legimus enim λάχανα κνηστά; an ad caſeum? ut in cyceone *Homeri* Ἰλ. λ.

--- ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν.

quæ & *Schol. Græc.* ad *Ariſtoph. Pacem* ad verbum διακναισθήσεται adfert, & κναίειν γὰρ, ait, ἐστὶ κυρίως, τὸ τὸν τυρὸν ξύειν τῇ κνήστει. unde τυρόκνηστις inſtrumentum. & ipſe caſeus κνηστός. Sic enim *Euſtathius* ad illa Ἰλιάδος λ. παρ' ᾧ (Ἀθηναίῳ) καὶ ὁ κοπτὸς τυρὸς καὶ ὁ τμητὸς, ὁ αὐτὸς εἴη τῷ κνηστῷ. An itaque emptores quærebant, num caſeus qui proſtabat eſui inſerviret ſimpliciter, an potius radendus foret ad aliorum ciborum uſus? Sane & hodie talem diſtinctionem apud τυροπώλας videmus, ut alios habent *cibarios*, alios qui *raſi* miſcentur placentis vel aliis cibis, prout cuivis lubet. JUNG.

38 Στυππειοπῶλαι] MS. συρμ. στιππυοπῶλαι. JUNG.

Στυππειοπῶλαι] Supra I, 84. hæc vox eſt ſcripta στυπειοπῶλαι· præſtat tamen illa, quam heic habemus ſcriptura: nam στυππὴ, στυππεῖον & στύππιον ſcribitur: hinc Romanorum *ſtuppa*: vid. *Feſtum*: hoc autem impolito lino rimæ navium reſarciebantur, docente *Iſidoro Orig.* lib. XIX. cap. 27. hinc στυππειοπώλης, *qui reſarciendis navium rimis ſtuppas vendit*. Præcellere συρμαιοπῶλαι, quod idem vocabulum & mox Segm. 199. occurrit, ibique exponam, quomodo eo loco intellectum velim: hic vero non ſine ratione mendum in hac voce hærere puto: nimirum ſcribendum eſt, me judice, γρυμαιοπῶλαι· illa corruptela eſt in proclivi ac facili: γρυμαιοπώλης autem dicitur *ſcrutarius*, *qui viles venum proponit merces*, eſtque idem qui γρυτοπώλης· alii tamen Grammatici potius exponunt, ὁ τὰς εὐτελεῖς ὀπώρας πιπράσκων, *qui viliora fructuum genera vendit*: occurrit hæc vox in *Luciani Lexiphane* haud procul ab initio: ὃν εἰκὸς παρὰ τῷ γρυμαιοπώλῃ με πεπρᾶσθαι· parum appoſite *Benedictus*, *qui ſacculos vendit*: melius *Scholia Vetera*, quæ conſule. Γρυμαία vero idem eſt quod γρύτη, ῥῶπες, *ſcruta*, eaque notione hac voce utuntur *Themiſtius* in Βασανιστῇ, & *Sotades* apud *Athen.* libr. VII. pag. 293. ubi eruditionis ſummæ virum *Iſ. Caſaubonum* adi: eſt quoque hæc vox, ſed corrupta apud *Heſychium*: ſed eam docti viri feliciter jam emacularunt. Hoc autem *Pollucis* noſtri loco apprime γρυμαιοπῶλαι conveniunt, ſiquidem mox ſequantur στυππειοπ. ἐριοπ. λιβανοπ. qui omnes γρυμαιοπωλῶν nomine continentur. Mox pr. ed. λιβανοτοπ. & λιβανοτοπ.

39 Λιβανοτοπῶλαι] Scr. λιβανωτοπῶλαι vel λιβανοπῶλαι· ſed pro priori ſcriptura facit MS. SEB.

Λιβανοτοπῶλαι] Deeſt in MS. λιβανοπῶλαι. non tamen damnandum: ſi quidem tam λίβανος, quam λιβανωτὸς dicatur pro eodem, quod tamen negant grammatici. vide *Nunneſ.* ad *Phrynich.* Eclog. I. in λίβανος. Quod vero antecedit λιβανοτοπῶλαι, ſic etiam habet MS. malim tamen cum *Sebero* noſtro λιβανωτοπῶλαι. & itaque etiam λιβανωτοπωλεῖν ſtatim ſcribendum erit. quod cum tribus ſeqq. verbis δὲ Ἀρ. ἔφη in MS. deeſt. JUNG.

40 Καυλοπῶλαι] In MS. deeſt καυλοπῶλαι. JUNG.

41 Σπερμολ. σπερματολ.] C. A. σπερματοπῶλαι σχυτροπῶλαι, leg. χυτροπ. &c. KUHN.

Σπερμολ. σπερματολ.] In MS. deeſt σπερματολόγοι. JUNG.

42 Χυτροπῶλαι.] Pro χυτροπῶλαι, MS. habet κυθροπῶλαι. Sic ſupra Segm. 163. κυθροπολάθος in vulgatis, ubi MS. χυτροπλάθος. & ſic etiam *Pollucem* hic ſcripſiſſe putem. Iſta τῶν ἰαζόντων ſunt, & ſi ex aliquo tali attuliſſet, credo ejus rei nos admonuiſſet una. JUNG.

43 Χυτροπῶλιν] Leg. χυτρόπωλιν. *Æginetarum* vaſa fictilia, imprimis ollas tota Græcia uſurpabat. ſoli *Athenienſes* odio *Æginetarum* in ſacris nullum eorum fictile adhibebant, bibebantque ἐκ χυτρίδων ἐπιχωρίων, *ex ollis ſuæ regionis*. vid. *Herod.* in *Terpſich.* KUHN.

Χυτροπῶλιν] MS. χυτρόπωλιν ἐκάλ. paroxytonws. JUNG.

Χυτροπῶλιν] Χυτρόπωλιν cum Clariſſ. *Kühnio* reſtitui. ad hanc autem formam ſuperius ſunt emendata Segm. 16. ἀρτόπωλιν & 78. σπειρόπωλιν, & mox Segm. 198. γελγόπωλις. ſed quid? ita ne *Æginam* appellarunt? potuit certe propter χύτρας quæ ibi conficiebantur optimæ, ita recte dici: ſed *Falckenburgii* Codex habet γυναῖκα. χυτροπῶλαι, *mulierem vero χυτρόπωλιν dixerunt, quæ ollas venditaret*: quæ non ſunt inepta.

44 Φαρμακοπωλεῖν] Sequitur in C. V. βελονοπῶλαι, *acinrii*. KÜHN.

45 Φαρμακοτρίβαι] MS. φαρμακοτριβαὶ ultima acuta; ut ſupra Segm. 179. vulgati. JUNG.

46 Παρὰ Δημοσθ.] C. V. παρὰ Δημοσθένην. KÜHN.

Παρὰ Δημοσθ.] MS. παρὰ Δημοσθένει. JUNG.

47 Πινακοπῶλαι] Poſt πινακοπῶλαι eſt in C A. οἱ δὲ πιπράσκοντες οἱ ὄρνεις, καὶ ὀρνεῶται. C. V. ὀρνεοται. paulo ante idem Codex, τοὺς τὰς ὄρνεις. ας. pro ὀρνεῶται, leg. τὰ ὄρνεα καὶ, vel ὄρνεις, καὶ ὀρνιθοπωλεῖν. *Ariſtoph. Avibus*,

--- οὐκ τῶν ὀρνέων

Ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης &c.

ubi *Scholia* ὀρνέων, οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπωλείων, ὡς τῶν χύτρων ἀντὶ τῶν χυτροπωλείων, alia id genus occurrunt infra lib. X. cap. 5. *Heſych.* ὄρνεα, ὀρνεόπωμα (leg. ex *Scholiis Ariſtoph.* ὀρνεοπωλεῖα) καὶ πετεινὰ καὶ τόποι. Obiter addendum

λαι. [48] ἐκάλουν δ' οὕτως οἱ ποιηταὶ τῆς κωμῳδίας, οὐ μόνον [49] τοὺς τοὺς πίνακας πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄρνεις, οὓς προὐτίθεσαν ἐπὶ πινάκων κεραμέων. [50] τούτους δ' ὀρνιθοκαπήλους Κριτίας
198 καλεῖ. * οὗ δὲ πιπράσκονται [51] οἱ ὄρνεις, [52] * ὀρνεῶται, ὀρνιθοπῶλαι. κτενοπῶλαι, [53] ἀγκιστροπῶλαι, [54] σκορδοπῶλαι. ἰσχαδοπῶλαι δὲ Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγαθοῖς, καὶ [55] ἰσχαδωνῶν ἔφη. [56] μελιτοπῶλαι, μελιτοπώλιδες, μελιτοπωλοῦσαι, [57] λεκιθοπώλης, ἐλαιοπῶλαι, ὀξοπῶλαι, [58] κρομμυοπῶλαι, [59] ἰσχαδοπώλιδες, γελγοπῶλαι, [60] γελγόπωλις. εἴρηται γὰρ ἡ γελγόπωλις ἐν [61] Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατίνου, ὥσπερ ἐν [62] Ἀρτοπώλισιν Ἑρμίππου

dæ, ſic autem Comici, non modo lances, ſed & aves vendentes, vocabant, quas in lancibus fictilibus proſtituebant: ſed hos, Avium mercatores, Critias vocat. • Sed ubi aves vendunt, • ὀρνεῶται, avium venditores. 198 Pectinum venditores, hamorum venditores, allii venditores. Ficuvendæ, Pherecrates in Bonis, & Caricatores dixit. Mellivendæ, mellis venditrices, mel vendentes: lecythos venditans. Olei venditores, acetivendæ, ceparum inſtitores, ficuum venditrices: porrivendæ, porrivenditrix. Porrivenditrix enim, in Dionyſalexandro Cratini dictum eſt. Quemadmodum Porrum vendere, in Artopolis Hermippi.

de πινακοπώλης ejuſdem *Ariſtoph. Scholion*: πινακοπώλης, ὁ ὀρνεοπώλης, ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνίων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. quæ verba *Suidas* exſcripſit. vid. & *Heſych.* in πινακοπώλης. quæ volui annotare, ut hujus temporis πινακοπώλας probarem antiquiores eſſe quam vulgo creditur: eadem affert *Salm.* KÜHN.

48 Ἐκάλουν δ'] MS. ἐκάλ. δὲ οὑ. JUNG.

49 Τοὺς τοὺς πίνακας πιπρ.] MS. τοὺς πίνακας &c. ſine altero τοὺς. Et volunt quidam ejuſmodi articulorum ejuſdem caſus geminationes ſaltem recentioris Græciæ eſſe, ut apud *Zonaram*. τῆς τῆς πόλεως ἐρημώσεως, apud *Joan. Cantacuſenum*, διὰ τοῦ τοῦ σταυροῦ τροπαίου. Quod ſi vulgata lectio vera, non uſquequaque verum eſt. Sed alterum τοὺς ut dixi MS. omittit: & tamen idem mox habet, τοὺς τὰς ὄρνεις, ἃς προυτίθ. genere fœminino. ſed quod ad πινακοπώλας, credo innuiſſe etiam locum *Ariſtoph.* initio Ὀρνίθων: ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν. ubi *Scholia* vetuſta partim gemina, ὁ ὀρνεοπώλης, exponunt: ὅτι, addunt, τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνίων, ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. JUNG.

50 Τούτους δ'] MS. τούτους δὲ ὁ. JUNG.

51 Οἱ ὄρνεις] Deeſt in MS. οἱ. JUNG.

52 * Ὀρνεῶται] Vulgo exp. *qui aves vendunt*: ſed hic præcedit οὗ, ut locus ſignificari intelligatur. SEB.

* Ὀρνεῶται] MS. ὀρνεοται, ſine accentu & per ο in penultima. Neſcio quinam alii βεβαιωταὶ huic ſint vocabulo. Hoc ſcio ſi illud τόπον ſignificat, ut *Pollux* ait, οὗ πιπράσκονται, punctum poſt illud vocabulum ponendum. ſequuntur enim iterum venditores, ὀρνιθοπῶλαι, & alii. Forte & huc pertinent quæ apud *Heſychium* leguntur, ὄρνεα, ὀρνεόπωλα (an ὀρνεοπώλια legendum?) καὶ πετεινὰ καὶ τόπος. Poſt hoc vocabulum in MS. ſunt hæc ſaltem, iſtoque ordine: ὀρνιθ. κτενοπ. ἀγκιστροπ. κρομμυοπ. ἐλαιοπ. ἰσχαδοπῶλαι, σχαδοπώλιδες. cetera ſunt omiſſa, & plura in ſequentibus, ut dicam. Excutiamus quædam in vulgatis. JUNG.

* Ὀρνεῶται] Nihil in emaculanda hac voce opitulantur MSS. conjectemus ergo: οὗ δὲ πιπρ. οἱ ὄρν. ὄρνεα, καὶ ὀρνιθοπῶλαι &c. *Kuhnius* noſter in ſuo Codice commatica diſtinctione πιπρ. ſecreverat a ſequentibus, ut nimirum οἱ ὄρνεις de ipſo intelligeretur loco. Ego in re dubia nil mutavi.

53 Ἀγκιστροπῶλαι] C. A. κρομμυοπῶλαι, ἐλαιοπῶλαι, ἰσχαδοπῶλαι, ἰσχαδοπώλιδες, cætera abſunt uſque ad εἴρηκεν Segm. 200. KÜHN.

54 Σκορδοπῶλαι] Puto emendandum σκοροδοπῶλαι, quamvis non ignorem σκόρδον & pro σκόροδον adnotatum alicubi a viris doctis eſſe. JUNG.

55 * Ἰσχαδόνων] *H. Steph.* legit ἰσχαδώνης, *qui eſt caricarum emptor*, ὁ ἰσχάδας ὠνούμενος, ut ἱππώνης dicitur, *equorum emptor*. SEB.

* Ἰσχαδόνων] *Salm.* σχαδονοπῶλαι vel ἰσχαδῶναι, id eſt, ἰσχαδοπῶλαι. KÜHN.

* Ἰσχαδόνων] Placet conjectura *H. Stephani*, qui ἰσχαδώνης ſcribendum putat, quamvis non tam putat, quam quaſi *Pollux* ita ſcripſiſſet, hinc illud ipſum in ſuo Theſauro laudat. JUNG.

* Ἰσχαδόνων] Ἰσχαδωνῶν emendavi deleta ſtellula: *Pollux* eo poſuit caſu, quo *Pherecrates* eſt uſus: ἰσχαδῶναι, *qui caricas vendunt.*

56 Μελιτοπῶλαι] *Qui mella vendunt.* idque mercatorum genus *Athenis* multum, Attica enim regio mellis erat feraciſſima, quod præſtantiſſimum *Hymettus* ſuppeditabat: eaque regionis dos ita conſtitit, ut etiam vaſtas Athenas μελιττουργοὶ incoluerint ſoli, referente *Syneſio* Ep. 136. Μελιτουργοὶ vero *mellarii*, at μελιττουργοὶ, *apiarii*: utraque vox in *Gloſſis* confunditur: hi poſteriores quoque μελιττοπέλοι, quod vocis eſt apud *Ariſtotelem* περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Μελιττοπώλας autem ab aliis memoratos *Pollux* noſter non recenſet.

57 Λεκυθοπώλης] *Ariſtoph.* in *Pluto*, λεκιθόπωλις, id eſt, ſecundum *Scholia*, ᾠόπωλις, a *luteo ovi* dicta, vel ὀσπριόπωλις. KÜHN.

Λεκυθοπώλης] Scribe λεκιθοπώλης per ι, unde λεκιθόπωλις apud *Ariſtophanem*, u tin *Pluto*, ſive is ova ſive piſa vendat, quum *Scholiaſtarum* explicatio utrumque dicat. JUNG.

Λεκυθοπώλης] Hæc vox alieno heic eſt loco: emendavi itaque λεκιθοπώλης, præeunte Erudit. *Kühnio*: mallem tamen λεκιθόπωλις, videntur enim mulieres præcipue ova vendidiſſe: eſt ea apud *Lucian. Lexiph.* παρὰ τῇ λεκιθοπώλιδι περιμένειν· Græcam vocem in verſione retinet *Benedictus.*

58 Κρομμυοπῶλαι] Lucilio *ceparius* ejuſmodi homo, ſi apud *Priſcianum* Satyrici illius verſum ita legamus, ut emendat *Leopardus* XIV. Emendat. 14.

Lippus edenda acri aſſidue ceparius cepa.

id eſt, κρομμυοπώλης *homo*. ut ita hæc verba κρομμυοπώλης *homo* antea male inſerta ipſi verſui *Luciliano* ſint interpretatio a *Priſciano* adjecta. JUNG.

59 Ἰσχαδοπώλιδες] Sic eſt legendum, ut vulgo eſt, non σχαδοπώλιδες, ut MS. Eſt enim & hoc *Ariſtophanis*, apud quem in media *Lyſiſtrata* lego:

Ἐλαύνεκεν τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς δρυπέτεις κατέπινεν. JUNG.

60 Γελγόπωλις.] Malim, ut alia, proparoxytone potius ſcribere, nec aliter putem a *Polluce* ſcriptum: γελγόπωλις. εἴρηται γὰρ ἡ γελγόπωλις ἐν. JUNG.

61 Διονυσαλ. Κρατ.] Omnia deſunt in MS. uſque ad Segm. 200. JUNG.

62 Ἀρτοπωλίσιν Ἑρμ.] Ἀρτοπώλισιν, ut infra Segm. 202. SEB.

Sed

199 * Sed in * Danais Ariſtophanis, Raphanivendæ. &, Bellariorum venditores. Sicuti in Phœniſſis, Theatri venditor, qui ſpectacula elocat. Abdomen vendens. Coronarum venditores, & venditrices. Sed coronarum ſpecies, ἐκκύλιστος, ut Archippus in Rhinone inquit:

— Abit
Coronam ἐκκύλιστον *geſtans.*

Celiſtum quoque, dixit Antiphanes. Ole-

τὸ [63] γελγοπωλεῖν. * ἐν δ' [64] Ἀριστοφάνους Δαναΐσι, [65] συρμαιοπῶλαι, καὶ ἐγκριδοπῶλαι, ὥσπερ ἐν ταῖς Φοινίσσαις [66] θεατροπώλης, ὁ θέαν ἀπομισθῶν. [67] ἰτριοπώλης. Στεφανοπῶλαι, στεφανοπώλιδες, στεφανοπωλήτριαι. στεφάνων δὲ εἴδη, [68] ἐκκύλιστος, ὥσπερ Ἀρχίππῳ εἴρηται ἐν Ῥίνωνι, 199

— ἀπέρχεται
Στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων —

καὶ κυλιστὸν δὲ εἴρηκεν Ἀντιφάνης. λαχανο-

Ἀρτοπωλίσιν Ἑρμ.] Ne dubites ſcribere cum *Sebero* noſtro Ἀρτοπώλισιν, ut & infra Segm. 202. recte eſt. nec aliter *Athenæus* lib. III. ubi III. Animadv. 32. hujus dramatis & *Caſaubonus* noſter meminit. JUNG.

Ἀρτοπωλίσιν Ἑρμ.] Ἀρτοπώλισιν cum Clariſſ. *Kühnio* accentu mutato reſtitui. Hujus *Hermippi* fabulæ meminit *Euripidis Scholiaſtes*, & ex ea fragmen habet ad *Med.* verſ. 1027.

— καὶ γαμηλίους Εὐνὰς ἀγῆλαι —

obſervat hic vetus *Commentator* ἀγῆλαι dici ἀντὶ τοῦ εὔξασθαι ex *Phrynicho*; additque ex *Ariſtophane* χρῆσιν, διὰ παντὸς, ὦ δέσποιν', ἀγηλοῦμεν ἡμεῖς σ' ἀεί· ſimilem locum ex *Ariſtophanis* Νεφέλαις citat *Etymologus* in ἀγῆλαι, Καί σε θυσίαις, προσόδοις τε μεγάλαις ἀγελοῦμεν, ſcr. ἀγηλοῦμεν· ſed lapſum memoria crediderim *Etymologum*: hic enim eſt in *Comici* Pace, quem adducit locus:

Καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσι, προσόδοις τε μεγάλαισι διαπαντὸς ὦ
Δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἀεί.

& ad hanc normam apud *Schol. Eurip.* emenda: διὰ παντὸς ὦ δέσποτ' ἀγηλοῦμεν ἡμεῖς σ' ἀεί· in quibus citandis antiquum *Commentatorem Eurip.* cum memoriæ nimis fideret, haud leviter aberraſſe videmus. Sed extiteritne ille locus ab *Etymologo* adductus in Nubibus primis? ſiquidem nos eas διεσκευασμένας habemus: & potuit certe, vide modo pag. 142. hoc obiter. ſubjicit tum antiquus ille, quem dixi, *Grammaticus*: καὶ Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισι· φέρε νῦν ἀγήλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἴσω. ita emendate locus hic in editione Anglicana legitur, cum Baſileenſis fœdiſſime ἄρτος πώλοισι haberet, quod dudum emaculaveram: eandem fabulam *Scholia* in *Ariſtophan. Nubes* nominant.

63 Γελγοπωλεῖν.] *Heſychius*: γελσοπωλεῖν, ῥωπωλεῖν, παντοπωλεῖν. puto ſcribendum γέλγοπωλεῖν, ῥωποπωλεῖν. quod ni fallor, vel ipſa ſeries literarum confirmet. *Hermippus* ἀρτοπώλισιν laudatur & apud *Schol. Ariſtoph.* ad Aves, paulo a fine longius. JUNG.

Γελγοπωλεῖν.] Hinc apud *Euſtath.* ad Il. ν. γελγοπώλης, ut ῥωποπώλης.

64 Ἀριστ. Δαναοῖσι] Δαναΐσι, ut infra X, 26. & alibi. SEB.

Ἀριστ. Δαναοῖσι] *Salm.* Δαναΐσι. KÜHN.

Ἀριστ. Δαναοῖσι] Repone omnino Δαναΐσι cum *Sebero* noſtro. *Danaïdes* enim ejus fabulæ titulus, de qua & *Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 30. JUNG.

Ἀριστ. Δαναοῖσι] Ego cum Doctiſſ. *Kühnio* in textu emendavi Δαναΐσι, nunquam enim aliter veteres Grammatici hanc fabulam laudant. *Harpocr.* in ἐχῖνος, *Schol. Ariſtoph.* in *Plut.*

65 Συρμαιοπῶλαι] Συρμαιοπῶλαι denuo repetuntur, qui tamen modo Segm. 196. jam fuerunt. Fortaſſe igitur in MS. aliud hic vocabulum reperietur. Nobis interim conjectari licebit, quum a MS. hic deſtituamur. Quid itaque ſi legamus σιραιοπῶλαι καὶ ἐγκριδοπῶλαι, par forte non inepte compoſitum, utrumque dulciarium. σίραιον δὲ (ait ſupra MS. *Pollux* VI, 16.) ἐκάλουν τὸν ἐκ γλεύκους ἑψημένον γλυκὺν (οἶνον). de ἐγκρίσιν res etiam nota, ſaltem *Heſychii* illa itaque adſcribo: ἐγκρίδες, πέμμα ἐλαίῳ ἑψόμενον καὶ μελιτούμενον. JUNG.

Συρμαιοπῶλαι] Nihil in hac voce eſt mutandum, quippe συρμαιοπώλης, eſt ὁ τὴν συρμαίαν πωλῶν. συρμαίαν vero Grammatici exponunt, βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος, *eſculentum ex adipe & melle confectum*: ejus meminit *Hippocrates* & *Erotianus* in *Lexico Hippocratico* in vocibus ἀπὸ συρμαϊσμοῦ· hoc autem utebantur medicamento ad excitandum vomitum; idque dictum συρμαΐζειν de *Ægyptiis*, qui hujuſmodi vomitoriis ſapientiſſime ſingulis menſibus ſanitati ſuæ conſulebant, *Herodot. Euterp.* συρμαΐζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς μηνὸς ἑκάστου ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιείην, καὶ κλύσμασι· vide præfixam *Herodoto* quarundam in eo vocum expoſitionem: hinc συρμαϊσμός· non tamen diſcedam, prius quam emendatiorem tibi dedero in hac voce *Corinthum* de Dial. Ion. apud eum enim male legitur συρνέη pro συρμέη· Ionice. Fuit hoc eſculenti genus victoriæ præmium apud *Laconas*, quod συρμαίας, id enim erat certamini nomen, victorem augebat: vid. *Heſych.* in voce: his adde *Etymolog.* & *Suidam.*

66 Θεατροπώλης] Eſt is, *qui elocat theatrum*, non ſpectaturientibus, ſed θεατρώνῃ, cujus erat θέαν πωλεῖν, ut ſpectatorum ἀγοράζειν, *emere*, qui ſtruxerant theatra architecti, locabant totum theatrum hac in parte θεατροπώλῃ. Aliter hæc accepit *Caſaub.* in cap. XI. *Theophr.* Characterum. KÜHN.

Θεατροπώλης] Dicuntur & θεατρῶναι hi tales apud *Theophraſtum* Charact. περὶ βδελυρίας· ubi de utraque adpellatione vide Comm. *Caſauboni* noſtri. de his agit & *Bulengerus* lib. I. de Theatro cap. 50. JUNG.

67 Ἰτροπώλης.] *Salm.* leg. ἰτριοπώλης pro ἰτροπώλης. recte. KÜHN.

Ἰτροπώλης.] De hac voce libet indicare primam conjecturam meam. Scilicet ἀπὸ τῶν ἰκρίων veteres *Athenienſes* ſpectaſſe conſtare, didiceramque etiam ex *Caſaubono* meo loco modo dicto, ubi ex *Scholiaſte Ariſtoph.* in *Veſp.* citat & hoc: ἰκρίοις θεωροῦντες, τοὺς δύο ὀβολοὺς παρεῖχον· hinc quid ſi itaque ἰκριοπῶλαι a *Polluce* hic fuerint allati, iidem nimirum cum θεατροπώλῃ? Sed quoniam MS. nos deficit, ne nimis a vulgata ſcriptura recedamus, potius ἰτριοπώλης ſcribamus, hominum genus ejuſdem farinæ cum ἐγκριδοπώλαις. *Noſter* de utriſque πέμμασι ſupra VI, 78. καὶ τὰ ἴτρια, καὶ τοὺς ταγηνίας. εἰσὶ δὲ οἱ αὐτοὶ ταῖς ἐγκρίσι. JUNG.

Ἰτροπώλης] Clariſſ. *Kühnium* ſequutus, ἰτριοπώλης reſtitui.

68 Ἐκκύλιστος] Prior. edit. ἐκκήλιστος, & mox ἐν Ἥρωνι pro ἐν Ῥίνωνι. & inde: ἀπέρχεται στέφ. ἔχ. ἐκ τῶν κηλίστων. καὶ κήλιστον δ. Emendationem monſtravit *Caſaubonus* in *Athen.* XV, 7. SEB.

Ἐκκύλιστον] Vid. *Athen.* lib. XV. cap. 7. ubi *Caſaub. rotatilem* vocat. KÜHN.

Ἐκκύλιστος] Ἐκκύλιστος, & mox ἐκκυλίστων, & κυλιστόν· ſic bene reſtituit *Seberus* ex *Caſauboni* noſtri lib. XV. Animadv. ad *Athen.* cap. 7. ubi interpreta-

200 πώλιδες, λαχανοπωλήτριαι. * [69] τὰς δέ γε βελοπώλιδας, εἴρηκεν Ἕρμιππος ἐν Μοίραις. ἔξεστι δὲ καὶ τἄλλα ἐπὶ τὸ θῆλυ σχηματίζειν. [70] συνθηματιαίους δὲ στεφάνους εἴρηκεν Ἀριστοφάνης, τοὺς ἠργολαβημένους, οὓς οἱ νῦν ἐκδοσίμους λέγουσι. φατέον δὲ, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐκδιδόντος ἔργον [71] ὁτιοῦν, τὸ [72] ἐργοδοτεῖν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐργαζομένου, τὸ ἐργολαβεῖν. [73] εἰ δὲ Λυσίου ὁ κατ' Αὐτοκλέους λόγος, ἐν ᾧ γέγραπται, ψηφοπαικτοῦσι τὸ δίκαιον, εἴη ἂν καὶ ὁ [74] ψηφοπαίκτης

rum venditrices. * Telivendas autem, 200 Hermippus in Parcis dixit. Poſſunt & alia in fœminino genere formari. Coronas autem conſtitutas, ſeu ſolennes, Ariſtophanes vocavit Promeritas: quas nunc, honorarias nominant. Dicendum autem de quovis opus elocante, quodcunque id fuerit, opus elocare: ſed de laborante, opus recipere. Sed cum in Lyſiæ Oratione Contra Autocleum ſcriptum ſit, Eludunt judicium calculis: calcularius deluſor, quoque inter artes

tur, *quaſi rotatilem dicas*: ſive *volubilem*, ut idem lib. II. Animadv. cap. 10. ubi quales hæ coronæ fuerint, diſcas licet. *Antiphanes* vero qui & *Noſtro* citatur, κυλιστὸν dixit ἐν Ἑαυτοῦ ἐρῶντι, ut apud *Athenæum* lib. XV. citatur: quod ibidem libr. XV. cap. 7. docuit *Caſaubonus* ſæpius laudandus. JUNG.

Ἐκκύλιστες] Probandæ huic voci teſtis adducitur *Archippus* ἐν Ῥίνωνι prior. edit. ἤρωσι; pro quo *Falckenburgii* Codex ῥύτωνι, in quam vocem facile incuria librariorum Ῥίνωνι degenerare potuit. idem Codex pro κυλίστων & κήλιστον, habebat κυλίστων & κύλιστον· poſterius recte: in priori eam lectionem, quam ex *Caſaubono* dedit *Seberus* amplectimur.

69 Τὰς δέ γε βιλοπώλ.] *Salm.* κιβλοπώλιδας vel κιβελοπ. KÜHN.

Τὰς δέ γε βελοπώλ.] Non ineptam certe lectionem hic nobis Codex *Falckenburgii* ſuppeditat, τὰς δέ γε βελόνας, βελονίδας εἴρ. &c. quam tui facio, æque lector, judicii.

70 Συνθηματιαίους δὲ στεφ. εἴρ. Ἀριστοφ.] C. A. στ. Ἀ. καλεῖ ἠργολαβημένους, οὓς οἱ νῦν ἐκδημοσίους· ubi leg. συνθηματιαίους (δὲ στεφάνους Ἀριστοφάνης κ. τ. λ. οὓς οἱ νῦν ἐκδοσίμους λ. *coronas σ. Ariſtoph. vocat eas, quæ locantur conficiendæ, quas hodie vocant* ἐκδοσίμους, id eſt, *elocatas*, quæ ſc. ſtephanoplocis ſolent certa ſub mercede locari, & niſi quis curet ex pacto conficiendas, non fiunt. vid. *Athenæum* in fine cap. 7. libr. XV. & *Heſych. Paſchalius* lib. II. de Coronis cap. 15. vult ære publico texendas locatas, de quo dubito. KÜHN.

Συνθηματιαίους δὲ στεφ. εἴρ. Ἀριστοφ.] Et iſta in MS. deſunt adhuc. Locus eſt ex *Theſmophoriazuſis Ariſtophanis* iſte:

> Ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
> Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

Qui verſus & apud *Suidam* emaculandi, in quo ita eſt: συνθηματιαίους· οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. Ἀριστοφάνης· δεῖ γὰρ ἀνδράσι πλέξας στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι. Scribendum:

> --- δεῖ γὰρ ἀνδράσι
> Πλέξαι στεφ. σ. ε.

hic iterum MS. pergit: Ἀριστοφάνης ἠργολαβημένους καλεῖ, οὓς οἱ νῦν ἐκδημοσίους λέγ. *H. Stephanus* ad vulgatum ἐκδημοσίους, quod ita & MS. habet, adſcripſit in ſuo Codice, ἐκδοτικούς, *Suid.* ſuſpicaturque ita in *Theſ.* ſuo apud *Pollucem* emendandum. Verba *Suidæ* antea habuiſti: quæ ſane id ſuadent. Quid tamen ſi ad literas propius emendemus ἐκδοσίμους. *Heſychius* clare: συνθηματιαῖοι, οἱ ἠργολαβημένοι, καὶ ἐκδιδόμενοι, ἐκδόσιμοι. Sic itaque totus locus in vulgatis recte habebit, ſi pro ἐκδημοσίους, ſaltem emendemus ἐκδοσίμους. Et noſtram conjecturam prorſus confirmat *Athenæus* lib XV. eundem *Ariſtophanis* verſum adferens, ubi de coronis agit: pariter ita explicando: συνθηματιαῖοι, ait, στέφανοι, ἠργολαβημένοι, καὶ ἐκδόσιμοι. JUNG.

Συνθηματιαίους δὲ στεφ. εἴρ. Ἀριστοφ.] Fœdum plane mendum non tantum vulgatas *Pollucis* editiones, ſed & Codices MSS. inſedit in voce ἐκδημοσίους, pro qua ἐκδοσίμους cum *Kuhnio* noſtro in textu reſtituere non dubitavi: nec quicquam huic emendationi in poſterum fidei detractum ſit, ſiquidem optimus *Falckenburgii* Codex id vocis agnoſcat: ἐκδοσίμους autem στεφάνους recte *locaticios* dixeris: ita enim *Gloſſæ*: ἐκδόσιμον, *Locaticium*, & ἐκδίδωμι, ἐπὶ μισθῷ, *conloco, loco.* Eleganter *Lucianus* Encom. *Demoſth.* Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον καλινδούμενον, quæ *Wolfius* vertit: *Paſſoni pictori aiunt equum ſe volutantem locatum eſſe depingendum*: & mox apud eundem, ὁ ἐκδοὺς eſt idem qui ἐργοδότης. Sed non poſſum, quin obiter *Lucianum* emaculem: apud eum itaque pro Πάσωνι ſcribe Παύσωνι, & hic & alibi; en tibi *Plutarchum* de *Pythiæ* Orac. Ἆρ' οὖν ἔφη τὸ τοῦ ζωγράφου Παύσωνος ἀκήκοας; Οὐκ ἔγωγε, εἶπεν ὁ Σεραπίων. Ἀλλὰ μὴν ἄξιον· ἐκλαβὼν γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἵππον ἀλινδούμενον γράψαι, τρέχοντα ἔγραψεν· ἐκλαμβάνειν ergo dicitur, *qui faciendum opus ſuſcipit*? id certe haud facile crediderim; quippe qui de hujus verbi in hac notione γνησιότητι dubitem; quapropter pro ἐκλαβὼν apud *Plutarchum* ἐργολαβῶν reſtituere malim, prout illa vox occurrit apud eum in *Pericle* pag. 160. τὸ δὲ μακρὸν τεῖχος &c. ἠργολάβησε Καλλικράτης· & hanc tibi emendationem magis probabunt, quæ ſuperius mihi de hac voce ſunt dicta. Talis fuit illa *Hieronis* corona, de qua apud *Vitruvium*, cujus hac de re verba ſupra, ubi de *redemptore* & ἐργολάβῳ, protuli.

71 Ὁτιοῦν] MS. ὅτι οὖν. JUNG.

72 Ἐργοδοτεῖν.] *Xenoph.* lib. VIII. *Cyri Inſtit.* ἐργοδότας vocat, *qui opus locant.* KÜHN.

Ἐργοδοτεῖν.] Hujus loci meminit *Nunneſ.* ad *Phrynich.* Eclog. I. in ἐργοδότης. JUNG.

73 Εἰ δὲ Λυσίου ὁ κατ' Αὐτ. λόγ.] C. A. hæc ita effert: καὶ ὁ ψηφοπαίκτης εἴη κἂν ὡς Λυσίας, ψηφοπαικτοῦσι τὸ δίκαιον, φησί. leg. καὶ ὁ Λυσίας &c. *& ψηφοπαίκτης erit* (inter artifices) *& Lyſias ait: ludunt jure, ut præſtigiator calculis. Gl.* ψηφοπαικτῶ, *præſtigior.* ψηφοπαιξία, *præſtigia.* ψηφοπαίκτης, *præſtigiator.* Poterat & ψηφοπαίκτης dici, *qui ludit calculis in alveo latrunculorum, calculorum* &c. KÜHN.

Εἰ δὲ Λυσίου ὁ κατ' Αὐτ. λόγ.] Ita & MS. Videndum itaque ne forte ejuſdem orationis titulus *Harpocrationi* in ἐβδομευομένου ſit reſtituendus, ubi ita eſt: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἐτεοκλέα περὶ χρημάτων, εἰ γνήσιος, ne inquam, & ibi emendandum: πρὸς Αὐτοκλέα. Nihil adfirmo, ſed ita me ſaltem ſuſpicari indico. JUNG.

74 Ψηφοπαίκτης] Ψηφοπαίκτης. de his plura apud *Caſaubonum* noſtrum XV. *Athen.* 16. & *Bulengerum* vide lib. I. de Theatro cap. 34. qui *acetabularios* interpretatur, & ψηφοπαικτεῖν ex *Lyſia* hic, *quaſi calculis, ita cavillationibus jus fruſtrari. Brodæus* hinc locum *Julii Firmici* reſtituit, VI. Miſcell. 30. ita ſcribens: *Mercurius ipſe pſephopectas ſæpe feciſſe: caſtigandum expunctis phepectas & Pſephodectas. auctor Suidas in voce* ψηφολόγοι, & *Pollux lib. VII.* De *Pſephopectis*, viri docti proferunt & hunc locum non nominato auctore: Ἀρίστων ἔλεγε τοὺς διαλεκτικοὺς ἐοικέναι τοῖς ψηφοπαίκταις, οἵ τινες χαρίεντες παραλογίζονται. Sed is

201 numerabitur : * nomen autem hoc novus quidam Comicus, Eudoxus in Nauclero Comœdia dixit. Cæterum ſi & actiones turpiores, artis vocabulo nominandæ ſunt, dices : meretrices, ſcorta, meretriculæ, ſcortantes, Lupanaria, luſtra, proſtibula, Lenones, proſtitutores, lenocinantes. Scortum, etiam humicubam nominabis, & fornicariam, & ſcortillum. Meretriciam autem, in Agri-
202 colis vocavit Ariſtophanes. * Sed Hermippus in Cothurnis, Meretricum perſolutores : idemque in Artipolidibus inquit,

[75] ἐν τέχνῃ. * τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο εἴρηκέ τις τῶν νέων κωμῳδῶν Εὔδοξος ἐν [76] Ναυκλήρου δράματι. Εἰ δὲ χρὴ καὶ τὰς αἰσχίους πράξεις τέχνας ὀνομάζειν, [77] ἐρεῖς, πόρναι, πόρνοι, ἑταῖραι, ἑταιροῦντες, πορνεῖα, οἰκήματα, [78] ματρύλλεια, πορνοβοσκοὶ, προαγωγοὶ, [79] μαστρωποί. τὴν δὲ πόρνην, καὶ [80] χαμαιτύπην ἐρεῖς, καὶ [81] στεγῖτιν, καὶ πορνίδιον. [82] πορνεύτρειαν δὲ ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἔφη. * [83] Ἕρμιππος δὲ ἐν τοῖς Κοθόρνοις, 201 202 πορνοτελῶναι. [84] ὁ αὐτὸς ἐν Ἀρτοπώλισι φησὶν,

apud *Stobæum* eſt λόγῳ, εἰς τὸ ἐναντίον περὶ γραμμάτων. Et illi male *Ariſtoni* tribuunt, quod *Arceſilao* debebant. Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος ἔφη τοὺς διαλεκτικοὺς ἐοικέναι τοῖς ψηφοπαίκταις, οἵ τινες χαριέντως παραλογίζονται, ſcribit *Stobæus.* Ipſi itaque memoria lapſi videntur: quod ſane in homine nihil rari : mihique puto hoc humani ſæpius accidere. *Ariſton* vero λόγους διαλεκτικῶν τοῖς ἀραχνίοις, ἢ τοῖς τῶν ἀραχνίων ὑφάσμασι comparabat, ut ex *Laertii* lib. VII. & *Stobæi* ſermone jam dicto patet. Non etiam omittendum, quod ad *Pollucem* noſtrum, & ψηφοπαίστης in quibuſdam MSS. legi. Ita enim ex obſervationibus *Schotti* diſco, in quibus iſta : ψηφοπαικτοῦσιν, *Pſephopaſtes in Cod. MS.* ἀπὸ τοῦ παίζω, ἔπαιστα *Attice.* Noſter ſane MS. ad hunc modum mox Segm. 204. ψῆφοι ψηφοπαίστου habet. Et ſic κυνδαλοπαίστης habes apud *Heſychium.* JUNG.

75 Ἐν τέχνῃ.] Deſunt in MS. ἐν τέχνῃ. τὸ δὲ ὄν. τ. εἴρ. uſque ad πόρναι. JUNG.

76 Ναυκλήρου] Vel Ναυκλήρῳ. *Caſaub.* in *Athen.* I, 15. exponens τὸ ψηφοπαικτεῖν, *jus ſubvertere ſubtilibus commentis.* SEB.

77 Ἐρεῖς, πόρναι, &c.] Poſt φησὶ C. A. ἐρεῖς δ' ἂν π. π. ἑταῖραι, ἑταιρίδες ἑ. π. οἱ. ματρώλεια &c. *Heſych.* etiam ματρύλλιον cum aliis multis. KÜHN.

Ἐρεῖς, πόρναι, &c.] Iterum ita MS. ἐρεῖς δ' ἂν πόρνοι, ἑταῖραι, πόρναι, ἑταιροῦντες, πορνεῖα &c. JUNG.

78 Ματρύλλεια] Ματρυλλεῖα. *H. Steph.* SEB.

Ματρύλλεια] MS. ματρύλεια, uno λ, ut & infra habet IX, 28. Apud *Heſychium* eſt ματρύλλιον. JUNG.

Ματρύλλεια] Alibi ματρύλεια, & ita *Menander* :

Οὐκ οἰμώξεται
Καταφθαρεῖσθαι ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον.

pro quo malim ſcribere καταφθαρεὶς ἐν ματρ. τ. βίον; citat *Harpocration* quem vide : editio *Aldina* καταφθαρεῖσθαι· *Suidas* Κατατρεῖς &c. *Euſtathius* ματρύλα & ματρύλειον, quæ lectio eſt in C. A. Sed auctiorem habet hunc locum Codex *Falckenburgii* hoc modo : μαπίατα, ματρύλλεια, de qua priori voce acutioribus conjectandum relinquo, imhi enim in præſentiarum nihil ſuppetit.

79 Μαστρωποί.] MS. μαστροποί. JUNG.

80 Χαμαιτύπην] Pro χαμαιτύπην, MS. noſter χαμαιτρύπην habet. quod facilius ſuum expoſitorem inveniat forte quam auctorem. JUNG.

81 Στεγῖτιν] Vel στεγιτὴν, *ſi mendo carent exemplaria* : *H. Steph. Heſych.* & *Phavorinus* : στεγητὴν, τὴν πόρνην. & mox : στέγη, γαστήρ. SEB.

Στεγῖτιν] C. V. στεγίτιν. *Salmaſ.* στεγῖτιν. *Heſych.* στεγητὴν, τὴν πόρνην, leg. στεγίτιν vel τεγίτιν, id eſt, ἐπὶ τοῦ τέγους σταθεῖσαν, *proſtantem in cella meretricia.* poſt στεγῖτιν C. A. Ἀριστοφάνης ἔφη πορνοτελῶναι, Ἕρμιππος δὲ καὶ πασιπόρνη κ. κ. C. V. etiam leg. πασιπόρνη. πορνοτελῶναι ſunt *meretricii vectigalis redemptores.* KÜHN.

Στεγῖτιν] Pro στεγῖτιν, MS. στεγίτιν. quam ego putem veram lectionem, licet apud *Heſychium* στεγητὴν, τὴν πόρνην legatur. Ut quaſi *Sumdenianam*, ut Latinis dicebatur, intelligamus, vel *proſtibulum*, quod ſub tecto proſtaret. non enim puto ad στέγην, τὴν γαστέρα, ut etiam *Heſychius* exponit, in hoc vocabulo reſpectum eſſe, ſed ad στέγην τὸ τέγος. JUNG.

Στεγῖτιν] Cum Clariſſ. *Kühnio* in textu reſtitui στεγῖτιν, quam vocis formam analogia Græcæ linguæ poſtulat : ἐπὶ τέγους καθίζεσθαι de meretriculis dixit *Clemens* Pædag. libr. III. cap. 11. de qua loquendi formula plura reperies apud *Iſ. Caſaubonum* ad *Suetonii Claudium.* Simili modo ἐν οἰκήματι καθίζεσθαι de *Æſchinis* matre, quæ meretriciam exercere artem perhibebatur, *Apollonius* dixit; nam οἰκήματα ſunt *cellæ meretriciæ.*

82 Πορνεύτρειαν] MS. πορνεύτριαν (quæ ſcriptura magis placet) ὡς Ἀριστοφάνης. omiſſis δὲ ἐν τ. Γ. & ἔφη. JUNG.

83 Ἕρμιππ. δ. ἐν τ. &c.] In MS. omiſſa etiam Ἕρμιππος δ. ἐ. τ. Κ. JUNG.

Ἕρμιππ. δ. ἐν τ. &c.] Hæc quidem primo intuitu nullam præ ſe ferre videntur difficultatem, ſed attentius cum MSS. lectione conlata ſcrupuli plurimum habent : de *Hermippi* Cothurnis meminiſtine? mihi certe nullus occurrit, qui ejus faciat mentionem : quod mihi hiſce cogitandis anſam præbuit, eſt Codicis *Falckenburgiani* lectio; is pro Ἕρμιππος habet Φιλωνίδης, pro ὁ αὐτὸς vero Ἕρμιππος· hæcce veſtigia ſecutus accuratam me hujus loci lectionem concinnaturum ſpondeo : *Philonidæ* Cothurnos laudant *Pollux* noſter infra IX, 29. & X, 115. *Athenæus*, & *Suidas* in Φιλωνίδης· meminere & alii Grammatici, quos brevitatis ergo prætereo : hinc emendandum eſſe apud *Pollucem* Φιλωνίδης nulli in dubium vocamus, eaque de cauſa, ut loci ſenſus ſibi conſtet, pro ὁ αὐτὸς reſtituendum Ἕρμιππος, de cujus fabula Ἀρτοπώλισι ſuperius dixi. Necdum ita res eſt confecta : in iis enim merito quis hæſitet : ὡς σάπρα πόρνη &c. totus hic locus ex mea mente ita concinnandus erit : Φιλωνίδης ἐν τοῖς Κοθόρνοις, πορνοτελῶναι. Ἕρμιππος δὲ ἐν Ἀρτοπώλισι φησὶν, ὦ σαπρὰ πασιπόρνη, καὶ κάπραινα· σαπρὰ, *putida* : & ita deleta ſtellula editionis *Seberianæ* cum Doctiſſ. *Kühnio* in textu reſtitui. De Κάπραινα eſt apud *Heſychium*, quem obiter emaculare tentabo : Κάπραινα, ἡ καταφερὴς, ἀπὸ τῶν κάπρων † Κάπρας, ἀκολασίας· conſidera, lector : arbitraberis enim : nullus auctor pejus *Heſychio* a librariis eſt habitus : ſcribo : Κάπραινα, κάπρα, ἡ καταφερὴς εἰς ἀκολασίας ἀπὸ τῶν κάπρων. ita *Euſtath.* ὀργῶσα πρὸς μίξεις, καταφερὴς εἰς ἀφροδίσια.

84 Ὁ αὐτὸς ἐν Ἀρτ.] Pro ὁ αὐτὸς &c. MS. habet : Ἕρμιππος δὲ καὶ πασιπόρνη φησὶ, καὶ κάπραινα. Et vulgatum σάπρα πόρνη mendoſum eſſe, facile videas, hærentque in emendando viri docti. Et κασαύρας etiam putabam a *Polluce* additam. Sed poſt illam MS. lectionem non amplius conjectore opus eſſe puto. Videtur enim id πασιπόρνη prorſus Comicum vocabulum eſſe, pro *proletario ſcorto, & ad quam omnibus patet aditus, quaque ſe omnibus vulgat promiſcue.* non diſſimili ratione fictum ut πασιφίλα, ἑταίρα παλαιὰ εὐ-

ὡς [85] σαπρὰ πόρνη, καὶ κάπραινα. [86] Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις,

Τὴν [87] πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα,

ἔφη. τὸ δὲ πορνεύεσθαι ῥῆμα, ἐν τῷ πρώτῳ Εὐπόλιδος Αὐτολύκῳ, ὡς τὸ πορνοβοσκῆσαι, ἐν τῇ Πλάτωνος Συμμαχίᾳ. καὶ ἡ πορνοβοσκία, ἐν τῷ

203 Αἰσχίνου κατὰ Κτησιφῶντος. * ἐν δὲ [88] Φρυνίχου Μούσαις, Ὦ κάπραινα, καὶ περίπολις, καὶ δρομάς. καὶ φορβάδας [89] δ' ἂν τὰς πόρνας λέγοις, ὥσπερ καὶ μάχλους. [90] κυβεία, κυβεύτρεια, κυβευταὶ, κυβευτήρια. [91] πεττεῖα, ἢ πεσσεῖα, ὡς Σοφοκλῆς. [92] σκιράφια, καὶ τὸν σκιραφευτὴν,

Ut putridum ſcortum, & catulliens. Sed in Scenis Ariſtophanes,

Meretricem pardalim vocant,

inquit. Scortari autem verbum, extat in Primo Eupolidis Autolyco. Sicuti & Lenocinari, in Platonis Certamine. Et Scortatio, apud Æſchinem Contra Cteſiphontem. * Atque in Phrynichi Muſis, O 203

ſcortum, excubator, & meretrix. Scorta porro, & equas vocabis, ſicuti & ſalaces. Alea, aleatrix, aleatores, aleatoria. Talorum ludus: aut Πεσσεῖα ſecundum Sophoclem. Sciraphia, & Scirapheutem,

σιδὴς apud *Euſtathium* ad Ὀδυσσ. μ. qui & de καπραίνα ad Ἰλιάδ. τ. ita ſcribit: λέγεται δέ φασι καὶ ἀφροδισία ἄγρια καθὰ πέρδιξ, οὕτω καὶ σῦς. καὶ γὰρ καὶ ὁ χοῖρος καταφερὴς εἰς ἀφροδίσια. ὅθεν κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, καὶ κάπραινα γυνὴ, ἡ ὀργῶσα πρὸς μίξεις. καὶ καπρᾷν κυρίως, τὸ ὀρέγεσθαι κάπρου τὴν ὗν· ὡς καὶ ταυρᾷν φασὶ, τὸ ταύρου ἐφίεσθαι τὴν βοῦν. JUNG.

85 Σάπρα] An σαπρὰ aut κάπρα? cum ſequatur κάπραιναι· & *Heſych.* κάπρας exponat, ἀκολασίας, *libidinoſe facta vel dicta*. SEB.

Σάπρα] *Salm.* ὦ σαπρὰ πόρνη. KÜHN.

86 Ἀριστοφάνης &c.] C. A. τὴν κασαβάδα. πορνοβοσκῆσαι ἐν δὲ Φρυνίχου μούσαις, ὦ κ. καὶ περίπολις καὶ δρομάς. C. V. δρομὰς περίπολις· dicitur *meretrix*, quia περιπολεῖ, *circumit*, & nunquam ut virgo honeſta ſolet domi deſidet, quod & τὸ δρομὰς indigitat. נפקת ברא *exiens foras*, *Chaldæis*, dicta *Septuag. Interpr.* ῥεμβάς. *Rabbinis* יוצאנית *vagatrix*, *vagabunda* dicitur. KÜHN.

Ἀριστοφάνης &c.] Hæc ſaltem MS. Ἀριστοφάνης δὲ τὴν κασαλβάδα ἔφη. πορνοβοσκεῖ. & deſunt cetera uſque ad ἐν δὲ Φρυν. &c. Quod vero MS. πορνοβοσκεῖ habet, mendoſe videtur a librario pro πορνοβοσκῆσαι vel πορνοβοσκία exaratum: quum illud jam ſupra fuerit Segm. præced. Emenda vero titulum Comœdiæ *Ariſtophaneæ*, & ſcribe ἐν σκηνὰς καταλ. cum *Caſaubono* noſtro IV. *Athen.* 20. quem eundem lib. I. cap. 23. & lib. III. cap. 26. ad *Athen.* vide de *Eupolidis* αὐτολύκῳ πρώτῳ & δευτέρῳ. Locus *Æſchinis* contra *Cteſiph.* eſt hic a fine longius: τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Verbum autem πορνοβοσκῆσαι, quod *Noſter* ex *Platone* Comico profert, ita habes & apud *Theophraſt.* Charact. περὶ ἀπονοίας· δεινὸς δὲ καὶ πανδοχεῦσαι, καὶ πορνοβοσκῆσαι, καὶ τελωνῆσαι, καὶ μηδεμίαν αἰσχρὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσαι. JUNG.

Ἀριστοφ. δ. ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις] Reſtitui in textu Σκηνὰς Καταλαμβανούσαις, de qua lectione ſuperius eſt monitum. Eruditiſſ. *Kühnius* pro πόρδαλιν reſtituebat πασιπόρνην· ſed eam lectionem in textum non recipio, quia MSS. Codices non favent: alioqui res ipſa ſic apprime ſatis quadraret: nam κασαλβάδες ἑταῖραι εἰσὶν, αἳ ἀεὶ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἱστᾶσαι, ἐπὶ μισθῷ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις· ita veteres Grammatici.

87 Πόρδαλιν] *Salm.* legit πόρναλιν. KÜHN.

88 Φρυνίχου Μούσ. &c.] Hic iterum MS. pergit. De *Phrynichi Muſis* meminit hinc *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 20. Ea fabula ni fallor eſt, qua ſecundas tulit *Callia* archonte, ut in Græca hypotheſi altera *Ariſtophanis* Βατράχων legitur. Ceterum meretricum varia nomina expoſita etiam habes apud *Chr. Colerum* in Parergis, peculiari capite 8. Ubi, ut obiter hoc indicem, referuntur & *Schœnicolæ* e *Plauto* notiſſimæ, quas *Varro* ait dictas *a Schœno nugario unguento*. quæ fuit & *Turnebi* opinio XXIII. Adv. 18. quamvis ille *a Schœno unguentario* legat. Quæ ſententia ipſa antiquitate nititur, quum *ſchœnum* unguentum fuiſſe ſatis clarum etiam ex *Catone* ſit de *Re Ruſtica*: ubi vide cap. 105. & 113. Et tamen nuper *J. C.* doctiſſimus de actoribus fabularum diſputans, cujus alias variam doctrinam admiror & ſuſpicio ut par eſt, interque ejus nominis cultores nomen meum profiteor, vult omnino ſic dictas meretrices, quia ſe olim juncis præcingebant: id quod ex ſacris literis probat: Quod ut ſit ſane, non ideo tamen mihi inde evinci, ni fallor, queat, ideo *Schœnicolas* apud antiquos dictas: ut non potius *Varroni* credamus ab unguento ita adpellatas, quod & apud *Catonem* nominari dixi. Et quo modo alias eaſdem *Schœno oblitas* idem *Plautus* dixiſſet? Junco ſane ſe nemo oblinat tamen, licet incingat. Sed hoc agamus, quod *Pollux* nos jubet. JUNG.

Φρυνίχου Μούσ. &c.] In *Phrynichi* loco pro περίπολι in textu reſtitui περίπολις ex C. V. cujus quidem emendationis ratio eſt clara.

89 Φορβάδας δ' ἂν &c.] C. A. λέγοις καὶ μάχλους δυβευταὶ (leg. κυβευταὶ) κυβεία κυβεύτρεια κυβευτήρια πεττεῖα ἢ πεσσεῖα ὡς Σοφοκλῆς. KÜHN.

Φορβάδας δ' ἂν &c.] Ego conjectabam φοράδας. *Heſych.* Φοράδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. haud tamen rejecero vulgatam lectionem, quam *Suidas* exponit.

90 Κυβ. κυβεύτ. κυβευταὶ, &c.] Ita MS. κυβευταὶ, κυβεία, κυβευτήρια. πεττεῖα ἢ πεσσεῖα, &c. omiſſo κυβεύτρεια, pro quo malim κυβεύτρια, vel κυβεύτριαι; ſed hoc non opus, plurale, inquam, ne nimis a ſcriptura vulgata recedamus. MS. ordo etiam mihi magis placet, ut legamus: κυβευταὶ, κυβεύτρια, κυβεία, κυβευτήρια &c. Dein in MS. πεττεῖα eſt ut vulgo: πεσσεία autem paroxytonως. an vero hoc rectius, & alterum pari accentu quoque πεττεία ſcribendum, ut κυβεία antecedens? Sic ſane mihi videtur. Et infra habes enim Segm. 210. IX, 97. πεττεία. & in MS. IX, 48. quoque πεττεία, κυβεία. Et eodem loco πεσσὰ habes in *Sophocleo* verſu, nec mentio πεσσείας, quam hic *Sophoclem* dixiſſe ait. JUNG.

91 Πεττεῖα, ἢ πεσσεῖα] Πεττεία ἢ πεσσεία. SEB.

92 * Σκιράφια] *Sylb.* annotat, σκιραφεῖα vel σκιράφια. infra IX, 48. σκιραφεῖα, ubi in principio ex hoc loco reponendum. SEB.

* Σκιράφια] Abſunt a C. A. σκιράφια καὶ τ. σ. alias legendum, σκιραφεῖα, id eſt, κυβευτήρια. *Suid.* in σκιραφεῖον ait ita dici, *aleatoria*, quod in *Sciro* aleatores commorarentur. C. V. σκειράφια καὶ τὸν σκιραφευτήν. *Harpocr.* ex quo ſua *Suidas* habet, σκιράφια, adeoque σκιράφιον diceretur & σκιραφεῖον. Simili ratione σκιραφευτὴς idem quod κυβευτὴς, *aleator*. pro πεττεῖα MSS. *Salm.* perperam παίγνια. KÜHN.

* Σκιράφια] MS. σκειράφια, καὶ τὸν σκυραφευτήν. vulgo eſt σκυράφια, ad quod *H. Stephanus* in ſuo Codice emendat ad oram: σκιράφια, vel σκιραφεῖα. Emendemus itaque utrolibet modo. σκιράφια enim habet & MS. infra IX, 48. & 96. Poſſumus tamen &

dixit Amphis in Aleatoribus. Tylia, cami, fritilli, cithis, cribrum, alveolus, tali, tali concuſſorii, aſtragali. Unde & Talis ludens, apud Platonem.
204 * Sed talis ludere, Crates in Vicinis Πεσσονομεῖν vocavit. Calculi, lineæ, jactus. Jactuum porro nomina, inutilium quidem, & infœlicium, de quibus, adverſa aleæ fortuna uti dicitur: Midas,

[93] Ἄμφις εἴρηκεν ἐν τοῖς Κυβευταῖς. [94] τηλία, [95] κημοί, [96] φιμοί, [97] κηθὶς, [98] κόσκινον, ἀβάκιον, κύβοι, [99] διάσειστοι κύβοι, [100] πεττοί. ἀφ' ὧν καὶ τὸ πεττεύειν, [1] καὶ πεττευτὴς, παρὰ Πλάτωνι. * τὸ δὲ πεσσοῖς παίζειν, [2] πεσσονομεῖν 204
[3] Κράτης εἶπεν ἐν Γείτοσι. [4] ψῆφοι, γραμμαὶ, [5] βόλοι. [6] βόλων δὲ ὀνόματα, τῶν μὲν φαύλων τε καὶ [7] δυσβόλων, ἐφ' οἷς τὸ δυσκυβεῖν, Μίδας,

σκιραφεῖα retinere, ut MS. habet hic. Pariter enim id rectum, ut ex *Heſychio* patet, apud quem ſua literarum ſerie *σκιράφιον, τὸ κυβευτήριον.* & *σκίραφος, οἱ πανοῦργοι καὶ κυβευταί.* JUNG.

* Σκιραφία] Σκιράφια mutato accentu in textu emendavi: *Kuhnius* noſter *σκιραφεῖα*· utraque vocis forma eſt uſitata, ut infra dicetur.

93 Ἄμφις] Abſunt a C. A. uſque ad *κιθίς.* dein *κόσκινον, ἀβάκιον* (*Salm.* *ἀβάκιον.* C. V. *ἀβάκινον*) *κύβοι διάσειστοι κύβοι ἀφ' ὧν κ. τ. π. παρὰ Πλάτωνι.* KÜHN.

Ἄμφις] MS. *Ἄμφις εἶπεν.* cetera uſque ad *κόσκινον* deſunt. JUNG.

94 Τυλία] Leg. *τηλία*, *tabula*, h. l. *luſoria.* KÜHN.

Τυλία] Τυλία quid ſit *ἐν τῇ κυβευτικῇ* quærendum: imo non quærendum, ſed emendandum mecum tibi *τηλία*, ut infra eſt inter vaſa *κυβευτικὰ* X, 150. Et ad hanc *τηλίαν κυβευτικὴν* ſine dubio pertinent loca, quæ adferuntur, ille *Syneſii* Epiſt. ad fratrem, *ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις καλινδηθείς*· & ille *Æſchinis* in *Timarchum*: *διημερεύειν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται, καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσι, καὶ κυβεύουσι.* Adeo ut *τηλία* non fuerit luſus genus certe, ſed luſui inſerviens tabula ſimilis *τῇ ἀρτοποιικῇ τηλίᾳ*, cujus quoque apud *Pollucem* fit mentio. ut pleraque hæc talia vocabula, non unius artis vel operis propria, ſed ab aliis ad alia tranſlata fuere propter rei ſimilitudinem. vide & IX, 108. JUNG.

Τυλία] Τηλία repoſui: *Etymologus*: *λέγεται καὶ ἡ σανὶς τῶν κύβων τηλία, ἐφ' ᾗ οἱ κυβεύοντες παίζουσι.*

95 Κημοί] Deſunt in MS. *κημοί, φιμοί, κιθίς.* Bene autem *φιμοὶ* ſcribendum monet *Seberus* noſter, & ita habet etiam *Gul. Canterus* VII. Nov. Lect. 8. ubi & *Horatio* hoc vocabulum reſtituit II. Satyr. 7.

Mitteret in phimum talos ---

ita enim veteres Codices habere pro *Pyrgum.* Sic & infra *φιμοὶ* inter *κυβευτοῦ σκεύη* X, 150. Lectionem vero *Horatianam* genuinam cum *Cantero* judicat *Cruquius*, ex ſuis MSS. omnibus quoque *phymum* edens, ſed, ut ſcripſi, per *y*, quod non probo, ut nec illud, quod *φυμὸν* ita ex *Pollucis* utroque loco adferat, *ἀπὸ τοῦ φυμόω*, quod ſit *coarctare*, *conſtringere* deducens. *ſcribitur*, addit tamen, & *φιμὸς in uno Codice Blandinio Horatii: quemadmodum & apud Æſchinem adverſus Timarch.* &c. Imo ſemper in *Polluce* noſtro per *ι* & reliquos auctores ſcribitur: & a *φιμόω* deducas itaque. *φυμὸς* & *φυμόω*, ſicubi legantur, vitioſa ſunt in hac re. Et apud *Horatium phimum* cum *Canteri* MSS. ſcribendum. nec plures *Cruquianos* curo. *Nota magis nulli domus eſt ſua*, quam mihi is error MSS. *Latinorum* creberrimus in y & i vitioſe permutandis, præſertim in Græcis vocibus, vel quæ librariis viſæ Græcæ, etiam antiquiſſimis. JUNG.

96 Φημοί] *Φιμοί*, & mox *κύβοι.* SEB.

Φημοί] Φιμοί in textu emendavi: *κυβευτικὰ ὄργανα*· *Etymol.*

97 Κιθίς] Lege *κηθίς.* *Heſych.* *κήθιον, κηθάριον, τὰ ὀξύβαφα, ἐν οἷς τοὺς κύβους ἔβαλλον.* KÜHN.

Κιθίς] Quod ad *κιθὶς* pertinet, infra X, 150. *κήθιον*, & *κηθίδιον* eſt, & primum etiam, *κήθιον* inquam, MS. ibi adgnoſcit noſter. Et ſic itaque etiam hic pro vulgato *κηθὶς* emendandum eſt. vide plura de illis *κηθίοις* in Theſauro *H. Stephani.* JUNG.

Κιθίς] Κηθὶς præeunte Clariſſ. *Kühnio* reſtitui.

98 Κόσκινον, ἀβ. &c.] MS. *κόσκ. ἀβάκιον, κύβοι.* ſed recte infra IX, 100. *ἀβάκιον* etiam. JUNG.

99 Διάσειστοι κύβοι] *Κύβοι διάσειστοι* ſunt, *qui per turriculam mittebantur* (*Salmaſ.* in *Vopiſci Proculum*) *ante agitati in fritillo.* *φιμὸν Scholiaſtes Juvenalis fritillum* vel *pyxidem corneam* dicit, quod idem cum *καμῷ.* *πεττοὶ* modo *calculi*, modo *teſſeræ* dicuntur. alii ita: primum *pſephobolo*, qui & *celum* & *phimus*, in *fritillum*, *orcam*, *pyrgum*, perque ejus gradus in *alveum* mittebantur. KÜHN.

Διάσειστοι κύβοι] MS. *κύβοι.* & hoc accentu utroque verſu emendare juſſit etiam *Seberus* noſter in Notis ſuis. JUNG.

Διάσειστοι κύβοι] Κύβοι a nobis eſt in textu emendatum. Vide *Etymologum* in *διασείστους*, quæ enim ibi dicuntur, de teſſeris intelligenda: *Suidæ διάσειστα* cum vide.

100 Πεττοί.] MS. *πέττοι* paroxytone, infra X, 150. oxytone, ut hic vulgati. JUNG.

1 Καὶ πεττευτής.] Deſunt in MS. *καὶ πεττευτής.* Locus *Platonis* poteſt & hic eſſe in Politico: *ἴσμεν γὰρ ὅτι χιλίων ἀνδρῶν ἄκροι πεττευταὶ τοσοῦτοι πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν οὐκ ἂν γένοιντό ποτε· μήτι δὴ βασιλεῖς γε.* vel potius hic lib. X. Legum: *οὐδὲν ἄλλο ἔργον τῷ πεττευτῇ λείπεται, πλὴν μετατιθέναι τὸ μὲν ἄμεινον γιγνόμενον ἦθος εἰς βελτίω τόπον, χεῖρον δὲ εἰς τὸν χείρονα, κατὰ τὸ πρέπον αὐτῶν ἕκαστον, ἵνα τῆς προσηκούσης μοίρας λαγχάνῃ.* JUNG.

2 Πεσσονομεῖν] C. A. *πεσσονομεῖν* K. *εἶπεν.* *ψῆφοι γραμμαὶ, βολοί· βολῶν δὲ ὀνόματα τῶν μὲν φ. καὶ δυσκόλων* (quod & C. V. agnoſcit, *Salm.* *δυσκ.*) *ἐφ' οἷς τ. δ. μίδας μάγνησα ἄβολα* &c. C. V. *μάνης. σπάτιλος. σπαταῖα. μάγνησσα. ἀμπλια. ἄβολα. ἄθιτος.* &c. *Salm.* MSS. *πισσοφόμαις.* KÜHN.

3 Κράτης εἶπ. ἐν Γείτ.] *Cratetis Γειτόνων* meminit & *Athenæus*, ut adnotavit *Caſaubonus* noſter IX. Animadv. 12. JUNG.

4 Ψῆφοι] C. A. præmittit titulum: *περὶ ψηφοπαίκτου, καὶ τεχνῶν αἰσχίστων, καὶ τῶν περὶ αὐτὰ, καὶ περὶ τῶν παιγνίων καὶ τῶν περὶ αὐτά.* *Heſych.* Μίδας, *κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα* &c. idem dicit de *μάνης*, laudatque *Eubulum* in *κυβευταῖς*, ubi & aliorum jactuum nomina recenſita ait. quibus cogimur eſſe contenti. vid. infra mox. Latinis jactus infelix erat *canis*, *vulturius* &c. *Venus*, *baſilicus* &c. felices. KÜHN.

Ψῆφοι] MS. *ψῆφοι ψηφοπαίκτου, γρ.* neſcio tamen an recte hic inferatur ita ab MS. modo Segm. 200. quidem ita ibi fuiſſe dixi in *Seberi* MS. JUNG.

5 Βόλοι.] MS. hoc v. bis & mox oxyt. SEB.

6 Βόλων] MS. *βολῶν*, licet antea *βόλοι* paroxytone haberet ut vulgati. JUNG.

7 Δυσβόλων] Pro *δυσβόλων*, MS. *δυσκόλων.* Sed error ex u, ut antiquum β pingitur, in κ facilis. & infra IX, 94. habes *δύσβολον* in hac re, eique contrarium *εὔβολον.* JUNG.

[8] μάνης, [9] πάτρηλος, πάτραινα, [10] μάγνησσα, ἄβολα, ἄπλια, ἄθετος, ὑπτιάζων, κρύφασος, [11] κάκχασος, τριχίας, ἐκδύνων. [12] χῖος, ὃν καὶ κῖον ἐκάλουν, καὶ οἰνὸν, καὶ οἰνήν. [13] ἔστι δὲ καὶ οἰνὴ παρὰ Ἴωσι μονάς. οἱ δὲ βελτίους, [14] ἐφ' οἷς καὶ τὸ εὐκυβεῖν ἐλέγετο, [15] βόλος πρανὴς, [16] ἐπακον-
205 τιστὴς, * καλλίβολος, [17] φύσκων, ὅροι, [18] συνωρὶς,

Manes, Patrelus, Patræna, Magneſſa, irritus, Aplia, fruſtraneus, ſupinus, cryphaſus, cacchaſus, tripliciter promicans. Chius, quem & Cium vocaverunt. Oenum, & œne. Oene autem, apud ſolos Iones habetur. Meliores vero, de quibus fœlici aleæ eventu uti dicitur: jactus pronus, certus, * pulcher, Phyſon, ori, conveniens: 205

8 Μάνης] *Salm.* delet, μάνης, πάτρηλος, πάτραινα. Kühn.

Μάνης] Pro μάνης, MS. μάννης duobus νν, uno tamen μάνης etiam *Heſychius* ex *Eubuli* κυβευταῖς adfert. Jung.

9 Πάτρηλος, πατρ.] MS. pro his habet σπάτιλος, σπαταῖνα. Nec hæc nec vulgata ullibi legi: & rara hæc, quorum nimirum mentionem ut faciat vix ullus ſcriptor opus habet. Comici autem fere perierunt, & *Eubulus* cum ſuis dramatibus. MS. tamen lectio videtur ſanior. Jung.

Πάτρηλος, πατρ.] MSS. σπάτιλος, σπαταῖνα, quæ meliora videntur; modo pro σπάτιλος ſcribas σπάταλος, id eſt, τρυφερὸς, ὑβριστής· σπαταῖνα quid ſiet non exputo: paulo poſt ἄπλια mihi videtur ejiciendum, utpote ex prava ſcriptura præcedentis vocis ortum: ἀθέτῳ βόλῳ contrarius ἐπίθετος, quem inferius habet *Eubulus*, eumque jactum felicem eſſe non dubito: τριχίας, ἐκδύνων mox, favente *Jungermanni* MS. diſtinxi.

10 Μάγνησσα, ἄβ. &c.] MS. μάγνισσα, ἄμπλια, ἄβολα, ἄθετος &c. *Heſychio*, μάγνησσα quæ vulgo μάγνης eſt. ἄμπλια ſive ἄπλια utrum rectius non dicam. ἄβολα quoque apud *Heſychium* eſt. Sunt forte & alia quædam horum βόλων nomina apud ipſum, quæ indicabunt alii, qui auctorem illum magis trivere, nec ἐπιπολαίως ita & feſtinabundi pervolvere coguntur. Jung.

11 Κάκχασος] MSS. non habent. Kühn.

Κάκχασος] Deeſt in MS. κάκχυσος. dein diſtingue cum MS. τριχίας, ἐκδύνων. Jung.

12 Χῖος, ὃν κ. &c.] C. V. ὃν καὶ κῖον καὶ οἴδην, leg. οἴνην. καὶ οἰνόν. Kühn.

Χῖος, ὃν κ. &c.] MS. χῖος, ὃν καὶ κῖον καὶ οἴδην ἐκάλουν. ἔστι &c. omiſſis καὶ οἰνὸν καὶ οἴνην. Sed οἴνην etiam apud *Heſychium* habes: οἴνη ſcribit, ἡ ἄμπελος καὶ κυβευτικὸς βόλος, ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τὸν ἕξω ἀγχιὸς, οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν· ſcilicet Ionicam. *Suidas*: οἴνας, οὕτω καλοῦσιν Ἴωνες τοὺς κύβους. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία· ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρὶς οἴνας. ſed *Heſychius* adhuc mendoſus eſt. Ego nihil audio. ſuſpicor quidem quaſi dixerit eum jactum oppoſitum eſſe ſenario, ſcilicet monadem. An deinde *Achæum* tragœdum laudaverit, id vero neſcio: & ſinam hæc reſtituere Criticos. Jung.

13 Ἔστι δὲ καὶ οἰνὴ &c.] C. V. πυνή. C. A. ποινή. leg. ex lib. IX. cap. 7. οἴνη & οἰνή. & ita iterum *Salmaſ.* pro μόνος MSS. μονάς. quod agnoſcit & *Salmaſ.* & *Valeſius* ex *Cod. MS.* Kühn.

Ἔστι δὲ καὶ οἰνὴ &c.] MS. δὲ καὶ πυνὴ π. τ. Ἴ. μονάς. Et omnino ita reſtituendum, μονὰς inquam: nam οἴνη vero ſive οἰνὴ vulgatum temere non mutem. vide quæ ex *Heſychio* paulo ante dixi; οἰνίζειν ſcilicet μονάζειν eſſe. *H. Junius* II. Animadv. 4. de talorum & teſſerarum jactu agens, *Eraſmum* reprehendit in Adagio ἢ τρεῖς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι explicando, quæ non excutimus, tantum quod ad noſtrum vocabulum attinet examinabimus. Ait *Zenobium* teſtari *Ionas appellaſſe tales cubos* (id eſt, uniones) *monadaſve etiam* ὄνους· *ubi*, addit, *in exemplaria Græca non vulgare mendum irrepſit loco* ὄνους *habentia* οἴνοις, *tametſi apud Pollucem alibi etiam* οἰνὸν *&* οἰνὴν *ſcriptum inveniam.* ſed ille mendum mehercle pro mendo reponit, quod pace ejus eruditionis dixero. *Zenobii* verba ſunt in παροιμιῶν *Tarrhæi* & *Didymi* epitome, Adag. ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι· ubi dixit τρεῖς ἕξ victoriam δηλοῦν, τρεῖς κύβους vero τὴν ἧτταν. eſſeque homonymiam in proverbio. κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον ὅτι πλήρης ἐστὶ καὶ μή. τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν οἴνοις καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν, ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς εἶναι. Ubi duæ mendæ. altera in οἴνοις, pro qua non ὄνους cum *Junio* emendandum, ſed οἴνας cum *Polluce*, *Suida*, & *Heſychio*. altera inſignior in ultimo verbo εἶναι. legendum enim οἴναι. de eodem nimirum jactu patet & ex *Suidæ* verbis, quæ antea adſcripſi. Nec juvet *Junium* quod ex *Polluce* infra IX. 95. adferat de ὄνῳ. Incerta enim iſta lectio, nec ego vulgatam ibi, niſi alii accedant teſtes, magni faciam, quum MS. pro ὄνος ibi diſerte habeat ὄνομα quod vocabulum quum in MS. plerumque ſaltem ὄνο ſcribatur, facile quis aſinus imperitus in ὄνος mutavit. De his tamen amplius docebit *Schottus* noſter in ſua τῶν παλαιῶν παροιμιαγράφων editione, quam indies expectamus. Ceterum inter infelices jactus & αἴγλην referre *Heſychium*, αἴγλη· ἔστι δὲ καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικὸς ſcribentem, adnotatum inveni in *Labbæi* Codice. Jung.

Ἔστι δὲ καὶ οἰνὴ &c.] Pro μόνοις cum Eruditiſſ. *Kühnio* reſtitui μονάς· *Heſychii* locum in οἴνη, in quo *Jungermannus* noſter hæret, dextre emendat *Meurſ.* de Lud. Græc. pag. 38. & poſt eum *Thom. Hyde* de Lud. Orient. lib. II. de Alea. Mox poſt ἐπακοντιστὴς minoris diſtinctionis ſignum repoſui, & pro φυσῶν, MSS. fidem & *Kühnii* emendationem ſecutus, φύσκων.

14 Ἐφ' οἷς καὶ τὸ εὐκυβεῖν ἐλέγετο] Abeſt a C. A. exinde, β. π. ἀπακοντιστὴς καλλίβολος, συνωρὶς χῖος. C. V. β. π. ἐ. κ. φύσκων συνωρικὸς χῖος. Kühn.

Ἐφ' οἷς καὶ τὸ εὐκυβεῖν ἐλέγετο] MS. ἐφ' οἷς τὸ εὐκυβεῖν ἐλέγετο, βόλος πράνης. ſine καὶ, & βόλος ſine accentu. Nomina alias jactuum hinc pleraque etiam enumerat *H. Junius* II. Animadv. 4. εὐκυβεῖν & δυσκυβεῖν etiam habes infra IX, 94. Jung.

15 Βόλος πρανὴς] Exponit hæc *Hadr. Junius* Animadv. II, 4. Seb.

16 Ἐπακοντιστής.] Poſt ἐπακοντιστὴς pro puncto ſcribe comma potius: ἐπακοντιστὴς, καλλίβ. Dicitur iſte *Heſychio* ἐπακοντισμός. Ait enim: ἐπακοντισμὸς, βόλου ὄνομα. Jung.

17 Φυσῶν] MS. habet φύσκων, quod rectum mihi videtur. pinguis nimirum jactus in felicium numero refertur. Alias apud *Heſychium* ubi φυσιῶν, licet ibi nulla jactus hujus mentio; mihi omnino φύσκων, γάστρων, παχύς, legendum videtur: præſertim quum idem placuerit & *Henr. Stephano* in Theſauro ſuo. Jung.

18 Συνωρὶς] Apud *Heſych.* ſi forte huc pertinet, eſt, συνωρίδος, δυάδος· συνωρικὸς tamen *Had. Junio* in Nomencl. *Senio* eſt. Midas vero quod nec infeliciſſ. nec fortunatiſſ. ſed ex mediis jactibus eſſet, hinc idem *Junius* II. Animad. 4. indicat, & notat *Cælium Rhodiginum* qui fortunatiſſimum dixerit XX. ant. lect. 27. ſed ille *Cælius* forte in mente habebat idem proverbium. quod alter *Cælius Calcagninus*, qui de Mida in diſſertatione ipſius de *Teſſeris* ait, *commodum admodum jacientibus* fuiſſe, ex illo proverbiali:

Μίδας ὁ ἐν κύβοισιν εὐβουλότατος.

amicus, aut Cous. Sed Midas, etiam inter mediocres jactus referebatur. ſunt & alii multi, quos recenſet Eubulus in Aleatoriis. Aculeatus, ſacer, currus pedes ſuperans,

[19] συνωρικὸς, ἢ κῶος. [20] ὁ μέντοι Μίδας, καὶ τῶν [21] μέσων βόλων ἦν. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοί εἰσιν, οὓς ὀνομάζει Εὔβουλος ἐν τοῖς Κυβευταῖς. κεντρωτὸς, [22] ἱερὸς, [23] ἅρμα, ὑπερβάλλων, ποδίας,

in quo videtur recte emendare, *εὐβολώτατος*, vel verſus etiam cauſſa. JUNG.

19 Συνωρικὸς] Pro *συνωρικὸς*, MS. habet *κίος*. ſed *κίος* ſupra fuit inter *φαύλους*, ut & *χῖος* ibidem. Et adfertur tamen proverbium *οὐ χῖος, ἀλλὰ κίος*. de quibus omnibus certiora ab amico noſtro expectamus. JUNG.

20 Ὁ *μέντοι Μίδας*, &c.] Adponam tibi, lector, eruditiſſimi & acutiſſimi viri *Richardi Bentleji* locum ex ejus epiſtola *Malalæ Chronologo* ſubjecta, deſcriptum: eo in loco Vir doctiſſimus agit de mendis, quæ in antiquis ſcriptoribus ſunt orta ex correctione marginali, quo mendi genere & hunc *Pollucis* locum inquinatum opinatur: *Luculentum*, ait Vir præſtantiſſimus, *hujus rei exemplum extat apud* Julium Pollucem *lib.* VII. *cap.* 33. *ubi inter varia nomina jactuum in ludo talario nominantur ἄρτια καὶ ἁρματία, ἀντίτυχος & ἀντίτυπος, ἐπιφέρων & ἐπιφόρων. ſed ex hiſce binis non niſi ſingula quæque a* Polluce *profecta ſunt: cetera, quæ dixi via, inſinuarunt ſe in orationem. Cui quidem ſententiæ non invitus accedet, qui jam primum a me didicerit jambicos eſſe trimetros ex* Eubuli *fabula Aleatoribus. Locus hoc exemplo conſtituendus eſt: Ὁ μέν τοι Μίδας καὶ τῶν μέσων βόλων ἦν. Καὶ ἄλλοι καὶ πολλοί εἰσιν, οὓς ὀνομάζει Εὔβουλος ἐν τοῖς Κυβευταῖς·*

Κεντρωτὸς, ἱερὸς, ἅρμ᾽ ὑπερβάλλον πόδας,
Κήρυνος, εὐδαίμων, κυνῶτος, ἄρτια,
Λάκωνες, ἀντίτυχος, ἀργεῖος, δάκνων,
Τιμόκριτος, ἐλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος,
Σφάλλων, ἀγύρτης, οἶστρος, ἀνακάμπτων, δορεύς,
Λάμπων, Κύκλωπες, ἐπιφέρων, Σόλων, Σίμων.

Horum autem verſuum ignoratione tota via erravit Joannes Meurſius, *qui eos omnes inter jactus medios recenſet. Nempe non* Eubuli *verba, ſed* Pollucis, & *quia Μίδας eſſet τῶν μέσων βόλων, itidem & ſequentes arbitratus eſt. Sed parum eſt dubitationis, quin boni fuerint εὐδαίμων & ἅρμ᾽ ὑπερβάλλον πόδας, qui nimirum aliis jactibus tanto anteiret, quanto qui pedibus iter faceret a curru vinceretur; πεζὸς, ut aiunt, ὁδεύων παρὰ Λυδὸν ἅρμα. Δάκνων autem, & σφάλλων, & ἐλλείπων merito opinor ſuo pro infelicibus haberi poſſunt.* Hæc ſunt quæ ingenioſe *Bentlejus* de loco *Eubuli*, ejuſque ad metri legem redigendi modo diſſerit. Pauca addere lubet: *βόλος* Romanis *jactus: bolum jacere* Latine dixit *Plautus: Nimis lepide jeciſti bolum* ---- hinc *μέσοι βόλοι*, qui nec detrimenti tantum nec quoque compendii aleatori concinnant: talem jactum eſſe Midam ex ſolo, ut quidem puto, *Polluce* novimus: pergit *Pollux: ſunt & alii plures*, non, *medii jactus*, ſed ſimpliciter *jactus*, quos ex *Eubulo* enumerat: primum eſſe infelicem ipſum mihi nomen indicare videtur, cujus tamen infortunium ſecundus *ἱερὸς* compenſat: tertius eſt *ἅρμα ὑπερβάλλον πόδας*; ita quidem vulgo; ſed meliora nos MSS. docent: verum eſt Præſtantiſſ. *Bentlejum* communem in his retinuiſſe lectionem; ſed in hujus modi rebus, quippe difficillimis, ſine MSS. adjumento ſcopum ſemper & ubique ferire nemini certe datum eſt: nos nulli dubitamus quin tria jactuum nomina in his lateant: *ἅρμα* conſtanter MSS. per quos ſi liceret conjectarem Ἑρμῆς, qui inter jactus felices eſſet reponendus: & in fortibus Ἑρμοῦ κλῆρος auſpicatus. Ὑπερβάλλων vero, ſeu *ὑπερβαλὼν* mavelis, ut *ὑπτιάζων, σφάλλων*, aliique jactus; eamque vocem in textu *Kühnium* ſecutus, reſtitui: *ὑπερβάλλων* autem *excellens, exſuperans* forſan *τοὺς μέσους βόλους*, ut inter felices primi ordinis ſit cenſendus. Ποδίας quoque pro *πόδας* repoſui, MSS. & *Kuhnii* præeuntis veſtigia ſecutus: ad eam formam habuimus *τραχίας*, & forſan mox *ἁρματίας*. De *κηρύνῳ* non definio: *Kühnius κήδρυνος* vel *κήδριος* in textu emendat: ego intactam liqui vulgatam lectionem. Qui ſequitur *εὐδαίμων*, ſuo ſe nomine prodit, cui, ni fallor, *κυνῶτας* plane eſt contrarius; ſed malo *κυνωτὸς* cum doctiſſ. *Jungermanno*: neutrum forſitan verum fuerit, meliuſque legas *κυνορχίας*, ex qua voce male ſcripta *κυνῶτας* eſt ortum: *Heſych.* Κυνορχίας, *βόλου ὄνομα*· Ἄρτια facile crediderim ex ſequenti voce natum eſſe: ſequuntur *ἁρματίαι*· ſi quid in his eſſet emendandum, mallem cum *Junio ἁρματίας*· ſed altius forſitan vitium hæret: illi qui antiquos Codices vel inſpexerunt, noverint quam facile *ἀβραμίας* poſſit degenerare in *ἁρματίαι*· at vero apud *Heſychium* Ἀβραμίας eſt *ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ*, qua propter illam vocem hic reſtituendam ferme non dubitem. Mox *ἀντίτυχος* a MSS. abeſt: prætulit itaque quod deterius erat Eruditiſſ. *Bentlejus*: infelicem autem fuiſſe jactum ex nomine paret: *ἀντιτύποις, σκληροῖς, Heſych.* Pro *ἀργεῖος* apud *Heſychium* eſt *ἀργείης*· An pro *πυαλίτης* melius non ſcribes *πυελίτης*, quaſi a *πύελος*, vel *ὑαλίτης*? Ἐπίθετον, ut monui, felicem, tres mali ſequuntur jactus; ex iis *ἀγύρτην* quoque habet *Etymologus*: ſed male apud eum ſcriptum eſt *εἶδος βόλου*· repone *βόλου*, quale vitium & in *Heſychio* voce *ἀργείης* eruditi viri emaculaturunt. Pro *ἀνακάμπτων Falckenburgii* quoque Codex habet *ἀνακαλύπτων*· *λάμπων* indubie fuit felix, ita & *ἐπιφέρων*, ſed ſcribo, *ἐπιφαίνων*, videturque medii fuiſſe inter felices ordinis, & ita dictus quod aliquam ſpei lucem victis adfunderet. De ceteris non judico, niſi quod *Solon* nomen habere videatur a *Solone* notiſſimo Athenienſium legiſlatore, prout *Μίδας* haud dubie a *Mida* rege Phrygiæ fuit appellatus. Atque ita moleſtis *Eubuli* verſiculis ſumus defuncti, quos ſi aliqua luce perfuderimus, operæ fuit pretium. De his & ſimilibus videndus tibi vir multæ lectionis *Joh. Meurſius* de Lud. Græc.

21 *Μέσων βόλων*] C. A. *μεσιβόλων*. C. V. *τῶν μεσοβόλων ἦν* &c. conſentit *Salm.* KÜHN.

Μέσων βόλων] MS. *τῶν μεσοβόλων* una voce. & mox *πολλοί εἰσιν*. Ait vero *Pollux*, *καὶ ἄλλοι πολλοί εἰσιν*, ſcilicet alios multos jactus fuiſſe, tum bonos nimirum, tum malos, quos nominet *Eubulus* ille Comicus. Quibus verbis ſubjicit nuda nomina, non indicans qui felices, qui infelices: nec noſtro ingenio fruſtra abuti volumus in illis diſtinguendis, quorum adeo obſcura notitia. *H. Junius* tamen II. Animadv. 4. ex ſubjectis aliquot refert in felicium numerum, ut qui dicebantur *εὐδαίμων, ἱερὸς, λάμπων, ἁρματίας, κεντρωτὸς, ἐπίθετος, & quæ alia*, ait, *recenſet ex Eubulo Pollux.* In iis tamen multos *δυσβόλους* fuiſſe, ex nominibus quorundam quis facile conjicere videatur, ut *ἐλλείποντα*, ut *σφάλλοντα*, ut *ἀγύρτην*, & neſcio quos alios. JUNG.

22 Ἱερὸς] C. A. *κήδρυνος, εὐδαίμων λάκκων ἀντίτυπος ἀ. δ. τ. ἐπίθετος σ. ἀ. οἱ. ἀ. δ. λ. κ.* Ἐ. *σάλων Σίμων.* C. V. ita: *κ. ἱ. ἅρμα ὑπερβάλλων ποδίας κ. εὐ. κυνωτὸς ἁρμάτια λάκωνες ἀντίτυπος ἀ. δ. τ. ἐ. πυαλίτης ἐπίθετος* &c. KÜHN.

23 *Ἅρμα ὑπερβάλλον πόδας*] MS. *ἅρμα, ὑπερβαλὼν ποδίας*· unde tamen tres jactus quis reſtituat & diſtinguat recte ita, ni fallor: *ἅρμα, ὑπερβαλὼν*, (ſive *ὑπερβάλλων*) *ποδίας*. JUNG.

[24] κήρυνος, εὐδαίμων, [25] κυνῶτας, [26] ἄρτια, [27] ἁρματίαι, [28] λάκων, [29] ἀντίτευχος, ἀντίτυπος, ἀργεῖος, δάκνων, τιμόκριτος, ἐλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος, σφάλλων, [30] ἀγύρτης, οἶστρος, [31] ἀνακάμπτων, [32] δορεὺς, λάμπων, Κύκλωπες, [33] ἐπιφενὼν, ἐπιφόρων, Σόλων, Σίμων.

cerynus, fœlix, cynotes, paria, harmatiæ, Lacon, contrarius, reſultans, proſper, mordax, precioſus, deficiens, pyalites, conveniens, lubricus, agyrtes, œſtrum, reflexus, Doricus, Lampon; Cyclopes, Epiphenon, Epiphorus, Solon, Simon.

206 • [34] Κυβείας εἴδη, καὶ ἄλλαι τέχναι, καὶ [35] τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα. ι'.

• *Aleæ ſpecies, artes aliæ, & horum nomina.* 10. 206

Κυβείας δὲ εἴδη καὶ ἡ [36] πλειστοβόλινδα [37] παιδιὰ, καὶ τὸ ἀρτιάζειν, καὶ διαγραμμίζειν, καὶ διαγραμμισμὸς, καὶ χαλκίζειν, [38] καὶ χαλκισμὸς, καὶ ἱμαντελιγμὸς, καὶ ναυμαχία. [39] ἔνι τις καὶ ἱερὰ γραμμὴ, ἀφ' ἧς ἡ παροιμία, [40] Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. Δύναιτο δ' ἄν τις, εἰ βούλοιτο, καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ὀνομασθείσας τέχνας [41] ταύτας ἐπαριθμεῖν, καὶ τὰ σὺν αὐταῖς

Aleæ porro ſpecies, ludus teſſerarum, ludere par impar, diagrammiſſare, diagrammiſſatio. Chalciſſare, & Chalciſſatio. Himantelegmus, & navalis pugna. Inter has erat & linea quædam ſacra, unde proverbium demanavit, Movebo hunc a ſacra. Poterit quis præterea, ſi libuerit, etiam illas a Platone nominatas artes iſtis adnumerare, & earum ſimul

24 Κήρυνος] Pro κήρυνος, MS. duplici ν habet κήρυννος. JUNG.

25 Κυνῶτας] *Florentina* editio, ut modo vidi, κυνῶτις habet. ambobus præferam noſtri MS. ſcripturam, quæ eſt κυνωτὸς, ut κεντρωτὸς nimirum paulo ante poſitus. JUNG.

26 Ἄρτια] Ἄρτια in MS. noſtro deeſt. JUNG.

27 Ἁρματίαι] Pro ἁρματίαι, MS. noſter ἁρμάτια. *H. Junius* habet II. Animadv. 4. Ἁρματίας. JUNG.

28 Λάκων] MS. λάκωνες. SEB.

Λάκων] Pro λάκων, MS. habet λάκωνες plurali, ut & *Seberi Auguſtanus*. JUNG.

29 Ἀντίτευχος] Ἀντίτευχος deeſt in MS. JUNG.

30 Ἀγύρτης] Hujus meminit quoque *Heſychius* in ἀγύρτης. καὶ ὄνομα βόλου, ait, κυβευτικοῦ. JUNG.

31 Ἀνακάμπτων] C. V. ἀνακαλύπτων. KÜHN.

Ἀνακάμπτων] Pro ἀνακάμπτων vulgato, MS. noſter ἀνακαλύπτων habet. JUNG.

32 Δορεὺς] Ita & MS. credo quaſi *excoriator*. κύκλωπες *ab uno oculo monadi reſpondente*, ait, *H. Junius* in Nomenclatore. JUNG.

33 Ἐπιφενὼν] A C. V. ἐπιφενὼν abeſt. mox ἐπιφέρων &c. *Salm.* ad κεντρωτὸς, ἱερὸς &c. *hi*, inquit, *ſunt verſus iambici, quos alibi digerimus. Eubuli* verſus poſſent ita digeri ope MSStorum:

Κεντρωτὸς, ἱερὸς, ἅλμα, ὑπερβαλὼν,
Πεδίας, κήρυνες, εὐδαίμων, κυνώπας,
Ἁρμάτια, οἱ λάκωνες, ἀντίτυπος,
Ἀργεῖος, δάκνων, τιμόκριτος, ἐλλείπων,
Πυαλίτης, ἐπίθετος, σφάλλων, ἀγύρτης,
Οἶστρος, ὁ ἀνακαλύπτων, λάμπων, δορεὺς,
Κύκλωπες, ἐπιφαινὼν, ἐπιφέρων, Σόλων vel Σίμων.

Idem e MSS. pro ἀνακ. leg. ἀναλύπτων, & mox Ἐπιφαινὼν at Ἐπιφέρων & Σίμων delet ex MSStis. pro ἀργεῖος *Heſych.* habet ἀχαιὸς, quem oppoſitum dicit οἰνάδι in οἰνάς. KÜHN.

Ἐπιφενὼν] Pro ἐπιφενὼν MS. noſter habet ἐπιφέρων. quod videtur rectius. Sequens ἐπιφέρων in MS. omiſſum: quod forte potius, ſi vulgatum non fruſtra fuit, Ἐπιφορῶν ſcribi debebat. JUNG.

34 Κυβείας εἴδη &c.] Integer titulus abeſt a C. A. KÜHN.

35 Τὰ ἀπ' αὐτῶν &c.] MS. τὰ ἐπ' αὐτῶν ὀν. cetera titulus idem cum vulgato. JUNG.

36 Πλειστοβόλινδα] Πλειστοβολίνδα infra IX, 117. SEB.

Πλειστοβόλινδα] C. A. πλειστοβαλίνδα, non vero retracto accentu ad antepenultimam. vid. infra lib. IX. cap. 8. de hoc & aliis quæ ſequuntur. KÜHN.

Πλειστοβόλινδα] Hic itaque luſus inter τὰ κυβείας εἴδη, ſiquidem κυβεία denotare ſoleat *quemvis luſum, in quo fortuna dominatur*, ut erudite docet vir Orientalis literaturæ peritiſſimus *Thom. Hyde* in præcellenti Commentario de Ludis Orientalium lib. II. pag. 105. ibidemque vir eruditus miratur, cur a *Polluce diagrammiſmus ſortis luſibus annumeretur, cum mera peritia conſtet, nec ſorti aut fortunæ ſubjectus ſit.*

37 Παιδιὰ] MS. vitioſo accentu παιδία. mox, καὶ τὸ διαγραμίζειν. mox tamen καὶ διαγραμμισμὸς, binis μμ. JUNG.

38 Καὶ χαλκισμὸς] Hæc in MS. hoc ordine ſunt: καὶ ναυμαχία, καὶ χαλκισμὸς, καὶ ἱμαντελιγμός· omiſſis καὶ χαλκίζειν. quod tamen & ſupra habebas Segm. 105. ubi quid fuerit, docebunt te notæ noſtræ. Ceterum de ναυμαχίᾳ quærendum quale luſus genus fuerit. Nec enim id infra lib. IX. *Noſter* attingit, ubi alii ludi hic memorati explicantur. JUNG.

39 Ἔνι τις] C. V. ἐνή τις, leg. ἐνῆν τις, *inerat & quadam ſacra linea.* KÜHN.

Ἔνι τις] Pro ἔνι τις, MS. ἐνῆτις. infra IX, 99. vocatur hæc μέση τις, ſed τῶν πέντε τῶν ἑκατέρωθεν γραμμῶν ſcilicet. JUNG.

40 Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς.] Proverb. *Movebo talum a ſacra linea:* repetit infra IX, 98. SEB.

Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς.] Notare hæc jubet pro *Theocrito Schottus* noſter in ſuis obſervationibus hic: & adnotat etiam locum qui infra IX. 98. *Theocriti* locum nimirum intelligit ex Idyll. VI. ſive *Bucoliaſtis:*

Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον ---

ubi inter alia quædam φλυαρήματα ſane ad hunc locum *Scholia* & iſtud habent, quod ad noſtrum luſum ſpectat propius: ἡ δὲ λέξις μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κονδολίκτως λεγόμενον Ζατρίκιον. ἐκεῖνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες οὐ δύνανται ἑτέρως νικῆσαι τὸν ὅμοιον παίκτορα, κινοῦσι καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον, τὸν οὕτω βασιλέα καλούμενον. JUNG.

41 Ταύταις] C. V. ταύτας. KÜHN.

Ταύταις] MS. ταύτας, pro ταύταις. Et rectum id puto. reſpicit enim ad ea quæ ſequuntur. Alias credo potius τούτοις ſcripturum fuiſſe. JUNG.

Ταύταις] Ταύτας ex MSS. reſtitui.

no-

207 nomina: quamvis non numerem, propter uſum nonnullorum vocabulorum minus receptum. • Dijudicatoria, comparativa: comparativus, dijudicativus: comparative, dijudicative. Dijudicare, diſtrahere, diſſecare, dividere, ſecernere, dirimere, ſeparare, dimovere, diſtendere, dimetiri, diſjungere, tollere, & ſufferre, comparare, conjungere, conſtipare, miſcere, commiſcere, complicare. Et ars ipſa, non plicatoria modo, ſed & complicatoria dicitur. Propugnatoria,
208 propugnaculorum extructor: • propugnacula, munitiones, munimenta, fulcra, armamenta, prætextus, fulcra, tegumen-

ὀνόματα, εἴτε σπουδάζων ἐχρῆτο τοῖς ὀνόμασιν, [42] εἴτε καὶ μή. λέγω δὲ, διὰ τὸ ἐν ἐνίοις τῶν ὀνομάτων [43] βιαιότερον χρῆσθαι. • διακριτική, συγκριτική, [44] συγκριτικὸς, διακριτικὸς, συγκριτικῶς, διακριτικῶς, διακρῖναι, διελεῖν, διατεμεῖν, διχοτομεῖν, χωρίσαι, διαχωρίσαι, ἀποχωρίσαι, [45] ἀποστῆναι, διαστῆναι, [46] διαμετρῆσαι, διαλαβεῖν, ἀφαιρεῖν, καὶ [47] ἀφαιρεῖσθαι, συγκρῖναι, συστῆσαι, συναγαγεῖν, μίξαι, συμμίξαι, [48] συμπλέξαι. καὶ τέχνη οὐ πλεκτικὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ συμπλεκτική. [49] προβληματουργική, [50] προβληματουργικός. • προβλήματα, προσκεπάσματα, [51] παρασκεπάσματα, στεγάσματα, ὁπλίσματα, παραπετάσμα- 207 208

42 Εἴτε καὶ μή.] C. V. εἴτε σπουδάζων ἐχρῆτο τοῖς ὀνόμασιν, εἴτε καὶ μή. λέγω δὲ &c. & ita omnino legendum, ut expleatur oratio. C. A. hæc verba plane omittit, & poſt ὀνόματα ſtatim habet, διακριτική. ſumpta autem ſunt hæc quæ ſequuntur ex *Platonis* Politico, in quo *Plato* quibuſdam nominibus videtur uti variis modis, &, ut *Noſter* loquitur, ἀβιβαιότερον. Kühn.

Εἴτε καὶ μή.] Hic egregie noſter MS. *Pollucem* demeretur. Eſt enim is vulgo mutilus integra linea in omnibus hactenus editionibus, quam ſupplet optimus MS. *Palatinus*, qui totum locum ita habet: ὀνόματα εἴτε σπουδάζων ἐχρῆτο τοῖς ὀνόμασιν, εἴτε καὶ μή. λέγω δὲ διὰ τὸ ἐν ἐνίοις τῶν ὀνομάτων βιαιότερον. καὶ διακριτικὴ &c. Et ſic totus locus reſtituendus itaque. nam iſtud βιαιότερον, quo in his talibus, quæ non prorſus probat, ſæpius utitur *Noſter*, quam rectius etiam vulgato ἀβιβαιότερον. ſolum καὶ ante διακριτικὴ malim abeſſe. Niſi quis putet utrumque *Pollucem* ita ſcripſiſſe, βιαιότερον καὶ ἀβιβαιότερον. διακριτικὴ &c. quod *Plato* quibuſdam violentius, quibuſdam inconſtantius utatur. ſed abſque MS. non facile quid tale ſuſpicari velim: nec opus eſt hercle. Alias non ſemper σπουδάζων uſus fuiſſe, ita ipſe *Plato* in Politico ait, quæ inſignia & adſcribi merentur: καλῶς γε, ὦ Σώκρατες. κἂν διαφυλάξῃς τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλουσιώτερος εἰς τὸ γῆρας ἀναφανήσῃ φρονήσεως. Potuitque & *Pollux* ad hunc locum reſpexiſſe. certe ex eo dialogo pleraque hoc capite adfert, in quo & ἡ συγκριτική τε καὶ διακριτικὴ legitur, ubi μέρη ὑφάνσεως exſequitur: &, διακριτικῷ καὶ συγκριτικῷ τμήματι. Jung.

Εἴτε καὶ μή.] Egregio heic *Pollucem* auctario locupletiorem fecimus: heic enim εἴτε σπουδ. ἐχρ. τ. ὀνόμ. in prior. edit. non ſine ſenſus haud levi detrimento defuere. Conſentit in eaſdem voces *Falckenburgii* Codex.

43 Ἀβιβαιότερον] C. V. βιαιότερον χ. καὶ διακριτικὴ &c. Kühn.

Ἀβιβαιότερον] In Codice *Falckenburgiano* eſt ἀβιαιότερον, haud dubie pro βιαιότερον, & ita in textu cum *Kühnio* noſtro reſtitui.

44 Συγκριτικὸς &c.] Deſunt in MS. συγκριτικὸς & συγκριτικῶς, hic quidem: & mox infra in MS. redduntur, longe aptiore, ni fallor, loco. Jung.

45 Ἀποστῆναι &c.] MSS. ἀποστῆσαι, διαστῆσαι. dein C. V. διαμετρῆσαι, διαλαβεῖν, διχατεμεῖν, (leg. δίχα τεμεῖν) ἀφαιρεῖν, καὶ ἀφαιρετά, συγκριτικὸς, καὶ συγκριτικῶς, συγκρῖναι &c. Kühn.

Ἀποστῆναι &c.] MS. ἀποστῆσαι, διαστῆσαι. non ut vulgo primum ἀποστῆναι. In *Platone* qui verſatus diligenter, quid melius nobis facile indicabit. nos interim id putabimus, quod hic MS. noſter. Jung.

46 Διαμετρῆσαι] MS. διαμετρῆσαι. & deinde auctius: διαλ. διχατεμεῖν, ἀφ. ſed ſcribendum itaque, δίχα τεμεῖν, quod in *Platone* occurrat. neſcio tamen an non ita reſtituendus locus & diſtinguendus, διαλαβεῖν δίχα, τεμεῖν &c. Invenio enim in Politico *Philoſophi*: καὶ μὴν τά γε γιγνόμενα πάντα δίχα διαλαβεῖν οὐ παντάπασι χαλεπόν. Et ſtatim ſequitur: τούτοις δέ γε αὐτοῖς τὸ τοῦ γνωστικοῦ μέρους ἐπιτακτικὸν ὄν, εἴπερ βουλόμεθα τέμνειν, τεμοῦμεν. & dein etiam alio verbo: πᾶν οὕτως ἤδη διαιρέσεται δίχα. & paulo poſt, δίχα διελέσθαι, & διχάζειν· alia quæ colligere non vacat. Pleraque vero horum verborum in illo dialogo a me indicato habes, quæ ipſe te legiſſe ibi jucundum fuerit. Nec forte emendare opus, habes enim δίχα τέμνοντες ibidem aliquoties. Jung.

47 Ἀφαιρεῖσθαι] Pro ἀφαιρεῖσθαι, MS. ἀφαιρετά habet. ſed legendum puto ἀφαίρετα· quod ſane apud *Platonem* in eodem Politico extat, paulo longius a fine, ſi modo is locus, quem *Pollux* reſpexit: μετὰ δὲ τοῦτο λείπεται ξυμμεμιγμένα τὰ ξυγγενῆ τοῦ χρυσοῦ, τίμια καὶ πυρὶ μόνον ἀφαίρετα, χαλκὸς καὶ ἄργυρος. Poſt hoc ἀφαιρετά, ut ſcribendum duco, MS. ita: συγκριτικὸς, καὶ συγκριτικῶς, συγκρῖναι &c. quæ modo ſupra vulgo: hic vero mehercle non inepte reponantur cum MS. Jung.

48 Συμπλέξαι] Pro συμπλέξαι C. A. συμπλῆξαι. Kühn.

49 Προβληματουργική] Προβληματουργικὴ ars eſt, quæ προβλήματα, *veſtes* ſc. *arma*, *domos* & alia quibus munimur adverſus aëris injuriam, & vim externam, efficere ſolet. *Plato dialogo laudato*. διακριτικὴ & συγκριτικὴ facit hic *phyſicam* vel *artificialem conjunctionem* vel *ſeparationem*. Kühn.

Προβληματουργική] *Plato* Politico, unde hæc fere deſumpta dixi. Jung.

50 Προβληματουργικὸς &c.] Non habet C. A. nec παραπετάσματα, nec ὁπλίσματα, nec quæ recenſentur poſt ὑποστεγάσματα uſque ad τρητά. habet tamen *Plato* in Politico pag. 125. quæ ibi videantur. ipſe enim melius quam *Interpres* iſta explicat. Kühn.

51 Παρασκεπάσματα &c.] Deſunt in MS. παρασκεπάσματα & ὁπλίσματα. cetera hoc ordine MS. παραπετάσματα, στεγάσμ. ὑποστεγάσμ. deeſt iterum dein ἀμφιέσμ. cum tribus ſequentibus φράγμ. περικ. ὑποπετάσματα. Sunt autem iſta omnia ex *Platonis* Politico, unde totum locum quamvis prolixiorem adſcribo, ut in rem præſentem ire poſſis: ἔστι τοίνυν πάντα ἡμῖν ὁπόσα δημιουργοῦμεν καὶ κτώμεθα, τὰ μὲν ἕνεκα τοῦ ποιεῖν τι, τὰ δὲ τοῦ μὴ πάσχειν ἀμυντήρια· καὶ τῶν ἀμυντηρίων τὰ μὲν ἀλεξιφάρμακα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα, τὰ δὲ προβλήματα· τῶν δ᾽ αὖ γε προβλημάτων τὰ μὲν πρὸς τὸν πόλεμον ὁπλίσματα, τὰ δὲ φράγματα· καὶ τῶν φραγμάτων τὰ μὲν παραπετάσματα, τὰ δὲ πρὸς χειμῶνας καὶ καύματα ἀλεξιτήρια· τῶν δὲ ἀλεξιτηρίων τὰ μὲν στεγάσματα, τὰ δὲ σκεπάσματα· καὶ τῶν σκεπασμάτων, ὑποπετάσματα

τα, ὑπεστεγάσματα, ἀμφιέσματα, φράγματα, περικαλύμματα, ὑποπετάσματα. [52] Τρητὰ, ἄτρητα, σύνθετα, σύνδετα, [53] νεύρινα, τρίχινα, [54] περιβολὴ, [55] ὑποβολὴ, ἐπιβολὴ, ἱματουργικὴ, [56] πιλητικὴ, [57] τρῆσις, ῥαφὴ, [58] ὁλοσχίστων δερματουργικὴ, [59] ῥευμάτων σταλ-

ta, præmunitiones, contegumenta, & contextus. Perforata, non perforata, compoſita, colligata, nervoſa, piloſa. Circuitus, inſidiæ, irruptio. Veſtiaria, potatoria,, perforatio, ſutela, tunica inconſutilis. Corii adminiſtratio, pel-

μὲν ἄλλα, περικαλύμματα δὲ ἕτερα· τῶν περικαλυμμάτων δὲ, τὰ μὲν ὁλόσχιστα, σύνθετα δὲ ἕτερα· τῶν δὲ συνθέτων τὰ μὲν τρητὰ, τὰ δὲ ἄνευ τρήσεως ξύνδετα· καὶ τῶν ἀτρήτων τὰ μὲν νεύρινα φυτῶν ἐκ γῆς, τὰ δὲ τρίχινα· τῶν δὲ τριχίνων τὰ μὲν ὕδατι καὶ γῇ κολλητὰ, τὰ δὲ αὐτὰ αὐτοῖς σύνδετα. τούτοισι δὴ τοῖς ἐκ τῶν αὐτῶν συνδουμένοις ἐργασθεῖσιν ἀμυντηρίοις καὶ σκεπάσμασι, τὸ μὲν ὄνομα ἱμάτια ἐκαλέσαμεν· τὴν δὲ τῶν ἱματίων &c. quæ ſtatim ad vocabulum ἱματουργικὴ reddam. ſic autem τέμνων μέρη μερῶν exſequitur ibi τὴν ὑφαντικὴν *Plato.* Vides autem in *Polluce* noſtro omiſſam vocem σκεπάσματα, vel a librario potius: *Pollucem* enim tam illam, quam στεγάσματα poſuiſſe credo. ἀμφιέσματα habes apud *Platonem* inferius: καὶ ἔπειτα ἄλλα ὄργανα τῆς περὶ τὰ ἀμφιέσματα γενέσεως κοινωνεῖ. JUNG.

Παρασκεπάσματα &c.] In recenſendis hiſce *Pollucem* ſequtum crediderim ordinem a *Platone* obſervatum, prout in ſequentibus facit: ſed librariorum ſeu incuria ſeu licentia, quæ amat eſſe maxima, illum vario modo interpolavit, quin etiam quibuſdam vocabulis auxit, quæ apud *Platonem* non apparent, ut παρασκεπάσματα, ὑποστεγάσματα &c. pro qua tamen poſteriori voce lubens reſtituerim ὑποπετάσματα, quibus nimirum εἰς τὴν ὑποβολὴν utebantur, ea conditione ut inferius mox deleatur.

52 Τρητὰ] *Calicem diatretum* habet *ICtus* ad *legem Aquiliam.* ubi etiam *margaritas extricatas* legimus, id eſt, *nondum lineæ inſertas*, ita enim quaſi intricatæ fiunt. ex quo colligitur, quod ſint ἄτρητοι, *nondum perforatæ*, ut eorum uſus ſit in *linea. Plato* l. c. τῶν περικαλυμμάτων τὰ μὲν ὁλόσχιστα, σύνθετα δὲ ἕτερα· τῶν δὲ συνθέτων τὰ μὲν τρητὰ, τὰ δὲ ἄνευ τρήσεως ξύνδετα &c. ex quo loco patet hic legendum ξύνδετα. KÜHN.

53 Νεύρινα, τρίχινα] *Plato* νεύρινα vocat, *tegumenta linea & ſpartea*. *linum* enim & *ſpartum* φυτῶν νεῦρα, *plantarum nervos* appellat. τρίχινα fiunt ex pilis, ut τὰ συμπεπιλημένα, *coactilia. Salm.* leg. τρύχινα, & ad νεύρινα monet, *hinc veſtem neurinam dici in Cypriani Cœna Domini.* KÜHN.

54 Περιβολὴ] C. A. ἱματουργικὴ στρατικὴ ἐπιθυματουργία &c. KÜHN.

55 Ὑποβολὴ] *Plato*, τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν περιβολῇ χωρίζοντες καὶ ὑποβολῇ. exinde C. V. ἱματουργικὴ, & ita etiam *Plato.* KÜHN.

Ὑποβολὴ] In MS. deſunt ὑποβολὴ, ἐπιβολὴ, & πινιτικὴ, τρῆσις, cum ῥ. ὁ. χ. δ. δ. στ. Pro ἱματιουργικὴ vero, MS. habet ἱματουργική· recte. Ita enim in *Platonis* Politico: τὴν δὲ ἱματίων μάλιστα ἐπιμελουμένην τέχνην, ὥσπερ τότε τὴν τῆς πόλεως πολιτικὴν εἴπομεν, οὕτω καὶ νῦν ταύτην προσείπωμεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἱματουργικήν. Ceterum περιβολὴν & ὑποβολὴν eodem loco *Platonis* mox ſubjecta habes: τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν περιβολῇ χωρίζοντες καὶ ὑποβολῇ. ſane ſi hæc omnia plenius intelligere vis, ille ipſe dialogus *Platonis* tibi percurrendus eſt. nos ſparſim aliquid inde, ubi feſtinantibus videtur, & paſſim inſerimus, præſertim ad loca quædam reſtituenda. Ut ſtatim illa vulgata πινιτικὴ, quam cum ſuis ſequentibus in MS. omiſſam dixi. legendum enim πιλητική. unde ſupra Segm. 171. πιλητικῆς in *Polluce*: &, vel valde fallor, etiam hæc ipſa πιλητικὴ, pro πιλωτικὴ ibi reponenda, ut recte ibi *H. Stephano* viſum fuit. Nondum tamen hic vulgata adhuc ſana, ſed adhuc monſtroſum vitium alunt in ὅλος χιτὼν, legendum enim ὁλόσχιστα, ut in præcedenti loco *Platonis* habuiſti. Sic itaque vulgata reſtitue mecum: ἱματουργικὴ, πιλητικὴ, τρῆσις, ῥαφὴ, ὁλοσχίστων (ita enim minimum abibimus a vulgata ſcriptura, vix literam addentes: nec aliter ſcripſiſſe etiam *Pollucem* putamus) δερματουργική. Et ne vel tantillum dubites, en ex eodem *Platonis* dialogo, unde hæc *Neſter* deſcripſit: καὶ μὴν τὴν ἐκ τῶν λίνων καὶ σπάρτων, καὶ πάντων ὅσα φυτῶν ἄρτι νεῦρα κατὰ λόγον εἴπομεν δημιουργίαν, πᾶσαν ἀφείλομεν. τήν τ' αὖ πιλητικὴν ἀφωρισάμεθα, καὶ τὴν τρήσει καὶ ῥαφῇ χρωμένην σύνθεσιν, ἧς ἡ πλείστη σκυτοτομική. Et: καὶ τοίνυν τὴν τῶν ὁλοσχίστων σκεπασμάτων θεραπείαν δερματουργικήν, &c. JUNG.

56 Πινιτικὴ] Leg. πηνητική· apud *Platonem* corruptius, πολιτικὴ pag. 125. *ars panicularia* quæ glomum ſubteminis radio textorio involvit. vid. *Salm.* in *Capitolini Pertinacem* cap. 8. KÜHN.

Πινιτικὴ] De hac voce emendanda deliberantem me in dubium *Commentatores* noſtri trahunt: Præſtantiſſ. *Kühnius* πηνητικὴν reſtituebat in textu; & certe nihil in MSS. familiarius uſu venit, quam literarum ι & η confuſio ex recentiorum *Græcorum* pronunciatione orta. ſed alia omnia ſuadent *Plato* & Codex *Falckenburgii*, in quibus utriſque eſt πιλητικὴ, quod mihi vocis his auctoribus tuto reponere liceat: & *Jungermannum* noſtrum habeo adſtipulantem. At vero *Kuhnius* non tantum apud *Pollucem*, ſed & apud *Platonem* eo loco, ex quo emendationi noſtræ auctoritatem petimus, πηνητικὴν reſtituere conatur: ſequatur eruditiſſimi viri emendationem, qui volet: nobis tamen illius nulla conſtat ratio; quin potius receptam lectionem pluribus adſeri poſſe putamus.

57 Τρῆσις, ῥαφὴ] *Plato*: τήν τ' αὖ πηνητικὴν ἀφωρισάμεθα, καὶ τὴν τρήσει καὶ ῥαφῇ χρωμένην σύνθεσιν, *compoſitionem ſutoriam & ſartoriam*, ut quæ utuntur τρήσει & ῥαφῇ. KÜHN.

58 Ὅλος χιτών.] *Interpr. tunica inconſutilis*, quaſi hic agatur de tunica ἀῤῥαφῳ, qualis illa Salvatoris noſtri. verum enim vero, quicunque *Platonem* ſaltem inſpexerit, facile deprehendet vitium textus: καὶ τοίνυν, inquit *Plato*, τὴν τῶν ὁλοσχίστων σκεπασμάτων θεραπείαν δερματουργικὴν, ſcil. ἀφωρισάμεθα. unde h. l. legendum, ὁλοσχίστων δερματουργικὴ, *tegumentorum illorum*, quæ ὁλόσχιστα, id eſt, ſciſſa in ſolidas, ſimplices & bene magnas partes, dicuntur, & *ars conficiendis pellibus inventa.* Ita & *Salmaſius* legit. σύνθετα, *quæ ex multis diverſis minutisque componuntur partibus*, opponuntur ὁλοσχίστοις. poſt ῥαφὴ eſſe debet punctum. KÜHN.

Ὅλος χιτών. δερματ.] Ὁλοσχίστων δερματουργικὴν in textum recepi, abolita, quæ poſt ὅλος χιτὼν in prior. erat edit. minoris diſtinctionis nota.

59 Δερμάτων σταλτικὴ] Lege iterum ex *Platone*, ῥευμάτων στεκτικὴ a στέγω. verba *Platonis* ſunt: καὶ τὰς τῶν στεγασμάτων, ὅσαι τε ἐν οἰκοδομικῇ καὶ ὅλῃ τεκτονικῇ καὶ ἄλλαις τέχναις ῥευμάτων στεκτικαὶ γίνονται. quamvis vox σταλτικὴ a στέλλω non male etiam quadraverit, *quæ enim pluviam arcent*, aut alia incommoda ex τοῦ περιέχοντος prohibent, recte etiam σταλτικὰ ῥευμάτων dixeris. στατικὴν habet *Plato* in *Charmide*. C. A. male στρατικὴ. KÜHN.

Δερμάτων σταλτικὴ] MS. δερμάτων, στατικὴ, ἐπιθυματουργία. omiſſis σταλτικὴ & ἐπιθυματικὴ. Ego ſane non libenter quid calide velim. ſed quid ſi tamen

lium conſtrictio. Ponderativa, operculorum confectio. • Opera conglutinata, compactoria, armorum confectio. Incantatoria, vindicativa, tempeſtatis concitatrix. Tinctoria, tinctores, fullonaria. Textores, texta, tela, plica- 209

τικὴ, στατικὴ, [60] ἐπιθηματικὴ, καὶ ἐπιθηματουργία. • [61] Διακωλυτικὰ ἔργα, γομφωτικὴ, 209
[62] ὁπλοποιητικὴ, [63] μαγγανευτικὴ, [64] ἀμυντικὴ χειμῶνος, ἐργαστικὴ, [65] ξαντικὴ, ξάντης, [66] κναφευτικὴ, ὑφάντης, ὑφάσματα, ὑφὴ, πλυν-

Pollux ſcripſerit ῥευμάτων στεκτικὴ, ἐπιθ. quæ ſane ob inſolentiam eo corrupta magis fuere. In *Platone* enim ſtatim poſt modo allatum locum, vocabulo ἐπιθηματουργικὴν hæc adnectuntur: καὶ τὰς τῶν στεγασμάτων, ὅσαι τε ἐν οἰκοδομικῇ καὶ ὅλῃ τεκτονικῇ, καὶ ἐν ἄλλαις τέχναις, ῥευμάτων στεκτικαὶ γίγνονται, συμπάσας ἀφέλωμεν· ὅσαι (addo reliqua, ne ita particulatim dein ſcindenda) τε περὶ τὰς πλοκὰς καὶ τὰς βίᾳ πράξεις διακωλυτικὰ ἔργα παρέχονται τέχναι φραγμάτων· περί τε γένεσιν ἐπιθηματουργίας οὖσαι, καὶ τὰς τῶν θυρωμάτων πήξεις, γομφωτικῆς ἀπονεμηθεῖσαι μόρια τέχνης· τήν τε ὁπλοποιητικὴν ἀπετεμόμεθα, μεγάλης καὶ παντοίας τῆς προβληματουργικῆς τμῆμα οὖσαν δυνάμεως· καὶ δὴ καὶ τὴν μαγευτικὴν τὴν περὶ τὰ ἀλεξιφάρμακα κατ' ἀρχὰς εὐθὺς διωρισάμεθα ξύμπασαν, καὶ λελοίπαμεν, ὡς δόξαιμεν ἄν, αὐτὴν τὴν ζητηθεῖσαν ἀμυντικὴν χειμώνων, ἐρίου προβλήματος ἐργαστικὴν, ὄνομα δὲ ὑφαντικὴν λεχθεῖσαν. Unde itaque in vulgatis jam ſecure emenda ἐπιθηματικὴ & ἐπιθηματουργία, quod poſtremum ita & MS. noſter habet, & loco præcedenti *Plato*. στατικὴν hic puto a librario intruſam: nihil tamen adfirmo. de ea habuiſti ſupra libr. IV. cap. 24. nec illa ſe ὑφαντικῆς partibus hic apte immiſceat, nec *Platone* favente. JUNG.

Δερμάτων σταλτικὴ, στατικὴ] Corrupta plane lectio, in eaque retinenda pertinaces MSS. haud dubie tamen ῥευμάτων pro δερμάτων erit reponendum, vitiique origo a præcedenti voce manavit: σταλτικὴν retinui: legerit ita forſitan in *Platone Pollux*, nam ſenſui vox ſatisfacit. de στατικῇ deliberabunt eruditiores; ego cum acutiſſimo *Jungermanno* exturbandum cenſuero.

60 Ἐπιθυματικὴ] Leg. ἐπιθηματουργικὴ, uti C. V. ſtatim, ἐπιθηματουργία. περὶ γένεσιν ἐπιθηματουργίας, inquit *Plato*. dicitur autem ἐπιθηματουργικὴ, ars quæ conficit ἐπιθήματα, januas ſc. & tecta, parietes & alia operimenta. KÜHN.

Ἐπιθυματικὴ, καὶ ἐπιθυμ.] Præeuntem ſequuti Clar. *Kuhnium* in textu emendavimus ἐπιθηματικὴ & ἐπιθηματουργία.

61 Διακολλητικὰ ἔργα] MS. διακωλυτ. SEB.

Διακολλητικὰ ἔργα] C. V. recte διακωλυτικὰ, *Platone* ſuffragante. Idem l. c. γομφωτικὴ περὶ τὰς τῶν θυρωμάτων πήξεις verſatur. KÜHN.

Διακολλητικὰ ἔργα] MS. noſter & *Seberi*, διακωλυτικὰ ἔργα. quomodo jam reſtitues, quantum poteſt, niſi *Platonis* verbis præſcriptis non habes fidem etiam. JUNG.

Διακολλητικὰ ἔργα] Διακωλυτικὰ in textu a nobis eſt emendatum: mendæ cauſa fuit veterum ſcribendi conſuetudo vocalem longam haud raro reſolventium in brevem & ſequentem conſonam. illa ſcriptura in MSS. frequens. Διακωλυτικὰ autem ἔργα ſunt *hujuſmodi opera, quibus injuria aut aëris aliarumve rerum defenditur.*

62 Ὁπλοποιητικὴ] C. V. ὁπλοποιϊκὴ, & ita etiam in *Platone* legendum, qui habet ὁπλοποιητικήν. ita etiam in μαγευτικὴ corrigendus *Plato* ex *Noſtro*, qui recte μαγγανευτικὴ. KÜHN.

Ὁπλοποιητικὴ] MS. ὁπλοποιϊκή. Sed ὁπλοποιητικὴν in *Platonis* loco modo adſcripto habuiſti. JUNG.

Ὁπλοποιητικὴ] Ita & hæc vox apud *Platonem* extat, me quidem judice, recte, nec quicquam mutabis: habet eam *Ammonius* in *Ariſtot.* aliique: ſuperius Segm. 154. apud *Noſtrum* fuit, ὁπλοποιὸς, ὁπλοποιΐα.

63 Μαγγανευτικὴ] Μαγγανευτικὴ etiam in MS. ita eſt. *Plato*, ut vidiſti, μαγευτικὴν habet. Ego meum judicium non interpono: ſane tamen ſi recte capio, ait ſe ſtatim ab initio διωρίσασθαι τὴν μαγευτικὴν τὴν περὶ ἀλεξιφάρμακα. quæ ſupra, ubi ejus verba tibi dabamus, καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα vocat: quæ μαγείας videntur fuiſſe. JUNG.

Μαγγανευτικὴ] Apud *Platonem* eſt μαγευτικὴ, quæ certe τῇ φαρμακευτικῇ aut eſt affinis aut eadem: μαγεύειν enim aliquando ſimpliciter *pharmaca miſcere* denotat, ac in bonam partem intelligitur: utra tamen lectio ſit præferenda non decerno, ſi quidem apud *Heſychium* legam, Μάγγανα, φάρμακα, unde μαγγανεύειν, & μαγγανευτικὴ eſt ἡ φαρμακευτική. ſed illam vocem μαγευτικὴ *Platoni* ſartam tectam malim, quam mutatam.

64 Ἀμυντικὴ,] Conjungendum cum ſequenti χειμῶνος. *Plato*: ἀμυντικὴν χειμώνων, ἐρίου προβλήματος ἐργαστικὴν, ὄνομα δὲ ὑφαντικὴν λεχθεῖσαν. qui locus ſimul indigitat, quid hic deſit textui, nempe προβλήματος vel στήμονος ἐργαστική. ſic integra ſibi conſtat oratio. *Interpr.* ridiculus eſt & hic & alibi. Supra aliquid de χειμάμυνα in fine cap. 13. lib. VII. *concitatrix tempeſtatis Interpretis* ablegauda eſt ad aniculas, quæ ita vulgo audiunt. KUHN.

Ἀμυντικὴ,] Ἀμυντικὴ, χειμῶνος ἐργαστική. ita ridicule hæc diſtincta & in MS. quum tamen ſit diſtinguendum, ἀμυντικὴ χειμῶνος, ἐργαστικὴ, ut in eo loco *Platonis* ſupra legere potes, niſi ut ibi ſupplendum inſuper ἐρίου προβλήματος ἐργαστική. ſed non eſt opus: & alia enim huic verbo addita apud eundem *Platonem* ibi, ut mox dicitur στήμονος ἐργαστική. & inferius etiam κρόκης. JUNG.

Ἀμυντικὴ, χειμῶνος ἐργ.] Eam in textum retuli auctore *Kühnio*, quæ jam comparet diſtinctionem: futilis erat vulgata prior. edit.

65 Ξαντικὴ] C. A. non habet, uti nec ξαντεῖς. C. V. ξαντικὴ ξάντης. quod firmat *Plato*. verbum enim eſt ξαίνειν, *carminare*, *carminator*, *carminatoria lana.* κναφευτικὴ, *fullonia.* KÜHN.

Ξαντικὴ] MS. ξαντικὴ, ξάντης. recte, non ut vulgo ξαντεῖς. *Plato* eodem Politico: ἢ τὴν ξαντικὴν τολμήσομεν ὑφαντικὴν, καὶ τὸν ξάντην ὡς ὄντα ὑφάντην καλεῖν; Οὐδαμῶς. JUNG.

Ξαντικὴ, ξαντεῖς,] Ξάντης emendatum eſt a nobis, & mox cum præſtantiſſimo *Kühnio* ὑφάντης· pr. enim ed. ὑφάντεις. Ita mox πλεκτικὴ erat in vulgatis, ſed Clariſſ. *Kuhnius* πλυντικὴν reſtituit, cumque nos ſumus ſequuti.

66 Κναφευτικὴ, ὑφάντεις &c.] C. V. ὑφάντης. *Plato* ὑφάντην. etiam *Salm.* leg. ὑφάντης. pro πλεκτικὴ C. A. leg. πληθυντική. leg. ex *Platone*, πλυντικὴ, *ars lavandi, miniſtra textoriæ.* KÜHN.

Κναφευτικὴ, ὑφάντεις &c.] MS. κναφευτικὴ, ὑφάντης, ὑφὴ, ὑφάσματα. omiſſo πλεκτική. Emenda itaque ὑφάντης in vulgatis, ubi ὑφάντεις, quod editio *Florentina* incorruptius retinuit, ὑφάντις habens. *Platonis* verba illud ajunt rectum: ὑφὴν, ὕφασμα habes ibidem: & cum κναφευτικῇ etiam junctam ἀκεστικήν. πλεκτικὴν, quam hic omittit MS. etiam ſupra Segm. 172. habes pariter ab MS. omiſſam. ſed ibi nollem: hic ſane recte omittit: non recte, & *Platonicum* vocabulum pro eo ſubſtituendum. πλυντικὴ enim hic emendandum ajo. quippe ita jungit has *Plato* ibidem: τῶν αἰτιῶν δὲ, πλυντικὴν μὲν καὶ ἀκεστικὴν, καὶ πᾶσαν τὴν περὶ ταῦτα θεραπευτικὴν, πολλῆς οὔσης τῆς κοσμητικῆς &c. πλεκτικὴ vero etſi antea Segm. 207. fuerit, ei tamen mox erit ſuus locus. JUNG.

τικὴ, θεραπευτικὴ, κοσμητικὴ, [67] προηκτικὴ, [68] νηστικὴ, [69] στρεπτικὴ, στρεπτικὸν, συμπλεκτικὸν, ἄστροφον, [70] κάταγμα, [71] στημονητικὴ, [72] κροκονητικὴ, [73] στημονονητικὴ, πλεκτικὴ, ἐμπλέξαι, νῆμα, εὐθυπλοκία. [74] χαλκοτυπικὴ, κεραμικὴ, [75] φλοιστικὴ, [76] φελλοὶ, βίβλοι, πρωτογονὲς,

toria. Famulatoria, ornatoria, conductoria. Ars nendi, ars flectendi, flexile, complicatum, rigidum, glomus. Staminis operatio, filatio, textio, formativa, implicare filum, complicandi facilitas. Æris formatio, figulina. Decorticatio, cortices, primogeniti,

67 Προηκτικὴ] Cum προηκτικὴ nullum ſuppeditet ſenſum, forte ποικιλτικὴ poſſet ſubſtitui. D. H. SEB.

Προηκτικὴ] Non habet C. A. nec *Plato*, niſi κερκιστικὴν inde feceris, vel ποιητικὴν, quam ita circumſcribit: πάντα τὰ περὶ τὴν ποίησιν αὐτὴν τῆς ἐσθῆτος ἃς λέγομεν μέρη &c. *Salm.* προϊκτικὴ, id eſt, *ars quæ conficit clypeos, galeas & alia quæ projicimus defendendi corporis cauſa.* KÜHN.

Προηκτικὴ] Προηκτικὴ in noſtro MS. omittitur, & forte recte. ſane hoc loco ποικιλτικὴ mihi nondum arridere poteſt, ſicut eruditiſſimus amicus conjiciebat. Apud *Platonem* ſane, ut hic, poſt κοσμητικὴν mox nominatur νηστική. Si quis tamen pro illo προηκτικὴ ex *Platone* quid aptius hic exſculpat, ei non refragabor. κερκιστικὴν *Plato* quoque nominat, quæ in *Polluce*, ut & ἀκεστικὴ non adparet, nec ille ſe adſtrinxit ſcilicet omnia velle adferre. JUNG.

Προηκτικὴ] Potueram malam vocem auctoritate MSS. deleſſe: ſed ſupereſſe ſum paſſus in acutiorum gratiam, qui forſitan aliquid ex ea, quod ad rem faciat, exſculpent: nobis ἀκεστικὴ non diſplicet.

68 Νηστρικὴ] Leg. ex *Platone*, νηστικὴ vel νητικὴ, στρεπτικὴ, στρεπτικόν. C. A. τρεπτικὸν, male. δοκεῖς γάρ μοι τὸ περὶ τὴν τοῦ στήμονος ἐργασίαν λέγειν στρεπτικόν; Οὐ μόνον γε, ἀλλὰ καὶ κρόκης· ἢ γένεσιν ἄστροφόν τινα αὐτῆς εὑρήσομεν; Οὐδαμῶς. inquit *Plato* l. c. KÜHN.

Νηστρικὴ] Ita etiam MS. Sed νηστικὴ malim, ut eſt apud *Platonem*: καὶ μὴν ξαντική γε καὶ νηστικὴ, καὶ πάντα αὖ τὰ περὶ τὴν ποίησιν αὐτὴν τῆς ἐσθῆτος &c. JUNG.

Νηστρικὴ] Auctore *Kuhnio* νηστικὴ reſtitui.

69 Στρεπτικὴ &c.] *Platonis verba*: καὶ λέγωμέν γε αὐτῆς (συγκριτικῆς) τὸ μὲν εἶναι στρεπτικὸν, τὸ δὲ συμπλεκτικόν. Et Socrates: δοκεῖς γάρ μοι τὸ περὶ τὴν τοῦ στήμονος ἐργασίαν λέγειν στρεπτικόν; reſpondetque alter: Οὐ μόνον γε, ἀλλὰ καὶ κρόκης· ἢ γένεσιν ἄστροφόν τινα αὐτῆς εὑρήσομεν; JUNG.

70 Κάταγμα] C. A. κράγμα· male. τῶν περὶ ξαντικὴν ἔργων μηκυνθὲν τε καὶ σχὸν πλάτος, λέγομεν εἶναι κάταγμά τι. *Plato.* Id eſt, *lanæ filum tractum, deductum*, μήρυγμα. KÜHN.

71 Στημονητικὴ] Στημονητικὴ, *ars netrix ſtaminis.* στήμονα φασὶ τὸ νῆμα. KÜHN.

Στημονητικὴ] MS. στημονικὴ, omiſſo κροκονον. cum verſu ſequenti, niſi quod νῆμα, ἔμπλεξα habet MS. quibus ſtatim ſubjicit εὐθυπλοκ. *H. Stephanus* ad vulgatum κροκονονητικὴ emendavit ad oram κροκονητική. *Platonis* verba ſunt: τῇ δὲ, τῶν περὶ ξαντικὴν ἔργων μηκυνθέν τε καὶ σχὸν πλάτος λέγομεν εἶναι κάταγμά τι. Et: τούτου δὴ τὸ μὲν ἀτράκτῳ τε στραφὲν καὶ στερεὸν νῆμα γενόμενον, στήμονα μὲν φασὶ τὸ νῆμα· τὴν δ' ἀπευθύνουσαν αὐτὸ τέχνην, εἶναι στημονικήν. Et: ὅσα δέ γε αὖ τὴν μὲν συστροφὴν χαύνην λαμβάνει, τῇ δὲ τοῦ στήμονος ἐμπλέξει, πρὸς τὴν τῆς γνάψεως ὁλκὴν ἐμμέτρως τὴν μαλακότητα ἴσχει, ταῦτ' ἄρα κρόκην μὲν τὰ νηθέντα, τὴν δὲ ἐπιτεταγμένην αὐτοῖς εἶναι τέχνην, κροκονητικὴν φῶμεν. quæ & ſupra ad cap. 10. attuli, dixique potius cum *Caſaubono* noſtro στημονονητικὴν legendum. An itaque *Pollucis* locus ita ſcribendus? κάταγμα, στημονονητικὴ, κροκονητικὴ, στήμονος ἐμπλέξει, νῆμα &c. ſed quid ſit vocabulo πλαστική? Et mehercle male fere ejus obliti ſumus. Hic enim nimirum illa πλεκτικὴ, quæ paulo ante vulgo erat, ubi πλυντικὴν repoſuimus, hic inquam πλεκτικὴ pro πλαστικὴ emendandum. Docuit nos id *Plato* in Politico, qui paulo ante allatis a me verbis paulo poſt hæc ſubjicit: τί δέ ποτε οὖν οὐκ εὐθὺς ἀπεκρινάμεθα πλεκτικὴν εἶναι κρόκης καὶ στήμονος ὑφαντικήν; Præceſſerunt autem iſta: τὸ γὰρ συγκριτικῆς τῆς ἐν ταλασιουργίᾳ μόριον, ὅταν εὐθυπλοκίᾳ κρόκης καὶ στήμονος ἀπεργάζηται πλέγμα, τὸ μὲν πλεχθὲν σύμπαν, ἐσθῆτα ἐρίαν· τὴν δ' ἐπὶ τούτῳ τέχνην οὖσαν, προσαγορεύομεν ὑφαντικήν. An itaque locus totus *Pollucis* ita reſcribendus? κάταγμα, στημονονητικὴ, κροκονητικὴ, πλεκτικὴ, νῆμα, ἔμπλεξις, εὐθυπλοκία &c. Eſt enim ἔμπλεξα in MS. JUNG.

Στημονητικὴ] Ego malim στημονικὴ, quod vocis eſt in *Platone*, nam mox στημονονητική.

72 * Κροκονονητικὴ] C. A. non habet uſque ad ἐμπλέξαι. *Plato* κροκονητικὴ, *ars quæ ſubtemen dirigit, netque.* quam etiam deſcribit ibidem Philoſophus. Deinde legerem ex eodem, πλεκτικὴ, ἐμπλέξει, νῆμα, εὐθυπλοκία, *ſtaminis plicatrix, implicatione, netum, directa complicatio.* πλαστικὴν laudat *Plato* lib. III. de LL. KÜHN.

* Κροκονονητικὴ] Delevi cum *Kuhnio* noſtro ſuperfluam ſyllabam νο, quæ forſitan ex ſequenti voce male adhæſerat. mox πλαστικὴ erat in vulgatis, ſed certo certius eſt legendum πλεκτική; id itaque repoſui in textu: præterea meliori diſtinctione locum inſignivi.

73 Στημονονητικὴ] *Plato* τέχνην κροκονητικὴν appellat in Politico, cui affinis, quæ ibidem στημονικὴ dicitur, vel potius στημονονητική. *Caſaub.* in *Jul. Capitol.* pag. 234. E *Luciano* dicas τέχνην τοῦ κλώθειν στήμονα. D. H. SEB.

74 Χαλκοτ. κεραμικὴ] *Ars fabri ærarii, figuli.* KÜHN.

Χαλκοτ. κεραμικὴ] *Plato* eodem dialogo, qui Πολιτικὸς inſcribitur, inferius: ὄχημα αὐτό που λεγόμενον, οὐ πάνυ πολιτικῆς ἔργον, ἀλλὰ μᾶλλον πολὺ τεκτονικῆς καὶ κεραμικῆς καὶ χαλκοτυπικῆς. JUNG.

75 Φλοιστικὴ] Φλοιστικὴ, *ars ex cortice & ſubere aliquid conficiendi, libros puta, tabellas ſcriptorias, veſtes* &c. C. A. φλοιστικὴ non habet. KÜHN.

Φλοιστικὴ] Deeſt φλοιστικὴ in MS. ſed non ideo deeſſe debet *Polluci* noſtro, qui ex eodem *Platone* decerpſit, cujus locum mox adſcribam. JUNG.

76 Φελλοὶ, πρωτόγ.] C. V. φελλοὶ βίβλοι, πρωτόγενες. C. A. φ. βίβλοι· *Plato* φελλῶν καὶ βίβλων καὶ δεσμῶν ἐργαστικαὶ παρέσχον δημιουργεῖν σύνθετα ἐκ μὴ συνθέτων. deinde: πᾶν τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτῆμα καὶ ἀξύνθετον &c. *omne bonum nativum primogenium & ſimplex quod homo poſſidet.* *Salmaſ.* ex MSS. πρωτογενεῖς. KÜHN.

Φελλοὶ, πρωτόγ.] MS. auctius: φελλοὶ, βίβλοι, πρωτόγενες, ἀσυνθ. recte omnia, niſi quod πρωτογενὲς ſcribe. Verba *Platonis* ex laudato tam ſæpe Politico: χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ πάνθ' ὁπόσα μεταλλεύεται, καὶ ὅσα δρυοτομικὴ καὶ κουρὰ ξύμπαντα τέμνουσα παρέχει τεκτονικῇ καὶ πλεκτικῇ καὶ ἔτι φλοιστικῇ, φυτῶν τε καὶ ἐμψύχων δέρματα σωμάτων περιαιροῦσα σκυτοτομικὴ, καὶ ὅσαι περὶ τοιαῦτ' εἰσὶ τέχναι, καὶ φελλῶν καὶ βίβλων καὶ δεσμῶν ἐργαστικαὶ, παρέσχον δημιουργεῖν σύνθετα ἐκ μὴ συντιθεμένων εἴδη γενῶν· ἓν δὲ αὐτὸ προσαγορεύομεν πᾶν τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτῆμα καὶ ἀξύνθετον, καὶ βασιλικῆς ἐπιστήμης οὐδαμῶς ἔργον ὄν. Sic itaque in *Polluce* noſtro ſupple & emenda: φλοιστικὴ, φελλοὶ, βίβλοι, πρωτογενὲς, ἀσύνθετον. JUNG.

Φελλοὶ, πρωτόγ.] Quid dubitamus voce βίβλοι *Pol-*

incompoſitum. Sculptoria ſigillorum, arborum ſectio, nutritoria, converſiva, paſtiva armentorum, armentorum tractatio. Subminiſtratoria, numularia, numularius, itinerarii. Omne præconum genus,
210 Interpretes. * Sacrificatoria, judicatoria, præfectura, præparatoria, præparatio, inſtructor. Equorum paſtio, adminiſtratoria. Talorum ludus, aleatoria, aleatorium,

ἀσύνθετον, [77] γλυπτικὴ σφραγίδων, δρυοτομικὴ, [78] τροφικὴ, [79] ἀγελαιοκομικὴ, ἀγελαιοτροφικὴ, [80] ὑπηρετικὴ, [81] ἀργυραμοιβικὴ, [82] ἀργυραμοιβὸς, [83] ἐμπορευτικοί. [84] κηρυκικὸν πᾶν γένος, ἑρμηνευταί. * [85] ἱερωτικὴ, 210
[86] κριτικὴ, ἐπιστατικὴ, σκευουργικὴ, [87] σκευουργία, σκευουργικός. [88] ἱπποφορβία, διακονικὴ, [89] πεττεία, [90] πεττικὴ, πεττικὸν,

lucem augere? conſentiunt MSS. noſtri omnes. Mox φωτόγονις pr. edit. male habebant.

77 Γλυπτικὴ] Γλυπτικὴν non ita invenio in *Platone* ibi, ſed hæc tantum: οἷον ἡ τοῦ νομίσματος ἰδέα, καὶ σφραγίδων καὶ παντὸς χαρακτῆρος. Jung.

78 Τροφικὴ, στροφικὴ] Leg. ex *Platone* τροφικὴ, ἀγελαιονομικὴ, ἀγελαιοτροφική. C. A. cum *Platone* leg. ἀγελαιοκομικὴ, nec habet τροφική. circumſcribit autem *Plato*: λεκτέον, ἔβδομον ὀνομάσαντας αὐτὸ ξύμπαν ἡμῶν εἶναι τροφόν. *Salm.* delet, ἀγελαιοτροφική. Kühn.

Τροφικὴ, στροφικὴ] Deeſt τροφικὴ in MS. nec id in *Platone* ibi adverto, apud quem iſta quidem de hoc genere lego: τὴν δὴ τῆς τροφῆς κτῆσιν, καὶ ὅσα εἰς τὸ σῶμα ξυγκαταμιγνύμενα ἑαυτῶν μέρεσι μέρη σώματος, εἰς τὸ θεραπεῦσαι τινὰ δύναμιν εἴληχε λεκτέον, ἔβδομον ὀνομάσαντας αὐτὸ ξύμπαν ἡμῶν εἶναι τροφόν· εἰ μή τι κάλλιον ἔχομεν ἄλλο θέσθαι. στροφικὴ etiam MS. de ea nihil habeo quod ex *Platone*, eo quidem loci, dicam. Jung.

Τροφικὴ,] Hæc vox pepererat aliam στροφικὴ, eaque extitit in prior. edit. at nos, præeunte Præſtantiſſ. *Kuhnio*, hunc abortum exterminavimus.

79 Ἀγελαιονομικὴ, ἀγελαιοτρ.] Pro ἀγελαιονομικὴ, MS. rectiſſime, ἀγελαιοκομικὴ, ut & *Plato*. ἀγελαιοστροφικὴ eſt omiſſa in MS. tu lege ἀγελαιοτροφική. nihil certius. ſæpius *Plato* eo dialogo: locum tantum unum & alterum adſcribo: ἡ πρότερον ἀγελαιοτροφικὴ, ait, διαμερισθεῖσα. Et ſupra: κατὰ ταῦτα καθάπερ ἔμπροσθεν διῃρούμεθα τὴν ἀγελαιοτροφικὴν, πεζοῖς τε καὶ ἀπτῆσι, καὶ ἀμίκτοις τε καὶ ἀκεράτοις, τοῖς αὐτοῖς ἂν που τούτοις διαιρούμενοι καὶ τὴν ἀγελαιοκομικήν. & paulo ante: καὶ ἄλλην δέ τινα ἀγελαιοκομικήν. Poſſet & quis ſuſpicari pro illis τροφικὴ & στροφικὴ alia deeſſe, quæ ſupra cum ἀγελαιοτροφικῇ *Plato* in iſto dialogo poſuerat, ut κοινοτροφικὴν, ut ζῳοτροφικήν. ſed alii hæc nobis dicent rectius: nec ego hic moror. Jung.

Ἀγελαιονομικὴ, ἀγελαιοτρ.] Ad normam MSS. emendavi in textu ἀγελαιοκομικὴ & ἀγελαιοτροφικὴ· utrique voci fidem conciliat ipſe *Plato*: in poſteriori *Kuhnii* præeuntis veſtigia ſum ſequtus.

80 Ὑπηρετικὴ] Ὑπηρετικὴ quoque omiſſa in MS. non recte. *Plato* ibidem: τῶν ἐλευθέρων ὅσοι τοῖς νῦν δὴ ῥηθεῖσιν εἰς ὑπηρετικὴν ἑκόντες αὐτοὺς τάττουσι. & inferius paulo: ἐν ὑπηρετικῇ μοίρᾳ τινί. Jung.

81 Ἀργυραμοιβικὴ] C. V. ἀργυραμοιβή. *Plato* ἀργυραμοιβοὺς καὶ ἐμπόρους &c. ἐμπορευτικῶν. *Salm.* modo ὑπηρετικὸν, dein mox ἐμπορευτικόν. Kühn.

Ἀργυραμοιβικὴ] Pro ἀργυραμοιβικὴ MS. habet ἀργυραμοιβή. neutrum invenio illo dialogo. ἀργυραμοιβικὴν alias & ſupra habuiſti Segm. 170. Jung.

82 Ἀργυραμοιβὸς] Ita & MS. forte ſcripſit ἀργυραμοιβοὶ, plurali quo cetera hic, & ut in *Platonis* loco ejuſdem Politici: οὓς ἀργυραμοιβούς τε καὶ ἐμπόρους, καὶ ναυκλήρους, καὶ καπήλους ἐπωνομάκαμεν. Jung.

83 Ἐμπορευτικοί.] MS. ἐμπορευτικὸν τὸ κηρυκτικὸν, πᾶν γένος ἑρμηνεύεται. mendoſe. Tu locum ita lege totum: ἐμπορευτικοί, κηρυκικὸν πᾶν γένος, ἑρμηνευταὶ &c. Nominat ἐμπορευτικοὺς ſtatim *Plato* poſt locum modo allatum, ita: τάχ᾽ ἂν ἴσως τῆς γε τῶν ἐμπορευτικῶν. Et pauciſſimis interjectis de κηρυκικῷ γένει, ait: ὧν τὸ κηρυκικὸν ἔθνος, ὅσοι τε περὶ γράμματα σοφοί. Et ſupra: οὐκ οὖν καὶ τὸ κηρυκικὸν φῦλον ἐπιταχθέν. ubi & ſtatim: εἰς ταὐτὸν μίξομεν βασιλικὴν ἑρμηνευτικῇ, κελευστικῇ, μαντικῇ, κηρυκικῇ. Sed ad locum, quem *Noſter* reſpexit, quique paulo in *Platone* ſequitur poſt illum, in quo ἐμπορευτικῶν mentio: εἰσὶ δέ εἰσι περὶ μαντικὴν ἔχοντες τινὸς ἐπιστήμης διακόνου μόριον· ἑρμηνευταὶ γάρ που νομίζονται παρὰ θεῶν ἀνθρώποις. Jung.

84 Κηρύκειον] MS. κηρυκτικὸν π. γ. Seb.

Κηρύκειον] C. A. κηρυκτικόν. C. V. & *Salm.* τὸ κηρυκτικόν. *Plato*, τὸ κηρυκικὸν ἔθνος &c. ἑρμηνευταί που νομίζονται παρὰ θεῶν ἀνθρώποις &c. Kühn.

Κηρύκειον &c.] Ea lectio, quæ in textu extat, ad *Kühnii* mentem a nobis eſt reſtituta: affinis eſt *Falckenburgiani* Codicis: τὸ κηρυκτικὸν πᾶν γένος, ſcribe, τὸ κηρυκικὸν, quod rectum.

85 Ἱερωτικὴ] Pro ἱερωτικὴ *Plato* leg. ἱερατικὴ, κριτικὴ, ἐπιστατικὴ, ſcil. ἐπιστήμη. *Platoni* eſt *ſcientia quæ aliis præſcribit facienda & alias omnes judicat.* σκευουργικὴ *ars eſt manuaria, intenta variæ ſupellectili conficiendæ.* σκευουργία, σκευουργικὸς non habet C. A. at *Plato* habet. Kühn.

Ἱερωτικὴ] Sic & MS. ſed malim ex *Platone* emendare ἱερατική. Verba illius ſunt dicto jam ſæpe dialogo: ὥστε περὶ μὲν Αἴγυπτον οὐδ᾽ ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἄρχειν. Jung.

86 Κριτικὴ, &c.] *Plato* eodem dialogo inferius: τὴν βασιλικὴν ἀρχὴν, τῶν ἐπιστημῶν εἶναί τινα ἔφαμεν, οἶμαι· καὶ τούτων γε οὐχ ἁπασῶν, ἀλλὰ κριτικὴν δήπου τινὰ καὶ ἐπιστατικὴν ἐκ τῶν ἄλλων προειλόμεθα· κἀκ τῆς ἐπιστατικῆς &c. Supra hanc vocavit ἐπιτακτικὴν aliquoties *Plato*, ut & in ea diviſione, quam illis verbis reſpexit: φέρε δὴ, ταύταιν ταῖν τέχναιν ἡμῖν τὸν βασιλικὸν ἐν ποτέρᾳ θετέον; ἆρ᾽ ἐν τῇ κριτικῇ, καθάπερ τινὰ θεατήν; ἢ μᾶλλον τῆς ἐπιτακτικῆς ὡς ὄντα αὐτὸν τέχνης θήσομεν, δεσπόζοντά γε; Jung.

87 Σκευουργία, &c.] Deſunt in MS. σκευουργία, σκευουργικός. Sed non probo. *Plato* inferius in Politico ſuo: καὶ τεκτονικῆς, καὶ ξυνόλης ὁποιασοῦν σκευουργίας, ἢ καὶ γεωργίας, καὶ τῆς περὶ τὰ φυτὰ ξυνόλης τέχνης. Jung.

88 Ἱπποφορβία] Ita & MS. & ſupra Segm. 185. Apud *Platonem* tamen poſt illa verba quæ adſcripſi proxime, continuo hæc ſequuntur: ἢ καί τινα ἱπποφορβίαν αὖ κατὰ συγγράμματα θεασαίμεθα γιγνομένην, ἢ σύμπασαν ἀγελαιοκομικὴν, ἢ (addo enim & hæc, propter ea quæ apud *Pollucem* ſequuntur) μαντικὴν, ἢ πᾶν ὅ, τι μέρος διακονικὴ περιείληφεν, ἢ πεττείαν, ἢ ξύμπασαν ἀριθμητικὴν ψιλὴν, εἴτε ἐπίπεδον, εἴτε ἐν βάθεσιν, εἴτε ἐν τάχεσιν οὖσάν που. In quo loco ἱπποφορβίαν habes: pro qua ἱπποφορβίαν e noſtro *Polluce* reponendam dubitare non poſſum. habuiſti vero ibi & διακονικήν. Jung.

89 Πεττεία] Deeſt πεττεία in MS. Sed in *Platonis* verbis eam videre potuiſti. Jung.

90 Πεττικὴ] C. A. πεττική. *aleatoria.* Kühn.

Πεττικὴ] Pro πεττικὴ, MS. πεττικὴ, ut nempe ſequens πεττικὸν ab eodem nomine deductum. Alias quis ſuſpicetur tamen πεττευτικὴ & πεττευτικὸν legendum. Illud enim ex *Platonis Phædro* adfertur, & πεττευτικὸς ex lib. I. & II. de Legibus. Jung.

Πεττικὴ] Clariſſ. *Kuhnius* πεττικὴ, quod probo.

[91] πειστική, πειστικὸν, [92] ἀρκτική, μισθαρνική, [93] ἀγκιστρεία, ἀγκιστρευτική, [94] ἁλιευτική, τριοδοντία, πληκτική, [95] πυριευτική, ἀσπαλιευτική, καὶ πολλὰ ἄλλα σὺν τούτοις ὀνόματα. Ὡς δὲ μηδὲ τῶν βιβλίων ἀμελεῖν δοκοῖμεν, εἴποις ἂν, [96] βίβλοι, βιβλίον, [97] βιβλάριον. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει, βιβλιδάριον. καὶ [98] χάρτας δὲ τοὺς γεγραμμένους Πλάτων εἴρηκεν ὁ Κωμικὸς,

Τὰ [99] γραμματεῖα, τούς τε χάρτας ἐκφέρων.

211 * ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων, [100] ἐπὶ ἀγράφου τὸ βιβλίον εἴρηκεν Ἡρόδοτος, εἰπὼν, Γράψας ἐν βιβλίῳ. καὶ βιβλιοπώλην μὲν παρὰ Ἀριστομένει εὑρήσεις ἐν [1] Γόησι. [2] βιβλιογράφον δὲ, παρὰ Κρατίνῳ

creditoria, creditorium. Venatoria, mercenaria; hami, hamatio, piſcatoria, tridentis uſus, plicatoria, piſcatio igne adminiſtrata, calamorum uſurpatio. & multa alia, his communia nomina. Ne vero libros negligere videamur, dices: libri, libellus, libellulus. Et apud Ariſtophanem, Codicillus. Et Chartas, pro ſcriptis dixit Plato Comicus:

Scripta, & chartas efferens.

* Contra vero de non ſcriptis, Libri nomine uſus eſt Herodotus, Libro inſcribens. Atque Bibliopolam, apud Ariſtomenem invenies in Luctibus, & Librorum Scriptorem. apud Cratinum in 211

91 Πιστική, πιστικὸν,] Pro πιστικὴ & πιστικὸν leg. πειστική, πειστικὸν, quæ *Plato* tribuit *Rhetoricæ*. C. A. non agnoſcit πιστικὸν uſque ad μισθαρνική. KÜHN.

Πιστική, πιστικὸν,] Deſunt in MS. πιστική, πιστικόν. Pro iis legendum puto πειστική, πειστικόν. *Plato* eodem Politico inferius: τίνι τὸ πειστικὸν οὖν ἀποδώσομεν ἐπιστήμῃ πλήθους τε καὶ ὄχλου. & ſtatim: τῇ τῆς πειστικῆς ἀρχούσῃ καὶ λεκτικῆς. JUNG.

Πιστική, πιστικὸν,] Perpetuus errorum fons recentiorum *Græcorum* pronunciandi modus: ſæpius de ea re monui: iterum in hiſce eſt exemplum: legendum enim πειστική, πειστικόν· ea *Græci* ſequioris ævi efferunt tanquam ſi πιστική &c. ſcriptum eſſet.

92 Ἀρκτική] C. V. ἀρυτική. ſed nolim τὸ ἀρκτικὴ mutare, quia hac voce innuitur *ſcientia quæ πειστικῇ & λεκτικῇ leges præſcribit*. KÜHN.

Ἀρκτική] Pro ἀρκτική, MS. ἀρυτική habet, omiſſo μισθαρνική. Et ἀρκτική ſane neſcio quid cum ἄρκτῳ vel urſo homonymiæ habet. Alterum ἀρυτική, an rectum, & ubi in *Platone*, ſino indicare alios. μισθαρνική cum multis aliis, quæ *Noſter* inſuper habet, extat in *Platonis Sophiſta*, ubi & ſequentia piſcatoria pleraque, quæ & ſupra Segm. 139. &c. in *Polluce* noſtro, ubi locos *Platonis* indicavi. JUNG.

93 Ἀγκιστρεία] E MS. prior. edit. ἀγγίστρια, ἀγγιστρευτική. SEB.

Ἀγκιστρεία] C. A. ἀγκιστρία. de hac & ſequent. jam dictum aliquid ad lib. I. c. 9. ſect. 6. KÜHN.

Ἀγκιστρεία] Pro ἀγκιστρ. MS. hoc ordine & ita: ἀγκιστρευτική, ἀγκιστρία, ut etiam ſupra Segm. 139. hoc alterum ſcribebat. ſed ἀγκιστρείας ex *Platone* de Legibus attuli ſupra. JUNG.

Ἀγκιστρεία &c.] Priores *Seberianæ* editiones: ἀγγιστρία, ἀγγιστρευτική, quod vitii *Kuhnius* emaculaverat ad oram edit. *Baſileenſis*.

94 Ἁλιευτική] Omiſſa in MS. ἁλιευτ. & τριοδ. ſunt. non vero & πληκτική, quod eodem modo in MS. Sed falſo: & illud vocabulum nobis hac pagina ſat negotii faceſſit. emenda ſecure πληκτική, ut ſupra Segm. 139. recte tam vulgati quam MS. habebant. Extat in hac re piſcatorum apud *Platonem* in Sophiſta non ſemel, ut ſupra ad *Pollucem* docui. JUNG.

Ἁλιευτική &c.] Mox πληκτική vulgo legebatur: ego πληκτικὴν emendavi cum *Kühnio* noſtro.

95 Πυριευτική] Sic & ſupra Segm. 139. Apud *Platonem* eſſe πυρευτικὴν ſupra quoque monui. Gaudeo me enataſſe fere hoc mendorum mare. JUNG.

96 Βίβλοι, βιβλίον] Abeſt a C. A. KÜHN.

Βίβλοι, βιβλίον] MS. βύβλοι, βιβλίον. JUNG.

Βίβλοι, &c.] Paulo ante pro, ὡς δὲ μὴ δὲ cum Clar. *Kühnio* reſtitui μηδὲ, junctis particulis. Mox pro βιβλάριον *Kuhnius* noſter βιβλιάριον, & inde eſt βιβλιαρίδιον· ſed nihil muto, nam a βιβλάριον eſt βιβλαρίδιον *Apoc.* X. v. 2.

97 Βιβλάριον] Abeſt a C. A. βιβλάριον. dein C. V. Ἀριστοφάνους δὲ κυβλιδάριον. male. KÜHN.

Βιβλάριον] Omiſſum eſt βιβλάριον in MS. iſque deinde ita habet: παρὰ δὲ Ἀριστοφάνους καὶ βυβλιδάριον. JUNG.

98 Χάρτας] Χάρτης legitur etiam in ſacris, ut *Jer.* XXXVI. 23. & 2 *Johan.* 12. SEB.

Χάρτας] Vid. *Salm.* de *modo Uſurarum* pag. 401. & *Menag.* ad *Laërt.* lib. III. Segm. 61. KÜHN.

99 Γραμματεῖα] *Tabulas ceræ inductas* intelligit *Salmaſ.* l. c. KÜHN.

100 Ἐπὶ ἀγράφου &c.] *De non ſcripto.* C. A. ἐπὶ ἀγράφῳ. C. V. ἐπιγράφου. *Herod.* in *Thalia*: γράψας ἐς βιβλίον, τάδε ἐπέστειλε ἐς Σάμον. cætera quæ ſequuntur non extant in C. A. KÜHN.

Ἐπὶ ἀγράφου &c.]. His verbis in MS. clauditur, & ſubjicitur, τέλος τοῦ ζ βιβλίου. In cæteris itaque nihil nos juvat. Sed de *Herodoti* hoc loco, anquirendum ubi in noſtro Hiſtorico extet. An hic *Clione* cap. 125. de *Cyro*? γράψας ἐς βιβλίον τὰ ἐβούλετο. Sed ita apud noſtrum *Pollucem* pro ἐν βιβλίῳ, quod & MS. habet, ſcribendum fuerit ἐς βιβλίον. vix enim puto eum reſpexiſſe ad paulo præcedentem in eadem prima *Muſa* locum de *Harpago* cap. 123. ἐπιθεὶς βιβλίον, τά οἱ ἐδόκεε ἐγγράψας. JUNG.

Ἐπὶ ἀγράφου &c.] Diſtinguunt *Grammatici* inter βύβλιον & βιβλίον, quorum prius ἐπὶ ἀγράφου dici affirmant, poſterius ἐπὶ γεγραμμένου· ſed hoc, per me licet, recenſeas inter Grammatica titivillitia.

1 Γόησι] Hujus fabulæ & *Athenæus* meminit. vide *Leopard.* VI. Emend. 20. & *Caſaubonum* noſtrum VII. *Athen.* 9. JUNG.

Γόησι] Auctor *Ariſtomenes*, & probo, male itaque in *Falckenburgii* Codice Ἀριστοφάνει. ſed apponam tibi, lector erudite, viri πολυμαθεστάτου *Thomæ Reineſii*, de *Ariſtomene* & hac ejus fabula verba ex Variar. Lect. lib. III. c. 3. Ariſtomenis, *æqualis* Ariſtophani & Cratino *Comici*, *fabula quædam fuit* Βοηθοὶ, Auxiliatores, *quam forte* Boëthuntibus *expreſſit* Turpilius. *Iſtam eo nomine citat* Priſcianus *libr.* XVIII. *itemque* Macrob. *lib.* V. *cap.* 20. Saturn. Schol. Ariſtoph. *ad* Acharn. & Suidas *in* ψαμμακοσιογάργαρα. *Fuit etiam ejuſdem alia* Γόητες, Magi, *ab* Athenæo *lib.* IX. Polluce *lib.* VIII. & Harpocratione *in* Φορίνης *memorata*, *in quam* Mauſſacus *Not. ad* Harpocr. *p.* 271. *priorem illum*, *cujus nomen apud* Priſcianum *depravatum eſſe opinatur*, *refingit*, *ideo*, *quod* Βοηθοὺς Ariſtomenis *nuſquam præterea legerit. Sed non erat ab ignorantia emendationi non neceſſariæ, etiam falſæ, prætexenda cauſa, uti nec modus a noſtra ſapientia ſtatuendus rebus, quæ mentes humanas quantumvis capaciſſimas infinities excedunt.*

2 Βιβλιογράφον] In βιβλιογράφος bis poſito videtur *Nunneſii* conjectura, quam attulit *Seberus* noſter, non rejicienda interim, dum quid certius nos liber aliquis MS. vel alii doceant. Sane *Phrynichus* ſcribit: βιβλιογράφος οὕτω λέγουσιν ἐν πέντε συλλαβαῖς καὶ διὰ τοῦ α, οὐχὶ τετρασυλλάβως διὰ τοῦ ο. JUNG.

Chironibus. Tum Librorum Scriptor apud Antiphanem in Sappho. Apud recentiorem vero Cratinum in Hypobolimæo, Bibliotheca. Sed Antiphanes in Mylone, Libelli compactionem dixit. Cæterum Herodotus tradit Iones, libros, Diphtheras appellare a more antiquo. Diphtheras autem, & *ἰττέστας* vocitant.

[3] ἐν Χείροσι. [4] βιβλιογράφος δὲ παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Σαπφοῖ. παρὰ δὲ τῷ νεωτέρῳ Κρατίνῳ ἐν Ὑπο- I
βολιμαίῳ, βιβλιοθήκη. Ἀντιφάνης δὲ ἐν τῷ [5] Μύλωνι εἴρηκε βιβλιδίου [6] κόλλημα. [7] Ἡρόδοτος δὲ τοὺς Ἴωνάς φησι τὰς βίβλους διφθέρας λέγειν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ. τὰς δὲ διφθέρας, καλοῦσι καὶ [8] ἰττέστας.

Βιβλιογράφοι] Βιβλιογράφοι, *qui deſcribendis libris operam locabant, librarii, libellones*, quæ vox eſt apud *Gregorium*, in *Gloſſis*: Illi homines erant publici, & cuivis pacta mercede ſe addicebant. *Lucian.* adv. Indoct. nominat Ἀττικὸν καὶ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους· apud eundem βιβλιοκάπηλοι extant.

3 Ἐν Χείροσι] Malim ἐν Χείρωσι. ut MS. noſter infra X. 186. ſicut in Notis docebo. Jung.

4 Βιβλιογράφος] *Nunneſ.* ſuſpicatur legendum in *Antiphane* cum α, quod mediæ comœdiæ fuerit, & minus elegans, quam *Cratinus* veteris Comœdiæ ſcriptor. Vid. Not. in *Phryn.* pag. 12. Seb.

Βιβλιογράφος] *Salm.* βιβλιοῤῥάφος pro βιβλιογράφος. Kühn.

5 Μύλωνι] Apud *Athenæum* lib. X. fabula *Antiphanis* eſt Μιλανίων, unde hic locus corrigendus. *Caſaub.* X. cap. 6. Seb.

Μύλωνι] *Caſaub.* leg. Μιλανίωνι, *Salmaſ.* in *Vopiſci Firmum* Θομβυκίονι. Kühn.

Μύλωνι] Corrigendum Μιλανίωνι juxta *Caſaubonum* noſtrum X. *Athen.* quod etiam indicavit *Seberus* noſter. Jung.

Μύλωνι] Ego in re dubia vulgatam retinui lectionem, ut cuivis liberum ſit arbitrandi jus.

6 Κόλλημα.] *Conglutinatio. Lucian. in indoctum,* ξυγκολλῶντας καὶ περιβαλλόμενος, *conglutinans & operiens libros.* vid. *Salm.* l. c. Kühn.

7 Ἡρόδοτος] Ὅτι κοτὲ ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέωντο διφθέρῃσι αἰγείῃσί τε καὶ οἰέῃσι. *Herod.* lib. V. fol. 352. vid. *Panciroll.* Rer. Memor. lib. II. tit. 13. & in eundem *Henr. Salmuthi* notas. Seb.

Ἡρόδοτος] Sunt ipſa verba *Herodoti* quæ ſequuntur. Kühn.

Ἡρόδοτος] In noſtri Hiſtorici *Terpſichore* cap. 58. cujus ipſa verba *Pollux* profert. Ita enim *Herodotus*: καὶ τὰς βίβλους διφθέρας καλέουσι ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Ἴωνες. vide & *Leopard.* VII. Emend. 19. Jung.

8 Ἰττέστας.] *Heſych.* Ἰσσίλα, διφθέρα. Item: Ἰττίλαν, διφθέραν. Seb.

Ἰττέστας.] C. V. aſcriptum eſt legendum eſſe, ἰτθίλας ex *Heſychio.* C. A. non habet omnia iſta a Segm. 210. uſque ad finem. Kühn.

Ἰττέστας.] Forte ex *Heſychio* ἰττίλας ſcribendum, quamvis apud eum ſit: ἰτθίλαν, διφθέραν. Jung.

Ἰττέστας.] *Falckenburgii* Codex ἰττίλας, quod proxime accedit illam emendationem, quam ex *Heſychio Commentatores* noſtri attulere. Ego aliquando conjectabam ἰξάλας vel ἰζάλας, utraque enim ſcriptura obtinet: Ἴξαλη, αἰγὸς δορά, *Grammatici.* Heſychii quoque locus vitii ſuſpectus eſt: reſtituerim labens ἰζάλας vel ἰξάλας.

1 [1] ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

[1] JULII POLLUCIS ONOMASTICI 1

LIBER OCTAVUS.

[2] ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

Κομμόδῳ Καίσαρι χαίρειν.

ΤΑῦτα ἐγὼ μὲν συνελεξάμην, ὅτι μὲν διὰ ταχέων, [3] αὐτὸ δηλοῖ· πλὴν οὐκ ἔστιν ὅτε [4] ἀποστὰς δι' αὐτὰ τῆς συνουσίας τῆς πρὸς τοὺς νέους, καὶ τῶν δι' ἔθους ἀγώνων, ὁσημέραι δύο λόγους, τὸν μὲν ἐκ τοῦ θρόνου λέγων, τὸν δὲ ὀρθοστάδην. ἔδει δὲ ὡς εἰκὸς, κἀκείνοις παρασκευῆς, καὶ τούτοις σχολῆς.

JULIUS POLLUX

Commodo Cæſari S.

HÆc ego quidem collegi, quanta autem cum feſtinatione hoc indicat: quod horum cauſſa, diſcipulorum converſationem, & conſueta cum his exercitia nunquam obmiſimus: quotidie Orationes duas, hanc quidem e throno, illam vero ſtans recitando. Sed & hæ, ut par eſt, & illa, præparationem & otium poſtulant.

2 [2] ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΟΓΔΟΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΕΝ τούτῳ βιβλίῳ ἔνεστι περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων. α'.

Πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον. β'.

Ἔπαινος δικαστοῦ καὶ ψόγος. γ'.

Περὶ τοῦ συλλεγῆναι δικαστήριον [5] εἰς ἐπίσκεψιν. δ'.

[2] CAPITA LIBRI OCTAVI. 2

HUic Libro Tractatus ineſt nominum forenſium. *Cap.* I

Quomodo Judex nominandus. II

Judicis laus, & vituperium. III

De convocando Judicium ad conſiderationem. IV

1 Ἰουλίου Πολυδ.] Incipit iſte Liber in MS. ita: ἀρχὴ τοῦ η' βιβλίου. Πολυδεύκους Ὀνομαστικὸς η'. Præfatio deeſt in MS. Capitum ſeries in quibuſdam variat locis, ut indicabo. Græci numeri ubique deſunt. JUNG.

2 Ἰούλιος] Tota Præfatio cum capitum lemmatibus abeſt a C. A. & V. KÜHN.

3 Αὐτὸ δηλοῖ.] *Res ipſa indicat*, ſubintellecto, πρᾶγμα. *Demoſth.* αὐτοβοεί, una voce, de re clara & certa. vid. *Heſych.* in αὐτὸ δείξει, & *Suid.* in αὐτοβοεὶς & αὐτὸ δείξει. *Ariſtoph.* Veſpis: τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ. Vid. *Schottum* in *proverb. Suidæ.* KÜHN.

4 Ἀποστὰς] Οὐκ ἔστιν ὅτε, idem quod οὐδέ ποτε, *nunquam propterea deſtiti operam dare diſcipulis.* tenuit enim thronum ſophiſticum Athenis, ejuſque erat, duas quotidie orationes, alteram de ſuperiori loco, alteram vero de plano recitare juventuti. Cæterum Liber octavus non plane omni deſtituitur ſylloge argumenti in MSS. ita enim incipit: Ἐν τῷ τοῦ Ἰουλίου ὀγδόῳ βιβλίῳ τῶν Ὀνομαστικῶν ἔνεστι περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων, πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον, ἔπαινος δικαστοῦ καὶ ψόγος, περὶ τοῦ συλλεχθῆναι δικαστήριον, τρόποι δικαστικοὶ καὶ τὰ ἀπὸ δίκης ὀνόματα περὶ τιμωρίας καὶ περὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων. quæ infra ſingulatim occurrent. KÜHN.

5 Εἰς ἐπίσκεψιν.] Deſunt in MS. εἰς ἐπίσκεψιν. JUNG.

For-

Formæ judiciales.	V	[6] Τρόποι δικαστικοί.	έ.
Nomina a Judicio.	VI	Ἀπὸ δίκης ὀνόματα.	ϛ'.
De mulctis.	VII	Περὶ τιμωρίας.	ζ'.
De Scribis.	VIII	Περὶ [7] γραμματείων.	ή.
De ſtipulationibus, & depoſitis.	IX	Περὶ μεσεγγυημάτων.	θ'.
De judicium intendere, & dicam ſcribere.	X	Περὶ τοῦ δίκην λαχεῖν, ἢ γραφὴν [8] ἀποθέσθαι.	ί.
3 * *De calumniando.*	XI	* Περὶ τοῦ συκοφαντεῖν.	ια'. 3
Privatorum Judiciorum nomina.	XII	Ἰδιωτικῶν δικῶν ὀνόματα.	ιβ'.
Nomina Judicibus convenientia.	XIII	Ὀνόματα πρόσφορα δικασταῖς.	ιγ'.
Actionum nomina, & harum mulctæ.	XIV	Γραφῶν ὀνόματα, [9] καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν τιμήματα.	ιδ'.
De Arbitris.	XV	Περὶ διαιτητῶν.	ιέ.
De nominibus congruis.	XVI	Περὶ τῶν προσφόρων ὀνομάτων.	ιϛ'.
De Accuſatore, & Defenſore.	XVII	[10] Περὶ τοῦ κατηγόρου, καὶ τοῦ ἀπολογουμένου.	ιζ'.
Mulctæ, & nomina ab his deducta.	XVIII	Τιμήματα, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα.	ιή.
De capiente, & dimittente.	XIX	[11] Περὶ τοῦ ἀλόντος, καὶ τοῦ ἀφεθέντος.	ιθ'.
De calumniante.	XX	Περὶ τοῦ ὑβρίσαντος.	κ'.
4 * *De occiſo, & occidente.*	XXI	* [12] Περὶ τοῦ φονευθέντος, καὶ τοῦ ἀνελόντος.	κα'. 4
De maledicentia.	XXII	[13] Περὶ κακηγορίας.	κβ'.
De imperio, & imperantibus.	XXIII	[14] Περὶ ἀρχῆς.	κγ'.
Atticorum nomina, & officia.	XXIV	Ἀρχόντων Ἀττικῶν ὀνόματα, καὶ ἔργα.	κδ'.
Fora Athenarum, & quæ in illis.	XXV	Δικαστήρια Ἀθήνησι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς.	κέ.
De Arbitris, Judicio, & locis in quibus leges.	XXVI	[15] Περὶ διαιτητῶν, καὶ διαίτης, καὶ χωρίων, ἐν οἷς οἱ νόμοι.	κϛ'.
Mulctæ civiles.	XXVII	[16] Πολιτικὰ τιμήματα.	κζ'.
De concionibus.	XXVIII	Περὶ ἐκκλησιῶν.	κή.
De familiaribus.	XXIX	Περὶ κοινωνικῶν.	κθ'.
De Gubernatoribus.	XXX	Περὶ κληρούχων.	λ'.
De Legatis.	XXXI	Περὶ πρέσβεων.	λα'.
5 * *Munera e publico.*	XXXII	* Αἱ ἐκ κοινοῦ δωρεαί.	λβ'. 5
De ſtipulatione.	XXXIII	Περὶ συγγραφῆς.	λγ'.
De mutuo.	XXXIV	Περὶ δανείσματος.	λδ'.
De collationibus publicis.	XXXV	Περὶ ἐράνων.	λέ.
De congregando Senatum.	XXXVI	[17] Περὶ τοῦ συγκαθίσαι τὴν βουλήν.	λϛ'.
De præſcriptis diebus.	XXXVII	Περὶ προθέσεων.	λζ'.
De irrogando mulctas.	XXXVIII	Περὶ τοῦ εἰσενεγκεῖν [18] ζημίας.	λή.
De eo quod eſt judicium ſortiri.	XXXIX	Περὶ τοῦ κληρωθῆναι δικαστήριον.	λθ'.

6 Τρόποι δικαστικοί. &c.] Unus titulus in MS. ita: τρόποι δικαστικοί, καὶ τὰ ἀπὸ δίκης ὀνόματα. JUNG.

7 Γραμματείων.] Γραμματείων & MS. ea ſunt infra Segm. 27. hujus libri, ne quis cum interprete γραμματέων & ſcribas ſomniet. JUNG.

8 Ἀποθέσθαι.] Pro ἀποθέσθαι, MS. ὑποθέσθαι habet: ſed ἀποθέσθαι & ἀποθέμενος quoque ſunt infra Segm. 29. JUNG.

9 Καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν &c.] MS. καὶ τὰ ἐπ' αὐταῖς τιμ. JUNG.

10 Περὶ τοῦ κατηγ.] In MS. duo tituli: περὶ τοῦ κατηγόρου. περὶ τοῦ ἀπολογουμένου. JUNG.

11 Περὶ τοῦ ἀλόντος, &c.] In MS. tres tituli, & hoc ordine: περὶ τοῦ ἀλόντος. περὶ τοῦ ὑβρίσαντος. περὶ τοῦ ἀφεθέντος. JUNG.

12 Περὶ τοῦ φονευθέντος, &c.] Iterum duo tituli in MS. περὶ τοῦ φονευθέντος. περὶ τοῦ ἀνελόντος. JUNG.

13 Περὶ κακηγορίας.] MS. περὶ κατηγορίας. ſed vulgatum κακηγορία rectius: reſpexit enim ad ea quæ infra Segm. 80. hic titulorum faber. JUNG.

14 Περὶ ἀρχῆς &c] MS. περὶ ἀρχῆς. Ἀρχόντων Ἀττικῶν ὀν. κ. ἔ. & rectius, ut infra Segm. 85. quinam enim illi Attici qui ita nude vulgo ponuntur? JUNG.

Περὶ ἀρχῆς &c.] Doctiſſ. *Kühnium* ſequtus eam lectionem, quam textus habet, reſtitui: prior. edit. Περὶ ἀρχῆς καὶ ἀρχόντων. κγ'. Ἀττικῶν ὀνόμ. &c.

15 Περὶ διαιτῶν] MS. περὶ διαιτητῶν, καὶ διαίτης. χωρία, ἐν οἷς οἱ νόμοι. recte διαιτητῶν, pro vulgato διαιτῶν. Vide infra Segm. 126 & 129. JUNG.

Περὶ διαιτῶν] Reſtitui διαιτητῶν e *Jungermanni* MS.

16 Πολιτικὰ τιμ.] MS. τὰ πολιτ. τιμ. JUNG.

17 Περὶ τοῦ συγκαθίσαι &c.] MS. περὶ συγκαταβῆσαι τ. β. JUNG.

18 Ζημίας.] MS. ζημίαν. JUNG.

Περὶ τοῦ ἀναστῆναι τοὺς δικαστάς.	μ'.	*De eo quod eſt Judices ſurgere.*	XL
Περὶ τοῦ οὐκ εἶξαι.	μα'.	*De eo quod eſt non cedere.*	XLI
		De eo quod eſt, non conceſſit.	XLII
Περὶ τοῦ συμφρονεῖν, καὶ στασιάζειν.	μβ'.	*De conſpirando, & ſeditiones movendo.*	XLIII
[19] Περὶ τῶν ὑποκρευόντων, καὶ ἐπαινούντων.	μγ'.	*De obloquentibus, & collaudantibus.*	* XLIV
[20] Περὶ οἴκων, ἐν οἷς οἱ πρυτάνεις εἱστιῶντο.	μδ'.	*De domibus, in quibus Judices convivabantur.*	XLV

[*Factum ſive deſcribentium olim culpa, ſive feſtinatione ipſius auctoris, ut capitum iſte numerus aut ordo, quem catalogus exhibet, minime deinceps appareat: plerunque uni titulo pluribus capitibus ſubjectis: neque id omnino ſine confuſione. Ne tamen hic liber cæteris quoad diſtinctionem minus conformis videretur, minuſve commode citari poſſet ab illis, qui auctorum, quos teſtes dictorum ſuorum laudant, paulo accuratius indicare loca conſueverunt: in* 15. *illum capita, titulorum ſequens ductum, diſtribui: ſuo interim cuique relicto judicio: quod quidem & de capitibus lib. II. & IX. benignus Lector ſentiat velim. Nam nec ibi ſuperiores editiones nomen numerumve capitum habent.* SEBER.]

6 * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΠΡΩ͂ΤΟΝ.

[21] Περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων.

[22] Δικαστικὰ ὀνόματα εἴη ἂν ὡς [23] ἐγῷμαι, τάδε. [24] δίκη, ἥτε θεὸς, καὶ τὸ [25] πρᾶγμα οὗ προέστηκεν ὁ δικάζων· [26] καὶ ἡ ἀμφισβήτησις, καὶ ἡ διαδικασία, καὶ ἡ τιμωρία. τὸ δὲ συνέχον τὴν δίκην, δίκαιον, καὶ ἄδικον. ὁ δὲ δικάζων, δικαστής. τὸ δὲ χωρίον, δικαστήριον. [27] Τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα, δίκαιος, [28] δικαίως, δικαιοσύνη, δικαιότης, δικαιοπραγία, δικαιοδότης, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ δίκαιον, καὶ [29] θεμιτόν.

7 * τὸν δὲ δίκαιον εἴποις ἂν καὶ [30] νόμιμον, [31] εὐγνώμονα, σώφρονα, τοῖς οὖσιν ἀρκούμενον, οὐδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐφιέμενον, δικαιοπραγοῦντα, εὐγνωμονοῦντα, σωφρονοῦντα. καὶ εὐγνωμοσύνη, σωφροσύνη. νομίμως, εὐγνωμόνως, σωφρόνως. δικαιοπραγεῖν, εὐγνωμονεῖν,

* CAPUT PRIMUM. 6

De forenſibus nominibus.

Forenſia nomina, quantum ego judico, hæc nimirum fuerint. Judicium, quod & Deum ſignificat: & opus, cui judicans præeſt. Controverſia, altercatio, & mulcta. Quod autem judicium continet, æquum, & iniquum: Judicanſque, Judex: & locus, forum dicitur. Sed nomina ab his derivata, juſtus, juſte, juſtitia, æquitas, juſtitiæ executio, juriſdator, & his ſimilia. Juſtum vero, etiam fas vocatur.

* Juſtumque vocabis quoque legitimum, probum, temperantem, ſua ſorte contentum, aliena non appetentem, juſtitiæ executorem, juſte decernentem, temperanter viventem. Et probitas, temperantia. Legitime, probe, temperanter. Juſtitiam exequi, probe agere, 7

19 Περὶ τῶν ὑποκρ. &c.] Iterum duo tituli in MS. περὶ τῶν ὑποκρευόντων. περὶ τῶν ἐπαινούντων. JUNG.

Περὶ τῶν ὑποκρ. &c.] Poſt titulum quadrageſimum primum ſequebatur, Περὶ τοῦ οὐκ εἰάσατο· hunc Eruditiſſ. *Kühnius* delet, quem ſequimur.

20 Περὶ οἴκων &c.] Deeſt in MS. JUNG.

21 Περὶ δικαστικῶν ὀνομ.] MSS. addunt: καὶ αὐτῆς τῆς δίκης καὶ τοῦ συνέχοντος αὐτὴν, περὶ τοῦ δικάζοντος καὶ τοῦ χωρίου, καὶ ὅσα ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα· quæ & *Salm.* legerat in MSStis cum ὅρα præfixo. KÜHN.

Περὶ δικαστικῶν ὀνομ.] Capitis primi titulus in MS. qui comprehendit & tria ſequentia capita, eſt hic: περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων, καὶ αὐτῆς τῆς δίκης, καὶ τοῦ συνέχοντος αὐτήν. περὶ τοῦ δικάζοντος, καὶ τοῦ χωρίου, καὶ ὅσα ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα. JUNG.

22 Δικαστικὰ ὀνόματα &c.] C. V. δ. δὲ. ὀ. KÜHN.

Δικαστικὰ ὀνόματα &c.] MS. δικαστικὰ δὲ ὀνόματα. εἴη δὲ ὡς &c. JUNG.

23 Ἐγῷμαι] Ad ἐγῷμαι notatum in C. V. legendum eſſe, ὡς ἡγοῦμαι. verum enim vero emendatione hic opus eſſe non videtur, nam & *Heſych.* agnoſcit ἐγῷμαι, explicatque ἐγὼ οἶμαι, νομίζω· habet & *Suidas.* Huc pertinet ἐγῷδα pro ἐγὼ γινώσκω, *ego novi*, & ſimilia. *Plato* in Phæd. ὡς ἐγῷμαι non ſemel. Itaque quod Codici *Voſſiano* aſcriptum eſt, interpretatio ſit, non emendatio. KÜHN.

24 Δίκη, ἥτε θεὸς] MS. δίκη μὲν, ἥτε. JUNG.

25 Πρᾶγμα οὗ &c.] MS. πρᾶγμα, οὗ. JUNG.

26 Καὶ ἡ ἀμφισβήτησις, &c.] C. A. omittit καὶ ἡ, ut & mox cum copula ante διαδικασία. *Gloſſ. Veterum*, διαδικασία, *jurgium, diſceptatio.* eſt ſcilicet διαδικάζειν, *cauſam cognoſcere & data ſententia finire, dijudicare.* KÜHN.

27 Τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν] C. A. τὰ δὲ ἀπάντων ὀ. malim vulgatum retinere, quia cum inſcriptione capitis convenit, cujus ſupra facta mentio. KÜHN.

28 Δικαίως, &c.] Hæc & quæ ſequuntur non habet C. A. nam δικαιοδότης ſtatim excipit δίκαιος, poſt δικαιοδότης, τὸ δίκαιον καὶ θεμιτόν. C. V. θεμιτέον. KÜHN.

Δικαίως, &c.] In MS. deſunt δικαίως, δικαιοσύνη, & δικαιοπραγία, cum ſequenti δικαιοδότης. JUNG.

29 Θεμιτόν.] MS. θεμιτέον. JUNG.

30 Νόμιμον] C. A. μόνιμον, literis tranſpoſitis. KÜHN.

31 Εὐγνώμονα] In *Gloſſ.* εὐγνώμων, *æquanimis, fidelis, gratus*: εὐγνωμοσύνη, *æquanimitas, devotio*: εὐγνωμονεῖν τινὶ, *æqui benigne facere aliquid, æquum ſe præbere judicem alicui.* KÜHN.

temperare. Et injuſtum vocabis, iniquum, inique viventem, injuſtitia occupatum, injuſtitiæ executorem, avarum, legibus reluctantem, illegitimum, violentum, alienorum cupidum, non ad ſe pertinentia concupiſcentem. Et injuſte agere, injuſtitiam exequi, avarum eſſe, legibus reluctari, leges tranſgredi, vi agere. Et avaritia, iniquitas, violentia. Tum etiam avare, inique, injuſte, violenter.

σωφρονεῖν. [32] Καὶ τὸν ἄδικον φαίης ἂν, ἄδικον, ἀδίκως ζῶντα, ἀδικίαν ἔχοντα, ἀδικοπραγίαν, πλεονέκτην, ἄνομον, παράνομον, βίαιον, τῶν ἀλλοτρίων [33] ἐπιθυμητὴν, τῶν οὐδὲν προσηκόντων ἐφιέμενον. καὶ ἀδικεῖν, ἀδικοπραγεῖν, [34] πλεονεκτεῖν, ἀνομεῖν, παρανομεῖν, βιάζεσθαι. καὶ πλεονεξία, ἀνομία, βία. καὶ πλεονεκτικῶς, ἀνόμως, παρανόμως, βιαίως.

8 * CAPUT II.

Quomodo judex nominandus.

JUdicans præterea, Judex nominetur, ſortem dirigens, ſorte electus, calculorum Præſes, ſuffragia recipiens, jurisjurandi dator, juſtitiæ Præfectus, legum cuſtos, controverſiarum diſcuſſor, judicans, dijudicans. Injuſtos puniens, perſequens, condemnans, tollens. Cor-
9 datus, temperans, mulctans. * Et officium ejus, calculum dare, ſententiam ferre, judicare, dijudicare, juſtitiam dijudicare, dirimere, judicium ferre, condemnare, abſolvere, calculis damnare, liberare, mulctam irrogare, mulcta liberare, mulctare, punire, perſequi, dimittere, ablegare. Solvere autem, vul-

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β. 8

[35] Πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον.

Ὁ Δὲ δικαστὴς ὀνομασθείη ἂν, ὁ δικάζων, [36] ὁ κλήρῳ λαχὼν, ὁ κληρωθεὶς, ὁ τῆς ψήφου κύριος, ὁ τὴν ψῆφον παρειληφὼς, ὁ τὸν ὅρκον [37] ὀμωμοκὼς, ὁ τοῦ δικαίου προστάτης, ὁ τῶν νόμων φύλαξ, ὁ τὰ ἀμφισβητήσιμα διαιρῶν, ὁ κρίνων, [38] ὁ διακρίνων, ὁ τοὺς ἀδικοῦντας κολάζων, μετιὼν, [39] μεταδικάζων, καταδικάζων, ἐξαίρων, νουθετῶν, σωφρονίζων, [40] καὶ ὁ τιμωρούμενος. * [41] Καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, 9
θέσθαι τὴν ψῆφον, ἐξενεγκεῖν [42] γνῶσιν, κρῖναι, διακρῖναι, [43] διακρίνειν τὰ δίκαια, διελεῖν, δικάσαι, καταδικάσαι, ἀποδικάσαι, καταψηφίσασθαι, ἀποψηφίσασθαι, καταγνῶναι, ἀπογνῶναι, τιμωρήσασθαι, κολάσαι, μετελθεῖν, ἀφεῖναι, ἀπαλλάξαι. [44] τὸ δὲ ἀπολῦσαι, ἰδιω-

32 Καὶ τὸν ἄδικον φαίης ἂν, &c.] MS. ἄδικος, ἀδίκως, ἀδικία, ἀδικοπραγία. Τὸν δ' ἄδικον φαίης ἂν, κτλ. SEB.

Καὶ τὸν ἄδικον φαίης ἂν, &c.] C. A. ἄδικος, ἀδίκως ζῶν, ἀδικίαν ἔχων, & ita in reliquis rectus eſt. KÜHN.

Καὶ τὸν ἄδικον φαίης ἂν, &c.] MS. noſter, ut *Seberi*: σωφρονεῖν. ἄδικος, ἀδίκως, ἀδικία, ἀδικοπραγία. τὸν δὲ ἄδικον φαίης ἂν πλεονέκτην &c. JUNG.

Καὶ τὸν ἄδικον φαίης ἂν, &c.] Vera, ni fallor, lectio ex MSS. ita concinnanda eſt: ἄδικος, ἀδίκως, ἀδικία, ἀδικοπραγία· τὸν δὲ ἄδικον φαίης ἂν ἀδίκως ζῶντα, ἀδικίαν ἔχοντα, πλεονέκτην &c. nil tamen in textu mutavi.

33 Ἐπιθυμητὴν] MS. mendoſe, ἐπιθυμιτὴν. JUNG.

34 Πλεονεκτεῖν] *Gl.* πλεονεκτέω, *fraudo*; πλεονέκτης, *fraudator*. KÜHN.

35 Πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον.] Abeſt titulus a C. A. jam primi capitis titulis inſertus eſt. KÜHN.

Πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον.] Titulum hic nullum eſſe in MS. dixi jam. JUNG.

36 Ὁ κλήρῳ λαχὼν] *Interpr. ſortem dirigens*, quod ſolius Dei eſt. malim, *qui ſortitus, ſorte nactus eſt judicis officium.* Athenienſium enim moribus pleraque hujus capitis dijudicanda ſunt. apud illos enim ſorte creabantur judicaturi. ὁ τῆς ψήφου κύριος eſt περίφρασις judicis, qui calculos albos & nigros &c. in poteſtate habet, ut iis vel abſolvat vel damnet reos. δικαστὴς κληρωτὸς, cui per ſortem aſſignatum eſt dicaſterium, & juris dicendi provincia. KÜHN.

37 Ὀμωμοκὼς] MS. ὀμνμοκὼς. JUNG.

38 Ὁ διακρίνων &c.] Ὁ διακρίνων θέμιστας. *Heſiod.* Theog. 85.

--- οἱ δέ νυ λαοὶ,
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
Ἰθείῃσι δίκῃσι. *Sylb.* SEB.

Ὁ διακρίνων &c.] *H. Stephanus* ita hic adnotavit ad ſuum Codicem: ὁ διακρίνων θέμιστας, παρ' Ἡσιόδῳ ἐν ἀρχῇ Θεογ.

--- οἱ δέ νυ λαοὶ,
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας. JUNG.

39 Μεταδικάζων] Forte, μεταδιώκων, καταδικάζων &c. quamvis C. A. non habeat τὸ καταδικάζων· aut ſi ſanum eſt μεταδικάζω, ſignificaret, mea quidem ſententia, *una cum aliis judicans*, vel, *aliter judicans ac judicatum erat, judicium retractans.* KÜHN.

Μεταδικάζων] MS. μετιὼν, καὶ καταδικ. omiſſo μεταδικάζων. JUNG.

40 Καὶ ὁ τιμωρ.] MS. ὁ τιμ. ſine præcedenti *καὶ*. JUNG.

41 Καὶ τὸ ἔργον] C. A. τὸ δὲ ἔργον. KÜHN.

42 Γνῶσιν] Sic & infra Segm. 148. in MS. JUNG.

43 Διακρίνειν] Non adeſt in C. A. τὸ διακρίνειν, poſtea in fine hujus capitis in C. A. καὶ ἄφεσις. KÜHN.

Διακρίνειν] MS. διακρῖναι τὰ δικ. omiſſo verbo διακρίνειν. Poſtea inverſo ordine: διελ. καταδικ. δικ. ἀποδικ. JUNG.

44 Τὸ δὲ ἀπολῦσαι,] MS. τὸ γὰρ ἀπολ. infra de reo adfert ἀπελύθη ex *Antiphonte* Segm. 68. & 149. ἀφῆκεν. ἀπελύσατο de Judice abſolvente. JUNG.

Τὸ δὲ ἀπολῦσαι,] Minus eleganter certe Atticus ſcriptor hoc verbo utatur ea notione, qua ſi uſurpetur, idioticum eſſe pronunciat *Pollux* noſter, ſiquidem hu-

τικόν. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ πράγματος, κρίσις, γνῶσις, [45] κατάγνωσις, ἀπόγνωσις, καταδίκη, ἄφεσις.

gare eſt. Sed rei nomen, judicium, condemnatio, liberatio, mulctæ indictio, & abſolutio.

10 ## * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Γ.

[46] Ἔπαινος δικαστοῦ, καὶ ψόγος.

ΚΑὶ ἐπαινῶν μὲν ἂν δικαστὴν, εἴποις, δίκαιος, ἔνδικος, ἀκριβὴς, [47] ἄδωρος, ἀδιάφθορος, ἀνεξαπάτητος, δυσπαράγωγος, δυσπαράτρεπτος, ἀπαράτρεπτος, [48] ἀπαράπειστος, ἀπλανὴς, στάσιμος, ἀσφαλὴς, ἴσος, ἰσοστάσιος, ἰσόρῥοπος, [49] ἀκλινὴς, ἄτρεπτος, πρὸς τὸ δίκαιον ῥέπων, [50] οὐ πρὸς ὀργὴν ἐκφερόμενος, οὐ πρὸς χάριν ἐνδιδοὺς, [51] ἀκριβέστερος τοῦ ζυγοῦ τὴν ῥοπὴν, μισοπόνηρος, [52] φιλάνθρωπος, ἥμερος, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἐλεήμων, φιλοικτίρμων.
11 * [53] Τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα, δικαίως, ἐνδίκως, ἀκριβῶς, [54] ἀδιαφθόρως, ἀδώρως, ἀνεξαπατήτως, ἀπλανῶς, σταςίμως, ἀσφαλῶς, [55] ἴσως. [56] τὸ δὲ ἰσοστασίως, σκληρόν. [57] μᾶλλον δὲ τὸ ἰσοῤῥόπως. [58] ὁμοίως καὶ τὸ ἐλεη-

10 ## * CAPUT III.

Judicis laus, & vituperium.

ET in laudem Judicis dices, juſtus, æquus, diligens, donis carens, incorruptus, infallibilis, imperſuaſibilis, perſuaſu difficilis, perſuaſione non ductus, incredulus, non errans, firmus, tutus, æquus, æquiſtans, æqualis, non inclinatus, inflexilis, ad juſtum inclinans, non ira elatus, non gratiæ indulgens, certior libræ momento, malorum oſor, humanus, manſuetus, mitis, æquitatis obſervator, miſericors, placabilis. * Sed adverbia, juſte, æque, 11
diligenter, incorrupte, integre, infallibiliter, certe, firmiter, tute, æquiter. Sed æqualiter, durum eſt. Probabilius autem, æquivalenter: ſimiliter & miſericor-

jus phraſeos apud *Atticos* uſus proprie in hac ſimilive formula obtinet, ἀπολῦσαι ἑαυτὸν μέμψεως aut μέμψιν, κατηγορίαν, *exſolvere ſeſe objecto crimine*. Diffiteri tamen nolim aliquando ab Attico ſcriptore dici judicem ἀπολύειν τινά, *crimine liberum aliquem pronunciare*; ſed id quoque fateare neceſſe eſt, neminem eſſe tam elegantem ac nitidum ſcriptorem, cui non aliquid ex idiotico loquendi genere adhæreat. *Grammatici* vero haud raro τῷ ἀπολύεσθαι utuntur *abſolvendi* notione, ut cum de calculis judicialibus loquuntur: ὅταν ἴσαι γίνωνται αἱ ψῆφοι, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος; atque ita ſcriptor in Chriſtianis terſus ac eruditus *Athenagoras* πρεσβ. περὶ Χριστιαν. ψῆφον appellat ἀπολύουσαν, *quæ reos abſolvit*, eamque τῇ καταδικαζούσῃ opponit: ἐν ἴσῃ τάξει τὴν καταδικάζουσαν τῆς ἀπολυούσης δέχονται ψῆφον· idem tamen paulo poſt magis Attice loqutus eſt: ἀφεῖσθαι ἀπολυομένους τὰς κατηγορίας. Sed iſta *Grammaticis* accuratius diſputanda relinquimus: monuiſſe ſufficit.

45 Κατάγνωσις] Omiſſum eſt in MS. κατάγνωσις. JUNG.

46 Ἔπαινος δικαστοῦ, &c.] Abeſt titulus in C. A. dein textus: καὶ ἐπαινῶν ἂν εἴποις δίκαιος &c. KÜHN.

Ἔπαινος δικαστοῦ, &c.] Et hunc titulum in MS. non eſſe, indicavi. JUNG.

47 Ἄδωρος] *H. Stephanus* in ſuo Codice adnotavit: *cui opponitur* δωροδόκος & δωροφάγος. JUNG.

48 Ἀπαράπειστος] C. A. & *Salm.* ει mutant in ι, *qui non patitur ſe adduci ad credendum ſubdolis ſuaſionibus* actoris, reive. KÜHN.

49 Ἀκλινὴς] *Indeclinabilis judex.* ita *Ammianus Marcellinus* hoc vocabulum exprimere voluit, ut docuit *H. Stephanus* libr. de *Ariſtotelica Ethices* ab Hiſtorica & Poëtica *Ethice* differentia, cap. 1. Alias id & de Rege laudabili noſter *Pollux* ſupra I, 41. ubi & alia hic, uſurpat. JUNG.

50 Οὐ πρὸς ὀργὴν ἐκφερ.] C. A. καὶ οὐ πρὸς ὀ. ἐ. Οὐ πρὸς χάριν διδοὺς, *qui nihil donat gratiæ*. KÜHN.

51 Ἀκριβέστερος τοῦ ζ.] MS. ἀκριβ. ζυγοῦ, ſine τοῦ. Supra I, 41. dixit ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ, ut ibi ex MS. legendum indicavi. JUNG.

52 Φιλάνθρωπος, ἥμερος] Hæc duo abſunt a C. A. KÜHN.

Φιλάνθρωπος, ἥμερος] In MS. deſunt φιλάνθρ. ἥμερος. JUNG.

Φιλάνθρωπος] Recte jungit *Pollux* noſter φιλάνθρωπον, ἥμερον, πρᾶον· iſtæ enim virtutes ad conſtituendam φιλανθρωπίαν concurrunt: *Athenagoras* laudata ſuperius oratione: διόπερ τὸ πρᾶον ὑμῶν καὶ ἥμερον, καὶ τὸ πρὸς ἅπαντα εἰρηνικὸν καὶ φιλάνθρωπον θαυμάζοντες. Ita & *Demoſth.* adverſus *Spudiam*: νῦν δ' ὅσῳ πρᾳότερον ἐγὼ καὶ φιλανθρωπότερον τούτῳ διελεγόμην. ſed alio modo φιλάνθρωπος σχέσις judici adſcribitur, cum tantum ſpecie tenus φιλανθρωπίαν præ ſe fert: *Piſidas* Opif. Mundi:

Πῶς ὁ κριτὴς δίκαια θεσπίζων ὅλοις
Προσωποληπτεῖ, καὶ φιλανθρώπῳ σχέσει
Ἄλλου σφαλέντος, ἄλλον ἕλκει πρὸς δίκην.

53 Τὰ δὲ ἐπιῤῥ.] MS. καὶ τὰ ἐπιῤῥ. JUNG.

54 Ἀδιαφθόρως &c.] Ordine verſo MS. ἀδώρως, ἀδιαφθ. ἀνεξ. JUNG.

55 Ἴσως.] Sequitur in MS. τὸ γὰρ ἰσοστ. JUNG.

56 Τὸ δὲ ἰσοστασ. &c.] C. A. τ. δ. ἰ. σκληρόν. τὸ ἰσοῤῥόπως ἀκλινῶς ἀτρέπτως ἐπιεικῶς· καὶ τὸ ἐλεημόνως καὶ φιλοικτιρμόνως σκληρά· τὰ δὲ τῶν ἔργων ὁ. &c. KÜHN.

57 Μᾶλλον δὲ &c.] Pro μᾶλλον &c. longe alia ſententia MS. habet: καλὸν δὲ καὶ τὸ ἰσοῤῥόπως. bonum ſcilicet id eſſe vocabulum: quod vulgatus magis durum ait quam ἰσοστασίως. Nec ego video rationem τὸ ἰσοῤῥόπως durum dicendi: ſi τὸ ἑτεροῤῥόπως non pari accuſatione adficitur: quod mox tamen Segm. 13. non improbare ſe indicat: quamvis ibi MS. ἑτεροῤῥεπῶς noſter habeat. & ſupra IV, 172. ἰσοῤῥόπως inter δόκιμα, puto habuiſti, quare hic vulgatam lectionem mendoſam non dubitabis. JUNG.

Μᾶλλον δὲ τὸ ἰσοῤῥ.] Ἰσοστασίως *autem durum eſt, magis* ἰσοῤῥόπως· ita locum cepit *Jungermannus*; at, me judice, melius intelliges: *potius vero (dices)* ἰσοῤῥόπως, ita ut æqua valeant MS. lectio, & vulgata: in iis quæ ſequuntur ὁμοίως δὲ &c. magis probem lectionem MS. illa enim vere ſunt σκληρά.

58 Ὁμοίως καὶ &c.] Ὁμ. δ. τ. ἐ. καὶ φ. deſunt in MS. hic quidem; mox poſt ἐπιεικῶς, καὶ τὰ ὅμοια, ea reddens, quæ omittit hoc loco. JUNG.

diter, placabiliter. Indeclinanter, inflexibiliter, odioſe in malos, humaniter, manſuete, mite, decenter, & his ſimilia. Rerum vero nomina, juſtitia, judicii integritas, diligentia, certitudo, æquitas, malorum odium, humanitas, manſuetudo, clementia, decor, integritas, æquilibrium, miſericordia, & ſimilia hiſce: ab aliis autem non ſic. Verba autem ab his ſola ſunt, æquilibrare, humanitati ſtudere, miſereri, miſericor-
12 dia affici. * In vituperium porro dices, Judex injuſtus, exlex, iniquus, facilis, oſcitans, pronus, promptus, munerum acceptor, fallibilis, perſuaſibilis, credulus, perſuaſu facilis, errabundus, fallax, ſiniſter, inhumanus, indecens, injurioſus, inclinatus, iniquus, immiſericors, ſævus, crudelis. Et Ira aſper, niſi Tragicum nimis ſit. Ad gratiam indulgentior, ad iram elatus, ad argentum propenſus, multitudinem ſequens, corruptus, deceptus.
13 * Cæterum adverbia ſunt, injuſte, inique, illegitime, propenſe, facile, prom-

μόνως, καὶ φιλοικτιρμόνως. [59] ἀκλινῶς δὲ, ἀτρέπτως, μισοπονήρως, φιλανθρώπως, ἡμέρως, πράως, ἐπιεικῶς, [60] καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ τῶν ἔργων ὀνόματα, δικαιοσύνη, [61] εὐθυδικία, [62] ἀκρίβεια, ἀσφάλεια, ἰσότης, μισοπονηρία, φιλανθρωπία, ἡμερότης, πραότης, ἐπιείκεια, [63] ἀδωρία, ἰσοῤῥοπία, ἔλεος, καὶ τὰ ὅμοια. [64] ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, οὐκέτι. ῥῆμα δὲ ἀπὸ τούτων μόνον, ἰσοῤῥοπεῖν, φιλανθρωπεύεσθαι, ἐλεεῖν, οἰκ-
τείρειν. * Ψέγων δ' ἂν εἴποις, δικαστὴς ἄδικος, 12
ἔκνομος, παράνομος, ῥᾴδιος, ῥᾳδιουργὸς, προπετὴς, εὐχερὴς, δωροδόκος, εὐεξαπάτητος, [65] εὐπαράτρεπτος, εὐπαράπειστος, εὐπαράγωγος, [66] πεπλανημένος, σφαλερὸς, σκαιὸς, ἀπάνθρωπος, ἀνεπιεικὴς, ὑβριστὴς, ἑτερόῤῥοπος, ἄνισος, ἀνηλεὴς, ἄγριος, [67] ἄνοικτος, εἰ μὴ τραγικώτερον· δυσόργητος, πρὸς χάριν ὑποκατακλινόμενος, πρὸς ὀργὴν ἔκφορος, πρὸς ἀργύριον ῥέπων, [68] πρὸς τὸ πλεῖον βαρυνόμενος, δεκαζόμενος, φενακιζό-
μενος. * [69] Τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα, ἀδίκως, ἐκνό- 13
μως, παρανόμως, προπετῶς, ῥᾳδίως, εὐχε-

59 Ἀκλινῶς &c.] MS. ἀκλ. ἀτρ. ſine δέ. Et deſunt quatuor ſequentia, μισοπ. φιλ. ἡμ. πράως. JUNG.

60 Καὶ τὰ ὅμοια.] Poſt ὅμοια, ea quæ paulo ante omiſerat, ita MS. addit: ἐλεημόνως δὲ καὶ φιλοικτιρμόνως σκληρά. JUNG.

61 Εὐθυδικία] MS. εὐδοξία. SEB.

Εὐθυδικία] C. A. ἀδωρία ἰσοῤῥοπία καὶ ἔλεος, interjectis omiſſis: ψέγων δ' ἂν εἴποις δ. ἄ. ἔκνομος· poſtea, δωροδόκος εὐ. εὐ. εὐ. εὐπαράγωγος ἀνηλεὴς ἄγριος ἄ. πρὸς χάριν ὑ. πρὸς τὸ πλεῖον β. *plus danti accedens.* εὐθυδικία non eſt *judicii integritas*, ſed *recta juris ſui petitio, omiſſis exceptionibus*: exemplum extat apud *Demoſthenem* oratione πρὸς Πανταίνετον. KÜHN.

Εὐθυδικία] Pro εὐθυδικία MS. noſter εὐδοξία. ut & *Seberus* in ſuo *Auguſtano* fuiſſe teſtatur. Et ait *Heſychius*: εὐδοξία, παρὰ τὸ καλῶς καὶ εὖ δεδόχθαι προσαγορεύεται. Non tamen placet hic, ſi quid mihi videatur exponere licet; nec ſi librarius auſus fuit vel alius εὐθυδικία reponere, probum ſane vocabulum, recte tamen feciſſe putem. Quid enim ſi minima mutatione unius ſaltem literulæ, pro illo εὐδοξία, aliud elegans & aptum ſcripſiſſe *Pollucem* conjiciam? nempe εὐδικία. *Heſychius*: εὐδικίας, δικαιοπραγίας, δικαιοσύνης· qui, ut ſolet, ad *Homerica* illa reſpexit, ſcilicet Ὀδυσσ. τ. v. 109. &c.

Ὥς τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεουδὴς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχῃσι. ---

Adfert & *Suidas* χρῆσιν hanc in εὐδικία; quod per δικαιοσύνην exponit: τὸ δὲ κλέος ὅπερ ἐπὶ ταῖς νίκαις τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ τῇ κατ' εἰρήνην εὐδικίᾳ ἦν πεπορισμένος, ἀξιοθεατώτερον αὐτὸν πᾶσιν ἐποίει. Imo habes id εὐδικία & apud *Noſtrum* infra Segm. 24. ubi magis εὐθυδικία mihi placeret: certe potius quam hic locus illi eſſet. ſed infra X, 160. MS. noſter rectiſſime εὐνομία, εὐδικία. ubi vulgo male quoque εὐδοξία. JUNG.

62 Ἀκρίβεια, &c.] Cetera ἀκρ. ἀσφ. ἰσ. μισ. in MS. deſunt cum quatuor ſequentibus voculis φιλανθρ. ἡμ. πρ. ἐπι. JUNG.

63 Ἀδωρία] Pro ἀδωρία, MS. εὐδωρία. ita tamen ut ῥ pro alia litera penitus eraſa ab eadem manu ſit repoſitum in ea voce: quicquid ſit, vulgatum ἀδωρία ſatis firmant quæ antecedunt modo ἀδώρως & ἄδωρος. JUNG.

64 Ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, οὐκ. &c.] In MS. ἀπὸ δὲ &c. deſunt uſque ad participium ψέγων· ubi ita iterum MS. ψέγων δ' ἂν εἴποις δικαστὴν, ἄδικος, ἔκνομος, iterum omiſſis quinque voculis ſequentibus, nempe παρ. ῥ. ῥ. πρ. εὐχ. JUNG.

65 Εὐπαράτρεπτος] Omiſſum εὐπαράτρεπτος in MS. JUNG.

66 Πεπλανημένος, &c.] Deſunt in MS. πεπλαν. σφαλ. σκ. &c. uſque ad vocem ἀνηλεής. JUNG.

67 Ἄνοικτος &c.] MS. ἄνοικτος, εἰ μὴ τραγικ. omiſſo δυσόργητος, cui hanc cautionem addunt vulgati. Et ſane idem δυσόργητος ſimpliciter ſupra ἐν ψόγῳ τυράννου I, 42. poſitum eſt: nec additur id tragicum eſſe: ſicut nec ſupra VI, 125. ubi tamen περὶ ὀργίλου agit. An itaque & hoc hic ponit *Pollux*; illi vero ἄνοικτος addidit iſta? & itaque ſicne locus diſtinguendus? ἄνοικτος, εἰ μὴ τραγικώτερον, δυσόργητος. Certe ſi τὸ δυσόργητος tale voluiſſet eſſe, dixiſſet potius addita particula καὶ, εἰ μὴ τραγικ. δυσοργ. ſed locus diſtinguendus ut dixi. JUNG.

Ἄνοικτος] Diſtinxi locum ad *Jungermanni* mentem: hinc ἀνοίκτως, quod inferius *Noſter* omiſit, apud *Heſychium*, ἀνηλεῶς, ἀταλαιπωρήτως.

68 Πρὸς τὸ πλεῖον βαρυν.] MS. πρὸς τὸ πλέον βαρυνόμενος· ſupra dixit VI, 190. πρὸς τὸ βαρύνον. & VI, 191. οὐ βαρυνόμενος. alterum πρὸς ἀργύριον ῥέπων & ſupra IV, 36. & VI, 190. ut & alia quædam quæ adnotare ocioſioris eſt. JUNG.

69 Τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα &c.] C. A. ἀνεπιεικῶς ἑτεροῤῥεπῶς ἀνοίκτως. τὰ δὲ πράγματα ἀδικία δωροδοκία π. ἑτεροῤῥεπία σ. πλάνη. τὰ δὲ ῥήματα ἀδικεῖν δωροδοκεῖν π. ἀ. ἐ. ἀ. φενακίζεσθαι καὶ τὸ ὄνομα φ. Cætera abſunt una cum titulo cap. ſeq. KÜHN.

Τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα &c.] Pro hiſce uſque ad Segm. ſeq. hæc ſaltem MS. καὶ τὰ ἐπιῤῥ. ἀδίκ. ἐκνόμως, ἀνεπιεικῶς, ἑτεροῤῥεπῶς, ἀνοίκτ. κ. τ. ὅμοια. τὰ δὲ πράγμ. ἀδικία, δωροδοκία, παραγωγή, ἑτεροῤῥεπία, σκ. πλ. κ. τ. ὅ. Τ. δ. ῥήματα, δωροδοκεῖν &c. JUNG.

ρῶς, [70] ἐξαπατήτως, πεπλανημένως, σφαλερῶς, σκαιῶς, ἀπανθρώπως, ὑβριστικῶς, ἀνίσως, ἀγρίως, ἀνηλεῶς, ἀνεπιεικῶς, [71] ἑτεροῤῥόπως, ἀνοίκτως, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν λειπῶν, δυσφθεγκτότερα. Τὰ δὲ πράγματα, ἀδικία, ἀνομία, παρανομία, ῥαστώνη, ῥᾳδιουργία, προπέτεια, εὐχέρεια, * ἀπάτη, σφάλμα, ἀπανθρωπεία, ἀνεπιείκεια, ὕβρις, ἀνισότης, ἀγριότης, δωροδοκία, παραγωγὴ, ἑτεροῤῥοπία, σκαιότης, πλάνη, καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ ῥήματα, ἀδικεῖν, παρανομεῖν, ῥᾳδιουργεῖν, ἀπατᾶσθαι, ἐξαπατᾶσθαι, παρατρέπεσθαι, παράγεσθαι, σφάλλεσθαι, ὑβρίζειν, δωροδοκεῖν, παραπείθεσθαι, ἀπανθρωπεύεσθαι, [72] ἑτεροῤῥεπεῖν, ἀγριαίνειν, φενακίζεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ ὄνομα, [73] φενακισμός. [74] Πλάτων δὲ καὶ γραφὰς εἶναι κακοδικίας ἠξίωσε.

pte, fallibiliter, errabunde, inconſtanter, ſiniſtre, inhumaniter, injurioſe, impariter, crudeliter, immiſericorditer, indecenter, inclinabunde, inclementer, & his ſimilia: quæ enim ab aliis derivantur, duriora ſunt. Res porro, injuſtitia, iniquitas, legum tranſgreſſio, facilitas, oſcitatio, propenſio, promptitudo, 14
* fraus, lapſus, inhumanitas, indecentia, injuria, iniquitas, ſævitia, munerum acceptio, perſuaſio, inclinatio, fraudulentia, error, & hiſce ſimilia. Verba autem, inique agere, leges tranſgredi, oſcitari, falli, decipi, perſuaderi, induci, labi, injuriari, munera accipere, perſuaſionibus locum dare, inhumanitatem exercere, inclinare, ſævire, incantari, & ſimilia. Et nomen, incantatio, vel impoſtura. Plato quoque, Actiones falſi judicii eſſe voluit.

15
* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ τοῦ συλλεγῆναι δικαστήριον εἰς ἐπίσκεψιν.

[75] Κοινὰ δὲ ἐπὶ δικαστῶν, ὁμόψηφοι ἐγένοντο, σύμψηφοι, συνεψηφίσαντο, τὴν ἐναντίαν γνώμην ἔθεντο, τὴν [76] καταδικάζουσαν, τὴν καθαιροῦσαν, τὴν καταγινώσκουσαν, τὴν [77] ἀφιεῖσαν. ἴσας τὰς ψήφους ἔθεντο. [78] ἴσαι αἱ ψῆφοι ἠνέχθησαν. [79] τὸ δὲ ἰσόψηφοι ἐγένοντο, παρὰ

* CAPUT IV. 15

De congregatione judicii ad cognitionem.

COmmunia autem Judicibus ſunt, unanimes facti ſunt, conſentientes: ſuffragiis iiſdem decreverunt. Contrariam tulerunt ſententiam, condemnantem, damnatoriam, mulctatoriam, affirmativam. Similes calculos dedere, ſimilia ſunt lata ſuffragia. Sed Conſentientes facti ſunt, apud

70 Ἐξαπατήτως] In vulgatis ἐξαπατήτως· pro eo vocabulo mihi videtur emendandum εὐεξαπατήτως. ſic reſpondebit id etiam ſuo nomini εὐεξαπάτητος, quod præceſſit Segm. 12. & ſupra I, 42. Ea forma & contrarium adverbium modo Segm. 11. fuit ἀνεξαπατήτως. JUNG.

71 Ἑτεροῤῥόπως] Pro ἑτεροῤῥόπως, notabis MS. habere ἑτεροῤῥεπῶς. quod ab ἑτεροῤῥεπὴς fuerit. *Heſychius:* ἑτεροῤῥεπῆ, ἐπὶ τὸ ἕτερον ῥέπον καὶ θαῤῥοῦν. unde mox in *Noſtro* verbum ἑτεροῤῥεπεῖν· quamvis & ſupra tamen IV, 172. ἑτεροῤῥόπως fuerit in vulgatis. Sed mox MS. etiam ἑτεροῤεπία· quo pacto tamen ἑτεροῤῥεπία ſcribendum. Vulgatum ἑτεροῤῥοπία tamen malim, a præcedenti ἑτερόῤῥοπος Segm. 12. ut ἰσοῤῥοπία ibidem a ſuo ἰσόῤῥοπος. JUNG.

72 Ἑτεροῤῥεπεῖν] MS. ἑτεροῤεπεῖν. JUNG.

73 Φενακισμός.] MS. φαινακισμός. antea tamen φενακίζεσθαι, & Segm. 12. φενακιζόμενος recte habebat. JUNG.

Φενακισμός.] MS. Codicis lectionem habet & *Heſychius*, apud quem & φαινακίζει, πλανᾷ, ἀπατᾷ, χλευάζει· ſimilis αι & ε pronunciatio ſcripturæ fecit confuſionem, quæ hujus vocis in MSS. eſt frequens.

74 Πλάτων δὲ καὶ γρ. &c.] *Plato* lib. VI. de LL. ἐὰν δέ τις ἐπαιτιᾶταί τε τινὰ ἑκόντα ἀδίκως κρῖναι τὴν δίκην, εἰς τοὺς νομοφύλακας ἰὼν, κατηγορείτω. &c. ipſa vox extat in fine lib. XI. de LL. KÜHN.

Πλάτων δὲ καὶ γρ. &c.] Deſunt in MS. Πλάτων δὲ &c. uſque ad initium capitis quarti. *Platonis* locus eſt in extremo lib. XI. de Legibus: ἂν τις δοκῇ πειρᾶσθαι τὴν τῶν δικαίων δύναμιν ἐν ταῖς τῶν δικαστῶν ψυχαῖς ἐπὶ τἀναντία τρέπειν, καὶ παρὰ καιρὸν πολυδικεῖν τῶν τοιούτων, ἢ καὶ ξυνδικεῖν· γραφέσθω μὲν ὁ βουλόμενος αὐτὸν κακοδικίας, ἢ καὶ ξυνδικίας κακῆς. JUNG.

75 Κοινὰ] MS. κοινῇ δὲ &c. bene pariter: κοινῇ ſcilicet λέγεται, *promiſcue vel communiter uſurpantur de judicibus.* JUNG.

76 Καταδικάζουσαν] Sic & MS. noſter. edit. *Florent.* habet καταδικάζουσαν. JUNG.

Καταδικάζουσαν, &c.] Eam ſuperius ex *Athenagora* dedi: ſequitur ψῆφος καθαιροῦσα· *Lyſias* ἐνδείξει κατὰ Ἀγοράτου· τὴν μὲν καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, (τράπεζαν) τὴν δὲ σώζουσαν ἐπὶ τὴν προτέραν, ſcilicet ἐτίθεσαν· narrat enim binas hic eſſe poſitas menſas, in quas, non in cadiſcos, ut fieri ſolebat, calculi judiciales conjiciebantur.

77 Καταφιεῖσαν.] C. V. ἀφιεῖσαν, *calculum dimittentem, abſolventem reos.* ἴσαι ψῆφοι, *calculi numero pares.* ἰσόψηφος *Thucyd.* lib. III. eſt, *qui ejuſdem eſt auctoritatis in ferendis ſuffragiis.* KÜHN.

Καταφιεῖσαν.] MS. τὴν ἀφιεῖσαν. ſupra Segm. 9. ἀφεῖναι, & ἄφεσις. librarius illud κατὰ in præcedentibus voculis aliquoties iterandum habens, & hic negligenter & prave iteravit. JUNG.

Καταφιεῖσαν.] MSS. ſecutus duces, ἀφιεῖσαν in textu repoſui.

78 Ἴσαι αἱ ψ.] MS. ἶσοι αἱ ψ. quum tamen modo ἴσας habeat ut vulgati. JUNG.

79 Τὸ δὲ ἰσόψηφοι &c.] MS. omiſſo verbo ἐγένοντο, ita: τὸ δὲ ἰσόψηφοι, παρὰ Θουκυδίδῃ ἐπ' ἄλλης ἐστὶ χρείας. Locus *Thucydidis* mihi non in promptu. An illum reſpicit, ex quo ἰσόψηφοι σύμμαχοι a *Budæo* adferuntur, & exponuntur pro *ſociis ejuſdem auctoritatis, quique æquis legibus fœderati ſunt.* JUNG.

Thucydidem alio refertur. Dicere præterea licet, Judicium conſedit, judicium ſorte diſtributum eſt.

Θουκυδίδῃ, ἐπ᾽ ἄλλης ἐστὶ χρείας. ἔστι δὲ εἰπεῖν, [80] ἐκάθισε δικαστήριον, καὶ ἀπεκληρώθη δικαστήριον.

16 • CAPUT V.

De vaſis forenſibus, judicio, mulcta, & reliquis, deque data mercede.

VAſa porro, & inſtrumenta forenſia ſunt: teſſera, ſceptra, tabella, tabella cenſoria, Cera, qua tabella obliniebatur. Stylus, quo lineam ducebant. Longa autem dicebatur, quam damnantes ducebant. Camus,

• ΚΕΦΑ΄ΛΑΙΟΝ Ε. 16

[81] Περὶ σκευῶν δικαστικῶν, καὶ ὡς ἡ δίκη καὶ τιμωρία, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τοῦ διδομένου μισθοῦ.

ΣΚεύη δὲ δικαστικὰ, σύμβολον, βακτηρία, πινάκιον, [82] πινάκιον τιμητικὸν, [83] μάλθη, ἢ καταλήλιπτο τὸ πινάκιον. [84] ἐγκεντρὶς, ἢ εἷλκον τὴν [85] γραμμήν. [86] μακρὰ δὲ ἐκαλεῖτο, ἣν καταδικάζοντες εἷλκον. [87] κημὸς,

80 Ἐκάθισε] MSS. ἐκάθησε· in C. A. ſuperſcriptum ι. δικαστήριον, pro judicibus ipſis. *dicaſterium conſedit. Demoſth. contra Midiam: ἐπειδὰν ἀναστῇ τὸ δικαστήριον, ſimulac judices conſurrexerint. ἀπεκληρώθη δ. ſorte lecti ſunt judices, ſorte aſſignatum eſt dicaſterium ſingulis.* KUHN.

Ἐκάθισε] MS. ἐκάθησε δικ. JUNG.

81 Περὶ σκευῶν &c.] Sequitur in C. A. καὶ περὶ ἐκπεφυλλοφορημένων καὶ ὀστρακισμοῦ καὶ τοῦ διδομένου μισθοῦ τῷ δικαστῇ καὶ ὡς ἡ δίκη καὶ ἡ τιμωρία. KUHN.

Περὶ σκευῶν &c.] Capitis hujus titulus in MS. prolixior eſt: περὶ σκευῶν δικαστικῶν, καὶ ἐκπεφυλλοφορημένου καὶ ὀστρακισμοῦ, καὶ τοῦ διδομένου μισθοῦ τῷ δικαστῇ, καὶ ὡς ἡ δίκη καὶ τιμωρία. Caput incipit: Καὶ σκεύη δικαστ. JUNG.

82 Πινάκιον τιμητικὸν] MS. πινάκιον, τιμητικὸν, altero πινάκιον omiſſo. Lubet adſcribere quæ ex ſuo vet. Lexico adfert *H. Stephanus* in Theſauro: in eo πινάκιον eſſe dici ait σύμβολον δικαστικὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο τὸ τοῦ κρινομένου πρᾶγμα, καὶ ὁ δῆμος. quæ vel propter σύμβολον, ut id melius capias, addenda fuere. fuerit itaque & σύμβολον, γραμματεῖον τὶ, vel tabella judicialis. Invenias & apud *Heſychium*: πινάκιον, τὸ λεύκωμα· τινὲς δὲ, σύμβολον δικαστικόν. *Etymologicon*: σύμβολον ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες· εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. Et plura de illo ſymbolo ex *Ariſtotele* etiam de Rep. *Athen.* vide apud *Scholiaſt. Ariſtoph.* in *Plut.* ad iſta verba: ὁ δὲ Χάρων τὸ σύμβολον δίδωσι, & etiam in præcedentibus *Scholiis.* πινάκιον τιμητικὸν *Ariſtophanis* Veſpis eſſe indicavit idem *H. Stephanus* in Theſauro. verſus eſt non nimis longe ab initio fabulæ: Πῶς ἂν σ᾽ ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε ξίφος Ὅπως τάχιστ᾽, ἢ πινάκιον τιμητικόν. Quod ad βακτηρίαν attinet, eam rectam, ἣν ἐκάλουν ὀρθὴν, intelligere debes: qua nimirum utebantur primores & οἱ δικάζοντες, ut ex *Etymologico Magno* nos docuit magnus *Caſaubonus* ad Theophr. Charact. περὶ ἀρεσκείας. JUNG.

83 Μάλθη, ἢ κατείληπτο] Apud *Nonium*, *malthas Lucilius* appellat *molles*, μαλακούς. pro κατείληπτο C. V. καταλήλειπτο, leg. καταλήλιπτο, *oblita erat tota*, a καταλείφω, *oblino*, *obduco*; καταλήλιμμαι Atticum eſt. πινάκιον τιμητικὸν erat tabella cerata, in qua ſtylo ducebant vel unguibus lineam vel longam vel brevem; longam, cum plures nigros numerarent calculos in urna, eaque reus damnabatur; brevem vero, viſis pluribus albis, & ita abſolvebatur actor. *Scholia Ariſtophan.* in Veſpis, ubi hanc tabellam vocat σανίδα κηρῷ ἀληλιμμένην, lineaſque ait duci ſolitas unguibus judicum: unde & ſenex judiciis uſque ad inſaniam deditus, introducitur ab *Ariſtophane* in Veſpis,

Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.

Unguiculis gerens ſubter affixam cerulam. KÜHN.

Μάλθη, ἢ κατείληπτο] MS. μάλθη ἢ καταλήλειπτο τὸ πινάκ. & ſic, vel potius καταλήλιπτο emenda pro vulgato κατείληπτο. elegantius & aptius illud, ceratæ vel cera delibutæ tabellæ judicum. vide doctiſſ. *Turnebum* VI. Adverſ. 9. de hac *maltha*: ut & *Foeſium* Oecon. *Hippocr.* in μαλθώδεα. JUNG.

Μάλθη, ἢ κατείληπτο] Μεμαλαγμένος κηρὸς *Heſych.* Vid. *Salmaſ.* de Modo Uſur. pag. 404. & *Noſtrum* infra libr. X. cap. 14. pro κατείληπτο ad MSS. fidem reſtitui καταλήλιπτο.

84 Ἐγκεντρὶς] *Junius* Nomenclat. *Graphium*, *Ovid.* Stylus: *Inſtrumentum aneum, quo antiquitus in ceratis tabulis ſcribebant*: γραφεῖον, στύλος, σμίλη *Suidæ.* ἐγκεντρὶς *Poll.* Putem vero *Ariſtophanem* alluſiſſe ad judicialem iſtam ἐγκεντρίδα in Veſpis, ubi Chorus: ἢ τὶς Ἡμῶν ἐστὶν ἡ ᾽πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος; & antea: Ὡς ἔγωγ᾽ αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας. Inducitur enim chorus σφηκῶν, nimirum γερόντων φιλοδικῶν, & qui lites ſaltem ſectantur, & cauſadicinam exercent; quos ipſe Comicus comparat Veſpis. JUNG.

85 Γραμμήν.] Deeſt hic aliquid, nempe, βραχεῖαν μὲν, ὅτε ἀπολύοιεν, ut quis ex *Scholiaſte Ariſtoph.* ſupplere poſſet. C. V. εἷλκον· μακρὰ δ᾽ ἐκαλεῖτο ἣν δικάζοντες κημὸς ἐκεῖνος &c. unde magis apparet defectus quo laborat hic locus. C. A. καὶ μακρὰ δὲ ἡ. &c. res ipſa manifeſta eſt, ideoque minus de verbis ſimus ſolliciti. vid. *Heſych.* in γραμμὴ & μακρά. KÜHN.

86 Μακρὰ] *Heſychius*: μακρὰ, μεγάλα. εἰώθασι γὰρ οἱ δικάζοντες ἐν τῷ γραμματείῳ, μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν· ὁ δὲ ἀπολύων, μικράν. ubi emendandum puto: μακρὰ, μεγάλη. εἰώθασι γὰρ οἱ καταδικάζοντες &c. quo verbo & noſter *Pollux* in hac re hic uſus. *Suidas*: μακρὰ γραμμὴ, ἡ καταδικάζουσα, ὁ δ᾽ ἀπολύων, βραχεῖαν ἐσημειοῦτο. *Noſter* ſine dubio in animo habuit locum *Ariſtoph.* Σφηξὶν· ὑπὸ δυσκολίας δ᾽ ἅπασι τιμῶν τὴν μακράν. ---- *damnat omnes linea Longa Severus*: interpretatur doctiſſ. *Florens.* vide vero ibi plura apud *Scholiaſt. Vet.* de hoc more. JUNG.

Μακρὰ] Mutilum eſſe hunc locum recte vidit & acute Doctiſſ. *Kühnius*; in quo reſarciendo cum nihil juvent MSS. emendatorem perhibebo optimum, qui optime conjexerit. Ita, puto, ſi ſuppleas hanc lacunam, propius ad genium ſcriptionis *Pollucea* accedes: μικρὰ μὲν ἣν ἀπολύοντες εἷλκον, μακρὰ δὲ ἐκαλεῖτο ἣν καταδικάζοντες· ſed hiſce non inhæreo, quippe quæ quiſque pro ingenii ſui modulo, vario poteſt atque vario modo immutare.

87 Κημὸς] Eum ita deſcribit *Scholiaſt. Ariſtoph.* κημὸς καλεῖται τὸ τοῖς καδίσκοις ἐπιτιθέμενον, δι᾽ οὗ τὰς ψήφους καθίεσαν, ἵνα μὴ ὀλισθαίνωσιν. ἔστι δὲ πλέγμα τι δικτυῶδες καὶ ἠθμῶδες, ἄνωθεν πλατὺ, κάτωθεν στενόν. mox Segm. ſequente dicitur & φιμός. KÜHN.

[88] καδδίσκος, [89] ἐχῖνος, ψῆφος, κλεψύδρα, [90] χοιρίναι. πάλαι γὰρ χοιρίναις ἀντὶ ψήφων ἐ-
17 χρῶντο, αἵπερ ἦσαν κόγχαι θαλάττιαι. * αὖθις δὲ καὶ χαλκᾶς ἐποιήσαντο κατὰ μίμησιν. καὶ σπόνδυλοι δὲ ἐκαλοῦντο αἱ ψῆφοι αἱ δικαστικαὶ, χαλκοῦ πεποιημέναι. [91] καδδίσκος μὲν οὖν ἐστιν ἀγγεῖον, ᾧ τὰς ψήφους ἐγκαθίεσαν. [92] κημὸς δὲ, δι' οὗ κατήεσαν αἱ ψῆφοι, ἐπικειμένου τῷ καδδίσκῳ. ἐχῖνος δὲ, οὗ αἱ μαρτυρίαι [93] ἐμβληθεῖσαι, κατεσημαίνοντο. [94] τῶν δὲ τοῦ δικαστηρίου μερῶν [95] ἔστι καὶ ἡ κιγκλὶς, καὶ [96] δρύφακτος. ἔνιοι δὲ οἴονται καὶ ἀνάγκην σκεῦος εἶναι δικαστικὸν, [97] εἰπόντος Ἀριστοφάνους, οὐκ ἴῃ

urna, capſa, calculus, clepſydra, chœrinæ. Olim enim chœrinis, quæ conchæ marinæ erant, pro calculis utebantur: * deinde æneos, ſecundum harum exem- 17
plar, fecerunt. Tum & tali vocabantur calculi forenſes, ex ære fabricati. Urna quidem, vas eſt, in quod calculi immittebantur. Camus illud eſt, per quod urnæ impoſitum calculi deſcendebant. Capſa vero, in quam teſtimonia immiſſa obſignabantur. Fori autem pars ſunt, cancelli, & ambitus. Suntque nonnulli qui ἀνάγκην, vas forenſe putant eſſe: ſecundum illud Ariſtophanis, Non eat

88 Καδδίσκος] MS. καδίσκος uno δ, ut & mox ſemper. JUNG.

89 Ἐχῖνος] MS. ἐχῖνος. JUNG.

Ἐχῖνος] Quem in foro habuerit uſum hoc vaſculi genus, mox *Pollux* noſter exponit, ut & infra Segm. 127. vide, ſis, plura apud *Budæum* Comment. L. G. Mox pro κλεψύδρα editiones *Seberianæ* priores κλεψίδρα, frequenti in antiquis illis editionibus menda habebant: clepſydræ autem dimenſo agundæ cauſæ tempus erat circumſcriptum; utrique enim parti litiganti æqua temporis dividebatur mora, quo ſua quæque ſtabiliundæ cauſæ argumenta poſſet producere: hoc vero temporis ſpatio dilapſo, mox finis erat orationi faciendus, cedenduſque adverſario locus: hinc πρὸς ὀλίγον ὕδωρ λέγειν apud *Demoſthenem*: videatur *Harpocratio* in διαμεμετρημένη ἡμέρα, & ad eum *Mauſſacus*: tertia demum temporis pars judicis erat. Sed hæc jam trita fecit plurium eruditorum virorum cura, qui huic rei exponendæ diligentem operam navarunt.

90 Χοιρίναι.] C. V. χοιριναί. *Heſych.* χοιρίναι, αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι. dein C. A. καὶ γὰρ χ. &c. omiſſo πάλαι. *Ariſtoph.* Veſpis de ſene φιλοδίκῳ·

> Ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
> Ἵν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. KÜHN.

Χοιρίναι.] De his judicum calculis vide & *H. Jun.* II. Animadv. 5. & *Sigon.* lib. 3. de Rep. *Athenienſ.* c. 4. extremo. JUNG.

Χοιρίναι.] *Euſtathius* ad Odyſſ. ξ. δικαστικὰς ψήφους exponit: αὗται δὲ κόγχαι τινές εἰσιν, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν, uti docet *Scholiaſtes Ariſtoph.* ad Equites. Videndus & *Suidas*, qui ſua, prout ſolet, ex dicto *Scholiaſta* bona fide deſcripſit.

91 Καδδίσκος] C. V. καδίσκος, & infra mox καδίσκος. C. A. καδδίσκος μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἀγγεῖον &c. κημὸς δὲ δι' οὗ καθίεσαν &c. quamvis nec vulgatum male ſe habeat. KÜHN.

Καδδίσκος] MS. καδίσκος μὲν οὖν ἐστι τὸ ἀγγεῖον. mox MS. iterum καδίσκῳ uno δ, ut infra κάδῳ, quamvis mendoſe pro κάδοι Segm. 123. JUNG.

Καδδίσκος] Codex *Falckenburgii* cum ceteris MSS. καδίσκος; mox tamen in vulgata nihil habet diverſi: & certe ſanior eſt illa lectio καδίσκος a κάδος, quam per duplex δ. *Etymologus*: καδίσκοι, ὑδρίαι χαλκαῖ, εἰς ἃς καθίεντο αἱ ψῆφοι τῶν δικῶν.

92 Κημὸς] Locum hunc de camo ad *Plauti* locum in *Caſina*, ſc. *Face Chaline*,

> *Taceo, Deos quæſo. Tu ut quidem hodie canem & furcam feras.*

ubi vet. cod. habeant: *camum & furcam f.* adfert. *Meurſius* in Cur. Plautin. ad *Caſinam* cap. 3. ſi forteаn eo lectionem iſtam veterem ſtabiliat. Sed recte hoc ipſum illi nihilominus non ſatis placet. Nec enim color dici poteſt, cur hic judicialis camus ei furcifero quadret. Quid vero vetat camum pro ipſo *capiſtro* vel *fiſcella viminea* quæ ori equorum & mulorum circumponeretur capi, ſi veteri lectioni ita adhæreſcimus, ut illum ingredi quoque ore capiſtrato optet adverſarius, mulinum aut equinum in morem. nec enim frænum ſaltem κημὸς ſignificat. Sed hoc non agimus. Potius *Pollucis* noſtri illuſtrandi, ut ex eo diſcrimen cadiſci & cami proponit *Caſaubonus* noſter X. *Athen.* 18. ita hic inſerimus, *Cadus urna erat ſatis capax, quæ conjectos calculos aut chœrinas continebat. Camus vaſculum erat ſive textum vimine opus, oblongum, ab altera parte latum, ab altera anguſtum, utrinque patens, per quod in cadum calculi immittebantur.* JUNG.

93 Ἐμβληθεῖσαι] MS. ἐκβληθεῖσαι, pro ἐμβλ. de echino δικαστικῷ vid. *Sigonium* III. de Rep. *Athen.* 4. & *Foeſ.* Oecon. *Hippocr.* in ἐχινίδες. & *Caſaubon.* noſtrum ad *Theophr.* Charact. περὶ ἀπονοίας, illis verbis: ἔχων ἐχῖνον ἐν τῷ προκολπίῳ, καὶ ὁρμαθοὺς γραμματιδίων ἐν ταῖς χερσίν. JUNG.

94 Τῶν δὲ τοῦ δικαστηρίου &c.] MS. τάχα δὲ τῶν τοῦ. SEB.

Τῶν δὲ τοῦ δικαστηρίου &c.] MSS. τάχα δὲ τῶν τ. δ. μ. KÜHN.

Τῶν δὲ τοῦ δικαστηρίου &c.] MS. noſter: τάχα δὲ τῶν τοῦ δικ. ut & *Seberus* in ſuo invenit. JUNG.

95 Ἔστι καὶ ἡ κιγκλὶς, &c.] C. A. ἔστι καὶ κιγκλὶς καὶ δρύφρακτος. ſed vulgo ρ ultimum omittitur facilioris pronunciationis gratia. *Gl.* δρύφακτα, *ſepta, roboraria*: de quibus ad cap. 10. KÜHN.

Ἔστι καὶ ἡ κιγκλὶς, &c.] MS. κιγκλὶς ſine ἡ. JUNG.

Ἔστι καὶ ἡ κιγκλὶς, &c.] Videnda, quæ de *cancellatis* his *januis Kuhnius* noſter inferius ad Segm. 124. diſſerit. *Etymol.* Κιγκλὶς, ἡ καγκελλόθυρις, θύρα δικτυωτή· μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων τοιαῦται ἦσαν, ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται. Καγκελλόθυρις & καγκελλοθύρα Græciſmi eſt recentioris: reperies apud *Codinum* de *Orig. Conſtantin.* ubi *Sophiæ* templum deſcribit: haud raro κάγκελοι, vel καγκέλλοι, ut *cancelli* apud *Romanos*, ſunt αἱ καγκελλοθύραι, & hoc quoque ſæpius apud eundem *Codinum* occurrit.

96 Δρύφακτος.] Sic *Pollucis* auctoritate & aliorum reponit & apud *Xenoph.* libr. II. Ἑλλην. bis δρυφάκτοις, pro δρυφράκτοις, *Leunclavius* in ſuis Notis ibi. JUNG.

97 Εἰπόντος Ἀριστοφάνους] Abſunt iſta a C. A. uſque ad ἐντεῦθεν. quod ipſam rem attinet, erat ἀνάγκη, ipſa *clepſydra judicialis*, ita dicta, quod finem orandi neceſſario imponeret cauſidicis aqua deſtillata; ideoque ὕδωρ & δικαστικὴ ἀνάγκη ſæpe in Auctoribus conjungi videas, ut apud *Dion. Chryſoſt.* in *Orat. Olympica* ex *Platone* in *Theæteto*, & alibi. De duobus cadis judicialibus calculis deſtinatis vide *Scholia Ariſtoph.* in Veſpis. KÜHN.

Εἰπόντος Ἀριστοφάνους] Deſunt in MS. εἰπ. Ἀριστοφ. cum ipſius verbis; in illis pro ἐντεῦθεν, an forte ἐν-

hinc

hinc foras, calculos accipiens & *ἀνάγκην*
18 ad corvos ? * Tum etiam *φρυκτοὶ*, vo-
cabantur calculi forenſes. Unde & cal-
culus quidam *φρυκτὴ*, quo in contrariam
partem utebantur. Cæterum foliis ſuffra-
gabantur ii, qui ſecundum tribus judica-
bant, quibus inſcribebant, ſi quis veluti
ſubdole obreptitius judicabatur. Et con-
demnare, hinc *ἐκφυλλοφορῆσαι* foliis eji-
cere dicitur: & *ἐκπεφυλλοφορημένος*, pro
condemnato, & ejecto: idemque etiam
ἀποψηφίσασθαι dicitur. Et *ἀπεψηφισμένον*,
19 contrario modo apud Judices ſumitur: * il-
lic enim *ἀποψηφίσασθαι*, etiam abſolvere ſi-
gnificat: verum in Tribuum cauſſis, pro con-

λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα καὶ τὴν ἀνάγκην
ἐς κόρακας ἐντεῦθεν; * καὶ [98] Φρυκτοὶ δὲ ἐκα- 18
λοῦντο αἱ ψῆφοι αἱ δικαστικαί. [99] ὅθεν καὶ Φρυ-
κτή τις ψῆφος, ᾗ εἰς τὰ ἐναντία ἐχρῶντο. Φύλ-
λοις δὲ ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες,
οἷς ἐπέγραφον, εἴ τις ὡς [100] παρέγγραπτος ἐκρί-
νετο. καὶ τὸ καταγνῶναι, ἐκαλεῖτο [1] ἐκφυλλο-
φορῆσαι. [2] καὶ ὁ κατεγνωσμένος, ἐκπεφυλλο-
φορημένος. ὠνομάζετο δὲ [3] ταὐτὸν τοῦτο, ἀπο-
ψηφίσασθαι. καὶ [4] ἀπεψηφισμένον ὑπεναντίως
[5] τὸ παρὰ τοῖς δικασταῖς. * ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀ- 19
ποψηφίσασθαι, τὸ [6] ἀφεῖναί ἐστιν. ἐν δὲ τοῖς
[7] κατὰ δήμους δικαστηρίοις, ἀντὶ τοῦ κατα-

τευθενὶ Ariſtophanes ſcripſit? fuerit enim ita ſenarius alter:

Καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

Alias certe reor me & apud *Platonem* obſervaſſe locum de hoc vaſe, quem interpres *Ficinus* non intellexit. ſic enim in *Theæteto* ait: *οἱ δὲ ἐν ἀσχολίᾳ τε ἀεὶ λέγουσι (κατεπείγει γὰρ ὕδωρ ῥέον) καὶ οὐκ ἐγχωρεῖ περὶ οὗ ἂν ἐπιθυμήσωσι τοὺς λόγους ποιεῖσθαι· ἀλλ' ἀνάγκην ἔχων ὁ ἀντίδικος ἐφέστηκε, καὶ ὑπογραφὴν παραναγιγνωσκομένην, ὧν ἐκτὸς οὐ ῥητέον· ἣν ἀντωμοσίαν καλοῦσιν* &c. Interpres, *ſed neceſſitatem adverſarius adfert*, non recte; noſtrum enim *σκεῦος δικαστικὸν* ſine dubio nominat *Plato*: quod pro hoc loco apud *Heſychium* bene explicatur: *ἀνάγκη, ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα*. JUNG.

Εἰπόντος Ἀριστοφάνους] Adducit hunc *Pollucis* locum *Mauſſacus* ad *Harpocr.* p. m. 163. atque in *Ariſtophanis* verſu legit *ἐντευθενὶ*, quam emendationem metri legem poſtulare & *Jungermannus* viderat; ibidem & de *ἀνάγκῃ* quædam habes lectu non indigna.

98 *Φρυκτοὶ*] Fuerunt *fabæ frictæ*, ut videre eſt apud *Suid.* in *φρυκτὸς, ὁ κύαμος*. *Plutarchus* huc trahit illud *Pythagoricum*, *τῶν κυάμων ἀπέχεσθαι*, *abſtinere a gerenda republica*, quia olim utebantur fabis *πρὸς ψηφοφορίαν*, qua creabantur magiſtratus. KÜHN.

Φρυκτοὶ] Hinc *διαφρυκτεῦειν* eſt *διαψηφίζειν*, *διακληροῦν· εἴρηται ἀπὸ τῶν κυάμων, δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο· ὕστερον γὰρ ταῖς ψήφοις ἐχρήσαντο· τοὺς δὲ κυάμους φρυκτοὺς ἐκάλουν·* verba ſunt *Etymologi*, quæ adpoſui, quod illuſtrando facerent *Polluci*: illis adde *Heſychium* in *διάφρυκτος*.

99 *Ὅθεν καὶ φρ. τ. ψ. ᾗ εἰς τὰ ἐν. ἐ.*] Hæc abſunt a C. A. vereor autem ut legendum ſit pro *τὰ ἐναντία*, *τοὺς ἐν μαντείᾳ*, ex *Heſych.* in *φρυκτὸς μάντις* & *φρυκτὸς δελφίς*. Horum enim calculorum uſus erat etiam in ſortilegiis divinatoriis, ut inveniretur reus furti, exempli gratia, vel alterius ſibi facinoris conſcius. KÜHN.

Ὅθεν καὶ φρ. τ. ψ. ᾗ εἰς τὰ ἐν. ἐ.] Hæc deſunt in MS. JUNG.

Ὅθεν καὶ φρυκτὴ &c.] Hæc verba omni dubio procul, cum a ſtudioſo quodam lectore in margine eſſent poſita, temporis lapſu librariorumque incuria corruptius ſe in textum inſinuarunt: cum *Pollux ψήφους δικαστικὰς φρυκτοὺς* dicat adpellatas, adleverat quidam, *ὅθεν καὶ φρυκτή τις ψῆφος, ᾗ εἰς τὰ μαντεῖα*, ſeu potius, *εἰς τὰς μαντείας ἐχρῶντο*; *unde & φρυκτὴ calculus quidam, quo ad divinationes utuntur*: ita enim omnino legendum eſt: ea autem, qua dixi, via hæcce verba in textum irrepſiſſe perſuadent facile noſtri MSS. qui illa non agnoſcunt; nec quiſquam dubitabit qui antiquorum librorum aliquem habuerit uſum.

100 *Παρέγγραπτος*] C. A. *παράγραπτος*, cui præfero vulgatum. *παρέγγραπτοι* enim dicebantur, *qui civium matriculo Athenis dolo malo inſerti erant*, *revera peregrini*. *Heſych.* *παρέγγραπτος, νόθος παρεγγεγραμμένος*, quæ lectio ſi vera eſt, nec malum eſſet *τὸ παράγραπτον* C. A. KÜHN.

1 *Ἐκφυλλοφορῆσαι.*] De hoc *Sigonius* lib II. de Rep. *Athen.* cap. 2. & 3. Et ad *Æſchinis* contra *Timarch.* locum iſtum: *ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ καταγνοῦσα τουτονὶ ἀδικεῖν, καὶ ἐκφυλλοφορήσασα, δικαστηρίῳ παραδῷ.* ad *Pollucem* noſtrum huc nos ablegat *Brodæus* VIII. Miſcel. 7. ubi in iſtam *Æſchinis* orationem commentatur. Et eo verbo uti *Æſchinem* contra *Timarch.* hic etiam in *Labbei* Codice adnotatum. JUNG.

Ἐκφυλλοφορῆσαι.] Scripſerat *Dinarchus* orationem *κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος*, quam citat *Harpocratio* in *ἐκφυλλοφορῆσαι*, *παλινταίρετος* & alibi: *Xenotimi* autem fabis abutentis malitia inventis ad hanc rem foliis cauſam dediſſe dicitur: *Etymol.* in voce.

2 *Καὶ ὁ κατεγνωσμένος*] C. A. *καὶ τὸ κατεγνῶσθαι ἐκπεφυλλοφορεῖσθαι*. eadem & C. V. habet, niſi quod omiſſo augmento, ut vocant, *καταγν. ἐκφυλλοφορεῖσθαι*. *Harpocr.* *τὸ ἐκφυλλοφορῆσαι* tribuit etiam *Senatui*. vid. Segm. ſeq. KÜHN.

Καὶ ὁ κατεγνωσμένος] Pro *καὶ ὁ κατεγν.* MS. infinitiva oratione: *καὶ τὸ κατεγνῶσθαι, ἐκφυλλοφορεῖσθαι*. quo pacto tamen ſcribendum, *ἐκπεφυλλοφορῆσθαι*. JUNG.

3 *Ταὐτὸν τοῦτο*] C. A. *ταυτὸ τοῦτο* &c. *ἀπεψηφισμένος ὑπεναντίως τῷ π. τ. δ.* KÜHN.

4 *Ἀπεψηφισμένον*] MS. *ἀποψ. καὶ ἀπεψηφισμένος*, & videtur rectius. ut *ἐκφυλλοφορῆσαι* & *ἐκπεφυλλοφορημένος*. *Suidas* in *ἀποψηφισθέντα· εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας. καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀντελαμβάνετο τῆς πολιτείας.* Quæ *Pollucis* noſtri locum illuſtrent. JUNG.

Ἀπεψηφισμένον] *Ἀποψηφίσασθαι τινὸς*, *abſolvere aliquem*. *Antiphon.* *ἐὰν νυνὶ ἀποψηφίσησθέ μου.* iterum: *νῦν μὲν οὖν ἀποψηφίσασθέ μου·* & alibi ſæpe, nihil enim hac voce in rhetorum ſcriptis familiarius: ſed ad priorem, quam *Pollux* obſervat, notionem pertinent hæc *Harpocrationis*: *Ἀπεψηφίζοντο, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην.*

5 *Τὸ παρὰ τοῖς δικ.*] C. V. *περὶ τ. δ.* male. *τὸ* agnoſcit quoque cum C. A. *Salm.* KÜHN.

6 *Ἀφεῖναί ἐστιν.*] Omittit C. V. *ἐστι*. KÜHN.

Ἀφεῖναί ἐστιν.] MS. *ἀφῆναι*. Sic infra Segm. 74. *ἀφῆκε*. JUNG.

7 *Κατὰ δῆμον* &c.] C. V. *κατὰ δήμους δικαστηρίοις*. recte. conſentit & C. A. KUHN.

Κατὰ δῆμον &c.] MS. *δήμους δικαστηρίοις*, &c. & mox pro *ταττέτω*, MS. *τάττεται*. quæ videntur omnia ſaniora. Sic paulo ante dixit *οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες*. nec hic *ἐργαστηρίοις* vulgatis in re judiciali opus eſt, ſi recte intelligo, nec imperativa oratione in *ταττ-*

ψηφίσασθαι [8] τάττεται. [9] αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις αὗται κρίσεις, ἐκαλοῦντο διαψηφίσεις. καὶ ἡ βουλὴ δὲ [10] ἡ τῶν πεντακοσίων, φύλλοις ἀντὶ ψήφων ἐχρῶντο. κοινῇ μέντοι πᾶς ὁ δῆμος ὀστράκοις ἐψηφίζετο. καὶ τὸ ἔργον ἐκαλεῖτο ὀστρακοφορία. [11] καὶ τὸ πάθος, ὀστρακισμός. καὶ τὸ ῥῆμα, ἐξοστρακίσαι, καὶ ἐξοστρακισθῆναι. • [12] καὶ περισχοινίσαντας δέ τι τῆς ἀγορᾶς μέρος, ἔδει φέρειν εἰς τὸν περιορισθέντα τόπον Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον ὄστρακον ἐγγεγραμμένον τοὔνομα τοῦ μέλλοντος ἐξοστρακίζεσθαι. ὅτῳ δὲ ἑξακισχίλια γένοιτο τὰ ὄστρακα, τοῦτον φυγεῖν ἐχρῆν, οὐχ ὡς κατεγνωσμένον, ἀλλ' ὡς [13] τῇ πολιτείᾳ βαρύτερον,

demnare uſurpatur. Sed judicia Tribuum, decreta nominabantur. Tum & Senatus Quingentorum, foliis, calculorum loco utebatur. Communiter autem Populus totus, teſtis ſententiam ferebat. Et opus ipſum, oſtracophoria. Ipſaque mulcta, oſtraciſmus dicebatur. Et verbum, oſtraciſmo mulctare, aut relegari. • Atque aliquam fori partem obſepientes, nomen illius quem oſtraciſmo mulctatum volebant, teſtis inſcriptum in locum definitum Athenis ferre oportebat. Cuique ſex millia teſtarum obveniebant, huic fugiendum erat, non ut damnato, ſed velut reipublicæ moleſtiori,

τίτω. Emenda itaque vulgata ita: ἐν δὲ τοῖς κατὰ δήμους δικαστηρίοις, ἀντὶ τ. κ. τάττεται. Hoc enim ait, apud judices ordinarios verbum ἀποψηφίσασθαι (unde & infra Segm. 74. de reo qui judicio vicerat, τὸ δικαστήριον ἀπεψηφίσατο) & ἀπεψηφισμένον uſurpari de *abſolutione rei*, & *abſoluto*: in populari vero judicio, & plebis concilio pro *condemnatione* & *e tribu ejectione*. & vide eundem *Suidam*, ut ipſe jubet, in διαψήφισις. JUNG.

Κατὰ δῆμον ἐργαστηρίοις] Hæc erat prior. edit. inepta plane ac inficeta lectio, cui medelam fecimus ex MSS. Codicibus: reſtituerat quoque Doctiſſ. *Kühnius* noſter pro ἐργαστηρίοις, δικαστηρίοις. Mox pro τάττεται vulgo erat ταττέτω· deerat quoque αὗται, in iis quæ ſequuntur. De διαψηφίσει *Heſychius*: Διαψήφισις, ἡ ἐξέτασις τῶν πολιτῶν ἡ κατὰ δήμου (δήμους, confer *Harpocrat.*) γινομένη.

8 Ταττέτω.] C. A. pro ταττέτω, legit, τάττεται cum C. V. KÜHN.

9 Αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις &c.] Ἐν τ. δ. αὗται κρ. SEB.

Αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις &c.] C. V. αὗται κρίσεις, leg. κρίσεις, αὗται ἐ. δ. vid. *Harpocrat.* in διαψήφισις, & ibi *notas Valeſianas.* KÜHN.

Αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις &c.] Bene MS. noſter & hic, αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις αὗται κρίσεις &c. auctius habet particulam αὗται, ut & *Seberi* noſtri MS. habuiſſe puto, hæc nimirum ipſa judicia popularia, ait *Pollux*, vocabantur διαψηφίσεις. De quibus & *Æſchinis* contra *Timarch.* locum habes apud *Sigonium* lib. II. de Rep. *Athen.* c. 2. extremo. Patet itaque ni fallor ex hoc loco, quos οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες ἀπεψηφίσαντο, id eſt, κατεψηφίσαντο, hos interdum τοὺς δικαστὰς καὶ τὴν βουλὴν τῶν πεντακοσίων (ita enim hic Senatus dicebatur, de quo vide *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* cap. 3.) quidem eodem verbo ἀποψηφίσασθαι, quod re ipſa tamen ἀφεῖναι erat: hi φύλλοις utentes, illi ὀστράκοις. JUNG.

10 Ἡ τῶν πεντακοσίων] Ἡ β. δὲ ἐν πεντακοσίοις, φύλλοις. SEB.

Ἡ τῶν πεντακοσίων] C. A. τοῖς πεντακοσίοις φύλλοις &c. quod eodem recidit. Nam ſi fuerunt quingenta folia, totidem etiam fuerint Senatores neceſſe eſt. malim tamen vulgatum. pro ἐχρῶντο idem leg. ἐχρῆτο. κοινῇ μὲν πᾶς ὁ δ. &c. KÜHN.

11 Καὶ τὸ πάθος, ὀστρακισμός.] *Diod. Sicul.* princ. lib. XIX. ἔμφυτον τὸ πλεονεκτεῖν τοῖς μείζονων ὀρεγομένοις, καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἔχειν ἀτερματίστους. Τοιγαροῦν Ἀθηναῖοι μὲν διὰ ταύτας τὰς αἰτίας τοὺς πρωτεύοντας τῶν πολιτῶν ἐφυγάδευσαν, τὸν λεγόμενον παρ' αὐτοῖς ἐξοστρακισμὸν νομοθετήσαντες. καὶ τοῦτ' ἔπραττον οὐχ ἵνα τῶν προγεγενημένων ἀδικημάτων λάβωσι τιμωρίαν, ἀλλ' ὅπως τοῖς δυναμένοις παρανομεῖν ἐξουσία μὴ γένηται κατὰ τῆς πατρίδος ἐξαμαρτεῖν. *Ariſtoteles* ſimiliter: τοὺς δοκοῦντας ὑπερέχειν δυνάμει διὰ πλοῦτον, ἢ πολυφιλίαν, ἤ τινα ἄλλην πολιτικὴν ἰσχὺν, ὠστράκιζον καὶ μεθίστασαν ἐκ τῆς πόλεως χρόνους ὡρισμένους. Politicor. 3. cap. 13. vid. & *Plutarch.* in Vit. *Ariſtid.* fol. 234. & rurſum *Diodor. Sicul.* libr. XI. edit. *Wechel.* fol. 65. ac ſeq. ubi apud *Syracuſanos* eundem in finem πεταλισμὸς ſancitus perhibetur. Adi quoque *H. Jun.* Animadv. V, 18. SEB.

Καὶ τὸ πάθος, ὀστρακισμός.] Omittit C. A. καὶ τὸ πάθος ὀ. KÜHN.

Καὶ τὸ πάθος, ὀστρακισμός.] Deſunt in MS. καὶ τὸ πάθος ὀστρακισμός. De *oſtraciſmo* vide eruditiſſ. *Sigonium* lib. II. de Rep. *Athen.* c. 4. extremo, ubi hæc *Pollucis* exponit. *Schottus* noſter hic ait legendum & *Ariſtophanis* interpretem, & *Eunapium* in *Oribaſio.* JUNG.

12 Καὶ περισκηνίσαντας] C. A. περισκηνήσαντας in textu ſine δὲ, ſed correctum eſt in περισκοινίσαντας, optime C. V. περισχοινίσαντας, *funiculo circumdantes certam fori partem* &c. KÜHN.

Καὶ περισκηνίσαντας] MS. καὶ ἐξοστρακισθῆναι. περισχοινίσαντες δὲ &c. ſine præcedenti καί. Emenda vero, quantum poteſt, περισχοινίσαντας, pro ineptiſſimo περισκηνίσαντας, quod hactenus vulgatum fuit. Utitur eo verbo & infra Segm. 123 & 141. *Plutarchus Ariſtidis* vita in eadem re ait: εἰς ἕνα τόπον τῆς ἀγορᾶς περιπεφραγμένον ἐν κύκλῳ δρυφάκτοις. Et accipio verbum περισχοινίζειν etiam ſimpliciter pro *circumſepire, cingere, circumdare ſepto, vel cancellis*, ut δρυφάκτοις exponunt. Uſus certe ejus vocabuli in hiſce judiciariis, ut infra locos alios eſſe dixi. Sic *Harpocratio* in περιστοιχίζεται, locum *Demoſthenis* adferens e *Philippicis*, μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται, ait, ἐν ἐνίοις μέντοι γράφεται, περιστοιχίζεται· ἐν ἄλλοις δὲ καὶ περισχοινίζεται. ubi nihil aliud ſit quam *circumdat, cingit quaſi indagine.* ait enim a re venatoria ductum illud primum *Harpocratio.* ſed his non opus erat: MS. ſatis illud verbum tuetur, & vulgati mendi evidentia. JUNG.

Καὶ περισκηνίσαντας] Reſtitui cum *Kühnio* noſtro περισχοινίσαντας· meminere hujus rei *Scholia Ariſtophanis* non ſemel. Vid. *Meurſium* A. LL. V, 18. ubi περισκηνίσαντας male retinet, & *Peſtell.* de R. A. cap. 18.

13 Τῇ πολιτείᾳ] MSS. τῆς πολιτείας β. ut qui *ditior, potentiorque* eſſet, quam ferre poterat ſtatus Reipubl. democraticus. *Petitus* in LL. *Atticas* reprehendit inter alios *Pollucem*, quod ſcripſit, debuiſſe ſex millibus teſtulis τὸν ἐξοστρακισθέντα damnari. Verum *Noſter* ſimpliciter dixit, quod ille, cui obtigerant ſex mille teſtulæ exularit; non quod ſemper tot teſtulis opus fuerit, ſed quod interim, conſpirantibus quandoque in unum ſex millibus teſtulis, exilium certum fuerit. KÜHN.

Τῇ πολιτείᾳ] MS. ἀλλ' ὡς τῆς πολιτείας βαρύτερον. JUNG.

magis ob virtutis æmulationem; quam vitiorum vituperium. Forenſium quoque nominum ordini aſcribetur, forenſis triobulus, qui Judici pro mercede dabatur.
21 • Quoniam judicium, etiam mulctam nominare par eſt: dicatur judicium, mulcta, pœna, punitio, irrogatio, ſupplicium, vindicta. Et vindictæ executio, ſecundum Antiphontem. Pœnæ intentio, caſtigatio, debitum, condemnatio, damnatio. Et verba, mulctare, punire, mulctam injungere, vindicare, vindictam ſumere,

[14] δι' ἀρετῆς φθόνον μᾶλλον, ἢ διὰ κακίας ψόγον. [15] Τῶν μὲν δικαστικῶν ὀνομάτων ἐστὶν αὐτὸ δικαστικόν· ἦν δὲ τοῦτο τὸ τριώβολον, ὁ τῷ δικαστῇ διδόμενος μισθός. • Εἰ δὲ τὴν δίκην καὶ [16] τιμωρίαν χρὴ λέγειν, ῥητέον, δίκη, τιμωρία, κόλασις, ζημία, ἐπιζήμιον, τίμημα, [17] προστίμημα, [18] ἐπιτίμημα, καὶ ὡς Ἀντιφῶν, ἐπιτίμιον, ἐπιβολή, [19] εὐθύνη, ὄφλημα, καταδίκη, κατάγνωσις. [20] Τὰ δὲ ῥήματα, τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, ζημιοῦν, τιμᾶσθαι; [21] προστιμᾶν, 21

14 Δι' ἀρετῆς φθ.] Unde *Cicero*: *Ariſtides nonne ob eam cauſam expulſus eſt patria, quod præter modum juſtus eſſet?* Tuſc. V. p. 248. vide iterum *Plutarchum* indic. loco. SEB.

15 Τῶν μὲν δικαστ. ὀνομ. &c.] MS. ὀν. ἐστὶν αὐτὸ δικαστικόν. ἦν δὲ τοῦτο τὸ τρ. SEB.

Τῶν μὲν δικαστ. ὀνομ. &c.] Τοῦτο C. A. non habet. at C. V. ita: ἐστὶν αὐτὸ δικαστικόν. ἦν δὲ τοῦτο τὸ τ. C. A. etiam τὸ τρ. ſenſus loci, quod dicaſticorum vocabulorum ſit etiam ipſum τὸ δικαστικόν, quod erat *triobolum*. *Heſych.* in δικαστικόν. legendum igitur αὐτὸ τὸ δ. τὸ τρ. KUHN.

Τῶν μὲν δικαστ. ὀνομ. &c.] Fere ut *Seberi*, ita & noſter MS. τ. μ. δ. ὀνομάτων ἐστὶν αὐτὸ δικαστικόν. ἦν δὲ τοῦτο τὸ τριώβ. Videtur aliquid latere, ut ſcilicet aliud nomen fuerit τῷ τριωβόλῳ illi, quæ judici ſolita merces dari. Conabimur eruere, & juvat ſtrenue *Heſychius* jamjam ab hoc loco abiturientes. Scribe mecum hæc omnia ita: τῶν μὲν δικαστικῶν ὀνομάτων ἐστὶν ἓν τὸ δικαστικόν. ἦν δὲ τοῦτο τὸ τριώβολον &c. *Utique*, ait, *inter nomina judicialia referatur* & δικαστικόν. *id vero erat* &c. *Heſychius*: Δικαστικόν, Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις τριώβολόν φησιν εἶναι· οὐ μέντοι ἑστήκει, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο. Quæ bene obſervanda, nil enim credo nos docuerunt de hac re illi qui talia peculiaribus libris expoſuerunt. Merces itaque Judici danda, quæ modo *triobolum* fuit, modo alia & alia, diverſo tempore, ea dicebatur τὸ δικαστικόν. Docuit idem clare nos infra *Pollux* Segm. 113. ubi τὸ δικαστικὸν ait ut θεωρικόν, ut ἐκκλησιαστικόν. ſic ἡλιαστικὸν apud *Schol. Ariſtoph.* in Νεφέλαις ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. *Schol. Ariſtoph.* idem ad iſta ἐν Βατράχοις --- δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών) οὐχ ὡς τοῦτο λαμβάνοντος, ἀλλὰ πρὸς τὸν δικαστικὸν μισθόν, ὅτι δύο ὀβολῶν ἦν· ἅμα οὖν διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολούς, καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον, δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἐπιφέρεται γοῦν, Ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύο ὀβολώ. ὕστερον δὲ ἦν τριώβολον τοῦτο τῶν στρατηγῶν κολακείας χάριν προστιθέντων. ἐπὶ δὲ Ἀριστοφάνους καὶ δραχμὴν ἦν λαβεῖν. Paulo longius ab initio Σφηκῶν· Ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου. *Schol.* Ἡλιαία μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν, οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, τριώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρῖναι. Et poſt ait: τὸ δὲ τριώβολον ἡμιδραχμόν ἐστιν. Ad iſta ἐν Σφηξίν· Ἀπὸ γὰρ τουδί με τοῦ μισθαρίου νῦν Τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, καὶ ξύλα κὤψον· σὺ δὲ νῦν σῦκα μ' αἰτεῖς· ait, ὡς τριωβόλου τοῦ δικαστικοῦ ὄντος μισθοῦ. Et ad iſta, τοὺς τρεῖς ὀβολούς, clare de illo δικαστικῷ τριωβόλῳ· τοῦτο δὲ ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο τῶν δημαγωγῶν τὰ πλήθη κολακευόντων, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Πολιτείαις. Ad Aves --- τὰ τριώβολα) μέγιστα, καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. οὐχ ἑστήκει δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον· πολλαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασιν. *Scholiaſtes Ariſtoph.* in *Plut.* ad iſta: Δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰ τριωβόλου, ait, ὅτι οὐχ ἕστατο τοῦ δικαστικοῦ ὁ μισθός, ἀλλὰ κατὰ καιρὸν μετέβαλλον. emenda ἵστατο & μετέβαλε, quod in nova editione præterierunt. ſic in *Scholiaſte* cod. ad Νεφέλας, iſto verſu,

Οὐ πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,

eſt pariter: οὐχ ἵστατο δὲ τῶν δικαστικῶν ὁ μισθός. De hac *ſportula* judicum videntur & iſta apud *Etymologum* capienda: σύμβολον ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. Et *Imperator* in *Novella* 72. *ſportulas* interpretatus eſt δικαστικά, ut & magnus *Caſaubonus* adnotavit VI. *Athen.* 8. quamvis alias *ſportulas* potius πρυτανεῖα, ut etiam vetus *Schol. Ariſtoph.* ad Νεφέλ. πρυτανεῖα δέ, ait, τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥωμαίοις σπόρτουλα, interpretari non ignorem. JUNG.

Τῶν μὲν δικαστ. ὀνομ. &c.] De triobolo δικαστικῷ *Lucianus* facetiſſime in *Bis accuſato*, ὁ μισθὸς τριώβολον ἑκάστης δίκης· ejuſdem meminere triobolí *Ariſtides* ac *Dion Chryſoſtomus*. Locus *Pollucis* ad MSS. fidem a nobis eſt reſtitutus: ante nos erat. Τ. μ. δ. ὀν. ἦν αὐτὸ τοῦτο, δ. τρ.

16 Τιμωρίαν χρὴ λέγ.] MS. allo ordine: τιμωρίαν ῥητέον, χρὴ λέγειν δίκη. JUNG.

Τιμωρίαν χρὴ λέγ.] Codex *Falckenburgii* his verbis, Εἰ δὲ τὴν δίκην καὶ τιμωρίαν &c. iſtum præfigit titulum: Τὰ ἀπὸ δίκης ὀνόματα.

17 Προστίμημα] In margine eſt C A. vid. VI, 177. ſignificat autem *mulctam*, vel *mulctæ additamentum*. Nam ſæpe mulctæ jam dictatæ a ſenatu adjiciebat προστιμήματα ὁ βουλόμενος. vid. *Demoſth.* contra *Timocr.* pag. 510. interdum actor vel reus primum τίμημα, & judices προστίμημα habebant. KÜHN.

Προστίμημα] MS. προστίμημα, ὡς Ἀντιφῶν, ἐπιτίμιον &c. omiſſis ἐπιτίμημα καί. JUNG.

18 Ἐπιτίμημα.] C. A. ἐπιτίμιον ἢ εὐ. KÜHN.

19 Εὐθύνη] MS. εὐθύναι, ὄφλ. Legendum itaque puto εὐθύναι. hoc enim numero potius ita utuntur optimi auctores, ut εὐθύνας διδόναι, ὑπέχειν. *Harpocratio*: εὐθύναι. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, εἰ γνήσιος. εὐθύνη ὄνομα ἀρχῆς παρ' Ἀθηναίοις. δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρξαντες, ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων, τὰς εὐθύνας. διείλεκται περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείᾳ. Locus *Ariſtotelis* eſt apud *Heſychium*: εὔθυναι, τιμωρίαι, δίκαι. τὸ ἐσ... ται λόγον ἐφ' ἑκάστῳ ἀδικήματι. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ, τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἑκάτερος οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύσωσιν. Niſi tamen εὐθύνα ſcripſit, quam ſcripturam MS. conſtanter & infra Segm. 30, (ubi εὐθύνας vulgo) 40 & 45. retinet. Et apud *Heſychium*: εὐθύνα, δικαία διόρθωσις, ἐξέτασις. Hic tamen inter pœnas εὐθύνας mallem, ut dixi. JUNG.

20 Τὰ δὲ ῥήματα] MS. καὶ τὰ ῥημ. pro τὰ δὲ ῥημ. JUNG.

21 Προστιμᾶν] C. A. προτιμᾶν, & ita Segm. ſeq. KÜHN.

Προστιμᾶν] Προτιμᾶν habebant priores omnes editiones, & ſic etiam noſter MS. Sed *H. Stephanus* in ſuo Codice προστιμᾶν correxit. Et recte hercle. habet enim inde προστίμημα MS. noſter etiam modo, &

ἐπιτιμᾷν, καταδικάζειν, [22] καταγινώσκειν, [23] ἐ-
22 πιβολὴν ἐπιβάλλειν. * τὸ δὲ καταδικάζειν,
κατευθύνειν εἶπε [24] Πλάτων. Τὸ δὲ πάθος, κα-
ταδεδικάσθαι, [25] κεκολάσθαι, ἐζημιῶσθαι,
[26] προστετιμῆσθαι, ὄφλειν, κατεγνῶσθαι. καὶ ὁ
τοιοῦτος, [27] καταδίκος, ὑπόδικος, ὑπεύθυνος,
ὄφλων, κεκολασμένος, ἐζημιωμένος, ἐγγεγραμ-
μένος, [28] κατεγνωσμένος. οὐ χρὴ δὲ ἀγνοεῖν, ὅτι
ζημίαν οὐ τὴν εἰς χρήματα μόνον ἐκάλουν, ἀλλὰ
καὶ τὴν εἰς τὸ σῶμα. τὰ μέν τοι [29] προστιμήμα-
23 τα, Σόλων [30] ἐπαίτια καλεῖ. * εἴη δ᾽ ἂν ἐκ
τούτων καὶ τὸ ἠτιμῶσθαι, πεφυγαδεῦσθαι, τε-
θανατῶσθαι, [31] κεχιλιῶσθαι. τὸ δὲ [32] καταλελι-
θῶσθαι, ἄλλης ἐστὶ χρείας. Καὶ μὴν καὶ τάδε
[33] ἀπὸ δίκης ὀνόματα, [34] ἐπίδικος κλῆρος, ἢ ἐπίκλη-
ρος. καὶ ἐπιδικάσασθαι, [35] ἐπιδικασάμενος. καὶ
ἀνεπίδικος. καὶ διαδικασία. καὶ [36] ἠντιδίκησεν,

ſumere ſupplicium, condemnare, atro no-
tare calculo, pœnam inferre. * Conde- 22
mnare vero, Caſtigare vocavit Platon.
Ipſa autem paſſio, condemnari, puniri,
mulctari, pœna affligi, debito teneri, da-
mnari. Et talis dicitur, condemnatus,
reus, caſtigatus, obnoxius, punitus, mul-
ctatus, inſcriptus, damnatus. Non igno-
randum tamen, quod mulctam non de
opibus modo, ſed etiam de corpore di-
xerunt. Legibus porro definitas ante mul-
ctas, Solon Debita vocavit. * Sunt etiam 23
hujus ordinis, dehonorari, in exilium mit-
ti, morte puniri: mille drachmarum
mulctam irrogare. Delapidari vero, ad
uſum alium refertur. Tum & hæc ſunt
a judicio deducta nomina, controverſa
hæreditas, aut dubia. Controverti, con-
troverſus, & controverſia carens, judi-
cii perſecutio. Et Judicium intendit,

προστιμήματα Segm. ſeq. certe & προστετιμῆσθαι & infra in iiſdem Segm. 149. προστίμησι, ἐπιτίμησι. JUNG.

22 Καταγινώσκειν] MS. καταγιγνώσκειν. JUNG.

23 Ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν.] Abeſt a C. A. *Ariſtoph.* ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην· ubi *Scholia* ἐπιβολὴν, ἐπιτίμιον, ζημίαν, παρὰ τὸ ἐπιβάλλειν. KÜHN.

Ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν.] Ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν. *Demoſthenes Midiana*: οὐδ᾽ οὕτω πείθομαι, ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν· *Si ne tum quidem parerem: multa mihi eſſent indicenda*, ut *Wolfius* interpretatur. JUNG.

Ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν.] Ἐπιβολὴ *Heſychio*, ὁρμὴ, ἐγγραφὴ, ζημία. *Harpocratio*: Ἐπιβολὴ, ἡ ζημία, πολὺ τοὔνομα παρὰ τοῖς Ῥήτορσιν, ὡς καὶ παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Νικομαχίδου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος· quibus verbis menda inhæret, quam clues, ſi ſcripſeris κατὰ Νικομάχου· eſt illa oratio, quæ etiamnum *Lyſiæ* nomen præ ſe ferens extat, κατὰ Νικομάχου γραμματέως εὐθυνῶν κατηγορία· & en tibi locum in quem digitum intendit *Harpocratio*: ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς, καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον.

24 Πλάτων.] Occurrit quidem apud *Platonem* verbum κατευθύνειν, ut Νόμων lib. VII. κατευθυνέτω τὰς φύσεις αὐτῶν, de puerorum educatione: & lib. VIII. μέχριπερ ἂν κατευθύνωσιν εἰς τὸν αὐτοῦ δρόμον· ſed illos locos *Noſtrum* non reſpexiſſe facile patet, quum in *condemnandi* ſignificatione id verbi ſibi notet apud *Platonem*: illis autem locis *dirigendi* & *corrigendi* potius ſignificatio continetur. An itaque hic eſt quem libr. XII. Νόμων non longe ab initio invenio? ait ibi, ſi quis turpiter abjecerit arma, eo nec Imperatorem nec præfectum aliquem pro milite unquam debere uti, vel in aciem recipere; ſi quis fecerit, indicit multam: εἰ δὲ μὴ, dicens, κατευθυνέτω αὐτοῦ τὸν εὔθυνον, ἂν μὲν ᾖ τοῦ μεγίστου τιμήματος ὁ τάξας τὸν κακὸν, χιλίας· ἂν δὲ τοῦ δευτέρου, πέντε μνᾶς &c. Certe hic nihil aliud ſignificat quam *condemnare*. mulcta indicta millium minarum, vel quinque vel aliter, pro cenſus ratione. JUNG.

25 Κεκολάσθαι] Pro κεκολ. MS. mendoſe καὶ κολάσθαι. JUNG.

26 Προστετιμῆσθαι] C. A. προτετιμᾶσθαι. KÜHN.

Προστετιμῆσθαι] Sic & MS. & recte *Seberus* noſter edidit. ante vulgati προτετιμῆσθαι, vitio pari, ut ſupra Segm. præced. *H. Stephanus* in ſuo Codice emendaverat προστετιμῆσθαι. JUNG.

27 Καταδ. ὑπόδ.] Ordine inverſo MS. ὑπόδικος, καταδ. JUNG.

28 Κατεγνωσμένος.] Abeſt a C. A. KÜHN.

Κατεγνωσμένος.] Deeſt in MS. κατεγνωσμένος. JUNG.

29 Προστιμήματα] Hic iterum priores editiones male προτιμήματα. Sed *H. Stephanus* in ſuo libro προστιμήματα correxerat: & ita habet etiam MS. noſter. JUNG.

Προστιμήματα] Ita quoque *Falckenburgii* Codex habet loco προτιμήματα, quod in *Baſileenſi*, prioribuſque eſt editionibus. Vide *Harpocrationem* in προστιμήματα.

30 Ἐπαίτια] Pro ἐπαίτια, MS. ἐπαίτεια habet. JUNG.

31 Κεχιλιῶσθαι.] C. A. κεχηνῶσθαι pro κεχιλιῶσθαι. vid. *Heſych.* in h. v. KÜHN.

32 Καταλελιθῶσθαι] C. A. καταλελιθᾶσθαι, ἄλλης χρείας. KÜHN.

Καταλελιθῶσθαι] MS. καταλελιθῶσθαι & ἐστί. JUNG.

Καταλελιθῶσθαι] *Kuhnius* noſter καταλελιθᾶσθαι ad oram ſui Codicis emendat: nos vulgatam, utpote quæ mala non eſt, retinuimus lectionem.

33 Ἀπὸ δίκης] C. A. ὑπὸ δ. ὀ. KÜHN.

34 Ἐπίδικος κλῆρος &c.] Ἐπίδικος κλῆρος eſt *hæreditas inter propinquos controverſa*, quovis ſe propinquiorem defuncto, eoque potiorem hæredem dictitante. ἐπίδικος dicitur ἡ ἐπίκληρος, *puella cujus plures appetunt nuptias jure propinquæ cognationis*, & qui hoc faciunt, dicebantur ἐπιδικάσασθαι. contrarium eſt κλῆρος vel ἐπίκληρος ἀνεπίδικος. KÜHN.

Ἐπίδικος κλῆρος &c.] MS. poſt ἐπίδικος male interpungit. ſi enim non fallor, ita *Pollux* capiendus, & κλῆρον dici ἐπίδικον, & τὴν ἐπίκληρον etiam. vide ſupra III, 33. ubi ἐπίδικος δὲ ἡ ἐπίκληρος λέγεται &c. & adde *Harpocrationem* in ἐπίδικος, καὶ ἐπίκληρος· ubi inter alia, ἐπίδικος δὲ ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος exponitur. JUNG.

35 Ἐπιδικασάμενος &c.] C. A. non habet ἐπιδικασάμενος καὶ ἀνεπίδικος. vid. X. 137. KÜHN.

Ἐπιδικασάμενος &c.] In MS. deſunt ἐπιδικασάμενος καὶ ἀνεπιδ. JUNG.

36 Ἠντιδίκησεν] C. V. καὶ κατεδίκησεν, ὡς ὁ Δ. &c. apud *Demoſth. Orat.* in *Eubulum* & *Mneſibulum* extat ἠντιδίκησεν, *contra in jus vocavit*, ab ἀντιδικέω, ut infra mox ἀντιδικαία (leg. ἀντιδικία) idem Codex leg. KÜHN.

Ἠντιδίκησεν] MS. ἀντιδίκησεν, non ut vulgo ἠντεδίκησεν, quod ab ἀντεδικεῖν foret. Illud ſcilicet hoc aptius, a quo mox & ἀντιδικάσατο habes. Illud itaque MS. in *Demoſthene* alicui occurrat, eo modo quo *Noſter* citat. alias ἀντιδικεῖ ex ea contra *Bœotum* quidem *Budæus* in Comm. Gr. ling. profert: locus eſt in extrema oratione ea περὶ ὀνόματος, & idem verbi in altera

ut Demoſthenes. Reus, condemnatus. Et Condemnatio, ſecundum Thucydidem. Et Judicium irritum, ſeu nullum, ut Lyſias. Et judicium irritum facere, juxta
24 Iſæum. * Delictum, & injuſtitia. Et Judicium intendens, ut Hyperides. Et cupide Judiciorum ſecundum Iſocratem. Et judicium mutuo intendebant, ut dixit Lyſias. Tutor judicii, tutela, tutari, tutatus. Patronus, patrocinari, patrocinium præſtare. Præjudicium, ut Antiphon. Et judicii æquitas, ſuiipſius ſententiam ferre. Et Judicare, atque Præjudicare, ut Dinarchus. Condemnare: condemnari, de reis. Et

ὡς Δημοσθένης. [37] καὶ ὑπόδικος, καὶ κατάδικος. καὶ καταδίκη, ὡς Θουκυδίδης. καὶ [38] ἀνάδικος δίκη, καὶ ἀναδικία, ὡς Λυσίας. καὶ ἀναδικάζεσθαι, ὡς [39] Ἰσαῖος. * [40] καὶ ἀδίκημα, καὶ 24
ἀδικία. καὶ [41] δικογράφος, ὡς Ὑπερίδης. καὶ δικογραφικῶς, ὡς Ἰσοκράτης. καὶ [42] ἀντεδικάσαντο, ὡς Λυσίας. καὶ σύνδικον, καὶ [43] συνδικασία, συνδικάζειν, συνδικαζόμενος, [44] πρόδικος, προδικεῖν, προδικάσασθαι, [45] προδικασία, ὡς Ἀντιφῶν. καὶ [46] εὐδικία, εὐθυδικία, καὶ [47] αὐτοδικεῖν. [48] καὶ ἐνδικάζεσθαι, καὶ [49] προκαταδικάζεσθαι, ὡς Δείναρχος. καὶ καταδικάσαι, καὶ καταδικάσασθαι, ἐπὶ τῶν [50] ἁλόντων. καὶ

adv. eund. *Bæotum* ὑπὲρ προικὸς τῆς μητρῴας· ubi & ἀντιδικοῦντος & ἀντιδικοῦντα, & ἀντιδικεῖ· & contra *Spud.* ἀντιδικήσοντα. ἀντιδικεῖν· &c. Sed his non opus erat: quum locum ſolum quem *Pollux* reſpexit adſcribere queamus. Is eſt in ea adv. *Everg.* & *Mneſibul.* καὶ παρὼν μὲν πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ὅτε εἰσήγετο, οὐδαμοῦ ἠντιδίκησεν, &c. vulgatum certe ſi *Pollux* ſcripſit, tamen hoc loco non ſcripſiſſe puto. JUNG.

Ἠντιδίκησεν] Reſtitui cum Doctiſſ. *Kuhnio* ἠντιδίκησεν; unde ἀντίδικοι.

37 Καὶ ὑπόδικος, &c.] Abſunt a C. A. uſque Θουκυδίδης. KUHN.

Καὶ ὑπόδικος, &c.] Deſunt in MS. ut & iſta ὡς Θουκυδ. Locus *Thucydidis* eſt Ξυγγραφῆς libr. V. ἡ δὲ καταδίκη, δισχίλιαι μναῖ ἦσαν &c. de multa *Lacedæmoniis* ab *Eleis* indicta &c. atque ſtatim ante οὐκ ἐκτίνοντες τὴν δίκην αὐτοῖς, ἥν ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἠλεῖοι κατεδικάσαντο αὐτῶν, mox inferius: ἢ μὴν ἀποδώσειν ὕστερον τὴν καταδίκην jurare jubentur *Lacedæmonii.* MS. noſter ἀντιδικασία, fere ut *Seberi*, quem ἀντιδικία habuiſſe refert. JUNG.

38 Ἀνάδικος δίκη] MS. mox ἀντιδικία. SEB.

Ἀνάδικος δίκη] *Cauſa de qua denuo jus dicitur*, teſtibus falſitatis convictis, noviſque documentis obortis, vel aliam ob cauſam politicam. vid. *Harpocrat.* in ἀναδικάσασθαι. exemplum proſtat in *Phormione Terentii.* vid. & *Platon.* circa fin. libr. XI. de LL. KUHN.

39 Ἰσαῖος.] Eundem auctorem hujus verbi laudat *Harpocratio* in ἀναδικάζεσθαι· ubi & quænam ἀνάδικοι κρίσεις exponit. *Suidam* itaque hæc mendoſe habere patet: ἀναδικάσασθαι, τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι· οὕτως Ἰσαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνάδικοι κινήσεις &c. Emenda, ut in *Harpocratione* eſt: ἀναδικάζεσθαι τὸ &c. ἀνάδικοι κρίσεις· primum & *Pollux* noſter confirmat, alterum & *Budæum* jam puto correxiſſe. JUNG.

40 Καὶ ἀδίκημα, κ. ἀ.] Abſunt a C. A. KUHN.

Καὶ ἀδίκημα, κ. ἀ.] In MS. deſunt καὶ ἀδίκημα καὶ ἀδικία. JUNG.

41 Δικογράφος] C. A. δικογραφικὸς, ὡς Ἰσοκράτης, qui litigantibus componere poteſt orationes de cauſa ſua, ut *Iſocrates* fecit. KUHN.

42 Ἀντεδικάσαντο] MS. ἀντεδικάσατο. SEB.

Ἀντεδικάσαντο] ν omittit C. A. KUHN.

Ἀντεδικάσαντο] MS. καὶ ἀντεδικάσατο ſingulari numero. JUNG.

43 Συνδίκη, &c.] C. A. pro συνδίκη leg. συνδικασία. omittit dein συνδικάζειν &c. uſque ad Ἀντιφῶν. *Gloſſ.* σύνδικος, *defenſor*, *infenditor*; συνδικῶ, *defendo*, tanquam cauſæ advocatus. KUHN.

Συνδίκη, &c.] In MS. deſunt καὶ συνδίκη, συνδικάζειν, cum quatuor ſequentibus vocabulis συνδ. πρ. πρ. προδικάσασθαι. Suſpicari autem libet pro συνδίκη, forte ſcripſiſſe *Pollucem* συνδικία, & reſpexiſſe ad *Platonem*, e quo ſupra attuli ξυνδικίας κακῆς, extremo libro XI. de Legibus. Nihil tamen temere muto vel adſirmo. JUNG.

Συνδίκη] *Kühnius* in textu emendabat συνδικασία, quem ſumus ſecuti.

44 Πρόδικος] *Heſych.* δίκη πρόδικος *illa dicitur, quæ componitur antequam ad judicem deferatur.* *Gloſſ.* ex alia ſignificatione, πρόδικος, *Tutor.* KUHN.

45 Προδικασία,] Præjudicium quoddam erat cauſarum capitalium, & trimeſtre tempus, quo ii qui aliquem de cæde commiſſa in judicium agebant, in *Prytaneo* permanebant: interimque judices ante certi & conſtituti judicii diem utrorumque cauſas, teſtes, ſignaque examinabant. *Gu.* e *Suida.* SEB. 2.

Προδικασία,] MS. προδικασίας, ὡς Ἀντιφῶν. JUNG.

46 Εὐδικία] Leg. εὐθυδικία. vid. *Iſæum* Orat. V. & ſupra Segm. 11. niſi hic malis, αὐτοδικία. KUHN.

Εὐδικία] Sic etiam MS. hic vero magis velim εὐθυδικίαν eſſe, quam ſupra Segm. 11. MS. ſuſpicioni cauſam dante, emendare cupiebam: & mallem ſane loca permutarent, ibique εὐδικία legeretur, & hic εὐθυδικία, quæ forte per librarios ſi licuiſſet, ita haberemus. Judicium tamen permitto aliis. JUNG.

Εὐδικία] Ἐνδικία ad ſui Codicis oram reſtituerat Doctiſſ. *Kühnius*: acute ſane: conjecturæ cauſam dedit τὸ ἐνδικάζεσθαι, quod mox ſequitur, ſed illud verbi meliori commutavimus ex MSS. quum vero MSS. Codices nos in hac emendatione ſtabilienda deſtituant, in textum non retulimus: Codex *Falckenburgii* huic voci εὐθυδικία ſubjicit, qua *Pollucem* noſtrum lubentes auximus. Mox cum Eruditiſſ. *Jungermanno* pro ἐνδικάζεσθαι reſtitui ἐκδικάζεσθαι emendandus ex *Harpocratione Etymologus*, qui ἄδικον ἐκπρᾶξαι male habet pro ἀνάδικον.

47 Αὐτοδικεῖν.] Dicitur populus vel civitas αὐτοδικεῖν, cum *ſibi ipſi jus dicit*, nec opus habet ut cauſa ad externum judicem devolvatur. *Scholia Thucyd.* in libr. V. αὐτόδικοι ἄνθρωποι, οἱ ἐν αὐτοῖς τὴν διαφορὰν δίκῃ λύοντες καὶ μὴ μετάγοντες αὐτὴν εἰς ἑτέρους ἀνθρώπους. *Apoſtolus* vult *Chriſtianos Corinthi* αὐτοδικεῖν 1 *Cor.* c. VI. Vid. *Harpocr.* & *Suid.* h. v. KUHN.

48 Καὶ ἐνδικάζεσθαι] MS. ἐκδικάζεσθαι. SEB.

Καὶ ἐνδικάζεσθαι] MS. noſter, καὶ ἐκδικάζεσθαι, ut & *Seberi.* Cur itaque non ſic reſtituamus? vocabulum quod ſæpius in optimis auctoribus occurrat, nec a *Polluce* noſtro omiſſum, ut MSS. clamant. *Harpocratio* quoque: ἐκδικάσασθαι. ἀνάδικον ἐκπρᾶξαι, διὰ τὸ δικάσασθαι. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην. JUNG.

49 Προκαταδικάζεσθαι] MS. auctior: καὶ προκαταδικάζεσθαι, καὶ προσκαταδικάζεσθαι ὡς Δείν. quamvis mendoſe, ut talia ſæpe ſolet, πρὸς καταδικάζεσθαι ſcribat duabus vocibus. JUNG.

50 Ἁλόντων.] *De reis peractis.* KUHN.

25 [51] ἀποδικάζων, ὡς Λυσίας. * καὶ [52] δικαιωτήρια τὰ βασανιστήρια, ὡς Πλάτων. [53] ὁ αὐτὸς καὶ δικαιούμενον, τὸν κολαζόμενον. Κριτίας δὲ [54] ἀποδικάσαι ἔφη τὴν δίκην, [55] τὸ ἀπολῦσαι, ἢ νικῶσαν ἀποφῆναι, ὡς ἂν ἡμεῖς, ἀποψηφίσαι. ὁ δ' αὐτὸς, καὶ [56] διαδικάζειν, τὸ [57] δι' ὅλου τοῦ ἔτους δικάζειν. εἴποις δ' ἂν καὶ φιλόδικόν τινα, καὶ ἔνδικον, οὐ μόνον ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ ἡμέραν, ἐν ᾗ δικάζουσι. [58] τὸ γὰρ ἄδικον εἰπεῖν ἐν ᾗ μὴ δι-
26 κάζουσι, βιαιότερον. * [59] εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ [60] δικάσιμοι ἡμέραι. [61] καὶ Δημοσθένης δὲ παλίνδικον εἴρηκε τὸν βίαιον. καὶ ἐφυγοδίκουν δὲ

25 Subjudicans, ſecundum Lyſiam. * Et Ergaſtula, pro carceribus juxta Platonem: qui idem Mulctatum, pro punito dixit. Sed Critias, Judicium dejudicare, pro dimittere: aut Sententiam victorialem ferre, quod nos liberari vocamus. Idemque Perjudicare pro eo, quod eſt toto anno judicare, dixit. Vocabis quoque aliquem judiciorum ſtudioſum, & judicialem, non Virum modo: ſed & diem, in quo judicant. Injudicialem vocare, diem nefaſtum, vel in quo non judicatur, durius eſt. * Sunt etiam Judi- 26
ciales dies apud Menandrum: Et Demoſthenes, Denuo judicatum dixit, pro violento: qui idem, & Vadimonium deſere-

51 Ὑποδικάζων] Pro ὑποδικάζων, MS. ἀποδικάζων habet, & neſcio annon id potius e *Lyſia* prolatum credam. adferunt id verbi & ex *Ariſtotele*, atque *Antiphonte*. Dum quis alterum vulgatum firmet, ego interim cum MS. ſi putem *Pollucem* ἀποδικάζων ſcripſiſſe, non ita temerarius videbor forte. JUNG.

Ὑποδικάζων] Ἀποδικάζων haud dubie verum, reſtitui itaque: alterum illud ὑποδικάζειν haud ita temere credam minus eſſe Græcum. Ἀποδικάσαι, quod mox e Critia adfertur, alterius eſt notionis.

52 Δισμωτήρια] C. V. pro δισμωτήρια leg. δικαιωτήρια. *Plato* ſub finem *Gorgiæ* ἐν ᾅδου ἐν τῷ δισμωτηρίῳ inquit, & paulo ante Tartarum vocat τίσεως καὶ δίκης δισμωτήριον. ſed δικαιωτήριον videtur huic loco melius convenire, quia pergit Auctor & dicit, quod etiam δικαιοῦται in ſignificatione pœnæ ab eodem *Platone* adhibeatur; quæ verbi δικαιόω ſignificatio jam ſatis ex *Cicerone* aliiſque qua ſacris qua profanis Auctoribus explicata eſt: quin *Plato* etiam habet, τὰ ὑπὸ γῆς δικαιωτήρια. KÜHN.

Δισμωτήρια] Sed quid illa cum nominibus a δίκη deductis? emenda, ut noſter optimus MS. habet: καὶ δικαιωτήρια· egregie mehercle, & abſque MS. fuiſſet, hic locus forte adhuc in mendo jaceret. *Heſychius*: δικαιωτήριον, κριτήριον. Et iterum: δικαιωτήρια, κολαστήρια. Et locum *Platonis* ſpero dabimus ipſum, ne tantillum dubites. Inveni in *Phædro* ejus: κριθεῖσαι δὲ, (ψυχαί) αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιωτήρια ἐλθοῦσαι, δίκην ἐκτίνουσιν· αἱ δ' εἰς τοὐρανοῦ τινὰ τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κουφισθεῖσαι &c. JUNG.

Δισμωτήρια] *Kühnius* noſter δικαιωτήρια, cujus emendationem MSS. fide nixam in textum intuli: ſcripſerat forſan *Pollux*: δικαιωτήρια, τὰ δισμωτήρια ἢ βασανιστήρια. Voce vero δικαιωτήριον uſus eſt in hac notione *Nonnus* συναγ. ἱστορ. ad *Nazianz*. Stelit. II. cap. 31. ἔστιν ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιωτηρίοις ἔχων πέτραν ἐπάνω αὐτοῦ &c. de *Tantali* apud inferos pœnis, in quibus aperte *Platonem* ad ludit: alia eſt hujus vocabuli notio apud Syngelum in *Dion. Areopag.* pag. 396. δεδιέναι νουθετῶν ἀεὶ τὸ μέλλον φρικῶδες δικαιωτήριον. Egit quoque hac eadem de re vir mirandi ingenii ac judicii *Leopardus*.

53 Ὁ αὐτὸς καὶ δικαιούμενον.] Vid. *Leop.* Emend. V, 9. SEB.

Ὁ αὐτὸς &c.] MS. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ δικαιούμενον &c. *H. Stephanus* adſcripſit in ſuo Codice Gallicum *Juſticié*. JUNG.

54 Ἀποδικάσαι] MS. ἀποδικᾶσαι, pro vulgato ἀποδικάσαι. JUNG.

55 Τὸ ἀπολῦσαι] C. V. τὸ δὲ ἀπολῦσαι ἢ νικῶσαι ἀποφῆναι &c. C. A. non habet, ὡς ἂν ἡμεῖς ἀποψηφίσαι. KÜHN.

56 Διαδικάζειν] Ad verbum διαδικάζειν in *Labbæi* Codice adnotata fuit & vox διαδικασία *Æſchin.* 74. Locus eſt iſte edit. *Steph.* oratione *Æſchinis* κατὰ Κτησιφ. εἰ δέ τις αὐτῷ τῶν στρατηγῶν ἀντείποι, καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας, καὶ συνεθίζων μηδὲν αὐτῷ ἀντιλέγειν, διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον. JUNG.

57 Δι' ὅλου &c.] C. A. τὸ ὅλα τοῦ ἔτους, male. KÜHN.

58 Τὸ γὰρ ἄδικον] *Dies juſtitii* vel *juſtitium*. KÜHN.

59 Εἰσὶ δὲ] In MS. deeſt δέ. JUNG.

60 Δικάσιμοι ἡμέραι.] Δ. ἡ. *dies forenſes*, ἀγοραῖοι. KÜHN.

Δικάσιμοι ἡμέραι.] *Dies comitiales, quibus judicia exercere licebat*: erant enim, qui religionis cauſa judiciales non erant: ſic apud *Romanos dies atri* neque *præliares* erant, neque *puri*, neque *comitiales*. Ita & apud Chriſtianos ἑορτάδες ἡμέραι non erant δικάσιμοι· illæque dici ſolebant ἡμέραι ἄπρακτοι, quibus ἀπρακτοῦσι τὰ δικαστήρια, ut eſt in *Manuelis Comneni* διατάξει περὶ ἀπράκτων ἡμερῶν· his oppoſitæ in eadem διατάξει ἡμέραι ἔμπρακτοι, in quibus δικαστήρια γίνονται καὶ ἐκβιβασμοὶ ἀκολούθως ταῖς δικαστικαῖς ἀποφάσεσι· has Attica magis voce δικασίμους appellat ſcriptor poſterioris ævi non contemnendus *Cinnamus* Hiſtor. libr. IV. ubi de hac eadem *Manuelis* lege, cumque ſanxiſſe refert τὰς ἑορτάδας παντάπασι μὴ κοινοῦσθαι τῶν ἡμερῶν, exercendis nimirum judiciis, τῶν δὲ ἄλλων (ἡμερῶν) τὰς μὲν παντάπασι δικασίμους ἐκκεῖσθαι, τὰς δὲ πρωὶ μὲν ἀποκεκλεῖσθαι τοῖς δικολόγοις, δείλης δὲ ἅπασιν ἀνεῷχθαι, καὶ συγχωρεῖν εἰσιέναι τοὺς θέλοντας· reperies & quiddam de δικαστικαῖς ἡμέραις apud *Proclum* ad *Heſiod.* ἡμέρας. Nobis morari non licet.

61 Καὶ Δημοσθ. δὲ παλ. εἴρ. τὸν β.] C. A. εἴρηκε ἐφυγοδίκουν, cæteris omiſſis. cæterum παλίνδικος dicitur ὁ βίαιος, quia non contentus lata ſemel ſententia, redit ad idem tribunal, & quaſi per vim aliam obtinere ſatagit ſententiam. KÜHN.

Καὶ Δημοσθ. δὲ παλ. εἴρ. τὸν β.] Hæc deſunt in MS. nec ego ea capio, ubi & quomodo παλίνδικον pro βίαιον *Demoſthenes* dixerit. Si quis docebit, ego primus arrigam aures. Hoc quidem ſcio, ut *Crates* ſtatim vocat παλίνδικον, ita ſupra VI, 164. quoque fuiſſe. MS. ſane noſter poſt ἡμέραι, ita ſtatim ſubjicit: καὶ ἐφυγοδίκουν δὲ εἴρηκεν ὁ Δημοσθένης. Κράτης δὲ &c. *Demoſthenis* autem hic locus videtur ille ipſe qui apud *Budæum* in Comm. Græc. linguæ prolatus eſt ille: ὡς δ' οὐκ ἀπήντων οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν. JUNG.

Καὶ Δημοσθένης δὲ &c.] Παλινδικία & παλινδίκη, *lis ad aliud tribunal provocatione facta inſtaurata*: optimæ *Philoxeni Gloſſæ*: παλινδικίας, *litis inſtaurandæ*: eadem & ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίκη· *Heſych.* Παλινδίκη, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς λεγομένη δίκη; eſt & apud eundem παλινδικία, & παλινδικεῖ, ἐπισυνάπτει δίκην· itaque παλίνδικος, *homo litibus deditus*, ut παλίλλογος, le-

bant, dixit. Crates autem Comicus, Rejudicatum vocavit eum, qui ſæpius reus citatus eſt. Nonnulli vero Στρεψοδικεῖν Tergiverſari apud Comicos idem, quod vadimonium deſerere putant, aut tergiverſantem accuſare. Ὑπέρδικον vero, vocaverunt præter neceſſitatem ſuſceptum certamen.

ὁ αὐτός. Κράτης δὲ ὁ Κωμικὸς, παλίνδικον, τὸν πολλάκις δικαζόμενον. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ [62] στρεψοδικεῖν παρὰ τοῖς Κωμικοῖς, ἢ τὸ φυγοδικεῖν νομίζουσιν, ἢ τὸ ἀναστρέψαντα κατηγορεῖν. ὑπέρδικον δὲ, τὸν ὑπὲρ τοῦ δέοντος ἀγῶνα ἔλεγον.

27 * CAPUT VI.

De nominibus judicialibus, & ſpeciebus judiciorum.

JUdicialium vero vocabulorum ſunt & hæc, tabellæ, proteſtatio, pacta, exemplaria, obſignata. Signare, obſignare, ſignatus. Obſignatus vero, dicit Iſæus. Deſignatus enim, apud Thu-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ϛ'. 27

[63] Περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων, καὶ ὅσα ἄλλα περὶ τῶν [64] σεσημασμένων, καὶ τοῦ ἐπισημηναμένου. περὶ τοῦ ἀπογράψασθαι, καὶ τοῦ μεσεγγυῆσαι, καὶ τῶν ὁμοίων.

ΤΩν δὲ δικαστικῶν ὀνομάτων, γραμματεῖα, [65] διαμαρτυρίαι, διαθῆκαι, [66] ἀντίγραφα, κατασεσημασμένα. καὶ σημήνασθαι, κατασημήνασθαι, σημηνάμενος. ἐπισημηνάμενος δὲ, [67] Ἰσαῖος εἶπε. τὸ γὰρ [68] παρασημηνάμενος, ὁ Θου-

quax, unde παλλιλογία· de hac particulæ πάλιν vi notantem lege *Iſ. Caſaubonum* ad *Theophr.* Charact. περὶ εἰρωνείας· Φυγοδικεῖν in *Gloſſis*, *tergiverſari*, & φυγοδικία, *tergiverſatio*.

62 Στρεψοδικεῖν] Sequitur in C. A. νομίζουσιν ἢ τὸν ἀναστρέψαντα κ. ὑπέρδικος δὲ ὁ ὑπὲρ τοῦ δέοντος ἀγών; *actio judicialis pro jure ſibi debito*. KÜHN.

Στρεψοδικεῖν] MS. τὸ στρεψιδοκεῖν τὸ παρὰ τοῖς κωμ. per ι in antepenultima: quod quoque non improbare queam, ut στρεψίμαλλος. Sed vulgatum & alii habent. Ait vero *Comici*, per quos eximie intelligit *Ariſtophanem*. *Suidas*: στρεψοδικῆσαι· ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Ἀλλ᾽ ὅσ᾽ ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν τουτέστι, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν. Verſus *Ariſtophanis* eodem modo extat in eo dramate, precante Strepſiade a Nubibus, ut poſſit στρεψοδικῆσαι &c. *Heſychius*: στρεψοδικεῖν· τὸ ἀποστρέφειν τὴν δίκην. JUNG.

Στρεψοδικεῖν] Στρεψοδικοπανουργίαν finxit *Ariſtophanes* in Avibus.

63 Περὶ δικαστικῶν ὀνομ.] Hujus capitis titulus talis eſt in MS. niſi quod ſit in MS. ἄλλα. περὶ τῶν κατασεσημασμένων, καὶ &c. Et eſt ſane κατασεσημασμένα initio capitis ſtatim, non σεσημασμένα. JUNG.

64 Σεσημασμένων] C. A. κατασεσημασμένων καὶ σημηναμένου π. τ. ἀ. κ. τ. μεσεγγυῆσαι. abeſt, καὶ τῶν ὁμοίων. KÜHN.

65 Διαμαρτυρία] *Gloſſ. conteſtatio*, *teſtificatio*, *teſtatio*. vid. *Harpocr.* h. v. ubi pluribus explicat, quid ſit διαμαρτυρία. KÜHN.

Διαμαρτυρία] MS. διαμαρτυρίαι, numero multitudinis: quod placet vel propter reliqua talia. JUNG.

Διαμαρτυρία] Διαμαρτυρίαι ex *Jungermanni* MS. in textum detuli, quam emendationem priora ſuadent ac ſequentia: *Claud. Salmaſius* quoque ita habet de Modo Uſur. pag. 448. ubi hujus loci teſtimonium advocat: illi porro cum *Jungermanno* noſtro iſthac in re convenit, quod ἀντίγραφα, κατασεσημασμένα commatica diſtinctione non dividat: ego non mutavi, res enim tanti non eſt ponderis.

66 Ἀντίγραφα, κατασεση.] *Gl. reſcripta*, *exempla*, quæ conficiebat ὁ ἀντιγραφεύς. KÜHN.

Ἀντίγραφα, κατασεσημ.] Quid ſi ἀντίγραφα κατασεσημασμένα ſublato interjecto commate ſcripſerit? Vulgatam tamen diſtinctionem agnoſcit & MS. JUNG.

67 Ἰσαῖος] Forte ea oratione quam in verbo ἐπισημαίνεσθαι citat *Harpocratio*: ἀντὶ δὲ, ait, τοῦ ἐπισφραγίσαι, Ἰσαῖος ἐν τῇ ἐξούλης Καλυδῶνι, πρὸς ἀγνόθεον ἀπολογίᾳ. ubi duorum rhetorum vel certe ejuſdem orationes tamen duas titulo confuſas credo. *Iſæi* oratio πρὸς Καλυδῶνα alias ſæpe citatur in eo Lexico. JUNG.

Ἰσαῖος εἶπε.] *Iſæo Platonem* addo, qui iſthoc verbo eleganter, & tranſlato loquendi more utitur in initio Politici: ἰδίαν αὐτῇ (πολιτικῇ ἀτραπῷ) μίαν ἐπισφραγίσασθαι, καὶ ταῖς ἄλλαις ἐκτροπαῖς ἓν ἄλλο εἶδος ἐπισημηναμένους &c.

68 Κατασημηνάμενος] Pro κατασημ. MS. habet παρασημηνάμενος. Quid dicemus? Loquitur certe de falſo ſigillo vel adulterino, quod quis ad prioris formam commentus eſt. Locum vero invenio talem in *Thucydide*, in quo quidem iſtorum verborum neutrum eſt, ſed res tamen ipſa de qua *Noſter* loquitur. Ait enim de Argilio quodam libr. I. Ξυγγραφεὺς literas *Pauſaniæ* aperire clam cupiente: καὶ παραποιησάμενος σφραγῖδα, (ἀντὶ τοῦ ὁμοίαν ποιησάμενος, ait *Scholiaſtes*) ἵνα ἢν ψευσθῇ τῆς δόξης, ἢ καὶ ἐκεῖνος μεταγράψαι τι αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνῷ, λύει τὰς ἐπιστολάς. Nec tamen in *Thucydide* quid mutandum temere ſuſpicer: & in *Polluce* quoque cum MS. παρασημηνάμενος retineam, propter alia a verbo σημήνασθαι compoſita, quæ *Noſter* hic voluiſſe congerere videtur. Aliuſne itaque *Thucydidis* locus inquirendus? Poſtea eruditiſſimi *Joan. Cameronis* ſententia ad me perfertur, meæ prorſus conſentiens: nempe *Pollucis* locum ex MS. ita reſtituendum, nec tamen ſollicitandum *Thucydidis* locum, quem unum deſignaſſe *Pollucem* neceſſe ſit, quod præter vetuſtiſſ. *Scholiaſtæ* auctoritatem, qui locum illum ſic legat, ut extat in excuſis codicibus, docet clare ex *Heſychio*, quem merito Gloſſographorum facile principem adpellat, qui τὸ παραποιήσασθαι exponit παρασφραγίσαι, quoties nempe jungitur τῷ σφραγῖδα τὸ παραποιήσασθαι. *Neque enim*, ait, *exiſtimo dici poſſe* παρασημήνασθαι τὴν σφραγῖδα, *quam falſarii ſæpe ad verbum exprimunt*, *ſed* τὴν ἐπιστολὴν, *quam non vero ſigillo*, *ſed* παραπεποιημένῳ *obſignant*. *Certe* παρὰ *hic idem eſt quod in verbis* παραπρεσβεύειν, παραχαράττειν, παραπράττειν. *Et notum eſſe quid ſit* παραποιήσεως δίκη *& quæ ſcripta priſci illi Grammatici* παραπεποιημένα *appellitarint. haberi hujus* παραποιήσεως *rationem egregie depictam in* Luciani *peſſimi*, *ſed tamen diſertiſſimi nebulonis* Alexandro. Vel alius itaque locus quærendus eſt in *Thucydide*: vel potius contigit *Polluci* noſtro, quod & alibi, dum memoriæ nimis

κυδίδης ἐπὶ τοῦ παρατυπώσασθαι τὴν σφραγῖδα
28 λέγει. * [69] εἴποι δ' ἄν τις καὶ ἀπογράψασθαι, καὶ ἀντιγράψασθαι, καὶ [70] ἐνσημήνασθαι. Ὀνόματα δὲ τῶν ἐκ δικαστηρίου, καὶ τὸ [71] μεσεγγυῆσαι, ἐμεσεγγύησαν, [72] ἐν μεσεγγυήματι ἐποιήσασθε· μεσέγγυον τὴν μείρακα καταθέσθαι Ἀριστοφάνης λέγει. καὶ μεσεγγύημα μὲν, εἴρηκε Ξενοφῶν. μεσεγγυήματα δὲ, Ὑπερίδης, καὶ [73] μεσεγγυησαμένη, Δημοσθένης. [74] Ἔστι δέ τις καὶ λῆξις δίκης, καὶ δίκην λαχεῖν, καὶ ἐνστήσασθαι, ἐνεγκεῖν, [75] ἐπαγαγεῖν, συστήσασθαι,
29 καὶ διαλύσασθαι δίκην. * καὶ δίκης μὲν λῆξις εἴη ἂν, ὁ νῦν καλούμενος τύπος. [76] τὸ δὲ ἰδιωτικῶς, ἀμφισβήτημα. ἀνεκρίνοντο δὲ τὰς [77] λήξεις οἱ ἄρχοντες. [78] γραφῆς δὲ, ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων, ὅπερ ἂν εἴη ἡ νῦν ἐγγραφὴ, ὥσπερ εἰπεῖν, ἐγγράψασθαι, ἀποθέσθαι γραφὴν, ἀπενεγκεῖν, ἀπενέγκασθαι, ἐπενεγκεῖν,

cydidem de falſa ſigilli imitatione dicitur. * Dicat aliquis etiam deſcribere, reſcribere, & inſignire. Nomina autem, e foro deſumpta ſunt: ſtipulari, ſtipulati ſunt, in depoſitum dare. Sequeſtrem Adoleſcentulam facere, dicit Ariſtophanes. Et Sponſionem, dixit Xenophon. Depoſitumque Hyperides. Et Sponſione data, Demoſthenes. Eſt & quædam Judicii ſubſtantia, judicium intendere, conſtituere, inferre, deferre, ſtatuere, & actionem 28
ſolvere. * Et judicii quidem ſubſtantia 29
dicetur, quam nunc formam vocant. & vulgariter, controverſia dicitur. has autem Præſides dijudicabant. Actio autem publicorum delictorum, idem nimirum fuerit cum ea, quam litis intentionem nunc vocitant, ut dicamus, dicam ſcribere, litem deponere, inferre,

fidit, ut non id adferat verbi, quod auctor ſcripſerit, ſed quod eum ſcripſiſſe putavit. Alias verbum παρασημήνασθαι & in bonam partem uſurpatur, non ſemper in malam: ut in *Demoſthenis* Oratione contra *Phænippum*, initio: ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ σημεῖα ἐᾶν τῶν οἰκημάτων, ἃ παρεσημηνάμην, ἐλθὼν εἰς ἀγρὸν ἀνέῳξε, καὶ τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε &c. & mox: ἔπειτα παρασημηνάμην τὰ οἰκήματα, καὶ τοῦτον ἐκέλευον εἰς ταὐτὰ βαδίζειν. & : παρεσημηνάμην τὰ οἰκήματα, τοῦ νόμου μοι διδόντος· οὗτος ἀνέῳξε· καὶ τὸ μὲν ἀφελεῖν τὸ σημεῖον ὁμολογεῖ· τὸ δὲ ἀνοῖξαι τὴν θύραν οὐχ ὁμολογεῖ· ὥσπερ ἄλλου τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντες, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. & inferius: ἀνοίξας τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων. JUNG.

Κατασημηνάμενος] Ita edit. prior. mendam diluiſſe putabam, ſi reſtituerem παρασημηνάμενος, quæ lectio vera, eique ratio patrocinium facit: neque enim κατασημαίνειν poteſt deſignare, ſi modo animum linguæ Græcæ analogiæ adtendas, id quod ait *Pollux*, ſed παρασημαίνειν optime: & habet certe adfinem notionem cum de nummis male ſignatis παρασημαίνεσθαι dicitur, unde παράσημα νομίσματα· alias & in bonam partem hoc verbi intelligitur: vide *Salmaſ.* de Modo Uſurar. pag. 653. ubi & παρασφραγίζεσθαι in eundem ſenſum ex *Telete* adfert.

69 Εἴποι δ' ἄν τις] Abſunt a C. A. KÜHN.

70 Ἐνσημήνασθαι.] Pro ἐνσημήνασθαι, MS. ἐκσημήνασθαι. Sic ſupra Segm. 25. ἐκδικάζεσθαι MS. pro ἐνδικάζεσθαι videbatur recte habere. Hic nolim idem adfirmare, vulgatum confirmant multi bonique apud *Budæum* in Comm. *Harpocratio*: ἐνσημαινόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος, καὶ ἐμφαίνων. Ἰσοκράτης. Apud *Suidam* eſt: καὶ ἐκφαίνων. ubi malo ſcribere ut in *Harpocratione* eſt, unde exſcripſit. JUNG.

71 Μεσεγγυῆσαι] *Sequeſtrare.* KÜHN.

Μεσεγγυῆσαι] Pro hoc verbo vulgo in foro & judiciis dicebant μεσιδιωθῆναι, quod improbat *Phrynichus* Eclog. Attic. ubi *Nunneſius Pollucem* hinc laudat. JUNG.

Μεσεγγυῆσαι] Editio *Baſil.* paulo poſt vitioſe μεσεγγυήματα habebat, omnes aliæ recte: *Thomas*: Μεσέγγυος, μεσίτης: vide & *Harpocrat.* in *Gloſſis Nemicis* male legitur, μετεγγυέτης.

72 Ἐν μεσεγγυήματι ἐποιήσ.] C. A. ἐν μ. ἐποίησαν &c. *ancillam ad ſequeſtrum dare, deponere*, cujus ſcilicet teſtimonio nitebatur tota cauſa. KÜHN.

Ἐν μεσεγγυήματι ἐποιήσ.] Perturbata diſtinctione MS. ἐν μεσεγγυήματι, ἐποιήσασθε μεσέγγυον τὴν μείρακα, καταθέσθαι Ἀριστ. εἶπεν, pro vulgato λέγει· mox. Ὑπερείδης. JUNG.

73 Μεσεγγυησαμένη, Δημοσθ.] Locus forte eſt iſte & in ea πρὸς Βοιωτὸν περὶ ὀνόματος· καὶ μεσεγγυησαμένης ἀργύριον· ἐπὶ τούτοις δίδωσι τὸν ὅρκον, ipſo fere initio. JUNG.

74 Ἔστι δέ τις καὶ λῆξις δ.] *Sortitio cauſæ, intentio litis*, unde & λαχεῖν δίκην. vid. *Harpocrat.* in λῆξις, & infra mox: ubi *forma litis, litis conteſtatio.* KÜHN.

Ἔστι δέ τις καὶ λῆξις δ.] MS. ἔστι δέ τι λῆξις δ. JUNG.

Ἔστι δέ τις καὶ λῆξις δίκης &c.] Λῆξιν λαχεῖν haud raro Oratores: *Iſæus* ὑπὲρ τοῦ Πύῤῥου κλήρου· ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ Πύῤῥου κλήρου λαχεῖν τὴν λῆξιν ἠξίωσαν οὗτοι· eſt & apud *Demoſthenem*, nec lubet congerere.

75 Ἀπαγαγεῖν] MS. ἐπαγαγεῖν, pro vulgato ἀπαγ. recte: non enim credo dicimus ἀπάγειν, ſed ἐπάγειν δίκην, pro *dicam impingere*, de quo vide *Budæum* Comm. ling. Græc. JUNG.

Ἀπαγαγεῖν] In textu reſtitui ἐπαγαγεῖν duce *Jungermanno.*

76 Τὸ δὲ ἰδιωτικῶς] MS. ἰδιωτικόν. SEB.

Τὸ δὲ ἰδιωτικῶς] C. A. τὸ δὲ ἰδιωτικὸν ἀ. KÜHN.

Τὸ δὲ ἰδιωτικῶς] MS. τὸ ἰδιωτικὸν ἀμφισβήτημα. Et *Seberus* ἰδιωτικὸν quoque in ſuo adnotat, pro vulgato ἰδιωτικῶς. JUNG.

77 Λήξεις] MS. λήξις, pro λόξεις. Et ſequentia enim obſcuriora, quæ an hoc dicunt, γραφῆς vero in publicis maleficiis nimirum eſſe (*quod fuerit ea quæ nunc ita dicatur*, ἐγγραφῇ, *ut ita loquatur*, ἐγγράψασθαι) iſta, ἀποθέσθαι γραφὴν &c. JUNG.

78 Γραφῆς δὲ, &c.] C. A. γραφὴ δὲ ἐπὶ δ. &c. ὅπερ νῦν ἐγγραφὴ καὶ ἐγγράφασθαι ἀποθέσθαι γ. &c. ἀπενεγκὼν ἀπαγγείλας ἐπενεγκὼν ἐπαναγαγὼν γραψ. KÜHN.

Γραφῆς δὲ, &c.] Ea, quæ ſequuntur, menda laborant: ſi tertius caſus ſit a *Polluce* auſim præſtare, ac in me recipere eum ita ſcripſiſſe, ὅπερ ἂν εἴη ταὐτὸν τῇ νῦν ἐγγραφῇ· illud autem ταὐτὸν neſcio quo vitio in vulgatis deficiens, obſcurum fecit locum: Doctiſſimus vero *Kuhnius* ad ſui Codicis oram reſtituit: ὅπερ ἂν εἴη ἡ νῦν ἐγγραφή. eamque lectionem textui, reſtitui, ſiquidem & C. A. faveat.

de-

deferre, intendere, denunciare. Depoſitus, deferens, denuncians, delatus, inferens, actionem intendens. Communiter vero hæc omnia, crimina appellabis,
30 * & ſecundum Platonem, delicta. Tum accuſare, & incuſare. Accuſatio autem idem, quod pœnæ poſtulatio fuerit. Et ſecundum Platonem, Expoſtulatio, atque Perſecutio. Accuſare, poſtulare, perſequi, reum agere, & reum agens. Forenſium porro nominum ordini ſubſcribentur, ſycophantiſſare, ex re ſuſcepta lucrum captare, convitiari, calumniari, calumnias inferre, mentiri, falſa teſtimonia reddere. Nam Falſo teſtari, dicit Demoſthenes. Sed Hyperides, Sycophantiam exercere, inquit. Et res ipſa, ſycophantia, calumnia, mendacium, falſum teſtimonium.
31 * Cratinus vero etiam Mendax teſtimonium dixit. Nomenque, ſycophanta, calumniator, obtrectator, falſa teſtatus, & falſis teſtimoniis utens. Tum & curioſus, & participia, pro nominibus. Et privatorum judiciorum nomina ſunt, actio

[79] ἐπαναγαγεῖν, [80] ἀπαγγεῖλαι. ἀποθέμενος, ἀπενεγκὼν, ἀπαγγείλας, ἀπενέγκας, [81] ἐπαναγαγὼν, ἐπενεγκάμενος, γραψάμενος. κοινῇ δὲ ταῦτα πάντα φαίης ἂν ἐγκλήματα.
30 * καὶ ὡς Πλάτων, ἐπικλήματα. καὶ ἐγκαλεῖν, καὶ ἐπικαλεῖν. [82] κατηγορία δ' ἂν εἴη [83] ταυτὸ τοῦτο, καὶ αἰτία. καὶ ὡς Πλάτων, αἰτιάσεις, καὶ διώξεις. κατηγορεῖν, αἰτιάσασθαι, διώκειν. καὶ εὐθύνειν δὲ, καὶ [84] εὐθύνας. τῶν δὲ ἐκ δικαστηρίου ὀνομάτων, καὶ τὸ συκοφαντεῖν, [85] ἐργολαβεῖν, ἐνεργολαβεῖν, ἐπηρεάζειν, ἐνεπηρεάζειν, καταψεύδεσθαι, καταψευδομαρτυρεῖν. [86] Δημοσθένης γὰρ ἔφη, [87] καταψευδομαρτυρεῖσθαι.
31 * [88] Ὑπερίδης δὲ, ἐπισυκοφαντεῖν ἔφη. καὶ τὸ πρᾶγμα, συκοφαντία, ἐπηρεασμὸς, ἐπήρεια, ψευδολογία, ψευδομαρτυρία. * Κρατῖνος δὲ, καὶ ψευδομαρτύριον εἴρηκε. καὶ τὸ ὄνομα, συκοφάντης, καὶ [89] ἐργολαβῶν, καὶ ἐπηρεάζων, καὶ ὁ τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν, ἢ καταμαρτυρῶν, τάχα δὲ καὶ πολυπραγμονῶν, [90] ἀντὶ ὀνομάτων φαύλων ὄντων μετοχαί. Καὶ ἰδιωτικὰ μὲν δικῶν ὀνόματα, αἰ-

79 Ἐπαναγαγεῖν] Pro ἐπαναγαγεῖν MS. ἐπαγαγεῖν, ut & mox: ſed illud ἐπαγαγεῖν & ſupra fuit Segm. præc. ex MS. allatum. Nec id obſtat tamen, utrumque enim recte dicitur, ut ex loco *Demoſthenis* a *Budæo* allato ex ea περὶ στεφάνου cognoſcas licet: καὶ γραφὰς, εὐθύνας, ἐπαγγελίας ἐπαγόντων μοι. Jung.

80 Ἀπαγγεῖλαι] MS. ἐπαγγεῖλαι, non ἀπαγγεῖλαι· & mox omiſſo ἀπαγγείλας, ita MS. noſter: ἀπενέγκας, ἐπαγαγὼν, γραψάμενος, ἐπαγγείλας κοινῇ &c. omiſſo ἐπενεγκάμενος. Nec dubito quin verius illud ἐπαγγεῖλαι & ἐπαγγείλας in re judiciaria, quam vulgata. Vide *Budæum*. Et hinc ſane ἐπαγγελία· de qua *Harpocratio*: & *Noſter* infra Segm. 43 & 44. qui & Segm. 67. γραφὴν & ἐπαγγελίαν jungit. Jung.

81 Ἐπαναγαγὼν] Pro ἐπαναγ. MS. ἐπαγαγὼν· ut paulo ante ἐπαγαγεῖν habebat. Jung.

82 Κατηγορία δ' ἂν] MS. καὶ κατηγορία δ' ἂν &c. Jung.

83 Ταυτὸ τοῦτο, &c.] MS. ταυτὸν, τοῦτο καὶ αἰτία. Jung.

84 Εὐθύνας.] MS. εὐθυνα, ſine accentu, pro vulgato εὐθύνας, ut ſupra Segm. 21. Sed & hic vel εὐθύνας ſcribendum, vel vulgatum εὐθύνας retinendum putem: niſi aliter videatur viris doctis. Ceterum ubi αἰτιάσεις καὶ διώξεις ita apud *Platonem*, indicare mihi non in promptu. Alterum verbum quidem de militari perſecutione ſcio legiſſe lib. I. Νόμων· πολλαὶ γὰρ δὴ φυγαὶ καὶ διώξεις ἀτέκμαρτοι γεγόνασί τε καὶ ἔσονται. Jung.

85 Ἐργολαβεῖν] *Cauſas ſuſcipere agendas lucri gratia*, uti redemptores opera; *calumnias ſtruere*, *prævaricari*, &c. vid. ſupra VII, 183. Kühn.

Ἐργολαβεῖν] Supra VII, 182. Jung.

Ἐργολαβεῖν, &c.] Pertinet huc, quod eſt apud *Etymologum*: Ἐργολάβος, ὁ φλαύροις πράγμασι χρώμενος, παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Ἐργολαβεῖν in ea, quam *Pollux* ait, notione eſt apud *Platonem*. Paulo poſt præſtantiſſimus *Falckenburgii* Codex locupletiorem nobis exhibet *Pollucem*, cujus nos præeuntis veſtigia ſequuti textui inſeruimus vocem ἐπήρεια, quam ſi hic non nominarit *Pollux* noſter, toto non nominaverit Onomaſtico, quod quidem minime credo: utuntur iſthac voce *Demoſthenes*, *Iſæus*, *Lyſias*, *Athenagoras*, aliique, quos ne nomino quidem.

86 Δημοσθένης] C. A. ὡς Δ. καταψευδομαρτυρεῖσθαι Ὑπερίδης δὲ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν ἔφη. de καταψευδομαρτυροῦμαι ſupra lib. VI. cap. 36. Kühn.

87 Καταψευδομαρτυρεῖσθαι.] Pro καταψευδομαρτυρεῖσθαι, MS. habet καταψευδομαρτυροῦμαι· & ſic reſtitue. Voluit *Noſter*, ut ſolet, id verbi adferre eo quo apud *Demoſthenem* reperitur modo. Eſt enim ille, credo, locus, quem & *Budæus* adfert ex ea κατὰ Μειδίου, καταψευδομαρτυροῦμαι τὰ τοιαῦτα. Et noſter *Pollux* pari modo jam ſupra attulit VI, 153. ne de MS. lectione dubites amplius. Jung.

Καταψευδομαρτυρεῖσθαι.] Καταψευδομαρτυρηθέντος apud *Demoſth.* ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου· Vid. *Harpocrat.* Mox ψευδομαρτυρία, unde ψευδομαρτυριῶν δίκη, quæ etiam ψευδομαρτύρων, apud *Iſæum* pro *Pyrrhi* ſorte, *actio, qua teſtes falſi teſtimonii convincuntur*, ac talis eſt illa *Demoſthenis* Oratio adverſus *Evergum* & *Mneſibulum*: ψευδομαρτυριῶντες, *falſa teſtantes* eſt apud *Iſæum*.

88 Ὑπερίδης] MS. Ὑπερείδης. Jung.

89 Ἐργολαβῶν] MS. ἐργολαβῶν, ἐπηρεάζων, ἀντὶ τῶν ὀνομάτων φαύλων ὄντων μετοχαί, καὶ ὁ τὰ &c. tota linea ut vides plenius, quæ in vulgatis mox ita, ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαί: ſed hæ tres voces nunc in MS. deſunt. Jung.

90 Ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαί.] Abſunt a C. A. ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαί. Kühn.

Ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαί.] Ego ex *Jungermanni* MS. inſerui φαύλων ὄντων, quæ addita plenum efficiunt vacillantem alias hujus loci ſenſum. *Falckenburgii* Codex integram lineam, qua vulgati ceterique MSS. carent, his verbis ſubjicit ita: λογογράφος, δικογράφος, καὶ παρ' Ὑπερίδῃ κακοπράγμων· quæ mihi, quin genuina *Pollucea* eſſe credam, nemo extorquebit; δικογράφον ſuperius quoque *Onomaſticographus* noſter habet lib. IV. Segm. 30. ibidemque eſt: κακοπράγμων, ὡς Ὑπερίδης ἔφη, quæ plane ſtabiliunt hanc Codicis *Falckenburgiani* non ſpernendam mantiſſam.

κίας, [91] κακηγορίας, [92] βλάβης, παρακαταθήκης, [93] ἀποπομπῆς. καὶ ὡς Λυσίας, ἀποπέμψεως, [94] κακώσεως, [95] κλοπῆς, [96] χρέους, συμβολαίων, συνθηκῶν παραβάσεως, [97] διαδικασίας, καὶ ἐπιδικασίας, μισθώσεως οἴκου, ἐπιτροπῆς, ἀχαριστίας, σίτου, καρποῦ, ἐνοικίου, [98] ἀδικίου, [99] φορᾶς ἀφανοῦς, μεθημερινῆς. [100] ἀμφισβητήσεως, [1] παρακαταβολὴ, διαμαρτυρία, [2] ἐπίσκηψις.

verberum, convicii, injuriarum, depoſiti, repudii. & Repulſionis, ſecundum Lyſiam, afflictionis, furti, debiti, contractus, pactorum transgreſſionis, reſtitutionis judicii, hæreditatis, domus locationis, tutelæ, ingratitudinis, frumenti, fructuum, mercedis domus, injuriæ, caſus clancularii, diei conſtituti transgreſſionis, controverſiæ. Stipulatio, proteſtatio, conſideratio.

91 Κατηγορίας] Leg. κακηγορίας. *Plato* lib. XI. εἰς δὴ περὶ κακουργίας ἔστω νόμος περὶ πάντας ὅδε, μηδένα κακηγορείτω μηδείς. &c. videtur etiam *Interpr.* ita legiſſe, dum vertit, *convitii.* Νόμον κακηγορίας vid. apud *Iſocrat.* contra *Lochitem*, & *Demoſth.* contra *Midiam*: δίκην τούτῳ λαχὼν ὕστερον τῆς κακηγορίας. KUHN.

Κατηγορίας] Sic & MS. ſed ego κακηγορίας reponendum credo. non enim hic de κατηγορίᾳ agitur, ſed de maledicentiæ crimine. MS. noſter in eo vocabulo peccat non raro, ut ſupra 3. & infra Segm. 80. pari mendo ſcatet. Lubet has privatas actiones ſub unum conſpectum ex *Sigonio*, cum eruditiſſ. illius viri interpretatione ſubjicere omnes, libr. III. de Rep. Athen. cap. 1. *Privatæ autem* (actiones) *fuerunt*, κακηγορία, αἰκία, βία, παροινία, βλάβη, κάκωσις, ἀποπομπὴ, κλοπὴ, παρακαταθήκη, χρέος, συμβόλαια, συνθῆκαι, εἰς δατητῶν αἵρεσιν, μίσθωσις οἴκου, ἐνοίκιον, σῖτος, καρπὸς, ἐξούλη, οὐσία, φορὰ ἀφανὴς, μεθημερινὴ, βεβαίωσις, εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν, ἐξαίρεσις, ἀποστάσιον, ἀπροστάσιον, ἐπιτροπὴ, κλῆρος, ψευδομαρτυρία & λιποματρύριον. Id eſt, *convicium, verberatio, vis, ebrietas, damnum, mala tractatio, repudium, furtum, depoſitum, debitum, commercia, pacta, diviſorum electio, domus locatio, inhabitatio, victus, fructus, dejectio, expertatio occulta, diurna, præſtita venditio, manifeſtatio, vindicatio, violatum patrocinium, neglectum patrocinium, tutela, hæreditas, falſum & deſertum teſtimonium.* Et de κακηγορίᾳ idem ibidem: Κακηγορίας *meminit* Iſocrates *in Oratione contra* Lochitam, *cum dixit, leges jubere, ut ſi quis in alterum non dicenda dixiſſet, quingentas drachmas deberet.* Vide ibidem & de αἰκίας, βλάβης, κακώσεως, & de cæteris: quando *Pollucem* noſtrum nominatim adducit vel illuſtrat, ſingulis locis indicabo. JUNG.

Κατηγορίας] Κακηγορίας præeunte Doctiſſ. *Kühnio* in textu exhibui.

92 Βλάβης.] *Damni dati*, in *Gloſſis* βασιλικῶν, *damni injuria.* KÜHN.

93 Ἀποπομπῆς.] *Divortii*, quamvis etiam in *Gloſſis*, *repudium* reddatur, id eſt, ἀπόπεμψις, recentiores tamen diſtinguunt inter διαζύγιον, *divortium*, & διαζύγιον, *repudium.* vid. *Gloſſas* Βασιλικῶν. ἀποπομπὴ dicitur *divortium, quo maritus uxorem domo ejicit.* ἀπόλειψις, *cum uxor a viro divortium facit.* KÜHN.

Ἀποπομπῆς.] Poſt ἀποπομπῆς pro puncto potius comma ſubſtitue. JUNG.

94 Κακώσεως] *Malæ tractationis*, quando uxor maritum accuſat, quod indignis modis ab eo tractetur. KÜHN.

Κακώσεως, κλοπῆς] Ita ταῖς ἰδιωτικαῖς δίκαις *Pollux* noſter δίκην κακώσεως & κλοπῆς accenſet, qua quidem in re falli eum putat *Cl. Salmaſius* de Modo Uſurar. pag. 130. ubi ex *Demoſthene*, & *Harpocratione* adſerit judicium hoc fuiſſe publicum. Mox pro συμβολαίου vulgato reſtitui συμβολαίων.

95 Κλοπῆς] C. A. κλοπῶν. dein ſine diſtinctione, ita & *Salmaſ.* συνθηκῶν παραβάσεως. διαδικασίας inter alia eſt *actio inſtituta de eo, uter duorum actor an reus muneribus publicis fungi magis ſit idoneus.* ἐπιδικασία, *petitio vendicans hæreditatem vel ex aſſe, vel ex parte aliqua.* μισθώσεως οἴκου, *locationis & conductionis domicilii.* ἐπιτροπῆς, *tutelæ male adminiſtratæ.* ἀχαριστίας, (C. A. autem habet eraſum ab initio) σίτου, alimentorum cauſa inſtituebatur actio ab uxore in maritum qui eam res ſuas ſibi habere juſſerat; καρποῦ, *vindicatio agri fructuumque perceptorum.* ἐνοικίου, *penſionis pro domo inhabitata.* ἀδικίου, *injuriarum.* vid. *Harpocr.* in h. v. KÜHN.

96 Χρέους, συμβολαίου] MS. χρέως, συμβολαίων. Et rectius συμβολαίων numero multitudinis, de quibus plura *Sigonius* libr. III. de Rep. Athen. cap. 1. Sic mox & συνθηκῶν. Emenda itaque συμβολαίων, pro vulgato συμβολαίου, MS. noſtro jubente. JUNG.

97 Διαδικασίας] MS. διαδικασία, ἐπιδικασία, μισθώσεως, οἴκου; quaſi diverſæ eſſent μισθώσεως, & οἴκου. Sed *Noſter* & ſupra VI, 178. μίσθωσις οἴκου. JUNG.

Διαδικασίας, καὶ ἐπιδικασίας] Utraque vox ſæpius repetitur in *Iſæi* Oratione ὑπὲρ τοῦ Πύῤῥου κλήρου. Vide & *Heſychium* in διαδικασία.

98 Ἀδικίου] Quid fuerit, indicat nobis *Harpocratio*: ἀδικίου· οἷον ἀδικήματος. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίνυται δὲ τοῦτο ἁπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται. quæ exſcripſit & *Suidas.* *Heſychius* ſaltem meminit: ἀδικίου, εἶδος δίκης Ἀθήνησι. *Etymologicon*: ἀδικίου, ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὅπωσοῦν ἀδικούντων. τῆς δὲ δίκης τὸ τίμημα, ἀργύριόν ἐστιν ἀποτινύμενον ἁπλοῦν. JUNG.

99 Φορᾶς ἀφανοῦς] *Actio in ſervos operarios*, qui non præſtabant domino φορὰν ἀφανοῦς. *penſionem*, mercedes de operis quæ erant ἀφανῆ, id eſt, *non incurrebant in oculos*, uti facultates & opes manifeſtæ. erat & φορὰ μεθημερινὴ, *mercedes diurnæ.* φορὰν illam *Gl.* appellant *laturam*, quia afferebatur domino a ſervis, vel conductor ferebat conductis operariis, dicitur & ἀποφορά. vid. *Thomæ Eclogas.* φορᾶς ἀφανοῦς accuſabantur etiam qui legebant opes ut inde nihil conferrent in functiones publicas. KÜHN.

100 Ἀμφισβητήσεως] MS. ἀμφισβήτησις, caſu recto, & recte. Sic & quæ ſequuntur: eaque ita ab iſto ἀμφισβήτησις incipiens *Noſter* ordine explicat. JUNG.

1 Παρακαταβολὴ] C. A. παρακαταβολῆς, διαμαρτυρίας, ἐπισκήψεως. ἀμφισβήτησις μὲν εἴ τις ἀντιλέγει, ὡς αὐτὸς δικαιότερος ὢν &c. omiſſis omnibus, quæ intercedunt in vulgatis. videtur huic loco gemina obrepſiſſe explicatio ἀμφισβητήσεως. KÜHN.

2 Ἐπίσκηψις.] E not. *Sylb.* pr. ed. ἐπίσκεψις. Sed mox tamen Segm. ſeq. ἐπισκῆψαι, & ἐπίσκημμαι, ſimiliterque & aliquanto inferius etiam ed. *H. Stephan.* probat inſuper τὸ η ex ordine etiam alphabetico apud *Heſychium.* SEB.

Conſideratio.] Pr. edit. ἐπίσκεψις. Mox Segm. ſeq. ἐπίσκηψις deſcribitur, quod ſit *actio illa judiciaria, qua teſti falſi teſtimonii crimen intendere inſiſtimus* &c. De ἐπισκήπτομαι quod Segm. 33. item Segm. 36 & 54. vid. *Bud.* Comm. Græc. l. col. 167. & ſeq. SEB. 2.

Ἐπίσκηψις.] Priores editiones ἐπίσκεψις. Sed ἐπίσκηψις clare MS. & *H. Stephanus* infra Segm. ſequenti, ita in ſuo Codice correxerat, ubi vulgo etiam ε erat. Probat id etiam præteritum ἐπίσκημμαι Segm. ſeq. nam ſi ab ἐπισκέπτομαι eſſet, credo *Iſæus* dixiſ-

32 * Controverſia quidem, cum quis controvertitur. Hæreditatis ſponſio, veluti ſine Filio decedente mortuo. Sponſio vero, cum quis contradicit, tanquam ipſi ad obtinendam hæreditatem, vel affinitatis, aut pactorum ratione ſit proximior: ſpondebat autem ſortis partem decimam, eam ſcilicet, ſi vinceretur, perſoluturus. Sed proteſtatio, cum quis ceu Filio ſuperſtite proteſtatur, hæreditatem eſſe controverſam.
33 * Conſideratio vero, cum quis proteſtationem hanc veluti falſam criſet ἐπίσκημμαι. ſic & *Demoſthenes* πρὸς Ἄφοβον· οὐδενὶ τῶν ψευδομαρτύρων ἐπισκημμένος. Recte itaque *Seberus* noſter edidit hic & infra. JUNG.

32 * [3] Ἀμφισβήτησις μὲν, ὅς τις [4] ἀμφισβητοῖ κλήρου [5] κατὰ γένος, ὡς οὐκ ὄντος υἱοῦ τῷ τεθνεῶτι. Παρακαταβολὴ δὲ, ὅς τις [6] ἀντιλέγοι, ὡς αὐτὸς δικαιότερος ὢν ἔχειν τὸν κλῆρον ἐξ ἀγχιστείας, ἢ διαθηκῶν. [7] παρακατέβαλε δὲ τῆς οὐσίας τὸ δέκατον, [8] ὡς προσεισοίσων, ἂν ἡττηθῇ. Διαμαρτυρία δὲ, [9] ὅς τις διαμαρτύροιτο μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ὡς ὄντος υἱοῦ. * [10] Ἐπί- 33
σκηψις δὲ, εἴ τις τὴν διαμαρτυρίαν ὡς ψευδῆ αἰ-

Ἐπίσκηψις.] *Iſæus*, οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ψευδομαρτυριῶν ἐπισκήψεις· apud eundem alicubi ἐπισκήψασθαι eſt pro ἐπισκήψασθαι de ἀμφισβητήσει idem tibi videndus eſt: loquendi formula in nullo quam in hoc Oratore frequentior, ἀμφισβητεῖν κληρονομίας.

3 Ἀμφισβήτησις] Mutilus forſan hic aut corruptus locus. Vid. igitur *Suidam* in ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν, quæ verbis leguntur totidem in *Harpocrationis* Lexico; & huc lucem adferunt. D. H. SEB.

4 Ἀμφισβητεῖ] MS. ἀμφισβητοῖ, κλήρου κατὰ γένος, ὡς &c. Egregie noſter MS. ſic enim credo hunc locum jam reſtitutum: ἀμφισβήτησις μὲν ὅστις ἀμφισβητοῖ κλήρου κατὰ γένος, ὡς οὐκ ὄντος υἱοῦ τῷ τεθνεῶτι. Hanc δίκην, ait *Pollux*, habet ſcilicet, vel ea experiri licet, ſive ἀμφισβήτησις datur illi, qui contendit vel controvertitur de hæreditate mortui propinquitate, ut proximus vel agnatus vel συγγενὴς, ut *Harpocratio* ait, quod non ſuperſit filius defuncti. Ei ſimilis ſequens δίκη παρακαταβολή· quare conjungit *Harpocratio*, cujus verba, ut res omnis dilucidior fiat, adſcribo: ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν, οἱ τὸν κλῆρον ἐπιδικαζόμενοι ἀμφισβητεῖν, ἢ παρακαταβάλλειν λέγονται· οἱ μὲν φάσκοντες ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ὡς ὄντος παιδὸς τῷ τετελευτηκότι, ἢ γόνῳ, ἢ ποιήσει· οἱ δὲ, ὡς ἄπαιδος τελευτήσαντος, δικαιότερον λέγοντες ἔχειν αὐτοὺς τὸν κλῆρον λαβόντες· ἢ συγγενεῖς ὄντες, ἢ κατὰ διαθήκας κληρονόμοι· οὕτω Δημοσθένης, καὶ Ὑπερίδης περὶ τοῦ καταβάλλειν διεσάφησαν. Lego vero ibi περὶ τοῦ παρακαταβάλλειν διεσ. quomodo & apud *Suidam*, qui hæc more ſuo exſcripſit, emendandum eſt. Ad *Pollucem* itaque noſtrum. Ejus locus jam integer eſt, nec alia oratione in ſequentibus utitur, παρακαταβολὴ ὅστις ἀντιλέγοι. (ſic enim MS. modo optativo, ut & antea ἀμφισβητοῖ habebat) &: διαμαρτυρία, ὅστις διαμαρτύροιτο. quod perinde eſt ac mox dicit, εἴ τις αἰτιῷτο· ἀμφισβητεῖν κλήρου ἢ ἐπικλήρου & infra habes Segm. 62. JUNG.

5 Κατέγγυος] C. V. κατὰ γένος, *ſecundum genus*, propinquius ſcilicet, vel, ut ſequitur, ἐξ ἀγχιστείας, niſi prius cognationis lineam rectam, poſterius tantum affinitatem ſignificaverit, quod tamen non videtur: ἐκ γένους γὰρ ἡ ἀγχιστεία. KUHN.

Κατέγγυος] *Falckenburgii* Codex κατὰ γένος, atque ita duce *Kühnio* reſtitui: plura habet *Iſæus*, quæ hanc rem mire illuſtrant: illa colligere noſtri non eſt otii. Modo ἀμφισβητεῖ vulgati Codices habebant, & mox ἀντιλέγει.

6 Ἀντιλέγει] MS. ἀντιλέγοι, ut modo dixi: & ita emendandum. Vides vero *Pollucem* noſtrum diſtinguere, quæ *Harpocratio* ob exiguum diſcrimen confundit. Dicebatur vero παρακαταβολὴ potiſſimum a ſponſione, quod pecunia deponebatur, nempe decima pars bonorum puta, multa inferenda ei qui cauſa decidiſſet, ut mox habes. JUNG.

7 Παρακατέβαλε] C. A. παρακατέβαλε δὲ &c. C. V. προσεισοίσειν, leg. προσεισοίσων· *deponebat* autem *decimam partem facultatum, tanquam collaturus, ſi vinceretur.* victus enim mulctabatur pignore depoſito. KÜHN.

8 Ὡς προσοίσων, &c.] MS. ὡς προσεισοίσων, ἐὰν ἡττηθῇ. nec dubitabis mecum ita corrigere. προσεισφέρειν de inferenda multa hic aptius quam προσφέρειν· quaſi dicat, ultra id quod victus ſit judicio, inſuper pecuniam, quam ſpoſpondit, illaturus. Profecto MS. ſe egregie hic gerit, & politos ℈. *Cenſ.* etiam demeretur, quibus hæc quoque cognoſcere non videtur nullius momenti, quid nimirum forum *Græciæ* litigabat: nam illi qui ſaltem clamant cum ſuo vexillifero, *Græca* ſunt, legi non poſſunt, eos, vel nos, qui infra *Grammaticos* ab illis detrudimur, nequidem Latinum forum ſatis notum habere, perſæpe mihi notavi. Sed reſtituamus cum MS. noſtro alium ſtatim locum. JUNG.

Ὡς προσοίσων] Cum *Kühnio* noſtro reſtitui προσεισοίσων.

9 Ὅς τις διαμαρτύρ. &c.] C. A. ὡς εἴ τις διαμαρτύροιτο οὐκ ἐπίδικον, ſuperſcripto οὐκ. C. V. μὴ ἐπίδικον &c. quæ lectio omnino admittenda. hæreditas enim nullo jure peti poteſt, filio legitimo ſuperſtite, ab ipſis cognatis. KÜHN.

Ὡς τις διαμαρτύρ. &c.] MS. διαμαρτύροιτο μὴ ἐπίδικον &c. inſerta particula negativa: quæ male in vulgatis omiſſa. Laudat enim *Harpocratio* in διαμαρτυρία *Dinarchum*, ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν Ἀριστοφῶντος θυγατέρα. Ut omnia tibi clara, hæc ex *Budæi* Comm. ling. Græc. addo quoque: Locus *Iſæi* περὶ Φιλοκτήμονος κλήρου eſt initio orationis: λαχόντος δὲ τοῦ Χαιρεστράτου, κατὰ τὸν νόμον τοῦ κλήρου, ἐξῆν ἀμφισβητῆσαι τῶν Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ. &c. διεμαρτύρησεν Ἀνδροκλῆς οὑτοσὶ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀποστερῶν τοῦτον τῆς ἀμφισβητήσεως &c. quæ *Budæus* ita exponit: *Cum enim Chareſtratus bonorum poſſeſſionem jure legitimo peteret, (erat enim teſtamento adoptatus) licebat cui viſum eſſet Athenienſi homini de hæreditate certare*, &c. *At hic Androcles conteſtari maluit, bonorum poſſeſſionem nullam eſſe, ut hujus actionem hac via excluderet. Ajebat enim filium naturalem legitimumque teſtatoris extare.* Unde vides ut hæ actiones omnes inter ſe quaſi connexæ fuerint, & altera alteram plerumque exceperit. JUNG.

Ὅς τις διαμαρτυρ. &c.] Subjecimus particulam μὴ, quam MSS. noſtri & Doctiſſ. *Kühnius* adſerunt: *Iſæus*: καὶ οὐκ ἂν διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐπίδικον τῷ Ἐνδίῳ τὸν ἐκείνης πατρῷον κλῆρον εἶναι.

10 Ἐπίσκηψις] Hoc & alia foro Attico propria vocabula erant in verſione Latina retinenda. explicatur enim h. l. quid ſit ἐπίσκηψις. exempla ἐπισκήψεως dabit *Iſæus* Orat. II. σκήπτεσθαι ſimplex ſignificat, *teſtimonio alicujus niti*. *Budæus* in Comment. L. G. & *Valeſius* in notis MSStis: *Demoſth.* ad *Phormionem*: σὺ δ' ἐπισκήπτῃ μάρτυρι αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι· ubi *Valeſius* ex MSS. legit, σκήπτῃ, ut in fine ejuſdem Orationis. Λάμπις, ᾧ οὗτος σκήπτεται· *Lampis, cujus teſtimonio hic nititur.* compoſitum ἐπισκήπτομαι ibidem uſurpatur hoc modo: εἰ μὲν ἡ μαρτυρία ἡ τοῦ Λάμ-

τιῷτο. Ἰσαῖος δὲ, καὶ [11] τὸ ἐπὶ φόνῳ προειπεῖν, εἰς ἄρειον πάγον ἐπισκῆψαι ἔφη, Εἰς ἄρειον πάγον αὐτῷ ἐπέσκημμαι. [12] Ἀντιγραφὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἐπὶ τῶν κατὰ γένος ἀμφισβητούντων. Τὰς δὲ ἐπὶ τῷ σίτῳ δίκας [13] ἐν Ὠ,δείῳ ἐδίκαζον. σῖτος δέ ἐστιν αἱ ὀφειλόμεναι τροφαί. ἦν δὲ δίκη καὶ [14] εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν καλουμένη, ὁπότε τὶς ἐγγυήσαιτο, [15] ἢ αὐτόν τινα, ἢ τὰ χρήματα, οἷον τὰ κλοπαῖα, ἃ καὶ κλέμματα, καὶ

minatur. Cæterum Iſæus, de cæde exordiis uti, In Areopagum * inſpicere dixit. In Areopagum ipſi * inſpexi. Verum recriminatio, dicitur de genere contendentium. Frumenti autem judicia * palam judicabant. Frumentum autem * dicebatur debitus alicubi cibus. Erat quoque judicium quoddam in manifeſtorum conſtitutionem vocatum, cum quis ſpondebat aut ſeipſum, aut res ipſas: utpote furta, quæ & furata, &

πίδος κατεβάλλετο ἐνταῦθα, ἴσως ἂν ἔφασαν αὐτοί, δίκαιον εἶναι, ἐπισκήπτεσθαί με ἐκείνῳ; *me illum in jus vocare falſi teſtimonii nomine.* KÜHN.

Ἐπίσκηψις] Ἐπίσκηψις etiam MS. noſter, & ita *H. Stephanus* repoſuerat pro vulgato antea ἐπίσκεψις. *Suidas*: ἐπίσκηψις, δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων. JUNG.

11 Τὸ ἐπὶ φόνῳ &c.] C. A. τῷ ἐπὶ φόνῳ προειπεῖν, ὡς ἄρειον πάγον ἔφη αὐτῷ ἐπίσκημμαι. C. V. καὶ τῷ ἐπιφόνῳ, τῷ pro τινὶ, & *aliquem cædis accuſare*, vel, *in jus vocare cædis nomine apud Areopagitas* vocavit *Iſæus*, ὡς A. π. α. ε. adeoque ἐπίσκημμαι non tantum adhibetur de falſi teſtimonii reo ejuſque delatione, verum etiam de homicidæ accuſatione. *Meurſ.* in *Areopago* cap. 7. circa finem abutitur hoc *Iſæi* loco. KÜHN.

Τὸ ἐπὶ φόνῳ &c.] MS. ita: καὶ τῷ ἐπὶ φόνῳ προειπεῖν εἰς ἄρειον πάγον ἐπίσκημμαι· interjectis omiſſis, in quibus antea male ἐπισκέψαι legebatur, etiam ab *H. Stephano* correctum ſuo in Codice. Et apud *Heſychium* quoque adhuc id verbum menda occupant. Habes enim: ἐπισκεπτέτω, ἐπιμεμφέσθω. emenda cum *Sylburgio* ἐπισκηπτέτω, quod & ſeries literarum docet. Subjiciuntur enim iſta his: ἐπισκήπτει, σημειοῦται, μέμφεται. mox: ἐπισκεψάμενος, ἐπισημειωσάμενος apud eundem *Heſychium*, ubi pariter emenda cum *Sylburgio* ἐπισκηψάμενος· quod explicat vero per ἐπισημειωσάμενος, id ſimile eſt ei, quod ante fuit, ἐπισκήπτει, σημειοῦται. Sed ad *Pollucem* noſtrum. Ille hujus ἐπισκήψεως ἐπὶ φόνῳ etiam meminit infra Segm. 118. JUNG.

Τὸ ἐπὶ φόνῳ] Φώνῳ male edit. *Seberiana* priores.

12 Ἀντιγραφὴ] *Actio erat contra eos qui hæreditatem ſibi vindicabant ex jure cognationis proxima vel alio titulo*: quique inſtituit hanc actionem, dicitur ἀντιγράφεσθαι τὴν ἀμφισβήτησιν. *Harpocr.* voce ἀντιγραφὴ notat ſpeciatim ita dictam eſſe *actionem in hæreditatem vacuam*, qua ſibi vendicat illam propterea, quod liberi genuini non adſint, ideoque ſibi eam deberi κατὰ γένους δόσιν, quæ verba ultima ſe invicem deſtruunt: cui enim κατὰ γένος, *ex jure cognationis* competit hæreditas, ille per δόσιν eam non habet: & vice verſa, qui ut δόσει ſibi vindicat hæreditatem, non κατὰ γένος eandem petit; quid enim opus eſt δόσει, ubi ipſa lex liberis deficientibus dat hæreditatem cognatis proximis? ſcribendum itaque in *Harpocratione*, κατὰ γένος ἢ κατὰ δόσιν· ita *Demoſth.* Orat. II. contra *Stephanum*, εἴτε κατὰ δόσιν αὐτῷ προσήκει, εἴτε κατὰ γένος· & *Iſæus* Orat. de Hæredit. φιλοκτήμονος· τοῖς φύσει υἱέσιν (ita & συγγενέσι) αὐτοῦ οὐδεὶς οὐδὲν ἐν διαθήκῃ γράφει δόσιν οὐδεμίαν, διότι ὁ νόμος αὐτοῖς ἀποδίδωσι &c. KÜHN.

Ἀντιγραφὴ] MS. καὶ ἀντιγραφὴ &c. De ea *Harpocratio*: ἀντιγραφή· ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις ἀντιγραφὴ καλεῖται, ὅταν τις, ὡς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος, ἑαυτῷ φάσκῃ προσήκειν τὸν κλῆρον κατὰ γένους δόσιν· κοινῶς δ' &c. *Sigonius* libr. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. παρακαταβολὴν modo a *Polluce* dictam, hanc eandem dici quoque ἀντιγραφὴν ex his *Harpocrationis* verbis colligit. *Pollux* tamen noſter videtur aliquid diſcriminis ſtatuiſſe. JUNG.

13 Ἐνωδίῳ] Leg. ἐν Ὠιδείῳ. *Caſaub.* in *Theophr.* Charact. pag. 131. SEB.

Palam judicabant.] Ita redditum ἐνωδίῳ ἐδίκαζον. Sed legendum ἐν Ὠιδείῳ, in *Odeo*, quod *Plutarcho* auctore in *Pericle* fol. 115. τῇ ἐντὸς διαθέσει πολύεδρον καὶ πολύστυλον. Ibidem muſici aliique id genus in arte ſua ſe exercebant, & ſpectatores oblectabant, maxime ante extructum theatrum, ut annotat *Heſychius.* Sed & frumenta ibi ſolita vendi, & tempore caritatis pauperioribus dividi, ex *Demoſthenis* Oratione contra *Phormionem* didicimus: quare etiam controverſiæ omnes ad rem frumentariam, itemque ad debita quacunque ex cauſa alimenta pertinentes, ibidem diſceptabantur. *Iſ. Caſaub.* ad *Theophr.* Charact. pag. 131. SEB. 2.

Ἐνωδίῳ] C. A. ἐν ᾠδείῳ, *in Odeo. Ariſtoph.* Veſpis: οἱ δ' ἐν Ὠ,δείῳ δικάζουσ' -- ubi male *Scholiaſtes*, hæc non dici ex vero. male *Interpr. palam*, δημοσίᾳ. vid. *Suid.* in Ὠ,δεῖον. KÜHN.

Ἐνωδίῳ] Sic & MS. Error hic inde natus, quod hæc talia una voce in MS. plerumque ſcribuntur, præpoſitiones inquam adglutinantur ipſi caſui quem regunt: ut modo ἐπιφόνῳ & καταγένος in *Noſtro* erat. Legendum itaque ἐν Ὠ,δείῳ, imo ἐν Ὠ,δείῳ, ut *Caſaubonus* noſter hunc locum profert ad Charact. *Theophr.* περὶ ἀδολεσχ. cujus Comm. ibi vide, ſi hæc tibi planiora reddi velis. Vidit hanc lectionem veram & *Sigonius*; nam ita libr. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. ſcribit: *Odeum autem locus fuit in theatri ſimilitudinem a* Pericle *conſtructus: ita dictus, quod ibi Muſici Artifices inter ſe cantibus decertarent, ut* Plutarchus *ſcriptum reliquit. Quo eodem in loco cum farina dimetirentur, ut in Oratione ad* Phormionem *ſcribit* Demoſthenes, *factum eſt, ut Archon ibi forum habuerit, in quo cauſas de victu cognovit, quemadmodum* Suidas *&* Pollux *memoria prodiderunt.* JUNG.

Ἐνωδίῳ] Legis jam ex reſtitutione noſtra ἐν Ὠ,δείῳ, ita & *Kühnius* ad Codicis ſui oram.

14 Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν] *Ad exhibendum. Iſæus* Orat. VI. φανερὰ τὰ ὄντα καταστήσας ἡμῖν· contrarium ἀποκρύπτεσθαι τὴν οὐσίαν, quod faciebant qui publicis oneribus defungi nolebant, paupertatem cauſati &c. KÜHN.

Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν] *Lis erat, qua ob id intendebatur, ut ea de quibus eſſet controverſia, in apertum producerentur. cujus meminit* Demoſthenes *adverſus* Nicoſtratum: Idem *Sigonius*, nobis ad hunc librum ſæpius laudandus, lib. III. de Rep. *Athen.* c. 1. vide & *Harpocrationem* in εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν, qui ait ὄνομα δίκης eſſe ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητήσιμα ποιεῖσθαι (ſic epitome MS. & *Suidas*, pro nota illa in *Aldina* editione, quæ videtur εἶναι ſignificare) ἐν φανερῷ. &c. Noſtri *Pollucis* verba obſcuriora vel minus plena videntur. JUNG.

15 Ἢ αὐτόν τινα, ἢ τὰ χρήμ.] C. A. ἢ αὐτὸν ἢ τὰ χ. C. V. τῶν χρημάτων. KÜHN.

Ἢ αὐτόν τινα, ἢ τὰ χρήμ.] MS. ἢ τῶν χρημάτων, οἷον &c. JUNG.

34 furto ablata nominarunt. • Apud Pla-
tonem autem, Κλεμμάδια dicunt. So-
lon vero, rem furto ablatam, in Legi-
bus Κλέπος nominavit. Sed furem, eti-
am Furacem appellabis, ut Eupolis.
Pherecrates autem, Compilator dixit.
Cæterum confirmationis actio habetur,
cum quis domo aliqua, aut agro em-
pto, alio quodam controvertente, rem
omnem ad forum refert. hunc vero con-
firmare oportet; vel non confirmantem,
35 confirmationis reum eſſe. • Sed ſi is
qui ad forum refert, victus fuerit, res
de qua contenditur, Victoris fuerit: vi-
ctuſque precium ab eo, qui fefellit,

κλοπιμαῖα, [16] καὶ φώρια. • παρὰ δὲ Πλάτω- 34
νι, καὶ [17] κλεμμάδια. [18] Σόλων μέντοι τὸ κλέμ-
μα ἐν τοῖς νόμοις ὠνόμασε [19] κλέπος. τὸν δὲ κλέ-
πτην, εἴποις ἂν καὶ [20] κλεπτίστατον, ὡς Εὔπο-
λις. [21] Φερεκράτης δ' εἴρηκε καὶ κλεπτίδης. [22] Ἡ
δὲ βεβαιώσεως δίκη, [23] ὁπότ' ἂν [24] τὶς πριάμενος
οἰκίαν, ἢ χωρίον, ἀμφισβητοῦντός τινος, [25] ἀνά-
γῃ ἐπὶ τὸν πρατῆρα. τὸν δὲ προσήκει βεβαιοῦν,
ἢ μὴ βεβαιοῦντα ὑπεύθυνον εἶναι τῆς βεβαιώσεως.
• εἰ δὲ ὁ ἀνάγων ἐπὶ τὸν πρατῆρα ἡττηθείη, τὸ μὲν 35
ἀμφισβητηθὲν τοῦ κρατήσαντος ἐγίγνετο· ὁ δὲ
ἡττηθεὶς, τὴν τιμὴν [26] παρὰ τοῦ συκοφαντήσαντος

16 Καὶ φώρια.] MS. καὶ φωρία προσήκει καλεῖν· πασῶν δὲ &c. auctius. Et apud *Heſychium* etiam tali accentu φωρίον, κλέμμα καὶ θρόνου εἶδος. Sed *Suidas*, ut vulgati, φώρια, λαθραῖα, ληστήρια, ἢ κλοπιμαῖα πράγματα. Et: καὶ φωρία· ἐπὶ τῆς ληστείας ταῦτα εἴληπται. καὶ φώριον, τὸ κλέμμα. Notæ ſunt manuſcriptorum in ejuſmodi variationes & ἀμφοτερισμοί· retineamus itaque vulgatum, cum auctario MS. ſi lubet. JUNG.

Καὶ φώρια.] Locupletius *Falckenburgii* Codex, καὶ φώρια προσήκει καλεῖν· ſæpius ita loquitur *Pollux*. Κλέμματα frequens eſt apud *Platonem* de Leg. libr. IX. Apud *Heſychium* male eſt κλεμμάδιον, κλοπαῖον. Idem: Κλέπος, φώριον, κλέμμα. vid. *Suid.*

17 Κλεμμάδια.] Locum in *Platonis* libr. XII. de Legibus invenio talem: ἐάν τε τις κλεμμάδιον ὁτιοῦν ὑποδέχηται γιγνώσκων, τὴν αὐτὴν ὑπεχέτω δίκην τῷ κλέψαντι. An itaque *Noſter* κλεμμάδιον potius ſcripſit, vel debuit ſcribere? JUNG.

18 Σόλων μέντοι] C. A. μὲν omiſit. KÜHN.

Σόλων μέντοι] MS. Σόλων δὲ τὸ κλ. JUNG.

19 Κλέπος.] De hoc ita *Th. Marcilius* interpretament. leg. XII. tab. 56. extremum: *Ex fonte autem Attico, & hic rivulus Decemviris de furto manifeſto & nec manifeſto.* Solonis *nempe ea de re verbum* ἐπ' αὐτῷ φώρῳ, *aut* ἐπαυτοφώρῳ· *&* κλέπος *ibi fuiſſe, non* κλέμμα, Jul. Poll. *notat cap.* 1. *lib. VIII. Tamen etſi in* Demoſthenis *contra* Timocratem *lex* Solonia *dixit* κλέμμα. Sed *Pollux* noſter hoc ſerio egit ut talia verba excerperet: *Demoſthenem* vero illas leges patet interdum ſuo ſibi modo περιφράζεσθαι, & verbis uſitatis mutare, ſi quid fuerit nimis priſcum vel inſolens viſum. Potuit & *Solon* utroque vocabulo uſus eſſe in ſuis legibus. Adnotavit illud κλέπος & *Heſychius*, exponens φώριον, κλέμμα. JUNG.

20 Κλεπτίστατον] Sic & *Ariſtophan.* ſtatim initio, Πλούτῳ· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον. JUNG.

Κλεπτίστατον] Non damno hanc vocem: interim *Falckenburgiani* Codicis lectionem præferre liceat, qui habet κλεπτίσκον· illaque vox ipſiſſimam mediam redolet comœdiam.

21 Φερεκ. δ. &c.] Κλεπίδης C. V. KÜHN.

Φερεκ. δ. &c.] MS. Φερεκράτης δὲ εἴρ. κ. κλεπίδης· quod conſiderandum an pro vulgato κλεπτίδης præſtet. JUNG.

22 Ἡ δὲ βεβαιώσεως &c.] Vide *Salmaſium* de Modo Uſurar. pag. 728.

23 Ὁπότε τις] MS. ὁπότ' ἂν τις πρ. De βεβαιώσεως δίκη vid. *Sigonium* libr. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. JUNG.

24 Τὶς πριάμενος] MS. τις, rejecto accentu in præcedens ὁπότ' ἂν, ut dixi. JUNG.

25 Ἀνάγει] C. A. ἀπάγει ἐπὶ τὴν δίκην, omiſſo πρατῆρα, quod ſi addideris, plenus erit ſenſus, nempe *actio de præſtanda evictione, cum quis emit domum aut agrum, & de eo cum ſibi movetur controverſia, venditorem ducit in jus, ut vel auctoritatem, vel evictionem ſua ſponte præſtet, aut pronuncietur reus præſtandæ evictionis.* εἰ δὲ ὁ ἀπάγων ἐπὶ τὴν δίκην τὸν πρατῆρα &c. *ſi vero emptor, qui in jus iterum vocavit venditorem, cauſa ceciderit, evincentis quidem eſt res controverſa, victus tamen aufert ſolutum pretium iterum ab eo, qui per ſycophantiam vendiderat rem alienam.* KÜHN.

Ἀνάγει] MS. ἀνάγῃ. rectius: ut mox Segm. ſeq. ὅταν μαρτυρῇ, λέγῃ. JUNG.

Ἀνάγει] In textum retuli ἀνάγῃ ex *Jungermanni* MS. quod elegantius eſt ac melius, ut & ὁπότ' ἂν· eoque modo & *Harpocratio* in αὐτομαχεῖν· ἐάν τις εἰς πρατῆρα ἀνάγῃ. Illam vero C. A. lectionem ſciolus confinxit librarius, qui ſibi ſupra ſe ſapere fuit viſus; nimirum quam reperiebat non intellexit, adeoque id ſibi juris concedendum putavit, ut eam veram & concinnam in pejorem longe & ineptam mutaret: ſic certe ſolent hoc hominum genus, quo nihil eſt ad corrumpendos bonos auctores audacius, ita omnia involant, præcipue ſi quid Grammaticæ acceſſerit peritiæ, tum demum nil ſibi non licere opinantur, ac per hos eſt quod mutilos cogamur ac mendoſos legere ſcriptores veteres. Miror itaque *Kühnium* noſtrum laborare in adſignando hiſce verbis bono ſenſu, cum contraria plane dicant & veterum teſtimoniis & ipſius actionis naturæ, ſiquidem actio confirmandæ venditionis non competebat in venditorem niſi μὴ βεβαιοῦντα· prius itaque quam lis venditori poterat intendi, fieri debuit ἡ ἀναγωγὴ τοῦ ἀμφισβητοῦντος ἐπὶ τὸν πρατῆρα, ſeu repræſentari, qui controverſiam movebat, venditori; eſt itaque illud ἀπάγει &c. haud bonæ notæ.

26 Παρὰ τοῦ συκοφαντήσαντος] Pro συκοφαντήσαντος leg. *Salm.* αὐτὸ πράσαντος. KÜHN.

Παρὰ τοῦ συκοφαντήσαντος] *Cl. Salmaſio* refingi placet αὐτὸ πράσαντος, & ita quoque hunc locum legi jubet de Modo Uſurarum pag. 729. retinetur ab aliis ac commoda juvatur expoſitione vulgata lectio: vir eruditiſſimus *Jac. Mauſſacus* ad *Harpocrationem* pag. 136. poſitis his *Pollucis* noſtri verbis ſubjicit; *quæ referenda ſunt ad venditores fallaces:* a quo non abludit *Kuhnius* noſter, qui etiam apertius: *qui per ſycophantiam vendiderat rem alienam:* ut e. g. pignus, depoſitum, aliasve res quovis modo alteri obnoxias: neque vero ab hac expoſitione ipſius abhorream, ſiquidem συκοφαντεῖν dicatur, *qui ſubdole, dolove malo aliquid agit*: at vero mendi ſuſpicionem auget *Falckenburgii* Codex; in eo enim eſt pro συκοφαντήσαντος, συστήσαντος, quod non temere nec immerito meo quidem judicio contemnas: tu vero, lector erudite, arbitrabere. De βεβαιώσεως vero δίκῃ porro videndus tibi eſt vir prolixæ lectionis *Meurſius* Attic. Lect. lib. VI. c.

ἐκομίζετο. [27] Ἀποστασίου δὲ δίκη, κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθέρων. [28] Ἀπροστασίου δὲ, κατὰ τῶν [29] οὐ νεμόντων προστάτην μετοίκων. ἀλλ' αὐτὴ μὲν δημοσία, ὥσπερ καὶ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς. ἐξῆν γὰρ τῷ βουλομένῳ [30] γράφεσθαι τὸν
36 ἐπίτροπον, ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων ὀρφανῶν. * Μαρτυρία δὲ καλεῖται, [31] ὅταν τὶς αὐτὸς [32] ἰδὼν [33] μαρτυρῇ. Ἐκμαρτυρία δὲ, ὅταν τὶς παρὰ τοῦ ἰδόντος [34] ἀκοῦσαι λέγῃ. [35] Κατὰ τῶν μὲν ψευδῆ μαρτυρούντων, δίκη ψευδομαρτυριῶν, ὃ καὶ

aufert. Defectionis porro judicium, de libertinis deficientibus. Sed immunitionis judicium, contra Inquilinos nullo Tutore utentes. hoc autem judicium publicum eſt: quemadmodum & tutelæ, quod huic concedebatur, qui Tutorem reum agere volebat, ob injuria affe-
ctos Clientes. * Teſtimonium præterea dicitur, cum quis oculatus Teſtis teſtatur. Conteſtatio, cum quis a vidente ſe audiviſſe dicit. Sed contra falſos Teſtes judicium extat: quod & falſum 36

70. ubi *Harpocrationem* emendat, eumque, ſed innominato auctore, ſecutus eſt laudato jam loco *Salmaſius.*

27 Ἀποστασίου δὲ δ.] De ἀποστασίου δίκῃ, & ἀπροστασίου, & μετοίκοις, vid. plura in *H. Stephani* Dialogo, qui inſcriptus ab eo *Dicæarchi ſympractor*, vel *de Græcorum moribus, præſertimque Athenienſium ſupplementum.* Breviter de utraque actione *Sigonius* lib. III. de Rep. *Athen.* c. 1. JUNG.

Ἀποστασίου δὲ δ.] De hac ſequentique actione, pluribuſque quæ hoc capite occurrunt aliis, diſſerit breviter *Joachim. Stephan.* de Juriſd. Vet. *Græc.* cap. 14 & 15. Videndus præterea *Harpocratio*, & ad eum quæ docte diſputat *Mauſſacus*, quem *Harpocrationis* locum ſimili plane modo, quo *Kuhnius* noſter emendaſſe reperies, & *Etymologus.*

28 Ἀπροστασίου] *Suid.* male ἀποστασίου, quæ erat longe alia actio. *Harpocrat.* melius in ἀποστασίου recenſet ex *Ariſtotele* δικάστασι (leg. δίκας τι) τοῦ ἀποστασίου καὶ προστασίου (leg. ἀπροστασίου) καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων. *Demoſth.* ἀποστασίου γε καὶ ἀπροστασίου &c. KÜHN.

Ἀπροστασίου δὲ &c.] *Heſych.* Ἀπροστασίου δίκη, κατὰ τῶν προστάτην μὴ ἀπογραψαμένων μετοίκων. Habet & hanc vocem ac explicat *Harpocratio*, ex quo ſua deſcripſit *Etymologus*, plenius tamen aliquantulum ac ſignantius apud hunc reperies. Vide *Petit.* ad Leges Att. pag. 173 & 181. ubi *Petito* quidem pluſcula e *Mauſſaco* ſunt petita.

29 Οὐ νεμόντων] Οὐκ ἐχόντων C. A. ex correctione qua quidem opus non fuit. vid. *Suid.* in νέμειν προστάτην. *Gl.* προστάτης, *patronus*: προστασία, *patrocinium.* τὸ ἔχειν explicat hoc loco, quid ſit νέμειν π. KÜHN.

30 Γράφεσθαι] C. A. γράψασθαι· *licebat unicuique qui volebat, Tutorem reum facere pro pupillis injuria affectis.* Idem juris erat ei qui volebat uxoris κακουμένης cauſam ſuſcipere: *Iſæus* Orat. II. vid. *Harpocr.* in κακώσεως. JUNG.

31 Ὅταν τὶς] MS. ὅτ' ἂν τις. & eodem modo mox habet. KÜHN.

32 Ἰδὼν] C. A. εἰδὼν. male. KÜHN.

33 Μαρτυρῇ.] MS. μαρτυρεῖ. SEB.

34 Ἀκοῦσαι λέγῃ.] Melius C. A. ἀκούσας λέγῃ, *Iſæus*, ἀκοὴν μαρτυρῶν. vid. *Harpocrat.* in ἐκμαρτυρία. KÜHN.

Ἀκοῦσαι λέγῃ.] Ad marginem Codicis ſui Erudit. *Kühnius* ἀκούσας λέγῃ, qua quidem non eſt opus lectione, etenim vulgata eundem reddit ſenſum: de ἐκμαρτυρίᾳ ejuſque a μαρτυρίᾳ diverſitate dixit *Ammonius*, & ex eo *Thomas*, cum quibus *Harpocration* facit: *Polluci* noſtro μαρτυρία eſt *teſtis oculati teſtimonium*, ἐκμαρτυρία vero *teſtimonium, quo quis teſtatur, quæ ab homine, qui rem ipſus ſpectaverat, audiit*: & ita quoque *Etymologus*: at vero iſtis, quos dixi, auctoribus, μαρτυρία præſentis, ἐκμαρτυρία abſentis eſt teſtimonium: utrumque fuerit verum, & utramque notionem reperies apud Oratores & Rhetores.

35 Κατὰ τῶν μὲν] MS. κατὰ μὲν τῶν τὰ ψ. SEB.

Κατὰ τῶν μὲν] MS. καὶ κατὰ μὲν τῶν τὰ ψευδῆ μ. δ. ὃ καὶ ἐπισκήψασθαι ψευδομαρτυριῶν ἐλέγ. Et verbum quidem ἐπισκήψασθαι bene *Seberus* noſter edidit, quum priores editiones iterum illud mendoſum ἐπισκέψασθαι præferrent. Sed & cætera juxta MS. noſtrum, ut ex eo deſcripſi, emendanda vix dubito. Erat enim hæc ἐπίσκηψις, ut ſupra ex *Suida* dixi, δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων, apud *Budæum* Comm. Et de hoc verbo *Budæum* ex *Demoſthene* &c. latius videre potes: ubi ex *Demoſth.* κατὰ Εὐέργου· καὶ Θεόφημος αὐτοῖς ὡς ἀληθῆ μεμαρτυρηκόσιν οὐκ ἐπεσκήψατο, οὐδ' ἐπεξέρχεται τῶν ψευδομαρτυριῶν. Et ex *Platone* libr. XI. de Leg. ἐὰν ἐπισκηφθῇ τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι &c. Sed eandem phraſin vis. En ubi primum mihi occurrit: *Demoſthenes* πρὸς Τιμόθεον περὶ χρέους· φοβούμενος, ἂν μὲν μαρτυρίαν παράσχηται, ὡς ἐλευθέρου ὄντος· μὴ ἐπισκηψάμενος ἐγὼ αὐτῷ τῶν ψευδομαρτυριῶν, καὶ ἐξελέγξας τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα Αἰσχρίωνα, ἐπὶ τὸν δὲ τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι κατὰ τὸν νόμον. Idem contra *Evergum* & *Mneſib.* τῆτε ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν. Et alter orator *Æſchines* contra *Timarch.* εἰ δὲ τὸν θεὸν μάρτυρα παρέχομαι, οὐ πιστεύσεις; ἢ οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι; Et ut magis confirmentur quæ dixi, eandem lectionem ſcias me inveniſſe in obſervationibus *Schotti* noſtri, imo adhuc auctiorem. Ita enim ibi eſt ad hunc locum: κατὰ τῶν· *lege*: καὶ κατὰ μὲν τῶν τὰ ψευδῆ μαρτυρούντων, ψευδομαρτυριῶν δίκη, καὶ ἐπισκήψασθαι ψευδομαρτυριῶν ἐλέγετο. Et ſane ſic dicebatur iſta δίκη. *Iſæi* περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου locus a *Budæo* allatus: μελλόντων δ' ἡμῶν ἀντόμνυσθαι, διεμαρτύρησε Λεωχάρης οὑτοσὶ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ἡμῖν. ἐπισκηψαμένων δ' ἡμῶν, ἡ μὲν λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη, ἡ δὲ τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκη εἰσῄει. *falſi judicium conſtitutum eſt*, ut *Budæus* interpretatur. Sic & non longe ab initio ὑπὲρ τοῦ Πύρρου κλήρου idem *Iſæus*: περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου διαμαρτυρήσας τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην ἠγωνίζετο. vid. & *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. Ut vero hic in vulgatis vox ψευδομαρτύριον mendum in fine alebat: ſic ſtatim aliud tale ſequitur mendum in parile voce. paulo enim poſt pro λειπομαρτύριον, legendum eſt ut MS. noſter habet, λειπομαρτυρίου· ſcilicet δίκη, ut infinita hic talia: facili errore ου in ον locus maculatus fuit. Nec aliter legiſſe puto *Sigonium*, quum ita ſcribat lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. *Quin etiam tantam in hoc toto dicendi teſtimonii genere diligentiam poſuerunt, ut ſi quis de re, cui gerendæ affuiſſet, ſe teſtimonium dicturum profeſſus, fidem feſelliſſet, ei quoque*, Polluce *teſte*, λειπομαρτυρίου *litem intendi poſſe ſtatuerint.* JUNG.

Κατὰ τῶν μὲν ψευδῆ &c.] Cum *Kühnio* noſtro locupletiorem feci textum inſerendo poſt δίκη, ψευδομαρτυριῶν, quam eandem vocem reſtitui pro vulgato ἐπισκήψασθαι ψευδομαρτύριον· de ἐπισκήψει ſuperius. Καλῶς μοι δοκοῦσιν οἱ νόμοι ἔχειν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑπόλειπον ἀγῶνα διδόντες ταῖς δίκαις τῶν ψευδομαρτυριῶν· ita *Demoſthenes*, ſeu quiſquis alius Orationis in *Evergum* eſt auctor: ibidem διώκειν ψευδομαρτυριῶν videndus dicto ſuperius loco *Joach. Stephanus.* Mox

teſtimonium * inquirere vocatur. Teſtimonii deſertio, de illis qui viderunt, & teſtaturos ſeſe polliciti ſunt, in ipſo autem actionis articulo teſtimonium denegant. Eum vero qui teſtimonium negabat, obteſtabantur, teſtimonii neceſſitatem proponentes.
37 * Cogebatur autem vel teſtari, vel ſe non vidiſſe jurare, aut non interfuiſſe, aut mille drachmas perſolvere. Obteſtari enim, eſt in teſtimonium vocare. Sed ἐκκλητεύεσθαι, eſt reum fieri de mille drachmarum perſolutione. Lyſias vero, Maleficii cauſam eſſe ait. Sunt præterea judicia convivalia, conviviorum lex, & Convivatorum communio. Erat porro in-

ἐπισκήψασθαι [36] ψευδομαρτυριῶν ἐλέγετο. Λειπομαρτυρίου δὲ, [37] κατὰ τῶν ἰδόντων μὲν, καὶ μαρτυρήσειν ὁμολογησάντων, ἐν δὲ τῷ καιρῷ τὴν μαρτυρίαν [38] ἐκλειπόντων. Τὸν δὲ οὐ βουλόμενον μαρτυρεῖν [39] ἐκλήτευον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες.
* ἔδει δὲ αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομόσασθαι, ὡς οὐκ εἰδείη, ἢ μὴ παρείη, [40] ἢ χιλίας ἀποτίνειν. [41] Κλητεύεσθαι μὲν οὖν ἐστι τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν. [42] ἐκκλητεύεσθαι δὲ, τὸ δίκην ὀφείλειν, [43] ἐπὶ τῷ τὰς χιλίας καταβαλεῖν. Λυσίας δὲ [44] κακοτεχνίου δίκην φησὶν εἶναι. καὶ μὴν καὶ [45] ἐρανικαὶ δίκαι, καὶ νόμος ἐρανικὸς, καὶ [46] κοινὸν ἐρανιστῶν. [47] ἦν δέ τις καὶ 37

λειπομαρτυρίου cum *Jungermanno* noſtro reſtitui, vulgo erat λειπομαρτύριον. De κλητεύειν obiter *Poſtell.* de Rep. *Athen.* cap. 27.

36 Ψευδομαρτύριον] C. V. recte ψευδομαρτυριῶν, uti apud *Iſæum* Orat. II. ἀγὼν ψευδομαρτυριῶν· δίκη ψευδομαρτυριῶν, ὃ καὶ ἐπισκήψασθαι. C. A. male, ἐπισκέψασθαι. *Iſæus* Orat. II. non ſemel ἐπισκηψαμένου εἰσὶ ταῖς τούτου μαρτυρίαις. τῷ μεμαρτυρηκότι ἐπισκήψασθαι, *ob dictum falſum teſtimonium alicui litem denuntiare.* poſſet & legi ψευδομαρτυρίου. *Phavor.* ita legit: ἐκμ. ὅ. τ. π. τ. ἰ. ἀκούσας λέγη. Κατὰ τ. ψ. μ. ἐν δίκη, ὃ κ. ἐπισκήψ. ψ. λ. in voce ἐκμαρτυρία. KÜHN.

37 Κατὰ τῶν ἰδόντων] C. A. non habet κατά. ſolebant autem teſtes defugere teſtimonium, ſi reus potentior & factioſus eſſet, de quo conqueritur *Demoſth.* Orat. contra *Midiam.* KÜHN.

38 Ἐκλειπόντων.] MS. ἐκλιπόντων. JUNG.

39 Ἐκλήτευον] Κλητεύειν, *denunciare teſtimonium.* Reſpondet ei *anteſtari*, quo *Horatius* uſus Serm. I. Sat. 9. vid. *Budæi* Annot. poſt in *Pandectas* pag. 27. & *Gyrald.* dialogiſm. 9. SEB.

Ἐκλήτευον] Ἐκκλητεύειν eſt per præconem publice *citare, appellare, evocare teſtem* invitum. KÜHN.

40 Ἢ χιλίας ἀποτίνειν.] MSS. omittunt hæc verba. KÜHN.

Ἢ χιλίας ἀποτίνειν.] Deſunt in MS. ἢ χιλίας ἀποτίνειν. Sed id nimirum erat quod ſupra κεχιλιῶσθαι dicebat. Vide hæc, ut & quæ mox ſequuntur de ἐκκλητεύεσθαι, confirmantem igitur e priſcis oratoribus *Sigonium* lib. III. de Rep. *Athenienſ.* cap. 4. ubi de teſtimoniorum ratione diſſerit. Et *H. Stephanus* hic adnotavit. vide *Harpocr.* in κλητεύειν, vel potius in κλητεῦσαι· & hæc noſtri *Pollucis* etiam adeunda ait *Brodæus* VII. Miſcell. 7. ad illa *Æſchinis* contra *Timarch.* οὐδ' ἀπ' ἄλλου γινωσκόμενον ἐκκλητευθῆναι. & χιλίας δραχμὰς, *quibus*, ait, *mulctabatur qui teſtificari nollet.* Et *Th. Marcilius* interpretamento leg. XII. cap. 6. *quoi teſtimonium defugerit, is tertiis diebus ob portum obvagulatum ito.* ad *obvagulatum ito hoc*, ait, κλητεύειν *Athenis. Plane pleneque hoc* Jul. Pollux *cap.* 1. lib. VIII. JUNG.

41 Κλητεύεσθαι] Ἐκκλητεύεσθαι C. A. KÜHN.

42 Ἐκκλητεύεσθαι] C. A. ἐκκλητεύεσθαι. *Salm.* Cod. ἐκκλήτευεσθαι. KÜHN.

43 Ἐπὶ τὸ τὰς &c.] MS. ἐπὶ τῷ τάς. SEB.

Ἐπὶ τὸ τὰς &c.] C. V. ἐπὶ τῷ τ. χ. κ. KÜHN.

Ἐπὶ τὸ τὰς &c.] MS. ἐπὶ τῷ τὰς &c. ut & *Seberi* MS. recte, & ſic emenda: quamvis alias in iſta articulorum ſcriptura *Noſter* exerret non raro. hic perſpicue vero melius ἐπὶ τῷ, quam vulgatum ἐπὶ τό· *in quantum mille drachmas ſolvere cogitur.* JUNG.

Ἐπὶ τὸ] Reſtitui cum *Kühnio* ἐπὶ τῷ.

44 Κακοτεχνίου] *Harpocr.* κακοτεχνιῶν, δίκης ὄνομα. erat actio contra eum qui malis artibus & technis uſus fuerat in ſubornando teſte, *ſtellionatus*, &c. KÜHN.

Κακοτεχνίου] Apud *Harpocrationem* eſt: κακοτεχνιῶν δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἑλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου αὐτοῦ εἰσῆεσαν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοθέου τίσεως, εἰ γνήσιος, καὶ ἐν τῷ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου. Sed non dubito quin κακοτεχνιῶν legendum, ut & apud *Suidam* remanſit, ut ita hæc δίκη οἱ κακοτεχνιῶν, quæ *Lyſiæ* κακοτεχνίου, dicta fuerit. Utraque Oratio *Demoſthenis* extat. In ea πρὸς Τιμόθεον περὶ χρέους, quam εἰ γνήσιος *Harpocratio* noſter dubitat, eſt; ἐπὶ τούτῳ τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι κατὰ τὸν νόμον. Totum locum paulo ante attuli. Alter locus ex ea κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου ψευδομαρτυριῶν ſtatim initio Orationis extat: ἀλλ' ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθεὶς, καὶ εἰσελθὼν εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐπιδείξας περὶ τοῦ πράγματος τοὺς μάρτυρας τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότας, παρά τε τούτων δίκην λάβῃ, καὶ τὸν προβαλόμενον ὑπόδικον ἔχῃ τῶν κακοτεχνιῶν. JUNG.

Κακοτεχνίου] Ex quanam *Harpocrationis* editione illud κακοτεχνιῶν petierit *Jungermannus* noſter, equidem neſcio: certe antiquiſſima *Aldina* κακοτεχνιῶν habet.

45 Ἐρανικαὶ δίκαι] *Actiones de collatitia pecunia.* ἔρανος *Athenis* erat *privatus*, cui amicus amico indigenti ſubveniebat de ſuo, ea lege, ut, ſi res ita ferret, paria ſibi faceret: *publicus* autem erat, cum ſodalitates quædam coibant, & ſingulis menſibus certam pecuniam conferebant in commune, quæ ſodalitii neceſſitatibus vel gaudiis impendebatur. In eum qui plane non dabat ſuam portionem menſtruam pecuniæ, aut ſegnior erat in dando, lege agebat ſingulis menſibus eraniſtarum communitas. Ideoque *de peſſimo reliquatore & ære alieno obruto* dicebatur, ἐράνους λέλοιπε πλείστους καὶ ὑπερχρέως γέγονε, *quod moriens plurimos eranos reliquerit ſolvendos* &c. eo reſpexit *Gloſſar.* cum ait: ἔρανος, *ſtipes ſodalium.* quod immerito reprehendit *Petitus* in LL. *Atticas*, pag. 429. ubi *eranum privatum* cum *erano publico Societatis* perpetuo confundit. De quo *Valeſium* in *Mauſſac.* vide 515. KÜHN.

Ἐρανικαὶ δίκαι] Vid. de his *Caſaubon.* noſtrum ad *Theophr.* Charact. περὶ αὐθαδείας. JUNG.

46 Κοινὸν ἐρανιστῶν.] MS. καὶ κοινῶν ἐρανιστῶν. unde ſuſpicari quis poſſet legendum, κοινὸς ἐρανιστῶν, *particeps ejus Societatis*, idque firmare *Pollux* videtur Segm. 134. εἰ γὰρ κοινῶνες, ξυνοφῶντες ἰδίαν. ſed vulgatum tamen ego non ſolicitem: quod habet & infra Segm. 144. quamvis ibi MS. noſter λείπει. JUNG.

47 Ἦν δέ τις καὶ παράστασις] C. A. καὶ παράστασις ἦν τις πρ. παρ. infra Segm. 127. διάστασις, male. *Harpocrat.* drachmam eſſe ait ſolutam ab actore, cum actionis ſuæ formulam apud Judicem, vel judicii admiſſionalem profiteretur, unde apud *Iſæum* dicitur: οὔτε πρυτανεῖα, οὔτε παράστασις μηδεμία τίθεται τῶν εἰσαγ-

παράστασις, ἐπωβελία, [48] πρυτανεῖα, παρα-
38 καταβολή. * Τὰ μὲν πρυτανεῖα ὡρισμένα, [49] ὅ, τι ἔδει καταβαλεῖν πρὸ τῆς δίκης τὸν διώκοντα, καὶ τὸν διωκόμενον. εἰ δὲ μὴ, [50] διέγραφον τὴν δίκην οἱ εἰσαγωγεῖς. ὁ δὲ ἡττηθεὶς, ἀπεδίδου τὸ [51] παρ' ἀμφοτέρων δοθέν. ἐλάμβανον δὲ αὐτὸ οἱ δικασταί. [52] καὶ οἱ μὲν ἀπὸ ἑκατὸν δραχμῶν ἄχρι χιλίων δικαζόμενοι, τρεῖς δραχμὰς κατετίθεντο· οἱ δὲ ἀπὸ χιλίων [53] μέχρι μυρίων, τριάκοντα. οἱ δὲ οἴονται [54] πρυτανεῖα εἶναι, τὸ ἐπιδέκατον τοῦ τιμήματος· κατατίθεσθαι δ' αὐτὸ τοὺς γραψαμένους, ἐπὶ [55] μισθοδοσίᾳ τῶν δικαστῶν.
39 * [56] Παρακαταβολὴ δ' ἦν, ἐπὶ μὲν τῶν πρὸς τὸ

terceſſionis exhibitio, ſponſionis pecunia, & ſtipulatio. * Sponſionis autem pecunia, definita erat: quæ ante actionem ab Accuſatore, & Reo deponenda erat. quod ſi non fieret, actionem hanc Introductores cauſſarum delebant: victus vero, utrorumque depoſitum perſolvebat, eoque fruebantur Judices. Porro a centum drachmarum mulcta uſque ad mille damnati, tres drachmas deponebant: qui autem a mille uſque ad decem millia, triginta. Nonnulli tamen Prytaneam pecuniam, decimas mulctæ eſſe arbitrantur: & hanc a judicium ſubituris; 38
in Judicum mercedem deponi. * Stipulatio vero erat, eorum quidem qui de 39

γιλιῶν· nomen habet ἀπὸ τοῦ παραστήσασθαι εἰς κρίσιν, *a vocando, citando in judicium.* vid. *Suidam* in παραστησόμεθα. C. V. legit παράστασις, ἐπωβελία, πρυτανεῖα. KÜHN.

Ἦν δέ τις καὶ παράστασις] Poſt παράστασις, MS. noſter auctior: ἐπωβελία, πρυτανεῖα, παρακ. Et recte: ut prave id in vulgatis omiſſum; clarum enim ex ſequentibus, ubi ſigillatim hæc exponuntur. ſuppleamus itaque illud ἐπωβελία. Quod vero ad πρυτανεῖα, hic & mox MS. iterum πρυτανεία· ubi tamen illud ὡρισμένα adjectum, πρυτανεῖα vulgatum facile ſtabilit. Neſcio tamen an πρυτανεία prorſus rejicienda: nam & mox habes Segm. ſequ. πρυτανείας, etiam in MS. ubi tamen *Seberus* noſter in Notis ſuis legere vult πρυτανεῖα. Et ſane *Harpocratio* ait, τὸ ἀργύριον τοῦτο, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, eſſe καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις (*Iſocratem* enim adduxerat) Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα. Nil itaque in vulgatis temere mutandum cenſeo, dum certius aliquid habeamus: præſertim quum πρυτανεῖα in Atticis ſcriptoribus ubivis obvium ſit & frequens. alterum πρυτανεία de χρόνῳ τῆς πρυτανευούσης φυλῆς potius dicatur apud alios, & *Noſtrum* infra Segm. 115. JUNG.

Ἦν δέ τις καὶ παράστασις] Subjecimus ad fidem MSS. ἐπωβελία.

48 Πρυτανεῖα] In *Gl.* βασιλικῶν· σπόρτουλα, δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα πάρρησία, ἔτι δὲ καὶ τὰ παρ' Ἀθηναίοις καλούμενα πρυτανεῖα· quæ ita intelligenda ſunt, ut *ſportulæ judiciales* non quidem per omnia conveniant cum *Prytaneis* Athenienſium, ſed tantum in locum eorum ſucceſſerint, & quandam cognationem cum iiſdem habeant; ubi vero ſportulæ publico ærario maxima ex parte vindicantur a magiſtratu, ibi *ſportulæ* quin certo modo πρυτανεῖα ſint, non dubitem. *Gloſſæ: ſportulæ*, τὰ δημόσια. vid. *Valeſ.* in Notas *Mauſſaci.* KÜHN.

49 Ὅτι] Pro ὅτι, quod ita & MS. mihi omnino legendum videtur καθ' ὑποδιαστολὴν, ὅ, τι. nec aliter credo *Pollucem* ſcripſiſſe, ὅ, τι ἔδει. nimirum *prytanea erant certa, quodnam deponendum eſſet pecuniæ: ſin id eſſet omiſſum, tum εἰσαγωγεῖς &c.* JUNG.

Ὅτι] *Jungermannum* in emendando textu ſum ſecutus.

50 Διέγραφον] Pro διέγραφον *C. Salm.* διαγράφειν δίκην, male. KÜHN.

51 Παρ' ἀμφοτέρων &c.] MS. παρὰ ἀμφ. δοθέν. ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ δ' αὐτὸ, καὶ οἱ μὲν ἀπ' ἑκ. &c. & certe καὶ οἱ μὲν, ut & *Seberi* MS. habebat, potius *Pollux* ſcripſit, quam ut vulgo οἱ μὲν καὶ transjecerunt. de his πρυτανείοις, & quod diſcrimen fuerit inter ea & ſportulas, vide *Caſaubonum* noſtrum lib. VI. *Athen.* c. 8. extremo. JUNG.

52 Οἱ μὲν καὶ &c.] MS. καὶ οἱ μ. SEB.

Οἱ μὲν καὶ &c.] C. A. καὶ οἱ μὲν &c. πρὸς τρεῖς δ. κ. οἱ δὲ ἀπὸ χιλίων τριάκοντα. C. V. omittit etiam, μυρίων. KÜHN.

Οἱ μὲν καὶ] Ita vulgo: nos unanimem MSS. conſenſum ſequti, καὶ οἱ μὲν repoſuimus.

53 Μέχρι μυρίων] Deſunt in MS. JUNG.

54 Πρυτανείας] Πρυτανεῖα. *Schol. Ariſtoph.* Νεφέλ. fol. 115. πρυτανεῖα δὲ τὰ νῦν παρὰ Ῥωμαίοις σπόρτουλα. ἦν δὲ ἀργύριόν τι, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. vid. & Σφαξίτum *Bud.* Comm. Gr. l. col. 22. & *Caſaub.* in *Athen.* lib. VI. c. 8. SEB.

Πρυτανείας] Πρυτανεῖα *Seberus* noſter, ut dixi, nec aliter legiſſe videtur *Sigonius* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 4. Hæc enim *Pollucis* interpretans ibi, ait: *alios autem exiſtimaſſe, prytanea æſtimatæ litis partem decimam fuiſſe, eamque pro ſportulis judicum ab actoribus eſſe depoſitam.* MS. tamen noſter, ut dixi, pariter πρυτανείας, ut vulgati, habet quoque. JUNG.

Πρυτανείας] Ego cum Doctiſſ. *Kühnio* πρυτανεῖα reſtitui in textu. Eadem ferme, quæ e *Gloſſis Baſilicis* adfert *Kuhnius* noſter, eadem, inquam, habet *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Nubes*, qua de re conſules *Mauſſacum* ad *Harpocrationem* in πρυτανεῖα, & quos ille adducit. Præterea ut conſtet eam quam in textum repoſuimus lectionem eſſe veram, en tibi *Thomæ* verba; πρυτανεῖα δὲ πληθυντικῶς, τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν διωκόντων δίκην· (*Ammonius*, ex quo *Thomas* hæc hauſit, τὴν δίκην) ἦν δὲ ἐπιδέκατα τοῦ τιμήματος· addit *Ammonius* & rectius, τῆς δίκης· plura ſunt apud *Ammonium* ex quibus *Thomam*, apud *Thomam* ex quibus *Ammonium* emendes: qui utrumque conferre non dedignabitur, mutuam ſibi in vices opem præſtare reperiet.

55 Μισθαποδοσίᾳ] MS. μισθοδοσίᾳ. SEB.

Μισθαποδοσίᾳ] MSS. μισθοδοσίᾳ τ. δ. a μισθοδοτῶ. *Gl.* tamen etiam μισθαποδοσία, *mercedis retributio*, utrumque enim in uſu eſt. KÜHN.

Μισθαποδοσίᾳ] Μισθοδοσίᾳ tam MS. noſter, quam *Seberi*, ſimplicius. JUNG.

Μισθαποδοσίᾳ] Cum omnibus MSS. noſtris μισθοδοσίᾳ lego.

56 Παρακαταβολὴ] *Iſocr.* contra *Lochit.* ait, quod actiones ὑπὲρ σωμάτων, *de injuriis corporibus illatis*, ſint ἄνευ παρακαταβολῆς, id eſt, οὔτε πρυτανεῖα, οὔτε παράστασις οὐδεμία τίθεται τῆς εἰσαγγελίας ταύτης. KÜHN.

Παρακαταβολὴ] De hac vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 4. παρακαταβολὴ autem iſta alia, vel certe latior, quam illa de qua paulo ante, quæ tantum in hereditariis controverſiis *Polluci* noſtro definitur. JUNG.

Παρακαταβολὴ] *Pollucis* noſtri hunc locum adducit & illuſtrat *Mauſſacus* ad *Harpocrationem*, p. 239.

pu-

publicis controvertebantur, quinta pars: ſed illorum qui de privatis, decima. Epobolia autem, ſexta erat mulctæ pars, quam victus ſolvebat: ſic dicta, quod obolus, ſexta drachmæ pars eſt. *Παράστασις*, drachma erat, quam apud Arbitros Reus factus deponebat. Unde nimirum Plato, Siſtere in judicium dixit: id quod Rhetores, Vocare dicunt. * Actiones præterea ſunt, cædis, vulneris, ex cauſa, ex præmeditatione, incendii, veneficii, adulterii, injuriarum, ſacrilegii, impietatis, proditionis, munerum, corruptelæ, defectionis,

δημόσιον ἀμφισβητημάτων, τὸ πέμπτον. ἐπὶ δὲ τῶν ἰδιωτικῶν, τὸ δέκατον. [57] Ἐπωβελία δ' ἦν, τὸ ἕκτον τοῦ τιμήματος [58] μέρος, ὃ ὤφειλεν ὁ [59] αἱρεθείς. ὠνόμασται δὲ, ὅτι [60] ὀβολὸς ἦν τὸ ἕκτον τῆς δραχμῆς. Ἡ δὲ [61] παράστασις, δραχμὴ ἦν, ἣν ὁ διώκων [62] παρὰ διαιτητῇ προσεισέφερεν· ἀφ' ἧς ἴσως καὶ Πλάτων παραστήσασθαι εἰς κρίσιν εἴρηκεν, ὃ [63] προσκαλέσασθαι οἱ ῥήτορες. * [64] Γραφαὶ δὲ, φόνου καὶ [65] τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμάκων, καὶ μοιχείας, ὕβρεως, ἱεροσυλίας, ἀσεβείας, προδοσίας, δώρων, δεκασμοῦ, [66] λειποστρατίου,

57 Ἐπωβελία] De ἐπωβελία vide *Sigonium* dicto loco. Hinc vero *Brodæus* IX. Miſcell. 24. emendat *Heſychium* in ἐπωβελία, apud quem mendoſe eſt: ἔστι δὲ τὸ ἀκόλουθον τὸ τῆς καταδίκης, τίμημά τι * ὄλημα ὡς εἴδομεν. &c. & ſcribit: ἀκολ. τῷ τῆς καταδίκης τιμήματι ὄφλημα &c. ſed & priora *Heſychii* emaculanda: ita enim apud illum eſt: ἐπωβελία, περιβόλιον τῆς δίκης ἐστι. &c. quid eſt περιβόλιον? non dubito emendare παραβόλιον, id eſt pignus enim, in quod ſponſio fit. docet hanc ſignificationem vocabuli ad *Phrynichum* in παραβόλιον Vir illuſtris in notis ſuis. Priores autem editiones *Pollucis* ἐπωβολία habent. ἐπωβελία quoque hinc citat *Hoſtus* lib. III. rei numm. vet. c. 4. n. 14. vid. & infra Segm. 48. ἐπωβελίαν etiam vulgo antea erat. & Segm. 158. ἐπωβελίαν recte remanſit in prima editione. JUNG.

Ἐπωβελία] *Æſchines* κατὰ Τιμάρχου· καὶ προσόφλων ἀπιέναι ἐκ τοῦ δικαστηρίου οὐ τὴν ἐπωβελίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην ὕβριν. ἐπωβολίαν in *Baſileenſi* editione *Kühnius* noſter emendaverat.

58 Μέρος] Abeſt a C. A. KÜHN.

59 Αἱρεθείς.] MS. mendoſe ὁ ἱρεθείς. JUNG.

60 Ὀβολὸς ἦν] *Hoſtus* lib. III. rei numm. vet. cap. 4. n. 14. JUNG.

61 Παράστασις] Proprie *exhibitio eſt ejus, pro quo fidejuſſor in judicio promittendo interceſſit.* Hic autem pro drachma ſumitur, quæ a judicium ſubituris in apparitorum mercedem ſolvebatur. Aſtabant enim judiciis *apparitores*, qui reos in judicio ſiſtebant, h. e. evocabant. *Gu.* e *Bud.* Comment. Gr. l. col. 302. SEB. 2.

62 Παρὰ διαιτητῶν προσεισέφερεν.] C. A. προσέφερεν. *Heſych.* εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν, ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐμφανείας ἐγγύην. ὁ διώκων non eſt *reus*, ſed *actor*: ille enim deponebat drachmam παρὰ διαιτηταῖς. (ita enim legerem.) *Platonis* locus eſt lib. IV. de Republ. KÜHN.

Παρὰ διαιτητῶν προσεισέφερεν.] MS. παρὰ διαιτητῇ προσέφερεν. JUNG.

Παρὰ διαιτητῶν] *Kühnius* διαιτηταῖς, quod idem eſt cum ea emendatione quam textui inſerui e Codice *Jungermanni.* προσεισέφερεν mox edit. prior. habebant.

63 Προσκαλέσασθαι] C. A. προσεκαλέσαντο οἱ ῥ. vide *Harpocr.* in πρόσκλησις, ubi explicat & τὸ προσκαλέσασθαι. KÜHN.

Προσκαλέσασθαι] Προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην, ait *Harpocratio*, & teſtes citat *Demoſthenem* ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου· & *Hyperidem* ἐν τῷ πρὸς Δάμιππον· & infra Segm. 68. de accuſante: παριστήσει τοῖς δικάζουσιν. JUNG.

64 Γραφαὶ δὲ φόνου] C. A. φόνων καὶ τραύματος ἐκ προνοίας &c. confer cap. 10. in initio. KÜHN.

Γραφαὶ δὲ φόνου] Lubet & hæc tibi ut ſupra in privatis actionibus ſub unum aſpectum ex *Sigonii* libr. III. de Rep. *Athen.* c. 1. deſcribere: *Crimina vero*, ait, *de quibus γραφὴ ſcribi per leges potuit, hæc fuerunt:* φόνος, τραῦμα ἐκ προνοίας, πυρκαϊά, φάρμακον, βούλευσις, ἱεροσυλία, ἀσέβεια, προδοσία, ἑταίρησις, φθορά, μοιχεία, ἀγάμιον, ἀστρατεία, λειποστράτιον, λειποτάξιον, δειλία, λειποναύτιον, ἀναυμάχιον, τὸ ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα, ψευδεγγραφή, συκοφαντία, ψευδοκλητεία, δῶρα, δεκασμός, ξενία, δωροξενία, ὕβρις, ἀγράφιον, ἄγραφον μέταλλον, ἀλόγιον, παρανόμων, δοκιμασία, εὔθυνα, προβολή, ἀπογραφή, ἀπόφασις. Id eſt: *cædes, vulnus de induſtria, incendium, venenum, inſidiæ, ſacrilegium, impietas, proditio, impudicitia, corruptela, adulterium, neglectæ nuptiæ, neglecta militia, deſerta militia, deſertus ordo, timiditas, deſerta navis, neglecta pugna navalis, abjectum ſcutum, falſa relatio, calumniatio, ementita citatio, dona, munera, peregrinitas, peregrinitas dono tentata, contumelia, deletum nomen, improfeſſum metallum, non redditæ rationes, violatæ leges, probatio, repetundæ, probola, apographe, & apophaſis*: de quibus apud eum plura: nos tantum monebimus, ubi *Polluci* noſtro ſymbolum confert. JUNG.

65 Τραύματος, ἐκ προνοίας] Delendum itaque comma poſt τραύματος, ut intelligas de vulnere conſilio inflicto, non invito: & ſcribendum: φόνου καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, ut & infra admonebo Segm. 117. JUNG.

Καὶ τραύματος, ἐκ προνοίας] Delevi cum *Kühnio* noſtro commaticam diſtinctionem: *actio vulneris deliberato conſilio illati:* extat hodieque *Lyſiæ* περὶ τραύματος ἐκ προνοίας Oratio, quam adibis. Ut τραῦμα ἐκ προνοίας, ita & φόνος ἐκ προνοίας: *Conſtantini Porphyrog.* Nov. 12. περὶ τῶν φονευόντων μετὰ ξίφους ἢ ξύλων μεγάλων ἢ λίθων ἐκ προνοίας. In jure autem Græco omnia quæ fiunt deliberato conſilio, fieri dicuntur ἐκ προνοίας· ſolent alias Græci ἐκ προαιρέσεως. Sed ut hæc magis fiant illuſtria, adpone verba legis, quam *Demoſthenes* adverſus *Ariſtocr.* pag. 728. recitat: Δικάζειν δὲ τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου καὶ τραύματος ἐκ προνοίας καὶ πυρκαϊᾶς καὶ φαρμάκων, ἐάν τις ἀποκτείνῃ δούς· quem legis ordinem ſecutus eſt *Pollux* noſter: eademque legis verba non ſemel repetit in ſequentibus *Demoſthenes.* Ita & apud *Athenienſes* lex erat τὸν ἐκ προνοίας ἀποκτείναντα θανάτῳ ζημιοῦσθαι.

66 Λειποστρατίου, &c.] *Fuga militiæ* eſt λειποστράτιον, cum ſcilicet quis jam miles militiam detrectat, deſerit. λειποτάξιον, *deſertio ordinis* in acie. ἀστρατεία, *crimen militiæ nunquam ſuſceptæ*, vel *ejus, qui nunquam inſertus eſt catalogo militari.* λειποναύτιον, *fuga e navibus.* ἀναυμάχιον· qui pugnæ navalis diſcrimen nunquam ſubierat, is ἀναυμαχίου accuſabatur. KÜHN.

Λειποστρατίου, &c.] MS. λειποστασίου, ἀστρατίας, pro vulgatis λειποταξίου, ἀστρατείας. Sed illud λειποταξίου tamen MS. infra habet Segm. 92. JUNG.

Λειποστρατίου, &c.] De δίκη λειποστρατίου nihil inferius *Pollux* noſter, ut de aliis. De ἀστρατείας & λειποταξίου δίκῃ vide, ſis, *Demoſthenem* adverſus *Bœo-*

λειποταξίου, ἀστρατείας, λειποναυτίου, ἀναυμαχίου, [67] τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα, [68] ἀφ᾽ οὗ ῥίψασπις Κλεώνυμος, ἀγαμίου· παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις, καὶ ὀψιγαμίου, [69] καὶ κακογαμίου· [70] ἀργίας, [71] ἑταιρήσεως, [72] ψευδεγγραφῆς, [73] ψευδοκλητείας, [74] ξενίας, δωροξενίας, [75] παρανόμων, [76] δοκιμασίας,

ordinis relictionis, a militia vacationis, navis derelictionis, navalis pugnæ detrectationis, clypei projectionis, cœlibatus: apud Lacedæmonios vero, etiam Serotini nimis matrimonii, & inhoneſti ocii, ſcortationis, falſæ inſcriptionis, falſæ vocationis, inquilinorum, munerum peregrinorum, iniquitatis, cenſus,

tum de nomine: habemus quoque binas *Lyſiæ* Orationes, alteram κατὰ Ἀλκιβιάδου λιποταξίου, alteram vero κατὰ Ἀλκιβιάδου ἀστρατείας· in iis utriſque plura ſunt quæ hanc rem illuſtrant, quæ heic congerere inſtituti noſtri ratio vetat. Erant autem οἱ ἀστρατευτοὶ & λιποτακτοῦντες infames, neque quicquam publicarum rerum, publicique honoris capeſſere iis licebat; id lege fuit cautum, de qua *Petitum* vide Comm. Leg. Attic. 557. memini apud *Dionem Chryſoſtomum* legiſſe, ubi illam legem adludit.

67 Τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα] C. A. τοῦ non habet. C. V. poſt ἀσπίδα, ἀφ᾽ οὗ ῥίψασπις Κλεώνυμος. ἀγαμίου &c. C. A. non habet ἀγαμίου π. δ. Λ. nec, καὶ κακογαμίου. ῥίψασπις Κλεώνυμος, quod addit C. V. eſt ex *Ariſtophanis* Pace, ubi tangit *Cleonymum* ἐπὶ ἀποῤῥίψει τῆς ἀσπίδος. vid. Notas in V. H. *Æliani.* KÜHN.

Τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα] MS. noſter auctior, ἀναυμαχίου, ῥίψαι (ſine τοῦ) τὴν ἀσπίδα, ἀφ᾽ οὗ ῥίψασπις Κλεώνυμος, ἀγαμίου &c. inſigniter ni fallor iterum loco, qui vulgo mutilus, ſuppleto, allata nimirum obiter *Ariſtophanea* χρήσει a noſtro *Polluce. Suidas*: Κλεώνυμος· οὗτος ῥίψασπις ἐγένετο. Ἀριστοφάνης·

Εἴ τις ἐπιθυμεῖ ταξιαρχεῖν ἐν ταῖς μάχαις,
Πάσχει γε τοιοῦθ᾽, οἷάπερ Κλεώνυμος.

Καὶ παροιμία, Κλεωνύμου δειλότερος. Ἀριστοφάνης·

--- Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
Ἔλαφοι διὰ τοῦτ᾽ ἐγένοντο. ---

δειλὸς γὰρ ἦν. &c. ita omnia apud *Suidam* reconcinnanda. Alter hic locus eſt ex Νεφέλαις *Comici*, verſuſque ſecundus ita plenus ibi legitur:

Ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι δ. τ. ἐ.

Eum locum reſpexit & *Noſter* ſupra VI, 151. ubi ait *Ariſtophanem* dixiſſe ῥίψασπιν. *Cleonymum* hunc nominat *Ariſtophanes* ſæpius non honoris cauſa. JUNG.

Τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα] Eleganti auctario e MSS. *Pollucem* hic pleniorem fecimus: conſentit optimus *Falckenburgii* Codex. *Ælianus*: Κλεώνυμος ὁ ῥίψας τὴν ἀσπίδα· ſummum vero fuiſſe dedecus abjecto fugere clypeo nemo eſt qui neſciat, ita quidem ut de eo qui ſummi rem dedecoris patravit dicatur, cum ῥίψαι τὴν ἀσπίδα.

68 Ἀγαμίου.] Vid. ſupra III, 48. & inſuper *Athen.* lib. XIII. princ. SEB.

Ἀγαμίου.] Supra libr. I. cap. 3. ſect. 5. *Lacones* imitatus *Plato* lib. IV. & lib. VI. de LL. multam dixit ἀγάμοις quotannis pendendam. vocat autem vitam ſolitariam μοναυλίαν, alii μονοδιαιτησίαν. adde, quod & μονογαμίου erat viduis ſtatuta pœna; *Clemens Strom.* XI. KÜHN.

Ἀγαμίου.] Augendæ reipublicæ maximam habuere curam Veteres, eaque de cauſa, qui cœlibem ducebat vitam, actione in eum inſtituta mulctabatur: id apud *Athenienſes*, id apud *Laconas* obtinuit, apud hos quidem rigide: Ἀγαμίου, ζημία παρὰ Σπαρτιάταις. *Heſych.* meminit & *Plutarchus* non uno in loco, aliique haud pauci.

69 Καὶ κακογαμίου.] Deſunt καὶ κακογαμίου in MS. ſed non deerat ſupra III, 48. JUNG.

70 Ἀργίας] *Ælian.* V. H. libr. IV. cap. 1. apud *Lacones* otioſi verberibus afficiebantur ab *Ephoris. Lyſias* Oratione *Niciam* quendam accuſavit ἀργίας, quam *Harpocr.* laudat in vocibus, κηττοὶ & ποταμός. KÜHN.

71 Ἑταιρήσεως] Ἑταίρησις erat, cum adoleſcens corporis ſui florem amori Venereo prodiderat ἡταιρηκόσι· hos lex *Solonis* omnibus arcebat honoribus, imprimis Rhetorum ſuggeſtu & tribunali. vid. Orat. *Æſchin.* contra *Timarchum*, *Demoſth.* contra *Androtion.* KÜHN.

Ἑταιρήσεως] *Diogen. Laërt.* in Vita *Solon.* Segm. 55. τόν τε ἡταιρηκότα εἴργειν τοῦ βήματος, ad quem locum Eruditiſſimo *Menagio* merito ſuo vapulant *Meurſius* & *Aldobrandinus*, qui ἡταιρηκότα exponebant *ſcortatorem*: melius ipſe *muliebria paſſum*, eaque notione apud *Xenophontem* extat.

72 Ψευδεγγραφῆς] Actionem hanc inſtituebat, qui ſe per fraudem dicebat relatum in tabulas, quaſi debitorem Reipublicæ, cum nihil omnino deberet, ideoque hanc dicam impingebat inſcriptori ſuo & actori, tanquam falſario & ſycophantæ. vid. *Harpocr.* h. v. KÜHN.

73 Ψευδοκλητείας] Actio hæc movebatur contra eum, qui ſubornaverat falſos teſtes, iiſque reum perculerat, ut referretur inter ærarii debitores. vide infra Segm. 44. ubi hujus criminis accuſari is dicitur, qui teſtem coëgit teſtari contra jus faſque. KÜHN.

74 Ξενίας] Peregrinitatis actio erat in peregrinos, qui ſe gerebant pro civibus. δωροξενίας *dica* cadebat etiam in peregrinos, qui datis muneribus peregrinitatis accuſatione ſe liberaverant: peregrinitatis rei manebant in carcere, uſque ad tempus judicii ſubeundi, & peregrinitatis convicti vendebantur publice. KÜHN.

75 Παρανόμων] Παρανόμων actio feriebat eos, qui nova lege aliis jam latis derogabant, & propterea legum violatarum accuſabantur. vid. Orat. *Demoſthen.* contra *Leptin.* & II. contra *Ariſtogit.* durabat autem actio legum violatarum unum tantum annum, ita ut, ſi convictus eſſet auctor legis, criminis pœnas daret; elapſo autem anno adhuc quidem ipſa actio nondum expiraverat, expiraverat vero mulcta; cæterum ſi actor reum non vicerat, ipſe mulctam mille drachmarum ſolvebat. Ordinarii judices hujus criminis erant *Theſmothetæ*, quanquam extra ordinem & alius Archon eandem cauſam cognoſceret, ſi ſcilicet legi derogatum eſſet, cujus tutela ad ipſum pertinebat. Qui ter convictus erat legum violatarum, infamis pronunciabatur, & ſi Rhetor erat, non amplius habebat poteſtatem pro concione dicendi. Actio παρανόμων cadebat etiam in auctores ψηφισμάτων ἀνεπιτηδείων. KÜHN.

76 Δοκιμασίας, &c.] Probationis actio movebatur Rhetoribus, ducibus, aliiſque magiſtratibus, & in ea vita anteacta rei examinandi ſub acumen cenſuræ veniebat, ut liqueret, utrum dignus eſſet hoc vel illo honore, necne. Ita *Æſchines Timarcho* ἐπήγγειλε δοκιμασίαν, *denuntiavit probationis litem*, an ſcilicet reſpectu vitæ turpiter actæ in aliquam adminiſtrandæ Reipublicæ partem admittendus eſſet. *Noſter* infra docet, actionem ἑταιρήσεως etiam dici δοκιμασίαν ἢ ἐπαγγελίαν. KÜHN.

Δοκιμασίας, &c.] MS. alio caſu δοκιμασία, εὐθύνα, deinde ut vulgo παραπρεσβείας, tum iterum varians, προβολὴ, φάσις &c. Et recte, puto, legamuſque ita: δοκιμασία, εὐθύνα, παραπρεσβείας, προβολὴ, φάσις. ſic enim & mox habebis, ut δοκιμασία mox Segm. 44. ubi

examinis, male adminiſtratæ legationis,
41 intentionis. • Accuſatio, delatio, deductio in jus: deducere; Virorum ſcrutatio. Has itaque actiones, aut quotquot tales ſunt (cauſſæ enim, etiam actiones, non autem actiones, cauſſæ dicuntur) cuicunque volenti intendere licebat. In his vero omnibus, niſi quis quintam ſuffragiorum partem ſibi aſtipulantem haberet, mille drachmarum mulctam dabat. Sed impietatis reum agens, nec convin-
42 cens, morte mulctabatur. • Injuriarum autem mulcta, non injuriam paſſi erat, ſed publica. Munerum autem actio;

[77] εὐθύνης, παραπρεσβείας, [78] προβολῆς, • φάσις, ἔνδειξις, ἀπαγωγὴ, [79] ἐφηγεῖσθαι, [80] ἀνδρολήψιον, [81] εἰσαγγελία. Ταύτας τὰς δίκας, 41
ἢ ὅσαι τοιαῦται ([82] ἐκαλοῦντο γὰρ αἱ γραφαὶ καὶ δίκαι, οὐ μέντοι καὶ αἱ δίκαι, γραφαὶ) ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι. [83] καὶ ἐκ πασῶν τούτων, ὁ [84] μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, προσωφλίσκανε [85] χιλίας. Ὁ δὲ τῆς ἀσεβείας γραψάμενος, [86] καὶ οὐχ ἑλὼν, ἐθανατοῦτο. • [87] Καὶ τῆς μὲν ὕβρεως τὸ τίμημα, οὐκ 42
ἦν τοῦ παθόντος, ἀλλὰ δημόσιον. [88] δώρων δὲ,

hæc ſingula explicat. & ibidem Segm. 45. εὐθύνα ut hic, quod eo modo MS. noſter conſtanter ſervat, ut ſupra Segm. 22. & Segm. 30. dixique & apud *Heſychium* eſſe: εὐθύνα, δικαία διερεύνησις, ἐξέτασις. tertium παραπρεσβείας, Segm. 46. in MS. quidem. προβολὴ ibid. male vero hic ediderunt antea πρεσβολῆς· quum tamen Segm. 46. προβολὴ etiam antea haberent: noſterque *Seberus* cum ſuo etiam MS. recte illud σ e vocula ſuſtulit: nec aliter ſupra *Sigonius* habebat, & *Noſter* VI, 176. προβολὴ ἀδικήματος· φάσις autem, quod nota, non littera initiali majori abjungendum, ut vulgo habent, ſed προβολὴ, φάσις &c. ſcribendum & diſtinguendum eſt: hæc omnia dein *Noſter* ſigillatim exponit, ut poſt προβολὴν ſtatim φάσιν Segm. 47. &c. JUNG.

77 Εὐθύνης] C. V. εὐθυνα, id eſt, ratio reddenda de bene geſto magiſtratu, de legationibus, de ſacerdotiis, & id genus aliis, quique hanc rationem nondum reddiderat, ὑπεύθυνος dicebatur, & dicam εὐθύνης ſubibat, ſi ſcilicet rationibus nondum redditis ſe ingereret aliis honoribus novis, muneribuſque publicis. KÜHN.

78 Προβολῆς.] Προβολῆς e MS. & quia non aliter Segm. 46. Hic pr. ed. πρεσβολ. SEB.

Προβολῆς.] C. V. προβολή. C. A. προσβολῆς. *actio injuriarum*, vel *petitoria actio*. vid. *Budæi* Comment. KÜHN.

Προβολῆς.] Delevi τελείαν στιγμὴν, quæ erat in vulgatis, adſentiente *Jungermanno* noſtro: in ceteris, quamvis ejus lectio mihi præferenda videatur, nihil mutavi.

79 Ἀφηγεῖσθαι] MS. noſter ἐφηγεῖσθαι, ſicut & infra Segm. 50. ubi hoc explicatur. Et ſic emenda. ἐφήγησις enim illa κατηγορία dicta. vid. *Suidam* in ἐφήγησις, & *Sigonium* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. qui & φάσεις & ἐφηγήσεις jungit libr. IV. cap. 3. adeo ut mirer eum ſcripſiſſe lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. in principio: *Fuerunt enim* κατηγοριῶν *genera multa*, γραφή, φάσις, ἔνδειξις, ἀπαγωγή, ἀφήγησις, ἀνδρολήψια & εἰσαγγελία. *Id ita eſſe, non ſolum* Pollux, *qui hæc ipſa libro eſt octavo de induſtria perſequutus, ſed* Demoſthenes *quoque declarat, qui in* Androtiana, &c. Nihili enim iſta ἀφήγησις· & forte vitium librarii ipſius vel typographi, ut & ἀνδρολήψια, pro ἀνδρολήψιον, ſi ex *Polluce*, ut ait, hæc depromſit: quamvis potius ἀνδροληψία eo loco *Sigonii* corrigendum, quum & ad *Harpocrationem* & *Noſtrum* infra Segm. 51. ita habentem reſpicere potuerit. Lubet & particulam ex illa *Demoſthenis* κατὰ Ἀνδροτίωνος, ubi eo verbo, quod noſtro *Polluci* ex MS. reſtitui, utitur, hic etiam adſcribere, ubi Orator ait, *Solonem* multifariam rationem exigendi pœnas a facinoroſis legibus ſuis oſtendiſſe: οἷον τῆς κλοπῆς, ἔῤῥωσαι καὶ σαυτῷ πιστεύεις; ἄπαγε· ἐν χιλίαις δὲ ὁ κίνδυνος· ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ· τοῦτο ποιήσουσιν ἐκεῖνοι· φοβῇ καὶ τοῦτο; γράφου· Ubi & quaſi rationem habes iſtius verbi. ἐφηγεῖσθαι τοῖς ἄρχουσι, *ducere magiſtratus* vel *prætorem ad ædes ejus quem reum facere cupis*, ut *Noſter* ipſe infra Segm. 50. explicat. JUNG.

Ἀφηγεῖσθαι] Emendavi ἐφηγεῖσθαι, nec enim ἐφήγησις MSS. non faventibus placuit. Ceterum & *Ubbo Emmius* vir eruditionis non vulgaris ἀφήγησις e *Sigonio* retinuit in ſuo de Republ. *Athen.* libello commentatio.

80 *Virorum ſcrutatio.*] Ἀνδρολήψιον & ἀνδροληψία *Demoſth.* adv. *Ariſtocr.* fol. 440. & de cor. præf. navalis fol. 717. *corporum pigneratio*, quæ & ἐνεχυρασμός. *Bud.* Comm. col. 28. vid. infra Segm. 50. ubi mox deſcribitur & εἰσαγγελία, quam hic *Interpr.* præteriit. SEB. 2.

Ἀνδρολήψιον] Ἀνδρολήψιον, *clarigatio* in *Gloſſis*. Lex de ἀνδροληψίᾳ extat apud *Demoſthenem* contra *Ariſtocratem*. KÜHN.

81 Εἰσαγγελία.] *Delatio*, uti in *Gloſſis*, εἰσαγγελεύς, *delator*. competebat hoc nomen in eos, qui accuſabantur, quod ſtatum popularem perditum irent. εἰσαγγελία ὄνομα δίκης κατὰ τῶν καταλυόντων τὴν δημοκρατίαν. νόμου εἰσαγγελικοῦ mentio fit apud *Demoſth.* Orat. contra *Timocratem*. KÜHN.

82 Ἐκαλοῦντο γὰρ γραφαὶ &c.] *Ulpian.* in *Demoſth.* Orat. contra *Leptin.* γραφὴ κυρίως ἡ κατὰ τὸν νόμον κατηγορία, adde, δημοσίου ἐγκλήματος, uti δίκη ἰδίως dicitur, περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων. KÜHN.

Ἐκαλοῦντο γὰρ γραφαὶ &c.] Plenius MS. ἐκαλ. γὰρ αἱ γραφαὶ καὶ δ. bene: ut mox καὶ αἱ δίκαι, γρ. de diſcrimine vero δίκης & γραφῆς ex *Herodiano*, *Thoma Magiſtro*, *Harpocratione*, *Suida*, vid. doctiſſ. *Nunneſium* Notis ad *Herodiani* fragment. de Diction. Attic. *Phrynichi* Eclogis additum in δίκη. JUNG.

Ἐκαλοῦντο γὰρ] Subjeci αἱ e MSS. & firmant ſequentia.

83 Καὶ ἐκ πασῶν &c.] C. V. modo αὐτῷ β. & hic, ἐπὶ πασῶν τ. KÜHN.

Καὶ ἐκ πασῶν &c.] MS. καὶ ἐπὶ μὲν πασῶν &c. rectius. JUNG.

84 Μὴ μεταλαβὼν] Ita loquitur & mox Segm. 48. Et eadem quoque infra Segm. 53. vide de hac lege *Sigonium* lib. III. de Rep. *Athen.* c. 1. JUNG.

85 Χιλίας.] Ἐν χιλίαις ὁ κίνδυνος, ſæpius inquit *Demoſth.* in Oratt. vid. Segm. 50. KÜHN.

86 Καὶ οὐχ ἑλὼν] Καὶ non habet C. A. nec C. V. KÜHN.

Καὶ οὐχ ἑλὼν] MS. οὐχ ἑλ. ſine præcedenti καί. JUNG.

87 Καὶ τῆς μὲν ὕβρεως &c.] Dicitur, mulctam ὕβρεως publicam fuiſſe; ſed illud intelligendum eſt ita, ſi alius accuſaverit reum: ſi enim ipſe, qui contumeliam paſſus erat, nomen detulerat, illi mulcta addicebatur. KÜHN.

88 Δώρων δὲ] MS. δώρων δὲ &c. ſed δώρων vulgatum placet, ut etiam ſupra Segm. 40. MS. habebat: ſci-

κατὰ τοῦ ἐπὶ δώροις δικάσαντος ἦν ἡ γραφή· δεκασμοῦ δὲ, κατὰ τοῦ διαφθείραντος· καὶ ὁ μὲν δεκάζεσθαι, ὁ δὲ δεκάζειν ἐλέγετο. [89] Τῆς δὲ ἀργίας, ἐπὶ μὲν Δράκοντος, [90] ἀτιμία ἦν τὸ τίμημα· ἐπὶ δὲ Σόλωνος, [91] εἰ τρίς τις ἁλῴη, ἠτιμοῦτο. [92] Λειποναυτίου μὲν ἐκρίνετο, ὁ τὴν ναῦν [93] ἐκλείπων, ὥσπερ ὁ τὴν τάξιν, λειποταξίου.
43 * Ἀναυμαχίου δὲ, [94] ὁ τὴν ναῦν μὴ λιπὼν, [95] μὴ μέν τοι ναυμαχήσας. [96] ἑταιρήσεως δ' ἦν ἡ γραφὴ, καὶ δοκιμασία, καὶ ἐπαγγελία. καὶ ταῦτα τῆς κατὰ τῶν [97] ἡταιρηκότων κατηγορίας τὰ ὀνόματα. Ψευδεγγραφῆς δ' ἦν δίκη, κατὰ τῶν [98] ὡς ὀφείλοντάς τινας ἐνδειξαμένων, εἰ ψευδῶς σεσυκοφαντηκότες ἁλῶεν. [99] κατὰ δὲ τούτου ἦν καὶ [100] ἐπιβουλεύσεως γραφή.
44 * [1] Ψευδοκλητείας δὲ, κατὰ τῶν οὐ δικαίως [2] κεκλητευκότων. Δωροξενίας δὲ, εἴ τις ξενίας κρινόμενος,

contra illum erat, qui in munerum gratiam judicarat. Sed corruptelæ actio, contra corruptorem ipſum. Et ille quidem corrumpi, hic vero corrumpere dicitur. Ocii porro pœna erat, ſecundum Dracontem, Infamia. Secundum Solonem vero, Qui tertio ocii reus convincebatur, mulctabatur honoribus. Sed navium derelictionis actionem ſubibat, qui navim reliquerat: quemadmodum qui aciem deſeruit, aciei defectionis. * Præterea vacationis a pugna militari reus eſt, qui navim quidem non relinquit, non tamen pugnam capeſſit. Sed ſcortationis erat actio, cenſura, & delatio. & hæc ſunt ſcortatorum accuſationis nomina. Falſæ inſcriptionis judicium, contra eos, qui falſo aliquot veluti nocentes detulerant, ſi falſo calumniantes judicio viciſſent: contra quem, & inſidiarum actio 43
habebatur. * Falſæ vocationis, contra 44
non legitime vocatos. Munerum peregrinorum, ſi quis falſæ civitatis uſucapionis Reus,

licet γραφή· de qua vid. & *R. Forner.* II. Rer. quotid. 15. qui cum Rom. legib. confert. JUNG.

89 Τῆς δὲ ἀργίας] *Laert.* in *Solone* pag. 37. ὁ ἀργὸς ὑπεύθυνος ἔστω παντὶ τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Νικίου Δράκοντά φησι γεγραφέναι τὸν νόμον, Σόλωνα δὲ τεθεικέναι. *Plutarchus* autem in Vit. *Sol.* circa fin. ὡς δὲ Θεόφραστος ἱστόρηκε, καὶ τὸν τῆς ἀργίας νόμον οὐ Σόλων ἔθηκεν, ἀλλὰ Πεισίστρατος. SEB.

Τῆς δὲ ἀργίας] Id eſt, *inertiæ & lenitudinis*, ut interpretatur *Cujacius* expoſit. Novellæ 80. ubi de hac actione: de qua vide omnino Clariſſ. *Caſaubonum* Notis ad *Laertii Solonem*. JUNG.

Τῆς δὲ ἀργίας, &c.] Ad *Diogenis* in *Solone* locum, ex quo τῆς ἀργίας δίκην δημοσίαν fuiſſe patet, vide *Menagium* & præter hunc ab eoque citatos auctores, *Nicolaum* de Moribus gentium apud *Stobenſem*.

90 Ἀτιμία] *Plutarchus* in *Solon.* capitale fuiſſe crimen otii ſecundum *Draconis* ſtatuta ait, ſi ſcilicet reus ter accuſatus convictuſque ſegnis otii fuerat. *Solon* autem infamia notatum voluit eundem, & *Plutarchi* τὸ ὀλίγου δεῖν, arguit, non omnes *Draconis* leges intentaſſe mortem delinquentibus. KÜHN.

91 Εἰ τρὶς &c.] MS. ἢν τρὶς, pro εἰ τρ. JUNG.

92 Λειποναυτίου μὲν] MS. καὶ λειπον. JUNG.

Λειποναυτίου &c.] Vide, ſis, *Petitum* Commentario ad Leges Att. pag. 558. ubi hunc ipſum *Pollucis* noſtri locum adfert.

93 Ἐλλείπων] Ἐκλείπων. SEB.

Ἐλλείπων] Melius C. A. ἐκλείπων· τὸ ἐλλείπειν fere ſine caſu eſt. KÜHN.

Ἐλλείπων] MS. ναῦν ἐκλείπων. ut & *Seberi* MS. nec id vulgato non prætulerim. JUNG.

Ἐλλείπων] Emendavi e MSS. ἐκλείπων.

94 Ὁ τὴν ναῦν μὴ &c.] MS. ναῦν μὲν μὴ λ. JUNG.

95 Μὴ μέν τοι ναυμαχήσας] MS. ναυμαχήσας. JUNG.

96 Ἑταιρήσεως δ' ἦν ἡ γραφὴ] *Laert.* in *Solone*: τὸν δὲ ἡταιρηκότα εἴργειν τοῦ βήματος. SEB.

Ἑταιρήσεως δ' ἦν ἡ γραφὴ] Ἡ omittit C. A. KÜHN.

Ἑταιρήσεως δ' ἦν ἡ γραφὴ] MS. ἑταιρ. δὲ ἦν γραφή. & vulgatum ἡ abundare videtur. JUNG.

97 Ἡταιρηκότων] MS. mendoſe ἑταιρηκότων, ut & paulo poſt σεσυκοφαντικότες. JUNG.

98 Ὡς ὀφείλοντας] MS. ὡς ὠφειλοντας. de ψευδεγγραφῇ hinc *Sigonius* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. ψευδεγγραφὴ, ait, Polluce *teſte fuit, non ſi quis alterum falſo debitorem ad ærarium retuliſſet: quod* Harpocratio *cenſuit, ſed ſi falſo debitorem magiſtratui aliquem indicaſſet.* Neſcio tamen an inter ſe pugnent, & an non *Harpocratio* id quod *Pollux* in genere dixit, explicet ſpecialius. Verba ejus ſunt: Ψευδεγγραφὴ ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὡς καταψευσαμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος ἐν τῇ σανίδι παρὰ τῇ Θεῷ κειμένῃ, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. JUNG.

99 Κατὰ δὲ τούτου] Κατὰ τούτων C. A. ſed ex correctione. KÜHN.

100 Ἐπιβουλεύσεως] Pro ἐπιβουλεύσεως, leg. *Valeſius* Notis in *Harpocr.* βουλεύσεως, ſed nihil opus eſt correctione, ſi rem ipſam reſpiciamus, ſi vero ſtilum fori Attici, βουλεύσεως legendum erit. KÜHN.

Ἐπιβουλεύσεως] Dicitur βουλεύσεως ſaltem apud *Harpocrationem* in βουλεύσεως, & *Noſtro* etiam infra Segm. 88. quid vero differret a ψευδεγγραφῇ, habes apud *Suidam* in ψευδὴς ἐγγραφή. JUNG.

1 *Falſæ vocationis*] Ψευδοκλητεία eſt *accuſatio apparitoris, qui renunciavit ſe quempiam in jus vocaſſe*: ob eamque renunciationem is, qui vocatus eſſe dicitur, in fraudem deſerti vadimonii incidit. ἔστι δὲ κατηγορία κατὰ τοῦ κλητῆρος κεκλητευκέναι ἐψευσαμένου. *Bud.* Comm. col. 204. vid. & 14. SEB. 2.

Ψευδοκλητείας δὲ, &c.] Sic & ſupra Segm. 4. Infra 88. ψευδοκλητίας. JUNG.

Ψευδοκλητείας] Ψευδοκλησία tritum magis eſt, & ita quoque *Ariſtoteles* in *Athenienſium Politia*; cujus tibi verba, quia & hanc actionem aliaſque plures a *Polluce* noſtro memoratas illuſtrant, adponam: Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς (Θεσμοθέτας) ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλησίας, καὶ βουλεύσεως καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχείας· deſcripſi ex *Harpocratione* in παράστασις, eademque ferme apud *Pollucem* noſtrum inferius Segm. 88. reperies.

2 Κεκλητευκότων.] MS. κεκλιτευκότων. quo modo non raro peccat. *Sigonius* lib. III. de Rep. *Athen.* c. 1. ψευδοκλητεία Polluci *fuit, ſi quis ſe alterum in jus citaſſe ementiretur*: Harpocrationi vero, *ſi quis falſo, ut debitorem, in jus vocaſſet.* ſed *Harpocratio* pluribus exponit, quod *Pollux* breviter dixit. *Harpocrationis* verba ſunt: Ψευδοκλησία (ſic enim ille) ὄνομα

muneribus datis liberatur. Iniquitatis, cum quis calculum dat, aut legem ſancit iniquam. Jurejurando enim quiſpiam hoc, quod decretum eſt ſuggillans, cujus accuſatio, ὑπομοσία vocatur, redarguit; quod hoc eſt aut iniquum, aut injuſtum, aut inutile. Cenſura Præſidibus habebatur, illiſque qui vel ſorte, vel ſuffragiis electi erant, num ad imperandum idonei eſſent, minuſve. * Præterea Concionatores, ſi ſcortatores erant, aut patrimonii dilapidatores, aut Parentum mali tractatores, & alias vitæ reprehenſibilis, infames erant, & concionibus arcebantur. Examen porro, contra Præſides erat; aut Legatos: eratque de pecuniis apud Rectores, Cenſoreſque, qui decem erant. Erat porro injuriarum, apud Judices actio. Examini autem,

δῶρα δοὺς ἀποφύγοι. Παρανόμων δὲ, εἴ τις ψήφισμα [3] γράφοι, ἢ νόμον παράνομον. ὑπομοσάμενος γάρ τις τὸ γραφὲν, οὗ ἡ κατηγορία [4] ὑπωμοσία ἐκαλεῖτο, διήλεγχεν ὅτι ἐστὶ παράνομον, ἢ ἄδικον, ἢ [5] ἀσύμφορον. [6] Δοκιμασία δὲ, τοῖς ἄρχουσιν [7] ἐπηγγείλετο, [8] καὶ τοῖς κληρωτοῖς, καὶ τοῖς αἱρετοῖς, εἴτ' ἐπιτήδειοι εἰσὶν ἄρχειν, εἴτε καὶ μή. * [9] καὶ τοῖς δημαγωγοῖς, εἰ ἡταιρηκότες εἶεν, ἢ τὰ πατρῷα [10] κατεδηδοκότες, [11] ἢ τοὺς γονέας κεκακωκότες, ἢ ἄλλως κακῶς βεβιωκότες, [12] ἀτίμους αὐτοὺς ἐχρῆν εἶναι, καὶ μὴ λέγειν. [13] Εὐθύνη δὲ, κατὰ τῶν ἀρξάντων, ἢ πρεσβευσάντων. [14] ἣν μὲν περὶ χρημάτων πρὸς τοὺς εὐθύνους, καὶ [15] λογιστάς. [16] οἱ δ' ἦσαν δέκα. ἣν δὲ περὶ ἀδικημάτων, πρὸς δικαστάς. Ἡ δὲ [17] εὐθύνη

δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ ἐγγεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὰν αἰτιῶνταί τινας ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ' ἑαυτῶν, πρὸς τὴν (*Suidas* & epitome MS. ὡς τὴν) δίκην ἀφ' ἧς ὦφλον. Jung.

3 Γράφοι] MS. γράψαι. Seb.

Γράφοι] C. A. γράψαι. Kühn.

Γράφοι] MS. noſter, ut & *Seberi*, γράψαι, pro γράφοι. Jung.

4 Ὑπομοσία] Ὑπωμοσία MS. Seb.

Ὑπομοσία] MS. noſter ὑπομωσία. *Seberi* ὑπωμοσία habet: ut & infra Segm. 54 & 56. eſt, ubi MS. noſter λείπει; quo modo & hic cum *Sebero* ſcriberem. Jung.

Ὑπομοσία] Reſtitui ὑπωμοσία, quæ recta eſt hujus vocis ac uſitata ſcriptio.

5 Ἀσύμφορον.] Infra Segm. 56. ait ἀνεπιτήδειον. Segm. 88. μὴ ἐπιτήδειον. Jung.

6 Δοκιμασία] *Brodæus* VII. Miſcel. 7. ad locum *Æſchinis* contra *Timarchum*: ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν. Jung.

Δοκιμασία &c.] Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν τινὶ, *inquiſitionem* vel *probationem denunciare alicui*, vel, *intendere actionem vitæ anteactæ*: Ita *Wolfius*, & recte, ad argumentum Orationis *Æſchineæ* in *Timarchum*: utitur in illa Oratione haud raro *Æſchines*: ille autem, qui vitæ anteactæ rationem reddiderat, & objecta ſibi crimina diluerat, δοκιμασθεὶς dicebatur; qui vero cauſa ceciderat, ἀποδοκιμασθείς· utrumque eſt apud *Lyſiam* περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας, & in eadem oratione εἰς τὴν ἀρχὴν ἀδοκίμαστοι καταστήσειν· pertinent huc iſta *Heſychiana*: Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων. Nec diſſimilem verbi hujus notionem apud Eccleſiaſticos reperio ſcriptores, apud quos δοκιμασθῆναι dici ſolet, in cujus vitam moreſque inquiritur. Fuit & alia apud *Athenienſes* παίδων δοκιμασία, cujus meminere *Harpocratio* & *Scholiaſt. Ariſtophan.* in Veſpis.

7 Ἐπηγγείλετο] MS. ἐπηγγέλετο. edit. *Florent.* ἐπηγγείλλατο. Jung.

8 Καὶ τοῖς κληρ. καὶ τοῖς αἱρ.] De his duobus magiſtratuum generibus *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 1. Jung.

Καὶ τοῖς κληρωτοῖς, &c.] De utroque magiſtratuum genere conſule *Sam. Petitum* in præloquio ad *Leges Atticas*.

9 Καὶ τοῖς &c.] Καὶ τοῖς &c. ſcribe mutato magno K in parvum: pertinent enim & ad δοκιμασίαν, ut vel ex Segm. 43. videre potuiſti. Jung.

10 Κατεδηδοκότες] MS. κατεδιδοκότες, male. Jung.

11 Ἢ τοὺς γονέας κεκακωκότες] E MS. prior. edit. κεκακότες. *Laërt.* in *Sol.* ἐάν τις μὴ τρέφῃ τοὺς γονέας, ἄτιμος ἔστω. Seb.

Ἢ τοὺς γονέας κεκακωκότες] Abeſt a C. A. ἢ τοὺς γονέας κεκακωκότες. Kühn.

Ἢ τοὺς γονέας κεκακωκότες] Bene MS. κεκακωκότες, ut & *Seberus* noſter edidit, & *H. Stephanus* ita in ſuo Codice correxit, pro vulgato κεκακότες. Hæc verba vero citat *Brodæus* ad initium *Æſchinis* Orat. contra *Timarchum*, ubi δημηγοροῦντες παρὰ τοὺς νόμους, in ſua commentatione in iſtam orationem, quæ extat VII. Miſcell. 7. ubi pariter illud vitioſum κεκακότες habet. Jung.

Κεκακωκότες] Editio *Baſileenſis*, ad cujus oram id vitii *Kuhnius* noſter emendarat, ceteræque, quæ eam anteceſſerunt, κεκακότες. Eſt autem τὸ κακοῦν hac in re proprium ferme: *Lyſias* κατὰ Ἀγορ. Ἐνδειξ. eleganter hoc modo: τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτός φησι πατέρα αὐτοῦ εἶναι, φαίνεται κακώσας &c. pleraque autem, quorum heic *Pollux* noſter meminit, habet & de Rhetoribus, ii enim *Onomaſticographo* noſtro ſunt δημαγωγοί, *Æſchines* in *Timarchum*, & ex eo *Petitus* ad *Leg. Att.* pag. 260. citat & hunc *Pollucis* locum: ἡταιρηκότας dici non *ſcortatores*, ſed *muliebria paſſos* ſuperius eſt monitum.

12 Ἀτίμους αὐτοὺς ἐχρῆν εἶναι] C. A. ἀτίμους γάρ. Kühn.

Ἀτίμους αὐτοὺς ἐχρῆν εἶναι] MS. noſter pleniore & aptiore ſtructura: βεβιωκότες, ἀτίμους γὰρ αὐτοὺς &c. Jung.

13 Εὐθύνη] Attice προπαροξυτόνως, εὔθυνα, ut ſupra Segm. 40. tempus autem εὐθύναις definitum προθεσμία dicitur. Kühn.

Εὐθύνη] MS. εὐθύνα. ut ſupra Segm. 40. & mox, & infra 67. diximus ſupra ita & apud *Heſychium* eſſe. Hunc locum nos adire jubet *Brodæus* VII. Miſcell. 7. ad ipſum initium orationis dictæ contra *Timarchum*: οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας. Jung.

Εὐθύνη] Vide, ſis, *Lyſiæ* εὐθυνῶν κατηγορίαν in *Nicomachum*; in ea reperio εὐθύνας ὑπέχειν, διδόναι, aliaque quæ huc ſpectant. *Heſych.* in Εὐθύνα.

14 Ἣν μὲν περὶ χρ. &c.] C. A. ἡ μὲν περὶ χ. &c. ἡ δὲ περὶ ἀδικ. &c. Kühn.

15 Λογιστάς.] De λογιστῶν & εὐθύνων diſcrimine laborat *Sigonius* libr. IV. de Republ. *Athen.* cap. 3. Jung.

16 Οἱ δ'] MS. antea editi: εἰδ'. Jung.

17 Εὐθύνη] Εὐθύναις erant conſtituti triginta dies a depoſito magiſtratu, quibus elapſis expirabat actio. Kühn.

χρόνον εἶχεν [18] ὡρισμένον, [19] μεθ' ὃν οὐκ ἔτ' ἐξὸν ἦν
46 ἐγκαλεῖν. • ἰδίως δὲ, ἡ κατὰ τῶν [20] πρεσβευτῶν γραφὴ, παραπρεσβείας ἐλέγετο. [21] Προβολὴ δὲ, ἡ κλῆσις εἰς δίκην κατὰ τῶν κακόνως πρὸς τὸν δῆμον διακειμένων. [22] προβολαὶ δὲ γίγνονται, τοῦ δήμου ψηφισαμένου, καὶ τῶν ευνουστάτων τῇ πόλει, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεοσδοτίδου [23] περὶ ἀμφοῖν. προβολαὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ τῆς συκοφαντίας γραφαὶ, [24] Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἱπποκράτην [25] αἰκίας. ἐγίνοντο δὲ καὶ περὶ τῶν ἐξυβρισάντων, [26] ἢ ἀδικησάντων, ἢ ἀσεβησάντων [27] περὶ τὰς ἑορτὰς, ὡς ἡ κατὰ [28] Μειδίου προβο-
47 λή. • [29] Φάσις δὲ ἦν, τὸ φαίνειν τοὺς περὶ τὰ [30] μέταλλα ἀδικοῦντας, ἢ [31] περὶ τὸ ἐμπόριον κακουργοῦντας, [32] ἢ περὶ τὰ τέλη ἢ τῶν δημοσίων τὶ

tempus definitum conſtitutum erat, quo elapſo, examinis cauſam intendere non licebat. • Proprie tamen judicium con- 46
tra Legatos, perperam adminiſtratæ legationis actio dicitur. Intentio porro, actio eſt contra male affectos erga Populum. Intentioneſque non niſi ſuffragante Populo, & civitatis amatoribus parantur, ut tradit Lyſias in Libro contra Theoſdotidum: de utriſque intentiones porro, etiam Sycophantiæ actiones erant. & Flagrorum quoque, ſecundum Lyſiam in Libro ad Hippocratem. Intendebantur quoque injurioſis, delinquentibus, & irreligioſis circa feſta: qualis eſt contra Midiam intentio. • Delatio erat, 47
deferre eos, qui in metallis peccabant, aut circa emporium male res tractabant, aut publicarum rerum tributa

Εὐθύνη] MS. εὐθύνα, ut modo ante. Jung.

18 Ὡρισμένον] Poſt ὡρισμένον, in C. A. deeſt quicquid ſequitur, uſque ad εἰ φάσκοιεν μηδὲν &c. Segm. 55. Kuhn.

19 Μεθ' ὃν οὐκ ἔτ' ἐξὸν] MS. monſtroſe, μεθὼν οὐκετεξεῖν ἐγκαλεῖν· ſcripſit forte *Pollux* ſaltem: μεθ' ὃν οὐκέτ' ἐξῆν ἐγκ. Jung.

20 Πρεσβευτῶν γραφὴ] MS. πρεσβευτῶν ἐγγραφὴ, παραπρεσβείας ἐλέγ. Et de παραπρεσβείας non dubito adfirmare ſic ſcripſiſſe *Pollucem*, ut & ſupra Segm. 40. vulgati recte habebant. nec aliter hic legiſſe *Sigonium* autumo. Ait enim lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. *Quæ vero actio legatis eſt intentata, ea proprium nomen παραπρεσβείας obtinuit.* Jung.

Πρεσβευτῶν γρ.] Mox παραπρεσβείας reſtitui, de qua quidem emendatione nemo erit qui lites moveat.

21 Προβολὴ δὲ, ἡ κλῆσις &c.] MS. προβολὴ δὲ ἦν κλ. quod placet. ſic mox φάσις δὲ ἦν, & ἔνδειξις δὲ ἦν Segm. 49. Turpis vero menda in *Sigonii* editione pro hoc vocabulo locum occupavit lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. ibi enim recentiores Codices ita habent: ἀπογραφὴ, *inquit* Pollux, *adverſus eos fuit, qui male erga populum affecti eſſent, qui Sycophantæ eſſent* &c. Scripſit enim ſine dubio eruditiſſ. *Sigonius*: προβολὴ, *inquit* Pollux &c. vide eum & lib. II. de Rep. *Athen.* cap. 4. Jung.

22 Προβολαὶ δὲ γ. τοῦ δ. ψηφ. &c.] Προβολαὶ fiebant in concione populi, reuſque ab actore populo proponebatur, & ſi populus eum ſuo præjudicio damnarat, tum demum cauſa ad *Theſmothetas* deferebatur, qui eam in judicium adducebant, poſtquam actorem interrogaſſent, βούλει κατηγορῆσαι, ἢ μάρτυρας ἔχεις εἰς τὰς ἀποδείξεις ἑτοίμους; *vin' tu accuſare? habeſne teſtes paratos ad probandum?* &c. Kühn.

Προβολαὶ δὲ γ. τοῦ δ. ψηφ. &c.] MS. προβ. δὲ ἐγίγνοντο. & hoc aptius: ſic & mox loquitur. Jung.

23 Περὶ ἀμφοῖν] Hic mendum videtur latere; niſi ἀμφοῖν referatur ad duo quæ præcedunt, nempe *quid ſit* προβολή, & *ubi proponatur*; & de utroque egiſſe *Lyſiam* in Orat. adverſus *Theoſdotidem*. Kühn.

Περὶ ἀμφοῖν.] Ἀμφοῖν λέγων. πρ. MS. auctius. Jung.

24 Λυσίας ἐν τῷ] An? Λυσίᾳ δ' ἐν τῷ. Seb.

Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἱππ. &c.] MS. iterum priora repetendo: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεοδοτίδου (ſic enim jam habet) περὶ ἀμφοῖν λέγων, πρὸς Ἱπποκράτην αἰκ. ſed illa κατὰ Θεοδ. π. ἀμφ. λ. puto errore librarii non recte repetita. ſed nondum tamen locus mendo videtur carere διὰ τὴν ἀσυνταξίαν. *Sebero* noſtro videtur legendum Λυσίᾳ δ' ἐν τῷ. mihi olim viſum fuit, nec jam diſplicet *Pollucem* ſcripſiſſe: ὡς Λυσίας ἐν &c. ut ante, quæ particula ὡς a negligenti ſcriba omiſſa fuerit. Jung.

25 Αἰκίας.] *In Oratione contra* Hippocratem *de contumelia. Interpr.* aliter. Kühn.

26 Ἢ ἀδικησάντων] Deſunt in MS. ἢ ἀδικησάντων. dein MS. habet ἀσεβησάντων π. variatione crebertima ea. Jung.

Ἢ ἀδικησάντων] Vide *Sam. Petitum* ad Leg. Attic. pag. 49.

27 Περὶ τὰς ἑορτὰς] *Ulpian.* in Orat. *Dem.* contra *Midiam* fol. 151. προβολὴ γάρ ἐστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. Seb.

28 Μειδίου] MS. Μηδίου. ſed extat oratio κατὰ Μειδίου. Jung.

29 Φάσις] De phaſi hinc & *Rhodiginus* XX. antiq. lect. 7. tu vide *Sigonium* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. Jung.

30 Μέταλλα &c.] MS. μέταλλα & ἐμπόριον. Jung.

31 Περὶ τὸ ἐμπόριον] Si ſcilicet mercator Atticus alios in portus navem frumentariam appelleret, nec frumentum importaret Athenas, quæ utebantur plurimo frumento aliunde ſubvecto; qui hujuſmodi mercatorem deferebat, dimidium indicati auferebat pro præmio. *Demoſth.* κατὰ Θεοκρίνου. de aliis modis κακουργίας jam non dico. Kühn.

32 Ἢ περὶ τὰ τέλη &c.] Abeſſe debet περὶ ante τὰ τέλη. C. V. περὶ τὰ τέλη ἢ δημοσίων τι νενοσφισμένους ἢ συκοφαντοῦντας, ἢ περὶ τοὺς ὀρφανοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἐφαίνετο &c. Kühn.

Ἢ περὶ τὰ τέλη &c.] MS. ἢ π. τ. τέλη ἢ τῶν δημοσίων τινενοσφισμένους, ἢ συκ. totus locus ita reſtituendus ſcilicet eſt: ἢ περὶ τὰ τέλη, ἢ τῶν δημοσίων τι νενοσφισμένους, ἢ συκ. egregie. nec ulli, ne *Sigonio* quidem oboluit hæc menda in vulgatis, *qui vectigalia publica averſiſſent* interpretanti lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. Noſter MS. *Pollucem* ad omnia publica recte extendiſſe φάσιν oſtendit. Sic & apud *Suidam*, quæ in Epitome MS. *Harpocrationis* quoque leguntur: φάσις, λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅτ' ἄν τις ἀποφαίνῃ τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅτι γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωται (epitome MS. μεμίσθωντο) τοῦ μὲν οὖν προτέρου μαρτυρία (τὰ μαρτύρια ἔνεστιν. epitome MS.) ἐστὶν εὑρεῖν παρὰ τῷ (epitome MS. παρά τι) Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει· τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίᾳ (ſcr. Λυσίου, ut in MS. epit.) πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. Quæ fere & in *Etymologi-*

appropriantes, aut ſycophantiis vendicantes: deferebantur autem apud Principem. Communiter tamen delationes dicuntur, omnes latentium criminum indicationes. Delationem vero tabellæ inſcriptam dabant, propria ipſorum, & rei nomina, tum & mulctam adſcribentes,
48 * Princepſque judicium foro permittebat. Mulcta vero delinquentibus ſtatuebatur: ſi etiam alius de illis teſtaretur. Qui autem non quinta potiebatur ſuffragiorum parte, epoboliam perſolvebat, quæ erat Sexta mulctæ pars, ut Iſæus in Libro ad Euclidem de Loco tradit. Sed quæ minus quam mille drachmarum numero conſtabant, ducentis, & una notabantur: quæ porro ultra mille aſcendebant, una & qua-
49 dringentis. * Oportet autem & apparitores delatorem adnotare, ſi Teſtes fuiſſent. Revelatio vero, apud Principem fiebat, criminis confeſſi, non judicio, ſed mulcta indigentis. Et revelator ipſe, in tabu-

νενοσφισμένους, ἢ συκοφαντοῦντας, ἢ περὶ τοὺς ὀρφανοὺς ἐξαμαρτάνοντας. [33] ἐφαίνοντο δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα. κοινῶς δὲ φάσεις ἐκαλοῦντο, πᾶσαι αἱ μηνύσεις τῶν λανθανόντων ἀδικημάτων. [34] ἐδίδοσαν δὲ ἐν γραμματείῳ γράψαντες τὴν φάσιν, [35] τά θ' ἑαυτῶν, καὶ τὰ τοῦ κρινομένου ὀνόματα προσγράψαντες, καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενοι. * ὁ δὲ ἄρχων [36] παρεδίδου τὴν κρίσιν δι- 48
καστηρίῳ. καὶ τὸ μὲν τιμηθὲν, ἐγίγνετο τῶν ἀδικουμένων, [37] εἰ καὶ ἄλλος ὑπὲρ αὐτῶν φήνειεν. ὁ δὲ μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, τὴν [38] ἐπωβελίαν προσωφλίσκανε. [39] ἦν δὲ ἕκτον τοῦ τιμήματος, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ [40] πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου. εἰσήγετο δὲ τὰ μὲν ἐντὸς χιλίων, [41] εἰς ἕνα καὶ διακοσίους· τὰ δὲ ὑπὲρ χιλίας, εἰς ἕνα καὶ τετρακοσίους. * ἔδει δὲ καὶ κλητῆρας 49
προσεπιγράφεσθαι τὸν φαίνοντα, [42] εἰ εἰσὶ μάρτυρες. Ἔνδειξις δὲ ἦν πρὸς τὸν ἄρχοντα, ὁμολογουμένου [43] ἀδικήματος, οὐ κρίσεως, ἀλλὰ τιμωρίας δεομένου. [44] ὁ δὲ ἐνδεικνύμενος, ἐν γραμ-

co Maguo habes: ego ideo omnia adſcripſi, ut intelligas quæ MS. noſter in *Polluce* ſupplet: qui in vulgatis non tantum mendoſus, ſed & mutilus fuit. tu itaque hoc loco ita ex MS. noſtro auctius ſcribe: *ἢ συκοφαντοῦντας, ἢ περὶ τοὺς ὀρφανοὺς ἐξαμαρτάνοντας.* JUNG.

Ἢ περὶ τὰ τέλη &c.] Ante nos vulgo legebatur *ἢ π. τ. τ. τῶν δημ. τινὰς νενοσφισμένους*, nullo ſenſu: deerat quoque integra periodus illa, *ἢ περὶ τ. ὀρφ. ἐξαμ.* quam MSS. adjuvantibus *Polluci* reſtituimus, quorum ope & cetera a nobis ſunt emaculata.

33 Ἐφαίνοντο δὲ] Pro *ἐφαίνοντο δὲ* &c. MS habet: *ἐφαίνετο δὲ* &c. quod an eſt? *φάσις fiebat, inſtituebatur.* Alias hæc & ſeqq. ita interpretatur *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. *φάσιν inſtituebant apud Archontem, cum in tabula nomen & ſuum, & rei adſcriberent, & æſtimationem inſcriberent. Archon autem tradebat controverſiam foro, & æſtimatio evadebat eorum qui accepiſſent injuriam, ſi alius pro eis φάσιν inſtitueret: qui vero quintam partem ſuffragiorum non ferebat, τὴν ἐπωβελίαν debebat.* JUNG.

34 Ἐδίδοσαν] MS. *ἐδίδωσαν.* JUNG.

35 Τά θ' ἑαυτῶν, &c.] C. V. *τότε ἑ. καὶ τὸ κ. ὄνομα π.* &c. mulcta vero cedebat injuria affectis. KÜHN.

Τά θ' ἑαυτῶν, &c.] MS. *φάσιν, τό, τε ἑαυτῶν καὶ τὸ τοῦ κρινομένου ὄνομα προσγρ.* JUNG.

36 Παρεδίδου τ. κρ. δικ.] MS. alio ordine: *παρεδ. δικαστηρίῳ τὴν κρίσιν.* JUNG.

37 Εἰ καὶ ἄλλος &c.] C. V. *ἄλλως φήνειεν, quamvis temere & ſine ulla cauſa illum detuliſſent.* Lectio vulgata *ἄλλος* etiam bonum gignit ſenſum, quod ſcilicet mulcta ceſſerit injuria affectis, etiamſi alius nomine ipſorum indicium fecerit. nam quod quis per alium fecit, ipſe videtur feciſſe. contrarium in foro Attico dicebatur *αὐτομαχεῖν*, id eſt, *δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου, litigare per ſe ipſum, non vero per alium.* vid. *Suid.* in *αὐτομαχεῖν. φαίνειν* erat cujuſque qui voluerat, non ejus tantum, qui titulum allegare poterat. KÜHN.

Εἰ καὶ ἄλλος &c.] MS. *εἰ καὶ ἄλλως ὑπὲρ αὐτῶν φήνειεν.* male *ἄλλως*. bene *φήνειεν*, a *φαίνω, ἔφηνα.* vulgatum certe *φαίνειεν* rectum non eſt: & *φαίνοιεν* conjiciebam ante quam MS. vidiſſem. In *Sigonii* interpretatione modo allata forte ab auctore fuit ſcriptum: *ſi etiam alius*: vel, *etſi alius.* ait enim *Pollux*, *εἰ καὶ ἄλλος.* JUNG.

Εἰ καὶ ἄλλος &c.] Cum *Kühnio* noſtro *φήνειεν* reſtituimus pro *φαίνειεν*.

38 Ἐπωβελίαν] Sic & MS. antea editi *Baſil.* *ἐπωβελείαν.* editio *Florent.* *ἐποβελείας.* JUNG.

39 Ἦν δὲ ἕκτον &c.] *Μέρος* addit *Phavor.* in *ἐπωβελίᾳ.* Poteſt etiam ſubintelligi. KÜHN.

Ἦν δὲ ἕκτον &c.] MS. *ἢν δὲ ἢν ἕκτον* &c. forte ſcripſit *Pollux*: *ἢ δὲ ἦν ἕκτον* &c. JUNG.

40 Πρὸς Εὐκλείδην] Citatur hæc Oratio apud *Harpocrationem* in *Ἀγνίας, ῥητορικὴ*, & alibi. JUNG.

41 Εἰς ἓν καὶ δ.] C. V. *εἰς ἕνα καὶ διακοσίους τὰ δ. ὑ. χ. εἰς ἕνα καὶ τετρακοσίους· cauſæ, quæ intra mille drachmas cenſebatur, ad ducentos uno ſuperaddito; quæ vero ſuperabat hanc pecuniæ ſummam, ad quadringentos & unum deferebatur*: accuſator vero aſcribere habuit & *κλητῆρας*, ſi teſtes fuerint. poſſet legi etiam, *οἳ εἰσὶ μ.* vid. *Heſych.* in *κλητὴρ* & *κλητεύειν.* KÜHN.

Εἰς ἓν καὶ δ.] MS. *εἰς ἕνα καὶ διακοσίους.* & mox *εἰς ἕνα καὶ τριακοσίους.* JUNG.

Εἰς ἓν καὶ διακοσίας] *Kühnius*, quem ſumus ſequti, *εἰς ἕνα καὶ διακοσίους·* mox quoque ante nos male *εἰς ἓν καὶ τετρακοσίας.*

42 Εἰ εἰσὶ μ.] MS. *εἴ εἰσι μ.* rectius quam vulgata *εἰ*, ni fallor. de *ἐνδείξει* &c. vide *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* c. 1. JUNG.

43 Ἀδικήματος] C. V. addit *μήνυσις, οὐ κ.* &c. KÜHN.

Ἀδικήματος] MS. plenius: *ἀδικήματος μήνυσις·* & ita reſtituendum videtur. JUNG.

Ἀδικήματος] Vocula, quam MSS. adjiciunt, *μήνυσις* abeſſe poteſt ſine ſenſus detrimento, ac tum *ὁμολογουμένου ἀδικήματος* ad *ἔνδειξις* refertur. Præter *Demoſthenis* in *Ariſtogitonem* Orationes, quas quidem *τῶν ἐνδεικτικῶν* celeberrimas Grammatici ſtatuunt, eſt & *Lyſiæ κατὰ Ἀγοράτου ἔνδειξις*, in qua pluſcula ſunt quæ huic rei lucem affundunt. Videndus & *Harpocratio*, quem ex *Etymologo* ſuppleas licet: *Ἔνδειξις, εἶδος δίκης δημοσίας, ὑφ' ἣν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν, ὑπῆγον.* adde *εἰς τὸ δικαστήριον.* Hunc autem *Pollucis* noſtri locum citat *Salmaſ.* de Modo Uſur. pag. 781.

44 Ὁ δὲ ἐνδ.] MS. *ἐδ' ἐνδ.* JUNG.

ματείω πρὸς τὸν ἄρχοντα τὴν ἔνδειξιν ἀποφέρει, [45] ἵνα ὑπεύθυνος ᾖ τῆς ψευδοῦς ἐνδείξεως. καὶ αὕτη μὲν [46] γίγνεται περὶ τῶν οὐ παρόντων. Ἡ δὲ ἀπαγωγὴ, [47] ὅταν τὶς ὃν ἔστιν ἐνδείξασθαι μὴ παρόντα, τοῦτον παρόντα [48] ἐπ' αὐτοφώρῳ
50 λαβὼν [49] ἀπάγῃ. * [50] ὁ δὲ κίνδυνος, ἐν χιλίαις. μάλιστα δὲ τοὺς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ ἐνεδείκνυσαν, ἢ τοὺς κατιέντας, [51] ὅπει μὴ ἔξεστιν, ἢ τοὺς ἀνδροφόνους. [52] ἐφηγεῖσθαι δέ ἐστιν, [53] ὅταν τὶς δι' ἀσθένειαν ἀπάγειν οὐ θαῤῥῶν, ἐπάγῃ τὸν ἄρχοντα ἐπ' οἰκίαν [54] οὗ τις τούτων ἀποκρύπτεται. [55] Ἀνδρολήψιον δὲ, [56] ὅταν τὶς τοὺς ἀνδροφόνους [57] καταφυγόντας ὥς τινας ἀπαιτῶν, μὴ λαμβάνῃ, [58] ἔξεστιν ἐκ τῶν οὐκ ἐκ-
51 διδόντων ἄχρι [59] τῶν τριῶν ἀπαγαγεῖν. * ὁ δὲ ἀδίκως ἀνδροληψίᾳ κεχρημένος, οὐκ ἀνεύθυνος ἦν. [60] Ἡ δ' εἰσαγγελία, τέτακται ἐπὶ τῶν ἀγρά-

la revelationem ad Principem defert adeo, ut falſæ revelationis reus ſit. & hæc quidem de non præſentibus ſit. Deductio, cum quis quem abſentem prodere oportebat, præſentem in ipſo facto deprehenſum deducit : * pœna autem ; 50
mille drachmis ſtatuitur. Imprimis vero ærarii debitores revelabant, aut eo loci quo non licebat euntes, aut homicidas. Sed deducere eſt, cum quis infirmitati ſuæ diffiſus, Principem ipſum ad domum, ubi quiſpiam illorum deliteſcit, perducit. Virorum comprehenſio dicitur, cum quis homicidas fugientes veluti ad quoſpiam deſugiſſe repoſcens, non accipit : licetque tum ab illis, qui non dant, omnes uſque ad tertium quoque educere. * Immerito autem Virorum com- 51
prehenſione uſus, immunis nequaquam erat. Citatio vero, conſtituta eſt de publi-

45 Ἵνα ὑπεύθ.] Ἵν' ὑπεύθ. MS. JUNG.

46 Γίγνεται] MS. γίνεται. JUNG.

47 Ὅταν τὶς] MS. ὅτ' ἂν τις. JUNG.

48 Ἐπ' αὐτοφώρῳ] MS. ἐπαυτοφόρῳ. & infra Segm. 69. φορᾷ & ἐπαυτοφόρως. prius editi hic etiam, ἐπ' αὐτοφόρῳ habuere. & apud *Heſychium* : αὐτοφορία, τὸ ἐπὶ αὐτῇ φορᾷ. ubi tamen *Sylb.* αὐτοφωρία & φωρᾷ emendavit. Et ſane in ἐπ' αὐτόπτου apud *Heſychium* additur, ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπ' ὄψει. Et ſtatim apud eundem: ἐπαυτοφάδις, ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ ὁ φανερῶς καταληφθεὶς &c. nec aliter volunt hanc vocem viri docti emendate ſcribi. JUNG.

49 Ἀπάγῃ.] C. V. ἀπαγωγὴ, leg. ἀπαγάγῃ. KÜHN.

Ἀπάγῃ.] MS. ἀπαγάγῃ. JUNG.

Ἀπάγῃ.] De hoc verbo ipſaque ἀπαγωγῇ plura ac erudita docet *Claud. Salmaſius* de Modo Uſur. pag. 779. & ſeqq. ubi & hunc *Pollucis* noſtri locum adducit.

50 Ὁ δὲ κίνδυνος, &c.] Mille drachmas ſolvebat actor, ſi delationem vel defereret, vel non probaret, & in poſterum non habebat poteſtatem dicam ſcribendi, vel adducendi in judicium, vel quocunque modo deferendi aliquem, tanquam ἄτιμος, *infamis.* KÜHN.

Ὁ δὲ κίνδυνος, &c.] Hæc, ὁ δὲ κίνδυνος ἐν χιλίαις, habuiſti & ſupra in verbis *Demoſthenis* κατὰ Ἀνδροτ. a me adductis : οἶον τοῦ κλεπτοῦ· ἔξεσται. καὶ σαυτῷ πιστεύεις; ἄπαγε· ἐν χιλίαις δὲ ὁ κίνδυνος. JUNG.

51 Ὅπει μὴν] C. V. μὴ, non μήν. *Interpres* peccat hic toties, quoties nomina Græca *actionum* mutat in mala Latina. KÜHN.

Ὅπει μὴν] Vitium manifeſtarium. ſcribe, ut in MS. eſt : ὅπει μὴ ἔξ. vidit & *H. Stephanus*, itaque in ſuo Codice correxit : quod oculos *Sylburgii* ſubterfugit. vid. & infra Segm. 86. JUNG.

Ὅπει μὴν] Cum *Kühnio* noſtro μὴ reſtitui.

52 Ἀφηγεῖσθαι] *Demoſthen.* contra *Androt.* ἐφηγεῖσθαι· κατοκνεῖς καὶ τοῦτο; ἐφηγοῦ, id eſt, ὑπόδειξον τοῖς ἄρχουσι, *demonſtra magiſtratui, ubi talis reus deliteſcat. Demoſth.* lectionem firmat C. V. legit enim ἐφηγεῖσθαι. verum Orat. II. contra *Ariſtog.* μηδ' ἀπάγειν μηδ' ἀφηγεῖσθαι extat. KÜHN.

Ἀφηγεῖσθαι] MS. ἐφηγεῖσθαι· & ſic reſtituendum ſatis probavi ſupra ad Segm. 41. ubi MS. etiam ἐφηγεῖσθαι. vide locum ibi ex *Androtiana Demoſthenis* allatum a me. JUNG.

Ἀφηγεῖσθαι] Codicum MSS. fidem ſecutus emendavi ἐφηγεῖσθαι, neque aliter legit dicto ſæpius libro *Claud. Salmaſius* pag. 777. adde *Etymologum* in ἐφήγησις.

53 Ὅταν τ. δὲ ἀσθεν. ἀπάγειν] C. V. ἀπαγαγεῖν, ut ſupra ἀπαγάγῃ. KÜHN.

Ὅταν τ. δὲ ἀσθεν. ἀπάγειν] MS. ὅτ' ἂν τις δι' ἀσθ. ἀπαγαγεῖν οὐ θ. ſic & infra mox ἀπαγαγεῖν ait. JUNG.

54 Οὗ τις] Sic & MS. male antea edebatur οὔτις. JUNG.

Οὗ] In editione *Baſileenſi* ceteriſque prioribus typi vitio οὐ legebatur.

55 Ἀνδρολήψιον] Vide paulo ante Segm. 41. SEBER. 2.

Ἀνδρολήψιον] *Demoſthen.* contra *Ariſtocr.* ἀνδροληψίας & ἀνδρολήψιον habet, ubi lex ipſa etiam extat. KÜHN.

56 Ὅταν τὶς] MS. ὅτ' ἂν τις. JUNG.

57 Καταφυγόντας, ὥς τινας] Καταφυγόντας ὥς τινας conjungendum, ſublata diſtinctione. C. V. πρὸς τ. quod eodem recidit. KÜHN.

Καταφυγόντας, ὥς τινας] Hæſi olim in illo ὥς τινας, & putabam ὡς pro πρὸς poſitum. Sed bene MS. habet: καταφυγόντας πρός τινας &c. & ita ſcribe, diſtinctione vulgata ejecta. JUNG.

Καταφυγόντας,] Commaticam diſtinctionem heic cum *Kuhnio* ſuſtuli, eamque poſt ἀπαιτῶν reddidi.

58 Ἔξεστιν &c.] MS. ἔξεστιν οὐκ ἐκ τῶν ἐκδιδόντων ἄχρι τριῶν ἀπ. JUNG.

59 Τῶν τριῶν] C. V. τῶν omittit, nec aliter *Demoſth.* conf. & *Etymol.* in voce ἀνδρειάς. KÜHN.

60 Ἡ δ' εἰσαγγελία] MS. ἡ δὲ εἰσαγγ. de εἰσαγγελίᾳ vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. vide & lib. II. c. 3. ubi ea quæ hic leguntur ita interpretatur : *ſi quis in iis rebus, de quibus nullæ extant leges, deliquerit, aut magiſtratus, aut orator, apud ſenatum* εἰσαγγελία *adverſus eum conceditur; qui ſi leviter peccaſſe videatur, a ſenatu ipſo mulctatur; ſi vehementius, æſtimata mulcta, quam ei ſolvere aut pati oportet, tradit eum judicibus.* JUNG.

Ἡ δ' εἰσαγγελία] Adducit hunc locum varieque emendat *Cl. Salmaſius* de Modo Uſur. pag. 589. primum εἰσαγγελικὸν νόμον, non εἰσαγγελτικόν, quod ego non rejecerim, habet : tum, ἐάν τις περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν ἁλίσκηται, & mox, εἰσαγγελίας δίδοται κατ' αὐτοῦ, tum ζημίας ἐπιβολὴν pro vulgato ἐπιβουλὴν, tandem vero τοῦ δὲ τιμήματα· harum emendationum quaſdam fidem MSS. ſequuti textui inſeruimus, de quibus per partes monebo: περὶ ὧν in textum intuli pro περιών, & ἀδικῶν pro ἀδικῶν· in utroque *Kuhnius* præivit, ut & in hoc, quod ἐπιβολὴν textus jam habeat, de ea ſupra dictum.

cis,

cis, non tamen ſcriptis criminibus ſecundum legem citatoriam: utrinque enim loquuntur quaſi de his, de quibus leges nullæ ſunt. Si iniquitatis arguatur aut Præſes, aut Rhetor quiſpiam, contra hunc Senatui citatio committitur: quod ſi mediocriter deliquiſſe videatur, Senatus mulctæ irrogationem conſtituit:
52 ſi vero gravius, foro committit: * mulctam vero aut pati oportet, aut ſolvere. Citationes quoque fiebant contra Rhetores, Populum commoventes, aut non optima Populo conſulentes, aut ad bellum non miſſos profectos: aut contra præſidiorum, exercitus, naviumve proditores, ut Theophraſtus in Libro de Legibus docet. Quod vero citans, & non convincens, immunis fuerit, Hyperides in Libro de Lycophrone docet.
53 * Theophraſtus contra tradit, Aliarum actionum Actores

φων δημοσίων ἀδικημάτων, κατὰ τὸν νόμον τὸν [61] εἰσαγγελτικόν· [62] ἀμφοτέρως γὰρ λέγουσιν, ὡς λέγει περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι· ἀδικῶν δέ τις ἁλίσκεται, ἢ ἄρχων, ἢ ῥήτωρ, εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγγελία δίδοται κατ' αὐτοῦ, κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ βουλὴ ποιεῖται ζημίας [63] ἐπιβολήν· [64] ἂν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ· * [65] τὸ δὲ τίμημα, ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτί- 52
σαι· [66] ἐγίγνοντο δὲ καὶ εἰσαγγελίαι κατὰ τῶν καταλυόντων [67] τὸν δῆμον ῥητόρων, ἢ μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ λεγόντων, ἢ πρὸς τοὺς [68] πολεμίους ἄνευ τοῦ πεμφθῆναι ἀπελθόντων, ἢ προδόντων φρούριον, ἢ στρατιὰν, ἢ ναῦς, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Νόμων. ὅτι δὲ ὁ εἰσαγγείλας καὶ οὐχ ἑλὼν ἀζήμιος ἦν, [69] Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Λυκόφρονός φησι. * καίτοι γε ὁ Θεόφρα- 53
στος, τοὺς μὲν ἄλλας γραφὰς γραψαμένους,

61 Εἰσαγγελτικόν.] Εἰς ἀγγελτικὸν MS. vitio ſolemni. JUNG.

62 Ἀμφοτέρως &c.] Locum ita legerem: ἀμφ. γ. λ. ἢ ὡς λέγει καὶ περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι, (ita legit & *Salmaſius*) *utroque enim modo loquuntur Rhetores*, nimirum, ut ipſe dicit, κατὰ τὸν νόμον τ. εἰ. & aliter, περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι. notatur diverſitas in loquendo. quidam enim dicunt εἰσαγγελίαν ſuam eſſe ſecundum legem in hunc uſum latam, quæ dicitur νόμος εἰσαγγελτικός. alii vero εἰσαγγελίαν dicunt eſſe ſibi de iis, quæ legem non habent ſcriptam. ita poſt νόμοι ponenda eſſet maxima interpunctio, & ſequeretur, ἀδικῶν δ' εἴ τις &c. ſi hæc εἰσαγγελία Rhetorem concernat, dicitur γραφὴ ῥητορική. locum facile intelliget, qui legerit utramque formulam, κατὰ νόμους εἰσαγγελτικούς, & καθ' ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι, in orationibus Rhetorum. KÜHN.

Ἀμφοτέρως &c.] MS. ἀμφοτέρως δὲ λέγουσιν ὡς κεῖται περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι, ἀδικῶν δέ τις &c. quæ profecto ſaniora vulgatis. in quibus vitium in περιὼν quaſi ſorex ſuo ſe ſibi indicio prodit. malim tamen fere ὡς vulgatum retinere, pro ὃς MS. ut non ad νόμον, ſed ad εἰσαγγελίαν referamus, quæ conſtituta ſit, utrumque enim dici de iis quæ legibus non comprehenſa ſunt: & poſt νόμοι videtur punctum ponendum: ut legamus: ἀμφοτέρως δὲ λέγουσιν, ὡς κεῖται περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι· ἀδικῶν &c. *Harpocratio* de hac εἰσαγγελία, quod ſit ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις, καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι, καθ' οὓς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἡ πρώτη κατάστασις ἔστω. &c. ſed non cohæret adhuc tamen locus, quod fieret, ſi pro δέ τις, δ' εἴ τις vel tale aliud quid orationem connecteret. Alius hæc melius reconcinnet: nos aliquid tamen ex MS. opis loco affecto attuliſſe, negabit nemo. JUNG.

63 Ἐπιβουλήν.] Leg. ἐπιβολήν. ſupra vidimus propriam eſſe locutionem in mulctæ impoſitione. KÜHN.

Ἐπιβουλήν.] MS. ζημίας ἐπιβολήν. nec aliter certe legendum. ἐπιβουλὴν vulgatum aperte falſum eſt & ineptum hoc loco. habuiſti & ſupra Segm. 21. ἐπιτίμιον, ἐπιβολή· & ibid. & ſupra VI, 176. clare ἐπιβολὴ ζημίας. *Harpocratio* hic dixit μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται. JUNG.

64 Ἂν δὲ μείζω] MS. ὅταν δὲ μεῖζον ᾖ, παραδίδ. JUNG.

65 Τὸ δὲ τίμημα, &c.] Explicat, quid ſit τίμημα, nempe ὅ, τι χ. π. *quodcunque pœna ſufferendum aut ſolvendum eſt. Gloſſ.* τίμημα, *æſtimata pœna.* KÜHN.

Τὸ δὲ τίμημα, &c.] Formula judicialis, cujus cum alias, tum *Timocratea Demoſthenem* meminiſſe ait *Sigonius* libr. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. extremo, ut quibus criminibus æſtimatio nulla a legibus indicta eſſet, judices æſtimarent, ὅ, τι &c. id eſt, *quid reum aut pati aut pendere oporteret*: quibus verbis omnia æſtimationum genera comprehenſa fuerint. ſcribe itaque: ὅ, τι χρὴ &c. idem vitium ex eadem vocula ſupra Segm. 38. ſuſtuli. Locus *Demoſthenis* κατὰ Τιμοκράτους eſt: Ἐὰν δ' ἁλῷ, τιμάτω ἡ Ἡλιαία περὶ αὐτοῦ, ὅ, τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. Et in eadem iterum: ἐὰν δὲ ἁλῷ, τιμάτω ἡ Ἡλιαία, ὅ, τι χρὴ παθεῖν αὐτὸν, ἢ ἀποτῖσαι. *Æſchines* in ea κατὰ Τιμάρχου, non longe ab initio: καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. ſæpius occurrit apud Rhetores. Sic & *Plato* Apologia *Socr.* ubi *Socrates*: τί οὖν; τί ἄξιός εἰμι παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι; & in Politico: ὧν δ' ἂν καταψηφισθῇ, τιμᾷν ὅτι χρὴ παθεῖν αὐτῶν τινάς, ἢ ἀποτίνειν. JUNG.

Τὸ δὲ τίμημα] Ὅτι· ita vulgo: nos cum *Jungermanno*, ὅ, τι.

66 Ἐγίγνοντο δὲ καὶ εἰσαγγ.] MS. ἐγίνοντο δὲ εἰσαγγελίαι καὶ κατὰ &c. quod quamvis leve, tamen hoc poſitu καὶ cum MS. mihi magis placeat. JUNG.

67 Τὸν δῆμον] Deeſt τὸν in MS. JUNG.

68 Πολέμους] Leg. πολεμίους. *Demoſth.* de falſa legatione indicat, ſi quis ad hoſtes legatus eat ſine populi ſuffragio, id capitale eſſe. KÜHN.

Πολέμους] MS. πολεμίους rectius quam vulgatum πολέμους. de oratoribus enim proficiſcentibus ad hoſtes necdum miſſis ſermo. poſt προδόντων integra pagina in membranis exſecta: quod valde ægre ferimus. non enim proletariam operam in his judiciariis a ſe dedit *Polluci* noſtro MS. *Palatinus*, multas mendas indicando, quæ vel ſagaces alias latuiſſent. deſunt itaque in eo omnia uſque ad verbum ἐπιπισκήψασθαι Segm. 61. Nos videbimus an quædam tamen qua emendatiora qua illuſtriora reddere queamus: quamvis id in paucis ſperamus a nobis fieri poſſe. JUNG.

Πολέμους] *Kühnius* noſter πολεμίους, quem ſequimur.

69 Ὑπερείδης] Scribe Ὑπερίδης. JUNG.

[70] χιλίας τ' ὀφλισκάνειν, εἰ τοῦ [71] πέμπτου τῶν ψήφων μὴ καταλάβοιεν, καὶ προσατιμοῦσθαι· τοὺς δὲ εἰσαγγέλλοντας, [72] μὴ ἀτιμοῦσθαι μὲν, ὄφλειν δὲ τὰς χιλίας. ἔοικε δὲ τοῦτο διὰ τοὺς ῥᾳδίως εἰσαγγέλλοντας ὕστερον προσγεγράφθαι. [73] Δημοσθένης δὲ [74] ἐν τῷ κατὰ Μέδοντος, καὶ κατὰ τῶν μὴ προσηκόντων τῇ ἐπικλήρῳ συνοικούντων, γίγνεσθαι τὰς εἰσαγγελίας λέγει. χίλιοι δὲ κατὰ μὲν τὸν Σόλωνα τὰς εἰσαγγελίας ἔκρινον· κατὰ δὲ τὸν Φαληρέα, καὶ [75] πρὸς πεντακο-
54 σίοι. • [76] ἀγραφίου δὲ κατηγοροῦνται, οἵ τινες

mille drachmis, & infamia mulctari, ſi non quinta ſuffragiorum parte potiantur: Citatores vero, non infamiæ, ſed mille drachmarum mulctam perſolvere: videturque hoc poſtea, propter frivole quemlibet citantes, adjunctum fuiſſe. Sed Demoſthenes contra Medontem, Etiam contra illos, qui immerito hæredi cohabitant, citationes fieri dicit. Mille autem, juxta Solonis Leges, citationes judicabant, ſed ſecundum Phalereum vero, Quingenti.
• Sed non ſcripti nominis damnantur, qui 54

70 Χιλίας τ' ὀφλισκάνειν] Supra Segm. 41. JUNG.

71 Πέμπτου] Μέρους ſupra fuit additum, idque etiam hoc loco inſerendum ex *Demoſthene*, aut ſubintelligendum. KÜHN.

72 Μὴ ἀτιμοῦσθαι] *Harpocratio*: αὗται (εἰσαγγελίαι) δὲ εἰσὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ τῷ διώκοντι ἀζήμιοι, κἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. vide & *Sigon.* libr. III. de Republ. *Athen.* cap. 1. JUNG.

73 Δημοσθένης] Εἰσαγγελίας & in hereditate puellarum factitatas docet ex *Iſæo Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 2. eque *Polluce* addit: *Et* Demoſthenes *qui in Oratione contra* Medontem, *teſte* Polluce, εἰσαγγελίας *eſſe conceſſas inquit adverſus eos, qui alieni, non propinqui puellas hæredes duxiſſent: quas delationes* Solo *a mille judicibus*, Phalereus *a mille & quingentis judicari voluit.* Oratio iſta *Demoſthenis* citatur & ab *Harpocratione* in δικαστικόν. JUNG.

74 Ἐν τῷ] Poſterius ἐν τῷ recte omiſit *Interpres*: vult enim *Demoſthenes* εἰσαγγελίαν in eos quoque cadere, qui nullo cognationis jure nuptiis virginis obrepſerant, quæ ex aſſe hæreditatem ſortita erat. KÜHN.

Ἐν τῷ &c. κατὰ τῶν μὴ προσηκ. &c.] Nemo erit, qui non primo ſtatim intuitu deprehendat, illud ἐν τῷ librarii vitio male repetitum ex præcedentibus ἐν τῷ κατὰ &c. neque difficulter id mendi remanſit: ſolebant enim librarii, aut qui ſcriptis Codicibus emendandis curam dabant, ſuperfluas delendaſque voces uno alterove ſubnotare punctulo, quod fraudem ſæpius deſcriptoribus fecit. Non itaque dubitavi utramque voculam ſede ſua expellere. Εἰσαγγελεὺς in *Gloſſis*, *delator*, nec male: εἰσαγγελίαν itaque *delationem* dicas licet, eaque voce in reddenda Græca uſus eſt *Wolfius*. Εἰσαγγελίαν autem quidam *Grammatici* eo differre volunt a γραφῇ, quod hæc quidem minorum quoque, illa vero majorum tantum criminum eſſet poſtulatio: *Scholia* in *Cherſoneſitanam Demoſthenis* Orationem: Εἰσαγγελία, ἐμφανισμὸς, μήνυσις· ἔστι δὲ ἡ ἐπαγγελία, (εἰσαγγελία) δημοσίου δίκης ὄνομα· εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφὴ διαφέρει· εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων, γραφὴ δὲ καὶ ἐπὶ μικρῶν. At enim εἰσαγγελία proprie dicitur criminum delatio, de quibus leges non ſunt latæ, adeoque in quæ ſecundum leges actio inſtitui non poteſt: γραφὴ vero dica quævis alicui ſecundum leges ſcripta: eaque vera eſt γραφῆς & εἰσαγγελίας differentia: non tamen Rhetores ſemper eo modo hac poſteriori voce utuntur, ſiquidem *Iſæum* εἰσαγγελίαν & γραφὴν pro eadem re uſurpaſſe doceat *Harpocratio*: *Heſychius* quoque ſimpliciter: Εἰσαγγελία, κατηγορία, ἐμφανισμὸς, μήνυσις· hinc εἰσαγγέλλειν δίκην, quod non raro reperias, idem eſt omnino cum hac loquendi formula, γράφειν δίκην, *litem intendere*, *dicam ſcribere*: ita & cum *Pollux* noſter εἰσαγγελίας deſignare tradat actionem κατὰ τῶν μὴ προσηκόντων τῇ ἐπικλήρῳ συνοικούντων, non aliam habet notionem ac γραφή, etenim hæc εἰσαγγελία ſecundum illam legem, qua cavebatur ἐπίκληρον debere τῷ ἐγγυτάτω γένους ſeu τῷ ἀγχιστεῖ συνοικεῖν, ut videre eſt apud *Iſæum* ἐν τῷ πρὸς Ξεναίνετον, & ex eo apud *Petitum* in LL. *Att.* p. 443. inſtitui poterat: eſt itaque & hic εἰσαγγελία *actio* ſeu *lis ſecundum leges intenta*. Hunc autem totum *Pollucis* noſtri locum de εἰσαγγελίᾳ deſcriptum habet *Petitus* Comment. in LL. *Att.* pag. 544. ibique hæc difficiliora Δημοσθένης &c. uſque ad χίλιοι δὲ omittit plane.

75 Πρὸς πεντακόσιοι.] *Interpres* πρὸς non expreſſit, quod vult, *Phalereum* mille judicibus quingentos lege ſua addidiſſe. KÜHN.

76 Ἀγραφίου] *Harpocratio*: ἀγραφίου· εἶδός τι δίκης οὕτω καλουμένης, κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων &c. εἶτα πρὶν ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων &c. & *Suidas* in ἀγραφίου· quem vide quoque in ἀγραφίου δίκη. *Heſychius*: ἀγραφίου δίκη, ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο. *Etymologicon Magnum*: ἀγραφίου, εἶδος δίκης, κατὰ τῶν ὀφειλόντων τι τῷ δημοσίῳ, καὶ ἀπογεγραμμένων μὲν, ἀπολειφθέντων δὲ πρὶν ἀποδοῦναι· ἔνιοι δὲ &c. ubi emendandum puto ἀπαλειφθέντων δὲ πρὶν &c. id quod *Harpocratio* dixit ἐξαλειφθέντων. JUNG.

Ἀγραφίου δὲ] Ὀφείλειν τῇ πόλει ſeu τῷ δημοσίῳ dicuntur aut qui ſunt in ære reipublicæ, aut qui res publicas uſui ſuo accepere commodatas: & horum quidem nomina in columnam ſeu στήλην referri mos erat: apud *Athenienſes* enim obtinuit, ut haud raro acta publica in columnas ſcriberentur: eramque hæ columnæ vel æreæ vel lapideæ, docente *Nonno* ad primam ſteliteuticam in *Julianum Nazianzeni Gregorii* Orationem: ſed quæ dixi, *Demoſthenis* auctoritate adſeram: is ita in *Evergum* inquit: γεγραμμένους οὖν αὐτοὺς ἀμφοτέρους ἐν στήλῃ ὀφείλοντας τὰ σκεύη τῇ πόλει ἡ ἀρχὴ παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς ἡμῖν παρέδωκε κατά τε τὸν νόμον καὶ τὰ ψηφίσματα &c. eademque de cauſa antea dixerat: ἀπιστεῖς δὲ τὰς ἀρχὰς καθίστησιν ὑμῖν καὶ τὰ γράμματα τὰ ἐν ταῖς στήλαις· pluraque in illa Oratione reperies, ex quibus diſcere licebit, quo modo in eum fuerit actum, qui res reipublicæ commodatas non reſtituebat. At vero eorum, qui in ære erant reipublicæ, nomina in tabulas expenſi publicas referri ſolebant; ejuſque rei curam habebant ταμίαι, ſeu *ærarii publici procuratores*: illæ vero tabulæ παρὰ τῇ θεῷ, inquit *Harpocratio* in ψευδεγγραφή, erant depoſitæ, in ὀπισθοδόμῳ haud dubie, in quo arcis loco ærarium publicum adſervabatur: cum itaque quis debito ſe publico exſolverat, nomen ejus ab ταμίαις illis tabulis expungendum erat, quod ἐξαλείφεσθαι dicebatur; ſiquidem cera hæ tabulæ fuerint obductæ. In eum igitur, cujus non ſoluto reipublicæ debito, nomen erat expunctum, ἀγραφίου dabatur δίκη, ſeu *nominis falſo dolove malo expuncti actio*: ipſa legis verba, qua id eſt ſancitum, heic ponam: Ἐάν τις τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ μὴ ἐκτίσας τὸ ὄφλημα τῇ πόλει ἐξαλειφθῇ, εἶναι κατ' αὐτοῦ τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας τοῦ ἀγραφίου· ſunt ea ex *Demoſthe-*

ſeipſos delent. Et rationis omiſſæ actio contra eos, qui adminiſtratorum rationem non reddebant. Judicialia quoque nomina ſunt, juramenti proteſtatio, contrateſtatio, conteſtatio, dejeratio, deteſtatio, ſuggillatio, præſcriptio: reſortiri, judicium de vi, judicium nullum. Vadimonii deſerti Reum eſſe, inſpicere: provocatio, tranſlatio, electa judicia. De pactis, aut contractu judicari. emporiales cauſæ, inæſtimata actio, ſuf-
55 fragiorum ſcrutatio. * Proteſtatio, juramentum, quo Accuſator teſtatur, ſe vera di-

ἂν ἑαυτοὺς [77] ἐξαλείφωσι. καὶ [78] ἀλογίου δὲ δίκη ἣν κατὰ τῶν οὐκ ἀποδιδόντων λογισμοὺς, ὧν ἂν [79] διαχειρίσωσιν. Ἔστι δὲ ἐκ τῶν δικαστικῶν ὀνομάτων, [80] προομοσία, ἀντωμοσία, διωμοσία, ἐξομοσία, ἀπωμοσία, ὑπωμοσία, [81] παραγραφὴ, ἀντιλαχεῖν, ἐξούλης δίκη, μὴ οὖσα δίκη, ἐρήμην ὄφλειν, [82] ἐνεπισκήψασθαι, πρόσκλησις, ἔφεσις, ἔκκλητοι δίκαι, ἀπὸ συμβόλων δικάζεσθαι, ἐμπορικαὶ δίκαι, ἀτίμητος δί-
κη, [83] διαψήφισις. * [84] Προομοσία μὲν, ὅρκος, 55
ὃν ὁ κατήγορος προομνύει, ἦ μὴν ἀληθῆ κατη-

ne adverſus *Theocrinem* petita. Ἀγραφίου præterea δίκην & in eum valuiſſe, qui, cum eſſet ærarius, in tabulas tamen publicas non erat relatus, *Heſychius* adſerit: Ἀγραφίου, inquit, δίκη ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο· ſed hæc *Heſychiana* eruditis viris placere nequeunt, utpote qui putent ἀγραφίου δίκην tantum inſtitutam in eum, cujus, debito nec dum ſoluto, nomen erat expunctum: ac *Demoſthenis* quidem in illa ipſa, quam dixi, Oratione patrocinio utuntur; adſerit enim, ὅτι ὁ νόμος οὐ κατὰ τῶν ὀφειλόντων καὶ μὴ ἐγγραφέντων κελεύει τὰς γραφὰς τοῦ ἀγραφίου εἶναι, ἀλλ' οἵ τινες ἂν ἐγγραφέντες καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα ἐξαλειφθῶσι· & certe hic locus jam olim fraudi fuit illis, qui non animadverterunt *Demoſthenem* hæc magis, ut ſuæ inſerviret cauſæ, quam vere dixiſſe, taliaque apud *Oratorem* illum ſunt plura. Porro ἀγραφίου δίκην & illis, quorum nomina publicis tabulis non erant inſcripta, intentatam eſſe exinde patet, quod *Theocrines Epicharem* ἐνδείξει in ſe agentem roget: τί οὖν οὐκ ἀγραφίου με γράφῃ τὸν ὀφείλοντα καὶ μὴ ἐγγεγραμμένον; quam, quæſo, hujus rei rogandæ cauſam habuiſſet *Theocrines*, niſi & κατὰ τοῦ ὀφείλοντος καὶ μὴ ἐγγραφέντος hæc actio daretur? nullam utique: ſed, inquis, huic ἔνδειξις intendebatur ex lege, ſiquidem *Demoſthenes* ajat: ἀλλ' ἔνδειξιν κελεύει (ὁ νόμος) καὶ ἄλλας τιμωρίας κατ' αὐτοῦ εἶναι· equidem haud diffitear ἐνδείξει agi potuiſſe in τὸν ὀφείλοντα καὶ μὴ ἐγγραφέντα, ſi & aliorum ſimul criminum eſſet reus, ſed in hunc ſimpliciter illam valuiſſe actionem non puto; & næ *Demoſthenes* auctoritate legum hic egregie eſt abuſus, quæ ἔνδειξιν quidem ſtatuebant κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῇ πόλει, πολιτεύεσθαι δὲ ἐγχειρούντων, docente *Libanio* ad *Oratoris Androtianam*, & *Suida* in ἐνδεικνύναι, nuſquam vero in ærarium tabulis publicis non inſcriptum; nec ullibi ἐνδείξεως in talem inſtitutæ mentionem reperies: minus itaque caute *Petitus* ex hoc *Demoſthenis* loco in leges *Atticas* hanc retuliſſe videtur: Ἔνδειξιν εἶναι κατὰ τοῦ ὀφείλοντος καὶ μὴ ἐγγεγραμμένου. hac certe lege haud inviti careamus, quæ tam debili auctoritatis tibicine nititur: pluſcula ſunt talia in iſthoc egregio opere. Addo, quod commodiſſime ἀγραφίου δίκη in τὸν μὴ ἐγγραφέντα agi potuerit, ſiquidem eadem eſt ratio τοῦ μὴ ἐγγραφέντος καὶ τοῦ ἐξαλειφθέντος· ſi huic potuit intendi, potuit & alteri, nam in utrumque eodem modo de debito reipublicæ non ſoluto agebatur: & hæc quidem obiter: tu vide, ſis, lector, diverſam opinionem tuentem *Petitum* de L. L. *Attic.* pag. 376. ubi & hunc *Pollucis* noſtri locum adducit.

77 Ἐξαλείφωσι.] Hinc corrigi poteſt *Etymol. Magnum* in voce ἀγραφίου; adi & *Demoſth.* ἔνδειξιν contra *Theocrinem*. KUHN.

78 Ἀλογίου] *Heſychius*: ἀλογίου δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ δόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. quæ totidem verbis & iiſdem *Suidas*: præter quod οὐ διδόντες τῶν &c. habet. JUNG.

79 Διαχειρήσωσιν.] Legendum διαχειρίσωσιν, a διαχειρίζω, *digero, rego, tracto*, in *Gloſſis*. KÜHN.

Διαχειρήσωσιν.] Legendum arbitror διαχειρίσωσιν. error ex prava pronunciatione ſæpe obvius etiam in MSS. JUNG.

Διαχειρήσωσιν.] *Kühnius* noſter διαχειρίσωσιν, quem in emendando textu ſum ſecutus. De ἀλογίου autem δίκη eadem plane iiſdem verbis quæ *Heſychius* & *Suidas*, habet *Etymologus*.

80 Προομοσία, &c.] Ad hæc nomina, puta προομοσία, διομοσία, ἐξομοσία, *H. Stephanus* hic adnotavit: *Apud* Euſtathium *per* ω *ſcribuntur*. ſi MS. hic non exſectus eſſet, διαφορότητας aliquas ſine dubio nobis imputaret. JUNG.

Προομοσία] Mox διομοσία erat vulgo, in cujus locum reddidi διωμοσία per ω, pauloque poſt eodem a me modo hæc vox eſt emendata.

81 Παραγραφὴ] Poſt παραγραφὴ, vix poſſum dubitare, quin omiſſæ ſint, ἄγραπτος δίκη, & ἀντιγραφὴ, quas habes Segm. 57. & forte & παραμαρτυρία ante has hic quoque, quæ infra cum παραγραφῇ jungitur. ſic enim totam lineam omiſſam deprehendere videor. nota tibi debent eſſe ejuſmodi librariorum flagitia. ſic ſupra Segm. 37. ἐπωβελία in alia enumeratione omiſſum indicabat MS. JUNG.

82 Ἐπισκήψασθαι] Sic edidit *Seberus* noſter. antea editi ἐπισκέψασθαι ſuum vitioſum & hic reponebant. Sed nondum locus emendatus eſt. legendum enim ἐνεπισκήψασθαι. patet id ſatis ex ſequentibus, ubi hæc ordine explicat prolixius, & in iis τὸ ἐνεπισκήψασθαι Segm. 61. de ſimplici vero ἐπισκήψασθαι ſupra egit jam Segm. 33 & 36. Needum hæc linea reſtituta eſt, præter enim menda, mutila eſt. omiſſum iterum vocabulum aliquod, nimirum πρόκλησις, quam mox Segm. 62. exponit. lapſus facilis ob ſimilitudinem alterius. Scribe itaque & ſupple: ἐνεπισκήψασθαι, πρόσκλησις, πρόκλησις, ἔφ. JUNG.

Ἐπισκήψασθαι] Reſtitui cum Doctiſſ. *Kühnio* noſtro ἐνεπισκήψασθαι, cujus ratio ex ſequentibus eſt liquida.

83 Διαψήφησις.] Mendum typographicum. corrige διαψήφισις, ut priores editiones habent, & infra eſt Segm. 64. JUNG.

84 Προομοσία &c.] De προομοσία, ἀντωμοσία, διωμοσία, vide *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 4. ἀντωμοσία habet & *Heſychius*, ordine ſuo: quamvis apud eundem in διωμοσία, ſit ἀντομοσία. de ἀντωμοσία vid. & *Harpocrationem* & *Suid.* & *Etymol.* διωμοσία per ω in ſecunda etiam *Heſych. Harpocratio*, *Suid. Etymolog.* & iidem omnes ita ἐξωμοσία. *H. Stephanus* Append. de Dial. *Attic.* cap. 16. tm. 4. ubi agit quænam actionum verba mere Attica ſint, omnia per ω in ſecunda habet, προωμοσία, ἀντωμοσία, διωμοσία &c. JUNG.

γορεῖν. Ἀντωμοσία δὲ, ὅρκος, ὃν ὁ κατηγορούμε-
νος [85] ἀντομνύει, ἦ μὴν μὴ ἀδικεῖν. [86] Διωμοσία
δὲ, ὁ παρ' ἑκατέρου ὅρκος. Ἐξωμοσία δὲ, ὅταν
τις ἢ πρεσβευτὴς αἱρεθῇ, ἢ ἐπ' ἄλλην τινὰ δη-
μοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀῤῥωστεῖν, ἢ ἀδυνατεῖν
φάσκων, ἐξομνύηται αὐτὸς, ἢ δι' ἑτέρου. ἐξώ-
μνυντο δὲ καὶ οἱ κληθέντες μάρτυρες, εἰ φάσκοιεν
[87] μηδὲν ἐπίστασθαι τούτων, εἰς ἃ [88] προκαλοῦν-
56 ται. * Ἡ δ' [89] ἀπωμοσία ἐγίγνετο παρὰ τῶν
ἀντιλεγόντων πρὸς τοὺς ἐξομνυμένους, ἐπὶ προ-
φάσει ἀῤῥωστίας, ἢ ἀπουσίας. συνισταμένης
δὲ περὶ τούτου δίκης, [90] τὸ παρὰ τοῦ κρίνοντος ἔρ-
γον, ἀπωμοσία καλεῖται. [91] Ὑπωμοσία δέ ἐστιν,

cere. Contrateſtatio id, quod Reus con-
tra jurat, ſe non deliquiſſe. Conteſtatio,
utrumque amborum juramentum. Dejera-
tio, cum quis ad legationem, aut aliud
publicum quoddam munus electus, infir-
mitatis aut impotentiæ prætextu deje-
rat, aut ipſe, aut per alium. Deje-
rant etiam citati Teſtes, ſi nihil eorum
ad quæ vocantur, ſcire ſe affirmant.
* Deteſtatio autem, fiebat ab illis, 56
qui contradicebant dejerantibus ſub in-
firmitatis, aut abſentiæ prætextu: o-
riente autem hinc judicio, judicantis o-
pus, deteſtatio nominatur. Suggillatio eſt,

85 Ἀντομνύει] Emenda ἀντομνύει. Ita modo præcedens προομνύει. Eruditiſſ. *Q. Sept. Florens Chriſtianus* in notis ſuis ad Σφῆκας *Ariſtoph.* ad verba ἀντωμοσιῶν κηλῦφη, ex *Iſocrate*, & *Laertio* oſtendit & actorem ἀντωμόσαι dictum fuiſſe. Ejus interpretationem quoque loci hujus, *Pollucis* adſcribere placet: *Primum juſjurandum, quo adigebatur, qui litem intendebat vera ſe crimina objecturum, dicebatur* προωμοσία. *At* ἀντωμοσία, *quo reus promittebat ſe non injuria acturum.* JUNG.

Ἀντομνύει] Ita omnes editiones: cum acutiſſimo *Jungermanno* ἀντομνύει reſtitui: occurrit aliquoties id verbi hac in notione apud *Iſæum* περὶ Δικαιογένους κλήρου; ibidemque & ἀντωμοσίαν habes. Ἀντωμοσία, inquit *Aldobrandinus* ad *Laertii Socratem*, *proprie fuit juſjurandum id, quo ſe reus obſtringebat, ſe in judicio non injurioſe acturum;* προωμοσία *vero juſjurandum, quo adigebatur is qui litem intendebat*: minus recte, præcipue id, *ſe in judicio non injurioſe acturum*, quibus utique hæc *Pollucea* voluit reddere, ἦ μὴν μὴ ἀδικεῖν· ſed illa melius *Interpres* noſter expreſſit. Ἀντομόσαι dicitur tam qui litem intentat, quam qui fugit: ἀντώμνυον οἱ διώκοντες καὶ οἱ φεύγοντες. *Harpocratio*: ἑκάτεροι αὐτῶν ἀντώμνυον, *Scholiaſtes Ariſtoph.* unde ἀντωμοσία tam actori competit quam reo, eaque de cauſa dicti *Grammatici* de ἀντωμοσίᾳ inquiunt, γράμματα τινὰ γράψαντες ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχὴν οἵ τε κατηγοροῦντες καὶ οἱ κατηγορούμενοι περὶ ὧν ἂν ᾖ δίκη· καλεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ ἀντώμνυον οἱ διώκοντες καὶ οἱ φεύγοντες, οἱ μὲν ἀληθῆ κατηγορήσειν, οἱ δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσασθαι· ſed cum proprie προωμοσία diceretur de actore, obtinuit ἀντωμοσίαν de reo κυριολέκτως uſurpari, ita tamen ut ſæpius προωμοσίας loco ponatur. Hinc vero ἀντωμοσία latius, ſcriptum forenſe, quo caput accuſationis exponitur, deſignat, eoque modo intelliges apud *Diogenem* in *Socrate*, dixit igitur, quod ἀντωμοσίαν *Laertius*, γραφὴν *Xenophon*: & ita ἀντομόσασθαι, *litem intendere*: Τάδε ἐγράψατο καὶ ἀντωμολογήσατο Μέλιτος Μελίτου Πιτθεὺς Σωκράτει Σωφρονίσκου Ἀλωπεκῆθεν· hic ἀντωμόσατο præſtantiſſimus *Menagius* legit, neque male; ſed illam emendationem olim occupavit *Chriſtianus Florens* ad Veſpas *Ariſtophanis*, & *Petitus* ad L. L. *Att.* pag. 329. De διωμοσίᾳ & ἐξωμοσίᾳ ſub unum conſpectum ponam quæ *Scholiaſtes Comici* habet ad Veſpas pag. 505. ne ſingula inferius repetere ſit opus: Διωμοσία δὲ, inquit, ὁ ἑκατέρωθεν γινόμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πράξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἔπραξεν ἀποφάσκειν· ἐξωμοσία δὲ ἄρνησις σὺν ὅρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ λειτουργεῖν· harum quoque vocum plures expoſuit, earumque diverſitatem notavit *Ammonius*, quem conſules, nobis enim hæc minutatim exequi non licet.

86 Διομοσία] Alii διωμοσία, ita &, ἐξωμοσία. vid. *Harpocr. Ulpianus* in de Falſ. Legat. de ἐξωμοσίᾳ, ὑπωμοσίᾳ & διωμοσίᾳ ita tradit: ἐξωμοσία erat omnimoda & ſimplex negatio cum juramento, vel, una voce, *ejuratio*: ὑπωμοσία, quando jurabat quis, quod nunc quidem hoc vel illud præſtare nequeat, alio autem tempore facturus ſit, adeoque dilationem petebat: διωμοσία erat, cum actor & reus juramentum calumniæ præſtabant, quæ & ἀντωμοσία dicebatur. KÜHN.

87 Μηδὲν ἐπίστασθαι] Hic iterum incipit C. A. hunc in modum: μεθ' ὃ (quod eſt librarii & ſignificat *poſtea*) μηδὲν ἐπίστασθαι, ἐφ' ὃ ἐκαλοῦντο. KÜHN.

Μηδὲν ἐπίστασθαι &c.] Cogebantur teſtes ἢ μαρτυρεῖν ἢ ἐξόμνυσθαι, *aut veritati teſtimonium adhibere, aut ejurationem facere*: *Demoſthen.* adv. *Theocrinem*: μᾶλλον δὲ ἀναγκάζοντες ἐμοῦ συναναγκάζητε ἤτοι μαρτυρεῖν ἢ ἐξόμνυσθαι· Idem in *Neæram*: καὶ ἀναγκάσω μαρτυρεῖν ἢ ἐξόμνυσθαι κατὰ τὸν νόμον ἢ κλητεύσω αὐτόν.

88 Προκαλοῦνται.] Legendum puto προσκαλοῦνται· teſtes nimirum advocantur vel citantur. JUNG.

89 Ἀπουσία] *Sylb.* ἀπωμοσία. *Heſych.* ἀπωμοσία, ὅταν τις κρινόμενος σκήπτηται μὴ εὐσχολεῖν πρὸς τοὺς δικαστὰς, ἀνθυπομνύῃ δὲ ὁ ἀντίδικος, καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου προδικάζωνται. SEB.

Ἀπουσία] C. A. ἀπομοσία. KÜHN.

Ἀπουσία] Craſſa menda: cum ex *Pollucis* modo poſito catalogo clarum ſit legendum ἡ δ' ἀπωμοσία. ut etiam *H. Steph.* in ſuo Codice correxerat, addito *Heſychii* loco, quem inde a *Sylburgio* tranſcriptum in notis *Seberi* habes. JUNG.

Ἀπουσία] Cum MSS. & *Kühnio* noſtro ἀπωμοσία reſtitui.

90 Τὸ παρὰ τοῦ κρίν.] C. A. καὶ τὸ τ. κ. ἔ. KÜHN.

Τὸ παρὰ τοῦ κρίν.] Id eſt, κατηγόρου. infra Segm. 67. JUNG.

91 Ὑπωμοσία] C. A. ὑπομοσία. KÜHN.

Ὑπωμοσία] Longe aliud ὑπωμοσία apud *Harpocrationem*: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίας, ἢ νόσῳ, ἢ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι· ὡς ἔκ τε ἄλλων δῆλον, καὶ ἐκ τοῦ Δημοσθένους κατὰ Ὀλυμπιοδώρου λόγου. Eadem habes in *Etymologico Magno*: præter quod *Demoſthenes* non adducatur. Quem tamen non inepte *Harpocratio* ad ſuam ſententiam advocavit. Ea enim oratione, quæ hodieque exſtat, *Calliſtratus* ſe & *Olympiodorum* dilationem cauſſæ quæſiviſſe ait πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας, & eam ſe obtuliſſe pulcherrimam, quum *Olympiodoro* in militia abeundum fuerit. ἐπειδὴ, itaque, ait, δὲ ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας κατὰ τὸν νόμον· ὑπωμοσάμεθα ἡμεῖς τουτονὶ Ὀλυμπιόδωρον δημοσίᾳ ἀπεῖναι στρατευόμενον· ὑπομοσθέντος δὲ τούτου ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι, καὶ διαβάλλοντες Ὀλυμπιόδωρον τουτονὶ, ὕστερον ἡμῶν λέγοντες, ἔπεισαν τοὺς δικαστὰς ψηφίσασθαι, τῆς δίκης ἕνεκα ἀπεῖναι τουτονὶ, καὶ

cum quis ſuffragium, aut legem ſancientem redarguit, tanquam inutilem: hoc enim, ſuggillare dixerunt. Et ſuggillatione facta, decretum irritum erat, do-
57 nec ratum judicaretur. * Præſcriptio, quæ eadem & tranſlatio Teſtium dicitur: cum quis judicium non ſolenne, legitimumve eſſe cauſatur, veluti jam ante judicatus, aut abſolutus: vel temporibus jam elapſis, quibus id judicandum erat: veluti non citationis, ſed iniquitatis: non publicorum, ſed privatorum: vel apud hos judicandum eſſe, utpote non in Areopago, ſed apud Palladium. Non ſcriptum judicium dicebatur, quod ob præſcriptionem ſublatum & tranſlatum erat.
58 * Recriminatio, cum quis Reus ipſe viciſſim accuſat. Et præſcriptio ſane, recriminationi ſimilis videtur, quare etiam prius abſolvitur. Recriminans porro, & non convincens, epobeliam ſolvebat.

ὅταν τὶς ἢ ψήφισμα, ἢ νόμον γράφοντα [92] γράψηται, ὡς [93] ἀνεπιτήδειον. τοῦτο γὰρ ὑπομόσασθαι λέγουσι. καὶ οὐκ ἦν μετὰ τὴν ὑπωμοσίαν τὸ
γραφὲν, [94] πρὶν κριθῆναι, κύριον. * [95] Παραγρα- 57
φὴ δ' ἦν ἡ αὐτὴ, καὶ [96] παραμαρτυρία, ὅταν τὶς μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι λέγῃ τὴν δίκην, [97] ἢ ὡς κεκριμένος, ἢ ὡς ἀφειμένος, ἢ ὡς τῶν χρόνων ἐξηκόντων, ἐν οἷς ἔδει κρίνεσθαι· [98] οἷον, οὐκ εἰσαγγελίας, ἀλλὰ παρανόμων, οὐ δημοσίᾳ, ἀλλὰ ἰδίᾳ· ἢ ὡς παρὰ τούτοις κρίνεσθαι δέον· οἷον, οὐκ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἀλλ' ἐπὶ Παλλαδίῳ. Ἄγραπτος δὲ δίκη ἐκαλεῖτο, ἡ ὑπὸ τῆς [99] παραγραφῆς ἀναιρεθεῖσα, καὶ [100] διαγραφεῖσα.
* [1] Ἀντιγραφὴ δὲ, ὅταν τὶς κρινόμενος [2] ἀντικα- 58
τηγορῇ. καὶ ἡ παραγραφὴ δὲ, ἀντιγραφῇ ἔοικε· διὸ καὶ [3] προεισέρχεται. ὁ δ' ἀντιγραψάμενος, μὴ κρατήσας, [4] τὴν ἐπωβελίαν προσωφλίσκανε.

οὐ δημοσίᾳ. ubi vides & ἀνθυπωμοσίαν fuiſſe. *Pollucis* ὑπωμοσία vero longe alia, de ſcitorum vel legum ſcriptoribus nimirum: quæ & ante dixit, Segm. 44. ne non illum ita ſentiſſe putes. de ὑπωμοσίᾳ ad *Harpocrationis* expoſitionem ex *Ulpiano Interpr. Demoſthenis* in *Midianam*, & *Demoſthenis* Oratione contra *Euergum* vid. & *Sigon.* libr. III. de Republ. *Athen.* cap. 4. JUNG.

92 Γράψηται] C. A. γράψεται. aliter ὑπωμοσίαν explicat *Ulpianus* in *Demoſth.* de Falſ. Legat. confer & *Harpocr.* h. v. KÜHN.

93 Ἀνεπιτήδειον] Supra dixit Segm. 44. ἀσύμφορον. infra Segm. 88. μὴ ἐπιτήδειον. JUNG.

94 Πρὶν κριθῆναι κύρ.] *Non erat ratum, antequam judicii aleam ſubierat.* KÜHN.

Πρὶν κριθῆναι κύρ.] Diſtingue, κριθῆναι, κύριον. ſcilicet οὐκ ἦν κύριον τὸ γραφὲν πρὶν κριθῆναι, *non auctoritatem habebat ullam niſi tale judicaretur.* JUNG.

Πρὶν κριθῆναι] Cum *Kühnio* diſtinctionis minoris notam his voculis ſubjeci. Conſule *Demoſthenem* de Corona pag. 489.

95 Παραγραφὴ] Vid. *Iſocr.* παραγραφικὸν adverſus *Callimachum*, & *Demoſthenis* multas παραγραφῶν orationes. KÜHN.

Παραγραφὴ] De hac *Sigon.* libr. III. cap. 4. *Primum autem præſidium* (reo, introducta jam actione) *fuit* παραγραφὴ, *quam nos* exceptionem *vocamus, quæ teſte* Polluce, *&* Ulpiano *erat, quoties aliquis negabat, actionem eam introduci poſſe, aut quia damnatus ante, aut quia abſolutus fuiſſet; aut quia tempus abiiſſet, quo judicari oportuiſſet; aut quia non publica actio intendenda fuiſſet, ſed privata; neque apud* Areopagum, *ſed apud* Palladium; *neque apud arbitrum, ſed apud Archontem, aut Theſmothetas, aut alios; aut non eo tempore, ſed alio.* JUNG.

Παραγραφὴ] Adducit hunc *Pollucis* locum *Petitus* ad L. L. *Att.* pag. 341. in eoque omittit καὶ παραμαρτυρία, & illis οἷον, οὐκ εἰσαγγελίας &c. aſteriſci notam apponit, quod mutila putet illa verba, nec, mea quidem opinione, immerito.

96 Παραμαρτυρία] MS. διαμαρτυρία. SEB.

Παραμαρτυρία] MS. *Seberi Auguſtanus*, διαμαρτυρία· quod credo eſſe verius: fueritque hæc alia & latior ſuperiori Segm. 32. ſane παραμαρτυρίαν temere haud invenias: διαμαρτυρίαν vero facile, & eam genus παραγραφῆς te docebit *Budæus* in Comm. ſuis. Sic *Heſychius*: διαμαρτυρία, δίκη τις ὁμοία τῇ περιγραφῇ, emenda: παραγραφῇ· conſulæ itaque ob conjunctionem interdum fuerint; & *Pollucem* credo ſcripſiſſe; παραγραφὴ δ' ἦν, ἡ αὐτὴ καὶ διαμαρτυρία. JUNG.

97 Ἢ ὡς κεκρ.] Ἢ omittit C. A. inſerit autem poſt κεκριμένος, ἢ διαίτης γεγενημένης ἢ ὡς ἀ. &c. KÜHN.

98 Οἷον, οὐκ εἰσαγγελίας, &c.] Ἢ οὐκ εἰσαγγελίας &c. ἢ ὡς οὐ π. τ. &c. οὐ ſic perſcriptum eſt in C. A. *Petitus* in L. L. *Atticas* aſteriſcum defectus indicem poſt κρίνεσθαι apponit, ſed ſine cauſa pag. 341. KÜHN.

Οἷον, οὐκ εἰσαγγελίας, &c.] Hæc quaſi exempli gratia ſubjiciuntur iſtis, ἢ ὡς τῶν χρόνων ἐξηκόντων. ſed nullam in iis video cauſſam dilationis petendæ ob elapſum tempus. an enim ideo quod publicæ vel privatæ obtineat actionis nomen? Deerit itaque aliquid; de quo ſi MS. noſter non mutilus eſſet, facile expediremus nos; forte de actionis genere non recto & conveniente cauſæ uſurpato: cujus rei exempli loco iſta ſubjiciat, οἷον &c. ſed hæc & alia, aliquis veteris *Græci* juris peritus reſtituet facilius: nos in illo foro ſumus hoſpites. JUNG.

99 Παραγραφῆς] C. A. γραφῆς. KÜHN.

100 Διαγραφεῖσα.] Διαγραφεῖσα, *inducta, cancellata.* vid. *Harpocr.* in διαγράψασθαι. KÜHN.

1 Ἀντιγραφὴ] *Recriminationem* interpretatur *Sigonius* libr. III. de Republ. *Athen.* cap. 4. quem v. JUNG.

Ἀντιγραφὴ] De hac omnino eſt videndus *Harpocratio*, & ad eum *Mauſſacus*.

2 Ἀντικατηγορῇ.] MS. ἀντικαταγορεῖ. SEB.

Ἀντικατηγορῇ.] C. A. ἀντικαταγορεῖ. KÜHN.

3 Προεισέρχεται.] *Prius abſolvitur, Interpr.* male. indigitat autor cum ἀντιγραφῇ ita comparatum eſſe, ut cum παραγραφῇ, qua qui utebatur, primus in judicium veniebat, & reus excipiens prius audiebatur, quam accuſator. φεύγων τὴν δίκην πρότερος λέγει τοῦ διώκοντος, inquit *Iſocrates* contra *Callimachum*, ubi & legem affert, qua cautum erat, ut prior cauſam diceret ὁ παραγραψάμενος. ita & res ſe habet cum ἀντιγραψαμένῳ, ex quibus patet, legendum eſſe paulo ante apud *Pollucem*, καὶ ἡ ἀντιγραφὴ δὲ παραγραφῇ ἔοικε, διὸ καὶ προεισέρχεται· ἀντιγραφὴ *vero ſimilis videtur* παραγραφῇ, *qua de cauſa etiam prior in judicium admittitur*, ex lege ſcilicet παραγραφῆς. vid. *Demoſth.* Orat. I. contra *Stephan.* παραγραφῇ opponitur εὐθυδικία, vel εὐθεῖα δίκη, *ipſa cauſa*, ſine ulla exceptione. KÜHN.

4 Τὴν ἐπωβελίαν] Supra Segm. 48. JUNG.

[5] τίθενται δὲ τὸ [6] τῆς ἀντιγραφῆς ὄνομα καὶ κατὰ τῶν [7] ἀπαντώντων πρὸς τὰς γραφάς. καί ἐστι πρὸς τὴν γραφὴν τὸ τοῦ φεύγοντος γράμμα, ἀντιγραφή· [8] οἷον, τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε Στέφανος, γράψας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ.
59 * Ἡ δὲ τῆς [9] ἐξούλης δίκη γίγνεται, ὅταν τις τὸν ἐκ δημοσίου πριάμενον μὴ ἐᾷ καρποῦσθαι ἃ [10] ἐπρίατο, ἢ τὸν νικήσαντα, ἃ ἐνίκησεν, ἀλλ' ἢ ἔχοντα ἐκβάλλῃ, ἢ σχεῖν κωλύσῃ, ἢ αὐτὸς ὁ ὄφλων, ἢ ἄλλος ὑπὲρ αὐτοῦ. [11] καὶ μὴν, εἰ ὁ μὲν ὡς ἐωνημένος ἀμφισβητεῖ κτήματος, ὁ δὲ ὡς
60 ὑποθήκην ἔχων, ἐξούλης ἡ δίκη. * Ἡ δὲ [12] μὴ οὖσα δίκη, οὕτως ὠνομάζετο, [13] ὁπόταν τις παρὰ διαιτηταῖς παραγραψάμενος, καὶ ὑπομοσάμενος νόσον, ἢ ἀποδημίαν, [14] εἰς τὴν κυρίαν οὐκ

Ponunt vero actionis nomen, contra tergiverſantes ſimul actiones ipſas. & rei actio actioni huic adjuncta, recriminatio eſt: utpote falſo contra me teſtatus eſt Stephanus, hæc tabellæ inſcribens. * Ju- 59
dicium de vi oritur, cum quis aliquem e publico ementem, eo quod emit, frui non patitur, aut Victorem iis quæ devicit: ſed aut obtinentem dejicit, aut obtinere vetat, vel ipſe debitor, aut alius ſuo nomine. Et ſi quidem hic, ceu emptor, de poſſeſſione contendit: ille vero ceu pignus occupat, judicium de vi conſtituitur. * Judi- 60
cium nullum nominabatur, ſi quis apud Arbitros Reus vocatus, & morbum prætexens aut peregrinationem, in diem conſtitutum

5 Τίθενται] Scribendum exiſtimo τίθεται. JUNG.

6 Τῆς γραφῆς] C. A. τῆς αὐτῆς γραφῆς, vel τῆς ἀντιγραφῆς· ἀντιγραφῆς nomen ponitur etiam, cum reſpondetur & occurritur actoris intentioni per apologiam ſubſcriptam, & hoc rei ſcriptum, accuſantis criminationibus oppoſitum, eſt ἀντιγραφή. vid. ſupra Segm. 33. KÜHN.

Τῆς γραφῆς] Ἀντιγραφῆς mox cum Doctiſſ. *Kuhnio* reſtitui.

7 Ἀπαντώντων] MS. ἀπαιτώντων. quomodo mox Segm. ſeq. editi quoque. SEB.

Ἀπαντώντων] Omnino ex *Seberi* MS. reponendum ἀπαιτώντων. nec dubitandi ratio. nec aliter *Florent.* editio, niſi quod accentus falſus, nempe ἀπαιτώντων habens. vulgati vero *Baſilea* ἀπατώντων, omiſſo ι ediderant, vocem plane corrumpentes. JUNG.

Ἀπατώντων] *Kühnius* ἀπαιτώντων, quam lectionem priſcam in textum detuli.

8 Οἷον, τὰ ψευδῆ &c.] Exemplum ἀντιγραφῆς petitum eſt ex I. Orat. *Demoſth.* contra *Stephanum*; dabo locum integrum, ut, quæ deſunt hic, inde ſuppleantur: Ἀπολλόδωρος Πασίωνος Ἀχαρνεὺς, Στεφάνῳ Μενεκλέους Ἀχαρνεῖ ψευδομαρτυριῶν· τίμημα τάλαντον· τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε Στέφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα. hactenus γραφή. ſequitur ἀντιγραφή· τ' ἀληθῆ ἐμαρτύρησα μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα· hæc pars ultima deeſt in *Pollucis* textu, qua ὁ φεύγων ἀπαντᾷ πρὸς τὴν γραφήν. eadem fere habet *Petitus* in L. L. *Atticas* pag. 320. ſic duæ ſunt ἀντιγραφῆς notiones, quarum altera actorem petit recriminatione, altera tuetur reum repetita aſſeveratione. KÜHN.

Οἷον, τὰ ψευδῆ &c.] Hac ſunt ex Oratione prima *Demoſthenis* κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυριῶν. Et eſt nimirum exemplum ἀντιγραφῆς, quæ talis hæc in illa oratione: Ἀπολλόδωρος Πασίωνος Ἀχαρνεὺς, Στεφάνῳ Μενεκλέους Ἀχαρνεῖ, ψευδομαρτυριῶν· τίμημα, τάλαντον· τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε Στέφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα· τἀληθῆ ἐμαρτύρησα τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα. En exemplum ἀντιγραφῆς *Stephaniana*: cui ſubjicit *Demoſthenes*: ταῦτα οὕτως αὐτὸς ἀντιγράψατο ἃ χρὴ μνημονεύειν ὑμᾶς, καὶ μὴ τοὺς ἐξ ἀπάτης νῦν λόγους ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους πιστοτέρους ποιεῖσθαι τῶν νόμων, καὶ τῶν ὑπὸ τούτου γραφέντων εἰς ἀντιγραφήν. Quid itaque? an non in vulgatis pro illo γράψας, ſcribendum μαρτυρήσας; ut apud *Demoſthenem* eſt: & forte etiam cum altera voce: μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα. JUNG.

Οἷον &c.] Hæc ex *Demoſthene* eſſe petita docet quoque *Valeſius* ad *Harpocr.* p. 9.

9 Ἐξούλης δίκη] Deducunt ab ἐξίλλειν, quod Atticis eſt, ἐξωθεῖν, ἐκβάλλειν βίᾳ, *vi detrudere*, *expellere*. vid. *Gloſſas* βασιλικῶν in ἄλλου βίαιος. C. V. pro γίγνεται leg. ἦν. dein, οὐκ ἐᾷ· λαχὼν ἐξούλης, inquit *Demoſth.* Orat. contra *Midiam* (ubi vide *Ulpianum*) & contra *Onetorem*. vid. *Heſychium* in ἐξούλης δίκην. *Harpocr.* & *Suid.* quæ *vi poſſeſſa*, huc pertinent. in *Gloſſis* βασιλικῶν, βιπόσισα, Græcis literis. vid. *Ciceronem* pro *Cæcina*. KÜHN.

Ἐξούλης δίκη] De hac vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. convenit hæc cum *interdicto unde vi* apud *Romanos*, ut indicavit etiam *R. Forner.* II. rer. quotid. 15. JUNG.

Ἐξούλης δίκη] Videndus eſt *Harpocratio* ac in eum *Mauſſacus*: præterea *Petitus* in L. L. *Att.* pag. 415. apud *Harpocrationem* vero lege pro ἐξίλλειν, ἐξίλλειν, prout & ἀπίλλειν· Lex. ὅστις δὲ ἀπίλλῃ τῇ θύρᾳ apud *Lyſiam* κατὰ Θεομνήστου. *Heſych.* Ἐξίλλειν, ἀπείργειν, κωλύειν, κτείνειν, ἐκβάλλειν.

10 Ἐπρίατο] MS. ἐπριᾶτο. SEB.

11 Καὶ μὴν] Abeſt μὴν a C. A. dein, ἢ καὶ ὡς ὑ. ἔ. &c. KÜHN.

12 Μὴ οὖσα δίκη] *Cauſa non Cauſa*, id eſt, quæ εἰς τὸ μὴ εἶναι πιπίπτεται, *nullitatis*, ut vocant. damnatur, ſententiamque arbitri irritam facit denuo litigando. erat igitur hæc actio reſtauratio *eremodicii*. KÜHN.

Μὴ οὖσα δίκη] *Demoſthenes* ea κατὰ Μειδίου· ἀλλὰ τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ δή που· *at licebat illi judicium reſortiri*, *ſententiamque arbitri nullam eſſe & irritam defendere*: ita vertit *Budæus* Comm. L. G.

13 Ὁπόταν &c.] Hæc ita *Sigonius* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. ult. interpretatur: *Quoties quis apud arbitros, tranſlato, aut dilato morbi, aut peregrinationis cauſſa arbitrio non occurrens* εἰς τὴν κυρίαν, *deſerti arbitrii damnabatur*, *licebat & intra decem dies* τὴν μὴ οὖσαν ἀντιγράφειν, *& deſertum arbitrium tollebatur*, *ut a principio veniret ad arbitrum*: *ſi autem* τὴν μὴ οὖσαν *non tolleret*, *juratus ſe invitum deſeruiſſe arbitrium*, *pro rata arbitri ſententia ducebatur*. ſed ibid. *Pollucis* ὀφθεὶς omittit *Sigonius*, & certe videtur locus non carere mendo, εἰς τὴν κυρίαν ὀφθεὶς, ἢ μὴ ἀπαντήσας· quæ inter ſe pugnare videntur. Mihi videtur negativa particula excidiſſe, & ſupplendum, εἰς τὴν κυρίαν οὐκ ὀφθεὶς &c. JUNG.

14 Εἰς τὴν κυρίαν] In C. A. ſequitur, μὴ ἀπαντήσας, ſi ſtatuto tempore non compareret, eremodicium debebat; expectabant enim arbitri uſque ad veſperam adventum rei die ſtatuto; & ſi non veniſſet, arbitrio ſuo ἐρήμην eremodicium contra deſertorem pronuntiabant. *Demoſth.* Orat. contra *Midiam*. hoc ipſum erat καταδιαιτᾷν, cui contrarium, ἀποδιαιτᾷν, *arbitrio abſolvere*. KÜHN.

viſus, aut non diem obiens, vadimonii
deſerti reus eſt: licebatque intra decem
dies judicium irritum criminari, & ſolvebatur
vadimonium, ut res denuo ad Arbitrum
referretur. quod ſi judicium irritum
eſſe non convinciſſet, jurans quod invitus
judicium reliquiſſet, rata erant;
quæ Arbitri pronunciaverant: unde & pen-
61 ſionis fidejuſſores conſtituebantur. * Reſortiri
judicium licebat, ſi quis abſens,
in foro a præcone vocatus, aut non audiens,
deſerti vadimonii Reus eſſet. Reſortiri
autem intra duos menſes fas erat:
quod ſi non faceret, mulctam ſcriptam
debebat, & ipſe infamis erat. Inſpicere
erat, cum quis inter publicata bona,
ſibi aliquid deberi, aut ad ſe ſpectare
diceret. Ipſumque opus, inſpectio no-
62 minabatur. * Denunciatio eſt de illis,
qui de Hærede, aut hæreditario contendunt:
contendens enim Reo diem ad
Prætorem denunciat: niſique denunciet,
irritum eſt judicium. & hæc, actiones
indenunciatæ dicuntur. Proteſtatio
eſt, diſſolutio judicii, propter certum
aliquod juſjurandum, teſtimonium,
aut quæſtiones, vel ob aliud tale quip-

ὀφθεὶς, ἢ μὴ ἀπαντήσας, ἐρήμην ὄφλῃ, ἐξῆν
ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὴν μὴ οὖσαν ἀντιγράφειν.
καὶ ἡ ἐρήμη ἐλύετο, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐλθεῖν ἐπὶ διαιτητήν·
εἰ δὲ μὴ ἕλῃ τὴν μὴ οὖσαν, ὀμόσας μὴ
ἑκὼν ἐκλιπεῖν τὴν δίαιταν, κύρια τὰ διαιτηθέντα
ἐγίγνετο· ὅθεν ἐγγυητὰς καθίστασαν τοῦ [15] ἐκ-
τίσματος. * [16] Ἀντιλαχεῖν δὲ δίκην ἐξῆν, ὁπό- 61
τε τις μὴ παρὼν ἐν δικαστηρίῳ κατακηρυχθεὶς,
καὶ μὴ ὑπακούων, ἐρήμην ὄφλῃ. ἀντιλαχεῖν
δὲ, ἐντὸς δύο μηνῶν ὑπῆρχεν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο
σχοίη, τὸ ἐγγεγραμμένον ὦφλε, καὶ ἄτιμος ἦν.
[17] Ἐνεπισκήψασθαι δὲ ἦν, [18] ὁπότε τις ἐν τοῖς δημευθεῖσιν
ἑαυτῷ τι ὀφείλεσθαι ἢ προσήκειν [19] λέγῃ.
καὶ τὸ πρᾶγμα, ἐνεπίσκημμα ἐκαλεῖτο.
* Πρόσκλησις δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων 62
κλήρου, ἢ ἐπικλήρου· ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν, προσκαλεῖται
τὸν [20] ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα·
εἰ δὲ μὴ προσκαλέσοιτο, ἀτελὴς ἡ δίκη·
αὗται δὲ ἐλέγοντο [21] ἀπρόσκλητοι δίκαι. [22] Πρόκλησις
δέ ἐστι λύσις τῆς δίκης ἐπί τινι ὡρισμένῳ
ὅρκῳ, ἢ μαρτυρίᾳ, ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοι-

Εἰς τὴν κυρίαν ὀφθεὶς, &c.] Lubens hic *Jungermanno* aſſentior; inſerui itaque particulam *οὐκ*, nec enim aliter ſenſus ſibi conſtat. *Ἀπαντᾷν ἐπὶ κυρίαν* eſt apud *Demoſthenem κατὰ Μειδίου*.

15 Ἐκτίσματος.] Erat mulcta mille drachmarum. *Demoſth.* l. c. KÜHN.

16 Ἀντιλαχεῖν] *Heſych.* in *ἀντιλαχεῖν* & *ἀντικαταλαβεῖν* leg. *ἀντικαταβαλεῖν*. KÜHN.

17 Ἐνεπισκήψασθαι] Supra Segm. 54. eſt ſimpl. *ἐπισκήψασθαι*. SEB.

Ἐνεπισκήψασθαι] Vid. *Harpocr.* in *ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι*, & ibi notata *Valeſio*. KÜHN.

Ἐνεπισκήψασθαι] Sed ad MS. noſtrum, cum quo felicius hoc mendorum mare pernavigamus. Is hic nova pagina iterum incipit cum verbo *ἐνεπισκήψασθαι*, & adſcriptum habet, *ἐκλείπει μία σελίς*, ad oram, ab aliquo qui illum defectum vel *ἐκτομὴν σελίδος* adverterat. de *ἐνεπισκήμματι* & *Harpocrationem* vide: & notat ex noſtro *Polluce* hinc non tantum *Romæ* obtinuiſſe (L. 72. *Mulier.* de jure dot.) ſed & *Athenis* invaluiſſe, ut nempe publicatio bonorum ſic accipiatur, ut æs alienum deducatur, *G. Fornerius* ad l. XXXIX. *ſubſignatum.* §. 1. bona. D. de V. S. ubi & *Etymologici* auctorem in eam rem citat. vid. & eund. ad l. XII. *ſi cui* cod. t. JUNG.

18 Ὁπότε τις ἐν τ. δημ. &c.] Ita MS. ἦν, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον, ὁπότε τις ἐν τ. δ. ἑ. τί. longe plura quam vulgo: ſed haud intrudenda. exerraverunt enim ſcribæ oculi in iſta quæ inferius habes fine Segm. ſequ. par *σφάλμα* notabam in MS. ſupra Segm. 46. JUNG.

19 Λέγῃ.] MS. λέγει. SEB.

Λέγῃ.] MS. λέγει τὸ πρᾶγμα &c. vid. & *Harpocrationem* in *ἐνεπίσκημμα, καὶ ἐνεπισκήψασθαι*· ex quo hæc ſaltem adſcribere lubet: *ἔστι δὲ καὶ λόγος τις ἐπιγραφόμενος· Δημοσθένης* (an Δημοσθένους, ſublato puncto præpoſito?) *πρὸς Κριτίαν περὶ τοῦ ἐνεπισκήμματος· ὃν Καλλίμαχος μὲν ἀναγράφει ὡς γνήσιον, Διονύσιος δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεύς, ὡς ψευδεπίγραφον.* JUNG.

20 Ἐπιδεδικασμένον] *Eum, qui ſibi vindicat ἐπίκληρον, & de ea litigat cum aliis.* KÜHN.

21 Ἀπρόσκλητοι] *Demoſth.* contra *Midiam*: *τὴν μὲν κατὰ τοῦ διαιτητοῦ γνῶσιν, ἣν ἀπρόσκλητον κατεσκεύασεν, αὐτὸς κυρίαν αὐτῷ πεποίηκεν. ἣν δὲ αὐτὸς ὤφλεν ἐμοὶ, προσκληθεὶς, εἰδὼς, οὐκ ἀπαντῶν, ἄκυρον ποιεῖ·* ergo erat *πρόσκλησις, δίκης καταβολὴ*, *primum quod jaciebatur cauſæ fundamentum & initium*, ſine quo non erat *εἰσαγώγιμος* in judicium, litis ſcilicet denuntiatio per *κλητῆρα*, & ubi talis denuntiatio & vocatio ad magiſtratum non adhibita fuerat, *δίκη ἀπρόσκλητος* erat. unde ſæpe conjunguntur *προσκαλεσάμενος* & *γραψάμενος*. KÜHN.

Ἀπρόσκλητοι] MS. *πρόσκλητοι δίκαι*, pro *ἀπρόσκλητοι δ.* Verum vulgatum non mutem: reſpexit enim ad illas *δίκας ἀτελεῖς, ὅταν τις μὴ προσκαλέσοιτο*. *Demoſth.* *πρὸς Νικόστρατον* apud *Budæum*: *ὁ Ἀφιδούσιος ἀπρόσκλητόν μου δίκην δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος, ὡς ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ κλητῆρας ἐπιγραψάμενος.* *Heſychius*: *ἀπρόσκλητος δίκη, ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν εἰσαγώγιμος.* vid. & *Harpocrationem*, & *Etymologicum* in *κλητῆρες*. JUNG.

22 Πρόκλησις] C. A. *πρόσκλησις*. melius vulgatum. vid. *Suid.* in hac voce ex *Harpocratione*. *πρόκλησις* adverſario offerebat conditionem, quæ liti finem faceret, ex. gr. *torturam familiæ, juſjurandum, arbitrium*, &c. ſi ſervus poſcebatur ad quæſtionem, ſubjici ſolebat formula cautionis de præſtanda indemnitate. *ἐάν τι πηρώσω γε σοὶ τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριον σοὶ κείσεται. ſi qua ſervum verberando claudum, cæcum, alſove membro mutilum fecero, argentum tibi erit promptum paratum*, pretium ſcilicet ſervi. ſed ſæpe actor, non accipiente reo delatum juramentum, cauſam deſerebat. KÜHN.

Πρόκλησις] MS. mendoſe iterum *πρόσκλησις* &c. Lucide *Harpocratio*: *πρόκλησις· εἰώθεσαν, ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεράπαινας, ἢ θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι, τὸ δὲ γραμματεῖον, τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις, παρὰ πολλοῖς δὲ ἐστι

οὕτω. [23] Ἔφεσις δέ ἐστιν, [24] ὅταν τὶς ἀπὸ διαιτητῶν, ἢ ἀρχόντων, [25] ἢ δημοτῶν, ἐπὶ δικαστὴν ἐφῇ· ἢ ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δήμου ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ [26] ξενικὸν
63 δικαστήριον· • ἐφέσιμος δὲ ὠνομάζετο ἡ δίκη· αὗται δὲ καὶ [27] ἔκκλητοι δίκαι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ οἱ νῦν [28] παραβόλιον καλοῦσι, παράβολον Ἀριστοτέλης λέγει. Ἐμπορικαὶ δὲ, καὶ [29] ἔμμηνοι, αἱ τῶν ἐμπόρων, [30] ἢ τῶν περὶ ἐμπορίου. [31] Ἀπὸ συμβόλων δὲ, ὅτε οἱ σύμμαχοι ἐδικάζοντο. [32] Ἀτίμητος δὲ δίκη, ἣν οὐκ ἔστιν ὑποτιμήσασθαι;

piam. Tranſlatio vero eſt, cum quis ab Arbitris, Prætoribus, Tribunis ad Judicem cauſam transfert: vel a Senatu ad Populum, aut a Populo ad forum, aut a Judicibus ad forum aliquod peregrinum:
• & tranſlatum judicium dicitur. quæ eadem, & appellationes dicuntur. Atque 63
quod in appellationibus ſpondebatur, quod nunc παραβόλιον vocant, Ariſtophanes Παράβολον nominavit. Emporalia judicia, & menſtrua, Mercatorum erant, aut de emporio. De pactis porro, ſi confœderati judicabantur. Inæſtimatum judicium, quod pluris æſtimare non licet, ſed tanti,

ῥήτορσι. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου καὶ περὶ ὧν πρόκλησις γίνεται δηλοῖ. JUNG.

Πρόκλησις] Προκλήσεις ἔγγραφοι apud *Etymologum* in ἐχῖνος, etenim in ſcripta referri ſolebant, ac tum judicibus tradi: vid. & *Harpocr.* in διαιτηταί.

23 Ἔφεσις] In *Gloſſ.* ἔφεσις, *provocatio*, *appellatio*, unde δίκη ἐφέσιμος, *cauſa, in qua ſuperiorem judicem appellare licet.* KUHN.

Ἔφεσις] MS. etiam vitioſe, ἄφεσις. vid. *Cujacium* Paratit. Digeſt. libr. XLIX. tit. 3. *Quis a quo appelletur*, ubi ait definitionem appellationis *Polluci* & *Moſchopulo* hujuſmodi eſſe: ἔφεσις ἡ μεταγωγὴ καὶ ἡ μετάβασις ἀπὸ τῶν διαιτητῶν εἰς τοὺς δικαστάς. JUNG.

Ἔφεσις] Solent & δίκης μεταγωγὴν εἰς ἕτερον δικαστήριον appellare, iiſque verbis *Grammatici* τὴν ἔφεσιν exponunt: *Gloſſæ* optimæ: Ἔφεσις, *appellacio*, *provocacio*: priori illa voce in ſermone noſtro hodieque utimur; altera apud bonos auctores uſitatiſſima: vide *Liv.* libr. I. cap. 26. ubi de jure provocationis a Duumviris ad populum leges, & *Gellium* libr. IV. cap. 14. *Mamilia ad tribunos plebei provocavit*, nimirum a populo: de ἐφέσει autem, ſi lubet, *Etymologum* conſule & *Heſychium.* Ἐφέσιμος δίκη eſt apud *Demoſthenem.*

24 Ὅταν τὶς] MS. ὅτ' ἄν τις, ut fere ſemper. JUNG.

25 Ἢ δημοτῶν] Deſunt in MS. ἢ δημοτῶν. JUNG.

26 Ξενικὸν δ.] C. A. ξεστὸν δικαστήριον, quæ lectio videtur deſignare certum dicaſterium, & politis lignis lapidibuſque extructum. forte per ξεστὸν δικαστήριον intelligit *theatrum*, ad quod provocavit *Euripides*, cum apud Judices accuſaretur propter verſum illum peſſimum, ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, *lingua juravit, mens vero eſt injurata*, eoque alluſum a *Noſtro.* Quod ſi doctiores meliora attulerint in medium, noſtras conjecturas una litura ſanare poterit. Nec vulgata lectio mala eſt, ſi intelligatur ἔκκλητον δικαστήριον. KUHN.

27 Ἔκκλητοι] *Gloſſ.* ἔκκλητος, *appellatio*, *provocatio.* ἐκκλητὴς ὁ ἐκκαλούμενος, *appellator.* confer *Heſych.* in ἔκκλητος δίκη, & *Etymolog.* in ἔκκλητος πόλις. utrumque *Phavorin.* pro more exſcripſit. *Harpocrat.* in ἐκκλητεύειν & *Suid.* in ἔκκλητοι. ergo δίκαι ἔκκλητοι ſunt cauſæ ad peregrinum vel aliud domeſticum tribunal evocatæ. KÜHN.

Ἔκκλητοι δίκαι] *Heſych.* Ἔκκλητοι δίκαι, αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. itaque, ſi *Heſychio* fidem habeamus, ἔκκλητος δίκη proprie fuerit, de qua provocatum eſt ad tribunal e. g. Atticæ juriſdictioni non obnoxium: at ceteri *Grammatici* de quavis ſimpliciter provocatione intelligunt: τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται, inquit *Etymologus* in ἔφεσις, & in Ἐφέται, ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, τουτέστιν, ἔκκλητος· vid. & *Harpocrationem* in Ἔφεσις. *Ariſtoteles* Oeconom. libr. II. cap. 2. καὶ τὰς ἐκκλήτους μετ' ἐπιτιμίου ἐφ' αὐτὸν ποιούμενος.

28 *Quod in appellationibus ſpondeb.*] παραβόλιον proprie ſignificat *pignus, in quod ſponſio fit*, ut non ſolum e *Phrynicho* (pag. 58.) colligitur, ſed etiam ex veteri libro *Aſtrampſychi*, in quo crebro hoc iteratur, παραβόλιον θὲς, *depone pignus, in quod ſponſio fit.* Ovid.

--- *& ut credar, pignora certa dabo.*

καὶ ἵνα τοιοῦτος πιστευθῶ, παραβόλιον θήσω· e notis Viri Illuſtr. ad *Phrynichum.* SEB. 2.

Παραβόλιον] C. A. παράβολιν. *Heſych.* παραβόλιον in ἐπωβελία ex correctione *Salmaſii*, qui *Ariſtot.* locum in *Oecumenico* monet eſſe. KUHN.

Παραβόλιον] *Nunneſ.* ad *Phrynich.* Eclog. I. in hoc vocabulo ait *Polluci* id eſſe *ſportulam, quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponebatur.* JUNG.

Παραβόλιον] Eſt itaque παραβόλιον proprie id pecuniæ, quod, qui provocat, deponit, ἀπὸ τοῦ παραβάλλεσθαι, *a periclitando*: concinne omnino; ſiquidem qui de cauſa, qua jam ceciderat, provocationem facit, tanto magis de pecunia depoſita periclitatur, quanto cauſa ejus jam deterior fuit viſa: abutuntur igitur hac voce, qui pro quavis ἐπωβελίᾳ ponunt: diverſa paululum eſt hac in re *Cl. Salmaſii* ſententia, quam leges de Modo Uſur. p. 15.

29 Ἔμμηνοι] *Harpocr.* ἔμμηνοι δίκαι εἰσὶ ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί. C. A. ἢ τῶν παρ' ἐμπορίου. *Demoſth.* adverſus *Apaturium* dicit, judicia de naucleris & mercatoribus fuiſſe ſingulis menſibus a *Boedromione* uſque ad *Munychionem*, in quibus menſibus erant maria clauſa. KÜHN.

Ἔμμηνοι] De his & *Sigon.* meminit lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. JUNG.

Ἔμμηνοι] Qui has lites introducebant, εἰσαγωγεῖς dicti, docente *Noſtro* infra Segm. 101. vide quoque *Salmaſium* de Modo Uſur. p. 691.

30 Ἢ τῶν περὶ ἐμπορίου.] MS. ἢ περὶ τὸ ἐμπόριον. JUNG.

31 Ἀπὸ συμβόλων] Scilicet δίκαι ex *pactis conventis* dijudicandæ, quod faciebant Athenienſes ſociis, quibuſcum fœdus vel commercium fuerat, ſecundum ea Athenis jus dicebatur, fœderatis litigantibus vel inter ſe, vel cum cive Attico. vid. *Harpocr.* in σύμβολα, & ibidem notata *Valeſio.* Cur autem ſociorum cauſæ evocatæ fuerint Athenas, *Xenophon* ediſſerit de Rep. *Athen.* KÜHN.

Ἀπὸ συμβόλων] Infra Segm. 88. JUNG.

32 Ἀτίμητος] *Demoſth.* contra *Midiam*, ubi *Ulpianus* ἀτίμητον ἀγῶνα explicat, quod ſit ille, in quo litis æſtimatio non eſt relicta judici, quia legibus definita erat. *Noſter* ita accepit, quaſi jam æſtimata lis ſit ab eo, qui dicam ſcripſit, & judices illi æſtimationi aliam ſubjicere nolint. KÜHN.

Ἀτίμητος] Vid. & *Harpocrat.* in ἀτίμητος ἀγών. JUNG.

quan-

64 quanti inſcriptum eſt æſtimatur. • Calculatio erat, Tribules calculum ferre de illis, qui obreptitii videbantur. Hiſce vero prædictis & hæc addenda ſunt, arbitrium, Arbiter. Coarbiter, ſecundum Demoſthenem. Arbitrum eſſe, arbitrio præeſſe, ſtatuit, arbitriis ſtatutum. Arbitris diſſolvendum, ut Iſæus dixit. Et Arbitrio diſcuſſi, ut Lyſias.

ἀλλὰ τοσούτου [33] ἐπιτετίμηται, ὅσου ἐπιγέγραπται. • [34] Διαψήφισις δὲ ἦν, τὸ τοὺς δημότας τὴν ψῆφον ὑπὲρ τῶν παρεγγεγράφθαι δοκούντων ἐνεγκεῖν. προσθετέον δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τάδε· δίαιτα, διαιτητής, [35] συνδιαιτητής, ὡς Δημοσθένης. διαιτᾶν, διαιτᾶσθαι, [36] διῄτησεν, δεδιῃτημένον, κατεδιῄτησεν, ἀποδεδιῃτημένη, διαιτήσιμον, ὡς Ἰσαῖος. κατεδιῃτησάμην, [37] ὡς Λυσίας ἐπὶ τοῦ ἑλόντος ἐν τῇ διαίτῃ. 64

65 • CAPUT VII.

De haſtæ geſtatione, luctu, & quæ circa hanc, interdictione, Accuſatore, & quæ ad accuſationem faciunt.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ. 65

Περὶ δόρατος ἐπιφορᾶς, καὶ κήδους, καὶ [38] τῶν περὶ αὐτό· περὶ προαγορεύσεως, καὶ κατηγόρου, καὶ τῶν προσφόρων τῇ κατηγορίᾳ.

HAſta in funere vi peremptorum præferebatur, & præſcripti dies ob

[39] Δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, ἐπὶ τῶν βιαίως ἀποθανόντων ἐπεφέρετο. καὶ αἱ [40] προθέσεις δὲ

Ἀτίμητος δὲ δίκη,] Pleriſque delictis mulctam leges conſtituerant: ἀτίμητος itaque δίκη, vel ἀγών, ut *Harpocratio*, actio, quæ delicti, cujus quis accuſatur, appoſitam habet, prout a legibus eſt deſignata, mulctam; ſolebat enim τῇ γραφῇ ſubſcribi quæ legibus erat delicto, de quo actio inſtituebatur, ſancita mulcta hunc in modum: τίμημα πεντήκοντα τάλαντα, τίμημα χίλιαι δραχμαί, τίμημα θάνατος, ut ex ἀντωμοσίᾳ *Meliti* in *Socratem* apud *Diogenem*, *Æſchinis* γραφῇ κατὰ Κτησιφῶντος, & aliunde conſtat: huic eſt contraria δίκη τιμητὸς, quam judices æſtimabant habita delicti ceterarumque circumſtantiarum ratione.

33 Ἐπιτετίμηται] MS. τετίμηται. SEB.

Ἐπιτετίμηται] MS. noſter ut *Seberi*, τετίμηται, quod mihi magis placet quam compoſitum vulgatum ἐπιτ. JUNG.

34 Διαψήφισις] Exemplum διαψηφίσεως recitat *Demoſth.* appellatione adverſus *Eubulidem*, ubi & Orationis argumentum rem faciet clariorem. KÜHN.

Διαψήφισις] Meminit & ſuperius τῆς διαψηφίσεως *Pollux* noſter, & paucula notantem vide de hac re *Salmaſium* de Modo Uſur. pag. 752. ubi de ἀποψηφίσει & ἀποψηφισθῆναι ipſi quoque ſupra hanc rem tetigimus.

35 Συνδιαιτητής] C. A. συνδιαιτητά, *duo arbitrii unius collegæ*, ſequitur, διαιτᾶν, δ. διῄτησε, διαιτήσιμον, ἐδιῄτησε, ἀπεδιῄτησε. ἀποδεδιῃτημένον eſt *arbitrium irritum pronuntiatum ut denuo fiat.* κατεδιῃτησάμην, *arbitrio condemnavi.* extant in Orat. *Demoſth.* contra *Midiam.* ſæpe & ἀποδιαιτῆσαι eſt *abſolvere arbitrio*, ſæpe notat contrarium. KÜHN.

36 Διῄτησεν] MS. noſter duabus voculis *Pollucem* ſupplet, unde vulgata reſtitues: διῄτησεν, δεδιῃτημένον, κατεδιῄτησεν, ἀποδεδιῃτημένη, διαιτήσιμ. Alterum vero κατεδιῄτησεν eſt in prima contra *Aphob.* οὐ γὰρ ἂν αὐτοῦ κατεδιῄτησε· & adv. *Bœotum* de dote: ἐρήμην κατεδιῄτησεν αὐτοῦ· recte vero & illud ἀποδεδιῃτημένη· id enim ex loco *Demoſthenis Noſter* excerpſit. Sic enim ex ea κατὰ Μειδίου adfert *Budæus* τὴν δίκην ἣν κατεδιῃτήκει, ταύτην ἀποδεδιῃτημένην ἀποφαίνειν. Et ex eodem *Demoſthene* idem, quod ad κατεδιῄτησεν attinet: ἐπιδημοῦντος δὲ τούτου ἐνθάδε, καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν διαιτητὴν, ἐρήμην κατεδιῄτησεν αὐτοῦ· locus eſt in ea πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ προικὸς μητρῴας. Pro διῄτησεν vero, ut hic etiam MS. infra Segm. 129. ἐδιῄτησεν eſt, duplici augmento: nimirum utrumque in uſu. JUNG.

Διῄτησεν] Auximus heic *Pollucem* noſtrum e *Jungermanni* MS. vocibus, δεδιῃτ. κατεδιῄτ. poſt quas vulgo ἀποδεδιῃτημένον erat.

37 Ὡς Λυσίας.] MS. iterum auctior: ὡς Λυσίας ἐπὶ τοῦ ἑλόντος ἐν τῇ διαίτῃ. ſic itaque ſupple vulgatum. Hoc idem & *Noſter* repetit Segm. 129. καταδιαιτησάμενος, dicens, οἱονεὶ ἐν διαίτῃ κρατήσας. Titulus ſequens prorſum cum eo qui in MS. eſt convenit. JUNG.

Ὡς Λυσίας.] Deerat in vulgatis titulus Orationis, quem poſtliminii jure *Polluci* noſtro ex *Jungermanni* MS. cui Codex *Falckenburgii* conſentit, reddidimus.

38 Τῶν περὶ αὐτό.] C. A. περὶ αὐτῶν π. π. καὶ κατηγορίας &c. KÜHN.

39 Δόρυ] Vid. *Harpocrat.* in ἐπενεγκεῖν δόρυ &c. quem *Suidas* exſcripſit: in primis Orationem *Demoſth.* contra *Euergum* & *Mneſibulum.* KÜHN.

Δόρυ] Sic apud *Demoſthen.* in ea κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου, ubi nutrix cujuſdam, ita a *Theophemo* & *Euergo* verberibus afficitur, ut ſexto die poſt moreretur. ἐξηγηταὶ itaque ejus domino conſulunt πρῶτον μὲν ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, &c. ἐκφορὰ alias proprium vocabulum ἐπὶ νεκρῶν ſupra III. 94 & 102. & infra Segm. 146. JUNG.

Δόρυ &c.] Eadem ferme, quæ *Harpocratio*, habet & *Etymologus*, cui *Camertem* addas licet. Obiter emaculandi ſunt: Ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι· ſcribe προαγορεύειν, ut *Demoſthenes* habet non ſemel in illa Oratione contra *Euergum.*

40 *Et præſcripti dies ob hoc ſtatuebantur*,] Joh. Kirchmannus: *Et vero collocationes idcirco fiebant, ut cerneretur mortuus, ecqua ei vis illata*, lib. I. cap. 12. ubi plura de iſthoc ritu. SEB. 2.

Πρόθεσις] *Interpr. præſcripti dies*, quaſi legiſſet προθεσμίας. vid. *Heſych.* in δι' ἐκ θυρῶν, *Iſæum* Orat. VIII. & *Ælian.* V. H. *indicem* in πρόθεσις. KÜHN.

Πρόθεσις] MS. male πρόσθεσις· ſed σ eraſo ante θ. De hac προθέσει vid. *Lipſ.* I. Elector. 6. & *Scaligerum* ad *Feſtum*, verbo *conlucare*, ubi diſces eam *conlocationem* Latine dici. adde & *Caſaubonum* noſtrum ad Satyram III. *Perſii*, ubi ait προθέσεως cauſſam eandem *Pollucem* ſtatuere cum *Platone*, qui & meminit ad Charact. *Theophr.* περὶ ἀναισθησίας. JUNG.

Πρόθεσις] *Mortuum conlocare*, προτίθεσθαι, fierique id in atrio ſolebat, ut docet *Kirchmannus* de Funerib. Roman. lib. I. cap. 12. ibique & hunc *Pollucis* locum adducit. In imperatoris conſecrandi ritibus apud Romanos, & hic fuit; ceream nimirum imaginem quam ſimillimam defuncto in regiæ veſtibulo con-

διὰ τοῦτο ἐγίγνοντο, ὡς [41] ὁρῷτο ὁ νεκρὸς, μή τι βιαίως πέπονθε. [42] κῆδος, τὸ πένθος. καὶ οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πενθοῦντος [43] ἀφικνούμενοι, ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι [44] περιῤῥαινόμενοι· τὸ δὲ προὔκειτο [45] ἐν ἀγγείῳ κεραμέῳ, ἐξ ἄλλης οἰκίας
66 [46] κεκομισμένον. * τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο [47] ἀρδάνιον. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ πένθει σύνοδος, [48] περίδειπνον· τῶν δὲ ἀγάμων λουτροφόρος τῷ μνήματι ἐφίστατο [49] κόρη, ἀγγεῖον ἔχουσα ὑδροφόρον, [50] ἢ ὑδρίαν, ἢ πρόχουν, ἢ [51] κρωσσὸν, ἢ κάλπιν. τὴν δὲ ἐφισταμένην εἰκόνα, εἴτε λουτροφόρος εἴη, εἴτε ἄλλη τις, [52] ἐπίστημα Ἰσαῖος κέκληκεν. εἴργοντο δὲ ἱερῶν, καὶ ἀγορᾶς, οἱ ἐν κατηγορίᾳ φόνου, ἄχρι κρίσεως. καὶ τοῦτο [53] προαγόρευσις

hoc ſtatuebantur, ut corpus videretur, num vim aliquam tuliſſet. Luctus, ipſe dolor eſt. Et qui in lugentis domum pervenerant, egredientes aqua rigati luſtrabantur, quæ ante ædes in vaſe fictili ſtabat, ex alia domo allata. * Vaſque il- 66
lud rigatorium dicebatur. Quæ vero in luctu congregatio fit, parentalia dicuntur. Innuptorum porro monumento, Puella adſtabat aquigera, vas habens aquarium, hydriam ſcilicet, gutturnium, urnam, aut pelvim. Inſiſtentem autem tumulo imaginem, ſive aquigera eſſet, vel alia quæpiam, Statuam Iſæus vocavit. A ſacris vero, & foro hi, qui in cædis accuſatione erant, arcebantur uſque ad judicii diem. & hoc, interdictio

locabant: *Herodian.* lib. IV. cap. 2. κηροῦ δὲ πλασάμενοι εἰκόνα πάντα ὁμοίαν τῷ τετελευτηκότι ἐπὶ μεγίστης ἐλεφαντίνης κλίνης εἰς ὕψος ἀρθείσης προτιθέασιν ἐν τῇ τῶν βασιλείων εἰσόδῳ· utitur & poſtea, ſed diverſa paululum notione, verbo προτίθεσθαι· εἰς τε τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προτιθέασι, lectum ſcilicet funebrem: πρόθεσις itaque qualiſcunque mortui in publicum collocatio, & ideo qui *Lucretia* ſe ipſam interimentis corpus in foro propoſuere, eam προτίθεσθαι dicuntur. Addam *Platonis* locum libr. XII. de Legibus, qui in exponenda collocationis ratione a *Polluce* noſtro parumper differt: τὰς δὲ προθέσεις πρότερον μὲν μὴ μακρότερον χρόνον ἔνδον γίγνεσθαι τοῦ δηλοῦντος τόν τε ἐκτεθνεῶτα καὶ τὸν ὄντως τεθνηκότα· ut itaque conſpici poſſit vere hominem eſſe defunctum, πρόθεσις fieri ſoluit: illo autem *Platonis* loco recte minus *elationes* vertit *Ficinus* τὰς προθέσεις: emendat & *Iſ. Caſaubonus* ad *Perſ.* pro ἐκτεθνεῶτα, οὐ τεθνεῶτα.

41 Ὡρᾶτο] MSS. ὁρῷτο. KÜHN.

Ὡρᾶτο] Ὡς ὁρῷτο ὁ ν. MS. noſter, & ita ſcribendum. JUNG.

Ὡρᾶτο] Cum MS. & *Kühnio* noſtro ὁρῷτο in textu emendavi.

42 Κῆδος, &c.] MS. plenius: κῆδος δὲ τὸ π. JUNG.

43 Ἀφικνούμενοι, &c.] Diſtingue potius ἀφικνούμενοι, ἐξιόντες ἐκαθ. JUNG.

Ἀφικνούμενοι,] In diſtinguendo hoc loco *Jungermannum* ſequor.

44 Περιῤῥαινόμενοι.] Περιμενόμενοι mendoſe MS. de hac purgatione vid. & *Turneb.* XIII. Adverſ. 21. JUNG.

Περιῤῥαινόμενοι.] Fontana erat hæc aqua luſtralis: *Heſychius:* Πηγαῖον ὕδωρ, τὸ περικαθαῖρον τὰ πρὸς τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπομένων, ὅτε ἐξεκόμιζον· adluſitque hunc morem *Euripides* in *Alceſtide*, ut eruditi viri obſervarunt.

45 Ἐν ἀγγείῳ κερ.] C. A. ἐν ἀ. κεραμικῷ ἐ. ἀ. οἰ. κεκομισμένον τὸ ὕδωρ. C. V. κεκομημένον τὸ ὕδωρ. KÜHN.

46 Κεκομισμένον.] MS. κεκομισμ. ὕδωρ. τὸ δέ. SEB.

Κεκομισμένον.] MS. οἰκίας κεκοσμημένον τὸ ὕδωρ. τὸ δὲ &c. Sed σ in κεκοσμημένον eraſo, factum eſt κεκομημένον. JUNG.

47 Ἀρδάνιον.] Παρὰ τὸ ἄρδειν. *Suid.* quem vide. Item *Caſaubon.* in *Theophr.* Charact. pag. 279. & *Johan. Kirchmann.* lib. prim. de Funeribus Roman. extremo. SEB.

Ἀρδάνιον.] C. V. ἀρδάνειον. *Heſych.* ἀρδανίας. *Suid.* ἀρδάνιον. KÜHN.

Ἀρδάνιον] MS. ἀρδάνειον. Id ὄστρακον *Ariſtophani* dictum docet *Caſaubonus* noſter Comm. *Theophraſt.* ad Charact. περὶ δεισιδαιμονίας, ubi vid. de his purificationibus. JUNG.

Ἀρδάνιον] *Falckenburgii* Codex ὀρδάνιον, male: *Heſych.* Πηγαῖον, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται· Idem eſt videndus in voce ὄστρακον, quæ eo habet loco *Pollucem* mire illuſtrant.

48 Περίδειπνον.] *Gloſſ.* περίδειπνον· λύχνους γὰρ ἅπτειν ἐν πένθει οὐ θέμις, *ſilicernium*, quod alii reddunt, *circumpotatio, quia nefas eſt in luctu lychnos accendere.* KÜHN.

Περίδειπνον.] *Cœna funeris Perſio* Satyr. VI. JUNG.

Περίδειπνον.] Vide *Hieronymum* ad *Ezechiel.* cap. XXIV. & *Kirchmann.* lib. IV. c. 6.

49 Κόρη] Abeſt a C. A. ut & ἢ poſt ὑδροφόρον &c. κρωσσὸν &c. KÜHN.

Κόρη] Meminit hujus moris *Petitus* ad L. L. Att. pag. 496.

50 Ἢ ὑδρίαν] Deeſt ἢ in MS. JUNG.

51 Κρωσσὸν, &c.] MS. κρύσον, ἢ κάλπιν. JUNG.

Κρωσσὸν] Πρεῦχον modo neſcio quo vitio editiones ante nos vulgatæ habuerint: reſtitui πρόχουν· *Heſych.* Πρόχους, ξέστης· *Etymol.* πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρατι ἀντὶ προχόου· & inde προχοΐδιον apud eundem in λέκυθος. ſed quid in re clara moras ago?

52 Ἐπιστήμην &c.] Pro ἐπιστήμην, C. A. leg. ἐπίστημα. vid. *Harpocr.* in λουτροφόρος. de more ὑδρίαν in ſepulcris collocandi vid. *Pauſan. Meſſen.* ubi de *Ariſtomene* p. 106. locum etiam quendam notavi apud *Athenæum* de hydriis illis. Λιβύας dici notat *Heſych.* in veterum ſepulcris etiamnum hodie viſuntur, ut ait *Valeſius* notis ad h. l. de λουτροφόρῳ vide *Demoſth.* adverſus *Leocharem.* KÜHN.

Ἐπιστήμην &c.] MS. ἐπίστημα Ἰσαῖος &c. quod quanto rectius quam illud inſcite vulgatum ἐπιστήμην; *Heſychius:* ἐπίστημα, στήλη. *Suidas* etiam: ἐπιστήματα, στῆλαι ἐπιτάφιοι, adfertque ibi χρῆσιν; θάψαν τε ἐκείνους αὐτόθι, σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς ἐπιστήματα ἐπέστησαν· νεανία ἤδη, ὁ μὲν ἤδη γενειῶν, ὁ δὲ αὐτὴν γυμνὸς τὴν παρειὰν ἔτι. Quæ cujus ſint, mihi non in promptu: de quibus dicta, ſi conjiciam de *Harmodii* & *Ariſtogitonis* ſtatuis dicta, recte forte conjecero. Nominat & *Plato* ita lib. XII. Legum, ubi de ſepulcralibus: λίθινα δὲ ἐπιστήματα μὴ μείζω ποιεῖν ἢ ὅσα δέχεσθαι τὰ τοῦ τετελευτηκότος ἐγκώμια βίου, μὴ πλείω τεττάρων ἡρωϊκῶν στίχων. Et ea vox etiam apud *Noſtrum* incorrupta infra Segm. 146. JUNG.

Ἐπιστήμην] Ἐπίστημα cum Doctiſſimo *Kühnio* in textum reſtitui.

53 Προαγόρευσις] Πρόῤῥησις, *prædicatio, denunciatio:* illa præconis voce peragebatur in ſacris, uti notum eſt. ſi quis autem homicidam ſecundum leges ſe abſtinentem a foro & ſacris occideret, etiam homicidii reus fiebat. vid. *Demoſthen.* Orat. contra *Ariſtocrat.* C. A. καὶ διὰ τοῦτο π. ἐ. vid. *Platon.* libr. IX. de L. L. *Iſocrat.* in *Panegyrico:* Εὐμολπίδαι δὲ καὶ κήρυκες ἐν τῇ τελετῇ τῶν μυστηρίων διὰ τὸ τούτων (Περσῶν) μῖσος, καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἴργεσθαι τῶν

67 vocabatur. * Dicitur porro Accuſator, Actor, judicans, accuſans, corrigens, in jus poſcens, dicam ſcribens. Et accuſatio ipſa, actio, reprehenſio, poſtulatio, judicii intentio, dica, citatio. Iſæus vero Ἐπιδιώκειν vocat, denuo in judicium agi. Accuſatus porro dicitur, judicio obnoxius, reus, reprehenſus, defenſus, in judicium poſtulatus, judicium ſubiens. Et reum eſſe, pro judicari. Accuſari, defendi, dicam impingi, culpa-
68 bilem eſſe. * Et de accuſante quidem dices, potitus eſt, arguit, redarguit, commonſtravit, convicit, Judicum ſententiam acquiſivit. Sed de defenſo, defenſus eſt. Solutus eſt, ut Antiphon. Effugit, culpa emerſit. Hic quidem, illum culpabilem dixit, reum, reprehenſibilem, obnoxium, pœna dignum, delinquentem, maleficum. Ille vero, ſe demonſtravit ſolutum, inculpabilem, irreprehenſibilem, calumniis oppreſſum, purum, criminis expertem, damnatione vacuum. Inaccu-
69 ſabilem, ſecundum Xenophontem. * Unde Inaccuſabiliter, dixit Thucydides. Demoſthenes porro, Incriminabilis & Incriminabiliter.

ἐκαλεῖτο. * λέγεται δὲ ὁ κατήγορος, καὶ διώκων, [54] ὁ κρίνων, ὁ κατηγορῶν, εὐθύνων, αἰτιώμενος, γραψάμενος. καὶ ἡ κατηγορία, δίωξις, [55] εὐθύνη, αἰτία, κρίσις, γραφή, [56] ἐπαγγελία. Ἰσαῖος δὲ ἐπιδιώκειν [57] λέγει, τὸ πάλιν δικάζεσθαι. ὁ δὲ κατηγορούμενος, [58] κρινόμενος, διωκόμενος, εὐθυνόμενος, ἀπολογούμενος, [59] καὶ αἰτιασθεὶς, ὁ ἐν αἰτίᾳ, [60] γραφεὶς, φεύγων. καὶ φεύγειν, τὸ κρίνεσθαι, κατηγορεῖσθαι, ἀπολογεῖσθαι, γραφῆναι, ἐν αἰτίᾳ εἶναι. * καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ κατη- 68
γοροῦντος, εἴποις ἂν, εἷλεν, ἤλεγξε, διήλεγξεν, [61] ἀπέδειξεν, ἐξήλεγξε, [62] παρέστησε τοῖς δικάζουσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπολογουμένου, ἀπελογήσατο, [63] ἀπελύθη, ὡς Ἀντιφῶν· ἀπέφυγεν, ἀπελύσατο τὰς [64] αἰτίας· κἀκεῖνος μὲν ἀπέφηνεν ὑπαίτιον, ὑπόδικον, ὑπεύθυνον, ἔνοχον, ὕποχον, ἠδικηκότα, κεκακουργηκότα· ὁ δὲ, ἑαυτὸν ὑπέδειξεν ἀνεύθυνον, ἀναίτιον, ἀνυπαίτιον, σεσυκοφαντημένον, καθαρὸν, ἔξω τῆς αἰτίας, ἀνεπίληπτον, [65] ἀνεπίκλητον, ὡς [66] Ξενοφῶν.
* ἀφ' οὗ τὸ ἀνεπικλήτως Θουκυδίδης. Δημο- 69
σθένης δὲ, [67] ἀνέγκλητος, καὶ ἀνεγκλήτως.

ἱερῶν, ὥσπερ τοῖς ἀνδροφόνοις, προαγορεύουσιν. KÜHN.

Προαγόρευσις] *Prædictio. dicebatur præconium, quo interdicebatur templis & foro reis cædis.* hinc Avus noſter Comm. c. 373. JUNG.

54 Ὁ κρίνων, &c.] C. A. ὁ κρίνων κατηγορῶν &c. KÜHN.

Ὁ κρίνων, &c.] Ut ſupra Segm. 56. JUNG.

55 Εὐθύνη] MS. εὐθύνα. ita conſtanter hanc vocem ſcribit, ut & ſupra notavi. JUNG.

56 Ἐπαγγελία.] Hinc ſupra Segm. 29. ἐπαγγεῖλαι, & mox ἐπαγγείλας ibid. in MS. JUNG.

57 Λέγει] MS. ἔφη. SEB.

Λέγει] Pro λέγει, MS. noſter ἔφη, ut & *Seberus* in ſuo fuiſſe teſtatur. JUNG.

58 Κρινόμενος] Ut ſupra Segm. 58. JUNG.

59 Καὶ αἰτιασθεὶς, γ.] C. A. καὶ ἐν αἰτίᾳ γραφεὶς, quæ lectio bona, ſi adhibeatur, ὁ ἐν αἰ. γρ. eſt enim rei periphraſis. KÜHN.

Καὶ αἰτιασθεὶς] Deſunt in MS. καὶ αἰτιασθεὶς· illorum vero loco MS. habet ἐν αἰτίᾳ· optime: ut enim nec alterum temere ejecero, quod bonum quoque eſt; ita & hoc *Pollucem* nemo mihi perſuadeat omiſiſſe. hinc ſtatim habes ἐν αἰτίᾳ εἶναι· eſt itaque ἐν αἰτίᾳ, *reus*, ὁ ἐν αἰτίᾳ ὢν, *qui criminis accuſatur.* habet & infra Segm. 90. τοῖς ἐν αἰτίᾳ in MS. pro vulgato τοῖς ἐναντίοις, ſed Segm. 120. τὸν ἐν αἰτίᾳ etiam vulgo. JUNG.

60 Γραφῆς] E MS. prior. edit. γραφεὶς. SEB.

Γραφῆς] Γραφῆς φεύγων. ſic & & MS. noſter & *Seberi*. Sed uterque certe falſo: & adhuc propius ad veram lectionem omnes ante vulgati γραφεὶς φεύγων. vera enim hæc lectio, ſaltem accentus & diſtinctio emendentur. Scribendum enim certe adfirmo γραφεὶς, φεύγων. γραφεὶς eſt ipſe reus; ut γραψάμενος antea accuſator. hinc γραφῆναι habes ſtatim de reo. Et ſi in re clara teſtimonium adferre decet, en quod jam ab aliis paratum mihi eſt, *Demoſthenis* pro *Cteſiphonte* verba ſunt: καὶ γραφεὶς τὸν ἀγῶνα τοῦτον παρέσχον. ſic itaque *Pollucis* locum totum mecum ſupple, & ſcribe: αἰτιασθεὶς, ἐν αἰτίᾳ, (niſi ὢν addidit: vel ὁ ἐν αἰτίᾳ ſcripſerit: utut ſit, phraſis tamen non omittenda) γραφεὶς, φεύγων. In MS. hic lapſus η pro ει ſcribendi non rarus: ut mox Segm. 75. ἀποσφαγὴς *Noſter* habet, pro ἀποσφαγεὶς. JUNG.

Γραφῆς] Revocavi priſtinam lectionem mutato accentu, γραφεὶς, addidique ὁ ἐν αἰτίᾳ ex MSS.

61 Ἀπέδειξεν, ἐξ.] Hoc & ſequens verbum non comparent in C. A. KÜHN.

Ἀπέδειξεν, ἐξ.] Deſunt in MS. ἀπέδ. ἐξήλ. JUNG.

62 Παρέστησε] *Παρέστησε, probavit, repræſentavit judicibus,* hunc vel illum reum eſſe. KÜHN.

Παρέστησε] Supra Segm. 39. tale παραστήσασθαι εἰς κρίσιν. JUNG.

63 Ἀπελύθη] C. A. ſine interpunctione, ἀπελύθη ὡς Ἀντιφῶν &c. κἀκεῖνος mox ad accuſatorem ſpectat, *ille quidem*, ὁ δὲ, ad reum, *hic vero.* KÜHN.

Ἀπελύθη] Τὸ ἀπολῦσαι ſupra Segm. 9. dixit ἰδιωτικόν. JUNG.

64 Αἰτίας, κἀκεῖνος &c.] Diſtingue potius: αἰτίας· κἀκεῖνος &c. ſcilicet accuſator ad quem revertitur: nec aliter *Flor.* editio diſtinguit. JUNG.

65 Ἀνεπίκλητον] C. A. καὶ ἀνεπικλήτως, ὡς Θουκυδίδης. KÜHN.

66 Ξενοφῶν.] *H. Steph.* hic ita adnotavit: Xenoph. *libr. II.* Cyri *Pæd. noſtræ edit. pag.* 25. *verſu ultimo.* Locus eſt: ὡς δ' οὕτως ἑκάστῳ τῶν ἄλλων ἀρχόντων, ἀνεπίκλητον αὐτὸν ὄντα ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ὑφ' αὐτῷ ἀρχόντων &c. ubi *Cyrus* præcepta dat præfectis ſuis & militibus. Ibi itaque nihili arbitror alteram ad oram lectionem ἀνεπίπληκτον· & initio *Ageſilai* ait *Spartam* judicaſſe ἀνεπικλητότερον εἶναι Ἀγησίλαον καὶ τῷ γένει, καὶ τῇ ἀρετῇ, quam *Leotychydam.* dicit & antecedenti verbo, οἳ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς τελείοις διαγένωνται ἀνεπίληπτοι, οὗτοι τῶν γεραιτέρων γίνονται, I. *Cyrop.* Ceterum in Theſauro ſuo ἀνεπικλήτως quoque apud *Xenophontem* extare ait: ſed noſtro *Polluci* id libuit ex *Thucydide* adnotare. *Hiſtorici* nobiliſſimi locus eſt libr. I. Ξυγγραφῆς· οἵ τε πρέσβεις ἑκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως· ubi *Scholia Græca* exponunt, ἀκατηγορήτως, μηδὲν ἐγκληθέντες. JUNG.

67 Ἀνέγκλητος] MS. ἀνέγκλητον. Quod ſtatim additur ἀνεγκλήτως, invenio aliquoties in ea περὶ τῶν πρὸς

ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν [68] ἐγκληθέντων ἁρμόττει. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ ἄντικρυς ἐλεγχθέντος, εἰρήσεται, [69] ἐπ' αὐτῇ τῇ φωρᾷ, [70] ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπαυτοφώρως [71] ἐλήφθη, κατεφωράθη. ἐπὶ δὲ τοῦ ὑποπτευθέντος, ἐξ ὑπονοίας, ἐξ ὑποψίας, εἰκότων, σημείων, τεκμηρίων, [72] συμβόλων. Τὰ δὲ τιμήματα, ζημία, φυγὴ, ἀτιμία, θάνατος, δεσμὸς, στίγματα, στήλη.

70 • Καὶ [73] ἀπὸ μὲν ζημίας, ζημιοῦν, ἐζημίωσε, ζημιῶδες, ἐπιζήμιον. Ἀπὸ δὲ τοῦ φυγὴ, φυγὰς, φεύγειν, φυγαδευθῆναι, διωχθῆναι. [74] Ὑπερίδης δέ που καὶ [75] ἐξεδιώχθη λέγει· καὶ Δείναρχος, [76] ἐξεδίωξεν· ὑπερορισθῆναι, ἐκπεσεῖν. Ἀπὸ δὲ ἀτιμίας, ἠτίμωσεν, ἀτιμωθεὶς, ἄτιμος, ἀτίμως· ὥσπερ τἀναντία, ἐπιτιμία, [77] ἐπίτιμος, ἐπιτίμως. Ἀπὸ δὲ θανάτου, ἐθανατώθη, ἐθανάτωσαν, ἀπέκτειναν, ἀνεῖλον, ἀπέσφαξαν, [78] ἀπῆγξαν, [79] ἀπετυμπάνισαν, κατεκρήμνισαν, κατὰ κρημνοῦ ὦσαν. [80] ἐκ δὲ τούτου ἂν εἴη καὶ τὸ νηποινὴ τεθνάναι.

71 • Ὁ δὲ παραλαμ-

Hæc vero etiam de illis, qui nunquam accuſati ſunt, conveniunt. De eo autem, qui palam reprehenſus eſt, dicetur, in ipſo furto, in ipſo facto, hoc ipſum agens arreptus eſt, deprehenſus eſt. De illo vero, qui ſuſpectus fuit, ex ſuſpicione, ſuſpecto: ex veriſimilibus ſignis, conjecturis, ſymbolis. Pœnæ vero, mulcta, exilium, infamia, mors, carcer, ſtigmata, columna.

• Et a mulcta quidem derivantur, mulctare, mulctavit, mulctandum, damnoſum. Ab exilio, exul, exulare, exilium pati, perſecutionem ſuſtinere. Hyperides enim alicubi, Pulſus eſt, dixit. Et Dinarchus, Pepulit. Ultra fines relegari, ejici. Ab infamia, infamavit, infamatus, infamis, famoſe. Quemadmodum contraria integritas, integer, integre. Sed a morte, occiſus eſt, mortui ſunt, cæſi ſunt, ſublati ſunt: mactarunt, ſtrangulaverunt, fidiculis extenderunt, præcipitaverunt, præcipites dederunt. Huc etiam referetur, impune mori. 70

• Verum qui mor- 71

Ἀλέξανδρον συνθήκων: quam tamen *Hyperidis* vel *Hegeſippi* potius quam *Demoſthenis* autumant: ibi ſtatim in exordio: ἀνεγκλήτως πρὸς ἅπαντας χρῆσθαι τῷ συμφέροντι· & inferius: καὶ νῦν ἔτι παραδεδώκασιν τοῦτο τὸ δίκαιον ἀνεγκλήτως ἡμῖν, ὅταν βουληθῶμεν πράττειν· & in extrema: ἅμα καὶ τῷ δικαίῳ ὑμᾶς ἀνεγκλήτως, καὶ τοῖς καιροῖς ἀσφαλέστατα χρῆσθαι. Nomen vero extat in *Demoſthenis* epiſtola περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου· (ut *Harpocratio* vocat) τῶν τε γραφέντων περὶ Ἁρπάλου μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον πεποίηκε τὴν πόλιν. Adverbio uſus & *Iſocrates* Orat. περὶ ἀντιδοσ. ἀλλ' ἀνεγκλήτως μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡλικίας βεβιωκώς. JUNG.

68 Ἐγκληθέντων &c.] MS. ἐγκληθέντων ἂν ἁρμόττει. ἐπὶ μὲν τοῦ ἀντ. JUNG.

69 Ἐπ' αὐτῇ τῇ φωρᾷ] MS. ἐπ' αὐτῇ τῇ φορᾷ. ſic & apud *Heſych.* vide ſupra Segm. 49. JUNG.

70 Ἐπαυτοφώρῳ] Αὐτόφωρος ἐλήφθη malim dicere. (unde αὐτόφωρος μοιχεία apud *Philon.* αὐτόφωρος πρᾶξις apud *Diod. Sicul.* περίφωρος apud *Plut.* libr. de diſcrimine amici & adulatoris.) vel repetere ἐπαυτοφώρῳ· quemadmodum ἐπαυτοφώρῳ κόλακας εἰλημμένους dicit *Plutarch.* ἐπαυτοφώρῳ καταληφθέντες *Plato*, (pro quo etiam ἐπ' αὐτοφώρῳ legitur) & καταληφθέντας ἐπαυτοφώρῳ *Themiſtius* Orat. IX. id eſt, ἐπ' αὐτῷ τῷ φωρίῳ. D. H. SEB.

Ἐπαυτοφώρῳ] Abeſt a C. A. dein, ἐπαυτοφώρως ἐκλήθη. ſed præfero vulgatum. *Thucyd.* lib. VI. αὐτοφώρους κολάζειν. ita & hic malim, αὐτόφωρος ἐλήφθη, *in flagranti peccato eſt deprehenſus.* *Gloſſ.* αὐτόφωρος, *manifeſtarius.* KÜHN.

Ἐπαυτοφώρῳ] Deeſt in MS. ἐπαυτοφώρῳ. dein pro ἐπαυτοφώρος MS. noſter habet ἐπαυτοφώρως ἐλήφθη, καὶ κατεφ. & ſcribere itaque cum MS. ἐπαυτοφώρως non dubitem: nam ἐπαυτοφώρος vulgatum plane improbum videtur. JUNG.

71 Ἐλήφθη] MS. ἐκλήθη. SEB.

Ἐλήφθη] Ἐπαυτοφώρως reſtitui. Ejuſdem haud raro notionis eſt ἐλήφθη ſimpliciter: ἐλήφθη μοιχὸς *Lyſ.* κατὰ Ἀγορ. & mox παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθείς. Porro diviſa voce modo ἐπ' αὐτοφώρῳ reſtitui, ita enim ſcribunt, qui caſtigate amant ſcribere: in MSS. vero nihil eſt ſimilium vocum combinatione frequentius, ac iſte MSS. Codicum uſus vitio in hac voce ſæpius dedit originem: vide *Lyſiam* κατὰ Ἀγορ. non procul a fine. *Juſtinian.* Inſtit. lib. IV. tit. 1. de Furto: *Manifeſtus fur eſt, quem Græci ἐπ' αὐτοφώρῳ appellant, nec ſolum is qui ipſo furto deprehenditur, ſed etiam is qui in eo loco deprehenditur, in quo furtum fit: in furto comprehendi* dixit e *Catone* *Frontinus* lib. I. c. 4.

72 Συμβόλων.] C. A. καὶ συμβόλων, *ex indiciis.* *Gl.* σύμβολον inter alia reddunt, *indicium.* KÜHN.

73 Ἀπὸ μὲν ζημίας] MS. ἀπὸ τῆς ζ. SEB.

Ἀπὸ μὲν ζημίας] MS. μὲν τῆς ζημίας plenius, ut & *Seberi*: deinde habet uno verbo *Noſter* amplius: ζημιοῦν, ἐζημίωσαι, ἐζημίωσεν· quod tamen temere forte repetitum: niſi ἐζημίωσαν ſcribendum putes, vel ζημιῶσαι· ſed ſaltem errore iteratum putem. eſt enim in fine membranæ; alterum initio ſequentis paginæ primum eſt. JUNG.

74 Ὑπερίδης] MS. Ὑπερείδης. JUNG.

75 Ἐξεδιώχθη] C. A. ἐδιώχθη. idem *Dinarchus* contra *Ariſtocr.* ἐξελάσαι τῆς χώρας, ἐξέβαλον τῆς πόλεως, φυγὴν αὐτοῦ καταγνόντες. KÜHN.

76 Ἐξεδίωξεν.] MS. καὶ Δ. ἐδίωξεν. ὑπερορισθῆναι. JUNG.

77 Ἐπίτιμος] MS. ἐπίτιμως mendoſe pro ἐπίτιμος. JUNG.

78 Ἀπῆγξαν] Deeſt ἀπῆγξαν in MS. qui deinde: ἀπετυμπάνησαν, κατεκρήμνησαν, κατὰ κρημνοῦ ὦσαν. ἐκ δὲ τούτων ἂν ε. κ. τ. νηποινῆ τ. JUNG.

79 *Fidiculis extenderunt*] Ἀποτυμπανίζειν eſt *tympanis ac fidiculis extendere. Tympanum* enim lignum erat, quo nocentes cædebantur extenſi. Proprie autem σκυτάλην vocitant. Hoc autem ſupplicio olim hoſtes ſuſtulerunt, donec gladii uſus receptus eſt. *Gu.* (vid. acceſſiones ad *Ulpian.* Comm. in *Demoſth.* tomo ſcil. V. fol. 272. edit. *Wolfiana.*) SEB. 2.

Ἀπετυμπάνισαν] De hoc verbo plurima collegit vir Doctiſſimus *Gatakerus* in Adverſar. operæ quoque pretium fuerit conſuluiſſe Eruditiſſimum *Creſellium* Theat. Sophiſt. lib. V. c. 6.

80 Ἐκ δὲ τούτου &c.] Abſunt iſta a C. A. uſque ad τεθνάναι, *inultum mori, impune interfici*, adeo, ut reus homicidii non ſit interfector. nec adeſt καλεῖται. KÜHN.

ti deſtinatos excipit, vocatur carnifex, lictor publicus carceris. & inſtrumenta ejus, gladius, laqueus, tympanum, venenum, cicuta. A vinculis porro, ligare, vincula curare, vinciri, vincula, vinctus: carcer, in carcerem mittere, pelli, induci, abduci, mitti, & injicere, introducere, abducere, coercere, concludere, deponere, ligare, colligare. Vincire, ut Iſæus.
72 * Dinarchus quoque Vinctam, pro captiva dixit. Æſchines vero, Vincivimus. Ligno coerceri, in cippo.

βάνων τοὺς [81] ἀνῃρημένους, καλεῖται [82] δήμιος, δημόκοινος, [83] ὁ πρὸς τῷ ὀρύγματι. Καὶ τὰ ἐργαλεῖα αὐτοῦ, ξίφος, βρόχος, [84] τύμπανον, φάρμακον, [85] κώνειον. Ἀπὸ δὲ δεσμοῦ, δῆσαι, [86] δεσμοῦ προστιμῆσαι, δεδέσθαι, δεσμά, [87] δεσμώτης, δεσμωτήριον, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον, [88] ἐμπεσεῖν, εἰσαχθῆναι, ἀπαχθῆναι, κατατεθῆναι. καὶ ἐμβαλεῖν, εἰσαγαγεῖν, ἀπαγαγεῖν, εἶρξαι, κατακλεῖσαι, καταθέσθαι, δεῖν, καταδεῖν, δεσμεύειν, ὡς Ἰσαῖος. * Δείναρχος δὲ 72
[89] καὶ δοῦσαν, τὴν δεσμεύουσαν. Αἰσχίνης δὲ, ἐδεδέμεθα. εἰρχθῆναι ἐν ξύλῳ, ἐν τῇ [90] ποδοκάκῃ.

81 Ἀνῃρημένους] MS. ἀναιρουμένους. JUNG.

82 Δήμιος, δημόκοινος] *Helladius* δήμιον vocari ait τὸν τῶν ἐπὶ θανάτῳ καταδικασθέντων φονέα, *carnificem, qui ad mortem condemnatos occidit*: δημόκοινον vero τὸν βασανιστὴν, *tortorem* apud *Photium* fol. 872. *Herodianus* Gramm. βασανιστὴς μὲν ὁ ἐπὶ τῆς βασάνου· δημόκοινος δὲ ὁ στρεβλῶν καὶ βασανίζων· δήμιος δὲ ὁ ἐπάγων τὴν ἐπὶ θανάτῳ· in fine fragmenti quod una cum *Phrynichi* Ecloga *Auguſtæ Vindel.* excuſum cum *Nunneſii* & *D. Hæſchelii* notis, quas & ipſas ad hunc locum vide. SEB. 2.

Δήμιος, δημόκοινος, &c.] Vid. *Nunneſ.* Notarum fine ad *Herodiani* fragmentum *Phrynichi* Eclogis adjunctum. JUNG.

83 Ὁ πρὸς τῷ ὀρ.] Ὁ πρὸς τ. ὀ. *Dinarchus*, ὁ ἐπὶ τ. ὀ. *barathro præfectus*, quod erat locus *Athenis* maleficorum pœnæ, & corporibus abjiciendis deſtinatus. vid. *Suid.* in βάραθρον & ὄρυγμα, ex *Harpocratione* & aliis. KÜHN.

84 Τύμπανον] MS. τύπανον, pro τύμπ. JUNG.

Τύμπανον] *Ariſtoph. Plut.* v. 476. Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε; ad quem locum vetera *Scholia* monent τύμπανα eſſe ξύλα, ἐφ' οἷς ἐτυμπάνιζον, ἐχρῶντο γὰρ, addunt, ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ ἢ βάκλα παρὰ τὸ τύπτειν· ἤγουν ξύλα οἷς τύπτονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωρούμενοι· eoque modo hac voce uſus *Damaſcius* apud *Photium*: & *Anthologiæ* lib. II. tit. in Aſtronomos: Ἄξιοι εἰσὶ τυχεῖν πάντες ἑνὸς τυπάνου, ubi vide *Scholia*: hinc autem ſi τυμπανίζειν derives, utique deſignabit *fuſtuario excipere, fuſtem infligere*, quæ quidem expoſitio nobis præ ceteris placet.

85 Κώνειον.] MS. κώνιον. JUNG.

86 Δεσμοῦ προτιμῆσαι] MS. προστιμῆσαι. SEB.

Δεσμοῦ προτιμῆσαι] Idem quod ἀξιοῦν δ. *vinciendum cenſere.* formula erat ſolennis, qua utebantur, qui aliquem deferebant, quodque vinculis dignus eſſet ſubſcribebant libello accuſatorio. *Demoſth.* contra *Timocr.* προστιμᾶν, ὅσοις δεσμοῦ προστιμᾶται, *quibus leges vincula imperant*, ibidem & dicitur δεσμὸν προλέγειν, *vincula denuntiare.* KÜHN.

Δεσμοῦ προτιμῆσαι] MS. προστιμῆσαι, δεδέσθαι, δεσμώτης, δεσμά, δεσμωτήρ. Emenda igitur προστιμῆσαι, ex noſtro & *Seberi* MS. pro vulgato προτιμῆσαι, quod alia potius ſignificat. Illud *Noſter* ex *Demoſthene* ſumſit. Ex ea κατὰ Τιμοκράτ. adfertur a *Budæo* locus: καὶ εἴ τινι ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστετίμηται ἢ κατὰ νόμον ἢ κατὰ ψήφισμα δεσμοῦ, ἢ τὸ λοιπὸν προστιμηθῇ, εἶναι αὐτῷ, ἢ ἄλλῳ τινὶ, ὑπὲρ ἐκείνου ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος. Quæ verba legis, ut phraſeos uſum rectius percipias, ut a *Budæo* interpretata ſunt, quoque ſubjicio: *Quod ſi quis eorum qui reliqua, aut æs alienum quovis modo contraxerunt, aut pecunia damnati ſunt, aut legis ſanctione, aut plebiſcito nexu mulctatus eſt, aut poſthac ea de cauſa nexum inibit, licere ipſi, aut cuivis ejus nomine prades dare atque expromiſſores Reip. ejus ſummæ quam debet.* emenda vero & δεσμώτης cum noſtro MS. & edit. etiam *Florentina*, pro vulgato δεσμότης. JUNG.

Δεσμοῦ προτιμῆσαι] Προστιμῆσαι, præeunte *Jungermanno* noſtro repoſui, & mox δεσμώτης; vulgo erat δεσμότης· vid. *Sophoclem Ajace Maſtig.* v. 105. ubi *Scholiaſtes* obſervat: δεσμώτης λέγεται καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεὺς, (*Æſchyli* eſt ea Tragœdia) καὶ ὁ δεσμῶν· ὡς Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ἐπὶ δεσμοφυλάκων· ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐκτὸς οὐ πολλῷ χρόνῳ παρὰ τοῖσι δεσμώτῃσι καταπιπτουμένην.

87 Δεσμότης] C. A. δεσμώτης· εἰς δεσμωτήριον ἐμπεσεῖν εἰς ἀχθ. ἀ. κατατεθῆναι ἐμβαλεῖν εἰς δ. καταγαγεῖν &c. KÜHN.

88 Ἐκπεσεῖν] Nihili hic verbum: & ſuum locum jam obtinuit ante Segm. 70. hic itaque rurſus debet ἐκπεσεῖν, atque ejici. MS. habet ἐμπεσεῖν· quod non dubitabis reponere; *incidere in cuſtodiam.* tale mox ἐμβαλεῖν, *injicere*, quod ille patitur, ὃς ἐμπεσεῖ εἰς δεσμωτήριον. JUNG.

Ἐκπεσεῖν] Ἐμπεσεῖν ad MSS. fidem textui reddidi: Εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβαλεῖν, *Diogenes Menedemo.*

89 Καὶ δοῦσαν] Ut λοῦσαν· *quæ vincivit*, poſt, *juſſit vincire*, βουλὴ ſcilicet. *Herod. Calliope*, ἔδησαν ἐπὶ θανάτῳ· ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ. *Demoſth.* ἀπεῖπε μὴ δεῖν, *vetuit vincire.* KÜHN.

Καὶ δοῦσαν] In MS. deeſt καί. JUNG.

90 Ποδοκάκῃ.] *Demoſth.* contra *Timocrat.* δεδέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα, ubi *Ulpianus* ποδοκάκην accipit pro inſtrumento, quo vincti pedes manuſque torquentur, dicique ait etiam ποδοστράβην. *Gl.* ποδοκάκη, *cippus, compedes*: ita vinculum eſſet ſimplex non adhibitum quæſtioni, ſed cuſtodiæ. KÜHN.

Ποδοκάκη.] *Gloſſ. Nomicæ*: Ποδοκάκκη, ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κοῦππος. De ποδοκάκῃ autem, ξύλῳ, ποδοστράβῃ, πεντεσυρίγγῳ, *nervo* ſimilibuſque *Salmaſium* conſule de Modo Uſur. p. 812. & *Sam. Petitum* ad L. L. Att. p. 370. Addam de ξύλῳ *Libanii* elegantem locum, qui plures ſimul *Pollucis* noſtro hic enumeratas voces illuſtrabit: is eſt Oratione VII. pro *Ariſtophane* p. 215. τοῦτον δὲ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ κοινῶν φθέγγεσθαι πραγμάτων, δέον ἐν τῷ οἰκήματι πρὸς τοὺς δεσμώτας περὶ τοῦ ξύλου· Εἱρκτὴν, cujus mox *Pollux* meminit, modo in *Gloſſis* habebas aſpirate: ſed aliter *Polyænus* lib. VII. ἐπὶ τὴν εἰρκτὴν ἀφικόμενοι τοὺς φύλακας ἱκετεύουσι· & apud *Heſychium*, εἰρκτὴ, φυλακὴ, ἀσφάλεια· *Gloſſ.* Εἱρκτὴ, *ſeptum, carcer*; & εἱρκτικὸς, *carcerarius* in *Onomaſtico.* Δεθῆναι porro dicuntur qui in carcerem conjiciuntur, unde δέσις apud recentiores *incarceratio*: ſæpius Oratores: ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ δεδεμένος, *in vincula conjectus*: *Lyſias* in Agorat. ἐδεδέμεθα, *in vincula ſumus conjecti*: *Andocides* de Myſter. *Laertius* initio *Diogenis*: τὸν μὲν δεθέντα ἀποθανεῖν ἐν δεσει, ἐν δεσμοῖς ἀποθανεῖν, ut Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ ſcriptores.

[91] εἱργμὸς, εἱρκτὴ, [92] οἴκημα, δεσμωτήριον, φρουρὰ, φρούριον, φρουρεῖσθαι. [93] τῷ δεδέσθαι δ' ἂν προσήκοι καὶ τὸ παρὰ Δημοσθένει [94] ἄδετον, καὶ [95] τὸ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀδέσμῳ φρουρᾷ. ἐν δὲ τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ [96] πεντεσύριγγόν τι ξύλον ἐκαλεῖτο. καὶ [97] στροφαῖος, ἐν τῷ οἰκήματι [98] περὶ τὸν στροφέα ἱδρυμένος θεός. [99] ἔστι δ' ὁ Ἑρμῆς. [100] καὶ σφαλὸς δὲ, τὸ δεσμωτικὸν ξύλον ἐκαλεῖτο, [1] ἀλλόμενον, ᾧ ἐδίσκευον, ἐκ καλω-

Coarctio, cuſtodia, carcer, ergaſtulum, captivorum locus, munitio, muniri. Vinciendo vero, etiam illud Demoſthenicum conveniet, Illigatum. & illud Thucydidis, non vincta cuſtodia. In carcere quoque lignum quoddam, penteſyringum nominatur. Et Januarius, qui in carcere januæ aſſidet Deus. eſt vero Mercurius. Et ſphallus, lignum carceris vocatur ſubſiliens, quo a fune ſuſpenſo in al-

91 Εἱργμὸς, εἱρκτὴ] MS. εἱργμός, εἱρκτή. quomodo infra edit. quoque: vid. ſupra Segm. 71 & 72. SEB.

Εἱργμὸς, εἱρκτὴ] Noſter MS. ψιλῶς, ut vulgo. ſicut etiam εἶρξαι & εἰρχθῆναι quæ præceſſerunt. & infra IX, 45. pariter noſter MS. ſpiritu tenui. dein MS. ordine inverſo hic: δεσμωτήριον, οἴκημα. JUNG.

92 Οἴκημα] Κατ' εὐφημισμὸν, *domus*, οἴκημα dicitur quandoque *carcer*, quandoque *lupanar* apud Atticos, malam manſionem bono nomine exornantes. KUHN.

93 Τῷ δεδ.] Τὸ δεδ. MS. mendo ſolemni. JUNG.

94 Ἄδετον] *Demoſth.* contra *Timocr.* νῦν δὲ ὅπως ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι περιίωσιν, &c. *jam vero ut illi, quos vos ad carcerem damnaveritis, ſine vinculis circumvagentur, ſe ipſum reddens obnoxium, legem ferre auſus eſt.* &c. KUHN.

Ἄδετον] An forte ἀδέτους· ſi quidem in hunc locum in *Timocratea* paullo a fine longius reſpicit: νῦν δὲ ὅπως ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι περιίωσιν, ὑπεύθυνον αὑτὸν ποιήσας, νόμον εἰσενεγκεῖν ἐτόλμησεν. Ad *Thucydidem* quod attinet, ἀδέσμῳ φυλακῇ invenio apud eum, non φρουρᾷ, lib. III. Ξυγγρ. ὁ δ' ἐκεῖνον μὲν ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν, de *Pachete Hippiam* doloſe capiente. JUNG.

95 Τὸ παρὰ Θουκυδ.] C. A. τῇ π. Θ. ἀ. φ. lib. III. ſcilicet ἐκεῖνον μὲν, inquit, ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν, alia dicitur apud eundem μετρία φυλακὴ, *cuſtodia*, ſi non libera, *arcta* tamen, & graviori levior moderatiorque. KÜHN.

Τὸ παρὰ Θουκυδ. &c.] *Pollucem* noſtrum illum, cujus *Jungermannus* indicium fecit, *Thucydidis* locum innuere nulli dubitamus: ſed, dum ſolito ſibi ſuo more memoriæ nimium fidit, φρουρὰν poſuit pro φυλακῇ· integrius itaque *Heſychius*: Ἀδέσμῳ φυλακῇ, τῇ ἄνευ δεσμῶν· quæ ex eodem *Thucydidis* loco omnino petita. Ἀδέσμῳ autem φυλακῇ qui cuſtodiebantur, iis licebat ſub conſpectu comitatuque cuſtodum libere, quocumque vellent, ambulare: eaque ſæpius libertate utebantur, qui ex hoſtibus capti majoris erant fortunæ viri: id ipſum hodieque obtinet.

96 *Penteſyringum*] Πεντεσύριγγον, *lignum carceris*, ſic nominatum, quod foramina habeat quinque, quibus manus, pedes, caputque inſeruntur. *Gu.* & *Schol. Ariſtoph.* fol. 246. SEB. 2.

Πεντεσύριγγον] *Ariſtoph.* in *Equitib.* δῆσαι σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. ubi *Scholia* monent, lignum illud habuiſſe quinque foramina, quibus pedes, manus & collum vincti debuit inſeri. vid. & *Heſych.* KÜHN.

Πεντεσύριγγον] MS. πεντεσυριγγόν τι. male antea editi, πεντεσύριγκον. quod etiam *H. Stephanus* in ſuo Codice emendaverat. meminit ejus hinc & *Rhodigin.* XVII. antiq. 8. ubi & de *Strophæo* ait, videri *Pollucem* hic *Strophæi*, quem *Mercurium* intelligat, ſtatuam in carcere coli ſolitam inſinuare. Sed hauſit ita ex *Ariſtophane* utraque *Noſter*, & denominatus inde *Mercurius* a ſitu ſtatuæ quæ juxta cardinem januæ collocaretur. JUNG.

Πεντεσύριγγον &c.] Σύριγγας & συρίγγια dixere veteres *cavamina*, quibus aliquid immitti ſolebat: ea de causa ἡ χοινικὶς τοῦ τρόχου, *librale rotæ*, σύριγξ fuit dicta: *Callimach.* in *Pall.* *Heſych.* Συρίγγιον, τρόχου κίναμα δι' οὗ ἐνίεται ὁ ἄξων· haud diſſimilibus in rebus hac voce utuntur Mechanici ſcriptores: vide *Heronem Alexandrinum* Spirit. lib. II. ubi ſæpius τοῦ συριγγίου meminit. Πεντεσύριγγα itaque, quæcunque foraminula habent quinque, quibus inſeri quippiam poteſt: tale quum eſſet lignum illud carcerarium, a figura nomen eſt ſortitum: *Baſileenſis*, prioreſque edit. πεντεσύριγκον male habebant: id *Kuhnius* emendaverat.

97 Στροφαῖος] Ἑρμῆς ὁ πρὸς ταῖς θύραις ἱδρυμένος διὰ τὸν τῆς θύρας στροφέα. *Heſych.* *Cardam*, & *Forculam*, a foribus & cardinibus dixerunt Gentiles. *Tertull.* de *corona Militis.* KÜHN.

Στροφαῖος] *Mercurium* στροφαῖον qui carceri addicat, præter *Pollucem* noſtrum auctorem ſcio neminem: fuit quidem olim στροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος Ἑρμῆς, ἀπὸ τοῦ τῆς θύρας στροφέως, docente *Etymologo*, *Heſychio* aliiſque: neque ab hoc differat forſitan ὁ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἱδρυμένος Ἑρμῆς ab *Athenæo* lib. X. c. 10. memoratus: ſed an idem ad carceris januas ſtatutus fuerit, addubites merito: ſed quid moramur? ſiquidem eodem jure, quo domos hic στροφαῖος ab injuria furum defendit, carceres quoque ab effractoribus defendat, eorumque valvis præſideat.

98 Περὶ τὸν στροφέα] MS. παρὰ τὸν στρ. quod malo: *prope cardinem.* JUNG.

99 Ἔστι δ' ὁ Ἑρμῆς] MS. ἔστι δὲ ὁ Ἑ. JUNG.

100 Καὶ σφαλὸς δὲ, &c.] Al. & σφαλλός. SEB.

Καὶ σφαλὸς δὲ, &c.] *Heſych.* σφαλλὸς, dein C. A. legit pro δεσμωτικὸν, δεσμωτήριον, quæ lectio tolerari poteſt, ſi modo legatur, δεσμωτηρίων ξύλον &c. Idem Codex in ſequentibus habet, ὃ ἐδίσκευον ἐκ καλωδίου ἠρτημένων, ultimum mallem mutari in ἠρτημένον, hoc ſenſu: *σφαλλὸς vero carcerum lignum vocabatur ſubſultans, quod diſci inſtar emittebant funiculo appenſum.* videtur lignum illud pedibus vinctorum funiculo annexum, humique tractum, cum vellent ingredi, eaque de cauſa emittebant illud, projiciebantque longius diſci inſtar, ne greſſum impediret. cenſerem alias τὸ ἀλλόμενον in ἄλλως μὲν ὂν vel ἦν mutandum, ut priora verba acciperentur de ligno carceris, poſteriora vero de ejuſdem nominis ligno, quod funiculo appenſum, in certaminibus in modum diſci ejaculabantur in altum, quem uſum *Heſych.* σφαλλῷ dedit in hac voce. Sed de hac conjectura viderint doctiores. KUHN.

1 Ἀλλόμενον] MS. ἀλλώμενον· & mox ἠρτημένῳ· quod cum ᾧ convenit. *Heſychius* apud quem duplici λλ eſt, de hoc ita: Σφαλλὸς, ἔστι γὰρ ξύλον ποδῶν δεσμωτήριον· οἱ δὲ κορμὸν ἢ δίσκον, ἄλλοι δισκοειδές τι σκεῦος, μολύβδινον, ἔχον κρίκον, ὃ δισμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι· apud quem an ποδῶν δεσμωτικὸν legendum? poſt μολύβδινον quoque comma tollendum videtur. JUNG.

Ἀλλόμενον, &c.] Mox ἠρτημένον vulgati habebant: reſtitui ἠρτημένῳ. Ceterum de emendatione vocis ἀλλόμενον quæ conjectat *Kühnius* noſter poſteriori loco certiſſima videntur.

73 tum projiciebant. * A pungendo, ſtig-
mata, pungere, punctus, punxi, maſti-
gia. A columna, inſcripſerunt, in co-
lumna notarunt: in columna notatus, co-
lumnæ inſculptus. Et de condemnato di-
ces, captus eſt, deprehenſus eſt, impli-
citus eſt, ſublatus eſt, reus, captus,
capere, captivus, condemnatus eſt, vi-
ctus, & pœna dignus judicatus eſt. Et
res ipſæ, mulctatio, damnatio, con-
demnatio. Et Vir ipſe, condemnatus.
& ab hoc ſolo, nomen habetur: a reli-
74 quis vero, participia. * Sed de Accu-
ſatore convincente dicitur, cepit, redar-
guit, convicit, deprehendit. Verum de
reo convincente, effugit, dimiſſus eſt,
judicio ſe liberavit, decretis liberatus
eſt, evaſit, crimen repulit, irrepre-
henſibilis manſit, probus judicatus eſt,
& inſons. Atque de occidente dicen-
dum, occidit, interfecit, cæcidit, ma-
ctavit, confecit, ſuſtulit, interemit,
dolo peremit. Occidens, mactans, in-
terficiens, perimens, interficiens, do-
75 lo conficiens. * Sed de occiſo, occi-
ſus eſt, mactatus eſt, interemptus eſt,

δίου ἠρτημένῳ. * Ἀπὸ δὲ τοῦ στίζειν, στίγμα- 73
τα, [2] στίξαι, στιχθεὶς, [3] ἐστίχθην, στιγμα-
τίας. Ἀπὸ δὲ τῆς στήλης, ἐνέγραψαν, [4] ἐστη-
λίτευσαν, ἐστηλιτευμένος, κατεστηλιτευμένος,
[5] ἐστηλοκοπημένος, οὕτω γὰρ Ὑπερίδης· καὶ ἐπὶ
μὲν τοῦ καταδικασθέντος, ἥλω, ἑάλω, ἡρέθη,
καθηρέθη, ἁλώσιμος, ἁλοὺς, ἁλίσκεσθαι, ἁ-
λισκόμενος, κατεδικάσθη, ἡττήθη, κατεγνώσθη.
Καὶ τὰ πράγματα, αἵρεσις, καταδίκη, κατά-
γνωσις. [6] Καὶ ὁ ἀνὴρ, κατάδικος. ἀπὸ μὲν τού-
του μόνου, [7] ὄνομα· τὰ δ' ἄλλα, μετοχαί.
* [8] Ἐπὶ δὲ τοῦ κατηγόρου κρατήσαντος, εἷλε, κα- 74
θεῖλε, κατεδικάσατο, ἐξήλεγξεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ
κρινομένου νικήσαντος, ἀπέφυγεν, [9] ἀφείθη,
ἀπέγνω αὐτοῦ [10] τὸ δικαστήριον, [11] ἀπεψηφίσα-
το, ἀφῆκεν, [12] ἀπήλλαξεν, ἀνέλεγκτος ἔμεινε,
[13] καθαρὸς ἐγνώσθη, [14] ἀναίτιος. Κἀπὶ μὲν τοῦ
ἀνελόντος ῥητέον, ἀνεῖλεν, ἀπέκτεινεν, ἀπέκτο-
νεν, ἀπέσφαξεν, ἀπεχρήσατο, διεχρήσατο,
καθεῖλεν, ἐδολοφόνησεν, ἀνελὼν, [15] ἀποσφά-
ξας, ἀποκτείνας, ἀποχρησάμενος, διαχρησά-
μενος, καθελὼν, δολοφονήσας. * Ἐπὶ δὲ τοῦ 75
ἀναιρεθέντος, ἀνῃρέθη, ἀπεσφάγη, καθηρέθη,

2 Στίξαι] Pro στίξαι, MS. στίξας. omiſſum deinde in eo ἐστίχθην. JUNG.

3 Ἐστίχθην] Leg. ἐστίχθη, *notis ignominioſis compunctus eſt.* στιγματίας *Interpr. maſtigia*, quod eſt Græcum μαστιγίας, *verbero*, in *Gloſſis*, *verberoſus*, *vapulares*: *flagriones*, μαστιγίαι· at στιγματίας eſt, *fronte literatus*, cujus fronti inuſta ſtigmata. KÜHN.

4 Ἐστηλίτευσαν] Quos perpetua ignominia notatos volebant, eorum nomina æreis columnis inſcripta extabant in arce *Athenarum*. vid. *Dinarch.* in fine Orat. contra *Ariſtog.* & hoc erat στηλιτεύεσθαι. KÜHN.

5 Ἐστηλοκοπημένος] Ἐστηλοκοπημένος MS. non habet, ſed pro eo: οὕτως γὰρ Ὑπερίδης· an itaque *Pollux* ita ſupplendus? κατεστηλιτευμένος· οὕτως γὰρ Ὑπερίδης· ἐστηλοκοπ. JUNG.

Ἐστηλοκοπημένος] Huic voci Codex præſtantiſſimus *Falckenburgii* ſubjicit: οὕτω γὰρ Ὑπερίδης, quibus *Pollucem* textum auxi. De ipſa vero re videndus eſt antiquus in *Nazianzeni* στηλιτευτικοὺς λόγους commentator: στηλιτευτικὸς δὲ εἴρηται, inquit, ubi rationem profert, quam propter στηλιτευτικοὶ dicantur illæ *Gregorii* Orationes, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στήλης· στήλη δέ ἐστι, λίθος ἢ χαλκὸς ἐν ἐπιμήκει τετραγώνῳ σχήματι, ἐν ᾧ ἐγγίγνεται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις· eademque habet additis præterea exemplis in initio ſuæ συναγωγῆς *Nonnus*. Ab hoc antiquo more στηλιτεύειν τινὰ ἢ στηλοκοπεῖν deſignat, *publice aliquem ac in omnium quaſi conſpectu traducere*, eoque ſenſu στηλιτευτικοὶ *Nazianzeni* ſunt intelligendi: eleganter plane *Baſilius* Ep. 73. ὅθεν κἀγὼ ἀκούσας ὅτι πολλαὶ κατ' ἐμοῦ περιφέρονται ἐπιστολαὶ στίζουσαι ἡμᾶς καὶ στηλιτεύουσαι καὶ κατηγοροῦσαι ἐπὶ γράμμασιν &c. *epiſtolæ notam mihi inurentes*, ſiquidem ignominiæ cauſa ſtigmata inuri ſolebant, *publiceque me tanquam in columna proſcriptum traducentes*: frequens eſt verbi hujus in illa notione uſus apud politioris ſtyli patres: vid. *Nazianzen.* κατὰ Ἀρειάν. pag. 115. & dictis *Heſychium* adde.

6 Καὶ ὁ ἀνὴρ] C. A. hunc titulum præmittit: περὶ τοῦ ἀνελόντος, κατηγόρου καὶ τοῦ κρινομένου, νικήσαντος καὶ τοῦ ἀποκτείναντος τινὰ παρὰ (περὶ) τοῦ ἀναιρεθέντος καὶ τοῦ ἔργου περὶ τοῦ ὑβρίσαντος. KÜHN.

7 Ὀνόματα] C. A. ὄνομα. Ita legit *Interpres*, idque ipſa res ſatis probat. KÜHN.

Ὀνόματα] MS. melius: ὄνομα· τὰ δέ. JUNG.

8 Ἐπὶ δὲ τοῦ κατ.] Cum ἐπὶ δὲ &c. in MS. novum caput incipit, præfixo hoc lemmate: περὶ τοῦ ἑλόντος, κατηγόρου, καὶ τοῦ κρινομένου νικήσαντος, καὶ τοῦ ἀποκτείναντος τινά· περὶ τοῦ ἀναιρεθέντος καὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ· περὶ τοῦ ὑβρίσαντος. JUNG.

9 Ἀφείθη] MS. ἀπέφ. ἀφῄθη ut ſupra ἀφῆναι Segm. 18. JUNG.

10 Τὸ δικαστήριον] C. A. καὶ τὸ δ. *etiam judicium abſolvit ipſum*, non tantum populus aut arbitri. KÜHN.

11 Ἀπεψηφίσατο] Vide ſupra Segm. 18. JUNG.

12 Ἀπήλεγξεν] MS. ἀπήλλαξεν. SEB.

Ἀπήλεγξεν] MS. noſter & *Seberi*, uterque ἀπήλλαξεν, non ἀπήλεγξεν· & recte. δικαστήριον enim, ait, ἀφῆκεν, ἀπήλλαξεν τὸν κρινόμενον. clare id confirmat *Pollux* ſupra pariter de judice abſolvente jungens ἀφεῖναι, ἀπαλλάξαι. Reſtituito itaque id pro vulgato. JUNG.

Ἀπήλεγξεν] Ex noſtra reſtitutione textus habet ἀπήλλαξεν· alterum illud antea vulgatum ineptum eſt.

13 Καθαρὸς ἐγνώσθη] MS. plenius: καθαρὸς εἶναι ἐγνώσθη. JUNG.

14 Ἀναίτιος.] C. A. καὶ ἀναίτιος. KÜHN.

15 Ἀποσφάξας] MS. auctius: ἀποσφ. ἀποκτείνας, ἀποχρ. & ſupple itaque vulgatum textum. Quis enim credat *Pollucem* id uſitatiſſimum vocabulum hic omiſiſſe? cujus jam verbi præteritum duplex poſuiſſet antea ἀπέκτεινεν & ἀπέκτονεν. JUNG.

Ἀποσφάξας] Subjeci ex MS. *Jungermanni* ἀποκτείνας.

ἐδολοφονήθη, [16] καὶ ἀναιρεθεὶς, [17] ἀποσφαγεὶς,
καθαιρεθεὶς, δολοφονηθείς. Τὸ δὲ ἔργον, σφα-
γὴ, ἀναίρεσις, [18] φόνευσις, μιαιφονία. Ἐ-
πὶ δὲ τοῦ ὑβρίσαντος, ὑβριστὴς, ὑπερήφα-
νος, ὑπερόπτης, ἀσελγὴς, ἐπαχθὴς, ἀφει-
δὴς, πρόχειρος, προπετὴς, [19] πάροινος, βα-
ρὺς, ὑβρίζων, ἐξυβρίζων, καθυβρίζων, [20] ὑ-
περυβρίζων, ἀσελγαίνων, ἐνασελγαίνων, πα-
ροινῶν, [21] ὑβριστικὸς, αἰκιστικὸς, ὑπεροπτι-
76 κός. • [22] καὶ ὑβριστικῶς, ὑπεροπτικῶς, ἀ-
σελγῶς, παροίνως, βαρέως, αἰκιστικῶς, ἀ-
φειδῶς, προχείρως, προπετῶς. ὕβρισεν, ἐξύ-
βρισεν, ἠσέλγησεν, ἐπαρῴνησεν, ᾐκίσατο, ἐτύ-
πτησε, πληγαῖς ἔκοψε, [23] κατηλόησε, πλη-
γὰς ἐνετρίψατο, ἔπαισεν, ἐπάταξεν, ἦγξεν,
[24] ἤραξεν, ἐνήλατο. πὺξ ἐπάταξε, λὰξ ἐνή-
λατο. [25] Ὑπερίδης δὲ καὶ κονδυλίζειν ἔφη· καὶ
τὸ παθεῖν, κονδυλίζεσθαι. [26] ὁ δ' αὐτὸς, [27] καὶ
πρὸς τὸ πρόσωπον προσπτύειν. [28] καὶ ἀποστρέ-
77 φειν τὰς χεῖρας, Πλάτων. • πατῶν, ἐμπη-
δῶν, πλήττων, τύπτων, συγκόπτων, παίων,
[29] πατάσσων, ἀράσσων, ὑποσκελίζων, ἐναλ-

dolo periit, & occiſus, mactatus, in-
teremptus, dolo interfectus eſt. Ipſum-
que opus, mactatio, occiſio, interfe-
ctio, cædes. Cæterum de injuriam infe-
rente, injurius, arrogans, ſuperbus, pe-
tulans, moleſtus, immanis, manibus
promptus, pronus, vinolentus, gravis,
contumelioſus, injuriam inferens, contu-
melia afficiens, contumelia gravans. Pla-
gas infregit, laſciviens, protervus, vi-
noſus, injurioſus, plagoſus, ſuperbus.
• Et injurioſe, ſuperbe, petulanter, vi- 76
nolenter, graviter, contumelioſe, im-
maniter, incontinenter, propenſe. In-
juria affecit, injuriam intulit, per pe-
tulantiam pulſavit, debacchatus eſt, fla-
gris cæcidit, percuſſit, plagis contu-
dit, torſit, plagis verberavit, pulſa-
vit, ſtrangulavit, ruit, inſiliit, pu-
gnis percuſſit, calcitravit. Hyperides
vero, Nodos digitorum infringere di-
xit. & illud pati, Articulis contundi:
idem quoque, in faciem inſpuere. Et Ma-
nus avertere, Plato. • Conculcans, inſi- 77
liens, feriens, verberans, conſcindens, per-
cutiens, tundens, ruens, ſupplantans, in-

16 Καὶ ἀναιρεθεὶς] In MS. deeſt καί. pari modo ut modo ſupra in vulgatis & participia ſubjiciuntur ſine hac particula. JUNG.

17 Ἀποσφαγεὶς] MS. mendoſe ἀποσφαγής. JUNG.

18 Φόνευσις] Pro φόνευσις, MS. φόνος· quod ſane a *Polluce* prætermiſſum non puto. facilius alterum credam, quamvis nec illud loco temere moveam. JUNG.

19 Πάροινος] *Gloſſ. vinolentus*, & per vinum violentus & injurius in alterum. KÜHN.

20 Ὑπερυβρ. πλ. ἐνετρ.] Abſunt a C. A. ὑπερυβρίζων, πληγὰς ἐνετρίψατο. KÜHN.

Ὑπερυβρ. πλ. ἐνετρ.] Πληγὰς ἐνετρίψατο ineptiſſime hic intruſum, vel MS. prodit, qui illud hoc loco non habet, ſed infra Segm. ſeq. hic itaque ejiciatur, & reponatur ſuo, quem mox dicam, loco. JUNG.

Ὑπερυβρίζων] Quod heic alieno loco ſequebatur πληγὰς ἐνετρίψατο, ejectum cum MSS. inferius commodiori loco reddidi.

21 Ὑβριστικὸς, &c.] MS. mendoſe παρ. ὑβριστικῶς, αἰκιστικῶς, ὑπ. quum mox ea inter adverbia ſequantur denuo. JUNG.

22 Καὶ ὑβριστικῶς] Καὶ deeſt in MS. JUNG.

23 Κατηλύγησε] MSS. κατηλόησε πληγαῖς ἐνετρίψατο, ἔπαισεν. SEB.

Κατηλύγησε] C. A. πληγὰς ἐνετρίψατο, ἔπαισε, quod melius vulgato. paulo ante π. κόπτειν velimus retinere, leg. πληγαῖς κατέκοψε, *verberibus concidit*. Pro κατηλύγησε κατελύγισε legerem, *contorſit, obtorſit*. KÜHN.

Κατηλύγησε] MS. κατηλόησε, πληγὰς ἐνετρίψατο, ἔπαισεν. omnino optime, quomodo & MS. *Seberi*. κατηλύγησε vulgatum nihili eſt: nec quis κατηλύγισε ſomniet; non enim de vinculis vel tormentis hic ſermo. καταλοᾶν proprie *verberibus contundere*. Ita prorſus *Æſchines* in ea περὶ παραπρεσβ. ὅτι αὐτῶν τοὺς ὁμήρους λαβόντες οἱ Φωκεῖς κατηλόησαν. *Xenoph.* in prœlio illo *Cyri*, τοὺς δὲ πίπτοντας κατηλόων libr. VII. Παιδ. ſic itaque locum puto ſcribendum, cum iis, quæ infra male vulgati obtrudebant, ut ex MS. adſcripſi. JUNG.

Κατηλύγησε, &c.] Huic voci vulgo ſubjiciebatur, πληγαῖς ἔπαισε, ineptum, nec ſatis Græcum: totum locum ad MSS. fidem reſtitui. Prout autem πληγὰς ἐντρίβειν hic eſt, ita *Plutarchus* κόνδυλον ἐντρίβειν dixit in *Alcibiade*: de πληγῇ & πληγαῖς ſi legere lubeat, adeundus eſt Eruditiſſimus *Heraldus* ad Jus *Att.* & *Rom.* lib. II. cap. 9.

24 Ἤραξεν] MS. ἤῤῥαξεν (*H. Steph. notandum ἀῤῥάξαι ſcribi, & ἀράξαι*) ἐνήλατο. SEB.

Ἤραξεν] C. A. ἤῤῥαξεν, ἐνήλατο. *Gl.* ἀράσσω, *pulſo*. ἀράσσεται, *prendit, vi impulit, arietavit*. ῥάξας εἰς βόρβορον, *Demoſthenes* inquit. ἐνήλατο, *pedibus inſiliit*. KÜHN.

Ἤραξεν] MS. ἤῤῥαξαν ἐνήλατο· & mox iterum ἐνήλατο· Ὑπερείδης &c. Et rectius, ni fallor, ἐνήλατο· ab ἐνήλαμην· ſic ἐξήλατο, εἰσήλαντο, ἐφήλαντο apud *Heliodor.* lib. I. l. IV. l. V. ἀφήλαντο apud *Agath.* libr. III. & apud eundem libr. V. ὑπεραλάμενοι, participium. quod ad alterum, ἤῤῥαξαν, vel ἤῤῥαξεν potius, ut in ſuo MS. *Seberus* invenit: mox tamen Segm. ſeq. ἀράσσων uno ρ etiam MS. quamvis utrumque inveniri non negem. JUNG.

Ἤραξεν, ἐνήλλατο.] Alterum λ delevi.

25 Ὑπερίδης] MS. Ὑπερείδης, etiam alibi. SEB.

26 Ὁ δ' αὐτὸς, &c.] Ὁ δ' αὐτὸς &c. uſque ad προσπτύειν abeſt a C. A. KÜHN.

Ὁ δ' αὐτὸς, &c.] In MS. deeſt δ'. JUNG.

27 Καὶ πρὸς τὸ πρόσ.] MS. καὶ τὸ πρὸς τὸ πρ. JUNG.

28 Καὶ ἀποστρ. τ. χεῖρ.] Et hæc abſunt a C. A. *obtorquere, in tergum retroagere manus*, ut a tergo revinciantur, vel elidantur: *Demoſth.* contra *Euergum* & *Mneſibulum*, ὕφαιμοι οἱ βραχίονες, καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγένοντο, ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε. KUHN.

Καὶ ἀποστρ. τ. χεῖρ.] Πλάτων MS. noſter non habet. & quidem locus ejus mihi non in promptu: ſed illa *Ariſtophanis Lyſiſtrata*, ubi jubentur apparitores vincire feminas: ἀποστρέψετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ Σκύθαι· dein mendoſe πατῶν pro πατῶν. JUNG.

29 Πατάσσων] Mendoſe MS. πάττασσων. JUNG.

ſul-

ſultans, cædens, oculos effodiens, faciem confringens, genas dilacerans, ſtrangulans, ſuffocans, calcitrans. Labrum diſcidit, vultum conſcidit. Manus intemperans, nemini parcens, a nemine abſtinens, articulis feriens, in caput percutiens, pugnis verberans, calcitrans, rationem non cohibens, furore omnia ſubvertens, licentiam voluntate terminans, incircumſpectus, legibus inſultans, deridens, ſub-
78 ſannans, illudens. • Et res ipſæ, riſus, deriſio, ſubſannatio, ſanna. Χλεύη vero dicitur a multis: ego tamen nunquam vidi, reperiens. Et alia figura, injuriis ab illo affecta, contumeliis afflicta, debacchatione moleſtata, petulantia ſua gravata, violata. Licet autem de patiente dicere, injuriam tulit, petulantia laceſſitus eſt, petulanter petitus, in eum debacchatum eſt, afflictus eſt, flagris injuſte cæſus eſt, verberatus eſt, conciſus,

λόμενος, αἰκιζόμενος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττων, τὸ πρόσωπον συντρίβων, [30] τὰς γνάθους [31] παραῤῥηγνὺς, ἄγχων, ἀποπνίγων, λακτίζων. τὸ χεῖλος διέσχισε, διέκοψε [32] τὸ βλέφαρον. καὶ λέγω ἐπὶ τοῦ ὑβριστοῦ, μὴ δυνάμενος κατέχειν παρ' ἑαυτοῦ τὼ χεῖρε, [33] τὼ χεῖρε ἀκρατὴς, οὐδενὸς φειδόμενος, οὐδενὸς ἀπεχόμενος, κονδύλοις παίων, [34] ἐπὶ κόῤῥης τύπτων, πὺξ παίων, λὰξ ἐναλλόμενος, οὐ κατέχων τὸν λογισμὸν, ἐπιτρέπων πάντα τῷ θυμῷ, τὴν ἐξουσίαν [35] τῷ βούλεσθαι μετρῶν, [36] ἀπερίσκεπτος, τῶν νόμων [36] ἐπεγγελῶν, καταγελῶν, ἐπιχλευάζων, [38] ἐπικαταμωκώμενος. • Καὶ τὰ πράγματα, γέλως, κα- 78
τάγελως, χλευασμὸς, χλευασία. [39] χλεύη δὲ λέγεται μὲν παρὰ πολλοῖς, ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα εὑρών. καὶ κατ' ἄλλην ἰδέαν, τὰ ὑβρισμένα αὐτῷ, ἐξυβρισμένα, [40] τὰ πεπαρῳνημένα, τὰ ἠσελγημένα, [41] τὰ παρηνομημένα. Ἔστι δὲ ἐπὶ τοῦ παθόντος εἰπεῖν, ὕβρισται. ἠσέλγηται. ἐνησέλγηται, πεπαρῴνηται, ἐμπεπαρῴνηται, ᾔκισται, κατῄκισται, [42] τετύπτηται, διακέκοπται.

30 Τὰς γνάθους] C. A. τὰς γνώμας, male, niſi τοὺς γνώμονας velis, *dentes ætatis indices*. KÜHN.

31 Παραῤῥηγνύς] MS. παραρηγνύς· uno ρ minus. JUNG.

32 Τὸ βλέφαρον.] *Supercilium rupit.* KÜHN.

Τὸ βλέφαρον.] Iterum vulgatus textus mutilus & mendoſus. MS. lectio hæc eſt, quam reſtitue: βλέφαρον. καὶ λόγῳ, ἐπὶ τοῦ ὑβριστοῦ· οὐ δυνάμενος κατέχειν παρ' ἑαυτῷ χεῖρε, τῶν χειρῶν ἀκρατὴς &c. & *oratione* ait, *non ſaltem unico verbo, vel participio, ſed dictione ita de injuriam inferente circumloqui queas, qui non poteſt continere manus &c.* JUNG.

33 Τὼ χεῖρε ἀκρατὴς] MS. τῶν χειρῶν ἀκρατής. quemadmodum infra Segm. 80. ἀκρατὴς γλώττης. ſed Segm. 81. etiam ἀφειδὴς τὴν γλῶτταν· apud *Ariſtot.* vero *Nicom.* IV, 3. ἀφειδὴς βίου, de magnanimo. SEB.

Τὼ χεῖρε ἀκρατὴς] C. A. τῶν χειρῶν ἀκρατής. KÜHN.

Τὼ χεῖρε ἀκρατὴς] *Falckenburgius* τῶν χειρῶν· ſed egregia heic mantiſſa *Pollucem* noſtrum auximus: ea enim quæ poſt βλέφαρον ſequuntur, in vulgatis deſiderabantur: Codicis autem *Falckenburgiani* lectionem repræſentavi.

34 Ἐπὶ κόῤῥης τ.] Non adeſt in C. A. ἐπὶ κόῤῥης τύπτων. KÜHN.

Ἐπὶ κόῤῥης τ.] MS. ἐπὶ κόρης τ. JUNG.

Ἐπὶ κόῤῥης τ.] Cenſuere veteres ὑβριστικωτάτους eſſe colaphum, manumque malæ impactam: vide, ſis, *Demoſthenem* Midiana pag. 614. ὅταν ὡς ὑβρίζων, ὅταν κονδύλοις, ὅταν ἐπὶ κόῤῥης· & de condylo *Plutarchum* in *Alcibiade*, de τύπτειν ἐπὶ κόῤῥης *Harpocrationem*, qui vulgo ῥάπισμα dici adfirmat: ῥαπίζειν eo ſenſu in Euangeliis LXX. *Interpretes* Βασιλ. γ. cap. 22. v. 24. πατάσσειν ἐπὶ τὴν σιαγόνα dicunt: ſed de hiſce alibi.

35 Τῷ βούλεσθαι] *Qui tantum ſe poſſe arbitratur, quantum voluerit.* KÜHN.

36 Ἀπερίσκεπτος τῶν νόμ. &c.] Puto verba eſſe tranſpoſita, legendumque τῶν νόμων καταγελῶν, cui verba ſubjiciuntur poſtea ſynonyma: ἐπεγγελῶν, ἐπιχλευάζων &c. Illud enim (καταγελᾷν) genitivo adjunctum legitur 2 *Paral.* III, 10. item *Prov.* XVII, 5. & apud. *Naz.* in encomio *Gorgoniæ* ſororis, apud *Chryſoſt.* *Lucian.* & alios. Ἐπεγγελᾷν vero dativum poſt ſe admittit: *Theophyl.* in cap. XIX, *Johan.* ἐπεγγελᾷ τοῖς Ἰουδαίοις. *Philo* p. 187. ἐπεγγελάσας τὰ δεόντως ἡσυχασθέντα, cum accuſ. ſic ἐπιχλευάσαι τὴν περὶ τὸ θεῖον εὐλάβειαν καὶ καθυβρίσαι, accuſandi caſu dixit *Plut.* in Vit. *Numæ.* κατακερτομεῖν τινὶ καὶ ἐπιχλευάζειν *Philo.* idem, κατακερτομεῖν τοῦ λόγου, alibi. Utitur eodem verbo abſolute *Philo* lib. adverſus *Caium* extremo pag. 733. ubi κλωσμὸς (MS. *Aug.* κλωγμὸς) συριττόντων, καταμωκωμένων, ἄμετρα χλευαζόντων. D. H. SEB.

Ἀπερίσκεπτος, τῶν νόμ. &c.] Prave videtur diſtinguere MS. ἀπερίσκεπτος τῶν νόμων, ἐπεγγελῶν &c. JUNG.

37 Ἐπεγγελῶν] C. A. ἐπιγγελῶν, male. KÜHN.

38 Ἐπικαταμωκώμενος.] C. A. Ἐπικαταμυκώμενος male. KÜHN.

39 Χλεύη δὲ, &c.] MS. χλεύη γὰρ λ. Hoc vocabulo quod *Noſter* damnat, ita uſi tamen poſt *Herodianus*, & *Philo*, ut videre potes apud *H. Stephanum* in Theſauro. Et ſuaviſſ. *Heliodorus* lib. V. Æthiopic. δαιμόνιον, ὃ καὶ τὰ ἄλλα χλεύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια καὶ παιδιὰν πεποίηται. JUNG.

40 Τὰ πεπαρῳνημένα, &c.] C A. non melius quam antea; τὰ πεπλησμένα, τὰ ἠληλεγμένα. KÜHN.

Τὰ πεπαρῳνημένα, &c.] Poſt πεπαρῳν. MS. habet, τὰ παρανενομημένα. JUNG.

41 Τὰ παρηνομημένα.] MS. omittit τὰ παρηνομημένα· pro quo edit. *Flor.* corruptius παρηνομένα. Et illud παρανενομημένα a παρανομέομαι, παρανενόμημαι rectius eſt, niſi & aliud quoque ἠνεμημένα, ab ἀνεμέομαι hic *Pollux* attulerit. JUNG.

42 Τετύπτηται] Notabis hoc: Attice nimirum dictum a τυπτέω, unde ſequentia τυπτήσω, τυπτήσειν· inde itaque τετύπτηται, τετύπτηται· ſic infra τετύπτηκε IX, 129. Putabam primum τέτυπται legendum; quum & in edit. *Florent.* ſit τετύπται· ſed MS. noſter etiam τετύπτηται, & τυπτήσεις *Ariſtoph. Schol.* εἰς Ἱππίας. JUNG.

Τετύπτηται] Ita ſuperius Segm. 76. ἐτύπτησε, & τυπτήσεις apud *Ariſtophan.* in *Plut.* v. 21. ubi vide *Scholiaſt.* monetque *Thomas* hoc eſſe de genio dialecti Atticæ. *Chryſoſtom.* οὐ γὰρ ἐλοιδορήσατο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐτύπτησε· καὶ οὐκ ἐτύπτησεν ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἐῤῥάπισεν.

[43] ἐπ᾽ ὀλίγης τῆς ῥοπῆς ἐστιν, [44] ἐξώρυκται τοὺς
79 ὀφθαλμοὺς, ἢ τὼ ὀφθαλμώ· * παρατέθραυ-
σται τὰς πλευράς· ὕφαιμός ἐστιν, ἐξαίμων,
[45] ὑπερῳδηκὼς, ὑπώπιος, ὑποπέλιδνος· ἔχων ἐ-
πὶ τοῦ προσώπου τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν, τὰ ση-
μεῖα τῆς ὕβρεως, [46] τὰ δείγματα, τὰ [47] σύμβο-
λα, τὰ τεκμήρια· οὐκ οἶδ᾽ εἰ βιώσιμός ἐστιν· ὀ-
λίγας ἐλπίδας [48] ἔχων τοῦ ζῆν, ἐπὶ θανάτῳ τυγ-
χάνει διακείμενος. [49] καὶ ὑβρισμένος, καὶ [50] ἠ-
σελγημένος, πεπαρῳνημένος, συγκεκομμένος,
κατῃκισμένος. Τὰ δὲ τοῦ πράγματος ὀνόματα,
[51] ὕβρις, [52] ὑβρίσματα, ἀσέλγεια, παροινία,
ὑπερηφανία, ὑπεροψία, προπέτεια, βαρύτης,
πληγαὶ, [53] αἰκίαι, αἰκισμὸς, προπηλακισμός.
80 * Κακήγορος, κακολόγος, αἰσχρολόγος, βλάσ-
φημος, λοίδορος, φιλολοίδορος, κακοῤῥήμων,
αἰσχροῤῥήμων, καὶ τὰ ὅμοια. κακηγορία, [54] κα-
κολογία, βλασφημία, κακοῤῥημοσύνη, αἰσ-
χροῤῥημοσύνη, λοιδορία. κακῶς εἰπεῖν, κακῶς
ἀγορεῦσαι, βλασφημῆσαι, κακηγορῆσαι, ὡς
Ὑπερίδης. λοιδορῆσαι, λοιδορήσασθαι, τὰ αἴσ-
χιστα εἰπεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὁ τοιοῦτος,
γλώττης οὐ κρατῶν, ἀκρατὴς γλώττης, πρό-
χειρος τὴν γλῶτταν, καὶ [55] γλῶτταν κακήγορος.
81 * οὐδενὸς ῥήματος φειδόμενος, οὐδὲν ῥῆμα αἰσχυ-
νόμενος, ἀφειδὴς τὴν γλῶτταν, εὐχερὴς, ῥά-
διος, ὀλισθηρός. [56] Καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα, κακη-
γόρως, [57] βλασφήμως, φαυλοῤῥημόνως, φιλο-
λοιδόρως, κακοῤῥημόνως, [58] αἰσχροῤῥημόνως, καὶ
τὰ ὅμοια. τὸ δὲ κακολόγως, [59] καὶ αἰσχρολό-
γως, σκληρά· ὡς λοιδόρως, εὐτελές. Ὁ δὲ ἀδι-

in extrema neceſſitate jacet: oculis or-
batus eſt, aut ὀφθαλμώ dualiter. * La- 79
teribus vulneratus eſt, cruentus eſt. ex-
anguis, calamitoſus, offenſus, lividus: in
facie verberum veſtigia gerens, injuriæ ſi-
gna, indicia, cicatrices, ſignacula. In-
certum, num victurus ſit: parum ad vi-
tam ſpei habens, morti decumbens ap-
propinquat, injuria affectus, petulanter
afflictus, vinolenter violatus, conciſus,
plagis confectus. Et ipſius rei nomina,
injuria, injuriæ, petulantia, vinolen-
tia, arrogantia, ſuperbia, promptitu-
do, moleſtia, plagæ, flagra, flagella-
tio, contumelia. * Maledicus, vitupe- 80
rans, turpiloquus, blaſphemus, convi-
ciator, conviciorum ſtudioſus, maledi-
cens, turpiter loquens, & his ſimilia.
Maledicentia, obtrectatio, blaſphemia,
convicium, turpiloquium, cavillatio.
Male dicere, male loqui, blaſphema-
re. Obtrectari, ut Hyperides. Convicia-
ri, conviciis infamare, turpiſſima lo-
qui, & ſimilia. Et hujuſmodi dicitur,
linguæ incontinens, linguæ non tempe-
rans, lingua promptus, lingua maledi-
cus, * nullo verbo abſtinens, nullum 81
verbum inhoneſtum putans, lingua ne-
mini parcens, pronus, facilis, lubri-
cus. Et adverbia, maledice, blaſpheme,
infamiter, conviciatorie, maledictorie,
turpiloquenter, & ſimilia. Obtrectatorie
vero, & turpiloque, dura ſunt. Veluti
contumelioſe, ſordidum. Sed injuria læſus

43 Ἐπ᾽ ὀλίγης τῆς ῥοπῆς] C. A. ῥοπῆς ἐξώρυκται τώδε ὀφθαλμώ. KÜHN.

Ἐπ᾽ ὀλίγης τῆς ῥοπῆς] Supra III, 107. ἐπὶ βραχείας ἦν τῆς ῥοπῆς, ἐπ᾽ ὀλίγης ἐλπίδος. JUNG.

44 Ἐξώρυκται] MS. ἐξώρυκται τῷ ὀφθαλμῷ· omiſſis τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἤ. JUNG.

Ἐξώρυκται] Supra τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττειν. *Liban.* τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοπεῖσθαι.

45 Ὑπερῳδηκὼς] C. V. ὑπερῳδικὼς &c. ὑποπελιδνὸς &c. KÜHN.

Ὑπερῳδηκὼς] Iterum vitioſe ὑπερῳδικὸς MS. JUNG.

46 Δείγματα] C. A. στείγματα, pro δείγματα. KÜHN.

Δείγματα] MS. δίγματα. JUNG.

Τὰ δείγματα] Codex *Falckenburgii* τὰ καὶ ἀναδείγματα.

47 Σύμβολα.] Poſt σύμβολα comma pone, pro puncto. JUNG.

48 Ἔχων τοῦ ζῆν] MS. ἔχει τοῦ ζῆν, ἐπιθανάτως τυγχ. διακείμενος· ſic ſupra III, 106. ἐπιθανάτως ἔχειν. JUNG.

49 Καὶ ὑβρισμένος, &c.] C. A. ὑβρισμένος κατῃκισμένος· ὑπώπιος, *ſuggillatus*, ὑπερῳδηκὼς, *ſupra modum intumeſcens*. KÜHN.

50 Ἠσελγημένος] Deſunt in MS. καὶ ἠσ. πεπ. συγκ. JUNG.

51 Ὕβρις] C. A. ἀσέλγεια βαρύτης αἰκισμοὶ κακήγορος κακοῤῥήμων αἰσχ. κακηγορία λοιδορία λοιδορῆσαι λ. τ. αἴ. εἰ. καὶ ὁ, τ. &c. καὶ γλώττῃ κ. &c. KÜHN.

52 Ὑβρίσματα, &c.] Deſunt in MS. ὑβρίσμ. παροιν. ὑπερηφ. ὑπερο. προπ. πληγ. JUNG.

53 Αἰκίαι, &c.] Deſunt in MS. αἰκίαι & προπηλ. dein pro κακήγορος, MS. male κατήγορος· ſequentes quinque voces etiam deſunt, κακολ. αἰ. βλ. λ. φιλ. JUNG.

54 Κακολογία, &c.] Hæc omnia uſque ad τὰ αἴσχιστα εἰπεῖν deſunt in MS. exceptis tribus vocabulis, λοιδορία, λοιδορῆσαι, λοιδορήσασθαι. JUNG.

55 Γλῶτταν κακήγ.] MS. γλῶττα κατήγορος· vitio quali & antea in prima hujus Segmenti voce; ſed ſcribendum: γλῶττα κακήγορος, *lingua maledica*. JUNG.

Γλῶτταν κακήγορος.] *Qui linguam habet maledicam*: *Gloſſ.* Κακήγορος, *vituperator*, *maledicus*, *maleloquax*. De κακηγορία, κακηλογία aliiſque huc pertinentibus vide *Herald.* ad Jus *Att.* & *Rom.* lib. II. c. 13.

56 Καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα] C. A. φιλολοιδόρως, κακοῤῥημόνως αἰ. τὸ δὲ κακολ. κ. αἰ. εὐτελῆ. cætera capitis abſunt omnia. KÜHN.

57 Βλασφήμως, &c.] Deſunt in MS. κακηγ. βλασφ. φαυλοῤ. mirum autem quod ab hoc ultimo non & ſupra φαυλοῤῥήμων & φαυλοῤῥημοσύνη a *Noſtro* allata fuerint. JUNG.

58 Αἰσχροῤῥημόνως] MS. αἰσχροῤῥημ. JUNG.

59 Καὶ αἰσχρολόγως, &c.] MS. καὶ αἰσχρ. εὐτελῆ. ὁ δὲ ἀδ. SEB.

dicitur, male audiens, maledictus, obtrectatus, peſſime audiens. Judicium vero Scyrium, pro rigido dixere Legiſlatores. Nam exilio mulctati, in Scyrum, aut Lemnum confugere cogebantur.

κηθεὶς, κακῶς ἀκούσας, [60] κακολογηθεὶς, κατηγορηθεὶς, τὰ χείριστα [61] ἀκούσας. [62] Σκυρίαν δὲ δίκην ὀνομάζουσιν οἱ [63] κωμῳδοδιδάσκαλοι τὴν τραχεῖαν. [64] οἱ γὰρ φυγοδικοῦντες, ἐσκήπτοντο [65] εἰς Σκῦρον, ἢ εἰς Λῆμνον ἀποδημεῖν.

Καὶ αἰσχρολόγως, &c.] In MS. deſunt καὶ αἰσχρολ. σκλ. ὡς λοιδ. & tamen pro εὐτελὴς, MS. εὐτελῆ habet. JUNG.

60 Κακολογηθεὶς, &c.] Deſunt in MS. κακολ. κατηγ. JUNG.

61 Ἀκούσας.] MS. auctior: ἀκούσας, τὰ αἴσχιστα, καὶ τὰ ὅμοια. & probe, ut videtur. JUNG.

62 Σκυρίαν δὲ δίκην] *Eraſmus* Σκυρίαν ἀρχὴν de *frigido tenuique regno* accipit: quod ex hoc loco in dubium vocare videtur *Luiſinus* Parerg. I, 18. SEB.

Σκυρίαν δὲ δίκην] *Scyriam cauſam* vocant legiſperiti eam, quæ *aſpera* & *ſcrupoſa* eſt, qui enim judicio ſe ſiſtere detrectabant, iter in Scyrum vel Lemnum excuſabant. τραχεῖα δίκη eſt *cauſa multis tricis, tergiverſationibus, & technis exaſperata & impedita*, cum reus fugiat ſub vario prætextu judicium, profectionem etiam in Scyrum & Lemnum inſulas mentitus, ac ita actorem eludat & fruſtretur hiantem: qua ratione *Suidas* poterit Λημνίαν δίκην interpretari, κακίστην. φυγοδικεῖν non eſt, *exilio mulctari*, ut voluit *Interpres*, hoc loco plane a recta via aberrans, ſed potius, ἐκκρούειν τὴν δίκην, οὐκ ἀπαντᾶν εἰς δίκην, *eludere, defugere judicium, litis cauſa abeſſe*. de qua ſignificatione hujus loci cur dubitet *Valeſius* in *Harpocr.* non video. *Gloſſæ*, φυγοδικεῖ, *tergiverſatur*; hos ipſos Athenis proverbialiter dictos *Imbrios* & *Lemnios*, teſtatur etiam *Dionyſius* apud *Euſtath.* Iliad. p. 1223. confer eundem in *Dionyſium Periegetam.* pag. 25. *Fabri Semeſtr.* p. 109. quibus adde *Pontanum* in *Protoveſt.* pag. 313. & *Luiſinum* Parergis lib. I. c. 18. ubi circa hunc locum παρέργως verſatur. vid. & *Heſych.* in ἀρχὴ Σκυρία· huc refero illud *Iſæi* Orat. V. Λημνίας (ἰδεῖν) σκηψάμενοι, ταύτην ἀναβολὴν ἐποιήσατο· niſi ibi de muliere Lemnia ſermo eſt. KUHN.

Σκυρίαν δὲ δίκην] Pro Σκυρίαν, MS. mendoſe Κυρίαν habet: quum & ipſe mox Σκῦρον adgnoſcat. JUNG.

63 Νομοδιδάσκαλοι] MS. κωμῳδοδιδάσκαλοι· non νομοδιδάσκαλοι· & cum noſtro MS. ſentiam lubens. notavi par erratum libro præcedenti. JUNG.

Νομοδιδάσκαλοι] Νομοδιδάσκαλον *Gloſſæ legis doctorem* exponunt: intelligendi vero *legum enarratores*, quos ἐξηγητὰς vel etiam νόμων ἐξηγητὰς Attici fori conſuetudo adpellat; de his in ſequentibus *Pollux*: illi propria ſibi voce Σκυρίαν δίκην dicebant τὴν τραχεῖαν, *aſperam*, quam ut evitarent, rei abeundum ſibi in Scyrum, Lemnum aut Imbrum prætendebant: plana ſunt hæc & congrua: ego interim cum *Jungermanno* noſtro κωμῳδοδιδασκάλους facile prætulerim, ſiquidem iſta parœmia Σκυρία δίκη comicam ab omni parte facetiam nitoremque comicum præ ſe ferat: reſtitui igitur κωμῳδοδιδάσκαλοι, cujus locum male νομοδιδάσκαλοι haud inſolenti MSS. errore obtinuit. Hæc autem *Pollucis* noſtri laudat *Schottus* ad *Suidæ* Adagia: videndus & *Zenobius*. Sed *Polluci* noſtro illuſtrando *Heſychii* adponam verba: Ἴμβριος, inquit, καὶ Λήμνιος· οἱ τὰς δίκας ἀποφεύγοντες, ἐσκήπτοντο ἐν Λήμνῳ ἢ ἐν Ἴμβρῳ εἶναι· Ἴμβρος δὲ νῆσος Θρᾴκης· in verbo σκήπτεσθαι non eſt quod hæreamus: optime *Gloſſæ*: Σκήπτεται, *ſimulat*: & *Heſychius*, προφασίζεται, qua quidem in notione frequens eſt in Atticis ſcriptoribus. De Σκυρίᾳ ἀρχῇ, quam obiter Commentatores noſtri tangunt, conſule *Michaelem Apoſtolium*: ſunt & alii præter *Luiſinum*, qui in hunc lapidem lapidoſamque Scyrum impegerunt: at nobis morari non lubet. Σκῦρον emendavit *Kühnius* ad Codicis ſui oram pro Κῦρον, ita enim Edit. *Baſil.* aliæque prior.

64 Οἱ γὰρ φυγοδικοῦντες, &c.] MS. ὧν οἱ φυγοδικοῦντες ἐσκήπτοντο, εἰς &c. Ceterum ἐσκήπτοντο *Luiſinus* l. Parerg. 18. hic vertit *cogitabant*: ego potius ſignificare hic putem, *fingebant, ſimulabant*. Apud *Suidam* hic idem vero quod προφασιζόμενοι putem eſſe, ut ſolebant οἱ φυγοδικοῦντες, ubi ſcribit: Σκυρίαν δίκην· οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις, ἔφασκον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν· Σκῦρος δὲ νῆσός ἐστι. Valde vero ſe torquere ait *Luiſinus* hoc proverbium, quod apud *Eraſmum* legerit ἀρχὴ Σκυρία· quum apud *Pollucem* legatur Σκυρία δίκη, de *ſevera*: illa vero ἀρχὴ ab *Eraſmo* de tenui regno exponatur, nec ſe expedire poſſe fatetur. Sed ego cauſam mehercle non video, cur hic tricas quæramus. aliud enim ἀρχὴ Σκυρία, aliud δίκη· de illo proverbio *Suidas* in Ἀρχὴ Σκ. Et potuit ob inſulæ tenuitatem & aſperitatem, quodque ſterilis & infructuoſa eſſet, καὶ πενιχρὰ ideo, regnum non lautum in ea quidem quis ſperare, ſed tenue quoque & inops: non tamen ideo & crudele neceſſe eſt fuiſſe, vel de crudelitate imperantis quid immiſcere. *Scyria* vero *dice* quod crudelis dicta fuerit, alia res; e patria enim rei exulabant, & in illam inſulam aſperam tendebant, quod crudele utrumque eſt. Primum itaque proverbium inſulæ qualitatem reſpicit: alterum magis eos, qui in inſulam fugere cogebantur. JUNG.

65 Εἰς Σκῦρον, &c.] Pr. ed. εἰς Κῦρον. SEB.

Εἰς Σκῦρον, &c.] MS. εἰς Σκῦρον, ἢ Λῆμν. ἀποδ. JUNG.

82 • ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Η.

[66] Περὶ ἀρχῆς, καὶ τῶν συστοίχων αὐτῇ, [67] ἄρχοντός τε, καὶ τοῦ ἄρχειν.

Ἀ'ρχὴ, [68] ἄρχων, [69] ἄρχειν, ἔξαρχος, ἀρχηγὸς, ἀρχικὸς, ἐξάρχων, ἐξάρχειν, συνάρχων, συνάρχειν, ἀρχηγέτης, καὶ θηλυκῶς, ἡ ἀρχηγέτις, [70] ἀρχαιρεσία, καὶ τὰ ὅμοια. ἀρχαιρεσιάζοντα, ὡς Ἰσαῖος. [71] ἀναρχίαι, [72] ἀρχιθεωρὸς, ἀρχιθεωρία, [73] καὶ ἡ ἀρχιθεώρησις, ὡς
83 Ἰσαῖος. • ἀρχιθεωροῦντα, ἀρχιθεωρεῖν, καὶ ἀρχιθεωρήσειν, ὡς Ἰσαῖος· ἀρχιτέκτων, [74] ἀρχεῖα, [75] ἀρχίδικος, ὡς Δημοσθένης. [76] διῆρξα, ὡς Λυσίας. ἐπάρχειν, [77] ἐπάρχοντας, ἐπάρξας, κατάρχειν. κατάρχεσθαι δὲ, [78] ἐπὶ θυσίαις, ἀπαρχὰς, ἀπάργμα-

• CAPUT VIII. 82

De imperio, & ejus conjugatis: imperante, & imperando.

IMperium, imperans, imperare. Author, Dux, imperialis, incipiens, Authorem eſſe, Coimperator, coimperare, imperii Dux. & Dux quoque, fœminine. Comitia, & ſimilia. Comitia celebrantem, ut Iſæus. Reſpublicæ Principe carentes. Theororum Princeps, Theororum imperium, & Theororum præfectura, ſecundum Iſæum. • Theoris 83
imperantem, Theoris præeſſe, & Theoris imperare, ut Iſæus. Architectus, imperium. Prætor, ſecundum Demoſthenem. Imperavi, juxta Lyſiam. Auſpicari, auſpicantes, auſpicatus. Incipere. Initiari vero, de ſacrificiis, & primi-

66 Περὶ ἀρχῆς, &c.] In MS. titulus hujus capitis prolixior, nempe adſumens quædam quæ infra titulo ſequentis capitis leguntur, quamvis & ibi in MS. ſit titulus. Hic vero talis eſt: περὶ ἀρχῆς, καὶ τῶν συστοίχων αὐτῆς, ἄρχοντός τε, καὶ τοῦ ἄρχειν, καὶ τῶν ἀρχόντων Ἀθήνησιν ὀνόματα, καὶ ἀνακρίσεως Θεσμοθετῶν, καὶ ὅσα κοινῇ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος αὐτῶν διαπράττεται. JUNG.

67 Ἄρχοντός τε] Τε abeſt a C. A. poſt ἄρχειν, eſt, καὶ τῶν ἀρχόντων Ἀθήνησιν ὀνόματα ἀνακρίσεως Θ. καὶ ὅσα κοινῇ κ. ἰ. διὰ ἕκαστον αὐτῶν πράττεται. conjungit enim C. A. hos duos titulos & utrumque caput. KÜHN.

68 Ἄρχων, &c.] C. A. ἔξαρχος ἀ. ἀ. συνάρχων ἀρχηγέτης καὶ ἡ ἀρχηγέτις ἀρχαιρεσίας, ἀρχιθεωρὸς &c. Ἰσαῖος ἀρχιτέκτων. &c. KÜHN.

69 Ἄρχειν] Deeſt in MS. ἄρχειν· & mox ἐξάρχων, ἐξάρχειν· & poſtea συνάρχειν. Ad primum autem vocabulum in *Labbæi* Codice adnotatum eſt: *quid differat* ἀρχὴ *&* διακονία *Æſchin.* 55. 56. Locus non eſt longe ab initio Orationis κατὰ Κτησιφ. ſi quis eum deſideret. JUNG.

70 Ἀρχαιρεσία] Pr. ed. ἀρχιραισ. SEB.

Ἀρχαιρεσία] MS. ἀρχαιρεσίας καὶ τ. ὅμ. καὶ ἀρχαιρεσιάζοντα &c. Male antea edebatur ἀρχιραισία & ἀρχισιάζοντα· quæ emendaverat etiam ita, ut *Sebernus* noſter recte edidit, in ſuo Codice *Henr. Steph.* JUNG.

Ἀρχαιρεσία] Ἀρχαιρεσίαι in *Gloſſis*, *comitatus*, *comitia*: itidemque ἀρχαιρέσια, *comitia*, atque inde ἀρχαιρεσιάζειν, quod ex *Iſæo Noſter*, & *Dinarcho Harpocratio* adferunt: *Syneſ.* de Regno: οὔτε ἀρχαιρεσιαζόντων, οὔτε ἐπ' ἄλλῳ τῳ συνεδριαζόντων· & ita quivis probatiſſimi ex antiquis: vides itaque quo jure *Euſtathius* ad Iliad. E. vocem hanc poſterioris ævi eſſe adfirmet: id ipſum & *Berkelius* notavit in quibuſdam notulis, quas habeo, ad *Heſychium* mſſ. *Euſtathius*, ait, *dicit ad Iliad.* E. *eſſe vocem poſterioris ævi, cum tamen* ἀρχαιρεσίη *ſit apud* Herodotum: Etymol. M. hæc ille.

71 Ἀναρχίαι] MS. ἀναρχία ſingulari: quod hic rectius videtur. JUNG.

72 Ἀρχιθεωρὸς] Ἀρχιθεωρὸς etiam eſt oxytone in MS. quum potius videatur ἀρχιθέωρος ſcribendum, ut apud alios. Hic apud *Heliodorum* lib. III. dicitur ὁ ἄρχων τῆς θεωρίας. JUNG.

Ἀρχιθεωρὸς] Ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν· θεωροὶ δέ εἰσι οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀγῶνας, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίων θύοντες, quæ ad illuſtrandam hanc vocem ex *Etymologo* deſcribere juvit: eſt & ea apud *Ælian.* in Variis.

73 Καὶ ἡ ἀρχιθεώρησις, &c.] Deſunt in MS. καὶ ἡ ἀρχιθεώρησις, ὡς Ἰσ. ἀρχιθεωροῦντα, ἀρχιθεωρεῖν. hæc deſunt inquam in noſtro MS. ſed pro eo quod ſequitur, καὶ ἀρχιθεωρήσειν, & MS. noſter habet, καὶ ἠρχιθεώρησεν, ὡς Ἰσαῖος. JUNG.

74 Ἀρχία] Ἀρχεῖα ἀρχίδικος, ὡς Δημοσθένης διῆρξα· ita C. A. qui porro ὡς Λυσίας, ἐπάρχειν ἐπάρξασα, κατάρχειν, κατάρχεσθαι ἐπὶ θυσίας, ἀπαρχὰς ἀπάργματα. τὸν δὲ ἄρχοντα ἔξαρχον τύραννον μ. ἔ. ἐ. ἐ. cætera abſunt a C. A. dein ἀρχόντων Ἀθήνησι &c. locum hunc exſcripſit *Phavor.* in ἄρχων. KÜHN.

Ἀρχία] Ita etiam MS. ſed quid hoc vocabuli? quis enim id ita de *principatu* uſus, ſi forte ita cogites? Ego quum mihi in mentem veniat, quam crebro nomina ea quæ per εῖον finiunt, in MSS. per ιον reperiantur, cujus exempla plurima in *Polluce* habuimus, non dubito hic ἀρχεῖα emendare, pro archivis. Περὶ ἀρχείου etiam ſupra I, 23. *Heſychius*: ἀρχεῖα, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἢ χαρτοφυλάκια· ſcribe χαρτοφυλάκια. *Suidas*: ἀρχεῖα· ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτοφυλάκια· ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν. Et τά τε βασίλεια καὶ τὰ ἀρχεῖα *Xenophon* jungit lib. I. Παιδ. vide plura *Briſſonium* lib. II. de Reg. Perſ. ſuper ἀρχείων· ubi & hoc ex *Ariſtotelis* libro de mundo profert: ἐξίασιν ἄρχοντες ἐπὶ τὰ ἀρχεῖα. JUNG.

Ἀρχία] Cum *Kühnio* noſtro ἀρχεῖα in textu emendavi: *archia* recentiores aliquando: *Gloſſ.* MSS. *Archiis*, *ſcriniis*: *tabularia publica*, *Quadrigarius* apud *Nonium*, quas *tabularia* dixit *Cicero* aliique. Eſt & ἀρχεῖον τὸ τῶν ἀρχόντων συνέδριον, quo cauſas dici turi conveniebant: jungit itaque *Plutarchus* in *Sol.* δικαστήρια & ἀρχεῖα, & ea hic obtinet notio. De præcedenti autem voce ἀρχιτέκτων plene ac eleganter ſcribit *Etymologus*, apud quem & ἀρχεῖα in voce θόλος.

75 Ἀρχίδικος] An itaque hinc *Demoſthenes* emendandus? nimirum in ea ὑπὲρ Κτησιφ. ſi modo is locus, ubi eſt de *Æſchine*, cum ὑπογραμματεύειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς ἀρχιδίοις, ſi is locus, inquam, ſcribendumne itaque ibi ἀρχιδίκοις? Alias quoſdam Codices ibi ἀρχείοις habere notant. JUNG.

76 Διῆρξα] *Harpocratio*: διῆρξα, ἀντὶ τοῦ, διὰ τέλους ἦρξα· aitque *Lyſiam* uſum ἐν τῇ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν ἀπολογίᾳ. JUNG.

Διῆρξα] Videndus & *Valeſius* ad *Harpocr.* p. 21.

77 Ἐπάρχοντας, &c.] Deeſt in MS. ἐπάρχοντας· & pro ἐπάρξας, habet ἐπάρξασα. JUNG.

78 Ἐπὶ θυσίαις] MS. ἐπὶ θυσίας. JUNG.

tiæ. Dinarchi autem eſt, Coimperabat. Primas. Demoſthenes porro, Ab initio,
84 Ex initio, & Principio. • De imperio inſuper dices, ducatus, præfectura, regnum, dominium, poteſtas, monarchia, tyrannis, cura, imperium. Imperatorem vero, Principem, Ducem, præducentem, Præfectum, Dominum, Regem, Curatorem, provinciarum Conſtitutorem, Primatem, Satrapam, belli Ducem, potentem, Tyrannum, Præſidem, Monarcham, Ephorum, Inſpectorem, Epiſcopum, & ſimilia hiſce. Et imperare, ducere, gubernare, dominari, præeſſe.

τα. Δεινάρχου δὲ τὸ, [79] συγκατῆρξατο· ἐνῆρκται τὰ κανᾶ· ὕπαρχος. [80] Δημοσθένης δὲ, ἐξαρχῆς, καὶ ἀπαρχῆς, καὶ καταρχάς. • [81] Εἴποις δ' ἂν 84
καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἀρχῆς, καὶ ἡγεμονία, προστασία, βασιλεία, [82] δεσποτεία, δυναστεία, μοναρχία, [83] τυραννὶς, ἐπιμέλεια, στρατηγία. Τὸν δὲ ἄρχοντα, ἔξαρχον, [84] ἡγεμόνα, προηγεμόνα, προστάτην, δεσπότην, βασιλέα, ἐπιμελητὴν, [85] ἁρμοστὴν, ὕπαρχον, σατράπην, στρατηγὸν, αὐτοκράτορα, τύραννον, δυνάστην, μόναρχον, ἔφορον, ἐπόπτην, ἐπίσκοπον, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ τὸ ἄρχειν, ἡγεῖσθαι, κρατεῖν, δεσπόζειν, προστάττειν.

85 • CAPUT IX.

Nomina Athenienſis magiſtratus, Theſmothetarum diſcuſſio, & quæcunque tam publice, quam privatim ſinguli faciunt. I.

Magiſtratus Athenienſis nomina, novem Magiſtratus. ſunt vero, Princeps annum denominans, Rex, & belli Imperator, atque ſex Theſmothetæ. hiſce enim, novem illi Principes complentur. Erat & quædam Theſmothetarum

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ. 85

[86] Ἀρχόντων Ἀθήνησιν ὀνόματα, ἀνάκρισις θεσμοθετῶν, καὶ ὅσα κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πράττεται ἕκαστος αὐτῶν. α'.

[87] Ἀρχόντων Ἀθήνησιν ὀνόματα, οἱ ἐννέα ἄρχοντες. [88] εἰσὶ δὲ, ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπώνυμος ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος, καὶ θεσμοθέται ἕξ· ἐκ τούτων γὰρ [89] οἱ ἐννέα ἄρχοντες συμπληροῦνται. ἐκαλεῖτο [90] δέ τις θεσμοθετῶν

79 Συγκατήρξατο.] Poſt συγκατήρξατο, in MS. ſequitur ἐνῆρκται τὰ κανᾶ· quæ vulgatis deſunt, nõn recte. ſcribe itaque & repone: συγκ. ἐνῆρκται τὰ κανᾶ· ὕπ. Nil mihi credas, niſi MS. noſter hic optime, ut pluribus aliis locis de noſtro Auctore mereatur. Repperi enim ipſiſſima verba in Oratione *Æſchinis* κατὰ Κτησιφ. ubi Orator de ſua oratione ad *Amphictyones* narrat: ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ, παρέστηκε δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. &c. Hinc nimirum *Pollucem* apis legit. ſic ex *Euripide*, apud quem obſervant ἐναρχέσθω τις κανᾶ· adeo ut id pariter pertineat ad ritus ſacros verbum. JUNG.

Συγκατήρξατο.] Hic vero commode adjutantibus MSS. *Pollucem* noſtrum auctiorem feci ſubjiciendo huic verbo ἐνῆρκται τὰ κανᾶ, quæ eadem præſtantiſſimus *Falckenburgii* Codex agnoſcit. alio referenda illa *Heſychiana*: Ἐνῆρκται, ἀρχὴν ἐποιήσατο, ἐνήρξατο.

80 Δημοσθ. δὲ ἐξαρχῆς, &c.] Deſunt in MS. Δημοσθ. δὲ ἐξ. καὶ ἀπ. καὶ κατ. JUNG.

81 Εἴποις δ' ἂν] MS. εἴπ. δ' ἂν ἐπὶ, ſine καὶ, quæ particula & mox deeſt. JUNG.

82 Δεσποτία] MS. δεσποτεία. JUNG.

Δεσποτία] Cum *Kuhnio* δεσποτεία reſtitui.

83 Τυραννὶς] MS. τυρ. καὶ τὰ ὅμοια· omiſſis ἐπιμ. & στρατηγ. JUNG.

84 Ἡγεμόνα] Deſunt in MS. ἡγεμ. προηγ. προστ. cum octo ſequentibus vocibus. deſunt quoque καὶ τὸ ἄρχ. cum ſequentibus. in vulgatis pro προστάττειν vide ne προστατεῖν, quo uſi *Plato*, *Xenopho*, alii, quod ἀρχικώτερον videtur, legendum ſit, præſertim cum præceſſerit nomen προστάτην, cui hoc reſpondere debeat. JUNG.

85 *Provinciarum conſtitutorem*] Ita *Gu.* inquit e *Budæo* ἁρμοστὴν nominari poſſe, forte quia is e *Luciano* ἁρμόττειν τὴν πόλιν exp. *civitatem conſtituere & temperare*. in Comment. col. 432. In *Gloſſ.* redd. *aptator*. *Nic. Cragius* poſſe ait & *moderatorem* dici. vide illius de Republ. Laced. lib. II. c. 13. SEB. 2.

86 Ἀρχόντων Ἀθήνησιν] Hujus capitis titulus in MS. brevior: ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησιν ὀνόματα. reliqua ſcilicet addidit titulo præcedentis capitis. JUNG.

87 Ἀρχόντων Ἀθήνησιν &c.] MS. ἀρχόντων δὲ τῶν ἐν Ἀθ. SEB.

Ἀρχόντων Ἀθήνησιν &c.] MS. noſter ſicut *Seberi*: ἀρχόντων δὲ τῶν ἐν Ἀθ. vid. vero *Sigon.* lib. I. de Rep. *Athen.* cap. ult. ubi inquirit cur novem Archontes his ſignati nominibus ſint, Regis nimirum, Archontis, Polemarchi & Theſmothetarum. vid. eum & lib. IV. c. 3. JUNG.

Ἀρχόντων Ἀθήνησιν &c.] Adjiciam hic hujus *Pollucei* loci quam habet verſionem vir Eruditiſſimus *Ludovicus Vives* ad *Auguſt.* de Civit. Dei lib. XVIII. c. 10. *Nomina magiſtratuum Athenis. Novem magiſtratus, qui ſunt primum is qui annis ſingulis archon nominatur, tum rex, inde polemarchus, ſeu belli princeps, & legumlatores ſex; ex quibus novem conficiuntur magiſtratus: idque theſmothetarum vocatur forum ſeu cognitio*: recte omnino, meo quidem judicio, illud ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπώνυμος exponit, *anni ſignatorem* Latine dixit *Seldenus* ad *Marmora Arundel.* vid. *Petit.* L. L. *Att.* p. 236.

88 Εἰσὶ δὲ] C. A. ἄρχων, omiſſis interjectis. KÜHN.

Εἰσὶ δὲ] Deſunt in MS. ὁ τ. ἐ. ἐπώνυμος· ſed non recte. vid. infra Segm. 89. vid. de hoc anni ἐπωνύμῳ Archonte Avum meum Comm. utr. ling. c. 406. ἄρχοντα vero recte *Prætorem* dicas: ut etiam docet *Schottus* noſter initio Vitæ *Demoſthenis*. JUNG.

89 Οἱ ἐννέα ἄρχοντες] Hic ἄρχοντες abeſt a C. A. ſimpliciter enim dici ſolebant οἱ ἐννέα, ut οἱ ἕνδεκα &c. KÜHN.

90 Δέ τις θεσμ.] MS. δέ τι θ. rectius quam vulgatum τις. vide vero de ſequenti excuſſione Theſmothetarum *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. ubi *Demoſthenis* locum ex Oratione adverſus *Eubulidem* adfert, quem hic in ſequentibus *Pollucem* ait explicare. JUNG.

[91] ἀνάκρισις· εἰ Ἀθηναῖοι εἰσὶν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας, καὶ [92] τὸν δῆμον ποθέν; καὶ εἰ Ἀπόλλων
86 ἐστὶν αὐτοῖς πατρῷος, καὶ Ζεὺς Ἕρκιος; * Καὶ εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι; καὶ εἰ [93] ἐστρατεύοντο ὑπὲρ τῆς πατρίδος; καὶ εἰ τὸ τίμημά ἐστιν αὐτοῖς; ἐπηρώτα δὲ ἡ βουλὴ, ὤμνυον [94] δὲ οὗτοι πρὸς τῇ βασιλείῳ στοᾷ, [95] ἡ ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐφ' ᾧ τε συμφυλάξειν τοὺς νόμους, καὶ μὴ δωροδοκήσειν, [96] ἢ χρυσοῦν ἀνδριάντα ἀποτίσαι. εἶτα ἐντεῦθεν εἰς ἀκρόπολιν ἀνελθόντες, [97] ὤμνυον ταῦτα. [98] μυῤῥίνῃ δὲ ἐστεφανοῦντο, καὶ κοινῇ μὲν ἔχουσιν

discuſſio appellata, num ſcilicet ex utroque Parente Athenienſes ſint a tertia uſque generatione, & ex quibus populis oriundi: num Apollo ipſis ſit Patrius, & Jupiter Hercæus: * num Parentes bene tra- 86
ctent, num pro patria bella gerant, num cenſum habeant. Interrogabat autem Senatus, hi vero jurabant apud porticum regiam, quæ eſt lapidea, ſe leges obſervaturos, & munera non ſumpturos: aut auream perſoluturos ſtatuam: deinde in Acropolim profecti, eadem jurabant. Myrto autem coronabantur, & communiter mortis

91 Ἀνάκρισις.] Eadem pertinebat etiam ad Archontes reliquos. C. V. qui hic iterum incipit, ἐκαλεῖτο δέ τι θ. ἀ. *vocabatur vero aliquod Theſmothetarum examen.* Demoſt. *appellatione adverſus* Eubulidem: ὥσπερ γὰρ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαυτὸν ὑμῖν ἀνακρινῶ· ὦ ἄνθρωπε, τίς ἦν σοι πατήρ; ἐμοὶ Θεύκριτος· οἰκεῖοι τίνες εἶναι μαρτυροῦσιν αὐτῷ; πάνυγε, πρῶτον μέν γε τέτταρες ἀνεψιοί· εἶτα, ἀνεψιαδοῦς, εἶτα, οἱ τὰς ἀνεψιὰς λαβόντες αὐτῶν· εἶτα φράτορες, εἶτα Ἀπόλλωνος πατρῴου καὶ Διὸς Ἑρκίου γεννῆται· εἶτα οἱ φράτορες τῶν οἰκείων (ita enim ſupplerem lacunam ex ſequentibus) εἶτα οἱ δημόται &c. *Dinarchus* contra *Ariſtog.* in genere eum, cui Reipublicæ pars adminiſtranda creditur, examinatum ait: τίς ἐστι τὸν ἴδιον τρόπον; εἰ γονέας εὖ ποιεῖ; εἰ τὰς στρατείας ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐστράτευται; εἰ ἱερὰ πατρῷα ἐστίν; εἰ τὰ τέλη τελεῖ; *quibus per ſe ſit moribus præditus? num benefaciat parentibus? num juſtam pro urbe militiam obierit? an habeat ſacra paterna? num tributa ſolvat?* fiebat hæc δοκιμασία bis in ſenatu, imo & in dicaſterio. KÜHN.

92 Τῶν δήμων] C. V. τὸν δῆμον πόθεν, ubi intelligitur κατὰ τὸν δ. *ex quo demo* (pago) *ſit oriundus?* dein C. A. εἰ πόλιν ἐστὶν αὐτοῖς· male. pro, εἰ Ἀπόλλων &c. KÜHN.

Τῶν δήμων] MS. καὶ τὸν δῆμον πόθεν: & ita reſtituendum eſt. JUNG.

Καὶ τῶν δήμων πόθεν;] Græciſmi ratio poſtulat τὸν δῆμον, atque ita ad fidem MSS. in textu repoſui: τὸν δῆμον Οἰῆθεν, Ἀλωπεκῆθεν & infinita talia. Τριγωνίας male habebant editi ante *Seberum* Codices: *Kuhnius* id vitii ad oram *Baſileenſis* edit. emacularat: *Heſychius*: Τρίγονοι, τρίτην γενεὰν ἐπισχόντες ἢ οἱ τρεῖς· de ceteris diſtinctionum minutiis monere nil adtinet ad rem. Neminem porro habitum fuiſſe civem, niſi qui *Apollinem* haberet πατρῷον & *Jovem Hercæum*, ex hiſce *Dinarchi* patet: Εἰ φράτορες αὐτῷ καὶ βωμοὶ Διὸς Ἑρκείου, καὶ Ἀπόλλωνος πατρῴου εἰσίν, quæ adducit *Harpocratio* in Ἑρκεῖος Ζεύς· hi itaque tanquam Dii Athenienſium penates erant, ac illis poſitas quivis habebat aras: myſticis quoque ſacris quibuſdam his fieri ſolitum fuiſſe haud difficulter credo, illorumque enarratione quemvis ſe civem probaſſe exiſtumo, alias certe & ipſi μέτοικοι facile dixiſſent ſe *Apollinem* habere πατρῷον ac *Jovem Hercæum*: & hæ quidem τελεταὶ erant ἐκ γένους· ſed de his nihil dixiſſe præſtat quam dixiſſe pauca: quædam interim obſervantem de *Apolline* πατρῴῳ lege *Meurſium* Att. Lect. lib. V, 6. Et omnino videndus *Demoſthenes* in *Eubul.* pleraque autem, quorum heic *Pollux* meminit, illuſtrat *Petitus* L. L. Att. pag. 237.

93 Ἐστρατεύοντο] C. A. ἐστράτευται, ut ſupra ex *Dinarcho*. KÜHN.

Ἐστρατεύοντο] MS. ἐστράτευται, & hoc melius vulgato ἐστρατεύοντο. JUNG.

94 Δὲ οὗτοι] MS. δ' οὗτοι. ſed *ſtoa regia* & infra meminit IX, 40. & *Plato* initio *Euthyphronis* τὴν τοῦ βασιλέως στοὰν vocat: ubi διέτριβον quibus δίκη πρὸς τὸν βασιλέα, ut ait, & in eo dialogo exempli cauſſa, *Socrates* ἀσεβείας accuſatus a *Melito*: & *Euthyphro* patrem ſuum φόνου accuſans: quas cauſſas πρὸς βασιλέα λαγχάνεσθαι ſolitas Segm. 90, indicatur. Et *Theæteto* extremo, ait *Socrates*: νῦν μὲν οὖν ἀπαντητέον μοι εἰς τὴν τοῦ βασιλέως στοὰν, ἐπὶ τὴν τοῦ Μελίτου γραφὴν ἥν με γέγραπται· in ea & leges ſuſpenſæ. *Ariſtoteles* ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείᾳ· ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους, εἰς τοὺς κύρβεις, ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείᾳ. *Harpocratio* in κύρβεις, & ex eo *Suidas*. JUNG.

Δὲ οὗτοι πρὸς τῇ βασ. στοᾷ] Hunc *Pollucis* noſtri locum adfert plurimæ lectionis vir *Meurſius* Att. Lect. lib. VI. c. 17. ubi de βασιλείῳ στοᾷ tractat.

95 Ἣ ἐστι τοῦ λίθου] C. A. ἡ ἐπὶ τοῦ λίθου. C. V. ἡ ἐπὶ τ. λ. lectionem Cod. *Antwerpienſis* firmat *Harpocr.* cui videtur lapis fuiſſe Athenis, ad quem jurare ſolebant, idque probat ex Orat. *Demoſth.* contra *Cononem*, quamvis hodie extet, non πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες, ſed πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες· καὶ ἐξορκίζοντες. vid. *Meurſ.* Atticas Lectiones lib. I. cap. 6. KÜHN.

Ἣ ἐστι τοῦ λίθου] MS. στοᾷ ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐφ' ᾧ τε σ. Et ſic emenda, ubi vulgo male ἥ ἐστι. ſed in *Schotti* noſtri obſervationibus & hoc & plura invenio; βασιλείῳ στοᾷ) γρ. βασιλείῳ στοᾷ ἐπὶ τοῦ λίθου ὑφ' ᾧ τὰ ταμιεῖα, φυλάξειν τοὺς νόμους. quæ inſignia ſunt. JUNG.

Ἣ ἐστι τοῦ λίθου] Cum *Kühnio* noſtro ἡ ἐπὶ τοῦ λίθου reſtituo, quam emendationem olim præcepit ingenio adjutus ſolo *Meurſius*. Ceterum de aurea ſtatua videndus & *Plutarchus* in *Solone*: meminit quoque *Demoſthenes*.

96 Ἢ χρυσοῦν ἀνδριάντα] Vid. *Mureti* Var. Lect. VIII, 18. SEB.

97 Ὤμνυον ταῦτα.] Ταὐτά· *eadem jurarunt.* ante, κοινῇ μὲν &c. titulus in C. A. hic eſt: τί κοινὸν τοῖς ἐννέα ἄρχουσι; C. V. μυῤῥίνῃ, ſine δέ. KÜHN.

Ὤμνυον ταῦτα.] Γρ. ὤμνυσαν τὰ αὐτά. Et hæc ex *Schotti* noſtri obſervationibus. JUNG.

98 Μυῤῥίνῃ] *Scholia Ariſtoph.* in Ranas pag. 228. μυρσίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι, οὐχ ὥς τινες νομίζονται, κισσίνῳ· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς θεσμοθέτας φησὶ διὰ τῆς μυρσίνης στέφεσθαι· ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸν στέφανον ἡ Θεός, *Venus*, &c. *Valeſ.* in h. l. adde *Heſych.* in vocibus μύῤῥινος, μυῤῥινών. KÜHN.

Μυῤῥίνῃ] MS. noſter μυῤῥίνῃ ἐστεφ. ſine δέ. Ceterum de aurea ſtatua antea quæ dixit habes etiam in *Heraclidis* excerptis de *Politiis*: εἰσὶ δὲ καὶ ἐννέα ἄρχοντες, ὧν θεσμοθέται· καὶ οἱ δοκιμασθέντες ὀμνύουσι δικαίως ἄρξειν, καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι, ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν. JUNG.

Μυῤῥίνῃ δὲ ἐστεφ.] De hac re *Meurſium* conſule Lect. Att. VI. c. 6. & Eruditiſſ. *Seldenum* ad *Smyrnæorum Decreta* p. 37. ubi de ἀρχῶν στεφανηφόρων. Pro καὶ κοινῇ *Falckenburgii* habet Codex, κἀκεῖνοι, ſcr. κἀκεῖνοι optime.

poteſtatem habent, ſi quis, quo non li-
87 cet, deſcendat. * Judices ſortiri. &
Arbitros, unum e tribubus ſingulis. Im-
peratores eligere ex omnibus. & ſecun-
dum ſingulas prytaneas inquirere, num
ſinguli bene imperare videantur. & ſuf-
fragiis Civium condemnatum judicant,
atque Equitum Magiſtros duos, & Tri-
bunos decem, & hæc quidem publice.
Privatim vero Theſmothetæ, quando jus
dicendum ſit, præſcribunt. & publicas
accuſationes in Populum promulgant, at-
que ſuffragia. Tum & actionum inten-
tiones introducunt, & iniquitatis actio-
88 nes, * atque ſi quis legem non utilem
tulerit, inſuper & Ducum examinatio-
nes. Actiones porro apud hos inſtitu-
untur, malæ uſæ civitatis, munerum
Inquilinorum corruptelæ, munerum, ſy-
cophantiæ, falſæ citationis, falſæ in-
ſcriptionis, inſidiarum, non dati nomi-
nis, adulterii. Tum & præturis cenſuram
adminiſtrant, & judicio liberatos, Sena-

ἐξουσίαν θανάτου, ἐάν τις [99] κατίῃ ὅπου μὴ ἔξε-
στι. * καὶ κληροῦν δικαστὰς, καὶ ἀθλοθέτας, 87
ἕνα κατὰ φυλὴν ἑκάστην. καὶ στρατηγοὺς χει-
ροτονεῖν [100] ἐξ ἁπάντων. καὶ [1] καθ᾽ ἑκάστην πρυ-
τανείαν ἐπερωτᾶν, εἰ δοκεῖ καλῶς ἄρχειν ἕκα-
στος. [2] τὸν δ᾽ [3] ἀποχειροτονηθέντα κρίνουσι. καὶ
ἱππάρχους [4] δύο, καὶ φυλάρχους δέκα, καὶ τα-
ξιάρχους δέκα· καὶ κοινῇ μὲν ταῦτα. ἰδίᾳ δὲ,
οἱ μὲν θεσμοθέται [5] προγράφουσι πότε δεῖ δικά-
ζειν τὰ δικαστήρια· καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγ-
γέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς χειροτονίας·
καὶ τὰς προβολὰς εἰσάγουσι, καὶ τὰς τῶν πα-
ρανόμων γραφάς· * καὶ εἴ τις [6] μὴ ἐπιτήδειον 88
νόμον γράψειε, καὶ στρατηγοῖς εὐθύνας. γίγνον-
ται δὲ [7] πρὸς αὐτοὺς γραφαὶ, ξενίας, δωροξε-
νίας, δώρων, συκοφαντίας, [8] ψευδοκλητείας,
[9] ψευδεγγραφῆς, [10] βουλεύσεως, ἀγραφίου,
[11] μοιχείας. εἰσάγουσι δὲ καὶ δοκιμασίαν ταῖς
[12] ἀρχαῖς, καὶ τοὺς [13] ἀπεψηφισμένους, καὶ τὰς

99 Κατίῃ] C. A. κτίῃ male. vid. Segm. 50. mox κληροῦν, *per ſortem diſtribuere judices in ſua dicaſteria.* de modo κληρώσεως prolixe *Scholia Ariſtophanis* in *Plutum* pag. 13. 14. ſerius venientes judices adductis cancellis dicaſterio excludebant & mercede mulctabant. KÜHN.

Κατίῃ] Supra Segm. 50. vid. de cognitione theſmothetarum, & quæ ad eam ſpectant toto hoc tmemate, *Sigonium* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. ubi ea ex oratorib. vett. firmat. JUNG.

100 Ἐξ ἁπάντων.] Scilicet Ἀθηναίων, *ex omnibus Athenienſibus*, cumque eſſent tribus decem, totidem creabantur στρατηγοί. KÜHN.

1 Καθ᾽ ἑκάστην] Decem autem erant pro numero tribuum. vid. *Suid.* in πρυτανεία. infra Sect. 10. *Thomam* in Eclogis. KÜHN.

2 Τὸν δ᾽ ἀποχειρ.] MS. τὸν δὲ ἀ. JUNG.

3 Ἀποχειροτονηθέντα] Id eſt, ἀποδοκιμασθέντα, *improbatum, magiſtratuique bene gerendo imparem habitum in examine morum, aut in ipſo officio talem deprehenſum.* ita infra Segm. ſeq. dicitur, quod magiſtratibus examen admoverint. KÜHN.

4 Δύο, καὶ φυλάρχους δ.] C. A. δέκα καὶ ἀξιάρχης δέκα καὶ κοινῇ &c. male δέκα prius, uti patet ex Sect. 7. & hæc quidem omnibus Archontibus communia. dein C. A. titulum affert: τί ἴδιον τοῖς θεσμοθέταις. KÜHN.

Δύο, καὶ φυλάρχους δ.] Noſter MS. auctior: δέκα καὶ ταξιάρχους δέκα· καὶ κοινῇ &c. ſupplendus itaque vulgatus textus. fuerunt eorum ſcilicet totidem quot φύλαρχοι, decem nimirum e tribu qualibet. ταξιάρχους *Noſter* iiſdem quibus hic & infra jungit Segm. 94. JUNG.

Δύο, καὶ φυλ. δέκα.] Hiſce ſubjeci ad Codicum MSS. fidem, καὶ ταξιάρχους δέκα.

5 Προγράφουσι] *Propoſita tabula proſcribunt, ſignificant.* C. V. προσγράφουσι male. item mox προσβολάς. vide infra Segm. 95. KÜHN.

Προγράφουσι] MS. προσγράφουσι πότε &c. vulgatum recte habet. ſic infra Segm. 95. JUNG.

Προγράφουσι πότε &c.] Conſule *Petitum* in L. L. Att. p. 220.

6 Μὴ ἐπιτήδειον] Supra Segm. 44. JUNG.

7 Πρὸς αὐτοὺς γραφαὶ] Alio ordine MS. γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ξ. JUNG.

8 Ψευδοκλητίας] Supra ψευδοκλητείας Segm. 40 & 44. JUNG.

Ψευδοκλητίας] Cum *Kühnio* noſtro ψευδοκλητείας· & ita mox μοιχείας.

9 Ψευδεγγραφῆς] MSS. ψευδογραφῆς, ſed vulgatum jam ſupra cap. 6. adfuit, retineturque ab *Harpocratione* & *Suida* in παράστασις· ſi quis pro mœcho per injuriam incarceratus erat, agebatur cauſa ibidem *Demoſth.* contra *Nearam.* KÜHN.

Ψευδεγγραφῆς] Pro ψευδεγγραφῆς, MS. ψευδογραφῆς· ſed ψευδεγγραφὴ & ſupra Segm. 43. &c. cum iiſdem quibus hic juncta. Sunt autem ex *Ariſtotele* ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ· cujus verba περὶ θεσμοθετῶν hæc profert *Harpocratio* in παράστασις· εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας, καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ ψευδογραφῆς, καὶ ψευδοκλητίας, καὶ βουλεύσεως, καὶ ἀργυρίου (ſcribe ἀγραφίου· nam apud *Suidam* eſt γραφίου· & in epit. MS. tantum φίου) καὶ μοιχείας. JUNG.

10 Βουλεύσεως] Sic & apud *Harpocrationem* dicitur. *Noſtro* ſupra Segm. 43. ἐμβουλεύσεως· ſicut & eidem *Harpocrationi* in ἡγεμονία δικαστηρίου eadem quæ hic referenti. JUNG.

11 Μοιχίας.] MS. noſter μοιχείας· ut ſupra Segm. 40. JUNG.

12 Ἀρχαῖς.] Poſt ἀρχαῖς diſtingue ſaltem commate. JUNG.

13 Ἀπεψηφισμένους] *Interpr. judicio liberatos*, male. erant enim qui pauciores calculos habuerant a popularibus in examine civilegii, judicioque eorum erant exempti numero civium per διαψήφισιν ſolennem; & hoc dicebatur ἀποψήφισις· ſi acquieſcerent huic judicio, οἱ ἀπεψηφισμένοι jam tum cenſebantur inter μετοίκους, *inquilinos.* ſi vero non ſtare vellent hac ſententia populorum, & injuriam ſibi factam dictitarent a malevolis tribulibus, provocabant a διαψηφίσει ad judices, quibus Theſmotheta iterum cauſam proponebat denuo tractandam: ille interim, qui provocaverat, ſervabatur in carcere uſque ad cauſæ cognitionem; cauſa cognita vel reſtituebatur civium numero provocans, vel tribulium approbato judicio vendebatur. confer *Suid.* in διαψήφισις & ἀποψήφισις· *Harpocr.* in ἀποψηφίζονται *Noſtrum* cap. 4. libr. III. KÜHN.

Ἀπεψηφισμένους] Supra Segm. 18. JUNG.

ἐκ τῆς βουλῆς [14] καταγνώσεις, καὶ δίκας ἐμπορικὰς, καὶ [15] μεταλλικάς· καὶ ἐὰν δοῦλος κακῶς ἀγορεύῃ τὸν [16] ἐλεύθερον, καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπικληροῦσι τὰ δικαστήρια, τὰ ἴδια, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰ σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις κυροῦσι, καὶ δικαστὰς [17] ἀπὸ συμβόλων εἰσάγουσι; καὶ τὰς τῶν [18] ψευδομαρτυριῶν ἐξ Ἀρείου πάγου.

tus decreta, judicia emporialia, & metallica, ſique ſervus maledicat libero. Inſuper & præturis judicia ſortiuntur, & privata, & publica. Urbium commercia rata faciunt, contractuum Judices inducunt, & falſi teſtimonii actiones ex Areopago.

89 • [19] Ὅσα ὁ Ἄρχων ποιεῖ. β'.

[20] Ὁ δὲ Ἄρχων διατίθησι μὲν Διονύσια, καὶ Θαργήλια μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν· δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται, κακώσεως, [21] παρανοίας, [22] εἰς διαιτητῶν αἵρεσιν, ἐπιτροπῆς ὀρφανῶν, ἐπιτρόπων καταστάσεις· [23] κλήρων, καὶ ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν γυναικῶν,

• *Prætoris officium.* 2. 89

Prætor porro, Orgia diſponit, & Thargelia cum ſuis Procuratoribus. Actiones vero apud illum ſortiuntur, injuriarum, ebrietatis, in arbitrorum delectum, orphanorum tutelæ, tutelarum ordinationes, Hæredum, & Cohæredum adjudicationes. Curatores quoque Mulierum,

14 Καταγνώσεις] Legem de hac re exhibet *Demoſth.* contra *Timocr.* pag. 501. *καταγνώσεις, ſententiæ a ſenatu latæ contra aliquem*, ſi ſcilicet damnatus a ſenatu ad dicaſterium provocaret, & hanc provocationem judicibus cognoſcendam proponebant Theſmothetæ. KÜHN.

15 Μεταλλικάς.] Vid. *Suidam* in ἀγράφου μετάλλου. JUNG.

16 Ἐλεύθερον] Poſt ἐλεύθερον punctum pone. JUNG.

17 Ἀπὸ συμβόλων] Supra Segm. 63. JUNG.

18 Ψευδομαρτυριῶν] C. V. ψευδομαρτύρων. prius jam ſupra notatum. KÜHN.

19 Ὅσα ὁ ἄρχων ποιεῖ.] Hi tituli etiam in MS. intercurrunt. JUNG.

20 Ὁ δὲ ἄρχ. διατίθ. μὲν &c.] Abeſt a C. A. de *Archontibus* vide *Meurſium.* Διονύσια, feſta *Bacchi* gemina; vernalia & autumnalia. Thargelia ſacra erant *Deliæ, Apollini, Dianæ* & *Horis.* KÜHN.

Ὁ δὲ ἄρχ. διατίθ. μὲν &c.] De horum ſacrorum cura, quæ ad Archontem pertinebat, vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 7. De cauſarum vero cognitione, quæ apud Archontem fiebat, a *Polluce* ſubjectarum, vid. *Sigonium* eundem libr. IV. cap. 3. ubi ea teſtimoniis veterum Oratorum illuſtrat. JUNG.

Ὁ δὲ ἄρχων, &c.] *Magiſtratus* cum *Hieronymo* dixit *Auguſtinus* de Civ. Dei libr. XVIII. c. 20. *Tunc Athenienſes habere deinde reges poſt Codri interitum deſiterunt, & magiſtratus habere cœperunt:* ad quem locum *Ludovicus Vives* præſtantis eruditionis vir *Ciceronem* obſervat de Fato Græcum retinuiſſe verbum, *quod parum commode Latinis poſſe exprimi videbat:* idemque *Spartianum* in *Adriano* feciſſe addit. Subdam porro hujus ſectionis, quam eo loco concinnat, verſionem: *Archon vero diſponit Dionyſia & ludos Apollinis in vere, cum aliis, qui ei adhibentur curæ ſocii. Judicia apud illum exercentur hæc; malæ tractationis, injuriarum, de eligendis qui orphanis dent curatores, & curatorum conſtitutio, advocatio hæredum & feminarum quæ ſolæ ſunt hæredes ex aſſe, curatores mulierum, quæ a mariti morte deprehenduntur ferre uterum, locatio ædium orphanorum. Hic vero præcipue archon dicitur, & ab eo ſignantur faſti.* Hæc verſio ſi fortean in uno alterove parumper committat, noſtrum non eſt id anxie indagari ac proponere, quippe qui illam in ſolam lectoris vel pauliſper in rebus his verſari gratiam appoſuerimus. Sed ad *Pollucem* faciunt *Xiphilini* de *Hadriano* archonte verba: Τὰ Διονύσια τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας ἐν τῇ ἐσθῆτι τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε· μεγίστην autem ἀρχὴν *munus archontis* adpellat. Vide porro *Seldenum* ad *Smyrnæorum Decreta* pag. 37.

21 Παροινίας.] C. V. & C. A. παρανοίας. ſed mutatione opus non eſt, qui enim feſtis *Bacchi* & Thargeliis ulli per vinum & laſciviam fecerant injuriam, ad Archontem deferebantur. KÜHN.

Παροινίας.] MS. noſter παρανοίας. neutrius ſupra mentio facta videtur nec inter δίκας, nec inter γραφάς. nec *Sigonius* quid juvat. Alias inter flagitia quidem παροινίας mentio ſupra 79. ſed MS. lectionem vix poſſum repudiare, præſertim quum in *Suida* legam: παράνοια· & χρῆσιν hanc addit: πότερον παρανοίας εἰσαγαγὼν αὐτὸν ἕλω· εἶεν πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών. Et παρανοίας δίκην γράφεσθαι τοὺς πατέρας lege *Athenienſium* liberis licuiſſe, quemadmodum patribus filios abdicare, ex *Platonis* lib. XI. Legum *Budæus* in Comm. Gr. ling. nos docet. JUNG.

Παροινίας.] Cum ceteris MSS. Codex quoque *Falckenburgii* παρανοίας legit, quam vocem, unanimi MSS. conſenſu ſtabilitam textui reſtituere non dubitavi.

22 Εἰς διαιτητῶν αἵρεσιν] Sic & MS. habet. Incidit mihi quum hujus actionis nomen ignorem, forte legendum εἰς δατητῶν αἵρεσιν· invenio enim in *Harpocratione*, voce δατεῖσθαι· τὸ δὲ, εἰς δατητῶν αἵρεσιν, εἶδός τι δίκης ἐστίν· ὁπότε γὰρ κοινωνοῖεν τινες ἀλλήλοις, καὶ οἱ μὲν βούλοιντο διανέμεσθαι τὰ κοινά, οἱ δὲ μὴ, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις, προσκαλούμενοι εἰς δατητῶν αἵρεσιν· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξίδημον, εἰ γνήσιος, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Ex quo *Ariſtotelis* opere viri docti pleraque hæc *Pollucem* noſtrum mutuatum arbitrantur. Eo autem mea conjectura mihi diſplicere minus potuit, quod videam ita & eruditiſſ. *Sigonium* legiſſe. Certe quaſi ſic legerit, ita interpretatur libr. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. ubi hæc exponit: *Archon*, ait, *apud quem lites, ut inquit* Pollux, *intendebantur de mala tractatione, ebrietate, diviſorum electione*, &c. Quid enim *diviſorum electio* aliud eſt quam δατητῶν αἵρεσις? Corruptum in ejuſmodi verbo video & *Heſychium*, apud quem eſt, δασεῖται, νέμει διαιρήσει. δατάσεσθαι, μερίζεσθαι· quum ſcribendum ſit δατεῖται· & δατέεσθαι. Et ſic poſtea recte *Heſychius:* δάτησις, διαίρεσις, μερισμός. δατούμενοι μερίζόμενοι. Et ipſe *Noſter* infra Oratores dicere εἰς δατητῶν αἵρεσιν ait Segm. 136. JUNG.

23 Κλήρων, &c.] *De hæreditatibus & virginibus ex aſſe hæredibus inſtitutæ actiones.* pro ἐπιμελητai leg. ἐπιμελεῖται, *curat.* KÜHN.

Κλήρων, καὶ ἐπικλ. ἐπιδικασίαι.] Legendus eſt hac de re *Valeſius* ad *Harpocr.* p. 96.

quæ

quæ a Viri obitu imprægnatæ videntur. Tum & orphanorum domus elocant. Hic vero ἐπώνυμος cognominis eſt, & ab eo tempus numeratur.

αἳ ἂν [24] φῶσιν ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῆς κύειν· καὶ τοὺς οἴκους [25] ἐκμισθεῖ τῶν ὀρφανῶν. ἔστι δὲ [26] ἐπώνυμος οὗτος, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὁ χρόνος ἀριθμεῖται.

90 • *Regis officium.* 3.

• [27] Ὅσα ὁ Βασιλεὺς ποιεῖ. γʹ. 90

Sed Rex, myſteriis præeſt cum Curatoribus eorum, Bacchi feſtis, & certaminum lampadis. & patria adminiſtrat ſacrificia. Dicuntur autem apud illum, dies, ſeu a-

[28] Ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προέστηκε μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, καὶ [29] Ληναίων, καὶ ἀγώνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι· καὶ τὰ περὶ τὰς [30] πατρίους θυσίας διοικεῖ. δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχά-

24 Φανῶσιν] C. V. αἳ ἂν φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κύειν. C. A. αἳ ἂν φῶσιν ἀπ' ἀνδρὸς τελεύτη δύειν. male: *quæcunque ſe dixerint a morte mariti prægnantes.* ἐπὶ τελευτῇ eſt, poſt mortem mariti ſe prægnantem profeſſa eſt, ut ventris nomine mitteretur in poſſeſſionem, & in mariti ædibus maneret. Lectionem MSStorum firmat *Demoſthenes* contra *Macartatum*, γυναικῶν ὅσαι μένουσι &c. φάσκουσαι κύειν. KÜHN

Φανῶσιν] MS. φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κύειν. Et ſic reſtituenda hæc: nec abſque MS. facile quiſquam in φανῶσιν advertiſſet mendam. ſed φῶσιν ſcribendum & *Demoſthenes* jubet, ubi ἐν τῷ πρὸς Μακάρτατον περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου non longe a fine. de hoc officio Archontis ita legem recitat: ὁ ἄρχων ἐπιμελείσθω τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν ἐπικλήρων, καὶ τῶν οἴκων τῶν ἐξερημουμένων, καὶ τῶν γυναικῶν, ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνηκότων, φάσκουσαι κύειν, τούτων ἐπιμελείσθω. &c. JUNG.

Φανῶσιν] Cum *Kühnio* noſtro fidem ſequuti MSS. emendavimus in textu φῶσιν.

25 Ἐκμισθοῦν] Ἐκμισθοῖ. SEB.

Ἐκμισθοῦν] Ὁ ἄρχων προεκήρυττε, *per præconem edicebat locandam eſſe hanc vel illam domum.* ἐμισθοῦντο, *conducebant autem, quicunque poterant. Iſæus* Orat. V. elocabant communiter ipſi tutores τοὺς ὀρφανικοὺς οἴκους, aut ſi hac in parte omiſſiores deprehenderentur, aut minoris locaſſent rem pupillorum, prætor, hac de re monitus, tutores in gyrum officii redigebat. vid. *Suidam* in φάσις. C. V. ἐκμισθοῖ· recte: *elocat.* KÜHN.

Ἐκμισθοῦν] MS. ἐκμισθοῖ, ut & *Seberi* credo habuiſſe: & ſic omnino ſcribendum pro vulgato ἐκμισθοῦν· ἐκμισθοῖ, ſcilicet ὁ ἄρχων. Et jam redeo ad ἐπιμεληταὶ, quos ſupra habuiſti: quamvis enim antea Segm. 89. ἐπιμελητῶν fuerit mentio, & mox etiam adjungantur regi, ſcilicet in ſacris: valde tamen vereor ut hic ſit rectum illud ἐπιμεληταὶ, quod & MS. hic habet; legendum credo potius ἐπιμελεῖται, ſcilicet ὁ ἄρχων· ut poſt eodem modo ἐκμισθοῖ *Noſter* ait. Et *Demoſthenes* enim ὁ ἄρχων ἐπιμελείσθω τῶν γυναικῶν ait, nec ille ἐπιμελητὰς ullos in eo officio adjungit. Et *Ulpianus* in *Timocrateam Demoſthenis*: ὁ ἄρχων ὁ ἐπώνυμος, ὅστις ἐπεμελεῖτο τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ ἄλλων τινῶν. JUNG.

Ἐκμισθοῦν] Omnino hic ex MSS. reſtituendum ἐκμισθοῖ, quo modo textus jam habet: quod cum in dubium revocari nequeat, ultro concedas oportet illud ἐπιμεληταὶ mutandum eſſe cum *Jungermanno* noſtro in ἐπιμελεῖται; illam itaque emendationem invitis etiam MSS. in textum reddidi.

26 Ἐπώνυμος] Τοῦ ἐνιαυτοῦ ſc. vid. ſupra Segm. 85. JUNG.

Ἐπώνυμος] *Pauſan.* in *Laconicis*: καὶ Ἀθηναίοις τῶν καλουμένων ἐννέα ἐπώνυμος ἐστιν εἷς ἄρχων, quem locum præcepit olim *Meurſius* Att. Lect. lib. V. cap. 5. ubi de his aliiſque apud Athenienſes ἐπωνύμοις agit. Ad οὗτος Clar. *Falckenburgius* habet: ὀφθεὶς ἐγέγραπτο εἷς μὴ ὁ φύς. Egregie *Etymologus* in voce Ἄρχων· ἔστιν οὖν ὁ τὴν ἐπώνυμον ἄρχων ἀρχὴν, ἀφ' οὗ καὶ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο· quæ *Noſtrum* omnino illuſtrant; ibidemque recenſet quot Athenis fuerint Archontes.

27 Ὅσα ὁ βασ. ποιεῖ.] C. A. ὅσα π. ὁ β. *Syneſius* de Regno: Ἀθήνησι μὲν οὖν βασιλεύς τις ἦν καλούμενος, μικρὰ ἔπραττε καὶ ὑπεύθυνος ἦν, εἰς τοὔνομα τοῦ δήμου, οἶμαι παίζοντος, ἅτε ὄντες ἀκρατῶς ἐλεύθεροι. Romanis talis erat *Rex ſacrificulus*, veterum regum mimus. vid. omnino *Demoſth.* contra *Neæram*, & *Androt.* KÜHN.

28 Ὁ δὲ βασιλεὺς, &c.] De officio regis in ſacris vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. ult. & in *Labbei* Codice adnotatum eſt: *de hoc* Syneſ. *de Rep. pag.* 14. Lyſias *pag.* 103. *adverſus eum δίκη ἀσεβείας*· quæ ſcilicet in *Lyſiæ* ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας ἀπολογίᾳ quæri poſſunt. ſumpſit vero hæc, ut iſta omnia, ex *Ariſtotelis* libro *Pollux*, ut index hic nobis *Harpocratio* in ἐπιμελητὴς τῶν μυστ. Ἀριστοτέλης, ait, ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν οὕτως· ὁ δὲ βασιλεὺς, πρῶτον μὲν τῶν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτόνει· τέσσαρες ἦσαν· δύο μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, εἷς δὲ ἐξ Εὐμολπιδῶν, καὶ εἷς ἐκ κηρύκων. JUNG.

Ὁ δὲ βασιλεὺς] *Heraclid.* Polit. *Athen.* ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ, καὶ τὰ πολέμια. Meminit haud raro *Ariſtides.*

29 Ληναίων, καὶ ἀγών. τ. ἐπὶ λαμπ.] C. A. ἐν λαμπάδι. vid. *Meurſ. Græciam feriatam.* KÜHN.

Ληναίων, καὶ ἀγών. τ. ἐπὶ λαμπ.] *Lenæa* quæ fuerint, notum: non ubivis obvium qui ἀγῶνες ἐπὶ λαμπάδι. *Ludos qui in Lampade dicti ſunt*, ait *Sigon.* eod. lib. IV. c. ult. *nempe Panathenæa*, *Hephæſtia*, *& Promethea*: quæ ſumpſit ni fallor, ex *Harpocratione*, quem vide in λαμπὰς, ubi ex *Polemone* περὶ τῶν ἐν τοῖς προπυλαίοις πινάκων hæc adfert: τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος· Παναθηναίοις, καὶ Ἡφαιστείοις, καὶ Προμηθείοις. *Heſychius*: λαμπὰς, λαμπάδος, ἀγὼν, καὶ ὁ νικήσας λέγεται λαμπαδηφόρος. Non etiam mihi *Sigonii* interpretatio, *ludos in Lampade* dicentis, ſatisfacit. Ait enim *Pollux* ἐπὶ λαμπάδι, quod magis *propter Lampadem ſit*, qua in illis tribus ludis utebantur; vel potius ἀγῶνες ἐπὶ λαμπάδι, *certamina* vel *ludi lampadis*, ut ἑορταὶ λαμπάδος apud *Polemonem.* Meminit horum & *Xenophon* πόροις, ἢ περὶ προσόδων· ubi nominantur ἐν ταῖς λαμπάσι γυμνασιαρχούμενοι. Peragebantur hæ λαμπαδοδρομίαι ἐν Κεραμεικῷ, ut videre potes apud *Etymologici* ſcriptorem. JUNG.

30 Πατρῴας] MS. πατρίους. SEB.

Πατρῴας] MSS. πατρίους. C. A. equidem habuit πατρικοὺς, ſed κ eraſum eſt a neſcio quo. *Thomas* in Eclogis: πατρῷα τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα· καὶ πατρῷοι φίλοι· πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθη. ita & h. l. πάτριοι θυσίαι, vel θυσίαι κατὰ τὰ πάτρια. vid. *Demoſth.* contra *Neæram.* KÜHN.

Πατρῴας] Pro πατρῴας noſter ut & *Seberi* MS. πατρίους. Quæ ſequuntur de cauſſis ita interpretatur *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 4. *Apud regem lites intenduntur impietatis, ſacerdotii controverſi; & gentibus, ac ſacerdotibus omnibus ipſe jus dicit, & cauſſas de cæde in Areopagum introducit, & depoſita*

νονται, ἀσεβείας, [31] ἱερωσύνης ἀμφισβητήσεως. καὶ τοῖς [32] γένεσι, καὶ τοῖς ἱεροῖς πᾶσιν αὐτὸς δικάζει· καὶ τὰς τοῦ φόνου δίκας [33] εἰς Ἄρειον πάγον εἰσάγει· καὶ τὸν στέφανον ἀποθέμενος, [34] σὺν αὐτοῖς δικάζει. προαγορεύει δὲ τοῖς [35] ἐν αἰτίᾳ, ἀπέχεσθαι μυστηρίων, καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. δικάζει δὲ καὶ τὰς τῶν [36] ἀψύχων δίκας. τὴν δὲ συνοικοῦσαν αὐτῷ, [37] βασίλισσαν καλοῦσιν.

ctiones, impietatis, ſacrilegii, controverſiæ. Sed & generibus, & ſacris omnibus, ille jus dicit. Et cædis actiones, in Areopagum inducit: coronaque depoſita, ſimul cum ipſis judicat. Contendentibus porro interdicit, a myſteriis, & aliis legitimis abſtinere: judicat & inanimatorum cauſſas. Hujus porro Conjugem, Reginam vocant.

91 * [38] Ὅσα ποιεῖ ὁ Πολέμαρχος. δʹ.

* *Imperatoris officium.* 4. 91

Ὁ δὲ Πολέμαρχος θύει μὲν Ἀρτέμιδι ἀγροτέρᾳ, καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ· διατίθησι δὲ τὸν [39] ἐπιτάφιον ἀγῶνα τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντων· καὶ [40] τοῖς περὶ Ἁρμόδιον ἐναγίζει.

Imperator, Dianæ Venatrici ſacrificat, & Marti. Ordinat quoque certamen funebre eorum, qui bello cecidere. Et Harmodio, ſuiſque parentalia celebrat.

corona cum iis judicat, quin etiam lites de rebus inanimatis cognoſcit. E quibus vides cum ἱερωσύνης ἀμφισβητήσεως legere, ſine diſtinctione, quum reddat *ſacerdotii controverſi*: credo quum ſacerdotes ex gentibus ſorte legerentur, inde lites non raro accidiſſe. Alias ἀμφισβήτησις fuit genus peculiare δίκης Segm. 32. quod potius puto ad ἄρχοντα actum, cui κλήρων & ἐπικλήρων ἐπιδικασίας Segm. præc. tribuit. JUNG.

Πατρῴας] Reponere jubent MSS. omnes πατρίους· πάτριοι θυσίαι, *quæ ritibus inſtitutoque a patribus tradito fiebant*: θύειν κατὰ τὰ πάτρια, τουτέστι κατὰ τὸ ἔθος τῶν πατέρων, inquit *Porphyr.* de Abſtin. lib. II.

31 Ἱερωσύνης, ἀμφισβητήσεως.] Conjunxit iſta ſublata interpunctione *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen. de ſacerdotii controverſiis*; & *Suidas* in ἡγεμονία id manifeſte evincit, ut *Valeſius* annotat. KÜHN.

Ἱερωσύνης,] Poſt hanc vocem diſtinctionis minoris notam delevi, ipſa rei ratione ſuadente.

32 Γένεσι] *Petitus* de L. L. Att. corrigit, καὶ τοῖς γένεσι, καίτοι ἱεροῖς π. α. δ. *& gentibus ſive familiis, ſed ſacris, omnibus jus dicit. Nam non omnibus γένεσι Rex jus dicebat*, inquit: verum textus non eſt mendoſus, quia conjungenda ſunt ἱερωσύνης ἀμφισβητήσεως cum καὶ γ. *familiis de ſacerdotio controverſo jus dicit*, nec intra hos ſe terminos continet ejus juriſdictio: jus enim dicit omnibus aliis perſonis vel rebus ſacris, ubi controverſia qualis qualis inciderat ad ſacra pertinens. KÜHN.

Γένεσι] MS. γενέσιν pravo accentu. Alias de his *Harpocratio* γεννηταί· τῶν φατριῶν ἑκάστη διῄρητο εἰς γένη τριάκοντα, ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. JUNG.

33 Εἰς Ἄρειον πάγον] Vid. *Antiphontem* Orat. XV. p. 157 & 159. KÜHN.

Εἰς Ἄρειον πάγον] Vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Ath.* cap. 4. JUNG.

34 Σὺν αὐτοῖς δικάζει.] C. A. σὺν αὐτῷ ἐδίκαζε. leg. σ. αὐτοῖς ἐδίκαζε. KÜHN.

35 Ἐναντίοις] C. V. ἐν αἰτίᾳ, *qui crimen habent*, cædis puta: vulgata lectio ſuadet, ut legamus ἐν αἰτίαις. C. V. lectionem juvat *Demoſth.* contra *Ariſtocr.* dicens: κατὰ τῶν ἐν αἰτίᾳ, ἐάν τις ἀποκτείνῃ &c. unde patet hoc loco τοὺς ἐν αἰτίᾳ eſſe *homicidii accuſatos reoſque peractos*, conf. dicta ſup. Segm. 67. KÜHN.

Ἐναντίοις] Pro ἐναντίοις, MS. habet ἐν αἰτίᾳ· quod puto verum, ſcilicet τοῖς ἐν αἰτίᾳ, *illis qui in reatu*. erat idem hoc λεξείδιον & ſupra Segm. 67. in MS. JUNG.

Ἐναντίοις] Reſtitui cum *Jungermanno* noſtro ac *Kühnio* ἐν αἰτίᾳ: conſentit in hanc emendationem *Falckenburgii* Codex.

36 Ἀψύχων] Vide *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* c. 3. & infra Segm. 120. JUNG.

37 Βασίλισσαν] De ejus officiis *Demoſth.* contra *Neæram*, debebat eſſe ἀστὴ, *civis*, impolluta adulterio, quæque viro nupſerat virgo. ea *Baccho* dabatur uxor. KÜHN.

Βασίλισσαν] MS. βασίλεισσαν. ea regina dabat operam ſacris quibuſdam arcanis ex regia rep. obſervatis, ut ex Oratione *Demoſth.* contra *Neæram Sigon.* libr. IV. de Rep. *Athen.* cap. ult. docet. JUNG.

38 Ὅσα ποιεῖ ὁ πολέμ.] C. A. ὁ non habet. Ἐνυαλίῳ *Interpr. Marti.* ſed Sect. 28. diſtinguitur a *Marte*. vid. *Suid.* in Ἐνυάλιος, & plures alios. munus illud λυκαμβὶς ἀρχὴ dicitur a *Cratino* Comico apud *Heſychium*: cauſam appellationis invidit nobis ejuſdem compilator. ſuſpicari aliquis poſſet, Polemarchum etiam inferias miſiſſe *Erigonæ*, *Icari* filiæ, cujus ſuſpendium rei colebant Athenienſes ſolenni feſtivitate, quam αἰώραν, *oſcillationem* vocarunt, & quia *Lycambes* ad laqueum *Archilochi* iambis mordaciſſimis dicitur compulſus, forte *Cratinus* magiſtratum Polemarchi comice perſtringere voluit, & cum ſuſpendioſæ *Erigonæ* manibus procurandis occupatus eſſet, dixit, ἀρχὴν λυκαμβίδα, *magiſtratum Lycambæum*. KÜHN.

Ὅσα ποιεῖ ὁ πόλεμ.] MS. ὅσα πολέμαρχος ποιεῖ ſine ὁ. de ejus officio in ſacris *Sigon*. IV. de Rep. *Athen.* hinc, & ex *Ulpiano* interprete *Demoſthenis*. JUNG.

Ὅσα ποιεῖ ὁ πολέμ.] De Polemarcho agit, citatque hunc *Pollucis* noſtri locum *Meurſius* Lect. Att. libr. II. c. 14.

39 Τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα] MSS. τὸν ἐ. ἀ. *ludos funebres* in honorem eorum, qui bello ſtrenue occiderant. curabat etiam, ut eorum liberi alerentur e publico; ipſis vero tumulus erat in *Ceramico*, qui extra urbem fuit. KÜHN.

Ἐπιτάφιον ἀγῶνα] *Leopard.* XVII. Emend. 13. JUNG.

40 Τοῖς περὶ Ἁρμόδιον] *H. Magio* temporis injuria lacunoſus videtur hic locus, miſcell. II, 6. neſcio, an quia Interpres, cujus verba ſola recitat, *Harmodio ſuiſque* &c. Quid vero? ſi τοῖς περὶ Ἁρμόδιον idem dicamus eſſe τῷ Ἁρμοδίῳ, quemadmodum infra X, 150. οἱ περὶ Ἔραστον καὶ Κόρισκον exp. *Eraſtus & Coryſcus.* Item πρὸς τοὺς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, *ad Martham & Mariam. Johan.* XI, 19. ubi vid. & Not. *Camer.* Niſi forte omiſſum putes nomen *Ariſtogitonis*, cui cum *Harmodio* ob interemtum *Hipparchum* tyrannum iſte honor communis fuit: vide *Demoſth.* de Cor. fol. 382. & *Dion. Chryſoſt.* Orat. XI. fol. 191. SEB.

Τοῖς περὶ Ἁρμόδιον] Vid. Prov. *Harmodii cantilena.* SEB. 2.

Apud hunc autem, actiones intenduntur: Inquilinorum, eodem cum Civibus civitatis jure utentium, Hoſpitum. Sortem diſtribuit, ſingulis ſcilicet Tribubus partem, illam quidem Arbitris concedens. Inducit porro actiones, defectionis, immunitionis, Hæredum, & Inquilini.

[41] δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται, μετοίκων, [42] ἰσοτελῶν, προξένων· καὶ διανέμει [43] τὸ λαχὸν, ἑκάστῃ φυλῇ τι μέρος· [44] τὸ μὲν διαιτηταῖς παραδιδούς· εἰσάγων δὲ δίκας [45] ἀποστασίου, ἀπροστασίου, [46] κλήρων, [47] μετοίκων.

92 • *De aſſeſſoribus.* 5.

Conſeſſores autem nominantur, quos Prætor, Rex, & Imperator, binos ſcilicet ſinguli, quoſcunque voluerint eligunt: eos vero, apud Quingentos cenſeri oportebat, deinde in foro. Allegantur & tabulæ, quod judicio legitimo judicatum ſit.

• [48] Περὶ παρέδρων. ε΄. 92

[49] Πάρεδροι δ᾽ ὀνομάζονται, [50] οὓς αἱροῦνται ἄρχων, καὶ βασιλεὺς, καὶ πολέμαρχος, δύο ἕκαστος, οὓς βούλεται. δοκιμασθῆναι δὲ αὐτοὺς ἐχρῆν ἐν τοῖς πεντακοσίοις, εἶτ᾽ ἐν δικαστηρίῳ. προσαιροῦνται δὲ καὶ [51] γραμματέα, [52] ὃς ἐννόμῳ δικαστηρίῳ κρίνεται.

Τοῖς περὶ Ἁρμόδιον] Armodio & Ariſtogitoni *mittit inferias.* præterea alii erant honores decreti familiæ eorundem. KÜHN.

Τοῖς περὶ Ἁρμόδιον] *Harmodii manibus parentavit*, interpretatur *Sigonius* de Rep. *Ath.* lib. IV. c. 7. beneque notavit errorem *Magii Seberus* noſter. Et certe ille *H. Magius*, vir alias doctiſſ. *Pollucem* Græcum nunquam fere inſpexit: ſed quandocunque laudat, ejus interpretem ſequitur, & fere omnibus illis locis una & ejus lapſus. Notiſſimum loquendi genus *τοῖς περὶ Ἁρμόδιον*, pro *τῷ Ἁρμοδίῳ.* ſic creberrime *τοῖς περὶ Θεαγένην*, pro *Theagene* ſuo *Heliodorus* in Æthiopicis. infinita talia notari queant. JUNG.

41 *Δίκαι δὲ*] De his vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. ubi de *Polemarchi* officio in civilibus. JUNG.

42 *Ἰσοτελῶν, προξένων.*] C. A. *καὶ ἰσοτελῶν προξένων* conjunctim. melius vulgata. *ἰσοτελεῖς* ex inquilinis aſciti erant in numerum eorum, qui æqualia cum civibus pendebant tributa: at civibus ex utroque parente Attico genitis nondum æquiparabantur. KÜHN.

43 *Τὸ λαχὸν*] *Quod ſorte obvenit*, ſingulis ſcilicet tribubus cauſarum ad ſe pertinentium partem aliquam. dein C. A. *τὸ μὲν διαιτηταῖν παραδούς· partem vero tradit arbitris decidendam.* KÜHN.

44 *Τὸ μὲν*] MS. *τι.* JUNG.

45 *Ἀποστ. ἀπροστ.*] Abeſt a C. A. *ἀπροστασίου.* KÜHN.

Ἀποστ. ἀπροστ.] *Harpocratio* in *ἡγεμόνα δικαστηρίου.* & *Ariſtoph. Schol.* ad iſta in *Σφηξὶν.* --- *ὡς τὸν πολέμαρχον·* ubi quoque eruditiſſ. *Flor. Chriſtiani* notas adi. JUNG.

46 *Κλήρων*] C. A. *κλήρου μετοίκων· κλήρου* vel *κλήρων·* quod ultimum etiam C. V. agnoſcit. *Petitus* in L. L. Atticas leg. *μετοίκοις.* vide & corrige hinc *Suidam* voce *πολέμαρχος.* conf. *Valeſ.* Notis in *Harpocr.* & *Meurſ.* Lect. Att. lib. II. c. 14. ubi recte *Callimachus* dicitur primus fuiſſe Athenis Polemarchus; erat enim pars *τῶν ἐννέα.* Lex erat lata apud Athenienſes, ut *πολέμαρχος* in acie dextro cornui præeſſet. *Herodotus* in Erato, ubi decem ducibus undecimum *ψηφοφόρον* acceſſiſſe refert *τὸν τῷ κυάμῳ λαχόντα τῶν Ἀθηναίων πολεμαρχεῖν.* *Valeſius* in Notis pro *φυλῇ* forte inquit *βουλῇ* legendum. mihi, ut dixi videtur, Polemarchum forte diviſiſſe quæ Arbitris in ſingulis tribulibus, quæve judicibus debebantur ex cauſis ad ſuum forum pertinentibus. KÜHN.

47 *Μετοίκου.*] MS. *μετοίκων.* SEB.

Μετοίκου.] MS. noſter, & *Seberi μετοίκων.* ſed hi jam fuerunt paulo ante: quid itaque, ſi hic *μετοικίου* emendandum dicamus? de quo vide prolixe *Harpocrationem* in *μετοίκιον· μετοικίου*, ut ſupra Segm. 31. *ἐνοικίου.* erat ſcilicet illud, quod *ἐτέλουν κατ᾽ ἔτος οἱ μέτοικοι·* quique non ſolvebant, ſi convincebantur, ſolebant vendi. Hoc tamen *πωληταῖς* tribuitur etiam a *Noſtro* infra Segm. 99. Viri itaque docti aliter opem ferent, ſi nos non recte. *Ariſtotelis* alias verba *ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ* de Polemarcho apud *Harpocrat.* in *πολέμαρχος* ſunt: *αὐτός τε εἰσάγει δίκας, τάς τε ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων, τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος.* JUNG.

Μετοίκου.] Cum *Kühnio* in textu repoſui *μετοίκων.*

48 *Περὶ παρέδρων.*] C. A. *π. παρέδρου.* KÜHN.

49 *Πάρεδροι δ᾽*] MS. *πάρεδροι δὲ οὖν.* de his vid. *Sigon.* libr. IV. de Republ. *Athen.* cap. 3. vid. & de hac voce alia apud *Nunneſ.* in *Herodiani* fragmentum adjunctum *Phrynichi* Eclogis Attic. voce *πάρεδρος.* JUNG.

Πάρεδροι &c.] *Etymologum* vide in voce & *Suidam.* *Pollux* autem hæc, ut pleraque alia, ex *Ariſtotele* de Republica *Athenienſium*, cujus verba apud *Harpocrationem* leges, hauſit. His non fuere diſſimiles, quos juris Hebræi Pandectæ, פרהדרין, mutatave paululum voce פלהדרין dicunt: Gloſſatores exponunt פקירי המלך. Gemariſtæ בולווטי, *βουλευτάς·* conſulet, qui plura cupit de hac voce, *Auctorem Aruch*, & Doctiſſimum *Sheringhamum* ad *Jomæ* caput primum. Hac eadem Græca voce ſua civitate donata Syri utuntur. Mox vulgo erat *αἱρεῖται.*

50 *Οὓς αἱρεῖται*] C. V. omittit *οὓς*, & dein *αἱροῦνται.* ut mox *προσαιροῦνται*, *præter hos eligunt etiam ſcribam* &c. nam C. A legit recte *γραμματέα. γραμματέα* legit & *Valeſius.* KÜHN.

Οὓς αἱρεῖται] MS. *αἱροῦνται*, numero multitudinis, non *αἱρεῖται.* JUNG.

51 *Γραμματεῖα*] *Γραμματέα* emenda, ut MS. noſter clare habet. vulgatum *γραμματεῖα*, vel relativum *ὃς* falſum eſſe arguat. JUNG.

Γραμματεῖα] Textus habet ex *Kuhnii* emendatione *γραμματέα.*

52 *Ὃς ἐννόμῳ δικαστηρ. κρίν.*] *De quo in legitimo judicio fertur ſententia.* idem ſervabat leges & decreta. *ἔννομον δικαστήριον* eſt, *quod ſecundum ordinem a legibus præſcriptum coit, & de cauſis, quæ incidunt, agit pro more recepto.* KÜHN.

93 • [53] Περὶ εἰσαγωγέων, καὶ ἀθλοθετῶν. ς'.

Εἰσαγωγεῖς, ἀρχῆς κληρωτῆς ὄνομα· οὗτοι δὲ τὰς δίκας εἰσήγαγον πρὸς τοὺς διαιτητάς. [54] ἀθλοθέται δέκα μέν εἰσιν, εἷς κατὰ φυλήν· δοκιμασθέντες δὲ, [55] ἄρχουσι τέσσαρα ἔτη, ἐπὶ [56] τῷ διαθεῖναι τὰ Παναθήναια, τόν τε [57] μουσικὸν, καὶ τὸν γυμνικὸν, καὶ τὴν ἱπποδρομίαν.

• *De introductoribus*, & *arbitris.* 6. 93

Introductores, Magiſtratus cujuſdam ſorte electi nomen eſt. hi vero actiones ad Arbitros introducebant. Arbitri autem decem ſunt, ſinguli ſcilicet ex Tribubus ſingulis. Cenſi vero, & probati, quatuor annis regnant: ad Panathenæorum adminiſtrationem, muſicum, gymnicum, & equeſtre certamen.

94 • [58] Περὶ ἱππάρχων, φυλάρχων, νομοφυλάκων, καὶ πρυτανέων. ζ.

[59] Ἵππαρχοι δὲ δύο ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων αἱρεθέντες, ἐπιμελοῦνται τῶν πολέμων. [60] οἱ δὲ φύλαρχοι δέκα, εἷς ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης τῶν ἱππέων προΐστανται, καθάπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν ὁπλιτῶν. [61] νομοφύλακες μὲν ἐστεφάνωνται [62] στροφίῳ λευκῷ· [63] τὴν δὲ πομπὴν πέμπουσι τῇ θεῷ· τοῖς δὲ προέδροις [64] ἐν ἐκκλησίαις συγκαθίζουσιν, ἔνια διακωλύοντες [65] ἐπιχειροτονεῖν, ὅ-

• *De magiſtris equitum*, *tribunis*, *legum cuſtodibus*, & *prytaneis.* 7. 94

Equitum Magiſtri duo, ex omnibus Athenienſibus electi, res militares curabant. Sed Tribuni decem, unus e Tribu qualibet, Equitibus præerant: ſicuti ordinum Duces, armatis Militibus. Legum cuſtodes faſcia alba coronantur, & pompam Deo mittunt: primoſque in concionibus occupant accubitus, nonnulla ſuffragiis decerni prohibentes, quæ-

53 Περὶ εἰσαγωγέων] C. A. εἰσαγωγῆς. C. V. περὶ εἰσαγωγέων. cætera deſunt. dein C. A. εἰσαγωγῆς, leg. εἰσαγωγή. ita & *Heſych.* quamvis lectionem vulgatam non damnem. Kühn.

Περὶ εἰσαγωγέων] MS. περὶ εἰσαγωγέως. altera particula tituli eſt ante ἀθλοθέται. de εἰσαγωγεῦσιν vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Ath.* c. ult. Jung.

54 Ἀθλοθέται] C. A. περὶ ἀθλοθετῶν. ita & C. V. Kühn.

Ἀθλοθέται] Cum ἀθλοθέται, in MS. novum tmema, ſub titulo, περὶ ἀθλοθετῶν. de his vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Ath.* c. ult. Jung.

55 Ἄρχουσι τέσσ. ἔτη] MS. ἄρχουσιν ἔτη τέτταρα. Jung.

56 Τῷ διαθῆναι &c.] Leg. διαθεῖναι. poſt γυμνικὸν, excidit ἀγῶνα. Kühn.

Τῷ διαθῆναι &c.] MS. τὸ διαθ. τὰ παναθηναΐα. Jung.

Τῷ διαθῆναι] Ex *Kühnii* noſtri emendatione διαθεῖναι in textu repoſui.

57 Μουσικὸν, καὶ τὸν γυμν.] Sc. ἀγῶνα. ſic & ἐπιτάφιον dixere, non ſemper λόγον, ſed ἀγῶνα etiam ſubintelligentes, ut *Leopardus* XVII. Emend. 14. notavit. Jung.

58 Περὶ ἱππάρχων] C. A. περὶ ἱππάρχου. cæteri tituli infra ſequuntur. alias dicitur ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, ut ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων. Kühn.

Περὶ ἱππάρχων] Hoc tmema in MS. triplex eſt, & ante ἵππαρχοι &c. ſaltem περὶ ἱππάρχων præſcribitur: reliqui tituli excepto φυλάρχων, redduntur infra ſuis locis: emendavit autem in vulgato titulo accentum *H. Stephanus* in ſuo Codice, ad oram adponendo: πρυτάνεων, ut mox Segm. 96. MS. tamen noſter & ibi, & mox, ubi titulum hunc inſerit, πρυτανέων habet: quod etiam rectum puto. Jung.

59 Ἵππαρχοι] De his, taxiarchis etiam, & phylarchis *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 5. Jung.

60 Οἱ δὲ φύλαρχοι] Περὶ φυλάρχου. C. A. φύλαρχοι δέκα, εἷς &c. ὁπλῖται, *milites gravis armaturæ*, *pedites.* ſubjectus erat Hipparchi imperio. dicitur ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν. vid. *Philippic.* I. *Demoſthen.* quæ hic de στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῶν ὅπλων diſputat *Petitus*, non videntur facere ad rem. videatur ille in L. L. Attic. pag. 249. Nam στρατηγὸς ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων vel ὁπλιτῶν, ſimpliciter eſt, *dux peditum*, cui ex altera parte reſpondebant οἱ ἵππαρχοι vel στρατηγοὶ ἐπὶ τῶν ἱππέων, *equitibus præfecti*, eiſque ſuberant οἱ φύλαρχοι, ut ταξίαρχοι τοῦ ἐπὶ τῶν ὅπλων dicto audientes erant. Kühn.

61 Νομοφύλακες] *Columellæ* lib. XII. cap. 3. *quod etiam* (ut ordinatio inſtituta conſervaretur) *in bene moratis civitatibus ſemper eſt obſervatum: quarum primoribus atque optimatibus non ſatis viſum eſt bonas leges habere, niſi cuſtodes earum diligentiſſimos cives creaſſent, quos Græci νομοφύλακας appellant.* vid. *Nic. Crag.* lib. II. de Rep. Lac. cap. 6. Seb.

Νομοφύλακες] C. V. ultimam literam omittit. & C. A. μὲν. titulus adeſt, περὶ νομοφυλάκων. Kühn.

Νομοφύλακες] MS. cum νομοφύλακες novum tmema habet, præfixo titulo: περὶ νομοφυλάκων. & dein ordine alio: νομοφ. ἐστεφ. μὲν στρ. de his vid. *Sigonium* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. qui ſtrophii hujus quod inſigne huic magiſtratui, etiam meminit eodem lib. IV. cap. 1. Jung.

62 Στροφίῳ λευκῷ.] C. A. στροφίῳ μὲν λευκῷ, τὴν δὲ πομπὴν πέμπουσι τῇ Θεῷ, *pompam ducunt Deæ*, id eſt, *Minervæ.* ita etiam legit *Valeſ.* Notis in *Harpocrat.* vid. iterum *Suidas* in οἱ νομοφύλακες. Kühn.

63 Τὴν δὲ πομπὴν &c.] MS. λευκῷ· τὴν δ. π. π. τῇ Θεῷ, non τῷ Θεῷ, *Minervæ* credo, Athenienſium tutelari Deæ: ut mox ταμίαι τῆς Θεοῦ Segm. 97. Jung.

Τὴν δὲ πομπὴν, &c.] Τῇ Θεῷ, *Minervæ*, reſtitui: ante nos fuit τῷ Θεῷ.

64 Ἐν ἐκκλησίαις] C. A. ἐν ἐκκλησίῃ, cui lectioni præfero vulgatam. *aſſident cum procdris in concionibus* e regione novem archontum. C. V. διακωλύοντι. Kühn.

65 Ἐπιχειροτονεῖν] Legem de ἐπιχειροτονίᾳ νόμων integram exhibet *Demoſthen.* contra *Timocrat.* ubi *Ulpianus*, ἐπιχειροτονία δέ ἐστι ἡ διάσκεψις, ὅ, τι δεῖ ποιεῖν περὶ τῶν νόμων. confer *Harpocrat.* & *Suid.* ex *Harpocratione* corrigendum. alias dicitur & ἐπιψήφισις & ἐπιψηφίζειν, *ſuffragia*, *ſententias calculis ferre.* Kühn.

95 cunque minus utilia fuerint. • Sed Prytanei Senatum quotidie congregant, niſi quis dies nefaſtus fuerit: & prytaneis ſingulis, Populo præſcribunt ante Senatum, & ante concionem, de quibuſnam agendum ſit. Concionum porro principalis dicitur, in qua Magiſtratus confirmant, ſiquidem boni fuerint, aut abrogant: in qua & publicas cauſſas, quicunque voluerit, recitare poteſt; & publicatorum profeſſiones ante judicia,
96 & hæreditatum ſortem recitant. • Secunda concio habetur, volentibus, ſupplicatione facta, intrepide loqui de privatis

σα μὴ [66] συμφέρει. • [67] οἱ πρυτάνεις, οὗτοι τὴν 95
βουλὴν συνάγουσιν ὁσημέραι, [68] πλὴν ἂν ἄφετός τις ᾖ· [69] τὸν δὲ δῆμον τετράκις ἑκάστης πρυτανείας· καὶ προγράφουσι [70] πρὸ τῆς βουλῆς, καὶ [71] πρὸ τῆς ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. [72] τῶν δ' ἐκκλησιῶν, ἡ μὲν κυρία, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονοῦσιν, [73] εἴπερ καλῶς ἄρχουσιν, [74] ἢ ἀποχειροτονοῦσιν· ἐν ᾗ καὶ [75] τὰς εἰσαγγελίας ὁ βουλόμενος εἰσαγγέλλει, καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκουσιν [76] οἱ πρὸς ταῖς δίκαις, καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων.
• ἡ δὲ δευτέρα ἐκκλησία ἀνεῖται τοῖς βουλομένοις, 96
ἱκετηρίαν [77] θεμένοις, λέγειν ἀδεῶς περί τε τῶν

66 Συμφέρει.] MS. συμφέρῃ. Tum ſequitur novum tmema, cum titulo: περὶ πρυτανέων. tmema incipit: πρυτάνεις οὗτοι &c. ſine οἱ. de his vid. *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* c. 3. JUNG.

67 Οἱ πρυτάνεις] Πρυτανεῖς. SEB.

Οἱ πρυτάνεις] C. A. περὶ πρυτανέων· οἱ πρυτάνεις δὲ τὴν β. &c. *Prytanes quotidie ſenatum convocabant, niſi dies fuerit ab actu rerum liber, feſtus* puta, tum enim μήτε ἰδίᾳ μήτε κοινῇ μηδὲν ἀλλήλους ἀδικεῖν, μηδὲ χρηματίζειν, ἂν μὴ περὶ τῆς ἑορτῆς ᾖ, per leges licebat. KÜHN.

68 Πλὴν ἂν ἄφετός τις ᾖ.] C. A. πλὴν ἂν καί τις ἄφετος ᾖ, *veruntamen erat & quædam dies libera. Demoſth.* contra *Timocr.* καὶ ταῦτα ὄντων Κρονίων. *Ulpianus* ad illa verba: ἀντὶ τοῦ, ὅτι πάντες ἐν τῇ ἑορτῇ ἀφειμένοι ἦσαν, καὶ οὐδεὶς συνήρχετο εἰς ἐκκλησίαν τῆς βουλῆς. Prytanes habito Senatus præjudicio tabulam proponebant, qua ſignificabant, de quo agendum in concione, quoque die & qua diei hora. vid. *Petitum* in L. L. Atticas, p. 190. KÜHN.

Πλὴν ἂν ἄφετός τις ᾖ.] *Niſi ſi vacatio aliqua eſſet. Sigon.* lib. II. de Rep. *Ath.* c. 3. JUNG.

69 Τὸν δὲ δῆμον τετράκις &c.] *Ulpianus* in *Demoſth.* Orat. contra *Timocrat.* ſingulis menſibus ter concionem populi convocatam ait, primam undecimo (niſi legendum ἐν δεκάτῃ, *decimo die menſis*) ſecundam vigeſimo, tertiam trigeſimo menſis die, εἰ μὴ ἄρα ἀνάγκη τις κατέλαβε, ὥστε καὶ περὶ ἐκείνου ἄλλην ἐκκλησίαν ποιῆσαι, πλέον τῶν ὡρισμένων· quo puto reſpexiſſe *Pollucem*, cum infra Segm. 96. præconibus & legatis, qui ſcilicet miſſi erant belli tempore, extra ordinem datam concionem indigitat, & hac ratione quater coiviſſet populus in conciones. Ni Prytanes ad præſcriptum legum convocaſſent concionem, ſolvebant mulctam mille drachmarum conſecratam *Minervæ. Demoſth.* contra *Timocr.* KÜHN.

Τὸν δὲ δῆμον τετράκις &c.] Vid. *Sigon.* II. de Rep. *Athen.* 4. de concione, cujus advocandi jus habebant prytanes. JUNG.

70 Πρὸ τῆς βουλῆς] MS. προτέρας βουλῆς, καὶ πρὸ ἐκ. SEB.

Πρὸ τῆς βουλῆς] C. V. προτέρας loco πρὸ τῆς, male. KÜHN.

Πρὸ τῆς βουλῆς] MS. προγράφουσιν προτέρας β. καὶ πρὸ ἐκκλ. ut & *Seberi* MS. ſed vulgata lectio bene habet; deque hoc more adeas *Sigon.* lib. II. de Rep. *Ath.* cap. 3 & 4. JUNG.

71 Πρὸ τῆς ἐκκλησίας] C. A. πρὸ ἐκκλησίας· χρηματίζειν, *agere* ſignificat cum ſermo eſt de Senatu: at de προέδρων dictum, eſt ὑποβάλλειν, *monere, ſubjicere*, quid ſit tractandum. *Ulpianus* in *Timocrateam.* KÜHN.

72 Τῶν δ' ἐκκλ. ἡ μὲν κυρία] C. A. θυρία male. *Petitus* in L. L. Atticas addit poſt κυρία α', ut deſignetur prima concio. Concio κυρία nomen habet ἀπὸ τοῦ κυροῦν, *a confirmando decreta.* confirmabant enim magiſtratus dignos ſuis muneribus, & alia pſephiſmata. vid. *Schol. Ariſtoph.* in *Acharn.* ab initio, ubi conciones diſtinguit in tres νομίμους, *ordinarias*, & προσκλήτους vel συγκλήτους, *convocatas* ob τινα ἐπείγοντα. vid. ſupra & *Ariſtoph.* in *Acharn.* & *Demoſth.* Orat. *de falſa legatione.* KÜHN.

Τῶν δ' ἐκκλ. ἡ μὲν κυρία] MS. τῶν δὲ ἐκκλ. vid. de his quatuor ordinariis concionibus hinc *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* cap. 4. ubi & *Ariſtotelis* verba profert, unde *Pollux* ſua hauſit: quæ & ego ex *Harpocratione* in κυρία ἐκκλησία inſpergo: τίνες δὲ αἱ κύριαι ἐκκλησίαι, Ἀριστοτέλης δεδήλωκεν, ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λέγων τοὺς πρυτάνεις συνάγειν τὴν βουλὴν, καὶ τὸν δῆμον, ἢ τὴν βουλὴν, ὁσημέραι· πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ· τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης προσγράφουσιν (an προγράφουσιν, ut & videtur *Sigonius* legiſſe, *proſcribunt* interpretando) δέ, φησι καὶ κυρίαν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, εἰ δοκοῦσι μὴ καλῶς ἄρχειν· καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας· καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαί φησι, καὶ τὰ ἑξῆς. Avus meus Comm. c. 394. κυρίας *ſtatas* & *legitimas* interpretatur: adducitque & illa *Ariſtophanis* Acharnenſ. οὔσης κυρίας ἐκκλησίας. JUNG.

73 Εἴπερ καλῶς ἔχουσιν] MS. καλ. ἄρχουσι. SEB.

Εἴπερ καλῶς ἔχουσιν] C. A. εἴπερ κ. ἄρχουσιν. C. V. εἰ καλῶς ἄρχουσι. lectionem hanc firmat ipſe *Pollux* cap. 9. Sect. 1. *an bene magiſtratu fungantur.* KÜHN.

Εἴπερ καλῶς ἔχουσιν] MS. εἰ καλῶς ἄρχουσιν, εἰ ἀποχ. Et reſtituamus vulgo εἴπερ καλῶς ἄρχουσιν ἢ ἀ. &c. ut & *Seberi* MS. habet pro vitioſe vulgato ἔχουσιν. nil certius: habuiſti & ex *Ariſtotele* jam apud *Harpocrat.* εἰ δοκοῦσι μὴ καλῶς ἄρχειν. JUNG.

Εἴπερ καλῶς ἔχουσιν] Ad fidem MSS. reſtitui ἄρχουσι, quod *Pollucis* inſtituto convenit melius.

74 Ἢ ἀποχειρον.] C. V. εἰ ἀ. male. KÜHN.

75 Τὰς εἰσαγγελίας] C. A. male ἀγγελίας ὁ β. ἀγγέλλει. male & C. V. οὐ pro ὁ β. KÜHN.

Τὰς εἰσαγγελίας] De delatione εἰσαγγελιῶν hinc etiam *Sigon.* lib. II. c. 4. JUNG.

76 Οἱ πρὸς ταῖς δίκαις] *Deſcriptiones, conſignationes bonorum publicatorum recitabant qui cauſis operam dabant, ſervi ſcilicet publici, qui ſingula acta judiciorum annotabant & actiones hæreditatum.* C. V. habet, πρὸς τὰς δίκας. KÜHN.

Οἱ πρὸς ταῖς δίκαις] MS. οἱ πρὸς τὰς δίκας, καὶ &c. *Sigonius* interpretatur vulgata οἱ πρὸς ταῖς δίκαις &c. *& bonorum publicatorum tabulas recitarunt ii, quibus hoc negotium datum erat.* omiſſis etiam κλήρων λήξεσι. JUNG.

77 Θεμένοις,] Sublata diſtinctione legerem, ἱκετηρίαν θεμένους λέγειν &c. ramus olivæ lana involutus indicium erat ſupplicantis, quo in aram poſito licentiam habebant dicendi de publicis rebus deque priva-

ἰδίων, καὶ τῶν δημοσίων. [78] ἡ δὲ γ' κήρυξι καὶ [79] πρεσβείαις [80] ἀξιοῖ χρηματίζειν, οὓς δεῖ πρότερον τοῖς [81] πρυτάνεσιν ἀποδοῦναι τὰ γράμματα. [82] ἡ δὲ δ' περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων.

rebus, & publicis. Tertia, Præconibus, & Legatis celebranda eſt, quos ante Prytaneis ſcripta tradere oportet. Quarta vero, de ſacris, & ſanctis.

Περὶ Ἐπιστάτου. η'.

De præfecto. 8.

[83] Ὁ δὲ Ἐπιστάτης καλούμενος, ἐστιν εἷς τῶν [84] πρυτάνεων, ὁ κλήρῳ λαχών. [85] δὶς δὲ οὐκ ἔξεστι γενέσθαι τὸν αὐτὸν ἐπιστάτην. ἔχει δὲ [86] οὗτος [87] τὰς κλεῖς τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς τὰ χρήματα, καὶ τὰ γράμματα. καὶ [88] ὅταν οἱ [89] πρυτάνεις τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλὴν [90] συνάγωσιν, οὗτος ἐξ ἑκάστης [91] Φυλῆς πρόεδρον ἕνα κληροῖ, μόνην τὴν [92] πρυτανεύουσαν ἀφιείς.

Sed Præfectus dictus, unus Prytaneorum eſt, ſorte electus. Eundem vero bis Præfectum creari non licet. Habet autem hic ſacrorum claves, ubi pecuniæ ſitæ ſunt, & tabulæ. Cumque Prytanei, aut Senatum, aut Populum convocant, hic ex ſingulis conciliis primam occupat ſedem, ſola prætoria excepta.

tis. Non ſemper licebat ejuſmodi *ἱκετηρίαν* ponere. Lex enim erat: *ὃς ἂν θῇ ἱκετηρίαν μυστηρίοις τεθνάναι ἄκριτον*, *quicunque myſteriorum tempore ἱκετηρίαν* (in templi *Eleuſinii* ara) *poſuerit*, *indicta cauſa moriatur.* Præfecti triremium injuria affecti *ἱκετηρίαν* ponebant, aut ſedebant in *Munychia. Demoſth.* de *Corona.* KÜHN.

78 Ἡ δὲ γ'] MS. integre *τρίτη*. & mox *τετάρτη*. vid. *Caſaub.* in *Theophr.* Charact. p. 320. SEB.

Ἡ δὲ γ'] C. V. *ἡ δὲ τρίτη* &c. *ἀξιοῖ χρηματίζειν.* C. A. *ἄξιος*. Lectio *Voſſiani* Codicis palmam præripit aliis: *vult reſponſa dare* præconibus & legationibus, epiſtolis, ante apud Prytanes redditis. Interdum legati audiebantur etiam in *κυρίᾳ* concione, ſi forte eorum adventus ita ferebat, ut patet ex *Ariſtophane*, qui in ſuis *Acharnenſibus* legatos Perſarum in *κυρίαν ἐκκλησίαν* introduxit, ſed hoc rarius uſu venit & *κατὰ συντυχίαν*. KÜHN.

Ἡ δὲ γ'] MS. noſter ut *Seberi τρίτη*, pro nota *γ'*, ut & mox *τετάρτη*, pro *δ'*. JUNG.

79 Πρεσβείαις] *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* c. 4. JUNG.

80 Ἄξιον] MS. *ἀξιοῖ χρημ.* quod quanto rectius vulgato *ἄξιον*, quod hic ſenſum turbat? ſcribe itaque *ἀξιοῖ*. JUNG.

Ἄξιον] Ἀξιοῖ in vulgatæ lectionis locum dedi, quæ inepta: præivit *Kuhnius*.

81 Πρυτάνεσιν] Πρυτανέσιν. SEB.

Πρυτάνεσιν] MS. *πρυτανεσιν* ſine accentu. JUNG.

82 Ἡ δὲ δ'] C. V. *ἡ δὲ τετάρτη· περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων*, *de ſacris & profanis.* *ὅσιον* enim junctum cum *ἱερῷ* ſpectat ad publica urbis negotia, reſque humanas, quæ etiam *τὸ τῆς ὁσίας*, *ſanctitatem* quandam a legibus habent. vid. *Ulpian.* in *Demoſth.* Orat. contra *Midiam.* KÜHN.

Ἡ δὲ δ'] Ἡ δὲ *τετάρτη* MS. ut dixi. Ex *Solonis* autem lege, ubi de tribus concionibus mentio, ſacra in tertia concione tractata ſunt, ut adnotat ex *Timocratea Demoſth. Sigonius* lib. II. de Rep. *Athen.* cap. 4. vid. & *Caſaubonum* noſtrum ad *Theophr.* Charact. *περὶ ἀηδίας*, non longe a fine. JUNG.

83 Ὁ δὲ ἐπιστάτης] C. A. *ἐπιστάτης δὲ ἐστιν εἷς*. Duplicis generis *Epiſtatas Suidas* habet, quorum alter ex Prytanibus, alter ex Proëdris erat. conf. *Ariſtot.* lib. VI. Polit. cap. 8. & *Petitum* in L. L. Atticas, p. 190. KÜHN.

Ὁ δὲ ἐπιστάτης &c.] *Heſychius* inter alia *ἄρχοντα τινὰ Ἀθήνησι* exponit: enucleatius vero, qui ſit *ἐπιστάτης*, docet *Etymologus* in voce, qui præterea illi commiſſam adſerit *τὴν δημοσίαν σφραγῖδα*, *reipublica ſigillum.*

84 Πρυτάνεων] Πρυτανέων MS. SEB.

Πρυτάνεων] MS. noſter & *Seberi*, *πρυτανέων*, paroxytone. vid. de *epiſtata* hoc & *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* c. 3. & fine lib. IV. c. 2. JUNG.

85 Δὶς δὲ] In juramento, quod præſtabant judices Heliææ, erat inter alia, *οὐδὲ δὶς (ἐάσω) αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τὸν αὐτὸν ἄνδρα, οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ.* vid. *Ulpian.* in *Demoſth. Timocrat.* KÜHN.

86 Οὗτος] C. A. non habet *οὗτος*. KÜHN.

87 Τὰς κλεῖς τῶν ἱερ.] C. A. *ἔχει δὲ καὶ τῶν ἱερῶν τὰς κλεῖς, ἐν οἷς.* C. V. male *ἱεροῖς* pro *ἐν οἷς*. *Phavor.* in *ἐπιστάτης Ἀθήνησι*, qui *Suidæ* loca deſcripſit. vid. & argumentum alterum in *Demoſth.* Orat. contra *Androt.* KÜHN.

Τὰς κλεῖς &c.] Apud *Etymologum* in voce deſignatius: *φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα*; & ita certe apud *Noſtrum* quoque emendate magis legeretur: in opiſthodomo autem repoſitum fuiſſe publicæ rei Theſaurum ex Oratoribus & *Harpocratione* abunde notum eſt; hujus itaque claves ὁ *ἐπιστάτης* adſervabat.

88 Ὅταν] MS. *ὅτ' ἄν*. JUNG.

89 Πρυτάνεις] C. V. *πρυτανεῖς*. KÜHN.

90 Συνάγωσιν] MS. *συνάγουσιν*. & quod majoris momenti, poſtea *ἑκάστης φυλῆς* MS. non *βουλῆς*, ut vulgo. Et inepte vulgatum certe: tuque audacter *φυλῆς* reſtitue, ut & *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* c. 3. interpretatus eſt, *ex unaquaque tribu.* ſic ſtatim *Noſter* ſubjicit *μόνην τὴν πρυτανεύουσαν*, ſcilicet *φυλὴν*, *qua prytaneatum gereret*, de qua infra Segm. 115. JUNG.

91 Βουλῆς] Uterque Codex pro *βουλῆς* recte *φυλῆς*, *ex ſingulis tribubus unum proëdrum ſorte creat, excepta ea qua eſt in imperio.* *Ulpianus* in Orat. contra *Midiam*: *οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ διὰ τοῦ κήρυκος λέγοντες τῷ δήμῳ· δοκεῖ ὑμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθαι; καὶ χωρὶς ἐκείνων περὶ οὐδενὸς ὁ δῆμος ἐσκέπτετο.* conf. & *Suidam* in *προεδρία*. ni officium facerent *πρόεδροι*, *quilibet eorum debebat quadraginta drachmas* Minervæ *ſacras*, *Demoſth. Timocratea*, ubi de eorum officio in juramento Heliaſtico. KÜHN.

Βουλῆς] Cum *Kuhnio* noſtro *φυλῆς* in textum intuli.

92 Πρυτανεύουσαν] *Tribum illam mittit, qua prytaneatu fungitur eo tempore. Gl. πρυτανεῖα, magiſtro, αἱ; πρυτανεῖον, Auguſtale.* KÜHN.

97 * *De receptoribus.* 9.

Receptores erant decem, qui vectigalia, tributa, & telonia recipiebant, & controverſias, quæ circa hæc erant, dijudicabant: quod ſi qua major erat, ad forum transferebant.

* [93] Περὶ Ἀποδεκτῶν. θʹ. 97

[94] Ἀποδέκται δὲ ἦσαν δέκα, οἱ τούς τε φόρους, καὶ τὰς εἰσφορὰς, καὶ τὰ τέλη [95] ὑπεδέχοντο, καὶ τὰ περὶ τούτων [96] ἀμφισβητήσιμα ἐδίκαζον. εἰ δέ τι μεῖζον εἴη, εἰσῆγον εἰς [97] τὸ δικαστήριον.

De quæſtoribus. 10.

Quæſtores Deæ, electi erant ex Pentacoſiomedimnis, ſed pecunias præſente Senatu recipiebant: hi vero, κωλακρέται dicebantur. Habebant quoque poteſtatem remittendi mulctam, ſi injuſte a Principibus injuncta fuiſſet.

[98] Περὶ Ταμιῶν. ιʹ.

[99] Ταμίαι τῆς θεοῦ, κληρωτοὶ μὲν ἐκ [100] πεντακοσιομεδίμνων ἦσαν· τὰ δὲ χρήματα παρελάμβανον τῆς βουλῆς παρούσης. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι [1] κωλακρέται. εἶχον δ' ἐξουσίαν καὶ ζημίαν ἀφελεῖν, εἰ ἀδίκως [2] ὑπὸ τῶν ἀρχόντων [3] ἐπιβληθείη.

93 Περὶ ἀποδεκτῶν.] C. A. π. ἀποδέκτων, qui in *Gloſſis, tribuni ærarii. Ariſtot.* lib. VI. Polit. c. 8. ἄλλη δὲ ἀρχὴ πρὸς ἣν αἱ πρόσοδοι τῶν κοινῶν ἀναφέρονται· παρ' ὧν φυλαττόντων μερίζονται πρὸς ἑκάστην διοίκησιν· καλοῦσι δὲ ἀποδέκτας τούτους, καὶ ταμίας. KÜHN.

94 Ἀποδέκται] MS. ἀπόδεκται ἦσαν δ. ο. τοὺς φόρους, καὶ &c. infra tamen Segm. 114. MS. ἀποδέκται paroxytonωs recte. de hoc magiſtratu vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. JUNG.

Ἀποδέκται] De his videndus *Etymologus*, & ad *Harpocrationem Mauſſacus*: forte lectum hunc magiſtratum docet *Etymologici* auctor. Hæcce autem *Pollucis* ex *Ariſtotele* eſſe petita prodit *Harpocratio*. vid. *Poſtell.* de Rep. *Athen.* c. 13.

95 Ὑπεδέχοντο] Ita *Ulpianus* in *Timocrateam*, τὸ δ' ἀποδέκτας, ἀντὶ τοῦ ὑποδεχομένους τὰ χρήματα. C. A. διεδέχοντο. *Suid.* ἀπεδέχοντο, quod conſentit cum ὑποδέχομαι. vid. *Harpocrat.* in ἀποδέκτας, *Heſych.* & *Suid.* KÜHN.

96 Ἀμφισβητήσιμα] C. V. ἀμφισβητήματα. C. A. ἀμφισβητούμενα, qui & mox omittit τὸ ante δικαστήριον, cum quo conſentit C. V. KÜHN.

Ἀμφισβητήσιμα] MS. ἀμφισβητήματα ἐδίκ. quod vulgato ἀμφισβητήσιμα rectius videtur. JUNG.

Ἀμφισβητήσιμα] Ἀμφισβητήσιμον, *litigioſum*: *Gloſſ.* itaque τὰ περὶ τούτων ἀμφισβητήσιμα, *illa, de quibus his in rebus lis moveri poterat*: neque hanc lectionem alteri MSS. poſtponendam duco.

97 Τὸ δικαστ.] Deeſt τὸ ante δικασ. in MS. JUNG.

98 Περὶ ταμιῶν.] MS. περὶ ταμίων. De ταμίαις vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. meminit & lib. I. c. 4. In *Labbæi* Codice adnotatur: ταμίας τῆς θεοῦ *eſt apud* Æſchin. 15. ſcilicet Oratione contra *Timarch.* JUNG.

99 Ταμίαι τῆς θεοῦ] *Demoſth.* contra *Timocr.* οἱ ταμίαι, ἐφ' ὧν ὁ ὀπισθόδομος ἐνεπρήσθη, καὶ οἱ τῶν τῆς θεοῦ, καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεῶν. ubi *Ulpianus*. Iidem erant ταμίαι δημοσίων χρημάτων, nec deerant alii ταμίαι, *quæſtores*, pro re nata ad publicam pecuniæ diſpenſationem in certos uſus creati. vid. lib. I. ab initio, & *Suid.* in ταμίαι, & *Valeſii* Notas in *Harpocrat. Demoſth.* contra *Androt.* ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας &c. huc alludit *Plato* libr. VI. de L. L. ubi τιμητὰς legit ἀπὸ μεγίστων τιμημάτων. *Petitus* in L. L. Atticas negat hunc magiſtratum κληρωτὸν fuiſſe, ideoque corrigit hunc locum, ſed ſine neceſſitate; nam licet fuerint, quibus non ſorte, ſed electione contigit honor ille; hoc tamen non efficit, quo minus *Noſtri* ſtemus judicio; fiebat enim id ipſum extra ordinem, in honorem ſcilicet virorum illuſtrium, ut miſſa ſorte, ſuffragiis crearentur. KÜHN.

100 Πεντακοσίων μεδίμνων] Melius *Suidas* jungit πεντακοσιομεδίμνων, nec aliter *Interpr.* KÜHN.

Πεντακοσίων μεδίμνων] Sic & MS. an tamen potius πεντακοσιομεδίμνων una voce legendum? ut & infra eſt Segm. 129. ſane mihi ſic videtur, nec putem *Sigonium* aliter legiſſe, qui hæc dicto libr. IV. cap. 3. interpretans, *ex iis, qui quinquemodiales appellabantur*, dicit. JUNG.

Πεντακοσίων μεδίμνων] Cur vero huic vulgatæ lectioni etiam a MSS. adſertæ hæreamus, cum illa præferenda ſit longe, quam ex *Kühnii* emendatione in textum retulimus? Ταμίαν *Gloſſæ quæſtorem* exponunt, neque male: non enim fuit diſſimile plane utriuſque munus. Neque tantum hi ſoli fuere Athenis ταμίαι, ſed & ταμίαι τῶν τριηρῶν, qui pecuniæ in triremes claſſiarioſque impendendæ curam habebant: docet ex *Eupolide Harpocratio*, eorumque meminit *Demoſthenes*: plenius tamen aliquantulum quam *Harpocratio* de iis habet *Etymologus*, qui & ἄρχοντας χειροτονητοὺς fuiſſe inquit, cum illi ταμίαι, de quibus *Pollux* noſter, κληρωτοὶ fuerint.

1 Κωλακρέται.] *Heſych. Suid.* & *Schol. Ariſtoph.* pr. ed. κωλακρέται. SEB.

Κωλακρέται.] C. A. κωλακρεταί· in marg. κωλακερταί. vulgatum conſtanter habent plerique omnes. Dicti ſunt quaſi κωλαγρέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρεῖν τὰ κῶλα, quod partes caperent e ſacrificiis immolatis. *Heſych.* ἀγρεῖται, λαμβάνεται. KÜHN.

Κωλακρέται.] Sic & MS. noſter. JUNG.

Κωλακρέται.] Κωλαγρέται habet *Falckenburgii* C. Antiquitus autem diverſi erant a ταμίαις κωλακρέται, ſiquidem in eorum locum ſucceſſiſſe dicat ἀποδέκτας jubente Cliſthene *Harpocratio* in Ἀποδέκται· *Baſileenſis* prioreſque editiones κωλακέρται· emendavitque id vitii ad ſuum Codicem *Kuhnius*.

2 Ὑπὸ τῶν ἀρχόντων] Quæſtoribus mulctam tabulæ inſcriptam tradebant Archontes; illi iterum examinabant quo jure irrogata eſſet; & ſententia Archontum approbata, reus mulctæ referebatur in ærariorum numerum: ſi minus placeret mulctæ impoſitio, agebant ante cum Archontibus, ut mulctam delerent. quod ſi abnuerent, ad judices itum eſt; ut controverſia finiretur ipſorum ſententiis. Mulctæ vero ab ipſis ſtatim Judicibus profectæ, a Quæſtoribus ſine ulteriori examine admittebantur. KÜHN.

3 Ἐπιβληθείη.] C. V. ἐπιβληθεὶς, male. KÜHN.

98 • [4] Περὶ Γραμματέων. ιά.

Γραμματεὺς, [5] ὁ κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς, [6] ἐπὶ τῷ γράμματα φυλάττειν, καὶ τὰ ψηφίσματα. [7] καὶ ἕτερος ἐπὶ τοὺς νόμους ὑπὸ τῆς βουλῆς χειροτονούμενος. ὁ δὲ [8] ὑπὸ τοῦ δήμου αἱρεθεὶς γραμματεὺς, ἀναγινώσκει τῷ τε δήμῳ, καὶ τῇ βουλῇ.

• *De ſcribis.* 11. 98

Scriba, qui juxta prytaneam a Senatu ſorte eligitur, ad tabulas ſervandas, & decreta, Secundus, delectus ad Senatus Leges. Sed qui propter ærarium eligitur Scriba, & Populo, & Senatui prælegit.

[9] Περὶ Ἀντιγραφέως. ιβ.

[10] Ἀντιγραφεὺς, πρότερον μὲν αἱρετὸς,

• *De contrarotulatoribus.* 12.

Contrarotulator, primum quidem electus e-

4 Περὶ γραμματέων.] MSS. περὶ γραμματέως. Kühn.

Περὶ γραμματέων.] MS. περὶ γραμματέως. Jung.

5 Ὁ κατὰ πρυτανείαν &c.] *Timocrates* legem tulerat, ut ὁ γραμματεὺς ὁ κατὰ πρυτανείαν cum Theſmothetis communicaret damnationes eorum, quos ſenatus conjecerat in carcerem &c. vid. *Demoſth.* Orat. contra eum. Idem de *falſa legat.* de *Æſchine*: οὐχ ἴσασιν αὐτοὶ &c. ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὑπογραμματεύοντα καὶ δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα. ubi *Ulpianus* notat *Scribas* quandoque pecunia corruptos πρὸς τὸ χρήσιμον legiſſe leges & pſephiſmata judicibus, omiſſis ſcilicet quæ cauſæ obeſſe poterant ejus, a quo acceperant mercedem. vid. & p. 224. Servabant autem leges & decreta in *Metroo*: id eſt, *in æde Matris Deorum*. Kühn.

6 Ἐπὶ τῷ γράμματα φυλ.] Ἐπὶ τῷ τὰ γ. φ. κ. τ. ψ. C. V. Kühn.

Ἐπὶ τῷ γράμματα φυλ.] MS. plenius: ἐπὶ τῷ τὰ γράμματα φ. ſicque ſuppleri jubeam. Jung.

7 Καὶ ἕτερος] C. A. ἕτερος δέ. de utroque intelligenda videntur verba *Demoſth.* in *Æſchinem* modo laudata. Idem enim de *Æſchine*, ὑπογραμματεύων γὰρ ἡμῖν καὶ ὑπηρετῶν τῇ βουλῇ &c. Kühn.

8 Ὑπὸ τοῦ δημοσίου] Quid ſi ὑπὸ τοῦ δήμου; & ita, ut poſtea vidi, legitur in C. V. *Thucyd.* vocat γραμματέα τῆς πόλεως, lib. VII. pag. 491. Hei & δημόσιος ſimpliciter dictus: *Demoſth.* contra *Androt.* ἐπὶ ταῖς εἰσφοραῖς τὸν δημόσιον παρεῖναι προσέγραψεν, ὡς δὴ δίκαιος ὤν, ὢν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενηνοχότων. de Scribis plura *Meurſius* lib. VI. Att. Lect. cap. 25. *Valeſ.* Notis in *Euſeb.* pag. 46. & in *Harpocr.* pag. 35. ubi ſuſpecta habet verba hæc *Harpocr.* καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀντιγράφεται, quod confundant ἀντιγραφέα cum γραμματεῖ, idemque feciſſe ait *Suidam* in ἀντιγραμματεύς. Verum ex loco allato *Demoſth.* patet, ipſum etiam hac in parte *Demoſth.* non fuiſſe tam accuratum, quin Scribæ ſubjiceret ἀντιγραφέα. *publicum ſervum*, id eſt, ſcribam urbis, inquit, voluit *Androtion* ſibi adeſſe, qui annotaret quantum quiſque pecuniæ ſolveret ærario, cum tamen quilibet eorum, a quibus exacta collectave erant tributa, ἔμελλεν ἔσεσθαι ἀντιγραφεὺς, *loco antigrapheus futurus eſſet*, dum ſua ſcilicet manu tabulæ inſcripturus erat nomen ſuum, quantumque ſolverat; adeoque opus non fuiſſet adhibere ſcribam publicum. Verum cum populo perſuaſiſſet, ut coronas aureas *Minervæ* templo detractas conflari ſinerent, tanquam vetuſtate labefactatas putidaſque, & opus fuiſſet adhibere quæſtores ſacri ærarii & Antigrapheis, tum ſui quaſi oblitus, neminem ſibi adjungi voluit, ſed ipſe ſolus fuit Rhetor, qui ſententiam de conflandis coronis dixit, fuit conflator, fuit quæſtor, fuit ſcriba, qui pondus coronarum in tabulas retulit, & ita ſibi fecit magnam ad aurum imminuendum occaſionem & εὐρυχωρίαν. Hæc de illo loco pluribus, quia video *Valeſium* in *Harpocr.* aliter accepiſſe *Demoſth.* p. 184. Grammatei, qui coram populo epiſtolas a ducibus miſſas legebat, meminit *Thucydid.* libr. VII. ejuſque nomen in decretis publicis extabat, uti ex ipſis decretis ſatis notum eſt. Kühn.

Ὑπὸ τοῦ δημοσίου] MS. ὑπὸ τοῦ δήμου· rectiſſime. opponit iis qui antea ὑπὸ τῆς βουλῆς. vulgo non tam recte δημοσίου. Jung.

Ὑπὸ τοῦ δημοσίου] Δήμου cum *Kuhnio* reſtitui, faventibus MSS. Ille vero primus κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς γραμματεὺς dici quoque ſolet τοῦ δικαστηρίου γραμματεύς. Videndus eſt *Æſchines* in *Cteſiphontem*. Num vero *Meurſius* in Lectionibus Atticis intellexerit *Noſtri* locum, arbitrabitur eruditus lector.

9 Περὶ ἀντιγραφέων.] MSS. περὶ ἀντιγραφέως. *Gloſſ.* ἀντιγραφεὺς, *dictator*, *reſcriptor*, in quibuſdam Germaniæ locis vocatur Gegenſchreiber. δημοσίου παραγινομένου ἔγραφον ἀμφότεροι τὰ λεγόμενα, *præſente ſcriba publico* (in Senatu) *ſcribebant ambo* (δημόσιος & ἀντιγραφεὺς) *ea quæ dicebantur.* ita enim intelligerem locum illum *Scholiaſtæ* in *Equit. Ariſtoph.* vid. & *Harpocr.* qui duos ἀντιγραφέας memorat, alterum Senatus, alterum in adminiſtratione pecuniæ publicæ. vid. infra Segm. ſeq. de δούλοις δημοσίοις *Ulpianus* in III. Olynthiacam, & *Petit.* in L. L. Atticas, p. 257. imprimis *Æſchines* contra *Cteſiphontem.* Kühn.

Περὶ ἀντιγραφέων.] MS. περὶ ἀντιγραφέως, & ſane de uno ſaltem ſermo in ipſo tmemate. de antigrapheis alias vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. Et *Harpocratio* in ἀντιγραφεὺς ait: διττοὶ δὲ ἦσαν ἀντιγραφεῖς· ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὥς φησι Φιλόχορος· ὁ δὲ τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Hos a *Noſtro* puto λογιστὰς vocari ſequente tmemate. λογιστῶν vero & ſupra facta mentio Segm. 45. Ad *Noſtrum* nos ablegat *Brodæus* VII. miſcell. 7. ad ea *Æſchinis* contra *Timarch.* λογιστὴς γὰρ γενόμενος. Alii vero hi λογισταὶ eſſe debent ab iis, quos ſupra jungit cum εὐθύνοις Segm. 45. οἳ δ' ἦσαν δέκα· deque quibus pariter *Harpocratio* in λογισταί· εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα. Hi vero quos *Noſter* hic exponit, alii inquam fuerunt, & iidem forte cum ἀντιγραφεῦσιν illis duobus, quos ex *Harpocratione* modo attuli: certe ſaltem duos fuiſſe, *Noſter* hic clare adfirmat. Vellem hæc attigiſſe *Sigonium* dicto loco, ubi hujus loci non videtur meminiſſe: & *H. Stephanum* append. de Dial. Attic. cap. 16. tm. 4. ubi alias de λογισταῖς & εὐθύνοις agit, qui iidem ſint apud *Ariſtotelem*: quum *Noſter* eos tamen diverſos faciat. Verum, ut dixi, duplices λογισταὶ *Pollucis*: & qui hic referuntur, ſane non iidem cum εὐθύνοις. Et locus *Æſchinis* a *Brodæo* allatus ad ſuperiores λογιστὰς, qui fere cum εὐθύνοις iidem, ſpectat, qui & ſupra juncti Segm. 45. & in quorum diſcrimine exponendo *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. æſtuare videtur. Et de εὐθύνοις tamen *Harpocratio* etiam ait in εὔθυνα, apud eos τοὺς ἄρξαντας, ἢ διοικήσαντάς τι, τῶν δημοσίων εὐθύνας διδόναι· & *Noſter* hic mox ait, λογιστὰς παρακολουθεῖν τοῖς διοικοῦσι. Utut ſit, peritiores hæc nobis extricabunt rectius; ego ſaltem verba fundere abſtineo. Jung.

Περὶ ἀντιγραφέων.] Singulum ex MSS. numerum re-

rat,

tat, poſtea ſorte creabatur, omniaque tranſſcribebat apud Senatum deponens.

[11] αὖθις δὲ κληρωτὸς ἦν· καὶ πάντα ἀντεγράφετο παρακαθήμενος τῇ βουλῇ.

99 *De cenſoribus.* 13.

Duo erant, hic quidem Senatus, alter juriſdictionis, Cenſores. & hos Senatus ſorte deligit, ut jus dicentibus adſint.

[12] Περὶ Λογιστῶν. ιγ΄. 99

[13] Δύο δὲ ἦσαν, ὁ μὲν τῆς βουλῆς, ὁ δὲ τῆς διοικήσεως, λογισταί. καὶ τούτους ἡ βουλὴ κληροῖ [14] κατ' ἀρχὴν, ὡς παρακολουθεῖν τοῖς διοικοῦσι.

De navarchis. 14.

Navarchæ, ſunt claſſem curantes, & triremium ſolutionem.

[15] Περὶ Ἀποστολέων. ιδ΄.

Ἀποστολεῖς, οἱ προνοούμενοι τοῦ [16] ἀποστόλου καὶ τοῦ ἔκπλου τῶν τριηρέων.

De venditoribus. 15.

Venditores, telonia vendunt, cum aliis

[18] Περὶ Πωλητῶν. ιε΄.

[19] Πωληταὶ τὰ τέλη πιπράσκουσι, [20] μετὰ τῶν

poſui: *Antigrapharium* ſeu *contrarotulatorem* dicit *Poſtell.* cap. 13 & 15. In *Gloſſis* autem *Iſidori*: *Antigraphus*, *cancellarius*: quale fuerit cancellarii munus, noverunt illi, qui vel primis tetigere labellis hiſtoriam ævi junioris.

10 *Contrarotulator*] *Ἀντιγραφεῖς ſunt qui pecuniarum in uſum principis coactarum curam gerunt, omniaque ea, quæ aut quæſtores, aut alii Principis miniſtri expoſuerint, tranſcribunt, ut cum ratio danda ſit, officiariorum ratio cum illorum ſcriptis conveniat. Cicero* in Orat. pro Lege agraria *cuſtodes* vocitat. Sunt tales hodie apud Gallos, quos illi *contrarotulatores*. Duplices autem ſunt, adminiſtrationis ſcilicet domeſticæ ἀντιγραφεῖς, & publicæ vel magiſtratus. Nos ſecundum Gallicum, *Budæum* imitati, *contrarotulatores* reddidimus. *Gu.* (vid. *Bud.* Annotat. in *Pandectas* pag. 311. ubi & *obſervatores coactorum*, id eſt, eorum qui cogunt pecuniam ad principem vel Rempubl. pertinentem, & *antigrapharios* vocat.) Seb. 2.

11 Αὖθις δὲ &c.] C. A. αἱρετὸς, νῦν δὲ κληρωτὸς καὶ π. ἀ. &c. Kühn.

12 Περὶ λογιστῶν.] *Ulpianus* in Orat. de *falſa legat.* λογισταὶ ἐκαλοῦντο οἱ εἰσάγοντες ἐν τῷ δήμῳ τοὺς ὑπευθύνους· ἀρχὴ γὰρ ἦν καὶ αὕτη ἡ τῶν λογιστῶν. *Logiſtam curatorem Reipubl.* vocat *Imperator Gordianus Cod. I. Tit.* 54. Kühn.

13 Δύο δὲ ἦσαν] C. A. λογισταὶ δύο ἦσαν, ὁ μὲν τ. β. ὁ δ. τ. δ. καὶ τούτους ἡ βουλὴ κληροῖ κατ' ἀρχὴν, ὡς παρακολουθεῖν ἀντιγραφεῖς διοικοῦσιν· *Illos Senatus ſtatim ab initio per ſortem creat, ut adminiſtrantibus* (Rempubl.) *præſto ſint reſcriptores.* Hi differunt ab aliis logiſtis, qui decem numero erant, niſi & hi duo fuerint ex eodem numero. vid. *Petit.* in L. L. Atticas p. 224. Kühn.

14 Κατάρχειν] Pro κατάρχειν, quod & in MS. *H. Stephanus* in ſuo Codice adſcripſerat, an? κατ' ἀρχήν· ſed deleverat iterum tranſverſa linea inducta. Jung.

Κατάρχειν] *Kühnius* κατ' ἀρχὴν, eumque nos ſequimur. En vero tibi de hoc *Pollucis* loco verba *Poſtelli*: *Duo*, *inquit* Pollux, *erant* Athenis *Logiſtæ* &c. *Duos credo ſcripſiſſe* Pollucem *pro duobus generibus*, *cum & ceteri auctores plures ſcribant*, *& fieri non potuerit*, *ut duo ſoli tot rationibus audiendis ſatis eſſent: verum duos veluti præſides poſſumus in eo intelligere.* Arbitrium eſto lectoris, nobis enim propter breviculum, quo hæc in chartam conjicere cogimur, temporis ſpatium, quicquam huic rei illuſtrandæ adferre non licet. Λογιστὴς, in *Gloſſis*, *Curator*, *tabularius*; optime: videndus *Etymologus*.

15 Περὶ Ἀποστολῶν.] C. V. περὶ Ἀποστολέων· illi curabant claſſem emittendam & triremes deducendas. Ἀποστολεῖς ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριηρῶν ἀποδεδειγμένοι· Ἀπόστολοι δὲ αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί. Kühn.

Περὶ Ἀποστολῶν.] MS. περὶ Ἀποστολέων. Et ſic etiam emendaverat in ſuo Codice pro vulgato Ἀποστολῶν *H. Stephanus.* vide de iis *Sigonium* libr. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. Jung.

Περὶ Ἀποστολῶν.] Ἀποστολέων reſtitui ad fidem Codicum MSS. Meminit *Thucydides*: οὐχ' ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη· hi itaque præparandæ claſſi præfecti, reique nauticæ habebant juriſdictionem: ἀπόστολος autem *expeditio maritima*, *apparatus claſſis*: minus recte in *Gloſſis*: *Claſſis*, *vel genus navium*: eſt apud *Xenophontem*, & ἀπόστολος νεῶν apud *Appianum*. Ἀπόστολα πλοῖα, obiter hoc addo, quorum in epiſtolis meminit *Plato*, ſunt *naves viatoribus vehendis*.

16 Ἀποστόλου] C. A. pro τοῦ ἀποστόλου leg. τῶν ἀποστόλων & ita *Demoſth.* in de *Corona*, τῶν ἀποστόλων γιγνομένων. *Gl.* ἀπόστολος, *miſſus*, *claſſis*, *genus navium*. ſi quæ triremes non inſtructæ eſſent opportuno tempore ad ſolvendam oram, trierarchæ ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθησαν. *Demoſth.* de *Corona*. Kühn.

Ἀποστόλου] Supra I, 96. Jung.

17 Τριηρέων.] MS. τριήρων· utrumque rectum. ſtatim prima *Philipp. Demoſth.* ταχειῶν τριήρων. Jung.

18 Περὶ πωλητῶν.] Titulus abeſt a C. A. *Heſych.* Πωλῆται, οὗτοι ἐπώλουν τὰ ἐνεχυρισθέντα· ἀρχή τις. conſentit *Harpocr.* in πωλῆται. *Suid.* & *Phavor.* πωληταί. *Cyrillus* πωλέτης habet, & πωλητὴς, prius notare putem Magiſtratum Atticum hujus nominis, poſterius quemlibet venditorem. τέλη, *vectigalia*. Kühn.

19 Πωληταί] MS. πωλῆται, τὰ &c. & ſic & ſupra III, 80. MS. habebat, & VII. 8. & *Harpocratio* quoque paroxytone in πωλῆται, ubi deni fuiſſe dicuntur. vide & de iis *Sigonium* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 8. Lubet & adſcribere interpretationem ejus: πωλῆται *vectigalia vendunt cum Theoricorum præfectis*, *& eorum bona*, *qui ab Areopago poſt ſecundam orationem in exilium pulſi ſunt*, *& quæ publicata ſunt. Princeps autem ex iis eſt is*, *qui venditionem præſtat*, *abducunturque ad eos inquilini*, *qui μετοίκιον non pependerunt. quin etiam ſervi*, *qui a dominis manu miſſi id non ſolverunt*, *ad hos abducti*, *ſi convicti ſunt*, *venum ierunt.* Jung.

20 Μετὰ τῶν &c.] *Una cum iis*, *qui electi ſunt ad diſpenſandum lucar.* C. A. θεωρητικόν. *Interpres* putavit hic agi de rebus ad fiſcum pertinentibus. Kühn.

Μετα τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν &c.] Typi vitio malam in *Baſileenſi* edit. vocem θεωρηκὸν *Kühnius* emendaverat. Πωληταί, inquit *Etymologus*, οἳ τὰ τῆς πόλεως πωλοῦσι καὶ φροντίζουσι, ἀποδιδόντες τῇ πόλει. Hi ſunt intelligendi apud *Plutarchum* in *Alcibiade*, ubi *Alcibiadem* coëgiſſe refert hominem incolam ejus amore captum τοὺς ὠνουμένους τὰ τέλη τὰ δημόσια, ταῖς τιμαῖς ὑπερ-

ἐπὶ τὸ θεωρικὸν [21] ᾑρημένων, καὶ τὰς τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου μετὰ τὸν [22] πρότερον λόγον φυγόντων οὐσίας, καὶ τὰ δεδημευμένα. πρυτανεύει δὲ ἐξ αὐτῶν εἷς, ὃς τὰ πωλούμενα βεβαιοῖ. ἀπήγοντο δὲ πρὸς τούτους καὶ [23] οἱ μετοίκιον μὴ τιθέντες.

ad fiſcum pertinentibus, & eorum, qui poſt primam ex Areopago ſententiam, exules ſunt, ſubſtantias, & publicata bona: unus autem ex his imperat, qui vendita confirmat. Ad hos quoque, Inquilini nondum cenſi abducebantur.

100 • [24] Περὶ Εὐθύνων. ιϛ'.

• *De correctoribus.* 16. 100

Οἱ δὲ Εὔθυνοι, ὥσπερ οἱ [25] πάρεδροι, τοῖς ἐννέα ἄρχουσι προσαιροῦνται. οὗτοι δ' εἰσπράσσουσι καὶ τοὺς [26] ἔχοντας.

Correctores ✓ quemadmodum & Conſeſſores, ad novem Principes eliguntur, qui a repetundarum Reis mulctam exigunt.

Περὶ τῶν Τεσσαράκοντα. ιζ'.

De quadraginta. 17.

[27] Οἱ δὲ Τεσσαράκοντα πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα, οἱ [28] περιϊόντες κατὰ δήμους, τὰ μέχρι δραχμῶν δέκα ἐδίκαζον· τὰ δὲ ὑπὲρ [29] ταῦτα, [30] διαιτηταῖς παρεδίδοσαν.

Quadraginta autem, primum Triginta ſoli erant, qui per Populum obeuntes, ea quæ ad decem drachmarum ſummam accedebant, dijudicabant: ſed quæ ultra hanc excedebant, Arbitris transferebant.

βάλλειν ἀντωνούμενον· cumque pauperculus ille prædem conſtituere nequiret, ac decederet, ἐστὼς ὁ Ἀλκιβιάδης ἄπωθεν, πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ἐμὲ γράψατ', ἔφη, ἐμὸς φίλος ἐστίν, ἐγγυῶμαι· hi ἄρχοντες haud dubie ſunt πωληταὶ, qui publicis vectigalibus vendendis præerant.

21 ᾑρημένων.] C. V. pro ᾑρημένων leg. εἰρημένων, male. KÜHN

ᾑρημένων.] MS. εἰρημένων, pro ᾑρημ. JUNG.

22 Πρότερον λόγον] Duæ apologiæ reo, totidemque accuſatoriæ orationes actori dabantur, quarum prior πρότερος λόγος, poſterior δεύτερος λόγος dicebatur. vid. argumentum alterum Orat. *Demoſth.* contra *Androt.* vel πρωτολογία & δευτερολογία. Reus cædis dicta prima apologia ſpontaneo ſe mulctare exilio poterat, & diſcedere e patria ejus, quem interfecerat, bonis in fiſcum redactis. τὸν πρότερον ἔξεστιν εἰπόντα λόγον μεταστῆναι, inquit *Demoſth.* contra *Ariſtocr.* vid. etiam initium cap. 10. infra. KÜHN.

Πρότερον λόγον] Sic & infra, ubi vid. Segm. 117. Cur itaque *Sigonius* vertat, *poſt ſecundam orationem*, non video: & lapſum credo: nam lib. II. de Rep. *Athen.* c. 2. recte ſcribit: de ordine agendi apud *Areopagitas: inde bis utrique cauſſam orare, reo vero poſt primam dictionem ſolum etiam vertere permittebatur.* Et clarus locus eſt *Antiphontis*, quem adfert ex ea περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου, accuſatorem τὸν ὕστερον λόγον habuiſſe. *Demoſth.* contra *Ariſtocr.* de *Areopago* agens: τὸν πρότερον δὲ ἔξεστιν εἰπόντα (τὸν φεύγοντα) λόγον, μεταστῆναι· καὶ οὐθ' ὁ διώκων, οὐθ' οἱ δικάζοντες, οὔτ' ἄλλων ἀνθρώπων οὐδεὶς κύριος κωλῦσαι. JUNG.

23 Οἱ μετοίκων μὴ τιμηθέντες.] C. A. τιθέντες. C. V. planiſſime, οἱ μετοίκιον μὴ τιθέντες, *qui non pendebant tributum inquilinis impoſitum.* ita dudum legit *Meurſius* Att. Lect. I. c. 7. KÜHN.

Οἱ μετοίκων μὴ τιμηθέντες.] MS. οἱ μετοίκιον μὴ τιθέντες· nil verius: itaque reſtitue. Et *Harpocrationem* etiam in μετοίκιον, non quidem in hoc vocabulo, ſed in priori ipſius magiſtratus emenda: οἱ μέτοικοι, ait, μὴ τιθέντες τὸ μετοίκιον μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πολίτας, καὶ εἰ ἑάλωσαν, ἐπιπράσκοντο· ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. Scribe inquam πωλήτας, pro illo πολίτας· quod & apud *Suidam* iſta exſcribentem corruptum manſit. Locus *Demoſthenis* in Oratione contra *Ariſtogit.* eſt: λαβὼν αὐτὸς (γυναῖκα) αὐτοχειρίᾳ, πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε· καὶ εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχεν, ἐπέπρατ' ἂν διὰ τοῦτον, ᾧ τῆς σωτηρίας αὐτῇ αἰτία γεγένηται. JUNG.

Οἱ μετοίκων μὴ τιμηθέντες.] Cum *Kuhnio* eam, quæ in textu apparet, reſtitui lectionem: μετοίκιον τίθεσθαι & καταποθεσθαι plurimi hac in re eſt uſus.

24 Περὶ εὐθύνων.] Abeſt titulus a C. A. *Gloſſ.* εὐθύνω, *exigo, dirigo.* ita Εὔθυνοι eſſent *exactores reddendarum rationum. Demoſthen.* de *Falſa legat.* οἱ ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντες, *qui veniunt ad audiendas rationes.* Apud eoſdem qui jam reddiderant rationes, ſi boni viri bonaque conſcientia præditi eſſent, ſe offerebant ad ἀπολογίαν. KÜHN.

Περὶ εὐθύνων.] Non eſt titulus in MS. ſed connectitur hoc tmema cum præcedenti. JUNG.

25 Πάρεδροι] Poſt πάρεδροι diſtinguendum videtur: q. d. *ut* πάρεδροι *Archonti, regi, & polemarcho aſſumuntur* ſupra Segm. 92. ita εὔθυνοι τοῖς ἐννέα ἄρχουσι. JUNG.

Πάρεδροι] Commaticam diſtinctionem huic voci ſubjeci ad mentem *Jungermanni*: de Εὐθύνοις vid. *Poſtell.* R. A. c. 17.

26 Ἔχοντας.] *Phavor.* in εὐθύνη, ſupplet τοὺς ἔχοντάς τι τῶν δημοσίων, *exigebant ab iis, qui aliquid ad publicum ærarium pertinens detinebant.* KÜHN.

Ἔχοντας.] Hic quidem hæreo in ἔχοντας· & MS. enim noſter nil juvat: ſed perinde ac vulgati habet: οὗτοι δ' εἰσπράσσουσι καὶ τοὺς ἔχοντας. Et ſupra Segm. 95. pro ἔχουσιν, favente MS. ἄρχουσιν memini feliciter reſtituiſſe. Et quis ſcit an non & hic pariter? οὗτοι δ' εἰσπράττουσι καὶ τοὺς ἄρχοντας· etiam ipſum magiſtratum non bene geſto officio, mulctabant iſti. Certe confirmat *Harpocratio*, qui in εὔθυνοι de his noſtris: δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρξαντες, ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας· διείλεκται περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. JUNG.

27 Οἱ δὲ τεσσαράκ.] MS. οἱ τεσσαρ. ſine δὲ· de his vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Ath.* c. 3. meminit eorum ita & infra *Noſter* IX, 101. JUNG.

28 Περιόντες] C. A. παριόντες, *prodeuntes circa pagos.* dein C. V. δέκα ἐκα. male. KÜHN.

Περιόντες] Οἱ περιϊόντες κ. MS. & certe ita ſcribendum eſt. Sunt hæc *Ariſtotelea* quoque. *Harpocratio* in κατὰ δήμους δικαστάς· περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν, οἳ πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα, καὶ κατὰ δήμους περιϊόντες ἐδίκαζον, εἶτα ἐγένοντο τεσσαράκοντα, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ. JUNG.

Περιόντες] Reſtitui ad fidem MSS. περιϊόντες, cujus emendationis ratio cuique facile conſtet.

29 Ταῦτα] MS. ταύτας· ſcilicet δραχμάς· & malim quam vulgatum ταῦτ. JUNG.

30 Διαιτηταῖς &c.] C. A. διαιτητῇ π. μετὰ δὲ τὴν

Poſt Triginta oligarchiam, medii inter Triginta numerum, & Quadraginta fuere, Mille & ducenti. & ex his, publica munia obeuntes erant. Sed Demoſthenes, Lege lata pro his, Trecentos ditiſſimos inſtituit.

[31] μετὰ δὲ τὴν τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχίαν, [32] μίσει τοῦ ἀριθμοῦ [33] τῶν τριάκοντα, τεσσαράκοντα ἐγένοντο· χίλιοι καὶ διακόσιοι ἀπὸ τούτων ἦσαν οἱ λειτουργοῦντες. Δημοσθένης δὲ νόμον γράψας, [34] ἀντὶ τοσούτων τριακοσίους τοὺς πλουσιωτάτους ἐποίησε.

101 • *De illatoribus.* 18.

Illatores, qui menſtrua introducebant judicia: erant autem fere convivalia, & mercatoria.

• [35] Περὶ Ἐπαγωγέων. ιη'. 101

Ἐπαγωγεῖς, οἱ τὰς [36] ἐμμήνους δίκας ἐπάγοντες· ἦσαν δὲ [37] προικὸς, ἐρανικαὶ, ἐμπορικαί.

De legiſlatoribus. 19.

Legiſlatores mille erant, quibus veterem legem abrogare, novam autem ſancire licitum non erat. Leges enim novas,

[38] Περὶ Νομοθετῶν. ιθ'.

Νομοθέται δ' ἦσαν χίλιοι, οἷς ἐξῆν λῦσαι νόμον παλαιὸν, [39] ἀλλ' οὐ θεῖναι νέον. τοὺς γὰρ νέους

&c. μίσει τοῦ ἀριθμοῦ τ. τ. ἐγένοντο χιλ. διακόσιοι. *Ulpianus* in *Midianam*: πρῶτον ἀπὸ διαιτητῶν ἤρχοντο· (λαβεῖν εὐθύνας) μικρότερα γὰρ ἦν τὰ ὑπ' αὐτῶν διοικούμενα· ἦσαν γὰρ οἱ διαιτηταὶ τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα καθ' ἑκάστην φυλήν· οὗτοι δὲ ἐν τῷ Σκιροφοριῶνι τὰς εὐθύνας ἐδίδοσαν, ὃς ἦν ἑνδέκατος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. C. V. ita: μετὰ δὲ τὴν τ. τ. ὀ. μίσει τ. ἀ. &c. uti ſupra C. A. unde quis legere poſſit, μίσει τ. ἀ. τ. τ. τεσσαράκοντα ἐγένοντο· εἶτα χίλιοι δ. *ex odio numeri triginta, facti ſunt quadraginta, & dein mille ducenti.* primum ſcilicet quadraginta, dein mille ducenti. Decem erant antiquitus tribus Athenis, & primum triginta ditiores e qualibet tribu ad publica munera obeunda eligebantur, qui e. g. conficiebant trecentas triremes: dein cum in ſingulis tribubus quadraginta λειτουργοῦντες fuerunt, quadringentæ naves inſtruebantur: unde *Xenoph.* de Rep. *Athen.* τριήραρχοι καθίστανται τετρακόσιοι ἑκάστου ἐνιαυτοῦ. Ad ultimum delecti ſunt centum viginti e qualibet tribu; ex quibus ſexaginta ditiores, ſexaginta erant minus opulenti, & hæc partitio dicebatur συμμορία. Iſtæ decem συμμορίαι conficiebant mille ducentos, qui publicis functionibus obnoxii erant. Quia vero ſæpius accidebat in bellis, ut minus opulenti moram quandam afferrent inſtruendis navibus, nec poſſent ipſi neceſſariam pecuniam de ſuo conferre in publicum, nec ditiores vellent ſumptus ſuppeditare minus opulentis dein ſolvendos, *Demoſthenes* legem tulit, ut triremium præfecti non amplius eſſent in συμμορίας diſtributi, conferrentque modo impari, ſed trecenti ditiſſimi fungerentur iſto onere ſecundum cenſus: de quo ipſe videatur in Orat. de *Corona* pag. 163, 164. confer & *Harpocr.* in συμμορία· τῶν τριάκοντα meminit *Demoſth.* πρὸς Παντάιν. Cæterum ſub hoc titulo videntur duo diverſa in unum redacta. Nam primo agitur de *viris quadraginta*: dein ſequitur, qui fuerint οἱ λειτουργοῦντες, præmiſſo titulo, χίλιοι καὶ διακόσιοι· & mox in textu: ἀπὸ τούτων. ſic omnia erunt clariora. KÜHN.

31 Μετὰ τὴν] MS. μετὰ δὲ τὴν plenius. JUNG.

Μετὰ τὴν] Μετὰ δὲ τὴν MS. *Jungerm.* nec aliter rite verba cohærent.

32 Μίσει τοῦ ἀριθμοῦ] Egregie MS. μίσει τοῦ ἀριθμοῦ &c. pro quo pudendum flagitium librarii vulgatum μέσοι. *odio nominis triginta tyrannorum, quadraginta viros crearunt*, ne illud *triginta* in magiſtratu ullo amplius apud ipſos audiretur. JUNG.

Μέσοι τοῦ ἀριθμοῦ] Ita vulgo ſequebatur, τῶν τριακ. καὶ τεσσαρ. ἐγένοντο χ. κ. διακόσιοι. ἀ. τ. ἦσαν, οἱ λ. inepte, quæ omnia ad fidem MSS. Codicum reſtituimus ac in ordinem redegimus: prævivit in quibuſdam *Kühnius.*

33 Τῶν τριάκοντα, &c.] MS. τῶν τριάκοντα, τεσσαράκοντα ἐγένοντο· χίλιοι διακόσιοι ἀπὸ &c. ſic itaque MS. favente reſtitue vulgata & mutila & mendoſa; ὀλιγαρχίαν, μίσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριάκοντα, τεσσαράκοντα ἐγένοντο· χίλιοι διακόσιοι (vel plenius χίλιοι δὲ καὶ διακόσιοι) ἀπὸ τούτων ἦσαν οἱ λ. Alii enim illi χίλιοι καὶ διακόσιοι, cum quadraginta viris non commiſcendi. De illis etiam *Harpocratio* in χίλιοι διακόσιοι; οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἳ ἐλειτούργουν. &c. iſti autem χίλιοι διακόσιοι deſignabantur ex unaquaque tribu, quarum decem erant, quot civitatis partes, centum & viginti. vide *Ulpianum* in ſecundam *Demoſthenis* Olynthiacam. De Lege iſta ſua *Demoſthenes*, ni fallor, in media fere Oratione pro *Cteſiph.* gloriatur. De hac *Demoſthenis* lege vid. *Harpocrationem* in συμμορία. JUNG.

34 Ἀντὶ τοσούτων] C. V. ἀντὶ τῶν· leg. ἀντὶ τούτων, quamvis & vulgata non ſit ſpernenda. KÜHN.

Ἀντὶ τοσούτων] MS. ἀντὶ τῶν τοσούτων τρ. Alias vide & *Sigonium* libr. IV. de Republ. *Athen.* cap. 4. JUNG.

35 Περὶ ἐπαγωγῶν.] C. A. π. ἐπαγωγῆς. KÜHN.

Περὶ ἐπαγωγῶν.] MS. περὶ ἐπαγωγέων. Et ſic etiam in ſuo Codice emendarat *H. Stephanus*. Scilicet ut illud ἀποστολέων modo Segm. 99. Hos hinc deſcribit & *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. JUNG.

36 Ἐμμήνους] C. A. ἐκμήνους &c. ἦσαν δὲ προικὸς &c. ἐμπορικαὶ ἐρανικαὶ, leg. καὶ ναυτικαί· *agebant autem de dote, de ære collatitio, de mercatorum & nauticorum cauſis.* vid. ſupra Segm. 63. KÜHN.

37 Προικὸς ἐρανικαὶ] MS. προικὸς, ἐρανικαὶ, ἐμπ. Et certe ita diſtinguendum eſt: licet tam *Sigonius* illam voculam omittat, quam Interpres noſter, qui *fere* etiam interpretatur, ne nos non ſatis ludat. Actum ſcilicet & apud Ἐπαγωγέας etiam de dote fuerit. JUNG.

Προικὸς] Appoſui cum *Kühnio* diſtinctionem commaticam: in titulo capitis ἐπαγωγῶν ante nos fuit.

38 Περὶ Νομοθετῶν.] Abeſt titulus a C. A. C. V. ſine περὶ, Νομοθέται, & mox abeſt: incipit enim, χίλιοι δ' ἦσαν, ἐν οἷς &c. KUHN

Περὶ Νομοθετῶν.] MS. Νομοθέται, vice tituli, & ſtatim incipit tmema: χίλιοι δ' ἦσαν· ἐν οἷς ἐξῆν λῦσαι. Quæ aliquantum etiam aliud dicunt, ut non illi ipſi, ſed alii apud illos judices potuerint legem veterem ad illos allatam abrogare: nec male credo. vid. de his Nomothetis & *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* c. 4. JUNG.

39 Ἀλλ' οὐ θεῖναι ν.] C. A. ἀλλ' non habet. *Ulpianus* in III. Olynth. ad verba illa: νομοθέτας καθίστατε· ἐν δὲ τούτοις τοῖς Νομοθέταις μὴ θῆσθαι νόμον μηδένα· εἰσὶ γὰρ ὑμῖν ἱκανοί· ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντας

ἐδοκίμαζεν ἡ βουλὴ, καὶ ὁ δῆμος, καὶ τὰ δικαστήρια.

Πάρεδροι.

[40] Οὗτοι παρεφύλαττον, μή τις [41] ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ κείρει, ἢ κατὰ πλέον ἐξορύττει· καὶ [42] τῷ ἄρχοντι δὲ παρεδίδοσαν. τὸ δὲ τίμημα ἦν τρεῖς δραχμαὶ, καὶ ἁπλοῦν τὸ βλάβος.

Senatus probabat, Populus, & Judices. Hi vero obſervabant, ne quis inter Pelaſgicum meteret, aut ulterius foderet. & Prætori hoc tribuebant. Mulcta autem, tres erant drachmæ, & nocumentum ſimplex.

102 * [43] Περὶ τῶν Ἕνδεκα. κ'.

Οἱ Ἕνδεκα, εἷς ἀφ' ἑκάστης [44] φυλῆς ἐγίγνετο, καὶ γραμματεὺς αὐτοῖς [45] συνηριθμεῖτο. [46] νομοφύλακες δὲ [47] κατὰ τὸν Φαληρέα μετωνομάσθησαν. ἐπεμελοῦντο δὲ τῶν ἐν τῷ [48] δεσμωτηρίῳ, καὶ

* De undecim. 20. 102

Undecim ſunt, quorum ſinguli e ſingulis eliguntur tribubus, ipſiſque Scriba adnumeratur. & ſecundum Phalereum, Nomophylaces nominati ſunt. Captivorum vero curam gerebant, fures

ὑμᾶς, λύσατε· Νομοθέτης, inquit, ἐλέγετο παρ' αὐτοῖς καὶ ὁ νόμον καινὸν εἰσφέρων, καὶ πάλιν ὁ κρίνων τοὺς νομίμους, (leg. νόμους) μή πως ἐναντίοι τινὲς ἀλλήλοις ἔλαθον ὄντες. Prytanei convocabant eos ad hoc examen legum antiquarum: idque erat valde neceſſarium in Republica Athenienſium, ubi leges cumulandi, abrogandi, ſanciendi pruritus & φιλοκαινία dominabantur. vid. *Sextum Empiricum* adverſus *Mathematicos* pag. 70. ubi ex *Platone Comico* perſtringit Athenienſium τὸ νεοχμὸν circa leges. KÜHN.

40 Οὗτοι] Ante οὗτοι C. V. habet πάρεδροι. C. A. præmittit titulum, περὶ φυλάκων. KÜHN.

Οὗτοι] MS. novum tmema habet, hoc titulo: Πάρεδροι. verba tmematis ibi incipiunt: οὗτοι παρεφύλαττον &c. quod profecto inſigne eſt: quum iſta hactenus confuſa fuerint, & omnia unis nomothetis adſcripta. Viri docti ea examinabunt & illuſtrabunt amplius. JUNG.

Οὗτοι παρεφύλαττον, &c.] Et hæc tanquam Nomothetis adſcribenda cepit *Meurſius* Att. Lect. lib. VI. c. 1. ſed omnes MSS. reclamant, ac de magiſtratu a Nomothetis diverſo in hiſce agi adſerunt: præpoſui itaque his vocibus titulum Πάρεδροι, quem & *Falckenburgii* MS. probat: jamque omnia rectiſſime ſe habent. Φύλακες, quos loco παρέδρων habet C. A. ſunt iidem: *Etymol.* Πάρεδροι, οἱ αἱρούμενοι τοῖς ἄρχουσιν, οἷον βοηθοὶ, σύμβουλοι καὶ φύλακες.

41 Ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ] *Intra Pelaſgicum* metere aut ultra limitem fodere non licebat, erat enim ἐπάρατον, *diris exſecrationibus interdictum*, ne quis *Pelaſgicum*, locum arci Atticæ ſubjectum, inhabitaret vel coleret. circumferebatur etiam Oraculi Delphici ἀκροτελεύτιον·

--- τὸ Πελασγικὸν ἀργὸν ἄμεινον·

--- *Pelaſgicum incultum eſſe, melius eſt.*

Thucyd. libr. II. Hiſtor. ubi *Scholiaſt.* videatur. κείρειν, *tondere*, *devaſtare*. *metendo ſegetes*, *gramen*, *arbores extirpando*, *cædendo*, *aliiſque modis*. KÜHN.

Ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ] Plurima hac de re *Meurſius* Lect. Att. lib. VI. c. 1. eſt & ejus mentio in *Chronico Marmoreo*: καὶ Ἀθηναῖοι συμπαρίστησαν τοὺς Πεισιστρατίδας ἐκχωρεῖν τοῦ Πελασγικοῦ τείχους· ad quem locum quæ notantur integra habes apud *Meurſium*.

42 Τῷ ἄρχοντι δὲ π.] C. A. δὲ omittit. ἁπλοῦν βλάβος, *ſimplex damnum*, vel pro damno illato *ſimplex mulcta*. διπλοῦν β. *dupla* eſt *mulcta*. KÜHN.

Τῷ ἄρχοντι δὲ π.] MS. non habet δὲ ante παρεδ. JUNG.

43 Περὶ τῶν Ἕνδεκα.] In C. A. deficiente titulo ponitur loco ejus prima vox Sectionis. contra C. A. titulum habet, & primam Sectionis vocem non habet. *Ariſtot.* libr. VI. Polit. c. 8. τὸ μὲν οὖν τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοὺς καταδικάσαντας καὶ πραττομένους, ἀπέχθειαν ἔχει διπλῆν· τὸ δὲ περὶ πάντων τοὺς αὐτοὺς, πολεμίους πᾶσι· πολλαχοῦ δὲ διῄρηται καὶ ἡ φυλάττουσα πρὸς τὴν πραττομένην· οἷον Ἀθήνησι τῶν ἕνδεκα καλουμένων &c. illis ἕνδεκα aderant comites οἱ τοξόται, qui comprehendebant damnatos. vid. *Xenoph.* lib. II. Hiſt. Græcæ, ubi *Theramenes* traditus eſt illis Undecim. KÜHN.

Περὶ τῶν Ἕνδεκα.] MS. titulum habet: οἱ ἕνδεκα. & tmema ipſum incipit illis verbis omiſſis: vide de illis *Sigonium* extremo capite 3. libr. IV. de Rep. *Athen.* Citat noſtrum *Pollucem* hinc *Brodæus* VII. Miſcell. 7. ad iſta *Æſchinis* contra *Timarch.* παραδοθεὶς τοῖς ια'. In *Labbæi* Codice adſcribitur *Lyſias* XVI. 4. Locus eſt in Oratione *Lyſiæ* κατὰ τῶν σιτοπωλῶν, initio: ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι, θανάτῳ ζημιῶσαι. JUNG.

44 Βουλῆς] C. V. pro βουλῆς leg. φυλῆς, recte. KÜHN.

Βουλῆς] Eadem menda craſſa occupavit textum, quæ & ſupra Segm. 96. βουλῆς· quam eodem modo, ut ibi, & hic, vel MS. indicio tollamus. habet enim noſter MS. clare, εἷς ἀφ' ἑκάστης φυλῆς ἐγίνετο· id eſt, decem, ex denis tribubus ſinguli: acceſſit ſcriba, una connumerandus, quo τῶν ἕνδεκα nomen obtineant. JUNG.

Βουλῆς] Φυλῆς cum ceteris MSS. recte *Falckenburgii* habet Codex, eamque vocem favente *Kuhnio* noſtro in textum reſtitui.

45 Συνηριθμεῖτο.] C. A. ex correctione συνεκρίθεῖτο. KÜHN.

46 Νομοφύλακες] Supra Segm. 94. pr. ed. νομοφύκες. SEB.

Νομοφύλακες] Hinc ſtatim mox νομοφυλακίου, ut adnotavit *H. Steph.* emendando vitioſum νομοφύκες. ut antea editi, in ſuo Codice. JUNG.

Νομοφύλακες] *Schol. Ariſtoph.* ad Veſp. de τοῖς ἕνδεκα· ἐτήρουν οὗτοι τοὺς δεδεμένους· οὗτοι δὲ νῦν θεσμοφύλακες καλοῦνται· iidem itaque & νομοφύλακες & θεσμοφύλακες· horum quoque curæ illos fuiſſe commiſſos, qui in vinculis erant, præter *Ariſtophanis Scholiaſten Heraclides* refert in *Athenienſium Politia*: ὁμοίως δὲ καθιστᾶσι καὶ τοὺς ἕνδεκα, τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. De his *Heſychius*: Ἕνδεκα, ἄρχοντες, οἷς παρεδίδοντο οἱ θανάτῳ καταδικασθέντες· quæ eadem & *Pollux* mox refert. vid. *Poſtell.* de Republ. *Athen.* c. 5. Vitioſam vero *Baſileenſis* priorumque editionum lectionem νομοφύκες, ut & δεσμοτηρίῳ, ad Codicis ſui oram emaculavat *Kühnius*.

47 Κατὰ τὸν Φαληρέα] *Tempore Phalerei*, cum ſcilicet ille teneret rempublicam. KÜHN.

48 Δεσμωτηρίῳ] *Demoſth. Timocratea*: τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἑκάστῳ δεσμωτήριον καθίστη, τοὺς ἕνδεκα ἄγων ἐπὶ τῆς (leg. τὰς) οἰκίας. KÜHN.

Δεσμωτηρίῳ] MS. δεσμωτηρίῳ. JUNG.

capiebant, plagiarios, & graſſatores: quos, ſi confeſſi eſſent, morte mulctabant: ſin minus, in forum inducebant: ſique conviciſſent, tollebant. Una autem carceris janua, Charonia dicebatur, per quam ad mortem ducebantur.

ἀπῆγον κλέπτας, ἀνδραποδιστὰς, λωποδύτας, εἰ μὲν [49] ὁμολογοῖεν, θανατώσοντες· εἰ δὲ μὴ, εἰσάξοντες εἰς τὰ δικαστήρια, κἂν ἁλῶσι, ἀποκτενοῦντες. τοῦ δὲ νομοφυλακίου θύρα μία, [50] χαρωνεῖον ἐκαλεῖτο, δι' ἧς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπήγοντο.

103 *De notariis.* 21.

Notarii, ſingulorum notabant debita, & non ſolventes in judicium vocabant. Singulis quoque mulctas, prout dignum erat, adſcribebant. Et in frumenti diſtributionibus, frumenti Notarii conſtituebantur, ſecundum Antiphontem.

[51] Περὶ Ἐπιγραφέων. κα'. 103

Ἐπιγραφεῖς, οὗτοι τὰ ὀφειλόμενα [52] ἐφ' ἑκάστου ἑκάστῳ ἐπέγραφον, καὶ τοὺς οὐκ εἰσφέροντας εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον. ἐπέγραφον δὲ καὶ τὰ τιμήματα ἑκάστοις κατὰ τὴν ἀξίαν. καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις εγίγνοντο σίτου [53] ἐπιγραφεῖς, ὡς Ἀντιφῶν.

De præcone. 22.

Præco quidem alter Myſticorum, a Ceryce Mercurii Filio, & Pandroſa Cecropis Filia: alter vero, circa certamina. Alii quoque pomparum Præcones, ex Euonidarum familia: aliique, in foro venales res promulgantes.

[54] Περὶ Κήρυκος. κβ'.

[55] Κῆρυξ, ὁ μέν τις [56] τῶν μυστικῶν, ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Πανδρόσου τῆς Κέκροπος· ὁ δὲ περὶ τοὺς ἀγῶνας. οἱ δὲ περὶ τὰς πομπὰς, ἐκ τοῦ [57] Εὐνειδῶν γένους· οἱ δὲ κατ' ἀγορὰν τὰ ὤνια προκηρύττοντες.

49 Ὁμολογοῖεν] C. V. ὁμολογοῖεν. KÜHN.

Ὁμολογοῖεν] Emenda, ut in MS. eſt, ὁμολογεῖεν. JUNG.

Ὁμολογοῖεν] E MSS. textus habet ὁμολογεῖεν, probante *Jungermanno.*

50 Χαρωνεῖον] Vid. ſupra IV, 123. apud *Plin.* II, 93. *Charonea* (χαρώνεια) quæ & πλουτώνια, *oſtia Ditis* &c. *Caſaub.* in *Strab.* fol. 96. SEB.

Χαρωνεῖον] *Heſych.* χαρώνιον· alias χαρώνεια dicta illa chaſmata, in immenſum quæ patent ſubito, cum terra diſceſſit, motu ingenti concuſſa, quæ Romanis *Inferorum & Ditis oſtia* dicebantur. vid. *Suid.* in χαρώνειος θύρα. KÜHN.

Χαρώνειον] Vid. *J. Nicol.* III. Epiphill. 5. meminit & *Caſaub.* noſter ad *Theophraſt.* Charact. περὶ ἀπονοίας. fuiſſe *Athenis* χαρώνειον θύραν in nomophylacio, de qua & *Noſtrum* & Græcos parœmiographos videndos ait. JUNG.

Χαρωνεῖον] Videndus eſt omnino *Michaël Apoſtolius*, meminique apud *Lucianum* legiſſe, ubi hanc tangit rem.

51 Περὶ Ἐπιγραφέων.] C. A. π. Ἐπιγραφέως. dein textus: οὗτοι τὰ ὀ. ἐφ' ἑκάστου & ἑκάστῳ. utraque enim adeſt lectio. C. V. loco tituli, Ἐπιγραφεῖς, poſt οὗτοι &c. & mox, ἐφ' ἑκάστου. KÜHN.

Περὶ Ἐπιγραφέων.] Titulus MS. Ἐπιγραφῆς. vitio nimirum non raro, η pro ει. & ipſum tmema ab οὗτοι incipit. & ita quidem auctius: οὗτοι τὰ ἀφειλόμενα ἐφ' ἑκάστου ἑκάστῳ ἐπ. non bene ἀφειλόμενα. *Harpocratio*: Ἐπιγραφέας· τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τοῦ ἐπιγράφειν, (γράφειν ἑκάστῳ epitome MS.) ὁπόσον ὀφείλουσιν εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον. bene vero quod ſupplet voculam, quemadmodum & *Seberi* MS. Scribamus itaque: ὀφειλόμενα ἐφ' ἑκάστου ἑκάστῳ· *nempe æſtimatis cujuſque bonis, quantum cuique tributi nomine pendendum eſſet, inſcribebant* iſti, ut *Sigonius* interpretatur lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. ubi de his epigrapheis agit. JUNG.

52 Ἐφ' ἑκάστῳ] MS. ἐφ' ἑκάστου ἑκάστῳ. SEB.

Ἐφ' ἑκάστῳ] Ducibus MSS. in textum inſerui voculam ἑκάστου, quam ſi addideris, luculentior emergit ac plenior ſenſus. De Ἐπιγραφεῦσι vero adjicio *Etymologi* verba: Ἐπιγραφεῖς οἱ τὰ δημόσια διαγράφοντες, ἢ οἱ ὁρίζοντες καὶ ἐπιγράφοντες τὰς εἰσφορὰς ἑκάστῳ· ἐπιγράφειν vero in jure Attico convenit plane cum verbo *inſcribere*, quod ejuſdem in foro Romano eſt notionis porro de his ἐπιγραφεῦσι dixit quædam ad *Harpocrationem Mauſſacus.*

53 Ἐπιγραφεῖς] Iterum mendoſe MS. ἐπιγραφῆς. JUNG.

54 Περὶ Κήρυκος.] C. V. loco tituli iterum eſt, Κήρυξ, & ſequitur, ὁ μέν τις τ. μ. &c. KÜHN.

Περὶ Κήρυκος.] In titulis ita pergit noſter MS. & habet Κήρυξ pro titulo; tmema ipſum incipiunt, ὁ μὲν &c. JUNG.

55 Κῆρυξ] A *Ceryce* filio *Mercurii* & *Pandroſi* filiæ *Cecropis.* *Ovid.* Metam. II, 560. *Pandroſos* atque *Herſe.* SEB. 2.

Κῆρυξ] *Harpocratio* in Κήρυκες. & *Heſych.* in eadem voce, & prolixe *Pauſanias* in Atticis, & ex eo *H. Junius* V. Animadv. 20. ubi exponit *Cerycis* ſignificationem multifariam. JUNG.

Κῆρυξ, &c.] De *Ceryce Mercurii Pandroſique* filio habet & *Scholiaſtes Homeri* ad Iliad. α. Ἑρμῆς γὰρ, inquit, μιγεὶς Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ ἴσχει υἱὸν ὀνόματι Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Κηρύκων γένος, ὡς ἱστορεῖ Πτολεμαῖος· videndus & *Euſtathius.*

56 Τῶν μυστικῶν] Μυστῶν Κῆρυξ *Xenoph.* lib. II. H. G. ἱεροκῆρυξ dicitur talis in Orat. contra *Neæram*, ubi dicit illum ſubſerviiſſe regis ita dicti uxori, cum ſacramento adigeret *Bacchi* ſacerdotes, antequam ſacra attingerent. Ad iſtos Κήρυκας adducebat pater filium adultum, ut inſereretur Κηρύκων albo, jurabatque pater ara tacta legitimum eſſe quem adduxerat. *Andocides* Orat. I. quæ eſt de myſteriis. cæteri præcones erant vilioris conditionis. δρομοκήρυκος meminit *Autor* ſupra lib. III. c. 30. ſect. 4. qualis *Philippides* ille pedum pernicitate nobiliſſimus. KÜHN.

57 Εὐνειδῶν] C. A. Εὐνεικῶν. C. V. melius Εὐνειδῶν. *Harpocr.* Εὐνίδαι dicitque fuiſſe familiam Atticam

• 104 • [58] Περὶ Ληξιάρχων. κγ΄.

[59] Ληξίαρχοι ἓξ καθίσταντο τῶν πολιτῶν ἐγγεγραμμένων [60] ἐν λευκώματι, καὶ τριάκοντα ἀνδρῶν αὐτοῖς προσαιρεθέντων, [61] τοὺς μὴ ἐκκλησιάζοντας ἐζημίουν, καὶ τοὺς ἐκκλησιάζοντας ἐξήταζον· καὶ [62] σχοινίον μιλτώσαντες, διὰ τῶν τοξοτῶν συνήλαυνον τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ εἰς τὸ [63] ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ [64] πατρῷα [65] παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρῴα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο.

• *De librariis.* 23. 104

Librarii ſex conſtituebantur Civium albo inſcriptorum, & triginta alii hiſce adnumerabantur. Mulctabant eos, qui ad conciones non accederent; & eos qui concionibus intererant, ſcrutabantur. Atque funiculum minio tingentes, per lictores eos, qui in foro erant, ad concionem pellebant. Sed qui in Librum Lexiarchicum jam inſcriptus erat, patrimonium occupabat. Patrimonium autem, & λῆξις appellatur.

ex qua Citharœdi ſumebantur qui in ſacris canerent, (*Heſych.* Εὐνεῖδαι) nationemque fuiſſe Athenis cithara canentem: ex *Polluce* patet, quod non citharam tantum, ſed vocem etiam pompis ſacris commodaverint. Kühn.

Εὐεινιδῶν] MS. Εὐνειδῶν γ. ο. δ. κατὰ ἀγ. Et legendum ſane Εὐνειδῶν, vel Εὐνιδῶν· hoc enim gentis Atticæ nomen, non, ut vulgo, Εὐεινιδῶν. *Harpocratio:* Εὐνίδαι, *Suid.* Εὐνίδαι. MS. epit. *Harp.* Εὐνίδαι. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Τιλαμώνος, εἰ γνήσιος· γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οὕτω ὀνομαζόμενοι Εὐνίδαι· ἦσαν δὲ κιθαρῳδοὶ, πρὸς τὰς ἱεραρχίας (MS. epit. & *Suid.* ἱερουργίας) παρέχοντες τὴν χρείαν· ſed & Εὐνειδῶν, ut in MS. exſtat, rectius eſt. *Heſychius:* Εὐνεῖδαι, γένος ἀπὸ Εὐνέου κεκλημένον, τοῦ Ἰάσονος υἱοῦ, εἶεν γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν, ἐνταῦθα γὰρ ᾤκησαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ· οἱ δὲ γένος τι Ἀθήνησι κιθαριστῶν. Dictus idem & *Euneus.* *Etymologicon:* Εὐνεῖδαι, γένος Ἀθήνησι μουσικόν. (malim μουσικῶν) ἀπὸ Εὐνέως τοῦ Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης· γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ευς. Et ſic idem in Ἀτρεΐδης, una cum aliis format ab Εὐνέως, Εὐνείδης. Jung.

Εὐεινιδῶν] Ita corruptiſſime vulgo: nos præeuntem ſecuti *Kühnium*, Εὐνειδῶν in textu emendavimus; jamque olim ita legendum indicaverat *Meurſius* Att. Lect. lib. V. cap. 10. ubi de *Euneo* generis auctore, ipſiuſque poſteris pluſcula congeſſit ac erudita. Præter hos autem quos *Pollux* memorat, erat & aliud præconum genus, quos πολέμου κήρυκας dicit *Ulpianus* in *Timocrateam Demoſthenis:* ἰστέον δὲ, appono digniſſima lectu verba, ὅτι ἄλλος ἦν ὁ κῆρυξ τοῦ δήμου, καὶ ἄλλος ὁ τοῦ πολέμου, ὁ προηγούμενος τῶν πρέσβεων, πρὸς τὸ αὐτοὺς σπείσασθαι εἰρήνην πρὸς τοὺς πολεμίους, βαστάζων δὲ σύμβολον τὸ κηρύκειον· hi *feciales* Romanis: is vero qui in populi erat miniſterio, δήμου κῆρυξ vocatur.

58 Περὶ Ληξιάρχων.] Titulus in MS. Ληξίαρχοι, & tmematium incipit ἓξ &c. Jung.

59 Ληξίαρχοι] Abeſt a C. A. Kühn.

60 Ἐν λευκώματι] *Demoſthen. Timocratea:* ὁ δὲ τιθεὶς τὸν καινὸν νόμον, ἀναγράψας εἰς λεύκωμα, ἐκτιθέτω πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων ὀσημέραι· ubi *Ulpianus* εἰς λεύκωμα explicat, ἐν πυξίῳ. Kühn.

61 Τοὺς μὴ ἐκκλησιάζ. &c.] Sua ſponte concurrebat populus ad fixas ſolenneſque menſis conciones, aut certe debebat concurrere; ni feciſſent, Lexiarchi ſegniores mulctabant, ſimul obſervabant, ne ſervi peregrini aut infames concioni intereſſent.. hoc *Noſter* vult per ἐξήταζον &c. Kühn.

Τοὺς μὴ ἐκκλησιάζ. &c.] Alio ordine MS. qui fortaſſe non minus rectius: τοὺς ἐκκλησιάζοντας ἐξήταζον, τοὺς μὴ ἐκκλησιάζοντας ἐζημίουν καὶ σχοιν. de more hoc per funem tinctum in concionem cogendi populum vid. & *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* cap. 4. qui nimirum tingebatur, multum pendere cogebatur. *Ariſtoph.* initio Acharnenſ.

Ὡς νῦν ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
Ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί·
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Et paullo poſt a præcone inclamantur οἱ τοξόται quorum *Noſter* hic meminit, ut abducant *Amphitheum* pacem ſuadere volentem. Ad eundem funiculum alluſiſſe credo in *Theſmoph.* αὕτη μὲν ἡ μέρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. Jung.

62 Σχοινίον μιλτώσαντες] Vide Proverbium, *funiculum fugiunt miniatum.* Seb. 2.

63 Ληξιαρχικὸν] Pater vivus ipſe adducebat inſcribendum huic albo filium. mortuo autem illo tribules & cognati hoc procurabant. Inſcriptionis exemplum eſt apud *Iſæum* Orat. V. Θράσυλλος Ἀπολλοδώρου, *Thraſyllus Apollodori.* Kühn.

Ληξιαρχικὸν] Eadem *Harpocratio* in ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. Jung.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] Meminit *Etymologus* in Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι, & mox *Noſter.* Quod autem τὴν πατρῴαν οὐσίαν *Pollux* λῆξιν dici adfirmet, id ipſum & ab *Harpocratione* notatum reperio, cui *Suidam* adde: *Heſychius* λῆξιν exponit κληρονομίαν, Ionibus λῆξις· eſt itaque veteris Atticiſmi ea vox.

64 Πατρῷα] MS. πατρῷα. ut & priores edit. Jung.

65 Παρελάμβανεν] C. A. ἀνελάμβανεν. vid. *Harpocr.* in ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. Kühn.

De beſtiarchis (ædilibus.) 24.

Expiabant hi luſtrationibus minoribus

66 Περὶ Περιστιάρχων. κδʹ.

Ἐκάθαιρον 67 χοιριδίοις μικροῖς οὗτοι τὴν

66 Περὶ ἑστιάρχων.] C. A. περιστιάρχων omiſſo περὶ· C. V. περιστίαρχοι· περίστια dicuntur *expiatrices victimæ*, quæ circa focum (περὶ ἑστίαν) luſtrationis gratia ferebantur, quique vel domum vel concionem urbemque publice luſtrabant, erant περιστίαρχοι. vid. *Suid.* in h. v. KÜHN.

Περὶ ἑστιάρχων.] MS. titulus περιστίαρχον ita ut περὶ ſcribatur per π, cui ſuperpoſitum eſt ε, quo compendio præpoſitio περὶ ſemper in MS. ſcribi ſolet: ut & ſequ. titulo ſic in MS. περίπολοι ſcribatur: quod errori illi locum dedit, quo nobis finxere ἑστιάρχους, quos hic nullos adgnoſcimus: eoſque, ſi qui ſunt, ad privatos lares ſuos ablegamus, & imperent domi ſuæ jubemus: περιστίαρχοι enim, vel, ut titulum vulgatum emendemus, περὶ περιστιάρχων, vera lectio eſt: quod duplex περὶ profecto his noſtris fraudi fuit. *Heſychius:* περιστίαρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν. Et prolixe *Suidas:* περιστίαρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἑστίας, ἢ τοῦ περιστείχειν· Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστιά φησι προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες, περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέχονται (an? περιέρχονται) μαχαιροφοροῦντες ἑκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιειλημμένοι δημοσίαις, καὶ περίδρομον ἔχοντες. Et: περιστίαρχος, ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· περίστια γὰρ τὰ καθάρσια. *Sigonius* etiam lib. II. de Rep. *Athen.* cap. 4. apud *Pollucem Noſtrum* veram lectionem fere videns *periſtarchos* hinc laudans quos *periſtiarchos Noſtrum* nominare oſtendimus. nam quæ ex *Scholiaſte Ariſtoph.* adfert idem *Sigonius*, paria cum iis quæ altera ex *Suida* protuli, in illius verbis quoque περιστίαρχος, non περίσταρχος ſcribendum, ex præcedentibus patet, & reddam mox alia duo loca. JUNG.

Περὶ ἑστιάρχων.] Reſtitui περιστιάρχων, faventibus MSS. erraſſe itaque *Mauſſacum* patet ad *Harpocrationem*, qui ἑστιάρχους hic *Polluci* dictos putet, quos alii vocant περιστιάρχους, cum in manifeſto mendo illam vulgatam vocem MSS. ope deprehendamus: recte tamen idem χοιριδίοις habet & χοιρίδιον, quam ipſam lectionem *Falckenburgii* Codex agnoſcit, eamque in textu ducem ſequtus *Kühnium* exhibui. De hac autem facta per porcellos expiatione diſſeruit luculenter vir omni laude major *Sam. Bochart.* in *Hieroz.*

67 Χειριδίοις] Χοιριδίοις legimus in *ſpecimine* h. l. & mox; quam lectionem MSS. & *Salmaſ.* confirmant, nec aliter *Heſych. Harpocrat.* in κάθαρμα & καθάρσιον· *parvis* enim *porcis* peragebatur hæc expiatio, qui & καθάρσια dicebantur. Et alias *Ethnicis* porca cæſa procurata ſunt ſacra expiatoria. Nam myſteriis *Eleuſiniis* imbuendus, ante porculo ſe luſtrari curabat. *Ariſtoph.* in Pace:

> Εἰς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
> Δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
>
> *Tres fœnera drachmas ad porculum mihi;*
> *Namque ante mortem oportet ſim initiatus.*

Apud *Horat.* lib. II. Serm. 3. paterfamilias domum luſtraturus *porcum immolat Laribus.* Inſanos & furiis agitatos ſanabat itidem *amica luto ſus. Plautus* in *Menech.* Act. II. ſc. 2. nec alia victima cædes expiabantur, ut videre eſt apud *Apollon.* lib. IV. *Argon.*

> Πρῶτα μὲν ἀτρίπτοιο λυτήριον ἦγε φόνοιο &c.

ubi *Scholia*, λυτήριον, inquiunt, τὸ καθάρσιον λέγει, ὅ ἐστι χοιρίδιον μικρὸν, ὅπερ οἱ ἁγνίζοντες θύσαντες, τὰς χεῖρας τοῦ ἁγνιζομένου τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσι· ſanguine ſcilicet ejus animalis, quod proxime ad hominis naturam accedit quoad interiora viſcera, efficaciſſime credebant humanam cædem expiari poſſe. conf. *Heſych.* in Ἀφροδίσια ἄγρα. *Pauſanias* etiam I. *Eliac.* χοῖρον refert ἐπιτήδειον εἶναι πρὸς καθαρμόν. Idem denotet *Plutarchus* in Præcept. Polit. de Athenienſibus ita loquens: τὸν δὲ ἐν Ἄργει πυθόμενοι σκυταλισμὸν, ἐν ᾧ πεντακοσίους καὶ χιλίους ἀνῃρήκεσαν ἐξ αὐτῶν οἱ Ἀργεῖοι, περιενεγκεῖν καθάρσιον περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκέλευσαν. Unde autem Scytaliſmus ille nomen traxerit, *Photius* docet Cod. 279. pro qua annotatione demam *Photio* mendum aliquod Cod. 242. ubi de *Iſidoro Damaſcius:* ἦν δὲ ἱκανὸς διιδεῖν, ὅπητε θησαυρὸν φθέγγεται ὁ λόγος, καὶ ὅπῃ ὑγιές· quod *Schottus* vertit: *poterat perſpicere, quid reconditum tegeret oratio, quidve ſanum ineſſet.* Voluit ille verſione utcunque tegere mendum reconditum, ſed fruſtra. Nimis enim manifeſtum eſt monſtrum, quod alit hæc phraſis, θησαυρὸν φθέγγεται ὁ λόγος, *theſaurum ſonat oratio.* Legendum ſcilicet eſt, σαθρὸν φθ. *mendoſum tinnit oratio.* Metaphora petita a vaſis igne multo ruptis, vel alias rimarum plenis; quæ proprie σαθρὸν φθέγγουσι, id eſt, *ipſo ſono futilitatem ſuam* & τὸ πυρόρραγὲς *prodere ſolent.* Deinde ſolent Græci σαθρὸν & ὑγιὲς ſibi opponere, ut *Plato* in *Gorgia:* μὴ ὑγιεῖ ψυχῇ συνοικεῖν, ἀλλὰ σαθρᾷ καὶ ἀδίκῳ καὶ ἀνοσίῳ, ἀθλιώτερόν ἐστι μὴ ὑγιοῦς σώματος. *Demoſth.* ὅταν μὲν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν, *Orat. ad Philippi Epiſtolam. Pauſan.* in *Laconicis:* σαθρὰν ἤδη καὶ οὐ παντάπασιν ὑγιῆ προσκατήρειψεν, *jam quaſſam fragilemque nec omnino validam una proſtravit Græciam.* Et quid ambagibus opus eſt? Solus *Suidas* rem confecerit in πρόσοιτο, ubi *Damaſcii* locum laudat hunc in modum: ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδεῖν (malim ex *Photio* διιδεῖν) ὅπητε σαθρὸν φθέγγεται ὁ λόγος, καὶ ὅπῃ ὑγιὲς, ἵνα τὸ μὲν πρόσοιτο, τὸ δὲ ἐλέγξειε. *erat aptus ad dignoſcendum, ubi putidum vel futile, & ubi ſani aliquid ſonaret oratio, ut hoc quidem admitteret, illud vero confutaret.* Sed tempus eſt, ut e diverticulo in viam redeamus. Hujuſmodi porcelli dicebantur μυστικοί, ut in myſteriis ſuſcipiendis maxime uſitati; omnibuſque membris integri requirebantur, ita ut nec cauda mutili eſſent. *Ariſtophan. Acharnenſ.*

> Δικ. Ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηί. Μ. σᾶ μάν·
> Πᾷ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; Δικ. κέρκον οὐκ ἔχει.
>
> Dic. *Aſt ſacrificari iſthæc nequit.* Meg. *qui dum nequit*
> *Sacrificari?* cedo. Dic. *quia caudam non habet.*

Ita *Ethnici.* Nobis vero ab iſto pecore nihil commodi, πλὴν ὕστριχες, κρέας, πηλός τε καὶ βοή, *præterquam ſetæ, caro, lutum, & clamor; Clemens Alexandrinus* lib. VII. *Stromat.* KÜHN.

Χειριδίοις] Hærent in hoc tmematio adhuc duo turpia menda, quæ mecum emenda MS. jubente. nam MS. χοιριδίοις μ. & mox χοιρίδιον ἐκ. ſine καὶ præcedenti: pro quibus ineptiſſime utroque loco neſcio quæ χειρίδια habet vulgatus: quod vitium quoque eruditiſſ. *Sigonius* vidit, dicto loco ſcribens: Pollux *periſtarchos expiaſſe porculis minutulis concionem ait.* Et καὶ quoque delendum in vulgatis, ſcribendo: καθάρσιον δὲ, τοῦτο χοιρίδιον ἐκαλεῖτο. Ille enim porculus immolatus, κάθαρμα dicebatur, & qui expiabat, καθαρτής; *Æſchines* autem contra *Timarchum* καθάρσιον vocat, ut ex *Scholiaſte Ariſtoph.* Acharnenſ. *Sigonius* obſervat. vide eum *Schol.* non longe ab initio Acharn. *Heſychius* etiam: κάθαρμα τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκτροπίαις· ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως περιστίαρχος ἐλέγετο. *Suidas* clare: καθάρσιον· ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα, καὶ ὅλως, τὰς τοῦ δήμου συνόδους, μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια· τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περι-

ἐκκλησίαν, καὶ τὸ θέατρον. καθάρσιον δὲ τοῦτο, [68] καὶ χοιρίδιον ἐκαλεῖτο.

concionem, & theatrum. Expiatio enim illa, & luſtratio dicitur.

105 • [69] Περὶ περιπόλων ἐφήβων. κε'.

• *De circuitoribus & ephebis.* 25. 105

Περίπολοι ἔφηβοι περιῄεσαν τὴν χώραν [70] φυλάττοντες, ὥσπερ ἤδη μελετῶντες τὰ στρατιωτικά. καὶ εἰς μὲν τοὺς ἐφήβους [71] εἰσῄεσαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γενόμενοι, δύο δὲ [72] εἰς περιπόλους ἠριθμοῦντο. εἰκοστῷ δὲ [73] ἐνεγράφοντο τῷ ληξιαρχικῷ γραμματείῳ· καὶ ὤμνυον [74] ἐν Ἀγραύ-

Circuitores, ephebi, regionem cuſtodientes circuibant, utpote militaria jam curantes. Et inter Ephebos recenſebantur octodecim annos nati, duo vero ad circum numerabantur. Vigeſimo autem anno in Lexiarchicum librum inſcribebantur, & ſub dio jura-

στίαρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ περιστείχειν, ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας. Locus vero *Æſchinis* in ea adverſus *Timarchum* eſt: ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται. JUNG.

68 Καὶ χοιρίδιον] C. A. καθάρσιον δὲ τοῦτο χοιρίδιον ἐ. *hic porcellus dicebatur* καθάρσιον. *Interpr.* verſio nihil dicit. vide *Schol. Ariſtoph.* pag. 213. & alios ſupra laudatos. KÜHN.

69 Περὶ περιπόλων, &c.] MS. in marg. περὶ περιπόλων ἐφήβων· ut editi quoque mox. SEB.

Περὶ περιπόλων, &c.] C. A. περιπόλιον ἐφήβων. loco tituli in C. V. ſunt duo priora textus vocabula; περίπολοι ἔφηβοι. poſtea ſequitur, περιῄεσαν γὰρ τὴν πόλιν φυλάττοντες &c. pro πόλιν, χώραν plerique Grammatici in voce περίπολοι habent. Alii enim erant conſtituti ad urbem cuſtodiendam: regio autem Attica indigebat iſtis περιπόλοις· quamvis *Ariſtoph.* in Avibus περιπόλους etiam urbi ſuæ imaginariæ attribuerit. Poterit itaque περιπόλων genus duplex fuiſſe, quorum alterum noctu vigilabat in turribus, muroſque obibat, iiſque præerat περιπολάρχης, qui cum tintinnabulis viſitabat cuſtodes illos; alterum per regiones erat diſperſum, quæ ditionis erant Athenienſium. KÜHN.

Περὶ περιπόλων, &c.] Titulus in MS. περίπολοι ἔφηβοι· & tmemation incipit, περιῄεσαν δὲ τὴν πόλιν φυλάττοντες &c. male itaque in titulo vulgato περιπόλων καὶ ἐφήβων· quod καὶ tollendum eſt. eædem editiones priores mox etiam ita diſtinguebant: περίπολοι, ἔφηβοι, περιῄ. quod forte tolerari quoque poteſt; ephebi enim iſti & ſimpliciter περίπολοι dicebantur, de quibus etiam *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 5. *Heſychius*: περίπολος, φρουρός, ἔφορος. placet tamen MS. ſcriptio, quod & *Seberi* MS. firmat. ſed χώραν vulgatum quoque rectum eſt. *Harpocratio*: περίπολος· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων, φησὶν οὕτως· τὸν δεύτερον ἐνιαυτόν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, ἀποδειξάμενοι τῷ δήμῳ ἐπὶ τὰς τάξεις, καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν, καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. παρατηρητέον οὖν, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίγνεσθαι τοὺς ἐφήβους, ὁ δὲ Αἰσχίνης, δύο· καὶ τάχα διὰ τοῦτο ἐπεμνήσθη τοῦ πράγματος ὁ ῥήτωρ, καίπερ πάντων τῶν ἐφήβων ἐξ ἀνάγκης περιπολούντων, αὐτὸς δύο ἔτη γέγονε τοῖς περιπόλοις· δύο καὶ μαρτυρῶν ἐδήλωσεν αὐτῷ. quæ poſteriora videntur non integra: ut *Harpocratio* dixerit ἐξ ἀνάγκης διὰ ἔτους, vel ἕνα ἐνιαυτόν, vel tale. & illa ſequentia ſtatim profecto ita ſupplenda ſunt: γέγονε ἐν τοῖς περιπόλοις. Adſcribendus & *Æſchinis* locus ipſe, ut commentationem iſtam *Harpocrationis* liquidius intuearis: ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγείς, περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη· καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς συνεφήβους, καὶ τοὺς συνάρχοντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. de *Æſchinis* itaque loco videmus, eum cum noſtri *Pollucis* traditione conſentire, qui quoque duos annos illos περιπολεῖν ſolitos ait: ſcilicet octodecim annorum facti, inter ephebos cenſebantur; & duos annos conſumebant περιπολοῦντες· tum, ita impleto viginti annorum ſpatio in lexiarchicum referebantur. de *Ariſtotelis* loco, qui dubitandi occaſionem dedit *Harpocrationi*, nihil dicere poſſumus, quum liber ille non amplius exſtet. JUNG.

Περὶ περιπόλων, καὶ ἐφήβων.] Ita fuit ante nos: inepte: ſuſtulimus itaque probante *Jungermanno* particulam καί.

70 Περιφυλάττοντες] MS. φυλάττοντες. SEB.

Περιφυλάττοντες] Φυλάττοντες ſimplex, quod & *Seberi* MS. habet, & noſter, qui ut dixi, magis placeat. JUNG.

Περιφυλάττοντες] Φυλάττοντες cum *Kühnio* emendavi: alterum id verbi puriori Græciſmo, ni fallor, inauditum.

71 Εἰσῄεσαν] Meminit de ætate in cenſum relata & *R. Forner.* IV. rer. quotid. 25. JUNG.

Εἰσῄεσαν &c.] Vide quæ notantur ad *Arundelianæ Marmora* pag. 87.

72 Εἰς περίπλους] *Harpocr.* notandum ait *Ariſtotelem* (II. de Rep. *Athen.*) dicere ephebos unum annum ἐν τοῖς περιπόλοις γίγνεσθαι, *Æſchinem* vero in Orat. περὶ παραπρεσβείας, duos. *H. Steph.* SEB.

Εἰς περίπλους] Leg. εἰς περιπόλους, *inter circuitores numerabantur.* alii non biennium, ſed unum tantum annum huic officio tribuunt. vid. *Harpocr.* in περίπολος, & *Valeſii* Notas. KÜHN.

Εἰς περίπλους] Sic & MS. noſter. Sed an non εἰς περιπόλους (pro ἐν περιπόλοις, ut *Harpocratio* loquitur) legendum? Certe ſic videtur: & *Æmil. Portus* Notis ſuis in *Xenoph.* πόρους, ἢ περὶ προσόδων, ad iſta verba: ὑπὸ περιπόδων, ubi quoque περιπόλων legendum, & occurrit ibidem in *Xenophonte*, περιπολεῖν τὴν χώραν, ad iſta inquam ait *Portus* quoque pro vitiato vocabulo περίπλους hic περιπόλους legendum eſſe. JUNG.

Εἰς περίπλους] *Kühnius* περιπόλους· optime.

73 Ἀνεγράφοντο,] Ἀνεγράφοντο τῷ &c. abſque inciſo. SEB.

Ἀνεγράφοντο,] Ita & C. A. C. V. ἐνεγράφοντο ληξιαρχικῷ γ. &c. KÜHN.

Ἀνεγράφοντο,] MS. ἐνεγράφοντο ληξιαρχ. recte. ſic antea Segm. præced. ἐγγραφεὶς εἰς τὸ ληξ. ſcribe itaque ἐνεγράφοντο ληξ. ſine inciſo: niſi tamen vulgatum τῷ retinere velis etiam ante ληξ. JUNG.

Ἀνεγράφοντο,] Id verbi hic extra rem eſt: *Kühnius* ἐνεγράφοντο, neque aliter loqui amant veteres ac *Pollux* noſter: alias dicendum fuiſſet: ἀνεγράφοντο εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, ut ἀναγράψας εἰς λεύκωμα, *Demoſthen.*

74 Ἐν Ἀγραύλου] *Jurabant in templo Aglauri*, cujus meminit *Herodot.* in *Uran.* & *Pauſan.* in *Atticis. Demoſth.* de *falſa legat.* ait *Æſchinem* recitaſſe τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον, *juramentum Epheborum in æde Agrauli conceptum.* Ubi *Ulpianus*: ἔστι μὲν μία τῶν Κέκροπος θυγατέρων ἡ Ἄγραυλος· ἐν δὲ τῷ τεμένει αὐτῆς οἱ ἐξιόντες εἰς τοὺς ἐφήβους ἐκ παίδων, μετὰ πανοπλιῶν ὤμνυον, ὑπερμαχεῖν ἄχρι θανάτου τῆς θρεψαμένης: *Eſt quidem Agraulus una filiorum Cecropis: in ejus autem fano qui ex pueris exceſſerant in ephebos, armati jurabant, ſe pro patria uſque ad mortem depa-*

bant:

bant: Arma non dehoneſtabo, nec adſtantem, quiſquis is fuerit, ſocium relinquam: pugnabo quoque pro focis, & aris ſolus, &
106 cum multis: * patriam nec turbabo, nec

λου· * [75] οὐ καταισχυνῶ τὰ ὅπλα, οὐδὲ καταλείψω [76] τὸν παραστάτην, [77] ᾧ ἂν στοιχῶ· [78] ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ μόνος, καὶ
μετὰ πολλῶν· * καὶ τὴν πατρίδα [79] οὐκ ἐλάττω 106

gnaturos. dein ex *Philochoro*, ſcriptore Attico, prodit Agraulum, cum oraculo poſceretur homo, qui ſe ſua ſponte ad depellenda belli mala victimam offerret, audito eo, e muro ſe præcipitaſſe, bellique ita conſediſſe impetum: qua de cauſa Athenienſes eidem templum ſacrarunt, in quo Ephebi militatum abituri dicerent Reipublicæ ſacramentum. confer *Philoſtr.* de V. *Apollon.* libr. II. cap. 15. & *Meurſ.* Lect. Atticas libr. VI. c. 3. KÜHN.

Ἐν Ἀγραύλου.] MS. ἐν Ἀγραύλου. ſed Ἀγραύλου vulgatum retineamus, ut & MS. infra Segm. ſeq. recte Ἄγραυλος habet. Hujus hiſtoriam vid. in *Ulpiani* Comm. ad *Demoſth.* Orat. περὶ παραπρεσβ. ſcilicet fuiſſe filiam *Cecropis*, quæ ſe ipſa propter patriæ ſalutem de muro præcipitem dedit, illique templum exſtructum περὶ τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως, ubi nimirum illud juramentum præſtabatur ab ephebis, quod *Demoſthenes* ea Oratione καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον vocat. Et adhuc tamen reſtat ſcrupulus de *Agraulo*: de qua quidem & *Apollodorus* lib. III. Biblioth. *Cecropis* filios enumerans, Ἄγραυλον, Ἕρσην, Πάνδροσον. Quid vero ſi omnibus his locis dicamus litteras permutatas, & Aglauros fuiſſe ipſius nomen, itaque hic ſcribendum Ἀγλαύρου. Certe ſic eam adpellat *Pauſanias* Atticis, ſic Latini Poëtæ, ut *Ovidius*, ſic ipſa *Heſychiana* ſeries, cui vix contradici poteſt: Ἄγλαυρος, θυγάτηρ Κέκροπος· περὶ δὲ Ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσιν κατ' αὐτῆς· ἦν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς· emenda: παρὰ δὲ Ἀττ. & reſpexit ille idem hoc ipſum jusjurandum quod περιπόλους præſtitiſſe *Noſter* ait. Idem *Heſychius* πλυντηρίοις quoque Ἀγλαύρῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ habet. Nam quod apud *Harpocrationem* Ἄγραυλος ſit, ſeries litterarum non favet, quum ea vox non inter ea quæ ab Ἀγρ. ibi ſit collocata, & pro ea tam MS. epitome quam *Suidas* clare Ἄγλαυρος habeat; ſed næ nos in fabulis verum quærimus. *Herodot. Urania* cap. 53. κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Κέκροπος θυγατρὸς Ἀγλαύρου. *Ariſtophanes Theſmophoriaz.* οὔτοι μὰ τὴν Ἄγραυλον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε. JUNG.

Ἐν Ἀγλαύρου.] In hac voce tam impreſſi quam MSS. Codices variant mire: alteram illam lectionem Ἄγλαυρος habet & *Hyginus* Fab. 166. & adnotat ad eum locum *Munkerus*: *quam* Aglaurum *Pauſanias, Ovidius, Luctatius ſive Lactantius in Argum. Metam. Ovid. Schol. German. & Fulgentius appellant*, Agraulon *dici Apollodoro, Antigono, Polluci, Philochoro, Heſychio & Etymologicographo.* Sed Ἄγραυλος apud *Athenagoram* quoque reperio: Ἀγραύλῳ Ἀθηναῖοι καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια ἄγουσι, de quibus, adhibitaque in iis ἀνθρωποθυσία videndus eſt *Euſebius* lib. IV. *Præpar. Euangel. Athanaſ.* pro *Chriſtianis*, & *Porphyr.* περὶ ἀποχῆς lib. II. §. 54. qui omnes Ἄγραυλος ſcribunt: obtinuit ergo uterque ſcribendi modus. De hoc autem epheborum juramento ita obiter *Thyſius* de Rep. *Athen. Viceſimo anno patriæ ſuæ juramentum exhibebant, ut ex* Stobæo, Polluce *aliiſque liquet.* Videndus *Mauſſacus* in *Harpocr.* pag. 243. ubi & ineptam interpretis ἐν Ἀγραύλου reddentis, *ſub dio*, verſionem caſtigat. Meminit quoque *Plutarch.* in *Alcib.* τὸν ἐν Ἀγραύλῳ προβαλλόμενος ἀεὶ τοῖς ἐφήβοις ὅρκον· hic certe, ſi quid video, emendandum eſt, ἐν Ἀγραύλου· ὁ ἐν Ἀγραύλου ὅρκος, *juramentum in Agrauli æde conceptum*: hoc itaque ſacramento juvenes reipublicæ ſe quoquo modo defendendæ obſtringebant.

75 Οὐ καταισχυνῶ] MS. καταισχύνω. SEB.

Οὐ καταισχυνῶ] *Lycurgus* contra *Leocratem*: ὑμῖν ἐστιν ὅρκος, ὃν ὀμνύουσι πάντες οἱ πολῖται, ἐπειδὰν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῶσιν, καὶ ἔφηβοι γένωνται, μήτε ἱερὰ ὅπλα καταισχυνεῖν, μήτε τὴν τάξιν λείψειν· ἀμυνεῖν δὲ τῇ πατρίδι καὶ ἀμείνω παραδώσειν. C. V. σχυνιῶ τὰ ὅπλα, leg. καταισχυνῶ τὰ ὅ. id eſt, *abjiciam turpiter arma.* KÜHN.

Οὐ καταισχυνῶ] MS. οὐ καταισχύνω τὰ &c. ſed lubet adſcribere hujus ſacramenti interpretationem *Sigonii* ex ejus lib. IV. de rep. *Athen.* c. 5. *Non dedecorabo arma, nec deſeram patronum, ſi in eum incidam, pugnabo pro ſacris & publicis, & ſolus, & cum multis: & patriam haud deteriorem tradam, & navigabo adverſus terram, quamcumque accepero, & legibus, quæ extant, & quas populus juſſerit prudenter, obediam; & ſi quis leges tollere voluerit, non permittam, ſacra patria colam, teſtes ſint dii*, Agraulus, Enyalius, Mars, Juppiter. Quæ alicubi peccant, propter mendoſum textum vulgatum; ut ſtatim initio: mox enim ita MS. noſter: οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην ᾧ ἂν στοιχῶ· eximie bene: vix quis credat, quam ſæpe illæ voces quibus præpoſitiones præfixæ, ita corruptæ ſint in libris: quæ itaque potius vertenda: *nec deſeram commilitonem adſtantem cum quo ſum in eodem collocatus ordine.* hoc enim eſt στοιχεῖν, verbum mere tacticum, in eodem στοίχῳ eſſe, rectaque alium præeuntem ſequi, ut docebit te *Caſaubonus* noſter vel obiter in ſuis Notis extremis ad aureolam Epiſtolam *Nyſſeni* ad *Euſtath. Baſiliſſ.* & *Ambroſ.* Et confirmant etiam noſtri MS. ſcripturam ſatis ejuſdem jurisjurandi verba, ut integra apud *Stobæum* remanſerunt, ex quo ea recitat etiam *Seberus* noſter in ſuis Notis: οὐ καταισχυνῶ ὅπλα τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτῳ ἂν στοιχήσω. JUNG.

76 Τὸν προστάτην] C. V. οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην· nec aliter *Lycurg.* l. c. παραστάτην reddunt, *aſtitem*, qui in cohorte alicujus latus claudit. προστάτης vel πρωτοστάτης eſt *antiſtes* in ſerie. malim tamen παραστάτην· ita ſentit & *Valeſius* Notis quas adſcripſerat *Pollucis* editioni, & *Petitus* in L. L. Atticis. KÜHN.

Τὸν προστάτην] Παραστάτην ad fidem MSS. in textu reſtitui: videndus eſt vir ſummus *Iſ. Caſaubonus* ad *Polyæn.* pag. 685. nobis enim hac in re morari non lubet.

77 ᾧ ἂν τύχω.] Pro τύχω MS. στοιχῶ. SEB.

ᾧ ἂν τύχω.] MSS. ᾧ ἂν στοιχῶ, *cum quocunque in una ſerie incedam. Stobæus* ᾧ ἂν στοιχήσω. dein C. A. περὶ ἱερῶν &c. ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν &c. etiam *Lycurgus* habet. adde quod illud περὶ in C. A. ſaltem a manu correctoris ſit. KÜHN.

Τύχω.] Στοιχῶ ejecta voce ſpuria reſtituit *Kühnius*, quem ſequimur: ſimile mendum in *Polybio* Legat. tmem. 71. βουλόμενος τυχεῖν τῇ τοῦ συγκλήτου συνθέσει· legendum στοιχεῖν, obſervante *Caſaubono* ad *Gregorii Nyſſeni* Epiſtol. pag. 140. Nulla eſt hac voce frequentior alia in rei Tacticæ ſcriptoribus.

78 Ἀμυνῶ] MS. ἀμύνω, & Segm. ſequ. ἐπιτρέπω. SEB.

Ἀμυνῶ] MS. ἀμύνω, ut paullo ante καταισχύνω. utrumque & MS. *Seberi* ita. JUNG.

79 Οὐ κελάττω] MS. οὐκ ἐλάττω. SEB.

Οὐ κελάττω] Ita C. V. ſubintellig. ἀλλ' ἀμείνω π. vide ſupra ex *Lycurgo* allata. KÜHN.

Οὐ κελάττω] Ridiculum vitium, quod hactenus inſedit libros: inde nimirum, quod ut dixi hæc talia una voce continuatim ſcribi ſolent a librariis, ut et-

παραδώσω· [80] πλεύσω δὲ καὶ καταρόσω, ὁπόσην ἂν παραδέξωμαι· [81] καὶ συνήσω [82] τῶν ἀεὶ κρινόντων, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἱδρυμένοις πείσομαι, [83] καὶ οὕς τινας ἄλλους ἱδρύσεται τὸ πλῆθος ἐμφρόνως· καὶ ἄν τις [84] ἀναίρῃ τοὺς θεσμοὺς, ἢ μὴ πείθηται, οὐκ ἐπιτρέψω· [85] ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος, καὶ μετὰ πάντων· καὶ τὰ [86] ἱερὰ πάτρια τιμήσω. [87] ἵστορες θεοὶ, [88] Ἄγραυλος, Ἐνάλιος, Ἄρης, Ζεὺς, [89] Θαλλὼ, Αὐξὼ, Ἡγεμόνη.

prodam: navigabo contra quamcunque deſtinatus fuerim regionem: ſolennitates perpetuas obſervabo: receptis conſuetudinibus parebo, & quaſcunque alias Populus prudenter ſtatuerit. & ſi quis leges receptas ſuſtulerit, niſi comprobaverit, non permittam. tuebor denique & ſolus, & cum reliquis omnibus, atque patria ſacra colam. Dii ἵστορες cognitores, Agrauli, Enyalius, Mars, Jupiter, Floreo, augeſco Duci.

iam noſter MS. οὐκελάττω habebat. ſed ne tantillum quis dubitet, quin emendandum ſit οὐκ ἐλάττω, ut *Seberi* MS. clare indicat, eſt apud *Stob.* οὐκ ἐλάσσω. JUNG.

Οὐ κελάττω] *Kühnius*: οὐκ ἐλάττω.

80 Πλεύσω δὲ κατὰ γῆς &c.] MS. πλεύσω δὲ καὶ καταρόσω ὁπ. ita enim plane ibi. Sed libet aſcribere hanc juramenti formulam, ut apud *Stobæum* legitur Serm. 41. N. 141. οὐ καταισχυνῶ ὅπλα τὰ ἱερὰ, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτῳ ἂν στοιχήσω· ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν, καὶ ὑπὲρ ὁσίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν· τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάσσω παραδώσω, πλείω δὲ καὶ ἀρείω, ὅσην ἂν παραδέξωμαι· καὶ εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἱδρυμένοις πείσομαι, καὶ οὕς τινας ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἱδρύσηται ὁμοφρόνως· καὶ ἄν τις ἀναιρῇ τοὺς θεσμοὺς, ἢ μὴ πείθηται, οὐκ ἐπιτρέψω, ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος, καὶ μετὰ πάντων, καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια τιμήσω· ἵστορες θεοὶ τούτων. SEB.

Πλεύσω δὲ κατὰ γῆς &c.] C. V. legit: πλεύσω δὲ παραδώσω· πλεύσω δὲ καὶ καταρόσω, πόσην ἂν &c. unde legerem, πλεύσω δὲ, κ. καταροτῶ γ. ὁπόσην, &c. *navigabo ad terram, & colam quamcunque accepero. Petitus* in L. L. Atticas etiam καταρόσω, *colam* reddit, & de colonis accipit. KÜHN.

Πλεύσω δὲ κατὰ γῆς &c.] MS. πλεύσω δὲ καὶ καταρόσω ὁπόσην, plane ut & *Seberus* noſter: quæ certe conſideranda ſunt. Apud *Stobæum* plane alio ſenſu eſt, πλείω δὲ καὶ ἀρείω, ὅσην ἂν παραδέξωμαι· ſcilicet παραδώσω. JUNG.

Πλεύσω δὲ κατὰ γῆς] *Kühnianam* emendationem MSS. fide nixam in textum intuli.

81 Καὶ συνήσω] Apud *Stob.* καὶ εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμφρόνως, καὶ τ. θ. JUNG.

82 Τῶν ἀεὶ κρινόντων, &c.] *Meurſ. Athen. Attic.* lib. I. c. 7. corrigit, συνήσω τῶν ἀεὶ κ. ἐμφρόνως &c. τὸ πλῆθος ὁμοφρόνως, ſed ſi ἐμφρόνως *Noſtri* ad omnia quæ præcedunt, referatur, non videtur correctio locum habere. forte poſt κρινόντων deeſt γνώμαις, *accedam judicum, quicumque ſemper fuerint, ſententiis.* KÜHN.

83 Καὶ οὕς τινας ἄλλους &c.] Apud *Stob.* καὶ οὕς τινας ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἱδρύσηται ὁμοφρόνως. JUNG.

84 Ἀναιρῇ] C. A. ἀναίρει. C. V. melius, ἀναίρῃ. dein omittit μὴ ante πείθηται οὐκ ἐπιστρέψω. C. A. ἐπιτρέπω· quibus præferrem vulgatum. KÜHN.

Ἀναιρῇ] MS. ἀναίρῃ, nec aliter priores editiones. In *Stobæo* quoque ἀναιρῇ. JUNG.

Ἀναιρῇ] Priſtinam lectionem in textum revocavi.

85 Ἀμυνῶ] MS. ἀμύνω, ut modo ſupra Segm. præc. omiſit hoc commation in ſua interpretatione *Sigonius*. JUNG.

86 Ἱερὰ πάτρια] C. A. ἱ. τὰ πάτρια, quod melius eſt. KÜHN.

Ἱερὰ πάτρια] MS. plenius: καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια τ. Sic & apud *Stob.* καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια. JUNG.

87 Ἵστορες θεοὶ] Formula ſolennis qua in juramentis Deos teſtes ciebant. *Homerus* Iliad. ἐπὶ ἵστορι, *teſte dato litem finire.* ubi *Euſtath.* apud *Homerum* frequens in juramentis, ἴστω νῦν Ζεὺς, *ſit cognitor teſtiſque Jupiter.* ſunto teſtes Dii &c. inquit *Pollux.* vid. *Heſych.* & *Suid.* in ἵστορες, ἵστορας. *Thebani* dicebant, ἴττω Ζεῦ, pro ἴστω Ζ. KÜHN.

Ἵστορες θεοὶ] Apud *Stob.* ita finit: ἵστορες θεοὶ τούτων. *Noſter* Deos ipſos nominat. JUNG.

Ἵστορες θεοὶ] Ἵστορας ποιεῖσθαι θεοὺς, *Deos advocare teſtes*; ita veteres Attici, quod aliter recentior dialectus extulit: eadem eſt apud Ionas loquendi formula: *Hippocrat. Jurej.* καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας ἵστορας ποιεύμενος· ad quæ verba, videnda quæ erudite notat *Meibomius*, ubi & obiter hoc epheborum jusjurandum tangit: elegantiſſime ergo *Julianus* Epiſt. ad *Maximum Philoſophum*: ἴστω Ζεὺς, ἴστω μέγας ἥλιος, ἴστω Ἀθηνᾶς κράτος, καὶ πάντες θεοὶ καὶ πᾶσαι, *Dii, Deæque omnes*, prout *Romani*, qua de re *Gellius*.

88 Ἄγραυλοι, Ἐνυάλιος] Leg. Ἄγραυλος, nec aliter C. A. quod & *Meurſ.* cenſuit l. c. *Heſych.* in Ἄγλαυρος dicit fuiſſe eam *ſacerdotem Minervæ, & Athenienſes per eam juraſſe.* Pro Ἐνυάλιος autem C. A. Ἐνάλος. C. V. Ἐνάλιος, leg. Ἐνυάλιος· de quo nota omnia. vid. *Schol. Ariſtoph.* in *Pace.* KÜHN.

Ἄγραυλοι, Ἐνυάλιος] MS. noſter Ἄγραυλος, Ἐνάλιος· inſigniter bene: & ſic reſcribe: niſi quod ad primum attinet, de *Agraulo* ſupra diximus ad Segm. præc. quod Ἄγλαυρος legatur rectius, & *Sigonius* hic etiam recto caſu *Agraulus* interpretatur. Quod ad alterum, idem non recte vulgatum *Enyalius* retinet, qui idem cum *Marte* eſt, & ita bis idem Deus poneretur: ſequitur enim Ἄρης. At Ἐνάλιος, eſt *Neptunus*, Deus ille qui in mari imperium gerit, unde dictum eſſe conſtat. JUNG.

Ἄγραυλοι, Ἐνυάλιος] Ego vero non dubitavi Ἄγραυλος, Ἐνάλιος reſtituere, cujus quidem lectionis veritatem nullus in dubium vocaverit, qui *Jungermanni* noſtri inſpexerit notam.

89 Θαλλὼ, Αὐξὼ, Ἡγεμόνη.] *Interpr. Floreo, augeſco Duci*, quæ nihil faciunt ad rem. *Meurſius* hic manum de tabula. *Petitus* in L. L. Atticas pag. 156. legit, Θαλλὼ, Ἡγεμόνη, *terra nutritia, Diana*, expungitque Αὐξὼ, ſed male, ut puto; nondum nos pœnitet propoſitæ lectionis in *Specimine*, ubi legebamus, Θαλλὼ, Αὐξὼ, Ἡγεμόνη, *Thallo, Auxo, Hegemone*: quorum nominum rationem exponit *Pauſanias* in *Bœoticis*: τιμῶσι γὰρ, inquit, ἐκ παλαιοῦ καὶ Ἀθηναῖοι Χάριτας Αὐξὼ καὶ Ἡγεμόνην· τὸ γὰρ τῆς Καρποῦς ἐστιν οὐ Χάριτος, ἀλλ' Ὥρας ὄνομα· τῇ δὲ ἑτέρᾳ τῶν Ὡρῶν νέμουσιν ὁμοῦ τῇ Πανδρόσῳ τιμὰς οἱ Ἀθηναῖοι, Θαλλωτὴν (leg. Θαλλὼ τὴν) θεὸν ὀνομάζοντες. *Nam & Athenienſes colunt Gratias, Auxo & Hegemonen jam ab antiquo. Carpus vero nomen non Gratiæ, ſed Horæ eſt, quarum alteram cum Pandroſo colunt Athenienſes, Thallo Deam illam appellantes.* At *Hyginus Fab.* 183. *Thallo* pariter & *Auxo* inter *Horas Jovis & Themidis filias computat. Clem. Alexandr.* in *Protrep.* leg. ſimpliciter: Αὐξὼ τε καὶ Θαλλὼ αἱ Ἀττικαί. hinc intelligendus *Suidas* in Αὐξὼ αἰτιατική· legendum enim Αὐξὼ, αἰτιατική· ubi *Æmilius Portus* æque ac *Gualterus* Αὐξῶ interpretatus eſt, *augeo.* obiter notandus eſt idem *Portus* in voce πένταθλος, ubi *Suidas* habet: τούτου (Δημοκρίτου) ἐστὶ καὶ τὸ, λόγος Ἑρμοῦ αἰκίη.

107 * *De ſacrificiis.* 26.

Decem hi exiſtentes, ſacrificia offerebant quinquennia: ſacrificium ſcilicet in Delum, in Bauronem, Heraclidarum, & in Eleuſinam.

* 90 Περὶ Ἱεροποιῶν. κϛ'. 107

Δέκα ὄντες οὗτοι ἔθυον θυσίας τὰς [91] πενταετηρίδας, τὴν εἰς Δῆλον, [92] τὴν ἐν Βραυρῶνι, τὴν τῶν [93] Ἡρακλειδῶν, [94] τὴν Ἐλευσῖνάδε.

quod ſecure vertit, *Oratio Mercurii flagellum.* verum non animadverterat vir doctus mendum gravius ſubeſſe textui, idque ex *Laertio* in Vita *Democriti* corrigendum eſſe, λόγος ἔργου σκιὴ, *Oratio operis umbra eſt.* quale eſt opus, talis eſt etiam Oratio hominis, remque ipſam verba exprimunt non invita. Repetit dictum illud *Plutarchus* περὶ παίδων ἀγωγῆς, λόγος γὰρ ἔργου σκιὴ, κατὰ Δημόκριτον. his obiter tactis, redeundum ad *Auxo* & *Thallo*, de quibus ut & de *Hegemone* ex hoc loco conſtat, quod per eas juventus Attica juraverit, ut juventutis præſides, comites, duceſque. *Auxo* apud *Herod.* Αὐξησίη ſalutatur in *Terpſich.* Obſervandum vero Gentiles in juramentis quamplurimos advocaſſe Deorum ſuorum, vel majoris religionis gratia, vel quod neſcirent, cui potiſſimum Deo honos iſte deberetur, ideoque ne quem præterire viderentur, in fine ſimul omnes Deos Deaſque allegarunt. in *Marmor. Arundell. Smyrnæi Magneſiis* hanc formulam jurisjurandi afferunt: ὀμνύω Δία, Γῆν, Ἥλιον, Ἄρην, Ἀθηνᾶν, καὶ τὴν Ταυροπόλον, καὶ τὴν μητέρα τὴν Σιπυληνὴν, καὶ Ἀπόλλω τὸν ἐν Πανδοις, καὶ τοὺς ἄλλους Θεοὺς πάντας καὶ πάσας, καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Σελεύκου τύχην. alia exempla omitto in re ſatis clara. KÜHN.

Θάλλω, Αὔξω, Ἡγεμόνη.] Omittit hæc & *Sigonius* in ſua interpretatione: quæ tamen & noſter MS. adgnoſcit: videnturque quaſi epiphonema quoddam, quo milites ſuum amorem in duces declararent & obedientiam. JUNG.

Θάλλω, Αὔξω, Ἡγεμόνη.] Hæc a nobis ad *Kühnii* noſtri, qui iſta eruditiſſime enucleat, mentem ſunt emendata, Ἡγεμόνην autem, de qua tacent *Commentatores* noſtri, *Dianam* fuiſſe & *Venerem*, docet *Heſychius*: & certe cultam Ἀρτέμιδα Ἡγεμόνην ab *Ambraciotis* refert *Liberalis* fab. 4. ita dictam quod recuperandæ libertati viam muniiſſet. Adludit & *Callimachus* Hymn. in *Dian.* v. 227. --- σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεὺς Ἡγεμόνην --- ad quem locum vide quæ doctiſſime commentatur vir Illuſtr. *Ezech. Spanhemius*, ubi & improbam hanc *Pollucis* lectionem vulgatam emendat, quod olim & *Petitus* fecerat ad L. L. Att. pag. 156.

90 Περὶ Ἱεροποιῶν.] C. V. ἱεροποιοί. *Demoſth.* contra *Midiam* ſe εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι καὶ θῦσαι καὶ κατάρξασθαι ἱερῶν &c. & iterum ſe electum ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν τρίτον ab Areopagitis: quæ verba non ita acceperim, quaſi tres tantum fuerint ἱεροποιοὶ *Eumenidum*, ſed quod *Demoſthenes* ordine tertius factus ſit per ſortem in numero decem ἱεροποιῶν, uti alius, de quo *Dinarchus* apud *Etymologum*, ordine decimus fuit: ita non *Demoſthenes* corrigendus ex *Etymologico*, ſed pro περὶ τὸν αὐτὸν reponendum τρίτον αὐτὸν κ. κ. hæc breviter contra *Mauſſacum* in *Harpocr.* pag. 260. ubi nimis paratragœdiatur; neque enim abſurdum eſt dictum e decem ἱεροποιοῖς, Areopagitas tres elegiſſe tribus *Eumenidibus* ſacra facturos, nec ipſe *Ulpianus* ſimpliciter dixit, tres tantum fuiſſe Dearum illarum ἱεροποιούς· ſed tantum dubitat, an non *Demoſthenes* pro trium *Eumenidum* numero totidem hic ſuppoſuerit ἱεροποιοὺς, etiamſi extra hunc reſpectum plures fuerint. KÜHN.

Περὶ Ἱεροποιῶν.] Titulus in MS. ἱεροποιοί. vid. & de his *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. ult. & *H. Steph.* Adpend. de Dial. Attic. c. 16. tmem. 4. ex aliis auctoribus. JUNG.

Περὶ Ἱεροποιῶν.] Ἱεροποιὸν δὲ, inquit *Ulpianus* in *Demoſthenis Midianam*, καλοῦσι τὸν ἐποπτεύοντα τοὺς μάντεις ὅτι θύουσι, μή που τι κακουργῶσιν ἐν ταῖς θυσίαις· itaque & hoc fuerit eorum officium præter alia quæ memorat *Noſter*: adhibitos autem aruſpicibus quoſdam, quorum erat obſervare, an bona fide agerent, ex antiquitate notum. *Heſychius*: Ἱεροποιοὶ, ἱερομνήμονες, id eſt, *ſacri antiſtites*, quo modo id vocis capiendum eſſe hoc loco docet vir maximus *Seldenus* ad *Smyrnæorum Decreta*; ibidem hæc quoque *Pollucis* noſtri obiter tangit.

91 Πενταετηρίδας.] *Quinquennalia ſacrificia* ὀλυμπιάζει, puta, non excluſis aliis ludis, quos ἱεροὺς vocabant. inter iſta quinquennalia ſacra erant & Δήλια. *Thucyd.* libr. III. ut & *Brauronia*, ut tradit *Meurſ. Græcia Feriata.* meminit πενταετηρίδων θ. *Herodot.* lib. V. pag. 37. & *Demoſth.* epiſt. 3. *pro liberis Lycurgi*, ut notat *Valeſ.* KUHN.

Πενταετηρίδας.] MS. τὰς πεντετηρίδας. JUNG.

92 Τὴν ἐν Βαυρῶνι] *Dianæ Brauroniæ.* vid. iterum G. F. *Meurſii.* C. V. ſimpliciter Βραυρῶνι. KUHN.

Τὴν ἐν Βαυρῶνι] Miror tamdiu corruptum manſiſſe Βαυρῶνι· quod & *H. Stephanus* ita retinuit in Adpend. de Dial. Attic. MS. noſter Βραυδῶνι. Et *Ortelius* in ſuo Theſauro Geographico, voce *Braurum*, ait *Baurum* Βαυρῶν legi in *Euripidis Iphig. Taur.* mendoſe, ut annotaverit *Hartungus*. *Eadem tamen*, ait, *lectio apud* Jul. Pollucem *eſt lib. VIII.* Sed recte *Hartungus*: & apud *Pollucem* hic ego ſtatim ſuſpicatus fui de mendo: quum mihi *Brauron* Attica notiſſima in mentem veniret. Et *Noſter* infra IX. 74. τῆς ἐν Βραυρῶνι ἱερείας, ubi etiam lege ἐν Βραυρῶνι. Et hic emenda τὴν ἐν Βραυρῶνι, quod etiam ita MS. haber, ut dixi, ſaltem una littera corrupta. Nec aliter agnoſcit eruditiſſ. *Qu. Sept. Florens* ad Εἰρήνην *Ariſtoph.* ibi αὕτη θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτὲ ἐπαίομεν Βραυρῶνα δ' ὑποπεπτωκότες. *Herodotus* noſter *Melpomene* cap. 145. ἐξελαθέντες ὑπὸ Πελασγῶν ἐκ Βραυρῶνος. *Eratone* cap. 138. de eodem hoc feſto: οἱ δὲ Πελασγοὶ οὗτοι &c. εὖ τε ἐξεπιστάμενοι τὰς Ἀθηναίων ὁρτὰς αὐτῶν, πεντηκοντέρους κτησάμενοι, ἐλόχησαν Ἀρτέμιδι ἐν Βραυρῶνι ἀγούσας ὁρτὴν τὰς τῶν Ἀθηναίων γυναῖκας. Nolo alios hiſtoricos infinitos adducere. *Heſychius*: Βραυρὼν, τόπος τῆς Ἀττικῆς· Βραυρωνίοις τὴν Ἰλιάδα ᾖδον ῥαψῳδοὶ ἐν Βραυρῶνι τῆς Ἀττικῆς· καὶ Βραυρώνια ἑορτὴ Ἀρτέμιδι Βραυρωνίᾳ ἄγεται, καὶ θύεται αἴξ. vid. & *Pauſan.* Atticis & *Stephanum* τὸν ἐθνικογράφον, ubi etiam inter τοπικὰ, Βραυρῶνι, ait, ὡς Μαραθῶνι. vid. & *Suidam* in Βραυρὼν de ipſis his πεντετηρίσι. Et cui bono adgregem plura? dicendum tamen aliquid fuit propter *Ortelii* dubitationem. JUNG.

Ἐν Βαυρῶνι] Ex *Kühnii* emendatione textus habet Βραυρῶνι, quo modo & *Seldenus* dicto ſuperiori nota loco legit.

93 Ἡρακλειδῶν] *Meurſius* leg. Ἡρακλείων, quia *Heraclidarum* nullum feſtum, nulla ſacra. Ἡράκλεια autem *Herculi* erant ſacra. vid *Meurſ.* G. F. KÜHN.

Ἡρακλειδῶν] MS. Ἡρακλειδῶν. Quid ſi legamus Ἡρακλείων. Feſta illa Ἡράκλεια nota ex *Harpocratione* etiam, qui *Demoſthenem* adducit. *Demoſth.* περὶ παραπρεσβ. καὶ τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν. Nil tamen temere a me mutatum velim: & ignorantiam meam de ſacris *Heraclidarum* quinquennalibus fateor lubens. JUNG.

94 Τὴν Ἐλευσῖνα.] Leg. τὴν Ἐλευσῖνι, id eſt, τὴν ἐν

95 Περὶ Ὀργεώνων. κζ.

ὀργεῶνες, οἱ κατὰ δήμους ἐν τακταῖς ἡμέραις θύοντες θυσίας τινάς.

De orgeonibus. 27.

Orgeones, qui conſtitutis quibuſdam diebus tributim offerebant ſacrificia aliqua.

96 Περὶ Φρατόρων. κζ.

Εἰς τούτους τούς τε 97 κόρους, καὶ τὰς κόρας εἰσῆγον· καὶ εἰς ἡλικίαν προελθόντων ἐν τῇ καλουμένῃ κουρεώτιδι 98 ἡμέρᾳ, ὑπὲρ μὲν τῶν ἀῤῥένων τὸ 99 κούριον ἔθυον, ὑπὲρ δὲ τῶν θηλειῶν, τὴν 100 γαμηλίαν.

De tribubus. 28.

In has, Pueros ſimul, & Virgines introducebant: eos ſcilicet qui juſtam inibant ætatem, in die Cureotide. Et pro Maſculis quidem, coriandrum offerebant: pro Fœmellis autem, dotem nuptialem.

Ἐλευσῖνι. Attici ſæpe omittunt ἐν, ut alibi probatum. Kühn.

Τὴν Ἐλευσῖνα.] Hæc mendoſa eſſe vidit & *H. Stephanus*, ſuoque Codici ad oram adpoſuit: ἴσως εἰς Ἐλευσῖνα· ſed veram lectionem noſter MS. ſervavit, hanc ſcilicet: τὴν Ἐλευσινάδε. ſic itaque emenda, vel potius Ἐλευσινάδε. nota illa τοπικῶν ad locum formula. Et habes hoc ipſum apud ἐθνικογράφον in Ἐλευσίς· τὰ τοπικὰ, ait, Ἐλευσινόθεν, Ἐλευσινάδε, καὶ Ἐλευσῖνι· ſic ſupra in Βραυρὼν ajebat idem: τὰ τοπικὰ, Βραυρωνόθεν, Βραυρώναδε, Βραυρῶνι &c. Jung.

Τὴν Ἐλευσῖνα.] Genuinam lectionem ſuppeditavit *Jungermanni* MS. Ἐλευσινάδε· eam itaque in textu repoſui. Ἡρακλεῖον autem vulgatæ lectioni longe mihi præferendum videtur.

95 Περὶ Ὀργεώνων.] C. A. ὀργέωνες, & tmematis initio omittit ὀργέωνες· illi per ſingulos Atticæ populos, κατὰ δήμους, ſacrificia quædam ſtata peragebant, quibus adhærebant convivia, quæ *Athenæus* initio lib. V. vocat δεῖπνα ὀργεωνικά. *Heſych.* ὀργεῶναι, ἱέρειαι· ita & mulieres habuerint quædam ſacra κατὰ δήμους obeunda, ni mendum ſubſit voce ἱέρειαι. vid. ſupra III, 52. Kühn.

Περὶ Ὀργεώνων.] MS. titulus: ὀργεωνες· ſine accentu: & mox itaque id vocabulum deeſt in MS. vid. de his *Sigon.* libr. IV. de Republ. *Athen.* cap. ult. Jung.

Περὶ Ὀργεώνων.] Videndi *Harpocratio*, *Suidas*, *Etymologus* & *Heſychius* in voce: Τακταὶ ἡμέραι vero, quas *Hebræi* eleganter מועד appellant, *Rabbini* עת קבוע, *tempus fixum*.

96 Περὶ Φρατόρων.] Abeſt titulus a C. A. φράτορες ſunt ejuſdem curiæ participes. Φρατίαρχος vero, apud quem pueri & virgines nomen ſuum profitebantur: antequam inſcriptio fieret in album phratorum, parens jurabat ſe introducere genuinos liberos, natos ex ſe & cive Attica: ſi alienum filium ſuo nomine a parente introduci ſcirent phratores, non recipiebant introductum, καὶ ἀπηνέχθη τὸ κούριον, & ſacrificium, quod pro filii receptione dabatur, κούριον dictum, auferebatur ab ara *Jovis* phratoris. *Iſæus* Orat. V. *Demoſth.* contra *Macartatum*. Kühn.

Περὶ Φρατόρων.] MS. titulus: φράτορες. Jung.

97 Κούρους] MSS. κόρους. Seb.

Κούρους] C. V. κόρους. Kühn.

Κούρους] MS. τούς τε κόρους· ut & *Seberus* e ſuo adnotavit. ſic extremo lib. VI. Legum *Plato*: κόρῃ μὲν &c. κόρῳ δὲ &c. & libr. VII. non ita longe a principio: κόρου καὶ κόρης. Et ſtatim: κόροι μὲν μετὰ κόρων &c. διατρίβειν ποιείσθωσαν. Et iterum, κόρους τε ἅμα καὶ κόρας. Jung.

98 Ἡμέρᾳ.] Poſt ἡμέρᾳ dele punctum, vel ſaltem comma ſubſtitue. Jung.

Ἡμέρᾳ.] Minoris diſtinctionis notam adpoſui. Dies hæc Κουρεῶτις Apaturiorum tertia erat: *Proclus* in *Timæum Platonis* pag. 27. Ἡ δὲ τρίτη κουρεῶτις· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κούρους ἐνέγραφον εἰς τοὺς φράτορας τριετεῖς καὶ τετραετεῖς ὄντας· cetera, quamvis præſtantia, non deſcribo.

99 Κόριον] C. A. κούριον· alii κούρειον & κουρεῖον. vid. & apud *Meurſ. Græc. Fer.* in *Apaturia*, & ſupra III, 52. Cæterum error, quem maximum *Heſychio* & *Simplicio* impingit *Meurſ.* plane nullus eſt. tres quidem erant dies *Apaturiorum* κατὰ τὰ νομιζόμενα· nihilominus tamen ἔξω τῶν νομιζομένων erat diei unius πρόσθεσις, quæ dies ἐπίβδα dicebatur, & ſequebatur quidem feſtum, ita tamen, ut adhuc ad feſtivitatem pertineret. *Iſocrates* in *Areopagitico* queritur, Athenienſes fuiſſe tempore ſuo longe munificentiores in celebrandis feſtivitatibus ἐπιθέτοις, quam in ſolennibus, & valde ἀνωμάλως ſua peregiſſe ſacra. Quæ cum ita ſint, potuerunt *Heſych.* & *Simplicius* ſine ullo errore ἐπίθετον diem Apaturiorum ſolennibus annumerare, & quatuor facere dies ejuſdem feſti. Kühn.

Κόριον] MS. τὸ κούριον ἔθυον, ὑ. δ. τ. θηλειῶν. Et κούριον ſane videtur emendandum: κόριον enim potius *puellam* ſignificat, ſupra II, 17. & in *Phrynich.* Eclog. Fuit itaque hoc θῦμα, κούριον, vel κούρειον dictum: ut bene adnotatum quoque invenio ab *Etymologici* Magni auctore in κούρειον. Ubi prius deduxit ut λάγειον, κλούτειον, λαύρειον· οὕτω, ait, καὶ κούρειον· οὕτω δὲ καλεῖται ἐν Ἀττικῇ τὸ ἱερεῖον τὸ θυόμενον ἡνίκα ἐγράφοντο οἱ κοῦροι εἰς τοὺς φράτορας· τοῦτο δὲ καὶ μεῖον ἐλέγετο· καὶ μειαγωγὸς ὁ τοῦτο εἰσάγων· ἐκλήθη δὲ, ὅτι τὸ ἱερεῖον εἰς τὸ ζυγὸν ἐντιθέντες ἔκραζον μεῖον μεῖον, τουτέστιν ὀλίγον· ἡ δὲ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐποιοῦντο, ἐλέγετο κουρεῶτις. de quo feſto plura ibidem addit. De illo μεῖον vero & *Noſter* plura III, 53. *Iſæus* περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος κλήρου· οὐδ᾽ οἱ φράτορες συνεδέξαντο, ἀλλ᾽ ἀπηνέχθη τὸ κούρειον· de Euctemone εἰσαγαγεῖν εἰς φράτορας volenti clam ſuſceptum. vid. & de profeſſione puerorum apud curiales & populares plura *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* c. 2. Jung.

Κόριον] Κούριον emendavi, & ita quoque *Valeſius* ad *Harpocr.* pag. 51. Vide *Sophoclis* verſum apud *Heſychium* in κουρίον, in quo tam emendando quam explicando cæſpitarunt eruditi viri: nos alibi.

100 Γαμηλίαν.] Scil. θυσίαν, *ſacrum nuptiarum nomine factum* Junoni γαμηλίᾳ. in *Gloſſ. Veterum*, *Cinxia*, γαμήλιος· neque enim ante puellæ ad phratores introducebantur, quam ætatem haberent nubilem; idque faciebat maritus ejus, ὁ ἐγγυῶν. vid. tamen *Meurſius* lib. I. *Græc. Fer.* in *Apaturia*, & quæ contra affert *Petitus* in L. L. Atticas pag. 150, 151. alias filiæ legitimæ referebantur inter phratores a patribus juniores & ſine γαμηλίᾳ, & de illo agit *Iſæi* Orat. II. illud enim ſignum erat genuinæ filiæ pariter & hæredis, videatur iterum *Iſæus* l. c. pag. 403. in *Polluce* textum ita diſtinguerem, καὶ εἰς ἡλικίαν προελθόντων, ἐν τῇ κ. κ. ἡμέρᾳ ὑπὲρ μὲν τῶν α᾽. &c. locus generalis intelligendus eſt ex alio ſpecialiori, qui ſupra adfuit III, 42. ubi γαμηλίαν ἐπὶ γάμῳ, *nuptiarum cauſa* datam ait, confer & *Suidam* in γαμηλία ex *Harpocr.* ubi *Valeſius*. Kühn.

108 • *De geraris.* 29.

Hæ arcana ſacra Baccho immolabant, cum aliis quoque myſteriis: has autem quatuordecim exiſtentes, Rex conſtituebat.

• [1] Περὶ Γεραρῶν. κθ'. 108

[2] Αὗται ἄῤῥητα ἱερὰ Διονύσῳ ἔθυον, μετ' ἄλλης [3] θεωρίας. καθίστη δὲ αὐτὰς ὁ βασιλεὺς, [4] οὔσας τεσσαρασκαίδεκα.

De tribunis. 30.

Hi ſunt, qui Tribubus imperant: aliquan-

[5] Περὶ Δημάρχων. λ'.

[6] Οὗτοι οἱ κατὰ δήμους ἄρχοντες, [7] ἐκαλοῦν-

Γαμηλίαν.] De γαμηλίᾳ vid. ſupra III, 42. JUNG.

1 Περὶ Γεραρῶν.] C. V. γεράραι. *Heſych.* & *Harpocr.* γεραραὶ, alii γεραῖραι. *Demoſth.* contra *Neæram*: ἡ βασίλισσα ἔθυσεν ἄῤῥητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ εἰσῆλθεν εἰ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναίων τοσούτων ὄντων εἰσέρχεται, ἀλλ' ἡ τοῦ βασιλέως γυνή· ἐξώρκωσέ τε τὰς Γεραίρας τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς. Juramentum Geræarum ita habebat: ἁγιστεύω καὶ εἰμὶ καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν οὐ καθαρευόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας· καὶ τὰ θεόγνια καὶ Ἰοβακχεῖα γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια καὶ ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις. *Meurſ.* in *Gr. Fer.* pro θεόγνια legit θεοίνια; ſed θεοίνια fuerunt κατὰ δήμους celebrata *Bacchi feſta.* θεόγνια autem pro urbe a *Geraris* occulte *Baccho* in Limnis fiebant. *Bacchique γένεσιν* ex *Jove* & *Proſerpina* repræſentabant nocturnis ſacrificiis, de quibus loquitur *Diodorus* lib. III. c. 5. KÜHN.

Περὶ Γεραρῶν.] Titulus MS. γεράραι. *Sigonius* ubi de his agit libr. IV. de Rep. *Athen.* c. ult. habet γεραραὶ, oxytone. Et ſic fere alii. *Heſychius*: γεραραὶ, ἱέρειαι κοινῶς· ἰδίως δὲ αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν Λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι, τῷ ἀριθμῷ δεκατέσσαρες· vocat hoc templum, ἀρχαιότατον ἱερὸν τοῦ Διονύσου ἐν Λίμναις *Demoſth.* κατὰ Νεαίρ. Emendandus ea voce *Harpocratio*: γεραιραὶ αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερώμεναι γυναῖκες. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ſcribendum ſcilicet γεραραί. Apud *Demoſthenem* tamen ea Oratione aliquoties eſt τὰς γεραίρας. ſed quum *Vinc. Obſopæus* ſe in vetuſtiſſ. exemplari inveniſſe teſtetur γεραρὰς utroque *Demoſthenis* loco, & etiam ὅρκος γεραρῶν, pro γεραιρῶν, eadem Oratione; ubique ita noſtro MS. favente & *Heſychio* jubente facere forte poſſimus, & apud *Harpocrationem* quoque γεραραὶ legere. JUNG.

2 Αὗται] Scribe αὗται, ut in MS. eſt. JUNG.

Αὗται] Mutatus eſt ex *Jungermanni* mente & MS. a nobis accentus, cui conſentit *Falckenburgis* Codex, in quo etiam plus fuit aliquantum: ἐγέγραπτο, inquit præſtantiſſimus *Falckenburgius*, ταῖρα καὶ αὗται, quæ certe hoc modo, prout fieri decet, emendata, τοιαῦτα καὶ αὗται, ſuſpicionem haud levem aut vanam ſufficiunt mutilum eſſe aliqua ſui parte hunc locum, ſiquidem præceſſiſſe quædam neceſſe eſt, quibus hæc reſpondeant rite. De his autem γεραραῖς ex *Dionyſio Halicarnaſſeo Etymologus*, cujus heic quoque verba conſpici operæ pretium fuerit: Γεραῖραι, παρὰ Ἀθηναίοις γυναῖκές τινες ἱεραὶ ἃς ὁ βασιλεὺς καθίστησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν· οὕτω Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. Obiter quoque has tetigit *Herald.* Animadv. in *Salmaſ.* Obſerv. ad Jus *Attic.* & *Rom.* lib. II. cap. 3. §. 8. Ἄῤῥητα vero ἱερὰ, *ſacra, quæ in vulgus proferri jus faſque non erat*: id ἐξορχεῖσθαι, ἐκπομπεύειν, quo poſteriori verbo Eccleſiaſtici ſcriptores ſæpius utuntur, & Ionibus ἐκκαλεῖσθαι ἔξω dicitur: eleganter *Hippocrates*: ἃ μὴ χρή ποτε ἐκκαλεῖσθαι ἔξω, σιγήσομαι, ἄῤῥητα ἡγεύμενος τὰ τοιαῦτα· apud *Demoſthenem* τὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἄῤῥητα ἱερὰ, quæ Diis urbis tutelaribus myſtico ritu fiebant, illaque fuiſſe teleſmatica puto, qua de re alias: eadem quoque ἀπόῤῥητοι καὶ μυστικαὶ ἱερουργίαι, *arcana & myſtica ſacra. Turba ſecretam Cererem frequentat*: *Seneca* in *Hercule Furente.* Vide *Noſtrum* lib. X. cap. ultimo.

3 Θεωρίας.] Non explicat nobis *Sigonius.* Sed ſine dubio intelligit alteram ſolemnitatem quam quoque curabant hæ mulieres, eam nimirum τῶν θεογνίων· ut patet ex juriſjurandi recitatione τῶν γεραρῶν in *Demoſthenis* Oratione κατὰ Νεαίρας· καὶ τὰ θεόγνια, καὶ Ἰοβακχεῖα γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια καὶ ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις. JUNG.

Θεωρίας.] Μετ' ἄλλης θεωρίας, nimirum, inquit *Jungermannus* noſter, τῶν θεογνίων· atqui θεόγνια, pro quibus potius θεοίνια apud *Demoſthenem* repone potius ex *Harpocratione* & *Heſychio*, & Ἰοβακχεῖα utraque erant illa ἄῤῥητα, quæ dicit *Pollux*, ἱερά· minus ergo bene per ἄλλην θεωρίαν intelligere velis θεοίνια· quæ itaque? integram nobis ſervavit lectionem priſcam Codex *Falckenburgii*, qui pro θεωρίας habet ἱερείας; optime, mehercle: docemur igitur ex hoc *Pollucis* loco, quod an aliunde ſcire liceat dubito, has γεραιρὰς adjunctam ſibi habuiſſe ſacerdotem aliam, qua præſente ſacra hæc myſtica peragerent: melius hæc & felicius eruditi expedient, nobis enim feſtinantibus inquirere non licet.

4 Οὔσας] C. A. ἴσας, male. *Heſych.* ἀριθμῷ δεκατέσσαρες. KÜHN.

5 Περὶ Δημάρχων.] C. V. iterum δήμαρχοι· de quibus *Suid.* & *Phavor.* ex *Scholiis Ariſtoph.* in *Nubes*. ubi & cauſa redditur, cur *Heſych.* δήμαρχον reddat τὸν ἐνεχυραστήν. KÜHN.

Περὶ Δημάρχων.] Titulus in MS. δήμαρχοι. tmema incipit ab οἱ, omiſſo οὗτοι. De demarchis vid. *Sigon.* libr. IV. de Rep. *Athen.* cap. 2. & *Nannium* obiter VIII. miſcell. 1. quæ etiam *Sigonius* ſuarum emendat. libris inſeruit lib. II. cap. 62. vid. & *Jac. Nicol.* IX. Epiphill. 16. JUNG.

Περὶ Δημάρχων.] Δήμαρχοι, *tribuni plebis* in *Gloſſis* alio ſenſu, diverſoque vocis uſu: de his autem noſtris demarchis videndus *Meurſius* in *Athenis Atticis*: *Eorum officium erat*, quæ ex viri πολυμαθεστάτου *Th. Reineſii* Var. Lection. lib. III. cap. 16. excerpo, *convocare populum, ſi quando opus; ad ſuffragia ferenda ſuppeditare ei calculos, tabulas debitorum cujuſque populi Attici tractare, & a reliquatoribus pignora capere*: *Poll.* lib. VIII. *Heſych.* & *Suidas* Δήμαρχοι, *& pompam feſtivitatis Panathenæorum curare*: hæc quidem de voce fere ad vocem convertit ex *Ariſtophanis Scholiaſta Reineſius*, quo locupletius nemo de hiſce populi ejuſque rationum procuratoribus ſcripſit: tetigit quoque hanc rem *Etymologus*: Δήμαρχος, ὁ δήμου τινὸς ἄρχων, ὃς καὶ τοῦ κατὰ χώραν δήμου προΐστατο, καὶ ἀπεγράφετο τὰς οὐσίας ἑκάστου πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα. *Quæſtores* appellat non male *Poſtellus* de Rep. *Athen.* cap. 16. cujus hæc ponere lubet verba: Julius Pollux *ait illos in locum ναυκλάρων, ναυκράρων, ναυκάρων (nam hoc nomen ita diverſum pro re eadem apud varios auctores eſt) ſucceſſiſſe* &c.

6 Οὗτοι] Abeſt a C. V. poſtea: ἐκαλοῦντο δὲ τέως ν. ὅ. κ. οἱ δ. ναυκράριοι, pro ναύκληροι legitur & ναύκραροι. *Heſych.* ναύκραροι & ναύκλαροι. *Herod.* lib. V. οἱ πρυτάνιες τῶν ναυκράρων &c. KÜHN.

7 Ἐκαλοῦντο τέως * ναύκλ.] MS. ἐκαλ. δὲ τέ. SEB.

το τέως [8] ναύκληροι, ὅτε καὶ οἱ δῆμοι ναυκράριοι. [9] ναυκραρία δ' ἦν τέως φυλῆς [10] δυοκαιδέκατον μέρος. [11] καὶ δυόδεκα ναυκράριοι ἦσαν. τέσσαρες κατὰ τριττὺν ἑκάστην. τὰς δ' [12] εἰσφορὰς τὰς κατὰ δήμους [13] διεχειροτόνουν οὗτοι, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἀναλώματα. [14] ναυκραρία δὲ ἑκάστη δύο ἱππέας παρεῖχε, καὶ [15] ναῦν μίαν, ἀφ' ἧς ἴσως ὠνόμασται.

diu Naucleri dicti ſunt: unde & tribus Naucariæ. Naucaria autem, aliquando fuit duodecima tribus pars. & Naucariæ erant duodecim: quatuor, ſecundum Tertiam quamlibet. Hi vero tributa tributim collata adminiſtrabant, & qui ex hiſce fiebant ſumptus. Naucaria autem quælibet duos exhibebat Equites & navim unam, unde nimirum nomen ſumpſit.

109 • [16] Περὶ Τριττυάρχων. λα'.

• *De trittyarchis.* 31. 109

[17] Ὁ μὲν τῆς τριττύος ἄρχων, τριττύαρχος

Trittyæ præterea Præſes, Trittyarcha

Ἐκαλοῦντο τέως * ναύκλ.] MS. ἐκαλ. δὲ τέως. & poſtea ναύληροι, (ut vulgo) ὅτε κ. ο. δ. ναυκράριοι. *H. Stephanus* pro illo ναύκληροι, reponit in ſuo Codice ναύκαροι. ſed *Leopardi* Lectio VII. Emend. 19. mihi magis placet: ita enim hæc laudat: τέως ναύκραροι, ὅτε καὶ οἱ δῆμοι ναυκράριοι. Et ultimum confirmat MS. noſter, primum autem ναύκραροι ſatis *Ariſtotelis* verba apud *Harpocrationem* tam in δήμαρχος quam in ναυκραρικὰ allata. Eſt quidem apud *Heſychium* ναύκλαροι ſub littera N. ſed ναυκράριοι legendum idem in δήμαρχοι oſtendere videtur ipſe. Jung.

8 * Ναύκληροι] Ita editi omnes una cum MS. *Sylb.* repoſuit ναύκαροι. quod in MS. mox, cum ante perinde ut editi ναυκάριοι. *Leopard.* autem ita hinc allegat: Δήμαρχοι οἱ κ. δῆμον ἄρχοντες ἐκαλ. τ. ναύκραροι ὅ. κ. οἱ δ. ναυκράριοι. ναυκραρία δ. ἦν τ. φ. δ. μ. κ. δ. ναύκραροι ἦσ. &c. ναυκραρία δὲ ἑκ. vid. lib. VII. Emend. cap. 19. Seb.

* Ναύκληροι] Ego quidem invitis omnibus MSS. in hanc vocem nil mihi juris conceſſum putavi; remanet itaque in textu: & certe veram quoque eam lectionem puto: nimirum quod ναύκραροι dicatur, corrupta eſt pronunciatio ex ναύκλαροι, quo vitio, quave de cauſa neſcio: hi autem populi curabant tabulas, colligebantque publica vectigalia, ceteraque, puto, reipublicæ debita, ſiquidem *Ammonius*, ναύκραροι οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια· at vero generali nomine antiquitus fuere dicti ναύκληροι qui mercede conducti penſionibus colligendis operam locabant ſuam: ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας, inquit *Harpocratio*: corruptus eſt in illa voce *Heſychius*, cui heic properantes utique medelam non faciemus: atque hinc illi ναύκληροι vel potius ναύκλαροι ſcilicet dicti; firmatque illam lectionem *Ariſtotelis* de *Politia Athen.* locus: horum vero ναυκλάρων tam munus quam nomen olim vile minimique fuiſſe habitum exiſtumo, quapropter *Cliſthenes* illis meliori muneris ſui ratione ac conditione auctis ipſum quoque nomen mutavit. Hic vero, cujus modo mentionem feci, *Ammonii* locum integrum adponere juvat: Ναύκληροι καὶ ναύκραροι διαφέρει· ναύκληροι μὲν γάρ εἰσιν οἱ ναῦν κεκτημένοι, ναύκραροι δὲ οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια χρήματα· καὶ ναυκράρια, οἱ τόποι ἐν οἷς ἀνέκειντο τὰ κτήματα· ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως καὶ οἱ μισθωτοὶ τῶν συνοικιῶν· quæ ſane ſunt elegantia. Illos autem qui publicis vectigalibus colligendis præerant, ab Athenienſibus ναυκλάρους & δημάρχους dictos, Argivi & Theſſali δημιουργοὺς appellabant, puto quaſi τοὺς τῷ δήμῳ ἐργαζομένους, *qui reipublicæ emolumento dabant operam*: laborantem in illa voce *Heſychium* reſtituerunt eruditi viri: *Etymologus*: δημιουργοὶ δὲ ἐκαλοῦντο παρά τε Ἀργείοις καὶ Θεσσαλοῖς οἱ περὶ τὰ τέλη· *publicum exactorem* *Plinius* lib. VII. Ep. 18. Mox autem vulgo erat ναυκάριοι, reſtitui ναυκράριοι, & ita quoque *Falckenburgii* Codex legit, atque eodem modo ναυκραρία.

9 Ναυκάρια] C. V. titulum habet Ναυκραρίαι, dein ναυκραρία &c. Kühn.

Ναυκραρία] Poſt ναυκράριοι ut in MS. eſſe diximus, novum incipit tmema in MS. ſub hoc titulo: ναυκραρίαι deinde ita MS. ναυκραρία δ' ἦν τ. φ. δωδέκατον μ. Et *Leopardus* VII. Emend. 19. recte etiam ναυκραρία habet. Jung.

10 Δυοκαιδέκατον] MS. δωδέκατον μ. & mox: καὶ ναύκαροι ἦσαν δώδεκα. Seb.

Δυοκαιδέκατον] MSS. δωδέκατον μ. καὶ (pergit C. A.) δώδεκα ναυκάριοι ἦσαν. C. V. ναύκραροι ἦσαν δώδεκα τέσσαρες κατὰ τρίτην ἑκάστην, quæ interpunctio turbat. Kühn.

11 Καὶ δυόδεκα ναυκάριοι &c.] MS. καὶ ναύκραροι ἦσαν δώδεκα τέτταρες κατὰ τρίτην ἑκάστην. Et *Seberi* MS. partim conſentit, ut in δώδεκα ſupra, & hic δωδέκατον & τέτταρες. Sed vulgata a *Leopardo* VII. Emend. 19. καὶ δυοδ. ναύκραροι ἦ. τέσσ. κ. τριττὺν ἑκ. bona videtur. Pro τριττὺν, antea mendoſe edebatur τριττήν. *curiam* interpretatur *Sigonius* libr. I. de Republ. *Athen.* cap. 4. ubi *naucrarorum* meminit hinc. Jung.

12 Εἰσφορὰς] Vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 2. de hoc demarchωn officio. Jung.

13 Διεχειροτόνουν] *Suffragiis ſuis aut rata faciebant aut irrita.* hoc enim eſt διαχειροτονεῖν ex appellatione *Demoſthenis* contra *Eubulidem*, quod *Demarchi* exigebant pretium locationis & conductionis, ab iis, qui fana & alia loca publica conduxerant, nec ſolvebant ſtato tempore, amiſſaque *Demi* matricula popularibus proponebant libera ſuffragia ferenda de iis, qui in novam matriculam inſcribendi, quive tanquam peregrini ex ea excludendi eſſent. Kühn.

Διεχειροτόνουν] Ἐχείριζον habet *Falckenburgii* Codex: ſcribe διεχείριζον, optime, & ita quidem ſolet *Pollux* noſter: ſupra Segm. 74. ἀλογίου δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν οὐκ ἀποδιδόντων λογισμοὺς, ὧν ἂν διαχειρίσωσιν. In *Gloſſis*: Διαχειρίζειν, *digerere, regere, tractare*: τὰ τῆς πόλεως διαχειρίζειν, *res urbis ſingulas ac univerſas tractare* eſt apud *Ariſtotelem*.

14 Ναυκαρία] MS. ναυκραρία· & ſic ſcribe: ut etiam *Leopardus* dicto loco habet. Jung.

15 Ναῦν μίαν.] *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 5. Jung.

16 Περὶ τριττυάρχων.] Abeſt a C. A. τριττυάρχης ὁ τῆς τριττύος ἄρχων· poſtea MSS. τῆς τριττύος μέντοι ὁ ἄρχων τ. C. V. legit quidem τριτνὸς, verum τῷ ν ſuperſcriptum eſt υ. Kühn.

Περὶ τριττυάρχων.] Nullus titulus in MS. qui ſequentia ita præcedenti tmemati adnectit: τῆς τριττύος μέντοι ὁ ἀρχ. Jung.

17 Ὁ μὲν τῆς τριττύος &c.] MS. τῆς τριττ. μὲν ὁ ἀρ. & mox τέτταρες. Seb.

Ὁ μὲν τῆς τριττύος ἄρχων, &c.] Is apud *Etymologum* & *Suidam* τριττυάρχης· mox γένη τριάκοντα ſenſus ipſaque rei ratio poſtulare videntur, obſervante *Kuhnio*: non tamen MSS. invitis mutavi.

dicitur. Trittyarum vero ſingularum familiæ, tres ſunt. Et tribus quidem, uſque ad Cecropem, quatuor fuerunt, Cecropis, Autochthon, Actæa, Paralia. Poſt Cranaum vero adnominatæ ſunt, Cranais, Atthis, Meſogæa, Diacris. Sed poſt Erichthonium, Dias, Palladia, Neptunia, Vulcania. Verum ab Ionis Liberis, Erichthone & Leonte, Ho-
110 plitæ, Ægicores, & Cades. * Ab Alcmæone autem, Apolline interrogato, multa nomina in decem redacta ſunt:

ἐκαλεῖτο. [18] τριττύος δ' ἑκάστης γένη τρία. καὶ αἱ φυλαὶ, τέως μὲν [19] ἐπὶ Κέκροπος, ἦσαν [20] τέσσαρες, Κεκροπὶς, Αὐτόχθων, Ἀκταία, Παραλία· ἐπὶ δὲ Κραναοῦ μετωνομάσθησαν, [21] Κραναῒς, Ἀτθὶς, Μεσόγαια, Διακρίς· ἐπὶ δὲ Ἐριχθονίου, Διὰς, Ἀθηναῒς, [22] Ποσειδωνιὰς, Ἡφαιστιάς. [23] ἀπὸ δὲ τῶν Ἴωνος παίδων ἐπὶ Ἐρεχθέως, Τελέοντες, Ὅπλητες, Αἰγικόρεις, Ἀργαδεῖς. * ἐπὶ 110
δὲ Ἀλκμαίωνος, δέκα ἐγένοντο ἐκ πολλῶν ὀνομάτων, [24] ἑλομένου τὰ παλαιὰ τοῦ Πυθίου,

18 Τριττύος &c.] Hæc verba ab alio hic inculcata videntur, infra enim ſequuntur ἑκάστου δ' ἔθνους γένη τριάκοντα· nam ἔθνος, φρατρία, τριττὺς idem ſunt. τριττὺς latine, *tribus*, ἀπὸ τριῶν, *trieno* φυλῆς· τριάκοντα etiam legit *Valeſius*. vid. *Harpocr.* in γεννηταί. KÜHN.

19 Ἐπὶ Κέκροπος, &c.] *Regnante Cecrope* tantum quatuor fuerunt tribus, quarum prima ab ipſo *Cecrope*, ſecunda a cognomine ejuſdem; *Cecrops* enim αὐτόχθων cognominatur, tertia ab *Actæo* genero *Cecropis*, vel ἀπὸ ἀκτῆς, *a littore*, quarta a loco inhabitationis maritimo appellata. Pro Παραλία C. A. legit Περαία, *Peræa*, ſed Παραλία receptum apud pleroſque ſcriptores. KÜHN.

20 Τέσσαρες] MS. τέτταρες. SEB.

Τέσσαρες] MS. τέτταρες. vid. de his quatuor tribubus, & earum immutatis nominibus *Sigon.* libr. I. de Rep. *Athen.* c. 2. JUNG.

Τέσσαρες, &c.] Nomina τῶν φυλῶν aliter paullulum in Codice *Falckenburgiano* ſunt diſpoſita: nimirum Αὐτόχθων καὶ Κεκροπὶς &c. videndus eſt *Euſtathius* ad Iliad. β. & de his omnibus *Meurſius* iſthoc libello, quo nomina τῶν φυλῶν ſtudioſe collegit: ſæpius quibuſdam ex hoc *Pollucis* loco petitis utitur, eaque cum illuſtrat cum emendat.

21 Κραναῒς] C. A. Κραναεῖς· hujus tribus participes dicerentur Κραναεῖς, ut qui tribus Διακρίδος, Διακρεῖς. vid. *Heſych.* in Διακρεῖς, id eſt, *montani*. alii retinent vocem Διάκρια, *Diacria*. KÜHN.

22 Ποσειδωνιὰς, &c.] MS. Ποσειδωνίας, Ἡφαιστίας, paroxytonως. JUNG.

23 Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἴωνος π. &c.] Leg. ἐπὶ Ἐριχθέως Γελέοντες, Ὁπλῖται, Αἰγικόρεις, Ἀργάδεις. *Guil. Cant.* nov. lect. V, 19. emendans ibidem & *Plutarch.* in Vit. *Sol.* fol. 65. ex *Herod.* lib. V. fol. 196. SEB.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἴωνος π. &c.] C. A. καὶ ἀπὸ τῶν Ἴωνος παίδων ἐπὶ Ἐριχθόνιος Τελέοντος Ὁπλίταις. C. V. ἀπὸ δὲ τῶν Ἴ. π. ἐπὶ Ἐριχθέως Τελέοντες· Ὁπλῆτες. *Perionius* ita: ἀπὸ δὲ τῶν Ἴ. π. ἐπὶ Ἐριχθέως Λεοντὶς, Ὁπλητὶς, Αἰγικορὶς, Ἀγραδίς. *Meurſ.* de *Regno Attico* lib. II. c. 10. Τελέοντες, Ὁπλῖται, Αἰγικόρεις, Ἐργάδεις, videtur mihi locus ita conſtituendus: καὶ ἐπὶ Ἐριχθέως ἀπὸ τῶν Ἴωνος παίδων, Τελέοντος, Ὁπλητὸς, Αἰγικορέως, Ἀργάδου, ut retineantur nomina eo caſu, quo prolata extant apud *Herod.* lib. V. pro Γελέοντος legere quis mallet Τελέοντος· de quo *Apoll.* lib. III. KÜHN.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἴωνος π. &c.] MS. ἀπὸ δὲ τῶν Ἴωνος παίδων ἐπὶ Ἐριχθέως, Τελέοντες, Ὅπλητες, Αἰγικόρεις, Κάδεις. Quæ vulgaris longe ſaniora. *Sigonius* lib. I. de Rep. *Athen.* cap. 2. longe aliam lectionem profert: *Erechtheus*, ait, *eaſdem* (tribus) *ab Ionis filiis*, *a quo ipſe in bello Eleuſinio adjutus fuerat*, *appellavit* Ὁπλίτας, ἐργάτας, γεωργοὺς, & Αἰγικόρεας, *armatos*, *opifices*, *agricolas*, *& caprarios*: *quæ omnia in* Pollucis *Commentario ſunt octavo*. Sed patet eum magis *Plutarchum* in *Solone*, quam *Pollucem* noſtrum ſequutum. Illa itaque prima ita ἀπὸ δὲ τῶν Ἴωνος παίδων ἐπὶ Ἐρεχθέως Γελέοντες, Ὅπλητες, cum MS. noſtro ſcribe, niſi quod is Τελέοντες habet, T pro Γ veteri errore notato. Γελέοντες enim bene a Geleonte Ionis filio reſtituit *G. Canterus* V. Nov. lect. 19. tum autem 25. ubi MS. ſicut vulgati habent, pro Κάδεις, idem *Canterus* ibidem optime reſtituiſſe videtur Ἀργάδεις. Locus *Herodoti*, quo & ipſe nititur, & qui hæc omnia illuſtrat ex *Terpſichore* cap. 66. adſcribendus eſt: μετὰ δὲ, τετραφύλους ἐόντας Ἀθηναίους, δεκαφύλους ἐποίησε, τῶν Ἴωνος παίδων Γελέοντος καὶ Αἰγικόρεος καὶ Ἀργάδεω καὶ Ὅπλητος, ἀπαλλάξας τὰς ἐπωνυμίας· ἐπιχωρίων δ' ἑτέρων ἡρώων ἐπωνυμίας ἐξευρὼν, πάρεξ Αἴαντος· τοῦτον δὲ, ἅτε ἀστυγείτονα καὶ σύμμαχον ξεῖνον ἐόντα, προσέθετο. De *Cliſtene* loquitur. an itaque potius προσέθετο legendum? certe interpres *adjecit* interpretatus eſt. Alias illud Τελέοντες valde hæret in libris, ut & in noſtro MS. & adhuc apud *Euripidem* in *Ione*, & *Plutarchum* in *Solone*: malim etiam apud *Noſtrum* ſcribere Αἰγικορεῖς, ut apud *Plut.* eſt. JUNG.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἴωνος π. * ἐ. Ἐριχθονίας τε * καὶ Λέοντος, Ὁπλῖται, Αἰγ. * Κάδεις] Hæc erat priorum editionum depravatiſſima ac deformis plane lectio, quam vario modo caſtigavimus, ac meliorem fecimus. Τοῦ Ἴωνος παίδων, textus habet τῶν, quæ lectio συντάξεως ſequitur normam, atque ita *Kuhnius*. Pro Ἐριχθονίας *Kuhnius* in textum retulit Ἐρεχθέως, quæ quoque lectio in Codice *Falckenburgii* reperitur, & ita ad oram ſui libri Doctiſſ. *Canterus* emendavit. τὶ καὶ Λέοντος, Τελέοντες, cum *Kuhnio* omnibuſque MSS. reſtitui: *Canterus* ad Codicis ſui marginem Γελέοντες· tum Ὅπλητες· reſtat Κάδεις, Ἀργάδεις Doctiſſ. *Canterus* legit: atque hæc omnia in ejus quoque ſunt Emendationum libris: malim hanc lectionem ſequi, quam quæ a *Kühnio* erat reſtituta Ἐργάδεις, cujus ratio ex *Jungermanni* nota petatur. Eruditi viri ſingula cum cura penſitantes nobis hæc illuſtriora facient, ac planiora. Sed obiter *Heſychio* operam demus, apud quem ita lego: Αἰγίκερας * πόλις· varie hic eruditi viri in hoc loco tricantur: liceat nobis, cum aperte mutilus ſit, unica vocula addita legiſſe: Αἰγικόρεις ſeu Αἰγικορεῖς, φυλῆς ὄνομα· ac tum quidem omnia plana: addam & huic rei ſtabiliendæ & illuſtrando *Polluci Stephani* locum, prout in antiquis editionibus legitur: Αἰγικόρεως (leg. Αἰγικόρεις) οὐκ ἔστι δῆμος τῆς Ἀττικῆς ὥς τινες, ἀλλὰ φυλὴ παλαιὰ μία τῶν τεσσάρων τῶν ἀπόγονος (τῶν ἀπὸ Ἴωνος, & exciderit forſitan παίδων, quin vero id ex iis quæ ſequuntur certum eſt) τέσσαρες δ' ἐξ αὐτῶν, Αἰγοκέρεις (Αἰγικόρεις vel Αἰγικορεῖς) Ἀργαδεῖς, Γελέοντες, Ὁπλῆται· ἡ φυλὴ τοίνυν Αἰγοκορίς, leg. Αἰγικορίς. Polles itaque in noſtro quoque *Polluce* leviſſima mutatione recte legere Ὁπλῆται· ſed ductum malui MSS. *Kühniique* præeuntis veſtigia ſequi. Videndi autem ſunt ad *Stephanum* eruditiſſimi Commentatores.

24 Ἐρομένου] *Interpr. interrogato Apolline*, ſed valde dubito an ἔρομαι ullibi ſit *interrogor*. *Heſych.* ἐρόμενος, ἐρωτῶν, πυθόμενος, *interrogans*, *percontatus*: ideoque vellem legere, ἐκ πολλῶν ὀνομάτων ἑλομένου τοῦ Πυθίου, *Pythio ex multis nominibus eligente*. multa ſcilicet nomina oraculo propoſita fuerunt, ex quibus elegit, quæ voluit ſingulis tribubus imponenda. vid.

[25] Ἐρεχθηῒς, Κεκροπὶς, Αἰγηῒς, [26] Πανδιωνὶς, [27] Ἀκαμαντὶς, Ἀντιοχὶς, [28] Λεοντὶς, [29] Οἰνηῒς, [30] Ἱπποθοωντὶς, [31] Αἰαντίς. προσετέθησαν δὲ [32] αὐταῖς δύο, Ἀντιγονὶς, καὶ [33] Δημητριὰς, ἃς ὕστερον [34] μετωνόμασαν Ἀτταλίδα, καὶ [35] Πτολεμαΐδα. Ἀπὸ δὲ φυλῶν, [36] τὸ φυλοκρινεῖν ὠνομάσθη. καὶ [37] ὁμόφυλος, ἀλλόφυλος, φυλέτης, φυλίων θεῶν ἱερὰ, [38] ἐμφύλιον αἷμα, ἐμ-
111 φύλιος πόλεμος, [39] καὶ τὰ ὅμοια. * Οἱ [40] φυλοβασιλεῖς, ἐξ Εὐπατριδῶν δὲ ὄντες, μάλιστα

Erechthis, Cecropis, Ægis, Pandionis; Acamanthis, Antiochis, Leontis, Oenis, Hippothontis, Æantis. His vero addiderunt duas, Antigonidem, & Demetriam: quas poſtea Attalidem, & Ptolemaidem nominaverunt. A Tribubus autem, tributim judicare dicitur. Contribulis, alienigena, Tribulis, Tribulium Deorum ſacra, tribunitius ſanguis, inte-
ſtinum bellum, & his ſimilia. * Tribuum 111
Reges ex Eupatridis exiſtentes in primis

Etymolog. in ἐπώνυμον, ubi extat ὁ Πύθιος εἵλετο. KUHN.

Ἐρομένου] Alio ordine MS. τοῦ πυθ. ἐρομ. JUNG.

Ἐρομένου] Locupletius hic &, ni fallor, melius vulgatis ceteriſque MSS. habet *Falckenburgii* Codex: ἱερομένου τὰ παλαιὰ, quibus ſi *Kühnianam* emendationem adhibueris, ſana erunt ac integra hæc: nimirum ex propoſitis nominibus *Apollo* antiquiore ſelegerat ſanciveratque: Hæc itaque in textum retuli, & *Kühnius* ἑλομένου repoſuerat.

25 Ἐρεχθὶς] C. V. melius Ἐρεχθηὶς, ita & θάλασσα dicta eſt Ἐρεχθηὶς, quam *Neptunus* elicuit e petra tridente percuſſa. *Apollod.* lib. III. eodem modo laudatus Codex pro Αἰγὶς Αἰγηὶς ex *Heſych.* & *Andocid.* Orat. I. ut & pro Οἰνὶς legit C. V. Οἰνηίς. dein C. A. Ἱπποθοάντις, cui præfero vulgatum. KÜHN.

Ἐρεχθὶς] MS. habet Ἐρεχθηὶς & Αἰγηὶς, non ut vulgo Ἐρεχθὶς & Αἰγὶς. Et profecto illa forma rectior, Ἐρεχθηὶς ab Ἐρεχθέως, Αἰγηὶς ab Αἰγέως. emenda itaque vulgata. *Harpocratio:* Αἰγηὶς, φυλὴ ὠνομάσθη ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίονος, ὅθεν οἱ φυλέται Αἰγεῖδαι. Eadem fere ὁ ἐθνικογράφος. *Heſych.* Αἰγηὶς φυλὴ Ἀθήνησι. ſed aperta hæc, quidque æra lupinis diſtent nemo non videt. Et bene *Sigonius* lib. II. de Rep. *Ath.* c. 2. ubi has tribus enumerat, *Erechtheis*, & *Ægeis* habet. JUNG.

Ἐρεχθὶς] *Falckenburgii* Codex, Ἐρεχθῒς, Κεκροπῒς, & mox Οἰνὶς· nimirum, quod ſæpius in recentiori ſcriptura fieri amat, η degeneravit in ι. Nos autem MSS. ſecuti fidem elegantiorem ſcripturam in textum repoſuimus, Ἐρεχθηὶς, tum Αἰγηὶς, & mox Οἰνηὶς, cui cum uſu nitidiorique analogiæ norma convenit melius.

26 Πανδιωνὶς] MS. Πανδιόνις. Et emenda Πανδιονὶς, per ο. *Harpocratio:* Πανδιονὶς· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις ἐστὶ, κληθεῖσα ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἐριχθονίου, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ λέγουσι, καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμισίου. quamvis apud eum vulgo ſit Πανδιωνὶς, ut & *Pollucis* editi. ſed in loco *Demoſthenis*, quem laudat *Harpocratio*, eſt, τῇ Πανδιονίδι φυλῇ. JUNG.

Πανδιωνὶς] Ita erat vulgo per ω, ſed male: emendavi itaque.

27 Ἀκαμαντὶς] In MS. noſtro male omiſſa eſt Ἀκαμαντὶς, de qua vid. *Harpocrationem* in Ἀκαμαντὶς, & *Ethnicographum* in Ἀκαμάντιον. JUNG.

28 Λεοντὶς] Ἀπὸ τοῦ Λέοντος nimirum, quodam heroe ſuo eponymo, de quo & aliis novem harum tribuum vid. *Pauſaniæ Attica* non longe ab initio, & *Demoſthenis* Orationem funebrem. male apud *Sigonium* libr. II. de Rep. *Athen.* cap. 2. eſt *Leonis.* Et certe *Demoſthenes* in Ἐπιταφίῳ non *Leonidæ*, ſed Λεοντίδαι habet. JUNG.

29 Οἰνὶς] Pro Οἰνὶς, iterum ſcribe ut in MS. eſt, Οἰνηὶς, & *OEneis* bene *Sigonius* ibidem. *Harpocratio* in Οἰνηίς. JUNG.

30 Ἱπποθοωντὶς] Ἱπποθοωντὶς & MS. habet. ſed malim ſcribere Ἱπποθοοντίς. Ἱπποθόων, heros nimirum eponymus, & Ἱπποθόοντος ἡρῷον, & Ἱπποθόοντα natum ex *Neptuno* narrat *Pauſanias* in *Atticis*. & Ἱπποθοοντίδαι apud *Demoſth.* ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ ſcribendum puto, ubi Ἱπποθωοντίδαι, alio vitii genere. JUNG.

31 Αἰαντίς.] *Herod.* lib. V. ſolum *Ajacem* peregrinum eſſe ex omnibus, qui nomina dederint tribubus Atticis refert. ex eodem loco apparet, quo tempore hæc impoſitio nominum facta ſit, nempe ſub *Cliſthene Alcmæonis propinquo.* pro *Cliſthene Noſter* nominat ipſum *Alcmæonem*, non Regem ultimum Athenienſium, qui vixit uſque ad *Olympiadis* VII. annum tertium, ſed *Alcmæonem Piſiſtrati* hoſtem per *Megaclem* filium & poſteros expulſi, cujus tempus incidit in *Olymp.* 67. Concinerent *Pollux* & *Herodotus*, ſi in *Polluce* legeremus, ἐπὶ δὲ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν, *ſub Alcmæonidis*, ut in præcedentibus, & ſic ſequeretur *Pollux Herodotum.* KÜHN.

32 Αὐταῖς] C. A. αὐτῷ. male, vulgatum ſatis probum, niſi quis malit αὖθις, *iterum.* KUHN.

33 Δημητριάς.] MS. Δημήτριας paroxytone, ut ſupra Segm. præced. alia duo. JUNG.

34 Μετωνόμασαν] C. A. ὠνόμασαν. lectio vulgata plus habet ſignificationis, nam μετονομάζειν eſt veteri expuncto nomine aliud nomen in ejus locum ſurrogare. KUHN.

35 Πτολεμαΐδα.] MS. vitioſe Πολεμ. JUNG.

Πτολεμαΐδα] Vox præcedens in Codice *Falckenburgiano* ſcripta erat: ἀτταλίδα· male.

36 Τὸ φυλοκρινεῖν] *Heſych.* φυλοκρινεῖν, τὰς φυλὰς διακρίνειν, &c. KÜHN.

Τὸ φυλοκρινεῖν] *Etymol.* φυλοκρινεῖ, διακρίνει, καταδικάζει παρέργως.

37 Ὁμόφυλος] C. V. duplicat λ legendo ὁμόφυλλος, quod factum nollem. KÜHN.

Ὁμόφυλος] MS. ὁμόφυλλος. JUNG.

38 Ἐμφύλιον αἷμα] Ἐμφύλιον αἷμα eſt *ſanguis civium, qui ſub unam tribum redacti*, & in genere dein ſanguinem bello civili fuſum notat, ſive fuerint in una tribu, ſive non. KÜHN.

39 Καὶ τὰ ὅμοια.] Abſunt hæc verba a C. A. ut & reliqua, quæ ſequuntur, nempe ab οἱ φυλοβασιλεῖς &c. uſque ad finem hujus capitis. At C. V. τὸ, οἱ φυλοβασιλεῖς uſurpat loco novi tituli. vid. & *Heſych.* in φυλοβασιλεῖς. KÜHN.

Καὶ τὰ ὅμοια.] Deſunt in MS. καὶ τὰ ὅμοια. Et ſequitur novum tmema, ſub titulo: οἱ φυλοβασιλεῖς. tmema incipit: ἐξ Εὐπατριδῶν &c. pro quo male priores editiones Εὐπαριδῶν quas recte etiam correxit *Seberus* noſter in mendoſo φιλοβασιλεῖς· in quo tamen & eruditiſſimus *Sigonius* lapſus eſt lib. I. de Republ. *Athen.* cap. 4. extremo ſcribens: *Neque vero ſolum reges, ſed etiam amici regis operati ſacris ſunt, in Regia porticu conſidentes prope Bucolæum, ut notat* Pollux. Sed aliter interpretandi hi φιλοβασιλεῖς, de quibus & infra Segm. 120. potius *tribuum reges.* eorum mentio & apud *Heſychium* ſcribentem: φυλοβασιλεῖς, ἐκ τῶν φυλῶν αἱρετοί, οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες. JUNG.

40 Φυλοβασιλεῖς] Pr. ed. hic & Segm. 120. φιλοβασ. ſed MS. φυλοβ. SEB.

ſacrorum curam gerebant, conſidentes in palatio, quod circa Bucolium eſt. Quum autem quatuor tantum tribus eſſent, in ternas partes ſingulæ dividebantur. & hæc pars, trittys nominabatur, genus, & phratria. Singulorum vero generum familiæ erant triginta, ex totidem Viris conſtantes, quæ Trigeſimæ vocabantur. Et ejuſdem familiæ, ſeu generis participes, Cognati, Collactaneique, cognationis quidem non ejuſdem, ſed propter conventum hunc, nominabantur. Tres autem erant gentes olim, Eupatridæ, Geomori, Demiurgi.

τῶν ἱερῶν ἐπεμελοῦντο, συνεδρεύοντες ἐν [41] τῷ βασιλείῳ τῷ παρὰ τὸ [42] βουκολεῖον. [43] ὅτε μέντοι τέσσαρες ἦσαν αἱ φυλαὶ, εἰς τρία μέρη ἑκάστη [44] διῄρητο· [45] καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλεῖτο τριττὺς, καὶ ἔθνος, [46] καὶ φρατρία. ἑκάστου δὲ ἔθνους γένη [47] τριάκοντα, ἐξ ἀνδρῶν τοσούτων, ἃ ἐκαλεῖτο [48] τριακάδες. καὶ οἱ μετέχοντες τοῦ γένους, [49] γεννῆται, καὶ ὁμογάλακτες, γένει μὲν οὐ προσήκοντες, ἐκ δὲ τῆς συνόδου οὕτω προσαγορευόμενοι. [50] τρία δὲ ἦν τὰ ἔθνη πάλαι, Εὐπατρίδαι, Γεωμόροι, Δημιουργοί.

41 Τῷ βασιλείῳ] Per βασίλειον intelligerem *porticum regiam*, quæ βασιλικὴ, βασίλειος & βασίλειον dicitur, ubi Rex ſacrorum jus dicebat. poſtea leg. τῷ παρὰ τ. β. C. V. βουκόλιον· videtur autem βουκολεῖον fuiſſe domus ſacra, in quam recondebant Athenis paraſiti quicquid collegerant ſinguli ἐκ τῆς βουκολίας, id eſt, ἀγροικίας, *ex agris ſibi attributis*, ſive hordeum fuerit, ſive alii fructus debiti ſacris peragendis. vid. *Athen.* lib. VI. c. 6. Kühn.

Τῷ βασιλείῳ, τὸ] MS. τῷ βασιλείῳ, τῷ π. Et ſic jam in meo Codice correxeram. Jung.

Τῷ βασιλείῳ, τὸ] Reſtitui in textu τῷ, & mox cum *Kuhnio* ὅτε· paulo poſt vulgo quoque male erat διῃρῆτο· *Kuhnius* emendaverat.

42 Βουκολεῖον.] MS. βουκόλιον. ὅτι μ. quod ὅτε etiam *H. Stephanus* in ſuo libro pro vulgato ὅτι emendaverat, nec aliter legendum ex ſequentibus patet. Jung.

43 Ὅτι μέντοι] Ὅτε *Phavorin.* in γεννηταὶ legit, nec aliter *Interpr.* deinde διῄρητο, quod confirmat & C. V. Kühn.

44 Διῃρῆτο] MS. διῄρητο· & ſic ſcribendum eſt. *Harpocratio* in γεννηταὶ eodem modo: ἑκάστη δὲ φυλὴ τριχῇ διῄρητο &c. Jung.

45 * Καὶ τὸ μέρος τοῦτο] *Sylb.* leg. καὶ τὰ μέρη ταῦτα. Seb.

* Καὶ τὸ μέρος τοῦτο] Leg. καὶ ἕκαστον μέρος τούτων, *& harum partes ſingulæ* &c. ex *Harpocr.* in γεννηταί. Kühn.

* Καὶ τὸ μέρος τοῦτο] MS. prima ut vulgati, καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐκ. τριττὺς, tum ita & hoc ordine: καὶ φατρία, καὶ ἔθνος ἑκάστου &c. Sed pro illa lectione, καὶ τὸ μέρος τοῦτο, mavult *H. Stephanus* aliter legere; ita enim ad hunc locum adnotavit in ſuo Codice: *fort.* καὶ τὰ μέρη ταῦτα. *Nam ita legendum eſſe, videtur colligi ex* Etymologo *in* τριττύς. vide & *Theſ.* Et *Etymologicon* ita quidem: τριττὺς, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς, καὶ ἔθνη, καὶ φατρίας· quo pacto & ex *Harpocratione*, qui ſe ait ex *Ariſtotele* ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ hæc tradere, profert *H. Stephanus* in Theſauro. Jung.

46 Καὶ φρατρία.] Alii φρατριὰ, quaſi φρεατριὰ ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod *uno puteo* uſi ſint, ut pagi ἀπὸ πηγῆς, quia circa fontes primum pagi conditi. quidam deducunt φρατριὰ a πατριά. vid. *Dionyſ. Halicarn.* lib. I. *Antiqq. Rom.* Kühn.

Καὶ φρατρία.] Φρατριὰ in ſuo Codice *Kühnius*: ſed utraque accentus ratio eſt in uſu: vide de φρατρίαις *Moſchopulum* ad *Hom.* β. v. 263. ab eruditiſſimo viro *Scherpezelio* publicæ luci donatum, & *Euſtathium* in eundem locum. Videndæ quoque *Gloſſæ Nomicæ* in τρίβους, quæ ipſis τριττὺς, φρατρία vero *curia*: *Meurſius* hac de re pluribus egit locis.

47 Τριάκοντα, ἐξ ἀνδρ. &c.] MS. τριάκοντα καὶ ἐξ ἀνδρῶν τοσ. Jung.

48 Τριακάδες.] *Heſych.* τριακὰς, ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός. καὶ σύστημά τι τῶν πολιτῶν. priorem ſignificationem tantum habet *Harpocr.* in τριακάς. Kühn.

49 Γεννῆται] Alii γεννηταί. vid. *Harpocr.* h. v. ſed *Cyrillus* de *Differ.* *Pollucis* lectionem tuetur diſtinguendo inter γεννηταὶ & γεννῆται, inter γεννῆται & γεννηταί. C. V. pro γένει leg. γένη. Kühn.

Γεννῆται] MS. γεννηται (ſine accentu) κ. ὁ. γένη &c. Apud *Heſych.* γεννῆται eſt, ut & hic in edit. *Flor.* ſicut & in epitome MS. *Harpocr.* apud *Etymolog.* γεννῆται· quod malim, ut & hic eſt, ἀπὸ τοῦ γένους nimirum. vid. de his diviſionibus & *Sigon.* libr. I. de Rep. *Athen.* c. 2. Jung.

Γεννῆται] Egit de hiſce *Heraldus* Animadv. ad *Salmaſ.* Obſerv. ad Jus *Att.* Iidem & ὁμογάλακτες· ad rem *Heſychius*: Ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ ἀδελφοί· & leges quoque *Ariſtotelem* Polit. lib. I. cap. 1.

50 Τρία δὲ ἦν τὰ ἔθνη] *Perionius* lib. I. de *Rom.* & *Græc. Magiſtrat.* pro ἔθνη malit δήμους· verum *Heſych.* in δημιουργὸς etiam ἔθνος habet, in ἀγροιῶται vero, γένος· adſcribam locum, quia ad rem facit. ἀγροιῶται, ἄγροικοι, καὶ γένος Ἀθήνησι, οἱ ἀντιδιεστέλλοντο πρὸς τοὺς εὐπατρίδας, ἦν δὲ τὸ τῶν γεωργῶν, καὶ τὸ τρίτον τὸ τῶν δημιουργῶν· diviſio populi Attici extat infra Segm. 129 & 130. *ſecundum cenſus*, κατὰ τὰ τιμήματα. Kühn.

Τρία δὲ ἦν τὰ ἔθνη] MS. τρ. δ' ἦν· & dein male εὐπατρίδαι. Jung.

112 • [51] Περὶ Γυναικοκόσμων ἀρχῶν. λβ'. • *De muliebri ornatui præfectis.* 32. 112

[52] Γυναικοκόσμοι δὲ ἀρχοὶ, ἐπὶ τοῦ κόσμου τῶν γυναικῶν. τὰς δὲ ἀκοσμούσας ἐζημίουν, καὶ τὰς ζημίας αὐτῶν γράφοντες, [53] ἐξετίθεσαν ἐπὶ τῆς πλατάνου τῆς ἐν [54] Κεραμικῷ.

Muliebri mundo Præfecti erant, propter Mulierum ornatum. Et Mulieres inornatas mulctabant, earumque mulctas ſcribentes apud platanum, quæ in Ceramico eſt, exponebant.

Οἱ Εἴκοσι.

Τούτους εἵλοντο, [55] μετὰ τοὺς τριάκοντα τῆς πο-

Viginti hos eligebant, poſt triginta rei-

51 Περὶ Γυναικοκόσμων ἀρχῶν.] Abeſt titulus hic a C. V. qui pro eo habet *γυναικοκόμοι· γυναικοκόμοι δὲ ἀρχὴ τοῦ ἐπὶ τοῦ* &c. *Heſych.* etiam *γυναικοκόμοι*, quod tamen eodem recidit. *κόσμος γυναικῶν* vel *ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες* non eſt, *ornamentum mulierum*, aut *inornatius prodeuntes fœminæ*: *κόσμος* enim eſt *εὐταξία*, & *ἀκοσμοῦσαι* ſunt *ἀτακτοῦσαι*, quæ contra bonos mores & ſtatuta agunt, nec ordinis ſui decorum obſervant, quocunque id fiat modo. de *γυναικοκόσμοις Meurſ. Lect. Att.* lib. II. c. 5. KÜHN.

Περὶ Γυναικοκόσμων ἀρχῶν.] In MS. nullus titulus, ſed ita ſtatim prioribus annectuntur hæc: *γυναικοκόμοι· γυναικονόμοι δὲ ἀρχὴ τοῦ ἐπὶ τοῦ κ.* quaſi unum ſit loco tituli: & tamen diverſa iſta. Et vulgatos quidem *γυναικοκόσμους* ſolum ex *Polluce* noſtro hinc *Sigonius* exponit lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. Sed ſi illi non alium quoque *βιβλίον* accipiant, ego cum noſtro MS. *γυναικονόμους* potius amplectar. De quorum officio ſaltem hæc *Philochori* lib. VII. *Ἀτθίδος* adſcribo: *οἱ γυναικονόμοι μετὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους, ἔν τε τοῖς γάμοις, καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις.* ſunt ea apud *Athenæum* lib. VI. ubi & alia ex *Lynceo Samio* & *Timocle* atque *Menandro* Comicis. ſed dicis, illa convivalia mere: Ita ſane, quia ea de cauſſa *Athenæus* habebat mentionem facere: de mulieribus *ἀκοσμούσαις*, unde proprie illi dicti videntur, ibi locus dicendi non erat. Et etiam non mere convivale officium *Philochori* verba dicunt. Et talem *ἄρχοντα*, *γυναικονόμον* cum *παιδονόμῳ* jungit *Ariſtot.* Politic. 15. ſicut & *γυναικονομίαν* & *παιδονομίαν* extremo libr. VI. Politic. ubi &: *ἴδια δὲ ταῖς σχολαστικωτέραις καὶ μᾶλλον εὐημερούσαις πόλεσιν, ἔτι δὲ φροντιζούσαις εὐκοσμίας, γυναικονομία, νομοφυλακία, παιδονομία* &c. Et apud *Heſych.* in *πλάτανος*, hi iidem *γυναικονόμοι* adpellantur. Forte itaque & hic *περὶ γυναικονόμων* legendum, & tum *γυναικονόμοι δὲ ἀρχὴ*, (ita enim noſter MS. ut dixi) *ἐπὶ τοῦ* &c. JUNG.

Περὶ γυναικοκόσμων ἀρχῶν.] *Poſtellus* de Rep. *Ath.* cap. 32. de Gynæcocomis: *Hos*, inquit, *fuiſſe viginti numero ſcribit* Pollux: quæ falſa ſunt. Vulgatam autem lectionem non mutavi, quæ mihi præ cæteris placet: idem autem omnino ex veteri Atticiſmo *γυναικοκόσμοι* & *γυναικονόμοι*.

52 Γυναικοκόσμοι] *Laced.* *ἁρμόσυνοι*. *Heſych.* *ἁρμόσυνοι ἀρχή τις ἐν Λακεδαίμονι ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν γυναικῶν.* vid. *Nic. Crag.* de Rep. *Laced.* lib. II. cap. 7. SEB.

53 Ἐξετίθεσαν] *Perionius* hunc locum ita accipit, quaſi mulcta illa exerrantium mulierum palam exhibita ſit *platani tabulis* perſcripta, ſed *Heſych.* clare ſatis ab ipſa platano diſtinguit *λεύκωμα*, *album*, cui inſcriptæ mulctæ proponebantur ad certam platanum in *Ceramico* ſitam, in voce *πλάτανος*. KÜHN.

54 Κεραμικῷ.] MS. Κεραμεικῷ· & ſic potius ſcribe. *Heſych.* Κεραμεικὸς, *τόπος Ἀθήνησιν ἔνθα αἱ πόρναι προεστήκεισαν· εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοὶ, ὁ μὲν ἔξω τείχους, ὁ δὲ ἐντός.* De platano idem *Heſychius*: *πλάτανος, δένδρον, πρὸς ὃ οἱ γυναικονόμοι τὰς ζημίας ἐν λευκώματι ἐξετίθεσαν.* vid. & *Harpocrationem* & *Etymolog.* in *Κεραμεικοὶ* & *Pauſan. Atticis.* Poſt hoc vocabulum in MS. novum tmema, cum hoc titulo: Οἱ Εἴκοσιν. tmema incipit: *τούτους εἵλ.* JUNG.

55 Μετὰ τῶν τριάκοντα] C. V. *μετὰ τοὺς τριάκοντα τῆς πολιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμελητὰς ἀριστίνδην ἐπιλεξάμενοι·* quæ lectio placet, ſi modo *ἀριστίνδην* legatur. *Illos poſt triginta* (tyrannos) *reipubl. legumque curatores ex optimatibus legerunt viginti viros. Xenophon* lib. II. *de triginta tyrannis*: *αἱρεθέντες δὲ ἐφ' ᾧτε συγγράψαι νόμους, καθ' οὕς τινας πολιτεύοιντο* &c. *Cum electi eſſent ad conſcribendas leges, ad quarum normam publice viveretur privatimque.* cæterum legi poſſet etiam *οἱ μετὰ τοὺς τριάκοντα τῆς πολιτείας καὶ νόμων ἐπιμεληταὶ* &c. ut ſenſus ſit, *elegerunt viginti viros, quibus poſt triginta tyrannos legum & reipubl. cura demandata erat.* Diſcimus id ipſum ex *Andocid.* Orat. de *Myſteriis*: *ἐπειδὴ ἐπανήλθετε*, inquit, *ἐκ Πειραιῶς, γενόμενον ἐφ' ὑμῖν τιμωρεῖσθαι, ἔγνωτε ἐᾶν τὰ γεγενημένα, καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσασθε σώζειν τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμωρίας, καὶ ἔδοξε μὴ μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν γεγενημένων· δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα, εἵλεσθε ἄνδρας εἴκοσι· τούτους δὲ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, ἕως ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν· τέως δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος νόμοις, καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς·* *Poſtquam e Pyræeo rediiſtis, cum in poteſtate veſtra eſſet ulciſci injurias, præterita omittenda eſſe decreviſtis, veſtræque vindictæ urbis ſalutem prætuliſtis, viſumque eſt mutuarum injuriarum non meminiſſe. His ita decretis, viginti viros elegiſtis, qui urbis curam gererent, donec leges conderentur. interim, legibus Solonis & Draconis theſmois ſtandum eſſe.* Hinc patet, cur *Noſtro* illi viginti ſint *τῆς πολιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμεληταί*. poſſet & vulgata retineri, ſi triginta, quos *Heſych.* judices nominat, curamque, ut cives conciones publicas frequentarent, illis aſſignat, & alias Reipubl. partes geſſerint. vid. eum in *τριάκοντα*. hæc ſunt Doctorum virorum judicia, quos de hoc loco per literas conſului: quibus jam ſubjiciam meam ſententiam, lector habeat de omnibus liberam *ἐπίκρισιν*. Mihi videtur Οἱ Εἴκοσι titulus eſſe, qui e margine in textum venit, turbatque ſenſum; illo vero in locum ſuum remigrare juſſo, omnia erunt facilia, hoc modo: *Viginti viri.* Hos poſt triginta tyrannos *τῆς πολιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμελητὰς elegerunt* (Athenienſes) *ex optimatibus*; idque vincit locus *Andocidis* ſupra laudatus. De *Heſychii* triginta viris *Noſter* egit Sect. 17. c. 11. KÜHN.

Μετὰ τῶν τριάκοντα] MS. *μετὰ τοὺς τρ.* mox *ἐπιμελητάς.* & tum *ἀριστίνδην.* Mihi videtur MS. auxilio ita locus totus ſcribendus & diſtinguendus: *οἱ εἴκοσι· τούτους εἵλοντο, μετὰ τοὺς τριάκοντα, τῆς πολιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμελητὰς, ἀριστίνδην ἐπιλ.* Ut dicat, *poſt oligarchiam illam triginta tyrannorum, viginti viros conſtitutos eſſe qui reip. & legum curam ſuſciperent, optimus quiſque delecti.* Quæ tamen ex hiſtoria tibi non deduco: ſatis mihi feſtinanti *Pollucis* verba ex MS. reconcinnaſſe. JUNG.

Μετὰ τῶν &c.] Reſtitui ducibus MSS. & *Kühnio τοὺς*, ac mox *ἐπιμελητάς·* *ἐπιμελητὰς* habet quoque *Falckenburgii* Codex. Titulus quem ex *Jungermanni*

publicæ , & legum Curatores, de optimis deligentes. Erat & Fontium cura , Magiſtratus quidem , ejuſdem nominis ſervos ad hoc operis deſtinatos ha-
113 bens. • Tum & leo quidam , Fonticuſtos appellatur , æneus : fonti cuidam, e quo aquam ad judicia , quæ aqua diſpenſantur , hauriebant , inſidens. Procurator autem quiſpiam , forte electus erat, dictus Ἐφύδωρ, clepſydræ æqualitatem cuſtodiens. Theoricæ pecuniæ ſunt, in feſta, Deorum honores, & Vulgus diſtributæ. & hoc quod dabatur, theoricum dicebatur : quemadmodum & eccleſiaſticum , & judiciale , quod &

λιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμελητὰς , ἀριστίνδην ἐπιλεξάμενοι. [56] ἦν μέντοι καὶ κρηνοφυλάκιον ἀρχὴ , [57] δηλούσης τὸ ἔργον αὐτῆς τῆς ἐπικλήσεως.
• καὶ λέων δέ τις ἐκαλεῖτο , κρηνοφύλαξ , χαλ- 113
κοῦ πεποιημένος , ἐπὶ κρήνης τινὸς , [58] δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἐφέρετο ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις· [59] ἐπιμελητὴς δέ τις κληρωτὸς ἐγίγνετο , ὃς ἐκαλεῖτο [60] ἐφύδωρ , ὁ παραφυλάττων τὴν ἰσότητα τῆς κλεψύδρας. [61] Θεωρικὰ δὲ χρήματα εἰς τὰς ἑορτὰς , καὶ θεῶν τιμὰς , τῷ πλήθει νεμόμεμα· καὶ τὸ διδόμενον ἐκαλεῖτο θεωρικὸν , ὥσπερ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν , καὶ τὸ [62] δικαστικόν· ὅπερ καὶ

MS. dedi Οἱ Εἴκοσι , inficete profecto ante nos continua ſerie ipſi textui erat inſertus , quod huic loco tenebras offudit : cæſpitarunt igitur qui hæc ad gynæcocoſmos retulere. Diſtinctionem præterea ad mentem Commentatorum mutavi , neque de illius veritate quiſquam dubitet : erat vulgo *μ. τ. τ. τ. πολιτείας, καὶ* &c.

56 Ἦν μέντοι] Deinceps novis quibuſdam titulis opus erat. MS. ab articulo 35. Segm. 104. uſque ad ſeq. caput 10. prorſus tacet. SEB.

57 Δούλους τις] Κρηνοφύλακας dictos ſcil. C. V. aliam affert lectionem, nempe *δηλούσης τὸ ἔργον αὐτῆς τῆς ἐπικλήσεως* , abeſtque *ἔχουσα* ; *ipſo nomine, a quo magiſtratus ille vocatur, ſignificante, quid ejus ſit opus* , cum ſervos ad ullum magiſtratum Athenis admiſſos, nullibi dictum lectumque ſit. *Plato* lib. VI. de L. L. fontium curam demandat *ἀγορανόμοις*. conf. *Meurſ. Ath. Attic.* lib. III. cap. 10. poteſt vulgata lectio ita etiam intelligi , ut magiſtratus ille ſervos habuerit *κρηνοφύλακας* , qui curam gerebant clepſydræ. KÜHN.

Δούλους τις] Craſſum vitium in *δούλους τις* , ob quod & alterum accumulatum gloſſemate vocis *ἔχουσα*. MS. pro illo *δηλούσης* habet ; alterum non adgnoſcit : nec dubito, quin totus locus ita legendus : *ἀρχὴ , δηλούσης τὸ ἔργον αὐτῆς τῆς ἐπικλήσεως· καὶ λ.* Et *κρηνοφυλάκιον* , ait , *magiſtratus quidem , officium ejus adpellatione ipſa indicante.* Ego primum *κρηνοφυλάκων* , pro vulgato *κρηνοφυλάκιον* putavi legendum : & forte me non pœnitere debeat, quum video ſic legiſſe & *Sigonium* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. ſcribentem , *qui fontium curam habuerunt , quos κρηνοφύλακας appellat* Pollux. *Ariſtoteles* VI. Polit. 8. *κρηνῶν ἐπιμελητὰς* vocat. *Heſychius* forte ad eandem *ἀρχὴν* adſpexerit , ſcribens , *κρηνοφύλαξ , ὁ τὴν κρήνην φυλάσσων.* ſed vulgatum MS. noſter quoque habet. JUNG.

Δούλους τις τὸ ἔ. α. τ. ἐ. ἔχουσα.] Ad fidem MSS. locum emendavi : vulgata ſunt inepta.

58 Δι' ἧς τὸ ὕδ.] C. V. *δι' οὗ* , ſcil. *λέοντος* , *per quem ſaliebat de fonte iſto.* Notum enim , quod ſalientes aquæ habere ſoleant pro *tubulis* , *Leones* , *Sylvanos* , & id genus alias figuras. *Sponius* in *Itinerario* pag. 2. refert , ſe vidiſſe Athenis in via ducente *Eleuſinem* pulchre ex marmore factum *Leonem* , primoribus incumbentem pedibus , cui caput perforatum erat , ut fontis aquas hoc quaſi rictu funderet. KÜHN.

Δι' ἧς τὸ ὕδ.] MS. *δι' οὗ τὸ ὕδ.* nempe *τοῦ λέοντος χαλκοῦ* , *leonis ærei.* JUNG.

59 Ἐπιμελητὴς δέ τις] MS. *ἐπιμελητής τις* ſine *δὲ* , & mox eſt : *ὃς καὶ ἐκαλ.* alias de horis ad dicendum clepſydra notatis vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 4. JUNG.

60 Ἐφύδωρ] *Suid.* diſtinctis vocibus *ἐφ' ὕδωρ* , & *εἴ τι ἐφ' ὕδωρ κακὸς* , quod proverbialiter dici ait , de iis, quibus ſors obtigit infelicior. nam in judiciis non aliud vilius erat officium , quam ejus , qui aquam litigantibus æqualiter partiebatur , & fere *ἀπόκληροι* , id eſt , *omnis hæreditatis paternæ exſortes* erant , qui operam ſuam hac in parte commodabant. Neceſſe tamen erat conſtitui homines, qui inter actoris reique advocatos horas diſpenſarent , aqua per vaſculum inferius pertuſum ſtillatim defluente. de illa *Plato* in *Theæteto* : *οἱ δὲ ἐν ἀσχολίᾳ τε ἀεὶ λέγουσι· κατεπείγει γὰρ ὕδωρ ῥέον , καὶ οὐκ ἐγχωρεῖ περὶ οὗ ἂν ἐπιθυμήσωσι τοὺς λόγους ποιεῖσθαι·* & iterum eos inquit , *οὐ δύνασθαι πρὸς ὕδωρ σμικρὸν διδάξαι ἱκανῶς τῶν γεγενημένων ἀλήθειαν.* hoc vocat *Demoſth.* de *falſa Legat.* accuſare *πρὸς διαμεμετρημένην ἡμέραν.* *Philo* de *Legat.* ad *Caium* judicem audire cauſam *πρὸς μεμετρημένον ὕδωρ.* Ita limitibus circumſcripti Rhetores ſuæ admodum parcebant aquæ , & cum teſtes audiendos producerent , aquæ moderatorem aquam inhibere jubebant , ne caderet , dicendo : *σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ* ; quod reddit *Apuleius* : *At tu interea, dum legit, aquam ſuſtine. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος , ὅστις βούλεται, τοῦτον τἀναντία μαρτυρείτω* , inquit *Orator* , cum multum indulget parti adverſæ. Quod ſi actor vel reus ſuperfluam habebat aquam , loquendi finem faciens , miniſtro dicebat , *ἔξερα τὸ ὕδωρ* , *effunde aquam.* Nec *judiciales* tantum , ſed & *declamatoriæ* erant *clepſydræ* , de quibus *Cicero* lib. III. de Orat. *Periclem non declamator aliquis ad clepſydram latrare docuerat* &c. erant & *militares. Veget.* lib. III. c. 8. *formam clepſydræ* dabit *Apuleius* lib. II. *Metamorph.* cætera videri poterunt apud *Ariſtoph.* in *Veſpis* & *Acharnenſ. Lucian.* in *Piſcat. Heſych.* in *ἀνάγκη*. *Demoſth.* de *falſa Legat.* & contra *Midiam. Æſchin.* contra *Cteſiph.* & ex recentioribus apud *Pancirollum* & ejus commentatorem. *Laurent.* Polymath. libr. VII. diſſ. 16. *Raderum* in XII. epigr. 651. *Martial. Petavium* in *Syneſ.* pag. 20. videtur autem fons ille , e quo petebatur aqua clepſydrarum , etiam *κλεψύδρα* dictus *Athenis. Appianus* de bello *Parth.* de *Antonio* : *ἐξιέναι δὲ μέλλων ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἀπό τε τῆς ἱερᾶς ἐλαίας στέφανον ἔλαβε , καὶ κατά τι λόγιον ἀπὸ τῆς κλεψύδρας ὕδατος ἐμπλήσας ἀγγεῖον ἐκόμιζε. e clepſydra petita aqua implevit vaſculum , ſecumque tulit.* poterit tamen locus *Appiani* de *clepſydra judiciali* intelligi. C. V. *ὃς καὶ ἐκαλεῖτο* &c. KÜHN.

61 Θεωρικὰ δὲ χρ.] De his refert nonnihil *Liban.* argum. in *Olynth.* I. SEB.

Θεωρικὰ δὲ χρ.] Iterum *δὲ* deeſt in MS. de theorica pecunia *Rhodigin.* VIII. Antiq. lect. 9. ſed tu de iis eorumque præfecto potius *Sigonium* adi lib. IV. de Republ. *Athen.* c. 3. JUNG.

62 Δικαστικόν. ὅπερ καὶ τριώβ.] *Meurſ. Lect. Att.* lib. V. c. 12. docet *τριώβολον* pertinere ad *δικαστικὸν* , *διώβολον* ad *θεωρικὸν* , *ὀβολὸν* ad *ἐκκλησιαστικόν*. C. V. *διωβόλω καὶ ὀβολὸς ἦν Ἀττικός.* KÜHN.

Δικαστικόν. ὅπερ καὶ τριώβ.] Vid. ſupra Segm. 10.

τριώβολον, καὶ δυώβολον, καὶ ὀβολός· [63] ὧν ὁ
ἐπὶ τῆς διοικήσεως, αἱρετὸς ἦν ἐπὶ τῶν προσιόν-
114 των, καὶ ἀναλισκομένων. • [64] Καὶ στρατηγοὶ
δὲ ἵππαρχοι, Φύλαρχοι, λοχαγοὶ, ταξίαρχοι,
καὶ ὅσα στρατιωτικὰ ἀρχῶν ὀνόματα· καὶ [65] ἑλ-
ληνοταμίαι, οἱ τοὺς φόρους ἐκλέγοντες, [66] καὶ ἐπὶ
νήσων τὰ παρὰ τῶν νησιωτῶν εἰσπράττοντες, καὶ
τὰς πολιτείας αὐτῶν ἐφορῶντες· καὶ [67] τειχοποιοί
τε, καὶ ἱεροποιοὶ, [68] καὶ βοῶναι ὑπηρεσιῶν ὀνόματα·

triobolus erat, duo oboli, & obolus.
Quorum adminiſtrationis Præſes, forte
electus erat ſupra illos, qui novi Ci-
ves inſcribuntur, vel etiam delentur.
• Et Imperatores quidem, Magiſtrorum 114
Equitum nomina. Et Hellenotamiæi,
qui vectigalia colligentes, & in inſulis
tributa ab inſulanis exigunt, eorum-
que obſervant reſpublicas. Ædiles quo-
que & Sacrifici, officiorum nomina.

Poſtea ita MS. καὶ δυοβόλω· καὶ ὀβολὸς ἦν Ἀττικός· & ſic forte *Pollux* ſcripſit, niſi quod pro δυοβόλω, potius ſcribendum δυ᾽ ὀβολώ. alias certe & vulgatum δυώβολον falſum: quum διώβολον debuiſſet, ut infra IX, 62. &c. Hæreo autem quo hæc referam: an ad δικαστικὸν, quod & ſupra Segm. 20. τριώβολον definit: ſed non hoc nummo ſtetiſſe, ſed cum tempore variaſſe *Heſychius* ait, qui & in ὀβολοὶ ſcribit: ἐν ἄστει δικαστικοὶ μισθοί· τριώβολον quoque ἐκκλησιαστικὸν fuiſſe ex *Ariſtophane* notum eſt. Mallem ſane potiſſimum ad θεωρικὸν hæc reſtringere: ſed qui poteſt, ſi illud δυ᾽ ὀβολώ, ut emendandum duxi, non triobolum vel unus? Locus *Ariſtophanis* eſt Σφηξίν·

Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ᾽ οὐδαμοῦ,
Πρὶν ἐς Πάρον· καὶ ταῦτα δυ᾽ ὀβολὼ φέρων.

Turbant tamen & hic alii qui drachmam id definiunt, ut *Philochorus* apud *Harpocrationem*, & *Heſychius*: ſicut docuit *Sigon.* loco dicto, & *Caſaubonus* noſter ad *Theophr.* Charact. περὶ βδελυρ. Ego itaque nihil definio: & nihil etiam definiat certi alius, poteſtque ut hæc ſaltem de theorico ſint intelligenda, quaſi id fuerit modo tres, modo duo, modo unicus obolus Atticus. Nam id variaſſe, ut alia talia, & vero non abſimile eſt, & clare *Harpocratio* in θεωρικά· ἄλλοτε, ait, μέν τοι ἄλλως ὡρίσθη τὸ διδόμενον εἴς τε τὰς θέας, καὶ εἰς τὰς θυσίας καὶ ἑορτὰς, ὡς ἔστι δῆλον ἔκ τε τοῦ ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν Δημοσθένους. Et de hoc docebunt nos planiora viri docti. Jung.

63 Ὧν ὁ ἐφεστηκὼς &c.] *Qui huic adminiſtrationi præpoſitus, ſuffragiis electus erat ad accepta & expenſa* reipubl. *diſpenſanda. Valeſ.* in Notis in *Polyb.* Quæſtorem dici poſſe ait τὸν ἐπὶ τῆς διοικήσεως. *Cicero* Orat. pro *Rabirio diœceten* appellatum notat, qui Alexandriæ pecuniæ curationem & quaſi regiam diſpenſationem ſuſceperat. C. V. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς διοικήσεως legit, quod non ſpernendum. Kühn.

Ὧν ὁ ἐφεστηκὼς &c.] His ὧν ὁ ἐφεστηκὼς omiſſis, MS. noſter habet: ὁ δὲ ἐπὶ τῆς διοικήσεως &c. nec neceſſe eſt addere ἐφεστηκώς. ſic enim & ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως apud *Laërtium* exſtat: ut adnotavit *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. ubi plura de hoc ταμίᾳ τῆς διοικήσεως, vel τῶν κοινῶν προσόδων· ubi ex veteribus oratoribus etiam oſtendit, hunc curaſſe eam pecuniam quæ concioni & judicibus etiam debebatur, ut hic *Pollux* ſcribit Jung.

Ὧν ὁ ἐφεστηκὼς] Ἐφεστηκὼς eſt a mala manu: delevi itaque cum *Kühnio.*

64 Καὶ στρατηγοὶ δὲ &c.] Plenius C. V. καὶ στρατηγοὶ δὲ ἵππαρχοι, φύλαρχοι, λοχαγοὶ, ταξίαρχοι, καὶ ὅσα στρατιωτικὰ ἀρχῶν ὀνόματα καὶ ἑλληνοταμίαι οἱ &c. *qui colligebant tributa.* De illis Græciæ Quæſtoribus videatur *Thucydid.* lib. VIII. pag. 64. *Plutarch.* &c. Kühn.

Καὶ στρατηγοὶ δὲ &c.] MS. noſter longe plura: καὶ στρατηγοὶ δὲ, ἵππαρχοι, φύλαρχοι, λοχαγοὶ, ταξίαρχοι, καὶ ὅσα στρατιωτικῶν ἀρχῶν ὀνόματα· καὶ ἑλλ. vulgata itaque mutila. recenſet præfectos militares, fere & ſupra nominatos, de quibus integro capite 5. libr. IV. de Rep. *Athen.* agit *Sigonius*, quamvis, ni fallor, λοχαγοὺς non nominarit. λοχαγοὶ, ait *Heſych.* ἡγεμόνες, στρατηγοὶ, ταξίαρχαι ἄρχοντες τῆς ἐνέδρας, οἱ συνάγοντες τοὺς στρατιώτας. *Ariſtoteles* lib. VI. Politic. c. ult. ἀρχαὶ, αἳ καλοῦνται ναυαρχίαι, καὶ ἱππαρχίαι, καὶ ταξιαρχίαι· καὶ κατὰ μέρος δὲ αἱ ὑπὸ ταύτας τριηραρχίαι, καὶ λοχαγίαι, καὶ φυλαρχίαι, καὶ ὅσα τούτων μόρια· &c. ubi bellicas præfecturas exſequitur. Jung.

Καὶ στρατηγοὶ δὲ] Sequebatur vulgo ἱππάρχων ὀνόματα· nos præeunte *Kühnio* faventibuſque MSS. *Pollucis* textum locupletavimus.

65 Ἑλληνοταμιαῖοι] Leg. ἑλληνοταμίαι. diphthongus οι in fine inanis iteratio eſt ſequentis articuli. Seb.

Ἑλληνοταμιαῖοι] Vitioſe, ut bene notavit *Seberus* noſter, & mox aliud tale mendum ejiciemus. Notavit hic & *H. Stephanus* pro illo vulgato, ad oram ἑλληνοταμίαι, ut & MS. noſter clare habet. De eo magiſtratu *Sigon.* libr. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. ex *Harpocratione* ſcilicet, quem in ἑλληνοταμίαι videre potes. *Heſychius*: ἑλληνοταμίαι, οἱ τοῦ κομιζομένου φόρου παρὰ Ἀθηναίοις ταμίαι. Jung.

Ἑλληνοταμιαῖοι] Inepte prorſus: nos cum *Kühnio* Ἑλληνοταμίαι, & vide ſis, de hiſce *Etymologum* & *Suidam.*

66 Καὶ ἐπὶ νήσων &c.] MS. καὶ ἐπὶ νήσων οἱ τὰ παρὰ &c. Fuere itaque & Magiſtratus peculiare Ἀθήνησι genus οἱ ἐπὶ νήσων conſtituti. non enim puto hæc ad ἑλληνοταμίας pertinere. Jung.

Καὶ ἐπὶ νήσων] *Falckenburgii* Codex: οἱ παρὰ τῶν ν. &c.

67 Τειχοποιοί τε] C. V. καὶ τειχοποιοὶ δὲ, καὶ ἱεροποιοὶ &c. ἱεροποιὸς ſecundum *Ulpianum* in *Midianam* erat, ὁ ἐπισκοπῶν τὰ θύματα, μὴ ἀδόκιμα καὶ πηρὰ εἴη, *qui victimas inſpiciebat, num reprobæ & mutilatæ eſſent.* Kühn.

Τειχοποιοί τε] MS. καὶ τειχοποιοὶ δὲ, καὶ ἱ. rectius. τειχοποιοὺς enim hos & apud *Ariſtotelem*, libr. VI. Politic. cap 8. *Æſchin.* in *Cteſiph. Demoſth.* pro *Cteſiph.* habemus: deque iis vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Ath.* c. 3. Jung.

Τειχοποιοί τε] Nos præeunte *Kühnio* τειχοποιοὶ textui reddidimus.

68 Καὶ βοῶν] Alludit ad locum *Demoſth.* in *Midiana*: καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴν καὶ ἱεροποιόν ποτε καὶ βοώνην, ubi ex *Ulpiano* legendum βοώνην, id eſt, τὸν ὠνούμενον βοῦς εἰς ἑορτάς. ita & C. V. in *Polluce* legit, nec aliter *Hippocr.* & *Valeſ.* in Notis. ita mox σιτῶναι, & ἐλαιῶναι in *Pandectis Florentinis Pancirollus* lib. I. c. 12. de *Magiſtr. Municip.* Kühn.

Καὶ βοῶν] MS. βοῶναι ὑπηρεσιῶν· egregie. βοῶναι, ut ex nomine tibi patet, erant qui boves ad dies feſtos coëmerent, ſicut recte *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. ult. exponit, *Demoſthenem* κατὰ Μειδίου adducens. Verba Oratoris longius a fine orationis ſunt. καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴν, καὶ ἱεροποιὸν, καὶ βοώνην *Midiam* creatum ait. ἱεροποιὸν, ait *Ulpianus* in ſua enarratione ibi, τὸν ἐπισκοποῦντα τὰ θύματα, μὴ ἀδόκιμα καὶ πηρὰ εἴη· βοώνην δὲ, τὸν ὠνούμενον βοῦς εἰς τὰς ἑορτάς. Totus itaque *Pollucis* locus ita reſtituendus vi-

Erogatores , qui frumentum emetiuntur.
Frumentarii vero , qui coemunt. Inſu-
per & Petitores . officii nomen fuerit :
aut Exactores, ſecundum Demoſthenem ,
115 Nemo exactoribus nomen dedit. * Si-
militer & Inquiſitores aliquis ab il-
lo ſumpſerit , nomen publicæ cujuſ-
dam functionis , qui latentia inquirunt.
Ordinum Præfecti , ſcriptos habentes
eos , qui ex Catalogo erant , deſignabant

καὶ [69] ἀποδέκται , οἱ τὸν σῖτον ἀπομετρούμενοι·
[70] σιτῶναι δὲ , οἱ [71] συνωνούμενοι. [72] τάχα δὲ καὶ
πρακτῆρες εἴη ὄνομα ὑπηρεσίας , ἢ πράκτορες ,
ὡς Δημοσθένης· [73] οὐδεὶς δὲ παρέδωκε τὸ ὄνομα
τοῖς πράκτορσιν. * ὁμοίως δὲ καὶ [74] ζητητὰς 115
ἄν τις παρ᾽ αὐτοῦ [75] λάβοι , ὄνομα δημοσίας δια-
κονίας , [76] οἱ τὰ λανθάνοντα ἀνεζήτουν. οἱ
μέντοι ταξίαρχοι [77] γεγραμμένους ἔχοντες
τοὺς [78] ἐκ τοῦ καταλόγου , [79] παρεσημαίνοντο

detur : *καὶ τειχοποιοὶ δὲ , καὶ ἱεροποιοὶ , καὶ βοῶναι , ὑπηρετιῶν ὀνόματα.* JUNG.

Βοῶν] Binas literulas , quæ male aberant , cum *Kühnio* adjeci.

69 *Ἀποδεκταῖοι*] Leg. *ἀποδέκται* , *qui accipiebant κατὰ μέτρον frumentum , acceptumque iterum emetiebantur* : niſi legendum *ἀποψῆκται* ab *ἀποψάω* , *abrado*. *ψηκτὸς μόδιος* in *Gloſſ. raſus. ἀπόψηκτρον Ruplus* , alias , *raſorium*. KÜHN.

Ἀποδεκταῖοι] Sat mendorum in hac pagina : necdum ſunt profligata tamen. En enim craſſum , *καὶ ἀποδεκταῖοι , οἱ* ad quod *H. Stephanus* adpoſuit crucem. ſed eſt par & geminum mendum cum illo quod ſupra *Seberus* noſter notaverat. Expreſſe enim MS. noſter habet *καὶ ἀποδέκται , οἱ τὸν σ.* & ſic itaque emenda. habuiſti de iis jam ſupra Segm. 97. repetit enim quædam hic *Noſter* , ut *ἱεροποιεὺς* modo , de quibus etiam jam ſupra Segm. 107. niſi tamen *οἱ ἱεροποιοὶ* , & *ἀποδέκται* , a ſuperioribus differebant , & potius *δημοσίων ὑπηρετιῶν ὀνόματα* ſint hoc loco , ut *Pollux* ſane innuere videtur. JUNG.

Ἀποδεκταῖοι] Idem , quod modo erat , vitium; emendatumque eſt a *Kühnio* in textu : pro *ἀπομετρ. Falckenburgii* Codex *ἐπιμετρ.* non minus recte.

70 *Σιτῶναι*] De his *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Ath.* cap. 3. *συνωνούμενοι* & MS. noſter habet , itaque pro vulgato *συνον. H. Stephanus* in ſuo Codice repoſuerat. JUNG.

71 *Συνωνούμενοι.*] *Herodian.* libr. I. fol. 479. (ſyntagm. ſcil. 3. Hiſtor. *Roman. Wechel.*) *σίτου πλεῖστον συνωνούμενος καὶ ἀποκλείων.* priores edition. *συνονούμενοι.* SEB.

72 *Τάχα δὲ καὶ πρακτῆρες* &c.] C. V. *εἴη ὄνομα ἢ πράκτορες ὡ. Δ. παρέδωκε τοῖς πράκτορσιν. ὀ.* KÜHN.

Τάχα δὲ καὶ πρακτῆρες &c.] MS. *τάχα δ᾽ ἂν καὶ πρακτῆρες εἴη ὄνομα ὑπ.* Et certe ita longe rectius ſcribas : nec olim potui concoquere illud *ἢ* ante *ὄνομα* in vulgatis. *Fuerit* , ait , *forte & πρακτῆρες miniſterii nomen , ſive iſti πράκτορες ſint , ut apud Demoſthenem.* De his practoribus vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Ath.* c. 3. JUNG.

Τάχα δὲ &c.] Mox vulgo erat *ἢ ὄνομα ὑπηρ.* emaculavit textum *Kühnius.*

73 *Οὐδεὶς δὲ παρέδ.* &c.] MS. *οὐδεὶς παρέδωκεν τοῖς πράκτορσιν τὸ ὄνομα.* Egregie noſter MS. quo ordine hæc apud *Demoſthenem* leguntur ſcilicet , cujus ſunt *ἐνδείξει κατὰ Θεοκρίνου· οὐδ᾽ ἔστι δίκαιον τούτους ὑπολαμβάνειν ὀφείλειν , ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα.* ſic itaque apud *Pollucem* ſcribe : *Δημοσθένης , Οὐδεὶς παρέδωκε* (vel *παραδέδωκε* , ut apud *Demoſth.* eſt) *τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα.* JUNG.

74 *Ζητητὰς*] Ex *Timocratea* , ubi *Ulpianus ζητητὰς* explicat , *τοὺς ἄρχοντας τοὺς ζητοῦντας καὶ ἀνευρίσκοντας , τίς ὀφείλει τῇ πόλει χρήματα ἢ τοῖς ἱεροῖς.* KÜHN.

Ζητητὰς] Et de his vid. *Sigonium* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. ubi *inquiſitores* reddit. Locus *Demoſthenis* , quem *Noſter* innuit , ſine dubio eſt ille (etiam a *Sigonio* allatus , quamvis mentionem noſtri *Pollucis* faciat nullam) in ea *κατὰ Τιμοκράτους* , fere ab initio : *ψήφισμα εἶπεν ἐν ὑμῖν Ἀριστοφῶν , ἑλέσθαι ζητητάς· εἰ δέ τις οἶδέ τινα ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ὁσίων χρημάτων ἔχοντά τι τῆς πόλεως , μηνύειν πρὸς τούτους.* Ubi *Ulpianus Scholiaſtes* : *ζητητὰς δὲ τοὺς ἄρχοντας τοὺς ζητοῦντας καὶ ἀνευρίσκοντας τίς ὀφείλει τῇ πόλει χρήματα ἢ τοῖς ἱεροῖς.* Locum hunc innuit & *Harpocratio* in *ζητητὴς* , qui exponit *ἀρχήν τινα Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένην , εἴποτε τοὺς ἀδικοῦντάς τι δημοσίᾳ δέοι ζητεῖν.* JUNG.

75 *Λάβοι*] MS. *λάβῃ.* JUNG.

76 *Οἱ*] MS. *οἳ* , recte. emenda itaque & diſtingue *διακονίας , οἳ τὰ* &c. De zetetis hinc & *Rhodig.* XII. ant. lect. 18. JUNG.

Οἱ τὰ λανθάνοντα &c.] *Jungermannum* in concinnando loco ſum ſecutus.

77 *Γεγραμμένους*] In his quæ reſtant de hoc capite profecto adhuc mendorum ſtragem edemus. Age : hic itaque MS. *ἀναγεγραμμένους* , rectius quam vulgatum ſimplex. JUNG.

78 *Ἐκ τοῦ καταλόγου*] *Eos , qui in matricula militari conſcripti erant e civibus.* C. V. *ἀναγεγραμμένους.* KÜHN.

Ἐκ τοῦ καταλόγου] Supra II, 11. JUNG.

79 *Παρεσημαίνοντο*] *Nota appoſita ſignabant vel puncto. Schol. Ariſtoph.* in *Equit.* catalogum dici vult tabulas , in quibus extabant nomina militantium civium. KÜHN.

Παρεσημαίνοντο] Quid vero , quæſo , eſt *παρασημαίνειν τὰ τῶν ὑφ᾽ ἑτέρου τῶν ὀνομάτων* , mehercle quidvis aliud , quam quod *Pollux* ait *παραστίζειν.* ſic mendis iſtis deletis , ita ſcribe ut noſter MS. habet : *παρεσημαίνοντο τὰ τῶν ἀφυστερούντων ὀνόματα. καὶ τ. π. ἐλέγετο.* ſenſus : eos qui non reſpondiſſent delectui , vel nomina dare morabantur , horum nomina (ut qui deſcriptos habebant omnes qui jam militari in ætate) iſtos *ταξιάρχους* adnotaſſe , quod *παραστίζειν* dictum fuerit. ſic enim bene edidit *Seberus* noſter : quamvis MS. *Pal.* etiam conſentiat cum prioribus editionibus vulgantibus mendoſe *παραστήζειν.* Corruptiſſ. quoque in eadem re & voce *Heſychius* , ubi pari felicitate uti emendando non poſſumus, MS. codice defecti: *παραστίζουσα* , ait , *ἢ παραστίζων* , *ἡ παραστιχθεὶς ἐπὶ τῶν ἀνακλυσιτῶν *ἀφιστερούντων τὰ ὀνόματα παρίστικται. Σώφρων δὲ κεντήματά φησιν· ἄλλοι ὡς ἀπόντα τινὰ παραστέσουσα σημειουμένη.* Et ultima ſane quoque aſteriſco videntur notanda , non ſolum priora ; cum *τινὰ* enim iſta deſinere puto , ſed non integra : & hæc alia denuo addi : *παραστίσουσα , σημειουμένη.* ſed ad priora tentemus tamen aliquid. Quid ſi forte ? *παραστιχθεὶς· ἐπὶ τῇ ἀνακλήσει τῶν ἀφυστερ.* vel : *ἐπὶ τῶν ἀνακληθέντων ἀφυστερ.* ſed alii rectius medebuntur : certe *ἀφυστερούντων* ſcribendum eſt : & dixerit *Heſychius* , quum ad delectum convocarentur , & citarentur nominatim , ex catalogo nimirum , a taxiarchis , nec venirent , vel reſpondere recuſarent ad nomen , adque delectum accedere recuſarent , tunc notam ipſorum nominibus fuiſſe adpoſitam , vel diſpuncta. De iiſdem taxiarchis *Lyſias κατὰ Ἀλκιβιάδου ἀστρατείας· κελεύειν δὲ τὸν ταξίαρχον ἐξαλείφειν αὐτὸν ἐκ τοῦ ὁπλιτῶν κατα-*

τὰ τῶν [80] ἀφυστερούντων ὀνόματα· καὶ τοῦτο [81] παραστίζειν ἐκαλεῖτο. [82] Πρυτανεία δὲ, ἔστι χρόνος, ἐν ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει· καὶ ὅτε μὲν δέκα ἦσαν, πλείους ἑκάστη φυλῇ αἱ ἡμέραι· ἐπεὶ δὲ δώδεκα ἐγένοντο, ἑκάστη φυλὴ μηνὸς
116 πρυτανείαν ἔχει. * [83] Πυρφόρος παῖς αἱρετὸς, ἐκ καθαρευούσης οἰκίας, [84] ὑπὸ χλαμυδίῳ καὶ στροφίῳ περιέρχεται, πῦρ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐπιτιθείς. [85] Σύγκλητος ἐκκλησία, ἣν ἐξαίφνης

utrorumque nomina. & hoc, *παραστίζειν*, puncto notare vocabatur. Prytanea vero, tempus eſt, quo unaquæque Tribus præſidet. Et cum decem eſſent, ſingulæ Tribus pluribus diebus præſidebant. poſtquam autem duodecim factæ ſunt, ſingulis menſibus ſingulæ præſident. * Ignifer, Puer, per virtu- 116
tem expiatis vitiis, ſub chlamyde & faſcia amictus, circumit, ignem aris inferens. Concio convocata, quæ repente

λόγου. Delebant itaque illi ita meritos plane ex catalogo militari. JUNG.

80 Ὑφ' ἑτέρου τῶν ὀνομ.] Notis in *Pauſan.* legebamus *ἀφυστερούντων ὀνόματα* ex *Heſych.* in *παραστίζουσα*, quem ipſum etiam ibidem emendare voluimus. Jam vero video in C. V. etiam legi: *τὰ τῶν ἀφυστερούντων ὀνόματα· καὶ τοῦτο παραστήζειν ἐλέγετο·* ubi nemo non videt legendum eſſe *παραστίζειν*. *Salm.* leg. *ὑστερούντων ὀ.* quod non prætulerim noſtræ Codiciſque *Voſſiani* lectioni. KÜHN.

Ὑφ' ἑτέρου τῶν ὀνομάτων.] Reſtituimus cum *Kühnio*: *ἀφυστερούντων ὀνόματα·* *ταξίαρχοι* itaque notam adponebant militum nominibus, qui ſuis aberant ordinibus, aut quoquo modo muneri ſuo militari non ſufficiebant: nomina vero militum in matriculis, quas *καταλόγους* vocat *Pollux*, erant deſcripta: *ματρίκια Leo* & *Mauricius* aliique recentiores: *militum brevicula Iſidoro Orig.* lib. I. c. 23. niſi & apud eum pro *breviculis matriculas* reponi præferas: hic militum catalogus apud ordinum duces erat depoſitus, qui collectas rationes notataque nomina ad *στρατηγοὺς* deferebant: meminit *Thucydides*.

81 Παραστίζειν] Prior. edit. *παραστήζειν*. SEB.

Παραστίζειν] Priores editiones inepte *παραστήζειν·* emendaverat id vitii ad ſuum Codicem *Kühnius*, notaveratque eandem lectionem ex MS. *Falckenburgius*.

82 Πρυτανεία δὲ, ἔστι χρόνος, &c.] Vid. *Harpocrat.* in *πρυτανείας* & ibi *Mauſſacus* & in eum *Valeſius*. KÜHN.

Πρυτανεία δὲ, ἔστι χρόνος, &c.] MS. *πρ. δὲ ἐστιν ὁ χρόνος*, &c. JUNG.

Πρυτανεία δὲ, ἔστι χρόνος] Videndus hac de re *Ammonius* &, qui eum exſcripſit *Thomas Magiſter*.

83 Πυρφόρος παῖς ἀρεταῖς] In *Specimine* lectum, *παῖς αἱρετὸς ἐκ καθαρευούσης οἰκίας*, quam lectionem firmat C. V. eadem venere in mentem etiam *Heraldo* in *adverſariis* pag. 251. & *Valeſio* Notis in h. l. Nobis quidem *Plato* hanc emendationem ſuggeſſerat, ut qui lib. VI. de *Legibus* a ſacerdote requirit: ut ſit *ὁλόκληρος* & *γνήσιος*, *ἔπειτα ὡς ὅτι μάλιστα ἐκ καθαρευουσῶν οἰκήσεων* &c. *imprimis ut ſit ex pura familia.* ita Romani non capiebant *Veſtalem virginem* ex inquinata & in ſordidis negotiis verſante familia. *Gellius* lib. I. cap. 12. *Noct. Attic.* ſimiliter ignis petebatur e pura domo ad ſacrificia, ut notat *Proclus* in illud *Heſiodi*:

Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς. KÜHN.

Πυρφόρος παῖς ἀρεταῖς] Hic vero monſtra *σφαλμάτων* vulgo, nempe *ἀρεταῖς*, *κακίας* &c. ſed optimus MS. nobis opportuniſſime ſuccurrit, ex quo omnia ita ſcribe: *πυρφόρος.* (hoc pro titulo habet: & quæ ſequuntur integrum tmemation in MS.) *παῖς αἱρετὸς, ἐκ καθαρευούσης οἰκίας, ὑπὸ χλανίδι καὶ στροφίῳ περιέρχεται πῦρ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐπιτιθείς.* Ita clare MS. & nil verius. *αἱρετὸς*, erant enim alia officia *αἱρετὰ*, alia *κληρωτὰ*, ut hactenus aliquoties habuiſti. *ὑποχλαμυδίῳ* vulgatum inde accidit, quod hæc talia unam quaſi vocem ſcribi in MS. ſolita, ut adnotavi ſæpius; & etiam hic noſter *ὑποχλανίδι* habebat. Omiſit hunc *πυρφόρον Sigonius*, credo monſtroſa loci deformatione abſterritus. Sed licetne quid porro? An & illud proverbium, *ἔδει δὲ μηδὲ πυρφόρον τῷ ἐκείνων λόγῳ περιγενέσθαι*, ut apud *Herodotum* noſtrum *Urania* cap. 6. ita potius exponendum eſt, majori *ἐμφάσει*, ſcilicet barbarorum verbo, ne quidem debuiſſe evadere ex Græcorum claſſe vel puerum qui ignem inferret aris? Alias enim de ipſis ſacerdotibus *πυρφόρους* explicant quos vidi omnes, etiam *Suidas*. Lubebat tamen & illud putare. JUNG.

Πυρφόρος παῖς ἀρεταῖς] Ἐκκαθαρευούσης κακίας, ſequebatur vulgo: nos hæc omnia fidem MSS. & *Kühnii* præeuntis veſtigia ſequti emendatiora fecimus. *Πυρφόρου* meminit quoque *Noſter* lib. I. cap. 1. inter *τὰ τῶν θεοὺς θεραπευόντων ὀνόματα*; & recte *Scholiaſtes* ad *Nazianzeni* ſtelit. II. pag. 92. *πυρφόρους φησὶ τοὺς ἱερέας τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας·* *Gregorii* verba ſunt hæc: *οὐδὲν ἐκώλυε μηδὲ πυρφόρον, ὃ δή φασι, ὑπολειφθῆναι τῷ στρατῷ.* Quam parœmiam ita exponit *Scholiaſtes*, ut ne quidem ſacerdotem, cui alias religionis jure parcituri erant hoſtes, relictum indicare id proverbium velit: alii tamen aliter & forſan melius a militaribus *πυρφόροις*, qui ab his ſacris plane diverſi, parœmiæ petunt originem: vide proverbiorum collectores, & *Euripidis Scholia* ad *Phœniſſas*. Hi apud Macedonas pueri *πυρφόροι* ex Nobiliſſimis erant: *vetuſto Macedoniæ more*, inquit *Valerius Maximus* lib. III. c. 3. *regi Alexandro nobiliſſimi pueri præſto erant ſacrificanti, e quibus unus thuribulo arrepto ante ipſum aſtitit; in cujus brachio carbo ardens delapſus eſt*: *Καθαρεύουσα* vero *οἰκία*, *quæ omni eſt flagitio ac piaculo libera*, in qua non eſt homicida, aliuſve homo *ἐναγής*.

84 Ὑποχλαμυδίῳ] C. V. *ὑποχλανίδι καὶ στροφίῳ· χλανὶς Heſych. ἱμάτιον λεπτόν.* *Salm.* *στροφίῳ ὑπὸ χλαμυδίῳ*, quæ lectio de *chlamyde ephebica* intelligenda, de qua in his notis alibi plura. KÜHN.

Ὑποχλαμυδίῳ] Diviſi cum *Kühnio* hanc male conjunctam vocem: malim tamen MSS. *χλανίδα*, cujus interpretamentum margini adlitum fuiſſe videtur *χλαμύδιον·* *χλαμυδίῳ* certe rei ſacræ miniſtrum haud temere in antiquorum ſcriptis reperias indutum. *Στροφύῳ* tum vulgo erat, ſed emaculavit *Kuhnius*: *Noſter* de Legum cuſtodibus ſupra Segm. 94. *ἐστεφάνωνται στροφίῳ λευκῷ·* *στροφίῳ* quoque revincti erant, qui Cereri *Eleuſinia* operabantur: *Arrian. Epict.* III. c. 21. *οὐκ ἐσθῆτα ἔχεις, ἣν δεῖ τὸν ἱεροφάντην, οὐ κόμην, οὐ στρόφιον οἷον δεῖ·* de ſacris *Eleuſiniis* eſt ſermo: erat autem vitta lanea quæ comas religabat: *στρόφια περὶ τὴν κόμην* apud *Philoſtratum*: lanæ vero ſacerrimus olim ac frequentiſſimus fuit in re divina uſus; etiam ad devotiones magicas: *στέψον τὰν κελέβαν ἀώτῳ.* *Theocr.* quod *Virgilius* dixit: *molli cinge hac altaria vitta*: vid. *Servium*.

85 Σύγκλητος, ἐκκλησία] Iſta: *σύγκλητος ἐκκλησία*, in MS. ſunt titulus, & incipit novum tmema: *ξ. ιξ.* vid. de *συγκλήτοις ἐκκλησίαις* & *κατεκκλησίαις* plura apud *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* c. 4. ſed mehercle cum MS. noſtro audeo illud *κατεκκλησία* in dubium revo-

congregatur, neceſſitate aliqua majore oborta. Tum & convocatio dicitur, cum & eos ex agris vocarent, triremium Præfectos, & Navarchos reliquos, tum & maritimos omnes, Salaminioſque. Nautæ autem vocantur, hi quidem marini ſolum, aut maritimi: alii autem, Salaminii.

ἐποίουν, μείζονος χρείας ἐπιλαβούσης, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ [86] κατακλησία, ὅτι καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεκάλουν· [87] ταμίας ἐκάλουν τοὺς ταῖς ἱεραῖς τριήρεσι λειτουργοῦντας, ἄλλους δὲ τριηράρχους. καὶ οἱ ἐκ τῆς Παράλου, καὶ τῆς Σαλαμινίας ναῦται ἐκαλοῦντο [88] μὲν οὐ πάραλοι μόνον, ἀλλὰ καὶ [89] παραλῖται· οἱ δὲ Σαλαμίνιοι.

117 ## * CAPUT X.

De Athenienſium foris, unde dicantur; & quas actiones judicent.

FOra Athenis ſunt, Vicus Martius: ju-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ I. 117

[90] Περὶ τῶν ἐν Ἀθήνησι δικαστηρίων. ὅθεν τε ἐπωνομάσθησαν, καὶ τίνας δίκας ἔκριναν.

[91] ΔΙκαστήρια Ἀθήνησιν [92] Ἄρειος πάγος· ἐ-

care, an recte hactenus inter genuina vocabula nomen profeſſum fuerit. Puto & *H. Stephanum* de ea re dubitaſſe, qui adnotavit in ſuo Codice κατάκλησις *Amm.* Et verba *Ammonii* mox referam. debes primum noſſe pro vulgato κατεκκλησία MS. noſtrum habere κατακλησία clare. Et hoc jam verum puto: vulgatum non amplius. Quidni? ita & *Heſychius*: κατακλησία, ὃ τῶν μειζόνων τι δεῖ ἢ πρᾶγμα ἐπικρῖναι, κατακλησίας ἐποίουν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκούντων. Ubi mendoſa *Sylburgius* in ſuo Codice ita correxit: ὅταν μ. τ. δέῃ π. poſſet & (nam & reliqua nondum valent) audacius, ὅτι μειζόνων τι δέῃ πραγμάτων ἐπικρῖναι, κ. &c. Et certe *Pollux* noſter ait, rationem nominis reddens, ὅτι καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεκάλουν, non κατεξεκάλουν. *Ammonii* περὶ ὁμ. καὶ διαφ. λέξ. verba ſunt: Ἐκκλησία καὶ κατάκλησις διαφέρει. Ἐκκλησίαν μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν· Κατάκλησιν δὲ, ὁπότε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν, πρὸς ἐπίσκεψιν μειζόνων τῶν πραγμάτων. JUNG.

86 Κατεκκλησία] C. V. κατακλησία· quod melius convenit cum eo quod ſequitur, ὅτι καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεκάλουν· nam a κατακαλεῖν dicitur κατακλησία. idem probat *Valeſ.* ex *Ammonio* in ἐκκλησία, & *Heſychio*, & *Petitus* in L. L. *Atticas*. KÜHN.

Κατεκκλησία] Κατακλησία cum MSS. & *Kühnio* noſtro reſtitui.

87 Τούς τε τριηρεσιλειτουργοῦντας] Τριηρεσιλειτουργ. SEB.

Τούς τε τριηρεσιλειτουργοῦντας] Poſt κατεκάλουν habet C. V. ταμίας ἐκάλουν τοὺς ταῖς ἱεραῖς τριήρεσιν λειτουργοῦντας ἄλλους ἢ τριηράρχους τούς τε ἐκ τῆς &c. leg. ἀλλ' οὐ τ. hoc ſenſu, *qui ſacris triremibus ſua munia præſtabant, eos vocabant* ταμίας, *non trierarchas, nempe eos e Paralo & Salaminia.* illi enim dicebantur ταμίαι τῆς Παράλου, ταμίαι τῆς Σαλαμινίας. *Demoſth.* in *Midiam*, τῆς Παράλου ταμίας γέγονα, inquit *Midias*, ipſe autem *Demoſth.* τῆς Παράλου ταμιεύσας· ubi *Ulpianus* obſervat inter alia, quod ipſa urbs ſacrarum triremium curam in ſe ſuſcipere & quæſtoribus pecuniam præſtare ſolita ſit, ut ea inſtruerent naves iſtas & ταχυναυτούσας redderent: nam ſacræ naves celerius navigabant cæteris ob lectiſſimos remiges, aliumque optimum apparatum, unde videre eſt, quod ipſa Reſpublica impleverit munia trierarchi, quoad ſacras naves, ideoque ταμίας tantum illis præerat in cæteris triremibus, alii ταμίαι erant, alii τριήραρχοι. KÜHN.

Τούς τε τριηρεσιλειτουργοῦντας] Locus mutilus & mendoſus: MS. noſter ita habet: κατεκάλουν· ταμίας ἐκάλουν, τοὺς ταῖς ἱεραῖς τριήρεσιν λειτουργοῦντας ἄλλοι, ἢ τριηράρχους, τούς τε ἐκ τῆς πας. &c. Quæ certe multo ſaniora & integriora, ſicque vulgata reſtituenda erunt: niſi quod in ἄλλοι hæream, & potius vulgatum ἄλλους retineam, niſi quis rectius concinnet. Quæſtores autem ſuos trierarchis attributos, ut ſcilicet pecuniæ rationes conficerent, quæ in commeatum ſtipendiumque ſociorum navalium attribuebatur: tum in primis ſuos trierarchos & quæſtores habuiſſe ſacras triremes, ut Salaminiam & Paralum, ex *Harpocratione* & *Demoſthenis* πρὸς Πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος jam docuit *Sigonius* extremo c. 5. lib. IV. de Rep. *Athen.* *Harpocrationis* verba in ταμίαι ſunt: εἰσὶ δέ τινες καὶ τῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτὸς φιλόσοφος (*Ariſtoteles* in *Athenienſium* Rep.) φησιν· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ. JUNG.

Τριηρεσιλειτουργοῦντας, &c.] Corruptiſſimum locum feliciter conjectura partim, partim ope MSS. *Kühnius* noſter reſtituit, ejuſque emendationes in textum intuli: ita fuit ante nos: τούς τε τρ. ἀ. τε τρ. κ. τοὺς ἐ. τ. Π. καὶ τ. Σαλαμινίας· ἐκαλ. δὲ οἱ ναῦται, οἱ μὲν Παρ. μ. καὶ παραλ. &c. De Παράλῳ autem & Παράλοις videndus *Harpocratio*, & *Etymologus* in Πάραλος, & ἱεραὶ τριήρεις.

88 Οἱ μὲν πάραλοι] C. V. μὲν οὐ πάραλοι μόνον, ἀλλὰ καὶ παραλῖται· οἱ δὲ καὶ Σαλαμίνιοι. ita vocabantur, qui erant nautæ ſacrarum triremium. vid. *Heſych.* in παραλῖται. KÜHN.

Οἱ μὲν πάραλοι] MS. οἱ μὲν οὐ πάραλοι μόνον, ἀλλὰ καὶ παραλῖται· οἱ δὲ καὶ Σαλ. Bene vero vides edidiſſe etiam hinc *Seberum* noſtrum παραλῖται, ut *Sylburgius* in ſuo Codice correxerat. *Heſychius*: παραλίτης, ὁ ἀπὸ τῆς Παράλου· ἡ δέ ἐστιν ἱερὰ ναῦς. JUNG.

89 Παραλῖται.] E Not. *Sylb.* prior. edit. παραλῆται. SEB.

90 Περὶ τῶν ἐν Ἀθήνησι &c.] Hujus capitis titulus talis & in MS. extat, niſi quod pro ἔκριναν, MS. habeat ἔκρινον, quod melius videtur. JUNG.

91 Δικαστήρια Ἀθήνησιν] C. A. qui hic iterum pergit: δικαστήριον ἐν Ἀθήνησι. KÜHN.

Δικαστήρια Ἀθήνησιν] Iterum tituli, nam multa tmemata in MS. & hic ita: Δικαστήρια Ἀθήνησιν· Ἄρειος πάγος. tmema vel capitulum incipit: ἐδίκαζεν δὲ &c. δικαστηρίων nomina apud *Pauſaniam* in *Atticis* poſſe etiam videri adnotavit *H. Steph.* De judicio *Areopagi* integrum caput 2. habes in libr. III. de Rep. *Athen.* *Sigonii*, ad quem te potiſſimum ablego, quo nemo Rempublicam *Atticam* nobis hactenus explicaverit melius & elegantius: alii enim ſuos libros de Republica *Athenienſium* promiſerunt ſaltem. vid. inquam eundem & lib. I. c. 3. JUNG.

92 Ἄρειος πάγος.] *Aelianus* breviter *in Martio pago* dijudicatum refert περὶ τῶν ἐκ προνοίας ἀποκτεινάντων· in *Palladio* περὶ τῶν ἀκουσίως· in *Delphinio* περὶ τῶν κτεῖναι μὲν ὁμολογούντων, ἀμφισβητούντων δὲ ὅτι δικαίως. vid. Hiſtor. V, 15. vid. & *Demoſth.* & *Ariſtocr.* fol. 437. & ſeq. SEB.

δίκαζε δὲ φόνου καὶ [93] τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμάκων, ἐάν τις ἀποκτείνῃ δούς. [94] ἐγίγνετο δὲ διωμοσία, καὶ μετὰ αὐτὴν κρίσις. [95] προοιμιάζεσθαι δὲ οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ οἰκτίζεσθαι· [96] μετὰ δὲ τὸν πρότερον λόγον, ἐξῆν φυγεῖν, [97] εἴ τις γονέας εἴη ἀπεκτονώς. καθέκαστον δὲ μῆνα, τριῶν ἡμερῶν ἐδίκαζον ἐφεξῆς,

dicabat vero actiones cædis, & vulneris ex prædeſtinatione, incendii, veneficii, ſi ſcilicet quis dans occidiſſet: fiebat autem conteſtatio, & deinde judicium. Exordiis vero uti, aut affectuum commotione non licebat. Poſt primam autem ſententiam exilium capere licebat, ſi quis Parentes occidiſſet. Menſibus vero ſingulis, tribus diebus continuis jus dicebant:

Ἄρειος πάγος.] Quatuor *Athenis* fuiſſe δικαστήρια φονικὰ *Helladius* quoque tradit, quartum dicens τὸ ἐν φρεαττοῖ (de quo in notis ad Segm. 120.) vide *Photii* Biblioth. fol. 874. SEB. 2.

Ἄρειος πάγος.] De Areopagi origine ita *Chronicon Marmoreum*: Ἀφ' οὗ δίκη Ἀθήνησιν Ἄρει καὶ Ποσειδῶνι ὑπὲρ Ἁλιρροθίου τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη Ἄρειος πάγος, ἔτη ΧΗΗΓΔΔΠΙΙΙ βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Κραναοῦ· ad ea lege quæ late de Areopago & Areopagitis ex *Meurſio* aliiſque collecta ad illum locum notantur. De quibuſvis autem Senatum hunc criminibus cognoviſſe ſcribit ex *Androtione* & *Philochoro Maximus* Prol. ad *Dion. Areopagit.* ἐδίκαζον οὖν Ἀρεοπαγῖται, inquit, περὶ πάντων σχεδὸν σφαλμάτων καὶ παρανομιῶν &c. ibidemque & de ἐννέα ἄρχουσι docet.

93 *Τραύματος, ἐκ προνοίας*] Interpunctio e medio tollenda: cohæret enim τραύματος ἐκ προνοίας, *de vulnere de induſtria inflicto*, cum animo occidendi, uti ex *Lyſia* in *Simon.* cap. 12. monuit *Illuſtris* DN. *Prater Obrechtus*, *Patronus literarum in paucis magnus.* conferatur ejuſdem *Lyſiæ Oratiuncula* περὶ τραύματος ἐκ προνοίας. Qui hujuſmodi animo vulneraverat proximum, minimum patria exulabat, bonis etiam in ærarium redactis: nam *Lyſias* l. c. ait, ſe accuſatum vulneris ἐκ προνοίας inflicti, καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης κινδυνεύειν, & alibi: περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγών. *Demoſth.* in *Bœot.* hoc vocat τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον τινὰ προσκαλέσασθαι, *ob vulnus in Areopagum aliquem reum citare.* Hinc lux *Platoni* leges ferenti περὶ τραύματος circa finem libr. IX. ubi Legem *Atticam* temperamento quodam mitigat, dum bona exulanti relinquit utenda fruenda. conf. iterum *Lyſiam Apolog.* pro *Callia*, & *Demoſth.* in *Ariſtocr. Lucian.* de *Gymnaſ. Galen. Hypomn.* in *Hippocr. Prognoſt.* conjungit πυρκαϊᾶς ἐκ προνοίας; quo indicatur, τὸ ἐκ προνοίας pertinere ad omnia quorum ante mentio facta. Nam involuntaria cædes fortuituſque ignis non erant fori Areopagitici. C. V. male, καὶ πράγματος ἐκ. π. KÜHN.

Τραύματος, ἐκ προνοίας]. MS. καὶ πράγματος, pro τραύμ. non recte. tu diſtingue: vel potius aufer diſtinctionem, ſcribens: καὶ τραύματος ἐκ προνοίας. ſic & ſupra Segm. 40. φόνου καὶ τραύματος ἐκ προνοίας (ubi etiam additur πυρκαϊᾶς & φαρμάκων) ſine diſtinctione ſcribendum monui. *Lucianus* Ἀνάχαρσι ἢ περὶ γυμνασίων de Areopagitis: φόνου ἢ τραύματος ἐκ προνοίας, ἢ πυρκαϊᾶς δικάσοντες. de talibus nimirum *Areopagus* judicabat, quæ ſponte & conſilio perpetratæ cædes: ut ſequens ἐπὶ Παλλαδίῳ de cæde ab invito & ignorante profecto judicabat. Et ſic bene hæc adducit *Brodæus* VII. Miſcell. 9. in ſua in *Æſchinis* Orationem contra *Cteſiph.* commentatione. JUNG.

Τραύματος, ἐκ προν.] Eadem hæc verba cum illa, quam ſuperius eluimus, inſedit macula, delendum nimirum comma.

94 *Ἐγίγνετο δὲ διωμοσία*] *Μετ. αὐτ. διωμοσίαν κρ.* SEB.

Ἐγίγνετο δὲ διωμοσία] C. V. hæc ita miſcet: δοὺς ἐγίγνετο διωμοσία καὶ μετὰ τὴν διωμοσίαν κρίσιν προοιμιάζεσθαι δὲ οὐκ ἐξῆν δὲ οἰκτ. &c. C. A. etiam pro μετὰ αὐτὴν leg. μετὰ τὴν διωμοσίαν. præcedebat juramentum, quod vocant calumniæ, & dein ipſum ſequebatur judicium. vid. *Meurſ. Areopagum* c. 8. *Petitus* in L. L. *Atticis* tria obſervanda notat: 1. διωμοσίαν. 2. λόγον. 3. κρίσιν. λόγον omitti a *Polluce*, ſed ille non omittit, mentio enim ejus eſt mox, ne dicam, quod λόγος ſit pars ipſius κρίσεως, ideoque κρίσει nominata & ipſe ſimul nominatur. KÜHN.

Ἐγίγνετο δὲ διωμοσία] MS. variat in una voce bis, ſic tamen plenius, ut & *Seberi* noſtri habens: διωμοσία, καὶ μετὰ τὴν διωμοσίαν κρίσις· poſtea diſtingue ἐξῆν, οὐ δὲ &c. de διωμοσίᾳ hac agentium in *Areopago* etiam accipienda illa *Antiphontis* περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου· ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι· δέον αὐτοὺς τὸν αὐτὸν ὅρκον σοὶ διομοσαμένους, καὶ ἁπτομένους τῶν σφαγίων, καταμαρτυρεῖν ἐμοῦ. Et initio fere ejuſdem oratoris περὶ τοῦ χορευτοῦ· αὐτῶν δὲ τούτων ἕνεκα οἵ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι, καὶ τὰ τόμια, καὶ αἱ προῤῥήσεις, καὶ τ' ἄλλ' ὅσα γίνεται τῶν δικῶν τοῦ φόνου ἕνεκα, πολὺ διαφέροντα ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις. alibi, quæ ego non conquiro, nec opus eſt. vid. tamen *Demoſth.* in *Ariſtocratea.* De more vero in *Areopago*, quo prooemiis uti & affectus movere non licebat, vid. & *P. Victor.* Comm. ad libr. I. *Ariſtotelis* Rhetoric. non longe ab initio ad illa de iiſdem: καὶ κωλύουσιν ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν. Alias in *Labbæi* Codice illud proverbiale hic adnotatum eſt: apud *Themiſt.* 24. Ἀρεοπαγίτου σιωπηλότερος legi. JUNG.

95 *Προοιμιάζεσθαι*] *Lucianus* de Gymnaſiis tom. I. pag. 742. ἢν δέ τις ἢ φροίμιον εἴπῃ πρὸ τοῦ λόγου, ὡς εὐνουστέρους ἀπεργάσαιτο αὐτούς, ἢ οἶκτον ἢ δείνωσιν ἔξωθεν ἐπάγοι τῷ πράγματι, οἷα πολλὰ ῥητόρων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται, παρελθὼν ὁ κῆρυξ κατεσιώπησεν εὐθύς, οὐκ ἐῶν ληρεῖν πρὸς τὴν βουλήν, καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνὰ τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποιεν. In quem locum vid. & quæ annotat *Gilb. Cognatus.* Alibi refert *Lucianus* noctu inſuper, non interdiu forum illic agi ſolitum: ἐν νυκτὶ καὶ σκότῳ δικάζουσιν ὡς μὴ ἐς τοὺς λέγοντας, ἀλλ' ἐς τὰ λεγόμενα ἀποβλέποιεν in *Hermot.* tomo ſecundo, pag. 266. indeque *Demoſthenes* nullum ait judicium viſum οὔτε σεμνότερον οὔτε δικαιότερον, contra *Ariſtocr.* fol. 437. SEB.

Προοιμιάζεσθαι] Δὲ omittit C. V. KÜHN.

96 *Μετὰ δὲ τὸν πρ. λόγον*] *Μετὰ τὸν π. λ.* de quo ſupra aliquid dictum eſt, lib. VIII. c. 9. Sect. 16. ſimilis apud Romanos lex fuit, quam laudat plurimum *Polybius. Plato* de L. L. p. 871. hæc *Valeſius* Notis in h. l. KÜHN.

97 *Εἴ τις γονέας*] *Petitus* in L.L. *Atticas* pag. 506. corrigit hunc locum, quia *Solon* nullam legem tulit de Parricidis, nec de iis *Demoſthenes* agit Orat. contra *Ariſtocratem*, ita: εἴ τις ἐκ προνοίας εἴη ἀπεκτονώς. verum videtur h. l. nihil innovandum. *Pollux* enim exempli gratia mentionem facit parricidæ, & quid in eum juris fuerit, id quoque in aliis cædis reis obſervatum inſinuat: idque clare apparet ex eo, quod alibi dicit πωλητὰς vendidiſſe eorum bona, qui dicta prima cædis apologia, exilii cauſa ſolum verterant. KÜHN.

Εἴ τις γονέας εἴη ἀπεκτονώς.] Haud immerito ſcrupuli quiddam eſſe in hoc loco ſuſpicati ſunt eruditi viri, ſed emendationem tentarunt haud ita bonis avibus: & certe abſque excerptis *Falckenburgianis* eſſet, cubaret adhucdum medelæ neſcius hic locus: exci-

quar-

quarta ſcilicet menſis deficientis, tertia,
118 & ſecunda. * Novem Principes, qui ſingulis annis poſt cenſum datum, ſemper Areopagitis addebantur, ſub Dio judicabant. Cædis autem actiones intendere licebat, uſque ad Conſobrinos. & jurejurando inquirere, quiſnam mortui Cognatus ſit: ſique Familiaris fuerit, accuſatur, & relegatur. Forum juxta Palladium, in hoc jus dicitur de cædibus invite commiſſis. Nam poſt Troiæ excidium, Græcorum quidam Palladium habentes,

[98] τετάρτη φθίνοντος, τρίτη, δευτέρα. * οἱ δὲ 118
ἐννέα ἄρχοντες, οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν [99] μετὰ τὸ δοῦναι τὰς εὐθύνας ἀεὶ τοῖς Ἀρεοπαγίταις προσετίθεντο· [100] ὑπαίθριοι δὲ ἐδικάζοντο. Φόνου δὲ ἐξῆν ἐπεξιέναι μέχρις [1] ἀνεψιῶν, καὶ ἐν τῷ ὅρκῳ [2] προσεπερωτᾶν, τίς προσήκων [3] ἐστὶ τῷ τεθνεῶτι· [4] κἂν οἰκέτης ᾖ, [5] ἐπισκήπτειν συγκεχώρηται. [6] Τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ· ἐν τούτῳ λαγχάνεται περὶ τῶν ἀκουσίων φόνων· μετὰ γὰρ Τροίας ἅλωσιν Ἀργείων τινὰς τὸ Παλλάδιον ἔχοντας,

dit itaque πλὴν ante εἴ τις &c. ut *Falckenburgii* Excerpta clare docent, illi nempe qui parricidium commiſerat, non licebat prima habita oratione ſolum vertere, ne omnium execrabile maxime facinus puniretur: & hæc quidem meo judicio ita ſunt clara ac indubitate vera, ut iſtam lectionem in textum repoſuerim.

98 Τετάρτη] *Meurſ.* in *Areopag. quarto, tertio & pridie Calendarum*, id eſt, *vigeſimo ſeptimo, octavo, & nono die ſecundum morem numerandi Athenienſibus uſurpatum.* vid. *Ariſtoph. Nubes* pag. 114. Edit. *Baſileenſ.* & ibi *Scholia.* KÜHN.

99 Μετὰ τὸ δοῦναι] Poſtquam depoſito magiſtratu rationem reddiderant officii bene adminiſtrati, populoque ſe approbaſſent, tum demum aditus patebat illis ad Senatum Areopagiticum. dein C. A. αἰεὶ pro ἀεί. vid. *Meurſ. Areopag.* cap. 5. *Harpocrat.* in δοκιμασία, *Demoſthen.* Orat. II. contra *Ariſtogit.* & *Ulpianus* in *Midianam* & contra *Leptinem.* KÜHN.

100 Ὑπαίθριοι] C. V. ὑπαίθριον, adverbialiter. ſub dio autem judicabant, ne uno ſub tecto eſſent cum reis homicidii ſanguine pollutis, quod & aliis dicaſteriis, quæ cædis cauſas cognoſcebant, uſurpatum. KÜHN.

1 Ἀνεψιῶν] *Demoſth.* contra *Ariſtocr.* ἀνεψιαδῶν, & ſic forte hic reponendum, quod & *Petitus* vidit in L. L. *Atticas* p. 570. KÜHN.

Ἀνεψιῶν] Remanere paſſus ſum hanc vocem, quam *Kühnius* in ἀνεψιαδῶν mutarat.

2 Προσεπερωτᾶν] MS. ἐπερωτ. SEB.

Προσεπερωτᾶν] MSS. ἐπερωτᾶν. cædis actio pertingebat uſque ad ſobrinos eorumque filios, & in ipſo juramento, quod actor præſtabat, adjiciebatur interrogatio de cognatis propinquiſque interfecti. vid. *Platon.* lib. IX. de L. L. KÜHN.

Προσεπερωτᾶν] MS. noſter ut *Seberi* ὅρκῳ ἐπερωτᾶν. JUNG.

3 Ἐστὶ] MS. ἔστι. JUNG.

4 Κἂν οἰκέτης] Vel ſervo interfecto Domino licebat reum cædis deferre interfectorem. KÜHN.

5 Ἐπισκήπτειν, καὶ συγκεχ.] C. V. ἐπισκείπτειν συγκεχώρηται, quæ lectio bona. modo ἐπισκήπτειν legatur. C. A. etiam male ἐπισκίπτειν· lectionem ἐπισκήπτειν probat & *Valeſius.* ceterum hæc verba a *Demoſthene* ſumta eſſe *Polluci* ex Orat. contra *Evergum* & *Mneſibulum* recte notat *Petitus* in L. L. *Atticas*: verba *Demoſthenis* ita ſe habent: καὶ ἐν τῷ ὅρκῳ διορίζεται, ὅτι προσήκων (ut bene legit *Petitus*) ἐστὶ, κἂν οἰκέτης ᾖ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι· quæ ita vertit laudatus vir; *& jurejurando affirmatur, quod ſit cognatus; quod ſi ſit e ſervis, eorum eſt cædem perſequi:* & *Demoſthenis* mentem vult eſſe inter alia, *quod Dominorum ſit, cædem ſervorum perſequi*: ideoque in *Demoſthene* legendum cenſet, κἂν οἰκέτης ᾖ, δεσποτῶν τ. ἐ. ε. æque ac in *Polluce*, κἂν οἰκέτης ᾖ δεσπότης ἐπισκήπτειν, καὶ συγκεχώρηται. Hæc ille: ſed mihi nihil videtur vel in *Demoſthenis* vel in *Pollucis* Codicibus innovandum eſſe. Uterque enim docet, quod actio cædis primo cognatis, deinde vel de ſervis occiſis detur legitimo Domino; ſi ſcilicet cognati vel plane non adſint, vel remiſſiores ſint in cæde perſequenda, tunc vel ſervo cæſo poterat lege agere Dominus in ejus interfectorem: ideoque τὸ τούτων apud *Demoſthen.* referendum ad cognatum & ſervum. Certum equidem eſt, quod ſervum leges non ſinant orare cauſam & teſtimonium dicere; ſed hoc intelligendum eſt cum quadam exceptione. Nam ex Oratione I. *Antiphontis* conſtat, quod Dominus in extremo vitæ mortiſque confinio conſtitutus, ſi non habeat præſentes cognatos, quibus ſui interfectorem indicare, cædiſque ſuæ cauſam agendam commendare queat, καὶ οἰκέτας τοὺς σφετέρους ἐπικαλοῦνται μάρτυρας καὶ δηλοῦσιν ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται, *etiam ſuos ſervos teſtes invocet, ſignificetque a quibus ſit interfectus.* quod ſine dubio fruſtra fieret, niſi ſervo legibus permiſſa eſſet teſtimonii dictio coram judice in primis in cædis cauſa. Præterea quod etiam cauſam orare cædis liceat ſervo *Plato* in L. L. ſub finem libr. II. indicat his verbis: δούλῃ τε καὶ δούλῳ καὶ παιδὶ, φόνου μόνον ἐξέστω μαρτυρεῖν καὶ συνηγορεῖν, *ancillæ, & ſervo, & puero cædis gratia tantum liceat teſtari & patrocinari.* in quibus pro more ſuo *Plato* alludit ad L. L. *Atticas*, ut quas ſolet, ubi bene ſe habent, ſimpliciter ſuas facere, ubi vero videntur deficere, ſupplere & emendare. Ex his liquere puto, quod L. L. *Atticæ* admiſerint etiam ſervos in cædis cauſa ad actionem & teſtimonii dictionem, ſi ſcilicet ordinarii teſtes vindiceſque defuiſſent. Cum igitur *Pollux* dicit γραφὰς φόνου &c. ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι, Segm. 41. latius ſunt accipienda, non de ſolis cognatis uſque ad ſobrinos. KÜHN.

Ἐπισκήπτειν, καὶ συγκεχ.] MS. ἐπισκήπτειν συγκεχώρηται. Et ſic emendemus locum: ſic enim rectius legi poſſe, dabo tibi clarum teſtimonium ex ea *Demoſthenis* κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου ipſam de hac re legem: ubi quidam nutrice ſua ita verberibus adfecta ab adverſario ut moreretur, hujus recitat legis ſententiam: κελεύει γὰρ ὁ νόμος, τοὺς προσήκοντας ἐπεξιέναι μέχρις ἀνεψιαδῶν· καὶ ἐν τῷ ὅρκῳ διορίζεται, ὅτι προσήκων ἐστὶ, κἂν οἰκέτης ᾖ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. vid. & ſupra Segm. 33. quod ad ἐπισκήπτειν attinet. JUNG.

Ἐπισκήπτειν, καὶ συγκεχ.] Ad *Kühnii* mentem & MSS. lectionem textum emaculavi.

6 Τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ.] C. A. τὸ δὲ ἐπὶ Π. *quod vero attinet ad tribunal* ἐπὶ Παλλαδίῳ &c. KÜHN.

Τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ.] In MS. titulus ſequitur, τὸ ἐπιπαλλαδίων. tmema incipit: ἐν τ. &c. ſed recte ἐπὶ Παλλαδίῳ vulgo. ſtatim ibidem *Demoſthenes* contra *Everg.* locus non eſt longe a fine Orationis: ὥστ' εἰ διομῇ ἐπὶ Παλλαδίῳ &c. & in *Labbei* Codice adnotatum. *Æſchin.* XXXIX. ſcilicet Oratione περὶ παραπρεσβ. ubi: ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ &c. vid. de hoc judicio & *Sigonium* lib. III. de Rep. *Ath.* c. 3. JUNG.

Τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ. &c.] Mox pro περὶ ἀκουσίων φ. *Falckenburgii* Codex habet ἐπί· utrumque recte ſe habet.

[7] Φαληρῷ προσβαλεῖν, ἀγνοίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀναιρεθέντας [8] ἀποῤῥιφθῆναι. καὶ τῶν μὲν, [9] οὐδὲν προσήπτετο ζῶον· • Ἀκάμας δὲ ἐμήνυ-
119 σεν, ὅτι [10] εἶεν Ἀργεῖοι, τὸ Παλλάδιον ἔχοντες. καὶ [11] οἱ μὲν ταφέντες, [12] ἀγνῶτες προσηγορεύθησαν, τοῦ θεοῦ χρήσαντος· αὐτόθι δὲ ἱδρύθη τὸ Παλλάδιον· καὶ περὶ τῶν ἀκουσίων ἐν αὐτῷ δικάζουσι. [13] Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ· [14] ἱδρύθη μὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, λέγεται δὲ [15] Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ, καὶ Ἀρτέμιδι Δελφινίᾳ· ἐκρίθη δὲ ἐν αὐτῷ πρῶτος Θησεὺς, ἀφοσιούμενος τὸ [16] ἄγος τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀνῃρημένων λῃστῶν, καὶ τῶν [17] Παλλαντιδῶν· οὓς ὡμολόγει μὲν ἀποκτεῖναι, δικαίως δὲ
120 ἔφη τοῦτο δεδρακέναι. • [18] Τὸ ἐπὶ Πρυτανείῳ· [19] δικάζει δὲ περὶ τῶν ἀποκτεινάντων, κἂν

Phalero appulerunt, & per ignorantiam ab incolis occiſos abjectos eſſe, & horum quidem nullus vivus appulit. • Acamas 119
autem indicavit Græcos eſſe, qui Palladium habeant. & hi quidem ſepultos, ſecundum Dei oraculum, Ignotos nominarunt. Illuc vero conſtitutum eſt Palladium, & de fortuitis ibidem judicant. Forum apud Delphinium, ab Ægeo conſtitutum eſt. dedicatum autem eſt Apollini Delphinio, & Delphiniæ Dianæ, primuſque ibi judicatus eſt Theſeus, expians cædem ab illo occiſorum latronum, & Pallantidarum. quos occidiſſe quidem confeſſus eſt, hoc autem jure feciſſe affirmavit.
• Forum in Prytaneo, jus dicit de occiſis, ſi 120

7 Φαλήρῳ προσβαλεῖν] MS. Φαληρῷ προσβάλλει. Expon. hunc locum *Rhodig.* XXVIII, 9. vid. autem eadem de re *Pauſan. Att.* fol. 27. SEB.

Φαλήρῳ προσβαλεῖν] C. A. φαληρῷ προσβάλλειν, *ad Phalerum appuliſſe* ajunt. προσβαλεῖν retinet C. V. *Heſych.* ἀγνῶτες θεῷ· οὕτω λέγεσθαι φασὶ τοὺς μετὰ τὸν τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληροῖ προσχόντας καὶ ἀναιρεθέντας ὑπὸ Δημοφῶντος ταφῆναι. *Suid.* Φάληρος, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. vid. *Harpocr.* in ἐπὶ Παλλαδίῳ. KÜHN.

Φαλήρῳ προσβαλεῖν] MS. fere ut *Seberi*: Φαληρῷ προσβάλλειν· pariter recte. ὡς κατὰ Φαληρὸν πλέοντες γίγνονται, ait *Pauſanias* hic in *Atticis.* JUNG.

Φαλήρῳ προσβαλεῖν] Φαληρῷ cum *Kühnio* reſtitui.

8 Ἀποῤῥιφθῆναι.] C. V. ἀτάφους ſcilicet abjectos eſſe, id eſt, inſepultos. *Demophon* & *Acamas Theſei* fuerint filii. *Eurip.* in *Heraclidis.* KÜHN.

Ἀποῤῥιφθῆναι] MS. ἀποῤῥιφῆναι. JUNG.

9 Οὐδὲν προσήπτετο ζώων.] *Interpres* hic fruſtra eſt; ſenſus eſt, abjecta Græcorum corpora nullum attigiſſe animal, uti alias fieri ſolet; quod ipſum Ethnici pro ſingulari Dei favore habebant. *Homerus Hectoris* cæſi corpori Deum Deamque addit cuſtodes ad canes arcendos, cadaverque integrum conſervandum. De *Cleomene* Lacedæmoniorum Rege *Plutarchus* refert, quod Draco quidam mortui caput cinxerat, adeo ut avis rapax accedere propius non potuerit, unde Ægyptii arguebant, interfectum Diis curæ eſſe, hominiſque excedere naturam. C. V. οὐδὲν προσήπτετο ζῶον, ut dudum in ſpecimine *Noſtro* lectum, quamvis & vulgata ſit ſatis bona. KÜHN.

Οὐδὲν προσήπτετο ζώων.] MS. ζῶον· & magis placet, eſtque ſenſus clarior: *nullum nempe animal attigiſſe corpora interfectorum.* JUNG.

Οὐδὲν προσήπτετο ζώων.] Ζῶον emendavi in textu præeunte *Kühnio.*

10 Εἶεν] C. V. ἐν omiſſo εἶ. C. A. itidem male, παλλάσιον. de voce ἀγνῶτες vid. ex *Heſych.* notata paullo ſuperius. KÜHN.

11 Οἱ μὲν &c.] Μὲν ante ταφέντες omittit C. A. KÜHN.

12 Ἀγνῶτες] Legendum *Heſychium* in ἀγνῶτες monuit hic in ſuis obſervationibus *A. Schottus* noſter. Et *Heſychius* ibi: ἀγνῶτες θεῷ· οὕτω λέγεσθαι φασὶ τοὺς μετὰ τὸν τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληροῖ προσχόντας, καὶ ἀναιρεθέντας, ὑπὸ ΔημοΦῶντος ταφῆναι. an & ibi ſupplendum ex *Polluce* noſtro? τὴν τῆς Ἰλίου ἅλωσιν πλ. ſed quid eſt quod ait ἀγνῶτες θεῷ, qui *Noſtro* ſaltem ἀγνῶτες. Et hæſi primum: ſed mox diſtinctiuncula me expedivi. ſcribe enim ἀγνῶτες, θεῷ οὕτω λέγ. &c. quod *Noſter* ait ita θεοῦ χρήσαντος· quod nimirum χρησμῷ ſic adpellati fuerint. Hiſtoria vel fabula de facto *Demophontis* extat in *Pauſania Atticis*, unde eam refert & *Sigon.* lib. I. de Rep. *Ath.* c. 3. JUNG.

13 Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ] Hæc τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ, in MS. ſunt titulus: ipſo tmematio incipiente ἱδρῦσθαι μὲν ὑπὸ Αἰγέως λέγεται Ἀπόλλωνι &c. Et profecto videtur concinnius, quam ut vulgo legitur. De *Delphinio* vid. *Sigon.* lib. I. de Rep. *Ath.* c. 3. meminit & olim *Rhodig.* VIII. lect. 6. JUNG.

14 Ἱδρύθη] C. V. ἱδρῦσθαι ὑπὸ τοῦ Αἰγέως λέγεται Ἀπόλλων &c. quæ lectio bona eſt addito in fine ι τῷ Ἀπόλλων. KÜHN.

15 Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ] Cur ſic *Apollo* dictus vid. apud *Gyrald.* Synt. VII. fol. 216. SEB.

Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ] Meminit *Plutarch.* in *Theſeo*, ad quem *Xylander Pollucis* noſtri tangit locum.

16 Ἄγος] Scribe ἄγος, in quo peccarunt operæ. JUNG.

17 Παλλαντιδίων.] Scr. Παλλαντιδῶν, nec diſſentit MS. niſi quod ibi accent. in penult. vid. *Plutarch. Theſ.* fol. 4. SEB.

Παλλαντιδίων.] C. A. ἀνῃρημένων λῃστῶν καὶ τῶν Παλλαντιδῶν, οὓς ὡμολόγει ἀποκτεῖναι μὲν, ἀλλὰ δικαίως. C. V. Παλαντιδῶν per unum λ, quod nolim. KÜHN.

Παλλαντιδίων.] MS. Παλαντίδων. ſed ſcr. cum *Sebero* noſtro Παλλαντιδῶν· ὁ Πάλλας, οἱ Παλλαντίδαι. JUNG.

Παλλαντιδίων.] Παλλαντιδῶν ex *Kühnii* emendatione textus habet. Codex *Falckenburgii*: Παλλατιδίων.

18 Τὸ ἐπὶ Πρυτανείῳ.] Hæc in MS. titulus ſunt, & tmema incipit: δικάζει. De hoc judicio *Sigon.* lib. I. de Rep. *Ath.* c. 3. JUNG.

19 *De occiſis, &c.*] De illis qui cædem fecerunt, etiamſi non appareant. Etiam de inanimatis, per quæ delapſa cædes facta eſt, ut, ἐὰν λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος, ἢ τι τοιοῦτον ἐμπεσὸν πατάξῃ &c. *Demoſth.* contra *Ariſtocr.* fol. 439. SEB. 2.

Δικάζει δὲ περὶ τῶν ἀποκτ.] C. A. δικάζει ἐπὶ τῶν ἀ. *judicat de iis, qui occiderunt, quamvis non compareant, vel fuga elapſi vel plane incogniti, & de rebus inanimatis, quæ illapſa interfecerunt.* Præerant autem huic judicio φυλοβασιλεῖς, quorum erat, rem illapſam abjicere extra regionis terminos. *Demoſthenes* nobis enarrat, quid ſit τὸ ἐμπεσὸν ἄψυχον· nempe ἐὰν λίθος ἢ ξύλον ἢ σίδηρος ἢ τι τοιοῦτον ἐμπεσὸν πατάξῃ, καὶ τὸν μὲν βαλόντα ἀγνοῇ τις, αὐτὸ δὲ εἰδῇ τὸ τὸν φόνον εἰργασμένον, τούτοις ἐνταῦθα λαγχάνεται, *ſi lapis aut lignum aut ferrum aut aliud id genus inciderat, percuſſeratque, & ipſum jacientem quidem ignoret aliquis, illud vero, quo cædes facta eſt, noverit habeatque, illis hic dica ſcribitur.* vid. & *Suid.* in ἐπὶ Παλλαδίῳ. *Pauſan.* in *Atticis* refert *Erichthonio* regnante Athenis primo bovem ad aram *Jovis* πολιέως cæſum, cædiſque auctorem relicta ſecuri profugum regione

ignoti fuerint, & cadaveribus incidentibus, aut interemptis. Hoc autem forum Tribuum Reges conſtituerunt, quos oportebat incidens cadaver ejicere. Forum putei: ibi judicabatur, ſi quis exulum de cæde fortuita accuſaretur, & ſecundam actionem voluntariæ cædis acciperet. Erat & in mari judicium, & Reum quidem adnavigantem, & non tangentem terram, a nave defenſionem ſui dicere oportebat, neque ſcalam, neque ancoram terræ injicien-
121 tem. • Nota autem fora ſunt, Heliæum, & Trigonum, cujus meminit Dinarchus. Medium parabyſtum, & Majus para-

ὦσιν ἀφανεῖς· καὶ περὶ τῶν [20] ἀψύχων τῶν ἐμπεσόντων, καὶ ἀποκτεινάντων. προειστήκεσαν δὲ τούτου τοῦ δικαστηρίου [21] Φυλοβασιλεῖς, οὓς ἔδει τὸ ἐμπεσὸν ἄψυχον ὑπερορίσαι. [22] Τὸ ἐν Φρεαττοῖ· ἐν τούτῳ ἐκρίνετο, εἴ τις τῶν φευγόντων [23] ἐπ᾽ ἀκουσίου φόνου αἰτίᾳ, δευτέραν αἰτίαν ἑκουσίου προσλάβοι. ἦν δὲ [24] ἐν θαλάττῃ τὸ δικαστήριον· καὶ [25] τὸν ἐν αἰτίᾳ προσπλεύσαντα, τῆς γῆς οὐ προσαπτόμενον, ἀπὸ τῆς νεὼς ἐχρῆν ἀπολογεῖσθαι, μήτε [26] ἀποβάθραν, μήτε ἄγκυραν εἰς τὴν γῆν [27] βαλλόμενον. • Γνώριμα δικαστή- 121
ριά, [28] ἡ Ἡλιαία, [29] τὸ τρίγωνον, οὗ μέμνηται Δείναρχος· [30] μέσον παράβυστον, μεῖζον παρά-

excesſiſſe, ſecurimque ſtatim habito judicio inſontem pronuntiatam eſſe, illudque judicium quotannis haberi & feſtum *βουφόνια* inde Athenis natum in memoriam bovis tum primum cæſi, ante enim, ut *Epigramma* habet,

Αὔλακι καὶ γήρᾳ τετρυμμένον ἐργάτην βοῦν
Ἄλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα.
Αἰδεσθεὶς ἔργων &c.

Quem ſulcus ſeniumque bovem contriverat, Alcon
Ad cultrum nullus ducere ſuſtinuit.
Reſpiciens operum ſocium &c.

Idem *Pauſan.* II. *Eliac.* refert, quendam *Theagenis Thaſii* inimicum noctu ſolitum æneam illius flagellare imaginem, quæ hominis tandem illapſa cervicibus contumeliam quaſi ulta eſt, *τοῦ ἀνθρώπου δὲ τοῦ ἀποθανόντος οἱ παῖδες τῇ εἰκόνι ἐπεξῄεσαν φόνου, καὶ οἱ Θάσιοι καταποντοῦσι εἰκόνα, ἐπακολουθήσαντες γνώμῃ τῇ Δράκοντος, ὃς Ἀθηναίοις θεσμοὺς γράψας φονικοὺς, ὑπερώρισε καὶ ἄψυχα, εἴγε ἐμπεσόν τι ἐξ αὐτῶν ἀποκτείνειεν ἄνθρωπον. Sed mortui hominis filii ſtatuam cædis accuſarunt, & Thaſii eam in mare projecerunt, Draconis ſecuti ſententiam, qui Athenienſibus theſmos de cædibus ſcripſit, finibuſque ejecit etiam inanimata, ſiquidem hominem illapſa interfecerint.* Huc pertinent etiam judicia in bruta exercita, *εἰκονικῶς*, propter rei ipſius atrocitatem, & ut e memoria hominum quaſi eradicaretur tam diri facinoris recordatio; hinc interficitur pecus libidinibus hominum ſuccubum ex lege divina. Huc facit, quod *Plinius* vidit in Africa leones ſuſpenſos. *Illi* recenſent etiam porcum, qui puellam devoraverat, laqueo addictum. conf. & *Platon.* libr. IX. de L. L. ubi agit etiam de inanimatis interficientibus. KUHN.

20 Ἀψύχων] Supra Segm. 90. vide de hoc judicio in cædes ab inanimatis factas & doctiſſ. *G. Ferner.* I. Select. 10. & *Bred.* V. Miſcell. 12. JUNG.

21 Φυλοβασιλεῖς] Sic & MS. noſter, & bene edidit *Seberus* pro vulgato *φιλοβ.* vid. & ſupra Segm. 111. JUNG.

22 Τὸ ἐν Φρεάτει.] *Suid. ἐμφρεάτει, δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις, ὠνομάσθαι δὲ ἔοικεν ἀπό τινος Φρεάτου ἥρωος.* Sed *H. Welſius: ἐν Φρεαττοῖ, Threatum prætorium ab heroe Threato, de cædibus non voluntariis pronunciabat Athenis*: perinde ſcil. ut *Ariſtot.* Politicor. IV. capite decimo ſexto, *Ἀθήνησι λέγεται τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον.* Ad quem tamen locum *Sylb.* monet apud *Pauſan.* nom. caſu eſſe *φρεαττύς* in *Att.* fol. 27. aliter item apud *Stephanum Byzantium*, qui *φρέαρρος* &c. SEB.

Τὸ ἐν Φρεάτει.] C. V. *ἐμφρεαττοῖ*, melius C. A. *ἐν φρεαττοῖ*, nec aliter *Demoſth.* in *Ariſtocr.* vid. *Meurſ.* c. 14. *Areopag.* KUHN.

Τὸ ἐν Φρεάτει.] Titulus in MS. *τὸ ἐμφρεαττοῖ* & incipit tmema: *ἐν τ.* de hoc judicio alias *Rhodig.* lib. X. Ant. lect. c. 17. & *Sigon.* lib. I. de Rep. *Athen.* cap. 3. vulgo itaque eſt *ἐν φρεάτει·* ubi *Seberus* noſter in obſervationibus ſuis: *γρ. φρεάτου, leg.* Harpocrationem *in dict. ἐν φρεάτου.* Rhodiginus *habet ἐν φρέατι, id eſt, in puteo.* MS. noſter, ut vidiſti, *ἐμφρεαττοῖ.* epitome MS. *Harpocrationis* etiam habet *ἐμφρεατοῖ.* & apud eundem ubi ait id dictum *ἀπό τινος Φρεάτου ἥρωος.* MS. epitome *φρεατυς* habet. *Heſychius* etiam *ἐν φρεάτου. Etymologicon* Magnum, *ἐν φρεατοῖ.* In his variantiis mihi non diſpliceat cum MS. noſtro hic ſcribere *ἐν φρεαττοῖ*, ut & apud *Ariſtotelem* eſt, & *Demoſthenem* in *Ariſtocratea.* JUNG.

Τὸ ἐν φρεάτει.] Sic vulgo male: *φρεαττοῖ Kühnius* emendavit. Mox autem *ἐπ᾽* pro *ὑπ᾽* textus habet ex MSS.

23 Ὑπ᾽ ἀκουσίου φόνου &c.] MS. *ἐπ᾽ ἀκουσ.* SEB.

Ὑπ᾽ ἀκουσίου φόνου &c.] Ἐπ᾽ *ἀ. φ. αἰτίᾳ* MSS. quod uſitatius eſt. KUHN.

Ὑπ᾽ ἀκουσίου φόνου &c.] MS. noſter *ἐπ᾽ ἀκ. φ. αἰτίᾳ*, rectius. ſic & *Seberi* noſtri. *Demoſthen.* contra *Ariſtocrat.* de hoc: *ἐπ᾽ ἀκουσίῳ φόνῳ πεφευγώς.* JUNG.

24 Ἐν θαλάττῃ] MS. *ἦν δὲ ἐπὶ θαλάττῃ. Pauſanias Attic. πρὸς θαλάσσῃ· ἔστι δὲ τοῦ Πειραιῶς πρὸς θαλάσσῃ ὁ Φρεαττύς. Demoſth.* adverſus *Ariſtocr. τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον ἐπιθαλάττιον.* bene itaque MS. JUNG.

25 Τὸν ἐν αἰτίᾳ] MSS. *ἐπὶ αἰτίᾳ.* KUHN.

26 Ὑποβάθραν] MSS. *ἀποβάθραν* legunt. vid. ſupra lib. I. c. 9. Sect. 4. KUHN.

Ὑποβάθραν] MS. *μήτε ἀποβάθραν*, non *ὑποβάθραν*. & illud recte. ſupra lib. I. 93. habet quoque. Error in his cum præpoſitionibus compoſitis faciliimus fuit: certe deprehenditur crebro. JUNG.

Ὑποβάθραν] Ἀποβάθραν eſt rectum, & ita duce *Kühnio* in textum repoſui.

27 Βαλλόμενον.] C. V. *βαλλόμενος.* ſed præceſſit *προσαπτόμενον.* KUHN.

28 Ἡ Ἡλιαία] *Heliaſtarum* juramentum vid. apud *Demoſth.* adv. *Timocr.* fol. 481. *τριγώνου* mentio apud *Suid.* & *Schol. Ariſtoph.* fol. 314. *παραβύστου* ibid. & apud *Heſych.* cui *παράβυστος* etiam *μικρὸν κλινίδιον παρατιθέμενον τῷ μεγάλῳ.* SEB.

Ἡ Ἡλιαία] MS. Ἡ Ἡλιαῖα. JUNG.

Ἡ Ἡλιαία] *Falckenburgii* Codex: *ἦν ἡ Ἡλιαία.*

29 Τὸ τρίγωνον] Hujus judicii meminit hinc *Rhodigin.* XII. Ant. lect. 18. de hujus Heliææ, Parabyſti, & Metichii nomine breviter *Sigon.* lib. I. de Rep. *Ath.* cap. 3. & lib. III. cap. 4. de Trigono *Scholiaſt. Ariſtoph.* v. 314. etiam ab *Labbæo* adnotatum. JUNG.

30 Μέσον παράβυστον, &c.] C. V. *παράκυστον.* C. A. *παραβύστον*, leg. *παράβυστον. Meurſ.* cap. 11. legit *μεῖον π.* KUHN.

Μέσον παράβυστον, &c.] MS. *μέσον παράβυστον μεῖζον· παραβύστου δὲ καὶ μείζονος μέμν.* Mihi, antequam

βυστον· καὶ μείζονος δὲ μέμνηται Λυσίας. ἐν μέν τοι τῷ παραβύστῳ [31] οἱ ἕνδεκα ἐδίκαζον· [32] τὸ Μητίχου κάλλιον, οὗ μνημονεύει Ἀνδροτίων. [33] Τὸ ἐπὶ Λύκῳ· ἀφ' οὗ καὶ ἡ Λύκου δεκάς· [34] καὶ Ἥρως δὲ ἵδρυται αὐτόθι ἔχων τοῦ θηρίου μορφήν· [35] πάλαι δὲ συνῄεσαν [36] οἱ συνδικάζοντες τὰ δικα-

byſtum: cujus Majoris, meminit Lyſias. Et in parabyſto Undecim judicabant ea, quæ Meticho honeſtiora erant, cujus meminit Androtion. Forum in Lyco: a quo Lyci decas. & Junonis iſthic templum conſtitutum erat, habens feræ formam. Olim vero conveniebant ſimul judicantes

MS. acciperem, legendum fuit viſum: *μέσον παράβυστον, μεῖζον παράβυστον· καὶ μείζονος δὲ μέμν.* Jam cum MS. forte rectius legamus: *μέσον παράβυστον, παραβύστου δὲ καὶ μείζονος μέμν.* licet illud *μεῖζον* in MS. ſit: tamen forte ſatius omittatur, quaſi gloſſula alicujus ocioſi. Nil tamen caſide velim dictum: quum utut legamus, hic de ſenſu labor nullus ſit. Ex *Schotti* noſtri obſervationibus vero hæc habe: *παραβύστου* &c. MS. *παραβύστου δὲ καὶ μείζονος μέμνηται Λυσίας. quaſi παράβυστον nomen ſit fori, μεῖζον alterius fori nomen, & μέσον alius. Et quidem* Harpocration *παραβύστου meminit, & de reliquis ſilet.* De Parabyſto utroque alias hinc *Sigonius* libr. III. de Rep. *Athen.* c. 4. Jung.

Μέσον παράβυστον, μεῖζον παραβύστου.] Repoſui *παράβυστον* cum *Kuhnio.*

31 Οἱ] Pro *οἱ* antea male *εἰ* edebatur. de *τοῖς ἕνδεκα* ſupra Segm. 102. Jung.

32 Τὰ Μητίχου καλλίω] Abſunt a C. A. uſque ad Ἀνδροτίων. C. V. *τὸ Μητίχου κάλλιον·* quod melius vulgato, dicit enim *Metichi tribunal* pulchrius fuiſſe illo, quod dicebatur *παράβυστον. Meurſ.* in *Areopag.* ita vertit hunc locum cap. 2. *in Parabyſto judicabant undecim viri ea, quæ Meticho meliora erant.* in *Atticis* Lect. cap. 2. *τὰ Μητίχου κακίω*, ut ſenſus ſit, *in Parabyſto judicabant ea quæ Metichi foro pejora ac viliora eſſent.* Verum enim vero non videtur h. l. cauſa in judicio utroque cognoſcenda, ſed ædificium componi cum ædificio, & *Metichi* tribunal pulchrius dici *Parabyſto*; infra ſequitur, qui cauſarum judices fuerint in *Metichæo. Scholia* ad *Veſpas Ariſtoph.* ad verba illa: *εἰς καινὸν ἐμπεσών*, ita recenſent tribunalia Attica: *εἰσὶ δὲ παράβυστος, καινὸς, τρίγωνος, μέσος. Petitus* in L. L. *Atticas* pag. 308. legit *τὰ μὴ τι χοῦς καλλίω*, hoc ſenſu: *in medio Parabyſto judicabant ea, quæ ne tantillum quidem pretio unum ſuperabant choëm.* id eſt, *drachmam*, quæ correctio meo judicio aberrat tum a re ipſa, tum etiam a linguæ Græcæ genio. conf. & *Heſych.* in *Μητίχου τέμενος.* Kühn.

Τὰ Μητίχου καλλίω] Pro hiſce MS. habet: *τὸ Μητίχου κάλλιον, οὗ* &c. itaque diſtinguendum & legendum ita eſt: *ἐδίκαζον· τὸ Μητίχου κάλλιον, οὗ* &c. ut dicat pulcrius & elegantius eſſe Metichium, utpote ab architecto extructum, ut mox exponit. Male vero apud *Sigonium* ſemper *Metychium*, *Metycho architecto*, ſcribitur, per *y* in ſecunda: quum per *i*, *Metichium*, *Metichus* debet. ſic enim & *Heſychius*: *Μητίχου τέμενος εἴη ἄν, τὸ Μητιχεῖον δικαστήριον μέγα· ὃ προσεκλήθησαν δικασταί.* Jung.

Τὰ Μητίχου καλλίω] Emendat *Kuhnius τὸ Μητίχου κάλλιον·* & recte. *Μετύχου* habet *Falckenburgii* Codex, quod certe *Sigonianæ* ſcriptioni *Metychus* facit patrocinium: & ita mox quoque.

33 Τὸ ἐπὶ Λύκῳ.] *Tribunal prope Lycum* &c. dein legebamus in ſpecimine, *ἥρως*, quod MSS. confirmant, ut & *Meurſ. Att.* Lect. lib. III. cap. 9. idem habeamus ex *Ariſtophan. Veſpis*, ubi judex quidam ita orat:

> Ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων Ἥρως, σὺ γάρ, οἷσπερ ἐγώ, κεχάρησαι
> Τοῖς δακρύοισι τῶν φευγόντων, αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς.
> ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο &c.

> *O Lyce, mi Domine, o vicine Heros; nam tu caperis, quibus ipſe*
> *Capior, lacrymis verbis quater miſeriſque reorum.*
> *Utque ea percipias, de induſtria venis huc habitatum &c.*

Et alibi idem Senecio requirit *ἡρῷον τὸ τοῦ Λύκου*, *Lyci heroum* (id eſt, *τὸ ἡρῷον*, ne quis a *ἥρα* deducat cum Viro docto) ideo ſibi in tabula pictum afferri petit. Cæterum C. V. bene *καὶ Ἥρως δὲ ἵδρυτο* &c. Heros autem ille, ſub forma lupi conſecratus, erat, *Lycus Pandionis* filius. Kühn.

Τὸ ἐπὶ Λύκῳ.] Titulus in MS. *τὸ ἐπὶ Λύκῳ.* Ipſum tmema incipit: *ἀφ'* &c. Jung.

34 Καὶ Ἥρας δὲ ἵδρυται &c.] MS. *καὶ Ἥρως δὲ ἵδρυτο αὐτ.* Et ſic omnino ſcribendum. quam ineptum enim vulgatum *ἥρας·* pro quo ſtatim ante MS. legendum dixi *ἥρως·* heros enim ille *Lycus* quidam. *Ariſtophanes Σφηξί·* ubi *Philocleo*:

> Ὦ Λύκε δέσποτα γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι. &c.

Κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι. & ſupra iterum meminit. *Harpocratio δεκάζων·* Ἐρατοσθένης δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, πόθεν τὸ πρᾶγμα εἴρηται, δηλοῖ, οὕτω λέγων· Λύκος ἐστὶν Ἥρως πρὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις, τοῦ θηρίου μορφὴν ἔχων (MS. epit. hic inſerit, quod & apud *Suidam*: *πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐστήλωται δικαστηρίοις*) πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γιγνόμενοι συνεστρέφοντο· ὅθεν εἴρηται Λύκου δεκάς. &c. *Heſychius*: *Λύκου δεκάς· παροιμιῶδες· ἐπεὶ Λύκος Ἥρως πρὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ἵδρυτο, τοῦ θηρίου τὴν μορφὴν ἔχων.* Quæ fere & *Suidas* in *Λύκου δεκάς.* Jung.

Καὶ Ἥρας δὲ ἵδρυται &c.] Ita vulgo: ſed inepte: cum *Kühnio* reſtitui Ἥρως. Totus autem hic locus in Codice *Falckenburgiano* ita legitur: *Ἥρως δὲ ἵδρυτο αὐτόθι, ἔχων Λύκου μορφήν· παρῆσαν δὲ καὶ*, quod poſterius eſt pro vulgato *πάλαι δὲ συνῄεσαν.*

35 Πάλαι δὲ συνῄεσαν] C. V. *π. δ. καὶ συνῄεσαν οἱ συνδικάζοντες (εἰς) τὰ δ.* C. A. *ἀνῄεσαν*, *olim (eo) aſcenderant judices, ex quibus conſtabant judicia. Scholiaſt. Ariſtoph.* eodem confluxiſſe ait judices accepturos mercedem conſtitutam, *μισθὸν δικαστικὸν*, quapropter & *Λύκου δεκὰς Lyci* decuria, id eſt, *ſycophantæ*, diviſores pecuniæ, qui ſuas judicumque linguas venales habebant & faciebant eodem convenire, ut ſcilicet illa occaſione uterentur ad corrumpenda judicia. Aliam originem denominationis affert *Petitus* in L. L. *Atticas* pag. 307. quæ mihi non probatur, nec elicitur ex *Harpocratione.* Kühn.

Πάλαι δὲ συνῄεσαν] MS. *πάλαι δὲ καὶ συνῄεσαν οἱ σ.* Jung.

36 Οἱ συνδικάζοντες] *Meurſ.* in *Areopag.* pag. 114. corrigit *οἱ συνδεκάζοντες τ. δ. qui ſimul corrumpebant fora.* Vulgatam lectionem firmat *Thomas* in Eclogis: *ἐπὶ δικαστηρίου*, inquit, *συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, οὐ συνεκρίνετο· συνεκρίνετο γὰρ ἀντὶ τοῦ ἠκοῦτο.* Ergo bene dicitur, *τὸ δικαστήριον συνδικάζεται*, *coit judicium*, & *συνδικάζουσι τὰ δικαστήρια*, qui jubent coire judicia, quod faciebant ii, quibus competebat *ἡγεμονία δικαστηρίων*, præſides tribunalium, vel judices, ex quibus conſtantur judicia. Alias apud *Demoſth.* & *Ariſtoph.* *ὁ Ἄρχων τὸ δικαστήριον καθίζεται*, *Archon ſedere jubet judicium*, & apud *Max. Tyrium* diſſert. II.

fora. Magnum vero Metichi forum, 122 ab Artiſice Meticho ſic dictum eſt: * judicabant vero trigeſimum annum tranſgreſſi ex Viris integris, & ærario nihil debentibus. Jurabant vero in Ardeto foro Apollinem Patrium, Cererem, & Jovem Regem. Ardetus porro, prope Eliſſum eſt. nominatum autem eſt ab Heroe quodam, qui ſeditioſum Populum ad concordiam adjuravit. Juramentum vero Judicum erat, ſe de illis rebus, de quibus leges habentur, ſecundum eaſdem judicaturos: quibus autem leges nullæ ſunt, juſtiſſimam

στήρια. [37] Τὸ δὲ Μητίχου δικαστήριον μέγα, οὕτω κληθὲν ἀπὸ ἀρχιτέκτονος Μητίχου· * ἐδίκαζον δὲ οἱ ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη, [38] ἐκ τῶν ἐπιτίμων, καὶ μὴ ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ· [39] ὤμνυον δὲ ἐν Ἀρδήττῳ δικαστηρίῳ [40] Ἀπόλλω πατρῷον, καὶ [41] Δήμητραν, καὶ Δία βασιλέα· ὁ δὲ [42] Ἄρδηττος Εἰλισσοῦ μέν ἐστι πλησίον· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τινὸς Ἥρωος, ὃς στασιάζοντα [43] τὸν δῆμον ὑπὲρ ὁμονοίας [44] ὥρκωσεν. Ὁ δὲ ὅρκος ἦν τῶν δικαστῶν· περὶ μὲν ὧν νόμοι εἰσὶ, κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· περὶ δὲ ὧν μὴ εἰσὶ, [45] σὺν γνώμῃ 122

οἱ παῖδες καθίζουσι τὸ δικαστήριον, pueri judices ſeſſum vocant, vel, *ipſi conſident in judicio.* ſi quis autem malit *Meurſianam* lectionem, συνδικάζουσι τ. δ. per me licet, & tum erunt οἱ συνδικάζοντες τ. δ. qui per factiones corrumpunt pecunia judices, contra quos lex extat apud *Demoſthenem* in fine Orationis XXI. contra *Stephanum.* ἐάν τις συνίστηται ἢ συνδικάζῃ τὴν Ἡλιαίαν &c. KÜHN.

37 Τὸ δὲ Μητίχου] Hic minor ponenda interpunctio, *quod Metichi eſt, tribunal magnum eſt.* KÜHN.

Τὸ δὲ Μητίχου] MS. τὸ Μητ. ſine δέ. JUNG.

38 Ἐκ τῶν ἐπιτιμίων] MS. ἐπιτίμων. SEB.

Ἐκ τῶν ἐπιτιμίων] C. V. τῶν ἐπὶ τιμῇ. C. A. ἐπιτίμων, *ex viris integræ exiſtimationis, honoratis, honorum capacibus.* contra ἄτιμοι, *infames, quibus interdictum honoribus.* KÜHN.

Ἐκ τῶν ἐπιτιμίων] MS. ἐκ τῶν ἐπιτίμων ut & MS. *Seberi.* Et ſic audacter emenda. ἐπίτιμοι opponuntur illis qui ἄτιμοι immo ſic exponuntur etiam πλούσιοι & locupletes, apud *Heſych.* & *Suidam.* vulgatum ἐπιτιμίων nihili hic quidem eſt. Hæc aperta ſunt. *Excludebantur autem a judicatu*, ait *Sigon.* libr. III. de Rep. *Athen.* cap. 4. *præcipue Heliææ, qui aut triginta annos nati non eſſent, aut integram famam non retinerent, aut ærario deberent: quarum conditionum omnium meminit* Pollux. JUNG.

Ἐπιτιμίων] Ἐπιτίμων cum *Kuhnio* emendavi, ἐπίτιμος in *Gloſſis honeſtus.* Iidem οἱ ἐπὶ τιμῇ, atque ita emenda in C. V.

39 Ὤμνυον δὲ ἐν Ἀρδήττῳ δικ. &c.] C. A. ὤμνυσαν δὲ καὶ ἐν Ἀ. &c. *jurabant autem & in Ardetto dicaſterio* &c. quaſi alibi quoque juratint judices. Alii Ἀρδήττῳ. *Etymolog.* ſcribit per ι. & ita C. V. Ἀρδίττῳ & hic & infra mox Ἄρδιττος legit. *Heſych.* Ἀρδήττους, τοὺς ῥᾳδίως ἐπὶ τοὺς ὅρκους ἰόντας Ἀρδήττους ἐκάλουν· τόπος περὶ τὸν Ἰλισσὸν ἐγγὺς τοῦ παναθηναϊκοῦ σταδίου, ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους ἐποιοῦντο. *De Ardetto lapſum exiſtimo* Pollucem, *neque enim, qui jus ibi dictum tradat, præter eum invenitur*, inquit *Meurſius* in *Areopago* circa finem; ſed nihil *Pollux* de jure ibi dicto habet, ſi legas ὤμνυον δὲ ἐν Ἀρδήττῳ δικαστηρίῳ, Ἀπόλλω &c. KÜHN.

Ὤμνυον δὲ ἐν Ἀρδήττῳ δικ. &c.] MS. ὤμνυσαν δὲ ἐν Ἀρδίττῳ δικ. ſed mox etiam per η illud Ἀρδ. ut dicam. ſcribe hic Ἀρδήττῳ. Et ὤμνυσαν etiam cum MS. forte rectius. Priores enim editiones tam *Baſil.* quam *Flor.* ὤμνυν habent, unde excidit nimirum σα. JUNG.

Ὤμνυον] Ita recte editio *Seberiana*: ὤμνυν priores, quod & *Kuhnius* emaculârat: *Falckenburgii* quoque Codex ὤμνυον habet. Mox Ἀρδήττῳ. & paulo poſt Ἄρδηττος cum duplici τ emendavi præeunte *Kühnio*: & ita eſt apud *Plutarchum* in *Theſeo.*

40 Ἀπόλλω πατρῷον] C. A. Ἀπόλλωνα πρῶτον, male. vid. *Meurſ. Ath. Attic.* libr. II. c. 12. *Scholia* in *Aves Ariſtoph.* πατρῷον δὲ τιμῶσι Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο. KÜHN.

41 Δήμητραν] C. V. Δήμητρα. C. A. Δήμητρά τε καὶ Δία βασιλέα. *Juppiter* βασιλεὺς colebatur ab Athenienſibus, gerebatque ſceptrum, cui aquila inſidebat. *Ariſtoph.* in *Avibus.* KÜHN.

Δήμητραν] MS. Δήμητρα. & ſic hic malim: quamvis & vulgatum Δήμητραν rectum ſit. Ad illa Ἀπόλλω πατρῷον, in *Labbæi* Codice ita adnotatum: *Ex* Demoſth. *adverſ.* Timocratem *ubi* Neptunus *non* Apollo. *notat* Faber. An itaque noſter *Pollux* notandus? Certe in illo jurejurando *Heliaſtarum* quod apud *Demoſthenem* in *Timocratea* extitat, ita eſt, ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶνα, Δήμητρα. Videntur hæc omnia ab ἐδίκαζον &c. ut incipias, de *Heliaſtis* accipienda, ut & videtur accepiſſe *Sigonius*, quem vid. lib. III. de Republ. *Athen.* cap. 4. & *Harpocr.* in Ἄρδηττος, & ipſum juſjurandum apud *Demoſth.* in quo diſerte, ut apud noſtrum *Pollucem* de ætate: καὶ γέγονα οὐκ ἔλαττον ἢ τριάκοντα ἔτη. JUNG.

42 Ἄρδηττος Εἰλισσοῦ &c.] MS. Ἄρδεττος Εἰλισσοῦ. Malim ita Ἄρδηττος, per ττ, ut MS. noſter, & *Suidas*, &, quem exſcripſit, *Harpocratio*, in eo loco ait, φασὶ δημοσίᾳ πάντες ὤμνυον Ἀθηναῖοι τὸν ὅρκον τὸν Ἡλιαστικόν. *Heſychius*: Ἀρδήττους, τοὺς ῥᾳδίως ἐπὶ τοὺς ὅρκους ἰόντας Ἀρδήττους ἐκάλουν· τόπος περὶ τὸν Γλυσσὸν (lege: Ἰλισσὸν) ἐγγὺς τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου, ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους ἐποιοῦντο. Et ita forte etiam apud *Etymologici* auctorem ſcribendum, cujus verba ſunt: Ἄρδιττος, τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἀπὸ Ἀρδίττου τινὸς Ἥρωος· ὃς στασιάζοντας τοὺς Ἀθηναίους κατήπειγεν ὅρκοις ὁμονοεῖν· ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ ὤμνυον οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὅρκον· καὶ Ἀρδιττοὺς τοὺς ἐπιόρκους. In *Iliſſo* etiam variant libri, & potius *Iliſſum* ſcribunt, nos tamen hic Εἰλισσοῦ, vel Εἰλισσοῦ, ut apud *Pauſan.* in *Atticis*, retinere poſſumus. JUNG.

Ἄρδηττος Εἰλισσοῦ] Ἰλισσοῦ reſcribi jubet Eruditiſſ. *Holſtenius* ad *Stephanum* voce Ἰλισσος, & certe illa lectio eſt frequens magis: retineri tamen tuto & vulgatam poſſe *Jungermannus* noſter docet. In Codice *Falckenburgii* poſt Ἄρδηττος ſequitur μισοῦ, refinge μέσου, ac tum illa vox rectiſſime ſe habet.

43 Τὸν δῆμον] C. A. καὶ τὸν δῆμον· ac ſi præceſſiſſet στασιάζοντας, *ſeditioſos & populum jurejurando confirmare fecit*, id eſt, utraque pars eo auctore juramentum dixit, obligavitque ſe ad concordiam. KUHN.

44 Ὥρκωσεν.] C. V. pro ὥρκωσεν, legit male, ἄκρισεν. C. A. ὤτρυνεν. ſed malim vulgatum. KÜHN.

Ὥρκωσεν.] MS. ὥρκισεν. *Etymologicon* dixit, κατήπειγεν ὅρκοις ὁμονοεῖν. Corrigendus itaque *Harpocrationis* locus de hoc judicio in Ἄρδηττος, ubi pariter ſic de etymo: ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀρδήττου Ἥρωος ἀρχαίου, ὃς Ἀθηναίους πρῶτος ἐξώρισεν· itane ille Athenienſes exterminavit? nugæ, ſcribe ἐξώρκισεν, *juramento obſtrinxit.* JUNG.

Ὥρκωσεν.] In *Gloſſis*: ὁρκῶ, *adjuro*: & in iiſdem ὁρκίζω, *adjuro*: eſt itaque res eadem ὥρκωσεν & ὥρκισεν.

45 Σὺν γνώμῃ τῇ δ.] Ita in MS. priores editiones, συγγνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ (tametſi alibi etiam ſuperla-

τῇ δικαιοτάτῃ· ὀμοσάντων δὲ καὶ τῶν δικαζομέ-
123 νων, τὸ πᾶν [46] ἐκαλεῖτο [47] ἀμφιορκία. * [48] Ἡ
Ἡλιαία δὲ πεντακοσίων· εἰ δὲ χιλίων δέοι δικαστῶν, [49] συνίσταντο [50] δύο δικαστήρια· [51] εἰ δὲ πεντακοσίων καὶ χιλίων, τρία· ψήφους δὲ εἶχον [52] χαλκᾶς δύο, τετρυπημένην, καὶ ἀτρύπητον· [53] καὶ κάδον, ᾧ κημὸς ἐπέκειτο, δι' οὗ καθίετο ἡ ψῆφος· αὖθις δὲ [54] δύο ἀμφορεῖς· ὁ μὲν χαλκοῦς, ὁ δὲ ξύλινος· ὁ μὲν κύριος, ὁ δὲ ἄκυρος· τῷ δὲ χαλκῷ [55] ἐπῆν ἐπίθημα, μιᾶς ψήφου χώραν ἔ-

laturos ſententiam. Jurantium vero ſimul, & judicantium omne hoc ἀμφιορκία dicitur.
* Heliæa autem Quingen- 123
torum erat. Si vero mille Judicibus opus erat, duo fora conjungebantur: ſique mille & quingentis, tria. Calculos autem duos habebant æneos, perforatum, & non perforatum. & urnam, cui camus impoſitus erat, per quem calculus immittebatur. Deinde & duas habebant urnas, quarum hæc quidem ænea, altera vero lignea erat. & hæc quidem condemnans, illa vero abſolutoria. Æneæ autem operculum ſuperjacebat, unius calculi foramen ha-

tivum præſertim compoſitum in communi genere uſurpatum reperias. *Xiphil.* fol. 285. περικαλλίστατοι, καὶ ἐκφανέστατοι δοῦλαι. *Apoll. Alexandr.* lib. II. de Synt. pag. 118. ἀεριστότατοι ἀντωνυμίαι. ſed vide ad utrumque locum Not. *Sylb.* In proverb. autem:

Ἀπήιστησι κακοῦ βουλὴ πρὸς ὑπέρτατον ἄτην.

metro forte aliquid dandum.) Cæterum particula σὺν forſan omnino ſuperflua: cum *Demoſth.* adverſ. *Lept.* fol. 376. (ὀμωμοκότες) περὶ ὧν ἂν νόμοι μὴ ὦσι, γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ κρίνειν καλῶς. Nec male Clariſſ. *Rittershuſius* fontem erroris ſtatuit, quod librarius (ut ſolet) repetierit male extremam ſyllabam præc. dictionis εἰσί. SEB.

Σὺν γνώμῃ τῇ δ.] Σὺν omittit *Ariſtot.* lib. III. Polit. cap. 16. & *Demoſth.* Orat. contra *Leptinem.* quæ locutio magis Attica eſt, quam ea, quæ σὺν habet. Nam Attici σὺν omittunt, ubi communi dialecto ſolet adeſſe. *Faber* in *Semeſtr.* natum putat τὸ σὺν ex vicini verbi ultima ſyllaba, nempe, εἰσί. KÜHN.

Σὺν γνώμῃ τῇ δ.] Vera hæc lectio. MS. noſter ut antea vulgati vitioſe, συγγνώμῃ creberrimo, ut dixi, lapſu in ejuſmodi voculis quas præit præpoſitio aliqua. Obſervatum & id in *Labbæi* Codice, ubi: *legend.* σὺν γνώμῃ. P. Faber *de Magiſtr.* 201. *ubi notat hanc clauſulam a* Demoſth. *ſumptam adverſ.* Leptinen. *&* Bœotum *ad finem. &* Ariſtot. *III. Polit. &* 2. *Rhetor. fine, etiam non ad gratiam, aut amicitiam, adv.* Eubulidem. *&* Ariſtocrateam. *&* Leo Novel. 97. Et hanc etiam *Fabri* emendationem *R. Forner.* VI. Rer. quotid. 18. adprobat J. C. pariter doctus & politus. Et olim ita quoque emendavit *H. Stephanus* animadverſionibus ad Adagia *Eraſmi* in *ſuffragium optimum.* Sed *P. Victoris* lectio eſt, γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ, quam in Comm. ad lib. I. *Ariſtot.* Rhetoric. in iſta verba: καὶ ὅτι τῇ γνώμῃ τῇ ἀρίστῃ &c. profert, nec ullam mentionem particulæ σὺν facit, quaſi ſine ea hic ita ſcriptum eſſet, γνώμῃ τῇ δικ. quam etiam in ſuo Codice adnotavit *Henr. Stephanus* hic. Et amici eruditiſſimi ſane ſic volunt: nec ego in locis ex *Demoſthene* adductis eam particulam additam obſervo, quam & *H. Stephanus* ideo ſuſpectam habere videtur in dictis animadverſionibus ad Adagia, quamvis emendarit, σὺν γν. Neſcio tamen an ab MS. lectione, quæ & magnis Juriſconſultis, ut dixi, diſtincta placuit, facile recedendum ſit. In illis enim formulis & ſolennibus hæc talia ſuperfluere non raro videmus, & alias etiam, ubi σὺν apud *Atticos* ſcriptores abundet in dictione. quædam obſervarunt exempla alii. ſic apud Latinos *cum* non raro: *cum dis faventibus, volentibuſque.* Ceterum τῇ δικαιοτάτῃ etiam MS. noſter habet, non ut antea vulgati δικαιοτάτῳ. JUNG.

46 Ἐκαλεῖτο] C. V. ἐκαλεῖτο, *jurantibus etiam iis, qui litigabant, hoc omne* &c. KÜHN.

47 Ἀμφιορκία.] Eodem reſpexit *Heſychius*: ὅταν οἱ δικαζόμενοι ἀλλήλοις ὀμνύωσιν. JUNG.

48 Ἡ' Ἡλιαία &c.] C. A. Ἡλιαία πεντακοσίων &c. de *Heliæa Meurſ.* in *Areopag. Valeſ.* addit *Stephanum* in Ἡλιαία· δικαστήριον Ἀθηναίων, ἔστι δὲ τὸ μέγα δικαστήριον &c. KÜHN.

Ἡ' Ἡλιαία] Deeſt δὲ in MS. De *Heliæa* judicio vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Ath.* c. 4. JUNG.

49 Συνίσταντο] MS. συνίστατο, bene. ut Segm. ſeq. ἀνίστατο τὰ δικαστήρια. JUNG.

Συνίσταντο δύο δικ.] Tuto hanc lectionem retinemus, etiamſi altera, quam *Jungermanni* repræſentat Codex, συνίστατο, genio linguæ Græcæ uſuique conveniat melius. De *Heliæa* vero pluribus in locis *Ariſtophanes* ejuſque *Scholiaſta*, ac *Etymologici* auctor: ex *Harpocratione* autem, quæ huc præ cæteris ſpectant iſta excerpo: συνήεσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίοιν, οἱ δὲ χίλιοι καὶ πεντακόσιοι ἐκ τριῶν· illuſtrat præterea hæc, & exemplis ex Oratoribus peritis confirmat *Petitus* in L. L. *Attic.* pag. 309. ubi & de Tribunalibus, quorum ſuperius *Pollux* fecit mentionem, diſputat.

50 Δύο δικαστήρια.] *Demoſth.* in *Timocratem*, δικαστηρίοιν δυοῖν εἰς ἕνα καὶ χιλίους ἐψηφισμένων· ubi *Ulpianus* notat unum additum eſſe millibus, ne paribus calculis utraque pars litigantium viciſſe videretur, ſed ille potius victor diſcederet, cui unus ille calculum dediſſet. KÜHN.

51 Εἰ δὲ π.] C. A. οἱ δ. male. præcedit enim εἰ, & ſequi debet aliud. KÜHN.

52 Χαλκᾶς δύο] C. A. χαλκᾶς δύο τετρυπημένας &c. *Heſych.* στεῤῥαὶ τινὲς τῶν δικαστικῶν ψήφων. KÜHN.

53 Καὶ κάδδον, ᾧ κῆμος &c.] MSS. κάδον. vid. *Meurſ.* in *Areopag.* VIII. urna, ἄκυρος dicta, quod irritam faceret abſolutionem, κύριος vero, quod damnationem ratam redderet. KÜHN.

Καὶ κάδδον, ᾧ κῆμος &c.] MS. καὶ κάδον, ᾧ κῆμος ἐ. vid. & ſupra Segm. 17. JUNG.

Καὶ κάδδον] Ea ſcriptio Laconica ſit potius quam Attica, nam qui caſtigate, ſcribunt per ſimplex δ: male itaque apud *Ammonium*, quique cum deſcripſit, *Thomam*, κάδδος, & καδδίσκοι, quam poſteriorem voculam ſuperius quidem Segm. 17. in textu remanere ſumus paſſi, alteram tamen ſcriptionis rationem meliorem ac veram ſolam exiſtimamus: textus igitur ex emendatione noſtra hic κάδον habet. Quæ autem hic legis, omnia reperies apud *Scholiaſten Ariſtoph.* ad *Veſp.* & *Suidam*, qui utriuſque ἀμφορέως, χαλκοῦ καὶ ξυλίνου, κυρίου καὶ ἀκύρου meminerunt: ipſi quoque calculi κύριοι & ἄκυροι ſunt dicti, eadem qua vaſcula judicialia ratione; de his τετρημένοις & ἀτρήτοις videndus *Ulpianus* in *Timocrateam.*

54 Δύο ἀμφορεῖς.] De his & *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* c. 4. extremo. JUNG.

55 Ἐπῆν ἐπίθημα] Leg. ἐπῆν *Rittersh.* qui & mox Segm. ſeq. ἀνυπόπτευτος. SEB.

Ἐπῆν ἐπίθημα] C. V. ἐπῆν. C. A. ex correctione ἐπῆν ἐπίθημα μιᾷ ψήφῳ χώραν ἔχον· ultima μιᾷ ψήφῳ etiam

bens, quo poſtea arcana magis judicantes contra ſuſpectos utebantur. Forum denique funibus circumdabatur, jubente quidem Rege: Theſmothetis autem, forum implentibus.
124 • Funium autem ambitus a quinquaginta pedum ſpacio ducebatur, & Miniſtri adſtabant publici, ne quis judicio non indigens accederet. Fororum autem ju-

χον· [56] οὔ ὕστερον μυστικῶς δικάζοντες ἦσαν ἐκ τῶν [57] ἐπωπτευκότων· τὸ δὲ δικαστήριον περιεσχοινίζετο, τοῦ μὲν βασιλέως [58] παραγγείλαντος, τῶν δὲ θεσμοθετῶν πληρούντων τὸ δικαστήριον.
• [59] τὸ δὲ περισχοίνισμα ἀπὸ πεντήκοντα ποδῶν ἐγίγνετο· καὶ οἱ ὑπηρέται [60] ἐφειστήκεισαν, ὅπως μηδεὶς [61] ἀνεπόπτευτος προσῄη· αἱ μὲν οὖν τῶν δι- 124

legit C. V. ἐπῆν legit & *Petitus* in L. L. *Atticas* pag. 333. KÜHN.

Ἐξῆν ἐπίθημα] MS. τῷ δὲ χ. ἐπῆν ἐπίθ. μιᾷ ψήφῳ χ. ἔχων. Et ἐπῆν legendum vidit etiam amiciſſimus *Ritterſhuſius.* totum locum, MS. adjutus, itaque ſic ſcribam: τῷ δὲ χαλκῷ ἐπῆν ἐπίθημα μιᾷ ψήφῳ χώραν ἔχον. JUNG.

Ἐξῆν] Quid hoc ineptæ vocis? nos cum *Kuhnio* ἐπῆν, quam vocem *Falckenburgii* quoque Codex probat. Μιᾶς ψήφου χώραν ἔχον rectum eſt, itaque non fuerit opus cum MSS. reponere μιᾷ ψήφῳ: eodem utraque lectio redit.

56 Οὔ ὕστερον] Hic deeſt aliquid: quorſum enim οὔ referendum? ex voce ὕστερον videtur legendum, ὧν ὁ μὲν πρῶτος, ὁ δὲ ὕστερος· nam ita etiam dicebantur hi duo cadi. dein legatur, οἱ δὲ μυστικῶς δικάζ. Cæterum θεσμοθετῶν δικαστήριον erat, ubi tractabantur cauſæ ad myſteria pertinentes. *Andocides* Orat. I. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ τοὺς μεμυημένους ἀκούσαντας τὰς μηνύσεις, ἃς ἕκαστος ἐμήνυσε, διαδικάσαι. *viſum itaque populo eſt, ut initiati in Theſmothetarum dicaſterio audirent, quæ quis indicia feciſſet, ſententiamque ferrent*, indicia erant de iis, quinam myſteria Cereris domi intra privatos parietes imitati eſſent. dicitur idem tribunal & θεσμοθέσιον, *Theſmotheſium.* vid. *Suid.* in ἄρχων. A MStis hoc loco nihil opis eſt. *Petitus* in L. L. *Atticas*, οὐ ὑστέρᾳ, id eſt, οὐχ ὑστέρῳ ἐπῆν ἐπίθημα &c. μυστικὰς δίκας δικ. KÜHN.

Οὔ ὕστερον μυστικῶς &c.] Nullus erit, ſi legerit attente, quem non detineat hic locus: in *Falckenburgii* Codice pro δικάζοντες eſt δικαζόντων; ſed nihil id opis, quantum quidem video, reſtituendo *Polluci* confert; tentemus equidem; in hujuſmodi enim locis emendandis ſcopo aberraſſe vitio verti nequit, εὐστόχως vero conjectaſſe laudi ducitur: vellem itaque, ſi meo res iſthæc ſtaret judicio, reponere: Οἱ μυστικοῖς δικάζοντες ἦσαν ἐκ τῶν ἐπωπτευκότων, *qui in rebus myſticis jus dicebant, ex iis erant, qui occultanda ſacra inſpexerant jam*: extruſo ὕστερον, quid enim iſta voce faciamus? ita certe omnia hæc erunt plana, ſibique invicem convenient apprime. Si quis ὕστερον retineat, ille quæſo, efformet aliquem ſenſum, qui huic loco ſit aptus: niſi locum velit mutilum eſſe, quod forſitan fuerit verum, ac tum ſcribam: οὗ ὕστερον μυστικοῖς δικάζοντες &c. *poſt quem*, aut, *poſt quod tempus*, ut in iis quæ deficiunt dixerit de judicibus myſticarum rerum necdum ἐπωπτευκόσι, penes quales forſitan aliquando rerum ſacrarum tribunal fuit, inter quos extiterit, qui myſteria, de quibus lites coram eo erant exercitæ, aut contemptu exceperit aut evulgarit, οὗ ὕστερον &c. quæ commoda quoque: ſed de tanto naufragio nullus MS. indicium faciat? eruditi hæc reddent planiora, ac enucleabunt magis: nobis ulterius inquirere non licet. Mox autem ἐπωπτευκότες cum *Kühnio* in textum retulimus: de *epoptis* & *myſtis* eruditiſſime *Joſ. Scaliger* ad III. *Tibulli.*

57 Ὑποπτευκότων.] C. A. ὑποπτευόντων, leg. ἐποπτευόντων. *de myſteriis judicantes erant ex iis qui jam inſpexerant arcana ſacra*, & ita mox Segm. ſeq. legit C. A. ἀνεπόπτευτος, *qui nondum myſteriorum arcana vidit ut epopta.* vid. cap. 12. v. 15. vulgatum etiam retineri poſſet, ſi legeretur, ἐπωπτευκότων. KÜHN.

Ὑποπτευκότων.] MS. etiam ὑποπτευκότων habet. ego id non capio. ſic itaque conjectari licet, ſcripſitne forte ἐπωπτευκότων· habet hoc verbum *Noſter* & ſupra II. 58. Vellem & hæc nobis viri docti de Rep. *Athenienſium*, cum ceteris e *Polluce* perſequuti fuiſſent. ſed vix dubitamus de noſtræ conjecturæ veritate, & ſtatim Segm. ſeq. habebimus quod eam illuſtrabit etiam. En vero, ne moremur, tibi, unde hæc hauſit, ex *Hyperide* nimirum, hoc ipſum quod repoſui vocabulum: *Harpocratio:* ἐπωπτευκότων· Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης· οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσῖνι, ἐν τῇ δευτέρᾳ μυήσει ἐποπτεύειν λέγονται ὡς δῆλόν ἐστιν ἔκ τε τοῦ Δημοσθένους λόγου, καὶ ἐκ τῆς δεκάτης Φιλοχόρου. ſed quinam iſte λόγος *Demoſthenis*? JUNG.

58 Προσαγγείλαντος] C. V. παραγγείλαντος. C. A. προαγγείλαντος. *Rege indicente conventum judicum*, ejus enim cauſæ erant myſteriorum, Theſmothetis legentibus judices, qui laturi eſſent ſententiam, & ipſis in judicio conſidentibus KÜHN.

Προσαγγείλαντος] MS. παραγγείλαντος, *denunciante.* quidni rectius quam προσαγγείλαντος vulgatum? Et quid crebrius, quam in permutatione harum particularum labi librarios videri? ſed valde vereor, ut hic verſus jam a mendis plane ſit liber. Nam quid eſt θεσμοθετῶν πληρούντων τὸ δικαστήριον; & ſic tamen MS. etiam habet. Ego libere indico me legendum credere κληρούντων. res nota in hac re judiciaria, etiam ex *Noſtro.* Supra de theſmothetis Segm. 87. καὶ κληροῦν δικαστάς· ibidem Segm. 88. καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπικληροῦσι τὰ δικαστήρια. Et ſæpius apud Oratores vet. ut *Demoſth.* contra *Everg.* κληρουμένων τῶν δικαστηρίων. Infra par vitium Segm. 148. ἐπληρώθη τὸ δικαστήριον. ἐκληρώθη· ubi illud ἐπληρώθη nec MS. noſter nec *Seberi* adgnoſcunt: ſolum alterum habentes. JUNG.

Προσαγγείλαντος] Παραγγείλαντος in textum reſtitui cum *Kuhnio*: habet & eam vocem *Falckenburgii* Codex. Προαγγέλλειν quoque, quod eſt in C. A. rectum ſit; qui enim diem indicit ac ſtatuit judicii, προαγγέλλειν dicitur: & hæc lectio cum vulgata propius convenit: in *Gloſſ.* autem, προαγγέλλω eſt, *prænuncio, pronuncio*; παραγγέλλω vero, *denuncio, edico, præcipio.* Πληροῦν τὸ δικαστήριον, quod mox ſequitur, dici poſſent theſmothetæ, ſi ipſi ſoli eſſent judices: ſed cum id rei veritati non quadret, indubitata eſt *Jungermanni* κληροῦν reponentis conjectura: nil tamen MSS. non faventibus ſum auſus.

59 Τὸ δὲ περισχοίνισμα] *Ambitu funiculo incinctus, quinquaginta pedum ſpatium complectebatur.* vid. *Meurſ.* Lect. *Att.* lib. VI. c. 14. KÜHN.

60 Ἐφειστήκεισαν] C. V. ὑφειστήκεισαν, *aſſtabant* prohibituri, ſi quis funiculo inſuper habito propius accedere conaretur adhuc profanus. KÜHN.

Ἐφειστήκεισαν] MS. ὑφειστήκεισαν ὅπ. ſed legendum ὑφειστήκεισαν· *quaſi occulte adſtabant.* JUNG.

61 Ἀνεπόπτευτος] C. A. ἀνεπόπτευτος· dein pro προσῄη, legerem προσίῃ. KÜHN.

Ἀνεπόπτευτος] Quid illo ἀνεπόπτευτος faciamus, & quid fruſtra hæc ſcribo? emendandum eſt, ut dixi. Illud MS. certe non habet, ſed pro eo clare ἀνεπόπτευτος, quæ (pace amici noſtri doctiſſimi emendatione ἀνεπόπτευτος) vera lectio eſt: & ſic reſtitues *Pollucem* egregie. *Harpocratio* ſatis noſtram ſententiam confirmat ſolus: ἀνεπόπτευτος· Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρυ-

καστηρίων θύραι, [62] κιγκλίδες ἐκαλοῦντο, [63] ἃς οἱ Ῥωμαῖοι καγκελλωτὰς λέγουσιν· ἀνίστατο δὲ τὰ δικαστήρια, εἰ γένοιτο [64] διοσημεῖα·

dicialium januæ, κιγκλίδες dicuntur: quas Romani Cancellatas vocitant. Dimittebantur vero Judicia, ſi prodigia inciderent.

της· (ſic enim, non Φύτης ſcribendum) ὁ μὴ ἐποπτεύσας· τί δὲ τὸ ἐποπτεῦσαι, δηλοῖ Φιλόχορος ἐν τῇ δεκάτῃ· τὰ ἱερὰ οὗτος ἀδικεῖ πάντα, τά τε μυστικὰ, καὶ τὰ ἐποπτικά· καὶ πάλιν· Δημητρίῳ μὲν οὖν ἴδιόν τι ἐγένετο, παρὰ τοὺς ἄλλους τὸ μόνον ἅμα μυηθῆναι, καὶ ἐποπτεῦσαι, καὶ τοὺς χρόνους τῆς τελευτῆς τοὺς πατρίους μετακινηθῆναι· ubi emendandum certiſſ. conjectura τῆς τελετῆς· ut etiam apud Clariſſ. *Caſaubonum* noſtrum jam eſſe video libr. VI. in *Athen.* c. 15. quem adi ſi intelligere vis veros gradus in myſteriis, & quid interfuerit inter myſtam & epoptam: ultima enim meta fieri epoptam, qui prius ſaltem μύστης diceba-tur. nec dubitamus amplius jam paullo ante vere reſtituiſſe ἐπωπτευκότων *Polluci* noſtro. Eſt vero illud ἀνεπόπτευτος quoque ex *Hyperide* eodem a *Noſtro* allatum ſupra II, 58. & pari modo ut hic in vulgatis corruptum: ſemel tamen incorruptum manſit infra Segm. 141. quod adſcribo, ut noſtra ex *Polluce* ipſo firmiſſime adſerantur: ibi περισχοινίσαι, ait *Pollux*, δὲ τὸ δικαστήριον, ὁπότε περὶ μυστικῶν δικάζοιεν, ἵνα μὴ προσίῃ μηδεὶς ἀνεπόπτευτος ὤν. JUNG.

Ἀνυπόπτευτος] Ἀνεπόπτευτος cum *Kühnio* reſtitui, & ita *Falckenburgii* Codex: προσίῃ malebat *Kühnius* in textu, & certe *Noſter* Segm. 141. ipſus ita habet, ſed tamen, cum ſenſui προσῇ ſufficiat, non mutavi.

62 Κιγκλίδες] *Demoſth.* contra *Ariſtog.* ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος, *horum imbecillium cancellorum beneficio ſenatum quingentorum in poteſtate habere arcana*, inquit. *Agathias* libr. I. Hiſt. Romanos, judiciorum moderatores ἐκ τῶν κιγκλίδων ἐπονομάζειν, *a Cancellis denominare*, *Cancellarios* puta. Lis quæ nondum ad liquidum deducta eſt, κιγκλίδων ἔτι δέουσα καὶ βήματος eſt apud *Plutarchum*. *Cicero Verrina* VIII. *Prætorum circumdati cancelli* &c. δικαστικὰς κιγκλίδας intelligit. vid. *Salmaſ.* in Hiſt. *Aug.* tom. II. p. 800. & *Valeſ.* in *Marcellin.* pag. 404. KÜHN.

Κιγκλίδες] Recurre ad Segm. libr. hujus 17. ubi quædam a me dicta: κιγκλίσι περικλείεσθαι a *Chryſoſtomo* turba judicialis dicitur, *cancellis includi*: frequens eſt iſta vox apud *Procopium*. *Agathiam* & *Nicetam Choniatem*, cui ἔξω κιγκλίδων eſſe dicitur, qui ſtudiis forenſibus eſt remotus: διαλεκτικαὶ κιγκλίδες memorantur *Juliano* in *Cæſaribus* non procul a fine, ubi cum quædam, quibus ſe defenderet, in medium protuliſſet ex *Ariſtotelica* diſciplina *Alexander*, ſubſannans *Silenus* inquit: ἰοὺ, ἰοὺ τῶν διαλεκτικῶν κιγκλίδων, ad quem locum videnda, quæ erudite notat Illuſtriſſ. *Spanhemius* pag. 433. ibique & *Voſſiani* Codicis lectionem adducit. *cancellorum* meminit *Tertullian.* de *Pall.* c. 5. iidemque in *Gloſſ. Iſidori* ſunt, *caules*, *cancelli tribunales ubi ſunt advocati*, niſi *caulas* præferas, quo modo, ni fallor, eſt apud *Papiam*. Manet eadem ſignificatione hæc vox Rabbinis, quibus קנקלין, τόποι κιγκλίσι περικλειόμενοι, τόποι δικαστικοί· vide, ſis, operoſum *Buxtorfii Lexicon*. Mox vero καγκελλωτὰς cum *Kuhnio* emendavi: vulgo καγγ.

63 Ἃς οἱ Ῥωμαῖοι &c.] Prior. edition. καγγελωτάς. *Schol. Ariſtoph.* fol. 314. κιγκλὶς ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἣν καὶ καγκελλωτὴν καλοῦσι. *Heſych.* vero δρύφακτοι, αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι, ἢ κάγκελοι. Sed *Ritterſh.* leg. καγκελλατάς. Et duplex λλ clare eſt in MS. Tum Latine ſcribitur *cancelli*, unde *Cancellarius*. vid. *Petr. Pithæum* libro ſecundo adverſ. capite duodecimo. SEB.

Ἃς οἱ Ῥωμαῖοι &c.] *Cancellatas*. C. V. καγκελωτάς. C. A. καταγγελωτάς. KÜHN.

Ἃς οἱ Ῥωμαῖοι &c.] MS. ἃς Ῥωμαῖοι (ſine οἱ) καγκελλωτὰς λ. adhuc propius ad Latinam vocem. Et *H. Stephanus* hic adſcripſit: *cancellatas. ſic alibi patellam uſurpat Latine.* ſcribamus itaque hic cum MS. quamvis & altero invenias modo. *Heſychius*: κιγκλὶς (quamvis in editis κιγχλὶς) ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελλος· ſed idem tamen *Heſychius*, ut noſter MS. δρύφακτοι, αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι ἢ κάγκελοι ἢ τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα. *Gloſſarium*: κάγκελος, *Cancellus*. Et τοὺς νῦν καλουμένους καγκέλλους *Etymolog.* Magnum in δρυφάκτους habet. Et idem poſt: δρύφακτοι, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ἤγουν τὰ κάγκελλα. Et χαλκᾶ κάγκελλα in σκηνῇ. *Ariſtoph. Schol.* in Ἱππεῦς ad iſta (τοὺς δρυφάκτους) τὰ νῦν ταυλώματα καλούμενα· ἢ τὰ κάγκελα. Onomaſticon Græco-Latinum optimum, quod denuo edidit *Vulcanius*: *Cancelli*, καγκλίδες, *Cancello*, *as*, καγκελόω. Et hinc *Noſter* καγκελλωτὰς *quidem cancellatas* finxit, Latinum nomen Græco typo ſignatum nimirum, ut ſolent in Romanis proferendis; vel a κάγκελος· ut a θυσανὸς, θυσανωτός· ſic etiam ex *Scholiaſte Ariſtophanis Seberus* noſter adfert καγκελωτὴν, ſcilicet θύραν quam & apud *Etymologici* auctorem in κλεὶς habes; qui &: κιγκλὶς, ἡ καγκελόθυρις, θύρα δικτυωτή. Nam in litteris hac vel illa duplicandis variabant illi, quum ad nullam regulam hæc barbara ut vocabant proferrent ſcilicet: quare & hic nobis cum libris variandum. *Schol. Ariſtoph.* ad Ἱππεῖς, ad verba τὴν κιγκλίδ᾽ ἐξάραξα, τὴν θύραν· ait, τὴν κάγκελον τοῦ δικαστηρίου· ἰδίως δὲ τὰς διπλᾶς θύρας οὕτω κλητέον· ἅς τινας δικλίδας· ἢ κιγκλὶς ἰδίως ἡ τρύπη δι᾽ ἧς κλεὶς πέμπεται. ſic editi olim: novi editores videntur ſat audacter pro τρύπη, repoſuiſſe ὀπή. Quid opus? an non idem τρύπη quod τρύπημα vel τρυμαλιά? qua voce & ad Σφῆκας utitur. Critici alias ab ipſis vapulant qui vix tam audaces tamen. Nec alterum quod præcedit videntur recte ſupplere conati. Ita enim edunt: ἅς τινας δικλίδας φασίν· credo etiam τινὲς ſcribere voluiſſe. At nec iſtis mutationibus & παρεμβλήμασι opus, ſi mecum una littera ſcribas mutata: ὥς τινας δικλ. januæ bifores κιγκλίδες proprie, quæ quondam δικλίδες. JUNG.

64 * Διοσημεῖα.] MS. διοσημία· & mox διοσημιῶν. SEB.

Διοσημεῖα] *Gloſſæ* dividunt vocem, διὸς σημεῖον, *prodigium*. unde plurale neutrum, διοσημεῖα, datur & ſexus ſequioris διοσημία, *fulguris coruſcatio*, *aut fulminis caſus*, aut alia inſolita tempeſtas & preſter innuitur. vid. *Ariſtoph.* in *Acharn.* KÜHN.

Διοσημεῖα.] MS. noſter διοσημία· & mox διοσημιῶν: ut utroque loco & *Seberi* habet. Et quæſo te an non hæc vera lectio, quam utroque loco quantum poteſt reponamus. Saltem *Suidæ* verba adſcribo: διοσημία· θεομηνία· (lego: θεομηνία) παρῆσαν δὲ οἱ δισχίλιοι Σκύθαι, πάσης ὀξύτεροι διοσημίας ἤτοι ἀστραπῆς, ἢ πρηστῆρος, ἢ κεραυνοῦ, ἢ σκηπτοῦ, ἢ διάττοντος ἀστέρος· ἡ διοσημία ἐστὶν ὁ παρὰ καιρὸν χειμών. Ἀριστοφάνης· διοσημία ἐστὶ φανίς· βέβληκέ με τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι παρεῖναι δ᾽ εἰς ἔνην· οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων· παρεφυλάττοντο δὲ Ἀθηναῖοι τὰς διοσημίας καὶ διέλυον τὰς ἐκκλησίας, διοσημίας γενομένης, ἢ ἄλλό τι μέλλοντες ἀνύειν· καὶ Εὐνάπιός φησι περὶ Καρίνου τοῦ βασιλέως· καὶ πάντα ἦν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημίας, καὶ ἔλυττα ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις. Uſitatum tamen & διοσημεία eſt. ſed propter ea ab MS. non deceſſero. Verba vero *Ariſtophanis* ex Ἀχαρνεῦσι *Comici* apud *Suidam* ita reconcinna;

Διοσημία ἐστὶ, καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
Τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ᾽ εἰς ἔνην.
Οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων. &c. hæc enim jam *Suidas* ad-

Et

Et Interpretes vocabantur, qui prodigia, & alias res ſacras dijudicabant. Ἐφέται, numero quidem erant quinquaginta &
125 unus. * Dracon autem hos conſtituit, de Optimatibus electos. Jus autem dicebant ſanguinis Reis, in quinque judiciis.

[65] ἐξηγηταὶ δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ τὰ περὶ τῶν διοσημείων, καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἱερῶν [66] διδάσκοντες. [67] Ἐφέται· [68] τὸν μὲν ἀριθμὸν, εἷς καὶ πεντήκοντα. * Δράκων δ' αὐτοὺς κατέστησεν, ἀρι- 125
στίνδην αἱρεθέντας· ἐδίκαζον δὲ τοῖς ἐφ' αἵματι διωκομένοις, [69] ἐν τοῖς πέντε δικαστηρίοις.

dit, quidem proverbio illa dici de illis qui rem differunt, & in alium diem protrahunt. Dicæopolidis enim primus verſus eſt ſic quaſi obnunciantis concioni ob διοσημίαν, quæ ſibi acciderit: alteri duo itaque præconis Thraces legatos jubentis in perendinum redire, quod prytanes ſolverent concionem. Jung.

65 Ἐξηγηταὶ] *Interpretes portentorum, & rituum circa ſacra, circa mortuorum juſta, & piacula obſervandorum.* de iis ſæpe *Plato* in L. L. libr. VI. *Demoſth.* contra *Evergum* & *Mneſib.* *Harpocrat.* h. v. ubi pro ὀνομαζόμενα legendum νομιζόμενα, ut jam alibi monitum. Kühn.

Ἐξηγηταὶ] Moras aliquantiſper agamus, ac ἐξηγηταῖς hiſce operam demus: fuit itaque hoc hominum genus duplex, ſacrum & forenſe: ἐξηγηταὶ ſacri interpretandis prodigiis ac portentis, litibuſque, quæ res ſacras ſpectabant finiendis præerant apud Athenienſes, eaque de cauſa *Harpocrationi* Ἐξηγητὴς, ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά· & ad hos pertinent, quæ ex *Heſychio* adfert *Jungermannus*: nec iſti ſacerdotum generi apud *Romanos* diſſimiles fuiſſe puto, qui fatidicorum ac vatum fata incognita interpretabantur: meminit *Cicero* de Leg. libr. II. Alias dirimendis, quæ res tangebant ſacras, litibus pontifices vacabant, interpretandis vero portentis, prodigiiſve augures adhibebantur aut aruſpices. De his vero ἐξηγηταῖς rem confecerit *Theophraſt.* Charact. Eth. cap. 17. καὶ ἐὰν μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγῃ, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν, ἐρωτᾷν τί χρὴ ποιεῖν· hi dicuntur ἐξηγεῖσθαι τὰ τέρατα, unde & τεράτων ἐξηγηταὶ, & eſt hoc verbi in iſta re uſus frequentiſſimi, itaque eleganter *Arrianus Epict.* lib. II. c. 7. οὐκ ἔχω τὸν μάντιν ἔσω &c. τὸν ἐξηγούμενον τὰ σημεῖα ἀμφοτέρων· nominavit quoque *Noſter* ſuperius VII, 188. ἐξηγητὰς, ad quem locum τοὺς ἐξηγητὰς Τελμισσέων ex *Herodoto* adducit *Jungermannus* noſter: hinc & *Lampon* μάντις, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν, inquit *Scholiaſtes Ariſtoph.* ad *Nub.* pag. 332. *prodigiorum interpretes* dixit *Valer. Maxim.* lib. I. c. 6. eoſdemque *augures*. Exiſtimo autem pleraſque Græciæ civitates publicos habuiſſe ἐξηγητὰς, quod ex antiquitatis veſtigiis non obſcuris colligere licet. Forenſes autem ἐξηγητὰς appello, qui leges exponebant, ſciſcitanteſque conſilio juvabant, quod aperte ex *Demoſthene* in ea adverſus *Evergum*, intelligere licet; & recte interpres *Juriſconſultos* vertit, quippe qui de Jure reſponderent, ſicuti ἐξηγηταὶ Athenienſes: ἐξηγεῖσθαι vero Romanis, *de jure reſpondere* vel *reſponſitare*, quo modo & *reſponſa aruſpicum* apud *Jul. Obſequentem*, & ſæpius *augures reſpondiſſe* legimus. Ita apud *Platonem Euthyphronis* pater πέμπει ἄνδρα πευσόμενον ἐξηγητοῦ, *ex Juriſconſulto quæſiturum*, quid eſſet ex legibus agendum cum ſervo in foveam à ſe conjecto, qui alium occiderat: *Iſæus* περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου· ἐξηγητὴν ἐρόμενος· quem locum innuit *Harpocratio* in ἐξηγητής· apud eum vero male Σκίρωνος, quod jam ab aliis monitum: videntur quoque legum doctrina diſcipulos imbuiſſe: id certe ut ſtatuamus ſuadent *Etymologi* verba: Ἐξηγηταὶ, οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσι διδάσκοντες, καὶ ὑποδεικνύοντες περὶ ἀδικήματος, οὗ ἕκαστος γράφεται. Hanc autem ἐξηγητῶν diſtinctionem veram quidem, veterumque auctoritate munitam, negleviſſe ſæpe deprehenduntur tam veteres quam recentiores *Critici*, an recte, ex his judicabis. Mox διδάσκοντες cum *Kuhnio* ex MSS. in textum retuli.

66 Δικάζοντες.] MS. διδάσκοντες. Seb.

Δικάζοντες.] C. A. melius, διδάσκοντες. *interpretum* enim erat docere, quibus ſacris fieret procuratio portentorum, quibus piaculis indigerent polluti. erant autem ἐξηγηταὶ διὰ βίου. *Plato* lib. I. Kühn.

Δικάζοντες.] Quis mendarum finis? lege, ut MS. noſter & *Seberi*, διδάσκοντες, erant enim illi ἐξηγηταὶ, *interpretes ſacrorum*, & qui de ritibus & ſollemnibus conſulebantur: adeo ut mirer etiam laborioſiſſimum *Demoſthenis* interpretem in ea contra *Evergum* & *Mneſibulum* illos interpretari *jureconſultos*, in qua Oratione crebra eorum mentio. Ubi enim nutrix quædam a *Theophemo* verberata poſt ſextum diem moritur, dominus nutricis venit ὡς τοὺς ἐξηγητὰς, ἵνα, ait, εἰδείην, ὅ, τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων, narraſſeque iis rem totam ut acciderit: ἀκούσαντες δέ μου οἱ ἐξηγηταὶ ταῦτα, ἤροντό με, πότερον ἐξηγήσωνταί μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλεύσωσιν; annuente illo utrumque, dicunt: ὅτι ἡμεῖς τοίνυν σοι τὰ μὲν νόμιμα ἐξηγησόμεθα, τὰ δὲ σύμφορα παραινέσομεν· πρῶτον μὲν ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, καὶ προαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι, εἴ τις προσήκων ἐστὶ τῆς ἀνθρώπου· ἔπειτα τὸ μνῆμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· poſtea etiam illi conſilium dant, quomodo jure agere queat. ταῦτα ἀκούσας ἐγὼ τῶν ἐξηγητῶν &c. Subjicit illa: ubi ubique vertit interpres *Jureconſultos*: quod mihi non poſſum perſuadere accommodatum iis nomen eſſe, quamvis ſimul & leges callerent, proprium tamen eorum officium erat ſacras ceremonias interpretari, & de expiationibus, funeribus & aliis talibus reſpondere conſulentibus. Obſervavit hæc & *Harpocratio*, cujus verba adſcribo, ne in *Polluce* vulgatam lectionem tolerari poſſe amplius tibi perſuadeas: ἐξηγητής· ait *Harpocratio*, Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Σκίρωνος κλήρου· ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἔστι δὲ καὶ ἃ πρὸς τοὺς κατοιχομένους ὀνομαζόμενα ἐξηγοῦντο τοῖς δεομένοις· καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου δηλοῖ, πληθυντικῶς τοὺς ἐξηγητὰς πολλάκις ὀνομάζων. Et *Heſychius* breviter: ἐξηγητής· ὁ περὶ ἱερείων καὶ διοσημείων ἐξηγούμενος· de iſtis vero & eorum officio in funebribus etiam *Plato* lib. XII. Legum: περὶ τελευτήσαντας δὴ, εἴτε τις ἄρρην εἴτε τις θῆλυς ᾖ, τὰ μὲν περὶ τὰ θεῖα νόμιμα τῶν τε ὑπὸ γῆς θεῶν καὶ τῶν τῇδε, ὅσα προσήκει τελεῖσθαι, τοὺς ἐξηγητὰς γίγνεσθαι κυρίους φράζοντας. Jung.

67 Ἐφέται·] Ἐφέται in MS. titulus novi tmematis, qui incipit, ut & infra *Seberi* MS. ὁ μὲν ἀριθμὸς, εἷς καὶ &c. De *Ephetis* vide *Sigon.* lib. III. de Rep. *Ath.* c. 3. Jung.

Ἐφέται·] Meminit hinc Ephetarum *Petitus* ad L. L. *Att.* p. 307. ἐδίκαζον, ſequitur paulo poſt, τοῖς ἐφ' αἵματι διωκομένοις, pro quibus aliter plane *Falckenburgii* Codex: τοῖς ἐφ' αἵματος ἀδικουμένοις· ſed vulgatam adſerit *Harpocratio*: οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις.

68 Τὸν μὲν ἀριθμὸν] Ὁ μὲν ἀριθμός. Seb.

Τὸν μὲν ἀριθμὸν] Ὁ μὲν ἀριθμὸς C. A. Kühn.

69 Ἐν τοῖς πέντε δικαστηρίοις.] Quatuor ſaltem enumerat *Harpocratio*: ἐφέται· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ, καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ, καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ, καὶ ἐν Φρεάτοις (ſcribe Φρεατοῖ, ut MS. epitome habet), ἐφέται ἐκαλοῦντο. Quid itaque dicemus? an & ii olim ἐν Ἀρείῳ πάγῳ quoque judicabant, ante *Solonem*? imperite conjector. quid tum? ſi peritiores elicio ut ſententiam dicant. nec enim me quærere pudet, ut

[70] Σόλων δ᾽ αὐτοῖς προσκατέστησε τὴν ἐξ Ἀρείου
πάγου βουλήν. [71] κατὰ μικρὸν δὲ κατεγελάσθη
τὸ τῶν ἐφετῶν δικαστήριον· [72] δοκοῦσι δ᾽ ὠνομά-
σθαι, ὅτι πρότερον [73] τοῦ βασιλέως [74] τοὺς ἐπ᾽ ἀ-
κουσίῳ φόνῳ κρινομένους ἐξετάζοντος, ὁ Δράκων
[75] παρέδωκε τοῖς ἐφέταις τὴν κρίσιν, ἐφέσιμον
126 ἀπὸ τοῦ βασιλέως πεποιηκώς. * [76] Οἱ δὲ ναυ-
τοδίκαι ἦσαν, οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσάγον-
τες· ὑβριστοδίκαι δὲ ἐκαλοῦντο, εἴ τι χρὴ [77] Κρα-
τερῷ πιστεύειν, τῷ τὰ ψηφίσματα [78] συνάγοντι,

His vero, Solon Senatum ex Areopago
addidit. Pæne autem ludibrio habitum eſt
Ephetarum judicium. Dicti autem viden-
tur, quod primum Rege judicante for-
tuitæ cædis Reos, Dracon Ephetis, judi-
cium hoc permiſit ἐφέσιμον, id eſt tranſla-
titium id a Senatu faciens. * Nautodicæ, 126
qui male uſæ civitatis actiones agunt. Inju-
riarum vero Actores erant, ſi modo Carte-
ro credendum eſt, qui ſuffragia poſcenti,

quæ non bene ſcio, diſcam. *Pollux* ſane videtur quinque *δικαστήρια* ſignificare, quæ prius enumeravit ordine. Jung.

70 *Σόλων δ᾽ αὐτ. προκατέστησε*] C. V. *προσκατέστησε*· vult enim *Solonem* adjeciſſe *Ephetis Areopagitas*: in qua opinione non ſolus *Pollux* fuit, ut videre eſt apud *Meurſ.* in *Areopag.* ſolet enim fieri, ut auctor rei alicujus cenſeatur etiam is, qui aliquid novi addidit, uti *Solon* primus circa *Areopagum* multa innovavit: non tamen ex loco hoc arguerim, prælatos a *Solone Areopagitas Ephetis*, ut *Meurſ.* vult. Kühn.

Σόλων δ᾽ αὐτ. προκατέστησε] MS. *Σόλων δὲ αὐτοῖς προσκατέστησε τὴν ἐξ ἀρ.* Jung.

Σόλων δ᾽ αὐτ. προκ.] Cum *Kühnio* *προσκατ.* reſtitui, & paulo poſt præeunte eodem *κρίσιν* pro *δίκην* repoſui.

71 *Κατὰ μικρὸν δὲ κατεγελάσθη.*] MS. *μικρά.* Seb.

Κατὰ μικρὸν δὲ κατεγελάσθη.] C. A. *κατὰ μικρά.* C. V. *κατὰ μικρὰ δὲ κατελύθη κατεγελάσθη*· ubi lectio varians concurrit, niſi omiſſa fuerit copula duorum verborum *καί.* Kühn.

Κατὰ μικρὸν δὲ κατεγελάσθη.] Mire MS. duas lectiones pro una nobis præbet, ejuſdem manus filo, adeo ut neutra inſcripta vel inſerta ſit: *καταμικρὰ δὲ κατελύθη κατεγελάσθη τὸ τῶν ἐφετῶν* &c. utrum igitur verum? nam ſic in contextu ambo ponuntur, tam *κατελύθη*, quod vulgati non habent, quam *κατεγελάσθη*, quod habent. Quid tamen ſi particula *καὶ* exciderit, vel omiſſa fuerit a ſcriba, propter ſimile principium ſequentis verbi? ut legamus ſcilicet, *κατελύθη καὶ κατεγελάσθη.* Sed eorum tamen a *Solone*, *quanquam Areopagitas Ephetis, ut inquit* Pollux, *ad eorum deprimendam auctoritatem oppoſuit*, ut *Sigonius* ait libr. III. de Republ. *Athen.* cap. 3. comprobata eſſe judicia ex *Demoſthene* leges in ea contra *Macartatum*, & alia contra *Ariſtocratem* proferente de ephetarum cognitione, ut idem *Sigonius* oſtendit ibidem. vide itaque an non *προσκατέστησε*, ut MS. noſtrum habere diximus, in *Polluce* modo legendum ſit, pro vulgato *προκατέστησε.* Jung.

Κατὰ μικρὸν δὲ καταγελάσθη.] Meminit hujus loci Illuſtriſſ. *Spanhemius* in Commentt. Gallice ſcriptis ad *Juliani Imperatt.* pag. 377. ibique Codicis *Voſſiani*, quem haud immerito plurimi facit, lectionem laudat: ego utramque valere putem, & conjungam potius interjecta particula *καί*· nihil tamen in textu mutavi: viderint, utrum hac in re ſit præferendum, peritiores.

72 *Δοκ. δ᾽ ὠνομάσθαι*] MS. *δοκ. δὲ ὠνομάσθαι.* Jung.

73 *Τοῦ βασιλέως* &c.] MS. *βασιλ. τοῦ ἐπ᾽ ἀκ. φ. κρινομένου ἐξετ.* De regis vero hoc jure olim hinc meminit *Sigon.* libr. I. de Republ. *Athenienſ.* cap. 5. Jung.

74 *Τοὺς ἐπ᾽ ἀκουσ. φ. κρινομένους*] C. V. *τοῦ* &c. *κρινομένου.* C. A. *ἐξελάζοντας.* Kühn.

75 *Παρέδ. τ. ἐφ. τὴν δίκην*] MS. *τὴν κρίσιν.* Seb.

Παρέδ. τ. ἐφ. τὴν δίκην] MSS. *κρίσιν ἐφέσιμον.* paulo ante C. A. *ὁ δὲ Δράκων.* pro *ἀπὸ τοῦ βασιλέως*, legit *Interpres ἀπὸ βουλῆς*, *a Senatu*, male. poſt *ἐφέταις* interpungendum, non poſt *δίκην.* Kühn.

Παρέδ. τ. ἐφ. τὴν δίκην] MS. *τοῖς ἐφέταις παρέδωκε τὴν κρίσιν.* Et *Seberi* noſtri MS. *κρίσιν* habet pro vulgato *δίκην*, quod tamen quoque rectum. ſupra Segm. 63. *ἐφέσιμος δὲ ὠνομάζετο ἡ δίκη*· malim tamen hic *κρίσιν* cum MS. Jung.

76 *Οἱ δὲ ναυτοδίκαι ἦσαν*, &c.] C. A. *οἱ δὲ ν. οἱ τὰς ξενίας δίκας εἰσάγοντες*· nam *Nautodicæ* & judices & introductores erant in cauſis peregrinitatis. Kühn.

Οἱ δὲ ναυτοδίκαι ἦσαν, &c.] MS. *οἱ δὲ ναυτοδίκαι οὗτοι ἦσαν* &c. *Pollucis* verba interpretatur lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. *Sigonius*, ubi de his agit: *Nautodicæ erant, qui peregrinitatis dicas introducebant, vocabantur autem ὑβριστοδίκαι, ſi* Cratero *credendum eſt, ei qui decreta collegit, ii qui dicas introducere nolebant.* Non tamen recte credo a *Sigonio* confund *nautodicas* & *hybriſtodicas.* Certe id a *Pollucis* mente alienum eſt, qui ſe ſatis diſtincte explicat. Quod autem *Sigonium* in errorem induxit, credo hoc eſſe, quod ille *Carterus* (qui apud *Suidam* Κρατερὸς, itaque hinc emendandus) qui *ψηφίσματα* collegit, a noſtro *Polluce* de *ὑβριστοδίκαις* citetur: ab *Harpocratione* vero in *ναυτοδίκαι* idem *Καρτερὸς ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν ψηφισμάτων* citetur, ejuſque verba proferantur de *ναυτοδίκαις.* ſed quid hoc nobis obſtat? *Harpocratio* ſaltem ſerie litterarum *ναυτοδίκας* explicat, quorum etiam apud illum *Carterum* fuerit mentio: *ὑβριστοδίκαι* vero in *Harpocrationis* Lexico non adparent, de utriſque tamen egit *Pollux*: de utriſque item *Heſychius*, cujus verba adſcribo: *ναυτοδίκαι, οἱ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου δικασταὶ ἐφ᾽ ὧν καὶ αἱ τῆς ξενίας ἐκρίνοντο δίκαι.* Idem de alteris: *ὑβριστοδίκαι, οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ Ἀττικοῖς.* ſed quod dixi apud *Suidam* pro Κρατερὸς, quod & *Sigonius* ſequutus videtur, Καρτερὸς ſcribendum, dabo adhuc teſtem fide ſatis dignum, quem alias *Suidas* ſolet exſcribere, *Scholiaſtem* veterem *Ariſtophanis* inquam, qui ad iſta, *ᾄδουσιν οὖν τὸν Ἴακχον, ὅνπερ Διαγόρας*· hiſtoria *Diagoræ Melii*, ut is ab *Athenienſibus* damnatus, promiſſo talento ſi quis occideret, duobus ſi vivum adduceret relata, *ὡς*, ait, *ἱστορεῖ Καρτερὸς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ψηφισμάτων.* & iterum ad Aves, in eadem re, *καθάπερ Καρτερὸς ἱστορεῖ.* Jung.

77 *Καρτερῷ*] Leg. *Κρατερῷ*· ex *Harpocr.* in *ναυτοδίκαι. Interpres* hic fruſtra eſt cum ſuo, *ſuffragia poſcenti. ſi credendum eſt*, inquit Auctor, *Cratero collectori pſephiſmatum. Harpocr.* in voce *νύμφαιον*· *Κρατερὸς ἐν ἐνάτῃ τῶν ψηφισμάτων*, & in *ναυτοδίκαι* laudat ejuſdem *quartum librum Pſephiſmatum.* vid. *Mauſſaci* notas ad p. 26. *Harpocr.* Kühn.

Καρτερῷ] *Κρατερῷ* reddidi in textu ex Codice *Falckenburgiano*, qui & pro *τὰ ψηφίσματα* habet *καταψηφίσματα*· emendandum id nominis, ubicunque *Καρτερὸς* ſcribitur.

78 *Συνάγοντι*] MS. *συναγόντι.* Seb.

cauſas introducere nolebant : hoc autem uſitatum fuit in Sicilia. Arbitri vero ex ſexagenariis ſorte deligebantur , illiſque ſortiebantur arbitria. Et infamiæ pœna definita erat , non judicanti conſtitutum illi arbitrium. Olim vero nulla ſacrorum actio , niſi prius ad Arbitros perveniret, agebatur : Dicebant autem , commite-
127 re arbitrium. • Et ipſum arbitrium , ἐπιτροπὴ dicitur : ejus vero provocatio ,

οἱ μὴ βουλόμενοι τὰς δίκας εἰσαγαγεῖν. [79] ἐπεπόλασε δὲ τὸ τοιοῦτον ἐν Σικελίᾳ. [80] Διαιτηταὶ δὲ [81] ἐκ τῶν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότων ἐκληροῦντο, καὶ ἐπεκληροῦντο αὐτοῖς αἱ δίαιται· καὶ ἀτιμία [82] ἀφώριστο τῷ μὴ διαιτήσαντι τὴν ἐπικληρωθεῖσαν δίαιταν. [83] τῶν δ' ἐν ἱεροῖς [84] πάλαι οὐδεμία δίκη πρὶν ἐπὶ διαιτητὰς ἐλθεῖν εἰσήγε-
το· ἔλεγον δὲ ἐπιτρέψαι δίαιταν· • καὶ ἡ δίαι- 127
τα ἐκαλεῖτο [85] ἐπιτροπή· [86] ἡ δ' ἔφεσις αὐτῶν

79 Ἐπιπόλησι] MS. ἐπεπόλασε. SEB.

Ἐπιπόλησι] C. V. ἐπεπόλασε, quod melius. *Gloſſ.* ἐπιπολάζει, *increvit* ; nec in *Sicilia* tantum , verum etiam Athenis ſuccreverat proventus hominum , qui jura negabant ſibi nata , vel nolebant introducere cauſas in judicium, ὑβριστοδίκαι. vid. *Heſych.* h. v. KÜHN.

Ἐπιπόλησι] MS. noſter , & *Sebers* etiam , ἐπεπόλασε, non ἐπιπόλησι ut vulgo : & vulgatum emendandum certe eſt : ἐπεπόλασεν, *invaluit* , *obtinuit* , vel *frequens fuit.* JUNG.

Ἐπιπόλησι] Cum *Kühnio* ἐπεπόλασε emendavi : ita & *Falckenburgii* Codex.

80 Διαιτηταί] MS. οἱ διαιτηταί. Diætetῶn hinc meminit *Rhodiginus* XII. Ant. Lect. 18. ſed tu pluribus vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* peculiari capite ultimo. JUNG.

Διαιτηταὶ δὲ] De his videndus *Harpocrat.* in voce & παράστασις· meminere ſæpiſſime Oratores , & ad *Demoſthenem Ulpianus :* noſter quoque *Pollux* crebro in præcedentibus , meminimuſque alicubi de iis interſperſiſſe : ſed elegans eſt *Platonis* locus, quem ex lib. XII. de L. L. hic inſeram : δικαστήριον δὲ τὸ μὲν πρῶτον αἱρετοὶ δικασταὶ γίγνοιντ' ἄν , οὓς ἂν ὁ φεύγων τε καὶ ὁ διώκων ἕλωνται κοινῇ , διαιτηταὶ δικαστῶν τοὔνομα μᾶλλον πρέπον ἔχοντες· & certe tales fuerunt illi antiqui apud Athenienſes διαιτηταί, quivis , quos utraque pars litigans ſuarum rerum delegiſſet judices : poſtmodum vero διαιτηταὶ ſunt conſtituti certo numero qui cauſis cognoſcendis præeſſent.

81 Ὑπὲρ τῶν ἑξήκοντα] C.V. ἐκ τῶν ὑπὲρ ἑξήκοντα &c. arbitri omnino erant 440. ἐπεκληροῦντο , *per ſortem tribuebantur arbitria* , vel poteſtas arbitrandi. KÜHN.

Ὑπὲρ τῶν ἑξήκοντα] Iterum vulgatus mutilus eſt : tu ſupple , ut MS. noſter habet : δὲ ἐκ τῶν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη &c. *Sigonius* recte interpretatur lib. III. de Rep. *Athen.* cap. ult. *Arbitri ſorte legebantur ex iis , qui ſupra ſexaginta annos nati erant , eiſque ſubſortitione arbitria tradebantur : eratque eis infamia propoſita , qui arbitrium , quod ſorte obtigerat , recuſarent.* JUNG.

Ὑπὲρ τῶν ἑξήκοντα] *Falckenburgii* Codex : ἐκ τῶν ἑξήκ. &c. quod rectum eſt : malui tamen in emendando textu *Kühnium* ſequi. Illa quæ paulo poſt vitioſiſſima ſequuntur , τῶν δ' ἐν ἱεροῖς πάλαι &c. feliciſſime noſtro quidem judicio *Kühnius* emaculat.

82 Ἀφώριστο] C. V. ἀφώριστο. KÜHN.

83 Τῶν δ' ἐν ἱεροῖς] Non intelligo ἐν ἱεροῖς· videtur autem Athenis fere uſitatum fuiſſe, ut nulla lis in judicium introduceretur , priuſquam apud arbitros ventilata eſſet : id ex *Demoſthenis* Orationibus patere poteſt, nominatim ex ea contra *Bœotum* & contra *Spudiam :* hæc *Valeſius* notis in hunc locum. Merito autem profeſſus eſt vir doctiſſimus , ſe non intelligere τὸ , ἐν ἱεροῖς , locus enim mendoſus eſt, & a *MSStis* opis nihil affertur , ideoque ex conjectura legerim , δικάζουσι δὲ ἐν ἱεροῖς , καὶ πάλαι οὐδεμία δίκη &c. *arbitri autem jus dicebant in templis , & antiquitus* &c. uti Athenis judices ordinarii in ſuis dicaſteriis audiebant diſceptantes , ita arbitris templa & porticus &c. ad ferendas ſententias de jure controverſo per ſortem diſtribuebantur : idque patet ex Oratione *Demoſthenis* pro *Phormione* ; ubi *Apollodorus* litem , quam moverat *Phormioni* , permiſit arbitrio triumvirorum , qui perſuaſerant *Phormioni* , ut quinque millia drachmarum daret *Apollodoro* , & ille accepta iſta pecunia actionem deponeret , & in poſterum nihil negotii faceſſeret *Phormioni.* Cum dein *Apollodorus* novas lites contra *Phormionem* inciperet , arbitrii hujus oblitus, *Rhetor* , τὸ δεύτερον , inquit , εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλθὼν , πάλιν , ὡς ὁρᾶτε , δικάζεται πάσας αἰτίας συμπλάσας καὶ ἐγκλήματα ἐκ παντὸς χρόνου , τοῦ πρὸ τούτου &c. ὡς τοίνυν ταῦτα ἀληθῆ λέγω , λαβέ μοι τὴν γνῶσιν τὴν γενομένην ἐν ἀκροπόλει καὶ τὴν μαρτυρίαν &c. *Secunda vice venit in templum Minervæ & litigat , undique cauſas conglutinans* &c. *quod autem verum dico , cape hoc arbitramentum in arce factum* &c. Hinc clare eluceſcit , quod arbitri illi convenerint in arce in templo *Minervæ* , ibique controverſiam inter *Apollodorum* & *Phormionem* finierint ſuo arbitrio. Idem Auctor docet , arbitros quoſdam ſediſſe in porticu , quæ ποικίλη dicta erat , uti videre eſt Orat. I. contra *Stephanum* , & iterum Orat. contra *Neæram* de arbitris *Phrynionis* & *Stephani* dicit , quod convenerint ἐν τῷ ἱερῷ· ita & apud *Antiphontem* Orat. περὶ χορευτοῦ dicitur compoſita controverſia a teſtibus πρὸς τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς· in Orat. contra *Evergum* & *Mneſibulum* *Demoſth.* docet arbitros , lectos ex tribubus *Ægeïde* & *Erechteïde* , ſediſſe in Ἡλιαίᾳ· in Orat. contra *Apaturium* , arbitri convenerunt in Ἡφαιστεῖον , *in templum Vulcani.* confer & *Valeſium* in *Harpocrat.* pag. 73. KÜHN.

Τῶν δ' ἐν ἱεροῖς] MS. τῶν δὲ ἐν ἱεροῖς , πάλαι δὲ οὐδεμία δίκη πρὶν διαιτητὰς &c. neſcio an quid lateat : certe locus ille mihi obſcurus eſt initio. JUNG.

84 Πάλαι] C. V. πάλαι δὲ &c. & mox ἐπὶ abeſt. de *arbitris* plura habet *Petitus* in L. L. *Atticas* pag. 345. KÜHN.

85 Ἀποτροπή.] Recte C. A. ἐπιτροπή , a verbo ἐπιτρέπω , *permitto* , quia illis permittebatur arbitrium. conſentit C. V. *ἐπιτροπὴ eſt compromiſſum in arbitrum* ; erant enim illi vel *compromiſſi* vel *ſorte dati* a Polemarcho : ab his erat provocatio ad judices , ab illis non item. KÜHN.

Ἀποτροπή.] MS. ἐκαλεῖτο ἐπιτροπή· rectiſſime. ſic ocius emendandus *Pollux.* ἀποτροπὴ plane ineptum eſſe clamat vel præcedens ἐπιτρέψαι. *Heſychius :* ἐπιτρέψαι , ἐπιτροπὴν δοῦναι , ἢ ἀπολῦσαι. prior nimirum explicatio ad noſtram rem arbitrariam : altera de ejus verbi uſu in invertendo vel evertendo , de quo & mox ibidem ἐπιτρίψεις , συντρίψεις , συντελέσεις , niſi ibi potius ἐπιτρίψεις legendum ſit : ſed hoc nihil ad noſtrum *Bacchum.* Tu vide plura apud *Harpocrationem* in ἐπιτροπή. JUNG.

Ἀποτροπή.] In textum præeunte *Kühnio* reduxi ἐπιτροπή.

86 Ἡ δ' ἔφεσις αὐτοῦ] MS. αὐτῶν. SEB.

Ἡ δ' ἔφεσις αὐτοῦ] MSS. αὐτῶν. εἰ omittit C. A. pro ἐγίγνετο MSS. γένοιτο. dein C. A. εἰς ἐκείνους. C. V. εἰς ἐκείνους. C. A. ἐμβαλόντες i. ἑκατέρων &c. καὶ σημαινόντος , pro ἰδίᾳ &c. male hoc , æque ac illud. KÜHN.

Ἡ δ' ἔφεσις αὐτοῦ] MS. ita : ἡ δὲ ἔφεσις αὐτῶν , εἰ εἰς δικαστήριον γένοιτο , εἰς ἐκείνους τὰς ψ. ἐμβάλλοντες

εἰ εἰς δικαστήριον ἐγίγνετο, εἰς ἐχῖνον τὰς ψήφους ἐμβαλόντες ἰδίᾳ ἑκατέρας τοῦ φεύγοντος καὶ διώκοντος κατεσημαίνοντο· ἐλάμβανον δὲ [87] οἱ διαιτηταὶ [88] δραχμὴν παρὰ τοῦ κρίνοντος, τὴν καλουμένην [89] παράστασιν, ἐγγράψαντος αὐτοῦ ἐν γραμματείῳ τὸ ἔγκλημα, καὶ τὸ τίμημα· ἐλάμβανον δὲ καὶ [90] ἑτέραν ὑπὲρ τῆς ἀντωμοσίας.
128 * Δέλτοι χαλκαῖ, αἷς ἦσαν πάλαι ἐντετυπωμένοι οἱ νόμοι [91] οἱ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν πατρίων. Κύρβεις δὲ, τρίγωνοι σανίδες πυραμοειδεῖς, οἷς ἦσαν [92] ἐγγεγραμμένοι οἱ νόμοι.

ſi in forum fiebat, in urnam calculos utroſque, Rei ſcilicet, & Actoris privatim conjicientes, decernebant. Recipiebant autem Arbitri, a judicante drachmam, quam *διάστασιν* vocant, inſcribente ipſo in tabulam crimen ipſum, & mulctam. Accipiebant & drachmam aliam, pro juramento Rei. * Tabellæ æneæ, quibus olim inſculptæ erant 128
leges ſacrorum, & patriorum rituum. Cyrbes, tabulæ ſunt triangulares acuminatæ, quibus leges inſcriptæ erant.

ἰδίᾳ ἑκατέρας τὰς τοῦ φ. Et placet ſcribendum *ὤφισις αὐτῶν*, quemadmodum & MS. *Seberi* habet: *quum ab illis adpellaretur.* vide tamen ne legendum ſit *ἡ δ' ἔφεσις ἀπ' αὐτῶν* &c. ſupra *Noſter* Segm. 62. *ἔφεσις δέ ἐστιν, ὅταν τις ἀπὸ διαιτητῶν* &c. *ἐπὶ δικαστὴν ἐφῇ.* Et *Harpocratio* in *διαιτηταῖς· τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἐφεσίμους ἔκρινον (δικασταί.)* Et totum locum itaque ſic cum MS. legero: *ἡ δ' ἔφεσις (ἀπ') αὐτῶν εἰ εἰς δικαστήριον γίνοιτο, εἰς ἐχίνους τὰς ψήφους ἐμβάλλοντες, ἰδίᾳ ἑκατέρας τὰς τοῦ φ.* Nam vocabulum *ἐχίνους*, quod ſolum mendoſe MS. habet, rectum eſt: *Harpocratio καδίσκους* vocat, in *διαιτηταῖς· τὰ ἐγκλήματα, καὶ τὰς προκλήσεις, καὶ τὰς μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἑκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους καὶ σημηνάμενοι, παραδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν·* ex *Ariſtotelis* nimirum Rep. *Athenienſium.* De echino idem *Harpocratio*: *ἐχῖνος· ἔστι μὲν ἄγγος τι, εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα, τὰ πρὸς τὰς δίκας, ἐτίθετο·* cujus meminerit *Demoſthenes* *ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον*, & *Ariſtoteles* *ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ*, & *Ariſtophanes. Demoſth.* adverſ. *Everg.* & *Mneſib.* *ἐπεὶ τοίνυν σοι τότε οὐ παρῆν ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ πρότερον ἐσεσημάνθησαν οἱ ἐχῖνοι, ὕστερόν ἐστιν ὅπου ἤγαγες τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ εἰς δικαστήριον.* Jung.

Ἡ δ' ἔφεσις αὐτοῦ, &c.] Religio fuit *αὐτῶν* non recepiſſe in textum, cum omnes addicant MSS. De echino ad Segm. 16. habes quoque: cum alia ſe dederit occaſio, accuratius de hujus vaſculi forenſi uſu dicam: obſignabantur autem, unde apud *Demoſthenem* *σεσημασμένοι ἐχῖνοι*, & *κατασημαίνειν ἐχίνους* apud *Etymologum.* Codex *Falckenburgii* pro *ἑκατέρας τοῦ φ.* elegantius habet *ἑκατέρας τὰς τοῦ φ.*

87 *Οἱ διαιτηταὶ*] Deſunt *οἱ διαιτηταὶ* in MS. Jung.

88 *Δραχμὴν*] Abeſt a C. A. Kühn.

Δραχμὴν] Modo dixi in MS. abeſſe *οἱ διαιτηταί·* & hic deeſt *δραχμήν.* Jung.

89 *Διάστασιν*] C. V. recte *τὴν καλουμένην παράστασιν*, & ita pro *διάστασιν Salm.* quoque legit. vid. ſupra Segm. 39. Kühn.

Διάστασιν] MS. *παράστασιν·* non *διάστασιν*, nam illud verum: non hoc: quamvis *Sigonius* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. ult. hæc ita interpretatus fuerit: *Arbitri drachmam unam ab actore ceperunt, quæ dicebatur διάστασις, cum ipſe in tabulis & crimen & æſtimationem inſcripſiſſet; alteram vero pro ἀντωμοσίᾳ.* Sed *παράστασις* reponendum eſt cum MS. noſtro, qui infinitos ejuſmodi errores in commutatione præpoſitionum jam prodidit & prodet porro. *Harpocratio*: *Παράστασις. Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Πύρρου κλήρου· τοὔνομα παρὰ πολλοῖς ἐστιν Ἀττικοῖς· ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας·* profert & ex *Menandri μισογύνῃ* teſtimonium, & ex *Ariſtotele* *ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ·* tum ait: *Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς, ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοὺς διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμάς· μίαν μὲν, ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ, κατὰ ὑπωμοσίαν ἑκάστην.* Et dixit *Noſter* jam ſupra id clare Segm. 39. Jung.

Διάστασιν] Cum *Kühnio παράστασιν* in textum retuli: ea quæ ſequuntur de inſcriptis crimine, ejuſque mulcta tabulis judicialibus ſuperius tetigi.

90 *Ἑτέραν*] C. A. *ἑκατέραν ὑπὲρ τ. ἀ.* vulgatum malim. Kühn.

91 *Οἱ περὶ*] C. A. *ὑπὲρ οἱ* pro *οἱ ὑπὲρ τ. ἱ. κ. π.* Kühn.

92 *Γεγραμμένοι*] Leg. *ἐγγεγραμμένοι* ex *Phavor.* in *κύρβεις*, qui pro *οἷς* habet etiam *ἔνθα*, in voce *κύρβεις*; conſentit & C. V. Kühn.

Γεγραμμένοι] MS. *ἐγγεγραμμένοι* nec dubitabis ita pro vulgato ſimplici reſcribere. De *ἄξοσιν* & *κύρβεσι* vide *H. Stephani* Annotationes in *Plutarchi* vitas in *Solonis* vitam. Ibidem ante in vitam *Numæ*, ait ſe in ſuo Theſauro docuiſſe *Ariſtophanem, Apollodorum, Ariſtotelem, Pollucem, Harpocrationem, & alios quoſdam maſculino genere dicere τοὺς κύρβεις, at* Suidam & Scholiaſtem Ariſtophanis *τὰς κύρβεις. Verum,* addit, *utriuſque iſtorum teſtimonium pro unico habendum fuerit, quum unum ex altero ſumpſiſſe plurimis ex locis manifeſtum ſit.* Dabo itaque & alterum, qui feminino genere uſus fuerit, ut duo ſint, nam *Etymologici* auctorem etiam *Suidæ* adgregabimus, quum & horum duorum uter alterum tranſſcripſerit, mehercle valde incerti judicii ſit, *Agathiam* vero inquam, ſcriptorem, qui hoc ſerio agit, ut dictio ſua ſelecta ſit: Is libr. II. *ἱστορ.* epigramma de clade Franca referens, ait *ἐλεγεῖόν τι ἐς κύρβιν τινὰ λιθίνην ὑπό του γεγράφθαι, ἀμφὶ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ἱδρυμένην.* Quod autem de *Scholiaſte Ariſtophanis* ait *H. Stephanus*, apud eum in *Νεφέλαις*, ad vocem *κύρβεις*, ſane eſt *αἱ κύρβεις*, adfert tamen idem e *Comico χρῆσιν*, ubi pariter maſculinum eſt; ſic enim ait: *καὶ Κρατῖνος ὁ Κωμικὸς, εἰρηκέ που πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος*

— οἷσι νῦν

Φρύγουσιν ἤδη τὰς κάχρυς τοῖς κύρβεσιν.

Accedat & tertius, ſcriptor elegantiſſimus, *Syneſius ἐν καταστάσει πρὸς Θαλέλαιον· ἐμοὶ Κυρήνης, ἧς αἱ δημόσιαι κύρβεις μέχρις ἐμοῦ κατάγουσι τὰς ἀφ' Ἡρακλέους διαδοχάς.* Jung.

Γεγραμμένοι] Syntaxeos rationi id verbi non ſatis facit, reſtitui itaque ex MSS. *ἐγγεγραμμένοι. Kuhnius* pro *οἷς*, *ἔνθα* ex *Phavorino* repoſuerat; ſed ductum MSS. ſequi malui. De *κύρβεσι* autem *Moſchopulus* Sched. p. 5. quævis vero memoriam alicujus teſtantia monumenta iſthoc appellari nomine obtinuit: ita apud Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ ſcriptores occurrit haud raro: *Euſeb.* de Vit. *Conſtant.* lib. I. cap. 3. *οἱ δὲ κύρβεσι καὶ στήλαις βαθείας γραμμὰς ἐγχαράξαντες, μνήμαις ὑπέβαλον αἰωνίοις τὰς τῶν τιμωμένων ἀρετάς.* De *Atticis κύρβεσι* ut & *ἄξοσι Salmaſium* adi de Modo Uſurarum, ubi pluribus hanc rem exponit: quod autem in acropoli repoſitas fuiſſe olim cyrbes & axones *Noſter* adfirmet, illuſtrat *Petitus* Prol. ad L. L. *Att.* & *Meurſius* L. L. *Atticis*, alibique ſæpe: pro *μετεκομίσθησαν* vero quod paulo poſt extat, *Meurſius* habet *μετηνέχθησαν*.

Axones, quadrata erant ænea, leges continentia. Axones autem & cyrbes, olim in Acropoli reſervabantur: poſtea vero, ut omnibus harum copia fieret, in Prytaneum delatæ ſunt: & propterea dicitur, legem inferiorem cum Acropoli
129 comparare. * Nomina ab Arbitris ſunt; Arbiter, arbitrium, arbitrium ferre, arbitrium ferens, tulit arbitrium, decrevit Sequeſter, Arbitrum eſſe, Arbitrorum ſententia condemnati, Arbitrorum ſententia liberati, Coarbiter, coarbitrium ferens, ab Arbitris damnatus, in Arbitrorum judicio vincens, ſimul arbitrium ferre. Συνδιαιτηθῆναι enim, διαίτημα, & ἐνδιαίτημα alio refertur. Ordines præterea erant quatuor, Pentacoſiomedimnorum, Equitum, jugatorum, mercenariorum.
130 * Et illi quidem, quod quingentos medimnos liquidorum, & aridorum colligerent,

Ἄξονες δὲ τετράγωνοι χαλκοῖ ἦσαν, ἔχοντες τοὺς νόμους· ἀπέκειντο δὲ εἴτε κύρβεις, καὶ οἱ ἄξονες ἐν Ἀκροπόλει πάλαι· [93] αὖθις δ' ἵνα πᾶσιν ἐξῇ ἐντυγχάνειν εἰς τὸ πρυτανεῖον καὶ τὴν ἀγορὰν [94] μετεκομίσθησαν· διὰ τοῦτο ἔλεγον [95] τὸν κάτωθεν νόμον ἀντιθέντες [96] πρὸς τὴν ἀκρόπολιν. * Ὀ- 129
νόματα δ' ἀπὸ διαιτητῶν, [97] διαιτητής, δίαιτα, διαιτῆσαι, διαιτῶν, [98] ἐδιῄτησε, [99] ἐπεδιῄτησε, διαιτήσασθαι, [100] καταδεδιαιτημένοι, [1] ἀποδεδιαιτημένοι, συνδιαιτητής, συνδιαιτήσας, [2] καταδιαιτησάμενος, οἱονεὶ ἐν διαίτῃ κρατήσας, συνδιαιτῆσαι· τὸ γὰρ συνδιαιτηθῆναι, καὶ διαίτημα, καὶ ἐνδιαίτημα, [3] ἑτέρας ἐστὶ χρείας. [4] Τιμήματα δ' ἦν τέτταρα· πεντακοσιομεδίμνων, ἱππέων, [5] ζευγιτῶν, θητικῶν· * οἱ μὲν [6] ἐκ τοῦ 130
πεντακοσιομεδίμνου μέτρα ὑγρὰ καὶ ξηρὰ ποιεῖν

93 Αὖθις δ' ἵνα] MS. αὖθις δὲ ἵνα. JUNG.

94 Μετεκομίσθησαν.] C. A. μὴ ἐκομίσθησαν. puncta docent, μὴ delendum eſſe. KUHN.

95 Τὸν κάτωθεν νόμον ἀντιθ.] Vid. *Harpocrat.* in ὁ κάτωθεν νόμος. *Meurſ. Lect. Att.* lib. I. cap. 22. dein C. V. ἀντιτιθέντες. ſunt, qui τὸν κ. ν. accipiunt de *lege ima* in *Axonum tabella. Petitus* de *Lege* loqui *Demoſthenem* ait, cujus infra in eadem Orat. contra *Ariſtocr.* fit mentio. KUHN.

Τὸν κάτωθεν νόμον ἀντιθ.] Diſtingue ut ſint planiora: τὸν κάτωθεν νόμον ἀντιτιθέντες. ſic enim MS. pro ἀντιθέντες, quod tamen non minus rectum eſt. JUNG.

96 Πρὸς τὴν ἀκρ.] Leg. ἀ. τὴν πρὸς ἀ. KUHN.

97 Διαιτητὴς] Abſunt a C. A. uſque ad συνδιαιτητής. nam τὸ ἀπεδιῄτησε excipit ſtatim συνδιαιτήσας. KUHN.

98 Ἐδιῄτησε] Pro ἐδιῄτησε, MS. mendoſe αἰδιῄτησε. JUNG.

99 Ἐπεδιῄτησε] C. A. melius ἀπεδιῄτησε. *Demoſth.* non ſemel Orat. contra *Midiam.* conf. ſupra cap. 6. in fine. ſi vulgata ſtemus, ἐπεδιῄτησε ſignificabit, *arbitrio addicere*, ut ἐπιδικάζειν dicitur judex, *quando litem alicui addicit.* KUHN.

Ἐπεδιῄτησε] Pro ἐπεδιῄτησε. MS. noſter ἀπεδιῄτησε. recte. ſic reſtitue. ſumpſit id noſter ex *Demoſthene*, apud quem eo modo id mihi notavi in ea πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ προικὸς μητρῴας· περὶ μὲν οὖν ἂν οὗτοί μοι ἐδικάζοντο, παρόντος τούτου καὶ ἀντιδικοῦντες, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐπιδεῖξαι οὐδὲν ὧν ἐνεκάλουν, ἀπεδιῄτησέ μοι ὁ διαιτητής· *abſolvit me arbiter.* Deſunt dein in MS. διαιτής, διαιτήσασθαι. Et quæſo te quid eſt διαιτής; ego non intelligo. ſi non plane debet ejici, quaſi repetitum, quum pro eo in *Flor.* edit. denuo ſit διαιτῆσαι, quod credo quis emendare volens, ut antea poſitum, corrupit prorſus: forte ſcribendum διαιτήσας· quod mihi non valde diſplicet, quum cogitem illud σας ita ſcriptum ut talia ſolent ſaltem unico σ in MS. a librario, unde illud corruptum διαιτὴς profluxit. JUNG.

Ἐπεδιῄτησε] Retinui, nam ἐπιδιαιτεῖν rectum: mox ſequebatur vulgo διαιτὴς, quam ineptiſſimam vocem ejeci.

100 Καταδεδιαιτημένοι] Pro καταδεδιαιτημένοι, quod mendoſum quid tinnit, MS. καταδεδιῃτημένοι habet, quod longe rectius eſt. ſimplex δεδιῃτημένοι ſupra Segm. 64. ex MS. reſtitui quoque, quod in vulgatis plane deerat. JUNG.

1 Ἀποδεδιαιτ. συνδιαιτητὴς] Deſunt hæc in MS. & pro primo videtur ſcribendum ἀπεδεδιῃτημένοι· vel potius certe ἀποδεδιῃτημένη, ut ſupra Segm. 64. ex MS. reſtitui. JUNG.

2 Καταδιαιτησάμενος] Dicitur de *actore*, qui vicit ſententia *arbitri.* ipſe autem arbiter, quando ſecundum *actorem* dat ſententiam, κατεδιῄτησε, vel καταδιαιτήσας eſt. KUHN.

Καταδιαιτησάμενος] Explicat hoc verbum & ſupra MS. Segm. 64. JUNG.

3 Ἑτέρας ἐστὶ χρείας.] Ἐστὶ abeſt a C. A. *alterius ſunt ſignificationis.* notant enim *convictum*, ejuſque locum peculiarem. KUHN.

4 Τιμήματα] *Plutarch.* in Vit. *Sol.* folio ſexageſimo tertio: τοὺς μὲν ἐν ξηροῖς ὁμοῦ καὶ ὑγροῖς μέτρα πεντακόσια ποιοῦντας, πρώτους ἔταξε, καὶ πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευσε· δευτέρους δὲ τοὺς ἵππον τρέφειν δυναμένους, ἢ μέτρα ποιεῖν τριακόσια· καὶ τούτους ἱππάδα τελοῦντας ἐκάλουν· ζευγῖται δ' οἱ τοῦ τρίτου τιμήματος ὠνομάσθησαν, οἷς μέτρον ἦν συναμφοτέρων τριακοσίων· οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο θῆτες. SEB.

Τιμήματα] C. A. præfert titulum: περὶ τιμημάτων, *de cenſibus.* KUHN.

Τιμήματα] Poſt χρείας in MS. novum caput, hoc titulo: περὶ τιμημάτων. Et incipit: τιμήματα δὲ ἦν &c. vid. de his *Sigonium* libr. IV. de Rep. *Athen.* cap. 4. & *Heſt.* lib. I. de menſur. c. 8. in μέδιμνος n. 10. &c. JUNG.

Τιμήματα] Et in *Falckenburgii* Codice hic novum tmema incipit, cui titulus præfigitur hic: τὰ πολιτείας τιμήματα. De his autem civium Athenienſium ordinibus videndus *Scholiaſt. Ariſtophan.* & *Suidas.*

5 Ζευγιτῶν] MS. ζευγητῶν· & mox ſemper variat. retinenda in *Polluce* videtur unica ſcriptio, nimirum vel per η vel per ι, ut hic editi ζευγιτῶν· nam antea & vulgati hic habebant ζευγητῶν, ut MS. noſter. Sed per ι etiam *Plutarchus*, & *Etymologicon* Magnum, & in fine ὑποθέσεως *Græcæ Ariſtophanis Equitum*: contra per η ζευγήτης de μεταβάτη *Heſychius*, & ζευγήσιον *Heſychius* & *Suidas*: *Etymologicon* ζευγίσιον. JUNG.

Ζευγιτῶν] In præcedentibus *Seberianam* edit. ζευγητῶν· emendarat ad oram Codicis ſui *Kuhnius.*

6 Ἐκ τοῦ πεντακοσιομεδίμνου] Leg. ἐκ τοῦ πεντακοσίους μεδίμνους μέτρα ὑγρὰ καὶ ξηρὰ ποιεῖν, *ex eo, quod quingentos modios, menſuras liquidas & aridas conficerent.* C. V. μέτρα ὑγρὰ καὶ ξηρὰ· μέτρα &c. puto eſſe ἐπεξήγησιν præcedentis. poteſt etiam legi, οἱ μὲν πεντακοσιομέδιμνοι ἐκ τοῦ μέτρα &c. KUHN.

Ἐκ τοῦ πεντακοσιομεδίμνου] MS. μέτρα ξηρὰ καὶ ὑγρά. Et videtur certe ita legendum: οἱ μὲν ἐκ τοῦ

κληθέντες· [7] ἀνήλισκον δ' εἰς τὸ δημόσιον, τάλαντον· οἱ δὲ τὴν ἱππάδα τελοῦντες, ἐκ μὲν τοῦ δύνασθαι τρέφειν ἵππους, κεκλῆσθαι δοκοῦσιν· ἐποίουν δὲ μέτρα τριακόσια, [8] ἀνήλισκον δὲ ἡμιτάλαντον. οἱ δὲ τὸ [9] ζευγίσιον τελοῦντες, ἀπὸ διακοσίων μέτρων κατελέγοντο· [10] ἀνήλισκον δὲ μνᾶς δέκα· οἱ δὲ τὸ [11] θητικὸν, οὐδεμίαν ἀρχὴν
131 ἦρχον, οὐδὲ ἀνήλισκον οὐδέν. * Ἀνθεμίων δὲ ὁ Διφίλου, [12] καλλωπίζεται δι' ἐπιγράμματος, ὅτι ἀπὸ τοῦ θητικοῦ [13] τέλους εἰς τὴν ἱππάδα μετέστη, καὶ εἰκὼν ἔστιν ἐκ Ἀκροπόλει, ἵππος ἀνδρὶ παρεστηκώς· [14] καὶ τὸ ἐπίγραμμα,

Διφίλου Ἀνθεμίων τόνδ' ἵππον θεοῖς ἀνέθηκε,
Θητικοῦ ἀντὶ τέλους ἱππάδ' ἀμειψάμενος.

Οἱ μέντοι πρὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἄλλων [15] συνόδων, δημοσίου ὑπηρέται, οἷς ἐπέ-

dicti. & ærario talentum ſolvebant. Illi vero Equitum cenſum ſolventes, quod equos alere poſſent, dicti videntur. menſuras autem colligebant trecentas, & ſemitalentum ſolvebant. Jugatorum autem tributum ſolventes, a ducentis menſuris dicti ſunt. & ſolvebant minas decem. Mercenarii autem ordinis, nullum Magiſtratum obibant, neque quicquam ſolvebant.
* Sed Anthemion, Diphili Filius celebra- 131
tur epigrammate quod ex mercenario ordine in equeſtrem tranſlatus eſt. Et imago eſt in Acropoli, equus Viro adſtans, & Epigramma tale:

Diphilum habens patrem Anthemion Dis conſecrat iſtum,
Quod ſit eques, fuerat qui prope ſervus, equum.

Sed qui ante fora, & alios cœtus publici miniſtri ſunt, lictores dicuntur, quibus in-

πεντακοσιομεδίμνου, (ſcilicet τιμήματος μέτρα &c.) ut mox loquitur ἐποίουν δὲ μέτρα τριακόσια· niſi tamen & vox πεντακόσια plane deſit, omiſſa a librario. *Plutarchi* enim verba in *Solone* ſunt: τοὺς μὲν ἐν ξηροῖς ὁμοῦ καὶ ὑγροῖς μέτρα πεντακόσια ποιοῦντας, πρώτους ἔταξε, καὶ πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευσε. JUNG.

Ἐκ τοῦ πεντακοσιομ. μέτρου] Μέτρα cum *Kühnio* ad MSS. fidem reſtitui, & omnino cum *Jungermanno* vocem πεντακόσια omiſſam male cenſeo: niſi præferenda ſit potius quam *Kuhnius* adfert emendatio. Mox autem pro οἱ τὴν ἱππάδα τελοῦντες *Kühnius* repoſuerat εἰς τὴν ἱππάδα &c. ſed vulgata lectio ſic ſe ſatis recte habet.

7 Ἀνήλισκον] MS. ἀνήλ. δὲ εἰς. JUNG.

8 Ἀνήλισκον] MS. ἀνάλισκον. SEB.

Ἀνήλισκον] MS. ἀναλίσκον· & ſic infra: quo pacto tamen potius ἀνάλισκον ſcribendum, ut MS. *Seberi* noſter habet: antea vero MS. noſter ἀνήλισκον ut vulgo. JUNG.

9 Ζευγήσιον] C. V. ζευγίσιον· C. A. ζευγίδιον, *cenſum Zeugitarum ſolventes, a ducentis menſuris legebantur.* quidam reddunt; *jugerinum, jugale, jugatorium.* vid. Segm. 132. KUHN.

Ζευγήσιον] MS. ζευγίσιον· mox Segm. 132. iterum variat. Et placet fere magis ζευγῆται, & ζευγήσιον, ut apud *Heſych.* eſt: quamvis nemini quid velim præſcriptum. JUNG.

Ζευγήσιον] Reſtitui ζευγίσιον præeunte *Kühnio*, & ita quoque apud *Heſychium Palmerius* emendabat: *Heſychii* hæc ſunt verba: Ζευγήσιον, τῆς ἐν Ἀθήναις πολιτείας τίμημα οὕτω καλούμενον· ἦν δὲ διῃρημένη ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα τιμήματα. Pro κατελέγοντο autem *Falckenburgii* Codex διελέγχοντο, quod anne vulgatæ lectioni præferamus? videndus autem de hiſce *Scholiaſtes Ariſtoph.* ad *Equ.*

10 Ἀνήλισκον] C. V. ἀνάλισκον, ſine augmento: ita Attici dicunt ἀνάλωσα, ἀνάλωκα· *Thucyd.* & *Thomas* in Eclogis; nec ſolvebant tantum publico nihil, verum etiam e publico victitabant, ἐκκλησιαστικῷ, δικαστικῷ, θεωρικοῖς τε χρήμασι, in diem ſuſtentati. KÜHN.

Ἀνήλισκον] MS. ἀναλίσκον ut dixi. JUNG.

11 Θητικὸν] C. A. θετικὸν, & dein iterum, ἀναλίσκον· ubi leg. ἀνάλισκον. KÜHN.

Θητικὸν] MS. θετικὸν (ſupra tamen Segm. præc. cum vulgatis conſentiebat) οὐδὲ μίαν ἀ. ἦ. οὐδ' ἀναλίσκον οὐδέν. JUNG.

12 Καλλωπίζεται] *Se jactat & venditat hoc quaſi ornamento*, quod θὴς ante, eques ſit factus poſtea. θῆτας Romanorum *Clientes* eſſe ait *Halicarn.* KÜHN.

13 Τέλους] C. A. μέρους pro τέλους legit, quod quidem eodem recidit, elegantius tamen eſt τέλους, quod & omitti poſſet. KÜHN.

14 Καὶ τὸ ἐπίγραμμα, &c.] Priores editiones, ἐπίγραμμα Διφίλῳ, Ἀνθεμίων, τὸν δ'. Sed in MS. legitur Διφίλου· tametſi poſtea confuſe ac perperam ἵππον τὸν δ' ἀνθήκετο θεοῖς. Integre autem, ut nunc edimus, recitat *Camerar.* ad caput ultimum libri ſecundi Politicor. *Ariſtotel.* diciturque Διφίλου Ἀνθεμίων ſcilicet υἱὸς uſitata ellipſi, præſertim Græcis quos Latini imitati, *Matth.* IV, 21. Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου. *Lucian.* de Aſtrol. tom. III. pag. 257. Ὀρφεὺς, ὁ Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. *Virg. Æn.* VI, 36. *Deiphobe Glauci* &c. θεοῖς vero κατὰ συναίρεσιν effertur perinde ut *Theogn.* v. 358.

— θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Et 1112.

— θεοῖσιν ἐπευξάμενος. SEB.

Καὶ τὸ ἐπίγραμμα, &c.] C. A. ex correctione Δίφιλος Ἀνθεμίων· poſt MSS. ἵππον τόνδ' ἀνέθηκε θεοῖς. *Epigramma* ita Latine redderem:

Hunc Dis donat equum, genuit quem Diphilus olim
Anthemion, primum θῆτα, deinde & eques.

Heſych. qui notat locum in arce Ἀνθέμιον dictum eſſe, ſine dubio indigitat, ab hoc *Anthemionis* donatio nomen tractum eſſe. Cæterum ſi ſequamur lectionem *MSStorum*, omiſſo Δίφιλος vel Διφίλ' duo erunt pentametri. KÜHN.

Καὶ τὸ ἐπίγραμμα, &c.] Et in noſtro MS. confuſe eſt, quemadmodum in *Seberi*, ἐπίγραμμα Διφίλου, Ἀνθεμίων ἵππον τόνδ' ἀνέθηκε θεοῖς, qui eſt integer pentameter ut alter. Nec aliter invenit *Schottus* noſter, in cujus obſervationibus ita invenio: Διφίλῳ γρ. Διφίλου Ἀνθεμίων ἵππον τόνδ' ἀνέθηκε θεοῖς, & *ſupra* Διφίλου. Vide alias de ſervis equitis cenſum in bonis habentibus *Brodæum* ad *Antholog.* lib. XII. c. 47. ad epigramma quod incipit: ἦν Στέφανος &c. JUNG.

Καὶ τὸ ἐπίγραμμα, &c.] Ita ut *Seberus* edidit ad *Baſileenſem* editionem reſtituerat Doctiſſ. *Canterus*: *Falckenburgii* Codex habet Διφίλου Ἀνθεμίων τόνδ' ἀνέθηκε θεοῖς. Non mutavi receptam lectionem, malim tamen ſcribere per binos pentametros ad fidem MSS. Ἀνθεμίων ἵππον τόνδ' ἀνέθηκε θεοῖς &c.

15 Συνόδων δημόσιοι, ὑπηρ.] MS. οἱ δημ. & mox: οἱ ἐπίταττον ἀνείργ. SEB.

Συνόδων δημόσιοι, ὑπηρ.] MSS. οἱ δημοσίου ὑπηρέται. C. A. οἷς ἐπιτάττοιτο. C. V. οἷς ἐπίταττον ἂν εἴργειν; de illis *Schol. Ariſtoph.* in *Equit.* *Theſmoph.* vid. ejus & *Lyſiſtratam.* KÜHN.

junctum erat, immodeſtos arcere, & non
132 convenientia dicentes abripere. * Tum & Scythæ appellabantur, & Sagittarii. Atque Peuſinii ab eo, qui primus eorum inſtituit officium. Telonia autem erant, quæ ſolvebantur quinquage-

ταττον ἂν εἴργειν τοὺς ἀκοσμοῦντας, καὶ τοὺς
[16] ἃ μὴ δεῖ λέγοντας ἐξαίρειν· * καὶ Σκύθαι ἐ- 132
καλοῦντο, καὶ τοξόται, καὶ [17] σπευσίνιοι, ἀπὸ τοῦ πρώτου συντάξαντος [18] τὴν περὶ αὐτοὺς ὑπηρεσίαν· [19] τέλη δ' ἦν, τὰ παρὰ τοῖς πεντηκοστο-

Συνέδων δημόσιοι, ὑπηρ.] MS. *συνόδων, οἱ δημοσίου ὑπηρέται, εἰ ἐπέτταττον ἀνείργ.* forte legendum: *συνόδων, οἱ δημοσίου ὑπηρέται, εἰ ἐπιτάττοιντο* &c. *ἐξαίρειν, καὶ σκ.* ſic enim videtur diſtinguendum: quamvis & vulgata lectio bene habeat ſi legas & diſtinguas: *συνόδων, δημόσιοι ὑπηρέται, εἰς ἐπέταττον* (vel *ἐπιτέτακτο*) *ἀνείργειν* &c. *ἐξαίρειν, καὶ* &c. nam, ut vulgatur, *ἐπέτακτο* vox nihili eſt. *οἱ δημ.* & *ἐπέταττον* etiam in ſuo MS. fuiſſe teſtatur *Seberus.* Et infra de hoc genere IX, 10. *δημόσιος οἰκέτης.* JUNG.

Συνόδων δημόσιοι, ὑπηρ.] Reſtitui cum *Kühnio δημοσίου ὑπηρέται*, & tum ex C. V. *οἷς ἐπέταττον ἂν εἴργειν τοὺς ἀκοσμ.* quæ ſunt elegantia. ante nos *οἷς ἐπέτακτο* (*Kuhnius* ad oram ſui Codicis, *ἐπιτέτακτο*) *ἀνείργειν* &c. *οἱ ἀκοσμοῦντες* vero ſunt *οἱ ἀτακτοῦντες*, ut ſuperius *ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες*, & *Heſychio ἄκοσμον* exponitur *ἄτακτον.*

16 *Ἃ μὴ δεῖ λέγοντας ἐξαίρειν.*] *Ἐκκρούειν, ἐκβάλλειν*, *ſilentium imponere, ejicere, e medio abducere.* erant autem *μαστιγοφόροι, flagelliferi.* KÜHN.

Ἃ μὴ δεῖ λέγοντας ἐξαίρειν.] *Ejicere concione vel abducere.* ſic in *Comici Acharnenſibus*, initio ſtatim *Amphitheo* ſuadere volente Athenienſibus in concione ut pacem cum Lacedæmoniis faciant, illis ab hac re alienis, ſtatim a ceryce inclamantur *οἱ τοξόται* (quos *Noſter* infra Segm. ſeq. nominat, & ſupra Segm. 104.) ut illum abducant: qua de re ſtatim conqueritur *Dicæopolis*,

> *Ὦ 'νδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,*
> *Τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε*
> *Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.*

vid. *Scholiaſtem Græcum: εἰσὶ δὲ οἱ τοξόται, δημόσιοι ὑπηρέται* &c. *Heſychius: τοξόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται.* *Suidas: τοξότης, ὑπηρέτης. Ἀριστοφάνης· τοξότης συνήγορος ὥσπερ εὔαθλος· ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτης.* Et alibi *Ariſtophanes*, ut in *Theſmophoriaz.* in concione mulierum,

> *Προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις, χ' ὠ τοξότης.*

Et:

> *— δῆσον αὐτὸν εἰσάγων*
> *Ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ*
> *Στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα*
> *Ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων*
> *Παῖ' ἢν προσίῃ τις. —*

Ubi vides & flagella habuiſſe: & aliquoties ea fabula mentio, qui ibidem & *Σκύθης· Πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ τὸν Σκύθην λάθοιμι;* &c. *Ὁ δὲ γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ πάλαι ἐφέστηκ'* &c. & barbarus illi adfingitur ſermo. *Ἔτι* (ait *Σκύθης*) *γὰρ σὺ τὴν μάστιγα ἐπιτυμεῖς λαβεῖν; Ἱππεῦσι· Καθείλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χ' οἱ τοξόται·* ſæpe alibi, ut *Lyſiſtrata*:

> *— ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;*
> *Ξυλλάμβαν' αὐτὴν κ' ὀπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.*

quem ſtatim vocat *δημόσιον·* ſic enim ſubjicit:

> *Εἴ τ' ἄρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μου*
> *Ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὢν κλαύσεται.*

Et ſtatim:

> *— ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης,*

Et:

> *Τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.*

Et ſtatim Scythas vocat:

> *Ἡμῖν ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ Σκύθαι,*
> *Συνταξάμενοι. —*

Et:

> *Ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ Σκύθαι.*

Plato Protagora: de more concionis apud Athenienſes, ſi quis *συμβουλεύειν* ſuſcipiat de artificio cujus ipſe non videtur peritus, ſed expers, licet alias ditiſſ. & opt. vir ſit, tamen non ferant, ſed derideant & tumultuentur donec ille deſiſtat, *ἢ οἱ τοξόται αὐτὸν ἀφελκύσωσιν, ἢ ἐξαίρωνται, κελευόντων τῶν πρυτανέων.* JUNG.

17 *Πευσίνιοι*] C. A. *σπεύσιοι.* C. V. *σπευσίνιοι.* vid. *Etymolog.* Magn. in *τολόται* & *τοξόται*, & *Ariſtoph.* in *Acharnenſ.* non procul ab initio, & ibi *Scholia.* KÜHN.

Πευσίνιοι] *Πευσίνιοι* quinam? nulli amplius: egregie enim MS. noſter, *σπευσίνιοι* clare habet: quod iſtorum *ὑπηρετῶν δημοσίων* nomen proprium: ait *Noſter* ſic dictos eſſe ab eo qui hoc miniſterii genus inſtituiſſet primus: quæ omnia apud *Suidam* ſalva remanſerunt, cujus verba ſunt: *τοξόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται· φύλακες τοῦ ἄστεος τὸν ἀριθμὸν χίλιοι· οἵ τινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσον σκηνοποιησάμενοι· ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον πάγον. Ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ Σκύθαι καὶ σπευσίνιοι, ἀπὸ Σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς.* *Etymologici* auctor in *τολόται*, habet *σπευσίμους.* Et in *τοξόται· σπουσίνιοι, οἱ δημόσιοι δοῦλοι Ἀθήνησιν· ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν·* ubi vix dubitem *σπευσινίους*, & *σπευσίνιοι* & *σπευσίνου* cum *Suida* & noſtro *Polluce* MS. legere: facilis lapſus ex *ευ* in *ου* & ex *ν* in *μ*, præſertim ut in MS. & antique editis *ν* ſcribitur, perinde ut *μ*, niſi quod alter dependulus apex deſit. Nolim tamen te ignorare, Peuſinios a Peuſine eos dictos apud *Scholiaſtem Ariſtophan.* ad *Acharnenſ.* non longe a principio legi. *ἐκαλοῦντο οὗτοι* (ſc. *τοξόται*) ait, *καὶ Σκύθαι καὶ πευσίνιοι, Πευσίνός τινος τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς.* quæ pro lectione vulgata ſint. mihi tamen MS. noſtri ſcriptura non ideo placeat minus. Ad Scythas illos mille quoque puto reſpexiſſe *Heſychium* quum ſcriberet *Σκύθαι· οὕτω τὸ τῶν γυναικῶν ἐλέγετο.* Quid vero ſi hinc convitium *Æſchinis* extrema Oratione *περὶ παραπρεσβ.* ſumptum dicamus in *Demoſthenem*: *καὶ δέομαι σῶσαί με, καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ καὶ Σκύθῃ κακῷ ὄντι παραδοῦναι·* non vero a Scytharum barbarie & crudelitate, ut parœmiographi recentiores volunt? Non tamen ita eſt: ſed reſpicit Orator ad majores *Demoſthenis*, & maternum genus, de quo eadem oratione: *καὶ ταῦτ' ὦ Δημόσθενες, ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὤν.* Hinc nimirum & *Dinarchus* in ea contra *Demoſthenem* ait: *τὸν κατάπτυστον τοῦτον καὶ Σκύθην·* ubi tamen quaſi particula nulla intercederet vertunt, *impurum Scytham.* *Æſchin. περὶ παραπρεσβ.* fere extrema: *καὶ τριακοσίους τοξότας Σκύθας ἐπριάμεθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν.* vid. plura apud *Æſchin. κατὰ Κτησιφ.* & *Suidam* in *Δημοσθένης*, & *Schottum* noſtrum in vita *Demoſth.* Sed hæc extra oleas, & noſtri judicii *ἀδιαφόρους.* repetamus noſtros Scythas. de iis & *Andocidis* initio fere orationis *περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης* locus eſt: *καὶ τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα.* JUNG.

Πευσίνιοι] *Σπευσίνιοι* ex emendatione noſtra textus habet: & apud *Ariſtophanis Scholiaſtem*, cujus locum *Jungermannus* noſter habet, ita ſcribendum quoque.

18 *Τὴν περὶ αὐτοὺς*] C. A. *ἐπὶ τὴν περὶ αὐτοὺς ὑπηρεσίαν*, quaſi legiſſet *συντάξαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑ.* KÜHN.

19 *Τέλη δ' ἦν, τὰ περὶ τ. π.* &c.] MS. *παρὰ τοῖς.* SEB.

λόγοις ἢ ἐλλιμενισταῖς· ταῦτα δ' ἐκαλεῖτο, ἐλλιμένιά τε, καὶ [20] ἐμπορικά· καὶ [21] δεκατευτήρια δέ ποτε

ſimæ collectoribus, & exactoribus: hæc autem vectigalia vocantur, & temporalia. Nonnunquam & decimas

Τέλη δ' ἦν, τὰ περὶ τ. π. &c.] MSS. παρὰ τοῖς π. & mox ἐνλιμενισταῖς C. V. & iterum ἐνλιμένια. C. A. ex correctione, ἐμπολικά. *Gloſſ.* ἐλλιμενιστὴς, λιμενάρχης, *portitor.* unde ἐλλιμένιον, *portorium.* KÜHN.

Τέλη δ' ἦν, τὰ περὶ τ. π. &c.] MS. τέλη δὲ ἦν, τὰ παρὰ τοῖς πεντηκοστ. ἢ, ἐνλιμενισταῖς· ταῦτα δὲ ἐνλιμένια ἐκαλεῖτο, καὶ ἐμπορικά. Et reſtituendum omnino, ut & MS. *Seberi* habet, παρὰ τοῖς· non nunc primum illæ particulæ commutarunt vitio locum: & ſcribuntur enim eadem fere nota in libris vetuſtis. Vide vero de publicæ pecuniæ genere hoc *Sigonium* lib. IV. de Rep. *Ath.* c. 3. JUNG.

Τέλη δ' ἦν, τὰ περὶ &c.] Rejiculam lectionem περὶ alia meliori, quam in manus ſuppeditant MSS. commutavi, ſiquidem ita ſenſus poſtulet: ἐνλιμενιστὰς quoque & ἐνλιμένιον, quam vulgatam lectionem cum MSS. malim, quamvis & *Pollux* noſter inferius IX, 29. ἐλλιμενισταὶ & ἐλλιμένιον habet: Ἐνλιμενίζειν proprie dicitur, qui deambulandi, aliuſve rei cujuſcunque agendæ cauſa portum frequens inviſitat, itaque de ſe *Syneſius* in *Epiſtolis:* οὐδ' ἐλλιμενίζω συχνά· cum autem nulli alii portus magis tererent, quam qui cogendo præerant portorio, ἐνλιμενισταὶ ſunt dicti, & ἐνλιμενίζειν, quando in portubus muneris ſui obeundi ergo aderant: *Heſych.* Ἐνλιμενίζειν, τελωνίζειν τὰ ἀπὸ λιμένων καὶ θαλάσσης. Efferendis itaque inferendiſque mercibus vectigal erat conſtitutum, unde apud *Libanium* in *Olynth.* I. τὰ χρήματα τὰ ἐκ τῶν λιμένων, *collecta ex portorio pecunia*, & *Ariſtoph. Scholiaſtem* in *Veſpas* τὰ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων τέλη· hoc vero qui exigebant portitoribus ſeu ἐνλιμενισταῖς jus erat aperiendi, quibus illatæ merces inerant, ciſtas, æſtimandarumque rerum: elegans ea de re locus in *Julii Africani Ceſtis* p. 304. Εἰσκομίζεσθαι δεῖ θώρακας νέους, καὶ στολίδας, καὶ περικεφαλαίας, ὅπλα, κνημῖδας, μαχαίρας, τοξεύματα ἐν κιβωτίοις ὡς φορταγωγεῖς κατεσκευασμένα ὡς ἱματίων ἐνόντων, καὶ ἄλλων ἀγωγίμων, ἅπερ οἱ ἐνλιμενισταὶ ἀνοίξαντες καὶ ἰδόντες ὡς ἱμάτια μόνον τιμήσονται· viden' itaque illos æſtimaſſe invectas merces, ac vectigalis impoſuiſſe ſummam. Olim vero vendita fuiſſe plus licitantibus vectigalia apud Athenienſes præſide Poletarum magiſtratu ſupra Segm. 99. *Pollux* noſter docuit, & nos ad eum locum illuſtri exemplo ex *Plutarchi Alcibiade*: idem obtinuiſſe apud Romanos conſtat, & ponam inſignem locum ex Digeſt. 39. tit. 4. L. 9. *Locatio vectigalium, quæ calor licitantis ultra modum ſolitæ conductionis inflavit, ita demum admittenda eſt, ſi fidejuſſores idoneos, & cautionem, is qui licitationem vicerit* (ὅστις ταῖς τιμαῖς ὑπερέβαλε τὸν ἀντωνούμενον, ex *Plutarcho* dicas) *offerre paratus ſit*: fidejuſſores itaque conſtituere oportebat, ἐγγύους καταστῆσαι, & cautionem præſtare vectigalium emptorem, niſi ſi quis ditiſſimus eſſet & probatæ fidei: ſic quoque ἐλλιμενίου ſeu *portorii venditi* mentionem facit *Ariſtoteles* Oecon. II. cap. 2. eximius eſt locus ideoque in medium producam: Καλλίστρατος ἐν Μακεδονίᾳ πωλουμένου τοῦ ἐλλιμενίου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἴκοσι ταλάντων, ἐποίησε εὑρεῖν τὸ διπλάσιον· κατιδὼν γὰρ ὠνουμένους τοὺς εὐπορωτέρους ἀεὶ, διὰ τὸ δεῖν ταλαντιαίους καθιστάναι τοὺς ἐγγύους τῶν εἴκοσι ταλάντων, προεκήρυξεν ὠνεῖσθαι τὸν βουλόμενον, καὶ τοὺς ἐγγύους καθιστάναι τοῦ τρίτου μέρους, καὶ καθ' ὁπόσον ἕκαστος δύναται πείθειν· quo in loco portorii emptores fidejuſſores conſtituere videmus ταλαντιαίους, *quorum divitiæ talentum ad minimum æquarent.* ſed ad portitores: Epiſtolas porro ad eos fuiſſe delatas ex *Terentii Phormione* Act. I. Sc. 2. patet, ad quem locum profero quæ *Donatus* habet: *More veterum*, inquit, *magiſtri tributorum, id eſt, publicani operam in portu dabant inferendarum rerum & efferendarum vectigal exigentes*: & continuo quærit Atticone id more, an vero Romano dixerit *Terentius*? Attico certe potius, quia ex *Apollodoro*, quem in iſtis præeuntem haud dubie imitatur, verſa eſt in Latinum ſermonem illa fabula: obtinuiſſe tamen & apud Romanos epiſtolarum vectigal nulli dubitamus: addam præterea *Nonii* verba: *Portitores dicuntur telonarii, qui portum obſidentes omnia ſuſcitarentur* (*ſciſcitarentur*, vel potius *ſcrutarentur*) *ut ex eo vectigal accipiant.* Fuit autem hoc hominum genus inviſum plane ac contemptum, prout & fœneratores, quapropter in *Evangeliis* τελῶναι pro vilibus minimique pretii hominibus veniunt: *Cicero* de *Officiis*: *primum improbantur ii quæſtus, qui in odia hominum incurrunt, ut portitorum, ut fœneratorum*: fraudem quoque illis quibuſvis artibus factam ex iſtis *Lucilii* patet: *Facit idem, quod illi, qui inſcriptum e portu exportant clanculum ne portorium dent*: & capiendus hunc in modum forſitan vexatus *Varronis* locus apud *Nonium*: *Æs defraudaſſe cauponem, bonam* (diverſimode eruditi viri: nos *cauponam* legimus) *luto oblevisse; tum portitores æra induxere*: mallem equidem *portitorum*, eo ſenſu: tum vectigali portitores debito defraudarunt. Sed ſatis eſt temporis ac operæ, quam hominum viliſſimis impendimus.

20 Ἐμπορικά.] *Interpr. emporialia*, ut editio *Baſileenſis* legit: male jam editur, *temporalia. Vetus Onomaſt.* ἐμπορικὸς, *inſtitorius.* KÜHN.

21 Δεκατήρια] Leg. δεκατευτήρια, *loca decimis vel vectigalibus colligendis deſtinata*, ubi & de decimis controverſiæ judicabantur. δεκάτη etiam ſpecies vectigalis erat. vid. *Harpocr.* in δεκατευτάς. *Meurſ. Att.* Lect. lib. III. c. 2. ubi legit recte, δεκατευτήρια cum C. V. KÜHN.

Δεκατήρια] Hoc vitioſum vocabulum retinuit & *Sigonius*, dum hæc ita interpretatur dicto jam loco: Τέλη *fuerunt quæ quinquageſimarum collectores, & portitores exegerunt: aliquando etiam* δεκατήρια *inſtituerunt, fuitque decimæ* τέλος. Vera enim lectio eſt, quam MS. noſter habet: καὶ δεκατευτήρια. Vidit hoc & *H. Stephanus*, quare ad vulgatum δεκατήρια, in ſuo Codice ad oram adpoſuit: *an* δεκατευτήρια; a δεκατεύειν nimirum, quod τελωνεῖν etiam exponit *Heſychius*: hinc exactores ipſi δεκατευταὶ, τελῶναι, οἱ τὴν δεκάδα ἢ δεκάτην ἐκλέγοντες, ut ait *Heſychius*. Et *Harpocratio*: δεκατευτάς· ἀντὶ τοῦ τελώνας, τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Δημοσθένους γραφῇ· ὅτι δὲ ἦν τελώνιον ἡ δεκάτη, δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν τελῶν· qui iidem & δεκατηλόγοι, ut apud eoſdem habes, & infra IX, 29. Et idem illud δεκατευτήρια, ne extraneum teſtem arceſſere opus habeamus, ille *Noſter* repetit infra IX, 29. JUNG.

Δεκατήρια] Reſtitui, prout eſt in MSS. δεκατευτήρια· & ita *Pollux* IX, 28. Præiverat *Kühnius*: eſt itaque *Pollucei* loci ſenſus, *& aliquando quoque cellulæ colligendis decimis ſunt conſtitutæ, nam & decimæ vectigal eſt.* Decimæ vero præcipue pendi ſolebant tam diis ipſis quam reipublicæ regibuſve, quod illæ viderentur juſtiſſimæ efficiendo vectigali partes, adeo ut hoc vectigalis genus fuerit receptiſſimum: itaque vectigalia tam maritima quam agraria decimis præcipue conſtabant partibus proventuum aut exportandarum importandarumque rerum: de utriſque quidem δεκάτη, ſed de agrariis ἐκφόριον & ἐπικαρπία dici ſolet, docente *Ariſtotele Oeconom.* II. cap. 2. de maritimis autem elegans eſt apud *Demoſthenem* περὶ ἀτελειῶν locus. Porro apud *Babylonios* legem fuiſſe, quæ cujuſvis illatæ mercis decimas pendere juberet, quaque ſubdole ſit uſus *Antimenes Rhodius*, narrat *Ariſtoteles Oecon.* II. cap. 2. Lex quoque divina Judaico populo decimas proventuum ſingulis annis ſolvendas imperavit, in-

inſtituerunt. Et decima telonii ſpecies e-
rant. Et jumenta alentes, ζευγίσιον tri-
butum ſolvebant. Cæterum olim in Pny-
ce, comitia celebrabant. Pnyx autem,
locus erat juxta Acropolim: apparatus
more vetuſtæ ſimplicitatis, non ad theatri
133 ſplendorem. * Aliæ autem conciones, in
Bacchi theatro congregabantur: ſolaque

κατέστησαν, καὶ δεκάτη τὸ τέλος ἦν· καὶ οἱ
[22] ζευγοτροφοῦντες [23] ζευγίσιον ἐτέλουν. [24] Ἐνεκ-
κλησίαζον δὲ πάλαι μὲν ἐν [25] τῇ Πνυκί· πνὺξ δὲ
ἦν χωρίον [26] πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, κατεσκευασμέ-
νον κατὰ τὴν παλαιὰν ἁπλότητα, οὐκ εἰς θεά-
τρου πολυπραγμοσύνην. * αὖθις δὲ [27] τὰ μὲν 133
ἄλλα ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ, μόνας δὲ τὰς

quam jus Muhammedicum in pluribus ſequitur: haud pauci certe in juris Muhammedici Pandectis de decimis pendendis, earumque exactione ſunt tituli. *Athenienſes* quoque cum ſub *Piſiſtrato* degerent, decimas ſortium ſuarum partes quiſque pendebant in Deorum & reipublicæ uſum, qua de re ipſius *Piſiſtrati* verba ſcribentis ad *Solonem* audiamus: *ἀπάγει δὲ ἕκαστος Ἀθηναίων τοῦ αὐτοῦ κλήρου δεκάτην οὐκ ἐμοί, ἀλλ᾽ ὁπόθεν ἔσται ἀναλοῦν εἴς τε θυσίας τὰς δημοτελεῖς, καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν κοινῶν, καὶ ἢν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλάβῃ· τοῦ αὐτοῦ κλήρου δεκάτην, ſortis ſua decimas*, apud veteres autem κλῆροι de poſſeſſionibus hæreditariis potiſſimum intelliguntur, quæ cum eſſent agrariæ plurimum, κλήρους ſæpius agros dici contigit: ſic *Heſiodus*, ad quem ea de re docuit vir maximus *Georg. Grævius*, cujus illætabile fatum eheu! ipſis Muſis vagis jam, nec certa ſede morantibus lachrymas nuper excuſſit: eoque modo eſt in *Ariſtoclis* carmine apud *Ælian.* de Animal. lib. XI. c. 4. & mox alterum habebimus, qui hanc vocem illuſtret, locum. illa vero *Piſiſtrati* epiſtola apud *Diogenem Laërtium* extat in Vita *Solonis*. His autem cogendis decimis, qui publico juſſu præerant, δεκατευταὶ dicti, & δεκατεύειν, τελωνεῖν, δεκάτην εἰσπράττεσθαι, inquit *Heſychius* breviter, quæ latiora habes & luculenta magis apud *Harpocrationem* & *Etymologici Auctorem*: iidem & δεκατηλόγοι *Chryſoſtomo*, quos cum φορολόγοις jungit: videndique in iſta voce dicti *Lexicographi*. Erant porro agri vectigalibus & decima penſione liberi ac immunes, illoſque ἀδεκατεύτους dicebant, *ex quibus decimarum vectigal non colligebatur*: hæc autem vectigalium immunitas non niſi a regibus aut a republica concedi poterat; illamque conſequi ſummi ducebatur honoris: nec certe quiſquam, niſi cujus non mediocria in rempublicam exiſtebant merita, hac ἀτέλεια fruebatur: ita in *Smyrnæorum Decreto Palamagneſiæ* incolis ſancitur ἀτέλεια, quod in *Seleucum* ſe pronos demonſtraſſent præſidiumque a *Smyrnæo* populo miſſum recepiſſent: ſed ipſa ponam verba, quia plurimam huic rei lucem affundent: *καὶ τούς τε κλήρους ἑαυτῶν τοὺς δύο, οὕς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ Ἀντίοχος ἐπεχώρησεν αὐτοῖς, καὶ περὶ οὗ Ἀλέξανδρος γεγράφηκεν εἶναι αὐτοῖς ἀδεκατεύτους·* pauloque poſt id ipſum dicitur ἀτέλεια· & viden᾽ hic κλήρους ἀδεκατεύτους, *agros decimis immunes*, quo modo mox in eodem Decreto ἀκληρούχητοι dicuntur, qui necdum κλήρους, agros poſſident, quos colant: ad hunc autem locum lege quæ Anglorum Doctiſſ. *Joh. Seldenus* de decimis adnotat. Apud *Heſychium* porro eſt: Ἀδεκατεύτους, ὧν δεκάτην οὐδεὶς ἔδωκεν· quæ reſpiciunt iſtum *Ariſtophanis* locum in *Equitibus*:

Ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ad quæ verba *Scholiaſtam* vide, qui victimarum decimas partes Prytanibus ceſſiſſe refert. Iſtæ vero ædiculæ, in quibus collectæ reponi ſolebant decimæ, dicebantur δεκατευτήρια, de quibus ipſis hic *Pollux* noſter: eæque aut plura erant aut pauciora pro colligendi vectigalis ratione: apud *Procopium* Hiſt. Arc. c. 25. ſericarii veſtes ſericas majori, quam ſolebant, vendunt pretio, *αἰτιώμενοι μεῖζον μὲν ἢ πρότερον ἐν χρόνῳ τῷ παρόντι ὑπὲρ αὐτῆς (μετάξης) καταβάλλεσθαι τὸ τίμημα Πέρσαις, πλείω δὲ νῦν τὰ δεκατευτήρια εἶναι ἐν γῇ τῇ Ῥωμαίων.* Solent autem ſæpiſſime decimarum nomine quævis vectigalia intelligi, & δεκατευταί, vel δεκατηλόγοι ſimpliciter haud raro ſunt φορολόγοι, τελῶναι. Atque hæc præter inſtituti rationem paulo latius.

22 Ζευγοτροφοῦντες] *Bigam mulorum alentes. Iſæus* Orat. IV. *οὔτε κατεζευγοτρόφηκας, ἐπεὶ οὐδὲ ζεῦγος ἐκτήσω ὀρικὸν οὐδεπώποτε, ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι, neque alendis mulorum bigis rem minuiſti; quoniam nunquam habuiſti bigam mularem tot agrorum prædiorumque dominus.* Dicitur etiam τὸ ζεῦγος ſimpliciter. KÜHN.

23 Ζευγίσιον] MS. καὶ ζευγίσιον (ſcr. ζευγήσιον, ut Segm. 130.) τὸ τέλος οἱ ζευγοτροφοῦντες ἐτέλουν. SEB.

Ζευγίσιον] C. V. ζευγήσιον per η· ſupra Segm. 130. per ι ζευγίσιον. KÜHN.

Ζευγίσιον] MS. noſter fere ut *Seberi*: ἦν· καὶ ζευγήσιόν τε τέλος οἱ ζευγοτροφοῦντες ἐτέλουν. JUNG.

Ζευγίσιον] Ita ſuperius hanc vocem reſtituimus cum MSS. & *Etymologo*, qui & eam ſcripturæ rationem habet: hic tamen utpote in re omnino diverſa ζευγήσιον prætulerim: ſed in textu nihil mutamus.

24 Ἐνεκκλησίαζον] C. V. ἐκκλησιάζον; male, niſi accentus retrahatur. KÜHN.

Ἐνεκκλησίαζον] MS. ἐκκλησίαζον δὲ &c. bene. JUNG.

25 Τῇ Πνυκί.] MS. τῇ Πύκνι· ſtatim tamen Πνύξ. JUNG.

26 Πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν] MS. πρὸς τῇ Ἀκροπόλει. SEB.

Πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν] MSS. πρὸς τῇ Ἀκροπόλει. *Thucyd.* lib. VIII. *ἐκκλησίαν συνέλεγον, μίαν μὲν εὐθὺς τότε πρῶτον ἐς τὴν Πύκνα* (leg. Πνύκα) *καλουμένην, οὗπερ καὶ ἄλλοτε εἰώθεσαν· ἐν ἧπερ καὶ τοὺς τετρακοσίους καταπαύσαντες, τοῖς πεντακισχιλίοις ἐψηφίσαντο τὰ πράγματα παραδοῦναι* &c. *ἐγίγνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον Πυκναὶ* (leg. Πνυκὶ) *ἐκκλησίαι, ἀφ᾽ ὧν καὶ νομοθέτας καὶ τἆλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν.* conf. *Meurſ. Athen. Attic.* libr. II. cap. 9. *Ulpian.* in Orat. *de falſa leg.* KÜHN.

Πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν] MS. πρὸς τῇ Ἀκροπόλει παρεσκευασμένον κ. quæ lectio vulgatæ nihil cedat, imo meo judicio antiſtet: & habet etiam MS. *Seberi* noſtri πρὸς τῇ Ἀκροπόλει, *prope arcem.* De Pnyce pulcre & *Ariſtophanes* initio *Acharnenſium* introducit *Dicæopolin* ad concionem tendentem, quæ indicta erat, & adhuc ſolitudinem videntem:

Ὡς νῦν ὁπότ᾽ οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
Ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί.

Sed de Pnyce & theatro *Dionyſiaco*, concionum locis, vid. *Sigon.* libr. II. de Republ. *Athen.* cap. 4. JUNG.

Πρὸς τὴν Ἀκρόπ. κατεσκ.] Mutavimus paululum diſtinctionem ex *Kühnii* noſtri mente: ante nos diſtinctio commatica erat poſt κατεσκευασμένον. Codex autem *Falckenburgii* ante ἐνεκκλησίαζον titulum habet Περὶ ἐκκλησιῶν.

27 Τὰ μὲν ἄλλα] C. A. τὰ μ. ἆθλα· quod non prætulerim vulgato, quia τὰ ἄλλα complectitur & præmia & plura alia. *Thucyd.* lib. VIII. *ἐς τὸ πρὸς τῇ Μουνυχίᾳ Διονυσιακὸν θέατρον ἐλθόντες καὶ θέμενοι τὰ ὅπλα, ἐξεκκλησιάσαντες, καὶ δόξαν αὐτοῖς, εὐθὺς ἐχώρουν ἐς τὸ ἄστυ* &c. ubi certe de ἄθλοις non fuit deliberatum. KÜHN.

Τὰ μὲν ἄλλα &c.] Ἆθλα hic in textum reddiderat

ἀρχαιρεσίας ἐν τῇ [28] Πνυκὶ, ἀφ' ἧς τὸν τοῦ δήμου θόρυβον, [29] Πνυκίτην φασὶν οἱ Κωμικοί· ἐκάλουν δὲ τὴν [30] προεδρίαν, καὶ πρῶτον ξύλον· [31] καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, τὴν πρώτην καθέδραν· [32] τὰ δ' ὑποστρωννύμενα τοῖς δικασταῖς [33] ἐπὶ τῶν ἑδρῶν, [34] ψιάθια ὠνομάζοντο. Ἀνδροφόνος, φονεὺς, σφαγεὺς, φαρμακεὺς, φονῶν, φονικὸς, μιαιφόνος· ἔκτεινεν, ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν, ἀπέσ-

consularia comitia, in Pnyce. Unde Populi tumultum, Comici Πνυκίτην vocant. Primum autem accubitum, & primum lignum vocabant. & in foro, primam cathedram. Quæ autem Judicibus, in ſellis ipſorum ſubſtrata ſunt, ſtoreæ vocantur. Homicida, occiſor, mactator, veneficus, occidens, cædis ſtudioſus, cæde pollutus. Occidit, interemit, cæcidit, ma-

Kühnius, ſed præfero vulgatam lectionem. De Πνυκὶ videndus & *Etymologus* ac *Suidas*: *Ulpianus* in *Demoſthenem* de Falſ. Legat. ἡ δὲ Πνὺξ ἐκαλεῖτο ἀπὸ πυκνῶς ἐκεῖ τὸν δῆμον πλησιάζειν· ſed an non melius pro πλησιάζειν ſcribamus ἐκκλησιάζειν? puto ſane.

28 Πνυκὶ] Iterum MS. Πύκνι. JUNG.

29 Πνυκίτην φασὶν &c.] MS. πν. κεκλήκασιν οἱ κ. SEB.

Πνυκίτην φασὶν &c.] *Ariſtoph.* in *Equit.* ab initio: δῆμος Πνυκίτης, ubi male Πυκνίτης legitur, ubi *Scholia* vide ſis. KÜHN.

Πνυκίτην φασὶν &c.] MS. Πυκνίτην κεκλήκασιν οἱ Κωμ. ubi κεκλήκασιν pro φασὶν etiam habet MS. *Seberi*, & utrumque rectum eſt: quamvis & alteram ſcripturam in Πυκνίτην & Πυκνὶ non malam eſſe ajunt, quam & in quodam loco *Ariſtophanis* adnotet *Scholiaſtes*, ut per metatheſin poſitam, & conveniat cum etymo ſuo, a πυκνοῦσθαι nempe: & in loco *Ariſtophanis Equitibus* etiam δῆμος Πυκνίτης eſſe. Sed malim tamen apud *Pollucem* unam ſcripturam retinere Πνὺξ, ut etiam in MS. eſt Πνυκὶ, Πνυκίτην &c. vulgato more nimirum ea voce uſum, non poëtice vel per metatheſin. Scribe & apud *Heſychium* Πνὺξ, ubi male Πνίξ. JUNG.

30 Προέδραν] Infra Segm. 140. προεδρία· quæ & πρωτοκαθεδρία *Matth.* XXIII, 6. SEB.

Προέδραν] MSS. προεδρίαν recte. *Ariſtoph.* εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται, *primo ut ſedeat loco, quiſque ſe protrudit.* KÜHN.

Προέδραν] MS. προεδρίαν ut nimirum emendandum eſt: ſupra IV. 121. πρῶτον δὲ ξύλον ἡ προεδρία, μάλιστα μὲν δικαστῶν & infra Segm. 140. vid. & *Sigon.* lib II. de Rep. *Ath.* c. 4. *Ariſtophanes* initio *Acharnenſium*, de concione *Athen.*

Εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

Et ibidem antea:

Οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
Ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται (πῶς δοκεῖς;)
Ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
Ἀθρόοι καταῤῥέοντες. — JUNG.

Προέδραν] In textu cum *Kühnio* emendavi προεδρίαν. Προεδρίᾳ autem honorabantur, qui egregie de republica erant meriti, & ſolebat ab ipſo populo ac ſenatus conſulto προεδρία alicui decerni: nec cuivis honorem hunc concedi fas fuit, ſiquidem *Xenophon* περὶ προσόδων dicat: ἀγαθὸν δὲ καὶ καλὸν προεδρίαις τιμᾶσθαι ἐμπόρους καὶ ναυκλήρους· unde certe elicitur huic hominum generi vulgo non patuiſſe aditum ad hunc honorem. Sic qui bene geſtis in bello rebus rempublicam auxerant, primæ ſedis jure donabantur; quin & in liberos quæſitum patrum virtute honorem devolvi fas fuit, unde apud *Leſbonactem Protr.* οἱ δὲ τούτων παῖδες δημοσίᾳ ἐκτρέφονται, τιμώμενοι πανοπλίαις, προεδρίαις &c. Præterea altera reſpublica alteram ſæpius propter accepta haud vulgaria beneficia προεδρίᾳ in publicis certaminibus honorabat: ita *Byzantini* publico decreto, quod eſt apud *Demoſthenem* de *Corona* p. 487. Athenienſibus honoris ergo ſanciunt σίτησιν προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι ποτὶ τὰν Θέλον. *Crœſo* quoque & Lydis Δέλφοι ἔδοσαν προμαντείην, καὶ ἀτελείην καὶ προεδρίην, referente *Herodoto Clio.* Epiſcopis porro de προεδρίᾳ contentiones haud leves motus dediſſe abunde Eccleſiaſtica docet hiſtoria.

31 Καὶ ἐν τῷ δικ.] C. V. καὶ μάλιστα ἐν δ. ergo in *concione* erat προεδρία & πρόεδροι, in *judiciis* vero primus locus πρώτη καθέδρα. vid. *Heſych.* in ημίσεις. de Proedris tacet *Ariſtoph.* adeoque eos ſero inſtitutos exiſtimat *Valeſius.* KÜHN.

Καὶ ἐν τῷ δικ.] MS. καὶ μάλιστα ἐν τῷ δικ. plenius: ut infra etiam μάλιστα μὲν δικαστῶν in eadem re eſſe admonui. JUNG.

32 Τὰ δ' ὑποστρωννύμενα] C. A. ὑποστρωννύμενα· leg. ὑποστρώματα· vulgatum tamen mallem. KÜHN.

Τὰ δ' ὑποστρωννύμενα] MS. τὰ δὲ ὑποστορνύμενα τ. recte etiam. JUNG.

33 Ἐπὶ τῶν ἑδρῶν] C. A. ex correctione ἐπὶ τοῦ ἕδους, *ſuper ſedili.* KÜHN.

34 Ψιάθια] C. A. ψιάθια ἴδια. C. V. ψιαθι αἴδιον ὀνομάζεται, unde facile eſt legere: ψιάθια ἰδίως ὠνομάζετο, *proprie ψιάθια dicebantur.* vid. *Ariſtoph. Ranas*, ubi *ſtromata* τοὺς ψιάθους appellat. ex C. A. legeris ψιάθια ἴδια &c. *Gloſſ.* ψίαθος, *Teges, Matta.* KÜHN.

Ψιάθια] MS. ψιαθία ἰδίως ὀνομάζεται. Et ſic ſupplere poſſumus: ita tamen ut ψιάθια proparoxytonωs retineamus. *Heſychius*: ψιάθια, τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν καθεδρῶν ἐπιστορνύμενα. JUNG.

Ψιάθια] Sic & in ditiorum domibus mattis pavimenta tegi moris erat, qui idem hactenus cum ipſa voce remanet, confectæque erant hæ tegetes ex juncis ac ſcirpis, uti legis apud *Feſtum* in *Scirpus*: ſed exundans luxuria, quod obiter interſero, tapetes quoque pavimentis inſternere docuit: meminere illius rei haud raro Patres; ἐν τάπησι περσικοῖς, *Baſilius*: quin etiam honoris ergo peregre venientibus illuſtrioris fortunæ hominibus tapetes ſubſterni ſolebant, ſicuti in *Æſchyli Agamemnone* maritum poſt decem annos demum confecto bello *Trojano* reducem purpureis tapetibus incedentem domo excipit *Clytemneſtra*; & concinne melliſſimus *Tryphiodorus* de equo Durateo, quem omnibus honoris gratulationiſque ſignis excipiebant *Trojani*:

Ἄλλαι δὲ χρυσέσσαν ἀμιλγόμεναι χάριν ὄμβρου,
Ὁλκῷ δουρατέῳ ἐυδίνους στορέσαντο τάπητας.

Illis autem tegetibus, hoc enim ἐν παρόδῳ addere liceat, in lectulis ſuis ſtragulorum loco pauperculi utebantur. *Juvenal.* Sat. VI.

Auſa palatino tegetem præferre cubili.

Ad quem locum videndus *Scholiaſta*, qui & *mattas* dici affirmat. Aſcetæ præterea Chriſtiani his amiciri ſolebant; ut enim in omnibus, ſic in veſtitu præcipue ex vilitate aliquam laudis auram hoc hominum genus venabatur; ut antiquitus apud Ethnicos haud pauci nomine magis quam re philoſophi: de pleriſque certe hoc tuto aſſeramus: apud *Moſchum* itaque *Prat. Spiritual.* §. 66. mentio fit ἐπιρριπτάριον ἀπὸ ψιαθίου· conſule quoque *Palladium Hiſt. Lauſ.* In *Pollucis* autem noſtri hoc loco neſcio an non magis ſit probanda C. A. emendata lectio ἐπὶ τοῦ ἕδους, quamvis & vulgata idem valere forſitan poſſit. In Codice vero *Falckenburgii* ante ἀνδροφόνος titulus præcedit hic: Περὶ ἀνδροφόνων.

ctavit, dolo peremit, cæde polluit.
134 * Adhæc pollutus, contaminatus, prophanus, ſanguinis reus, ſanguinis plenus. Reſque ipſa, cædes, interemptio, cædis pollutio, mactatio. Referantur etiam ad judicialia, conſcii, communio. Communes pecuniæ, apud Demoſthenem. Communicantes enim, Xenophontis proprium eſt. Indiſtributa bona, communia, promiſcua, diviſa. Diſtributa enim, ſordidius eſt.
135 * Et verbum, communicare, bona communicare, ſubſtantiam miſcere, conjungere divitias: congerere, corrogare, coacervare. Subſtantiam in unum conferre, conſtipare, commiſcere. Communiter, communicator, communicatus, communionibus ſtudens. Et communione dignus, & communionis expers. Contraria autem, dirimere, ſorte dividere, ſortiri in multos, dividere. Diſtribuere vero, alterius ſignificationis eſt. Et partiri, ſordidius. Melius autem, In partes dividere. Diviſio ſubſtantiæ, diſtributio, ſortitio.
136 * Partitio enim, aliquanto humilius eſt. Et *δάτησις*, durius. Melius autem, *δασμός*. Et ii ſane, in quos dividitur,

σφάξεν, ἐδολοφόνησεν, ἐμιαιφόνησεν. * [35] ἐπὶ 134
δὲ τούτοις, ἐναγής, μιαρὸς, παμμίαρος, [36] αἵματι προσεχόμενος, αἵματος μεστός· τὸ δὲ πρᾶγμα, φόνος, ἀναίρεσις, μιαιφονία, σφαγή. Εἴη δ' ἂν ἐκ τῶν περὶ τὰ δικαστήρια, κοινωνοὶ, κοινωνία, κοινωνικὰ χρήματα, [37] τὰ παρὰ τῷ Δημοσθένει· οἱ γὰρ [38] κοινῶνες, Ξενοφῶντος ἴδιον· καὶ [39] ἀνέμητα χρήματα, καὶ κοινὰ, ἐπίκοινα, οὐ διῃρημένα· τὰ γὰρ διαιρετὰ, εὐτελέστερον·
* καὶ τὸ ῥῆμα, κοινωνῆσαι, καὶ κοινῶσαι τὰ 135
χρήματα, μίξασθαι τὴν οὐσίαν· συνάψασθαι τὸν πλοῦτον, συνερανίσαι, συναγαγεῖν, [40] συναθροίσασθαι, συνενεγκεῖν εἰς ταυτὸ τὴν οὐσίαν, [41] συστήσασθαι, συμβαλεῖν· κοινῇ, κοινῶς, κοινωνικῶς, κοινωνικὸς ἀνήρ· καὶ ἀξιοκοινώνητος, [42] καὶ ἀκοινώνητος· τὰ δὲ ἐναντία, διελέσθαι, διακληρώσασθαι, διαλαχεῖν, δάσασθαι· τὸ δὲ νείμασθαι, ἑτέρας ἐστὶ χρείας· καὶ τὸ μερίσασθαι, εὐτελέστερον· κρεῖσσον δὲ, τὸ [44] μοιρολαχεῖν· [45] καὶ νέμησις οὐσίας, διαίρεσις, διακλήρωσις·
* ὁ γὰρ διαμερισμὸς, ὑπόφαυλον· καὶ 136
ἡ [46] δάτησις, ὑπομόχθηρον· βέλτιον δὲ, [47] ὁ δασμός· καὶ οἱ μὲν διανεμόμενοι, [48] νεμηταὶ,

35 Ἐπὶ δὲ τούτοις] MS. τούτου. SEB.

Ἐπὶ δὲ τούτοις] C. A. ἐπὶ δὲ τούτου &c. KÜHN.

Ἐπὶ δὲ τούτοις] MS. noſter: ἐπὶ δὲ τούτου, i. quod non diſplicet, quum & *Seberi Auguſtanus* conſentiat. JUNG.

36 Αἵματι προσεχόμενος] Ita & MS. hoc itaque *Polluce* nitatur, dum & *Caſtorem* inveniat: dubitarunt enim viri docti de hoc, quum id *Budæus* ἀδιστάτως protuliſſet in ſuis Commentariis: ſed videtur id dictum ut προσεχόμενος ἄγει, (quo & *Noſter* ſupra I, 32. uſus, ut ibi ex MS. & *Thucydide* legendum eſt) i. ἔνοχος· *ſanguinis, cædis, piaculi obnoxius, reus.* JUNG.

37 Τὰ παρὰ τῷ Δημ.] Τὰ omittit C. A. poſt Δημοσθένει· κοινῶνες ὡς Ξενοφῶν. *Gloſſ.* κοινὼν, *ſociatus, copulatus, conjunctus.* vid. & *Heſych.* KÜHN.

Τὰ παρὰ τῷ Δημ.] MS. παρὰ Δημοσθένει· omiſſis τὰ & τῷ. Locus *Demoſthenis* eſt in Oratione fere media περὶ συμμοριῶν· τῶν ἐπικλήρων, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν κληρουχικῶν, καὶ τῶν κοινωνικῶν, καὶ εἴ τις ἀδύνατος, ἀφαιρεθέντων &c. reſpexit ad hunc locum & *Harpocratio* in κοινωνικῶν, quem vide. JUNG.

38 Κοινῶνες] *Xenoph.* de Inſt. *Cyri* libro octavo, fol. 203. & tribus proxime ſeqq. SEB.

Κοινῶνες &c.] Ante *Seberum* male κοινῶνες· emendaverat *Kühnius*: Et hic paulo ante titulum habet *Falckenburgii* Codex, Περὶ κοινωνίας, & tum pro κοινωνοὶ, κοινὼν, qua lectione admiſſa delenda fuerit commatica diſtinctio poſt δικαστήρια.

39 Ἀνέμητα] MS. ἀνεμητά. JUNG.

40 Συναθροίσασθαι] MS. ἀθροίσασθαι. SEB.

Συναθροίσασθαι] C. A. ἀθροίσασθαι, poſt οὐσίαν κοινῶς κοινωνικὸς, ἀνὴρ ἀξιοκοινώνητος τὰ δὲ ἐ. &c. KÜHN.

Συναθροίσασθαι] Pro συναθροίσασθαι, MS. noſter ἀθροίσασθαι, ut *Seberi*. JUNG.

41 Συστήσ. συμβ. κοινῇ] In MS. deſunt συστήσ. συμβ. κοινῇ. JUNG.

Συστήσασθαι] Auctior hic eſt diverſa verbi forma *Falckenburgianus* Codex, nam poſt συμβαλεῖν ſubjicit συμβαλέσθαι.

42 Καὶ ἀκοινώνητος.] In MS. deſunt καὶ ἀκοινώνητος· quod cum ſuo præcedenti & ſupra V, 143. habes. JUNG.

43 Νείμασθαι] *Diſtribuere.* C. A. ἄλλης χρείας καὶ μερίσασθαι &c. KÜHN.

44 Μοιρολαχεῖν.] MS. corrupte μυρολοχεῖν· niſi tamen μοιρολοχεῖν ſcripſit, ut mox: quamvis ibi MS. aliter: & ſupra ex *Antiphonte* μοιρολοχῆσαι IV, 176. vulgatum & apud *Heſychium* eſt, ſi quidem corrigas cum *H. Stephano* & *Sylburgio*: μοιρήσασθαι, λαχεῖν καὶ τὰ ὅμοια· μοιρολαχεῖν, τὸ μερίδι λαγχάνειν, τινὲς δὲ διαιρεῖσθαι· editi enim λαλεῖν, & μοιρολαλεῖν. Videtur quoque pro μερίδι, emendandum μερίδας, vitio ex compendiaria ſcriptura in fine dictionis nato. Sed ad *Pollucem* noſtrum. JUNG.

Μοιρολαχεῖν.] Alia hic omnia in *Falckenburgii* Codice; nimirum, τὸ δὲ μοιρολαχεῖν τραγικώτερον, quæ an vulgata lectione meliora ſint cenſenda arbitretur lector.

45 Καὶ νέμησις οὐσίας, &c.] C. A. dein νέμεσις οὐσίας &c. καὶ ἡ διάτασις (C. V. δάτασις) βέλτιον δὲ ὁ δασμός. C. V. δεσμός· quod alienum. vid. *Heſych.* in δάτησις. KÜHN.

Καὶ νέμησις &c.] Titulus in *Falckenburgii* Codice præcedit: περὶ κλήρων καὶ κληρουχιῶν.

46 Δάτησις] MS. δάτασις· corrupte. *Heſych.* δάτησις, διαίρεσις, μερισμός. JUNG.

Δάτησις] Itaque hoc nominis ὑπομόχθηρον cenſeat *Pollux* noſter? ſua tamen ſe probat antiquitate: olim Græcis δατεῖσθαι, *dividere*, unde δατητὴς, & actionis nomen εἰς δατητῶν διαίρεσιν. Vid. *Harpocrat.* in voce, *Etymolog.* & mox *Noſter*: hinc δάτησις eſt διαμερισμός.

47 Ὁ δασμός.] *Theogn.* v. 678.

Δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσως γίγνεται εἰς τὸ μέσον. SEB.

Ὁ δασμός.] Iterum MS. prave δεσμός. JUNG.

48 Νεμηταὶ &c.] C. A. ſubjicit: καὶ μερῖται, μοιρολόχειαι. C. V. μοιρολέγχοι. *Heſych.* μοιρόλογχοι οἱ τὰ

καὶ μεριсταὶ, καὶ μερῖται, καὶ [49] μοιρόλογχοι· οἱ δὲ διανέμοντες, [50] δατηταί· καὶ εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ἔλεγον οἱ ῥήτορες· ὡς [51] ἐπιτοπλεῖστον δὲ οἱ [52] μοιρόλογχοι, καὶ τὸ μοιρολογχεῖν ἐλέγετο, ἐπὶ τῶν μετεχόντων κακουργήματος· ἐγγὺς δὲ τούτων, [53] κληροῦχοι, κληρουχοῦντες, κατακληρουχοῦντες, κατανεμόμενοι, κατὰ κλήρους νεμόμενοι· καὶ τὸ πρᾶγμα, κληρουχία· καὶ τὸ ῥῆμα, κληρουχεῖν, κατακληρουχεῖν· καὶ κληρουχικὰ χρήματα, ὡς [54] Δημοσθένης.

participes: conſortes, partium acceptores. Dividentes vero, diſtributores dicuntur. Et in diſtributorum diviſionem, dicunt Rhetores. Sæpenumero quoque conſortes, & conſortem eſſe dicitur de illis, qui alicujus flagitii participes ſunt. Et his pene ſimiles, participes, participantes, ſorte partientes, diſtribuentes, ſorte dividentes. Et nomen, ſortitio. Et verbum, ſortiri, ſorte participare. Et Sortita bona, ſecundum Demoſthenem.

137 ## * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΑ.

[55] Περὶ πρέσβεων καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς, καὶ ὅσα ἀπὸ κηρύκων· καὶ περὶ τιμῶν, καὶ συγγραφῶν, καὶ ὅσα ἀπ' αὐτῶν, [56] καὶ συναλλάγματος.

* CAPUT XI. 137

De legatis, & quæ ad hos ſpectant, & quæ de præconibus, de honoribus, ſtipulationibus, & contractu.

Πρέσβεις, πρεσβευταὶ, πρεσβεία, πρέσβευσις, πρεσβεῦσαι, διαπρεσβεύσασθαι, ἐπιπρεσβεῦσαι, διαπρεσβεῦσαι, παραπρεσβεῦσαι, ἐπιπρεσβεύσασθαι, [57] παραπρεσβεύσασθαι, ᾧ μᾶλλον κέχρηται Δημοσθένης, καὶ Πλά-

LEgati, Nuncii publici, legatio, Legatum agere: legationem adminiſtrare, legationem mittere, legare, legationem perperam obire, legatione mitti. Mala legationis adminiſtratione uti, quo magis utitur Demoſthenes, & Pla-

κοινὰ διαιροῦντες· leg. μοιρόλογχοι· ſequitur enim μοιρολαχεῖν, τὸ μοίρας λαγχάνειν, τινὲς δὲ διαιρεῖσθαι. KÜHN.

Νεμηταὶ &c.] MS. νεμηταὶ καὶ μοιρηταὶ, oxytone, omiſſo καὶ μεριсταί. Sed *Suidas* μερίτης· συμμεριστής· & μερίτης ὁ τινὸς πράγματος μεταλαγχάνων· adferteque ex *Polybio* χρῆσιν. JUNG.

49 Μοιρολόχοι.] MS. μοιρολόχοι. SEB.

Μοιρολόχοι.] Pro μοιρολόχοι, MS noſter μοιρολόγχοι· & ſic mox per γχ. Et apud *Heſychium* quoque eſt: μοιρόλογχοι, οἱ τὰ κοινὰ διαιροῦντες· ubi quoque videtur legendum μοιρόλογχοι. Et in λόγχη exponitur ab *Heſychio*, λῆξις, μοῖρα· & λόγχαι, ἀπολαύσεις. Videtur itaque & *Polluci* vocabulum idem reſtituendum ex MS. noſtro. JUNG.

Μοιρολόχοι.] E MSS. textus habet μοιρολόγχοι, ut & mox, ubi quoque pro vulgato μοιρολοχεῖν reſtituimus μοιρολογχεῖν· receptam lectionem non facile cum analogia Grammaticæ in gratiam concilies.

50 Δατηταί· καὶ εἰς δατητ. αἱρ.] C. A. δατῆται· ὡς δατητῶν αἵρεσιν οἱ ῥήτορες. KÜHN.

Δατηταί· καὶ εἰς δατητ. αἱρ.] Εἰς δατητῶν αἵρεσιν *Noſtrum* & ſupra Segm. 89. nominaſſe credimus, ſi emendemus ut dixi ibi. JUNG.

51 Ὡς ἐπιτοπλεῖστον] MS. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. JUNG.

52 Μοιρολόχοι, καὶ τὸ μοιρολοχ.] MS. μοιρολαχεῖν, ut erat modo ante. SEB.

Μοιρολόχοι, καὶ τὸ μοιρολοχ.] C. A. καὶ ἐ. τ. π. δ. οἱ μοιρολόγχοι καὶ τὸ μοιρολογχεῖν. *Suidas*: μοιροδοκῆσαι, *partem capere*, laudat ex *Antiphonte*. in *Harpocratione* extat μοιροδικῆσαι, quod nolim. KÜHN.

Μοιρολόχοι, καὶ τὸ μοιρολοχ.] MS. iterum μυρολόγχαι καὶ τὸ μοιρολογχεῖν· voluit ſcilicet & prius μοιρόλογχαι ſcribere. notavi lapſum in οι & υ frequentem in MSS. ut in κύλον, κοῖλον, aliis. Non itaque illa temere repudianda. JUNG.

53 Κληροῦχοι] Ita dicebantur coloni miſſi Athenis in agrum hoſtibus ereptum occupatumque, ut ſorte acciperet quiſque partem agri colendam. hoc erat τὴν γῆν κατακληρουχεῖν· & agri ita diviſi, γῆ κληρουχική. *Ariſtoph.* in *Plut. Herodot.* in *Terpſichor.* κληρουχικὰ χρήματα *Demoſth.* περὶ συμμοριῶν vocat *pecuniam* a κληρούχοις ſubmiſſam Athenienſibus, ad publica munia ſuſtinenda, ubi & κοινωνικὰ habet *Orator*, quorum paulo ante facta mentio: quanquam & ea pecunia quæ dabatur e publico pauperibus colonis tanquam viaticum vel ab ditioribus deponebatur in majori patria ut loco tutiore. KÜHN.

Κληροῦχοι] Apud *Sophoclem Ajac. Maſtig.* v. 508. κληροῦχον *Scholiaſtes* exponit, μέτοιχον, κεκληρουμένην, κλῆρον ἐσχηκυῖαν· κληρούχους καὶ τοὺς γεώργους, φησὶν Ἡρόδοτος. Κληροῦχοι καὶ οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστῳ διανέμοντες· quibus adde *Etymologum*, cujus hæc ſunt de pluribus verba: λέγεται παρὰ Ἀθηναίοις κλῆρος καὶ μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ κληροῦχοι, οἱ τοὺς κλήρους (τὰ μέτρα τῆς γῆς) κατέχοντες, & *Moſchopulum* περὶ σχεδῶν· pag. 99. qui itaque res Romanas Græce conſcripſere, *colonos* appellant κληρούχους. *Appianum* vide initio lib. I. de B. C.

54 Δημοσθένης.] Nempe in ea περὶ συμμοριῶν· locum attuli ad Segm. 134. in quo junguntur κοινωνικὰ & κληρουχικά. *Harpocratio* in κληροῦχοι· ἐν δὲ τῷ περὶ συμμοριῶν Δημοσθένης κληρουχικὰ ἂν λέγοι, τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν ἤ τινα δήποτε κατὰ κληρουχίαν. JUNG.

55 Περὶ πρέσβεων] Capitis hujus is titulus talis & in MS. deeſt mox in MS. διαπρεσβεῦσαι. JUNG.

56 Καὶ συναλλάγματος.] Abeſt a C. A. KÜHN.

57 Παραπρεσβεύσασθαι] Abeſt a C. A. παραπρεσβεύσασθαι. KÜHN.

Παραπρεσβεύσασθαι] Deeſt in MS. παραπρεσβεύσασθαι· tum mendoſe eſt ὃ pro ᾧ· quaſi id quod *Pollux* ait magis frequens eſſe apud *Demoſthenem* & *Platonem*, de verbo ἐπιπρεσβεύσασθαι intelligendum eſſet: At vulgata veriora: ſic de *Melanopo*, παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον· παρεπρεσβεύσατο e *Demoſth.* κατὰ Τιμοκρ. & παραπεπρεσβευμένους ex XII. de Legibus *Platonis Budæus* in Comm. Et ſubjicit *Pollux* παραπρεσβείας δ' ἦν κατ' αὐτῶν, ſcil. τῶν παραπρεσβευσαμένων, ἡ δίκη. JUNG.

ton. Male autem obitæ legationis actio, contra hoſce erat. Legatus vero, & Nuncius ſit, & Miniſter. Alterius autem ſignificationis eſt, Præco, & Cadu-
138 ceator. * Caduceus autem, Legatorum geſtamen erat. & in Prytaneum, ob cauſas peregrinas vocabantur. Legatos quoque nominabis, legationem adminiſtrantes. Unde & de Præcone dicitur, legationem peragere. Et verba, Legatum agere, adminiſtrare, legationem mittere, legationem remittere. A Præconibus autem, præconari dices, promulgare, denunciare, enunciare, prædicare,

των· παραπρεσβείας δ' ἦν κατ' αὐτῶν ἡ δίκη. ὁ δὲ πρεσβευτὴς, εἴη ἂν καὶ ἄγγελος, [58] καὶ διάκονος· [59] ἑτέρας δὲ χρείας, κῆρυξ, καὶ σπονδο-
φόρος. * Τὸ δὲ [60] κηρύκειον, φόρημα ἦν τῶν 138
πρέσβεων, καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον [61] ἐπὶ ξενίᾳ ἐκαλοῦντο. [62] Εἴποι δ' ἄν τις τοὺς πρέσβεις [63] ὑπαλλάττων, τὴν πρεσβείαν· ὅθεν εἴρηται, τῷ κήρυκι, καὶ πρεσβείᾳ χρηματίζειν. Καὶ τὰ ῥήματα, πρεσβεῦσαι, [64] διακονήσασθαι, ἀποπρεσβεύσασθαι, ἀντιπρεσβεῦσαι. Ἀπὸ δὲ κηρύκων, [65] κηρύξαι ἐρεῖς, καὶ [66] ἀποκηρύξαι, καὶ ἐπικηρύξαι, προκηρύξαι, ἀνακηρύξαι, ἀνειπεῖν·

58 Καὶ διάκονος.] MS. διάκονος· ſine καὶ, & deſunt etiam quæ ſequuntur, ἑτ. δ. χ. κ. κ. σ. JUNG.

59 Ἑτέρας δὲ χρ.] Ἑτέρας &c. abſunt a C. A. uſque ad σπονδοφόρος. KÜHN.

60 Κηρύκειον] C. A. male κήρυον. vid. proverbium, δόρυ καὶ κηρύκειον. KÜHN.

Κηρύκειον] MS. κηρύκιον. vid. de cerycio *Rhodig.* XXI. Antiq. Lect. 16. ſed adſcribo ea quæ ad *Labbei* Codicem hic obſervata inveni: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς (Corinthiis) ἄνδρας εἰς κελήτιον ἐμβιβάσαντας ἄνευ κηρυκίου προπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις, *Thucyd.* III. 18. κηρύκειον ἐστι ξύλον ὀρθὸν, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους πρὸς ἀλλήλους κειμένους· ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπέρχονται· σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου· τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος ὄφεων τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα· ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. *Scholiaſt. Thucydid.* ubi ἄνευ κηρυκείου *mittuntur*, *ſorte quia* πρὸς τοὺς ἐνσπόνδους. JUNG.

Κηρύκειον] Videndus omnino in illa voce *Suidas.*

61 Ἐπὶ ξενίᾳ] C. V. conjungit ἐπιξένια· minus recte. *Interpr. ob cauſas peregrinas*: inepte. *Gloſſ.* ξενία, *hoſpitio.* ergo ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν eſt, *invitare ad cœnam hoſpitalem.* ſolebant enim Athenienſes præcones & legatos amicorum in prytaneo excipere hoſpitio. *Ariſtoph.* in *Acharn.*

Τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
Εἰς τὸ πρυτανεῖον &c.
Τούσδε ξενίζειν οὐδέποτέ γ' ἔχ' ἡ θύρα.

Imo & ſuos legatos domum redeuntes legatione rite dextreque peracta Senatus vocabat in Prytaneum dabatque *adventitiam. Demoſth. de Falſa Leg.* KÜHN.

Ἐπὶ ξενίᾳ] De hoc honore legatis exhibito vid. & *Sigonium* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 6. & *Noſter* ſupra IX, 40. JUNG.

62 Εἴποι δ' ἂν] Hæc abſunt a C. A. uſque ad κηρύκων. KÜHN.

Εἴποι δ' ἂν] Εἴποι δ' ἂν &c. uſque ad κηρύξαι ἐρ. κ. ἀπ. omnia in MS. noſtro deſunt. In vulgatis vero pro ὑπαλλάττοντας τ. π. invenio in obſervationibus *Schotti* noſtri: γρ. ὑπαλλάττων τὴν πρεσβείαν. Et laudo amicum vel ob hanc adnotationem: cum illius MS. enim facio lubens, & jam videor intelligere locum obſcurum ſi ſic legas mecum: εἴποι δ' ἄν τις τοὺς πρέσβεις ὑπαλλάττων, τὴν πρεσβείαν· ut *Schottus* noſter in MS. eſſe indicavit. Senſus nimirum *Pollucis*: *Dicat aliquis &* πρέσβεις *vel legatos ipſos, immutando nomen, unum pro altero ſumendo, quaſi* καθ' ὑπαλλαγὴν, *etiam* πρεσβείαν. Et πρεσβείαν, ait *Noſter*, pro ipſis πρέσβεσιν dicere queas: & adfert χρῆσιν, *unde dictum eſt*, τῷ κήρυκι, καὶ πρεσβείᾳ χρηματίζειν· quæ apud quem exſtent, quærendum: locum tamen intelligimus jam, ni fallor. JUNG.

63 Ὑπαλλάττοντας] Qui vices legationis obeunt; alterque in alterius locum ſuccedit. unde & legatis præconibusque χρηματίζειν *reſpondere.* KÜHN.

Ὑπαλλάττοντας] Cum *Kühnio* in textu emendavi ὑπαλλάττων.

64 Διακονήσασθαι] Leg. διακονήσασθαι· ἀποπρεσβεύσασθαι eſt *acta legationis renunciare. Ulpianus* in *de Falſa Legat.* οὔπω ἐν τῷ δήμῳ ἀπεπρέσβευσαν, *nondum ad populum, quæ legatione acta eſſent, retulerant.* vid. *Suid.* in ἀποπρεσβεῦσαι. KÜHN.

Διακονήσασθαι] Pro διακονήσασθαι, poſſet quis & ſuſpicari an διακονίσασθαι ſcripſerit *Pollux.* JUNG.

Διακονήσασθαι] Duce *Kühnio* emendavi διακονήσασθαι.

65 Κηρύξαι ἐρεῖς] C. A. ſubjicit ἐπικηρύξειν· poſt ἐπικηρυκεύεσθαι ſequitur διακηρυκεύσασθαι. KÜHN.

Κηρύξαι ἐρεῖς] MS. κηρύξαι δὲ ἐρεῖς καὶ ἐπικηρ. amiſſis mediis καὶ ἀποκ. JUNG.

66 Ἀποκηρύξαι] Ἀποκηρύξαι eſt *per præconem pronunciare aliquid venale, vel præconio abdicare filium.* vid. ſupra lib. IV. c. 13. KÜHN.

Ἀποκηρύξαι &c.] Ἀποκηρύσσω, *abdico*, *Gloſſæ*: per præconem publice filium abdicare: exempla ubique obvia: aderant & venditionibus præcones, unde ἀποκηρύττειν, *vendere*: *Baſilius* κατὰ τοκιζόντων· μικρὸν ὕστερον ἄλλος αὐτὰ προκομίσει, καὶ ἀποκηρύξει τὰ σὰ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς σοῖς ἐπευωνίζων αὐτὰ διαθήσεται· paululum præterea diverſa eſt hujus verbi notio apud *Nazianz.* non procul initio *Stelit.* I. μίαν μοῖραν, ἐν ψυχῶν γένει ἀποκηρύττω τῆς πανηγύρεως, id eſt, ἐκβάλλω, ἀπελαύνω, ut *Scholiaſtes* habet. Alterum ἐπικηρύξαι ſi præconi attribuatur, idem eſt ferme quod ſimplex κηρύξαι· ſed dicitur aliquis ἐπικηρύττειν τινὶ ἀργύριον, *præmium publice per præconem alicui conſtituere, qui promulgatum hominem occiderit*; atque ita hæc phraſis occurrit apud *Polyænum*: de ipſa vero re heic non dico. Προκηρύξαι vero, ἀνακηρύξαι, ἀνειπεῖν, & ἀναγορεῦσαι dicitur præco, cum in certaminibus publicis victorem citat, uti *Cornelius Nepos* ait in prologo; *victorem Olympiæ citari*, νικῶντα ἀναῤῥηθῆναι παρὰ τοῦ κήρυκος, inquit *Baſilius Homil.* πρὸς τοὺς νέους· ἀνακηρύξαι στέφανον dicitur reſpublica, cum coronam, quam honoris ergo alteri donat reipublicæ, in publicis ludis, per præconem jubet proclamari, qui tum donationis cauſſam cunctis audientibus enarrabat; ita vero occurrit in *Byzantinorum* pſephiſmate apud *Demoſthenem* de *Corona*: hinc autem metaphorica tranſlatione dicitur aliquis ἀνακηρύττειν τινὰ, qui laudibus aliquem celebrat, & ſic reperitur apud *Eunapium* in prooemio hoc verbi, & *Xenophon* in *Hierone*: ἔπειτα δὲ τὴν σὴν νίκην οὐκ ἂν εἷς εἴη ὁ ἀνακηρύττων, *poſtea vero tuam victoriam non unus ſit qui celebret, ac laudibus efferat.* Illo, quod ſequitur, verbo utitur frequenter *Herodotus*, ſicuti in *Clio*: περιελαυνόμενος δὲ τῇ στάσει Μεγακλέης, ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ, εἰ βούλοιτο οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα.

καὶ ἀναγορεῦσαι, [67] ἐπικηρυκεύσασθαι, ἐκεχει-
139 ρίαν [68] ἀπαγγεῖλαι. * Καὶ τὸ πρᾶγμα, κή-
ρυγμα, κηρυκία, ἐπικηρυκία· καὶ τὸ ἐναντίον,
[69] ἀκήρυκτοι πόλεμοι, καὶ ἀκηρυκτεὶ ἐπιόντες, καὶ
[70] ἀνακήρυκτοι· ἄσυλοι δὲ ἦσαν· καὶ ἐξῆν αὐτοῖς
πανταχόσε ἀδεῶς ἰέναι· ἀσυλία, καὶ [71] ἀσπον-
δία· σπονδοφορῆσαι, καὶ σπονδὰς ἐπενεγκεῖν,
σπείσασθαι, σπονδὰς αἰτῆσαι· ἔνσπονδοι, ὑπό-
σπονδοι, καὶ τὰ ὅμοια. [72] Χρυσῷ στεφάνῳ στε-
φανωθῆναι, θαλλῷ, ἀναγορευθῆναι, ἀνακηρυχ-
θῆναι, ἀναγγελθῆναι, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ
τὰ πράγματα, ἀναγόρευσις, ἀνακήρυξις,
140 ἀνάῤῥησις, ἀναγγελία. * Καὶ μὴν καὶ αἱ
λοιπαὶ τιμαὶ, δωρεαὶ, γέρα, [73] προτιμήσεις,
χάριτες, [74] σιτήσεις, σιτηρέσιον, καὶ σύσσιτον
εἶναι. πορφύρα, προεδρία, [75] χαλκοῦν ἑστάναι,

& annunciare, præconium afferre, indu-
cias denunciare. * Et res ipſa, præ- 139
conium, promulgatio, denunciatio. Et
contrarium, indenunciata bella: non in-
dicta cauſſa inſilientes, & non denuncia-
ti. Sacroſancti autem erant, & quo-
cunque illis tuto proficiſci licebat. Im-
munitas, pacis reciſio. Fœdera ferire,
pacem afferre, libare, libationes petere.
Fœderati, Confœderati, & ſimilia. Au-
rea coronari corona, germine denuncia-
ri, promulgari, deſignari, & ſimilia.
Et res ipſæ, denunciatio, promulga-
tio, prædicatio, deſignatio. * Inſuper 140
& alii honores, munera, præmia, ho-
nores, gratiæ, frumenti diſtributiones,
frumenti ſtipendium, Convivam eſſe,
Purpura, primus accubitus, æneum ſtare:

ἐπὶ τῇ τυραννίδι· & in eadem Muſa: Κρεῖττος δὲ μὲν ταῦτα δι' ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετο.

67 Ἐπικηρυκεύσασθαι] MS. verbo auctior: ἐπικ. διακηρυκεύσασθαι, ἐκεχ. Ejus χρῆσις & apud ſuaviſſ. *Heliodorum* libr. VIII. Æthiopic. initio: ὁ τῶν Αἰθιόπων βασιλεὺς πρεσβείαν ὡς τὸν Ὀροονδάτην στείλας, ἐξῄτει (ita enim cum *Pal.* MS. legere malo, ut & poſt) μὲν καὶ τὰς φίλας, ἐξῄτει δὲ καὶ τὰ σμαράγδεια μέταλλα· καὶ πάλαι περὶ τούτων, ὡς εἴρηται, διακηρυκεύσας, καὶ οὐ τυχών. Hoc ἐπικηρυκεύεσθαι dicit libr. IX. καὶ τὸν Ὀροονδάτην ἐπικηρυκεύεσθαι πρὸς Ὑδάσπην ἱκέτευεν. JUNG.

68 Ἀπαγγεῖλαι.] Poſt ἀπαγγεῖλαι iterum tota in noſtro MS. deeſt pagina: & itaque iſtis quæ ſequuntur hinc uſque ad verbum διαλῦσαι Segm. 147. defraudati ſumus omnibus. Ut quimus itaque, quando ut volumus non licet, vulgata perreptare conabimur. JUNG.

69 Ἀκήρυκτοι] Supra I, 151. SEB.

Ἀκήρυκτοι] *Bella internecina*, quæ in exitium alterius partis geruntur, nec admittunt præcones ultro citroque commeantes ad ferendas pacis conditiones. vid. *Æſchin. de Falſa Legat.* pro ἀκηρυκτεὶ, quod & *Suidas* habet, legit C. A. ἀκηρυκτί. KÜHN.

Ἀκήρυκτοι πόλεμοι] Mellitiſſimus *Longus* Paſtor: lib. II. Μιτυληναίοις μὲν πόλεμον ἀκήρυκτον ἐψηφίσαντο. *Heſych.* Ἀκήρυκτος, ἀνεπικήρυκτος. Ἀκήρυκτος, μέγας τις, ἀδιάλλακτος. Pro ἀκηρυκτεὶ autem malim cum C. A. ἀκηρυκτί, ut ἀκλαυστί, ἀπευστί, ἀκονιτί, aliaque illius generis.

70 Ἀνακήρυκτοι.] Niſi menda hic latet, cupimus exemplum ejus χρήσεως ἀνακήρυκτοι. de ἀκήρυκτοι. Eſt enim illud potius de *renunciato voce præconis*, *vel de prædicato*. Quid ſi ſcripſerit καὶ ἀκηρύκτως, quod *Thucydideum*. (lib. I. Ξυγγρ.) pariter, ut quod præceſſit ἀκηρυκτεὶ? neſcio enim licet diſtinguamus, ἐπιόντες· καὶ ἀνακήρυκτοι, an rem ita plane expediverimus. Sed abſque libris fruſtra verba fiunt, ni fallor, a me quidem: quare mitto. JUNG.

71 Ἀσπονδία.] C. A. ἄσπονδα· poſt ἐπενεγκεῖν. C. A. σπονδὰς αἱ. χρυσῷ στεφάνῳ, θαλλῷ ἀναγορευθῆναι, *ut oleagina corona coronatum publico celebrari præconio.* KÜHN.

Ἀσπονδία.] Ἀσπονδία mihi quoque ſuſpectum eſt. JUNG.

72 Χρυσῷ στεφάνῳ στεφαν.] Ita emendandum puto: χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι, θαλλῷ, ἀναγορευθῆναι, ἀνακ. Certe enim vulgatum ἀγορευθῆναι falſi convincat vel ſequens mox ἀναγόρευσις. habuiſti & ſupra ubi eadem junguntur III, 152. ἀναγορεύειν habet id verbum aliquoties in orationibus quas ſummi oratores pro corona & contra habuere. Et ex *Æſchinis* oratione adferunt στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ· & ὁ τοῦ θαλλοῦ στέφανος· ſed & in prioribus χρυσῷ &c. ſine dubio noſter *Pollux* ob oculos habuit illa *Demoſthenis* pro *Cteſiph.* καὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην χρυσῷ στεφάνῳ. Mirum etiam ſi omiſerit hic *Pollux* verbum ἀναῤῥηθῆναι, in hac re frequens, qui & III. 152. conjunxit, & ab eo mox ἀνάῤῥησιν hic ſubjunxit. JUNG.

Χρυσῷ στεφ. στεφαν. θαλλῷ ἀγορ.] Malam lectionem ad mentem *Jungermanni* emendavi: pro ἀγορευθῆναι *Kühnius* quoque ἀναγορευθῆναι reſtituerat. Corona vero aurea ſi quis a populo donaretur, illius ingentia plane merita in rempublicam exiſtere oportebat, ſiquidem nullus alius honos æque ac hic eſſet in pretio: στέφανος ἀριστείας dicitur a *Polybio*, qui propter res in bello bene ac feliciter geſtas duci donatur.

73 Προτιμήσεις] *Prærogativa.* *Gl.* προτίμησις, *prærogativa.* προτιμῶμαι, *præferor.* KÜHN.

74 Σιτήσεις] Σίτησις. *Victus e publico, annona.* ita *Hadrianus Pancrati* Poëtæ *Alexandrino* ob elegans commentum τὴν ἐκ Μουσῶν σίτησιν ἐχαρίσατο. *Athen.* lib. XV. cap. 7. id eſt, *victum ei dedit in Muſæo*, quod erat Alexandriæ: eodem pertinet σύσσιτον εἶναι, *in contubernio aliquo vivere aliena quadra*, *ſodalem eſſe beneficii publici.* KÜHN.

Σιτήσεις] Infra IX, 40.

Σιτήσεις] In *Leſbonactis* adducto ſuperius a nobis loco: οἱ δὲ τούτων παῖδες δημοσίᾳ ἐκτρέφονται &c. quin vero ut hoc de σιτήσει publica ridiculi addam, Athenienſes mulum vetulum ac laboribus exolutum, tanquam athletam quendam eximium publica σιτήσει donarunt, quod operi publico implicitos mulos ad laborem inſtigaret: vide ad lib. VII, 186. ubi illius hiſtoriolæ memini.

75 Χαλκοῦν ἑστάναι] *Statuam æneam habere poſitam in foro.* vid. *Meurſ. Ceram. Geminum* cap. 16. KÜHN.

Χαλκοῦν ἑστάναι] Poſitas eſſe bene de republica meritorum honori ſtatuas res eſt nota, ideoque χαλκῇ εἰκόνι τιμᾶν τινα dici ſolet, ut apud *Libanium* in *Antioch.* ὡς δὲ ἔγνωσαν ἐπ' ἀμείνοσι μετακομισθέντες, τιμῶσιν εἰκόνι χαλκῇ τὸν Σέλευκον· quin & idololatriæ exiſtimant originem Patres imagines honori & memoriæ vivorum mortuorumve hominum erectas. Apud Romanos quoque id ipſum obtinuiſſe nullus eſt qui neſciat. Et vero reſpublicæ aliarum civitatum honori ſtatuas erigere ſolebant, iiſque coronas, tanquam

immunes opes tam peregrinis, quam in [76] ἀτέλεια, χρήματα· τοῖς δὲ ξένοις, καὶ

ipſum populum corona donarent, imponere: *Pſephiſma Byzantinorum*: στᾶσαι δὲ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἑκκαιδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, στεφανούμενον τὸν δᾶμον Ἀθηναίων ὑπὸ τῶ δάμω τῶν Βυζαντίων καὶ Περινθίων. Viden' itaque populi Athenienſis honori a *Byzantinorum* & *Perinthiorum* republica ſtatuas eſſe poſitas, eaſque coronatas. De προεδρίᾳ quæ hic apud *Pollucem* præcedit tetigi quædam ſuperius.

76 Ἀτέλεια χρήματα.] An ἀτέλεια; quæ vox infra IX, 31. an vero ἀτελῆ, vel (ut apud *Herodot.* libro tertio, fol. 126. licet alio tum genere tum numero.) ἀτελέα χρήματα τοῖς τε ξ. ut quidem video interpretem accepiſſe. Seb.

Ἀτέλεια χρήματα.] Abſunt a C. A. iſta, uſque ad πολιτεία, quæ ita a Doctis ſunt reſtituta: ἀτέλεια, χρήματα· τοῖς δὲ ξένοις καὶ πολιτεία· *immunitas, opes: peregrinis autem & jus civitatis vel civitas. Ulpian.* in *Demoſth.* contra *Leptin.* ἔθος ἦν Ἀθηναίοις τοὺς εὐεργέτας τῆς πόλεως λαμβάνειν διαφόρους τιμάς, ἢ χαλκῆν εἰκόνα, ἢ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ, ἢ ἀτέλειαν, ἀλλ' οὐ πασῶν λειτουργιῶν· οὐδέποτε γὰρ ἐλάμβανον οὔτε τριηραρχιῶν, οὔτε τῶν εἰσφορῶν τοῦ πολέμου ἀτέλειαν. *Mos erat apud Athenienſes, ut bene meriti de civitate varios caperent honores, aut æneam imaginem, aut victum in Prytanæo, aut immunitatem, non equidem omnium functionum publicarum. Neque enim quis immunis erat a triremibus inſtruendis regendiſque, nec a tributis in bellum conferendis.* Vid. ipſum *Oratorem* in laudata *Orat.* Sed immunitas illa tam parce data eſt Athenis, ut inter civium viginti millia vix quinque fuerint donati immunitate, ut ibidem fatetur *Demoſth.* Tria vero genera immunitatis maxime in uſu fuerunt apud antiquos. Primum erat *immunitas a functionibus publicis*, quæ civibus opulentioribus ſuo ſumtu adminiſtrandæ dabantur: ita Athenis Gymnaſiarcha oleum palæſtris, choragus veſtes, coronas, cibum, præceptores choro domi ſuæ ſuppeditabat: qui his & aliis multis exemptus erat oneribus, ἀλειτουργίᾳ fruebatur. Dein fuit ἀτέλεια κατ' ἐμπορίαν, *immunitas circa mercimonia*, cum ſcilicet nullum pro importatis & exportatis pendebatur vectigal aut portorium. *Decimarum denique erat immunitas*, qua quis agrum, fundum, prædium ſine annuis decimis colebat, habebat. κλῆροι ἀδεκάτευτοι vocant *Marmora Arundell.* pag. 32. De *politia* peregrinis data vid. *Plut.* de *Monarch. Ariſtot.* lib. II. *Polit.* cap. 9. *Dionyſii Halicarnaſſ.* lib. II. *Antiq. Rom. Demoſth.* περὶ συντάξεως, & contra *Ariſtocr.* & *Æſchin. de Falſa Legat.* & alios. Kühn.

Ἀτέλεια χρήματα.] Hærent hic amici. Et mihi certe aqua hæret hic: exponam tamen quid cogitanti in mentem venit, legendum ſcilicet & diſtinguendum: ἀτέλεια, χρήματα· τοῖς δὲ ξένοις πολιτεία. de ἀτελείας nomine nemo dubitat verum eſſe, quod & ſtatim habes Segm. 155 & 156. IX, 31. Nam immunitates conceſſas inter alia præmia bene meritis a populo Athenienſium, ad quem *Pollux* potiſſimum & ad Remp. *Atticam* hoc libro reſpicit, certum eſt. Adi eruditiſſimum *Sigonium* libr. II. de Rep. *Athen.* cap. 4. ubi & de aliis præmiis: cujus ut & alia quædam quæ in hoc libro illuſtravimus, indicio acceptum ferimus & hunc locum: non enim ingrati eſſe didicimus, ut nolimus referre per quem profecerimus, fatemurque ingenue, illum quædam loca nobis quærentibus, dum ſuſpicaremur, cum idem tractaſſe, licet *Pollucem* noſtrum non ubique legiſſe videtur, demonſtraſſe, quibus in ipſis auctoribus perquiſitis, & plura invenimus alia, quibus non vane gloriari poſſumus *Pollucem* hoc libro infinitis locis qua ſanaſſe ægrum, qua expoliiſſe ſordidum: hunc locum de ἀτελείᾳ inquam ex *Iſæo* περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου, ad ipſum finem: τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν, καταφρονήσας δὲ προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν, ἃ τοῖς ἐξ ἐκείνων (Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος) γεγονόσι δέδονται. Erat autem hæc potiſſimum vacatio a liturgiis & muneribus publicis obeundis. Vide & plura apud *Demoſthenem* πρὸς Λεπτίνην, quæ tota eſt περὶ ἀτελείας contra *Leptinem*, qui ob crebras iſtas immunitatum donationes ſcripſit legem, de qua *Demoſth.* ſtatim initio: ἐν μὲν γὰρ τῷ γράψαι μηδένα εἶναι ἀτελῆ, τοὺς ἔχοντας ἀφείλετο τὴν ἀτέλειαν· ἐν δὲ τῷ προσγράψαι, μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι ὑμᾶς τὸ δοῦναι. Et eadem ait Orator quod apud Athenienſes duplices ſint λειτουργίαι, αἵ τε τῶν μετοίκων, καὶ αἱ πολιτικαί· ὧν ἑκατέρων ἐστὶ τοῖς εὑρημένοις ἡ ἀτέλεια. Sed vide ipſe Orationem iſtam: nam de ἀτελείᾳ, quod ad eam probandam, plus verborum, quam opus erat, profudimus forte: vid. tamen & *Harpocrationem* in ἰσοτελής. Alterum χρήματα, de quo *Sigonius* ni fallor nihil. Et licet nullum locum adferrem, tamen pecuniam inter varia dona quibus Athenienſes de ſe bene meritos adficerent fuiſſe nemo negare audeat. Nam & hoc modo ex ærario publico quem honorandi in promptu fuit. Ne tamen abeamus longius, ſed maneamus in eadem Oratione ad *Leptinem*, indeque dabimus exemplum. Narrat ibi de *Lyſimacho*, qui Reip. præfuerat, quid illi decreverint ipſorum majores: ὅτι Λυσιμάχῳ δωρεὰν ἐπὶ τῶν τότε χρησίμων, ἑκατὸν μὲν ἐν Εὐβοίᾳ πλέθρα γῆς πεφυτευμένης ἔδοσαν, ἑκατὸν δὲ ψιλῆς· ἔτι δὲ ἀργυρίου μνᾶς ἑκατόν, καὶ τέτταρας τῆς ἡμέρας δραχμάς· καὶ τούτων ψήφισμά ἐστιν Ἀλκιβιάδου, ἐν ᾧ ταῦτα γέγραπται. Jung.

Ἀτέλεια χρήματα.] Locum ad mentem *Kühnii* emendavi: ἀτέλεια, χρήματα. In *Gloſſis* ἀτέλεια exponitur *immunitas*, & emaculandum putem in ea voce *Heſychium*, apud quem: Ἀτέλεια, ἀλειτούργητα· ſcribendum, inquam, ἀλειτουργησία, ſicuti eſt in *Gloſſis*: Ἀλειτουργησία, *immunitas*; ſiquidem ὁ ἀλειτούργητος non dicatur ἀτέλειος, ſed ἀτελής. Ἀτελείας autem pluſculæ ſunt ſpecies: ii quidem ἀτελεῖς dicuntur qui iſtis publicis muneribus ſunt liberi, quæ ſumtus ſecum haud exiguos trahunt: olim enim ditiores in pleriſque rebuspublicis muneribus admoveri ſolebant, quibus obeundis ac ornandis propriæ erant impendendæ divitiæ, idque χορηγεῖν dicitur: in populo Antiochenſi legibus conſtituta fuit quibuſdam hominibus, haud dubie qui egregiam reipublicæ operam navarant, immunitas, de qua refert *Libanius* in *Antioch.* additque tam generoſi fuiſſe ſpiritus illos homines, ut potius civitatis commodis opes ſuas exponerent, quam ἀτελείᾳ etiam legibus conceſſa fruerentur: elegans eſt locus & poni dignus: καὶ τὴν ἐκ τῶν νόμων ἀτέλειαν ταῖς μεγαλοψυχίαις εἰς τέλος ἄγοντες, φαιδρότεροι τῶν οὔπω κεχορηγηκότων οἱ τὰ αὑτῶν ἀνηλωκότες· pauloque poſt λειτουργεῖν & λειτουργία apud eum de publicis muneribus obeundis dicitur, unde quoque hi ἀτελεῖς, de quibus nobis eſt ſermo, ἀλειτούργητοι appellantur: ita inter ceteros, quibus Athenienſium Rempublicam *Byzantini* & *Perinthii* mactant, honores & hic eſt: καὶ τοῖς κατοικεῖν ἐθέλουσι τὰν πόλιν, ἀλειτουργήτοις ἦμεν πασᾶν πρὸς τὰν λειτουργίαν· locus in ſæpius adducto a nobis *Byzantinorum Pſephiſmate*, quod recitat *Demoſthenes* de *Corona*. Sed præterea ἀτέλεια eſt vectigalium immunitas, quæ variis modis ac diverſas ob cauſas ſolet concedi: agrorum ἀτέλεια, cum decimas non pendunt, atque ita occurrit de κλήροις ἀδικατεύτοις *Magneſiorum in Fœdere Smyrnenſi*: ſic quoque apud Romanos *agri non vectigales*, de quibus ſcriptores agrarii: & ſi quando agros donarent Imperatores, eos plerumque vectigalis immunes conſtituebant. Apud Athenienſes porro ἀτελεῖς erant, qui frumentum aliunde adveherent, propter ſummam in ipſa regione Attica, quæ λεπτόγεως erat, frumenti inopiam: meminit *Theophilus* libr. I. Inſtit. tit. 2. Sed & ſi quando binæ civitates fœdus ac communionem omnium qua ſacratum qua profanarum rerum inirent, illatæ

[77] πολιτεία. [78] Συγγραφὴ, συνάλλαγμα, συμβόλαιον, γραμματεῖον, συνθήκη ἔγγραφος, ὁμολογία ἔγγραφος· ἀπὸ δὲ τῆς συγγραφῆς, τὸ [79] συνεγράψατο· καὶ [80] κατὰ συγγραφὴν ἐπόρνευσε· καὶ [81] ναυτικὴ συγγραφή· [82] καὶ παρασυγγραφὴ παρὰ Δημοσθένει,

rebuſpublicis. Stipulatio, commercium; contractus, tabula, pactum ſcriptum, confeſſio ſcripta. A ſtipulatione autem ſtipulatus eſt, & ſecundum ſtipulationem egit: atque ſtipulatio nautica. Et Stipulationis tranſgreſſio, apud Demoſthenem,

utrinque merces ἀτελεῖς ac vectigalis immunes erant, prout id apud Cretenſes valuiſſe colligi facile poterit ex *Hierapytnenſium* & *Prianſiorum Fœdere*: εἰ δέ τι κα ὁ Ἱεραπύτνιος ὑπεχθέσθαι ἐς Πριάνσιον, ἢ ὁ Πριανσιεὺς ἐς Ἱεράπυτναν ὁτιοῦν, ἀτέλεια ἔστω καὶ ἐσαγομένῳ, καὶ ἐξαγομένῳ αὐτᾷ, καὶ τούτων τὸς καρπὸς καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν. Et hoc quoque modo intelligenda eſt ἀτέλεια in iſto Marmore quod inter *Arundeliana* extat pag. 94. ubi recenſetur inter *Adriani* Cæſaris haud vulgaria, quæ cuidam gymnaſio, ut putant, Smyrnenſi præſtiterat, beneficia. Addam demum tertiam ἀτελείας ſpeciem: viarum fuiſſe vectigalia res eſt non obſcura, adeo ut qui iter facerent, viarum tenerentur pendere vectigal: beneficium itaque erat imperatorium, ſi cui liceret ἀτελεῖ πορεύεσθαι διὰ γῆς καὶ θαλάττης· & de hac ἀτελείᾳ vide, ſi libet, *Philoſtratum* de *Vit. Sophiſt.* pag. 532 & 606. Hanc autem ἀτέλειαν nulli jus erat concedere, niſi penes quem ſumma eſſet reipublicæ poteſtas: ſed manum de tabula.

77 Πολιτεία.] Sequitur hic aliud pro peregrinis, πολιτεία in noſtro *Polluce*: ita enim legendum, ut & priores editiones: non πολιτεία, ut in nova a pueris typographorum peccatum eſt. Peregrini nimirum donabantur civitate; quod & apud Romanos beneficii magni loco habitum nemo neſcit. Locum ex ea in *Nearam* profert *Sigonius*. Ut nos in ea ad *Leptinen* moremur, ibi *Leucon* princeps *Boſpori*, de *Athenienſibus* bene meritiſſimus, quod illos qui frumentum Athenas adveherent nullum exigebat vectigal, edixeretque ut nemo ante illos frumento naves oneraret &c. de illo ait: ἔστι γὰρ γένει μὲν δήπου ὁ Λεύκων ξένος· τῇ δὲ παρ' ὑμῶν ποιήσει, πολίτης· ſed ſatis ſuperque credo firmatam eſſe lectionem *Polluci*, ut vere me puto reſtituiſſe. Pergo itaque. JUNG.

78 Συγγραφὴ] *Syngrapha* & *Syngrapham Ciceroni* ſæpius uſurpata hic retineantur. KUHN.

79 Συνεγράψατο.] Forte legendum συνεγράψαντο· quod aliquoties occurrit in *Demoſthenis* Oratione contra *Dionyſodorum*, ex quo videtur *Noſter* ſumpſiſſe. ut: ἐπιτιμίων, ἃ συνεγράψαντο (ſcil. in ſyngrapha) αὐτοὶ οὗτοι καθ' αὑτῶν, ἐάν τι παραβαίνωσι. Et ſtatim: εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον εἰς ὃ συνεγράψαντο· & fine: ὡς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ, ἀλλὰ τοὺς εἰς Ῥόδον, οὓς οὔτε συνεγράψαντο &c. JUNG.

80 Κατὰ συγγρ. * ἐπόρν.] Clare ita MS. quoque. Interpreti placuit ἐποίησε. SEB.

Κατὰ συγγρ. * ἐπόρν.] *Interpr.* qui mutat in ἐποίησε, uti patet ex ejus verſione, *ſecundum ſtipulationem egit*, non intellexit, unde hæc petita ſint, nempe ex Orat. *Æſchinis* contra *Timarchum*, ubi Orator narrat, fuiſſe Athenis impudicos mares, qui ſe maſculis libidinibus emanciparunt ad *ſyngrapham*, pactique pretio erant quæ pati conductum ſcortum, & quæ facere conducens ἀρσενοκοίτης debebat; quod vocat Orator κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη, κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν κατήσχυνε, ἡταίρηκε κατὰ τὰς συνθήκας, *ex pacto ſcortatus eſt*. Hæc pertinent ad illuſtrandum caput primum *Epiſtolæ Paulinæ* ad *Romanos*. KUHN.

Κατὰ συγγρ. * ἐπόρν.] Hoc ἐπόρνευσε & in ſuo MS. ait eſſe *Seberus*; ego neſcio unde perſcriptum ſit, & an rectum ſit. *Demoſthenes* excutiendus, qui his κατὰ συγγραφὴν modo δανεῖσαι, modo ποιῆσαι, modo aliud verbi adponit: & quærendum quid veri hic ſit. JUNG.

81 Ναυτικὴ συγγραφή.] Fere in συγγραφαῖς ἑτεροπλόων aſcribebatur, σωθείσης τῆς νεὼς, *ſi ſalva in portum perveniſſet* (vide *Titulum* de *Nautico fœnore*) ἀποδοῦναι τὰ χρήματα, ſi in navem invecta & illata fuiſſent, ut docet *Demoſth.* Orat. πρὸς Φορμίωνα, aut ſi merces ea pecuniæ emtæ illatæ fuiſſent; quid ſit ἀμφοτερόπλουν explicat *Demoſthen.* adverſus *Lacritum* initio: ἐγὼ δὲ χρήματα δανείσας Ἀρτέμωνι τῷ τούτου ἀδελφῷ κατὰ τοὺς ἐμπορικοὺς νόμους εἰς τὸν πόντον καὶ πάλιν Ἀθήναζε· & in *ſyngrapha*, quam totam ibi recitat, ſcriptum erat; ἐδάνεισεν Ἀνδροκλῆς &c. ἀργυρίου τρισχιλίας δραχμὰς Ἀθήνηθεν εἰς Μένδην ἢ Σκιώνην καὶ ἐντεῦθεν εἰς Βόσπορον· ἐὰν δὲ βούλωνται τὸν ἐπ' ἀριστερὰ μέχρι Βορυσθένους καὶ πάλιν Ἀθήναζε ἐπὶ διακοσίαις εἴκοσι πέντε τὰς χιλίας &c. σωθέντων δὲ τῶν χρημάτων Ἀθήναζε ἀποδώσουσιν οἱ δανεισάμενοι τοῖς δανείσασι τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφὴν ἡμερῶν εἴκοσιν, ἀφ' ἧς ἂν ἔλθωσιν Ἀθήναζε ἐντελές, πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλλωνται, καὶ ἄν τι πολεμίοις ἀποτίσωσι, τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐντελές. Nota, ἐκβολὴ, *jactura*, *de qua in ff. ad legem Rhodiam de jactura*. Idem Oratione contra *Dionyſodorum* ſcriptum ait in ſyngrapha, *ſi navis ſalva in portum Athenas non veniſſet*, ut tam ſors quam uſuræ ne dederentur creditori, pœnamque additam fuiſſe in tabulis dupli, niſi rediiſſent, quo pactum erat. ἡ δὲ συγγραφὴ κελεύει, ἐὰν μὴ παρέχωσιν ἐμφανῆ τὴν ναῦν, (oppignoratam) ἀποτίνειν αὐτοὺς διπλάσια τὰ χρήματα, τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν, *utrumque Dionyſodorum & Parmeniſcum teneri in ſolidum*. Male *Wolfius* ad creditores retulit, *Darium* & *Pamphilum*, e quibus ſolus *Pamphilus* in ſyngrapha creditorem ſe ſcripſerat, *Darius* ἔξωθεν extra ſyngrapham creditor; & eſt, qui Orationem habet, quod mirum. Hæc ex Notis *Valeſii*. KUHN.

Ναυτικὴ συγγραφή.] De his ſæpe *Demoſthenes* ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. JUNG.

82 Καὶ παρασυγγραφὴ] C. A. omittit καί. KÜHN.

Καὶ παρασυγγραφὴ] Neſcio ubi hoc apud *Demoſthenem* exſtet; fortaſſe & alius: mihi videtur vocem eſſe mendoſam, & vitio ſolito binas coaluiſſe, & legendum, παρὰ συγγραφὴν, quod opponatur quaſi priori κατὰ συγγραφήν· certe aliquoties id habes, eo ſenſu quo exponitur a *Polluce*, apud *Demoſthenem* in dicta Oratione adverſus *Lacrit.* ut: ἐνδανείσαντο χρήματα παρὰ τὴν συγγραφήν, in fine: ἅ φασι δανεῖσαι τὰ χρήματα ἄνευ ἡμῶν παρὰ τὴν συγγραφήν. Et in ea κατὰ Διονυσοδώρου βλάβης· ἐὰν &c. ἢ ἄλλο τι παρὰ τὴν συγγραφὴν ποιῇς. Et ſtatim in ipſa ſyngrapha: ἐὰν δὲ &c. ποιήσουσί τι παρὰ τὴν συγγραφήν. In eadem Oratione exſtant παρασυγγεγραφηκὼς, & παρασυγγεγραφότες, in hac ſignificatione: unde quis etiam poſſet emendare hic παρασυγγράφειν pro illo παρασυγγραφή· ut mendum inde ortum fuerit, quod hic infinitivus fuerit ſcriptus per ην, παρασυγγραφὴν, ut ſæpe ejuſmodi in MS. occurrunt. MSS. libri, & viri docti decernent, utrum rectius: nam utrumque rectum *Demoſthenes* ait: *Pollux* tamen alterum ſaltem hic ſcripſit. JUNG.

Καὶ παρασυγγραφὴ] Nihil quidem mutandum videtur: συγγράψαι, *ſyngrapham facere*: παρασυγγράψαι, *dolo malo nec rite ſyngrapham ſcribere*: eoque modo παρασυγγραφὴ, *ſyngrapha falſa ac dolo malo ſcripta*: ut σημαίνειν, παρασημαίνειν, σφραγίζεσθαι, παρασφραγίζεσθαι, aliaque innumera. Loci *Demoſtheni*-

ali-

aliquid agere illis, quæ ſtipulatione continentur, contrarium. A contractu porro, contrahere. Quemadmodum a pacto, paciſci, paciſcentes. Et pactionem & pactum quoque nunc dicunt. Et gratitudinis pactum, & pactum amicitiæ.

[83] τὸ ἔξωθέν τι ποιῆσαι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ συμβαθέντων· ἀπὸ δὲ συναλλάγματος, συναλλάσσειν· ὥσπερ ἀπὸ συμβολαίου, [84] συμβαλεῖν, συμβαλόντες, καὶ συμβόλαιον, συμβεβλημένον [85] ἤδη λέγουσι· καὶ [86] χαρᾶς συμβόλαιον, [87] καὶ φιλίας συμβόλαιον.

141 *** CAPUT XII.**

De mutuo, & diis a Solone conſtitutis: pignore, depoſito, ædium remiſſione, & iis quæ circa ipſa.

*** ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.** 141

Περὶ δανείσματος, καὶ τῶν [88] ἀπ' αὐτοῦ, καὶ θεῶν, ὧν ἐκέλευσε Σόλων ἐνομοῦσθαι, τιμήματός τε, καὶ ὑποθήκης, καὶ καθυφέσεως δικῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτά.

MUtuum, debitum, ſponſio, nauticum, elocationes, fœnus nauticum. Commeatus periculum ſuſcipiens, commeatus, & remeatus periculum continens. Periculoſum, dubium, quæſtuoſum, lucro carens. Tum & funibus circumdare ſacra,

ΔΑνεισμα, χρεωφείλημα, [89] ἔγγειον, ναυτικὸν, [90] κατ' ἐκδόσεις, [91] ἑτερόπλουν, ἀμφοτερόπλουν, ὑποκίνδυνον, [92] ἐπικίνδυνον, ἐπίτοκον, ἄτοκον· περισχοινίσαι τὰ ἱερὰ ἔλεγον,

ci ubi id vocabuli reperiatur, jam non venit in mentem.

83 Τὸ ἔξωθέν τι ποιῆσαι] MS. τὸ ἔξω ποιῆσαι. Seb.

Τὸ ἔξωθέν τι ποιῆσαι] C. A. legit τὸ ἔξω ποιῆσαι τῶν ἐν τῇ σ. συμμαθέντων, ubi ultimum μ pro β ſcriptum in MS. Kühn.

84 Συμβαλεῖν] Recte *Interpr. paciſci.* ita & vetus *Onomaſt.* miror itaque, quid venerit in mentem *Bononienſi Interpreti*, cum Orat. IX. *Iſæi* hanc legem *Atticam*; παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν, μηδὲ γυναικὶ πέρα μεδίμνου κριθῶν, ita reddit, *ne puero cum muliere congredienti liceat ultra medimnum hordei dare*, quæ interpretatio nil facit ad rem. *Petitus* de L. L. *Atticis* libr. VI. tit. 6. exponit, *quod pueris & fœminis non licuerit teſtamento dare legare ultra medimnum hordei.* Verum & hæc expoſitio literam non ſequitur: voluit enim lex *Attica* pueros & fœminas paciſci non poſſe cum ullo ultra pretium, quo venibat medimnus hordei. ex qua lege demum *Iſæus* conficit, quod teſtari plane ſit prohibitum pueris, ex eo, quod paciſci per legem hanc nequeant de rebus gravioribus: qui enim non habet poteſtatem paciſcendi ultra medimnum hordei, ille multo minus de bonis omnibus teſtamentum facere poterit. Kühn.

85 Ἤδη λέγουσι.] A C. A. abeſt ἤδη λέγουσι. Kühn.

86 Χαρᾶς συμβόλαιον] De hoc genere συμβολαίου maneo ἐξηγητέον· nam Interpres *Noſter* ſive paraphraſtes ſuſque deque habet, quid dicatur, nec inter ſimile quid ſonantes voculas magnam ſtatuit differentiam, & χαρᾶς ſibi pro χάριτες ſumit, quamvis ne ipſum quidem recte exprimat. Jung.

87 Καὶ φιλ. συμβ.] Abeſt a C. A. καὶ φιλίας συμβόλαιον. Kühn.

88 Ἀπ' αὐτοῦ] C. A. ἀπ' αὐτῶν· dein ex conjectura, quam res ipſa ſuppeditat, legerem: καὶ θεῶν οὓς ἐκέλευσε Σ. ὀμοῦσθαι &c. καὶ καθυφέσεως δικῶν, *de Diis, quos jurare juſſit Solon* &c. *& de prævaricatione cauſæ. Gloſſ.* καθύφεσις, *prævaricatio*, καθυφίημι τοῦ ὑπευθύνου, *prævaricor reo.* καθυφέτης, *prævaricator.* Kühn.

Ἀπ' αὐτοῦ] Mox in textum repoſui. δικῶν pro εἰκων.

89 Ἔγγυον, ναυτικὸν] C. A. ἔγγαιον· quod idem cum ἔγγειον. *Salmaſ.* de *Modo Uſur.* legit ἔγγυον, negatque ἔγγυον extendendum eſſe ad ea, quæ in terra fiunt, acquiruntur aut contrahuntur, aut ad uſuras, contractus, ſyngraphaſque, quæ non fiunt de fœnore nautico, ſed communi; ideo in *Demoſthene* pro ἐγγείων τόκων legit ἐγγύων τόκ. Sed rationem, cur non ἔγγειον generali ſenſu *terreſtre*, agrum ſcilicet & uſuram ex agro perceptam notet, nullam video. *Gloſſ.* ἔγγειον, *terreſtre. Valeſ.* etiam in Notis, ἔγγειον opponit ναυτικῷ, *maritimis uſuris terreſtres* ex *Demoſth.* ναυτικὸν vero *pecunia trajectitia.* Kühn.

Ἔγγυον, ναυτικὸν] Quid eſt ἔγγυον, ναυτικόν; tu ſcribe audacter: ἔγγειον, ναυτικόν· *terreſtre vel maritimum.* In ſyngrapha, quæ exſtat bis apud *Demoſthenem* contra *Lacrit.* καὶ ἐκ τούτων ἁπάντων καὶ ἐγγείων καὶ ναυτικῶν &c. Et ἐν τῷ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου· Φορμίων δέ φησιν, ἀποδοῦναι Λάμπιδι ἐν Βοσπόρῳ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατῆρας Κυζικηνοὺς, δανεισάμενος ἐγγείων τόκων· ἦσαν δὲ ἐφεκτοὶ οἱ ἔγγειοι τόκοι. Et ſupra etiam III, 84. ubi MS. nos non deſtituebat, legendum admonui ἔγγεια δανείσματα, ναυτικά. Reſtitue hanc voculam etiam cum *Sylburgio* apud *Heſychium*: ἔγγεια, τὰ ἐν τῇ γῇ· nam excuſum eſt ibi ἔγγια. Jung.

Ἔγγυον] Ἔγγειον in textum recepi præeunte *Kühnio*: nam illud vulgatum malæ notæ eſt, quicquid etiam in contrarium adferat *Salmaſius.*

90 Κατεκδόσεις] Κατ' ἐκδόσεις, *per fœnus nauticum*: in genere ἔκδοσις eſt *elocatio*, cujus ſpecies eſt *fœnus nauticum.* Kühn.

Κατεκδόσεις] Ego nullas κατεκδόσεις novi. Supra III, 115. eſt δανείζων ἔγγεια (ita enim lego, non ἔγγυα) δανείσματα, ναυτικὰς ἐκδόσεις· an itaque & hic, ναυτικαὶ ἐκδόσεις; *Harpocratio*: ἔκδοσις, τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, οἱονεὶ ἔξω δόσις. Δημοσθένης κατ' Ἀφόβου· addit MS. epitome πρώτῳ. Jung.

Κατεκδόσεις] Vocem monſtrante *Kühnio* diviſi, atque ita *Salmaſius* de Modo Uſurarum pag. 192. ubi exemplis rem adſtruit.

91 Ἑτερόπλουν] *Pecunia mutua nautica*, qua periculo creditoris transferuntur emtæ merces, *Beryto* ex. gr. *Brunduſium*: quando vero *Brunduſio* iterum aliæ merces in vehuntur in portum *Berytenſem*, tum eſt δάνεισμα ἀμφοτερόπλουν. vid. *Demoſth.* in *Phormion.* & adverſus *Lacritum.* Kühn.

92 Ἐπικίνδυνον] Abeſt a C. A. male; eſt enim vocabulum in fœnore nautico ſolenne. *Demoſth.* Orat. contra *Phorm.* καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανειζόμενοι, ὅταν ἀποστέλλωνται ἐκ τῶν ἐμπορίων, πολλοὺς παρίστανται, ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι τὰ χρήματα ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι, *quod pecunia periculo naviget mutuantis.* σὺ δὲ σκήπτῃ. &c. poſt legit παρα-

ἐν ταῖς ἀποφράσι, καὶ τὸ παραφράξαι οἷ-
ον [93] Πλυντηρίοις, καὶ ταῖς τοιαύταις ἡμέραις·
[94] περισχοινίσαι δὲ τὸ δικαστήριον, ὁπότε περὶ
μυστικῶν δικάζοιεν, ἵνα μὴ προσίῃ μηδεὶς, ἀνέ-
142 πόπτευτος ὤν. • [95] Τρεῖς θεοὺς ὀμνύναι κελεύει
Σόλων, Ἱκέσιον, Καθάρσιον, [96] Ἐξακεστήριον.
[97] Ἐντιμήσασθαί ἐστιν, ὅταν τὶς προῖκα διδοὺς,
τιμήσηταί τι, ὁπόσου δεῖ· [98] ἀποτίμημα δ' ἐστὶν,
οἷον ὑποθήκη· κυρίως μὲν πρὸς τὴν προῖκα, ἤδη δὲ
καὶ πρὸς τὰς μισθώσεις. Καὶ τὸ ῥῆμα, [99] ἀπο-
τιμήσασθαι· θεῖναι μὲν [100] οἰκίαν, [1] τὸ δοῦναι εἰς
ὑποθήκην· θέσθαι δὲ, τὸ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην·
καὶ τὸ μὲν, ἔθηκε· τὸ δὲ, ἔθετο· [2] ὁμοίως ὑπέθη-
κε, καὶ ὑπέθετο. [3] Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Χά-
143 ρητα ἔφη, ἀποδόμενος, ἀντὶ τοῦ ὑποθείς. • Δί-
και δὲ ἦσαν, καὶ [4] καθυφέσεως· καὶ ἔστιν εἰ-
πεῖν, [5] καθυφῆκε, καθυφήκατο, καθυφέσθαι,
προὔδωκεν, ἐνέδωκε, [6] καταπροήκατο τὴν κατη-
γορίαν· κατεχαρίσατο, [7] ἀπέδοτο, ἐξέδωκε, ἀν-
είλετο τὴν γραφὴν, διεγράψατο· [8] ἐξέλιπε τὸν
ἀγῶνα, οὐκ ἐπεξελθών· ἐγκατέλιπεν, ἀπέστη,
ἐξέστη, [9] κατὰ συνθήκας εἶπεν· ἐθελοκακῶν, ὑ-

dixerunt in nefaſtis, & obſepire, utpo-
te in Plynteriis, & hujuſmodi diebus:
funibus autem cingere forum, cum arca-
na judicarent, ne quis adiret inauſpica-
tus. • Tres jurare deos Solon jubet, 142
Supplicem, Expiatorium, Depulſorium.
Pignorare eſt, cum quis dote data ali-
quid, quanti ea conſtat, oppignorat.
Pignuſque eſt, quaſi depoſitum, pro-
prie quidem dotis: illud vero, merce-
dis quoque. Et verbum, oppignorare.
Domum deponere, pro in depoſitum da-
re. Poni autem, pro depoſito ſumere.
Et hoc quidem depoſuit, illud vero de-
poſitum eſt. Similiter, ſpopondit, &
ſponſione datum eſt. Hyperides vero ad
Charytem dicit, Datus, pro depoſi-
tus. • Actiones quoque erant remiſſio- 143
nis. Et dicere licet, remiſit, remiſſum
eſt, remittere, ignovit, conceſſit. De-
ſeruit accuſationem, gratificatus eſt, con-
tribuit, reddidit, accuſationem ſuſtu-
lit, delevit. Contentionem nondum fi-
nitam dereliquit, reliquit, deſtitit, ceſ-
ſit, pepigit. Sponte ſuccumbens, ſub-

σχοινίσαι τ. δ. ἔλεγον ἐν ἀ. καὶ τὸ ἀποφράξαι, περι-
σχοινίσαι δὲ τὸ δ. &c. ἵνα μὴ προσίῃ ἀνεπίπτατος ὤν.
ſed vulgatum ἀνεπόπτευτος, *profanus*, melius eſt.
KÜHN.

93 Πλυντηρίοις] Vide *Leopardum* XV, 24. SEB.

94 Περισχοινίσαι &c.] Vid. ſupra Segm. 123. &c.
ubi etiam de voce ἀνεπόπτευτος dixi. JUNG.

Περισχοινίσαι &c.] Vid. *Petitum* ad L. L. *Attic.*
pag. 33.

95 Τρεῖς] *Jovis* cognomina, *Leopard.* XV, 24.
SEB.

Τρεῖς] Sunt omnia tria nomina vero *Jovis*: ἱκέσιος,
(qui apud *Heſych.* Ἱκετήσιος, ex *Homeri* Ὀδυσσ. ν)
apud *Apollonium* & alios. καθάρσιος apud eundem lib.
I. —— καθάρσιον ἀγκαλέουσα Ζῆνα, & in *Orphei*
hymno, & apud *Ariſtotelem* de mundo etiam utrum-
que cognomen. Tertium ἐξακεστήριος apud *Heſychium*
eſt, ut & *Leopardus* admonuit. XV. Emend. lapſum
in hoc nomine *Lil. Gyraldi* adferentis *Hecæſterion* no-
tans. Adnotat hunc *Pollucis* locum ad τοὺς ὁρκίους θεοὺς
in *Æſchinis* Oratione contra *Timarchum Brodæus* VIII.
Miſcell. 7. JUNG.

96 Ἐξακεστήριον.] C. A. ἐξακεστύριον· ſunt *Jovis* e-
pitheta, qui ſupplices tuetur, qui impiatos expiat,
morboſque averruncat. KÜHN.

97 Ἐντιμήσασθαι] *Æſtimare*, eſt quando quis do-
tem dat, æſtimare aliquid, quantum valeat. ἀποτί-
μημα, pignus æſtimatum certo pretio; nam qui do-
mum conducebat aut dotem accipiebat, pignus in
utrumque dabat cautionis ergo, vel hypothecæ nomi-
ne, quod tantum valeret, quantum ſatis erat pro do-
te aut penſione. vid. *Harpocr.* in ἀποτιμηταὶ καὶ ἀπο-
τίμημα, καὶ ἀποτιμᾶν. KÜHN.

Ἐντιμήσασθαι] Vide *Harpocr.* in ἐντιμᾶται. JUNG.

98 Ἀποτίμημα] Vid. eundem *Harpocr.* in ἀποτι-
μηταί. JUNG.

99 Ἀποτιμήσασθαι.] *Capere pignus æſtimatum*: ἀπο-
τιμᾶν dicitur, *qui dat*. KÜHN.

100 Οἰκίαν] C. A. ſubjicit ἐστί. KÜHN.

1 Τὸ δοῦναι εἰς ἀποθ.] C. A. omittit τὸ δοῦναι εἰς
ἀποθήκην. *Salm.* ὑποθήκην recte. KÜHN.

Τὸ δοῦναι εἰς ἀποθ. &c. λαβεῖν εἰς ἀποθήκην.] Ridi-
cule: & utroque loco ὑποθήκην emenda, ut præceſſit:
H. Stephanus pro primo ἀποθήκην, etiam ὑποθήκην e-
mendaverat. Nihil nobis hic cum ἀποθήκῃ· patet & mox
ex ὑπέθηκε· id enim eſt de θεῖναι εἰς ὑποθήκην, *dare pi-
gnus*: ut ὑπέθετο de altero, λαβεῖν εἰς ὑποθήκην, *ac-
cipere pignus*. vid. & ſupra III. 84. JUNG.

Τὸ δοῦναι εἰς ἀποθήκην.] Ocyus in textum retuli ὑπο-
θήκην· vide *Salmaſ.* de Modo Uſur. c. 12.

2 Ὁμοίως] C. A. καὶ ὁμοίως ὑ. κ. ὑ. καὶ ὡς Ὑπε-
ρίδης ἀποδόμενος. &c. *Salm.* ὑποθέμενος. KÜHN.

3 Ὑπερίδ. δὲ ἐν τῷ πρὸς Χαρύτα] Leg. πρὸς Χαρύταν.
KÜHN.

Ὑπερίδ. δὲ ἐν τῷ πρὸς Χαρύτα] Emenda Χάρητα. *Har-
pocratio* in ἐπιδιετές. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Χάρητα ἐπι-
τροπικῷ. JUNG.

Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Χαρύτα] Χάρητα *Jungerman-
num* ſequtus emendavi: & locupletius mox *Falcken-
burgii* Codex: οὐδ' ἀποδιδόμενος· quod rectum eſſe
puto.

4 Καθυφέσεως.] Pro καθυφέσεως leg. C. A. καθυφέ-
σθαι· & mox omittitur. KÜHN.

Καθυφέσεως.] Vid. *Budæi* Comment. Græc. ling.
JUNG.

5 Καθυφῆκε, καθυφήκατο] *Heſychius*: καθυφηκά-
μην, ἀφῆκα, εἴασα· καθυφῆκεν, ἐνδέδωκεν· καθυφῇς,
προδῷς, καταλίπῃς· προήκατο, ἀπέλυσε, προέδωκε.
JUNG.

6 Καταπροήκατο] C. A. καταπροεῖτο· cujus explica-
tio eſt vulgatum. KÜHN.

7 Ἀπέδοτο] *Vendidit, tradidit, e manibus amiſit,
prodidit*. KÜHN.

8 Ἐξέλιπε] C. A. διεξέλιπε τὸν ἀ. *Demoſth.* in *Mi-
diam*: ἀργυρίῳ καθυφεὶς τὸν ἀγῶνα· dein C. A. omittit,
οὐκ ἐπεξελθὼν ἐγκατέλιπε. KÜHN.

9 Κατὰ συνθήκας &c.] *Ex pacto oravit cauſam*: quod
prævaricatorum erat. ἐθελοκακῶ, *tergiverſor, prævari-
cor*, ex *Gloſſis Veterum*. KÜHN.

Κατὰ συνθήκας &c.] An εἶκεν potius ſcripſit? i.
ὑπεχώρει· ut mox dicit ὑποχωρεῖν. JUNG.

cedens, inclinatus. Et ut Hyperides, Renunciavit remiſſionem.

ποχωρῶν, [10] κατακλινόμενος· καὶ ὡς Ὑπερίδης, [11] κατηγόρησεν ἐνδόσιμα.

144 • CAPUT XIII.

De conviviis, congregatione ſenatus, conſeſſu, publicationibus, & ſimilibus.

COnvivia, Convivatores, Convivatorum ſymbolum, convivatoriæ actiones, convivalis lex, convivii penſio, convivii conſtitutio. Deferre convivium, implere convivium, penſionem relinquere. Conveniunt quoque convivatoriis, particeps, participatio. Et illud Hyperidis, Cohabitationis particeps. Quæſtor conſedit, convenit, confudit, commiſcuit, conſtipavit, collegit, coordinavit, coacervavit: præſedit, conſedit, jus dixit, conſuluit, conſilium præmiſit.
145 • Senatus erat conſeſſus: congregati erant Senatores, convenerunt. Curia impleta eſt, plena erat. Eadem autem de Populo quoque dicat quis, ac Judicibus. Publicare ſubſtantiam, proſcribere, publice proſcribere, publicationem decernere. Subſtantia cedere, concedere bona, res, ſubſtantiam, ſortem, pa-

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΓ. 144

Περὶ ἐράνων, καὶ τῶν περὶ αὐτούς· [12] περὶ ἀθροισμοῦ, καὶ τοῦ συγκαθίσαι τὴν βουλήν, καὶ δημεύσεων, καὶ τῶν ὁμοίων.

[13] Ἔρανοι, ἐρανισταί, [14] κοινὸν ἐρανιστῶν, [15] ἐρανικαὶ δίκαι, ἐρανικὸς νόμος, ἐράνου φορά, ἐράνου καταβολή· κατενεγκεῖν τὸν ἔρανον, πληρώσασθαι τὸν ἔρανον, ἐκλιπεῖν τὴν φοράν· ἔοικε δ' ἂν τοῖς [16] ἐρανισταῖς, καὶ οἱ [17] συμμορίται, καὶ συμμορία· καὶ τὸ παρ' Ὑπερίδῃ μετοικικῆς συμμορίας ταμίας· βουλὴ συνεκάθισε, συνῆλθε, [18] συνεχύθη, συνεταράχθη, συνέστη, συνελέγη, συνετάχθη, [19] συνηθροίσθη, προήδρευσε, συνήδρευσεν, [20] ἐχρημάτισεν, ἐβούλευσε, προεβούλευσε. • βουλῆς ἦν ἕδρα, [21] συναγηγερμένοι ἦσαν οἱ βουλευταί, εἰς ταὐτὸν ἦλθον, ἐπληρώθη τὸ βουλευτήριον, μεστὸν ἦν· ταῦτα καὶ περὶ δήμου ἄν τις εἴποι, καὶ [22] δικαστῶν. Δημεῦσαι οὐσίαν, [23] ἀπογράψαι, δημοσίᾳ ἀπογραφῆναι, δημοσίαν ἀποφῆναι· ἀποστῆναι τῆς οὐσίας, παραχωρῆσαι τῶν χρημάτων, τῶν ὄντων, τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ κλήρου, τῶν πα- 145

10 Κατακλινόμενος.] Leg. ὑποκατακλινόμενος, *ſe ſubmittens.* οὐχ ὑποκατεκλίθη. KÜHN.

Κατακλινόμενος.] Maluit *Kühnius* ὑποκατακλινόμενος· ſed in textu haud temere mutem MSS. non faventibus.

11 Κατηγόρησεν ἐνδόσιμα.] *Remiſſius frigidiuſque accuſavit uſque ad prævaricationem.* KÜHN.

Κατηγόρησεν ἐνδόσιμα.] An itaque adverbialiter pro *remiſſe accuſare* accipimus, & *prævaricari* adeo: an latet mendum? JUNG.

12 Περὶ ἀθροισμοῦ] C. A. καὶ ἀθροισμοῦ. KÜHN.

13 Ἔρανοι] *Gloſſ.* ἔρανος, *hæc ſtipes ſodalium conlatio, collecta: poſſes & reddere, contributio ſodalium,* κοινὸν, *communitas eraniſtarum vel fiſcus ſodalitii eraniſtici.* ἐράνου καταβολὴ, *ſolutio pecuniæ collatitiæ.* ἐκλιπεῖν τ. φ. *non ſolvere eranum.* KÜHN.

Ἔρανοι] De erano multi multa: *ſtipem collatitiam* adpellat *Ammianus*: meminit & *Callimachus H.* in *Cer.* verſ. 73. de βουλιμίᾳ *Eryſichthoni* a *Cerere* immiſſa:

> Οὔτε μιν εἰς ἐράνους, οὔτε ξυνδείπνια πέμπον
> Αἰδόμενοι γονῆες —

ad quem locum vide quæ notavit Illuſtriſſ. *Spanhemius.* Ἐράνου πλήρωσις eſt apud *Philoſtratum* Vit. *Apoll. Tyan.* lib. VI. c. 1. & ἐράνου πληρωτὴς apud *Harpocrationem.*

14 Κοινὸν &c.] Supra VII, 37. JUNG.

15 Ἐρανικαὶ δίκαι] Vid. de his & *Caſaub.* noſtrum ad *Theophraſt.* Charact. περὶ αὐθαδείας. JUNG.

16 Ἐρανισταῖς] C. A. ἐρανισταῖς· dein excidit βουλὴ ante συνεκάθισε, uti ex lemmate capitis apparet. συμμορῖται ſunt unius collegii membra. *Gloſſ.* συμμορία, *contubernium, factio, collegium.* KÜHN.

17 Συμμορῖται] Tollenda diſtinctio, ut cohæreat μετοικικῆς συμμορίας ταμίας, *quæſtor corporis inquilinorum.* KÜHN.

Συμμορῖται] De his vid. *Sigon.* libr. IV. de Rep. *Athen.* cap. 4. quicquid ſit, certe malam manum paſſus eſt hic locus. Quid enim? an de ταμίᾳ locum habent συνῆλθε, συνεχύθη, & quæ ſequuntur? videtur itaque deeſſe βουλή· ſi itaque non major defectus eſt, forte ita conjectare poſſumus: μετοικικῆς συμμορίας ταμίας· ἡ βουλὴ συνεκάθισε, συνῆλθε &c. nam συνεκάθησε vulgatum nihili eſt: & in ipſo lemmate habuiſti περὶ τοῦ συγκαθίσαι τὴν βουλήν· ut & in capite ipſo juncta fuiſſe vero ſimile ſit. & ſupra Segm. 5. περὶ τοῦ συγκαθίσαι τὴν βουλήν· edit. *Flor.* ſine diſtinctione habebat & συμμορίας ταμίας συνεκάθησε. JUNG.

Συμμορῖται] Vide, ſis, *Etymologum* in συμμορία· Mox erat vulgo μετοικικῆς συμμορίας, ταμίας συνεκάθησε, &c. emendavi etiam ſine MSS. adminiculo, quia ipſum ſe mendum prodit manifeſte.

18 Συνεχύθη] Leg. συνελέχθη, συνετάχθη. C. A. non habet συνελέγη συνετάχθη. KÜHN.

19 Συνηθροίσθη] MS. ἠθροίσθη. SEB.

Συνηθροίσθη] C. A. ἠθροίσθη &c. ἐχρημάτευσε &c. συναγηγερμένος ἐπῆλθον ἐπληρώθη τ. β. KÜHN.

20 Ἐχρημάτησεν] Emenda ἐχρημάτισεν. JUNG.

Ἐχρημάτησεν] Ἐχρημάτισεν cum *Kühnio* in textum retuli.

21 Συναγηγερμένοι] Ἤγερμαι. Attice ἀγήγερμαι, indeque συναγηγερμένοι· priores edition. συναγειγερ. SEB.

22 Δικαστῶν.] Ut mox Segm. 148. JUNG.

23 Ἀπογράψαι] MS. ἀπογράψαι δημοσίαν· ἀποφῆναι. SEB.

Ἀπογράψαι] Sequitur in C. A. δημοσίαν ἀ. ἀ. τ. οὐ. ἐκστῆναι &c. ἄκληρος. γ. τ. π. *exſortem paternorum bonorum.* KÜHN.

τρώων, τῆς κτήσεως, τῆς περιουσίας, τῶν περιόντων ἁπάντων· ἄκληρον γενέσθαι τῶν πατρώων.

triмonium, poſſeſſionem, opes, omnes divitias: patrimonio privari.

146 * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ.

[24] Περὶ προθέσεων, καὶ ἐκφορῶν, καὶ περὶ κηδείας, καὶ ὅσα τούτοις ἀνήκει.

ΠΡοθέσεις, ἐκφοραὶ, [25] τρίτα, ἔννατα, [26] τριακάδες, ἐναγίσματα, χοαὶ, τὰ νενομισμένα· [27] ἐπαμείψασθαι τῆς γῆς, ὑφάπτειν τὴν πυράν· περίδειπνον, ταφὴ, ἐντάφια, μνῆμα, τάφος, χῶμα, στήλη, ἐλεγεῖον, [28] ἐπίστημα, [29] ληνοί τε καὶ σοροὶ, καὶ πύελοι.

* CAPUT XIV. 146

De præſcriptis diebus, funeribus, luctu, & quæ hiſce conveniunt.

COnſtituti dies, funera, tertiæ, nonæ, trigeſimæ, exequiæ, libamina, juſta. Terram ſuffodere, ſtruere rogum. Parentalia, ſepultura, ſepulchralia. Monumentum, ſepulchrum, tumulus, columna, querela, ſtatua, libitinæ, tymbi & urnæ.

24 *De præſcriptis diebus*] *De collocationibus.* vide paulo ante Segm. 65. SEB. 2.

Περὶ προθέσεων] C. A. προθέσεως, *de collocatione mortuorum in veſtibulis ædium* &c. καὶ ὅσα τούτοις ἀνῆ. ita C. A. KÜHN.

25 Τρίτα, ἔννατα] *Thucyd.* lib. II. πρότριτα, id eſt, ſecundum *Scholiaſten* πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς, *triduum antequam funus efferatur.* ἔννατα ſunt *novendialia. Gloſſ.* ἔννατα ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμενα, *Novendialia.* Τριακάδες, *trigeſimus menſis dies in honorem memoriamque defuncti celebratus. Plato* lib. XII. de L. L. τριταία πρὸς τὸ μνῆμα ἐκφορά. KÜHN.

Τρίτα, ἔννατα] Sic in ea adverſus *Euergum* & *Mneſib.* ait *Demoſthenes*, ut ſæpe jam adduxi, de nutrice violenta morte defuncta, ἐξηγητὰς τὰ νόμιμα expoſuiſſe: ſcilicet πρῶτον ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, καὶ προαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι εἴ τις προσήκων ἐστὶ τῆς ἀνθρώπου· ἔπειτα τὸ μνῆμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Et *Plato* libr. XII. Νόμων ſtatuit legitimum temporis ſpatium, ſi defunctus ad tertium diem ad monumentum efferatur, interim προθέσει facta: εἴη δ' ἂν σχεδὸν ὡς τ' ἀνθρώπινα, μέτρον ἔχουσα, τριταία πρὸς τὸ μνῆμα ἐκφορά. *Thucydides* lib. II. ubi modum deſcribit publice humandi eos qui bello obiiſſent apud *Athenienſes*: τὰ μὲν ὀστᾶ προτίθενται τῶν ἀπογενομένων, πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἕκαστος ἤν τι βούληται· ἐπειδὰν δὲ καὶ ἡ ἐκφορὰ ᾖ &c. ubi *Scholiaſtes*: πρότριτα, πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς· ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον· & ἐπιφέρει, ἐναγίζει. De ἐννάτοις vid. *Bud.* in Comm. gr. ling. *Æſchines* contra *Cteſiph.* τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρὸς, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς τὰ ἔννατα, διεξίοι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἃ ἐπιτηδεύσας ὑγιὴς ἂν ἐγένετο; Pulcre *Gloſſarium* vetus: *Novemdialia*, ἔννατα ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμενα. *Iſæus* περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου· τὰ ἔννατα ἐπήνεγκα. ſcribitur & ἔνατα, ut ſupra in MS. III, 102. JUNG.

26 Τριακάδες] Vid. ſupra I. *66.* JUNG.

27 Ἐπαμείψασθαι τῆς γῆς] Mallem, ἐπαμήσασθαι, *aliquantum terræ pulverisque injicere mortuo.* ὑφάπτειν τ. π. *ſuccendere rogum.* quod dictum de ἐπαμήσασθαι confirmatur ab *Heſychio* in ἐπαμήσατο & ἐπαμησόμεθα· vide & notata ad *Æliani* V. H. lib. V. c. 14. KÜHN.

Ἐπαμείψασθαι τῆς γῆς] Non recte puto interpretem vertiſſe *ſuffodere terram.* JUNG.

Ἐπαμείψασθαι τῆς γῆς] Quid ſibi hæc phraſis velit, ignoro plane, neque vero dubito quin recta ſit *Kühniana* emendatio ἐπαμήσασθαι· ſi quis hominem offenderet inſepultum, humum injicere jus erat, ne ſcilicet quis alius conſpectu contaminaretur; & quoque, qui id officii inſepultis non præſtabat, habebatur ἐναγής· οἱ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον καὶ μὴ ἐπαμησάμενοι κόνιν, ἐναγεῖς εἶναι ἐδόκουν, inquit *Scholiaſtes Sophoclis* ad *Antigonam*, ubi ἐπαμήσασθαι idem quod ἐπαμήσασθαι, additque paulo poſt famam eſſe *Buzygem* diras imprecatum fuiſſe, qui corpus inſepultum negligerent, τοῖς περιορῶσιν ἄταφον σῶμα. Idem & γῆν ἐπιμοιρᾶσθαι dicitur, quod eſt in *Phocylidis* Monitis: Γαίης ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι· hanc autem injectam humum χυτὴν (γῆν ſcil. ut apud *Homerum* ſæpe) dixiſſe veteres docet *Oppiani Scholiaſtes* ad libr. II. Halieut. v. 635. Altera vero, cur hoc officio defungi cadaver inſepultum prætereuntem voluerint leges, ratio eſt, quod antiqui putarint inſepultorum animas miſere vagari Elyſæarumque deliciarum expertes eſſe, qua de cauſa & eos, qui nefanda maxime in patriam ſcelera patrarant, extra terminos patriæ projicere ſolebant inſepultos, ut ita poſt mortem graviſſimas luerent pœnas: ſed de hiſce ut pluribus agamus temporis non permittit articulus: vide interim & *Heinſium* ad libr. Silii II. ubi elegantia, quæ huc faciunt, ex *Nonno* & *Moſchione* producit loca.

28 Ἐπίστημα] Vid. ſupra ad VII, *66.* JUNG.

29 Ληνοί] Supra III, 102. JUNG.

147 ## * CAPUT XV.

De noxa, mulctam ferendo, & diem dicendo.

NOxa, nocumentum, damnum, mulctæ periculoſæ, damnoſus, & ſimilia. Nocuus, nocivus, nocenter, nocive, periculoſe. Damnoſe enim, durum eſt. Mulctam ferre, dare, ſolvere, perſolvere, exolvere, deponere, conferre,
148 & ſimilia. * Et res ipſæ, collatio, redditio, ſolutio, exolutio, depoſitio: reliqua enim, ſordidiora ſunt. Nomina vero nulla extant, nec adverbia. Et contraria, exigere, pignora ſumere, pignora capeſſere, & poſtulare. Atque res ipſa, exactio, poſtulatio. Oppignoratio enim ſordidum eſt. Dices inſuper, forum repletum eſt, ſortitum eſt, ſorte diſtributum eſt, conſedit, conſtitutum eſt, convenit, reſedit, judicavit, jus dixit, decrevit, calculum depoſuit, ſen-
149 tentiam tulit. * Calculis damnavit, condemnavit, damnationis ſummam tulit, damnatione notavit, mulctavit, mulctam irrogavit. Abſolvit, calculis liberavit, dimiſit, ſolvit, judicio liberum decrevit, & ſimilia. Impletio, ſors, conſtitutio, conventus, decretum. Damnatio, condemnatio, judicium, ſuffragiorum ſtipulatio,

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΕ. 147

Περὶ βλάβης, καὶ τοῦ ζημίαν εἰσενεγκεῖν, καὶ τοῦ κληρωθῆναι τὸ δικαστήριον.

ΒΛάβη, βλάβος, [30] βλάμμα, ζημία βλαβερὰ, ἐπιβλαβής· καὶ τὰ ὅμοια· ἐπιζήμιος, ζημιώδης, βλαβερῶς, ἐπιβλαβῶς, ἐπιζημίως· τὸ γὰρ ζημιώδως, δύσφθεγκτον. Εἰσενεγκεῖν ζημίαν, ἀποδοῦναι, [31] διαλῦσαι, [32] ἀποτίσαι, ἐκτίσαι, καταθέσθαι, καταθεῖναι, καὶ
τὰ ὅμοια. * [33] Καὶ τὰ πράγματα, εἰσφορὰ, 148
ἀπόδοσις, διάλυσις, ἔκτισις, θέσις· εὐτελέστερα γὰρ τὰ λοιπά· ὀνόματα δὲ οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐπιῤῥήματα. Καὶ τὰ ἐναντία, εἰσπράττειν, [34] ἐνεχυράζειν, κατενεχυράζειν, ἀπαιτεῖν. Καὶ τὸ πρᾶγμα, εἴσπραξις, ἀπαίτησις· ὁ γὰρ κατενεχυρασμὸς, φαῦλον. Ἐρεῖς δὲ, [35] ἐκληρώθη τὸ δικαστήριον, ἐνεκληρώθη, [36] ἐκάθισε, συνέστη, συνῆλθε, [37] συνήδρευσεν, ἔκρινεν, ἐδίκασεν, ἔγνω, ψῆφον ἔθετο, [38] γνώμην ἐξή-
νεγκε, * κατεψηφίσατο, [39] κατέγνω, κα- 149
τεδίκασε, προσετίμησεν, ἐπετίμησεν, ἐζημίωσεν, ἀπέγνω, ἀπεψηφίσατο, ἀφῆκεν, [40] ἀπελύσατο, [41] ἀπεδίκασε, καὶ τὰ ὅμοια· [42] πλήρωσις, κλῆρος, σύστασις, σύνεδος, γνῶσις, κατάγνωσις, καταδίκη, κρίσις, [43] διαψήφισις,

30 Βλάμμα] Supra V, 135. & VI, 183. Jung.

31 Διαλῦσαι] MS. λῦσαι. Seb.

Διαλῦσαι] Hic cum verbo διαλῦσαι MS. noſter pergit, antea tota pagina defectus, ut indicatum a me fuit. Jung.

32 Ἀποτίσαι] Pro ἀποτίσαι; MS. habet ἀποτεῖναι· & deeſt dein ἐκτίσαι & καταθεῖναι. Jung.

33 Καὶ τὰ πράγματα &c.] Καὶ τὰ πρ. εἰσ. deſunt in MS. ceteraque ſequentia cum iſtis οὐδὲ ἐπιῤῥ. καί: poſt quæ iterum MS. τὰ δὲ ἐναντία &c. Jung.

34 Ἐνεχυράζειν] MS. ἐνεχυριάζειν, κατενεχυριάζειν· & mox κατενεχυριασμός. Seb.

Ἐνεχυράζειν] MS. ἐνεχυριάζειν, κατενεχυριάζειν, εἴσπραξις, ἀπαίτησις· ὁ δὲ κατενεχυριασμὸς φ. omiſſis ἀπαιτεῖν· καὶ τ. πρ. Illa vero tria etiam per ια ſyllaba amplius in ſuo MS. indicat eſſe *Seberus* noſter. Supra III, 84. ubi vulgo κατενεχυριάζειν, *Noſter* contra κατενεχυράζειν. Et inveniuntur hæc ſane utrovis modo. Jung.

35 Ἐπληρώθη τὸ δικ.] MS. ἐρεῖς δὲ, ἐκληρώθη τὸ δικαστ. ἐκάθ. Seb.

Ἐπληρώθη τὸ δικ.] Pro ἐπληρώθη MS. ἐκληρώθη δικαστήριον, ſine τό· & omittit ſequens ἐπληρώθη· ſic ſupra quoque Segm. 123. pro πληρούντων, κληρούντων tentabam. habuit & *Seberi* noſtri MS. hic ἐκληρώθη τὸ δικ. & alterum vulgatum nondum mihi perſuadeo a *Polluce* hic additum. Jung.

Ἐπληρώθη τὸ δικαστήριον] C. V. ἐκκληρώθη δικαστήριον vulgatam lectionem haud incommoda expoſitione forſitan juves; nimirum πληροῦσθαι δικαστήριον dici poſſit, cum plenus eſt judicum numerus; & firmat certe vox πλήρωσις; quæ eſt Segm. ſeq. quam in eundem ſenſum utique interpreteris licet: ſed MSS. lectionem ſequi malui. Modo pro κατενεχυρασμὸς *Falckenburgius* ad marginem adſcripſerat ἐνεχυρασμός.

36 Ἐκάθισε &c.] MS. mutato ordine, ἐκάθισεν, ἐνεκληρώθη, συνέστη &c. habuiſti quædam talia & Segm. 144. &c. de βουλῇ. Jung.

37 Συνήδρ. ἔκρ.] Deſunt in MS. συνήδρ. ἔκρ. Jung.

38 Γνώμην ἐξήνεγκε] Pro γνώμην ἐ. MS. noſter γνῶσιν ἐξήνεγκε habet: & ſic legam, quoniam eadem & ſupra VIII, 9. jungit, ubi, θέσθαι τὴν ψῆφον, ἐξενεγκεῖν γνῶσιν &c. & mox Segm. ſeq. hac pag. γνῶσις· ut & ſupra VIII, 9. ſic *Demoſthenes* κατὰ Μειδίου· τὴν μὲν κατὰ τοῦ διαιτητοῦ γνῶσιν quem locum *Noſter* & ſupra reſpexit II, 129. non quod vulgatum hic damnem, ſed quod potius adhæreſcere lubeat MS. ubi probam nobis lectionem offert etiam. Jung.

39 Κατέγνω] Deſunt in MS. κατέγνω, κατεδ. προσετ. ἐπετ. ἐζημ. Jung.

40 Ἀπελύσατο] Ἀπολῦσαι vero ſupra VIII, 9. dicit ἰδιωτικόν. Jung.

Ἀπελύσατο] Vide quæ mihi de hoc verbo dicta ad hujus libri Segm. *9.*

41 Ἀπεδίκασε] Deeſt in MS. ἀπεδίκασε· habuiſti id verbi & ſupra VIII, 9. Jung.

42 Πλήρωσις, &c.] In MS. deſunt πλήρωσις, κλ. συστ. uſque ad κρίσις· & videtur illud πλήρωσις reſpondere illo modo antecedenti ἐπληρώθη, idque firmare adeo. Sed mihine perſuadeam ita *Pollucem* ſcripſiſſe? numquam: audacter reſcribo: κλήρωσις, κλῆρος, de ſortitione judicum notiſſima. Et adferunt ex maximo Oratore *Iſocrate* in *Areopag.* ἐν μὲν γὰρ τῇ κληρώσει τὴν τύχην βραβεύειν, de hac eadem electione quæ per ſortem fit. Jung.

43 Διαψήφισις] MS. διαψήφισις· ſed alterum & antea habuiſti non ſemel, ut ſupra Segm. 18. Jung.

καταψηφισμὸς, τίμημα, τίμησις, [44] προστί-
μημα, ἐπιτίμιον, ζημία, ζημίωμα, [45] ἐπιζη-
μίωμα, ὄφλημα, τιμωρία, ἐπιβολὴ, δίκη, ἄ-
150 φεσις, ἀπαλλαγὴ, καὶ τὰ ὅμοια. • [46] Τιμᾶ-
σθαι, ἀντιτιμᾶσθαι, ἀνθυποτιμᾶσθαι, ἀναστῆ-
ναι τοὺς δικαστὰς, [47] ἀπαναστῆναι, ἀπαλλα-
γῆναι τοῦ δικαστηρίου, καὶ τῆς βουλῆς, καὶ τοῦ
δήμου. [48] Οὐκ εἶξα, οὐκ ἐπεχώρησα, οὐκ ἐνέ-
δωκα, οὐκ ἐφοβήθην, οὐκ ἐξεπλάγην, οὐχ ὑπο-
κατεκλίθην, οὐκ ἐξετράπην, οὐκ ἐξέστην, οὐκ
ἐξηπατήθην, οὐ παρεκρούσθην, οὐχ ὑπήχθην,
[49] οὐ παρήχθην· ἐξιδιώσατο, προσηγάγετο,
ὑπηγάγετο, κατεκτήσατο, κατηγωνίσατο.
151 • προνοεῖν, συμφρονεῖν, [50] συμφωνεῖν, συννοεῖν,
συνθεῖν, συμβουλεῦσαι, συνῆφθαι, συνηνῶ-
σθαι, συγκεκρᾶσθαι, ἀνακεκρᾶσθαι, μεμίχ-
θαι, συνηρτῆσθαι, συνδεδέσθαι, ἐξηρτῆσθαι ἀλ-
λήλων, εἰλῆφθαι, [51] ἔχεσθαι μίαν γνώμην ἔ-
χειν, ἴσα βαίνειν, ἴσα πνεῖν, ἕνα θυμὸν ἔχειν·
τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι, τοῖς αὐτοῖς χαίρειν, [52] ταῦ-
τὰ λυπεῖσθαι, ταὐτὰ φιλεῖν, ταὐτὰ μισεῖν·
152 τῶν αὐτῶν ἔχεσθαι, ἕνα δῆμον εἶναι. • Καὶ τὰ
πράγματα, ὁμοφροσύνη, ὁμόνοια, ὁμογνωμο-

mulcta decreta, mulctatio, mulcta,
mulctæ irrogatio, pœna, punitio, debi-
tum, ſupplicium, intentio, judicium.
Abſolutio, liberatio, & hiſce ſimilia.
• Mulctare, mulctam attenuare, ſubat- 150
tenuare. Judices ſurgere, conſurgere,
Forum dimitti, Senatum, & Populum.
Non ceſſi, non conceſſi, non remiſi, non
timui, non perculſus ſum, non declinavi,
non deflexi, non deſtiti, non deviavi, non
depulſus ſum, non ſubductus ſum, non
ſum traductus. Appropriavit, vendica-
vit, ſubduxit, occupavit, decertavit.
• Providere, conſilium conferre, conſu- 151
lere, convenire, conſilia communicare,
conjungi, conferre auxilium, ſimul vin-
cere, ſuperare. Miſceri, contingi, col-
ligari, alligari invicem. Prehenſum eſſe,
habere, ejuſdem eſſe ſententiæ, æqua-
lia decernere, idem ſpirare, unanimes
eſſe, iiſdem ſuffragiis uti. Iiſdem gau-
dere, iiſdem triſtari: eadem amare, ea-
dem odiſſe. Iiſdem acquieſcere, u-
num eundemque eſſe Populum. • Et 152
res ipſæ, conſenſus, concordia, unani-

44 Προστίμημα] Deeſt in MS. προστίμημα. JUNG.

45 Ἐπιζημίωμα, &c.] Deſunt in MS. iſta tria ἐπιζ. ὄφλ. τιμωρία. JUNG.

46 Τιμᾶσθαι] Deſunt iterum in MS. tres voces, τιμᾶσθαι, ἀντιτ. ἀνθυπ. neſcio autem an non & ὑποτιμᾶσθαι hic *Pollux* poſuiſſe exiſtimari debet: ut autem illud τιμᾶσθαι, potius minori τ in initio ſignandum, ita poſt ἀνθυποτιμᾶσθαι, punctum ponendum: quæ enim ſequuntur ἀναστῆναι, non amplius de ſententiæ dictione ſunt, ſed potius de fine judicii, & quando ſurgunt judices. JUNG.

Τιμᾶσθαι] Actor dicitur cum mulctam rei delicto conſtituit: ita apud *Diogenem* II, 42. *Socrates* inquit, Ἕνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως· cui contrarius dicitur ἀντιτιμᾶσθαι reus cum leviorem ſibi mulctam deſignat: vide ad *Diogenis* locum Doctiſſ. *Menagium*.

47 Ἀπαναστῆναι] Deeſt in MS. ἀπαναστῆναι. JUNG.

48 Οὐκ εἶξα] Novum hic caput in MS. & præfigitur hic titulus: περὶ τοῦ οὐκ ἦξα, συμφρονεῖν, καὶ μὴ συμφρονεῖν, ὑποκρουόντων δὲ καὶ ἐπαίνου αὐτῶν· & tum MS. οὐκ ἦξα iterum: ſed ſupra Segm. 5. περὶ τοῦ μὴ εἶξαι tamen habebat. Sed lubet adſcribere quæ in MS. ſequuntur; omittit enim plurima, & hæc ſaltem habet: οὐκ ἦξα, οὐκ ἐνέδωκα, οὐχ ὑποκατεκλίθην, οὐκ ἐξέστην, (mendoſe) οὐχ ὑπήχθην, οὐ παρήχθην, καὶ τὰ ὅμοια· συμφρονεῖν, συννοεῖν, συμβουλεῦσαι, συγκεκρᾶσθαι, μεμίχθαι· plura quidem pro vulgatis uſque ad ἔχεσθαι MS. non habet. Ut itaque quædam admoneam, primum οὐκ ἦξα, ut in MS. ſcribi debuit, quum per η velit, non quoque damnari poteſt. *Heſychius* enim id agnoſcit, ſcribens: ἧξεν ἢ εἶξε· συνέπεσεν, ὑπήκουσεν· ſed alterum οὐκ εἶξα ita apud *Demoſthenem*, ex quo ὑπὲρ στεφ. adferunt: ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. Hæc enim verba ipſa *Demoſthenis*, adeo ut hic vulgatum textum audeam emendare & legere: οὐκ εἶξα, οὐχ ὑπεχώρησα, non οὐκ ἐπεχώρησα, ut vulgo eſt. JUNG.

Οὐκ εἶξα, οὐκ ἐπεχώρησα] Ἀπεχώρησα emendat *Kühnius*, cui certe *Jungermanni* emendationem præferam, quia capitis duodecimi fine ὑποχωρῶν, κατακλινόμενος, pro quo poſteriori cum ὑποκατακλινόμενος legeret *Kühnius*, haud dubie reſpexit ad ſequens ὑποκατεκλίθην· ſed ἐπεχώρησα non mutandum: ἐπιχωρεῖν τινὶ, *concedere alicui, locum cedere*.

49 Οὐ παρήχθην] Poſt παρήχθην hic punctum pone: quæ enim ſequuntur, peculiarem modum rurſus habent. JUNG.

50 Συμφορεῖν] An συμφωνεῖν; cum Segm. ſeq. συμφωνία & contr. διαφωνεῖν. SEB.

Συμφορεῖν] Pro συμφορεῖν, quod in noſtro MS. non exſtat, placet valde *Seberi* noſtri conjectura, ut legamus συμφωνεῖν· quum certa inde Segm. ſeq. ſequatur συμφωνία· & eorum contraria etiam διαφωνεῖν, & διαφωνία· ſed cubat adhuc mox vid. & alia vox in menda, nimirum συνανῶσθαι, quod pariter MS. omiſit. dicas enim mihi quid ſignificet: ſed non dices, ſcio. lege itaque mecum, ut ſcias, συνηνῶσθαι· id eſt, ſi ita latine liceret, quaſi *coadunari*. πρωτότυπον ἑνόω notum eſt, unde ἡνωμένος legebam olim apud *Achil. Tatium* lib. VIII. de *Leucip.* & *Clitoph.* in illa admirabili Panis fiſtula: ἡ σύριγξ αὐλοὶ μέν εἰσι πολλοὶ, κάλαμοι δὲ τῶν αὐλῶν ἕκαστος, αὐλοῦσι δ' οἱ κάλαμοι πάντες, ὥσπερ αὐλὸς εἷς· σύγκειται δὲ στοιχηδὸν, ἄλλος ἐπ' ἄλλον ἡνωμένος, &c. ſic enim ibi legendum, vel στοιχηδὸν, ut MS. *Thuani*. vulgo male στυχηδὸν· συνήνωται etiam ex *Nazianzeno* adferunt, ſed de divina unione. *Gloſſæ*, vel Lexicon Græcol. vetus: συνηνωμένος, *Coherens*, *continuatus*. & ἥνωμαι, *Hereo*. ἡνωμένος, *continuatus*, *Herens*. JUNG.

Συμφορεῖν] Reſtitui συμφωνεῖν, & mox συνηνῶσθαι, in quo poſteriori præit *Kühnius*.

51 Ἔχεσθαι.] MS. εὔχεσθαι, ſed male: omittit dein μίαν γν. ἔχειν. pro ἴσα dein MS. ἴσα bis habet. JUNG.

52 Ταὐτὰ λυπεῖσθαι, &c.] Deſunt in MS. uſque ad τὰ δὲ &c. & pro illis MS. tantum καὶ τὰ ὅμοια habet. In vulgatis mihi ſuſpecta iſta ἕνα δῆμον εἶναι· nec ſi θυμὸν legamus, mihi ſatisfacio. JUNG.

mitas, una eademque confeſſio, conſo-
nantia, concentus, decretum, colliga-
tio. hæc ſola. Σύνδεσις enim durum eſt,
licet Platonis fuerit. Sed contraria ho-
rum, ſcindi, dividi, ſeduci, turbari,
tumultuari: laborare, invicem diſtare,
diſſonare, diſſentire, aliud ſapere. Invi-
cem diſſolvi, invicem remitti, reproba-
ri, partibus diſcindi, in partes dividi:
153 diduci: alternare. * Et ipſæ res, fa-
ctio, ſeditio, diſſenſio, defectio, tur-
ba, tumultus, labor, diſſonantia, di-
ſcordia, diverſa conſultatio, alienatio
mentis, alternatio, diviſio, inimicitia:
alia vero, ſordida ſunt. Nomina vero
nulla ſunt, præter factioſus. Στασιώδης
enim, contemptum eſt. Et turbulentus,
ſordidum: quemadmodum & tumultua-
rius. Ab inimicitia autem, diſſenſionum,
aut inimicitiarum ſtudioſus. Nam ſine ad-
ditione, inimici vocabulum uſitatum non
eſt: ſed magis, diſſentiens. Et al-
154 ternator, durum. * Adverbia au-
tem, factioſe, diſſentienter, diſſonan-
ter. Et res, turbulentum, tumultua-
rium. hæc enim receptiora ſunt, quam
ab illis derivata adverbia. Ab inimicitia

σύνη, ὁμολογία, συμφωνία, ὁμοφωνία, [53] ἀνά-
κρασις, σύνδεσμος· ταῦτα μόνα· ἡ γὰρ σύνδε-
σις, σκληρὸν, κἂν [54] Πλάτωνος ᾖ. Τὰ δὲ ἐναν-
τία τούτων, [55] ἀπεῤῥῆχθαι, ἀπεσχίσθαι, ἀπ-
ῆχθαι, ταράσσεσθαι, [56] θορυβοῦσθαι, νοσεῖν·
ἀπ' ἀλλήλων [57] ἀφεστάναι, διαφωνεῖν, [58] δι-
χονοεῖν, ἀλλοφρονεῖν, ἀπ' ἀλλήλων λελῦσθαι,
ἀλλήλων ἀπηρτῆσθαι, διακεκόφθαι, κατὰ μοί-
ρας [59] ἐπιδιακεχωρῆσθαι, [60] ἐπιμεμερίσθαι, [61] δια-
νενεμῆσθαι, διχογνωμονεῖν. * Καὶ τὰ πράγμα- 153
τα, στάσις, στασιασμὸς, διάστασις, ἀπό-
στασις, ταραχὴ, θόρυβος, νόσος, διαφωνία,
διχόνοια, διχοφροσύνη, ἀλλοφροσύνη, διχο-
γνωμοσύνη, διανομὴ, ἀπέχθεια· [62] τὰ δὲ ἄλ-
λα, φαῦλα. ὀνόματα δὲ οὐκ ἔστιν, [63] ὅτι μὴ στα-
σιαστικός· [64] ὁ γὰρ στασιώδης, ὑπόφαυλον·
[65] καὶ τὸ ταραχώδης, εὐτελὲς, ὥσπερ καὶ ὁ θο-
ρυβώδης, ἀπὸ δὲ τῆς ἀπεχθείας, ὁ [66] φιλα-
πεχθήμων· τὸ γὰρ χωρὶς τῆς προσθήκης, οὐκ ἔ-
στιν [67] ἐν χρείᾳ τοῦ ὀνόματος ὁ ἀπεχθήμων, ἀλ-
λὰ [68] μᾶλλον ὁ ἀπεχθής· καὶ ὁ διχογνώμων,
βίαιον· * [69] ἐπιῤῥήματα δὲ, στασιαστικῶς, ἐξε- 154
στασιασμένως, διχογνωμόνως· καὶ τὰ πράγμα-
τα, ταραχῶδες, καὶ θορυβῶδες· ἀμείνω γὰρ ταῦ-
τα τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐπιῤῥημάτων· ἀπὸ δὲ τῆς ἀπ-

53 Ἀνάκρισις] Sed quæſo te quid verum hic agit ἀνάκρισις? ego non dubito quin *Pollux* ἀνάκρασις ſcripſerit, itaque reponendum ſit, a præcedenti verbo Segm. præced. ἀνακεκρᾶσθαι· ubi hercle ἀνακρίνειν ætatem quæras, & inepte quæras & fruſtra. Jung.

Ἀνάκρισις] Ducem ſecutus *Jungermannum* ἀνάκρασις reſtitui.

54 Πλάτωνος] Ut in *Timæo*: καὶ τὰς τῶν ἡμιολίων καὶ ἐπιτρίτων καὶ ἐπογδόων μεσότητας καὶ ξυνδέσεις, ἐπειδὴ παντελῶς αὗται οὐκ ἦσαν, καὶ πρὶν ὑπὸ τοῦ ξυνδήσαντος &c. Jung.

55 Ἀπεῤῥῆχθαι] MS. ἀπεῤῥίχθαι. Jung.

56 Θορυβοῦσθαι, νοσεῖν.] MS. θορυβεῖσθαι, νοεῖν. Et θορυβεῖσθαι quidem non minus rectum eſt, quam vulgatum θορυβοῦσθαι. Sed νοεῖν falſum eſt. νοσεῖν vulgatum rectum; a quo & mox νόσος, pro στάσει. vid. *H. Stephani* Theſaurum, qui tibi abunde ſatisfaciet. Jung.

57 Ἐφεστάναι] Corrige audacter ἀφεστάναι, ut diſerte MS. noſter habet. egoque olim ita conjeceram ad meum Codicem. Inde nimirum ἀπόστασις, ipſum πρᾶγμα, mox. Jung.

Ἐφεστάναι] Ἀφεστάναι præeunte *Kühnio* emendavi, & mox ἀπ' ἀλλήλων, quod vulgo continue ſcribebatur.

58 Διχονοεῖν] MS. noſter verbo auctius: διχον. διχοφρονεῖν, ἀλλοφρ. Et ſic ſupple vulgatum contextum: habes enim ab illo διχοφρονεῖν mox διχοφροσύνη· mox MS. vitioſe λέλυσθαι, ut & ἀπαρτῆσθαι· & tum ἐπιδιακεχώρησθαι. Certe hoc & vulgo non recte habet: legendum enim ἐπιδιακεχωρίσθαι habet. Jung.

59 Ἐπιδιακεχωρῆσθαι] MS. διακεχωρίσθαι. Seb.

60 Ἐπιμεμερίσθαι] MS. noſter pro ἐπιμεμερίσθαι, ſimplex μεμερίσθαι habet. Jung.

61 Διανενεμῆσθαι] Pro διανενεμῆσθαι, MS. διανενομίσθαι. Jung.

Διανενεμ. διχογνωμ] Subjicit *Falckenburgii* Codex διακεχαράχθαι.

62 Τὰ δὲ ἄλλα, φαῦλα.] MS. τὰ γὰρ ἄλλα, φαυλότερα. Jung.

63 Ὅτι μὴ] MS. ὅτι μή. Seb.

Ὅτι μὴ] Pro ὅτι μὴ, duabus vocibus MS. ὅτι μὴ, ut & *Seberi* MS. Jung.

64 Ὁ γὰρ στασιώδης] MS. noſter auctior: ὁ γὰρ στασιώδης, καὶ στασιαστὴς, ὑπόφαυλα· reſtitue itaque τὸ ἐλλεῖπον vulgatis. Veniunt hic mihi in mentem & στασιῶται· & non poſſum quin, ubi ita inciderit, *Herodoto* noſtro benefaciam. Prima illius *Muſa*, cap. 13. in Hiſtoria *Gygis*; ubi ab eo ſuum regem interfectum indigne ferunt Lydi, & ad arma concurrunt, paciſcuntur tamen, συνέβησαν, ait, ἐς τὠυτὸ οἵ τε τοῦ Γύγεω στρατιῶται καὶ οἱ λοιποὶ Λυδοὶ, &c. falſa vox στρατιῶται, ut admonuit me *Salmaſius* meus, & legendum eſſe certiſſimum ait στασιῶται, ut invenerit in MS. *Palatino*: nec aliter legiſſe *Vallam*, qui vertit: *convenit inter hos ac factionem Gygianam*, &c. Et ſane nil verius eſt: nec milites ille ſatelles adhuc collegerat. Amat ſic uti *Herodotus* hoc nomine, pro ejuſdem factionis ſociis: & loca in eo extant plura. Prorſus ut hic, τοῦ Γύγεω στασιῶται· ita *Thalia* cap. 144. οἱ τοῦ Μαιανδρίου στασιῶται· & *Terpſichore* cap. 72. τοῖσι Ἰσαγόρεω στασιώτῃσι &c. καὶ ὁ Ἰσαγόρης καὶ οἱ στασιῶται αὐτοῦ. Sed e diverticulo in viam. Jung.

65 Καὶ τὸ ταραχώδης] MS. καὶ τὸ ταραχῶδες· & ſic ſcribendum puto: alias enim dixiſſet credo, ut hic alias ſolet, καὶ ὁ ταραχώδης, ſed ſuſtineo tamen; quum mox hoc ταραχῶδες ſequatur. Jung.

66 Φιλαπεχθήμων.] Mendoſe MS. φιλαπεχθίμων. Jung.

67 Ἐν χρείᾳ τοῦ ὀνόματος &c.] MS. χρείᾳ τ' οὐνόματος ὁ ἀπ. & placet magis quam vulgatum τοῦ ὀνόματος; quo videtur illud verius. Jung.

68 Μᾶλλον ὁ ἀπ.] Μᾶλλον ἀπ. MS. ſine ὁ. Jung.

69 Ἐπιῤῥήματα δὲ] MS. ἐπίῤῥημα δέ· ſed non unum ſaltem refertur. Jung.

ἐχθείας, ἀπεχθῶς, καὶ φιλαπεχθημένως· ὑποκρούειν, ὑποσκελίζειν, ἐμποδίζειν, ἐπιστομίζειν, ταράττειν, καταθορυβεῖν, ἐκκρούειν, ἐνοχλεῖν, διακόπτειν, ἐπέχειν, ἀνέχειν, [70] κατακρούειν, κατακολούειν, κατασιγάζειν, καταδικάζειν, καταστασιάζειν, καταβοᾶν, περιβοᾶν, καταθροεῖν, [71] καταθρυλλεῖν, ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν,
155 • [72] ἀποφράττειν τὸ στόμα, μονονοὐκ ἀφαιρεῖσθαι τὴν φωνὴν, ἐκκόπτειν, [73] ἐξαίρειν, ἐμποδὼν ἵστασθαι· μόνον τὰς ἀκοὰς [74] ἡμῶν ἐπιλαμβάνειν, ἐπέχειν, ἐπιφράττειν· [75] ἐπῃνεῖσθε, [76] ἐπεδέχεσθε, [77] προσίεσθε, ἠνείχεσθε, ἐχαίρετε· [78] συνείητε, ὁμογνώμονες ἦτε, ἠρεῖσθε, ἐπενεύετε, ἐπεχειροτονεῖτε, [79] ἐπεκυροῦτε, ἐπεψηφίζετε. [80] Ἡ θόλος, ἐν ᾗ συνεδείπνουν ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς, [81] ἡ πρυτανεύουσα φυλή· ἀτελὴς, [82] ὁ τῆς ἀτελείας τυχὼν, ἰσοτελὴς, ὁ τιμηθεὶς μὴ ταυτὰ τοῖς μετοίκοις τελεῖν·

autem, inimice, & ſeditioſe. Reluctari, ſupplantare, impedire, refrenare, turbare, conturbare, elidere, obſtrepere, diſcindere, inhibere, ſuſtinere, depellere, prohibere, conſopire, condemnare, diſſentire, reclamare, circumſtrepere, contradicere, turbare, linguam avertere. • Sed obturare os, melius eſt. 155
Vocem eripere, elidere, extrahere, impedimento eſſe. Auditum tantum non obturare, retinere, obſepire. Collaudare, recipere, admittere, ſuſtinere. Gratulemini, conveniatis, conſentientes ſitis: affirmate, annuite, ſuffragemini, ratificate, calculum addite. Tholus, in quo cœnabant quotidie quinquaginta ex Quingentorum Senatu. Tribus, penes quam imperium erat, immunis habebatur. Et eadem immunitate fruens, tributis liber, & tributorum expers dicebatur.

70 Κατακρούειν] Deeſt in MS. κατακρούειν, & mox καταδικάζειν· pro κατακολούειν, MS. noſter κατακωλύειν· forte rectius: nec illud tamen libens dimittam. At alterum vulgatum καταδικάζειν quod MS. omittit, non video quod aptiſſime hic agat: malimque ut ſe contineat ſuperiori loco Segm. 9. & 149. hic, ſi non aliud ſimile huic loco aptum fuit, ejiciendum ſane videtur. Jung.

71 Καταθρυλλεῖν, &c.] MS. καταθρυλεῖν, ἀνέχειν, ἀποστρέφ. ſed illud ἀνέχειν jam ſupra fuit, niſi hic putas ad ſequens γλῶτταν ſe referre. Jung.

72 Ἀποφράττειν τὸ στόμα] MS. ἐπιφράττειν. *Chryſoſtom.* homil. 44. (al. 43.) in *Matth.* princ. τὴν ἀναίσχυντον ἔφραξε γλῶτταν. Seb.

Ἀποφράττειν τὸ στόμα] MS. noſter ἐπιφράττειν τὸ στ. ſicut *Seberi*: utrumque ſat bonæ notæ, tam hoc, quam vulgatum. Jung.

Ἀποφράττειν τὸ στ. ἄμεινον, οὐκ ἀφ. &c.] Ita vulgo: ſed ad mentem *Kühnii* locus eſt a me emendatus.

73 Ἐξαίρειν, ἐμποδὼν ἵστασθαι.] MS. ἐξαιρεῖν, ἐμποδῶν ἵστ. cui ocium, examinet hæc porro, forte & aliter diſtinguenda. Jung.

74 Ἡμῶν] MS. ὑμῶν. Jung.

75 Ἐπῃνεῖσθε] MS. ἐπῃνεῖτε. Seb.

Ἐπῃνεῖσθε] MS. ἐπῃνεῖτε· ſic & *Seberi*, & rectum puto, vel ob aliorum quæ addita ſignificationes. Jung.

76 Ἐπεδέχεσθε] Pro ἐπεδέχεσθε, MS. noſter ἀπεδέχεσθε· quod mehercle rectius in his *adprobandi*, & *aſſentiendi* locutionibus: nec eo quid frequentius. Jung.

77 Προΐεσθε] Iterum emenda ut MS. habet, προσίεσθε, *admittebatis*, *amplectebamini*: non ut vulgo προΐεσθαι, quod contrarium ſignificat. Jung.

Προΐεσθε] Emendavi προσίεσθε.

78 Συνείητε] Pro συνιῆτε, mendoſe MS. συνήειτε. Jung.

79 Ἐπεκυροῦτε] MS. pro ἐπεκ. habet ἐπεκουρεῖτε, ἐπιψηφίζεσθε. Et ἐπεκουρεῖτε quidem etiam verbum probum: hic tamen vulgatum ἐπεκυροῦτε longe cenſeo aptius, nec mutem: nec alterum activa forma vulgatum ἐπεψηφίζετε temere quoque ſolicitem. Jung.

80 Ἡ θόλος] De hoc & *Rhodigin.* libr. III. antiq. lect. 32. Jung.

81 Ἡ πρυτανεύουσα] Vid. ſupra Segm. 115. Jung.

Ἡ πρυτανεύουσα φυλὴ] Totum locum ad *Jungermanni* mentem reſtitui, qui omnia MS. uſus adjumento veriſſime emaculavit. De tholo dixiſſe memini ad lib. VII. Mox erat vulgo ἀτελής· ὁ τῆς αὐτῆς (*Kühnius* ἄλλης, male) ἀτελείας τυχὼν ἰσοτελὴς ὁ μέτοικος τελεῖν· pro quibus *Kuhnius*: τὸ μετοίκιον μὴ τελῶν. Sed certius MSS. innitimur.

82 Ὁ τῆς αὐτῆς ἀτελ. τ.] MS. ὁ τῆς ἀτελ. ſine αὐτῆς. In *Schotti* obſervationib. vero invenio: ὁ μέτοικος, *adde* ὁ τιμηθεὶς μὴ ταυτὰ τοῖς μετοίκοις τελεῖν. Eadem & noſter MS. conſervavit, ex quo totum hunc locum, ut legitur adſcribo: ὁ τῆς ἀτελείας τυχὼν, ἰσοτελὴς, ὁ μέτοικος, ὁ τιμηθεὶς μὴ ταῦτα καὶ τοῖς μετοίκοις τελοῦν· ὑποτελὴς, πᾶς ὅτῳ μὴ τὸ ἀτελὲς ὑπ. &c. quæ jam ſequuntur. Locus totus mire perturbatus, etiam adhuc ἀνώτερον, quem ex MS. partim ex ingenio, ſic totum ni fallor, veriſſime emendo: ἡ θόλος, ἐν ᾗ συνεδείπνουν ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς, ἡ πρυτανεύουσα φυλή. Ἀτελὴς, ὁ τῆς ἀτελείας τυχών· ἰσοτελὴς, ὁ μέτοικος ὁ τιμηθεὶς μὴ ταυτὰ τοῖς μετοίκοις τελεῖν· ὑποτελὴς, πᾶς, ὅτῳ μὴ τὸ ἀτελὲς ὑπῆρξεν ἐκ δωρεᾶς· συντελὴς, ὁ σὺν ἄλλῳ λειτουργῶν. Sic totus locus reconcinnandus eſt: quod adhuc liquidius demonſtrare lubet. *Tholus* quid ſit primum *Noſter* explicat, nempe fuiſſe locum ubi prytanes, vel ἡ πρυτανεύουσα φυλὴ, (quæ ex quinquaginta conſtabat viris lectis ex ſenatu quingentorum) ſingulis diebus ſuæ prytaneæ cœnabant, de quibus vid. *Sigon.* lib. II. cap. 3. de Rep. *Athen.* *Harpocratio*: Θόλος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου· ὁ τόπος ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις, οὕτως ἐκαλεῖτο παρ᾽ Ἀθηναίοις· Ἀμμώνιος ἐν τετάρτῃ περὶ κωμῶν γράφει ταυτί· ὁ δὲ τόπος, ὅπου ἑστιῶνται οἱ πρυτάνεις, καλεῖται θόλος, ὑπ᾽ ἐνίων δὲ σκιὰς, διὰ τὸ οὕτως ᾠκοδομῆσθαι αὐτὸν στρογγύλον, παρόμοιον θολίᾳ. vid. & *Heſych.* in θόλος. Idem *Harpocratio*: πρυτάνεις τὸ δέκατον μέρος τῆς φυλῆς (lego ut in MS. epit. βουλῆς) τῶν πεντακοσίων· πεντήκοντα ἄνδρες &c. quæ ipſe videas licet. Hæc jam aperta ſunt. His ſubjicit *Pollux* a τελῶν quatuor vocabula, quæ ſunt ἀτελὴς, ἰσοτελὴς, ὑποτελὴς, συντελής· quæ ſingula repetit mox eodem ordine, ne de noſtra emendatione dubites, ſingula per ſynonym. deducens & quæ ab illis dicuntur. Et de reliquis tribus, res nimis aperta eſt vel ex ſequentibus. de ἰσοτελεῖ vero, quæ ex MS. ſupplevimus, vera eſſe non tantum ipſe *Pollux* Segm. ſeq. τοῦ μετοικίου ἀφείμενος, ſed & *Harpocratio* ſatis decla-

Tri-

Tributarius erat, niſi cui immunitas do-
156 no data eſt. * Collega, qui cum alio publi-
cum munus adminiſtrat. Et immunis di-
citur, qui tributorum expers eſt. Defun-
ctus, qui tributa recenſet, ſine tributo
publicum non obiens munus. Et res ipſa,
immunitas, remiſſio, conceſſio, mune-
rum carentia. Nam tributorum libertas,
ſordidum eſt. Subſtantiam vero immu-
nem, dixit Dinarchus. Et ejuſdem tribu-
ti perſolutor, eodem civitatis jure fruens,
æqualem ad honores gradum habens, in-
quilini tributo liberatus. Et res ipſa, tri-
buti æqualitas, civitatis æqualis fruitio,
157 æqualis honorum uſus. * Tributarius ve-
ro, etiam tributis obnoxius: tributum
ſolvens, deponens, conferens, in publi-
cum dans tribuenſque dicitur. Et ipſa res,
tributum, depoſitum, collatio, inſum-
ptio publica, perſolutio. Contributarius
denique ſimul tributum ferens, conferens,
ſimul ſolvens, una deponens, ſimul per-
ſolvens. tum & verba, ab hiſce participiis.
Et res ipſæ, contributum, collatio com-
munis, commiſſio tributorum, corrogatio.

[83] ὑποτελὴς πᾶς, [84] ὅτῳ μὴ τὸ ἀτελὲς ὑπῆρξεν ἐκ
δωρεᾶς. * [85] συντελὴς, ὁ σὺν ἄλλῳ λειτουργῶν. 156
Καὶ ὁ μὲν [86] ἀτελὴς, ἀφειμένος [87] τῶν τελῶν, ἀ-
πηλλαγμένος, ὃς ἐπανεῖται τὰ τέλη, ἔξω τοῦ
τέλους, οὐ λειτουργῶν· καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀτέ-
λεια, ἄφεσις, ἀπαλλαγὴ, ἀπραγμοσύνη, ἄ-
νεσις· ἡ γὰρ ἀλειτουργησία, εὐτελές· ἀλειτούρ-
γητον δὲ οὐσίαν, Δείναρχος εἴρηκε. [88] Καὶ ἰσοτε-
λὴς, καὶ ἰσοπολίτης, ἰσότιμος, καὶ ὁμότιμος,
καὶ τοῦ μετοικίου ἀφειμένος· καὶ τὸ πρᾶγμα, ἰ-
σοτέλεια, καὶ ἰσοπολιτεία, καὶ ἰσοτιμία. * Ὁ 157
δὲ ὑποτελὴς, καὶ ὑπεύθυνος τελῶν, ὑποτελῶν,
καταβάλλων, εἰσφέρων, λειτουργῶν, ἐπιδιδούς·
καὶ τὸ πρᾶγμα, τέλος, καταβολὴ, εἰσφορὰ,
λειτουργία, ἐπίδοσις. Ὁ δὲ συντελὴς, συντελῶν,
συνεισφέρων, συνερανίζων, καταβαλλόμενος,
συγκαταβάλλων, συγκατατιθεὶς, συνεπιδιδούς·
καὶ τὰ ῥήματα, ἀπὸ τούτων τῶν μετοχῶν· καὶ
τὸ πρᾶγμα, συντέλεια, συνεισφορὰ, συμβο-
λὴ, ἔρανος.

rat eadem voce: ἰσοτελὴς, καὶ ἰσοτέλεια. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου· πολλάκις τιμή τις διδομένη τοῖς ἀξίοις φαίνεται τῶν μετοίκων, καθ' ἣν καὶ ἡ τοῦ μετοικίου ἄφεσις αὐτοῖς ἐγίγνετο· ὡς Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Σώστρατον, εἰ γνήσιος· ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων, ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι, ἄφεσιν εἶχον οἱ ἰσοτελεῖς, Θεόφραστος εἴρηκεν ἐν ἑνδεκάτῃ τῶν νόμων· οὗτος δέ φησιν, ὡς ἐνιαχοῦ καὶ πόλεσιν ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὥσπερ Ὀλυνθίοις τε καὶ Θηβαίοις· (ſic enim MS. epit. & *Suid.* non Ἀθηναίοις, ut vulgo) ἔστι δὲ μαθεῖν ἐκ τοῦ προσγεγραμμένου Ἰσαίου λόγου, καὶ ὅσα ἐτέλει ὁ ἰσοτελής. *Heſychius* breviter: ἰσοτελὴς, ὁ ἐξελεύθερος καὶ μετέχων τῶν νόμων, μετοίκιον δὲ οὐ φέρων· ſed ne dubitare videar ipſe an locus recte ſit emendatus, verbum non amplius addam. JUNG.

83 Ὑποτελὴς πᾶς, &c.] Ex MS. legendum ὑποτελὴς, πᾶς ὅτῳ μὴ τὸ ἀτ. ut jam dixi. Sic & *Seberus* noſter monuit in ſuo MS. eſſe plenius. JUNG.

Ὑποτελὴς πᾶς, &c.] Diſtinxi locum & emendavi ad *Kühnii* mentem: aberat vulgo illud τὸ ante ἀτελὲς, quod Græciſmi ratio poſtulat. In *Gloſſis* ὑποτελὴς exponitur, *tributarius*, *ſtipendiarius*, eoque ſenſu in LXX. Interpretibus occurrit: idem & ὑπόφορος: recte igitur in *Heſychio Sopingius* emendat pro Ὑπόφορος, ὑπὸ τέλος, ὑπεύθυνος· ὑποτελής. In quavis autem republica, civis, cui ex diſerto pſephiſmate non erat conceſſa immunitas, ὑποτελὴς erat, ſeu reipublicæ pendebat vectigalia.

84 Ὅτῳ μὴ ἀτελὲς] MS. τὸ ἀτελές. SEB.

85 Συντελὴς,] *Harpocratio*: συντελεῖς, οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται· ὡς ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ Ἀντιφῶντος περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. JUNG.

Συντελὴς,] In *Gloſſis* συντέλειαι, *functiones*, & συντελειῶν, *functionum*; ita enim legendum. Sed *Etymologi* verba ponam, quæ rem magis illuſtrabunt: Συντελὴς, χρήσιμος, ἢ ὅτι οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο· ἢ οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

86 Ἀτελὴς] Infra IX, 31. JUNG.

87 Τῶν τελῶν ἀπηλλαγμένος] Diſtingue τελῶν, ἀπηλλαγ. deeſt deinde ὃς in MS. JUNG.

88 Καὶ ἰσοτελὴς] MS. ὁ δὲ ἰσοτελής· & puto verius: ſic mox ὁ δὲ ὑποτελής· ὁ δὲ συντελής· de ὑποτελεῖ etiam infra IX, 31. Finis libri in MS. poſt mox adſcribitur: τέλος τοῦ η' βιβλίου. JUNG.

Καὶ ἰσοτελὴς]. *Noſter* III, Segm. 56. ubi & plura, quæ huc faciunt reperies. *Heſychius*, Ἰσοτέλεια, ἰσοτελεῖς μέτοικοι, ἵνα τοῖς ἀστοῖς τέλη διδόντες· & legendus quoque *Harpocratio* in ἰσοτελὴς καὶ ἰσοτέλεια, ubi & μετοικίου ἄφεσις, prout mox apud *Noſtrum* μετοικίου ἀφειμένος idem eſt cum ἰσοτελεῖ. Qui itaque μέτοικοι erant ἰσοτελεῖς, civium fruebantur jure nec pendebant μετοίκιον· reliqua tamen cum civibus ſolvebant reipublicæ vectigalia. Sed adjicienda quæ eadem voce *Harpocratio* de ἀτελείᾳ ex *Theophraſto* lib. XI. de Legibus tangit: οὗτος δέ φησιν, ὡς ἐνιαχοῦ, καὶ πόλεσιν ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὥσπερ Ὀλυνθίοις τε καὶ Θηβαίοις· & de hujus ἀτελείας ratione ſuperius dixiſſe memini.

[1] *[1] ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ἘΝΝΑΤΟΝ.

*JULII POLLUCIS [1] ONOMASTICI

LIBER NONUS.

[2] ἸΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

Κομμόδῳ Καίσαρι χαίρειν.

Ὀνομαστικόν τι [3] βιβλίον πεποίηται Γοργίᾳ τῷ σοφιστῇ, [4] οὑτωσὶ μὲν ἀκοῦσαι, παιδευτικόν· εἰς δὲ πεῖραν ἐλθεῖν, ὀλίγου λόγου· τούτου τῷ συγγράμματι πάλαι μὴ [5] προομιλήσας, ἀλλὰ νῦν ἐντυχὼν, ἠρξάμην περὶ τούτων τῶν βιβλίων, ὥς τι ὄντων, φρονεῖν· τά τε γὰρ ἄλλα, [6] καὶ τὴν χρείαν αὐτῶν ἀποδέχομαι, καὶ ὅτι τὸν τῶν ὀνομάτων κατάλογον ἔχοντά τι τῇ φύσει προσκορὲς, τῷ τρόπῳ τῆς διαθέσεως σεσόφισται [7] πρὸς τὸ ἄλυπον ἐν τῷ τῆς συντάξεως σχήματι, ὡς

JULIUS POLLUX

Commodo Cæſari S.

Dictionarium quoddam inſtitutorium, a Gorgia Sophiſta conſcriptum eſt: & hoc quidem audire, puerile: & idem conari, parvi momenti videbatur, huic componendi generi nondum converſato. nunc autem aggreſſus, cœpi hujuſmodi Libros, ceu rem frugiferam, æſtimare: alia enim omnia, & uſum eorum probo. Et vocabulorum catalogus, natura tædioſus exiſtens, diſpoſitionis modo ad ordinis quandam formam venuſtiorem redactus eſt: ut

1 Ἰουλίου] In noſtro MS. initium tale notatur: ἀρχὴ τοῦ θ βιβλίου. Πολυδεύκους Ὀνομαστικῶν θ. Et ſequitur poſtea epitome libri, ἐν τούτῳ τῷ &c. quæ vulgo præfationi ſubjecta: ſed MS. noſter ordine præpoſtero, quod & *Seberus* de ſuo tradit. Nos id admonuiſſe contenti, vulgatam ſeriem perſequemur. Jung.

2 Ἰούλιος Πολ. Κομμ. Καίσ. χ.] MS. τῷ Κομμόδῳ Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. Seb.

Ἰούλιος Πολ. Κομμ. Καίσ. χ.] C. A. Ἰούλιος Κομμόδῳ Κ. χ. C. V. Κομμόδῳ Κ. Πολυδεύκης χαίρειν, quorum alterum antiquitatem, alterum τὸ ἠθικὸν ſapit. Kühn.

Ἰούλιος Πολ. Κομμ. Καίσ. χ.] MS. Κομμόδῳ Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν· tantum non ut *Seberi* noſtri MS. Jung.

3 Βιβλίον] Omittit C. A. Kühn.

4 Οὑτωσὶ μὲν ἀκοῦσαι] Eſt *titulo tenus* vel *aurium tenus*, id eſt, ſi obiter illum nominari audiveris, *ad inſtituendum utile*, *ſi vero in rem præſentem veneris*, *exigui momenti eſt*: ita ſuum fere judicium de *Onomaſtico Gorgiæ Sophiſtæ* inſcripto. Kühn

5 Προσομιλήσας] MSSti προομιλήσας, *huic ſcripto olim quidem non aſſueveram*, *id vero temporis in illud cum incidiſſem*, *cœpi ſentire hoc ſcriptionis genus eſſe aliquid. Nam alias quoque utilitatem ejus ſuſpicio, in primis vero, ſi catalogum nominum ſua natura tædii plenum diſpoſitionis arte effeceris amabiliorem, ordiniſque melioris adhibeat modulum, ut nemini citius, cognitis prioribus, tædium obrepat, dum adhuc deſiderat audire poſteriora.* Kühn.

Προσομιλήσας] MS. προομιλήσας, non προσομιλήσας· forte verius: ait ſe illud σύγγραμμα Gorgiæ non prius verſaſſe quondam, vel in manibus habuiſſe olim, quam ipſe Ὀνομαστικοὺς ſuos conſcribere cœperit: ſed nunc ſe incidiſſe in iſtud opus, quo viſo ſe cœpiſſe nonnihil etiam de ſuis hiſce libris Onomaſticis ſentire. Jung.

Προσομιλήσας] Cum *Kühnio* προομιλήσας in textu reſtitui.

6 Καὶ τὴν χρείαν] Deeſt in MS. καί. Jung.

7 Πρὸς τὸ βλίπον] Præclara eſt lectio C. V. πρὸς τὸ ἄλυπον σοφίζεσθαί τι, πρὸς τὸ ἄλυπον eſt arte efficere, ut tædioſum quod eſt, nihil amplius habeat, quo offendantur lectores, idque ipſe egregie præſtitit in hoc *Onomaſtico*. Kühn.

Πρὸς τὸ βλίπον] Quid eſt βλίπον hic? ego mehercle non extricarem abſque MS. ſit qui id corruptum indicat, & ita habet: πρὸς τὸ ἄλυπον ἐν τῷ &c. inſane bene. Sic emenda: ait enim, quum nominum & vocabulorum recenſio facile, natura ita quod

non magis lectis quis defatigetur, quam ſequentia audire deſideret.

μηδένα θᾶττον τῷ γνωσθέντι προκαμεῖν, τῷ τὸ μέλλον ἀκοῦσαι [8] ποθεῖν. Εὐτύχει Κύριε.

2 * CAPITA LIBRI NONI.

HOc libro nomina de urbium ædificiis continentur, omniaque quæ a terminis, Populis, vicis, agris, regione, aut hortis dicuntur. Exteriores urbis partes. Nomina ab urbe derivata. Urbium formæ, earum laudes, & vituperia. & nomina, a civitate dicta. De partibus maritimis. De vectigalibus. Publicani laus, & vituperium. Partium intra mœnia & urbes exiſtentium nomina, privatarum & publicarum, præſtantiorum & viliorum.
3 * *Inſuper & numiſmatum adſunt nomina, tam majorum quam minorum: eorumque partes, eorumque vocabula: & ſi quid in hiſce nominibus proprium, aut communiter, aut ſecundum urbes obſervatum eſt. Ubi etiam in tranſcurſu, num calidos potus Majores noſtri biberint, diſcutitur. De veteri moneta, & nova, deque numis, qui Barbari æſtimati, Græcanici tamen ſunt. De primis monetæ excuſoribus. De monetarum inſcriptionibus. Quantum putent*

* [9] ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΕΝΝΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ. 2

[10] ΕΝ τούτῳ τῷ βιβλίῳ, τὰ περὶ πόλεως [11] οἰκισμῶν ἐστὶν ὀνόματα· καὶ ὅσα ἀπὸ [12] ὅρων, ἢ δήμων, ἢ κωμῶν, ἢ ἀγρῶν, ἢ χώρας, ἢ κήπων· καὶ τὰ [13] ἔξω τῆς πόλεως μέρη. Καὶ τὰ ἀπὸ [14] ἄστεως ὀνόματα· καὶ ὅσα πόλεως σχήματα· καὶ ἔπαινοι αὐτῶν, καὶ ψόγοι. Καὶ τὰ ἀπὸ πόλεως ὀνόματα· καὶ τῶν περὶ θάλατταν μερῶν· καὶ περὶ τελῶν· καὶ τελώνου ἔπαινος, καὶ ψόγος. Καὶ τῶν ἐντὸς [15] τείχους καὶ πόλεως μερῶν [16] ὀνόματα. Καὶ ἰδιωτικῶν τε καὶ δημοσίων, σπουδαιοτέρων τε καὶ φαυλοτέρων. * Ἐπὶ δὲ 3
τούτοις, νομισμάτων [17] ἐστὶν ὀνόματα τά τε μείζω, καὶ τὰ ἐλάττω, καὶ τὰ μέρη τούτων· καὶ ἐπ' αὐτοῖς, κλήσεις, καὶ εἴ τι περὶ τὰ ὀνόματα ταῦτα ἴδιον τετήρηται, ἢ κοινῇ, ἢ κατὰ πόλεις· ἐν οἷς, [18] κατὰ περιδρομὴν καὶ εἰ [19] θερμοῦ οἱ πρὸ ἡμῶν ἔπινον. Καὶ παλαιοῦ νομίσματος, καὶ νέου. Καὶ τῶν δοκούντων μὲν βαρβαρικῶν, ὄντων δὲ ἑλληνικῶν. Καὶ [20] περὶ τῶν πρώτως κοψαμένων [21] νομίσματα. Καὶ περὶ τῶν ἐν νομίσμασι τυπωμάτων. [22] Καὶ πόσον παρά τισι τὸ

comparatum eſt, faſtidium ſe adferat, diſpoſitionis quodam modo eam adornatam eſſe ita ut nullam moleſtiam pariat, nec ſit inſuavis iſta conſtructionis figura vel habitu &c. JUNG.

Πρὸς τὸ βλέπον] Veram lectionem πρὸς τὸ ἄλυπον, quam præeunte *Kühnio* in textu repoſui, & *Falckenburgii* retinet Codex.

8 Ποθεῖν.] C. V. ſubjicit εὐτύχει Κύριε. *Vale Domine.* KÜHN.

Ποθεῖν.] MS. habet & illud, *quo ſemper finitur epiſtola verbo*, nempe: ποθεῖν· εὐτύχει Κύριε. Et ſequitur ſtatim: ἐν οὖν &c. primum caput libri. Sed prius epitomen excutiamus, quam in MS. præfationi præpoſitam dixi. JUNG.

Ποθεῖν.] Adjeci ex MSS. duce *Kühnio*, εὐτύχει Κύριε.

9 Κεφάλαια] Ea MS. ante præfationem habet. SEB.

10 Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ] C. A. ita: τὰ δὲ ἔνεστι ἐν τῷ τοῦ Πολυδεύκους ἐννάτῳ βιβλίῳ ὀνομάτων περὶ τῶν πόλεως οἰκισμῶν ἔσατε ἀπὸ ὅρων &c. καὶ τὰ ἀπὸ ἄστεως καὶ ὅσα πόλεως σχήματα καὶ ἕτερά τινα· reliqua abſunt, quæ tamen *Voſſianus* Codex habet. KÜHN.

11 Οἰκισμῶν] Sic & MS. fortaſſe tamen epitomator hic οἰκισμοῦ ſcripſit, ut infra eſt hujus libri Segm. 7. quamvis ibidem in lemmate primi capitis quoque οἰκισμῶν ſit. JUNG.

12 Ὅρων] MS. τῶν ὅσων ἢ δ. Sed ὅρων legendum patet mox ex primo capite, Segm. 8. JUNG.

13 Ἔξω τῆς πόλεως] MS. ἔξω πόλ. ſine particula τῆς. JUNG.

14 Ἄστεως] MS. ἄστεος. SEB.

15 Τείχους καὶ πόλεως] MS. τείχους πόλεως, ſine καί recte; infra Segm. 35. antea Segm. 2. τὰ ἔξω πόλεως· nunc τὰ ἐντὸς τείχους πόλεως· quamvis & vulgatum καὶ ſic poſſit accipi, καὶ ἐντὸς πόλεως. JUNG.

16 Ὀνόματα.] MS. ὀνόματα, ἰδιωτικῶν &c. ſine intercedente καί. JUNG.

17 Ἐστὶν] MS. ἔστιν. JUNG.

18 Κατὰ περιδρομὴν] Sic & MS. rectius emendes, κατὰ παραδρομὴν, id eſt enim potius, *in tranſcurſu & obiter.* Sic apud *Plutarchum* περὶ παιδ. ἀγωγ. ubi ἐκ περιδρομῆς, *H. Stephanus* etiam legendum potius ἐκ παραδρομῆς judicat. JUNG.

Κατὰ περιδρομὴν] Lenocinium facit *Jungermanni* emendatio: ſed quid ni recta quoque ſit lectio vulgata? nimirum κατὰ περιδρομὴν fuerit, *leviter, nec ita fuſe*, ac in aliis *Pollux* noſter fecerat, ut magis eum tetigiſſe illhoc loco, quam enucleate propoſuiſſe hanc quæſtionem illa phraſis indicet: & forſitan, ſi hoc modo intelligas, in *Plutarcho* commode ſuam retineat ſedem: *Gloſſa*: περιδρομή, *ambitus, ambitio.*

19 Θερμῶν] MS. θερμοῦ. vid. infra Segm. 69. SEB.

Θερμῶν] C. V. θερμοῦ· ſcil. ποτοῦ vel ὕδατος, *num calidam biberint Veteres?* vulgata lectio interrogat, *num veteres calidas biberint?* eodem ſenſu. KÜHN.

Θερμῶν] Θερμοῦ & noſter & *Seberi* MS. nec aliter ſcribendum: θερμοῦ, ſcilicet ὕδατος, infra Segm. 67. &c. JUNG.

Θερμῶν] Θερμοῦ ex MSS. & *Kühnii* emendatione in textum retuli & probat inferius ipſe *Pollux*: *caldam bibere*: *Cato.*

20 Περὶ τῶν πρώτως &c.] MS. πρώτων. SEB.

Περὶ τῶν πρώτως &c.] MS. περὶ τῶν πρώτων κοψαμένων νόμισμα· non minus recte. infra Segm. 83. πρώτων, pro vulgato πρώτως etiam *Seberi* noſtri MS. habet. JUNG.

21 Νομίσματα.] C. V. νόμισμα. KÜHN.

22 Καὶ π. παράγουσι τ. τ. ἰσχύν.] C. V. καὶ πόσον

4 τάλαντον ἴσχυεν. * Καὶ περὶ τοῦ χρῆμα καὶ χρήματα, καὶ ἀργύριον καὶ ἀργύρια, καὶ [23] χαλκὸν καὶ χαλκία. Ἐπὶ δὲ τούτοις, περὶ [24] παιδιῶν, καὶ κύβου, καὶ πεττῶν, καὶ τοῦ κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. Καὶ τῶν περὶ [25] διαγραμμισμοῦ, καὶ ἀστραγάλων, καὶ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀριθμοῦ, καὶ [26] ἐξίτου, καὶ Κυνὸς, [27] καὶ Κώου, καὶ Χίου, καὶ Στησιχόρου, καὶ Εὐριπίδου, καὶ Ἀρτιασμοῦ, καὶ [28] τῆς εἰς Ὠμίλλαν [29] παιδιᾶς, [30] Τρόπα, Ἐπισκύρου, [31] Φεννίδα, [32] Ἀπορράξεως, οὐρανίας· [33] Ὀρτυγοκοπίας, καὶ τῶν προσφόρων αὐτῇ ὀνομάτων. Βασιλίνδα, Ὀστρακίνδα, [34] Διελκυστίνδα, Σχοινοφιλίνδα, Ἀποδιδρασκίνδα, Χαλ-
5 κισμὸς, Ἱμαντελιγμὸς, Ἐφεδρισμὸς, * Ἐποστρακισμὸς, [35] Ἀσκωλιασμὸς, Ἐν κοτύλῃ, Χαλκῆν μυῖαν, [36] Ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε, [37] Τρυγοδίφησις, [38] Μηλολόνθη, Χελιχελώνη, Σκανθαρίζειν, Ῥαθαπυγίζειν, Πεντάλιθα, Φίττα μαλιάδες, [39] Φίττα ῥοίαι, Φίττα μελίαι, Πλα-

talentum continere. * *De pecunia, & pecuniis: argento, argentis: ære, & æreis. Præterea de ludis, teſſera, taxillis. & de eo quod dicitur, Movebo hunc a ſacra linea. De diagrammiſmis, aſtragalis, deque eorum numero, & tractatione: de cane, Coo, Chio, Steſichoro, Euripide, ludo articulari, & ludo ad hamillam. De pila ad Scyrum, Phennida, aporraxi, Urania, cothurnicum jactu, & nominibus huic* 4
propriis. De Baſilinde, oſtracinde, Chalciſmo, himanteligmo, ephedriſmo, * *epoſtraciſmo. Aſcomaſmus, in cotyla, æneam muſcam, exorere o dilecte ſol, fecis perſcrutatio, melanthe, teſtudo: ſcantharizare, nates percutere. Pentalitha, phittamaliades, phittariæ, phittameliæ, pla-* 5

παρὰ τῖσιν τὸ ταλάντιον ἴσχυεν καὶ &c. *& quantum apud quoſdam talentum valuit.* KÜHN.

Καὶ π. παράγουσι τ. τ. ἴσχυεν.] Corrupta hæc. MS. καὶ π. παράτησιν τ. τ. ἴσχυεν· minus corrupte. legendum enim: καὶ πόσον παρά τισιν τὸ τάλαντον ἴσχυεν. vid. infra Segm. 85. &c. JUNG.

Παράγουσι τὸ τάλαντον ἴσχυεν.] Apparet in textu illa lectio, quam ad oram Codicis ſui repoſuerat *Kuhnius.* Τισιν alia manus in Excerptis C. V. emendaverat.

23 Χαλκοῦ καὶ χαλκεῖα.] C. V. χαλκία. KÜHN.

Χαλκοῦ καὶ χαλκεῖα.] Emenda, ut MS. noſter habet, χαλκὸν καὶ χαλκία· infra Segm. 90. non enim illa ponit ut reſpondeant caſu qui tribuitur περὶ præpoſitioni, ſed τεχνικῶς περὶ τοῦ χαλκὸν &c. ut antea περὶ τοῦ χρῆμα &c. JUNG.

Χαλκοῦ καὶ χαλκεῖα.] In textu reſtitui χαλκὸς, ut prioribus hæc reſpondeant: non abſcedit longe *Palatini C.* lectio.

24 Παιδιῶν] MS. male παιδίων· & ſic fere in hac vocula peccat. JUNG.

25 Διγραμμισμῶν] C. V. περὶ διαγραμμισμοῦ. KÜHN.

Διγραμμισμῶν] MS. διαγραμμισμοῦ. Et ſic emenda: ut admonebitur & infra Segm. 99. JUNG.

Διγραμμισμῶν] Recte *Kuhnius* διαγραμμισμοῦ. Mox pro ἐξίτου ſpiritu mutato ἐξίτου poſui. Paulo poſt vulgo erat εἰς Ἀμίλλαν, in cujus locum emaculatam MSS. lectionem dedi, quæ hoc libro inferius, ubi de ludis, confirmabitur magis.

26 Ἐξίτου] Sic etiam MS. ſed ἐξίτου malim, ut etiam infra Segm. 100. vulgati. JUNG.

27 Καὶ Κώου, &c.] C. V. Κώιον. KÜHN.

Καὶ Κώου, &c.] MS. καὶ Κώιου· id eſt, ſolita ſcriptura vetuſtis, Κώου· & infra Segm. 100. vulgati Κῷον. JUNG.

28 Τῆς εἰς Ἄμιλλαν] C. V. τῆς εἰσωμιλλαν· male. KÜHN.

Τῆς εἰς Ἄμιλλαν] Pro εἰς Ἄμιλλαν, MS. εἰς εἰσωμίλλαν, ut & infra habet Segm. 102. εἰς Ὠμίλλαν etenim dicebatur, ut ibi videbimus. JUNG.

29 Παιδιᾶς.] Mendoſe MS. παιδίας. JUNG.

30 Τρόπου Ἐπισκύρου. &c.] MS. ita habet: Τρόπα, Ἐπισκύρου, σφεννίνδα. Et certe τρόπα, Ἐπισκύρου, hic legendum. de illo infra Segm. 103. Ἐπισκύρου ſcilicet παιδιά· de Ἐπισκύρῳ infra ibidem Segm. 103. tertium σφεννίνδα etiam infra ſemper MS. cum σφ. modo tamen σφεννίδα, modo σφεννίνδα, Segm. 103. poteſt itaque & iſtud reponi hic. priores editiones adhuc corruptius hic φεννίδος habebant: edit. *Flor.* φεννίδες, & *H. Stephanus* adſcripſerat, *in libri textu* φαιν. antea ſcilicet id infra editum φαιννίδα fuit. JUNG.

Τρόπου Ἐπισκύρου. &c.] Commate diſtinguendæ hæ voces, & pro Τρόπου ſcribendum Τρόπα, ut bene utrumque in textu *Kuhnius* emendaverat.

31 Φεννίδα.] Prior. edit. φεννίδες. vid. infra Segm. 103. SEB.

Φεννίδα.] C. V. σφεννίνδα, & mox ὀρτυγοσκοπίας· poſt τρόπου diſtinctio ponenda: præfero ὀρτυγοκοπίας, quod *ſtudium circa commiſſiones coturnicum* ſignificat. KÜHN.

32 Ἀπορράξεως οὐρανίας.] Sic & MS. ſed diſtingue ἀπορράξεως, οὐρανίας· ſive ἀπορράξεως, οὐρ. potius; diſtincta hæc τῆς σφαίρας παιδιᾶς genera, ut infra Segm. 103, 105 & 106. videre potes. JUNG.

33 Ὀρτυγοκοπίας] Pro eo MS. habet ὀρτυγοσκοπίας, ut & priores editiones, ſed alterum rectum infra Segm. 107. JUNG.

34 Διελκυστίνδα, Χαλκ.] C. V. dein habet Σχοινοφιλίνδα, Ἀποδιδρασκίνδα. Χαλκισ. KÜHN.

Διελκυστίνδα, Χαλκ.] MS. auctior duabus voculis: Διελκ. Σχοινοφιλίνδα, Ἀποδιδρασκίνδα; Χαλκ. bene. vid. infra Segm. 110. nihilominus tamen in hoc catalogo quædam παιδιῶν genera prætermittuntur, ut inferius ipſe potes cognoſcere. JUNG.

Διελκυστίνδα] Ex MSS. binas voces ſubjeci, quæ in prioribus editionibus non extitere.

35 Ἀσκωλιασμὸς] Recte & MS. noſter: prius editi Εἰσκωμασμὸς habent. JUNG.

36 Ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε] Etiam MS. ἔξεχ'. ſed mox ut edit. ubi: ἔξοχ' ὦ φιλήλιε. vide infra Segm. 122. SEB.

Ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε] Bene edidit *Seberus* noſter ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε· ut & infra *Noſter*: MS. noſter omnia confuſe ut ſolet, quæ tamen veram lectionem continet: ἐξέχω φιλήλιε. JUNG.

37 Τρυγοδίφησις] Sic & infra Segm. 124. MS. noſter hic quidem Τρυγοδιφύλησις habet. JUNG.

38 Μηλάνθη, Χελώνη] C. V. Χελιτχελώνη. KÜHN.

Μηλάνθη, Χελώνη] MS. Μηλάνθα, Χελιχελώνη. pro illo altero infra plerumque Μηλολάνθα· ut indicabo, & hic malim. Χελιχελώνη vero hic corrigendum eſt in vulgatis, ut & infra habemus Segm. 125. JUNG.

Μηλάνθη, Χελώνη] Et cur non MSS. præ vulgata placeat lectio, ubi *Pollucem* ſibi ipſi reddit ſimilem? locum itaque emaculavi. In C. V. Excerptis τῷ σ in χελιτχελ. punctula ſuppoſuerat aliquis, delendam ſignificans literam.

39 Φιττάριαι, Φιτταμελίαι] C. V. pro Φιττάριαι legit Φιττάρσιαι. KÜHN.

Φιττάριαι, Φιτταμελίαι] MS. Φίτταρειαι, Φιτταμε-

tagonium. telephyllum, caryna, malorum grana, latages, collabiſſare. Porro ſynonyma quoque ſimilis, fraudis, cunctandi, admonendi, vincendi, turbæ, augendi, cavillandi, rei, ſciendi, plerumque, occidendi, dubitandi, ſufficiendi, terrendi, exponendi, incendendi, perficiendi, expellendi, intrandi, ferendi. Et nomina variæ figuræ, ab eu diphthongo incipientia.

ταγώνιον, [40] Τηλέφιλον, [41] Κρίνα, καὶ Σπέρμα μήλων, Λάταγες, [42] Κοτταβίζειν. Ἐπὶ τούτοις, συνώνυμα [43] τῷ ὅμοιος, τῇ ἀπάτῃ, τῷ μέλλειν, τῷ νουθετῆσαι, τῷ κρατεῖν, τῷ ὄχλος, [44] τῷ αὐχεῖν, τῷ κωμῳδεῖν, τῷ πρᾶγμα, [45] τῷ εἰδέναι, τῷ ὡς τὸ πολύ, τῷ ἀνελεῖν, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖν, τῷ ἐκπλήττειν, [46] τῷ ὑπεκθέσθαι, τῷ καίειν, τῷ ἐπράχθη, τῷ ἐξήλασε, τῷ εἰσῆλθε, τῷ ἀράμενος· καὶ τὰ ἀπὸ τῆς [47] ευ διφθέγγου ἀρχόμενα ἐν ποικίλοις [48] σχήμασι.

6 * CAPUT PRIMUM.

Nomina de urbis ædificiis, & quæcunque a terminis, & populis.

POrro ut etiam de urbe, & urbis partibus loquamur, ſic dicendum eſt: coloniæ deductor, coloniam deducens. Urbem extruens, non tamen πολιστής. Condens, & Conditor. Et apud Herodotum, Συγκτίστης. De eodem & ædificans, fabricans, urbem ſubſternens, parans, paratus, operans, expoliens.

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΠΡΩ͂ΤΟΝ. 6

[49] Τὰ περὶ πόλεως οἰκισμῶν ὀνόματα, καὶ ὅσα ἀπὸ ὅρων, ἢ δήμων.

ΙΝ' οὖν καὶ [50] περὶ πόλεώς τι, καὶ τῶν τῆς πόλεως μερῶν ὑπείπωμεν, οὕτω [51] λέγομεν· οἰκιστής, οἰκίζων, πολίζων· [52] οὐ μὴν καὶ πολιστής, καὶ κτίζων, καὶ κτίστης, καίτοι παρ' Ἡροδότῳ ἔστιν ὁ [53] συγκτίστης· ἐπὶ τούτῳ δὲ, καὶ ὁ οἰκίζων, καὶ [54] τεκταινόμενος, καὶ [55] ὑποβαλλόμενος τὴν πόλιν, καὶ κατασκευάζων, καὶ κατασκευαζόμενος, καὶ ἐργαζόμενος, καὶ ἐξεργαζόμενος,

λίαι &c. & emenda ita pro Φιττάριαι· dicam infra ad Segm. 127. JUNG.

Φιττάριαι, &c.] Repoſui Φίττα μαλιάδες, Φίττα ῥεῖαι, Φίττα μελίαι diviſis vocibus; cujus emendationis ratio inferius abunde conſtabit.

40 Τηλίφυλλον, Κάρυνα] Ita hic MS. Codex; ſed idem infra bis Τηλίφιλον. vide not. Segm. 122. SEB.

Τηλίφυλλον, Κάρυνα] MS. Τηλίφιλον, Κάρινα· & Τηλίφιλον emenda, ut & infra MS. habet Segm. 122 & 127. prius editi fere etiam ſic, Τηλίφιον, una ſaltem littera deficiente. Pro Κάρινα vero quod & vulgo vitioſum Κάρυνα, repone, Κρίνα· ut infra Segm. 122. in MS. & Segm. 128. JUNG.

41 Κάρυνα] C. V. Καρῖνα, ut notetur διφορία lectionis. KÜHN.

Κάρυνα] Præeunte *Jungermanno* Κρίνα in textu poſui, & modo τηλίφιλον.

42 Κολλαβίζειν.] C. V. legit κολακίζειν. KÜHN.

Κολλαβίζειν.] MS. Κολαβίζειν· ἐπὶ δὲ τούτοις &c. illud κολαβίζειν, uno λ & priores editiones. JUNG.

Κολλαβίζειν.] Κοταβίζειν *Kühnius*; & ſequor, niſi quod literam τ duplicavero, prout lectionem C. V. quis emendaverat.

43 Τῷ ὅμοιος] MS. τὸ ὅμοιος, ut ſæpe peccat. JUNG.

44 Τῷ ἄγχειν] C. V. αὐχεῖν &c. τῷ ταχὺ τῷ ὡς τὸ π. KÜHN.

Τῷ ἄγχειν] MS. τῷ αὐχεῖν· & ſic reponendum eſt: ut infra vide bis Segm. 145. JUNG.

45 Τῷ εἰδέναι] MS. auctior, τῷ εἰδέναι, τῷ ταχὺ, τῷ ὡς &c. & ſic ſupplebis. Patet etiam ex *Polluce* infra ex lemmate MS. Segm. 145 & 152. JUNG.

46 Τῷ ὑπεκθέσθαι] C. V. τῷ ὑπεχθέσθαι τῷ κάειν τῷ ἐπράχθη. KÜHN.

Τῷ ὑπεκθέσθαι] MS. vitioſe τῷ ὀπεχθέσθαι· deinde τῷ κάειν ut & antea editi; tum ſequitur τῷ ἐπράχθη, quod pro falſo vulgato ἐπράθη reſtituas. Infra Segm. 156. idem repetit *Pollux*. JUNG.

47 Ευ] MS. εὐ δ. JUNG.

48 Σχήμασι.] C. V. σχηματισμοῖς· ita ille, de quibus facile judicium feret Lector. KÜHN.

Σχήμασι.] MS. noſter elegantius & plenius: ἀρχόμενα ὀνόματα ἐν ποικίλοις σχηματισμοῖς· quam voculam ipſe *Pollux* confirmat infra Segm. 154. Et quis putaſſet tantum σφαλμάτων cumulum in ipſa epitome congeſtum latuiſſe? quæ vero nos in ipſo libro exſpectat confluges? ſed audacter rem adgrediamur. JUNG.

49 Τὰ περὶ πόλεως] C. A. περὶ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως μερῶν. KÜHN.

Τὰ περὶ πόλεως] Titulus deeſt in MS. JUNG.

50 Περὶ πόλεώς τε] C. A. π. πόλεώς τι, *de urbe aliquid*, οἰκιστὴς, *conditor*; οἰκίζων, *condens urbem*. KÜHN.

Περὶ πόλεώς τε] Pro τε, ad meum Codicem olim conjeceram, an τι legendum eſſet, nec erravi: ita enim clare & in MS. eſt. Scribe itaque: Ἵν' οὖν καὶ περὶ πόλεώς τι, καὶ &c. JUNG.

Περὶ πόλεώς τε] Τι ex MSS. textus habet.

51 Λέγομεν.] MS. λεγόμεν. JUNG.

52 Οὐ μὴν καὶ πολ. καὶ κτίζ.] Sequitur in C. A. καὶ κτίστης, εἰ καὶ παρ' Ἡροδότῳ ὁ συγκτίστης ἢ τεκταινόμενος. C. V. τεκτεινόμενος ε & αι confuſis. KÜHN.

Οὐ μὴν καὶ πολ. καὶ κτίζ.] Deſunt in MS. hæc, καὶ πολιστὴς, καὶ κτίζων. JUNG.

53 Συγκτίστης] *Ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius. Herod.* lib. V. f. 191. SEB. 2.

Συγκτίστης] Locus *Herodoti* noſtri eſt in *Terpſichore* cap. 46. συνέπλεον δὲ Δωριέϊ καὶ ἄλλοι συγκτίσται Σπαρτιητέων, Θεσσαλὸς καὶ Παραιβάτης καὶ Κελέης καὶ Εὐρυλέων. Quod vero apud *Pollucem* noſtrum præcedit κτίστης, quamvis Lexicographi κτιστὴς ſcribant, paroxytone habet quoque MS. noſter: & bene; ut δύτης, πράτης, πρίστης, alia tot ſyllabarum fere. JUNG.

54 Τεκταινόμενος] Mendoſe MS. τεκτεινόμενος. JUNG.

55 Ὑποβαλλόμενος τὴν πόλιν] Phraſis in hac ſignificatione ni fallor notanda: quæ forte idem ſignificat, quum de ſtructura certe urbium καὶ περὶ οἰκισμοῦ ſermo ſit, *quaſi fundamenta urbis jacere*, ein grundt einer ſtadt legen. Sane in MS. noſtro non eſt aliter. JUNG.

[56] καὶ ποιῶν, καὶ οἰκοδομούμενος, καὶ μηχανώμε-
7 νος, καὶ τὰ ὅμοια. * Καὶ τὸ πρᾶγμα, οἰκισμός·
[57] καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, οἴκισις, καὶ κατοίκισις·
τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, τὰ μὲν σκληρὰ, τὰ δὲ
κοινὰ καὶ πρὸς ἕτερα. Τὸ δὲ ῥῆμα, [58] οἰκίζειν,
πολίζειν· καὶ κτίζειν, καὶ κατοικίζειν. Καὶ ἐπίῤ-
ῥημα μόνον τὸ οἰκιστικῶς. Τὸ δὲ ἔργον, πόλις,
καὶ ἄστυ, καὶ συνοικία, καὶ συνοικισμός. Ξενο-
φῶν δὲ καὶ [59] τεῖχος, οὐ τὸν περίβολον [60] ἔφη μό-
νον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὸ τῷ περιβόλῳ πᾶν. Ὁ δὲ
ἀνὴρ, πολίτης, ἀστὸς, οἰκήτωρ, [61] ἔντοπος, ἔν-
8 οικος, ἔγχωρος, [62] ἐγχώριος, ἐγγενής. * Καὶ τὸ
πλῆθος, δῆμος, ὄχλος, [63] δημόται, Φυλέται, γένη,
ἔθνη. [64] Καὶ τὰ μέρη, τὰ μὲν ἔξω πόλεως, [65] ὅροι,

faciens, extruens, machinans. & ſimilia.
* Et res ipſa, ædificatio. Et juxta Thu- 7
cydidem, Habitatio, Cohabitatio. Reli-
quorum enim derivativa, aut dura ſunt,
aut etiam ad alias res communia. Ver-
bum autem, coloniam deducere, ur-
bem condere, extruere, inhabitare. Et
adverbium, inhabitatorie. Sed opus ipſum,
civitas, urbs, cohabitatio, ædificium.
Verum Xenophon non mœnia modo,
ſed omne quod mœniis continetur, Mu-
rum dixit. Vir autem Civis, urba-
nus, habitator, incola, inhabita-
tor, inquilinus, Indigena, colonus.
* Et ipſa multitudo, Populus, turba, 8
populares, Tribules, genera, familiæ.
Atque partes extra urbem, termini,

56 Καὶ ποιῶν] Abſunt a C. A. uſque ad τὰ ὅμοια. KÜHN.

Καὶ ποιῶν] Deſunt in MS. καὶ ποιῶν, καὶ οἰκοδ. καὶ μηχανόμενος· pro ultimo vero hoc vulgato, omnino emenda μηχανώμενος, uti diu in meo Codice feceram. JUNG.

57 Καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, οἴκησις] C. A. οἴκησις ὡς Θουκυδίδης καὶ κατοίκησις, utrumque extat libr. II. *Hiſtor.* videtur autem utrobique legendum οἴκισις & κατοίκισις ab οἰκίζειν, quod ſtatim ſequitur ubi & C. A. leg. πρὸς ἕτερον. KÜHN.

Καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, οἴκησις] Οἴκησις, καὶ κατοίκησις etiam ſunt in MS. ita: ſed ſtatim fui ſuſpicatus ſcribendum οἴκισις καὶ κατοίκισις· nec amplius ſuſpicor: quum ita emendandum & res ipſa moneat, & *Thucydidis* locus, quemadmodum & *H. Stephanum* in ſuo Theſauro video obſervaſſe: e lib. V. Ξυγγραφῆς enim locum adfert: καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῇ προσέθεσαν, καταβαλόντες τὰ Ἁγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφανίσαντες εἴ τι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι. Alterum κατοίκισις in eodem *Thucydide* quoque exſtat, ut libr. VI. in Oratione *Hermocratis*; ubi Λεοντίνων τε ξυγγενῶν κατοικίσεις ait. Et apud *Platonem* libr. III. Νόμων, & eodem libro extremo: τὰς τοῦ Δαρδάνου ὑπωρείας τε καὶ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ κατοίκισιν. Ejus contrarium tale, ἐξοίκισις apud *Platonem* lib. IV. de Legib. initio extat. JUNG.

Καὶ π. Θουκυδ. οἴκησις, καὶ κατοίκησις] Invitis etiam MSS. in textu reſtitui οἴκισις & κατοίκισις· & probant Commentatores noſtri ex diſertis *Thucydidis* locis; apud eundem vero *Thucydidem* non procul initio libr. I. occurrit οἰκιστὴς, οἰκίζειν, ἀποικίζειν, συνοικίζειν, quas omnes voces *Pollux* hic habet: & *Diogenes* in Vita *Solonis*: πόλιν ᾤκισεν, pro quo συνῴκισεν in MS. eſſe monet *Stephanus*: οἱ ἐκ Λακεδαίμονος ἀποικίζοντες, *Scholiaſta Pindari* ex *Hierocle* dicuntur, *qui Lacedamone miſſi in colonias abeunt*: ἀποικίζειν enim tam dicitur illa urbs quæ colonias mittit, quam illi qui in colonias mittuntur: & eſt in *Apollinis* Oraculo, quod dicto loco *Scholiaſtes* recitat de *Batto* οἰκιστήρ· Εἰς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα, quam quidem vocem hic non recenſet *Pollux*.

58 Οἰκίζειν] MS. οἰκίζειν, καὶ πολίζειν, καὶ κτ. &c. quæ lectio, licet in his minutiis nihil ſenſui decedat hoc vel illo modo legas, placet præ vulgata. JUNG.

59 Τεῖχος] Ut extremo lib. IV. Ἑλληνικῶν de *Lyſandro Haliartum* adoriente, ᾔει τὸ τεῖχος τῶν Ἁλιαρτίων. Et ſtatim: ἐπεὶ δὲ τῶν Θηβαίων τινὲς ὄντες ἐν τῷ τείχει (in oppido *Haliarto*) διεκώλυον, προσέβαλε πρὸς τὸ τεῖχος. Sunt & alia loca, ad quæ potuit reſpexiſſe *Noſter*. Sed unum ſaltem exempli cauſſa attuliſſe ſatis fuerit, niſi tamen hunc qui mihi occurrit primus lib. IV. Παιδείας· ubi *Gobryas Cyro* ſe dedens: ἔχω δὲ καὶ τεῖχος ἰσχυρὸν, καὶ χώρας ἐπάρχω πολλῆς &c. Et mox τείχη· fere extremo libro. JUNG.

60 Ἔφη] Abeſt a C. A. Uſus vocis τείχους non ſemel ita occurrit l. I. H. G. ſunt & urbes ita dictæ, ut *Aboni murus*, Ἀβώνου τεῖχος in Ponto. KÜHN.

61 Ἔντοπος, ἔνοικος] Ordine verſo MS. ἔνοικος, ἔντοπος. JUNG.

62 Ἐγχώριος] Abeſt a C. A. KÜHN.

Ἐγχώριος] Deeſt in MS. ἐγχώριος. JUNG.

63 Δημόται] MS. δημῶται. JUNG.

64 Καὶ τὰ μέρη, τὰ μ. ἔ. π.] MS. μέρη τῆς πόλεως τὰ μέν. SEB.

Καὶ τὰ μέρη, τὰ μ. ἔ. π.] MS. auctior: καὶ τὰ μέρη τῆς πόλεως, τὰ μ. ἔ. π. JUNG.

65 Ὅροι] E not. *Sylb.* pro ὄρη. Idem mox ſuſpicatur legendum ἐφορία, ἀγ. vel ἐφορία ἀγορὰ, quod & in Theſauro Græc. L. ſe annotaſſe indicat. SEB.

Ὅροι] C. V. ὄρη pro ὅροι, male. KÜHN.

Ὅροι] MS. ὄρη ἐφόρια, ἀγορὰ &c. perinde ut antea vulgati, niſi quod illi poſt ὄρη comma habebant. *H. Stephanus* ad ſuum Codicem hanc emendationem, quam noſter *Seberus* partim ſecutus eſt, adſcripſit: ὅροι, ἐφορία ἀγορὰ, *ut in Theſ. ann.* Et in Theſauro adfert locum *Demoſthenis* in *Ariſtocratea*, in quo ἀγορᾶς, ἐφορίας, ubi tamen ex alio loco ejuſdem Orationis, & cum vet. lib. comma poſt ἀγορᾶς tollit, itaque & hic mavult legere, ut adſcripſi. Certe ὅροι ſcribendum nemo dubitare poteſt. quum ſupra in recenſione capitum Segm. 3. & hic in lemmate ὅρων habueris; & mox ubi ſigillatim exequitur ea quæ ab his vocabulis deducuntur, primum καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ὅρων &c. habes. Et alterum quoque ἐφορία ἀγορὰ, quod & *H. Stephano* puto magis placuiſſe, quam ſi comma interjicias, verum puto, & ad *Demoſthenis* locum reſpectum a *Noſtro*; ait enim legem explicans Orator: ἀπεχόμενον φησὶν ἀγορᾶς ἐφορίας· τί τοῦτο λέγων; τῶν ὁρίων τῆς χώρας· ἐνταῦθα γὰρ, ὥς γε μοὶ δοκεῖ, τἀρχαῖα συνῄεσαν οἱ πρόσχωροι παρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγειτόνων· ὅθεν ὠνόμακεν ἀγορὰν ἐφορίαν. &c. ita enim recte ſemper in ea Oratione nullo commate nec particula καὶ intercedente habent editiones noviſſimæ *H. Wolfii*, qui interpretatur *forum collimitium*. Ait vero noſter *Pollux* diſerte nimis ſe agere de iis quæ extra civitatem atque muros, τὰ μέρη τῆς πόλεως, ait, τὰ ἔξω πόλεως· tale autem μέρος eſt ἐφορία ἀγορὰ, non ſimpliciter ἀγορὰ, quæ ad illas partes pertinet, quæ ἔνδον potius: adeo ut aliter illud vix locum habere queat. JUNG.

Ὅροι] Ita recte a *Sebero* reſtitutum: notarat id quoque *Falckenburgius* ad ſui Codicis oram.

conterminalia, forum, Populi, vici, agri, ſuburbia, prædia remotiora, regiones, horti, paradiſi, villæ, domus voluptuariæ: quorum nonnulla, etiam in urbe fiunt. Et a terminis quidem dicitur, Conterminus Jupiter, columna terminans, fluvius confinis, confinis urbs, locus conterminus, ager noſtris finibus contentus, bellum externum, opus determinatum. Tellurem terminare, determinare regionem. Virum finibus ejicere, extorrem fieri, & fines conturbare.

9 * Terminans vero, terminator. Et Ager obæratus, determinatus. Et terminans columna, terminus. Dieſque terminatus, pro definito. Sed a Populis, juxta Populos habitantes, cum Populis convenientes, popularis multitudo. Tum & in Populo verſari, & peregrinari, & Populo cohabitare. Cohabitatio, peregrinatio. Extera

ἐφέρια ἀγορά, [66] δῆμοι, κῶμαι, ἀγροί, [67] προάστεια, ἐσχατιαί, χῶραι, κῆποι, παράδεισοι, [68] ἐνηβητήρια, ἐνδιαιτήματα· ὧν ἔνια καὶ ἐν πόλει ἂν γένοιτο. Καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ὅρων, [69] ὅριος Ζεύς, καὶ [70] στήλη ἐφερία, καὶ ποταμὸς μεθόριος, καὶ ὅμορος πόλις, καὶ πρόσορος τόπος, καὶ ἐνόριος χῶρος, καὶ ὑπερόριος πόλεμος, καὶ διωρισμένον πρᾶγμα, καὶ [71] προσωρίσθαι γῆν, καὶ ἀφορίσασθαι χώραν, καὶ ὑπερορίσαι ἄνδρα, καὶ ἐξόριστον γενέσθαι, [72] καὶ ὅρια ἀνασπᾶσαι.

* Ὁ δὲ ὁρίζων, ὁριστής· καὶ τὸ [73] ὑπόχρεων χωρίον, ὡρισμένον, [74] καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στήλη, ὅρος· καὶ ὡρισμένη ἡμέρα, ἡ [75] διειρημένη. Ἀπὸ δὲ δήμων, οἱ κατὰ δήμους οἰκοῦντες, καὶ οἱ δημοτευόμενοι, καὶ τὸ ἔνδημον πλῆθος· [76] τάχα δὲ καὶ τὸ ἐπιδημεῖν, καὶ ἀποδημεῖν, καὶ [77] ἐπιδημῆσαι, [78] καὶ [79] ἐπιδημία, [80] καὶ ἀποδημία, καὶ ἔκδημοι πό- 9

66 Δῆμοι, κῶμαι] *Schotti* obſervatio hæc eſt: *Ergo videntur diverſa contra* Ariſtophanis *Interpretes &* Steph. *de Urbibus in dict.* δῆμος. *Sed ut puto non alia de cauſa hæc diſtinxerunt.* JUNG.

67 Προάστεια] Προάστεια MS. non habet, ſed mox poſt παράδεισοι ponit. JUNG.

68 Ἐνηβητήρια] C. A. ἐκηβητήρια, ſed melius vulgatum. KUHN.

Ἐνηβητήρια] Adnotat *Corinthus* de *Dialecto Ionica*: Ἐνηβητήρια δὲ τὰ εὐωχητήρια· nempe λέγουσιν Ἴωνες· ex dialecto itaque Ionica ἐνηβητήριον fuerit locus, in quem lætitiæ mutuiter exercendæ ergo juvenes conveniebant, atque id ipſum voluit *Heſychius*, cum inquit; Ἡβητήρια, ἑστιατήρια, κατάλυσις· videndus in *Athenæum Caſaubonus*: præterea illo nomine gymnaſia ab Athenienſibus quidem appellabantur: *Scholiaſtes Euripidis* ad *Hippol.* ἡβητήρια τὰ γυμνάσια· atque ita hanc vocem intelligam apud *Theodoret.* de Provid. λογ. δ'. καταγωγίων δὲ καὶ ἐνηβητηρίων ἐκδομήσω (ita lego) κάλλη.

69 Ὅριος Ζεὺς] *Plato* libro octavo de L. L. fol. 914. Διὸς ὁρίου μὲν πρῶτος ὅδε νόμος εἰρήσθω· μὴ κινείτω γῆς ὅρια μηδεὶς &c. *Dionyſ. Halicarn.* libro ſecundo antiq. fol. 133. de *Numa*: κελεύσας γὰρ ἑκάστῳ περιγράψαι τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν, καὶ στῆσαι λίθους ἐπὶ τοῖς ὅροις, ἱεροὺς ἀπέδειξεν ὁρίου Διὸς τοὺς λίθους. Idem mox ὁρίους θεοὺς multitudinis numero dicit: *Plutarchus* autem ὅριον θεὸν quem inquit eſſe εἰρήνης φύλακα καὶ δικαιοσύνης μάρτυρ· in Vit. *Numæ* fol. 51. quomodo in quæſtion. Romanis fol. 161. eadem de re loquens Τέρμινον ἐπίσκοπον καὶ φύλακα φιλίας καὶ εἰρήνης appellat. vide *Gyraldum* Synt. I. fol. 42. SEB.

Ὅριος Ζεὺς] Latinis *Terminus*, unde *Terminalia* in *Gloſſis* ὁροθέσια, ἑορτὴ ὁρίου Θεοῦ, reddunt, & ἀπαντήσεια, ab ἀπαντᾶν, *occurrere*, quia in limitibus coibant celebraturi feſtum illud, & iterum; *Terminus*, ὅριος Θεός. KÜHN.

Ὅριος Ζεὺς] MS. Ζεὺς ὅριος, κ. στ. ἐφόρια. de his columnis aliquid & *Turnebus* V. Adv. 8. JUNG.

70 Στήλη ἐφερία] C. A. στύλη & infra Segm. ſeq. στύλη iterum: prætulerim tamen vulgatum: poſtea omittit C. A. copulam καὶ ſtatim poſt ἐφερία uſque ad γενέσθαι. KÜHN.

71 Προσωρίσθαι γῆν] MS. προσορίσαι. SEB.

Προσωρίσθαι γῆν] C. V. προσορίσαι pro προσωρίσθαι γ. *terram finibus adjectam habere, regionem adimere finibus.* KÜHN.

Προσωρίσθαι γῆν] MS. & noſter & *Seberi* προσορίσαι γῆν. JUNG.

72 Καὶ ὅρια ἀνασπᾶσαι] Abeſt a C. A. *revellere terminos.* KUHN.

73 Ὑπόχρεων χωρίον,] MS. ὑπόχρεων, χωρίον ὡρ. JUNG.

74 Καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στ.] C. A. ἐνεστηκ. στύλη. KÜHN.

Καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στ.] Ἡ ἐνεστ. στήλη, ὅρος· interpretatur hæc doctiſſ. *Turnebus* dicto jam loco de ἐφορίᾳ στήλῃ quæ in *Polluce* anteceſſit: ſed, ni fallor, non recte. locus ſane *Strabonis* quem adfert de columna a Peloponnenſibus & Ionibus poſita, quæ fines diſcerneret, καὶ στήλην ἔστησαν ἐπὶ τοῦ συνομολογηθέντος τόπου περὶ αὐτὸν Ἰσθμὸν, hic quidem de ἐφορίᾳ στήλῃ loquitur, & non de alia. Sed hic locus *Pollucis*, ἡ ἐνεστηκυῖα στήλη, ὅρος, aliam columnam ſignificat, ὅρον dictam, quæ nempe ἐν τῷ ὑπόχρεῳ καὶ ἐστιγμένῳ χωρίῳ, quod ab ea ὡρισμένον dicebatur, collocabatur. *Noſter* ſeipſum clare explicavit ſupra, ne nos verba fundamus, III, 85. &c. ὅρους ἐφιστάναι χωρίῳ· (ita enim ibi MS.) λίθος δ' ἦν ἡ στήλη τις δηλοῦσα, ὡς ἔστιν ὑπόχρεων τινὶ τὸ χωρίον. &c. ubi de hoc more qui docuerunt, docui. Sed fere oblitus fui *Heſychiani* loci qui reſtituendus: ὡρισμένη, ὑπόχρεος· ἢ ὅρους ἔχουσα καταπεπηγότας ἐπὶ δανείσματι. ſcribe: ὡρισμένη (ſc. χώρα) ὑπόχρεος, ἢ ὅρους ἔχ. JUNG.

75 Διειρημένη.] MSS. διειρημένη, *ſtatuta, dicta dies.* KÜHN.

Διηρημένη:] MS. διειρημένη, non διηρημένη. Et vel valde fallor, vel illud *Polluci* reddendum eſt: explicat enim ὡρισμένην ſeu *definite conſtitutam diem*, hac vocula, quaſi *dictam* dicas. διείρηται, διήγγελται, ait *Heſychius.* JUNG.

Διηρημένη] Διειρημένη cum MSS. in textum retuli: ſic & in *Falckenburgii* Codice reperio.

76 Τάχα δὲ καὶ τὸ ἐπιδ. &c.] MS. ita: τάχα δ. κ. τ. ἀποδημεῖν, καὶ τὸ ἐπιδημεῖν· omiſſis καὶ ἐπιδημῆσαι. JUNG.

77 Ἐπιδημῆσαι] C. V. ἀποδημεῖν· cæterum modo ὁριστὴς, ὡρισμένος, ὅρος, ὡρισμένη in verſione Latina retinenda ſunt, ſi velimus ſanum loci ſenſum habere. De *agris oppigneratis* vid. *Harpocrat.* in ὅρος. KÜHN.

78 Καὶ ἐπιδ. καὶ ἀποδ. καὶ] Abſunt a C. A. KÜHN.

79 Ἐπιδημία] *Plato Axioch.* fol. 1304. παρεπιδημία τις ἐστὶν ὁ βίος. In ſacris conjunguntur πάροικος & παρεπίδημος. *Geneſ. XXIII*, 4. & *Pſalm. XXXVIII*, 17. SEB.

80 Καὶ ἀποδημία] Deſunt in MS. καὶ ἀποδημία. JUNG.

λεμοι· [81] καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους. * καὶ πάνδημον πλῆθος, καὶ [82] πανδημεὶ, καὶ πανδημίᾳ, [83] καὶ δημοσίᾳ, καὶ δημοθοινία, καὶ [84] δημοτελεῖς ἑορταὶ, καὶ δημόσιον πρᾶγμα, [85] καὶ ὁ δημόσιος οἰκέτης, καὶ δημεῦσαι, καὶ δημοσιεῦσαι, καὶ δήμαρχος, [86] καὶ δημοπράτης, καὶ δημεραστὴς, καὶ δημεραστία, [87] καὶ δημαγωγὸς, καὶ δημαγωγία, καὶ δημοτικὸς, καὶ Φιλόδημος, [88] καὶ μισόδημος, καὶ δη-

bella. Et apud Thucydidem, Externi ad populares. Et multitudo totius Populi. * Et omni Populo, adverbialiter. Totius Populi conventus, publicatio, epulum publicum, publicæ feriæ, opus publicum, habitator publicus: publicare, publicum eſſe. Populi Præſes, publicus venditor, Populi amator, Populi amor. Concionator, concio, popularis, Populi ſtudioſus, Populi oſor. De-

81 Καὶ παρὰ Θουκυδ.] *Thucyd.* lib. I. in Oratione *Corinthiorum* fol. 45. Seb.

Καὶ παρὰ Θουκυδ.] Locus *Thucyd.* extat libr. I. p. 46. ubi comparat inter ſe Athenienſium & Lacedæmoniorum ingenia toto ut ajunt cœlo diverſa. Athenienſes enim ἀποδημηταὶ *peregrinationum avidi* rem habituri erant cum Lacedæmoniis domi in populo ſuo libentiſſime manentibus, id eſt, ἐνδημοτάτοις. Kuhn.

Καὶ παρὰ Θουκυδ.] *Verba ſunt Thucyd.* adnotavit *H. Stephanus* hic. MS. vitioſe habet, ἀποδημιταί· lubet locum Hiſtorici adſcribere, & a *Sebero* noſtro indicatum, lib. I. Ξυγγρ. καὶ μὴν, ajunt *Corinthiorum* Oratores, de *Athenienſibus* ad *Lacedæmonios*, καὶ ἄοκνοι πρὸς ὑμᾶς μελλητὰς, καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους· οἴονται γὰρ οἱ μὲν, τῇ ἀπουσίᾳ ἄν τι κτᾶσθαι, ὑμεῖς δὲ, τῷ ἐπελθεῖν, καὶ τὰ ἑτοῖμα ἂν βλάψαι· ἀποδημηταὶ, ait *Scholiaſtes*, ὑπερόριοι τῆς οἰκείας πατρίδος. Jung.

Καὶ παρὰ Θουκυδ. &c.] Locum *Thucydidis* monſtrarunt Commentatores noſtri: ſed de Athenienſibus, quod ſint φιλέκδημοι, *Ariſtides* quoque alicubi obſervat. Ἔνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν, inquit *Etymologus*, cui contrarius, ἀπόδημος, *peregrinus*, *exterrenus*, in *Gloſſis*, vel ἐπίδημος, ὁ ἐπιδημῶν, ξένος, ut dicto loco habet *Etymologus*, ubi & in hanc rem ex *Ariſtophane* χρῆσιν adfert. De Laconibus vero, eos fuiſſe ἐνδημοτάτους, res eſt plana, ſiquidem ſuos mores, ſi externis miſcerentur deliciis, corruptum iri putabant: vide, ſis, *Xenophontem* de Lacedæm. Rep. non procul a fine, ubi in eam rem ξενηλασίαν tangit quoque.

82 Πανδημεὶ] Vid. ſupra VI, 162. Seb.

Πανδημεὶ] Καὶ abeſt a C. A. cum cæteris omnibus uſque ad φιλόδημος. Kuhn.

Πανδημεὶ] Cum *Kuhnio* in textum repoſui πανδημεὶ· idem vitii fuit emaculatum VI, 162. apud *Herodianum* ſæpe: *Ariſtænetus* lib. I. Ep. 5. πανηγύρεως ἐν προαστείῳ πανδημεὶ τελουμένης, καὶ δημοθοινίας ἀφθόνου· ubi adverte mihi δημοθοινίαν, cujus meminit mox *Pollux*, & ſupra VI, 8. Tum in ablativo emendavi πανδημίᾳ & δημοσίᾳ cum *Kuhnio*, ut πανδημίᾳ συναγείρεσθαι apud *Dionem*, & δημοσίᾳ ἐπιτηδεύειν καλοκἀγαθίαν apud *Xenophontem*.

83 Καὶ δημοσία] Deſunt in MS. καὶ δημοσία. Mallim vero hæc in ablativo legere in vulgatis, καὶ πανδημίᾳ, καὶ δημοσίᾳ· καὶ &c. tale apud *Herodotum* πανοικίῃ, & ſupra VI, 163. πανοικησίᾳ, & ibidem πανστρατιᾷ, ita enim ibi legendum. Jung.

84 Δημοτελεῖς ἑορταὶ] MS. mendoſe δημοτελὴς ἑορταί. Jung.

Δημοτελεῖς ἑορταὶ] Εἴποις δ' ἂν πανηγύρεις δημοτελεῖς (non enim videntur commate utræque voces diſtinguendæ) καὶ πάνδημοι καὶ δημόσιαι καὶ δημοθοινίαι &c. inquit *Noſter* I, 34. & digna ſunt quæ hic ponantur *Heſychii* verba: Δημοτελῆ ἱερὰ, καὶ δημοτελῆ μὲν, εἰς ἃ θύματα δίδωσιν ἡ πόλις, δημοτικὰ δὲ εἰς ἃ οἱ δῆμοι· eandem vero differentiam inter δημοτελῆ ἱερὰ & δημοτικὰ ſtatuit *Harpocratio*, quem vide: utrorumque ſacrorum meminit *Æſchines* in *Timarchum*, & *Ariſtot.* de *Mundo* cap. 6. δημοθοινίαι νόμιμοι, *legitima ſeu legibus conſtituta ſacra popularia*, quæ plerumque τακταῖς ἡμέραις, ut locutus eſt ſuperiori libro *Pollux*, recurrebant: eademque feſta κοιναὶ ἑορταὶ *Xenophonti Apol. Socrat.* dicuntur, quod communi totius urbis feſtivitate celebrari ſolerent.

85 Καὶ ὁ δημόσιος οἰκ.] Δημόσιος οἰκέτης eſt, *ſervus publicus*. δήμαρχος retinendum in verſione quia eſt nomen officii publici *Athenis*. Kühn.

Καὶ ὁ δημόσιος οἰκ.] MS. καὶ δημόσιος οἰκ. ſine ὁ· de his & ſupra VII, 131. ubi MS. variat. Jung.

Ὁ δημόσιος οἰκέτης] Anne hæc petita ex illa *Æſchinis* in *Timarchum*? ἄνθρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως, quæ verba citat *Harpocratio* in δημόσιος· videtur certe. *Etymologus*: Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δοῦλος, ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις. Solebant autem ex captivis legi, qui publicis ſumptibus inſtituerentur ad obeunda urbis negotia, ea quidem de cauſa, ut verberibus, ſi quid committerent, ad officium redigi poſſent, quod utique ſi homini libero fieret, turpe cenſebatur plane ac indecorum, eaque de re in ſecundam Olynthiacam, qua Καλλίαν ἐκεῖνον τὸν δημόσιον memorat *Demoſthenes*, conſulendus *Ulpianus*: alludit *Ariſtophanes* Equit. pag. 353. Εἰ τοὺς δ' ἐπιτηδεῖς ὥσ-Περ δημοσίους τρέφεις Ἐν τῇ Πνυκί· hoc certe malim, quam cum *Scholiaſta* intelligere τοὺς φαρμακοὺς, quæ & καθάρματα, quia ingenio Comico alterum id magis eſt conveniens. Quivis itaque qui reipublicæ erat a ſervitio δημόσιος dictus, etiam δημόκοινος vel βασανιστὴς, ut ex *Æſchine* docet *Thomas*; & apud *Herodotum* δημόσιος de præcone, qui vendendas res proclamabat: in *Erato*: τὰ χρήματα ἑωυτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὤνεεσθαι. Porro in omni civitate publici erant ſervi; *Catonem* habuiſſe δημόσιον, qui ipſi ſerviret, in ejus vita refert *Plutarchus*: num itaque & magiſtratibus Romæ ſervi publici privatim eſſe a ſervitio debuerunt? utique videtur: quin etiam per publicos ſervos cuſtodiæ adſervari ſolebant, ut videre licet apud *Plinium* lib. X. Ep. 30. Adi, ſi plura cupis, *Mauſſacum* ad *Harpocrationem*.

86 Καὶ δημοπράτης] MS. καὶ δημοπράτα· pro vulgato δημοπράτης· veniunt quidem in mentem δημιόπρατα, quæ infra lib. ultimo frequentiſſime legas: ſed hic tamen inter iſta compoſita intrudere nolim facile. Et cur non δημοπράτην exponamus, *qui populo vendit aliquid*? Jung.

Δημοπράτης] Non male *Jungermannus* exponit, ſed χρῆσιν quæro: & vero Codicis MS. δημοπράτα, modo in priorem ſyllabam accentum rejicias, rectum eſt: præferet Atticiſmi quidem norma δημιόπρατα, ſed tamen nec alterum abjicias merito: fuit ſupra VII, 13. ubi tamen δημιόπρατα emendatum: & *Philo* in *Flaccum* pag. 763. μυρίων δημοπράτων γινομένων οὐσιῶν, αἳ τῶν κατακριθέντων ἦσαν· quid ni itaque hanc vulgatæ lectioni præferamus?

87 Καὶ δημαγωγὸς, &c.] MS. alio ordine, καὶ δημαγωγία, καὶ δημαγωγὸς, καὶ δημοτ. Jung.

88 Καὶ μισόδημος, &c.] Abſunt iſta uſque ad τὰ ὅμοια a C. A. Kühn.

Καὶ μισόδημος, &c.] Poſt φιλόδημος. MS. habet, καὶ τὰ ὅμοια· omiſſis hiſce, καὶ μ. κ. δ. κ. δ. ſtatimque ſubjicit: ἀπόδημοι δ' ἄν. Jung.

mo-

mocratia, democraticus. A populus etiam dicatur, Miniſter publicus. & cum Populo communicans, utpote alias extra urbem habitans. & ſimilia.

μοκρατία, καὶ δημοκρατικός· ἀπὸ δήμων ἂν εἴη [89] κεκλημένος καὶ ὁ δήμιος, καὶ ὁ [90] δημόκοινος, [91] ὡς ἔξω πόλεως κατοικῶν, καὶ τὰ ὅμοια.

11

* CAPUT II.

A pagis dicta, aut agris.

A Pagis vero, ſeu vicis, Vicinus, Vicina, pagi Princeps, pagi Præſides. Κωμοδρομεῖν, & cavillari. Inſuper & Comœdia, Comicus Poëta, Comœdiæ conſcriptor, Comœdiæ Actor, & cavillans. Comica fabula. Et Comicum, quoniam in vicis Chori olim conſtituebantur. Forſan hinc & Comicus dictus fuerit. Et Comeſſari, & Comeſſator, apud Platonem. Atque hedycomus, cantilena.

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Β. 11

[92] Ὅσα ἀπὸ κωμῶν, [93] ἢ ἀγρῶν.

Α'Πὸ δὲ κωμῶν, [94] κωμήτης, καὶ [95] κωμῆτις, [96] καὶ κώμαρχος, καὶ κωμάρχαι, καὶ κωμοδρομεῖν, [97] καὶ κωμῳδεῖν· ἤπου καὶ κωμῳδία, καὶ κωμῳδοδιδάσκαλος, καὶ κωμῳδοποιὸς, καὶ [98] κωμῳδοποιητὴς, καὶ κωμωποιητὴς, καὶ κωμῳδῶν· καὶ Κωμικὸν [99] δρᾶμα, καὶ κωμῳδικὸν, ἐπεὶ κατὰ κώμας ἔστησαν τὴν πρώτην οἱ χοροί· [100] τάχα δ' ἂν ἀπὸ τούτου, καὶ ὁ Κωμικὸς [1] ἦν εἰρημένος, καὶ τὸ κωμάζειν, καὶ ὁ κωμαστὴς παρὰ [2] Πλάτωνι· καὶ [3] ὁ ἡδύκωμος, τὸ ᾆσμα.

89 Κεκλημένος] MS. κεκλιμένος. JUNG.

90 Ὁ δημόκοινος] *Tortor, qui exercet quæſtiones*, βασανιστής· vid. *Thomæ Eclogas* in δήμιος· in *Gloſſ. carnifex, ſpeculator*: leg. *ſpiculator*, dicitur & δημόσιος, *qui torquendis reis eſt præpoſitus*. KÜHN.

Δημόκοινος] *Etymologum* lege & *Suidam*, iiſque *Thomam* addes. Sequitur ὡς ἔξω πόλεως κατοικῶν, pro quo cum *Kühnio* malim, ὁ ἔξω &c. ſed quid? MSS. illa non agnoſcunt: & merito forſitan dubitemus an a *Polluce* illa ſint profecta: poſuerit iſta in margine diligens lector; & quam ſæpe in textum eo modo non genuina irrepſerint loca, petitis e *Polluce* exemplis affatim probari poſſit: ſed tamen iſtis vocibus nollem careremus, quæ apud Græcos quoque, de his enim intelliges, urbis domicilio caruiſſe carnifices docent, ea haud dubie de cauſa, ne ſanguine polluti ac cæde ſacras res fortuito occurſu interpellarent. De Romanis docet ad II. *Annalium Taciti*, ubi *in P. Martium conſules extra portam Eſquilinam cum claſſicum canere juſſiſſent more priſco adverti*ſſe refert, e *Cicerone* pro *Rabirio Lipſius*, idemque de Coriariis ac Veſpillonibus ex *Artemidori* lib. I. c. 53. obſervat. *Artemidorus* certe pluribus in locis illius rei meminit, ut lib. II. cap. 20. lib. I. cap. 58. qui idem, aut fallor, non enim ſuppetit locus, aut alicubi de carnificibus id ipſum refert.

91 Ὡς ἔξω πόλεως &c.] Legerem ὁ ἔξω τῆς π. κ. *qui extra urbem habitat*, ita enim olim vetus mos erat, ut carnifex extra urbes habitaret, vel in extrema urbium lacinia, quod notavit & *Salmaſius*. KÜHN.

Ὡς ἔξω πόλεως &c.] Deſunt in MS. ὡς ἔξω π. κ. κ. τ. ὅ. JUNG.

92 Ὅσα &c.] Eſt in MS. hic quoque novum caput, & in lemmate vocula amplius, ἢ ἀπὸ ἀγρῶν habet. JUNG.

93 Ἢ ἀγρῶν.] Abeſt a C. A. KÜHN.

94 Κωμήτης] C. A. leg. κωμητὴς, κώμαρχος, κωμοδρομεῖν, κωμῳδία, κωμῳδ. κωμῳδοποιὸς, κωμῳδοποιητὴς, κωμῳδῶν, κωμικὸν πρᾶγμα ἐπεὶ κατὰ κ. ἔ. τ. π. ο. χ. &c. καὶ κωμικὸς ἦν &c. KÜHN.

95 Κωμῆτις] Ita & MS. ſed ego κωμῆτις malim: certe non aliter puto *Pollucem* ſcripſiſſe: quamvis & infra Segm. 36. ubi MS. noſter deficit, vulgati libri κωμητίδας, & κωμητίσι habeant: ſed malim quoque κωμήτιδας, & κωμήτισι. *Suidas* in κωμῆται· καὶ, ait, κωμῆτις θηλυκῶς ἡ γείτων· κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα· ἔνθεν καὶ ἐπικωμάσαι. Ἀριστοφάνης· πλὴν ἥγ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται, ὡς Λυσίστρατός φησι· ubi emenda: ἐξέρχεται· ὡς Λυσιστράτη φησί· ſunt in ipſo exordio *Lyſiſtratæ Ariſtophanis*, ab eaque muliere dicuntur. Idem verſus infra & apud *Neſtrum* emendandus erit. JUNG.

Κωμῆτις] Cum *Jungermanno* κωμῆτις mutato accentu repoſui: κωμῆται, *vicani*, *Gloſſæ*. Paulo poſt κωμῳδιδάσκαλος non inſolenti errore fuit pro κωμῳδοδιδάσκαλος, meminique jam antea in *Polluce* noſtro id mendi eluiſſe: eadem ratione τραγῳδοδιδάσκαλος dicitur apud *Ariſtotelem* de *Poëtica* cap. 4. Sequitur tum κωμωποιητὴς una alterave voce interjecta, quod vocabulum vitio repetitum ex præcedente plane exiſtimo: ſed in textu remaneat, ſi forſitan acutior quis aliis boni quid exſculpat. Anteceſſerat κωμῳδοποιός. *Ariſtoteles* de *Poëtica*: οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰαμβικῶν, κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο; ibidemque de Comœdiæ origine tum quoad vocem, cum quoad ipſam rem reperies, quæ illuſtrent ſequentia *Pollucis* noſtri. Porro leviculi quid emaculavimus in ἦν εἰρημένος· MSS. docent legendum ἦν, quod in textum recepi.

96 Καὶ κώμαρχος] MS. καὶ κώμαρχοι· omiſſis καὶ κωμάρχαι. JUNG.

97 Καὶ κωμῳδεῖν.] Deeſt in MS. καὶ κωμῳδεῖν. deinde MS. plenius, ἤπου δὲ καὶ κ. JUNG.

98 Κωμῳδοποιητὴς] Pro κωμῳδοποιητὴς, in MS male repetitum κωμῳδοποιὸς, ſed ex ultimo ο. ἡ factum, ut κωμῳδοποιὴς ibi mendoſe legatur: omiſſa poſtea, καὶ κωμωποιητὴς. Et quid eſt κωμωποιητὴς, an rectius ſcribamus κωμωποιητὴς? an repetitio prava hæc & inanis voculæ præcedentis? JUNG.

99 Δρᾶμα] MS. πρᾶγμα. SEB.

Δρᾶμα] MS. κωμ. πρᾶγμα, pro δρᾶμα, ut & *Seberi* noſtri: deſunt dein in MS. noſtro καὶ κωμῳδικόν. JUNG.

100 Τάχα δ' ἂν ἀπὸ τούτου] MS. τάχ' ἂν οὖν ἀπὸ &c. forte aptius. JUNG.

1 Ἦν εἰρημένος] MS. ἢ εἰρημ. quod pro vulgato ἦν reponendum cenſeo. JUNG.

2 Πλάτωνι.] Ut in *Sympoſio*, ubi *Alcibiades* advenit cum ſodalibus, pulſata janua, ὡς κωμαστῶν καὶ αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούειν. Et iterum fine dialogi: ἐξαίφνης δὲ κωμαστὰς ἥκειν παμπόλλους ἐπὶ τὰς θύρας. &c. JUNG.

3 Ὁ ἡδυκῶμος] MS. ὁ ἡδύκωμος· & ſic potius ſcribendum, proparoxytone, quemadmodum & ſupra habes IV, 100. inter ſaltationum genera: ut & alia ibi adnotavi talia, quæ eodem nomine & ſaltationem & cantilenam deſignant. JUNG.

12 * [4] Ἀπὸ δὲ ἀγρῶν, οἱ μὲν Ἀττικοὶ σχηματισμοὶ, [5] ἀγρόνδε ἐλθεῖν, καὶ ἀγρόθι οἰκεῖν, καὶ ἀγρόθεν ἥκειν, καὶ [6] εὐθὺ τῶν ἀγρῶν ἀπελθεῖν· καὶ [7] ἐλθὲ πρὸς τὸν ἀγρόν. Ἀγροικία δὲ, [8] καὶ ἄγροικος, ὁ σκαιός· καὶ ἀγροῖκος, ὁ ἐν ἀγρῷ ζῶν· ἐπὶ δὲ ἀμφοῖν, ὁ [9] ἄγριος· καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ σκαιοῦ· ἴσως δὲ καὶ ἡ ἄγρα, καὶ τὸ ἀγρεύειν, καὶ ὁ [10] ἀγρευτὴς κύων, ἐπεὶ καὶ ταῦτα ἔξω [11] πόλεων γίγνεται· [12] καίπου καὶ τὰ ἄγρια θηρία, καὶ τὸ [13] πανάγρον λίνον, καὶ ἡ [14] Ἀγροτέρα θεὸς, καὶ τὸ τῆς Ἀγρό-

* Ab agris autem, Atticæ formulæ ſunt: rus proficiſci, ruri habitare, ab agro venire, & ſtatim ab agris diſcedere, & rus proficiſci. Ruſticitas vero: & agreſtis, pro aſpero. Et Ruſticus, qui rure vivit. De utriſque autem *ἄγριος* dicitur, magis tamen de aſpero. Fortaſſis & præda, & venari, atque venaticus canis, quoniam & hæc extra urbes fiunt. Inſuper & agreſtes feræ, & omne capiens linum. Et Venatica dea, & Ve- 12

Ἡδυκῶμος] Conveniunt huic *Pollucis* loco *Heſychii* verba: Ἡδυκῶμος, εἶδός τι ᾠδῆς; ſed vero *Noſter* ſuperius lib. IV. cap. 14. inter ſaltationum genera ἡδύκωμος enumeravit: ergone utrumque & cantilenæ genus & ſaltationis fuerit ἡδύκωμος; ſic certe; ſiquidem ſimili decucurrerint modulo id cantilenæ genus & ſaltationis, nec altera ſine hac fuerit unquam exhibita: paria reperies apud *Lucianum* de *Saltatione*.

4 Ἀπὸ δὲ ἀγρῶν] In C. A. eſt titulus ὅσα ἀπὸ ἀγρῶν, iterum καὶ abſunt uſque ad ἐλθὲ π. τ. ἀ. KÜHN.

5 Ἀγρόνδε] MS. ἀγρὸν δὲ. JUNG.

6 Εὐθὺς τῶν ἀγρῶν] Melius C. A. εὐθὺ τῶν ἀγρῶν ἀ. *recta rus abire*: εὐθὺ ἀγρῶν eſt ſchematiſmus Atticus de quo in *Ælian.* V. H. in voce εὐθύ. KÜHN.

Εὐθὺς τῶν ἀγρῶν] MS. εὐθὺ τῶν ἀγρ. & ſic potius ſcribere placet. Atticiſmus iſte ſæpiſſime occurrit. *Lucianus Nigrino*: ἐστάλην εὐθὺ τῆς πόλεως. Sic infra *Noſter* Segm. 47. ex Comœdia puto, εὐθὺ τῶν ἁρμάτων. JUNG.

Εὐθὺς τῶν ἀγρῶν] Εὐθὺ ex *Kühniana* emendatione textus habet.

7 Ἐλθὲ] MS. ἐστὶ, pro ἐλθέ. JUNG.

8 Ἄγροικος, ὁ σκαιός.] *Ariſtoph.* Nub.

Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
Οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν. —

vide cum *Schol.* fol. 95. item *Suid.* SEB.

Ἄγροικος, ὁ σκαιός.] *H. Stephanus* hic ita ad oram ſui Codicis adnotavit:

Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
Οὐδ' ἄπορον; οὐδὲ σκαιόν. —

Ariſtoph. Nub. 74. Item,

Ὡς ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός.

Suid. *ex* Ariſtoph. *citat in* Ἀγρεῖος *&* *ait*, γράφουσι δὲ καὶ ἀγροῖκος. Totus *Suidæ* locus eſt: Ἀγρεία ἀοιδή· ἡ ἀγροικική· τὸ σκῦτος ἀγρείης εἵνεκα τῆς πλατάνου· ἐν ἐπιγράμματι· καὶ ἀγρεῖος, ὁ ἀγροῖκος, ὁ ἀμαθής, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὡς Ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός· γράφουσι δὲ καὶ ἀγροῖκος· ἤγουν ὁ ἄγροικος καὶ μέγαν πώγωνα ἔχων καὶ αὖθις. Ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. Legendum itaque cum *H. Stephano* ἀγρεῖος, ubi in *Suida* ἀγροῖος eſt. In hiſce alias certi vix quid proferri poteſt: ita variant auctorum loci in libris, ut potes videre in *H. Stephani* lexico: immo in ipſo noſtro *Polluce*, hic ubi ἀγροῖκος, & mox ubi ἄγροικον, de ruſticanis; & ſupra ἄγροικος, de adoleſcente ruſtico IV, 146. & infra de civitate montana & quidem ruſtica, ἄγροικος, IX, 12. Non lubet itaque in hoc morari diutius, ſi inſeruero hæc *Ammonii* περὶ ὁμ. καὶ διαφ. λέξ. etiam noſtri *Pollucis* præcepto conſona: ἀγροῖκος καὶ ἄγροικος διαφέρει· προπερισπωμένως μὲν, ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν· προπαροξυτόνως δὲ, ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους. Ἄγριος καὶ ἀγρεῖος διαφέρει· ἄγριος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὠμός· ἀγρεῖος δὲ, ὁ ἀγροῖκος. Sane talibus Grammaticorum jugis ſtudio ſubduxiſſe colla bonos Auctores non raro valde veriſimile eſt. JUNG.

Ἄγροικος,] Eadem in hac voce differentiæ ratio, quæ & in ἀγόραιος & ἀγοραῖος notatur a Grammaticis, atque in aliis pluribus: videndus *Thomas*, qui ſua hic omnia fideliter ex *Ammonio*, quod & ſuperius monuiſſe in mentem venit, prout pleraque alia deſcripſit: & ita *hominem ruſticis moribus* appellant Romani incomptum, ingenii horridi, exercendique honeſti expertem plane, ac qui merum redolet rus, ut inquit obſcœnitatis facetæ Romanus antiſtes: eaque de cauſa optime *Theophraſtus* Charact. Eth. cap. 15. Ἀγροικίαν eſſe definit, ἀμαθίαν ἀσχήμονα, ad quæ, ſi accuratius hanc vocem cum vitio enucleatam cupis, videndus eſt ſummus commentator: ſed emaculem obiter vitii quoddam in *Origenis* loco, ubi hæc vox occurrit: is eſt lib. VII. contra *Celſum* pag. 370. ἀρχαῖον καὶ τοῦτο εὖ μάλα πρόσθεν εἰρημένον, ἀγροικότερον δ' αὐτὸ ἀπεμνημόνευσαν· ſcribendum inquam, ἀρχαῖον δὲ καὶ τοῦτο εὖ μάλα καὶ πρ. &c. ἀγροικότερον vero *ruſticius*, interpres, vel *incomptius* ac *ſordidius*. De alia, quæ mox ſequitur, voce ἄγριος vide, ſis, *Etymologum*, qui illam ab ἀγρεῖος diſtinguit, qui proprie dicatur *ruricola*. Diverſo ſenſu *Menandrum* dixiſſe ἄγριον κυβευτὴν de peritiſſimo artis ſuæ ac exercitatiſſimo aleatore obſervat *Harpocratio*, qua de notione alibi plura.

9 Ἄγριος] Ita dicitur homo ſiniſtro, diſtorto, & in pravum indurato ingenio præditus: hujuſmodi horrida capita deſcripſit *Pherecrates* in Comœdia, quam inſcripſerat Ἄγριοι, unde & chorus ejus conflatus erat ex meris μισανθρώποις, uti prodidit *Plato* in *Protagora*. KÜHN.

Ἄγριος] Vid. *H. Stephanum* animad. ad proverb. *Eraſmi* in Adag. *odium agreſte*. JUNG.

10 Ἀγρευτὴς] Supra de venatione idem V, 9. JUNG.

11 Πόλεων] C. A. πόλεως. KÜHN.

12 Καί που καὶ τὰ ἄγρια θηρία, &c.] MS. καίπου τὰ ἄγ. SEB.

Καί που καὶ τὰ ἄγρια θηρία, &c.] C. A. ἄγρια θηρία πάναγρον λίνον. vid. ſupra libr. I. cap. 9. Sect. 6. infra lib. X. cap. 30. *Plutarch.* ſagenam ab *Homero* πάναγρον appellari ait in πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα &c. KÜHN.

Καί που καὶ τὰ ἄγρια θηρία, &c.] MS. noſter, ut *Seberi*, καίπου τὰ &c. ſine altero intermedio καί. JUNG.

13 Πάναγρον λίνον] Supra I, 97. SEB.

14 Ἀγροτέρα θεὸς] Ἄρτεμις ſupra V, 13. SEB.

Ἀγροτέρα θεὸς] Id vero *Dianæ* cognomen eſt quæ venationem prima aut inveniſſe, aut certe perfeciſſe dicitur. *Heſych.* Ἀγροτέραν, τὴν ὀρείαν Ἄρτεμιν, ita malim tranſpoſitis vocibus legere, quam vulgo, ὀρείαν τὴν Ἄρτεμιν· montana enim habebantur numina quæ venationi præerant, qua de cauſa monet *Arrianus* de *Venatione* cap. 35. τοὺς ἐπὶ θήρᾳ ἐσπουδακότας οὐ χρὴ ἀμελεῖν τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἀγροτέρας οὐδὲ Ἀπόλλωνος, οὐδὲ Πανὸς, οὐδὲ Νυμφῶν, οὐδὲ Ἑρμοῦ ἐνοδίου καὶ ἡγεμονίου, οὐδὲ ὅσοι ἄλλοι ὄρειοι θεοί. Huic vero *Dianæ* Ἀγροτέρᾳ ſacrificio fiebat a venatoribus, ſi felici fuiſſent uſi venatione, ſuſpendique ſolebant captorum animalium quædam partes: meminit *Callimachus* H. in *Dian.* ad quem vide quæ Illuſtriſſ. *Spanhemius*, cujus diligenti ac eruditæ curæ haud mediocria *Cyrenæus* va-

naticæ Deæ lucus. Dices præterea & Ruſticum carmen, & agreſtem Muſam: caprariorum ſcilicet, & Paſtorum. Ἀγριώτης enim, Poëticum eſt. Non inconveniens etiam eſt addere, quod Ninus Beli Filius, natum in agro Filium, Agronem nominavit.

τέρας τέμενος. Εἴποις δ' ἂν καὶ [15] ἄγροικον μέλος, καὶ ἄγροικον μοῦσαν, [16] τὴν τῶν αἰπόλων τε καὶ ποιμένων· ὁ γὰρ ἀγριώτης, ποιητικόν· οὐ φαῦλον δ' ἂν εἴη προσειπεῖν, ὅτι καὶ Νῖνος ὁ Βήλου τὸν αὐτοῦ παῖδα ἐν ἀγρῷ τεχθέντα, [17] Ἀγρῶνα ὠνόμασεν.

13 ## * CAPUT III.

Quæcunque a loco, & hortis.

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Γ. 13

[18] Ὅσα ἀπὸ χώρας, [19] καὶ κήπων.

SEd a loco, ſacer locus, indigena Populus, inquilinum factum, &

Ἀπὸ δὲ [20] χώρας, [21] χῶρος ἱερὸς, [22] χωρίτης λεὼς, καὶ [23] χωριτικὸν πρᾶγμα, καὶ

tes debet, obſervat: χρὴ θύειν Ἀρτέμιδι Ἀγροτέρᾳ ἐπὶ τῷδε τῷ κτήματι, præcipit *Arrianus* & quoque *Xenophon* de Venatione; eoque majori ſtudio huic Deæ operabantur venatores, quod neglecta κορυβαντιασμὸν immittere putaretur, cujus modi infelices furores montani præ ceteris injicere cenſebantur Dii, præterquam quod eandem æſtimarent *Dianam* & *Hecaten*: & vero ſæpiſſime hiſtoria fabularis exaſperatam nobis exhibet *Dianam* feras in plenas concitaſſe ſegetes. Coluiſſe autem τὴν Ἀγροτέραν Ambraciotas ex *Liberali* fab. IV. colligere licet: ſed illius cultui præcipue addictos fuiſſe Athenienſes tradit *Scholiaſtes Ariſtophanis*: meminit *Herodotus* ubi Athenienſes refert vota feciſſe huic Deæ ante prælium *Marathonium* tot ſe hœdos immolaturos eſſe, quot occidiſſent hoſtium: cumque numerari non poſſent, qui ceciderant, hoſtes, Athenienſes decreto ſanxiſſe quotannis quingentos immolatum iri hœdos: tangit hanc hiſtoriam ex *Herodoto*, ut carpat, *Plutarchus* de *Malign. Herod.* quo jure, quave injuria non examino: & quoque reperies apud *Libanium* Orat. XXXII. quam inſcripſit *Dianam*: utrique τὴν Ἀγροτέραν nominant. Et vero quid miri, ſi Athenienſes Venatricem *Dianam* venerati fuerint eximie, cum in Attica regione Delo venientem primum venatam fuiſſe perhibeatur, indeque locus nomen retinuit Ἄγραι trans Iliſſum, ubi & templum fuit τῆς Ἀγροτέρας Ἀρτέμιδος, narrante *Pauſania* in Atticis cap. 19. quin forſitan hoc ipſum templum voluit *Pollux*, dum ſubjicit τὸ τῆς Ἀγροτέρας τέμενος, ſiquidem res Atticas memoret plerumque. Porro hujus *Dianæ* meminit *Artemidorus* Oneirocr. lib. II. c. 35. §. 4. Sed emanſores ſumus.

15 Ἄγροικον μέλος] Inde *H. Stephan.* agreſtium ſeu agricolarum, aut etiam paſtorum carmen ἄγριον μέλος, & ἀγρίαν μοῦσαν vix recte appellari ſcribit, quod ἄγριον μᾶλλον ἐπὶ τοῦ σκαιοῦ. animadv. in Adag. *Eraſmi* col. 31. *Mnaſalces* tamen — α δ' ἀγρία μοῦσ' ἐν ὄρει νέμεται *Anthol.* I. 3. quod *Fulv. Urſinus* eodem videtur accipere ſenſu, quo *ſilveſtrem* aut *agreſtem Muſam* dicunt *Lucretius* (libro quarto, 593. & V, 1400.) & *Virgil.* (Ecl. 1, 2. & 5, 8.) *Theocritus* autem βουκολικοὺς ὕμνους Epigramm. 2. Sed alio ſenſu *Julianus* ἄγρια μέλη tribuit τοῖς ὑπὲρ Ῥῆνον βαρβάροις, παραπλήσια ταῖς κλαγγαῖς (κρωγμοῖς) τῶν τραχὺ βοώντων ὀρνίθων in *Miſop.* princ. fere. Sunt enim, quæ *Eginhartus* in Vit. *Caroli M.* vocat *Barbara carmina.* vid. *J. Lipſii* Not. V. in Germ. *Taciti.* Seb.

16 Τὴν τῶν αἰπόλων &c.] C. A. καὶ αἰπόλων τε κ. π. &c. οὐ φαῦλον δ' ἂν προσειπεῖν εἴη ὅτι καὶ Βῆλος Νῖνος τὸν αὐτοῦ π. ἐ. ἀ. τεθέντα Ἀ. ὠ. legerem ὅτι καὶ Βῆλος Νῖνον, *quod Belus etiam Ninum filium ſuum* &c. *Agronem appellaverit.* Forſan fuerunt, qui *Ninum* derivant a ניר quod *agrum novalem* notat, & mutata dein liquida pro *Nirum* dictum poſtea *Ninum* voluerunt: vel, quod veriſimilius, ex mala lectione vocis שַׁדַי *Schaddai*, Græci cum *Philone Biblio* fecerint Ἀγρότην vel Ἀγρῶνα, legerintque שָׂדַי quod *agrum* ſignat: vid. *Seldenum* de *Diis Syris* Synt. II. c. 3. Kühn.

17 Ἀγρῶνα] Neſcio an *Nino* alibi etiam hoc nomine filius. *Athen.* eo & *Semiramide* genitum *Ninyam* refert inter reges Aſiæ præcipue περὶ τρυφὴν σπουδάσαι, libro duodecimo, fol. 528. Libro autem X. fol. 440. *Agronem* (Ἄγρωνα) Illyr. quendam regem ait fuiſſe πολυπότην &c. Seb.

18 Ὅσα ἀπὸ χώρας] Idem titulus in MS. qui vulgo. Jung.

19 Καὶ κήπων.] Hic abeſt a C. A. ſequitur autem poſt, ut indicabo. Kühn.

20 Χώρας] In *Labbæi* Codice adnotata ſunt hæc: *χώρα locus proprie.* γέγονε χώρα Φιλίππῳ, *Zoſimus* 634. *Leunclaius vertit*, apertæ ſunt fores Ph. *nos ex Orat. pro Muræna* campum habuit: *idem* 637. *ait* εὐρυχωρίαν ἔχειν *pro eodem*; *havenus elbone rome.* Jung.

21 Χῶρος ἱερὸς] MS. ἱερὸς, καὶ χωρ. Jung.

22 Χωρίτης] *Xenophon* Hellen. III. fol. 492. Seb.

23 * Χωρητικὸν πρ.] *Henr. Stephan.* leg. χωριτικὸν & mox χωριτικῶς· quorum illud apud *Plutarch.* in *Pericle* fol. 123. hoc apud *Xenoph.* IV. de Inſtit. *Cyri* fol. 110. Seb.

* Χωρητικὸν πρ.] C. V. χωριτικὸν χωρίτις λεὼς, *populus ruſticus.* In *Gl.* χωρικὸς *ruſticus*, *agreſtis*, malim χωρίτης λ. *plebs ruſtica*, oppoſita *urbanæ.* Kuhn.

* Χωρητικὸν πρ.] MS. χωριτικόν. Et ſic pro vulgato emenda, ut dudum juſſit & *H. Stephanus* in Theſ. ſublato aſteriſco: ſic & mox MS. habet, χωριτικῶς ἐβίω· omiſſis καὶ χωρικὸν καὶ χωρικὸς ἐν βίῳ· viri docti conſiderabunt: certe χωριτικῶς omnino ſcribendum eſt, ut etiam in Theſauro ſuo *H. Stephanus* monuit; & χωριτικῶς ἐβίω, videtur ex aliquo auctore ita deſumptum: præ quo ἐν βίῳ vulgatum mihi ſordet: illudque *Budæum* ſequuti poſſumus interpretari, *ruſtice & duriter vivebat*, quiſquis ſane ille fuerit. Alias eo adverbio quoque utitur *Xenophon* de Perſis duro victu & agreſti aſſuetis. *Cyrus* apud eum libr. IV. Παιδείας· καὶ γὰρ μάλα πῶς ἡμεῖς οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα, ἀλλὰ χωριτικῶς. Jung.

* Χωρητικὸν πρᾶγμα, &c.] Deletis editionis *Seberianæ* ſtellulis in textu præeunte *Kühnio* emendavi χωριτικὸν & χωριτικῶς· tum *Kuhnius* pro χωρικὸς ἐν βίῳ reponit χωριτικῶς ἐβίω· quin potius auctoritatem Codicis *Voſſiani* ſequimur, cujus lectionis ope facile locum in integrum reſtituimus: erat vulgo * χωρητικῶς, καὶ χωρικὸν, καὶ χωρικὸς ἐν βίῳ· vitiato deformi tranſpoſitione loco. In *Gloſſis* χωρικὸς, *ruſticus*, *agreſtis*: & apud *Heſychium* Χωρίτης, quod apud *Noſtrum* præceſſit, χωρίτης λεὼς, *populus agreſtis*, *ruricola*, ἀγριώτης, ἀγροῖκος, ἄλλοι τὸν ὁδηγόν· ſcilicet qui locorum habet notitiam, qua omnino viæ ducibus eſt opus: & apud *Etymologum* χωρίτης, γεωργὸς παρὰ τὸ χωρίον· hinc utique χωριτικῶς βιοῦν, *vivere tanquam in rure eſſes*, quod de ruſtica ſimplicitate intelligas licet: poſſis quoque de incomptis moribus.

[24] χωριτικῶς ἐβίω, καὶ [25] χωρικὸν, καὶ χωρικός· [26] καὶ κατὰ χώραν ἔμεινε. καὶ φιλοχωρεῖν, καὶ φιλοχωρία, καὶ χωροφιλεῖν παρὰ Ἀντιφῶντι· ἤπου δὲ καὶ ἐπιχώριος, καὶ ἐγχώριος, καὶ πρόσχωρος, καὶ ὁμόχωρος, εἰ μὴ καὶ τὸ χωρίζειν, καὶ ἐπιχωρεῖν, καὶ συγχωρεῖν, καὶ πάνθ᾽ ὅσα [27] τοιαῦτα τῇ χώρᾳ προσήκει. [28] Ἀπὸ δὲ κήπων, κηπουρὸς, [29] κηπουρεῖν, καὶ κηπεύειν, καὶ κηπεία, καὶ [30] κηπαία θύρα· καὶ [31] κῆπος, ἡ κουρά· οἱ δὲ παράδεισοι, [32] βαρβαρικὸν εἶναι δοκοῦν τοὔνομα, ἥκει [33] καὶ κατὰ συνήθειαν εἰς χρῆσιν Ἑλληνικὴν, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν Περσικῶν.

localiter, ruſticum, Ruſticus vivendo. In loco manſit, locum amare, loci amor. Et Χωρεφίλτῖν; apud Antiphontem. Inſuper '& incola, Indigena, inquilinus, colonus. Separare, cedere, concedere. & omnia alia, quæ τῆς χώρας vocabulo conveniunt. Cæterum ab hortis, Hortulanus, Hortulanum eſſe, hortum colere, hortorum cultus, & hortulana janua. Et κῆπος, tondendi ſpecies. Sed paradiſi, Barbaricum nomen videtur: conſuetudine autem, in uſum Græcum pervenit, ſicuti & multa alia Perſica.

24 * Χωριτικῶς] C. V. κ. χωριτικῶς, *ruſticanum in morem.* C. A. χωριτικῶς ἐποίει pro ἐν βίῳ omiſſis interjectis. C. V. ἐβίω ut χωριτικῶς ἐβίω ſit, *vivebat vitam ſimplicem*, ut ruricolæ ſolent, quæ lectio aliis præferenda. vulgata, χωρικὸν ἐν βίῳ, notat eum, qui vivit ſecundum χώρας τρόπους. KÜHN.

25 Χωρικὸν, καὶ χωρικὸς] Id mendi ſuſpicione liberari poteſt adverbio χωρικῶς quod apud *Syn.* in epiſt. quamvis apud eundem alicubi & χωριτικῶς. *H. Stephanus.* SEB.

26 Καὶ κατὰ χ. ἔμ.] C. A. κατὰ χ. ἔ. (*domi manſit*) φιλοχωρεῖν, φιλοχωρία, χωροφιλεῖν, καὶ ἐπιχώριος, ἐγχώριος, πρόσχωρος, χωρίζειν, ἐπιχωρεῖν, συγχωρεῖν, καὶ πάντ᾽ ὅσα τοιαῦτα· hactenus C. A. KÜHN.

27 Τοιαῦτα τῇ χ.] Τοιαῦτα, τῇ χ. π. MS. ita diſtinguit planius. JUNG.

28 Ἀπὸ δὲ κήπων] Hic eſt titulus, ὅσα ἀπὸ κήπων in C. A. ubi copulæ iterum nullæ apparent. KÜHN.

29 Κηπουρεῖν] Mendoſe MS. κηπουρρεῖν. JUNG.

30 Κηπαία θ.] Janua quæ ducit per hortum, uno verbo, *poſticum*, quæ janua opponitur τῇ αὐλαίᾳ quæ ducit in viam publicam, *janua veſtibularis.* KÜHN.

31 Κῆπος] Supra II, 29. JUNG.

Κῆπος, ἡ κουρά.] Id tonſuræ genus apud Perſas obtinuiſſe præcipue inter molliores *Heſychius* docet, cujus hæc pono verba: Κῆπος, εἶδος κουρᾶς παρὰ Πέρσαις, ἣν οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπὶ πᾶν ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ· vide eum quoque in μιᾷ μαχαίρᾳ, ubi τὴν λεγομένην κῆπον κουρὰν mutari in κηποκουρὰν nolim. Hanc autem tonſuram luxuriantes nimium crines compeſcuiſſe putem, ut totum capillitium horti inſtar floruerit; & facile colligas ita ſe rem habuiſſe, quod σκάφιον & κῆπος opponantur: quippe σκάφιον erat κουρὰ περιτρόχαλος, quæ capillos ad cutem demebat circa totum caput, & ad verticem uſque rotundabat; eaque tonſuræ ratio in quibuſdam monachis conſpicitur hodieque: cui itaque contraria κῆπος, docente *Scholiaſte Ariſtophanis* ad Av. pag. 579. indecore promiſſas tantum comas accidebat: præcipua vero antiarum, ac qui in frontem dependebant crinium cura, qua de cauſa dictus *Scholiaſta*: ὁ δὲ κῆπος τὸ πρὸ μετώπου κεκοσμῆσθαι. Sed ſuper *Heſychii* loco dicam quæ mihi venerunt aliquando in mentem: Κῆπος, παράδεισος ἢ εἶδος κουρᾶς παρὰ Πέρσαις &c. levi verborum tranſpoſitione peccatum putem, & ſcribam itaque: Κῆπος, παράδεισος παρὰ Πέρσαις &c. arbitrium eſto lectoris.

32 Βαρβαρικὸν &c.] *Moſchopulus* quidem: λεῖος, ἡ ὑγρασία· ἐξ οὗ παράδεισος, de ration. examin. orat. pag. 80. ſimiliterque *Suid.* & *Etymolog.* Verum *Pollux* rectius peregrinum id nomen eſſe dicit. Nam Chaldæis ac Perſis פַּרְדֵּס eſt nemus aut hortus deliciarum gratia inſtructus, unde Aſaphus שֹׁמֵר הַפַּרְדֵּס cuſtos Paradiſi aut nemoris regii appellatur *Nehem. II*, 8. Eaque vox oritur ex duabus Hebraicis: פָּרָה *fertilis fuit. fructum protulit*, & הֲדַס: id eſt, *myrtus.* vide *Joachim. Zehneri* ſimilit. ſacras pag. 5. SEB.

Βαρβαρικὸν &c.] C. A. non habet quæ ſequuntur uſque ad finem capitis. פַּרְדֵּס vocabulum ex ſacris litteris notum eſt. KÜHN.

Βαρβαρικὸν &c.] Vid. *Briſſon.* lib. I. de reg. Perſ. ubi taxat eos qui cum *Suida* Græcanicam hujus vocis originem arceſſunt. JUNG.

Βαρβαρικὸν &c.] Perſicam vocem veterum plerique adfirmant, & facete omnino nugantur, qui ex lingua Græca petendam ejus originem ſtatuunt, aut ex Hebraica: nam certe aut ex Perſica lingua ejus incunabula ſunt ducenda, in qua quidem ipſa vox hodie, quantum quidem memini, non extat, aut ex Armenica, in qua alia affinium literarum & pronunciationis vox *delicias* ac *lætitiam* denotat: remanet iſta vox in lingua Chaldaica, Syriaca & Arabica: & teſtantur Arabes *Lexicographi*, vocem deſignare hortum omnibus deliciis, plantarum præcipue ac arborum amœnitate adfluentem, qua quidem in re cum Græcis apprime conveniunt, qui ut plurimum hac in notione iſta voce utuntur: quin etiam Perſæ, a quibus id vocabuli ad Græcos fluxit, arbores ac hortos colendi ſtudia aluerunt, quod ex haud obſcuris antiquitatis teſtimoniis conſtat, neque qui periti fuerint in hiſtoria antiqua ignorabunt. Si vero plures ex veteribus congeſtos de paradiſis locos legere juverit, adi *Briſſonium* de Regn. *Perſarum* pag. 52. ubi & *Pollucis* noſtri adducit locum. Erudite quidem, quod adjicio, *Onomaſticographus* noſter plures in linguam Græcam e Perſia deveniſſe voces fatetur, quod ſunt in Grammaticis qui pertinaciter negant, ſed inepte re vera.

33 Καὶ κατὰ συνήθ.] Κατὰ σ. MS. ſine præcedenti καὶ, quod nihil hic agit ſane, & bene deleatur. JUNG.

14 ## * CAPUT IV.

De ſuburbiis, eorum partibus, & iis quæ extra urbem ſunt.

VErum partes extra urbes exiſtentes, & omnia quæ agros ſpectant, in Agricultura ante prædicta habes. Suburbiorum autem fuerint, & munitiones, quas & cuſtodias vocabis. Præſidia, turres, ſpeculas, tum & munimenta: vallum, & valli. Foſſæ, pali, ſtipites, tentoria, ſcenæ, tuguria, tabernacula, caſtra: omniaque ea quæ munitionis cauſa, exterius extruun-
15 tur. * Ludenti autem propter multorum uſum, caſtra, etiam παρεμβολὴν nominare licebit, allegando quendam e Neo-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Δ. 14

[34] Περὶ προαστείων, καὶ μερῶν τῶν [35] προπόλεων, καὶ τῶν ἔξω πόλεως.

ΤΑ' μὲν δὴ μέρη τῶν ἔξω πόλεως, καὶ ὅσα κατ' ἀγροὺς [36] ἐστὶν, [37] ἐν τοῖς γεωργικοῖς ἔχεις προειρημένα· τῶν δὲ προαστείων ἂν εἴη, καὶ Φρούρια, [38] ἃ καὶ Φυλακτήρια λέγοις ἂν, [39] Φρυκτώρια, [40] πυρσούργια, καὶ σκοπὰς, καί που καὶ προτειχίσματα· καὶ χάραξ, [41] καὶ χαρακώματα, τάφροι, σταυροὶ, καὶ σταυρώματα, σκηνώματα, σκηναὶ, σκηνήματα, καλύβαι, στρατόπεδα· καὶ πάνθ' ὅσα ἐν τῇ Φρουρᾷ τῶν ἔξω προμεμηχάνηται· * παίζοντι δὲ, τὸ στρα- 15
τόπεδον ἔξεστι κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν, [42] καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι, παρεχόμενόν τινα τῶν νεω-

34 Περὶ προαστείων] C. A. περὶ μερῶν τῶν ἔξω πόλεων. KÜHN.

35 Προπόλεων] In titulo MS. pro προπόλεων, ſaltem πόλεων habet: Et προπόλεων firmat mox Segm. ſequ. *Pollux* vulgatus quidem: non & MS. ut ibi dicam. JUNG.

36 Ἐστὶν] Abeſt a C. A. mox etiam abſunt λέγοις ἄν. KÜHN.

37 Ἐν τοῖς γεωργικοῖς] Lib. I, cap. 12. SEB.

38 Καὶ φυλακτ. λέγοις ἄν.] MS. φυλακτ. ἂν λέγοις· καὶ φρυκτ. alias Φυλακτήρια & mox habes Segm. 28. ut & *Schottus* noſter hic obſervavit. JUNG.

Ἃ καὶ φυλακτήρια &c.] Ad rem *Ariſtoteles* Polit. VIII. cap. 12. τὰ δὲ τείχη διειλῆφθαι φυλακτηρίοις καὶ πύργοις κατὰ τόπους ἐπικαίρους· ibidemque plura habet de φυλακτηρίοις civitatum, eorumque docet uſum. Sed vero ſequentium ἀνακολουθία *Jungermannum* quoque noſtrum habuit occupatum, qui omnia noſtro quidem judicio dexterrime expedivit; non itaque dubitavi certiſſimas ejus conjecturas textui inſerere: nil niſi accentus & diſtinctionis rationem mutavi. Φρυκτωρίας ἐξάπτειν apud *Theophylactum* lib. I. cap. 12. & παραφρυκτωρεύειν, *falſo ac ficto facum bellicarum lumine prælucere* apud *Lyſiam* ἐνδείξει κατὰ Ἀγοράτου, quod & *Nauplius*, cui harum facum a quibuſdam prima tribuitur inventio, Aſia redeuntibus Græcis fecit, nec Græcis tantum, ſed & quibuſvis illud mare navigantibus, τοῖς ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ἐσχάτῳ ἐπυρσοφόρει, inquit *Apollodorus* ex emendatione eruditiſſimi noſtri *Kühnii* ad *Pauſaniam* Corinth. pag. 168. ἐδυσφόρει enim vulgo inepte legitur. Plurimus autem harum facum fuit uſus, præcipuus vero in bello, unde πυρσοὶ φίλιοι & πολέμιοι, quibus aut amicas copias, aut hoſtiles adeſſe ſignificabatur apud *Polyænum*: meminit haud raro *Æneas*, ad quem *Iſ. Caſaubonum* vide, & *Philo* in *Ceſtis*. Sed non hoc agimus, ad *Pollucem* itaque.

39 Φρυκτωρία] Et φρυκτώριον ſpecula eſt unde ignes oſtenduntur ad ſignificandum hoſtium adventum procul remotis, aut adeſſe auxilium obſeſſis. KÜHN.

40 Πυρσουργία, καὶ σκοπὰς] C. A. πυσουργία, malim tamen vulgatum a πυρσὸς, id eſt, *fax ſublata in altum*: poſt idem Codex: σκοπὰς &c. χάραξ κ. χ. τ. σταυροὶ σκηνώματα &c. προμεμηχάνηται. KÜHN.

Πυρσουργία; καὶ σκοπὰς] Notanda πυρσουργία & σκοπὰς, quæ ita & MS. habet, nec tamen ita temere occurrant: fuerit vero πυρσουργία, ni fallor, idem quod φρυκτωρία· σκοπὰς autem ſi accuſativo hic poneretur, in eo non hærerem, quum ab uſitatiſſ. σκοπή, quod ſpeculam ſignificare nemo non novit, eſſet. Et eſt ſane, neque ulterius hæreamus, totum locum referam ut emendandum vix dubito. Prius tibi in mentem vero revocabis, quod ſæpius notavi, ea quæ in εῖα exeunt, in MS. ſæpius per ία ſcripta invenire. Nunc omnia mecum ita emendabis: ἂν λέγοις, καὶ φρυκτωρεῖα, πυρσουργεῖα, καὶ σκοπάς· καί που &c. ſive potius φρυκτώρια, & forte etiam πυρσούργια. Sic enim loca dicuntur, ubi fiunt iſta a quibus dicuntur. Certe ad *Pollucis* mentem φρυκτώρια & σκοπὰς me reſtituiſſe, ipſum ſpero dicturum, quum ſupra IV, 129 &c. ita ſcribat: ἡ σκοπὴ δὲ πεποίηται κατασκόποις, ἢ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι προσκοποῦσι &c. τὸ δὲ φρυκτώριον, τῷ ὀνόματι δηλοῖ τὸ ἔργον· ubi nimirum hæc talia pars quoque ludicra theatri ſunt. JUNG.

41 Καὶ χαρακώματα, &c.] MS. χαρακ. καὶ τάφρ. καὶ σταυρὰ (omiſſis καὶ σταυρώμ.) καὶ σκην. καὶ σκ. καὶ σκ. καὶ καλ. καὶ στρατόπεδα, πάνθ' ὅσα ἐπὶ φρουρᾷ τ. &c. in quibus certe ἐπὶ φρουρᾷ, pro vulgatis ἐν τῇ φρουρᾷ mirum quantum præſtet. JUNG.

Καὶ χαρακώματα] Apud *Thucydidem* & hæc vox & quæ ſequitur eſt frequens admodum: *Demoſthenes*: Τὸ χαράκωμα ὃ περιεβάλλοντό τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ· quem locum adducit *Harpocratio* in χαράκωμα; cui *Ammonium* adde & *Etymologum*.

42 Καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι] MS. ὀνομ. Τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει, ὥσπερ Δίφιλος, καὶ Κρίτων· μέρ. SEB.

Καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι] C. A. dein habet: τινὲς δὲ κατὰ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τὴν λέξιν ὥσπερ Δίφιλος καὶ Κρίτων. Cætera abſunt uſque ad μέρη δὲ &c. C. V. poſt ὀνομάσαι legit: τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει ὥσπερ Δίφιλος καὶ Κρίτων· μέρη δὲ τῶν προπόλεως καὶ τὰ κατὰ δήμους· quæ facile poſſunt redigi ad ſanam lectionem: imprimis Δίφιλος mutandum in Θεόφιλος, quia *Diphilus* non eſt ex recentioribus *Comicis*. KÜHN.

Καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι] Poſt ὀνομάσαι, pro vulgatis noſter MS. ita: τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει ὥσπερ Δίφιλος καὶ Κρίτων· μέρη δὲ τ. &c. prorſus ut *Seberi* noſtri *Auguſtanus*: ubi notabis illum *Diphilum*, qui vulgo eſt Θεόφιλος, ut certe & *Athenæus* lib. III. citat, Θεόφιλος παγκρατιαστῇ. quo nomine & alii ſcripſerunt fabulas, quemadmodum *Caſaubonus* noſter lib. III. Anim. cap. 15. adnotavit: itaque & hic ita repone pro vulgato παγκρατιστῇ. Alterius Poëtæ *Critonis* meminit idem laudatus vir lib. IV. Anim. cap. 22. Voce vero παρεμβολῆς ita utitur

τέρων Θεόφιλον ἐν [43] παγκρατιαστῇ εἰρηκότα·

Εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ.

καὶ Κρίτων ἐν Αἰτωλοῖς·

Ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἡ παρεμβολή.

Μέρη δὲ [44] τῶν προπόλεων, [45] καὶ κατὰ δήμους; ἱερὰ, τελεστήρια, μέγαρα, ἀνάκτορα, χρηστήρια, ἡρῷα, ἠρία, μνήματα, [46] πολυάνδρεια, τάφοι· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ [47] μόνῳ τῷ κεκριμένῳ μνημεῖα ἄν τις εἰρημένα εὕροι,
16 τὰ μνήματα. * Ἔξω δὲ πόλεως, [48] καὶ ἄντρα, καὶ σπήλαια, καὶ σπηλαιώδεις ὑποφυγαί· [49] καὶ Θεόπομπος [50] δὲ ἐν Πανταλέοντι, καὶ σπηλάδιον εἴρηκεν· ἐκ δὲ τούτων, [51] ἄλση, τεμένη,

tericis Theophilum dicentem in Pancratiſte;

Deinde intra vallum hæc, & caſtra.

Et in Ætolis Criton:

Hic enim nobis caſtra ſunt.

Partes vero eorum quæ extra urbes ſunt publice quidem: ſacra loca, loci initiatorii, magalia, palatia, oraculorum loca, heroa, ſepulchra, monumenta, polyandria, tumuli. Apud ſolum autem Thucydidem, Abſcondita ſepulchra, monumenta dicta invenies. * Extra urbem quoque ſunt, an- 16
tra, ſpecus, cavernoſa refugia. Et Theopompus in Pantaleonte, Speluncam dixit. Ex his quoque fuerint, nemora, luci,

ſæpius & pro caſtris *Diodorus Siculus*, ſcriptor tamen noſtro *Polluce* fere ducentis annis vetuſtior. JUNG.

43 Παγκρατιστῇ] *Caſaubon.* in *Athen.* lib. III. cap. 15. SEB.

Παγκρατιστῇ] Ita fuit in præcedentibus editionibus: *Kuhnius* recte παγκρατιαστῇ.

44 Τῶν προπόλεων] C. A. προπόλεως· dividerem vocem, πρὸ πόλεως καὶ τὰ κατὰ δήμους ἱερὰ, *extra urbem etiam ſunt templa in pagis* &c. KÜHN.

Τῶν προπόλεων] MS. τῶν προπόλεως· & vereor ut ſubſiſtat vulgatum προπόλεων, quod ne in lemmate quidem adgnoſcebat noſter MS. nec itaque ſtatuet, ut putarunt viri docti, *Pollux* diſcrimen inter προπόλεις & προάστεια, ſi fides, ut hic videtur par eſſe, noſtro MS. noſti morem, particulam quæ voculam ducit, cum voce ipſa confundi frequentiſſime in noſtro MS. quot paginis. Et hic itaque ſcribendum puto: μέρη δὲ τῶν πρὸ πόλεως· ſic quoque dixit initio capitis, μέρη τῶν ἔξω πόλεως. In lemmate vero eadem ratione emendaverim, τῶν πρὸ πόλεων, καὶ τῶν ἔξω πόλεως. JUNG.

45 Καὶ κατὰ δήμ. ἱερὰ, τελεστ. &c.] MS. ἱερὰ καὶ τελ. καὶ μ. & ſic deinceps. SEB.

Καὶ κατὰ δήμ. ἱερὰ, τελεστ. &c.] MS. καὶ τὰ κατὰ δήμους ἱερὰ, καὶ τελ. καὶ μέγ. καὶ ἀν. καὶ χρ. καὶ ἡρ. καὶ ἤρια, καὶ μν. καὶ πολυάνδρεια, καὶ τάφοι π. &c. patet & in *Seberi* MS. ita καὶ illud intercurrere circa ſingulas voces: nec male fortaſſe; certe τὰ κατὰ δήμους ἱερὰ videtur legendum. ἤρια vero quod in MS. proparoxytone hic, ſupra tamen III, 102. ἠρία paroxytone quoque in MS. erat. πολυανδρεια vero ſine accentu MS. habet, & vulgatum tolerari poteſt, vel πολυάνδρια ſcribamus. vide de hac voce quædam apud *Meurſium* I. animad. miſcell. 6. & *Heraldum* II. adverſar. 4. JUNG.

46 * Πολυάνδρεια] MS. πολυανδρεῖα· alias, πολυάνδρια. SEB.

* Πολυάνδρεια] C. A. πολυανδρεῖα. KÜHN.

* Πολυάνδρεια] In *Heſychio* eſt Πολυάνδριον, τάφος πολυχώρητος, μνῆμα· ſed ſeu πολυάνδριον ſeu πολυάνδρειον ſcribas parum refert, attamen prior ſcriptio magis eſt uſitata. Πολυάνδρια vero ſepulchra erant capaciora, in quibus pluſculæ locandis cadaveribus fuere cellulæ: *Hieronymus* in *Prophetas* haud raro meminit: & hujuſmodi publica fuiſſe videntur ſepulchra, in quibus honoris ergo viri fortes & bene de republica meritiſſimi condi ſolebant: *Philo* βελοποιϊκῆς lib. V. pag. 86. δεῖ δὲ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τοὺς τάφους καὶ πολυάνδρια πύργους κατασκευάζειν, ἵνα ἥ τε πόλις ἀσφαλεστέρα γίνηται, καὶ οἱ μὲν δι' ἀρετὴν, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος τελευτήσαντες ἐν αὐτῇ τῇ πατρίδι καλῶς ὦσιν τεθαμμένοι· & vero munerata digne patrum virtus, mirum quos ſtimulos poſteris addat. De ἠρίοις, quæ nominavit modo *Pollux*, vide *Harpocrationem*.

47 Μόνῳ, τὰ κεκρυμμένα] C. V. τῷ κεκριμένῳ male. KÜHN.

Μόνῳ, τὰ κεκρυμμένα] MS. μόνῳ τῷ κεκριμένῳ καὶ μνημεῖα ἄν τις &c. egregie mehercle *Thucydidem* κεκριμένον, *exactum* nempe *ſcriptorem* & *probatum* vocat, ſicut & alias loqui ſolet: pro quo vulgati neſcio quæ κεκρυμμένα nobis hactenus obtruſerunt. ſic infra Segm. 153. οἱ κεκριμένοι· & mox exempla e *Xenophonte*, *Ariſtophane* & *Thucydide* adfert: & X, 60. παρ' οὐδενὶ τῶν κεκριμένων εὗρον· & X, 88. κἂν παρά τινι τῶν ἧττον κεκριμένων εὕρω· ſic de vocula non probata ſupra IV, 17. οὐδὲ γὰρ τὸ σοφιστεύειν ἐν χρήσει κεκριμένῃ· id eſt, ut MS. ibi alia lectione habet: τὸ δὲ σοφιστεύειν οὐκ εὐδόκιμον. Alias μνημεῖα retinendum cenſeo, propter librorum MSS. in talibus varietatem ſæpius jam notatam. Locus τοῦ κεκριμένου ſcriptoris mihi non in promptu, niſi ad hunc reſpexerit ξυγγρ. lib. I. de *Themiſtoclis* ſepulcro: μνημεῖον μὲν οὖν αὐτοῦ ἐν Μαγνησίᾳ ἐστὶ τῇ Ἀσιανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ· vel ad hunc lib. V. de *Braſida* monimento: καὶ τὸ λοιπὸν οἱ Ἀμφιπολῖται περιείρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἥρωΐ τε ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν &c. JUNG.

Μόνῳ, τὰ κεκρυμμένα] Lectionis, quam repudiavit, elegantiam non cepit *Kuhnius* noſter: ſed eam tam apertam fecit acutiſſimus *Jungermannus*, ut in textum recipi dignam cenſuerim. Locutus quoque illo modo *Thomas*, aliique Grammatici, & *Heſychium* vide in κεκριμένη.

48 Καὶ ἄντρα] Καὶ omittit C. A. KÜHN.

49 Καὶ Θεόπ.] Deeſt in MS. καί. JUNG.

50 Δὲ] Abeſt a C. A. KÜHN.

51 Ἄλση, τεμένη, &c.] MS. καὶ ἄλση, καὶ τ. καὶ αὐλαὶ, καὶ αὐλια (omiſſo προαύλια) καὶ σταθ. καὶ αἰ. καὶ π. καὶ σ. καὶ μ. (omiſſo συφιτοὶ) καὶ συφοὶ, καὶ συφεοὶ, καὶ συβοσια· τάχα δὲ &c. In his habes αυλια ſine accentu, quod vulgo αὔλια. Sed ſcribendum arbitror αὔλια, & adferunt ex *Apollonio Argon.* II. σταθμούς τε καὶ αὔλια. *Euſtath.* ad α Ἰλιάδ. non longe ab initio: ἀπὸ δὲ τῆς αὐλῆς καὶ τὸ αὔλιον ὑποκοριστικῶς, ἢ κατὰ παραγωγὴν ὡς τὸ ἴχνιον· συβόσια vero quamvis in MS. ſine accentu: tamen vulgatum rectum eſſe, dixi ſupra I, 251. JUNG.

Ἄλση, τεμένη, π. αὔλια, &c.] Solet plerumque de ſacris lucis ἄλσος dici, ut ἄλσος νυμφῶν apud *Longum*, & de locis cultui divino de dicatis τέμενος· utriuſque lib. I. cap. I. meminit *Noſter*. Mox vero accentu mutato αὔλια in textu poſui: προαύλια, quæ vox ſequitur, corrupta ſunt apud *Heſychium* in προαύρια, exponitque inter alia πρεάμβουλα, *ante aulas loca deambulationi apta*: diverſa notione προαύλια de προςόδῳ eſt apud *Etymolog.* in προμολή. Συφεὸς, συφοὶ, quæ mox ſequuntur nomina, habuiſti quoque VII, 157. neque vero συφιτοὶ ibi aderat, ſicuti hic quoque deeſt in MSS. *Heſychius*: Συφεὸς, τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται. Et eſt apud *Moſchopulum* περὶ σχεδῶν pag.

caulæ, ſtabula, porticus, ſtationes pecoris, caprarum greges, paſcuæ, ſepta, cubilia, porcilia, haræ, porcorum greges. Tum & Gruum greges, & Anſerum greges ſecundum Platonem. & Columbarium dicit, in Theæteto. Inter ſuburbia quoque, loca urbem ambientia numerentur: niſi loci cujuſdam nomen eſſe putemus apud Thucydidem, cum inquit, In peripoliis iſtis deprehenſus eſt.

17 • Ex ſuburbiis porro, in urbem eundum eſt. Et ab urbe quidem, non urbanus modo, & urbanitas: ſed & urbicus, & civilis.

αὐλαὶ, αὔλια, προαύλια, [52] σταθμοὶ, αἰπόλια, ποίμνια, σηκοὶ, μάνδραι, συφετοὶ, συφεοὶ, συφοὶ, συβόσια· τάχα δὲ [53] καὶ γερανοβοσίαι, καὶ χηνοβοσίαι, κατὰ Πλάτωνα· καὶ [54] περιστερεὼν, [55] εἰρημένος ἐν Θεαιτήτῳ· ἐν δὲ τοῖς προαστείοις, καὶ τὰ [56] περιπόλια [57] εἴη ἂν, εἰ μὴ χωρίου ὄνομα αὐτὸ νοοῖμεν παρὰ Θουκυδίδῃ, [58] ὅταν φῇ, ἐν περιπολίοις τισὶν ἐλήφθη. • [59] Ἀ- 17
πὸ δὲ τῶν προαστείων, εἰς ἄστυ ἰτέον· ἀπὸ μὲν τοῦ ἄστεως, οὐχ ὁ ἀστὸς μόνον, καὶ ἡ ἀστὴ, ἀλλὰ καὶ ὁ [60] ἀστυκὸς, [61] καὶ ὁ ἀστεῖος·

11. ſed apud eum pro *χειρομάνδριον* ſcribe ſis, *χοιρομάνδριον*.

52 Σταθμοὶ, αἰπόλια] C. A. *σταθμοὶ καὶ αἰπόλια*, omiſſo *συφετοὶ* mox, quod & C. V. facit. KÜHN.

53 Καὶ γερανοβοσίαι, καὶ χηνοβοσίαι] *Heſych.* *χηνοβοσία, χηνοβοσκία*. SEB.

Καὶ γερανοβοσίαι, καὶ χηνοβοσίαι] *Plato* in Politico: *καὶ μὴν χηνοβοτίας γε καὶ γερανοβοτίας, εἰ καὶ μὴ πεπλάνησαι περὶ τὰ Θετταλικὰ πεδία, πέπυσαι γοῦν καὶ πιστεύεις εἶναι, atqui anſerum gruumque portiones vel paſcuos greges, etiamſi non per campos Theſſaliæ erraveris, audiviſti ſaltem & eſſe credis.* videtur *Noſtri* lectio communis, altera vero Attica. KÜHN.

Καὶ γερανοβοσίαι, καὶ χηνοβοσίαι] MS. mendoſe *χινοβοσίαι*. Habet vero tam *γερανοβοσίας* quam *χηνοβοσίας* noſter MS. per *σ*. Apud *Platonem* tamen per *τ* leguntur. Locus iſte eſt, quem *Noſter* laudat, ex divini *Philoſophi Politico*: *καὶ μὴν χηνοβοτίας καὶ γερανοβοτίας, εἰ καὶ μὴ πεπλάνησαι περὶ τὰ Θετταλικὰ πεδία, πέπυσαι γοῦν καὶ πιστεύεις εἶναι.* An non itaque apud *Platonem* cum *Polluce* legendum, *χηνοβοσίας γε καὶ γερανοβοσίας*; certe & apud *Heſychium* *χηνοβοσία* quoque eſt, quemadmodum & *Seberus* noſter notavit. JUNG.

54 Περιστερεὼν] Locus in *Theæteto*, longius a fine paullo eſt: *εἴ τις ὄρνιθας ἀγρίας, περιστεράς, ἤ τι ἄλλο θηρεύσας, οἴκοι κατασκευασάμενος περιστερεῶνα·* & mox vocat *οἰκεῖον περίβολον*. JUNG.

Περιστερεὼν] Et hanc vocem *Gloſſæ* habent: *Περιστερεὼν, columbarium, columbare*: ſolebant autem antiquitus in villis præcipue extructas habere columbis alendis turriculas, quarum meminit *Galenus* *Ὑγιεινῶν* lib. VI. *ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς τρεφομένων (ὀρνίθων) καὶ τῶν κατὰ τοὺς πύργους περιστερῶν νομάδων λαμβάνειν προσήκει·* de iſtis enim turriculis locus hic mihi quidem capiendus videtur, ſicuti apud *Martialem* Epigr. 58. lib. III. ubi deſcribit eximie villam *Fauſtini*:

Sonantque turres plauſibus columbarum.

Quo in loco nullus dubites, quin iſtius modi turriculas, quales dixi, intelligat *Martialis*: reperies quoque de his turriculis apud *Pompon. Sabin.* ad *Virgilii* Ecl. I. v. 58. & *columbaria* habet *Schol. Juven.* ad Sat. III. v. 202.

55 Εἰρημένος] Abeſt a C. A. locus *Platonis* ita habet: *εἴ τις ὄρνιθας ἀγρίας, περιστερὰς ἤ τι ἄλλο θηρεύσας οἴκοι κατασκευασάμενος περιστερεῶνα τρέφοι* &c. & iterum, *ποιήσωμεν περιστερεῶνά τινα παντοδαπῶν ὀρνίθων.* KÜHN.

56 Περιπόλια] Sunt caſtella, in quæ ſe recipiebant *περίπολοι, circuitores*, qui ad cuſtodiendam regionem hinc inde vagabantur: ſcribunt & *περιπολεῖα*. *Valeſius* ex *Dionyſio Halic.* laudat locum notis in *Mauſſacum*. KÜHN.

Περιπόλια] MS. *περιπόλεια εἴη ἂν, εἰ μὴ χ. ὄ. α. νοοῖτο π. Θ.* & certe ita locus ſupplendus in vulgatis, ubi male particula *εἰ* excidit. JUNG.

57 Εἴη ἂν. &c.] Hæc non comparent in C. A. uſque ad *ἐλήφθη·* locum *Thucyd.* de *peripolio*, non alium potui invenire quam hunc libr. III. *ἐν ἀποβάσει τέ τινι τοὺς προσβοηθήσαντας Λοκρῶν ἐκράτησαν καὶ περιπόλιον αἱροῦσι ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἄληκι ποταμῷ·* quod infra vocat *τὸ Λοκρῶν φρούριον*. Auctor veretur ne in loco *Thucydidis* quis accipiat *περιπόλια* de certa regione, ideoque admonet lectorem hujus rei. KÜHN.

Εἴη ἂν. μὴ &c.] Supplevi locum ex MS. *Jungermanni*, *εἰ μή*.

58 Ὅταν φῇ, &c.] MS. *ὅτ' ἂν φῇ, ἐν περιπολείοις τ. ἐ.* Locus *Thucydidis* mihi non promptu: ſed alii, ubi idem vocabulum, ſic ille, quem adferunt ex lib. VII. *Ξυγγρ. ξενοτροφοῦντες, καὶ ἐν περιπολίοις ἅμα ἄλλα ἀναλίσκοντες.* lib. III. *καὶ περιπόλιον αἱροῦσιν* (Athenienſes) *ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἄληκι ποταμῷ.* Et libr. VI. ubi vulgo, *καὶ εἰς τὰ περίπλοια τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρουρὰς ἐσεκόμιζον·* ajunt *γράφεσθαι, περιπόλια*. *Scholiaſtes* habet: *καὶ εἰς τὰ περίπλοια, γρ. περιπόλια, τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρούρια, ἃ περιπλέοντες, εἰσῆγον ἐς αὐτὰ φρουρούς.* JUNG.

59 Ἀπὸ δὲ τῶν προαστείων, &c.] Poſt *ἐλήφθη*, ita MS. *ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρ. ε. ἄ. ἰτέον, ἀπὸ* &c. JUNG.

60 Ἀστυκὸς] MS. *ἀστικός·* ut Segm. 23. SEB.

Ἀστυκὸς] MS. noſter *ἀστικὸς*, per *ι*, ut & *Seberi*: ut & mox Segm. 23. *ἀστικὴ*, MSS. JUNG.

Ὁ ἀστυκὸς, &c.] Utraque eſt in uſu ſcriptio *ἀστυκὸς* & *ἀστικός·* in *Gloſſis*: *Ἀστικὸς, ὁ πολιτικὸς, urbanus.* Et: *Ἀστυκὸς, urbanus, oppidanus.* Apud *Heſychium* tamen *ἀστικὸς* reperio ſolum, unde *ἀστικοὶ νόμοι, οἱ κατὰ τὴν Ἀθηναίων πόλιν· ἦσαν γὰρ καὶ ἐμπορικοί·* & *Ἀστικῶν, πολιτικῶν.* Sed præceſſit apud *Noſtrum* *ἀστὸς* & *ἀστή·* itaque dici obtinuit incolas Athenarum: de ſequiori quidem ſexu in primis, ſiquidem *Ἀθηναία* aut raro aut plane non dicatur, ad vitandam cum *Minervæ* nomine homonymiam, docente *Scholiaſta Ariſtoph.* ad Av. p. 580. & Pac. p. 640. ac *Stephani breviatore* in *Ἀθῆναι*, qui idem & *ἀστίτης* de *urbis incola* nomen a *Polluce* prætermiſſum adfert ex *Sophocle*: *Οὐ γὰρ τὰ θέσμια τοῖσιν ἀστίταις πρέπει*, & *ἀστίτας ἄνδρας*, indeque & vocem uſu vulgari tritam hanc *προαστίτης* memorat in *Ἄστυ*, ibique cum rei tum vocis ex *Pherecyde*, cujus eadem habes apud *Etymolog.* verba, originem refert: & ſequentia *Pollucis* illuſtrat quoque, quæ juvat apponere: *ἀπὸ δὲ τῆς ἄστεος γενικῆς ἀστεῖος, ὅπερ ἀντιδιέσταλται τῷ ἀγροίκος· καὶ ἀστείζω καὶ ἀστεϊσμός·* de priori quidem voce *Heſychium* audi: *Ἀστεῖον, καλὸν ἢ πολιτικὸν ἢ ἐπίχαριν ἢ κεχαριτωμένον·* notatque ternam vocabuli ſignificationem *Etymologus*: *κυρίως ὁ ἐν ἄστει διατρίβων· καὶ ὁ δι' ἦθος χρηστὸν ἐπαινούμενος· ὡς ὁ Μωϋσῆς, ὡς ἦν τὸ παιδίον ἀστεῖον τῷ Θεῷ· λέγεται καὶ ὁ γελωτοποιός·* & de *Moſe* quidem locus, quem adducit *Etymologus*, extat *Actor.* VII. ad quem videndus eſt *Priceus*, qui ibidem de hac voce pluſcula notat: ita & apud *Porphyrium* *περὶ Ἀποχῆς* I. §. 52. *ἤθη φαῦλα* & *ἀστεῖα* opponuntur, atque *Ariſtæneto* libr. I. Ep. 4. *γύναιον ἀστεῖον, politis moribus ac elegans muliercula.* Mox autem cum *Jungermanno* *ἀστείζεσθαι* in textum reddidi, ut ipſa poſtulat verborum ſequela, ſubjicitur enim *ἀστυπολεῖν*, quod verbi & apud *Heſychium* habes.

61 Καὶ ὁ ἀστεῖος] C. A. *καὶ ὁ* non habet, poſtea

[62] ἀστεΐζεσθαι, ἀστυπολεῖν, ἀστυνόμος· [63] καὶ παρὰ Κριτίᾳ, ὁ ἀστύτριψ· ἡ δὲ κωμῳδία καὶ ἀστῆς ἐλαίας εἴρηκε, [64] τῆς ἐν πόλει. Πόλιν δ' ἂν εἴποις, [65] ἠπειρῶτιν, νησιῶτιν, [66] χερσαίαν, ἀπὸ θαλάττης, μεσόγειον, ἔφαλον, πάραλον, [67] παράλιον, παραθαλαττίδιον, ἐπιθαλαττίδιον, ἀγχιθάλαττον· ἡ γὰρ ἀγχίαλος, [68] ποιητῶν· [69] ἡ δὲ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλατταν, [70] ἀμφιθά-
18 λαττος, ὡς ἡ Κόρινθος· * καὶ ἡ μὲν ἐν μέσῳ τῆς θαλάττης ἑκατέρωθεν [71] παρήκουσα γῆ, ἀμφιπλὴξ, καὶ ἀμφετερόπλους, [72] καὶ αὐχὴν, καὶ ἰσθμός· ἵνα δὲ ἡ θάλαττα [73] ἑκατέρωθεν οὖσαν τὴν γῆν διαιρεῖ, τοῦτο θαλάττης αὐλῶνα, καὶ Εὔριπον, καὶ πορθμὸν δεῖ καλεῖν. [74] Εἴποις δ' ἂν πό-

& urbanus eſt, in urbe morari, Ædilis. Et Deſertor urbis apud Critiam. Comœdia quoque, Urbanam oleam vocat eam, quæ in urbe eſt. Sed urbem nominabis, in continente ſitam, inſulanam, litoralem, a mari remotam, mediterraneam, a mari allutam, marinam, maritimam, mari appropinquantem, mari proximam, ad mare conſtitutam. *Ἀγχίαλος* enim, Poëtarum eſt. Quæ autem utrinque mari alluitur, bimaris, veluti Corinthus.
• Et quæ in medio maris utrinque inha- 18
bitata terra eſt, utrinque alluta, utrinque adnavigabilis, *αὐχὴν*, & iſthmus. Ubi vero utrinque exiſtentem mare terram ſeparat, hoc maris canalem, Euripum, & fretum vocare oportet. Vocabis autem ur-

ἀστεΐζεσθαι, bellum, feſtivum, lepidum eſſe. vid. *Heſych.* in *ἀστεΐζεσθαι* & *ἀστεϊζόμενος*. KÜHN.

62 *Ἀστεΐζεται, ἀστυπολεῖν,* &c.] MS. *ἀστεΐζεσθαι*. SEB.

Ἀστεΐζεται, ἀστυπολεῖν, &c.] MS. *καὶ τὸ ἀστεΐζεσται καὶ τὸ ἀστυπολεῖν·* & bene, modo *ἀστεΐζεσθαι* ſcribas, ut & *Seberi* MS. habet. JUNG.

63 *Καὶ π. Κ. ὁ ἀστύλιψ.*] C. A. *παρὰ Κ. ὁ ἀστύλιψ.* C. V. *ἀστύτριψ·* quod ſecundum *Heſychium* idem quod *ἐν ἄστει διατρίβων, ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων*. KÜHN.

Καὶ π. Κ. ὁ ἀστύλιψ.] Pro *ἀστύλιψ*, MS. noſter *ἀστύτριψ·* longe rectius. talia *παιδότριψ, οἰκότριψ*. Et *Heſychius* idem habet: *ἀστύτριψ, ἐν ἄστει διατρίβων· ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων·* reddamus itaque *Critiæ* quod ſuum eſt. JUNG.

Καὶ π. Κρ. ἀστύλιψ.] Cum *Kühnio* reſtitui in textu *ἀστύτριψ*, eamque lectionem & *Falckenburgii* præſtans Codex adgnoſcit. Mox vero *πόλιν* de acropoli intelligendam recte monet *Kühnius*: eademque de re præter adductos *Thucydidis* locos *Stephanus* in *Ἀθῆναι*, & *Ariſtophanis Scholiaſtes* videndi.

64 *Τῆς ἐν πόλει.*] *Interpr. in urbe*, cum debuiſſet vertere, *in arce Athenis*: *τὸ δὲ πρὸ τούτου ἡ ἀκρόπολις, ἡ νῦν οὖσα, πόλις ἦν*, inquit *Thucyd.* libr. II. & mox iterum, *καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην κατοίκησιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπὸ Ἀθηναίων πόλις·* ipſe etiam ita uſurpat vocem *πόλις* lib. V. *ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει*, quod *Valla* vertit, Athenis, *intra urbem*, melius eſſet, *in arce*, & ſtatim denuo *ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει παρ' Ἀθηνᾷ*. *Athenis in arce in Templo Minervæ*. cæterum C. V. legit *τὴν ἐν πόλει*. vid. infra C. V. Segm. 40. KÜHN.

Τῆς ἐν πόλει.] *Εἴρηκεν τὴν ἐν π.* MS. *Euſtath.* non longe ab initio *παρεκβολ. εἰς α Ὀδυσσ.* de hac olea: *ἔλεγον οὖν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἀστοὺς καὶ ἀστὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἀστὴν ἐλαίαν, τὴν ἐκεῖθεν· καὶ μάλιστα τὴν ἐξ ἀκροπόλεως τὴν καὶ ἱεράν. Heſychius: ἀστὴ ἐλαία· ἡ ἐν ἀκροπόλει, ἡ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα.* JUNG.

65 *Ἠπειρ. νησιῶτιν*] MS. *ἠπειρώτην, νησσιώτιν·* vitioſe. Ad *ἠπειρῶτιν*, *H. Stephanus* in ſuo Codice adnotavit, *ἤπειρος, νῆσος, χερρόνησος*, quæ mox habes Segm. 27. JUNG.

66 *Χερσαίαν*] *Interpr. littoralem*, malim *a mari remotam*, in medio regionis ſitam, *mediterraneam*. KÜHN.

67 *Παράλιον*] C. A. *καὶ παράλιον π. ἀμφιθάλαττον*, utrinque mari cinctam, ita *bimarem Corinthum* Poëtæ habent. KÜHN.

68 *Ποιητῶν.*] Ut *Homeri* in Bœotia dicentis *Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον*, & *ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα*. JUNG.

69 *Ἡ δὲ ἑκατέρωθεν* &c.] Abſunt a C. A. uſque ad *Κόρινθος*. KÜHN.

70 *Ἀμφιθάλαττος*, &c.] Hoc prorſus firmari poteſt convenienter *Mureti* I. Var. 7. opinio, *Horatianum* illud I. Carm. 7. — *bimariſve Corinthi Mœnia* — expreſſum ex Græca voce *ἀμφιθάλασσον·* cujus vocis, quæ alias, ut ait, non admodum frequens, proba tamen & antiqua, exemplum quoque adfert ex *Xenophonte* de Athenienſium urbe. Sed *Pollucis* noſtri locus prorſus eſt appoſitus. *Florus* libr. II. cap. 16. *Corinthus, Achaiæ caput, Græciæ decus, inter duo maria, Ionium & Ægeum quaſi ſpectaculo expoſita.* JUNG.

71 * *Παροικοῦσα*] *Sylburg.* leg. *παρήκουσα*. SEB.

* *Παροικοῦσα*] C. V. confirmat lectionem *Sylburgii παρήκουσα, quæ in medio maris utrinque ſe porrigit terra* dicitur &c. lectio vulgata unde nata ſit, docet C. A. dum habet *παροικούσῃ*. KÜHN.

* *Παροικοῦσα*] *Henr. Stephanus* ad ſuum Codicem: *lego παρήκουσα· vide ut interpres verterit*: Verum interpres ut ſolet: tu emenda ut ille jubet: & MS. enim noſter clare habet, *παρήκουσα γῆ·* quæ *vel ex utraque parte, utrimque ſecus in mare excurrit vel porrigitur. Heſychius* etiam: *ἀμφιπλήκτοις, ἰσθμοῖς, ἀμφιθαλάσσοις· παρ' ὅσον ἑκατέρωθεν θαλασσεύεται.* JUNG.

* *Παροικοῦσα γῆ*] *Παρήκουσα* in textu emendavi ad MSS. fidem.

72 *Καὶ αὐλὴ*, &c.] C. A. omittit copulas. C. V. pro *αὐλὴ* legit *αὐχμὴν*, ex quo facile fit *αὐχὴν*, *anguſtum quaſi collum*, cui ſimilis eſt terra inter duo maria procurrens, *αὐχὴν* quaſi *αὐχμὴν*, eſt enim *aridus tenuiſque corporis locus. Schol. Apollon. ἰσθμὸς παρὰ τὸ ἐν στενῷ εἶναι ὅθεν καὶ τὰ τοῦ τραχήλου παρίσθμια.* KÜHN.

Καὶ αὐλὴ, &c.] Mendoſe: licet hinc adnotent. MS. noſter veram lectionem habet, *αὐχὴν·* quam repone ocius: frequens hæc loquutio bonis auctoribus de locis anguſtis: contenti ſimus hic ſaltem *Herodoti* noſtri binis locis. *Melpomene* cap. 85. *μῆκος δὲ τοῦ στόματος* (Pontici maris) *ὁ αὐχὴν, τὸ δὴ Βόσπορος κέκληται.* Et *Eratone* cap. 37. *ἀποτειχίσας ἂν τὸν αὐχένα τῆς Χερσονήσου·* quod cap. 36. antecedente *ἀπετείχισε τὸν ἰσθμὸν τῆς Χερσονήσου* dixerat. JUNG.

Αὐλὴ] *Kühnius αὐχὴν* in textu reſtituit, optime.

73 *Ἑκατέρωθεν οὖσαν*] E not. *Sylburg.* prior. edit. *οὖσα*. SEB.

Ἑκατέρωθεν οὖσαν] C. A. refert ad præcedens *θάλασσα*, legitque *οὖσα*. KÜHN.

Ἑκατέρωθεν οὖσαν] MS. *ἑκατέρωθεν οὖσα·* & antea editi quoque *οὖσα*. Sed a *Sebero* noſtro, quam invenerat in *Sylburgii* Codice adnotatam, vulgata lectio verior videtur. JUNG.

74 *Εἴποις δ' ἂν πόλιν*, &c.] C. A. præfert hunc titulum ante *εἴποις· περὶ τῆς νῦν ἐκτισμένης πόλεως καὶ*

bem

bem recenter ædificatam, novam, recentem, nuper conditam, modo factam, noviter elaboratam, recenter conſtitutam, cui ſuprema modo manus addita eſt, habitatoribus coætaneam: ſed diu ante, vetuſtam, antiquam, vetuſtiſſimam, antiquis divitiis abundantem, priſcam, ſenem,
19 perantiquam, pervetuſtam. • Et Populum hujus, vetuſtum, inquilinum, terrigenam, indigenam, patrium illius vero peregrinum, alienum, adventicium, alienigenam. Sed a magnitudine urbem laudando, dices: latam, amplam, prælongam, longam, longiſſimam, magnam, maximam, ingentem, grandem, faſtuoſam, conditam, ampliatam, extenſam, diffuſam. Cæterum in planitie campeſtri ſitam, planam, equorum curſui patentem, currulem, populoſam, magna planitie præditam, extenſam, patulam. & ſecundum Ho-
20 merum, Lativiam. • Κητώεσσα vero,

λιν, τὴν μὲν [75] ἔναγχος κτισθεῖσαν, νέαν, πρόσφατον, καινὴν, νεόκτιστον, νεοποίητον, νεουργὸν, νεοκατάστατον, ὑπόγυον, [76] ἡλικιῶτιν τῶν οἰκητόρων· τὴν δὲ πρὸ πολλοῦ, ἀρχαίαν, παλαιὰν, παμπάλαιον, [77] ἀρχαιόπλουτον, παλαιόπλουτον, ὠγυγίαν, πρεσβῦτιν, γηῶσαν, [78] ὑπέργηρων, ὑπεργηρῶσαν. • Καὶ τὸν μὲν ταύ- 19
της δῆμον, ἀρχαῖον, αὐτόχθονα, γηγενῆ, γνήσιον, ἐγγενῆ· τὸν δὲ ἐκείνης, ἔπηλυν, [79] ἐπηλύτην, ἔποικον, ἀλλοδαπόν. Καὶ εἰς μὲν μέγεθος ἐπαινῶν τὴν πόλιν, εἴποις ἂν, εὐρεῖαν, [80] πλατεῖαν, [81] προμήκη, ὑπερμήκη, [82] μηκίστην, μεγάλην, μεγίστην, ὑπερμεγέθη, παμμεγέθη, [83] ὑπέρογκον, ἐκτισμένην, ἡπλωμένην, ἐκτεταμένην, ἀνακεχυμένην. [84] Καὶ τὴν μὲν ἐν ὁμαλεῖ, πεδιάδα, ἰσόπεδον, ἱππήλατον, ἁμαξήλατον, λεωφόρον, ἐπὶ πολλῆς εὐρυχωρίας οὖσαν, ἀναπεπταμένην, ἀνεῳγμένην. καὶ καθ' Ὅμηρον, [85] εὐρυάγυιαν. • ἡ γὰρ κητώεσσα, 20

τῆς πρὸ πολλοῦ. C. V. ὀνόματα νεωστὶ ἐκτισμένης πόλεως καὶ τῆς πρὸ πολλοῦ ἐκτισμένης εἴποις &c. KÜHN.

Εἴποις δ' ἂν πόλιν, &c.] Cum εἴποις novum in MS. caput incipit, hoc titulo: ὀνόματα τῆς νεωστὶ ἐκτησμένης (ſcr. ἐκτισμ.) πόλεως, καὶ τῆς προπολλοῦ ἐκτισμένης. JUNG.

75 Ἔναγχος] Sic & MS. & editio etiam *Florentina*, & recte ita edidit amicus noſter. antea edebatur enim in *Baſileenſibus* libris ἔναρχος, quod ſuſpectum & *H. Stephano* fuit, adnotanti ad Codicem ſuum: *an* ἔναγχος; JUNG.

Ἔναγχος κτισθεῖσαν] Editiones quæ *Sebersanam* anteceſſerunt excepta *Flor.* ἔναρχος· emaculaverat *Kühnius*, & in ſuo Codice *Falckenburgius* quoque.

76 Ἡλικιώτην] MS. ἡλικιῶτιν. SEB.

Ἡλικιώτην] Legerem ἡλικιῶτιν τ. οἰ. *quæ cum incolis ejuſdem eſt ætatis* uti mox πρεσβῦτιν. *Salm.* etiam leg. ἡλικιῶτιν τ. οἰ. KÜHN.

Ἡλικιώτην] Ἡλικιῶτιν emenda, ut MS. noſter & *Seberi* habet. ſcilicet ſic ante ἐπιχωρῖτιν, νεωτῖτιν dixit & mox πρεσβῦτιν. JUNG.

Ἡλικιώτην] Ex *Kuhnii* noſtri emendatione textus habet ἡλικιῶτιν.

77 Ἀρχαιόπλουτον] Subjicit C. V. παλαιόπλουτον· & ita ſupra fuit I, 23. ἀρχαιόπλουτον, παλαιόπλουτον. KÜHN.

Ἀρχαιόπλουτον] MS. noſter vocula auctior, ἀρχ. παλαιόπλουτον· quam noſtro redde, qui eas voculas junxit & ſupra I, 23. JUNG.

Ἀρχαιόπλουτον] Subjeci ex MSS. παλαιόπλουτον, quæ vox omitti debere non videbatur: quod ſequitur, ὠγύγια πόλις, facilius Poëtis ſit in uſu, quam Orationis proſæ caſtis ſcriptoribus: Ὠγύγιοι Ἀπιδανῆες in *Callimachi* H. in *Jov.* οἱ ἀρχαῖοι a *Scholiaſta* exponuntur, & vide ad illum locum Illuſtr. *Spanhemium*. Δῆμον αὐτόχθονα & γηγενῆ poſtea habes de *populo indigena*; talemque ſe haberi volebat populus Athenienſis: eximie *Trogi* compilator, II, 6. *Quippe non advena, neque paſſim collecta populi colluvies originem urbi dedit, ſed eodem innati ſolo, quod incolunt, & quæ illis ſedes, eadem origo eſt.* Meminit quoque *Pauſanias* aliique ſæpe.

78 Ὑπέργηρων] Abeſt a C. A. idem τὸν δ' ἂν εἴποις, pro τὸν δὲ ἐκείνης. KÜHN.

Ὑπέργηρων] Deeſt in MS. ὑπέργηρων. JUNG.

79 Ἐπηλύτην] C. A. ἐπήλυτον *Gl.* ἐπήλυδες. *adventitium* leg. ἐπήλυτον. KÜHN.

Ἐπηλύτην] Pro ἐπηλύτην, MS. ἐπίλυτον. Scribe itaque ἐπήλυτον. *Heſych.* ἐπήλυτος, ἔποικος, πρόσοικος. *Suidas*: ἐπήλυτος, πάροικος, ἔποικος. Sed nec vulgatum mihi rejice temere. ſic στρατῷ ἐπηλύτῃ apud *Agathiam* legitur lib. II. Ἱστορ. JUNG.

80 Πλατεῖαν] Adfert hæc *Pollucis Caſaubonus* noſter Notis ad *Laërtii Epimenidem*, libr. I. ad locum a ſe emendatum, αἱ δέ πῃ πλατεῖαι &c. JUNG.

81 Προμήκη, ὑπερμήκη] MS. mendoſe, προμήκει, ὑπερμήκη· deſunt mox tres voculæ, μεγάλ. μεγίστ. & παμμεγ. JUNG.

82 Μηκίστην] In C. A. ſequitur ὑπερμεγέθη, ὑπέρογκον, ἡπλωμένην, cætera abſunt uſque ad καὶ τὴν &c. ἐκτισμένην nec C. V. agnoſcit. KÜHN.

83 Ὑπέρογκον] MS. ὑπέρ. ἐκτισ. ἡπλωμ. alio ordine, & omiſſo ἐκτισμένην. Et mihi obſcurum eſt illud hic: nec video quid contineat ad laudem magnitudinis. ſuſpicari quis poſſet quaſi trajectum, & reponendum poſt ὁμαλεῖ· nec enim opus videtur ut jungatur præcedentibus ſingulis ἀπὸ κοινοῦ. JUNG.

84 Καὶ τὴν μὲν ἐν ὁμαλῇ πεδ.] C. A. περὶ τῆς ἐν πεδιάδι πόλεως. KÜHN.

Καὶ τὴν μὲν ἐν ὁμαλῇ πεδ.] MS. μὲν ἐν ὁμαλεῖ, πεδιάδα, ἰσόπεδον &c. rectiſſime. & hic fortaſſe illud, ut dixi ἐκτισμένην locum inveniat: ἐν ὁμαλεῖ ἐκτισμένην, πεδιάδα &c. bene ὁμαλεῖ, id eſt, *in plano*, & talis dicitur πεδιὰς, ἰσόπεδος &c. ſic γῆ πεδιὰς ſupra apud noſtrum I, 186. ne dubites amplius, Segm. 22. reſpicit τὴν πεδιάδα. JUNG.

Καὶ τὴν μὲν ἐν ὁμαλῇ πεδιάδι, &c.] Minus decora lectio: emendavi itaque ad normam MS. *Jungermanni*: eoque modo πόλιν πεδιάδα dixit *Procopius*, &, ni fallor, *Strabo*: πεδιὰς γῆ tritum eſt, & ſic regio *Phocenſium* fuit appellata, quod in porrectam planitudinem eſſet extenſa; *Heſychius* in voce: & probat ipſe *Pollux* Segm. 22. Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πεδιάδα ψέγων &c.

85 Εὐρυάγυιαν.] Sæpiſſime ita *Homerus*. lubet ſaltem unum locum exempli cauſſa adſcribere. initio Ἰλ. β.

> Πανσυδίῃ νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
> Τρώων, —

Quæ tot verbis aliquoties repetuntur eo libro. *Noſter* & mox meminit Segm. 35. JUNG.

Εὐρυάγυιαν.] Laudi enim ducitur, ſi urbs latas habeat ac liberas vias, conſule *Euſtathium* ad *Homerum*;

[86] ἐπίπλεόν ἐστι ποιητική. [87] Τὴν δὲ ἐν ὄρει, [88] ὀρείαν, ὄρειον, ὑψηλὴν, ὑπερύψηλον, [89] εὐερκῆ, [90] δυσάλωτον, δυσπρόσοδον, δυσπρόσβατον, δυσπρόσιτον, ἐπιφανῆ, ὑπερφανῆ, [91] ὑπερφυῆ, ὑπερλάμπουσαν, προσανιοῦσαν, προσαναβαίνουσαν· τοῖς ὄρεσι προσαμιλλωμένην, [92] ὑπερδέξιον, ἀκροπόλει ἐοικυῖαν, μικροῦ ὑπερνέφελον, [93] ταῖς κορυφαῖς ἁμιλλωμένην [94] τῷ αἰθέρι, ὀλίγου ψαύουσαν [95] τῶν νεφελῶν, ἐγγυτάτω τῶν νεφελῶν, φαιδρῷ ἀέρι περιῤῥεομένην, [96] ἐλευθέρῳ τῷ ἀέρι.
21 * [97] Εἰ δὲ ψέγεις τὴν μείζω πόλιν, ἔκμετρον, ὑπέρμετρον, ἀνάρμοστον, δυσφύλακτον, [98] δυσπρόσιτον, δυσπλήρωτον, δυσοίκητον, πεπλανημένην, [99] διεῤῥιμμένην, διεσπασμένην· ἐγγενοῦς δήμου ἐνδεᾶ, πολυγενῆ, πολύδημον, ἄκοσμον, [100] ἄκριτον, θορύβου μεστὴν, θορύβου πλέαν, ἀκολασίας, ἀκοσμίας, πάμφυλον, παγγενῆ, ἠρανισμένην, [1] ξένου λεὼ μεστὴν, πολύξενον, [2] ξενίζουσαν, ἀλλοφύλου δήμου πλέαν,

ſumme Poëticum eſt. Sed in monte ſitam, montanam, altam, præaltam, bene munitam, difficilem captu, inviam, acceſſu difficilem, conſpicuam, manifeſtam, excelſam, lucentem, arduam, in altum tendentem, montes æmulantem, excellentem, arci ſimilem, tantum non nubes ſuperantem, verticibus æthera tangentem, aërem fere contingentem vel nubes, nubibus proximam, lucido circumfuſam aëre, libero aëri expoſitam.
* Urbem 21
vero majorem vituperans, dices: immenſam, immodicam, inconcinnam, cuſtoditu difficilem, acceſſu difficilem, vix implendam, male habitatam, erratilem, diſperſam, diſtractam, Indigenarum inopia laborantem, omnigenam, variis Gentibus repletam, inornatam, indiſcretam, turbulentam, turbarum plenam, petulantiæ, indecentiæ. Omnibus populis refertam, varios populos continentem, collectitiam; alieni populi plenam, hoſpitibus abundantem, hoſpitalem, exteris repletam,

quem ſequti alii Poëtæ ſæpiſſime iſthoc epitheto pulchras ac concinne ſtructas urbes condecorant. Quam varie vero antiqui κητώεσσαν Λακεδαίμονα expoſuerint, videbis in minoribus, ſed eruditis ad *Homerum Scholiis.*

86 Ἐπίπλεόν ἐστι ποιητ.] Abſunt hæc a C. A. qui dein etiam ποιητικὸν legit. KÜHN.

Ἐπίπλεόν ἐστι ποιητ.] MS. ἐπιπλέον ἐστι, π. edit. *Florentina*: ἐπὶ πλέον ἐστι, π. ſumptum autem illud κητώεσσα etiam ex Poëta Ἰλιάδ. β. in Bœotia: Λακεδαίμονα κητώεσσαν· quæ eadem v. 1. Ὀδ. δ. habes, vid. & *Strabonem* libr. VIII. Geogr. cui quoque πιθανώτερον δοκεῖ εἶναι capiendum hanc vocem pro μεγάλην, quam quod ἀπὸ κητῶν ita Lacedæmon dicta ſit. JUNG.

Ἐπίπλεόν ἐστι π.] Recte ſe habet hæc lectio, nec cum *Kuhnio* opus fuerit diviſis vocibus legiſſe ἐπὶ πλέον.

87 Τὴν δὲ ἐν ὄρει] C. A. περὶ τῆς ἐν ὄρει, vid. *Matthæum* c. V. v. 14. KÜHN.

88 Ὀρείαν, ὄρειον] Ordine mutato MS. ὄρειον, ὀρείαν. JUNG.

89 Εὐερκῆ] MS. εὐέρκη. JUNG.

90 Δυσάλωτων] Δυσάλωτον. SEB.

Δυσάλωτων] Emenda δυσάλωτον, ut etiam *Seberus* noſter monuit: vitium τῶν ἀμφὶ τοὺς τύπους. JUNG.

91 Ὑπερφυῆ] Abeſt a C. A. KÜHN.

Ὑπερφυῆ] Deeſt in MS. ὑπερφυῆ. JUNG.

92 Ὑπερδέξιον] C. V. ὑπερδέξιον πᾶσαν, *totam ſublimem, in edito ſitam.* KÜHN.

Ὑπερδέξιον] MS. auctius: ὑπερδέξιον πᾶσαν, ἀκρ. nec male, credo. JUNG.

93 Ταῖς κορυφ. ἁμιλλ. &c.] C. A. τῇ κορυφῇ ἁμιλλωμένην ἐλευθέρῳ ἀέρι. C. V. τῷ ἐλευθέρῳ ἀ. *vertice certantem cum libero aëre, ſurgentem in liberiorem aërem.* KÜHN.

Ταῖς κορυφ. ἁμιλλ. &c.] In MS. alio ordine & modo ita habes: τ. κορ. ἁμιλλωμένην, ἐλευθέρῳ ἀέρι, ὀλίγου ψαύουσαν τῶν νεφελῶν, ἐγγυτάτω τῶν νεφῶν, φαιδρῷ ἀέρι περιῤῥεομένην· εἰ δὲ ψέγοις τὴν &c. ſed vulgata meliora videntur, niſi quod ψέγοις, pro ψέγεις mihi *Pollux* videtur ſcripſiſſe: & hoc tamen in vulgatis mihi videtur ridiculum, ὀλίγου ψαύουσαν τοῦ ἀέρος, ubi bene τοῦ ἀέρος MS. non adgnoſcit. undique enim aer circumfunditur tam altæ quam humili civitati, & ambit illam undique, ut non videam quæ miracula mihi narres, ſi urbem tantum non attingere aerem narres, ſed nubes potius tangentem vertice, & inter nubila ſe condentem admirabor. forte poſſet tamen excuſari vulgata ſi poſt ἀέρος tolleretur comma, τοῦ ἀέρος τῶν νεφελῶν. Lubet hic & *H. Stephani* adnotationem addere, quam initio ſui Codicis reliquit: *Omittit quadam Pollux, quæ poſſent a me addi. Ut quum de urbis epithetis loquitur, omittit quod præcipuum eſt,* πόλις εὐάερος, & δυσάερος, *quod de Cauno uſurpat Strabo.* habet alias talia & *Noſter* ſupra V, 109. quæ nos mox Segm. 25. huc referre quoque jubet. JUNG.

Ταῖς κορυφ. ἁμ. &c.] Mox vulgo legebatur: ὀλίγου ψαύουσαν τοῦ ἀέρος, τῶν νεφελῶν, nos cum *Kuhnio* adjutantibus MSS. τοῦ ἀέρος ejecimus: & ineptias iſtius lectionis admonuit lectorem *Jungermannus.*

94 Τῷ αἰθέρι] Abeſt a C. A. nam τὸ ἀέρι excipit ὀλίγου ψαύουσαν τῶν νεφελῶν omiſſo τοῦ ἀέρος· quod facit & C. V. KÜHN.

95 Τῶν νεφελῶν] C. A. non habet. C. V. legit τῶν νεφῶν· *proximum nubibus.* KÜHN.

96 Ἐλευθ. τῷ ἀέρι.] Abeſt ab utroque MSSt. ἐλευθέρῳ τῷ ἀέρι. KÜHN.

97 Εἰ δὲ ψέγεις] C. A. ψόγος μείζονος πόλεως. KÜHN.

98 Δυσπρόσιτον] Abeſt a C. A. vid. ſupra Segm. præc. ubi tribuitur urbi montanæ. KÜHN.

Δυσπρόσιτον] Deeſt in MS. δυσπρόσιτον. JUNG.

99 Διεῤῥιμμένην] C. V. male διεῤῥηγμένην. dein C. A. non habet διεσπασμένην uſque ad πολυγενῆ. KÜHN.

Διεῤῥιμμένην] MS. διεῤῥηγμένην· & deſunt deinde διεσπ. ἐ. δ. ἐ. πολυγενῆ. JUNG.

100 Ἄκριτον] Abeſt a C. A. una cum θορύβου &c. KÜHN.

Ἄκριτον] Deeſt in MS. ἄκριτον· & ſtatim deſunt θορύβου πλέαν, ἀκολ. ἀκοσ. πάμφ. Sed ἠρανισμένην fuerit *collectitiam*; ſimili modo uſus *Agathias* libr. II. de Perſarum ſuperſtitionibus & νομίμοις· ὧ δὲ πως ἄρα αὐτοῖς ἡ δόξα ἐκ πλείστων ὅσων ἐθνῶν ἠρανισμένη, ὡς ποικιλώτατα ξύγκειται. JUNG.

1 Ξένου λεὼ μ.] Deſunt ξένου λ. μ. πολύξ. ad ἀλλοδημίας uſque in MS. JUNG.

2 Ξενίζουσαν] *Interpr. hoſpitalem*, quod nequaquam ſapit ullum vituperium, malim intelligere de lingua urbis promiſcua plebi inhabitatæ quæ non pura, ſed

peregrinorum plenam, omnigenis hominibus conſertam, adductitia annona indi-
22 gentem, * incolas non nutrientem, invectione opus habentem, introductis frumentis, invectis cibis. A mari magis, quam terra nutritam: quam Mercatores magis, quam Agricolæ nutriunt. & ſimilia. Similiter & campeſtrem vituperando, dices: cavam, ſupinam, paluſtrem, aditu facilem, facilem captu, quam primo incurſu quis capiat. Montanam autem vituperando, dices: commerciis inconveniens, viæ inepta, infrequens, commerciis carens; appropinquatu difficilis, inhoſpitalis, aſpera, invia, acclivis, agre-
23 ſtis, vallis, convallis: * ferarum magis, quam hominum urbs: capraria magis, quam urbana. Tempeſtuoſa, æſtatem difficilem habens, hyeme moleſta propter nivem. & ſimilia. Alias porro laudando, dices: Viris ſcatentem, florentem, juſtam, rectam.

ἀλλοδημίας μεστὴν, πανδημίας [3] ὑπόπλεων, [4] ἐ-
πεισάκτου τροφῆς δεομένην· * [5] οὐκ ἀρκοῦσαν 22
τρέφειν τοὺς οἰκήτορας, εἰσαγωγῆς χρῄζουσαν, [6] εἰσαγωγίμων σιτίων, ἐπεισάκτων τροφῶν· ἣν ἡ θάλαττα μᾶλλον τῆς γῆς τρέφει, ἣν ἔμποροι μᾶλλον τῶν γεωργῶν τρέφουσι, καὶ τὰ ὅμοια. Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πεδιάδα ψέγων [7] εἴποις ἂν, κοίλην, ὑπτίαν, ἑλώδη, [8] εὐέφοδον, εὐάλωτον· ἣν ἐξ ἐπιδρομῆς ἄν τις [9] ἕλῃ. Τὴν δὲ ὄρειον ψέγων [10] εἴποις, [11] δύσμικτος, [12] δύσοδος, ἀτριβὴς, ἀπρόσμικτος, ἀπροσπέλαστος, δύσξενος, δύσβατος, δύσπορος, ἀνάντης, ἄγροικος, χαράδρα,
φάραγξ. * θηρίων μᾶλλον, ἢ ἀνθρώπων πόλις· 23
αἰγίβοτος μᾶλλον, ἢ [13] ἀστυκή· δυσχείμερος, δύσθερος, [14] δυσχερὴς ὑπὸ χειμῶνος, τῶν νιφετῶν, θέρους, ἄσκιος, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ ἄλλως δὲ ἐπαινῶν ἐρεῖς, εὐανδρουμένην καὶ ἀκμάζουσαν, καὶ [15] εὐθήνουσαν, καὶ εὐθηνουμένην.

peregrinitatis plena ſolet eſſe. *Demoſthen.* contra *Eubulidem διαβιβλήκασί μου τὸν πατέρα ὡς ἐξένιζε, quod lingua ejus peregrinum quid ſonaret.* cæterum C. A. non habet a ξένου λεώ μ. &c. KÜHN.

Ξενίζουσαν] Itaque de linguæ vitio cum *Kühnio* capiamus hic ξενίζουσαν πόλιν· non certe licet; prohibent enim & quæ præeunt, & quæ ſequuntur; neque vero, præcipue ſi ratione ſubjecti ξενίζουσα πόλις intelligatur, magis laudi fuerit urbi ξενίζουσαν dici, quam ξένου λέω μεστὴν aut πολύξενον. Hæc autem epitheta jure ſuo ſibi Athenæ vindicant, quippe quæ advenis ac hoſpitibus ſcatuerint ſemper, uti non tantum ex profana ſed & Nov. Teſt. ſacra conſtat hiſtoria.

3 Ὑπόπλεων] MS. ὑπόπλεον. JUNG.

4 Ἐπεισάκτου τροφ. δ.] MS. ἐπισάκτου τρ. δ. JUNG.

5 Οὐκ ἀρκοῦσαν] Et hæc non comparent in C. A. uſque ad τρέφει, nec τὰ ὅμοια paulo poſt. KÜHN.

Οὐκ ἀρκοῦσαν] Deſunt in MS. οὐκ ἀρκοῦσαν, & illa quæ ſequuntur. & ſtatim additur, ἣν ἔμπ. &c. JUNG.

6 Εἰσαγωγισμῶν σιτίων] Leg. εἰσαγωγίμων σιτίων· ita & *Salm. alimentis unde unde ſubvehendis.* poſtea ἐπεισάκτων τροφῶν. contra *Thucyd.* lib. VI. σίτῳ οἰκείῳ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται de *Syracuſanis.* Athenienſes autem frumento aliunde importando maxime opus habebant, ut notum ex *Demoſthene* & aliis. KÜHN.

Εἰσαγωγισμῶν σιτίων] Sed vulgata iſta εἰσαγωγισμῶν σιτίων, ἐπεισάκτων τροφίων, mihi nemo perſuadebit ſana eſſe: erunt vero ſi mecum emendabis, εἰσαγωγίμων σιτίων, ἐπεισάκτων τροφῶν. *Plato* II. de Rep. ἀλλὰ μὴν κατοικίσαι γε αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς τοιοῦτον τόπον οὗ ἐπεισαγωγίμων μὴ δεήσεται, σχεδόν τι ἀδύνατον· & de εἰσαγωγίμων neminem dubitaturum ſcio. quod ad τροφῶν tamen, ſi quis τροφίων vult retinere, & altores ipſos intelligat, quique alimenta præbent, nolim reniti nimis. JUNG.

Εἰσαγωγισμῶν σιτίων, ἐπ. τροφίων] Ita vulgo, ſed importune: emendavi locum ad *Kuhnii* mentem. De Athenienſibus *Theophilus* libr. I. Inſtit. tit. 2. ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἐκέχρητο ἐπεισάκτῳ σίτῳ, οἷα λεπτόγεως οὖσα· eaque de cauſa, ut largiorem frumenti haberent advectionem, immunitatem conceſſerunt σιτεμπόροις.

7 Εἴποις ἂν] Abeſt ἂν a C. A. KÜHN.

8 Εὐέφορον] MSSti εὐέφοδον, *facile invadendam; irrumpendam.* KÜHN.

Εὐέφορον] Pro εὐέφορον, MS. longe elegantius εὐέφοδον, præ quo vulgatum facile abjiciam. notum ἔφοδος de hoſtili acceſſione. inde civitas εὐέφοδος, ad quam hoſtis facilis aditus patet, plana via. ſupra I, 172. εὐπρόσοδον χωρίον dixit pari ſignificatu. JUNG.

Εὐέφορον] Cum *Kuhnio* in textu reſtitui εὐέφοδον.

9 Ἕλῃ.] MS. ἕλοι. SEB.

Ἕλῃ.] MS. ἕλοι· quod magis placet. JUNG.

10 Εἴποις] Deeſt in MS. εἴποις. JUNG.

11 Δύσμικτος, &c.] Hic eſt in MS. δύσμικτος ἐρεῖς, δύσοδος. omiſſaque iterum ἀτριβὴς, ἀπρόσμ. uſque ad θηρίων μᾶλλον &c. niſi quod MS. dumtaxat ἄναντις vitioſe habet, & tum deeſt φάραγξ. JUNG.

12. Δύσοδος] In C. A. ſequitur ἀνάντης θηρίων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων πόλις αἰγίβοτος ἢ ἀστυκὴ δυσχείμερος δύσθερος· ἐπαινῶν δὲ ἐρεῖς εὐανδρουμένην ἀκμάζουσαν εὐθυνοῦσαν (C. V. εὐθηνοῦσαν) καὶ ψέγων δὲ, φλεγμαίνουσαν ὀδυνηρὰν ὀχλώδη θ. α. β. φορτικὴ ὀλιγάνθρωπον ἔρημον οἰκητόρων ἀοίκητον κενὴν ἀπάνθρωπον· ita C. A. omnibus omiſſis, quæ inſeruntur. *Salm.* etiam εὐθηνοῦσαν & εὐθηνουμένην. KÜHN.

13 Ἀστυκή.] MS. ἀστική. SEB.

Ἀστυκή.] MS. noſter & *Seberi* per ι, ἀστική· ut & Segm. 17. JUNG.

14 Δύσχειρος χειμ. ὑπὸ τῶν νιφ.] In MS. deſunt δύσχειρος χειμῶνος ὑπὸ τῶν νιφετῶν. Et quid eſt δύσχειρος, an legendum? δυσχερὴς χειμ. &c. *H. Stephanus* hic iterum adſcribens ad librum ſuum: δυσάερος, *Strabo de Cauno: quod non debuit omitti*; facit ut quis ſuſpicetur fortean & pro illo δύσχειρος, δυσάερος poſſe ſcribi. JUNG.

Δύσχειρος χειμῶνος &c.] Adſcripſit ad oram ſui Codicis *Kühnius f.* δυσχερὴς ὑπὸ χειμ. & quid hic, ubi nos deſtituunt ope ſua MSS., agamus? Codex tamen *Falckenburgii* una alterave voce textum habet locupletiorem; poſt νιφετῶν nimirum, θέρους, ἄσκιος· & hinc patet voluiſſe *Pollucem*, quæ prius junctis vocibus, δυσχείμερος, δύσθερος, dixerat, ſeparatis tum exprimere: itaque ſine omni dubio textus ita & emendandus & ſupplendus eſt: δυσχερὴς ὑπὸ χειμῶνος, τῶν νιφετῶν, θέρους, ἄσκιος &c. & recte ἄσκιος, ubi enim ſole fervente æſtus umbra leniri nequit, incommodæ rei haud parum eſt.

15 Εὐθύνουσαν] MS. εὐθηνοῦσαν· omiſſo καὶ εὐθυνουμένην. Et tu ſcribe utrumque ita: εὐθηνοῦσαν καὶ εὐθηνουμένην. Eleganiſſ. & amœniſſ. *Euſtathius* in non-

[16] Κἂν ψέγῃς, Φλεγμαίνουσαν, ὀχληρὰν, ὀχλώδη, θλιβομένην, ἀχλυώδη, βαρεῖαν, [17] πολυπράγμονα, Φορτικὴν διὰ πλῆθους· θορύβου [18] πλέα, ὠθισμοῦ, στενοχωρίας, ταραχώδης. Ἐν ᾗ δὲ ὀλίγον τὸ πλῆθος, ὀλιγάνθρωπος, ἐν εὐρυχωρίᾳ, ἐν σχολῇ, ἐν ἡσυχίᾳ, ἀπράγμων,
24 ἄλυπος. * Εἰ δὲ σκώπτεις, ἔρημον, ἐξηρημωμένην, [19] Φορτικὴν, ὀλιγάνθρωπον, ἔρημον οἰκητόρων, ἀοίκητον, [20] ἀπάνθρωπον, κενήν. [21] Ὁμοίως δὲ μικρὰν ἐπαινῶν, ἐρεῖς, ὡς ἀρκοῦσαν, ἀποχρῶσαν, σύμμετρον, οὐχ ὑπέρογκον, συμμετρικὴν, συμμεμετρημένην, μετρίαν, μεμετρημένην, οἰκήσιμον, εὐδίαιτον· καὶ τὰ ὅμοια. [22] Εἰ δὲ ψέγεις στενὴν, βραχεῖαν, ἀθλίαν, [23] ταλαίπωρον· πόλισμα, πολισμάτιον, πο-
25 λίχνη, πολίχνιον, [24] κώμη. * Καὶ πολλὰ ἄλλα ἂν μὲν εὕροις ἐκ τῶν ἐν τοῖς πρὸ τούτου βιβλίοις προειρημένων ἐπαινῶν, τὴν Φιλάνθρωπον, καὶ [25] εὔξενον πόλιν· πάλιν δὲ ψέγων, τὴν ἀπάνθρω-

Et ſi vituperes, inflammatam, turbulentam, tumultuariam, afflictam, tenebricoſam, gravem, moleſtam, intolerabilem multitudine, turbarum plenam, vexationum, anguſtiarum, & tumultuum. In qua vero Populus paucus fuerit, hominibus egens: in ſolitudine, in ocio, in quiete, ocioſa, libera. * Sed ſi ca- 24
villeris, deſertam, ſolitariam, moleſtam, paucis hominibus habitatam, incolis deſertam, inhabitatam, hominibus carentem, vacuam. Similiter & parvam laudans, dices: ſufficientem, moderatam, non prægrandem, mediocrem, modicam, mediocriter diſpoſitam, menſuratam, habitabilem, commodam. & ſimilia. Sed ſi vituperes, arctam, brevem, miſeram, ærumnoſam: oppidulum, civitatula, pagus. * & alia multa. Quod ſi inve- 25
neris in præcedentibus Libris, humani, & hoſpitalis laudes, aut inhumani, & inhoſpita-

dum edita fabella Hyſminæ, ab initio ſtatim libr. I. πόλις Εὐρύκωμις, καὶ τἄλλα μὲν ἀγαθὴ, ὅτι καὶ θαλάσσῃ στεφανοῦται, καὶ ποταμοῖς καταῤῥεῖται, καὶ λειμῶσι κομᾷ, καὶ τρυφαῖς εὐθηνεῖται παντοδαπαῖς· εὐθύνειν vero & εὐθύνεσθαι longe aliud eſt. JUNG.

Εὐθύνουσαν] Cum *Kühnio* emendavi εὐθηνουμένην & εὐθηνοῦσαν. *Julianus Miſop.* εὐθηνουμένης τῆς πόλεως & εὐθηνία eſt apud *Etymol.*

16 Κἂν ψέγῃς] Et Segm. 24. MS. ψέγων δέ. SEB.

Κἂν ψέγῃς] Pro κἂν ψ. &c. MS. ψέγων δὲ, φλεγμ. καὶ ὀχλ. καὶ ὀχλ. καὶ θλιβομένην, καὶ ἀχλ. καὶ βαρεῖαν. Poſt hanc vocem quæ ſequuntur deſunt omnia, uſque ad Segm. 37. ubi cum κοῦντας καὶ προσ. iterum MS. mala manu peſſime multatus. Fruſtra itaque in ſequentibus aliquot paginis MS. opem deſiderabimus. Ceterum ψέγων δὲ quoque in ſuo MS. ait eſſe *Seberus*, ut & Segm. ſeq. ſed ad vulgata noſtra. JUNG.

17 Πολυπράγμονα.] Ad πολυπράγμονα, *H. Stephanus* adſcripſit, *ut Lutetia*. JUNG.

Πολυπράγμονα.] Huic ἀπράγμων mox reſpondet, & ἐν σχολῇ, ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ ἄλυπος· taliſque civitas deſcribitur eleganter in ſacris literis *Judic.* XVIII. v. 7. עם יושבת לבטח שוקט ובוטח·

18 Πλέα] Pro πλέα, mallem legere πλέαν, caſu eodem quo priora. fuit vero eadem phraſis & antea Segm. 21. a *Polluce* poſita. Sed ita tamen mox & ταραχώδη foret ſcribendum. Non itaque forte ſollicitare quid opus abſque libris ſcriptis. JUNG.

19 Φορτικὴν] Si omnia hic integra & recta in *Polluce*, ὀλιγάνθρωπος tam cavillo quam encomio aptum erit; nec enim antea paulo ſuperius vituperio datum id vocabulum, ubi etiam φορτικὴν ſed cum προσθήκῃ, nempe διὰ πλήθους habes de *turbulenta civitate* & *injucunda*: de vulgatis codicibus tamen me non raro dubitare cogit, quod aliis locis tot menda MS. noſter, ubi non deficit, prodit, ubi ſuſpicaris & ubi non ſuſpicaris etiam. JUNG.

20 Ἀπάνθρωπον] Nota ἀπάνθρωπον, ut & *Lucianum* uſum adnotant, dicentem: Ἔρημος καὶ ἀπάνθρωπος ἡ γῆ· alias infra Segm. ſequ. alia ſignificatione poni vides, ut ſcilicet opponitur τῇ φιλανθρώπῳ. Pro deſerta, & ubi homines non verſantur videtur & ſupra interpretandum III, 96. ubi ei mox opponitur πολυάνθρωπος. JUNG.

21 Ὁμοίως δὲ μικρὰν] C. A. μικρὰν δὲ ἐπαινῶν ἐρεῖς ἀρκοῦσαν &c. οὐχ ὑπέρογκον εὐδίαιτον &c. præmittitur autem hic titulus: ἔπαινος μικρᾶς πόλεως· abeſt autem καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

22 Εἰ δὲ ψέγεις] C. A. ψέγων μικρὰν πόλιν ἐρεῖς στενὴν βραχεῖαν πολισμάτιον πολίχνην π. κ. καὶ πολλὰ ἄλλα, καὶ ὁ μὲν μεγάλης πόλεως π. μεγαλοπολίτης ὁ δὲ μικρᾶς μ. ὁ δὲ νέας νεοπολίτης νέοικος· hæc extant in fine capitis in C. A. omiſſis interjectis. *Thucyd.* libr. III. novos colonos urbis reſtauratæ vocat νεοκαταστάτους. KÜHN.

23 Ταλαίπωρον.] Potius poſt ταλαίπωρον, punctum ponam, quod ſequentia caſu recto addantur. JUNG.

24 Κώμη, καὶ π. ἄ. * Ἂν &c.] Locus in vulgatis quoque a diſtinctione non valet: tu mecum ita reconcinna ſis: κώμη. Καὶ πολλὰ ἄλλα ἂν μὲν εὕροις &c. JUNG.

Κώμη, καὶ πολλὰ ἄλλα. * Ἂν μὲν &c.] Ita fuit ante nos vulgo, ſed inepte: optime diſtinxit locum, ac a vitio liberavit *Jungermannus* noſter, quem in emendando textu ſequuti ſumus omnino; ſuadet utique ipſius Græcæ linguæ genius; quis enim ſermonem incipiat ita: ἂν μὲν εὕροις; & tamen C. A. iſta καὶ πολλὰ ἄλλα præcedentibus quoque ſubjicere, non ſequentibus adnectere liquet; neque vero ea de cauſa minus cenſeamus certam *Jungermanni* emendationem.

25 Εὐξενόπολιν] Quis hoc umquam dixit? ne quidem in comœdia hoc fictum reor. Non dubito emendare: εὔξενον πόλιν· perſpicue enim *Pollux* ut τῇ φιλανθρώπῳ, τὴν ἀπάνθρωπον verſu ſequenti, ita τῇ εὐξένῳ, τὴν ἄξενον opponit. Et *Noſter* ipſe firmat quæ dixi; ait enim, licet non de urbibus talia hæc ſupra expoſuerit, tamen de hominibus expoſuiſſe: unde ad urbes transferri liceat. ſic ſupra de laude domini convivii habes idem ipſum εὔξενος VI, 27. & ibidem εὐδίαιτος. JUNG.

Εὐξενόπολιν] *Kühnius* hic modo pro τὴν repoſuerat τὸν, & mox quoque τὸν ἀπάνθρ. putans nimirum hæc de homine dici a *Polluce*, quæ urbibus poſſint applicari, non vero de ipſis urbibus; qua quidem in re eum ſi falli dixero, haud abſque cauſa fuerit: neque diſſentiet a nobis, qui diligentius inſpexerit locum. Tum præterea εὔξενον reſtituit deleta voce πόλιν· & in hac quoque re *Jungermannum* potius ſequar, quam *Kühnium* noſtrum: habes itaque in textu, prout ille legit, εὔξενον πόλιν.

lis vituperia, etiam ſi eadem non de urbibus, ſed de Viris dicta ſint, licet tamen uſum ad urbes transferre. Quemadmodum & quæcunque de locis ſunt ſalubribus, aut morbidis, aliaque hujuſmodi, ad urbes quoque referenda ſunt. Præterea magnæ civitatis Civis, Μεγαλοπολίτης dicatur: parvæ vero, Μικροπολίτης. Unde & ab Ariſtophane, Parvæ civitati conveniens
26 dictum eſt. * Novæ vero civitatis Civis, Νεαπολίτης ſecundum Platonem, & Epicharmum dicentem in Harpagis, Novus habitator, & ſecundum Eupolim dicentem in Aurea ætate, Νεοκάτοικος. Verum a civitate nomina ſunt, civitas, civis, politia, politiæ ſubjecti, rempublicam adminiſtrare, rempublicam ſollicitare, reipublicæ præeſſe. Et reipublicæ ſollicitatio, ut Sanyrion in Riſu. Politica ſapientia, Vir politicus, & Politica oratio. Dii civici & urbis præſides. Et

πόν τε καὶ [26] ἄξενον, εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐπὶ πόλεών ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ ἀνδρῶν εἰρημένα, τήν γοῦν χρῆσιν ἔστιν ἄγειν ἐπὶ τὰς πόλεις· ὥσπερ αὖ καὶ ὅσα ἐπὶ [27] χωρίων ἐστὶν ὑγιεινῶν τε, καὶ νοσερῶν, καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτα, [28] προσακτέον δὲ καὶ ταῦτα τοῖς πόλεσι. Ἀλλ' ὁ μὲν μεγάλης πόλεως πολίτης, μεγαλοπολίτης ἂν λέγοιτο· ὁ δὲ μικρᾶς, [29] μικροπολίτης· ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνει εἴρηται τὸ
μικροπολιτικόν· * [30] ὁ δὲ νέας, νεαπολίτης κατὰ [31] Πλάτωνα, καὶ κατ' Ἐπίχαρμον λέγοντα ἐν Ἁρπαγαῖς, [32] νέοικος, καὶ κατ' Εὔπολιν λέγοντα ἐν [33] Χρυσῷ γένει, νεοκάτοικος. Τὰ δ' ἀπὸ πόλεως ὀνόματα, πόλις, πολίτης, πολιτεία, πολιτευόμενοι, πολιτεύεσθαι, πολιτοκοπεῖν, πολιτεύειν· καὶ πολιτοκοπία, ὡς [34] Σαννυρίων Γέλωτι· πολιτικὴ σοφία πολιτικὸς ἀνήρ· καὶ λόγος πολιτικὸς, καὶ [35] πολιεῖς θεοὶ, καὶ πολιοῦχοι· καὶ 26

26 Ἄξενον, εἰ γὰρ καὶ &c.] Diſtingue ἄξενον· εἰ γὰρ &c. JUNG.

27 Χωρίων] Quæ ſupra tradidit peculiari capite 18. lib. V. JUNG.

28 Προσακτέον] Nihil temere mutare velim: vide tamen an potius προστακτέον legere debeamus. JUNG.

Προσακτέον] In textum dedit *Kühnius* πρακτέον· bene: & firmant quæ præceſſere modo: χρῆσιν ἄγειν ἐπὶ τὰς πόλεις.

29 Μικροπολίτης.] *H. Stephanus* adnotavit in ſuo Codice, apud *Æſchinem* Orat. περὶ παραπρ. aut κατὰ Κτησιφ. id extare. In Theſauro ſuo tamen ei auctorem *Ariſtophanem* nominat. Sed τὸ μικροπολιτικὸν dixiſſe *Ariſtophanem*, ait noſter. Alterum vero *Æſchinem* habet auctorem; ait enim Orator in ea περὶ παραπρεσβείας· τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτοὺς, φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπόῤῥητα· vel *Xenophontem*, qui lib. II. Ἑλληνικ. de Athenienſibus victis, ſibi male conſciis, qui ante non puniendi ſtudio ob illatam injuriam: ἀλλὰ διὰ τὴν ὕβριν ἠδίκουν ἀνθρώπους μικροπολίτας. JUNG.

30 Νέας] *Sub.* πόλεως· *H. Stephanus* hic. JUNG.

31 Πλάτωνα] Supra non νεαπολ. ſed νεοπολῖται ex *Platone* adferuntur III, 56. JUNG.

32 Νέοικος] Sequitur in C. A. πολιτεία πολιτοκοπεῖν καὶ πολιτοκοπία (*civium ambire favorem, popularis auræ captatio*) πολιτικὴ σ. πολι. ἀ. πολιεῖς Θεοὶ πολιοῦχοι φιλόπολις τὸ ἦθος καὶ πολλὰ τοιαῦτα. KÜHN.

33 Χρυσογένει] Leg. χρυσῷ γένει, quod placuit & *Salmaſio*. KÜHN.

Χρυσογένει] De hac fabula *Caſaubonus* noſter IX. *Athen.* 17. Mox autem ſuſpectum mihi vox πόλις· neſcio enim an *Pollux* dixerit a πόλεως nomen eſſe πόλις· fuerit itaque, forte aliud, quod conjectari licet. ubi ſi & mihi jus, πολιὰς pro illo πόλις forte fuiſſe, illud *Atticæ Minervæ* frequentiſſ. nomen, a *Polluce* ſcriptum forte cenſeo. Sane mox & πολιεῖς & πολιούχους quoque ponit: ut nec τὴν πολιάδα omiſiſſe valde credibile ſit. Pariter vero ſtatim quærendum reor de πολιτοκοπεῖν· an viri docti id delendum hic cenſeant: quum infra mox ſuum legitimum στίχον obtinere videatur. ſupra vero III, 56. & πολιτογραφεῖν habuimus. JUNG.

Χρυσογένει] Non ſic certe ſolent citare Grammatici hanc fabulam, ſed vocibus diviſis: Χρυσῷ γένει· & ita eſt apud *Athenæum* & *Scholiaſt. Ariſtoph.* ad *Aves*, alioſque plures: & vero, dum hoc agimus, corruptum quoque in hujus fabulæ titulo *Etymologum* admoneamus, in voce ſcilicet ἀπόπατος. Εὔπολις Χρυσογενείᾳ. Τί γὰρ ἐστ' ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' ἀλώπεκος· reſcribe Χρυσῷ γένει, ſicuti & in *Polluce* noſtro, emendaverat *Kuhnius*. Modo autem vocabulum νέοικος ex Ἐπιχάρμου Ἁρπαγαῖς adduxit *Noſter*, quarum & *Etymologus* meminit in πίπεσχι· ἐν Ἁρπαγαῖς, inquit, Ἐπιχάρμου; Α δὲ Σικελία πίποσχι; quæ quidem verba iſtius comœdiæ præcipuam continere videntur nobis hypotheſin.

34 Σανυρίων] Σαννυρίων· ut infra X, 185. vid. *Caſaub.* in *Athen.* lib. VII. c. 9. SEB.

Σανυρίων] Σαννυρίων *Salmaſius*. KÜHN.

Σανυρίων] Scribe Σαννυρίων, ut & *Seberus* noſter indicavit; ut & de *Riſu* ejus te videre poſſe τὸν πάνυ *Caſaubonum* VII. *Athen.* 9. JUNG.

Σανυρίων Γέλωτι.] Ἐν interſerit *Kühnius*: ſed hac additiтia vocula careamus facile; nam ita ut hic, ſimpliciter fabulas non raro laudare amant Grammatici. Sed pro Σανυρίων recte Idem Σαννυρίων emendavit; meminitque hujus Comœdi alicubi in Variis *Ælianus*, & hujus ipſius fabulæ *Harpocratio* in vocibus ναύκληρος & πέλανος.

35 Πολιεῖς] Infra Segm. 40. JUNG.

Πολιεῖς θεοὶ, καὶ πολιοῦχοι.] *Dii urbium præſides*; nulla enim extitit urbs apud antiquos, quæ non ſuum habuerit Deum, cujus præcipue curæ fuerit commiſſa: cumque prima jacerent urbis fundamenta, quem volebant Deum Deamve præſtigiis quibuſdam ac myſticis ſacrificiis evocatum ad hoc muneris deligabant: ejuſque rei ſequioris potius ætatis ſcriptores meminere, ac in primis *Arabes*, qui totam fundandæ urbis ad συναστερισμοὺς favoremque cœleſtium ſiderum hiſtoriam enucleant: veteres ſeu ſtudio, quod iſta myſteria, a quibus fortuna pendebat urbis, evulgare nefas ducerent, ſeu quod re vera ignoraverint, parcius meminere: meminere tamen aliquando, ſed uti per nebulam. *Jupiter* autem eximie dictus fuit πολιεύς, quippe qui generali urbium tutela defungeretur: eſt apud *Ariſtidem*, *Stephanum* in πόλις, & *Cornutum* quoque cap. 9. de Nat. Deorum, ſed in hoc quidem corrupte, πολυία pro πολιεία. Πολιούχους Deos nominat *Marinus* de *Vita Procli*, & *Byzantii* quidem *Minervam*, *Xanthi* vero *Lydiæ* urbis *Apollinem* fuiſſe πολιούχους docet. Ἀθηνᾶς πολιάτιδος a *Tegeatis* cultæ mentionem facit *Pauſanias* lib. VIII. c. 47. & in *Equitibus Ariſtoph.* ὦ πολιοῦχε Παλλάς. vid. *Schol.*

[36] φιλόπολις τὸ ἦθος παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ πολι-
τοκοπεῖν παρ᾽ Ἀντιφῶντι, καὶ πολλὰ τοιαῦτα.
27 * [37] Τὸν δὲ ἀστὸν Εὔπολις ἐν τῇ [38] Δυάδι, ἔμπο-
λιν εἴρηκεν· [39] οἷον ἐγχώριον· εἴποι δ᾽ ἄν τις οἶμαι
καὶ [40] τὸν ἐντόπιον, Πλάτωνος εἰπόντος, ἐντο-
πίους θεούς· Ἡ δὲ ἰσθμῷ ἢ πορθμῷ [41] προσοικοῦ-
σα πόλις, [42] ἀμφίπολις· [43] καὶ ἡ πολλὰς ἔχου-
σα πόλεις χώρα, πολύπολις· [44] πέρα γὰρ τοῦ
δέοντος φιλότιμον, τὸ, τὴν οἰκουμένην εἰπεῖν εὔ-
πολιν· Καὶ αἱ μὲν πολλαὶ πόλεις εἰς ἓν συντελοῦ-
σαι, ἔθνος· αἱ δὲ πολλαὶ κῶμαι εἰς ἓν ὄνομα συμ-
φέρουσαι, πόλις· [45] τοῖς γὰρ ποιηταῖς, [46] καὶ τὰς κώ-

moribus civitatis amorem referens, ſe-
cundum Thucydidem. Et rempublicam
ſollicitare, apud Antiphontem. & multa
hujuſmodi. * Urbanum vero, Eupolis 27
in Diade Civilem nominavit, veluti indi-
genam. Dicatur quoque Patrii, Platone
dicente, Patrios Deos, ſed Iſthmo, aut
freto adjacens urbs, bimaris dicetur. Et
multas ſubjectas habens urbes, & regio-
nes, πολύπολις· Nimis enim affectatum
eſt, continentem, εὔπολιν vocare. Et
multæ urbes in unum convenientes, na-
tio. Sed multi vici in unum nomen re-
dacti, urbs. Poëtis enim, qui & ur-

36 Φιλόπολις] Eſt ea vox etiam libr. VI. Συγγραφῆς in Oratione *Alcibiadis*. vide tamen ne ſit legendum καὶ φιλόπολι τὸ ἦθος· vel auctius, φιλόπολις καὶ φιλόπολι &c. certe ita & in eadem Oratione *Alcibiadis* bis φιλόπολις· ſupra III, 65. καὶ ἦθος φιλόπολι· & hoc ipſum ex Oratione *Alcibiadis* exſtat: τό, τε φιλόπολι, οὐκ ἐν ᾧ ἀδικοῦμαι ἐγὼ, ἀλλ᾽ ἐν ᾧ ἀσφαλῶς ἐπολιτεύθην. Sed nil mutandum reſpexit *Noſter* ad illa in Oratione *Periclis* ad *Athenienſes* libr. II. Συγγραφ. ὃς οὐδενὸς ἥσσων οἴομαι εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι ταῦτα φιλόπολίς τε, καὶ χρημάτων κρείσσων. Jung.

37 Τὸν δὲ ἀ. &c.] C. A. τῶν δὲ ἀστῶν Εὔπολις ἐν Εὔπολις. C. V. Ἔμπολις quod melius, uti patet ex eo, quod ſequitur ἐγχώριος. Kühn.

Τὸν δὲ ἀστὸν &c.] Εὔπολιν legebatur vulgo, pro quo *Kühnius* Ἔμπολιν· & recte: ſic igitur textus habet. Ita quoque emendandum hunc locum in notulis quibuſdam, quas habeo MSS. ad *Heſychii* marginem viderat *Berkelius*: *Heſychii* hæc ſunt verba: Ἔμπολις, ὁ πατρίδα ἔχων· addit *Berkelius*: *Hæc vox deſumpta eſt ex* Eupolidis Dyade: Pollux *lib. IX. c. 4.* Τὸν δὲ ἀστὸν Εὔπολις ἐν τῇ Δυάδι εὔπολιν (*l.* Ἔμπολιν) εἴρηκεν. Sed de *Eupolidis Dyade* non venit in mentem, & *Kühnius* ad oram Codicis ſui: *f.* Δηλιάσι notavit: non mutavi tamen, quia quod præſtet, non occurrat aliud.

38 Δυάδι] Τῇ Δυάδι omiſit C. A. quia corruptum erat: forte ἐν Δηλιάσι. Kühn.

Δυάδι] Sic & ego ſcribendum putavi: antea enim Διάδι vulgabant. Jung.

39 Οἷον ἐγχώριον. &c.] MS. ἐγχώριον, καὶ ἐντόπιον· ἢ δ. Seb.

Οἷον ἐγχώριον. &c.] MS. *Seberi* noſtri, ut ipſe indicat ἐγχώριον καὶ ἐντόπιον. Hinc reſtituendum puto: οἷον ἐγχώριον, εἴποι δ᾽ ἄν τις οἶμαι καὶ τὸν ἐντόπιον, Πλ. velut ἐγχώριον, pari ratione ſcilicet quem ἐντόπιον quoque dicere poſſe, *Platonis* quoque auctoritate, qui in *Phædro*, ibi enim locus eſt, dixit: αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. Jung.

40 Τῶν ἐντοπίων] C. V. τὸν ἐντόπιον. C. A. hæc non habet. *Platonis* locus extat in *Phædro*, ubi *Socrates* ait. αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς· *Diis loci præſidibus cauſam adſcribo.* Kühn.

41 Προσοικοῦσα] C. A. οἰκοῦσα, ſed vulgatum malim: quid Ἀμφίπολις dabit *Thucyd.* lib. IV. ubi agit de Amphipoli p. 320. Kühn

42 Ἀμφίπολις.] Credo reſpexiſſe ad locum *Thucydidis* lib. IV. Συγγραφῆς· ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως, ἣν Ἀμφίπολιν Ἅγνων ὠνόμασεν, ὅτι ἐπ᾽ ἀμφότερα περιῤῥέοντος τοῦ Στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, τείχει μακρῷ ἀπολαβὼν ἐκ ποταμοῦ εἰς ποταμὸν, περιφανῆ ἐς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον ᾤκισεν. Certe eum reſpexit ὁ ἐθνικογράφος in Ἀμφίπολις· ubi ait κεκλῆσθαι Ἀμφίπολιν, διὰ τὴν περιῤῥοίαν τοῦ Στρυμόνος, ὡς Θουκυδίδης τετάρτῃ. Jung.

43 Καὶ ἡ πολλὰς &c.] An? καὶ γῆ πολλάς. Sed poteſt & ſubintelligi illud γῆ· abſque libris indictum velim, ſi quid temere dictum. nondum tamen rem factam habemus forte; & cur enim additur χώρας, & non πολύχωρος etiam? an itaque legendum: καὶ ἡ πολλὰς ἔχουσα πόλεις χώρα πολύπολις. Jung.

Καὶ ἡ πολλὰς ἔχ. π. καὶ χ. &c.] Illa quidem poſterior *Jungermanni* conjectura ita me judice eſt indubia, ut reſtituendo textui ſufficiat: & profecto tam felix eſt, & conjecturæ certus *Jungermannus* noſter, ut fallat perraro: vulgatam vero lectionem quis erit qui intelligat?

44 Πέρα γὰρ τοῦ δ.] Abſunt hi duo verſus a C. A. οἰκουμένη, *orbis terrarum*. Kühn.

45 Τοῖς γὰρ ποιηταῖς] Γρ. οὐ γὰρ προσεκτέον ταῖς ποιητικαῖς ῥήσεσιν, ὅταν Εὐριπίδης &c. hæc ex obſervationibus *Schotti* noſtri. Jung.

46 Καὶ τὰς κώμας] C. A. καὶ τὰς πόλεις κώμας λέγουσιν οὐ προσεκτέον, teſtimonia *Euripidis* deſunt in C. A. forte pro κώμας legendum χώρας, Eubœa enim & Peloponneſus regiones ſunt, non vici. *Salmaſ.* pro κώμας leg. νήσους. Quæ regiones & inſulæ poëtis dicantur πόλεις *Strab.* lib. VIII. & *Harpocr.* in Κεῖος docent. Kühn.

Καὶ τὰς κώμας &c.] Χώρας ad libri ſui marginem notarat *Kühnius*: maluit tamen νήσους Cl. *Salmaſius*: & id quoque prætulerim, ſi quid fuerit mutandum: ſed fluctuamus in hiſce MSS. ope deſtituti: locum tamen integrum eſſe ac omni ſua parte perfectum, haud facile mihi perſuaderi patiar: ſimile quid iſti, quod ponam, deeſſe putem: τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς κώμας λέγουσι πόλεις οὐ προσεκτέον· ὥσπερ οὖν καὶ τὰς νήσους· (ſc. λέγουσι πόλεις, οὐ προσεκτέον, quæ ex prioribus repetenda) ὡς παρ᾽ Εὐριπίδῃ &c. vel etiam: καὶ γὰρ οὐ καὶ τὰς νήσους &c. adeo ut *Pollux* duplicem vocabuli πόλις notaverit κατάχρησιν, aut cum a Poëtis ſumitur pro vico, aut cum pro inſula: hæc itaque ſi interſerueris, plana fuerint omnia ac expedita: & vero ipſa loci ſequela tale ſupplementum poſcere ſibi videtur, ſiquidem τοῖς γὰρ ποιηταῖς perſpicue præcedentibus ſit connectendum, & ſequentia, niſi, quo feci modo, ſuppleveris, nihil habent ad quod pertinere poſſint. Torſit quoque hic locus, ac ſollicitum habuit πολυμαθέστατον *Iſ. Voſſium* ad *Scylacis* Peripl. p. 92. *Sed nequeo*, ipſius ſunt verba, quæ, cum *Pollucis* poſuiſſet locum, ſubjicit, *ſatis mirari, quod, cum* Pollux *hoc loco inquiat κώμας a Poëtis quibuſdam urbes vocari, ſtatim in teſtimonium iſtius rei ſubdat hos* Euripidis *verſus* &c. *At quis unquam Eubœam & Peloponneſum κώμην dixit? certe nemo.* Alias dicto loco vir eruditiſſimus affatim docet de uſu πόλεως, cum pro tota intelligitur inſula, & addam *Scylacis* locum, ad quem iſta commentatur, utpote qui ad noſtrum *Bacchum* faciat: Ῥόδος κατὰ τοῦτο νῆσος τρίπολις, ἀρχαία πόλις· viden' Rhodum inſulam dici ἀρχαίαν πόλιν, prout ab *Euripide Eubœa* & *Peloponneſus* dicuntur πόλεις; & alio quoque loco Idem *Scylax*

bes Vicos vocant, non acquieſcendum eſt: ut apud Euripidem in Ixione,

Eubœa Athenis quædam vicina urbs eſt.

& rurſum in Timenidis,

Peloponneſus tota urbibus abundat.

Tres autem ſunt urbium in extructione figuræ, continens, inſula, cherſoneſus.

μας λέγουσι πόλεις, οὐ προσεκτέον· [47] ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, ἐν [48] Ἰξίονι,

[49] Εὔβοια Ἀθήναις ἔστι τις γείτων πόλις.

καὶ πάλιν ἐν [50] Τημενίδαις,

Ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις.

[51] Τρία δὲ πόλεων ἐν οἰκήσει σχήματα, ἤπειρος, νῆσος, χερρόνησος.

28 ## CAPUT V.

De partibus maritimis.

PArtes vero urbium a mari quidem, rupes, litus, maris locus petricoſus, ripa, portus, portus introitus, portus profunditas, portus receſſus, ſtatio, crepido, navalia, navium tecta. Et ut Ariſtophanes in Babyloniis, Navium ſtatio. Inſuper & telonia. Telonium vero in Codone Poſidippi dictum eſt,

Puerum ad telonium feſtinantem.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε. 28

Περὶ τῶν κατὰ θάλατταν [52] μερῶν τῆς πόλεως.

ΜΈρη δὲ πόλεων, τὰ μὲν ἐκ θαλάττης, [53] αἰγιαλὸς, ἀκτὴ, [54] ἠϊὼν, λιμὴν, καὶ [55] λιμένος στόμα, καὶ λιμένος βάθος, καὶ λιμένος μυχός· καὶ ὅρμος δὲ, καὶ κρηπὶς, νεώρια, [56] νεώσοικοι· καὶ ὡς [57] Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις, [58] ναυλόχιον· καὶ δὴ καὶ τελώνια. εἴρηται δὲ τὸ τελώνιον ἐν [59] Ποσειδίππου Κώδωνι,

Τὸν παῖδ' ἄνω σπεύδοντα πρὸς [60] τὸ τελώνιον.

Pharum & *Iſſam* inſulas πόλεις Ἑλληνίδας appellat. Eſt & rarior ſignificatio vocis ἔθνος, cum *provinciales eodem jure utentes* deſignat: ita occurrit in *Fœdere Smyrnenſi*, & vide ad eum locum Eruditiſſ. *Seldenum*.

47 Ὡς παρ'] An legendum προσεκτέον· ὥσπερ Εὐριπ. JUNG.

48 Ἰξίωνι] Citatur hoc drama & a *Stobæo.* ſcribe vero Ἰξίονι. JUNG.

Ἰξίωνι] Emendandum Ἰξίονι· atque ita hæc Tragœdia a *Diogene* in *Protagora* libr. IX. Segm. 55. adducitur: καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι τὸν Εὐριπίδην ἐν τῷ Ἰξίονι.

49 Εὔβοια &c.] An rectius ad verſum ſcribamus, Εὔβοι' Ἀθ. JUNG.

50 Τιμενίδαις] Leg. Τημενίδαις, & tum εὐτυχεῖ, quod firmat & *Salmaſ.* de Temenidarum parricidiis *Pauſan.* vide. KÜHN.

Τιμενίδαις] An Τημενίδαις· tres fratres Temeni filii, Τημενίδαι dicti, de quibus *Herodotus* noſter in *Urania* cap. 137, 138. Sane apud *Stobæum* Sermone, qui παρηγορικὰ continet *Euripides* Τημενίσιν citatur, adhuc alio modo. Inquirent itaque porro viri docti, ut & de verſu nos *Euripidis* ipſo docebunt, qui neſcio an ſatis emendate vulgo legatur. Priores autem editiones εὐτυχεῖ habent, non ἐντυχεῖ, ut noſtras operas mutaſſe credo. JUNG.

Τιμενίδαις] Τημενίδαις cum *Kuhnio* in textu reſtitui: neque aliter ad Codicis ſui oram Doctiſſ. *Canterus.* Mox pro ἐντυχεῖ in edit. *Seber.* typi vitio fuit ἐντυχεῖ.

51 Τρία δὲ π. ἐν οἰκ. σχ. &c.] *Tres ſunt ſpecies urbium quoad habitationis locum, qui eſt vel continens, vel inſula vel peninſula.* KÜHN.

Τρία δὲ π. ἐν οἰκ. σχ. &c.] *H. Stephanus* adnotavit iſta, quæ ſupra Segm. 17. leguntur, πόλιν δ' ἂν εἴποις, ἠπειρῶτιν, νησιῶτιν, χερσαίαν. JUNG.

Τρία δὲ πόλεων &c.] Mox in editionibus ante *Seberum* pro ἤπειρος erat ἤπειρος· *Kuhnius* emaculaverat; & ad oram ſui Codicis *Falckenburgius.*

52 Μερῶν.] C. A addit τῆς πόλεως καὶ τελῶν τῶν τούτοις ἐφεστηκότων dein textus: μέρη δὲ πόλεως. KÜHN.

Μερῶν.] Subjicit *Kühnius* τῆς πόλεως· bene: ſic itaque jam titulus habet.

53 Αἰγιαλὸς] *Littus* ut & ἀκτὴ & ἠϊών. *Interpres* hic fruſtra fuit cum ſuis variationibus. KÜHN.

54 Ἠών] Ἠὼν etiam ſupra fuit I, 99. ſed & ἠϊὼν I, 115. JUNG.

Ἠών] Cum *Kühnio* ἠϊὼν in textu emendavi: & ſic quoque apud *Noſtrum* fuit ſuperius: *Heſych.* Ἠϊών, παραθαλάσσιος· Λιμένος στόμα, quod mox eſt apud *Pollucem*, frequenter occurrit apud *Scylacem* & *Strabonem.*

55 Λιμένος στόμα] C. A. βάθος, μυχὸς, ὅρμος, κρηπὶς, νεώρια, νεώσοικος. C. V. νεώσηκοι. KÜHN.

56 Νεώσοικοι.] E MS. priores editiones νεώσηκοι. SEB.

Νεώσοικοι.] In editionibus, quæ *Seberianam* anteceſſerunt, νεώσηκοι fuit corrupte: emaculaverat *Kühnius*: & audi ea de re *Etymologum*: Νεώσοικοι, καταγώγια τινὰ ἐπὶ θαλάσσης οἰκοδομημένα πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν· νεώρια δὲ ἡ τῶν ὅρων περιβολή. In *Heſychio* male fuit Νεώστοικοι, ſed dudum eſt quod emendarunt eruditi viri: his addas licet *Harpocrationem*, qui aut parvam omnino aut nullam potius ſtatuit differentiam inter νεώρια & νεώσοικοι in *Gloſſis* autem Νεώρια, *novalia*: *navium ſtationes* appellat *Livius*: νεωσοίκων, vero meminit quoque *Thucydides* VII, 35. σταυροὺς πρὸ τῶν παλαιῶν νεωσοίκων κατέπηξαν ἐν τῇ θαλάττῃ & tum mox: οἱ δὲ Συρακούσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων ἔβαλλον.

57 Ἀριστοφ. ἐν Βαβυλ.] Fuit hoc inter celeberrima dramata Comici, ut docet *Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 10. JUNG.

58 Ναυλόχιον.] C. A. ναυλόχιον καὶ τελώνια, interjectis omiſſis. KÜHN.

Ναυλόχιον.] *Falckenburgii* Codex ναυλοχώνιον, ſed male procul dubio. *Sophocles* in *Aj. Maſtigoph.* v. 460. dixit Ναυλόχους ἕδρας, ad quæ ponam, quæ non ineruditus habet *Scholiaſtes*: ναύσταθμον, ἔνθα αἱ νῆες ἵστανται κατὰ λόχον, τουτέστι κατὰ τάξιν· & *Etymol.* Ναύλοχος, ὁ λιμὴν· ἐν ᾧ αἱ ναῦς κοιμῶνται· ὅθεν καὶ εὐναὶ αἱ ἄγκυραι· εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν.

59 Ποσειδίππου] Edit. *Flor.* Ποσιδίκου· & non minus recte Ποσιδίππου ſcribas: quamvis id nomen & in MS. alias variet modo per ει modo per ι ſecundam exhibente. JUNG.

Ποσειδίππου] Ποσειδίκου in editionibus ante *Seberum* vitioſe fuit; & maculam ſuſtulerat *Kühnius.*

60 Τὸ τελώνιον.] Τὸ omittit *Salmaſ.* ante τελώνιον. KÜHN.

[61] δεκατηλόγια, δεκατευτήρια, πεντηκοστολό-
29 για, φυλακτήρια. * ἀλλὰ [62] μὴν καὶ δεκατώ-
νια, κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι [63] Ἀντιφάνης ἐν Ἁλι-
ευομένῃ. [64] Καὶ οἱ τούτοις ἐφεστηκότες, τελῶναι,
ἐκλογεῖς, ἐλλιμενισταὶ, δεκατηλόγοι, ὡς Δημο-
σθένης· ὡς δὲ Ἀναξίλας ἐν Γλαύκῳ, δεκατῶναι·
εἰκοστολόγοι, [65] πεντηκοστολόγοι, καὶ πεντηκο-
στολογεῖν ἐν [66] Φιλωνίδου Κοθόρνοις, ἔστιν εἰρημέ-
νον· [67] παναγεῖς γενεὰν, πορνοτελῶναι, [68] μεγα-
30 ρεῖς, δεινοὶ, πατραλοῖαι· * τὸ δὲ τέλος, [69] ἐλλι-
μένιον, ὡς Εὔπολις Αὐτολύκῳ, Ἐλλιμένιον, [70] ὃ
δοῦναι πρὶν [71] εἰσβῆναί σε δεῖ· καὶ δεκάτη, καὶ
εἰκοστὴ, καὶ πεντηκοστὴ, καὶ κατὰ τὸ μέρος

Decimarum collegia, decimationes, quin-
quageſimarum collectiones, cuſtodiæ.
* Tum etiam Decimarum receptacula, hoc 29
autem nomine Antiphanes uſus eſt in Pi-
ſcante. Et qui hiſce præſunt, publicani,
collectores, ellimeniſtæ. Decemlegi, ſe-
cundum Demoſthenem. Et ut Anaxilas in
Glauco, Decimatores. Vigeſimarum col-
lectores, quinquageſimas colligentes. Et
quinquageſimas colligere, in Philonidis
Cothurnis dictum eſt. Impuri, ſcortato-
res, Megarenſes, ſævi, patricidæ. * Te- 30
lonium vero, Ellimenium, ut Eupolis in
Autolyco: Ellimenium, quod tibi, priuſ-
quam ingrediaris, dandum eſt. Et decima,
vigeſima, quinquageſima. & ſic ſecundum

61 Δεκατηλόγια] *Interpr. decimarum collegia*: malim, *decimis colligendis deſtinata loca.* idem notat quod ſequitur. *Gloſſ.* τελωνεῖον reddunt, *portorium*, *mancipatus vectigalium*, *telonatus.* C. V. δυκατολογία. KUHN.

Δεκατηλόγια] Superiori libro Segm. 132. harum vocum fuere plurimæ, ibique de decimis & δεκατευτηρίοις, ut & ἐλλιμενίῳ abunde a nobis eſt obſervatum, unde & hæc lucem accipere poſſint. *Anaxilæ*, cujus mox mentio, Λευτρονεῖον fabulam laudavit ſupra *Pollux* VII, 167. & ad eum locum dixiſſe quædam memini.

62 Μὴν] Μὴν abeſt a C. A. KÜHN.

63 Ἀντιφάνης &c.] De *Antiphanis* fabula iſta vid. quoque *Caſaubonum* noſtrum VIII. *Athen.* 4. qui & VI. *Athen.* 3. *Philonidæ Cothurnorum* meminit hinc & ex *Athenæo.* JUNG.

64 Καὶ ὁ τούτοις ἐφεστηκότες] Καὶ οἱ τούτοις ἐφεστηκότες &c. ἐλιμενισταὶ δυκατηλόγοι (ita C. V.) δεκατῶναι &c. KÜHN.

65 Πεντηκοστολόγοι] C. A. τὸ δὲ τέλος ἐλιμένιον καὶ δεκάτη εἰκοστὴ, πεντηκοστὴ καὶ κατὰ μέρος τῆς ἑκασταχοῦ εἰσ. τ. ὅ. quæ ſequuntur abſunt uſque ad εἰσπράξομαι. KÜHN.

Πεντηκοστολόγοι] Quod ad πεντηκοστολόγους *Noſter* ſupra jam ex *Demoſthene* eorum mentionem fecit II, 124. vid. & ſupra apud *Noſtrum* hujuſmodi Segm. 9. JUNG.

Πεντηκοστολόγοι] Optime de πεντηκόστῃ *Etymologus* in πεντηκοστευόμενον· τῶν εἰσαγομένων, inquit, εἰς τὸν Πειραιᾶ φορτίων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πεντηκοστὴν ἐτέλουν οἱ ἔμποροι· καὶ τοῦτο ἐκάλουν πεντηκοστεύεσθαι· καὶ οἱ τὸ τέλος εἰσπράττοντες πεντηκοστηλόγοι καλοῦνται· addendus *Harpocratio* in voce, qui *Demoſthenis* indicat locos ex ea κατὰ Μειδίου, & πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. *Ariſtoph.* Ἐκκλησ.

Ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὐστίν· εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
Τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

& ſic inferius paulo τέλος καταθεῖναι.

66 Φιλωνίδου Κοθόρνοις] Ex *Athenæo* VI. fol. 228. priores editiones Φιλονίδου Κωθωρ. SEB.

Φιλωνίδου Κοθόρνοις] Recurre ad lib. VII, 202. ubi ſuos *Philonidæ* Cothurnos ex MS. *Falckenburgii* reſtituimus feliciter, ut opinor. ſed quid hoc loco faciamus, qui certe a mendo male ſe habet? juvero, ni fallor, mutata parumper diſtinctione: poſt πεντηκοστολογεῖν pone punctum; tum deinde hæc ſubjicit *Pollux*: ἐν Φιλων. Κοθ. ἔστιν εἰρημένον, παναγεῖς &c. ita ut iſte locus, παναγεῖς γενεὰν &c. ex *Philonidæ Cothurnis* ſit petitus, adeo ut amplius non ſit opus cum Interpretibus noſtris anquirere, unde & ex qua Comœdia ſit iſte locus: & firmant hæc, ſi contuleris, dicto ſuperius loco a nobis factam emendationem, & invicem hæc firmantur ab iſtis. *Salmaſius* vero cum hic notat *Ariſtophaneum* eſſe *verſum*, non tam voluit, ut quidem puto, indicare ex *Ariſtophane* eum eſſe petitum, ſed modulum ſimpliciter verſiculi indicavit. In ipſis autem *Philonidæ* verbis comma tollebat poſt δεινοὶ *Kühnius*: ſed haud eſt opus.

67 Παναγεῖς γενεὰν, &c.] Verſus ſunt *Ariſtophanis* παναγεῖς γενεὰν π. μ. δεινοὶ πατραλοῖαι. *Salmaſ.* KUHN.

Παναγεῖς γενεὰν, &c.] Iſta παναγεῖς γενεὰν, πορνοτελ. me male morantur. hic ſane περὶ κακισμοῦ publicani nondum agit, ſed mox Segm. 32. Et putem hæc ex aliquo Comico deſumpta. certe πορνοτελῶναι ſupra allatum fuit ex *Hermippi* Κοθόρνοις VII, 202. (πορνικοῦ τέλους mentio apud *Æſch.* contra *Timarch.*) & hic *Philonidæ* Cothurni citantur. quæ res facit, ut locum & mutilum & mendoſum hic ſuſpicer. Juvabunt ingenioſi. mihi γενεαὶ videtur legendum: alias nil juvo. παναγεῖς etiam alias in meliorem partem uſurpatur, ut ſupra I, 14 & 35. hic pro *Sacerrimo* accipiendum videtur. ſed abrumpo me ex his tricis JUNG.

Παναγεῖς γενεὰν] Haud certe quæſiveris immerito de loci ſenſu? quid enim per γενεὰν intelligas? neque vero ſignificatio planior fuerit, ſi cum *Jungermanno* legeris γενεαί· nil mihi videtur facilius, quam ut γενεὰν eo ſenſu capiamus, quo occurrit in *Evangeliis*, ut cum *Chriſtus* ad *Phariſæos* dicit, eos eſſe γενεὰν πονηράν· *perverſam generationem* habet *Vulgatus.* ita hic τελῶναι παναγεῖς γενεὰν, *hominum natio ſceleſta ac execranda*, & ſic maluero γενεαὶ cum acutiſſimo *Jungermanno*: illa vero vocis γενεὰ notio non equidem in bonis ſcriptoribus uſu trita eſt.

68 Μεγαρεῖς] vid. prov. *Megarenſes.* SEB.

69 Ἐλλιμένιον] *Heſych.* in ἀγκυρόβολα (*f.* ἀγκυροβόλια) Φοίνικες (οὕτω) τὰ δεῖκτα ἃ παρεσκεύαζον τοῖς τελώναις ἐκ τῶν λιμένων· (ἐκ poterit abeſſe) ἔστι δὲ καὶ μισθὸς, ἔπρασσον γὰρ ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον, καὶ ἐν λιμένι (leg. ἐλλιμένιον) ὡς αἰσχύνη· (Αἰσχίνης) qui contra *Cteſiph.* τῷ ἐλλιμένιον utitur. KUHN.

70 Ὃ δοῦναι πρὶν &c.] Vide an ὃ abundet, itaque verſus legendus: ἐλλιμένιον δοῦναι, πρὶν εἰσβῆναι, σ. δ. SEB.

Ὃ δοῦναι πρὶν &c.] Articulus ὃ delendus non eſt, quod pace conjecturæ amici noſtri dixerim. alioqui enim, ni fallor, verſus ab initio non conſiſtet pleno pede. pyrrhichius enim dactylum ſequitur in hoc ſenario. JUNG.

Ὃ δοῦναι &c.] Delevi ſtellulam: & quidem de articulo ὃ non delendo bene adnotat *Jungermannus*, quod tamen & *Salmaſius* voluit.

71 Εἰσβῆναι] Id eſt, *antequam navem conſcendas.* *Demoſth. Midiana* ἐμοὶ οὔσης τριηραρχήσειν, ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐμβήσεσθε· ὃ ante δοῦναι delet *Salm.* KUHN.

ſin-

ſingularum exactionum partes, nomen conſtituitur. Tum & *παραγώγιον*, vectigalis nomen: ſi oportet in defenſionem communis uſus aliquem citare, a Philippide in Enavigante dictum: Ut paragogium poſthac conferas, exigam.
31 * Ipſum vero opus, vectigalis perſolutio. Et vectigal perſolvere, verbum. Et exigere, telonia exigere, petere, colligere. Et quod ab his ſolvitur, teloniorum notatio. Quod vero notatum non eſt, notatione omiſſum. Et ut Ariſtophanes in Multiformi, Ellimeniſtam agis, aut decimatorem? Telonii penſio. Telonium pendere, deponere, perſolvere, reddere, numerare, exolvere, conferre. Et telonium debitum, conſtitutum. & magis affectato verbo, ſolenne, pro conſtituto dices. Quod autem legibus non eſt conſtitutum, immune. Et res ipſa, immunitas.
32 * Et non homo ſolum immunis dicitur; ſed & portus, in quo nihil exigitur. Et publicanum vituperans dices: gravis, moleſtus, angens, prædans, deprædans, deglubens:

τῆς ἑκασταχοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὄνομα· ἤπου δὲ καὶ [72] παραγώγιον τέλους ὄνομα, εἰ δεῖ πρὸς ἀπολογίαν τῆς κοινῆς χρήσεως παρέχεσθαι, τὸ ἐν τῇ [73] Φιλιππίδου Συνεκπλεούσῃ εἰρημένον, Ὅταν ἐξῆς παραγώγιον ἂν ἐκφέρῃς, εἰσπράξωμαι.
* Τὸ δὲ πρᾶγμα, [74] τελωνία, τελωνεῖν τὸ ῥῆμα, [75] καὶ εἰσπράττειν, τέλη πράττειν, ἀπαιτεῖν, ἐκλέγειν· καὶ τὸ τελούμενον [76] παρ᾽ αὐτῶν, τελῶν ἀπογραφή· τὸ δὲ μὴ [77] ἀπογραφὲν, [78] ἀναπόγραφον· καὶ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πολυείδῳ, Ἐλλιμενίζεις, ἢ δεκατεύεις; καταβολὴ τέλους, τέλος καταβαλεῖν, καταθεῖναι, διαλῦσαι, ἀποδοῦναι, ἀπαριθμῆσαι, ἀποτίσαι, εἰσενεγκεῖν· καὶ τὸ ὑπεύθυνον [79] τέλους, [80] ὑποτελές· καὶ φιλοτιμούμενος τάχα καὶ ἐντελὲς, καὶ [81] ἐπιτελὲς ἐρεῖς· τὸ δὲ [82] ἀνυπεύθυνον, ἀτελές· καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀτέλεια· 31
* καὶ οὐ μόνον ἄνθρωπος ἀτελὴς, ἀλλὰ καὶ λιμὴν, ὅπου μηδὲν εἰσπράττεται. [83] Καὶ κακίζων μὲν τελώνην, εἴποις ἂν, βαρὺς, φορτικὸς, [84] ἄγχων, ληστύων, ληϊζόμενος, 32

72 Παραγώγιον] Videtur vectigal fuiſſe, quod exigebatur a mercatoribus peregrinis ob merces exoticas importandi licentiam, aliaſque exportandi. KÜHN.

73 Φιλιππ. Συνεκπλεούσῃ] *Athen.* lib. XV. fol. 700. Φιλιππίδης Συμπλεούσαις. SEB.

Φιλιππ. Συνεκπλεούσῃ] *Athenæus* laudat hunc *Comicum* in Συμπλεούσαις, ut titulus fuerit Συμπλέουσαι vel Συνεκπλέουσαι, *ſimul navigantes* vel naves vel fœminæ, vel in genere Συνοδεύουσαι, *comites itineris*, uti Σύμπλους apud *Heſych.* eſt Συνοδευτής· verſum *Philippidis* ita conſtituerem.

— ὅταν ἐξῆς
Παραγώγιον ἂν ἐκφέρῃς εἰσπράξομαι.

— *quando dein*
Portorium ob ea, quæ evexeris, exigam. KÜHN.

Φιλιππ. Συνεκπλεούσῃ] *Athenæum* Συμπλεούσας vocare hoc drama adnotavit *Caſaubonus* noſter XV. *Athen.* 18. JUNG.

74 Τελωνία] *Vectigalis perſolutio*, *Interpr.* malim: *conductio, exactio vectigalis*; Τελωνεῖν certe eſt *publicanum agere*, *conducere vectigal*, & *exigere*, non ut iterum *Interpr.* *vectigal perſolvere.* C. A. τελωνία καὶ τελωνεῖν. *Demoſthen. Mediana* τελωνίαν & πεντηκοστὴν conjungit. KÜHN.

75 Καὶ εἰσπράττειν, τέλ. πρ.] An rectius diſtingueretur, καὶ εἰσπράττειν τέλη, πράττειν &c. JUNG.

76 Παρ᾽ αὐτῶν] Αὐτῶν non habet, quo referatur, ideoque malim παρὰ ναυτῶν, *quod ſolvitur a nautis*, *vectigalis ſcriptura*: poſſes & ſimpliciter *ſcripturam* dicere, uti vectigal pro pecore paſcente in prato publico *ſcriptura* ſolebat appellari: redderes etiam *mercium profeſſio*, uti *cenſus* in *Gloſſ.* ἀπογραφὴ οὐσίας. KÜHN.

77 Ἀπογραφὲν] MS. διαπογραφέν. SEB.

78 Ἀναπόγραφον] *Improfeſſum*, merces ſcilicet, quas non profeſſus eſt Dominus: καὶ ὡς Ἀ. abſunt a C. A. uſque ad δεκατεύεις. KÜHN.

79 Τέλος] C. A. melius τέλει, quod vectigali obnoxium eſt, ὑποτελές. KÜHN.

Τέλος] Pro τέλος, non dubito emendare τέλους· non enim τέλος dicitur ὑπεύθυνον· ſed τέλους ὑπεύθυνον aliquid; ſupra lib. VIII, 157. ipſe *Pollux*: ὁ δὲ ὑποτελὴς, καὶ ὑπεύθυνος τελῶν. JUNG.

Τέλος] Τέλους cum *Jungermanno* malui, quam cum *Kühnio* noſtro τέλει, quod illud ad literam accedat propius.

80 Καὶ φιλοτιμούμενος.] C. A. φιλοτ. τάχα ἐντελὲς ὑποτελὲς ἐρεῖς, *ſi velis affectatius loqui ὑποτελὲς*, poſſet dici etiam ἐντελὲς, *mune vel munificum*, *vectigali obnoxium.* KÜHN.

Καὶ φιλοτιμούμενος.] Hic poſt φιλοτιμούμενος dele punctum, quod ſenſum turbat. JUNG.

Ὑποτελὲς, κ. φιλοτιμούμενος. τ. &c.] A vitioſa diſtinctione laborat hic locus, cui ex mente *Jungermanni* medelam tetuli. Ὑπεύθυνον vero de ὑποτελεῖ apud *Heſychium* habes, ubi Ὑπόφορος, exponit ὑπεύθυνος.

81 Ὑποτελὲς] MS. καὶ ἐπιτελές. SEB.

Ὑποτελὲς] Bene vero & MS. *Seberi* habet ἐπιτελὲς· hic alias ὑποτελὲς bis poneretur. Totum locum itaque hic ſcribe ſis: καὶ τὸ ὑπεύθυνον τέλους, ὑποτελές. καὶ φιλοτιμούμενος τάχα καὶ ἐντελὲς, καὶ ἐπιτελὲς ἐρεῖς· ſic loqui amat, ut & ſtatim Segm. 33. φιλοτιμουμένῳ δὲ ἔξεστιν εἰπεῖν. Ideo vero iſta notat ut adfectata, omiſitque ſupra VIII, 156. ἐντελὲς, inquam, & ἐπιτελὲς, quod ea potius a τέλος quatenus finem & abſolutionem operis ſignificat, deſcendant, quam a τέλος quum vectigal denotat. De ἀτελείᾳ, quæ ſequitur, *Noſter* quoque ſupra VIII, 156. JUNG.

82 Ἀνυπεύθυνον [*Quod eximium eſt a vectigali*, ἀτελὲς, *immune* &c. καὶ οὐ μόνος ἄνθρωπος &c. ita C. A. KÜHN.

83 Καὶ κακίζων &c.] MS. κακίζων δὲ τὸν τελ. SEB.

Καὶ κακίζων &c.] C. A. καὶ ψέγων τελώνην εἴποις ἂν &c. KÜHN.

84 Ἄγχων] C. V. ἄγχων, male: *collum obtorquens* non ſolventibus vectigal. KÜHN.

Ἄγχων] Id vero verbi eleganter uſurpatur de duris & inhumanis creditoribus, qui obtorto quaſi collo, & tanquam ſtrangulantes ad ſolvenda debita debitores urgent ſuos: eſt in *Ariſtophan* haud raro, & τὸ βίαιον τῆς ἀπαιτήσεως ſignificari notat *Scholiaſtes*: *Baſil.* Homil. II. in Pſ. 14. ἐὰν ἰδὼν σεαυτὸν κατακρύψῃς, ἐφίστηκε τῇ αὐλαίᾳ, (creditor) καὶ θυροκρουστεῖ &c. ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἄγχει. Eodem jure hoc verbi

[85] παρεκλέγων, θαλάττης ἀγριώτερος, χειμῶνος βιαιότερος, καταδύων τοὺς καταχθέντας, ἀπάνθρωπος, [86] ἐπαχθὴς, ἄπληστος, ἄμετρος, αἰσχροκερδὴς, βίαιος, ἀποπνίγων, πιέζων, λωποδυτῶν, ἀπεδύων, ἁρπάζων, ἀφαιρούμενος, παρεισπράττων, ἰταμὸς, ἀναίσχυντος, [87] ἀπηρυθριακὼς, δυσχερὴς, ἀνήμερος, ἄγριος, ἄξενος, θηριώδης, ἕρμα, [88] πέτρα πρόβολος, ναυάγιον, [89] θηρίον ἄμικτον· καὶ ὅσα ἐν ταῖς συνήθεσι [90] λοι-
33 δορίαις ἔχεις· * Φιλοτιμουμένῳ δὲ ἔξεστιν εἰπεῖν, [91] Σαλμυδησσὸς, Καφηρεὺς, καὶ ὅσα ἐν θαλάττῃ δύσμικτα καὶ ἄξενα χωρία. Εἰ δ' ἐπαινεῖς τελώνην, εἴποις ἂν, ἔννομος, εὔξενος, δίκαιος, [92] ἐνδοτέρω τοῦ νόμου, [93] πρᾳότερος τοῦ λίαν ἀκριβῶς, [94] κρείττων τοῦ βίου, εἰδὼς αἰδεῖσθαι,

mari aſperior, tempeſtate violentior, ſubmergens appellentes. Inhumanus, difficilis, inexplebilis, immodicus, turpis lucri ſtudioſus, violentus, ſuffocans, feriens, graſſans, demergens, rapiens, auferens, extorquens, temerarius, impudens, impudicus, ingratus, immanſuetus, ſævus, inhoſpitalis, ferinus: cautes, petra prominens, naufragium, immitis bellua. & quæcunque in Morum vituperio habes. * Affectatori autem dicen- 33
dum eſt, Salmidyſus, Caphareus. & quæcunque alia in mari ſunt inacceſſibila, & horrenda loca. Si vero publicanum laudaveris, dices: legitimus, hoſpitalis, juſtus, legis obſervantior, manſuetior præda, integrior conditione ſua, pudere ſciens,

utaris de publicano, qui hominem exuit, ac ſolvendis vectigalibus crudeliter inſtat ac inhumane: ſic certe mox ἀποπνίγων de τελώνῃ quoque dicitur, quamvis Atticos præferre exiſtimet ἄγχειν *Thomas* τῷ πνίγειν· ſed vero promiſcue utraque uſurpata reperio verba. ita apud *Julianum* in *Miſopog.* ὁ δῆμος πνιγόμενος ὑπὸ τῶν πλουσίων· ſed non hoc agimus præcipue. Codex *Falckenburgii* mox omiſiſſe videtur θαλάττης ἀγριώτερος, χειμῶνος βιαιότερος, quod iſta interſerat paulo poſt ante ἄξενος, θηριώδης &c.

85 Παρεκλέγων] C. V. παραλέγων, *qui præter conſtitutum aliquid in ſuum commodum furtim exigit.* παρεισπράττων paulo poſt. KÜHN.

86 Ἐπαχθὴς] Abeſt cum ſequentibus uſque ad ἕρμα a C. A. KÜHN.

87 Ἀπιρυθριακὼς] Scribe ἀπηρυθριακώς. Inde ἀπηρυθριασμένως. JUNG.

Ἀπιρυθριακὼς] Placuit *Jungermanni* ſcriptio, ἀπηρυθριακὼς, quapropter in textum retuli: ἀπηρυθριακὼς, *qui omnem depoſuit pudorem:* eleganter *Gloſſæ*: Ἀπηρυθρίακεν, *depuduit.*

88 Πέτρα πρόβολος] MS. πρόβολος πέτρα· etiam abſque inciſo. Sed *Heſych.* προβόλων, λίθων· & ante, πρόβολος inter alia ei ὁ εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος. SEB.

Πέτρα πρόβολος] Placuit & mihi interjungere commate iſta, πέτρα, πρόβολος· quod idem gaudeo & amico noſtro placuiſſe. *Heſychius*, πρόβολοι, λίθοι· & quæ noſter *Seberus* indicavit. *Suidas*: προβολῇ, προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρᾳ· καὶ πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἀκταί τινες. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. *Etymologicon* τὸ μέγα· πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὀξεῖαι. vid. & *Budæi* Comm. Græc. ling. Ceterum ultima, καὶ πρόβολοι &c. exſcripſit *Suidas* ex *Harpocratione*. JUNG.

Πέτρα πρόβολος] *Etymolog.* Πρόβολοι· αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὀξεῖαι· & malo non interjecto commate conjungas πέτρα πρόβολος, quam utraque dividas: in conjunctis enim, me quidem judice, hoc loco plus eſt elegantiæ: & ſubjicit concinne ναυάγιον, quippe ſi quæ naves in iſtas prominulas in mare petras inciderent, naufragium haud dubium patiebantur.

89 Θηρίον] Poſt omiſſis interjectis eſt in C. A. εἰ δ' ἐπαινεῖς εὔξενος, præmittitur autem titulus: ἔπαινος τελώνου. KÜHN.

90 Λοιδορίαις] Editio *Flor.* λοιδορίας. JUNG.

91 Σαλμιδυσὸς] *Salm.* Σαλμυδησσός. KÜHN.

Σαλμιδυσὸς] Scribe Σαλμυδησὸς, vel Σαλμυδησσός. *Heſych.* Σαλμυδησὸς, αἰγιαλὸς περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον. *Stephanus* de Urbibus: Σαλμυδησσὸς, κόλπος τοῦ πόντου. Depingit hunc infeſtum nautis locum *Strabo* lib. VII. ἔστι δ' οὗτος (Σαλμυδησσὸς) ἔρημος αἰγιαλὸς, καὶ λιθώδης, ἀλίμενος, ἀναπεπταμένος πολὺς πρὸς τοὺς Βορέας, σταδίων ὅσον ἑπτακοσίων, μέχρι Κυανέων τὸ μῆκος· πρὸς ὃν οἱ ἐκπίπτοντες ὑπὸ τῶν Ἀστῶν διαρπάζονται τῶν ὑπερκειμένων, Θρᾳκίου ἔθνους. *Æſchylus Prometh.* δεσμώτῃ.

Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
Ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν.

Ubi *Scholiaſtes*: γνάθος, ὡς πολέμου στόμα, διὰ τὸ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἐμπίπτον καταναλίσκειν. Alterum apud *Pollucem* Καφηρεὺς, ſatis notum vel ex Latinis Poëtis, apud quos ille *Caphareus* famoſus ſatis Græcorum naufragio a Troja redeuntium: ideo *Ovidio importunus*, & *durus* dictus. JUNG.

Σαλμιδυσὸς] Reſtitui *Jungermannum* ſequutus Σαλμυδησσός· & confirmant abunde adducta ab eo loca: meminit & *Etymologus*, ac præter eum *Apollonius Rhodius* ejuſque *Scholiaſtes.*

92 Ἐνδότερον τοῦ νόμου] MS. ἐνδοτέρω τοῦ. SEB.

Ἐνδότερον τοῦ νόμου] MSS. ἐνδοτέρω τοῦ νόμου *qui intra legem* conſtituti ſe continet, nec aliquid ulterius exigit, imo minus, quam leges volebant. KÜHN.

Ἐνδότερον τοῦ νόμου, πρ. τ. λ. ἀκριβῶς] Videtur legendum ἀκριβοῦς. Sed nihilominus me turbat, quod a caſu recto hic in alia diſcedat vulgatus, quem itaque non poſſum non ſuſpectum habere. MS. *Seberi* ἐνδοτέρω habet, ut ipſe indicat, quod perinde eſt: fuerit vero ὁ ἐνδοτέρω τοῦ νόμου, credo, *qui ſe intra legum præſcripta continet.* JUNG.

Ἐνδότερον τοῦ ν. πρᾳότερον τ. λ. ἀ.] Reſtitui cum *Kuhnio* auctoribus MSS. ἐνδοτέρω τοῦ νόμου, πρᾳότερος τοῦ λίαν ἀκριβῶς, neque opus fuerit cum *Jungermanno* ἀκριβοῦς legiſſe.

93 Πρᾳότερον &c.] C. A. πρᾳότερος τοῦ λίαν ἀκριβοῦς. C. V. ultimum quidem affert, ſed conſtruit cum proximo κρείττων, & εἰδὼς cum τοῦ βίου. KUHN.

94 Κρείττων τοῦ βίου] Κρείττων τοῦ βίου eſt, qui *lucrum non amat*, niſi quis malit, τοῦ βιαίου κρείττων, *qui violentiam omnem aſpernatur, & procul habet.* KÜHN.

Κρείττων τοῦ βίου] Et quis vero hic κρείττων τοῦ βίου; ego ingenue fateor me neſcire. Et conjectari itaque lubet, ſi forte legendum ſit, & *Pollux* ſcripſerit, κρείττων τοῦ βιαίου· qui opponatur βιαίῳ ante, ut ſtatim εἰδὼς αἰδεῖσθαι, opponitur τῷ ἀπηρυθριακότι· dicendum aliquid, ne nihil dicam: quamvis libentius tacitus audirem, immo cum applauſu exciperem doctiſſimorum & eruditiſſimorum virorum ſententias. JUNG.

Κρείττων τοῦ βίου] Et vero in hac phraſi hæſiſſe *Jungermannum* noſtrum non eſt quod miremur, qui acute reponit βιαίου, faciliſque fuit iſta corruptela: attamen quid ſi vulgatam lectionem ita exponamus:

conſolator nauticæ moleſtiæ, in quem quis ſpem collocet, ad quem quis lubenter appellat. Sed telonia accipere di-
34 ces, emere & conducere. * & Principes elocare telonia, vendere, proclamare, mercede locare. Partes porro circa portum, ſignum, agger, emporium. Et ut Hyperides dicit, Grus, ubi onera extrahunt. Et Ἀρτόδειγμα dictum,

παραμυθούμενος τὴν τοῦ πλοῦ δυσχέρειαν· εἰς ὃν ἄν τις ἀναπαύσαιτο, ᾧ τις ἂν ἡδέως [95] προσορμίσαιτο. Τὸ μέν τοι τὰ τέλη [96] παραλαμβάνειν, εἴποις ἂν [97] πρίασθαι, καὶ μισθώσασθαι. * [98] Καὶ 34
τοὺς ἄρχοντας, ἐκδιδόναι τὰ τέλη, πιπράσκειν, καὶ κηρύττειν, καὶ ἀπομισθοῦν. [99] Τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μέρη, [100] δεῖγμα, [1] χῶμα, ἐμπόριον· καὶ ὡς Ὑπερίδης φησιν, [2] ἐξαίρεσις, ὅπου τὰ φορτία ἐξαιρεῖται· [3] ὥσπερ καὶ τὸ δεῖγμα,

vita ſua ratione melior: κρείττων τοῦ τῶν τελωνῶν βίου, quod aut intelligere licet de vitæ ratione, quam publicani inhoneſtam plerumque, ac hominibus inviſam inſtituunt, aut etiam de ipſa publicanorum natione; ita enim eleganter βίος de hominum genere ab aliis diverſo uſurpari ſolet, ſicuti apud *Heliodorum* lib. I. βίος λῃστῶν, *latronum natio:* διὸ καὶ συῤῥεῖ ἐπ' αὐτὴν (λίμνην) ὁ τοιοῦτος βίος· ſed alii forſitan meliora.

95 Προσορμίσαιτο.] C. A. προσκομίσαιτο, quod non prætulerim vulgato. KÜHN.

96 Παραλαμβάνειν] C. A. παραλαβεῖν &c. *redimere, conducere.* KÜHN.

97 Πρίασθαι] MS. πριᾶσθαι. SEB.

98 Καὶ τοὺς ἀρχ.] C. A. τοὺς δὲ ἄρχοντας ἐ. τ. τ. π. κηρύττειν ἀπομισθοῦν. KÜHN.

Καὶ τοὺς Ἄρχοντας, &c.] Id Athenis *Poletarum* erat officium, ut docuit *Pollux* noſter libro ſuperiori Segm. 99. & vide quæ dixi ad ejuſdem libri Segm. 132. ubi de ἐλλιμένια.

99 Τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μ.] MS. τῶν δὲ περὶ τοὺς λ. SEB.

Τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μ.] C. A. χῶμα ἐμπόριον ἐξαίρεσις &c. vid. *Etymologicum. Thucyd.* lib. VIII. ᾠκοδόμησαν δὲ καὶ στοὰν ἥπερ ἦν μεγίστη καὶ ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἐχομένη ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ ἦρχον αὐτοὶ αὐτῆς ἐς ἣν καὶ τὸν σῖτον ἠνάγκαζον πάντας τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν ἐπιπλέοντα ἐξαιρεῖσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν· ubi indicat voluiſſe eos novam ἐξαίρεσιν facere in *Pyræo*, cujus poteſtas eſſet penes oligarchicos. KÜHN.

100 Δεῖγμα] *Heſychius:* δεῖγμα, τόπος ἐν Ἀθήναις οὕτω καλούμενος. *Suidas:* δεῖγμα τόπος ἦν ἐν Πειραιεῖ ἔνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ ἐλογοποίουν. &c. *Symmachus* apud *Scholiaſtem Ariſtophan.* in Ἱππεῦς ad iſta ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν &c. δεῖγμα τόπος ἐστὶν ἐν Πειραιεῖ, ἔνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται, καὶ ἐλογοποίουν. Et ἄλλως· ἐν τῷ Πειραιεῖ ὅπου δικάζουσιν· ἐπεὶ ἐκεῖ οἱ ἔμποροι τὰ δείγματα τῶν πωλουμένων ἐτίθεσαν. *Xenophon* lib. V. Ἑλλην. de Teleuſiæ navibus invadente *Piræum:* ἦσαν δέ τινες οἳ καὶ ἐκπηδήσαντες ἐς τὸ δεῖγμα, ἐμπόρους τέ τινας καὶ ναυκλήρους ξυναρπάσαντες, ἐς τὰς ναῦς εἰσήνεγκαν. *Harpocratio:* (cujus verba & exſcripta in *Etymologico* Magno) δεῖγμα, κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἑκάστου τῶν πωλουμένων· ἤδη δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο, οὕτως ἐκαλεῖτο· ἔστι δὲ ἔθος Ἀττικὸν, τὸ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοὺς τόπους αὐτούς· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος, καὶ Λυσίας. Locus *Demoſthenis* ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος eſt. παραλαβὼν Δεινίαν τὸν κηδεστὴν τὸν ἐμὸν, προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι &c. extat idem ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν· καὶ τὸ μὲν πλεῖον ὤμην ἐνταῦθα πλείους ἢ πέντε καὶ εἴκοσιν ἡμέρας· οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ὑμετέρῳ. JUNG.

1 Χῶμα] Huc pertinere credo quod ſupra ait I, 122. περιορμίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα φησὶν ὁ Δημοσθένης &c. qui locus eſt ex *Demoſthenis* Oratione περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας· ψήφισμα, ait, γὰρ ὑμῶν ποιησαμένων, ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἔνης καὶ νέας ἐπὶ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσῃ, δῆσαι καὶ δικαστηρίῳ παραδοῦναι, καὶ ταῦτα κυρωσάντων, ἐγὼ μὲν περιώρμισα, καὶ στέφανον διὰ ταῦτα παρ' ὑμῶν ἔλαβον, οὗτοι δὲ οὐ καθείλκυσαν. &c. unde videndum an non & ſupra I, 122. pro περὶ τὸ χῶμα, legendum ſit ἐπὶ τὸ χῶμα. Quid fuerit vero χῶμα & *Libanius* dicet in argumento modo dictæ Orationis *Demoſthenicæ:* τὸ χῶμα δὲ ἦν οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι, προβεβλημένον πεποιημένον ἔνεκα, καὶ ἀγορᾶς τὸν ναυτῶν. Meminit idem *Demoſthenes* & in ea πρὸς Πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος· ἐψηφίσασθε, τάς τε ναῦς καθέλκειν τοὺς τριηράρχους, καὶ παρακομίζειν ἐπὶ τὸ χῶμα. &c. Ad quam adnotavit *H. Wolfius* etiam ἐπὶ τῷ χώματι καθίζεσθαι ſolitos fuiſſe trierarchos, qui ſe affici injuriis putarent; id ex Oratione *Cteſiphontis* cognoſci. JUNG.

2 Ἐξαίρεσις] Nimirum quod ibi τὰ φορτία ἐξαιρεῖται vel exponebantur, ut ipſe *Pollux* addit. prorſus Attice, qui, ut etiam ex *Harpocratione* in δεῖγμα modo dixi, & *Pollux* indicavit crebro, loca adpellant nomine ipſarum rerum vel negotii, quod in iis geritur; de qua re vid. & *R. Forner.* II. Rer. quotid. 23. JUNG.

3 * Ἀρτοδεῖγμα] In vulgar. lex. e *Polluce* annotatur ἀρτόδειγμα ſpecimen fuiſſe advecti frumenti. Mercatores enim ut frumenti bonitatem probarent, emtoribus ex eo confectum panem dare ſolitos. Quæ ex hoc loco elici poſſe videntur, ſi tanquam integer expendatur. *Henricus Stephanus.* MS. ita habet: ἐξαίρ. ὥσπερ καὶ τὸ δεῖγμα· διότι δείγματα τῶν φορτίων ἕκαστος ἐν αὐτῷ προτείνει· τοῦ δ'. SEB.

* Ἀρτοδεῖγμα] MSS. hunc verſum uſque ad verba ὑπὲρ τοῦ ταρίχους ita efferunt: ὥσπερ καὶ τὸ δεῖγμα. (C. V. δεῖμα male.) διότι δεῖγμα τῶν φορτίων (C. A. δείγματα τ. φ.) ἕκαστος ἐν αὐτῷ προτείνει (C. V. προστείνει τοῦ δὲ ἐμπορίου &c.) vulgatam lectionem ita emendarem καὶ γὰρ τὸ δεῖγμα τοὔνομα ἀπὸ τοῦ δεῖγμα τῶν ἀγωγίμων τοῖς ὠνητιῶσι δίδοσθαι, *nam* τὸ δεῖγμα *nomen ex eo, quod* δεῖγμα *mercium empturientibus datum ſit:* eſt apud *Hyperidem* ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ ταρίχου, *in de ſalſamento. Harpocr.* laudat eundem in Κεστρῖνος, ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους & in πελληνεύς, Ὑπερίδης, inquit, ἐν τῇ ὑπὲρ Χαιρεφίλου ἀπολογίᾳ. *Oratio apologetica* pro *Charephilo* non eſt alia ab ea, quæ fuit pro *ſalſamentis.* Nam *Charephilus* nobilis fuit ſalſamentarius Athenis, cujus filios Athenienſes civitate donarunt ob ſalſamenta copioſius ſubvecta, *Athenæus* lib. III. c. 33. eadem poſtea notata vidi a *Valeſio* in *Harpocr.* voce ἀκτή. *Salm.* ex MS. ita: ὥσπερ τὸ δεῖγμα τοῖς ὠνητιῶσι ἀπὸ τοῦ &c. KUHN.

* Ἀρτοδεῖγμα]. Sane ἀρτόδειγμα ſcribendum videtur, ſi vera hæc lectio, ut & doctiſſ. *Fornerius* loco jam dicto laudat. Certe ego vix tamen adſentior veram eſſe: nec eam adgnoſcit *Seberi* noſter *Auguſtanus*, quem habere dicit: ὥσπερ καὶ τὸ δεῖγμα· διότι δείγματα τῶν φορτίων ἕκαστος ἐν αὐτῷ προτείνει. Nec τοὔνομα ſuo loco in vulgatis conſiſtere videtur, ſed collocandum magis mox ante παρ' Ὑπερ. vel hic legendum, τοὔνομα ἀπὸ τοῦ δεῖγμα &c. Incidebat etiam ἀπόδειγμα forte ſcribendum. Et tum etiam δίδοσθαι, vel διδόσθαι, ſcribendum fuerit: ſed illud malim. & quid pro ὠνητιᾶσι (pro quo Edit. *Flor.* ὠνητίασι) an non etiam ὠνητιῶσι, vel ὠνητιῶσι legen-

τοὔνομα ἀπὸ τοῦ δεῖγμα τῶν ἀγωγίμων τοῖς ὠνητιῶσι δεδόσθαι, παρ' Ὑπερίδῃ ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ ταρίχους. Τοῦ δ' ἐμπορίου μέρη, [4] καπηλεῖα, καὶ πορνεῖα, ἃ καὶ [5] οἰκήματα ἄν τις εἴποι· καὶ τὸ πλῆθος οὐ ναυτικὸν μόνον, ὅσον ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἐστιν εἰρημένον, ἀλλ' ἔμποροι, καὶ κάπηλοι, καὶ
35 ὅσα ἔχεις ἐν τοῖς περὶ τὰς τέχνας. * Τὰ δὲ περὶ τῆς πόλεως μέρη, [6] τεῖχος· καὶ τὰ τείχους μέρη, ἃ τοῖς στρατιωτικοῖς [7] ἐνέγραψα· καί που πύλαι, καὶ πυλίδες· καὶ οἱ ἐφεστηκότες τούτοις, πυλωροί· ὡς οἱ ἐν τοῖς τείχεσι, τειχοφύλακες· [8] καὶ τὰ μέρη τῶν πυλῶν, καὶ τῶν θυρῶν, σανίδες, καὶ πτύχες, καὶ θαιροὶ, καὶ στροφεῖς, καὶ ὅσα εὑρήσεις ἐν τοῖς περὶ [9] οἰκιῶν· εἴσω δὲ παρελθόντων, τὸ μὲν σύμπαν, [10] ἐντείχιος τόπος, εἴσω τείχους, καὶ ἐντὸς [11] τείχους· τὰ δὲ ἔνδον, ἀγυιαὶ μὲν, κατὰ [12] Ξενοφῶντα, καὶ καθ' [13] Ὅμηρον· ἀφ' ὧν, ἡ εὐρυάγυια Ὁμήρῳ πεποίηται,
36 καὶ Ἀπόλλων [14] Ἀγυιεύς. * ταῦτα δὲ καὶ ἄμφοδά ἐστιν εὑρεῖν κεκλημένα, οὐ παρ' Ἀριστοφάνει μόνον, εἰπόντι ἐν [15] Θεσμοφοριαζούσαις, Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα· ἀλλὰ καὶ παρ' Ὑπερίδῃ ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως [16] πρὸς Πασικλέα, Τὴν οἰκίαν τὴν μεγάλην, τὴν Χαβρίου καλουμένην,

ſignum dare venalium vectoribus, apud Hyperidem in Salſamentis. Sed emporii partes, tabernæ, lupanaria, quæ & fornices vocaveris. Et multitudo non nautica modo, quæ in Nauticis recitata eſt; ſed & Mercatores, Caupones, & quæcunque in Tractatu de Artibus habes. 35
* Porro partes circa urbem ſunt, murus, & muri partes, quæ Militaribus adſcripta ſunt. Tum & portæ, & portulæ. & aſtantes hiſce, janitores: quemadmodum muris mœniorum, cuſtodes. Et portarum, januarumque partes, tabulæ, valvæ, vertebræ, cardines, & quæcunque in Tractatu de Domibus invenies. Ingreſſis vero omne illud dicitur, pomœrium, intra muros, intra mœnia: interius autem, Plateæ, ſecundum Xenophontem, & Homerum. Unde Latas plateas habens, Homerus formavit: &, Apollo Ἀγυιεύς. * Hæc autem & 36
bivia nominata eſſe invenies, non apud Ariſtophanem modo dicentem in Theſmophoriazuſis, Bivium huic oportebat indere nomen: Sed & apud Hyperidem De Retributione Ad Paſiclem, Domum magnam, Chabrii dictam,

dum? ita omnia hic mendis ſcatere videntur: noſque MSS. prodere non in loco. Orationes *Hyperidis* vero ὑπὲρ τοῦ ταρίχους, vel potius περὶ ταρίχους, ut ſemper apud *Harpocrationem* citantur, plures fuiſſe, diſcimus ex eodem *Harpocratione*: qui in ἀφεὶς τὴν ὑπέραν, ait: Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους πρώτῳ. Idem Lexicographus in καταχειροτονία etiam ita laudat, παρ' Ὑπερίδει ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρεφίλου περὶ τοῦ ταρίχους. JUNG.

Καὶ * ἀρτοδεῖγμα, ἀπὸ τοῦ τοὔνομα δ. &c.] Emendavi hæc ad *Kühnii* mentem, qui ita, ut textus habet, ad oram Codicis ſui poſuerat: Idem mox ὠνητιῶσι δεδόσθαι, pro quo male vulgo, ὠνητίασι δεδόσθαι.

4 Καπηλεῖα, καὶ πορνεῖα, &c.] C. A. πορνεῖα καὶ οἰκήματα τὰ δὲ τῆς π. κ. &c. Attici Scriptores per εὐφημίαν *carcerem* & *lupanar* οἴκημα vocare ſolent. KÜHN.

5 Οἰκήματα] Et id auctoritate *Æſchinis* contra *Timarch.* & jam olim *Harpocratio* in οἴκημα adnotavit. JUNG.

6 Τεῖχος.] C. A. τείχους δὲ πύλαι κ. π. οἱ ἐφεστ. τ. π. *Gloſſ. Veterum* habent, πυλουροὶ & πυλωροί. KÜHN.

7 Ἐνέγραψε.] Quis? ſed mendum eſt. Scribe ἐνέγραψα. ait *Pollux* ſe inſeruiſſe hæc rebus bellicis: nempe ſupra libr. I. cap. 10. quod στρατιωτικὰ ὀνόματα tractat, ut tmema 21. περὶ μερῶν τείχους eſt. JUNG.

Ἐνέγραψε.] Ἐνέγραψα emendavit *Kühnius*.

8 Καὶ τὰ μέρη τῶν πυλῶν] MS. π. ἃ καὶ τῶν. SEB.

Καὶ τὰ μέρη τῶν πυλῶν] C. A. ἃ καὶ τῶν θυρῶν, σανίδες, πτύχες, θαιροὶ, στροφεῖς εἴσω δὲ παρελθόντων &c. KÜHN.

9 Οἰκιῶν.] Lib. I. cap. 8. tm. 2. JUNG.

10 *Pomœrium*] Ἐντείχιος τόπος, *locus mœnibus incluſus ſeu concluſus, aut muro cinctus.* Quo nomine cum τὸ σύμπαν *Polluci* nominetur, dubito an recte pomœrium vertatur: licet *Hieron. Magius* ita hinc citet miſcell. III, 13. Livio *pomœrium magis circa murum locus*, lib. I. c. 28. *Plutarcho* πωμήριον, οἷον ὄπισθεν τείχους, ἢ μετὰ τείχους, *quaſi poſt vel pone mœnia* in Vit. *Romuli* fol. 16. SEB. 2.

11 Τείχους.] C. A. ἐντὸς τειχῶν quod confirmat C. V. KÜHN.

12 Ξενοφῶντα] C. A. ταῦτα δὲ κ. ἄ. ἐστι ε. κ. ἃ καὶ κῶμαι· ὅθεν καὶ κ. (*Gl.* ἄμφοδα, *compita*) itaque abſunt a C. A. interjecta omnia Segm. ſeq. KÜHN.

Ξενοφῶντα] *Xenophontis* locus Pædiæ II. adfertur: ἐπεὶ δὲ κατενόησε τὴν ἀγυιὰν τὴν πρὸς τὸ βασίλειον φέρουσαν στενωτέραν οὖσαν ἢ ἐπὶ μετώπου πάντας ἰέναι. JUNG.

13 Ὅμηρον.] *Homerus* ſæpe: uno loco exempli cauſſa locum dabimus:

Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

De εὐρυαγυίᾳ dixit jam ſupra Segm. 19. JUNG.

14 Ἀγυιεύς.] *Suidas* in Ἀγυιαί· καὶ αὐτὸς θεὸς, (Ἀγυιεὺς) Φερεκράτης Κραπατάλλοις· ὦ δέσποτ' Ἀγυιεῦ, ταῦτα σὺ μέμνησόμεν. *Euripides Phœniſſis*, ubi *Polynices.* καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ Ἀγυιεῦ, καὶ μέλαθρα χαίρετε. Ubi *Scholiaſtes*: ἐν τοῖς προπυλαίοις καὶ οἰκήμασιν ἱδρυμένον· ὅτι τὸν Ἀγυιέα πρὸ πυλῶν ἵστασαν· κίων δὲ οὗτος ἦν εἰς ὀξὺ λήγων. *Ariſtophanes* Σφηξί,

Ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου

πρὸς πύλας &c. ubi vide *Schol.* veterem, e quo ſua deſcripſit *Suidas*: adde & *Harpocrationem*. vid. & *Meurſium* Auctario Philologico cap. 2. ubi a *Plauto* adpellari *Vicinum Apollinem* docet. JUNG.

Ἀγυιεύς.] Meminit *Clemens Protr.* καὶ τὸν Ἀγυιέα θυρωρὸν ἱστάντες· & *Horat. Levis Agyieu* lib. IV. Od. 6. ad quem locum videndi *Scholiaſta*.

15 Θεσμοφοριαζούσαις] *Ariſtophanis* verſiculum in hodiernis *Theſmophoriazuſis* non exſtare puto: fuerat fors in alteris. JUNG.

16 Πρὸς Πασικλέα] Videtur eadem cum Oratione *Hyperidis*, quod apud *Harpocrationem* in ἔνδεια & συμμορία laudatur κατὰ Πασικλέους. JUNG.

& bivium. Hæc & vici vocantur. Unde Vicinos vocamus, prope nos habitantes, & Vicinas. Ariſtophanes enim, aut in fabulis, aut in Centauro inquit: In vicis cauponariis deluſum. & in Lyſiſtrate:
37 Præterquam quod Vicinus. * Ion vero in Phœnice manifeſtius,

Sed ô janua hujus vicini dii.

Videtur mihi & comus, a vico nomen duxiſſe. & encomium, pro victoria cantatum. Vicinos autem, contiguos, cohabitantes, adhabitantes, adhabitatores. Forſan autem & prope agentes, & fores habentes proximas. Eupolis vero in Adulatoribus, etiam Convicinum dixit. In his vero vias frequen-

καὶ τὸ ἄμφοδον· [17] καλοῖτο δ' ἂν καὶ [18] κῶμαι, ταῦτα· ὅθεν καὶ κωμήτας τοὺς γείτονας, καὶ [19] κωμήτιδας ὠνόμαζον. [20] Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν, ἢ [21] ἐν Κενταύρῳ ἔφη, Ἐν κωμήτισι καπηλοῖς [22] τ' ἐπίχαρτον· ἐν δὲ Λυσιστράτῃ, Πλὴν
εἴ γε μὴ κωμήτης. * Ἴων δὲ ἐν Φοίνικι σαφέστερον, 37

[23] Ἀλλ' ὦ θυρέτρων τῶν δε κωμῆται θεοί.

Δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ [24] κῶμος, ἀπὸ ταύτης ὠνομάσθαι τῆς κώμης· καὶ τὸ [25] ἐγκώμιον ἐπὶ ταῖς νίκαις ἐπᾳδόμενον. Τοὺς μὲν δὴ γείτονας, καὶ προσοίκους, καὶ συνοίκους, καὶ [26] παροικοῦντας, καὶ προσοικοῦντας· τάχα δὲ καὶ παροίκους, καὶ [27] ἀγχιθύρους. [28] Εὔπολις δὲ ἐν κόλαξι, καὶ συμπαροίκους εἴρηκεν. Ἐπὶ δὲ τούτοις, τὰς μὲν [29] εὐρυτέ-

17 Καλεῖτο δ' ἂν] MS. καλοῖντο. SEB.

Καλοῖτο δ' ἂν] C. V. καλοῖντο a C. A. hæc abſunt, ut modo dictum eſt. poſt κῶμαι in eodem ſequitur, ὅθεν καὶ κωμήτας τοὺς γείτονας καὶ κωμίτιδας ὠ. C. V. κομίτας & κομιτίδας male: in *Gl.* κωμῖται *Caſtellani*, κωμήτης *paganus. via vicinalis*: ἡ ἐπὶ κώμας ἄγουσα. vid. *Ariſtot.* libr. I. Polit. cap. 2. de κώμη. KÜHN.

18 Κῶμαι, ταῦτα.] *Heſychius*: κωμήτης, γείτων. κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα· eadem & *Suidas* in κωμῆται & in κωμήτας ait, κωμήτας οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀμφόδου καὶ τόπου ἔλεγον. JUNG.

Κῶμαι] Eandem hujus vocis notionem monſtrat quoque *Etymologus* in ἐγκώμιον· κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωποὺς καὶ τὰ ἄμφοδα. Sed aliter *Ariſtoteles* de *Poëtica*, qui de *Peloponneſiis*: οὗτοι μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας φασί· & adnota mihi hic vocem περιοικίδας *Polluci* hoc loco intactam: in *Gloſſis* περιοικία exponitur *territorium*.

19 Κωμητίδας] Malim κωμήτιδας, & mox κωμήτισι, ut & ſupra Segm. 11. κωμῆτις, quamvis & eo loco ſit κωμητίς· dixi ibi, ubi quoque ex *Suida* attuli verſum *Ariſtophanis*, quem & noſter hic citat e *Lyſiſtrata*, ubi certe κωμῆτις legendum, ut ſtatim dicam. JUNG.

Κωμητίδας] Superius cum *Jungermanno* de mutando hujus vocis accentu dictum a nobis, eumque hic ſequimur, ut & mox κωμήτισι, pro vulgato κωμητίσι.

20 Ἀριστοφάνης &c.] Abſunt hæc quidem uſque ad Θεοὶ a C. A. *Ariſtoph.* ita acciperem, ἐν κωμήτισι καπήλοις τ' ἐ. *in vicinis cauponibuſque amabilem.* nec aliter legerat *Salm.* KÜHN.

21 Ἢ ἐν Κενταύρῳ] *Caſaub.* malit abeſſe ἐν, animadv. in *Athen.* II, 14. quomodo abeſt & VII, 24. IX, 53. X, 184. tametſi alicubi in numero multitudinis Κενταύροις. SEB.

Ἢ ἐν Κενταύρῳ] Ἐν hic abeſſe mavult *Caſaubonus* noſter VII. animadv. in *Athen.* 14. ut jam indicavit quoque *Seberus*. JUNG.

Ἐν Κενταύρῳ] Ita quoque legendum potius apud *Pollucem* VII, 24. quam Κενταύροις; non enim aliter hanc fabulam citare ſolent Grammatici, ut ad eum locum eſt obſervatum. Et quidem in χρήσει *Ariſtophanis* adducta *Kühnius* poſt καπήλοις interſerit τ', ac ſequor omnino; ſic enim melius verba cohærent.

22 Ἐπίχαρτον] Hanc vocem ſupra improbavit III, 101. ſed ad verſiculum e *Lyſiſtrata*: quem ita emendare debes: πλὴν ἤγ' ἐμὴ κωμῆτις ut apud *Suidam* in κωμῆται recte legitur. & in *Ariſtophaneo* dramate illo, ubi in ipſo initio ita *Lyſiſtrata*:

> Νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
> Πλὴν ἤγ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται. JUNG.

23 Ἀλλ' ὦ θυρέτρ.] Priores editiones, ἀλλ' ὦ θηρίτρων, τῶν Δικωμῆται θ. SEB.

Ἀλλ' ὦ θυρέτρ.] Male antea legebatur θηρίτρων, τῶν δὴ &c. ut recte *Seberus* noſter edidit, ita ſcribendum monuit Clariſſ. *Caſaubonus* III. *Athen.* 13. ubi & *Ionis Phœnicis, qui & Caneus*, meminit. Ita enim ibi *Dalecampius* legit: Ἴων ὁ Χῖος μαρτυρεῖ ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ pro Φοίνικη Καινεῖ. Invenio ego tamen & apud *Ariſtoph. Scholiaſt.* ad βατραχ. ibi: εἴδ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον αἰνέρος, τοῦτο Ἴωνός ἐστιν ἐκ Φοίνικος, ἢ καὶ οἰνέως· ubi etiam ſcribendum puto, ἢ Καινέως. Sed Φοίνικη forte non mutandum, idque primum nomen ejus dramatis ita ſe recte habeat. Et invenio quandam Φοίνικην *Actæonis* filiam, a qua Φοινικήϊα γράμματα dicta fuerint, de qua vide *Suidam* in Φοινικήϊα γράμματα· meminit *Heſychius* in eadem λέξει. Nil tamen adfirmo, ſaltem quæ pro vulgata lectione, quæ & *Athenæi* Codicibus niti videtur poſſe, mihi incidebant: quam ſi viri undequaque doctiſſ. ſubvertunt, ἡ μὴ συκίνη ἐπικουρία. *H. Stephanus* in ſuo Codice quoque θυρέτρων repoſuerat. JUNG.

24 Κῶμος] Vid. *Feſtus* in *Comeſſatio*. ἐπὶ ταῖς νίκαις, *poſt victoriam reportatam*, quod accinebatur ἐγκώμιον erat: dein copulæ abſunt a C. A. KÜHN.

25 Ἐγκώμιον] Pari modo quaſi alter *Caſtor* ſuo *Polluci* amice conjurat *Heſychius*: ἐγκώμιον, ſcribens, ἔνδημον· κῶμαι γὰρ τοῦ δήμου συστήματα· ſic enim lege, ubi vulgo συστήμετα. JUNG.

26 Παροικοῦντας, &c.] Sed ad noſtrum MS. tandem, qui nova pagina incipit iterum: κοῦντας, καὶ προσοικοῦντας, καὶ (ſine τάχα δὲ) παρ. καὶ ἀγχιθύρους ἐρεῖς· καὶ παροίκους, vocula male repetita, niſi voluerit συμπαροίκους ſcribere. Sed ἐρεῖς addendum, vel ſubaudiendum eſt. JUNG.

27 Ἀγχιθύρους.] C. A. συμπαροίκους ἐπὶ δὲ τούτοις τὰς μὲν εὐρυθύρας &c. quod ultimum affert & C. V. *latiores vias* &c. *Heſych.* λεωφόρος, δημοτικὴ ὁδὸς πλατεῖα, λαὸν φέρουσα πολλήν. &c. KÜHN.

28 Εὔπ. δ' ἐν Κ. καὶ σ. εἴρηκ.] Hæc deſunt in MS. JUNG.

29 Εὐθυτέρας] *Schottus* noſter ait hic: *forte* εὐρυτέρας. Prorſus εὐσκόπως· ita enim & noſter MS. clare habet: quare ſcribe ſis illud pro vulgato. *Heſychius*: Λεωφόρος, δημοτικὴ ὁδὸς πλατεῖα, λαὸν φέρουσα πολύν· nulla hic εὐθύτης neceſſaria eſt. Et ſic ex *Philone* obſervant, iſta junctim poſita, ὁδὸς εὐρεῖα καὶ λεωφόρος, lib. de vita *Moſis*. JUNG.

Εὐθυτέρας ὁδοὺς, λεωφ.] Ita vulgo: ſed cum *Kühnio* ex MSS. εὐρυτέρας reſtitui. Præceptum erat *Pythagoræ* ταῖς λεωφόροις μὴ βαδίζειν ὁδοῖς, *non incedendum eſſe popularibus viis*, οὐχ ἵνα κρημνοβατῶμεν, inquit *Philo*. οὐ γὰρ ποσὶ κάματον παρήγγειλεν ἀλλ' αἰνιττόμενος διὰ συμβόλου, τὸ μήτ' ἔργοις, μήτε λόγοις δημώδεσι καὶ πε-

ρας ὁδοὺς, λεωφόρους· καὶ [30] ἁμαξιτοὺς ἂν καλοῖς, καὶ ἁμαξηλάτους, καὶ ἱππηλάτους.
38 • [31] Τὰ δὲ στενὰ, στενωποὺς, καὶ [32] λαύρας, [33] Ὁμήρου εἰπόντος,

— [34] παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην. —

τάχα δ' ἂν εὕροις καὶ [35] ῥύμην εἰρημένην, καὶ πλατεῖαν, ὡς οἱ νῦν λέγουσι, [36] Φιλήμονος μὲν ἐν Πανηγύρει εἰπόντος, Τὴν πλατεῖάν σοι, μόνον ταύτην πεποίηκεν ὁ βασιλεύς· Φιλιππίδου δὲ ἐν Φιλευριπίδῃ, Πόστην [37] ὑφ' ὁδοῦ ὡς εἶναι παιδάριον ῥύμην τρίτην· ὁ γὰρ στενωπὸς οὗτος ἐν Ἀθήνησι ἦν· καὶ Λακιάδης,

Ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην ὡδοιπορήκαμεν.

39 • Καὶ τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκοδομημάτων, [38] οἰκίαι, καὶ συνοικίαι, καὶ οἰκίας περίδρομος, [39] ὡς ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνης, Ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στάσα

tiores, Populo tritas appellabis, currules, regias, & equeſtres: • ſed anguſtiores, angiportus, & vicos ſtrictos, ſecundum Homerum dicentem: 38

--- *ad ſolum firmæ domus*
Erat via ad vicum. ---

Forſan & ῥύμην dictam invenias. & , ut nunc loquuntur, platea, Philemone dicente in Panegyri: Plateam hanc ſolam tibi condidit Rex. & Philippide in Phileuripide, Quotam in via, ut puer tertiam teneat plateam; hoc enim angiportum Athenis erat. & Laciades,

Recta tranſivimus vicum.

• Et ædificiorum multitudo, habitationes, viciniæ. Et habitationum ambitus: ut in Senecta Ariſtophanes: In ambitu cohabi- 39

πατημένοις χρῆσθαι. Locus eſt initio libri, *Quod omnis probus ſit liber.*

30 Ἀμαξιτοὺς ἂν καλοῖς] MS. ἀμαξίτοις. Sed *Heſych.* ἁμαξιτὸν, ὁδὸν δημόσιον, καὶ ἁμάξαις διαπορευτὴν ὁδόν. Ἀμαξίτην autem *Brodæus* expon. ἁμαξιαῖον Anthol. I, 57, 14. SEB.

Ἀμαξιτοὺς ἂν καλοῖς] MS. noſter ἀμαξίτους καὶ ἀμαξ. Spiritu leni, ut ſemper fere hæc talia; ſicut & ſupra III, 69. ubi eadem habes. JUNG.

31 Τὰ δὲ στενὰ] MS. τὰς δὲ στενὰς, στ. priores editiones, στένον. Apud *Plutarchum* de aud. Poët. στενωπὸς ᾅδου καὶ παλίῤῥοια βυθοῦ. fol. 10. SEB.

Τὰ δὲ στενὰ] MSS. τὰς δὲ στενὰς ſc. ὁδούς. KÜHN.

Τὰ δὲ στενὰ] MS. τὰς δὲ στενὰς στενωποὺς &c. prorſus ut *Seberi Auguſtanus*, & placet. eo modo quo præceſſit, τὰς μὲν εὐρυτέρας ὁδοὺς, ſubjicit, τὰς δὲ στενάς. Male antea στενοπούς legebatur, ut etiam *Seberus* noſter adnotavit. Nec tantum στενωπὸν & στενωποὺς elliptice dicebantur, ſed στενωποὺς ὁδούς. apud *Homerum* Ionice στεινωπὸς ὁδὸς, Ἰλ. ψ. & στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, Ἰλ. η. ut alii adnotarunt. *Tatius* libr. II. de *Clitoph.* & *Leucippe*: μέσον δὲ διεῖργεν (ſic MS. *Thuani*, vulgo εἶργεν) στενωπὸς ὁδὸς ἐπὶ τὰ οἰκήματα· θύρα δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ στενωποῦ μία ἐκλείετο· ſic idem MS. ampliſſimi *Thuani*: vulgati, ἐνεκλείετο· apud quem lib. VIII. & στενωπεῖον habes: καταλιπὼν γὰρ τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ὀλίγον ἑαυτῷ μισθωσάμενος στενωπεῖον, εἶχεν ἐνταῦθα τὸ οἴκημα. JUNG.

32 Λαύρας] C. V. male καύρας pro λαύρας. KÜHN.

33 Ὁμήρου εἰπ.] Abſunt iſta a C. A. uſque ad ὡδοιπορήκαμεν. KÜHN.

34 Παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγ.] Odyſſ. χ, 120. priores editiones. ἔκτοσθε δ' ἵσταθε θεὸς μεγάροιο, ἦν ὁδὸς ἐς λ. SEB.

Παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγ.] C. V. ἔκτοσθεν, quod verſus aſpernatur: poſſit tamen eſſe interpretatio τοῦ παρ' οὐδόν. KÜHN.

Παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγ.] Priores editiones, quorum corruptam lectionem emendavit doctus editor ex ipſo *Homero* partim ſequitur & MS. noſter, dum ita incipit verſus *Homeri* ἔκτοσθεν δ' εὐσταθέος μ. cetera ut *Seberus* noſter edidit. totus *Homeri* verſus, Ὀδ. χ. primus eſt:

Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο &c.

Quærendum itaque unde illud ἔκτοσθεν ſubortum. nimis enim longe abit. ſuſpicari ſcriptum eſſe a *Noſtro* ἐν Ὀδυσσείᾳ, ut aliquando ſolet VI, 18. JUNG.

35 Ῥύμην] Adducit hæc *Nunneſ.* Not. ad *Phrynichi* Eclog. in ῥύμη. *Phrynichi* libr. II. verba: ῥύμη· καὶ τοῦτο οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς ὁρμῆς ἐτίθεσαν· οἱ δὲ νῦν ἀμαθεῖς ἐπὶ τοῦ στενωποῦ· aitque ſibi Macedonicum id videri. JUNG.

36 Φιλήμ. μὲν &c.] In MS. noſtro deſunt Φιλήμ. μὲν ἐν uſque ad Segm. 39. quæ a mendis libera non præſto. JUNG.

37 Ὑφ' ὁδοῦ] Leg. ὑφηγοῦ· πόστην, inquit, ὑφηγοῦ ὡς εἰδέναι παιδάριον ῥύμην· τρίτην &c.

Quanam ſit platea dic, puer, ut id ſciam.
qui reſpondet,
Tertia eſt. —

De aliis viis Athenarum *Meurſ. Athen. Att.* libr. III. c. 8. KÜHN.

38 Οἰκίαι, καὶ συνοικίαι] C. A. οἰκίαν κ. συνοικίαν οἰκίας περίδρομον περιοίκιον, δέ τι μικρὸν οἰκίδιον καὶ οἰκίσκον εἶπε Δημοσθένης· μικρὸν οἰκίδιον in de *Corona*: ita ille πέρας μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ, ubi οἰκίσκος eſt *cavea*, *ædicula*, *tuguriolum*: cæterum οἰκίσκην non legitur hodie, ſed οἰκίαν in Oratione adverſus *Olympiodorum*. KÜHN.

Οἰκίαι, καὶ συνοικίαι] MS. οἰκίαν καὶ συνοικίαν, καὶ οἰκ. & ſubdit ſane οἰκίας περίδρομος· & συνοικίας in verſu *Ariſtophanis*. Sed ad vulgatam oppido convenit hic locus, qui ſe mihi obtulit in *Thucydidis* Ξυγγραφῇ lib. III. de Corcyra: ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὰς ξυνοικίας. Et ad MS. tamen non minus illud *Æſchinis* κατὰ Τιμάρχου· λοιπὸν οὐδὲν, οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία, οὐ χωρίον, οὐκ οἰκέτας &c. MS. lectio ſolum vera videtur, & patet in eadem Oratione: ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν. ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. *Plato* lib. II. de Rep. οὕτω δὴ ἄρα παραλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου, τὸν δὲ ἐπ' ἄλλου, χρείᾳ, πολλῶν δεόμενοι, πολλοὺς εἰς μίαν οἴκησιν ἀγείραντες κοινωνούς τε καὶ βοηθοὺς, ταύτῃ τῇ ξυνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα. JUNG.

39 Ὡς ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀρ.] Vide ſupra VII, 125. SEB.

Ὡς ἐν τῷ γήρᾳ Ἀρ.] Deſunt in MS. ὡς ἐν τῷ γ. Ἀρ. cum verbis *Comici*. Quæ ſequuntur uſque ad καίπου καὶ ἐργ. in MS. pleraque deſunt, tot ſaltem relictis: καὶ περιοίκιον δέ τι μικρὸν οἰκίδιον, καὶ οἰκίσκην εἶπεν Δημοσθένης, τὸ μικρὸν οἰκίδιον· καὶ Λυσίας δὲ οἰκάριον· καίπου &c. Ceterum videtur MS. lectio καὶ περιοίκιον δέ τι μικρὸν οἰκίδιον &c. non improbanda: quum alias περιοίκιον etiam ipſum περίβολον ſignificare ex *Heſychio* notum ſit. Ceterum *Demoſthenis* ex ea contra *Olympiodorum* locus, in quo *Pollux* noſter οἰκίσκην adgno-

tionis ſtans. Et circumhabitatiuncula par-
va, domicilium. Et Domuncula, dicit
Demoſthenes contra Olympiodorum, Et
hic quidem prehendit pharmaca tractan-
tes, & domunculam, ego vero accepi ſcu-
tificos, & domum. Adeo ut domuncu-
la ſit domicilium parvum. Apud Ly-
ſiam vero ad Philonem De Theocledis cæ-
de, Ædicula invenire licet. Sed in ædi-
culam poſteriorem muliebris cœtus. For-
40 taſſis & officina, & taberna. * Publica
autem ſunt, acropolis. quam & arcem
vocaveris, & urbem. & Deos in hac exi-
ſtentes, caſtrenſes, & tutelares. & po-
ſteriorem acropolis partem, poſticum.
Inſuper acropolim, & regiam quis voca-
verit, & Tyranni ædes. Præter hanc, &
curia. & domus quædam urbis, ubi con-
vivabantur, qui a publica redibant lega-
tione, & qui ob factum aliquod fru-
mentationis honore ornati erant, ſique
quis honoris cauſa ſemper alendus erat.
Sacra vero ſunt, templa, nemora, lu-
ci, & pinnæ: quæ in Sacris ante præ-

τῆς συνοικίας· καὶ περιοίκιον δέ τι μίκρον, καὶ οἰ-
κίδιον, καὶ [40] οἰκίσκην Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀ-
λυμπιοδώρου λέγει, Καὶ οὗτος εἵλετο τοὺς Φαρ-
μακοτρίβας, καὶ τὴν οἰκίσκην· ἐγὼ δ' ἔλαβον τοὺς
σακχυφάντας, καὶ τὴν οἰκίαν· ὡς εἶναι τὴν οἰ-
κίσκην, μίκρον οἰκίδιον· [41] ἐν δὲ τῷ Λυσίου πρὸς
Φίλωνα ὑπὲρ [42] Θεοκλείδου Φόνου, ἔστιν εὑρεῖν οἰ-
κάριον, Ἀλλ' εἰς τὸ οἰκάριον τὸ ὄπισθε τῆς γυναι-
κωνίτιδος· [43] καί που καὶ ἐργαστήριον, καὶ κατα-
γωγαί. * Τὰ δὲ δημόσια, [44] ἀκρόπολις· ἣν καὶ 40
ἄκραν ἂν εἴποις, καὶ πόλιν· καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
θεοὺς, ἀκραίους, καὶ [45] πολιεῖς· καὶ τὸ κατόπιν
τῆς ἀκροπόλεως, ὀπισθόδομον· τάχα δὲ [46] καὶ
τὴν ἀκρόπολιν, καὶ βασίλειον ἄν τις εἴποι, καὶ
[47] τυραννεῖον· [48] ἐπὶ δὲ ταύτην, πρυτανεῖον· καὶ
ἑστία τῆς πόλεως, παρ' ᾗ [49] ἐσιτοῦντο, οἵτε [50] κα-
τὰ δημοσίαν [51] πρεσβείαν ἥκοντες, καὶ οἱ διὰ
[52] πρᾶξίν τινα σιτήσεως ἀξιωθέντες, καὶ εἴ τις ἐκ
τιμῆς [53] ἀείσιτος ἦν. [54] Ἱερὰ δὲ, καὶ νεὼ, καὶ ἄλ-
ση, καὶ τεμένη, καὶ [55] ἕρκη, ἐν τοῖς ἱεροῖς προει-

ſcit, hodie non ita legitur, ſed aliter; *καὶ οὗτος εἵλετο τοὺς φαρμακοτρίβας, καὶ τὴν οἰκίαν· ἐγὼ δ' ἔλαβον τοὺς σακχυφάντας, καὶ τὴν ἑτέραν.* Nec aliter paulo antea dixerat *Demoſthenes*: *διεῖλον ἐγὼ δύο μερίδας· καὶ ἡ μὲν ἑτέρα ἦν μερὶς ἡ οἰκία, ἐν ᾗ ᾤκει αὐτὸς ὁ Κόνων, καὶ τ' ἀνδράποδα οἱ σακχυφάνται· ἡ δ' ἑτέρα ἦν μερὶς οἰκία ἑτέρα, καὶ τ' ἀνδράποδα οἱ φαρμακοτρίβαι.* Quid itaque dicemus ad *Pollucem*, qui pro *οἰκίαν*, *οἰκίσκην*· & pro *ἑτέραν*, *οἰκίαν* citat? Et ſane doctiſſ. *Leopardus* II. Emend. 3. ubi de Sacchyphantis, non veretur adfirmare apud *Demoſthenem* perperam jam legi *οἰκίαν*· quum *οἰκίσκην* cum *Polluce* debeat. ſed hoc modo tamen & alia mutanda in *Demoſthene* adhuc fuerint: de quibus forte amplius deliberandum. pro vulgato hactenus *σακχυφάντας* etiam *H. Stephanus* in ſuo Codice adſcripſerat. *an σακχυφάντας*; Ceterum mox quoque *Θεοκλείδου* ſcribendum puto. JUNG.

40 *Οἰκίσκην*] Priores editiones *οἰκίαν* perperam, *Leopardus* II, 3. SEB.

41 *Ἐν δὲ τῷ Λ.* &c.] MS. *καὶ Λυσίας οἰκάριον εἶπε, καὶ που καὶ ἐργαστήρια εἴρηται· καὶ κατ.* SEB.

Ἐν δὲ τῷ Λ. &c.] C. A. *Λυσίας δὲ οἰκάριον καὶ που καὶ ἐργαστήρια κ. κ.* KÜHN.

42 *Θεοκλήδου*] *Θεοκλείδου*, aut *Θεοκλήτου*. SEB.

Θεοκλήδου] Leg. *Θεοκλείδου*, ut mox *Ἀμφικλείδου*. KÜHN.

Θεοκλήδου] Ita fuit in vulgatis; ſed cum *Kühnio* *Θεοκλείδου* emendavi.

43 *Καί που καὶ ἐργ.*] MS. noſter prorſus ut *Seberi*, *καίπου καὶ ἐργαστήρια εἴρηται, καὶ καταγωγαὶ* &c. & magis placet. JUNG.

44 *Ἀκρόπολις· ἣν καὶ ἄκρον* &c.] C. A. *ἣν καὶ εἴποις ἂν ἄκραν πόλιν* &c. *καὶ κατόπιν τ. ἀ. ὀπισθόδομος* &c. KUHN.

Ἀκρόπολις· ἣν καὶ ἄκρον &c.] MS. *ἀκρόπολις ἣν, καὶ ἄκραν εἴποις ἂν καὶ πόλιν·* rectiſſime quod ad *ἄκραν*. Et ſcribe: *ἣν καὶ ἄκραν* &c. Sic enim dicta arx Athenis, non *ἄκρον*. *Heſychius*: *ἄκρα, ἀκρόπολις·* & ſic ex *Æſchine* adnotant. *Heliodorus* lib. VIII. *οἱ μὲν οὖν ἄλλοι διαδιδράσκοντες, ἐλιγμόν τινα τοῦ Νείλου καθάπερ ἄκραν ὑποδραμόντες* &c. Et *Hyperides* in ea *ὑπὲρ Λυκόφρονος* dicit *κατάληψιν ἄκρας* infra IX, 156. Nota autem a noſtro *Polluce* & ipſam arcem, vocatam *πόλιν*. JUNG.

Ἀκρόπολις· ἣν καὶ ἄκρον, &c.] *Ἄκραν* reſtituimus facile dictantibus MSS.

45 *Πολιεῖς.*] Supra Segm. 26. JUNG.

46 *Καὶ τὴν*] Deeſt in MS. *καὶ* ante *τὴν*. JUNG.

47 *Τυραννεῖον.*] E MS. & notis *Sylburgii*. prior. edit. *τυραννίον*. SEB.

Τυραννεῖον.] C. A. *εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῷ πρυτανεῖον ἑστία τῆς πόλεως παρ' ᾗ* &c. *σιτίσαι ἀξιωθέντες.* C. V. *εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ* ſc. *ἀκροπόλει.* KÜHN.

Τυραννεῖον.] Sic nimirum emendavit *H. Stephanus* in ſuo Codice: quum antea ederetur *τυραννίον*· quem in Theſauro ſuo vide. JUNG.

48 *Ἐπὶ δὲ ταύτην*] MS *τυρ. εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ πρ.* SEB.

Ἐπὶ δὲ ταύτην] Pro *ἐπὶ* &c. MS. noſter, ſicut *Seberi*, *εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ, πρυτανεῖον, καὶ* &c. JUNG.

49 *Ἐσιτοῦντο*] MS. *ἐσίτουν.* SEB.

50 *Κατὰ δημοσίαν* &c.] *Qui venerant publice legati aliunde ſcilicet*, *Interpr.* vertit ac ſi legiſſet, *οἱ ἀπὸ* &c. quamvis verum ſit eos, qui a publica legatione re bene geſta domum redierant, eodem honore affici ſolitos. KÜHN.

51 *Πρεσβεῖαν*] MS. *πρεσβείαν*· & ſic emenda accentum vulgo mendoſum. de hoc legatorum honore vid. & ſupra VIII, 138. JUNG.

52 *Πρᾶξίν τινα σιτ.*] MS. *πρᾶξιν τινὰ σιτίσεως ἀξ.* non *σιτήσεως*· ſed & ſupra VIII, 140. *σιτήσεις* in hac re. & VI, 34. quo loco MS. etiam *σίτισις* per *ι* habet. JUNG.

53 *Ἀείσιτος*] C. V. *ἀείσιλος* ſine ſenſu. C. A. *σίσσιτος* omiſſo *ἦν*· *Heſych.* *ἀείσιτος, ὁ ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνῶν.* KÜHN.

54 *Ἱερὰ δὲ*, &c.] In MS. deſunt *ἱερὰ δὲ* cum ſequ. & illis, *ἱερ. προειρ.* JUNG.

Ἱερὰ δὲ, καὶ νεὼ, &c.] Hæc ſingula, quæ ſuperius a ſe dicta refert, habes I, 6. ibique *Kühnius* quid *ἱερὸν* fuerit, quid *τέμενος*, quid *νεὼς* exponit, & I, 10. *οἱ δὲ ἀνειμένοι θεοῖς τόποι ἄλση τε καὶ τεμένη καὶ ἕρκη*, unde *ἕρκη ἱερὰ*, *ſepta ſacra*, ut *Arnobius*, quæ eadem & *Hippocrati ἱεροὶ περίβολοι*, quamvis dicto loco *Pollux* diſtinguere videatur *ἕρκος* & *περίβολον*· addit enim *καὶ ὁ περὶ αὐτὰ κύκλος, περίβολος*· ſed utraſque voces promiſcue uſurpatas ex pluribus auctorum locis liquere poſſit.

55 *Ἕρκη, ἐν τοῖς ἱεροῖς πρ.*] Supra I, 10. SEB.

41 ῥηται. * τὰ μέν τοι [56] ἐνηλύσια οὕτως ὠνομάζετο, εἰς ἃ κατασκήψειε βέλος ἐξ οὐρανοῦ· [57] ὃ καὶ ἐνσκῆψαι, καὶ ἐγκατασκῆψαι, καὶ κατελθεῖν ἔλεγον· καὶ τὸν Δία τὸν ἐπ' αὐτῷ, [58] καταβάτην· περιερχθέντα δὲ τὰ ἐνηλύσια, [59] ἄψαυστα ἂν εἴποις. Πόλεως δὲ μέρη, [60] καὶ στοαὶ, καὶ δρόμοι, καὶ [61] στρατήγια, καὶ ἀρχεῖα, καὶ γραμματεῖα, [62] καὶ διδασκαλεῖα, καὶ παιδαγώγια, ἃ καὶ φωλεοὺς ὠνόμαζον· ἐκάλουν δὲ τὸ διδασκαλεῖον καὶ [63] χορὸν, ὁπότε καὶ τὸν διδάσκαλον χορηγὸν, καὶ τὸ διδάσκειν χορηγεῖν.

dicta ſunt. * Et in ingreſſu quidem ſic vocaverunt, in quæ cœlitus demittitur fulmen: quod & incutere, ferire, & immittere dixerunt. & Jovem in eo exiſtentem, Deſcenſorem. Ambitum autem ingreſſus, intactum nominabis. Sed & urbis partes ſunt, porticus, ſtadia, prætoria, curiæ, ludi literarii, ſcholæ. Pædagogia, quæ & φωλεοὺς luſtra vocarunt. Scholam quoque Chorum nominaverunt: unde, ludi magiſtrum Choragum. & docere, chorum ducere. 41

56 * Ἐνηλύσια] Ex emendat. *Leopardi* XI, 7. priores editiones, ἐν ἠλυσίᾳ, etiam ſeq. SEB.

Et in ingreſſu quidem &c.] Nempe quia prior. ed. ἐν ἠλυσίᾳ & quaſi hoc fortaſſis ab ἐλεύθω eſſet. *Leopardus* ita vertit: *Enelyſia* (id eſt, *bidental*) *autem ſic appellabatur, in quod cæleſte telum incubuiſſet, quod & fulmen irruere, fulminare & deſcendere dicebant. Et Jovem fulminis præſidem catabatem, id eſt, deſcenſorem. Et quia undique clauſum eſt bidental, intactum poſſis vocare.* SEB. 2.

* Ἐνηλύσια] C. A. τὰ μέντοι ἐνηλύσια &c. *Enelyſia* vocantur &c. KÜHN.

* Ἐνηλύσια] MS. ἐνηλυσία & mox etiam mendoſe ὀνομάζετο. *Leopardi* verſionem hujus loci habes in ejus Emendationibus lib. XI. cap. 7. ubi recte ait interpretem hic plane delirare. Veram autem lectionem ἐνηλύσια (pro qua antea vulgati bis ἐν ἠλυσίᾳ hic mendoſe præferebant) habet & *Turnebus* XXV. adverſ. 14. JUNG.

* Ἐνηλύσια] Stellulam, quæ fuit ante ἐνηλύσια in editione *Seberi*, delevi. Varie autem hanc vocem a Grammaticis fuiſſe expoſitam liquet ex *Heſychio*, *Suida*, & *Etymologo*, qui poſterior Διὶ Καταιβάτῃ, *Jovi Fulminatori* τὰ ἐνηλύσια fuiſſe ſacra refert, dictaque præterea ἄδυτα & ἄβατα, ſiquidem ad iſta loca, quæ *Jovis* ignis reddiderat pura, accedi nefas duxerint: hinc utique ſepiri undique, ne cui pateret aditus, bidentalia obtinuit, quod & *Noſter* mox innuit, cum τὰ ἐνηλύσια περιειρχθέντα dici poſſe ἄψαυστα docet, quomodo nimirum I, 9. χωρίον ἄψαυστον & ἀψαυστούμενον, de adyto habet, & egregie *Pauſanias* lib. V. cap. 14. Τοῦ δὲ Καταιβάτου Διὸς προβέβληται μὲν πανταχόθεν πρὸ τοῦ βωμοῦ φράγμα· *Jovi* autem *Fulminatori* non ſolebat niſi in tacto fulmine loco ara ſtatui. Quem vero Καταβάτην analogice quidem appellat *Pollux* noſter, ut plurimum Καταιβάτην dici ex *Clemente*, *Ariſtophane*, ejuſque *Scholiaſta*, *Athanaſio* pro Chriſtianis, *Pauſania*, aliiſque pluribus conſtat.

57 Ὃ καὶ ἐνσκῆψαι, &c.] MS. κατασκῆψαι, καὶ κατελθ. SEB.

Ὃ καὶ ἐνσκῆψαι, &c.] C. A. ἐνσκῆψαι δὲ καὶ κατασκῆψαι τὸ κατελθεῖν ἔ. καὶ Δία τὸν ἐπ' αὐτῷ (*qui præſidebat huic loco*) καταβάτην· περιειρχθέντα (*clauſa*) δὲ τὰ ἐνηλύσια (C. V. ἐνηλυσία) ἄψαυστα ἀφεῖτο, quæ lectio MSStorum optima eſt, *intacta relinquebantur Deo.* τὸ κατελθεῖν habet etiam C. V. KÜHN.

Ὃ καὶ ἐνσκῆψαι, &c.] In MS. deeſt ὅ· dein MS. pro ἐγκ. & ſequenti verbo habet, κατασκῆψαι καὶ κατελθεῖν, ſicut & *Seberus* in ſuo fuiſſe, teſtatum reliquit. JUNG.

Ὃ καὶ ἐνσκῆψαι, &c.] Mox cum *Kühnio* pro ἐγκατελθεῖν ex MSS. in textum dedi κατελθεῖν· tolerari tum poſſe videtur vulgata lectio ἄψαυστα ἂν εἴποις, quam & ſuperiori nota retineo: ſed *Kuhnius* ex MSS. in textum reſtituit ἄψαυστα ἀφεῖτο, & certe præferenda iſta videtur: ſequor itaque. Conſecrata bidentalia nefas fuiſſe calcare *Feſtus* docet in *pura veſtimenta*.

58 Καταβάτην.] Pro καταβάτην legitur communiter καταιβάτην, quando de *fulguritis* locis ſermo eſt, vid. *Ammian.* lib. XXIII. & ibi *Valeſium*: alias *Gloſſ.* κεραυνοβόλιον, *bidental.* KÜHN.

Καταβάτην] MS. καταιβάτην· περιειρχθ. & bene: ſic & ſupra I, 24. MS. noſter auctior erat: καταιβάτης, ἔνθα ἂν κεραυνὸς κατενεχθῇ. Et *Turnebus* XXV. adverſ. 14. quoque καταιβάτην hic adgnoſcit, & *Jovem Elicium* interpretatur: vide & quæ ſupra dixi ad lib. I. 24. JUNG.

59 Ἄψαυστα ἂν εἴποις.] MS. ἄψαυστα ἀφεῖτο· non ἂν εἴποις. & profecto verior videtur ſcripta lectio: *relinquebantur intacta; nemo attingebat vel calcabat ea loca.* nec enim fas. qui mos & Romanis, ut & *Turnebus* adnotavit loco dicto ad *Perſianum* illud, *evitandumque bidental*; & Clariſſ. *Caſauboni* Comm. ad *Perſii* Satyram II. & circumſepiebant etiam, unde *ſeptum bidental* Sidonio, de qua re vid. doctiſſ. *Colvii* Notas ad lib. I. *Floridorum Apuleji*, illis verbis: *colliculus ſepimine conſecratus.* ipſo fere initio. JUNG.

60 Καὶ στοαὶ, &c.] C. A. στοαὶ καὶ δρόμοι στρατηγεῖα κ. ἀ. γραμματεῖα κ. δ. ἃ καὶ παιδαγωγεῖα καὶ φωλεὰς καὶ χορὸν ὁπότε τ. δ. χ. τὸ διδάσκειν χ. κ. μ. ο. δ. ἀλλὰ καὶ διατριβὴν τὸ διδασκαλεῖον οἱ πολλοὶ, καὶ μὴν οὐκ ἄδοξα μέρη τ. π. γ. &c. KÜHN.

Καὶ στοαὶ] Illud καὶ arguere videtur abſentiam alicujus voculæ, quæ præceſſit; non enim ſolet *Pollux* alias iſta particula enumerationes ſuas inchoare. Mox autem στρατήγια recte, eaque vocum ejuſmodi forma peruſitata eſt: in *Gloſſis* eſt utrumque στρατηγεῖον & στρατήγιον, exponiturque *prætorium*, quod Romanis ſimpliciter aliquando de cujuſvis ducis tabernaculo ſeu στρατηγίῳ ſolet in uſu eſſe, ut apud *Juſtin.* II. 11. *regis prætorium*, ubi de *Xerxe* eſt ſermo: ſed de στρατηγίῳ adfero, quæ habet *Scholiaſtes Sophoclis* ad *Ajac. Maſtig.* v. 34. κυρίως δὲ τὸ στρατήγιον, ὁ τόπος ἐς τοῖς στρατηγοῖς ἀφώρισται μετὰ τῶν ἄλλων τῶν προὐχόντων βουλεύεσθαι· uſus fuerat *Sophocles* hac voce pro *caſtris militaribus*, idque ex Atticæ linguæ genio feciſſe inquit *Scholiaſtes*, ſed tamen hanc eſſe propriam vocis notionem monet. Porro Athenis locus fuit Στρατήγιον dictus, quo deliberandi cauſa de communi re οἱ στρατηγοὶ conveniebant: meminit *Diogenes* in vita *Solonis.* De ἀρχείοις ſupra a nobis eſt dictum, & mox παιδαγωγία accentu pravo erat.

61 Στρατήγια] MS. στρατηγία· ſcribendum nimirum στρατηγεῖα· Sæpius dictum ejuſmodi in MS. ſcribi per ια· & ſtatim hic exempla habebis. & στρατηγεῖον ex *Æſchine* adnotatur nec tamen damno vulgata στρατήγια, quæ quoque in uſu crebro: ut alia talia forma utraque. JUNG.

62 Καὶ διδασκ. καὶ παιδαγ.] Παιδαγωγεῖα. vide ſupra IV, 19. SEB.

Καὶ διδασκ. καὶ παιδαγ.] MS. διδασκαλία, ἃ καὶ παιδαγωγία, καὶ φωλ. & placet, modo διδασκαλεῖα & παιδαγωγεῖα ſcribas: ut ſupra etiam MS. habebat IV, 19 & 41. JUNG.

63 Χορὸν] MS. mendoſe χωρόν· vid. & ſupra III, 20. JUNG.

&

& maxime Dores, ut Epicharmus in U-
42 lyſſe Transfuga: * in Harpagis vero, Choragium, pro ſchola dixit. Si itaque forte ſcholam, διατριβὴν quoque multorum more dicere velis, vide ne te illud apud Æſchinem torqueat, & honoratum in Puerorum διατριβῇ, Converſatione. Eſt & lex quædam Attica, actionis contra philoſophantes, cujus Sophocles Amphiclidis Sunicus meminit, in quo quædam contra hos præfatus: induxiſti non licere cuiquam Sophiſtarum
43 ſcholam inſtituere. * Inſuper non ignobiles civitatis partes ſunt, gymnaſia, & bal-

[64] καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, ὡς Ἐπίχαρμος ἐν Ὀ-
δυσσεῖ αὐτομόλῳ· * ἐν δὲ Ἁρπαγαῖς, χορηγεῖον 42
τὸ διδασκαλεῖον ὠνόμασεν· εἰ μέν τοι τὸ διδασκαλεῖον καὶ διατριβὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν ἐθέλεις καλεῖν, ὅρα μή σε βιάζηται καὶ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ, Καὶ [65] σεμνυνόμενον ἐν τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ· ἔστι δὲ καὶ νόμος Ἀττικὸς κατὰ τῶν φιλοσοφούντων γραφεὶς, ὃν Σοφοκλῆς Ἀμφικλείδου Σουνιεὺς εἶπεν, [66] ἐν ᾧ τινα κατὰ αὐτῶν προειπὼν, [67] ἐπήγαγε μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ τῶν σοφι-
στῶν διατριβὴν κατασκευάσασθαι. * καὶ μὲν οὐκ 43
ἄδοξα [68] μέρη τῆς πόλεως γυμνάσια, καὶ [69] βαλα-

64 Καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, &c.] MS. Δωρ. ἀλλὰ καὶ διατριβὴν ὡς οἱ πολλοὶ τὸ διδασκαλεῖον· καὶ μὴν οὐκ ἄδ. SEB.

Καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, &c.] Poſt Δωριεῖς uſque ad καὶ μὴν οὐκ ἄδοξα &c. pleraque deſunt omnia in MS. & ſaltem hæc habentur, quod perinde fere & in MS. *Seberi*: ἀλλὰ καὶ διατριβὴν· ὡς οἱ πολλοὶ τὸ διδασκαλεῖον· καὶ μὴν οὐκ ἄδ. *Epicharmi* vero *Ulyſſem fugitivum* adducit & *Athenæus* lib. III. ut noſter *Caſaubonus* monuit III. animadv. c. 33. ſed in vulgatis reliquis quædam adhuc mendæ reliquæ. JUNG.

Καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς] Dorum itaque proprium fuerit, cum χορηγὸς & χορηγεῖν de magiſtro, ejuſque dicuntur officio, & χορηγεῖον de *ſchola*: & mihi quidem de ratione nominis ſollicito, in mentem opportune venit fuiſſe moris olim, ex ærario reipublicæ pecunias ſuſtentandis ſcholis ſuppeditari ſolitas: commode utique tum dicas rempublicam χορηγεῖν, *ſumtus ſcholis impendere*, & χορηγεῖα, loca, in quorum uſum τὰ κοινὰ χορηγεῖ. hinc itaque porro χορηγὸν dixit popellus, qui ſcholis præſidebat, & is cum officio fungitur χορηγεῖ. Numne vero potius Dores appellaſſe cenſeamus turbam puerorum, qui magiſtris operam dabant, χορὸν; unde χορηγὸς, qui illorum habet curam, & χορηγεῖον, in quem conveniunt locus: quicquid ſit, iſtam vocis notionem notavit quoque *Heſychius*: Χορηγὸς, διδάσκαλος, & huc ſpectat quod eſt apud eundem: Χορεῖον, διδασκαλεῖον, καὶ βωμὸς τὶς &c. quamvis iſta mihi de vitio aliquando nec forſitan immerito fuiſſe ſuſpecta non diffitear, ſiquidem putarem in unam male confuſas, quæ ſeparatæ fuerant olim, binas voces; ſcribendum nimirum: Χορηγεῖον, διδασκαλεῖον † Χορεῖον, βωμός τις· neque fuerit forte aliena plane hæc emendatio; & conſiderabit rem attentius eruditus lector. Inquit poſtmodum *Pollux* ſcholam appellari quoque poſſe διατριβὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν· & ita eſt certe; nam frequentius recentior ætas voce διατριβὴ hac in notione eſt uſa, quam illa antiquior ac vere Attica: occurrit ita in *Philoſtrati* Sophiſtis, & apud *Lucianum* ποῦ 'στιν ἡ διατριβή; *Etymologus* in Σοφιστής, Sophiſtas ſuo tempore dictos inquit τοὺς διατριβῶν προεστηκότας, *ſcholarum præſides*, *ludimagiſtros*, & Idem, Φροντιστήριον, διατριβὴ, ἢ μοναστήριον, ὅπερ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι· neque tamen vocis uſus ab Atticiſmo abludit, qui locum rei, quæ in iſto exercetur loco, nomine ſolet inſignire.

65 Σεμνυνόμενον] Locus eſt in *Oratione Æſchinis* contra *Timarchum*: ἀλλ' ὑπολάβεθ' ὁρᾶν εἰσεληλυθότα ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου οἴκαδε καὶ σεμνυνόμενον ἐπὶ τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ καὶ διεξιόντα ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν, *ſed exiſtimate vos videre illum* (Demoſthenem) *a judicio domum venientem & ſe in adoleſcentulorum ludo jactantem, dum narrat quam bene cauſam judicibus clam ſubduxit*. KÜHN.

Σεμνυνόμενον] Scribendum eſt σεμνυνόμενον ἐπὶ τῇ &c. Locus eſt in ea κατὰ Τιμάρχου longius paullo a fine. vide ad lucem loci *Æſchinis*, qui hæc de *Demoſthene* dicit & *Caſaubonum* noſtrum Comm. ad *Theophr.* Charact. περὶ ἀρεσκείας. JUNG.

Σεμνυνόμενον] Repoſui in textu, prout ex ipſo *Æſchine* reponendum Commentatores noſtri docuerunt, σεμνυνόμενον. *Heſychium* vide in σεμνυνόμενος.

66 Ἐν ᾧ τινα &c.] Ita puto ſcribendum: εἶπεν, ἐν (non initiali E in ἐν magno, quaſi hic eſſet legis principium) ᾧ τ. κ. α. προειπὼν, ἐπήγαγε, μὴ ἐξεῖναι &c. prædictis nimirum quibuſdam, vel præfatus quædam ille *Amphiclidæ* filius *Sophocles Sunienſis*, ſubjecit, *Non licere* &c. nec aliter noſter *Caſaub.* XIII. *Ath.* 9. quod gaudeo, ubi hujus *Sophoclis* quoque mentio. Videtur & σχολὴν vocaſſe hoc ipſum ille legiſlator; de quo totam hiſtoriam en tibi adſcribo ex *Laertii* lib. V. in *Theophraſto*. ἀπήντων τε εἰς διατριβὴν (nota hoc tibi & *Laertium* uti pro ſchola vel διδασκαλείῳ) αὐτοῦ (*Theophraſti*) μαθηταὶ πρὸς δισχιλίους· & poſt: τοιοῦτος δὲ ὤν, ὅμως ἀπεδήμησε πρὸς ὀλίγον καὶ οὗτος καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι· Σοφοκλέους τοῦ Ἀμφικλείδου νόμον εἰσενηνοχότος, μηδένα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγεῖσθαι, ἂν μὴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξῃ· εἰ δὲ μὴ, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν· ἀλλὰ αὖθις ἐπανῆλθον εἰς νέωτα, Φιλλίωνος τὸν Σοφοκλέα γραψαμένου παρανόμων· ὅτι καὶ τὸν νόμον μὲν ἄκυρον ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ Σοφοκλέα πέντε ταλάντοις ἐζημίωσαν, καθόδον τε τοῖς φιλοσόφοις ἐψηφίσαντο &c. JUNG.

Ἐν ᾧ &c.] Minorem literam, quod jubet *Jungermannus* & jure, repoſui; non enim ipſa legis verba hic incipiunt: tum vero ἐπήγαγε emendavi, & favet *Falckenburgii* Codex, in quo eſt ἐπήγαγεν.

67 Ἐπάγκαγε] Leg. ἐπήγαγε *ſuperaddidit*, *adduxit Sophocles* ſcilicet: *Laertius* in vita *Theophr.* ἀπεδήμησε πρὸς ὀλίγον καὶ οὗτος καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι, Σοφοκλέους τοῦ Ἀμφικλείδου νόμον εἰσενηνοχότος μηδένα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγεῖσθαι, ἂν μὴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξῃ· εἰ δὲ μὴ, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν· ἀλλὰ αὖθις ἐπανῆλθον εἰς νέωτα, Φιλλίωνος (leg. Φιλίωνος) τὸν Σοφοκλέα γραψαμένου παρανόμων, ὅτι καὶ τὸν νόμον μὲν ἄκυρον ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ Σοφοκλέα πέντε ταλάντοις ἐζημίωσαν. KÜHN.

68 Μέρη τῆς πόλεως] MS. πόλεως μέρη γυμν. ſine τῆς· deinde ita MS. καὶ βαλανεῖα, καὶ πυριατήρια· omiſſis cæteris quæ intercedunt in vulgatis. ſed in vulgatis mox male una voce ἐνδήμοις· ſcribendum enim diſtincte ἐν Δήμοις, cujus fabulæ *Noſter* & ſupra meminit ſæpius, & hinc etiam *Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 23. Locus vero ipſe Poëtæ, ὅτι τὸ πυριατ. mihi mutilus videtur; ſed iſta libros integriores poſcant, qui medeantur. JUNG.

69 Βαλανεῖα.] C. A. πυριατήρια ἀπὸ εὐστήρια ὡς ὁ Πλάτων ὡς Ξενοφῶν οἱ λουτρῶνες. C. V. Πλάτωνι τὰ ἀποδυτήρια· locus eſt in *Lyſide*: οἱ δὲ τινες τοῦ ἀποδυτηρίου ἐν γωνίᾳ ἠρτίαζον ἀστραγάλοις παμπόλλοις ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι. *Cicero* retinet *vocem apody-*

νεῖα· ἴσως δὲ καὶ [70] πυριατήρια, Εὐπόλιδος εἰπόντος ἐν Δήμοις, ὅτι τὸ πυριατήριον· καὶ δὴ καὶ τὸ παρὰ Πλάτωνι ἀποδυτήριον· καὶ τὸ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λουτρῶνες· ἐφ' οἷς καὶ παλαίστραι, καὶ [71] δρόμοι ξυστοί. Ξενοφῶν δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δρόμου, τῷ ξυστῷ κεχρῆσθαι δοκεῖ ἐν τῷ Οἰκονομικῷ εἰπών, [72] ἢ εἰ ἐν τῷ ξυστῷ [73] περιπατοίην· [74] εἴρηται δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀριστείου Ὀρφεῖ,

Ἦν μοι παλαίστρα, καὶ δρόμος ξυστὸς πέλας.

44 • [75] Προσαριθμητέον δὲ τοῖς δημοσίοις [76] θέατρον, καὶ [77] θεάτρου μέρος πρὸς τοῖς [78] προειρημένοις κερκίδα, ὥς ἐστιν εὑρεῖν ἐν [79] Ἀλέξιδος Γυναικοκρατίᾳ,

Ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα
Ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν, ὡς ξένας.

Ἐπὶ θεάτρῳ δὲ, καὶ στάδιον, ἱππό-

nea. & fortaſſis coquinæ quoque, Eupolide dicente in Populis, ut coquinam. Tum & illud Platonis, Spoliarium. Et apud Xenophontem in Athenienſium Republica, Balneæ, ad hæc paleſtræ, & ſtadiorum arena. Xenophon vero, ſine ſtadio Arenam dicere videtur, in Oeconomico dicens: Si in arena obambularent. Et in Ariſtei Orpheo dictum eſt:

Erat mihi palæſtra, & ſtadium prope.

• Publicis quoque adnumerandum eſt theatrum. Et theatri pars, præter prædictas, oſtium: ut in Alexis Gynæcocratia invenire licet. 44

Hic nos juxta oſtium conſidentes
Ceu peregrinas ſpectare oportet.

Præter theatrum quoque ſunt, ſtadium, equo-

terium, πυριατήρια *Interpr. coquinam*, ſi *aſſam cellam* in balneo vel *Laconicum* aut *Sudatorium* licet dicere *coquinam*. KÜHN.

70 Πυριατήρια] MS. noſter ita poſt πυριατήρια· καὶ ὡς ὁ Πλάτων, τὰ ἀποδυτήρια καὶ ὡς Ξενοφῶν, οἱ λουτρῶνες· ἐφ' οἷς &c. ſed ἀποδυτήριον, ſingulari, in loco *Platonis* eſt, quem infra *Noſter* profert Segm. 101. ubi indicabo. Obſervo & apud philoſophum initio fere *Euthydemi*: κατὰ θεὸν γάρ τινα ἔτυχον καθήμενος ἐνταῦθα οὗπερ σύ με εἶδες, ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ, μόνος· καὶ ἤδη ἐν τῷ εἶχον ἀναστῆναι. &c. *Xenophontis* locus, ut & *H. Steph.* hic adnotavit, ſupra quoque fuit laudatus VII, 167. Eſt autem ille locus, ubi quoque ἀποδυτήρια habes, nominato libro Athenienſium Rep. ὁ δὲ δῆμος αὐτὸς αὑτῷ οἰκοδομεῖται ἰδίᾳ παλαίστρας πολλάς, ἀποδυτήρια, λουτρῶνας· JUNG.

Πυριατήρια, &c.] Teſtis huic voci adducitur *Eupolis* ἐν δήμοις, pro quo textus habet ἐν Δήμοις, & nota eſt ſatis *Eupolidis* iſta fabula: in ipſis *Eupolidis* verbis melius forſitan pro ὅτι legas ἔθι vel ὅπου· certe alterutrum æque bene ſenſui ſufficiet: ſed ſumus tantum conjectores.

71 Δρόμοι ξυστοί.] *Salm.* δ. ξύστοι· *curricula ſtrata arena, tecta porticus*, in quibus *Athletæ* ſe exercebant hyemis tempore, vid. *Salmaſ. exerc. Plinian.* KÜHN.

Δρόμοι ξυστοί.] Videndus eſt ad *Tertulliani Pallium Cl. Salmaſius*. *Heſychio* & *Etymologo* ξυστὸς exponitur ἀνειμένος ἀθληταῖς τόπος. *Xenophontis* poſtea locum ad MS. fidem & *Jungermanni* mentem emaculavi: mutaverat accentum *Kühnius* ξυστῷ in ξύστῳ, ſed mihi illius mutationis non conſtat ratio. De Ariſtia, ex quo δρόμον ξυστὸν mox *Pollux* adfert, commodior erit alibi dicendi locus.

72 Εἰ ἐν τῷ ξ.] C. V. ἢ εἰ. KÜHN.

Εἰ ἐν τῷ ξ.] MS. ἢ εἰ ἐν τῷ ξυστῷ ubi iterum MS. noſtri bonitatem dilaudare vellem, qui ne quidem unam particulam amiſit, quominus *Pollucis* lectionem reſervaret, niſi tamen in ultimo verbo peccaſſet. Ita enim ſcribendum hæc apud *Pollucem*: ἢ εἰ ἐν τῷ ξυστῷ περιπατοίην· ſunt verba *Iſchomachi* apud *Xenophontem* laudato a *Polluce* libro: ἢν δὲ μηδὲν ἀναγκαῖον ᾖ κατὰ πόλιν, ait, τὸν μὲν ἵππον ὁ παῖς προάγει εἰς ἀγρὸν, ἐγὼ δὲ περιπάτῳ χρῶμαι τῇ εἰς ἀγρὸν ὁδῷ. ἴσως ἄμεινον, ὦ Σώκρατες, ἢ εἰ ἐν τῷ ξυστῷ περιπατοίην· JUNG.

73 Περιπατοίην.] In C. A. textu fuit περιπατοίην, quod dein mutatum in περιπατοίην ab alia manu. KÜHN.

74 *Ariſtei*] *Ariſtea*, vel *Ariſtia*. SEB. 2.

Εἴρηται δὲ καὶ &c.] Abſunt in C. A. εἴρηται &c. uſque ad θέατρον καί. KÜHN.

Εἴρηται δὲ καὶ &c.] Deſunt in MS. εἴρ. δὲ κ. ἐ. τ. Ἀρ. Ὀ. cum verſu Poëtæ. Ἀριστίαν alias in MS. quoque ſupra eſſe dixi VII, 36. JUNG.

75 Προσαριθμητέον] Etiam deſunt in MS. προσαρ. δ. τ. δημ. & deinde ita eſt: ἔτι δὲ θέατρον &c. ut eſt in *Sebori* noſtri. ſicut & mox εἰρημένοις in noſtro MS. quoque. Alias partes theatri ſane ſupra explicavit lib. IV. c. 19. tm. 2. JUNG.

76 Θέατρον] MS. ἔτι δὲ θέατρον καί. SEB.

77 Θεάτρου μέρος] C. A. ἔστι δὲ θεάτρου μέρος πρὸς τοῖς εἰρημένοις κερκὶς ὥς ἐστιν εὑρεῖν· cætera omittit uſque ad ξένας· verſus *Alexidis* ita conſtituerem:

Ἐνταῦθα περὶ τὴν δὲ δεῖ τὴν κερκίδα
Ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας.

Hic oportet circa cuneum theatri
Vos ſedere, vos ſpectare ut peregrinas. KÜHN.

78 Προειρημένοις] MS. εἰρημένοις. SEB.

79 Ἀλέξιδος Γυναικοκρατίᾳ] Γυναικοκρατείᾳ. *Caſaubonus* in *Athen.* libro tertio, capite trigeſimo quinto. SEB.

Ἀλέξιδος Γυναικοκρατίᾳ] Male *Athen.* Γυναικοστρατείᾳ lib. III. c. 35. C. V. primum verſum ita legit: ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα. KÜHN.

Ἀλέξιδος Γυναικοκρατίᾳ] MS. ὡς ἔστιν ε. ἐ. Α'. Γυναικοκρατίαν male. Γυναικοκρατείᾳ *imperio muliebri* interpretatur *Caſaub.* III. *Athen.* 35. cui Γυναικοστρατείᾳ ut apud *Athenæum Alexis* citatur, ſuſpectum eſt. Talem epigraphen eſſe ait & *Uxorium* idem clariſſimus virorum Notis in *Capitolini Gordianos* non longe ab initio. De κερκίδι autem in theatro vid. *Buleng.* lib. I. de Theatro c. 24. & adpoſite ad hunc locum *Caſaubonum* noſtrum ad Charact. *Theophraſti* περὶ ἀπαρεσκείας. Verum locus *Comici* vulgo mutilus eſt, quod egregie indicat MS. habens τὴν ἐσχάτην δεῖ κ. quamvis non recte poſt ὑμᾶς omittat MS. Inde diſcis & plures κερκίδας fuiſſe, non unam ſaltem, quod viri docti excutient amplius. & ſupra enim *Noſter* IV, 123. κερκίδες inter partes theatri habet. Nos cum MS. ita omnia hic reſtituere jubemus: Ἀλ. Γυναικοκρατίᾳ,

Ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα
Ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας. JUNG.

Ἀλέξιδος Γυναικοκρατίᾳ, &c.] In *Alexidis* verſu ſupplevi ex MS. ἐσχάτην, quam vocem ſenſus poſtulat: & colligere hinc licet in extrema ſediſſe cavea hoſpites atque advenas. Verba vero non cohærere animad-

rum curſui deſtinatus locus, Cantorum domus, curia, forum, prætorium, regia aula, regia porticus, regium tribunal. Cenſorum domus, ubi Cenſores conveniunt. κληρωτήριον, ubi ſorte eligentes. Tum & armamentaria erant, ubi arma ſervabantur. Et theſauri, penus, ubi pecuniæ, & frumenta.
45 • In Menandri Eunucho, & Granaria, quæ Siculi Rhogos nominaverunt, quod nomen extat in Epicharmi Buſiride. Sed & Pompejum nimirum domicilium fuerit publicum, Demoſthene ad Phormionem de Mutuo dicente, Et illis quidem in Pompejo emetita. Erat etiam domicilium publicum, carcer, ergaſtulum, custo-

δρομον, ᾠδεῖον, βουλευτήριον, [80] ἀγορὰν, δικαστήριον, βασίλειον αὐλὴν, βασίλειον στοὰν, βασίλειον δικαστήριον· λογιστήριον, [81] ἵνα λογισταὶ συνεκάθιζον· [82] κληρωτήριον, ἵνα οἱ κληρωταί· ἀλλὰ μὴν καὶ ὁπλοθῆκαι ἦσαν, ἵνα τὰ ὅπλα [83] ἀπέκειντο· καὶ θησαυροὶ, καὶ ταμιεῖα, ἵνα τὰ χρήματα, [84] καὶ οἱ πυροί.
• ἐν δὲ Μενάνδρου Εὐνούχῳ, καὶ σιτοβόλια· [85] ταῦτα δὲ ῥογοὺς Σικελιῶται ὠνόμαζον· [86] καὶ ἔστι τοὔνομα ἐν Ἐπιχάρμου Βουσίριδι. [87] Ἤ που δὲ καὶ Πομπεῖον εἴη ἂν οἴκημα κοινὸν, [88] Δημοσθένους εἰπόντος ἐν τῷ πρὸς Φορμίωνα [89] περὶ δανείου, Καὶ ταῦτα ἴστε ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρούμενα. [90] Ἦν δὲ τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων καὶ [91] εἱρκτὴ, καὶ δεσμωτήριον, 45

vetterat *Falckenburgius* quoque: adſcripſerat itaque δὲ poſt τὴν.

80 Ἀγορὰ] MS. ἀγορὰν, δικαστήρια, βασιλείου στοᾶς & ſupra mentio VIII, 86. JUNG.

Ἀγορὰ] Repoſui ex MSS. ἀγορὰν· quæ enim eſſet ratio, cum reliqua quæ præcedunt & ſequntur, quarto efferantur caſu, hoc nomen primo ponendi?

81 Ἵνα λογισταὶ συνεκ.] C. A. ἵνα οἱ λογισταὶ &c. ut mox οἱ κληρωταί. KÜHN.

Ἵνα λογισταὶ συνεκ.] MS. plenius, ἵνα οἱ λογ. σ. hujus loci hinc meminit *Rhodiginus* VII. antiq. lect. 6. κληρωτήριον & infra mentio X, 61. JUNG.

82 Κληρωτήριον] De κληρωτῶν magiſtratu, quem & *Etymologus* nominat ſuperiori libro dixit, ſed κληρωτήρια diverſa notione occurrunt in *Fœdere Smyrnenſi*, nimirum pro tabulis, in quas civium nomina in claſſes ſeu φύλας ſorte diſtributorum referebantur: Ἐπικληρωσάτωσαν, ipſa fœderis verba pono, δὲ οἱ ἐξεταστοὶ εἰς τὰς φυλὰς τὰ ἀπενεχθέντα ὀνόματα πάντα, καὶ ἀναγραψάτωσαν εἰς τὰ κληρωτήρια· καὶ ἔστω μετουσία τοῖς ἀναγραφεῖσι εἰς τὰ κληρωτήρια πάντων, ὧν καὶ λοιποῖς πολίταις μέτεστιν. Mox vero cum *Kühnio* ἀπέκειντο elegantius reſtitui pro vulgato ἔκειντο.

83 Ἔκειντο.] C. A. ἀπέκειντο, *ubi recondita arma aſſervabantur.* KÜHN.

Ἔκειντο.] MS. ἵνα τὰ ὅπλα ἀπέκειντο· καὶ δὴ καὶ θησαυροὶ &c. quæ pleniora & elegantiora. Ibidem MS. ταμεῖα, pro ταμιεῖα habet. Scilicet utrumque inveniri. JUNG.

84 Καὶ οἱ πυροί.] MS. οἱ πυροί· τῶν δὲ πυρῶν ταμιεῖα καὶ σιτοβολεῖα εἶπε Μένανδρος· καὶ τὸ πομπεῖον κοινῶς Δημοσθένης ἐν τῷ Φορμίωνι εἴρηκεν· ἦν δὲ τ. SEB.

Καὶ οἱ πυροί.] Poſt πυροὶ ita MSSta: *Voſſianum* quidem, τῶν δὲ πυρῶν τὰ ταμιεῖα εἶπεν Μένανδρος, ἃ ῥογοὺς &c. *Antwerp.* melius, τῶν δὲ πυρῶν ταμιεῖα καὶ σιτοβολεῖα εἶπε Μένανδρος &c. KÜHN.

Καὶ οἱ πυροί.] In MS. deſunt ἐν δὲ Μεν. Εὐ. JUNG.

85 Ταῦτα δὲ ῥογοὺς &c.] Abſunt a C. A. uſque ad ἤπου δὲ καί. KÜHN.

Ταῦτα δὲ ῥογοὺς &c.] MS. ita plenius: τῶν δὲ πυρῶν τὰ ταμιεῖα καὶ σιτοβολεῖα εἶπεν Μένανδρος (hactenus ita quoque MS. *Sebers*, omiſſo pariter titulo fabulæ) ἃ ῥογοὺς Σικελ. ὠνομ. *H. Stephanus* in ſuo Codice adnotavit: σιτοβολῶνες *Heſych. ſine auctoris nomine in* ῥογοί. Sane MS. σιτοβολεῖα, non minus bonum exiſtimo, quam σιτοβόλια, quum & alia talia ad utrumque modum reperiantur. σιτοβολῶνες quoque apud *Suidam* habes, & χοῖνιξ additam neſcio e quo auctore: *Heſychius* etiam: ῥογοί, ὅροι σιτικοὶ, σιτοβολῶνες· & σιτοβολῶνες, ὅρια· ubi *horrea* adſcripſit illi, ὅρια *Sylburgius.* JUNG.

86 Καὶ ἔστι τοὔνομα &c.] Deſunt in MS. noſtro, καὶ ἔ. τ. ἐ. Ἐ. Β. *Buſiridis* vero *Epicharmi* meminit *Athenæus* quoque, ut adnotavit *Caſaubonus* noſter X. animadv. c. 1. JUNG.

87 Ἤπου δὲ καὶ πομπεῖον] C. A. πομπεῖον δὲ εἴη ἂν οἴ. κ. ὡς Δημοσθένης εἴρηκεν ἐν τῷ Φορμίωνι· cætera deſunt. KÜHN.

Ἤπου δὲ καὶ πομπεῖον] MS. καὶ πομπεῖον δὲ οἴκημα· omiſſis ἤπου & εἴη ἄν. JUNG.

88 Δημοσθένους εἰπόντος] MS. κοινὸν, ὡς Δημοσθένης ἐν τ. πρ. Φορμίωνα εἴρηκεν· omiſſis περὶ δανείου, & verbis oratoris. Inſcriptio ejus orationis hodie eſt: Δημοσθένους ὁ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου λόγος· ut etiam noſter *Seberus* adnotavit. Locus ipſe in vulgatis mutilus & mendoſus eſt, & emenda, καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τ. π. διαμετρούμενοι· ita enim prorſus, nec aliter in ea oratione legitur paullo a fine longius. apud *Noſtrum* male ταυταῖς δὲ coaluerunt ex vocibus præterea mutilis, ut cuivis jam patet. ſed & διαμετρούμενα cum *Polluce* potius legendum apud *Demoſthenem* putat *Caſaubonus* ὁ πάνυ Notis ad *Laërtium* in *Socratis* vita, ubi de Πομπείῳ cum videas. διαμετρούμενα itaque hic retineamus, & *Demoſtheni* quoque forte reſtituamus; totus locus enim eſt: ὅτε δὲ ὁ σῖτος ἐπετιμήθη πρότερον, καὶ ἐγένετο ἑκκαίδεκα δραχμῶν, εἰσαγαγόντες πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν, διεμετρήσαμεν ὑμῖν τῆς καθεστηκυίας τιμῆς πέντε δραχμῶν τὸν μέδιμνον· καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρούμενοι· ubi *Wolfius*: *& hæc omnes noſtis, cum in Pompejo vobis dimenſi ſimus.* quod verba *Demoſthenis* iſta vix mihi indicent, niſi διαμετρούμενα legam. JUNG.

89 Περὶ δανείου] Priores editiones δανεῖου. Apud *Demoſth.* autem inſcriptio habet ὑπὲρ δαν. SEB.

Περὶ δανείου] In ipſis oratoris verbis ex *Demoſthene* immutavimus quædam, nimirum pro καὶ ταύταις δὲ ἐν τῷ π. &c. καὶ ταῦτα ἴστε· cur enim malam lectionem ſine ſenſu retineamus, cum melior alia ex ipſo *Demoſthene* ſupponi poſſit: vocula vero πάντες, quam *Demoſthenes* habet, a *Polluce* videtur omiſſa, quod haud raro accidit; certe in vulgata lectione nulla ejus ſunt veſtigia. Nec prætereundum duco, & hanc emendationem attuliſſe *Meurſium* de *Athen.* Att. lib. I. cap. 2.

90 Ἦ δὲ τῶν δημοσίων &c.] C. A. ἡ δὲ τ. δ. καὶ εἱρκτὴ ὃ καὶ δεσμωτήριον οἴκημα καὶ ὄρυγμα ὡ. Ἴ. ἔλεγον. *Heſych.* Γοργύρα, ὑπόνομος δὲ οὗ τὰ ὕδατα ὑπεξίει leg. ὑπεξῄει· *cuniculus per quem elabebatur aqua*, cloacas dixere Romani: in iſtis aqua deſtitutis malefici demittebantur apud Iones, uti apud alios in *metalli fodinas*, in *metalla.* Syracuſarum λιθοτομίαι Athenienſium captivitate nobilitatæ ſunt apud *Thucyd.* lib. VII. in fine. *Herodotus* lib. III. ἐπὶ γοργύρῃ ἐδέδετο· διακύψας διὰ τῆς γοργύρης. KÜHN.

Ἦ δὲ τῶν δημοσίων &c.] Pro ἦν δὲ MS. ἡ δέ. JUNG.

91 Εἱρκτὴ] MS. εἱρκτὴ, ὃ καὶ δεσμωτ. bene, ni fallor. ſic & ſupra VIII, 72. εἱργμὸς, εἱρκτὴ, οἴκημα &c.

οἴκημα, [92] καὶ γοργύρα, ὡς Ἴωνες ἔλεγον. Ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ μόνον τὸ δεσμωτήριον, [93] οἴκημα παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐστιν εἰρημένον, μήδη τὸ

diæ domus. Et Gorgyra, ut dicunt Iones. Notandum vero, quod non carcer modo, apud Atticos Οἴκημα dictus eſt, neque

non ſpiritu denſo. εἱρκτὴ enim παρὰ τὸ εἴργω, τὸ κωλύω· ut ait *Etymologicon*: licet ibi per aſpiratum notetur, ut & fere alibi auctorum. εἱρκτὴ tamen & *Suidas*, & εἱργμός· ſed de hac re non certabo cuiquam. JUNG.

92 Καὶ γοργύρα] MS. οἴκ. καὶ ὡς οἱ Ἴωνες γόργυρα ἔλεγον· omiſſis mox ἰστέον δὲ· ſubjiciamus & reliqua uſque ad τῶν δὲ πόλεως μερῶν &c. quantulum & quomodo in noſtro MS. extat, perinde credo ac in *Seberi Auguſtano*. ita itaque & *Noſter* poſt ἔλεγον· οὐ μόνον δὲ τὸ δεσμωτήριον, οἴκημα λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, ἀλλὰ καὶ τὸ πορνεῖον, καὶ δὴ καὶ ἁπλῶς τὸ οἰκήσιμον· ὡς Πλάτων καὶ Θουκυδίδης φαίνονται χρώμενοι· τῶν δὲ πόλεως μ. &c. nunc vulgata illuſtrabimus, & ſi qua opus emendabimus. Primum γοργύρα, vel γόργυρα, ut MS. noſter, & editio *Florentina*, & *Suidas* MS. etiam *H. Stephani*, & excuſus, ubi tamen *Sylburgius* emendarat γοργύρα· & ſane ita apud *Harpocrationem* eſt, unde deſcripſit *Suidas*. Apud *Etymologum* etiam eſt γόργυρον· inde nimirum γόργυρα apud eundem in γοργύρα· quamvis in γόργυρον, γοργυρὰ oxytone ſcribatur, & γέργυρα· proparoxytone. Ita variat γραφή· ſed γοργύρα, quod vulgatius *Noſter* ait, *ut Iones*. nempe *Herodotus Thalia* cap. 145. de *Charileo* fratre *Mæandri*. οὗτος ὅτι δὴ ἐξαμαρτὼν, ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο, καὶ δὴ τότε ἐπακούσας τε τὰ πρησσόμενα, καὶ διακύψας διὰ τῆς γοργύρης &c. Et ſtatim idem: καὶ ἀδικήσαντα οὐδὲν ἄξιον δεσμοῦ, δήσας γοργύρης ἠξίωσας. *Gloſſulæ* quas cum *Herodoto* edidi: γοργύρη, δεσμωτήριον ὑπόγειον. Et ita puto apud *Suidam* quoque legendum: γοργύρη, δεσμωτήριον ὑπόγειον· ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς κακοπράγμονος. ubi vulgati γοργύνη. Eundem locum *Herodoti* reſpexit & *Harpocratio* in γοργύρα, ubi ait id vocabulum ita & apud *Dinarchum* & *Æſchinem* eſſe. non itaque Iones tantum, ſed & Attici ἔλεγον. Quæ ſequuntur in *Polluce* noſtro, fere quot lineas tot mendas continent. MS. ut dixi fere nos deſerit. *H. Stephanus* ad οἰκήσιμον ſic tantum adſcripſit: τὸ ὃ καὶ οἰκήσιμον· conabimur itaque prolatis auctorum locis opem ferre, peſſime vero intruſa a quodam ſciolo vox οἰκήσιμον ubique extrudenda rurſum, niſi mox & MS. ea lectio, quam indicavi, ſatis placet, οὐ μόνον δὲ τὸ δεσμωτήριον, οἴκημα λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, ἀλλὰ καὶ τὸ πορνεῖον, καὶ δὴ καὶ ἁπλῶς τὸ οἰκήσιμον· ad quam poteſt reconcinnari vulgata. ait non tantum carcerem, οἴκημα dictum Atticis, (quod & ſupra VIII, 72. in ea re repoſuit & VI, 188.) ſed & lupanar (quod & idem indicavit ſupra VII, 201.) immo omne ædificium, vel domicilium, quodcunque habitabile modo eſſet. In eam rem ſubjicit auctorum teſtimonia, quæ ſunt corrupta ſingula: tentaboque emendare ſingula ſatis perſpicue. Primum eſt *Platonis*. ubi emenda ἦσαν δ' ἐν οἰκήματί τ. & ἐχρῆτο· pro vulgato ἐχρῶντο. Locus *Platonis* in *Protagora* enim eſt: ἐπιδημεῖ γὰρ ἄρα Πρόδικος ὁ Κεῖος, ἦν δὲ ἐν οἰκήματί τινι, ᾧ πρότου μὲν ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο Ἱππόνικος, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν καταλυόντων ὁ Καλλίας καὶ τοῦτο ἐκκενώσας, ξένοις κατάλυσιν πεποίηκεν. Et mox: ἀλλὰ διὰ τὴν βαρύτητα τῆς φωνῆς βομβός τις ἐν τῷ οἰκήματι γιγνόμενος ἀσαφῆ ἐποίει τὰ λεγόμενα. Alter locus ejuſdem *Platonis* pariter corrupte habet, tu emenda mecum, δημοσ. οἰκήμασι ὑποδ. quamvis apud *Platonem* οἰκοδομήμασιν ſit. Eſt enim locus iſte libro XII. Legum; ubi quatuor genera ξένων facit, quorum de primo ita: ὁ μὲν δὴ πρῶτος, καὶ διὰ τέλους ἀεὶ θερινὸς ὡς τὰ πολλὰ διατελῶν ταῖς φοιτήσεσι καθάπερ οἱ τῶν ὀρνίθων διαπορευόμενοι, καὶ τούτων οἱ πολλοὶ κατὰ θάλατταν ἀτεχνῶς οἷον πετόμενοι, χρηματισμοῦ χάριν ἐμπορευόμενοι, ἔτους ὥρᾳ πέτονται πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις· ὃν ἀγοραῖς καὶ λιμέσι καὶ δημοσίοις οἰκοδομήμασιν ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τῇ πόλει ὑποδέχεσθαι χρὴ τοὺς ἐπὶ τούτοις ἄρχοντας τεταγμένους. Sed *Pollucem* noſtrum οἰκήμασιν habuiſſe patet. Tertia χρῆσις *Thucydidea* eſt: ubi mehercle hæremus. Ait enim ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ vulgatus *Pollux*. In illo lib. III. Ξυγγραφῆς invenio quidem duos locos, quos tamen hoc loco *Pollucem*, niſi prorſus omnem fidem vulgatis denegemus, reſpexiſſe vix puto. Unus eſt prior de Peloponneſiorum muro in obſidione *Plateæ*, τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανενεμημένα ᾠκοδόμητο. Alter & poſterior de *Platæa* diruta, ubi ait de Lacedæmoniis: ὕστερον δὲ, καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων, ᾠκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν· ſed neutrum puto hic prolatum a *Polluce*, niſi Codex etiam defectus ſit. Potius emendandum ita: καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ, οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους· nec dubito quin vere emendaverim. facilis error fuit ex numeraria nota β in γ. Locus enim profecto iſte eſt, quem lib. II. Ξυγγραφῆς habes, ſtatim initio, de Thebanis qui infelici conatu *Platæam* noctu ingreſſi: τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσοι μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένοι, ἐσπίπτουσιν ἐς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους, καὶ αἱ θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι &c. Nunc pergendum ad cetera, opera hic, ſi non fallor, haud male navata, & mendis profligatis peſſimis. JUNG.

Καὶ γοργύρα] Notavit & iſtam hujus vocis notionem *Etymologus*: Γόργυρον, δεσμωτήριον, & ablegat nos in hac voce ad Γέργυρα, nam iſtam duplicem eſſe hujus vocis ſcriptionem obſervabis, ibique cum ſoleat vulgo Γόργυρα, ab *Alcmane* Γέργυρα uſurpatum docet: eſt quoque apud *Heſychium* Γέργυρα· Γέργυρα, inquit, αὐλὴ, δεσμωτήριον. Non multum hinc abludit vox Thargumica גרגרין, quæ de *puteo* dicitur.

93 Οἴκημα] MS. δ. οἴκ. λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, ἀλλὰ καὶ τὸ πορνεῖον, καὶ δὴ καὶ ἁπλῶς τὸ οἰκήσιμον, ὡς Πλάτων καὶ Θουκυδίδης φαίνονται χρώμενοι· τῶν δὲ π. SEB.

Οἴκημα] MSSti ita, οὐ μόνον δὲ τὸ δεσμωτήριον οἴκημα λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, ἀλλὰ καὶ τὸ πορνεῖον καὶ δὴ καὶ ἁπλῶς τὸ οἰκήσιμον. C. A. καὶ ἁπλῶς οἰκήσιμον, ὡς Πλάτων καὶ Θουκυδίδης· cæterum jamdudum in ſpecimine notatum nobis eſt, loca *Platonis*, uti jam in mundo ſunt, nec in *Protagora*, nec lib. XII. de L.L. habere τὸ οἰκήσιμον, ſed οἰκήμασι & δημοσίοις οἰκοδομήμασι. *Thucydides* adhuc ſervat τὸ οἰκήσιμον lib. II. pag. 101. non, ut Auctor ait, libr. III. in Codicibus MSStis illa non comparent teſtimonia Auctorum. KÜHN.

Οἴκημα &c.] Οἴκημα itaque omnem habitabilem deſignet quoque locum; id vero quo modo apparebit ex adductis *Platonis* & *Thucydidis* locis, ſi vulgatam lectionem amplecti velis? optime ſingula emendavit *Jungermannus*, & in pleriſque, dum textum emaculamus, ejus mentem ſumus ſequuti. Quod ad *Thucydidis* locum adtinet, libri numerum remanere ſum paſſus; poſſit enim facile μνημονικὸν eſſe ἁμάρτημα *Pollucis* noſtri, quod & in aliis ſæpe deprehendimus: interim in illum ipſum locum, quem profert *Jungermannus*, digitum intendiſſe *Onomaſticographum* noſtrum nulli dubitamus. Οἴκημα apud *Herodianum* libr. IV. c. 2. ubi Imperatorum deſcribit conſecrationem, de lignis ſtructam habitationem ſignare videtur; τετράγωνόν τι καὶ ἰσόπλευρον ἐκ μόνης συμπήξεως ξύλων μεγίστων εἰς σχῆμα οἰκήματος· *tabernaculum*

46 lupanar, ſed & οἰκήσιμον· * quoniam & Platon in Protagora inquit: Erant autem in οἰκησίμῳ quodam, quo ante ceu ærario uſi fuerant. & rurſum in Legibus, Publicis οἰκησίμοις, id eſt carceribus, excipere inquit. Et Thucydides Libro tertio, Carcer, qui mœniorum erat. Sed & civitatis partium ſunt, Virorum conciliabula, comeſſatoriæ domus, cœnacula, compotatoriæ ædes, piſcinæ, canales, libethra, fontes, porticus, ſedes. Et ut Sophron inquit, Conſeſſus. Quod autem horologium vocant, fortaſſis & Polum aliquis dixerit, ſecundum Ariſtophanem in Gerytade, Polus hoc notat, quantum Sol converſus ſit.
47 * Publicorum quoque eſt, Bibliothecæ,

πορνεῖον, ἀλλὰ καὶ τὸ οἰκήσιμον. * ὅ, τε γὰρ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ ἔφη, Ἦσαν δ' ἐν οἰκήματί τινι, ᾧ πρὸ τοῦ μὲν ὡς ταμείῳ ἐχρῆτο· καὶ πάλιν ἐν τοῖς Νόμοις, Δημοσίοις οἰκήμασι ὑποδέχεσθαι ἔφη· καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ, οἴκημα, ὃ ἦν τοῦ τείχους. Τῶν δὲ πόλεως μερῶν, καὶ ἀνδρῶνες, [94] παστάδες, [95] συσσίτια, συμπόσια, ὑδρεῖα, [96] ὑδροῤῥόαι, λίβηθρα, κρῆναι, προεξέδραι, [97] θῶκοι· καὶ ὡς Σώφρων φησι, σύνθωκοι. Τὸ δὲ καλούμενον ὡρολόγιον, [98] ἤπου πόλον ἄν τις [99] εἴποι, φήσαντος [100] Ἀριστοφάνους ἐν Γηρυτάδῃ, Πόλος τοῦτ' ἐστιν· ἑκασταποστὴν ἥλιος τέτραπται; * [1] ἐν δὲ τῶν κοινῶν, [2] βιβλιοθῆκαι, 47

Politianus interpretatur. Sed in re obvia quid verbis eſt opus?

94 Παστάδες] C. A. παστάδες εἰσὶ καὶ συσσίτια &c. λίβηθρα &c. θῶκοι τὸ δὲ καλούμενον ὡ. πόλον τις εἴποι. C. V. ὡρολόγιον εἴπου πόλον ἄν τις εἴπῃ. *Phavor.* retinet vulgatum. KÜHN.

Παστάδες] MS. καὶ αἱ παστάδες εἰσὶν καὶ τὰ συσσίτια, συμπ. & συσσίτια omnino hic ſcribendum puto plurali & propatoxytone, non ἡ συσσιτία· creberrima mentio ejuſmodi ξυσσιτίων apud *Platonem* in legibus, ut libri primi initio ſtatim: κατά τι τὰ ξυσσίτια τε ὑμῖν συντέταχεν ὁ νόμος καὶ τὰ γυμνάσια &c. & aliquoties eodem libro, & libr. II. lib. VI, VII, VIII, & XII. Alterum συσσιτία ſupra VI, 7 & 36. tolerabo facilius: ſed hic ut dixi cum MS. noſtro & *Seberi* συσσίτια ſcribam. Et utrumque habes VI, 7. συσσίτιον de loco. Et συσσιτίαν de re, quod etiam aliquando vocabulum occurrit in iiſdem Legibus *Platonis*, ut libr. VI. paullo longius a fine, ὑμῖν γὰρ τὰ μὲν περὶ τοὺς ἄνδρας ξυσσίτια καλῶς, ἅμα καὶ (ὅπερ εἶπον) θαυμαστῶς καθέστηκεν, ἐκ θείας τινὸς ἀνάγκης· τὸ δὲ περὶ τὰς γυναῖκας οὐδαμῶς ὀρθῶς ἀνομοθέτητον μεθεῖται, καὶ οὐκ εἰς τὸ φῶς ἦκται τὸ τῆς ξυσσιτίας αὐτῶν ἐπιτήδευμα. JUNG.

Παστάδες] Et ſupra ex *Xenophonte* παστάδας nominavit *Pollux* noſter VII, 122. vulgoque dici ἐξέδρας addidit, a quibus diverſum quid προεξέδρας puto, quas mox nominat: ſed e *Xenophonte* locum ponamus, ubi παστάδες occurrant, quique ſit ad *Pollucis* mentem appoſitus: is eſt Ἀπομνημ. lib. III. pag. 452. οὐκοῦν ἐν ταῖς πρὸς μεσημβρίαν βλεπούσαις οἰκίαις τοῦ μὲν χειμῶνος ὁ ἥλιος εἰς τὰς παστάδας ὑπολάμπει &c. ubi certe παστάδες ſunt, quas & ἐξέδρας tam antiqui, quam recentiores dixere. Mox autem mutato accentu συσσίτια habemus.

95 Συσσιτία] Συσσίτια. MS. SEB.

96 Ὑδροῤῥόαι] MS. ὑδροῤῥοαί, λιβ. quo accentu hic & vulgati antea. & infra MS. iterum X, 30. Quod ad ὑδρεῖα attinet, tale ὑδρεῖον & infra X, 60. habes ſupra III, 103. vulgati pariter ut hic, ubi MS. carebat accentu. JUNG.

Ὑδροῤῥόαι] Probo hanc lectionem; nam & ita apud *Etymologum*: Ὑδροῤῥόα, ἡ χαράδρα· dici ſolet quoque ὑδροῤῥοῦς· *Heſych.* Ὑδροφόρους, ὑδροῤῥόους. Paulo poſt vulgo male fuit Σόφρων.

97 Θῶκοι.] MS. θόκοι, omiſſis καὶ ὡς Σωφ. συνθ. emenda vero Σώφρων, non ut vulgo Σόφρων. citatur aliquoties a *Noſtro*, ut ſupra IV, 174. VI, 91. alibi. JUNG.

98 Ἤπου πόλον &c.] MS. εἴπου πόλ. editio *Flor.* ἤπου πόλ. JUNG.

99 Εἴποι] MS. εἴπῃ ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, omiſſis dein Comœdiæ titulo, & verbis Poëtæ. In *Ariſtophanis* verbis non omnia integra eſſe puto. Alias dixit ὡρολόγιον & *Bato* quidam, ſed e novæ Comœdiæ auctoribus, ut potes videre apud *Caſaubonum* noſtrum I. *Athen.* 1. JUNG.

100 Ἀριστοφάνους ἐν Γηρυτάδῃ] Non habet C. A. nec quod ſequitur teſtimonium: *polus hoc eſt: ad quotam harum lineam ſol ſe vertit?* KÜHN.

Ἀριστοφάνους ἐν Γηρυτάδῃ] Male fuit ante *Seberum* Γυρυτάδῃ, & emendaverat *Kühnius*, qui & *Ariſtophanis* verba commoda diſtinctione fecit planiora: nec eſt, quod locum mutilum ſuſpiceris: *Interpres* pro ſolito ſibi ſuo more nugas agit: Verte: *ſolarium id eſt: ad quotam ſe ſol convertit?*

1 Ἐν δὲ τῶν κοινῶν] Pro ἐν, male MS. ἐν. JUNG.

2 Βιβλιοθῆκαι] MS. β. ὧν. ἐν τόποι καὶ ἁπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων· ὡς εἰ φ. SEB.

Βιβλιοθῆκαι] C. A. καὶ β. ὡς Εὔπολις εἰς τὰ βιβλία ὤνια σιτότροπα καὶ ἁπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων. C. V. οὗ τὰ βιβλία ὤνια, ὃν τόπον καὶ ἁπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ Ἀ. ὥσπερ καὶ τ. ἄ. τ. ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων· quæ lectio ſatis plana & perſpicua: quid autem ὤνια σιτότροπα, *merx a frumento inveterata, immutata.* forte libri deſignantur, quibus in frumenti acervo aliquandiu ſepultis librarii vetuſtatis auctoritatem hac techna conciliabant; vel legendum σητόβρωτα, *a tineis vel blattis fere conſumpta*; ejuſmodi enim Codices proſtabant venales in bibliopoliis veterum: nugæ nugæ; legendum enim ex C. V. οὗ ὤνια εἰσὶ ὃν τόπον &c. explicatur τὸ εἰς τὰ βιβλία his verbis: locum integrum ita darem: ὡς Ε. ἐς τὰ βιβλία οὗ ὤνια εἰσὶ ὃν γὰρ τόπον ἁπλῶς β. Ε. ο. ἰ. α. οὕτω καὶ τ. ἄ. τόπους ἀπὸ τῶν &c. KÜHN.

Βιβλιοθῆκαι] MS. δὲ τ. κοιν. καὶ βιβλιοθῆκαι, ἢ ὡς Ε. φ. Et bene, ni fallor, itaque prorſus reſtituendum eſt. Si enim veteres illi, vel *Eupolis* uſus fuiſſet βιβλιοθήκης nomine, non credo ſupra VII, 211. παρὰ τῷ νεωτέρῳ Κρατίνῳ, βιβλιοθήκης nomen κεῖσθαι dixiſſet. Pro illis itaque, quæ nunc βιβλιοθῆκαι, dixerit *Eupolis* οὗ τὰ βιβλία ὤνια, periphraſi. male autem antea legebatur ὠνία· & *H. Stephanus* hic quoque adnotaverat: *an* ὤνια; JUNG.

Βιβλιοθῆκαι &c.] In his & ſequentibus corruptelæ haud parum eſt: primum ἢ inſerui ex MS. *Jungermanni* ante Εὔπολις, ut ſenſui ſatisfiat; & pro οὗ τὰ βιβλία ὤνια ante *Seberum* fuit οὐ, quod idem vitium & mox emendavimus, οὗ τὰ βιβλία· tum erat vulgo καὶ τοὺς ἄλλους τρόπους, quod Cl. *Kühnius* in ſuo Codice emaculaverat, & ita habet *Meurſius Att. Lect.* VI, c. 32. ubi hunc totum adducit locum, & *Eupo-*

ἢ ὡς Εὔπολίς φησιν, οὗ τὰ [3] βιβλία ὤνια, καὶ αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ· οὕτω γὰρ τὸν τόπον, οὗ τὰ βιβλία οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον· ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους [4] τόπους ἐκ τῶν πιπρασκομένων, ὡς εἰ φαῖεν, ἀπῆλθον [5] εἰς τοὔψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ [6] εἰς τοὔλαιον, καὶ εἰς τὰς χύτρας· καὶ κατὰ τὸν Εὔπολιν, [7] Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, [8] καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτὸν, καὶ εὐθὺ τῶν ἀρω-
48 μάτων, καὶ [9] περὶ τὰ γέλγη. * Εἴη δ' ἂν καὶ [10] μαγειρεῖα τῶν πόλεως μερῶν, [11] οὐχ ἧπερ τὰ λοιπὰ τῶν ὑπὸ ταῖς τέχναις ἐργαστηρίων, [12] ἀλλὰ τόπος ὅθεν μισθοῦνται [13] ὡς τοὺς μαγείρους·

ut Eupolis inquit, ubi libri venales ſunt: ſic enim locum hunc, non libros vocarunt Attici: quemadmodum reliquas formulas a venditis rebus denominarunt: ut cum dicunt: Abiit in obſonium, in vinum, in oleum, in ollas. Et ſecundum Eupolim: Tranſierunt in allium, & cepas, thus: tum & aromata, &
merces. * Sint & popinæ ex urbis par- 48
tibus non artium, ut reliquæ ſunt officinæ; ſed locus e quo coquos conducunt:

lidis quoque verſus, quos *Noſter* mox profert, ad metri legem conſtituit. Sed vero multis modis hunc locum commaculatum eſſe diverſiſſima monſtrat MSS. lectio, quam vulgatis non immerito præferas.

3 Βιβλία ὤνια] MS. noſter prorſus ita, ut *Seberi Auguſtanus*: τὰ β. ὤνια, ὃν τόπον καὶ ἁπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων, &c. Peſſime legitur in vulgatis οὐ τὰ βιβλία. & tum τρόπους, ad quod & *H. Stephanus* in ſuo Codice adſcripſerat, τόπους· vulgata itaque omnia ex MS. tam noſtro quam *Seberi* emendaviſ, pro οὐ τὰ, οὗ τὰ ſcribens, & pro τρόπους, τόπους, quamvis MS. lectio tota concinnior videatur. Eodem modo, nempe pro ὠνά, ὤνια &c. & οὗ τὰ βιβλία (quamvis & hic ſuſpicatur auctius legendum, οὗ τὰ βιβλία ὤνια) & τόπους legendum hic admonuit *H. Stephanus* adpend. de ling. Attic. cap. 16. tm. 4. ubi de hoc Atticiſmo: de quo & *Noſter* infra X, 19. & *R. Fornerius* II. rer. quotid. 23. ut & alibi dixi. ſed quod doctiſſ. *Fornerius* nititur hinc (quamvis librum VIII. *Pollucis* citet: ſed huc potius reſpexiſſe credo, quam ad ea, quæ ſupra VII, 211. habentur) probare, ut apud Latinos bibliothecæ nomine tam ipſa librorum copia & ſuppellex, quam locus, in quo ſunt libri diſpoſiti, ita & apud Græcos contineri, non video quomodo quis e *Polluce* eliciat, qui non de bibliothecæ vocabulo, vel bibliothecis id conceſſerit etiam forte; ſed de βιβλίοις ipſis, vel libris, eorum adpellatione tam locum quam rem, tam χωρίον, quam πράγματα ſignificari more Attico, hoc vult. Jung.

4 Τρόπους] Τόπους, ut jam e MS. allatum. infra X, 19. χωρία dicuntur. Seb.

5 Εἰς τοὔψον] MS. ſemper ἐς, ἐς τοὔψον, καὶ ἐς τὸν οἶνον, καὶ ἐς τοὔλ. καὶ ἐς τὰς χ. & id Atticum magis ſcilicet. parum tamen interduim. Alias de his Atticiſmis hic vid. & magnum *Caſaubonum* in *Theophraſt.* Charact. περὶ ἀναισθησίας & περὶ ἀλαζονείας &c. Jung.

6 Εἰς τοὔλαιον] C. A. communi dialecto εἰς τὸ ἔλαιον &c. Kühn.

7 Περιῆλθον εἰς τὰ σκ.] MS. καὶ εἰς τὰ κρ. ſed vulgata lectio integrum continet ſenarium,

Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα

Καὶ τὸν λιβανωτόν. reliqua, καὶ ε. τ. ἀρ. καὶ περὶ τὰ γέλγη deſunt in MS. Prior verſiculus etiam ab *Ariſtoph. Schol.* ad *Ranas* ibi — παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν, exponente ἰχθυοπώλια· & τὸ δὲ τοιοῦτον, Ἀττικὸν dicente, adſertur ex *Eupolide*: quamvis apud eum *Scholiaſtem* in verbis Comici περιῆλθεν ſit: *Pollucis* noſtri ſcriptura περιῆλθον mihi magis placet. Bene vero edidit & vere *Seberus* noſter γέλγη. Et *H. Steph.* pro vulgato antea γέλτη, etiam emendaverat adpend. de Dial. Att. c. 16, tm. 4. & hic adſcripſerat ſuo Codici, γέλγη, *ut alibi* γελγόπωλις· nempe ſupra VII, 198. habes & ſupra III, 127. ὤνια, γέλγη, εἰ μὴ κωμικώτερον· & ſupra VII, 9. admonui legendum, ῥῶπος, γέλγη. Jung.

Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, &c.] Mox recte eſt editum καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων, ſeu potius ſcribere placeat κεὐθύ· id cur mutatum voluerit in κ' εἴ τι *Meurſius* dicto ſuperius loco rationem non video: Atticiſmus eſt εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων, monitumque de eo ſupra Segm. 12. εὐθὺ τῶν ἀγρῶν ἀπελθεῖν, *agrum petere*: addo quoque quod obſervanda jubeat ultima *Eupolidis* verba, & emendandum ex iis in *Lexiphane Lucianum*, apud quem male legatur, ἐπὶ τὰ σέλγη. Nos alibi forſitan de iſtis minutulis mercimoniorum generibus γέλγη, ῥῶπος, ῥύπος aliiſque dicemus.

8 Καὶ τὰ κρόμμυα] C. A. εἰς τὰ κρόμμυα poſt λιβανωτὸν, εἴη δ' ἄν· *Salm.* ita: περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα Καὶ τὸν λιβανωτὸν κεὐθὺ τῶν ἀρωμάτων Καὶ περὶ τὰ γέλγη· quaſi hæc omnia ſint *Eupolidis*. Kühn.

9 Περὶ τὰ γέλγη.] *Heſych.* γέλγη, βάμματα· priores editiones, γέλτη. Seb.

10 Μαγειρεῖα] MS. μαγειρία. Jung.

Μαγειρεῖα] In *Gloſſis* μαγειρεῖον, *Coquina, culina, carnificina.* *Thomas* utrumque μαγειρεῖον & ὀπτανεῖον improbat: μαγειρεῖον δὲ ἀδόκιμον, καὶ ὀπτανεῖον μὲν τοι οὐδεὶς τῶν ῥητόρων εἶπε· quæ adverſus *Phrynichum* ſunt dicta, a quo aliquando etiam nominato diſſentit; Sed hic quidem immerito, nec jure, ſiquidem ὀπτάνιον in *Ariſtophanis* reperiatur *Pace*, exponunt *Scholia* μαγειρεῖον. Mox ὑπὲρ τὰ λοιπὰ futile eſt: *Kühnius* ὥσπερ in ſuo Codice dedit: ſed cur non ſequamur potius veſtigia MS. *Jungermanni*, ex quo ἧπερ in textum retuli.

11 Οὐχ ὑπὲρ] Conveniret melius cum re ipſa, ſi legeremus ὥσπερ τὰ λοιπὰ, nec aliter legit *Interpr.* uti videre eſt ex verſione. Kühn.

Οὐχ ὑπὲρ] MS. μερῶν, οὐχ ἧπερ τὰ λ. Sic ſolet MS. ejuſmodi voculas confundere: & inde mirum ni origo corrumpendi locum fuit, quum audax aliquis ſe non alio pacto, quam ſi οὐχ ὑπὲρ ſcriberet, extricaret. repone itaque denuo *Polluci* ſuum, & ſcribe οὐχ ἧπερ, quod nihil aliud eſt quam, *non eo modo quo, non quomodo*, breviter, *haud ſicut*; ait enim μαγειρεῖα non eſſe inter partes civitatis tali modo, quo aliæ artium officinæ, ubi artes ipſæ tractentur; ſed locum unde coqui conducantur, ſignificare. Jung.

12 Ἀλλὰ τόπος &c.] MS. ἀλλ' ὁ τόπ. Seb.

Ἀλλὰ τόπος &c.] MS. ἀλλ' ὁ τόπ. ὅ. μισθ. τοὺς μ. ſine ὡς· pari modo ac *Seberi* MS. Hunc locum *forum coquinum* a comœdiæ Latinæ deliciis *Plauto* adpellatum puto Pſeudlo. Sc. *Forum coquinum qui vocant, ſtulte vocant; Nam non coquinum eſt, verum furinum eſt forum.* Certe apud Romanos quoque ita coquos ſolitos conduci, certo fori loci ſedentes, inde notum eſſe credo. vid. eum & in *Aulularia* ſcil. *Poſtquam obſonavit herus & conduxit coquos Tibicinasque haſce apud forum* — Sic *Gnato Terentius* narrat ubi ad *Macellum* advenerit, concurriſſe ſibi lætos ob viam cupedinarios omnes, cetarios, lanios, coquos, fartores, piſcatores. Alias τὸ μαγειρεῖον, ſcilicet pro coquina puto & ubi coquitur, improbat *Phrynichus* in Eclogis, & *Noſter* ſupra I, 80. ὀπτανεῖον, ait, τὸ μαγειρεῖον. Jung.

13 Ὡς τοὺς μαγείρους.] MS. μισθ. τοὺς μ. Seb.

ut Antiphanes in Milite videtur ſignifica-
re, ex popinis veniens, in obſonium in-
cidens. *μεσχονία* autem vocarunt, ubi ve-
nales vendunt carnes. Et hæc nimirum urbis
partes inhoneſtiores ſunt. popinæ, aleæ do-
mus, ludorum ædes, lupanaria, proſtibula,
49 voluptuariæ domus. * Partes quoque urbi-
um, ſubterraneæ domus, crepitacula, putei,

ὡς [14] Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ὑποδηλοῦν ἔοικεν·
ἐκ [15] τῶν μαγειρείων βαδίζων, [16] ἐμβάλλων εἰς
τοὔψον· [17] μεμνόνια δὲ ἐκάλουν, οὗ [18] τὰ τῶν ὄ-
νων κρέα [19] ἐπιπράσκοντο, ἴσως τῶν [20] ὀνείων ἐνόν-
των τῷ ὀνόματι. Καὶ ταῦτα δὲ, εἰ καὶ αἰσχίω,
μέρη πόλεως, [21] ἀσωτεῖα, [22] πεττεῖα, κυ-
βεῖα, κυβευτήρια, [23] σκιραφεῖα, ματρυ-
λεῖα, ἀγωγεῖαι. * [24] Μέρη δὲ πόλεων καὶ κα- 49
τάγειοι οἰκήσεις, καὶ [25] σειροὶ, καὶ φρέατα,

Ὡς τοὺς μαγείρους.] MSSti recte omittunt ὡς, ut quod turbat orationem. KÜHN.

14 Ἀντιφάνης ἐν Στρατ.] Pro Ἀντιφάνης MSS. legunt Ἀριστοφάνης· ſed *Athenæus* vulgatam lectionem fulcit, dum & ipſe paſſim laudat *Antiphanem* in Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι. KÜHN.

Ἀντιφάνης ἐν Στρατ.] Pro Ἀντιφάνης, MS. noſter Ἀριστοφάνης habet, quemadmodum & *Schottus* noſter in ſuo γράφεσθαι teſtatur. Sed *Ariſtophanis* talem fabulam ignoramus: *Antiphanis* vero *miles* etiam ex *Athenæo* notus eſt, ut didicimus ex *Caſauboni* noſtri Animadverſionum lib. III. c. 23. JUNG.

15 Τῶν μαγειρείων] C. A. ἐκ δὲ μαγειρείων β. (C. V. ἐμβαλῶν) εἰς τοῦτον· legerem ἐκ δὲ μ. β. ἐμβαλῶν τ' ἐς τοὔψον· *cum e coquorum foro irem ad piſcatorium* &c. KÜHN.

16 * Ἐμβάλλων εἰς τοὔψον.] Si placeret ἐμβαλῶν, vel ἔμβαλεν, verſus magis conſtaret: ἐκ τῶν μαγειρείων (ita MS. priores editiones, μαγείρων) βαδίζων ἔμβαλεν εἰς τοὔψον. Habet autem MS. quoque λλ. SEB.

* Ἐμβάλλων εἰς τοὔψον.] MS. ἐμβαλῶν· bene ad verſum, qui forte ita reconcinnandus.

Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων, ἐμβαλῶν
Εἰς τοὔψον ——

vidit id & *Seberus* noſter: qui notat vitioſe Codices priores μαγείρων habere. noſter MS. recte etiam μαγειρείων ſicut antea ſcripſi. JUNG.

* Ἐμβάλλων εἰς τοὔψον.] Poſt βαδίζων comma poſui cum *Kühnio* deleta ſtellula. Malim ἐμβάλλει hoc ſenſu: *relicto coquino ad opſonia ſe confert*: vel etiam ἐμβαλεῖ. & ruſticius eſt dictum, ἐμβάλλειν εἰς τοὔψον· ſed metri tamen ratio fuerit habenda, quæ noſtram lectionem non toleret forſitan.

17 Μισχονία] Sic & MS. al. μισχόνια. SEB.

Μισχονία] Μισχονία vel μισχόνια, *ubi aſinina carnes vendebantur.* forte quia nomen ab ὄνος factum (præſertim ſi cum MS. ὀνείων ἐνόντ. legas) aut, quia ὄνεια inſunt nomini, vel nomine comprehenduntur &c. *Heſych.* μεμνόνια, τὰ ὄνεια κρέα. Et μέμνων, ὁ ὄνος. SEB. 2.

Μισχονία] C. A. μισχονίαν. C. V. μεμνόνια. *Heſych.* μεμνόνια, τὰ ὄνεια κρέα· μέμνων enim dicitur *aſinus a* μίμνειν *perpeti, tolerare*; eſt enim animal ταλαίπωρον & *perpeſſitium*: μισχονία a μίσχος veniret; μίσχος autem *corium*: veſcebantur autem carne aſinina in Ægypto *Alexandrini*, quapropter & frequens apud eos erat elephantiaſis, cum caro aſinina generaret παχὺν καὶ μελαγχολικὸν χυμόν. *Galenus* libr. II. θεραπευτικῶν. KÜHN.

Μισχονία] Quid eſt quæſo μισχονία· mendoſum id tinnit. & noſter MS. egregie, μεμνόνια habet, quo pacto reſtituimus *Pollucı*. *Heſychius*: μέμνων, ὁ ὄνος· μεμνόνια, τὰ ὄνεια κρέα. Athenienſes vero veſci ſolitos etiam aſinina vel *Scholiaſtes* vetus *Ariſtoph.* ad iſta ἐν Σφηξὶν· —— ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγῃς ὑπογάστριον γέροντος ἠλιαστικοῦ, nobis indicat: ὅτι ὄνους, ait, ἔτρωγον ἐν Ἀθήναις· καὶ τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντες οἱ δικασταὶ, ὠνοῦντο τὰ ὑπογάστρια. Et iterum: ἐχρῶντο δὲ τοῖς ὀνείοις. JUNG.

Μισχονία] Et cur religioni ducamus mutaſſe malam lectionem, cum MSS. μεμνόνια adferant? id itaque vocis textus habet: nec quoque cum eruditis viris in *Heſychio* opus fuerit μεμνόνεια pro μεμνόνια legere.

18 Τὰ τῶν ὄνων] C. A. τὰ τῶν ὀρνέων. male. KÜHN.

19 Ἐπιπράσκοντο.] MS. ἐπιπράσκετο· ἴσως τῶν ὀνείων ἐνόντων τῷ ὀν. SEB.

Ἐπιπράσκοντο.] MS. & noſter & *Seberi* ἐπιπράσκετο· itaque id reponi poteſt. JUNG.

20 Ὠνίων ὄντων] C. A. male ὀνείρων ἐνόντων, melius C. V. ὀνείων ἐνόντων ἐν τ. ὀ. *forte*, inquit, *in voce μισχόνεια eſt τὸ ὄνεια*, vel, quod malim, ἴσως ὠνίων ὄντων τ. ὀ. *merce idem nomen habente cum loco.* nam μισχόνεια vel μεμνόνια & locum ſignat, ubi venditur aſini caro, & ipſam etiam carnem, ut vidimus ex *Heſych.* KÜHN.

Ὠνίων ὄντων] Nihili vulgata ὠνίων &c. tu emenda ut *Seberi*, & noſter, MS. habent: ὀνείων ἐνόντων τῷ ὀνόματι· vel ut *Schottus* in ſuo γράφεσθαι teſtatur. ὄνων ἐνόντων τ. ὀ. JUNG.

Ὠνίων &c.] Vitioſiſſime ſe habet hic locus: *Kühnius* ad Codicis ſui marginem ἴσως τῶν ὠνίων &c. quæ lectio quem reddat ſenſum non exputo: cum certe; quem putat *Kühnius* noſter exhibere nequit: malui MSS. ſequi, & reponere ὀνείων ἐνόντων pro ὠνίων ὄντων.

21 Ἀσωτεῖα] C. A. pro eo habet ἀγωγεῖα & infra omittit vocem quod & C. V. facit: eſt autem ἀγωγεῖον *domus lenonia*, ubi habitat προαγωγὸς *perductor*. KÜHN.

Ἀσωτεῖα] MS. ἀσωτεῖα, πιττεῖα, κυβεῖα &c. ſupra VII, 203. quoque κυβεῖα, & πισσεῖα cum mendis placebat: & VII, 210. quoque πιττεῖα· & IX, 97. Sed & altera potuere forte in uſu eſſe de locis, ubi iſti luſus frequentabantur: & ſupra VI, 188. ἐν ἀσωτείοις habuiſti. JUNG.

22 Πεττεῖα] E MS. & ita *Sylburg.* priores editiones, πιττ. SEB.

23 Σκιραφεῖα] Vide ſupra VII, 203. fin. mox etiam MS. ματρυλεῖα unico λ. quod ſupra VII, 202. geminatur. SEB.

Σκιραφεῖα] C. V. σκιράφια. vid. libr. VII, c. 33. Sect. 24. ubi & ματρύλλεια per geminum λλ. extat. *Salm.* σκιῤῥαφεῖα. KÜHN.

Σκιραφεῖα] MS. σκιράφια, ματρυλεια (hoc ſine accentu: ſupra VII, 202. ματρύλεια habebat) omiſſo ἀγωγεῖα· σκιράφια vero MS. placet, quum & ſupra IX, 97. ita habeat, ut diximus ſupra ad VII, 203. Sed ἀγωγεῖα videtur ſuſpectum habere *Henr. Stephanus* in ſuo Theſauro & MS. noſter omittit: an itaque probabile magis *Pollucem* ſcripſiſſe προαγωγεῖα· id eſſent *lenonia* manifeſtius a προαγωγοῖς, quos ſupra VII, 202. noſter nominavit. JUNG.

Σκιραφεῖα] Σκιραφεῖα ex emendatione *Kühnii* textus habet: & habuimus hæc pleraque ſuperius lib. VII, 201. & 203.

24 Μέρη δὲ πόλεων] Δὲ omittit C. A. ut mox copulas omittit C. A. KÜHN.

25 Σειροὶ] *Interpr. crepitacula.* *Heſych.* σειροῖς ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατετίθεντο σπέρματα. vid. *Curt.* lib. VII. cap. 4. & quæ ibi notata a Variis. KÜHN.

Σειροὶ] *Heſychius*: σειροὶ, ἐπαύλεις. JUNG.

καὶ [26] λάκκοι· τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες, καὶ ποταμοὶ, καὶ [27] ἄνδηρα ποταμῶν, καὶ ὄχθαι, καὶ γέφυραι, καὶ πυλίδες, καὶ ψαλίδες· [28] Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς, εἶδος οἰκοδομήματος, ἥπου καὶ Σοφοκλῆς ἐν Λακαίναις λέγει,

Στενὴν δ' [29] ἔδυμεν ψαλίδα, κοὐκ ἀβάρβαρον.

[30] ἀλλὰ μὴν καὶ Πλάτων [31] ἐν τοῖς νόμοις, Θή-

lacus, fluvii, fluviorum ripæ, litora, pontes, portæ, fornices. Eſt autem fornix ædificii genus: quoniam & Sophocles in Lacænis dicit:

Arctam ſubiimus fornicem, & non barbaram:

veruntamen & Plato in Legibus, monu-

26 Λάκκοι.] MS. λάκ. τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες, καὶ ποτ. SEB.

Λάκκοι.] C. A. addit: καὶ λίμναι καὶ προλιμνάδες ποταμοὶ &c. C. V. τάχα δὲ καὶ λίμναι καὶ προλιμνάδες καὶ ποταμοὶ &c. ad portas urbium erant olim lacus eluendis linteis & adaquandis animalibus cæteriſque uſibus publicis. KÜHN.

Λάκκοι.] MS. noſter auctior: λάκκοι· τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες, καὶ· quæ cum & *Seberus* in ſuo invenerit, & *Schottus* noſter, ut ex ejus obſervationibus cognoſco, an dubitamus ocius ea *Polluci* reddere, cui mala manus detraxit; quidni enim & hæc pars civitatis ſint, ſi hoc nomen λάκκοι & ποταμοὶ merentur. JUNG.

Καὶ λάκκοι.] Quinam & quales fuerint hi λάκκοι diſces ex *Scholiaſtæ Ariſtophanis* verbis, quæ pono: Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτὰ, καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν· quæ notantur ad iſta in Ἐκκλησιαζούσαις

Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
Ὕδατος.

Et hinc *Callias* ille λακκόπλουτος eſt dictus, quod repertis in hujuſmodi λάκκῳ auri theſauris felix repente ac ditiſſimus evaſiſſet, cujus & meminit in Oratione 23. *Themiſtius*: cæſpitaſſe vero in intellectu hujus vocis ſtatuo *Nepotem*, qui initio vitæ *Cimonis Calliam* hunc *magnas pecunias ex metallis feciſſe* inquit; non enim certe idoneum ex Græcis ſcriptoribus huic ſententiæ auctorem novi: ſed & alibi ſcimus *Nepotem* non nimis feliciter Græcis auctoribus uſum. Σειροὶ, quos modo nominavit *Pollux*, fuerint potius in agris quam in urbibus: vox illa ſcribitur diverſimode: apud *Heſychium*: Σιροῖς, ὀρύγμασιν ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα· σιῤῥοὺς duplicata litera ρ habes apud *Longum* Paſtoral. I. σιῤῥοὺς ὀρύττουσι· & in *Simplicii* Commentariis ad lib. II. φυσικῆς ἀκροάσεως. Καὶ γὰρ ὀρύττει τις, inquit, καὶ τοῦ φυτεῦσαι χάριν, καὶ τοῦ θεμέλιον καταβαλεῖν καὶ ὕδωρ εὑρεῖν καὶ διοχετεῦσαι ἢ σιῤῥὸν ἢ τάφρον ποιῆσαι· quem *Simplicii* locum adfert vir Eruditiſſimus *Petrus Victorius* in Explicationibus ſuarum in *Varronem* emendationum, nam & ille togatorum doctiſſimus, ut & *Columella* Latine *ſiros* dixerunt: ſed ratio non eſt cur cum eo corruptam putemus vocem σιῤῥὸν, mutandamque in σιρὸν, vel σειρόν· nam & illa ſcriptio, ut obſervavi, recte ſe habet. Cum autem proprie *effoſſum frumenti reponendi gratia* locum ſignet, obtinuit transferri vocem ad quævis alia quarumvis rerum *ſubterranea receptacula*. Origo vocis ex Oriente petenda: סר Arabibus *locum occultum ac ſeparatum* denotat, unde σιῤῥὸς· niſi mavelis eſſe ab אוצר vel אצר, *horreum*, cujus vocis notio apud *Hebræos, Syros*, & *Arabes* obtinet. Denique καταγείους οἰκήσεις nominat *Jamblichus* de Vita *Pythagoræ* lib. II. & *Theophyl.* Hiſtor. lib. III. ὑπόγειοι καταγωγαὶ, quas paulo ante τὰ τῆς γῆς διακενώματα dixerat. Sed pene eſt, quod *Falckenburgiani* Codicis mantiſſam omiſeram: ille poſt λάκκοι inſerit: τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες· quæ ſunt elegantia; & ita MSS. noſtri ad unum omnes; quid impediat itaque, quo minus textum his vocibus habeamus locupletiorem? placuit id ipſum & Doctiſſ. *Kuhnio*.

27 Ἄνδηρα] *Heſych.* ἄνδηρον, ἄκρον ἢ τὰ χείλη τῶν ποταμῶν. SEB.

Ἄνδηρα] *Heſych.* ἄνδηρον, ἄκρον ἢ τὰ χείλη τῶν ποταμῶν· ita ἄνδηρα ποταμῶν· *margines fluviorum*, *ripa*, *portus*, *portula* &c. KÜHN.

28 Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς] MS. ἔστι δὲ καὶ ψ. SEB.

Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς] C. A. omittit ἡ & poſt οἰκοδομήματος *Sophoclis Platoniſque* ῥήσεις uſque ad μερῶν καὶ· adeoque ſequitur οἰκοδομήματος, λέσχαι πιθῶνες &c. C. V. ἔστι δὲ καὶ ἡ ψαλίς. KÜHN.

Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς] MS. ψαλίδες· ἔστι δὲ καὶ ψαλλὶς (per duo λλ hic) ε. οἰκοδ. cetera hic cum *Sophoclis* verſiculo deſunt. *Heſychius*: ψαλίδες, ἁψῖδες τῶν στύλων· ψαλὶς, τὸ ἅρμενον, καὶ καμάρα &c. Meminit *Sophoclis* Lacænarum hinc & *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 4. *Sophoclis* verſum, (in quibus antea ψαλίδαν adhuc corruptius legebatur) ita emendavit *H. Stephanus* in ſuo Codice:

Στενὴν δ' ἔδειμα ψαλίδα, κοὐκ ἀβάρβαρον.

Quamvis in ejus theſauro edatur ἔδει μι duabus vocibus. Sed cum ἔδειμεν mihi ſcripſiſſe perſuadeo, quod eſt *ædificavit*, *exſtruxit*. JUNG.

* 29 Ἔδυμεν] *Sylb.* leg. ἔδει μι ψ. SEB.

30 Ἀλλὰ μὴν καὶ Πλάτων &c.] Sequentia deſunt in MS. uſque ad ἐκ δὲ τῶν τ. π. unde MS. rurſus pergit. Priores editiones peſſime hæc acceperant: ut edidit *Seberus* noſter, ita reſtituit *H. Stephanus* in ſuo Codice, excepto εἰργασμένην. Locum, quem quoque indicavit *H. Stephanus*, lubet adſcribere, præſertim quum & mihi in promptu ſit, libr. XII. Legum, paulo longius ab initio: θήκην δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι, ἁψῖδα προμήκη, λίθων προτίμων, καὶ ἀγήρων εἰς δύναμιν ἔχουσαν κλίνας παρ' ἀλλήλας λιθίνας κειμένας. Annon itaque & apud *Platonem* ψαλίδα reſcribendum? Sic puto & ἁψῖδα eſſe gloſſam. Patet & ex *Suida*, apud quem pariter eſt: ψαλίδα, ἣν ἡμεῖς ἁψῖδα φαμέν· νόμων ιβ'. θήκην δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη λίθων πολυτίμων· quæ vel ideo attuli, ut videas inde *H. Stephanum* πολυτίμων addidiſſe. Sed hæc conjectura eſt; & pari jure ego poſſum putare *Pollucem* λίθων προτίμων ſcripſiſſe, ut apud *Platonem* eſt: quamvis illud πολυτίμων arrideat magis. nec ἀγήρων cum lapidibus junxiſſe *Pollucem* credo, ut videtur accepiſſe *Platonicus interpres*, qui *duriſſimis pulcriſque lapidibus* vertit, cujus verſionis rationem non video. JUNG.

Ἀλλὰ μὴν καὶ Πλάτων &c.] Iſthæc itaque voce & *Plato* fuerit uſus in ſuis Legibus: omnino quidem: poſuitque locum Eruditiſſ. *Jungermannus*, dumque eſt ſub manibus, ulterius, quantum fieri poteſt, illuſtremus & emaculemus: ψαλίδα nos quoque plane reſtituendum putamus in *Platone* pro ἁψῖδα, quod magiſtelli cujuſdam gloſſematium genuinam vocem expulit ſuo loco: & gaudeo hanc de *Platonis* emendatione opinionem meam, quam foveram dudum habueramque ex eodem ipſo *Suidæ* loco ſtabilitam, commode ab acutiſſimo *Jungermanno* aſſertum iri: λίθων πολυτίμων ſcribes quoque indubie: προτίμους emen-

mentum illis ſit ſub terra fornix exquiſito opere, longior, e lapidibus egregiis. Ex urbis partibus ſunt & ærariæ fabricæ. Et Pithones, ut Eupolis nominavit. & Cellæ vinariæ, ſecundum Xenophontem. * Multæ vero officinæ, quibus ab artibus ſingulis nomina adſunt, ante de Artibus dicta ſunt. Partes etiam urbis ſunt, domus communis, hoſpitale. & ut in Inacho Sophoclis, Communis ſtatio: & ſtabulum

κην δ' ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη, λίθων πολυτίμων. Ἐκ δὲ τῶν τῆς πόλεως μερῶν, καὶ [32] λέσχαι, καὶ [33] πιθῶνες, ὡς Εὔπολις [34] ὠνόμαζε· καὶ οἰνῶνες, ὡς Ξενοφῶν· * τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἐργαστήρια, οἷς ἀπὸ τέχνης ἑκάστης πρόκειται τοὔνομα, ἐν τοῖς περὶ τεχνῶν ἐστι προειρημένα. Μέρη δὲ πόλεως, καὶ [35] πανδοκεῖον, καὶ ξενών· καὶ ὡς [36] ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλῆς, [37] Πανδόκος ξενόστασις· καὶ στάσις

nim λίθους aut ſimile quid qui dixerit auctorem habebis neminem, ut quidem puto. Sed adhucdum vitii aliquid iſti loco inhæret: quid enim iſtis fiet λίθων ἀγήρων εἰς δύναμιν, nec enim aliud, quantum video, quo illud εἰς δύναμιν referas, apparet: certe utraſque voculas ejiciendas autumo, neque ex quo putido gloſſemate, aut unde locorum in textum irrepſerint exputo ſatis: & omiſit quoque in ſua verſione *Marſilius Ficinus:* ſed lego præterea ἀψῖδα ſeu, ut nos, ψαλίδα ἔχουσαν κλίνας παρ' ἀλλήλας λιθίνας κειμένας· ſcribes, aut παραλλήλας junctis in unam voculis, aut facta metatheſi, κλίνας λιθίνας παρ' ἀλλήλας κειμένας. Ψάλις vero apud veteres Græcos id ipſum, quod ævi recentioris ſcriptores frequentius ἀψῖδα appellarunt, quaſi *jugamentum* ἀπὸ τῆς ἁφῆς vel συναφῆς· recte ergo in *Philoxeni Gloſſis*, ψαλὶς, ἡ ἀψὶς, *arcus:* & *Heſychio* ac *Phavorino* ψαλίδες exponuntur ἀψῖδες τῶν στύλων. Idem: ψαλὶς, τὸ ἄρωτρον καὶ καμάρα καὶ ταχεῖα κίνησις· qua poſteriori notione deſcendit a ψάλλειν, cum κινεῖν denotat id verbi: & pro *camera* quidem *laqueata* ſeu *arcuato tecto* intelliges in *Sophoclis*, qui præceſſit ita modo apud *Pollucem* noſtrum, verſu, in quo quid ſi legeremus: Στένην δ' ὑπῄδυμεν ψαλίδα, κοὐκ ἀβάρβαρον· quæ legatorum eſſe verba ſtatuam, referentium quo modo Spartæ ſint excepti: & interpretaberis itaque: *Anguſtam ſubiimus cameram, neque nimis ſtructura nitidam:* ſi quis autem ἤδειμεν, quod in Excerptis C. V. vir quidam eruditus notaverat, præferre velit, per me hoc ipſi liceat. A ψαλίδι autem ψαλιστὸς, *arcuatus*, *laqueatus* manat; uſuſque ea voce *Hierocles* de Nuptiis apud *Stobenſem:* οὐδὲ ζωγραφία καὶ ψαλιστοὶ μυῤῥινῶνες· de quorum verborum ſenſu varie opinantur eruditi: mihi ψαλιστοὶ μυῤῥινῶνες ſunt *arcuata myrteta*, quod quid ſit aliud, quam *in arcum & cameræ formam flexa myrteta*? ejus enim elegantiæ fuere veteres, ut mutuo nexu maritatos ſupremarum arborum ramos in ſpeciem tecti laqueati efformarent, cui quidem rei aptiſſimæ fuere myrti, quod frangendis, leniendiſque meridiani ſolis æſtibus umbram præbeant amœniſſimam, eaque de cauſa *Scholiaſtes Theocriti* ad Eid. I. αἱ μυρσίναι, ἐφ' αἷς μεσημβρίζειν εἰώθασι. Unicum id de origine vocis ψάλις addam, illam mihi videri a Phœnicibus architectis acceptam, qui, credo, ædificiorum laquearia, aut tecta laqueata dixerunt פַּסְלִין, a verbo פסל, quod eſt in lingua Hebræa ac Syriaca γλύφειν· laquearia vero ut plurimum opere ſculptorio erant inſignita, hinc διάγλυφα φατνώματα·

31 Ἐν τοῖς νόμοις] Libro duodecimo, fol. 986. ubi tamen nunc pro ψαλίδα legitur ἀψῖδα. Hic priores edit. γῆν. & mox ἰρασμ. item λίθον. SEB.

32 Λέσχαι] *Heſiod.* II, 118.

Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
Ἥμενον ἐν λέσχῃ. SEB.

33 Πιθῶνες] MS. πιθόνες. Sic ſupra VI, 15. πιθῶνας, quamvis MS. πιθῶνα haberet, ubi & οἰνῶνας *Xenophontis* habuiſti. JUNG.

Πιθῶνες] in *Onomaſtico* veteri πιθὼν, *doliarium*, & οἰνὼν, quam vocem ex *Xenophonte* mox *Noſter* nominat, *cella vinaria*, *cellaria:* *Heſychius* quoque: Οἰνῶνες, αἱ ἀποθῆκαι· οἴνου ἀποθήκας expoſuit *Noſter* ſuperius VI, 15. & recte, puto, in *Heſychio* οἴνου addideris quoque.

34 Ὠνόμαζε· καὶ] Abſunt a C. A. nec habet quæ vocem Ξενοφῶν excipiunt uſque ad πανδοκεῖον. KÜHN.

Ὠνόμαζε· καὶ] Deeſt in MS. ὠνόμαζε· & mox τὰ μὲν uſque ad μέρη δὲ πόλεως· prædixit autem talia hæc libro VII. JUNG.

35 Πανδοκεῖον] Ion. alias πανδοχεῖον. SEB.

Πανδοκεῖον] C. A. ita: πανδοκεῖον, ξενών· πανδόκος ξένος (C. V. etiam ξένος leg. pro ξενόστασις) καὶ στάσις ἵππων ὡς Εὐριπίδης, ὥσπερ Λυσίας ἱπποστάσιον· καὶ σταθμὸς &c. uſque ad στάσις, reliqua abſunt. leg. ξενόστασις, ἵππων &c. *Gloſſ. equile.* KÜHN.

36 Ἐν Ἰνάχῳ] MS. ἐν Ἰνάγχῳ. Sed *Inachus* ea fabula inſcripta, & recte ita vulgo. citata ea legitur & apud *Dionyſ. Halicarnaſſeum*, *Athenæum*, *Heſychium*, & *Scholiaſtem Ariſtophanis*, ut docuit *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 4. JUNG.

37 Πανδόκος ξενόστασις.] MS. ita: πανδόκος ξένος· καὶ στάσις ἵππων, ὡς Εὐρ. omiſſis mox ἐν Ἱππ. καλ. & verſu tragici. Sed vulgatum πανδόκος ξενόστασις mihi diſplicere non poteſt. Obſervamus autem & ἱπποστάσεις dixiſſe *Euripidem*, cujus verſus citat *Strabo* lib. I. Ceterum *Hippolytum* καλυπτόμενον ita inſcriptam docet a tragico *G. Canterus* VII. Nov. 21. propter alteram *Hippolytum* στεφανηφόρον. Correxit autem ibidem, ut *Seberus* noſter edidit, ſublata etiam particula καὶ, quam nec MS. noſter adgnoſcit. Sic enim antea mendoſe hæc vulgata fuerunt: ἵππων· καὶ ὡς Εὐρ. ἐν ἱππολύτῳ καλυπτομένῳ πρὸς ἵππον, εὐθὺς ὁ. στ. JUNG.

Πανδόκος ξενόστασις.] Hæc lectio plane non eſt immutanda: & vitii in MS. originem detegas facile: omiſerunt enim illas extremas literas τασις propter ſequentis vocis ſimilitudinem καὶ στάσις. Sed obſervabis mecum in πανδοκείῳ plura fuiſſe quæque diverſis uſibus loca, quæ καταγωγίων οἰκήματα appellat *Thucydides:* erat ubi ſoli morarentur homines, dixitque ξενόστασιν καταχρηστικῶς, ſiquidem στάσις de equorum animaliumve ſtatione dicatur proprie, *Sophocles.* erat & φάτνη, tam hominibus quam animalibus deſtinatus locus: erat denique ἱπποστάσια, vel ἱπποστάσεις, quæ utræque voces in *Gloſſis*, *ſtabula*, *equilia* exponuntur, & ὀνοστάσια quorum uſum ipſa nominis indicat ratio. Addit autem *Pollux* noſter dici quoque poſſe σταθμὸν, τὴν τῶν ὑποζυγίων στάσιν· ſic apud *Æſchylum Prometh.* v. 396. ἄσμενος δ' ἂν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ· ad quem locum σταθμοὺς *Scholia* per φάτνας explicant; & *Euripid. Androm.* Σταθμοὺς ἐπὶ βοῦται. *Scholiaſtes* ἐπαύλεις· & differre docet σταθμὸν ab αὐλῇ; quod hæc ſit ἀνθρώπων οἰκητήριον, σταθμὸς vero θρεμμάτων. *Philoxenus:* Σταθμὸς, ἔνθα οἱ βοῦς ἵστανται, *ſtabulum*, *ſtatio.* eadem σταθμοῦ in diverſoriis ratio, quæ erat in agris atque villis: ſed tamen & σταθμὸς locus ſimpliciter quo divertunt homines: in Perſia σταθμοί. *Ælian.* I, 32. ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν σταθμὸν τὸν σὸν παραγίνῃ, ad *Artaxerxem Mnemonem* inquit *Sinæthus*. In *Euripidis* autem verbis πρὸς ἵππον antiquæ ante *Seberum* habebant editiones: ſed id qualecunque vitii emendaverat ad Codicis ſui oram *Canterus*,

[38] ἵππων, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ καλυπτομένῳ,

--- πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν.

[39] Λυσίας δὲ ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλείδου φόνου εἴρηκεν, [40] ἱπποστάσιον· καὶ σταθμὸς δ' ἂν [41] καλοῖτο, ἡ τῶν ὑποζυγίων στάσις· [42] καὶ κλείσιον, παρὰ τὸ [43] κεκλεῖσθαι· οὗ καὶ αἱ θύραι κλεισιάδες.

equorum, ut Euripides in Hippolyto occultato,

--- *ad equorum ſtatim irruens ſtabulum.*

Lyſias vero de Achillidis cæde dixit, Equile. Tum & ſtabulum dicitur jumentorum ſtatio. Et κλείσιον, a concludendo: cujus etiam januæ κλεισιάδες dicuntur.

51 ## * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛʹ.

[44] Περὶ εἰδῶν, καὶ μερῶν ὀνομάτων, [45] ταλάντου τε καὶ μνᾶς, καὶ στατῆρος, καὶ δραχμῆς, καὶ πεντηκονταδράχμου, καὶ πενταδράχμου, καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς.

* CAPUT VI. 51

De ſpeciebus, partibus, nominibus talenti, minæ, ſtateris, drachmæ, & penticontadrachmæ, & pentadrachmæ, earumque partibus.

[46] Οὐ φαῦλον δ' ἂν εἴη [47] βραχέα καὶ [48] περὶ νομισμάτων εἰπεῖν· τὰ μὲν γὰρ περὶ τραπεζίτας, κίβδηλόν τε, καὶ ἐπίσημον νόμισμα, ἔχεις προειρημένα· κωλύει δ' ἂν οὐδὲν εἴδη τε καὶ μέρη νομισμάτων ὁρίσασθαι. [49] Πλάτωνι

SEd non inutile fuerit, pauca de moneta dicere. Quæ enim numularios ſpectant, adulterinum argentum, & probatum, ante prædicta habes: nihilque refert numiſmatum ſpecies, & partes definire. Platone

38 Ἵππων, &c.] E MS. priores editiones, ἵππων, καὶ ὡς. & mox ἱππῶν. SEB.

39 Λυσίας δὲ &c.] MS. Λυσίας δὲ ἱπποστάσιον εἶπεν· omiſſo titulo Orationis, qui & legitur infra Segm. 154. JUNG.

40 Ἱπποστάσιον.] E MS. niſi malis ἱππόστασιν, quod in eodem ſupra I, 184. Sed & hoc loco, niſi quod initio ὑππ. Dicitur & ἱππών, & ἱπποστασία & σταθμός. *Camerar.* de Nominibus equeſtr. pag. 115. SEB.

41 Καλοῖτο] E MS. priores editiones καλεῖτο. SEB.

Καλοῖτο] Et noſter MS. καλεῖτο. JUNG.

42 Καὶ κλείσιον, &c.] MS. καὶ κλήσιον, παρὰ τὸ κεκλεῖσθαι· οὗ καὶ αἱ θύραι κλησιάδες· quæ lectio tota, excepto quod θύραι legendum patet, præſtabilior vulgata videtur; κλητιάδας, τὰς θύρας τῆς σκηνῆς, ait *Heſychius.* κλήσιον itaque *Noſtro* σκηνή. Sed inveniuntur tamen apud eundem & κλεῖσις de σκηνῇ· & κλισία, σκηνή· & κλισιάδες. Apud alios eſt & κλείσιον. Sed tricas has miſſas facio: ſat aliarum video mihi objectum in capite ſequenti. JUNG.

Καὶ κλείσιον, &c.] Corruptus fuit vulgo hic locus; cui medelam retuli ex MSS. lectione: itaque παρὰ τὸ κεκλεῖσθαι textus habet mox, ejecta ſpuria vocula ἄλλως· παρὰ τὸ ἄλλως κεκλῆσθαι· & hæc quidem commoda ſunt: ſed quid faciamus illa voce κλησιάδες· quæ utique, ſi ſequi velis analogiam, mutanda fuerit in κλεισιάδες vel κλισιάδες & tamen apud *Heſychium* eſt κλησιάδες· Sed illius auctoritate male ac fruſtra munire volueris hanc corruptam lectionem: etenim aut in *Heſychio* ſcribendum quoque fuerit κλεισιάδες, aut error iſtius Lexicographi erit agnoſcendus; reſtituimus itaque in *Polluce* noſtro κλεισιάδες. Sed de κλεισίῳ & κλισίῳ videndus & *Etymologus* qui τὸν τεχνικὸν ſcripturum inquit διὰ τοῦ ει διφθόγγου. *Herodianum* vero ſcribere διὰ τοῦ ῑ, quia deducat ἀπὸ τοῦ κλίνω· & habet ex *Homero* locum, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη. quin vero κλεισιάδες ſunt & apud *Plutarchum* in *Alcibiade*: μεγάλας δ' αὐτῷ κλεισιάδας ἐπὶ τὴν πολιτείαν ἀνοίγοντος τοῦ τε γένους καὶ τοῦ πλούτου· quod eodem modo eſt dictum quo *Romani* ſolent *aperire feneſtram*; uſuſque eſt alicubi in *Novellis Juſtinianus*: ſed hoc non agimus.

43 Κεκλῆσθαι] *Sylb.* leg. κεκλεῖσθαι. Mox, κλησιάδ. etiam *Heſych.* alii κλεισιάδες. SEB.

Κεκλῆσθαι] Ex *Heſych.* legendum κεκλίσθαι, quod temere ibi abjecta ſint *jumenta*: dein iterum legit κλισιάδες, κλισίαδες, inquit, αἱ δικτύχοι θύραι· κεκλίσθαι præfert & *Salm.* KUHN.

44 Περὶ εἰδῶν, &c.] Capitis hujus inſcriptio MS. cum vulgata conſentit, niſi quod mox ita: καὶ πεντηκονταδράχμου, καὶ πενταδράχμου, καὶ τῶν ὁμοίων καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν· quæ ultima rectius titulum explent, quam ut vulgo eſt. JUNG.

45 Ταλάντου τε] Τε abeſt a C. A. qui & poſt πεντηκονταδράχμου, quod mox ſequitur, habet καὶ τῶν ὁμοίων, omiſſis cæteris; exhibet idem *Salm.* KÜHN.

46 Οὐ φαῦλον] Hæc omittit iterum C. A. & Vetus liber *Salm.* uſque ad ὁρίσασθαι. KÜHN.

Οὐ φαῦλον] Ipſum caput in MS. incipit cum illis: Πλάτων &c. prioribus, quæ quaſi præfatiuncula, omiſſis. Ceterum quod ad βραχεῖα, omnino βραχία ſcribendum; quamvis illud & priores editi, ut & noſter *Seberus.* ſed id ex vitioſa pronunciatione exortum, qua dudum αι & ε confundi ſoleant de κιβδήλῳ autem & ἐπισήμῳ ſupra dixit III, 86. JUNG.

47 Βραχεῖα] Scr. βραχία. SEB.

Βραχεῖα] Legit βραχία *Salm.* KÜHN.

Βραχεῖα] *Kuhnius* βραχία, & ita jam textus habet: occurrit paulo poſt κίβδηλον καὶ ἐπίσημον νόμισμα, pro quo vitioſam in *Baſileenſi* editione lectionem κύβδηλον emendaverat *Falckenburgius*, & ad oram ſui Codicis *Kühnius.* Hoc autem præloquium quod in MSS. omittatur, male factum cenſeo, ſiquidem omnino illud a *Polluce* profectum eſſe putem, cui non inſolens aliquando præloquio monere cur, quave de cauſa ſcribat aliquid.

48 Περὶ νομισμάτων] De hac materia inter alios ſcripſerunt *Gulielm. Budæus*, libris quinque de Aſſe: *Matthæus Hoſtus* totidem libris de Hiſtoria rei nummariæ veteris: & *Joachim. Camerar.* libello de Moneta veteri Græcorum & Latinorum. Inde igitur lucem petet benignus Lector iis, quæ caligine aut perplexitate aliqua hic laborare videbuntur. SEB.

49 Πλάτων μὲν γὰρ καὶ &c.] Incipit hic caput in C. A. ὡς Πλάτων μὲν καὶ τέχνη τίς ἐστι νομίσματι καὶ νομισματοποιητικὴ πρᾶγμα. C. V. ἐστι νομισματοπωλικὴ καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα. *Plato* hanc firmat lectionem in *Sophiſta*, ubi mentionem facit νομισματοπωλικῆς· quæ ſcilicet νόμισμα αὐτὸ πρὸς αὐτὸ ἀμείβεται, *numiſma alterum altero permutat*, vel interveniente nummo nummum vendit, eandem lectionem affert *Salm.* KÜHN.

Πλάτων μὲν γὰρ καὶ &c.] Sic itaque MS. incipit caput hoc, Πλάτων μὲν καὶ τέχνη τίς ἐστι νομισματοπω-

enim teſte, eſt & ars quædam civilis, numiſmatum: & numiſmatis opus poli-
52 ticum, * Cum autem talentum maxima ſit & auri & argenti pars, conveniet huic nimirum, Demoſthenis quinquaginta talentorum penſio: facile vero hoc nomen, ſecundum hanc præſcriptam formulam & augere, & minuere licet. Nam & centum talentorum precium dicere licebit, juxta prædictum vocabulum, & decem talentorum. tum ab omni numero, vel majori, vel minori ſimiliter: ut tamen durities, & aſperitas ſoni vi-

μὲν γὰρ καὶ τέχνη τίς ἐστι [50] νομισματοπωλικὴ, καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα. * εἰ δὲ τὸ 52
[51] τάλαντον μέγιστόν ἐστι χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος, ἐναρμόσαι ἂν [52] ἴσως εἰς τοῦτο, καὶ ἡ Δημοσθένους [53] πεντηκοντοταλαντία· ῥᾴδιον δὲ αὐτὴν κατὰ τὸ προκείμενον σχῆμα αὔξειν τε, καὶ ἐλαττοῦν· [54] καὶ γὰρ [55] ἑκατονταλαντίαν ἔστιν εἰπεῖν, [56] κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ προειρημένου, καὶ δεκαταλαντίαν [57] αὐτίκα ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ πλείονός τε καὶ ἐλάττονος, [58] ὅπου μὴ τὸ δύσφθεγκτόν τε καὶ τραχὺ πρὸς τὴν ἀκοὴν

λικὴ, καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα· recte, & ita reſtituendum certe eſt, niſi quod malim Πλάτωνι ſcribere, caſu dativo: nec aliter mihi *Pollucem* ſcripſiſſe puto; ſupra VII, 170. νομισματοπωλικὴ κατὰ Πλάτωνα, incorruptum id permanſit. valeat itaque illa πολικὴ vel πολιτικὴ νομισμάτων cum prioribus editionibus. noſtri MS. lectio ipſo *Platone* nititur, qui in Sophiſta ait, ἡ τέχνης εἰκαστικῆς, χειρωτικῆς &c. μισθαρνικῆς, νομισματοπωλικῆς &c. quod & mox vocat τῆς ἐμπορικῆς genus ὃ πωλοῦν διὰ νομίσματος, ἀλλάττεται. Ne tamen quid taceam, *Aldina* & *Florentina* lectio πολιτικὴ quoque fortaſſe locum habeat, modo ſcribas πωλητική· ait enim ita mox *Plato*, τὸ περὶ λόγους καὶ κτήματα ἀρετῆς πωλητικόν. Unde totus locus ita queat apud *Pollucem* reſtitui: Πλάτωνι μὲν γὰρ καὶ τέχνη τίς ἐστι νομισματοπωλικὴ, ἡ πωλητικὴ νομισμάτων (vel διὰ νομισμάτων) καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα. Ceterum quod ad illud Πλάτωνι, ita diſerte hinc citat & *Hoſtus* lib. I. cap. 3. ubi de nummorum adpellatione a cauſa efficiente agit, n. 4. quamvis alias male πωλικὴ νομισμάτων habeat & νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα non recte ex libro VII. *Pollucis* adferat. JUNG.

Πλάτων] *Kühnius* in ſuo Codice Πλάτωνι emendavit, quem ſequuti ſumus: alias utique, ſi primum retineas caſum, ipſa videbuntur *Platonis* verba velle ſequi; & affirmare non habeo, numne alicubi *Plato* etiam dixerit: καὶ τέχνη τίς ἐστι πωλικὴ νομισμάτων, vel potius, quod ex *Kühnii* emendatione textus habet, νομισματοπωλική· forſitan ſane: at omnino non vacat anquirere talem locum. Mox quoque νομισματοπωλικὸν per ω præeunte *Kuhnio* nobis eſt emendatum. Νομισματοπωλικὴ vero ea eſt, quam Politicorum primo Philoſophus χρηματιστικὴν καπηλικὴν adpellat, τὴν διὰ χρημάτων μεταβολῆς, *qua pecunia fit commutatione*, cum aureos majoriſve pretii quoſvis nummos lucello vafre inhiantes κατακερματίζουσιν ἀργυραμοιβοί· eſt & ipſa vox apud *Ammonium* in *Ariſtotelem*.

50 Πολικὴ νομισμάτων] *Ald.* & *Florent.* edit. πολιτική. MS. τέχνη τίς ἐστι νομισματοπολική. *H. Steph.* νομισματοπωλικὴ hinc citat. SEB.

51 Τάλαντον μέγιστον] Ita & apud *Suidam* definiri, vel deſcribi potius dicamus, admonuit *Hoſtus* quem vid. lib. III. rei Numm. c. 12. n. 4. Illuſtrat & plura, quæ hic *Pollux* refert Avus noſter Commentariolo *de numiſmatis ſeu moneta veteri Græcorum ac Latinorum.* JUNG.

52 Ἴσως] Abeſt a C. A. KÜHN.

53 Πεντηκονταλαντία.] *Henricus Stephanus* citat hinc πεντηκονταταλαντία. *Sylburg.* leg. πεντηκοντοταλαντία. SEB.

Πεντηκονταλαντία.] C. V. πεντηκοντοταλαντία. KÜHN.

Πεντηκονταλαντία.] MS. clare πεντηκοντοταλαντία· itaque hoc repone, quod & viſum diligentiſſ. *Sylburgio.* quamvis *H. Stephani* πεντηκονταταλαντία etiam non malum ſit. Ait enim *Pollux* κατὰ τὸ προκείμενον σχῆμα nos & in aliis poſſe aſcendere vel deſcendere, ἑκατονταλαντία, ut δεκαταλαντία, quæ tam ab ἑκατὸν, vel δέκα & ταλαντία fiunt, quam illud a πεντήκοντα & ταλαντία pari eodemque modo. Certe ita & ἑξηκονταταλαντίαν lego in *Demoſth.* Orat. περὶ συμμοριῶν. Quod tamen non advertit *Hoſtus* lib. III. rei numm. vet. c. 14. ubi de compoſitis a voce τάλαντον agit, & vulgatam lectionem *Pollucis* retinet. JUNG.

Πεντηκονταλαντία.] *Kuhnius* ad MSS. fidem πεντηκοντοταλαντία in textu reſtituit: & recte: neſcio tamen an non aliter in hoc loco repererit *Etymologus* in τάλαντον, ubi pleraque hæc & ſequentia *Pollucis* noſtri in ſuum retulit Lexicon, prout ſingula diligenter indicabimus ſuo quæque loco: verba ejus ſunt hæc: πολλὰ εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν· ἡ παρὰ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος, καθ' ὃ σημαινόμενον Δημοσθένης φησί· πεντήκοντα τάλαντα· ſed illa quidem lectio huic loco, ut ex ſequentibus patet, convenit parum, neque *Pollucis* noſtri integra hæc omnia deſcripſerit *Etymologus* forſitan: in *Demoſthenis* vero *Philippica* I. ἐνενήκοντα & τεσσαράκοντα τάλαντα reperio, alibique extent πεντήκοντα τάλαντα, quæ *Etymologus* nominat.

54 Καὶ γὰρ] C. A. καὶ γὰρ καὶ ἑ. ἔ. εἰπεῖν καὶ δεκαταλαντίαν καὶ ἀπὸ π. ἀ. π. κ. ἐ. ὅ. μὴ τὸ δυσφθεγκτὸν καὶ τὸ τραχὺ πρὸς τὴν ἀκοὴν ἐμποδίζοι· quod ultimum & C. V. habet: hæc lectio ſine dubio melior vulgata, dummodo ὅπου vulgatum adſit, *ubi*, inquit *difficultas pronuntiationis & moleſta auribus aſperitas non obſtiterint. Salm.* vetus liber non habet ἐστιν εἰπεῖν κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ προειρ. καὶ δεκατ. αὐτίκα· in cæteris conſentit cum C. A. niſi quod legit ὅπου μὴ τοῦ δύσφθεκτον. KÜHN.

55 Ἑκατονταλαντίαν] Sic in Ἱππεῦσι *Comici*:
Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας. JUNG.

56 Κατὰ τὴν ὑφήγ. &c.] Deſunt κατὰ τ. ὑφ. τοῦ προ. in MS. JUNG.

57 Αὐτίκα] Deeſt αὐτίκα, & pro eo MS. habet καὶ ἀπὸ &c. JUNG.

58 Ὅπου τὸ δύσφθεκτον &c.] MS. ὅπου μὴ τό. SEB.

Ὅπου τὸ δύσφθεκτον &c.] Omnino emenda ut MS. noſter habet ὅπου μὴ (quod μὴ & *Seberi* MS. adgnoſcit) τὸ δύσφθεγκτον καὶ τὸ τραχὺ πρ. τ. ἀ. ἐμποδίζοι· τὸ δὲ τάλαντον ἦν μὲν egregie omnia. poſteriora paſſim & ex ſuo *Seberus* noſter reſtituit, quum antea vulgo eſſet: ταλάντου δ'. Sed omnia ita ut ex noſtro MS. deſcripſi, emendanda ſunt. ſic Segm. 54. ἦν δὲ καὶ. & 56. ἦν δὲ καὶ δύσφθεκτον in hac re nunquam dixit *Pollux.* δύσφθεγκτον ſæpiſſime in hac re, ubi quædam vocabula jungi, vel ab iis alia derivari vetat ob teneras auriculas, & ſoni duritiem, quia δυσφθεγκτότερα. Sæpiſſime id tibi occurrit in *Polluce*, ut ſupra VIII. 13. & IX, 132 & 135. & alibi, quæ ſe tibi ipſi non quærenti hinc inde offerent. JUNG.

Ὅπου τὸ δύσφθεκτόν τε καὶ τρ. &c.] Corruptiſſimum locum feliciter reſtituere licet ex MSS. & *Kühnius* ad Codicis ſui oram id præſtiterat egregie: mox vero ἐμποδίζοιτο fuit vulgo, in cujus locum ἐμποδίζοι dedimus, ſuperſtite vocis ſyllaba ad ſequentia relata, a quibus male fuit abrupta: eodem vero modo *Apollo-*

6 N 2

59 ἐμποδίζοι· τὸ δὲ 60 τάλαντον ἦν μὲν καὶ σταθμοῦ 61 τι ὄνομα, ὅθεν 62 καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐστὶν εἰρημένον,

63 Καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.

64 καὶ τὸ Ὁμηρικὸν,

53 Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.

* τοῦτο μὲν αὐτῶν τῶν σταθμῶν τοὔνομα. τὸ δὲ ἐν 65 ταῖς Κράτητος Τόλμαις, 66 πρῶτα μὲν τα-

tetur. Talentum vero, & ponderis nomen fuerit, apud Ariſtophanem dicentem:

Talento muſica ponderabitur.

Atque illud Homericum:

Et tunc quidem Pater appendit aureas lances. 53

* Hoc enim ipſis ponderum nomen eſt. Sed in Cratini Stolis Ταλαντιαῖος quid

nius Grammaticus vitandum inquit in vocum compoſitione τὸ δύσφθεγκτον καὶ τὴν τραχύτητα.

59 Ἐμποδίζοιτο.] MS. ἐμποδίζοι· τὸ δὲ τάλαντον ἦν μὲν καὶ στ. priores editiones, ταλάντου δ'. Seb.

60 Τάλαντον δ' εἴη &c.] C. V. & *Salm.* τὸ δὲ τάλαντον ἦν μὲν κ. στ. τ. ὄ. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἀλλ' ἡ τάλαντα μουσικὴ κριθήσεται· ἦν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν σταθμῶν ὄνομα ὡς τὸ Ὁμηρικόν· χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα τὸ δὲ &c. eandem lectionem habet *Salm.* C. A. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης &c. κριθήσεται ὡς τὸ ὄ. χ. π. ἐ. τ. locus *Ariſtophan.* extat in *Ranis* hunc in modum:

Καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.

Namque muſica talento appendetur.

Ubi σταθμήσεται Attice poſitum pro σταθμηθήσεται, cujus Interpretamentum eſt MSStorum κριθήσεται. *Homeri* verſus extat Iliad. θ. v. 69. & Iliad. χ. v. 209. quem *Virgilius* 12. *Æn.* expreſſit:

Jupiter ipſe duas æquato examine lances
Suſtinet &c.

Ariſtot. H. A. libr. VIII. in fine ἤδη δὲ ἐλήφθη γέρων θύννος οὗ σταθμὸς μὲν ἦν τάλαντα πεντεκαίδεκα. Kühn.

Τάλαντον δ' εἴη &c.] Et hic quoque melior longe ac concinnior extat locus in MSS. quorum ope, præeunte *Kuhnio*, illam, quæ reperitur in textu lectio, reſtituimus. Quam vero varie æſtimatum fuerit, cum ponderis habuit notionem, talentum ex uno *Heſychio* pateat clare. Τάλαντον, σταθμὸς, ζυγὸς· ὁλκὴ λιτρῶν ἑκατὸν, ἢ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, ἢ ἑκατὸν ἑξηκονταπέντε, ἢ τετρακοσίων, ἢ χιλίων ἑκατὸν πεντηκονταδύο· dixeratque paulo ſuperius *Epiphanii* eſſe ſententiam, quæ λιτρῶν ἑκατὸν εἰκοσιπέντε talentum ſtatueret, & vere, ut conſpici poteſt ex magni illius viri libello de Ponderibus & Menſuris. Tum vero qui in hanc rem *Ariſtophanis* citatur locus corruptus eſt; ſcripſerat credo *Pollux* nimium memoriæ ſuæ credulus:

Ἀλλ' ἡ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμηθήσεται.

Attamen non nihili eſt facienda illa MSS. unanimis conſpiratio in κριθήσεται potuerit certe in uno quidem alterove MS. talis de margine gloſſula irrepere facile, ac in genuinæ vocis locum, obſtetricante librariorum incuria, inſinuare ſeſe; ſed ita ad unum omnes Codices ſpuriam alere poſſe ac fovere vocem alii potius, quam ego, credant: accedit & *Etymologum* indicato ſuperius loco hanc ipſam adgnoſcere quoque lectionem, niſi quod pro Ἀλλ' ἡ habeat Ἀλλ' ἢ, facili utique vitio: non diffiteor quidem ingeri nobis in oculos ex *Comici Ranis*, qui huic valde ſit ſimilis, locum: at vero quis tandem adfirmare auſit contra MSS. fidem illum eſſe, quem voluit *Onomaſticographus* noſter: utique ſunt plures *Ariſtophanis*, quæ periere, fabulæ, in quarum aliqua potuerit hicce locus extare, prout illum nobis MSS. exhibent: itaque ſi noſtro res judicio ſteterit, oportuerit MSS. lectionem poſtliminii jure in textum revocare, quippe quæ ſuis conſtet & pedibus & ſenſu hoc modo:

Ἀλλ' ἡ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται.

Quid tamen hujus rei agamus, cum utrique Eruditiſſimi Interpretes alia velint, quorum ſecutus mentem verſiculum iſtum ex *Comici Ranis* in textum retuli: *Kuhnius* tamen malebat Ἀλλ' ἡ pro Ἀλλ' ἢ, qua tamen e lectione qui emergit ſenſus non rite reſpondet rerum, quæ ſunt apud *Ariſtophanem*, ſequelæ: interim ſibi quiſque ſuam retineat arbitrii libertatem. Poſt in *Homeri* verſu cum *Kuhnio* ordinem vocum invertimus: lectum fuit ante: Καὶ τότε δὴ ἐτίταινε πατὴρ χρύσεια τάλαντα. In hoc autem *Homeri* aut fallor, aut τάλαντα propriam ac primam obtinent ſignificationem, *lances*, *libræ*, a ſuſtinendo, unde recte *Scholiographus*, ζυγά· adeo ut *Pollucis* noſtri deſtinato minus iſte locus quadret, nec hercle *Ariſtophanis* quoque verſiculus, in quo ſimiliter τάλαντον non de σταθμῷ ſeu pondere, ſed de ipſa libra, ſeu, ut in *Comici Ranis Florens*, trutina capiendum eſt: ſed eam forſitan in altero, quem nos probamus, verſiculo, opportune habeat notionem.

61 Τι ὄνομα] MS. infra τὶ ὄν. Jung.

62 Καὶ παρὰ Ἀριστοφ.] MS. καὶ Ἀριστοφάνης, ſine παρὰ, & ἐστὶν εἰρ. Jung.

63 Ἀλλ' ἡ ταλ. &c.] Priores editiones, ταλαντομουσ. MS ἀλλ' ἡ. τ. μ. κριθήσεται. Et inde: ἦν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν σταθμῶν ὄνομα, ὡς τὸ Ὁμηρικὸν, χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. Ἡδὺν Segm. ſeq. Extant autem *Homeri* verba Iliad. θ, 69. & χ, 209. Seb.

Ἀλλ' ἡ ταλ. &c.] In verſu *Ariſtophanis* antea male edebatur ταλαντομουσική ut *Seberus* edidit, ita & ab *H. Stephano* hic in ſuo Codice inveni emendatum. Ceterum MS. noſter, ut *Seberi* fere habet:

Ἀλλὴ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται.

Sed cum *Ariſtophanis* Codicibus ita legendum:

Καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.

Eſt enim in βατράχοις Comicis locus, ubi *Æacus*,

Κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται,
Καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.

Unde corruptum ἀλλὴ exſtiterit neſcio: κριθήσεται gloſſema eſſe alterius voculæ facile video. Jung.

64 Καὶ τὸ Ὁμηρικὸν &c.] Pro καὶ τὸ Ὁμ. ita MS. noſter: ἦν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν σταθμῶν ὄνομα, ὡς τὸ Ὁμηρικὸν —— χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα· τὸ δὲ ἐν &c. ut *Seberi*, niſi quod ille magis in fine mutilus. Jung.

65 Τοῖς Κρατιτεστόλαις] Legendumne Κράτητος ἐπιστολαῖς; aut quomodo? Seb.

Τοῖς Κρατιτοστόλαις] C. V. τὸ δὲ ἐν ταῖς Κράτητος Τόλμαις. *Cratetis* Τόλμας non ſemel laudat *Athenæus*. Kühn.

Τοῖς Κρατιτοστόλαις] Egregie MS. noſter reſtituit, quæ vulgo corruptiſſima. tu itaque hanc lectionem ex eo repone: ταῖς Κράτητος Τόλμαις, πρῶτα μὲν ταλαντιαῖος ὅστις ἐστὶν αὐτῶν λέγε, ἄδηλον &c. verſus tamen ita diſtingue, & ſcribendo ſaltem ἔστ' pro ἐστιν.

—— πρῶτα μὲν
Ταλαντιαῖος ὅστις ἔστ' αὐτῶν λέγε.

ἄδηλον ſubjicit *Pollux* & cetera, quæ quoque mendoſa. nempe τροπὴν λέγειν. non ita MS. ſed longe rectius: ῥοπὴν σημαίνει. apage itaque hinc τροπήν. obſcurum,

iſtorum ſit, incertum dicas num precium, aut modum intelligat: ſicuti cum & Alcæus in Endymione dicit: ingentium dolorum. Antiphontis enim Talentum pondus ſignificat. Et Ariſtophanes in Fabulis, aut Centauro: Lapis decem talenta ponderans. Va-

λαντιαῖος ὅστις ἐστὶν αὐτῶν [67] λέγε, ἄδηλον, εἴτε τιμὴν, εἴτε ῥοπὴν λέγει· [68] ὥσπερ ὅταν Ἀλκαῖος ὁ κωμικὸς ἐν Ἐνδυμίωνι εἴπῃ, Νοσημάτων ταλαντιαίων· ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλαντώσις, τὸ βάρος δηλοῖ· καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν δράμασιν, ἢ Κενταύρῳ. λίθος δεκατάλαντος. [69] Ἠδύ-

ait *Pollux* eſſe, in iſta χρήσει *Cratetis*, utrum valor per voculam ταλαντιαῖος ſignificetur, an ad talenti inquam pondus propendeat, an valeat tanti. Sic IX, 58. εἴτε ῥοπὴν εἴτε ἀριθμὸν λέγει. Et ταλαντιαῖος legendum, pro vulgato ταλανταῖος, etiam antea ad meum Codicem notaveram: in primis quod ſequatur, νοσημάτων ταλαντιαίων. Sed ubi alias *Cratetis Tolmæ*? mihi jam non incidit: memini tamen hujus vel alius ejuſmodi nominatam fabulam in *Polluce* noſtro legiſſe: certe eandem infra ex MS. reſtituemus pro vulgatis ἑορταῖς X, 54. MS. noſtri lectio clara eſt, nec me dubitare ſinit. Vide itaque mecum, annon & *Suida* redonandus hujus dramatis titulus, apud quem excidiſſe videtur. Κράτης Ἀθηναῖος Κωμικός· οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος ποιητὴς ἐπῶν, δράματα αὐτοῦ εἰσιν ζ. Γείτονες, Ἥρωες, Ἀηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι· ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά· ait εἰσιν ζ. id eſt, puto, ſeptem: & tamen ſex ſaltem enumerat. quamvis & alia adhuc apud *Pollucem* legantur *Cratetis*, ut Ἑορταὶ, ut Παιδιαί· nam Παρακαταθήκη vulgo quidem; ſed in MS. *Soſicrati* tribuuntur, & apud *Ariſtoph. Scholiaſt.* in Νεφέλαις, ubi de *Amynia*. Κράτης δὲ ἐν Δελφοῖς ὡς ἀλάζονα καὶ κόλακα καὶ συκοφάντην· niſi leviter ſuſpicari liceat, ſi forte ibi legendum Κρατῖνος δὲ ἐν σερίφοις. Pro πεδῆται autem πιδῆται legendum videtur. JUNG.

Τοῖς Κρατιτεστόλαις] Quæ vero malum! hic apparent Κρατιτεστολαί? apage cum iſthoc ſpurio vocabulo ad Cynoſarges, atque ocyus ex MSS. reſtitue, quod & Doctiſſ. *Kühnius* fecerat, ταῖς Κράτητος Τολμαῖς· & bene habet, quod *Cratetis* fabulam non ita in vulgo notam reſtituere liceat: ſcimus quis ſit *Crates*, meminimuſque alicubi harum in *Pollucem* ſtricturarum de eo dixiſſe: ſed ejus fabula Τολμαὶ quæ qualiſve ſit amplius eſt quærendum. Quin & Interpreti noſtro, a quo rariſſime boni quid expectes, mendi quid in hoc loco ſuboluit: & emendationem quoque auſus eſt, ſed quæ nullo tibicine nitatur: ubi enim auctorum homini ſub oculos venerunt *Cratini Stola*? Subjicitur tum *Cratetis* verſiculus, quem varie corruptum ad MSS. fidem *Kühnium* in pleriſque ſequuti reſtituimus: ita vulgo ante nos lectum fuit: πρῶτα μὲν ταλανταῖος, ὅς τι ἔσται αὐτῶν ἄδηλον λέγε· poſtmodum εἴτε τρόπην vitioſe fuit, in cujus locum *Kühnius* dedit ῥοπὴν, quo modo & eruditorum princeps *Joſeph. Scaliger* in libello Commentario de Re Nummaria agnoſcit: quod ῥοπὴν hic appellat *Pollux*, alii ὁλκὴν dicere ſolent, intelligendumque de pondere; vult enim *Pollux* in incerto eſſe, numne *Crates* pretium intellexerit nummarium, an vero potius pondus, cum uſus eſt voce ταλαντιαῖος· me quod adtinet, facile in *Cratetis* loco ταλαντιαῖον capi poſſe cenſeam, ſi quid in his cenſeri ac tuto poſſit ſtatui, ubi priorum poſteriorumque rerum ſequelam ignoramus, de *homine divite*, ac *opulento*, adeoque de pretio potius: nec multum diverſo ſenſu eſt apud *Ariſtotelem* Oeconom. libr. II. cap. 2. ἐγγύους καταστῆσαι ταλαντιαίους, *divites ac opulentos conſtituere vades, quorum opes ad minimum æquent talentum*; & apud *Demoſthenem* I. contra *Aphobum* οἶκοι ταλαντιαῖοι καὶ διτάλαντοι· itaque hoc modo *Cratetis* verſiculum interpreter: *primum quidem quis illorum talentum æquantes poſſideat pecunias, cedo:* alias & ταλαντιαῖος de pondere apud *Heſychium* eſt; Ταλαντιαῖον, βαρύ· unde & ταλαντιαῖοι λίθοι, *librales lapides*, & ταλαντιαία χάλαζα, *libralis grando* obſervante *Joſeph. Scaligero* de Re Numm. pag. 3. (ubi, quod monere operæ fuerit pretium, illa, quæ de talenti notione retulit ſuperius *Pollux* noſter, in Latinum ferme transfudit ſermonem, eandemque *Ariſtophanis*, de qua ſupra, ſed ex ejus *Ranis* emendatam, attulit χρῆσιν) eaque ratione *Alcæi* νοσήματα ταλαντιαῖα fuerint *morbi graves* Adnotat demum *Pollux Antiphontem* de pondere dixiſſe ταλάντωσιν, utique a verbo ταλαντόω, unde apud *Heſychium* Ταλαντώσει, σταθμίσει, στήσει· cui ſimile eſt ταλαντᾶν τὸ ζυγοῦν, & ὑπερταλαντᾶν τὸ ὑπερβαρεῖν apud *Etymologum* & *Suidam*.

66 Πρῶτα μὲν &c.] Verſum ita conſtituerem ex C. V.

— πρῶτα μὲν
Ταλαντιαῖος ὅστις ἐστὶν αὐτῶν, λέγε.

— *Primo quidem*
Quis eorum talentum valeat, dato. KUHN.

67 Ἄδηλον λέγε] In *ſpecimine* lectum ἄδηλον εἴτε τιμὴν εἴτε ῥοπὴν λέγει, quam emendationem probant C. V. & *Salm.* niſi quod pro λέγει habet σημαίνει. confer & Segm. 58. cæterum C. A. omittit ſequentia uſque ad δεκατάλαντος. KUHN.

68 Ὥσπερ ὅταν &c.] Ὥσπερ ὅταν &c. δεκατάλαντος cum mediis, quæ ſequuntur in hoc Segm. deſunt in noſtro MS. De *Alcæi* fabulis *Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 24. ubi & *Endimion* hunc memorat. quem eundem videſis & de *Ariſtophanis* dramaſi ſive centauro, VII. *Athen.* 14. JUNG.

69 Ἠδύνατο δὲ τοῦ χρ.] Iterum MS. ἠδύνατο δὲ τὸ τοῦ χρυσίου τάλαντον τρ. &c. De hoc loco *Hoſtus* lib. V. rei num. vet. cap. 11. n. 14. JUNG.

Ἠδύνατο δὲ τοῦ χρ. &c.] Adponam *Alexandri Sardi* locum ex ejus de Nummis libello, qui hæc *Pollucis* noſtri adludit: *Talentum olim fuiſſe minimi pretii indicat* Homerus, *apud quem quarto loco datur præmium in equorum certamine: fuit ex tribus chryſis, ut ait* Pollux, *poſtea ita auctum, ut a* Fannio *dicatur:*

— *ſummum doctis perhibetur pondus Athenis*
Nam nihil his obolove minus, majuſve talento.

De talenti autem pretio apud *Homerum* viliori monet quoque mox Onomaſticographus noſter: & valuiſſe tres chryſos talentum auri ex eleganti *Philemonis* Comici verſiculo conſtat: δύο τι λάβῃ τάλαντα, χρυσοῦς ἔχων ἓξ ἀποίσεται· ubi duo talenta ſex chryſis cenſentur: habet & hunc ſed paululum mutatum ex *Etymologo* locum, &, quem ſub manibus habemus, *Pollucis* noſtri *Scaliger* de Re Numm. pag. 19. ex quo hæc excerpere lubet: *Τάλαντον autem νομίσματος duplex erat,* τάλαντον χρυσίου καὶ τάλαντον ἀργυρίου· *alterum quidem* τριῶν χρυσῶν, *ſexaginta drachmarum argenti, alterum ſexaginta minarum, ſex millium drachmarum argenti.* Sed apud *Sardum* paucis interjectis hæc alia ſequuntur ex *Polluce* noſtro etiam petita: *Ex Talentis Atticum parvum a* Fannio *& a* Polluce *dicitur ex* 6000. *drachmis vel ex* 60. *minis Græcis:* in quæ eadem cum *Polluce* noſtro conſentit *Hero* MS. πᾶν τάλαντον ἰδίας ἔχει μνᾶς ξ. & in *Demoſthenis Philippicam* primam *Scholia*, quæ hic poſuiſſe juverit: σημείωται ἐντεῦθεν ὅτι τὸ μὲν τάλαντον ποιεῖ μνᾶς ξ. ἡ μνᾶ δὲ ρ̄ δραχμάς· ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολοὺς ἕξ· ὡς εἶναι τοῦ ταλάντου τὰς ὅλας ἑξακισχιλίους δραχμάς· τῶν δὲ δραχμῶν ὀβολοὺς τρισμυρίους· recte quidem id ex *Demoſthenis* loco patere ad-

νατο δὲ τοῦ χρυσίου [70] τὸ τάλαντον [71] τρεῖς χρυσοῦς Ἀττικούς· [72] τὸ δὲ τοῦ ἀργυρίου, ἑξήκοντα
54 μνᾶς Ἀττικάς. * Ἦν δὲ καὶ ἀριθμοῦ τοὔνομα, ὅπου καὶ [73] πολυτάλαντος ὁ πλούσιος· καὶ πολυτάλαντον πρᾶγμα, τὸ πολλοῦ ὤνιον· καὶ [74] τὸ παρ' Ὁμήρῳ,

> Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν [75] μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα.

[76] καὶ διτάλαντον δ' ἂν εἴποις, κατὰ Δημοσθένην. καὶ τριτάλαντον, [77] καὶ ἡμιτάλαντον, ὡς Ὅμηρος,

> Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.

ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις [78] καὶ ἡ τοῦ, πέμπτον ἡ-

lebat autem auri talentum, tres aureos Atticos: argenti vero, ſexaginta Minas Atticas. * Fuit & numeri nomen. 54
Unde multa talenta habens, pro divite. Et res multis talentis conſtans, pro cara. Et illud apud Homerum:

> *Jacebant autem in medio duo auri talenta.*

Sed & Talentum duplex dices, ſecundum Demoſthenem, & triplex. Et dimidium talentum, ut Homerus:

> *Sed auri dimidium tibi addam talentum.*

Vetus autem mos eſt dicere, quintum ſemi-

firmat; nam ſi calculum poſueris ita ſe rem habere comperies. Meminit porro hujus *Pollucei* loci *Snellius* vir non infelicis plane in re nummaria indaginis, iſtius, quem hac de re conſcripſit, libelli pagina 43. & videri quoque poteſt *Voſſius* ὁ πολυμαθὴς in *Etymologico*. Nos autem & hic in ſequentibus indicaſſe iſta, ac digito tantum demonſtraſſe contenti erimus, ſiquidem totam hanc rem nummariam velle hoc loco diligentius ponderare, ac innumeros ferme eruditiſſimorum quoque hominum, qui caſtigandi eſſent, errores explodere inſtituti noſtri rationem excederet.

70 Τὸ τάλαντον] Omittit τὸ *Salm.* KÜHN.

71 Τρεῖς χρυσοῦς] *Salm.* legendum τ χρυσοῦς Ἀττικοὺς hoc eſt. τριακοσίους, ut *alibi oſtendemus.* forte in *libello de Re nummaria*, quem promiſit quidem, ſed non dedit, quantum ego quidem ſcio: talentum auri habuiſſe trecentos aureos ita quis oſtenderet. *Arrianus* lib. IV. ἀναβ. refert *Alexandrum* per præconem indicaſſe, ſe daturum 12. (*Curtius* 10.) talenta illi, qui primus in cacumen petræ Sogdianæ evaſurus eſſet, *ſecundum uno minus* accepturum, ultimum inter decem milites habiturum 300. Daricos, quæ ſumma talentum Atticum facit; Daricus enim tantum valet, quod aureus Atticus. Verum locus ille Arriani Curtiique agit de talento non auri ſed argenti, quod erat LX. minarum, mina autem quinque Daricos habet, ergo quinquies multiplicatæ 60. minæ ſunt 300. Darici, uti oſtendit *Gronovius* de *Pecun. Vet.* lib. III. cap. 7. ubi etiam docet de auri talento veteres abiiſſe in tres ſententias, *Euſtathium* duos aureos, *Heronem* unum, *Pollucem* tres attribuere talento auri, & ultimæ ſententiæ ſe accedere. KÜHN.

72 Τὸ δὲ τοῦ ἀργ.] *Hoſtus* lib. III. rei num. c. 12. de Talento Attico n. 7. JUNG.

73 Πολυτάλαντος] *Hoſtus* eod. lib. III. cap. 14. n. 8. JUNG.

Πολυτάλαντος ὁ πλούσιος.] Et hæc indicato ſuperius a nobis *Etymologi* loco habentur. τέταρτον, inquit, σημαινόμενον nempe τοῦ ταλάντου, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὁμήρου, Κεῖτο δ' ἄρ' &c. καὶ διτάλαντον δὲ καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. Iſta vero καὶ διτάλαντον δ' ἂν εἴποις &c. ex *Polluce* habet *Sperlingius* de Nummis non cuſis p. 10. ubi de talenti notione. In *Ariſtophanis* autem *Lyſiſtrata* p. m. 857. eſt τριτάλαντον βάρος.

74 Τὸ παρ' Ὁμήρῳ] In C. A. non comparet τό· verſus ipſe *Homeri* eſt ex *Iliad.* σ. v. 507. alter eſt *Iliad.* ψ. v. 751. KÜHN.

75 Μέσσοισι &c.] MS. μέσοις δύο &c. male ad verſum qui eſt 507. Ἰλιάδος σ. JUNG.

76 Καὶ διτάλαντον] C. A. διτάλαντον &c. καὶ τριτάλαντον καὶ δικατάλαντον. ἡ. ὡ. Ο. C. V. δικατάλαντον ſubjicit τῷ ἡμιτάλαντον, dein ὡς καὶ Ὁ. KÜHN.

Καὶ διτάλαντον] Ait & *Herodotus Clione* c. 50. ἡμιπλίνθια, λευκοῦ χρυσοῦ, σταθμὸν διτάλαντα. *Demoſthenis* vero locus eſt in extrema illa nobili ὑπὲρ Κτησιφῶντος Oratione: διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεὰν παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν· & παραγραφῇ ὑπὲρ Φορμίωνος· τὸ μὲν γὰρ διτάλαντον, ἡ δὲ ἀφορμὴ ἀσπιδοπήγειον ἑκατὸν μνᾶς ἔφερον. JUNG.

77 Καὶ ἡμιτάλαντον] Pro ἡμιτάλαντον, MS. noſter δικατάλαντον, ὡς καὶ Ὅμ. habet: ſed χρῆσις ſubjecta, quæ eſt Ἰλ. ψ. v. 796. ἡμιτάλαντον non in *Homero* eſſe. Itaque hoc forte modo legendum auctius: καὶ τριτάλαντον, καὶ δικατάλαντον, καὶ ἡμιτάλαντον, ὡς καὶ Ὅμηρος &c. Et *Demoſthenes* enim ἡμιταλάντου etiam voce uſus, ut in ea ὑπὲρ Φορμίωνος· πενθ' ἡμιταλάντων, & alibi. quibus ſubjicit *Pollux*, ut & *Homerus* &c. δικαταλάντους δίκας apud *Æſchinem* in ea περὶ τῆς παραπρεσβ. habes. *Demoſthen.* contra *Aphob.* prima Orat. in fine: οἶκοι ταλαντιαῖοι καὶ διτάλαντοι· & in altera πεντεκαιδεκαταλαντιαίους οἴκους. JUNG.

78 Καὶ ἡ τοῦ π. &c.] C. A. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ τοῦ πέμπτου ἡμιταλάντου &c. *Demoſthenes* contra *Androt.* ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο ἔχων πέντε ἡμιτάλαντα, *quatuor talenta cum dimidio.* KÜHN.

Ἡ τοῦ πέμπτον ἡμιτ. &c.] *Etymologus*: ἀρχαία δὲ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτου ἡμιταλάντου (ex *Noſtro* legendum patet τρίτον ἡμιτάλαντον, idque & *Sylburgius* adverterat: toleres tamen, ſed tum & ſequentia eodem ponantur caſu par eſt: alias certe C. A lectioni hac in re *Etymologus* convenit) καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον· ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἥμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ, καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ· (hinc ſuperius poſt καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον inſerendum patet καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον· nam hic iſtas voces ut recenſitas exponit; patetque hoc magis, quod in noſtro *Polluce* ita legatur) καὶ ὅλως, οὗ τινος ἀριθμοῦ παρωνύμως μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τῷ ταλάντῳ· οἷον, ἂν μὲν η, ἑπτά, ἂν δὲ θ, ὀκτὼ συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ Sˇ· ſicuti ex *Suida*, apud quem talia ſimilia reperiuntur, recte emendavit *Sylburgius*: hæc quidem omnia quin ex *Polluce* ſint petita nullus dubitabit, & mox infra alia hujuſmodi ex *Etymologo* reddemus. Jam vero quid in his ſequentibuſque *Pollucis* opis attulerimus, monendum eſt: καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον & tum τοῦ ἓν uncinulis incluſerat *Seberus*, quos delevi, ſiquidem iſtas voces in textum MSS. Codices adſerant: pauloque poſt vulgo fuit male τὸ ἑκτὸν & τὰ δύο, pro quibus reddidimus, τὸ ἓξ & τὸ δύο, quod & ex *Etymologi* verbis reſtituendum ſatis patet: præterea diſtinctionem confuſam antea variavimus diverſimode, in pluribus ſequuti *Jungermannum*: ſed de his minutiis operæ non habeas pretium, ſi ſingulatim dicam. Hunc autem enumerandi modum tam facilem, ac planiſſimis expoſitum verbis mirum quam multi eruditiſſimi etiam viri, ex quibus *Politianum* nomino, non ceperint: unde perraro hæc talia recte in Latinum ſermonem tranſlata deprehendes

talentum, & ſeptimum ſemitalentum. aut Quatuor ſemitalenta, aut duo dimidia, aut ſex ſemitalenta. Et in ſumma, quot-
55 cunque quis ſemitalenta enunciet, * præcedentem hæc numerum, perfectum eſſe oportet: præter ſeptimum, ſextum: ſi vero tertium, duo: cum hoc autem dimidium ubique adnumerandum. Veteribus quoque uſitatum eſt, unum ſemitalentum dicere,

μιτάλαντον, [79] καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον· [80] τὸ δ' ἦν τέσσαρα ἥμισυ τάλαντα, ἢ δύο ἥμισυ, ἢ ἓξ ἥμισυ· καὶ ὅλως ὁπόσον [81] φήσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, * τὸν πρὸ 55
αὐτοῦ ἀριθμὸν ὁλόκληρον [82] εἶναι δεῖ· [83] ἐὰν μὲν [84] ἕβδομον, [85] τὸ ἕξ· ἂν δὲ τρίτον, τὸ δύο· σὺν δὲ [86] τούτῳ τὸ ἥμισυ πάντως [87] ἐπαριθμεῖν· Φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ [88] ἓν ἥμισυ τάλαντον,

qui vero hæc *Pollucis* noſtri attente legit, rem totam facillime percipiet. *Heſychii* autem locus, quem adfert *Jungermannus* noſter, medela indiget; quid enim fuerit ἡμίσεια, aut quo referetur? ſive forſitan ἡμισία, quo vitii genere & inferius apud *Pollucem* αἱ δύο ἡμίσειαι δραχμαί, ubi, applaudente etiam *Jungermanno*, emendavimus αἱ δύο ἡμίσεια, aut καὶ ἥμισυ, vel καὶ ἡμίσεια δ. in *Heſychio* itaque, ſi ſapis, leges: τὰ ἓξ ἥμισυ vel ἓξ καὶ ἥμισυ τάλαντα· quæ demum vera lectio eſt: reſpexit autem in iſtis *Heſychius* ad *Herodotum Clione*, ubi, indicante etiam *Jungermanno* noſtro, ἕβδομον ἡμιτάλαντον & τέταρτον ἡμιτάλαντον pro ſex talentis & ſeſqui, ac tribus cum ſeſqui occurrit: eundemque, puto *Herodoti* locum præ oculis habuit *Voluſius Macianus* in hiſce: *Seſtertius duos aſſes & ſemiſſem, quaſi ſemis tertius: Græca figura:* ἕβδομον ἡμιτάλαντον· *nam ſex talenta & ſemitalentum eo nomine ſignificantur.* Et plura, quæ huc facerent, adferre liceret niſi & brevitatis habenda eſſet ratio.

79 Καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον] Sunt verba hæc e MS. interpoſita. Deſiderari autem viderat & *Chriſtophorus Rufus*, cujus vide Antexegem. tomo ſecundo Theſ. Critici pag. 578. SEB.

Καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον] C. A. in textu habet ita: καὶ τρίτου ἡμιταλάντου, id eſt, τρίτου ἡμιταλάντου ſcil. χρῆσις: in margine eſt τρίτον ἡμιτάλαντον. KÜHN.

Καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον] Etiam noſter MS. hic habet, ut ſagaciter *Chriſtoph. Rufus* in ſuis Antexegemaſin, cap. 11. reſtituendum vidit, & bene *Seberus* noſter ex MS. ſuo reſtituit. Non ſe ita extricavit *Hoſtus* lib. III. rei numm. vet. c. 14. quamvis ait, verba hæc valde eſſe depravata, quæ ibidem interpretatur; nam *Gualtheri* oſcitantia ſolens etiam a *Rufo* exagitata eſt. JUNG.

80 Τὸ δ' ἦν τέσσαρα &c.] Etiam e MS. priores editiones tantum, ἤ. SEB.

Τὸ δ' ἦν τέσσαρα &c.] MSSti habent iſta, nec opus eſt uncinulis, ut includantur. KÜHN.

Τὸ δ' ἦν τέσσαρα &c.] In MS. deſiderantur hæc, τὸ δ' ἦν τέσσαρα ἥμισυ τάλαντα, tota nempe linea: reſpondent autem πέμπτῳ ἡμιταλάντῳ· quare poſt ἡμιτάλαντον ut omnia ſint planiora, punctum ponendum: quæ enim ſequuntur τὸ δ' &c. explicant priores χρήσεις. JUNG.

81 Φήσει τίς] MS. φ. τίς οὖν τό. SEB.

Φήσει τίς] C. A. φήσει τίς εἶναι τ. ἡ. tollitque diſtinctionem τελείαν poſt ἡμιτάλαντον· commatica ſaltem adeſſe poterat. *Salm.* ὁπόσον φήσει τὶς οὖν τὸ ἡμιτάλ. ſed non opus eſt mutatione ulla. KÜHN.

Φήσει τὶς] MS. φ. τὶς εἶναι τὸ ἡμ. vocula plenius. JUNG.

82 Εἶναι δεῖ] *Salm.* οὖν δεῖ. KÜHN.

83 Ἐὰν μὲν] Priores editiones & MS. ἐὰν μή· ſed μὲν reponunt idem *Chriſtophorus Rufus*, *Matthæus Hoſtus* pag. 553. & *Sylburg.* ad oram libri ſui. SEB.

Ἐὰν μὲν] MS. ἂν μὲν ἕβδ. Et bene etiam illud μὲν, pro vulgato μὴ repoſuerat ad oram Codicis ſui *H. Stephanus*. JUNG.

Ἐὰν μὲν] Ita & *Canterus* pro μὴ antiq. edit.

84 Ἕβδομον] *Heſych.* ἕβδομον ἡμιτάλαντον eſſe dicit τὰ ἓξ ἡμίσεια τάλαντα, ſiebende halbe talent. *Sylburg.* SEB.

85 Τὸ ἕκτον] MSSti τὸ ἕξ· *ſiquidem ſeptimum præceſſerit, tum ſex erunt talenta, ſi vero tertium, tum binarius erit perfectus, adeoque* ἕβδομον ἡμιτάλαντον *ſunt ſex talenta cum dimidio,* τρίτον ἡμιτάλαντον *erunt duo talenta cum dimidio.* Interpres hic ſe non extricat, quia legit ἐὰν μὴ, quod reddit, *ne vel præter.* KÜHN.

Τὸ ἕκτον.] MS. noſter: τὸ ἕξ. ἂ. δ. τρ. τὸ δύο longe rectius. Scioli hæc nempe ſuo modo ſibi finxerunt, quum ſaltem græcas notas numerorum in ſuis Codicibus invenirent. ſic itaque cum MS. locum totum a Segm. præc. reſcribe & diſtingue: ἥμισυ· καὶ ὅλως ὁπόσον φήσει τὶς εἶναι τὸ ἡμιτάλαντον, τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀριθμὸν, ὁλόκληρον εἶναι δεῖ· ἂν μὲν ἕβδομον, τὸ ἕξ· ἂν δὲ τρίτον, τὸ δύο· σὺν δὲ τούτῳ &c. cum hoc ait deiu, nempe ὁλοκλήρῳ, ut ἕξ, ut δύο, dinumerandum ſemper τὸ ἥμισυ ut antea Segm. præc. habuiſti, δύο ἥμισυ, ἓξ ἥμισυ· non ἕκτον ἥμισυ ut vulgo eſt. alias & δεύτερον ἥμισυ, credo dixiſſet. Et ſic ego hæc iſta capio: ſi quis melius ſententiam proferat, ego non obloquar tum. Alias *H. Stephanus* & hoc adſcripſit hic: *Heſych.* ἕβδομον ἡμιτάλαντον *eſſe dicit* τὰ ἓξ ἡμίσεια τάλαντα· quæ *Noſtro* credo nihil repugnant: idem enim quod ipſe *Noſter* dixit Segm. præced. ἓξ ἥμισυ, ſcilicet τάλαντον, quod reſpondet antecedenti ἑβδόμῳ ἡμιταλάντῳ· meminit ejus locutionis & ſupra IV, 175. JUNG.

86 Τούτῳ τὸ ἥμισυ] C. A. & *Salm.* καὶ τὸ ἥμισυ (ſuperſcripto καὶ) πάντως ἀριθμεῖν. C. V. ἀπαριθμεῖν *etiam dimidium*, numero præcedenti integro: omnino ſubjiciendum eſt exemplum, quo hic numerandi modus illuſtrari poterit egregie: ſuppeditat *Herodotus* libr. I. ubi inter alia commemorat *Crœſum* ſacraſſe Delphis leonem ex puriſſimo auro factum, ejuſque pondus fuiſſe decem talentorum, cum autem templum Delphicum incendio hauſtum eſſet, τέταρτον ἡμιτάλαντον colliquefactum deceſſiſſe ponderi. conficitur inde quod leo ille aureus in pondere reliquum habuerit ἕβδομον ἡμιτάλαντον, id eſt, detractis tribus talentis cum dimidio, e decem talentis ſuperfuit pondus ſex talentorum cum dimidio. eodem in loco τρία ἡμιτάλαντα vocat, *unum talentum cum dimidio*: confer *Feſtum* in *trientem tertium*. KÜHN.

87 Ἐπαριθμεῖν.] MS. ἀριθμεῖν. SEB.

Ἐπαριθμεῖν.] MS. noſter ἀπαριθμεῖν· quod non minus rectum arbitror. JUNG.

88 Ἓν ἥμισυ] Pro ἓν ἥμισυ legit *Salm.* τὸ ἓξ ἥμισυ, quod non capio. KÜHN.

Ἓν ἥμισυ τάλαντον, &c.] *Etymologus* hæc iterum habet verbo tenus, niſi quod τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν pro ἡμίσειαν, quæ eadem ſunt. Τρία ἡμιμναῖα de ſeſquimina obſervo & apud *Platonem* lib. VI. de Legib. elegans eſt locus & poni dignus: ὁ δὲ μὴ πειθόμενος, ἀλλ' ἢ διδοὺς ἢ λαμβάνων πλέον ἢ πεντήκοντα ἄξια δραχμῶν ἐσθῆτος χάριν, ὁ μὲν μνᾶς, ὁ δὲ τριῶν ἡμιμναίων, ὁ δὲ δυοῖν μναῖν· ubi τρία ἡμιμναῖα intercedunt minam & binas minas: & audi *Budæum*: *Græci*, inquit, *ſeſqui non habent quomodo uno vocabulo ſignificent: ideoque* τρία ἡμιμναῖα, id eſt, *tres ſemiminas*, Demoſthenes *pro ſeſquimina dixit: &* Xenophon τρία ἡμιδαρεικὰ *pro ſeſquiſtipendio; pendebatur enim militibus Daricus, qui erat nummus tetradrachmalis*, id eſt, *qua-*

[89] τρία ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἡμίσειαν μνᾶν· [90] ὅτι δὲ παρὰ τοῖς ἐφ' Ὁμήρου τὸ τάλαντον ὀλίγον ἠδύνατο, μάθοις ἂν ἐκ τῆς ἱπποδρομίας, [91] ἐν ᾗ τῷ τρίτῳ μὲν ἆθλόν ἐστι λέβης· τῷ δὲ τετάρτῳ δύο [92] χρυσίου τάλαν-
56 τα. * [93] ἡ μνᾶ δέ ἐστι τὸ μέγιστον [94] τῶν τοῦ ταλάντου μερῶν, ὡς [95] εἰς ὄνομα κατακερματίσαι λύσαντα τὸ τάλαντον· [96] ἐπεὶ καὶ τρίτον ἂν

pro tribus ſemitalentis. quemadmodum & Tres ſemiminæ, pro una dimidia mina. Quod autem apud eos, qui Homeri tempore vixerunt, Talentum quam minimum valuerit, ex equorum curſu conjicies, in quo tertium bravium eſt lebes: quarto vero, auri duo talenta. * Mina vero eſt maxima talenti partium, cum in nomina minora talentum redigitur. Inſuper & trientem 56

tuor drachmas pendens, ſive ſemunciam: hæc eademque ex *Budæo* habet *Glarean.* de Aſſe cap. 2. Errorem vero interpretis antiqui in *Demoſthenem* τρία ἡμίμναια de mina ac ſeſquimina capientis facile detegere licet: nimirum confundit τρία ἡμίμναια & τρίτον ἡμίμναιον, de quo mox *Noſter*: & miramur vero *Wolſium* hæc talia probantem & in verſione exprimentem quoque, multo tamen magis *Kühnium* noſtrum, qui in eodem erroris luto ad Segm. hujus libri 54. hæret, ubi πέντε ἡμιτάλαντα ex *Demoſthenis Androtiana Wolſium* ſecure nimis ſequtus interpretatur, *quatuor talenta cum dimidio*, cum debuiſſet, *bina talenta cum dimidio*: ſed quid in re notiſſima jam verba profundimus? *Priſciani* porro locum, quem habet *Jungermannus*, tractat atque feliciter emendat vir perſpicaciſſimi judicii *J. Frider. Gronovius* libr. I. c. 3. de *Pecun. Vet.* ibidemque & hunc ferme totum *Pollucis* noſtri reperies. Sed ut aliquid de ἡμιμναίοις loco non incommodo adjiciam, *Attici* raro ſolent ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα μνᾶς dicere, ſed illius loco ſæpiſſime τριακόσια ἡμίμναια, quod eſt in *Xenophontis* Πόροις· & ad hanc rationem alia ſimilia ſunt redigenda.

89 Τρία ἡμιτάλαντα] Ita τρία ἡμιωβόλια, pro obolus ſemis, vel ſeſquiobolus, *Theophr.* in Charact. περὶ ἀπονοίας ubi conſule Comm. *Caſaubon.* pag. 187. & invenies plura exempla. SEB.

Τρία ἡμιτάλαντα] Hæc nemo tibi illuſtrabit eruditius quam magnus *Caſaubonus*, ut etiam indicavit *Seberus* noſter in Comm. ad *Theophraſt.* Charact. περὶ ἀπονοίας, ad verba tria ἡμιωβόλια· extant enim illa a *Polluce* hoc loco prolata dicendi genera apud *Demoſthenem*, ut hoc ipſum τρία ἡμιμναῖα (quamvis & noſter MS. hic proparoxytone ἡμίμναια) in ea contra *Theocrinem* extat: ubi tamen ſemper lapſus doctiſſ. interpres, *Græculo Scholiaſte* male etiam explicante. Sed adi ipſe illum omnijugæ eruditionis fontem *Caſaubonum.* & vide etiam Avum noſtrum in lib. de Numiſm. ubi de utroque locutionis genere τρίτου ἡμιταλάντου, & τριῶν ἡμιταλάντων quoque agit, illuſtratque ex *Herodoti* loco in *Clione*, ubi quoque ἕβδομον ἡμιτάλαντον habes, & notat quoque lapſum interpretum *Demoſthenis* in *Androtiana*. *Priſcianus* lib. de Figuris numerorum &c. *Seſtertius, olim dupondius & ſemis, quaſi ſemiſtertius, quo tempore denarius decuſſis valebat. hoc eſt, poſt duo, ſequens tertio loco eſt ſemis. Hoc quoque ſecundum Atticos & Iones. qui* ἥμισυ τρίτον *dicebant, pro* δύο ἥμισυ, *teſte etiam* Didymo, *qui hoc ponit, oſtendens in omni parte orationis & conſtructionis analogiam Græcorum ſecutos eſſe Romanos. Unde &* Herodotus *in primo Hiſtoriarum*, ἐποιέετο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα χρυσοῦ ἀπέφθου, ἕλκουσαν σταθμὸν τάλαντα δέκα· οὗτος ὁ λέων, ἐπειδὴ κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηὸς, κατέπεσεν ἀπὸ τῶν ἡμιπλινθίων· ἐπὶ γὰρ τούτοισιν ἵδρυτο· καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ ἕλκων σταθμὸν ἕβδομον ἡμιτάλαντον· * εἰδοῦλων τῶν δέκα ταλάντων γιγνῆσθαι τὸν λέοντα· καταλέγει, ἔχειν ἕβδομον ἡμιτάλαντον· τουτέστιν, ἓξ ἥμισυ τάλαντα. *Septimum ſemitalentum dixit pro ſex ſemis talenta.* Hæc ille, & mutilus & mendoſus: defectum ex *Herodoti Clione* cap. 50. ita ſupple: ἡμιτάλαντον· ἀπετάκη γὰρ αὐτοῦ, τέταρτον ἡμιτάλαντον· quæ ſequuntur eſſe credo *Didymi* ἐκ τῶν περὶ τῆς Ῥωμαίας ἀναλογίας· quæ reſtituere alii conentur. certe εἴδωλον legendum, pro εἰδοῦλων, patet; reſpicit enim ad iſtud *Herodoti*, εἰκόνα· an in καταλέγει, forte κατακαυθέντα λέγει, vel aliud corruptum ſit, non certo dico. vide eundem *Priſcianum* e *Didymo* pluribus eodem libello. JUNG.

90 Ὅτι δὲ παρὰ τ. &c.] Hunc locum de talento, id non tanti fuiſſe temporibus *Homeri*, quanti fortaſſe aliquis ſuſpicaretur, adfert *Muretus* Notis in *Xenophontem* ad locum VI. Κύρου παιδείας iſtum: πολλὰ τάλαντα ἀργυρίου καὶ χρυσίου· JUNG.

91 Ἐν ᾗ τὸ τρίτον &c.] C. V. τὸ τρίτῳ μὲν ἆθλον &c. C. A. τῷ τρίτῳ &c. uti mox τῷ τετάρτῳ. KÜHN.

Ἐν ᾗ τὸ τρίτον &c.] MS. ἐν ᾗ τὸ τρίτῳ μὲν τὸ ἆθλον &c. Scribendum itaque τῷ τρίτῳ μὲν τὸ ἆ. Sic mox τῷ τετάρτῳ habes. patebit tibi ita & apud *Homerum* eſſe, cujus verſus mox referam. JUNG.

Τὸ τρίτον] Toleremus τὸ τρίτον, ἆθλον ſcilicet: ſed utique mox tamen, τῷ δὲ τετάρτῳ, quibus hæc concinant oportet: itaque cum MSS. τῷ τρίτῳ. *Etymologus*: ἦν γὰρ καὶ βραχύ τι (τάλαντον) παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ ὁ ποιητὴς δὲ δῆλον ἡμῖν τοῦτο ποιεῖ, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ Πατρόκλου λέγων· ſequitur *Homeri* verſus, & tum, εἰ γὰρ περὶ τοῦ ταλάντου τῶν Ἑλλήνων, ἔστι βραχύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ· ſupra quoque ex *Sardo* quæ huc facerent attuliſſe memini.

92 Χρυσίου] Χρυσοῦ τ. uterque Codex. KÜHN.

Χρυσίου] MS. χρυσοῦ, non χρυσίου. Et MS. lectio hic verior mihi videtur. Verſus *Homeri* ſunt Ἰλ. ψ. ubi *Achilles* funebres ludos celebrat *Patroclo* ſuo, & præmia ponens:

Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον
Τῷ πρώτῳ· αὐτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.

Hanc autem particulam *Homericorum* carminum fortaſſe ἱπποδρομίαν vocabant, ut noſter *Pollux*, a primo nempe & potiſſimo certamine: quamvis hanc partem a rhapſodis τὰ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἆθλα veteres dixiſſe ex *Æliano* XIII. Var. Hiſt. 11. diſcam. JUNG.

93 Ἡ μνᾶ] Sic & apud *Suidam* eſſe notat *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. c. 9. n. 2. JUNG.

Ἡ μνᾶ δὲ &c.] Vide *Snellium* de Re Nummar. pag. 47.

94 Τῶν τοῦ ταλ. μερῶν] C. A. τὸ μέγιστον τοῦ ταλάντου μέρος. KÜHN.

95 Εἰς ὄνομα κατακ.] C. V. omittit εἰς· malim retinere, ut *in nomen* (minæ) ſolvi, & quaſi in minutias æris redigi poſſit talentum: reſolvitur alias etiam talentum per numeros ex gr. τρίτον ταλάντου &c. KÜHN.

96 Ἐπεὶ καὶ τρίτ. ἂν εἴπ.] De his ita Avus noſter in libr. de Numiſm. Græc. ac Latin. *Talenti partes numeris poterunt diſtingui, ut* τρίτον μέρος *ſeu* τριτημόριον· τέταρτον μέρος, *ſive* τεταρτημόριον. *Quotum illud.*

ta-

talenti dices & quadrantem, & tertiam talenti partem, & quartam partem. & hujuſmodi partes ex numero manifeſtæ ſunt, ſed non ex nomine. Erat vero mina ponderis, & numiſmatis nomen: cujus dimidium dixeris ſemiminam. & tertiam ſemiminam, duas & ſemiminam dices. Minam quoque cum reliquis vocabulis componentes, ut Herodotus in quinto libro dixit πεντάδιμνον, id eſt, quinque minis conſtans.
57 • Lyſias vero contra Autocratem, obvenit mihi viginti minis conſtans convivium. Cæterum

εἴπεις ταλάντου, καὶ [97] τέταρτον, καὶ τριτημόριον ταλάντου, καὶ τεταρτημόριον· τὰ δὲ τοιαῦτα μέρη, [98] ἔστιν ἐξ ἀριθμοῦ δηλούμενα, ἀλλ' οὐκ ἐξ ὀνόματος· ἦν δὲ [99] καὶ μνᾶ σταθμοῦ τε καὶ νομίσματος ὄνομα· οὗ τὸ ἥμισυ ἡμίμναιον· [100] καὶ τρίτον ἡμίμναιον εἴπεις, δύο [1] καὶ ἡμίσειαν μνᾶν ἐρεῖς· [2] καὶ συνθέντες δὲ τὴν μνᾶν ἔλεγον, ὥσπερ [3] Ἡρόδοτος ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ [4] δίμνως εἴρηκεν·
• ὁ δὲ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκράτους, [5] τετύχηκε δέ μοι καὶ [6] εἰκοσίμνως ἔρανος· ὁ δὲ [7] χρυσοῦς 57

poſito quod talentum compleatur minis LX, viginti habebit minas, hoc quindecim. ſimili ratione δίμοιρον talenti erit minarum quadraginta, id eſt, tres. Sed hæc numerorum non appellationum diſcrimina ſunt. JUNG.

97 Τέταρτον] C. A. τέταρτον καὶ τριτημόριον καὶ τεταρτημόριον. KÜHN.

98 Ἔστιν] MS. ἐστιν. JUNG.

99 Καὶ μνᾶ] MS. καὶ ἡ μνᾶ· & mox νομ. τὸ ὄν. SEB.

Καὶ μνᾶ] C. A. ἦν δὲ ἡ μνᾶ σταθμοῦ τε &c. KÜHN.

Καὶ μνᾶ] MS. noſter adhuc plenius quam *Sebers* noſtri: καὶ ἡ μνᾶ σταθμοῦ τε ὁμοῦ καὶ νομίσματος τὸ ὄνομα &c. Adfert alias hæc *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. cap. 9. num. 1. JUNG.

100 Καὶ τρίτον ἡμίμναιον] C. A. hæc habet in margine tantum uſque ad ἐρεῖς. KÜHN.

Καὶ τρίτον ἡμιμναῖον] MS. ἡμίμναιον, κἂν τρ. ἡμ. εἴπῃ εἰς δύο &c. & non inepte legamus credo: ἡμίμναιον· κἂν τρ. ἡμ. εἴπῃς (ſive εἴποις) δύο καὶ ἡμ. μνᾶν ἐρεῖς· ſi nempe dixeris τρίτον ἡμίμναιον, id perinde eſt ac ſi δύο καὶ ἡμίσειαν μνᾶν dicas: ſicut ſi τρίτον ἡμιτάλαντον, idem quod δύο ἥμισυ τάλαντον. JUNG.

1 Καὶ ἡμίσειαν] C. A. pro καὶ legit κἂν· in textu vero eſt καὶ τ. ἡ. εἴπῃς εἰς δύο καὶ ἡμίσειαν μνᾶν· ita & vetus liber *Salm.* legit: Idem & pro εἰς, ἂν legi poſſe ait. C. V. κἂν τριτημίμναιον εἴποις εἰς δύο &c. KÜHN.

2 Καὶ συνθέντες] C. A. συντιθέντες &c. KÜHN.

Καὶ συνθέντες] MS. καὶ συντιθέντες δὲ &c. JUNG.

3 Ἡρόδοτος ἐν τῷ &c.] MS. Ἡρόδ. μὲν ἐν &c. JUNG.

4 Πεντάδιμνον] MS. διμνέως εἴρ. *Herodot.* libro quinto, fol. 349. χρόνῳ δὲ ὕστερον ἔλυσάν σφεας διμνέως ἀποτιμησάμενοι· *binis mulctatos minis ſolverunt.* SEB.

Πεντάδιμνον] MSS. δίμνως. C. V. dein εἶπεν. C. A. retinet vulgatum εἴρηκεν. *Herod.* ut nunc eſt in mundo, habet διμνέως ἀποτιμησάμενοι, *ſingulis captivis duabus minis impoſitis*, ut jam notatum *Sebero*. Lib. VI. vero ait *Idem*: ἄποινα δέ ἐστι Πελοποννησίοισι δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίνειν. *Salm.* quoque δίμνως. KÜHN.

Πεντάδιμνον] MS. δίμνως εἶπεν· non πεντάδιμνον· quod unde irrepſerit, niſi a mala manu neſcio. Sane ſuſpicari licet illum numerum libri πέμπτου male & ad voculam δίμνως repetitum. Scribamus itaque δίμνως; ita enim noſter ſolet communiter & contracte eloqui, quæ Ionice apud *Herodotum* legit, apud quem hic διμνέως eſt in ea *Terpſichore* cap. 77. locumque attulit jam *Seberus* noſter. Sic ſane & τρίμνων habes in *Suida.* Lubet & noſtri Avi verba adſcribere ex libel. de Numiſm. *&* διμνέως ἀποτιμησάμενοι, *Herodotus* Τερψιχόρῃ *de Bœotis & Chalcidenſibus, quos diu in vinculis habitos, tandem amiſiſſe dicit Athenienſes, pretio in ſingulos ſtatuto minarum duarum. Et quod de* Lyſia *adducit* Pollux εἰκοσίμνως ἔρανος, *de collatione viginti minarum. Suidas* τρίμνων τὸ τριῶν μνῶν ἄξιον *annotavit, & alibi* δεκαμναῖον, *ut in his uſus varius appareat.* Valeat itaque vulgatum πεντάδιμνον, quod viris doctis ſæpius impoſuit, id ſuis Lexicis inſerentibus; ut & *Rhodigino*, lib. XI. Antiq. lect. c. 2. ubi etiam multa in hoc capite perſequitur. JUNG.

Πεντάδιμνον] Ex MSS. & *Herodoti* loco δίμνως in textum retulit *Kuhnius* noſter, & recte: ita τρίμνων eodem modo eſt apud *Etymologum* τριῶν μνῶν ἄξιον. & ſic mox in *Lyſia* verbis reſtituimus εἰκοσίμνως ἔρανος, eodem *Kühnio* præeunte. Τετύχηται ibidem vulgo erat, ſed præſtantius eſt MSS. τετύχηκε, quod itaque in textum recepi.

5 Τετύχηται] MS. τετύχηκε. SEB.

Τετύχηται] MSSti, τετύχηκε δέ μοι· *Salm.* ἐντετύχ. & tum εἰκοσίμνως in C. A. *Salmaſ.* quoque εἰκοσίμνως ἔ. *erat vero mihi etiam pecuniæ collatitia ab amicis viginti minarum.* KÜHN.

Τετύχηται] MS. τετύχηκε, non τετύχηται, in verbis *Lyſiæ*, ita & *Sebers* MS. & quid ni recte magis. JUNG.

6 Εἰκόσιμνος] MS. noſter paroxytone, εἰκοσίμνος· ut Avus meus adgnoſcit. JUNG.

7 Χρυσοῦς] C. A. χρυσοῦ, quod cum vulgata facit paria: καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἱ. &c. nam & *inter ea, quæ ponderantur, ponderis minam ſtaterem vocant. Scaliger* in libro de *Re Nummaria* χρυσοῦς plane delet, quia exiſtimat hic agi non de mina auri, ſed ſtatica & ponderali. Rectius *Gronov.* de *Vet. Pecun.* cap. 7. libr. III. verba priora ὁ δὲ χρυσοῦς στ. &c. de *auri mina* accipit, quæ aureum ſtaterem conficiebat, id quod amplius eo firmatur, quod etiam in ponderibus *minæ pondus* dicatur *ſtater. Salmaſ.* hunc locum in notis ita exhibet, πέντε χρυσοῖ στατῆρες μνᾶν ἐδύναντο καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἱσταμένοις τῆς μνᾶς τὸ πεμπτὸν στατῆρα ὀνομάζουσι· μνᾶν· quæ lectio, quid ſibi velit doctiores viderint, priora verba ſine dubio reſpiciunt *Heſych.* vel *Polemarchum* potius apud *Heſychium*, qui dicit μνᾶν δὲ λέγεσθαι τοὺς πέντε χρυσοῦς· poſteriora videntur velle *quintam partem minæ ſtaterem a ponderantibus dici minam*, quod quidem a lectionis vulgatæ veſtigiis longius recedit: vide eundem de *Modo Uſur.* pag. 71. ubi ſervat locum *Pollucis* inemendatum, & iterum pag. 234. τὴν μνᾶν τῆς ῥοπῆς docet *Pollux Græcis στατῆρα appellari.* KÜHN.

Ὁ δὲ χρυσοῦς στατὴρ, &c.] Duri quid ac difficilis habet hic locus, quod animadvertas licet ex diverſiſſimis ſuper eo doctiſſimorum hominum ſententiis, quæ mirum quantis divortiis a ſe invicem in remotiſſima diſcedant: & pleroſque tamen, ſi non omnes, qualemcunque tandem ad eum aut illuſtrandum aut emendandum attulerint diligentiam, vero aberraſſe exiſtimo, ac ſeſe fruſtratos fuiſſe, dum graviter in hiſce exſpitantem Onomaſticographum noſtrum non vident. Cum itaque res ſit alicujus momenti, immoremur pauliſper, videamuſque primo, quæ cuique eruditorum hominum ſedeat ſententia. Literatæ cohortis primipilus *Joſeph. Scaliger* eliminandam cenſet voculam χρυσοῦς, eaque demum ejecta planiſſimum relinqui ſenſum putat: referam hæc illius verba: *Et quemadmodum Hebræis* ſiclus *pondus momentanea lan-*

στατὴρ, μνᾶν [8] ἠδύνατο· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἱσταμένοις τὴν μνᾶν τῆς ῥοπῆς, [9] στατῆρα ὀνομάζουσι·

ſtater aureus minam faciebat. In ponderibus enim minam momenti ſtaterem vocave-

cis; ita etiam στατὴρ Atticis, qui aliter μνᾶ· ponit tum ac emendat *Pollucis* noſtri verba; iterumque hæc ſubjicit: *Deſignat enim* (Pollux) *μνᾶν duplicem eſſe: alias enim ῥοπὴν ſive lancis momentaneæ pondus: alias νόμισμα ſignificari.* Et hæc quidem eſt maximi illius viri opinio, a qua in alia omnia *Snellius* abit, qui neſcio quibus fidiculis, quave machinarum vi ex hiſce *Pollucis* noſtri verbis procudere nititur inauditum antiquis ſtaterem viginti ac quinque drachmarum, & hauſerat quiddam hujus ſuæ explanationis, credo, ex *Hoſto*, cujus verba delecta in ſuum Commentarium retulit *Jungermannus*: at hercle non exputo quibus leviſſimis ac ineptis rationibus adacti in hæc ſe devia dare potuerint eruditi viri, *Snellius* præcipue, qui ſibi heic in plurima parte parum conſtat, illiuſque hanc opinionem docte revicit vir eruditionis ſubactæ *J. Frider. Gronovius* de *Pecun. Vet.* lib. III. c. 7. cujus demum longe præſtantiſſimi viri ſententiam poſtremo loco propriis ipſius expreſſam verbis non invidebo tibi, benivole Lector: *Quorum*, inquit, (eorum nimirum quæ ex *Pollucis* hoc loco retulerat & *Joſepho*, qui, cum *οἱ* LXX. venditum dixiſſent *Joſephum εἴκοσι χρυσῶν*, ſcripſerat *εἴκοσι μνῶν*) *ego hanc ſententiam eſſe cenſeo; ſtaterem aureum pendere ac dici etiam* auri minam: *nam ut* talentum auri, *tres ſtateres, drachmæ argenti* LX, *quum* argenti talentum *ſit* LX. *minarum*, MDC. *drachmarum: ita & minæ alia auri, nempe viginti drachmæ ſive ſtater, alia argenti quæ* C. *drachmarum:* quæ ſane expoſitio præ cæteris miro blanditur lenocinio: ſed tamen pauliſper animumque loco attendamus, auctoriſque noſtri errantis quamvis mentem aperiamus, quantum fieri poteſt. Statuam itaque primo loco in hiſce *Pollucis* noſtri verbis de pondere ſtateris non de pretio agi, quod & rectiſſime viderat *Scaliger*: & enim a noſtris partibus ipſe *Pollux* aperte ſtat, ſiquidem Segm. 58. dicat demum *ἔστι δὲ καὶ νόμισμα στατὴρ*, quæ perſuadent, credo, in prioribus de pondere ſtateris loquutum fuiſſe. Tum vero intactam *Polluci* noſtro manere potius velim voculam *χρυσοῦς*, quam ſi extermines, violatam dederis antiquorum Codicum fidem, qui genuinam eam habent ac probant: his ſi ipſa *Pollucis* noſtri accedat auctoritas, res erit indubia: is itaque IV, 75. inquit: *ὁ δὲ χρυσοῦς στατὴρ δύο εἶχε δραχμὰς Ἀττικάς·* quo loco de pondere agi Segmenti docet inſcriptio: & per duas drachmas intelliges aureas; alias enim viginti habet argenti drachmas ſtater, quibus auri binæ ſunt æquales, ſiquidem decupla pretii parte argentum auri valor excedat. Forſitan tamen cum *Salmaſio* non male pro *χρυσοῦς* levicula mutatione ſcripſeris *χρυσοῦ·* melius enim, cum de pondere ſermo eſt, *στατῆρα χρυσοῦ* dici puto, quam *στατῆρα χρυσοῦν*, ſicuti *δραχμὴ χρυσοῦ* & *χρυσῆ*, illa de pondere, hæc de nummo dicitur: utrumque tamen obtinuerit credo: ſicuti Segm. ſeq. *στατῆρες χρυσοῖ* de nummis in *Eupolidis Demis*. Hæc vero ſi de numiſmate volueris intelligere, verte te in quamcunque libuerit partem, nec ſic tamen reperies quicquam, quo ſtateri minam te conciliaturum promittere audeas: certe quæ vir eruditionis exquiſitæ *Gronovius* in medium protulit, ſi ad amuſſim examinentur haudquaquam congruunt: quid enim? ad hanc itaque fictitiam XX. drachmarum minam ſtabiliendam momenti quid conferet duplicis talenti comparatio? minime profecto: felicius id ſuccederet, ſi eam rationem ad auri talentum haberet mina auri, quam ad argenti talentum argenti habet mina, qua debita proportione hic plane deſtituimur: porro cum mina argenti contineat C. drachmas, auri minam continere oportebat X. drachmas, cum aurum *τοῦ ἀργυρίου* ſit *δεκαπλάσιον*, monente inferius *Polluce* noſtro: & unde tandem, quave auctoritate ſtabilias illam auri minam XX. drachmarum? non certe, quod *Joſephus μνᾶς* dixerit, quas *οἱ ό χρυσοῦς·* illa enim diverſitas a vario Hebrææ vocis כסף intellectu pendet, quam hi *χρυσοῦς*, ille vero *μνᾶν* putavit: nec quoque ex *Plauti Philippiis* vel *Philippicis mnis*, quæ immane quantum a ſtatere aureo diſcrepant; prout enim *Philippicum* fuit *talentum*, cujus & ipſe *Plautus* in *Truculento* meminit, ita & *Philippicæ* fuere *minæ*, quæ eam habuere ad Atticas minas rationem, quam *talentum Philippicum* ad Atticum, quod poſterius prioris fuit triplum, ut obſervat recte Illuſtriſſ. *Scaliger*. Amplectamini igitur ſenſum verbis *Pollucis* noſtri convenientiſſimum: nimirum ab ſeſe illa nobis ſuppeditant ſtaterem auri, & auri minam ponderis æquari; *aureus*, inquit, *ſtater minam valebat, etenim in rebus momentaneis minam ponderariam, ſtaterem nominant; & quando ponunt πεντεστάτηρον, πεντάμνουν videntur velle.* Sed tamen iſta *Pollucis* noſtri ſi ad veri trutinam examines, non intercedo quin pro falſis habeas: id indicavi jam ſuperius; & certe in hac re non mediocri errore eſt hallucinatus: quis enim ſeu pretium nummarium ſive ponderis examen intelligas, minam & ſtaterem idem valere dixit? antiquorum certe nemo: neque *Soſicrati πεντεστάτηρον* fuerit *πεντάμνουν· λῆρος, λῆρος.* Sed, *quod quinque ſtaterum pondus habet, quinquelibre, ut πεντάμνουν, quod quinque pendebat minas.* Et probemus quoque paucis: Daricus idem qui ſtater pondere ac valore; at is viginti cenſetur drachmis argenteis ab *Harpocratione*, *Ariſtophanis Scholiaſte*, aliiſque: mina vero centum: ut quinque demum ſtateres minam efficiant, adeoque ſtater quinta ſit minæ pars: hæc in nomiſmate, de quo & ſupra tetigimus: de pondere vero en tibi *Heronis* MS. verba: *ἡ δὲ μνᾶ στατῆρας εἴκοσι καὶ πέντε· (ἔχει) ὁ δὲ στατὴρ δραχμὰς, αἳ εἰσιν ὁλκαὶ, δ.* ſimilique modo *Cleopatra* quatuor drachmas, argenteas intellige, ſtateri adtribuit, vocarique monet *τετράδραχμον·* & patet ex *Herone* porro minam, & cum pondus eſt, & cum nummus, utroque modo drachmis cenſeri C: aliud itaque *Pollucem* noſtrum egiſſe, cum hæc traderet, perſpicuum eſt; nec quiſquam, puto, ſeu de pondere velit ſeu de nummo intelligi, expediet locum. *Sperlingius* certe ſecum ipſe non conſentit, ubi hæc examinat. vide illum p. 132 & 154.

8 Ἠδύνατο.] MS. ἐδύνατο. SEB.

Ἠδύνατο.] MS. noſter, ſicut *Seberi*, ἐδύνατο. Hunc vero locum *non niſi de aureo ſtatere unciali octo drachmarum, proportione duodecupla cum ſemiſſe intelligi poſſe* ait *Hoſtus* libr. V. Rei Nummar. vet. cap. 4. in quarta Proportione, n. 12. quem vid. & eodem libro cap. 2. n. 7. & cap. 8. in Darico n. 9. *Mariana* de Ponderibus c. 7. ex eo quod *Suidas* ſcribat, *quinque Daricos minam argenti valere*, hunc locum *in eo quod aureum ſtaterem minam valere habet*, caſtigandum eſſe ſuſpicatur. Locus *Suidæ* eſt in *Δαρεικοῦς*. Sed *Pollucis* noſtri lectio clara eſt, & veterum Codicum conſenſu confirmatur, & iis quæ *Pollux* ſubjicit, *μνᾶν τῆς ῥοπῆς*, ſtaterem dictum, & pentamnum videri dicere, qui dicant pentaſtaterum. Nec ſi quid non capias, ſtatim emendandum fuerit itaque, auctore adeo reclamante. JUNG.

9 Στατῆρα] *Heſtus* libr. III. Rei Numm. vet. cap. 7. n. 1. ubi tamen hæc non explicat, & lubens fatetur Avus meus ſe nondum ſatis poſſe intelligere, quomodo hoc pretium ad pondus referat *Pollux*. Videtur tamen, ſi lubet quid mihi opinionis proferre, dicere noſter idem quod de Talento, & de mina dixerat, nempe talentum quoque *σταθμοῦ ὄνομα* eſſe, & itaque in *ταλαντιαίοις* dubitabat ſupra Segm. 53. diceret ne *Crates τιμὴν*, ἢ *ῥοπήν*. Sic de mina Segm. 56. *σταθμοῦ* quoque nomen eſſe. Idem, ni fallor, ait *περὶ στατῆρος*, & hunc non tantum pretii nomine

runt. Et cum quinque ſtateras continens dicunt, quinque minas intelligere videntur: ut in Hippocratis depoſito, quoniam enim videor albus homo, pinguis, ocioſus, capiat ligonem aſſuetus inſume-
58 re πενταστάτηρον, ſpiritus conſurget. * Eſt & ſtater numiſma: ut cum Ariſtophanes dicit,

Stateris vero ſervi ludebamus.

σι· καὶ [10] ὅταν εἴπωσι πενταστάτηρον, [11] πεντάμνουν δοκοῦσι λέγειν, [12] ὡς ἐν τῇ [13] Σωσικράτους παρακαταθήκῃ· ὅταν γὰρ οἶμαι λευκὸς ἄνθρωπος, παχὺς, ἀργὸς, λάβῃ δίκελλαν εἰδὼς τρυφᾶν πενταστάτηρον, γίγνεται τὸ πνεῦμα ἄνω·
* [14] ἔστι δὲ καὶ νόμισμα [15] στατήρ. ὡς ὅταν εἴπῃ 58
[16] Ἀριστοφάνης.

[17] Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.

veniſſe, ſed & ponderis. hinc ſtaterem pendere; ἐν τοῖς ἱσταμένοις nimirum dictum τὴν μνᾶν τῆς ῥοπῆς· Sic mox Segm. ſeq. 58. εἴτε ῥοπὴν, εἴτε ἀριθμὸν, de τετραστατήροις, perinde ac ſupra Segm. 53. locutum ex MS. indicavimus. JUNG.

10 Ὅταν εἴπωσι πενταστάτ.] MS. ὅτ' ἂν εἴπ. πενταστ. πεντέμνουν. *Hoſtus* hujus loci meminit libr. III. Rei Numm. vet. c. 7. n. 21. & lib. V. c. 8. in Darico n. 11. JUNG.

11 Πεντάμνουν] C. A. ex correctione πεντέμνουν δ. λ. cætera abſunt uſque ad πνεῦμα ἄνω. KÜHN.

12 Ὡς ἐν τῇ Ἱπποκρ. &c.] Ὡς ἐν τῇ &c. deſunt in MS. uſque ad ἔστι δὲ καὶ νόμισμα &c. JUNG.

13 Ἱπποκράτους παρακαταθήκῃ.] C. V. aſcriptum quod ſit legendum Σωσικράτους· uti ſupra ex MSStis repoſitum IV, 173. verſus *Soſicratis* ita conſtituerem:

Ὅταν γὰρ, οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχὺς,
Ἀργὸς, τὸ τρυφᾶν εἰδὼς, λάβῃ δίκελλαν
Πενταστάτηρον, γίγνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω.
Quando enim, puto, aliquis albicans homo,
Piger, delicatus ceperit ligonem
Quinque ſtaterarum, anhelitus eſt ſupra.

Innuit Poëta hominem otio delitiiſque innutritum non eſſe ferendis magnis laboribus. Nam ſi opus aliquando facere voluerit ligone quinquelibri, ſtatim ducit ilia, & ſpiritum crebro anhelitu in ſummo pectore reciprocat. *Plato* lib. VIII. Polit. divitem, inquit, in umbra educatum multumque alienæ carnis gerentem in periculis ἄσθματός τε καὶ ἀπορίας μεστὸν, *anhelitu plenum conſiliique incertum* videri. Illuſtriſſ. Dn. *Ulricus Obrechtus*, *Patronus Literarum Magnificus*, verſu ſecundo legit εἰωθὼς τρυφᾶν ut *Interpres*: & ad explicandum τὸ λευκὸς ἄ. advocat ex *Damaſceni excerptis Peireſcian.* exemplum *Parſonda* qui ex ſtrenuo milite factus eſt γυναικῶν ἁπαλώτερος καὶ λευκότερος τὴν χροιὰν, cum ab hoſte captus quotidie lavaretur adhibito ſmegmate ex ovi vitello confecto; quod cum fieret brevi tempore horridus ille & decolor miles evaſit ἀνθρωπός τε λευκὸς καὶ ἁπαλὸς καὶ γυναικώδης· huc pertinet, quod eadem *Excerpta* ex *Diodoro* habent, nempe quod filia *Salmonei*, *Tyro* nomen hoc indepta ſit διὰ τὴν λευκότητα καὶ τὴν τοῦ σώματος μαλακότητα· conf. notata ad V. H. *Ælian.* lib. XIV. c. 7. adjiciam & locum *Cteſiæ* apud *Athenæum* lib. XII. c. 7. ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος· de *Sardanapalo* loquitur. *Salmaſ.* de *Modo Uſur.* *Cratetis* nomen hic reponendum cenſet. in notis locum *Comici* ita habet. Ὅταν γὰρ οἶμαι λευκὸς ἄνθρωπος παχὺς Ἀργος λάβῃ δίκελλαν, εἰδὼς ἐντρυφᾶν Πενταστάτηρον· me nondum pœnitet lectionis quam propoſui in notis. KÜHN.

Ἱπποκράτους παρακαταθήκῃ.] Sed quid malum Ἱπποκράτους παρακαταθήκη, vulgo? Vix dubito, quin reſcribendum ſit Σωσικράτους παρακ. ut ſupra IV, 173. in MS. noſtro erat, ubi quoque ejus *Comici* nomen *Crates* injuria occupaverat. Verſus *Comici*, tres ſenarii a *Polluce* adferuntur, ſed a viris doctis emendandi & reſtituendi. alicubi enim non ſat integros puto. ſupra *Noſter* hanc πενταστάτηρον δίκελλαν exponebat πεντάλιτρον IV, 173. JUNG.

Ἱπποκράτους παρακαταθήκῃ.] Retinet *Hippocratem* Illuſtriſſ. *Scaliger* de Re Numm. p. 18. *Comicumque* eum appellat; quod quo fiat indicio, ignarus ſum: neque aliter *Meurſius* ad *Chalcidii Timæum*, qui tamen *incertum fatetur*, *cui adſcribere debeamus* τὴν Παρακαταθήκην, *cujus meminit* Pollux *lib.* IX. c. 6. illam autem ipſam δίκελλαν πενταστάτηρον ſupra IV, 173. ex *Cratetis* παρακαταθήκῃ adtulit *Pollux*, cujus loci vitioſa lectio impulit *Salmaſium*, ut & hic *Cratetem* reſtituendum putaret, notiorem utique *Comicum* quam *Hippocratem*, quali nomine forſitan nullus unquam extiterit: & animadvertas licet ex hoc loco, quid diſtent æra lupinis, quid dubiæ erudititiſſimorum virorum conjecturæ certiſſimis MSS. Codicum lectionibus: repoſui itaque præeunte *Kühnio* Σωσικράτης· & male habet, quod non & eadem lectio in textum ſit relata ſuperius IV, 173. ubi remanet hactenus Κράτης. Hunc autem *Soſicratem Comicum* opinantur Commentatores noſtri, ideoque redigendis in verſuum ordinem atque legem ejus verbis operam dat *Kühnius*: diverſo paululum modo *Joſ. Scaliger*; &, quia ſe de hiſce verſiculis bene meritum exiſtimat, illa ponam, ut a ſummo viro ſunt emendata:

Ὅταν γὰρ οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχὺς,
Ἀργὸς, λάβῃ δίκελλαν, εἰωθὼς τρυφᾶν,
Πενταστάτηρον, πνίγεται τὸ πνεῦμ' ἄνω.

Viden' hic πνίγεται poſitum pro γίγνεται ſed haud profecto vulgatam voculam cum *Scaligeri* emendata commutavero; recte enim πνεῦμα dixeris ἄνω γίγνεσθαι, cum reciprocato anhelitu ſpiritum ducimus. Et vero neſcio quid *Comici* ſaporis in hocce *Soſicratis* loco deguſtem: ſed tamen re accuratius ad calculos poſita, proſam potius hujus Παρακαταθήκης orationem fuiſſe cenſeo, neque *Comici* argumenti, ſed philoſophici potius ſeu ethici: *Soſicratem Rhodium*, qui διαδοχὰς ſcripſerit, citat pluries *Diogenes*, apud quem ejus nomen ter fuit mala manu in Σωκράτης mutatum, obſervante *Caſaubono*: ejuſdem fuere Κρητικὰ ab *Athenæo* adducta; ſed iſta quidem vitio ſunt poſita pro Κρητικοῖς, quorum primum in teſtimonium advocat *Suidas* in Δούλων πόλις, atque ex eo *Michael Apoſtolius*: & quoque Φιλαδέλφους ejus ex *Athenæo* oſtendit *Kühnius* ad IV, 173. quibus, puto, Philadelphorum hiſtoriam atque res geſtas memoriæ tradidit: hunc eundem & παρακαταθήκης eſſe auctorem tenebo, donec certius quid alius attulerit. In ipſis autem *Soſicratis* verbis λευκὸς ἄνθρωπος eſt *homo nitidus*, *quique delicate cuticulam curat*: tum vero εἰδὼς τρυφᾶν omnino ſubjiciendum eſt poſt ἀργός· & eleganter dictum, *delicitari ſolitus*, *deliciis aſſuetus*: neque eum, qui Græcorum capitur elegantiis, fugerit iſte verbi εἰδέναι uſus.

14 Ἔστι δὲ καὶ νόμισμα &c.] MS. ἔστι μέντοι καὶ νόμ. στ. ὡ. ὅτ' ἂν εἴπῃ· omiſſo Ἀριστοφάνης. JUNG.

15 Στατήρ] Sequitur omiſſis interjectis in C. A. & V. C. *Salm.* Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις· *Salm.* alias hæc priora legit: ἐστὶ μέντοι καὶ νόμισμα στατήρ. KÜHN.

16 Ἀριστοφάνης] *Pluto* v. 817. SEB.

17 Στατῆρσι δ' οἱ θερ. ἀρτιάζ.] C. V. ἠρτιάζομεν· ſed in *Ariſtoph.* *Pluto* hic verſus ita habet:

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
Χρυσοῖς &c.
Stateribus miniſtri par impar ludimus
Aureis &c. KÜHN.

Στατῆρσι δ' οἱ θερ. ἀρτιάζ. &c.] MS. στατ. δὲ οἱ θ. ἠρτιάζομεν· & ἠρτιάζομεν etiam antea editi, ut & MS.

[18] τὸ γὰρ ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις ἀμφίβολον, σωτηρίας τετραστατήρου, εἴ τε ῥοπὴν, εἴ τε ἀριθμὸν λέγει. Εὔπολις δὲ ἐν μὲν Δήμοις, τὸ νόμισμα δηλοῖ λέγων,

Ἔχων στατῆρας χρυσίου τρισχιλίους.

ἐν δὲ Ταξιάρχοις τὴν ῥοπὴν λέγει,

[19] — ὅτ' ἦν μέντοι νεώτερος, κρόκης
Πέντε στατῆρας εἶχε· ναὶ μὰ τὸν Δία.
Νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥαδίως.

59 * Καὶ οἱ μὲν Δαρεικοὶ ἐκαλοῦντο στατῆρες, οἱ δὲ [20] Φιλίππειοι, οἱ δὲ Ἀλεξάνδρειοι, [21] χρυσοῖ πάντες ὄντες. καὶ εἰ μὲν χρυσοῦς εἴποις, [22] προσυπακούεται ὁ στατήρ· εἰ δὲ στατὴρ [23] εἴποις, [24] οὐ πάντως ὁ χρυσοῦς· [25] Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίσῃ,

Illud enim in Ranis, Salutis quinque ſtateris conſtantis: ambiguum eſt, num pondus ſignificet, aut numerum. Sed Eupolis in Populis numiſma intelligit dicendo:

Habens aureos ſtateres ter mille.

Sed in Imperatoribus pondus intelligit:

Et cum eſſet junior Croca,
Quinque ſtateres habebat, næ per Jovem.
Nunc vero ſordis facile habet talenta duo.

* Atque hi quidem ſtateres vocabantur Darici: illi Philippici: alii Alexandrini, omnes aurei exiſtentes. Et ſi aureus dicas, ſtater ſubintelligitur: ſed ſi ſtater ſolum, non plane intelligitur aureus. Sed in Anchiſe Alexandrides, 59

infra Segm. 100. Apud *Ariſtophanem* tamen in *Pluto*, ut edidit hic rectius *Seberus*, & *Suidas* habet in στατήρ·

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
Χρυσοῖς. — JUNG.

18 Τὸ γὰρ ἐν τοῖς Βατρ. &c.] Τὸ γὰρ &c. uſque ad Εὔπολις, hæc inquam periodus deeſt in MS. Ceterum in vulgatis titulus ἐν Βατράχοις falſus eſt: nec enim extat in illo dramate, quod *Pollux* adfert; tu emenda, τὸ γὰρ ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις· quod quæ mala manus tam monſtroſe corrupit? extant enim iſta in *Comici Eccleſiazuſis.* Emenda dein σωτηρίας τετραστατήρου Verſus *Ariſtophanis* ſunt & apud *Suidam* in τετραστατήρου,

Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
Τετραστατήρου —

Ita repone & apud *Suidam*, cui deeſt vox κἀυτόν· quamvis & reliqua, complures enim verſus adfert, ad *Ariſtophanis* locum ipſum comparanda & reſtituenda ſint. Hæc jam clara eſſe puto, nec nimis miranda illa librariorum flagitia. Sic ſupra VII, 39. pro Λυσιστράτῃ vulgata, Βατράχοις legendum oſtendi. Et tamen hic *Hoſtus* libr. III. Rei Num. cap. 7. quo de Statere agit, n. 20. quamvis illa *Ariſtophanis* in promptu haberet, putavit *Pollucem* ex *Ranis* adferre σωτηρίας τετραστατήρους· ſed hoc putare putidum eſt. JUNG.

Τὸ γὰρ ἐν τοῖς Βατράχοις] *Jungermannum* ſequti, qui adducta ex *Comici Eccleſiazuſis* τετραστατήρου σωτηρίας vulgatum *Ranarum* titulum falſi convicit, in textu repoſuimus ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις. Paulo poſt in *Eupolidis* verſiculis diſtinctionis rationem mutavimus ad *Kühnii* noſtri mentem: erat vulgo νεώτερος κρόκης.

19 Ὅτ' ἦν μέντοι νεώτερος κρόκης,] Diſtinguendum poſt νεώτερος· cohærent enim, κρόκης πέντε στατῆρας εἶχε, *quinque ſtateres ſubteminis habuit, nunc vero obſoleta & detrita ſordium facile duo talenta habet.* ita & *Salmaſius.* KÜHN.

Ὅτ' ἦν νεώτερος κρόκης] Diſtingue, νεώτερος, κρόκης πέντε στ. &c. ait enim στατῆρας κρόκης πέντε juniorem habuiſſe: nunc ῥύπου δύο τάλαντα. JUNG.

20 Φιλίππειοι] MS. Φιλίππιοι. Citant alias hunc locum *Bayf.* de Vaſculis & *Hoſtus* lib. I. Rei Numm. c. 7. n. 50. JUNG.

Φιλίππειοι &c.] *Philippicorum* ſtaterum mentionem quoque fecit *Noſter* inferius Segm. 84. ibique de his plura: hunc autem *Pollucis* noſtri locum præ oculis ſibi habuit *Alexander Sardus* de Nummis pag. 12. *& alios ſtateras refert* (Pollux) Dareicos, Philippeios, Alexandreios, Corinthiacos. *etiam ex decem obolis*: ſemiſtaterem *quoque &* tetraſtaterem *Cyrenæ*: ipſaque adduxit verba vir Eruditiſſimus *Ottho Sperlingius* in Diſſertat. de *Nummis non cuſis*; eoque loco reperies, quæ lucem hiſce *Pollucis* adfundunt.

21 Χρυσοί] Superſcriptum hoc eſt in C. A. KÜHN.

22 Προσακούεται] MS. προσυπακούεται· aptius quam vulgatum προσακ. Hæc alias interpretatur & *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. cap. 7. n. 6. & lib. V. c. 2. n. 2. JUNG.

Προσακούεται] Ad fidem MSS. in textum retulimus ſcripturam elegantiorem προσυπακούεται, adplaudente etiam *Jungermanno*: nihil certe iſthoc verbo in hujuſmodi rebus *Grammaticis* eſt familiarius: alterum vero nunquam inveneris: *Schol. Euripid.* ad *Alceſt.* προσυπακουστέον τὸ λέγεις ἢ τὸ θῇς· & infinities alibi.

23 Εἴποις] C. A. omittit εἴποις. KÜHN.

24 Οὐ πάντως] *Salm.* ex MS. delet οὐ, quod tamen videtur requiri ad loci ſenſum bonum. Nam dicit *Pollux*, quod ſub voce χρυσοῦς ſubintelligatur ſtater, ſed ſi dixeris *ſtater*, non omnino neceſſe eſſe, ut *aureus* ſubjiciatur; fuit enim & ſtater *argenteus.* ἡμίχρυσον Græcorum vertunt *aureum denarium Latinis* idem & ἡμιστάτηρος dicitur. vid. *Gronov.* de P. V. lib. III. pag. 363. KÜHN.

25 Ἀλεξανδρίδης] Melius MSSti Ἀναξανδρίδης· de *Anaxandride Caſaub.* in *Athen.* lib. VI. c. 18. & ſupra VI, 161. poſt a C. A. abeſt ἐν Ἀγχίσῃ· margo tamen habet καί. KÜHN

Ἀλεξανδρίδης] MS. clare Ἀναξανδρίδης, quo pacto quum habeat & *Athenæus*, emendandum hic videtur: imo & ipſe *Pollux* vulgatus ita ſupra VI, 161. Sæpius mutatum hoc nomen docet *Caſaubonus* noſter VI. *Athen.* 18. JUNG.

Ἀλεξανδρίδης] Emendatum eſt a nobis in textu Ἀναξανδρίδης, cui lectioni viam præeunt MSS. Codices: & ita *Kühnius* in ſui libri margine: viderat hoc quoque vitii *Scaliger*, credo, dum ita pag. 13. de R. N. ſcribit: *Hanc drachmam Anaxandrides Comicus* ἡμιχρυσοῦν *vocat*: viden' *Anaxandrides*; niſi petierit iſta forſitan ex VI, 161. ubi & in vulgatis ita legitur. *Anaxandrides* autem fuit non infimi nominis nec de plebe *Comicus*: *Theſeum* ejus laudat *Diogen.* III, 26. Ἀναξανδρίδης ἐν Θησεῖ· & Φαρμακομάντει *Etymologus* in ὀρίγανος· neque alium intelligebat *Heſychius*, cum ſcribit: Ἀμφίδυσις, ἐπίθετον φιάλης παρὰ Ἀναξανδρίδῃ· videndus & *Suidas* in Ἀναξανδρίδης, ubi quo vixerit tempore, quidve novi in Comœdias intulerit, indicat: ſed quid ſpicas legimus poſt locupletiſſimam *Iſ. Caſauboni* meſſem ad *Athenæum*, qui decem atque novem hujus *Anaxandridæ* nominat fabulas, obſervante ad *Laërtium Aldobrandino*: habeo tamen, quæ noviſſe, e re tua fuerit, benivole lector. Scias itaque *Alexandridem* & *Anaxandridem* utroſque quidem in lucem edidiſſe plura, ſed diverſiſſimum ſcribendi inſtitutum ſequtos fuiſſe: hic quidem, ut ex dictis patere potuit, *Comicis* fabulis notiſſimus fuit ac clarus: ille vero Delphis o-

etiam Semiaureus dixit. Sed quæ ſtateris precio conſtant, *στατηρίδια* vocabis: ut Theopompus in Callæſchro,

Non ait aliorum eſſe medios
Stateres.

Attica mina, drachmas centum continet: ſi-

καὶ [26] ἡμιχρύσους λέγει. Τὰ δὲ στατῆρος ἄξια, [27] στατηριαῖα φαίης ἄν, ὡς Θεόπομπος [28] ἐν Καλλαίσχρῳ,

Οὔ φησιν εἶναι [29] τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας
Στατηριαίας.

[30] Ἡ Ἀττικὴ μνᾶ ἔχει [31] δραχμὰς ἑκατὸν, ὡς

tiundus patriæ ſuæ hiſtoria, qua non tantum res pace belloque a Delphis geſtas, ſed ipſam eorum originem a primis initiis ne præterita quidem hiſtoria fabulari, complexus fuerat, perquam nobilis: attamen utriuſque nomina confuſa ſunt haud raro, alterque alterius occupavit ſæpiſſime locum: ita apud *Scholiaſtem Euripidis* ad initium *Alceſtidis* reperio: Ἀναξανδρίδης δὲ ὁ Δελφὸς φησὶ θητεῦσαι αὐτὸν (Ἀπόλλωνα) διότι τὸν Πυθοῖ δράκοντα ἀνεῖλεν· hic, inquam, emendandum eſt Ἀλεξανδρίδης, quomodo & *Ariſtophanis Scholiaſta* ad *Pluton.* v. 926. adducitur: καὶ οἱ Ἀμπελιῶται δὲ ἔθνος Λιβύης εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου, ὡς φησὶν Ἀλεξανδρίδης· & clarius longe atque liquidius in *Plutarchi Lyſandro*, cujus locus ad probandam in *Euripidis Scholiaſte* emendationem noſtram perquam eſt aptus: Ἀλεξανδρίδης δὲ ὁ Δελφὸς ἱστορεῖ καὶ παρακαταθήκην ἐνταῦθα Λυσάνδρου κεῖσθαι· & vero alibi in eodem hoc nomine *Plutarchum* inſedit menda, quam, dum hæc agimus, ſuſtuliſſe fas fuerit: ſcilicet non procul initio *Quæſtionum Græcarum*; πρότερον δὲ ἅπαξ ἐθεμίστευσεν ἡ Πυθία τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὡς Καλλισθένης καὶ Ἀναξανδρίδης ἱστορήκασιν· imo vero Ἀλεξανδρίδης, quod tuto, me ſponſore, reponas. Sed ad *Pollucem* repetamus.

26 Ἡμιχρύσους] Ita & MS. & ſupra VI. 161. non tamen χρυσοῦς ἡμίχρυσος dixit *Pollux*. ut hinc adnotat *Hoſtus* lib. I. c. 7. n. 70. ut & lib. V. c. 2. n. 15. ubi ait ἡμίχρυσος, *ſeu ut alii malunt* ἡμιχρύσους· ſcilicet eſſe hoc ambiguum, quod ad rectum attinet. JUNG.

27 Στατηρίδια] C. A. legit pro στατηρίδια, στατηριαῖα ex correctione in margine, ubi etiam extat, τὸ φαίης, ἂν στατηριαῖα legit & *Salm.* poſt Θεόπομπος eſt, ἡ Ἀττικὴ μνᾶ. KÜHN.

Στατηρίδια] *Kühnius* ad Codicis ſui oram στατηριαῖα, & in ipſis *Theopompi* verbis στατηριαίας repoſuit, quem in re clara, MSS. etiam reclamantibus ſequimur omnino. emendabimus ita mox MSS. ope ſimillimum vitium in δραχμίδιον· ſed in ipſo *Theopompi* loco diverſa ſentiunt eruditi viri: arguta eſt perſpicaciſſimi *Jungermanni* noſtri conjectura: ſed aliter *Salmaſius* de *Modo Uſur.* pag. 259. hoc adducit modo: Οὔ φασιν εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας Στατηρίδας· quod certe ſi præferri non poſſit, ſaltem ut cedat opus non eſt emendationi *Jungermannianæ*: & noveris oportet eo loco etiam *Salmaſium* emaculaſſe hoc in στατηρίδια vitium, eodemque modo, quo nos in textu, reſtituiſſe: collabitur itaque Illuſtriſſ. *Scaligeri* ſententia στατηρίδας putantis eſſe a στατηρίς, ea forma, qua τριαντίς, quod apud *Heſychium* reſtituit. Monendum eſt quoque ἑτέρων fuiſſe ante nos in textu; ſed ex *Kühnii* mente ἑταιρῶν emendatum, & ita habent quicunque eruditiſſimi viri hoc loco ſunt uſi. Apud *Heſychium* eſt Στατίδιον, πεντάμενον &c. quod in στατηρίδιον mutant *Salmaſius* & *Junius*; ſed malo cum *Scaligero* στατίδιον retinere a στάτος.

28 Ἐν Καλλαίσχρῳ] Deſunt in MS. ἐν Καλλ. cum verſibus duobus, qui e *Comico* ſequuntur, in quorum priore non dubito quin ἑταιρῶν legendum, ſicut mihi ad meum Codicem adnotaveram. & rectiſſime. Sic enim & magno *Caſaubono* viſum VII. *Athen.* 14. ubi & στατηριδίας (quod idem ſignificat ac στατηριαίας) emendat; quod vel præcedens στατηρίδια jubet, ut & conjectatus eſt amiciſſ. *Seberus.* *Callaſchrum* & *Athenæus* citat, ut ibi notavit idem Eximius ejus Commentator. Ceterum cum venia dicam, quicquid adblandiatur illud οὔ φησιν &c. quæ aptum ſenarium efficiunt, mihi tamen ſuſpicio non ita protuliſſe *Pollucem*, nec iſta duo vocabula eſſe de *Comici* verbis, ſed *Pollucis*, qui ita ſcripſerit: ὡς Θεόπ. ἐν Καλλαίσχρῳ· οὔ φησιν, εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας στατηριδίας· ut *Polluci* non propoſitum fuerit hic integrum verſum adferre, quamvis & ejus pars ſe prodat, ſed dicere; in illa fabula ita *Theopompum* nominaſſe &c. ſic ſuſpicor. JUNG.

29 Τ. ἑτ. τ. μ. στατηρίδας] F. στατηριδίας, cum prius, στατηρίδια. SEB.

Τῶν ἑτέρων] Leg. τῶν ἑταιρῶν· pro οὐ leg. οὔ· *ubi ait meretrices medii ſubſellii ſtatere venales eſſe*: pro στατηριδίας etiam hic cum *Salm.* legendum eſſet στατηριαίας ſi ſequamur illam correctricem manum *Caſaub.* in *Athen.* lib. VII. c. 14. qui ex hoc loco obſervat typum nominum in ιδιος pro αιος. KÜHN.

30 Ἡ Ἀττικὴ μνᾶ &c.] MS. ἡ μνᾶ δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δρ. SEB.

Ἡ Ἀττικὴ μνᾶ &c.] MS. ἡ μνᾶ δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δραχμὰς ρ′ &c. ἡ μέντοι δραχμή· omnibus in medio omiſſis. emenda vero vulgo illud mendoſum δραχμᾶς, quod neſcio quomodo hic irrepſerit; ut in prioribus editionibus etiam, & ſcribe δραχμὰς; mox quoque utriſque, qui ſequuntur, locis. Videtur ibidem & ita diſtinguendum, ἐπιφέρει κόλλαβον οἶνον &c. Neſcio tamen annon aliter debeat, & alterum hoc κόλλαβον ſuperfluat. Sed ubi MS. deficit, libenter fere meam imperitiam & illud hebes ingenium fateor. Alias de hac mina hinc & ex aliis *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. cap. 9. n. 6. JUNG.

Ἡ Ἀττικὴ μνᾶ] Ita & *Plinius* H. N. lib. XXI. c. 34. *Mnā, quam noſtri minam vocant, pendet drachmas Atticas centum*: neque aliter *Cleopatra* MS. ἡ Ἀττικὴ μνᾶς ἔχει δραχμὰς ρ′ &c. & *Hero*, cujus ſupra poſui verba, minam viginti & quinque continere tradit ſtateres, ſtaterem vero quatuor drachmas ſeu ὁλκάς· itaque ſi colligas quater viginti quinque drachmas, numerus exſurget centenarius: minam autem Atticam cum Italicæ parem ſtatuerit *Hero*, quid eſt rationis cur Italicam τεσσαράκοντα στατήρων dixerit *Epiphanius*? ſed eſt ille locus corruptus, & reſtitues facile, ſi *Scaligerum* de R. N. p. 35. inſpexeris. Ex recentioribus videri poteſt *Schottus Tab. Numm.* cap. 5. & *Sardus* initio libelli de Nummis, qui cum *Fannio* minam adpellat *libram Græcam*, recte quidem ſi Græcam addideris; alias certe differunt libra & mina. *Glarean.* de *Aſſe* cap. 3. *Porro eſſet Græca mina centenum drachmarum, cui Romani in ratione nummaria ſuam æquarunt libram, addita ſemuncia quaternum drachmarum; propterea quod denarius Romanus & drachma Græca idem habent pondus.* Et hæc quidem minæ fuit valor poſt *Solonem*, qui priſtinam illam viginti & ſeptem drachmis auxit, adeo ut habuerit tantum drachmas 73. ante tempora *Solonis* mina: tradit hanc rem ſcripto *Plutarchus* in ſummi illius legiſlatoris vita: attamen *Scaliger* pro πεντήκοντα τριῶν malebat in *Plutarcho* πεντήκοντα πέντε facili lapſu OE in OΓ· ſed illius necdum conſtare nobis ratio potuit: & vulgatam quoque lectionem amplectitur Doctiſſimus *Sperlingius*.

31 Δραχμάς] C. V. δραχμῶς· *Scholiaſtes Græcus* in Tomum II. *Luciani*, ubi hunc locum laudat, legit

6 O 3

ἀκριβέστατά ἐστιν ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Κόλαξι, [32] Δεῖπνον θὲς, ἑκατὸν δραχμὰς ἰδού· εἶτα ἐπιφέρει, οἶνον θὲς ἑτέραν μνᾶν· δῆλον ὅτι [33] καὶ τὰς
60 ἑτέρας ἑκατὸν δραχμὰς μνᾶν εἴρηκε. • [34] Ἡ μέντοι δραχμὴ, εἶχεν ὀβολοὺς ἕξ· ὅθεν καὶ [35] ἐπωβελία, τὸ ἕκτον τοῦ τιμήματος· καὶ τὸ δραχμῆς ἄξιον, [36] δραχμιαῖον, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους ὁλκάσιν· [37] ἦν δὲ ἡ δραχμὴ οὐ νόμισμα, μόνον, ἀλλὰ καὶ [38] πεν-

cut certiſſimum eſt, ex Eupolis adulatoribus cœnam appone, centum drachmas ecce. Deinde infert adulatoribus, vinum appone minam alteram. Unde patet, quod priores centum drachmas pro mina dixit. • Drachma vero obolos conti- 60
net ſex. Unde & epobolia dicitur, ſexta mulctæ pars. Et quod drachmæ precium valet, *δραχμίδιον*, ut in holcadibus Ariſtophanis. Non autem drachma modo, numiſmatis nomen erat: ſed & pen-

δραχμὰς & ita legendum mox quoque. *Salm.* ἡ μνᾶ δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δραχμὰς ἑκατόν. Kühn.

32 Δεῖπνον θὲς, &c.] *Interpres, cœnam appone*, quod non quadrat hic loci, ubi ratio putatur expenſarum cum caupone:

Δεῖπνον θὲς, inquit, ἑκατὸν δραχμάς· ἰδού;

In cœnam computa centum drachmas, ecce!

Quod reſpondit alter, qui rationem init & per ἰδοὺ ſignificat, jam factum eſſe quod voluit: εἶτα ἐπιφέρει, (*Scholiaſtes Luciani* ἐπιφέρει videtur legiſſe) *deinde infert*:

Κόλαξιν οἶνον θὲς ἑτέραν μνᾶν.

Ita enim laudatus *Scholiaſtes* recte legit hoc ſenſu, *adulatoribus pro vino computa alteram minam, unde apparet, quod & alteras centum drachmas minam vocarit.* Kühn.

Δεῖπνον θὲς, &c.] Mala diſtinctione hic locus laborat, quam dum Commentatores noſtri tollere atque emendare non potuerunt, tenebras ipſis offuſas, non eſt quod adeo mireris: diſtinguenda vero *Eupolidis* verba hoc modo.

Δεῖπνον; θὲς ἑκατὸν δραχμάς· ἰδού·
Οἶνον; θὲς ἑτέραν μνᾶν.

Vinne cœnam? pone centum drachmas: ſunt, ecce.
Numne & vinum? da alteram minam.

Planus eſt ac facilis ſenſus hic: rogat quis, an alter ille, cum quo ipſi eſt ſermo, cœnam velit? ponendas tum illi eſſe centum drachmas, quas alter exhibet, ad quem itaque pertinet vocula ἰδού· ſi vero & vinum cupiat, alteram quoque ponendam eſſe minam: τίθεσθαι ἑκατὸν δραχμὰς, τίθεσθαι μνᾶν, dictum eleganter: uſique eo modo *Ariſtophanes*, *Lucianus*, *Xenophon*, aliique ſpectati Atticæ elegantiæ auctores. Mox autem poſt ἐπιφέρει haud opportuno loco extitit ante nos κόλαξιν· delevimuſque cum *Kühnio*.

33 Καὶ τὰς ἑτέρας] *Scholia Luciani* καὶ προτέρας ρ' δραχμὰς. Kühn.

34 Ἡ μέντοι δραχμὴ] *Hoſtus* lib. III. c. 4. n. 14. de Drachmis & peculiaris epiſtola ad *Pinellum* extat in *Aldi Manutii* lib. II. de quæſit. per epiſt. ep. 7. Jung.

Ἡ μέντοι δραχμὴ &c.] *Plinius* H. N. libr. XXI. cap. 34. *Drachma Attica* (*fere enim Attica obſervatione Medici utuntur*) *denarii argentei habet pondus: eadem ſex obolos pondere efficit:* cui conſentiunt *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Ranas*, *Oribaſius Sard.* de *Virt. Simpl.* & *Suidas* in τάλαντον. Ex *Polluce* noſtro *Sardus* de *Nummis* pag. 11. *Drachmam* Fannius *fecit ex* 3. *ſcripulis*; Pollux *ex* 6. *obolis*: ſcripſeratque paulo ſuperius: Pollux *autem conſtituens drachmam ex ſex obolis, oſtendit obolum fuiſſe ſemiſcripulum, nominatque ſemiobolum ex* 4. *chalcis.* Conſulas quoque *Schotsum Tabula Nummaria* cap. 5. & *Snellium* pag. 52. ubi & de origine vocis tangit ex *Plutarchi Lyſandro*, ἀπὸ τοῦ δράττεσθαι nimirum: & lubet *Plutarchi* quoque verba huc adferre: δραχμὴν δὲ τοὺς ἓξ ὀβολοὺς καλεῖσθαι, τοσούτους γὰρ ἡ χεὶρ περιεδράττετο, quibus ſimilia ſunt *Etymologi* in Ὀβελίσκος & hæc *Scholiaſta* *Theocriti* ad Eid. X. v. 44. ubi, quid ſint in re ruſtica δράγματα, exponit: δράγματα, τὰ πληροῦντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστεράν, παρὰ τὸ δράττειν· ὅθεν καὶ δραχμὴ ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι· & δραγμὸ quidem, atque δράγμα *manipulus* eſt in *Gloſſis*. Hoc autem, drachmæ veriverbium defendere nititur ac adſerere *Sperlingius* contra *Salmaſium*, qui ex Oriente petenda vocis incunabula ſtatuebat, nec inepte forſitan: ſed alibi, ſpero ſuper iſtis. De ἐπωβελία vero ſuperiori libro *Noſter* affatim, ibique notaſſe memini: hæc tamen *Pollucis* noſtri illuſtrant quæ habet *Etymol.* in illa voce.

35 Ἐπωβελία] Vide ſupra VIII, 39. & 48. Seb.

36 Δραχμίδιον] MS. δραχμιαῖον, ὡς. Seb.

Δραγμίδιον] C. A. & *Salm.* δραχμιαῖον ὡς Ἀριστοφάνης· lectio altera in margine eſt. Kühn.

Δραχμίδιον] MS. δραχμιαῖον, quomodo & *Seberi Auguſtanum* credo habuiſſe, non δραχμίδιον, ut vulgo. & illud cum MS. forte reponas rectius. quamvis nec alterum queam rejicere. eodem enim typo percuſſum ut στατηρίδιον, τὸ στατῆρος ἄξιον, ſupra Segm. præc. Jung.

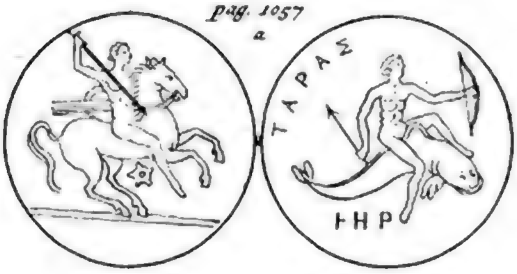
Δραχμίδιον] In textu emendavimus δραχμιαῖον, quam lectionem MSS. ſuadent, præeunte Doctiſſ. *Kühnio*: atque ita legendum monuit & *Salmaſius* de *Mod. Uſur.* p. 259.

37 Ἦν δὲ ἡ δραχμὴ] MS. ἦν δὲ οὐ δραχμὴν νόμισμα μόνον &c. vitioſe, in δραχμὴν a ſequenti vocula repetito. Jung.

38 Πεντηκοντάδραχμον] Apud *Platonem* in *Cratylo* nempe habes τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν, ut adnotavit *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. c. 1. n. 71. & antea Avus meus de Numiſm. *Scholiaſtes Ariſtoph.* in Νεφέλας, de Prodico Chio ita ſcribit, πρῶτος δὲ οὗτος πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. Sequitur καὶ πεντάδραχμον· quæ deſunt in MS. qui habet: ἀλλὰ καὶ πεντηκοντάδραχμον παρὰ Κυρηναίοις καὶ τετράδραχμον &c. emenda vero Κυρηναίοις, quod vulgo vitioſe Κυριναίοις legitur. De *Pentadrachmo Hoſtus* libr. III. cap. 1. n. 68. quo capite & de aliis hic & nominatim n. 49. Jung.

Πεντηκοντάδραχμον &c.] *Præterea (Pollux) ipſe nominat*, *Sardi* verba hæc refero pag. 11. libelli de *Nummis*, *tridrachmam*, *tetradrachmam*, & *Cyrenenſium pentadrachmam*, & *pentacontadrachmam*: oſtenditque *Pollucis* noſtri hoc eodem loco egregie abuſum fuiſſe *Snellium*, cum hic ſe putaret inveniſſe, quæ ſtateri ſuo viginti quinque drachmarum undecunque invitis munimina conquirebat Muſis, perſpicaciſſimi vir ingenii atque politiſſimi *J. Frid. Gronovius* de Seſtertiis pag. 167. alias idem *Snellius* hæc pleraque habet & exponit pag. 54. & ſeq. Mox autem ante nos κυριναίοις fuit quod vitii emendavimus facile cum *Kühnio* noſtro, reſtituimuſque Κυρηναίοις· *Cyrenenſes* autem inſigni ſuæ reipublicæ ſilphio ſeu laſerpitio uſi ſunt, quod apud eos præſtantiſſimum fuit, magnique habitum: mentionem itaque factam videas in Medicorum ſcriptis laſeris Cyrenaici, uti apud *Marcellum Empiricum* cap. 15. & haberi potuiſſe rariſſime colligas ex hiſce *Scribonii* Compoſ. Medic. cap. 16. *laſer Cyre-*

pag. 1057
a

pag. 1064
b

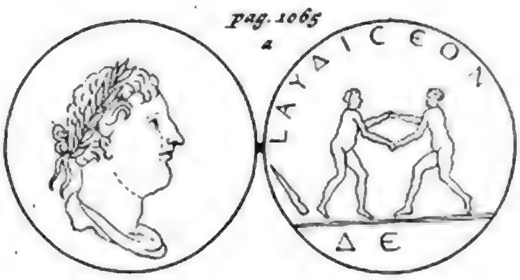
pag. 1064
b

pag. 1065
a

pag. 1065
a

pag. 1065
b

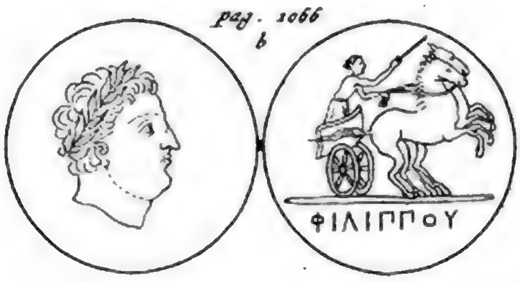
pag. 1065
b

pag. 1066
b

pag. 1066
b

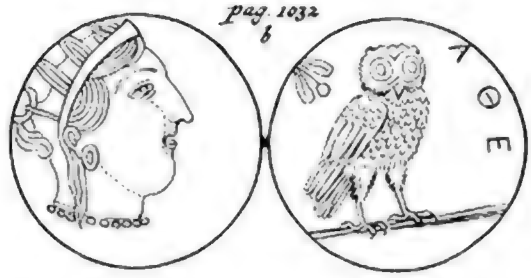

& 1027.

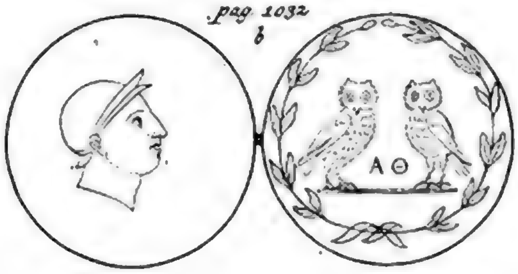
pag. 1027
b

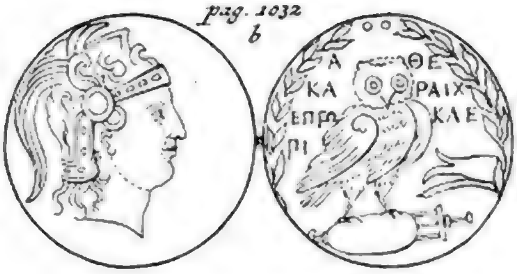
pag. 1032
b

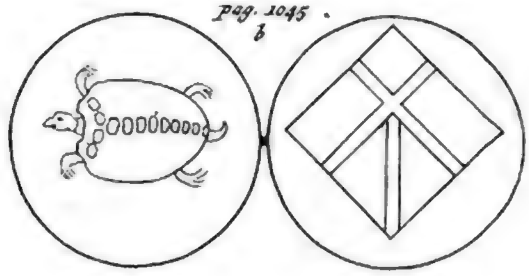
pag. 1032
b

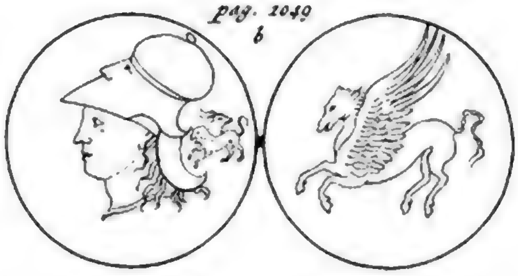
pag. 1032
b

pag. 1045
b

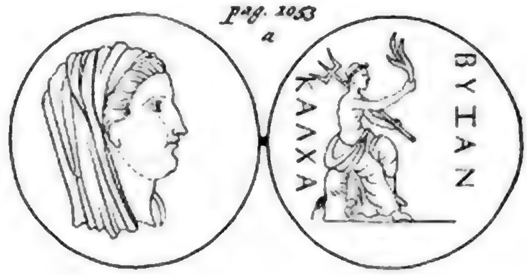
pag. 1049
b

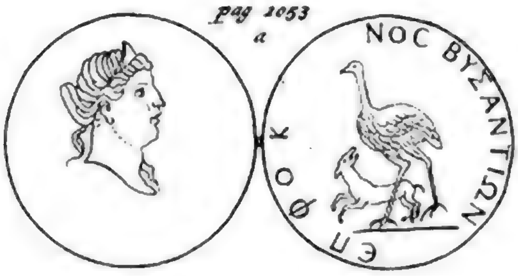
pag. 1049
b

pag. 1053
a

pag 1053
a

Inſerend.

tecontadrachma, & Pentadrachma, apud *τηκοντάδραχμον, καὶ πεντάδραχμον, παρὰ*

naicum, ſi poterit inveniri, ſin minus, Syriacum aqua dilutum. Ὀπὸν Κυρηναϊκὸν, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὄπισθεν adpellat *Strabo* lib. XVII. ibidemque Cyrenaicam regionem in tres diviſam partes tradit, mediamque laſerpitium tuliſſe, de qua, ut & de tota Cyrenaicæ primæ natura atque ingenio elegantiſſima pono *Arriani* verba, quibus Indicæ hiſtoriæ libro imponit finem: Ἀλλ' ἡ Κυρήνη γὰρ τῆς Λιβύης ἐν τοῖς ἐρημοτέροις πεπολισμένη, ποιώδης τέ ἐστι καὶ μαλθακὴ καὶ εὔυδρος καὶ ἄλσεα καὶ λειμῶνες, καὶ καρπῶν παντοίων καὶ κτηνῶν πάμφορος, ἔστε ἐπὶ τοῦ σιλφίου τὰς ἐκφύσιας· ὑπὲρ δὲ τὸ σίλφιον τὰ ἄνω αὐτῆς ἔρημα καὶ ψαμμώδεα· quæ tibi quam emendatiſſima, benivole lector, ex poſtrema eaque pura ſummi literarum Græcarum antiſtitis *Jac. Gronovii* editione appoſui: & illa quidem unice illuſtrant *Silium* cum lib. VII. canit:

Battus Cyrenem molli tum ſorte fovebat:

viden' igitur Κυρήνην ποιώδη atque μαλθακὴν ab *Arriano*, *mollem* vero *Cyrenes ſortem* a *Silio* dictam. Deſideratiſſimum vero laſerpitium hoc Cyrenenſe, vel inde pateat, quod Carthaginienſes, ſi ſubdole quid ſuſtuliſſe poterant, e veſtigio mercibus aliis cum lucro permutabant, teſte *Strabone*: Soliti itaque erant Cyrenæi ut ab injuria pecudum hominumque furacium laſerpitium defenderent, locum ſepe munire, ut docet *Arrian.* de Exped. *Alex.* lib. III. & monendum quoque duco ſilphii mercaturam non videri pertinuiſſe ad hunc illumve privatæ fortunæ hominem, ſed ad ipſam Cyrenarum rempublicam. Silphii autem frugifer ille locus ipſius fruticis nomine fuit dictus: ſic in *Arriano* ὑπὲρ δὲ τὸ σίλφιον, & *Herodotus* Muſa quarta bis: καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ Μενέλαιος λιμήν ἐστι, καὶ Ἄζιρος, τὴν οἱ Κυρηναῖοι οἴκεον· καὶ τὸ σίλφιον ἄρχεται ἀπὸ τούτου. Et iterum: εἰσὶ δὲ καὶ γαλαῖ ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι, τῇσι Ταρτησσίῃσι ὁμοιόταται· emendandus eſt itaque *Heſychius* in Σιλφίου λειμών, apud quem εἶδος τι Λιβύης τὸ σίλφιον male eſt pro τόπος τις Λιβύης &c. ſed de ipſo laſerpitii frutice plura reperies apud *Yvonem Villiomarum*, in Controv. *Titii* locos lib. VIII. c. 12. &, qui ex hoc collegit pluſcula, τὸν πάνυ *Salmaſium* in *Solinum.* Hujus autem ſilphii, quod ſummo apud eos fuit in pretio, annulis ſuis inſculptam habuere figuram *Cyrenenſes*, referente *Ariſtophanis Enarratore* antiquo ad *Plut.* v. 926. ubi *Comicus* notiſſima parœmia Βάττου σίλφιον utitur: memoriæ porro prodiderat *Alexandrides* gentem Libyæ *Ampelotas*, ut honorem *Apollini Delphico* haberent, ſilphii ſacrum miſiſſe caulem: huc ſpectat lepida de Dioſcuris hiſtoriola quam *Pauſanias* habet *Lacon.* cap. 16. quam, niſi, dum hæc ago, inſeruiſſe theſauro ſuo *Begerum* animadvertiſſem, in medium hic dediſſe animus fuerat. In nummis demum Cyrenenſibus, ſilphii apparet frutex, de quo & antiqui teſtantur, ſed vario atque intricato paululum modo: repetamus, licet, etiamſi ab aliis dicta, ſi forſitan majori luce donari a nobis poſſint: ad dictum *Comici* locum bini Commentatores uterque *Ariſtotelis* eadem auctoritate Cyrenenſium republica nitentes, a ſe invicem diſſentiunt tamen, adeo ut alter falſi ſit condemnandus: prior quidem condita Cyrene Batto ſilphium donaſſe Libyes tradit, & nummum ſignaſſe, in quo ſculptus fuerit Battus, qui hac regnum, altera ſilphium a civitate acciperet: poſterior autem, ut Cyrenæi regi ſuo redhoſtimentum quoddam virtutis impenſique, deductis in Libyam civibus, laboris exhiberent, imaginem illi ſuſpenſam fuiſſe narrat, in qua duci blæſo laſerpitium offerre grati conſpiciebantur cives: unum *Ariſtotelis* locum diverſæ hujus utriuſque relationis eſſe fontem, equidem non dubito: ſed altera utra tandem apud nos fidem mereri majorem oportet? poſterior certe præ prima: nam, ut dicam, quod meæ eſt in hac re ſententiæ, cuſos eſſe a Cyrenenſibus Batti imagine nummos inſignes haud ſanequam credo: qui ante *Ptolemaos* fuere percuſſi, *Ammonis* habuere ab hac, ab altera vero parte ſilphii figuram: neque decuit aliter, ſiquidem *Ammon* tutelaris fuit totius Libyæ Deus, & tutelares præcipue regionis Deos in libera tyranni jugo republica nummis imprimi ſolitos conſtat: ſic Athenienſes *Minervam* huic, alteri vero nummorum parti noctuam habebant inſculptam: recte itaque *Suidas* & *Heſychius* in Βάττου σίλφιον, ὥστε καὶ ἐν τῷ νομίσματι ὅπου μὲν Ἄμμωνα, ὅπου δὲ σίλφιον ἐγκεχαράχθαι· & quæ præcedunt *Heſychii* verba non integra quidem ac recta, multis tamen modis eruditi homines corruperunt: ut tute videas ponam: Βάττου σίλφιον, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὑρισκομένων· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ Κυρηναίους ἐπὶ τῶν Βαττιαδῶν μεταδοῦναι ἐξαίρετον τὸ σίλφιον ὃ ἐκτετίμηται παρ' αὐτοῖς, ὥστε καὶ ἐν τῷ νομ. &c. quæ ita ſe in Latinum ſermonem tranſfuſa habent: *Batti laſerpitium: proverbium de iis dictum, qui inſignes inveniunt honores: tranſlatum vero ex eo eſt, quod Cyrenenſes cuidam Battiadarum obtulerint* (honoris nimitum cauſa) *eximium laſerpitium, quod fuerat apud eos exciſum, adeo ut in nummis ab hac quidem Ammon, ab illa vero parte laſerpitium ſit ſignatum*: hic emendant: μ. δ. ἀπὸ τοὺς Κυρηναίους ἐπὶ τῶν Βαττιαδῶν μεταδοῦναι ἐξαίρετον τὸ σίλφιον, ὃ τετίμηται παρ' αὐτοῖς· quæ abſona ſunt prorſus, atque *Heſychii* ſcopo inepta: & meliorem me operam ipſi daturum ſpero: ſcribe itaque ἐξαίρετόν τι &c. tum poſt, ἐκτετίμηται παρ' αὐτοῖς, ſupplenda, quæ ſimili præcedentium & ſono & ſcriptura deceptus librarius omiſerat, ſunt hæc: καὶ γὰρ τετίμηται παρ' αὐτοῖς. ὥστε &c. quæ omnia confirmat *Suidas*; emendanduſque eſt hinc *Paræmiographus Vaticanus*, in quo duplicis proverbii expoſitio peſſime coaluit: expedias facile, ſi cum his conferre volueris. & adnota mihi, quæſo, diſſimilem ab ea, quam *Ariſtophanis* protulit *Scholiaſtes*, proverbii originem, quam *Heſychius* non a *Batto* Cyrenarum conditore, ſed alio quodam ex ipſius poſteris acceſſit, cui etiam *Batto* nomen fuit, quales fuiſſe plures ex *Herodoto* conſtat. Poſtquam vero *Ptolemæi* Cyrenis imperitaverunt, eorum nummos horum regum imaginibus inſigniri oportuit, taleſque eſſe omnes exiſtimo, qui hodie variis in cimeliarchiis aſſervantur: & tui quoque gratia, erudite lector, apponi in tabella proxima curavi Cyrenenſium nummum argenteum didrachmi ferme pondere, quem mihi depromptum ex locupletiſſimo ſuo nummorum theſauro, qua eſt humanitate ſumma, liberaliſſime conceſſit vir præſtantiſſimus ac nobiliſſimus J. de WILDE, cujus infinitam promovendi & adjuvandi rem nummariam elegantioreſque literas lubidinem atque indefeſſum ſtudium hæc ſæcula noſcunt, ſequentia mirabuntur: illius etiam ejuſdem humaniſſimæ liberalitati reliquos omnes, quos illuſtrando *Polluci* inſeruimus, nummos debes, de quorum accuratiori pictura ſecurus ſis licet, ſiquidem eos delineavere non dedignata ſit ſpectatiſſima dudum hac arte orbi etiam erudito virgo lectiſſima MARIA de WILDE, in qua tanquam in virtutum metropoli non æſtimandæ corporis animique dotes infinitis intermiſtæ *Gratiis*, plaudentibus etiam *Pallade* patrima atque *Muſis*, ſe digniſſimam occupavere ſedem: ſed quid ego homuncio detraho laudibus meis atque detero utriuſque meritis & virtuti? ſileam igitur, atque hæc animi grati qualiacunque reliquiſſe ſigna ſufficiat. In hujus itaque nummi altera area laſerpitium habes additis literis Κυρα, Κυράνα nempe, uti Dores ac Lacones efferebant, altera vero *Ptolemæi*, ut quidem ſentio, ſeu *Lagus* ſit ille ſeu *Philadelphus*, caput cornutum: cornu quidem arietinum duplicem ob cauſam ipſis addi potuit, tum quod inter *Alexandri* eſſent ſucceſſores, cujus caput non aliter niſi cornutum viſitur in ſtatuis & nummis, cum ut non mediocrem ipſi honorem ha-

[39] Κυρηναίοις· καὶ τετράδραχμον ἐκαλεῖτο, καὶ τρίδραχμον, καὶ δίδραχμον· [40] τὸ δὲ παλαιὸν τοῦ-

Cyrenenſes. Tum & quadridrachma dicebatur, tridrachma, & didrachma. Vetus autem

berent, qui jungerent capiti ejus arietis cornu *Ammoni* proprie debitum. Cyrenaica autem regio ſub imperium delapſa eſt *Ptolomaeorum* vi atque armis *Ptolomaei Lagi* ut liquet ex *Juſtino* lib. 13. c. 6. eaque propter *Strabo* lib. XVII. Κυρηναίαν memorat τὴν ὑπὸ Πτολεμαίων, *Ptolomaeis ſubjectam Cyrenaeam*, unde colligas ſimul, non omnem Cyrenaicam regionem ſub ditione fuiſſe *Ptolomaeorum*, ſed binæ, puto, tantum partes: tertiam Libyæ tenuere gentes. *Callimachus* porro H. in *Apoll.* v. 68.

> Καὶ Λιβύην εἰσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῷ
> Δεξιὸς οἰκιστῆρ, καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
> Ἡμετέροις βασιλεῦσιν.

Τῷ Πτολεμαίῳ, inquit *Scholiaſtes*: forſitan τοῖς Πτολεμαίοις, ſiquidem intellexerit Cyrenæus vates *Philadelphum* & *Euergetem* fratres: & vide ad hæc notantem Illuſtriſſ. *Spanhemium.* Sed & ſtatuæ Cyrenis honori *Ptolomaeorum* poſitæ fuerunt, ad quas ſi quis confugiſſet, abripi nefas erat: elegans eſt ea de re locus in libro XXIII. Hiſt. *Livii* cap. 10. ubi *Magius Decimus Campanus*, qui a partibus Romanorum ſteterat ſemper, *Annibali* vero obſtiterat, injectis catenis a Pœno rapi jubetur extra portam, impoſitumque in navem Carthaginem mitti: *navem Cyrenas detulit*, verba ſunt hæc *Livii*, *tempeſtas*, *quæ tum in ditione regum erant: ibi cum* Magius *ad ſtatuam* Ptolomæi *regis confugiſſet*, *deportatus a cuſtodibus* Alexandriam *ad* Ptolomæum: *dum eum docuiſſet*, contra jus fœderis vinctum ſe ab *Annibale* eſſe, *vinculis liberatur*: qui locus percommode, quæ dixi probat. Similem autem Cyrenenſium nummum egregium exhibet *Rhodius Emend.* ad *Scribon. Larg.* pag. 127. ubi ſilphio adjectam vides ſtellulam, *Caſtoris*, ut exiſtimo, indicem: & *Caſtorem* quidem præ *Polluce* potius in nummis ſuis expreſſum habuere, quod equis equitandique peritia clarus ille fuiſſe perhibeatur, ſicuti *Pollux* cæſtibus atque luctaः Cyrenenſes autem, cum planam incolerent aptamque equis regionem, præſtantiſſimos aluiſſe atque edomaſſe equos antiqui memoriæ tradunt: ea de cauſa *Pindaro* in *Pythionicis* ᾠδ. δ. εὔιππος Κυράνα dicitur, & vide ad eum locum *Scholia*: *Pindarum* vero ſequutus eſt *Dionyſius Periegetes* hoc verſiculo: Κυρήνη τ' εὔιππος, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν· quem non inconcinne binis aliis Latinis ita *Priſcianus* reddidit:

> *Nec non Cyrene clarorum mater equorum*
> *Urbis Amyclaæ populus quam condidit olim.*

& hinc *Pauſanias Eliac.* Θεόχρηστον nominat Κυρηναῖον ἱπποτροφήσαντα κατὰ τὸ ἐπιχώριον Λίβυσι· & vide *Caſaubonum* ad *Athen.* III, 22. hac porro nixus ratione, & illum equitem, qui in altera nummorum quorundam Cyrenæorum area apud *Goltzium* & *Begerum* conſpicitur, *Caſtorem* eſſe ſtatuo. Sed ſatis eſt temporis, quod huic rei dedimus.

39 Κυρηναίοις.] C. V. Κυρηναίεις. KÜHN.

40 Τὸ δὲ παλαιὸν τοῦτο] MS. τὸ παλαιὸν δὲ τοῦτ' ἦν &c. De nummo hoc, qui βοῦς, ut didrachmum ſuum vocabant Athenienſes, vid. *Hoſtum* lib. III. Rei Numm. cap. 3. JUNG.

Τὸ δὲ παλαιὸν τοῦτο ἦν Ἀθ. &c.] De bove hoc celeberrimo antiquorum Athenienſium nomiſmate qui ſcriptis aliquid ex recentioribus tradidere, ſunt autem ii bene multi, pleríque omnes inſignem hunc *Pollucis* noſtri locum non prætereunt: ex iis *Sardus* eſt, cujus hæc ſunt de *Nummis* p. 11. verba: *Et apud eundem* Pollucem *bove inſculpto Athenienſis vel Deliacus nummus*: & *Lipſius* de R. N. pag. 3. *Sed & quod* Theſeus *apud Athenienſes nummum bovis nota ſignavit*, *uti* Pollux *& veteres literatores teſtantur*: de *Theſeo* tamen quæ adfert non *Pollucem* ſed *Plutarchum* habent auctorem: *Agricolam* alioſque mitto. Conſtat itaque & ex hoc *Pollucis* noſtri loco, & ex *Plutarchi Theſeo*, ubi hunc primum Athenienſibus nummos ſignaſſe impreſſa bovis figura memoriæ mandavit, aliiſque pluribus hunc bovem nummum fuiſſe ſignatum, qui id nominis ſit ſortitus ab impoſita imagine bovis, atque valuiſſe, ſi ad ſpeciem nummariam, quæ poſtmodum fuit in uſu, redigas, binis drachmis: & hoc tam clare tamque perſpicue a veteribus literis eſt traditum, ut ſi quis contra ſentiat, nihil ſentire videri poſſit: hac tamen graviſſima antiquæ eruditionis auctoritate nihil quicquam motus vir profecto Eruditiſſimus *Ottho Sperlingius* in ſua de Nummis non cuſis diſſertatione docta hercle, ac concinna illum antiquorum Athenienſium βοῦν inter nummos non cuſos omni niſu reponere allaborat: totum probandæ huic rei caput ſecundum & vigeſimum habet deſtinatum: ſed vereor, ut hac quidem in parte & ſe vir doctiſſimus & lectorem egregie fallat: videamus utique, dum ita ſe dat occaſio, paucula. Βοῦς igitur *Sperlingio* eſt *numiſma illud argenteum*, *quod tantum argenti continebat*, *quo bos emi poſſet*, δεκάβοιον, *in quo tantum argenti*, *quo decem boves comparari poſſent*, *&* ἑκατόμβοιον, *quo centum:* ſed injuriane rogitem, quo id auctore, quo teſte conſtet? certe non temere repertum iri quenquam ſtatuo, qui eo modo βοῦν, δεκάβοιον & ἑκατόμβοιον exponat, niſi forſitan in hanc rem converti poſſe quis putet *Etymologi* verba, quæ βόιον aliquando σταθμιόν τι dici adfirmant: ſed nihil hinc quidem eſt præſidii: porro ſi inter nummos non cuſos βοῦς extiterit, tantum pendens argenti, quantum emendo bovi erat, annon & οἶς, & μόσχος, & ὗς ſimiliave fuiſſe oportet? quid enim? numne ſolis βοΐ, δεκαβοίῳ, aut ἑκατομβοίῳ exerceri poterant emendi vendendique vices? non ſane; etenim quo pretio ovem, vitulum, ſuem aliaque minoris pretii animalia emiſſent? & tamen horum talium nomiſmatum profundum eſt in antiquis ſcriptoribus ſilentium. *Pollux* autem noſter bovem valuiſſe refert binas Atticas drachmas, quæ dum argute nimis captat vir præſtantiſſimus, ſplendide, uti cenſeo, ſemetipſum eſt fruſtratus: *Sed quod* Pollux, ipſius ponam verba, *in bovem duas drachmas Atticas computet argenti*, *moneta noſtra* 12. *aſſes Lubecenſes*, *facile videt quilibet*, *hoc pretium minime convenire bovi*, *nullo tempore tam vile pretium tam proficuo & deſideratiſſimo animali ſtatuente:* quid audio? ainne vero, pretium binarum drachmarum, quo bovem nummum *Pollux* æſtimat, minime convenire animali proficuo & deſideratiſſimo? recte hoc quidem, non conveniunt binæ drachmæ vile nimis pretium bovi: ſed ubi tandem locorum adfirmavit *Pollux*, bove nummo animal illud cognomen comparari poſſe? neque vero comparari poterat puto tam parvo pretio: & oſtendam quid cauſæ in hæc devia rapuerit præſtantiſſimum ſenem: nimirum omnino ſtatuebat bovem dictum illud nomiſma, quod emendi bovis efficeret pretium: ſed non ea *Polluci* ſtetit ſententia, qui dictum ita bovem docet, ὅτι βοῦν εἶχεν ἐντετυπωμένον, non quod bovi comparando ſufficeret. Ex his pateat argutula tantum, ac ſi dicere licet, παρακεχαραγμένα eſſe, quæ hæc alia habet iſto capite: Theſeus *enim Athenienſes docuit aurum*, *argentum & æs eo pondere κόπτειν*, *quo bovem emere poſſent*, *talemque nummum* βοῦν *dictum*, *licet bovem ſignatum minime habuerit*; *ita quoque* δεκάβοιον *laminam auri*, *argenti*, *æris quo decem boves emere valerent*, *&* ἑκατόμβοιον *qua centum*: *aut* βοῦν *fuiſſe nummum æreum non cuſum*, δεκάβοιον, *argenteum*, ἑκατόμβοιον, *aureum*: videnne, quam ſuaviter ſibi vir doctus fingat, quæ extitere nuſquam forte, quæ certe nullo idonei ſcriptoris teſtimonio probari poterunt: &

erat

erat Athenienſium moneta, Bos appellata, eo quod bovem inſculptum haberet. & hanc Homerum putant intelligere dicentem: centum boum precio digna dignis precio novem boum: (ſcil. arma permutat.)
* Sed & in Draconis Legibus eſt, Solve-
61 re decabœum. Et in Deli profectione præconem proclamare tradunt, ſi alicui munus deſignat, quod tot illi tradentur

το ἦν [41] Ἀθηναίοις νόμισμα, καὶ ἐκαλεῖτο βοῦς, ὅτι βοῦν εἶχεν ἐντετυπωμένον· [42] εἰδέναι δὲ αὐτὸ καὶ Ὅμηρον νομίζουσιν εἰπόντα,

--- [43] ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

*καὶ μὴν κἀν τοῖς Δράκοντος Νόμοις ἔστιν, [44] ἀ- 61
ποτείνειν δεκάβοιον· καὶ ἐν τῇ [45] παρὰ Δηλίοις θεωρίᾳ τὸν κήρυκα κηρύττειν φασὶν, [46] ὁπότε δωρεά τινι ἐδίδοτο, ὅτι δοθήσονται αὐτῷ τοσοῦτοι

quoque notemus errorem viri magni, dum Græcam phraſin κόπτειν νόμισμα alio deflectit, ac par eſt: certe vel ſexcentis adferi poſſet locis κόπτειν νόμισμα non aliter quam de ſignatura nummorum intelligi poſſe: hic tamen de argenti ſectione ſumit, & quod pejus eſt, etiam *Herodotum* iſta hujus phraſeos notione uſum fuiſſe ſtatuit iſtius Diſſert. pag. 7. certe ſi quicquam alienum eſt a linguæ Græcæ genio, hoc inter prima reputo: & alii quoque *Herodoto* de Lydis referunt, eos non æs, argentum aut aurum conſtituto pondere diſſecuiſſe, ſed percuſſiſſe, ſed ſignaſſe nummos. Animadvertendum porro δεκάβοια, ἑκατόμβοια dici proprie, quæcunque res decem aut centum bobus nummis æſtimantur: unde tum δεκάβοιον & ἑκατόμβοιον νόμισμα, nummus, qui decem aut qui centum nummos boves continet. Et hæc quidem in medium adferre placuit, quibus defenderemus *Pollucis* noſtri aliorumque ſententiam, qui bovem nummum eſſe dixere ſignatum; ſupereſt quiddam operæ, quæ *Polluci* impendenda venit. *Samuel Petitus* Obſerv. ad L. L. A. p. 369. ubi ex hocce *Pollucis* noſtri loco fragmen illud e Draconis legibus, ἀποτίνειν δεκάβοιον, adfert, exiſtimat, neque injuria, hæc *Pollucis*, quæ ſub manibus habemus, verba ad τὸ δίδραχμον referenda, quod præceſſerat: & hercle ni feceris ita, jejune omnino hæc poſuiſſe *Pollucem* judicandum eſſet: & valorem quoque didrachmi habuiſſe antiquum βοῦν *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad Aves teſtatur: ἦν γὰρ γλαὺξ ἐπίσημον (τῶν τετραδράχμων nimirum) καὶ πρόσωπον Ἀθηνᾶς, τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων, ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων· unde & colligas licet noctuæ ſignaturam in bovis ſucceſſiſſe locum: huic adde *Etymologum* in voce ἑκατόμβη, ubi & adducit atque exponit parœmiam Βοῦς ἐπὶ γλώσσης, de qua locupletius Proverbiorum Collectores ab *Andr. Schotto* luci donatos videre potes: *Suidas* quæ de hiſce habet, fideliter iſta omnia aliis, quos citavi, ſubripuit. Cur autem ſignatos voluerit bovis figura nummos *Theſeus*, ternam relinquit in medio rationem *Plutarchus*, ſeu fecerit id bovis *Marathonii* cauſa, ſeu *Minotauri*, ſeu tandem potius iſthoc ſymbolo admonitos voluerit Atticæ regionis incolas exercendæ agriculturæ: quicquid ſit, id omnino conſtat, bovem fuiſſe colendorum agrorum ſymbolum: & præterea quoque vetuſtiores etiam Romanos boum pecudumque effigie ſignaſſe nummos conſtat ex *Plinio* & *Pomponio Sabino* ad Eclog. Virg. I. aliiſque, in memoriam, putes forſitan, illius ævi, quo divitiæ atque opes non auro, argento, aut ære, rudi, ſignatove, ſed pecorum copia conſtabat; οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐν τοῖς τετράποσι τὴν κτῆσιν εἶχον· ἀμέλει καὶ οἱ βασιλέων παῖδες ἐποίμαινον πρὸ τοῦ γάμου· καὶ ταῖς νύμφαις πρόβατα καὶ βόας ἐχαρίζοντο, ὅθεν καὶ ἀλφεσίβοιαι, inquit *Proclus* ad *Heſiodum*. ſed in iſta non hoc loco inquiremus. Vide porro *Heſychium* in Βοῦς ἐπὶ γλώττης & Ἑκατόμβοιον· eidemque Ἑκατομβοῖδιον, ἑκατὸν βοῶν τιμή. Sed ad alia pedem promoveamus.

41 Ἀθηναίοις νόμισμα] C. A. Ἀθηναίων νόμισμα &c. KÜHN.

42 Εἰδέναι δὲ αὐτὸ] Αὐτὸν *Salmaſ.* referatur ad δίδραχμον. KÜHN.

Εἰδέναι δὲ αὐτὸ] MS. εἰδέναι δ' αὐτό. JUNG.

43 Ἑκατόμβοι &c.] *Iliad.* ζ, 236. prior. edit. ἑκατόμβη. SEB.

Ἑκατόμβοι' &c.] MS. ἑκατόμβοι' ἐννέα βοιῶν· quo pacto & infra noſter MS. Segm. 73. ubi *Pollux* noſter hanc ſententiam improbat eorum, qui nummum per βοῦν apud *Homerum* intelligunt. De hoc *Homerico* verſu plura apud *Hoſtum* dicto loco n. 7. &c. JUNG.

44 Ἀποτίνειν δεκάβοιον.] MS. εἰκοσάβοιον. *Odyſſ.* α, 431.

—— εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν. hoc eſt, εἴκοσι βοῶν ἄξια. *Schol.* vid. & *Od.* χ, 57. SEB.

Ἀποτίνειν δεκάβοιον.] MSSti & *Salm.* (cujus in V. C. erat εἰκοσάβοιον) εἰκοσάβοιον ἀποτίνειν, *ſolvere viginti boves.* KÜHN.

Ἀποτίνειν δεκάβοιον.] MS. ἀποτίνειν εἰκοσάβοιον· non δεκάβοιον· & vide an verius noſter MS. quemadmodum & *Seberus* in ſuo teſtatur. *Heſychius*: εἰκοσάβοιον, εἴκοσι βοῶν ἄξιον, εἰκοσαπλοῦν. De δεκαβοίῳ hinc & ex *Heſychio Heinſius* noſter Notis ad libr. XV. *Silii.* Et lubet *Heſychii* locum adſcribere, ut illud miraculum hominis reſtituit, quoniam eam emendationem ex *Polluce* hinc infra de Deliis firmat: Δεκάβοιον ἀριθμὸς πόσος καὶ σταθμὸς, ἐφ' ᾧ τετύπωτο βοῦς· ἔνιοι δὲ Δηλίων τὸν βοῦν νόμισμα εἶναι φασίν· vulgo mendoſiſſime legitur in *Heſychio*: δεκαβοίων & ἔνιοι δὲ δειλιέντων βοῦν &c. quæ ita tamen & bonus *Favorinus* tranſcripſit, ut noſter *Heinſius* notat. JUNG.

45 Παρὰ Δηλίας] MSSti & *Salm.* παρὰ Δηλίοις, *in ſacris ludis apud Delios.* KÜHN.

Παρὰ Δηλίας] MS. παρὰ Δηλίοις· & quis non videt ita reponendum? vulgatum Δηλίας falſum vidiſſe credo & *Hoſtum*: quum lib. III. c. 3. n. 4. hæc citans habeat, παρὰ Δηλίους· ubi cum alias videre potes. JUNG.

Τῇ παρὰ Δηλίας θεωρίᾳ] Nullo ſenſu certe: ſed cum MSS. & *Kühnio* noſtro reſtituendum παρὰ Δηλίοις· atque ita habet & vir Eruditus *Sperlingius* cap. 22. de Numm. non Cuſ. ubi hunc totum adfert locum: eamdem quoque ſcripturam *Falckenburgius* ex ſuo Codice adnotavit. Intelligenda vero hic apud *Pollucem* eſt ſacra legatio, quam ſingulis annis ſoliti fuere ad *Apollinem* Delium mittere Athenienſes: & ex hoc *Onomaſticographi* noſtri loco conſtare etiam arbitror dona fuiſſe diſtributa ab Architheoro, haud dubie in populum, ut puto, Delium, aut quoſdam ſaltem de Athenienſium republica, ſeu rebus geſtis, ſeu etiam inſigni favore bene meritos: hujus autem ſacræ Athenienſium legationis meminit *Callimachus* H. in Delum, ad quem videndus eſt Illuſtris *Spanhemius*. Mox in *Polluce* male fuit lectum vulgo, δωρεὰν, & ad *Jungermanni* mentem in textum retulimus δωρεά.

46 Ὁπότε δωρεὰν τινι ἐδιδ.] C. A. & *Salmaſ.* δωρεά τινι ἐδίδοτο, (*Salm.* ἐδίδοτο, qui & mox hoc ordine, ἴδιον εἶναι νόμισμα &c.) ὅτι βόες τοσοῦτοι δοθήσονται αὐτῷ, *quando donum alicui ex publico dabatur.* Solebant enim Græci præmia de Republica bene meritis decreta in ſolennibus ludis pleno theatro per præconem promulgare, ut honor alicui habitus eo teſtatus eſſet, & alii exemplo invitarentur ad bene merendum de Republica. KÜHN.

Ὁπότε δωρεὰν τινι ἐδιδ.] MS. ὁπότε τινὶ δωρεᾶ διδο

βόες· καὶ δίδοσθαι καθ' ἕκαστον βοῦν δύο [47] δρα-
χμὰς Ἀττικάς· ὅθεν ἔνιοι Δηλίων, ἀλλ' οὐκ [48] Ἀ-
θηναίων, ἴδιον εἶναι νόμισμα τὸν βοῦν νομίζουσιν·
ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν παροιμίαν [49] εἰρῆσθαι τὴν,
[50] Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβηκεν, εἴ τις ἐπ' ἀργυρίῳ
62 [51] σιωπήσειεν. • [52] ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστοτέλης
φησὶν, ἐν Κυρήνῃ [53] καὶ τετραστάτηρον, καὶ
στατὴρ, καὶ ἡμιστάτηρον, χρυσᾶ νομίσματα·

boves. & dari pro ſingulis bobus bi-
nas drachmas Atticas. Unde nonnulli
Deliorum, non Athenienſium proprium
quoddam numiſma eſſe, Bovem intelli-
gunt. Hinc quoque dictum eſſe Proverbium,
Bos linguam conſcendit: cum quis argenti
cauſſa tacuit. • Erat etiam, ut Ariſtote- 62
les in Cyrene tradit, Quadriſtater, & Te-
traſtateria, ſemiſtaterum aurea numiſmata.

το, ὅτι &c. Et quid eſt δωρεὰν vulgatum, niſi addas τὶ vel tale quid: omnino itaque δωρεὰ ſcribendum eſt; ut etiam Avus meus interpretatus eſt, ubi & alia hinc explicat. libell. de Numiſm. *cum præco datum iri alicui præmium pronunciaret*: & *Eraſmus* Adagio: *Bos in lingua, ſi cui munus dandum erat.* JUNG.

47 Δραχμὰς] Emenda δραχμάς. JUNG.

48 Ἀθηναίων, &c.] MS. hoc ordine: Ἀθην. εἶναι νόμισ. ἴδιον τὸν β. &c. JUNG.

49 Εἰρῆσθαι.] Abeſt a C. A. KÜHN.

50 Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβ.] Proverb. *Bos in lingua.* SEB.

Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβ.] Proverbium hoc quod attinet βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβηκε, utitur eo *Æſchylus* in *Agamemnone*:

> Τὰ δ' ἄλλα, inquit, σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
> Βέβηκεν &c.

Euſtath. in *Iliad.* p. 962. ita effert, βοῦν ἐπὶ γλώσσης φέρειν· vide & *Suidam* in βοῦν ἐπὶ γλώττης, & brevia *Scholia Homeri* pag. 347. *Thomas* in Eclogis ἀρσενικῶς δὲ μόνον τὸν τῆς παροιμίας ἐκφέρομεν βοῦν, οἷον τὸ, βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει· eodem modo C. V. hic habet βοῦς ἐπὶ γλώσσης β. *Q. Septimius Florens* in *Ariſtoph. Veſpas* proverbium de tarda & impedita lingua accipit: rectius *Noſter*, εἴ τις ἐπ' ἀργυρίῳ σιωπήσειεν, vel, ut MSSti & *Salm.* σιωπῴη, *ſi quis pecunia corruptus obticuerit*, proverbium uſurpari docet. KÜHN.

Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβ.] MS. βοῦς ἐπὶ γλώσσης βέβ. pariter recte; nam proverbium ita quoque effertur βοῦς ἐπὶ γλώττης, puto, ut apud *Suidam*, & *Euſtathium*, ni fallor, quoque. Tamen vulgata placet, quod χρῆσις *Æſchyli* iſta prorſus eſt, apud quem in *Agamemnone* legis ipſo fere initio:

> Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
> Βέβηκεν ——

Quamvis tamen *Eraſmus* Adagio *Bos in lingua* ex *Æſchylo* citet ἐπὶ γλώττης· de eo Adagio alias & *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. c. 3. n. 13. JUNG.

Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβηκεν] Meminit & ipſius nummi bovis, & hujus parœmiæ *Snellius* de R. N. p. 54. *Idem hoc numiſma*, de didrachmo ipſi ſermo eſt, *inde antiquitus a Draconis ætate uſitatum*, Bos *vocabatur*, ὅτι βοῦν εἶχε ἐντετυπωμένον, quia *bovem* haberet inſculptum, *inquit* Pollux. *Unde & proverbio locus apud* Theognidem Gnomis, βοῦς μοὶ ἐπὶ γλώσσης, Bos in lingua, *quo ſignificatur argento taciturnitatem redemptam.* Sed ſupra jam ad parœmiographos lectorem remiſimus.

51 Σιωπήσειεν.] MS. σιωπῴη, pro σιωπήσειεν. JUNG.

52 Ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστ. φ. ἐν Κυρ.] Ita diſtingue: ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν, ἐν Κυρήνῃ καὶ &c. Sic enim res planius intelligitur. Hæc nempe *Ariſtoteles* in ſuis Rebuſpublicis ſcripſerat, ubi inter alias ultra centenas & de Cyrenenſium tractavit, ex quo opere & quæ mox Segm. præced. de pentadrachmo habuiſti excerpta puto; πολιτεῖαι πόλεων δυοῖν δεούσαιν ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν, ait *Laërtius* in illius philoſophi vita, opera ejus recenſens. *Liber vere aureus*, ut noſter *Caſaubonus* ibi exclamat, qui & huic capiti *Polluci* magnam lucem inferret, aliquam inde forte reciperet quoque, ſi extaret. Ejus fragmenta ab illo magno *Caſaubono* ex promiſſo nobis diu eſt quod debentur. JUNG.

53 Καὶ τετραστατὴρ, &c.] MS. τετραστατὴρ, καὶ στατὴρ, καὶ ἡμιστατὴρ χρ. SEB.

Καὶ τετραστατὴρ, &c.] MSS. τετραστάτηρον καὶ στατὴρ καὶ ἡμιστάτηρον χρυσᾶ ν. *Salm.* V. C. τετράστηρον, unde legit τετραστάτηρον. conſentit etiam in ſequentibus. KÜHN.

Καὶ τετραστατὴρ, &c.] MS. poſt Κυρήνῃ καὶ τετραστάτηρον καὶ στατὴρ, καὶ ἡμιστάτηρον χρυσᾶ ν. Et non poſſum hanc lectionem vulgatæ poſtponere, modo pro στατὴρ, τετραστατὴρ ſcribas. nam vulgatum ἡμιστατήρων falſum putem eſſe, nec enim τετραστατὴρ eſſe νόμισμα ἡμιστατήρων poteſt, ſed adhuc pluſquam στατὴρ ipſe: nec id tamen conſideravit *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. n. 22. & lib. V. c. 2. n. 23. ubi vulgatam ſequitur. Ἡμιστάτηρον, ut mox ἡμίδραχμον· ita enim mox MS. habet, non ἡμιδράχμιον. JUNG.

Καὶ τετραστατὴρ, &c.] *Cl. Salmaſius* de *Modo Uſur.* pag. 70. adducit atque emendat hunc *Pollucis* noſtri locum: iſto videlicet modo: ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν, (ubi adverte mihi rectam loci diſtinctionem, quam & textus, probante *Jungermanno* noſtro, habet) ἐν Κυρήνῃ καὶ τετραστάτηρον, καὶ στατὴρ καὶ ἡμιστάτηρον, χρυσᾶ νομίσματα. Additque: *Ita ibi ſcribendum ex optimo, quod contulimus, exemplari*: eademque omnia ex illo veteri Codice habet in Excerptis MSS. ad oram libri ſui: καὶ τετράστηρον V. C. *lege* καὶ τετραστάτηρον· *ſequitur in eodem*, καὶ ἡμιστάτηρον· *& ita omnino ſcribendum.* Reſtituimus itaque textui, quam MSS. habent, lectionem: erat vulgo: καὶ τετραστατὴρ, καὶ τετραστατήρια, ἡμιστατήρων χρυσᾶ νομίσματα· quæ lectio corrupta, dum a viris eruditis retinetur, eos in errores haud leves præcipites dedit: de *Snellio* monuit recte *Gronovius* loco ſuperius citato, qui tamen nec ipſe ſe ſatis ex vitiis hiſce extricat: utitur & hoc loco *Sperlingius* de N. non C. p. 132. atque hæc ἡμιστάτηρα eadem cum ἡμιχρύσοις fuiſſe adfirmat; recte, niſi forſitan pretio diverſi fuerint ſtateres Cyrenenſes ab aliis aureis. Et occurramus quoque *Jungermanno* opus eſt, qui pro στατὴρ recta, ut puto, MSS. lectione, τετραστάτηρ ſcribendum inquit: ſed profecto animum vir acutiſſimus heic non attendit: quid enim? an non inanis & inepta ejuſdem rei fuerit repetitio, ſi ſcribas καὶ τετραστάτηρον καὶ τετραστάτηρ? & qua tandem in re τετραστάτηρ differet a τετραστατήρῳ· & vero Cyrenenſes puto non dicturos fuiſſe τετραστάτηρ· nam prout a στάτηρ eſt ἡμιστάτηρον, ita quoque τετραστάτηρον eadem analogia. *Heſychius*: Τετράστηρον, τετράμνουν· legunt τετραστάτηρον, & recte: ſed quid eſt, quod τετράμνουν exponat? ſtatuatne igitur ſtaterem & minam æquales ſeu pretio ſeu pondere? ſed ſupra minam & ſtaterem nullo modo ad idem ſive pretium ſive pondus redigi poſſe probavimus: ſitne igitur *Heſychii*, ceterorumque, ex quibus id hauſit, Grammaticorum παρόραμα; ita quidem exiſtimo, nec minam & ſtaterem eoſdem fuiſſe aliquando credam, niſi clariſſima adſint documenta. Apud eundem & ἡμιστάτηρον eſt in Τέταρτον ἥμισυ, quod exponit, τὸ τέταρτον ἡμιστάτηρον· apud auctorem quendam, qui de ſtateribus fuerat locutus, repererat,

Media autem drachmæ pars, ſemidrachma vocatur. Et tertia ſemidrachma, duæ drachmæ dimidiatæ. Semidrachmam vero etiam triobolum vocabis. Oboli enim octo Semiſextarius appellan-

τῆς δὲ δραχμῆς τὸ ἥμισυ, [54] ἡμίδραχμον καλεῖται· καὶ τρίτον ἡμίδραχμον, [55] αἱ δύο καὶ ἥμισυ δραχμαί· τὸ δὲ ἡμίδραχμον, καὶ τριώβολον ἂν καλοῖς· οἱ μέντοι ὀκτὼ ὀβολοὶ [57] ἡμίεκτον ὠνομά-

τὸ τέταρτον ἥμισυ, de quarto ſtateris dimidio; alias certe ἥμισυ nunquam fuerit ἡμιστάτηρον.

54 Ἡμιδράχμιον] C. V. & *Salm.* ἡμίδραχμον. C. A. ἡμίδραχμον καὶ τρίτον ἡμίδραχμον αἱ δύο καὶ ἥμισυ· ſuperſcriptum eſt hic quidem καὶ ἥμισυ, ſed C. V. id ipſum in textu habet, id eſt, *duæ drachmæ cum dimidia.* KÜHN.

Ἡμιδράχμιον] MS. ἡμίδραχμον· reſtitue itaque illud ἡμίδραχμον, quod & *Pollux* ipſe firmat, ſubjiciens nimirum, τρίτον ἡμίδραχμον, prorſus eo modo quo ſupra Segm. 55. τρίτον ἡμιτάλαντον· quod, τρίτον ἡμίδραχμον inquam. & apud *Dinarchum* obſervat *Caſaubonus* noſter dicto Comm. ad *Theophr.* Charact. περὶ ἀπονοίας, & interpretatur *pro duabus drachmis ſemis.* quin & ſupra VI, 160. *Noſter* diſerte ἡμίδραχμον. Hoc vocabulo *Victoriatum Junius* in ſuo Nomenclatore. ἀπεριςκέπτως itaque vulgatam quoque rectam putavit *Hoſtus* libr. III. Rei Numm. vet. cap. 1. n. 43. quæ non niſi ὑποκοριστικῶς & ſuo loco vera eſt. JUNG.

Ἡμιδράχμιον] Bene eſt, quod cum MSS. reſtituere liceat ἡμίδραχμον, ſine quibus etiamſi fuiſſet, facile id ipſum quoque patere potuiſſet ex ſequentibus *Pollucis.*

55 Αἱ δύο ἡμίσειαι δρ.] MS. αἱ δύο καὶ ἥμισυ δρ. SEB.

Duæ drachmæ dimidiatæ.] Duæ drachmæ ſemis. vid. *Caſaubon.* in *Theophraſt.* Character. pag. 188. SEB. 2.

Αἱ δύο ἡμίσειαι δρ.] MS. αἱ δύο καὶ ἥμισυ δραχμαί, ut *Seberi* noſtri *Auguſtanus.* quam lectionem reſtituamus potius. *Hoſtus* putavit legendum αἱ δύο ἡμίσεια &c. lib. III. Rei Numm. & cap. 1. n. 46. Sed MS. lectio jam ſequenda erit: nec ſcio an ita loqui poſſemus. potius ἡ δευτέρα ἡμίσεια δραχμὴ dicerem, ut ſupra Segm. 56. τὴν μίαν ἡμίσειαν μνᾶν. Sed quid verbigerari opus, ſcriptura MS. quum extet. JUNG.

Αἱ δύο ἡμίσειαι δραχμαί.] Illæ ſint, *duæ dimidiæ drachmæ, bina ſemidrachma,* quæ integram efficiunt: quæ a *Pollucis* noſtri mente abſona ſunt: itaque ex MSS. opem petimus: in illis αἱ δύο καὶ ἥμισυ eſt: & recte: repoſui itaque in textum. Superius Segm. 55. alia loquendi forma legebamus: τρία ἡμιμναῖα, τὴν μίαν ἡμίσειαν μνᾶν, ibique pro his *Etymologum* poſuiſſe obſervabamus τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν non diverſo ſenſu: in priſcis porro *Priſciani* de Figuris numerorum editionibus τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν μνᾶν legere licet, quibus vocibus exponitur τρίτον ἡμιμναῖον· ſed quo dixeris modo, ἡ μία ἡμίσεια μνᾶ ſeu ἡ μία καὶ ἥμισυ μνᾶ, rem eſſe eandem ſentio: nam ſi τὴν μίαν ἡμίσειαν dixeris, ἡμίσειαν ſubintelliges μνᾶν, ſi vero τὴν μίαν καὶ ἥμισυ μνᾶν, μέρος latet, *dimidia minæ pars.* Et lapſus eſt hic *Jungermannus* noſter, cujus te admoneri oportet, dum αἱ δύο ἡμίσεια δρ. vel αἱ δύο καὶ ἡμ. recte dici poſſe dubitat: quin vero rectiſſime dicitur, neque loqui aliter poſſis: nam quod ille adfert ἡ δευτέρα ἡμίσεια δραχμὴ Græciſmum non ſapit profecto: nec meliori ſucceſſu componit loquendi formulam quam ſuperius Segm. 55. habuit *Pollux*; ſi enim bene dicatur ἡ δευτέρα ἡμίσεια δραχμὴ, tum utique apud *Pollucem* dicto loco extare oporteret τὴν πρώτην ἡμίσειαν μνᾶν; quod alienum: viden' itaque quam in minutulis eruditiſſimi etiam viri cæſpitare poſſint. Sed τρίτον ἡμίδραχμον Romane *ſeſtertiam drachmam* reddi poſſe docet Illuſtriſſ. *Scaliger* de R. N. pag. 70. ubi non diſſimilem a Græcis loquendi conſuetudinem obſervat ex legibus *Ripuariorum*, in quibus *tertio dimidio ſolido* tantundem ſit, ac τρίτον ἡμιχρύσινον, Latine *ſeſtertio ſolido*: & ſic *octavo ſolido*, ὄγδοον ἡμιχρύσινον.

Sed adi ipſum illum remotiſſimæ eruditionis fontem: Ego vero hæc tibi de τρίτῳ ἡμιδράχμῳ ulterius illuſtrabo poſitis *Heſychii* verbis: Τρίτον ἡμίδραχμον, αἱ δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον· diſtinctione vulgo laborat iſte locus: ſed opportune omnino *Harpocratio*, qui ex *Dinarcho* id phraſeos adfert: Τρίτον ἡμίδραχμον, inquit, Δείναρχος κατὰ Λυκούργου· τὰς δύο ἥμισυ δραχμὰς οὕτως ὀνομάζειν εἰώθασιν οἱ παλαιοί· quæ ſanequam MSS. lectionem egregie ſtabiliunt.

56 Τριώβολον] C. V. τριώνολον male. KÜHN.

57 Ἡμίεκτον ὠνομάζοντο] C. A. poſt ἡμίεκτον habet ſtatim, ἦν δὲ καὶ τ. C. V. ὀνομάζοιντο. *Salm.* ὁ ἡμίεκτον ἂν ὀνομάζοιντο· verſum *Cratetis* ita concipit *Caſaub.* in *Athenæum*: ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ (μανθάνεις) ὀκτὼ ὀβολοί· ut probet ἡμίεκτον & octo obolos tantundem valuiſſe: C. V. *Salm.* plane non habet. De ἡμιέκτῳ autem in diverſa abeunt viri docti. *Gronovius* libr. II. de V. P. veriorem putat conjecturam, quæ eo tendit; fuiſſe, quum aureus Atticus viginti octo paulo plus ſiliquarum (qualis in argento poſtea miliarenſis fuit) atque adeo drachmis argenteis ſedecim reſponderet: quarum quia ſextans ſive ἕκτον ſedecim unciæ, ἡμίεκτον octo erant oboli, quamvis poſtea ſtatere triginta ſex ſiliquarum (hoc eſt duarum auri, vicenum argenti drachmarum) facto manſiſſe in uſu vulgari, ut tum quoque ἡμίεκτον pro ſummula octo obolorum diceretur: ſecus non ſedecim oboli ἕκτον ſed viginti, neque octo ἡμίεκτον ſed decem ſunt ſtateris Attici, quem ſolum, quos habemus, norunt & duabus auri drachmis conſtare, viginti argenteas valere omnes omnino conſentiunt Scriptores, hæc & plura de ἡμιέκτῳ ille. KÜHN.

Ἡμίεκτον ὠνομάζοντο] MS ἡμίεκτον ἂν ὀνομάζοιντο· omiſſis ſequentibus, ὡς φ. ἐ. Λ. Κρ. cum ipſis verbis *Comici.* Et de ἡμιέκτῳ quidem iſta explicare conatur *Hoſtus* libr. V. Rei Numm. cap. 2. n. 24, 25. &c. & Avus meus libr. de Numiſm. qui hæc ad auri æſtimationem referunt, vel referenda putant. Lamiam *Cratetis* vero & *Athenæus* citat, ut X. Animadv. 4. obſervavit *Caſaubonus* noſter, qui & verſiculum vulgatum hic ita concipere nos jubet: ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ· μανθάνεις; ὀκτὼ ὀβολοί. JUNG.

Ἡμίεκτον] Proprie quidem de menſuris ἡμίεκτον dicitur, ac tum quatuor chœnices capit dimidium ſextæ partis medimni: hæc dilucide *Heſychius* & *Harpocratio*: ſed in *Etymologo*, puto, mendi quid hæret, cum ἡμίεκτον δὲ, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμνου inquit: erroremne ipſius agnoſcamus auctoris, an vero potius ad normam veri reſtituemus: τὸ ἥμισυ τοῦ ἕκτου μέρους τοῦ μεδίμνου· atque ita ipſi cum ceteris conveniet: potuit autem facillime ἥμισυ excidere, ſiquidem hoc ſigno S' exprimi in MSS. ſoleat: & alibi quoque locorum ſenſum ſcriptorum, deſiderata hac vocula, quæ ſupinitate librariorum exciderat, turbatum obſervaſſe memini. Ἡμίεκτον præterea *Heſychius* exponit ἡμιωβόλιον & recte, atque tum ἡμίεκτον eſt δραχμῆς, duodecima drachmæ pars, ſiquidem ſex contineat obolos drachma: ſed quomodo tandem ἡμίεκτον octo valeat obolos? aut cujus nomiſmatis octo oboli ſunt duodecima pars? & quis auctor alius ſimilia tradidit? caut, atque quærant hoc, quibus otium non inveniendis rebus indagandis ſupereſt, dum nos interim putemus *Pollucis* ipſius vitio hæc male ſe habere: ille nimirum, cum hunc *Cratetis* legiſſet locum, neque ad totam attendiſſet ſequelam, ἡμίεκτον cenſuit octo valere obolos: & certe hic quidem in *Cratetis* loco ἡμίεκτον octo valet obolos, ſed eodem jure decem, viginti ſex, ſeptemve obolos idem deſignet no-

ζοντο, ὥς φησιν ἐν Λαμίᾳ Κράτης, Ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ, μανθάνῃς, ὀκτὼ ὀβολοί· [58] ἦν δὲ καὶ τριώβολον, καὶ [59] διώβολον, εἴδη νομισμάτων Ἀτ-
63 τικῶν· * τὸ μὲν διώβολον [60] ἐντετυπωμένην ἔχον [61] γλαῦκα, καὶ ἐκ θατέρου πρόσωπον Διός· [62] τὸ δὲ τετρώβολον, τὸ μὲν πρόσωπον ὁμοίως, δύο δὲ

tur ut in Lamia Crates inquit. Semiſextarius eſt auri, diſcas octo oboli. Erant etiam Triobolum, & Diobolum, numiſmatum Atticorum ſpecies. * Diobolum qui- 63
dem, noctuam inſculptam habens: illud vero, in utraque parte Jovis faciem. Tetrobolum autem, faciem quidem ſimiliter, duas ve-

men: patebit hoc: *Crates* illthoc loco quendam induxit ab alio commodatam accipientem quandam auri partem: alter ille, qui acceperat, duodecimam mutui auri partem reddit, vertenda igitur *Crateтis* verba: *ſemiſexta* (auri mutui) *pars eſt, intelliginne? octo oboli:* hæc, puto ſunt clara, nec multa demonſtratione indigent.

58 Ἦν δὲ καὶ τριώβολον, &c.] De triobolo vid. *Hoſtum* lib. III. Rei Numm. c. 4. n. 54. & de diobolo ibidem n. 46. ubi male δυώβολον habet. nam quamvis *Pollucis* Codices varient, ut in his ſolet, vera tamen Scriptura διώβολον eſt. ut etiam MS. noſter fere hic. cæteræ Scripturæ, ut mox MS. διόβολον, imperitia librariorum fuerunt invectæ. JUNG.

59 Διώβολον] C. V. διόβολον. KÜHN.

60 Ἐντετυπωμένην ἔχον] Habet MS. ordine diverſo, ἔχον ἐντετυπωμένην. JUNG.

Ἐντετυπωμένην ἔχον γλαῦκαν] Ad hunc *Pollucis* noſtri locum adludit *Sardus* de R. Numm. p. 10. (*Pollux) nominat ſemiobolum ex 4. Chalcis: & a numero Atticos nummos, diobolum, triobolum, tetrobolum, qui inſculptam haberet* Jovis *faciem in altera parte, in altera duas noctuas, ſicut trioboli nota fuit* Jovis *facies in utraque parte, dioboli autem noctua:* *Snellius* de R. N. pag. 56. *Diobolum, duos valens obolos, hinc Plauto,* anus diobolaris: *Atticum numiſma fuit,* ἔχον γλαῦκαν ἐντετυπωμένην (cum ipſis ſordidiſſimis vitiis locum tranſlcriptum vides) *noctuæ effigie ſignatum: & hinc proverbium natum:* Noctuas Athenas, *tanquam ſi guttam mari adjiceres: illa enim urbs hoc nummo quam maxime abundabat. Ex argento fuiſſe* Plutarchus *in* Lyſandro *ſatis aperte indicare videtur: idque de triobolo & tetrobolo quoque verum crediderim:* de proverbii origine γλαῦκ᾽ εἰς Ἀθήνας, quæ ipſi cum pluribus aliis eſt communis, lites non movebo: ſed cetera percenſeamus: *Triobolum,* inquit, *quod & ἡμιδράχμιον* dixiſſe debebat ἡμίδραχμον, ut ſupra docuimus; ibidemque de eodem nummo: *Habebat utrinque inſculptam effigiem* Jovis: de tetrobolo idem: *Tetrobolum, oboli quatuor, drachmæ bes. Altera parte* Iovis *effigie, altera duabus noctuis ſignatum.* Sed ridiculum committunt errorem uterque vir eruditus, dum cœci ſe committunt duci, *Interpreti* noſtro inquam, ex quo nobis commenti ſunt, triobolum utraque parte figura *Jovis* ſignatum rem inauditam, ac omni antiquitatis incognitam prorſus: inepte profecto, & ſic ſolemus, ſi interpretibus nitimur, ſi iſtis opus habeamus: voluit *Pollux*, diobolum habuiſſe inſculptam in hac area noctuam, in altera vero *Jovis* faciem; & turbaverat aliquantulum vulgata lectio καὶ τὸ ἐκ θατέρου &c. ubi illud τὸ delevimus ex MSS. alias crederem locum mala manu mutare coactam hanc vocem, itaque fuiſſe olim, καὶ ἐκ θατέρου τὸ πρ. Sed necdum ex multiplici errorum cumulo noſmetipſos expedivimus: ipſi *Polluci* ſcribenda dica eſt, ut qui dicat diobolum & tetrobolum in altera habuiſſe nummi area *Jovis* faciem: *Jovis?* itane *Juli?* deluſum te habuere oculi tui, cum ejuſmodi inſpexiſſe nummos contigit: quanto melius *Ariſtophanis Scholiaſtes* ad *Aves*, cujus locum & hic *Kühnius* noſter obſervavit, tetradrachmi ἐπίσημον fuiſſe γλαῦκα refert & πρόσωπον, faciem *Minervæ*, non *Jovis*: & idem antea dixerat *Minervæ* ſacratam eſſe alitem noctuam, quam πάνυ τιμῶντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἐπιχάραξαν νομίσμασι· quin ipſe noſter *Pollux* Palladis faciem in nummis Athenienſium κόραις, quæ tetradrachmæ erant, novit inferius Segm. 75. tetradrachmi autem, ac dioboli tetrobolique eandem eſſe rationem, ſignaturam quod attinet, putato. & illi tamen, quorum verba modo poſui, aliique eruditæ antiquitatis viri ſtudioſi hæc probant, amplectuntur, boni ſcilicet ac faciles ſecutuleji. Ut autem tota res extra omnem dubitationis aleam ponatur, adponere libuit Athenienſium binos nummos ab egregiæ & nunquam laudatæ ſatis humanitatis viro *Jacobo Wildio* mihi conceſſos, in quorum hoc uno eſt expreſſa noctua cum *Minervæ* facie in parte altera, illo vero noctuæ bina addita Palladis effigie in diverſa nummi area: ſimiles videbis apud *Goltzium* alioſque, qui huic rei ſuam navarunt operam: & tertium addidi rariorem, cui, ne nimis hic ſim longus, alibi forſitan operam dabo. Noctuam autem *Minervæ* ſacram fuiſſe res eſt valde notiſſima, & patuit modo ex adducto *Scholiaſtæ Comici* loco. hinc *Statio* — *flavaque ſonans avis unca Minervæ*, ubi *Lutatium* conſule: de ratione rei *Mythographi* varia ac fabuloſa; ſed alia longe diverſiſſima Theologi in medium adferunt: &, ſpero, locus erit aliquando, ubi hæc accuratius enucleem lucique exponam: *Minerva* vero Athenarum erat Dea tutelaris: & illa, in quorum tutela urbes erant, numina in nummis ſæpiſſime ſignata conſtat aperte: eadem itaque de ratione cum ſacra ſibi noctua *Minerva* in nummis Atticis fuit expreſſa. Sed & in Megarenſium nummis noctuam videmus percuſſam, *in memoriam nempe deductæ in ea loca coloniæ a* Theocle, *Athenienſi, ut ex* Thucydide *&* Strabone *liquet*, inquit vir profundæ eruditionis Illuſtriſſ. *Spanhemius*, quem vide in præcellenti libro de Præſt. & Uſu Numiſm. p. 356. ubi iſtiuſmodi nummi figuram habes depictam: & hunc metropoli ſuæ honorem plerumque deductæ habebant coloniæ. Sed horum jam ſatis eſt. Γλαῦκαν habebat ante nos puerili errore textus, ſed γλαῦκα cum *Kühnio* nos. Διώβολον vero, τριώβολον & τετρώβολον, quæ hoc modo recte ſcribuntur, in MSS. ut plerumque per ὀμικρὸν exarata apparent: ita τριόβολον in *Heliodoro* MS. περὶ μέτρων, & διόβολον, τετρόβολον, πενταώβολον, (πεντόβολον) atque ἡμιοβόλιον bis terve in *Cleopatra*; ſed analogiæ norma poſtulat ὠμέγα.

61 Γλαῦκαν, καὶ τὸ ἐκ. θατ.] Γλαῦκας a γλαύξ. SEB.

Γλαῦκαν, καὶ τὸ ἐκ θατ.] MSSti γλαῦκα· *Scholia* in *Aves Ariſtophan.* notant τετραδράχμοις Atticis nomen γλαυκῶν impoſitum fuiſſe, quod noctua & facie *Minervæ* ſignabantur, olim vero bovis imaginem præ ſe tuliſſe. KÜHN.

Γλαῦκαν, καὶ τὸ ἐκ θατ.] MS. γλαῦκα, καὶ ἐκ θατ. & ſic omnino reſtituendum. quis enim γλαῦκαν dixit unquam? & τὸ vulgatum non valde neceſſarium eſt, ante ἐκ θατέρου· & γλαῦκα, recte etiam *Hoſtus* habet lib. III. Rei Numm. cap. 4. n. 53. & quis enim hoc non videat, niſi ipſe γλαὺξ ſit claro die? JUNG.

62 Τὸ δὲ τετρώβολον] Sic aperte & MS. noſter. ſcilicet quod duplicem γλαῦκα geſtaret, credo, id ſignificabat, & duo valere διώβολα. *H. Stephanus* tamen in ſuo Codice ad oram emendavit τριώβολον, quam lectionem veram eſſe pluribus verbis adfirmat Adpendice de Dialecto Attica cap. 16. tm. 4. quia nempe præceſſerit τριώβολον & διώβολον, quæ utraque *Pollux* nunc explicet. errorem vero inde natum quod mox τετρωβόλου mentio fiat. ſed adhuc deliberandum ego cer-

ro & noctuas. Sed tetrobolum, & triobolum uſitatiſſimum eſt. Cæterum diobolum, ſæpenumero ſolutis dictionibus efferunt: ut Demoſthenes. Sed in duobus obolis videbant, ſi hæc eſſent inſculpta. Eſt vero Diobolum in Aioliſicone Ariſtophanis: quod mihi ſolum in maxilla relictum eſt, fuit
64 diobolum. • Et in Theopompi Militibus tetrobolum accipere, Τετρωβολίζειν dictum eſt. Etenim quis nunc bene vi-

τὰς γλαῦκας. ἀλλὰ τὸ μὲν [63] τετρώβολον, καὶ τριώβολον, [64] καὶ ἐν τῇ χρήσει τέτριπται· τὸ δὲ [65] διώβολον, ὡς [66] ἐπιτοπολὺ λύοντες ἔλεγον, ὡς Δημοσθένης, [67] Ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἂν, [68] εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη· ἔστι δὲ καὶ τὸ διώβολον [69] ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους, ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν [70] ἐν τῇ γνάθῳ, διώβολον γένηταί μοι. • παρὰ μέντοι Θεοπόμπῳ ἐν Στρατιώ- 64
τισι καὶ τὸ τετρώβολον λαμβάνειν, τετρωβολίζειν [71] ὠνόμασται, [72] Καίτοι τίς οὐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράτ-

te cenſeo: & potius quæ de τριωβόλου typo noſter addidit, excidiſſe credo, quam temere quid immutandum. nec abſurde Codicum tam vulgatorum quam MSS. ſcripturam confirmat, quod dixi, quum διώβολον unam noctuam haberet, in τετρωβόλῳ duas fuiſſe noſtrum narrare. JUNG.

63 Τετρώβολον] MS. mendoſa ſcriptura τετρώβωλον· quod tamen antea recte habebat. JUNG.

64 Καὶ ἐν τῇ χρήσει] C. A. καὶ non habet. KÜHN.

Καὶ ἐν τῇ χρήσει] MS. iterum mendoſe χρίσει. JUNG.

65 Δυώβολον] Διώβολον· ut mox. vide *Matth. Hoſtum* pag 462. SEB.

Δυώβολον] Male ex hoc loco credo *Hoſtus*, ut dixi, putavit apud *Pollucem* ſcriptum: nam διώβολον clare hic habet MS. nec aliter adgnoſcit *H. Stephanus* de Dial. Attic. cap. 16. tm. 4. & vitium typographi eſſe illud υ ſequentia & antecedentia vulgo etiam probant, quæ διώβολον habent ſæpius. JUNG.

Δυώβολον] Διώβολον textus habet ex MS. & male eſt quod non eandem ſcripturam reddiderim VIII, 113. ubi δυώβολον vitio remanſit, probante tamen *Kühnio*: atque ita eſt apud *Polybium* cum Romani militis ſtipendium fuiſſe diurnum ſcribit διώβολον, obſervante *Scaligero* de R. N. p. 16. & *Noſter* Segm. 72. ex *Ariſtophane* Τοῦτ' αὐτὸ πράττω διωβόλῳ, ubi tamen MS. δυοβόλῳ. Τριώβολον vero habet & *Xenophon* Πόροις· Idemque Ἑλλην. lib. V. pag. 325. τριωβόλου Αἰγιναίου mentionem facit, quod triobolum Æginæum ad Atticum eam habet rationem, quam numerus denarius ad ſenarium. *Scholiaſta Ariſtophan.* ad *Equit.* Act. I. Sc. 2. Τριώβολον, ἡμίδραχμόν ἐστι. Hinc τριοβολιμαίος, τριῶν ὀβολῶν ὤνιος, apud *Etymologum*, & *Chryſoſtomum* Orat. πρὸς τοὺς ἔχοντας παρθένους συνεισάκτους dicuntur κόραι τριωβολιμαῖαι, quas *triobolares* dicas, ut *Plauto diobolares anus:* utrobique melius legas τριοβολιμαῖος.

66 Ἐπιτοπολὺ] MS. ἐπὶ τὸ πολὺ tribus vocibus. JUNG.

67 Ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβ.] Ἀλλ' ἐν ſuperſcriptum in C. A. marginis etiam eſt, τὸ ἐθεώρουν ἂν, nec comparet vel in textu vel in margine: *Salmaſ.* legit ex Codice ſuo MS. ἀλλὰ τοῖν δυοῖν εἰ μὴ τούτων ἐγγραφῇ. C. V. εἰ μὴ τοῦτ' ἐγγραφῇ· quid ſi legamus ἐνεγράφη, *ſed duobus obolis ſpectarem niſi hoc inſcriptum fuiſſet*: ſermo eſt de duobus obolis, qui dabantur civibus, ut alterum pro *lucare* ſolverent Athenis, alterum in domeſticos uſus reſervarent, de quibus infra *Theopompus*. KÜHN.

68 Εἰ μὴ τούτων ἐγγραφῇ.] MS. εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη· ἔστι &c. ipſiſſima nempe verba *Demoſthenis* conſervavit MS. quæ vulgo corruperunt. tu, ut ſcripſi, reſtitue. Locus enim *Demoſthenis* eſt in ea περὶ στεφάνου paulo longius a principio: ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ προσάγειν, γράψαι, τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ὑμῖν διαλεχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτοῖς κελεῦσαι· ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν, εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη. JUNG.

Εἰ μὴ τούτων ἐγγραφῇ.] Lectio corrupta, & reſtitui præeunte *Kühnio*, τοῦτ' ἐγράφη ex MSS. nimirum ita ſunt ipſiſſima *Demoſthenis* verba.

69 Ἐν Αἰολοσίκ. Ἀριστ.] Hæc abſunt a C. A. uſque ad γένηταί μοι· conſentit Idem Vetus Codex *Salmaſ.* KÜHN.

Ἐν Αἰολοσίκ. Ἀριστ.] Deſunt in MS. ἐν Αἰολοσ. Ἀριστ. cum verbis ipſis *Comici*. vulgata verba *Ariſtophanis* an ita concinnanda, omiſſo ἦν;

— ὅπερ λοιπὸν μόνον,
Ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον γένηταί μοι.

Latet vero mos vetus in his verſiculis, quem primus elegantiſſime expoſuit pluribus *Caſaubonus* noſter ad extremum Charact. *Theophraſt.* περὶ ἀπονοίας, verbis iſtis: καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. Moris ſcilicet fuiſſe hominibus vilibus & abjectis Athenis, qui in foro res venales habebant, ut pecunias ex venditione collectas in os & buccam conderent: ad quem & referenda quæ paulo poſt ex *Amagyro* habes. & ſupra ex *Eccleſiazuſis* Segm. 92. vide Magni illius *Caſauboni* Comm. JUNG.

70 Ἐν τῇ γνάθῳ, δ.] Diſtinctio tollenda. poſt γνάθῳ, *qui ſolus in maxilla reſtabat obolus, fiat meus.* de more nummulos in os recondendi, plura affert *Caſaub.* in *Theophr.* Charact. c. 7. quibus addatur, quod in *Thalmud Hieroſolymitano* tractatu *Thrunos* monetur דלא מיתן בר נש פריטין בו פומא *ne homo nummos minutos ori indat*, propter periculum. KÜHN.

Ἐν τῇ γνάθῳ] Poſt γένηταί μοι neſcio, quid monſtroſæ vocis habeat margo *Falckenburgiana* ἰδικολλεικὸν, niſi me ſcriptura fallit: forſitan acutior quis boni quippiam eruat. Concinna vero, ut nihil ſupra, *Ariſtophanis* ſunt verba. quæ ita Latina facio: *Quod ſolum mihi reliquum eſt in ore diobolum, lucro apponam*: nugas blaterat ac meras ineptias *Interpres*, dum non cepit elegantiam verbi γίγνεσθαι. Γίγνεσθαι dicuntur, quæ præter τὸ κεφάλαιον, ipſam ſortem, lucro accedunt, ac naſcuntur quaſi: ita *Lucian.* Somnio: ἀεὶ ἀποφέρων τὸ γιγνόμενον· & appoſite ad hunc locum *Xenophon* περὶ προσόδων· ᾧ μὲν γὰρ ἂν δέκα μναῖ εἰσφορὰ γίνηται, ὥσπερ ναυτικὸν, σχεδὸν ἐπίπεμπτον αὐτῷ γίγνεται τριώβολον τῆς ἡμέρας λαμβάνοντι. Imitatus eſt facetiæ Romanæ pater *Catullus* Ep. 10. *At certe tamen, inquit quod illic Natum eſſe dicitur, comparaſti Ad lecticam homines.* De illo autem more ori nummos inſerendi intelligendus & *Artemidorus* lib. I. cap. 31. vide & *Sperlingium* de Nummis non cuſis pag. 182. ubi & hunc quoque *Pollucis* noſtri habet locum: in *Theophraſti* autem loco, quem *Jungermannus* noſter habet, pro ἐκλέγειν legendum cenſeo ἐπιλέγειν· ἐκ & ἐπὶ ſæpiſſime confuſa etiam in *Polluce* noſtro.

71 Ὠνόμασται] Marginis eſt in C. A. tum καίτοι uſque ad γυναῖκα abſunt. KÜHN.

72 *Etenim quis nunc* &c.] *Matth. Hoſtus* vertit: *Atqui quis non commode felix ſit, tetrobolum accipiens? Si nunc diobolum fert vir, ut enutriat uxorem.* lib. III. Rei Numm. vet. p. 468. SEB. 2.

Καίτοι τίς &c.] Hi verſus ita legendi:

τοι τετρωβολίζων, [73] Εἰ νῦν γε διώβολον φέρει ἀνὴρ τρέφειν γυναῖκα· τὸ δὲ τοῦ ὀβολοῦ ἥμισυ, [74] ἡμιωβόλιον· καὶ ἡμιωβολιαῖον, τὸ τοσούτου ὤνιον, ὡς ἐν τοῖς Βατράχοις [75] Ἀριστοφάνους,

> Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν [76] ἀνάβραστ' εἴκοσιν,
> [77] Ἀνημιωβολιαῖα. —

[78] Ἐν δὲ τῷ Ἀναγύρῳ, τὰ τρία ἡμιωβόλια, τριημιωβόλιον εἴρηκεν, Ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον

65 ἔχων. * [79] Ο μέν τοι ὀβολὸς ὀκτὼ [80] χαλκοῦς εἶχε· καὶ οἱ μὲν δύο χαλκοῖ τεταρτημόριον· καὶ [81] κατὰ ἀποκοπὴν, ταρτημόριον

vat τετρωβολίζων? ſi nunc diobolum ad uxorem nutriendam vir accipit. Et oboli dimidia pars, ſemiobolus. Et ſemiobolæum, quod tanti conſtitit, ut in Ranis Ariſtophanis,

> *Et elixatas carnes viginti inſuper haudquaquam*
> *Semiobolares.*

Sed in Anargyro tres ſemiobolos τριημιωβόλιον dixit, in ore habens treſemiobolum. * O- 65
bolus quidem æreos habeat octo. Et duo ærei, quarta pars, & per apocopen τεταρτημό-

> Καί τοι τὶς οὐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι τετρωβολίζων;
> Εἰ νῦν γε διώβολον φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα.

> *Quamvis quis non obolis quatuor bene victitarit?*
> *Siquidem nunc obolis duobus uxor alitur a marito.*

Pro τετρωβολίζων C. V. *Salmaſ.* male, τριωβολίζων. KÜHN.

Καίτοι τὶς &c.] Καίτοι &c. γυναῖκα· hæc tota periodus, verba *Comici* continens, deeſt in MS. *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. c. 4. n. 67. in duos verſus diſtribuit & ita interpretatur: *Atqui quis non commode felix ſit, tetrobolum accipiens: Si nunc diobolum fert vir ut enutriat uxorem* &c. pro πράττει, forte πράττοι ſcribendum puto. JUNG.

73 εἰ νῦν] Scr. Εἰ νῦν. SEB.

εἰ νῦν γε διώβ. &c.] In hoc certe verſiculo cave quicquam mutes; nam elegans eſt, & puriſſima loquendi formula, ἀνὴρ διώβολον φέρει τρέφειν γυναῖκα, id eſt, ἵνα τρέφῃ, *ut enutriat uxorem*, ſicuti bene *Hoſtus*: imitantur Romani, vetuſtiores præcipue: *Antipater* Ann. I. apud *Cariſium*: *celocem in Africam mittit viſere locum, ubi exercitum exponat*: *Propert.* lib. I. El. 1. *Ibat & hirſutas ille videre feras.* De priori verſu, an ſanus ſit, non habeo ſecure affirmare.

74 Ἡμιωβόλιον.] MS. ἡμιοβόλιον καὶ ἡμιωβόλιον, τὸ &c. mendoſe. JUNG.

75 Ἀριστοφάνους] *Ran.* v. 557. priores editiones mox ἡμιοβολιαῖα. SEB.

Ἀριστοφάνευς] C. A. & *Salm.* Ἀριστοφάνης· verſus ejuſdem margo habet. KÜHN.

Ἀριστοφάνευς] MS. Ἀριστοφάνης· recte etiam. JUNG.

76 Ἀνάβραστ' εἴκοσιν] Margo C. A. ἀνάβραστα εἴκοσι ἂν ἡμιωβολαῖα, nec aliter C. V. vulgatam lectionem ſervat textus *Ariſtophanis*. KÜHN.

Ἀνάβραστ' εἴκοσιν] MS. ἀνάβραστα ut antea vulgata: ſed *Seberus* noſter recte edidit, ut apud *Ariſtophanem* legitur. JUNG.

77 Ἀνημιωβολιαῖα.] MS. ἂν ἡμιωβόλαια. Vide itaque annon *Pollux* ita hunc locum legerit. vel etiam ita ſcripſerit *Ariſtophanes* — εἴκοσιν Ἂν ἡμιωβολιαῖα. — Adfert enim hæc in exemplum vocis ἡμιωβολιαῖον præcedentis. Sane & antea edebatur εἴκοσιν ἡμιωβολιαῖα hic. pari modo infra *Epicharmus* Segm. 82. ἂν ἡμίλιτρον· quamvis non neſciam vulgatam lectionem in *Ariſtophane*, quam & *Seberus* noſter reponit, apud *Suidam* & *Scholiaſtem Ariſtophanis* quoque legi. Sed tamen potius eſt, ut iſtud ἀνημιωβολιαῖα retineamus. *Suidæ* enim, ut nos admonuit *Salmaſius* noſter, auctoritatem hic parvi forte faciendam eſſe, in ſexcentis locis fœdiſſime lapſum a ſe deprehenſum: non & *Ariſtophanis Scholiaſtem* doctum & antiquum, quem *Suidas* fere integrum exſcripſerit, quique illam ſcripturam, ſolam optimam tueatur. Locus *Scholiaſtæ* eſt: ἄλλως· ὅτι ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβολίου πωλούμενα· ἀπὸ δὲ συντάξεως ὄνομα γίνεται καλὸς καὶ ἀγαθὸς, καλοκαγαθία, θεοῖς ἐχθρὸς θεοσεχθρία, ἀνημιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖα. Corruptus ille. Addo ut emendat noſter ille ὁ πάνυ *Cl. Salmaſius*: *Pro* ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβολίου, ait, *lego* ἡμιωβολίου, *& hoc veriſſimum eſt. In reliquis quid dicendum? ſi enim mendo vacant, ineptiſſime ille homo illius* συντάξεως *exemplum propoſuerit, quum valde aliena eſt. Quid enim ſimile habet? ſed, niſi magnopere fallor, ille Scholiaſtes* ita ſcripſerat: ἀπὸ δὲ συντάξεως ὄνομα γίνεται, καλὸς καὶ ἀγαθὸς καλοκαγαθία, θεοῖς ἐχθρὸς, θεοσεχθρία, ἀνὰ ἡμιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖα. *Rem vides, verba vides, nihil verius hac noſtra conjectura.* ἀνὰ ὀβολὸν, ἀνὰ δύο ὀβολοὺς, *ita Græci loquuntur, ut Latinis eſt* circiter, ἀνὰ ἡμιωβόλιον· *unde Comicus κωμικῇ ἀδείᾳ vocem compoſuit* ἀνημιωβολιαῖα· *quam ideo τῷ χ̄ notandum eſſe admonet ille doctus enarrator.* In nova ejus *Scholiaſtæ* editione loco nihil opis adfertur, & corrigendum in ea ἀνημιωβολιαῖα, ut in *Baſil.* edit. fuit: non ἀνημιοβολ. ut edidere. Sed & priora *Scholiaſtæ*: ἀνημιωβολιμαῖα δὲ ἀντὶ τοῦ ἕκαστον αὐτῶν, ἥμισυ ὀβολοῦ ἦν· ἄξιον ἡμιωβολιμαίου· ubi pro ultimo ἡμιωβολιαίου edunt, in primo quoque emendanda, & ſcribendum ἀνημιωβολιαῖα. JUNG.

78 Ἐν δὲ τῷ * Ἀναργύρῳ] Vide *Caſaubon.* in *Athenæum* fol. 159. SEB.

Ἐν δὲ τῷ * Ἀναργύρῳ] MSS. ἐν ἀργύρῳ ſed vulgatum malim: infra C. V. Ἀναγύρῳ Segm. 72. KÜHN.

Ἐν δὲ τῷ * Ἀναργύρῳ] MS. ἐν δὲ τῷ ἀργύρῳ, τὰ τρία ἡμιωβόλια, τριημιωβόλιον εἴρηκεν, omiſſis mox ipſis *Comici* verbis, quæ illuſtrat *Caſaubonus* noſter ad *Theophr.* Charact. περὶ ἀπονοίας, modo dicto loco. Sed quod ad ἀργύρῳ antea in *Baſil.* edebatur ἐν ἀργύρῳ, corrupte Ἀναργύρῳ, ut ait *Caſaubonus* noſter IV. *Athen.* 4. ubi de varia ſcriptura hujus fabulæ, vel fabularum *Ariſtophanis*, præſertim in *Pollucis* Codicibus, Ἀργύρῳ, Ἀναργύρῳ, Ἀγύρῳ, Ἀναγύρῳ, quæ ultima forte ubique verior. edit. *Flor.* habet ἐν τῷ ἀργύρῳ, ut MS. de τριημιωβολίῳ alias hinc meminit *Hoſtus* lib. III. cap. 4. n. 41. JUNG.

Ἐν δὲ τῷ * ἀναργύρῳ] Ex emendatione *Kühnii* textus habet Ἀναγύρῳ, quod & ſuperiori in libro alicubi reſtituiſſe memini.

79 Ὀβολὸς ὀκτὼ χ. &c.] Vid. *Hoſtum* lib. III. Rei Numm. c. 5. n. 6. JUNG.

Ὁ μέν τοι ὀβολὸς &c.] *Sardus* pag. 10. *In Græcia* Julius Pollux *refert nummos ex ære*, Chalcon, *octavam partem oboli*, Dichalcon, *ex duobus Chalcis*, *pentechalcon*, *ex quinque*. *Snellius* pag. 57. Chalcus, *oboli pars octava. Obolus chalcos habet octo, inquiunt* Hero, Pollux, *&* Suidas: ibidem & dichalci ac ſemioboli meminit: pluraque de obolo *Budæus* & *Agricola*. *Oribaſius* in obolo eſſe adfirmat ſiliquas tres, id eſt, tria κεράτια· itaque κεράτιον continet chalcos binos & ſemis.

80 Χαλκοῦς] MS. χαλκοὺς & χαλκοί. JUNG.

81 Κατὰ ἀποκοπὴν] *Salm.* κ. ἀποκοπὴν ταρτημόριον, ex *Heſych.* & *Etymolog.* h. v. KÜHN.

Κατὰ ἀποκοπὴν] Σημαντέον ait *Henr. Stephanus* ad

ρον vocatur. hi autem & δίχαλκον fuerint, cum oboli ſint quadrans. Quatuor autem æreі, ſemiobolus. Sex æreі, triens, quando tres oboli partes ſunt: nonnulli & quadrantem hoſce nominaverunt, ut tres quadrantes habentes. Quod autem ſex æreos trientem vocarint, invenire licet in Philemonis Sardio:

Memento, æreos mihi debes quinque: ego
Tibi æreos quinque, tu vero mihi trientem.
Sex ergo dans, quinque æreos accipe.

[82] ἐκαλεῖτο· οὗτοι δ' ἂν εἶεν, καὶ [83] δίχαλκον, ὅτι ἦν τοῦ ὀβολοῦ τέταρτον. [84] οἱ δὲ τέσσαρες χαλκοῖ, [85] ἡμιωβόλιον. οἱ δὲ ἓξ [86] χαλκοῖ, τριτημόριον· ὅτι τὰ τρία μέρη [87] ἐστὶ τοῦ ὀβολοῦ. οἱ δὲ, καὶ τριταρτημόριον αὐτοὺς ὠνόμαζον, ὡς [88] τρία τεταρτημόρια [89] ἔχοντας. [90] ὅτι δὲ τοὺς ἓξ χαλκοῦς τριτημόριον ὠνόμαζον, ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ Φιλήμονος [91] Σαρδίῳ,

Χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι, μέμνησ'; ἐγὼ
Σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δέ μοι [92] τριτήμορον.
[93] Τοὺς ἓξ ἀποδοὺς, τοὺς [94] πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε.

66 * Et manifeſtius in Pice occupato, * καὶ ἔτι σαφῶς ἐν τῷ [95] Πιττοκοπουμένῳ, 66

ſuum Codicem, *ἀποκοπὴν licet non in ultima ſyllaba.* JUNG.

Κατὰ ἀποκοπὴν] *Salmaſii* mihi conjectura eſt indubia ταρτημόριον legentis, ſiquidem præter *Etymologum* & *Suidam* & in *Heſychio* ſit: Ταρτημόριον, τὸ τριτημόριον ἢ δίχαλκον· ſed emendant recte eruditi viri, τεταρτημόριον pro τριτημ. Et ſic itaque nos in textu: alias de τεταρτημορίῳ & *Harpocratio* ex *Dinarcho*: τεταρτημόριον, inquit, ἐστι τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέστι χαλκοῖ δύο. Eodem autem modo quo δίχαλκον fuit dictum, & τρίχαλκον *Athenienſes* formarunt de tribus chalcis: id vocis occurrit in *Theophr.* Characteribus cap. περὶ μικρολογίας· καὶ τῆς γυναικὸς ἀποβαλούσης τρίχαλκον, id eſt, nummum qui tres chalcos penderet.

82 Ἐκαλεῖτο.] MS. ἀνομάζοιτο. SEB.

Ἐκαλεῖτο.] MSS. ὠνομάζοντο. KÜHN.

Ἐκαλεῖτο.] MS. & noſter & *Seberi* ὠνομάζοντο, pro vulgato ἐκαλεῖτο. JUNG.

83 Δίχαλκον] *Hoſtus* lib. III. c. 6. n. 4. Sextantem interpretatur *Junius* in Nomenclat. JUNG.

84 Οἱ δὲ τέσσαρες χ. &c.] MS. οἱ δὲ τέτταρες χαλκοὶ, ἡμιωβόλιον· ſic & ſupra VI, 160. MS. ἡμιωβόλιον & hac pagina aliquoties; non tamen ſemper: & vulgata lectio, ni fallor, rectior. JUNG.

85 Ἡμιωβόλιον.] C. V. ἡμιωβόλιον οἱ δὲ ἓξ χαλκοὶ τε τριτημόριον. C. A. χαλκοὶ omittit. KÜHN.

Ἡμιωβόλιον.] *Cleopatræ* verba huic illuſtrandæ rei apponere juvat: χαλκὸς ἔχει τοῦ ἡμιοβολίου τὸ δ' μέρος, ὥστε τοὺς δ' χαλκοῦς ἄγειν ἡμιοβόλιον· melius ἡμιωβολίου & ἡμιωβόλιον.

86 Χαλκοῖ] MS. χαλκοί. JUNG.

Χαλκοῖ, τριτημόριον.] Habet & *Heſychius*: Τριτημόριον, οἱ ἓξ χαλκοῖ· & *Harpocratio* quoque, de cujus loco poſtea. Mox autem in mendo facile cubantem videmus *Pollucem*, ſed MSS. Codices nihil quicquam juvant: tentavit locum & egregie profecto *Salmaſius* de *M. Uſur.* pag. 262. ubi pro τεταρτημόριον reſtituit τριταρτήμορον· optime, niſi mavelis forſitan, τριταρτημόριον, & ita textum, renitentibus etiam MSS. reſtituimus. Cum autem Idem vir ſummus illius nominationis cauſas dari poſſe neget, a vero aberraſſe puto, ſiquidem τριτημόριον *ternas partes* deſignet tum, non tertiam partem: & legenda quæ ex *Camerario Jungermannus.*

87 Ἐστὶ τοῦ ὀβολοῦ.] MS. ἐστι τοῦ ὀβ. JUNG.

88 Τρία τεταρτημόρια] In C. V. *f.* τριτεταρτημόριον. *Salm.* τριταρτήμορον. KÜHN.

Τρία τεταρτημόρια] Nempe τρία δίχαλκα. vid. Avum meum de Numiſm. Hæſit & *Suidas* mox, vel is, quem exſcripſit, in *Philemonis* τριτημορίῳ· ſed ſe pariter expedit, ut hic *Pollux* explicat. Dicti enim ſex χαλκοὶ tam τριτημόριον, quam τεταρτημόριον, *non ſignificantibus vocabulis, quod in communi uſu, ſed certam rationem & reſpectum quendam notantibus*, ut ait Avus meus, qui ſigillatim explicat loco quo dixi. JUNG.

89 Ἔχοντας.] C. A. ἔχοντες. KÜHN.

90 Ὅτι δὲ τοὺς ἓξ χ. &c.] Abſunt a C. A. uſque ad τριτημόριον Segm. ſequ. KÜHN.

Ὅτι δὲ τοὺς ἓξ χ. &c.] Ὅτι δὲ & cætera uſque ad ὅταν μὲν τοι Θουκυδ. &c. Segm. ſeq. deſunt in MS. In *Philemonis* verſu bene *Seberus* repoſuit πέντε χαλκοῦς pro vulgato πενταχαλκοῦς. *Philemonis* verſus adhuc quaſdam mendas pauculas alere videntur, & putem omnia ita legenda:

Χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι· μέμνησ'; ἐγὼ (reſpondet jam alter)
Σοὶ πέντε χαλκοῦς; σὺ δὲ μοὶ τριτήμορον·
Τοὺς ἓξ ἀπόδος, τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε.

Τριτήμορον enim rectius ad verſum, quam τριτημόριον· eandem κατ' ἀποκοπὴν, ut *Noſter* loquitur, quam in τεταρτήμορον paulo antea indicavit. Sic Segm. ſeq. in ejuſdem *Comici* verſibus: τριτημόρου. Dein ultimo verſu ἀπόδος, imperative quoque vere puto emendaſſe: nec aliter ſat conſtat verſus. JUNG.

91 Σαρδίῳ,] Uti *Noſter* hic laudat *Philemonis Sardium*, ita *Athenæus* meminit Σικελικοῦ. *Harpocrat.* laudat in voce τριτημόριον *Philemonem* ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου. KÜHN.

Σαρδίῳ] Jam vero tibi *Harpocrationis* in medium producam locum, ut inſigni menda liberem: Τριτημόριον, inquit, Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους· (ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ in τεταρτημόριον) ὅτι τριτημόριον ἐστὶν ἓξ χαλκοῖ Φιλήμων ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου διδάσκει· ubi nam vero *Philemon* hoc docuit? ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου; non certe Βίον *Philemonis* fabulam uſquam reperies: quid ergo? non dubito quin eundem *Philemonis* locum quem adduxit Auctor noſter, innuat *Harpocratio*: ſcribendum itaque pro τοῦ βίου, Σαρδίου· quod certiſſimum eſt. Ipſos autem *Philemonis* verſiculos emaculare conatus eſt *Salmaſius* dicto ſuperiori noto loco, hunc nimirum in modum:

A. Χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι. B. μέμνημ' ἐγώ.
Σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δέ γε μοι τριτήμορον &c.

Ego vero prius ordinem & emendationem *Jungermanni* probem quam *Salmaſii.*

92 Τριτημόριον.] *Salmaſius* τριτήμορον, *ut verſus conſtet*: & addit: *ſic* τεταρτήμορον. KÜHN.

93 Τοὺς ἓξ ἀποδοὺς, &c.] *Redde mihi ſex, & quinque nummos recipies.* KÜHN.

94 Πέντε χαλκοῦς] Priores edition. πενταχαλκ. etiam infra Segm. 70. ſed ibi MS. clare πέντε χαλκ. SEB.

95 Πιττοκοπουμένῳ] In *Pice vulſo.* vid. notata ad lib. VII. cap. 33. ſect. 1. verſus ita legerem:

Ἰδοὺ πάρεστιν ὡς ὁρᾷς τριτημόρου
Ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν εἰς τέσσαρας
Εἴληφεν ἡμῖν οὑτωσὶ τριώβολον.

Ecce adest, ut cernis unicuique triens:
In quatuor enim sic triobolus exponitur.

τεττάρων γὰρ καὶ εἴκοσιν χαλκῶν 96 ὄντων ἐν τῷ Viginti quatuor enim obolis exiſtentibus in

Ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὁρᾷς· τριτημόρου
Ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· εἰς τέσσαρας
Εἴληφεν ἡμῖν οὑτωσὶ τριώβολον.

Ecce adeſt, ut vides: uſque ad trientem
Quilibet veſtrum venit: in quatuor
Accepit hicce nobis tres obolos.

Salm. leg. ἰσμὶν τέσσαρες pro εἰς τ. poſt εἴρηκεν mox tollenda diſtinctio, ut cohæreat, εἴρηκε τριτημόριον. KüHN.

Πιττοκοπουμένῳ] Verſus *Philemonis* in MS. deſunt, ut & alia, uſque ad ὅταν μέν τοι &c. ut dixi. deſiderant vero illi a viris doctis opem: nobis enim non licet eſſe tam ingenioſis: niſi quod hinc inde adſiliam, tentans tollere aliquot levicula menda, ſi forte, de toto reſtituendo mihi nil ſumens. forte itaque verſu primo τριτήμορον, pro vulgato τριτημόρου reſcribendum. & ſecundo certum ἡμῶν non ὑμῶν ſcribendum: & dein forte verſui ſupplendo, ἦλθεν· εἴκοσι τέσσαρας· ait enim mox *Pollux*, τεττάρων νῦν καὶ εἴκοσιν ὀβολῶν ὄντων &c. quamvis nec ſic quidem omnia plana putem: & verear ne verſiculus aliquis abſit. JUNG.

Πιττοκοπουμένῳ] Πιττοκοπούμενος *Philemonis* non alio, quod ſciam, quam hoc ſolo totius hujus operis loco adduxit *Pollux* noſter: rara eſt illa fabula in ſcriptis veterum; & puto in ea *Philemonem* caſtigaſſe atque *Comico* perſudiſſe aceto perditos ac corruptos Athenienſis populi mores, ubi jam eo nequitiæ deventum fuerat, ut maximus pici honor eſſet in evellendis virorum corpori pilis: hoc πιττοκοπεῖσθαι fuit dictum, & πιττοκόποι, qui faciundæ ac peragundæ huic rei operam locarant ſuam, meminimuſque id vocis pro alia corrupta Πιττοκόμος *Polluci* reſtituiſſe VII, 165. ibi vide quæ dicta, ibique nos *Clementis* adtulimus locum, cui ſimilem alium hic addo: τοιοῦτοι γάρ οἱ τῶν ἀγεννεστέρων ζηλωταὶ παθῶν, ἅπαν τὸ σῶμα τοῖς τῆς πίττης ὁλκοῖς λελειουργημένοι· & ecce Incerti cujuſdam auctoris apud *Suidam* egregia hac de re verba: τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖον τε καθισταμένους πάντα· ὅθεν παλαῖστραι τε ἀνέβησαν, καὶ σπουδαὶ, καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε, καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία· in Romanis vero ſummo fuiſſe loco hoc idem luxuriæ genus lippis etiam & tonſoribus notum; ac inter ſeculi ſui dedecora ſeverioris frontis viri id ipſum reponunt. *Plinium* vide H. N. lib. XIV. c. 20. Sequuntur tum vexatiſſimi *Philemonis* verſus, in quibus emendandis ac emaculandis quam non operam viri eruditi poſuerunt? *Salmaſius* loco ſuperius a nobis adducto iſthoc modo hos *Philemonis* verſus in ordinem reſtituere nititur:

Ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὁρᾷς· τριτημόρον
Ἐς ἕκαστον ἡμῶν ἦλθεν· ἐσμὲν τέσσαρες·
Εἴληφεν ἡμῖν οὑτοσὶ τριώβολον.

Jam integra ſummi viri verba deſcribere lubet, quibus & hæc exponit, & ſequentia *Pollucis* illuſtriora facere atque emendatiora conatur: *Ecce, inquit, adeſt, ut vides, ille nempe qui noſtrum habet triobolum: unicuique noſtrum* τριτήμορον *debetur: ad verbum; ad unumquemque noſtrum redit* τριτήμορον· *quod Gallice diceremus*, il nous revient a chacun de nous. *Nos ſumus quatuor, hic autem a nobis recepit tres obolos: Ergo ſi ſuum cuique reddat,* τριτήμορον *ſingulis debet dare: ſic conſtat* τριτήμορον *eſſe ſex areos: nam in tribus obolis ſunt quatuor & viginti chalci, qui in quatuor viritim diſtributi, ſingulis dabunt ſex areos. quod* τριτήμορον *ille* Comicus *adpellat. Verba ipſa* Pollucis, *quibus hæc explicat, non carent mendo: quare ſic emendanda:* Τεττάρων γὰρ καὶ εἴκοσι χαλκῶν ὄντων ἐν τῷ τριωβόλῳ, ἓξ ἑκάστῳ γίγνονται χαλκοῖ τέσσαρσιν οὖσιν, οὓς εἴρηκε τριτημόριον. Hæc vir ſummus: ſed ejus tamen huic emendationi multis nominibus longe prætulerim aliam elegantem viri eruditiſſimi *J. Frider. Gronovii* in Reſid. Pecuniæ Veteris pag. 667. quæ ad vulgatam lectionem accedit propius:

Ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὁρᾷς, τριτημόρου
Ἕκαστος ἡμῶν· ἤλθομεν δὲ τέσσαρες.
Εἴληφεν ὑμῶν οὑτοσὶ τριώβολον.

At hic tamen quomodo ultimum verſum cum ſenſu concilies rite non video: itaque poſt eruditiſſimorum hominum labores tentemus, ſi quid forſitan aptius invenire ſors dederit: id ſaltem adfirmare audeo, futuram eſſe κωμικωτέραν, quam ponam, lectionem, & a vulgatæ literis quam minime recedentem: eam itaque ſic habeto:

A. Ἰδοὺ πάρεισιν, ὡς ὁρᾷς· B. τριτημόρου
Ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· ἐς δὲ τέσσαρας
Εἴληφεν ὑμῖν οὑτοσὶ τριώβολον.

Qua emendatione & ſenſui & verſuum modulo ſatisfit commode: primum accedit quis ſervus ad herum adducens homines mercenarios cuicunque tandem uſui, ad quos accerſendos eum miſſum putato: ille adeſſe omnes indicat: audita re, illos mercenarios homines adloquitur herus: τριτημόρου &c. quæ ut tibi liquidius ac planius etiam pateant, in Latinum ſermonem transferenda duxi:

A. *Ecce vero, adſunt, uti vides.* B. *areolis ſex*
Singulus veſtrum ad operam venit; in vos autem quatuor (*diſtribuendum*)
Accepit vobis hic (ſervum puta, qui aderat) *triobolum.*

Et hæc quidem, niſi me mea totum fallit ratio, appoſita ſunt: poſſis tamen & ἡμῖν in extremo verſiculo retinuiſſe; & tum πλεοναστικῶς poſitum accipies, quod Græci ſolent elegantiſſime facere; & iſtiuſmodi elegantiæ in *Demoſthene*, *Ariſtophane*, aliiſque frequentes ſunt: non ſecus Romani; ut *Petronius*: *non notavi mihi Aſcylti fugam*: nec opus in re patula adducere, quæ ulterius illuſtrent. Illa vero *Pollucis* ſequentia, quibus *Philemonis* expedit verba, tam diſtinctione mala, quam vocibus corruptis ante nos laborabant, quæ omnia ad veri trutinam expedivimus facile: pro χαλκῶν fuit ὀβολῶν, quod ſeu ipſius forſitan auctoris non nimium rei, quam agebat, attenti, ſeu librariorum acciderit vitio, a vero aberat longe: *Gronovium* quoque dicto loco χαλκῶν habere monendum eſt: tum pro ἓξ cum *Kuhnio* ἓξ repoſitum in textu, quod & apud *Gronovium*: tandem poſt, οὓς εἴρηκεν, majoris diſtinctionis vulgo fuit nota, quam, admonente *Jungermanno*, delevimus. Porro in medium ferenda quoque cenſeo iſta *Suidæ* verba, quibus *Philemonem*, ſeu hunc deſignet, ſeu priorem locum, tradit τριτημορίῳ pro ſex chalcis uſum: Τριτημόριον· τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε Φιλήμων τριτημόριον· θαυμάζω μὲν οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τὸ δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ δ' μερῶν ὄντων ἀνὰ δύο χαλκοῦς τρία ἔχον μέρη ἓξ χαλκοῦς συνάγει· quibus *Suidæ* de ratione nominis τριτημορίου & τεταρτημορίου ſubſcribo plane.

96 Ὄντων, ἐν τῷ τρ. &c.] Tollenda diſtinctio, cohærent enim iſta: ὀβολῶν ὄντων ἐν τῷ τριωβόλῳ, ἓξ &c. KüHN.

tri-

triobolo, ſex cuilibet ſunt æri, quatuor ipſis exiſtentibus, quos ille trientem vocavit. Cum autem Thucydides trientem equeſtrem dicit, tertiam ſortem intelligit. Herodotus vero, tertiam partem. Quod vero apud Philemonidem triens, nonnunquam Plato quadrantem vocat.
67 * Quod autem quatuor ærei ſemiobolum conſtituebant, in eadem Philemonis fabula dictum eſt. Prima oboli parte nobis collata, & æneis quatuor. & poſt

τριωβόλῳ, [97] ἓξ ἑκάστῳ γίγνονται χαλκοῖ τέσσαρσιν οὖσιν, οὓς [98] εἴρηκεν τριτημόριον· [99] ὅταν μέν τοι Θουκυδίδης εἴποι, τριτημόριον δὲ μάλιστα ἱππικὸν, τὴν τρίτην μοίραν εἴρηκεν· ὁ δὲ Ηρόδοτος [100] τριτημορίδα· τὸ δὲ παρὰ Φιλήμονι [1] τριτήμορον, [2] τεταρτημόριον καλεῖ ἐνίοτε Πλάτων· * [3] ὅτι δὲ οἱ 67
τέτταρες [4] χαλκοῖ ἡμιωβόλιον [5] εἰσὶν, ἐν τῷ αὐτῷ δράματι Φιλήμονός ἐστιν [6] εἰρημένον· ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθὲν, καὶ τεττάρων χαλκῶν· [7] καὶ με-

97 Ἕξ] Non dubito hic in verbis *Pollucis* ἓξ pro ἑξ reponere. Sane noſter Avus modo pro ὀβολῶν videtur χαλκῶν legiſſe: ita enim ſcribit de Numiſm. ubi de τριτημορίου voce agit, ejuſdemque ratione: *Vel ſi triobolum cogitemus diviſum in* χαλκοῦς *viginti quatuor: ter enim octo viginti quatuor efficiunt, bis diviſis in quatuor, ſeni exibunt, ideoque & ſenos obolos* (credo χαλκοῦς ſcribere voluiſſe) *non ſolum* τριτημόριον *vel* τριτήμορον, *ſed etiam* τεταρτημόριον *dixere.* Sed non libens mitto locum; pro ὀβολῶν enim mihi ſane χαλκῶν videtur ſcripſiſſe. Hoc enim puto agi: nempe quatuor fuiſſe homines, inter quos triobolum dividendum erat æquis partibus: triobolum autem continet XXIV chalcos: utique ſi obolus VIII. chalcos valet, ut noſtro prædictum: jam ex illis quatuor de triobolo ſi acceperit quiſque ſex chalcos, illud certe æqualiter diſtributum erit; & unuſquiſque habebit ſuum, quod vocavit *Philemo* τριτήμορον· ſenſum ni fallor aſſequutus ſum; verbis, ubi opus eſt, porro operam dabunt critici docti & eruditi. JUNG.

98 Εἴρηκεν.] Dele punctum poſt εἴρηκεν, & ſcribe, οὓς εἴρηκεν τριτημόριον· ut recte in edit. *Flor.* etiam eſt. *quos* (ἓξ χαλκοῦς nimirum) *dixit Philemo* τριτημόριον. JUNG.

99 Ὅταν μέν τοι Θουκυδ. &c.] Ita margo C. A. textus vero habet, ὅταν δὲ Θ. ε. τριτημόριον ἱππικοῦ τ. τ. μ. εἴ. &c. *Thucyd.* autem τ. ἱ. *tertiam partem* dicit. vid. *Heſych.* KÜHN.

Ὅταν μέν τοι Θουκυδ. &c.] Ad MS. noſtrum, qui hic ita habet: ὅτ᾽ ἂν μέντοι Θουκυδίδης εἴπῃ, τριτήμορον δὲ μάλ. ἱπ. Verba Hiſtorici ſunt lib. II. Ξυγγρ. pluſculum a fine de Sitalcis exercitu: καὶ τούτου τὸ μὲν πλεῖον πεζὸν ἦν· τριτημόριον δὲ μάλιστα, ἱππικόν. JUNG.

100 Τρίτην μερίδα.] C. V. τρίτη, quæ lectio nos manuducit ad veriorem, quæ eſt τριτημορίδα· vid. *Suidam* in τριτημορίς, ubi verba *Herodoti* producit ex ejus *Polyhymnia* pag. 218. *Edit. Hervag.* quo loco ipſe ait *Xerxem* exercitum ſuum pedeſtrem in tres μοίρας diſtribuiſſe. KÜHN.

Τρίτην μερίδα.] MS. Ηρόδ. τρίτη, mendoſe minus quam vulgati habent, quorum lectio ſine dubio ab aliquo ſciolo profecta: emenda τριτημορίδα. Ita enim *Herodotus* extrema *Clione*: cap. 211. ἐπελθοῦσα τῶν Μασσαγετέων τριτημορὶς τοῦ στρατοῦ. & ſtatim c. 212. Μασσαγετέων τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ κατυβρίσας: & alibi, ut in *Polyhymnia* c. 121. τοῦ στρατοῦ τριτημορίς· & c. 131. τῆς στρατιῆς τριτημορίς. Et altero etiam uſus idem *Herodotus*, τριτημορίου inquam, *Calliope*, c. 33. τὸ τριτημόριον τῆς βασιληΐης. JUNG.

Τρίτην μερίδα.] Τριτημορίδα ex emendatione *Kühnii* noſtri textus habet: & hanc eandem vocem ex *Herodoto* obſervat *Suidas*: Τριτημορίς. Ηρόδοτος· ἑτέρη δὲ ἤϊε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσόγαιαν· qui locus eſt in *Polyhymnia*. Alias & de τεταρτημορίῳ & τριτημορίῳ pro ſex æreolis poſito obſervat ex *Philoxeno Etymologus*.

1 Τριτήμορον] C. A. τριτημόριον. KÜHN.

2 Τεταρτημόριον] MS. τεταρτήμορον. SEB.

Τεταρτημόριον] C. V. τεταρτήμορον· *Salm.* τόδε πάλιν παρὰ Φιλ. &c. KÜHN.

Τεταρτημόριον] MS. & noſter & *Seberi* τεταρτήμορον. JUNG.

3 Ὅτι δὲ οἱ &c.] C. A. ὅτι δὲ καὶ οἱ τ. KÜHN.

Ὅτι δὲ οἱ &c.] MS. noſter: ὅτι δὲ καὶ οἱ plenius & rectius. JUNG.

4 Χαλκοῖ] MS. χαλκοί· ut ſemper: deinde MS. noſter; ἡμιοβόλιον εἰσὶν, ἐν &c. & hoc εἰσὶν habet etiam *Seberi* MS. JUNG.

5 Ἦσαν] MS. εἰσίν. SEB.

Ἦσαν] Pro ἦσαν MSS. εἰσίν. KÜHN.

Ἦσαν] Cum omnibus MSS. textus habet εἰσίν. Modo autem pro τέτταρες *Gronovius* habebat τέσσαρες, uti & ſupra τέταρσιν pro τέσσαρσιν. Sed quid fiet iſto, qui mox ſequitur, loco: ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθὲν &c. ac tum: τριημιωβόλιαι χαλκοῦ θερμοῦ ἦν. Primum quidem Eruditiſſ. *Gronovius* pro ἡμῖν ἐνεχθὲν legit ἐπιμιχθεὶς, ac loco τριημιωβολίαι præfert τριημιωβολίου· iſta tamen ego non ab omni parte probem atque laudem: *Kuhnium* vero recte cenſuiſſe puto, qui iſta *Philemoni* verba adſcribit: ſed alia nobis de loci ſenſu quam ceteris omnibus ſedet ſententia: in prioribus quidem nihil quicquam emendandum cenſeo: & ita conſtitues:

— Ὀβολοῦ
Τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθὲν, καὶ τεττάρων
Χαλκῶν —

addideris forſitan haud male ἦν· ſenſumque loco hunc adfingo: *obolo primum nobis allata calda, & quatuor conſtitit æreolis*: ἐνεχθὲν, ſcilicet θερμόν· & res eſt perſpicua, ſiquidem mox θερμοῦ fiat mentio, & utrobique de eadem agatur re. Et ſequentia, ſpero, non infelicius, expediemus: lectio MSS. hæc eſt: καὶ μάλα τριημιωβολιαία vel τριημιωβολαία ἐστι χαλκοῦ θερμὸν ἦν· cui certe, ut ſenſum efficiat commodum, nihil aliud, quam apta ac concinna diſtinctio deeſt: eam hanc talem habeto: καὶ μάλα τριημιωβολιαία ἐστί; χαλκοῦ θερμὸν ἦν· ita reſpondet quidam alius priori, qui caldæ dixerat pretium: *& verone illa conſtant obolo & ſeſqui? utique æreolo ſaltem calda venit*: ex quibus patet avariſſimi in his hominis perſonam agi, qui omnia longe minori pretio, quam vendebantur, emi ſibi volebat: vulgata vero lectio toleretur facile, ſiquidem eliſa vocali α ita ſcriptum ſit olim: τριημιωβολίαἰ ἐστί; atque tum conjungi poſſunt, non impediente etiam carminis modulo, verſiculo præcedenti: cui & hæc copulanda eſſe ipſe videtur monſtrare *Pollux*, cum inquit: καὶ μετὰ ταῦτα &c. Non dubitavi itaque, cum hæc ſibi plane conſtent, MSS. lectionem, addita, quæ ſenſum conficit, diſtinctione noſtra in textum inferre. Pro θερμοῦ in *Kühnii* etiam margine θερμὸν extat.

6 Εἰρημένον] Abeſt a C. A. pro ἐνεχθὲν legerem ἐνεχθέντος· *obolo primum a nobis collato & quatuor æneis nummulis.* KÜHN.

7 Καὶ μετὰ ταῦτα] Καὶ non habet C. A. KÜHN.

Καὶ μετὰ ταῦτα] Deeſt in MS. καὶ poſt χαλκῶν· & vide an forte iſta *Pollucis* ſunt, non ipſum verſum *Philemonis* ex Πιττοκοπουμένῃ (ad hoc enim drama modo citatum reſpicere puto) referentis primum, ſed verba tamen, & ita legendum: ὀβολοῦ τὸ πρῶτον

τὰ ταῦτα· καὶ μάλα [8] τριημιωβολίαι' ἐστὶ; χαλκοῦ [9] θερμὸν ἦν· ἐν τούτῳ καὶ πολλὴν ἀπορίαν [10] τις ἂν ἐπιλύσαιτο, ὑπὲρ ἧς οἶδα πολλάκις ἀμφισβητήσας, εἰ παρά τινι τῶν ἀρχαίων θερμῷ χρωμένους [11] ἐπὶ τῷ πιεῖν ἐστιν εὑρεῖν· καὶ ταῦτα μὲν παρ' Ὁμήρῳ πολλὴν [12] εἶχε τὴν ἀσά-
68 φειαν. • καὶ γὰρ εἴ τις τοὺς [13] αἴθωνας λέβητας

hæc, atque tres ſemioboli æris, calidæ erant. Hic vero magnam quis quæſtionem ſolvat, de qua dubitavi ſæpius, num apud aliquem veterum calida utentium, de potu illud dici invenire liceat. & hæc ſane apud Homerum, claritatem habent
magnam: • nam ſi quis ignitos lebetes, 68

ἡμῖν ἐνεχθέντος καὶ τεττάρων χαλκῶν· μετὰ ταῦτα, καὶ &c. Sed τὸ ἡμῖν tamen videtur aliud ſuadere: & lateat itaque alia labes per alios ſananda. MS. noſter ita habet ut vulgo. JUNG.

8 Τριημιωβολίαι χ. θερμοῦ] Ita MS. quoque: alias neutrum eſt: vid. *Matth. Hoſtum* lib. III. Rei Numm. pag. 460. SEB.

Τριημιωβολίαι χ. θερμοῦ] C. A. τριημιοβολαῖα χαλκοῦ θερμὸν ἦν. C. V. τριημιοβολαία ἐστι χαλκοῦ· legerem κ. μ. τριημιοβολιαίου ἐστὶ χαλκοῦ θερμὸν πιεῖν, *utique tribus ſemiobolis aheni caldam eſt bibere.* vid. infra Segm. 70. *Salm.* legit κ. μ. τριημιωβολικὸν θερμὸν ἦν, & in primo verſu, ὀβολοῦ καὶ τεττάρων χαλκῶν. KÜHN.

Τριημιωβολίαι χ. θερμοῦ] Ita MS. τριημιωβολιαία ἐστι χαλκοῦ θερμὸν ἦν· ἐν τούτῳ &c. quæ an ita forte concinnanda ſublato ἐστι, quod etiam vulgo deeſt; vel poſito hic, μετὰ ταῦτά ἐστι·

— καὶ μάλα
Τριημιωβολιαία χαλκοῦ θερμὸν ἦν.

Certe χαλκοῦ θερμὸν ἦν etiam infra Segm. 70. ubi hæc repetit, retinuere vulgati Codices, ut non dubitem hic mendoſe θερμοῦ legi, quum & MS. *Seberi* θερμὸν hic habeat: ſed viri docti, ut dixi, experientur amplius. Senſum forte tenemus recte: ſcilicet obolo & quatuor chalcis, vel pro obolo & quatuor chalcis aqua calida ad potandum allata, id eſt, pro XII chalcis: hoc θερμὸν ὕδωρ conſtare dicitur tribus ἡμιωβολίοις χαλκοῦ· ἡμιωβόλιον itaque hic erit IV chalci: & ἡμιωβόλια tria, XII chalci. Nunc digreditur *Pollux* ad aquæ calidæ potum, de qua etiam multa recentiores Critici, ut ipſorum Alpha *Lipſius* prolixe I. Electorum 4. & Comm. ad lib. XIII. Annal. *Taciti*, n. 42. & *Fulv. Urſinum* vide Adpendice ad *Triclinium Ciacconis*, & *Mercurialem* I. Var. Lect. 8. & *Meurſium Critic. Arnob.* lib. II. c. 5. quibus & ex *Ulpiano* addit locum *Colvius* Notis ad libr. II. Metamorph. *Apuleji*, & ſi qui alii, qui mihi non ad manus vel in mentem. Quos nominavi, eorum, ni fallor, rarus *Pollucem* nominavit, qui tamen hoc ſerio agit, an apud Græcos fuerit uſus in potu caldæ: nec itaque prætermittendus erat; quamvis illi fere ſaltem de *Latinis* & *Romanis* diſputent. *Caſaubonus* noſter meminit, ubi frigida delectatos veteres Græcos conſtare ait Comm. ad *Theophr.* Charact. περὶ ἀηδίας. Meminit *Pollucis* & *Brodæus Schol.* ad lib. II. Anthol. c. 47. ad Epigramma *Agathiæ*, ubi de potu vini: Θερμῶν ψυχάδων οὐ μάλα δευόμενος. Tu & de hac quæſtione *Athenæum* vide lib. III. ubi oſtendit & veteres Græcos calidam bibiſſe: ubi quoque *Caſaubonus* noſter *Pollucem* viſendum hic admonet. Ad Latinos poteſt addi & Auctoris *Queruli* locus, apud quem *Pantomalus* de hero ſuo: *Calidam fumoſam non vult, neque calices unguentatos*: & *Feſti* an *Pauli*? *Calix, quod in eo calidum bibitur.* Extat, ſi bene memini, & locus apud *Philonem* de plantat. *Noë*. *Schottus* adducit & *Eunapium* de calidæ potu: locus forte eſt in *Ædeſio*, ubi fabula de quodam *Ægyptio Mendeſio* narratur, cui itinere ſiti fere enecto hoſpita ἠρτυμένον οἶνον καταχεομένη, avocatur ad vicinam parturientem, ut ipſi adeſſet, quæ itaque narratur καταλιποῦσα τὸν Αἰγύπτιον, πρὶν τὸ θερμὸν ὕδωρ ἐπιβαλεῖν, κεχηνότα, abiiſſe: & redeunte ea tamen paratum vinum ille potat. Sed ad *Pollucem* noſtrum. JUNG.

9 Θερμοῦ] MS. θερμόν. SEB.

10 Τις] MS. τίς. JUNG.

11 Ἐπὶ τῷ πιεῖν ἐστιν εὑρ.] Margo C. A. hæc habet, legitque pro τῷ, τοῦ. KÜHN.

Ἐπὶ τῷ πιεῖν ἐστιν εὑρ.] MS. ἐπὶ τὸ π. ἐ. ε. καὶ τὰ μὲν π. & τὰ, præ vulgato ταῦτα magis probem. JUNG.

12 Εἶχε τὴν ἀσάφειαν.] MSS. ἀσφάλειαν, ſed lectionem vulgatam res ipſa, de qua ſermo eſt, defendit; neque enim ex *Homero* ſatis conſtat, utrum calda in potu uſi ſint veteres nec ne. Vid. *Mercurialis* Var. Lect. lib. I. c. 8. KÜHN.

Εἶχε τὴν ἀσάφειαν.] MS. ἔχει τὴν ἀσφάλειαν· καὶ γὰρ &c. & ἔχει placet: ἀσφάλειαν vero non facile intruſero; vulgatum ἀσάφειαν enim videtur rectius eſſe, quod dicit *Homerica* nimis obſcura eſſe, quam ut hoc probent de potu caldæ: ait enim mox diſerte in *Homero* non inveniri θερμὸν ἐπὶ πότου. Eodem nomine infra utitur de ludis, παρεξηγούμενοι (ita enim MS.) τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν Segm. 94. JUNG.

13 Αἴθωνας λέβητας] Ut Ἰλ. ι, 123 & 265. & Ἰλ. τ, 244.

Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους.

Quem verſum Ἰλ. ι, v. 22 & 264. præcedit iſte,

Ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

Et quid ſi mox *Pollux* pro ἀπύρους λέβητας, ut tamen & in MS habetur, ſcripſerit ἀπύρους τρίποδας. Sane id mihi perquam vero ſimile videtur: certe pro ἀντιταθεὶη legendum ἀντιτεθεὶη mihi videbatur antea: ſed melius MS. & noſter & *Seberi* hic, ἀντιθεὶς οἴοιτο τούτους· & MS. noſter etiam veriſſime ἐπὶ θερμοῦ, non ἀντὶ, quod ineptiſſimum. Videbis itaque an ita locus totus legendus: καὶ γὰρ εἴ τις τοὺς αἴθωνας λέβητας, παρὰ τοὺς ἀπύρους τρίποδας ἀντιθεὶς, οἴοιτο τούτους ἐπὶ θερμοῦ ὕδατος παρασκευῇ εὐτρεπίζεσθαι, ταυτὸν &c. Hoc enim ait, obſcurum eſſe probare ex *Homero* aquam calidam in uſu fuiſſe potantibus. Licet enim ait, quis αἴθωνας λέβητας opponens τρίποσιν ἀπύροις apud eum, exiſtimet, illos parari propter aquam caldam: idem tamen erunt iſti αἴθωνες λέβητες cum ἐμπυριβήτῃ (ita enim legendum mox docebo) τρίποδι, qui non potus cauſa, ſed lotionis calefiebat: lotiones autem in crebro uſu erant. Lubet & addere *Euſtathii* commentationem ex ipſius παρεκβολαῖς ad locum iſtum Ἰλιάδος ι. ni fallor enim tota res tibi hinc erit manifeſtior: ὅτι τῶν τριπόδων οἱ μὲν ἐμπυριβῆται, οἳ καὶ αἴθωνες ἴσως λέγοιντο ἄν, ὡς πυρὶ αἰθόμενοι καὶ οὕτω χρήσιμοι· οἱ δὲ ἀναθηματικοὶ, πρὸς κάλλος ἀνατιθέμενοι ἐν οἴκοις, ἢ ναοῖς, ἄχραντοι πυρὶ φυλαττόμενοι· οὓς ἀπύρους ἐνταῦθά φησιν ὁ ποιητὴς, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐμπυριβητῶν· ἕτεροι δὲ, ἀπύρους μὲν νοοῦσι, τοὺς μήπω πυρὶ ὁμιλήσαντας, αἴθωνας δὲ, τοὺς ἤδη πυρωθέντας· λέβητες δὲ ἕτεροι ὄντες τριπόδων, ὡς δηλοῖ σαφῶς καὶ ἡ Ὀδύσσεια, λέγονται ἄλλως αἴθωνες, διὰ τὸ ἐκ τοῦ γεγανῶσθαι λαμπρὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ αἴθω, λάμπω· ὅτι δὲ ἐντιμότεροι λεβήτων οἱ τρίποδες, δηλοῖ κἀνταῦθα ὁ ποιητὴς ἑπτὰ μὲν ἀπύρους τρίποδας, αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι πρὸς τοῦ βασιλέως ὑπισχνεῖσθαι λέγων τῷ Ἀχιλλεῖ· &c. Et mox, ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἀθηναίου φέρεται, ὅτι τε ἄπυροι τρίποδες, εἰς οὓς οἶνος ἐξεκεράννυτο, λουτροχόοι δὲ, ἐν οἷς ὕδωρ ἐθερμαίνετο, οἱ καὶ ἐμπυριβῆται &c. καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον, δύο γένη τριπόδων ἦσαν, οἳ καὶ λέβητες ἐκαλοῦντο &c. quæ apud ipſum *Euſtathium* legas ſis, vel potius, unde deſcripſit, *Athenæum* libr. II.

cum lebetibus ignis expertibus comparet, putaret hos pro calidæ aquæ apparatu ordinari. Idem quoque fuerint illi, in tripode igni appoſito, qui ad lotionem calefiebat, quorum non parvus erat uſus. Apud Homerum enim nec elixas carnes quidam Heroum comedebant: licet hujuſmodi illi obſoniorum præparatio cognita fuerit, cum inquit:

Veluti lebes interius fervet, multo igne petitus,
Pinguedinem coquens tenelli porci.

69 * De potu vero, apud Homerum nequaquam invenire licebit, calidam aquam ad potum referri: apud veteres autem Medicos. Et ſane cum Hippocrates in-

παρὰ τοὺς [14] ἀπύρους λέβητας [15] ἀντιθεὶς, [16] οἴοιτο ἂν τούτους ἐπὶ θερμοῦ ὕδατος παρασκευῇ εὐτρεπίζεσθαι· ταυτὸν ἂν εἶεν οὗτοι τῷ [17] ἐμπυριβήτῃ τρίποδι, ὃς ἐπὶ λουτροῖς ἐθερμαίνετο, ὧν ἡ χρῆσις ἦν οὐκ ὀλίγη· παρ' Ὁμήρῳ [18] μὲν γὰρ οὐδὲ [19] κρέα ἑφθὰ τῶν Ἡρώων τινὲς ἤσθιον; [20] καίτοι αὐτοῦ γε τὴν τοιαύτην ὀψοποιΐαν εἰδότες; [21] ὅταν φῇ·

Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
[22] Κνίσσῃ μελδόμενος [23] ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο.

* [24] Περὶ μέντοι πότου παρ' Ὁμήρῳ οὐχ οἷόν τε ἦν 69
[25] εὑρεῖν θερμὸν ὕδωρ [26] ἐπὶ πότῳ, παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις ἰατροῖς· [27] καὶ γὰρ ὅταν Ἱπποκράτης εἴ-

Deipnoſoph. adeo ut fere ἐπέχω, an λέβητας apud *Pollucem*, ſicut dixi, in τρίποδας mutandum: tamen ob *Homericum* locum non abſurdum videtur. Sed ad ἐμπυριβήτην. JUNG.

14 Ἀπύρους] Εὐπύρους C. V. KÜHN.

15 Ἀντιταθεὶν] MS. ἀντιτιθεὶς οἴοιτο τούτους. SEB.

Ἀντιταθεὶν] Legerem ἀναθεὶν, *opponat*, ſequente καί, uti libr. I. cap. 1. ſect. 24. πρὸς τὰ αἱμάσσοντα καὶ σφαττόμενα ἀνατιθεὶς σμύρναν &c. MSS. legunt ἀντιθεὶς optime, quod idem eſt cum ἀνατιθεὶς. KÜHN.

Ἀντιταθεὶν] Cum omnibus MSS. præeunte *Kühnio* in textum reſtitui ἀντιθεὶς· ſed tamen inepta plane non fuerit vulgata lectio, ἀπὸ τοῦ ἀντιτάσσειν; quod pari ſignificatu ambulat cum ἀντιτίθεσθαι· ſed MSS. potius mos eſt gerendus. Mox pro ἀντὶ θερμοῦ *Kuhnius* ad marginem ἐπί· & recte: habes itaque in textu.

16 Οἴοιτο ἂν τούτους ἀντὶ θ.] MSSti οἴοιτο τούτους ἐπὶ θερμοῦ ὕ. &c. ἐπί habet & *Salm.* KÜHN.

17 Ἐν πυριβήτῃ] Legendum conjunctim ἐμπυριβήτῃ· *Homerus Iliad.* Ψ. v. 702.

Τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην.

Ita quoque *Salmaſius*; *idem erunt hi* (lebetes αἴθωνες) *cum tripode, qui dicitur* ἐμπυριβήτης, id eſt, *in igne collocari ſolitus.* vid. *Heſych.* in ἐμπυριβήτης· cæterum hæc verba ταυτὸν ἂν &c. uſque ad ἐθερμαίνετο marginis ſunt in C. A. KÜHN.

Ἐν πυριβήτῃ] Ἐνπυριβήτῃ ſane & MS. habet: ſed & alia talia, quæ μ pro ν juncta adſumunt, MS. ſolet ſæpius ἐν ſcribere. Talia & in veteri gloſſario ἐνπεπηγώς, ἐνπεπαρμένος, *Infixus.* Sed hic ſcribe meo periculo, ἐμπυριβήτῃ· de quo ex *Euſtathio* jam habuiſti. Locus *Homeri* eſt Ἰλιάδ. Ψ. v. 702.

Τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην;
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί.

Sic & infra X, 63. in inſtrumento balneari, MS. τρίπους, ὁ καὶ ἐνπυριβήτης· ubi quoque locum inde reſtitui. JUNG.

Ἐν πυριβήτῃ τρίποδι] *Kühnius* emendavit ἐμπυριβήτῃ ex ipſo *Homero*: & recte quidem: antiqui tamen ἐνπυριβήτης, quæ erroris origo, indicante etiam tale quid *Jungermanno.* Meminit & ἐμπυριβητῶν *Etymologus* in Αἴθων· καὶ αἴθωνας λέβητας, τοὺς πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτηδείους καλουμένους ἐμπυριβήτας· ex quibus *Etymologi* verbis evincas ſimul αἴθωνας λέβητας, qui apud *Noſtrum* occurrebant modo, non eſſe mutandos in αἴθωνας τρίποδας.

18 Μὲν γάρ] Μέν omittit C. A. KÜHN.

Μὲν γάρ] Deeſt in MS. μέν, & dein eſt ἔφθα. *Scilicet*, ait, *ne quis putet lebetis uſum apud* Homerum *potius eſſe carnibus coquendis, quam lotionibus calidis; elixas carnes Heroes apud eum nulli edunt.* JUNG.

19 Κρέα ἑφθά] *Plato* de Republ. III. fol. 621. οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν τῶν Ἡρώων ἑστιάσεσιν, οὔτε ἰχθύσιν αὐτοὺς ἑστιᾷ, (*Homerus*,) καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὔτε ἑφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς· ἃ δὴ μάλιστα ἂν εἴη στρατιώταις εὔπορα. SEB.

20 Καί τοι αὐτοῦ γε &c.] C. A. καὶ ταῦτα γε τὴν τ. ὀ. εἰ. ὅταν φησί· verſus *Homeri* eſt *Iliad.* Φ. v. 363. KÜHN.

21 Ὅταν φῇ] MS. ὅτ' ἂν φησί. *Homeri* locus eſt Ἰλιάδ. Φ. v. 362, 363. JUNG.

22 Κνίσσῃ] MS. κνίσῃ. JUNG.

23 Ἀπαλοτρεφέος] C. A. legit ἀπαλοτροφέος. KÜHN.

24 Περὶ μὲν τοι πότου] MSS. περὶ μέντοι τοῦ πότου &c. παρ' Ὁμήρῳ μὲν &c. παρὰ δὲ ſequitur mox. KÜHN.

Περὶ μὲν τοι πότου] MS. περὶ μέντοι τοῦ πότου π. Ὁ. οὐχ οἷόν τ' ἦν ἀνευρεῖν θ. De decocta veterum Græcorum vid. & *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 34. JUNG.

Περὶ μὲν τοι πότου &c.] Hunc *Pollucis* noſtri locum advocat *Schottus* Obſerv. lib. V. cap. 28. ubi virum eruditionis diligentiſſimæ de hac eadem, quam *Pollux* agit, re diſſerentem vide.

25 Εὑρεῖν] MSS. ἀνευρεῖν. KÜHN.

26 Ἐπὶ πότῳ] C. A. ἐπὶ τούτῳ pro ἐπὶ πότῳ. KÜHN.

27 Καὶ γὰρ ὅταν Ἱπποκρ. εἴποι] MS. ὡς καὶ παρὰ Ἱπποκράτει· cetera deſunt uſque ad καὶ πεντεχ. Segm. ſeq. SEB.

Καὶ γὰρ ὅταν Ἱπποκρ. εἴποι] C. A. ὡς παρ' Ἱπποκράτει. *Salm.* ὡς καὶ π. Ἱ. cætera omittuntur uſque ad πότου μέτρον Segm. 70. locus *Hippocratis*, qui ſequitur, extat in libro de *Liquidorum uſu*: omiſſum autem eſt hoc loco, τὸ δὲ θερμὸν φίλιον· niſi enim hoc ex textu *Hippocratis* addideris, nihil confeceris ex hoc loco, ita ſupplendo, δῆλον, ὡς οἶδε τὴν τοῦ θερμοῦ χρῆσιν πρόσφορον τοῖς ὀδοῦσι, *manifeſtum eſt, quod noverat uſum calidæ dentibus eſſe utilem.* KÜHN.

Καὶ γὰρ ὅταν Ἱπποκρ. εἴποι] MS. ἰατροῖς, ὡς καὶ παρὰ Ἱπποκράτῃ, ut & MS. *Seberi.* cætera quæ ſequuntur in MS. deſunt uſque ad καὶ πεντέχαλκον Segm. 70. JUNG.

Καὶ γὰρ ὅταν Ἱπποκράτης] Plura ſunt in *Hippocrate* loca, quæ, ſi ad ſenſum verborum animum tuum advertas, reſpicere potuit *Pollux* noſter: in quorum numero ponendus ille, quem adtulit *Kuhnius* ex libello περὶ ὑγρῶν χρήσιος §. 4. qui ſic ſatis apte rei, quam agit *Pollux* noſter, non tamen ipſis reſpondet verbis: & alium tibi monſtrabo, quem ſolum reſpexit *Noſter*, locum *Hippocratis*, ex ejus *Aphoriſmis* Sect. 5. §. 18. Τὸ ψυχρὸν πολέμιον ὀστέοισιν, ὀδοῦσι, νεύροις, ἐγκεφάλῳ, νωτιαίῳ μυελῷ· τὸ δὲ θερμὸν ὠφέλιμον· pro νεύροις Ἰωνικώτερον *Pollux* νεύροισι. An vero hoc *Hippocratis* loco ex re ſua uſus ſit *Onomaſticographus* noſter, non diſputabo; & videbit facile lector eruditus. Ex *Ariſtophanis* autem *Theſmophoriazuſis* quod mox no-

ποι· τὸ ψυχρὸν πολέμιον νεύροισιν, ὀστέοισιν, ὀδοῦσιν, ἐγκεφάλῳ, δῆλον ὡς οἶδε τὴν τοῦ θερμοῦ προσφορὰν τοῖς ὀδοῦσιν· ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον, τὸ [28] χαλκίον θερμαίνεται, οὕτω πως ἤκουον, ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζομένων τῶν γυναικῶν· ταυτὸν δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Δήμοις ἐστὶν εἰρημένον· ἀλλ' ὅτι οὐδὲ τοῦτο ἀποχρῶν ἐστιν εἰς πίστιν τῆς τοῦ θερμοῦ πόσεως, ὑπεναντιοῦτό μοι τὸ ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς σαφῶς ἐπὶ λουτροῦ εἰρημένον, [29] Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς πάλαι δι' ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ ἐλλουσάμενον, κο-
70 λάζειν· • τουτὶ μέν τοι τὸ παρὰ τῷ Φιλήμονι, [30] χαλκοῦ θερμὸν ἦν, [31] συντασσόμενον τῷ πιεῖν, ἄντικρυς δηλοῖ τὴν τοῦ θερμοῦ πόσιν· καὶ γὰρ [32] τὸ λεπτὸν τοῦ νομίσματος, οὐ λουτροῦ ἐστιν, ἀλλὰ πότου μέτρον· καὶ πεντέχαλκον δὲ, τοὺς πέντε [33] χαλκοῦς ὠνομασμένους, [34] εὕρομεν ἐν

quit, frigidum infeſtum eſt nervis, oſſibus, dentibus, & cerebro; manifeſtum eſt quod calida dentibus offerenda ſunt. Ego vero illud in Theſmophoriazuſis Ariſtophanis dictum: Ahenus caleſcit, de mulieribus potum præparantibus intellexi. idemque in Eupolidis populis dictum eſt. Sed quod nec illud in argumentum calidæ potationis ſufficiens ſit: ſuccurrit mihi illud in Ariſtophanis Georgis manifeſte de lotione dictum: Ex urbe nunc in agrum diſcedamus, ut dudum a nobis illic in ſolio æreo lotum puniamus. • Illud quidem apud Philemonem, 70
Aheni calidum erat ad bibendum comparatum, manifeſte arguit calidi potationem. Nam numiſmatis bucca non lavacri eſt, ſed potionis menſura. Pentechalcum autem quinque æreos dictos eſſe, invenimus

ſter habet, τὸ χαλκίον θερμαίνετε, in illa, quam habemus, *Theſmophoriazuſων* fabula non extare, haud eſt quod mireris, ſiquidem illas διεσκευασμένας ſecunda vice in ſcenam protulerit *Comicus*: unde in προτέραις, quas *Gellius* alicubi laudat, extiterint hæc verba. Poſtea in verſiculis ex *Comici Georgis* nihil quicquam immutare ſum auſus, deſtituentibus nos MSS. perplacet tamen, quam Doctiſſimus *Kühnius* habet, emendatio.

28 Χαλκίον θερμαίνεται] Vide *Caſaubon.* in *Athen.* lib. III. cap. 34. SEB.

Χαλκίον θερμαίνεται] Puto legendum θερμαίνετε, ita imperantis fœminis. Non extant hæc in hodiernis *Theſmophoriazuſis. Eupolidis* locus, ut & *Caſaubonus* noſter adnotavit III. *Athen.* 34. eſt apud *Athenæum* lib. III. ita ab illo magno viro conſtitutus:

— τὸ χαλκίον
Θέρμαινέ θ' ἡμῖν, καὶ θύη πέπτειν τινὰ
Κέλευ', ἵνα σπλάγχνοισι συγγινώμεθα. JUNG.

29 Ἐξ ἄστεως νῦν &c.] Hunc *Ariſtophan.* locum ex conjectura legerem hunc in modum:

Ἐξ ἄστεως νυνὶ ἐς ἀγρὸν χωρῶμεν·
Ὡς πάλαι ἔδει ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ
Ἐλλουσαμένους σχολάζειν &c.
Ex urbe jam nunc rus petentes eamus
Namque oportebat dudum nos ibi in aheno
Nos lavantes otiari.

Hic locus *Polluci* obſtitit, quo minus acciperet præcedentia de caldæ potu. *Interpres* alioſum abit in prima editione. KÜHN

Ἐξ ἄστεως νῦν &c.] *Ariſtophanis* verſus non macula carere prorſus autumo. JUNG.

30 Χαλκοῦ θερμὸν ἦν] Supra Segm. 67. *Mercurialis* lib. I. Var. Lect. c. 8. interpretatur, *caldam chalco, quæ fere eſt quadrantis noſtri vel paulo plus menſura, vendi ſolitam: quæ puſillitas*, ait, *non lotioni, ſed potui inſervire poterat.* Verum non recte certe cepit, ſi χαλκοῦ de menſura cepit, quum de nummulis χαλκοῖς, qui octava pars oboli, accipienda hæc eſſe clare ſupra in *Philemonis* verbis videre potuiſti: & hic, quod ait, τὸ λεπτὸν τοῦ νομίσματος, non τοῦ μέτρου. JUNG.

31 Συντασσόμενον] Conſtructum cum verbo πιεῖν. *Interpres* ſenſum obſcurat. KÜHN.

32 Τὸ λεπτὸν τοῦ νομίσματος] *Interpr. numiſmatis bucca*, quod quid ſibi velit, neſcio: auctor certe voluit minutum numiſmatis apud *Philemonem* non pati ut locus ejus accipiatur de lavacro, ut quod carius conſtaret: reliquum ergo, ut potus intelligatur; nam ejus modulum hujus modi nummulis metiebantur caupones. KÜHN.

33 Χαλκοῦς] MS. χαλκοῦς· de pentechalco hinc *Hoſtus* libr. III. Rei Nummar. vet. cap. 5. n. 10. JUNG.

34 Εὕρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδ. ἢ σὺλαύρῃ] C. A. φησὶν Ἀριστοφῶν ἐν Διδύμοις,

Ἔπειτ' ἐπάτια καὶ νῆστιν τινα
— π. προσλαβών.

C. V. Διδύμοις ἢ Πυραύλῳ· forte Πυραύνῳ· *Alexidis* Πύραυνον laudat *Athenæus* lib. VI. c. 17. *Antiphanis Geminos* laudat idem ſæpius. ἢ σὺλαύρῳ *Salm.* delet æque ac C. A. KÜHN.

Εὕρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδ. ἢ σὺλαύρῳ] MS. noſter longe aliter: ἐν ταῖς Ἀριστοφῶντος Διδύμαις, ἢ Πυραύλῳ· quæ profecto ſaniora vulgatis eſſe, & rectiora adfirmare nullus vereor. Notetur itaque hic *Ariſtophon*, (quem ὁμώνυμος interpres *Ariſtophanem* vertit) & ipſius *Didymæ*, ſive *Pyraulus*, ſicubi alibi occurrant. Ἐν Διδύμαις, ut quidem noſter MS. habet, etiam *Alexis* laudatur infra Segm. 153. Citatur idem *Comicus* & apud *Athenæum*, ut lib. XII. extremo Ἀριστοφῶν Πλάτωνι· ubi fabulæ titulus neſcio an mendo quoque careat, & lib. XIII. ἐν Καλωνίδῃ, & alibi. JUNG.

Εὕρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφ. Διδ. ἢ σὺλαύρῳ] Vocabuli portentum, quod haud ſine MSS. ope feliciter averruncaſſemus: in iis itaque eſt Πυραύλῳ, quam vocem textui repoſuimus. Πυραύνῳ, cui fabulæ nomen a vaſculo πυραύνῳ, de quo *Heſychium* vide, *Kühnius* noſter quod conjectabat, non, puto, fuerit forſitan ἀπροσδιόνυσον· & Διδύμας verius quoque habuerit *Jungermanni* Codex: ſed, ne quis audaciæ poſſit inurere notam, textu manus abſtinuimus, ac intra MSS. lectionis terminos continuimus noſmet ipſos: dictum vero Διδύμαις ἢ Πυραύλῳ titulo duplici, quod perquam eſt in fabularum inſcriptionibus frequens; illa vero, quam ex MSS. reſtitui, ἐπιγραφὴ eo mihi magis arridet, quod inter *Antiphanis* fabulas in oculos mihi veniat Αὐλητρὶς ἢ διδύμαι, quæ ut tetigit mulieres præcipue, ita hanc *Ariſtophontis* viros vellicaſſe credo facile: ſed de Πυραύλῳ titulique ratione necdum mihi res eſt aperta: quærendum itaque. Hujus autem *Ariſtophontis* Πυθαγοριστὰς laudat *Athenæus*, & *Diogenes Laërtius* VIII. 38. ad quem præſtantiſſimus *Menagius* in *Suida* vitio ſcriptum Ἀριστοφάνης pro Ἀριστοφῶν erudite obſervat: in iſta vero fabula *Pythagoram*, ejuſque ſequaces, at-

in Ariſtophanis Geminis, aut Vlauro,
--- deinde jecinoris fibras & inteſtinum
Quoddam appoſuit, ut puto, pentechalcum captans.
Sit & ſymbolum tenue quoddam numiſma,
71 ſemiſecta ſcilicet numi pars. * Hermip-

τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδύμοις, ἢ Πυραύλῳ,
--- ἔπειθ' [35] ἠπάτια, καὶ νῆστίν τινα
Προσέθηκεν οἶμαι, πεντέχαλκον [36] συλλαβών.
[37] εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον βραχὺ νομισμάτιον,
[38] ἡμίτομόν τι νομίσματος. * [39] ὁ μὲν Ἕρμιπ- 71

que doctrinam hominum riſui fuiſſe expoſitum ex fragminibus, quæ apud *Athenæum* ſunt ac *Laërtium*, patet: adeo ut iniquior fuiſſe videatur in philoſophos hic *Comicus*, prout utrique hominum generi non apprime inter ſeſe conveniebat: hinc eidem *Ariſtophonti* fabula fuit ſcripta, cui titulus erat Πλάτων, quem non eſt rationis quicquam cur cum *Jungermanno* mendi habeas ſuſpectum.

35 Ἠπατίαν] In ipſo verſu emenda ἠπάτια, ut MS. noſter habet, in quo & τινὰ eſt: habes ea jecuſcula & apud alios *Comicos* libr. III. Deipnoſoph. *Athenæi* inter delicata. Jung.

Ἠπατίαν] Ἠπάτια textus habet ex Codice *Jungermanni*: mox vero συλλαβὼν ſcribas an προσλαβὼν parum refert: utrumque ſenſui ſatis dat.

36 Συλλαβών.] MS. προσλαβών. Seb.

Συλλαβών.] *Summatim conficiens* πεντέχαλκον· tantum enim pecuniæ caupo conficiebat ob appoſita jecinora & inteſtinum. *Salm.* leg. ἔπειτ' ἠπάτια τινὰ καὶ νῆστιν. Kühn.

Συλλαβών.] MS. & noſter & *Seberi* προσλαβὼν, pro vulgato συλλαβών. Jung.

37 Εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον] Erraſſe hic *Pollucem* errorem craſſiſſimum demonſtrat *Caſaubonus*: neque enim ſymbolum pecuniæ certæ nomen eſſe, ſed anulum aut quidvis aliud arrhæ loco dari ſolitum: & verſum *Hermippi* pronunciaſſe aliquem a caupone anulum ſimul repetiturum, & pecuniam daturum. Alterum autem locum ſic vertit: *Hei mihi quid faciam ſymbolo emunctus?* nam κεκόφθαι eleganti tranſlatione dici qui aliqua re ſpoliatus eſt & emunctus. Notum illud:

Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτα μὲν ἐκείρατο δόξαν.

Quod vertit *Tullius* (Tuſc. V. pag. 238.)

Conſiliis noſtris laus eſt attonſa Laconum.

Vid. & cætera libr. III. cap. 31. Animadverſ. in *Athen.* Seb.

Εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον] Expoſuit hinc ita σύμβολον & *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. cap. 8. tm. 5. Sed errorem craſſiſſimum doctiſſimum *Pollucem* erraſſe notavit doctiſſ. *Caſaubonus* III. *Athen.* 31. & ex eo hic *Seberus* noſter. Nec diſſimulandus viri eruditi *D. Furlani* error, qui quoque ex hoc *Pollucis* loco in ſuis Notis ad *Theophr.* Charact. qui inſcribitur ἀπόνοια, illum locum philoſophi, μάχεσθαι τοῖς τὸ σύμβολον φέρουσι ita exponit: *pro ſymbolo autem abſolute teſſeram licet intelligere, quam habere oportebat theatrum ingreſſuros; aut numiſmatium ſic vocatum, cujus meminit* Julius Pollux *lib. IX.* σύμβ. β. νομ. &c. *Hoc eſt. Symbolum numiſmatium parvum numiſmatis dimidium. abſcindebatur igitur; ex quo poteſt ejus cognoſci vilitas. is itaque, qui in theatris ſtipem e ſpectatoribus colligit, ſymbolum exigit contenditque* &c. Sed poſterior hæc explicatio & falſa eſt & loco non quadrat. Jung.

Εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον] Utitur hoc loco *J. Phil. Tomaſinus* de *Teſſer. Hoſpital.* cap. 16. ibidemque loci & *If. Caſaubono* obviam it, qui σύμβολον dici volebat non nummum quendam dimidium, cujus hæc emtori, altera cederet venditori pars; ſed annulum, aut quidvis aliud arrhæ loco exhibitum: qua quidem in re, dum pudendum *Polluci* errorem impingere conatur, in ſummi viri partes haud conceſſerim: nam ſane quid impediat, quo minus σύμβολον hujuſmodi nummum ἡμίτομον ſignificet ſimul, & aliud etiam quodvis in arrham datum: dubium vero non eſt, quin hoc dimidiati nummi genere uſi ſint antiqui, cujus altera parte huic, illi vero hac tradita ratas faciebant ſtipulationes: & in antiquariorum etiam quibuſdam cimeliarchiis ἡμίτομα hujuſce modi adſervantur numiſmata, quæ aut hiſce, quos docet *Pollux*, uſibus, aut etiam aliis ſimilibus fuere deſtinata. Exhibet talem in binas diviſum partes nummum *Auguſti Cæſaris*, & *M. Agrippæ* averſis ſignatum capitibus, qui victa Ægypto a colonia *Nemauſo* utriuſque principis honori ſit cuſus, *Chiffletius* in *Anaſtaſi Childerici regis*: horum nummorum partes dimidias dextras *Auguſti* capite inſignes repertas eſſe Romæ refert morante illic *Menetrio*, quem arrhas appellaſſe, non addita alia explicatione, has dimidias nummorum partes, tradit: ipſe vero *Chiffletius uſurpatas* cenſet pro *arrhabone ſive teſſera inter amicos abſentes & longe diſſitos*; & hanc ſuam ſententiam adſtruit pluribus argumentis: potuerint tamen & factæ cujuſvis ſtipulationis arrhabones fuiſſe: ſed ſeu tales fuerint, ſeu quales vult *Chiffletius*, tanti noſtra non refert, cum pateat dimidiatos nummos arrhabonis olim aliquando habuiſſe vicem, ac teſſeræ hoſpitalis, quod defendendo *Polluci* noſtro ſufficit, cum non fuerit diverſa ratio hujus ſymboli, quando iſthoc utebantur in pactis atque ſtipulationibus mutuis. Et vero, dum his ſumus impliciti, non longe diverſum confirmandæ ſtipulationis aut cujuſvis pacti modum apud Laconas tangamus, ſi forte huic rei aliquam affundat lucem: inter hos itaque fœneratores præſentibus binis teſtibus ſtipulam ſeu ſcytalen in duas ſolebant diffrangere partes, in quibus utriſque pacti conditiones, τὰ συμβολαῖα, literis ſolebant conſignari, atque tum hæc teſtibus tradi, illa vero a fœneratore retineri moris fuit: memoriæ mandavit hanc rem *Dioſcorides* περὶ Νομίμων, & ex eo *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Aves*; Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ Νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι (apud *Suidam*, qui hæc eadem more ſuo ſibi ſolito ex *Scholiaſta* deſcripſit, eſt, ἑκατέρῳ) καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν· emendat in *Suida* δι' ἑαυτῷ *Portus*: ſed recte ſe vulgata habet lectio: vides hic fractam ſcytalen pacti conditionibus inſcriptam, & alteram partem teſti traditam, alteram ſibi habuiſſe fœneratorem, quæ certe a nummi ſymbolo non differunt alia in re, quam quod hic fuerit nummus, illa vero ſcytala, quæ etiam exaratam continebat ſtipulationem. Hæc cum ita in Lacedæmoniis obtinuerint, ac aliis forſitan quoque Græciæ populis, explodenda plane non fuerint, tanquam putidæ Grammaticorum ineptiæ, quæ de ſtipulationis origine a ſtipula petenda, qua fracta iterumque juncta ſponſiones ſuas veteres agnoſcebant ratas, traduntur: habet inter alios *Iſidor. Origin.* lib. IV. c. 24. nam certe res ſunt affines plane atque ſimilis conditionis, & cum talia apud Spartanos obtinuerint, potuere & hæc iſta apud Maſſilienſes atque Siculos eſſe, a quibus cum ceteris pluribus hæc habuerint Romani. Sed emanſores ſumus.

38 Ἡμίτομόν τι νομίσματος.] C. A. ἡμίτομον νομίσματος, *altera pars diſſecti numiſmatis*: *Ariſtot.* lib. IV. Polit. c. 9. εἶτα ἐκ τούτων ἀφ' ἑκατέρου ὥσπερ σύμβολον λαμβάνοντας συνθετέον· ergo ſymbolum eſt pars dimidia, quæ cum altera compoſita conficiebat integrum ſymbolum. Kühn.

39 Ὁ μὲν Ἕρμιππος &c.] C. A. ὁ γοῦν Ἕ. ἐν Φορμοφόροις μὲν· τῷ γοῦν ſuperſcripto. Kühn.

πος ἐν [40] Φορμοφόροις λέγει·

> Παρὰ τῶν καπήλων λήψομαι τὸ σύμβολον.

ἐν δὲ τοῖς Δημόταις·

> Οἴ μοι τί δράσω σύμβολον [41] κεκαρμένος,
> Κεκάρθαι ἔοικε τὸ ἥμισυ.

[42] ὥστε ἢ ἐκ θατέρου μόνου τετυπῶσθαι [43] τουτὸ δεῖ τὸ νομισμάτιον νοεῖσθαι, ἢ διαιρεῖσθαι, ὡς ἔχειν τὸ μέρος [44] ἑκάτερον, τόν τε πιπράσκοντα, καὶ τὸν [45] ὠνούμενον, ἐπὶ συμβόλῳ τούτῳ μέν τι [46] προειληφέναι, τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι· [47] διελέγ-
72 χουσι δὲ αὐτὸ σμικρόν τι δύνασθαι· * [48] Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Ἀναγύρῳ λέγων·

> [49] Τοῦτ' αὐτὸ πράττω διωβόλῳ· καὶ σύμβολον
> Ὑπὸ τῷ 'πικλίντρῳ; μῶν τις αὔτ' ἀνείλετο;

pus quidem in Phormophoris inquit:

> *Ab institoribus capiam ſymbolum*:

in Demotis vero:

> *Heu mihi, quid agam ſymbolo abſumto:*
> *Abſumtum videtur eſſe dimidium.*

Itaque ſi ex una tantum parte ſignatum fuerit hoc numiſma, notandum eſt: aut dividendum, ut habeat utramque partem. Quod autem vendens, & emptor, hoc ſymbolo comprehenduntur, & confirmantur, redarguunt, id parvi admodum fuiſſe precii: * Ariſtophanes quidem in Agy- 72
ro dicens: Hoc vendo diobolo, & ſimilia,

Ὁ μὲν Ἕρμιππος &c.] MS. ὁ γ' οὖν Ἕρμ. ἐν. JUNG.

40 Φορμοφόροις] MS. Ὀρμοφόροις· ut & antea editi. Sed Φορμοφόροις ſcribendum juſſit *Caſaubonus* noſter *Athen.* 31. & ult. *Athen.* ult. ut & ſupra VII, 89. dictum, ubi quoque, ut hic, altera fabula *Comici* laudatur, Δημόται· de qua *Caſaubonus* noſter meminit VII. *Athen.* 8. JUNG.

41 Κεκαρμένος] Metaphora ſatis nota: vid. *Schotti* N. C. lib. II. c. 6. ſenſus eſt:

> *Quid miſer agam ſymbolo defraudatus?*
> *Defraudatus videor dimidio.*

Conqueritur emptor ſymbolo amiſſo periiſſe ſibi pretii jam ſoluti partem alteram, quod non amplius ipſi ſuppetat, unde probet ſe jam cauponi ſolviſſe dimidium. KÜHN.

42 Ὥς τε εἰ ἐκ θατ. &c.] C. A. ὥστε ἢ ἐκ θ. μ. τ. τοῦτο δεῖ &c. locum corruptum dudum eſt, quod Illuſtris Dn. *Obrechtus* feliciter ita reſtituit: ὥστε ἢ ἐκ θατέρου μόνου τετυπῶσθαι τουτὶ δεῖ νομισμάτιον νοεῖσθαι, ἢ διαιρεῖσθαι (leg. διῃρῆσθαι) ὡς ἔχειν τὸ μέρος ἑκάτερον, τόντε πιπράσκοντα τόντε ὠνούμενον, ἐπὶ συμβόλῳ, τοῦτον μέν τι προειληφέναι (ita C. A. & τι ſuperſcriptum habet, cui accedit & *Salm.*) τὸ δε ἐνοφείλεσθαι· *adeoque aut ex altera tantum parte ſignatum hoc numiſma, aut diviſum fuiſſe intelligendum, ut uterque, venditor ſcilicet emptorque, partem penes ſe habuerint pro arrha, quod hic quidem præceperit aliquid, pars vero rei venditæ adhuc debeatur.* teſſeram *nummariam* dicere poſſes, ſed non eo ſenſu, quo extat apud *Sueton.* in *Auguſt.* cap. 41. *Caſaubonus* doctiſſimus Animadverſ. in *Athenæum* libr. III. cap. 31. erroris craſſiſſimi arguit *Pollucem* hac in re, ſed videtur ille non habere idoneas rationes hujus ἐπικρίσεως. *Salm.* leg. τόδε ἐναφίλασθαι τοῦ διελέγχουσι· σμικρόν τι δ. KÜHN.

Ὥς τε εἰ ἐκ θατ. &c.] Emenda ὥστε ἢ ἐκ θατ. ut MS. habet, quamvis in eo male ἢ videatur ſcriptum. ei ἢ, mox reſpondet alterum ἤ. JUNG.

Ὥς τε εἰ ἐκ θατ. &c.] Textum reſtitui partim ex MSS. ex *Kuhnii* partim emendata margine: diſtinctionem præterea confuſam in ordinem, quam fieri potuit accurate, redegi: de quibus ſingulis ſi admoneam, operæ pretium non ferat lector.

43 Τουτὶ δεῖ &c.] MS. τοῦτο. SEB.

Τουτὶ δεῖ &c.] MS. noſter, τοῦτο δεῖ τὸ νομίσμ. plenius. τοῦτο & *Seberi Auguſtanus* habebat. JUNG.

44 Ἑκάτερον. τόν τε π.] Videtur punctum delendum, ut ſcribas, ἑκάτερον, τόν τε πιπρ. JUNG.

45 Ὠνούμενον, ἐπὶ σ. τούτῳ &c.] MS. ὠνούμενον ἐπὶ συμβόλῳ· τούτῳ μέν τι προειληφέναι, τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι· διελέγχουσιν δὲ αὐτὸ σμ. τ. δ. quæ videntur integriora. προειληφέναι & *Seberi* MS. habet: totus itaque locus ita ſcribendus, & diſtinguendus videtur: ἑκάτερον, τόν τε πιπράσκοντα, καὶ τὸν ὠνούμενον, ἐπὶ συμβόλῳ τούτῳ μέν τι προειληφέναι, τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι· διελέγχουσιν δὲ αὐτὸ σμικρόν τι δύνασθαι. Ἀριστοφάνης μὲν &c. Ἄρχιππος δὲ &c. mutila enim *Ariſtophanis* verba, quæ MS. noſter egregie ſupplet, & in iis ſymbolum hoc, ut ſtatim dicam. JUNG.

46 Προσειληφέναι.] Προειληφέναι. SEB.

47 Διελέγχουσιν αὐτῷ] C. A. δ. δε αὐτῷ, quæ duo poſteriora marginis ſunt, patet autem legendum eſſe αὐτὸ &c. δύνασθαι A. KÜHN.

Διελέγχουσιν αὐτῷ &c.] Reſtitui in textu διελέγχουσι δὲ αὐτὸ cum MSS.

48 Ἀριστοφάνης μὲν ἐν * ἀγύρῳ] C. V. δὲ ἐν ἀναγύρῳ &c. vid. ſupra: conſentit *Salm.* KÜHN.

Ἀριστοφάνης μὲν ἐν * ἀγύρῳ] MS. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ἀναγύρῳ λ. male δέ. Sed Ἀναγύρῳ, pro vulgato ἀγύρῳ, reſtituas licet, ut & rectum putavit *Caſaubonus* noſter IV. *Athen.* 4. JUNG.

Ἀριστοφ. μὲν ἐν * ἀγύρῳ] Sæpe jam eſt, quod in *Polluce* noſtro pro ἀγύρῳ reſtituiſſe memini Ἀναγύρῳ, quem verum cenſemus fabulæ titulum: & forſitan ἐπιγραφῆς hanc non ineptam plane reddemus rationem: inter *Ariſtophaneas* fabulas non ſunt paucæ, quæ ab Herois cujuſdam nomine titulum ſibi gerunt impoſitum: ab auctore noſtro adducuntur *Amphiaraus*, *Æſculapius*, *Glaucus*, *Dædalus*, quin etiam Ἥρωες inſcripta fabula: in earum numerum referas licet ejus Ἀνάγυρον, ita inſcriptum ab Heroë *Anagyro*, cui lucum habebant ſacrum *Anagyraſii*, non ignobilis Atticæ regionis populus: de hoc Heroë narrant, eum ſubvertiſſe funditus ac in ruinam dediſſe templo ſuo proximas ædes, quod ſacrilegas manus rebus ſanctis inferre deſtinaſſent vicini, unde & proverbio originem dederit, Ἀνάγυρον κινεῖν, cujus meminere *Zenobius*, *Diogenianus*, & *Suidas*, qui plura adhuc alia de eodem refert Heroë; quamvis alii ab ἀναγύρῳ herbæ genere incunabula potius illius parœmiæ petenda ducant, inter quos *Heſychius.* Illius vero, quam retuli, hiſtoriolæ, ſeu fabulam appellare mavelis, materies faceta eſt omnino ac apta ſatis, in qua jocos ridendique cauſas captare voluerit potueritque *Ariſtophanes*, variorumque hominum mores atque malefacta traducere eximie. De *Anagyraſiis* vero memoriæ mandavit *Pauſanias* in Atticis, templum eos habuiſſe Magnæ Deum matris, videndique de iiſdem *Stephanus* & *Harpocratio.* Si quis autem in medium potuerit meliora dare de titulo fabulæ *Anagyri*, in ejus nos ſententiam facile pedibus ibimus: neque latet nos diverſam eſſe *Iſ. Caſauboni* ad *Athen.* mentem: ſed quid ſummi viri obſtet ſententiæ, facile deprehenſurus eſt eruditus lector.

49 Τοῦτ' αὐτὸ π. δ. καὶ τὰ ὅμοια.] C. V. τ. α. π. διωβόλῳ· pro καὶ τὰ ὅμοια MSSti legunt καὶ σύμβο-

Sed Archippus in Hercule nupto inquit:
Virorum optimus, & mihi hoſpes ſingularis:
Cæterum apud me exiſtens, habebat ne ſymbolum quidem.
Erat & collynum parvum quoddam numiſma. Callimachus enim dicit, de Inferis loquens:
E domo bovem collyno vendunt;

[50] Ἄρχιππος δὲ εἰπὼν ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι,
Ἀνδρῶν ἄριστος, καὶ μάλιστ' ἐμοὶ ξένος,
[51] Ἀτὰρ παρ' ἐμοί γ' ὢν [52] εἶχεν οὐδὲ σύμβολον.
εἴη δ' ἂν καὶ [53] κόλλυβον, λεπτόν τι νομισμάτιον. Καλλίμαχος [54] γοῦν ἔφη περὶ τῶν ἐν ᾅδου λέγων,
[55] Ἐκ τῶν, ὅκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν,

λον ὑπὸ τωπικλιντρώμων (C. A. margo τῷ πικλίντρῳ μῶν) τίς (margo C. A. τις) αὐτὸ ἀνείλετο· quæ verba ita redigerem in verſus:

Τοῦτ' αὐτὸ πράττω δύ' ὀβόλω καὶ σύμβολον
Ὑπὸ τοὐπικλίντρῳ· μῶν τίς αὔτ' ἀνείλετο;

Exigo ſolum duos obolos & ſymbolum
Sub lectulo jacens, num quis illud abſtulit?

Salm. leg. τοῦτ' αὐτὸ π. συμβόλῳ διωβόλου. KÜHN.

Τοῦτ' αὐτὸ π. δ. καὶ τὰ ὅμοια.] Sed ad locum *Ariſtophanis*, qui peſſime mutilatus vulgo. En tibi ex MS. noſtro optimo ita: τοῦτ' αὐτὸ πράττω δυοβόλῳ, καὶ σύμβολον ὑποτωπικλιντρώμων τίς αὐτὸ ἀνείλετο. monſtroſe ais. Sed hæc expiabit omnia tibi *Salmaſius* noſter ὁ πάνυ, cui ita legendi videntur: τοῦτ' αὐτὸ πράττω διοβόλῳ καὶ σύμβολον ὑπὸ τῷ 'πικλίντρῳ· μῶν τις αὔτ' ἀνείλετο, aitque hos verſus apud *Suidam* alicubi aliud agentem legiſſe meminiſſe, ita etiam, niſi fallatur, ſcriptos ut poſuit. Ita vero concinnabunt nobis duos ſenarios:

Τοῦτ' αὐτὸ πράττω διοβόλῳ, καὶ σύμβολον
Ὑπὸ τῷ 'πικλίντρῳ· μῶν τις αὔτ' ἀνείλετο;

Dele vero hic in vulgatis καὶ τὰ ὅμοια, ineptiſſima manu invecta. nec in MS. ſunt, qui ſcilicet *Ariſtophanea* nobis ſervavit integra. JUNG.

Τοῦτ' αὐτὸ π. δ. καὶ τὰ ὅμοια.] Bene eſt quod MSS. ope inſigni augmento *Pollucem* noſtrum liceat locupletare, nam & mutila fuere vulgo & corruptiſſima *Ariſtophanis* verba hunc in modum: τοῦτ' αὐτὸ πράττω διωβόλῳ· καὶ τὰ ὅμοια· ſed alio tamen modo *Comici* verba capiam, quam fecit *Kuhnius*: adjicio itaque Latinam verſionem, qua meam de diſtichi ſenſu mentem aperiam:

Id ipſum facio dioboli pretio: & ſymbolum vero
Quod eſt ſub lectulo: num quis illud abſtulit?

Illa vero, καὶ σύμβολον ὑπὸ τῷ 'πικλίντρῳ per ἀποσιώπησιν ſunt prolata; ſubintelligendum enim eſt, ποῦ 'στιν; *ubi eſt?* aut ſimile quid: putem vero ad Atticiſmi normam ita fuiſſe ſcriptum ab *Ariſtophane*, καὶ σύμβολον γ' ὑπὸ &c. *Kuhnius* δύ' ὀβόλω pro διοβόλῳ ad Codicis ſui marginem reſtituerat invitis MSS. quorum lectionem nos ſumus ſequti: de διωβόλῳ ſuperius hoc capite dixit *Pollux*, & monuit quidem, iſtam voculam diſſolvi plerumque in binas alias δύ' ὀβόλω, adducto *Demoſthenis* loco, cui addas licet hanc parœmiam: Ὀβολοῦ ταριχὸς, δύ' ὀβολῶν ἀρτύματα, quæ apud *Suidam* eſt, ac *Apoſtolium*; ſed illud qualecunque hic ſibi, contra euntibus MSS. opportunum non invenit locum. Iſta vero *Ariſtophanea Falckenburgii* quoque Codex adgnoſcit; ſed in hoc tamen vitioſius, quam in aliis conſpiciuntur MSS. ponam ut ſe habent: τουτ' αὐτὸ πράττων πικλιν τρομὸν τίς ἀνείλετο· in quibus, quod dicitur, nec caput nec caudam invenias.

50 Ἄρχιππος δὲ &c.] C. V. Ἄρχιππος εἰπὼν ἐν H. γαμοῦν τι ἀνδρῶν· male. KÜHN.

51 Ἀτὰρ παρ' ἐμοί γ' &c.] MS. ἀταρ' π. & in his male de numiſmatio a *Polluce* explicari indicavit idem *Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 31. JUNG.

52 Εἶχεν οὐ δὲ σύμβολον.] Proverbium: *ne ſymbolum quidem habet*, de homine paupere. Quia ſymbolum non dabatur niſi ab iis, qui præſente pecunia deficiebantur. *Caſaub.* ibid. SEB.

Εἶχεν οὐ δὲ σύμβολον.] In Codicis *Falckenburgiani* margine adſcriptum video πενί χρ· unde ſi quis ſani quid poſſit extrudere, per nos hoc ipſi licebit: putabimus interim gloſſulam hanc eſſe marginalem, ac valere forſitan πενίας χάριν, *paupertatis ergo*, illum ἀνδρῶν ἄριστον ſcilicet non habuiſſe ſymbolum: ſed hoc quidem *Archippi* loco nihil quicquam ſymbolum facit ad Atticam ſtipulatoriam, quod mihi dicere liceat, de qua docere hic *Polluci* ſit in animo, ſiquidem omnino de *teſſera hoſpitali* intelligendum eſt.

53 * Κόλλυνον] *Sylb.* leg. κόλλυβον, quod & *Matth. Hoſto* veriſimile, pag. 492. velut mox κολλύβου, & τριτοκόλλυβον, nec aliter MS. hoc loco, quantum ad numerum ſyllabarum: nam alias ibi etiam ν pro β poſitum. SEB.

* Κόλλυνον] C. A. margo κόλλυβον· conſentit C. V. *Heſych.* in κολλυβιστής· Κόλλυβος, εἶδος νομίσματος· καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς. KÜHN.

* Κόλλυνον] Κόλλυβον MS. ut omnino emendandum eſt: & ita *Sylburgium* recte notaſſe ait *Seberus* & *Hoſtum* lib. III. Rei Numm. c. 8. tmem. 12. nec aliter adgnoſcit Avus meus de Numiſm. error ſine dubio inde ortus quod in MS. β & ν. utrumque ſcribuntur pari modo ut Latinum u, niſi quod ν anteriore parte dependulam habet lineam, nil in poſteriore, quemadmodum & in quibuſdam olim excuſis libris habes adhuc ν· id, ſi præſertim literæ ab calligrapho inter ſe connexæ, facile non acute attendentem fugere potuit. JUNG.

* Κόλλυνον] Margo *Falckenburgiana* habet κόλυμβος, quod quamvis vitioſum ſtatuam, reperio tamen in *Suida*: Κολύμβων, εἶδος νομίσματος· ſed ille, credo, vitioſam ex aliis lectionem ſecure Lexico ſuo inſeruit: reſtitui igitur κόλλυβον in textu; & *Callimachi* verſus, qui ſubjicitur mox, ita fuit ante nos lectus: Ἐκ τῶν οἴκου βοῦν * κολλύνου πιπράσκουσι· quæ ſine ſenſu erant: lectio, quam *Polluci* reddidi MSS. nititur: & *Falckenburgium* quoque habuiſſe κόλλυβον, adnotandum eſt, cui & mox τριτοκόλλυβον pro τριτοκόλλυνον placuit: ſed MSS. melius, & nos ex iis in textu, τρικόλλυβον· neque prætereundum ſane *Otthonem Sperlingium* virum Doctiſſimum habere quoque τρικόλλυβον, atque ex hoc *Pollucis* noſtri loco adnotare pag. 166. de *Nummis non Cuſis.* Alias & collybi mentio in *Suetonii Auguſto* cap. 4. *manibus collybo decoloratis*: & videndus quoque κολυμβιστατος *Voſſius* in *Etymolog.* Sed de *Callimachi* loco habeo quod addam: Illuſtriſſ. *Spanhemius*, ad collectas a ſe *Callimachi* reliquias ex Codice *Voſſiano* hanc adnotat lectionem, ὀκυβοῦν κολλύβου &c. Eruditiſſ. vero *Bentlejus* una alterave litera differente, ὀκέβουν κολλύβου, unde lectionem concinnat, qua eſt ingenii atque judicii felicitate eximia, elegantem hanc: Ἐκ τῶν, ὅκου βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι, *Ex illis, ubi bovem collybo vendunt*: quæ tanto mihi lenocinio adblanditur, ut in textum recipere decreverim, quippe quæ ex veſtigiis MSS. lectionis educatur facili negotio.

54 Γοῦν] Iterum MS. γ' οὖν. JUNG.

55 Ἐκ τῶν οἴκου β. * κολλύνου π.] C. A. margo ἐκ τῶν ὀκιβοῦν κολλύβου π. C. V. ἐκ τῶν ὀκοβουνκολλύβου πιπράσκουσι· unde legendum:

[56] ὡς ἂν εἴποι τὶς τοῦ προστυχόντος· ἔλεγον δέ τι καὶ [57] τρικόλλυβον οἱ ποιηταὶ, σμικρὸν νόμισμα.
73 • οἱ μέν τοι τὸν βοῦν τὸ ἐκ τοῦ τυπώματος οὕτω κληθὲν νόμισμα καὶ Ὅμηρον εἰδέναι νομίζοντες ἐν τῷ,

[59] — ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων,

ὡς πρὸς ἀριθμὸν δραχμῶν [60] τὴν ἀξίαν τῶν ὅπλων [61] ἀντιτιμώμενον, ὡς ὑπό τι εὔηθες τοῦτο ὑπολαμβάνουσιν [62] Ὁμήρῳ μάρτυρι, τὴν ἀλλαγὴν οὐ νο-

quanticunque quis forte addixerit. Vocabant etiam quoddam Tritocollynum Poëtæ numiſma parvum : • quod & Homerum intelligere putant, cum inquit 73
centum boum precio digna dignis novem boum precio (ſcil. arma permutat) utpote ad drachmarum multitudinem, armorum precium compenſantem: ut ſimpliciter hoc Homero teſtimonium perhibere exiſtiment, putanti antiqui-

Ἐκ τῶν οἴκοι βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι.

Bovem ex domeſticis collybo divendunt.

Summam annonæ vilitatem apud inferos eſſe refert; ita enim explicat *Noſter*, *quaſi dixerit*, *re viliſſima & cuivis obvia bovem vendunt*, *qualem domi habemus.* Kühn.

Ἐκ τῶν οἴκου β. * κολλύνου π.] MS. ἐκ τῶν οἴκοβουνκολλύβου πιπράσκουσιν. Noſter *Salmaſius* emendat: ἐκ τοῦ νομοῦ βοῦν κολλύβου πιπράσκουσιν. Sed ejus verba tibi adſcribo omnia: *Callimachi verſus eſt ex ejus Cholîambis, quos ſæpius citant veteres critici, itaque vulgata lectio εἰς κόρακας potius quam εἰς τὸν χωλίαμβον mitti debet*, ἐκ τῶν οἴκου. *Loquebatur* Callimachus *illo loco*, *ut ex Grammatico ſcimus*, περὶ τῶν ἐν ᾅδου· *quod non temere monuit*: *& forte diſputabat quanta eſſet felicitas* καὶ εὐζωΐα *eorum*, *qui inibi agerent*; *ut quibus omnia ita ſupra vota affluerent*, *ut bovem*, *qui hic apud nos*, *qui vivimus*, *immane quanto pretio eſt*, *parvo venderent aut emerent*: *verſus forte ita emendandus*, ἐκ τοῦ νομοῦ βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι· οἴκου *pro* νόμου *facilis lapſus. Sed & κολλύβου veram eſſe lectionem arbitror non* κολλύνου, *ut vulgo legitur*: *apud* Suidam *legimus*: Κόλυμβον, εἶδος νομίσματος. *Sed hic quoque emendamus* κόλλυβον· & in alteris ad me literis ait ſe ſibi vere videri emendaſſe κολλύβου, pro κολλύνου· τὸν ἐκ νομοῦ βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι· & ſe judicaſſe etiam ita in *Suida* poſſe legi: *conjecturam*, ait, *noſtram confirmat hic locus* Ariſtophanis *in* Eirene, — ὡς πρὸ τοῦ οὐδ᾽ εἷς ἐπρίατ᾽ ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου, νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ. *In Gloſſis noſtris*, *Collybum*, *cermation*, *ut & in vulgatis* Iſidori. Jung.

56 Ὡς ἂν εἴποι τ. &c.] Ὡς ἂν εἴποι τ. τ. π. margo tantum habet in C. A. *Salm.* ἐκ τοῦ νόμου β. π. Kühn.

57 Τριτοκόλλυνον] MSSti τρικόλλυβον. *Heſych.* τρικόλυβον, νομισματιόν τι. Kühn.

Τριτοκόλλυνον] MS. τρυκόλλυβον· ſed legendum non dubito τρικόλλυβον, ut & Avus noſter habet libr. de Numiſm. Et *H. Stephanus* ex *Heſychio* τρικόλυβον hic adſcripſerat, qui idem, *Heſychius* inquam, exponit νομισματιόν τι· firmat id ipſe *Noſter* ſupra VI, 165. τρικόλυβον· perinde ut alia ibi τριτάλαντον, τρίδραχμον. Jung.

58 Ὁ καὶ Ὅμηρ. εἰδ. νομ. &c.] Hic MSSti amplius habent: οἱ μέντοι τὸν βοῦν, τὸ ἐκ τοῦ τυπώματος οὕτω κληθὲν νόμισμα καὶ Ὅμηρον &c. omiſſo ὁ ante Ὅμηρον. Kühn.

Ὁ καὶ Ὅμηρ. εἰδ. νομ. &c.] MS. noſter magnum defectum vulgatorum Codicum ſupplet denuo; quam ridiculum enim vulgo *Homerum* illo ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων, reſpexiſſe ad τρικόλλυβον· nihil abſurdius. Tu reſtitue ex MS. noſtro, qui ita habet: νόμισμα· οἱ μέντοι τὸν βοῦν, τὸ ἐκ τοῦ τυπώματος οὕτω κληθὲν νόμισμα, καὶ Ὅμηρον εἰδέναι &c. Ad βοῦν revertitur obiter, de quo ſupra Segm. 60. & ait eos, qui arbitrati fuerint *Homerum* illum nummum βοῦν agnoviſſe iſto carmine, ἑκατόμβοι᾽ &c. quaſi armorum pretium ad certum drachmarum numerum æquipararet, id ſtulte eos opinari *Homero* quidem teſte, qui permutationem certe antiquitus factam non nummo autumet, ſed in retributione quarundam rerum, quas viciſſim dabant, quæ probat ulterius: non ita liquide hæc in vulgatis adparent: quoniam ſane corrupta ſunt alicubi, ut docebimus. Jung.

Ὁ καὶ Ὅμηρ. εἰδέναι ν. &c.] Nulla eſt pagina, ubi non eximie de *Polluce* noſtro MSS. Codices ſint meriti, hoc tamen præcipue capite, quod lacerum crudeliter ora, plurimiſque ſuis mutilum atque truncatum membris eorum ope redivivum eſt factum: egregius eſt, qui hoc evincat, hic locus, cui ante latam ex MSS. cum *Kühnio* a nobis medelam, ſenſus erat ineptiſſimus. De ἑκατομβοίοις vero & ἐννεαβοίοις quod dicat *Pollux* quoſdam referre ad veterum nummum bovem, itidem reperio in *Scholiis* ad *Homerum* MSS. quæ ſunt penes *H. Weſtenium*, virum de literis elegantioribus optime meritum ac indies merentem, ubi ἑκατόμβοια exponuntur, ἑκατὸν νομισμάτων ἄξια, atque ſimili modo ἐννεάβοια, ἐννέα νομισμάτων ἄξια· neque aliter *Heſychius*: Ἐννεάβοιον, ἐννέα βοῶν ἄξιον, ἢ ἐννεάβυσσον· ὁ δὲ βοῦς νόμισμα· ſed de bove ſupra late: videndus & ad *Homerum Euſtathius* non uno in loco. Mox erat vulgo τὴν ἀξίαν τὸ τῶν ὅπλων· inficete: emendavimus cum *Kuhnio*, quo præeunte & paulo poſtea Ὁμήρῳ μάρτυρι habes pro μαρτυρεῖν.

59 Ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων] Verſus extat *Iliad.* ζ. v. 236. quæ mox ſequuntur ὡς πρὸς ἀριθμὸν &c. τὴν ἀξίαν τῶν ὅ. &c. uſque ad ὑπολαμβάνουσι in margine ſunt C. A. locus ille ab *Interprete* male videtur acceptus: *qui equidem*, inquit, *bovem numiſma a bovis imagine ita dictum*, *etiam Homero notum fuiſſe exiſtimant in illo trito*:

Ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων.

Quaſi pretium armorum ad drachmarum numerum invicem exactum æſtimatumque ſit, *illi ſententiam fovent quodammodo inſipidam.* ὡς ante ὑπό τι ex præcedentibus hic videtur inculcatum. Kühn.

Ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων] MS. iterum ἐννέα βοιῶν, ut ſupra Segm. 60. Jung.

60 Τὴν ἀξίαν, τὸ τῶν ὅπλ.] MS. τὴν ἀξίαν τῶν ὅπλων· bene: dele itaque vulgatum τό. Jung.

61 Ἀντιτιμώμενον.] Poſt ἀντιτιμώμενον, pro puncto repone comma; pendet enim adhuc oratio. quamvis me ex illis ὡς ὑπό τι non extricem. Avus noſter lib. de Numiſm. ita hæc exſequitur: *ad quod retulere illa Homerica* ἑκατόμβοια *&* ἐννεάβοια, *quaſi æſtimatis ab illo armis pecunia non bobus*, *quod ridiculum eſt*: *nam permutatione contrahunt ubique apud illum*, *&* οἶνον *qui parant aliquid dare ſolent non pecunia*, *neque nummorum*, *ſed rei pro re*: *ut* οἶνον ὑποσχόμεναι· Ὀδ. ἑ. & Ὀδ. ά.

Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκὸν ἄγω δ᾽ αἴθωνα σίδηρον.

Et vinum parant. Ἰλ. ή. *alii aliis rebus*, *quæ ibi commemorantur.* Sed illa ὡς ὑπό τι me morantur: & calidius ego quid conjectare volo, donec viri docti opem commodius ferant. quid ſi οὑτωσί, ut legamus, ἀντιτιμώμενον οὑτωσί, εὔηθες &c. *qui hoc modo æſtimantem* Homerum *arbitrati ſunt.* Sed ne nimis calidum hoc ſit vereor: alios provocandi cauſa tamen quid tentandum fuit. Jung.

62 Ὁμήρῳ μαρτυρεῖν] MSSti Ὁμήρῳ μάρτυρι· *inſubide putant* Homero *teſte qui permutationem non nomiſ-*

tus

tus contractus non pecunia, ſed aliarum rerum retributione factos: ut cum inquit,

Inde ſane emebant capite comati Græci,
Alii quidem ære, alii vero ſplendido ferro,
Alii quidem pellibus, nonnulli vero ipſis bobus.

74 • Boves enim hic tergoribus opponens, manifeſtum eſt animal, non numiſma intelligi. Inſuper Peloponeſi monetam, nonnulli teſtudinem a ſculptura dictam putant. Unde & Parœmia,

Virtutem & ſapientiam vincunt teſtudines.

μίσματι [63] γίγνεσθαι τὸ παλαιὸν ἡγουμένῳ [64] ἀλλὰ ἀντιδόσει τινῶν· ὡς [65] ὅταν φῇ,

[66] Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο [67] καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
[68] Ἄλλοι μὲν ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσι.

• [69] Τὰς γὰρ βοῦς πρὸς τὰς ῥινοὺς ἀντιθεὶς, φανερός ἐστι τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐ τὸ [70] νόμισμα δηλῶν· 74
καὶ μὴν τὸ [71] Πελοποννησίων νόμισμα, χελώνην τινὲς [72] ἠξίουν καλεῖν ἀπὸ τοῦ τυπώματος· [73] ὅθεν καὶ παροιμία,

[74] Τὰν ἀρετὰν, καὶ τὰν σοφίαν, νικᾶντι χελῶναι.

mate fieri antiquitus, ſed ultro citroque datis mercibus exiſtimabat. KUHN.

Ὁμήρῳ μαρτυρεῖν] MS. bene, ni fallor. Ὁμήρῳ μάρτυρι· τὴν ἀλλ' &c. & ſic ſcribendum videtur, cohærebuntque omnia rectius. JUNG.

63 Γίγνεσθαι τοπαλαιὸν ἡγουμένῳ] MS. τὸ παλ. οἰσομένῳ. SEB.

Γίγνεσθαι τοπαλαιὸν ἡγουμένῳ] MSSti omittunt τὸ ante παλαιὸν· pro ἡγουμένῳ C. V. οἰσυμένῳ. KÜHN.

Γίγνεσθαι τοπαλαιὸν ἡγουμένῳ] MS. γίγνεσθαι παλαιὸν οἰσομένῳ, ſine τὸ. & οἰσομένῳ etiam *Seberus* in ſuo habet pro vulgato ἡγουμένῳ. Sed ſcribendum ajo οἰομένῳ, quod cum vulgato ejuſdem ſententiæ. JUNG.

64 Ἀλλὰ ἀντιδώσει] C. V. ἀντιδόσει. C. A. ἀλλ' ἀντιδώσει. KÜHN.

Ἀλλὰ ἀντιδώσει] MS. ἀλλ' ἀντιδόσει τ. & ſic emendare debes. JUNG.

Ἀντιδώσει τινῶν.] *Kuhnius* ἀντιδόσει recte in Codicis ſui margine emendarat. De hac autem rerum apud antiquos permutatione elegans eſt, quem ponam, *Pauſaniæ* locus in *Lacon.* cap. 12. ubi de *Boonetis* narrat, eamque fuiſſe olim *Polydori* regis domum memoriæ mandat: ἀποθανόντος δὲ παρὰ τοῦ Πολυδώρου τῆς γυναικὸς ἐπρίαντο ἀντιδόντες βοῦς· ἀργύρου γὰρ οὐκ ἦν πω τότε οὐδὲ χρυσοῦ νόμισμα· κατὰ τρόπον δ' ἔτι τὸν ἀρχαῖον ἀντιδιδόασι βοῦς, καὶ ἀνδράποδα, καὶ ἀργὸν τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν· & his ſubjicit tum, quod de Indica mercatura, quæ rerum fiebat permutatione, memoriæ eſt proditum, cujus & meminere *Strabo*, *Agatharcides* atque *Scylax Caryandenſis*. Nos autem paulo poſt in *Homeri* tertio verſu αὐτῇσι βόεσσι cum MSS. reſtituendum cenſuimus, ad quem *Homeri* locum de iſta ſolita olim nummis necdum cuſis rerum permutatione *Euſtathius* attingit: & ipſius *Homerici* loci meminit etiam *Ariſtides* t. 3. p. 242. ac *Juſtinianus* Inſtitut. lib. III. tit. 24. quem videas omnino. Tum vero in iis quæ *Homeri* verſiculis ſubjicit *Pollux*, ἀντιθεὶς vitioſe fuit vulgo, ibidemque nutantem ſenſum ſuſtinui inſerta cum *Kuhnio* ex MSS. voce δηλῶν, & φανερῶς in φανερὸς mutato.

65 Ὅταν] MS. more ſolito ὅτ' ἂν duabus vocibus. JUNG.

66 Ἔνθεν ἄρ' οἰν. &c.] *Iliad.* η, 472. SEB.

67 Καρηκομόωντες] MS. καρηκομόωντες. JUNG.

68 Ἄλλοι μὲν ῥινοῖς, &c.] MS. Ἄλλοι δὲ ῥ. SEB.

Ἄλλοι μὲν ῥινοῖς, &c.] MS.

Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσι.

Quod bene notabis, & repones hoc αὐτῇσι pro vulgato αὐτοῖσι· habet αὐτῇσι & editio *Homerica*, quæ olim *Baſileæ* prodiit cum *Euſtathii* Commentario, qui non aliter adgnoſcit, dicens ibi, διὸ ἐπὶ τῶν ζώντων βοῶν φησι τὸ, ἄλλοι δ' αὐταῖς βουσίν. Et: Ἰώνων δὲ τὸ αὐταῖς βόεσσιν· Ἰώνων γὰρ ἴδιον τὰς βόας λέγειν, καὶ τὰς ἵππους, καὶ τὰ τοιαῦτα· quod etiam adnotaſſe video elegantiſſ. noſtrum *Heinſium*, cujus Notas ad lib. XV. Silii, iſtis Poëtæ, *cui dextera clara domuſque Ter deno bove*, mihi omnino adi, ſi vis elegantiſſima haurire de his αὐτῇσι βόεσσι & ad boves facta æſtimatione, qui non injuria adnotat, οὐκ εὖ ἐπαινῶν, in *Pollucis* libris αὐτοῖσι βόεσσι legi quoque: ſed αὐτῇσι βόεσσι, ipſam nimirum veram veterem lectionem noſter MS. reſervavit: & ipſe *Pollux* ſtatim ſubjicit non τοὺς, ſed τὰς γὰρ βοῦς &c. ἄλλοι δὲ &c. vero eo verſu etiam habent Codices *Homeri*. JUNG.

69 Τὰς γὰρ β. π. τοὺς ῥινοὺς ἀντιθεὶς] MSS. τὰς ῥινούς. C. A. ἀντιθείς. C. V. ἀντιτιθείς. KÜHN.

Τὰς γὰρ β. π. τοὺς ῥινοὺς ἀντιθεὶς] MS. noſter τὰς γὰρ βοῦς πρὸς τὰς ῥινοὺς ἀντιθεὶς, φανερῶς ἐστι τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐ τὸ νόμισμα δηλῶν· καὶ μὴν &c. quæ ocius reſtitue: vulgo enim & mutila & mendoſa ſunt ea: invenitur ſane & ῥινοὶ in maſculino: ſed hic ſequamur MS. lectionem, quo genere καὶ πολλοὶ κἀγαθοὶ extulerunt, & ad illum ipſum locum *Homeri Euſtathius*, ἐκ τοῦ ῥέειν δὲ ἡ ῥινὸς, καθὰ καὶ ἡ ῥίν. Vulgata *Pollucis* adduxit & *Hoſtus* libr. III. Rei Numm. cap. 3. n. 11. JUNG.

70 Νόμισμα.] MSS. ſubdunt δηλῶν· ſic paulo ante legendum erit: φανερός ἐστι τὸ ζῶον οὐ τὸ ν. δηλῶν· *aperte animal non nummos deſignat*: ſed illud δηλῶν eſt marginis in C. A. uſque ad νόμισμα mox. KÜHN.

71 Πελοποννήσιον] MSS. Πελοποννησίων. KÜHN.

Πελοποννήσιον] MS. Πελοποννησσίων· & legamus ſane Πελοποννησίων, *Peloponnenſium*. JUNG.

Πελοποννήσιον] *Kuhnius* ex MSS. Πελοποννησίων, quod probo. Et hujuſmodi vero nummi Peloponneſiaci, teſtudine inſculpti plures extant in variis erudititiſſimorum hominum cimeliarchiis: exhibemuſque tibi, lector erudite, ectypum χελώνης ex arca nummaria Nobiliſſimi *J. de Wilde*, quem & inter cetera elegantiora numiſmata luci dudúm eſt, quod donavit: de χελώνῃ vero alicubi, niſi me fallat mea memoria, mentionem facit *Dion Chryſoſtomus*

72 Ἠξίουν καλεῖν] Ordine verſo MS. καλεῖν ἠξίουν. JUNG.

73 Ὅθεν καὶ παροιμία] C. V. ὅθεν καὶ ἡ μὲν παροιμία. KÜHN.

Ὅθεν καὶ παροιμία] MS. ὅθεν ἡ μὲν παρ. De adagio vid. *Eraſmum* proverbio *Virtutem & ſapientiam vincunt teſtudines*; qui ita interpretatur verſiculum:

Et virtus teſtudinibus, & ſapientia cedit.

Avus meus *Joach. Camerarius* libr. de Numiſm. ita: *Doctrina & virtus jacet a teſtudine victa.* cujus & reliquam admonitiunculam lubet addere: *Nunc* ait, *ſimiliter quidem vel turpius ſane, & cum majore ſeculi ignominia, ſuperatur utraque a beſtiis tamen præſtantioribus, aquilis, leonibus, urſis, gryphibus, quibus inſignitur his temporibus moneta.* Meminit & *Hoſtus* libr. III. Rei Numm. cap. 8. tm. 2. ubi de hoc numo. *Heſychius*, ut noſter ſcribit: Χελώνη καὶ νόμισμα Πελοποννησιακόν. JUNG.

74 Τὰν ἀρετὰν, &c.] C. A. τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν σοφίαν νικᾷ τὴν χελώνα· ita textus; margo vero vulgatam exhibet lectionem, niſi quod χελῶνα habet, quod & affert C. V. KÜHN.

75 ἐν δὲ τοῖς Εὐπόλιδος 76 Εἵλωσιν εἴρηται, ὀβολὸν τὸν 77 καλλιχέλωνον· ἀλλὰ 78 μέντοι καὶ κόρη, νόμισμα παρ' Ἀθηναίοις ἦν, ὡς 79 Ὑπερίδης, τῷ παιδίῳ 80 τῆς ἐν Βραυρῶνι ἱερείας 81 τῶν ἀναθημάτων τὶ λαβόντι, παραβληθῆναι λέγων 82 ἐπὶ πεῖρᾳ

Sed in Eupolidis Eilotibus dictum eſt, obolum pulchram teſtudinem inſculptam habentem. Verum & Cora numiſma apud Athenienſes erat: ut Hyperides inquit, Puero aliquid in Braurone anathematum ſacrorum ſuſſurato, in pyram

75 Ἐν δὲ τοῖς Εὐπόλιδος] In margine C. A. hæc ſunt ſuperſcripta uſque ad καλλιχέλωνον· de re ipſa vid. *Heſych.* in καλλιχέλωνος. C. V. καλλιγχέλωνον. KÜHN.

76 Εἵλωσιν] *Athenæus* lib IV. fol. 138. pr. ed. Εἵλωσιν. SEB.

Εἵλωσιν] Εἵλωσιν ſpiritu leni MS. ut & apud *Heſych.* eſt Εἵλωτες. Sed altera ſcriptura vulgatior. *Eilotas Eupolidis* & *Athenæus* laudat, ut IV. *Athen.* 6. adnotavit *Caſaubonus* noſter: & bene itaque in Laconica quaſi comœdia, ad quorum Helotas reſpexiſſe credo *Comicum* hoc titulo, Peloponneſiaci numiſmatis mentio. *Eraſmus* tamen dicto jam Adagio, *Captivos* interpretatur non recte: infra X, 98. idem drama plane corruptum ex MS. reſtituemus. JUNG.

77 Καλλιχέλωνον.] *Hoſtus* lib. III. c. 8. tm. 2. mox MS. ὡς Ὑπερίδης φησὶν, τῷ π. & videtur illud φησὶν ſupplendum. JUNG.

78 Μέντοι] Abeſt a C. A. KÜHN.

79 Ὑπερίδης] Poſt Ὑπερίδης margo C. A. ſubdit φησὶ, quod & *Salmaſius* facit. KÜHN.

80 Τῆς ἐν Βραυρῶνι ἱερ.] C. V. τῷ παιδιώπησιν Βραυρῶ ἱερείας, unde facile feceris τῷ παιδίῳ τῆς ἐν Βραυρῶνι ἱερείας. KÜHN.

Τῆς ἐν Βραυρῶνι ἱερ.] MS. πησιν Βραύρων pro τῆς ἐν Βραύρωνι, corrupte credo. JUNG.

Τῆς ἐν Βραύρωνι ἱερείας] De *Braurone* haud ignobili Atticæ regionis pago ad lib. VIII. 107. ubi vocem illam habebamus corruptam, collegit abunde Doctiſſ. noſter *Jungermannus*, juſſitque ibi hic reponi accentu mutato Βραυρῶνι, qua in re viro præſtantiſſimo morem gerendum duximus: atque ita eſt apud *Stephanum* in illa voce, parilique modo Μαραθῶνι, Βαβυλῶνι, aliaque ſimilia. Sed tamen & hic nobis quædam veniunt notanda, quæ non *Jungermanni* noſtri tantum, ſed & eximiam *Joh. Meurſii* diligentiam effugerunt penitus, & indicabo, quæ vir eruditiſſimus ignorare ſemet fuit falſus, cui nimirum tribui adſcribenda fuerit Attica *Brauron*. *Plinius* itaque inter Atticæ regionis oppida *Brauronem* recenſet libr. IV. cap. 7. H. N. *Potamos*, *Brauron*, *Ion*, *quondam oppida*: meminitque *Strabo* lib. VIII. Cultam fuiſſe eximie *Dianam* a *Brauronis* incolis conſtat teſtimoniis antiquorum frequentibus: hinc & ἡ Βραυρωνία, & τῆς Βραυρωνίας ſacerrimum *Brauroni* templum, cujus dicto loco mentionem fecit *Strabo*: de loco ipſoque religioſiſſimo *Dianæ* cultu apprime concinna *Diphili* verba apud *Athenæum* in fabula Ἑλληβοριζομένοις, ubi virginem venatricem hoc adloquitur modo:

Ὦ τὸν δ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον
Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε,
Ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν, οἷς ἐξουσία
Ἐστὶ λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

Pictoribus nimirum *atque Poëtis quidlibet audendi ſemper fuit æqua poteſtas*, ut initio *Artis Poëticæ Horatius*, quæ cum pangeret, ob oculos ſibi, credo, poſita habuit illa *Diphili* de *Tragœdis* verba. Hujus autem *Brauroniæ Dianæ* ſimulachrum eo venerabantur magis, quo fuit antiquius ac vetuſtius habitum, ſiquidem putarent *Iphigeniam* Tauris in Græciam reducem, cum huc appelleret, apud ſe eam, quam ex Taurica regione advexerat, imaginem *Dianæ* reliquiſſe. ut teſtis eſt *Pauſanias Attic.* cap. 23 & 33. qui tamen ipſe diverſa ſentit. Sed agamus, quod conſtitutum fuerat, atque *Brauronem* ad tribum pertinuiſſe *Ægeïda* probemus: locus eſt in *Ariſtophanis Scholiaſta* ad Aves, qui rite expiatis mendorum prodigiis priſtinoque ſuo reſtitutus nitori viam nobis ad hujus rei notitiam præibit: οἱ δὲ Μυῤῥινούσιοι Κολαινίδα ἐπονομάζουσι Ἄρτεμιν, ὥσπερ Πειραιεῖς ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν, Φιλαΐται δὲ τὴν Βαυρωνίαν· in his Commentatoris antiqui verbis ἐπὶ delendum eſt; & tum Βραυρωνίαν pro Βαυρωνίαν debere legi *Meurſius* etiam monuit, apud quem & ſimilis corruptelæ alios quoque locos habebis emendatos: ſed illi Φιλαΐται, quos intactos vir eruditiſſimus præterit, quinam ſunt? quibuſve terræ oris morantur? in Attica certe hos, ubi reperiri eos decebat, quæras fruſtra: ſed, me monitore, reſtituas Φιλαΐδαι, quod vocabuli diverſimode aliquando in ſcriptis veteribus eſſe depravatum non ignorabit lector eruditus. Hi vero *Philaidæ* populus fuit *Ægeïdis* tribus, dictus ita ab Heroë *Philæo Ajacis* ex *Lyſida* filio, qui *Brauronem* incoluit: idem facit *Plutarchus Solone*, ubi de *Philæo* & *Euryſace*: καὶ κατῴκησαν, inquit, ὁ μὲν ἐν Βραυρῶνι τῆς Ἀττικῆς, ὁ δὲ ἐν Μελίτῃ· καὶ δῆμον ἐπώνυμον Φιλαίου τῶν Φιλαϊδῶν ἔχουσιν, ὅθεν ἦν Πεισίστρατος· cetera, quibus ad noſtra confirmanda nobis eſt opus, in manus ſuppeditabit *Stephanus*, cujus appoſuiſſe locum operæ fuerit pretium: Φιλαΐδαι (Φιλαΐς) δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Φιλαίου τοῦ Αἴαντος υἱοῦ, καὶ Λυσίδος τῆς Κορωνοῦ τοῦ Λαπίθου· ὁ δημότης, Φιλαΐδης· τὸ τοπικὸν, ἐκ Φιλαϊδῶν, εἰς Φιλαϊδῶν, ἐν Φιλαϊδῶν. Habemus hic *Philaïdas* ex *Ægeïde* tribu, eoſdemque *Brauronis* incolas; unde, puto, clariſſime patet, & *Brauronem Ægeïdi* tribui eſſe adſcribendam, & veriſſimam eſſe, quam fecimus in *Ariſtophanis Scholiaſta*, emendationem. Porro *Brauroniæ Dianæ* fieri ſolebat capra, & Βραυρωνίαν ἑορτὴν dici ſacrum venatrici Deæ feſtum auctor eſt *Heſychius*: ſed vero ne mihi cum hoc feſto alia diverſa *Brauronia*, quæ ſingulo quinquennio *Braurone* in *Bacchi* celebrabantur honorem, confundas temere, quod a diligentiſſimo *Meurſio* factum animadverto in Græcia Feriata, cumque male ſecutus eſt *Jonſtonus*, & ad ſuperiorem *Pollucis* librum *Kühnius* noſter: ſtant pro nobis, quos ipſe adduxit auctores, *Suidas*, *Herodotus*, *Ariſtophanis Scholiaſtes*, & *Scholium* vetuſtum ad *Demoſthenicam* in *Cononem*: Βραυρὼν (ſed ſcribendum Βραυρὼν) τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο, καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἥρπαζον· & quidem, niſi fallor, diverſiſſima fuere *Dianæ* atque *Bacchi* ſacra, ut pro iiſdem haberi nec poſſint neque debeant. *Meurſius* tamen melius iſta ipſa ceperat expoſueratque libello commentario de Populis Atticis, ubi iſta quinquennalia feſta *Baccho*, non *Brauroniæ Dianæ* adſcribit. Hujus autem *Dianæ* fuiſſe τὴν ἐν Βραυρῶνι ἱέρειαν haud eſt quod dubitemus. Hæc talia ad ſuperiorem librum commentari fuerat animus, niſi breviſſimis temporis ſpatiis excluſus fuiſſem, quæ hic tandem loco non incommodo inſerta haud ægre feret, ſpero, benivolus lector.

81 Τῶν ἀναθημάτων] Laminam auream, quæ ex corona *Dianæ Brauroniæ* deciderat, ſuſtulerat puer ille, uti refert *Ælianus* V. H. cap. 16. libr. V. KÜHN.

82 Ἐπὶ πυρὰν συνέσεως] MSS. ἐπὶ πεῖραν συνέσεως κόρην τετράδραχμον· notis in *Ælianum* monui legendum, ἐπὶ πείρᾳ συνέσεως. *ad explorandum intellectum* κόρην (quatuor ſcilicet drachmas) illi propoſitam ait: *Laërtius* in vita *Cratetis*: ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκοντ' ἡμέρας,

75 adjectam eſſe conſcientiæ coram. * Cæterum & quadridrachmam dices, & poſtquam quadridrachmam accepit, videtur dijudicare lucrum poſſe. Cora vero forte & Virgo dicetur: ut in Sejrone nominavit Euripides, loquens de Corinthiis meretricibus:

συνέσεως κόρην· * [83] εἴποις δ' ἂν καὶ τετράδραχμον, [84] Κἀπειδὴ τὸ [85] τετράδραχμον εἵλετο δόξαι [86] διακρίνειν ἤδη τὸ κέρδος δύνασθαι· τάχα δ' ἂν εἴη κόρη, [87] ὡς Εὐριπίδης [88] ὠνόμασε παρθένον ἐν [89] Σκίρωνι, λέγων περὶ τῶν ἐν Κορίνθῳ [90] ἑταιρουσῶν· 75

ad probandum concedens dies triginta: de optione puero propoſita vid. *Ælian.* l. c. KUHN.

Ἐπὶ πυρὰν] Ineptiſſimam lectionem alia meliori commutavimus ex MSS. monente ad Codicis ſui oram *Kühnio*: ἐπὶ πεῖρᾳ συνέσεως, *ad explorandam conſcientiam, ad tentandum ejus animum*, quomodo apud *Herodianum*, πεῖραν λαμβάνειν τῆς τινὸς γνώμης· & eleganter, quamvis diverſa in re, *Antiphanes* in *Adulteris*, Τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀδμῆς λαβών. In ſequentibus quid opus tricas quærere? duplicia puerilis animi explorandi cauſa fuiſſe propoſita neque nos dubitamus: ſed alterum illud præter κόρην quid inveſtigamus fruſtra, cum *Pollux* hanc ſolam, quæ ad rhombum ſuum faciebat, ponere voluerit? alias puerilia fuiſſe ludicra, atque crepundia ex *Æliano* conſtat: protulit autem, puto, *Onomaſticographus* noſter iſtum *Hyperidis* locum: Κἀπειδὴ τὸ τετράδρ. &c. quo κόρην atque τετράδραχμον evinceret eundem eſſe nummum: neque itaque tolli probavero εἴποις δ' ἂν, quæ certe in *Jungermanni* MS. vitio ſunt omiſſa. Sed ſubit mirari, quid fuerit cauſæ, cur hæc tetradrachma κόραι fuerint dicta: nil mihi ſe citius in manus dat, quam quod imaginem geſtarint *Minervæ*, quod & *Pollux* noſter mox indicat: *Palladem* tamen ab antiquis κόρην fuiſſe dictam, neſcio quo probi ſcriptoris teſtimonio poſſit conſtare: de *Proſerpina* res eſt notiſſima, ut ejus inſigniti figura nummi Siculi majori jure ac ratione κόραι appellari potuerint: ſed id quoque *Minervæ* fuiſſe nominis needum a me fuit obſervatum: quin ne quidem ἐπιθετικῶς virginem hanc patrimam a Poëtis ita fuiſſe dictam memini: videant alii.

83 Εἴποις δ' ἂν] Deeſt εἴποις δ' ἂν· & κόρην τετράδραχμον habet MS. JUNG.

84 Κἀπειδὴ] Sunt adhuc verba *Hyperidis*; *& poſtquam tetradrachmum elegit viſum eſſe* (judicibus *Areopagitis* ſine dubio) διακρίνειν, (ita C. A.) *quod jam poſſet inter lucrum & crepundia diſcernere*, quo nomine puerum ſacrilegii damnarunt. Eadem afferunt Notæ *Salmaſii*. KUHN.

Κἀπειδὴ] Scribe κἀπειδὴ minuſcula litera prima. JUNG.

85 Τετράδραχμον] De Attico τετραδράχμῳ conſtat, quod fuerit εἰκῆ κεκομμένον καὶ σολοίκως, pondere tamen & bonitate materiæ eleganter cuſos nummos longe poſt ſe reliquerit. vid. dictum *Zenonis* apud *Laertium* in Vita ejus. KUHN.

86 Διακρίνειν] MS. διακίνειν, mendoſe, pro διακρινεῖν· ſcribo διακρίνειν. Tu nunc totum locum mecum ita lege & diſtingue: τῷ παιδίῳ τῆς ἐν Βραυρῶνι ἱερείας τῶν ἀναθημάτων τι λαβόντι, παραβληθῆναι λέγει ἐπὶ πείρᾳ συνέσεως κόρην τετράδραχμον· κἀπειδὴ τὸ τετράδραχμον εἵλετο, δόξαι διακρίνειν ἤδη τὸ κέρδος δύνασθαι. Scilicet narrat hiſtoriam ex *Hyperide* de puello antiſtitæ in *Braurone* (de quo loco Athenis ſupra VIII. 107.) quem rapuiſſe quid e donariis; an vero malitia hoc feciſſet, an ſine dolo, ſed puerili ſimplicitate potius, hoc, inquam, explorare volentes, objeciſſe illi κόρην τετράδραχμον, quo periculum de ipſius intellectu & calliditate facerent: poſtquam vero ille manus contulit ad tetradrachmum, viſum fuiſſe illum jam ſcire, quid lucrum eſſet, nec peccaſſe ex imprudentia. Hujus antiſtitæ patris caſus aliquis narratur & apud *Demoſthenem*, in ea contra *Cononem*: τόν γ' οὖν τῆς Βραυρωνόθεν ἱερείας πατέρα, ὁμολογουμένως οὐχ' ἁψάμενον τοῦ τελευτήσαντος, ὅτι τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύσατο, ἐξέβαλεν αὐτὸν ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου δικαίως· dubito tamen adhuc de iſtis ſuperioribus, & duplicia videntur enim illi propoſita fuiſſe, ejus animi explorandi; quid itaque ſi forte ſcripſit, κόρην καὶ τετράδραχμον· & κόρην minus ſcilicet valuiſſe quam τετράδραχμον· quod quum arripuerit ſatis clarum adparuiſſe, eum ſcire diſcernere lucrum, & quod minus tale eſſet. Neſcio tamen an non aliud dent: nam κόρην τετράδραχμον fuiſſe, probat id quod mox παρθένον eandem dictam ait: illa autem erat στατὴρ, qui valebat τετράδραχμον· ut tibi patebit, ſi conferes imaginem παρθένου cum iis, quæ *Heſychius* in Παλλάδος πρόσωπον & στατὴρ ſcribit. An ergo illi forte pupa ficta objecta & κόρη quoque τετράδραχμος; Et incidit fabellæ nobis ſæpius narratæ a majoribus in pari exemplo, puello pomum & nummum argenteum propoſitum fuiſſe, qui cum ad pomum accurriſſet, fuerit judicio omnium liberatus. Sed viri docti hæc diſcutient rectius ſcilicet. JUNG.

87 Ὡς Εὐριπ.] Sic & MS. ſed mihi hic ſcrupi: qui non eſſent, ſi ſcripſiſſet, ἣν Εὐριπ. nimis enim audax, ſi οὓς Εὐριπ. ὠνομ. παρθένους corrigere vellem; quæ tamen cum ſequentibus convenirent. JUNG.

Ὡς Εὐριπίδης] *Kuhnius* ad Codicis ſui oram mox πάρθενος emendaverat: ego tuto, cum & MSS. eam confirment, retineri poſſe exiſtumo lectionem editam hoc ſenſu: *Fuerit autem forſitan* κόρη, *ſicuti*, vel, *quomodo* Euripides *vocavit virginem* (nummum) *in* Scirone: non hæc ſcilicet ſtatuunt eandem fuiſſe κόρην & *virginem* ſeu πάρθενον, ſed indicant tantum ſimili modo κόρην potuiſſe dici, quo πάρθενος ab *Euripide*.

88 Ὠνόμασε πάρθενον] Poſt ὠνόμασε diſtinguerem, ut eſſet, Τάχα δ' ἂν εἴη κόρη ὡς Εὐριπίδης ὠνόμασε, παρθένον ἐν Σκίρωνι λέγων. KUHN.

89 Σκίρωνι] MS. Σκήρωνι· ſed vulgata vera eſt: & de iſto *Scirone Satyrico Euripidis*. vid. magnum *Caſaubonum* lib. I. de Satyr. Poëſi c. 5. JUNG.

90 Ἑταιρίδων] MS. περὶ τῶν ἑταιρῶν οὐσῶν ἐν Κορίνθῳ. Καὶ πῶλος δὲ Segm. ſeq. omiſſis quæ ſunt in medio; quomodo ejuſdem hujus *Euripideæ* χρείας etiam in elegantiſſimo *Pollucis* Codice, quem ſervat regia bibliotheca, nec volam nec pedem apparere affirmat *Iſaac. Caſaubonus* libro primo, de Satyr. Poëſi pag. 190. itaque ſæpe obſervari in libris antiquis, ea omitti ſolita a librariis, quæ propter mendas non intellexerint. Addit autem: videtur hoc voluiſſe, qui hæc loquebatur: puellas Corinthias in urbe ipſarum Corintho facile parabiles eſſe parva pecunia: ejuſmodi cudebatur Corinthi, qui πῶλος dicebatur, quod equi Pegaſi formam impreſſam haberet. Eaſdem vero poſtquam Athenas venerint, delicatulas evadere, & amatores ſuos ſumtibus exhaurire. Hoc venuſta allegoria exprimit Poëta, facta alluſione ad primam notionem vocis πῶλος, quæ *pullum equinum* ſignificat. In patria, inquit, conduci poſſunt mercede πώλου unius: Athenis vero non venient, niſi quatuor equis argenteis: hoc eſt, tantam argenti ſummam pactæ, quæ parandis quatuor equis ſufficiat: adamant enim, ait, παρθένους (id genus nummi Athenis, facie Palladis ſignati) Atticas, quas attulerit *Minerva*; hypallage, pro, quæ *Minervam* exhibent in figura ſpectandam. In primo verſu ſcribi poteſt: Καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλος εἰς ἀντιδόσεις· in ſequentem opem deſidero meliorum Codicum. Hæc ibi *Caſaubonus*. SEB.

Ἑταιρίδων] C. A. ἑταιρουσῶν. C. V. περὶ τῶν ἑταιρου-

91 Καὶ τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἂν δίδως ἕνα,
Τὰς δὲ ξυνωρίδ', αἱ δὲ κἀπὶ τεττάρων
φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν· φιλοῦσι δὲ
τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους, ὅταν φέρῃ
Πολλάς. ---

Et has quidem pullo ducet libere.
Novem vero : quatuor
Incedunt equis argenteis, imprimis vero
Athenienſes amant Virgines, quas
Pallas fert. ---

σῶν ἐν Κορίνθῳ· *de meretricantibus Corinthi:* quæ eadem & *Salm. Plato* lib. III. de Republ. ψέγεις ἄρα καὶ Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ σώματος ἕξειν· *vituperas ſane Corinthiam puellam amicam eſſe viris, qui bonum corporis volunt alere habitum?* KÜHN.

Ἑταιρίδων] Scribe ut in MS. noſtro habetur: λέγων περὶ τῶν ἑταιρουσῶν ἐν Κορίνθῳ· καὶ τὰς &c. *De his quæ ſe Corinthi proſtituebant, de proſtibulis Corinthiis.* JUNG.

Ἑταιρίδων] Etiamſi ſenſui fiat ſatis per hanc vocem, tamen majoris apud nos pretii fuit omnium MSS. lectio, quam textui dedimus. De Corinthiis meretriculis non raro *Comici*, meminique in variis apud *Athenæum* fragminibus de iis legiſſe: eſt & apud *Nazianzeni* ad Stelit. I. *Scholiaſtem* eruditum: *Themiſtius* elegantiſſime Orat. 20. πίνει τε ἄδδην καὶ σύγχεῖται, κόρης αὐτῷ τινος Κορινθίας ἢ παιδὸς Ἰωνικοῦ διακονουμένων· Corinthiæ nimirum virgines erant delicatiſſimæ: hinc Κορινθιάζειν· ſed hæc ſunt alterius loci.

91 Καὶ τὰς μὲν ἄξει π. * ἀνειδιῶς.] Margo C. A. hos verſus, & quæ ſequuntur uſque ad Παλλάδος πῶλον habet. Ita vero dicti Codicis margo hanc χρῆσιν exhibet:

Καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἂν διδῷς
Ἕνα, τὰς δὲ ξυνωρίδια; αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων
Φοιτῶσιν ἵππων &c.
Τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ
Πολλάς.

C. V. ita habet:

Καὶ τὰς μὲν ἄξῃ πῶλον ἂν δίδως ἕνα
Τὰς δὲ ξυνωρίδα, αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων &c.
Τὰς ἐξ Ἀθηνῶν π. ὅτ' ἂν φέρῃ
Πολλάς.

Quæ lectio optima eſt, ſi, prout diſtinximus, accipiatur in hunc ſenſum:

Et has quidem duxeris, pullum unum ſi des,
Alias vero, ſi bigam: ſunt & qui quatuor
Emunt ob equos argenteos: adamant vero
Illæ Atticas virgines, ſi attuleris
Multas.

Ubi per equos argenteos quatuor intelligerem nummos quatuor Corinthios ex argento cuſos, quibus equi *Pegaſi* κόμμα fuit: bigæ ſunt duo πῶλοι α. ex his verſibus ſimul patet, quam pretioſæ rapaceſque Corinthiæ meretrices fuerint; unde proverbium: οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἐστὶν ὁ πλοῦς. KÜHN.

Καὶ τὰς μὲν ἄξει π. * ἀνειδιῶς.] Pervenimus jam ad elegantiſſimam χρῆσιν, quam licet mendoſiſſimam illuſtravit, & verſu primo etiam emendare conatus eſt maximus *Caſaubonus* lib. I. de Satyr. c. 5. cujus verba etiam *Seberus* noſter attulit: reliqua optimus virorum ob mendas noluit temere adgredi: nos ſperamus ope MS. & *Salmaſii* noſtri omnia plana facturos, & ſuo priſtino nitori reſtituturos. Quæ enim in omnibus fere MS. deſunt, etiam in regio Codice, noſter MS. ita habet omnia: καὶ τὰς μὲν ἄξῃ πῶλον ἂν δίδως ἑνατὰς δὲ ξυνωρίδα· αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν· φιλοῦσι δὲ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους, ὅτ' ἂν φέρῃ πολλάς. Audi nunc *Salmaſium* noſtrum; ejus enim verba tibi reddere volo omnia ex ipſius ad me reſponſo: *Corruptiſſimi ſequuntur verſus optimi Poëtæ* Euripidis, *quos tamen, ſine jactatione id quod verum eſt dicam, feliciter me puto reſtituiſſe, veſtigiis & ſcriptæ & vulgatæ ſcripturæ diligenter expreſſis. Hoc enim modo legimus;*

Καὶ τὰς μὲν ἄξῃ πῶλον ἂν δίδως ἕνα,
Τὰς δὲ ξυνωρίδ', αἱ δὲ κἀπὶ τεττάρων
Φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν· φιλοῦσι δὲ
Τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους, ὅταν φέροις
Πολλάς. ---

An ſic tibi videor ſatis religioſe veteris ſcripturæ veſtigia expreſſiſſe? Verſum ſecundum qui mutilus erat, neceſſaria voce auximus, quam nec ipſam de noſtro donavimus, ſed e corrupta lectione vulgata elicuimus, quæ habet αἱ δὲ κάπειτα, *& fecimus* κἀπὶ· *nunc reſtat ut verſus ipſos exponamus, vel noſtram potius emendationem, quæ cum ſatis plana ſit, non committam tamen ut aliquid poſſis deſiderare. Ut res indicat de meretricibus Corinthi loquitur, quarum omnium ut non erat eadem fortuna, ſic pretium non idem: quædam, inquit, copiam ſui facient, ſi unum* πῶλον *dederis; aliæ, ſi* ξυνωρίδα *dederis, hoc eſt, duos* πώλους· *non ignoras* ξυνωρίδα *&* ζεῦγος *pro bino numero Græcis Poëtis, ut Latinis bigam ſæpe uſurpari.* αἱ δὲ κἀπὶ τεττάρων φοιτῶσιν ἵππων· *hoc eſt* ἐπὶ τεττάρων ἵππων φοιτῶσιν· *non aliter, quam ſi quatuor* πώλους *dederis, copiam ſui facile facient:* φοιτᾶν *eſt verbum meretricum, cum illud faciunt, quod de ipſarum arte eſt: unde & Poëtis dicuntur* φοιτάδες, *&* ἐπιθετικῶς, φοιταλέαι. *Sed eſt ambiguitas quaſi velit dicere, quatuor equis vehunt, cum omnino aliter ſit accipiendum:* ἵππους *vocat* πώλους· *cum enim* πῶλος *ſit* νέος ἵππος, *&* πῶλος *ſit genus nummi,* ἵππον *Poëtice pro* πῶλος, *quod eſt numus, poſuit; dicit enim* ἵππους ἀργυροῦς. *Cephallenes equum ſuis numis incharaxabantur, & poterat vocari* ἵππος· *nec aliter eum, ut puto, appellabant: ut* Πήγασος *dicebatur, cui Pegaſi figura erat impreſſa, &* πῶλος *cui* πώλου, *& ſimilia.* τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέροις Παλλάς. *ita omnino legendum videtur. etſi habeat vetus Codex* πολλάς, *ex quo ſupra conjiciebam* ὅταν φέροις· *ſed hanc præferimus priori.* Hæc ille, in cujus ſententiam quis non utroque pede libens diſcedat: cum eam noſter MS. firmet αὐτολεξεί· niſi quod ultima iſta, quæ noſter *Salmaſius* retractat, mihi cum ipſius venia placet legenda prorſus ut in MS. ſunt, nempe,

Τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους, ὅτ' ἂν φέρῃ (ſive φέρῃς vel φέροις)
Πολλάς. ---

Si attuleris παρθένους *Atticos numos, modo plures; hi vero erant grati apud meretrices.* Παλλάς vero exortum credo ex eo quod mox ſubjicit de Ἀθηνᾶς προσώπῳ, & ex *Eubulo.* JUNG.

Καὶ τὰς μὲν ἄξει] Eſt vero, quod rei literariæ, ipſis quoque nobis gratulemur de redditis priſtino ſuo ſplendori elegantiſſimis ſummi *Tragici* verſiculis: in iſtis emaculandis atque expoliendis uſi ſumus & præſidio atque ope MSS. & emendatrice *Salmaſii* Doctiſſimi manu: olim vero, cum *Pollucem* pervolveremus, hos verſiculos meminimus ex conjectura reſtituiſſe in eum ferme modum, quo in MSS. apparent: & alia quoque talia in *Polluce* ſunt plurima, quæ conjectantes nos feliciter emendaſſe aliquando ex MSS. jam tandem deprehendimus: ſed noſtri moris eſſe nolo, iſta lectori erudito in os atque oculos ingerere, hujuſve rei ab aliis etiamſi frequentatæ, oſtentatione, quæ verborum ſemper habet plurimum, rei vero nihil, inanem lau-

Virgines ergo coras vocat, quibus
76 Palladis inſculpta erat facies. * Unde & Eubulus in Anchiſe numiſma hoc Minervæ pullum vocat. Et Pullus quidem moneta dicta eſt Corinthiaca, quod Pegaſum inſculptum haberet. Veruntamen Æginæam drachmam,

τὰς μὲν οὖν παρθένους, λέγοι ἂν τὰς κόρας, αἷς
[92] ἐνεκεχάρακτο Ἀθηνᾶς πρόσωπον· * ὅθεν τὸ 76
νόμισμα [93] τοῦτ' Εὔβουλος ἐν Ἀγχίσῃ καλεῖ [94] Παλλάδας, [95] πῶλον δὲ, τὸ νόμισμα τὸ Κορίνθιον, ὅτι [96] Πήγασον εἶχεν ἐντετυπωμένον· ἀλλὰ μὴν [97] τὴν μὲν Αἰγιναίαν δραχμὴν,

dis favorem captare. Ut autem, quid diſtent æra lupinis, dignoſcere lector habeat, adponere placuit editam ante nos lectionem hanc:

Καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον * ἀνειδιῶς
* Ἐννάτας δὲ, κἄπειτα ἐπὶ τεττάρων
Φοιτῶσιν ἵππον ἀργυρῶν· φ. δ.
Τ. ἐξ Α. παρθένους, ἃς ἂν φέροι
Παλλάς. —

Nos expreſſimus plane in textu *Salmaſii* ſcriptionem emendatam, niſi quod pro φέροις cum omnibus MSS. maluerim φέρῃ· lubet & adjicere, quo *Kühnius* hæc ordine atque modo digeſſerit, ſiquidem ab eo non in paucis receſſerimus:

Καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον ἂν δίδως ἵνα·
Τὰς δὲ ξυνωρίδα· αἱ δὲ καὶ ἐπὶ
Τεττάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρίων.
Φιλοῦσι καὶ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους
Ὅταν φέροις πολλάς. —

Cui ſapor eſt Criticus, videbit facile quid obſtiterit, quo minus hanc ejus lectionem præ illa *Salmaſii* ſimus amplexi: hic autem obſervandum nihil eſſe in MSS. frequentius, quam, literas, quæ elidi deberent, integre poni: ſciet, qui manu exaratorum Codicum habuerit uſum: id evenit in hoc *Euripidis* loco, ubi ξυνωρίδα & καὶ ἐπὶ pro ξυνωρίδ' & κἀπὶ, quæ & Attica ſunt & ad verſus modulum, MSS. habebant. Ἄγειν vero πορνὴν eſt proprie dictum & κυριολέκτως, quod alibi forſitan ad *Pollucem* pluribus dicemus: itaque commode, καὶ τὰς μὲν ἄξῃ· quod autem ξυνωρίδα poſuerit *Euripides* pro binis πώλοις, factum eſt erudite atque eleganter, ſiquidem juncti duo equi ξυνωρὶς adpellentur, ἵπποι δύο συνεζευγμένοι, inquit *Suidas*: τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀθανάτων ἵππων ζευξάμενος apud *Themiſtium* Orat. 20. quod itaque concinne ad binos nummos equorum nomine notos transfertur: alias συνωρὶς de numero binario uſurpari ſolet: incertus auctor apud *Suidam*: τῶν βαλαντίων ἡ συνωρὶς τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ στατῆρας χρυσίου, τῶν Εὐμήλου ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότας. Mox vulgo fuit ἐγκεχάρακτο· melius MSS.

92 Ἐγκεχάρακτο] MSS. ἐνεκεχάρακτο Α. π. vid. *Heſych.* in Παλλάδος πρόσωπον· & ita forſan mox legendum Παλλάδος πρόσωπον, MSSti vero Παλλάδας· in quam vocem deſinit marginale C. A. quod inceperat ab his καὶ τὰς μὲν &c. KÜHN.

Ἐγκεχάρακτο] MS. ἐνεκεχάρακτο Ἀθηνᾶς πρ. dictus vero idem numus & Παλλάδος πρόσωπον. Sic enim *Heſychius* ait: Παλλάδος πρόσωπον, στατήρ· ἐπὶ μὲν ἑνὸς μέρους Ἀθηνᾶς πρόσωπον, ἐπὶ δὲ θατέρου τὴν γλαῦκα· quæ & *Hoſtus* adnotavit lib. III. Rei Numm. c. 8. tmem. 1. JUNG.

93 Τοῦτ'] MS. τοῦτο. JUNG.

94 Παλλάδος πῶλον.] Sic lepide dictum ab *Eubulo Comico*, quaſi *Palladis pullum*, ajunt viri docti in ſuo Nomenclatore. Et quis non fallatur cum vulgatis libris? Noſter MS. egregie veram lectionem habet: Παλλάδας· πῶλον δὲ, τὸ νόμισμα &c. egregie iterum dico: monetam illam, vel παρθένους illas, Atticam, *Eubulus* vocat Παλλάδας· Corinthiorum vero numiſma πῶλον vocat: utrumque nimirum ab inſculpta imagine: nullum vero Παλλάδος πῶλον quis nominavit puto. In illis κόραις enim, ſive παρθένοις, ſive Παλλάσιν, erat *Pallas* virginali facie ex una parte: ex altera vero non πῶλος, ſed γλαὺξ, ut ex *Heſychio* modo habuiſti, & apud eundem: Γλαῦκες λαυριωτικαὶ, Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· οἱ ἀργυροστατῆρες· (an ἀργυροῖ στατ.) ἐν Λαυρίῳ γὰρ τὰ μέταλλα τὰ ἀργυραῖα· (ſcribe ἀργυρεῖα) γλαὺξ δὲ τὸ ἐπιχάραγμα τοῦ στατῆρος· & idem antea: γλαὺξ, νόμισμα Ἀθήνησι τετράδραχμον. Sic ſupra in diobolo ex una parte *Jovis* facies, ex altera quoque noctua erat. Ipſas autem κόρας, id eſt, *puellas* ſeu *virgines*, Græci *Pallades* etiam vocabant, ut clarum facit *Strabonis* locus libr. XVII. Geogr. τῷ δὲ Διὶ εὐειδεστάτη, καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες Παλλάδας &c. Hanc lectionem bene enim vindicat magnus *Caſaubonus* Comm. ad *Strabon.* lib. XVII. contra *Xylandrum* πάλλακας emendantem, profertque & *Euſtathii* locum hunc: ἡ δὲ ἱστορία εἰς αὐτὸν ἄγει τὴν νεανίδα τὴν παλλάδα, οὕτω παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰς μείρακας ὀνομάζεσθαι λέγουσα. Locus eſt in παρεκβολαῖς ad Ἰλ. α. ubi addit pari modo ab iiſdem veteribus πάλλαντας dictos τοὺς νέους, idque apud *Philiſtidem* in συγγενικοῖς extare. JUNG.

Παλλάδος] Reſtituimus, favente *Jungermanno*, MSS. lectionem: inepta eſt edita, ac veritatis abſona: poſſit tamen & πῶλος δὲ non male legi, ut iſta de πώλῳ ad *Eubulum* non pertineant amplius, ſed hæc tantum, quæ de *Palladibus*. *Eubuli Anchiſen* fabulam & ſupra VI, 11. *Noſter* nominavit: habebamus & hoc capite ejuſdem tituli conſcriptam ab *Anaxandride* Comœdiam. Corinthiorum vero nummos *Pegaſum* habuiſſe impreſſum ex ſuperſtitibus, qui in eruditæ antiquitatis archivis adſervantur, conſpici poteſt: binos addidi, quorum primus ſine ulla ἐπιγραφῇ *Pegaſum* ab hac parte, ab altera vero *Minervæ* caput habet: *Minervam* autem a Corinthiis eximie cultam cum aliunde ſcimus, tum ex *Pauſaniæ Corinthiacis*, quorum præcipue caput quartum hunc nobis nummum illuſtrabit eleganter, ubi *Palladem* refert *Bellerophonti*, tum in aliis rebus caſibuſque, cum præ ceteris in domando *Pegaſo* frænandoque tuliſſe ſuppetias, unde & ipſi nomen ſit Χαλινῖτις. Alter vero in *Hadriani* cuſus honorem exhibet *Bellerophontem*, qui *Pegaſo* adſtet, cumque fræno teneat. Et *Snellius* quoque poſſediſſe ſe refert tria didrachma ejuſdem ſimillimi ponderis & ſignaturæ, quæ hac area *Mercurii* caput oſtenderent cum caduceo, adverſa vero alatum *Pegaſum*: non eum profecto opinionis falſum putem, ut *Mercurii* caput putarit, quod *Palladis* erat, quippe qui & adjecti caducei faciat mentionem: vide eum pag. 54. ubi & hunc *Pollucis* noſtri adducit locum, quo ipſo Illuſtriſſ. quoque *Spanhemius* utitur de Præſt. & Uſu Numiſm. pag. 238. ibique plura tibi legenda de *Pegaſis*, qui non tantum in Corinthiacis, ſed & in aliarum gentium nummis conſpici ſolent: & illius ipſius, quem nos ſecundo loco poſuimus, nummi facit mentionem, cui hæc ſit Inſcriptio: COL. L. IULIA COR. ſeu *Colonia Laus Julia Corinthus*, vel *Corinthi* potius. Sed ad alia porro pergamus.

95 Πῶλον. καὶ πῶλος &c.] MSSti πῶλον δὲ τὸ νόμισμα. C. A. νόμισμα Κορίνθιον. KÜHN.

96 Πήγασον] *Pegaſum Corinthii* nummi præferebant, quod ille *Bellerophontis* Corinthii reguli caballus fuerat, & ab eo *Hippocrenem* fontem habuerint: alias ἱππόπορις apud *Heſychium* eſt nomen tetradrachmi, ſine dubio equo ſignati. KÜHN.

97 Τὴν μὲν Αἰγιν.] C. V. μὲν omittit: C. A. vero

μείζω [98] τῆς Ἀττικῆς, δέκα γὰρ ὀβολοὺς Ἀττικοὺς ἴσχυεν, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι [99] παχεῖαν δραχμὴν ἐκάλουν, μίσει τῶν Αἰγινητῶν Αἰγιναίαν [100] καλεῖν μὴ θέλοντες· τὸ δὲ [1] χρυσίον, ὅτι τοῦ ἀργυρίου [2] δεκαπλάσιον ἦν, σαφῶς ἄν τις ἐκ τῆς Μενάνδρου Παρακαταθήκης [3] μάθοι· προειπὼν γάρ,

[4] Ὁλκὴν ταλάντου χρυσίου σοι παιδίον
Ἕστηκα τηρῶν. ——

Attica majorem; decem enim habebat obolos Atticos, Athenienſes Drachmam magnam vocarunt: Æginenſium odio, Ægineam appellare nolentes. Aurum vero argento decuplo præſtantius fuiſſe: manifeſte quis ex Menandri Depoſito diſcat. præfatus enim:

Opes talenti aurei tibi ſunt
O puer expenſæ:

τὴν, legitque ita: ἀλλὰ μὴν Αἰγιναίων δραχμὴ μείζων τῆς Ἀττικῆς οὖσαν· addit margo tum, δέκα γὰρ ὀβολοὺς ἴσχυεν· at C. V. in textu habet οὖσαν. KÜHN.

Τὴν μὲν Αἰγιν.] MS. μὴν τὴν Αἰγ. omiſſo μὲν· de drachma Æginæa *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. cap. 1. n. 33. &c. idem & libr. I. cap. 7. n. 46. de παχείας nomine: diſcriminis cauſa propter λεπτὴν impoſitum fuiſſe, de quo & Avus meus lib. de Numiſm. JUNG.

Τὴν μὲν Αἰγιναίαν δρ.] De hoc numiſmatis Æginæi præſtantia atque valore præ nummis Atticis res eſt protrita: nos ſuperius ex *Xenophonte* τριώβολον Αἰγιναῖον adduxiſſe meminimus, monuimuſque ibidem habere ſe nummos Atticos ad Æginenſes ut ſenarium numerum ad denarium. & oboli vero Æginæi mentionem facit *Lucianus* de Luctu: Ἀττικὸς ἢ Μακεδονικὸς ἢ Αἰγιναῖος ὀβολός· eleganter itaque *Diphilus* in Πολυπράγμονι de piſcariorum nequitia:

—— πόσου
Ὁ λάβραξ; δέκ' ὀβολῶν· οὐχὶ προσθεὶς σοι ποταπῶν·
Ἔπειτα γ' ἂν τ' ἀργύριον αὐτῷ καταβάλῃς,
Ἔπραξαν Αἰγιναῖον.

Sed illam Æginæam drachmam Attici dixere παχεῖαν· nimirum, docente *Scaligero*, παχὺ dici ſolebat, in quo plus eſſet juſto, unde παχεῖα δραχμὴ, inquit, *quæcunque excederet Atticam drachmam*; ſed Grammatici de Æginetica tantum ab Atticis id dici obſervant, non quoque de alia: & *Heſychii* locus, qui haud dubie ita ſtatuere Illuſtr. *Scaligerum* ſuaſit, fuerit forſitan corruptus Παχεῖα δραχμὴ, τὸ δίδραχμον. Ἀχαιοί· pro quo Ἀττικοὶ *Gronovius* mavelit; attamen, puto, recte ſe habet. & indicat Achivos didrachmum appellaſſe παχεῖαν δραχμὴν, de quo an aliunde conſtet dicere non habeo: apud Atticos certe παχεῖα δραχμὴ de didrachmo haud unquam fuit in uſu. Sed tamen in aliis Græciæ populis λεπταὶ ſolebant dici Atticæ drachmæ, παχεῖαι vero, quæcunque aliæ Atticas pretio vincebant: elegans eſt *Heſychii* locus, quem tentabo an integriorem tibi poſſim exhibere: Λεπτὰς, καὶ παχείας, λεῦκος ἐν νόμοις, τὰς δραχμάς· λεπτὰς μὲν τὰς ἑξαβόλους, παχείας δὲ τὰς πλεῖον χοῦσας· hæc in *Heſychio* verba male expoſitioni vocis λεπταλέοι cohærent, a qua ſeparanda: tum quis ille λεῦκος ἐν νόμοις; inſolentia rei calidius quid me audere juſſit: ſcribe Ζαλεῦκος, ac de notiſſimo *Locrenſium* legiſlatore intellige, quem *Heſychius* ait in ſuis legibus utraque voce iſta notione uſum: tandem quis pro χοῦσας legendum non videat ἔχουσας; atque ita inſigniter Grammatici locum a mendis fœdiſſimis vindicavimus. Hæc autem *Pollucis* noſtri verba hiant, nec *Jungermanni* argutam diſtinctionem nihili habeam: vide *Sperlingium* de N. non C. ubi de drachma Æginæa ex hoc *Pollucis* loco meminit.

98 Τῆς Ἀττικῆς. &c.] MS. Ἀττικῆς οὖσαν· δέκα γ. ὀ. Α. ἴσχυεν, ἣν Ἀθην. Sine οἱ· ſed quæſo te ubi abſolvitur ſententia? nam nullum verbum eam claudit. ni itaque aliquid deeſt, ſic forte locum reſtituere poſſumus: ἀλλὰ μὴν τὴν μὲν Αἰγ. δρ. μ. τῆς Ἀττικῆς οὖσαν (δέκα γὰρ ὀβολοὺς Ἀττικοὺς ἴσχυεν) οἱ Ἀθηναῖοι π. δρ. ἐκάλουν, &c. JUNG.

99 Παχεῖαν] Vide *Marſil. Cagnat.* Obſerv. IV, 6. SEB.

100 Καλεῖν] Ὀνομάσαι μ. SEB.

Καλεῖν] Pro καλεῖν C. V. ὀνομάσαι. KÜHN.

Καλεῖν] MS. noſter pro καλεῖν habet ὀνομάσαι, ut & *Seberi* MS. JUNG.

1 Χρυσίον, ὅτι &c.] *Hoſtus* lib. V. Rei Numm. c. 4. in altera proportione argenti ad aurum. vid. & Avum meum de Numiſm. ubi ait *Platonem* in *Hipparcho* manifeſte dicere, fuiſſe duodecuplex aurum in argenti comparatione. JUNG.

2 Δεκαπλάσιον] *Salm.* ex V. C. legit δεκαστάσιον· ſed vulgatum ſatis bonum exiſtimo. KÜHN.

Δεκαπλάσιον] Utitur hoc *Pollucis* noſtri loco *Alexander Sardus* de Numm. pag. 12. *Aurum decuplo præſtantius argento docet* Pollux *ex auctoritate* Menandri, *qui quod talentum auri appellaverat, mox dixerit decatalentum: & docet* Livius, *qui refert Senatum de mille talentis, quæ* M. Fulvius Nobilior *Ætolis juſſerat dare populo Romano, nihil mutaſſe, niſi, ſi pro argento aurum dare mallent, pro argenteis decem darent aureum unum.* Illud nimirum δεκατάλαντον de argento capiendum eſt, quod auri talento ſimili reſpondebat valore: monuimus in ſuperioribus non ſemel, & ex hiſce *Pollucis* noſtri *Scaliger* quoque de Re nummaria pag. 13. ubi & adductum a *Sardo* in hanc rem *Livii* locum habet, quem cum his componit *Polybii* verbis: Διδόντες τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν. Non hoc autem æquali pretio aurum conſtitiſſe ſemper, res eſt eruditis hominibus nota; & fuit enim cum novem argenti partes, fuit cum undecim, duodecim, quin etiam tredecim, auri unicæ æquum haberent valorem; adeo ut a principum regumque arbitrio hæc res pendeat, qui vilius jam, jam carius auro pretium conſtituunt, prout ſuaſerit publicæ rei utilitas, ipſaque auri major aliquando, nunc minor vis: id tamen eſt rei certæ, ut plurimum habuiſſe rationem decuplam ad argenti pretium collatum aurum: reperies quiddam hujus rei in *Ariſtotelis* Oeconom. II. & alia varia, quæ in hanc rem poſſent colligi, prætereo lubens: ſunt & eruditi homines, qui non tralaticiam huic rei operam poſuere.

3 Μάθῃ] MS. μάθοι. SEB.

Μάθῃ] C. V. μάθοι, quæ ſequuntur in margine extant C. A. uſque ad καταφαγών. *Menandri* verſus in ordinem redigerem ita:

Ὁλκὴν τάλαντον &c.

Ita C. V.

Ἕστη κατηγορῶν (ita MSS.) unde leg. ἕστηκα τοιγαροῦν) μακάριός ἐστιν
Ἐκεῖνος δέκα τάλαντα καταφαγών.

Pondus, quod auri talentum conficit, tibi o puer, appendi, inquit herus, cui ſervus reſpondit: *ergo beatus eſt, qui decem talenta comedit.* KÜHN.

Μάθῃ] MS. noſter & *Seberi* μάθοι rectius. JUNG.

4 Ὁλκὴν τ. &c.] Ex emend. *Caſauboni* in *Athenæum* XIII, 4. priores editiones ὀλβὴν. SEB.

Ὁλκὴν τ. &c.] MS. ὁλκὴν τάλαντον χρυσίου σοι παιδίον ἕστη κατηγορῶν. Ut editi ſunt ita ex emendatione noſtri *Caſauboni* XIII. *Athen.* IV. (ubi & de Παρακαθήκῃ, quam & *Herennius Philo* περὶ ὁμ. καὶ διαφ. λεξ. ubi quid θύρα & θυραία differant explicat, adducit) accepit *Seberus* noſter: vides autem viri cla-

77 • his ſtatim de iiſdem loquens, ſubjungit, dives hic decem talenta abliguriens. Sed obolorum nomen: Veteres quidem obolis buporis utebantur, ad commutationes, quorum multitudo ad drachmam, videbatur & ipſa drachma vocari.

• [5] ἐπάγει μετὰ ταῦτα [6] περὶ ταυτοῦ λέγων· Μακάριος ἐκεῖνος, [7] δεκατάλαντον καταφαγών. [8] Τὸ μέντοι τῶν ὀβολῶν ὄνομα [9] οἱ μὲν ὅτι πάλαι [10] βουπόροις ὀβελοῖς ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἀμοίβας, [11] ὧν τὸ ὑπὸ τῇ δρακὶ πλῆθος ἐδόκει καλεῖσθαι δραχμή· 77

•

riſſimi emendationem ὁλκὴν, pro vulgato antea ὄλβον, prorſus confirmari ex MS. noſtro. Sed alter verſus, qui antea vulgo erat, ἥττη κατηρῶν in MS. noſtro aliter habet, nempe ἵστη κατηγορῶν· quod viri docti conſiderabunt, ſi forte verius. Jung.

Ὁλκὴν ταλ. &c.] Ἕστηκα τηρῶν in ſequentibus, ſi rectum fuerit, tantundem erit ac ἰτήρησα eleganti Atticiſmo: ſed aliter MSS. in quibus ἵστη κατηγορῶν, quæ crucem mihi figunt, neque certi quid & appoſiti allaturum me ſpondeo: proferam tamen, ſi forſitan aliorum operam atque ingenium provocare ſim aptus: hæc itaque verba fuerint, me judice, tutoris, amicive cujuſdam pueri delicatius, quam par erat, habiti: & quidem, puto, iſti puero, quid quantumque pecuniæ in res non neceſſarias prodegiſſet, enumerat, inter quæ & hoc: Ὁλκὴν ταλάντου &c. & itaque ſervata MSS. lectione ita interpreter: *Talenti pondus aurei tibi, puelle, appendit, increpando admonens*, pater forſitan nimius puero voluptatum indultor: reliqua, quæ non faciebant ad rem, omiſit *Pollux*, talia forte, puerum rei ſuæ magis eſſe debere attentum, capeſſendamque potius pro vitiis ac inutili voluptatum fumo virtutem, atque patris ſui, ſeu quicunque hæc verba fuerit proloqutus, prolixa liberalitate permoto redeundum ipſi eſſe ad meliorem frugem: tum iſta Μακάριος ἐκεῖνος &c. ſervoli ſubſannantis ſunt verba, qui puerilis fuerat nequitiæ ſubminiſter, quales in antiquorum fabulis adhibitos eſſe frequentes *Terentii Plautique* docuerint Comœdiæ: κατηγορεῖν hic eſt opinione mea, *increpare, increpando admonere*, & alio quoque loco, cujus jam nunc non ſuccurrit, ſi non eandem, ſimilem certe verbi notionem obſervaſſe memini: elegans quidem illa atque concinna, cuique probandæ conferant quiddam *Etymologi* verba: Κατηγορεῖν λέγεται κοινῶς τὸ κατά τινος ἀγορεύειν· illaque ſignificatio cum eſſet propria, transferri tamen id verbi obtinuit ad forum, arctatis latæ notionis limitibus: ſed taceamus potius, aliorumque feliciorem atque elegantiorem expectemus operam. Mox vero pro δεκατάλαντον maluerim cum MS. *Jungermanni* δέκα τάλαντα, quamvis nec editam ſcripturam improbem penitus.

5 Ἐπάγει μετὰ ταῦτα] MS. ἐπάγη μ. τ. π. τ' αὐτοῦ. Jung.

6 Περὶ ταυτοῦ λέγων.] Non habet C. A. Kühn.

7 Δεκατάλαντον κατ.] MS. δέκα τάλαντα καταφαγών· τὸ &c. quo pacto reſtituendum locum *Comici* non dubito. Jung.

8 Τὸ μέντοι τῶν ὀβ. ὄν.] C. V. τὸ μέντοι ὅτι τῶν ὀ. ὄ. &c. leg. τὸ μέντοι τῶν ὀβολῶν ὄνομα, ὅτι μὲν πάλαι &c. *quod nomen obolorum attinet, illud ex eo eſt, quod olim longioribus obolis utebantur in permutationibus* &c. lego enim βουπόροις ὀβελοῖς cum *Salmaſio*. *Euſtath.* in Iliad. p. 136. olim inquit ὀβολὸν & ὀβελὸν unius ſignificationis fuiſſe; notaſſe enim coquorum obelum, poſtea diſcrimen ingens inter ea obortum nihilominus tantum obolum ſchema obeli ex parte ſervaſſe: οὐ μὴν καὶ πάντη εἰς ὀξὺ λῆγον· οὕτω δὲ ἁδρὸν ἦν τῇ παχύτητι ἐκεῖνο τὸ ἔλασμα τοῦ ὀβολοῦ, ὥστε ὀβολοὶ ἓξ τὴν δράκα ἐπλήρουν, καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμή, ὀβολῶν τοιούτων ἑξάς, ὅσων ἐπιδεδράχθαι δύναται χείρ. Kühn.

9 Οἱ μὲν πάλαι] MS. οἱ μὲν ὅτι π. Seb.

Οἱ μὲν πάλαι] MS. οἱ μέντοι ὅτι πάλαι &c. plenius. & ſane illud ὅτι non commode abſit. placetque legere cum *Seberi* MS. οἱ μὲν ὅτι π. Jung.

Οἱ μὲν πάλαι &c.] Agnoſcunt MSS. ὅτι, quod profecto perficiendo eſt ſenſui, ſed non apto ſatis plerique ponunt loco: nos inſeruimus, probante *Jungermanno*, ubi decebat: duplicem proponit Grammaticorum opinionem de origine ὀβολοῦ, quorum hi quidem, quod veteres in commutandis rebus verubus ſint uſi, obolum exiſtimabant dictum; illi vero, & nomine vocat *Ariſtotelem*, qui ipſi hac in re σμικρὸν καινοτομεῖν videatur, ἀπὸ τοῦ ὀφέλλειν, τουτέστι, τὸ αὔξειν appellatos ſtatuebant. Mox fuit βουπόροις ὀβολοῖς vulgo, ſed ὀβελοῖς cum *Kuhnio* malui: βουπόρους ὀβελοὺς dicebant, qui transfigendo aſſandoque bovi ſufficerent: *Heſych.* Βουπόρους ὀβελοὺς, μεγάλους ὀβελίσκους· & ex *Xenophonte* habet *Suidas* βουπόρον ὀβελισκόν· ſed & verua quæcunque majora, quorum præcipue in aſſanda bovina erat uſus, iſto nomine appellata exiſtimo: *Heſychio* itaque μεγάλοι ὀβελίσκοι, adeo ut hoc ſenſu haud incommode cum MSS. retineas in *Polluce* noſtro vocem βουπόροις, quam *irrepſiſſe ab alia manu* credidit *Sperlingius* de N. non C. pag. 150. an vere, arbitrium eſto docti lectoris.

10 *Obelis buporis*] *Herod.* βουπόρους ὀβελοὺς σιδηρέους dicit lib. II. fol. 90. ſed in alia cauſa. id eſt, *verua e ferro ad boves torrendos*, ſive *transfigendos*. vid. Lexic. Ion. *Æmilii Porti*. Seb. 2.

Βουπόροις ὀβολοῖς] MS. noſter, βουπόροις ὀβελοῖς, non ὀβολοῖς. & emenda ita. De verubus enim hic ſermo, a quorum permutatione nomen numo datum: *a verubus, quibus figuntur fruſta bubula. Nam cum in permutationibus aliquis prebenſos ſenos manu obtuliſſet alteri, ex eo* δραχμὴν καὶ ὀβολοὺς *poſtea in numiſmatum nominibus remanſiſſe* &c. ut Avus meus lib. de Numiſm. Jung.

11 Ὧν τὸ ἐπὶ τῇ δραχμῇ &c.] MS. ὧν τὸ ἐπὶ τῇ δρακὶ πλ. *Euſtathius* Iliad. fol. 102. ὀβολὸν σιδήρου τὸ ἔλασμα ἔλεγον, σχῆμα μὲν πως ἔχον ὀβελοῦ, οὐ μὴν καὶ εἰς πάντη ὀξὺ λῆγον· οὕτω δὲ ἁδρὸν ἦν τῇ παχύτητι ἐκεῖνο ἔλασμα τοῦ ὀβολοῦ, ὥστε ὀβολοὶ ἓξ τὴν δράκα ἐπλήρουν· καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμή, ὀβολῶν τοιούτων ἑξάς, ὅσων ἐπιδεδράχθαι δύναται χείρ. Seb.

Ὧν τὸ ἐπὶ τῇ δραχμῇ &c.] C. A. ὑπὸ τῇ δραχμῇ melius C. V. ὧν τῇ (leg. τὸ.) ὑπὸ τῇ δρακὶ πλῆθος, *quorum multitudo pugillo comprehenſa videbatur dicta* δραχμή, quod firmant verba *Euſtathii* laudata: eandem lectionem habet *Salmaſ.* Kühn.

Ὧν τὸ ἐπὶ τῇ δραχμῇ &c.] MS. ὧν τῇ ὑπὸ τῇ δρακὶ πλῆθος ἐδ. Sed omnino reſtituendum, ut in *Seberi* MS. ὧν τὸ ὑπὸ τῇ δρακὶ πλῆθος &c. elegantiſſime: vulgato δραχμῇ nihil inſulſius. Mirum autem *Pollucem* non meminiſſe literæ ε mutationis in ο· & lubet itaque quædam ex aliis congerere, unde etiam iſta de δρακὶ majorem lucem accipiant. Nam ὀβελοὺς & ὀβολοὺς differre certum. *Heſychius*: Ὀβελοῖς, ὀβελίσκοις· Ὀβολοί, νουμία, καὶ τόκοι, καὶ εἴδη νομισμάτων. *Herennius Philo*, ſive *Ammonius*: Ὀβελὸς ὀβολοῦ διαφέρει. ὀβελὸς μὲν γάρ ἐστιν εἰς ὃν διαπειρῶνται τὰ κρέα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι· ὀβολὸς δέ, μέρος δραχμῆς. *Gloſſarium* vel vetus Lexicon: Ὀβελὸς ἐν ᾧ ὀπτῶμεν. *Subula*, *Veru*. Ὀβολός, *Nummum*, *nummus*, *aſſis*, *hoc dupondium*. Sed de hoc nemo dubitat: olim vero hæc eadem, & ſaltem dialecto, diſtabant, ut ὀβελὸς Ionicum eſſet, alterum Atticum. *Euſtathius* ad Ἰλ. ν. ὡς δὲ ταυτὸν ποτε ἦν ὀβελὸς καὶ ὀβολός, δηλεῖ καὶ ὁ ὀβελίας ἄρτος, ὃν εὑρέ φασι Διονύσιος, λεγόμενον οὕτως, ἐπεὶ ὀβολοῦ ἐπιπράσκετο· κατὰ δὲ ἄλλους, ὡς ἐν ὀβελίσκοις ὀπτώμενος. Idem ad Ἰλιάδ. α. ἔοικε δὲ παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ ταυτοδύναμα εἶναι ὁ ὀβολὸς καὶ ὁ ὀβελός, σκεῦός τι μαγει-

τὰ δὲ ὀνόματα καὶ [12] τοῦ νομίσματος μεταπεσόντες ἐς τὴν νῦν χρείαν ἐνέμεινεν ἐκ τῆς μνήμης τῆς παλαιᾶς. [13] Ἀριστοτέλης δὲ [14] αὐτὰ ταῦτα λέγων [15] ἐν Σικυωνίων πολιτείᾳ, σμικρόν τι καινοτομεῖ, [16] ὀφέλλους αὐτοὺς τέως ὠνομᾶσθαι λέγων, τοῦ μὲν ὀφέλλειν δηλοῦντος τὸ αὔξειν, αὐτῶν δὲ διὰ τὸ εἰς μῆκος [17] ηὐξῆσθαι ὧδε κληθέντων·
78 • ὅθεν καὶ τὸ [18] ὀφείλειν ὠνομάσθαί φησιν οὐκ

Nomina autem numiſmatis incidentis in hunc uſum, ex veterum monumentis remanſerunt. Ariſtoteles vero eadem dicens, in Sicyoniorum Republica, parvum quoddam cudit, & ophellos nominat dicens, cum ὀφέλλειν idem, quod augeri ſignificet: etiam hos eo, quod magis augeantur, ſic nominatos eſſe.
• Unde & ὀφέλλειν, neſcio qua ratione, 78

ρου, ἐν τῷ ἄκρῳ ὀξὺ, καὶ βάλλειν δυνάμενον, καὶ βολὴν ὡς βέλους ποιεῖν· παρὰ μέντοι τοῖς ὕστερον, μεγάλην ἴσχον διαφορὰν, οἵπερ ὀβελὸν μὲν διὰ τοῦ ε, τὸν αὐτὸν λέγουσι τῷ ποιητῇ, τὸν μαγειρικόν· ὀβολὸν δὲ, σιδήρου τι ἔλασμα ἔλεγον, σχῆμα μὲν πῶς ἔχον ὀβελοῦ, οὐ μὴν καὶ εἰς πάντη ὀξὺ λῆγον· οὕτω δὲ ἁδρὸν ἐν τῇ παχύτητι ἐκεῖνο ἔλασμα τοῦ ὀβολοῦ, ὥς τε ὀβολοὶ ἓξ τὴν δράκα ἐπλήρουν· καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμὴ, ὀβολῶν τοσούτων ἑξὰς, ὅσων ἐπιδιδράχθαι δύναται χείρ· quem locum partim & *Seberus* noſter attulit. Idem *Euſtath.* ad Ἰλιάδ. γ. (quem locum Avus meus ſua manu ad oram lib. de Numiſm. adſcripſerat) ὁ ὀβολὸς, εἰς ὀξὺ λήγων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κατὰ τοὺς ὀβελοὺς, κἂν νῦν μικροῦ δεῖν ὡς εἰς ἐπιπεδόν τι κατήνεκται· ἀλλὰ καὶ ἡ δραχμὴ, τουτέστιν οἱ ἓξ ὀβολοὶ ἐξ ἀρχαίας χρήσεως, ὡς καὶ αὐτὸ προείρηται, ἔτυχε τοιαύτης κλήσεως· τοσούτων γὰρ ὀβολῶν εἶχε τότε ἡ χεὶρ ἐπιδράττεσθαι, ὡς ἱστορεῖ καὶ Πλούταρχος. Locus *Plutarchi* eſt in *Lyſandro*: attulit eum & *Hoſtus* libr. III. cap. 4. de obolo, ubi plura de hoc nomiſmate vide ſis. *Etymologicon* Magnum: οἱ μὲν οὖν Ἴωνες, ὀβελός· ἡμεῖς δὲ, ὀβολός· πάντων δὲ πρῶτος Φείδων Ἀργεῖος νόμισμα ἔκοψεν ἐν Αἰγίνῃ· καὶ διὰ τὸ νόμισμα ἀναλαβὼν τοὺς ὀβελίσκους, ἀνέθηκε τῇ ἐν Ἄργει Ἥρᾳ· ἐπειδὴ δὲ τότε οἱ ὀβελίσκοι τὴν χεῖρα ἐπλήρουν, τουτέστι τὴν δράκα, ἡμεῖς, καίπερ μὴ πληροῦντες τὴν δράκα τοῖς ἓξ ὀβολοῖς, δραχμὴν αὐτὴν λέγομεν, παρὰ τὸ δράξασθαι. Sed ohe jam ſatis eſt. JUNG.

Ὡν τὸ ἐπὶ τῇ δραχμῇ] Nos cum *Kühnio* in textu τὸ ὑπὸ τῇ δρακί. De drachma, vociſque origine quoque, eſt ubi ſupra ex *Theocriti Scholiaſta* aliiſque dixi, quæ hanc confirmant lectionem. Paulo poſt καταπεσόντος fuit ante nos editum, minus commode: μεταπίπτειν vero verbi quid eſt in hac re uſitatum: eleganter *Themiſtius* in *Sophiſta*: ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ ὀνόματος ὥσπερ νομίσματος μετέπεσεν ἡ δύναμις κατὰ τοὺς ὕστερον χρόνους· ubi eadem qua hic apud *Pollucem*, occurrere videas notione.

12 Τοῦ νομίσματος] MS. καὶ τοῦ νομ. μεταπεσόντος εἰς τ. Deinceps omiſſa ibi omnia uſque ad caput ſeptimum. SEB.

Τοῦ νομίσματος] MSS. & *Salm.* καὶ τοῦ ν. μεταπεσόντος, *etiam numiſmate in præſentem uſum tranſlato, tranſmutato.* KÜHN.

Τοῦ νομίσματος] MS. δὲ ὀνόματα, καὶ τοῦ νομίσματος μεταπεσόντος εἰς τὴν &c. Sed illud μεταπεσόντος ad oram MS. eſt additum, in textu deeſt. placet vero magis quam vulgata ea lectio, & καὶ probe ſententiam pleniorem videtur efficere. JUNG.

13 Ἀριστοτ. δὲ &c.] Hæc & reliqua totius capitis abſunt a C. A. niſi quod in fine hæc ſubjicit: στατὴρ Φωκαΐτης ὡς Θουκυδίδης, ὡς, (leg. ὃς) καὶ νομίσματος εἶδος ἦν Segm. 93. Similique modo in V. C. *Salmaſii.* KÜHN.

14 Αὐτὰ ταῦτα] C. V. δὲ ταυτὸν λέγων *Ariſtoteles eadem dicens in de Republica Sicyoniorum, nonnihil innovat, dum ὀφέλλους eos* (obolos) *dicit, per ὀφέλλειν deſignat τὸ αὔξειν augere, obolis ita nominatis, quod in longitudinem creverint, unde etiam ipſum verbum ὀφέλλειν*, vel, ut C. V. ὀφείλειν *accerſit neſcio quibus modis, in oboli voce quidem φ mutatum eſſe in β propter affinitatem.* KÜHN.

Αὐτὰ ταῦτα] MS. Ἀριστοτ. δὲ ταυτὸν λέγων &c. JUNG.

15 Ἐν Σικυωνίων πολ.] MS. ἐν Σικυωνίῳ πολιτείαις μικρόν τι κ. Sed error in promptu: ſcripſerat πολιτείαι, ι ut ſolet antique adponi, quod ſolet jam ſupponi, pro πολιτείᾳ· huic adhæſit σ a vocula inſequente. JUNG.

16 Ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὀνομ. &c.] Vid. *Matthæum Hoſtum* lib. III. cap. 4. SEB.

Ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὀνομ. &c.] C. V. ὀφελοὺς αὐτοὺς τέως ὠνομᾶσθαι λέγων. KÜHN.

Ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὀνομ. &c.] MS. ὀφελοὺς αὐτοὺς τέως ὠνομᾶσθαι λέγων, τοῦ μέντοι ὀφέλλειν &c. quam lectionem ita reſtituendam cenſeo: ὀφελοὺς nimirum ſaltem una litera, ut & mox exponit, diverſum eſt ab ὀβελοὺς· & cetera ſenſum auctoris noſtri rectius explicant, quam vulgata: ait *Ariſtotelem* quidem novam opinionem adferre de ratione nominis ὀβολῶν. JUNG.

Ὀφέλλους &c.] Hunc tibi locum, duce *Kühnio*, integriorem longe atque meliorem ex MSS. in textu exhibuimus: fuerat ante nos: ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὀνομάζειν λέγων, ex quibus legitimum non rite ſenſum elicias: meminique olim in veteri quodam MS. Lexico hæc eadem legiſſe atque obſervaſſe ex *Ariſtotele* de oboli veriverbio excerpta verba, pauculis, quantum memoria recolligere valeo, mutatis, quibus perquam commode, eſſet ad manum Lexicon illud, emendatam ex MSS. lectionem tibi ſtabilire potuiſſem. *Snellius* hoc utitur *Pollucis* loco de R. N. pag. 55. ibique & ὄφελος non ὄφελλος reperio ſcriptum: *Sopingius* autem ad *Heſychium* ὀβολοὺς hic in Onomaſticographo ſcribendum putat pro ὀφέλλους. qua prodit emendatione inutili, ſe quid voluerit *Pollux* non intellexiſſe: & videndus quoque *Ottho Sperlingius* vir doctiſſimus de N. non C. pag. 152. Ὀφέλλειν vero, ea, qua hic ponitur, notione in *Homero* eſt frequens, τιμὴν ὀφέλλειν, quod *Heſiodo*, —— καὶ ἄδηλον ἀέξει, cui & v. 14. Ἐργ. καὶ Ἡμ. Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει. *Suidas*: Ὀφέλλουσιν, αὐξάνουσιν.

17 Ηὐξῆσθαι] C. V. ἐν ζῆσθαι male. KÜHN

18 Ὀφέλλειν] C. V. melius ὀφείλειν habet pro ὀφέλλειν. KÜHN.

Ὀφέλλειν] MS. τὸ ὀφείλειν ὠν. quod annon rectius? ait enim ὀφελοὺς ἀπὸ τοῦ ὀφέλλειν dictos; inde, ait, & ὀφείλειν dictum ait *Ariſtoteles*, neſcio quomodo. Scilicet placet *Polluci* prius etymon ab ὀβελοῖς ταῖς βουπόροις· cur vero hic repetat allatum jam ὀφέλλειν; utinam vero exſtarent illæ centum ſexaginta duobus minus reſp. *Ariſtotelis*! quam liquido hæc omnia cognoſceremus! vel optandum ut hæc talia pro ſuis nugis nobis Grammatici largiri voluiſſent. Scribitur ſane in *Etymologico* magno: Ὀφέλλω, σημαίνει τὸ αὔξω διαβάλλω· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται ὀφείλω· ὅθεν καὶ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ δάνειον· & ſuperius: ὀβελίσκος εἰσὶ ὀφελίσκος τις ὤν, ὁ εἰς μῆκος ὀφελλόμενος· ὀφέλλειν γὰρ τὸ αὔξειν· καὶ ὀβελὸς σημαίνει δὲ ἀμφότερα τὰς σούβλας. &c. ait, εἰς μῆκος ὀφελλόμενος· quæ ſane cum noſtri ex *Ariſtotele* allatis εἰς μῆκος ηὐξῆσθαι conveniunt. JUNG.

Ὀφέλλειν] MSS. ὀφείλειν, quod præeunte *Kühnio*, in textum retuli: in illis ante *Seberum* editionibus & hic & modo male fuerat ὀφιλλεῖν. De lectione MSS. non eſt quod dubitemus, ſiquidem & eandem referat

di-

dictum tradit. & in oboli vocabulo, φ in β mutari propter literarum harum affinitatem. Byzantiorum autem ferreus, numiſma quoddam erat ſic dictum, fer-

οἶδ᾽ ὅπως· ἐπὶ μέντοι [19] τῶν ὀβελῶν ὑπηλλάχθαι τὸ φ εἰς τὸ β κατὰ συγγένειαν· [20] Βυζαντίων γε μὴν [21] σιδήρῳ νομιζόντων ἦν οὕτω καλούμενον σι-

Etymologus originem: & ipſa Grammatici verba attulit *Jungermannus* noſter; quibus proxima habebat nominatum mihi modo Lexicon MS. Mox vitio fuit ante nos τὸν ὀβολὸν, pro quo ex MSS. reſtitui τῶν ὀβελῶν.

19 Τὸν ὀβολὸν] C. V. ἐπὶ μέντοι τῶν ὀβελῶν. KÜHN.

Τὸν ὀβελὸν] MS. ἐπὶ μέντοι τῶν ὀβελῶν ὑπ. τὸ φ εἰς τὸ βῆτα κ. σ. & hoc pacto reponendum judico: quid enim eſt ἐπὶ τὸν ὀβολὸν, ut vulgo corrupte eſt? JUNG.

20 Βυζαντίων &c.] *Schol. Ariſtoph.* fol. 73. ἐδόκει τὸ τῶν Βυζαντίων νόμισμα ἐλάχιστον εἶναι πάντων καὶ φαυλότατον, ἅτε σιδηροῦν ὑπάρχον. vide *Matthæum Hoſtum* lib. I. pag. 103. SEB.

Βυζαντίων &c.] Sequitur de Byzantiorum numo ferreo, de quo vide *Hoſtum* libr. I. Rei Numm. vet. c. 7. n. 5. De numis ferreis, coriaceis, plumbeis, ſtanneis, quædam etiam *G. Forner.* ad l. 159. *etiam aureis.* JUNG.

Βυζαντίων γε μὴν] Corruptiſſimum MSS. ſequuti duces integritati ſuæ reſtituimus hunc locum: eſt ubi facem in quibuſdam Doctiſſ. *Kuhnius* præluxit ad oram ſui Codicis: juverit & appoſuiſſe, quæ fuit in prioribus ante nos editionibus vulgata lectio: Βυζαντίων γε μὴν σιδηροῦν νομίσματος ἦν οὕτω καλούμενον σιδήρεόν τι νόμισμα λεπτόν· quæ tibi verba, ni fallor, ſenſum non reddunt aptum. Sed pro iſtis σιδηροῦν νομίσματος ineptis atque improbis feliciter Codices manu deſcripti, σιδήρῳ νομιζόντων· quam tibi ſcripturam veram eſſe atque opportunam confirmat egregie *Ariſtides* in illa ſecunda πρὸς Πλάτωνα, ubi de Byzantinorum ferreo nomiſmate σιδαρέῳ, quod chalcum valuiſſe ex iſtis, quæ mox apud *Pollucem* noſtrum, facile colligas, ſic inquit: οὐδὲ γὰρ εἰ Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσι, τούτου χάριν εἰσὶ δίκαιοι τῶν Ἑλλήνων καταγελᾶν· viden' itaque σιδήρῳ νομίζουσι, *ferrea utuntur moneta*, qualiter apud noſtrum eſt emendatum: & addere liceat obiter, eundem paucis interpoſitis de Carthaginienſium coriaceo meminiſſe quoque nummo, de quo & apud auctorem dialogi, cui titulus *Eryxias*, quique inter *Platonicos* non rite ſibi locum vendicat. Notavit & ex hoc *Pollucis* noſtri loco ferreum Byzantinorum nomiſma *Snellius* de R. N. p. 1. & aliunde *Schottus Tab. Numm.* cap. 1. cujus tibi verba ponam: *Ferreo uſos nummo Byzantinos refert* Ariſtophanes *in* Nebulis, & Plato Comicus *in* Piſandro: *Comici Platonis* locum relatum debet indicio *Scholiaſtæ Ariſtophanis*, cujus ad hæc *Pollucis* noſtri integriora exhibet atque emendatiora verba præſtantiſſ. *Jungermannus*. Byzantinorum vero extant in variis præſtantium virorum cimeliarchiis nummi pluſculi atque elegantes: nos tibi, benivole lector, binos exhibemus ex illa *Wildiana* nomiſmatotheca rariſſimæ atque delectæ veteris monetæ inexhauſto fonte, quorum primus rarus ille quidem, ſed tamen in publicum eruditis notus eſt; alter vero, præterquam quod eximia ſit raritate, necdum in lucem fuit prolatus, ut ipſe mihi adſeruit vir ſpectatiſſimus J. de WILDE: neque ego talem nummum aut memoria recolligere potui editum, aut quacunque adhibita diligentia reperire: extet igitur, atque eruditorum hominum exerceat ingenia; nos enim puſilli quid ad talia remotioris indaginis conferre habeamus? ut tamen aliorum eliciamus auxiliatricem induſtriam, quid nobis in hoc nummo planum, quid obſcurum atque intricatum veniat, proponere animus eſt. Figura illa, quæ in altera nummi parte conſpicitur ſola, me judice, *Minerva* fuerit: illam eſſe a Byzantiis eximie cultam ex *Codino* de *Originib. Conſtantin.* conſtat, qui *Palladi* erectum a *Byzante* templum inſigne refert: quin vero, quod magis eſt, *Minervam Byzantii* πολιοῦχον fuiſſe Deam teſtis eſt *Marinus* in vita *Procli*: nummis autem tutelares urbium Deos Deaſve præ ceteris quibuſcunque rebus imprimi ſolitos res eſt longe notiſſima: porro Deorum Dearumve formam Byzantinorum in nummis olim fuiſſe ſignatam patere arbitror, quod *Comici* illos adpellent σιδαρέους θεούς, qua utique alia de ratione, quam quod Deos ſibi præ ſe ferrent inſculptos: nec moretur te, *Palladis* caput nulla, quod ſolitum vulgo, inſigne galea, ſiquidem ex variis *Pauſaniæ* locis conſtet, quam diverſo picta fuerit ſculptaque *Minerva* modo, ut ſcirpum in nodo quærere haud opus ſit: forſitan tamen quis putet non nulla de ratione *Dianam* eſſe, quam dixi *Minervam*: certe & hanc venatricem Deam in honore fuiſſe a Byzantinis habitam ex *Codino* novimus: & faciat huc forſitan, quod in quibuſdam eorum nummis luna falcata, uti vocat Illuſtriſſ. *Spanhemius* de Præſt. & Uſu Numiſm. conſpiciatur: ſed quod prius propoſui mihi probatur magis: lectori liberum eſto arbitrium. Percuſſum vero hunc nummum, adhucdum vigente libera Byzantiorum republica ex partis adverſæ ἐπιγραφῇ patet, quod forſitan hoc aut ſimili modo ſupplere liceat, ΕΠΙ ΦΟΚΙΟΝΟΣ, ἱερομνήμονος ſcilicet; nam per ἱερομνάμονας ſuos publici temporis rationes diſtribuiſſe atque digeſſiſſe Byzantinos ex illorum pſephiſmate liquet apud *Demoſthenem* de Corona, quippe quod ſic infit: Ἐπὶ ἱερομνάμονος Βοσποριχω, Δαμάγητος ἐν Τευλίᾳ ἔλεξεν ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν· ſed hæc aliaque talia commodiori forſitan loco alibi. Illud autem in hoc nummo, quod ſolicitum me atque implicitum habuit habetque totum, eſt huic inſculpta parti figura, quæ ſeu ſtruthionem, ſeu ciconiam, quod putem potius, qui de ciconiis bene de Byzantinis meritis legiſſe quid in eorum hiſtoria meminerim, cum canicula, uti videtur, cujus forſitan ſit mentio in iſto, quod Byzanti datum perhibent, oraculo: Ἔνθα δύο σκύλακες διερὴν μάρπτουσι θάλασσαν, habet impreſſam: pervolutis, quæcunque noveram, Byzantinorum monumentis, nihil quicquam me reperiſſe profiteor, quod aut mihi aut ipſi rei integre ſatis faciat: frigidulis quibuſdam conjecturis, quæque rationum non nitantur tibicine, lectorem lactare abſit ut velim: rogatos itaque quam poſſum enixe viros eruditiſſimos volo, quorum in hoc ſtudiorum genere florent & ſempiternum florebunt labores, ut huic nummo eleganti lucem publice accendant: te præcipue, Illuſtriſſime *Spanhemi*, qui eruditioni nummariæ penitiſſimam poſſides conjunctam antiquitatis reconditæ ac remotæ notitiam, te, inquam, vir Eruditiſſime, efflagitat hic labor, qui nullo nobis negotio, quid enim tuæ diffidamus profundiſſimæ doctrinæ? hujus nomiſmatis operta recludes atque pandes. Alias & Byzantinorum diverſos ab his pelamidibus inſignes videbis nummos apud Eruditiſſ. *Lambecium* ad *Codini Origines Conſtantinopolitanas*, quibus & urbis fortuna cenſetur incuſa.

21 Σιδηροῦν νομίσματος] C. V. σιδήρῳ νομιζόντων, uti mox Segm. ſeq. κασσιτέρῳ ποτὲ &c. νομίσαι· eſt autem σιδήρῳ νομίζειν, *ferreo uti nomiſmate. Suid.* Νομίζουσι, ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. Deinde: ἦν οὕτω καλούμενον σιδήρεόν τι νόμισμα λεπτόν. *Byzantinorum, qui numiſmate utebantur ferreo, erat ita dictum σιδάρεον quoddam tenue numiſma.* C. V. σιδάρεον (quod & *Salm.* habet, videndoſque monet *Heſych.* & *Ariſtoph. Interpretem*) νόμισμά τι. KÜHN.

Σιδηροῦν νομίσματος] MS. pro σιδηροῦν νομίσμ. habet σιδήρῳ νομιζόντων, ἦν οὕτω καλούμενον σιδήρεον νόμισμά τι λεπτόν· & neſcio annon recte, certe melius quam

δήρεον, νόμισμά τι λεπτόν· ὥς τε ἀντὶ τοῦ [22] πριῶ μοι τριῶν χαλκῶν λέγειν, πριῶ μοι τριῶν [23] σιδηρῶν· ὅθεν καὶ ἐν τοῖς [24] Στράττιδος [25] Μυρμιδόσιν εἴρηται, Ἐν τοῖς [26] βαλανείοις, προκέλευθος [27] ἡμέρα, ἅπασα ἅπαξ γῆ, στρατιαὶ, σιδαρέων·

rea moneta parva. Adeo ut pro eme mihi duobus æreis dicamus, eme mihi duobus ferreis. Unde & in Strattidis Myrmidonibus dictum eſt: In balaniis, præfinitus dies, tota tellus, ô Milites, ferreorum.

vulgo, ita ſcribas; modo σιδήρεον, νόμισμά τι λ. ſcribas: ait, Byzantiorum, quibus ferrum in uſu communi, fuiſſe ſic vocatum σιδήρεον, numi minuti genus. *Heſychius*: Σιδάρεοι, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις, σιδάρεοι θεοὶ, ὡς ἐν Βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι, ᾧ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο Βυζάντιοι· verba *Comici* ſunt:

Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ, πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. Στρ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
Σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

Ubi apud *Scholiaſtem Ariſtophaneum* habes e *Platonis Comici* Πεισάνδρῳ verſiculos de iiſdem, quos ita reconcinno:

Χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίοις,
Ὅπου σιδαρέοισι χρῶνται νομίσμασι.

Vulgati enim nuperrime etiam habent, νομίσμασι χρῶνται voculis, credo, tranſpoſitis. Certe in vulgatis σιδηροῦν νομίσματος non multum ſani eſt; ut & mox in σιδήρεον, ut ex ſequentibus etiam patet. Illud σιδήρῳ νομιζόντων vero ita in ſuo MS. γράφεσθαι & *Schottus* noſter hic adnotavit: & ſine dubio ita *Ariſtoteles* dixerat: eadem phraſi & vulgo non omnino corrupta mox Segm. 79. habes καττιτέρῳ (ita enim MS.) ποτὶ ἀντ' ἀργυρίου νομίσαι Syracuſanos. Nummulum hunc Byzantinum, quem σιδηροῦν vocitabant, ejuſdem valoris fuiſſe cum χαλκῷ vult *H. Junius* Nomenclatore in *Chalcus*. JUNG.

22 Πριῶμοι] Scribe πριῶ μοι binis vocibus, ut & ſtatim πριῶ μοι τριῶν σιδηρῶν, ut MS. habet: id eſt ἀγόρασον· quamvis hoc potius paroxytonως πρίω μοι dicant. Sane duabus vocibus legendum, ſive ſit illud πριῶ, ex πριάου, ſive πριάου· ſic apud Doricum *Epicharmum* Segm. 80. πριῶ μοι &c. μόσχον. *Etymologus* in ἀπρίατην· πριῶ οὖν, πρίαμαι ἐξ οὗ καὶ, πριῶ μοι, φησὶν ὁ Κωμικὸς, σελάχιον· ubi in indice *Sylburgius* *eme* interpretatur imperative. JUNG.

Πριῶμοι] Cum *Jungermanno* noſtro ſeparavi utraſque voces, quæ vitio coaluerant. In quam ſyllabam accentum referas tanti non eſſe puto: *Etymologus* monſtrante *Jungermanno*, vulgatæ accentus poſitioni facit patrocinium: apud *Heſychium* tamen & *Suidam*: Πρίω, ἀγόρασον. Et disjunctis vocibus ſcripſiſſe πριῶ μοι *Sperlingium* animadverto p. 184. dictæ ſæpius diſſertationis, ubi totius loci ſenſum voculæ γένος ſupplemento fulcire tentat: nos meliora MSS. docent.

23 Σιδηρῶν.] C. V. σιδηρίων. KÜHN.

24 Στράτιδος] MS. Στραττίδος. Sed ſcribe Στράττιδος· quamvis noſter *Caſaubonus* ſe tam *Strattim* quam *Stratim* invenire ait VII. *Athen.* 23. ubi de omnibus hujus *Comici* fabulis plura habes. Illi Catalogo forte & ποταμοὺς, *Pluvios* poſſumus addere: certe ſi recte capio quæ *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad extremum *Plutum* adnotat: ἀλλὰ γὰρ Στράτις (ſcribe Στράττις) πρὸ ἀμφοτέρων τούτων (*Lycophrone* & *Ariſtophane*) τοὺς ποταμοὺς διδάσκων, εἰς Φυλλίον ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα· ſubjicitque ipſos verſiculos *Strattidis* inde:

Ὑμεῖς τε πάντες ἕξετ' ἐπὶ τὸ Πύθιον
Ὅσοιπερ ἐστὲ μὴ λαβόντες λαμπάδας,
Μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον φυλλίου.

Qui ultimus verſiculus tamen claudicat: nec nuperi editores *Ariſtophanis* ſanarunt, quod videtur tamen viris doctis facile fuiſſe: nos imperitiores potius expectabimus alios. JUNG.

Στράτιδος] Στράττιδος littera τ geminata cum *Kühnio* textus habet; idemque ſuperius alicubi factum memini: alias & apud *Michaelem Apoſtolium* Στράτις ſcriptum reperio. De Μυρμιδόσι confirmant MSS. niſi quod, puto, in iſtis integrius extet Μυρμηδόσιν titulo Dorico: *Heſychius*: Μυρμηδόνες, οἱ μύρμηκες ὑπὸ Δωριέων· nam, aut fallor, aut fallatur ſi quis nominatam a Myrmidonibus populo cenſeat fabulam: fuit alias, quum conjectarem Μακεδόσι, ſiquidem Μυρμηδόνες nec in *Athenæo*, nec *Suida*, aliove quopiam reperiri ſciam: neque alium hoc *Pollucis* noſtri locum *Caſaubonus* adtulit: Μακεδόνες vero fabula *Strattidis* notiſſima: ſed ne quid nimis temerarium a nobis dictum fiet, caveamus. Ipſum *Comici* locum infelicius tentaſſe *Kühnium* Eruditiſſimum, atque expoſuiſſe exiſtimo: eſt & in MSS. nævi quiddam: ita conſtituo totum: Ἐν τοῖς βαλανείοις προκέλευθος ἡμέρα, Ἅπασα ἅπαξ γῆ, στρατιαὶ, σιδαρέοι· νοῦμοι puta, quæ vox & a Byzantinis, credo, ſiquidem loquendi modo uterentur Dorico, fuit uſurpata. Προκέλευθον autem ἡμέραν voce Byzantina τὴν προκηρυττομένην εἰς τὸ ἐκκλησιάζειν appellatam exiſtumo: neque alio ſenſu *Kühnius* cepiſſe videtur: tum quoque ſtatuamus neceſſe eſt traduci in his atque ſugillari a *Strattide* Byzantinorum βαλανειομανίαν, qua mihi voce uti liceat: iſtis ad calculum poſitis hic mihi ſenſus ab ſeſe fluere ſponte videtur: *ita deditos fuiſſe balneis Byzantinos, ut in iſtis populi celebrarentur comitia, in iſtis totus ſimul eſſet terræ Byzantinæ populus, in iſtis de expeditionibus conſuleretur, & in iſtis denique ipſa mercatura exerceretur*; quæ omnia alias in foro peragi mos erat: & hæc quidem cum ipſis *Strattidis* verbis commodoque ſenſu egregie, ni me decipiam, concinunt: non itaque in hanc rem plura prodigam verba. Βαλανείοις habes ex emendatione *Kühnii* pro βαλανείοις· tum ἅπασα ἅπαξ, quod erat in MSS. præferendum videbatur editæ lectioni ἅπαξ ἅπασα· & σιδηρέων quoque vitioſum erat, itaque σιδαρέων in textu: quid noſtræ ſit ſententiæ, expoſui.

25 Μυρμιδόσιν] C. V. Μυρμηδόσιν *Strattidis* ῥῆσιν ita collocarem:

Ἐν τοῖς βαλανείοις προκέλευθος ἡμέρα
Ἅπαξ ἅπασα, ἡ στρατιὰ, σιδάρεον.

In ipſis balneis dies indicitur
Quæcunque, expeditio, σιδάρεον.

Indicant verſus, Byzantios ita voluptatibus deditos eſſe, ut quæ alias in foro aliiſque locis publicis per præconem ſolent indici, apud eos in balneis, ubi vinum immodice hauſtum excoquebant per ſudorem, ſint intimanda: eo namque frequentes confluebant Byzantii, ſive igitur dies ſtatuta quævis, ſive expeditio, vel quædam ad rem nummariam pertinentia publice promulganda venerint, in balneis ea indicta ſunt, vel indici potuerunt commodius quam in alio loco publico. C. V. in priori verſu legit: ἡμέρα ἅπασα ἅπαξ γῆ, ex quo legi poſſet ἁρπαγή. *rapinas* in hoſtico ſcilicet, vel res raptas, quæ etiam ſolent indicari per præconem; in poſteriori σιδαρέων· vid. & *Heſych.* in σιδάρεοι Θεοί ex *Ariſtoph. Nubibus*: unde patet ferreum illud numiſma Dei alicujus ſignatum fuiſſe imagine. KÜHN.

Μυρμιδόσιν] MS. mendoſe μυρμηδόσιν. JUNG.

26 Βαλανείοις] MS. βαλανείοις. JUNG.

27 Ἡμέρα ἅπαξ ἅπασα γῆ] MS. ἡμέρα ἅπασα ἅπαξ γῆ στρατιαὶ σιδαρέων· ego adhuc parum in illis *Strattidis* video, quæ nobis elucidabunt viri docti. JUNG.

79 * Ferrea quoque moneta Lacedæmonii utuntur, ingenti magnitudine parum valente: aceto vero ejus vigorem, propter ſcindendi difficultatem, extinguunt. Syracuſiis vero ſtannum argenti loco haberi, Dionyſius author eſt. & numiſma illorum quatuor faciebat drachmas Atticas, pro una. Numus vero,

* [28] σιδηρῷ δὲ νομίσματι καὶ Λακεδαιμόνιοι χρῶνται ἐκ πολλοῦ ὄγκου ὀλίγον δυναμένῳ· ὄξει [29] δὲ αὐτοῦ τὴν ἀκμὴν [30] εἰς τὸ ἄτομον κατασβεννύουσι· [31] τοὺς μέντοι Συρακουσίους [32] κασσιτήρῳ ποτε ἀντ' ἀργυρίου νομίσαι Διονύσιος κατηνάγκασε· [33] καὶ τὸ νομισμάτιον τέσσαρας δραχμὰς Ἀττικὰς ἴσχυεν, ἀντὶ μιᾶς· [34] ὁ δὲ νοῦμμος δοκεῖ 79

28 Σιδηρῷ δὲ νομ. &c.] MS. σιδαρέῳ δὲ νομισμ. κ. λ. χρ. ἐ. π. ὀ. ὀ. δ. ὄξει. Eadem *Plutarchus* in *Lycurgo* & *Lyſandro*, ut adnotavit *Hoſtus* libr. I. Rei Numm. c. 7. n. 4. JUNG.

Σιδηρῷ δὲ νομ. &c.] De ferreo Laconum nomiſmate meminere plures: ſunt tamen qui coriaceum fuiſſe perhibent; in iis *Nicolaus* apud *Stobenſem*: de utraque veterum opinione *Lipſius* de R. N. pag. 7 & 8. ubi *Polluci* noſtro ſuccenturiantes nominat *Plutarchum* in *Lycurgo* & *Lyſandro*, *Polybium* & *Xenophontem*: plura reperies apud eruditiſſimum *Sperlingium* de *N. non C.* cap. 29. ubi de *Lacedæmoniorum* nummis tractat effuſe: *Pollucei* loci mentionem quoque feciſſe *Cragium* in Commentario de *Rep. Laced.* reminiſcor.

29 Δὲ αὐτοῦ τὴν ἀκμὴν] Quam multa adhuc vitioſa atque mutila ſint in hoc capite vix credas: ut credas, in ſequentibus abunde dabimus, quæ fidem perhibent. Nec enim commodius nobis potuit accidere, quam quod MS. noſter ita in hoc capite nos non prodat, ut omnia iſta fidelius & plenius, exceptis paucis aliquot χασμοῖσι, exhibeat, quam vulgati: optimus *Noſter* amicus a ſuo deſertus fuit nec in tempore nec loco opportuno. Nos e noſtro fideliter exhibebimus, quæ inveniemus: viri docti porro a ſe operam dabunt: nam nobis ad hanc rem nec vires nec ingenium ſuppetit: hic itaque pro δὲ αὐτοῦ τὴν ἀ. MS. habet: δ' αὐτὴν ἀκμὴν &c. JUNG.

30 Εἰς τὸ ἄτομον] *Ut vim ſecandi perdat ferrum, aciem ejus candefactam aceto ſuffuſo extinxerunt*, ut nec exportari potuerint nummi ferrei in alias regiones. *Plutarch.* in vita *Lycurgi*: ὄξει γάρ, ὥς λέγεται, διαπύρου σιδήρου τὸ στόμωμα κατασβέσας, ἀφείλετο τὴν εἰς τἄλλα χρείαν καὶ δύναμιν ἀσθενοῦς καὶ δυσέργου γενομένου &c. Quæ *Porphyrius* de *abſtinentia* habet, de ferreo nummo Laconum, omnia ad verbum deſcripta ſunt ex *Plutarcho*. Cæterum C. V. pro δὲ αὐτοῦ leg. δ' αὖ τὴν ἀκμὴν &c. *Salm.* pro ἄτομον leg. ἄστομον vel ἄτονον, quæ eodem recidunt. KÜHN.

31 Τοὺς μὲν τοι Συρακουσίους &c.] Egregie MS. τοὺς μέντοι Συρακουσίους καττιτέρῳ πότε ἀντ' ἀργυρίου νομίσαι δ. κ. Jam vulgata vel caſſa nuce non emam: reſtitue iſtam lectionem optimam & veriſſimam, ſine dubio *Noſtro* ex *Ariſtotelis* Syracuſanorum πολιτείᾳ acceptam: καττιτέρῳ νομίσαι, ut modo ex ejuſdem philoſophi, credo, Byzantinorum republica dixerat, σιδήρῳ νομιζόντων, quemadmodum ex MS. ibi legimus: extat vero hæc eadem hiſtoria & in II. Oeconomicorum *Ariſtotelis*, ut bene obſervavit *Hoſtus* lib. I. Rei Numm. c. 7. n. 8. Locus eſt Oeconom. II. cap. 2. Διονύσιος Συρακούσιος &c. οὐκ εὐπορῶν δὲ ἀργυρίου, νόμισμα ἔκοψε καττιτέρου· καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, πολλὰ τοῦ κεκομμένου νομίσματος ὑπεῖπεν· οἱ δὲ ἐψηφίσαντο καὶ μὴ βουλόμενοι ἕκαστος ὃν εἴλετο ἔχειν ὡς ἀργυροῦν, ἀλλὰ μὴ καττιτέρινον. JUNG.

Τοὺς μὲν τοὶ Συρακ. κασσιτήρῳ &c.] Præſtantiſſimam atque Ἑλληνικωτάτην MSS. lectionem textui non reſtituiſſe ineptum foret: dudum eſt, quod mendi quid in hoc loco viris eruditis ſuboluit; *Salmaſ.* de M. Uſur. pag. 247. pro τοῖς Συρακουσίοις vere habet τοὺς Συρακουσίους, quam emendationem ſecutus eſt *Sperlingius* de *Nummis non Cuſis*, p. 17. cui tamen ceteram eluere maculam ex aliis ſimilibus, quæ adducit, locis in promptu fuerat ac facili: ſed neque *Salmaſius* id præſtiterat, cui eadem erant ad manum de *Uſur.* p. 436. Mox pro νόμισμα αὐτῶν melius in MSS. & ex iis in textu νομισμάτιον. Ἀττικὰς autem cur dicto loco *Salmaſius* poſt δραχμὰς abolendum cenſeat rationem hercle nullam video.

32 Κασσίτηρον] Κασσίτερον. SEB.

Dionyſius autor eſt] *Dionyſius* Syracuſios coëgit ſtannum pro argento habere. Atqui *Democritus* apud *Athenæum* XV. fol. 669. μνημονεύσω, inquit, τοῦ χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου· χαλκοῦς δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ συμβουλεῦσαι Ἀθηναίοις χαλκῷ νομίσματι χρήσασθαι. SEB. 2.

Κασσίτηρον] C. V. τοὺς μέντοι Συρακουσίους καττιτέρῳ ποτε· vid. ſupra Segm. præced. & *Ariſtot.* libr. II. *Oeconom.* de *Dionyſio*. KÜHN.

33 Καὶ τὸ νόμισμα αὐτῶν] C. V. νομισμάτιον τέτταρας. KÜHN.

Καὶ τὸ νόμισμα αὐτῶν] MS. καὶ τὸ νομισμάτιον τέτταρας δραχμὰς Ἀττ. quæ omnia pro vulgatis reſtituamus. JUNG.

34 Ὁ δὲ νοῦμμος &c.] *F. Urſinus* hæc adfert ad *Feſti* fragmentum, ad iſta: *Nummum ex Græco vocabulo* νοῦμμος *exiſtimant dictum &c.* Tu vide incomparabilem *Scaligerum* Conjectan. in lib. IV. Varronis de ling. Latin. ad iſta: *In argento nummi: id a Siculis;* JUNG.

Ὁ δὲ νοῦμμος] Hoc *Pollucis* noſtri loco qui de *nummo* ſcripſere viri eruditi plurimi utuntur: *Scaliger* de R. N. hinc evincit *falſo credidiſſe virum ſummum* Georgium Agricolam *Siculos a Romanis in re nummaria accepiſſe multa*: ibidemque vir maximus Δωριέων legendum docet pro ὁρίων, quæ prava erat editionum ante *Seberum* lectio. *Lipſii* vero hæc pono verba, quibus & hanc *Pollucis* particulam Latine redditam habet: *Nummi nomen a Græcis aut Siculis eſſe breviter Varro teſtatur: & Pollux uberius:* Nummus, *inquit*, videtur Romanorum nomen eſſe, eſt autem Græcanicum eorum, qui in Italia aut Sicilia Dores habitarunt. *Et addit auctoritates* Epicharmi, *tum &* Ariſtotelis, *qui in Tarentinorum republica teſtatur nummum ab iis dici pecuniam cum impreſſa effigie* Tarentis *filii* Neptuni. *A Græcis vero vicinis Romani ſumpſere, & duplici m recte ita ſcripſeris, etſi alii tamen a* Numa *nomen derivant: Tranquillus ejus ſententiæ auctor apud* Suidam, *qui primum* Numam *regem pecuniam e ferro atque ære ſignaſſe apud Romanos, atque ab ejus nomine numos dictos: quæ derivatio unicum m adprobat; & ſane lapides ac libri priſci ambigue ſcribunt.* Quibus addenda tibi, quæ *Snellius* habet, mox ab initio libelli de Re Nummaria, & ex *Salmaſio Sperlingius* pag. 222. Quod autem de origine nummi a *Numa* adfertur, nihil eſt aliud, quam putidiſſimus otioſi Grammaticulorum cerebri abortus: non meminerant illi ſcilicet, quæ vetuſtiores probatioreſque Romanæ hiſtoriæ ſcriptores de ſignatis a *Jano Saturnoque* nummis tradiderant poſteris: neque alio tibicine hæc fulcitur nugaciſſima etymologia, quam utriuſque nominis ſimilitudine, qua ſæpius ratione adducti poſterioris ævi Grammatici mirum quæ etymologiarum monſtra pepererint: hanc eandem rem reperies in *Cedreno* ac *Chronico Paſchali*: & eſt mihi quoddam MSS. Chronici breviſſimum fragmen, ubi idem extet. Cum MSS. mox poſt Ἑλληνικὸν commode particulam καὶ, quæ pleniorem efficit ſenſum, inſeruimus.

μὲν εἶναι Ῥωμαίων τοὔνομα τοῦ νομίσματος· [35] ἔστι δὲ Ἑλληνικὸν, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίᳳ καὶ [36] Σικελίᳳ [37] Δωριέων· ὁ Ἐπίχαρμός τε γὰρ ἐν ταῖς Χύτραις φησὶν, [38] Ἀλλ᾽ ὅμως καλαὶ καὶ [39] πῖοι ἄρνες, εὑρήσουσι δέ μοι καὶ νούμμους, πωλατιᾶς γὰρ
80 ἐντὶ τᾶς ματρός· * καὶ πάλιν, [40] Κᾶρυξ ἰὼν εὐθὺς πριῶ μοι δέκα νούμμων μόσχον καλήν· [41] καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ταραντίνων πολιτείᾳ φησὶ, καλεῖσθαι νόμισμα παρ᾽ αὐτοῖς [42] νοῦμμον, [43] ἐφ᾽ οὗ

Romanum videtur numiſmatis nomen : eſt vero Græcum Dorienſium, qui in Italia & Sicilia habitarunt. Epicharmus quidem in ollis inquit : ſed ſimul pulchræ & pingues oves mihi inveniunt numos. * & rurſum : Præ- 80
co ſtatim profectus eme mihi decem numis pulchrum vitulum. Et Ariſtoteles in Tarentinorum Republica tradit, numiſma ab ipſis numum vocari : eique

35 Ἔστι δὲ Ἑλλην. τῶν ἐν Ἰτ. &c.] Καὶ τῶν ἐν Ἰταλίᳳ, id eſt, in *ora illa Italiæ*, quæ dicta eſt *magna Græcia*. KÜHN.

Ἔστι δὲ Ἑλλην. τῶν ἐν Ἰτ. &c.] MS. ἔστιν δὲ Ἑλληνικὸν, καὶ τῶν &c. plenius & rectius. JUNG.

36 Σικελίᳳ] *Varro* de LL. lib. IV. *in argento nummi : id a Siculis :* νοῦμμος a Dorico νοῦμος, lex, ut νοῦσος pro νόσος, nam Græci Sicilienſes & Italici Dorica dialecto utebantur; eſt enim νοῦμμος quaſi lex quædam ad æqualitatem redigens pretium inter emptorem & venditorem, omnemque ſuam vim a lege habet. KÜHN.

37 Δωριέων] Ita emendat *Matthæus Hoſtus*, lib. I. pag. 68. priores editiones, ὁρίων. SEB

Δωριέων] MS. δωριιέων· quæ virorum doctiſſimorum emendationem confirmant, qui δωριέων ſcripſerunt, ut *Scaligeri* loco dicto ad Varronem ita hinc laudantis, ut *Henr. Stephani*, quodque bene repoſuit noſter *Seberus*. *Hoſtus* eam etiam indicavit lib. I. Rei Numm. cap. 3. ubi de nummorum adpellatione a cauſa efficiente, in νοῦμμος. n. 2. vulgo enim peſſime legebatur ὁρίων, quod & doctiſſ. *Urſinus* ad *Feſtum* loco dicto retinuit. *H. Stephani* vero manus in Codicis ſui ora hæc eſt, ad illud ὁρίων. Δωριέων, ait, *ut in* κύβιτον dicit, τῶν ἐν Σικελίᳳ Δωριέων (*ſupra nimirum II*, 141.) *Hanc meam emendationem probavit etiam* Scaliger, *& ita emendavit in ſecunda editione ſuarum annotationum in Varronem*. Cæterum quæ ſequuntur apud *Pollucem*, ὁ Ἐπιχ. deſunt in MS. noſtro, uſque ad iſta καὶ Ἀριστ. JUNG.

38 Ἀλλ᾽ ὅμως] *Epicharmus* in *Chytris* :

Ἀλλ᾽ ὅμως καλαὶ πῖοι ἄρνες
Εὑρήσουσι δή μοι καὶ νούμμους·
Πωλατιᾶς γὰρ ἐντὶ τᾶς ματρός.

Bonæ tamen agnæ nitidæque
Invenient etiam mihi nummos;
Vendituris enim eas in Matris,

ſc. æde, in ματρῴῳ, ubi proſtare videbantur agni ſacris faciendis apti, ultima autem verba ſunt alterius, qui reſpondit alteri ſubjicitque cauſſam, cur agni facile ſint inventuri emptorem. KÜHN.

Ἀλλ᾽ ὅμως] Verſus hi *Epicharmi* primi quomodo diſponendi ſint, fortaſſe non laborem, niſi me vox νούμμων turbaret; ita enim ſciberem:

— ἀλλ᾽ ὅμως
Καλαὶ κ. πῖοι ἄρνες, εὑρήσουσι δὲ
Μοι καὶ νούμμους; πωλατιᾶς γὰρ ἐντὶ τᾶς
Ματρός. —

In *Scaligeri* noſtri Conjectaneis ita editi ſunt:

Ἀλλ᾽ ὅμως καλαὶ καὶ πῖοι ἄρνες, εὑρήσουσι δὲ
Μοι καὶ νούμμους καὶ γὰρ ἐντὶ πωλατιᾶς τᾶς ματέρος.

Cæterum πῖοι an forte Siculi ita, pro πίονες, dixerint cogitandum eſt. De πωλατιᾶς taceo cum aliis. JUNG.

Ἀλλ᾽ ὅμως καλαὶ &c.] In verſuum formam *Epicharmi* verba redegit apposite *Jungermannus* noſter : πῖοι ἄρνες, *oves pinguiculæ*, voce non tantum Siculis ſed & ipſis Græcis apprime nota : in *Heſychio* πιώτατον exponitur λιπαρώτατον· quod utique fuerit a πῖος vel πίος. *Nicander* — ἔνθα Πιωτέρην ὅτε βότρυν ἐσίνατο κήκας ἀλώπηξ· ab eademque origine eſt in *Philoxeni Gloſſis*: Πιότης, *obeſitas*: tum vero, εὑρήσουσι δέ μοι καὶ νούμμους dictum eleganter: εὑρίσκειν ἑαυτῷ δόξαν, apud *Thucydidem*, *honorem ſibi acquirere*: ſimilique notione apud Romanos *invenire*, uti monet ad iſta *Terentii* in *Eunucho*, *Utinam tam aliquid invenire poſſis Phædria Quam hoc peribit* — *Donatus*, cui & hæc alia ex *Comici Heautontimorumeno* adfertur χρῄσεις· *ut ſerves, quod labore invenerit*, ὅπερ ἂν πόνῳ εὑρίσκῃ, *paraverit*. Illa jam ſequuntur in *Epicharmi* verſiculis, quæ vere ſunt obſcura atque difficilia, eo magis, quod Siculæ dialecti parum omnino nec niſi ſtetilia ſuperſint veſtigia: opem tamen, quam poſſumus, adferre tentabimus, nec infeliciter plane, uti ſpero: ἐντὶ pro εἰσὶ Dorice dictum, quis ſit eruditorum, qui ignoret? non tamen id advertiſſe *Kuhnius* videtur: pro πωλατιᾶς minima mutatione refingo πωλατίας· πωλατίας γὰρ ἐντὶ τᾶς ματρὸς, iſto ſenſu: *vendendas enim eas habet mater*: nec loquendi formulam mirabere duriuſculam atque difficilem primo adſpectu, ſi Sicula memineris eſſe: quin vero nihil eſt in ea, quod cum analogia pugnet linguæ Græcæ, exhibetque potius elegantem dialecti Doricæ vel Siculæ characterem: arbitrium eſto aliorum de hac qualicunque emendatione; mihimet tamen ipſi favente Critica illa *Epicharmi* poſteriora reſtituiſſe videor. In altera Siculi *Comici* χρήσει κᾶρυξ emendavi pro Κῆρυξ.

39 Πῖοι] An πίονες; & quid mox πωλατιᾶς; *Hoſtus* tacite hunc locum tranſilit: & poſteriorem iſtam clauſulam interpres quoque. SEB.

40 Κῆρυξ ἰὼν &c.] Verſus ita formarim:

— Κῆρυξ ἰὼν
Εὐθὺς πριῶ μοι δέκα νούμμων μόσχον καλήν.

— *Præco abito &*
Statim eme mihi decem numis vitulum bonum.

KÜHN.

Κῆρυξ ἰὼν &c.] Hic ſcribe Dorice κᾶρυξ. Sic & *Scaliger* habet : κᾶρυξ εὐθὺς ἰὼν πριῶμοι &c. & πριῶ μοι reſtituit etiam *Henr. Stephanus* in ſuo Codice: quum alias ederetur πριῶμαι. Sic ſupra Segm. 78. πριῶ μοι τριῶν σιδηρέων. Sed ad MS. noſtrum. JUNG.

41 Καὶ Ἀριστ. ἐν τῇ Ταρ. πολ.] Ita MS. καὶ Ἀριστ. ἐν τῇ Ταραντίνων πολιτείᾳ, καλεῖσθαι, φησὶ, νομ. &c. JUNG.

42 Νοῦμμον] *Salm.* leg. νοῦμμος νόμισμα παρὰ Ταραντίνοις. KÜHN.

43 Ἐφ᾽ οὗ] MS. ἐφ᾽ ᾧ ἐντ. JUNG.

Ἐφ᾽ οὗ ἐντετυπῶσθαι &c.] Quæ ſuperius ex *Lipſio* in medium dedimus & hæc *Pollucis* noſtri tangebant. Se quoque tales vidiſſe nummos refert Illuſtriſſ. *Scaliger* pag. 3. de R. N. *Sed Tarentinis* νοῦμμος *erat argenteus*, ipſa viri verba pono, *cui incuſus erat* Taras Neptuni *filius delphino inſidens*, *cujuſmodi multos vidimus hodie drachmæ pondere*, *ſi bene memini*. Et *Snellii* quoque locum legendum dabimus, quem, ut *Pollucem* illuſtret, inquit ſcripſiſſe: *Ariſtoteles ſcriptum reliquit in Tarentinorum republica numiſma quoddam* νοῦμμον *vocari*, *in quo Tarenti* (Tarantis) Neptu-

inſculptum eſſe Tarentum, Neptuni fi-
lium delphino vectum. Inſuper in Agri-
gentinorum Republica inquit Ariſtoteles,
aliquem mulctari triginta litris: litram
vero conſtituere obolum Æginæum. cæ-
terum apud eundem in Himereorum Po-
litia, etiam alia inveniet Siculorum no-
mina: utpote unciam, quæ valet æreum
81 unum. * & ſex talenta, quod eſt duo æ-
rei. & tria talenta, quæ ſunt tres. Et ſemi-
litrum, quod ſex & litram facit, quam obo-

ἐντετυπῶσθαι Τάραντα τὸν [44] Ποσειδῶνος, [45] δελ-
φῖνι ἐποχούμενον· καὶ μὴν ἐν [46] Ἀκραγαντίνων πο-
λιτείᾳ φησὶν Ἀριστοτέλης, ζημιοῦσθαί [47] τινα
[48] τριάκοντα λίτρας· δύνασθαι δὲ τὴν λίτραν ὀβο-
λὸν Αἰγιναῖον· ἀλλὰ μέντοι παρ' αὐτῷ [49] τις ἂν
ἐν τῇ Ἱμεραίων πολιτείᾳ καὶ ἄλλα [50] εὕροι Σικε-
λικῶν νομισμάτων ὀνόματα, οἷον [51] οὐγκίαν, ὅπερ
δύναται χαλκοῦν ἕνα· * καὶ [52] διξάντα, ὅπερ 81
ἐστὶ δύο χαλκοῖ· καὶ τριξάντα, ὅπερ τρεῖς.
[53] καὶ ἡμίλιτρον, ὅπερ ἕξ· καὶ λίτραν, ἣν εἶναι ὀβο-

ni *filii delphino invecti eſſet imago expreſſa: hujuſmodi nummum areum pondere granorum* 124. *habui, cui parte una impreſſa effigies viri nudi delphino inſidentis; ſub delphini corpore quaſi ſpina aut ſpherula: in ora literis Græcis* ΤΑΡΑΝΤΙ· *notis fugacibus, ſed tamen qui ab attento facile legerentur: parte altera itidem vir nudus ſedens, manu, ut videbatur, ſuper aram extenſa, ita obſcure ut reliqua conjectare non potuerim: cujus deſcriptionem hic propterea exhibui, ut* Pollucis *locus ille clarius intelligatur.* Elegans autem nummi Tarentini pari figura, quam retulit *Pollux*, ſignati ſuppeditavit ectypum præſtantiſſima cimeliotheca *Wildiana*, quem itaque in tuam, benivole lector, gratiam apponendum curavimus: in hac parte Τάρας ὁ Ποσειδῶνος δελφῖνι ἐποχούμενος, quique hac arcum, altera teneat telum. adverſa *Caſtoris* equitantis effigies cum adjecta ſolito Dioſcurorum inſigni ſtellula: Lacedæmoniis nimirum oriundos ſe hoc ſigno teſtabantur, qua de re eſt in *Pauſania Phocicis.* Sed hæc tibi eruditius antiquarii, ut dicimus, expedient.

44 Ποσειδῶνος] MS. Ποσιδῶνος. JUNG.

45 Δελφῖνι] Talem nummum Tarentinum exhibitum *Proſpero Pariſio*, qui edidit *rara numiſmata Magnæ Græciæ*, videre eſt *Tabul.* XII, 1. 9. KÜHN.

46 Ἀκραγαντίνων] MS. Ἀκραγεντίνων. JUNG.

47 Τινα] MS. ζ. τινὰς τρ. & ſupra ſane eſt, quamvis alio numero, ex eadem Acragentinorum republ. ὡς ἐζημιοῦτο πεντήκοντα λίτραις IV, 174. alterutro itaque loco vitium in numero λιτρῶν· nam eundem locum eſſe hunc & qui ſupra allatus eſt, patet vel ex eo quod ſupra quoque ſtatim inducit *Ariſtotelem* hæc verba: ἡ δὲ λίτρα δύναται ὀβολὸν αἰγιναῖον. De λίτρᾳ alias *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. c. 8. tm. 17. JUNG.

48 Τριάκοντα λίτρ.] *Salm.* alibi πεντήκοντα λίτραις. KÜHN.

49 Τις ἂν ἐν τῇ Ἱμερ. &c.] MS. αὐτῷ τὶς ἐν τῇ Ἡμεραίων. Antea male vulgabatur Ἱμερίων· ſed Ἱμεραίων etiam in ſuo Codice repoſuit *Henr. Stephanus*, ut ſupra IV, 179. fuit: nec aliter viri docti agnoſcunt. JUNG.

50 Εὕροι Σικελῶν ὀνόματα] C. V. εὕροις Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, οἷον οὐγκίαν. KÜHN.

Εὕροι Σικελῶν ὀνόματα] MS. εὕροι Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, οἷον &c. reſtitue ita vulgata, quæ mutila ſunt & mendoſa. JUNG.

Εὕροι Σικελῶν ὀνόματα] Suppleri ex MSS. Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, ita poſtulante ſenſu: ſequebatur vulgo οὐγγίαν· ſed melius in MSS. οὐγκίαν, quod, favente *Jungermanno*, repoſuimus: nam quod οὐγγία apud recentiores legitur, id potius a Romanis eſt deſumptum, quam a *Siculis*, qui οὐγκίαν ab ὄγκος dixere. Vide *Snellium* de R. N. pag. 19. ubi hunc de uncia *Pollucis* adfert locum.

51 Οὐγγίαν] MS. οὐγκίαν· & ſic repone, ut etiam fecerat in ſuo Codice *H. Stephanus*, & *Scaliger* habet Conjectan. ad libr. IV. Varron. de ling. Latin. ubi Varronem notat ſcribentem: *Uncia ab uno* &c. quum Siculum ſit vocabulum. JUNG.

52 Ἓξ τάλαντα, &c.] *Salm.* pro ἓξ τάλαντα legit ἑξάντα & mox τετράντα vel τριάντα. KÜHN.

Ἓξ τάλαντα, &c.] Ἓξ τάλαντα & mox χαλκοῖ· καὶ τρία τάλαντα etiam MS. noſter habet. Sed *H. Junius* pro illo; ἑξτάντα· & pro altero, τρίαντα, reponendum certo adfirmat, quemadmodum & ſupra IV, 179. *Pollux* eadem referens, tamen ἑξάλιτρα, & τριάκοντα habet: nempe ita Sicula lingua dicta, pro *Sextante* & *Triente*, ait *H. Junius*, Nomenclat. in *Sextans. Junii* lectionem, quaſi certam, ſecutus eſt, textu *Pollucis* ita prolato, *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. cap. 5. n. 5. & c. 8. tm. 18. n. 1. ubi tamen male τετέραντα, pro *Juniano* τρίαντα habet. Ego ſupra dixi, nihil temere mutandum in iſta variantia contextus: & ſi idem jus mihi non emendandi, ſed conjectandi tamen; dixi mihi longe δωρικώτερον videri, ſi conjiciamus διξάντα & τριξάντα· cujus ſententiæ me nondum pœnitet, quamvis nihil certi queam adfirmare, idque mihi ita videatur, ut non certo tamen videri fatendum ſit. Commendabimus hæc alios, quos ſcimus de re nummaria moliri rara & recondita, vel jam molitos tantum nondum publicaſſe. JUNG.

Ἓξ τάλαντα, &c.] Devenimus ad locum corruptiſſimum, quique Criticorum exercuit plurimum ingenia: *Kühnius* in textum referebat ἑξάντα & mox τριάντα pro τρία τάλαντα, quorum neutrum probamus utut textui reſtituta ſupra IV, 174. quin potius accedimus *Jungermanni* noſtri, cujus acumen ingenii cum pari judicio feliciſſime conjunctum miramur quotidie, ſuſpicimuſque magis, indubitatæ conjecturæ, qua διξάντα & τριξάντα reponit: ſuperius nimirum pro ἑξάλιτρα MSS. ad unum omnes διξάντα habebant: de MS. *Palatino*, quo & *Jungermannus* noſter eſt uſus, monet quoque *Salmaſius* de *Modo Uſurarum* pag. 157. *Vetuſtiſſimum exemplar* Pollucis, *quod in Bibliotheca* Palatina *pro theſauro ſervabatur, atque oſtentabatur, & quo olim uſus eſt eruditiſſimus juvenis* Jungermannus, *qui innumeris mendis eum auctorem liberaverat, utrobique habuit* pro ἑξάλιτρα vel ἓξ τάλαντα, διξάντα· probatque mox iſtam ſcripturam tanquam veriſſimam jure merito: ſed opinionis falſus eſt *Salmaſius*, cum & hoc loco iſtum Codicem διξάντα habere ſcriberet. Illam itaque lecturam ſequutis tanquam Cynoſuram & hæc & cetera reſtituere nobis licuit: ἓξας alienum a loco & re, ut optime contra *Scaligerum* probavit *Salmaſius. Sperlingius* expediſſe ſe locum putabat, ſi ἑκτάλιτρα pro ἑξάλιτρα IV, 174. & ἓξ τάλαντα, atque pro τριάκοντα & τρία τάλαντα reſtitueret τριάγγια· illa quidem arguta, ſed quæ tamen nobis ſordent præ MSS. lectione: quid enim inventis frugibus βαλανηφαγῶμεν; in *Heſychio* Διξὸς, διττός· & idem monuiſſe, ni decipiat memoria, credo *Philoponum* & *Corinthum.* Ipſa de re plura per temporis anguſtias non licet.

53 Καὶ ἡμίλιτρον, &c.] MS. καὶ ἡμίλητρον, ἢ ὅπερ &c. Sed diſtinguendum certe eſt: καὶ ἡμίλιτρον, ὅπερ ἕξ· (ſcilicet χαλκοῖ ſupra IV, 179.) καὶ λίτραν &c. JUNG.

λόν· τὸ μέντοι δεκάλιτρον δύνασθαι μὲν δέκα ὀβολοὺς, εἶναι δὲ στατῆρα κορίνθιον· ὅτι δὲ καὶ τῶν Κωμῳδῶν τινες τῆς λίτρας μνημονεύουσιν, ἐν τοῖς [54] περὶ στατικῆς προείρηται· οὐ γὰρ οἱ Δωριεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀττικῶν [55] τινες, ὡς Δίφιλος ἐν Σικελικῷ, [56] Οἷον ἀγοράζειν πάντα· μηδ' ἓν δ' ἔχειν Εἰ μὴ [57] κικίννους, ἀξίους λίτραιν δυοῖν· [58] σὺν δὲ ταῖς λίτραις, καὶ ἄλλα ὠνόμασε νομισ-

lum eſſe autumant: decalitrum vero obolos facere decem, & ſtaterem eſſe Corinthiacum. Quod autem & Comicorum nonnulli litræ mentionem faciant, Supra de Ponderibus dictum eſt: non enim Dores modo, ſed etiam Atticorum quidam, ut Diphilus in Sicelico, Emere paſtillos, nihil vero habere, niſi cicynos quoſdam, valentes duas litras. Cum litris vero, etiam alia nominavit numi-

Καὶ ἡμίλιτρον, ὅπερ ἓξ καὶ λίτρας, &c.] Diſtinxi locum cum *Jungermanno*: & probant, quæ ſuperius IV, 174. τοὺς δὲ ἓξ (χαλκοῦς) ἡμίλιτρον. In *Herone Heliodoro* & *Cleopatra* MSS. reperio: ἡ λίτρα ποιεῖ οὐγγίας ιβ. ἡ δὲ οὐγγία δραχμὰς η· ſed illud de pondere dictum in nummaria quoque re locum habet: ſequitur in *Herone*: γίνεται οὖν τὸ τάλαντον λίτρας ξβ S' ἐν νομίσματι· τὸ δὲ ξυλικὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ τάλαντον ἐστὶ λιτρῶν τοε· dixerat ſuperius: εἶδος δὲ τὸ ξυλικὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ τάλαντον ἕτερον, ὃ μνᾶς μὲν ἰδίας ἔχει ξ· ἑξαπλάσιον δὲ σχεδὸν τοῦ νομίσματος ἀριθμοῦ. Sed vide *Scaligerum* de R. N. pag. 44. ubi horum quædam reprehendit. At ſcrupuli quid in iſtis *Pollucis*: ἡμίλιτρον ſex valet chalcos, cum dimidium ſit litræ: & obolum valere litram dixit, Æginæum puta, id eſt, decem chalcos, cujus dimidia pars quinque fuerint chalci: apud *Heronem* litra uncias valet duodecim: unciam vero æqua valere χαλκῷ docuit *Pollux*; ut ſtatuendum ſit potius litram, non obolum Æginæum ſeu decem chalcos, ſed duodecim continuiſſe; aut fuerit forſitan non æquale ſemper τῆς λίτρας pretium, quod & in aliis deprehendimus, & illuſtrabunt hæc quæ inferius ad *Epicharmi* verſiculos dicemus. *Heſychii* de litra hæc verba habeto: Λίτρα, ὀβολὸς, οἱ δὲ νόμισμα παρὰ Σικελοῖς, οἱ δὲ ἐπὶ σταθμῷ· (ita recte conjectant pro σταθμῶν) οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ τοῦ β λίβρα. Inde & λιτρισκόποι dicti Siculis ἀργυραμοιβοὶ, eodem teſte. Poſt ἓν, quod mox ſequitur, ἕνα neſcio qua de cauſa interſerebat *Kuhnius*.

54 Περὶ στατικῆς] Supra IV, 171. priores editiones, περιστατικοῖς. SEB.

Περὶ στατικῆς] Optime ita *Seberus* noſſet: & *H. Stephanus* ita hic emendaverat, adducto loco ſupra IV, 171. JUNG.

55 Τινες] MS. τινές. JUNG.

56 Οἷον ἀγοράζειν π.] Leg. οἷος ἀγοράζειν· dein C. A. πάντα μηδὲ ἓν, verſus ita conſtituerem:

> Οἷος ἀγοράζειν πάντα, μηδ' ἓν δ' ἔχειν
> Εἰ μὴ κικίννους ἀξίους λίτραιν δυοῖν.
> *Empturiens omnia, & tamen nihil habens*
> *Niſi cincinnos obolorum duorum.*

Perſtringit aliquem πτωχαλαζόνα, qui in foro omnia quæ proſtant venalia licitatur quaſi empturus, ſed cum pecunia non ſuppetat, tandem cincinnos quoſdam duobus obolis emit, uti *Mamurra Martialis*, qui pretioſas merces in ſeptis Romæ expoſitas diu perluſtraverat, pretiumque earum ſibi indicari voluerat, tandem vero

> *Aſſe duos calices emit & ipſe tulit.*

lib. IX. Epigr. 60. de κικίννοις agit *Auctor* ſupra II, 28. μαλλακίννης *Heſych.* eſt *mulierum ornamentum*, γυναικεῖον κοσμάριον· *comas emptas* Læliæ perſtringit iterum *Martialis* lib. XII. Epigr. 23. KÜHN.

Οἷον ἀγοράζειν π.] MS. οἷον ἀγορ. πάντα μηδὲ ἓν δ' ἔχειν εἰ μὴ κικίνους, κ. ξ. & pro vulgato, κικίννους repoſuerat etiam *H. Stephanus* hic; ut malim, licet MS. hic uno ν habet: ſupra II, 28. etiam duobus habebat, alias lectio MS. reliqua certe præſtabilior quam vulgata: certe alter verſiculus ut concipiendus, mihi in promptu puto:

> Εἰ μὴ κικίννους ἀξίους λίτραιν δυοῖν.

De priori ἐπέχω, an οἷον *Pollucis* ſit χρῆσιν hanc ex *Diphilo* ſubjicientis, an ad *Diphili* verſum pertineat,

> Οἷον ἀγοράζειν πάντα μηδὲ ἓν δ' ἔχειν.

Et ſic prior verſus quoque conſtet: nondum tamen in ejus extremo mihi ſat ſenſus. JUNG.

Οἷον ἀγοράζειν πάντα. &c.] Sanant hunc locum MSS. quorum lectionem in textum dedimus: pro μηδ' ἓν fuit μηδὲν· ubi mihi obſerva, quæ ſuperius de ſolita vetuſtiorum MSS. ſcriptione, cum elidendas literas ponunt, dixi: habebamus & hoc capite τριημιωβολιαῖ' ἐστὶ, recte; pro quo manu exarati Codices τριημιωβολιαία ἐστί· κικίννους reddidimus textui nativam vocem, cujus vice * κικύνους extitit. De loci ſenſu mihi cum *Kühnio* non convenit: proverbii ſpeciem habuiſſe puto iſta, μηδ' ἓν ἔχων, εἰ μὴ κικίννους ἀξίους λίτραιν δυοῖν, de homine pauperculo, cuique divitiarum eſſet nihil. Delicatulos fuiſſe Siculos atque luxuriæ deditos res eſt manifeſta, adeo ut parœmiæ Σικελικαὶ πολυτέλειαι, quæ apud *Lyſidem* eſt Epiſt. ad *Hipponem*, originem dederint: nitidos itaque cum cura capillos aluiſſe par eſt, ut credamus: naturam ars adjuvit: ſi qui capillos haberent deformes, emptis aliis atque προσθέτοις ſeſe ornabant, qui κίκιννοι dicti: *cincinnos* a voce Græca vocavere Romani, iique tam quos in uvæ racemique modum pendulos concinne finxerat natura, quam ars compoſuerat: μυροβρεχεῖς *Mæcenatis* cincinnos uſquequaque perſequutum fuiſſe *Auguſtum Suetonius* refert: meminitque de Cultu Mulierum *Tertullianus*: in *Gloſſis Cincinni*, βόστρυχοι, *cirri*: *cincinnulos* dixit *Varro*: hinc & quivis molliculi *cincinnati*: *nullus ei juvenis*, *nullus cincinnatus arrideat*, *Hieronymus* inquit in epiſtola ad *Letam*: ab eademque voce Romæ *Cincinnatorum* familiæ, cujus inſigne cincinnus: neque Deam Romanorum *Cincinniam* ignoraveris: Græcam vocem habet *Ariſtophanes* in *Veſpis* —— ἐγὼ Τουμὸν νομίζω γέρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ—— Λῶν κικίννους ηκκιῶν· ad quæ Commentator antiquus κικίννους exponit τὰς περιεστιγμένας καὶ πεπηνισμένας τρίχας· adducit illum *Comici* locum *Suidas* in voce, ubi & ex alio quodam, quem *Alcæum* putabam aliquando, hanc ita emendandam adfert χρῆσιν· καὶ μὰ τὸν εὔειρατα Τιμοῦς φιλήματος κίκιννον· per amicarum capillos atque comas juraſſe juvenes amatores, ex veterum lectione didicimus. Huc pertinet quod apud *Heſychium* lego: Κικιννα, τριχόπλαστος· conjectabam aliquando: κικιννάτος, quo de deliberent eruditi: eſt & in *Syneſii*, ſi bene memini, de *Calvitiei encomio*. Fuere itaque cincinni tortuoſis turbinatiſque flexibus penduli in humeros capilli, quos ſummo habuiſſe pretio Siculos exiſtimo; & qui talem comam a natura non haberet, nummis comparaſſe: dictum igitur in hominem egenum: *nil habet, niſi viliſſimi pretii cincinnos*: jamque, puto, patebit diſtichi ſenſus: *tanquam qui omnia vellet emere, neque aliud haberet quicquam quam binis æſtimandos litris cincinnos*: quæ mihi eo magis apparent veriora, quod *Diphilum* Σικελικῷ ſua fabula perſtrinxiſſe cenſeam Siculorum etiam pauperum mores ſuperbe luxuriantes. Sed tandem me longius, quam par erat, in cincinnis Siculiſque deliciis hæſiſſe ſentio: in viam igitur.

57 Κικίννους] *Sylb.* leg. κικίννους. SEB.

58 Σὺν δὲ ταῖς λίτραις] MS. σὺν δὲ τῇ λίτρᾳ, καὶ

ſmatum nomina Epicharmus in Harpagis,
82 utpote cum dixit. * Vates ſane, quæque mulieres fatuas defraudant argento. alia quidem, litram: aliæ vero, ſemilitram recipientes, & omnia ratione cognoſcunt. & rurſum, Ego vero marſupium, litrodecalitrum,

μάτων ὀνόματα Ἐπίχαρμος ἐν Ἁρπαγαῖς,
* [59] — ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες, Αἱθ᾽ ὑπονέμονται, [60] γυναῖκας μωρὰς ἀμπετώγκιον Ἀργυρίου, ἄλλαι δὲ λίτραν, αἱ δ᾽ ἂν ἡμίλιτρον δεχόμεναι, Καὶ πάντα γιγνώσκοντι· [61] καὶ πάλιν, [62] Ἐγὼ γὰρ τὸ βαλάντιον λίτρα καὶ δεκάλιτρος 82

κλ. & ita emenda: *λίτραν* enim, non *λίτρας* nominat in ſequentibus *Epicharmus*: error in vulgatis credo inde, quod hæc in MS. etiam noſtro ita ſunt ſcripta, *τῆι λίτραι*, adpoſito *τῷ μὴ ἐκφωνουμένῳ* jota, non ſubſcripto. JUNG.

59 *Ὥσπερ εἶπον. Ἦρ᾽ αἱ μ.* &c.] C. V. *ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες αἶθ᾽* &c. ac tum *μωρὰς ἀμπιτάκιον ἀργυ.* quid ſi hos verſus ita ſcripſerimus?

> *Ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες αἶθ᾽ ὑπονέμοντι*
> *Γυναῖκας μωράς· αἳ μὲν ἀμπιτάκιον ἀργύρου,*
> *Ἄλλαι* (ita C. V.) *δὲ λίτραν· αἱ δ᾽ ἂν ἡμίλιτρον δεχόμεναι*
> *Πάντα γινώσκοντι τὄτι λόγῳ.* —
>
> *Uti depaſcuntur hæ malæ divinatriculæ*
> *Mulieres ſtultas, hæc quidem argenti ampetacium,*
> *Illæ vero accipiunt litram, ſunt & quæ ἡμίλιτρον*
> *Et tum cuncta ſcire ſe ajunt.* —

Ἀμπιτάκιον ἀργύρου quid ſit perinde ſcio, ac *antempuccium*: minuti valoris nummulum fuiſſe *τὸ ὑπονέμεσθαι* arguit; nam ſecundum *Juvenalem* Satyr. VI.

> *Implet & illa* (vaticinatio) *manum, ſed parcius ære minuto.*

Salm. pro *ἀντιμπούκιον* leg. *πεμπούγκιον*, uti mox *ἑξάγιόν τι καὶ πεμπούγκιον*. *Valeſius Epicharmi* verſus ita ſcribit:

> *Ἦρ᾽ αἱ μαντεῖαι αἶθ᾽ ὑπονέμονται γυναῖκας,*
> *Μῶρος ἂν πεντούγγιον ἀργύριον ἄλλη δὲ λίτραν* &c.

KÜHN.

Ὥσπερ εἶπον. Ἦρ᾽ αἱ μ. &c.] Jam miræ nomiſmatum voces, unde quis ſe expediat? nec dubito tamen multo ſaniora in MS. noſtro ſervata, qui ita ait: *ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες, αἱ θυπονέμονται γυναῖκας μωρᾶς, ἀμπιτάκιον ἀργύριον, ἄλλαι δὲ λ. α. δ᾽ ἂν ἡμίλιτρον* &c. poſtremum ita vulgavit & *Seberus* noſter: antea editi *ἀνημίλιτρον* una voce: quod & *H. Stephanus* emendaverat, adpoſito ad oram *ἂν ἡμίλιτρον*. Cætera ut dixi ita in MS. ſunt, quæ porro reconcinnet ingenioſior. Interim MS. lectio pro vulgata reponatur potius; & puto legendum *αἶθ᾽ ὑπονέμονται γυναῖκας μωρᾶς* &c. Videtur ſane ſenſus tum nonnullus: ſcilicet quemadmodum malæ ſagae, quæ deprædatæ fuerint ſtultæ neſcio cujus fœminæ *ἀμπιτάκιον ἀργύριον*· aliæ vero *λίτραν*· aliæ *ἡμίλιτρον* accipientes: quæque omnia cognoſcant. JUNG.

Ὥσπερ εἶπον. Ἦρ᾽ αἱ μ. &c.] *Ἡρακλεῖς ἀλεξίκακε*, cum quibus hic monſtris nobis eſt decertandum? ſuperabimus tamen, ſpero, bonamque mendorum copiam profligabimus: quid inquam profligabimus, cum id egregie præſtiterit Illuſtr. *Salmaſius* de Modo Uſur. pag. 261. a quo non niſi in paucis, quæ indicare animus eſt, diſſentimus: pro iſto corruptiſſimo vocabulo *ἀντιμπούκκιον* MSS. habent *ἀμπιτάκιον* vel *ἀμπιτάκιον*· unde nobis effingit *Salmaſius*: *αἱ πεττούγκιον*· ſed felicius quam proxime ad *Palatini* Codicis lecturam reſtituo, *ἀμπιτώγκιον*, quod tibi omne cum Doriſmo ad amuſſim congruum monſtrabo: *ἀμπιτώγκιον* itaque tantundem eſt ac *ἡμιπεττούγκιον*, *quinque unciarum dimidia pars*: Dores pro *ἡμεῖς*, *ἅμμες*, *ἡμέρα*, *ἁμέρα*, *ἥμισυς*, *ἅμισυς*, *ἡμι*, *ἀμι*, quod ultimum *ι* per apocopen in compoſitione eſt abjectum, ut ſæpiſſime fieri amat: tum *πετώγκιον* pro *πεττώγκιον*, quod & *Æolica* facit dialectus, in qua *πίτορες* pro *πίττορες* ex *τέτταρες*, unde & *petorita*, qua de re conſule *Feſtum*: *ου* denique Dores mutaſſe in *ω* res eſt patula, *μῶσαι*, *μοῦσαι*, unde *πετώγκιον*, pro quo & *πετάγκιον* ex C. V. vel *πετάγγιον* haud male ſcribas, uti mox *πεντάγγιον* (*πεττάγγιον* ad Doriſmi normam malim) in altera ſcribitur *Epicharmi χρήσει*, ubi tamen MS. *πεντόγκιον*, quod nullo negotio in *πεττώγκιον* mutaveris: ſed & manu exaratorum Codicum lectionem toleremus quoque. Jam nunc porro videamus, quam id cum ipſa re conveniat egregie: litra decem continebat chalcos ſeu uncias, cujus dimidia pars *ἡμίλιτρον*, quinque unciæ ſeu chalci: eadem & *πεττώγκιον*· bini vero chalci & ſemis *ἀμπεττώγκιον*, ita ut *Epicharmum* admiſſa hac emendatione noſtra duplicato gradatim pretio adſcendere videamus: taceo, quod abſurdi quiddam otioſæque ac ineptæ repetitionis in *Salmaſii* lectione deprehendam, ſiquidem *ἡμίλιτρον* & *πεττώγκιον* non differant quicquam: munitam ergo ab omni parte lectionem meam feciſſe opinor; in textum itaque adſcivi haud gravatim. De ceteris nunc eſt monendum: iſtorum loco *ὥσπερ εἶπον. Ἦρ᾽ αἱ μαντεῖαι* MSS. ſcripturam cum *Salmaſio* textui reddidimus: tum erat in vulgatis, *ὑπονέμονται*, *γυναῖκας μῶρες*, & *ἀργύριον*· *ἄλλαι* pro *ἄλλη* & ad ſui Codicis marginem *Kuhnius* emendarat: *αἱ δ᾽ ἂν ἡμίλιτρον*· omnino ita ſcribendum cum MSS. non ſine *ἂν*, quod hic eleganter additum: tandem *τῷ τι λόγῳ*, quod poſt *γιγνώσκοντι* ſequebatur ineptiſſime, delevimus. Senſus erit, niſi me fallam, cuique facillimus. *Epicharmi Ἁρπαγαῖς* ſuperius hoc libro Segm. 26. nominat *Pollux*, ibique *ὑπόθεσιν* fabulæ digito demonſtrare volui: needum ſententiæ pœnitet, quam etiam hic planioribus exponam verbis: videri nimirum *Epicharmum* iſta fabula de rebus quibuſdam egiſſe, quæ Siculam rempublicam peſſum dabant atque diripiebant: inter illos, credo, enumerat *τὰς πονηρὰς μάντιας*, quæ aniculas ſtultiores emungebant pecunia; & plures inter antiquos fuere eruditi viri quibus id circulatorum genus ſummo opere diſplicuit: *Ennium* vide in fine ſecundi de Divinatione & apud *Euſebium* Præpar. Euang. varios.

60 *Γυναῖκας μῶρος ἀντιμπούκκιον*] Quærendum ulterius de hoc loco, & ſeq. interprete dicente neſcio quid: MS. vero prorſus tacente. SEB.

61 *Τῷ τι λόγῳ.*] C. V. non habet *τῷ τι λόγῳ*. KÜHN.

Τῷ τι λόγῳ.] Illa *τῷ τι λόγῳ* deſunt in MS. JUNG.

62 *Ἐγὼ γὰρ τὸ βαλ.*] C. V. *τόγε β. λιτρεκαιδεκάλιτρος στατὴρ ἑξάντιόν τι πεττόγκιον*· ubi legerim:

> *Ἔχω γὰρ τόγε βαλάντιον, λίτραν, καὶ δεκάλιτρον,*
> *Ἑξάνταν τε καὶ πεντόγκιον.* —
>
> *Habeo enim marſupium litram & decalitrum*
> *Hexantamque & pentuncium.* —

Στατὴρ puto gloſſema eſſe ex ſuperioribus ubi *δεκάλιτρον στατὴρ* Corinthiis dicitur: *ἑξάντα* quid fuerit *Siculis* patet ex libr. IV. cap. 24. Sect. 2. v. 4. KÜHN.

Ἐγὼ γὰρ τὸ βαλ.] Alius *Epicharmi* locus, qui ita in MS. *ἐγὼ γὰρ τόγε βαλάντιον λιτρεκαιδεκάλιτρος στατὴρ ἑξάντιόν τι πεττόγκιον*. Sed lubet aufugere hinc, quam ſaltem verba ſerere rebus inania: accedant ii, qui reapſe prodeſſe hiſce locis poſſunt. Illud *ἑξάντιον* vero pro *Junii* conjectura ſupra allata fuerit, ſi id probum. Ne tamen omittam, quid alii ad hunc locum, Avum meum in lib. de Numiſm. patet legiſſe

στατὴρ, ἑξάντιόν τε καὶ πεντόγκιον· ἔχει μὲν δή τι καὶ φιλόκαλον ἡ τούτων γνῶσις· ἴσως δὲ οὐδὲ ἡ χρῆσις ἄτοπος· [63] εἰ μηδὲ τοὺς σίγλους ὁ Ξενοφῶν ὄνομα Βαρβαρικοῦ νομίσματος εἰπεῖν ἐφυλάξατο· [64] καὶ μὴν καὶ τὸν δανάκην εἶναί τινές φασι

exangium, & pentangium. Habet enim jucundum quiddam horum cognitio, fortaſſiſque nec uſus abſurdus eſt. Puto enim & Hyllos, quo nomine Xenophon uti conſuevit, monetæ Barbaricæ nomen eſſe. Tum & Danicam, nonnulli

ἑξούγκιον & πεντούγγιον· unde credo arripuit & *Hoſtius* libr. III. Rei Numm. cap. 8. tmem. 18. n. 5. Sed pergo. JUNG.

Ἐγὼ γὰρ τὸ βαλ. &c.] Locus corruptiſſimus, cuique nos ſanando expediendoque non eſſe fatemur: periculum fecit *Salmaſius* de *M. U.* p. 260. ubi partim conjectura, *Palatino* partim Codice fretus hanc nobis concinnat lectionem:

— ἐφ' ᾧ γὰρ καὶ τὸ βαλάντιον, λίτρα,
Δεκάλιτρος στατὴρ, ἑξάντιόν τε, καὶ πεντούγκιον.

Ponam, quod olim, calidius quanquam ſit atque audaculum, conjecturæ mihi venit in mentem: καὶ πάλιν λέγει γὰρ ἐν Ἀταλάντῃ vel Ἀταλάνταις, pro iſtis, ἐγὼ γὰρ τὸ βαλάντιον. *Epicharmi* Ἀταλάντας laudat *Athenæus*: at hanc ego conjecturam hoc minus audeam commendare, quod MSS. non adjuvent, ſed editam lectionem in his prioribus defendant unanimi conſenſu. Hoc conſtituo tamen pro λιτροκαιδεκάλιτρος στατὴρ legendum λίτρα καὶ δεκάλιτρος στατὴρ, itaque in vulgaris ſupplendum: tum quoque cum MSS. pro ἑξάγγιον & πεντάγγιον integriorem certe lectionem reponamus potius ἑξάντιον & πεντόγκιον. *Kühnius* MSS. non conſultis reſtituerat in ſui Codicis margine λίτραν, δεκάλιτρον, ἑξάνταν τε καὶ πεντούγγιον· quæ itaque ſequi fas non fuit: ſenſum ſi quis extricet, libenter audiemus, quamvis hæc etiam dimidiata, tantum ut nummorum haberemus nomina, poſuiſſe *Pollucem* credi poſſit.

63 Οἶμαι δὲ τοὺς * ὕλλους] Vitium eſt in voce ὕλλους· nam nuſquam *Xenophon* utitur eo vocabulo barbarici nomiſmatis. Atque pro eo legendum τοὺς σίγλους, qua voce utitur in primo de aſcenſu *Cyri*: (fol. 256.) καπίθην ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων, τεττάρων σίγλων· ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβόλιον Ἀττικούς· id eſt, *Capithen farinæ quatuor ſiglis. Siglus autem valet ſeptem obolos & dimidium Atticos. Leopard.* Emend. libro decimo, capite decimoquinto. Σίγλος etiam *Heſych.* qui nonnihil ab adducto loco diſcrepat. Alias σίκλος ſcribunt & maxime quidem LXX. *Interpr.* Hebr. eſt שֶׁקֶל ut recte *Pollux* Βαρβαρικὸν dicat. *Heſych.* autem νόμισμα Περσικὸν, ſi primam originem ſpectes, minus proprie. vid. *Matth. Hoſtum* libro quarto, capite primo. SEB.

Οἶμαι δὲ τοὺς * ὕλλους] C. V. melius εἰ μηδὲ (conjungendum μηδὲ) τοὺς σίγλους &c. probat non tantum elegantiæ ſtudioſis hæc nummorum Siculorum nomina inſuper habenda eſſe, verum etiam uſum ſuum habere, ſiquidem nec *ſiglus Xenophon* faſtidivit, quamvis eſſet nomen barbaricum: ab *Hebræo* שקל *ſiclus.* KÜHN.

Οἶμαι δὲ τοὺς * ὕλλους] MS. ἄτοπος, εἰ μηδὲ τοὺς σίγλους ὁ Ξενοφ. egregie. Sic omnia cohærent, & reſtituas ita: *& ingenuo homine digna harum rerum cognitio*, ait *Noſter*, *& uti iis forte non abſurdum fuerit, ſi neque* Xenophon *refugerit* σίγλους *numi barbarici nomen.* σίγλους vero legendum, pro vulgato ὕλλους, viderunt jamdudum viri docti: in quibus & Avus noſter lib. de Numiſm. ſcribens: *Apud* Xenophontem *cautius poſitum videtur* τοῦ σίγλου *nomen, qua eſſet moneta Aſiatica, & valeret obolis ſeptem Atticis & ſemiobolo.* Ait *cautius poſitum* ob mendoſum textum vulgatum *Pollucis* qui hoc dicere videtur: quum MS. nobis veram lectionem reddiderit. Locum *Xenophontis*, quem *Leopardus* indicaverat, ut & σίγλους hic legendum, habes in Notis *Seberi* noſtri ex primo ἀναβασ. Κύρου. At bonus *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. c. 11. peculiare hinc tmema ultimum adornat, inſcriptum ὕλλος, hoc mendum non videns: quum tamen antea tm. 6. de σίγλῳ locum *Xenophontis* nobis narraſſet, & alia ex *Heſychio* prænarraſſet, quæ cum de emendatione hujus loci commonefacere potuiſſet. JUNG.

Οἶμαι δὲ τοὺς * ὕλλους] In textu nos εἰ μηδὲ pro οἶμαι δὲ, & tum σίγλους dedimus, quod & *Canterus* ad ſui Codicis oram: *Kühnius* recte minus σίκλους, quamvis hoc origini ſuæ proximius eſſe non diffitear: ſequenda tamen MSS. ipſiuſque *Xenophontis* ita ſcribentis veſtigia.

64 Καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] *Suid.* δανικόν vide *Hoſtum* pag. 523. SEB.

Καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] C. V. δανάκην. *Heſych.* δανάκη, rectius δανάκη, ut legerunt docti in h. v. דנקא obolus Talmudicis ab Arabica radice, quæ notat *obolatim numeravit.* confer *Etymolog.* de voce δανάκη. KÜHN.

Καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] MS. καὶ μὴν καὶ τὸν δανάκην εἶναί τινας φασὶ νομίσματι π. & placet hæc lectio. Scribamus itaque: καὶ τὸν δανάκην εἶναί τινες φασὶ νόμισμά τι π. quamvis & δανάκη legatur apud *Suidam*, & ita apud *Heſychium* pro δανάκη ita legendum putem cum *Hoſto* libr. III. Rei Numm. cap. 11. tm. 9. licet is de δανικῇ peculiare ibi tmema 7. inſtruat. Sed id vitioſum eſt: δανάκης, ut παρασάγγης, ἀχάνης, καπίθης, alia ejuſmodi Perſarum nomina, quæ plerumque in Doricum σὰν, vel Ionicum σίγμα τελευτῶσι, ut & omnia Perſarum nomina propria, quemadmodum ex *Herodoto* noſtro *Clione* c. 139. diſcimus. Iſta rerum nomina vero non omnia, & ea etiam quæ deſinebant, Græci uſurpantes, ſuo ſibi modo reformarunt; inde & δανάκης, & δανάκη. De his numis Perſicis poteſt & προσθήκη fieri ad *Briſſonii* libr. II. de Regn. Perſ. ubi ſaltem *Daricos*, & Stateras enumerat. JUNG.

Καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] Τὸν δανάκην præeunte *Kühnio* textus habet. Illam vocem eſſe Perſicam bene eſt quod opinetur *Pollux*: & ita ſe res habet omnino: דאנך ſextam drachmæ partem dici in Lexico quodam Perſico mihi obſervavi, monuitque ſummus literarum Orientalium inſtaurator *Jac. Golius* de eadem apud Arabas uſitata voce ex *Camuſi* auctore, quem ipſum ſuper hac re & noſmet conſultum ivimus: אבולוס Syra civitate donatam vocem altera, quam dixi, Arabica exponit *Iſa Bar Ali* in Lexico: meminit quoque *Nuveirius*, qui pandectas eruditionis condidit Arabicæ, ubi de moneta; ibidemque ex Græcis quis cudendi nummos artem primus invenerit, refert. *Hebræi doctores*, quibus & ea vox in uſu, τοῦ דינר *denarii* ſextam ſtatuunt partem: vide auctorem Aruch; ſed temporis nos urget articulus, non licet itaque plura. Hunc danacem mortuorum ori fuiſſe impoſitum veterum teſtimonio novimus: elegantes ea de re ſed corruptiſſimi ſunt apud *Etymologum Callimachi* verſiculi, quibus tamen plurima ex parte ſuppetias ivit *Bentlejus*: nos alibi, ſpero: extat & eadem vox corrupta in *Heſychio* & *Suida*, quos utroſque emaculatunt jam eruditi viri: & *Etymologus* quidem habet de *danace* ex *Heraclide* ſecundo rerum Perſicarum, unde, puto, patet & illum ſcriptorem inter Perſica nomiſmata recenſuiſſe aut nominaſſe danacem, ejuſque tanquam Perſicæ monetæ mentionem feciſſe.

nu-

83 numiſma putant Perſicum. • Numiſmatis quoque nomen, Crapattallus, ſive joco, ſive ſerio dixit Pherecrates in cognomine Fabula. Dicit vero Crapattallum eſſe Enadri drachmam: continet vero euthias octo. Euthiam autem eſſe triobolum, & va-

νόμισμα Περσικόν· • [65] ὄνομα δέ τι νομίσματος 83
[66] καὶ κραπατάλλους, εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων, Φερεκράτης ὠνόμασεν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι· [67] λέγει δὲ τὸν μὲν κραπάταλλον εἶναι [68] ἐν ᾅδου δραχμήν· [69] ἔχει δ' αὐτὸς ὀκτὼ ψωθίας· τὴν δὲ ψωθίαν εἶναι τριώβολον, καὶ δύ-

65 *Ὄνομα δέ τι νομ.*] MS. *ὄνομα δὲ νομ.* ſine *τι*, quod ſane hinc commode faceſſat. JUNG.

66 *Καὶ κραπαττάλλους*] Scr. *κραπατάλλους*· & mox *κραπάταλλον*· nec aliter *M. Hoſt.* pag. 489. vid. & ſupra VII, 152. SEB.

Καὶ κραπαττάλλους] C. V. *κραπάταλλοι*· *Heſych.* *Κραπάταλλοι, ἰχθύες τινές. Κραπάταλλος, παρὰ πολλοῖς ὁ μωρὸς, ἢ νόμισμα.* Ambigit *Auctor*, utrum *Pherecrates* luſerit hac fabulæ inſcriptione nec ne: mihi equidem videtur luſiſſe, ut & alii fecerunt: argumentum eſt quod dicit crapatallum valere apud inferos drachmam; nam pro *ἐνάδρου δ.* recte legit *Caſaub.* *ἐν ᾅδου*, quam emendationem firmat C. V. legendo *ἐν αἴδου*, ex quo facile fit *αἴδου* vel *ᾅδου*. *Scaliger εὐάδρου δ.* legit. *Salmaſ. an, εἶναι ἐν ᾅδου δ.; an, εἶναι τετράδραχμον· nam crapatallus quatuor drachmas valebat, ex hac denumeratione: an εἶναι τέτραχμον*; hæc ille. KÜHN.

Καὶ κραπαττάλλους] MS. *κραπατάλλοι, εἴτε* &c. & ſic ſcribamus. Sic alias & *Heſychius*, *κραπάταλλος*, & recte *Hoſtus* lib. III. c. 8. n. 9. JUNG.

Κραπαττάλλους, &c.] *Κραπάταλλοι Kühnius*: nos potius *κραπατάλλους*, ut & *Seberus*: fabulæ titulum ſuperius quoque emendaſſe in memoriam revoco. Sed mox *Pollux ἐν ὁμωνύμῳ δράματι*, quæ tibi ad *Harpocrationem* illuſtrabit *Mauſſacus* pag. 29. ubi iſtis *Harpocrationis* dicentis in *Ἀλόπῃ*, *καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ*, ſcilicet *δράματι* inſcripto *Ἀλόπη*, quo de agebat, ex hoc *Pollucis* noſtri loco lucem adſundit.

67 *Λέγει δὲ τὸ μὲν κραπάττ.* &c.] MS. mendoſe partim, *λ. δ. τὸν μὲν κράταλλον*. Emenda: *τὸν μὲν κραπάταλλον*, ut etiam *Caſaubonus* noſter habet III. *Athen.* 3. ubi vide de hac fabula, cujus nomen plerumque corruptius habent Codices vulgati. JUNG.

68 *Ἐνάδρου δρ.*] Quid *ἐνάδρου* ſit, incertum eſt: niſi fortaſſis pro *ἐνάδρου δραχμὴν* legendum *τετράδραχμον*· quod octo *Euthia*, octo *τριώβολα*, & octo *ἡμίδραχμα*, & quatuor drachmas faciant. Valeret ergo hac ratione Crapatallus groſſum argenteum ſemiuncialem, ſeu duodenos groſſos miſnicos. Ita *Matth. Hoſt.* pag. 490. *Caſaub.* lege, inquit, *ἐν ᾅδου*, in *Athen.* lib. III. cap. 3. SEB.

Ἐνάδρου δρ.] In his vero ſequentibuſque locos multos mendoſos MS. reſtituit, & mutilos etiam aliquot non parva lacuna ſupplet: bene ſe ſtatim habent principia. MS. *εἶναι ἐν αἴδου δραχμήν*. Scilicet legendum *ἐν αἴδου δραχμήν*· imo potius ut eximius *Caſaubonus* III. *Athen.* 3. *ἐν ᾅδου δρ.* *Hoſtus* computabundus Rei Numm. c. 8. tm. 9. n. 2. hæc minime exputavit, male *τετράδραχμον* corrigendum ſuſpicatus. JUNG.

Ἐνάδρου δραχμὴν] Veriſſime MSS. *ἐν ᾅδου*, & ſic cum *Kuhnio* in textum dedimus: opinionis itaque ſunt falſi, qui aliter reſtituebant, eruditiſſimi viri. Argumentum vero *Pherecratea* fabulæ tanquam per nebulam aſſequi me conjectura puto: ſcilicet, cum Athenis eſſet in pretio pretium, maximique haberentur divitiæ, & habendi dira libido; quæ omnia injuriarum flammas, lites & funeſtiſſimas accendebant atque concitabant turbas, vitam hac fabula inferorum animarumque felicium quietiſſimam deſcripſit, ubi cuncta pacate agebantur: nummum itaque qui plurimum apud eos valebat, *κραπάταλλον* finxit; abſit enim vere talem extitiſſe, eoque dictum nomine nummum cenſeamus; & ſi forte *Grammatici νόμισμα* exponant, id ex *Pherecratis* tractum *Crapatallis*: ſed tamen viliſſimum quodque cum *κραπάταλλον* deſignaſſe ducam, monentibus *Grammaticis*, & minimi pretii viliſſimumque notare potuit nummum, qua ratione *γρῦ* exponitur *εἶδος τι μικροῦ νομίσματος* ab antiquis ad *Ariſtophanem Criticis*, eodemque modo *στίλη*· ſic itaque *ψωθίας* quoque & *κικκάβους*, prout utrobique legendum MSS. docent, ficta facete nummorum nomina exiſtumo: & de *ψωθία* bene eſt, quod remittant nos *Commentatores* noſtri ad VII, 24. ad quæ *Pollucis* vide de *ψωθίοις* aliiſque ſimilibus dicta. Et hac quidem elegantiſſime ratione *Pherecrates* perſtrinxiſſe potuit perditiſſimos Athenienſis populi ditiorum præcipue mores, qui omnia peſſumdabant atque corrumpebant, quæ utique materia in nullis non agebatur fabulis *Comicis*: & cum hæc talia Athenis in hiſce terris patrarentur, apud inferos poſt exantlatos hujus vitæ labores redditumque naturæ debitum placida erant atque tranquilla omnia, tantique non opes æſtimatæ, ut crapatallus etiam viliſſimæ rei nomen ſummæ, quæ valebat in iis, monetæ effecerit pretium: & talibus ergo pluribus hominum ridenda ſugillavit deſideria, adjectis forſitan, quæ impios manebant poſt vitam, pœnis: neque video certe, quod aliud rebus hiſce commodum comminiſci poſſis argumentum: & hæc tibi, ſpero, certiora faciam atque clariora, hac altera in medium prolata conjectura mea, cujus mihi aliquando titulos quarundam fabularum inveſtiganti atque agitanti in mentem venit: *Callimachum* hauſiſſe nimirum præcipuam ex hac *Pherecratis* fabula *Choliamborum* ſuorum hypotheſin, in quibus Poëta tradiderat de ſtatu atque inferorum felicitate: & opportunum ſuperius hoc capite *Noſter* adduxit *Ἐκ τῶν, ὅκου βοῦν χαλλύβου πιπρήσκουσι*, ſicut emendavimus. Grammatici porro obſervant, quod ſibi famam *Pherecrates* comparaverit non paucis rebus novis repertis & in ſcenam prolatis *γενόμενος εὑρετικὸς μύθων*· eos vide *περὶ κωμῳδίας*· & id quidem huc, ut puto, facit haud parum, ſiquidem ejus toti *Κραπάταλλοι* fuerint *μῦθος*, fictaque ad verum fabula. Ex *Pherecratis* autem *Crapatallis* varia in *Grammaticis* extant fragmina: apud *Ariſtophanis Commentatorem* antiquum ad *Veſpas*: *Ὦ δέσποτ' Ἀγυιεῦ, ταῦτα σὺ μέμνησο μου*· apud *Athenæum* quoque diverſis in locis, præcipue lib. III. pag. 75.

69 *Ἔχει δ' αὐτ. ὀ. εὐθείας.* &c.] C. V. *ψωθίας, τὴν δὲ ψωθίαν εἶναι*· *Ψώθια* ſunt panis fruſta &c. vel cruſtarum retrimenta, quæ ſubter panem ſunt rejicula & ſordida: iſta apud inferos tres valere obolos iterum finxit luſitque *Comicus*. KÜHN.

Ἔχει δ' αὐτ. ὀ. εὐθείας. &c.] Pergit noſter MS. eadem oratione: *ἔχειν δ' αὐτὸν ὀκτὼ ψοθίας· τὴν δὲ ψωθίαν εἶναι.* &c. longe alio modo, ac vulgo: & certe ita, quamvis ad oram ab eadem, ut videtur, manu *εὐθείας*, quaſi illud pro *ψοθίας* ſit reponendum, legero & reſcripſero hæc: *ἔχειν δ' αὐτὸν ὀκτὼ ψωθίας· τὴν δὲ ψωθίαν* &c. Ita enim infernales triobolos ille *Comicus* facetus nominavit, ut *ψώθια* furya *ἀποθραύσματα*, vel *τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου ὑπερόντου* exponit *Heſychius*. Sic & *ψωθιαὶ* in MS. ſupra VII, 23. de hiſce talibus in panificio, genere fœmineo. Et apud *Athenæum* hæc ipſa ſunt lib. XIV. *Φερεκράτης Κραπατάλλοις· λείψει δ' ἐν ᾅδου κραπάταλλον τριωβόλου καὶ ψωθία·* quamvis inter placentarum *εἴδη* recenſeat. Nondum tamen *Pherecratea* omnia ſana vulgo. JUNG.

Ἔχει δ' α. ὀ. εὐθείας.] Quis hæc unquam ſine MSS. auxilio feliciter expediviſſet, ubi ipſarum rerum alibi locorum nulla, quam hic, appareant veſtigia? reddidimus itaque in textu hos ſecuti duces, *Kuhniumque*

νασθαι ὀκτὼ [70] *κικκάβευς·* [71] *τάχα δ' ἄν τις φιλότιμον εἶναι νομίζοι, καὶ τὸν ἐπὶ τῷ νομίσματι* [72] *λόγον* [73] *ἐπιζητεῖν, εἴτε* [74] *Φείδων πρῶτος ὁ Ἀρ-*

lere cidabos octo. Fortaſſis autem honeſtum aliquis putaverit, etiam numiſmatum rationem inquirere, ſi Phedon primus Græ-

præeuntem *ψωθίας* hic, & mox *ψωθίαν*, de quibus nihil habeo, quod lectorem moneam præter illa, quæ ſuperiori nota dixi.

70 Κιδάβους.] C. V. *κικκάβους*. *Heſych.* Κικκάβινον, ἐλάχιστον, οὐδέν· unde Latinorum *ciccum*, id eſt, *membrana tenuis malorum puniceorum*, & *Plauti* proverbialis locutio, *neque ciccum interduim*. KÜHN.

Κιδάβους.] MS. non *κιδάβους*, ſed *κικκάβους* habet: quod mihi videtur comicum magis, & reponam cum MS. lubens. Quid vero ſi & *βιβαιντὴς* accedat? neſcio: tamen in *Heſychio* eſt: Κίκκαβος, ὁ ἐκ τῶν παραμυρίων ἰδεὼς ῥίων καὶ βόλου ὄνομα. legendum enim puto *κίκκαβος* & *ὀβολοῦ ὄνομα*. Inde nimirum antea idem, Κικκάβινον, ἐλάχιστον, οὐδέν· & de primo vix dubito; de altero vero *βόλου*, convellam temere haud ego: & *κυβευτικοῦ* enim *βολοῦ* nomen eſſe potuit, quales habuiſti ſupra VII, 204. & ſequ. plures, quos non alibi legas. Valeat vero jam & *εὐθεῖα*, & *κίδαβος* apud *Hoſtum* lib. III. Rei Numm. c. 8. tm. 7, 8. JUNG.

Κιδάβους.] Hic in *Falckenburgii* Codice, cujus hoc toto nobis capite ſubſidium atque opem defuiſſe ſerio dolemus, literis tranſpoſitis legitur *κιβάδους*, unde nihil eſt, quod ſingam: vera lectio eſt, quam *Kühnius* ad marginem ſui libri ſcripſit *κικκάβους*, & eam emendato *Heſychii* loco adſeruit erudite *Jungermannus*: ſic itaque in *Polluce* repoſuimus.

71 Τάχα δ' ἄν τις φ. &c.] Sequitur hic brevis *Pollucis* enumeratio de inventoribus monetæ: de quibus & *Hoſtius* lib. I. Rei Numm. cap. 2. Breviter & hinc *H. Junius* Nomencl. cap. de Re Nummaria. Diſputat de hac re & *Polyd. Virgilius*, lib. II. de Invent. Rer. cap. 20. JUNG.

Τάχα δ' ἄν τις &c.] Titulus ante hæc in Excerptis *Falckenburgianis* præſigitur talis: Περὶ τοῦ τίς ἔγραψε πρῶτος νόμισμα· καὶ χαραγμάτων ἰδέαι. *De eo, quis ſculpſerit primus monetam, & ſignaturarum forma.* Sed iſtud haud dubie librarius addiderat eruditior paululum.

72 Λόγον] Id eſt, *hiſtoriam de origine numiſmatum*. *Interpr.* qui aliter *λόγον* accepit, locum hunc obſcurius reddit. KÜHN.

73 Ἐπιζητεῖν] MS. ζητεῖν, pro ἐπιζ. JUNG.

74 Φίδων] C. V. Φείδων· *Strabo* lib. VIII. *καὶ μέτρα ἐξεῦρε τὰ Φειδώνεια καλούμενα καὶ σταθμοὺς καὶ νόμισμα κεχαραγμένον τό τε ἄλλο καὶ τὸ ἀργυροῦν.* KÜHN.

Φήδων] MS. εἴτε Φίδων πρῶτος ἀργ. ἔκοψε ν. emendandum vero ita eſt: ita tamen ut Φείδων ſcribas ut & ſupra X, 179. Φείδων vaſculi nomen ἀπὸ τῶν Φειδωνίων μέτρων nempe hujus Argivi nominatum, ut apud *Strabonem* lib. VIII. eſt, ubi narrat Φείδωνα τὸν Ἀργεῖον inveniſſe etiam νόμισμα κεχαραγμένον, τό τε ἄλλο, καὶ τὸ ἀργυροῦν· habuiſti & ſupra ex *Etymologico* in ὀβελίσκος· πάντων δὲ πρῶτος Φείδων Ἀργεῖος νόμισμα ἔκοψεν &c. valeat & vulgatum ἔγραψε, unde *Hoſtius* lib. I. cap. 2. νόμισμα γράψαι exponit, *nummum ſignaſſe*: cujus phraſeos exemplum mihi dari cupio: alterius nulli non enim credo in promptu eſſe, & infra Segm. 85. ἐκόψατο. JUNG.

Φήδων &c.] Vitioſa lectio: MSS. Φίδων, quam tu ſcripturam non jure repudies, ſpuriamve ducas: utrumque enim recte exaratur, Φείδων & Φίδων. *Phidonis* equiſonis mentio eſt in *Mneſimachi Hippotropho* apud *Athenæum*: εἰς ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνειν μελετᾷ Φίδων καὶ καταβαίνειν· videnne Φίδων, prout hic eſt in MSS. pictum: quin vero hujus ipſius Argivi *Phidonis* nomen ita ſcriptum reperio in *Plutarchi* Ἐρωτικαῖς διηγήσεσι, ubi Φίλων typi vitio ſemel iterumve extat: indeque diſcas licet, cur Corinthius a quibuſdam, inter quos *Pindari Scholiaſtes*, nominetur. In ipſis ſubinde nummis antiquis ΦΙΔΟ ſculptum apparet, quorum bene magna eſt in antiquariorum Theſauris copia: *Begerum* conſule *Theſauro Brandeb.* meminitque *Sperlingius* de *Nummis non Cuſis*. Attamen non rarius ſolet ſcribi Φείδων, quam ſcriptionem, cum *Kühnius* probaverit reſtitueritque, in textum lubentes admiſimus. Non nummos hunc *Phidonem* tantum, ſed & menſuras atque pondera reperiſſe plures ſunt, qui teſtantur: *Plinius* H. N. libr. VII. cap. 56. *Menſuras & pondera Phidon Argivus*: quamvis *Gellium* ad *Palamedem* horum inventionem retuliſſe potius addat, cujus accedunt opinioni *Alcidamas* & *Gorgias* Rhetores, quorum hic pro *Palamede*, alter declamationem adverſus eum adparavit. Sed & *Herodotus* in *Eratone* menſuras inventas *Phidoni* contribuit, cujus tibi verba, quod & alia contineant de hoc Argivorum rege ſcitu non indigna, in medium promam: Φείδωνος δὲ τοῦ τὰ μέτρα ποιήσαντος Πελοποννησίοισι, καὶ ὑβρίσαντος μέγιστα δὴ Ἑλλήνων ἁπάντων, ὃς ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, αὐτὸς τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκε· a quibus haud parum diverſa de ſacro Olympiadum certamine narrat *Pauſanias* lib. VI. c. 22. quem componere poſſis cum *Herodoto*, ſi forſitan hujus tibi veriora videantur; nobis enim in hiſce neque morari lubet, nec licet. Dictis auctoribus *Syncellum* Chronographum adjicio, qui de *Phidone* ita: Φείδων Ἄργους κρατῶν ἀδελφὸς Καράνου τοῦ α̅ βασιλέως Μακεδόνων μέτρα καὶ στάθμια πρῶτος ἐφεῦρεν, ὥς τινες· ἦσαν δὲ καὶ πρὸ τούτου· cui & alii temporum ex Eccleſiaſticis collectores ſimilia ſcribunt: *Euſebium* vide, & *Incerti Chronographiam*: at quod & ante *Phidonem* menſuras atque pondera dicat extitiſſe *Syncellus*, non eſt ſine cauſa ullave dictum ratione: ſcilicet qui ex Chriſtianis temporum tradidere rationes, *Cainum* ponderum atque menſurarum auctorem ſtatuunt: cum aliis ſcriptor *Anonymus*, qui *Malalæ* Chronographiam præcedit: πρῶτος μέτρα καὶ στάθμια καὶ γῆς ὅρους ἐπινόησεν. Signatæ vero monetæ qui primam *Phidoni* laudem adſerant, ſunt plures: graviſſimi ſcriptoris, *Strabonem* dico, lib. VIII. locus inſignis in vulgum notus eſt; &, ad eum inſpice, quæ notata præſtantiſſimo *Caſaubono*, ubi *Scholiaſta Pindari* ad Olympion. Εἰδ. ιγ, qui tamen non niſi de μέτροις & σταθμίοις inventis, non etiam nummis mentionem facit, & *Pollucis* noſtri locum, quem inferius libr. X. de *Phidoneis* offendemus, advocat, hoc tamen, quem ſub manibus habemus, prætermitto. De aureo nomiſmate a *Phidone* cuſo indicat *Etymologus* in Εὐβοϊκὸν νόμισμα· ἐπειδὴ Φείδων ὁ Ἀργείων βασιλεὺς ἐν Εὐβοίᾳ χωρίῳ τοῦ Ἄργους (cujus & in Argiva regione loci *Stephanus* in voce meminit) πρῶτος ἔκοψε χρυσὸν νόμισμα· Idemque in ὀβελισκὸς, quem tibi locum *Jungermannus* exhibuit, in Ægina inſula hoc ipſum factitaſſe *Phidonem* tradit: conjectabam aliquando pro Αἰγίνῃ ſcribendum potius Ἄργει· nam & addit mox Argis obeliſcos in *Junonis* templo ſuſpendiſſe *Phidonem* ſacros in antiqui moris memoriam, cum mercaturam verubus exercerent: ſed tamen & vulgatam lectionem retineamus, cum in mentem mihi revoco, quæ de Æginæorum moneta optima atque laudatiſſima legimus frequenter: & Æginam quidem Cycladum unam proximamque Peloponneſo ſub ſuo habuiſſe *Phidonem* imperio, res eſt, quæ fidem mereatur: videri itaque poſſit illa præſtantiſſima Æginæorum moneta *Phidoni* originem ſuam atque primordia referre accepta: quin vero lectionem editam extra dubii ponit aleam *Strabo*, qui diſertis ex *Ephoro* verbis *Phidonem* in Ægina argenteos primum ſignaſſe nummos commemorat. Sed affatim eſt hujus rei: monendum reſtat retinuiſſe me in textu ἔγραψε νόμισμα propter formulæ loquendi raritatem, quæ neque analogia, neque, puto, exemplo caret, quamvis poſterioris in mentem non veniat: certe & ita legiſſe qui

cus numiſma excuderit: ſive rempublicam, ſive aleam adminiſtrans: ſive Athenienſibus & Lyciis, Erichthonius: ſive Lydis, Xenophanes: ſive Naxii, ſecundum Agloſthe-

γεῖος ἔγραψε νόμισμα, [75] εἴτε Δημοδίκη ἡ Κυμαία συνοικήσασα Μίδᾳ τῷ Φρυγὶ, παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνονος Κυμαίων βασιλέως, εἴτε Ἀθηναίοις Ἐριχθόνιος, καὶ [76] Λύκος, [77] εἴτε Λυδοὶ καθά φησι Ξενοφάνης, εἴτε Νάξιοι, κατὰ τὴν [78] Ἀγλωσθέ-

titulum in *Falckenburgiano* Codice ante hæc præfixit, eſt clarum: mutataque vox in *Jungermanni* MS. in ἔκοψε ab amanuenſi propter phraſeos inſolentiam: obſervent interim linguæ Græcæ ſtudioſi, & ſi quid reperiant ſimile, adnotent: *Sperlingius* certe eleganter ita loquutum *Pollucem* ſtatuit, & appoſite ad rem.

75 Εἴτε δημοτικῇ ἡ κυβαίᾳ &c.] Præclare emendat C. V. hunc locum: εἴτε Δημοδίκη ἡ Κυμαία συνοικήσασα Μίδᾳ τῷ Φρυγὶ παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνονος Κυμαίων βασιλέως· εἴτε Ἀθηναίοις &c. ſive *Demodice Cymæa, quæ nupſerat Midæ Phrygi, filia autem Cymæorum Regis Agamemnonis erat: de Cyma Æolica* hic ſermo eſt, quam condiderunt *Agamemnonis Oreſtes* & ejus poſteri, in quibus aliquis fuit primo *Agamemnoni* cognominis; hujus filia *Demodice* celebrata eſt ab inventione numiſmatis. Hoc egregium laudati Codicis ſupplementum opportune aſtruit *Heraclid.* in *Politiis*, dicens: Ἑρμοδίκην γυναῖκα τοῦ Φρυγῶν βασιλέως Μίδου, φασὶ κάλλει διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ σοφὴν εἶναι, καὶ τεχνικὴν, καὶ πρώτην νόμισμα κόψαι Κυμαίοις· quem locum Illuſtris Dn. *Ulricus Obrechtus Prætor* apud Argentinenſes *Regius* pro ſuo bonas litteras juvandi ſtudio indefeſſo commodum ſuppeditavit. *Herodotus* in genere de *Lydis* lib. I. πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο. *Salm.* hunc locum ita conſtituit: εἴτε Ἑρμοδίκη Κυμαία, additque *Heraclidis* teſtimonium: ſed lectionem Codicis *Voſſiani* non eſt quod deſeramus. *Valeſ.* notis in h. l. vidit ex repetita vocula εἴτε nomen proprium latere ſub δημοτικῇ· deinde legit ἡ Κυβαίου συνοικήσασα, *uxor Cubai*: ſi vidiſſet Cod. *Voſſiani* lectionem, ſine dubio ipſi diſplicuiſſent iſtæ conjecturæ: tandem ex *Heraclide* ſine dubio legendum ait, Ἑρμοδίκη ἡ Κυμαῖα συνοικήσασα τῷ Μίδᾳ· ſive *Hermodicem* dicas ſive *Demodicem* perinde fuerit. KUHN.

Εἴτε δημοτικῇ ἡ κυβαίᾳ &c.] Quæ ſequuntur in *Polluce*, quid non monſtri alunt? At in MS. omnia plana & plena, qui habet: εἴτε Δημοδίκη ἡ Κυμαία, συνοικήσασα Μίδᾳ τῷ Φρυγὶ, παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνονος Κυμαίων βασιλέως, εἴτε &c. inſignis defectus ſuppletus. Illud κυβαία vulgatum ſaltem exortum fuit ex priſca ſcriptura litera β, quæ u eſt, τῷ μι non abſimilis, præſertim in connexis literis. *Cælius Rhodiginus* XXI. Antiq. c. ult. & eum ſequtus *Hoſtus* lib. I. c. 2. vocant eam *Hermodicen*, neſcio quo auctore. JUNG.

Εἴτε δημοτικῇ ἡ κυβαίᾳ συνοικήσας] Hæc fuit priorum ante nos editionum inepte vitioſiſſima lectio, pro qua tibi in textum elegantem aliam atque undiquaque plenam reddidimus cum *Kühnio*: nimirum χρύσεια χαλκεῖα· iſtius autem reſtitutæ lectionis habuit non obſcura veſtigia Codex *Falckenburgii*, ex cujus Excerptis hæc adfero: εἴτε δημ. ἡ κυβ. συνοικήσασα μηδὶ τῷ Φρυγὶ παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνονος κυβαίων βασιλεύς· ſed illa nobis integriora ceteri dedere MSS. Quam dixit *Demodicem Pollux*, a *Rhodigino* appellatam *Hermodicen*, non eſt quod cum *Jungermanno* mireris, dictive quæras auctoritatem; attulit enim *Heraclidis* locum, monitore *Obrechto*, ubi id nominis extet, *Kühnius* noſter: ſed, dicam quod ſentio, in *Heraclide* omnino mihi ex *Polluce* reſtituendum videtur Δημοδίκη. Ἑρμοδίκην an inter mulierum nomina propria ullibi locorum ſis reperturus, penitus addubito: niſi forſitan qua dicitur analogia Ἡροδίκη, & Ἑρμοδίκην dici poſſe pertendas. Δημοδίκη vero, & de viris Δημόδικος cognitum eſt ſatis: & quiddam, niſi me fallo, hujus rei eſt apud *Diodorum Siculum*: ſed eruditius alii atque felicius collatis plurium auctorum teſtimoniis hiſce lucem affundent.

76 Λυκίοις] C. V. Λύκος· legerem, εἴτε Λυκίοις Λύκων vel Λύκος filius *Pandionis*, a quo *Lycii* nomen traxere: vel, ſi hoc non placet: εἴτε Λύκιοι, εἴτε Λυδοὶ κ. φ. Ξ. εἴτε Νάξιοι, κ. τ. Ἀγλαοσθένους δόξαν. KUHN.

Λυκίοις] Pro Λυκίοις, MS. Λύκος habet: an itaque *Lycus*, quem Heroëm fuiſſe ex *Suida* & *Heſychio* novimus, una cum *Erichtonio* ſibi vendicat hanc inventionem? JUNG.

Λυκίοις] Pro his in textu *Kühnius*: εἴτε καὶ Λύκιοι· quæ quidem MSS. auctoritate deſtituta amplecti non potui: nos itaque Λύκος· & omnino de *Lyco* Heroë, cujus & *Jungermanno* ſuboluit, intelligendum ſtatuo, ut dicat *Pollux Erichthonium* atque *Lycum* utroſque nomiſmatis ſignaturam Athenienſibus inveniſſe: & potuere ſimul mutuiter operam ſibi præſtitiſſe, ſiquidem temporis patiatur ratio: at, inquis, ubi hæc eadem de *Lyco* & *Erichthonio*? ubi ſimilia? hic mihi, neque diffiteor, ex diverſis ſcriptoribus non ſuppetit auctoritas: ſed vero, quid impedit, quo minus calidius quid aggrediar, ſi forſitan audentem fortuna juvet: in *Plinio* lib. VII. H. N. cap. 56. *Argentum invenit Erichthonius Athenienſis; ut alii, Æacus*: non quidem hæc de nummi ſignatura dicuntur, ſed tamen res ab hac haud ita diſſentiens adſcribitur *Erichthonio*: at vero *Plinio* teſte, *Æaco* erant, qui reperti honorem argenti vindicabant: de *Æaco* meminiſtine aliunde tale quid? non puto ſane: & variant in illa voce *Pliniani* MSS. in *Polluce* vero cum junctos habeamus auxilio MSS. *Erichthonium* & *Lycum*, *Lycum* in *Plinio* quoque reponere ſuadet animus: & alibi quoque eſt ubi vitio ſit poſitum hujus Herois nomen, quod librariis imputamus, qui ignotis ſibi notiora ſupponere non dubitarunt. Conſiderent accuratius eruditi ſingula, & diſcutiant, ſi ipſis aut meliora adferre liceat, aut hæc noſtra ſtabilire ulterius.

77 Εἴτε Λυδοὶ] Λυδοί. De iis *Herodot.* libr. I. fol. 44. πρῶτοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο. Sed lege *M. Hoſt.* lib. I. pag. 26. SEB.

Εἴτε Λυδοῖ] MS. εἴτε Λύδοι. Sed emenda Λυδοί. *Xenophanes* vero an ille *Colophonius*, de quo *Laërtius* lib. IX. JUNG.

Εἴτε Λυδοῖ] Accentum recte *Kühnius* mutaverat. Notavit & hanc rem de Lydis ex *Herodoto*, puto, *Euſtathius* ad *Dionyſium Perieg.* v. 840. *Xenophanem* vero *Colophonium* intelligo, qui varia ſcripſit, cujuſque fecere mentionem *Athenæus*, *Diogenes Laërtius*, quem vide in *Epimenidis* vita, aliique.

78 Ἀγλωσθένους] Pro Ἀγλωσθένης conjiciebam primum Ἀγλαοσθένης, & *H. Junium* Nomencl. cap. de Re Nummaria *Aglaoſthenem* ſcribere video: tamen & alterum forte rectum. Ille ſcriptor & apud *Lactantium* laudatur, quem locum debeo *Grutero* meo, lib. I. Inſt. c. 11. Cæſar *quoque in Arato refert*, Aglaoſthenem *dicere*, Jovem *cum ex Inſula Naxo adverſus Titanas proficiſceretur, & ſacrificium faceret in littore*, &c. Ubi vides de Naxo tractaſſe *Aglaoſthenem*, vel Hiſtoriam Naxiam ſcripſiſſe. Sic itaque tota hæc periodus ſcribenda: λόγον ζητεῖν (ſive ἐπιζητεῖν) εἴτε Φείδων πρῶτος ὁ Ἀργεῖος ἔκοψε νόμισμα· εἴτε Δημοδίκη ἡ Κυμαία, συνοικήσασα Μίδᾳ τῷ Φρυγὶ, παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνονος Κυμαίων βασιλέως· εἴτε Ἀθηναίοις Ἐριχθό-

84 νεους δόξαν· * οὐ γὰρ [79] ἀξιώσει τις ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι [80] πολυπραγμονεῖν, [81] εἰ Μιτυληναῖοι μὲν Σαπφὼ τῷ νομίσματι [82] ἐνεχάραττον, Χῖοι δὲ Ὅμηρον, [83] Ἰασεῖς δὲ παῖδα δελφῖνι ἐποχούμενον,

nis opinionem : * nemo enim hic curioſum eſſe, dignum putabit. Mitylenæi quidem Sappho monetæ ſuæ inſculpſerunt. Homerum, Chii. Aſis, puerum delphino vectum, 84

νιος καὶ Λύκος· εἴτε Λυδοί, καθά φησι Ξενοφάνης· εἴτε Νάξιοι, κατὰ τὴν Ἀγλωσθένους δόξαν. JUNG.

Ἀγλωσθένους] Non diſſentiunt ab editis MSS. *Kühnius* tamen Ἀγλαοσθένους in textu reponebat, quod ipſum & ad oram ſui Codicis *Salmaſius* reſtituit : intactam ego liqui vulgatam lectionem, ſiquidem Ἀγλωσθένης non aliter dici cenſeam, quam Σωκράτης pro Σαοκράτης, & Σώστρατος pro Σαόστρατος· hoc ſi licuit ponere, cur non & ſimili jure Ἀγλωσθένης ſcribas pro Ἀγλαοσθένης; Poſteris autem tradiderat hic *Agloſthenes*, ſeu dictum mavelis *Aglaoſthenem*, inſulæ Naxi hiſtoriam, qua primordia gentis, atque res, dum floruere, geſtas literis mandaverat, & ab ipſo repetierat, quod ſolitum iſtis ſcriptoribus, tempore fabulari : quin etiam, niſi me fallo, ipſe Naxo fuerat oriundus *Aglaoſthenes :* meminit ejus *Hyginus Poëtico Aſtron.* ubi de minori urſa: *Hanc*, inquit, *Aglaoſthenes, qui Naxica conſcripſit, ait Cynoſuram eſſe unam de Jovis nutricibus ex Idæis nymphis :* quæ tibi petita ſunt ex *Eratoſthenis Cataſteriſmis*; cui & Ἀγλαοσθένης ἐν τοῖς Ναξικοῖς laudatur : ſed ad *Hygini* locum doctiſſimus *Munckerus* in tribus Ulitianis MSS. legi teſtatur *Gloſthenes*, ex quo refinge *Agloſthenes*, adeo ut iſta ſcriptura cum *Pollucis* noſtri concinat egregie: eſt & apud *Parthenium* hujus hiſtorici mentio, ad quem præſtantiſſimus *Thomas Gale*, quod & dicto loco *Munckerus* adnotavit, maculam ex *Germanici Scholiaſta* eluiſſe ſe putat, in quo *Agathoſthenes in Aſiaticis carminibus* ſcriptum fuerit male *Galæi* judicio pro *Aglaoſthenes in Naxiacis carminibus*; ubi tum carmina mihi pro ſcriptis aut hiſtoria intellige, ſic ut & apud alios recentioris ævi: alias autem & *Agathoſthenem* reperio ſcriptores inter antiquos, adductum *Tzetzi* ad *Lycophronis Alexandram* v. 704 & 1021. quo poſteriori loco philoſophi nomine inſignitur : Σωτίων τε καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι· & de *Aglaoſthene* quidem reſtituendo ut cogites apud *Iſaacium* rationis eſt nihil ; videturque *Agathoſthenes* iſte Geographicam edidiſſe deſcriptionem quorundam celebrium in orbe locorum : penſites igitur, annon retinere poſſis vulgatam in *Germanici Scholiaſta* lectionem ; aut, ſi quid mutatum velis, *itineribus* optem reponere pro *carminibus*: & vero quid ni potuerit ea, quæ de *Naxiacis Aglaoſthenis* alii promunt, retuliſſe *Agathoſthenes* in itineribus Aſiaticis? hæc ſi vera, prout videntur omnino, *Itinera* protulit in lucem *Aſiatica Agathoſthenes* ille: ſed hæc ὡς ἐν παρόδῳ. At tamen ab *Agloſthene* necdum diſcedere juvat, ſiquidem bene mereri de *Athenæo* hujus ipſi ſcriptoris feliciter reſtituto nomine animus impellat: apud *Dipnoſophiſtam* igitur lib. III. c. 5. Νάξιοι δὲ, ὡς Ἀνδρίσκος, ἔτι δ' Ἀγλωσθένης ἱστοροῦσι, μειλίχιον καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τοῦ συκίνου καρποῦ παράδοσιν. *Andriſcum* hiſtoriam conſcripſiſſe Naxiacam ex *Parthenio* obſervat ad hunc locum vir ſummus *Iſ. Caſaubonus :* ſed *Agaſthene* hoc ſpurio, cujus inauditum in Græcis hiſtoricis nomen, ad Cynoſarges delato, meo tu periculo reponas Ἀγλαοσθένης· nominis veſtigia manifeſta, ipſaque pro me rei veritas ſponſionem faciunt : meminit & *Clemens* in *Protreptico*. Jamque tandem ad *Pollucem* repatriemus. Totum hunc *Onomaſticographi* noſtri locum de monetæ repertoribus adtulit in *Diſſertatione* de *N. non C.* Doctiſſ. *Sperlingius*, cap. 1. plurimamque decerpſit partem *Lipſius* cap. 5. ubi & ex *Lucano* Theſſaliæ cuidam regi *Itono* hanc inventæ monetæ gloriam tribui docet : *Poeta* verba producam ; eo magis, quod nullam iſtius *Itoni* mentionem fecerit *Pollux* noſter :

Primus Theſſalicæ rector telluris Itonus
In formam calidæ percuſſit pondera maſſæ
Fudit & argentum flammis, aurumque moneta
Fregit, & immenſis coxit fornacibus æra.

Ad illa mihi omnino lege, quæ dixit Excellentiſſimus *Hugo Grotius*, gentis Batavæ decus nunquam interiturum.

79 Ἀξιώσει τις] *Non enim volet quiſquam nos in præſens agere curioſius, ſi. M. an Mytilenæi* &c. εἰ pro οἱ leg. C. V. & ita eleganter connectit textum. KÜHN.

Ἀξιώσει τις] MS. τις. JUNG.

80 Πολυπραγμονεῖν. Οἱ Μ.] Progreditur nunc ad nummorum varios typos, de quibus etiam peculiari capite 8. lib. I. Rei Numm. *Hoſtus*, & *H. Junius* & Avus meus dictis locis: hic itaque MS. πολυπραγμονεῖν, εἰ Μιτυληναῖοι μὲν &c. & prorſus ita ſcribendum. Sic omnia rectius cohærent : vulgata, οἱ Μιτυληναῖοι vitioſa ſunt. JUNG.

Πολυπραγμονεῖν. Οἱ &c.] In textu bene *Kühnius* reddiderat MSS. lectionem, quam ſequimur omnino planiſſimam utique atque facillimam.

81 Μιτυληναῖοι] Μιτυληναῖοι. Infra Segm. 92. SEB.

Μιτυληναῖοι] Mitylenæorum *Sapphonis* imagine ſignati nummi extant varii : & binos quidem, ut lucem acciperent atque auctoritatem hæc *Pollucea*, adpingendos curavi, quorum primus antiquior ipſam nobis ab una parte *Sapphonem* erectam atque ſtantem repræſentat, addita hac inſcriptione : ΣΑΠΦΩ ΛΕΣΒΙΣ· alter vero ſub *Julia Procula* cuſus eandem exhibet ſedentem cum hac ἐπιγραφῇ, Μιτυληναίων· ſi de Mytilenæis nataque apud eos *Sapphone* legere geſtiat animus, conſulendi ſunt, qui nummos illuſtrarunt veteres, *Begerus*, *Nonnius* ad *Goltzium*, aliique. Sequitur in *Polluce* noſtro de Chiis, quos habuiſſe ſculptum in nummis ſuis *Homerum* inquit : diverſas fuiſſe gentes, quæ ſibi vindicarent *Homeri* natales, res eſt nota : inter eas, monente *Allatio*, & *Spanhemio*, præ reliquis excelluere Chii atque Smyrnæi, quarum hæc alteri dubiam fecit de *Homeri* nativitate atque incunabulis palmam : utræque monetam ſummi vatis figura percuſſam edidere, de quibus omnibus, ne quid præter rem & neceſſitatem moremur, videndi ſunt nominati modo ſcriptores eruditiſſimi, ille quidem in libello de Vita *Homeri* c. 13. hic vero de Præſt. & Uſu Nom. pag. 487. quibus ſi quæ adhuc habeamus adjicienda, commodiori reſervemus loco.

82 Ἐνεχάραττον.] C. V. ἐνεχαράξαντο, quod eodem recidit. KÜHN.

Ἐνεχάραττον] MS. ἐνεχαράξαντο, Χῖοι &c. JUNG.

83 Ἄσις] C. V. bene Ἰασεῖς· leg. Ἰασσεῖς. Ἰασσὸς *urbs Cariæ maritima*, quæ puerum Delphino inſidentem nummis ſuis habuit inſcriptum, quod Delphinus in urbe illa puerum amore proſecutus ſæpius eidem tergum ſubjecerat & per maris ingens ſpatium vexerat: de qua hiſtoria pleni ſunt libri. Vid. præter *Plutarch.* de *Solertia Animal.* & *Ælianum* quos laudat vir eruditus ad Excerpta C. V. *Ariſtot.* H. A. libr. IX. cap. 48. *Athenæum* libr. XIII. cap. 9. *Plinium* libr. IX. cap. 8. *Oppianum*, *Solinum*, qui in eo fallitur, quod *Jaſſum* facit urbem Babyloniæ, eo deceptus quod *Plinius* ſcripſit, hunc puerum ab *Alexandro M.* Babylone ſacerdotio *Neptuni* admotum; quaſi facilius ſit, urbem cum omnibus incolis Babylonem transferri, quam unum inde puerum ad *Alexandrum* evocari : idque factum eſſe *Athenæus* ex *Duride* annotavit ſatis clare. KÜHN.

Ἄσις] Ἄσις in vulgatis, plane mendoſe, quamvis *Rhodiginus* id ſecutus ſit X. Antiqu. 1. ubi *Aſis* habet : & *Hoſtus* lib. I. c. 8. qui ineptius *Aſia*. *H. Junius* id plane omittit, mendum ſcilicet ſubolens, &

Dardanis, gallinaceorum pugnam, Aſpendii, [84] Δαρδανεῖς δὲ ἀλεκτρυόνων μάχην, [85] Ἀσπένδιοι

id expedire neſciens. Sed MS. noſter veram lectionem habet: Ἰασεῖς δὲ παῖδα &c. quam certe non ignoravit & Avus meus lib. de Numiſm. ubi iſta explicans, hæc ita vertit, *Jaſenſes pueri inſidentis Delphino*, ſcilicet imagine ſignaſſe pecuniam ſuam: qui pluribus ibi ex *Plutarchi* libello πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα, τὰ χερσαῖα ἢ τὰ ἔνυδρα, extremo, ubi Ἰασία παῖδα vocat, & πάντων Ἰασέων & ſic claudit: καὶ τοῦ πάθους ἐπίσημον Ἰασεῦσι τὸ χάραγμα τοῦ νομίσματός ἐστι, παῖς ὑπὲρ δελφῖνος ὀχούμενος· quæ verba quum in promptu habuerit & *Heſtus* illo cap. 8. lib. I. Rei Numm. mirum non vidiſſe, quam abſurde id *Aſiæ* tribuerit. Eundem ἤρατο δελφῖνος ἐν Ἰάσῳ ἐς μειράκιον καλὸν, ut caput incipit. *Ælianus* narrat prolixe lib. VI. περὶ ζώων ἰδιότ. cap. 6. Ethnicographus de *Jaſo*: Ἰασσὸς, πόλις, Καρίας, ἐν ὁμωνύμῳ νήσῳ κειμένη, ἡ καὶ ὀξυτόνως λεγομένη· ὁ πολίτης αὐτὸς Ἰασσεύς, ἀφ' οὗ Χοιρίλλος ἐὼν Ἰασσεύς. De eadem in Caria *Strabo* lib. XIV. εἶτ' Ἰασσὸς ἐπὶ νήσῳ κεῖται προσκειμένη τῇ ἠπείρῳ· ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάττης. &c. Eandem vero hiſtoriam quæ in urbe *Jaſſo* contigerit, & aliam ſimilem narrat *Plinius* libr. IX. c. 8. quodque in eadem narratione apud *Solinum* eſt: *apud Jaſum urbem Babyloniæ puerum* &c. non ita in ſuis membranis eſſe teſtatur *Ortelius* in Theatro, ſed *Babylonem*, quaſi hoc nomen pueri fuerit: certe apud *Plinium*, unde iſte illius ſimius ſua pleraque exſcripſit, nihil de Babylonia legas eo loco: & quid ſi Ioniæ legamus? invenerat aliquis bardus *Ioniæ*: & id non capiens nimitum finxit ſibi *Babyloniæ*, quam norat. Sed hæc extra oleas: ad *Pollucem* noſtrum. JUNG.

Ἄσις] *Kuhnius* Ἰασεῖς in textu, & mox Δαρδανεῖς, quod utrumque ita & nos reſtituimus: vitio dedit originem junioris Græciæ pronunciatio, quæ diphthongum ει efferebat tanquam ſimplex jota; ſic & qui hodie vivunt in Græcia barbari mage quam Græci. Horum autem nummorum reliquias non puto ullas extare in eruditorum Theſauris nummariis: certe, quantum equidem ſcio, in lucem tales non ſunt editi.

84 Δαρδανὶς] C. V. Δαρδανεῖς a recto Δαρδανεύς, nomen gentis Illyricæ. KÜHN.

Δαρδανὶς] MS. Δαρδανεῖς δέ· recte: de populis enim agit: male itaque *Rhodiginus Dardanis*, X. Ant. 1. & *Hoſtus Dardania*: bene *Junius Dardani*, & prorſus ad veram lectionem Avus meus, *Dardanienſes*, ut ab Ἴασος, Ἰασεῖς, ſic Δαρδανεῖς, a Δάρδανος, quæ, exponente Ethnicographo, πόλις Τρῳάδος, ἡ πρότερον Τευκρίς· unde & regio Δαρδανία, ut apud eum videas. Vide de urbe ea in deſcriptione Troadis & *Strabonem* lib. XIII. JUNG.

85 Ἀσπένδιοι π.] MS. plenius Ἀσπ. δὲ παλ. JUNG.

Ἀσπένδιοι παλ.] Plenior eſt ſenſus, inſerta particula δὲ, quam & hic & mox poſt Κεφαλλῆνες, conſentiente *Jungermanno*, in textum ex MSS. recepimus. Utraque vero, de Aſpendiis, & quæ mox de Rheginis *Pollux* habet nummis, clariora tibi reddam prolatis utriuſque populi nummorum ectypis, quæ ſubminiſtravit eximia præſtantiſſimi WILDII atque humaniſſima benignitas: Aſpendiorum ille, quem vides, nummus ſub *Gallo* & *Voluſiano* Imperatoribus percuſſus eſt, & oſtentat ab altera parte, quos *Pollux* commemorat, luctatores: neque vero ſolis Aſpendiis hac inſignes figura nummi ſunt ſignati, ſed & Laodicenſibus: & horum quoque nummum propter exactam cum Aſpendiorum illo poſito ſimilitudinem in medium producere libuit: inſcriptio eſt ΛΑΥΔΙΚΕΩΝ, quo ſcilicet modo in *Petronio Laucontem* pro *Laoconte* legiſſe memini, vetereſque Romani *lautumias* pro Siculorum *laotomiis* dixere. Potuerit autem impreſſæ figuræ hæc eſſe ratio, quod Laodicenſes & Aſpendii præſtantiſſimos aluerint atque in certamina produxerint luctatores: ſed hæc, aliis, quibus ad iſta talia inquirenda majus eſt otium, curæ ſint. De Rheginis vero, non quidem ipſorum nummum apponere licuit, ſed Meſſeniorum, qui Rhegio non procul erant ſiti, & communia, credo, jura, reipublicæque inſignia cum Rheginis habuere: plures videre tales poteris in *Auguſtino de Paruta*, neque nos morabimur amplius. Sed quid illud eſt rei, quod *Thaſios* habuiſſe numinis ſuis inſculptum Perſam commemoret *Pollux*? ſuperſunt *Thaſiorum* nomiſmata, ſed tamen non, puto, quæ Perſam exhibeant: neque rationis quicquam comminiſcaris, quam propter impreſſum *Thaſiorum* numinis Perſam ſtatuere liceat: jam olim fuit cum ad animum meum hæc revocarem, cogitaremque, num forſitan inſigni aliqua menda Πέρσην irrepſiſſet pro Ἡρακλῆν· certe, ſi animum attendas, non ita plane literæ abludunt; atque tum veritati res tota conveniet: nil tamen, quod conjecturæ noſtræ opituletur, MSS. fovent: & forſitan aut deceperit ſe *Pollux*, aut talis olim extiterit *Thaſiorum* nummus, qui ad hanc tempeſtatem non pervenit: alterutrum hac de re fuerit verum, tu judica: ſed *Thaſiorum* habeto nummum, qui *Herculem* armatum clava atque leonina cinctum pelle præ ſe ferat: addita eſt inſcriptio: Ἡρακλέους Σωτῆρος, quo titulo notiſſimus in antiquis monumentis *Hercules* venit: & cauſam ſcies nummis inſculptæ *Herculis* figuræ, ſi *Stephanum* in voce lectum iveris. Potuerant autem ad hæc *Pollucis* noſtri alia ſimilia ex veterum ſcriptis colligi atque adnotari, veluti, quod Pariorum drachmæ *Aratum* habuerint impreſſum, unde & iſte ſit verſiculus *Simonidis* epigrammate in *Arceſilaum*: Δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημ' Ἄρατος· quod *Gergithii Sibyllam* & Sphingem in ſua ſignaverint moneta, tradente *Stephano* ex *Phlegonte* in primo de *Olympiadibus*, Tenedii ab hac parte ſecurim, ab altera vero ex uno ſurgentia collo bina viri mulieriſque capita, eodem *Stephano* auctore in Τένεδος, & planius etiam *Heraclide* in Tenediorum politia, unde petiit *Suidas*; quod Perſæ in ſuis habuerint nummis χάραγμα τοξότην, uti conſtat ex *Plutarchi* Apophtegm. Lacon. *Epheſii* cervam, utpote *Dianæ*, cujus in tutela hæc erat urbs, ſacram, ut indicat *Libanius* Orat. in *Dian.* Ἐφεσίοις δὲ καὶ τὸ νόμισμα καὶ τὴν ἔλαφον ἔφερεν ἀμοιβὴν τῇ θεῷ μεγάλων ἀγαθῶν· Argivi denique lupum, cujus rei teſtis eſt *Sophoclis* haud ineruditus *Scholiaſtes* ad *Electram* v. 6. & ejus tibi verba in medium poſuiſſe, haud fuerit indignum: Οἱ δὲ (Λυκοκτόνον τὸν Ἀπόλλωνα ὀνομάζεσθαι λέγουσι) διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῶον, ὡς καὶ τῆς Ἀρτέμιδος τὰς ἐλάφους· ὅθεν καὶ τῷ νομίσματι τῶν Ἀργείων ἐγχαράττεσθαί φασι λύκους, ὡς καὶ τὰς γλαῦκας Ἀθήνησι. Et de lupo quidem non habet *Pollux* noſter, qui murem in Argivorum nummis ſculptum perhibet: ſed vero Argivi tam murem quam lupum, & utrumque diverſis etiam temporibus in ſua ſignatum habuere moneta: at apud eundem obſerva ſis, de noctuis quæ dicit, ſiquidem ad ſuperiora referendum, ubi de iſtis Athenienſium nummis eſt actum: lupum vero ſacerrimum fuiſſe animal plures ſunt qui teſtentur, *Macrobius* Saturn. libr. I. ubi de Λυκοκτόνῳ, *Apollonii Schol.* ad II. *Argon.* *Ariſtoph.* Comment. ad *Aves*, *Æſchyli* ad *ſeptem contra Thebas*; *Ælianus* de Animal. lib. X & XII. *Etymologus* in πόλιος λύκοι, aliique plures, quorum hi Athenienſibus, & Ægyptiis, illi Delphis in honore habitos fuiſſe lupos referunt: ſed quo delabimur? Hæc, inquam, talia de ſignatura nummorum variiſque figuris ad *Polluceam* recenſionem poſſent adjici, ſed pauca tantum delibare conſtitueram, οὔτε γάρ, ut cum *Polluce* meo loquar, κατὰ τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν ἡ πολυπραγμοσύνη, præcipue, ſi ſingulorum originem atque rationes indagare & exponere animus eſſet. Et hæc quidem ſuperaſſe gaudemus, reſtant tamen quæ curam & diligentiam his non minorem poſtulant.

δὲ παλαιστὰς, καὶ [86] ῥηγῖνοι μὲν [87] λαγῶν, [88] Κεφαλλῆνες δὲ ἵππον, Θάσιοι δὲ Πέρσην, Ἀργεῖοι δὲ μῦν· οὔτε γὰρ [89] κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν βιβλίων ἡ πολυπραγμοσύνη· [90] καὶ ἄλλοις ἤδη τὰ τοιαῦτα ἔστιν συνειλεγμένα. Ἴσως δὲ τῶν ὀνομάτων καταλόγῳ προσήκουσιν οἱ [91] Κροίσειοι στατῆρες,
85 καὶ Φιλίππειοι, καὶ Δαρεικοί· * καὶ τὸ Βερενίκιον νόμισμα, καὶ [92] Ἀλεξάνδρειον, καὶ [93] Πτολεμαϊκὸν,

Luctatores. Rhegini, Leporem. Cephalenii, Equum. Thaſii, Perſam. Argivi, Murem: non enim ſecundum librorum argumentum, curioſitas. Inſuper audiuntur Stateres Crœſii, Philippici, Darici. * Numiſma Bereni- 85
cium, Alexandrinum, Ptolemaicum,

86 Ῥηγῖνοι] MS. Ῥηγινοί· ſupra de eodem typo *Noſter* V, 75. JUNG.

87 Λαγών.] Talem nummum exhibet *Proſperi Pariſii Tab. II. rariorum magnæ Græciæ numiſmatum* n. 4. forte inde manavit proverbium, quo Ῥηγίνους vocarunt qui timidiores erant: vid. *Heſych.* in Ῥηγῖνοι. His adde quod in nummis Trœzeniorum extiterit tridens ex altera, & *Minervæ* facies ex altera parte: *Pauſan.* in *Corinth.* in ſtateribus *Cyzicenis* virgo ſtetit. *Heſych.* in Κυζικηνοὶ στατῆρες &c. *Samii Junoniam* avem nummis præferebant: *Athenæus* lib. XIV. cap. 20. confer dicta ad ſupra Segm. 75. KÜHN.

88 Κεφαλλῆνες] MS. Κεφαλληνεῖς δὲ ἵππον. Et ita emenda: quamvis & vulgatum rectum, unde Κεφαλλῆνας apud *Strabonem* habes libr. X. a Κεφαλλὴν, quod ex *Sophocle* adnotat *Euſtathius* ad *Hom.* Ὀδύσσ. α. & ea forma apud *Homerum*, alios: altera tamen quoque bona, quam MS. habet: ſic apud Ethnicographum ab Ἀζανίας, Ἀζανεῖς· ab Ἀλωπεκίας, Ἀλωπεκεύς· a Καττα βανίᾳ, Καττα βανεύς, alia. Tota vero hæc periodus, qua *Pollux* numorum imagines refert, obiter cohæret, & itaque, ut ſcribenda & diſtinguenda, lubet proponere totam: οὐ γὰρ ἀξιώσει τις ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι πολυπραγμονεῖν, εἰ Μιτυληναῖοι μὲν Σαπφὼ τῷ νομίσματι ἐνεχαράξαντο, Χῖοι δὲ Ὅμηρον, Ἰασεῖς δὲ παῖδα δελφῖνι ἐποχούμενον, Δαρδανεῖς δὲ ἀλεκτρυόνων μάχην, Ἀσπένδιοι δὲ παλαιστὰς, καὶ Ῥηγῖνοι μὲν λαγὼν, Κεφαλληνεῖς δὲ ἵππον, Θάσιοι δὲ Πέρσην, Ἀργεῖοι δὲ μῦν· οὔτε γὰρ &c. JUNG.

89 Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν] *Neque enim argumento libri convenit curioſitas.* KÜHN.

90 Καὶ ἄλλως ἤδη ἤκουσιν &c.] Locus mutilus, quem ita ſupplet C. V. καὶ ἄλλως ἤδη τὰ τοιαῦτα ἐστὶν συνειλεγμένα· ἴσως δὲ ὀνομάτων καταλόγῳ προσήκουσιν οἱ Κ. *& alias*, (vel ſi legendum, ἄλλοις) *aliis iſta jam ſunt collecta: forte autem nominum ad catalogum pertinent* Crœſi *ſtateres* &c. quid Δαρεικὸς *Suidas* dabit h. v. KÜHN.

Καὶ ἄλλως ἤδη ἤκουσιν &c.] Iterum magna lacuna & corruptela invaſit vulgatos Codices: tu reſtitue ex MS. qui ita habet: καὶ ἄλλοις ἤδη τὰ τοιαῦτα ἔστιν συνειλεγμένα· ἴσως δὲ τῶν ὀνομάτων καταλόγῳ προσήκουσιν οἱ Κρ. &c. Scilicet iſtam hiſtoriam non convenire horum librorum propoſito: eamque jam ab aliis collectam eſſe auctoribus. Sed ad præſentem nominum catalogum forte pertinere iſta, nempe *Cræſeos* ſtateres &c. JUNG.

Καὶ ἄλλως ἤδη ἤκουσιν] Reſtituit atque locum ſupplevit *Kühnius* ad oram ſui Codicis, quomodo in textu a nobis eſt emendatum: ante nos & mutila erant hæc & mendoſa.

91 Κροίσειοι στατῆρες] Priores editiones Κροίσιοι· vid. ſupra III, 87. SEB.

Κροίσειοι στατῆρες] MS. Κροίσιοι στατῆρες, καὶ Φιλίππιοι, ut antea vulgati: & ſupra III, 87. etiam Κροίσιοι MS. & ſupra IX, 59. etiam Φιλίππιοι. Sed non tamen & Ἀλεξάνδριοι ibidem, verum, ut vulgo, Ἀλεξάνδρειοι· & ea forma ſcilicet uſitatior. Κροίσειοι hinc citat & *Hoſtus* lib. V. *Rei Numm.* cap. 8. tm. 6. de *Cræſeo*: ubi & tm. 2. de *Philippeo.* De *Darico* ibidem plura tm. 9. de quo & *Briſſonius* lib. 2. de *Reg. Perſ.* JUNG.

Κροίσειοι στατῆρες] In Codice *Falckenburgiano* Κρούσειοι στατῆρες male legitur: eorum quoque ſuperius factam fuiſſe mentionem memini, uti & *Philippicorum, Daricorum*, ac *Alexandrii* nomiſmatis Segm. 59. Hunc autem adducit locum *Sperlingius* de *Nummis non Cuſis* p. 133. & quæ hæc illuſtrent plurimum habet *Sardus* p. 16. *de Nummis*: ponam verba: *Philippeius, quem habebat* Jacobus Sadoletus *Cardinalis optimus & Doctiſſimus fuit ponderis trium drachmarum, totidem ſiliquarum, hoc eſt, trium ducatorum.* Alexandreium *conciſum, ejuſdem ponderis pæne apud ſe eſſe teſtatur* Henricus Glareanus. Nos & *Philippici* & *Alexandrii* nomiſmatis repræſentare tibi voluimus figuram: utrumque aureum extat in nomiſmatotheca *Wildiana*; pondere, uti puto, non diverſo ab iſto quod deſignavit *Sardus.* In hac autem *Alexandrii* nummi parte expreſſum quod videas *Minervæ* caput, non eſt abſque ratione, quippe quam inſigniter coluerit *Alexander*, qua de re vide *Arrianum* lib. I. de *Expedit. Alex.* p. 36. ibique producentem binos alios elegantiſſimos nummos *Alexandri* nomine inſcriptos Eruditiſſimum *Gronovium*, qui nuperrime auctorem eximium caſtigavit & in lucem dedit. Hi autem *Alexandri* nummi percuſſi ſunt, antequam eum ſe natum pronunciaſſet *Hammon*; ſiquidem tum animo elatus, quippe qui ſe ſortis humanæ modum exſuperaſſe putaret, *Jovem* ſuis incudi juſſerit nummis: talem exhibitum videbis ab Eruditiſſimo *Morello* depromptum ex pinacotheca clariſſimi viri *P. Petavii* in Notis ad II. *Conſtantini Porphyrogenneta* de Them. p. 132. & *Porphyrogennetæ* tibi verba promam, quibus *Alexandri* ornamenta, prout in nummis ab eo viſis ſunt depicta, literis conſignat: Macedoniæ reges ſe ipſos Ἡρακλέους ἀπογόνους vocitaſſe refert, adeoque & iſtis uſi ſunt inſignibus, quibus gaviſus fuit generis auctor *Hercules*: διὸ καὶ ἀντὶ ταινίας καὶ στέμματος καὶ πορφύρας βασιλικῆς τῷ δέρματι τῆς κεφαλῆς τοῦ λέοντος ἑαυτοὺς ταινιοῦσι· καὶ στέμμα τοῦτο καὶ κόσμον ἡγοῦνται, καὶ ὑπὲρ πάντα λίθον· καὶ μάρτυς ἀξιόπιστος αὐτὸ τὸ νόμισμα τοῦ Μακέδονος Ἀλεξάνδρου τοιαύτῃ εἰκόνι καλλωπιζόμενον. Sed in iſto tamen nummo, quem protulit *Morellus*, an non ipſum potius *Herculem* depictum putemus? ſiquidem *Alexandrum* ſi præ ſe ferret, cornutam ejus imaginem futuram prius exiſtimem, præcipue cum ab altera parte *Jovem* Fulminatorem oſtentet: neque diffiteri tamen poſſum apprime convenire hunc nummum deſcriptæ a *Conſtantino* figuræ: ſed deliberent peritiores.

92 Ἀλεξάνδρειον] *Zeno* Philoſophus Alexandrini argenti meminit, ut elegantis & oculos ferientis, ſed alias malæ notæ apud *Laert.* lib. VII. KÜHN.

93 Πολεμαϊκὸν] C. V. Πτολεμαϊκόν· nec aliter legit *Interpres.* KÜHN.

Πολεμαϊκὸν] MS. Πτωλεμαϊκόν· quivis videt emendandum Πτολεμαϊκὸν, ut etiam recte habet *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. cap. 11. tm. 13. & *Ptolemaicam monetam* interpretatur Avus meus *J. Camerarius* lib. de *Numiſm.* JUNG.

Πολεμαϊκὸν] *Kühnius* in textu Πτολεμαϊκὸν, & ita *Gualtherus* in ejus expreſſit verſione, neque legebat aliter *Falckenburgii* Codex: alterum vulgatum nauci non eſt. Sequitur Δημαρέτιον νόμισμα, quod Siculis ἡμιχρυσοῦν effeciſſe putat *Scaliger* de R. N. p. 13 & 17.

Demaretium, quorum cognomina nota ſunt omnibus. Demareta enim Gelonis uxor, in Libyco bello illo penuria laborante, petito a mulieribus ornatu (muliebri) confuſoque, numum cudit. Hoc autem non omittendum quod Atticum Talentum ſex mille faciebat drachmas At-
86 ticas. * Babylonium vero ſeptem mille. Æginæum vero decem millia. Syrorum autem quingentas & mille: ad

καὶ Δημαρέτιον, ὧν [94] τοὺς ἐπωνύμους γνωριζόντων ἁπάντων, ἡ Δημαρέτη Γέλωνος οὖσα γυνὴ, κατὰ τὸν πρὸς [95] Λίβυας πόλεμον ἀποροῦντος αὐτοῦ, τὸν κόσμον αἰτησαμένη παρὰ τῶν γυναικῶν, [96] συγχωνεύσασα νόμισμα ἐκόψατο. [97] Τοῦτό γε μὴν οὐκ ἄκαιρον, [98] ὅτι τὸ μὲν Ἀττικὸν τάλαντον [99] ἑξακισχιλίας ἐδύνατο [100] δραχμὰς Ἀττικάς·
* [1] τὸ δὲ Βαβυλώνιον, ἑπτακισχιλίας· τὸ δὲ Αἰ- 86
γιναῖον μυρίας· [2] τὸ δὲ Σύρων πεντακοσίας καὶ τετρακισχιλίας· τὸ δὲ Κιλίκων τρισχιλίας· τὸ δὲ Αἰγυπτίων πεντακοσίας καὶ χιλίας, ὡς

cujus autem vir ſummus hoc noverit indicio, quove dixerit argumento, prorſus ignorare me fateor: neque deſignare nummi *Demaretii* pretium valeo, niſi ſtaterem forſitan cenſeas: certe nummus *Alexandri* ſtaterem valuit, ut ex primo capite ſcimus: eodem itaque ſtateris conſtitiſſe pretio *Berenicium*, *Ptolemaïcum*, & *Demaretium* nomiſma cum *Alexandrio*, veri non eſt abſonum: meminit *Demaretes*, ab ejuſque nomine dicti nomiſmatis *Scholiaſtes Pindar.* ad *Olympion.* εἰδ. β. ἦν δὲ ὁ Θήρων (cujus honori ode *Pindarica* erat ſacrata) ἀνέκαθεν ἀπὸ Οἰδίποδος· ἐκήδευσε δὲ Γέλωνι τυράννῳ ἐπιδιδοὺς αὐτῷ τὴν θυγατέρα Δημαρέτην, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δημαρέτειον προσωνομάσθη νόμισμα· quæ eadem non multum diverſis vocibus paululum inferius ad ipſam Oden ita reperiuntur: Θήρων ὁ τῶν Ἀκραγαντίνων βασιλεὺς Γέλωνι τῷ Γέρωνος ἀδελφῷ ἐπικηδεύσας, γάμῳ συνάπτει τὴν αὐτοῦ (αὑτοῦ) θυγατέρα Δημαρέτην, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δημαρέτειον νόμισμα ἐν Σικελίᾳ. Δαμαρέτην autem & Δαμαρέτειον νόμισμα cum dixit *Diodorus*, Sicule ſeu Dorice loquutus eſt. Mox autem vulgo fuit in textu γνωριζόντων πάντων· pro quibus ἁπάντων addita meliori diſtinctione reddidi.

94 Τοὺς ἐπωνύμους] Ἐπώνυμοι dicuntur illi, a quibus nomina ſua acceperunt numiſmata. Mens itaque Auctoris eo redit, ſe nolle explicare quid ſit *Philippeum* &c. cum omnes norint illos, qui dederunt nomina his nomiſmatibus: ſolum autem Δημαρέτειον enarrat, quia non æque in vulgus notum eſt, ejus denominatio unde ſit. KÜHN.

Τοὺς ἐπωνύμους] MS. ἐπονύμους, & ἁπάντων· & mox Δημαρέτη· emenda omnino & diſtingue: ὧν τοὺς ἐπωνύμους γνωριζόντων ἁπάντων, ἡ Δημαρέτη Γέλωνος &c. quorum nominatores, vel illos, a quibus nomen acceperint *Cræſei*, *Philippei*, *Darici*, *Berenicium*, *Alexandrium*, *Ptolemaicum*, & *Demaretium*, illos inquam cum noſcant omnes, quod ad *Demaretam* attinet, illa &c. Δημαρέτη paroxytonωs recte habet & *Hoſtus* hæc referens, libr. III. cap. 8. tm. 16. itaque apud *Heſychium* eſt in Δημαρέτειον· & apud *Diod. Siculum* lib. II. Δαμαρέτη, Δαμαρέτειον. JUNG.

95 Λιβύας] MS. plenius τοὺς Λιβύας &c. Sed accentu pariter perverſo: ſcribe τοὺς Λίβυας. JUNG.

96 * Συγχωρεύσασα] *F.* συγχωνεύσασα. Quod ad rem ipſam, *Heſychius* ſimiliter refert: ſed *Diodorus Siculus* diſcrepat, quem viſe libro undecimo, fol. 21. *Wechel.* SEB.

* Συγχωρεύσασα] C. V. συγχωνεύσασα, *conflans*, recte, ſi modo addatur καὶ σ. *Diodorus* hoc nomiſma 10. drachmas Atticas valuiſſe, dictumque eſſe a Siculis πεντηκοντάλιτρον ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ. KÜHN.

* Συγχωρεύσασα] Rectiſſime noſter *Seberus* conjecit συγχωνεύσασα· id enim prorſus ita habet MS. noſter: ne dubites id itaque *Polluci* reddere. Vidit id & Avus meus, qui libr. de Numiſm. hæc ita vertit, *&* *conflato univerſo*, mundo ſc. *Hoſtus* inepte, *ac tradidit*, *& nummum percuſſit.* JUNG.

* Συγχωρεύσασα] Cum *Kühnio* textum emendavimus, dedimuſque συγχωνεύσασα· nec aliter legit *Sperlingius.*

97 Τοῦτό γε μὴν] Laudat hunc locum *Budæus* libro quarto de aſſe circa princ. legens mox τὸ δὲ Σύρον· & mox omittens δραχμὰς, quod nec ſenſus fert. SEB.

Τοῦτο γε μὴν] Scribe τοῦτό γε μ. ut & MS. habet: in quo ad oram tale ſummarium: περὶ διαφορᾶς ταλάντων. JUNG.

98 Ὅτι τὸ μὲν Ἀττ. τ. &c.] Deeſt μὲν in MS. JUNG.

99 Ἑξακισχιλίας &c.] *Sex millibus denarium* ait *Aldus Manutius* libr. II. de quæſit. per epiſt. φ. 7. & *Ant. Auguſtinus* Annotat. in *Feſtum* ad *Euboïcum*: vid. & *Hoſtum* lib. II. de Ponderib. cap. 7. tm. 1. n. 7. & lib. III. Rei Numm. c. 12. tm. 1. JUNG.

100 Δραχμὰς] Emenda δραχμὰς Ἀττ. JUNG.

1 Τὸ δὲ Βαβυλώνιον] MS. τὸ Βαβυλώνιον, ἑπτ. ſine δὲ· & poſſumus ſcribere: τὸ δὲ Βαβυλώνιον· quamvis parum refert: ita tamen & τὸ δὲ Σύρων mox MS. & alia quæ ibi dicam. Sed de Babylonio talento vid. *Hoſtum* ibid. lib. III. Rei Numm. cap. 12. tmem. 7. cui videtur *Pollux* rem ad vivum non putaſſe: vid. & *Ant. Auguſtinum* ad *Feſtum* in *Euboïcum*. De *Æginæo* idem *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. cap. 12. tm. 3. JUNG.

2 Τῶν δὲ Σύρων,] C. V. τὸ δὲ Σύρων πεντακοσίας καὶ τετρακις χιλίας· τὸ δὲ Αἰγυπτίων ὡς πρὸς τὸν τῆς Ἀττικῆς δ. λογισμόν· leg. τετράκις χ. Ægyptii talenti valorem non exprimit, ſed in genere dicit, id computandum eſſe ſecundum Atticæ drachmæ rationem: vid. *Plinium* libr. XXXIII. cap. 3. *Salmaſ. an* πεντακισχιλίας; KÜHN.

Τῶν δὲ Σύρων,] MS. τὸ δὲ Σύρων· ut antea Βαβυλώνιον & mox ex MS. alia: non itaque emendatione *Budæi* opus. Sed *Pollux* etiam mutilus hic eſt, addideratque de Cilicio & Ægyptio talento, quæ MS. noſter reſervavit, ut & de Syro talento, quod non ſaltem quingentas & mille continet drachmas ut vulgatus *Pollux*, & *Hoſtus* ex eo lib. III. Rei Numm. cap. 12. tm. 8. & lib. II. de Ponderib. cap. 14. tm. 2. n. 5. ſed quingentas & quater millenas. Sic enim totus locus in *Polluce* ſcribendus & ſupplendus eſt ex MS. ita habente: τὸ δὲ Σύρων, πεντακοσίας καὶ τετρακισχιλίας· τὸ δὲ Κιλίκων, τρισχιλίας· τὸ δὲ Αἰγυπτίων, πεντακοσίας· ὡς πρὸς τὸν τῆς Ἀττικῆς δρ. λογ. ubi vides Ægyptium inter iſta eſſe minimum. Non itaque video quomodo idem erit cum Attico magno, quemadmodum cenſeri ait *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. c. 12. tm. 9. Alias de hac talenti varietate ex *Budæo* idem *Hoſtus* lib. III. c. 13. JUNG.

Τῶν δὲ Σύρων, πεντακοσίας, καὶ χ.] Inſigni locupletiorem hic *Pollucem* augmento fecimus: nihil erat in vulgatis de Cilicum Ægyptiorumque talento, quæ tamen omnia egregie ſupplent & reſtituunt MSS. in paucis diſſentiunt *Falckenburgiani* Codicis Excerpta, quippe quæ poſt πεντακοσίας καὶ χιλίας, ſicuti in vulgatis erat poſt τῶν δὲ Σύρων ſcriptum, ſubjiciant demum: τῶν δὲ Κιλίκων τρισχιλίας· τῶν δὲ Αἰγυπτίων πεντακοσίας καὶ χιλίας· ſed tamen, niſi me veſtigia fallant, in ipſo MS. Codice non aliter extitit ac in ce-

[3] πρὸς τὸν τῆς Ἀττικῆς δραχμῆς λογισμὸν, ὥσπερ οὖν καὶ τὰς μνᾶς τὰς Ἀττικάς· τὸ μὲν Ἀττικὸν ἑξήκοντα [4] μνᾶς εἶχε· τὸ δὲ Βαβυλώνιον, ἑβδομήκοντα· τὸ δὲ Αἰγιναῖον, ἑκατὸν, [5] κατὰ ἀνάλογον. Ἡ μνᾶ δὲ ὡς [6] παρ' Ἀθηναίοις ἑκατὸν [7] εἶχε δραχμὰς Ἀττικὰς, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τὰς ἐπιχωρίους δυναμένας πρὸς λόγον [8] τοῦ παρ' ἑκάστοις ταλάντου κατά τε προσθήκην, καὶ ὑφαίρεσιν.
87 * τὸ μέντοι Σικελικὸν τάλαντον ἐλάχιστον ἴσχυε· τὸ μὲν ἀρχαῖον, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, [9] τέσσαρας καὶ εἴκοσι τοὺς νούμμους· τὸ δὲ ὕστερον, δυο-

Atticæ ſcilicet drachmæ calculationem, quemadmodum & minas Atticas. Atticum quidem minas habet ſexaginta. Babylonium vero ſeptuaginta. Æginæorum, centum, ſecundum proportionem. Mina vero, qualis apud Athenienſes eſt, centum habuit drachmas Atticas: ſic & apud alios valuit nationis ejus minas, ſecundum proportionem ſingulorum talentorum, juxta additionem ſubtractionemque. * Talentum quidem Siculum quam minimum valuit. 87
Vetus quidem, ut Ariſtoteles tradit, viginti quatuor numos. Poſterius vero duo-

teris MSS. ſed qui hæc decerpſit, ipſam textus variantiam adnotaſſe ſuſque deque habuit. Tum quoque paulo poſt fuit, πρὸς τὸν Ἀττικῆς δρ. ubi τῆς ante Ἀττικῆς inſeruimus lubentes. Hunc autem *Pollucis* noſtri totum locum de diverſo talentorum cujuſque populi valore adduxit, in quibuſdam illuſtravit etiam *Snellius* p. 41. neque operam luſeris, ſi *Sardum* de *Nummis* p. 19. & ſequent. inſpicere tibi grave non fuerit; ibi enim & aliis ex auctoribus, *Polybio* præſertim hanc rem illuſtrat, eoſque cum *Polluce* componit: adde, ſi lubet, *Schottum Tabula Rei Nummariæ* cap. 6. Præter *Polluci* noſtro enumerata talenta, in *Herone* & alia adhuc plura reperio: *Ptolemaïcum* ſcilicet & *Antiochicum*, quæ utraque refert Attico talento ἰσοστάσια & ἰσάριθμα ἐν πᾶσι· δυνάμει δὲ, ſiquidem ipſius hæc *Heronis* verbis quam meis proponere malim, τοῦ μὲν Πτολεμαϊκοῦ κατὰ τὸ νόμισμα τετραπλάσιον, (*Scaliger* τριπλάσιον legendum pertendit) ἐπὶ τρίτον (ſic enim in meis ſchedulis legitur) δὲ τοῦ Ἀντιοχικοῦ, τῷ δὲ Τυρίῳ ἴσον· in quibus itaque & Tyrium habes talentum quod Attico reſpondeat exacte. Porro noviſſe ſe memorat protinus duplex talentum ξυλικὸν, cujus quidem nominationis cauſam juxta cum ignariſſimis ignoro; non enim, puto, ita dictum cenſebis, quod in emendis vendendiſque lignis hoc præcipue talento uſi fuerint *Antiochenſes* & *Alexandrii*, τὸ ἐν Ἀντιοχείᾳ ſcilicet, & τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· prius quidem μνᾶς μὲν ἰδίας ἔχει ξ. ἑξαπλάσιον δὲ σχεδὸν τῷ τοῦ νομίσματος ἀριθμῷ· alterum vero τῷ πέμπτῳ διαφέρει πρὸς τὸ προειρημένον ἐπιχώριον περιττεῦον, *Antiochicum* ſcilicet. Hæc quidem ex *Herone* libuit excerpere, quæ pleraque habet & examinat *Scaliger* de R. N. pag. 45. & ſequ. ubi pluſcula reperies, quæ ad hanc rem faciunt, non tamen omnia ſine quibuſdam nævis: ſed hæc alias.

3 Πρὸς τὸν Ἀττ. δρ. λογ.] Πρὸς τὸν τῆς Ἀττ. in MS. plenius eſſe jam dixi. JUNG.

4 Δραχμὰς] Δραχμὰς bene notavit *Seberus* a *Budæo* omiſſum: nec id locum habeat: eſt tamen idem & in MS. noſtro, ſed tranſverſo calamo lineam perductam gerens, & ſupra ſcriptum habens μνᾶς· quod ſi reponamus & hic, nihil abſurdi video amplius. JUNG.

Δραχμὰς] Non convenire loco drachmas recte vidit *Jungermannus*, & itaque reſtituit, favente MS. μνᾶς, quod rectum. Sequitur tum talentum Babylonium continuiſſe ſeptuaginta minas, qua quidem in re diſſentit *Ælianus* a *Polluce* noſtro V. H. libr. I. cap. 22. δύναται δὲ τὸ τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς Ἀττικάς· utiturque ad eum locum Doctiſſ. *Schefferus* his *Pollucis* noſtri verbis, ut *Ælianum* a vulgari computatione diſcedere perſuadeat: ſed alia eſt *Willebrordi Snellii* ſuper hoc *Æliani* loco ſententia, ſiquidem exiſtimet iſta δύο καὶ ex præcedentibus irrepſiſſe hoc non commode loco: neque vero, quod huic eruditi viri ſententiæ opponam, habeo quicquam; deletiſque iſtis voculis in gratiam *Ælianus* cum *Herodoto* & *Onomaſticographo* noſtro redibit: ſed hæc eruditi melius. Mox autem de minarum & drachmarum diverſitate tangit obiter, exigendamque harum ad ceterorum analogiam rationem inquit, quo de & *Voſſii Etymol.* in *Talentum* conſule: ſed ex *Herone* adferre lubet, quod ad hunc faciat rhombum: Οὐ λανθάνει δέ με καὶ τῶν δραχμῶν εἶναι πλείους διαφοράς· τήν τε γὰρ Αἰγινίαν (Αἰγιναίαν) καὶ τὴν Ῥοδίαν μνᾶν τῆς Πτολεμαϊκῆς εἶναι πενταπλάσιον· ἑξαπλάσιον δὲ τὴν νησιωτικὴν οὕτω προσαγορευομένην· τῇ οὖν Ἀττικῇ πρός τε σταθμὸν τὸ νόμισμα (καὶ νόμ.) χρηστέον· ἰσοδύναμος γὰρ ἐστι καὶ ἰσοστάσιος τῇ Ἰταλικῇ μνᾷ στατήρων ἐστὶν εἴκοσι καὶ πέντε· ἡ δὲ Ἰταλικὴ λίτρα στατήρων κδ. αἱ δὲ λοιπαὶ διαφέρει. *Cleopatra* Ægyptiacæ quoque drachmæ facit mentionem, quæ ſextam Atticæ conſtituat partem: δραχμὴ δὲ καὶ ἄλλη ὁμώνυμος καλεῖται, ἡ Αἰγυπτιακὴ, ἥτις ἕκτον μέρος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς δραχμῆς· & in eodem paulo poſt *Ptolemaïca* mina nominatur. Sed eho! jam hujus eſt ſatis.

5 Κατὰ ἀνάλογον.] C. V. καὶ τἄλλα· adde, κατὰ ἀνάλογον. KÜHN.

Κατὰ ἀνάλογον.] MS. ἑκατόν· καὶ τἄλλα ἀνάλογον· bene: id eſt, ἀναλόγως· *& alia, ut Syrum, ut Cilicium, ut Ægyptium, eadem proportione*, ait. Sic reſtituamus itaque. JUNG.

6 Παρ' Ἀθηναίοις] MS. παρὰ Ἀθην. Hunc locum adfert *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. cap. 1. n. 12. & de Ponderib. lib. II. cap. 7. tm. 2. n. 3. JUNG.

7 Εἶχεν δρ.] Scribe εἶχε δρ. ut MS. etiam habet: quamvis hoc minutiſſimum eſt obſervare. JUNG.

8 Τοῦ καθ' ἕκαστον ταλ.] C. V. ἑκάστοις, quæ lectio docet fuiſſe τοῦ παρ' ἑκάστοις ταλάντου· prout talentum variat apud ſingulas gentes, ita vel adduntur eidem vel detrahuntur minæ, eidem nationi uſitatæ. KÜHN.

Τοῦ καθ' ἕκαστον ταλ.] MS. τοῦ παρ' ἑκάστοις ταλάντου, κ. &c. quo pacto ſcripſit *Pollux*, non ut vulgo eſt. JUNG.

Τοῦ καθ' ἕκαστον] Ex MSS. textus habet παρ' ἑκάστοις.

9 Τέσσαρας] MS. τέτταρας. In Avi mei *J. Camerarii* libello de Numiſm. invenio ipſius manu ita adnotatum: *in Oratione* Nazianzeni ἐπιτάφιῳ εἰς πατέρα *annotatio hæc legitur:* τὸ τάλαντον, ὥς φησι Διόδωρος περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστιν ἑξήκοντα, ἡ δὲ μνᾶ δραχμῶν ἑκατὸν, ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ἕξ· ὁ ὀβολὸς χαλκῶν ἕξ· ὁ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτά· τὸ τάλαντον δὲ Ἀττικὸν παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ ἀρχαῖον ἦν μνῶν (*fortaſſe* νομῶν) εἰκοσιτεσσάρων, νῦν δὲ δώδεκα· δύναται δὲ ὁ νόμος τρία ἡμιωβόλια. Eadem verba in *Suida* invenio omnia ſub voce τάλαντον· niſi quod in medio plenius *Suidas:* τὸ τάλ. δὲ τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχ. & deſunt iſta ultima: δύναται δὲ ὁ. ν. τ. ἡ. non vero temerarium videri cuiquam credo poſſe, quo & Avum meum reſpexiſſe credo, ſi illo loco pro μνῶν, tam apud *Suidam*, quam *Scholiaſtem Nazianzeni*, ſcribamus, νόμων, vel νούμμων· & mox apud *Scholiaſtem* νοῦμμος, pro νόμος· confirmat enim id prorde-

decim. Valere autem numum homolia tria. Nihil autem refert, numiſmatum expoſitioni ſubjicere, cur Χρήματα dixerint Attici. Χρήματα quidem apud illos de re, aut negocio: apud Iones vero etiam de pecuniis dicuntur: quemadmodum & Κέρματα, id eſt Æris minutiæ. Sed κέρμα dicere, Atticum non eſt.

καίδεκα· δύνασθαι δὲ τὸν νοῦμμον τρία [10] ἡμιωβόλια. [11] Κωλύει δ' ἂν οὐδὲν προσθεῖναι τῷ περὶ νομισμάτων λόγῳ, καὶ [12] διότι [13] χρήματα μὲν ἂν εἴποιεν οἱ Ἀττικοί· τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς [14] ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος· παρὰ δὲ τοῖς Ἴωσι καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων· ὥσπερ καὶ κέρματα, ἀλλ' οὐ κέρμα [15] λέγειν Ἀττικόν.

ſus *Pollux*, ut ipſe vides, ſi modo ipſi ſuam ſcripturam reddas: mox enim ubi ὁμόλια, quamvis *Henr. Stephanus* ὀβόλια adſcripſerit in ſuo Codice, nondum tamen locus reſtitutus eſt. MS. habet τρία ἡμιωβόλια· ſcribe itaque τρία ἡμιωβόλια· quo pacto & recte *Budeum* reſtituiſſe refert *Seberus* noſter. De talento Siculo alias & *Hoſtus* lib. III. Rei Numm. c. 12. tm. 4. & tm. 9. n. 5. Jung.

10 * Ὁμόλια.] Lexic. *Baſileenſe* jubet legi ὀβολία. *Sylburg.* ὀβόλια aſcripſit. *Budæus* legit: δύναται δὲ ὁ νοῦμμος τρία ἡμιοβόλια, *valet autem nummus ſeſquiobolum.* Nam nummus ſeſtertius, inquit, quartam partem drachmæ valet: drachma autem ſex obolos: quare tria hemiobolia, id eſt, ſeſquiobolum nummus ſeſtertius valuit: libro quarto de Aſſe fol. 184. Seb.

* Ὁμόλια.] C. V. ἡμιωβολία, recte, accentu retracto ad ο. *Salmaſ.* omnino legendum τρία ἡμιόβολια. *nam talenta Syracuſana trium denarium fuiſſe ſcribit Feſtus*; ita ille. Kühn.

* Ὁμόλια.] *Kühnius* in textum conſentientibus MSS. repoſuerat ἡμιωβόλια, quem ſequti ſumus: neque aliter cenſuiſſe *Scaligerum* patet, cum pag. 3. de R. N. ſic ſcribit: Νοῦμμος *autem erat* τριῶν ἡμιωβολίων, *hoc eſt*, XII. χαλκῶν, *quantorum octo eſt obolus Atticus:* Non itaque nec MSS. lecturæ, nec ipſius etiam rei veritati congruere puto, quam *Salmaſius* adtulit, emendationem: & tamen ſic, tanquam ſi ne quidem in dubium revocari fas eſſet, ſcribit confidenter: *Subjicit* Pollux *pretium illius* νούμμου *Siculi ex eodem* Ariſtotele, *ſed corrupte; ſic enim ſcribitur:* δύνασθαι δὲ τὸν νοῦμμον τρία ὁμόλια· *ubi meo periculo ſcribe:* δύνασθαι δὲ τὸν νοῦμμον τρίτον ἡμιωβόλιον, *id eſt, duos obolos & ſemiſſem:* cetera non pono: & appareat hinc facile, haud leviter errare debuiſſe virum ſummum in Siculi talenti reliquarumque, quæ ad hanc pertinent rem, æſtimatione, cum abſurdæ ſe commiſerit emendationi: atque de his quidem omnibus meliora longe ac præſtantiora *Budæus*, qui veram & a MSS. ſtabilitam lectionem fuit amplexus. Cum *Stephano*, qui, monente *Jungermanno*, ὀβόλια reſtituerat, ſentit & *Sperlingius* de *Numm. non Cuſ.* cap. 28. Iſta vero pleraque, ſi non omnia, quæ improbæ ſuperſtruunt lectioni tam *Sperlingius* quam *Salmaſius*, longum abeſſe a vero facile ſibi perſuadebit eruditus lector. Hos autem eoſdem, quos citavi, eruditos viros iiſdem locis de talento quoque Siculo diſputantes adire poteris: ſed illi inter ſeſe diverſa ſentiunt, *Scaliger* præcipue & *Salmaſius*: noſtrum vero non eſt tantas componere lites, præcipue cum & inſtituti & temporis ratio vetet.

11 Κωλύοι δ' ἂν οὐδὲν προσθῆναι &c.] Leg. προσθεῖναι vel προστιθῆναι· dein C. V. εἴποιεν οἱ Ἀττικοί τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος, παρὰ δὲ &c. Kühn.

Κωλύοι δ' ἂν οὐδὲν προσθῆναι &c.] MS. κωλύει δ' οὐδὲν ἂν προσθεῖναι τῷ περὶ τῶν νομισμ. λ. & non diſplicere poteſt: imo vulgatis prætulerim. Sane προσθεῖναι omnino ſcribendum videtur. Jung.

12 Διότι] MS. καὶ δι' ὅτι. Jung.

13 Χρήματα μὲν ἂν εἴπωσιν] MS. χρήματα εἴποιεν ἂν οἱ Ἀττικοί· τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος· παρὰ δὲ τοῖς Ἴωσι καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων· ὥσπερ καὶ &c. *Henr. Stephanus* ad vulgata adſcripſit, *Corrupta hæc*, aſteriſco addito: & ſane turbat διότι· an pro eo legendum forte ὅτι ſaltem? ſed ſenſus poteſt e ſequentibus pendere: quod hæc talia in re pecuniaria, ut χρήματα, κέρματα, minime ἑνικῶς, ſed πληθυντικῶς Attici veteres uſi fuerint: contra vero ἀργύριον, χαλκίον, χρυσίον dixerint potius ἑνικῶς, quam πληθυντικῶς· ut ex ſequentibus diſcas licet. An itaque locum ita ſcribimus ex MS. κωλύει (ſive κωλύοι vulgatum plus ames) δ' ἂν οὐδὲν προσθεῖναι τῷ περὶ τῶν νομισμάτων λόγῳ. καὶ διότι χρήματα εἴποιεν ἂν (ſic certe legendum, non εἴπωσιν pro quo Edit. *Flor.* εἶπεν) οἱ Ἀττικοί, τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος· παρὰ δὲ τοῖς Ἴωσι καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων· ὥσπερ καὶ &c. Non enim puto *Pollucem* negaſſe Atticos pecuniam etiam χρήματα nominaſſe: quo modo? cum id tam ſæpe occurrat apud *Demoſthenem*: δεῖ δὴ χρημάτων, ait ſtatim *Olynth.* I. καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων· & ſupra *Noſter* II, 234. ex ipſo χρήματα νεῦρα τῶν πραγμάτων· & πεπορισμένοι χρήματα· & clare nimis III, 86. τὸ δὲ ἀργύριον, ait *Noſter*, καλεῖται χρήματα καὶ νόμισμα &c. adeo ut ei injuria fiat, ſi quis eum putet id negaſſe hic. In ſingulari vero pro pecunia non uſurpaſſe, ſed pro re ſaltem & poſſeſſione: ſed Ionas etiam ſingulari hoc pro pecunia uti, quæ Attici plurali ſaltem χρήματα adpellaverint. Hic ſenſus loci, ni fallor, quem viri docti corruptum putantes adgredi noluerunt: ſi fallor, pro conatu tamen ne mihi male dixeris. Certe tam de ſingulari χρῆμα quam de plurali χρήματα *Pollucem* hic egiſſe, clamat etiam ſupra ſeries capitum, Segm. 4. καὶ περὶ τοῦ χρῆμα καὶ χρήματα. Ionas autem ſingulari etiam uſos ita hac voce de pecuniis ipſis, ex *Herodoto* noſtro tibi facile planum fiat: ſic enim accipiunt eum locum e *Thalia* cap. 30. Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ἀρχῆς καλέσας Ἑλλήνων τοὺς παρεόντας, εἴρετο, ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο τοὺς πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι· οἱ δὲ ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν ἂν τοῦτο· & mox quærit ex Indis Callatiis, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἂν τελευτέοντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί. &c. Sed prior locus aptior videtur ad hanc rem. Viri docti omnia conſiderabunt accuratius & nos juvabunt, dirigent potius, quam calumniabuntur, ſpero. Jung.

Χρ. μὲν ἂν εἴπωσιν οἱ Ἀττ.] Necdum a multiplici mendorum cumulo, quibus oppreſſum fuit atque obrutum hoc caput, reſpirare licet: & reſtant adhuc bene multa atque gravia, quæ loco ſuo MSS. ope movebimus. Hic itaque pro εἴπωσιν in textu reſtituimus εἴποιεν· tum extitit in editis ante nos hoc modo: τὰ δὲ χρήματα παρὰ μὲν αὐτοῖς, pro quibus *Kühnius* recte τὸ δὲ χρῆμα· eliminavique præterea voculam παρὰ, quam MSS. non adgnoſcunt: poſt πράγματος demum auctius in *Noſtro* textu ἢ κτήματος, quæ ſenſum perficiunt: *Kühnius* præiverat. Sciet autem, quæ tradit *Pollux*, eſſe vera, qui utriuſque dialecti Atticæ inquam & Ionicæ habuerit uſum: nos alibi fortean; hic enim non morabimur.

14 Ἐπὶ τοῦ πράγματος.] *Dionyſius Halicarnaſſæus* libro quarto Antiq. R. fol. 230. καλὸν μὲν χρῆμα πολλαὶ πόλεις μιᾷ χρώμεναι γνώμῃ· alia exempla recitat *Camerar.* de Mon. veteri pag. 289. Seb.

15 Λέγειν] C. V. λέγει quod nolim: ſenſus eſt, *ubi Atticum non eſt dicere* χρῆμα, *quando ſermo eſt de pecunia, ita nec κέρμα dicunt*, quod tamen mox reſtringitur: vid. *Suid.* in χρήματα. Kühn.

Λέγειν] Vellem nos defunctos hoc capite numma-

88 • [16] παρὰ μέντοι τοῖς Δωριεῦσι καὶ τὸ κέρμα ἐστὶν εἰρημένον· εὕροι δ᾽ ἄν τις αὐτὸ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· [17] ὥσπερ καὶ [18] ἐν τῷ Ἄμφιδος Ἀμπελουργῷ, Μικρόν τι [19] κέρμα· [20] καὶ παρ᾽ Ἀντιφάνει ἐν τῷ Κύκλωπι, [21] Κέρμα γάρ τι τυγχάνω· [22] ἐν μέντοι τῷ Φιλίππου Φιλευριπίδῃ, [23] Οὗτος οἴεται περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ. Καὶ κατακεκερματίσθαι μὲν, ἐπὶ λόγου [24] Πλάτων·

• apud Dores vero etiam Κέρμα dictum eſt : idemque & apud Atticos quis inveniat, ut Amphidis Vinitore, parvula quædam minutia. Et apud Antiphanem in Cyclope; Κέρμα enim adipiſcor. In Philippi quidem Phileuripide, ſic putat ejus diſtrahere minutiam. Et Κατακερματίσθαι, id eſt in minutias redigere, de oratione dixit Plato. 88

rio: ſed adhuc elegantiſſimas emendationes nobis in eo MS. ſubminiſtrabit: hic MS. λέγειν ſed vulgatum rectius. *Pollucis* obſervationem hinc adducit & *Nunneſius* Not. in *Phrynich.* Eclog. II. voce εὐκερματεῖν. JUNG.

Λέγειν Ἀττικόν.] Illius quidem rei, quod Attici non κέρμα ſed κέρματα potius dixerint, quandam adferre rationem conatur *Sperlingius* de *Numm. non Cuſis* c. 26. ubi varia promit de κέρμασι & κερματίῳ, quæ huic loco illuſtrando eſſe poſſint. In *Heſychio* κέρματα exponuntur χρήματα, θραύσματα· *Ariſtophan. Plut.* v. 379.

Τὸ στόμ᾽ ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.

Nummulis obſtruens rhetorum rabularumque forenſium ora.

Notantque *Grammatici*, quod χρημάτων λεπτότατον τι μέρος deſignent κέρματα· & vere, ſiquidem pretii majoris nummi his ſolerent minoribus commutari, unde recentioribus κερματιστικὴ eadem quæ κολλυβιστικὴ, ſeu potius, ut Attice dicamus, ἀργυραμοιβική. Κέρμα tamen & numero ſingulo communis habet dialectus: *Euang. Joh.* II. v. 15. τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, ubi *numulos* interpretatus eſt eruditiſſimus ſenex *Theod. Beza*, cum alii maluerint *as*: Eidemque, qui præceſſerant apud *Johannem*, κερματισταὶ, & κολλυβισταὶ in *Matthæo* & *Marco* vertuntur *numularii*: rectiſſime, ſiquidem & in *Gloſſis* veteribus *Cyrilli*: *Nummularius*, κολλυβιστὴς, τραπεζίτης, χαλκολόγος, & *Nummulus*, κερμάτιον, quod & in MSS. *Servii* reperio *Gloſſis*: pertineant huc quoque, quæ de *Collectario* in *Gloſſis Nomicis* extant: Κολλεκτάριος· ὁ ἀργυραμοιβὸς, ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργυρίου ἀλλασσόμενος τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης· unde κέρμα nummulos æris minuti viliorisque pretii fuiſſe videas, quæ lucello inhiantes nummularii argenteis aureisve permutabant: & huic lucri generi deditos jam olim avidiſſime Judæos ex prolatis Euangelii locis patet. In *Diogene* quoque, ſi modo vitio vacat, ubi ſingulo numero κέρμα ponatur, hic eſt locus in *Cynici* cognominis vita: τοῦ δὲ συγχωρήσαντος, (*Apolline*, qui a *Diogene* fuerat conſultus) τὸ πολιτικὸν νόμισμα, οὐ συνεὶς τὸ κέρμα, κιβδηλεύσας καὶ φωραθεὶς, ὥς μέν τινες, ἐφυγαδεύθη· quæ quidem verba eruditorum hominum ingenia plurimum exercuerunt: neque nos extricare valemus, niſi ſi forſitan legi placeat κόμμα pro κέρμα, quomodo ſenſus ſibi conſtabit magis. Κερματίων porro meminit incertus apud *Suidam* ſcriptor, καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων· legendum puto, ἐκ τῶν λεπτῶν &c. ut retulerit ille, quicunque tandem, collegiſſe aliquem amplam ſortem ex ære minuto, atque arte nummularia.

16 Παρὰ μέντοι τοῖς Δωρ.] MS. παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι καὶ τ. κ. ἐστιν. ε. De κέρμασιν & ab iis deductis etiam *Hoſtus* lib. I. Rei Numm. cap. 3. extremo & lib. III. cap. 8. nn. 14. ubi tamen quædam, quæ hic ſupra vitioſa, talia quoque ſervavit. JUNG.

17 Ὥσπερ καὶ ἐν τῷ &c.] MS. ὥσπερ ἐν τῷ ſine καὶ, quod ſane abeſſe poteſt. JUNG.

18 Ἐν τῷ Ἄμφιδος ἀμπελ.] Supra VII, 170. SEB.

19 Κερμάτιον.] C. V. κέρμα, quod res ipſa, quæ in quæſtionem venit, poſtulat. KUHN.

Κερμάτιον.] MS. μικρόν τι κέρμα· καὶ π. non κερμάτιον· & lectio MS. reſtituenda eſt: nam & ſupra *Noſter* clare ait non κερμάτιον, ſed κέρμα εἰπὼς Ἄμφις εἴρηκεν ἐν ἀμπελουργῷ VII, 170. ubi eadem de κέρμα & κέρματα tradit. JUNG.

Κερμάτιον.] Κέρμα cum MSS. in textu.

20 Καὶ παρ᾽ Ἀντιφάνει] MS. καὶ παρὰ Ἀντ. *Antiphanis Cyclopem* & *Athenæus* laudat, obſervante *Caſaubono* noſtro VII. *Athen.* 12. JUNG.

21 Κέρμα γὰρ τυγχ.] C. V. γάρ τι τ. dein ἐν μέντοι τῷ Φιλ. &c. KÜHN.

Κέρμα γὰρ τυγχ.] Verſum *Antiphanis* ita emenda ut MS. habet:

— Κέρμα γάρ τι τυγχάνω. JUNG.

Κέρμα γὰρ τυγχάνω.] Ad MSS. normam hic eſt a nobis reſtitutus *Antiphanis* verſiculus: tum mox elegantius ἐν μέν τοι, quæ poſtrema vocula vulgo deerat. *Philippi Phileuripiden* nominat *Ariſtophanis Scholiaſtes*: vide *Suidam*, quem erudite maximus *Caſaubonus* ad *Athenæum* caſtigat: Φιλιππίδης ὁ τῆς Κωμῳδίας ποιητὴς apud *Ælian.* H. V. XII, 31. non, credo, fuerit *Opuntius* ille, cujus in *Platone Diogenes*: & illius quoque verba ex MSS. a nobis ſunt reſtituta: *Hic ſe putat alterius inducturum eſſe nummulos*: quomodo *Varro* dixit: *portitorum æra induxere*: in *Sperlingio* reperio pro περισπάσειν, περισπάσαι· ſed vulgatum amplector potius.

22 Ἐν μὲν τῷ &c.] MS. plenius, ἐν μέντοι τ. Φ. bene: addit & exemplum in quo non κέρμα, ſed diminutivum ab eo κερμάτιον. JUNG.

23 Οὗτος οἴεται κ. περισπ. α.] C. V.

Οὗτος οἴεται περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ.

Hic putat ei ſe detracturum æris paululum. KÜHN.

Οὗτος οἴεται κ. περισπ. α.] MS. inverſo ordine, περισπάσειν κερμάτιον· an itaque *Comici* verba ita concipienda,

— Οὗτος οἴεται

Περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ. — JUNG.

24 Πλάτων] In Politico: πᾶν ἤδη κατακεκερματίσθαι· de diviſionibus minutiſſimis, quibus omnia in pulverem fere ſecantur, ibi loquitur. KÜHN.

Πλάτων] Sæpius ita loqui ſolet: ut in Politico: καὶ μὴν τόγε ζῷον, ὅσον ἥμερον καὶ ἀγελαῖον σχεδὸν, πλὴν γενοῖν δυοῖν, πᾶν ἤδη κατακεκερματίσται. In Sophiſta: τὰ δ᾽ ἐν ἰδίοις αὖ, καὶ κατακεκερματισμένον ἐρωτήσεσι πρὸς ἀποκρίσεις, μῶν εἰθίσμεθα καλεῖν ἄλλο πλὴν ἀντιλογικόν· & iterum ibi & alibi. Sed locus, quem hic reſpexit *Pollux*, eſt forte is, qui in eodem Sophiſta extat: ἡ θατέρου μοι φύσις φαίνεται κατακεκερματίσθαι, καθάπερ ἐπιστήμη· vel iſte lib. de Rep. καὶ ἔτι γε τούτων φαίνεταί μοι εἰς μικρότερα κατακεκερματίσθαι ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. Utitur & ſimplici ita in Menone: μὴ καταγνύναι μηδὲ κερματίζειν τὴν ἀρετήν. Ubi mox & alterum: καὶ ἐὰν σὺ κατακερματίζῃς αὐτὴν κατὰ μόρια. JUNG.

Πλάτων] Varia *Platonis*, in quibus id verbi occurrat, produxit loca *Jungermannus* noſter: iſtis & hunc *Plutarchi* de *Muſica* poſſis adjicere: καὶ ἄλλοι δὲ κωμῳδοποιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακεκερματικότων, *eorum abſurditatem, qui muſicam in plures dividerant divulſerantque partes*: & audacius etiam *Agatharcides*: τὰ δὲ ἀνειμένα τῇ πέτρᾳ σιδήρῳ λατομικῷ κερματίζοντες· niſi mavelis ab hoc κερματίζεσθαι non tranſlata notione a κέρμασι parvulo nomi-

De argento vero Ariſtophanes in Convivatoribus,

Neque argentum in minutias commutatum eſt.

89 • Et in Sphingibus,

--- drachmam paulo ante me abiens
Sumptum permutant in piſcibus.

In Æoloſicone quidem, minutia carere, Ἀκερμίαν nominavit. Ut vero apud veteres Atticos Κέρματα minime ſingulariter dicta ſunt: ſic & argenta, pro argento, rarius apud illos aliquis inveniat: ego autem inveni in Inſulis Ariſtopha-

ἐπὶ δὲ ἀργυρίου Ἀριστοφάνης [25] ἐν Δαιταλεῦσιν,

[26] Οὐδ' ἀργύριον ἐστιν κεκερματισμένον.

• καὶ [27] ἐν τοῖς Σφηξί, 89

--- δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
Ἐλθὼν, [28] διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

ἐν μέν τοι τῷ [29] Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα, ἀκερματίαν ὠνόμασεν· ὡς δ' ἐπὶ τῶν κερμάτων οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ ἥκιστα [30] τῷ ἑνικῷ ἐχρῶντο, οὕτως δ' ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ τῷ πληθυντικῷ· τἀργύρια γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σπανίως ἄν τις εὕροι παρ' αὐτοῖς· [31] ἐγὼ δ' εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφά-

ſmate uſurpatum, ſed formato a κέρματα verbo, cum θραύσματα deſignat: eſt &, ubi propria veniat ſignificatione id verbi, elegans apud *Suidam* auctoris incerti locus: ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζώνης τοὺς χρυσοῦς Δαρεικοὺς, κατακερματίσαι θέλων, καὶ διαλῦσαι τῷ πανδοκεῖ· ubi vides *Daricos* aureos, quos facta commutatione ad minorem ſpeciem redigere volebat ille.

25 Ἐν Δαιταλεῦσιν] MS. ἐν ταταλεῦσιν (ſed ſuperpoſito δαι priori ſyllabæ) Ἀριστοφάνης. JUNG.

26 Οὐδ' ἀργ. &c.] Supra VII, 170. SEB.

Οὐδ' ἀργ. &c.] Sed verſus ita concipiendus:

Οὐδ' ἀργύριόν ἐστιν κεκερματισμένον.

Supta VII, 170. etiam mendoſus erat. JUNG.

Οὐδ' ἀργύριον &c.] Emendavi verſiculum ad mentem *Jungermanni*: apud *Sperlingium* ita conceptum video: Οὐδ' ἀργύριον ἐστὶ κεκερματισμένον. Sequitur tum alter ex ejus *Veſpis* locus, quem quoque *Sperlingius*, non conſulto *Ariſtophane*, ita citat, haud dubie, ut emendandum putabat: διεκερμάτισα μὲν τοῖς ἰχθύσιν· ſed vulgata valent.

27 Ἐν τοῖς Σφηξί] Fol. 339. SEB.

Ἐν τοῖς Σφηξί] C. V. Σφιγξίν· & ita *Interpr. in Sphingibus*: verum enimvero etiamnum in *Veſpis Ariſtoph.* hi extant verſus:

Αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
Ὁ σκωπτόλης δραχμὴν μετ' ἐμοῦ &c.

Peſſimis enim modis me habuit Lyſiſtratus
Ille ſcurra drachmam mecum nuper capiens
Obolis eam mutabat piſcium in foro &c. KÜHN.

Ἐν τοῖς Σφηξί] MS. καὶ ἐν τοῖς Σφιγξί· ſed Σφηξὶ legendum; extat enim in *Veſpis* locus: & ſua manu adnotaverat Avus meus *J. Cam.* lib. de Numiſm. Σφηξί, διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν· i. διῄρει κερματίζων, *commutans obolis drachmam pecunia nimirum minutiore partiebatur mecum.* JUNG.

28 Διεκερμάτιζέ μ' ἐν τ. ἰ.] C. V. leg. διεκερματίζετο ἐν τ. ἰ. vid. *Marſ. Cagnati* libr. IV. *Var. Obſ.* c. 6. ubi ex hoc loco vult conficere, obolum fuiſſe etiam argenteum, ſed tam exiguum, ut potuerit *Philocles Ariſtophanis* in matutinis tenebris pro obolo ſquamam piſcis accipere, ſplendore captus & figura. At enim aliis opus eſt ad hoc probandum argumentis: vid. *Schol.* Græcum in h. l. KÜHN.

Διεκερμάτιζέ μ' ἐν τ. ἰ.] MS. διεκερματίζετο ἐν τ. ἰ. ut etiam priores editiones: ut jam editum, ita & in *Ariſtophane* legis. JUNG.

29 Αἰολωσ. τ. μ. ἔχ. κ. ἀκερμίαν ὠν.] C. V. κέρματα, ἀκερματίαν ὠ. quod præferrem. KÜHN.

Αἰολωσ. τ. μ. ἔχ. κ. ἀκερμίαν ὠν.] Emenda ut MS. habet: Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα, ἀκερματίαν ὠνόμασεν· egregie: præ quibus vulgata οὐ σκυτίνου κερματίου ἄξια judico. Sæpius Αἰολοσίκωνα hanc laudat, ut paulo ante Segm. 63. vulgatum ἀκερμίας etiam *Hoſtus* adnotavit, ut rectum: ſed id πονηροῦ κόμματος fuiſſe, indicio MS. jam novimus: ἀκερματία ab obliquo κέρματος vel κερμάτων· ut ἀπὸ τῶν χρημάτων, ἀχρηματία ſupra III, 111. Sic εὐκερματίαν quoque *Comicum* in morem credo fingere poſſimus: certe dixiſſe aliquem εὐκερματεῖν, inde patet, quod *Phrynichus* in Eclog. Attic. XI. id carpat: εὐκερματεῖν, ἀηδὲς πάνυ· ait, ἥδιστα ἂν εἴποις εὐπορεῖν κερμάτων. JUNG.

Αἰολωσίκωνι] Αἰολοσίκωνι ex *Kühnii* emendata margine textus habet, qui & bene reſtituit mox ἀκερματίαν· editum ante nos ἀκερμίαν eſt ineptum: de *Æoloſicone Comici* videndus in *Att. Biblioth. Meurſius.*

30 Τῷ ἑνικῷ] C. V. ἐχρῶντο, οὕτως δ' ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ τῷ πληθυντικῷ· τἀργύρια γὰρ ἐπὶ τ. &c. addit, quod omnino neceſſarium eſt. KÜHN.

Τῷ ἑνικῷ] Iterum mutilus *Pollux*, quod tamen MS. probe explet, ex quo hunc locum reſtitue: ita enim habet: ἑνικῷ ἐχρῶντο, οὕτως ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ τῷ πληθυντικῷ· τἀργύρια γὰρ &c. ſenſus clarus. Ut κέρματα potius, quam κέρμα dixerint veteres Attici: ſic contra ἀργύριον potius dixiſſe quam ἀργύρια· vid. & ſupra *Noſtrum* eadem dicentem de ἀργυρίῳ III, 86. ubi admonui Avum meum & ex *Platone* locum adferre, ubi ἀργύρια de pecunia pluraliter uſus eſt ille Athenienſis eximius: nempe de Legibus V. κεκτημένοι δ' αὖ ἀργύρια καὶ χρυσία. Quare *Scholiaſtæ* adnotatio *Ariſtophanis* ad locum illum Νεφέλαις, ὅτι ἡ κατὰ μῆνα γ' ἀργύριον δανείζεται· ita ſcribentis: ἀργύριον) οὕτως ἡ γραφὴ ἀργυρίων παρὰ Φρυνίχῳ κεῖται· ὅτι οἱ Κωμικοὶ πληθυντικῶς φασίν, οἱ δὲ ῥήτορες, ἑνικῶς· καὶ Σώφρων πληθυντικῶς, ἀργυρίων δεῖσθαι· hæc adnotatio non vera videtur. Et *Comici* enim Attici rariſſime in plurali uſi, ut noſter *Pollux* docet, qui vix unum locum ejuſmodi in *Ariſtophanis* & quidem ſuſpecto dramate invenit: apud quem alias ſexcenties ἀργύριον ἑνικῶς, ut apud rhetores occurrat. JUNG.

Τῷ ἑνικῷ, καὶ τὰ ἀργύρια &c.] Planior eſt & plenior in MSS. hic locus; eorum itaque lectionem in textum recepi: *Kühnius* ad marginem ſcripſerat, quæ a MSS. lectione differebant: & illa itaque mihi non ſequenda duxi. Paulo poſt vulgo fuit: ἐγὼ δ' εὗρον· ſed recte *Kuhnius* emendaverat εὗρον· & tum defuit in editis ante nos particula, ſicuti loquuntur Grammatici, negativa: ὡς Ἀριστοφάνους γνήσιον. Quæ autem hic obſervat *Pollux* noſter de ἀργυρίῳ & ἀργυρίοις, eadem adduxit *Sperlingius* p. 173. ubi quoque ſcriptum reperio εὗρον pro εὗρον· & in *Eupolidis* verſiculo ſecundo ἀργύρια habet, non τἀργύρια· ſed placet recepta lectio. Ἀργύριον autem in *Theophraſti* Charact. ſæpiſſime: καὶ τὸ ἀργύριον παρὰ τούτου λαβών· cap. 5. ἀπολαμβάνων ἀργύριον ὀφειλόμενον cap. 15. ὅτε δεῖ τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι ἑκάστῳ cap. 18. alibique, nec aliter unquam, niſi numero ſingulo.

31 Ἐγὼ δ' εὗρον &c.] Deſunt in MS. ἐγὼ δ' εὗρον ἐν τ. Ν. Ἀρ. & cætera uſque ad ἐν δὲ τῷ Τριφάλητι· verum in vulgatis pro εὗρον, emendo εὗρον· & ſic video etiam Magnum *Caſaubonum* II. *Athen.* 15. ubi de *Inſulis Ariſtophanis*, ſcribere: quare amplius non dubito de ea emendatione. JUNG.

νους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δρᾶμα [32] ὡς Ἀριστο-
90 φάνους οὐ γνήσιον· * ἀλλ' οὔτι γε καὶ οἱ Κόλακες Εὐπόλιδος, ἐν οἷς εἶπε,

> Φοροῦσιν, ἁρπάζουσιν ἐκ τῆς οἰκίας
> Τὸ χρυσίον, τἀργύρια πορθεῖται.

ἐν δὲ τῷ [33] Τριφάλητι Ἀριστοφάνης, καὶ ἀργυρίδιον εἴρηκεν·

> [34] Ἤτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

[35] Τὸν δὲ νῦν χαλκὸν, οἱ Ἀττικοὶ χαλκίον εἰώθασι καλεῖν· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀργύρου, ἀργύριον, καὶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ, χρυσίον· [36] ὥσπερ Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Βατράχοις ἔφη,

> Οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
> Ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
> 91 * Καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις
> Χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
> Χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.

σαφέστερον δ' Εὔβουλος ἐν [37] Παμφίλῳ,

> [38] Πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν τῷ χαλκίῳ
> Τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν.

nis, niſi hæc ceu non Ariſtophanis propria, ſuſpecta eſt. * Non tamen ſic Eupolidis adulatores, in quibus dixit: 90

> *Ferunt, rapiunt aurum*
> *Ex familia, argentaque vaſtata ſunt.*

Sed in Triphallite Ariſtophanis etiam Argentulum dictum eſt:

> *Poſtulanti a mulieribus argentulum.*

Quem vero nunc æreum, Attici Χαλκίον vocare conſueverunt. quemadmodum ab argento, Argenteum, & ab auro, Aureum: ut Ariſtophanes quidem in Ranis inquit:

> *Neque enim hos, qui plumbei non ſunt: ſed hos*
> *Qui ſunt omnium optimi, negligit hæc noſtra civitas.*
> * *Nam ſolis probe cuſis, optimeque tinnientibus* 91
> *Omnino non utitur, ſed improbis & æreis,*
> *Qui nuper & heri ſunt excuſi nota quam peſſima.*

Manifeſtior autem Eubulus in Amphibolo,

> *Primum illos applicans æreo*
> *Venenum e manu abſterſit.*

32 Ὡς Ἀρ. γνήσιον.] Leg. Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. *Caſaub.* in *Athen.* lib. II. c. 15. SEB.

Ὡς Ἀρ. γνήσιον.] Leg. ὡς οὐκ Ἀ. γ. ſuſpectum eſt drama, quaſi non ſit genuinum *Ariſtophanis*, ſed ſuppoſititium. KÜHN.

Ὡς Ἀρ. γνήσιον.] Scribe cum *Caſaubono* οὐ γνήσιον· ut etiam *Seberus* noſter monuit. JUNG.

33 Τριφαλλῆτι] Τριφάλητι, ut infra X, 121, 151 & 162. item apud *Athen.* lib. XII. fol. 525. ubi tamen *Dalec.* exp. *in Luxurioſo*, aſcribens in marg. τρυφαλήτῃ. SEB.

Τριφαλλῆτι] C. V. Τριφάλητι. *Suid.* Τριφάλης ait eſſe nomen proprium apud *Ariſtophanem.* KÜHN.

Τριφαλλῆτι] MS. Τριφάλητι, quomodo certiſſime reponendum eſt, ut & *Seberus* noſter monuit. Citat hoc δρᾶμα & *Harpocratio* in διὰ μέσου τείχους· ὡς, ait, καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι. JUNG.

Τριφαλλῆτι] *Kühnius* Τριφάλητι· quod in textum recepi: fabulam laudat *Athenæus*, & *Heſychius* in Ἑρμῆς τρικέφαλος & Γλάων· nec illi aliter MSS. noſtris ſcribunt. Ipſa *Comici* verba mendoſa erant vulgo: *Kühnius* ἤτουν τι pro αἰτοῦντι reſtituerat: fuit & ante nos τἀργυρίδιον.

34 Αἰτοῦντι τὰς γ. τἀργ.] C. V. ἤτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον. *Salm.* ἀργύριον·

> *Petebam quid a fœminis argentuli.* KÜHN.

Αἰτοῦντι τὰς γ. τἀργ.] MS. ita: ἤτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον· quo pacto reſtituendus verſiculus videtur. Locutus vero & alibi ita *Ariſtophanes*, ut in *Pluto*:

> Ἔγωγε τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
> Δοῦλος γεγένημαι. —

Et poſtea inferius:

> — Λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον. JUNG.

35 Τὸν δὲ νῦν χαλκὸν] MS. ὃ δὲ νῦν χαλκὸν &c. de hoc & *Hoſtus* libr. I. Rei Numm. cap. 3. ubi de triplici materia nummorum apud Græcos in χαλκός. JUNG.

Τὸν δὲ νῦν χαλκὸν, &c.] Vid. *Sperlingium* p. 169. qui non hæc ſibi conſtare putat; injuria tamen: neque ſemper enim vir eruditiſſimus mentem *Pollucis* fuit adſecutus.

36 Ὥσπερ Ἀριστοφάνης &c.] Vid. cum *Scholiaſt.* fol. 159. SEB.

Ὥσπερ Ἀριστοφάνης &c.] Deſunt in MS. ὥσπερ Ἀριστ. μὲν ἐν β. ἔ. cum verſibus Poëtæ uſque ad σαφέστερον δ' Εὔβουλος. JUNG.

37 Ἀμφιβόλῳ] C. V. ἐν Παμφίλῳ. *Eubuli Pamphilum* laudat & *Athenæus* lib. XI. c. 6. KÜHN.

Ἀμφιβόλῳ] MS. ita: σαφέστερον δὲ Εὔβουλος ἐν Παμφίλῳ· non Ἀμφιβόλῳ· & MS. lectio longe verior videtur. JUNG.

Ἀμφιβόλῳ] *Amphibolum Eubuli* non eſt, qui laudet: *Pamphilum* habet *Athenæus*, quem itaque titulum, cum MSS. probent, reponamus potius: fecerat id quoque in Codicis ſui margine *Kühnius*. *Eubuli* porro verſus primus erat in vulgatis corruptiſſimus in hunc modum: Πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβάλλων, τοῦ χαλκίου &c. Reſtitutæ a nobis ſcriptionis hic eſt ſenſus:

> *Primum quidem acceptis ab eo binis æreolis*
> *Æruginem e manu exterſit.*

Uti hic ἐκσπογγίζειν, ſic apud *Theophr.* Charact. cap. 26. περισπογγίζειν, *ſpongia mortuum undiquaque abſtergere.* Quod autem in *Pollucis* ſuperioribus deficere quædam velit *Jungermannus*, non equidem probo, ſiquidem, me judice, plena omnia.

38 Πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβ. &c.] Forte παρβαλών. SEB.

Πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβ. &c.] C. V. πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν τῷ χαλκίῳ· leg. τῶν χαλκίων·

> *Primum ibi accipiens de nummis æneis,*
> *Æruginem e manibus abſterſit ſpongia.*

Ἰὸς, quando de ferreis æneiſque rebus ſermo eſt, æruginem ferruginemque notat, non *venenum*, ut *Interpr.* KÜHN.

Sic & Cratinus aurum aurea dixerit, Quando adulatores ex Ægypto aurea furantes compeſcuit.
92 * Ærei quidem, numiſma quoddam erant parvum: ut cum Demoſthenes inquit: Nec æreum unquam, & hodie nullum. Multorum vero & idiotarum uſus æs pro pecunia dicit: ut æs non habet, & ære alieno laborans. Hoc autem in Epicharmi Perſis dictum eſt, Aurum &

[39] οὕτως ἂν καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν ταῖς Θράτταις εἰρηκὼς εἴη τὸν χρυσὸν χρυσία, [40] Ὅτι τοὺς κόρακας τἀξ Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας, ἔπαυσεν.
* [41] Οἱ μὲν οὖν χαλκοῖ, νομισμάτιον ἦν λεπτόν· 92
ὡς [42] ὅταν εἴποι Δημοσθένης, Οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα· ἡ δὲ τῶν πολλῶν καὶ ἰδιωτῶν [43] χρῆσις τὸν χαλκὸν τὸ ἀργύριον λέγει· οἷον, οὐκ [44] ἔχει χαλκὸν, καὶ ὀφείλω χαλκόν· εἴρηται δὲ καὶ τοῦτο ἐν Ἐπιχάρμου Πέρσαις, [45] Χρυσὸν καὶ

Πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβ. &c.] MS. *πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν τῷ χαλκίῳ·* puto legendum:

> *Πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν τὼ χαλκίω.*
> *Τὸν* &c.

Et ſic verſus reſtitutos eſſe: ſaltem accentum in *τὼ* emendavi, cetera MS. ita habet. Ceterum cur *τὼ χαλκίω* duali numero mihi verum videatur dicam, & hoc ſimul, mutilum *Pollucis* eſſe locum mihi quoque videri. Dixit enim primum, ut *κέρματα* amabant dicere pluraliter Attici: ſic contra *ἀργύριον* in re pecuniaria potius dicebant ſingulariter, raro inde apud eos eſſe diſceſſum; ſe tamen inveniſſe exempla, quæ profert: his ſubjicit idem de *χαλκίῳ*, id ἑνικῶς dixiſſe eoſdem quemadmodum *ἀργύριον·* ſic & de *χρυσίῳ*. Atqui hiſce ſubjicit ex *Ariſtophane χρῆσιν*, ubi *χαλκία* pluraliter habes, *τοῖς πονηροῖς χαλκίοις·* & parem perinde ex *Eubulo*, ubi dualiter *τὼ χαλκίω·* tum perinde *χρυσία* narrat apud *Cratinum* dictum. Quis jam non videt quid deeſſe ibi *ὥσπερ* &c. nimirum quod & ibi *Pollux* dixerat, quod ſupra in *ἀργύριον*, pro eo, quoſdam tamen Atticos *ἀργύρια* dixiſſe: nempe & *χαλκία* inveniri, ut apud *Ariſtophanem*, ut apud *Eupolidem*, & *χρυσία*, ut apud *Cratinum*: quomodo ſupplendum itaque, quod deeſt, facile jam vides: verbis tamen quibus *Pollux* in eam rem uſus ego de me largiri nolim, quum ſenſum ſat aperuerim. JUNG.

39 *Οὕτω δ' ἂν καὶ Κρατ. εἰρηκὼς εἴη* &c.] C. V. *ἐν ταῖς Θράτταις εἰρηκώς.* KÜHN.

Οὕτω δ' ἂν καὶ Κρατ. εἰρηκὼς εἴη &c.] Pergendum ad alium locum inſignem: videlicet ſtatim mox iterum vulgatus mutilus; & ſcribe itaque ut in noſtro MS. *οὕτως δ' ἂν καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν ταῖς Θράτταις εἰρηκὼς εἴη* &c. Ex *Threſſis Cratini*, quas vulgo omiſerant: *Noſter* eas & infra laudat X, 67 & 160. & *Harpocratio* in *ἄρκυς·* Κρατῖνος, ait, Θράτταις. Cæterum *χρυσία* dixit & *Plato* lib. V. Legum: *κεκτημένην δ' αὖ ἀργύρια καὶ χρυσία·* ut antea meum Avum lib. de *Numiſm.* obſervaſſe dixi. JUNG.

Οὕτω δ' ἂν καὶ Κρ. εἰρ. &c.] Melius hæc & locupletius in MSS. quorum lectionem ſumus ſecuti in emaculando textu: *ἐν ταῖς Θράτταις* eſt & in *Falckenburgii* Codice: illaque *Cratini* fabula ſæpiſſime in veterum ſcriptis laudatur: vide *Meurſii Biblioth. Att.* Tum pro iſtis: *Ὅτι τοὺς κόλακας τ' ἐξ* &c. *ἔπαυσεν*, veriſſime reſtituimus eam, quæ eſt in textu, lectionem e MSS. *Κόρακες* de hominibus rapacibus, quique omnia involant, & flexis ad ſe trahunt unguibus, dici, res eſt nota: non itaque moras agamus.

40 *Ὅτι τοὺς κόλακάς τ' ἐξ Αἰγ.* &c.] C. V. *τοὺς κόρακας τἀξ Αἰγύπτου χ. κ. ἔπαυσαν·* quæ in ordinem ita vellem redigere:

> —— *Ὅτι τοὺς κόλακας*
> *Τἀξ Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας ἔπαυσαν.*
>
> —— *Quod adulantes,*
> *Auri ex Ægypto fures fecerunt deſinere.* KÜHN.

Ὅτι τοὺς κόλακάς τ' ἐξ Αἰγ. &c.] MS. *ὅτι τοὺς κόρακας τἀξαιγύπτου χρυσία κλέπτοντας, ἔπαυσαν.* &c. Poſſumus itaque *κόρακας* & *ἔπαυσαν*, pro vulgatis *κόλακας*, quod *Alcibiades* quis dictavit, & *ἔπαυσεν*, ni fallor, reponere. JUNG.

41 *Οἱ μὲν οὖν χαλκοῖ*] MS. *οἱ μέντοι χαλκοῖ*, *ν.* &c. de *χαλκῷ* nummo *Hoſtus* lib. III. *Rei Numm.* peculiari c. 5. JUNG.

42 *Ὅταν εἴποι Δημοσθ.*] In *Midiana ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον·* abeſt *οὐδένα* a noſtris exemplaribus, quod nollem factum; auget enim rei indignitatem multiplicata negatio, magiſque exprimitur, ne minimam quidem partem mulctæ ſolutam eſſe. KÜHN.

Ὅταν εἴποι Δημοσθ.] MS. *ὅτ' ἂν εἴπῃ*. *Demoſthenis* locum eſſe in ea *pro Cor.* ad ſuum Codicem adnotavit *H. Steph.* ſed memoria lapſus: nam in Theſauro ex ea contra *Midiam* protuliſſe *Pollucem* docet: in qua etiam ita legitur totus: ubi antea dixerat *δραχμὴν δ' οὐδέπω μίαν ἐκτέτικεν·* paulo poſt adhuc fortiore negatione: *ἀλλ' ἐπειδήγε ἠτίμωσεν ὃν ἐβουλήθη, καὶ τοῦτ' ἐχαρίσασθε αὐτῷ* &c. *ἐκεῖνο ἐποίησε, τὴν καταδίκην ἐκτέτικε, δι' ἣν τὸν ἄνθρωπον ἀπώλεσεν; ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον· ἀλλὰ δίκην ἐξούλης ὑπομένει φεύγειν·* qui locus auctiore negatione forte ex *Polluce* noſtro replendus eſt, *ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα.* Dele vero in vulgato contextu *Pollucis* comma poſt *οὐδέπω*, quod nec MS. adgnoſcit. *H. Stephanus* etiam in ſuo Codice hic verbum *ἐκτέτικεν* adſcripſit. Scilicet quod id ex *Demoſthene ὑπακούειν* debeamus. JUNG.

43 *Χρῆσις τὸν χαλκὸν* &c.] MS. *χρ. τὸν χαλκὸν τὸ ἀργύριον λ. ο. οὐ. ἔ. χ. καὶ ὀφείλω χαλκόν.* &c. & putem ita vulgata emendanda & ſupplenda. JUNG.

Χρῆσις τὸν χ. ἀργ. λέγ.] Advocat hunc *Pollucis* locum *Lipſius* de R. N. pag. 10. ubi ex *Ulpiano* de Romanorum uſu notat, *etiam aureos nummos æs dicimus: Cui ſimiles*, addit, *apud Græcos* Pollux *notavit: communis, inquit, & plurium uſus etiam æs argentum dicit*: & huc etiam, credo, reſpexit *Scaliger* de R. N. pag. 11. ubi ex *Epigrammate* adfert elegans verbum *ἀχαλκεῖν*, *pecuniam non habere.* Mox erat vulgo: *ὀφείλων χαλκόν·* nos cum MSS. *ὀφείλω.*

44 *Ἔχει χαλκὸν*, &c.] C. V. *ἔχω* &c. *ὀφείλω χ.* dein omittit *χρυσὸν καί.* KÜHN.

45 *Χρυσὸν καὶ χ.*] In *Epicharmi χρήσει* MS. omittit duas primas voculas *χρυσὸν καί.* JUNG.

Χρυσὸν καὶ χ.] Hic quidem in *Epicharmi χρήσει* de nummis, de pecunia *χαλκὸς* uſurpatur: quod itaque an ſatis Atticum ſiet *Auctor* noſter dubitat; neque, qui pure Atticeque loqui deſtinat, utatur iſta notione vocabulo *χαλκὸς*, niſi *βιαζόμενος*, ac vim quaſi faciens genio ac elegantiæ linguæ: & ſanequam in iſtis prius auctoribus, qui non nimiam habuere nitidæ ſcriptionis curam, *χαλκὸν* pro pecunia poſitum invenias, quam apud eos, qui verborum formularumque loquendi venati ſunt delectum: ſic itaque reperies in *Arriani Epicteticis*, in *Jure Græco*, eodemque modo in *Gloſſis*, quæ *Cyrilli* præ ſe ferunt nomen, *Æſculator*, *χαλκολόγος*, qui minutos nummos, minuta colligit æra: quo de ſimilibuſque *Voſſius ὁ πολυμαθὴς* in *Etymol.* voce *Æs* adeundus eſt: attamen & in *Heſychio* de hac ſignificatione *χαλκοῦ* monetur: Χαλκοῦς, (*χαλκὸς*) *τοῦτο ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἔλεγον* in Eodemque

χαλκὸν ὀφείλων· ἴσως δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὅστις βιάζοιτο. καὶ γὰρ [46] εἰ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει [47] ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις τὸ νόμισμα δηλοῖ, [48] ὅταν φῆ,

Μεστὴν [49] ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων·

93 • ἀλλὰ τὸ [50] μετὰ ταῦτα, ἔστ' ἀμφίβολον,

Ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, [51] μὴ δέχεσθαι μηδένα
[52] Χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.

[53] Θουκυδίδης μὲν δὴ καὶ στατῆρας τινὰς Φωκαΐτας κέκληκεν· ἦν δέ τι καὶ νομίσματος εἶδος οὕτως ὀνομαζόμενον· [54] φησὶ γοῦν ἐν τοῖς Ἀπο-

æs debens: fortaſſis idem & apud Atticos, ſi quis torqueat. Tum & illud in Ariſtophanis Concionantibus numiſma ſignificat, cum inquit:

Plenam abiit æris peram habens:

• ſed illud quod ſequitur, ambiguum eſt, 93

Proclamavit præco, ne acciperet ullus
Æreum amplius: argento enim utimur.

Thucydides porro ſtateres Phocaïtes nominavit. Erat vero quoddam numiſmatis genus, ſic dictum. unde narrat in Apo-

paulo ſuperius, *Χαλκολογεῖν, νομίσματα συλλέγειν*· & faciunt huc quæ apud *Suidam* ex *Scholiaſte Ariſtophanis* excerpta leguntur in *χαλκία*· λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν· unde diſcimus *χαλκία* dicta peculiari modo nummos aureos, quibus æris plurimum erat admixtum. *Χρυσὸν* vero, quod & in *Epicharmi* verbis eſt, pro divitiis poni atque opibus res eſt longe notiſſima: *Theophraſt.* Charact. *Eth.* c. 24. καὶ τῷ παιδὶ μάχεσθαι οὐκ ἔχων χρυσὸν νῦν τῷ ἀκολουθεῖν· qui quidem locus mihi cubare in mendo videtur, attulique ut emacularem: ſic itaque reſtituam: καὶ τῷ παιδὶ μάχεσθαι, οὐκ ἔχοντα χρυσὸν αὐτῷ ἀκολουθεῖν· ſenſum optime *Caſaubonus* expreſſit in verſione, quem tamen ut admitteret, ita mutandus, ut poſui, videbatur locus: αὐτῷ pro νῦν τῷ eſt lectionis manuſcriptæ, monente *Galeo.*

46 *Εἰ τὸ παρ' Ἀριστ.*] C. V. ἐν τῷ π. Ἀ. in illo apud *Ariſtophanem* in *Concionantibus:* ubi quidam parcus dicit:

— *Πωλῶν γὰρ βότρυς*
Μεστὴν &c.
— *Vendens enim uvas*
Plenam abii habens maxillam nummulis.

Interpres γνάθον interpretatur *peram*, oblitus eorum, quæ ſupra Auctor ex eodem *Ariſtophane* laudaverat Segm. 63. KÜHN.

Εἰ τὸ παρ' Ἀριστ.] MS. τῷ παρὰ Ἀρ. errore ſolito. JUNG.

47 *Ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζ.*] Fol. 503. prior. edit. γλιάθῳ pro γνάθῳ. SEB.

48 *Ὅταν*] MS. ὅτ' ἄν. JUNG.

49 *Ἀπῆρα τὴν γνάθον*] MS. ἀπῆρε τὴν γνάθον· & bene repoſuit γνάθος noſter *Seberus*, quod & ad ſui Codicis oram emendaverat ita *H. Stephanus*, quum ante inepte vulgaretur γλίαθον· ſed ἀπῆρε noſtri MS. non rectum: ait enim quis ἀνὴρ φειδωλὸς in illo dramate de ſe ipſo. Totus locus eſt, ut videas, quomodo hæc ſe conſequantur, quæ noſter laudat.

— Τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
Ἐψηφισάμεσθ' οὐκ οἶσθα· φεῦ· καὶ κακὸν γέ μοι
Τὸ κομμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο, πωλῶν γὰρ βότρυς
Μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων·
Κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα·
Ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
Ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
Χαλκοῦν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.

Vides autem & hic morem condendi obolos vel chalcos in buccam, ut ruſtici ſolebant in foro res venales habentes: de quo ſupra ad Segm. 63. dixi, ut *Caſaubonum* noſtrum videas ad *Theophraſt.* Charact. περὶ ἀπονοίας. JUNG.

Ἀπῆρα τὴν γνάθον] Τὴν γλίαθον inepte ante *Seberum* edebatur: ſed & ita, ut in aliis eſt MSS. hic locus in Codice *Falckenburgiano* legitur: Μεστὴν ἀπῆρε τὴν γνάθον &c. at habeamus potius, quæ in *Ariſtophanis* extat editis codicibus, illam lectionem, ſiquidem ſenſus ſequelæ conveniat prorſus.

50 *Μετὰ ταῦτα, ἔστ' ἀμφίβολον*] Ambiguitas illa evaneſcet ſtatim, ſimulac textum *Ariſtophanis* in laudata fabula inſpexeris. KÜHN.

Μετὰ ταῦτα, ἔστ' ἀμφίβολον] MS. μετὰ τοῦτο ἀμφ. JUNG.

51 *Μὴ δέχεσθαι*] MS. omittit μὴ δέχεσθαι. JUNG.

52 *Χαλκοῦν τὸ λ.* &c.] MS. χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύριον γὰρ χρ. ubi vide an *Pollux* forte χαλκὸν in illo *Ariſtophanis* loco legerit: agit enim hic de χαλκῷ, non liquido ex *Ariſtophane* poſſe probari uſos fuiſſe Atticos παλαιοὺς χαλκὸν, ut nunc ſolent, τὸ ἀργύριον ſignificantes. JUNG.

Χαλκοῦν] Bene eſt, quod in *Jungermanni* MS. ſit χαλκόν· atque ita omnino ſcripſiſſe *Pollucem* mihi perſuadeo, ſiquidem de voce χαλκὸς non χαλκοῦς loquatur: & ſi χαλκοῦν legiſſet num ἀμφίβολον, dubiamve vocis ipſi ſignificationem futuram fuiſſe exiſtimas? non ſanequam magis, quam in adducto paulo ante ſummi Oratoris loco; quippe tum de nummo æreolo, neque aliter, intelligi debebat: non itaque dubitavi in textum reddere Χαλκὸν ad *Pollucis* mentem, quamvis in ipſo ſic *Comico* legi non probem.

53 *Θουκυδ. μὲν δὴ καὶ στ. Φωκαΐτας*] C. V. στατῆρας τινὰς Φωκαΐτας, locus extat lib. VIII. pag. 286. unde in inſula Lesbo & Aſia minori uſitatos fuiſſe hos ſtateres colligere eſt, quod & confirmat *Noſtri* ſuffragium de Poëta quodam, de quo mox plura. *Salmaſ.* ex V. C. Φωκίτας, & videndum indicat *Heſych.* in Φωκαΐς. KÜHN.

Θουκυδ. μὲν δὴ καὶ στ. Φωκαΐτας] MS. Θουκυδίδης δὲ καὶ στατῆρας τινὰς Φωκαΐτας κ. & placet iſtud τινὰς non negligi. Locus vero *Thucydidis*, ni fallor, eſt ille lib. IV. Ξυγγραφῆς, de Mitylenæis & Lesbiis exulibus, qui Rhœtium occuparant: καὶ λαβόντες δισχιλίους στατῆρας Φωκαΐτας, ἀπέδοσαν πάλιν, μηδὲν ἀδικήσαντες. JUNG.

Θουκυδίδης μὲν δὴ καὶ στ. Φ.] Afuit in vulgatis poſt στατῆρας vocula, quæ ſenſum explet, τινάς· in textum itaque repoſui de MSS. Hos autem στατῆρας Φωκαΐτας, qui apud *Thucyd.* IV, c. 52. extant, *Phocaïcos ſtateres* bene vertit politiſſimus *Valla*: a Phocæenſibus nimirum hi cuſi erant; ſed aurum ad eos peſſimum erat adhibitum atque adulteratum, monente *Heſychio*: & prout hoc aurum vilitate ſua fuit celebre, ita contra ea *Colophonium* ſua probitate atque præſtantia plurimum excelluit.

54 *Φησὶ γοῦν ἐν τοῖς ἀποφθ.*] MS. γ' οὖν· ſed quæ ſequuntur cetera *Caſaubonus* noſter Notis ad Perſii vitam illuſtrat, ubi de hoc Perſio Poëta Græco *Phocaenſi*, & ejus urbano dicto in *Eubulum* Atarnenſem: atque merito vulgata corrupta, eaque, ut ſit aliqua ſententia ita legit: τὸν ποιητὴν Πέρσιον (ante inepte γέρσιον legebatur in *Baſil. Florentina* editio Πέρσιον habet etiam) ἀπολούμενον, εἰς Μιτυλήνην ἀποδόντα γράψαι, διότι τοὺς Φωκαΐτας οὓς εἶχεν, ἴσχεν ἥδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον ἢ ἐν Ἀτάρνῃ· & ejus explicationem potes videre ibidem. Sed MS. noſter a vulgata lectione valde abit, varians etiam in Poëtæ nomine, quem *Perſinum* vo-

phthegmatis Calliſthenes, ab Eubulo Atarnito neglectum Poëtam Perſium profectum,

φθέγμασιν ὁ Καλλισθένης, [55] ὑπ᾽ Εὐβούλου τοῦ Ἀταρνίτου [56] τὸν ποιητὴν Περσῖνον ἀμελούμενον,

car, non *Perſium*, retinetque verbum θαυμάζοντα. omnia autem ita habet poſt Καλλισθένης MS. ὑπὸ Εὐβούλου τοῦ Ἀταρνίτου τὸν ποιητὴν Περσῖνον ἀμελούμενον, εἰς Μυτιλήνην ἀπελθόντα θαυμάζοντα γράψαι, διότι τὰς Φωκαΐδας ἔχει ἦλθεν ἥδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον, ἢ ἐν Ἀτάρνει καταλάττει. Certe τὰς Φωκαΐδας non temere mutandum videtur: & priores etiam editiones τὰς Φωκαΐτας habebant. *Heſychius*: Φωκαΐς, ὄνομα ἰδίους καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον· nec verbum καταλλάττει, quod plerumque a librariis unico λ exaratum, fruſtra MS. ſervavit. Pro ἥδιον, editio *Flor.* ἴδιον habet. Denuo itaque viri doctiſſimi hæc examinabunt, an MS. noſtri lectione adjuti prorſus in integrum reſtituere queant. JUNG.

Φησὶ γοῦν ἐν τ. ἀπ. ὁ Καλλ.] *Calliſthenes* hic quis, quive & unde patria fuerit compertum non habeo liquide: *Calliſthenis* quidem *Sybaritæ* plurima collegit ſcripta *Meurſius* in *Bibliotheca Græca*, & in his ἀποφθέγματα quoque ex hoc *Pollucis* noſtri loco: ſed illa non omnia unius fuiſſe *Calliſthenis* mihimet ipſi perſuadeo: præter hunc enim *Sybaritam* fuit & *Olynthius* *Æliano* de *Anim.* XV. cap. 30. adductus, quem de *Lyciis* retuliſſe capris, non nominato libro, commemorat: huic ſaltem adſcribam quoque Κυνηγετικὰ *Plutarcho* de *Fluminibus* citata, & ex iis hauſiſſe puto quæ de *Lyciis* habet ex *Calliſthene* capris *Ælianus*: interim ad mentem meam hic diſpeſcam *Calliſthenum* opera: *Calliſthenem*, qui ſcripſit Ἑλληνικὰ, & περὶ Ἱεροῦ πολέμου, quo de *Diodorus Siculus* libr. XII. ubi ἱστοριογράφον appellat, ſcriptique initia atque fines monſtrat, auctorem τῶν ἀποφθεγμάτων eſſe quoque putem: tum *Calliſthenis Sybaritæ* Γαλατικὰ fuerint Θρακικὰ, Περίπλους & Μακεδονικὰ, ex quibus quæ *Tertullianus* habet de *Animo* petita credo: hujus an fuerint etiam τὰ περὶ μεταμορφώσεως dicere non habeo: puto tamen: præter adductos *Meurſio* locos & *Michaëli Apoſtolio Cent. I. §. 79.* *Calliſthenes* citatur ἐν β μεταμορφώσεως· *Olynthii* demum *Calliſthenis* fuere Κυνηγετικὰ, ut conjectabam modo: eidemque *Olynthio* philoſopho Τὰ Περσικὰ quoque adſcribenda probabili evincam argumento: itaque rem perſequi lubet paulo latius. *Calliſthenes Olynthius* fuit *Ariſtoteli* propinqua cognatione conjunctus, ſiquidem *Herone* genitus ſummi philoſophi conſobrina: illum ergo *Stagirita* puerum eduxit, atque melioribus inſtruxit artibus: qua de omni re teſtis eſt in *Alexandri* vita *Plutarchus*: καὶ γὰρ ἐτέθραπτο Καλλισθένης παρ᾽ αὐτῷ (Ἀριστοτέλει) διὰ τὴν συγγένειαν, ἐξ Ἡροῦς γεγονὼς ἀνεψιᾶς Ἀριστοτέλους. Moribus fuiſſe dicitur ſubruſticis atque aſperis ab *Arriano*, quos tamen eum *Plutarchus* viriles oſtentaſſe liberæque congruos philoſophiæ pronunciat. Ad *Alexandrum* veniſſe putabatur pro civibus ſuis oratum, ut cum iis reſtitutis atque reductis patriam poſſet incolere: ſic quidem, ea de re *Plutarchus*: ſed cum vero *Trogi* compilator, neſcio quo auctore, *ab ipſo rege ad prodenda memoria acta ejus accitum commemorat: &* illum quoque poſteris tradidiſſe res *Alexandri* geſtas conſtat, ſiquidem, *Arriano* teſte, gloriatus ſit ſe ad Regem veniſſe, non, ut ſibi ab eo honorem compararet atque laudem, ſed ut immortale faceret *Alexandri* decus atque nomen ſcriptis ſuis: quæ tamen caſtiſſimum atque prudentiſſimum philoſophum dixiſſe non mihi perſuadeo: potius a malivolis conſtructa falſe credam: illius autem uſum, dum *Alexandri* res geſtas commemorat, bis terve *Plutarchum* teſtimonio deprehendo, & in iſtis talibus quidem, quæ *Calliſthenis* præceſſere mortem. Περσικὰ vero id operis inſcriptum, quod in iſto libro Perſarum res atque reges omnes ad ſuam uſque memoriam recenſuerit; nam & de *Sardanapalis* eum egiſſe Grammaticorum indicio novimus, & hunc ea de ratione librum ab eo conſcriptum puto, ut, narrata expoſitaque Perſici imperii magnificentia atque opibus, melius & planius de virtute *Alexandri*, qui illud devicerit, conſtaret ac judicari poſſet; fuerit itaque, tanquam prodromus hiſtoriæ *Alexandri*. Perhibetur autem tam largo eloquii abundaſſe flumine, ut, laudatis in convivio Macedonibus eorumque actis, plauſum omnium atque jactas in ſe meruerit coronas: inter eos, qui pthiriaſi periere, hunc noſtrum Καλλισθένην τὸν Ὀλύνθιον *Plutarchus* enumerat in *Sylla*; ſed tempus eſt, ut ab hoc diſcedamus. *Plutarchus* autem indicto, unde habeat, libro *Calliſthenis* haud raro facit mentionem, ſed plerumque tamen unde ſint, cujuſve facile cognoſcas ex materia. ſuperius ubi de *Anaxandride* dictum, magni *Chæronenſis* adtulimus locum e *Quæſtionibus* Græcis, ubi de Pythia *Calliſthenis* & *Alexandridæ* nixa teſtimoniis paucula tradit, quæ quidem ad *Calliſthenis* hiſtoriam de *Sacro Bello* referenda ipſa rerum ſimilitudo poſcere videtur; ſic & in *Ariſtide*, *Pelopida* & *Cimone* quæ citat ex eo, in *Hellenicis* extitiſſe veri non eſt abſimile. Meminit & *Calliſthenis Iſaacius* ad *Alexandram Lycophronis* v. 519. ἢ ὅτι, κατὰ Καλλισθένην, τρίτῃ τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη· ideo ſcilicet *Minerva* τριγένητος appellatur: ſed hoc quidem loco vitio poſitum *Calliſthenis* nomen pro *Eratoſthene* cenſebo, quem in eadem re *Phavorinus* habet, ut monetur in emendationibus ad *Tzetzis* Commentarios. Sed horum eſt affatim.

55 Ὑπ᾽ Εὐβούλου] *Eubulus* ille dicitur *Atarnites*, quod Tyrannus eſſet Aſſi & Atarnes: Atarne Thraciæ civitas: ut apud *Photium Helladius*, alias Myſiæ ad Helleſpontum, id eſt, Bithyniæ eſt: *Strabo* collocat in littore Troadis inter *Adramytium* & *Pitanam*. Non magni momenti oppidum fuiſſe vel ex eo colligas, quod cum Satrapa Perſicus *Antophradates* obſidionem ejus cogitaret, *Eubulus* eo audito juſſerit nuntiari *Antophradati* ut temporis pariter & ſumptuum in obſidione conſumendorum rationem iniret, & cognito pretioſam fore obſidionem ſibi multo minorem ſummam ſi daret, ſe oppido ſuo ſponte demigraturum. *Antophradates* cum hæc ad animum revocaret, incepto deſtitit. Hic *Eubulus* menſarius primum ingentem vim pecuniæ confecit: poſtea Aſſum & Atarnem occupavit, in eo fideli opera uſus ſervi ſui *Hermiæ*. *Strabo* lib. XIII. pag. 610. Habuit autem hic *Dynaſta* penes ſe Philoſophos, quos audiebat, alebatque liberaliter, unde apud *Suidam* in Ἑρμείας & ipſe dicitur *Philoſophus*. *Gyraldus* Dialog. VII. de Poët. hunc *Eubulum* confundit cum *Eubulo Comico*, dubitat tamen annon alter ſit, ſed quod addit, *Pollucem* tradere *Perſinum* Poëtam de *Eubulo Atarnite* ſcripſiſſe, διότι &c. id manifeſte indicat, non ſatis eum cepiſſe *Pollucem*. KÜHN.

56 Τὸν ποιητὴν Πέρσιον] Prior. edit. Πέρσιον· & mox τὰς Φωκ. ἃς εἶχε· vid. *Caſaubonus* Notis ad Perſii vitam. SEB.

Τὸν ποιητὴν Πέρσιον] C. V. Περσῖνον, unde fecit Illuſtris Dn. *Obrechtus* Περγῖνον Poëtam *Mileſium*, quem *Suidas* inter *Orphaicos* Scriptores commemorat, in voce Ὀρφεύς· male *Gyraldus* Dialog. de Poët. IV. *Perſium Poëtam Græcum* hinc extudit, de quo ſit *Eubuli Atarnitis* dicterium de *Phocaitis*: nec felicior *Caſaub.* in Notis ad vitam *Perſii* hunc Poëtam fecit *Phocæenſem*. KÜHN.

Τὸν ποιητὴν Πέρσιον] Ita *Sebertus* edidit, cum in *Baſileenſi* Πέρσιον typi vitio legeretur; nam certe non in *Florentina* tantum, ſed & editione *Veneta* apud *Aldum* Πέρσιον expreſſis conceptum literis extat, quod & in *Falckenburgii* Codice notatum reperio: & hæc quidem lectio quam proxime ad veram MSS. accedit; eamque *Kuhnio* præeunte, textui reddidimus, Περσῖνον. *Perſinum* Poëtam hunc in ſcriptis veterum rariſſimum attendent eruditi viri, atque ſibi notabunt, ſi

εἰς Μιτυλήνην ἀπελθόντα [57] θαυμάζοντι γράψαι, [58] διότι τὰς Φωκαΐδας, ἃς ἔχων ἦλθεν, ἥδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον, ἢ ἐν Ἀτάρνῃ καταλλάττει.

Mitylenam. mirari ſe (ad eum) ſcripſiſſe: quod Phocaïtas, quos haberent, Mitylenæ haberent libentius quam Atarnæ.

94 • ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Ζ.

[59] Περὶ τῶν ἐν συμποσίοις παιδιῶν, περὶ κύβων, περὶ πεττῶν, [60] καὶ τοῦ κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, καὶ τῶν ἑξῆς.

Ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν συμποσίοις παιδιῶν, οἷον κοττάβων, καὶ [61] γρίφων, καίπου καὶ περὶ κύβων προειρήκαμεν, οὐκ ἂν φαῦλον εἴη [63] διὰ βρα-

• CAPUT VII. 94

De ſympoſiorum ludis, talis, teſſaris, movebo hunc a ſacra linea, & cæteris.

QUandoquidem vero de ſympoſiorum ludis, utpote cottabis, & griphis, atque teſſaris prædiximus: non abſurdum nimirum fuerit, breviter ludo-

forſitan alicubi reperire contingat, unde lux poſſit affulgere *Pollucis* loco: *Suidam* profecto voce Ὀρφεὺς, unde Περγῖνον hic apud *Pollucem* reſtitutum volebat *Obrechtus*, prætuleram emendari ex MS. *Onomaſticographi* noſtri lectione Περσῖνον neque obſtat cur non eundem cum hoc *Polluceo* putemus: & itaque inter *Orphicos* numerandus eſt hic *Perſinus*, quorum plerumque nomina deliteſcunt, nec ſcripta poëmata minus, ſiquidem non ita fuerint in vulgus ſparſa, ſed inter homines ut plurimum ſacros adſervarentur; quod tibi conſtabit confirmatius, ſi dicto *Suidæ* loco videris recenſitos, quorum plerorumque nomen alibi temere non legas: adde, quod ſuo ſibi proprio non citari ſoleant nomine, ſed Ὀρφικῶν, ut apud *Scholiaſtem Euripidis*, *Apollodorum* alioſque. Ab his nunc diſcedamus, quæ felicius alii. Sequitur mox θαυμάζοντα γράψαι, quod puerili errore in *Meurſii Bibliotheca Græca* vertitur: *admiranda ſcripſiſſe*: alieniſſimum id a verbis: ſed nobis quidem rem acu tetigiſſe *Kühnius* videtur, qui θαυμάζοντι reponat: error haud dubie ex ſimili præcedentis vocis termino progenitus: in textum itaque dedi: θαυμάζοντι ſcilicet *Eubulo Atarnitæ*: id eſt in Græcis Ἀταρνίτου, & recte quidem: ſcribitur tamen alibi quoque Ἀταρνήτης, & *Pauſaniæ* Ἀταρνίτης eſt & Ἀταρνεὺς, *Atarnenſis*, in *Stephano* & *Suida*.

57 Θαυμάζοντα] Terminatio irrepſit ex præcedenti ἀπελθόντα· exiſtimo enim *Pollucem* ſcripſiſſe θαυμάζοντι, ſc. *ſcripſit Eubulo abitum ejus demiranti* &c. KÜHN.

58 Διότι τοὺς Φωκαΐτας] Senſus Apophthegmatis obſcurior eſt propter corruptelas textus. C. V. ita legit: διότι τὰς Φωκαΐδας ἔχων ἦλθεν ἥδιον ἐ. μ. μ. ἢ ἐν Ἀτάρνῃ καταλλάττει; ex quibus hanc exſtruerem lectionem, ὅτι δὴ οὓς Φωκαΐτας ἔχων ἦλθεν, ἥδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον ἢ Ἀτάρνῃ καταλλάττει· ſcripſit miranti, *quod Phocaïtas, quos ſecum habuit, cum veniſſet Atarnem, libentius Mitylenæ quam Atarnæ permutet*; quo dicterio perſtringit *Eubulum*, quod Atarnæ ſui nullam habuerit rationem, ſiveritque ſuo ſe vivere ſumptu permutando *Phocaïtas* minutioribus nummulis; at ſi ita ſibi vivendum ſit, ſe inquit malle Mitylenæ in urbe elegantiori & copioſiore, quam in oppidulo Atarnenſi ſuo ſe alere ſucco: alluditur ſimul ad priorem vitam *Eubuli*, cum lucro collybiſtico pingueſceret ἐπὶ τραπέζῃ. Hæc mihi quidem videtur ſimpliciſſima hujus dicterii interpretatio. *Caſauboni* explicationem ex verbis textus vix poteris elicere. Ex Lectione C. V. ita etiam haberet textus: θαυμάζοντι ἔγραψε, διότι τοὺς Φωκαΐτας, οὓς εἶχεν ἐλθὼν, ἥδιον ἐν Μιτυλήνῃ καταλλάττῃ ἢ ἐν Ἀτάρνῃ· *miranti* (Eubulo) *reſcripſit Perſinus, ſe propterea Atarnæ abiiſſe, quod Phocaïtas, quos ſecum habuit, cum veniſſet Atarnem, libentius Mitylenæ permutet quam Atarnæ*: id eſt, ſuo ſumptu malit vivere Mitylenæ quam Atarnæ in oppido obſcuro & ignobili. KÜHN.

Διότι τοὺς Φωκαΐτας, &c.] Et hic itaque tot ſuperatis difficultatum ſcopulis in ipſo moleſtiſſimi capitis coronide nobis carceres anhelantibus objicitur, quod mentem noſtram detineat occupatamque habeat totam? bono tamen agamus animo, ſi & hæc feliciter expedire ſors dederit. In Codicis itaque *Falckenburgiani* Excerptis omnia vulgata retinentur exacte, non ulla mutata vocula; niſi quod adjicitur in fine καταλλάττειν· unde profecto hanc omnibus abſolutam numeris atque concinnam prorſus potueris efficere lectionem: ὅτι δὴ τὰς Φωκαΐδας, ἃς εἶχον, ἔσχον ἥδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον, ἢ ἐν Ἀτάρνῃ καταλλάττειν· *quod equidem ſtateres Phocaïcos, quos habui, Mitylenis libentius quam Atarnæ commutare voluerim*; ſeu: *Mitylenis ſuavius atque pacatius quam Atarnæ commutare potuerim*: nam quidem Atarnæ, præterquam quod ipſi ſuo ſumtu vivendum erat, ab arbitrio tyranni pendere, illumque oculis ferre neceſſe fuit, cum Mitylenis potuerit liberius animoque quietiore Phocenſes ſuos, quos Atarnam ſecum attulerat, ſtateres impendere comparando victui. rebuſque quas deſiderabat, aliis. Sed tamen maluimus utriuſque Codicis *Voſſiani* & *Palatini* nixam auctoritate lectionem in textum deferre: nihil a nobis in iſta mutatum, ſi ἃς modo exceperis, quam voculam ſenſui fulciendo inſeri res ipſa poſtulabat; & ea quidem in re *Kühnium* habemus conſentientem aliquatenus. Videtur autem *Perſinus* ille invitatus Atarnam ab *Eubulo*: apud quem dum moratur, de ſuis ſibi divitiis vivendum eſſe cum videret, Mitylenas *Eubulo* relicto conceſſit, neque injuria; ſiquidem evocatis a regibus eruditis viris omni modo honorem haberi mos obtinuerit: aluiſſe quam plurimos publica σιτήσει, atque egregio foviſſe ſtipendio, qui curis eruditis incumberent atque toti vacarent, *Ptolomæos*, res eſt, quam ut moneri debeat, notior: celeberrimum exinde Muſæum Alexandriæ, quo de *Caſaubonus* ad *Suetonium*: neque aliter Imperatores Romani fecerunt, qui σίτησιν publicam honoris ergo in eruditos viros contulere non raro, qua de re liquet e *Philoſtrati Sophiſtis*. De cetero dicti ſenſum aperuit luculenter Doctiſſ. noſter *Kühnius*.

59 Περὶ τῶν ἐν συμπ.] Sequitur caput ludicrum, cujus titulus MS. a vulgato non diſcrepat, niſi quod mox deſit particula τῶν. In his luſibus MS. noſter ſerio certe reſtituere nos admonebit multa. JUNG.

60 Καὶ τοῦ κινήσω] Hoc & reſidua tituli abſunt a C. A. KÜHN.

61 Γρίφων] MS. γρίφων, καίπου περὶ κ. ſine καὶ medio. Cæterum de luſibus conviviorum, cottabis & gripho ſupra dixit lib. VI. c. 19. περὶ κύβων vero ſine lib. VII. Segm. 203 & ſeq. JUNG.

62 Φαῦλον] MS. φαύλων. JUNG.

63 Διὰ βραχέων] *Salm.* διὰ βραχέος. KÜHN.

Διὰ βραχέων] Devolvimur itaque ad caput ludicrum curaſque puerilles, in quibus tamen omnem ſerio dili-

rum

rum nomina percurrere, obſcuritatem eorum explicantes. De teſſaris quidem, bona & mala teſſararum fortuna uti dicitur: tum & jactu infœlicem & fœlicem
95 eſſe. * Notandum vero, quod teſſara illud ipſum eſt quod jacitur: & inſculptum ei concavitatis ſignum, figura ſcilicet, vel linea, jactus numerum ſignificans. Et maxime

χέων ὀνόματα [64] παιδιῶν [65] ἐπιδραμεῖν, [66] παρεξηγούμενοι τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν. [67] Ἐν μέντοι γε τοῖς κύβοις τὸ δυσκυβεῖν, καὶ εὐκυβεῖν, ὀνομάζεται· καί που καὶ [68] τὸ δύσβολον, [69] καὶ τὸ εὔβολον εἶναι. * Ἰστέον ὅτι κύβος [70] αὐτό τε τὸ βαλλόμενον καλεῖται, [71] καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης, τὸ σημεῖον, [72] ὁ τύπος, ἡ γραμμή, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων· [73] καὶ μάλιστά γε ἤγε 95

gentiam adhibendam eſſe ſentio, ut qua corrupta reſtituantur priſtino nitori, qua obſcura & intricata expediantur, atque lucem accipiant. Non pauci ſunt, qui in hoc puerilium ludorum ſtadio cum laude decucurrerunt, inter quos *Meurſium* omni jure reponas, qui hanc materiem effuſe, qua veterum erat vaſtiſſima lectione inſtructus, tractavit, atque luci expoſuit: neque ſua tamen laude fraudandi vir Eruditiſſimus *Cæſar Bulengerus*, *Daniel Souterius*, & *Andreas Senſtlebius* utrique poſteriores de *Aleatoribus* & *Alea*: his tamen pleriſque palmam in hoc certamine præripit vir Orientalis literaturæ peritiſſimus *Thomas Hyde* de *Ludis Orientalibus*, quo quidem acutius nemo in iſtis verſatus eſt ludicris, quippe qui pleraque, pauculis exceptis, expedivit, & facta cum iſtis, qui vigent hodie, luſibus comparatione plurima luce perfudit. Hos autem ſi quis advocare voluerit & in conſilium adhibere, cum ubere fructu hoc *Polluceum* caput evolvet: nos tamen id operam dabimus, ut, ſi quid aut ad emendandum, aut ad *Pollucem* egregie habeant illuſtrandum, in noſtris hiſce ſtricturis, quantum per urgentem temporis articulum licuerit, exhibeatur. Cetera vero, ſi quæ de his luſibus ab aliis necdum obſervata teneamus, commodiori loco alias exponere eſt animus, inceptis modo lector benivolus faverit. Non diſſimili loquendi ratione præcedens caput exorſus eſt auctor noſter: *οὐ φαῦλον ἂν εἴη βραχέα καὶ περὶ νομισμάτων εἰπεῖν·* & itaque reſpexerit eo forſitan Codicis *Voſſiani* amanuenſis, qui reddidit *εἰπεῖν* pro *ἐπιδραμεῖν*, quod tamen vulgatum prætulerim. Mox erat *ἐξηγούμενος τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσ.* ſed MSS. melius *παρεξηγούμενοι τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσ.* quod itaque in textum reſtitui.

64 Παιδιῶν] MS. *παιδίων*, errore quo fere alias: infra tamen Segm. 96. recte *παιδιᾶ* habet. JUNG.

65 Ἐπιδραμεῖν] C. V. *εἰπεῖν*. KÜHN.

66 Ἐξηγούμενοι] MS. *παρεξηγ. τὴν ἐν αὐτ.* SEB.

Ἐξηγούμενοι] Uterque Codex *παρεξηγούμενοι*, *obiter narrantes*: pro *ἀσάφειαν* leg. C. A. *ἀσφάλειαν*, uti ſupra Segm. 67. at C. V. & *Salm.* *τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν*. KÜHN.

Ἐξηγούμενοι] MS. *παρεξηγούμενοι τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν·* quam lectionem & MS. *Seberi* noſtri *Auguſtanus* habet: eam ego meliorem & rectiorem vulgata non vereor pronunciare. JUNG.

67 Ἐν μέντοι γε τ. κύβ. τὸ δυσκ.] MS. *κύβ. ὅπου τὸ δυσκ.* SEB.

Ἐν μέντοι γε τ. κύβ. τὸ δυσκ.] C. A. *ἐν μέντοι τοῖς κ.* præmiſſo titulo *Ὅσα ἐν κύβοις·* *γε* etiam delet *Salm.* poſt *κύβοις* leg. *ὅπου· & ita legendum*, inquit, *ſi tollatur τελεία στιγμὴ ante ἰστέον·* dein, *ἰστέον δέ.* KÜHN.

Ἐν μέντοι γε τ. κύβ. τὸ δυσκ.] MS. *ἐν μέν γε τοῖς κύβοις, ὅπου τὸ δυσκυβεῖν τε καὶ εὐκυβεῖν, ὀνομάζεται, καίπου* &c. Illud *ὅπου* & *Seberi* MS. habet: *δυσκυβεῖν* & ſupra habuiſti VII, 204. ubi & *εὐκυβεῖν·* *δυσκυβοῦντες* & apud *Athenæum* initio lib. XV. forte ex *Platonis Διὶ κακουμένῳ* excerptum, ubi id & *Scholiaſti Ariſtophaneo* reponit *Caſaubonus* noſter XV. *Athen.* 1. JUNG.

68 Τὸ δύσβολον &c.] Δύσβολος, cui, ut eſt apud *Propert.* IV, 9. *damnoſi ſubſiluere canes.* SEB.

Τὸ δύσβολον &c.] MS. *τὸ δύσβολον, καὶ εὔβολον* (ſine præcedenti *τὸ*) *εἶναι·* male autem *εὔβουλον* exaraverat ſcriba: quod *υ* eraſum tamen eſt penitus: *δυσβόλων βόλων* & ſupra enumeratio eſt VII, 204. JUNG.

69 Καὶ τὸ εὔβολον] C. A. omittit *τό*. KÜHN.

Καὶ τὸ εὔβολον &c.] Hinc *εὐβολεῖν* *Luciano* de *Amoribus*: *μάλιστα δ' εἴ ποτε τὴν θεὸν αὐτὴν εὐβολήσειε· præcipue quidem, ſi fortean aliquando ipſam Venerem felici jactu ſortiatur*: & *εὔβολος* itaque, *qui felices plerumque ſortitur jactus*, cui *δύσβολος* contrarius: utrique dicuntur aut *εὐβολεῖν* vel *εὐκυβεῖν*, aut *δυσβολεῖν* vel *δυσκυβεῖν·* *δύσκυβος* autem vel *εὔκυβος* neutiquam ea notione, qua *δύσβολος* & *εὔβολος*, eſt in uſu. *Ariſtænetus* lib. I. Ep. 23. *ἐμὲ γὰρ καταλλάξασαν ἄπληστος ἑταίρα, καὶ πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοί, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις*; ut egregie pro *εὐβουλότερον* emendavit *Salmaſius*: quo vitii genere *Suidas* habet: *Μίδας κύβου ὄνομα εὐβουλοτάτου, καὶ παροιμία, Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβουλότατος·* utrobique reſtituendum *εὐβολώτατος*, quod & *Eraſmus* victurum ſemper nomen fecerat, & egregie *Proverbia Vaticana* confirmant, in quibus & *Eubulum* ἐν *Κυβευταῖς* id jactus habere monetur: non eſt itaque quod Codicem MS. in *Suida* nil variare prætendat *Schottus*.

70 Αὐτό τε τὸ βαλλ. ἂν εἴη] MS. *βαλλόμενον καλεῖται.* SEB.

Αὐτό τε τὸ βαλλ. ἂν εἴη] C. A. *αὐτὸ τὸ βαλλόμενον καλεῖται·* quod *καλεῖται* habet *Salmaſ.* etiam. KÜHN.

Αὐτό τε τὸ βαλλ. ἂν εἴη] MS. *βαλλόμενον καλεῖται*, pro *ἂν εἴη·* & habet etiam MS. *Seberi* illud *καλεῖται*, reponique id malim. JUNG.

71 Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος σ. &c.] E MS. & *Had. Jun.* Animadverſ. II. cap. 4. prior. edition. *κυλοτ.* SEB.

Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος σ. &c.] C. A. *καὶ ἐν αὐτοῖς κοιλότης.* C. V. *καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης τὸ σημεῖον.* KÜHN.

Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος &c.] Sed hic quidem MS. noſter longe meliora habet: *καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης, τὸ σημεῖον*, &c. Vel enim valde fallor, vel non recte acceperunt hæc viri docti, ut *Junius* II. animadv. 4. quaſi *Pollux* diceret *κύβον* tam de jactu ipſo, quam nota jactus accipi: hoc alterum enim vix verum eſt, illud quidem in primis de monade, ut noſter addit: & alias, ſi *δύο*, vel *τρία*, numerus ὁ *δηλούμενος*, ſcilicet adjungeretur. Hoc enim, ſi bene capio, ait *Pollux*: Sciendum eſſe, quod & ipſe jactus vocetur *κύβος·* cavitas vero in ipſo *κύβῳ*, illam adpellari *σημεῖον*, & *τύπον*, & *γραμμήν*, quæ ſit id ipſum quod indicet numerum, quem jactus contineat. JUNG.

Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος] Aliter MSS. & melius, *καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης·* ſic itaque textus habet: neque hæc aliter reſtituit *Salmaſius* ad *Hiſtor. Aug. Scriptores*, ut paulo poſt, ubi totum eruditiſſimi viri producemus locum, patebit.

72 Ὁ τύπος] C. A. *τύπος, γραμμή, δηλοῦν τ. ἀ. τ. β.* &c. KÜHN.

73 Καὶ μάλιστά γε ἤγε μονάς, &c.] C. V. *ἀληθέντων καὶ μάλιστα ἡγεμόνες ἡ ἐν αὐτοῖς ὄνομα εἶχε κύβος καλεῖσθαι.* C. A. *β. κ. μάλιστα ἡγεμόνας ὁ ἐν αὐτοῖς ὄνος καλεῖσθαι εἶχε κύβον·* unde legi facile poterit: *καὶ μάλιστα ἤγε μονὰς ἡ ἐν αὐτοῖς ὄνομα εἶχε καλεῖσθαι κύβοι.* *Salmaſ.* in *Vopiſci Proculum* locum ita conſtituit:

μονὰς, ἢ ἐν αὐτοῖς, ὄνομα εἶχε κύβος καλεῖσθαι, καθάπερ καὶ ὁ παροιμιώδης λόγος [74] *μηνύειν ἔοικε,* [75] Ἢ *τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι· τῷ*

unitas, quam aſinum nominant, teſſera dici obtinuit: ſicuti & Proverbium teſtari videtur, Aut ter ſex, aut tres teſſeræ. Fo-

καὶ μάλιστα ἤγε μονὰς, ἡ παρ' Ἴωσιν οἴνη, εἶχε καλεῖσθαι κύβος· nec aliter *Idem* Notis in h. l. huc, puto, ibat Auctor, vocem *κύβος* homonymia quadam inter alia ſignificare unionem vel monadem: idque probat proverbio: *ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι*, Ionice, *ἢ τρεῖς οἶναι* ita enim legendum, quamvis C. V. habeat mox *σὶξ τρὶς κύβοι·* aut *Cæſar* aut *nihil*, alias dicimus eodem ſenſu: vide *Schottum* in *Zenobium*. KÜHN.

Καὶ μάλιστά γε ἥτε μονὰς, &c.] Mire videtur monſtroſa lectio MS. quæ hæc eſt: *καὶ μάλιστα ἡγεμόνες· ἡ ἐν αὐτοῖς, ὄνομα εἶχεν κύβοι καλεῖσθαι, καθάπερ* &c. ſed non eſt adeo præter unum monſtellum: & vel valde fallor, ita hæc omnia certe legenda: *καὶ μάλιστα ἤγε μονὰς, ἡ ἐν αὐτοῖς, ὄνομα εἶχε κύβοι καλεῖσθαι.* Hoc enim ait, quum prædixerit & *τὸ βαλλόμενον* vocari *κύβον· & imprimis*, inquit, *unio, qui in teſſeris, nomen habebat illud, ut vocaretur κύβον·* cui rei exemplum ſubjungit ex parœmia; ubi nihil plane de ὄνῳ, cui hic nullus locus, ſed infra in aliis ludis ut in *Οὐρανίᾳ σφαίρᾳ* Segm. 106. de qua etiam *Eraſmus* cepit illud *Rex aut Aſinus* in Adagiis, ut in Oſtracinda Segm. 112. Ille vulgatus ὄνος vero, quem & ſupra dixi ad VII, 204. forte ex ὀνὸ, ut & vocabulum ὄνομα ſcribebant, credo, decurtato compendio, exortus eſt: & in errorem impulit doctiſſimum *H. Junium*, ut ibidem oſtendi. Impulit & *Cœl. Calcagninum* in diſſertatiuncula de Teſſeris, ubi quoque exiſtimat *τὴν μονάδα* dictam ὄνον· quam *οἴνην* potius Iones vocaſſe ſupra declaravi. JUNG.

Καὶ μάλιστά γε ἥτε μονὰς] Aliter longe ac in vulgatis MSS. hunc locum exhibent, ad quorum itaque normam integrum reſtitui decuit: habebatur ante nos in textu: *ἢ ἐν αὐτοῖς ὄνος καλεῖσθαι εἶχε κύβον·* quæ quidem verba ad commodum ita ſenſum effingi facile ſit: *καὶ μάλιστά γε ἥτε μόνας, ἡ ἐν αὐτοῖς* vel *ἡ καὶ ἐν αὐτοῖς οἰνὸς, καλεῖσθαι εἶχε κύβος· & præcipue vero unio, quæ & in iſtis* (teſſeris) *œnus, appellari obtinuit κύβος·* ita nimirum libro VII, 204. noſter *Auctor*: *Χῖος, ὃν καὶ κῖον ἐκάλουν, καὶ οἰνὸν καὶ οἰνήν· ἔστι δὲ καὶ οἰνὴ παρὰ Ἴωσι μονάς.* Non equidem alias hoc capite, ubi maxime decebat, *οἶνον* aut *οἰνὴν* habuerit *Pollux*, niſi ſic hoc loco reſtitueris, quo dixi modo: præſtat tamen MSS. auctoritati honorem haberi. Jam quoque fuerit opportunum, quam alii ad hunc locum medelam adferre conati ſint, ſcire, & errorem, qui inde ſit ortus, haud levem commonſtrare. In *Meurſio* de *Græcorum Ludis* ſub voce *Κυβεία* ita conceptum video atque diſtinctum *Pollucis* noſtri locum: *καὶ μάλιστά γε ἥτε μονὰς, ἡ ἐν αὐτοῖς ὄνος καλεῖσθαι εἶχε, καὶ κύβος·* quo calidiori audacia *Salmaſius* ad *Vopiſcum* ita ſe partim ex veteris exemplaris auctoritate, partim ex conjectura reſtituere dicit: *Ἰστέον δὲ ὅτι κύβος αὐτὸ τὸ βαλλόμενον καλεῖται, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης, ὁ τύπος, ἡ γραμμὴ, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων· καὶ μάλιστα ἤγε μονὰς, ἡ παρ' Ἴωσιν οἴνη, εἶχε καλεῖσθαι κύβος, καθάπερ καὶ ὁ παροιμιώδης λόγος μηνύειν ἔοικεν, Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι.* In ceteris quidem recte, & pleraque ſic etiam in textum recepimus: ſed id *ἡ παρ' Ἴωσιν οἴνη* & a vulgatæ lectionis veſtigiis, & a MSS. recedit quam plurimum: non tamen eſt dubium, quin, dum hæc ita reſtitueret *Salmaſius*, præ oculis ſibi habuerit alterum illum a nobis adductum *Pollucis* noſtri locum; & moremur licet; ſiquidem *Pollucis* id illuſtrandi gratia fiat: in iſtis Auctoris noſtri verbis *Meurſius*, illumque ſecuti *Bulengerus* & *Senſtlebius* ὄνον invitis Muſis aggreſſi ſunt reponere; hi nimirum omnes, quibus & *Tiraquellum* ad *Alexandrum ab Alexandro* adnumeres, ſibi perſuaſum habuere, non alio quam hoc *Pollucis* noſtri commaculato loco ni-

xi, unionem inter jactus dictum fuiſſe a Græcis ὄνον· ſed iſtos quidem, acerbius quamvis, aſinos eſſe pronunciat *Salmaſius*, qui ὄνον in *Polluceo* loco defendere velint: & preſſius adhuc dum *Thomas Hyde*: *Qui enim unitatem etiam aſinum dici exiſtimant, errant, & ipſi ſunt aſini: nam in teſſeris ὄνος idem quod οἴνη, in taliis κύων dictus*: dixiſſe potius debuerat *οἶνος*· nam nihili vox eſt in hac re ὄνος, quæ quoque deceptum habuit optimum *Schottum* ad *Zenobii Proverbia*, ubi cubos eſſe uniones ὄνους teſtem adfert *Pollucem*, apud quem *οἴνους* vitioſe ſit editum non ſemel: ſed in *Polluce* tam, quam in *Zenobio* retinendum *οἶνος*, *œnus*, *unus*: & vero qui hanc primus ſenſerit ſententiam, fuiſſe *Jungermannum* noſtrum exiſtimo, qui ad librum VII, 204. illum in teſſeris ὄνον ad aſinos eliminavit. Non equidem apud Romanos, quos tamen in his talibus belle Græcis congruere ex *Hydæo* ſcire potes, ſimile quicquam extat. Inter Europæos quidem, Belgas præcipue & Germanos uniones jactuum ſeu *μονάδες* dici ſolent, Eʒels, quod, ſi quid aliud, auctoritatem aliquam eorum opinioni, qui ὄνος in Græcis pro *οἰνῷ* tenent, conciliaret: ſed me quidem judice, non aliam id nominis habet originem quam illorum hominum errorem, qui ὄνον ita Græcis unionem dici cenſebant. Exulet itaque a ludo teſſerario jactuumque nominibus commentitius ὄνος. Sed addere lubet hic loco non incommodo de *Pollucis* verbis VII, 204. quæ, quod proprio ſibi loco non poſuerim, feſtinatio præpedivit; *Pantinum* ſcilicet hominem eruditum ad *Apoſtolii* Parœmiam Τρὶς ἓξ, hanc talem ſcripturam ex Codice *Pollucis* MS. quem aliquando *Demetrii Chalcondylæ* fuiſſe ait, adnotare: *ἐκδύειν καὶ Χιῷ, ὃν καὶ Κῖον ἐκάλουν· ἔστι δὲ καὶ μονὰς* &c. omiſſis iſtis *καὶ οἰνὸν καὶ οἴνην*, quibus tamen non libenter caream, ut ad eum locum eſt monitum.

74 *Προμηνύειν*] *Salmaſius* l. c. *μηνύειν* vel *ὑπομηνύειν*, *ſubindicare*. KÜHN.

Προμηνύειν] MS. *μηνύειν·* non *προμηνύειν·* & cur uſus fuerit compoſito iſto? quum ſimplex rectius ſententiam explicet, quod itaque reponere ex MS. poſſumus. JUNG.

Προμηνύειν] Cum MSS. textus habet *μηνύειν·* & eam quoque lectionem placuiſſe *Salmaſio* ſuperiori nota dictum. In *Falckenburgiano* Codice quid ſit rationis cur pro ἔοικε poſitum reperiam *εἴρηκε*, non video.

75 Ἢ *τρὶς ἓξ*, &c.] Ἢ *τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κυβ.* Prov. *Aut ter ſex, aut tres teſſeræ.* vid. &: *Rex aut aſinus.* SEB.

Ἢ *τρὶς ἓξ*, &c.] Ipſam parœmiam MS. ita habet: *ἢτρισἓξτρεις κύβοι. Heſychius* quoque, ut vulgo, *ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρὶς κύβοι.* Malim tamen legere, *ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι*, ut apud *Suidam* & *Euſtath.* ad Ὀδυσσ. α΄. & *Zenobium* eſt, qui ex *Didymo* & *Tarikæo* proverbiorum nobis confecit epitomen. Et apud *Heſychium* non aliter adgnoſcit *Cœlius Calcagninus* diſſertatiuncula de teſſeris, quem quoque de hiſce non inutiliter adeas. Et clarum ita legi debere ex *Platonis* loco, quem adfert *Eraſmus* Adagio: *Aut ter ſex aut tres teſſeræ*: *ἢ τρὶς ἓξ, φασὶν, ἢ τρεῖς κύβους βάλλοντας. Schottus* noſter in ſuis Obſervationibus interpretatur hoc proverbium, i. *vel dexter vel ſiniſter jactus.* JUNG.

Ἢ *τρὶς ἓξ, ἢ τρὶς κύβοι.*] De hoc jactu meminit *Souterius* I. cap. 28. & *Senſtlebius* cap. 9. de *Alea Vet.* Sed opera *Polluci* danda: pro *τρὶς κύβοι*, cui non legendum appareat *τρεῖς κύβοι· tres uniones*: & ſic cum *Kuhnio* in textu repoſui: eſt & in *Suida* eodem modo corruptum, *ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρὶς οἶναι*, ſed & eodem modo emendandum: itaque mirari ſubit potuiſſe *Meurſium*, cum illi adeſſet ad manum ipſa parœmia, hæc

ramine vero hoc teſſeram denominatam dicimus, argenti aliquem numerum adnumerantes ſecundum ſingulas unitates diſtinctas drachmam, aut ſtaterem, aut quantum liberet, ludebant ludo dicto plei-

[76] τρυπήματι δὲ [77] τούτῳ, ὃν κύβον [78] ἐπωνομάσθαι φαμέν· [79] ἀργυρίου τινὰ ἀριθμὸν [80] ἐπιφημίσαντες, καθ' ἑκάστην μονάδα διηρημένην, [81] δραχμὴν, ἢ στατῆρα, ἢ μνᾶν, ἢ ὅπως οὖν ἔπαιζον τὴν [82] πλειστοβολίνδα καλουμένην

utriuſque, *Pollucis* inquam & *Suidæ*, loca relinquere inemendata. Tribus autem luſiſſe teſſeris antiquos recte vero hinc notant, ſiquidem tres ſimul jacti uniones, quod non niſi tribus teſſeris fieri potuit, infelicem redderent luſorem: huic itaque bolo ternus ſenarius oppoſitus fauſtiſſimus erat, multoque victorem lucro augebat: victoriam itaque παντελῆ atque plenam adferre ait *Diogenianus* & *Michael Apoſtolius*, ad cujus, *Apoſtolii* dico, locum *Pantinus* obſervat in XII. *Platonis* de *Legibus* id extare proverbii, cum ſignificare vellet *Philoſophus*, *omnia tentanda eſſe vel cum periculo ad juſtam de republica tractationem inſtituendam*: ponam eximium ſummi Athenienſis locum a pleriſque hac in re præteritum, ſiquidem in promptu ſit, haud procul a fine ſcilicet ultimi libri: καὶ εἴπερ κινδυνεύειν περὶ τῆς πολιτείας ἐθέλομεν ξυμπάσης, ἢ τρὶς ἓξ, φασιν, ἢ τρεῖς κύβους βάλλοντας πάντα ποιητέον· quæ ſimul reſtitutam *Polluci* noſtro lectionem confirmant: & adjiciam alium perinde elegantiſſimum *Epicharmi* de nuptiis apud *Stobenſem*: τὸ δὲ γαμεῖν ὅμοιον ἐστι τῷ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβους ἀπὸ τῆς τύχης βαλεῖν· at hunc quidem præcepit etiam *Bulengerus*. Sed ire juvat in rem præſentem, atque *Zenobium* nemini intellectum, *Salmaſio* quoque emaculatum prave, illuſtrare, de eoque bene mereri, quo ſimul eadem opera *Polluci* lux fiat: is itaque poſita parœmia *Pherecratem* in *Myrmecanthropis* uſum fuiſſe docet; adduque de periclitantibus dici, ſiquidem τρὶς ἓξ perfectam deſignet victoriam, τρεῖς vero κύβοι ſeu tria puncta, diſpendium: olim enim tribus uti ſolebant ad ludendum teſſeris, non, ut nunc fieri amat, binis ſolum: hæc omnia plana atque facilia: illa, quæ ponam, intellecta male eruditiſſimos viros in errores præcipitarunt: Ἔστι δὲ ὁμωνυμία· κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτι πλήρης ἐστὶ καὶ μή· τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν οἴνους, καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν, Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς εἶναι· in his poſterioribus οἰνὰς reponebat *Salmaſius*: maluero cum *Jungermanno* noſtro οἴνους· minus enim ab edita ſcriptura recedemus, & in ipſo dicto vice τοῦ εἶναι, οἰναί· quæ ſe bene habent: ſed quod idem mutare ſuſtineat κύβον γὰρ ἔλεγον &c. in hæc alieniſſima: κύβον γὰρ ἔλεγον διχῶς. αὐτὸ τὸ ῥιπτούμενον, καὶ ὁ πλήρης ἐστὶ καὶ μή· non equidem probo laudoque: ſcilicet ignotus ipſi fuit βόλος πλήρης, ut & omnibus aliis, qui hac de re commentati ſunt: is itaque qui fuerit jactus oſtendam: ἑξίτης, ſeu jactus ſenarius illo fuit nomine; quod tibi ex *Paræmiographo Vaticano* commonſtrabo: Τρὶς ἓξ, νικητήριος βόλος, ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κυβευόντων· ὁ γὰρ βόλος ὁ πλήρης ἓξ ἦν· τὸ πάλαι δὲ τρεῖς ἐβάλλοντο κύβοι· huic autem oppoſitus κενὸς de unione: *Michael Apoſtolius*: οἱ μὲν τρὶς ἓξ νικῶν· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί· eademque notione in *Heſychio* & *Suida*. Jam itaque patebit facile, quæ fuerit *Zenobio* mens: plena ſit ex ejus opinione hoc modo parœmia: ἢ τρὶς ἓξ κύβοι, ἢ τρεῖς κύβοι· in iſtis ergo hanc adnotat homonymiam, quod proprie dixerint κύβον teſſeram projectam, tam quæ prætulerit ſenionem, quam unionem: tales autem uniones Ionas appellaſſe οἴνους, *ænos*, ſeu præferas οἰνὰς, unde & iſtis hoc ita proverbium efferatur: Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς οἰναί· hæc ſe puto facile probabunt attento lectori. Et in iſto, quod & *Zenobius* adfert, κύβος de unione ſeu puncto intelligendus: Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβους καὶ τέτταρα, quæ tibi deſumta ſunt e *Ranis Ariſtophanis*: teſſeras ibi male interpretantur. Uniones autem & punctula vocant Arabes נקש & נקש,

puncturas, *picturas*. Non lubet amplius morari.

76 Τρυπήματι] C. V. τροπήματι male. KÜHN.

77 Τούτῳ τὸν κ.] Obſcuriora mihi verba: ſuſpicabar, ſi forte an ſcripſiſſet, τούτῳ, ᾧ τὸν &c. JUNG.

Τούτῳ τὸν κύβον] Reddidimus in textu, ut *Kuhnius* ad oram ſui libri reſtituerat: quæ lectio, quamvis a MSS. auctoritatem non habeat, ſenſui conficiendo eſt opportuna neceſſario: ſic & eodem modo apud *Meurſium* reperio.

78 Ἐπωνομάσθαι φαμὲν] C. A. παρωνομάσθαι· poſt φαμὲν tollenda diſtinctio commatica & reponendum punctum, quod & ita *Salmaſius* fecit; nam verba illa explicant hoc proverbii: τρεῖς κύβοι· nempe, quod puncta tria vocentur τρεῖς κύβοι· dein incipit nova periodus in ἀργυρίου &c. agiturque primo loco de luſu, qui dicebatur πλειστοβολίνδα, vel πλειστοβόλινδα: vid. *Caſaub.* in *Auguſt. Suet.* c. 71. KÜHN.

79 Ἀργυρίου τινὰ ἀριθμὸν] Adi *Caſaubon.* Animadv. in *Sueton. Tranquill.* pag. 146. SEB.

80 Ἐπιφημίσαντες] *Attribuentes*, *ſtatuentes* ſingulis ante diſtinctis unitatibus certam pecuniam: tum C. A. leg. προδιειρημένην, leg. προδιηρημένην, *ante diſtincte enumeratam*: *Salm.* διηρημένην, qui & hæc addit: *in punctum Sueton. dixit*: ſcilicet *Neron.* cap. 30. KÜHN.

Ἐπιφημίσαντες, καθεκάστην] Dividit hanc ultimam vocem *Kühnius* in binas: καθ' ἑκάστην· nec aliter in *Meurſio* atque *Bulengero* ſcriptum video: nihil in MSS. uſu venit magis, quam ut cum ipſis vocibus particulæ præponendæ conjungantur: ſæpius id ex optimo ſuo *Palatino Jungermannus* admonuit. Tum διηρημένην pro lectione vulgata repoſitum a *Kühnio*, cui *Salmaſius* etiam conſentit, amplecti nulla neceſſitas coëgit.

81 Δραχμὴν, ἢ στατ. ἢ ὅπως. &c.] MS. ἢ στατ. ἢ μνᾶν, ἢ ὅπωσοῦν. SEB.

Δραχμὴν, ἢ στατ. ἢ ὅπως. &c.] C. V. ἢ μνᾶν ἢ ὅπως οὖν· ita & *Salm.* C. A. ἢ μνᾶν ἢ ὁποσονοῦν. KÜHN.

Δραχμὴν, ἢ στατ. ἢ ὅπως. &c.] MS. auctius, δρ. ἢ στατῆρα, ἢ μνᾶν, ἢ ὅπως οὖν, ἔπαιζον &c. quo pacto & *Seberi* noſtri habet: & certe ita *Pollux* ſupplendus eſt: ſubjungitque & mox de mina idem *Pollux* in hac re Segm. ſeq. JUNG.

Δραχμὴν, ἢ στατῆρα, &c.] Plenius hic MSS. omiſſam itaque male vocem vindicavimus in priſtinam ſedem: & tum quidem manu deſcriptorum Codicum ὅπως οὖν præ vulgato ὁποσονοῦν valde placuit.

82 Πλειστοβολίδα] Pro πλειστοβολίδα malim πλειστοβολίνδα, uti ex aliis ludorum nominibus apparet. KÜHN.

Πλειστοβολίδα] Etiam MS. ſupra tamen VII. 206. πλειστοβολίνδα dicitur, & infra Segm. 110 & 117. & neſcio annon & hic ita emendandum, ut capiamus; τὴν παιδιὰν καλουμένην πλειστοβολίνδα, quæ *Pliſtobolinda* dicta ſit. Sane quod ad alterum *H. Stephano* hinc πλειστοβολὶς παιδιὰ in Theſauro ſuo refertur. JUNG.

Πλειστοβολίδα] Nulla quidem in MSS. eſt variantia, & tamen ſolet πλειστοβολίνδα ſcribi tam in *Polluce*, quam apud alios alibi: *Meurſius* itaque, dum adducit hæc verba, iſto poſuit modo: ἔπαιζον τὴν πλειστοβολίνδαν καλουμένην παιδιάν· maluero cum *Kühnio* noſtro πλειστοβολίνδα, quod ille in textum intulerat: eumque nos ſumus ſequuti; quamvis πλειστοβολίνδα dici παιδιὰν normæ literatæ non impediat ratio. Qui de hoc erudita ludo legere geſtit, adeat ille maximum *Caſaubonum* ad *Auguſtum Suetonii* cap. 71. ubi quæ vir ſummus diſputat, ſcaturigo ſunt atque

96 [83] παιδιάν· * ὁ δὲ ὑπερβαλλόμενος τῷ πλήθει τῶν μονάδων, ἔμελλεν [84] ἀναιρήσεσθαι τὸ ἐπιδιακείμενον ἀργύριον· [85] ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφενδόνῃ, ὅτε τρόπος δεδήλωται τῆς κυβείας, καὶ [86] προσείρηται ὅτι εἴη τὸ τρῆμα μναιαῖον, ὡς μνᾶν αὐτῶν ἐπιδιατεθειμένων ἑκάστῳ κύβῳ· παρὰ δὲ

ſtobolide: * qui vero unitatum numero ſuperabat jaciens, depoſitum recipiebat argentum. Sed in Amipſii Sphendone, modo Aleæ declarato, & ante dictum eſt *Τριμναῖον*, veluti minam ipſis in ſingulas teſſeras deponentibus. Apud 96

fons omnium, quæ de hoc luſu ſcripta. Πλειστοβολεῖν dicitur, qui hunc ludit luſum, idque verbi tam Atticis hac in re fuit uſurpatum, quam Græcis recentioribus, ut monet *Suidas*: hinc πλειστοβόλος in *Epigrammate Leonidæ Tarentini*, Λεωνίδου Ταραντίνου, quo pacto titulus epigrammatis vulgatus e MSS. eſt ſupplendus, *Anthol.* lib. III. tit. 6.

— Ἦ ῥ᾽ ὅτι παίκτας
Ἦσθά τις; οὐ λίην δ᾽ ὦ᾽ γαθὲ πλειστοβόλος.

— *An quod*
Luſor eras? at non alea fauſta tibi:

Ut carmine Latino reddidit magnum illud Bataviæ lumen *Grotius*: & priora quoque iſtius *Epigrammatis* hic ponere juvat, ne inferius, ubi de Chio jactu, repetere opus habeamus:

Τί στοχασώμεθά σου, Πεισίστρατε, Χῖον ὁρῶντες
Γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
Ἦ ῥά γε μὴν ὅτι Χῖος; ἔοικε γάρ· ἦ ῥ᾽ ὅτι παίκτας &c.

Eſſe quid hoc dicam, Chio, Piſiſtrate, jactu
Adſpicio talum quod tua buſta ſuper?
An quod Chius eras? facile hoc quis crederet: an quod &c.

Hic profecto Chius de jactu ſenario capiendus; nam talum Chio jactu non ea de cauſa *Piſiſtrati* buſto impoſitum fuiſſe dicit, ut eum luſorem deſignaret, quippe qui infeliciſſimus eſſet atque δυσβολώτατος, cum contra id Chius eſſet fauſtus atque εὔβολος, utpote ſenarius: videndus & *Thomas Hyde Hiſtoria Aleæ* p. 105. Jamque porro ad cetera pergamus.

83 Παιδιάν.] MS. ut ſolet plerumque παιδίαν. JUNG.

84 Ἀναιρεῖσθαι] MS. ἀναιρήσεσθαι. SEB.

Ἀναιρεῖσθαι] MSSti ἔμελλον ἀναιρήσεσθαι· *ablaturus erat propoſitum argentum*, ἐπιδιακείμενον· eſt alias ἐπιδιατεθειμένον mox: vid. *Suid.* in ἐπιδιατίθεσθαι. KÜHN.

Ἀναιρεῖσθαι] Et noſter & *Seberi* MS. ἀναιρήσεσθαι· quod mihi magis placet quam vulgatum ἀναιρεῖσθαι. JUNG.

Ἀναιρεῖσθαι τὸ ἐπιδιακείμενον] Cum *Kühnio* textui dedimus ἀναιρήσεσθαι· & elegantius, quam vulgo: ἔμελλεν ἀναιρήσεσθαι. Tum vero τὸ ἐπιδιακείμενον *Gellio* dici *æs manuarium*, Imperatori σύνθεσιν obſervat *Caſaubonus* ad *Auguſtum Suetonii*: alio ſpectant *Ambroſii* de *Tobia* cap. 11. *propoſitiones*, ſeu *poſitiones*, neque enim repugnem, legere mavelis, de quibus alias. Sed adverte mihi, quæſo: Doctiſſ. *Bulengerus* de *Lud. Vet.* cap. 59. quem id operis optaſſem meliore cura atque ordine aptiori digeſſiſſe, hic in *Polluce* non ἐπιδιακείμενον legit, ſed ἐπιδιακινούμενον, ſeu ita legendum cenſuerit, male tum quidem, ſeu feſtinabundus vitio deſcripſerit: quicquid utriuſque ſit verum, ſic ſe verba illius habent: ἐπιδιακινούμενον ἀργύριον *erat pecunia ex pluribus manibus collecta, quod æs manuarium vocat Gellius*: & cetera, quæ habet ex *Caſaubono*: ſed hanc ego lectionem præ vulgata non deligam, in qua nemo eſt, qui vitium hærere cenſuerit: mox parili modo μνᾶν ἐπιδιατίθεσθαι, quod *Euſtathio* καθ᾽ ἑκάστην μονάδα ἀργύριον ὁρίζειν.

85 Ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] MS. Ἀμειψία. Ex eodem, & quia non aliter infra X, 144. pro Σφενδόνῃ repoſitum Σφενδόνῃ· vide *Caſaubonum* in *Athenæum* fol. 645. SEB.

Ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] C. A. ἐν τῷ Ἀμειψία. C. V. ἐν δὲ τῷ Ἀμειψίου Σφενδόνῃ· *Salm.* ἐν δὲ τῷ Ἀμειψία Σφενδόνῃ· vulgatum retinet *Athenæus* lib. VI. cap. 20. KÜHN.

Ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] MS. ἐν δὲ τῷ Ἀμειψίου Σφενδόνῃ, εἶτα &c. infra tamen X, 144. ut hic *Seberus* noſter edidit, Σφενδόνῃ eſt in MS. etiam: quo pacto & *Athenæus* citat, adnotante *Caſaubono* noſtro VI. in *Athen.* 20. & in addendis ad librum X. cap. 13. *Athenæus* idem nomen reponit apud *Dipnoſophiſtam*. *Palam*, vel *Fundam* hic interpretatur *Had. Junius* II. Animadverſ. 4. JUNG.

Ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] Bene ſe habet hic locus; de *Amipſiæ* Σφενδόνῃ & alii etiam meminere: *Meurſius* illam hinc adducit *Atticæ Biblioth.* lib. I. *Palam* interpretantur vel *fundam*, neque forſitan male, ut nomen habere potuerit hæc Comœdia ab annulo mutui amoris ſigno atque arrha, cujus in pala fuerit inſculpta, quod haud apud antiquos inſolens, amicæ figura, quæque vario ſit modo per aliorum manus vagata: ſed in MSS. ſæpe, quod turbat, τῷ Σφενδόνῃ, vel Σφενδόνῃ hic in omnibus eſt ita: ut cogitandum ſit, ſi quid aliud in manus ſe det, quod titulum melius illuſtret: neque levem eruditionis noſtræ partem duco fabularum titulos eorumque rationem noviſſe, etiam ſi levem in iſta re operam hactenus eruditi viri præſtiterint.

86 Προείρηται τὸ τριμναῖον, &c.] C. A. προείρηται, ὅτι εἴη τὸ τριμναῖον· nec aliter C. V. niſi quod habet τριμναμναῖον, unde emergit vera lectio: ὅτι εἴη τὸ τρῆμα μναῖον· *& modus ludendi aleæ manifeſtatur, & prædictum fore punctum unius minæ*, quaſi illi in ſingulas uniones minam depoſuiſſent: hoc enim eſt κύβος h. l. *Salm.* καὶ προείρηται τὸ τριμναῖον· ἐν A. V. C. KÜHN.

Προείρηται τὸ τριμναῖον, &c.] MS. καὶ προσείρηται ὅτι εἴη τὸ τριμαμναῖον, ὡς μνᾶν &c. egregie: ineptiſſima lectio vulgata cum προείρηται, & τριμναῖον. Tu omnia ita emenda: καὶ προσείρηται, ὅτι εἴη τὸ τρῆμα μναιαῖον, ὡς &c. Locus profecto egregie ita reſtitutus, quod mihi dicenti ignoſcas. Ait enim in *Amipſiæ* Sphendona explicari modum κυβείας, & inſuper addi τὸ τρῆμα μναιαῖον· τρῆμα hic idem cum eo, quod antea τρύπημα Segm. præced. adpellavit, *punctus in teſſera*, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων. Id vero μναιαῖον vocat, a mina, quia nimirum, ut ipſe explicat, mina erat propoſita in ſingulas teſſeras vincenti prœmium: τῷ τρυπήματι vel τρήματι τούτῳ, μνᾶν ἐπιψηφισαν, ut modo loquebatur. Cadit itaque jam doctiſſ. *Junii* explicatio, qui vulgatum τριμναῖον (quem tamen προσείρηται quoque verum vidiſſe nota, quum dicit, *unde in Amipſiæ Comici Pala vel Funda* τριμναῖον *apponitur*) exponit, *trium minarum pretium, in trium cuborum jactu nimirum pro quolibet unione mina*: nam quod *Noſter* ἑκάστῳ κύβῳ etiam dicit, καθ᾽ ἑκάστην μονάδα, puto, διηρημένην antea dixerat. JUNG.

Προείρηται τὸ τριμναῖον] Corruptiſſimus hic locus, quem tamen e MSS. in ſolidum reſtitui: ignoſcimus itaque facile præſtantiſſimo *Meurſio*, qui non in iſtis emendandis εὐστόχως fuerit verſatus, ut MSS. indicio novimus, ſine quibus ſi eſſet, nemo non ambabus, quod ajunt, fuiſſet amplexus ingenioſam viri docti conjecturam? *ſed quomodo, quæſo*, ipſa *Meurſii* verba pono, quæ poſt adductum *Pollucis* adjicit locum, τριμναῖον. *ſi una tantum mina depoſita? omnino vitioſa lectio, & emendanda*: ὡς μνᾶν

Dores vero, hoc ludo utentes, *Τρηματιῆται* dicuntur. Et *Τριματίζειν*, ipſum opus. Scyrapheia autem dicta, ubi alea-

τοῖς Δωριεῦσιν οἱ ταύτῃ τῇ παιδιᾷ χρώμενοι, [87] τρηματίκται τὴν προσηγορίαν εἶχον, καὶ τρηματίζειν τὸ πρᾶγμα· [88] Σκιράφεια δὲ τὰ κυβευτή-

ὧν τριῶν ἐπιδιατιθεμένων ἑκάστῳ κύβῳ· acuta vero, ſed præ quibus lectio e MSS. per *Jungermannum* eruta magis arridet: & ita, ut nos, in paucis quoque *Kuhnius* reſtituerat.

87 * *Τρηματιῆται*] Priores editiones *τριματ*. Sed ſequitur tamen *τρηματίζειν*, ex quo merito quis ſuſpicetur *τρηματιστὰς* reponi debere apud *Heſychium* pro *τρημαστικτὰς*, quod exp. *κυβευτάς*. *H. Steph.* qui interim de *τρηματιῆται* nihil ſtatuit. SEB.

* *Τρηματιῆται*] C. V. *τρηματίκται*. *Salm. τριματίκται ita vet. C. & τρίματίζειν· legendum τρηματισταὶ & τρηματίζειν·* eodem modo legit *Heſych. τρηματίκτας* a *τρηματίζειν*, *in punctum ludere. vid. in Vopiſci Proculum* p. 760. notata *Salmaſio*: *Euſtath.* bis vocat *τρηματίτην*, quod negat *Salmaſius* deduci poſſe a *τρηματίζειν*· verum enim vero, qui ferre non recuſat *ἁρμματίτης*, *αἱματίτης*, *κερατίτης*, *μερίτης*, ab *ἁρμματίζω*, *αἱματίζω*, *κερατίζω*, *μερίζω*, is etiam admittet *τρηματίτης* a *τρηματίζω* & per pleonaſmum *τοῦ η τρηματιήτης* Poëtice, ut *πολιήτης* pro *πολίτης*. Dorice autem *τρηματίκται*, quod hic reponendum: *τρηματίστας* integre ſi quis maluerit, non habebit me repugnantem. *Valeſius* hic *η* & *κ* confundi ait in *Aldinis* exemplaribus ut *σιήριτον* pro *σίκριτον* apud *Heſych.* KÜHN.

* *Τρηματιῆται*] Sed pergamus & hunc quoque locum reſtituere: in qua re operam præclaram a ſe dat MS. Et quidem vulgati antea *τριματιῆται* habebant, pro quo *H. Stephanus* in ſuo Codice *τρηματιῆται* emendavit: & mox *τρηματίζειν*, pro quo vulgo, *τριματίζειν*. Et addidit: *a τρῆμα, quod ſupra dicit τρύπημα.* Utramque lectionem noſter *Seberus* ita edidit: & alterum *τρηματίζειν* ſane verum eſt, id quod & MS. ita habet. Falſum adhuc tamen prius *τρηματιῆται*, pro quo veriſſima lectio noſtri MS. *τρηματίκται*, quam ocyus repone. Sic & apud *Heſychium* emenda ſis, ubi legitur *Τρήματα, τρυπήματα· Τρημαστικτάς·* (*Sylburgius: τρηματιστάς. Poll.* adſcripſit; ſed non recte) *κυβευτάς· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων·* tu emenda, *τρηματίκτας·* id enim recte a *τρηματιξῶ* formabis, quod Dorice pro *τρηματίσω* dixeris, ut *καθιξῶ*, *χαριξῶ*, alia. Dorici autem iſti luſores, ait noſter. Pariter itaque falſum quod *H. Junius* II. Animadv. 4. ex *Euſtathio* ad *Iliad. π.* adnotat, quaſi *aleones dicti* ſint *τρηματῖται·* non enim ita habet *Euſtathius*, ſed *τρηματῖται·* & emendandum quoque *τρηματίκται*. Ita enim *Euſtathius*: *ὡς δὲ καὶ καθ' ἕκαστον κύβον, ἤγουν καθ' ἑκάστην μονάδα ἔπαιζον ἀργύριον ὁρίσαντες, καὶ ὡς οἱ τῆς παιδιᾶς ταύτης τρηματῖται ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων ἐλέγοντο, δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοί.* Et iterum ad Ὀδυσσ. *α'. λέγει δὲ ὁ ταῦτα παραδιδοὺς* (qui ab *Euſtathio* paulo ante *ὁ τὰ περὶ Ἑλληνικῆς παιδιᾶς γράψας* adpellatur) *καὶ ὡς οἱ τῇ παιδιᾷ ταύτῃ χρώμενοι, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων, τρηματῖται ἐλέγοντο· παράγων καὶ χρῆσιν Σώφρονος τὸ, διεκπήσας ὠστίζεται τοῖς τρηματιζόντεσσι* —— ubi quoque utroque loco emendandum videtur, ut dixi, *τρηματίκται*, ſive *τρηματῖκται* & in *Polluce* ſcribere velis. JUNG.

* *Τρηματιῆται*] Cum *Kühnio* in textum retulimus MSS. *τρηματίκται*, quam ita ſcriptionem adgnoſcit quoque Codex *Falckenburgianus*: neque vero ſic reſtituendum in *Polluce* fugit eruditiſſimos homines, *Salmaſium* inquam ad *Vopiſcum*, & *Meurſium* de *Ludis Græcorum*, quos protenus & alii ſunt ſecuti: ſed quod iidem in *Euſtathio τρηματίτην* mutatum velint in *τρηματίκτην*, non equidem probo, ſiquidem & illam ſcriptionem analogiæ ſequi normam exemplorum eſt abunde in *Kuhnio*, quæ probent: *μνημονικὸν* eſt *Hydei ἁμάρτημα*, qui *τρηματιῆται* ex *Euſtathio* adducat. Latine voces *punctularium*, quod in puncta ludat, ſicuti in *Gloſſis* MSS. Græco Latinis *τρηματίτην*, nam & ita ibi ſcribebatur, expoſitum reperi.

88 *Σκιραφεῖα*] E MS. cum non aliter *Suid.* quoque & alii: prior. edit. *Σκιραφία*. SEB.

Σκιραφεῖα] C. A. *Σκιραφεῖς*, unde ſuſpicor fuiſſe olim· *σκιραφεῖς δὲ οἱ κυβευταὶ, καὶ σκιράφεια τὰ κυβευτήρια. Euſtath.* in *Rhapſod.* I. *Odyſſ. σκίραφοι* ſunt omnia fraudis & verſutiæ machinamenta, quod ea in *σκιραφείοις* adhiberi ſolebant: *ὠνόμασται* abeſt a C. A. at C. V. legit *ὠνομάσθη*. *Salm.* leg. *σκιραφεῖς δὲ*, ſed damnat iſtam lectionem. KÜHN.

Σκιραφεῖα] MS. *σκιραφία* (ſine accentu) *δὲ τὰ κυβ. ὠνομάσθη, δι' ὅτι.* Sane tam *σκιράφια*, quam *σκιραφεῖα*, ut *Seberus* ex ſuo MS. edidit, rectum puto: ut & ſupra dixi ad VII, 203. ubi MS. *σκειράφια* habebat. JUNG.

Σκιραφεῖα] Non uno modo hanc ego vocem reperio ſcriptam: eſt enim *Σκειράφια*, & *Σκιράφια*, quod ita textui reſtitui ſupra VII, 203. ubi accentu malo notatum legebatur *Σκιραφία*· hic in editionibus ante *Seberum* excuſis, *Σκηραφία*, pro quo *Kuhnio* reſtitutum, *Σκιράφεια*· & equidem iſtam accentus poſitionem lubentius habeam, quam ſi *Σκιραφεῖα*, prout eſt in *Seberi*, ſcribas: eo ſcilicet modo *σκιάδειον* & *σκιάδειον*, *τρυγήτριαι*, *τρυγητρίαι*, & quæ talia ſimilia notavimus ad librum VII. *Bulengerus* unde ſuum *σκυρίφια* hauſerit ignoro, id ſaltem ſcio, ineptam eſſe atque reprobandam iſtam ſcriptionem. Addere lubet de ipſa re, quod me facturum dixeram ſuperius, non prorſus inutilia quædam. De vocis origine diſſentiunt *Grammatici*: ſunt enim qui *Σκείραφον* quoddam inſtrumentum aleatorium exponunt, unde *Σκείραφια* ſint dicta; ſunt qui *Sciraphe* inſigni aleatori nomen ac originem *Σκειράφια* debere putant; quæ utraque ſententia eſt in *Etymologo* voce *Σκειρά·* *καὶ σκειράφια*, inquit, *τὰ κυβεῖα· ἤτοι ἐπεὶ σκείραφος τίς ἐστιν ὄργανον κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκειράφου τινὸς κυβευτοῦ·* de neutro, ſi fortean alibi legerim, memini: placeret alias præ reliquis vocis, quæ adferuntur, notationibus *σκειράφια* derivari ab inſtrumento aleatorio, cui nomen *σκείραφος*, quod vocis etiam, ſed diverſa paululum notione, nominat *Euſtathius*. Sed receptiſſima eſt inter Grammaticos opinio, dicta fuiſſe a Sciro Sciraphia: nimirum aleatores in Scirum, ubi *Minervæ* templum erat, convenire frequentes ſolebant, ipſumque *Minervæ* fanum, tanquam forum quoddam aleatorium, quotidie calefacere: & vero hæc talia fieri haud raro in ipſis ædium ſacrarum propylæis non ducebatur religioni; in quibus etiam venum minutulas merces atque bellaria proponebant, unde *Phœnicidi* apud *Athenæum προπυλαῖα* dicta cenſet cupedias, quod in templorum aliorumve locorum publicorum veſtibulis emerentur, vir ſummus *Iſ. Caſaubonus*; in quem etiam ſpurciſſimum morem res degenerarunt apud Judæos, uti notum ex Euangelica hiſtoria: appoſitas quoque vilioribus hominum ibidem loci cœnas, colligere mihi videor ex *Diogene*, in *Cynici* cognominis vita VI, 64. In Scirum autem aleatores urbe relicta ſeceſſiſſe arbitror; quod Athenis per morum cenſores minus eſſet tutum alea ludere, cui pondus accedit a Romanis legibus, quibus alea ludere permiſſum non erat: videndus eſt *Hydæus* in *Alea Hiſtoria*: & etiam *Ariſtoteles* inter *αἰσχροκερδεῖς* aleatores conjungit peſſimis hominibus *λωποδύταις* & *λῃσταῖς*, cui præſtantiſſimum Nicomacheorum Interpretem *Andronicum* lib. IV. cap. 2. adde: & ii certe tales in republica conſtituta bene non tolerentur. De Sciro aleatorum conciliabulo dictiſque inde Sciraphiis præter noſtrum *Pollucem*, *Suidas*, *Heſychius*, *Harpocratio* ex *Dinarcho* adverſus *Proxenum*, & *Etymologus*, cujus proferre verba lubet, quod cum *Polluceis*

ρια ὠνόμασται, διότι μάλιστα Ἀθήνησιν ἐκύβευον [89] ἐπὶ Σκίρῳ ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς
97 [90] ἱερῷ. * Τὰ μὲν οὖν [91] ἐργαλεῖα τὰ κυβευτικὰ, [92] ἐν τοῖς περὶ τεχνῶν ἐστὶ [93] προειρημένα· [94] τὸ δὲ πεττεύειν, καὶ ἡ πεττεία, καὶ τὸ πεσσὸν ὄνομα

tores ludebant: quod Athenis maxime ad Scirum ludebant, in Sciradis Minervæ
templo. * Sed aleatoria inſtrumenta ante de Artibus expoſita ſunt. Talis vero ludere, talorum ludus. & talus, nomen 97

apprime concinant: ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον· quæ ſcilicet poſitis ſuperius adjungit. Ab hac eſt origine, quod in *Heſychio* lego Σκιραφεῖν, κακοπραγμονεῖν & Σκιράτες, οἱ πορνικοὶ καὶ κυβευταὶ, in quibus poſterioribus cave tibi, ne cum *Salmaſio* Σκιράται reſtituere velis, aut cum *Junio* πορνικοὶ pro πορνικοί· nam & πορνικοὶ nomine πορνικῶν contineri poſſunt: audi *Heſychium* in Σκίταλοι· ἀπὸ τῶν Ἀφροδισίων καὶ τῆς πορνικῆς τῆς συντεινούσης θεοὺς τινὰς ἐσχηματίσειν· ſed alibi iſta de voce locupletius. Videtur itaque Scirum non aleatorum tantum, ſed & quorumvis nequiſſimorum hominum fuiſſe ſentina. Sed operæ fuerit pretium, dum quidem in his verſamur, egregium de hac tota re *Stephani* locum attuliſſe, quem ad meam mentem vitiis, quibus ſcatebat, purgatum adſcribam: cum de Arcadico tetigiſſet Sciro, hæc ita ſubdit porro: ἔστι καὶ ἕτερον Σκίρον τόπος Ἀττικός· καὶ Σκιρωνίδες πέτραι, ἀπὸ Σκίρωνος, ἢ οὗτος μὲν ἀπὸ τόπου, ὁ τόπος δὲ ἀπὸ Σκίρου ἥρωος· ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ αἱ πόρναι ἐκαθίζοντο· (bene: nam meretriculæ καθίζεσθαι vel καθίζεσθαι ἐπὶ μισθῷ dicuntur) ὅθεν καὶ τὸ σκιράφιον, ὅπερ δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ κυβευταὶ, καὶ ὁ σκιροφόρος, ὃ σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτὴν ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων· viros eruditiſſimos, qui *Stephano* poliendo operam dedere, paria cum noſtris in pleriſque ſaltem facere non dubito: ſed eos, quod in promptu non ſint, mihi conſulere non licet: σκιροφόρος, quod alibi non legiſſem, me morabatur aliquantulum; ſed recte ſe tamen habet, ut videbimus mox: pro iſtis, quæ repoſui, τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτὴν, legere liceret, τὸν ἀκόλαστον, καὶ σκιραφευτὴς, non repugnantibus adeo antiquarum editionum veſtigiis, in quibus σκιβευτήν. De σκιροφόρῳ autem faceti quid ſubeſſe exiſtimo, quod exponam, ſi forte doctis hominibus probari poſſit. Feſtum erat Athenis Σκίρα vocatum, quod vocis *Polluci* repoſui VII, 174. ubi *Meurſius* in *Græcia Feriata* vulgatam male retinet lectionem, ac de feſto quodam Theſſalico, cujus meminerit *Pauſanias*, intelligit: ferri tum ſolebat ab Eteobutadis ex Arce *Minervæ* umbella, quam veteres Attici σκίρον q. σκιερὸν nominarunt, ad Scirum, ibique in *Palladis* deponi: *Harpocrationem* vide ſis, & *Ariſtophaneum Commentatorem* ad *Eccleſiaz.* ſub initium: illi itaque proprie σκιροφόροι, ac ſi *umbelligerulos* dicas: hinc, ut fieri amat, vocabulum id a ſacris feſtive detortum, atque de iis dictum hominibus, qui Scirum quotidie alea ludendi cauſa frequentabant, atque in *Minervæ* templo morabantur: pluribus non explicabo, ſiquidem nullus erit ingenioſior paululum, qui non facetæ vocis acumen capiat. Sed ille vero Scirus Heros, cui locum ipſum nomen habere relatum cenſebat *Stephanus*, non alius eſt ab iſto *Eleuſinio* vate, a quo *Minervam* Σκιράδα dictam, tradit e *Praxionis Megaricis Harpocratio* in Σκίρον· quod clare docemur ex Atticis *Pauſaniæ* c. 37. ubi eum & μάντιν & ἥρωα vocat: & hæc quidem de Sciraphiis obſervata ſufficiant. quæ omnia non tetigere, quos de alea ſcribentes oportebat maxime. Mox in *Polluce* ἐπὶ Σκίρον· vitioſius editiones *Seberianæ* priores, Σκίρου. *Kühnius* in textu Σκίρῳ· bene: illi omnes quos citavi ἐν Σκίρῳ, quique adeo illam *Valeſii* emendationem in *Harpocratione* pro Σκίρωνι confirment: tum ἱερῷ ita etiam *Etymologus* habet, non ναῷ, ut MSS. perinde eſt, utrum mavelis. De *Minerva* Scirade iidem illi ferme, qui de Sciraphiis, meminere.

89 Ἐπὶ Σκίρον] MS. Ἐπὶ Σκίρῳ. SEB.

Ἐπὶ Σκίρον] MSS. melius ἐπὶ Σκίρῳ· *Euſtath.* l. c. Athenienſes etiam in templis alea ludebant, καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκίρῳ· qui certus locus erat Athenis, ubi templum erat *Minervæ Sciradis* vel *Scirradis*. *Harpocr.* in Σκιράφια legit Σκίρωνι, pro quo *Valeſius* reponit, ἐν Σκίρῳ ex *Heſychio* in Σκιράφιον· ἐπὶ Σκίρῳ Atticum eſt pro ἐν Σκίρῳ. *Salm.* ἐπὶ Σκύρῳ. KÜHN.

Ἐπὶ Σκίρον] MS. noſter ἐπισκιρῷ· ſed placet MS. *Seberi* lectio, ἐπὶ Σκίρῳ. Σκίρον, umbella & locus: de loco ego hic capio. Id χωρίον Σκίρον unde denominatum fuerit ita vid. *Pauſaniam* in Atticis, nempe a Sciro vaticino, qui etiam τῆς Σκιράδος ἱδρύσατο Ἀθηνᾶς ἐπὶ Φαλήρῳ τὸ ἀρχαῖον ἱερόν. *Luiſinus* III. Parerg. 21. ubi *Homerum* ait *Minervam* invenientem procos talis ludere Ὀδυσσ. α. confinxiſſe ait, quia veteres, præſertim Athenienſes, in templo *Minervæ* talis ludere ſolebant, *hoc*, inquit, *apud* Julium Pollucem *teſtatiſſimum eſt*, *lib. IX. cujus verba hæc ſunt*; διότι μ. Ἀ. ἐκ. ἐ. Σκύρον ἐ. τ. τ. Σκυράδος (ſic enim per υ, ut & antea vulgati habet) Ἀ. ἱ. *quæ*, ſubjungit, *non verto, quia ſenſum retulimus*. Sed hic forte viro docto aqua hærebat, nec ſatis adſequebatur illud ἐπὶ Σκύρον, quod certe, dum ſenſum referret, omiſit: de eo loco Σκίρῳ plura *H. Stephanus* in Theſauro. Ceterum nec hoc poſſum ſatis probare, vel potius dicam, totam obſervationem *Luiſini*. *Homeri* verſum enim hunc eſſe ait, quem ex *Polluce* ſe certiſſime illuſtraſſe ait:

Πεσσοῖσιν προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον.

Atqui *Pollux* non ait ἐπέττευον ἐπὶ Σκίρῳ, ſed ἐκύβευον· aliudque κύβοι, aliud πεττοί· nec itaque *Pollucis* locus *Luiſinum* juvat: nec *Homerum* ad illam ἐν τῷ τῆς Σκιράδος reſpexiſſe credo. Et apud veteres differentiam manifeſtam fuiſſe κύβων καὶ πεττῶν cum prolixe admonere poterant *Euſtathii* ad eum locum παρεκβολαί· & quibus ſaltem hoc excerpo ad noſtri lectionem ἐπὶ Σκίρῳ firmandam, qui id excerpſit ἐκ τοῦ τὰ περὶ τῆς καθ᾽ Ἕλληνας παιδιᾶς γράψαντος, nempe: ὅτι ἐσπουδάζετο ἡ κυβεία, οὐ μόνον παρὰ Σικελοῖς· ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίοις. οἳ καὶ ἐν ἱεροῖς ἀθροιζόμενοι ἐκύβευον· καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκίρῳ· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβευτήρια σκιράφια ὠνομάζετο. De κυβείας & πεττείας differentia & *P. Victorius* Comm. in lib. I. Rhethoric. *Ariſtotelis*, ad iſta verba: καὶ κυβείας, καὶ πεττείας. JUNG.

90 Ἱερῷ.] MS. Ἀθ. ναῷ. SEB.

Ἱερῷ.] C. V. νεών. C. A. ναῷ. KÜHN.

Ἱερῷ.] MS. noſter pro ἱερῷ, ναῷ habet: & *Seberi* noſtri etiam ναῷ. Sed perinde eſt. JUNG.

91 Ἐργαλεῖα] Vitioſe ἀργαλεῖα in MS. noſtro. JUNG.

92 Ἐν τοῖς περὶ τεχνῶν] Nempe ſupra VII, 204. JUNG.

93 Προειρημένα. &c.] C. A. προειρημένοις. KÜHN.

94 Τὸ δὲ πεττεύειν, &c.] C. A. τὸ δὲ π. πεττεία πεσσονομεῖν πεττευτὴς ταῦτα μὲν ἐπ᾽ ἐκείνοις εἴρηται. C. V. male conjungit ἐπεκείνοις πρ. delet *Salm.* τὸ πεσσὸν ὄνομα ἦν. KÜHN.

Τὸ δὲ πεττεύειν, &c.] De πεττεία, ejuſdemque ludi origine, qui pluſcula cupit, adeat ad diligentiſſimi *Meurſii* de *Ludis Veterum*, & *Bulengeri* caput 55. Ludi primordia referunt accepta *Palamedi*, *Nauplii* filio, quem omnes alios ad Trojam militantes ingenii acumine atque inſigni ſolertia ſuperaſſe perhibetur:

erat: & taxillis certare, atque talorum luſor: & hujuſmodi in illis ante prædicta ſunt. Quoniam vero calculi tali ſunt: quinque vero unusquiſque habet ludentium in quinque lineis: recte a Sophocle dictum eſt:

> *Teſſaræ quinque lineis notatæ, & talorum jactus.*

98 * Inter quinque vero utrorumque lineas, media erat ſacra vocata. Et inde movens calculum proverbio locum fecit: Moveo hunc

ἦν, [95] καὶ πεσσονομεῖν, καὶ ὁ πεττευτής· καὶ ταῦτα μὲν [96] ἐπ᾽ ἐκείνοις προείρηται· [97] Ἐπειδὴ δὲ ψῆφοι μέν εἰσιν οἱ πεσσοὶ, πέντε δὲ [98] ἑκάτερος εἶχε τῶν παιζόντων ἐπὶ πέντε γραμμῶν, εἰκότως εἴρηται Σοφοκλεῖ,

> Καὶ πεσσὰ [99] πεντέγραμμα, καὶ κύβων βολαί.

* [100] τῶν δὲ πέντε τῶν ἑκατέρωθεν γραμμῶν μέση τις ἦν ἱερὰ [1] καλουμένη γραμμή· [2] καὶ ὁ τὸν ἐκεῖθεν κινῶν πεττὸν παροιμίαν ἐποίει, [3] Κίνει τὸν 98

illius autem rei adeo notæ & pervulgatæ non meminiſſe *Pollucem* ſubit mirari: præter auctores ab aliis adductos id prodidere *Joannes Malala Chronogr.* p. 131. cui eadem ipſiſſima, quæ *Suidæ* atque *Cedreno*, ſcribuntur, *Syncellus*, *Chronographus Anonymus*, & *Scholiaſtes* haud ineruditus ad *Euripidis Oreſtem*, ex quo, quæ ad hunc rhombum faciunt maxime, lubet excerpere: ἔπειτα δὲ καὶ περὶ κύβους ἔτρεψε αὐτῶν ὀλιγωρίαν, καὶ μέτρα ἐξεῦρε, καὶ ψῆφον, ὥστε μέγα σχεῖν ὄνομα παρὰ τοῖς Ἕλλησι· ubi mihi per ψῆφον, ſi modo non ψήφους malueris, τὴν πεττείαν intelliges: *Pollux*: ἐπειδὴ δὲ ψῆφοι μέν εἰσιν οἱ πεσσοὶ &c. Idemque paulo poſt: φασὶ δὲ αὐτὸν εὑρεῖν φρυκτωρίας, καὶ μέτρα, καὶ σταθμοὺς, καὶ πεττείας, καὶ γράμματα, καὶ φύλακας, καὶ δίσκους, καὶ ἀστραγάλους· & alter *Commentator*: εὗρε δὲ καὶ πέττους πρὸς παραμυθίαν τῶν Ἑλλήνων· bene vero habet, quod & jam talorum luſum *Grammatici* hujus indicio *Palamedi* debitum agnoſcamus: idque eo facilius a nobis credi par eſt, ſiquidem & *Homerum* ἀστραγάλων meminiſſe conſtet: in iſtis porro utriſque poſterioribus locis κυβείας a *Palamede* inventæ non videas mentionem factam, quam tamen & eidem auctori plerique contribuunt, ſed falſo, ut erudite docuit *Thomas Hyde*, ubi de Aleæ tractat inventore & antiquitate. At exciderat ferme inſignia protuliſſe hac eadem de re *Alcidamantis* & *Gorgiæ* rhetorum loca, quorum hic quidem pro *Palamede* dixit eleganter, ille vero, quæ contra eum dici poterant, argute conſtruxit: ſic igitur *Alcidamas*: πέττους γε μὴν τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν ἔριδας καὶ λοιδορίας, καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν ἐδίδαξε, τοῖς μὲν ἡττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ νικῶσι καταγέλωτα καὶ ὀνείδη· τὰ γὰρ ἀπὸ κύβων προσγινόμενα ἀνόνητα γίνεται, τὰ δὲ πλεῖστα καταναλίσκεται παραχρῆμα· ab illo *Gorgiæ* diverſa ſentientis hæc ſunt verba: πεσσοὺς τε σχολῆς ἄλυπον διατριβὴν (εὑρών·) nec hic etiam κύβων meminit, tanquam ſi & iſti a *Palamede* reperti, ſed πεσσῶν tantum: & itaque κύβων originem repetamus potius a Lydis cum *Herodoto*, quæ pluribus adſtrui poſſet opinio: ſed ad *Pollucem*. Iſta quidem, etiamſi deleverit *Kühnius*, καὶ τὸ πεσσὸν ὄνομ᾽ ἦν in textu retinui, niſi quod ὄνομα fecerim: ſcilicet, obſervante *Jungermanno* noſtro, de πεσσῷ, cum genere neutro ponitur, monere *Polluci* fuit in animo: & præceſſerat forſitan: καὶ πεσσὸς, καὶ τὸ πεσσὸν ὄνομα ἦν· πεττείαν vero & κυβείαν, confundi ſæpiſſime etiam ab ipſo *Platone* recte monſtrat *Thomas Hyde*: & id itaque dederit errori cauſam, quo utriuſque ludi, πεττείας inquam & κυβείας, incunabula peti ſoleant a *Naupliade*. Illud autem πεττείας genus, quod calculis ludebatur quinque, antiquius fuiſſe videtur, cui numero poſtmodum alii plures, pro colluſorum lubitu, additi ſunt calculi: ſic ergo *Sophocli* πεσσὰ πεντέγραμμα, nimirum πεσσὰ ὁμωνύμως ἥτε γραμμὴ καὶ ὁ ψῆφος· πέντε δὲ ἦσαν, οἷς ἐχρῶντο· καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα· uti habet *Etymologus*, qui quoque ſcribit πεντάγραμμα, ſed in *Heſychio* tamen eſt etiam Πεσσὰ πεντέγραμμα· apud quem non eſt rationis, cur πεντάγραμμα ſcribas potius: & ponere juvat integrum locum, quod illuſtrando ſit *Polluci*: Πεσσὰ πεντέγραμμα, καὶ κύβων βολάς, Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ Πυρκαεῖ· Παρ᾽ ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον· διαφέρει δὲ πεττεία κυβείας· ἐν ᾗ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναῤῥίπτουσι, ἐν τῇ δὲ πεττείᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινοῦσι. Iſta vera de πεσσοῖς πεντεγράμμοις quin de *Palamede Sophocli* ſint dicta, dubitare non ſinit tragœdiæ titulus, unde petita docet *Heſychius*; adeo ut ita magis eſſe vera pateat, quæ dixi de antiquitate πεσσῶν πεντεγράμμων.

95 Καὶ πεσσονομεῖν, &c.] MS. τὸ πεσσονομεῖν, καὶ πεττευτής· mendoſe quidem: ſed neſcio annon recte, quod iſta, πεσσὸν ὄνομ᾽ ἦν omittat, quæ quaſi corrupta videntur ex eo quod recte ſequitur πεσσονομεῖν, quod etiam ſupra VII, 204. ex *Cratete Comico* habuiſti, ut & ipſe indicat ſe ταῦτα προειρηκέναι. Neſcio tamen an & πεσσὸν neutro genere nomen quoque fuiſſe referre voluerit: ut ſane mox in *Sophocleo* πεσσὰ πεντέγραμμα habes. *Euſtathius* ad Ὀδυσσ. α. καὶ ὅτι καὶ πεσσὰ, οὐδετέρως οἱ πεσσοί· ὅτι πεσσὰ ὁμωνύμως καὶ ἡ γραμμὴ καὶ ἡ ψῆφος· οἷον, καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα· καὶ ὅτι πέντε ἦσαν οἷς ἐχρῶντο· καὶ ὅτι ἐπὶ πέντε γραμμαῖς τὰς ψήφους ἐτίθουν. &c. JUNG.

96 Ἐν ἐκείνοις] MS. ἐπ᾽ ἐκείνοις. JUNG.

Ἐν ἐκείνοις] MSS. ἐπ᾽ ἐκείνοις· quod præſtantius eſt lectione vulgata: quapropter in textum retuli.

97 Ἐπειδὴ δὲ ψ. &c.] C. A. ἐπεὶ δὲ &c. KÜHN.

Ἐπειδὴ δὲ ψ. &c.] MS. ἐπεὶ δὲ ψῆφοι μὲν εἰσὶν &c. vid. de πεσσῶν ludo & *Xylandrum* Annotat. in *G. Cedrenum* numero 66 ubi talos interpretatur, & *Calcagnini* diſſertationem de Calculis. JUNG.

98 Ἑκάτερος εἶχε &c.] MS. ἑκάτερος τῶν παιζόντων εἶχεν ἐπὶ &c. JUNG.

99 Πεντέγραμμα] *Euſtath.* leg. πεντάγραμμα, ut πεντάσχοινος, quod eodem recidit: pro βολαὶ *Salmaſ.* βολή. KÜHN.

Πεντέγραμμα] MS. καὶ πέσσα πεντέγραμμα &c. *Euſtathius*, ut paulo ante adduxi, πεντάγραμμα habet. JUNG.

100 Τῶν δὲ πέντε ἑκατ.] C. A. τῶν ἑκατέρωθεν, quod orationem facit clariorem. KÜHN.

Τῶν δὲ πέντε ἑκάτ.] MS. plenius τῶν δὲ πέντε τῶν ἑκ. γρ. μ. τις ἦν &c. JUNG.

1 Καλουμένη] MSSti non agnoſcunt. KÜHN.

Καλουμένη] MS. omittit participium καλουμένη. De Linea ſacra in hoc ludo etiam *Muretus* Notis ad Epiſtolam 49. *Senecæ*. JUNG.

2 Καὶ ὁ] C. A. καὶ οἷον, pro quo malim vulgatum. KÜHN.

3 Κινῶ τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς.] Supra VII, 206. κινήσω &c. SEB.

Κινῶ τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς.] MSSti κίνει. *Euſtath.* κινεῖν &c. ἐπὶ τῶν ἀπεγνωσμένων καὶ ἐσχάτης βοηθείας δεομένων· vide ſchema hujus tabulæ apud *Salmaſium*, qui hic in notis legit, κίνει τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς. KÜHN.

Κινῶ τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς.] MS. κίνει τὸν &c. In ſerie capitum Segm. 4. κινήσω, erat, ut & ſupra VII, 206. JUNG.

Κινῶ τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς.] Malui MSS. lectionem: Κίνει ſic itaque textus. Ortum hujus Adagii explicare *Julium Pollucem* libr. XI. Onomaſtici *Schottus* inquit

ἀφ' ἱερᾶς. [4] Ἡ δὲ διὰ πολλῶν ψήφων παιδιὰ, [5] πλινθίον ἐστὶ, χώρας ἐν γραμμαῖς [6] ἔχον διακειμένας· καὶ τὸ μὲν [7] πλίνθιον καλεῖται πόλις· τῶν δὲ ψήφων ἑκάστη, [8] κύων· [9] διῃρημένων δὲ εἰς δύο τῶν ψήφων [10] κατὰ τὰς χρόας, ἡ τέχνη τῆς παιδιᾶς ἐστι [11] περιλήψει τῶν δύο ψήφων ὁμοχρόων τὴν ἑτερόχρουν ἀναιρεῖν· ὅθεν
99 καὶ [12] Κρατίνῳ πέπαικται. • [13] Πανδιονίδα

a ſacra. Multis autem teſſeris conſtans ludus laterunculorum eſt, loca lineis diſpoſita habens: & una quidem laterunculorum pars, civitas vocatur: & teſſeræ ſingulæ, canis. Teſſeris autem in duas partes ſecundum colorem diviſis, ludi hujus ars eſt, comprehenſione duarum teſſerarum concolorum, alteram diſcolorem tollere. Unde & Cratinus luſit, • Pandionidem 99

ad *Diogenianum*: & adſcribam quoque hanc Onomaſticographi noſtri particulam Latine redditam a *Pantino* in *Apollonium*: *Uterque ludentium quinque calculos habet in lineis quinque collocatos, quarum linearum media Sacra dicta, a qua dum ludens calculum moveret locum proverbio fecit.* *Michaël* vero ſic effert: Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς λίθον· quæ vox poſterior, pro qua ψῆφον habeam potius, apud alios non additur: utitur alias & hac parœmia *Plutarchus* ἐν τῷ πρὸς Κολώτην· Iidemque videndi, qui de πεσσοῖς. Hanc autem ἱερὰν γραμμὴν Latine dicas *incitam*, ſicut oſtendit *Scaliger* ad *Varronem* libr. VI. Adde *Eraſmum* Chil. I. Cent. I. Adag. 25. & de calculis incitis *Etymologicon Voſſii* in *Cieo*.

4 Ἡ δὲ &c.] C. A. titulum præmittit: Ὅσα ἐν πλινθίοις. KÜHN.

Ἡ δὲ &c.] Vide, ut dixi, *Calcagninum* de *Calculis*, ubi & contra eos diſputat qui ludum Scaporum, ut vulgo vocant, eundem cum ludo calculorum putant. *Freigius* Notis in Colloquia *Vivis* ad Dialogum ſextum, interpretatur, *duodecim ſcruporum luſum qui Quintiliano dicatur*: Germanis Der zwölffte Stein: Gallis, *le jeu aux Dames*: ibique ad oram tabulam delineat cum γραμμαῖς. JUNG.

5 Πλίνθιον &c.] C. A. πλινθίον &c. ἔχον κειμένας. *Euſtath.* Ψήφων πολλῶν ἐν διαγεγραμμέναις τισὶ χώραις κειμένων &c. KÜHN

6 Ἔχον] MS. male ἔχων· quas autem χώρας hic vocet, ut & *Euſtathius regiones*, eas *mandras* a *Martiali* dictas,

Sic vincas Noviumque Publiumque
Mandris & vitreo latrone clauſos,

putat *Calcagninus* de *Calculis*. *Euſtathii* verba ex eo, quem τὰ περὶ τῆς καθ' Ἕλληνας παιδιᾶς ſcripſiſſe ait, habes in *Seberi* noſtri Notis, ubi γραμμικαὶ χῶραι dicuntur πόλεις vocatæ; & an huc reſpexit *Heſychius*, quum ſciberet Πόλιν, τὴν χώραν; Certe & *Zenobius* proverbiorum epitome in πόλεις παίζειν, ait de hoc ludo, ταῖς λεγομέναις νῦν χώραις, τότε δὲ πόλεσιν. Et ſic πόλιν habes mox in *Cratini* verbis. JUNG.

7 Πλινθίον καλ. πόλις.] *Euſtath.* Odyſſ. fol. 29. ὅτι εἶδός τι κυβείας καὶ πόλις· ἐν ᾗ ψήφων πολλῶν ἐν διαγεγραμμέναις τισὶ χώραις κειμένων, ἐγίνετο ἀνταναίρεσις, καὶ ἐκαλοῦντο αἱ μὲν γραμμικαὶ χῶραι πόλεις ἀστειότερον· αἱ δὲ ἀντεπιβουλεύουσαι ἀλλήλαις ψῆφοι κύνες, διὰ τὸ δῆθεν ἀναιδές. SEB.

Πλινθίον καλ. πόλις.] C. A. πλινθίον· recte. *Euſtath.* αἱ μὲν γραμμικαὶ χῶραι πόλεις καλοῦνται ἀστειότερον. KÜHN.

Πλινθίον καλ. πόλις.] MS. πλινθίον. ut & *Eraſmus* habet Adagio *Civitates luſimus*. & ita certe ſcribendum eſt, non ut vulgo πλινθίον. JUNG.

Πλινθίον] *Kuhnius* in textu πλίνθιον· & ſequimur omnino, niſi quod πλινθίον. Ipſa de re videndus eſt *Senſtlebius* de *Alea Veter.* c. 11 & 12. & quos ille adducit plures; ibidemque & hunc totum *Pollucis* noſtri locum habet; Χῶραι in hoc ludo dictæ πόλεις olim, quæ ſingulo ſingulæ conſtabunt πλινθίον· Μονόχωρος ἐν τάβλῃ Gloſſatoribus, *adunatus*: *Heſychium* vero non huc reſpexiſſe puto, cum πόλεις interpretatur χώρας, ſed ad illam rariorem πόλεως notionem, qua pro tota regione ſumitur, uti monuit hac de re *Caſaubonus* ad *Athenæum*. Ipſi vero calculi κύνες, διὰ τὸ ἀναιδές, ajunt *Grammatici*: ſed proprie quidem de monade ſeu unione κύων in alea taliſque: hinc itaque tranſlata vox ad tabulam luſoriam; nam ſinguli ψῆφοι ſeu calculi fuerint tanquam uniones. Diſtincti autem hi erant ſeu colore ſeu materia; *tabula calculis ſtrata bicoloribus* memoratur *Sidonio* lib. VIII. Ep. 12. ad quem locum adeundus *Savaro*, qui aureos atque argenteos e *Petronii Satyrico* in medium profert, materia diverſos. *Proſper* de *Gloria Sanctorum* candidos nominat & purpureos. Intelliget autem hujus ludi formam facile, qui Damiludii, uti vulgo appellatur, habuerit notitiam. Adde *Souterium* de *Aleator.* cap. 20. Mox vero editiones ante *Seberum* ἐστι περίληψις. *Kühnius* adſcripſerat *f.* περιλήψει· ſed eam lectionem *Seberi* jam textus habuit.

8 Κύων.] *Euſtath.* αἱ δὲ ἀντεπιβουλεύουσαι ἀλλήλαις ψῆφοι, κύνες διὰ τὸ δῆθεν ἀναιδές. KÜHN.

9 Διῃρημένων] C. A. iterum διειρημένων. male. KÜHN.

10 Κατὰ τὰς χρόας] Κατὰ ἑκάστην καὶ τὰς χρόας C. A. *pro ſe & ſecundum colores*. KÜHN.

11 Περιλήψει τῶν δύο ψ. &c.] E MS. nec Interpres aliter: priores editiones περίληψις. SEB.

Περιλήψει τῶν δύο ψ. &c.] C. A. π. δύο ψ. ἐ. τὴν ἑτερόχροαν ἀνελεῖν. C. V. ἀμελεῖν male. *Euſtath.* eleganter ex *Athenæo*, quo ipſe uſus eſt, ἀνταναίρεσιν vocat, cum ſibi invicem calculos auferebant e ludo. KÜHN.

Περιλήψει τῶν δύο ψ. &c.] MS. παιδιᾶς ἐστὶ περιλήψει δύο ψ. ſine τῶν & bene ex ſuo etiam *Seberus* noſter περιλήψει edidit. MS. ἑτερόχροον ἀμελεῖν· ſcripſerat nempe ἀνελεῖν. JUNG.

12 Κρατίνῳ] Ἐν Δραπέτισιν nimirum, ut indicat *Zenobius* proverbiorum epitome in πόλεις παίζειν. JUNG.

13 Πανδιονίδα] Vide Proverb. *Civitates ludimus*. SEB.

Πανδιονίδα] Locus *Cratini* ex veteri libro ita reſtitutus eſt *Salmaſio*: ὅθεν καὶ Κρατίνῳ πέπαικται Πανδιονίδα, πόλεως βασιλέως τῆς ἐριβώλακος οἶσθ' ἣν λέγομεν καὶ κύνα καὶ πόλιν ἣν παίζουσι· ἐριβόλαξ, *verbum finxit ut ἐριβῶλαξ, niſi ita ſit reponendum*: hæc ille in *Proculum Vopiſci*: ita legunt & noſtri MSSti, niſi quod C. A. habet ἤσθην pro οἶσθ' ἣν. C. V. τῆς ἐριβώλακος οἶσθην· quod poſterius ita & *Salm.* V. C. ſenarios hoſce ita vellem ſibi reſtitutos:

Πανδιονίδα πόλεως βασιλέως
Τῆς ἐριβώλακος οἶσθα, ἣν λέγομεν
Καὶ κύνα καὶ πόλιν, ἣν παίζουσιν· οἶδα·

Pandionidem Regia civitatis
Magnas habentis glebas, noſti, quam vocant
Et canem & urbem cum luſitant? novi ego.

videtur Poëta luſiſſe in eo quod tribum Pandionidem aſſignat ludo, qui *Urbs* dicitur, & calculum Regis nomine ſignatum habet: ἐριβώλακα vocat eundem propter multos calculos vel χώρας diſtinctas lineis. *Heſych.* Πόλεις παίζειν, παροιμιῶδες καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων ταῖς λεγομέναις νῦν μὲν χώραις, τότε δὲ πόλεσιν· ubi non miror χώρας ſedes

Re-

Regis urbem, hujus de adulatore quam dicamus, noſti: & canem, & urbem, quam ludunt. Huic autem ludo proxime accedit Grammiſmus, & diagrammiſſare: quem ludum nonnulli & lineas vocarunt. Sed aſtragalis ludere, aſtragalizare, aut ἀστρίζειν fortaſſe dicetur. Nonnulli enim Poëtarum aſtragalos Ἀστρίας nominaverunt. Ariſtophanes autem Aſtrichos.

[14] πόλεως βασιλέως, [15] τῆς ἐριβώλακος, οἶσθ' ἣν λέγομεν, καὶ κύνα καὶ πόλιν, ἣν παίζουσιν· ἐγγὺς δὲ ἔστι ταύτῃ τῇ παιδιᾷ καὶ ὁ [16] διαγραμμισμὸς, καὶ τὸ διαγραμμίζειν, [17] ἥν τινα παιδιὰν, καὶ γραμμὰς ὠνόμαζον. [18] Τὸ μὲν οὖν ἀστραγάλοις παίζειν, [19] ἀστραγαλίζειν, καὶ [20] ἀστρίζειν [21] ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους καὶ ἀστρίας εἰσὶν οἱ ὠνόμαζον. [22] Ἀντιφάνης δὲ καὶ ἀστρίχους.

calculorum opponi πόλεσι, cum *Heſychii* tempore nomen πόλεως exoleverit, totumque ludum χώρας dici uſus obtinuerit. KÜHN.

Παιδιονίδα πόλιν] Locus & obſcurus & corruptus, cui ſanando parum eſt id opis, quod MSS. adferunt: ex iis πόλεως, &, ſiquidem in hanc vocem conſentiant, ἐριβώλακος in textum retuli pro vulgato περὶ κόλακος, quod ineptum: tum κύνα in editionibus, quæ *Seberi* præceſſerunt, legebatur, quod quidem in κύνα mutaverat ſeu conjectura ſeu MS. adjumento *Falckenburgius*. De cetero loci ſenſum atque mentem adſequi non valemus, & non dubito, quin in ipſis etiam MSS. exhibeatur vitioſe ille *Cratini* locus: quorſum enim βασιλέως, quorſum ἣν παίζουσι, ubi ἣν, puto, melius deerat: ſed abſcedere hinc ſatius eſſe duco, quam rem frigidis argumentis intricatiorem facere: tetigit etiam locum *Thomas Hyde*: habebis verba, ſi quam forteau ab iis habere lucem poſſis. *Dictus Cratini locus in Captivis ſubobſcurus eſt, ubi forte illudit Athenarum urbi, emphatice aliquando dictæ* πόλις, *& a Pandonio* (Pandione) *ejuſdem rege* Πανδονίς, (Πανδιονίς) *ad hanc per urbem ludicram pulchre alludendo, & ad regis adulatores, ubi ſc. a Cratino* luſum & jocatum eſt, cujus de Adulatore quam dicimus, noſti; & canem & urbem, quam ludunt: *ubi adulatores canibus comparantur, & pulchre a poëta alluſum eſt, ut præſentes tunc mores perſtringerentur ſub umbra hujus ludi, qui, quia anteactis ſeculis inſtitutus fuerat, a nemine taxari potuit.* Sed ingenium hic acutiores exerceant, ſi forſitan expedire valeant, in quibus hæremus nos puſilli.

14 Πόλιν] MS. πόλεως, pro πόλιν· & videtur rectius. JUNG.

15 Τῆς περὶ κόλακος &c.] Legitur hic in MS. βασιλέως τῆς ἐριβώλακος οἶσθην (una voce, ut talia ſæpius ſolet) λέγ. &c. nam illud ἐριβώλακος omnino reponendum eſt: creberrimum id epitheton in *Homero*: ut Ἰλιάδ. ι. Τάρνης ἐριβώλακος Ἰλ. ζ. Τροίῃ ἐριβώλακι Ἰλ. β. Λαρίσσαν ἐριβώλακα· alibi plurimis locis. *Eraſmus* ex περὶ κόλακος continxit junctum περικόλακος, dum dicto Adagio, *Civitates ludimus*, vertit, *ſupra modum adulatricis*. JUNG.

16 Γραμμισμὸς] MS. διαγραμμισμός. *Rhodigin.* lib. XX. c. 27. Teſſerarii ludi ſpecies fuit veteribus diagrammiſmus, a verbo γραμμίζειν· adhibebantur (ut inquit *Euſtath.* Iliad. fol. 490.) calculi ſexaginta tum albi, tum nigri &c. ibidem etiam alia ex hoc capite. SEB.

Γραμμισμὸς] Ex verbo, quod ſtatim ſequitur, colligas legendum, διαγραμμισμός· & ita *Heſychius* cum aliis. C. A. leg. διαγραμματικὸς, leg. διαγραμματισμός· poſtea Idem pro διαγραμμίζειν leg. διαγραμματίζειν, quod venit a διάγραμμα· vulgatum vero a γραμμή. utroque idem ſignificari exiſtimes haud immerito. KÜHN.

Γραμμισμὸς] Pro γραμμισμὸς ocyus repone διαγραμμισμὸς, ut tam MS. noſter quam *Seberi* habet, quod ſatis etiam clarum ex ſequente διαγραμμίζειν, & ſupra in ſerie capitum Segm. 5. etiam διαγραμμισμοῦ cum MS. noſtro reponebamus: habuiſti & ſupra VII, 206. eadem. JUNG.

Γραμμισμὸς] *Kühnium* ſecutus in textum dedi διαγραμμισμός· itaque decepêre ſemet ipſos eruditi viri, qui γραμμισμὸν etiam hunc ludum opinabantur appellatum, non alio quidem argumento, quam quod hic apud *Pollucem* ita legeretur: vide *Meurſium* in voce & *Bulengerum* c. 61. & *Senſilebium* c. 8.

17 Ἥν τινα παιδιὰν, &c.] Abſunt hæc a C. A. KÜHN.

18 Τὸ μὲν οὖν ἀστρ. π.] Sequitur hic Aſtragalorum luſus, de quo prolixe *Calcagninus* diſſertatione de *Talis*. Vid. & Avum meum *J. Camerarium* Comm. utr. ling. c. 846. JUNG.

19 Ἀστραγαλίζειν, &c.] MS. καὶ ἀστραγαλ. καὶ ἀστρίζειν· omiſſis ἂν εἴη. JUNG.

20 Ἀστρ. ἂν εἴη.] C. V. non agnoſcit. C. A. ſolum ἂν prætermiſit. KÜHN.

Ἀστρ. ἂν εἴη &c.] Reſtitui textum e MSS. ad *Jungermanni* noſtri mentem: ſic fuit ante nos lectum: καὶ ἀστρίζειν ἂν εἴη· ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν καὶ τοὺς ἀστραγάλους καὶ ἄστριας ὠνόμαζον· quam reddidimus ſcripturam, ut eſt locupletior, ſic & elegantior. Talos dixerat ἄστριας *Callimachus* in hoc fragmine, δίκα δ' ἄστριας αἰνυτο λύτρον· ita nimirum legendum apud *Etymologum*, ut & eſt in *Suida*, qui tamen in *Cyrenæi* vatis loco non ἄστριας habet, ſed ἄτριας· male: pendeatque forſitan illius error ab exemplari vitioſo *Callimachi*, in quo σ in ἄστριας erat extritum: *Heſychius* & ἀστρίων & ἀστρίχων meminit: Ἄστριες, ἀστράγαλοι· Ἄστριχοι, τὸ αὐτό. Hunc etiam talorum ludum a *Palamede* inventum obſervabamus ſupra.

21 Ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν &c.] MS. ἀστρίζειν οἱ ποιηταὶ εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστρ. SEB.

Ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν &c.] C. A. οἱ δὲ τ. π. κ. τ. ἀ. ἀστρίας ὠ. C. V. ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας εἰσὶν οἱ ὠνόμαζον· malim ἄστριας a recto ἄστριες apud *Heſych.* & *Euſtath.* *Salm.* leg. ἔνιοι δὲ π. ἀστρίζειν εἰρήκασι. KÜHN.

Ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν &c.] MS. ἔνιοι τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγ. *Seberi* MS. fere ita quoque, unde patet ita juxta MS. hæc ſcribenda & diſtinguenda: καὶ ἀστραγαλίζειν, καὶ ἀστρίζειν ἔνιοι τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας εἰσὶν οἱ ὠνόμαζον· ita enim & hæc poſtrema MS. noſter pro vulgatis καὶ ἀστρίας ὠν. habet. Et non poteſt diſplicere lectio MS. Habet vero ἀστρίας MS. paroxytone, ut retuli. *H. Stephanus* tamen in ſuo Codice ad marginem emendavit, ἄστριας· ſed utrumque rectum: καὶ τοὺς τοιούτους ἀστραγάλους, ἀστρίας ἢ ἄστριας, ait *Euſtathius* ad Ἰλιάδ. ζ. ἀστρίαι nimirum & ἄστριες, ut ipſe *Stephanus* in Theſauro indicavit: vulgatam lectionem etiam *Rhodiginus* adgnovit XX. antiq. lect. 27. *Dicuntur & aſtriæ*, ſcribens, *ſed a Poëtis tantum, ut ſcribit* Pollux. Et *Calcagninus* etiam de *Talis*: & *Junius* II. Animadv. 4. JUNG.

22 Ἀριστοφάνης] MSSti Ἀντιφάνης δὲ &c. talos etiam ἀστρίχους dixit. KÜHN.

Ἀριστοφάνης] MS. noſter non Ἀριστοφ. ſed Ἀντιφάνης habet: quod fortean verius. JUNG.

Ἀριστοφάνης] MSS. ſequamur duces, qui nobis hic omnes pro *Ariſtophane* ſupponunt *Antiphanem*: & alibi in ipſo quoque noſtro *Polluce* utriuſque nomina

[21] τὸ δὲ σχῆμα τοῦ κατὰ τὸν ἀστράγαλον πτώ-
100 ματος, ἀριθμοῦ δόξαν εἶχεν· * καὶ τὸ μὲν μο-
νάδα δηλοῦν καλεῖται κύων· τὸ δὲ ἀντικείμενον
[24] Χιάς· καὶ [25] Χῖος οὗτος [26] ὁ βόλος· δυὰς δὲ καὶ
πεντὰς ἐν ἀστραγάλοις, ὥσπερ ἐν κύβοις, [27] οὐκ
ἔνεστιν· οἱ δὲ πλείους τὸν μὲν [28] ἐξίτην Κῷον, τὸν
δὲ κύνα, Χῖον καλεῖσθαι λέγουσι· καὶ μὴν καὶ
[29] στησίχορος ἐκαλεῖτό τις παρὰ τοῖς ἀστραγα-
λίζουσιν ἀριθμὸς, ὃς ἐδήλου τὰ ὀκτώ· τὸν γὰρ
ἐν [30] Ἱμέρᾳ τοῦ ποιητοῦ τάφον, ἐξ ὀκτὼ πάντων

Forma autem aſtragalorum jactus nume-
ri rationem habebat. * & unitatem ſi- 100
gnificans, canis vocatur: oppoſita autem
pars, Chias. & Chius dicitur hic jactus.
Denarius autem numerus, & quinarius
in aſtragalis non ſunt, ſicut in teſſeris.
Plurimi vero Venatorem, Coum: canem-
que, Chium appellari putant. Tum &
Steſichorus nuncupatur quidam in a-
ſtragalorum ludo numerus, qui octona-
rium ſignificat. Poëtæ enim hujus in Hi-
mera ſepulchrum ex octonis omnibus

memini confuſa: plures ſimiles ex aliis adferrem locos, ubi vitio pari commiſſum: ſed temporis anguſtiæ premunt.

23 Τὸ δὲ σχῆμα] C. A. τὸ δὲ σχῆμα· *certa quadam forma cadentis tali ſignificabat numerum quendam.* KÜHN.

Τὸ δὲ σχῆμα] Ex his & quæ ſequuntur conatur locum *Ariſtotelis* emendare *Calcagninus* de *Talis*, κῷα & χία, pro κῶλα & ἰσχία reponendo: ubi & inquirit cur nulla hic, ut nec apud *Ariſtot.* vel *Euſtath.* mentio *jactus Venerii* celebris & felicis; & quiſnam ille fuerit itaque. Vide alias ad hæc *Pollucis* & *H. Junium* II. Amimadv. 4. Obſervant autem hinc viri docti, in talis numeros non fuiſſe, ſed ipſum tali latus, vel figuram laterum pro numero fuiſſe, ut *Turnebus* V. Adverſ. 6. VI. Adverſ. 10. *H. Junius* II. Anim. 4. & *Cruquius* ad extremam *Oden* quartam lib. I. carm. *Horatii.* JUNG.

24 Χιάς.] C. A. & *Salm.* χιλιάδα. C. V. melius, τριάδα· diverſa ab his tradit *Euſtathius*, quod ſcilicet quilibet talus habeat πτώσεις τέσσαρας κατ' ἀντίθετον συγκειμένας ὁμοίως κύβῳ, ἔχουσι δὲ ἀντικείμενα μονάδα καὶ ἑξάδα, εἶτα τριάδα καὶ τετράδα· ἡ γὰρ δυὰς, φησὶ, καὶ πεντὰς ἐπὶ κύβων μόνον παραλαμβάνονται, ὡς ἐχόντων ἐπιφανείας ἕξ· deinde notat unionem dici & canem & Chium ex proverbio: Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν· quam opinionum diverſitatem infra Auctor indicat. KÜHN.

Χιάς.] MS. longe aliter: τὸ δὲ ἀντικείμενον, τριάδα· καὶ Χῖος οὗτος ὁ βολός· ubi & in ſuo Codice ὁ βόλος emendavit *H. Stephanus*, ut bene edidit *Seberus* noſter: & *Calcagninus* etiam habet de *Talis* non aliter. Sed bene conſiderent illud τριάδα, ſive potius τριὰς debebat, viri docti, quod MS. noſter pro vulgato Χιὰς habet: & valde vellem βεβαιωτὴν alium quoque darent viri docti, qui illud Χιὰς ex vulgato ſuis ſcriptis inſerunt, ut *Calcagninus* de *Talis*: de triade enim & tetrade, ea in talis fuiſſe, nemo, credo, dubitat: quum noſter ſaltem *dyada* & *pentada* in iis fuiſſe neget. Sed tamen adhuc nos dubitare facit locus *Euſtathii*, in quo τῇ μονάδι, non τριάδα, ſed ἑξάδα ἀντικεῖσθαι ait. Locus eſt ad Ἰλ. ψ. ἐπαίζετο δὲ ἡ παιδιὰ τέσσαρσιν ἀστραγάλοις, ὧν ἕκαστος πτώσεις εἶχε τέσσαρας, οὐ μὴν ἓξ κατὰ τοὺς κύβους, ἐξ ἑβδομάδος κατ' ἀντίθετον συγκειμένας· ἀντίκειτο γὰρ, μονὰς καὶ ἑξάς· εἶτα, τριὰς καὶ τετράς· δυὰς δὲ καὶ ἡ πεντὰς, ἐπὶ μόνων κύβων ἦν ὡς ἐχόντων ἐπιφανείας ἕξ. quæ ſatis clara ſunt. Non itaque me extrico: nam quod apud *Pollucem* etiam ſequitur καὶ Χῖος οὗτος ὁ βόλος ad ἐξίτην videtur forte pertinere, quem a pluribus ſupra ait κῷον dici, & μονάδα, Χῖον. Aliis hæc ut pleraque intricatiora relinquamus, quam ut moremur diutius, ne cum *Claudio* morari deſinere jubeamur: de Κῷῳ & Χίῳ eoſdem fuiſſe docuit & *Brod. Schol.* ad lib. III. Antholog. c. 6. JUNG.

Χιάς.] Non equidem probo MSS. τριάδα, quam tamen & ita reſtituerat *Kühnius.* Χιὰς dictum ea forma, qua τριὰς, τετρὰς, πεντὰς, ἑξάς· additque confeſtim *Pollux*: καὶ Χῖος οὗτος ὁ βόλος. Hoc itaque loco Χῖος & Χιὰς non alius eſt ab ἐξίτῃ jactus: & ſupra quoque adſeruimus e *Leonida* Χῖον etiam dictum ἐξίτην· indicat id ipſum clare ſatis *Pollux*, cum mox plures ἐξίτην dixiſſe κῷον, unionem vero Χῖον refert, unde, ni fallor, quoſdam de unione κῷον, de ſenione Χῖον uſos fuiſſe patet: porro in talis atque alea oppoſitos ſibi fuiſſe unionem & ſenionem, non ternionem, præter auctorum veterum teſtimonia ipſa docet αὐτοψία· nam neque hac tempeſtate aliter fieri ſolet. Hæc autem *Pollucis* noſtri advocat etiam *Thomas Hyde* Hiſtor. Tal. pag. 140. qui ſibi minus probabile & falſum eſſe videri, inquit, Chium denotare ſenarium: Chios enim Græcis deſpectui habitos, & in *Ariſtophanis Scholiis* Χῖος ἀποπατῶν, de homine, qui civitatem conſpurcaret: non itaque fidem mereri a peſſima gente ſenionem Chium dictum: ſed illa qualiacunque doctiſſimi viri nihil iſta de re probant, quibus omnibus oppono, Athenienſibus Chios tam arcta fuiſſe conjunctos ſocietate, ut uterque populus alter pro alterius ſalute publice vota faceret, ac, tametſi contemptos ac in fabulis *Comicis* exagitatos, quod cui non Græciæ populo contigit, ſummo tamen Athenienſibus aliquando fuiſſe uſui. ut rationis fuiſſe ſatis exiſtimem, ſi ſenionem jactum felicem atque fauſtum ab hoc populo Chium dictum cenſeamus. Sed plurimus tamen uſus obtinuit ut Κῷος de ſenione, Χῖος autem de unione uſurparetur. Illos, qui Chium ternionem dicebant, Senionem vero quaternarium, quorumque ſententiam habes relatam a *Senftleb.* cap. 5. mittimus errantes ſtolidiſſime. Cur autem & quomodo Chius & Cous in jactuum venerint numerum, monſtrare mihi *Simplicius* videtur ad *Ariſtotelem* de Cœlo: γράφεται δὲ καὶ οὕτως ὡς μεγάλων ἐν ἀμφοῖν ταῖν νήσοιν γινομένων· ſic itaque, quibus in deliciis erant tali, utriuſque gentis, qui eos ſuppeditabat optimos, memoriam ad poſteros tranſmittere voluerunt. Sed de his quidem ſatis eſt: de cane vero, qui & *Vulturius* Romanis, videndus eſt *Meurſius* in Κυβείᾳ, & *Bulenger.* cap. 58 & 59. Mox pro οὐκ ἔστιν malui cum MSS. οὐκ ἔνεστιν.

25 Χῖος] C. V. Χιὸς οὗτος &c. KÜHN.

26 Ὁ βόλος. δυὰς] Priores editiones ὀβόλος· διάς. vid. *Euſtath.* Iliad. f. 1399. SEB.

27 Οὐκ ἔστιν.] MSS. οὐκ ἔνεστιν. KÜHN.

Οὐκ ἔστιν.] Emenda ut in MS. noſtro eſt, οὐκ ἔνεστιν. JUNG.

28 Ἐξίτην] Pro ἐξίτην MSS. legunt εἰξίτην. *Euſtath.* conſentit cum vulgata lectione. KÜHN.

Ἐξίτην] MS. mendoſe τὸν μὲν εἰξίτην κῷον. JUNG.

29 Στησίχορος] C. A. στησιχορεῖ· male. *Euſtath.* στησίχορος etiam: dein in C. A. ἐκαλεῖτο παρὰ τ. ἀ. &c. KÜHN.

Στησίχορος] MS. στησίχορός τις ἐκαλεῖτο παρὰ &c. JUNG.

30 Ἱμέρᾳ] Prior. edit. ἡμέρα· vid. *Steph.* de Urb. & *Rhodig.* Antiq. lect. XX, 27. ubi & pro συνῆξεν, quod priores editiones, mox Latine expreſſum συνήρξεν, quod MS. habet. SEB.

Ἱμέρᾳ] *Suid.* ἐν Κατάνῃ, in πάντα ὀκτώ· vid. & *Ze-*

compoſitum, peperiſſe tradunt Ἀπαντοκ-
101 τὼ, id eſt, omnia octo, parœmiam. * Inter quadraginta vero illos, qui poſt triginta regnarunt Athenis, fuit & Euripides. Inde ſi aſtragalorum jactus quadraginta colligeret, Euripidem eum numerum vocabant. Sed & pueros in ſpoliariis, aſtragalos e ſportulis rapere Plato inquit; ſed lu-

[31] συντιθέντα, πεποιηκέναι τὴν, [32] Παντ᾽ ὀκτὼ, φασὶ παροιμίαν· * [33] ἐπεὶ δὲ τοῖς τετταράκοντα τοῖς 101
μετὰ [34] τοὺς τριάκοντα προστᾶσιν Ἀθήνησι συνῆρξεν Εὐριπίδης, [35] εἰ τετταράκοντα [36] συνήθροιζεν ἀστραγάλων βολὴ, τὸν ἀριθμὸν τοῦτον [37] Εὐριπίδην ὠνόμαζον. Καὶ μὲν καὶ [38] ἀρτιάζειν, ἀστραγάλους ἐκ Φορμίσκων [39] καθαιρομένους ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ τοὺς παῖδας ὁ Πλάτων ἔφη· τὸ δὲ

nob. Centur. V. & ibi *Schotti* notam. C. V. male ἡμίρᾳ. KÜHN.

Ἱμέρᾳ] MS. ἡμέρᾳ, ut ſemper iſtud proprium vitioſe habuit, ut etiam hic vulgati. *Himera* recte *Rhodig.* XX. Ant. 27. Legitur adhuc idem vitioſe apud *Euſtath.* ad Ἰλ. ψ. ἐλέγετο δὲ τις ἐν αὐταῖς (πτώσεσι τῶν ἀστραγάλων) καὶ στησίχορος, ὁ τὴν ὀκτάδα δηλαδὴ σημαίνων, ἐπεὶ ὁ ἐν ἡμέρᾳ τῇ Σικελικῇ τάφος τοῦ δὲ τοῦ μελοποιοῦ ἐξ ὀκτὼ γωνιῶν συνέκειτο· ubi ἐν Ἱμέρᾳ quoque emenda. JUNG.

31 Συντιθέντα] C. V. συντιθέντα πεποιηκέναι τὴν παντοκτὼ φασι π. C. A. etiam leg. παντοκτὼ· ex quo leg. πάντ᾽ ὀκτὼ vel πάντα ὀκτώ. *Salmaſius* καταπεποιηκέναι τ. π. KÜHN.

Συντιθέντα] MS. συντιθέντα πεπ. τὴν παντοκτὼ φασὶν παρ. quæ lectio vulgatæ vix cedat. JUNG.

32 Ἀπαντοκτὼ] *Eraſm.* Prov. *Omnia octo.* SEB.

Ἀπαντοκτὼ] Vocem in *Meurſio* diviſam reperio, ἅπαντα ὀκτώ· & melius revera. MSS. παντοκτὼ· unde παντ᾽ ὀκτὼ feci: notum eſt, quam hic error in MSS. frequens; neque aliter ſcribi ipſa parœmiæ ratio permittit: *omnia ſunt octena:* de ortu varia Parœmiographi: *Polluci* conſentit *Suidas*, & ex eo *Michaël Apoſtolius*, a quibus utriſque toto cœlo diſcrepat *Zenobius*, qui ex *Euandro* ſcribit octo fuiſſe Deos, qui omnium rerum tenerent moderamina; ex aliis autem, Olympica certamina octena fuiſſe, quæ ſingula penes eum enumerata reperies: nobis morari non licet. De ſteſichoro jactu iidem, qui de cane, videantur.

33 Ἐπὶ δὲ τοῖς τετταράκ.] C. A. ἐπεὶ δὲ &c. *cum vero inter quadraginta viros* &c. præmittit autem titulum, Ὅσα ἐν ἀστραγάλοις πρὸς στάσιν. KÜHN.

Ἐπὶ δὲ τοῖς τετταράκ.] Locum hunc MS. noſtri ope reſtituemus, ſpero, vere. Is quidem initio quoque male ἐπὶ habet, quum ἐπεὶ ſcribendum ſit. Sed tum egregie MS. μετὰ τοὺς τριακ. προστᾶσιν Ἀθήν. συνῆρξεν Εὐριπίδης· εἰ τεττ. &c. ſcribendum enim προστᾶσιν. & συνῆρξεν, quod & *Rhodiginus* bene vidit, recte repoſuit & *Seberus.* Jam locum totum ita ſcribe & diſtingue ejecto aſteriſco: ἐπεὶ δὲ τοῖς τετταράκοντα τοῖς μετὰ τοὺς τριάκοντα προστᾶσιν Ἀθήνησι συνῆρξεν Εὐριπίδης, εἰ τετταράκοντα &c. & jam clara omnia, nec explicatione indigent. De his τεσσαράκοντα noſter & ſupra VII, 100. Unus nempe eorum Quadraginta virorum quia fuerat & *Euripides*, inde jactui quadragenario id nominis inditum. JUNG.

Ἐπὶ δὲ τοῖς τετταρ. &c.] Reſtituimus hunc locum, prout reſtituendum docuerat ex MS. ſuo *Jungermannus:* in pleriſque *Kühnius* conſentit: vulgo ἐπὶ δὲ τ. & ante τοὺς τριάκοντα ſtellula fuit: tum προστᾶσιν· & demum εἶτα εἰ τετταράκ. Sed ad alia porro pedem promoveamus.

34 * Τοὺς τριάκοντα] C. A. μετὰ τὴν τῶν τριάκοντα πρόστασιν. *Salm.* ex V. C. τοῖς μετὰ τὸ τριάκοντα & tum συνῆρξεν. KÜHN.

35 Εἶτα εἰ] Εἶτα εἰ abſunt a C. V. KÜHN.

36 Συνήθροιζεν &c.] C. V. legit συνήθροιζεν ἐν ἀστραγάλοις βολῇ· ἀστραγάλοις & *Salm.* V. C. ſed in eo correctum teſtatur ἀστραγάλων. KÜHN.

37 Εὐριπίδην] Idem notat *Euſtathius*, ſed nominis rationem non addit. KÜHN.

38 Ἀρπάζειν] In MS. potius legerim ἀρτιάζειν, quomodo eſt mox. SEB.

Ἀρπάζειν] C. V. ἀρτιάζειν, quod firmat ipſe locus *Platonis*, quem ſupra dedimus Segm. 43. ubi vide ſis: poſtea legendum ἀστραγάλοις ἐκ φορμίσκων προαιρομένοις, *ludere par impar talis e ſcirpeis fiſcellis prolatis*, uti iterum inſpecto loco apparebit. *Salm.* V. C. ἀρτάζειν, unde facit ἀρτιάζειν, & tum ἀστραγάλοις probat. KÜHN.

Ἀρπάζειν] MS. noſter, ut *Seberi*, ἀρτιάζειν, non vero ἀρπάζειν. JUNG.

Ἀρπάζειν, &c.] Ἀρτιάζειν hoc loco reponendum cum *Kühnio* noſtro res eſt, de qua omnium MSS. conſenſus dubitare non permittit; in ipſo etiam Codice *Falckenburgiano* ſic ſcriptum reperio, in quo male tamen βορμίσκων extat per β pro φορμίσκων. Neque diſſentit ab his Doctiſſimus *Meurſius* de Ludis Græc. in Ἀρτιάζειν, ubi totum locum e *Lyſide Platonis* ita conſtituit: καὶ μὲν καὶ ἀρτιάζειν ἀστραγάλοις &c. Et vero ἀστραγάλοις etiam ſcribendum fuerit, ſi editam in *Platone* lectionem ſequi velimus: MSS. tamen, qui illud ἀρτιάζειν rectiſſime reddunt, in hac quidem voce nihil mutant: totus itaque *Pollucis* noſtri locus in hunc modum concinnandus eſt: καὶ ἀρτιάζειν ἀστραγάλους ἐκ τῶν φορμίσκων καθαιρουμένους ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ τοὺς παῖδας ὁ Πλάτων ἔφη· ſic igitur nos in textu; & attende mihi, quæſo, an non in ipſo potius *Platone* reſtituenda ſit *Pollucea* ſcriptura atque deligenda præ vulgata; ſic nimirum: οἱ δὲ τινὲς τοῦ ἀποδυτηρίου ἐν γωνίᾳ ἠρτίαζον, ἀστραγάλους παμπόλλους ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι, ſeu mavelis etiam καθαιρούμενοι· me quod attinet, editam huic poſthabeam. De ipſo vero luſu nonne riſum merentur quas ſcribit ineptias neſcio quis *Ariſtophanis Scholiographus?* ἀρτιάζειν δὲ ἔλεγον τὸ ἁρπαγῇ παίζειν ἀπὸ τοῦ ἑταίρου, ἴσως τὸ σφαιρίζειν· nam nihil quidem ἀρτιασμῷ cum pila commune, neque in hoc luſu ἁρπαγὴ locum habet, etiamſi fuerit ante nos in *Polluce* ἁρπάζειν. Breviter ad *Suetonii Auguſtum* c. 71. tangit *Caſaubonus*, quæ latius habes apud *Meurſium* & *Bulengerum* c. 6. quibus adde *Senſilebium* de *Alea Veterum* c. 6. Quod autem inquiat auctor noſter μαντείαν εἶχε τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν non eſt diverſum ab iſthoc *Ovidiano* de *Nuce*, ſeu quicunque id carminis pepigerit:

Eſt etiam par ſit numerus, qui dicat, an impar,
Ut divinatas auferat augur opes.

Summulam igitur, quæ manu continebatur, qui divinarat, auferre ſolebat. Similem vero inter Orientales luſum adnotat *Hydaus* p. 261. ubi memoria labitur, cum ex *Juvenale* citet, *Ludere par impar, equitare in arundine longa*, quæ ſunt *Horatii.*

39 Καταιρομένους] MS. κατειρωμένους· quod primum mihi reponendum videbatur, & vera eſſe lectio. Et ſane non nihil hæſi in hoc loco, dum dubitabam an ex *Platone Philoſopho*, an potius e *Comico* excerptus. Jam vero certo ſcio *Platonis* ea eſſe philoſophi, & ſcribendum indubitato ἀρτιάζειν, & hic potius προαιρουμένους· niſi καθαιρουμένους *Noſter* in *Platone* agnoverit. Locum inveni in ejus *Lyſide*; eſtque hic, de adoleſcentibus Ἕρμαια celebrantibus: εἰσελθόντες δὲ κατελάβομεν αὐτόθι τεθυκότας τε τοὺς παῖδας, καὶ τὰ περὶ τὰ ἱερεῖα σχεδόν τι ἤδη πεποιημέ-

ἀρτιάζειν [40] ἐν ἀστραγάλων πλήθει κεκρυμμένων ὑπὸ ταῖν χεροῖν, μαντείαν [41] εἶχε τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν· ταὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κυάμοις, [42] ἢ καρύοις τε καὶ ἀμυγδάλαις, [43] οἱ δὲ καὶ ἀργυρίῳ πράττειν ἠξίουν, εἰ πιστὸς Ἀριστοφάνης [44] ἐν τῷ Πλούτῳ λέγων,

[45] Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.

102 • [46] Οἱ μὲν οὖν κύκλου περιγραφέντος, ἀφιέντες ἀστράγαλον ἐστοχάζοντο τοῦ μεῖναι τὸν [47] βληθέντα ἐν τῷ κύκλῳ· [48] ταυτὴν εἰς ὤμιλλαν τὴν παιδιὰν [49] ὠνόμαζον· [50] Καίτοι με οὐ λέληθεν, ὅτι καὶ ὄρτυγα ἐνιστάντες τῷ περιγραπτῷ κύκλῳ, ὁ μὲν ἔκοπτε τὸν ὄρτυγα τῷ δακτύλῳ, ὁ δὲ πρὸς

dere par impar, aſtragalorum multitudine manibus contecta, divinationem habet parium & imparium. Idem vero & fabis, nucibus, amygdalis & pecunia facere ſolebant: ſi modo vera in Pluto tradit Ariſtophanes, dicens:

Staterib⁹ vero nos ſervi ludebamus
par impar.

• Alii itaque circulo ducto, demittentes aſtragalum conabantur, ut aſtragalus in circulo permaneret. & hunc ludum in hamillam vocarunt. Neque me latet, quod & coturnicem ducto imponentes circulo, hic quidem cothurnicem feriebat digito: hæc ve- 102

ρα· ἀστραγαλίζοντάς τε δὴ καὶ κεκοσμημένους ἅπαντας· οἱ μὲν οὖν πολλοὶ ἐν τῇ αὐλῇ ἔπαιζον ἔξω· οἱ δέ τινες τοῦ ἀποδυτηρίου ἐν γωνίᾳ ἠρτίαζον ἀστραγάλοις παμπόλλοις, ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι. Vulgata *Calcagninus* de Talorum ludo ita interpretatur, *pueros in ſpoliatorio ex ſportulis rapere aſtragalos.* De hoc ἀρτιασμῷ hinc vid. & *P. Victorium* Comm. ad lib. III. *Rhetoric. Ariſtotelis*, in illa verba: τύχοι γὰρ ἂν τις ἐν τοῖς ἀρτιασμοῖς ἄρτια ἢ περιττὰ εἰπών· & meminit hinc *Calcagninus* de Talorum ludo. JUNG.

40 Ἐν ἀστραγάλων] C. A. ἐν ἀστραγάλῳ· tum porro erit legendum, πλήθει κεκρυμμένῳ· *ludere par impar, talorum multitudine occultata in manibus. Salm.* κεκρυμμένην· KÜHN.

41 Εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] *Horat. Ludere par impar.* II. Satyr. 3. v. 248. SEB.

Εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] *Habebat divinationem parium aut etiam imparium.* C. A. enim legit ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν. ταὐτὸν δὲ τοῦτο κ. κ. ἢ καὶ καρύοις ἢ ἀμυγδάλαις &c. ita & *Salm.* niſi quod ἀμυγδάλοις. KÜHN.

Εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] MS. εἶχε τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν· ταὐτὸν δὲ &c. & emendandum ita videtur: certe εἶχε ſcribendum: quamvis hoc ſipula levius monere. JUNG.

Εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] Forſitan ἀρτίων ἢ τῶν περιττῶν· nam dici ſolet: ἄρτια ἢ περιττά· *Gregorius:* ἄρτιον ἢ περιττόν· ſed elegans eſt illa Codicis *Jungermanniani* ſcriptio, quam itaque in textu reſtitui: neque minus enim concinnitatis habenda eſt ratio, quam ut emaculemus graviora menda: mox igitur e Codice *Jungermanni*, οἱ δὲ καὶ ἀργυρίῳ, quod reſpondet appoſite ſequentibus, εἰ πιστὸς &c. Et ipſum etiam *Ariſtophanis* verſiculum ſic emendavi hoc loco, uti ſupra legebatur.

42 Ἢ καρύοις τε καὶ ἀμυγδ.] MS. ἢ καὶ καρ. ἢ ἀμυγδ. οἱ δὲ καὶ ἀργυρ. SEB.

Ἢ καρύοις τε καὶ ἀμυγδ.] MS. noſter ἢ καρύοις, ἢ ἀμυγδάλαις, οἱ δὲ καὶ ἀργ. quomodo & *Seberi* MS. niſi quod ἢ καὶ καρ. habet: lectio ea, quam attuli ex MS. elegantior vulgata ſine dubio eſt. JUNG.

43 Καὶ ἀργυρίῳ &c.] C. A. εἰ δὲ κ. ἀ. leg. ἤδη καί, *jam etiam argento facere volebant. Salm.* οἱ δὲ καὶ ἀργυρίῳ. KÜHN.

44 Ἐν τῷ Πλούτῳ] Ἀ. ἐν Πλούτῳ· ita C. A. KÜHN.

Ἐν τῷ Πλούτῳ] MS. ἐν Πλούτῳ, ſine τῷ, quod commode abſit, ut alibi. JUNG.

45 Στατῆρσιν &c.] Adfuit jam ſupra Segm. 58. C. V. in utroque loco, & hic *Salm.*

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἠρτιάζομεν. KÜHN.

Στατῆρσιν &c.] MS. στατῆρσι δὲ οἱ θερ. ἠρτιάζομεν· verſus qui & ſupra Segm. 58. in MS. ita erat, niſi quod ibi δὲ, pro δ' MS. Sed ἀρτιάζομεν rectum eſſe, ut apud *Ariſtophanem*, ibi dixi. Alias ſcribe & hic initium ita, Στατῆρσι δ' οἱ θ. &c. JUNG.

46 Οἱ μὲν οὖν κύκλου &c.] MS. εἰ μὲν οὖν. SEB.

Οἱ μὲν οὖν κύκλου &c.] MSS. κύκλῳ περιγραφέντες, *quaſi & illi, qui jecerunt talum, circulo fuerint circumdati*; jecerunt autem ita, ne miſſus talus circulum tranſiret. KÜHN.

Οἱ μὲν οὖν κύκλου &c.] MS. εἰ μὲν οὖν κύκλῳ περιγραφέντες, ἀφ. ſed vulgatum κύκλου περιγραφέντος rectum. Alias ſi legendum εἰ μὲν οὖν, ut & MS. *Seberi* habet, diſtinguendum mox ita erit: κύκλῳ· ταυτὴν &c. JUNG.

47 Τὸν βληθέντα] *Salm.* βουληθέντα. KÜHN.

48 Ταυτὴν εἰς ἅμιλλαν &c.] C. A. ταύτην· dein C. V. εἰς ὤμιλλαν· ἅμιλλα ſequiori Græciæ eſt quod a Magiſtro dictatum vel ad exercendam ταχυγραφίαν, vel ad ediſcendum: *Philoxeni Gl. Dictatum*, ἅμιλλα καὶ ἀναδιδομέναι καταμαθῆναι· leg. καὶ ἀναδιδόμενον καταμαθῆναι, *quod dictatum eſt ad ediſcendum. Salmaſius* ex *Heſychio* ὤμιλλα. KUHN.

Ταυτὴν εἰς ἅμιλλαν &c.] Habet MS. εἰς ὤμιλλαν· ut & infra hoc Segm. nec aliter ſupra habebat Segm. 4. Et miror cur mutarint iſtud priſcum, quod nititur & aliis *Lexicographis* priſcis: reſtituamus itaque εἰς ὤμιλλαν. *Heſychius:* Ὤμιλλα, παιδιά τις, ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα· εἶτα ὁ ἐν τῷ κύκλῳ μένων λαμβάνει, ἢ ἔπαθλον· ubi quoque diſcis pro aſtragalis & aliis rebus uſos eſſe, ſicut in ἀρτιασμῷ. Et de eodem *Suidas* ex *Eupolidis* Χρυσῷ γένει de eodem ludo χρῆσιν adferens: Ὤμιλλα, παιδιά τις· ἐν ᾗ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον, ὥστε ἐμμεῖναι, νικᾷ. Εὔπολις χρυσῷ γένει· ἐπιστάμεθα δὲ μείνας εἰς ὤμιλλαν· ἀπὸ συναιρέσεως ἡ ὤμιλλα, ὤμιλλα, ubi in fine videtur legendum, ut *H. Stephanus* in theſauro habet, ἡ ἅμιλλα, ὤμ. quo pacto tamen ei adſpirandum videatur, ὤμιλλα· ut ὦνερ, ὤνήρ, cetera: χρῆσις *Eupolidea* in *Suida* quoque corrupta eſt. De eo luſu hinc meminit & *Calcagninus* de *Talorum* luſu in fine. JUNG.

Ταυτὴν εἰς ἅμιλλαν &c.] Sunt qui iſtam ſcriptionem damnare non auſint, *quia ex ea voce ὤμιλλα conflata videtur:* verba *Bulengeri* pono: *Meurſius* tamen & in *Polluce* recte reſtituendum hic cenſet ὤμιλλα, ſicuti mox quoque in *Eupolidis* verſu: eamque eruditi viri ſententiam MSS. confirmant; neque aliter ex *Heſychio* hic ita legendum putat *Salmaſius*: ſic etiam in Indice capitum huic volumini præfixo repoſui. Sed vero ὤμιλλα, ſeu, ut tum ſcribendum volunt, ὤμιλλα, mihi non conſtrui poſſe videtur ex ἡ ἅμιλλα· nam, quod adfertur, ὤνεμος, &c. non facit ad rem, ſiquidem illa talia naſcuntur ex ὁ ἄνεμος, ſimilibuſque: an vero voci ὤμιλλα quicquam ſit cum altera ἅμιλλα commune ſummo opere addubites. Modo pro βληθέντα quod βουληθέντα unus & alter habeat MS. non equidem probo: vulgatam muniunt *Suidas* & *Heſychius*.

49 Ὠνόμαζον.] C. A. ἔλεγον. KÜHN.

50 Καίτοι με οὐ λέλ. ὅτι &c.] Præcedit in C. A. hic

ro ſi ictui cedens, recalcitraret extra circulum, victus erat cothurnicis Dominus. In Imperatoribus enim Eupolis, dicente Phormione:

--- *non itaque*
Circumſcribes circulum, quantum in prandium?

Reſpondetur:

103 • *Quid eſt? ad hamillam prandebo?*
Aut maſſam ceu cothurnicem feriam?

Ludus autem, tropa dictus, plerunque

τὴν πληγὴν [51] ἐνδοὺς ἀνεχαίτισεν ἔξω τοῦ κύκλου, καὶ ἡττᾶτο ὁ τοῦ ὄρτυγος δεσπότης· [52] ἐν γὰρ Ταξιάρχοις [53] Εὔπολις, τοῦ [54] Φορμίωνος εἰπόντος,

--- οὐκοῦν
Περιγράψεις [55] ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον,

[56] ἀποκρίνεται·

• [57] Τί δ' ἔστιν; εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν; 103
Ἢ κόψομεν τὴν μάζαν ὥσπερ ὄρτυγα;

[58] Ἡ δὲ τρόπα καλουμένη παιδιά, γίγνεται μὲν

titulus: Ὅσα ἐν παιδίῃ (leg. παιδιᾷ) ὄρτυγος, *quæcunque in ludo coturnicis ſunt*: porro abeſt ὅτι a C. A. KÜHN.

51 Ἐνδοὺς ἀνεχαίτιζεν] MS. ἀνεχαίτισεν· & mox ἡττῆτο, pro quo prior. edition. ἤττητο. Sed ἡττᾶτο etiam infra Segm. 109. SEB.

Ἐνδοὺς ἀνεχαίτιζεν] *Interpr. recalcitraret*, quaſi de equo calcitrone agatur: malim, *ceſſim iret, retro cederet*, circuloque excederet ceſſim eundo, inſtar equi: C. V. ἐνδοῦσαν ἐχαίτισεν· male divellit conjungenda, pro ἐνδοῦσα ἀνεχαίτισεν· *Salmaſius* ἀνεχαίτησε. KÜHN.

Ἐνδοὺς ἀνεχαίτιζεν] MS. ἐνδοῦσαν ἐχαίτιζεν· & mox ἡττῆτο. Hæc vero ὁ δὲ πρὸς &c. acceperunt de cothurnicis domino, ut *Calcagninus*, dum hæc ita reddit: *tum alter eam* (coturnicem) *digito percutiebat: alter in adverſum nitebatur illam intra circulum continere. Quod ni feciſſet, coturnicis dominus ſuccumbebat.* Sed ego de cothurnice ipſa capio ſimpliciter, ſcilicet illam ad ictum cadentem ſe ex circulo efferre, & quaſi ſe ſuccutientem excidere quamvis renitentem; quo facto ejus dominus vincebatur. Et quid ſi legamus ἀνεχάζεν vel ἀνεχάζετο; *Cœlii* explicatio ſane mihi non videtur veriſimilis; & de ipſa coturnice intelligendum clare diſcas ex Segm. 109. ubi latius. JUNG.

Ἐνδοὺς ἀνεχαίτιζεν &c.] Ne loco moveas; perplacet enim id verbi: ἀνεχαίτισεν enim, ut ſcribendum, poſitum pro ἀνεχαιτίσθη, quod elegantiæ eſt Atticæ: *ille vero ad ictum collabaſcens, atque præceps in caput & collum, ſi volveret extra circulum, ipſe etiam coturnicis dominus vincebatur*: poſſem petitis aliunde exemplis iſtam verbi notionem adſerere, ſi ſic ſuaderet inſtituti noſtri ratio: ſed ad alia propero.

52 Ἐν γὰρ Ταξιάρχ.] MS. ἐν γοῦν Ταξ. SEB.

Ἐν γὰρ Ταξιάρχ.] MSS. ἐν γοῦν T. tum C. V. ἡττῆτο, forte ἥττητο. KÜHN.

Ἐν γὰρ Ταξιάρχ.] MS. ἐν γ' οὖν· & *Seberi* MS. γοῦν habet. JUNG.

53 Εὔπολις] Poſſit & Εὐπόλιδες legi. SEB.

54 Φορμίωνος] MS. priores editiones, Φορμίονος. SEB.

Φορμίωνος] Ita & noſter MS. JUNG.

55 Ὅσον εἰς ἄριστον] C. V. ἐν ἀριστᾶν. C. A. recte conjungit, ὅσον ἐναριστᾶν· intra quem *prandere poſſet aliquis, ut intra eum prandeamus. Salm.* ἐς ἄριστον. KÜHN.

Ὅσον εἰς ἄριστον] MS. ὅσον ἐν ἀριστᾶν κ. & legendum ὅσον ἐναριστᾶν ſcilicet, quod probat mox verbum ἀριστήσομεν repetitum. JUNG.

Ὅσον εἰς ἄριστον] Cum *Kühnio* textus habet ἐναριστᾶν· cujus lectionis elegantiam qui non capiebant, ſcripſere εἰς ἄριστον· *non itaque definies, qui nos cœnantes capere poſſit, circulum?* & ſic quoque legendum omnino e V. C. ſtatuit *Salmaſius*, ut & Idem in altero quod ſequitur diſticho cum emendatione noſtra planiſſime conſentit. Solebant vulgo continua linea hæc exarari; nos diviſimus ad carminis modulum. Tum alteros utroſque verſiculos vario modo de MSS. caſtigavimus & integravimus: *Kühnius* in pleriſque præivit: ut ſcire habeas, quid mutatum, adſcribam quæ vulgo legebantur:

Τί ἐστιν, εἰς ἄμιλλαν ἀριστήσομαι,
Ἢ κόψομαι τὴν μάζαν ὥσπερ ὄρτυγα.

Ὤμιλλαν ita quoque reſtituerat *Meurſius*, ut ſupra monitum. *Falckenburgii* Excerpta pro Τί ἐστιν legunt Πάρεστι, quod non probo. Porro ludit *Eupolis* in iſtis κόψομεν τὴν μάζαν ὥσπερ ὄρτυγα· nam ὄρτυγα κόπτειν eſt coturnicem digito percutere, at vero κόπτειν μάζαν, offam dividere, & in partes diſcindere.

56 Ἀποκρίνεται.] *Interpres* verterat: *quantum in prandium decernatur*, quaſi id quoque verbum Poëtæ eſſet. SEB.

57 Τί ἐστιν, εἰς ἄμιλλ. ἀριστήσ.] C. V. τί δ' ἐστιν εἰσώμιλλαν ἀρ. C. A. τί δὲ ἐστὶν &c. ἀριστήσομεν ἢ κόψομεν· verſus ita diſtinguo:

— οὐκοῦν
Περιγράψεις ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον.

— *ergo*
Circulum duces, ut intra prandeamus.

Τί δ' ἐστίν; εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν;
Ἢ κόψομεν μάζαν, ὥσπερ ὄρτυγα;

Quid vero eſt? numne εἰς ὤμιλλαν prandebimus?
Cædemuſve mazam, coturnicis inſtar?

Salm. pro ἀριστήσομεν, ἆρα στήσομαι. KÜHN.

Τί ἐστιν, εἰς ἄμιλλ. ἀριστήσ.] MS. τί δέ ἐστιν, εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν ἢ κόψωμεν τὴν μ. &c. Scribe itaque:

Τί δ' ἐστιν; εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν;
Ἢ κόψομεν τὴν μάζαν ὥσπερ ὄρτυγα. JUNG.

58 Ἡ δὲ τρόπα] *Henr. Stephano* terminatio hæc ſuſpecta eſt. *Jo. Brodæus* autem hinc apud *Martialem* (IV, 14. ubi alias: *Et ludit rota nequiore talo*) legendum auguratur: *ludit tropa*. Miſcell. X, 26. SEB.

Ἡ δὲ τρόπα] Titulus eſt in C. A. margine: Περὶ τρόπου (leg. τρόπα) παιδιᾶς. *Heſych.* Τρόπα, εἶδος παιδιᾶς, καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος. KÜHN.

Ἡ δὲ τρόπα] *Ut Gallice: Joue a la feſſette*, hic *H. Stephanus* adſcripſit. *Calcagninus* extrema diſſert. de Ludo Talorum vertit, *ceu in* obverſionem *dixeris*, inquiens: τρόπα vero hac forma & ſupra Segm. 4. & e noſtro MS. reſtituimus in recenſione capitum, ubi vulgo male τρόπου erat. De hoc luſu & illa Perſiana accipi Satyra III. — *anguſtæ collo non fallier orcæ* Magnus *Caſaubonus* ait Comm. in Perſii Sat. III. Meminit & *Heſychius*: Τρόπα, εἶδος παιδιᾶς, καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος. JUNG.

Ἡ δὲ τρόπα καλουμένη π.] Idem eſſe ludi genus exiſtimant, cujus ſub hac voce meminit *Heſychius*: optimi Lexicographi verba *Jungermannus* habet, qui & in iſta hæſit opinione: non tamen hoc omnino præ ſe ferre videtur atque oſtendere eruditi *Gloſſographi* locus: nam στρέφειν τοὺς ἀστραγάλους εἰς ἕτερον μέρος quid habet ſimile tropæ *Polluceæ*, niſi quod uterque luſus talis fuerit peractus: & diverſam eſſe τρόπαν *Polluceam* atque *Heſychianam* conſtituit etiam *Thomas Hy-*

[59] ὡς τοπολὺ δι' ἀστραγάλων, οὓς [60] ἀφιέντες στοχάζονται βόθρου τινὸς εἰς ὑποδοχὴν τῆς τοιαύτης ῥίψεως ἐξεπίτηδες πεποιημένου· πολλάκις δὲ καὶ [61] ἀκύλοις καὶ βαλάνοις [62] ἀντὶ τῶν ἀστραγάλων οἱ [63] ῥίπτοντες ἐχρῶντο· [64] Ἡ δὲ τῆς σφαίρας παιδιὰ, ὀνόματα [65] εἶχεν, [66] ἐπίσκυρος,
104 [67] φαινίνδα, ἀπόρραξις, οὐρανία· * καὶ ἡ μὲν ἐπίσκυρος, καὶ ἐφηβικὴ, καὶ [68] ἐπίκοινος [69] ἐπίκλην ἔχει· παίζεται δὲ [70] κατὰ πλῆθος διαστάντων ἴσων πρὸς ἴσους, ἤτοι μέσην [71] γραμμὴν λατύπῃ ἑλκυσάντων, ἣν σκῦρον καλοῦσιν, ἐφ' ἣν

aſtragalis fit: quos in foveam, de induſtria ad horum exceptionem factam, projiciunt. Sæpenumero tamen glandibus & nucibus, aſtragalorum loco, ludentes utuntur. Cæterum ſphæræ ludi nomina ſunt Epiſcyrus, Phænnida, Aporraxis, Urania. * Et epiſcyrus quidem etiam e- 104
phebica & promiſcua cognomento dicitur. Luditur autem juxta multitudinem, paribus ad pares diſpoſitis: deinde mediam lineam indifferentem educentes, quam ſcyrum vocant, huicque

de pag. 232. ubi de Orientalium ludo Mancala, quam non diſſimilem eſſe ait *Heſychii* tropæ: eum met ipſum adi ſis; nobis enim moras agere non lubet. Paululum inferius legebatur vulgo οἱ ῥιπτοῦντες· maluimus cum MSS. ῥίπτοντες.

59 Ὡς τοπολὺ] MS. ὡς τὸ πολύ. JUNG.

60 Ἀφιέντες] C. V. ἀφιέντες· *quos ita mittunt, ut colliment ad foveam*: &c. KÜHN.

61 Ἀκύλοις] C. A. ἀκύκλοις· male. *Theophr.* lib III. c. 17. καλοῦσι δέ τινες τὸν μὲν τοῦ πρίνου καὶ τὸν ταύτης καρπὸν, ἄκυλον, τὸν δὲ τῆς δρυὸς, βάλανον. KÜHN.

Ἀκύλοις] Id eſt, *ilignis glandibus*, ait *Calcagninus*, & putat ſpectaſſe ad hunc luſum illum, qui carmen illud cecinit, in Idyllio de nuce:

Vas quoque ſæpe cavum ſpatio diſtante locatur,
In quod miſſa levi nux cadat una manu. JUNG.

62 Ἀντὶ τῶν ἀστραγάλων] Abſunt a C. A. hæc verba. KÜHN.

63 Ῥιπτοῦντες] MS. ῥίπτοντες. SEB.

Ῥιπτοῦντες] Ῥίπτοντες leg. MSSti. KÜHN.

Ῥιπτοῦντες] Pro ῥιπτοῦντες MS. tam noſter quam *Seberi* ῥίπτοντες habet. JUNG.

64 Ἡ δὲ τῆς σφαίρας παιδιὰ] Apponitur titulus hic in C. A. περὶ τῶν ἐν σφαίρᾳ παιδιῶν. KÜHN.

65 Εἶχεν] E MS. a priore editione aberat. SEB.

Εἶχεν] C. A. & *Salm.* omittit εἶχε. KÜHN.

66 Ἐπίσκυρος, φ. ἀπόρρ. οὐρανία.] Quatuor hæc pilæ ſpecies ab *H. Junio* in *Nomencl.* ita Latine enumerantur, *Cæleſtis pila*, *Refractio*, *Communis*, *Impoſtoria*, unde ſua etiam deſcripſit verbatim, quanquam tacito auctoris nomine, *Freigius* in Notis ad Colloquia Vivis ad Dialog. V. niſi quod *Refracta* habet, & tabellam nobis fingat. JUNG.

67 * Φεννίδα] MS. φαιννίδα. Sed idem ſupra Segm. 4. itidem clare φεννίδα. *Suidæ* autem & *Etymologiſtæ*, itidemque apud *Euſtath. Odyſſ.* fol. 271. φεννὶς eſt παιδιὰ διὰ σφαίρας. Et *Heſych.* Φεννίδα, παιδιὰν σφαίρας· vide autem & *Caſaubonum* in *Athen.* I, 12. Item rurſum *Euſtath. Odyſſ.* fol. 315. SEB.

* Φεννίδα] C. V. & C. A. σφεννίδα. *Suid.* φεννίς· deducit enim a φενακίζω *decipio*, quia in hoc ludo ſphæra alteri oſtenditur ut mittenda, alteri autem qui minus expectarat, mittitur. *Heſychius* etiam φεννίδα, confer & *Etymologicum*. *Euſtath.* in *Odyſſ.* IX. φαινίνδα a φαίνω, *oſtendo* ex *Athenæo* lib. I. c. 12. KÜHN.

* Φεννίδα] MS. σφεννίδα. Sed mira varietas, ut mox videbis, & ſupra habuiſti Segm. 4. Ne itaque quid temere ſtatuamus, potius ſtatuamus nihil. Si quid ordini literarum tribuendum, ſane apud *Heſych. Suid.* & *Etymolog.* per ε, ut & in MS. noſtro legitur ſemper. Sed varietatem hanc adnotabimus, nec anxii nimis in hiſce luſibus erimus. JUNG.

* Φεννίδα] Φαιννίδα *Baſileenſis* habet prioreſque editiones, unde φαινίνδα conformes haud difficulter: & ita legitur in titulo, quem Codex *Falckenburgianus* illis, ἡ δὲ τῆς σφαίρας παιδιὰ &c. talem præfigit: Περὶ σφαιρῶν, ἐπισκύρου καὶ φαινίνδας, καὶ ἔτι ἀπορράξεως οὐρανίας· neque aliter mox: ἡ δὲ φαινίνδα &c. ibique tum porro ſcribendum erat: εἴρηται ἢ ἀπὸ Φαινίδου &c. *Meurſius* etiam φαινίνδα reponi jubet, firmatque diverſis ex *Euſtathio* prolatis locis, ubi eadem ſcripturæ ratio habeatur. Hujus tam diverſæ ſcriptionis cauſam derivo ab *Etymologiarum* copia; qui enim ἀπὸ τοῦ φαίνειν deducerent, φαινίνδα dixere; alii a φενακίζειν, φεννίνδα vel φεννίδα tanquam φενακίνδα, itaque eſt in *Clemente*: τὴν φεννίνδα παιδιάν. Mihi quidem præ ceteris φαινὶς & φαινίνδα placet: neque quod in MSS. apparet exaratum σφεννίδα, σφεννίνδα & Φεννίνδου τοῦ πρώτως εὑρόντος· arridere poteſt: id interim monendum, σ videri adhæſiſſe de fine vocis præcedentis ἐπίσκυρος, quam itaque literam mox quoque retinent σφεννίνδα· ſed hic quidem deſipiunt MSS. non enim analogiæ ratione defendi poteſt illa lectio, etiamſi apud *Suidam* ſit alioſque Φεννὶς quoque: præterea quis Phenniden inter virorum nomina legit unquam? non enim huc quicquam facit Φαιννὶς aut Φαιννίδης. Tu vero ſi mecum reſtituas & hic & mox φαινίνδα, ibique etiam Φαινίδου, Phænides enim nomen notum, ſic omnia perfeceris: & etiam manu huc ducit Codex optimus *Falckenburgii*. De hoc autem pilæ genere ludendique modo adeundus eſt Erudititiſſimus *Mercurialis* lib. II. de *Art. Gymnaſt.* c. 4. ubi & utitur *Pollucis* noſtri loco.

68 Ἐπίκοινος] C. A. ἐπίκοινις male. *Euſtath.* etiam ἐπίκοινος, quod pila multis ludentibus communis eſſet. *Heſych.* Ἐπίσκυρος, ὁ μετὰ πολλῶν σφαιρισμός. KÜHN.

Ἐπίκοινος] MS. καὶ ἐπίκοινις ἐπικλ. an itaque ſcribimus ἐπικοινὶς; ſcilicet hanc pilam & ἐπικοινίδα fuiſſe dictam: non quod alterum tamen improbem. Ait enim & *Euſtathius* ad Ὀδυσσ. Α. ἐπίσκυρος δὲ, ᾗ ἐχρῶντο οἱ παίζοντες κατὰ πλήθη, καλουμένη διὰ τοῦτο καὶ ἐπίκοινος. JUNG.

Ἐπίκοινος] Ita pleríque MSS. & recte, puto, ſiquidem id nominis ſortita fuerit hæc luſio pilaris, quod plures ſimul colluderent, pilaque a multis reciproco jactu excipienda atque remittenda erat: non itaque *Domitii Calderini* hominis plurimum ineptiſſimi conjecturam probamus, qui ad *Statii Sylv.* IV. ἐπίκονις reſtitui malit, *quia ex pulvere raperetur*: & ſcilicet *in editis tamen Codicibus* (Pollucis) *legitur* ἐπίκοινος, *quaſi a dubio jactu*: ſed ea quidem lectio veri eſt abſona, etſi ſic etiam exhibeat C. A. neque diſſentiat multum V. C. *Salmaſii*, in quo ἐπίκοιρι lectum ſibi teſtatur; ſed id eſt nempe pro ἐπίκοινις, quod & in *Palatino* Codice.

69 Ἐπίκλην] Memini & ſupra, ſi non fallor, noſtrum ita quaſi accuſativo uſurpaſſe. Certe apud *Platonem* in *Timæo* tale eſt: ἄστρα ἐπίκλην ἔχοντα πλάνητες. JUNG.

70 Κατὰ πλῆθος] Gregatim multis paribus inter ſe compoſitis: pro ἤτοι *Interpr.* legit εἶτα, quod non ſpernendum. KÜHN.

71 Γραμμὴν * ἄτρυπον] MS. λατύπῃ· item mox σκῖρον. SEB.

pila impoſita eſt: alias duas lineas, poſt utrorumque ordinem deſcribentes, ad cæteros, qui primum electi ſunt, pilam mittunt: quibus negocium erat pilam advolantem rejicere: donec alterutri, alios ad aliam lineam uſque pepuliſſent.
105 • Phænnida autem dicitur aut a primo

[72] κατατιθέντες τὴν σφαῖραν, ἑτέρας [73] δύο κατόπιν γραμμὰς ἑκατέρας τῆς τάξεως καταγράψαντες, [74] ὑπὲρ τοὺς ἑτέρους οἱ προανελόμενοι [75] ῥίπτουσιν, οἷς ἔργον ἦν [76] ἐπιδράξασθαί τε τῆς σφαίρας φερομένης, καὶ [77] ἀντιβαλεῖν, ἕως ἂν οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους [78] ἐπὶ τὴν κατόπιν γραμμὴν ἀπώσωνται. • [79] Ἡ δὲ Φαινίνδα εἴρηται ἢ ἀπὸ 105

Γραμμὴν * ἄτρυπον] C. A. λατύπῃ ἑλκυσάντων C. V. γραμμὴν λατύπῃ ἑλκυσάντων, *deinde lineam ſcobe lapidum ducentibus*: ita & *Salmaſius*. *Euſtath.* ἐπὶ λατύπης ἱστάντες, ἣν σκῦρον φαμὲν &c. *Pollux* videtur inſinuare quod tam retrimentum lapidum, quam linea eo ducta σκῦρος appellata fuerit. KÜHN.

Γραμμὴν * ἄτρυπον] MS. γραμμὴν λατύπῃ ἑλκυσάντων, ἣν σκῦρον καλ. quæ lectio certe reponenda eſt: certe & λατύπην MS. *Seberi* habuit: vulgata autem lectio ἄτρυπον ἑκλυσάντων inepta eſt: Edit. *Flor.* habet ἄτραπον. Ut ex MS. adſcripſi ita & *Euſtathius* ad θ. Ὀδυσσ. ὠνόμαστο δὲ ἐπίσκυρος· ἐπειδὴ οἱ κατ' αὐτὴν σφαιρίζοντες, ἐπὶ λατύπης ἑστῶτες, ἣν σκῦρον φαμὲν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δεδήλωται, βολῇ σφαίρας ἀλλήλους ἐξεδίωκον. Et clare *Heſychius*: Σκῦρος, πόλις καὶ νῆσος ἢ λατύπη. Neſcio vero cur viri docti λατύπην hic *ſilicem* interpretentur, ut *H. Junius* Nomencl. quum de communi pila agit, ex *Euſtathio* ſcilicet, *quando ait partes hic inde e ſilice expulſam ſcite excipiunt, ac ultra metam remittunt*: quum tamen hic potius gypſum ſit, vel creta, qua lineam ἑλκύσαντες ſignabant, quæ σκῦρος dicebatur, ſub quam, non vero in ſilice, pilam ſtatuebant, cetera agebant, quæ in hoc luſu *Noſter* memorat; ſive malis exponere lapidis ἀποπελέκημα, ut *Heſychius* ait, acutum nempe marmoris vel lapidis fragmen, quo lineam ducebant humi. Ut ut ſit e ſilice expulſam pilam *Noſter* non ait, nec *Euſtathius* etiam: γραμμὴν ἑλκύσαντες ita & infra Segm. 111. habes. *Schol. Ariſtoph.* Σφηξίν inter alia iſta, ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι explicat, οὐκέτι ἔχω οὐδὲ ἐκπλάσαι τὴν ὑδρίαν ἐκ τῆς λατύπης· ἀλλὰ πᾶσα ἀνάλωται· εἰώθασι δὲ τὰ ῥήγματα τῶν ὑδριῶν τῇ λατύπῃ διαπλάττειν· ubi vides rupturas fictilium illa terra cimolia ſive gypſo incruſtari ſolita. JUNG.

Γραμμὴν * ἄτρυπον ἑκλυσ.] Egregie MSS. quorum hic lectionem ocyus duce *Kühnio* reſtituimus; in Codicis *Falckenburgiani Excerptis* ἀτρύπῃ· non bene: *Pindari Schol.* ad *Pythionicas*: σκῦρον γὰρ λέγουσι τὴν λατύπην τὴν ἀπὸ τῆς κατεργασίας τῶν λίθων ἀποπίπτουσαν· quæ talia quoque habet *Euſtathius* ad *Dion. Perieg.* v. 521. ſic & in *Heſychio* σκῦρος inter alia λατύπη. Lineam itaque ſignatam putemus iſtius modi lapidum detrimentis; non itaque locum recte cepit *Jungermannus*: & lubet hæc eadem Latine tranſlata a *Mercuriali* proferre: *ſicuti memoria prodidit* Pollux, *apud quem legitur*, epiſcyrum *luſum fieri ſolitum, ubi paribus ad pares in duas turmas diſpoſitis, media linea educebatur, quam* ſcyrum *vocabant, cuique pilam impoſitam quiſque contendebat, ut intra duas lineas poſt utrorumque ordinem deſcriptas adverſariorum, metas ſcilicet, immitteret: nimirum quibus contactis a pila victoria haberetur.* Sed, puto, loci ſenſum non accurate tenuit *Mercurialis*, qui tibi ſua ſponte jam patebit, in integrum reſtituto ad fidem MSS. toto hoc loco: & omni de re monebimus hic ſimul. Δύο γραμμὰς κατόπιν mox erat in vulgatis, & tum τοὺς ὑπὲρ ἑτέρους, quæ utraque *Jungermannum* ſecutus tranſpoſitis vocibus ſanavi: *Kühnius* ὑπὲρ delebat, & ita certe in *Falckenburgiani* Codicis Excerptis linea, quæ particulam abolendam ſignabat, erat ſubducta: ſed id præferendum quod textus habet: paulo poſt fuit editum: καὶ ἐπιβάλλειν, ἕως ἂν οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους ἐπὶ τὴν ἑτέραν γραμμὴν ἀπώσωνται. Ἀντιβάλλειν; ſi recte memini, de remiſſa pila in *Aëtio* legi. Hæc autem pleraque delegit e *Polluce* noſtro *Alex.* ab *Alexandro* lib. III. c. 21.

72 Κατατιθέντες] MS. καταθέντες. SEB.

Κατατιθέντες] C. A. καταθέντες. KÜHN.

Κατατιθέντες] MS. noſter καταθέντες· ut & *Seberi*: diſtingue autem, καλοῦσιν, ἐφ' ἣν καταθέντες &c. JUNG.

73 Δύο γραμμὰς κατ. &c.] MS. alio ordine, δύο κατόπιν γράμμας ἑκατ. & placet. JUNG.

74 Τοὺς ὑπὲρ ἑτέρους] C. A. ὑπὲρ τοὺς ἑτέρους, *qui primi arripiunt pilam, alteri eam parti immittunt, illa vero pilam volantem prehendere & in mittentes rejicere nititur.* KÜHN.

Τοὺς ὑπὲρ ἑτέρους] Ὑπὲρ τοὺς ἑτέρους, ut in MS. eſt, non ut vulgo τοὺς ὑπὲρ ἑτ. ſcribendum certe eſt. JUNG.

75 Ῥίπτουσιν· οἷς ἔργον] Diſtingue, ῥίπτουσιν, οἷς & ita locum credo totum hactenus reſtitutum habemus, quem alias, quod corruptum viderent, ajunt viri docti ſe noluiſſe deſcribere in Theſauros ſuos: nempe qui primi capiebant pilam, vel auferebant ab iſta linea, ſuper quam ſtatuta eſſet, illi mittebant ſuper alteros colludentes: hi vero ſatagebant tangere pilam & viciſſim mittere. Sed locum mox totum adſcribam: prius reliqua reſtituenda ſunt. JUNG.

76 Ἐπιδράξ. τε &c.] *Salmaſ.* ἐπιδράξασθαί τι τ. σ. KÜHN.

77 Ἐπιβάλλειν] MS. ἀντιβαλεῖν ἕ. ἂ. τ. ἑτ. ἐ. τ. κατόπιν γράμμ. vid. *Euſtath. Odyſſ.* f. 315. SEB.

Ἐπιβάλλειν] C. A. & *Salm.* etiam legunt ἀντιβαλεῖν. KÜHN.

Ἐπιβάλλειν] Non ἐπιβάλλειν, ſed ἀντιβαλεῖν, ut MS. noſter clare habet, emendandum eſt: nec aliter fuiſſe in ſuo indicat *Seberus* noſter. JUNG.

78 Ἐπὶ τὴν ἑτέραν γραμμὴν] C. V. ἐπὶ τὴν κατόπιν γ. C. A. ὑπὲρ τὴν κατόπιν γραμμὴν *ſupra, lineam a tergo ductam expellant*: quod ὑπὲρ τὴν approbat *Salmaſ.* KÜHN.

Ἐπὶ τὴν ἑτέραν γραμμὴν] Pro ἑτέραν, tam noſter MS. quam *Seberi*, κατόπιν· quod vulgato quoque non cedat. Sic itaque totus locus de *Epiſcyro pila* ex MS. legendus eſt: παίζεται δὲ κατὰ πλῆθος, διαστάντων ἴσων πρὸς ἴσους, ἤτοι μέσην γραμμὴν λατύπῃ ἑλκυσάντων, ἣν σκῦρον καλοῦσιν, ἐφ' ἣν καταθέντες σφαῖραν, ἑτέρας δύο κατόπιν γραμμὰς, ἑκατέρας τῆς τάξεως, καταγράψαντες, ὑπὲρ τοὺς ἑτέρους οἱ προανελόμενοι ῥίπτουσιν, οἷς ἔργον ἦν ἐπιδράξασθαί τε τῆς σφαίρας φερομένης, καὶ ἀντιβαλεῖν, ἕως ἂν ἕτεροι τοὺς ἑτέρους ἐπὶ τὴν κατόπιν γραμμὴν ἀπώσωνται JUNG.

79 Ἡ δὲ * φεννίδα] In C. A. titulus adeſt: περὶ σφεννίδας C. A. σφεννίδα. KÜHN.

Ἡ δὲ * φεννίδα] MS. ἡ δὲ σφεννίνδα, & ſtatim tamen φεννίνδου τοῦ πρώτου εὑρ. JUNG.

Ἡ δὲ * φεννίδα &c.] Quo ſit modo locus hic reſtituendus ſuperius, ubi phænindam nominabat auctor, indicavimus: eo itaque te remitto: utitur hoc loco *Domitius Calderinus* ad *Statii Epiſt.* præliminarem lib. IV. *Sylv.* ſed, bone Deus, quæ ibi monſtra! *Ludus erat pilaris in gymnaſio; qui, ut ait* Jul. Pollux libr. IX. *Sphenna appellabatur, vel a primo auctore, vel a* σφάλλω, *quod eſt, fallo: nam cum pilam unus alteri videretur polliceri, alteri mittebat*: ſed aufugiamus hinc ocyus, neque ſpurcitiem ejus moveamus. Tum ἀπὸ τοῦ φενακίζειν forſitan, ait *Pollux*, dictum quis putet id

[80] φαινίδου τοῦ πρώτως εὑρόντος, ἢ [81] ἀπὸ τοῦ φενακίζειν, ὅτι ἑτέρῳ [82] προδείξαντες, ἑτέρῳ ῥίπτουσιν, ἐξαπατῶντες τὸν οἰόμενον· [83] εἰκάζοιτο δ' ἂν εἶναι [84] ἡ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρίου, ὃ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν ὠνόμασθαι· [85] τάχα δὲ καὶ τὴν ἐκ τῆς μαλακῆς σφαίρας παιδιὰν, οὕτω τις καλοίη· [86] Ἡ δὲ ἀπόῤῥαξις, ἔδει τὴν σφαῖραν [87] εὐτόνως πρὸς τὸ ἔδαφος ῥήξαντα, [88] ὑποδεξάμενον τὸ πή-

inventore Phænnido: aut a φενακίζειν, id eſt decipiendo: quoniam alio, ſimulantes in aliam partem pilam mittunt, decipientes credulum. Videtur autem minoris pilæ ludus, qui a rapiendo nomen ſumpſit: ſed & mollioris pilæ ludum aliquis ſic nominaverit. Aporraxis vero, oportebat pilam directe in ſolum jacientem, excipientem ſal-

ludi pilaris genus, quod cum huic pilam oſtenderent, ad alterum emitterent, ἐξαπατῶντες τὸν οἰόμενον, *deluſum habentes, qui ſe pilam accepturum putabat*: non itaque λαβεῖν fuerit opus cum *Kuhnio* reponere poſt οἰόμενον. *Gloſſ.* Φενακίζω, *fallo*, Φενακισταὶ, *impoſtores*, ἀπὸ τῆς φενάκης, *additicia coma*, quæ & πηνήκη ſeu πηνίκη, unde πηνικίζειν ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷν apud *Michaël. Apoſtol.* Cent. XVI. 11.

80 Φαινίδου] C. V. φαινίνδου. C. A. & *Salm.* σφαινίδου τοῦ πρώτου εὑρόντος· vid. *Athenæum* lib. I. c. 12. KÜHN.

81 Ἀπὸ τοῦ φενακίζειν] Ita & *Euſtathius* ait viſum veteribus ad Ὀδυσσ. θ. quam tamen etymologiam ut abſurdam non immerito notat *Caſaubonus* noſter I. *Athen.* 12. & ait *Euſtathius* ipſe, οὐ πάνυ ἀκριβῶς οὕτω ἐτυμολογήσαντες (οἱ παλαιοί). *Etymologicon* Magnum ita: Φαινὶς, παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη· ἔστι καὶ φαινίνδα, ἀπὸ τοῦ φενακίνδα, κατὰ συγκοπήν· ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων· ἢ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν ἐν τῷ ῥίπτειν, καὶ μὴ ῥίπτειν ἐκεῖσε ἀλλ' ἑτέρωσε· ἢ ἀπὸ Φαινεστίου τοῦ ἐφευρόντος αὐτήν· ubi ἀπὸ Φαινίου *Sylburgius* mavult legere: ſecundum MS. deberet φαινίνδου· quod adhuc propius cum φαινίνδα conveniret: ſed Φαινεστίου adgnoſcit & *Athenæus* lib. I. *Dipnoſ.* ἐκαλεῖτο ſcribens, δὲ φαινίνδα, ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων. ὅτι εὑρετὴς αὐτοῦ, ὥς φησι Ἰόβας ὁ Μαυρούσιος, Φαινέστιος ὁ παιδοτρίβης· adſertque & ex *Antiphane* verſum. JUNG.

82 Προδείξαντες] MS. προσδείξ. ſed & *Suid.* προδείξ. SEB.

Προδείξαντες] C. A. etiam προσδείξαντες, ut & *Salmaſius*: pro vulgato ſtat ratio cum *Suida* & *Euſtathio*. KÜHN.

Προδείξαντες] Et noſter MS. habet: quemadmodum & *Euſtath.* ad Ὀδ. θ. ὅτ' ἂν ἑτέρῳ φασὶ τὴν σφαῖραν προδεικνύντες, ἑτέρῳ αὐτὴν ἐπιπέμπωσιν. JUNG.

83 Εἰκάζοιτο] Leg. εἰκάζοιο, *conjecturam feceris*. KÜHN.

84 * Ἡ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, &c.] MS. εἰκ. δ' ἂν εἶναι ἡ διὰ τ. μ. σφαιρίου, ὃ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν ὠνόμασται· vide *Rhodiginum*. SEB.

* Ἡ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, &c.] C. V. ἡ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρίου ὃ ἐκ τ. ἁ. ὀνόμασται. C. A. ἡ δ. τ. μ. σφαιρίου, ὃ &c. ὠνόμασται· eadem & *Salmaſius*: leg. εἰκάζοιο δ' ἂν εἶναι ἡ &c. *conjecturam feceris eſſe* (hunc luſum) *eum, qui fit per parvam pilulam, quæ ab ἁρπάζειν appellata eſt: harpaſta* cum *Athenæo* lib. I. cap. 12. intelligit, de quibus & *Martialis* non uno loco agit. KÜHN.

* Ἡ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, &c.] MS. noſter: εἶναι ἡ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρίου, ὃ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν ὠνόμασται· quam lectionem ita & MS. *Seberi* habet: videturque vulgata integrior: certe hanc videor capere: illam vulgatam parum. Et reponere ſic audeam: ſine dubio enim *Harpaſtum Martiali* dictum innuit, quod illo tempore in uſu: dicitque eam pilam phenindæ comparari vel aſſimilari poſſe *Pollux*. Nec itaque rectum *harpaſtum* ad ἐπισκύρου σφαίρας εἶδος referri putant poſſe viri docti: de eo & *Suidas* meminit, ſed nude ſatis: Ἁρπαστὸν καὶ σφαῖρα· εἶδος παιδιᾶς. Ad idem etymon, quod *Pollux* noſter indicat, alluſit *Martialis* illis, IV. ep. 19.

Sive harpaſta manu pulverulenta rapis.

Et VII. ep. 31.

Non harpaſta vagus pulverulenta rapis.

Et XIV. ep. 48.

Lemmate *Harpaſta.*

Hæc rapit Antæi velox in pulvere Draucus,
Grandia qui vano colla labore facit.

Ubi bene *Turnebus* IX. Adverſ. 23. *de Phaninda, id eſt, de Harpaſto hoc ſcribitur.* De Harpaſto mentio & apud *Artemidorum* noſtro *Pollucis* fere coævum ſcriptorem, certe non multo vetuſtiorem. I. *Onirocritic.* 57. ἁρπαστὸν δὲ καὶ σφαῖρα φιλονεικίας ἀπείραντους σημαίνουσι· πολλάκις δὲ καὶ εἰς ἑταίρας ἔρωτα· ἔοικε γὰρ ἡ σφαῖρα καὶ τὸ ἁρπαστὸν ἑταίρᾳ διὰ τὸ μηδαμοῦ μένειν, καὶ πρὸς πολλοὺς φοιτᾷν· ubi viri doctiſſimi non recte nobis ἁρπαστὸν videntur adnotare eſſe *Pollucis* οὐρανίαν παιδιάν. Ait enim noſter diſerte de Phenninda, hanc εἰκάζεσθαι eſſe illam quæ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν denominata ſit. JUNG.

* Ἡ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ] Hæc quidem, ac ſi de iſtis conclamatum eſſet, ſtellula notaverat *Seberus*, quam utique reſtituto feliciter loco delendam duximus. *Kühnius*, ad oram ſui Codicis, non inſpectis, credo, MSS. hoc modo dedit, εἰκάζοιο δ' ἂν εἶναι παιδιὰν, ἡ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, ἐκ τοῦ ἁρπάζειν ἁρπαστὴ ὠνόμασται· ſed apte MSS. atque egregie, quos itaque potius ſecuti ſumus: poſt σφαιρωτοῦ, voce Græcis inaudita, ſi de pila debeat intelligi, ita protenus editum fuit: ὃ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν, ὡς ὀνομάσασθαι. Porro repoſitam a nobis lectionem ſtabiliunt *Athenæi* verba, quibus eaſdem adgnoſcit φαινίνδαν, & τὴν διὰ τοῦ ἁρπαστοῦ παιδιάν· τὸ δὲ καλούμενον, inquit, διὰ τῆς σφαίρας ἁρπαστὸν φαινίνδα ἐκαλεῖτο. De hoc pilæ luſu videndus etiam *Mercurialis* libr. II. c. 5. Hic autem *Onomaſticographi* noſtri locus ita profertur a *Bulengero*, ſed apud eum *Athenæi* nomen male ſibi præfixum gerit: διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, ὃ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν ὀνομάζεται. In iſtis quæ ſequuntur μαλακὴ σφαῖρα quid ſit, peritiores videant: pilæ, puto, hæ quidem erant durius atque firmius compactæ, ut manum ludentibus involvere panno fuerit opus, illæ vero molliores, quæ nuda manu percuſſæ mitti poterant remittique, eaque de cauſa μαλακαὶ σφαῖραι.

85 Τάχα δὲ καὶ τὴν &c.] C. A. & *Salmaſ.* τάχα δ' ἂν καὶ τὴν ἐκ μαλακῆς σφ. π. οὕ. τ. καλεῖ. KÜHN.

Τάχα δὲ καὶ τὴν &c.] MS. τάχα δ' ἂν καὶ τὴν ἐ. τ. μ. σφ. π. οὕτω τις καλεῖ. Alias σφαῖραν μαλακὴν *Junius* in Nomenclat. ſimpliciter *pilam luſoriam* &c. explicat. JUNG.

86 Ἡ δὲ ἀπόῤῥαξις] Titulus C. A. eſt περὶ παιδιᾶς, ἥτις ἀπόῤῥαξις καλεῖται· *quod vero attinet ἀπόῤῥαξιν, oportebat*, &c. KÜHN.

87 Εὐτόνως] Mallem ἐντόνως *valide*, quo quidem ire videtur & εὐτόνως· vid. Segm. 107. nam tanto impetu pila ſolo impingenda eſt, ut reſiliens manu excipi queat. *Salm.* ἔδει τὴν σφαῖραν πρὸς τοὔδαφος εὐτόνως ῥήξαντα. KÜHN.

88 Ὑποδεξάμενον &c.] *Interpres* leg. ὑποδεξάμενον. SEB.

tum

tum pilam manu iterum remittere, &
106 numerabatur ſaltuum multitudo. * In Urania vero, hic quidem reclinans ſeſe, pilam in cœlum projicit: illis vero aſſilientibus cura erat eam, priuſquam terram contingeret, arripere: quod & Homerus in Phæacibus intelligere videtur. Quando porro

δημα τῆς σφαίρας, τῇ χειρὶ πάλιν ἀντιπέμψαι, καὶ τὸ πλῆθος τῶν πηδημάτων ἠριθμεῖτο.
* [89] Ἡ δὲ οὐρανία, ὁ μὲν [90] ἀνακλάσας αὑτὸν, 106
ἀπερρίπτει τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανόν· [91] τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις φιλοτιμία, πρὶν εἰς γῆν αὐτὴν [92] πεσεῖν, ἁρπάσαι, [93] ὅπερ ἔοικεν Ὅμηρος ἐν Φαίαξιν [94] ὑποδηλοῦν· ὁπότε μέντοι πρὸς τὸν τοῖ-

Ὑποδεξάμενον &c.] *Interpr. excipiendum*, quaſi legiſſet, *ὑποδεξάμενον*, quod eſt in *MSStis.* C. V. *ῥάξαντας ὑποδεξάμενον·* nec aliter *Salmaſius.* KÜHN.

Ὑποδεξάμενον &c.] MS. *σφ. πρὸς τοὔδαφος εὐτόνως ῥίξαντες, ὑποδεξάμενον τὸ πήδημα* &c. vere *ὑποδεξάμενον·* quomodo enim alias *ἀντιπέμψειε*; alterum *ῥίξαντες* corruptum eſt: in editione *Florentina* minus fuit, quæ habet *ῥίξαντα·* ſcilicet ξ pro ψ male poſitum, duplex pro duplici, ut non raro ab operis ſolet: & ſcribendum eſſe certum *ῥίψαντα.* Inde tamen fecere in *Baſilienſi ῥάξαντα.* Totum locum jam non dubito ita legere: *ἡ δὲ ἀπόρραξις· ἰδεῖν τὴν σφαῖραν πρὸς τοὔδαφος εὐτόνως ῥίψαντα, ὑποδεξάμενον τὸ* &c. Nolim tamen *ῥάξαντα* plane contemnere: fere eodem modo locutus *Euſtathius* ad Ὀδυσσ. θ. *ἀπόρραξις δὲ, ὅτ' ἂν τὴν σφαῖραν μὴ πρὸς τοῖχον, ἀλλὰ πρὸς ἔδαφος σκληρῶς, φασιν, ἀράττωσιν, ὥστε ἀποκρουομένην, ἅλλεσθαι πάλιν·* & magis id cum nomine *ἀπορράξεως* conveniat. JUNG.

Ὑποδεξάμενον] *Ὑποδεξάμενος* in textu: nec aliter *Kühnius*: *πέμπειν* dicitur, qui pilam mittit; qui accipit *ἀποδέχεσθαι·* utrumque reperies in *Clementis* ponendo inferius loco: cumque repercutit *ἀντιβάλλειν*, & mox *ἀντιπέμπειν.* At vero ſi quis pilam ſolo illidat, ut excipiat reſultantem, *τὴν σφαῖραν ῥάξασθαι* dicitur vel *ἀράττειν πρὸς τοὔδαφος·* *εὐτόνως* autem hic retinendum mox docebimus.

89 *Ἡ δὲ οὐρανία*] In C. A. titulus: *περὶ παιδιᾶς οὐρανίας.* KÜHN.

Ἡ δὲ οὐρανία, &c.] Eadem ſtructuræ ratio, qua modo dixit, *ἡ δὲ ἀπόρραξις*, non eſt enim ibi *στικτέον*, uti volebat *Jungermannus.* Senſus eſt: *Aporraxin quod attinet: Uraniam quod ſpectat*: & ita locuti ſunt caſtiſſimi ſcriptores Atticæ dialecti: monet ea de re *Corinthus* de *Dial. Att.* & alibi nos opportuno magis loco. *Ἀνακλάσας αὑτὸν*, *ſemet ipſum in tergum reflectens, reclinans*: *ἀνακλᾶν τὸν αὐχένα* eſt in *Ariſtæneto* & *Luciano.* Tum *ἀπορρίπτει* vulgo fuit: maluimuſque cum *Jungermanno ἀπερρίπτει.*

90 *Ἀνακλάσας αὑτὸν, ἀπορρ.*] C. A. *ἀ. αὐτήν·* eſt autem *ἀνακλάσας αὑτὸν, refringens cervicem*, ut eo melius in altum projicere pilam, jactamque oculis ſequi poſſit: *τραχηλισμὸς* vocatur hæc inflexio cervicis: *Faber Agoniſt.* pag. 20. *Athenæus* libr. I. c. 12. *τὸ κατὰ τοὺς τραχηλισμοὺς ῥωμαλέον* in pilæ ludo agnoſcit. *Salmaſius ἀπερρίπτει τ. σ.* KÜHN.

Ἀνακλάσας αὑτὸν, ἀπορρ.] MS. *ἀνακλ. αὑτὸν, ἀπερρίπτει* &c. & ſic emenda *ἀπερρίπτει*, ut mox *ἦν* pari modo. JUNG.

91 *Τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις*] E MS. & reponendum id pro *ἀλωμένοις* (quod in prior. edit.) e loco *Homer. Odyſſ.* θ. 374. *Sylburg.* colligebat, ut tum manu ad oram libri ſui, tum in Theſauro in *οὐρανίᾳ* notatum reliquit. SEB.

Τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις] C. A. & *Salm. τοῖς δ' ἀλλομένοις ἦν φιλοτιμία·* & ita reddit *Interpr.* KÜHN.

Τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις] Sic antea edebatur: & *Henr. Stephanus* adſcripſerat in ſuo Codice: *pro his duobus* (*ἦν ἀλωμένοις* puto) *debet eſſe participium aliquod una voce*: & iterum ad *ἀλωμένοις* adpoſuit: *ἀλλομένοις ut colligo ex* Homeri *loco citato in οὐρανίᾳ in Theſ.* Hæc itaque emendatio accepta debet referri *H. Stephano*: quam *Pollucis* eſſe ſcripturam etiam MS. noſter aperte confirmat, qui habet *ἀλλομένοις.* Verſus autem *Homeri*, quos noſter innuit, hi ſunt, quos *H. Stephanus* in Theſauro adfert, Ὀδ. θ.

Τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς
Ῥηϊδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.

Ubi *Euſtathius*, *Οὐρανία μὲν, ἡ εἰς οὐρανὸν τῆς σφαίρας ἀναβολὴ ἣν ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν δοκεῖ, ἐν τῷ,*

Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο
Πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων.

Quamvis ex altero verſu ſaltem primam voculam addat: ſed hi duo verſus proxime præcedunt, nullo interjecto, illos tres quos jam attuli. JUNG.

92 *Ἐμπεσεῖν*] MSS:i & *Salmaſ. πεσεῖν·* dubitarim enim an Græce dicatur *ἐμπεσεῖν εἰς γῆν.* KÜHN.

Ἐμπεσεῖν] MS. *πεσεῖν ἁρπ.* non *ἐμπεσεῖν*, & illud magis placet. JUNG.

Ἐμπεσεῖν] Cum *Kühnio* textus habet *πεσεῖν·* & itaque tale quid, quale de *οὐρανίᾳ Pollux* hic refert, habeat, & ſubinnuat *Homerus ἐν Φαίαξιν*, *in Phæacibus*: ut noſtri Interpretes intellexerint hunc locum, equidem ignoro: mihi prætereundem non videbatur, *Φαίακας* hic ab *Onomaſticographo* noſtro dici, illam *Odyſſeæ* particulam, quæ de Phæacibus agit; volumen putato octavum: novimus ex *Æliano* V. H. lib. XIII. cap. 14. præcipuas atque plurimas *Homerici* carminis partes nomen eſſe ſortitas a rebus, quas continebant: ſic itaque *ἡ ἐπὶ ναυσὶ μάχη*, *Δολωνία*, *ἀριστεία Ἀγαμέμνονος*, *νεῶν κατάλογος·* & quæ ibi recenſet alia: ad iſta mihi adeas omnino, quæ ſcripſere eruditiſſimi Commentatores, & in primis principem in his literis *Jac. Perizonium* lege: ſed hi tamen *Φαίακας* non meminere, quos itaque, me monſtrante, hic obſervabis, atque tibi notabis, ſi forſitan alibi occurrant ſimiliter. Poſt *ὑποδηλοῦν τελείαν στιγμὴν*, quæ fuit in *Baſileenſi* prioribuſque editionibus, revocavi, conſentiente *Jungermanno.*

93 *Ὅπερ ἔοικεν Ὅμηρος*] Locus modo indicatus. SEB.

Ὅπερ ἔοικεν Ὅμηρος] C. A. *ὥσπερ ἔοικε καὶ Ὅμηρος ἐν Φαίαξι δηλοῦν* &c. *δηλοῦν* ita etiam *Salm.* cætera uſque ad *εἴποις* Segm. 107. abſunt a C. A. & *Salmaſii* veteri Codice. KÜHN.

Ὅπερ ἔοικεν Ὅμηρος] MS. plenius: *ὅπερ ἔοικεν καὶ Ὅμ.* JUNG.

94 *Ὑποδηλοῦν, ὁπότε*] MS. *δηλοῦν.* SEB.

Ὑποδηλοῦν, ὁπότε] Mihi bene nota ita diſtinguendum: *ὑποδηλοῦν· ὁπότε* &c. male enim vulgo hæc inter ſe connectuntur: quum profecto quæ ſequuntur, non de *οὐρανίᾳ* ſolum intelligenda, ut falſo quoque intellexit *Eraſmus* in Adagio, *Rex aut aſinus*, qui & hoc præterea *προσαμαρτάνει*, quod *Pollucis* loco illuſtrandi ex *Homeri* Ὀδ. θ. verſus adfert de diſco, quem *Ulyſſes* tam valide mittit, ut ſe Phæaces omnes ſubmittant humi, quum debebat alios illos adferre qui inferius eadem *Odyſſea* ſequuntur, quos recitavi antea. Non inquam de *οὐρανίᾳ* ſolum intelligenda quæ ſequuntur, *ὁπότε μέντοι* &c. ſed ad peculiare genus ludi pilaris, quales multi fuere, quos *Noſter* credo omnes referre nec poſſet nec vellet: vel etiam aliis ſpeciebus potuit eſſe commune illud, quo victor *regem*, *aſinum* victus agebat: quod & *Euſtathius* ad Ὀδυσσ. θ. videtur innuere: *ὅτι δὲ τῶν αὐτὴν (σφαῖραν) παιζόντων τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, ὡς ἐπὶ σημειώματι τοῦ*

χον τὴν σφαῖραν [95] ἀντιπέμπειεν, τὸ πλῆθος τῶν πηδημάτων [96] διελογίζοντο· καὶ ὁ μὲν ἡττώμενος, ὄνος ἐκαλεῖτο, καὶ πᾶν ἐποίει τὸ προσταχθέν· ὁ
107 δὲ νικῶν βασιλεύς τε ἦν, καὶ ἐπέταττεν· * [97] εἴποις ἂν οὖν τοὺς σφαιρίζοντας; [98] σφαίρῃ παίζειν, [99] σφαῖραν ῥίπτειν, [100] βάλλειν, ἀφιέναι, πέμπειν, [1] προπέμπειν, ἐκπέμπειν, ἀντιπέμπειν, ἀνταφιέναι, ανταποφέρειν· [2] σφαιριστικὸν εἶναι, [3] εὔρυθμον, εὐσχήμονα, [4] εὔσκοπον, ἐπίσκοπον, [5] εὔτονον· ἔξεστι δὲ καὶ

pilam ad murum mittunt, ſaltuum multitudo numeratur. & victus quidem aſinus vocabatur, omneque peragebat injunctum illi officium. Victor vero Rex
erat, & injungebat. * Dices autem pi- 107
la ludentes, pila ludere, pilam jacere, mittere, emittere, dimittere, contra mittere, in adverſum jacere, expellere: pilæ idoneum eſſe, concinnum, compoſitum, diligentem, ſpeculatorem, intentum. Licet etiam

ἐγγοῦ, ὅσους δὲ τοὺς ἡττωμένους, ·δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοί· παραφέροντες καὶ χρῆσεις τὴν μὲν ἐκ τοῦ κατὰ Πλάτωνος Θεαιτήτου τοιαύτην· ὁ δὲ ἁμαρτὼν, καθεδεῖται ὥσπερ φασὶν οἱ (apud *Platonem* οἱ παῖδες οἱ) σφαιρίζοντες ὄνος· ὃς δ᾽ ἂν παραγένηται ἀναμάρτητος, βασιλεὺς ἡμῶν· τὴν δὲ, ἀπὸ Κρατίνου· εἶτον, ὅσοι ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας· τοὺς γὰρ ἡττωμένους, ὄνους καθῆσθαι ἔλεγον. Ita diſtinguendum ut dixi vero ſtatim ex MS. patet etiam clarius; mox enim non ἀντιπέμψειεν ſingulari, quod fortaſſe vitioſæ diſtinctioni cauſam dedit, in MS. habetur, ſed ἀντιπέμπειεν, quod repones. JUNG.

95 Ἀντιπέμψειεν] C. V. ἀντιπέμποιεν. KÜHN.

Ἀντιπέμψειεν, &c.] Ἀντιπέμπειεν e MSS. magis eſt commodius, cui itaque lectioni ut quadrarent ſequentia, reponendum videbatur διελογίζοντο· non tamen διελογίζετο, quod in Codice fuit *Voſſiano*, damnavero penitus: ſed alterum utrum erat reſtituendum.

96 Ἐλογίζετο.] C. V. διελογίσατο leg. διελογίζετο· hunc ludum tangit *Plato* in *Theateto*. KÜHN.

Ἐλογίζετο.] Διελογίζοντο ex eodem MS. noſtro, pro vulgato ἐλογίζετο repone. JUNG.

97 Εἴποις ἂν οὖν &c.] C. A. εἴποις δ᾽ ἂν τὸν σφαιρίζοντα &c. ita & *Salm.* KÜHN.

Εἴποις ἂν οὖν &c.] MS. εἴποις ἂν οὖν τὸν σφαιρίζοντα, σφ. non minus bene: quum & mox ſingularia ejuſmodi ſubjiciantur. JUNG.

98 Σφαῖραν παίζειν] Pro σφαῖραν παίζειν MS. habet σφαιροπαίζειν. Sed vix credo quem σφαιροπαίζειν unica voce protuliſſe: σφαίρᾳ παίζειν itaque forte ſcripſit *Pollux*: hoc enim modo potius dicunt, quamvis & alterum inveniatur, ut & *Euſtathius* uſurpavit in paulo antea adductis. JUNG.

Σφαῖραν παίζειν] Minus id, me quidem judice, Græcum: quod enim *Euſtathius* dixerit, ὅτι δὲ τῶν αὐτὴν παιζόντων &c. ſubintelligendum opinor παιδιὰν, aut ſcribendum αὐτῇ facili vitio: & bene vero habet σφαιροπαίζειν *Palatini* Codicis, ſcripſeris modo σφαίρῃ παίζειν, quæ vera lectio eſt, & in textum a nobis relata: *Clemens Pædag.* lib. III. c. 10. καὶ σφαίρῃ τῇ μικρᾷ παιζέτωσαν. Mox de MSS. repoſui προπέμπειν.

99 Σφαῖραν ῥίπτειν] Proverb. *Sphæram inter ſeſe reddere.* SEB.

Σφαῖραν ῥίπτειν] C. A. ſtatim, omiſſis interjectis, ſubjicit, προπέμπειν loco προσπέμπειν, ut & *Salmaſius*: C. V. etiam σφαῖραν omittit in hoc verbo ut & *Salmaſius.* KÜHN.

100 Βάλλειν, &c.] Deeſt in MS. βάλλειν, ἀφιέναι· & mox deeſt πέμπειν, ἐκπέμπειν, & ἀντιπέμπειν· Pro προσπέμπειν, MS. προπέμπειν habet, quod rectius mihi videtur, cum & *Seberi* MS. ita habet; *priorem mittere, emittere pilam.* JUNG.

1 Προσπέμπειν] MS. προπέμπειν. SEB.

2 Σφαιριστικὸν] C. A. σφαιριτικὸν εἶ. quod vulgato nolim præferre: *in pila luſu exercitatus.* KÜHN.

3 Εὔρυθμον] *Athenæus* lib. I. cap. 12. ἐφρόντιζον δὲ εὐρυθμίας οἱ σφαιρίζοντες· vid. & ſequentia, in quibus non ſatis explicat *Caſaubon.* hæc verba *Demoxeni*, θεοῖς γὰρ φαίνεθ᾽ ἢ νῆσος φέρειν. Solebant Poëtæ veteres pulchros Diis εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ᾽ ἄγχιστ᾽ ἐΐσκειν. KÜHN.

Εὔρυθμον] Erudite in *Cyrilli Gloſſis* antiqua voce εὔρυθμος exponitur *normis*: ſed quæ ſit in pilæ luſu εὐρυθμία *Clementis* patrum eruditiſſimi locus perquam concinnus explanabit *Strom.* libr. II, pag. 370. ὥσπερ οὖν τὸ σφαιρίζειν οὐκ ἐκ τοῦ κατὰ τέχνην πέμποντος τὴν σφαῖραν ἤρτηται μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ εὐρύθμως ἀποδεχομένου προσδεῖ αὐτῷ, ἵνα δὴ κατὰ νόμους τοὺς σφαιριστικοὺς τὸ γυμνάσιον ἐκτελῆται· cetera, quæ nihil ad nos & hanc rem, ponere omitto: viden' itaque hic τὸν τὴν σφαῖραν εὐρύθμως ἀποδεχόμενον, *qui ſcite pilam atque concinne excipit & repercutit*: & præter ea σφαιριστικοὺς νόμους hic obſerva, *leges luſorias*, ad quas ludentibus haud dubie fuit attendendum. Et fuiſſe, qui præmia victoribus conſtitueret, diceretur que ζαμίνωρ, ex *Heſychio* patet, qui ſic: Σαμίνωρ, τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων· in qua quidem voce, unde veniat, cœcum me profiteor. Adeo vero creberrimum fuit in Græcia id ludi genus, ut συσφαιριστὰς ſocios dixerint atque juvenes amicos: ſic quidem in ultima *Platonis* epiſtola, ſi genuina ſit ea: τοὺς πατέρας, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἐμοὺς ἀσπάζου, *amicos & cum quibus pila colluſi.*

4 Εὔσκοπον] C. A. εὔσκεπτον, *circumſpectum, bene collimantem, valentulum.* KÜHN.

5 Εὔτονον] MS. εὔτονον· non ἔντονον· & inde nimirum εὐτόνως Segm. 105. JUNG.

Εὔτονον] *Onomaſticon* vetus: Εὔτονος, *intentus*: ſed habebamus ſuperius Segm. 105. τὴν σφαῖραν εὐτόνως πρὸς τὸ ἔδαφος ῥήξαντα· ibique diſplicere nobis indicabamus, quam reponere tentabat vocem *Kühnius* ἐντόνως· nimirum εὐτόνως erat *fortiter* & *accurate* ſimul: *Heſych.* Εὐτόνως, ἰσχυρῶς, ἐλαφρῶς· & εὔτονος itaque, qui valide pilam ſeu projicere valet ſeu remittere: ſic igitur cum legat *Jungermanni* Codex, emendandum putavi. Alias & in phæninda σύντονον notavit *Athenæus*: πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ τὴν σφαιριστικὴν ἁμίλλης. Sed lubet de voce εὔτονος hoc notare amplius, eam ſignificare fortem atque firmum, quapropter *Heſychius*: Εὔτονος, εὐμενὴς, γενναῖος· & in *Gloſſis* antiquis: Εὔτονος, *lentus, ſufficiens*: διαρκὴς, optime, quibus illuſtrandis iſta *Luciani* de *Gymnaſiis* ſunt quam appoſitiſſima: ἔπειτα δὲ χρίομεν ἐλαίῳ καὶ καταμάττομεν, ὡς εὐτονώτερα γίγνοιτο· (τὰ σώματα) ἄτοπον γὰρ εἰ τὰ μὲν σκύτη νομίζομεν ὑπὸ τῷ ἐλαίῳ μαλαττόμενα, δυσραγέστερα καὶ πολλῷ διαρκέστερα γίγνεσθαι &c. ubi itaque vides corpora fieri εὐτονώτερα, ſi oleo perungantur: *habiliora* reddit *Benedictus*: ſed Romanam vocem non reperias, quæ vim Græcæ delineet exacte: id certum, εὐτονίαν cum ita, ut hic, ponitur denotare fortitudinem cum habili mobilitate conjunctam; & εὔτονα ſic igitur σώματα fuerint, corpora concinne & firmiter compacta, atque alacria. Illa porro exercitia, quæ ad firmam fortitudinem corpora componunt εὔτονα dici ſolent: *Paulus Ægineta* lib. I. cap. 17. τὸ μὲν εὔτονον γυμνάσιον, τουτέστι, τὸ βίαιον, πρὸς εὐτονίαν παρασκευάζει τούς τε μῦς καὶ τὰ νεῦρα· ibidemque paulo inferius: τὸ διὰ τοῦ κωρύκου τε

ſphæromachiam , pilæ ludum ad ſcyrum
nominare. Verum & cothurnicem ferire,
luſus eſt. Et ipſum opus , cothurnicis
ictus. Ludentes , cothurnicum ſectores ,
108 & στυμφοκόποι dicuntur. * Et cothur-
nices ferire, reverberare, inſtigare, irri-
tare , exaſperare. & hæc ex cothurni-
cum luſui pertinentibus nominibus. Et
τηλία quidem piſtrici ſimilis. Circulos
enim deſcribentes , cothurnices ad pu-
gnas mutuas conſtituebant : everſa ve-
ro , circuloque excidens vincebatur
& ipſa , & cothurnicis Dominus. Et
nonnunquam quidem pro ipſis lude-
batur cothurnicibus , nonnunquam pro

[6] σφαιρομαχίαν εἰπεῖν, τὴν ἐπίσκυρον τῆς σφαί-
ρας παιδιάν. [7] Καὶ μέντοι καὶ τὸ ὀρτυγοκοπεῖν
παιδιὰ, καὶ τὸ πρᾶγμα ὀρτυγοκοπία, καὶ οἱ
παίζοντες ὀρτυγοκόποι, καὶ [8] στυφοκόμποι ἐκα-
λοῦντο· * καὶ τὸ κόπτειν τοὺς ὄρτυγας, [9] καὶ ἀνα- 108
κλαδάλλειν, καὶ ἀνερεθίζειν, ἀνεγείρειν, παρο-
ξύνειν· καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ὀρτυγοκοπικῶν ὀνομά-
των· [10] καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι κύ-
κλον ἐμπεριγράψαντες, [11] ἐνίστασαν τοὺς ὄρτυ-
γας ἐπὶ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ
ἀνατραπεὶς καὶ ἐκπεσὼν τοῦ κύκλου, [12] ἡττᾶτο
αὐτός τε, καὶ ὁ τοῦ ὄρτυγος δεσπότης· καὶ ποτὲ
μὲν ἐπ' αὐτοῖς διετίθεντο τοῖς ὄρτυξι, ποτὲ δὲ καὶ

καὶ τῆς σμικρᾶς σφαίρας γυμνάσιον σύνθετον eſſe affirmat ἐξ εὐτόνου καὶ ταχέως· quæ eo libentius adfero , quod hanc in *Polluce* vocem illuſtrent. Ab hoc itaque corporis ſtatu ad animi vires tranſlata vox conſtantiam gravitati conjunctam deſignat : ſic eſt in *Epictetieis Arriani*: & *Origenes* in *Celſum* elegantiſſime lib. VII. pag. 336. διὰ τὸ τοῦ βίου δυσμίμητον , καὶ σφόδρα εὔτονον, καὶ ἐλευθέριον, καὶ πάντη πρὸς θάνατον καὶ κινδύνους ἀκατάπληκτον prophetarum fidem habitam eſſe refert Spiritui Sancto ſummique Dei oraculis , iique omnes ſanctiſſimi viri , protenus ſubjicit, παίγνιον ἀπέφηναν τὴν Ἀντισθένους καὶ Κράτητος καὶ Διογένους εὐτονίαν, elatum animum , & ad quævis pericula conſtantem ac invictum : non diſſimili ratione *Theophanes Cerameus* πίστεως εὐτονίαν laudat. Hæc quidem ὡς ἐν παρόδῳ.

6 Σφαιρομαχίαν] Apud Lacedæmonios agon erat σφαιρομάχια· *Euſtathius*. KÜHN.

Σφαιρομαχίαν] Nominat hanc *Statius* Epiſtol. ad *Marcellum*, quam *Sylvarum* libro quarto præfixit : *Exercere autem jocos non licet ? ſic ſecreto, inquit , ſed & ſpheromachias ſpectamus & pilaris luſus admittitur* : in ſphæriſterio ſcilicet iſtas pilaris ludi pugnas ſpectare ſolebant : ad hæc quæ notavit *Domitius Calderinus* ſuperius tetigi.

7 Καὶ μέντοι καὶ τὸ ὀρτυγοκοπεῖν &c.] C. A. καὶ μὲν καὶ τὸ ὀ. &c. ὀρτυγοκόποι , *Interpres*, *cothurnicum ſectores* : malim vocem Græcam retinere : pro στυμφοκόπος *Heſych.* στυμφοκόμπες , deque ipſa coturnice accipit. KÜHN.

8 Στυμφοκόποι] Supra VII, 136. SEB.

Στυμφοκόποι] Non dubito doctiſſ. *Leopardum* II. Emend. 7. ubi ſupra VII, 136. emendat στυφοκόμπους, ut eſſe ait apud *Ariſtoph.* & ejus *Scholiaſtem* , *Heſych.* *Suid.* *Favorin.* (adde & *Etymologicon* Magnum) & hic malle legere στυφοκόμποι· quamvis vulgatum hinc cum verbis *Pollucis* proferat , quod & MS. hic habet noſter, qui tamen ſupra VII, 136. diſerte στυφοκόμπους. JUNG.

Στυμφοκόμποι] Et hic in textu reſtitui στυφοκόμποι, uti nimirum & ſuperius VII, 136. cum MSS. omnibus reddideram pro corruptiſſima voce τυμφόκους. Στυμφοκόμπος ſcribitur per inſititiam literam μ vice στυφοκόπος· ſimili modo ὀρτυγοκόμπους habet *Scholiaſtes Ariſtoph.* ad *Aves*, ubi de στυφοκόμποις· quibus hoc erat ignotum , priſtinam & veram lectionem in στυμφοκόμπους mutarunt : ſed ad dictum locum vide , quæ Commentatores noſtri.

9 Καὶ ἀνακλαδάλλειν] *Henr. Stephan. ſi mendoſum non eſt verbum , ſignificat ramo excitare* : vide VII, 136. SEB.

Καὶ ἀνακλαδάλλειν] Hæc C. A. & *Salm.* non habet & mox omittit καὶ ſequens. *Heſych.* ἀνεκνάδαλλον. ἀνέκλων , ἔκνιζον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι, id eſt, *vellicabant*, *retrorſum agebant*. KÜHN.

Καὶ ἀνακλαδάλλειν] *Henr. Stephanus* adſcripſit : *apud Heſych.* ἀνεκνάδαλλον· noſter MS. hic habet , ἀνακλανδάλλειν· ſupra VII, 136. plane corruptus erat. JUNG.

10 Καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπ. &c.] Leg. τηλία μὲν ὁμοία (C. A. ὁμοίως) τῇ ἀρτοπώλιδος κύκλον (ita cum *Salmaſio* MSS.) ἐμπεριγράψαντες ἐνίστασαν (ita & *Salmaſius*) τοὺς ὄρτυγας· hic punctum, quod vocant, apponit C. A. ſubjicitque , ἐπὶ δὲ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους· quæ ſequuntur deinceps abſunt omnia uſque ad ὠνόμαζον etiam in V. C. *Salmaſii* : locum ita intelligo , quaſi in aſſere ſimili , quo utitur piſtoris uxor ad ſiccandum panem , circulum duxerint cothurnices commiſſuri , ut intra eundem aves illæ pugnarent. *Interpr. Ariſtoph.* Græcis in *Scholiis* notat , conſeptum ex aſſeribus in foro fieri ſolitum , ubi & farina venalis exponebatur , & cothurnicum erant commiſſiones : ſic locus *Pollucis* exponendus eſſet ita , quod ſcilicet cothurnicibus intra circumdatos aſſeres locus pugnæ datus ſit , æque ac artopolidi farinam venditturæ hujus modi ſolet fieri conſeptum : poſtea circulus ductus ſit intra aſſeres : ex quo ſi proturbaretur cothurnix vellicationibus cedens , abibat ejus dominus inferior : ſin perduraret, ictuſque omnes & injurias intra circulum concoqueret , vellicans victus erat. *Æſchin.* contra *Timarch.* ait τηλία τίθεται ἐν τῷ κυβείῳ. *Etymolog.* ἡ τηλία πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. KÜHN.

Καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπ. &c.] MS. καὶ τηλία μὲν ὅμοια τῇ ἀρτοπώλιδι κύκλον ἐμπεριγρ. Sed mihi non poteſt diſplicere, ut *Leopardus* II. Emend. VII. adducit hæc : καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι κύκλους ἐμπεριγράψ. quomodo certe ſcribendum videtur : niſi quod κύκλον ſingulari, ut in MS. eſt , pro vulgato κύκλους , quoque malim : quomodo & ſtatim κύκλου eodem numero ſequitur : & Segm. 102. Mentio alias ejus τηλίας & apud *Æſchinem* contra *Timarchum* , ad quem locum *Pollucis* & alium ex *Schol. Ariſtoph.* adnotat *Brodæus* VIII. Miſcell. 7. JUNG.

Καὶ τηλία μὲν &c.] Locus hic in vulgatis ita totus legebatur : καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι· κύκλους ἐμπεριγράψαντες , ἀνίστασαν τοὺς ὄρτυγας &c. unde , ni mutaveris eo modo , quo a nobis in textu eſt repoſitum , ſenſum non elicias. *Kuhnius* in omnibus viam præivit : & ita penitus , ut textus jam habet , adducit hunc locum *Meurſius* in ὀρτυγοκοπία , niſi quod κύκλους ſervet , a *Leopardo* forſitan edoctus. Prætuli tum ἐνίστασαν cum *Kuhnio* noſtro , atque in textum repoſui.

11 Ἀνίστασαν] MS. ἐνίστασαν. SEB.

Ἀνίστασαν] Emenda ut MS. noſter & *Seberi* habet, ἐνίστασαν , pro vulgato ἀνίστασαν· ſic ἐνιστάντες in eadem re Segm. 102. JUNG.

12 Ἡττᾶτο] MS. ἥττητο. JUNG.

109 [13] ἐπ' ἀργυρίῳ· * ἔσθ' ὅτε δὲ ὁ μὲν ἵστη τὸν ὄρτυγα, ὁ δὲ [14] ἔκοπτε τῷ λιχανῷ, [15] ἢ τὰ ἐκ τῆς κεφαλῆς πτερὰ [16] ἀπέτιλλε, καὶ εἰ μὲν ἐγκαρτερήσειεν ὁ ὄρτυξ, ἡ νίκη μετὰ τοῦ θρέψαντος αὐτὸν [17] ἐγίνετο· ἐνδόντος δὲ καὶ ὑποφυγόντος, ὁ κόπτων, [18] ἢ ὁ τίλλων ἐνίκα· τοὺς δὲ ἡττηθέντας ὄρτυγας ἐμβοήσαντες κατὰ τὸ [19] οὖς, αὐτοὺς ἐξιῶντο, λήθην [20] ἀνεργαζόμενοι τῆς τοῦ νενικηκότος φωνῆς· καὶ τὸ ἐμβοᾶν [21] τρυλίζειν, ἐντρυλίζειν ὠνόμαζον. 110 * [22] Ἐρῶ δὲ καὶ ἄλλων παιδιῶν ὀνόματα ταυτὸν ἔχουσων σχῆμα τῇ καταλήξει τῶν ὀνομάτων, βασιλίνδα, ὀστρακίνδα, [23] διελκυστίνδα, [24] μυΐνδα, χυτρίνδα, φρυγίνδα, [25] κυνητίνδα, [26] ἀκινητίνδα, σχοινοφιλίνδα, σκαπέρδα, [27] ἐφεντίνδα, στρεπτίνδα, πλειστοβο-

pecunia. * Eſtque nonnunquam, cum 109
hic quidem conſtituit cothurnicem: ille vero medio ferit digito, deinde capite pennam evellit. & ſi cothurnix induraverit, victoria penes ejus nutritorem eſt: concedente vero ea, & fugiente, feriens, aut evellens vincit. Cothurnices autem victas inclamantes, auribus excitabant, oblivionem victæ vocis conciliantes. & inclamare iſtud, τρυλλίζειν, & ἐντρυλλίζειν dicitur. * Dicam vero & aliorum 110
ludorum nomina eandem formam cum nominum definitione habentium. Baſilinda, oſtracinda, dielcyſtinda, myïnda, chytrinda, Phryginda, cinetinda, acinetinda, ſchœnophilinda, ſcaperda, ephentinda, ſtreptinda, pleiſtobo-

13 Ἐπ' ἀργύρῳ.] MS. ἀργυρίῳ· quod licet leviculum; hic tamen pro vulgato ἀργύρῳ emendem. JUNG.

Ἐπ' ἀργύρῳ.] Ἐπ' ἀργυρίῳ malui cum MS. *Jungermanni*: nec aliter *Kühnius*: Ita nimirum loqui ſolet *Pollux*: hoc capite Segm. 101. εἰ δὲ καὶ ἀργυρίῳ πράττειν ἠξίουν· & ſub ipſum capitis initium: ἀργυρίου τινὰ ἀριθμὸν ἐπιψηφίσαντες & ἐπιδιακείμενον ἀργύριον· notavimus ad Segm. 89.

14 Ἔκοπτε] De eo & antea *Noſter* Segm. 102. JUNG.

15 Εἶτα] MS. non εἶτα, ſed ἢ τὰ habet: rectiſſime: legendum enim, ὁ δὲ ἔκοπτε τῷ λιχανῷ, ἢ τὰ ἐκ τῆς κ. &c. duplici modo utebantur, vel percutientes digito, vel pennas de capite vellentes. JUNG.

Εἶτα &c.] Optime *Palatinus* Codex, ἢ τὰ pro εἶτα, quod omnino ſic reſtituendum aſſentior *Jungermanno*: paulo poſt: ὁ κόπτων ἢ ὁ τίλλων· quod apprime lectionem emendatam confirmat. Mox ἀπέτιλλε cum *Kühnio* reddidi: ſic & in *Meurſio* ſcriptum.

16 Ἀπέτιλε] Priores editiones ἀπέστειλε, perperam. *Leopardus* II, 7. SEB.

Ἀπέτιλε] C. V. ἀπέτιλλε· & ita legendum eſſe res ipſa admonuit, & jam interpretor: *eſt etiam ubi alter equidem cothurnicem in medio conſtituebat, alter vero eam medio percutiebat digito, etiam capiti pennas evellebat: ſi jam perduraret cothurnix, victoria erat penes ejuſdem nutritorem: ſin autem cederet, aut illus ſubterfugeret, vicerat percuſſor aut vulſor.* KÜHN.

Ἀπέτιλε] Noſter *Seberus* ex *Leopardo* repoſuit, ſic proferente II. Miſcell. pro vulgato ἀπέστειλε· edit. *Flor.* ἀπέστελλε· ſed reponendum potius, ut MS. noſter habet, ἀπέτιλλε, eodem παρατατικοῦ tempore, quo præcedens ἔκοπτε· & ſequentia. Clare ipſe *Pollux* noſtram ex MS. emendationem priorem & hanc ſtatim firmat: ubi, ὁ κόπτων, ἢ ὁ τίλλων ἐνίκα ait: nec ego ſat capio ἀπέτιλε *Leopardianum*. JUNG.

17 Ἐγίνετο.] MS. ἐγίγνετο. JUNG.

18 Ἢ ὁ τίλλων] C. V. ὁ τιλλῶν pro τίλλων. KÜHN.

Ἢ ὁ τίλλων] MS. ἢ τίλλων ἐνίκα ſine ὁ. Sed vulgata ex præcedentibus patent. JUNG.

19 Οὖς αὐτοὺς ἐξιῶντο] An ἐξεγνῶντο; *Leopard.* nihil mutat, qui mox tamen ἐργαζόμενοι. SEB.

Οὖς αὐτοὺς ἐξιῶντο] Victas coturnices ſanabant clamore per aureis illapſo, & ita efficiebant, ut obliviſcerentur vocis, quam audiverat ex adverſario victore. KÜHN.

Οὖς αὐτοὺς ἐξιῶντο] MS. οὖς αὐτοῖς, ἐξιῶντο, λήθην ἀνεργαζόμενοι τῆς τοῦ &c. & repone itaque ἀνεργαζόμενοι, ubi vulgo male eſt ἐρδαζόμενοι· *Leopardus* dicto loco protulit ἐργαζόμενοι. Sed nondum locus clarus tamen: egoque proſus cum *Sebero* noſtro hic hæreo: conjectabam quidem pro ἐξιῶντο, forte ἐξύοντο legendum, *ſcalpebant*. Sed nondum tamen reliqua tibi explanarem hic. JUNG.

20 Ἐρδαζόμενοι] Pro ἐρδαζόμενοι C. V. ἀνεργαζόμενοι. KÜHN.

Ἐρδαζόμενοι] Cum MSS. in textu ἀνεργαζόμενοι· *Kühnius* ἐργαζόμενοι in margine Codicis ſui, quod & *Meurſius* habebat. Illud ἐξιῶντο mendoſum, neque medentur MSS. videant alii. Mox τρυλλίζειν καὶ ἐντρυλλίζειν eſt in *Meurſio*; ſic & *Interpres*: nos utrumque ſimplici λ, cum MSS. edi curavimus.

21 Τρυλλίζειν, ἐντρυλλ. ὠνόμαζον.] C. V. τρυλίζειν ὠνόμαζον, omiſſo ἐντρυλλίζειν· vid. *Suid.* in ἐντρύλλισι. KÜHN.

Τρυλλίζειν, ἐντρυλλ. ὠνόμαζον.] MS. τρυλίζειν· omiſſo ἐντρυλλίζειν· & malim ſane uno λ, ut ſupra VII, 136. erat, ubi MS. ἐτρύλιζον. JUNG.

22 Ἐρῶ δὲ &c.] C. A. hic iterum pergit legitque, ὁρῶ δὲ &c. *video autem & aliorum luſuum nomina eandem habere formam quoad terminationem*; deſinunt enim omnia in ίνδα· & hæc eſt κατάληξις, non *definitio*, ut *Interpr.* KÜHN.

23 Διελκυστίνδα &c.] Ex veteri Codice delet *Salm.* διελκ. μυΐνδα, χυτρ. φρυγ. & mox σκαπ. ἐφεντ. στρεπτ. πλειστοβ. KÜHN.

24 Μυΐνδα, &c.] Puncta dialyſeos clare in MS. alias incertum videbatur μυΐνδα (quod tamen & ipſum reperitur) an μυΐνδα *Pollux* ſcripſiſſet. SEB.

Μυΐνδα, &c.] MS. μυΐνδα, χρυτρίνδα, φρ. ſed vitioſe medium. JUNG.

25 * Κινητίνδα] MS. κυνητρίνδα, etiam infra Segm. 114. an forte κυνητρίνδα; certe υ in principio manifeſtum, cumque mox habeant ἀπὸ τοῦ κυνεῖν, MS. expreſſe κυνεῖν, ὅ ἐστι καταφιλεῖν, ut ſi non κυνητρίνδα, tamen κυνητίνδα potius ſcribendum videatur. SEB.

* Κινητίνδα] C. V. κυνητρίνδα. C. A. omittit ſequens ἀκινητίνδα, & poſt κινητίνδα legit σχοινοφιλίνδα, ἀποδιδρασκίνδα, omiſſis interjectis. V. C. *Salm.* χρυτρίνδα habet pro ἀκινητίνδα. KÜHN.

* Κινητίνδα] Pro κινητίνδα MS. noſter, ſicut *Seberi*: κυνητρίνδα. Sed infra Segm. 114. κυνητίνδα habet: quomodo & hic *Sebero* noſtro videtur ſcribendum. Sed ſcribe ſis κυνητίνδα· id enim verum, docebo infra Segm. 115. JUNG.

* Κινητίνδα] *Kühnius* adſcripſit Codicis ſui margine κυνητίνδα, quod itaque in textum recepi: inferius monebitur accurate.

26 Ἀκινητίνδα &c.] MS. omittit ἀκινητίνδα, & σκαπέρδα· pro σχοινοφιλ. vero MS. noſter habet σχοινοφιλίνδα· ſicut & Segm. 115. MS. ſupra tamen in recenſione capitum Segm. 4. MS. σχοινοφιλίνδα auctius habebat, ut hic eſt. JUNG.

27 Ἐφεντίνδα] Deſunt in MS. tres voces ἐφεντ. στρ.

linda, apodidraſcinda. Regius itaque eſt, cum ſorte diſpoſiti, Rex quidem, quod faciendum eſt, præcipit: qui vero Famulus ſorte factus eſt, omnia peragit.
111 * Oſtracinda vero, cum pueri linea in medio ducta, & diviſi inter ſe duas in partes: hæc quidem extra teſtulam, al-

λίνδα, ἀποδιδρασκίνδα. [28] Βασιλίνδα μὲν οὖν ἐστιν, [29] ὅταν [30] διακληρωθέντες, ὁ μὲν βασιλεὺς [31] τάττῃ τὸ πρακτέον, ὁ δὲ ὑπηρέτης εἶναι λαχὼν, [32] πᾶν τὸ ταχθὲν ὑπεκπονῇ. * [33] Ὀστρακίνδα δὲ, [34] ὅταν γραμμὴν ἑλκύσαντες οἱ παῖδες ἐν μέσῳ, καὶ διανεμηθέντες, [35] ἑκατέρα μερὶς, ἡ μὲν τὸ ἔξω τοῦ ὀστράκου [36] πρὸς αὐτὴν εἶναι νομί- 111

πλειστεοβ. Quod autem ad ἐφετίνδα attinet, quod hic omittit MS. id habet tamen infra Segm. 117. (ἐφετίνδα licet ſcribat) etſi ibi vulgo ἀφετίνδα. JUNG.

28 Βασιλίνδα] C. A. titulus: περὶ βασιλίνδας, quam vocem *Interpretem* retinuiſſe vellem. *Salm.* poſt ἐστιν addit τέ. KÜHN.

29 Ὅταν] MS. τὸ ὅτ' ἂν διακλ. De *Baſilinda* hinc *Junius Nomenclatore*: & peculiari capite 16. lib. IV. Miſcell. *P. Nannius.* Infert hoc βασιλίνδα ſuo Lexico Græcarum vocum, quibus Tarentini ut ſuis uſi fuerint. *Joan. Juvenis Tarentinus*, quod libris de Tarentinorum antiquitate præfixit: quo jure inferciat, neſcio; etſi enim *Venus* βασιλὶς dicta fuerit a Tarentinis, ideo nec is, nec *Lilius Gyraldus* nobis perſuaſerit tamen id ludi genus ab ea dictum; ſimpliciter enim ἀπὸ τοῦ βασιλέως, quæ perſona princeps in eo ludo, denominationem tulit. JUNG.

30 Διακληρωθέντες] Id eſt, *ſorte diviſi*: quæ diviſio dicitur διάληξις vel ἀποκλήρωσις· vid. *Harpocr.* in διάληξις. KÜHN.

31 Προστάττῃ] MS. προστάττει. SEB.

Προστάττῃ] C. A. τάττῃ. *Salm.* τάττει. KÜHN.

Προστάττῃ] MS. τάττει· & id repone ſis pro vulgato προστάττῃ· mox enim ſequitur in MS. elegantiſſime, λαχὼν, πᾶν τὸ ταχθὲν ὑπεκπονῇ· quod ſtatim quoque *Polluci* noſtro reſtituendum eſt, qui certe nunquam illud ineptum πανταχόθεν ἀπεκπονῇ hic ſcripſit. JUNG.

Προστάττῃ] Textus habet τάττῃ ex C. A. mox ſcilicet eſt ὑπεκπονῇ, cum quo hoc conveniat, oportet: alterum id editum, etiamſi ſenſui ſufficiat, non itidem æque facit elegantiæ ſatis.

32 Πανταχόθεν ἀπεκπονῇ.] MS. ὑπεκπ. SEB.

Πανταχόθεν ἀπεκπονῇ.] C. A. pro πανταχόθεν ἀπεκπονῇ legit optime, πᾶν τὸ ταχθὲν ὑπεκπονῇ· quod ultimum ſaltem habet & C. V. *omne quod imperatum eſt, exſequi debet*: ὑπεκπονεῖν eſt ὑπουργεῖν. *Salmaſius* πᾶν τὸ ταχθὲν ὑπεκπονεῖ. KÜHN.

Πανταχόθεν ἀπεκπονῇ.] Egregiam hic a ſe operam dant MSS. quos ſecutus in textu reſtituerat *Kühnius*: πᾶν τὸ ταχθὲν ὑπεκπονῇ· quam lectionem quis non utriſque, quod ajunt, ulnis amplectatur. Illuſtrat hæc *Pollucea*, inque vices lucem accipit *Juſtini* locus I. 5. ubi de rege *Cyro*: *mox rex inter ludentes ſorte delectus*, (διακληρωθέντες erat in *Polluce*) *cum per laſciviam contumaces flagellis cecidiſſet, a parentibus puerorum querela eſt regi delata, indignantibus a ſervo regio ingenuos homines ſervilibus verberibus affectos*: vides itaque pueris regibus jus fuiſſe verberibus admonere, niſi juſſa capeſſerent, quos ſubjectos habebant imperio ſuo. Neque ſorte tantum ſed & alio ludi genere delectos fuiſſe muneri regio, bene monſtrat *Auctor* noſter Segm. 107. & *Platonis* in *Theateto* locus, quem in *Bulengero* c. 43. legere potes, cui *Meurſium* in voce Βασιλίνδα adde. Et alterum quoque ludi genus ab hoc non ita diverſum e *Maximo Tyrio* proferre lubet Diſſert. 2. ad ipſum finem: colligas ex illo loco, latis legibus conſtitutoque judice ſolere quoſdam, qui deliquerint, ad puerile tribunal ſiſti, atque, ſi objecta ſibi crimina diluere non valeant, infames cenſeri atque haberi in populo puerorum; quin etiam, ut dignam male factis pœnam luerent, auctione publica fuiſſe diſtractas eorum res ludicras, ut calculos, talos, & quæ ſunt talia plura: ſed diſertiſſimi potius philoſophi verba demus in medium: τί οὖν; οἱ παῖδες νόμους πρὸς ἀλλήλους θέμενοι, καθίσαντες δικαστήριον ἑαυτῶν ὑπάγουσιν (ἀπάγουσιν prætulero) κατὰ τοὺς αὐτῶν νόμους, κἆτα, εἰ δόξαι ἀδικεῖν, ψηφίζοιντο αὐτὸν ἄτιμον εἶναι ἐν τῷ τῶν παίδων δήμῳ, δημεύοιεν δὲ αὐτοῦ παιδικὰ χρήματα, τοὺς ἀστραγάλους καὶ τὰ παίγνια· quæ demum argute transfert ad damnatum ab Athenienſibus hominum ſapientiſſimum *Socratem*, tanquam cui curæ illud Attici populi judicium eſſe non debuit, ſicuti parvipenderet quis, ſi in puerorum cœtu cauſa cecidiſſet atque damnatus fuiſſet.

33 Ὀστρακίνδα] Vid. Proverb. *teſtulæ tranſmutatio* ubi tamen ſenſus *Pollucis* non ſatis clare ab *Eraſmo* expreſſus, ut *Henricus Stephanus* monet, remittens idcirco Lectorem & ad *Euſtath.* quem vid. in *Iliad.* fol. (edit. *Baſil.*) 1219. SEB.

Ὀστρακίνδα] C. A. περὶ ὀστρακίνδας. KÜHN.

Ὀστρακίνδα] Oſtracindam hodiernam apud *Belgas* explicat *Junius Nomenclatore*, cum *Pollucis* conferens. JUNG.

Ὀστρακίνδα] Plura de hoc ludi genere congeſſit eruditiſſimus *Meurſius*, qui tibi omnino eſt adeundus: in *Arriani* loco, quem adduxit, vide, num magis legendum velis περιστροφὴν pro ἀναστροφὴν· de ὀστράκου περιστροφῇ mox *Onomaſticographus* noſter, quod confirmatiorem reddit illam lectionem: elegantius ita hunc teſtularum ludum alludit. Meminit & *Etymologus* in Ἐφετίνδα, ubi *Ariſtophanem* ita finxiſſe ait alicubi ὀστρακίνδα αἰνιττόμενον τὸν ὀστρακισμὸν, prout *Cratinus* ἐφετίνδα commentus fuerit παρὰ τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γενομένας ἐφέσεις· nimirum ſub ludi nomine alteras illas res involvere voluit uterque: ſed in *Etymologico Magno* emenda: Ἐφετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς φινακικῆς, nam φινακικῶς vulgo, ſed hoc tamen & ita reſtituendum *Sylburgius* præcepit. Mox vero πρὸς αὐτὴν εἶναι νομίζουσα ſcribi, ſpiritu mutato, ſic potius optem: πρὸς αὑτήν· & ſæpiſſime quidem ita corrupte poſitum fuiſſe ſpiritum illum in *Lectionibus Lucianeis* docuit eruditionis eximiæ vir *Joann. Jenſius*, & olim etiam *Theon* in *Aratum* haud procul initio. Tum autem ὑποτελείαν στιγμὴν poſt τὸ εἶδον cum *Kühnio* poſui; qui & in Codicis ſui margine, hoc porro magis habet, quod poſt ἀφέντες interſerat δὲ· ſed haud eſt opus.

34 Ὅταν] MS. ὅτ' ἂν γρ. JUNG.

35 Ἑκατέρα μερὶς] *Utriuſque partis altera exterius teſtulæ ſibi vendicat, altera vero interius*: νομίζουσα tum pro νομίζει more Attico: poſt τὸ εἶδον diſtinguerem στιγμῇ ὑποτελείᾳ. KÜHN.

36 Πρὸς αὐτὴν] MS. αὐτῆς. SEB.

Πρὸς αὐτὴν] *Salm.* πρὸς αὐτῇ. KÜHN.

Πρὸς αὐτὴν] MS. πρὸς αὐτῆς i. e. ut & *Seberi*: pariter recte; *a ſe, pro ſe, pro ſua parte.* Lubet adſcribere de hoc luſu *Euſtathii* verba ad Ἰλιάδ. σ. Sed ea ſaltem, (duplicem enim expoſitionem habet) quæ ex *Platone Comico* excerpſit: inde enim & *Noſter* ſumpſit, ut conferenti tibi patebit. Πλάτων, ait *Euſtathius*, δέ φησιν ὁ Κωμικὸς φράζει αὐτὴν οὕτως· εἴξασι τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οἳ ἑκάστοτε γραμμὴν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες διανεμηθέντες δίχ' ἑαυτοὺς, ἱστᾶσιν αὐτῶν οἱ μὲν, ἐκεῖθεν τῆς γραμμῆς, οἱ δ' αὖ ἐκεῖθεν· εἷς δ' ἀμφοτέρων ὄστρακον αὐτοῖς ἀνεὶς εἰς μέσον ἑστώς· κἂν μὲν πέσῃ τὰ λευκὰ ἐπάνω, φεύγειν ταχὺ τοὺς ἑτέρους δεῖ· τοὺς δὲ, διώκειν· ὁ δὲ ἀναρρίπτων τὸ ὄστρακον, λέγει, νὺξ ἢ ἡμέρα· τουτέστι τὸ λευκὸν ἐπιφαίνεται τοῦ ὀστράκου, ἢ τὸ πισ-

ζουσα, ἡ δὲ [37] τὸ ἔνδον· ἀφέντές τινες κατὰ τῆς γραμμῆς τὸ ὄστρακον, ὁπότερον ἂν μέρος [38] ὑπερφανῇ, οἱ μὲν ἐκείνῳ προσήκοντες διώκωσιν, οἱ δὲ ἄλλοι [39] φεύγοντες ὑποστραφῶσι· ὅπερ εἶδος παιδιᾶς αἰνίττεται καὶ [40] Πλάτων ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαῖ-
112 δρον ἐρωτικοῖς. * ὁ μὲν τοίνυν ληφθεὶς τῶν [41] φευγόντων, [42] ὄνος οὗτος κάθηται· ὁ δὲ ῥίπτων τὸ ὄστρακον, [43] ἐπιλέγει νὺξ, ἡμέρα· [44] τὸ γὰρ ἔνδοθεν αὐτοῦ μέρος [45] καταλήλιπται πίττῃ, [46] ὃ τῇ νυκτὶ [47] ἐπιπεφήμισται· [48] καλεῖται δὲ καὶ ὀστράκου περιστροφὴ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς παιδιᾶς. [49] Ἡ δὲ διελκυστίνδα, παίζεται μὲν ὡς

tera intra eſſe æſtimatur: mittente autem aliquo ad lineam teſtulam: quæcunque pars ſuperior fuerit, hi ad illum feſtinantes perſequuntur, alii vero converſi fugiunt. Quod ludi genus & Plato innuit in Amatoriis ad Phædrum. * Quicunque 112
autem fugientium captus fuerit aſinus vocatur: hic vero teſtulam projiciens dicit: nox, dies: interior enim ejus pars pice oblita eſt, quæ nocti reſpondet: vocatur autem teſtulæ tranſmutatio, hoc ludi genus. Dielcyſtinda autem plerunque in

σπρὸν σκοτεινόν· ὅπερ ἐξ Ὁμήρου παρείλκυσται, νίφος εἰπόντος μελάντερον ἠΰτε πίσσα. Dixerat autem in prioribus θάτερον τὸ μέρος τοῦ ὀστράκου, πεπισσωμένον fuiſſe, τὸ ἐντὸς δηλαδή· τὸ δὲ ἐκτὸς, ἀπίσσωτον. Hæc noſtri *Pollucis* locum valde illuſtrant; nam *Eraſmiana* obſcura nimis ſunt: nec ipſe adſecutus locum valde *Pollucis* hunc, ut & *Seberus* noſter indicavit. JUNG.

37 Τὸ ἔνδον, ἀφέντές τινες] Leg. ἀφέντος δέ τινος· & ita *Interpr.* vertit. KÜHN.

Τὸ ἔνδον, ἀφέντές τινες] MS. τὸν ἔνδον, ἀφέντες τινὲς κ. JUNG.

38 Ὑπερφανείη] *Salmaſ.* ὑπερφανῇ· *apparuerit ſuperior, quibus illa pars propria eſt, inſequuntur, altera vero pars fugit averſa*: legerem enim οἱ δὲ φεύγουσιν ἀποστραφέντες, *in fugam avertuntur.* MSS. & *Salmaſ.* legunt φεύγοντες ὑποστραφῶσι· ubi etiam leg. ἀποστραφῶσι. KÜHN.

Ὑπερφανείη] MS. ὑπερφανῇ· quod magis placet quam vulgatum, ὑπερφανείη, quod profecto & falſum ita eſt, quum potius ὑπερφήνειεν debuiſſet notari proparoxytonως: ſed MS. rectius. JUNG.

Ὑπερφανείη] Reſtitui ὑπερφανῇ cum MSS. *alterutra pars ſuperior appruiſſet.* Mox edebatur vulgo φύγωσιν ὑποστραφέντες· ſed potior videbatur MSS. lectio: *Kühnius* in libri margine ἀποστραφῶσι, quod, non eſt rationis, cur præ altero deligere velimus. *Gloſſæ* Ὑποστρέφω, *redeo, revertor.*

39 Φύγωσιν ὑποστραφέντες.] MS. φεύγοντες ὑποστραφῶσιν. SEB.

Φύγωσιν ὑποστραφέντες.] MS. δὲ ἄλλοι φεύγοντες ὑποστραφῶσι, ὅπερ &c. neſcias fere utrum malis: ut noſter MS. ita & *Seberi* habet. JUNG.

40 Πλάτων, ἐν τοῖς &c.] *In Dialogo de Amore qui Phædrus inſcribitur* p. m. 200. KÜHN.

Πλάτων, ἐν τοῖς &c.] *Platonis* locus in *Phædro* eſt: φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων, καὶ ἀπεστερηκὼς ὑπ' ἀνάγκης ὁ πρὶν ἐραστὴς, ὀστράκου μεταπεσόντος, ἵεται φυγῇ μεταβαλών· ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν, ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθειάζων, &c. quem locum & *Eraſmus* indicavit adagione, *Teſtulæ permutatio.* JUNG.

41 Φευγόντων] Abeſt a C. A. φευγόντων· nec *Salmaſius* legit. KÜHN.

42 Ὄνος οὗτος κάθηται.] C. A. ὄνος οὕτω κάθηται. C. V. τοίνυν κ. *Interpr.* leg. οὗτος καλεῖται, quo non utimur: ſedebat enim in medio aſinus; ludibriis victorum ſine dubio expoſitus. KÜHN.

Ὄνος οὗτος κάθηται.] MS. ὄνος τοίνυν κάθ. JUNG.

43 Ἐπιλέγει νὺξ &c.] C. A. ἐπιλέγειν ἐξ· male: ſed facile inde elicueris vulgatum. *Valeſ.* ex *Euſtathio* pag. 1161. legit νὺξ ἢ ἡμέρα. KÜHN.

44 Τὸ γὰρ ἔνδον] MS. ἔνδοθεν. SEB.

Τὸ γὰρ ἔνδον] MSS. cum *Salm.* ἔνδοθεν. KÜHN.

Τὸ γὰρ ἔνδον] MS. noſter ut *Seberi*, τὸ γὰρ ἔνδοθεν α. JUNG.

Τὸ γὰρ ἔνδον] Ἔνδοθεν omnes habent MSS. quorum nos conſenſum ſequi decrevimus ubique, niſi reclamet aperta veritas. Tum protenus καταλήλιπται ad Atticæ dialecti normam edidi: πίττῃ καταλειφθεῖσαι de navibus alibi mihi lectum eſt, & νῆες ἀλειφόμεναι vel καταλειφόμεναι πίττῃ, *naves oblitæ pice.* Tandem καλεῖται δὲ καὶ ὀστρ. περ. &c. καὶ illud a vulgatis aberat male: *ſed & appellatur* ὀστράκου περιστροφὴ *id ludicri genus.*

45 Κατήλειπται] MSS. & *Salm.* καταλέληπται leg. καταλήλιπται, *oblita eſt.* KÜHN.

Κατήλειπται] MS. καταλέλειπται· ſcribe καταλήλιπται, Atticum id præ vulgato. Sic & ſupra VIII, 16. ubi vulgo κατείλειπτο, MS. habebat καταλήλειπτο. & ſupra Segm. 121. ἀληλιμμένῳ, MS. non invito, repono. JUNG.

46 Ὃ τῇ νυκτὶ &c.] C. A. καὶ τῇ ν. ἐ. *& nocti attributa eſt*: ſic & *Salm.* KÜHN.

47 Ἐπιπεφήμισθαι] MS. πεφήμισθαι· non ἐπιπεφ. JUNG.

48 Καλεῖται δὲ ὀστρ. περιστρ.] C. A. καὶ ὀστράκου π. *teſtulæ converſio.* *Plato* de *Republ.* libr. VII. τοῦτο δὴ, ὡς ἔοικεν, οὐκ ὀστράκου ἂν εἴη περιστροφὴ, ἀλλὰ ψυχῆς περιαγωγὴ ἐκ νυκτερινῆς τινος ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος ἰούσης ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι· ὀστρακίνδαν diverſis modis explicat *Euſtath.* in *Iliad.* pag. 1161. *Salmaſii* V. C. καλεῖσθαι δὲ καὶ ὀστράκου περιστροφήν. KÜHN.

Καλεῖται δὲ ὀστρ. περιστρ.] Καλ. δὲ καὶ ὀστρ. MS. noſter: & ſupple hanc particulam καὶ in vulgatis, omnino neceſſariam hic: non enim ſaltem ita dictam hanc παιδιὰν *Noſter* vult; ſed præter quod ὀστρακίνδας adpellationem habuerit, & περιστροφὴν ὀστράκου adpellatam fuiſſe. JUNG.

49 Ἡ δὲ διελκυστίνδα] Vide an idem ludus qui ἑλκυστίνδα, quem ſic *Euſtathius* deſcribit: δοκὸς αἰωρουμένης ἵστατο τετρημένη κατὰ μέσον, διῄρητο δὲ δι' αὐτῆς σχοινίον τι, οὗ ἑκατέρωθεν ἐξημμένοι δύο νεανίσκοι ἀνθεῖλκον, ἐντρέψαντες ἀλλήλοις τὰ νῶτα· ὁ δὲ βιασάμενος καὶ προαγαγὼν αὐτὸ τῆς δοκοῦ ἐνίκα τὸν ἕτερον. *Iliad.* fol. 1149. SEB.

Ἡ δὲ διελκυστίνδα] C. A. cum *Salmaſio* ἑλκυστίνδα· vulgatum habet etiam *Heſychius* cum aliis. KÜHN.

Ἡ δὲ διελκυστίνδα] Sequitur dielcyſtinda, quam hinc quoque explicat *Junius Nomencl.* *Euſtathius* videtur ἑλκυστίνδαν vocare: non enim dubito eum ad hanc παιδιὰν puerilem, plerumque tamen palæſtricam, (ubi talia manuum contentione magis ſerio quam joco peragebantur, unde & *Heſychius*: Διελκυστίνδα, παιδιά τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν παίδων ἐν τῇ παλαίστρᾳ·) reſpexiſſe, ubi ad iſta *Homerica* Ἰλ. ρ. ubi comparat Græcos & Trojanos trahentes ad ſe quoſque cadaver *Patrocli*, tali ἑλκυσμῷ.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν μεθύουσαν ἀλειφῇ,
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε, διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ' ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλειφὴ
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό.

palæſtris luditur, veruntamen etiam alibi. Duæ autem ſunt puerorum partes, alii trahentes alio: ſique ad aliam partem tranſmigrarint, penes illam victoria
113 eſt. • Myinda vero quidam connivens

[50] ἐπιτοπολὺ ἐν ταῖς παλαίστραις· [51] οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλαχόθι· δύο δὲ μοῖραι παίδων εἰσὶν ἕλκουσαι τοὺς ἑτέρους οἱ [52] ἕτεροι, ἐς τ' ἂν καθ' ἕνα [53] μεταστήσωνται παρ' αὐτοὺς οἱ κρατοῦντες. • [54] Ἡ δὲ μυΐνδα, ἤτοι καταμύων τις, 113

Ὡς εἴγ' ἔνθα τίκνυ ὀλίγη ἐνὶ χώρη
Εἵλκεον ἀμφότεροι. ---

Ibi nempe *Euſtathius*: *ἐνταῦθα δὲ σπουδαιοτάτῳ ἑλκυσμῷ παρακτικτέον, εἰ δοκεῖ, καί τινα ἑτεροῖον μὲν, ἀρχῆθεν δὲ παραδιδομένον, ὡς ἦν, ἡ* (ſcribo, ὡς ἦν ἡ) *ἑλκυστίνδα λεγομένη παιδιά*· quam tamen non deſcribit, ſed ejus partem quandam, ut ait, Scaperdam, ut mox ad *Pollucem*, ubi de Scaperda agit, paulo inferius adnotabimus: vide & *Magnum Caſaubonum* ad Satyr. V. *Perſii*, in illud, *funem reduco*, ubi ad ἑλκυστίνδαν refert, quod ajunt *funem contentioſum*, & *funem contentionis ducere.* Jung.

Ἡ δὲ διελκυστίνδα] Helcyſtindam & dielcyſtindam genera ludorum diverſa putavit *Meurſius*, qui & alios ſecum in illum traxit errorem: non differunt quicquam Ἑλκυστίνδα & διελκυστίνδα, ut bene vidit *Jungermannus* noſter, & facile quiſque conſpiciat, qui *Pollucis* & *Euſtathii* deſcriptionem componere voluerit, niſi quod *Euſtathius* rem penitius atque accuratius perſequatur, atque ludi modum exponat: ſed & idem ludus diverſa ratione peragi potuit, ſine δοκῷ· quam itaque διελκυστίνδαν nominavit *Pollux*, & cum δοκῷ ſeu trabe, quæ *Onomaſticographo* noſtro σκαπέρδα Segm. 116. quamque τῆς ἑλκυστίνδας partem ſtatuit *Euſtathius*. Porro de hoc exercitii genere *Mercurialis* etiam videndus de *Arte Gymn.* lib. III. c. 5. ubi & elegantem e *Platonis Theæteto* locum vir doctiſſimus adfert, quem & hic illuſtrando *Polluci* poſuiſſe juvabit: *καὶ ἂν μή πῃ ἀμυνόμενοι διαφύγωμεν, δίκην δώσομεν, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς παλαίστραις διὰ γραμμῆς παίζοντες, ὅταν ὑπ' ἀμφοτέρων ληφθέντες ἕλκωνται εἰς τὰ ἐναντία.* Hæc autem dielcyſtinda in palæſtris ut plurimum fuit exercita, *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλαχόθι*, ubi cum MSS. ἀλλὰ nolim omittere, ſiquidem & ita *Pollux* noſter haud procul initio capitis ſequturi loquatur.

50 Ἐπιτοπολὺ] MS. ἐπὶ τὸ πολύ. Jung.

51 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλαχ.] Abſunt iſta a C. A. uſque ad κρατοῦντες. C. V. ἀλλὰ non habet: ſenſus eſt quod pueri in duas factiones diviſi ſe invicem ad ſe pertrahere nitantur: nec finis eſt, antequam altera pars alteram ſingulatim ad ſe traduxerit. Kühn.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλαχ.] MS. οὐ μὴν καὶ ἀλλ. ſine ἀλλά. Jung.

52 Ἕτεροι] MS. vitioſe ἑταῖροι. Jung.

53 Μεταστήσονται παρ' αὐτοῖς &c.] MS. μεταστήσωνται παρ' αὐτοὺς οἱ κρ. ut ſcribendum potius eſt, quam ut vulgatur, μεταστήσονται παρ' αὐτοῖς. Jung.

54 Ἡ δὲ μυΐνδα] C. A. περὶ μυΐνδας. Kühn.

Ἡ δὲ μυΐνδα] Sequitur *Myinda*, quam *H. Junius* cum χαλκῇ μυίᾳ confundit: non vero & *Pollux*, ut patet ex iis quæ ſequuntur Segm. 123. Et *Heſychius* etiam ambo ſeparatim explicat. Jung.

Ἡ δὲ μυΐνδα &c.] Non eſt equidem hoc toto capite locus, ſi mihi credis, qui ſcrupuli atque ſalebrarum plus habeat, quam hic ipſe de myïnda: & *Meurſium* quoque id ipſum videntem difficultas abſterruit, ne quid in eo tentaret: poſuit itaque tantum paucula verba, quæque faciliora: & alii quoque manus abſtinuere: ſolus *Bulengerus*, *in Græco Pollucis*, inquit, *error eſt, quem ita reſtituc*: *αὐτίκα καταμύειν ἀναγκάζει, καὶ μύσαντα κρυφθέντας ἀνευρεῖν μέχρι φωράσῃ. καὶ μύσας ἄν τις προσάψηται προδείξῃ μαντευόμενος ἔστ' ἂν τύχῃ*· & apponere quoque reliqua placet, quibus ipſam ludi rationem exponit, unde poterit intelligi, quem *Polluceo* loco ſenſum accommodet: *In Græcis in Myinda unus aliquis connivens oculis, voces ſociorum obſervat, & quemcunque ſuffugientium arripuerit, hunc connivere cogit & conniventem caſu occultatos invenire; ſi tamen nomen ejus quem apprehenderit, divinarit*: interpretem egit *Pollucis* vir Doctiſſimus, ſed non ſanequam ubique felicem, quod planius conſtabit, cum, reſtituto loco, ſenſum ejus exponemus: hic itaque ſimul omnia complectamur, ne ſingula ſeorſim perſequi ſit opus. Ubi jam legis e MSS. cum *Kühnio*, Φυλάττου, βοᾷ, ante nos erat, φυλάττεται βοῶν, quod *Bulengero* expoſitum vidimus, *voces ſociorum obſervat*: ſed ſola vera eſt MSS. lectio. In iſtis αὐτίκα καταμύειν MSS. *Palatinus* & *Salmaſii* ἀντικαταμύειν· & hoc quidem egregie: ſed tamen αὐτίκα ceteri MSS. ſervant, quod itaque non expulimus; & appoſitiſſime remanet: *protinus in ſui locum ſuccedere cogit*: plene atque plane: hactenus illa facilia ſatis; quæ ſequuntur intricatiſſima: *Kuhnius* ad oram ſui libri: ἢ καὶ μύσας κρυφθέντας ἀνερευνῆσαι μέχρι φωράσῃ· nam in *Edit. Baſil.* male φεράσῃ· ſed multis nominibus præferri meretur, quam attulit emendationem *Jungermannus* noſter, ſiquidem ad MSS. lectionem accedat propius: textus itaque ſic habet: editum fuit ante nos, ἢ μύσαντος κρυφθέντος (κρυφθέντας editiones *Seberiana* priores) * ἀνευρῆσαι μέχρι φωράσῃ. Tum ſupplevimus e MSS. ſenſum inſerta ſequenti periodo vocula οὗ· atque protenus cum MSS. προσδείξῃ maluimus, quam cum vulgatis προδείξῃ· & mox tibi rationem dicam: tandem vero MSS. beneficio poſt μαντευόμενος addidimus λέγει, quo addito facilior eſt & perfectior ſenſus. Sed ne quidem in ipſis MSS. hic mihi locus ſatis integer atque ſanus exhiberi videtur; quod tu deprehendas facile ex illis manu exaratorum Codicum variantiis: itaque, ſi forſitan alicubi conjectura meliorem facere liceat, totum hic apponam, ut quidem emendandum exiſtimabam: Ἡ δὲ μυΐνδα, ἤτοι καταμύων τις, Φυλάττου, βοᾷ, καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφευγόντων λάβῃ, αὐτίκα ἀντικαταμύειν ἀναγκάζει, ἢ μύσαι καὶ τοὺς κρυφθέντας ἀνερευνῆσαι, (quamvis & in his acute Doctiſſ. *Jungermannus* emendaverit, ἢ μύσας τοὺς κρυφθέντας ἀνερευνᾷ, idque minime rejecerim) μέχρι φωράσῃ, ἢ καὶ μύσαι, οὗ ἂν τινὸς προσάψηται, (quo ſimili modo *Suidas* in Χυτρίνδα dixit, ἕως ἂν ἐφάψηται τινὸς) ἢ ἐάν τις προσδείξῃ μαντευόμενος λέγει, ἔστ' ἂν τύχῃ, aut forſitan mavelis ἕως ἂν τύχῃ. Scilicet in iſtis plura myïndæ genera delineat *Auctor* noſter, quæ ſingula ut melius atque expeditius intelligas, Latina adponere in animum induxi: *Myïndam quod attinet, ſeu clauſis quis oculis clamitat, Cave, & ſi quem ſubterfugientium ceperit, confeſtim ſuo loco oculos claudere cogit; ſeu connivere ſolet aliquis, & quærere latitantes, donec invenerit; ſeu etiam oculos occludere, atque aliquem conari prehendere, uſque dum tetigerit; aut ſi quis in eum, qui clauſis eſt oculis, digitum intenderit, divinando quendam de colludentium grege nominat, ſi forſitan, quis ille fuerit, adſequatur conjectans*: tum ille nempe in ejus ſuccedebat locum: ita conſtitutis *Onomaſticographi* verbis, ſenſus eſt planus atque facilis: adjutabunt eruditi operam noſtram, & ſi forte emendabunt. Sed de iſto προσδεικνύναι monendum reſtat, quod ego reddidi *digitum intendere*, commode, ni fallor: ſimile ludendi genus hac etiam tempeſtate viget: dixit aliquis, nec enim ſcriptoris ſuccurrit nomen, quendam de vili plebe δακτύλῳ Δημοσθένην προσδεικνύναι, quod *Plinius* eleganter ita expreſſit: *An ſi*

[55] Φυλάττου, βοᾷ, [56] καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφευγόντων λάβῃ, [57] αὐτίκα ἀντικαταμύειν ἀναγκάζει, ἢ μύσαντος κρυφθέντας [58] ἀνερευνᾷ μέχρι φωράσῃ, ἢ [59] καὶ μύσας οὗ ἂν τις προσάψηται, ἢ ἐάν τις [60] προσδείξῃ μαντευόμενος λέγει, ἔστ' ἂν τύχῃ. [61] Ἡ δὲ χυτρίνδα, ὁ μὲν ἐν μέσῳ κάθηται, καὶ καλεῖται, Χύτρα· οἱ δὲ τίλλουσιν, ἢ [62] περικνίζουσιν, ἢ καὶ παίουσιν αὐτὸν περιθέοντες· ὁ δὲ ὑπ' αὐτοῦ [63] περιστρεφομένου [64] ληφθεὶς,
114 ἀντ' αὐτοῦ κάθηται· • ἔσθ' ὅτε ὁ μὲν ἔχεται τῆς

voces obſervat, & quemcunque ſuffugientium arripuerit, ſtatim hunc connivere cogit, & conniventem occultatos caſu invenire: ſique quis connivens attingat, aut aliquis præmonſtret, divinatur, num adeptus ſit. Ollarius ludus, unus quidem in medio reſidet, & olla vocatur: alii vero vellunt, aut circumtrahunt, aut etiam verberant circumcurrentes. ſed ab ipſo converſo deprehenſus, ejus loco reſidet. • Eſtque nonnunquam, 118

Demoſthenes jure lætatus eſt, quod illum anus Attica ita demonſtravit, αὐτός ἐστι Δημοσθένης &c. Porro ab hoc ludendi genere petito more Romani milites *Chriſtum* percutientes, dicebant, προφήτευσον ἡμῖν Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε, ut commemoratur a *Matthæo* c. XXVI. & *Marco* cap. XIV. unde itaque in extremis *Pollucis* noſtri verbis hoc etiam modo legere licet: μαντευόμενος λέγει, ὅς ἐστιν, ἂν τύχῃ, *divinando dicit, qui ſit, ſi forte conjecſet.*

55 Φυλάττεται βοῶν] Pro φυλάττεται βοῶν C. A. βοῶν. C. V. φυλάττου βοᾷ, *quidam oculis connivens clamat, cave tibi!* quæ lectio vera eſt ſine dubio: vulgatæ lectioni fieri poſſet medela, legendo φυλάττεσθε, βοᾷ *cavete! clamat. Salmaſ.* leg. βοᾷν. KÜHN.

Φυλάττεται βοῶν] MS. καταμύων τις φυλάττου βοᾷ· optime nobis luſus illius morem ſervavit: legendum enim certo ſcio: καταμύων τις, φυλάττου, βοᾷ &c. Ille enim qui clauſis oculis eſſe cogitur clamat, *Cave*, in iſto luſu, poſtquam oculos concluſerit, ut reliqui ſciant ſibi cavendum eſſe, ne quem capiat. *Etymologicon Magnum*: Δραπετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς· ἔστι δὲ τῆς μυΐνδα καλουμένης τρόπος· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τῶν παίδων ὁ μέν τις μύει τοὺς ὀφθαλμοὺς βοῶν, Τηροῦ, φυλάττου· οἱ δὲ ἄλλοι, φεύγουσι, φυλασσόμενοι τοῦ ἀγρευθῆναι. JUNG.

56 Καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφ.] C. V. καὶ ὧν ἂν &c. C. A. καὶ ὃν ἂν ὑπὸ τῶν φευγόντων· vulgatæ nondum me pœnitet: quamvis *Salm.* etiam ex ſuo V. C. ὑπὸ τῶν φ. adnotet, & legat inde ἀπὸ τ. φ. KÜHN.

Καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφ.] MS. καὶ ἂν ἂν &c. JUNG.

57 Αὐτίκα καταμύειν ἀναγκάζει] C. A. ταμύειν ἀναγκάζει· vitioſe. C. V. ἀναγκάζῃ ἢ καὶ μύσας, οὗ ἂν τις προσάψηται &c. *Salm.* ἀντικαταμύειν. KÜHN.

Αὐτίκα καταμύειν ἀναγκάζει] Pro αὐτίκα καταμύειν, noſter MS. longe elegantius ἀντικαταμύειν habet: qua lectione nil verius: quem ille καταμύσας comprehenderit, hunc cogit pro ſe jam ἀντικαταμύειν, vel viciſſim καταμύειν, ipſe jam liber ab hac functione ludicra, & inter ὑποφεύγοντας. JUNG.

58 Ἀνευρῆσαι] Expunge hoc verbum, ac reſcribe vel ἀνευρεῖν, quod in prior. edition. vel ἐρευνῆσαι quod in MS. Ex utroque enim iſtud ἀνευρῆσαι neſcio quo noſtro infortunio ita depravatum modo irrepſit. SEB.

Ἀνευρῆσαι] C. A. ἐρευνῆσαι μέχρι φωράσαι, ἢ ἐάν τις προσδείξῃ, μαντευόμενος λέγει ἔστ' ἂν τύχῃ. *Heſychius* ἐπιτύχῃ· locum partim corruptum partim turbatum eſſe nemo non viderit: reſtituerem eum ſibi hunc in modum: ἢ καὶ μύσας, οὗ ἂν τις κρυφθέντων ἢ ἀνερευνήσει (*Salm.* ἀνερευνῆσαι & φωράσαι, & iſta delet, ἢ καὶ μύσας ἄν τις προσάψηται·) μέχρι φωράσῃ, ἢ προσάψηται, ἢ ἐάν τις προδείξῃ, μαντευόμενος λ. ἔστ' ἂν ἐπιτύχῃ· *aut ſi quis clauſis oculis ubi quis occultetur, ſcrutabitur, donec deprehenderit, aut contigerit aliquem, aut ſi quis præmonſtret* (oculis ſcilicet conniventibus) *divinat tamdiu, donec conjecerit*: ultimum modum ludendi μυΐνδαν *Heſychius* etiam explicat his verbis: Μυΐνδα, παιδιά τις οὕτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· καταμύων γάρ τις τὸ ἐρωτώμενον ἀποφαίνεται σχεδιάζων, ἕως ἂν ἐπιτύχῃ· ἐὰν δὲ ἁμαρτὼν ἀναβλέψῃ, πάλιν καταμύει. *Salm.* leg. ἢ ἐάν τις προσδείξει μ. λ. ἔστ' ἂν τ. προδείκνυμι eſt, manu clauſum oſtendo alteri, qui clauſis oculis divinat, quid vel quale vel quantum ſit quod occultatur. KÜHN.

Ἀνευρῆσαι] MS. κρυφθέντας ἀνερευνᾷ μέχρι &c. Et antea vulgati ſane etiam κρυφθέντας, ſed pro altero ἀνευρεῖν habebat. In MS. ſuo legi ἐρευνῆσαι indicat *Seberus* noſter. Sed noſtra lectio certe reponenda eſt, indicativa oratione, ut alia hic: non infinita. Turbat tamen adhuc illud μύσαντος, & pro eo libens facerem μύσας τούς. Sed nolim tamen quid temere, non favente MS. liceatque forte exponere, ἢ μύσαντος, id eſt, *ἐν τῷ αὐτὸν μύσαι, dum ille conniveret*, reliquos interim occultantes ſeſe, deinde quærit. JUNG.

59 Μύσας ἂν τις] MS. μύσας οὗ ἂν τ. πρ. nec videtur illud οὗ in vulgatis bene deſiderari. JUNG.

60 Προδείξῃ μαντ. ἔστ' ἂν τύχῃ] MS. προσδείξῃ μαντ. λέγει ἔστ' ἂν τ. SEB.

Προδείξῃ μαντ. ἔστ' ἂν τύχῃ] MS. noſter προσδείξῃ μαντευόμενος λέγει ἔστ' &c. ſed quid eſt προσδείξῃ; Ego me non intelligere fateor lubens, ut nec vulgatum προδείξῃ. Et mihi videtur valde veriſimile legendum eſſe προσθίξῃ, quod cum præcedenti προσάψηται idem fuerit: quum quis tetigerit, divinando dicit, donec eum, qui fecerit, nominaverit ipſum. Jam totum hunc locum ut legendus videtur adſcribere placet: ἡ δὲ μυΐνδα· ἤτοι καταμύων τις, φυλάττου, βοᾷ, καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφευγόντων λάβῃ, ἀντικαταμύειν ἀναγκάζει· ἢ μύσαντος (an μύσας τούς, ut dixi?) ἂν κρυφθέντας ἀνερευνᾷ, μέχρι φωράσῃ, ἢ καὶ μύσας (οὗ) ἂν τις προσάψηται· ἢ ἐάν τις προσθίξῃ, μαντευόμενος λέγει, ἔστ' ἂν τύχῃ. Ita habes tres formas myindæ. In poſterioribus tamen diſtinguendis nondum ſum certus, an forte recte: φωράσῃ· ἢ καὶ μύσας, οὗ ἂν τις προσάψηται, ἢ ἐάν τις προσθίξῃ, μ. &c. Sed quid in ludicris moramur? JUNG.

61 Ἡ δὲ χυτρίνδα] C. A. περὶ χυτρίνδας· vid. *Heſych.* h. v. & *Suid.* &c. KÜHN.

Ἡ δὲ χυτρίνδα] MS. ἡ δὲ χυτρίδα· male. Et hoc ad Belgicos luſus transfert *Junius Nomencl. Heſychiana* ſunt: Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος τοιαύτας· (ſcribe τοιαύτης) καθίζεται τις ἐν μέσῳ, εἶτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθεζόμενον, ποιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφεσθαι, ἕως ἅψηται τινὸς τύπτοντος αὐτόν· εἶτα καθίζεται ὁ ληφθείς. JUNG.

62 Περικνίζουσι] C. A. ἢ δὲ περικλώζουσιν, *vel cum exploſione & ſibilo circumeunt, circumſibilant*, quæ lectio non ſpernenda. C. V. ſimpliciter κνίζουσι, quod jam præcedenti τίλλειν ineſt. KÜHN.

Περικνίζουσι] MS. κνίζουσιν ſimpliciter, pro vulgato compoſito: & placeat ut præcedens τίλλουσιν· & ſequens παίουσιν. JUNG.

63 Περιστρεφομένου] C. A. & *Salmaſ.* στρεφομένου. *Heſych.* ποιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφεσθαι. KÜHN.

64 Ληφθεὶς] E MS. prior. edit. λυφθ. vid. *Heſych.* qui brevior. SEB.

Ληφθεὶς] Ληφθεὶς etiam noſter MS. habet. JUNG.

ut

ut quis capiti ollam impoſitam ſiniſtra teneat manu, in circulo obambulans. hi vero ipſum feriunt interrogantes, quis ollam? Et ille reſpondet: ego Midas. quemcunque vero contigerit pede, hic pro eo cum olla circumit. Phryginda, teſtulas contritas ſiniſtræ manus digitis interponentes, teſtulas dextra manu ſecundum numerum feriunt. Sed cinetinda, a κινεῖν, quod oſculari eſt, nomen ſumpſit, quod teſtari videtur Crates,

χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν [65] τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ, περιθέων ἐν κυκλῳ, οἱ δὲ [66] παίουσιν αὐτὸν ἐπερωτῶντες, τίς τὴν χύτραν; [67] κἀκεῖνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας· [68] οὗ δ' ἂν τύχῃ τῷ ποδὶ, ἐκεῖνος ἀντ' αὐτοῦ [69] περὶ τὴν χύτραν περιέρχεται. [70] Ἡ δὲ Φρυγίνδα, ὄστρακα [71] τῶν λείων μεταξὺ τῶν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς δακτύλων [72] διαθέντες, [73] ἐπικρούουσι τὰ ὄστρακα τῇ δεξιᾷ [74] κατ' ἀριθμόν. [75] Ἡ δὲ κυνητίνδα, ἀπὸ τοῦ κυνεῖν, ὅ ἐστι καταφιλεῖν, [76] ὠνόμασται, [77] ἥπερ ὑποδηλοῦν ἔοικε [78] Κράτης

65 Τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ κυκλῶν] MS. τῇ λ. περιθέων ἐν κύκλῳ· οἱ δέ. SEB.

Τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ κυκλῶν] Abeſt a C. A. dein una cum C. V. τῇ λαιᾷ περιθέων ἐν κύκλῳ· videtur poſt λαιᾷ interpungendum, & dein legi debere, οἱ δὲ περιθέοντες ἐν κύκλῳ. *Salm.* leg. etiam περιθέων ἐν κ. KÜHN.

Τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ κυκλῶν] MS. plenior: λαιᾷ περιθέων ἐν κύκλῳ· οἱ δὲ &c. quo pacto quum & *Sebers* MS. habeat, videtur locus vulgo mutilus, & ſupplendus ideo: nam ait & mox περιέρχεται. JUNG.

Τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ κυκλῶν] Supplevimus hic e MSS. quæ deerant vulgo. *Kühnius* autem, dum reſtituit, οἱ δὲ περιθέοντες ἐν κύκλῳ &c. non recte cepiſſe ludi formam videtur: qui ſcilicet ad ollam erat, caput ejus læva manu prehenſum tenebat, eamque circumcurſitabat, donec ludentium aliquem tetigiſſet: is eſt eximius Manuſcriptæ lectionis ſenſus. Quæ ſequuntur, alio legi modo in MSS. Commentatores adnotant, ſed corrupta pariter, & a *Kühnio* invita quoque *Minerva* tentata: nos tamen non dubitamus, quin MSS. ſcripturam ita vere liceat emaculare: τίς τὴν χύτραν; κἀκεῖνος ἀποκρίνεται, ἀναζητεῖ· ἢ, τίς περὶ χύτραν; κἀκεῖνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας· *quis ille, qui ollam?* (ſcilicet κατέχει, *tenet*) *reſpondet ille, require ſis: aut, quis eſt circa ollam? tum iterum ille: Ego Midas;* quæ, puto, ſunt liquida: non tamen in textum retuli, quod non iiſdem ſic in MSS. literis legatur. Mox *Kühnius* in textu οὗ bene. In ceteris MSS. lectioni non cedit vulgata.

66 Παίουσιν] *Ille capite ſuſtinet ollam ſiniſtraque, alii vero circumcurſitantes verberant illum, ſimulque interrogant &c.* KÜHN.

67 Κἀκ. ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας.] C. V. ἀποκρίνεται· ἀναζητεῖ· ἤτις περὶ χύτραν, κἀκεῖνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας· quæ confuſa ita in ordinem redigerem: ἀναζητοῦντες τίς περὶ χύτραν; κἀκεῖνος &c. *Salm.* ἐγὼ Μίδας. KÜHN.

Κἀκ. ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας.] MS. noſter tota linea auctior: κἀκεῖνος ἀποκρίνεται, ἀναζητεῖ· ἢ, τίς περὶ χύτραν· κἀκεῖνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας· οὗ δ' ἂν &c. nec videntur repetita falſo, & errore quodam. Si *Cratetis* Παιδιὰν, ex qua forte hæc talia *Noſter* bonam partem hauſit, ut mox innuere videtur, nobis reliquiſſet invidioſa vetuſtas, vel τὸν τὰ περὶ τῆς Ἑλλήνων παιδιᾶς γράψαντα, *Euſtathio* laudatum, haberemus, de ejuſmodi judicium facere in promptu eſſet. Nunc quoniam multa ejuſmodi generis in ſolo *Polluce* ſuperſunt, hic in tenebris ſæpius micare cogimur, ludentes nimirum in capite ludicro: οὗ vero pro ᾧ vulgato omnino repone ſis quoque: οὗ, id eſt, οὗ τινές. JUNG.

68 ᾧ δ' ἂν τύχῃ] Legendum οὗ δ' ἂν τύχῃ &c. & ita *Salm.* KÜHN.

69 Περὶ τὴν χύτρ. περιέρχ.] C. A. παρὰ τὴν χύτραν περιέρχεται· malim ἔρχεται, *ille ad ollam venit, vel ollam ſubit capite.* KÜHN.

Περὶ τὴν χύτραν περιέρχεται] Ita recte Codices editi: *Kühnius* in libri ſui margine: *f.* ἐπὶ τὴν χύτραν παρέρχεται· ſed fruſtra: non ſcilicet intellexit homo doctiſſimus ludi rationem, ut a nobis obſervatum.

70 Ἡ δὲ Φρυγίνδα] C. A. περὶ Φρυγίνδας. *Heſych.* h. v. παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων. KÜHN.

Ἡ δὲ Φρυγίνδα] Sequitur Φρυγίνδα· eam *Turnebus* XXVII. Adverſ. 33. in Codice *Juſtinianeo* reponens, ita interpretatur hic, *ludus, quo teſtulis levibus & politis inter manus ſiniſtræ digitos poſitis, dextra numeroſe teſtulas pulſabant. Heſychius* & fabas in eum luſum veniſſe indicat: Φρυγίνδα, παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων. An inde nomen? Φρυκτοὶ enim *fabæ*: vid. *Suid.* & *Etymol.* in διαφρυκτοῦν· & *Heſychium* in διαφρυκτος. JUNG.

71 Τῶν λείων] Ὄστρακα τῶν λείων; *teſtas leves*, non *contritas*, ut *Interpr.* KÜHN.

Τῶν λείων] MS. λειῶν· dixit vero ὄστρακα τῶν λείων, ut Segm. 119. ὄστρακον τῶν θαλαττίων. JUNG.

72 Διαθέντες] C. A διατιθέντες. KÜHN.

73 * Ἐπικρούουσι] Tolle aſteriſcum ante ἐπικρούουσι· id enim & MS. habet & Edit. *Florentina*: nam quod ἐπιχρούουσι in *Baſil.* legebatur, vitio operarum contigit, ut σφαλμάτων recenſio ad calcem adjecta docet. JUNG.

74 Κατ' ἀριθμόν.] C. A. una cum V. C. omittit κατ' ἀριθμόν. KÜHN.

Κατ' ἀριθμόν.] Deſunt in MS. κατ' ἀριθμόν. JUNG.

75 Ἡ δὲ * κινητίνδα] Vid. ſupra Segm. 110. SEB.

Ἡ δὲ * κινητίνδα] C. A. κινητρίνδα cum titulo περὶ κινητρίνδας· at C. V. bis κυνητίνδα; quod convenit cum κυνεῖν, *oſculari*: ita enim legendum eſſe patet ex C. V. ubi eſt ἀπὸ τοῦ κύνειν· eadem affert e C. V. *Salmaſ.* in Notis. KÜHN.

Ἡ δὲ * κινητίνδα] Sequitur Cynetinda: κινητίνδα, ut vulgatum eſt, & mox, κινεῖν. Sed *H. Stephanus* in ſuo Codice, ἴσως κυνητίνδα, adſcripſit, & mox: ἴσως κυνεῖν, *ut in Theſauro dixi.* Alterum probo, quum etiam MS. noſter κύνειν habeat: non & prius: nam emendandum & hic eſt: ἡ δὲ κυνιτίνδα ἀπὸ τοῦ κυνεῖν &c. quamvis enim & MS. noſter illud κυνητίνδα expreſſe hic ita habeat, tamen κυνιτίνδα mox legendum probabo ex verſu *Comici Cratetis*: & Segm. 110. κυνιτίνδα MS. noſtrum habuiſſe indicavi. JUNG.

Ἡ δὲ * κυνητίνδα, ἀπὸ τοῦ * κινεῖν] Ejectis quæ in *Seberi* erant editione, ſtellulis in textu a me repoſitum eſt κυνητίνδα & κυνεῖν, quod & ita dederat ad Codicis ſui oram Erudítiſſ. *Kühnius*. Κυνητίνδα nimirum, ut mox ἀκινητίνδα, non κυνιτίνδα, quod maluit *Jungermannus* noſter, ſcribendum eſt: verſiculi *Cratetis*, quorum modulo nitebatur hanc probare ſcripturam *Jungermannus*, alio poſſent atque alio modo digeri, ut hac quidem a parte iſti lectioni non ſit ſubſidium: quin etiam pependerit forſitan ille ſcribendi modus a moduli neceſſitate. Mox ἥπερ pro vulgato ὅπερ placuit magis: in *Timæo Platonis*: ἧπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδέας καθορᾷ· quæ *Chalcidius* interpretatur: *atque ut mens idearum genera contemplatur.*

76 Ὠνόμασται] Non eſt in C. A. KÜHN.

77 Ὅπερ ὑποδηλοῦν] Pro ὅπερ, C. A. ὅθεν, quod nolim. KÜHN.

Ὅπερ ὑποδηλοῦν] MS. ἥπερ ὑποδηλοῦν &c. male antea vulgati ὅπερυποδηλοῦν· quod vitioſum adnotaverat & *Schottus* noſter, forte ὅπερ ὑποδηλοῦν ſcribendum indicans, ut *Seberus* noſter edidit. Sed bene & MS. noſter; ἥπερ ὑποδ. ἥπερ pro *ſicut*, ut alicubi ſupra quoque adnotaſſe memini. JUNG.

78 Κράτης ἐν Παιδιαῖς] C. A. ἐν παιδιᾷ· *Athenæo* lau-

115 ἐν Παιδιαῖς· * σχεδὸν δὲ καὶ περὶ τῶν πλείστων ὁ ποιητὴς [79] εἴρηκεν οὗτος ἐν τῷδε τῷ δράματι· [80] φησὶ δ᾽ οὖν [81] παίζειν ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσι τὴν κυνητίνδαν, ὥσπερ εἰκὸς, [82] τοὺς καλοὺς φιλοῦσα δέ. [83] Ἡ δ᾽ ἀκινητίνδα, [84] ἅμιλλαν τοῦ ἀκινητεὶ μένειν εἶχεν. [85] Ἡ δὲ σχοινοφιλίνδα, κάθηται κύκλος, εἷς δὲ [86] σχοινίον ἔχων λαθὼν παρ᾽ αὐτῷ τίθησι· κἂν μὲν ἀγνοήσῃ ἐκεῖνος παρ᾽ ᾧ κεῖται, περιθέων περὶ τὸν κύκλον, τύπτεται· εἰ δὲ μάθοι, περιελαύνει [87] τὸν θέντα τύπτων.

in Ludis. * Sed fere de pleriſque in ea Fabula idem Poëta diſſeruit. Dicit igitur inter cœtus viriles cinetinda ludi, utpote inter Amicos optimos. Acinetinda autem contentio erat, quis ſeſe immobiliter ſtando ſuſtineret. Schœnophilinda; in circulo ſedetur, unus autem funem habens, clam apud aliquem deponit: ſi vero ille, apud quem jaceat, ignoraverit, circulum circumcurrens vapulat: ſi vero deprehenderit, currentem fugat verberibus. 115

dantur *Cratetis* Παιδιαὶ libr. XI. cap. 8. KÜHN.

Κράτης ἐν Παιδικοῖς] *Crates* ἐν Παιδικοῖς, ita enim recte *Dalechampium* pro παιδιαῖς legere ait *Caſaubonus* noſter XI. *Athen.* 8. apud *Athenæum* lib. XI. laudatur. Noſter tamen MS. hic ſingulari habet, Κράτης ἐν παιδικῷ· ita ut parvulum ἰῶτα τῷ alpha adſcribatur. JUNG.

79 Εἴρηκεν οὗτος] MS. alio ordine: οὗτος εἴρηκεν. JUNG.

80 Φησὶ δ᾽ οὖν &c.] Abſunt hæc verba a C. A. & *Salm.* uſque ad φίλους· poſt φησὶ δ᾽ οὖν παίζειν interpungerem, verſibus ita conſtitutis:

Ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσι τὴν κυνητίνδα,
Ὥσπερ εἰκὸς τοὺς καλοὺς φίλους. ——

Ait igitur ludere ſe

In virilibus choris τὴν κυνητίνδα,
Ut decet bonos amicos. —— KÜHN.

Φησὶ δ᾽ οὖν &c.] *Meurſius* etiam *Cratetem* in Παιδιαῖς hinc laudat, ſcribitque κυνητίνδα & κυνεῖν, ut nos repoſuimus in textu: neque aliter emendat in libello de Ludis Græcorum, ubi cum exponat, eum forte luſum eſſe, quo pueros auribus prehenſis, & viciſſim aures apprehendere juſſos, oſculabantur, doctiſſimum virum aberrare veritate puto; nam id ludi genus non erat, ſed oſculi quidam modus, quod pueris pangebant: hæc autem κυνητίνδα, cum in ludis puerilibus recenſeatur, inter ipſos exercita pueros ludendi forma fuit. *Comici* verſum nec *Meurſius*, nec quiſquam alius attigit, rei difficultate omnes abſterriti: nos illam lectionem textui reddidimus quam *Palatinus* Codex ſuggeſſit: de femina, quæ petulantem agebat atque laſcivam vitam, ſermonem eſſe puto; quæque adeo cynætindam inter juvenes ludere geſtiebat, ut deſideratis eorum oſculis potiretur: neque cuivis etiam oſcula pepigiſſe, ſed formoſioribus ſaltem volebat: iſta dum ad animum meum attentius revoco, ſuccurrit ſi forte an *Crates* nobiliorum atque potentiorum civium vitam atque res geſtas hac fabula perſtrinxerit, & cuique luſum, quem luderent, adſignaverit, qui factis eorum delineandis eſſet aptiſſimus. Porro penſitare te velim, num etiam Κρατῖνος vitio ſit poſitus in *Etymologo* voce Ἐφετίνδα pro Κράτης, ſiquidem & alibi utriuſque nomina confuſa noverim. Jam notare lubet, ut fuerit ante nos lectum: κινητίνδα nimirum & τοὺς καλοὺς φίλους, quod poſterius eſt ineptum: & enim hic etiam in illa reſtituta nobis lectione commode ſic ſcribas: τοὺς καλοὺς φιλοῦσάν γε· quod mihi profecto, ſiquidem veteri ſcriptura non abludat, ſummo opere arriſit: intelliges autem ἀνδρικοὺς χόρους de virorum conſortiis, ut & alibi ſæpius id nominis uſurpatur.

81 Παίζειν ἐν ἀνδρ.] MS. παίζειν δεῖν ἀνδρ. χοροῖς τὴν κυνητίνδαν· unde iterum ludi nomen reſtitue vulgatum. JUNG.

82 Τοὺς καλοὺς φίλους.] MS. καλοὺς φιλοῦσα δέ· ἡ δὲ ἀκ. &c. quæ egregie MS. nobis conſervavit ad hunc luſum, qui ἀπὸ τοῦ φιλεῖν nomen reportavit. Verba vero *Comici* ipſa *Pollucem* attuliſſe noſter MS. nobis jam indicio facile eſſe poteſt: quæ ita videntur concipienda: φησὶ δ᾽ οὖν, ait *Pollux*,

—— *παίζειν δ᾽ ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖς*
Τὴν κυνητίνδαν, ὥσπερ εἰκὸς, τοὺς καλοὺς
Φιλοῦσα δέ. ——

Elegans locus, quem non dubito ita reſcribere. Inde vero ex ſyllabæ modulo patet κυνητίνδα hujus ludi nomen vere ſcribi quoque, ut jam juſſi aliquoties, hic vero me dixi probaturum: ſupra Segm. 110. etiam MS. κυνητρίνδα, una litera ſuperfluente. JUNG.

83 Ἡ δ᾽ ἀκινητίνδα] Abeſt a C. A. uſque ad εἶχεν· titulus nihilominus eſt: Περὶ ἀκινητίνδας καὶ σχοινοφιλίνδας. KÜHN.

Ἡ δ᾽ ἀκινητίνδα] In MS. ἡ δὲ ἀκινητίνδα, &c. quo pacto & *Henr. Stephanus* in ſuo Codice emendaverat, quum antea male legeretur, ἀκινητίνδα. JUNG.

84 Ἅμιλλαν τοῦ ἀκινητεὶ &c.] E MS. ubi tamen ἀκινητί· prior. edit. ἅμιλλα ἂν, τοῦ. SEB.

Ἅμιλλαν τοῦ ἀκινητεὶ &c.] *Salmaſ.* C. ἅμιλλαν τοῦ ἀκινητίμενον εἶχε. KÜHN.

Ἅμιλλαν τοῦ ἀκινητεὶ &c.] MS. ἅμιλλαν τοῦ ἀκινητὶ μ. ε. & totam lectionem MS. poſſumus ſecure, credo, recipere. JUNG.

Ἅμ. τοῦ ἀκινητεὶ μένειν &c.] Ἀκινητεὶ dicas ſeu ἀκινητὶ non intereſt quicquam: ſic & ἀκηρυκτεὶ dicitur & ἀκηρυκτὶ, quod poſterius non eſt rationis cur præferas vulgatæ lectioni VIII, 139. ut tum ibi notaveram; nam & alterum eſt in *Thucydide* fine libri primi & initio ſecundi, & ad utrumque locum *Scholiaſtes* adeundus: hoc obiter. In hoc itaque ludo qui diutiſſime ſtetiſſet, victor abibat.

85 Ἡ δὲ σχοινοφιλίνδα] Quid ſi legendum, σχοινοβολίνδα ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὸ σχοινίον· circulum faciunt conſidentes, εἷς δὲ σχοινίον ἔχων &c. ita C. A. ſed C. V. κάθηται κύκλως (leg. κύκλος) εἷς δὲ σχοινίον ἔχων &c. dein legerem pro παρ᾽ αὐτῷ, παρά τῳ τίθησι, *apud aliquem deponit clanculum, qui ſi hoc ignoravit, in orbem currit vapulatque, ſin ſenſerit (deponi apud ſe laqueum) deponentem agit in gyrum verberibus.* Ex hac deſcriptione ſuſpicari ſubit, ſcribendum σχοινοφηλίνδα a φηλόω *decipio*, & σχοῖνος *funis*; fit enim ludus ille funis clam depoſiti deceptione. KÜHN.

Ἡ δὲ σχοινοφιλίνδα] Sequitur *ſchoinophilinda*, de qua *H. Junius Nomencl.* quoque hinc agit: noſter MS. σχοινοφολίνδα habet, quemadmodum habuiſſe & ſupra Segm. 110. dixi: antea tamen Segm. 4. σχοινοφιλίνδα habebat quoque. JUNG.

86 Σχοῖνον] MS. σχοινίον. SEB.

Σχοῖνον] MS. σχοινίον, ſicut & *Seberi*, pro vulgato σχοῖνον. JUNG.

Σχοῖνον] *Kühnius* ad oram ſui Codicis σχοινίον, eumque nos ſequuti ſumus: poſt adnotaverat Idem quoque pro παρ᾽ αὐτῷ forte legendum παρά τῳ, quo de deliberet eruditus lector. Paulo poſt θέοντα male fuit vulgo pro θέντα, quod cum *Kühnio* reſtitui.

87 Τὸν θέοντα] MS. τὸν θέντα τ. SEB.

Τὸν θέοντα] *Interpr. currentem.* MSS. melius, τὸν θέντα, *eum, qui poſuit, circumagit in orbem verberibus:* nec aliter *Salm.* KÜHN.

Τὸν θέοντα] MS. noſter, ut *Seberi*, θέντα, non θέ-

116 * Scaperda, trabem in medio perforantes ſtabiliunt; per foramen autem funis tractus eſt, cui utrinque unus alligatur, non trabem aſpiciens ſed averſus: quicunque vero alterum vi attraxerit, ut in trabis ſummitatem perveniat, hic vincere putatur: & hoc, ſcaperdam trahere vocitant: nonnunquam duo, terga invicem præbentes, trahunt uno alligati
117 vinculo. * In aphentinde autem, ut conjicere licet, oportebat teſtulam in circulum demittentem ſic moderari, ut in circulo conſiſteret. Streptinda porro, teſtulam aut numiſma in tabula jacens deſuper injecta alia teſtula aut numiſmate convertebant. Sed pleiſtobolinda, non teſſe-

* [88] Ἡ δὲ σκαπέρδα, [89] δοκὸν ἐν μέσῳ τρυπήσαντες καταπηγνύουσι· διὰ δὲ τοῦ τρυπήματος [90] διῆρται σχοινίον, οὗ ἑκατέρωθεν [91] εἷς ἐκδέδεται, οὐ πρὸς τὴν δοκὸν βλέπων, [92] ἀλλ' ἀπεστραμμένος· ὁ δὲ τὸν ἕτερον πρὸς βίαν [93] ἑλκύσας, ὥστ' ἀνωτάτω τῇ δοκῷ [94] προσαγαγεῖν, νικᾷν οὗτος δοκεῖ· καὶ τοῦτο σκαπέρδαν ἕλκειν λέγουσιν· [95] ἔσθ' ὅτε μέν τινες καὶ νῶτα προστιθέντες ἀλλήλοις ἀνθέλκουσιν ἑνὶ δεσμῷ δεθέντες. 116
* [96] Ἡ δὲ ἐφετίνδα, ὡς ἔστιν εἰκάζειν, ὄστρακον [97] ἐφέντα ἐς κύκλον, ἐχρῆν συμμετρήσασθαι, ὡς ἐντὸς τοῦ κύκλου στῇ. Ἡ δὲ στρεπτίνδα, ὄστρακον ὀστράκῳ, ἢ νόμισμα νομίσματι, τῷ [98] βληθέντι τὸ κείμενον ἔστρεφον. Ἡ δὲ πλειστοβολίνδα, οὐ μόνον ἡ 117

ἐντα· & illud ſcilicet reponendum eſt: præceſſit enim τιθέντι. JUNG.

88 Ἡ δὲ σκαπίρδα] *Heſych.* σκάπερδα viſe. SEB.

Ἡ δὲ σκαπέρδα] C. A. περὶ σκαπέρδας· vid. *Heſych.* in quo defectus apparet h. v. qui tamen ex *Noſtro* facile ſuppleri poterit. KÜHN.

Ἡ δὲ σκαπέρδα] Sequitur *ſcaperda*, de qua *Pollucis* locum exponit etiam *Eraſmus* Adagio: *Scaperdam trahere.* Et de hoc ludo vero *Euſtathii* verba ad Ἰλ. ρ. adſcribere placet, ubi eum ſpeciem *Heleyſtindæ* facit: ἡ ἑλκυστίνδα λεγομένη παιδιά· ἧς μέρος, καὶ τὸ σκαπέρδαν ἕλκειν· ὅπερ τοιοῦτόν φασιν ἦν· δοκὸς ἀνδρομήκης ἵστατο τετρημένη κατὰ μέσον· διῆρτητο δὲ δι' αὐτῆς σχοινίον τι, οὗ ἑκατέρωθεν ἐξημμένοι δύο νεανίσκοι ἀνθεῖλκον, ἐναστρέψαντες ἀλλήλοις τὰ νῶτα· ὁ δὲ βιασάμενος καὶ προσαγαγὼν αὐτὸ τῆς δοκοῦ, ἐνίκα τὸν ἕτερον· ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ δυσχερῆ πάντα σκαπέρδαν ἔλεγον παροιμιακῶς, διὰ τὸ ἐπίπονον τῆς ὁλκῆς καὶ ἀνθολκῆς. JUNG.

89 Δοκὸν] *Heſych.* & *Euſtath.* addunt ἀνδρομήκη, *virilis ſtaturæ modum æquantem.* KÜHN.

90 Διήρτηται] C. V. διῆρται. C. A. διῆρται. *Heſych.* habet vulgatum *Noſtri*: leg. διῆρται, *per foramen inſertus eſt funis vel trajectus.* *Salmaſ.* διήρτηται. KÜHN.

Διήρτηται] MS. διῆρται· & ita potius ſcribendum puto, *trajectus eſt funiculus.* Apud *Heſych.* in σκαπέρδα eſt, ἡ διήρτηται διὰ σχοινίου· ſed & hic forte legendum: ἣ (δοκὸς) διῆρται διὰ σχοινίου. JUNG.

Διήρτηται] Atqui rei, quam agit *Pollux*, convenit aptius διῆρται, quod itaque de MSS. in *Polluceum* textum reſtitui: in *Euſtathio* eſt διήρτηται, quomodo & in *Heſychio* legit *Meurſius*: meminit etiam σκαπέρδας *Mercurialis*, inque Latinum ſermonem transfudit hæc *Pollucea*, quæ itaque deſcribere lubet: *Funambulis non admodum diſſimile fuit genus id ludi, quod apud* Heſychium & Pollucem σκαπάρδα (σκαπέρδα) *vocatum invenitur; in eo enim trabs ſolo depacta erigebatur, in cujus ſummo foramen erat, per quod funis trajiciebatur ex una parte funiculi, alter averſus circum ligabatur, alter ab altera trahebat, ſique trahens ſocium, uſque ad ſummum traxerat, protinus victor denunciabatur: ſin alter reſiſtens minime ſe trahi ſinebat, penes ipſum victoria judicabatur.* Dein δέδεται fuit vulgo; ſic & *Euſtathius*: prætuli tamen cum *Kühnio* reponi in textu ἐκδέδεται, eidemque doctiſſimo viro placuit ἀπεστραμμένος pro ἀπεστραμμένως ſuo merito. Paululum inferius ἀνέλκουσι fuit vulgo: optime MSS. ἀνθέλκουσι· cetera recta ſunt & in editis.

91 Εἰς δέδεται] C. A. ἐνδέδεται. C. V. ἐκδέδεται quod cum *Salm.* præfero. KÜHN.

Εἰς δέδεται] MS. εἷς ἐκδέδεται· & ſic ſcribe: aptius enim compoſitum hic, ut *Euſtathius* dixit ἐξημμένοι. JUNG.

92 Ἀλλ' ἀπεστραμμένως.] MS. ἀλλ' ἂν ἀπ. SEB.

Ἀλλ' ἀπεστραμμένως.] C. A. ἀναπεστραμμένος· malim vulgatum, ſi legeretur ἀπεστραμμένος· præcedit enim οὐ βλέπων. *Salm.* V. C. ſeq. C. Antw. KÜHN.

Ἀλλ' ἀπεστραμμένως.] MS. noſter, ἀλλ' ἀπεστραμμένος· & hoc malim, eo caſu, quo præcedens βλέπων. JUNG.

93 Ἑλκύσας] *Qui vero alterum tanto niſu attrahit, ut ſummæ eum trabi admoveat, victor eſt.* KÜHN.

94 Προσαγαγεῖν] Quæ ſequuntur non extant in C. A. nec in *Salmaſiano* hinc uſque βαλεῖν Segm. ſeq. KÜHN.

95 Ἔσθ' ὅτε μέν τινες καὶ νῶτα πρ.] C. V. ἔσθ' ὅτε μέντοι καὶ τὰ νῶτα τινὲς προσθέντες ἀλλήλοις ἀνθέλκουσιν ἐνὶ &c. *eſt etiam ubi terga ſibi obvertentes contra tendunt &c.* *Euſtathius* ſcaperdam ait ſpeciem eſſe ἑλκυστίνδης. *Heſych.* luſum eſſe in Bacchanalibus uſitatum notat: vid. *Paræmiographos* in proverbio, σκαπέρδαν ἕλκειν. KÜHN.

Ἔσθ' ὅτε μέν τινες καὶ νῶτα πρ.] MS. ἔσθ' ὅτε μέντοι καὶ τὰ νῶτα τινὲς προσθέντες ἀλλήλοις ἀνθέλκουσιν· quæ lectio melior vulgata eſt; hercle illud ἀνθέλκουσιν hic debes reponere, quo verbo & *Euſtathius* ſupra uſus: luſus enim hic ἐκ τῆς ὁλκῆς καὶ ἀνθολκῆς conſtabat. JUNG.

96 Ἡ δὲ ἀφετίνδα, &c.] C. V. ἐφετίνδα, nec aliter *Heſych.* h. v. ſed deſcribit, ut σφαιρίδα. KÜHN.

Ἡ δὲ ἀφετίνδα, &c.] MS. ἡ δὲ ἐφετίνδα, ὡς ἔ. ε. ὄστρακον ἐφέντα εἰς κύκλον &c. Et ſane ἐφετίνδα etiam ſupra Segm. 110. in vulgatis eſt. An itaque cum MS. ἐφετίνδα & ἐφέντα reponimus? Alias ἐφετίνδα apud *Heſych.* & *Euſtath.* ad Ὀδύσσ. θ. ludus pilæ eſt, idem cum φεννίνδα ſupra, illaque πεποίηται παρὰ τὸ φενακίζειν, ait *Heſych.* ut & *Euſtathius* innuit, mira nominis ratione, & tantum non abſurda, magis adhuc, quam in φεννίνδα putant viri doctiſſ. JUNG.

Ἡ δὲ ἀφετίνδα] In his ego reſtituendis morem gerendum duxi MSS. lectioni, ex quibus ergo in textum retuli ἐφετίνδα & ἐφέντα· ἐφετίνδα nihil ad hunc rhombum, ſiquidem luſus ſit pilaris; ἐφετίνδα vero non pila, ſed teſtulis in orbem jactis peragebatur: diſſimilis non fuit Ὤμιλλα, qua de ſuperius.

97 Ἀφέντα] C. V. ἐφέντα, vulgatam lectionem prætulerim ego quidem. KÜHN.

98 Βληθέντι] E not. *Sylburg.* cujus forſan & quæ in Theſauro de hac re admonitio: unde huc tranſcripta etiam Latina verſio: priores editiones κληθέντι. SEB.

Βληθέντι] Sic & MS. noſter: & *H. Stephano* id antea acceptum referendum eſt, qui ita in ſuo Codice, pro vulgato κληθέντι, repoſuerat. JUNG.

διὰ τῶν κύβων, ἀλλὰ [99] καὶ ἡ διὰ τῶν ἀστραγάλων ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀριθμὸν βαλεῖν. [100] Ἡ δ' ἀποδιδρασκίνδα, ὁ μὲν ἐν μέσῳ καταμύων [1] κάθηται, ἢ καὶ τοὺς [2] ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τις ἐπιλαμβάνει· οἱ δ' ἀποδιδράσκουσι· [3] διαναστάντος δὲ ἐπὶ τὴν ἐξερεύνησιν, [4] ἔργον ἐστὶν ἑκάστῳ εἰς τὸν τόπον ἐκείνου φθάσαι.
118 * Καὶ μὴν καὶ ἄλλαι [5] παιδιαὶ αἵδε παρεοικυῖαι τῷ σχήματι τῆς [6] λέξεως, χαλκισμὸς, ἱμαντελιγμὸς, ἐφεδρισμὸς, [7] ἐποστρακισμὸς, [8] ἀσκωλιασμός. Ὁ μὲν [9] χαλκισμὸς, ὀρθὸν νόμισμα ἔδει συντόνως περιστρέψαντας ἐπιστρεφόμενον ἐπιστῆσαι τῷ δακτύλῳ· ᾧ τρόπῳ μάλιστα τῆς [10] παιδιᾶς ὑπερῆσθαί φασι [11] Φρύνην τὴν ἑταίραν. [12] Ὁ δὲ ἱμαντελιγμὸς, δι-

rarum modo, ſed & aſtragalorum eſt, de majoris numeri jactu. Cæterum apodidraſcinda eſt, hic quidem in medio connivens conſidet, aut alius ejuſdem cohibet oculos, hi vero occultantur: ipſo autem ad inquiſitionem conſurgente, quemlibet oportet ipſum in locum ſuum prævenire.
* Sunt præterea & alii ludi, qui nominum formæ reſpondent, Chalciſmus, implicatorius, ephedriſmus, epoſtraciſmus, aſcoliaſmus. Et Chalciſmus eſt talis, rectum numiſma rotantes, oportet rotatum illud continue digito ſuſtinere: quo ludi genere imprimis Phrynen meretricem delectatam eſſe tradunt. Sed *ἱμαντελιγμὸς* dupli- 118

99 *Καὶ διὰ τῶν ἀστραγ. ἐπὶ τὸν πλ.*] C. V. *καὶ ἡ διὰ τ. ἀ.* quod melius, ut, *ἡ διὰ τῶν κύβων.* KÜHN.

Καὶ διὰ τῶν ἀστραγ. ἐπὶ τὸν πλ.] MS. *καὶ ἡ διὰ τ. ἀστρ. ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρ. β.* Neſcio vero cur crucem adpoſuerit his *οὐ μόνον ἡ διὰ* &c. *H. Stephanus* in ſuo Codice; niſi quod poſt *κύβων* in anteriori editione punctum erat. Alias aperta hæc: *πλειστοβολίνδαν* enim ſupra Segm. 95. ſaltem in *κυβευτικῇ παιδιᾷ* nominaverat: hic ait eam & inter aſtragalorum luſus fuiſſe. Sic apud *Heſych.* *Πλειστοβόλειν, παίζειν ἀστραγάλοις·* ubi forte *πλειστοβολεῖν* legendum. Videtur vero lectio MS. reponenda pro *ἐπὶ τὸν πλ.* & ibi forte hæſit *H. Stephanus* in *ἐπὶ τὸν πλ.* Locum *Pollucis* adducit & *Brodæus Schol.* ad lib. III. *Antholog.* c. 6. ad *πλειστοβόλος* in carmine *Leonidæ*, ubi *λαβεῖν*, pro *βαλεῖν*, habet, vitio operarum credo. JUNG.

100 *Ἡ δ' ἀποδιδρασκίνδα*] C. A. titulus: *περὶ ἀποδιδρασκίνδας.* KÜHN.

Ἡ δ' ἀποδιδρασκίνδα] MS. *ἡ δὲ ἀποδρασκίνδα* &c. mendoſe: ſupra enim Segm. 4. & Segm. 110. recte habuit. JUNG.

1 *Κάθηται*] *Κάθηται* abeſt a C. A. KÜHN.

Κάθηται] In MS. contextu omiſſum, ad oram alia manu additum eſt. JUNG.

2 *Ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τις λαμβ.*] C. A. *αὐτοὺς τις ἐπιλαμβάνων.* C. V. *ὀφθαλμοὺς τις αὐτοῦ ἐπιλαμβάνει,* quod optimum ſine dubio: *detinet oculos ejus aliquis:* & ita *Salm.* KÜHN.

Ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τις λαμβ.] MS. *ὀφθ. τις αὐτοῦ ἐπιλαμβάνει· οἱ δὲ ἀποδ.* bene *ἐπιλαμβάνει*, & ita emenda: *ἐπιλαμβάνειν ὀφθαλμοὺς*, *continere, obſtruere*, quaſi manu prætenta: *λαμβάνειν* vulgatum quid hic ſit, non intelligo: illud *Noſter* Segm. ſeq. ſic quoque ait, *τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπειλημμένος ὑπ' αὐτοῦ·* & Segm. 122. *ἐπιλαβὼν ταῖν χεροῖν τὼ ὀφθαλμώ·* & Segm. 129. *χερσὶ τὰς ὄψεις ἐπιλάβῃ.* JUNG.

Ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τις λαμβ.] Cum *Kühnio* noſtro hic in textu repoſitum *ἐπιλαμβάνει.* Mox fuit editum vulgo *ἔργον ἐπῆν* nobis arriſit MSS. lectio *ἔργον ἐστὶν*, quod itaque in textum reduxi.

3 *Διαναστάντος*] *Salm.* *διαστάντος.* KÜHN.

4 *Ἔργον ἐπῆν ἑκάστῳ*] MS. *ἔργον δὲ ἑκάστ.* SEB.

Ἔργον ἐπῆν ἑκάστῳ] Abeſt a C. A. & *Salm.* at C. V. *ἐστιν ἑκάστῳ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐκείνου φ.* C. A. *εἰς τὸν τόπον τὸν ἐκείνου· locum ejus occupare:* conſentit *Salm.* KÜHN.

Ἔργον ἐπῆν ἑκάστῳ] Pro *ἐπῆν*, MS. *ἐστιν·* & hoc placet: quamvis vulgatum quoque rectum. JUNG.

5 *Παιδιαὶ αἱ παρεοικυῖαι*] MS. *παιδιαι αἱ δὲ παρεοικυῖαι* &c. ſcribe: *παιδιαὶ αἵδε, παρεοικυῖαι* &c. Et alii etiam luſus hi, qui, ut ſuperiores Segm. 110. forma inter ſe conſonant. JUNG.

Παιδιαὶ αἱ παρ.] E Codice *Palatino*, *αἵδε*, addita particula *δὲ*, quæ aberat vulgo, habes in textu.

6 *Λέξεως*] *Salm.* *λήξεως* conjicit. KÜHN.

Λέξεως] Quid vero ſi & hic pro *λέξεως*, legas *λήξεως*, ut ſupra Segm. 110. ajebat *ταυτὸν ἐχουσῶν σχῆμα τῇ καταλήξει τῶν ὀνομάτων.* Sed vulgatum, quod & in MS. non facile mutem: nec opus: ſic & ſupra VI, 175. JUNG.

7 *Ἐποστρακισμὸς*] In contextu MS. omiſſus, alia manu additus eſt ad oram: male antea hic edebatur *ὑποστρακισμὸς*, & emendaverat *H. Stephanus* *ἐποστρ.* quod ita nempe ſit in *Euſtathio*, & ſupra Segm. ſequ. JUNG.

8 *Ἀσκωλιασμός.*] *Salm.* *ὑπασκωλιασμός.* KÜHN.

9 *Χαλκισμὸς*] C. A. *περὶ χαλκισμοῦ συντόνως π. cum impetu circumagere, & dum circumagitur, admoto digito ſiſtere rectum.* KÜHN.

Χαλκισμὸς] Ejus & ſupra mentio facta VII, 105. ubi ex MS. locum reſtitui, ubi ex *Euſtathio* ad Ἰλ. ξ. pluſcula attuli: hic & ea addo quæ ad Ὀδύσσ. α. *ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ χαλκοῦ κυβευτική τις παιδιὰ ἐλέγετο χαλκισμός· ἦν δὲ, φασιν, αὕτη ὀρθοῦ νομίσματος περιστροφὴ σύντονος· μεθ' ἣν ἔδει τὸν παίζοντα ἐπέχειν τῷ δακτύλῳ τὸ νόμισμα ὀρθόν· καὶ ἐνίκα ὁ τοῦτο κατορθώσας.* Eum luſum *chalcindam* puto *Heſychio* dictum: *Χαλκίνδα*, ait, *τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν.* Ridiculum vero quod ſcribit *Hoſtus* libr. I. Rei Numm. cap. 3. in *χαλκὸς* not. 8. hunc luſum a *χαλκίζειν* dici *χαλκισμὸν* apud *Homeri* Interpretem, *unde* ait, *Pollux repetit lib. IX.* Atqui *Pollux* plus mille annis vixit ante *Euſtathium*, qui ante quadringentos annos credo nondum erat mortuus. JUNG.

Χαλκισμὸς] *Meurſius*, cum hunc deſcribit locum, omittit *περιστρέψαντας*, tumque *περιστρεφόμενον* habet: *Kühnius ἐπὶ* deleverat ad Codicis ſui oram in *ἐπιστρεφόμενον·* neutrum probo; ſiquidem bene ſe habeat edita lectio.

10 *Παιδιᾶς*] Abeſt a C. A. *Euſtath.* appellat *κυβευτικὴν παιδιὰν* &c. KÜHN.

11 *Φρύνην τὴν ἑταίραν.*] E MS. priores editiones *Φρύνην.* SEB.

Φρύνην τὴν ἑταίραν.] MS. *φασὶν Φρύνην τὴν ἑταίραν·* & emenda hoc accentu vulgatum *ἑταίραν*, ſcribeque paroxytone. JUNG.

12 *Ὁ δὲ ἱμαντελιγμὸς, &c.*] *Euſtath. Iliad.* fol. 968. *παιδιᾶς τινος εἶδος, ἤγουν διπλοῦ ἱμάντος σκολιά τις εἴλησις.* SEB.

Ὁ δὲ ἱμαντελιγμὸς, &c.] C. V. *περὶ ἱμαντελιγμοῦ*, cujus & *Euſtath.* meminit. KÜHN.

Ὁ δὲ ἱμαντελιγμὸς, &c.] MS. *ὁ δ' ἱμαντ.* Verba *Euſtathii* de hoc luſu e *παρεκβολαῖς* ad Ἰλ. ξ. habes apud *Seberum* noſtrum. JUNG.

cis lori Labyrinthi in morem quædam eſt complicatio : per quam oportet baculo inſerto duplicaturam tangere : niſi enim lorum ſolvatur, implicatur loro baculus, 119 & hunc inferens, victus eſt. • Porro ephedriſmus; lapidem erigentes, ad illum eminus pilis jaculantur, aut lapidibus: qui vero lapidem non proſternit, proſternentem bajulat, compreſſis ab ipſo oculis, donec recta ad lapidem perveniat : quem *δίορον*, diremtorem vocitant. Cæterum epoſtraciſmus, teſtulam marinam in aquæ ſuperficiem mittunt, numerantes ipſius ſaltus, in aquæ ſuperficie factos ante ſubmerſionem :

πλοῦ ἱμάντες [13] λαβυρινθώδης τίς ἐστι [14] περιστροφὴ, καθ' ἧς ἔδει [15] καθέντα πατταλίον τῆς διπλόης τυχεῖν· εἰ γὰρ μὴ λυθέντος [16] ἐμπεριείληπτο τῷ ἱμάντι τὸ παττάλιον, [17] ἥττητο ὁ καθείς. • [18] Ὁ δὲ ἐφεδρισμὸς. λίθον καταστησά- 119
μενοι πόῤῥωθεν, αὐτοῦ στοχάζονται σφαίραις, ἢ λίθοις· ὁ δ' οὐκ [19] ἀνατρέψας τὸν ἀνατρέψαντα φέρει, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπειλημμένος ὑπ' αὐτοῦ, [20] ἕως ἂν ἀπλανῶς [21] ἔλθῃ ἐπὶ τὸν λίθον, ὃς καλεῖται [22] δίορος. [23] Ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς, ὄστρακον τῶν θαλαττίων κατὰ τοῦ ὕδατος [24] ἐπιπολῆς ἀφιᾶσιν, ἀριθμοῦντες αὐτοῦ τὰ πρὸ τοῦ καταδύναι πηδήματα ἐν τῇ ὑπὲρ τὸ ὕδωρ [25] ἐπιδρομῇ·

13 Λαβυρινθώδης] *Contortuplicata involutio*, διπλοῦ ἱμάντες σκολιά τις εἴλησις. KÜHN.

14 Περιστροφὴ] MS. τίς ἐστι ἐπιστροφή· & hoc verum puto in hoc luſu. JUNG.

15 Καθέντα] MS. καθιέντα. SEB.

Καθέντα] C. V. & *Salm.* καθιέντα. C. A. καθιέντα· recte. KÜHN.

Καθέντα] MS. noſter, ut *Seberi*, καθιέντα, pro vulgato καθέντα· mox tamen καθεὶς & in MS. JUNG.

16 Ἐμπεριείληπτο δὲ τῷ ἱμάντι] C. V. τῷ ἱμάτιον. C. A. ἐμπεριείληπτο τῷ ἱ. δὲ non leg. etiam *Salmaſ.* KÜHN.

Ἐμπεριείληπτο δὲ τῷ ἱμάντι] MS. ἐμπεριειλ. τῷ ἱμάτιον· ſed correctum alia manu τῷ ἱματίῳ. An itaque ſcribendum, εἰ γὰρ μὴ λυθέντος ἐμπεριείληπτο τῷ ἱματίῳ τὸ παττ. Sed non puto: potius δὲ deleto ſcribamus: λυθέντος ἐμπεριειλ. τῷ ἱμάντι· ut vulgo eſt: niſi illa duplici περιειλήσει quaſi diffiſſa & diſjecta, figeretur paxillus ita, ut tranſiret τὴν διπλόην, ſicque loro comprehenderetur & quaſi cingeretur utrinque ſecus, victum facientem fuiſſe. JUNG.

Ἐμπεριείληπτο δὲ τῷ ἱμάντι] Præeunte *Kühnio* deletum eſt a nobis in textu δὲ· neque *Meurſius*, ubi hunc adducit locum, de Ludis Græcorum id particulæ ponit. Hic mihi venit in mentem nodi Gordii, qui ſimili modo forſitan fuit involutus, ſimiliqne ſolvendus. Iſtius autem *Abderitani Sophi* ἱμαντελικτίας & ἱμαντίας commemorat etiam *Plutarch*. Symp. I. c. 1. neque aliunde vocis originem ducendam exiſtimem cum eruditiſſimo *Kühnio* noſtro, quam ab hoc ludo, qui pueris *Abderitanis* forſitan in pretio fuit atque uſu frequenti.

17 Ἥττητο] C. V. ἥττειτο ὁ βαθεὶς· leg. ἥττητο ὁ καθεὶς· ab hoc ludo denominat *Democritus* homines, qui res valde intricant, ut non facile expediri poſſint, ἱμαντελικτίας· *Clem.* lib. I. *Stromat.* KÜHN.

Ἥττητο] MS. ἡττεῖτο· malim itaque ἡττᾶτο, ut plerumque ſupra dixit Segm. 102 & 108. quamvis ibi etiam MS. vel ἡττῆτο, vel ἥττητο· ut quis etiam poſſit ἥττητο legere. JUNG.

18 Ὁ δὲ ἐφεδρισμὸς] C. A. περὶ ἐφεδρισμοῦ· poſt πόῤῥωθεν interpungendum. KÜHN.

Ὁ δὲ ἐφεδρισμὸς, &c.] Alia, non autem penitus diſſimilis, ἐγκυκλία memoratur a *Maximo Tyrio*, cujus protuliſſe locum memini ad lib. VII. 189. & quam ibi dedi loci illius emendationem, hinc confirmari puto: αὐτοῦ στοχάζονται σφαίραις ἢ λίθοις. Mox ἔλθῃ pro ἔλθοι de MS.

19 Ἀνατρέψαντα] C. V. ἀνατρέψαντα· vid. *Heſych.* in ἐφεδρίζειν ubi dicit hunc ludum ἐφεδρισμὸν, & cum eo, qui ἐν κοτύλῃ dicebatur, conjungit. KÜHN.

20 Ἕως ἂν] C. A. ὡς ἂν· quod non præfero vulgatæ lectioni. KÜHN.

21 Ἔλθοι] MS. ἔλθῃ, pro ἔλθοι. Plura de hoc luſu *Heſychius*, qui tamen eundem putat cum eo, quem *Noſter* Segm. 122. ἐν κοτύλῃ nominat. *Heſychii* hæc ſunt: Ἐφεδρίζειν, ἐδίπκευεν, ἔπαιζεν· Ἐφεδρίζειν, παίζειν τὴν λεγομένην ἐφεδρισμὸν παιδιὰν, ὅταν περιαγαγὼν τὰς χεῖρας τις κατὰ νώτου, ἐκ τῶν κατόπιν βαστάζῃ τὸν νικήσαντα· ταύτην δὲ τὴν παιδιὰν Ἀττικοὶ ἐν κοτύλῃ λέγουσιν, ἄλλοι δὲ τὴν συναφὴν τῶν χειρῶν παρὰ τὸν κρικίδον. Et Ἐφεδριστῆρας, τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ· ubi ἐφεδρισμὸν illi dici etiam vides: ſed quid eſt quod ait παρὰ τὸν κρικίδον· an legendum παρὰ τῶν κρικίδων; quod manus vel digiti in modum circi concludendi quaſi circulari complexu, ut ille ἐφεδριστὴρ queat inſidere, & ingeniculare in illud cavum: & ait idem *Heſychius*, Κρικωθεῖσαν, τὸ ἐναλλάξαι τοὺς δακτύλους ὥσπερ κρυβοὺς· ubi *Sylburgius* emendat, ὥσπερ κρίκους. Sed nondum mihi ſatisfacio: id quod expecto ab aliis. Sane συναφὴν χειρῶν in hoc luſu neceſſariam fuiſſe patet ex *Polluce* infra Segm. 122. Quid ſi παρὰ τῶν κοτυλῶν; unde eum ludum dictum infra docebo ad Segm. 122. quam conjecturam adprobaſſe doctiſſ. *Cameroni* noſtro memini. JUNG.

22 Δίορος.] Δίορος λίθος eſt *lapis terminalis* ὁ διορίζων τοὺς ὅρους. *Heſych.* Δίορον, διαστάτην, *diviſorem*. KÜHN.

23 Ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] Deſcribit hunc ludum *Minuc. Felix* in *Octavio* pag. 8. ubi vid. not. *Jo. a Wouweren.* confer autem & *Leopard.* VI, 8. SEB.

Ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] Minuc. Felix: *pueros videmus certatim geſtientes, teſtarum in mare jaculationibus ludere. Is luſus eſt, teſtam teretem jactatione fluctuum levigatam legere de litore: eam teſtam plano ſitu digitis comprehenſam, inclinem ipſum atque humilem, quantum poteſt inrotare: ut illud jaculum vel dorſum maris raderet, vel enataret, dum leni impetu labitur: vel ſummis fluctibus tonſis emicaret, dum aſſiduo ſaltu ſublevatur. Is ſe in pueris victorem ferebat, cujus teſta & procurreret longius, & frequentius exſiliret.* SEB. 2.

Ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] C. A. περὶ ἐποστρακισμοῦ, περὶ κινδαλισμοῦ· conjunctis duobus titulis: *Euſtath.* hunc ludum refert ad ὀστρακίνδαν. KÜHN.

Ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] Sequitur Epoſtraciſmus, de quo *Pollucis* locum etiam profert *Meurſius* in *Hypocritico Minutiano*, quem potes videre, præter alios a *Sebero* noſtro laudatos: meminit & *Junius Nomenclatore*. JUNG.

24 Ἐπιπολῆς ἀφιᾶσιν] MS. ἐπὶ πολλῆς ἀφιᾶσιν. JUNG.

25 Ἐπιδρομῇ.] MSS. ἐπιτροπῇ· vulgatum malim. KÜHN.

Ἐπιδρομῇ.] MS. pro ἐπιδρομῇ habet ἐπιτροπῇ· vulgatum tamen malim: uſuſque eo verbo & *Euſtathius* ad Ἰλ. σ. καὶ ὁ ἐποστρακισμός· εἶδος δὲ οὗτος παιδιᾶς, καθ' ἣν, φασιν, ὀστράκια πλατέα ἐκτετριμμένα ὑπὸ θαλάσσης προΐενται κατὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑγροῦ, καὶ ἐπιτρέχοντα ἐνίοτε πολλάκις ἕως ἀπειπόντα δυῶσι κατὰ θαλάσσης, ἡδίστην ποιοῦνται πρόσοψιν· ubi ſcribe δύνωσι, ut etiam apud *Leopardum* VI. Emend. 8. profertur. JUNG.

ἐκ γὰρ τοῦ πλήθους τῶν [26] ἁλμάτων ἡ νίκη τῷ
120 βάλλοντι. * [27] Ὁ δὲ κυνδαλισμὸς, διὰ [28] παττ-
αλίων ἐστὶ παιδιά· [29] κύνδαλα γὰρ τοὺς παττ-
άλους ὠνόμαζον· ἦν δὲ ἔργον οὐ μόνον [30] αὐτῷ
τινι καταπῆξαι τὸν πάτταλον [31] κατὰ τῆς διύ-
γρου, ἀλλὰ καὶ τὸν καταπαγέντα ἐκκροῦσαι
πλήξαντα κατὰ [32] τὴν κεφαλὴν ἑτέρῳ παττάλῳ·
[33] ὅθεν καὶ παροιμία,

[34] Ἧλῳ τὸν ἧλον, παττάλῳ τὸν πάτταλον.

ἔνιοι δὲ τῶν [35] Δωριέων ποιητῶν, τὸν ὧδε παίζον-
121 τα, [36] κυνδαλοπάκτην [37] ἐκάλεσαν. * [38] Ὁ δὲ
ἀσκωλιασμὸς, τοῦ ἑτέρου ποδὸς [39] αἰωρουμένου,
κατὰ μόνου τοῦ ἑτέρου πηδᾷν ἐποίει, ὅπερ ἀσκω-
λιάζειν ὠνόμαζον· ἤτοι εἰς μῆκος [40] ἡμιλλῶντο,

ex ſaltuum enim multitudine, jacenti vi-
ctoria adſcribitur. * Verum cindaliſmus 120
ludus eſt paxillorum. Κινδάλους enim
paxillos vocaverunt. Opus autem erat,
non modo paxillum terræ argilloſæ infige-
re, ſed etiam infixum elidere verberantem
caput altero paxillo. Unde etiam Prover-
bium manavit:

Clavo clavum, & paxilio paxillum.

Nonnulli vero Dorum Poëtarum, hoc ludo
ludentem, *κινδαλοπαίκτην* vocaverunt. * In 121
aſcoliaſmo autem, uno ſublevato pede, al-
tero ſolo ſaltare oportet: quod *ἀσκωλιάζειν*
vocaverunt: ſive in longitudinem ſaltitarint

Ἐπιδρομῇ] Remanet in textu ἐπιδρομῇ· ad hercle non pejorem exiſtimo MSS. lecturam, quæ alliduam ſeu crebram teſtulæ vel lapilli levigati ſuper aqua converſionem deſignat.

26 Ἁλμάτων] C. V. & *Salmaſ.* αἱμάτων· perperam. KÜHN.

Ἁλμάτων] MS. ἁλμάτων. JUNG.

27 Ὁ δὲ κινδαλισμὸς] MS. κύνδαλ. etiam mox & Segm. 121. *Heſych.* Κυνδάλη, παιδιά τις. SEB.

Ὁ δὲ κινδαλισμὸς] C. V. & *Salm.* κυνδαλισμός. KÜHN.

Ὁ δὲ κινδαλισμὸς] MS. ὁ δὲ κυνδαλισμός, ut & *Seberi*: & ita ſcribendum eſſe probat *Heſychius*, quem etiam *Seberus* noſter adduxit, ipſo ordine literarum. Is tamen Cyndalem vocat: Κυνδάλη ait, παιδιά τις, καὶ οἱ μὲν ὑπομνηματισταὶ κυνδάλας τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν· οἱ δὲ τὰ γεωμετρούμενα σχήματα κακῶς· κυνδάλους γὰρ ἔλεγον τοὺς πασσάλους, καὶ κυνδαλοπαίστην τὸν πασσαλιστήν. Unde corruptiſſimum locum *Euſtathii* emenda, qui ita ad Γλ. ι. ſcribit: ἱστέον δὲ καὶ ὅτι γλωσσά τις λέγεται κινδάλους λέγειν τοὺς πασσάλους, καὶ κινδαλοκλίτας τοὺς πασσαλίσκους· ὅθεν καὶ παιδιά τις διὰ πασσάλων γινομένη, κινδαλισμὸς ἐλέγετο· ubi corrige ſis: λεγ. κυνδάλους λέγειν τ. π. καὶ κυνδαλοπαίστας τοὺς πασσαλίστας· & mox κυνδαλισμός. Vulgatum *Cindaliſmus* e *Polluce* quoque expoſuit *Junius Nomencl.* & *Eraſmus* Adagio *Clavum clavo pellere.* JUNG.

Ὁ δὲ κινδαλισμὸς] Reponendum MSS. docent κυνδαλισμὸς, quod & ita *Kuhnius* ad oram ſui Codicis fecerat: tum κονδάλους emendaverat idem vir eruditiſſimus: MSS. ego potius ſum ſequutus, in quibus κύνδαλα. *Meurſius* utramque ſcripturam adgnoſcit κυνδάλους & κινδάλους, ſed male: ſic in *Euſtathii* itaque loco, unde κινδαλισμὸν adfert, reſtituendum eſt, ut habes in textu, cum *Jungermanno* noſtro.

28 Ππτταλίων] C. A. παττάλιας· vid. *Heſych.* in κυνδάλη. KÜHN.

29 Κινδάλους γὰρ &c.] *Salm.* κυνδάλους τ. π. C. V. κύνδαλα. C. A. κίνδαλα. KÜHN.

Κινδάλους γὰρ &c.] MS. κύνδαλα γὰρ τοὺς &c. quaſi & neutro plurali dictum fuerit: infra X, 188. in MS. etiam ſemper κυνδάλους habetur. JUNG.

30 Αὐτῷ τινι] MS. αὐτᾷ τινί. an forte legendum: ἦν δὲ ἔργον οὐ μόνον αὐτὸ τινὶ κατ. &c. Sane non raro in τῷ & τὸ erratum etiam in MS. adnotavi. JUNG.

31 Κατὰ γῆς διύγρου] MS. κατὰ τοῦ διύγρου. SEB.

Κατὰ γῆς διύγρου] C. A. & *Salmaſ.* κατὰ τοῦ διύγρου. C. V. τῆς διύγρου, *in terra uvida defigere.* KÜHN.

Κατὰ γῆς διύγρου] MS. noſter κατὰ τῆς διύγρου. JUNG.

Κατὰ γῆς διύγρου] Cum meliores MSS. κατὰ τῆς διύγρου præ ſe ferant, idque ad Atticiſmum propinquius accedat, textui reſtituere non dubitavi: & enim *Pollucem* noſtrum floſculis Attici eloquii non raro delectari novimus, quod etiam præter hoc firmat emendata nobis in iſtis ſequentibus lectio πλήξαντα κατὰ τὴν κεφαλὴν· ubi non bene κατὰ in editis ante nos afuit, quod tamen omnes adgnoſcunt MSS.

32 Τὴν κεφαλὴν] MSS. & *Salm.* κατὰ τὴν κεφαλήν. KÜHN.

Τὴν κεφαλὴν] MS. πλήξαντα κατὰ τὴν κεφ. plenius, & ita ſupplendum videtur. JUNG.

33 Ὅθεν καὶ παρ.] MS. ὅθεν καὶ ἡ παρ. Adagium vertit *Eraſmus*,

Clavumque clavo, perticamque pertica.

Qui mihi valde inſolenter *pertica* videtur uſus, ut hunc verſum compingeret. JUNG.

34 Ἧλῳ τὸν ἧλον, &c.] Proverb. *clavum clavo pellere.* SEB.

Ἧλῳ τὸν ἧλον, &c.] Vid. *Vaticanam appendicem proverbiorum Cent. II. Proverbio* 12. & ibi notata *Andrea Schotto.* KÜHN.

35 Δωριέων] Abeſt a C. A. C. V. τὸν Δωρ. KÜHN.

36 Κινδαλοπαίκτην] MS. hic & deinceps, item libro decimo, cap. 51. conſtanter κυνδαλ. ſimiliterque *Heſych.* SEB.

Κινδαλοπαίκτην] *Heſych.* κινδαλοπαίστην male. C. V. κυνδαλοπάκτην Dorice. *Salm.* κυνδαλοπαίκτην. KÜHN.

Κινδαλοπαίκτην] MS. κυνδαλοπάκτην· ſed ι eſt inſertum, & ſcriptum κυνδαλοπαίκτην, quomodo emenda ſis. *Heſychius* κυνδαλοπαίστην vocat, ut etiam apud *Euſtathium* reponendum putavi: vulgo antea plane ineptum erat κινδαλοπίκτην, & pro ι, etiam ex ſuo MS. αι γράφεσθαι jubet hic *Schottus.* JUNG.

Κινδαλοπαίκτην] Non aliter & *Meurſius*, qui ſcilicet hanc ſcripturam rectam putavit: ſed MSS. κυνδαλοπάκτην, quod & ita repoſuerat in Codicis ſui margine *Kühnius*; bene: *Dorum* id eſt & *Æolum* pro κυνδαλοπαίκτης. Sed in *Euſtathii* loco, quem attigit emaculare *Jungermannus* noſter, *Meurſius* etiam κινδαλοπαίστας τοὺς πασσαλιστὰς ponit, a quo cur diſſentire velit *Bulengerus* κινδαλοπλήκτας legendo, non eſt quicquam rationis.

37 Ἐκάλεσαν.] Pro ἐκάλεσαν C. A. φασίν. KÜHN.

38 Ὁ δὲ ἀσκωλιασμὸς] Vide *Bulenger.* libro primo de Theatro, cap. 32. SEB.

Ὁ δὲ ἀσκωλιασμὸς] MS. ἀσκωλισμὸς mendoſe: & mox ἀσκωλάζειν, ſed ab alia manu correctum ut recte *Seberus* edidit. De hoc & *Euſtath.* non longe ab initio Ὀδύσσ. κ. & Avus meus Comm. utr. ling. cap. 841. & *Junius* meminit *Aſcoliaſmi* hinc in *Nomencl.* JUNG.

39 Αἰωρουμένου] MS. ἐωρουμένου· quomodo & *Heſych.* SEB.

Αἰωρουμένου] *Salm.* αἰωρημένου, & tum καταμόνου *Idem.* KÜHN.

40 Ἐπάλλοντο] MS. ἡμίλλοντο. SEB.

ſive unus quidem ſic inſecutus ſit, alii vero utroque pede fugerint, donec aliquem uno pede illatus perſecutor nanciſci poſſet. Aut ſtantes ſaltabant, ſaltus ipſos numerantes: penes multitudinem enim erat victoria. Ἀσκωλιάζειν quoque vocatur utri vacuo, ſed ſpiritu inflato, & inuncto inſilire, ut propter unguentum
122 laberentur. * Sunt præterea & alii luſus, in cotyla, ænea muſca, exorere ô dilecte Sol, ſecatio, galleruca, chelichelona, talitro ludere, rathapygizare, pentalitha,

ἢ ὁ μὲν ἐδίωκεν οὕτως, οἱ δὲ ὑπέφευγον [41] ἐπ᾽ ἀμφοῖν θέοντες, [42] ἕως τινὸς τῷ φερομένῳ ποδὶ ὁ διώκων δυνηθῇ τυχεῖν· [43] ἢ καὶ πάντες ἐπήδων, [44] ἀριθμοῦντες τὰ πηδήματα· προσέκειτο γὰρ τῷ πλήθει τὸ νικᾶν· ἀσκωλιάζειν δὲ ἐκαλεῖτο καὶ τὸ ἐπιπηδᾶν ἀσκῷ [45] κενῷ καὶ ὑποπλέῳ πνεύματος, [46] ἀληλιμμένῳ, [47] ἵν᾽ ὥσπερ ὀλισθάνοιεν
περὶ τὴν ἀλοιφήν. * Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι παι- 122
διαὶ, ἐν κοτύλῃ, [48] χαλκῆ μυῖα, ἔξεχ᾽ ὦ [49] φίλ᾽ ἥλιε, [50] τρυγοδίφησις, [51] μηλολάνθη, [52] χελὶ χελώνη, [53] σκανθαρίζειν, ῥαθαπυγίζειν, [54] πεντάλιθα,

Ἐνήλλαντο] C. A. ἡμίλλοιντο. C. V. ἡμιλλῶντο, *certabant.* *Salmaſ.* ἡμίλλητο· dein C. A. οὕτω. KÜHN.

Ἐνήλλαντο] MS. μῆκος ἡμίλλωντο. Sed correctum alia manu ἐνήλλωντο. An itaque ἡμιλλῶντο legendum? certe & *Seberus* in *Auguſtano* index fuiſſe ἡμίλλοιντο. Alias ſi vulgatum verum, malim tamen pro eo rectius ἐνήλλοιντο, vel ἐνήλλαντο. JUNG.

Ἐνήλλαντο] *Kühnius* ἡμιλλῶντο· & diu eſt, quod me dubium tenuerit hic locus, utrum textui reddendum eſſet ἡμιλλῶντο, num vero retinendum potius ἐνήλλαντο, altera duplicatarum extrita; nam certe & in *Ariſtophanis Scholiaſta* εἰς ἀσκοὺς ἐνάλλεσθαι, pariterque in *Cornuto* reperitur, quod itaque & hic locum habere non incommodum videri poſſit: ſed tandem, cum hic nondum agatur de illo ſaltandi genere per unctos utres, in textum referre decrevi ἡμιλλῶντο cum *Kühnio*: εἰς μῆκος ἁμιλλᾶσθαι fuerit igitur, *contendere, quis longius ſaltu ſpatium ſuperet.* De aſcoliaſmo vero habet etiam *Mercurialis* de *A. G.* lib. II. c. 11. ubi & hunc *Pollucis* noſtri locum tangit. Videas porro, ſi tibi tanti ſit, *Suidam* & *Etymologum* in voce, *Tzetzem* ad *Heſiodi* Ἔργ. καὶ Ἡμ. v. 366. atque *Scholiaſtem Luciani* ad *Lexiphanem* ejus, ubi haud procul initio iſta lego: ὁ γὰρ ἀστραβηλάτης ἐπέσπερχε καίτοι ἀσκωλιάζων αὐτός.

41 Ἐπ᾽ ἀμφοῖν] Scilicet ποδοῖν. JUNG.

42 Ἕως τινὸς τῷ φερομ.] MS. ἕως τινας τῷ φ. φερόμενον ποδὶ vero vocat, quam antea αἰωρούμενον dixerat. JUNG.

43 Ἢ καὶ στάντες] Ἢ καὶ πάντες C. A. pro στάντες; & ita *Salm.* legendum ſtatuit: male: hoc enim opponitur τῷ εἰς μῆκος ἐνάλλεσθαι vel ἁμιλλᾶσθαι. KÜHN.

Ἢ καὶ στάντες] MS. ἢ καὶ πάντες ἐπ. &c. non στάντες, quod ſane falſum eſt: & MS. lectionem reponendum: aut unus ita altero pede ſaliens reliquos perſequebatur: aut omnes ita ſaltabant, & qui diutius vel plures ſaltus eo modo facere poterat, vincebat. JUNG.

Ἢ καὶ στάντες &c.] Ridicule: ocyus e MSS. repone πάντες· omnes ſimul exſaltabant, inter quos ſcilicet hunc ludum ludere convenerat, collecto ſaltuum numero.

44 Ἀριθμοῦντες] C. V. & *Salm.* τινὲς τὰ πηδήματα· quod admonet legendum eſſe, ἀριθμοῦντές τινες τὰ π. *quidam numerante ſaltus*, quod & volunt verba quæ ſequuntur. KÜHN.

45 Κενῷ, ὑποπλέῳ πν.] C. V. & *Salmaſ.* κενῷ καὶ ὑποπλέῳ. C. A. ὑπόπλεῳ *ſufflato*: πεφυσημένῳ alii habent. KÜHN.

Κενῷ, ὑποπλέῳ πν.] MS. κενῷ καὶ ὑποπλέῳ. JUNG.

Κενῷ, ὑποπλέῳ] Καὶ illud inter utramque vocem inſertum de MSS. eſt. Ἠλειμμένῳ mox fuit in vulgatis: Ἀττικώτερον MSS. ἀληλιμμένῳ, quod *Kühnius* in textum reddiderat, quem ſumus ſequuti: ſimili modo *Suidas*, cujus, quæ hanc maxime rem ſpectant, excerpere lubet iſta: ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ὠλίσθαινον, καθάπερ Εὔβουλος ἐν Δαμαλίᾳ, (pro quo legiſſe *Meurſium* puto: Δαμάλιᾳ) φησὶν οὕτω· καὶ πρός γε τούτοις ἀσκοὺς εἰς μέσον καταθέντες, καὶ καγχάζετε ἐπὶ τοῖς καταῤῥέουσιν ἀπὸ κελεύσματος· omiſſum forſitan librarii vitio ὡς poſt καταῤῥέουσιν, *in cachinnum effundimini, tanquam a celeuſmate juſſi.* Ἵν᾽ ὥσπερ reddidi pro ἵναπερ· ſed, quam hujus loci emendationem Codicis ſui margini allevit *Kühnius*, ego quidem non laudavero: ἵνα περιολισθάνοιεν παρὰ τὴν ἀλοιφήν.

46 Ἠλειμμένῳ] MS. ἀληλιμμένῳ. SEB.

Ἠλειμμένῳ] C. A. ἀνηλειμμένῳ. C. V. ἀληλειμμένῳ. *Salm.* V. C. ἀλληλειμμένῳ· leg. ἀληλιμμένῳ vid. ſupra Segm. 112. *Virgil. unctos ſalire per utres.* KÜHN.

Ἠλειμμένῳ] Noſter MS. ἀλληλιμμένῳ. *Seberi*, ἀληλειμμένῳ· ſcribe ἀληλιμμένῳ. Sic locutus in hoc ludo & *Heſychius*: Ἀσκωλιάζειν, κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκοὺς ἅλλεσθαι, ἐφ᾽ οὓς ἀληλιμμένους ἐπηδῶν γέλωτος ἕνεκεν. Et *Scholiaſtes Ariſtophanis*, quem ad *Plut.* non longe a fine vide, ubi inter alia: ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους, καὶ ἀληλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι, ἐνωλίσθαινον, καθάπερ Εὔβουλός φησι· cujus verba addit. JUNG.

47 Ἵναπερ] C. A. & *Salm.* ἵν᾽ ὥσπερ ὀλισθαίνοιεν παρὰ τὴν ἀλοιφήν· leg. ἵνα περιολισθαίνοιεν, *ut delaberentur propter unguentum*: ita legit etiam *Interpr.* KÜHN.

Ἵναπερ] Pro ἵναπερ MS. ἵν᾽ ὥσπερ· nec diſplicet. JUNG.

48 Χαλκῆ μυῖα] MSS. χαλκῆν μυῖαν. KÜHN.

Χαλκῆ μυῖα] MS. χαλκῆν μυῖαν, ἔξεχ᾽ ὦ φίλ᾽ ἥλιε. Sed bene edidit noſter *Seberus*: antea peſſime edebatur ἔξοχ᾽ ὦ φιλήλιε. *H. Stephanus* ſaltem adſcripſerat, ἴσως· ὦ φίλ᾽ ἥλιε. Prius quod eſt, χαλκῆν μυῖαν, ſic & ſupra habes Segm. 5. mox tamen Segm. ſequ. caſu recto. JUNG.

49 Φίλ᾽ ἥλιε] *Salm.* φιλήλιε. KÜHN.

50 Τρυγοδίφησις] MS. τρυγοδίφησις, μηλολάνθη, ſed ſuper α ſupraſcripſit quis ο· nec tamen μηλολόνθη diſpliceat, ut & *Seberi* MS. habet. JUNG.

51 Μηλολάνθη] MS. μηλολάνθη, etiam Segm. 124. SEB.

Μηλολάνθη] Textus habet e MSS. μηλολάνθη. Quod haud ſine ratione repoſitum diſces inferius Segm. 124. ubi ipſum ludi genus exponet *Pollux*. Tum quoque mox χελὶ χελώνη ſeparatis vocibus legi malo, quaque de cauſa, poſtea monſtrabo.

52 Χελιχελώνη] C. A. χελώνη, omiſſo χελι. KÜHN.

53 Σκανθαρίζειν] C. V. pro σκανθαρίζειν leg. σκαρίζειν. KÜHN.

Σκανθαρίζειν] MS. σκανθαρίζειν, ita tamen ut ν in prima ſyllaba alia manu inſertum videatur. JUNG.

54 Πεντάλιθα, φιττ. &c.] MS. πεντάλιθα, φίττα, μαλιάδες, φίτταροι, καὶ φιτταμέλιαι· fere mendoſe: & infra etiam variat plerumque, ut ſigillatim indicabo: ſcribe interim pro vulgato φίτταροι, φιττάρειαι, de quo infra ad Segm. 127. JUNG.

[55] φίττα Μαλιάδες, φίττα ῥοιαί, καὶ φίττα Μελίαι, [56] πλαταγώνιον, [57] τηλέφιλον, [58] κρίνα, καὶ σπέρμα μήλων, [59] λάταγες, [60] κολλαβίζειν. [61] Ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ, ὁ μὲν περιάγει [62] τὼ χεῖρε εἰς τοὐπίσω, καὶ συνάπτει· ὁ δὲ κατὰ τὸ γόνυ ἐφιστάμενος [63] αὐταῖς φέρεται, ἐπιλαβὼν ταῖν χεροῖν [64] τὼ ὀφθαλμὼ τοῦ φέροντος· ταύτην καὶ [65] ἱππάδα, καὶ κυβησίνδαν καλοῦσι τὴν

phittamaliades, phittari, phittameliæ, crepitaculum, telephyllum, lilium, malorum grana, lattages, collabiſſare. Ludus in cotyla, hic quidem circumagit manus retro, & connectit: ille vero genu inſiſtens, iſtis fertur, prehendens ferentis oculos. Hunc ludum & equitationem, & cybeſindam

55 Φιτταμαλιάδες] C. V. φιτταμελιάδες. KÜHN.

Φιτταμαλιάδες] Hic opitulantur egregie MSS. ſiquidem diviſas exhibeant voces, quas librariorum imperitia conjunxerat. Exinde reſtitutum nobis τηλέφιλον & κρίνα, quod & ita dedimus in Indice capitum pro ſingulo numero κρίνον· atque tandem λάταγες altera duplicatarum rejecta: de ſingulis infra ſeorſim monebitur.

56 Πλαταγώνιον] C. A. παταγώνιον. KÜHN.

57 Τηλέφυλλον] MS. τηλέφιλον, etiam infra Segm. 127. ubi Pollux ediſſerit, quod eſt apud *Theocritum* Idyll. III. 29.

Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα.

Ut quidem judicat *J. Brodæus* libro II. Miſcell. cap. 28. vide ibid. *Scholiaſt.* cui τηλέφιλον κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ δ. οἱονεὶ δηλέφιλόν τι ὄν, τὸ δηλοῦν τὴν φιλίαν. SEB.

Τηλέφυλλον] C. V. τηλέφιλον· κρίνα σπέρμα μ. *Salm.* κρῖνα & κρίνα habet. KÜHN.

Τηλέφυλλον] MS. τηλέφιλον· & ita repone: habet ita & MS. *Seberi*: & noſter ſupra Segm. 5. & infra Segm. 127. JUNG.

58 Κρίνον] Pro κρίνον, MS. plurali, κρίνα· & ſupra Segm. 5. quamvis corrupte, hac tamen forma, κάρινα erat in MS. JUNG.

59 Λάτταγες] MS. λάταγες. SEB.

Λάτταγες] MS. noſter ut *Seberi*, λάταγες· ita etiam reponendum: ſic ſupra Segm. 5. & infra Segm. 129. JUNG.

60 Κολλαβίζειν.] Pro κολλαβίζειν C. V. κολλακίζειν. KÜHN.

61 Ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ] Vide Proverbium: *in cotyla geſtaris.* SEB.

Ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ] C. A. titulum præfigit talem: Περὶ ἐν κοτύλῃ παιδιᾶς, περὶ χαλκῆς μυίας, περὶ παιδιᾶς, ἥτις βοᾷ ἔξιχ' ὦ φίλ' ἥλιε· ἡ μὲν οὖν ἐν κοτύλῃ &c. *Heſych.* Ἔμβαλλε κύλλῃ, οἱ αἰτοῦντες κατὰ παιδιὰν καὶ τὴν χεῖρα πῶς περιάγοντες, καὶ κύλλην ποιοῦντες παρακαλοῦσιν ἐμβάλλειν· ita legerem hunc locum, ex quo patet in ludo iſto bajulum his vocibus invitaſſe victorem, ut cavo manus genu imponeret, quod dein ad omnes qui aliquid petunt, tranſlatum. KÜHN.

Ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ] De hoc luſu *Heſychii* verba in ἐφεδρίζειν, ubi ἐφεδρισμὸν ait Attice ἐν κοτύλῃ dici, attuli. Idem *Heſychius* de eodem luſu antea: Ἐν κοτύλῃ φέρειν· παιδιᾶς εἶδος· ὁ γὰρ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος ἐνετίθει τὰ γόνατα, καὶ οὕτως ἐβαστάζετο. Unde dicta ſit, indicat *Euſtathius* ad Ἰλ. ε. ubi de κοτύλῃ· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ κοιλότητος χειρός· ὅθεν καὶ παιδιά τις παίζεται καλουμένη ἐν κοτύλῃ· προάγεται δὲ οὕτως· περιαγαγὼν τὶς ὀπίσω τὼ χεῖρε συμπλέκει τοὺς δακτύλους· ἕτερος δέ τις εἰς τὰ κοιλώματα τῶν χειρῶν, ἅπερ εἰσὶ κοτύλαι, τὰ γόνατα ἐνθεὶς, καὶ οὕτως ἀναβαλὼν ἑαυτὸν, φέρεται ἔποχος, ἐπιλαβὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ φέροντος· εἶτα ἐν μέρει ὁ τέως φερόμενος, κατελθὼν φέρει τὸν ἕτερον· de quo & ad Ἰλ. χ. ex *Pauſania* & aliunde, licet eo loco ἐγκοτύλη ſcribatur ter, ubi forte ubique ἐν κοτύλῃ ſcribendum quoque eſt. Eſt tamen & apud *Athenæum* lib. XI. quoque ita. Scribit vero ex *Pauſania* eo loci *Euſtathius* quoque, quod ad etymon attinet: ἐκλήθη δὲ φασιν ἐγκοτύλη, ἐπεὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς κοτύλη λέγεται, εἰς ὃ κοῖλον ἐνετίθει τὸ γόνυ ὁ βασταζόμενος. JUNG.

62 Τὼ χεῖρε] MS. vitioſe, τῷ χ. JUNG.

63 Αὐτοῖς φέρεται] MSS. αὐταῖς· ἐφισταμένοις αὐταῖς malim conjungi: & ita *Salm.* KÜHN.

Αὐτοῖς φέρεται] MS. αὐταῖς φέρεται· & ſic omnino corrigendum eſt: αὐταῖς, ſc. χερσίν· non αὐτοῖς, ut vulgo. JUNG.

Αὐτοῖς] *Kühnius* αὐταῖς, quam emendationem MSS. confirmant.

64 Τὼ ὀφθαλμὼ τοῦ φέροντος.] MS. τοῦ βλέποντος. SEB.

Τὼ ὀφθαλμὼ τοῦ φέροντος.] C. A. τοῦ βλέποντος, quod non prætulerim vulgato, niſi quis utrumque velit, τοῦ βλέποντος καὶ φέροντος· vid. *Heſych.* ἐν κοτύλῃ φέρειν. KÜHN.

Τὼ ὀφθαλμὼ τοῦ φέροντος.] MS. τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ φέροντος· prima vitioſe, ut cuivis patet: ſed τοῦ φέροντος, ut vulgo etiam, rectum puto: nec placet MS. *Auguſtani* lectio βλέποντος habentis. JUNG.

65 Ἱππάδαν] MS. ἱππάδα λέγουσι τὴν παιδιάν. SEB.

Ἱππάδαν] C. V. & V. C. *Salm.* ἱππάδα a recto ἱππάς ſcil. παιδιά· porro C. A. non habet, καὶ κυβησίνδαν· nec *Salmaſ.* KÜHN.

Ἱππάδαν] MS. ἱππάδα λέγουσι τὴν παιδ. omiſſis καὶ κυβησ. pari modo *Seberi* MS. Malim vero ἱππάδα cum MS. reponere, quam retinere vulgatum ἱππάδαν, quod ſecuti ſunt *Eraſmus* Adag. *In cotyla geſtans*: & *Henr. Stephanus* in Theſauro. Ad hanc ἱππάδα puto reſpexiſſe *Heſychium* quum ſcribit: Ἱππαστὶ καθίζειν, ὅταν οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν ὤμων περιβάδην καθίζωνται. Quod ad κυβησίνδαν, de ea & *Heſychius*: Κυβησίνδα, ἐπὶ κεφαλὴν, ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτου, ἢ κατὰ νώτου· quæ forte mutila; nec poſſum probare audacem correctionem *Bulengeri* libr. I. de Theatro cap. 32. *Apud Heſychium lege*, ait, Κυβιστίνδα παίζειν, ἐπὶ κεφαλὴν κυβιστᾶν· nimis profecto hoc eſt ſua ſomnia reponere. Non id enim ita ſcripſit, certe ut ille putat, nec de κυβιστᾶν quidquam hic miſcuit: ſed κυβησίνδαν, ludi genus, in quo nulla præceps in caput devolutio, expoſuit, quod & *Pollux* noſter exponit. Et idem tamen addit: *Sic & apud* Pollucem *Cybiſtinda intelligitur*: quaſi ita & *Pollux* corrumpendus eſſet: quaſi neceſſe eſſet id a κυβιστᾶν deducere, & itaque κυβιστίνδαν comminiſci. Atqui non a κυβιστᾶν eſt κυβησίνδα noſtra, ſed ab eodem verbo, vel nomine, unde & κυβιστᾶν ajunt deductum, a κύβη· κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλὴν, ait *Etymologici Magni* pater: hinc nimirum κυβησίνδα ficta, eodem σχηματισμῷ τῇ καταλήξει τοῦ ὀνόματος, qua alia talia ſupra habuiſti. Locus vero *Heſychii* non temere refingendus eſt: quum ex eo alias patet, quum addit ἐπὶ νώτου ἢ κατὰ νώτου φέρειν, ad hanc noſtram ἐν κοτύλῃ παιδιὰν reſpexiſſe, ut eam *Pollux* deſcribit. JUNG.

Ἱππάδαν] Reſtitui in textu ἱππάδα, quam lectionem adgnovit etiam *Meurſius* de *Ludis Græcorum*, quem, ſi plura de hoc luſus genere cupis, omnino adi. Poſtea κυβησίνδαν accentu mutato retulit in textum *Kuhnius*.

VO-

123 vocant. * Muſca ænea, faſcia pueri alicujus oculos obligantes, hic quidem convertitur clamans, æneam venabor muſcam. Hi vero reſpondentes, venaberis, ſed non capies: funiculis ipſum cædunt, uſque dum aliquem arripuerit. Luſus vero, Exere ô dilecte ſol, plauſum habet puerorum, cum acclamatione hujuſmodi, quando nubes præverterit Solem. Unde & Strattis in Phœniſſis inquit:

124 * *Deinde & Sol obtemperat pueris,*
Si dicant, exere ô dilecte ſol.

παιδιάν. * [66] Ἡ δὲ χαλκῆ μυῖα, [67] ταινίᾳ τὼ ὀφθαλμὼ περισφίγξαντες ἑνὸς παιδὸς, ὁ μὲν περιστρέφεται κηρύττων, [68] χαλκῆν μυῖαν θηράσω· οἱ δ' [69] ἀποκρινάμενοι, θηράσεις, ἀλλ' οὐ λήψει, [70] σκύτεσι βυβλίνοις παίουσιν αὐτὸν, ἕως τινὸς αὐτῶν [71] λήψεται. [72] Ἡ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε παιδιὰ, κρότον ἔχει τῶν παίδων σὺν τῷ ἐπιβοήματι [73] τούτῳ, [74] ὁπόταν νέφος ἐπιδράμῃ τὸν θεόν· ὅθεν καὶ [75] Στράττις ἐν Φοινίσσαις, 123

* [76] Εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις, 124
Ὅταν λέγωσιν, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.

66 Ἡ δὲ χαλκῆ μυῖα] Sequitur χαλκῆ μυῖα. Hujus luſus mentionem invenio & *Herodem* in hemiambis feciſſe: cujus apud *Stobæum* ἐν τῷ περὶ νηπίων leguntur iſta:

Ἠ χαλκαίην μοι μυῖην, ἢ κύθρην παίζει.
Ἠ ταῖσι μηλολόνθαις ἅμματ' ἐξάπτων
Τοῦ κισκίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

Quæ non uſquequaque recte habent. In primo verſu ſaltem χαλκείην ſcribere malo: nec pro illo κύθρην cum *Geſnero* χύτρην malim: patet enim *Herodem* iſtum τῶν Ἰαζόντων fuiſſe, itaque eam dialectum uſurpat. Sic itaque χαλκείην, cui etiam ſyllabæ modulus faveat, putavi ſcribendum: & κύθρην, ut κιτὼν, δέκεσθαι, alia ejuſmodi, ubi κ pro χ aſſumunt iſti. Imo, quaſi nec politiores illud eo modo refugerint, ſupra VII, 163. κυθροπλάθος vulgo erat: & VII, 197. κυθροπῶλαι MS. Reſpexit vero ſine dubio ad χυτρίνδαν, de qua ſupra Segm. 113. Alter verſus initio ita concipiendus videtur, Ἠ τῇσι μηλολόνθῃσ' ἅμμ. ἐ. de quo ludo mox *Pollux* Segm. 124. Quod ad tertium verſum attinet, nec is in principio recte habet, cujus emendatio quum mihi videatur difficilior, libet recurrere ad illud meum aſylum, ſcilicet in leviculis reſtituendis meam operam verſari, in aliis me nil polliceri velle: & ſcilicet *Pollucem* adnotamus, non *Stobæum*. Recte ſane hic Interpres *Stobæi* cepiſſe non videtur, vertens,

Aut ſcarabæos funiculis vinciens
E ſtuppa contortis negotium ſeni faceſſit.

Non id dico, quod ad κισκίου, ſive κισκίου potius legendum ſit, ut apud *Heſychium*, Κίσκιον, στυππεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ, attinet: ſed vocabulum γέροντα male expoſuiſſe ajo: non eſt hic *ſenex* γέρων, ſed illud quod *Pollux* noſter ſupra VII, 73. exponit: τὸ δὲ ἐργαλεῖον, ait, καθ' οὗ ἔκλωθον ἐξαρτῶντες τὰ στυππεῖα γέρων ἐκαλεῖτο· ubi & rationem nominis videas ſis. Sic elegantem ſenſum hujus loci, credo, jam adſequimur; ait enim, puellum dum μηλολόνθαν lino vinciat, ita enim ſolebant ludentes, ut infra *Noſter* Segm. ſeq. e colo deprædari ſtuppam ſibi, vel potius deformare colum & mutilare, dum vincula inde ſurripiat ligando illi volatili: καὶ ταῦτα ὡς ἐν παρόδῳ. Ad *Pollucem* redeamus noſtrum. JUNG.

67 Ταινίᾳ τὼ ὀφθ. &c.] MS. ταινίᾳ τῷ ὀφθαλμῷ περ. ἑνὸς παιδὸς, ὁ μ. ſed mendoſe hæc manifeſto ſunt. JUNG.

68 Χαλκῆν μυῖαν] MS. χαλκείαν. SEB.

Χαλκῆν μυῖαν] MSS. χαλκεῖαν μ. pro θηράσω C. A. θηρᾶσθαι· *proclamans ſe muſcam æneam venari. Salmaſ.* V. C. χαλκυῖαν μυῖαν. KUHN.

Χαλκῆν μυῖαν] MS. noſter, ut *Seberi*, χαλκεῖαν μ. Ceterum apud *Heſychium* legitur & illud: Χαλκῆ μυῖα, εἶδός τι μυίας· ubi an forte reponendum, εἶδός τι παιδιᾶς; neſcio tamen: & ipſum enim volatile ita dictum: ait idem antea: Μυῖα χαλκῆ δὲ παιδιά τις, ἣν οἱ παῖδες παίζοντες καταμύουσιν, ἀποτείνοντες τὰς χεῖρας ἄχρις ἄν τινος λάβωνται· καλεῖται δὲ καὶ τὸ πτηνὸν οὕτως: nec igitur quid mutandum. Latius exſequitur *Euſtathius* ad Ἰλ. φ. οἱ δὲ ὕστερον παιδιάν αὐτῇ (μυίᾳ) ἐπωνόμασάν τινα, ἣν χαλκῆν μυῖαν ὠνόμασαν, περὶ ἧς φράζουσιν οὕτω· καταδεῖταί τις ῥακίῳ τὰς ὄψεις, καὶ καταστὰς εἰς μέσον τῶν συνειλεγμένων, περιὼν φωνεῖ, χαλκῆν μυῖαν θηράσω· οἱ δὲ κύκλῳ ἱστῶντες, βίβλοις ἢ καὶ ταῖς χερσὶ παίοντες, ἀποκρίνονται, ἀλλ' οὐ λήψῃ· οὗ δὲ ἂν λάβηται, καθίστησιν ἐκεῖνον εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν· λέγεται δὲ χαλκῆ μυῖα, πρὸς διαστολήν· εἰσὶ γάρ τινες καὶ χαλκαῖ μυῖαι, συνωνυμοῦσαι φασὶ ταῖς κανθάροις, χαλκίζουσαι τῇ χροιᾷ, αἷς οἱ παῖδες κηρία φασὶ προστιθέντες, ἀφιᾶσιν. JUNG.

69 Ἀποκρινάμενοι] Ὑποκρινόμενοι *Salm.* KÜHN.

Ἀποκρινάμενοι] MS. οἱ δὲ ὑποκρινόμενοι, θ. JUNG.

70 Σὺν τισι βυβλίνοις] MS. βιβλ. SEB.

Σὺν τισι βυβλίνοις] C. A. ὑπό τισι βυβλίνοις. C. V. σκύτεσι, *ſcuticis e papyro, byblo. Victorius.* V. L. lib. XV. c. 16. ita etiam legit exponens, *ſcuticam e materia levi factam. Salmaſius* βιβλίνοις. KÜHN.

Σὺν τισι βυβλίνοις] Quid eſt σύν τισι βυβλίνοις; nec juvat βιβλίνοις e *Seberi* MS. nec *Euſtathianum* βίβλοις reponendum: quid verbigeramur? MS. noſter veram lectionem conſervavit: &, ut ille habet, ita repono; ſcilicet: λήψει, σκύτεσι βυβλίνοις αὐτὸν παίουσιν, ἕως τινὸς αὐτῶν λάβῃ· σκύτη βύβλινα, *ſcuticæ cannabeæ*, ſive *ſcirpeæ: flagella de byblo*, ut hanc tibi interpretari malis. JUNG.

Σὺν τισι] Ineptum illud atque rejiculum: *Falckenburgii Codex* σκυτίσι, melius ac in vulgatis eſt, ſcilicet ἀπὸ τῶν σκυτίδων. *Kühnius* ad oram ſui Codicis σκύτεσι de MSS. reddiderat, & ſequimur in textu reſtituendo illam emendationem: *Philoxenus: Σκύτη, Scutica, flagra.*

71 Λήψεται.] C. A. & *Salmaſ.* λήψονται. C. V. λάβηται. KÜHN.

72 Ἡ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε π. &c.] *Heſych.* Ἐξίχειν, τὸ ἀνατέλλειν τὸν ἥλιον. Lege caput quartum, libri ſeptimi Emendat. *Leopardi.* SEB.

Ἡ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε π. &c.] Alius luſus, cujus nomen recte edidiſſe *Seberum* noſtrum ſupra dixi. MS. noſter vere etiam, ſed confuſis voculis, ἔξεχω φιλήλιε. Veram lectionem & olim ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε pro vulgato ἔξοχ' reponendum admonuit Avus noſter, quem vid. Comment. utr. ling. cap. 708. ante *Leopardum.* JUNG.

73 Τούτῳ] Abeſt, τούτῳ a C. A. KÜHN.

74 Ὁπόταν] MS. ut ſolet, ὁπότ' ἄν. JUNG.

75 Στράττις ἐν Φοινίσσαις] De *Strattidis Phœniſſis* vid. *Caſaubonum* noſtrum VII. *Athen.* 23. JUNG.

76 Εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται &c.] C. A. μὴν·

Ita ne ſol puerulis obtemperat
Quando dixerint, orere, o Sol dilecte.

Salmaſii Vetus Codex ſemper φιλήλιε· in altero verſiculo ἔξελθε legit C. A. pro ἔξεχ'. KÜHN.

Εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται &c.] MS. noſter confuſe, εἶθηλιος; ut & mox ὅτ' ἂν λ. ἔξεχ' ὦ φιλήλιε· Verſus *Strattidis* ita vertit *Leopardus* VII. Emend. 4.

[77] Ἡ δὲ τρυγοδίφησις τοῦ γελοίου χάριν ἐξεύρηται· δεῖ γάρ τι ἐς τρυγὸς λεκάνην καταδεδυκὸς, [78] περιαγαγόντα ὀπίσω τὼ χεῖρε, [79] τῷ στόματι ἀνελέσθαι. [80] Ἡ δὲ μηλολάνθη, ζῶον πτηνόν ἐστιν, ἣν καὶ μηλολόνθην καλοῦσιν, ἤτοι ἐκ τῆς ἀνθήσεως τῶν [81] μήλων, ἢ σὺν [82] τῇ ἀνθήσει γιγνόμενον· [83] οὗ ζώου λῖνον ἐκδήσαντες ἀφιᾶσιν, [84] τὸ δὲ ἑλικοειδῶς ἐν τῇ πτήσει τὸ λῖνον διελίσσεται·
125 * ὅπερ [85] Ἀριστοφάνης ἔοικε [86] λέγειν,

Λινόδετον, ὥσπερ μηλολόνθην, τοῦ ποδός.

Ἡ δὲ [87] χελὶ χελώνη, παρθένων [88] ἐστὶν ἡ παιδιά,

Fecatio vero, riſus gratia inventa eſt: oportet enim aliquid in fecis lebetem immerſum manibus retro ductis, ore eximere. Galleruca animal volatile eſt: quod & melolantham vocant, ſive ob genarum lanuginem, aut quod cum lanugine natum: cui linum alligantes, dimittunt: quod circuli inſtar inter volandum implicatur: * quod & Ariſtophanes in- 125
nuit, dicens:

Lino ligatum ſicut melolanthem.

Chelichelona autem Virginum luſus eſt,

Dein ſol quidem morem gerit pueritia
Cum dixerint, Emerge ſol chariſſime.

Ubi quoque caſtigat interpretem vulgatum. Et, niſi fallor, emendandus nobis eſt & in *Macrobio* locus lib. II. *Saturnal.* cap. 17. de variis *Apollinis* ſive *Solis* nominibus: Ἀπόλλων, ait inter alia, φιλήσιος: *quod lumen ejus exoriens amabile amiciſſima veneratione conſalutamus*: ubi mihi omnino legendum videtur, Ἀπόλλων φιλήλιος· quam enim aliam conſalutationem dicit, quam illud ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε; inde nimirum ipſum Deum dictum Φιλήλιον. Inde & inter varia cantilenarum genera *Athenæo* lib. XIV. ἡ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλιάς· ut bene ibi notavit XIV. Anim. 3. Eximius *Caſaubonus*, ab illo intercalati verſu. *Dalechampius* id non cepit. JUNG.

77 Ἡ δὲ τρυγοδίφησις] Ita hic recte & MS. quamvis ſupra Segm. 5. τρυγοδιφίλησις, & Segm. 122. τρυγοδίφησις haberet. JUNG.

Ἡ δὲ τρυγοδίφησις] Nimirum ἀπὸ τῆς τρυγὸς, καὶ τοῦ διφᾷν, quod verbi in *Heſychio* ζητεῖν, ψηλαφᾷν, ἐρευνᾷν explicatur. *Baſilius*: ὥσπερ ὑδρορρόαι τινὲς ἐκ τινὸς ὑπερτάτης καὶ θειοτάτης πηγῆς ἕλκουσαι τε καὶ ἐπαντλοῦσαι πᾶσιν τοῖς διψῶσιν τὰ ἱερὰ νάματα· eſt & in *Gregorio*.

78 Περιαγαγόντα ὀπ. &c.] MS. mendoſe, περιαγαγὼν τὰ ὀπ. τῷ. JUNG.

79 Τῷ στόματι] Abeſt C. A. στόματι, male. KÜHN.

80 Ἡ δὲ μηλολόνθη] C. A. περὶ μηλολόνθης. C. V. ἡ δὲ μηλολάνθη· ita & *Salm.* KÜHN.

Ἡ δὲ μηλολόνθη] MS. ἡ δὲ μηλολάνθη (ſed ſuper α eſt ο ab alio poſitum) ζ. π. ἐ. ἣν καὶ μηλολόνθην καλ. & ſupra Segm. 122. μηλολάνθη, & Segm. 5. μηλάνθη· nec diſpliceat ita cum MS. hic legere: ἡ δὲ μηλολάνθη, ζ. π. ἐ. ἣν καὶ μηλολόνθην κ. ut etiam MS. *Seberi* habuit. JUNG.

Ἡ δὲ μηλολόνθη, &c.] Dixere veteres μηλολόνθην & μηλολάνθην· prius tamen ſunt qui præ altero probent: at hic in *Polluce* noſtro, contra ac editum fuit ante nos, priori loco ſcribendum eſt μηλολάνθη, poſteriori vero μηλολόνθην· ita MSS. ſuadent; præter quos ipſa rei ratio: nam utique ἐκ τῆς ἀνθήσεως τῶν μήλων ἢ σὺν τῇ ἀνθήσει γιγνόμενον poni poſtulat μηλολάνθη· quin & in *Ariſtophanis* verſiculo e V. C. μηλολάνθην τοῦ ποδὸς *Salmaſius* adnotat. *Gujetus* μηλολόνθην ἀπὸ τοῦ τῶν μηλῶν ὄνθου derivandam exiſtimabat: nos feſtini non morabimur. Poſtmodum elegantius MSS. τὸ δὲ, quod vulgo fuit ὅπερ.

81 Μήλων] Pro μηλεῶν id accipiendum: niſi potius ſcripſiſſe μηλεῶν non μήλων *Pollux* exiſtimandus ſit. *H. Steph.* SEB.

Μήλων] Μήλων etiam MS. nec mihi id videtur abſurde dictum pro ipſo arboris flore. JUNG.

82 Τῇ ἀνθήσει] Τῇ abeſt a C. A. vult Auctor μηλολόνθην nomen habere ab ἄνθος & μῆλον, a *pomorum flore*, quod vel ex eo, vel circa id tempus, quo pomus floret, naſci ſoleat: alii *Chryſocantharum* vocant. *Ariſtoph.* in *Veſpis* χρυσομηλολόνθιον vid. *Plinium* libr. XI. c. 28. KÜHN.

83 Οὗ ζώου &c.] Hæc verba C. A. conjungit cum διελίσσεται, omiſſis interjectis *Salm.* τόδε ἑλικοειδῶς, & διελίσσεται, quod ultimum male ſe habet, innuente etiam *Salmaſio*. KÜHN.

Οὗ ζώου &c.] MS. οὗ ζ. λῖνον ἐ. ἀφιᾶσιν· τὸ δὲ ἑ. ἐ. τ. π. τ. λῖνον δ. & τὸ δὲ, quod etiam in *Seberi* MS. pro ὅπερ libentius legerem, quum etiam ὅπερ ſtatim ſequitur. Pro ἐκδήσαντες vero, quod ita & in MS. & *H. Steph.* hic correxerat: antea vulgabatur ἐνδήσαντες. JUNG.

84 Ὅπερ ἑλικοειδῶς] MS. τὸ δὲ ἑλικοειδ. SEB.

85 Ἀριστοφάνης] Vid. cum *Schol.* fol. 101. Præcedit: Ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα, Λινόδετον &c. h. e. *Friſchlino* interprete:

Sed cogitationem, uti vinctum compede
Quodam Scarabæum, ſurſum laxa in aërem. SEB.

86 Λέγων] C. A. λέγειν, quod melius eſt: *Lino vinctam, ſicut melolonthen, pede.* KÜHN.

Λέγων] MS. λέγειν· & ita emenda vulgatum λέγων. Locum *Ariſtophanis* in *Nubibus* eſſe etiam hic indicavit *H. Stephanus*, & ſuum Theſaurum videndum. Verſus *Comici* ita doctiſſ. *Q. Sept. Florens Chriſtianus* Notis ad Σφῆκας reddit:

Curam relaxans mitte per vaſtum aëra,
Pueri ligatum ceu ſolent bruchum pede. JUNG.

Λέγων] *Kühnius*, & nos cum eo de MSS. in textu λέγειν alterum non ſatis Græcum.

87 Χελιχελώνη] C. A. iterum χέλι omittit in textu, & titulus eſt περὶ χελώνης, margo vero habet γρ. χελιχ. KÜHN.

Χελιχελώνη] *Schottus* noſter hic: γρ. χέλη χελώνη· & *Euſtathius* etiam ad Ὀδύσσ. φ. finem χέλει χελώνη duabus vocibus habet: ἔστι δ' ἐν τούτοις τὸ χέλει, προστακτικὸν δῆθεν, παρηχούμενον τῇ χελώνῃ. Et placet profecto mihi id: videturque tantum non & *Noſter* velle, certe ſic in mox χέλει χελώνη &c. ut *Euſtathius* habet: ait enim *Pollux* puellam quæ in medio ſedebat vocatam χελώνην, non χελιχελώνην· ut nempe in χύτρᾳ παρομοίως ſicut ipſe indicat: & ibi enim ὁ ἐν μέσῳ καθήμενος adpellabatur χύτρα, ſicut ſupra Segm. 113. habuiſti: ut ita illud χέλει mera fuerit ludicra παρήχησις, & inane προστακτικὸν in verſu, ſonum ſaltem ita aucupantium ſimilem ſequentis vocis χελώνη. Sed χελιχελώνη tamen hic ubique MSS. noſtri, ut & ſupra Segm. 5. & 122. nec anxii erimus in ludis hiſce diu. JUNG.

Χελιχελώνη] Supra diviſi vocem; nec itaque aliter hic fieri decuit; in indice tamen capitum remanſit χελιχελώνη· ſcilicet non ibi accurate vocis genium expenderam; neque hercle tanti refert: ſed tamen χελὶ, cum quoddam ſit προσφωνητικὸν tantùmmodo, ſeparate ſcribendum eſt potius a χελώνῃ· affatim ea de re Commentatores noſtri, neque moremur extra rem.

88 Ἐστὶν ἡ παιδιά] C. A. ἐστὶ παιδιά. KÜHN.

ſimile quippiam cum olla habentes: hæc enim reſidet, & teſtudo dicitur: hæ vero circumcurſitantes interrogant:

Chelichelona, quid agis in medio?

illa vero reſpondet:

Lanas connecto, & filum Mileſium.

Deinde hæc rurſum:

Tuus vero Filius quid faciens, periit?

Illa vero dicit,

Album ab equis in mare deſiliit.

126 * Talitro ludere eſt medio manus di-

παρόμοιόν τι ἔχουσα τῇ χύτρᾳ· ἡ μὲν γὰρ κάθηται, καὶ καλεῖται χελώνη· αἱ δὲ περιτρέχουσιν ἀνερωτῶσαι,

[89] Χελὶ χελώνη τί ποιεῖς [90] ἐν τῷ μέσῳ;

ἡ δὲ ἀποκρίνεται,

[91] Ἔρια μαρύομαι, καὶ κρόκην Μιλησίαν.

[92] εἶτ' ἐκεῖναι πάλιν,

[93] Ὁ δ' ἔκγονός σου τί ποιῶν ἀπώλετο,

ἡ δέ φησι,

[94] Λευκᾶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν [95] ἅλατο.

* [96] Τὸ δὲ σκανθαρίζειν ἐστὶ, τῷ μέσῳ τῆς χειρὸς 126

89 Χελιχελώνη] *Euſtath* χελειχελώνη· *Odyſſ.* fol. 767. SEB.

Χελιχελώνη] *Euſtath.* in *Iliad.* pag. 1914. leg. χέλει χελώνη· & τὸ χέλει inquit, προστακτικὸν δῆθεν, παρηχούμενον τῇ χελώνῃ· quod *Bulengerus* de *Ludis* c. 41. interpretatur *imperativum, quod acclamabatur teſtudini:* malim, *quo ſonus* χελώνη *ſimilis exprimebatur.* Nam *Euſtathius* τὸ χέλει accipit tanquam παρήχησιν, *ſoni imitationem* vocis χελώνη, ſub forma Imperativi enuntiatam; hanc luſitantes puellæ ingeminarunt ſine ulla ſignificatione, uti in ludis amat fieri. Eodem, ni fallor, tendunt verba *Hori Apollinis Hieroglyph.* VII. ubi, laudata cornicum concordia & mutua quaſi fide, ſubjicit: τῆς δὲ ὁμονοίας χάριν μέχρι νῦν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις, ἐκκορὶ κορὶ κορώνην λέγουσιν ἀγνοοῦντες. *Joh. Mercerus* vertit: *proinde Græci in hunc uſque diem ob tantam harum avium concordiam in nuptiis ignorantes verbum illud uſurpare ſolent* ἐκκορὶ *nimirum,* κόρη *cornicem appellantes:* & in *Obſervationibus* putat, ἐκκορὶ *verbum eſſe in nuptiis acclamari ſolitum, quo perpetuam concordiam conjugibus optabant, ejus tamen nominis rationem ignorantes. Hadr. Junius* lib. I. *Obſerv.* cap. 1. rejectis aliorum ſententiis, depravatum textum ita emendat: ἐκκόρει κόρη κορώνην, *everre virgo cornicem, atque elimina: Cauſinus* in *Horum* emendationi *Junii* hanc ſuam præfert: ἐκκόρει κόρη κορώνην, *exſatura puella cornicem,* inquit: *puellæ,* pergit, *nubiles, ut ominatas conſequerentur nuptias jubebantur opimum prandium dare cornici, quod ex Phœnice Colophonio, qui citatur ab Athenæo* lib. VIII. *colligere licet, ubi Coroniſtæ, hoc eſt, circulatores cornici loculuſeja, quam circumferebant, emendicant ſtipem &c.* Verum enim vero confundere videtur *Cauſinus* duo longe diverſa: aliud enim eſt cornici ſtipem colligere, & hoc titulo ventrem ſuum cibo paſcere precario, quod factitatum in Græcia a mendicabulis, quorum utique eſt virginibus, quæ ſtipem largiter dabant, pro more ſuo maturas & ſplendidas precari nuptias: aliud iterum eſt in nuptiis boni ominis gratia invocare cornicem. Mihi quidem videtur hic etiam locum habere id, quod de χέλει χελώνη ſupra dictum eſt, nempe quod κόρει κόρει κορώνη fuerit ſolennis formula in nuptiis, qua fauſtum nubentibus omen a cornicis nomine petebant, præmiſſis κόρει κόρει tanquam παρηχήσει vocis κορώνη ſine ulla nova ſignificationis acceſſione. *Salm.* leg. χελυχελώνη aut χελειχελώνη. KÜHN.

90 Ἐν τῷ μέσῳ] C. V. ἐν non habet. KÜHN.

91 Ἔρια μαρύομαι] C. A. καὶ κρόκου M. leg. καὶ κρόκαν Μιλασίαν. Dorice, *lanam traho & filamentum Mileſium: lana Mileſia* celebratur a Poëtis & aliis: vid. *Servium* in III. *Georg.* ad verſum: *quamvis Mileſia magno vellera mutentur.* KÜHN.

Ἔρια μαρύομαι] Ἤγουν κλώθω, ait *Euſtathius* dicto loco. JUNG.

92 Εἶτ' ἐκεῖναι πάλιν] MS. πάλ. ἐκβοῶσι· Τί ποιῶν ἀπ. SEB.

Εἶτ' ἐκεῖναι πάλιν] *Salm.* εἶτ' ἐκεῖναι πάλιν ἐκβοῶσι, τί &c. KÜHN.

Εἶτ' ἐκεῖναι πάλιν] MS. εἶτα ἐ. π. JUNG.

93 Ὁ δ' ἔκγονός σου &c.] Abſunt a C. A. qui loco horum habet ἐκβοῶσαι, quod ſubderem præcedentibus εἶτ' ἐκεῖναι πάλιν ἐκβοῶσι· *dein illæ iterum exclamant:*

At Filius tuus quomodo periit? KÜHN.

Ὁ δὲ ἔκγονός σου &c.] MS. ὁ δὲ ἔκγονός σοι τί π. ἀ. *Euſtathius* habet: ὁ δ' ἐγγονός σου. JUNG.

94 Λευκὰν ἀφ' ἵππ. &c.] E MS. & *Euſtath.* priores editiones λευκᾶν ἀφ' ἵππαν, & Interpret. *alba ſuper equa in mare deſiliit.* Ut autem hic λευκὴ (vel Dor. λευκὰ) θάλασσα· ſic apud *Homerum* ἅλς λευκὴ dicitur hymno εἰς Διοσκούρους v. 15. eodem ſcilic. ſenſu quo & πολιὰ vel Ion. πολιὴ, ἅλς quidem *Iliad.* α, 350. θάλασσα vero *Iliad.* δ, 248. & alibi: ſicut ἀφρὸς etiam, unde deducta epitheta iſta, λευκὸς vocatur ab *Heſiodo Theogon.* 191. πολιὸς vero ab *Q. Cal.* vel *Cointo Smyrnæo* lib. IX. 440. SEB.

Λευκὰν ἀφ' ἵππ. &c.] Malim Dorice λευκᾶν ἀφ' ἵππων. &c.

Albis ab equis in mare deſiliit.

Conſentit *Salmaſ.* albi equi erant τῶν τρυφώντων. KÜHN.

Λευκὰν] Priſtinam veterum editionum lectionem revocavimus λευκᾶν. Simile vitii commiſſum in accentu contigit obſervare in Lacedæmoniorum literis ad *Apollonium Tyaneum*, quæ inter illius extant epiſtolas numero ſexageſimæ nonæ: lubet hic apponere, quia vere Laconicæ, ut emendandas ad dialecti genium exiſtimabam: Τᾶν δεδομέναν τιμᾶν τοι ἀπεσταλκαμεν τόδε ἀντίγραφον, σαμηνάμενοι τᾷ δαμοσίᾳ σφραγίδι, ἵνα ἰδῇς· vulgo τὰν δεδομένην τιμὰν· cetera non tango. De equis vero, pulcherrimos fuiſſe habitos, qui eſſent albi, vel *Homeri* conſtare poteſt teſtimonio, ſiquidem Rheſi præſtantiſſimos equos nivem albedine ſuperare dicat: Λευκότεροι χιόνος, θείειν τ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

95 Ἅλατο.] Pro ἅλατο C. A. ἀλᾶτο· male. KÜHN.

Ἅλατο.] MS. ἀλᾶτο· ſed ἅλατο rectum eſt, quod & *Euſtathius* habet, pro ἥλατο· ἵππων etiam MS. noſter, licet antea editi ἵππαν· verum vulgatum antea λευκᾶν nollem ab amico mutatum: quamvis ille λευκὰν in ſuo MS. & apud *Euſtathium* invenerit, quibus ſane & meus accedat. Alterum enim ad ſenſum mihi aptius videtur: nec tam *album mare*, quam uſitate & crebro forte *ceruleum* invenias, idque hic mihi non tam arridet, quam *albi equi:* in accentu enim MSS. raro fidendum novimus, ut hic utrimque auctoritate parum moveamur. Alias & in tertia ſimplicium genitivum pluralem Dorice ita permutare ω communi viri docti in ſuis *Doriſmis Pindaricis* dudum obſervarunt, ut ποντιᾶν ψάφων, καρπαλιμᾶν γυιῶν, alia: certe aptius equis jungas epitheton, quam mari, in hoc verſu. JUNG.

96 Τὸ δὲ σκανθαρίζειν] C. A. σκαθαρίζειν, & iterum in titulo: περὶ τοῦ σκαθαρίζειν. KÜHN.

[97] δακτύλῳ ὑπὸ τοῦ μείζονος [98] ἀφεθέντι τὴν ῥῖνα παίειν. [99] τὸ δὲ ῥαθαπυγίζειν, σιμῷ τῷ ποδὶ τὸν [100] γλουτὸν παίειν. [1] Τὰ δὲ πεντάλιθα, ἤτοι λιθίδια, ἢ ψῆφοι, ἢ ἀστράγαλοι πέντε ἀνεῤῥιπτοῦντο, ὥστε ἐπιστρέψαντα τὴν χεῖρα δέξασθαι τὰ ἀναῤῥιφθέντα [2] κατὰ τὸ ὀπισθέναρ, ἢ εἰ μὴ [3] πάντα ἐπίσταται, ἢ τῶν ἐπιστάντων ἐπικειμένων ἀναιρεῖσθαι τὰ λοιπὰ τοῖς δακτύλοις· [4] τὸ δὲ ῥῆμα τὸ πενταλιθίζειν, ἔστιν [5] ἐν τοῖς Ἑρμίππου Θεοῖς· [6] τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Λημνίαις· πεντελίθοισι θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύσμασι· γυναικῶν δὲ μᾶλλον [7] ἐ-
127 στὶν ἡ παιδιά· • ὥσπερ καὶ [8] ἡ Φίττα Μαλιάδες,

gito, pollici ſubmiſſo naſum ferire. Sed ῥαθαπυγίζειν, eſt pede obliquo coxam percutere. Pentalitha autem ſive lapilli ſint, ſive calculi, ſeu aſtragali, quinque ſurſum ejiciuntur: ut manu converſa ea, quæ projecta ſunt, in poſteriorem manus partem recipiantur: vel ſi non omnia poteſt, ea ſaltem, quæ novit, & in manu jacent, digitis denuo recipere. Verbum autem πενταλιθίζειν in Hermippi Diis extat: ſed nomen eſt pentalitha: magis autem Mulierum luſus eſt.
• Quemadmodum & Phittameliades, 127

97 Δακτύλῳ] Abeſt a C. A. & recte quidem & eleganter, uti mox, ὑπὸ τοῦ μείζονος, *medio manus digito a pollice excuſſo.* KÜHN.

98 Ἀφιθέντι] *Salm.* ἀφέντι. KÜHN.

Ἀφιθέντι] MS. ἀφιθέντα· ſed vulgatum bene habet. Germani vocant ein naſſen ſtciiber. Scribitur autem in MS. σκανθαρίζειν, prima per α hic in MS. & ſupra Segm. 5. & 122. *Heſychius* tamen in ipſo ordine litterarum σκινθαρίζειν habet: Σκινθαρίζειν, ἔνιοι σκαρίζειν· τὸ γὰρ μέσῳ δακτύλῳ τὸν μυκτῆρα παίειν δηλοῖ, ὡς Δίδυμος. Et *Euſtath.* ad Ἰλ. λ. hæc deſcripſit: ἔστι γάρ φασι σκινθαρίζειν μὲν τὸ μέσῳ δακτύλῳ παίειν μυκτῆρά τινός· fortaſſe tamen & alteram adpellationem *Heſychius* indicaverat, ſcripſeratque: Σκινθαρίζειν, ἔνιοι σκανθαρίζειν· τὸ &c. vide & de illo luſu Avum meum *J. Camerarium* Comm. c. 544. JUNG.

99 Τὸ δὲ ῥαθαπυγίζειν] Vid. *Heſych.* h. v. *Euſtath.* in *Iliad.* pag. 861. & in *Odyſſ.* pag. 1818. τὸ σιμῷ τῷ ποδί· alii reddunt, πλατεῖ τῷ ποδί, *plano pedis.* KÜHN.

100 Τὸν γλουτὸν] C. A. τὴν γλουτὴν, pleríque omnes τὸν γλουτὸν, quod rectum eſt. KÜHN.

Τὸν γλουτὸν] MS. γλοῦθον. Apud *Heſychium* mendoſe legitur: Ῥαθαπυγίζειν, ὅ τινες κομβρίζειν, τὸ τῷ σκέλους πλάτει παίειν κατὰ τῶν ἰσχίων· τὸ εἰς τὸν γλουτὸν σιμῷ τῷ ποδὶ τύπτειν· & emenda itaque ῥαθαπυγίζειν. *Euſtathius* pluribus ad Ἰλ. λ. ἐκεῖνο (ῥαθαπυγίζειν) γὰρ οὐκ ἀπέοικε τοῦ λὰξ ποδὶ κινεῖν, ὅπερ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται· ἔστι γάρ φασι σκινθαρίζειν &c. (quæ modo attuli) ῥαθαπυγίζειν δὲ, τῷ σιμῷ τῷ ποδὶ τὸν γλουτὸν παίειν, οὗ χρῆσις παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐν τῷ, τὰς πρεσβείας ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων. Idem ad Ὀδυσσ. ρ. τὸ δὲ λὰξ ἔνθορεν ἰσχίῳ, ἀντὶ τοῦ τῷ λήγοντι τοῦ ποδὸς μέρει τῷ πρὸς τοῖς δακτύλοις, ἔκρουσε τὸ ἰσχίον πρὸς τῷ γλουτῷ. Et ſtatim: τὸ δὲ τοιοῦτον καὶ ῥαθαπυγίζειν λέγεται παρὰ τῷ Κωμικῷ· ἔστι γάρ φασι ῥαθαπυγίζειν, τῷ πλατεῖ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν· ἴσως δὲ καὶ τὸ, περὶ πυγὰν ἅλλεσθαι, τοιοῦτόν τι δηλοῖ, κείμενον παρὰ τῷ Κωμικῷ· εἰ καὶ ἄλλως ὡς γυμνάσματος εἶδός τι ἐκεῖνο αὐτοῦ παραλαλεῖ. *Ariſtophanis* verba, quæ *Euſtathius* priore loco adducit, ſunt in ἱππεῦσι

— Τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις,
Ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων. — JUNG.

1 Τὰ δὲ πεντάλιθα] C. A. περὶ λιθιδίων. KÜHN.

2 Κατὰ τὸ ὄπισθε θέναρ] MSS. τὸ ὄπισθεν ἄρη εἰ μή. *Salm.* κ. τὸ ὄ. ἄρα, εἰ μὴ πάντα ἐπίσταται. KÜHN.

Κατὰ τὸ ὄπισθε θέναρ] MS. κατὰ τὸ ὄπισθεν ἄρη εἰ &c. corrupte: unde tamen patet certo pro vulgato ὄπισθε θέναρ, reponendum una voce, ὀπισθέναρ, ἢ &c. ſic ſupra II, 143. explicavit quid in manu ὀπισθέναρ vocatur. In ſequentibus ἢ εἰ μὴ &c. JUNG.

Κατὰ τὸ ὄπισθε θέναρ] Nil verius eſt MSS. lectione κατὰ τὸ ὀπισθέναρ, quam feliciter eruit atque monſtravit *Jungermannus* noſter. Quæ ſequuntur, corruptelæ ſuſpicionem injiciunt, & nos male morantur: peritioribus iſta diſcutienda relinquo, ſiquidem hærere non liceat per temporis articulum, quo premor.

3 Πάντα ἐπίσταται] C. A. πάντως· pro ἐπίσταται legerem ἐπίστανται· *ſi non excepti ſint omnes exteriore manus vola, tum* τῶν ἐπιστάντων &c. *in qua exceperit incumbentibus, reliquos tollit humo digitis*: ſupra in χαλκισμὸς dixerat, ἐπιστῆσαι τῷ δακτύλῳ· *ſiſtere, excipere digito*: ἐπιστὰς activum pro paſſivo ἐπισταθέντων. KÜHN.

Πάντα ἐπίσταται] MS. a vulgata lectione non abit; mihi *Pollux*, ſi verus contextus, & non mendis laborat, videtur dixiſſe οὐ μάλα ἐπιστάμενα· quid ſi ἐφίστανται legamus, & alterum ἢ expungamus? ſed alii in hoc ludo vincant: ego ejus non ſum peritus. JUNG.

4 Τὸ δὲ ῥῆμα τὸ π.] C. A. τὸ ῥῆμα πενταλιθίζειν. KÜHN.

5 Ἐν τοῖς Ἑρμίππου θεοῖς.] *Hermippi Deorum* & alii meminere, ut videas apud *Caſaubonum* noſtrum X. *Athen.* 7. ut & *Ariſtophan. Scholiaſt.* ad Aves. JUNG.

6 Τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα.] C. V. πεντέλιθρα ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους λημνίαις πέντε λίθοισι θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι γυναικῶν δὲ &c. KÜHN.

Τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα.] Defectum credo quivis vidit. Verbum πενταλιθίζειν, ait, extat in *Hermippi* Deis: nomen vero: id ſcilicet etiam indicarat: male vero librarii omiſerunt: non & noſter MS. qui inſigniter explet: τ. δ. ὄ. πεντάλυθρα ἐν ταῖς ἀριστοφάνου Λημνίαις· πεντελίθοισι θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι· ubi tamen πεντέλιθα, non πεντέλυθρα, vel ex *Comici* verbis ſcribendum certe eſt, & Ἀριστοφάνους Λημνίαις, quod drama *Noſter* ſæpius citavit ſupra, & infra X, 25. an & παραθραύσμασι. JUNG.

Τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα. &c.] Faventibus hic MSS. egregie *Pollucem* auximus, & eximio celeberrimi *Comici* verſiculo locupletavimus: *Kühnius* in his præivit, niſi quod πέντε λίθοισι, me quidem judice, non bene divellit: dicitur autem utrumque πεντέλιθα & πεντάλιθα· neque diſſimili ratione ſuperius hoc capite in *Sophocleo* verſu πεντέγραμμα habuimus & πεντάγραμμα· πεντέλιθα vero λεκάνης παραθραύσματα fragmina vocat patinæ, quæ huic adhibita ſint luſui; nam quibuſvis λιθιδίοις, ut monuit *Onomaſticographus* noſter, ludum illum obtinuit exercere.

7 Ἐστὶν ἡ παιδιά.] C. A. omittit ἐστίν. KÜHN.

Ἐστὶν ἡ παιδιά.] MS. ἔστιν ἡ π. JUNG.

8 Ἡ φιτταμαλιάδες] Sequuntur παιδιᾶς adpellationes, quæ valde variant: hic eſt in MS. etiam ἡ φιτταμαλιάδες & dein ſine καὶ οἱ, MS. φιττάρσιαι, habet, & φιτταμελιαι ſine accentu: ſupra Segm. 5. erat in MS. etiam plane eo modo, niſi quod φιττάρσιαι accentum habebat: Segm. 122. corrupte MS. φιττα, μαλιάδες, φιτταρσι καὶ φιτταμελιαι. *Henricus Stephanus* locum vulgatum in ſuo Codice ſignavit cruce: &

Phittari, & Phittameliæ, Virginum ludi. Sponſas enim celebrantes currunt, ſe invicem ad feſtinationem excitantes. Platagonium vero amatores, aut amicæ ludebant. Sic autem & crepitaculum vocatur & ſiſtrum, quo ſopiunt cum voluptate nutrices ægre dormientes pueros. Sed & papaveris, & telephylli dicti,

[9] καὶ Φίττα Ῥοίαι, Φίττα Μελίαι, παρθένων ἦν παιδιά. τὰς γὰρ [10] νύμφας εὐφημοῦσαι, θέουσι παροξύνουσαι ἀλλήλας εἰς τάχος· [11] Τὸ δὲ πλαταγώνιον οἱ ἐρῶντες, ἢ [12] ἐρῶσαι ἔπαιζον· [13] καλεῖται μὲν γὰρ οὕτω καὶ τὸ [14] κρόταλον, καὶ τὸ σεῖστρον, ᾧ [15] καταβαυκαλῶσιν αἱ τίτθαι, ψυχαγωγοῦσαι [16] τὰ δυσυπνοῦντα τῶν παιδίων. Ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ [17] τηλεφίλου καλουμένου φύλλα

addidit, *φίττα Μαλιάδες, φίττα Μελίαι* ſeparatim apud *Euſtath.* pag. 855 & 1963. *φίττα Ῥοιαί·* quem & in Theſauro vide: & ex præſcripta MS. noſtri varietate cum eo ſane conſentio, & ſcribendum puto hæc omnia diviſim, ita *ὥσπερ καὶ ἡ* (ſc. *παιδία*) *φίττα Μαλιάδες, φίττα Ῥοιαί, φίττα Μελίαι·* certe enim *φίττα Μαλιάδες* ſupra in MS. ſunt Segm. 122. & *φιττάροιαι* ibidem, & ſupra Segm. 5. Illud enim *φίττα* eſt *παροξυνουσῶν εἰς τάχος*, ut *Noſter* ait: illa vero *Μαλιάδες, Μελίαι, Ῥοιαί, νυμφῶν ἃς εὐφήμουν* nomina. *Euſtathii* verba, quo hæc tibi clariora, addenda: ad Iλ. λ. referens quaſdam *μιμητικὰς φωνάς*, ut *αἰῶ κωπηλατῶν, ὢ ὄψ, ἀφιέντων τινὰς ἅμα τρίχειν, ὢ ὄπ, ναυτικόν* &c. *καὶ τὸ φίττα*, ait, *δηλωτικὸν φασὶ τάχους· οἷον φίττα Μαλιάδες, φίττα Ῥοιαί. Νυμφῶν δέ φασι ταῦτα ἐπωνυμίαι·* cui ſubjungit & *τὸ σίττα· οἷον σίττ' ἀμνίδες·* quod paſtorale aliquoties apud *Theocritum* habes. Ibidem & *σίττα* legis, quod cum illo *φίττα* prorſus convenit, quod in altero loco ipſe ait, qui eſt ad Οδ. *ὅτι ἐκ τῆς μηλίας, καὶ Μηλίδες, αἱ κατὰ Δωριεῖς Μαλίδες νύμφαι, αἱ καὶ τετρασυλλάβως Μαλιάδες· καὶ τὸ, φίττα Μαλιάδες, φίττα Ῥοιαί, φίττα Μελίαι· ἐν οἷς Νυμφῶν μὲν εἰσιν ὀνόματα τὰ θηλυκά· τὸ δὲ φίττα, ἐπίῤῥημα τάχους δηλωτικόν· καθὰ καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ τὸ σίττα·* ubi *Μαλιάδες* expoſitas habes. De *Μελίαις* dixi ad *Longum* meum libr. III. paſtoralium. *Ῥοιαὶ* mihi non magis notæ ſunt, quam *Ἕλειοι* apud *Longum* meum. Sic itaque, ut dixi diſtincte forte apud *Pollucem* ſcribenda iſta, niſi, ut ex *χίλει χελώνη*, apud illum tamen *χελιχελώνη*, una voce ſcribitur, ita & horum *παιδιῶν* nomina extulit, ubi tamen *φιττάροιαι* profecto, non *φίτταροι* ut vulgo, ſcribere debes: ſed ſinamus has puellas ludere, & reliqua conemur percurrere ut ad ſeriora perveniamus. Jung.

Ἠ' *φιτταμαλιάδες*] Nimirum ita fuit editum ante nos, quibus & hic & ſuperius Segm. 122. atque in indice capitum reponere placuit, *φίττα Μαλιάδες, φίττα Ῥοιαί, φίττα Μελίαι*, quomodo legendum videtur etiam *Meurſius* & *Sopingius* ad illa *Heſychii*, *Μηλιάδες, νύμφαι. Ῥοιαὶ* quæ ſint, res eſt incerta: me tamen ſi roges, Doricam eam eſſe vocem putabo, ſicut & *Μαλιάδες*, quæ nymphas aquarum fluminumque præſides deſignet *ἀπὸ τοῦ ῥεῖν· ῥοία* alia notione eſt apud *Heſychium*, quæ tamen illam vocis formam probet: pariliique modo *ῥοία* papaveris quoddam genus, dicti Romanis *erratici*, nominatur: ita quidem ſcribitur in *Plinio* H. N. XIX. cap. 8. & *Paulo Ægineta*: ſed *Galenus* libr. VII. *περὶ τῆς τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυνάμεως, ῥοιάδα* nominat, non *ῥοίαν* ſeu *rhœam*: fuit in uſu utraque vocis forma, ſicut & utramque reperi in veteri quodam Codice MS. de Re Medica. Porro, quamvis MSS. invitis haud facile quid reſtituere coner, legi tamen præferam *Μηλίαι*, ut eædem ſint quæ *Μαλιάδες*, ſed dialecto communi prolatæ: non tamen abjicio vulgatam lectionem, quam *Euſtathii* auctoritate defendere poſſis: & in *Heſychio*: *Μελία, δένδρου εἶδος ἀπὸ Μελίας Ὠκεανοῦ· ἢ ᾠδεί·* reſtituunt *ᾠδή·* forſitan non male: *ψίττα* vero & *σίττα* non differunt: nota eſt illa utriuſque literæ commutatio *ψάγδας*, & *σάγδας*, *ψίττακος, σίττακος* aliaque plurima: *Heſych.* *Σίττα, ἐπιφώνημα αἰξίν.* Idemque de altero etiam epiphonemate: *Ψίττοι, ταχέως, εὐθέως*, pro quo cogitavi, num forſitan ſcribi præſtet *ψίττα·* puto ſane, ſuadeatque id certe literarum ſequela; id enim, quod & ad rem noſtram eſt, ſubjicitur protenus: *Ψιττάζων, ψίττα ἐπιφθεγγόμενος, ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα.*

9 Καὶ αἱ φίτταροι] C. A. non habet *καὶ αἱ*. C. V. *φιττάροιαι* &c. dein omittit *παιδιά*. *Salm.* *φίττα Μαλιάδες*, quod probat, *φιττάρια*, dein, *φίττα Μελίαι*. Kühn.

10 Νύμφας εὐφημ.] *Interpr. ſponſas, nymphas* ſcil. *Meliadas* cognomento, quæ gregibus ovium præpoſitæ erant ab *Ethnicis*: *μῆλα*, *oves* ſunt, *ab ovibus nymphæ Perimelides dictæ*, inquit *Servius* in *Eclogam* X. *Virgilii*, vel *ἐπιμηλίδες* leg. *ἐπιμηλιάδες*. *Anton. Liber. Fab.* 31. *φίττα vel ψίττα ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα*, *quando pecus agere volebant celerius*, & hoc loco virgines eodem ſe mutuo incitant ad currendum. Kühn.

11 Τὸ δὲ πλαταγώνιον] C. A. *περὶ πλαταγωνίου·* vid. *Heſych.* in *πλαταγώνιον, πλαταγωνίσας*. Kühn.

Τὸ δὲ πλαταγώνιον] Sequitur *πλαταγώνιον*, de quo videri poteſt & *Rhodiginus* lib. XIX. Antiq. Lect. c. 4. ubi quædam admiſcet de telephilo. Jung.

12 Ἐρῶσαι] MS. mendoſe *αἰρῶσαι*. Jung.

13 Καλεῖται μὲν γὰρ οὕτω] C. A. *καλεῖται μὲν οὕτω* &c. Kühn.

14 Κρόταλον] *Crepitaculum. Meurſius* II. *Critic. Arnob.* 8. & *Cur. Plaut.* ad *Ciſtell.* c. 3. Jung.

15 Καταβαυκαλιοῦσιν] Leg. *καταβαυκαλῶσιν*, ut in MS. alias autem editum: *ᾧ κατάβαν καλοῦσιν·* de quo emendando monuit & *Leopard.* libro ſeptimo, capite quinto: *καταβαυκαλήσεις* & *καταβαυκαλήσεις* nutricularum næniæ: de iis *Caſaub.* in *Charact. Theophr.* pag. 200. Seb.

Καταβαυκαλιοῦσιν] Καταβαυκαλοῦσι &c. *crepitaculum & ſiſtrum, quo circumſonant nutrices oblectantque puerulos ſomnum difficilem habentes*: *καταβαυκαλᾶν* eſt vel aſſa voce & nænia quadam invitare ſomnum infantibus, vel *crepitaculis* aliiſque id genus inſtrumentis. *Salm.* *καταβαυκαλῶσι*. Kühn.

Καταβαυκαλιοῦσιν] Bene reſtituit ex MS. ſuo *καταβαυκαλῶσιν Seberus* noſter: quod ita prorſus & in MS. noſtro eſt, quamvis inepta manus id mire voluit refingere in *ὁ κάταβαν* (ſive *κόταβαν·* quamvis & *ττ* duplicaſſe videtur; evanida enim ea ſcriptura) *καλῶσιν·* antea vulgati minus corrupte *ᾧ κατάβαν καλοῦσιν*. *Meurſius* II. *Crit. Arnob.* 8. habet *καταβαυκαλοῦσιν·* & ita emendandum illum locum ſe monuiſſe in *Spicilegio Theocritico* ait. Sed *καταβαυκαλῶσιν*, quod in MSS. & *Leopardo* viſum, rectius reponemus cum *Sebero* noſtro. Jung.

Καταβαυκαλιοῦσιν] Hoc quidem in editione *Seberiana* pejus eſt, quam in prioribus, quæ *κατάβαν καλοῦσιν* habebant; quod, ſi modo conjunxeris probum erat: dicitur enim & *καταβαυκαλᾶν* & *καταβαυκαλεῖν*, unde *καταβαυκαλούμενα παιδία*, *puerulí lallo ſopiti Suidæ* dicuntur & *Heſychio*: ſed tamen MSS. lectionem expreſſimus in textu potius. De *lallo*, & *καταβαυκαλισμῷ* legendus eſt Illuſtriſſ. *Scaliger* in *Lection. Auſon.* lib. II. c. 11.

16 Τὰ δυσυπν. τῶν παιδίων.] C. A. & *Salmaſ.* *τῶν παίδων*. C. V. *τὸ* omittit *δυσυπνοῦντα*. Kühn.

17 * Τηλεφύλλου] Vid. Segm. 122. Seb.

ἐπὶ τοὺς πρώτους δύο τῆς λαιᾶς δακτύλους εἰς κύκλον [18] συμβληθέντας ἐπιθέντες, τῷ κοίλῳ τῆς ἑτέρας χειρὸς ἐπικρούσαντες, εἰ κτύπον [19] ποιήσειεν [20] εὔκροτον ὑποσχισθὲν τῇ πληγῇ τὸ φύλλον, μεμνῆσθαι τοὺς ἐρωμένους αὐτῶν ὑπελάμβανον.

128 * Καὶ μὲν καὶ τὸ κρίνον [21] διπλοῦν ὂν καὶ διάκενον ἔνδοθεν [22] ἐκφυσήσαντες, ὡς ὑποπλῆσαι πνεύματος, πρὸς τὰ μέτωπα ῥηγνύντες, ἐσημαίνοντο τὰ παραπλήσια τῷ κτύπῳ. Ἔτι τοίνυν [23] τὸ σπέρμα τῶν μήλων, ὅπερ ἔγκειται τοῖς μήλοις [24] ἔνδοθεν, ἄκροις τοῖς πρώτοις τῆς δεξιᾶς δύο δακτύλοις [25] συμπιέζοντες ἔτι διάβροχον καὶ ὀλισθηρὸν [26] ὄν, εἰ πρὸς ὕψος πηδήσειεν, [27] ἐσημαίνοντο τούτῳ τὴν εὔνοιαν τὴν παρὰ τῶν παιδικῶν· ὅπερ καὶ τῷ κτύπῳ [28] τῶν λατάγων, [29] εἰ τὸ λείψανον τοῦ ποτοῦ κοτταβησάντων κτυπήσειε.

129 * Τὸ δὲ κολλαβίζειν [30] ἐστὶν, ὅταν ὁ μὲν πλατείαις ταῖς χερσὶ τὰς ὄψεις ἐπιλάβῃ τὰς ἑαυτοῦ, ὁ δὲ παίσας ἐπερωτᾷ, [31] ποτέρα τετύπτηκε. Τοσαῦ-

folia primis duobus ſiniſtræ manus digitis in circulum flexis imponentes, & vola alterius manus percutientes, ſi ruptum hoc ictu folium ſonum clarum ederet, eos, quos amabant, ſui meminiſſe exiſtimabant. * Inſuper & lilium 128 duplex exiſtens, & vacuum interius inflantes, ut ſpiritu impleretur, in fronte rumpentes, ſono huic ſimilia judicabant. Præterea & malorum ſemen, quod malis ſummis ineſt, primis dextræ manus digitis humidum adhuc exiſtens, & lubricum comprimentes, ſi in altum exiliret, hoc judicabant amicarum benevolentiam: veluti & ſtillarum ſonitu, ſi reliquiæ potus cottabiſantium ſonarent. * Collabizare eſt, cum hic 129 quidem planis manibus proprios comprimit oculos: ille vero feriens interrogat, utrumnam percuſſerit. Et tan-

* Τηλιφύλλου] C. A. τηλιφίλου. C. V. & *Salmaſ.* habet τηλεφίλου. C. A. hunc titulum præfert: περὶ τηλιφίλου περὶ κρίνου, περὶ σπέρματος μήλων, περὶ λαταγῶν. *Heſych.* Τηλίφιλον, φυτόν τι· τινὲς δὲ ἀείζωον ἄγριον. KUHN.

* Τηλιφύλλου] MS. ἀλλὰ καὶ τοῦ τηλιφίλου κ. (& ſic, aſteriſco ſublato, reſtituere ne dubites, etiam conſentiente MS. *Seberi*: & *Noſtro* ſupra Segm. 5 & 122. Adnotaverat hoc & olim *Schottus* noſter, in cujus excerptis ita hic invenio: τοῦ τηλιφύλλου) *Emendo* τηλιφίλου, *ex auctoritate interpretis Theocriti*: εἴρηται δὲ τηλέφιλον κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ, πρὸς τὸ δ. διότι δηλέφιλον τί ὂν τὸ δηλοῦν τὸν φίλον· *ſed & penultima hujus dictionis corripitur apud Theocr.* οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο πλατάγημα· ſed & *Heſychius*: Τηλίφιλον φυτόν τι· τινὲς δὲ ἀείζωον ἄγριον. JUNG.

* Τηλιφύλλου] Stellula deleta textus habet τηλιφίλου. Vide *Meurſium* in πλαταγίζειν, qui hac de re pluſcula collegit. Mox συμβληθέντας cum *Kuhnio* reſtitui pro ἐμβληθέντας. De his autem ſimilibuſque divinationibus alibi opportunior dicendi locus erit.

18 Ἐμβληθέντας] MS. συμβληθέντας. SEB.

Ἐμβληθέντας] C. A. συμβληθείσας. KÜHN.

Ἐμβληθέντας] MS. noſter, ut *Seberi*, συμβληθέντας· & placet præ vulgato. JUNG.

19 Ποιήσειεν] C. A. ποιήσαιεν. KÜHN.

20 Εὔκροτον] E MS. priores editiones εὔκροτον. SEB.

Εὔκροτον] Ita & noſter MS. JUNG.

21 Διπλοῦν ὂν] C. A. διπλὸν ἓν κ. δ. KÜHN.

22 Ἐκφυσήσαντες] Malim ἐμφυσήσαντες, *inflantes, ut ſpiritu impleatur* &c. KÜHN.

Ἐκφυσήσαντες] Præcedit ἔνδοθεν, pro quo ἔκδοθεν in Veteri ſuo Codice legi notavit *Salmaſius*, indeque forte reponendum conjectat ἔξωθεν· nobis vulgata placet.

23 Τὸ σπέρμα] C. V. τῷ σπέρμα. KÜHN.

Τὸ σπέρμα] MS. mendoſe, τῷ σπέρμα &c. Hunc luſum adduxit *Cruquius* ad illud *Horatii* II. *Satyr.* 3.

Quid? cum Picenis excerpens ſemina pomis
Gaudes ſi cameram percuſſi forte: penes te es?

JUNG.

24 Ἔνδοθεν.] Pro ἔνδοθεν leg. C. A. & V. ἔνθεν· poſt ἔνδοθεν interpungendum, ut ἄκροις cum ſequentibus cohæreat. KÜHN.

Ἔνδοθεν.] MS. ἔνθεν, pro ἔνδοθεν· ſed non libet temere mutare vulgatum: aliter tamen certe diſtinguendum eſt: nempe, ἔνδοθεν, ἄκροις τοῖς πρ. JUNG.

Ἔνδοθεν. ἄκροις] Laborabat a vitio diſtinctionis hic locus, quod, ſicut *Jungermannus* noſter, ſic & ad marginem ſui Codicis emaculatat *Kuhnius*; eorumque mentem ſum ſecutus in reſtituendo textu.

25 Συμπιέζοντες] E MS. prior. edit. συμπαίζοντες. SEB.

Συμπιέζοντες] Bene συμπιέζοντες *Seberus* edidit: confirmat id & MS. noſter. JUNG.

26 Ὄν, εἰ πρὸς ὕψ. &c.] C. A. τὸν εἰς πρὸς ὕ. πηδήσειεν ἐ. τ. εὔνοιαν τούτων. KÜHN.

27 Ἐσημ. τούτῳ τὴν εὔνοιαν &c.] MS. alio ordine, ἐσ. τὴν εὔνοιαν τούτῳ τ. JUNG.

28 Λαττάγων] Scr. λατάγων· ut ſupra VII, 110. SEB.

Λαττάγων] Λατάγων MS. noſter: & ita emendandum eſt, jubente quoque *Selero* noſtro: ſic ſupra MS. Segm. 5. etiam vulgo & Segm. 122. MS. λατάγες. JUNG.

Τῶν λαττάγων] Τῶν πατάγων perperam in ſuo V. C. ſcribi notat *Salmaſius*. In *Polluce* repoſui λατάγων· λάταξ enim & λαταγὴ ille cottabi ſonus. *Callimachus* —— σικελὰς ἐκ κυλίκων λατάγας. Κοτταβισάντων *Kuhnius* reſtituerat pro κοτταβησάντων· ſed dictum videtur tam κοτταβεῖν, quam κοτταβίζειν· in *Heſychio* ſane eſt ἔπαθλον τῷ ἄριστα κοτταβήσαντι.

29 Εἰ τὸ λείψ.] C. A. εἰς τὸ λ. KÜHN.

30 Ἐστὶν, ὅταν] Delet *Salmaſius*. KÜHN.

Ἐστὶν, ὅταν] MS. ἐστιν ὅτ' ἄν. JUNG.

31 Πότερον τετύπτηκε.] C. V. πότεραι. C. A. τετύπτηκε. KÜHN.

Πότερον τετύπτηκε.] MS. πότεραι τετύπτηκε· & hic fere illud adpendulum τ meos oculos fugerat. Ita enim ſcribendum eſt, a τυπτέω nimirum: tale ſupra VIII, 78. τετύπτηται· ſed & alterum ποτεραι ita ſine accentu ſcriptum non capio: nec placet vulgatum. Quam ineptum enim qui verberavit, interrogare, num verberant. Legendum puto ποτέρᾳ τετύπτηκε· ſcilicet χειρί· *utra manu verberarit*: quod credo, ſi conjectabat ille qui vapularet, alter ferendis plagis, ſubſtituebatur. JUNG.

Πότερον τετύπτηκε.] Futilem hanc lectionem dum ſequitur *Meurſius*, fieri non potuit aliter, quin eruditiſſimus vir laberetur in ludi expoſitione: meliora nos

tum de ludis, his vero ſecundum ſynonymiam ſubjungemus: ſimilitudinem, diſſimilitudinem, fraudem, cunctari, admonere, ordine juxta Libri completionem.

τα μὲν περὶ παιδιῶν· τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις [32] προσθήσομεν κατὰ συνωνυμίαν, ἡ ὁμοιότητα, [33] ἡ ἀνομοιότητα, καὶ ἀπάτην, καὶ τὸ μέλλειν, καὶ νουθετεῖσθαι, ἑξῆς [34] εἰς συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου.

130 * CAPUT VIII.

Synonyma ſimilis, diſſimilis, fraudis, cunctandi, admonendi, & reliqua.

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Η. 130

[35] Συνώνυμα τῷ ὅμοιος, ἀνόμοιος, τῇ ἀπάτῃ, τῷ μέλλειν, τῷ νουθετεῖσθαι, καὶ τὰ ἑξῆς.

DIces itaque de ſimili, veriſimilis, aſſimilis. Παρόμοιος enim idem, quod aliquantum ſimilis eſt. Conſimilis, perſimilis, æqualis, referens. Ariſtophanes autem in Multiformi etiam Προσεμφερὴς dixit.

ΕἸποις ἂν ἐπὶ τοῦ ὅμοιος, ἐοικὼς, [36] προσόμοιος· ὁ γὰρ παρόμοιος, παρ' ὀλίγον ὅμοιός ἐστι· προσεοικὼς, παρεοικὼς, παραπλήσιος, ἐμφερὴς, προσφερὴς, [37] προσφέρων. [38] Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πολυείδῳ, καὶ προσεμφερὴς εἶπε,

MSS. docent, quorum ope reſtituimus in *Polluceo* textu: *ποτέρα τετύπτηκε·* ι nimirum in MSS. ad latus adpoſitum, ut in Codicibus antiquis fieri plerumque ſolet, quod jam ſubſcribi mos obtinuit: ſenſus itaque totius loci: Κολλαβίζειν *eſt, cum hic quidem manibus expanſis oculos ſibi claudit; alter vero, inflicta plaga interrogat, alterutra manu percuſſerit.* In indice vero capitum utrique, dum pro *κολλαβίζειν* recta voce, neque mutanda reponimus *κοτταβίζειν*, eruditiſſimus *Kuhnius*, eumque ſequutus ego decepti ſumus, cum hinc falſos eſſe nos opinionis aperte pateat. Illud autem *τετύπτηκε* quod attinet, monui de hac verbi forma VIII, 78. ſed animo meo obſequi jam lubet, atque alia ſimilia hic congerere: & primum quidem Atticum eſſe *τυπτήσω* obſervavit etiam *Etymologus*: ſic & apud *Philonem* in *Flaccum τετυπτημένος· τῶν ἰδιωτῶν Ἀλεξανδρέων Ἰουδαίων ταῖς ἐλευθεριωτέραις καὶ πολιτικωτέραις μάστιξιν τετυπτημένων·* & in *Lucian. Demonacte τετυπτηκώς·* pariter in *Baſilicis* libr. LX. tit. 30. §. 32. *εἰ μέν τοι μὴ προσετυπτήθη ὁ κάπηλος.* Eodemque modo dicitur *γράφειν* & *γραφεῖν*, *ἀναγράφειν*, & *ἀναγραφεῖν*, *διαλέγειν* & *διαλεγεῖν·* illaque verborum forma *Smyrnæis* fuiſſe frequentiſſima videtur: ſanequam eſt celebris in *Smyrnæorum Fœdere* inter *Arundeliana Marmora*; quod ut tute videas, hæc paucula notabo: *περὶ οὗ Ἀλέξανδρος γεγράφηκεν.* Iterum: *τὸ ψήφισμα τόδε ἀναγραφήτω κατὰ τὸν νόμον, ἀναγραφήτω δὲ καὶ εἰς στήλας, εἰς ἃς καὶ ἡ ὁμολογία ἀναγραφήσεται.* Denique: *περὶ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῇ διαλεγήσονται.* Talia plura reperiuntur in *Herodoto*, & vetuſtiſſimo *Chronico Marmoreo.*

32 *Προσθήσομεν κατὰ συνων.*] Ita MS. tamen: *προσθήσομεν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου κατὰ συνωνυμίαν, ἡ ὁμοιότητα·* poſt quæ ſtatim incipit caput novum. JUNG.

33 *Ἡ ἀνομοιότητα*] Abſunt hæc verba uſque ad *ἑξῆς* a MSS. KUHN.

34 *Κατὰ συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου.*] MS. *εἰς συμπλήρωσιν.* SEB.

Κατὰ συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου.] *Κατὰ συμπλήρωσιν τ. β. ut liber compleatur*, juſtumque habeat modum accedente hac mantiſſa. *Salm. εἰς συμπλήρωσιν τ. β.* KÜHN.

Κατὰ συμπλήρ. τοῦ β.] Aut fallor, aut id voluit Auctor noſter: adjecturum ſe, quæ reliqua ſequuntur hoc libro, ad complendum volumen: cui efficiendo ſenſui illud ineptum eſt: *κατὰ συμπλ.* pro quo itaque reddidi e MSS. *εἰς συμπλ.* Dixiſſe ſimiliter *Theophanem Cerameum* in memoriam revoco, cetera ſe prolaturum *εἰς τὴν τοῦ λόγου συμπλήρωσιν*, ut plenam faceret atque perfectam orationem.

35 *Συνών. τῷ ὅμοιος, &c.*] C. A. hunc habet titulum: *συνώνυμα τῶν περὶ τὸ ὅμοιον. Salmaſ. τῷ ὅμοιος &c. καὶ ἑξῆς.* KÜHN.

Συνών. τῷ ὅμοιος, &c.] In lemmate capitis MS. *συνώνυμα τῷ ὅμοιος, τῷ ἀνόμοιος, τῇ &c.* & ſic emendarem, quo pacto & ſupra in recenſione capitum fere Segm. 5. JUNG.

Συνώνυμα τῇ ὅμοιος, &c.] Hic quidem non opportune poſitum illud *τῇ· τῷ*, quod in illius locum reſtitui, eſt e MSS.

36 *Προσόμοιος.*] C. A. & *Salm.* pergunt ita: *παρόμοιος, παρεοικὼς &c. Heſychius, Παρεοικὼς, παρόμοιος.* KÜHN.

Προσόμοιος.] MS. *προσόμοιος, παρόμοιος, προσεοικὼς &c.* iis quæ *παρόμοιος* adduntur omiſſis. JUNG.

Προσόμοιος.] Occurrit in *Platone* & *Xenophonte*: *παρόμοιος*, quod protenus ſubjicitur, in *Gloſſ. Veter.* exponitur *adſimilis*: ſic & *Ammonius* tholum dictam eſſe *σκιάδα* refert, *διὰ τὸ οὕτως οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον παρόμοιον θολίᾳ, umbellæ adſimilem.* Notandum vero *Onomaſticographum* noſtrum præcipuam partem hoc totum caput delegiſſe ex *Platone*, *Thucydide*, *Xenophonte* & *Ariſtophane*, quibus admiſcuit alia quædam de veteribus *Comicis* collecta, ut minima ſit illa vocum pars, quæ non in dictis auctoribus reperiri poſſit: jamque id agere certus eram animi, ut pleraque ex eorum ſcriptis vocabula *Noſtro* nominata deducerem huc, cum admonere me cœpit propoſiti mei ratio, atque ab hoc conſilio divulſit: neque etiam operas differre lubet, quod plurium auctorum loca me quæſituro fieri neceſſe eſſet. Pergamus itaque, &, ſi forteau res poſtulet, quædam interſpergamus. Ab *ἐμφερὴς* extat in *Dionyſio Areopagita ἐμφέρεια, ſimilitudo*: exponiturque a *Scholiaſta Maximo*, *ὁμοιότης*.

37 *Προσφέρων.*] Notandum eadem ſignificatione qua *προσφερὴς*, non notata, niſi fallor, apud *Lexicographos*. *Nunneſius* in ſuis Notis ad *Phrynichum* ſæpius adnotat, quæ acceſſio poſſet fieri ex *Phrynicho* ad Theſaurum *H. Stephani*: longe major in noſtro *Polluce* repoſita eſt, idque nimis notandum ſæpe eſſet, ſi modo hoc ageremus. JUNG.

38 *Ἀριστοφ. δὲ ἐν Πολ. &c.*] Hæc abſunt a C. A. uſque ad *προσεοικώς·* ita & *Salm.* de V. C. KÜHN.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Πολ. &c.] Hæc deſunt in MS. uſque ad *ἀλλὰ μὴν καί. Platonicum προσεοικὼς* quærendum. JUNG.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Πολ.] Meminit hinc inter alios hujus *Ariſtophaneæ* fabulæ *Meurſius* in *Attica Biblioth.* & enim ſuperius eundem habuimus etiam in Auctore noſtro: ſed obſervare lubet, ſolitos fuiſſe crebertime *Comicos* titulis inſignire tragœdiarum ſuas fabulas, ſeu id ludicri cauſa fuerit factum, ſeu etiam ut ſub hoc velo ipſos illarum fabularum auctores perſtringerent, quo de jam non inquiram amplius: in iſtis fabulis & enumeres licet hunc *Polyidum Ariſtophanis*: tragicum id

Πλάτων δὲ προσεικώς· ἀλλὰ μὴν καὶ εἰκόνα ἄν τις εἴποι, καὶ σφραγῖδα, καὶ τύπον, καὶ μίμημα, καὶ ἐκτύπωμα, [39] καὶ τύπωμα, καὶ ἐκ-

Aſſimilis autem, Plato. Veruntamen & imaginem aliquis dicat, ſculpturam, typum, imitationem, exſculptionem, ſculptura, ef-

eſt argumentum, quod ille ſoccis aptaverat: ſcilicet illam tragœdiam in ſcenam ediderat *Sophocles*, qua in re ſi quis teſtimonia deſideret auctorum, adeat ille *Meurſii Sophoclem*, & ſummum *Caſaubonum* ad *Athen.* VI. Anim. c. 4. Porro iſto vocabulo προσεικὼς tum alibi, tum & in *Critia* utitur *Plato*.

39 Καὶ τύπωμα, καὶ ἐκμαγεῖον] Eſt in C. A. ἐκτύπωμα, ἐκμεμαγμένον· τὰ δὲ ῥήματα, ὁμοιῶσθαι παρομοιῶσθαι καὶ προσφέρειν καὶ προσεκφέρειν μ. ε. ἀποσφραγίσθαι &c. quæ interjacent omittuntur omnia. *Salm.* etiam delet e V. C. KÜHN.

Καὶ τύπωμα, καὶ ἐκμαγεῖον] Deſunt in MS. καὶ τύπωμα καὶ ἐκμαγεῖον. JUNG.

Καὶ τύπωμα, καὶ ἐκμαγεῖον] In omnibus hæc MSS. deſunt: & mirum tamen, ſi iſta non a *Polluce* hic commodo maxime loco ſint profecta: de cetero certum eſt in nudis iſtiuſmodi vocum recenſionibus, quæ ſunt in *Polluce* frequentiſſimæ, plurima diligenti lectorum opera ad marginem adlita fuiſſe, atque tum temporis lapſu irrepſiſſe textum, quibus tamen inviti careremus. Τύπωμα, ſed alio ſenſu, eſt in *Electra Sophoclis*: τύπωμα χαλκόπλευρον, quod & ad *Suidam*, qui indidem iſta citavit, *Portus* monuit. Integrum vitæ hominem *Baſilius* appellat τύπωμα τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ πολιτείας. Ἐκτύπωμα, &, quod inde derivatum verbum ἐκτυποῦν mox habet *Pollux*, utraque ſunt in ſummi *Philoſophi Timæo*: νοῆσαι τι (χρὴ) ὡς οὐκ ἄλλως ἐκτυπώματος ἔσεσθαι μέλλοντος ἰδεῖν ποικίλου πάσας ποικιλίας, τοῦτ' αὐτὸ, ἐν ᾧ ἐκτυπούμενον ἐνίσταται, γένοιτ' ἂν παρεσκευασμένον εὖ &c. in quorum verborum ſenſu diametro ferme diſtant *Chalcidius* & *Marſilius Ficinus*: nos hic lubentes tacemus, ſiquidem ipſam rei expoſitionem verſionis medela ſecum trahat. Sed de ἐκμαγεῖῳ paucula notare lubet, quæ & *Pollucem* noſtrum, & ipſam illuſtrent vocem, cujus duplicem adnotamus ſignificatum: primus eſt, cum ab exemplari, quod ἀρχέτυπον Græci appellant, expreſſam imaginem denotat: *Heſychius* itaque: Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα, ὑπόγραμμος, σφραγίς· & Ἐκμαγῆναι, (ſic enim cum *Stephano* ſcribendum) ἐκτυπωθῆναι· illaque notione reperio dictum *Polyæno* τῶν βαλαναγρῶν ἐκμαγεῖα lib. II. ubi de *Diæta*: ἔλαθον ἀπομαξάμενοι τὰς βαλανάγρας, καὶ τὰ ἐκμαγεῖα τῷ Διαίτᾳ διέπεμψαν· ſcilicet ἀπομάττεσθαι atque ἐκμάττεσθαι eadem notione gaudent. *Heſychius*: Ἀπομάττεσθαι, ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι· & utrumque ſic occurrit in *Philoſtrato* de V. S. lib. I. & *Æliano* de Animalibus X, 29. eſt & ἀναμάττειν, annuli effigiem antiquam renovare, ac iterum impreſſo reſtituere ſigillo: eleganter *Julianus* Ep. 8. ἐγὼ δέ σε καὶ εἶδον ἤδη τοῖς γράμμασι, καὶ τῆς ἱερᾶς σοῦ ψυχῆς τὴν εἰκόνα, καθάπερ ὀλίγῃ σφραγῖδι μεγάλου χαρακτῆρος τύπον ἀνεμαξάμην· quorum verborum ſenſum interpretibus non intellectum explanare juvat: *te vero*, inquit, *equidem vidi in tuis literis, & ſacræ tuæ mentis imaginem, tanquam parvulo ſigillo magni characteris effigiem mecum renovavi, atque recollegi*; lectis ſcilicet his tuis literis, quæ ſignatoriæ gemmæ vice fungebantur; indidem eſt quod ἀναμάττεσθαι τὴν μνήμην dixerit *Tyrius Diſſ.* 38. ſimiliterque *Theodoretus* Serm. 5. Ἑλλην. θεραπ. pag. 556. Hæc autem omnia verba præcipue ſolent uſurpari de figuris impreſſis molliori materiæ, uti ceræ, quod vel eorum indicet origo ἀπὸ τοῦ μάττεσθαι. Hinc itaque cujus eſt expreſſa figura in cera ſimilive re molliori, ἐκμεμαγμένος dici poteſt; & eo ſenſu capiendum exiſtimo *Cratini* locum, ut quis habuerit delineatam alterius effigiem, ipſoque, cujus erat effigies, homine conſpecto dixerit: *iſte ipſe eſt ſic expreſſus*: in margine notaverat ad *Comici* locum οὗτος *Salmaſius*, quod, credo, reſtitutum voluit pro οὕτως· ſed, ſi ſic putavit, fruſtra fuit eruditiſſimus vir. Cum autem *Heſychius* ἐκμαγεῖον exponat σφραγῖδα, non id intelligendum eſt, tanquam ſi annulum aut ipſam gemmam ſignatoriam ita vellet appellatam, ſed quod ἐκμαγεῖον etiam ſignaculum, τύπον, expreſſamque ab annulo figuram deſignat: id eſſe ſæpiſſime σφραγῖδα, nota res eſt: ſolent itaque jungi non raro ἐκμαγεῖον & τύπος, ſicuti in *Platone* lib. VII. L. L. κείσθω νόμος ἡμῖν, καὶ τύπος, ἐκμαγεῖόν τε τρίτον τοῦτο· pauloque ſuperius ſimili notione voce hac fuerat uſus: quin etiam per τύπος exponitur a *Nicephoro* ad *Syneſii Somnia*, ubi nos non habere inquit ſenſum atque apprehenſionem rerum, quæ ſunt in anima prima, πρὶν εἰς φαντασίαν ἥκειν αὐτῶν ἐκμαγεῖα· *delineamenta* commode dicas cum *Apulejo*, qui eadem in re Romana voce ſic uſus eſt, effigies iſtas rerum exiſtentium in phantaſia ſeu imaginatione depictas: eadem ipſa nominare ſolet alibi *Syneſius* εἴδωλα· εἴδωλα ἀπορρεῖ, τῆς ὑποστάσεως αὐτῶν ἀποπάλλεται· ad quem locum *Nicephorus*: χαρακτῆρες καὶ ἐκμαγεῖα καὶ τύποι· utrumque nimirum εἴδωλον & ἐκμαγεῖον ſic uſurpari ſolitum a *Platone* & *Proclo*, quod pluribus oſtendere non eſt hujus loci. Porro eſt inde ἐκμαγειοῦν, ejuſdem notionis τῷ ἐκμάσσειν· emendandus *Heſychius*: Ἐκμαγειωθεὶς, ἐξομοιωθείς. Ἐκμαγειοῖ, ἐκμάσσει· ſic enim poſteriora ſupplenda puto cum eximio *Lindano*. Sed ad alteram ſignificationem tempus nos vocat, quæ rarior hæc eſt: non ſcilicet effigiem ſaltem ſeu expreſſam imaginem ἐκμαγεῖον ſignat, ſed & illam ipſammet rem, quæ aut effigiem recepit, aut ejus recipiendæ capax eſt, eaque mihi ſignificatio a Doribus manaſſe videtur, ſiquidem ii ſint primi, quos ita τῷ ἐκμαγεῖῳ uſos fuiſſe reperiam: philoſophi, qui de *Pythagoræ* convivio prodierunt, materiam eſſe ſtatuebant ἐκμαγεῖον καὶ ματέρα, τιθῆναν τε καὶ γεννατικὰν τᾶς τρίτας οὐσίας· verba ſunt *Timæi Locri* non procul initio libelli περὶ ψυχᾶς κόσμω· & vinne exacte noviſſe, quid per ἐκμαγεῖον intelligat eximius *Locrus*, lege quæſo & attende, quæ tibi mox in eo ſequentia ponam: δεξαμέναν γὰρ τὰ ὁμοιώματα εἰς ἑαυτάν, καὶ οἷον ἀναμαξαμέναν ἀποτελεῖν πάντα τὰ γεννάματα· ὁμοιώματα dicit quæ *Syneſio* vocantur εἴδωλα, quæque prodeunt ac quaſi profluunt ἐκ τῶ νοατῶ παραδείγματος τῶν γεννωμένων, quod & ἀγένατον & ἀκίνατον *Timæus* appellat: nec aliter *Ocellus Lucanus*, cui σῶμα ſeu corpus, quod ὕλην dixerat *Timæus*, πανδεχὲς dicitur καὶ ἐκμαγεῖον αὐτῆς τῆς γενέσεως· *Scholaſtici* dicere amant *ſubjectum*: ab his itaque doctrinæ *Pythagoricæ* antiſtitibus *Plato* vocis ἐκμαγεῖον illam notionem eſt mutuatus: inſigne rei documentum ille *Platonis* in *Timæo* locus, quem haud dubie ex poſitis modo philoſophi *Locri* verbis expreſſit: ἐκμαγεῖον γὰρ φύσει παντὶ κεῖται κινούμενόν τε καὶ διασχηματιζόμενον ὑπὸ τῶν εἰσιόντων· in hiſce, cum vim vocis ἐκμαγείου altera Latina deſperaret apte reddi poſſe *Chalcidius*, eleganti deſcriptione & rei & vocabuli ingenium complexus eſt: delecta ponere lubet: *eſtque uſus ejus* (naturæ) *ſimilis molli cedentique materiæ, in quam imprimuntur varia ſignacula*: non e *Platone* alia plura congerere animus eſt. Denique *Sophroniſci* filium alii plurimi, præcipue ſi qui ſummi Athenienſis lectione delectarentur, ſecuti ſunt: producam elegantem philoſophi Chæronenſis locum, in quo manifeſta ſit iſta τοῦ ἐκμαγείου ſignificatio: is eſt in prologo lib. V. *Sympoſ.* ubi quoſdam ait exiſtimare mentem nihil egregii atque læti in ſe fovere atque alere, obſecutam ſcilicet totam corporis affectionibus, ὥσπερ ἐκμαγεῖον καὶ κάτοπτρον εἰκόνας καὶ εἴδωλα τῶν ἐν σαρκὶ γινομένων αἰσθήσεων ἀναδεχομένην· dicitur itaque recipere mens εἰκόνας τῶν ἐν σαρκὶ γινομένων αἰσθήσεων ὥσπερ ἐκμαγεῖον· nam εἴδωλα reſpiciunt κάτοπτρον· & optime quidem eo loco ſi-

131 figies. Effigiatum: * ſic enim in Horis Cratinus:

Ille idem ſic effigiatus.

Ariſtophanes vero in Theſmophoriazuſis, Leonibus hæc facta eſt effigies. Et verba, ſimilem eſſe, referre, repræſentare, accedere ad ſimilitudinem. Tum & εἰκέναι aliquis dicat, & προσοικέναι tum æqualem eſſe, formam referre, imitatum eſſe, exſculptum eſſe, exciſum eſſe, effigiatum eſſe. Et adverbia, ſimiliter, conſimiliter. Παρομοίως enim ſordidum eſt. Veriſimiliter vero, æqua-

μαγεῖον, καὶ ἐκμεμαγμένον· * οὕτω γὰρ καὶ Κρατῖνος ἐν ταῖς Ὥραις, 131

Ἐκεῖνος αὐτὸς [40] οὕτως ἐκμεμαγμένος.

[41] Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις, καὶ ἔκμαγμα, Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτὸ ἔκμαγμα σόν· [42] καὶ τὰ ῥήματα, [43] ὡμοιῶσθαι, προσωμοιῶσθαι [44] παρωμοιῶσθαι, ἐοικέναι, παρεοικέναι, προσεοικέναι· καὶ οἰκέναι δὲ, καὶ προσοικέναι τις ἂν εἴποι· καὶ προσφέρειν, καὶ προσεμφέρειν, [44] καὶ μεμιμῆσθαι, ἐκτετυπῶσθαι, ἀπεσφραγίσθαι, ἐκμεμάχθαι· καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα, ὁμοίως, προσομοίως· τὸ γὰρ παρομοίως, εὐτελές· [45] εἰκότως δὲ, καὶ ἐοικότως, παρεοικότως, παραπλησίως, ἐμφε-

Xylander: *utpote qui inſtar materiæ formas in ſe admittentis rerum* &c. *adjectus eſſet*: contra ea peſſime in *Timæo expreſſum rerum ſimulachrum* reddiderant: talia notare plura promptum mihi ſit ex *Jamblicho*, *Proclo* aliiſque: ſed illis, quæ dixi, rem ſatis apertam exiſtimo. Porro, niſi me meus fallit animus, qui primus hanc poſteriorem ἐκμαγείου ſignificationem prodidit & data opera explicuit, fuiſſe puto *Petavium* ad *Themiſtii Orat.* XXI. ibique Græcam vocem Latine *conceptaculum* dici poſſe opinatur: mallem ego, *receptaculum*, uti τὸ δεχόμενον in *Platone* interpretatus eſt *Chalcidius*: ſed hinc jam lubet diſcedere, ante tamen poſito *Themiſtii* loco, ad quem hac de re notaviſſe *Petavium* dixi: καὶ μοὶ σκληρίας ὑπόπλεων ξυμπάγῃ τὸ ἐκμαγεῖον· ὥστε καὶ πάνυ βουλομένοις αὐτοῖς ἐγγράφειν μὴ δύνασθαι τὰ παιδεύματα.

40 Οὕτως] Abeſt a C. V. *Salm.* οὗτος. KÜHN.

Οὕτως] MS. οὕτως in verſu *Cratini* omittit. JUNG.

41 Ἀριστοφάνης &c.] Hæc MS. omittit etiam prorſus uſque ad καὶ τὰ ῥήματα. Sed de *Ariſtophanis* verbis, ut vulgantur, an vere vulgentur dubitare hercle poſſumus. *H. Stephanus* ad oram ſui Codicis ita adſcripſit: λέων λέων αὐτ' ἔκμαγμα σόν. *Ita citat Euſtath.* 1857. nempe ad Ὀδυσσ. τ. meminit &, ſed vocabuli ſaltem, ad Ἰλ. δ. τὸ εἰρημένον, ait, ἔκμαγμα λέγει ὁ Κωμικός. Verſus *Comici* vero non ſolum hic, ſed & in ipſo Codice *Ariſtophanis* corruptus eſt, & quidem hoc vocabulo plane deformato. Vel valde fallor enim, vel ipſum verſiculum primus indico, quem hunc ajo eſſe *Theſmophor.*

Λέων λέων σοι γέγονεν αὐτ' εἴγμα σόν.

Emenda jam e *Polluce* & *Euſtathio*:

Λέων, λέων, σοι γέγονεν αὐτ' ἔκμαγμα σόν.

Vel potius αὐτ' ἔκμαγμα σόν· αὐτ', ἤγουν αὐτὸ τὸ παιδίον ut enim integrum locum excerpam de novello puero:

Εἶθ' ἡ μικρὰ γραῦς, ἡ 'φερε τὸ παιδίον,
Θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει,
Λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτ' ἔκμαγμα σόν.
Τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

Reſtitue itaque verſum illum apud *Euſtathium* & *Pollucem* noſtrum. JUNG.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν τ. Θεσμ. &c.] Ipſa χρῆσις *Ariſtophanea* corruptiſſima fuit ante nos: reſtitui in textu, ut *Kuhnius* ad oram ſui Codicis. *Salmaſius* adnotaverat hæc: λέων, αὐτ' ἔκμαγμα σόν· *hodie* εἴγμα *perperam legitur apud Ariſtophanem*: quod verum eſt; & plures eſſe pares in eximio *Comico* locos, ubi ſuppoſititiæ voces genuinarum occupant locum, exemplis alibi docebo.

42 Καὶ τὰ ῥήματα, &c.] MS. τὰ (ſine καὶ) δὲ ῥήματα, ὡμοιῶσθαι, προσωμοιῶσθαι, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ προσφέρειν· omiſſis intermediis. Ceterum omnino reponendum eſt ὡμοιῶσθαι, προσωμοιῶσθαι· ratio certe augmenti non aliter patitur: niſi ὁμοιοῦσθαι &c. cum *Seberi* MS. malimus. Illud tamen ego amplector, præſcribens nemini: nec junctum cum παρὰ expungam, modo etiam παρωμοιῶσθαι ſcribatur, ſic & hoc addatur. JUNG.

Καὶ τὰ ῥήματα, &c.] Ὡμοιῶσθαι & παρωμ. redditum eſt a me textui, quæ quidem lectio melior fuit viſa Codicis *Auguſtani* ſcriptura, quod ſequatur ἐοικέναι, eodem, ut Grammatici loquuntur, tempore: additum etiam προσωμοιῶσθαι· habuimus enim προσομοίως & mox προσομοίως. Claudit enumerationem horum verborum *Noſter* addito ἐκμεμάχθαι· eo de ſuperius luculenter dictum: adjicere lubet hic *Cyri* Poëtæ carmen non inelegans de morte immatura *Muſæ*; quam cum tres ſupra triginta annos expleſſet, fatum rapuiſſe refert,

Θηλυτέρην δ' ἥρπαξε ῥόδων καλύκεσσιν ὁμοίην
Πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

Sic cecidit foliis nil conceſſura roſarum
Penelopen omni parte ſecuta nurus.

Latina *Grotii ſunt*: *Callimachus* etiam epigrammate in *Arati Phænomena* ſic eſt illo verbo uſus:

Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα, καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδὸν
Ἔσχατον, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα μελιχρότατον
Τῶν ἐπέων, ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο· χαίρετε λεπταὶ
Ῥήσεις Ἀρήτου σύγγονοι ἀγρυπνίης.

Torſit eruditos epigramma: *Caſaubono* quæ ſit mens, in ejus Lectionibus *Theocriteis* videre potes: mihi nihil in prioribus mutandum videtur: ſenſus eſt hic: *Heſiodi* cantus hic eſt, pangendique modus: non certe poëtam ultimum, ſed cujus etiam ipſum verſuum corpus mellitiſſimum eſt, Solenſis ille expreſſit: σῶμα ἐπέων quid dici poſſit, non credo, latebit hominem paululum a Græcis literis inſtructum: ſed in extremo verſiculo ἔκγονοι malim pro σύγγονοι. At vero ne ultra crepidam.

43 Ὁμοιῶσθαι, παρομοιῶσθαι] Ὁμοιοῦσθαι, παρομοιοῦσθαι. SEB.

44 Καὶ μεμιμῆσθαι] Deeſt καὶ ante μεμιμ. in MS. JUNG.

45 Οἰκότως δὲ, καὶ ἐοικότως] C. A. εἰκότως leg. pro οἰκότως. KÜHN.

Οἰκότως δὲ, καὶ ἐοικότως] MS. εἰκότως δὲ, καὶ ἐοικότως &c. nec mihi quis perſuadeat tanti τὸ οἰκότως *Pollucem* feciſſe, ut εἰκότως, quod apud *Thucydidem*, *Lucianum*, alios multos invenias, omiſerit, egoque potius vulgato ejecto adferam hoc: reliqua παρεοικότως &c. uſque ad τὰ δὲ πρ. deſunt in MS. & eorum loco ſaltem habes καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

Οἰκότως] Ignotum mihi illud οἰκότως, neque, puto, meliorum uſu probatum: placuit itaque MSS. εἰκότως, quod in textum revocavi.

132 ρῶς, προσφερῶς· * τὰ μὲν ἀπὸ τῶν ἄλλων, δυσφθεγκτότερα· τὰ δὲ πράγματα, ὁμοίωσις, [46] εἰκασία, τύπωσις. Τὸ δ' ἐναντίον, ἀνόμοιον, καὶ ἀπεοικὸς, [47] καὶ ὅσα ἄν τις εἴποι λόγῳ, ἄρνησιν τοῖς ῥήμασιν προστιθείς· ῥῆμα δὲ μόνον τὸ ἀπεοικέναι, ἀφ' οὗ οὐκ ἔστι τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἀνόμοιος ῥῆμα, πρᾶγμα δὲ ἡ ἀνομοιότης· καὶ [48] ἐπιῤῥήματα δὲ ἀπ' ἀμφοῖν, ἀνομοίως, καὶ ἀπεοικότως. [49] Ἀπάτη, ἐξαπάτη, στροφὴ, [50] ὑποστροφὴ, [51] διάδυσις, παραλογισμὸς, παραγωγὴ, πλάσμα, φενακισ-
133 μός. * καὶ καθ' ἑτέραν χρείαν, σόφισμα, τέχνη, τέχνασμα, γοητεία, ἐπιβουλὴ, δόλος, [52] κλοπὴ, παρατροπὴ, παραφορὰ, [53] σκευωρία·

liter, pariter: * quæ enim ab aliis deri- 132
vantur, duriora ſunt. Res vero, ſimilitudo, æqualitas. Contrarium vero, diſſimile, inæquale: & quæcunque oratione efferri poſſunt, negationem verbis addendo. Verbum autem ſolum eſt, diſſimilem eſſe, a quo rei vocabulum non extat: quemadmodum nec verbum a diſſimili. Rei autem nomen, diſſimilitudo. Ab utriſque autem, adverbia: diſſimiliter, inæqualiter. Fraus, fraudulentia, verſutia, tergiverſatio, detrectatio, deceptio, paralogiſmus, ſeductio, figmentum, faſcinatio. * Et alia ſignificatio- 133
ne, ſophiſma, artes, argutiæ, dolus, inſidiæ, impoſtura, aſtus, error, captatio.

46 Εἰκασία.] MS. εἰκ. τύπωσις. Τὸ δ'. SEB.

Εἰκασία.] C. A. καὶ εἰκασία τύπωσις. T. δ' ἐ. ἀ. καὶ ἀπεοικός. KÜHN.

Εἰκασία.] MS. noſter auctior, ut & *Seberi*: εἰκασία, τύπωσις. Τὸ δὲ ἐν· reſtitue itaque illud τύπωσις. JUNG.

Εἰκασία.] Subditum huic vocabulo in MSS. τύπωσις, quod itaque *Polluci* reſtitui: ſed tamen & alia *Pollux* hic omittit, quæ a prioribus formari poterant, ut προσομοίωσις, & ἐκτύπωσις, de qua poſteriori monui ſuperius: eſt & ὑποτύπωσις, *diſpoſitio*, *deformatio*, in *Gloſſis*, unde itaque & ὑποτύπωσις εὐδαίμονος βίου apud *Syneſium* in *Dion.* exponiturque a *Maximo Dionyſii Areopagitæ Scholiaſta*, ὑπόγραμμος, ὑπόδειγμα· Latine dixit *delineationem Boethius*, quod ipſiſſimum eſt ὑπόγραμμος. Eſt & διατύπωσις, aliaque talia, in quibus colligendis morari non lubet.

47 Καὶ ὅσα ἄν τις εἴποι, λόγῳ &c.] Abeſt a C. A. λόγῳ, ut & μόνον mox, & tum τὸ ante πρᾶγμα. KÜHN.

Καὶ ὅσα ἄν τις εἴποι, λόγῳ &c.] Diſtinguendum potius videtur, καὶ ὅσα ἄν τις εἴποι λόγῳ, ἄρνησιν τ. ῥ. π. Aliquoties ita loqui ſolet. JUNG.

Καὶ ὅσα ἄν τις εἴποι, λόγῳ &c.] *Kühnius* ad oram libri ſui delerat λόγῳ, obſecutus A. C. ſed tamen ego potius, cum meliores MSS. id agnoſcant, & ita, *Jungermanno* obſervante, loqui ſoleat aliquoties Auctor noſter, diſtinctione mutata medelam loco tetuli.

48 Ἐπιῤῥήματα δὲ ἐπαμφοῖν] C. A. ἐπίῤῥημα ἐπ' ἀμφοῖν &c. KÜHN.

Ἐπιῤῥήματα δὲ ἐπαμφοῖν] MS. δὲ ἀπ' ἀμφοῖν· quod malim. JUNG.

Ἐπιῤῥήματα δὲ ἐπαμφοῖν] Ἀπ' ἀμφοῖν in textu reddidi.

49 Ἀπάτη] In C. A. eſt novus titulus: περὶ συνωνύμων τῇ ἀπάτῃ.

50 Ὑποστροφὴ] C. A. ἐξυποστροφῆς· (ῆς) C. V. eodem modo leg. *Heſych.* Ὑπόστροφον, ἀφιγμένον, ὑποστρέφοντα· ubi poſt ἀφιγμένον videtur interpungendum: id eſt, *qui abiit & redit mutata mente.* KÜHN.

Ὑποστροφὴ] MS. στροφὴ, ἐξυποστροφὴ, διάδ. a vulgato ὑποστροφὴ mox verbum ὑποστρέφεσθαι, quod MS. omittit. JUNG.

Ὑποστροφὴ] Rectum eſt id nominis, addendumque fuerit potius MSS. ἐξυποστροφὴ, quam ut in id mutetur recepta lectio. A priori vocabulo στροφὴ originem duxere Romanorum *ſtropha*: celebris eſt illa vox in *Plautinis* fabulis, & plerumque jungi *dolis* ſolet: hinc & in *Gloſſis*: *Strophoſus*, δόλιος· neque etiam in hac re differt *verſutus*, quod nomen *Cyrillus* exponit: πολύτροπος, ποικιλόφρων· ὁ μὴ ὀρθὸς ἀνὴρ, pro quo legendum ἄνθρωπος, ſic enim id vocabuli compendioſe ſcribitur in MSS. indeque *verſutia*, πονηρία, πανουργία· eadem eſt Romani, quæ Græci nominis origo. Poſt διάδυσιν ſequitur διάλυσις, quod nomen hic non opportuno poſitum eſt loco: & ex præcedenti vitioſe repetitum abunde docent MSS. noſtri, ſiquidem omittant: porro neque caſti ſcriptoris auctoritate defendi, neque repetita verbi mentione in ſequentibus poteſt, quod de aliis omnibus hic factum: quæ me rationes permoverunt, ut διάλυσιν hinc ejicerem. Dicitur quis διαδύεσθαι, qui doloſe alicui obrepit, eaque notione in volumine N. T. id verbi occurrit.

51 Διάδ. διάλυσις] Abeſt a C. V. in C. A. ſuperſcripta eſt vox illa. KÜHN.

Διάδ. διάλυσις] Deeſt in MS. διάλυσις. JUNG.

52 Κλοπὴ] MS. κλ. παρατροπή. SEB.

Κλοπὴ] Poſt κλοπὴ inſeritur παρατροπὴ in *Antwerpienſi* Codice. KÜHN.

Κλοπὴ] MS. tam noſter quam *Seberi* iterùm vocula *Pollucem* auget: κλοπὴ, παρατροπὴ, παραφ. bene: inde παρατρέπειν additur mox, habeſque & ſupra παρατροπὴ hoc modo IV, 50. JUNG.

53 Σκευωρία.] MS. σκαιωρία· ſed vulgatum recte habet, unde mox verbum: niſi σκαιωρία putes *Polluci* ſcriptum, quod κακὴ βουλὴ a *Suida* exponitur. Sed σκευωρία illi hercle loco non cedat hic: quod & infra habes X, 15. JUNG.

Σκευωρία.] *Etymologicon Vetus*: Σκευωρία, *factio*. *Suidas*: Σκευωρία, κατασκευὴ, ἐπιβουλὴ, βλάβη. *Heſych.* Σκευωρία, κατασκευή· & apud eundem eſt Σκευώρημα, πλάσμα, κακουργία, κατασκευὴ, τὸ γινόμενον κατασκεύασμα εἰς βλάβην. Sed enim ſi formularum dicendi Atticarum venatores conſultum eas de hac voce, non admittendam reſpondebunt, niſi σκευῆς notione: ſic *Thomas*: Σκευωρία καὶ σκευώρημα, ἡ σκευή· λέγεται δὲ σκευὴ καὶ ἡ διακόσμησις, οἷον; ὅπλων σκευὴ ὅπερ ἐστὶ καλλιστόν· & tamen hoc illis concedamus oportet, non niſi quam rariſſime in Atticorum ſcriptis, qua ponit notione *Pollux*, reperiri: eſt vero, niſi me fallit animus, in *Xenophonte*: cum vero proprie ſit ſignificationis rectæ atque probæ, uſus eam vocem ad pejora detorſit, quod & in πανοῦργος factum videmus; id enim vocabuli de homine ingenii efficacis olim fuit uſurpatum; ſed temporis lapſu atque uſu invaleſcente de verſuto & doloſo dici obtinuit: audi *Scholiaſtem Anonymum* in *Hermogenem* περὶ ἰδεῶν pag. 400. Πανοῦργος κυρίως μὲν ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων, ὁ δραστήριος καὶ ἐνεργής· κατεχρήσαντο δὲ τῇ λέξει οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς νοήμασι καὶ ἔργοις ἐπιβόλου. *Thomam* ſi legas, unde ſua deſcripſerit hiſce collatis adgnoſces; & cum forſitan hinc augeas & emendes; addit & ex *Sophoclis Ajace*: ἀνδρὶ πανούργῳ φρένας, ad quem locum *Scholia* videnda: lege porro & *Suidam*: ſæpius *Noſtro* id etiam vocis occurrit, ubi lucem ab his affundere poſſit.

Et verba, decipere, fallere, verſutiis eludere, ſupplantare, detrectare, ſeducere, fingere, falſo concludere, faſcinare, Sophiſtam agere, artibus eludere, imponere, verba dare, furari, avertere, captare. Tum & eludere, unde
134 rei vocabulum non eſt. • Eluſio enim, durum eſt. Fortaſſis & ſupplantare, Platone dicente in ſecundo de Legibus, ne ſupplantemus, veluti decipiamus, aut fallamus: veruntamen ne ab hoc quidem concinnum eſt rei vocabulum. In eodem vero libro eſt, Et quid ſane de errante dicamus, ut ſit veluti deceptus? ut etiam de hoc, & error dicatur: paulo enim ante Plato inquit: Hoc autem magis nos vi-
135 detur ſeducere: • ejuſdem quoque ſignificationis fuerit φιλοῦν. Nomina autem a præ-

[54] καὶ τὰ ῥήματα, ἀπατᾶν, [55] ἐξαπατᾶν, ϛρέφεσθαι, ὑποστρέφεσθαι, διαδύεσθαι, παράγειν, πλάττειν, παραλογίζεσθαι, φενακίζεσθαι, σοφίζεσθαι, τεχνάζειν, γοητεύειν, δολοῦν, κλέπτειν, παρατρέπειν, [56] σκευωρεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ παρακρούεσθαι, ἀφ' οὗ ῥήματος οὐκ ἔστι τὸ πρᾶγμα· • ἡ γὰρ [57] παράκρουσις, βίαιον· ἴσως δὲ καὶ παραποδίζεσθαι, Πλάτωνος εἰπόντος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόμων, [58] Μήπη παραποδισθῶμεν, οἷον παρατραπῶμεν, ἢ ἐξαπατηθῶμεν· οὐ μὴν οὐδὲ ἀπὸ τούτου [59] εὔφωνον τὸ πρᾶγμα· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἐστὶ, [60] Καὶ τί πότ' ἂν οὖν λέγωμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς εἶναι, ἵν' ᾖ οἷον ἐξαπατηκός· ὥς τε ἐπὶ τούτου λέγοιτ' ἂν καὶ ἡ πλάνη· καὶ γὰρ [61] μικρὸν προελθὼν ὁ Πλάτων ἔφη, [62] Τόδε δὲ μᾶλλον εἰκὸς πλανᾶν ἡ- 134
μᾶς· • [63] τῆς δ' αὐτῆς ἂν εἴη δυνάμεως, καὶ τὸ [64] Φηλοῦν· ὀνόματα δὲ ἀπὸ τῶν εἰ- 135

54 Καὶ τὰ ῥήματα, &c.] C. A. καὶ τὸ ῥῆμα, ἀπατᾶν· cætera non extant ibidem uſque ad τὸ φιλοῦν Segm. 135. KÜHN.

55 Ἐξαπατᾶν] MS. ἐξαπατᾶν καὶ τὰ ὅμοια, reliquis omiſſis uſque ad ἴσως δὲ καὶ &c. Habes horum multa & ſupra IV, 148. &c. JUNG.

56 Σκευωρῖσθαι.] Pro σκευωρῖσθαι vulgato puto ſcribendum σκευωρεῖσθαι· ita enim ſæpe apud *Demoſthenem* occurrit: non puto & aliter. JUNG.

Σκευωρῖσθαι.] *Kühnius* in margine σκευωρῆσθαι· malui cum *Jungermanno* σκευωρεῖσθαι, ſimili nimirum cum ceteris temporis forma. *Etymologus Magnus*: Ἐσκευωρῆσθαι, κατεστοχᾶσθαι, ἐπιβεβουλεῦσθαι· ſed ille nugaciſſime, quod ipſi non eſt inſolens, ἀπὸ τοῦ κεύθειν, mutatis ſcilicet mutandis, derivat id verbi: & Idem alibi τὸν ἀρχιτέκτονα dici aliquando ait τὸν κατασκευάσαντα τι καὶ σκευωρήσαντα πρᾶγμα.

57 Παράκρουσις] Quod ad παράκρουσις attinet, ſupra ſane IV, 50. ſine tali ἐπιπλήξει id ponebat. JUNG.

Παράκρουσις] Perquam eſſe frequens hoc verbum cum apud alios, tum apud *Demoſthenem* præcipue, teſtis eſt *Harpocratio*, qui & notionis originem iſtis exponit: μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι, ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα, καὶ δικσείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν· καὶ ὡς Σοφοκλῆς που· Ὡς μήτε κρούσῃς, μηθ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς. *Ammonium* adde & *Heſychium*. *Demades* ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας· ἵνα μὴ λάθωσιν ὑμᾶς παρακρουσάμενοι. Quod hinc deſcendit παράκρουσις, quamvis durum eſſe decernat *Pollux*, non tamen eſt ſine exemplo.

58 Μήπη παραποδισθῶμεν.] Vid. ſupra II, 194. SEB.

Μήπη παραποδισθῶμεν.] *Idem Plato* alibi, συμποδισθεὶς ἀπεστομίσθη· alterum locum *Platonis* quod attinet, C. V. ita eum exhibet: καὶ τὸ τί ποτ' ἂν οὖν λέγοιμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς; vulgata *Platonis* lectio eſt, λέγωμεν & ἡμεῖς· *quid tandem dicere poſſimus illud eſſe, quod nos decepit?* ἵν' ᾖ οἷον ἐξαπατηκὼς Auctoris verba ſunt, quibus *Platonem* explicat. KÜHN.

Μήπη παραποδισθῶμεν.] MS. μὴ πῃ παρ. Locus eſt in ipſo ſtatim principio lib. II. Νόμων· ὅπῃ δὲ καὶ ὅπως ἀκούωμεν προσέχοντες τὸν νοῦν, μή πῃ παραποδισθῶμεν ὑπ' αὐτοῦ· loquitur περὶ τῆς ἐν οἴνῳ συνουσίας· quæ itaque ſequuntur in *Polluce*, οἷον παρατραπῶμεν, ἢ ἐξαπατηθῶμεν, *Pollux Platonis* verbum exponens addit: ibi MS. particulam ἢ omittit. JUNG.

Μήπη παραποδισθῶμεν] Aliam τοῦ παραποδίζειν notionem adnotat e *Polybio Suidas*: ſcilicet ut idem ſit, quod ἐμποδὼν γίγνεσθαι in iſtis *Polybii* verbis: βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους, ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι, καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν· ſed illa tamen hujus, quæ in *Platone* uſu venit, eſt fons.

59 Εὔφωνον] Teretes noſtri *Pollucis* aures! alias facile παραποδισμὸς, ut παραλογισμὸς exiſtat. JUNG.

60 Καὶ τί πότ' ἂν &c.] MS. ἔστι, καὶ τί πότ' ἂν οὖν λέγοιμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς· ἵν' ᾖ οἷον ἐξαπατηκός· egregie noſter MS. niſi quod velim λέγωμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς εἶναι· ἵν' &c. adhuc vocula e *Platone* auctius ſcribere. Locus enim philoſophi eſt hic eodem lib. II. Νόμων non longe etiam ita a principio: τί πότ' ἂν οὖν, ait ille Athenienſis, λέγωμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς εἶναι, πότερον οὐ ταυτά ἐστιν ἡμῖν καλὰ πᾶσιν; &c. Videtur tamen & in *Pollucis* expoſitione ἐξηπατηκὸς legendum. JUNG.

Καὶ τί πότ' ἂν οὖν λέγ. &c.] Reſtitutus eſt nobis hic locus ad MSS. normam: τὸ πεπλανηκὸς & ἐξαπατηκὸς ita dederat etiam *Kühnius* ad ſui Codicis marginem. Πεπλανημένον autem in *Syneſii* Somniis eſt, πεπλανημένας ἐλπίδας.

61 Μικρὸν προελθὼν] *Interpr. paulo ante*, imo vero, *infra, paululum progreſſus* ſcilicet, utpatet inſpicienti *Platonem* II. de L. L. ſtatim in prima pagina. KÜHN.

62 Τόδε δὲ μᾶλλον &c.] MS. τὸ δὲ μᾶλλον &c. ſed vulgo ut legitur, ita apud *Platonem* eſt: locus ſtatim ſequitur illum quem modo attuli: ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὔτε ἀρεκτὸν οὔτε ὅσιον τοπαράπαν φθέγγεσθαι· τόδε δὲ μᾶλλον εἰκὸς πλανᾶν ἡμᾶς. JUNG.

63 Τῆς δ' αὐτῆς] MS. τῆς δὲ α. JUNG.

64 Φιλοῦν.] Scr. φηλοῦν. SEB.

Φιλοῦν.] Recte legit *Seberus* φηλοῦν· confer *Ariſtoph. Scholia* in *Pacem* & ſupra Segm. 115. in σχοινοφιλίνδα. C. V. σφηλοῦν quod eodem recidit. KÜHN.

Φιλοῦν.] MS. noſter τὸ σφηλοῦν. *Seberi* vero φηλοῦν· & hoc ſequi malim. *Heſych.* Φηλωθεὶς, ἀπατηθείς· Φηλωθεῖσα, ἀπατηθεῖσα· & apud *Suidam* plura: Φηλοῦν, ἀπατᾶν. &c. JUNG.

Φιλοῦν] Φηλοῦν cum *Kühnio* textus habet, quod verbum Grammatici veteres exponunt, ἀπατᾶν, φθείρειν, ἀπολλύειν· male legitur in *Heſychio* φηλῶσαι, quod jam ab eruditis hominibus emendatum: hinc & *Antiphonti* φηλώματα dicta τὰ ἐξαπατήματα vel ἐξαπάται, ſicut ex *Ariſtophanis Scholiaſta* docet *Suidas*: & φηλώσεις in eodem ἀπατήσεις. *Menandro* φῆλος dicitur ὁ ἀπατεών· in *Heſychio* itaque: Φῆλον, ἀπατηλὸν, λαθαργὸν, κακοῦργον, ἐπίβουλον· ſed ipſa *Menandri* verba ponam ex ejus Ἁλιεῖ. Δυ' οἰκίας φηλῶν γερόντων· ſic ſcilicet illa leguntur in *Ariſtophanis Scholiaſta* ad *Pacem*; ſed locupletius habet ita *Suidas*: Δυ' οἰκίας φηλοῦν γερόντων, ὡς λέγεις, Ἀβιλτέρων·

ῥημένων, [65] ἀπατεὼν, καὶ φέναξ, καὶ γόης, καὶ ἐπίβουλος· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἢ δυσφθεγκτά ἐστιν, ἢ [66] ἄλλο δηλοῖ· ἢ [67] μετοχαῖς οὖν χρηστέον, ἢ κτητικῷ σχήματι τῆς λέξεως· οἷον ἀπατητικὸν, καὶ παραλογιστικόν· οὐδὲ γὰρ ταῦτα ἀπὸ πάντων δυνατὸν εὑρεῖν· ἐπιῤῥήματα δὲ μόνον, ἀφ' ὧν καὶ ταυτὶ τὰ ὀνόματα, [68] ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς, καὶ φενακιστικῶς,
136 *καὶ γοητευτικῶς· * [69] οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πλαστῶς, Πλάτωνος εἰπόντος, [70] Οἱ μὴ πλαστῶς, ἀλλ' ὄντως φιλοσοφοῦντες. [71] Μέλλειν, διαμέλλειν, ὀκνεῖν, κατοκνεῖν, στρέφεσθαι, διάγειν, ἀναβάλλεσθαι, ὑπερβάλλεσθαι, βραδύνειν, [72] διατρίβειν, ἀποδιατρίβειν, ὑπερτίθεσθαι, ἀνατίθε-*

dictis ſunt, deceptor, faſcinator, fraudulentus, inſidiator: quæ enim ab aliis derivantur, aut duriora ſunt, aut aliud ſignificant. Participiis itaque utendum eſt, aut poſſeſſivali dictionis figura: ut deceptorium, ſeductorium: neque enim hujuſmodi ab omnibus invenire licuit. Adverbia autem ſola ab his, de quibus hæc derivantur nomina: deceptorie, faſcinatorie, fraudulenter. * Veruntamen & 136
Ficte, Platone dicente, Non ficte, ſed revera Philoſophantes. Morari, immorari, ceſſare, deſidere, tergiverſari, moram ducere, procraſtinare, tardari, terrere, cunctari, repone-

utra ſit præferenda lectio eſt in ambiguo: *Suidam* tamen male cepiſſe exiſtimo, legendumque non *φηλοῦν*, tanquam ſi verbum ſit, ſed *φηλῶν*, *fallacium*: quis enim ille loquendi modus, *φηλοῦν δυ' οἰκίας γεpόντων*; Porro *Heſychius* habet *Φηλήτησι, λῃσταῖς·* quod ab illa voce deducendum videri poſſit: alibi tamen in Eodem, *Φιλήτης, κλέπτης, λῃστής·* & bene quidem: quapropter erraſſe *Palmerium* eruditiſſimum virum puto, qui reſtituere tentet, *Φηλήτης·* nam, præterquam quod & in *Heſychio* mox ſequatur: *Φιλητῶν, γένος κλεπτῶν*, & ita terve quaterve eſt in *Suida*, & *Etymologo*, quos tamen utroſque nominis ratio latuit: non enim ita *κατ' ἀντίφρασιν* dicti, ſed quod oſculis amplexuque benigno deceptos homines trucidarent: audi *Senecam* Ep. 51. *Voluptates præcipue exturba, & inviſiſſimas habe, latronum more, quos* Philetas *Ægyptii vocant: in hoc nos amplectuntur, ut ſtrangulent*: ad quem locum videnda quæ egregie notavit *Lipſius*; *Heſiodique* ab eo adductus locus, in quo ſane *Moſchopulus φηλήτησι* legit, quod parum abeſt, quin vulgatæ lectioni præferam; ſed ea de re alibi forſitan. Denique perplacet mihi eximia *Voſſii* conjectura, qua Romanorum verbi *fallere* incunabula ab hoc Græco vocabulo acceſſit: *Dores* nimirum *φαλλεῖν*, & mutata conjugatione, qua de re ſuperius monui, *φάλλειν*.

65 *Ἀπατεὼν*] Conjunctiones, quæ ſequuntur, non ſunt in C. A. KÜHN.

Ἀπατεὼν, &c.] Notiſſima vocis notio: ſed eo nomine non raro Sophiſtas appellatos adnotat eruditiſſimus *Creſollius Theatro Sophiſt.* I. 16. neque illo tantum, ſed & *γόητων*, unde Rhetorem *Tyrius* dixerit *ἐπίβουλον, γόητα ἀτεχνῶς*, & *Gregorius Nazianzenus* ſcientiam eorum *γοητεύουσαν·* quin etiam eos revera quidam exiſtimabant præſtigiatores eſſe: *Baſilius* quoque Sophiſtas ait *τῇ τῆς εὐγλωττίας ὑπερβολῇ τοὺς ἀνθρώπους φενακίζειν*, & in eos itaque quadret *φέναξ*. Signat autem *φενακίζειν hominem decipere, atque ludibrio habere, alia, quam quæ erat, inducta rebus forma, ἀπὸ τῆς φενάκης, galero, appoſititia coma*, quæ capillos a natura datos mentitur, & in hanc rem *Michaëlem Apoſtolium* adduxiſſe ſuperius memini: utitur non raro *Demoſthenes*, ut *Olynth.* II. *ὃν τινα οὐ πεφενάκικεν.* Ubi *Ulpianus*: *εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς φενάκης τῆς πρεσβυτικῆς κόμης, ἥτις ἕνεκα ἀπάτης γίνεται· προσποιεῖται γὰρ περιτιθέναι κόσμον, ὃν περ οὐ κέκτηται.*

66 *Ἄλλα δηλοῖ.*] MS. *ἄλλο δ.* SEB.

Ἄλλα δηλοῖ.] C. A. leg. cum C. V. *ἄλλο.* KÜHN.

Ἄλλα δηλοῖ.] MS. *ἢ ἄλλο δ.* JUNG.

67 *Μετοχαῖς οὖν χρηστέον*] C. A. *χρηστέον ἢ* &c. *ἀπατητικὸν παραλ. οὐδὲ ταῦτα* &c. *δυνατὸν εὑρεῖν·* omittitur dein *ἐπίῤῥημα δὲ* &c. *ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς κ. φ.* &c. poſt *γοητευτικῶς* ſtatim eſt titulus *περὶ συνωνύμων τοῦ μέλλειν*, & in ipſo textu *μέλλειν* &c. quem locum *Phavorinus* exſcribit in *μέλλειν.* KÜHN.

68 *Ἀπατηλῶς*, &c.] MS. *ἀπατ. παραλογιστικῶς γοητ. καὶ φενακ.* reliquis omiſſis. SEB.

Ἀπατηλῶς, &c.] MS. auctior, *ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς, φενακιστ.* & præceſſit ſane *παραλογιστικὸν* modo: quare vulgatus textus ſupplendus videtur. JUNG.

Ἀπατηλῶς] Subdidi hic *παραλογιστικῶς*, præeuntibus MSS. neque ſane decuit aliter, ſiquidem & ſuperius *παραλογίζεσθαι* habuerimus & *παραλογιστικόν·* in *Gloſſis* erudite: *Παραλογίζομαι, circumſcribo, obrepo, ſubrepo*: & *παραλογίζεται, diſſimulat*: unde *Philoxeno*, *παραλογισμοῖς, præſtigiis*: eademque vox *Heſychio* redditur *ἀπάτη*. Hinc etiam *παραλογιστὴς* in dicto *Lexicographo* atque *Suida*, *ὁ ἀπατεών.*

69 *Οὐ μὴν ἀλλὰ*] C. V. *οὐ μόνον* &c. KÜHN.

Οὐ μὴν ἀλλὰ] MS. *οὐ μόνον ἀλλά.* &c. JUNG.

70 *Ὡς μὴ πλ. ἀλλ' ὄντ. φιλοσοφήσοντες.*] C. V. pro *ὡς* leg. *οἱ μὴ πλαστῶς* &c. *φιλοσοφοῦντες.* KÜHN.

Ὡς μὴ πλ. ἀλλ' ὄντ. φιλοσοφήσοντες.] MS. *πλ. εἰπ. οἱ μ. π. ἀ. ὄ. φιλοσοφοῦντες·* & ita emendandum eſt, niſi quod & *φιλόσοφοι* malim, ut apud *Platonem* eſt: cui forte quis *ὄντες* addidit gloſſema, quod deinde ita in unam vocem confuſum. Locus *Platonis* enim hic eſt, ipſo initio *Sophiſtæ*: *πάνυ γὰρ ἄνδρες οὗτοι παντοῖοι φανταζόμενοι, διὰ τὴν τῶν ἄλλων ἄγνοιαν, ἐπιστροφῶσι πόληας, οἱ μὴ πλαστῶς ἀλλ' ὄντως φιλόσοφοι, καθορῶντες ὕψοθεν τὸν τῶν κάτω βίον.* &c. Et alias vero ita *Plato* loqui amat: ut lib. I. *Νόμων· μόνοι γὰρ ἄνευ ἀνάγκης, αὐτοφυῶς, θείᾳ μοίρᾳ, ἀληθῶς καὶ οὔτι πλαστῶς εἰσὶν ἀγαθοί·* ut libr. VI. *Νόμων· διάδηλος γὰρ ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην, μισῶν δὲ ὄντως τὸ ἄδικον* &c. JUNG.

Ὡς μὴ πλαστῶς. &c.] *Falckenburgii* Codex *φιλοσοφοῦντες* etiam adgnoſcit, quod itaque cum *Kühnio* textui reddidi: & in ipſo ferme *Platone* præ lectione vulgata ſic ſcribi maluerim: pro *ὡς* & *Kühnius οἱ* adnotaverat.

71 *Μέλλειν*] Quam acceſſionem ad hæc verba morandi poſſe fieri indicavit *Leopardus* XI. Emend. 2. habes in Amici noſtri notis, & utiliter videas ad hoc totum fere tmema iſtud *Leopardi* caput, ceterum MS. tamen adhuc alio juncto verbo auctior, ut videbimus quod *Polluci* reſtituendum. JUNG.

72 *Διατρίβειν*] MSS. *διατρίβειν ἀποδιατρίβειν ὑπερτίθεσθαι, στραγγ.* &c. KÜHN.

Διατρίβειν] MS. habet, *διατρ. ἀποδιατρίβειν, ὑπερτιθ.* ſed omiſſo ſequenti *ἀνατίθεσθαι.* JUNG.

Διατρίβειν] Auctoribus MSS. *ἀποδιατρίβειν* ſubjeci. *Suidas*: *Ἀποδιατρίψουσι, ἐγχρονίσουσι, χρονοτριβήσουσιν·* & *πρὸς πόλιν ἀποδιατρίβειν* dicuntur, qui fame cibique inopia illam opprimere atque expugnare ſtudent. *Διατρίβειν* habet *Thucydides* VII, 43. *οὐκέτι ἐδόκει διατρίβειν·* *Scholiaſtes ἀργεῖν.*

re, Στραγγεύεσθαι vero, in Ariſtophanis Nubibus. Sordidum enim eſt, Prolongare, in Præconibus Æſchyli. Morari ve-

σθαι· [73] στραγγεύεσθαι δὲ, ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Νεφέλαις· φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν [74] ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου· [75] τοῦ δὲ ἀναβάλλε-

73 Στραγγεύεσθαι δὲ] MS. καὶ στραγγ. δὲ, ἐν τ. &c. Mox *Ariſtophanis* verſum,

Στηπίων, τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι;

attulit jam *Leopardus* XI. Emend. 2. ubi & de explicatione hujus loci, quam veteres *Scholiaſtæ* & *Lexicographi* adſerunt, non conſentientes uſque quoque. JUNG.

74 Ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχ.] Abſunt a C. A. KÜHN.

Ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχ.] Satyricum hoc drama, de quo vid. *Caſaubonum* noſtrum libr. I. de Satyrica Poëſi cap. 5. Non vero tantum λογγάσαι, λογγάζειν, ſed λαγγάζει, &c. apud *Heſych.* eſt hoc ſignificatu. JUNG.

Ἐν τοῖς Κήρυξι &c.] *Salmaſii* talia notantis hic ſunt verba: *Λόγγος, vox Græca Latinis longus, unde λογγάζειν pro in loco morari*: fuerit itaque in lingua Græcorum antiqua vox λόγγος, quæ dederit originem vocabulo Romano: & profecto plurimas extitiſſe in veteri ſermone Græco voces, quæ perditum ivêre, ex ipſis etiam, quæ jam remanent inde, compoſitis liquide licet augurari: non itaque poſthac, credo, ſudandum adeo in inveſtiganda Latini nominis origine, qua quidem de re multi multas prodegere nugas: vide, ſis, *Voſſii Etymologicon*, neque me diſſimile quicquam veritati dixiſſe fateberis. Porro non tantum exiſtimo ſcriptum λόγγος, ſed & λόγχος, unde itaque derivare velim λόγχην, λάγχην· nam & in *Heſychio* Λαγγίς, δόρυ, quomodo cum eruditis hominibus certiſſime ſcribendum, *lanceam*, quod inter haſtilia longiſſimum ſit, & λάγγος, a qua voce manavit ad Germanos & Belgas a Maſſilienſibus, puto, lang: Dorum enim atque Æolum eam vocem fuiſſe cenſeo. Jam vero juvat apponere; quæ ſuper hac re in *Heſychio* repperi, quem & habere ſimilia indicavit *Jungermannus*: Λογγάσαι, ἐνδιατρίψαι, στρατεύσασθαι· pro quo corrupto verbo recte reponunt eruditi viri στραγγεύσασθαι. Λογγάζει, ὀκνεῖ, διατρίβει· & altera quoque ſcriptura. Λαγγάζει, ὀκνεῖ, οἱ δὲ λαγγεῖν· & ad hoc idem certe referendum puto, quod λαγγάσαι explicet περιφυγεῖν· Λαγγεύει, φεύγει· Λαγγαρεῖ, ἀποδιδράσκει· quæ ſane notio a συντάξεως ratione plurimum pendere poteſt, uti ſi dicas, λαγγάζει, vel λαγγεύει ἀπὸ τῶν πολεμίων, *longe abſiſtit ab hoſtibus*; quod quid ſit aliud, quam *illis terga dedit*? ſed in iſtis, quæ ponam, optimum *Lexicographum* emendandum duco: Λαγγαζόμενος, περιϊστάμενος, στρατευόμενος· repone στραγγευόμενος· & etiam malim λαγγαρόμενος, quo pacto λαγγαρεῖν habebamus modo, quod & mutata conjugationis forma λαγγαρᾶν dictum fuerit. Pertinet huc, quod in *Philoxeni Gloſſis* eſt & *Etymologico Veteri*: Λαγγὼν, *Ceſſator, tricoſus*: ſed illius quidem vocabuli variæ traduntur ſignificationes, ſiquidem aliter in *Etymologo*, aliter ab *Heſychio* explicetur, qui tamen utrique a *Gloſſatoribus* etiam diſſident: ille quidem Λαγγὼν, ὁ εὐθέως λανθάνων τοῦ ἀγῶνος καὶ φόβου· quod referendum utique ad λαγγεῖν, *fugere*: hic vero: Λαγγὼν, μετάβολος. ἔμπορος, qui mercaturæ cauſa, ſuſpicor, rebus ſuis atque domo abeſt. Denique λογγῶνας appellari obſervo lapides perforatos, qui in portubus conſtitui ſolent, ut ab illis in ſtatione ſua religentur naves: & hanc quoque vocem Siculis atque Doribus in uſu fuiſſe præcipue, res eſt fidei non abſona: Syracuſis certe binos fuiſſe portus, qui ab hiſce lapidibus haud dubie nomen fuerint ſortiti λογγῶνες ex *Etymologo* conſtat; ponam ipſius verba: Λογγών· ἐν Συρακούσαις λιμένες εἰσὶ διττοὶ λογχῶνες (forſitan λογγῶνες ſcribendum; ſed perinde fere eſt utro modo legas) λογγῶνες δὲ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι, οὓς τρυπῶσιν, ἵν' ἐξαρτῶσι τὰ σχοινία τῶν νεῶν ἐξ αὐτῶν· τοὺς δὲ τοιούτους λίθους καὶ λογγάσια ἔλεγον. Meminit & obiter *Suidas*, ſed corruptus: Λογγῶνος, τοῦ λιθοκλίμενος, ubi non male *Portus* legit: τοῦ λίθου τοῦ λίμενος· conjectabam, ſi forte poſſis juncta legere voce, τοῦ λιθολίμενος. Sed hanc, inquam, vocem a prioribus etiam deducendam eo magis mihi perſuadeo, quod & λογγάσια dicantur, ἀπὸ τοῦ λογγάζειν, cujus & in *Heſychio* mentio: Λογγάσια, (ita ſcribendum) ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν. Iterum: Λογγασίη, νεὼς καὶ ἱστίου ἔρεισμα. At vero quam tandem illius appellationis rationem atque cauſam comminiſcaris? heic mihi ſuper illa re cum eruditiſſimo quodam amico ſollicite diſquirenti in mentem incidit, non incommode dici potuiſſe lapides iſtos λογγῶνας ἀπὸ τοῦ λογγᾶν, quia ſcilicet naves ad illos religatæ λογγῶσι, *moras agunt*, & *quietæ ſunt in ſua ſtatione*: utrumque λογγεῖν, nam in *Heſychio* λαγγεῖν habebamus, & λογγᾶν in uſu fuit: neque vero iſti juveni viro politiſſimo penitus diſplicuit hæc noſtra conjectura. *Portus* autem illi duplices, quos Syracuſis fuiſſe memorat *Etymologus*, num celeberrimus ille magni nomine portus, quem, niſi me fallo, duplicem fuiſſe ex *Thucydide* novimus & *Cicerone*, fuerit, dicere non habeo. Hæc latius aliquantum propoſita boni, ſpero, conſulet eruditus lector. De Præconibus *Æſchyli*, quos Σατυρικοὺς fuiſſe *Pollux* nos docet variis in locis, non aliunde ferme, atque ex Auctore noſtro habent Eruditi: *Meurſii Æſchylum* conſule: nos in ſequentibus alibi forſitan.

75 Τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι,] *Demoſth.* de *Cherſoneſo* fol. 41. ἐξ ὧν (λόγων) ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς· ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ. *Leopardus* addit: ῥαθυμεῖν (& ἐθελύνειν) χρονίζειν, κυπτάζειν, ἡσυχάζειν, ἐλινύειν, & στρατεύεσθαι. Emend. XI. 2. SEB.

Τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι,] C. A. τοῦ δὲ ἀναβάλλεσθαι &c. KÜHN.

Τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι,] MS. τοῦ δὲ ἀναβ. καὶ ἡ ἐνέργεια &c. Et emenda ita, pro vulgato τὸ δὲ &c. *verbi ἀναβάλλεσθαι*, ait, *activum eſt apud Demoſthenem. Demoſthenis* locum ex ea περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ putat eſſe *Leopardus* XI. Emend. 2. & ibi eſſe ὑμᾶς, non ἡμᾶς, ut *Pollux* & *Budæus* legant: locumque ipſum Amicus noſter profert in Notis, ἐξ ὧν (λόγων) ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς· ſed quod cum ipſorum venia dictum eſto, nec locus eſt iſte, quem reſpexit *Pollux*, nec ἡμᾶς ſcripſit *Pollux*: diſerte enim ita MS. noſter: οἷς ἀναβάλλουσιν ὑμᾶς· ut itaque emendabis in vulgatis. Locus enim certe eſt iſte, ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου τρίτῳ· paulo longius ab initio εἰ καὶ &c. τῶν παρ' ἑαυτοῦ μισθοφορούντων τοὺς λόγους ἀφέλοιτο, οἷς ἀναβάλλουσιν ὑμᾶς, λέγοντες ὡς ἐκεῖνός γε οὐ πολεμεῖ τῇ πόλει· quamvis ἡμᾶς *Budæus* Comm. gr. ling. ubi quoque verbo ἀναβάλλω exempli cauſſa hunc locum ſubjicit, habeat, vitio forte typographico. Reſpexit forte hunc locum & *Harpocratio*, ubi ſcribit, Ἀναβάλλει, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀναβολὰς καθίστησι, καὶ εἰσὶν ἀναβάλλεται. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Meminit obiter ab *Harpocratione* & *Polluce* dictorum de ἐνεργητικῶς ſignificante hoc verbo etiam *Nunneſius* Not. in *Phrynich.* verbo ἀναθέσθαι. JUNG.

Τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι, &c.] Activi uſus in Græcis eſt frequens: ἀναβάλλειν τινὰ, *differre aliquem, atque in aliud tempus rejicere. Suidas* itaque: Ἀναβάλλει, εἰς ἀναβολὰς καθίστησι· & idem Ἀναβαλλόμενος· αἰτιατικῇ· ὑπερτιθέμενος. Interrogatus *Alexander*, qui tantillo temporis ſpatio tantam orbis terrarum partem, non permeare, ſed imperio ſuo potuiſſet ſubjicere, reſpondiſſe fertur: μηδὲν ἀναβαλλόμενος. *Heſiod.* Oper. Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. *Plato Sympoſio*: εἰς αὖθις ἀναβαλοῦ. In ipſo *Demoſthenis* loco ὑμᾶς cum MSS. repoſui.

σθαι, καὶ ἡ ἐνέργειά ἐστι παρὰ Δημοσθένει, Οἷς
ἀναβάλλουσιν [76] ὑμᾶς· οἴονται δέ τινες [77] ταὐτὸν
137 τῷ διατρίβειν νοεῖν· * [78] καὶ τὸ τευτάζειν παρά
τε Πλάτωνι, [79] καὶ ἄλλοις εἰρημένον· ἀλλ' οὐ
προσίεμαι τοὔνομα· τὰ δὲ πράγματα, [80] μέλλη-
σις, μελλησμὸς, βραδυτὴς, ὄκνος, στροφὴ,
[81] ὑποστροφὴ, ἀναβολὴ, ὑπερβολὴ, διαγωγὴ,
διατριβὴ, τριβὴ, ἀνάθεσις· ἡ γὰρ ὑπέρθεσις
ὕποπτος [82] εἰς εὐτέλειαν· ἡ δὲ [83] στραγγία, παμ-
πόνηρος· [84] νωθεία δὲ, καὶ νωθρότης, καὶ ἀμ-
βλύτης, ὧν οὐκ ἔστι τὰ ῥήματα, ὅτι μὴ [85] παρ'
Ὑπερίδῃ τὸ νωθρεύεσθαι ἐν τῷ ὑπὲρ Λυκόφρονος,

ro, etiam actus eſt apud Demoſthenem,
Quibus nos morantur: putant autem non-
nulli, illum cunctari intelligere. * Tum 137
& Ociari apud Platonem, & alios mul-
tos dictum eſt: ſed ego vocabulum non
approbo. Res vero, mora, cunctatio,
tarditas, deſidia, tergiverſatio, procra-
ſtinatio, remora, ceſſatio, moræ du-
ctio. Ὑπέρθεσις enim fere ſordidum vide-
tur. Et στραγγία quoque peſſimum eſt.
Socordia vero, ignavia, & ſegnities,
quorum verba non extant: niſi Νωθρεύε-
σθαι, apud Hyperidem de Lycophrone:

76 Ἡμᾶς.] C. V. ὑμᾶς. KÜHN.

77 Αὐτὸν τὸ διατρ. νοεῖν.] C. V. οἴονται δέ τινες ταὐτὸν &c. pro τὸ δ. C. A. τῷ διατρίβειν, quod rectum eſt: ad verbum λογγάζειν notat *Salmaſ.* λόγγος eſſe vocem Græcam Latinis *longus*, unde λογγάζειν pro, *per loca morari.* KÜHN.

Αὐτὸν τὸ διατρ. νοεῖν.] MS. ταυτὸν τὸ (ſed correctum τῷ) διατρίβειν νοεῖν· ſed vulgata lectio recta mihi videtur. JUNG.

Αὐτὸν τὸ] Sanequam mihi lenocinatur MSS. lectio, quam etiam comprobavit *Kühnius*: hoc itaque duce in textum recepi: ſcilicet inquit Auctor noſter, putare quoſdam τὸ διαβάλλεσθαι id ipſum, quod & διατρίβειν, ſignificare: & in aliquo Scholiaſtarum prius per alterum explicatum legiſſe memini.

78 Καὶ τὸ τευτάζειν] Quæ de hoc verbo dicuntur non comparent in C. A. *Platonis* locus eſt in *Philebo.* KÜHN.

Καὶ τὸ τευτάζειν &c.] Mirum in modum de verbi notione diſſentiunt Grammatici: *Heſychium* audi, qui paucis plurima complexus eſt: Τευτάζει, σκευωρεῖ, ἡσυχάζει, διατρίβει· οἱ δὲ, φροντίζει. Τευτάζοντες, πλανώμενοι. Τευτασμὸν, στρατηγίαν. In hoc poſteriori loco *Sopingius* emendat στραγγίαν, neque male puto: ſimilia vitia ſuperius, ubi de λογγάζειν, obſervavimus. Sed & emendandus eſt *Suidas*, qui in parili mendo cubat: Τευτάζειν, inquit, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι· reponendum, inquam, στραγγεύεσθαι, & hic & in *Etymologo*, ubi non eſt quod *Heſychii* & *Suidæ* utriuſque corrupti *Sylburgium* abſterreat auctoritas, quo minus in *Etymologo* στραγγεύεσθαι audacter reſtituat; & enim omnibus iſtis, quæ adtulit *Leopardus*, locis στραγγεύεσθαι reponendum cenſeo pro στρατεύεσθαι. Sed in *Suida* plura ſunt quæ medicam poſtulant manum: καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω καὶ Δίδυμος. In *Etymologo* lego: Λυκόφρων οὕτω καὶ Δίδυμος. Pergit: προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα φησὶν εἶναι, τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. Quis ille *Heracleon* Grammaticus? ego vero cum *Etymologo* potius Ἡρωδιανὸς ſcribam; notiſſimum Grammatici nomen: *Phrynichi* tum e Myſtis locum adducit, qui ſcribendus ita: Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτάζεται· vulgo τευτᾶσθαι· placeret etiam τευτᾶται· nam in *Heſychio*: Τευτᾷ, τεχνᾶται· ſed alterum & verſus modulo ſatis dat, & *Suidæ* propoſito. Sequitur Πλάτων ξάνταις· ego reſtituere audeo Ξαντρίαις, & apud eundem in Πλάτων, Ξάντριαι, ἢ Κέρκωπες· nam de Xantis nuſquam alibi legere memini. *Platonis* etiam philoſophi e *Timæo* locum habet, in quo dubito num potius ſcribendum ſit apud illum τετηκότι, ut vulgo legitur: ſed id certum reponi debere pro γράφεται καὶ τευτακότι, τετευτακότι. Σπουδάζειν vero cum ſignificare dicunt, bene habet; ut enim σχολάζειν περί τι, ſic & τευτάζειν περί τι ſimili plane loquendi modo. *Noſter* autem cum *Platonem* hic nominat, dubites, an philoſophum velit, an vero *Comicum*; uterque enim uſus eſt illo verbo: philoſophum tamen in mente habuiſſe puto.

79 Καὶ ἄλλοις εἰρημένον.] *Origeni.* D. H. SEB.

Καὶ ἄλλοις εἰρημένον.] Male MS. εἰρημένων· ſed locum *Platonis* in *Timæo* eſſe indicat ſimul & caſtigat *Leopardus* II. Emend. τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι, quum vulgo τετευχότι legatur: hodie vero in recentioribus ibi legitur τετηκότι, ex ignoratione nimirum verbi veteris alio noto adſumpto: locus eſt non longe a fine *Timæi*: ſed quoniam hic locus controverſus, quamvis minime dubito ita emendandum ut *Leopardus* vult, *Suida* in τευτάζειν id ſatis confirmante, age alium adferamus e Philoſopho iſto, ad quem non minus reſpexiſſe *Pollux* noſter potuit. Is eſt in *Philebo*, paulo a fine longius: καὶ μάλα εὖ λέγεις οὐ σμικρὰν διαφορὰν τῶν περὶ ἀριθμὸν τευταζόντων, ὥστε λόγον ἔχειν, δύο αὐτὰς εἶναι. JUNG.

80 Μέλλησις, μελλησμὸς, &c.] C. V. μελλισμὸς dein C. A. βραδύτης, communi dialecto. KÜHN.

Μέλλησις, μελλησμὸς, &c.] MS. μέλλησις, μελλισμὸς, βραδύτης, ὄκνος· *Baſil.* antea editi, μέλλησις, μελισμός. *Flor.* μελησμός· ſed in vulgatis nihil temere mutandum eſt, & apud *Heſych.* μελλησμοῦ per βραδυτῆτος expoſitum: & ſupra I, 43. ubi adgregantur ſimilia, & MS. habet ſemper μελλισμὸς, in alterius accentu vero variat. JUNG.

Μέλλησις] *Thucydides* habet II, 18. & V, 66. διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως· *Suidas*: Μέλλησις, ὑπέρθεσις· ſequiturque in eodem: Μελησμὸς, ἡ βραδύτης· ſcribo μελλησμὸς, ut apud *Noſtrum*: ſic & *Heſychius*: Μελλησμοῦ, ὑπερθέσεως, βραδυτῆτος· & apud utrumque Μελληταὶ, ὑπερθετικοὶ, quæ vox & apud *Noſtrum* inferius. Ὑπέρθεσιν dixere recentiores non raro, ut *Cinnamus*, *Agathias* aliique, & etiam dicti modo *Lexicographi*: quin & *Baſilius* de *Vita Theclæ*, ubi delectum verborum venatus eſt, ὑπέρθεσιν & ἀναβολὴν jungit p. 10.

81 Ὑποστροφὴ] Abeſt a C. A. poſt ἀνάθεσις eſt, ὑπέρθεσις ὕποπτος· ἡ δὲ πατηγία. C. V. ὕποπτος· ἡ δὲ στραγία στραγγία παμπόνηρος. C. A. παμπόνηροι. KÜHN.

82 Εἰς εὐτέλειαν] Deſunt in MS. εἰς εὐτέλειαν. JUNG.

83 Στραγγία] Potius στραγγεία, a στραγγεύομαι, quod Segm. præc. SEB.

Στραγγία] MS. ἡ δὲ στραγία. JUNG.

84 Νωθρεία] C. V. νωθεία δέ. C. A. νωθρεία νωθρότης, ὧν οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα &c. KÜHN.

Νωθρεία] MS. νωθεία δὲ &c. ſed ab alia manu addito ρ factum νωθρεία· verum utrumque dicitur, & νωθεία etiam ſupra I, 43. & III, 122. junctim νωθεία, νωθρότης, ut hic: adeo ut νωθεία hic facile recipiam: quum etiam mox ideo ſequi videatur mox καὶ νωθὴς, καὶ νωθρός· a quibus utrumque πρᾶγμα attulit. JUNG.

Νωθρεία] Prætuli νωθεία. *Heſychium* & *Suidam* inſpice, in quo poſteriori νωθέστερος exponitur βραδύτερος. *Proclus Diadochus* σχηματισμὸν ἀνατολικὸν efformare dicit νωθροὺς & μελλητάς. Adde *Gloſſas Veteres*, in quibus etiam Νωθὴς, ἀπὸ κραιπάλης *Marcidus*, *marcerus*, *narcidus*, *deſes*, *lentus.*

85 Παρ' Ὑπερίδῃ] MS. Ὑπερείδῃ. SEB.

138 quod ego non multum approbo. • Nomina vero, morator, cunctator: fortaſſis & ignavus, tardus, ſegnis. Et ſocors: nam & hoc quoque apud Platonem extat in Phædro, Socordes quomodo ad diſciplinas perveniunt? Sed in Amipſii Sappho, Socordius diximus. Ab aliis vero, nominum loco, participiis utendum eſt: adverbia autem, omnino ſunt ſordida. Admonere, commonefacere, caſtigare. Carpere, ſecundum De-
139 moſthenem dicentem, • Carpere quidem

ὅπερ ἔγω γε οὐ πάνυ ἐπαινῶ· • ὀνόματα δὲ, 138
[86] μελλητὴς, μελλητικὸς, καὶ ἴσως [87] ὀκνηρὸς, καὶ βραδὺς, καὶ νωθὴς, καὶ νωθρός· ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο [88] παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Φαίδρῳ, Νωθροί πως ἐκβαίνουσι πρὸς τὰς μαθήσεις· ἐν δὲ τῇ [89] Ἀμειψίου Σαπφοῖ, καὶ νωθρότερον εὑρήκαμεν· ἀπὸ μέντοι τῶν ἄλλων, ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαῖς χρηστέον· [90] τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα πάντα φαῦλα. [91] Νουθετῆσαι, ἐπιπλῆξαι, [92] σωφρονίσαι, [93] ἐπιτιμῆσαι, Δημοσθένους εἰπόντος, • [94] Τὸ μὲν οὖν ἐπι- 139

Παρ' Ὑπερίδῃ] MS. παρὰ Ὑπερίδῃ τῷ νωθρ. JUNG.

86 Μελλητὴς, μελλητικὸς, καὶ ἴσ. ὀκν. &c.] C. A. ὀκνηρὸς βραδὺς νωθὴς, νωθρός· cætera deſunt uſque ad finem. KÜHN.

Μελλητὴς, μελλητικὸς, καὶ ἴσ. ὀκν. &c.] MS. ἐν δὲ ἐκμελλητὴς, καὶ μελλητικὸς &c. ſed μελλητὴς & ſupra I, 43. ex MS. repoſui, & III, 122. fuit. JUNG.

87 Ὀκνηρὸς] C. V. ὀκνηλὸς &c. καὶ γὰρ &c. KÜHN.

Ὀκνηρὸς] MS. ὀκνηλὸς, ſed emendatum ab alio ὀκνηρὸς, recte, ut videtur: ſupra, ubi eadem tractavit I, 43. id omiſit *Noſter*, ὀκνώδης tamen III, 122. allato: alibi tamen V, 124. illud etiam habes περὶ δειλοῦ· hic id forte non adeo probat, quum addat ἴσως. JUNG.

88 Παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Φ.] De *Platonis* loco quid dicemus? An *Pollux* memoria lapſus? an error ejus exſcriptoris eſt? Nec enim in *Phædro* ejus legas iſta, ſed in *Theæteto*, & quidem ἀπαντῶσι, pro ἐκβαίνουσι. Locus iſte Θεαιτήτῳ, ut dixi, non longe ab initio: οἵ τε αὖ ἐμβριθέστεροι, νωθροί πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς μαθήσεις, καὶ λήθης γέμοντες. JUNG.

89 Ἀμειψίου Σαπφοῖ] C. V. τῇ Ἀμειψίους ἄμφοι. KÜHN.

Ἀμειψίου Σαπφοῖ] MS. mendoſe, Ἀμειψίους ἄμφοι· ſed correxit quis ita, ut vulgo legis. JUNG.

Ἀμειψίου Σαπφοῖ] Hinc *Meurſius* habet *Attica Bibliotheca*: ſed de *Amipſia*, ejuſque ſcriptis alibi cum cura dicemus.

90 Τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα π. φαῦλα.] Omittit C. A. KÜHN.

Τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα π. φαῦλα.] Quid ait, τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα πάντα φαῦλα; ſcilicet ἀπὸ τῶν ἄλλων, ubi participiis vice nominum uti jubet, & ab illis nimirum omnia adverbia eſſe φαῦλα· ut a στροφὴ, ἀναβολὴ, διατριβὴ &c. Alias a nominibus adverbia multa recenſuit & ſupra III, 123. &c. ubi tamen ἀναβεβλημένως. JUNG.

91 Νουθετῆσαι] Præcedit titulus in C. A. περὶ τῶν συνωνύμων τοῦ νουθετῆσαι. KÜHN.

92 Σωφρονίσαι] MS. σωφρονῆσαι. JUNG.

Σωφρονίσαι] Dicitur quis alium σωφρονίζειν, ſi verbis eum aut re ab erroribus retrahat, & ad ſanam mentem reducat: in *Gloſſis* itaque *Philoxeni*: Σωφρονίζει, *caſtigat*. Σωφρονίζω, *compeſco*: unde & ibidem Σωφρονισμὸς, ἐπὶ τιμωρίας, *coërcitio*, *compeſcatio*: & ipſum illud σωφρονίσαι, quamvis non eadem plane, qua *Pollux* habet, ſignificatione occurrit apud *Thucydidem* VIII, 1. τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τι ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι· ad quæ *Scholiaſtes*: τοὺς πολίτας εὐτελέστερον εἶναι βιοῦν· ſed ille ſenſum ſcilicet exprimere ſaltem in animo habuit, & corruptus ille tamen: ſcribendum judico: ἐάσαι pro εἶναι· *ſinere ſeu jubere, ut parcius cives viverent*: ipſam vero hoc loco verbi elegantiam Latine vix aſſequaris. Præter iſtam notionem adnotant etiam Grammatici aliam hanc, qua σωφρονίζειν ſenſu ſit idem ferme cum ταπεινοῦν· addit & ignotam mihi auctoritatem *Suidas*: τοὺς δὲ ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἔναγχος ἥτταις σωφρονισθέντας· ſimilique modo *Scholiaſtes* antiquus exponit in *Thucydide* hunc locum: διὰ δὲ αὐτὰ τὰς Συρακούσας κακωθῆναι μὲν, ἵνα σωφρονισθῶμεν. *Schol.* ταπεινωθῶμεν· locus eſt libro ſexto, in *Hermogenis* illa præcellenti oratione: ſic etiam aureum illud os Deum dixit non nimis indulgentem ſceleribus hominum τοὺς πεφυσημένους σωφρονίζειν, *elatos animos deprimere, & ad modeſtam de ſe atque temperatam redigere opinionem*: ſed illud in *Heſychio* hercle non ſatis capio: Σωφρονίζεται, σεμνύνεται· & enim de vitio ſuſpectus hic mihi locus. Habemus hinc inferius apud *Noſtrum* σωφρονισμὸς, quod tibi dedimus etiam ex *Gloſſis*, & σωφρονιστής· ea vox poſterior appoſite νουθετητὴς in *Heſychio* eſt expoſita: jungit itaque non ſine ratione *Syneſius* in *Dione* σωφρονιστὴν & παιδαγωγόν· καὶ τὸ βάθος τοῦ ἤθους, οἷον σωφρονιστῇ τινι καὶ παιδαγωγῷ πρέπον πόλεως ὅλης ἀνοήτως διακειμένης. Sic igitur σωφρονιστὴν appellatum novimus, qui vitiis atque ſceleribus imponeret frænum, quomodo *Phrynichus* apud ſummum *Hiſtoricum* VIII, 48. ait τὸν δὲ δῆμον σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι, καὶ ἐκείνων σωφρονιστήν· neque diſſimili ratione apud eundem: σωφρονισταὶ τῆς γνώμης καὶ τῶν σωμάτων III, 65. quod fuerit ex Commentatoris antiqui mente ὠφελοῦντες καὶ τὰς γνώμας καὶ τὰ σώματα· τὰς μὲν γνώμας, ἵνα μὴ κακῶς βουλεύωνται, τὰ δὲ σώματα ἵνα μὴ διαρπάζωσιν ἀλλήλους, μὴ δ' ἐξελαύνωσι, μηδὲ κακῶς ποιῶσι πολῖται πολίτας· ἵνα λάβωμεν τὸ σωφρονίζειν ἀντὶ τῆς ὠφελείας· ſed ſane, quam dixi, notio obtineat hic facilius. Fuit etiam, quod adjicere placet, quoddam magiſtratus Athenis genus, quibus decem numero de ſingula tribu lectis curæ erant juvenum mores, ut caſti eſſent, atque pudici, neque in libidines aliamve vitiorum cohortem effuſi: ea de re plura *Etymologus*. Et hinc jam diſcedere lubet. Sequitur in Auctore noſtro ἐπιτιμᾶν, cujus, & jam ſi protritum ſit ea notione qua *Pollux* habet, apponere juvat exemplum e *Thucydide*, ubi paululum rariori ſignificatu occurrit; e libro IV. cap. 27. καὶ ἐς Νικίαν τὸν Νικηράτου στρατηγὸν ὄντα ἀπεσήμαινεν, ἐχθρὸς ὢν καὶ ἐπιτιμῶν, ῥᾴδιον εἶναι παρασκευῇ &c. ad hæc Commentator antiquus: ἐγκαλῶν, ἐπιμεμφόμενος, ὀνειδίζων· ἐπιτιμᾶν proprie *mulctam imponere* ſignificat. Sic ferme dixit *Iſocrates Panathen*: conſtituiſſe veteres illos *Theſeo* ſuccedaneos principes democratiam in Attica republica, non illam, quæ ſceleribus atque vitiis laxaret habenas, ἀλλὰ τὴν τοῖς τοιούτοις ἐπιτιμῶσαν· & quis melius *Iſocratem* explicet, quam *Iſocrates* ipſe: hoc itaque ſic extulit in *Areopagitico*: ἀλλὰ καὶ μισοῦσα καὶ κολάζουσα τοὺς τοιούτους, βελτίους μὲν καὶ σωφρονεστέρους ἅπαντας τοὺς πολίτας ἐποίησεν· unde itaque, ſiquidem cum verbis aliquem caſtigamus atque reprehendimus, hanc quaſi mulctam malefactis illius imponamus, deductæ notionis originem fluxiſſe exiſtimo: porro ἐπιτιμᾶν τινι, *obtrectare alicui, & objurgando atque increpando maledicere, tanquam res alteri male geſtas coarguens*: ſic capiendum in *Thucydideo* loco.

93 Ἐπιτιμῆσαι, &c.] A C. A. abeſt ἐπιτιμῆσαι, Δ. εἰ. KÜHN.

94 Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν, &c.] Legit C. A. τὸ ἐπιτιμᾶν φαίη τις ἂν ῥᾴδιον ἴσως δ' ἂν ἐοίκοι &c. KÜHN.

τιμᾶν, [95] Φαίη τις ἂν ῥᾴδιον καὶ [96] παντὸς εἶναι· ἔστι καὶ Πλάτωνος, Μὴ πάθωμεν ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν· ἴσως δ' ἂν [97] ἔοικοι τούτοις τὸ [98] ἐπανορθώσασθαι, καὶ κατακοσμῆσαι, [99] καὶ καθαρμόσαι· καὶ ἐπιστρέψαι, καὶ θεραπεῦσαι, καὶ ἰάσασθαι, καὶ ἐξιάσασθαι, καὶ καθῆραι, καὶ ἀναλαβεῖν, καὶ ἀνενεγκεῖν, καὶ ἀνασώσασθαι, καὶ ἀναβιώσασθαι. [100] Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πλούτῳ καὶ τῷ ἐπικρούσασθαι ἐπὶ τοῦ νουθετῆσαι κέχρηται· τὰ δὲ πράγματα, νουθεσία, καὶ, ὡς Πλάτων, [1] νουθετεία· Φαῦλος γὰρ ὁ Μενάνδρου

omnino & facile, & cujuſvis eſſe quis dicat: & ne patiamur nos, quod in aliis carpimus. Fortaſſis hiſce ſimile videtur, corrigere, emendare, concinnare, convertere, curare, mederi, ſubvenire, purgare, reprehendere, reducere in viam, ſalvare, & revivificare. Ariſtophanes vero in Pluto etiam Ἐπικρούσασθαι pro commonefacere accipit. Res vero admonitio: aut ſecundum Platonem, Commonefactio. Menandri enim

95 Φαίη τις] MS. τίς. JUNG.

96 Παντὸς εἶναι, καὶ μὴ πάθ. &c.] C. V. παντός ἐστι καὶ Πλάτωνος καὶ μὴ π. &c. prius enim *Demoſthenis*, poſterius *Platonis* dictum eſt. KÜHN.

Παντὸς εἶναι, καὶ μὴ πάθ. &c.] MS. παντός ἐστι καὶ Πλάτωνος, καὶ μὴ &c. inſigniter: locus enim mutilus eſt, male omiſſo *Platonis* nomine, quaſi hæc omnia eſſent *Demoſthenis*. Sic itaque omnia reſtituere poſſumus: τ. μ. οὖ. ἐ. φαίη τις ἂ. &c. καὶ παντὸς εἶναι· καὶ Πλάτωνος, μὴ πάθ. &c. Clarum tibi id faciam ex utroque loco. Primus *Demoſthenis* eſt in prima *Olynthiaca*, quamvis paulo aliter ita hodie legatur: τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν, ἴσως φήσαι τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι· τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων, ὅ, τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. Alter locus *Platonis*, quem mihi gaudeo in promptu eſſe, ut noſtri MS. bonitas eo magis eluceat, eſt in *Phædro*, iſte: ἐγὼ οὖν καὶ σὺ μὴ πάθωμεν, ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν· ἀλλ' ἐπειδὴ σοὶ καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται &c. JUNG.

Παντὸς εἶναι, καὶ μὴ πάθ. &c.] Corruptiſſime; binorum enim præſtantium ſcriptorum loca ſunt in unum confuſa; & alterum non agnoſcas ſane, niſi MSS. ope inſigniter & ſibi & *Polluci* reſtitutus eſſet: facillima nobis videbatur illa emendatio, quam textui repoſuimus, in quo paululum a MSS. quiddam etiam a *Jungermanno* mutamus: neque ratio iſtius rei attentum lectorem fugerit. Paulo poſt malui cum MSS. ἔοικοι.

97 Ἔοικε] MS. ἔοικοι. SEB.

Ἔοικε] C. V. ἔοικοι τούτοις &c. KÜHN.

Ἔοικε] MS. noſter, ut *Seberi*, ἔοικοι, quod pro vulgato ἔοικε poteſt reponi. JUNG.

98 Ἐπανορθώσασθαι] Sequitur in C. A. ἀναβιώσασθαι· τὰ δὲ πράγματα νουθεσία, νουθετία ὡς Πλάτων &c. νομοθετισμὸς &c. KÜHN.

Ἐπανορθώσασθαι] Et qui dirigit aliquem, & qui lapſum erigit atque ad meliora reducit dicitur ἐπανορθώσασθαί τινα· priori ſignificatu, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἐπανορθῶ, *Iſocrates* ait ad *Demonicum*: ἐπανόρθωσις hinc eſt & ἐπανορθωτὴς in ſequentibus altera notione: & ſcimus e veteribus haud paucos morum ἐπανορθώσεις in lucem edidiſſe. Sed obſerva mihi illud κατακοσμῆσαι, quod hic certe non ornandi notione venit, ut apud *Ælianum* κατακοσμῆσαι ποικίλαις ἐσθῆσι, ſed in ordinem redigendi: ſcilicet ut ſupra nobis obſervatum, ubi de γυναικοκόσμοις lib. IX. κόσμος non mundum tantum & ornatum, ſed & nitidam atque concinnam rerum diſpoſitionem notat, quæ prima eſt atque præcipua vocis illius ſignificatio: *Heſychius* igitur inter alia κατὰ κόσμον explicat ἐν τάξει, κατὰ τὸ δέον, κατὰ τὸ καθῆκον. ſic itaque legiſſe memini de militibus ſenſim cedentibus, μετὰ κόσμου ἐπανιέναι, quod nihil eſt aliud quam εὐτάκτως, neque turbatis ordinibus: & *Herodotus* de Perſis terga vertentibus in Muſa ſecunda: ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ, quod & a *Suida* adfertur, alibique apud eum ſæpius: eſt & inde, quod in *Homero* de *Agamemnone* & *Menelao* occurrit frequentiſſime — δύο κοσμήτορε λαῶν, quæ ſæpius adnotant *Euſtathius*, & *Didymus*, uti vulgo vocatur: quid quod ipſos militum ordines κόσμον dixerit *Thucydides*: καὶ οὐδεὶς ὑπὸ σπουδῆς καθίσταντο ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, ubi non ineruditus *Scholiaſtes*, εἰς τὴν σύνταξιν, qui idem & alibi in præſtantiſſimo *Hiſtorico* id vocis εὐταξίαν exponit: & ipſum vero hoc rerum univerſum, non tam ab ornatu, quam ab eleganti & perfecto rerum ordine, quem *Stoici* τὴν τῶν ὅλων διακόσμησιν appellare ſolent, ſic dictum eſt a *Pythagora*; κόσμος enim apud Dores *Pythagoreos* in primis non alia ferme notione occurrit: & in *Oſiis Platonicis* Σώφρον dicitur τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς. Inde etiam fluxit *Democriti* celeberrimum opus, μέγας Διάκοσμος, quo de videndus eſt Eruditiſſ. *Menagius* ad *Diogenem* &, quem ille adducit, *Salmaſius* ad *Simplicium*. Eſt igitur κατακοσμῆσαι, *bonis ac utilibus præceptis aliquem continere*; & apprime quidem convenit illud καθαρμόσαι, cui verbo de MSS. καὶ præfiximus, probante *Jungermanno*. Sed, quod protinus ſequitur, θεραπεῦσαι καὶ ἰάσασθαι Ethicis hac in re ferme proprium eſt, quibus ὑγιαίνειν dicuntur, qui virtutem colunt atque amplexantur, νοσεῖν vero, qui vitia ſectantur: quos itaque poſteriores ſi quis in viam ſalubribus monitis reſtituat, illis medetur: ita *Demophili* ſimilitudines inſcribuntur etiam Βίου θεραπεία· ſed hæc in *Epicteto* & *Platone* frequentiſſima.

99 Καθαρμόσαι.] MS. καὶ καθαρμόσαι· & quamquam hoc leve, ita ſupple, quum & cetera verba quodque eam particulam præfixam habeat. JUNG.

100 Ἀριστοφ. δ' ἐν Πλ. καὶ τῷ ἐπικρούσασθαι &c.] C. V. ἐπικροῦσαι. *Heſych.* Ἐπίκρουμα, ἐπίπληγμα. In *Ariſtophanis Pluto* hic extat verſus:

> *Σὺ μὲν οὖ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν πτωχοῦ δ' ὑπεκρούσω.*
>
> *Meam non equidem vitam dixiſti, ſed inopum tetigiſti.* KÜHN.

Ἀριστοφ. δ' ἐν Πλ. καὶ τῷ ἐπικρούσασθαι &c.] MS. δὲ ἐν Πλούτῳ καὶ τῷ ἐπικροῦσαι ἐπὶ &c. ſed vulgatum ἐπικρούσασθαι videtur retinendum, quamvis hodie non ita legas apud *Ariſtophanem*: niſi me fortaſſe locus verus fugit, quem indicabit quis oculatior: ego hunc putavi eſſe, ubi vitam pauperem reprehendenti *Chremylo* ita reſpondet *Penia*:

> *Σὺ μὲν οὖ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν πτωχοῦ δ' ὑπεκρούσω.*

Ubi itaque, ſi non fallor, ἐπεκρούσω cum *Polluce* legendum erit. Judicium tamen eſto penes doctiores. *Scholiaſtes* ibi exponit: ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω· quod noſtro non repugnare videtur. JUNG.

1 Νουθετία.] Item νουθέτησις. *Cl. Alexandr. Pæd.* I. c. 10. τὸ δὲ ἐπιπλήττειν καὶ νουθετεῖν καλεῖται· τὸ δὲ ἐτυμολογεῖται ἡ νουθέτησις, τοῦ ἐνθηματισμός. SEB.

Νουθετία.] C. V. νουθετεία. KÜHN.

Νουθετία.] MS. νουθετεία, pro νουθετία. Id ita apud *Platonem* ubi exſtet, nec mihi in promptu indicare: νουθέτησις ſane ſæpe apud eum non quærenti occurrit: ut *Nόμων* tertio extremo: παισὶ δὲ καὶ παιδαγωγοῖς καὶ

Nov-

140 Νουθετισμὸς, ſordidum eſt. * Reprehenſio vero, caſtigatio, culpatio, correctio, emendatio, concinnitas, converſio, cura, ſanatio, & purgatio: quæ vero ab aliis derivantur non hujus ſignificationis propria ſunt. Nomina autem ab his, caſtigator, corrector: ab aliis enim, partim dura, partim ambigua ſunt: præter Admonitorem, quo utitur Sophocles, dicens in Procride, Punitores
141 & admonitores. * Superare, ſuperiorem eſſe, vincere, excellere, præcurrere, decertare, devincere, prævalere, demoliri. Debellare enim, & ſervum facere, alterius ſignificationis ſunt: quemadmodum & mancipare, atque ſubigere, ſubjicere, ſupprimere: pugna navali vincere, pedeſtri prælio ſupe-

νουθετισμός· *[2] ἐπίπληξις δὲ, καὶ σωφρονισμὸς, 140
καὶ ἐπιτίμησις, καὶ ἐπανόρθωσις, καὶ κατακόσμησις, καὶ ἁρμονία, καὶ ἐπιστροφὴ, καὶ θεραπεία, καὶ ἴασις, [3] καὶ καθαρμός· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων, οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας [4] μένοντα· ὀνόματα δὲ [5] ἀπ᾽ αὐτῶν, ὁ σωφρονιστὴς, καὶ ἐπανορθωτής· ἀπὸ γὰρ τῶν λοιπῶν, τὰ μὲν σκληρὰ, τὰ δὲ μᾶλλον πρὸς ἕτερα, [6] πλὴν τοῦ ἐπιτιμητοῦ, ᾧ κέχρηται Σοφοκλῆς, [7] εἰπὼν ἐν τῇ
Προκρίδι, Κολασταὶ, κἀπιτιμηταὶ κακῶν. *[8] Κρα- 141
τεῖν, περιγίγνεσθαι, νικᾶν, ὑπεραίρειν, ὑπερθεῖν, καταγωνίζεσθαι, κατακρατεῖν, ἐπικρατεῖν, [9] καθαιρεῖν· τὸ γὰρ καταπολεμεῖν, καὶ καταδουλοῦσθαι, ἑτέρας [10] ἐστὶ χρείας· ὥσπερ καὶ τὸ χειρώσασθαι, καὶ παραστήσασθαι, καὶ ὑπαγαγέσθαι, [11] καὶ κατὰ εἴδη καταναυμαχεῖν, καὶ καταπεζο-

τῷ πλείστῳ ὄχλῳ ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις ἐγίγνετο· & paulo poſt: φεύγειν πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ πρεσβυτέρων δουλείαν καὶ νουθέτησιν· & ipſo initio libri ſexti Legum: διδαχῇ τινι καὶ νουθετήσει μᾶλλον ἢ νόμοις εἰκοῖ, ἂν ἡμῖν φαίνοιτο. JUNG.

Νουθετία.] Reſtituit in textu *Kühnius* νουθετεία, & ſecutus ſum equidem; utraque tamen ſcribendi forma obtinuit, docuimuſque ſuperius ια ſimplex & ει promiſcue poni ſolita ſæpiſſime: in *Gloſſis* ἀνδρίαν & ἀνδρείαν habes: ita λύχνιον & λυχνεῖον, λυχνία & λυχνεία, quorum alterum *Thomas* ſcribit, *Ammonius* alterum, σκιάδιον & σκιάδειον. Vid. ad VII, 174. ubi occurrit etiam Σκίρα & σκίρα, & Segm. 139. vulgo ναύτριαι, pro quo MSS. ναύτριαι, & 141. τρυγήτριαι, quæ I, 202. τρυγήτριαι, κεράμια & κεράμεια· taliaque infinita congerere licet. Νουθετίαν vel νουθετείαν ubi uſurpet *Plato*, non ſuggerit memoria: νουθέτησιν habes etiam in Ὅροις *Platonici* cujuſdam: Νουθέτησις, inquit, λόγος ἐπιτιμητικὸς ἀπὸ γνώμης· λόγος ἁμαρτίας ἀποτροπῆς ἕνεκεν. Eſt autem νουθετεῖσθαι mollioris & ſuavioris ſignificatus, quaſi dicas, *mentem componere*, *& in ordinem apte redigere.* Νουθεσίαν exponunt *Gloſſæ*, *admonitionem*, *documentationem*, νουθεσίαν vero μετὰ ἐπιπλήξεως, *caſtigationem.*

2 Ἐπίπληξις] C. A. ſubdit σωφρονισμὸς ἐπιτίμησις, & in aliis omittit conjunctiones. KÜHN.

3 Καὶ καθαρισμός.] MS. καὶ καθαρμός· τὰ δ᾽ ἀπὸ &c. recte, non καθαρισμός· præceſſit enim non καθαρίζειν, ſed καθῆραι ſupra Segm. præced. unde emenda hic καθαρμὸς ex MS. noſtro. *Heſych.* Καθαίρει, καταλαμβάνει. JUNG.

Καὶ καθαρισμός.] MSS. veſtigia ſecutus, probante *Jungermanno*, repoſui καθαρμός. Fuere philoſophi, qui libellis ethicis titulum præfigerent καθαρμοὺς, ſcriptos ſcilicet eos innuentes ad mentem vitiis purgandam.

4 Μόνον.] Abeſt a C. A. at C. V. pro μόνον legit μένοντα, quod probo. KÜHN.

Μόνον.] MS. pro μόνον, μένοντα habet: idque repone ſis: nec credo aliter ſcripſiſſe *Pollucem*: *non manent* iſta ab aliis deducta, nempe ἀνάληψις, ἀναφορὰ &c. in ea notione, ut ſub nominibus νουθεσίαν ſignificantibus referri queant: μόνον enim vulgatum non hoc dicit, ſed contra *Pollucis* mentem, quaſi & hoc & aliud adſignificent. JUNG.

Μόνον] Ineptum illud atque rejiciendum, quod commutavimus itaque lectione MSS. μένοντα.

5 Ἀπ᾽ αὐτῶν] Abeſt a C. A. ut & conjunctio quæ ſequitur. KÜHN.

Ἀπ᾽ αὐτῶν] MS. δ᾽ ἀπ᾽. JUNG.

6 Πλὴν τοῦ ἐπιτιμητοῦ] Abſunt a C. A. uſque ad κἀπιτιμηταί. KÜHN.

7 Εἰπὼν ἐν τῇ Προκρίδη] Deſunt in MS. εἰπὼν ἐ. τ. Προκρίδη, κ. κἀπ. ſed Προκρίδι legendum ſtatim ſuſpicatus ſui: nec aliter habet *Magnus Caſaubonus*, ubi una cum aliis dramatibus *Sophoclis* & hoc refert VII. *Athen.* 4. JUNG.

Εἰπὼν ἐν τῇ Προκρίδη] Προκρίδι in textu dedi, quod & ita legit *Meurſius* in *Sophocle* ſuo. Sed ipſa ſummi Tragici verba in pleriſque MSS. etiam ſunt mutila: ſolus *Falckenburgii* Codex κἀπιτιμηταὶ κακῶν habet, quod, puto, non quiſquam abjecerit: id nimirum reſecuêre librarii, quod *Pollucis* inſtituto non eſſe putabant: nos lubentes illa vocula textum auximus.

8 Κρατεῖν] A. C. περὶ συνωνύμων τῷ Κρατεῖν. KÜHN.

9 Καθαίρειν.] Pro καθαίρειν leg. καθαιρεῖν a καθαιρέω, quamvis nec καθαίρειν damnaverim. KÜHN.

Καθαίρειν.] Sic & MS. ſed profecto ſcribendum duco alio accentu, nempe καθαιρεῖν, quod cum verbis τοῦ Κρατεῖν ſignificationem habentibus recte jungas. Alterum καθαίρειν potius priori ememate ſuum locum inter verba νουθετήσεως habuerit. Prius καθαιρεῖν clare hic vincere jubet ſequens inde nomen καθαίρεσις. JUNG.

Καθαίρειν.] Bene monuerunt Commentatores noſtri accentum eſſe mutandum: textus habet, ut *Kuhnius* in Codicis ſui margine. *Gloſſæ*: Καθαιρῶ, καταστρέφω, *deſtruo*: unde καθαίρεσις οἰκοδομήσεως, *deſtructio*, *demolicio.*

10 Ἐστὶ χρείας.] Abeſt a C. A. item conjunctiones: dein ὑπαγάγεσθαι. KÜHN.

11 Καὶ καταδύειν. &c.] C. V. καὶ κατὰ εἴδη καὶ ναυμαχῆσαι καταπεζομαχεῖν. C. A. omiſſo καταδύειν, καὶ τὰ εἴδη καταναυμ. κ. & *ſpecies pugnæ* &c. KÜHN.

Καὶ καταδύειν. &c.] Mire corruptum iſtud καὶ καταδύειν vulgo, & ſequens καταναυμαχεῖν in MS. qui ita habet: καὶ κατὰ εἴδη, καὶ ναυμαχεῖν, καταπεζομ. &c. ubi alia manu inter καὶ & ναυμ. inſertum κατὰ, ut ſcilicet legamus καταναυμ. ſed ipſum iſtud καὶ ante ναυμ. corruptum puto, & mutandum in κατὰ, locumque ita legendum: καὶ κατὰ εἴδη, καταναυμαχεῖν, καταπεζομαχεῖν &c. optimo ſenſu, quem *Pollucis*, ut & hanc ſcripturam non dubito: quum enim quæ præcedunt, quaſi peculiare quoddam τάγμα in hac acie verborum *ſuperandi*, generatim & late ſumantur, χειρώσασθαι &c. hæc profecto quæ ſequuntur, καταναυμαχεῖν &c. ſpecies continent, ut vincere pugna navali, & pedeſtri & equeſtri: quum illa nova, ut dixi, quovis certamine uſui eſſe queant. Adeo ut nimis audax fuerit commentum cujuſcunque iſtud καταδύειν· quod

μαχεῖν, καθιπποµαχεῖν, καθιπποκρατεῖν· ἀφ' ὧν τὰ πράγµατα, κράτος, καὶ νίκη, µόνα· καὶ
142 αἵρεσις, καὶ καθαίρεσις. * [12] βιαιοτέρα γὰρ ἡ ἐπικράτησις, παρὰ Θουκυδίδῃ· [13] ἢ παροµοίαν ἄν τις εἶναι φαίη τὴν κατακράτησιν, καὶ τὸν καταγωνισµὸν, ἐκείνου ἀγωνισµὸν εἰπόντος, καὶ τὴν καταπολέµησιν, τὴν διαπολέµησιν [14] εὗρον· [15] ὑπαγωγὴ γὰρ καὶ προσαγωγὴ, ἀνεκτά· τῆς δὲ [16] δουλώσεως εἰρηµένης, ἡ καταδούλωσις, βίαιος· µοχθηρὰ δὲ ἀπ' ἐνίων τὰ ἐπιῤῥήµατα· ἀπὸ γὰρ τῶν πλείστων [17] οὐδέ ἐστιν. Ταυτὸν οὖν ἐν χρήσει δύναιτο, [18] ὄχλος, πλῆθος, σύνοδος, σύλλογος, δῆµος, [19] ἄθροισµα, ἀγερµὸς, συναγερ-

rare, equeſtri pugna debellare, equitatu prævalere. A quibus rei vocabula ſunt, robur & victoria, ſola. Et captio, & demolitio. * Superatio enim apud Thu- 142
cydidem durius eſt: ſive quis ſimile eſſe putet debellationi, & decertationi, illo Decertationem pro debellatione dicente, etiam διαπολέµησιν inveniens. Subactio enim, & ſubjectio prædura ſunt. Servitute autem dicta, καταδούλωσις, id eſt redactio in ſervitutem durius eſt. Nonnullorum etiam adverbia inviſa ſunt: a pleriſque autem nihil uſitatum extat. Turba, multitudo, conventus, cœtus, populus, congregatio, colle-

tamen ſi quis retinere pertinax omnino velit, non ideo tamen iſta καὶ κατὰ εἴδη mihi amovebit. quæ, ut dixi, ipſiſſima *Pollucis* puto; illud verbi ab alio παρεµβεβληµένον vero. JUNG.

Καὶ καταδύειν.] Non erit, uti duco, quiſquam qui id verbi hoc loco genuinum habeat: in rebus enim militaribus non alium certe uſum habet, quam ſi de ſubmerſa claſſe dicatur: καταδύειν ναῦς apud *Thucydidem*, *Polybium* alioſque, quod nihil ad iſta, quæ *Pollux* enumerat: egregie MSS. κατὰ εἴδη, quam ſcripturam reduxi.

12 Βιαιοτέρα γὰρ &c.] Abſunt iſta a C. A. uſque ad δυνατόν. KÜHN.

13 Ἢ παροµοίαν ἄν τις εἶναι φαίη &c.] C. V. παρ' ὁµοίαν leg. παροµοίαν· *ſimilem quodammodo* (vocem ἐπικράτησιν) dixeris τῇ κατακρατήσει & τῷ καταγωνισµῷ, dum ille (*Thucydides*) dixit καταγωνισµὸν &c. ſecundum C. V. ita legendum παροµοίαν ἄν τις εἶναι φαίη τὴν κατακράτησιν καὶ τὸν καταγωνισµὸν, ἐκείνου ἀγωνισµὸν εἰπ. &c. *poſſet dicere aliquis ſimilem eſſe ἐπικράτησιν & καταγωνισµὸν*, cum ille ἀγωνισµὸν vocet καταπολέµησιν *debellationem*, quod alias καταγωνισµὸς & ἐπικράτησις non ſignificant apud alios Scriptores. KÜHN.

Ἢ παρόµοιαν ἄν τις εἶναι φαίη &c.] MS. ἢ (ſed alia manu ἣν emendatum) παρ' ὁµοίαν ἄν τις φ. τὴν κατακράτησιν, καὶ τὸν καταγωνισµόν· ἐκείνου ἀγωνισµὸν &c. & bene ſane ἣν videtur correctum: quum MS. plerumque ἡ indifferenter ſcribat, pro ἦ, ἥ, ἣν &c. locumque ita legam igitur & diſtinguam: ἣν παροµοίαν ἄν τις εἶναι φαίη τὴν κατακράτησιν· καὶ τὸν καταγωνισµὸν, ἐκείνου ἀγωνισµὸν εἰπόντος· καὶ τὴν &c. Ait ſic dici poſſe & κατακράτησιν, & κατακρατεῖν, ut dixerit *Thucydidis* ἐπικράτησιν, ab ἐπικρατεῖν· eadem ratione, quum ille a verbo ἀγωνίζεσθαι, ἀγωνισµὸν (ſic enim MS. noſter: quum vulgo non recte junctum videatur reperi) dixerit: nos καταγωνισµὸν poſſe a verbo, quod Segm. 141. præceſſit, καταγωνίζεσθαι· tum pariter καταπολέµησιν, a præcedenti, Segm. 141. καταπολεµεῖν, addit *Pollux*, quis dicat invento nomine διαπολέµησις· vulgatum enim διαπολέµησιν εὑρὼν, non mutandum arbitror, licet in MS. ſit εὗρον. Ceterum vox ἐπικράτησις in Oratione Corinthiorum, contra *Corcyræos* exſtat libr. I. Ξυγγραφῆς· παρέσχεν ὑµῖν Αἰγινητῶν µὲν ἐπικράτησιν, Σαµίων δὲ κόλασιν. JUNG.

Ἢ παρόµοιαν &c.] Niſi me meus fallit animus, ita fuit etiam ſcriptum: ἣν παρόµοιαν ἄν τὶς εἶναι φαίη τῇ κατακρατήσει καὶ τῷ καταγωνισµῷ· planum ita ſenſum feceris paucula mutatione: ſed enim MSS. obſequamur potius, quorum equidem lectionem in textu reſtitui. Ἀγωνισµὸν in *Thucydide* reperio VII. 70.

14 Εὑρών] C. V. εὗρον· planus eſſet ſenſus ſi καὶ ante καταπολέµησιν præponeretur voci διαπολέµησιν hoc modo, καὶ τὴν διαπολέµησιν εὗρον· *etiam vocabulum διαπολέµησιν inveni* ſcilicet apud *Thucydidem*, qui ait lib. VII. ξυντοµωτάτην ἡγεῖτο διαπολέµησιν, *ſic brevi putabat debellatum iri.* KÜHN.

Εὑρών.] *Kühnius* ad oram ſui Codicis εὗρον & id etiam præfero vulgatæ lectioni, quanquam *Jungermannus* diſſentiat: memini id vitii eluiſſe quoque Segm. 89. Διαπολεµεῖν vero, quod *decertare* Romani, plus una vice in *Thucydide* poni recordor.

15 Ὑπαγωγὴ γὰρ &c.] Deſunt iſta, ὑπ. γ. κ. πρ. ἀν. in MS. JUNG.

16 Δουλώσεως] Supra III. 75. ubi καταδούλωσιν non ponit, quod improbabat ſcilicet. Alterum vero *Thucydideum* eſt, ex cujus lib. III. adferunt, τὴν δὲ τῶν συµµάχων δούλωσιν ἐπαγοµένους· & ſupra ex libr. III. locum etiam protuli Hiſtorici. Ajunt vero & alterum in eo extare, quod noſtro βίαιον videtur. JUNG.

17 Οὐδέν ἐστιν αὐτῶν ἐν χρ. δυνατόν.] C. V. πλείστων οὐδέ ἐστι· ταυτὸν οὖν ἐν χρήσει δύναιτο, *a plurimis ne ſunt quidem, idem igitur valere poſſint:* id eſt, nihil valebunt. KÜHN.

Οὐδέν ἐστιν αὐτῶν ἐν χρ. δυνατόν.] Non dubito hæc mendoſa eſſe, & amplector MS. lectionem, quæ eſt: ἀπὸ γὰρ τῶν πλείστων οὐδέ ἐστιν· ταυτὸν οὖν ἐν χρήσει δύναιτο, ὄχλος; &c. *A plurimis nequidem ſunt adverbia*, ait. Tum digreditur ad verba multitudinis: *Idem vero in uſu valeant*, ait, ὄχλος &c. quod exemplis mox confirmat: *quaſi*, ait, *ſi* quis dicat ἀνδρῶν ὄχλος &c. Eo modo infra novum incipit tmema Segm. 150. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φαίη τις ἂν πρᾶγµα, χρῆµα, &c. JUNG.

Οὐδέν ἐστιν αὐτῶν ἐν χρ. δυνατόν. Ὄχλ.] Cubat hic locus in gravi menda, a qua certe ſine MSS. adminiculo purgare locum & redintegrare non facile fuiſſet: diſtinximus & emaculavimus textum, ut MSS. auctoritas juſſit.

18 Ὄχλος] C. A. περὶ συνωνύµων τοῦ πλήθους· locum hunc exſcribit *Phaverin.* in ὄχλος. KÜHN.

19 Ἄθροισµα, συναγ.] MS. ἄθρ. ἀγερµὸς, συναγ. SEB.

Ἄθροισµα, συναγ.] C. A. ἀγερµὸς σύστασις τάχα συναγωγὴ &c. omiſſis ſemper conjunctionibus. C. V. ἄθροισµα, ἀγερµὸς, συναγερµός. KÜHN.

Ἄθροισµα, συναγ.] Ex MS. noſtro & *Seberi* voculam adde: ἄθροισµα, ἀγερµὸς, συναγ. nec dubitare nos ſinit locus qui ſupra III, 129. ἀγερµὸς, συναγερµὸς, pariter juncta: & quod ſequitur mox ἐµπόρων ἀγερµός· ſupra I, 176. ἀγερµὸς vulgo eſt, quod tamen MS. omittit ibi. JUNG.

Ἄθροισµα, συναγ.] Optime de nobis hic & *Polluce* noſtro merentur MSS. ex iis eſt, quod inſeruimus ἀγερµός· habent illam vocem *Lexicographi*: *Heſychius*: Ἀγερµὸς, ἄθροισις· συναγωγὴ θυσίας· ubi *Sopingius* ex *Ariſtotelis Arte Poëtica* locum adfert, cui *Dionyſium Halicarnaſſenſem* adde, qui lib. II. θεοφορήσεις, κορυβαντιασµοὺς καὶ ἀγερµοὺς appellat metragyrtarum publica ſacra, cum ubique homines colligant atque circulos faciant. Verbum autem ἀγείρειν vel de circulatoribus intelligitur, vel de rhetoribus, cum ἐπιδείξεις facturi homines advocabant, qua de re poſteriori vi-

143 ctio, conſtipatio. • Forſan & collectio,
& corrogatio, thiaſus, Chorus: veluti
ſi quis dicat, Virorum turba, Mulierum
multitudo, Puerorum cœtus, Hoſpitum
conventus, Inquilinorum populus, ſer-
vorum congregatio. Coacervatio enim du-
rius eſt. Mercatorum cœtus, cauponum
conſtipatio, Nautarum collectio, Guber-
natorum concurſus, ludentium thiaſus, &
jocantium Chorus. De iiſdem vero dici-
tur, toto populo convenerunt, omnige-
næ, catervatim. Πανσυρὶ enim, ſordidum
144 eſt. • Gregatim, ſecundum ætates, ſe-
cundum ordines, ſecundum familias, ſe-
cundum genera, ſecundum conditiones,
ſecundum artes, ſecundum turmas. Unde il-
lud Homeri, Turmatim, tanquam Poëticum

μὸς, σύστασις· • [20] τάχα δὲ καὶ συναγωγὴ, 143
καὶ [21] συλλογὴ, καὶ θίασος, καὶ χορός· [22] ὡς εἰ
λέγοι τις ἀνδρῶν ὄχλος, καὶ γυναικῶν πλῆθος,
καὶ παίδων σύνοδος, καὶ ξένων σύλλογος, καὶ
μετοίκων δῆμος, καὶ δούλων ἄθροισμα· [23] βιαιό-
τερος γὰρ ὁ ἀθροισμός· καὶ ἐμπόρων ἀγερμὸς,
καὶ καπήλων σύστασις, καὶ ναυτῶν συναγωγὴ,
καὶ κυβερνητῶν συνδρομὴ, καὶ [24] παιδευόντων θία-
σος, καὶ παιδευομένων χορός· [25] ἐπὶ δὲ τῶν αὐ-
τῶν, συνῆλθον [26] πανδημεὶ, παγγενεὶ, πασσυ-
δί· [27] ὑπομίαρον γὰρ τὸ πασσυρεί· • κατ' ἀγέλας, 144
καθ' ἡλικίας, κατὰ τέλη, [28] κατὰ ἔθνη, κατὰ
γένη, κατὰ τύχας, κατὰ τέχνας, κατὰ ἴλας·
[29] ἵνα τὸ Ὁμήρου ἰλαδὸν, ὡς ποιητικὸν παραιτώ-

dendus Eruditiſſ. *Creſollius Theatro Rhet.* III, 14. & *Petavius* ad *Themiſtii* Oration. XXI. qui utramque tangit rem, & adductum etiam a nobis *Dionyſii* locum. Addo *Syneſium* Ep. 136. ubi vaſtas Athenas deſcribit: ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ συνωρὶς τῶν σοφῶν Πλουταρχείων, οἱ τοὺς νῦν τῇ φήμῃ τῶν λόγων ἀγείρουσι ἐν τοῖς θεάτροις τοὺς νέους, ἀλλὰ τοῖς ἐξ Ὑμηττοῦ σταμνίοις. Mox elegantius τάχα δὲ καὶ, ut Auctor noſter ſolet ubique loqui, dedimus in textu e MSS. pauloque inferius poſt βιαιότερος γὰρ ὁ ἀθροισμὸς interpunxi cum *Jungermanno*.

20 Τάχα καὶ συναγωγὴ, &c.] MS. τάχα δὲ καὶ συναγ. & ſic reponendo facies pleniorem orationem. JUNG.

21 Συλλογὴ] Hujus non redditur exemplum in ſequentibus; ſed pro eo κυβερνητῶν συνδρομὴ habes: adeo ut quis ſuſpicari poſſit & hic καὶ συνδρομὴ fuiſſe a *Polluce* additum. JUNG.

22 Ὡς εἰ λέγοι τις] Non habet C. A. hæc verba, ut nec ſequentes conjunctiones. KÜHN.

23 Βιαιότερος γὰρ ὁ ἀθροισμός. &c.] C. A. βιαιότερον γ. ὁ ἀ. ἐμπόρων ἀγερμὸς &c. ſine καί. KÜHN.

Βιαιότερος γὰρ ὁ ἀθροισμός. &c.] Ἀθροισμὸν βιαιότερον hic dicit: ſupra III, 129. ponit ſine tali προσπλήξει· quamvis ibi in MS. omiſſum ſit iſtud vocabulum: vid. & I, 176. diſtingue autem hic ita: ἀθροισμὸς, καὶ ἐμπ. Illa enim βιαιότερος γὰρ ὁ ἀθρ. interjiciuntur quaſi παρενθετικῶς. JUNG.

24 Παιδευόντων θίασος] *Interpr.* leg. παιζόντων· *docentium thiaſus, diſcipulorum chorus*: de thiaſis docentium *Athenæus* habet multa. KÜHN.

Παιδευόντων θίασος] De conventiculis ſacris vox illa proprie fuit olim uſurpata, docente *Maximo* ad *Areopagitæ Hierarch. Cæl.* cap. 3. ubi & θιασώτας exponit τοὺς περὶ τὰ θεῖα ἀναστρεφομένους, & *Harpocratione*: *Demoſthenis* autem, quem adducit, eum eſſe locum puto, ubi Γλαυκοθέαν memorat τὴν τοὺς θιάσους συνάγουσαν· obſervat inde *Ionem* in *Omphale* κοινῶς ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος poſuiſſe vocem: & ita ſæpiſſime apud alios: ſcilicet in Græca lingua admodum ſunt multa, quæ a rebus ſacris ad profanas atque vulgares emanarunt: ea de re alibi. Sed σύστασιν, quam dixit Auctor, in *Thucydide* quoque reperio II, 21. κατὰ ξυστάσεις τε γιγνόμενοι, quod fuerit, exponente *Scholiaſta*, κατὰ συστήματα καὶ πλήθη· non diſſimili modo *Jacobus* in *Liturgia* ſua σύστασιν & σύστημα dixit ἀγγέλων· porro apud *Thucydidem* ſequenti capite ξύλλογον etiam lego: ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει αὐτῶν, οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα.

25 Ἐπὶ δὲ τῶν αὐτῶν] Abeſt ἐπὶ τῶν αὐτῶν a C. A. KÜHN.

26 Πανδημεὶ, &c.] MS. παγγενεὶ, πασσυδί. SEB.

Πανδημεὶ, &c.] C. A. πανδημεῖ π. πασσυδί. C. V. παγγενεῖ πασσυδί. KÜHN.

Πανδημεὶ, &c.] MS. πανδημεῖ, παγγενεῖ, πασσυδί· priora duo alia manus ita correxit, πανδημεὶ, παγγενεί· ut nempe vulgata ſunt: ſupra VI, 162. πανδημεὶ, & πασσυδὶ MS. habebat. *Seberus* noſter in ſuo MS. hic fuiſſe ait παγγενεὶ, πασσυδί· quomodo retinere hic nil forte prohibeat. Tamen & MS. noſter ſupra VI, 163. παγγενὴ habebat. JUNG.

Πανδημεὶ] Vide quæ dicta ad Segm. 10. Sed, autumo, tanti non eſt, utrum ſcribas πανδημὶ an πανδημεί· ſic enim ἀκηρυκτὶ & ἀκηρυκτεὶ aliaque plurima, *Thucydides* I, 9. τειχίζειν δὲ πάντας πανδημεὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει. *Schol.* μηδένος ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου· & V, 54. Ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πανδημεὶ ἐς Λεῦκτρα &c. quo *Noſter* reſpexit I, 160. Mox παγγενεὶ de MSS. reſtitui. Πασσυδεὶ tum recte legitur, & ex *Thucydide* citat *Suidas*, qui ſimul notat ſcribere quoſdam πασσυδί, ſed aberrantes vera voculæ pictura. Malui denique πασσυρεὶ, MSS. ſecutus duces, reponere, quam vulgatum temere retinere: Æolicum enim illud πασσυρεὶ, nam πανσυρὶ non puto, quiſquam uſurpabit: male fecerit itaque, qui ab Æolibus id mutuatum uti voluerit in Attico ſermone.

27 Ὑπομ. γὰρ τὸ πανσυρί.] Abeſt a C. A. uſque ad πανσυρί· pro quo C. V. leg. πασσυρεί. KÜHN.

Ὑπομ. γὰρ τὸ πανσυρί.] MS. τὸ πασσυρεῖ· & ſcribendum puto πασσυρεὶ, vel πασσυρὶ, ut πασσυδί. Illi adfinia apud *Heſychium* leguntur: Πασσύριον, ἀντὶ τοῦ Πασσυδίην Αἰολεῖς, τὸ πασσύριον ἡμῶν ἁπάντων γένος & πασσύρως, ἄρδην, πανοικί· quamvis non neſciam & πανσυρὶ rectum eſſe, utroque modo ut πανσυδί· malim tamen plerumque noſtri optimi MS. Codicis fidem. JUNG.

28 Κατὰ ἔθνη] MS. καὶ κατὰ ἔθνη, &c. JUNG.

29 Ἵνα τὸ Ὁμήρου ἰλαδὸν] Etiam abeſt a C. A. at C. V. ita: ἵν' ἀπομήρου ἰλαδὸν ὡς ποιητικὸν παραιτώμεθα· κατ' ἴλας dicendum, inquit, *ut τὸ ἰλαδὸν, quod Homero* Il. β. v. 93. *debetur, vitemus tanquam Poëticum*. KÜHN.

Ἵνα τὸ Ὁμήρου ἰλαδὸν] MS. ἵν' ἀπομήρου ἴλαδον, ὡς ποιητ. παραιτώμεθα· καὶ &c. mendoſe quidem, unde tamen editiones vulgatas mutilas tibi deprehendere datur, quod jam ipſe, credo, vidiſti: ſcribamus itaque ἵνα τὸ Ὁμήρου ἰλαδὸν, ὡς ποιητικὸν παραιτώμεθα. Eſt autem id Ἰλ. β. v. 93.

Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων,
Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν. —

Sed ut ἴλαδον in MS. fuit, ita & antea ἴλας fuiſſe puto: quamvis in utroque a quodam accentus correctus eſt. JUNG.

μεθα· καὶ ἑτέρως δ' ἄν τις εἴποι, [30] πάντα γένη, καὶ ὅσα γένη, καὶ ὅσαι ἡλικίαι, καὶ ὅσα ἔθνη, [31] καὶ ὅτι παῖς, καὶ γυνή· καὶ μὴν καὶ καθ' ἕτερον σχῆμα [32] εἰπεῖν, οὐδεὶς τῶν ὄντων ἀπῆν, οὐδεὶς ἦν ὃς ἀπῆν, [33] οὐδεὶς ἀπεῖναι ὑπέμεινεν· οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐ παρῆν· οὐδεὶς οὕτω γέρων, ἢ παῖς,
145 ὅς τις [34] αὐτὸν οἴκοι κατεῖχεν· * [35] ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξεχέοντο, συνήεσαν, [36] συνηλέγοντο, συνηγείροντο, συνηθροίζοντο, συνέθεον, συνέῤῥεον, [37] συνεωθοῦντο, συνεφέροντο, συνέσπευδον, [38] εἰς ταυτὸν ἦσαν, εἰς ἓν ἔσπευδον, ἐν ταυτῷ ἥεσαν, πάντα ἐπεπλήρωτο, πάντα [39] ἐξεπέπληστο, [40] ἐστενοχώρητο, [41] ἐθλίβετο· καιρὸν δὲ ἔχει καὶ τὰ ποιη-

eſt. Et aliter quis dicat, omnia genera, quotquot ætates, omnia familiæ: & quod pueri, & uxores. Tum alia forma dices, nemo eorum aberat, nullus non aderat, nullus abeſſe ſuſtinuit: nemo erat, qui abeſſet, nemo nec ſenex, nec puer, quicunque ibi habitabat. * E domibus 145
profluebant, convenerunt, collecti ſunt, congregati ſunt, coacervati ſunt, concurrerunt, confluxerunt, feſtinatione convenerunt, congrediebantur, accelerarunt, in unum collecti ſunt. Omnia impleta ſunt, cuncta repleta ſunt: arctabantur, premebantur. Locum etiam hic habent Poë-

Ἵνα τὸ Ὁμήρ. ἰλαδὸν, &c.] Sanequam perfacile quis attentus ſenſui deeſſe quiddam animadvertiſſet: quod itaque nos ſupplevimus e MSS. præeunte *Kuhnio*. Id ipſum *παραιτώμεθα* habuit etiam Codex *Falckenburgii*. *Heſychius*: Ἰλαδὸν, κύριως· κατ' ἀξίαν, κατὰ σύστημα ἐπορεύοντο· quibus certe adductum a *Jungermanno* locum *Homeri* adludit, ubi etiam *Scholia Didymi*: *κατὰ ἴλας καὶ συστροφάς·* ſæpius in *Homero*, ut & *Coluthо* occurrit, atque aliis. Illud autem *κατ' ἀγίλας*, quod modo *Noſter* habuit, de animalibus dici ſolet proprie, cum gregatim eunt: de thynnis *Ælianus* Hiſt. Anim. XII. dixit eos *κατ' ἀγίλας πορεύεσθαι·* alias id *ἀγεληδόν*. *Harpocr.* De hominum autem collegiis cum uſurpatur, a dialecto tractum judico; Cretenſes enim puerorum catervas, qui literis atque bonis artibus operam dabant publice, ſolebant appellare *ἀγέλας*, & *ἀγελάζειν*, cum in unum cogerentur; ea de re forſan alibi: hinc & apud Græcos *συναγελάζειν*, *gregatim coire*, ſæpius vero ſub magiſtro diſcendi cauſa: ſic ſane *Noſter* IV, 45. ubi aliis ita verbis junctum eſt, ut eam notionem deprehendas facile: hinc manat, quod in *Heſychio* reddatur *Συναγελάζονται, συνδιαιτῶνται, ἰσχνοπρεπεῖς·* quod ultimum certe vitii non eſt immune: conjectabam, *ἰσχοπρεπῖς*, ut uſum illius verbi abjectiorem atque viliorem ſignificare voluerit *Heſychius*: non tamen me rem acu tetigiſſe dicere auſim: felicius alii forſitan: & ita *συναγελαστικὸς* apud *Hieroclem* de *Nuptiis*, *qui ſocia familiaritatis cupidine tenetur*.

30 Πάντα γένη, καὶ ὅσαι ἡλικ.] MSS. *πάντα γένη, ὅσα γένη καὶ ὅσαι ἡλικίαι* &c. C. A. hic iterum omittit *καὶ* ubique. Kühn.

Πάντα γένη, καὶ ὅσαι ἡλικ.] Hic iterum auget optimus MS. *Palatinus Pollucem* noſtrum: unde ita ſcribe: *πάντα γένη, καὶ ὅσα γένη, καὶ ὅσαι ἡλ.* &c. Jung.

Πάντα γένη] Subjecimus e MSS. *καὶ ὅσα γένη*, quod ante nos afuit male.

31 Καὶ ὅτι παῖς &c.] An *καὶ ὅτι παῖς καὶ γυνὴ*, per hypodiaſtolen ſcribendum? pro *πᾶν ὅ, τι παῖς καὶ γυνή·* MS. ſane id non obſervat. Jung.

32 Εἰπεῖν] Abeſt a C. A. ut &, *οὐδεὶς ἦν ὃς ἀπῆν*. Kühn.

Εἰπεῖν] Deſunt in MS. *εἰπεῖν* & iſta, *οὐδεὶς ἦν ὃς ἀπῆν*. Jung.

33 Οὐδεὶς ἀπεῖναι ὑπέμεινεν.] MS. *οὐδεὶς ἀπῆναι ὑπέμενεν·* & malim *ὑπέμενεν* hic tempore imperfecto ut alia hic, pro vulgato *ὑπέμεινεν*. Jung.

34 Αὐτὸν] MS. *αὐτὸν*, pro *αὐτόν*. Jung.

Αὐτὸν οἴκοι κατεῖχεν] In *Thucydide* I, 90. *πάντας πανδημεὶ Commentator* antiquus exponit: *τὸ πάντας, αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας· τὸ δὲ πανδημεὶ, μηδενὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου*, quæ huc non incommode quadrant.

35 Ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξεχ.] Abſunt a C. A. *ἐκ τῶν οἰκιῶν* &c. Kühn.

Ἐκ τῶν οἰκίων ἐξεχ.] MS. *ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξεχ.* & ita emenda vulgatum *οἰκίων* accentu depravatum: id jam ita in meo Codice correxeram quoque. Jung.

36 Συνηλέγοντο] C. A. *συνελέγοντο, συνηγείροντο* &c. Kühn.

Συνηλέγοντο] MS. *συνελέγοντο·* quo pacto quoque vulgatum *συνηλέγ.* emendandum eſt. Jung.

Συνηλέγοντο] In MS. *Palatino συνελέγοντο*, pro eaque lectione ſtat *Jungermannus* noſter: ſed ego tamen vulgatam ut *Ἀττικωτέραν* prius amplectar: ſi quis tyrocinia Grammatica vel levi oculo perluſtrarit, ſciet, quid apud Atticos in augmento temporum, uti dicitur, receptum ſit: & Atticiſmi rationem habuimus etiam mox, ubi pro vulgato *συνωθοῦντο*, alterum, quod in textu legis, reſtitui.

37 Συνωθοῦντο] C. V. *συνεωθοῦντο*. Kühn.

Συνωθοῦντο] MS. *συνεωθοῦντο·* quod ut *Ἀττικώτερον* pro vulgato *συνωθοῦντο* nobis facile arrideat. Jung.

38 Εἰς ταυτὸν ἥεσαν] MS. *εἰς ἓν ἔσπευδον, πάν.* Seb.

Εἰς ταυτὸν ἥεσαν] MSS. *ἐς ταυτὸν ἦσαν, εἰς ἓν ἔσπευδον, ἐν ταυτῷ ἥεσαν*. Kühn.

Εἰς ταυτὸν ἥεσαν] MS. *εἰς ταυτὸν ἦσαν·* poſtea duabus locutionibus auctior, quarum primam & *Seberi Aug.* habet: ſic itaque *Noſter*: *εἰς ἓν ἔσπευδον, ἐν ταυτῷ ἥεσαν, π. ἐπεπ.* Jung.

Εἰς ταυτὸν ἥεσαν] Mutilus erat utriſque ſequentibus loquendi formulis editus *Pollux*: & hic etiam vulgatum *ἥεσαν* improbum: ſed omnia MSS. ſequuti duces redintegravimus. Paulo inferius *ἐστενοχωρεῖτο* lectum fuit ante nos: jam ſic ut repoſui convenit cum præcedentibus. Ad iſta poëtica, quæ dicit *Auctor* noſter, quæque in *Homero* creberrima, adde licet illud *Comicorum* notiſſimum *ψαμμακοσιογάργαρα*, & conſule non paucos illius parœmiæ explanatores, *Scholiaſtem Ariſtophanis*, *Suidam*, *Macrobium*, *Heſychium*, plures: reperies ibi, quæ phraſes has illuſtrent: illæ porro ſimileſque loquendi modi in Rhetorum ſcriptis ævi recentioris, *Libanium* dico, *Dionem*, *Ariſtidem*, alioſque, qui non ita firmum atque compactum dicendi genus, ac veteres illi, ſecuti ſunt, ſed mollius & diſſolutius, quodque per varias orationis figuras defluat, ſunt celeberrimi: neque id eſſet grave pluribus exemplis ire confirmatum, ſed heic non e re noſtra.

39 Ἐξεπέπληστο] C. A. *ἐξεπέπληστο* (C. V. *ἐξέπληστο*) *πάντα ἐστενοχ. πάντα ἐθλίβετο·* cæteris quæ ſequuntur uſque ad *τοιαῦτα*, omiſſis. Kühn.

Ἐξεπέπληστο] MS. *πάντα ἔπληστο·* ſed emendatum, *ἐπέπληστο·* quod placet. Jung.

40 Ἐστενοχωρεῖτο] MS. pro *ἐστενοχωρεῖτο* habet *ἐστενοχώρητο*, præterito perfecto nimirum, ut præcedens *ἐπεπλήρωτο, ἐπέπληστο*. Jung.

41 Ἐθλίβετο.] MS. *ἐθλ. τῷ αὐχεῖν τῷ κωμῳδεῖν, τῷ*

tica, plures quam arena, fluctus ſuperantes, quot folia, & flores, & ſimilia, gloriari, arrogantem eſſe, jactare, graviter ſe habere, oſtentare, magnifica loqui, ſplendida effari, ſuperbire, elatum eſſe, extolli, inflari, altum ſapere, excellere, deſpicere, portentoſa a-
146 gere. * Sed in Eupolidis Populis, etiam Καυχήσασθαι gloriatum eſſe extat. Quorum res ſunt, gloriatio, arrogantia, jactantia, oſtentatio, magnificorum verborum ſermo, jactabunda oratio, deſpicientia, deſpectus, monſtroſitas. Superbia vero rei vocabulum eſt. Sed ſuperbire verbum, non approbo. Nomina autem, a gloriando quidem, per participium glorians dicenda ſunt. Gloriabundus enim, durum eſt. Sed ab aliis

τικά, [42] ὑπὲρ τὴν ψάμμον, ὑπὲρ τὰ [43] κύματα, ὅσα φύλλα καὶ ἄνθη, [44] καὶ τὰ τοιαῦτα. [45] Αὐχεῖν, ἀλαζονεύεσθαι, [46] κομπάζειν, [47] σεμνύνεσθαι, σεμνολογεῖσθαι, μεγαληγορεῖν, [48] μεγαλοῤῥημονεῖν, μεγαλύνεσθαι, αἴρεσθαι, μετεωρίζεσθαι, πεφυσῆσθαι, ὑψηλοφρονεῖν, ὑπερφρονεῖν, ὑπερορᾶν, [49] τερατεύεσθαι. * [50] ἐν δὲ 146
Εὐπόλιδος Δήμοις ἔστι καὶ τὸ [51] καυχήσασθαι. ὧν τὰ πράγματα, αὔχημα, ἀλαζονεία, κόμπος, σεμνολογία, [52] μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία, ὑπερφρόνησις, ὑπεροψία, τερατεία. [53] ἡ δὲ ὑπερηφάνεια τὸ μὲν πρᾶγμά ἐστι, τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπερηφανεῖν οὐκ ἐπαινῶ. τὰ δὲ ὀνόματα, [54] ἀπὸ μὲν τοῦ αὐχεῖν, κατὰ μετοχὴν [55] ῥητέον ὁ αὐχῶν. [56] ὁ γὰρ αὐχήτης, βίαιον. [57] ἀπὸ δὲ τῶν

πράγματα εἰδέναι. τῷ ταχύ, τῷ ὡς τὸ πολύ, τῷ ἀνελεῖν, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖ. Αὐχ. SEB.

42 Ὑπὲρ τὴν ψάμμον] Ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. *Geneſ.* XXII, 17. & alibi: vide *Joach. Zebneri* ſimilitudinem ſacram quintam. SEB.

43 Κύματα] MS. mendoſe κείματα· ſed correctum fuit. JUNG.

44 Καὶ τὰ τοιαῦτα.] Talia quædam &, ſi cupis, apud *Junium* Adagio, *Avenam ſuperat.* JUNG.

45 Αὐχεῖν] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ αὐχεῖν. C. V. omiſſo περὶ συνωνύμων titulos omnes in unum conjungit hoc modo: τῷ αὐχεῖν, τῷ κωμῳδεῖν, τῷ πράγματα εἰδέναι, τῷ ταχεῖ, τῷ ὡς τὸ πολύ, τῷ ἀνελεῖν, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖ. Αὐχεῖν &c. locum hunc iterum deſcribit *Phavorinus.* KÜHN.

Αὐχεῖν] Hic in MS. novum caput, hoc titulo: τῷ αὐχεῖν, τῷ κωμῳδεῖν, τῷ πράγματα εἰδέναι, τῷ ταχύ, τῷ ὡς τὸ πολύ, τῷ ἀνελεῖν, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖ· qui fere eodem modo in *Seberi* MS. ut ipſe adnotat: debes autem ſubaudire, ut in ſuperiore lemmate Segm. 130. συνώνυμα τῷ αὐχεῖν, &c. & emendare etiam in hoc MS. titulo, τῷ πρᾶγμα, τῷ εἰδέναι, & mox τῷ ἀμφιβάλλειν· ut ſupra Segm. 5. fuit, & ex ſequentibus patet. JUNG.

46 Κομπάζεσθαι] *Phavor.* leg. κομπάζειν, σεμνύνεσθαι. C. A. σεμνύνειν. KÜHN.

Κομπάζεσθαι] Pro κομπάζεσθαι, MS. active κομπάζειν· & cur non ita reponamus? *Heſychius*: Κομπάζει, καυχᾶται· exempla habes in *Lexicis* Græco Latinis. JUNG.

Κομπάζεσθαι] Prætuli reponi in textu lectionem manuſcriptam, κομπάζειν. Omiſerit itaque hic *Noſter* verbum κομπεῖν, quod in *Heſychio* aliiſque invenitur, unde & ἐπικομπεῖν in *Thucydide*, an id ipſum vitio potius librariorum exciderit? certe in ſequentibus habemus, κόμπος, & κομπώδης, quæ poſitum id verbi hoc loco ſuadere videantur. Tum in editis ſequebatur σεμνύνεσθαι, pro quo cum *Kühnio* σεμνύνεσθαι textus habet.

47 Σεμνύνεσθαι] MS. σεμνύνεσθαι ut quoque etiam quivis reſtituendum eſſe videat: erat idem verbum in loco *Æſchinis* ſupra IX, 42. quoque corruptum. JUNG.

48 Μεγαλοῤῥημονεῖν] MS. μεγαλορημονεῖν, unico ρ. JUNG.

49 Τερατεύεσθαι.] Poſt τερατεύεσθαι, inſerendum verbum πεφυσιοῦσθαι in MS. ad oram adpoſitum eſt: quamvis ab alia manu. JUNG.

50 Ἐν δὲ Εὐπόλιδος Δ.] Abſunt a C. A. uſque ad καυχήσασθαι· nec habet *Phavorinus.* KÜHN.

Ἐν δὲ Εὐπόλιδος Δ.] MS. ἐν δ' Εὐπ. & tum mendoſe Δῆμός ἐστι. Sed id ab alio correctum eſt. JUNG.

51 Καυχήσασθαι.] Pro τὸ καυχήσασθαι, MS. τὸ καυχίσειται habet. JUNG.

52 Μεγαλοῤῥημοσύνη, &c.] MS. inverſo ordine, μεγαληγορία, μεγαλορημοσύνη, uno ρ ut verbum antecedens. JUNG.

53 Ἡ δὲ ὑπερηφάνεια &c.] C. A. ὑπερηφανία· τὸ δὲ ῥῆμα ὑπερηφανεῖν &c. *Phavor.* ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἐπαινῶ. KÜHN.

Ἡ δὲ ὑπερηφάνεια &c.] MS. ἡ δὲ ὑπερηφανία τὸ μὲν πρᾶγμα ἐστίν. JUNG.

54 Ἀπὸ μὲν τοῦ αὐχ.] In MS. deeſt μέν. JUNG.

55 Ῥητέον αὐχῶν.] MS. rectius: ῥητέον ὁ αὐχῶν· quod ita ſupple ſis. JUNG.

Ῥητέον αὐχῶν.] Interſeruimus ὁ de MSS. Αὐχήτης ut αἰχμήτης, aliaque infinita hujus formæ.

56 Ὁ γὰρ αὐχήτης] C. A. τὸ γὰρ αὐχ. β. KÜHN.

Ὁ γὰρ αὐχήτης] Vero MS. ὁ γὰρ αὐχήσας, ſed ab alio diſpunctum, & emendatum ſupraſcripto της, in αὐχητής. JUNG.

57 Ἀπὸ δὲ τ. ἄ. κομπαστής] MS. ἀ. δ. τ. ἄλλων, ἀλαζών· κ. SEB.

Ἀπὸ δὲ τ. ἄ. κομπαστής] C. A. ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀλαζών, κομπαστής &c. KÜHN.

Ἀπὸ δὲ τ. ἄ. κομπαστής] MS. noſter, ut & *Seberi*, *Polluci* vocem reddit, quam profecto vulgo male deeſſe adfirmare poſſum: ἀπὸ δὲ τ. ἄ. ἀλαζών, κομ. cur enim ἀλαζών omitteret, a quo & ἀλαζονεύεσθαι, & ἀλαζονεία allatum, & mox adverbium ἀλαζονικῶς adfertur: habuiſti id & ſupra VI, 29. JUNG.

Ἀπὸ τῶν ἄλλων, κομπ.] Textus hic auctior eſt a nobis voce ἀλάζων, quæ præteriri non debuit: qualem hominem ἀλάζονα cenſeat *Xenophonteus Aglaïtidas* ita habeto: ὁ μὲν γὰρ ἀλάζων ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα κεῖσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις καὶ πλουσιωτέροις εἶναι, ἢ εἰσὶ, καὶ ἀνδρειοτέροις, καὶ ποιήσειν, ἃ μὴ ἱκανοί εἰσιν, ὑπισχνουμένοις, καὶ ταῦτα φανεροῖς γιγνομένοις ὅτι τοῦ λαβεῖν τι ἕνεκα καὶ κερδᾶναι ποιοῦσιν· locus eſt libr. II. *Cyropædiæ*; ibidemque & ἀλαζονεύεσθαι extat. *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Equit.* Act. I. Sc. 1. ea de voce ſic ſcribit: Ἀλάζων, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν· videndus & *Theophraſtus* περὶ ἀλαζονείας, & *Magnus* ejus *Commentator*: id cum fieri nequeat ſine pluribus figmentis, ἀλαζονεύεσθαι uſurpari obtinuit, pro *mendacia proferre*: ita notant in *Comici Ranis* Act. I. Sc. 6. Ἠλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθείην ἐγώ, *Scholia*, ἐψεύδετο, addita hac *Menandri* χρήσει. Ἀλλ' ἀλάζων, καὶ θεοῖσιν ἐχθρός, ubi pro mendace ſumi volunt; neque repugno.

ἄλλων, ἀλαζὼν, κομπαστὴς, κομπαστικὸς, κομπώδης, ὑπέρκομπος, σεμνολόγος, [58] μεγα-
147 λήγορος, [59] μεγαλοῤῥήμων, μεγαλυνόμενος. * [60] καὶ αἰρόμενος, [61] καὶ μετεωριζόμενος, [62] πεφυσημένος, [63] καὶ αἱ αὐταὶ ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαί· ὑψηλόφρων δὲ, καὶ ὑπέρφρων, καὶ ὑπερόπτης, καὶ ὑπεροπτικός· [64] ὁ γὰρ ὑπερορατικὸς, [65] βιαιότερον· βέλτιον δὲ ὁ ὑπερορῶν, καὶ ὑπερήφανος, καὶ μετέωρος· [66] καὶ ἀπὸ τῆς τερατείας, ὁ τερατευόμενος, καὶ [67] τερατολόγος, ἐκ τοῦ Πλάτωνος· τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα ἀπ' ἐνίων, [68] ἀλαζονικῶς, κομπαστικῶς, μεγαληγόρως, [69] μεγαλοῤῥημόνως, ἠρμένως, μετεώρως, [70] πεφυσημένως· ὑπερφρόνως, καὶ ὑψηλοφρόνως, [71] τραχύτερα· ὑπερόπτως
148 δὲ, καὶ ὑπεροπτικῶς, καὶ ὑπερηφάνως· * καλὸν δὲ [72] καὶ τὸ παρὰ Θουκυδίδῃ [73] κομπῶδες. [74] Κωμῳδεῖν, διακωμῳδεῖν, διασύρειν, [75] σκώπτειν, διασκώπτειν, χλευάζειν, φαυλίζειν,

jactator, jactabundus, elatus, magniloquus, altiloquus, elatus : * ſuperbus, 147
arrogans, inflatus : & ipſa quoque horum nominum participia. Inſuper altum ſapiens, excelſus, ſuperbiens, & contemptor. Sed ὑπερορατικὸς, durius eſt. Melius vero eſt, deſpiciens, ſuperbus, & ſublimis. Et a portento portentoſus. Et Portentiloquus, ex Platone. Et adverbia a nonnullis, arroganter, jactanter, jactabunde, magniloque, faſtuoſe, elate, inflate. Deſpicienter enim, & ſublimiter, aſperiora ſunt. Superbe, contemptim, deſpecte. * Pulchrum et- 148
iam eſt illud Thucydidis, jactabundum. Suggillare, naſo ſuſpendere, carpere, laceſſere, ſubſannare, vili pendere,

58 Μεγαλήγορος] MS. μεγαλήγορος, paroxytone: nec aliter ſcribendum puto : ut & ſupra II, 126. ut ψευδηγόρος, σεμνηγόρος, alia quædam: quamvis II, 126. MS. etiam μεγαλήγορος, itaque apud *Xenophontem* vulgetur : ſed Avus ibi & in *Xenophontis* loco id etiam paroxytone ſcribit, ut ſupra dixi. JUNG.

59 Μεγαλοῤῥήμων] MS. μεγαλορήμων καὶ μεγαλ. iterum ſine ρ altero, ut præcedentia hoc Segm. & priori. JUNG.

60 Καὶ αἰρόμενος, &c.] Τὰ καὶ abſunt iterum a C. A. KÜHN.

61 Καὶ μετεωρ.] Deeſt καὶ in MS. ante μετεωριζ. JUNG.

62 Πεφυσημένος] MS. πεφυσσημ. SEB.

Πεφυσημένος] Mox πεφυσ. uno in medio σ MS. noſter habet cum vulgatis, ut & paulo poſt. JUNG.

63 Καὶ αὐταὶ ἀν &c.] C. A. καὶ αὐταὶ ἀντὶ τῶν ὀνομάτων μετοχαὶ ὑψηλόφρων &c. *Et hæc loco nominum participia. Thaver.* καὶ μετοχαί. KÜHN.

Καὶ αὐταὶ ἀν &c.] Non ita ſcripſit *Pollux*, ſed ut in MS. eſt: καὶ αἱ αὐταὶ ἀντὶ ὀνομάτων μετ. *Ea participia pro nominibus uſitata.* JUNG.

Καὶ αὐταὶ ἀν τῶν ὀνομ. &c.] Locus prorſus corruptus : commode MSS. medentur αἱ αὐταὶ ἀντὶ ὀνομάτων, quomodo demum ſenſus ſibi conſtat.

64 Ὁ γὰρ ὑπερορατικὸς, &c.] Abſunt a C. A. uſque ad μετέωρος καί. KÜHN.

65 Βιαιότερον. βέλτιον &c.] MS. βιαιότερον· βελτίων δὲ &c. & forte βελτίων vulgato non cedat : & in ſequentibus aliquoties tali modo : ut Segm. 151. ὁ γὰρ εἰδήμων, ὑπομόχθηρος in MS. & Segm. 158. τραγικὸς δὲ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διωκτός. JUNG.

66 Καὶ ἀπὸ τῆς τερατείας, &c.] C. A. ἀπὸ δὲ τῆς τ. τερατευόμενος τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα, ἀλαζονικῶς &c. πεφυσημένως &c. KÜHN.

67 Τερατολόγος] Sic VII, 189. τερατολόγῳ ἀνδρί· & ex MS. etiam τερατολόγῳ φύσει habuiſti : quod alterum forte e *Platone* depromptum putabam : at prius quoque inde ſumptum eſſe poſſit, ad quod hic reſpiciat. JUNG.

68 Ἀλαζωνικῶς] MS. ἀλαζονικῶς· & ita emenda: ἀλαζονικὸς enim, non ἀλαζωνικὸς dicitur. JUNG.

Ἀλαζωνικῶς] Vix eſt, ut de vitio lectorem admoneri opus ſit : ω poſitum fuit pro ο. paululum inferius πεφυσημένως repoſui cum *Kuhnio* pro πεφυσημένος. Πεφυσημένοι, vel etiam πεφυσιωμένοι, id enim & in *Heſychio*, *inflati ſuperbia homines*, & πεφυσῆσθαι, qui ſuperbia contactus alios præ ſe contemnit : tractum id a notatione ſuperbi hominis, qui, tanquam ſi ventum parturiret, incedit : dicti & illi φυσῶν, ſed alio modo ; ſcilicet iſtos animi ſuperbi homines ſpiritum proflare videas, atque erumpere : *Ariſtænetus* lib. I, Epiſt. 27. ὅτι φυσῶν αὐτός· & *Demoſthenes* in *Neæram* ſæpe.

69 Μεγαλοῤῥημόνως] MS. iterum uno ρ, μεγαλορημόνως. JUNG.

70 Πεφυσημένος.] Male hactenus ita fuit, quum hoc nomen jam prolatum fuerit paulo ſuperius : hic vero adverbia recenſeri nemo non videat : ſcribe itaque ocius, ut & in noſtro MS. habetur, πεφυσημένως. JUNG.

71 Τραχύτερα.] C. A. interjectis omiſſis, ὡς Θουκυδίδης κομπῶδες. KÜHN.

Τραχύτερα.] MS. τραχύτεραι. JUNG.

72 Καὶ τὸ &c.] Deeſt τὸ, in MS. & mox ipſi particulæ adverbiali præfigitur. JUNG.

73 Κομπῶδες.] MS. π. Θ. τὸ κομπῶδες. Adnotant autem ex eodem *Thucydide* & τὸ συγκριτικὸν, ut lib. II. *Periclis* concione ad Athenienſes κομπωδέστερον προσποιεῖν· ſed locus quem *Noſter* reſpexit, ſine dubio eſt ille libr. V. Ξυγγρ. τὸ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων πλῆθος, διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτὸν ἠγνοεῖτο· τῶν δ' αὖ (Argivorum) διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθη, ἠπιστεῖτο. JUNG.

Κομπῶδες] Plenius eſt, quod in MSS. legitur, τὸ κομπῶδες· ſic itaque textui reſtitui. Ad illum ipſum *Thucydidis* locum, quem attulit e libr. V. *Jungermannus* noſter, reſpexit etiam *Heſychius* : Κομπῶδες, ἀλαζονικόν· quod ſenſum vocis in illo præcipue loco explanat commodiſſime : vide ſis antiqua *Scholia*.

74 Κωμῳδεῖν] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ κωμῳδεῖν, διακωμῳδεῖν, κωμῳδεῖν. KÜHN.

75 Διασκώπτειν] MS. σκώπτειν, pro vulgato compoſito διασκ. & nec ſimplex certe σκώπτειν *Pollucem* omiſiſſe, mihi vero ſimile : potius illud credam : a ſimplici ſane mox σκῶμμα & σκωπτικὴ ſubjiciuntur & σκωπτικῶς. JUNG.

Διασκώπτειν] Præpoſui σκώπτειν, *Jungermanni* rationibus obſequutus. Τωθάζει in *Heſychio*, χλευάζει, μετὰ κενοδοξίας σκώπτει, ἐρεθίζει, καταχειρχᾶται, λοιδορεῖ, ὑβρίζει, κακολογεῖ. *Suidam* adde : verbum in *Ariſtophane* frequens : in *Veſpis*, —— τὰς δὲ τὰς Λαβεῦσ' ἐν' αὐτὸν τωθάσαι νεανικῶς, *ut illum inſigniter deluſum habeam* : tum præcipue uſurpatur, cum alicui nec opino, ac in ſomnum quaſi depoſito fraude obrepis.

mordere, irridere. Durius enim eſt, irridiculum facere. Et deridere, humilius. Et γλιάζειν, prædurum nimis. Σιλλαίνειν vero, illudere, & Cavillari, Poëticum ma-

τωθάζειν, [76] γέλωτα τίθεσθαι· σκληρότερον γὰρ τὸ [77] γελωτοποιεῖν· καὶ εὐτελέστερον, τὸ [78] γελοιάζειν, καὶ φορτικώτερον τὸ γλοιάζειν, καὶ ποιητικώτερον τὸ σιλλαίνειν, καὶ σιλλοῦν, [79] καὶ δια-

76 Γέλωτα τίθεσθαι.] C. A. *θέλημα τίθεσθαι· σκ. τὸ γ. κ. εὐ. τ. γ. ποιητικώτερον τ. σ. σιλλοῦν* &c. Kühn.

Γέλωτα τίθεσθαι.] Ionibus ille loquendi modus fuit perquam familiaris: unde apud *Herodotum* non uno in loco invenias: Muſa, niſi me fallo, prima: *γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε.* Sic & in *Nazianzeno*, *γέλωτα τίθεσθαι τὸν θάνατον*, *mortem contemptui habere, atque vilipendere.*

77 Γελωτοποιεῖν.] Supra VII, 190. non huic verbo ita *προσεπιπλήττει·* locum *Xenophontis* e ſympoſio ibi adnotavi, ubi id ita legitur. Jung.

Γελωτοποιεῖν.] Duriuſculum igitur habeamus τό *γελωτοποιεῖν*, quod tamen uſurpari non raro ſolet a caſtiſſimis etiam ſcriptoribus? ſed, quæſo, animum attendas Auctoris menti: rejiculum eſt *γελωτοποιεῖν*, ſi dicere velis *γελωτοποιεῖν τινὰ*, *riſui hominum aliquem exponere atque tradere:* ſed ſane recte ſe habet, ſi ſcurram dicas *γελωτοποιεῖν*, *jocis riſum excitare:* ſic apud *Ælianum* H. V. VI, 12. ubi ex *Theopompo* refert de *Dionyſio*, *perſediſſe eum*, *ἀποκαθῆσθαι ἐν τοῖς κουρείοις, καὶ γελωτοποιεῖν·* hinc apud *Noſtrum γελωτοποιὸς* mox, qui dum dicteriis hos atque figuris perſtringit, aliis riſum facit: *Herodianus* etiam: I, 13. *γελωτοποιοὶ δὲ καὶ τῶν αἰσχίστων ὑποκριταὶ εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον*, Commodum ſcilicet, quod ſæpe nimis uſu venire ſolet regibus atque principibus, ut patulas aures habeant ſcurrarum potius oblique dictis, quam prudentium virorum ſalubribus monitis: & adfuiſſe tamen poſitis ſummo loco viris ridiculos hoſce atque ſcurras plurimo tempore compertum nobis: *Plutarch.* Sympoſ. VIII. cap. 6. *Battum* nominat *παρὰ Καίσαρι γελωτοποιὸν*, pluraque talia, ſi id ageremus, adferre liceret: *Βωμολόχους* eos appellat *Tyrius* Διαλ. ιθ. *τῶν θαμβῶν καὶ γελώτων ἐκθηρωμένους γενέσεις καὶ ἀγωγάς·* quod tibi componendum cum iſtis quæ *Grammatici* dicunt de *βωμολόχοις·* & utrique vero *βωμολόχοι* atque *γελωτοποιοὶ* in *Gloſſis Scurræ.* Monendum autem dixiſſe *Xenophontem* diviſis etiam vocibus *γέλωτα ποιεῖν Cyrop.* lib. II. cap. 13. *τί δ' ἄλλο γε, ἔφη, εἰ μὴ γέλωτα ποιεῖν ἐθέλοντες* &c. eodemque capite, *γέλωτα μηχανᾶσθαι*, *γέλωτα παρέχειν*, de hominibus, qui jocoſe dictis riſum movere ſtudebant. Γελωτοποιΐα, quam nominat inferius noſter, eſt apud *Etymologum* in Βωμολοχίαις, quam ille vocem exponit *κολακείαις*, *γελωτοποιΐαις.* *Jungermannus* autem noſter ad VII, 191. hunc *Pollucis* locum non bene cepit, dum id *γελωτοποιεῖν*, quod hic occurrit, idem eſſe putat cum eo, quod extat ibi: utriuſque diverſitas a me jam eſt expoſita: & ad eum etiam locum me vide paucula notantem.

78 Γελοιάζειν] E MS. priores editiones *γελιάζ.* & mox *γλιάζειν.* Seb.

Γελοιάζειν] MS. *γελοιάζειν, καὶ φορτικώτερον τὸ γλοιάζειν·* ut bene & ex ſuo hæc verba edi curavit noſter *Seberus.* Jung.

Γελοιάζειν] Hoc, quanquam vile decernat *Pollux*, uſurpatum tamen non raro. Inter alios offendo apud *Scholiaſtem Ariſtophanis*, quem cum ceteris pleriſque plurima veteribus *Grammaticis*, qui caſte ſcribere amabant, debere negari non poteſt: locus eſt non procul initio *Veſparum*, ubi quid ſit *Megaricus riſus* proverbio celebratus, expedire tentat ad iſta: — *γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον*) ἢ ὡς ποιητῶν τινῶν ὄντων ἀπὸ Μεγαρίδος ἀμούσων καὶ ἀφυῶς σκωπτομένων· ἢ ὡς τῶν Μεγαρέων γελώντων· καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιαζόντων. Εὔπολις Προσπαλτίοις· τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν σφόδρα· hunc autem præcipue, ſi verum fateri velim, ideo in medium protuli, ut maculis, quibus oppreſſus eſt, liberarem: ſcribe itaque, *Μεγ. γελώντων, καὶ ἄλλους φορτικῶς γελοιαζόντων.* Εὔπολις Προσπαλτίοις· de *Eupolidis* illa fabula erudite, ut ſolet, ad *Athenæum* ſummus Commentator: cetera ſunt plana. Inde manat etiam *γελοιαστὴς* in *Heſychio:* apponam locum: *Γελοῖος, ἱλαρός· γελοιαστὴς καὶ ὁ καταγέλαστος ἄνος καὶ λοίδορος·* ibi reponunt eruditi viri *ἄνους* pro *ἄνος* imperite: totum locum ita conſtituo: *Γελοῖος, ἱλαρός· Γελοιαστὴς, καὶ ὁ καταγέλαστος ἄνθρωπος, καὶ λοίδορος·* nimirum & ſuperius monuiſſe me memini, ubi *Gloſſas* a ſimili vitio emendabam, in MSS. *ἄνος* reperiri per ſcripturæ compendium exaratum pro *ἄνθρωπος·* ceterum etiam male in unum erant compactæ cum ſuis quæquæ expoſitionibus utræque voces *γελοῖος* & *γελοιαστὴς*, quo vitio ſæpius in *Heſychio* peccatum. Tum vero neſcio quam bene ſe habeat, quod *γλοιάζειν* repudiet *Auctor* noſter: *γλοιὸς* quis ſiet, unde deſcendit *γλοιάζειν*, diſcere potes ex *Ariſtophanis Scholiaſte*; &, qui hunc deſcripſit, *Suida*, qui poſterior Γλοιάζειν explicat, *τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν·* cui conſentit *Etymologus*, qui tamen locupletius aliquanto ſic habet: *Γλοιὸς, ὁ νωθρός· καὶ γλοιὸν τὸν λιπαρὸν καὶ μοχθηρὸν τῷ ἤθει· καὶ γλοιάζειν, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν, καὶ κακοηθεύεσθαι· οἱ δὲ διαγελᾶν.* Addere juvat *Heſychii* verba, ſi forſitan ea opera noſtra meliora reddi poſſint: *Γλοιάζειν, τὸ καταφερόμενον εἰς ὕπνον, καὶ ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι καὶ κατειλλωπτεῖν· οἱ δὲ διεγγελᾶν.* Sic emendari placet: *Γλοιάζειν, ὡς καταφερόμενον εἰς ὕπνον ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι, καὶ κατιλλωπτεῖν· οἱ δὲ διαγελᾶν·* prioribus exponit formam ſignificationis illius verbi: *oculos ſenſim occludere, ut illi faciunt, qui in ſomnum delabuntur:* tum vero *Sopingius* pro *κατειλλωπτεῖν* non debebat reſtituere *κατιλλωπτεῖν·* nam & ipſum illud apud *Heſychium* Ἰλλωπτεῖν, unde hanc ſuam emendationem hauſiſſe credo, vitio ſcriptum eſt pro *ἰλλωπτεῖν*, ut docemur ab *Ariſtophanis Commentatore antiquo* ad *Equites*, ubi *ἰλλωπίζειν* habet & *ἰλλωπτεῖν·* & igitur etiam emacula *Suidam* in Ἰλλώπτειν, niſi quis & hanc verbi formam rectam ſibi perſuadeat, de quo tamen ego certus non ſum: denique pro *διεγγελᾶν* ex *Etymologo* revocari præfero *διαγελᾶν.* Fuit itaque *γλοιάζειν* quædam deridendi forma, qua conniventibus oculis ſannam alicui faciebant: & mox etiam videbimus plura fuiſſe ſubſannationum genera. Sed ego tamen aliquando putavi *γλοιάζειν*, cum deridere ſignificat, hic a *Polluce* damnatum pronunciationem eſſe & ſcripturam popularem pro *γελοιάζειν·* alias enim quis merito damnaret *γλοιάζειν*, quod uſu pro certo ſannæ genere invaluit: an non ſic eodem jure rejicere poſſis quævis alia verba ſingularem ſubſannationis formam deſignantia? neſcio, an me illius ſuſpicionis pœnitere debeat: ſed judicet æquus lector & eruditus.

79 Διασιλλοῦν.] MS. *καὶ διασιλλοῦν·* & particula iſta hic certe ſupplenda eſt. Jung.

Διασιλλοῦν.] Ego, quod ita jubeant MSS. *καὶ* particulam præpoſui, quamvis id leviculum videri poſſit. Et in his etiam verbis, quod modo de *γλοιάζειν* notavimus, a certa ſubſannandi ratione ad generaliorem notionem uſu perventum eſt: nam quæ naribus attractis atque curvatis ſanna fit, dici ſolet *σιλλὸς* proprie, me quidem judice; quamvis eſſe Grammaticos haud ignorem, qui factam motis oculis ſannam ita vocari exiſtiment: ſed illi quidem, dum frigidulam vocis originem adferunt *ἀπὸ τοῦ σείειν τοὺς ἴλλους*, vel *ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι τοῖς ἰλλοῖς*, fieri non potuit aliter, quin

σιλλοῦν· τὰ δὲ πράγματα, κωμῳδία, σκῶμ- gis eſt. Res vero ipſæ, ſuggillatio, ſcom-

veritate aberrarent: præterquam quod *ἰλλωπεῖν* vel *γλαυκάζειν* dicatur, qui oculis alicui diſtortis irridet: *Etymol.* in voce. Quam potero breviſſime, quid mihi mentis ſit hac in re, dicam: ſcilicet a veteribus exponitur Σιλλὸς, *στριβλὸς*, cui convenit Ἰλλὸς, *στριβλὸς*, *στραβὸς*, *διεστραμμένος* in *Heſychio*, *Suida* & *Euſtathio*: *Ariſtophanes Theſmophoriazuſis*: Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ſolet enim ex dialecti conſuetudine litera *σ* in plurium vocabulorum initio aut addi aut omitti: id autem vocabuli uſos eſſe Græcos exiſtimo, de homine, qui ſuperiorem naſi partem depreſſam haberet, inferiorem vero ſurſum repandam, non alia ratione quam qua *σίμος* primo loco quodvis acclive atque curvum, tum vero hominem ſimo naſo ſignat: perſuadet eam rem præter ea vox Romana *Silus* & *Silo*, quæ non aliam habet atque hanc Græcam originem: labuntur enim indubie, qui derivare tentant a *σιμός*. *Feſtus*: *Silus appellatur naſo ſurſum verſum repando*: ubi Colonienſis ſcripti libri auctoritatem ſequutus *Janus Guilhelmus*, quo ſanequam aut felicius aut acutius & ingenioſius conjectat nemo, legi malit: *naſus ſurſum verſum repandus*: & adverte mihi hic memoriæ vitium in *πολυμαθεστάτῳ Voſſio*, qui in *Nonio* ſic emendaſſe *Guilhelmum* adfirmat; at ne quidem illa verba leguntur in *Nonio*: vide eruditiſſimi viri *Etymologicum*: ſed tamen ego vulgatam *Feſti* lectionem non temere rejiciam, quam & a MSS. defendi teſtis ſum oculatus; etenim Sergiorum familiæ cognomen adhæſit *Silus*, quod novimus e nummis, & *Silo*: ſic *Plinius* H. N. lib. II. cap. 37. *Et hinc cognomina Simorum, Silonum*: ubi legere magis velit *Sigonius Simonum, Silorum*: at ego quidem editam ſcripturam loco non moveam; nam *Sili* & *Silones* utrumque verum: porro *ſilum naribus*, ut *ſimum naribus* recte dixeris, qui ſilis vel ſimis eſt naribus; & hominem *ſilis* vel *ſimis naribus*: ut itaque tam de naſo, quam de homine, qui tali naſo præditus eſt, ſimus dicatur: iidem & *ſilones* in *Gloſſis Iſidoi*: notandus autem, dum in his ſum, *Marcelli* error, qui ſilones dictos putaverit ſuperciliis prominentibus ex illo *Varronis* loco: *Non ne non unum ſcribunt eſſe grandibus ſuperciliis, ſilonem, quadratum?* hic enim, niſi fallor, diſtinguit *Varro* ſatis atque ſuper inter *ſilonem*, & qui grandibus ſit ſuperciliis: ſed res rem trudit: de Sileno dixiſſe *Varronem* eo loco ſuſpicor, ejuſque, prout literis erat tradita, formam deſcripſiſſe: ſed verbis inſedit menda: quid enim illa ſibi velint: *Non ne non unum* &c. refingo, &, puto, veriſſime: *non ne enim ſenem* &c. poſt iſta *Varronis*, quæ poſui, verba, ſequitur in vulgatis, *quod Silenus hirſutis ſuperciliis fingeretur*, tanquam ſi pertinerent ad *Varronem*; res tamen ſe ſecus habet: ſunt enim *Nonii* quibus rationem continet notationis *ſilonum*, ac ſi nomen id ortum eſſet a *Sileno*: idque ipſi, credo, eo magis arriſit, quod eo loco *Varronem* videret Sileni figuram delineantem, quam tu, ut hic a togatorum doctiſſimo effictam exiſtimo, compone, ſis, cum *Luciani* deſcriptione in *Baccho*. Non itaque bene etiam *Onomaſticon* vetus *Silo*, ἐξόφρυς· nam re vera nec id *Silo* ſignificat, nec ſignificare poteſt, niſi forſitan dicere velis, illum, qui iſthac naſi forma præditus eſt, ſupercilia plerumque projecta habere, quod tamen ad ipſam nativam vocis notionem ducere non licet. Porro ſimus & ſilus non differunt equidem, ſi cum cura loqui velis: qui ſint *ſili* & *ſilones* jam vidimus: tu vero quos Græci *σιμοὺς* appellant diſce ex iſtis *Scholiaſtæ Theocriti* verbis ad hæcce Siculi Poëtæ Eid. 13. πλάτειά ῥὶς ἐπὶ χείλη· τουτέστιν, inquit, *σιμὴ σιμός· σιμὸς δέ ἐστιν ὁ συγκαθημένην ἔχων τὴν ῥῖνα, καὶ ἀνεστηκότας τοὺς μυκτῆρας, γρυπὸς δὲ ὁ ἐπικαμπῆ ταύτην ἔχων δίκην ἱέρακος*· id ipſum luculenter patet ex *Auctore* noſtro II, 73. ubi inter alia ἐπὶ δὲ τοῦ σιμοῦ φαίης ἄν, ὡς ἔστιν ἡ ῥὶς ἐκ μέσου κοίλη· & quo alio modo poſſis intelligere *Lucretium* in iſtis: *ſimula, ſilena, aut Satyra eſt*: nam Silenorum certe & Satyrorum nares inferiori parte repandæ ſunt in illis imaginibus & gemmis, quas vetuſtas ad nos tranſmiſit: nec alio modo depictum meminimus *Socratem*, quem formam faciei atque vultum Satyris & Silenis comparat *Alcibiades* in *Platonis Sympoſio*; adde quod in antiquis *Gloſſis Silo*, *σιμὸς* exponatur: ſed tamen Romani non ſolum illos, qui repandis inferiori parte ſunt naribus, ſed & qui patulis ſaltim atque latioribus ſunt; unde *ſima capella*, non quæ preſſis ſint naribus, ut minus bene *Servius*, ſed patulis: *reſimus* in *Varrone* & *Columella* dudum eſt, quod eruditi viri notarint. Hæc vero paululum uberius proſequi libuit, quod eruditiſſimos etiam viros in his hæſitaſſe, & de quibuſdam recte minus cenſuiſſe certus ſim. Ex iſtis autem, quæ dixi, rem ſi non expeditiſſimam, ſaltim veri ſimillimam eſſe *σιλλοὺς* ab antiquis Græcis appellatos, quos vulgarior uſus *σιμοὺς* dixit, & *σιλλὸν* tali forma naſum, liquet: utrumque ita Romani, quos a Græcis accepiſſe res eſt, quæ dubitandi aleam experiri non debet. Scimus etiam, ſi cui irridere vellent, id factum præcipue naribus adductis, formataque ſili figura: naſum irriſionis itaque ſedem eſſe decrevere veteres: videndus allato ſuperius loco *Plinius*: &, quod ad hanc rem propius accedit, deridiculi cauſa ῥὶς σιμὴ in perſonis quibuſdam *Comicis* erat, notante noſtro *Polluce*: *Socratis* hac eadem de cauſa vultum ad irridendos homines fundendaque convitia tanquam a natura compoſitum eſſe dicebant: & eleganter in *Epigrammatibus* —— καὶ σιμὰ σεσηρὼς Μοχθίζεις· vide *Suidam*: ſic igitur ab illo fonte *σιλλὸς* pro acerba irriſione uſurpari amavit, parili modo, quo *μυκτὴρ*, Romaniſque *naſus*: *Heſychius*: Σιλλὸς, ἀνακαλυπτες, μῶμος, κακολογία καὶ χλευασμός· neque aliter *Suidas* & *Etymologus*: Σίλλοι, ἐπισκώμματα· dictoſque vult hic quaſi *τιλλοὺς*, *ἀπὸ τοῦ τίλλειν*, quo fuerit *Anacreon* uſus pro *σκώπτειν*, *conviciari*: ſed hunc res ſibi ſuas habere jubemus: inde protenus de Satyrico carmine divulgata fuit vocis ſignificatio, qua re plurimum excelluit *Timon ὁ σιλλόγραφος* citatus inter alios ad initium *Timæi* a *Proclo*, & ſæpiſſime a *Diogene Laërtio*, qui vitam ejus memoriæ mandavit: ſed hac tota de re adeundus eſt de Satyrica poëſi ſummus *Caſaubonus*. Jam puto neminem latebit, unde *σιλλοῦν*, *naſo ſuſpendere adunco*, manarit: a *σιλλὸς* equidem non alia ratione, quam qua Σιμοῦσιν in *Heſychio* per *μέμφονται* expoſitum derivatur a *σιμὸς* illaque adducta narium figura: dictus *Lexicographus*: Σιλλοῖ, μυκᾶται, ψέγει, κακολογεῖ· & in eodem Διασιλλοῦν, διασύρειν reperio quoque: quod verbi *Salmaſius* etiam reſtituere nititur in horum locum: Διασιμοῦσι, διακωμῳδοῦνται· legit enim Διασιλλοῦσι, διαμυκῶνται· ſed id quidem non bonis avibus, neque impetrito, ſiquidem edita ſcriptura ſuo loco non pellenda ſit; oſtendimus enim modo *σιμοῦν* ex *Heſychio* pro *μέμφεσθαι*, addita notionis origine, quæ cum *σιλλοῦν* eadem eſt; unde itaque *διασιμοῦν* deſcendit, *naſo alicui diſtorto irridere*, ſcribe itaque *διακωμῳδοῦνται*· quod & in *Polluce* noſtro verbum habuimus. Σιλλαίνειν præterea occurrit etiam in *Diogenis Timone*, ubi de *Sillis* ejus, ἐν οἷς, ὡς ἂν σκεπτικὸς ὢν πάντας λοιδορεῖ καὶ σιλλαίνει τοὺς δογματικούς. *Heſychius*: Σιλλαίνει, σκώπτει, ὑβρίζει· & iterum: Σιλλαίνειν, σιλλοῦν, τὸ διασύρειν, μυκᾶσθαι, ἀπὸ τοῦ τοῖς ἰλλοῖς τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς σίνεσθαι· & ab hac voce Silenorum originem ducendam exiſtimat *Ælianus*, cujus tibi verba ponam, quod & de *σιλλῷ* agant V. H. III, 40. Σιληνοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σιλλαίνειν· τὸν δὲ σιλλὸν ψόγον λέγουσι μετὰ παιδιᾶς δυσαρέστου. *Suidas*: Σιλλαίνει, μυλλαίνει, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει, καὶ μυλλίζει· quod poſterius in iſtis *Heſychii* reponendum eſt: Σιλλίζει, μυλίζει, σκώπτει, σιωπᾷ· obiter obſerva mihi *σιλλίζειν*, *σιωπᾶν*, ut in veteri lingua extitiſſe veri ſit ſimile *σιλεῖν*, unde *ſilere*.

ma,

ma , cavillatoria , ſanna , ſubſannatio ,
149 morſus , mordacitas , irriſio. * Et no-
mina quoque , ſuggillator , ſuggillato-
rius , cavillator , ſubſannator , ſubſanna-
torius. Χλεῦαξ enim , Comicum magis
eſt. Mordens vero , & mordax , irriſor :
de hoc & ſcurra dicatur , a me vero hoc
nomen non approbatur : nugari enim ,
aliud ſignificat : omnia vero ab his par-
ticipia meliora ſunt. Sed adverbia , ſug-
gillatorie , cavillatorie , mordaciter. Ri-
dicule enim alio refertur. Et irriſorie
durius eſt. * De eadem re dicat quis ,
negocium , res , opus , ſtudium , exerci-
150 tium , tractatio , tractatus , diſciplina ,
artificium , pertractatio. Et agens , ope-
rans , ſtudens , exercens , tractans , pertra-
ctans , diſcens , peragens. Τεχνάζων enim , &
τεχναζόμενος aliud quiddam ſignificant. Me-
lius vero eſt , artem pertractans , & ſimilia.

μα , [80] σκωπτικὴ , χλευασμὸς , χλευασία , τω-
θασμὸς , τωθαστικὴ , [81] γελωτοποιΐα· * καὶ τὰ 149
ὀνόματα , κωμῳδὸς , κωμῳδικὸς , σκωπτικὸς ,
χλευαστὴς , χλευαστικός· ὁ γὰρ χλεῦαξ , [82] κω-
μῳδικώτερος· τωθαστὴς δὲ , καὶ τωθαστικὸς , καὶ
γελωτοποιός· [83] ἐπὶ τούτου δ' εἴρηται καὶ ὁ [84] φλύ-
αξ· ἀλλὰ οὐδὲ τοῦτο ἐπαινεῖται πρὸς ἐμοῦ τοὔνο-
μα· καίτοι τὸ φλυαρεῖν ἕτερόν ἐστι· πάντα δὲ
ἀπὸ τῶν μετοχῶν [85] ἀμείνω· [86] τὰ δ' ἐπιῤῥήμα-
τα , κωμῳδικῶς , σκωπτικῶς , τωθαστικῶς· τὸ
γὰρ γελοίως , ἐφ' ἑτέρου , καὶ τὸ [87] γελωτοποιϊ-
κῶς , βιαιότερον. * [88] Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φαίη τις ἂν , 150
πρᾶγμα , χρῆμα , ἔργον , σπούδασμα , ἐπιτή-
δευμα , ἐπιχείρημα , ἐγχείρημα , μάθημα , τέχ-
νημα , [89] μεταχείρησις· καὶ ὁ πράττων , ἐργαζό-
μενος , σπουδάζων , ἐπιτηδεύων , ἐπιχειρῶν , [90] ἐγ-
χειρῶν , μανθάνων. μεταχειριζόμενος· τεχνάζων
γὰρ , ἢ [91] τεχνώμενος , ἕτερόν τι δηλοῖ· ἄμεινον
δὲ [92] τὸ τέχνην μετιὼν , [93] καὶ τὰ παραπλήσια.

Sed hæc hactenus , quæ latius de origine *filli* propoſita æqui conſulet atque boni eruditus lector ; ejus enim ſtabuntque cadentque judicio : certe me quod attinet , multis nominibus id malim , quam illud ineptum *Grammaticorum* ἀπὸ τοῦ σίειν τοὺς ἴλλους , quod non alia nititur ratione , quam futili quadam alluſione : neque probant etiam cujuſquam veteris auctoris teſtimonio τὸ σιλλαίνειν de motu oculorum uſurpatum unquam , in quo tamen rei cardo vertitur : id tamen ita fuit pervulgatum , ut in illas ſe partes *Pollux* dederit quoque II, 54.

80 Σκωπτική] C. A. σκωπτικός. Kühn.

81 Γελωτοποιΐα· καὶ τὰ ὀνόμ. &c.] C. A. γελωτοποιΐα κωμῳδὸς κ. χλευαστὴς χ. τωθαστὴς τωθ. γελωτ. τὰ δ' ἐπιῤῥήματα &c. τωθαστικῶς· cætera abſunt uſque ad βιαιότερον. Kühn.

82 Κωμῳδικώτερος.] C. V. κωμῳδικώτερον. Kühn.

83 Ἐπὶ τούτου δ' εἴρηται &c.] MS. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἴρηται καὶ ὁ φλύαξ· & mox φλυαρεῖν· non ut vulgo φλείαξ , & φλειαρεῖν· erroris origo mihi in promptu ; υ in ει mutatum a librariis , ut ſæpius jam adnotavi , & in priſcis MSS. non raro occurrit : hic tamen *Noſter* per υ recte , ut reponere debes : *Heſychius* : Φλύαξ , μίθυσος , μιθυαστὴς (malim μιθυστὴς) γελοιαστής. Jung.

84 Φλείαξ.] C. V. φλύαξ & mox φλυαρεῖν. Kühn.

Φλείαξ.] Textus habet φλύαξ , & mox φλυαρεῖν , pro quo ſimili ſcriptura vulgo fuit φλειαρεῖν· ſuadentibus ita MSS. a nobis eſt repoſitum , & *Kuhnio* duce : ſic & in *Heſychio* : Φλύαξ , μίθυσος , μιθυαστὴς , γελοιαστής· ſcribitur & alias etiam φλείαξ , uti notavit ex *Euſtathio Sopingius* ad *Heſychii* locum : ſed in *Athenæo* tamen , unde ſua ſublegerat *Magnus Homeri Commentator* , φλύαξ exaratum reperio lib. XIV. c. 4. ubi dictos Laconibus dicelictas vario modo a diverſis , ab Italis vero φλύακας appellatos refert : & illam ego ſcripturam profecto veram autumem : ridiculos enim & mimos vox illa deſignat ἀπὸ τοῦ φλυάζειν , φλυαρεῖν , ληρεῖν. De altera vocis ſignificatione , qua carminis quoddam genus hilarotragœdiam denotat , adeundus eſt ſummus *Caſaubonus* ad *Athenæum* III, 9. & *Suidas* in voce.

85 Ἄμεινον.] MS. πάντα δ. ἀ. τ. μ. ἀμείνω· & hoc melius : ἄμεινον vero vulgatum , non ἄμεινον. Jung.

Ἄμεινον.] Quam reddidi ſcripturam e MSS. melior fuit viſa.

86 Τὰ δ' ἐπιῤῥ.] MS. τὰ δὲ ἐπ. Jung.

87 Γελωτοπικῶς] Γελωτοποιῶς. Seb.

Γελωτοπικῶς] C. V. γελωτοποιϊκῶς. Kühn.

Γελωτοπικῶς] MS. καὶ γελωτοποιϊκῶς β. MS. *Seberi* γελωτοποιῶς· ſed noſtri MS. lectio rectior videtur : indeque ſcribamus : καὶ τὸ γελωτοποιϊκῶς , β. non enim particulam τὸ hic lubens omittam : γελωτοποιϊκῶς , a γελωτοποιϊκὸς , quod a γελωτοποιΐα ſupra Segm. præc. talia multa ſupra libro VII, ut κερδοποιϊκῶς 154. & 159. κλινοποιϊκὸς , alia. Jung.

Γελωτοπικῶς] Reſtituit in Codicis ſui margine Doctiſſ. *Kühnius* γελωτοποιϊκῶς· & inde nos in textu.

88 Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φαίη τις &c.] Abſunt a C. A. nam titulum hunc περὶ συνωνύμων τῷ πραγματευομένος , ſtatim ſequitur πρᾶγμα χ. &c. Kühn.

89 Μεταχείρησις.] MS. μεταχείρισις : & ita emenda , a μεταχειρίζω· ipſe *Noſter* docet ſupra II, 153. varia a χεὶρ enumerans , ubi & MS. καὶ μεταχειρίσας πράγματα , habet. Inde certe hic mox μεταχειριζόμενος ſequitur. Jung.

90 Ἐγχειρῶν] Abeſt a C. A. Kühn.

91 Τεχναζόμενος] MSS. ἢ τεχνώμενος. Kühn.

Τεχναζόμενος] MS. τεχνάζων γὰρ ἢ τεχνώμενος , ἕτ. & ita malim : nam id ita in uſu , pro *arte aliquid fabricari* , vel *parare* : nec vulgatum tamen ego damnem. Jung.

Τεχναζόμενος] MSS. ſane conſenſui non potui non hoc loco morem gerere , qui pro τεχναζόμενος agnoſcunt τεχνώμενος· τεχνᾶσθαι rariori uſu exquiſitius eſt : alterum in *Gloſſis* & *Lexicographis* antiquis invenitur : qui ſcilicet agunt vafre & artibus utuntur , dici ſolent τεχνάζεσθαι , quod apud *Herodotum* extat , & τεχνᾶσθαι· quæ itaque ſignificatio differt a vocibus recenſitis. Mox tum τέχνην μετιὼν , cum quo convenit id *Athenæi* lib. XIV. c. 4. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ μετιόντες τὴν τοιαύτην παιδιὰν &c.

92 Τὸ τέχνην μετιών] C. V. τ. μετιόν. Kühn.

Τὸ τέχνην μετιὼν] MS. τὸ τέχνη μετιὸν , καὶ ταῦτα παραπλ. Sed alia manu correctum μετιὼν καὶ τὰ παρ. ut vulgo eſt : & vulgata lectio emendatione opus habere non videtur. Jung.

93 Καὶ τὰ παραπλήσια.] C. A. omittit , καὶ τὰ παραπλήσια. Kühn.

[94] Εἰδέναι, [95] γιγνώσκειν, ἐπίστασθαι, καθορᾶν, κατανοεῖν, μανθάνειν, καταμανθάνειν, [96] ἐφικ-
151 νεῖσθαι· * ἕτερα γάρ ἐστι τὸ εἰκάζειν, τεκμαίρεσθαι, [97] ἀμφιγνοεῖν, ὑποτεκμαίρεσθαι, στοχάζεσθαι, ὑποπτεύειν, ὑπονοεῖν, τοπάζειν, εἰκοβολεῖν· τὰ δὲ πλεῖστα ἀντὶ ὀνομάτων [98] μετοχὰς [99] ἔχει, ἢ κατὰ τὴν κτητικὴν ἰδέαν παρηγμένας προσηγορίας, εἰδώς· ὁ γὰρ εἰδήμων, [100] ὑπομόχθηρος· [1] γιγνώσκων δὲ, καὶ γνωστικός· καὶ γὰρ ὁ παρὰ Ξενοφῶντι [2] γνωστὴρ, ἕτερόν τι δηλοῖ· [3] ἐπιστήμων δὲ, καὶ ἐπιστάμενος, καὶ ἐπιστημονικὸς, [4] καὶ ὁρῶν, καὶ καθορῶν, καὶ [5] καθορατικὸς, [6] καὶ κατανοῶν, καὶ κατανοητικὸς, καὶ
152 μανθάνων, [7] καὶ μαθητικός· * καταμανθάνων δὲ,

Scire, cognoſcere, noviſſe, videre, intelligere, diſcedere, perdiſcere, aſſe-
qui. * Alia enim ſunt, putare, conjicere, dubitare, ſuſpicari, ſuſpicionem habere, conjecturam facere, ſignis colligere: quam plurima autem pro nominibus participia habent, aut poſſeſſiva forma derivata vocabula. Doctus. Εἰδήμων enim, duriuſculum eſt. Cognoſcens vero, & cognitione valens. Illud enim Xenophontis, cognitor, aliud quidpiam ſignificat. Sciens vero, & perdoctus, ſcitus, videns, intelligens, animadvertens, intelligibilis, intellectu valens, diſcens, diſcendo
facilis. * Καταμανθάνων vero, Perdiſcens 152

94 Εἰδέναι] C. A. περὶ συνωνύμων τοῦ εἰδέναι. Kühn.

95 Γιγνώσκειν] MS. γινώσκειν. Jung.

96 Ἐφικνεῖσθαι. ἕτερα γάρ ἐστι &c.] C. A. ἐφικνεῖσθαι ὡς δικάζειν (leg. εἰκάζειν) τεκμ. ἀ. ὑ. στοχάζεσθαι ὑποτεκμαίρεσθαι. Kühn.

Ἐφικνεῖσθαι. ἕτερα γάρ ἐστι &c.] Male MS. ἐφικνέσθαι. Jung.

97 Ἀμφιγνοεῖν, ὑποπτ.] Duo verba habet auctior MS. ita: τεκμ. ἀμφιγνοεῖν, ὑποτεκμαίρεσθαι, στοχάζεσθαι, ὑπονοεῖν, ἀμφιγνοεῖν, ὑποπτεύειν, τοπάζειν, εἰκ. &c. potes itaque iſta ὑποτεκμαίρεσθαι & στοχάζεσθαι ſupplere: certe ab altero habes infra Segm. 152. στοχαζόμενος καὶ στοχαστικός· ut vel hinc conjecturam poſſis facere, negligenter omiſſa fuiſſe: ad ἀμφιγνοεῖν vero quod attinet, MS. id repetit forte ſcribentis errore: ego aliud hic quid nolim comminiſci. Jung.

Ἀμφιγνοεῖν] Textus hic a nobis auctus e MSS. unde priſtinæ ſedi donavimus hæc utraque verba ὑποτεκμαίρεσθαι, στοχάζεσθαι, quæ vulgatis Codicibus exciderant. Τοπάζει, ἱδρύει, ὑποπτεύει, στοχάζεται, ἢ τοθάζει· pro quo poſteriori *Heſychio* reſtituendum judico τευθάζει, *moratur:* & iterum: Τοπάσαι, ὑπονοῆσαι, ὑπολαβεῖν· ab eaque origine Ὑποτοπάσαι, ὑπολαβεῖν, ὑπονοεῖν· ſic enim legendum, Ὑποτοπήσομεν, ὑπονοήσομεν. Εἰκάζειν occurrit in illo veteri & eleganti dicto: Μάντις ἐστὶν ἄριστος, ὅστις εἰκάζῃ καλῶς, quod interprete *Tullio*, ita Latine ſonat: *Vatem perhibebo optimum, qui optime conjecerit.*

98 Μετοχὰς] Abeſt a C. A. Kühn.

99 Ἔχει. ἢ κατὰ τὴν κτ.] Diſtingue: ἔχει, ἢ κατὰ &c. Jung.

100 Ὑπομόχθηρον.] C. V. ὑπομόχθηρος, *rejiculus, improbior* eſt. Kühn.

Ὑπομόχθηρον.] MS. ὑπομόχθηρος· & id placet ſic Segm. 147. MS. βελτίων δὲ ὁ ὑπεροράν. Jung.

Ὑπομόχθηρον.] Malui cum MSS. & Eruditiſſ. *Jungermanno*, ὑπομόχθηρος. In *Gloſſis* autem Εἰδήμων, *gnarus, ſcitus, ſciens:* & *Suidæ:* Εἰδήμονος, ἐπιστήμονος, unde, Εἰδημόνως, ἐπιστημόνως. *Heſychius:* neque temere damnaverim ego quidem hanc vocem.

1 Γιγνώσκων] C. A. γινώσκων &c. Kühn.

2 Γνωστὴρ] Γνωστῆρας extat apud *Xenoph.* de C. P. lib. VI. & videtur notare *pararium.* Kühn.

Γνωστὴρ] MS. γὰρ παρὰ Ξ. &c. ſine καί. Locus *Xenophontis* eſt libr. VI. Κύρου Παιδ. εἰ δέ τις χρημάτων προσδεῖσθαι νομίζει εἰς ἐμπολὴν, γνωστῆρας (*Leuncl. illos, quibus eſt notus*) ἐμοὶ προσαγαγὼν καὶ ἐγγυητὰς, ἢ μὴν πορεύσεσθαι σὺν τῇ στρατιᾷ, λαμβανέτω ὧν ἡμεῖς ἔχομεν in *Cyri* Oratione. Jung.

Γνωστὴρ] Equidem in hac *Xenophontea* voce *Leunclavius* impegit, & alii etiam cum eo: ſunt quibus γνωστῆρες Græcis fuiſſe videantur, quos Romani appellarunt *cognitores*, qui γνωσταὶ in *Gloſſis* exponuntur: ſed ego quidem illos ita dictos exiſtimo, qui res, de quibus agebatur, cognoſcebant, ut de veritate, ſi quis falleret, teſtimonium dicere poſſent; junguntur itaque ἐγγυηταῖς, ut utrique adeo rei confirmandæ ſint adhibiti. Non ergo cum iis etiam ſentio, qui eoſdem fuiſſe volunt cum Romanorum *notoribus*, ſiquidem illi ignotæ rei notitiam dabant: *Seneca* Ep. 39. *Qui notorem dat, ignotus eſt:* & *Apocolocynth.* *Et ſi quis a me notorem petiſſet:* hominem intellige, qui dicere poſſit quis ſim, cujus conditionis & fortunæ, unde veniam, & quæ perfecerim: ad utrumque hunc locum Eruditiſſimi viri *Lipſius* & *Faber Senator* cum hoc notore *Xenophonteum* γνωστῆρα componunt, a quibus non diſſentit *Franc. Hotomannus* in *Ciceronis Verrinam* de Prætura Urbana ad hæc verba: *Qui cognitores homines honeſtos daret*, quæ ille explanat egregie contra *Pedianum*, qui *cognitorem juris* hic intelligebat: non tamen huic pertinax obnitar, ſi quis cum doctiſſimis his viris jungere ſe deſtinarit: meam tamen expoſitionem haud minus aptam *Xenophonteo* loco non eſt ſine ratione quod affirmem: adeundus etiam vir Eruditiſſ. *Joh. Frid. Gronovius* de Pecun. Vet.

3 Ἐπιστήμων δὲ, &c.] C. A. ἐπιστάμενος ἐπιστημονικὸς ὁρῶν καθορῶν κ. κ. μανθάνων μ. κ. ἐφικνούμενος εἰκάζων εἰκ. τ. στοχαζόμενος στοχαστικὸς ὑπομονητικὸς &c. ſine conjunctionibus. Kühn.

4 Καὶ ὁρῶν] Hinc aliquis ſuſpicetur & ὁρᾶν ſupra Segm. præced. attuliſſe noſtrum, vel adferre debuiſſe, ubi tamen ſaltem καθορᾶν habemus. Jung.

5 Καθορατικὸς] MS. καθοραστικὸς, pro καθορατικὸς· ſed ſupra Segm. 147. ita & ὑπεροραστικὸς habebas, quamvis id βιαιότερον dicebat. Jung.

6 Καὶ κατανοητικὸς, &c.] MS. alio ordine: καὶ κατανοῶν, καὶ κατανοητικός· & rectiore: ut ſcilicet præceſſit, καὶ καθορῶν, καὶ καθορατικός. Jung.

Καὶ κατανοητ. καὶ κατανοῶν] Etiamſi minimi momenti id ſit, voces has tamen alteram in alterius locum migrare juſſi.

7 Καὶ μαθητικός. καταμ. &c.] Longe aliter MS. poſt μαθητικός· καὶ μαθηματικὸς, καὶ καταμανθάνων· δυσχερέστερα γὰρ τῷ μήκει ὁ μαθητικὸς καὶ ὁ καταμαθητικός· ἐφικν. &c. ubi nec vulgatum, nec manu ſcriptum omnino ſequi poſſum: μαθητικὸς enim in MS. male bis ponitur: δυσχερέστερα autem fere magis arridet, quam δυσηχέστερα. Ut tamen leviter conjiciam locum ſcribendum addo, aliis accuratius omnia excutienda, & ocioſe, quod mihi non licet, relinquens: ita nempe forte ſcribere poſſumus: μαθητικὸς, καὶ καταμανθάνων· (ut hæc duo ſcilicet non improbavit) δυσχερέστερα (ſive δυσηχέστερα mavis) γὰρ τῷ μήκει ὁ μαθηματικὸς, καὶ ὁ καταμαθητικός· quibus pergit ſubjicere alia a prædictis verbis, ut ἐφικνούμενος ab ἐφικνεῖσθαι, quod Segm. 150. eſt. Jung.

& *καταμαθητικὸς*, abſurdiora ſunt prolixitate. Inſuper aſſecutus, quemadmodum ab aliis, colligens, collectivus, conjiciens. Conjectator enim, inſuave eſt. Conjecturis colligens, & conjiciendo valens: veluti & Plato alicubi Animam vocat conjecturis valentem. Suſpicans vero, & ſuſpicioſus, dubitans, ſuſpicionem habens, & conjecturis inquirens. Hujus quoque ordinis, idem ſignificantes hæ formulæ fuerint: cito, celeriter, celerrime, quam celerrime, quam ocyſſime: in celeritate, in feſtinatione, repentina velocitate: quam plurimum, plerunque, frequenter, ut quam maxime, uſitatiſſime, frequentiſſime, ad plurimum:

καὶ καταμαθητικὸς, [8] δυσηχέστερα τῷ μήκει· ἐφικνούμενος μέντοι, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τῶν ἑτέρων, εἰκάζων, [9] εἰκαστικὸς, τεκμαιρόμενος· ὁ γὰρ τεκμαρτικὸς, δυσχερές· στοχαζόμενος δὲ, καὶ στοχαστικός· ὥσπερ ὁ Πλάτων, [10] καὶ ψυχήν που φησὶ στοχαστικήν· [11] ὑπονοῶν δὲ, καὶ ὑπονοητικὸς, καὶ ἀμφιγνοῶν, καὶ ὑποπτεύων, καὶ τοπάζων. [12] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ταυτὸν δηλοῦντες [13] οἵδε οἱ σχηματισμοὶ, ταχὺ, ταχέως, [14] διαταχέων, [15] ὅτι τάχιστα, [16] ὡς τάχιστα, ὡς εἶχε τάχους, ἐν τάχει, [17] ἀπτέρῳ τάχει· [18] καὶ οἵδε ὁμοίως, ὡς τοπολὺ, ὡς ἐπιπολὺ, ὡς τὸ ἐπίπαν, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον, ἐπὶ τὸ πλῆθος, ἐπιτοπολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά·

[7] Καὶ μαθητικός. &c.] Turbas hic MSS. dant, qui ſcilicet longe aliter habent; non tamen a vulgata lectione diſcedere potui, quæ mihi ſic ſatis ſana & apta fuit viſa; nam illud profecto *δυσηχὲς*, ſeu *δυσχερὲς* malis, *τῷ μήκει*, locum prius habet in *καταμαθάνων* & *καταμαθητικὸς*, quam in *μαθητικὸς* & *καταμαθητικός*· ſed cuique liberum in ea re linquo arbitrium, ut cenſere atque eligere poſſit, quod velit. *Καταμανθάνειν* & *καταμάθησις* eſt in *Gloſſis*. *Εἰκαστικὸς* appellatur vir tam acris atque perſpicacis ingenii, ut futura conjicere valeat: tales efficiunt homines tropica ſigna *εὐφυεῖς τε καὶ ὀξεῖς, καὶ ζητητικοὺς καὶ εὑρετικοὺς καὶ εἰκαστικοὺς* &c. notante *Proclo Diadocho*.

8 Δυσηχέστερα τῷ μήκει.] C. V. *δυσηχέστερα γὰρ τῷ μ.* KÜHN.

9 Εἰκαστικὸς] MS. male *εἰκαστικῶς*, ſed emendatum eſt *εἰκαστικός*. JUNG.

10 Καὶ ψυχὴν πού φησὶ στοχ.] Locus, ni fallor, eſt iſte in *Gorgia*: *δοκεῖ τοίνυν μοι, ὦ Γοργία, εἶναί τι ἐπιτήδευμα, τεχνικὸν μὲν οὔ, ψυχῆς δὲ στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας, καὶ φύσει δεινῆς προσομιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις*· de rhetorica. JUNG.

11 Ὑπονοῶν δὲ, καὶ &c.] Deſunt in MS. *ὑπονοῶν δὲ, καί*. JUNG.

12 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ταυτὸν] Abeſt *ταυτὸν* a C. A. & tum *οἵδε σχηματισμοί*· cum titulo: *περὶ συνωνύμων τῷ τάχει*. KÜHN.

13 Οἵδε οἱ σχημ.] MS. *οἵδε σχημ.* ſine altero *οἱ*, & poſſit id abeſſe, ut mox, ubi MS. itidem iterum loqui indicabo. JUNG.

Οἵδε οἱ σχ. &c.] Equidem repetitum *οἱ* ego non abjiciam, & minus ea de cauſa profecto, quod de MSS. reſtitutum id ſequatur mox: *καὶ οἱ δὲ ὁμοίως*· illis enim eleganter hæc priora reſpondent: & quis in lingua Græca tam hoſpes, qui id ſæpius fieri neſciat?

14 Διαταχέων] C. A. *διαταχέως, ὅτι μάλιστα ὡς εἶχε τ. ἐν τάχει*. KÜHN.

15 Ὅτιτάχιστα] MS. *ὅτι τάχιστα*. JUNG.

Ὅτιτάχιστα] Ego vero, quamvis non neſciam ſimilis ingenii plurimas voces conjungere Græcos, quarum exempla *Pollucis* hic locus ſuppeditat bene multa, ſeparatim cum *Kuhnio* illud *ὅτι τάχιστα* ſcribi malim: non aliter unquam reperiſſe memini: &, vere dicam, illa vocabulorum jugamenta tam in Græca quam in Romana lingua librariis potius, quam accurate ſcribentibus deberi videntur: utriuſque certe linguæ non infimæ vetuſtatis Codices a me viſi diviſim exhibebant, quas componimus vulgo voculas: non tamen ille ſcribendi pronunciandique modus heri nudiuſve tertius eſt natus. Addi poſſent haud pauca particulis his celeritatem notantibus, eaque notiſſima: uti *διὰ τάχους Pallad.* de *Brachm.* p. 21. & *ὅσον τάχος, quam celerrime* apud *Euripidem Hec.* v. 1284. ſed inde non ita magnus ad lectorem redundaret fructus; deſiſtimus ergo.

16 Ὡς τάχιστα] Deſunt *ὡς τάχιστα* in MS. JUNG.

17 Ἀπτέρῳ τάχει] C. A. non habet *ἀπτέρῳ τ.* KÜHN.

Ἀπτέρῳ τάχει] Iſta vero *ἀπτέρῳ τάχει* in MS. quoque deſunt, ſed in margine adſcripta tamen, ut inferantur. Poſt *ἐν τάχει*, itaque ita MS. noſter, *καὶ οἵδε ὁμοίως, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ*, &c. Ita vulgatus contextus igitur ſupplendus videtur: *ἀπτ. τάχει, καὶ οἵδε* (ſcil. *σχηματισμοὶ*, ut modo dixerat) *ὁμοίως ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπιτοπολὺ*, &c. ſive potius tamen quod ad illas *λέξεις, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπιπολὺ*, vulgatam lectionem retineamus: ſequitur enim mox *ἐπιτοπολύ* & MS. ut ubique notatum a me eſt, fere omnibus locis, non tamen omnibus, hæc diviſim ſcribit, non in unam voculam confuſa, ut tamen etiam in uſu creberrimo ſunt: *ἀπτέρῳ* vero *τάχει*, id eſt, *celeri*. *Heſych.* *Ἄπτερα, ἰσόπτερα, ταχέα, ἡδέα*· *Ἄπτερος, αἰφνίδιος παρὰ Ὁμήρῳ, ὁ προσηνὴς ἢ ταχύς*. *Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. αἰφνίδιον*. Locus eſt tragici:

> Ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

Ubi *Scholiaſtes*: *Ἄπτερος ἰσόπτερος, κούφη*. Aliquoties nempe apud *Homerum*,

> —— Τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. JUNG.

Ἀπτέρῳ τάχει] Inelegans erat edita lectio, quæ cum ſequentibus hæc miſcebat: diſtinximus e MSS. hunc locum inſerto, *καὶ οἵδε ὁμοίως*. Illud autem *ἀπτέρῳ τάχει* non æque feram in oratione proſa, atque vorſa: *ἄπτερος* enim in Poëtis frequens, non itidem in aliis ſcriptoribus: *ἀπτερέως* ex *Heſiodo* notavit *Etymologus*, cujus adpono verba: *Ἀπτερέως, παρ' Ἡσιόδῳ, ὥσπερ τὸ ἀψοφέως, σημαίνει τὸ αἰφνιδίως· ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀπτέρῳ, ἀπτέρῳ· οὕτως Ἡρωδιανός· ἐστὶ ταχέως, ἑτοίμως, ἀφροντίστως, οἱ δὲ ἀπροθύμως, ἐλαφρῶς, ἡδέως· ἔνιοι δὲ, ἠμελημένως.*

18 Ὡς τὸ πολὺ] C. A. *περὶ συνωνύμων τῷ πολὺ, ὡς τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐπὶ πολὺ, ὡς τ. ἐ. ὡς ἐπιπλεῖστον, ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά*. KÜHN.

19 Ὡς ἐπιτοπλεῖστον, &c.] *Ὡς τὸ πλ. ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, ἐπὶ τὸ πλῆθος, ἐπιτοπολύ*. Viſe de varietate dicendi Græce *fere*, vel *plerunque* caput 19. lib. IV. Emend. *Leopardi*. SEB.

Ὡς ἐπιτοπλεῖστον, &c.] MS. auctior, & ita habet, *ὡς ἐπιπλεῖστον, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον, ἐπὶ τὸ πλῆθος, ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά.* &c. potes itaque vulgatum contextum augere: habet enim eadem & *Seberi* MS. JUNG.

Ὡς ἐπιτοπλεῖστον] MSS. auxilio pleniorem habemus *Pollucem*; utræque, quæ ſequuntur, formulæ vulgo afuere: *Kühnius* in proximis emendarat, *ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ*, quod amplector; nam in his certe vitio particulæ iſtæ coaluerunt; adde quod & mox *ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος* diviſim.

153 • [20] τοῦτο μὲν γὰρ Ἄλεξις [21] ἐν Ποιητρίᾳ εἴρηκεν, Ὡς ἐπιταπολλὰ τοῦτο ποιῶ· τὸ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, [22] ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις. [23] Τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι, [24] ἐπὶ τοῦ ἀναιρεῖν, κτεῖναι, ἀποκτεῖναι, φονεῦσαι, ἀποσφάξαι, καθελεῖν, διαχρήσασθαι· [25] ἐπὶ δὲ τούτου Ξενοφῶν μὲν ἔφη, [26] Κατειργάσατο τὸν λέοντα.

• hoc enim Alexis in Poëtria dixit, Ad plurimum hoc facio: ſed Frequentiſſime idem dixit, in Geminis. Alii vero uſitati modi, de occidendo: occidere, trucidare, cædere, mactare, tollere, conficere: de hoc vero Xenophon dicit, Confecit leonem. 153

20 Τοῦτο μὲν γὰρ Ἄλ. &c.] Abſunt a C. A. uſque ad διδύμοις, pro quo C. V. διδύμαις. Kühn.

21 Ἐν ποιητρίᾳ εἴρ.] Ea fabula num eadem quæ *Athen.* Ποιηταὶ & Ποιηταὶ quærendum eſt: *Caſaubonus* Anim. III. c. 2. Seb.

Ἐν ποιητρίᾳ εἴρ.] MS. ἐν ποιητρίᾳ ε. ὡ. ἐπὶ τὰ πολλὰ, οὕτως ποιῶ. Jung.

Ἐν ποιητρίᾳ] Hac equidem de fabula quid ſtatuam incertus ſum, Ποιητὰς enim in *Athenæo* reperi, apud quem memini me velle aliquando reſtituere Ποιήτριαν ſed ne quid inconſulto fiat cavendum: fuerimne forſan unica fabula, titulo inſcripta Ποιηταὶ ἢ Ποιήτρια, vel Ποιήτριαι, quod re non penitus abludere videtur: (quo ſimili modo forteau dederit etiam *Plato* Ξάντας ἢ Ξαντρίας, de quibus ſupra dixi, ſed aliter opinatus: & in *Suida* tum voce Πλάτων emendandum: Ξάντας, καὶ Κέρκωπες, quos & *Hermippus* docuit ſolos, non Ξάντας ἢ Κέρκωπας, aut etiam ἢ plane omittendum) id enim ſuadere putem alteram *Comici* noſtri fabulam: Φαίδων ἢ Φαιδρία, ubi pariter maſculum & feminam in titulo conjunctos vides. Sed ego potius abeam hinc, ne mihi lectorem ex incerto incertiorem faciam.

22 Ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις.] MS. πλῆθος, Ἄλεξις ἐν Διδύμαις, ſed οι ſuperpoſuit quidam, ut Διδύμοις eſſet, quemadmodum vulgati habent: ſupra Segm. 71. etiam in MS. erat de alius *Comici* dramate, ἐν ταῖς Ἀριστοφῶντος Διδύμαις. Jung.

Ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις.] Διδύμους docuiſſe fabulam *Alexidem* ex *Athenæo* notum, cujus auctoritas vulgatam lectionem *Pollucis* confirmat; *Menandrum* quoque eodem titulo, neque diſſimili forte ſcriptam argumento fabulam edidiſſe veterum *Grammaticorum* teſtimonio conſtat: neque vero cum Διδύμοις aut argumenti genere, aut diſpoſitionis ratione componendæ, quæ titulum Διδύμας præferunt fabulæ: ſed hæc accuratius alibi, cum iſtius modi rebus, θεοῦ γε θέλοντος, data opera animum attendemus.

23 Τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι,] Verba hæc τὰ δὲ ἄλλα οἱ κεκρ. refero ad ea quæ præcedunt, quaſi illa extent apud probatos Auctores, qui κεκριμένοι vocantur. Kühn.

Τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι,] MS. τὰ δὲ ἄλλα &c. poſt κεκριμένοι potius expunge comma: ait, *Alia vero hac, cetera vero iſta*, de cædendo vel occidendo protulerunt Auctores ſelecti, & claſſici: id enim κεκριμένοι, quod Interpres ignoravit; ſic ſupra reſtitui Segm. 15. ubi ita *Thucydides*, quem hic quoque inter κεκριμένους ponit: ſed ejus χρῆσις cum nomine in vulgatis non adparet, quam mox indicabo. Jung.

Τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι,] Etſi MSS. taceant, locum a mala diſtinctione male ſe habere ſuſpicor: attende, ſis: poſt recenſitas illas particulas, quæ *plerumque* deſignant, de binis *Alexidis* adfert loca, quibus iſta uſurpet: his poſitis annectendum arbitror: Διδύμαις· τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι. Ἐπὶ τοῦ ἀναιρεῖν &c. *Cetera vero*, ſcilicet earum particularum, *probata auctoritatis ſcriptores habent.* &c. Tum plana ſunt hæc atque facilia: poſt itaque ſe confert ad rem longe diverſam: *De occidendo dicere licet* κτεῖναι· de ſingulis arbitretur eruditus lector.

24 Ἐπὶ τοῦ ἀναιρεῖν &c.] De *occidendo* vel de ἀναιρεῖν (dixeris ſynonyma) κτεῖναι &c. Kühn.

25 Ἐπὶ δὲ τούτου &c.] Abſunt iſta a C. A. uſque ad εἴποις ἂν Segm. ſeq. Kühn.

26 Κατεχρήσατο λέοντα.] C. V. κατειργάσατο τὸν λέοντα. Kühn.

Κατεχρήσατο λέοντα.] MS. ἔφη, κατειργάσατο τὸν λέοντα· & eximius hic Codex, qui & hic lectionem veram nobis reſervavit. Ita enim reponere debes ocius. Locus enim ipſiſſimus *Xenophontis* iſte Κύρου Παιδ. lib. IV. prope finem, ubi *Gobryas* narrat caſum luctuoſum filii ſui in venatione interfecti ab æmulo: ὡς δὲ πάλιν λέοντος παρατυχόντος ὁ μὲν αὖ ἥμαρτεν, ὁ δ' αὖ ἐμὸς παῖς αὖθις τυχὼν κατειργάσατο τὸν λέοντα. Altero καταχρήσασθαι pro *interficere* utitur potius *Herodotus* & quidem ſæpius. Jung.

Κατεχρήσατο λέοντα.] Subcingere vero jam nos decet & expeditos eſſe; nam profecto bona mendorum ſeges hinc eſt ejicienda, quæ pauculas oppido lineas invaſerat atque oppleτat: periculum in his verbis primum erit. *Falckenburgiani* Codicis Excerpta ceterorum MSS. lectioni accedunt, quorum itaque ſcripturam religio fuerit in textum non recepiſſe: quanquam, neque diffiteri velim, id mihi mirum accidat. *Pollucem* noſtrum poſito verbo διαχρήσασθαι additoque, ἐπὶ δὲ τούτου Ξενοφῶν μὲν ἔφη, *pro eo vero Xenophon quidem dixit*, poſſe ſubjicere κατειργάσασθαι, cum prolaturus omnino videretur mutatam ab alia præpoſitione verbi διαχρήσασθαι formam, præcipue, cum inde poſt adductum *Xenophontis* locum, ex *Ariſtophane* promat ἀποχρήσασθαι, Ἀριστοφάνης δὲ *Ariſtophanes autem*: ſed quicquid illius rei ſit, MSS. auctoritati non obloquar, quibus citata *Jungermanno* noſtro Athenienſis eloquentiſſimi verba tam belle conveniunt: & non alio reſpexiſſe quis putet *Heſychium* cum iſta ſcriberet, Κατειργάσατο, ἐκώλυσε, κατηγωνίσατο· quo poſteriori κατηγωνίσατο videri poſſit explicuiſſe *Xenophonteum* illud. Illa vero verba διαχρήσασθαι, καταχρήσασθαι & ἀποχρήσασθαι, cum *interficere* denotant, εὐφήμως ponuntur, atque leniori ſignificatione rem violentam & nefariam delineant: ſunt enim quaſi dicas, *alicujus abuti vita*: cui primariæ notioni diverſitatem ſyntactici regiminis nequicquam opponas; eſt enim illud adſcitum a ceteris interficiendi verbis, quæ quarto caſu gaudent, idque fieri non raro ſolere ſcient, quibus ignoti non ſunt Græcæ linguæ mores: uſus itaque verborum illorum celeberrimus in monumentis auctorum veterum: τῷ διαχρήσασθαι non ſemel utitur *Herodotus*; *Muſa* prima, in *Arionis* Hiſtoria: ἀλλὰ κελεύειν τοὺς πορθμέας ἢ αὐτὸν διαχρᾶσθαι &c. & διαχρᾶσθαι μὲν, *ſibimet ipſi manus inferre*: *Thucydides* I. c. 126. & *Diogenes Laërtius* IX, 65. *Pyrrhonem* Athenienſes civitatis jure donaſſe refert, ἐπὶ τῷ Κότυν τὸν Θρᾷκα διαχρήσασθαι. *Plutarchus* Ἐρωτικαῖς Διηγήσεσι non procul initio: Καλλισθένης μὲν οὖν παραχρῆμα ἀφανὴς ἐγένετο, εἴτε καταχρησάμενος ἑαυτὸν &c. *Syneſ.* Ep. 44. σὺ διεχρήσω τὸν μακαρίτην Αἰμύλιον· ſic & in *Polyæno* VIII. cap. 9. *Æliano* V. H. III. cap. 45. *Pindari Scholiaſta* ad *Nemeonicas* Εἰδ. ζ. & *Piſandro* apud *Euripidis* Commentatorem antiquum ad *Phœniſſ.* v. 1748. *Heſychius*: Διαχρώμενοι, ἀναιροῦντες· & alterum illud καταχρήσασθαι etiamſi non ita crebrum occurrat, *Herodoto* tamen valde familiare eſt, ut etiam in ipſa *Clione* ſæpius extet. Tertium ἀποχρήσασθαι quod attinet, *Ariſtophanis* aperte locum præ oculis habuit *He-*

Ariſtophanes autem, Viros confecit. Tum & proſternere, de eodem dicunt. Herodotus enim inquit, Poſtquam ipſis omnes
154 proſtrati ſunt, pro cæſi ſunt. * Unde & ſic intelligunt illud Ariſtophanis in Equitibus,

Ego nunc te Herculem proſternam.

De eodem quoque dices, ambigere, controverti, dubitare, alternare, incertum

[27] Ἀριστοφάνης δὲ, Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο· Θουκυδίδης δὲ ἀνεχρήσατο· [28] καὶ τὸ πεπράχται δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τάττουσιν· Ἡρόδοτος δὲ ἔφη, Ἐπεὶ δέ σφιν πάντες [29] κατέστρωντο, ἐπὶ τοῦ ἀνῄρηντο· * ὅθεν οὕτως ἀκούουσι καὶ τὸ [30] παρ' Ἀρι- 154
στοφάνη ἐν Ἱππεῦσιν,

Ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.

Ἐφ' οὗ εἴποις ἂν [31] ἀμφιβάλλειν, ἀμφισβητεῖν, ἐνδοιάζειν, [32] ἀμφιγνοεῖν, διστάζειν, [33] ἐπὶ τού-

ſychius: Ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν· ſed equidem obſervandum hic, non penitus inutilem atque rejiciendum ſcriptorem *Malalam* amare & hoc & ſimilia verba, jungere genuino, quem regunt, caſui: ſic enim effert ille, ἀποχρήσασθαι τινὶ, παραχρήσασθαι τινί· p. 269. de *Annibale*. καὶ ἑαυτῷ παραχρησάμενος πιπίσας ἀπέθανε, ubi in notis Doctiſſ. *Chilmeadus* alium hunc ex eo locum adducit: ἑαυτῇ ἀπεχρήσατο ἀγχόνῃ. Porro κατεργάζεσθαι, quod e MSS. in *Xenophonteo* loco reddidimus, habet & *Herodotus* in ipſamet illa, quam dixi, *Arionis* Hiſtoria: αἰνέσας δὲ, ὑπεδέξατο ἑωϋτὸν κατεργάσασθαι· neque hoc tantum, ſed & altero compoſito Græculi gaudent διεργάζειν. *Euripides* in *Hec.* v. 369. Ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ καὶ διέργασαι μ' ἄγων· cognitis his, facile deprehendes, quos imitati Romani dixerint *interficere* & *conficere*: Poëta eruditiſſimus *Valerius Flaccus* quam eleganter expreſſit illas Græcorum loquendi formulas libr. I. v. 146. — *ardenti peragit Clanis Actora quercu*, id eſt, διεργάζεται, διαπράττει, ἐκπράττει, quo de poſteriori mox: ſimili modo ἐξεργάζεσθαι occurrit in *Herodoto*, quod ego verbum reſtituendum etiam judico *Cteſiæ* in iſtis: αὐτὸς ὅμως ἀποκαρτερήσας δι' ἡμέρων δέκα, ἑαυτὸν ἐξήγαγεν ſcribe, ἐξήργασεν, *confecit*.

27 Ἀριστοφάνης δὲ, &c.] C. V. poſt *Comici* verba ſubjicit: Θουκυδίδης δὲ ἀνεχρήσατο· καὶ τὸ πέπρακται δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τάττουσι. KÜHN.

Ἀριστοφάνης δὲ &c.] Locum *Ariſtophanis* e *Lemniis* ejus etiam *Suidas* profert: καὶ ἀπεχρήσαντο, ait, διεχρήσαντο καὶ ἀπέκτειναν. Λημνίαις Ἀριστοφάνης.

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.

Sed non contentus fuit noſter *Pollux* χρήσεσιν hiſce duabus, *Xenophontea* & *Ariſtophanea*; ſed & *Thucydideam* attulit: ſupple itaque poſt *Ariſtophanis* verba ex MS. qui ita addit: Θουκυδίδης δὲ ἀνεχρήσατο· καὶ τὸ &c. Ni fallor in Theſauro hoc verbum ἀναχρήσασθαι plane omiſſum eſt, quod miror. Non omiſit *Heſychius*: Ἀναχρήσῃ, ἀνατιμᾷ & Ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν· quem ſine dubio puto ad locum *Thucydidis* reſpexiſſe: malim itaque legere: Θουκυδίδης δὲ ἀνεχρήσατο· locus hiſtorici nobiliſſimi mihi quidem non in promptu: cum tamen eodem modo *Suidas* protulit: Ἀνεχρήσαντο, ſcribit, διέφθειραν· οὕτω Θουκυδίδης· σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρείαν τινὸς παρειλήφασιν. JUNG.

Ἀριστοφάνης δὲ] Adjecimus e MSS. auctarium non ſpernendum poſt *Comici* verba; χρῆσιν nimirum *Thucydideam*: ſed equidem in eo me verbum illud offendiſſe etſi non perfunctorie aliquando lecto memoria non ſuggerit: tamen quid ſuſpicer promere lubet: gloſſas & expoſitiones marginales in ipſum textum creberrime genuinis ejectis irrepſiſſe, non dubia res eſt: ſuperiori itaque nota locum *Thucydidis* indicavi, ubi τῷ διαχρήσασθαι fuerit uſus; cum hic apponam integrum: καθεζομένους δέ τινας καὶ ἐπὶ τῶν Σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο. *Jungermanni* noſtri indicio utrique *Heſychius* & *Suidas* ἀνεχρήσαντο habent, poſterior quidem e *Thucydide*: putem igitur nativum eſſe *Thucydideum* hoc loco ἀνεχρήσαντο, in cujus vices ſubierit διεχρήσαντο, notius ſcilicet atque uſitatius, cum & ipſi temporis ratio ceteraque alia per omnem modum faveant: ſtabit autem, ni fallor, hæc mea conjectura, donec aliuì e ſcriptore præſtantiſſimo depromptus ſit locus, ubi legatur ἀνεχρήσατο vel ἀνεχρήσαντο· tanti vero non exiſtimavi, ut ἀνεχρήσαντο reponerem in *Polluce* numero multitudinis *Suidæ* & hujus loci cauſa: nam hac etiam lectione manente, ſenſui nihil decedit.

28 Καὶ τὸ καταστορέσαι &c.] MS. iterum longe aliud verbum nobis exhibet: καὶ τὸ πέπρακται δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τάττουσιν· non καταστορέσαι, quod viri docti quæſo conſiderent, ſi forte quis male calidus id ejecit, quum non legiſſet, & καταστορέσαι putaſſet aptius locum habere, propter ſequentem χρῆσιν *Herodoti*. At *Noſter* nec præcedentibus exemplis verba κατεργάζεσθαι, ἀποχρήσασθαι & ἀναχρήσασθαι præpoſuit, ſed ea ſtatim reddidit in exemplis: & πέπρακται, de re confecta, vel cæde peracta non abſurde dicatur. Omnia tamen virorum doctorum judicio permitto. JUNG.

Καὶ τὸ καταστορέσαι] Ceteris hic MSS. conſentit *Falckenburgii* Codex, niſi quod ille melius πεπράχθαι· neque vero ſuſtinui præeuntibus tam bene MS. non ſequi: habes itaque πεπράχται in textu, quamvis & *Pollucem* ſcripſiſſe πέπρακται credere licet, ut ſcilicet tempus illud ipſum, quo quicunque tandem auctor uſurparat, exprimere habuerit in animo: ceterum eodem ſenſu in *Euripidis Hecuba* v. 515. compoſitum, uti dicunt, verbum ἐκπράττειν offendo: Πῶς καί νιν ἐξεπράξατ'; ἆρ' αἰδούμενοι; &c. *Scholiaſtes* exponit per φονεύειν. *Heſychius*: Ἐξεπράξατο, ἐφόνευσεν· adde *Suidam*. Simili ratione dixit *Artemidorus* ἱερεῖον διαπεπραγμένον, *hoſtia mactata*, Onirocr. II. c. 12.

29 Κατεστόρηντο] C. V. κατέστρωντο. KÜHN.

Κατεστόρηντο] MS. pro κατεστόρηντο, habet κατέστρων τὸ ἐπὶ &c. egregie iterum liber ſcriptus nos ad veram lectionem quaſi manu ducit: emendandum enim, κατέστρωντο· ἐπὶ τοῦ ἀνῄρ. Locum enim *Herodoti* noſtri illum eſſe *Calliope* ſeu extrema *Muſa* c. 75. puto, quamvis verbis ceteris diſcrepet: ὡς δὲ τοῖσι Ἕλλησι ἐν Πλαταιῇσι κατέστρωντο οἱ βάρβαροι, ἐνθαῦτά σφι ἐπῆλθε γυνὴ αὐτόμολος. Uſum ſic eo verbo & *Xenophontem* viris doctis e lib. V. *Hellen.* dudum obſervatum. Sic & extremo lib. IV. Παιδείας invenio: οἱ δ' αὖ Πέρσαι, κατὰ τὰς εἰσόδους ἑπόμενοι, ἀθρουμένων αὖ αὐτῶν, πολλοὺς κατεστρώννυσαν· quod cum *Leunclavio* verum puto: ut ἀπέκτειναν gloſſam eſſe, quam quidam illius loco ſubſtituerint non recte. JUNG.

Κατεστόρηντο] Non aliter eſt in Excerptis *Falckenburgianis*, atque in ceteris Codicibus: eam itaque lectionem in textum revocavi; nititur enim ipſius *Herodoti* auctoritate: & alibi ſic quoque loquutus deprehenditur: paulo ante locum illum, quem *Jungermannus* adduxit: ἐπεισόντες κατεστόρεσαν αὐτέων ἑξακοσίους· *impetu facto ſtraverunt eorum ſexcentos.*

30 Παρ' Ἀριστοφάνη] MS. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν ἱπ. JUNG.

31 Ἀμφιβάλλειν] C. A. τὸ δὲ ἀμφιβάλλειν &c. KÜHN.

32 Ἀμφιγνοεῖν] Ἀμφιγν. inde MS. τῷ πλέττειν, τῷ ὑπερβῆσθαι, τῷ καίειν, τῷ ἐπράχθη. Τῷ ἐξήλασε, τῷ εἰσῆλθε, τῷ ἀράμενος, καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς ευ διφθόγγου ἄρχεται. Ἐφ' οὗ ῥ. SEB.

Ἀμφιγνοεῖν] Deeſt ἀμφιγνοεῖν in MS. JUNG.

33 Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἴσως] Abſunt a C. A. uſque ad πλάττοντες. KÜHN.

του δὲ ἴσως καὶ τὸ εἰκοβολεῖν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος, Εἰκοβολοῦντες, καὶ πλάττοντες. [34] Ἐφ' οὗ ῥητέον, ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπαρκεῖ, ἀποχρῇ, ἀποχρᾷ, [35] ἀποχρῶν, ἀποχρώντως ἔχει, ἱκανῶς, αὐτάρκως, ἀρκούντως, ἀπαρκούντως, ὑπεραποχρώντως, δαψιλῶς· [36] ἐπὶ τούτου τὸ ἐκποιεῖ εἴρηκεν
155 [37] ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλείδου φόνου Λυσίας. * [38] Ταυτὸν δ' ἂν εἴη, ἐκπλήττειν, θορυβεῖν, [39] ἀπειλεῖν ἐπαπειλεῖν, [40] ἀπαγγέλλειν, ἀπαγγέλλεσθαι, δεδίττεσθαι, ταράττειν, ἐκταράττειν, [41] ἀνατείνεσθαι, ἀνασείειν, ἐπαρτᾶν, ἐκφοβεῖν. Καὶ τὰ ἐοικότα, [42] ὑπεκθέσθαι, [43] ὑπερθέσθαι, ὑπεξελέσθαι, ὑπεκκομίσαι, [44] ἐκκομίσαι, ὑπεκκλέψαι, ἀποσκευάσασθαι, ἐκσκευάσασθαι, [45] Δημοσθέ-

eſſe de eodem nimirum, & conjicere, Ariſtophane dicente, Conjicientes, & fingentes. De quo dicendum, ſufficit, ſatisfacit, ſufficiens eſt, ſufficientiam habet, contentus eſt, ſufficienter, de eodem vero Ἐκποιεῖν dixit Lyſias De Achillidis Cæde. * Idem quoque fue- 155
rint, terrere, turbare, minari, denunciare, abdicare, terrefacere, tumultuari, conterrere, percellere, concutere, conturbare, timorem incutere. Et ſimilia quoque, exponere, clam exponere, clam tollere, efferre, exportare, ſuffurari, auferre. Et ἐκσκευάσασθαι. Demoſthenes

Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἴσως] MS. τούτου ἴσως καὶ &c. & ita emenda: melius enim cohærent: reſpondent iſta ſibi: ἐφ' οὗ εἴπεις ἂν &c. ἐπὶ τούτου ἴσως καὶ &c. Sic & mox ſemel iterumque loqui voluit: εἰκοβολεῖν vero & ante habuiſti Segm. 151. ubi & ἀμφιγνοεῖν. JUNG.

Ἐπὶ τούτῳ] Textus habet ἐπὶ τούτου, quod melius. Vide *Suidam* in εἰκοβολεῖν.

34 Ἐφ' οὗ ῥητέον] C. A. περὶ τοῦ ἀρκεῖν. KÜHN.

Ἐφ' οὗ ῥητέον] Cum ἐφ' οὗ ῥητ. novum in MS. caput, præfixo hoc lemmate: τῷ ἐκπλήττειν, (ſcilicet συνώνυμα, ut ſupra dixi ad Segm. 154.) τῷ ὑπεκθέσθαι, τῷ καίειν, τῷ ἐπράχθειν (ſcribe ἐπράχθην) τῷ ἐξήλασεν, τῷ εἰσῆλθεν, τὸ (ſcr. τῷ) ἀρκούμενος· καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς ευ διφθόγγου ἄρχεται· ſed intempeſtive hoc loco: quum deberet id ante iſta, Ταυτὸν δ' ἂν εἴη, ἐκπλήττειν &c. facere, non hic ubi particula de ἀρκεῖν tractans adhuc reliqua eſt a præcedenti capite, quod quidem MS. ſeparabat. Alias iſtam lemmatum congeriem & in ſuo invenit *Seberus* noſter. JUNG.

35 Ἀποχρῶν] Pro ἀποχρῶν, in MS. ἀποχρᾶ, quamvis accentus eraſus ſit: quod neſcio quis correxit, ad vulgatam, ni fallor, lectionem. Sed non opus eſt ut parcamus huic correctori: potius retineamus veterem lectionem, quæ ſine dubio fuit ἀποχρᾷ· id enim etiam in uſu, non ſolum alterum ἀπόχρη. JUNG.

Ἀποχρῶν] Vehementer placet *Palatini* Codicis ſcriptura ἀποχρᾷ, quam eruit *Jungermannus*: ἀποχρᾷν ſæpius eo ſenſu in *Herodoto*: id itaque vocis commodiſſimum viſum fuit augendo textui; neque alterum ἀποχρῶν placuit deleri, quia non inopportuno poſitum eſt hic loco.

36 Ἐπὶ τούτου ἐκποιεῖν εἰρ. &c.] Ἐπὶ τούτου &c. uſque ad Λυσίας abeſt a C. A. KÜHN.

Ἐπὶ τούτου ἐκποιεῖν εἰρ. &c.] MS. ἐπὶ τούτου τὸ ἐκποιεῖ εἴρηκεν ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλίδου φόνου Λυσίας· quæ vera lectio videtur, & *Polluci* reſtituenda: alteram quis ita refinxit ut ſaltem ſenſus aliquis conſtaret. Ἐκποιεῖ itaque *Lyſias* dixerit, pro ἐξαρκεῖ· de quo verbo in iſta ſignificatione & *Budæus* Comm. Gr. ling. Lubet ſaltem adſcribere ad noſtri MS. lectionem illuſtrandam *Laërtii* locum e *Theophraſti* Vita lib. V. verba nimirum *Theophraſti* ad diſcipulos, quibus animam exhalavit: ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκέτ' ἐκποιεῖ βουλεύεσθαι τί πρακτέον· ὑμεῖς δ' ἐπισκέψασθαι τί ποιητέον. Ceterum Oratio *Lyſiæ* ὑπὲρ Ἀχιλλίδου φόνου, ſupra, ubi tamen in MS. deerat hic titulus Segm. 50. etiam ut hic vulgo Ἀχιλλείδου ſcribebatur, quod itaque, ſi plus amas, retinere etiam hic potes. JUNG.

Ἐπὶ τούτου ἐκποιεῖν εἴρηται &c.] *Palatini* Codicis optimi lectiones tanquam *Helicem* quandam aut *Cynoſuram* in oculis habere decrevi, & ubique ſequutus ſum: hic integram illam lectionem, quæ in iſto MS. extat, textui redonavi. Ἐκποιεῖ ratum eſt & eximium in illa ſignificatione, qua notat hic *Pollux*: illud etiam obſervant *Gloſſæ optimæ*: Ἐκποιῶ, *ſufficio*: ſic & in *Gloſſario* MS. reperi: *Sufficio*, ἐκποιῶ. *Sufficit*, ἐκποιεῖ, ἀποχρᾷ, αὐτάρκως ἔχει. Occurrit & in acutiſſima illa atque elegantiſſima *Cebetis tabula* pag. 19. *Edit. Gron.* περὶ μὲν τούτων, ἔφη, καὶ αὖθις ἐκποιήσει διαλέγεσθαι· ita ſcilicet præſtantiſſimam lectionem reſtituit vir Eruditiſſimus *Jac. Gronovius*, quem vide, ſis, eo loco talia plura ex *Diogene* & *Polybio* notantem: ſic & in *Platone* legiſſe memini.

37 Ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλείδου φόνου] Citatur Oratio iſta & ſupra Segm. 50. SEB.

38 Ταυτὸν δ' ἂν εἴη] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ πλήττειν. KÜHN.

39 Ἀπειλεῖν, &c.] C. A. ἀπειλεῖν ἐπαπειλεῖν δεδίττεσθαι &c. ἀνατείνεσθαι (quod & C. V. habet) *intentare*, *incutere metum*: ἐπαρτᾶν ἐκφ. καὶ τὰ ἐοικότα, *& ſimilia hiſce*, malim enim hæc referre ad præcedentia. KÜHN.

Ἀπειλεῖν] Subjeci de MSS. ἐπαπειλεῖν. *Gloſſæ* Ἐπαπειλῶ, *comminor*.

40 Ἀπαγγέλλειν, &c.] MS. omittit ἀπαγγέλλειν, ἀπαγγέλλεσθαι· & eorum exempla rara ſane: nec adnotarunt aliunde viri docti, quam hinc in ea ſignificatione hæc verba. Latinum tamen *denunciare* ita adnotant pro *minari*, proferentes locum ex libr. II. Epiſt. ad Attic. 22. *volitat*, *furit*, *nil habet certi*, *multis denuntiat*, &c. Adnotavit eam ſignificationem & *Giſanius* in ſuis *Comm. ling. Lat.* & *Cic.* lib. IV. *Attic.* laudat, loco non addito: ſed hoc ex Orat. *ut aliquid reticere dicat*, *ut denunciet*, *ut liberius quid audeat*: ſic enim leg. putat, ubi vulgo: *ut denunciet*, *qui caveant ut liberius* &c. idem MS. tamen verbo auget, ἀπειλεῖν, ἐπαπειλεῖν habet: quod *Polluci* reddes. JUNG.

41 Ἀνατείνεσθαι] Ἀνατείνεσθαι. MS. SEB.

Ἀνατείνεσθαι] Repone, ut MS. noſter, ut *Seberi* habet, utque *H. Stephanus* in ſuo Codice emendaverat, ἀνατείνεσθαι. *Heſychius*: Ἀνατείνασθαι, ἀπειλῆσαι· & *Suidam* vide: ita & ex *Demoſthene* obſervant. JUNG.

Ἀνατείνεσθαι] Emendavi in textu ἀνατείνεσθαι, quod & ad oram ſui Codicis *Kühnius*.

42 Ὑπεκθέσθαι] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ ὑπεκθέσθαι vid. ſupra lib. VI. c. 47. *clam emittere*, *committere exportandum*. KÜHN.

43 Ὑπερθέσθαι] Deeſt ὑπερθέσθαι in MS. & quid ſi forte ὑπερεκθέσθαι legendum ſit? neſcio tamen: nec magis fere ſatisfacit id mihi hoc quidem loco quam vulgatum. Iſta enim fere clanculam aliamque ſubductionem & exportationem denotant. JUNG.

44 Ἐκκομίσαι] Deeſt in MS. ἐκκομίσαι. JUNG.

45 Δημοσθένης] Abſunt hæc *Demoſthenis* a C. A. uſque ad δίκην. KÜHN.

enim dixit, Agricultura enim poſt judicium exportata eſt. Similia & hæc, incendere, ardere, urere, comburere, igne vaſtare, flammis conſumere, inflammare, ignem ſubmittere, ſubdere: flammam elidere, excutere, excitare, concitare,
156 elicere. • Ipſam vero rem Homerus vocat,

Nocivum ferens incendium. ---

Tum & uſtionem aliquis dicat, magis torto vocabulo: melius autem incendium, & combuſtionem. Sed apud Hyperidem pro Lycophrone ſcriptum inveni, Aut navalium proditionem, aut palatiorum incendium, vel excidium arcis: & ſic multis in Libris ſcriptum extat. Incendens vero, forſan Incenſor dicetur, ſecundum Æſchylum, & Sophoclem: qui ſic Fabulas ſuas inſcribunt, hanc quidem Prometheum, illam vero Nau-

γὰρ εἴρηκεν, Ἡ δὲ γεωργία ἐξεσκευάσθη μετὰ τὴν δίκην. [46] Ὥσπερ οὖν καὶ τάδε, καίειν, φλέγειν, ἐκφλέγειν, [47] καταφλέγειν, ὑποπρῆσαι, καταπρῆσαι, ἐμπρῆσαι, [48] ὑφεῖναι πῦρ, πῦρ ὑφάψαι, [49] ἐκτρίψαι φλόγα, ἀνεῖναι φλόγα, ἐκριπίσαι, ἀνερεθίσαι, ἐγεῖραι, διεγεῖραι· • τὸ 156
δὲ πρᾶγμα Ὅμηρος μὲν ἔφη,

[50] Φλέγμα κακὸν φορέουσα. ---

[51] καὶ καῦμα δ' ἂν ὁμοίως εἴποι τις βιαζόμενος· βέλτιον δὲ ἐμπρησμὸς, καὶ [52] πυρκαϊά· ἐν μέντοι [53] τῷ [54] Ὑπερίδου ὑπὲρ Λυκόφρονος εὗρον γεγραμμένον, Ἢ νεωρίων προδοσίαν, ἢ ἀρχείων [55] ἐμπυρισμὸν, ἢ κατάληψιν ἄκρας· [56] καὶ οὕτω γέγραπται ἐν πλείοσι βιβλίοις· ὁ δὲ ἐμπρήσας [57] τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο, κατὰ Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα, οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα· [58] τὸν μὲν, τὸν Προμηθέα, τὸν δὲ, τὸν Ναύ-

46 Ὥσπερ οὖν &c.] Οὖν abeſt a C. A. ut & καταφλέγειν, & mox ſimiliter καταπ. ἐμπρῆσαι. KÜHN.

47 Καταφλέγειν] Deeſt in MS. καταφλέγειν, & ſtatim deſunt, καταπρῆσαι, ἐμπρῆσαι. JUNG.

48 Ὑφεῖναι πῦρ, ὑφάψαι] MSS. πῦρ ὑφάψαι, ἐκτρίψαι φλόγα, ἀνεῖναι φλόγα, ἐκριπίσαι. KÜHN.

Ὑφεῖναι πῦρ, ὑφάψαι] MS. ὑφεῖναι πῦρ, πῦρ ὑφάψαι ἐκτρ. JUNG.

Ὑφεῖναι πῦρ] Plenius e MSS. ſequentem loquendi formulam exhibui: πῦρ ὑφάψαι. Πῦρ ἀνάψαι τοῦ μὴ ἁλῶναι, inquit *Libanius* de vita ſua p. 50.

49 Ἐκτρίψαι φλόγα] MS. φλ. ἀνεῖναι φλόγα, ἐκρ. SEB.

Ἐκτρίψαι φλόγα] MS. tam noſter, quam *Seberi* auctior, φλόγα ἀνεῖναι, φλόγα ἐκρ. id eſt, *emittere flammam. Heſych.* Ἀνεῖναι, ἀφεῖναι, ἀνιέναι, στρέφειν, ἀναπείειν. *Suidas*: Ἀνεῖναι, ἀφεῖναι, καὶ ἀνεῖναι κύβον, ἀντὶ τοῦ ἀναρρίψαι κύβον. JUNG.

Ἐκτρίψαι φλόγα] MSS. adminiculo textum auxi illa phraſi ἀνεῖναι φλόγα. Ἐκτρίβειν φλόγα proprie dicitur qui concuſſis lapidibus ignem elicere tentat: eleganter *Xenophon Cyrop.* libr. II. ἐπεὶ ἔκ γε σοῦ πῦρ, οἶμαι, ῥᾷον ἄν τις ἐκτρίψειεν, ἢ γέλωτα ἐξαγάγοι.

50 Φλέγμα κακὸν] *Iliad.* φ, 337. vide & *Plutarch.* in Vit. *Homeri.* SEB.

51 Καὶ καῦμα δ' ἂν εἴποι τις] C. A. ὅμοιως καὶ καῦμα δ' ἂν εἴπ. KÜHN.

Καὶ καῦμα δ' ἂν εἴποι τις] Iterum ex MS. noſtro plenius ſcribe, qui habet: καὶ καῦμα δ' ἂν ὁμοίως εἴποι τ. β. JUNG.

Καὶ καῦμα δ' ἂν] Aberat in editis ὁμοίως, quod e MSS. reduxi.

52 Πυρκαϊά.] Poſt πυρκαϊὰ in C. A. eſt ὁ δὲ ἐμπρήσας &c. KÜHN.

53 Τῷ] Male MS. τὸ, pro τῷ. JUNG.

54 Ὑπερίδου ὑπὲρ Λυκόφρ. &c.] MS. Ὑπερείδου ὑπὲρ Λ. εὕρηκα γεγρ. ἢ νεωρίων πρ. ἢ ἀρχ. ἐμπυρισμὸν, &c. & νεωρίων reponam lubens: ut ſupra Segm. 28. & *Harpocratio*, νεώρια. Alterum vero ἐμπυρισμὸν quoque credo ſcribendum, & id ipſum eſſe, quod *Noſter* ait οὕτω γεγράφθαι ἐν πλείοσι βιβλίοις· nec enim ἐμπρησμοῦ exemplum videtur adferre: ſed χρήσιν, in qua aliud huc pertinens vocabulum, nempe ἐμπυρισμός· quod cum in pluribus, non tamen omnibus, libris ita legi ait: forte & in quibuſdam ἐμπρησμὸν pro eo ſcriptum ſuſpicari non abſurde, credo, poſſumus. Et certe confirmat noſtram ſuſpicionem, & MS. lectionem ſatis *Phrynichus* illud *Hyperideum* reprehendens II. Eclog. Attic. Ἐμπυρισμός· ait, οὕτως Ὑπερίδης ἠμαλδυμένως· δέον ἐμπρησμὸς λέγειν· Doctiſſ. *Nunneſius* hunc inſignem *Pollucis* locum non legerat: quum ad *Phrynich.* adnotet: *idem Phavorinus ex hoc loco repetit*: *nihil ceteri*: qui tamen alias ſtudioſe *Pollucem* excuſſit. JUNG.

Ὑπερίδου ὑπὲρ Λυκόφρονος] Aliquoties a noſtro illam orationem nominatam obſervat in *Attica Bibliotheca Meurſius*: nos alibi diximus. In ipſis *Oratoris* verbis νεωρίων repoſui: ſed tamen de affinitate ſcripturæ ι & ει nuper adnotaſſe memini: alibi vero de ipſis νεωρίοις, quam ego vocem a pleriſque quidem per ι ſolum exaratam reperi.

55 Ἐμπρησμὸν] Ἐμπυρισμὸν C. V. KÜHN.

Ἐμπρησμὸν] Sanequam præferendum eſt longe, quod e MSS. reſtitui, ἐμπυρισμόν· ego me recordor non ſemel in ſcriptis patrum mentionem factam legiſſe τοῦ τῶν ὅλων ἐμπυρισμοῦ, illius incendii, quo poſt ultimum illud atque tremendum Dei T. O. M. judicium, cognitamque ſingulorum hominum cauſam, mundum conflagraturum Chriſtiani credimus.

56 Καὶ οὕτω γέγραπται] C. V. ἐγέγραπτο. KÜHN.

Καὶ οὕτω γέγραπται] MS. καὶ οὕτως ἐγέγραπτο ἐν πλ. β. JUNG.

57 Τάχ' ἂν πυρκαεὺς] MS. τάχα ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο· illi vero πυρκαεὺς alia manu ſuprapoſitum ι, ut eſſet πυρκαϊεύς· quaſi id a πυρκαϊᾷ ita rectius oriretur: certe ὀνομάζοιτο, non ὠνομ. emendare debes apud *Pollucem*. JUNG.

58 Τὸν μὲν, τὸν Προμ.] C. A. τὸν μὲν Προμηθέα. KÜHN.

Τὸν μὲν, τὸν Προμ.] MS. τὸν μὲν, Προμ. ſine altero τὸν· quæ ſequuntur tamen ut vulgo habet. Quod itaque ad *Æſchyli Prometheum* Πυρκαῆ, ſive Πυρκαέα attinet, cum alias Πυρφόρον nominari ait *G. Canterus* VII. Nov. Lect. 21. ubi *Æſchylum* in ſcenam ter produxiſſe *Prometheum* docet, ſemel πυρφόρον, iterum δεσμώτην, tertio λυόμενον· vide & *Magnum Caſaubonum* lib. I. de *Satyr. Poëſi* c. 5. ubi docet hunc *Prometheum* fuiſſe drama *Satyricum*, cujus noſter *Pollux* hic meminit. Antea III. *Athen.* 9. ubi docebat & *Epicharmum* apud *Athenæum* laudari ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ, videbatur ſentire quaſi hæc πυρκαεὺς Προμηθεὺς *Æſchyli* alia ab aliis ejuſdem *Tragici Prometheis* foret. Ejuſdem dramatis titulum & infra X, 64. ex MS. reſtituemus. De altero vero dramate *Nauplio* πυρκαεῖ *Sophoclis* vid. eundem VII. *Athen.* 4. & *G. Canterus* dicto lib. VII. Nov. c. 21. quoque meminit, rationem inſcriptionis exponens. JUNG.

Τὸν μὲν, τὸν Προμηθέα, &c.] De his utriuſque ſum-

πλιον. [59] Ἔστι δὲ εἰπεῖν, ἐπράχθη, ἐξεπράχθη, κατεπράχθη, εἰργάσθη, κατειργάσθη, ἐτελέσθη, ἐξετελέσθη, συνετελέσθη, [60] ἐτελεσιουργήθη, συνετελεσιουργήθη, ἐκβέβηκεν, ἀποβέβηκε, διῳκήθη· τὸ γὰρ ἐδράσθη, καὶ ἐτολμήθη, ἑτέρας
157 ἐστὶ χρείας· * [61] τὸ δὲ πρᾶγμα, πρᾶξις, τέλεσμα, τέλος, συντέλεια, [62] τελεσιουργία, [63] συντελεσιουργία, τὸ [64] ἐκβὰν, τὸ ἐκβεβηκὸς, [65] τὸ ἀποβεβηκὸς, διῳκημένον· καὶ ὁ ἀνὴρ, [66] πράττων, καταπράττων· ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ δρῶν, ἐργαζόμενος, [67] ἀπεργαζόμενος, τελῶν, συντελῶν, [68] τελεσιουργῶν, τελεστικὸς, τελεσιουργὸς, τελεσιουργικὸς, διοικητὴς, διοικητικός. [69] Καὶ μὴν καὶ τάδε ἂν εἴποις, ἐδίωξεν, ἤλασεν, [70] ἐξήλασεν, ἐφυγάδευσε, μετεστήσατο, ἐξεπέμψατο, [71] ὑπερώρισε. Δημοσθένης δὲ εἶπε καὶ

plium. Licet præterea dicere, factum eſt, confectum eſt, tranſactum eſt, operatum eſt, elaboratum eſt, finitum eſt, ad finem perductum eſt, manus ſuprema impoſita eſt, abſolutum eſt, ad umbilicum pervenit, perfectum eſt. Ἐδράσθη enim, & ἐτολμήθη, alterius ſignificationis eſt. * Res vero ipſa, factio, abſo- 156
lutio, finis, confectio, perfectio, elaboratio. Ad finem pervenire, ad finem perductum, abſolutum, exornatum. Et ipſe Vir, faciens. Licet quoque dicere, agens, operans, elaborans, finiens, perficiens, conficiens, abſolvens. Perfector, confector, diſpoſitor, elaborator. Tum & hæc dices, perſecutus eſt, egit, exegit, fugavit, pepulit, relegavit, ejecit. Demoſthenes, etiam Exterminavit,

mi Tragici fabulis adire potes *Meurſii Sophoclem* & *Æſchylum*, ubi hoc præcipue *Pollucis* noſtri loco utitur: & ille vero vir doctiſſimus, niſi me fallo, diverſas exiſtimat utraſque tragœdias *Æſchyli* Προμηθεὺς Πυρκαεύς, & Πυρφόρος, ſecus ac *Canterus*, qui ſibi colligere videtur ex his *Onomaſticographi* verbis eundem eſſe Προμηθεὺς Πυρφόρος & Πυρκαεύς· quod tamen, me judice, non liquide conſtat ex *Auctore* noſtro: & equidem ipſe lubens eorum partibus accedam, qui diverſas ſentiunt tragœdias eſſe: Προμηθεὺς enim πυρφόρος, qui ignem ætheria domo ſubductum fraude mala gentibus intulit, ut cum Lyricorum principe loquar: Πυρκαεὺς autem, ὁ ἐμπρήσας, qui excitat incendium, ut *Sophoclis* Ναύπλιος Πυρκαεὺς, aut ignem facit: ſic igitur hac fabula docuiſſe ſentio de illati mortalibus ignis uſu, quæque utilitas exinde, monſtrante *Prometheo*, redundarit ad homines; ut itaque totam *Promethei* hiſtoriam, ſeu fabulam dicere mavelis, exhibuerit in ſcena atque docuerit *Æſchylus*, Προμηθεὺς Πυρφόρος, Πυρκαεύς, Δεσμώτης, Λυόμενος. Arbitretur eruditus lector.

59 Ἔστι δὲ εἰπεῖν] Titulus eſt in C. A. περὶ συνωνύμων τοῦ ἐπράχθη. KÜHN.

60 Ἐτελεσιουργήθη] C. A. συνετελεσιουργήθη. KÜHN.

Ἐτελεσιουργήθη] Pro ἐτελεσιουργ. MS. συνετελεσιουργήθη· putem utrumque ſcripſit *Pollux*; ſequitur enim ab utroque πρᾶγμα, & τελεσιουργία & συντελεσιουργία mox. JUNG.

Ἐτελεσιουργήθη] MSS. adminiculo ditior eſt ſequenti verbo συνετελεσιουργήθη *Pollux*. Τελεσιουργεῖσθαι in *Heſychio*, τελειοῦσθαι ἐν ἔργῳ, & Τελεσιουργία, τὸ τέλειον πᾶν ἔργον· frequens eſt id verbi in ſanctis patribus, *Dionyſio Areopagitæ* præ ceteris: *Gloſſæ*: Τελεσιουργία, *perfectio*. Sed equidem miror, qui non meminerit in hac recenſione notiſſimi verbi ἀποτελεῖν *Auctor* noſter, unde deſcendit ἀποτέλεσμα, *ex opere facto corpus aliquod perfectum*, uti de Verb. Signif. §. 5. *Labeo* exponit: in memoriam tamen revocandum eſt prudentiſſimum illud, non omnia nos omnes poſſe. Quod autem e veſtigio *Pollux* adnotat alterius eſſe uſus ἐδράσθη & ἐτολμήθη, verum eſt: prius autem ἐδράσθη de rebus fortiter atque animoſe peractis uſurpari ſolet; unde quoque δραστήριον appellant, qui rebus perite & fortiter gerendis idoneus eſt; ſic itaque πανοῦργος, cum bono ſenſu ſumitur, exponunt Grammatici: & appoſite *Cinnamus* lib. III. Hiſtor. de *Rogerio*: δραστήριος δὲ ἄλλως, καὶ ῥέκτης (hanc tibi vocem rariorem obſerva, quam ego cum altera ſimili confuſam video in *Heſychio*: Ῥεκτὸς, ἀνδρεῖος, ἢ χιτών· etenim ῥέκτης dicitur ἀνδρεῖος, ῥεκτὸς vero *tunica* *recta*) δεινός τε πράγματα ἅψαι, καὶ τὰ καθεστηκότα κινῆσαι δεξιός· creber eſt illius vocis uſus in recentioris ævi ſcriptoribus: ſic enim & *Proclus Diadochus* ſæpius.

61 Τὸ δὲ πρᾶγμα] MS. τὰ δὲ πράγματα. SEB.

Τὸ δὲ πρᾶγμα] C. A. τὰ δὲ πράγματα, πρᾶξις. KÜHN.

Τὸ δὲ πρᾶγμα] MS. noſter, ut *Seberi*, τὰ δὲ πράγματα, πρᾶξις &c. JUNG.

62 Τελεσιουργία] Abeſt τελεσιουργία a C. A. KÜHN.

63 Συντελεσιουργία] Συντελεσιουργία in MS contextus non habet, ſed id, ut inſeratur, ad oram adſcriptum eſt. JUNG.

64 Ἐκβὰν] MS. ἐκβᾶν. JUNG.

65 Τὸ ἀποβεβηκὸς, τὸ διακ.] MS. τὸ ἀποβ. τὸ διῳκημένον & incepit hoc ultimum refingere, non tamen refinxit, neſcio quæ manus, addiditque in margine, τὸ διακείμενον, ut iſti poſtponeretur tamen. Et certe τὸ διῳκημένον non omittendum erat, tuque id *Polluci* repone, ut a quo fuit jam διῳκήθη & mox διοικητὴς, διοικητικός. Altero facilius careamus, quod nullum alias hic cognitorem habet: nec illud tamen ego moveo loco, quamvis id alteri fecit. JUNG.

Τὸ ἀποβεβηκὸς, τὸ διακείμενον.] Ineptum eſſe hoc loco διακείμενον vel lippus agnoverit: itaque *Jungermanno* obſecutus διῳκημένον reſtitui de Codice *Palatino*.

66 Πράττων.] C. A. ἀνὴρ, πράττων καταπράττων. KÜHN.

Πράττων.] MS. auctior vocula habet, πράττων, καταπράττων· ἔστι δὲ &c. quam *Polluci* redonabimus: ejuſdem verbum κατεπράχθη Segm. præced. præceſſit. JUNG.

Πράττων.] MSS. opera locupletior evaſit hic *Pollux*, addito nimirum vocabulo καταπράττων, cui convenit ὁ δραστήριος.

67 Ἀπεργαζόμενος] Deeſt in MS. ἀπεργαζόμενος. JUNG.

68 Τελεσιουργῶν] C. A. συντελεσιουργῶν τ. τελεσιουργὸς, διοικητὴς δ. KÜHN.

69 Καὶ μὴν καὶ τάδε] C. A. titulus περὶ συνωνύμων τοῦ ἐξήγαγεν, omiſſis verbis, καὶ μὴν καὶ τάδε ἂν εἴποις, pro quibus habet, ἔστι δὲ εἰπεῖν ἐδίωξεν ἤλασεν ἐφυγάδευσε μ. ἐ. περιώρισε. &c. KÜHN.

70 Ἐξήλασεν] Deeſt in MS. ἐξήλασεν. JUNG.

71 Ὑπερώρισε.] MS. περιώρισε. SEB.

Ὑπερώρισε.] MS. noſter ut *Seberi*, περιώρισε, pro vulgato ὑπερώρισε· utrumque rectum: certe de vulgato ſequitur mox πρᾶγμα. JUNG.

Ὑπερώρισε.] Eſt apud *Plutarchum* de vitis X. Rhe-

di-

dixit. Et Hyperides, extorrem fecit, expulit, projecit, excuſſit. Thucydides
158 vero, perſecutione pepulit. • Ipſa vero res, perſecutio, actio, fuga, exterminatio, ejectio, pulſio, error. Et vir, exul, extorris, errans, errabundus: ab aliis vero, participia. Tragicum vero eſt illud Sophoclis, *Διωκτὸς*, pro perſecuto. Expulſus vero, exactus, pulſus, fugatus, exterminatus, ejectus, relegatus, & errans. Similia ſunt & illa, intravit, advenit, ingreſſus eſt, incurrit, accurrit, illatus eſt, irrepſit, in-

ἐξώρισε· καὶ Ὑπερίδης [72] ἀφώρισεν· ἐξέβαλεν, ἀπέρριψεν, ἐξέρριψε. Θουκυδίδης δὲ καὶ τὸ [73] ἐξεδίωξεν εἴρηκε·
• [74] τὸ δὲ πρᾶγμα, δίωξις, ἔ- 158
λασις, φυγὴ, [75] ὑπερορισμὸς, ἐκβολὴ, μετάστασις, πλάνη· [76] καὶ ὁ ἀνὴρ φυγὰς, [77] ἐξόριστος, ἀλήτης, [78] πλανήτης, πλάνης· ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν μετοχαί· [79] τραγικὸς δὲ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διωκτός· [80] ἐληλαμένος δὲ, καὶ ἐξεληλαμένος, καὶ ἀπεληλαμένος, καὶ πεφυγαδευμένος, καὶ ὑπερωρισμένος, καὶ ἐκβεβλημένος, καὶ [81] ἀπερριμμένος, [82] καὶ ἐξερριμμένος, [83] καὶ μεθεστηκὼς, καὶ πεπλανημένος. [84] Προσόμοια καὶ ταῦτα, εἰσῆλθεν, [85] ἐπῆλθεν, ἐπεισῆλθεν, εἰσέδραμεν, [86] ἐπεισέδραμεν, εἰσεκώμασεν, [87] εἰσεφθάρη, εἰ-

torum. Illud autem *Demoſthenicum* ἐξορίζειν uſurpat & *Cteſias*: ἐξορίζεται Ἀρτοξάρης· indeque apud eundem ἐξορία de exilio dicitur. Ἐξελαύνειν, *exilio multare, in exilium ejicere*, creberrimi uſus: *Æſchines* Ep. 3. ἐξ ἧς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας, ἐξηλάθη.

72 Ἀφώρισεν.] MS. Ἀφώρησεν. JUNG.

73 Ἐξεδίωξεν] Verba *Thucydidis* ſunt lib. I. ſtatim poſt procemium: τὰ δὲ τελευταῖα πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου, δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατούς· loquitur de Epidamniis. JUNG.

74 Τὸ δὲ πρᾶγμα] C. A. πρᾶγμα δὲ &c. KÜHN.

75 Ὑπερωρισμὸς] MS. ὑπερορισμός. SEB.

Ὑπερωρισμὸς] MS. tam noſter quam *Seberi* ὑπερορισμός· & ſic certe vulgata vox emendanda eſt, ut jam quoque in meo Codice feceram. Sic & mox ἐξόριστος ſcribe, ut idem noſter MS. & *Seberus* etiam jubet. JUNG.

Ὑπερωρισμὸς] Per ω vulgo & hoc & paulo ſequens ἐξώριστος ſcriptum erat; utrumque, ſic uti decuit, mutavi. *Heſychius*: Ἐξορίζομεν, ἐξόριστος, τῶν ὅρων ἐκτός.

76 Καὶ ὁ ἀνὴρ φυγὰς] C. A. ὁ ἀνὴρ φυγάς. KÜHN.

77 Ἐξώριστος] Leg. ἐξόριστος. SEB.

78 Πλανήτης] C. V. πλάνης. KÜHN.

Πλανήτης.] MS. πλάνης· a nova manu autem correctum juxta vulgatum πλανήτης· ſed & πλάνης invenitur. *Suidas*: Πλάνης πλάνητος, ὥσπερ πλάνης ἄνθρωπος, κατὰ βίου πρόφασιν πορευόμενος· ἀντὶ τοῦ πλανήτης· & ex *Plutarchi* vita *Alcib.* πλάνητος καὶ φυγάδος junctum adnotant: & ex *Sophoclis Oedip. Tyran.* ποιμὴν γὰρ ἦσθα, κἀπὶ θητείᾳ πλάνης· non tamen vulgatum mihi diſplicere poteſt, retineamque potius. JUNG.

Πλανήτης.] Non equidem erit quiſquam, qui vocem illam πλανήτης jure merito reprehendat, aut vitii ſuſpectam habeat, quippe quæ meliorum auctorum uſu ſit trita, & *Pollucis* inſtituto congruat egregie: ut tamen addubitemus, Codicum MSS. facit auctoritas, in quibus eſt πλάνης· & illam vocem ſibi minus notam in faciliorem aliam atque notiorem librariorum ignorantia mutavit: quidni vero hoc ipſis accidiſſe putemus, cum & optimus *Schefferus* e capite 29. lib. III. V. H. *Æliani* vocabulum hoc alio ſuppoſito eliminarit: εἶναι γὰρ πλάνης, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος &c. ſed id quo jure ab ipſo ſit factum eruditiſſimi *Kühnii* te docebit *Index*, ubi vocem illam πλάνης adductis auctorum locis comprobat. Itaque non potui non ratius id vocabulum in textum recipere, ſuoque, unde delapſum erat, loco reſtituere: porro jungit *Pollux* noſter πλάνητα τῷ φυγάδι, *exuli*, commode ſane, ſiquidem exules, non niſi vagabundi homines habeantur; vidimus itaque in *Æliani* loco copulata πλάνης & πατρίδος ἐστερημένος. *Themiſtocles* Ep. 14. Εἰ δ' ἐγὼ μὲν φυγὰς ὅποι ποτὲ γῆς ἀλώμενος· ſic enim cum *Caryophyllo* legendum cenſeo: & illa quidem vox φυγὰς in ejus epiſtolis occurrit creberrime.

79 Τραγικὸν δὲ &c.] MS. τραγικὸς γάρ. SEB.

Τραγικὸν δὲ &c.] C. A. τραγικὸς δὲ ὁ π. &c· ἐληλασμένος δὲ καὶ πεφυγαδευμένος κ. ὑ. ἐκβεβλ. ἀπ. μεθεστηκὼς π. KÜHN.

Τραγικὸν δὲ &c.] MS. τραγικὸς δὲ ὁ π. Σοφ. διωκτός· ut & MS. *Seberi* habet: & ita emendandum videtur: amat enim & ſic loqui: ſic ſupra in MS. Segm. 147. βελτίων δὲ ὁ ὑπερορῶν· & Segm. 151. ὁ γὰρ ἐθήμων, ὑπομόχθηρος· JUNG.

Τραγικὸν δὲ &c.] In textu reſtitui τραγικὸς, ad genium ſcriptionis *Pollucea*. Paulo poſt, de quo monere operæ ferme pretium non ſit, ante πεπλανημένος interſerui καί.

80 Ἐληλαμένος] MS. ἐληλασμένος καὶ πεφυγαδ. &c. omiſſis δὲ καὶ ἐξελ. καὶ ἀπελ. Vulgata mutari non eſt opus: *Heſych.* ἐληλαμένον· ἐλήλατο, ἐλήλασεν &c. ἐλήλαται, συνέχεται &c. quod ultimum ita & *Suidas*: vid. & *Etymologicon* in ἐλήλατο & ἐληλάμενος· ita enim προπαροξυνθῆναι vult poſt ἀποβολὴν τοῦ σ. quum antea ἐληλασμένος recte ſcriberetur; quod ita ex *Herodiano* tradit & in ἀκαχήμενος· cujus regula ſi vera & hic ἐληλάμενος, & ἐξεληλάμενος & ἀπεληλάμενος, ſemper proparoxytone ſcribendum fuerit. JUNG.

81 Ἀπερριμμένος] MS. ἀπερριμμένος. JUNG.

82 Καὶ ἐξερριμμένος] MS. omittit καὶ ἐξερρ. JUNG.

83 Καὶ μεθεστηκὼς] MS. habet καὶ μεθεστηκὸς (ſed correctum repoſito ὼς) καὶ πεπλανημ. & ſupple, quamvis hoc exiguum, καὶ ante πεπλ. in vulgatis, ne hoc ſolum careat iſta particula ductrice. JUNG.

84 Προσόμοια καὶ ταῦτα] Abſunt a C. A. titulum, περὶ συνωνύμων τῷ εἰσῆλθεν ſtatim excipit, ἔστι δὲ εἰπεῖν εἰσῆλθεν εἰσέδραμεν ἐπ. εἰσκεκώμακεν ἐπεισέρρηκεν (leg. ἐπεισέρρυκεν) εἰσπεπήδηκεν εἰσεκυλίσθη ἐπ. κ. τ. π. κατέσχηκε εἰσέπεσεν. C. V. ſic etiam. KÜHN.

85 Ἐπῆλθεν] Deeſt in MS. ἐπῆλθεν & forte recte. JUNG.

86 Ἐπεισέδραμεν] Poſt ἐπεισέδραμεν, MS. ad oram habet ſequens εἰσεκώμασεν, ut insereretur nota addita: in contextu ipſo habet, εἰσκεκώμακεν, quod addendum quoque videtur, ea forma qua ſequens εἰσπεπήδηκεν. Sed nec ἐπεισκεκώμακεν mihi veriſimile a *Polluce* omiſſum, quum hæc incipiant ab εἰς & ἐπεισ. præſertim quum apud *Platonem* libr. VI. de *Rep.* ſit ἐπεισκεκωμακότας· locum qui eſt paulo longius a fine illius libr. VI. habes apud *Budæum* Comm. gr. ling. ubi & alia exempla hujus verbi. JUNG.

87 Εἰσεφθάρη, εἰσερρ.] MS. omittit εἰσεφθάρη, εἰσέρρηκεν· interpoſuit autem forte *Pollux* poſt εἰσεφθάρη etiam ἐπεισεφθάρη, ut in aliis hinc ſolet: ſtatim habet MS. ἐπεισήρρηκεν· multa hic corrupta: emenda locum hunc: εἰσεφθάρη (ἐπεισεφθάρη) εἰσήρρηκεν, ἐπεισήρρηκεν· nam quamvis apud *Heſychium* legatur, Εἴρησεν, εἰσεφθάρη· ex ſerie tamen literarum apud eximium iſtum *Gloſſarium* ſcribendum patet, Εἰσήρρησεν, εἰσεφθάρη· nec aliter finit etiam *Suidas*, qui ait: Εἰσήρρησεν, εἰσεφθάρη. Ἀριστοφάνης· ἀφ' οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν· εἰσεπήδησεν· & cetera pluſcula quæ ipſe videas *Agathias* lib. V. de peſte, ἐξ οὗ &c. ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς

σῄῤῥηκεν, ἐπεισῄῤῥηκεν, εἰσπεπήδηκεν, [88] ἐπεισ-
159 πεπήδηκεν, [89] εἰσεκυκλήθη, ἐπεισεκυκλήθη· * κα-
τέλαβε τὴν πόλιν, [90] κατέσχεν, [91] ἐπεισέπεσεν εἰς
τὴν πόλιν, [92] ἐπαφείθη τῇ πόλει· ὥσπερ πνεῦμα,
ἢ πῦρ, ἢ σκηπτὸς, ἢ νέφος, ἢ χάλαζα, ἢ χιὼν,
ἢ [93] νόσημα· [94] καὶ καθ' ἕτερον σχηματισμὸν
[95] ταυτὸν, τῇ πόλει [96] προσέβαλε, προσέῤῥιψεν,
ἐπαφῆκε, προσήνεγκε, προσέῤῥηξε, προσῄῤῥα-
ξεν. [97] Ἀράμενος, [98] ἐνεγκὼν, [99] ἀνενέγκων, ἀνα-
θέμενος, ἀνακουφίσας, [100] ἐπαιρόμενος, βαστά-
ζων, φορῶν, ἀχθοφορῶν, φέρων, ἀναφέρων·
καὶ τὸ φερόμενον, ἄχθος, καὶ φορτίον, καὶ φόρη-
μα· ὁ δὲ μισθὸς, φορεῖον, καὶ [1] φέρετρον, καὶ [2] κό-
μιστρον, καὶ φορά· ὥσπερ καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀχ-
θοφορία, καὶ [3] φορά· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων,
160 [4] εὐτελέστερα ἢ σκληρότερα. * [5] Ταῦτα τῇ διανοίᾳ
διάφορα σημαίνοντα, προσέοικε τῷ τῆς λέξεως
σχήματι, εὐαρμοστία, εὐρυθμία, εὐήθεια, [6] εὐ-
τραπελία, εὐπραγία, εὐπρέπεια, εὐταξία, εὐ-

troiit, ſeſe inſeruit, inſiliit, inſultavit,
intruſus eſt, vi irrupit. * Urbem oc- 159
cupavit, obtinuit, in urbem irruit: im-
miſſus eſt in urbem veluti ventus, ignis,
fulmen, nubes, grando, nix, peſtis.
Et alia orationis figura: hoc urbi incuſ-
ſit, immiſit, injecit, intulit, illiſit, in-
fregit. Ferens, inferens, adferens, ſub-
levans, levans, tollens, bajulans, por-
tans, onera ferens, ſufferens. Et id
quod fertur, onus, ſarcina, pondus.
Merces vero, φορεῖον, φέρετρον, & κόμι-
στρον, atque φορά. Quemadmodum &
ipſum opus, onerum geſtatio, & latio:
quæ enim ab aliis derivantur, ſordidio-
ra ſunt: * Hæc vero ſignificationem di- 160
verſam habentia, orationis figura con-
veniunt: concinnitas, conſonantia,
ſimplicitas, bona conſtitutio, urbani-
tas, proſperitas, decor, ſucceſſus fœ-

εἰσῄῤῥησεν οἰκουμένῃ· quod paulo ante dixerat ἐνέπεσε. Et ut formam penitius cognoſcas, adſcribo & ex *Etymologico Magno*: Εἰσῄῤῥησεν, εἰσεφθάρη, εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν· εἰσρῶ τὸ εἰσέρχομαι ὁ μέλλων, εἰσρήσω· ὁ ἀόριστος, εἰσέῤῥησα, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, εἰσῄῤῥησα· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα· ἢ ἐκ τοῦ εἰσέῤῥω. JUNG.

88 Εἰσεπεπήδηκεν] Iterum hic corruptum vocabulum: male vulgo εἰσεπεπήδηκεν eſt, quod a præcedenti εἰσπεπήδηκεν diſtat ſaltem una littera plus corrupta. Tu ſcribe ut in noſtro MS. eſt: εἰσπεπήδηκεν, ἐπεισπεπήδηκεν· idque & in Codice meo olim ita correxeram, reliquis ita τῷ σχήματι τῆς λέξεως parili admonentibus. JUNG.

Εἰσεπεπήδηκεν] Inepte: reponendum enim ἐπεισπεπήδηκεν, quod in *Polybio* legi. *Kühnius* ad oram ſui Codicis neſcio qua de ratione dederit εἰσέῤῥυκεν & ἐπεισέῤῥυκεν, ſiquidem haud dubie reſtitui debeat, ut eleganter oſtendit *Jungermannus* noſter, εἰσῄῤῥηκεν & ἐπεισῄῤῥ.

89 Εἰσεκυκλήθη] MS. εἰσεκυλήθη· ſed male, quum ſequatur etiam in MS. ἐπεισεκυκλήθη. Inde εἰσκύκλημα habuiſti ſupra IV, 128. fuere enim hæc verba apta ſcenis plerumque. Sic *Heliodorus* lib. II. Æthiop. inde metaphora ſumpta: ἐπεισόδιον δὴ τοῦτο, οὐδὲν φασὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ἐπεισκύκλησας. *Lucianus* lib. πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν· ὧν ἀμελήσαντες οἱ πολλοὶ, τὰ μηδὲν προσήκοντα ἐπεισκυκλοῦσιν. JUNG.

90 Κατέσχεν] MS. κατέσχηκεν, pro vulgato κατέσχεν· nec poſtponam vulgato. JUNG.

91 Ἐπεισέπεσεν] MS. εἰσέπεσεν εἰς &c. pro vulgato ἐπεισέπεσεν &c. quod tamen non mutem, niſi putes utrumque *Pollucem* attuliſſe. JUNG.

92 Ἐπαφείθη] MS. ἐπαφήθη· ut ſæpe hoc verbum ſcribit: ut ſupra VIII, 19. ἀφῆναι, alibi. JUNG.

93 Νόσημα.] Sic περὶ λοιμώδους νόσου *Agathias*, ut modo dixi, εἰσῄῤῥησεν. JUNG.

94 Καὶ καθ' ἕτερον σχ.] MS. καὶ κατὰ ἕτ. σχ. omiſſo mox ταυτόν. JUNG.

95 Ταυτὸν] Abeſt a C. A. dein τῇ π. π. πρὸς ἐπ. &c. KÜHN.

96 Προσέβαλλε] MS. προσέβαλε. SEB.

Προσέβαλλε] MS. τῇ π. προσέβαλε· quod & in *Seberi* MS. & emenda ita ſis, eodem tempore quo alia ſequuntur. JUNG.

Προσέβαλλε] Προσέβαλε textus habet: vocibus a *Polluce* enumeratis addere poſſis ex *Hippocratis* Epiſt. I. προσεπέλασε· νοῦσος προσεπέλασε τοῖς ἡμῶν στρατεύμασι. Pertinet ad ſuperiora: ὥστε τὸ στράτευμα αὐτέης πολλοὶ κεραυνοὶ ἐνέπεσον, in πρεσβευτικῷ *Theſſali*.

97 Ἀράμενος] Titulus hic eſt in C. A. περὶ συνωνύμων τῷ ἀράμενος. KÜHN.

98 Ἐνεγκὼν] MS. ἐνεγκῶν, omiſſo ἀνενεγκών· illud primum ἀράμενος, potius Ἀράμενος prima littera majore fac, ut planius intelligas hic quaſi novum Segmentum, ut etiam in recenſione capitum ſupra Segm. 5. & in lemmate MS. paullo ante peculiariter συνώνυμα τῷ ἀράμενος habes. Leviſſimum hoc, ſed admonuiſſe quid noceat? JUNG.

99 Ἀνενέγκων] Abeſt a C. A. ἀνενέγκων. KÜHN.

100 Ἐπαιρόμενος] MS. ἐπαιράμενος, pro ἐπαιρόμενος· unde quis forte potius corrigat ἐπαράμενος. JUNG.

1 Καὶ φέρετρον] Abſunt a C. A. καὶ ut & ὥσπερ mox. KÜHN.

Καὶ φέρετρον] Supra VII, 133. φόρετρον, & in MS. φέρτρον, ut & *Heſychius* habet. JUNG.

Καὶ φέρετρον] Vereor, ut ſcribendum ſit, φόρετρον· φέρετρον enim alia res eſt, *capulus* in *Gloſſis*: & libr. VII. φόρετρον non φέρετρον legebamus: *Philoxenus*: φόρετρον, *vectura*: utitur Romana voce *Plautus Moſtell.* Act. III. Scen. 2. interrogat *Theuropides*: *quanti hoc emeras?* reſpondet autem *ſimo*: *Tris minas pro iſtis duobus præter vecturam dedi*; & plus una vice eadem illa vox occurrit in Jure Romano.

2 Κόμιστρον] MS. κόσμιστρον. JUNG.

3 Φορά.] Exempla in hac ſignificatione ſupra protulit VII, 133. &c. JUNG.

4 Εὐτελέστερα.] C. V. εὐτελέστερα ἢ σκληρότερα· leg. σκληρότερα. KÜHN.

Εὐτελέστερα.] MS. noſter auctior: εὐτελέστερα ἢ σκληρότερα· quæ ſupplere potes: ſic durum eſſet ſi a βαστάζω, βαστακτρον vellemus deducere. JUNG.

Εὐτελέστερα.] Locupletavi *Pollucem* e MSS. additis iſtis ἢ σκληρότερα, quæ eadem adgnoſcit *Falckenburgii* Codex.

5 Ταῦτα τῇ διανοίᾳ] Hæc abſunt a C. A. uſque ad σχήματι· titulus eſt περὶ συνωνύμων τῇ εὐδιαφορίᾳ· ἔστι δὲ εἰπεῖν εὐαρμοστία &c. εὐταξία, εὐτυχία &c. KÜHN.

Ταῦτα τῇ διαν. &c.] In *Falckenburgii* Codice tali modo præfixum iſtis titulum reperio: Τὰ ἀπὸ τῆς εὖ διφθόγγου ἀρχόμενα ὀνόματα ἐν ποικίλοις σχηματισμοῖς· ſed titulos a librariis eſſe conſtat.

6 Εὐτραπελία, &c.] In MS. deſunt, εὐτραπελία,

lix, abundantia, opulentia, fœlicitas, fertilitas, copioſus proventus, ſentiendi facultas, conſilii copia, dicendi facultas, diſcendi facilitas, vocalitas, collimatio, pronunciationis integritas, æquitas, gloria, dexteritas procreandi, matrimonii fœlicitas, gignendi ſucceſſus, generoſitas, reverentia, eloquentia, fama integra, pietas, robur, concinnitas, frugalitas, beneficentia, facilitas, pro-

τυχία, εὐπορία, εὐχρηματία, εὐποτμία, [7] εὐθένεια, [8] εὐετηρία, [9] εὐαισθησία, εὐβουλία, εὐλογία, εὐμαθία, εὐφωνία, εὐστοχία, [10] εὐστομία, εὐνομία, [11] εὐδικία, εὐπαιδία, εὐγαμία, εὐτεκνία, εὐγένεια, εὐλάβεια, [12] εὐγλωττία, εὐφημία, εὐσέβεια, [13] εὐμένεια, εὐμουσία, εὐτέλεια, [14] εὐερμία, εὐκολία, εὐχέρεια, εὐωδία, * καὶ [15] ἡ παρὰ Ξενοφῶντι [16] εὐποδία, καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδῃ εὐ- 161

161 clivitas, fragrantia. * Et apud Xenophontem, pedum dexteritas. Et apud Euripidem, bo-

εὐπραγ. εὐπρεπ. εὐταξία· & cur in una linea bis ponatur εὐταξία; altero itaque loco id dele ſis: ſupra quidem & εὐπραξία addita fuit III, 102. εὐπρέπεια etiam in MS. mox ſequitur. JUNG.

Εὐτραπελία] Quæ vocem hanc præcedebat vulgo, εὐταξίαν delevi; mox enim commodiori magis loco ſubjicitur: in *Gloſſis* εὐτραπελία, *ſcurrilitas*, *jocus*, *feſtivitas*: ſcilicet εὐτράπελος ille dictus, qui hominum familiaritatibus lepide atque feſtive uti novit.

7 Εὐθυνία] MS. εὐθένεια, pro εὐθυνία· vulgatum tamen ibi repoſuit quis: ſed non recte tamen: probum enim εὐθένεια, ſive εὐθενία mavis, a verbo εὐθενεῖν, quod idem quod εὐθενεῖν· notant apud *Ariſtotelem* eſſe: locus libr. VIII. περὶ ζῴ. ἱστορ. cap. 19. τέκοι δὲ ἑκάστοις συμφέρουσι πρὸς εὐθενίαν, &c. Et mox: τὰ γὰρ μακρὰ μᾶλλον εὐθενεῖ ἐν τοῖς ὀρεινοῖς· ſi quis tamen malit *Pollucem* εὐθηνία ſcripſiſſe, nec hic valde refragabor: ſic & ſupra enim I, 51 & 240. alibi; quod ſane, ut & verbum εὐθηνεῖν, non raro corruptum eſt in εὐθυνίαν & εὐθυνεῖν, ut exempla in *Polluce* ſupra etiam habuimus, & hoc in præſenti, de quo jam agimus, eſſe queat. JUNG.

Εὐθυνία] Textus habet εὐθένεια· MSS. enim morem gerendum eſſe exiſtimavi: ſolet autem ut plurimum εὐθηνία ſcribi: ſed utraque ſcriptura in *Gloſſis* extat, & quam textui reddimus, adgnoſcit etiam *Suidas*. *Alciphron* in *Ammonis* ad *Philomoſchum* Epiſtola εὐθηνίαν habet: ſed non ibi ab ipſo auctore profectum eſſe cenſeo: addam locum: καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης ἐκτισόμεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ λῷον, ἐὰν τις εὐθηνία γίνηται· alterutrum ſeu prius ſeu poſterius de margine videtur irrepſiſſe; fueritque credo ἐὰν τις εὐθηνία γίνηται illorum expoſitio: καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης· neque dubitabit amplius ea de re, qui ſingula rite penſitaverit: ibidem & εὐετηρίαν invenio: ἔστι δέ σοι, ὡς ἀκούω, τῆς πέρυσι εὐετηρίας λείψανα· & apud *Ælianum* H. V. II, 17. εὐετηρία ἡ ἐξ ὡρῶν, ad quem locum Eruditiſſ. *Perizonium* lege: in eodem *Æliano*, ἄμπελοι εὐθενοῦντο βοτρύσιν. Videndus *Kühnianus Index*. Præceſſit εὐποτμία, quod idem ac εὐτυχία. *Heſychius*: Εὐποτμῶς, εὐτυχῶς· apud *Lucianum* in *Somnio* virtus ardua puero Samoſatenſi dicit, omnium cum hominum oculos in ſe converſurum, ſi ſua inſtitutione imbutus loqui coram populo alibive deſtinaſſet: & illi tum eloquium tuum admirabuntur εὐδαιμονίζοντες σε τῶν λόγων, καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐποτμίας, *felicitatis*, qui te nimirum talem filium eduxerit: hic vero cum *Interpres* eruditus reddiderit, *ob prolis fœlicitatem*, εὐτεκνίας legiſſe videtur, quod tamen vulgatæ lectioni poſthabeam: eadem autem illa vox id mortis tranquillum genus, quam εὐθανασίαν appellare ſolebat *Octavius*, deſignat; ita *Marinus Neapolitanus* de Vita *Procli* τὴν πρὸς τῶν πολλῶν ὑμνουμένην εὐποτμίαν commemorat.

8 Εὐετηρία] C. A. εὐετηρία, malim tamen vulgatum, quia præcedit εὐθηνία. *Thomas* in *Eclogis*: εὐθενεῖν κάλλιον ἢ εὐθηνεῖν· εὐθενία δὲ οὐ λέγουσι, οὐδὲ εὐθηνία, ἀλλ' εὐετηρία, quod in *Gloſſis* redditur, *ubertas*, annonæ ſcil. vid. *Gloſſ.* in εὐθηνία. KUHN.

Εὐετηρία] Poſt εὐετηρία (quod ſupra quoque ita cum εὐθηνία jungitur I, 51.) habet MS. εὐπρέπεια, εὐαισθ. quod omiſerat modo. JUNG.

9 Εὐαισθησία] *Interpr. ſentiendi facultas*, cum non ipſa ſimpliciter facultas, ſed ejus bonitas & acumen indigitentur. Poſt hanc vocem habet C. A. εὐπρέπεια, *decorum in geſtibus*. KÜHN.

10 Εὐστομία] In *Gloſſis Veterum*, *dicacitas*, *eloquentia*, εὔστομος, *dicax*, *ſcurra*: εὐστομεῖν ſæpe idem eſt quod εὐφημεῖν, *verbis uti bene ominatis*. Εὐνομία *legum bonitas*. KÜHN.

11 Εὐδοκία] Εὐδικία, MSSti, *bona juris juſtitiæque adminiſtratio*. KÜHN.

Εὐδοκία] MS. εὐδικία· optime: & ita repone ſis: apte junctum etiam præcedenti εὐνομία· ſupra VIII, 11. pro εὐθυδικία, MS. vitioſe ut hic vulgati εὐδοκία, ubi quoque εὐδικία legendum docui. JUNG.

Εὐδοκία] Εὐδικίαν jubentibus ita MSS. reſtitui: alias ſane & εὐδοκία locum in his nominibus habeat: utramque vocem in *Suida* Lexico reperies expoſitam: alibi notabo ubi εὐδοκία pluribus in locis poſitum ſit pro εὐδικία, & hoc iterum pro priori. Εὐγλωττίαν in *Gloſſis* habes: & apud *Ælian.* V. H. X, 21. de Rhetorum εὐγλωττίᾳ & εὐστομίᾳ *Creſollium* eruditiſſimum adi.

12 Εὐγλωττία] MS. εὐγλωττία, εὐστομία, εὐφ. & non inepte hic locum habeat εὐστομία, ſed quia jam antea id habuimus, vel hic vel ibi ſuperfluere merito judicabimus. JUNG.

13 Εὐμένεια] Εὐμένεια, *favor*, non *robur*, ut *Interpr.* KÜHN.

14 * Εὐεργεσία] Pr. edit. εὐεργεσία. MS. εὐερμία, quæ *Heſych.* εὐτυχία. SEB.

* Εὐεργεσία] MSSti, εὐερμία, *felicitas in vendendo emendoque*, vel per ſynecdochen, *quævis felicitas*. KÜHN.

* Εὐεργεσία] Pro εὐεργεσία, MS. noſter; ut *Seberi*, εὐερμία, quod non video quid vetet *Polluci* nos pro vulgato reddere: quamvis & alterum non libens loco moveam: quod etiam ſupra V, 141. habes. Sed & εὐερμεῖν ſupra V, 135. eſt. JUNG.

* Εὐεργεσία] De MSS. repoſui εὐερμία· quam vocem rarior uſus præ lectione vulgata commendat: adnotat eam *Heſychius*: Εὐερμία, ἡ εὐτυχία· ἔμπαλιν δὲ δυσερμία, ἡ δυστυχία· & ex *Æliano Suidas*, qui dixerit, ἀσπαζόμενος εὐερμίαν καιροῦ· puto de proſpera mercatura dici proprie, cui præeſt *Mercurius*, a cujus Græco nomine vocem derivatam exiſtimant *Grammatici*: ſenſit hoc quoque *Kuhnius* noſter.

15 Καὶ παρὰ Ξενοφ. &c.] Εὐποδία, εὐποδία ὡς Ξεν. KÜHN.

Καὶ παρὰ Ξενοφ. &c.] MS. καὶ ἡ παρὰ Ξ. εὐποδία, καὶ ἡ παρὰ Εὐρ. εὐπ. καὶ ἡ παρὰ Κρ. &c. plenius: ita ſcribendum: ſequitur enim & vulgo, καὶ ἡ παρ' &c. *Xenophonteum* ſtatim habes περὶ ἱππικῆς, initio de pedibus equinis: οἱ γὰρ παχεῖς πολὺ τῶν λεπτῶν διαφέρουσιν εἰς εὐποδίαν· poſuit hoc vocabulum *Noſter* & ſupra II, 194. JUNG.

Καὶ παρὰ &c.] Abfuit a vulgatis illud ἡ ter a nobis hic reſtitutum e MSS.

16 Εὐποδία] *Bonitas naturalis pedum*. KÜHN.

παιδευσία, καὶ ἡ παρὰ Κριτίᾳ [17] εὐξυνεσία, καὶ ἡ παρ' [18] Ἀριστοφάνῃ εὐοδία. Ὥσπερ αὖ καὶ τάδε, εὐρημοσύνη, [19] εὐσχημοσύνη, εὐγνωμοσύνη, εὐφροσύνη, καὶ ἡ παρὰ [20] τῷ ποιητῇ εὐθημοσύνη· καὶ δὴ καὶ τάδε, εὐαίσθητα, εὔπρακτα, εὐκατάπρακτα, εὐεξαπάτητα, [21] εὐανάκλητα, εὐκόμιστα, [22] εὔτακτα, εὐσύνθετα, εὐσύντακτα, εὐπόριστα, [23] εὐδιοίκητα, εὐκατέργαστα, εὐ-
162 διδακτα, εὐκαταγώνιστα, εὐκαθαίρετα. * Καὶ ταῦτα δὲ, εὐαγγέλιον, εὔωνον, εὔζωνον, εὔρωστον, εὐδίαιτον, [24] εὔσημον, [25] εὔπυρον, [26] εὔσιτον, εὔοινον, [27] εὔδουλον, εὔβουλον, εὐλόγιστον,

na institutio. Et apud Critiam, intelligendi dexteritas. Atque redolentia, apud Ariſtophanem. Quemadmodum & hæc, eloquentia, forma, benevolentia, benignitas, & diſpoſitio concinna, apud Poëtam. Tum & hæc, ſenſibilia, facilia factu, facilia tranſactu, deceptu facilia, placabilia, toleranda, bene diſpoſita, bene ordinata, parabilia, bene adminiſtrata, bene elaborata, bene concinnata, decertatu facilia, facilia captu.
* Præterea hæc, euangelium, vile, bene 162
cinctum, robuſtum, bene ordinatum, inſigne, exercitatum, frumento & vino abundans, ſervis inſtructum, rationale,

17 Εὐξυνεσία] MS. εὐσυνεσία. SEB.

Εὐξυνεσία] MS. noſter, ut *Seberi*, εὐσυνεσίαν & mox παρά. JUNG.

18 Ἀριστοφάνῃ εὐοδία.] Ita MS. & ipſe *Ariſtophan. Ran.* verſu 4. a fine. pr. εὐωδία, quæ vox jam ante. SEB.

Ἀριστοφάνῃ εὐοδία.] C. V. εὐωδία· in C. A. ſequitur omiſſis interjectis εὐφρεσύνη, εὐθημοσύνη, εὐαίσθητα εὐπ. εὐκ. εὔτακτα &c. pro εὐδιάτακτα leg. εὐδίδακτα paulo poſt. KÜHN.

Ἀριστοφάνῃ εὐοδία.] MS. Ἀριστοφάνει εὐωδία· ſed bene *Seberus* ex ſuo MS. & *Ariſtophanis* Βατράχοις extremis: πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ· repoſuit εὐοδία· altero jam modo allato: & ſupra I, 74. JUNG.

19 Εὐσχημοσύνη] Deeſt in MS. εὐσχημοσύνη. JUNG.

Εὐσχημοσύνη] Libellum edidit *Hippocrates* περὶ εὐσχημοσύνης, quod *Interpretes* apte reddiderunt: *De decenti ornatu*: huic voci contraria eſt ἀσχημοσύνη, *veſtitus indecens*, ſignificatione hac uſurpata *Baſilio*, qui & ἀσχημονεῖν dixit *Hom.* in *Divites*: ὁ τοὺς ἵππους κοσμῶν, τὸν ἀδελφὸν ἀσχημονοῦντα περιορᾷς; Alias in *Gloſſis*: Εὐσχημοσύνη, *modeſtia*; qua ratione clerici eſſe debere dicuntur ἀρετῆς καὶ εὐσχημοσύνης ὑπόδειγμα, οὐ μὴν βλακείας καὶ ἀσχήμονος διαγωγῆς. *Balſamonem* vide ad Can. 27. Synod 6. in *Trullo*.

20 Τῷ ποιητῇ] Non dubito cum *Heſiodum* intelligere, & locum ex ejus ἔργων II.

—— εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.

Ubi *Tzetzes* exponit, τὸ καλῶς διατίθεσθαι καὶ οἰκονομεῖν τινὰ τὰ ἑαυτοῦ. Adnotant idem vocabulum & apud *Xenophontem*. JUNG.

Ποιητῇ εὐθημοσύνη] Eummet ipſum *Heſiodi* Poëtæ locum ſuggeſſit acutiſſimus *Jungermannus*: ſed ad illum adi, quæſo, Muſarum delicias *Georg. Gravium Lection. Heſiod.* cap. 12. & quem vir ſummus adducit *Leopardum* Emend. V, 2. adde *Suidam*, qui ex *Xenophontis* Pædia vocem illam adnotat: οἶκον εὖ θέσθαι quod huc pertinet in eodem occurrit *Heſiodo*: *Suidas* exponit εὖ διοικῆσαι· *Lucian. Necyom.* τὸ πάρον εὖ θέμενος. *Gloſſæ*: Εὐθήμων, *concinnus*.

21 Εὐανάκλητα, &c.] Εὐανάκλητα, *revocabilia*: εὐκόμιστα, *portabilia*: εὐκατέργαστα, *facile conſumenda*: εὐκαταγώνιστα, *facile ſuperanda*: εὔζωνα, *expedita*: εὐδίαιτος, *facilem habens victum*. KÜHN.

22 Εὔτακτα] MS. ad oram habet auctius voculam, εὐσύνθετα, nempe inſerendam poſt εὔτακτα. JUNG.

Εὔτακτα] Non fuit indignum, quod ſubjiceretur e MSS. vocabulum εὐσύνθετα. Εὔτακτος in *Gloſſis*, *diſpoſitus*, *ornatus*. Mox equidem in vulgatis εὐδιάτακτα male fuiſſe poſita MSS. ope deprehendimus, ex quibus itaque εὐδίδακτα reduxi. Adde ſis a *Polluce* vocibus enumeratis elegantem hanc εὐδιόρθωτος, quæ mihi in aliud inquirenti occurrit in *Hippocratis* Ep. 17. ibidem & εὐκοσμίη.

23 Εὐδιοίκητα] MS. εὐδιέκητα. & pro εὐδιάτακτα, MS. εὐδίδακτα· quod certe *Polluci* reſtituendum puto. JUNG.

24 * Εὔσιμον] MS. εὔσιτον, aut (tametſi π clarius) εὔσιτον· *Interpr.* reddit *inſigne*, quod Gr. εὔσημον. SEB.

* Εὔσιμον] C. V. non habet: legi poſſet, εὔσημον, *notabile*, *inſignitum*, nec aliter *Interpres*. KÜHN.

* Εὔσιμον] Iſtud εὔσιμον in MS. noſtro non fuit: ſed alia manu inter lineas adjectum eſt. Si tanti quid mihi videatur, ſique hæc vocula a *Polluce* fuerit adjecta, malim fere etiam εὔσημον, quod *Heſychius* εὔδηλον, φανερὸν exponit, legere, ut & *Interpres* videtur agnoviſſe. JUNG.

* Εὔσιμον] Pro voce corrupta reddidit in textum ad oram ſui Codicis Cl. *Kühnius* εὔσημον, quod ego repoſui potius pro vulgata lectione, ut id habeamus ſaltim, uſque dum meliora quis proferre poſſit: movit etiam nos *Jungermanni* conſenſus. Sed tamen ego mihi perſuadeo adſimilis ſignificationis, qua reliqua ſunt de victu ſcilicet, nomen addidiſſe *Pollucem*; unde veniebat in mentem εὔχιλον· vel εὔχυμον, quod fuerit idem ac εὔχυλον· quæ certe propius ad rem accedant, quam εὔσημον· viderint peritiores.

* 25 Εὔπηρον] MS. εὔπυρον· neſcio an εὔπηρον ſubſtitui queat. SEB.

* Εὔπηρον] Pro εὔπηρον MSSti εὔπυρον. KÜHN.

* Εὔπηρον] Pro εὔπηρον, MS. εὔπυρον, & quidem hoc ordine, εὔσιτον, εὔπυρον, εὔοινον &c. nec dubitabis id reſtituere, optime junctum cum voculis aliis hic: habuit iſtud εὔπυρον & MS. *Seberi* recte: a πυρῷ nimirum, ut πεδίον εὔπυρον dicere queamus, *ferax*, *quod læta ſegete abundat*: certe & ὀλιγόπυρον, ut πολύπυρον· εὔπηρον ſane quid ſit, ego nullus intelligo. JUNG.

Εὔπηρον] Εὔπυρον optimam lectionem de MSS. reſtitui, quod equidem verbis ſequentibus apposite convenit: εὔπυροι λειμῶνες apud *Achillem Tatium*, quæ πεδία πυροφόρα dixit *Longus* Paſtor. I. apud quem & εὔοινος, quod, obiter moneo, reſtituere tentat, ſed infelici conatu, *Mollius* libri ſecundi initio: θλίψαι τὰ ἴγοινα τῶν βοτρύων δυναμένου· ſic enim edita lectio recte ſe habet.

26 Εὔσιτον] Abeſt a MSStis εὔσιτον. C. A. leg. εὐδίαιτον, εὔσιτον, εὔπυρον, εὔοινον, εὔλογον, εὔδουλον &c. KÜHN.

27 Εὔδουλον] Εὔδουλος, *bonos ſervos habens*. KÜHN.

Εὔδουλον] In MS. εὔδουλον quis mutavit in εὔβουλον, & ad oram adjecit εὔδηλον· & neutrum improbare poſſum: ſane habuiſti εὐβουλία ſupra Segm. 160. a quo hoc εὔβουλον poſſit eſſe, ut ibidem alia, a quibus jam εὐδίτερα congerit: nec tamen mutandi antiquam ſcripturam εὔδουλον ego auctor velim fieri, quod etiam alibi exſtat. JUNG.

intelligibile, cordatum, formoſum, urbanum, pulchros oculos habens, pulchricomum, pulchris genis præditum, pulchra crura habens. Tum & facile, expeditum, facundum, conſonans, ſordidum. Quemadmodum & ſenſibiliter, decenter: & illud apud Ariſtophanem, facile. Sunt præterea a multis aliis adverbia, & mutuæ a nonnullis formulæ.

εὐσύνετον, εὐκάρδιον, εὐπρόσωπον, εὐτράπελον, εὐόφθαλμον, [28] εὔκομον, εὐπάρειον, [29] εὔμηρον· [30] καί που καὶ εὔπαλες, εὔσταλες, εὐεπὲς, [31] εὐμελὲς, εὐπινές. Ὥσπερ εὐαισθήτως, [32] εὐπρεπῶς, εὐπετῶς, [33] καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνῃ εὐκόπως· [34] ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν πλείστων ἐπιῤῥήματα, καὶ οἱ εἰς ἀλλήλους ἀπ' ἐνίων σχηματισμοί.

Εὔβουλον] Inſerui poſt hanc vocem e MSS. εὔβουλον· εὐβουλίαν exponit *Suidas* ἐπιστήμην τοῦ σκέπτεσθαι ποῖα καὶ πῶς πράττοντες, πράξομεν συμφερόντως.

28 Εὔκομον] E MS. idemque *Interpres* expreſſit: cum prior. ed. εὔκωμον. SEB.

Εὔκομον] Etiam ita noſter MS. habet, & ſupra II, 24. extat. JUNG.

29 Εὔμηρον] Hoc quoque in MS. & ab interprete expreſſum: prior. edit. εὔμοιρον. SEB.

30 Καί που καὶ εὔπ.] Ultimum καὶ abeſt a C. A. εὔπαλες· eluctabile, vel, *quod luctâ facile ſuperat* vel *ſuperatur*. KUHN.

Καί που καὶ εὔπ.] MS. που εὔπ. ſine interjecto καί. JUNG.

31 * Εὐσμιλὲς] Εὐμελὲς, an εὔμιλς; Illud placuit interpreti: hoc ad vicinum εὐπινὲς magis quadrat, pro quo tamen fuit qui εὐπλυνὲς agnoſceret, *mundatum* quippe vertens, quod margini Latinæ verſionis aſcriptum erat. SEB.

* Εὐσμιλὲς] C. V. εὔμιλες, εὔπινες, *quod ſatis habet antiquitatis & illuviei*. C. A. non habet hæc tria, εὔπιτες, εὔμιλὲς, εὐπινές. *Salm.* pro εὐσμιλὲς legit εὐμιές. KÜHN.

* Εὐσμιλὲς] Pro εὐσμιλὲς, MS. εὐμελὲς, quod non dubitabis reſtituere: vidit id, quod mirum, & *Interpres*: apteque jungas εὐεπὲς & εὐμελὲς· ſi ulla convenientia in hac congerie ſpectanda: ut interdum tamen *Polluci* ſimilem propter ſimilem voculam in mentem & inde in calamum excidiſſe adparet: ſic εὐμελῆ φωνὴν II, 117. adpellat. JUNG.

* Εὐσμιλὲς] Quid ſibi voluerit *Salmaſius*, cum hic εὐμιές *legendum* adſcriberet, ego quidem ignoro: id certus ſum, longe meliorem eſſe, quam e MSS. repoſui lectionem εὐμελές. *Gloſſæ*: Εὐμελὴς, *canorus*.

32 Εὐπρεπῶς] Pro εὐπρεπῶς, MS. εὐπετῶς habet, quod hic malim. JUNG.

Εὐπρεπῶς] Addidi εὐπετῶς in textu.

33 Καὶ τὸ παρ' Ἀρ. &c.] MS. καὶ τῷ παρὰ Ἀριστοφάνει εὐκόπως· falſo ſaltem τῷ· illi εὐπετῶς alterum εὐκόπως ſignificatione non diſſimile eſt. Liber autem hic in MS. ita clauditur: τέλος τοῦ θ. βιβλίου Πολυδεύκους Ὀνομαστικῶν θ. JUNG.

34 Ἔστι δὲ καὶ &c.] Καὶ abeſt a C. A. ut & mox εἰς· quod tamen vix poterit abeſſe: niſi ἀλλήλως legamus: tum οἱ ἀλλήλως σχηματισμοὶ erunt formationes, quæ mutuas ſibi invicem operas tradunt, ut εὔποροι & εὔπορος. KÜHN.

[1] ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

JULII POLLUCIS ONOMASTICI

LIBER DECIMUS.

[2] ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

Κομμόδῳ Καίσαρι χαίρειν.

ἘΝέτυχόν ποτε βιβλίῳ [3] τῷ τῶν Ξενοφῶντος Ἱππικῶν ἐξηγεῖσθαι λέγοντι· εὑρὼν δὲ ὀνόματος κρίσει [4] τοῦτο Ἐρατοσθένην ἐν τῷ σκευογραφικῷ λέγειν, ἐπῆλθέ μοι ζητεῖν [5] τὸ τοῦ Ἐρατοσθένους βιβλίον, διὰ τὸ προσαγωγὸν τῆς χρήσεως· [6] ὡς δὲ εὗρον μόλις, οὐδὲν εἶχεν ὧν ἤλπισα· τὸ τοίνυν

JULIUS POLLUX

Commodo Cæſari S.

INCIDI olim in Xenophontis Librum, de Equorum cura tractantem, inveniens vero in nominis diſcuſſione illud Eratoſthenem in tractatu de Vaſculis citare, decrevi Eratoſthenis Librum, propter uſus utilitatem quærere: ut vero inveni, tantumnon nihil eorum, quæ ſperabam, habuit: illud itaque

1 Ἰουλίου Πολυδεύκους ὀνομ.] Inſcriptio in MS. Πολυδεύκους Ὀνομαστικῶν ι. Prius vero proponitur aliqua ſeries capitum: cui ſubjicitur præfatio. Nos perſequemur, ut alias, ordinem vulgatum. JUNG.

2 Ἰούλιος Πολυδ. &c.] MS. Κομμόδῳ Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. SEB.

Ἰούλιος Πολυδ. &c.] Ἐπιστολὴ Κομμόδῳ Κ. Πολυδεύκης χαίρειν. *Salm.* KÜHN.

Ἰούλιος Πολυδ. &c.] Titulus præfationis eſt in Noſtro MS. ſic ut in *Seberi Auguſtano:* Κομμόδῳ Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. JUNG.

3 Τῷ Ξενοφῶντος Ἱππ.] C. V. τῶν Ξ. Ἱππικῶν· malim vulgatum, *incidi quondam in Librum Xenophontis, qui titulum præferebat de re equeſtri.* KÜHN.

Τῷ Ξενοφῶντος Ἱππ.] MS. τῶν Ξενοφ. non τῷ & fere magis placet τῶν. JUNG.

Τῷ Ξενοφῶντος &c.] Codex *Falckenburgii* recte præfert τῷ τῶν Ξενοφ. Ἱππ. quod itaque ſic in textu jam exhibui: & illud *Xenophontis* opus etiamnum in eruditorum manibus verſatur, uſuique nobis futurum in hoc ultimo *Pollucis* libro res ipſa docebit. Fuere vero de veteribus *Grammatici* non pauci, qui in iſtiuſmodi ſcripta Commentarios ediderunt, ipſamve rem opera data illuſtrarunt; ſed illi dudum temporis injuria, quod utilitatis eſſe non ita magnæ cenſerentur, interierunt cum pluribus aliis: nec quicquam habemus reliquum, niſi titulos περὶ σκευῶν· horum quoſdam ſaltim vel ſolum *Eratoſthenis* σκευογραφικὸν ſi nobis ſuperſtites eſſe ſiviſſet invidioſa vetuſtas, non ita, puto, in multis hoc libro fluctuaremus.

4 Τοῦτο Ἐρατοσθένην &c.] C. A. τοῦτο Ἐ. λέγειν ἐν τῷ σκευογραφικῷ, *in libro de ſupellectili.* Ejuſdem Ἀρχιτεκτονικὸν laudat *Scholiaſt. Apollon.* in lib. I. *Argon.* KÜHN.

Τοῦτο Ἐρατοσθένην &c.] Loci ſenſus hic eſt: *cum vero relatum legiſſem de quodam nomine judicium, idque Eratoſthenem in* Σκευογραφικῷ *dixiſſe adderetur, conſtitui mecum librum Eratoſthenis quærere* &c. *Eratoſthenem* autem illum eruditiſſimum intelligo, qui in omni doctrinæ genere plurimum excelluiſſe perhibetur: inter alia ſcripſit γραμματικὰ συχνά, teſte *Suida:* ut itaque non opus ſit cum quibuſdam fingere *Grammaticum Eratoſthenem*, qui ab illo priori diverſus ſit, cuique contribuamus quæ de decenti ſcripturæ forma, ſimiliaque plura *Lexicographi* veteres ex *Eratoſthene* docent. Doctiſſimus vero *Galeus* prologo ad *Mythographos* veteres, ubi contexuit indicem elegantem ſcriptorum *Eratoſthenis*, non meminit eo loco Σκευογραφικοῦ, quod igitur adjicere poteris.

5 Τὸ τοῦ Ἐρατ. βιβλ.] C. A. τὸ Ἐ. β. *inceſſit animum cupido quærendi illum librum Eratoſthenis.* KÜHN.

6 Ὡς δὲ εὗρον &c.] C. A. ita: ὡς δὲ εὗρον μόλις, οὐδὲν εἶχον ὧν ἤλπιζον, *cum librum vix inveniſſem, nihil eorum quæ ſperabam, habui.* KÜHN.

Ὡς δὲ εὗρον &c.] MS. noſter ita diſtinguit, ὡς δὲ εὗρον μόλις, οὐδὲν &c. & videtur rectius: *ut tandem inveni librum, nihil tamen ibi quæ ſperabam.* JUNG.

Ὡς δὲ εὗρον μόλις. &c.] Ut erat edita diſtinctio improba eſt, & a MSS. diſcrepans, quorum ego ductum ſecutus μόλις jungendum cenſui cum εὗρον· *ut vero vix tandem inveni, nihil continuit eorum, quæ ſpe-*

a me ſperatum, & ab illo non completum, ipſe perficere ſtatui: arbitrorque te, ubi examinaveris, hunc librum omnium
2 utilitati prælaturum. * Licet enim, & in aliis inuſitati nihil contineatur: hoc tamen inter uſitatiſſima verſatur, quibus ſingulariter utimur. Plurimos porro hic teſtes citamus, quia nominum maxima pars auctoritatis defenſione indigent, aut utendi audacia. Si vero quod nomen prædictum ante, etiam huic inſcriptum fuerit, ne valde mireris. Vaſculorum enim nomina colligentem, non ex veteribus modo, ſed ex horum formis quoque oportet colligere.

ὑπ' ἐμαυτοῦ μὲν ἐλπισθὲν, ὑπ' ἐκείνου δὲ οὐ πληρωθὲν, ἔγνων αὐτὸς ἐκτελέσαι· [7] καὶ οἶμαί σοι πειρωμένῳ φανεῖσθαι [8] τουτὸ τὸ βιβλίον ὑπὲρ πάντα τῇ χρείᾳ· * καὶ γὰρ εἰ μηδὲ δὲ τῶν ἄλλων 2
[9] μηδὲν ἔξω τοῦ χρησίμου, τοῦτο [10] γοῦν, διὰ τῶν συνηθεστάτων ἥκει, καὶ ὧν ἑκάστοτε χρήζομεν· [11] καὶ διὰ τοῦτο καὶ πλείους ἐπηγαγόμην ἐνταῦθα τοὺς μάρτυρας, ὅτι τὰ πλείω τῶν ὀνομάτων ἀπολογίας, ἢ θράσους ἐδεῖτο· εἰ δέ τινα τῶν εἰρημένων [12] κἀν τούτῳ γέγραπται, μὴ πάνυ θαυμάσῃς· ἀθροίζοντα γὰρ τὰς τῶν σκευῶν προσηγορίας, οὐκ [13] ἐκ τῶν παλαιῶν συλλέγειν μόνον, ἀλλὰ [14] κἀκ τῶν ἰδίων ἔδει. Εὐτύχει Κύριε.

3 * CAPITA LIBRI DECIMI.

HUic libro armamentariorum, & ipſorum vaſculorum inſunt nomina: & quæcunque de his, aut ab his, ſunt derivata. Cap. 1

* [9] ΚΕΦΑ'ΛΑΙΑ ΤΟΥ͂ ΔΕΚΑ'ΤΟΥ ΒΙΒΛΙ'ΟΥ. 3

[15] 'EN τούτῳ τῷ βιβλίῳ, σκευοθηκῶν, καὶ αὐτῶν τῶν σκευῶν ὀνόματά ἐστι, καὶ ὅσα περὶ αὐτὰ, ἢ ἀπ' αὐτῶν πεποίηται. α'.

raveram: nec itaque neceſſe fuerit cum *Kühnio* legiſſe εἶχεν, quod ille ad ſui Codicis marginem adſcripſerat.

7 Καὶ οἶμαί σοι πειρ. &c.] MS. noſter: καὶ οἶμαί σοι πειρωμένῳ φανεῖσθαι τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπὲρ &c. & MS. *Seberi* quoque habet τοῦτο τὸ βιβλ. quibus itaque defectum vulgatum explere poſſumus, & aſteriſcum tollere. JUNG.

8 Τουτὶ, * ὑπὲρ πάντα τῇ χρ.] MS. φαν. τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπὲρ π. SEB.

Τουτὶ, * ὑπὲρ πάντα τῇ χρ.] C. V. & *Salm.* τοῦτο τὸ βιβλίον. KÜHN.

Τουτὶ, * ὑπὲρ &c.] Reſarcivimus illam in vulgatis rimam e MSS.

9 Οὐδὲν] MS. μηδὲν. SEB.

Οὐδὲν] C. A. & *Salm.* C. μηδὲν· qui totum locum ita legit: κ. γ. εἰ μὴ τ. ἀ. μὴ μηδὲν &c. *hunc ultimum librum* omnium utiliſſimum dixit, quia exhibet ea, quibus ſubinde utimur. KÜHN.

Οὐδὲν] Pro οὐδὲν tam noſter quam *Seberi* MS. μηδὲν habet. JUNG.

Οὐδὲν] Motus auctoritate & conſenſu MSS. μηδὲν repoſui, & quamvis id parvi ſit momenti, non negligendum tamen, ubi quid accedere poteſt orationis elegantiæ. Modo fuit in vulgatis μὴ δὲ· *Kühnius* bene voculas copulavit.

10 Γοῦν] MS. γ' οὖν. JUNG.

11 Καὶ διὰ τοῦτο &c.] Καὶ omittit C. A. KÜHN.

Καὶ διὰ τοῦτο &c.] MS. χρήζομεν· διὰ τοῦτο καὶ &c. altero καὶ ante διὰ omiſſo, quod ſane commode omittatur etiam. JUNG.

12 Κἀν τούτῳ] Καὶ τοῦτο *Salmaſ. Codex perperam.* KÜHN.

Κἀν τούτῳ] MS. καὶ τούτῳ γ. JUNG.

13 'Εκ τῶν παλ.] V. C. *Salmaſii*: ἔκ τε τῶν παλαιῶν. KÜHN.

14 Κἀκ τῶν ἰδιῶν ἔδει.] MSSti ἰδίων ἔδει. C. V. addit, Εὐτύχει Κύριε, *Vale Domine. Codex Salmaſii* κἀκ τῶν ἰδίων. KÜHN.

Κἀκ τῶν ἰδιῶν ἔδει.] Hic adhuc menda craſſa in ἰδιῶν hæret: tu emenda, & ſupple etiam ſi libet, ex noſtro MS. qui ita: ἀλλὰ κἀκ τῶν ἰδίων ἔδει. Εὐτύχει Κύριε. Certe non aliter legendum eſt: παλαιοῖς opponit ἴδια· *non ex antiquis modo auctoribus colligere neceſſe fuit*, ait, *ſed ex propriis ſcriptis.* JUNG.

Κἀκ τῶν ἰδιῶν ἔδει.] Illam in textum retuli ſcripturam, quam *Kühnius* ad oram ſui libri notaverat: *Interpres* improbam lectionem ſequtus, neſcio de quibus formis nugatur, quæ procul ſunt *Pollucis* mente.

15 'Εν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, &c.] Deinceps MS. ad hunc modum: Καὶ ἀγγεῖα ἐν οἷς φέρεται. Καὶ τόποι ἐν οἷς πιπράσκονται. Καὶ περὶ οἰκίας δεσπότου, καὶ ὅσα περὶ θύραν σκεύη, καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν θυρωροῦ σκευῶν. Καὶ τὰ πρὸ κοιτῶνος, καὶ τὰ ἐν κοιτῶνι ἄχρι κλινῶν τε καὶ στρωμνῶν. Καὶ οἷς τις χρῆσεται τὸ πρόσωπον καθαιρόμενος. Καὶ ὀχημάτων εἴδη, καὶ τὰ πρόσφορα τῇ ἐπὶ ζυγῶν ἢ ἵππων ἐμπρήσει σκεύη. Καὶ τὰ λόγων ἀσκήσει πρόσφορα. Καὶ ὅσα δικάζοντι οἰκεῖα, καὶ τὰ ἐπὶ γυμνασίῳ καὶ λουτρῷ. Καὶ τὰ πρὸς ἄριστον, καὶ ἐν ἀρίστῳ, καὶ ἐπ' ἀρίστῳ· ἐν οἷς καὶ συμποτικὰ, καὶ μαγειρικὰ, καὶ ἀρτοποιϊκὰ σκεύη. Καὶ τὰ περὶ μύρα, ἢ λύχνους, καὶ τὰ πρὸς κοίτην ἐπιτήδεια, καὶ τὰ γυναικωνίτιδος σκεύη. Καὶ τὰ ἐν ἀγρῷ, καὶ ναυτικὰ σκεύη. Τὰ περὶ ἐσθήτων θεραπείαν, καὶ ὅπου ἀποτίθενται κουρέως σκεύη, σκυτοτόμου, κυνηγέτου, στρατιώτου, τέκτονος, χαλκέως, οἰκοδόμου, ναυκλήρου, μεταλλέως, ἰατροῦ, κυβευτοῦ, σορoποιοῦ. Καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις μικτὰ παντοδαπὰ, εἰς τοῖς πλείστοις πρόσκειται τὰ μαρτύρια. SEB.

'Εν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, &c.] C. A. ita: τάδε ἔνεστιν ἐν τῇ τοῦ Πολυδεύκους βίβλῳ δεκάτῃ τῶν Ὀνομαστικῶν, σκευῶν ὀνόματα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν· περὶ οἰκίας δεσπότου καὶ ὅσα ἐπὶ θύραν σκεύη ἢ καὶ ἡ παρασκευὴ τοῦ θυρωροῦ σκευῶν καὶ ἕτερα. KÜHN.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, &c.] Seriem capitum totam lubet deſcribere, ut & *Seberus* fecit, ex noſtro MS. paucis locis ab illius diſcrepante. Pro tota itaque vulgata ſerie, ita MS. noſter, librum hunc ut dixi incipiendo: Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ σκευῶν τε ἐστιν ὀνόματα, καὶ ὅσα περὶ αὐτὰ ἢ ἀπ' αὐτὰ (ſcr. αὐτῶν) πεποίηται; καὶ ἀγγεῖα ἐν οἷς φέρεται· καὶ τόποι ἐν οἷς πιπράσκεται· καὶ περὶ οἰκίας δεσπότου· καὶ ὅσα περὶ θύρας σκεύη· καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν θυρωροῦ σκευῶν· καὶ τὰ πρὸ κοιτῶνος, καὶ τὰ ἐν κοιτῶνι, ἄχρι κλινῶν τε καὶ στρωμνῶν· καὶ οἷς τις χρῆσεται τὸ πρόσωπον καθαιρόμενος· καὶ ὀχημάτων εἴδη· καὶ τὰ πρόσφορα τῇ ἐπὶ ζυγῶν ἢ ἵππων ἐμπρήσει σκεύη· καὶ τὰ λόγων ἀσκήσει πρόσφορα· καὶ ὅσα δικάζοντι οἰκεῖα· καὶ τὰ ἐπὶ γυμνασίῳ καὶ λουτρῷ· καὶ τὰ πρὸ ἀρίστου, καὶ ἐν ἀρίστῳ, καὶ ἐν (an? ἐπ) ἐπ' ἀρίστῳ·

	Περὶ τοῦ, ἐν ᾧ τὰ σκεύη κομίζεται, καὶ οὐ πιπράσκεται.	β'.	*De vaſculorum theca, & foro.*	II	
	Περὶ οἰκοδεσπότου.	γ'.	*De patreſfamilias.*	III	
	Σκεύη θυρωρῶν, καὶ ὅπως αὐτὰ ὀνομάζεται.	δ'.	*Janitorum vaſcula, & quomodo ea nominentur.*	IV	
	Περὶ τῶν τοῦ πυλωροῦ σκευῶν, καὶ ἔργων.	ε'.	*Portarum cuſtodis inſtrumenta, & opera.*	V	
	Περὶ δι' ὧν ἐκφέρεται τὸ ὕδωρ ὀνομάτων.	ϛ'.	*De nominibus aquaticorum inſtrumentorum.*	VI	
4	* Περὶ τῶν πρὸ τοῦ κοιτῶνος σκευῶν, ἐν ᾧ καὶ κλινῶν ἰδέαι.	ζ'.	* *De vaſculis ante cubile, ubi & lectulorum ſpecies.*	VII	4
	Περὶ τῶν ταῖς κλίναις ἐπόντων, καὶ ἔτι δεσποτικῶν, καὶ οἰκετικῶν.	η'.	*De lectorum neceſſariis, atque etiam herilibus, & domeſticis.*	VIII	
	Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀναγκαίων.	θ'.	*De vaſis excrementis faciendis ſervientibus.*	IX	
	Περὶ τῶν ἐν τῷ νίπτεσθαι σκευῶν.	ι'.	*De vaſis ad lavandum.*	X	
	Περὶ τῶν τῷ κοιτῶνι παρακειμένων.	ια'.	*De lectulo adjacentibus.*	XI	
	Περὶ ὀχημάτων, καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν.	ιβ'.	*De vehiculis, & eorum partibus.*	XII	
	Περὶ ἱππικῶν σκευῶν.	ιγ'.	*De armis equeſtribus.*	XIII	
	Περὶ βίβλων, καὶ τῶν αὐτὰ γράφειν σκευῶν.	ιδ'.	*De libris, & inſtrumentis ad horum conſcriptionem.*	XIV	
5	* Περὶ δικαστικῶν σκευῶν.	ιε'.	* *De forenſibus inſtrumentis.*	XV	5
	Περὶ τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ σκευῶν.	ιϛ'.	*De gymnaſii armis.*	XVI	
	Περὶ τῶν ἐν τῷ βαλανείῳ.	ιζ'.	*De balnei vaſis.*	XVII	
	Περὶ τῶν ἐν τῷ σπένδειν.	ιη'.	*De libaminum vaſculis.*	XVIII	
	Περὶ τῶν ἐν οἷς θερμαίνεται τὸ ὕδωρ, καὶ ἔτι ἐκπωμάτων, καὶ τραπεζῶν ὀνόματα.	ιθ'.	*De vaſis, in quibus aqua caleſit: inſuper & poculorum, & menſarum nomina.*	XIX	
	Περὶ οἴνου ἀγγείων.	κ'.	*De vini vaſculis.*	XX	
	Περὶ τῶν ἐν τῷ ἀποβλύζειν σκευῶν.	κα'.	*De vomendi vaſculis.*	XXI	
	Ἐφ' ὧν ἀποπλύνονται οἵ τε πόδες, καὶ τὰ ἐκπώματα.	κβ'.	*In quibus pedes abluant, & pocula.*	XXII	
6	* Περὶ τραπέζης, καὶ τῶν ταύτης σκευῶν.	κγ'.	* *De menſa, & ejus vaſculis.*	XXIII	6
	Περὶ τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν.	κδ'.	*De coqui vaſculis.*	XXIV	
	Περὶ τῶν τοῦ ἀρτοποιοῦ.	κε'.	*De piſtoris inſtrumentis.*	XXV	
	Περὶ λύχνου, καὶ σκευῶν μύρου, καὶ προσέτι κεραμέων.	κϛ'.	*De lucerna, unguenti vaſis, & figulis.*	XXVI	
	Περὶ τῶν ἐπὶ κοίτης ἐπιτηδείων.	κζ'.	*De iis, quæ thoro ſerviunt.*	XXVII	
	Περὶ τῶν ἐν γυναικωνίτιδι σκευῶν.	κη'.	*De gynæcei vaſculis.*	XXVIII	
	Περὶ τῶν τοῦ γεωργοῦ.	κθ'.	*De agricolæ inſtrumentis.*	XXIX	
	Περὶ τῶν τοῦ ἁλιέως, καὶ ναυτικῶν σκευῶν.	λ'.	*De piſcatoriis, & nauticis armis.*	XXX	
	Περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θεραπείαν σκευῶν, καὶ ἐφ' οἷς ἀποτίθενται.	λα'.	*De inſtrumentis ad veſtium curam, & quo eadem reponantur.*	XXXI	
7	* Περὶ βαλαντίου.	λβ'.	* *De crumena.*	XXXII	7
	Περὶ γλωττοκομείου.	λγ'.	*De glottocomeio.*	XXXIII	

ἐν οἷς καὶ συνοπτικά, (ſcr. ut in *Seberi* συμποτικά) καὶ μαγειρικά, καὶ ἀρτοποιϊκὰ σκεύη· καὶ τὰ περὶ μύρα, ἢ λύχνους· καὶ τὰ πρὸς κοῖτον ἐπιτήδεια· καὶ τὰ γυναικωνίτιδος σκεύη· καὶ τὰ ἐν ἀγρῷ σκεύη· καὶ τὰ ναυτικὰ σκεύη· τὰ περὶ ἐσθήτων θεραπείαν· καὶ ὅπου ἀποτίθενται· κουρέως σκεύη, σκυτοτόμου, κυνηγέτου, στρατιώτου, τέκτονος, χαλκέως, οἰκοδόμου, πηλκεῦ, μεταλλέως, ἰατροῦ, κυβευτοῦ, σοροποιοῦ· καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις μικτὰ παντοδαπά· ὧν τοῖς πλείστοις πρόσκειται τὰ μαρτύρια.

In vulgatis nihil notandum videtur: niſi Segm. 6. ſcribendum duabus vocibus ἐπὶ κοίτης, ut infra Segm. 124. JUNG.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλ.] Non eſſe a *Polluce* capitum indices certo conſtat; eorum itaque rationem non habebimus: nihil in iis mutatum, niſi Segm. 4. Περὶ τῶν ἐν τῷ &c. quod ita in capitis ipſius titulo reperitur: & 6. ἐπὶ κοίτης, uti decebat, repoſitum.

	De decipula ; & ſuper quo volucres dormiunt.	XXXIV	Περὶ γαλεάγρας, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ ἐφ᾽ οὗ αἱ ὄρνιθες ἐγκαθεύδουσι.	λδ΄.
	De abaco.	XXXV	Περὶ τραπέζης λογιστηρίας.	λε΄.
	De domunculis, in quibus animalia nutriuntur, & aliis hujuſmodi.	XXXVI	Περὶ οἰκιδίων, ἐν οἷς τρέφεται τὰ ζῶα, καὶ ἑτέρων τοιούτων.	λϛ΄.
	De pictore, & huic convenientibus.	XXXVII	Περὶ ζωγράφου, καὶ τῶν αὐτοῦ προσηκόντων.	λζ΄.
	De ephebórum habitu, & aliis miſcellaneis.	XXXVIII	Περὶ τοῦ ἐφήβων φορήματος, καὶ ἑτέρων συμμίκτων τινῶν.	λη΄.
8	• *De perſona, & ſimilibus: deque catena.*	XXXIX	• Περὶ προσωπείου, καὶ τῶν τοιούτων, καὶ περὶ ἀλύσεως.	λθ΄. 8
	De ſubligaculis, & ſimilibus : atque quibus pueri ludant.	XL	Περὶ ἀναξυρίδων, καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ ἔτι δι᾽ ὧν παίζει τὰ παιδία.	μ΄.
	De iis quibus ſal interitur, & aliis ſimilibus.	XLI	Περὶ τῶν ἐφ᾽ ὧν οἱ ἅλες ἐντρίβονται, καὶ τῶν τοιούτων παραπλησίων.	μα΄.
	De ſcala, tympanis, cymbalis : ubi, & quibus aucupes utuntur.	XLII	Περὶ κλίμακος, καὶ ἔτι τυμπάνων, καὶ κυμβάλων· ἐφ᾽ ᾧ καὶ περὶ ὧν οἱ ὀρνιθοθῆραι χρῶνται.	μβ΄.
	De pera, & hujuſmodi.	XLIII	Περὶ πήρας, καὶ τῶν τοιούτων.	μγ΄.
	De aureis vaſculis, & aliis ex metalli materia.	XLIV	Περὶ χρυσωμάτων, καὶ τῶν ἐκ μεταλλικῆς ὕλης.	μδ΄.
9	• *De agrorum inſtrumentis, & ſimilibus.*	XLV	• Περὶ ἀγροικικῶν σκευῶν, καὶ τῶν τοιούτων.	με΄. 9
	De vaſculis plicatis.	XLVI	Περὶ τῶν ἐκ πλέγματος σκευῶν.	μϛ΄.
	De pelle lotoria, & aliis commixtis.	XLVII	Περὶ τῆς λουτρίδος ᾠᾶς, καὶ ἑτέρων συμμίκτων.	μζ΄.
	De figulina terra, & aliis idoneis.	XLVIII	Περὶ τῆς κεραμίτιδος γῆς, καὶ τῶν προσφόρων.	μη΄.
	De aciali, junco, & rhenone.	XLIX	Περὶ στομώματος, καὶ σπάρτου, καὶ σισύρης.	μθ΄.
	De utre, flagellis, & gemmis diſtincto vaſe.	L	Περὶ ἀσκοῦ, καὶ ἔτι μαστίγων, ἐφ᾽ ᾧ καὶ περὶ λιθοκολλήτου σκεύους.	ν΄.
	De clavis : ubi & de operculo, & ſimilibus.	LI	Περὶ ἥλων, ἐν ᾧ καὶ περὶ πώματος, καὶ τῶν ὁμοίων.	να΄.
	De figulis, Citharœdi inſtrumentis, & teſtaceis.	LII	Περὶ κοροπλάθων, καὶ τῶν κιθαρῳδοῦ σκευῶν, καὶ ἔτι ὀστρακίνων.	νβ΄.
	De ſacrorum vaſis plicatis, & aliis.	LIII	Περὶ τῶν ἐκ πλέγματος ἱερῶν σκευῶν, καὶ τῶν ἄλλων.	νγ΄.

10 ## ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΠΡΩ'ΤΟΝ.

Περὶ σκευοθηκῶν, καὶ αὐτῶν τῶν σκευῶν [16] ὀνόματα, καὶ ὅσα ἀπὸ σκευῶν πεποίηται.

[17] Σκεύη τὰ κατ' οἰκίαν χρήσιμα, ἢ κατ' ἀγρούς, ἢ τέχνας, ἔδοξέ μοι καλῶς ἔχειν συναγαγεῖν, ἵν' ἔχῃς, ὅπου ἂν ἑκάστοτε χρήζῃς, ὥσπερ ἐκ σκευοθήκης λαβών· [18] αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔνομα τῆς σκευοθήκης εὕροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς, καὶ σκευοθηκῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπιῶν· [19] καὶ παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, [20] σκευοθήκην ᾠκοδόμουν. [21] Θουκυδίδης δὲ ἀποθήκην αὐτὴν καλεῖ φήσας, τοῖς τε χρήμασι, καὶ τοῖς σκεύεσιν ἀποθήκην. Αὐτὰ δὲ τὰ σκεύη καλοῖτ' ἂν ἔπιπλα, ἤγουν ἡ κούφη κτῆσις, τὰ ἐπιπολῆς ὄντα τῶν κτημάτων· ὁ γοῦν Εὔπολις ἐν τοῖς Κόλαξι, ἄκουε δὲ σκεύη τὰ κατ' οἰκίαν, ἐπήγαγε παραπλήσιον, τέως οὖν γέγραπταί σοι τὰ ἔπιπλα. Ἡρόδοτος δὲ

CAPUT PRIMUM. 10

De armamentariis, & ipſorum vaſorum nominibus, & quæ a vaſis derivata ſunt.

Optimum mihi viſum eſt, vaſculorum nomina, quæ ad familiam, agros, & artes ſpectant, colligere: ut ea quaſi ex armamentario deſumpta habeas, ſi alicujus horum ſubveniat neceſſitas. Ipſum itaque armamentarii nomen, in Æſchyli Pſychagogis invenies. Et apud Æſchinem contra Cteſiphontem, armamentarium extruebant. Thucydides vero hoc repoſitorium vocat dicens, opibus & vaſculis repoſitorium. Herodotus vero

16 *Ὀνομάτων*, &c.] Abeſt a C. A. dein *κ. ὅσα ἀπὸ τῶν σκευῶν πεποίηται. Salmaſius* addit *ὀνόματα.* KÜHN.

Ὀνομάτων, &c.] Librum jam adgredimur varietate inter reliquos & *χρήσεων* copia inprimis inſignem: in quo MS. noſtri bonitas nobis eximie ſuccurret ſæpe, non tamen ubique, ſed prodet non raro, ubi viri docti a ſe operam dabunt, ut aliquando *Pollux* prodeat quam minimis mendis oneratus. In lemmate itaque primi capitis ita MS. *ὀνόματα, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν σκευῶν πεποίηται ὀνόματα.* JUNG.

Ὀνομάτων] Ingredimur itaque librum præ ceteris omnibus rerum varietate vocabulorumque copia inſignem, in quo tanto plus laboris atque operæ nobis inſumendum erit, quanto fuit in hoc corrumpendo major atque calidior librariorum vel audacia, vel imperitia: neque ſane meliorem exiſtimo fortunam noſtram, quam *Herculis*, qui fertur inquinatiſſimum Augeæ ſtabulum expurgaſſe, cui ſi ſimilem dixero hunc ultimum *Onomaſticographi* noſtri librum, nihil quicquam a vero alienum dixiſſe me putem: in eo nos poliendo atque priſtino nitori reſtituendo egregie juvit *Falckenburgii* præſtantiſſimus Codex, qui non tantum agnitam a ceteris MSS. lectionem veram calculo ſuo confirmat, ſed etiam nec pauca neque vulgaria continet, quorum nullum eſt in aliis MSS. veſtigium: &, opinor, ea quæ in noſtris ſunt manibus Excerpta tantum fuerint: utinam vero Codicem ipſum manuſcriptum nanciſci liceret, qui ſi forſitan in loculis eruditi cujuſcunque viri deliteſcat, cum omni modo rogatum velim, ne theſaurum illum reipublicæ literariæ commodis invideat. Jamque vero rem agedum aggrediamur. In ipſo capitis hujus titulo repoſui *ὀνόματα* cum MSS. quamvis enim bene noverim non a *Polluce* hos eſſe titulos, tamen non eſt nulla eorum habenda ratio. Quod autem priora capitis iſtius verba, quæ procemii vice ſunt, in MSS. deſint, res eſt haud inſolens; ſic enim in ſuperiori libro ſeptimi capitis initium, quo mentem ſuam complexus erat Auctor, quidque dicturus eſſet expoſuerat, MSS. plerique non habuerunt.

17 *Σκεύη τὰ κατ' οἰκίαν* &c.] Hæc abſunt a C. A. & *Salm.* C. uſque ad *λαβών.* KÜHN.

18 *Αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔνομα*] Incipit hic liber hunc in modum: in C. A. & *Salmaſii*; *τὸ μὲν ὄνομα τ. σ.* &c. *γὰρ* omiſſo. KÜHN.

Αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔνομα] Ipſum caput in MS. ita incipit cum *τὸ μὲν ὄνομα τῆς σκευοθ.* præcedenti præfatiuncula omiſſa. JUNG.

Αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔν. &c.] De fabula *Tragici Ψυχαγωγοῖς* adeundus in *Æſchylo* ſuo *Meurſius*, ubi & hunc *Pollucis* noſtri locum non omiſit. Sed equidem ipſa *χρῆσις Æſchyli* in vulgatis editionibus non apparet, nec etiam in bona MSS. parte; quam tamen additam a *Polluce* fuiſſe cum credit *Jungermannus* noſter, animi non eſt falſus: ipſum nos *Æſchyli* locum beneficio Codicis *Falckenburgiani* textui redonavimus: *Καὶ σκευοθηκῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπιῶν·* integer eſt hic ſenarius, & numeris ſuis abſolutus: *ἐρείπια* quæ ſint, ex *Etymologo* diſcere potes & *Suida*: ſed in re non obſcura quid moremur amplius? In *Gloſſis*: *Σκευοθήκη, vaſarium.*

19 *Καὶ παρ' Αἰσχίνῃ* &c.] MS. *καὶ παρά.* Ceterum quod *Æſchyli* drama hic *Ψυχαγωγοὶ* dicitur, in *καταλόγῳ τῶν Αἰσχύλου δραμάτων*, puto *Ψυχαγωγίαν* adpellari. Ibi enim recenſentur: *Ψυχαγωγία, Ψυχοστασία·* nulla vero *Ψυχαγωγοί.* Eo modo tamen laudatur & ab *Ariſtophanis Scholiaſte* ad *Ranas*, ubi iſta, *Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον* ait eſſe *ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν·* & tum deſunt in MS. *Æſchinis* verba *σκευ. ᾠκοδ.* pari flagitio credo in aliis Codicibus fuiſſe omiſſa *Æſchyli* verba. Et de iis quidem non laborabimus, quum præter nomen fabulæ nihil ad nos pervenerit. *Æſchinis* vero contra *Cteſiph.* locus eſt: *ἦρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωρίων ἀρχήν, καὶ σκευοθήκην ᾠκοδόμουν· ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοί, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως.* JUNG.

20 *Σκευοθήκην ᾠκοδ.*] Abſunt a C. A. KÜHN.

21 *Θουκυδίδης δὲ ἀποθ.* &c.] MS. *Θουκ. δὲ ὑποθήκην.* SEB.

Θουκυδίδης δὲ ἀποθ. &c.] C. A. *Θ. δὲ ὑποθήκην· Ἡρόδοτος δὲ* &c. Locus *Thucyd.* eſt libr. VI. pag. 478. ubi etiam *ἀποθήκη* extat: locus *Herod.* eſt in *Clio*, ubi ait: *ἐς τὰ ἐσθημένους τὰ πάντα, ὅσα σφι ἦν χρηστὰ ἔπιπλα·* habet tamen & commune *ἔπιπλα.* KÜHN.

Θουκυδίδης δὲ ἀποθ. &c.] *Thucydidis* verba, quæ deſunt in MS. ita videntur emendanda: *φήσας τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποθήκην.* Locus enim eſt lib. VI. *Ξυγγρ.* ubi ait Athenienſes conſtituiſſe caſtellum ad *Labdalum*, *ὅπως εἴη αὐτοῖς, ὁπότε προσίοιεν ἢ μαχούμενοι ἢ τειχιοῦντες, τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποθήκη.* JUNG.

ea, Ἐπίπλοα dixit, quæ facillime hinc inde portari poſſunt: quemadmodum ficti-
11 lis dicitur, ſupellex reliqua. * Iſæus autem ſingulari numero, Ἐπίπλοον dixit. Po-

αὐτὰ ἐπίπλοα [22] εἴρηκεν, οἷον ἃ καὶ πλέων ἄν τις ἐπικομίζοιτο, ὡς ἔγγειος καλεῖται κτῆσις ἡ λοι-
πή. * Ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα, περὶ χω- 11
ρίου, κατὰ τὴν ἑνικὴν χρῆσιν, [23] ἔπιπλον εἶπε· δύ-

22 Εἴρηκεν. ἃ καὶ πλέον ἄν τις &c.] C. A. οἷον ἂν καὶ πλέον (*Salm.* πλέων) τις ἐ. legerem: οἷον ἃ καὶ πλέων ἄν τις ἐπικομίζοιτο, *quale quis etiam navigans ſecum asportet*: vid. *Suid.* in Ἔπιπλα. *Euſtath.* in *Odyſſ.* p. 1469. ex *Pauſania*: ἔπιπλα τὰ μὴ ἔγγαια κτήματα, ἀλλ' ἡ κατ' οἶκον κτῆσις, ἡ δυναμένη πλεῦσαι· *ruta cæſa* dicunt quidam cum *Scævola* in de *Verb. ſignif.* *Heſych.* Ἔπιπλα, ἱμάτια γυναικεῖα ἢ χρήματα, ἢ σκεύη τὰ μὴ ἔγγεια, ἀλλ' ἐπιπόλαια. *Xenoph.* in *Oeconomicis* inter ἔπιπλα recenſet κόσμον γυναικὸς & σκεύη, οἷς καθ' ἡμέραν χρῶνται οἱ οἰκέται item in Πόροις, ἔπιπλα ἱκανὰ κτήσασθαι τῇ οἰκίᾳ. KÜHN.

Εἴρηκεν. ἃ καὶ πλέον ἄν τις &c.] MS. ita: Ἡρόδ. δ. α. ἐπίπλοα κέκληκεν· οἷον ἃ καὶ πλέων ἄν τις ἐπικομίζοιτο· ὡς &c. rectiſſime: odoratus veram lectionem & *Schottus* noſter fuit, qui ait in ſuo MS. quidem fuiſſe, ἐπίπλοα εἴρηκεν οἷον ἃ καὶ πλέον ἄν τις κομίζοιτο· *forte*, addit, πλέων. Ita itaque reſtituo; vulgatum πλέον nihili eſt. Non omiſit hanc etymologiam & *Etymologici Magni* pater, Ἔπιπλα, ſcribens, τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκεύη· οἷον ἐπιπόλαιος κτῆσις, καὶ ὅτι δύναται πλωΐζεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔγγειος· &c. ubi & alia προσφλυαρεῖ· vid. & *Suidam*. *Herodoti* locus vero eſt in *Clione*, unde tibi patebit origo etymi, quod *Pollux* comminiſcitur; cap. 94. ita hiſtoricus ubi de parte Lydorum, qui ſibi alias ſedes requirere coacti fuere; eos ait μηχανήσασθαι πλοῖα, ἐς τὰ ἐσθεμένους τὰ πάντα ὅσα σφι ἦν χρηστὰ ἐπίπλοα, ἀποπλέειν κατὰ βίου τε καὶ γῆς ζήτησιν. In *Gloſſulis* quas una editio noſtra dedit: Ἔπιπλα· ἡ μὴ βεβαία κτῆσις, ἀλλ' ἐπιπόλαιος· ἔπιπλα καὶ τὰ ἐπάνω τῶν στρωμάτων. JUNG.

Εἴρηκεν. ἃ καὶ πλέον &c.] De MSS. meliorem edita lectionem in textum dedimus: πλέων & ita repoſuerat in margine Codicis ſui Doctiſſ. *Kühnius*: id ipſum & animadvertit *Cl. Salmaſius* de *Mod. Uſur.* pag. 84. eamque lectionem pari mente & conſenſu *Grammatici* confirmant: ἔπιπλα itidem non ſaltim ἐπίπλοα ſæpiſſime dixit *Herodotus*: æs atque ferrum eodem ἐπίπλων nomine vocat *Thucydides* III, 68. ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος· illa nimirum erant mobilia, non βέβαια. Pro ἐπίπλοα *Falckenburgii* Codex ἐπίπλεα non bene legit: ſed idem etiam illud οἷον, quod ſenſum eleganter perficit, habet. At enim ſi quis ſedulo mentem attendat, ille non dubito quin deprehenſurus ſit in hoc *Pollucis* noſtri loco lacunam inſignem: ante aliquot ab hinc annos illius mihi rei ſuboluit: ſed talia damna quis ſine MSS. reſarcire valeat? inquit *Auctor*: Ἡρόδοτος δὲ αὐτὰ ἐπίπλοα εἴρηκεν· &c. viden' itaque ſenſum a præcedentibus, quibus reſpondere poſſit, pendere: ſed in iis, quæſo, ubinam reperies, quæ dixerit *Herodotus* ἐπίπλοα, ſiquidem in vulgatis de σκευοθήκῃ ſaltim & ἀποθήκῃ loqutus ſit: eximie ſuccurrunt egregia *Falckenburgiani* Codicis Excerpta, quæ commaculata quamvis atque vitioſa hic adſcribere animus eſt; ut reconcinnentur autem, quam poſſum a me operam dabo: ſic itaque ſe habent poſt χρῆσιν *Thucydideam*: αὐτὰ δὲ τὰ σκεύη καλοῖτ' ἂν ἐπιπλάγιον ἢ κούφη κτῆσις, τὰ ἐπιπολῆς ὄντα τῶν κτημάτων ὁ γοῦν Εὔπολις ἐν τοῖς Κόλαξι προειπὼν, ἄκουε δὴ σκεύη τὰ κατ' οἰκίαν, ἐπήγαγε παραπλήσιον· πεσσυγίγεκπται τοῖς τὰ ἔπιπλα· priora ſunt ita legenda: αὐτὰ δὲ τὰ σκεύη καλοῖτ' ἂν ἔπιπλα, ἤγουν ἡ κούφη κτ. &c. ſed quæ nos male morantur, poſteriora ſunt *Eupolidis* verba, quæ non pari felicitate atque facilitate expedire licet: *Phrynichus* quidem reſpicit ipſummet hunc *Comici* locum in *Eclogis Dictionum Atticar.* p. 60. Ἐνδυμένια, ἀμαθῶς· δέον διττῶς λέγειν, ὡς Εὔπολις Κόλαξι· σκεύη τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἔπιπλα· ſed inde tamen nihil ad hujus emendationem peti poteſt; quapropter conjecturis indulgendum fuit, ſi forſitan ea ratione verum aſſequi poterimus: placuit præ ceteris, quæ mihi locum hunc verſanti in mentem inciderunt, iſthæc emendatio: τίνα οὖν γέγραπται σοὶ τὰ ἔπιπλα, *hactenus quidem deſcripta*, vel, *commemorata tibi ſunt utenſilia*; ſic enim ſupellectilem domeſticam non incommode dicere licet, ut *utenſilia militis* uſurpavit *Livius*: putes itaque quendam alteri dixiſſe: ἄκουε δὴ σκεύη τὰ κατ' οἰκίαν' illum vero recenſitis his atque enumeratis reſpondiſſe: *jam tu quidem enumeraſti ſupellectilem*: & augurari nullo negotio licet, qui qualeſque fuerint illi ſocii hic colloquentes: nimirum hac fabula Κόλαξι delineaverat *Eupolis* mores atque perditum paraſitorum ingenium, uti patet ex *Phrynicho* pag. 24. primas itaque atque præcipuas partes in illa Comœdia paraſiti egerunt, quos adornaverat ille, credo, deliberantes de divite quodam viro morumque facilium aggrediendo, opibuſque ejus exhauriendis: eorum itaque unus tali in medium prolato, primo loco quam lauta atque opulenta ſupellectile domus ejus ſit inſtructa, enarrat: ex illa tali relatione quin verba ſint adlata, quæ hic oſtendimus ex *Eupolide*, non dubitabit, qui fabularum ingenium atque concinnitatem pernoverit. Eximium autem hoc Codicis *Falckenburgiani* ſupplementum quin textui ſit perficiendo, nemo traxerit in dubium: non igitur ægre feret eruditus lector repoſuiſſe me in ipſo textu integram illam mantiſſam eo modo, quo emaculandam exiſtimavi, hoc tamen animo atque conſilio, ut, ſi quis aptiora dederit in lucem, mea loco ſuo atque jure ſint ceſſura. Porro ubi ſimili modo σκεύη & ἔπιπλα ſignificatu non diverſo ponantur, ac in *Eupolidis* χρήσει, *Xenophontis* eſt locus in *OEconomico*: cum enim dixiſſet περὶ μὲν δὴ τάξεως σκευῶν καὶ χρήσεως τοιαῦτα αὐτῇ διαλεχθεὶς δοκῶ μεμνῆσθαι· iterumque: τὰ πλείστου ἄξια καὶ στρώματα καὶ σκεύη· protenus ita paucis interjectis loquitur: ἐπεὶ δὲ ταῦτα διήλθομεν (ἔφη) οὕτω δὴ ἤδη κατὰ φύλας διεκρίνομεν τὰ ἔπιπλα· ibique tum enumerat pleramque domeſticam ſupellectilem, quæ uſui eſſe poſſit in re familiari: adjiciam denique *Thomæ Magiſtri* locum, qui rebus hiſce lucem adfundat: Ἔπιπλα τάττεται μὲν καὶ ἐπὶ ἱματίων· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἐπὶ παντοίων σκευῶν. Θουκυδίδης· ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος· καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ τῆς λάλου μελέτῃ· καὶ κατάλογος ἐνταῦθα τῶν ἐπίπλων μέχρι τῆς λεκύθου καὶ τῆς ἐπιχυσίας· de veſtitu dixit etiam *Heſychius*: Ἔπιπλα, ἱμάτια γυναικεῖα, ἢ σκεύη τὰ μὴ ἔγγεια ἀλλ' ἐπιπόλαια, & *Corinthus* de *Dialecto Ionica*. *Thucydidis* autem eummet ipſum, quem *Thomas* adduxit, ſuperius oſtendi locum. Originem vero vocis quod attinet, cujus incunabula, ſi ſtricte loqui velimus, ab Ionibus eſſe petenda duco, cum *Polluce* illa in re congruo, qua de alibi curatius.

23 Ἐπίπλεον] C. A. ἔπιπλον. KÜHN.

Ἐπίπλεον] Pro ἐπίπλεον, MS. noſter ἔπιπλον habet: & quidem emendare debes: clare tibi id dicet & *Harpocratio*, qui *Iſæi* Orationem quoque nominat, ubi id exſtabat: Ἔπιπλον, Ἰσαῖος, ait, ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα· τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη ἔπιπλα λέγουσι, τὴν οἷον ἐπιπόλαιον κτῆσιν, καὶ μετακομίζεσθαι δυναμένην. Σοφοκλῆς Ἀκάμαντι· ubi forte Ἀθάμαντι in *Sophoclea* fabulæ titulo legendum, ut viſum *Schotto* noſtro, & Magno *Caſaubono* VII. *Athen.* 4. JUNG.

Ἐπίπλεον] *Kühnius* in libri ſui margine bene reſtituit ἔπιπλον, quod itaque ſic textus habet. Titulus autem Orationis *Iſæi*, ubi numero ſingulo dixerit ἔπιπλον, excidit e vulgatis editionibus, quem nos beneficio Co-

ναιτο δ' ἂν ταῦτα καὶ [24] ἀπόθετα σκεύη καλεῖσθαι, [25] καὶ ἡ κατ' οἶκον κατασκευή· [26] νεώτερον γὰρ ἂν εἴη μᾶλλον ἡ ἀποσκευή. εἴποις δ' ἂν αὐτὰ, καὶ οἰκητήρια [27] σκεύη, [28] καὶ χρηστήρια σκεύη· τὸ μὲν Ἀλκαίου τοῦ ποιητοῦ εἰπόντος ἐν Πασιφάῃ, καὶ [29] ναὶ μὰ Δί' ἄλλα σκευάρια οἰκητήρια· τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς χρήσεως ὀνομάσας· καί τοι με οὐ λέληθεν, [30] ὅτι τὰ πρὸς θεωρίαν, ἢ [31] θυσίας σκεύη ὠνόμαζον χρηστήρια, ὡς καὶ Πλάτων ἐν τῇ Ἑλλάδι εἴρηκεν ὁ Κωμικός· [32] ἀλλὰ ἐγὼ κρίνω [33] καὶ τὸ ἐπὶ τῶν κατ' οἰκίαν χρησίμων κατα-

terunt hæc, & reconditoria dici, & ſupellex domeſtica. Ἀποσκευὴ enim recens nimis eſt. Vocabis eadem & domeſtica vaſa, & neceſſaria vaſcula: hoc quidem ſecundum Alcæum Poëtam, dicentem in Paſiphaë: & næ per Jovem alia vaſcula: illud vero ab utendo denominans. Neque tamen me præterit, quod vaſcula ad theoriam, & ſacrificia deſtinata Χρηστήρια nominaverunt: ſicuti & Plato Comicus dixit in Hellade: ego tamen & in domeſticis vaſculis hoc nomine uti poſſe ali-

dicis *Falckenburgiani* revocavimus in priſtinam ſedem: *ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα, περὶ χωρίου*, quod apte cum *Harpocratione* congruit, qui indidem adducit illam vocem; niſi quod ille ſaltim *ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα·* hic autem eruditiſſimi viri opinionis ſunt falſi, cum putarent intelligendam illam injuriarum actionem adverſus *Dioclem*, quæ *ὕβρεως* inſcripta eſt: ſcias enim oportet, olim extitiſſe binas *Iſæi* Orationes adverſus *Dioclem*, alteram *ὕβρεως*, alteram *περὶ χωρίου*, quas utraſque plurimum diverſas male ſit, ſi pro iiſdem habere velis: priorem commemorat *Pollux* noſter VII, 151. & inde ſubripuiſſe quædam *Demoſthenem* in *Midiana Theon* indicat *Progymn.* cap. 1. poſterior hactenus ignota lucem debet atque vitam *Excerptis Falckenburgianis*: non enim alibi profecto mentionem ejus injectam legiſſe memini; nec etiam *Meurſius* retulit hanc in ſuam *Bibliothecam Atticam*; qua de cauſa ſi alicubi auctorum occurrat, digna fuerit, quæ obſervetur.

24 *Ἀπόθετα σκεύη*] *Ἀπόθετα σκεύη* ſunt *vaſa recondita*, quæ non adhibentur quotidianis uſibus. KÜHN.

25 *Καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.*] MS. *οἰκ. κατασκευή.* SEB.

Καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] MSS. *ἡ κατ' οἶκον κατασκευή.* KÜHN.

Καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] Antea *σκεύη* legebatur. *H. Stephanus* in ſuo Codice emendabat ad oram, ut *Seberus* edidit, *σκευή·* quemadmodum & in Lyricorum fragmentis inter *Alcæi* hunc locum ſcriptum præfert. Sed MS. tam noſter quam *Seberi* habet, *καὶ ἡ κατ' οἶκον κατασκευή.* Et ita reſtituendum puto: ſic enim in *Thucydidis* loco omnino accipitur, quem in Theſauro ſuo ex libr. VI. *Ξυγγραφῆς H. Stephanus* adfert: *φιάλας τε καὶ οἰνοχόας καὶ θυμιατήρια, καὶ ἄλλην κατασκευὴν οὐκ ὀλίγην·* & alibi apud eundem, & apud *Xenophontem* eſſe ait ibidem: vid. & *Budæi* Comm. ling. Gr. Immo ipſe *Noſter* Segm. 12. repetit, *τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν* dicens, & demum Segm. 14. refert vocem *σκευήν· καὶ μέντοι ἡ σκευή*, inquiens, &c. adeo ut hic *σκευὴ* locum habere nequeat. JUNG.

Καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] Quam dederat in Codicis ſui margine *Kühnius* noſter, lectionem repreſentavimus in textu: uſum ſic illa voce *κατασκευὴ* reperio *Xenophontem* in *OEconomicis*: *ὡς μὲν δὴ ἀγαθὸν τετάχθαι σκευῶν κατασκευήν·* & *Demoſthenem* in *Euergum*, *ἀλλὰ πολλῷ πλείω τὴν παροῦσαν μοι τότε κατασκευὴν τῆς οἰκίας καταλήψεσθαι·* & ipſe *Noſter* mox: *τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν ἐνδομένειαν οἱ πολλοὶ καλοῦσι.*

26 *Νεώτερον γὰρ* &c.] C. A. *ἡ ἀποσκευὴ* omiſſis interjectis. KÜHN.

Νεώτερον γὰρ &c.] MS. *νεώτερον δὲ μᾶλ.* JUNG.

27 *Σκεύη.*] *Σκεύη* abeſt a C. V. & *Salm.* & mox etiam a C. A. dein poſt *χρηστήρια* eſt, *καί τοι με οὐ λέληθεν, ὅσα πρὸς* &c. KÜHN.

28 *Καὶ χρηστήρια σκ.*] MS. *σκεύη, καὶ χρηστήρια·* cetera quæ ſequuntur: *σκεύη· τὸ μὲν Ἀλκαίου* &c. hæc deſunt in MS. omnia, uſque ad iſta *καί τοι με* &c. JUNG.

29 *Ναὶ μὰ Δί'* &c.] Reponendumne, an apponendum *οἰκητήρια*; cum hujus teſtimonium *Pollux* videatur polliceri: *σκευάρια* autem nominantur Segm. 13. SEB.

Ναὶ μὰ Δί' &c.] Verſum hunc *Alcæi* ita legerim:

Καὶ ναὶ μὰ Δί' ἄλλα σκεύη οἰκητήρια.

Vult enim Auctor probare ex Poëta *οἰκητήρια σκεύη*, cujus rei in vulgata lectione nec vola nec veſtigium apparet. KÜHN.

Ναὶ μὰ Δί' &c.] Corrige ſis in vulgatis & ſcribe, *μὰ Δί'*, pro *μὰ Δί*, & *ὀνομάσας*, pro *ὀνομ.* ut etiam recte edidit inter fragmenta *Alcæi H. Stephanus*, & *Δί'* etiam in edit. *Flor.* eſt: ubi vero illud *οἰκητήρια* in *Alcæi* vulgatis verbis? cujus gratia tamen hanc *χρῆσιν* non obſcure attulit, ut & *Seberus* noſter vidit. Bene itaque in Excerptis *Schotti* noſtri reperio: *σκευάρια οἰκητήρια· τὸ δέ.* Itaque omnia ita reſcribenda: *καὶ ναὶ μὰ Δί', ἄλλα σκευάρια οἰκητήρια· τὸ δὲ, ἀ. τ. χρ. ὀνομάσας.* JUNG.

Ναὶ μὰ Δί'] Legendum equidem *Δί'*, ut recte *Jungermannus* juſſerat. *Alcæi Paſiphaë Comici* fuit argumenti, titulo tamen a tragœdiis petito, quod fieri ſolitum non raro ſupra diximus: meminit ejus Argumentum *Plutonis Ariſtophanei*, ubi traditur *Alcæum* *Πασιφάῃ Ἀριστοφάνει Πλοῦτον διδάξαντι ἀνταγωνίζεσθαι·* hanc autem *Paſiphaen* adjicere licet, collectis a *Meurſio Alcæi* fabulis. In ipſis vero *Comici* verbis obſequti ſcripto libro *Schotti* *οἰκητήρια* ſupplevimus: & eadem illa vox emendanda eſt in *Heſychio*: *Οἰκητόρια, σκευτὰ κατ' οἶκον·* integrius apud *Phavorinum* invenio. *Οἰκητόρια, σκεύη τὰ κατὰ οἶκον·* ſed *οἰκητήρια* legendum utroque loco.

30 *Ὅτι τὰ πρὸς θ.* &c.] MS. *ὅτι πρὸς θ.* ſine *τά.* Huc ea pertinent, quod ſupra ad I, 29. ex MS. adferebam: *ὥσπερ καὶ χρηστήρια, σκεύη τὰ τῶν θεωρῶν·* ubi tamen *ἀπὸ τῶν χρησμῶν* videtur deducere, aliter ac hic facit: præcedit enim ibi in MS. nam vulgo ea deſunt omnia: *ἔστι δὲ καὶ χρηστήρια ἱερὰ τὰ ἐπὶ χρησμῶν, ὥσπερ καὶ χρηστήρια*, &c. quæ jam adſcripſi. JUNG.

31 *Θυσίαν*] C. V. *θυσίας.* KÜHN.

Θυσίαν] MS. *θυσίας σκ.* JUNG.

Θυσίαν] *Θυσίας*, cum id habeant MSS. in textu reponi malui. *Xenophon* in *OEconomico* inter ſupellectilem domeſticam nominat primo loco *τὰ ὅπλα*, *οἷς ἀμφὶ θυσίας χρώμεθα*, quam itaque propria voce *χρηστήρια* Græci appellaverunt: ſed equidem & ſæpiſſime fuiſſe uſos *ἐπὶ τῶν κατ' οἰκίαν χρησίμων* recte *Pollux* exiſtimat: illaque de ſignificatione ſi velis erudiri, adeundus erit optimus *Gravius Lect. Heſiod.* c. 10. ubi & *Pollucis* hunc locum tangit, videturque in *Alcæo* legiſſe *σκευάρια χρηστήρια·* qua tamen in re ſummo viro non accedam.

32 *Ἀλλὰ ἐγὼ* &c.] *Ἀλλὰ ἐγὼ* &c. abſunt a C. A. uſque ad *παγκλήρια* Segm. ſeq. KÜHN.

33 *Καὶ τῷ, ἐπὶ τῶν κατοικίαν*] C. V. *καὶ τὸ κατ' οἰκίαν* leg. *αὐτὸν*, *illum* (Platonem) *nomine*, *illo* (*χρηστήρια*) *abuſum eſſe ad utenſilia domeſtica*: vid. ſupra lib. I. cap. 1. Sect. 26. KÜHN.

Καὶ τῷ, ἐπὶ τῶν κατοικίαν] MS. *καὶ τὸ ἐπὶ* &c. quod quidem rectius videtur vulgato *τῷ*, quod ſine dubio mendoſum: ut ſæpius adnotavi in Codice no-

quem judico. Hæc autem a recentioribus etiam Μαλακὰ vocata ſunt: quemadmodum & manualia. * Ut Menandrus inquit in Perinthia, ut μαλακὰ ex urbe capiens, totum illico exilit: deinde mollem, ô miſer, habentes ſupellectilem, poculum argenteum hoc arripiens e theca, mihi arrhabonem dabis. Hujuſmodi vero ſupellectilem ἐνδομένειαν multi vocitant: mihi vero

χρῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν νεωτέρων καὶ [34] μαλακά, ὥσπερ εὐμεταχείριστα·
12 * ὡς εἶπε Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ, ὅ ἐστι μαλακὸν συλλαβὼν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ θᾶττον· καὶ Δίφιλος ἐν Ἀπολιπούσῃ· εἶτα, μαλακὸν ὁ δύστην' ἔχεις σκευάριον, ἐκπωμάτιον ἀργυρίδιον, ἐκ δόμου λαβὼν τόδε, δώσεις ἐμοὶ παρακαταθήκην· τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν, [35] ἐνδομενίαν οἱ πολλοὶ καλοῦσιν· ἐγὼ δὲ οὐκ 12

ſtro etiam accidiſſe: niſi ea particula plane ſit delenda. JUNG.

34 Μαλακὰ, ὥσπερ εὐμεταχ.] Ὡς εὐμεταχείριστα *ut tractatu facilia*, quæ ſine negotio poſſunt e loco in locum transferri. *Salm. mobilia. Heſych.* εὐμετακόμιστα. Dein C. V. ὡς ὅτι Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ ὅ ἐστιν μάλα καὶ συλλαβὼν ἐκπηδᾷ φίλος καὶ δίφιλος ἐν ἀπολιπούσῃ· εἶτα &c. ex quibus hanc ſtruerem lectionem:

Ὡς ἔστη μαλακὰ συλλαβὼν ἐκ τῆς πόλεως
Τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ θᾶττον ψιλός. ——

Urbe quando cedit & ſua colligit vaſa,
Omnino exilit celerius nudus. ——

Poſtea turbatos *Diphili* verſus ita in ordinem redigerem:

Εἶτα μαλακὸν ὧδ' ἔχεις σκευαρίων·
Ἔκπωμ' ἀργυρίδιον ἐκδράμοι λαβὼν
Τόδε δώσεις ἐμοὶ παρακαταθήκην.

Dein utenſile hic habes ſupellectilis:
Sume operculum, cape argenti thecculam:
Hocce dabis mihi depoſiti loco.

Salm. poſt ἀργυρίδιον addit, μαλακόν. KÜHN.

Μαλακὰ, ὥσπερ εὐμεταχ.] Ita MS. οἷον εὐμεταχείριστα· ὡς ἔτι Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ, ὅ ἐστιν μάλα καὶ συλλαβὼν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ φίλος· καὶ Δίφιλος ἐν ἀπολιπούσῃ· τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν &c. Et *Menandri* verba priora videntur ſcribenda: ὅ ἐστι μαλακὸν συλλαβὼν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ φίλος. De ceteris neſcio quid dicam, ne de prædictis quidem ſatis, magis tamen in ceteris, licet ibi pro διέσπ' lego δύστην'· ut ita forte prima concipienda —— μαλακὸν ὦ δύστην' ἔχεις Σκευάριον· ſed non pergo in ceteris, quod aliis relinquo. Alias mutila hæc eſſe, MS. nobis indicat, in quo Δίφιλος ἐν Ἀπολιπούσῃ laudatur, de quo in vulgatis ne mu quidem. *Menandri Perinthiæ* qui alii meminerint vid. apud *Caſaub.* noſtrum VII. *Athen.* 14. JUNG.

Μαλακὰ] Rejicitur ergo inter recentioris Comœdiæ nove & eleganter excogitata vocabula τὸ μαλακὸν, cum *utenſilia* deſignat, quod ſane non contempſiſſe ſcio Atticarum elegantiarum cenſores, ſiquidem eorum omnium effugerit notam: plurima vero de dialecto tracta eſſe ab auctoribus Comœdiæ novæ liquide mihi conſtat: inter ea vero hoc ſuo jure reponas licet; Coörum enim proprium id nomen fuit: *Heſychius*: Μαλακὸν ἱμάτιον, τετριμμένον. Κῷοι δὲ εὐμετακόμιστον, ἢ πολυτελὲς ἢ ἁπαλόν. Illa vero, quæ ſequuntur *Menandri Diphilique* loca penitus afflicta ſunt atque deformia, quæ tamen, quod poſſumus, reſtituere nitemur: *Menandri* verba ita legimus e MSS. & conjectura noſtra: ὅ ἐστι μαλακὸν συλλαβὼν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ θᾶττον· *quod ſupereſt utenſilium arripiens ex urbe penitus aufugit celeriter*: & haberi ſermonem duco de homine divite & potente, qui teſtularum ſuffragio Athenis fuerit ejectus: quod autem in MSS. omiſſa vocula θᾶττον legatur φίλος ex ſimilitudine ſequturæ vocis Δίφιλος, quam textui redonabimus, ortum puto, niſi ſi quis cum *Kühnio* ψιλος reformare velit, quod tamen nolim: poteris etiam adſumpta vulgatæ lectionis particula, ὡς ἔστι legere ſenſu non incommodo. Quod ſubditur in editis: εἶτα, μαλακὸν &c. eſſe *Menandri* cenſeas: ſed illa nos præeunte *Kuhnio* cum MSS. *Diphilo* adſeruimus: in ipſo loco tanto minus experiri vires noſtras feliciter licet, quanto nos magis in iſtis his anguſtiis deſtituunt ope ſua MSS. interim ita conjectabam:

—— *εἶτα μαλακὸν ὁ*
Δύστην' ἔχεις σκευάριον, ἐκπωμάτιον, vel potius *ἔκπωμα τὸ*
Ἀργυρίδιον, ἐκ δόμου λαβὼν τόδε
Δώσεις ἐμοὶ παρακαταθήκην. ——

Quorum ſenſus eſt facillimus atque planus: & illa potius in textu reponere decrevi, atque retinere vulgatam lectionem intricatiſſimam, quam nemo capiat: de verſuum autem lege neque hic neque alibi certi quid conſtituam, quippe quæ quam maxime ſit dubia. *Menandri Perinthiam* adducit *Anonymus* in *Hermogenem* pag. 391. Μένανδρος ἐν τῇ περινθίᾳ, οὐδ' αὐτὸς εἰμὶ σὺν θεοῖς ὑπόξυλος· emenda ſis, Περινθίᾳ, quod in ora ſui Codicis adſcripſerat etiam Illuſtriſſ. *Scaliger*: cujus fuerit argumenti diſcere licet ex *Andria Terentii*, qua *Perinthiam* & *Andriam Menandri* expreſſiſſe ſe in prologo commonſtrat.

35 Ἐνδομένειαν] Quæ mox παγκτήσια. *Heſych.* ἐνδομενία, κτῆσις. SEB.

Ἐνδομένειαν] C. V. εὐδομενίαν leg. ἐνδομενίαν. *Soſipater*: ἡ ἐνδομενία, *ſupellex. Cyrilli Gl.* ἐνδομενίαι, *hæc ſupellex. Philox. Gl.* ἐνδομένεια, *ſupellex. Heſych.* ἐνδομενία. *Phrynichus* in *Eclogis*: Ἐνδυμενία ἀμαθῶς, δέον εἰπεῖν, ὡς λέγειν ὡς Εὔπολις Κόλαξι σκεύη τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἔπιπλα. *Suid.* Ἐνδυομενία· τὴν μὲν ἐνδυομενίαν ἅπασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρπασαν ἔπιπλα. *Æmilius Probus*: *totam quidem Endyomeniam vaſtarunt & ſupellectilem ex ædibus eripuerunt*: aliam ſine dubio dediſſet verſionem, ſi annotaſſet locum a *Suida* laudatum exſtare apud *Polybium* lib. IV. cap. 72. ubi agitur de expugnatione *Pſophidis* urbis Arcadicæ & ἐνδυμενίαν extat: in *Suida* vero in unum coaluiſſe videntur duæ lectiones, ἐνδομενία & ἐνδυμενία, ita ut cum ille ſcripſiſſet ἐνδυμενία, alius neſcio quis ο ſuperſcripſerit, quod deinde ut fieri amat in textum venit, peperitque nobis ἐνδυομενία. Deinde in *Suida* interpungendum poſt ἐξήρπασαν, ut ἔπιπλα ſit *Suidæ* interpretamentum vocabuli ἐνδυμενία· omiſſa interpunctio non ſoli *Porto* fraudi fuit, verum etiam effecit, ut apud *Phavorinum* quoque καὶ ante ἔπιπλα inſereretur: vid. *Fragmenta Polybiana a celeberrimo Gronovio* collecta: recurrit ἐνδυμενία in *Polyb.* lib. V. c. 81. ubi veſtitus pro diverſis nationibus diverſus, dicitur ποικίλη ἐνδυμενία· innuit *Pollux* τῷ πολλοὶ eſſe vocabulum vulgi Macedonibus imprimis uſurpatum, non tantum de re Veſtiaria, ſed etiam in genere de quovis domeſtico inſtrumento: vid. *Thomam* in *Eclogis* voce ἔπιπλα, *Balſamonem* & alios. KÜHN.

Ἐνδομένειαν] MS. ἐνδομενίαν· ut & mox: ſic ſane & *Heſych.* Ἐνδομενία, κτίσις ἢ ἀποσκευή· ubi certe legendum κτῆσις· alterum ἀποσκευὴ minus antiquum in hac

[36] ἐπαινῶ τοὔνομα· μηνύω δὲ [37] ὅστις εἰπὼν, αὐτῷ ἀπολογεῖσθαι βούλοιτο, ὡς ἐστὶν ἔν τινι βιβλίῳ, ὅτι ἐν Ὀλυμπιάδος [38] ἀπογραφῇ, τῇ κατ' ὄνομα περὶ τῶν φαμένων [39] ἀφῃρεῖσθαι τὰς δόσεις, οὕτως ἐγγέγραπται· [40] κάλλιον δὲ τὴν ἐνδομενίαν, παγκτησίαν, ἢ παμπησίαν ὀνομάσαι, ὡς ἐν Ἐκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης· τραγι-
13 κώτερον γὰρ ἡ παγκληρία· • τὰ δὲ σκεύη,

nomen hoc non probatur, indico tamen; ſi quis forte utens defendere velit, erit in libello quodam, quod in Olympiadis actis, de condemnatorum auferendis muneribus ſic ſcriptum ſit. Melius vero ἐνδομένειαν, ſupellectilem vocare. Παγκληρία enim Tragicum magis eſt. • Vaſa autem, 13

ſignificatione dicebat *Pollux* Segm. 11. Pariter reprehendit *Phrynichus* hoc vocabulum: Ἐνδομενία, ait, ἀμαθῶς· δέον διττῶς λέγειν ὡς Εὔπολις Κόλαξι, σκεύη τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἔπιπλα· ita enim profecto legendum, non ἐνδυμενία, ut edidit doctiſſ. *Nunneſius*, quem locum nec recte in interpretatione cepiſſe videtur, nec legiſſe *Pollucis* noſtri iſta, quæ clara ſunt, dum in notis ſuis de ἐνδυομενία e *Suid.* e *Phavor.* & ἐνδυμενία e *Polybio* neſcio quid nos doceat: nam & apud *Suidam* ἐνδομενία legendum puto, vel ipſum *Suidam* caſtigandum, qui ſcribit: Ἐνδομενία· τὴν μὲν ἐνδυομενίαν ἅπασαν ἐκ τῶν οἰκῶν ἐξέπασαν· τὰ ἔπιπλα. *Pollucis*, *Heſychii*, & *Phrynichi* jam auctoritas apud me potior ἐνδομενίαν ſcribentium. JUNG.

Ἐνδομένειαν] Mutaverat accentum ſaltim in ſuo Codice Doctiſſ. *Kuhnius*: nos, quibus animus eſt MSS. eorumque auctoritati, ſi qua valere poteſt, obſequi, ἐνδομενίαν in textu repoſuimus: illa nimirum crebrior eſt atque receptior ſcriptura, quamvis reapſe non interſit utram potius habere exoptes; nam quidem de affinitate ι & ει ad ſuperiorem librum rem multis exemplis perdocui. In *Benedicti Gloſſis* titulus eſt περὶ ἐνδομενίας, *de ſupellectile*: ſic & in *Philoxeno*, qui aliter etiam explicuit: Ἐνδομενίαι, *hæc laucia.* Cum vero ſic uſam Olympiadem eſſe hoc vocabulo ſignificet *Pollux*, originem ejus eſſe Macedonicam aſſirmare non vereor, unde tandem ad alios etiam dimanavit: obſervarunt e *Polybio* eruditi viri, quem e pluribus dialectis ſublectas voces in ſua tranſtuliſſe ſcripta conſtat; cum vero diutiſſime ſorduiſſet id nomen ævi recentioris ſcriptores illud arripuere, prout quævis apud antiquos inſolita ſine conſilio ſæpius atque ratione uſurparunt: reperies inter alios in *Typico Irenes Auguſtæ* cap. 28. ubi tamen extat exaratum vitioſe ἐνδυμενία. Omne vero domeſticum inſtrumentum, ſic quidem Juriſconſulti ſupellectilem definiunt, ἐνδομενίαν appellatam arbitreris, quæ ſcilicet eſt ἐν δόμῳ, quem Macedones δόμενον dixiſſe conjecto, ut itaque frigidum ſit atque futile *Gujeti* illud ἀπὸ τοῦ ἔνδον μένειν· & vide, ſi quid momenti atque ponderis adferant hæc *Heſychiana*, quæ ſimul emendare conabimur: Ἐνδομαχία, ἡ κτίσις, ἡ πατριμία. Ἐνδομενία primo loco ſcribo: & illam literarum mutationem accidere potuiſſe facillime, ſit equidem in promptu docere, ſi ſic res poſtularet: ſed illius quidem operæ vacivum hoc temporis habeamus: altero loco κτῆσις emendandum, quod & eruditis obſervatum: denique vero παροικία, legi debere pro πατριμία Illuſtriſſ. *Scaligero* conſentio, ubi habes igitur ſimilitudinem παροικίας & ἐνδομένιας, ut δόμενος in ἐνδομενία fuerit idem, quod οἶκος in παροικία· ſed hinc diſcedere juvat, atque rem omnem docti lectoris arbitrio permittere.

36 Ἐπαινῶ τοὔνομα.] MS. ἐπαινῶ μὲν τοὔνομα· μηνύω δὲ, ὅστις εἰπὼν αὐτῷ ἀπολογεῖσθαι βούλοιτο, ὡς ἐστιν ἔν τινι &c. quæ certe ſenſum optimum habent, & in locum vulgatorum, quod forte nemo clare capit, reſtituenda judico: ait: *Ego vero ut non laudo id nomen, ita indico tamen, ſi quis dicens id defendere velit, eſſe illud in quodam libro.* JUNG.

37 Ὅτι προφυγὼν] C. A. ὅστις εἰπὼν αὐτῷ ἀπολογ. β. leg. ὅστις εἰπὼν αὐτὸ, *indico vero, ſi quis id dixerit, ſeque defendere voluerit*, ὡς ἐστιν ἔν τινι βιβλίῳ, *quod extet in libro aliquo*: ὅτι ἐν Ὀλυμπιάδος ἀπογραφῇ τῇ κατ' ὄνομα, ita in ſpecimine lectum nobis eſt conſentiente C. V. *quod in Olympiadis deſignatione nominetenus facta de iis, qui ſe donis dixerunt defraudatos, ita ſcriptum ſit:* poteſt locus accipi de libello quodam, in quo citentur nomina eorum, qui donis ab *Alexandro* decretis in Macedonia per *Antipatrum* caruerunt; cumque editum eſſe Olympiadis opera, ut ægre faceret adverſario ſuo *Antipatro*, vel de alia ludi alicujus Olympici deſcriptione, qua continentur nomina eorum, qui ſe iniquitate judicum victoriæ præmiis excidiſſe conqueſti ſunt. KÜHN.

Ὅτι προφυγὼν αὐτὸν ἀπ. &c.] Mireris, qui potuerint in talia ſcriptionis vitia incidere librarii, ut vulgatam dederint ineptiſſimam, pro elegantiori altera atque vera, quam *Kuhnio* favente, textui redonavimus: non aliæ rei quam mendis atque maculis progignundis hominum id genus natum exiſtimes: fuit ante nos: μηνύω δὲ ὅτι προφυγὼν αὐτὸν ἀπ. β. ἔσται ἐν τ. β. &c. τὴν κατ' ὄν. Iſtius autem libelli auctorem fuiſſe matrem *Alexandri Olympiadem*, in dubium non voco: ejus enim antiqui *Grammatici* præter epiſtolas & alia laudarunt ſcripta: qua tamen de re egerit, non mihi ex titulo ſatis liquidum eſt, ut audeam certi quid affirmare.

38 Ἀπογραφῇ, τὴν κατ' ὄνομα] MS. ἀπογραφῇ τῇ κατὰ ὄνομα &c. & τῇ, pro vulgato τὴν emendandum videtur. JUNG.

39 Ἀφῃρεῖσθαι] MS. ἀφῃρῆσθαι. JUNG.

40 Κάλλιον δὲ τὴν ἐνδομένειαν, &c.] C. V. ταύτην τὴν ἐ. παγκτησίαν καὶ παμπησίαν ὀνομάσαι ὡς ἐν Ἐκκλησιαζούσις (αις) Ἀριστοφάνης· τραγικώτερον &c. KÜHN.

Κάλλιον δὲ τὴν ἐνδομένειαν, &c.] Vulgatus Codex mutilus eſt: MS. noſter enim ita: κάλλιον δὲ ταύτην τὴν ἐνδομενίαν, παγκτησίαν, καὶ παμπησίαν ὀνομάσαι, ὡς ἐν Ἐκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης· Τραγικώτερον· &c. quæ ita (niſi quod mendoſius ἐνδομένειαν & ὠνόμασεν & Ἐκκλησιαζούσαις) & in ſuo MS. invenit *Schottus* noſter: non itaque dubitabis *Pollucis* locum ita reſtituere. Et παγκτησίας nomen apertum eſt: παμπησίαν vero κτημάτων & ex *Æſchylo* Ἑπτὰ ἐπὶ Θηβ. adnotant. Nec omiſit *Heſychius*, quamvis apud eum ſcribatur duplici σσ, Παμπησσία, πᾶσα ἡ ὕπαρξις· ſed locum *Ariſtophanis* cupis ex *Eccleſiazuſ.* Reddam tibi cum *Suidæ* verbis, qui quoque adducit, licet *Comico* non nominato: Παμπησίαν· πᾶσαν τὴν κτῆσιν· σὺ δ' ὦ Σίκων καὶ Ξενόφαντις αἴρεσθε τὴν παμπησίαν· ſed mendoſe: ita enim apud *Comicum* hodieque eſt:

— Σὺ δ' ὦ Σίκων
Καὶ Παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

Locus eſt paulo longius a fine Comœdiæ. Mox ait *Pollux* noſter παγκληρίαν eſſe τραγικώτερον. Sed & παμπησίαν tragici uſurparunt. *Æſchyl.* Ἑπτὰ ἐπὶ Θηβ. paulo a fine longius, — κτημάτων παμπησίαν dicens. Id nempe ex *Euripide* adnotant, apud quem ipſo principio Ἱκετίδων legitur:

— Οἰδίπου παγκληρίας
Μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων. (*Adraſtus.*)

JUNG.

Κάλλιον δὲ τὴν ἐνδομ.] Eſt vero quod gaudeamus ad-

Vaſcula Comici frequentius vocitant. Vocantur autem vaſa quædam, igni deſtinata, & ignis expertia: ſicuti & vaſa triremica, & nautica: de quibus Xenophon inquit, vaſa lignea, & utenſilia. Demoſthenes quoque, vaſorum attritionem dixit. Nomina autem hinc formata ſunt, domum vaſis inſtruere, aut agrum, vel quodcunque fuerit.
14 • Tum etiam *σκευὴ* aut militaris eſt, aut mimorum, aut jumentorum. Unde dicitur inſtructa jumenta, pro inſtratis: & vaſa vehentes currus: &

καὶ [41] σκευαρία φίλον τοῖς Κωμῳδοῖς [42] καλεῖν· ὠνομάζετο δέ τινα σκεύη [43] ἔμπυρα, καὶ ἄπυρα, ὥσπερ καὶ σκεύη τριηρικὰ, καὶ σκεύη ναυτικά· ἐφ' ὧν ὁ Ξενοφῶν μὲν σκεύη ξύλινα καὶ [44] κρεμαστά· [45] ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ ἀποτριβὴν τῶν σκευῶν. Ὀνόματα δὲ ἀπ' αὐτῶν πεποίηται, τὸ [46] κατασκευάσασθαι τὴν οἰκίαν τοῖς σκεύεσιν, ἢ τὸν ἀγρὸν, ἢ [47] ὁτιδήποτε. • Καὶ μέν τοι ἡ σκευὴ, 14
[48] εἴτε ἡ ὁπλιτικὴ, εἴτε ἡ τῶν ὑποκριτῶν, εἴτε ἡ τῶν ὑποζυγίων· ἀφ' ἧς [49] εἴρηται τὸ, ἐπεσκευασμένα ἦν τὰ ὑποζύγια, οἷον ἐστρωματισμένα· [50] καὶ αἱ σκευαγωγοὶ δὲ ἅμαξαι· καὶ

fuiſſe nobis ope ſua Codices MSS. in inſigni lacuna tam egregie atque liberaliter explenda: defuerunt enim ante nos: *ἢ παμπησίαν ὀνομάσαι, ὡς ἐν Ἐκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης·* quæ talia confirmant *Excerpta Falckenburgiana*: ad *Ariſtophanis* locum Commentator antiquus *παμπησίαν* exponit *τὴν πᾶσαν κτῆσιν·* ſic ut & *Phavorinus*: *Παμπησίαν, τὴν πᾶσαν κτῆσιν λέγει Ἀριστοφάνης·* vox autem illa fuit antiqua, *πῆσις ἀπὸ τοῦ πᾶν*, unde Romanorum obſoletum *pao*, *pavi*: ut *κτῆσις ἀπὸ τοῦ κτᾶν·* eaque de re tota pluribus forſitan in proximis. *Κλῆρον* appellari, opes alicujus atque divitias, ſeu agris illæ conſtiterint, ſeu nummis aliave quacunque re, paucis, puto, latet: & obſervaſſe memini ad librum VII. quæ videantur: hinc itaque *παγκληρία*, quam legi in veteri quodam fragmento Poëtæ cujuſdam apud *Stobenſem* & *Æſchylo*, ad quem videndus *Scholiaſtes*, ut & Idem ad eundem de *παμπησία*.

41 *Σκευάρια*] Sæpiſſime apud *Ariſtophanem*, ut ſtatim in iiſdem *Eccleſiazuſis*, non longe ante allatos inde verſus:

Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;

de variis vaſis, non *ὑποκοριστικῶς*. JUNG.

42 *Καλεῖν.*] Hic apponenda *τελεία στιγμή*. KÜHN.

43 *Ἔμπυρα, καὶ ἄπυρα*] C. A. & *Salm.* *ἄπυρα, τριηρικὰ, ναυτικὰ, ξύλινα καὶ κρεμαστὰ ὡς Ξενοφῶν·* pro *σκευαστὰ* etiam C. V. leg. *κρεμαστά·* locus *Xenophontis* eſt in *OEconomico*, ubi agit de *navis Phœniciæ* armamentis, quæ in *Piræum* forte appulerat. KÜHN.

Ἔμπυρα, καὶ ἄπυρα] Ex *Platone* hæc promit, apud quem libr. III. de Leg. non longe ab initio, de primorum hominum vita: *καὶ μὴν ἀμπεχόνης γε, καὶ στρωμνῆς, καὶ οἰκήσεων, καὶ σκευῶν ἐμπύρων τε καὶ ἀπύρων εὐπόρουν.* JUNG.

Ἔμπυρα, καὶ ἄπυρα] Meminit *Heſychius*: *Ἄπυρα σκεύη, τὰ παρέχοντα χρῆσιν ἐν πυρί·* ſed repone ſis: *Ἄπυρα σκεύη, τὰ μὴ παρέχ.* nam quibus ad ignem utebantur *ἔμπυρα* dici ſolitum fuit: neque raro peccatum adverti hac ſimilive particula omiſſa: *Σκεύη τριηρικὰ* in *Demoſthene* legiſſe teneo; ſed locus ad manum non eſt: alium hunc habe, ubi *σκεύη τριηραρχικὰ* dixerit; in *Euergum* ſcilicet, paulo longius a principio: *εἰσέπραξα τοῦτον ὀφείλοντα τῇ πόλει σκεύη τριηραρχικά·* inſtrumenta nautica, quæ a publica re triremium præfecti habere ſolebant.

44 *Σκευαστά.*] Ita ſcribe, ut MS. habet, *ἐφ' ὧν ὁ μὲν Ξενοφῶν σκεύη ξύλινα καὶ κρεμαστά· ὁ δὲ Δημοσθένης ἀποτρ.* Peſſime vulgo *σκευαστά·* ſupra hæc incorrupta manſerunt lib. I. 94. ubi locum *Xenophontis* ex *OEconomico* indicavi; ut & *Demoſthenis* ex Orat. *περὶ ἐπιτριηραρχήματος*. JUNG.

Σκευαστά.] Egregie MSS. & *Kühnius* ex iis in textu, *κρεμαστά·* ita nimirum ſcripſiſſe *Xenophontem* loco in lucem protracto commonſtraverunt *Commentatores* noſtri. *Demoſthenis* autem verba, quæ reſpicit *Auctor* noſter, apponere lubet: *περὶ δὲ ἀποτριβῆς τῶν σκευῶν ἤθελον αὐτῷ γράμματα γράφειν.*

45 *Ὁ δὲ Δημοσθένης* &c.] C. A. *ὁ Δ. ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν·* *καὶ* omittit & C. V. locus *Demoſthenis* eſt Oratione *περὶ ἐπιτριηραρχήματος* pag. 113. *detrimentum armamenti nautici*, Die abnutzung. KÜHN.

46 *Κατασκευάσασθαι*] C. A. *κατασκευάσθαι·* leg. *κατεσκευάσθαι τ. οἰ.* &c. *Salmaſ.* notat ſimilem locutionem ex *Antiphane* infra Segm. 46. KÜHN.

Κατασκευάσασθαι] Illa loquendi formula celebris eſt in *Demoſthene*: *Ψευδομαρτυριῶν* adverſus *Euergum*: *ἄφθονα ὀθόνια, καὶ στύππια, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριήρης·* ac paululum inferius *παρασκευάζεσθαι* ſimili ſignificatu: *ἀλλ' αὐτὸς ἰδίᾳ παρεσκεύασμαι, ὁπότε δέοι·* ſic & in illa *περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος* concinne & plene: *ἔτι δὲ σκεύεσιν ἰδίοις τὴν ναῦν ἅπασαν κατεσκεύασα·* & inde *τριήρης εὖ κατεσκευασμένη* in eadem Oratione: *triremis omni re neceſſaria affatim inſtructa.*

47 *Ὁτιδήποτε.*] MS. *ὅτι δήποτε.* JUNG.

48 *Εἴτε ὁπλιτικὴ*] C. A. *ἤτε ὁ. ἡ τῶν ὑ. ἤτε τῶν ὑ.* C. V. *ἡ σκευὴ ἡ εἴτε ἡ ὁπλ.* KÜHN.

Εἴτε ὁπλιτικὴ] MS. *εἴτε ἡ ὁπλιτικὴ* &c. & ſupple ſis ita, quum & in reliquis membris articulus hic ita adjiciatur. JUNG.

Εἴτε ὁπλιτικὴ] Textus habet *ἡ ὁπλιτική. Τῶν ὅπλων σκευὴ* eſt apud *Thucydidem*, cui contraria eſt *σκευὴ ψιλὴ*, *levis armatura*: ſæpiſſime in *Herodoti Polymnia*, ubi omnium illarum gentium, quæ *Xerxi* expeditionem in Græciam ſuſcipienti adfuere, diverſiſſimam armaturam poſteris deſcriptam reliquit: *Πέρσαι μὲν ὧδε ἐσκευασμένοι. Ἀράβιοι δὲ σκευὴν μὲν εἶχον·* aliaque ſimilia. *Demoſthenes Midiana*: *διαβάντες ἐν τάξει καὶ σκευὴν ἔχοντες·* ſed quid in re clara exemplis utimur?

49 *Εἴρηται τὸ ἀπεσκευασμένα*] Hic ponenda diſtinctio; quod enim ſequitur, dictum eſt Auctoris alicujus, in quo videtur legendum, *ἐπεσκευασμένα*, quod idem cum *ἐστρωματισμένα*, & ita C. V. legit, ut vidi poſtea; habet enim *ἐπεσκ. ἦν τὰ ὑ.* C. A. addit *ἦν δὲ.* *Xenoph.* lib. VI. de H. G. *ἵππους ἐπεσκευασμένους*, *equos inſtructos ad vehendum ſeſſorem.* KÜHN.

Εἴρηται τὸ ἀπεσκευασμένα] MS. *τὸ ἐπεσκευασμένα ἦν τὰ ὑποζύγια·* quæ ſaniora videntur vulgatis: immo ſunt: forteque ex eodem *Xenophonte* ſunt. Certe ex eo hac ſignificatione, *ἵππους ἐπεσκευασμένους* e VI. *Ἑλληνικ.* *ἀντὶ ἐπεστρωμμένους* *Budæus* adfert Comment. ling. Græc. vel ut noſtri *Pollucis* verbo utamur *ἀντὶ ἐστρωματισμένους·* *ἀπεσκευασμένα* vulgatum vero non convenit. JUNG.

Εἴρηται τὸ ἀπεσκ. &c.] Duce *Kühnio* locum redintegravimus, ut MSS. juſſerunt: fuit ante nos *ἀπεσκευασμένα τὰ ὑποζύγια·* *χρῆσιν* alicujus ſcriptoris, cujus non venit in memoriam, quanquam legiſſe ſciam, poſuit hic *Pollux*: *Suidas*: *Ἐπεσκευάσασθαι, ἐπιφορτίσασθαι.* *Agathias* hoc ſenſu uſurpat.

50 *Καὶ αἱ σκευαγωγοὶ δὲ ἅμ.*] *Σκευαγωγοὶ ἅ.* ve-

[51] τὰ σκευοφόρα· καὶ ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνους, [52] σκευοφόρος· [53] καὶ τὸ ῥῆμα σκευαγωγεῖν, καὶ σκευοφορεῖν· καὶ τὸ ἀνασκευάζεσθαι τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ τὸ [54] ἐνεσκευάσθαί τινα σκευήν, καὶ τὸ ἐνεσκευάσαι τι πρᾶγμα· καὶ οἱ παρὰ [55] Θουκυδίδῃ ὅμοροί τε τοῖς Σκύθαις καὶ ὁμόσκευοι· καὶ [56] αὐτόσκευος, ὁ αὐτουργός· * καὶ [57] ἄσκευος, [58] ὁ ψιλός· καὶ ἀκατάσκευος, ὁ εὐτελής· τάχα δὲ ἀπὸ τούτων, καὶ ἡ [59] σκευοποιΐα, καὶ ἡ [60] σκευωρία, καὶ τὸ ἐσκευοποιημένον πρᾶγμα, ὡς

vaſigera. Atque in Ranis Ariſtophanis, vaſigerulus. Et verbum, vaſa vehere, ac vaſa portare. Tum ex agris removere, apparatum quendam inſtruere, & negocium quoddam inſtituere. Porro Homeri, apud Thucydidem, communibus armis utentes. Et αὐτόσκευος, pro operario. * Atque ἄσκευος, pro nudo. Et nullis armis inſtructus, pro frugali, & ſimplici. Præterea ab his quoque formantur, vaſorum confectio, quadruplatoria actio. Et inſtructum negocium, ut

hiculæ impedimentis onuſta: αἱ & δὲ abſunt a C. V. KÜHN.

Καὶ αἱ σκευαγωγοὶ δὲ ἅμ.] MS. καὶ σκευαγ. ſine αἱ· quem articulum hic poſſumus omittere. JUNG.

51 Τὰ σκευοφόρα.] Τὰ σκευοφόρα *Xenophonti* ſunt jumenta, quæ vocantur *ſagmaria* a recentioribus. C. A. leg. σκευοφόρια. KÜHN.

Τὰ σκευοφόρα.] Præ oculis habuiſſe *Pollucem* exiſtimo *Xenophontis* iſta Ἑλλην. libr. IV. πρὸς δὲ τούτοις σκεύη πολλά, καὶ σκευοφόρα ὑποζύγια· quæ talia *Polyænus* habet ſæpius. *Phavorinus* quæ de σκευοφόροις habet, hauſit e *Niceta Choniate* libr. VI. ἐπὶ τούτοις εἵποντο τὰ σκευοφόρα, καὶ τὸ οἰκετικὸν τοῦ στρατεύματος· ubi in alio Codice legi ſcribit *Wolfius*: τὰ σαγμάρια, καὶ κατοῦναι, καὶ οἱ ὑποχείριοι· σαγμάρια nimirum poſterior ætas nominavit τὰ τῶν ὑποζυγίων ἐπισεσαγμένα, *ſarcinis onerata jumenta*: vide *Meurſii*, & præcipue laborioſiſſimum *Cangii Gloſſarium*. *Philoxenus*: Σκευοφόρα, *impedimenta*: in iiſdem *Gloſſis*: Σκευοφόρος, *vaſifer*, *ſarcinator*. Σκευοφόροι, *calones*, *lixæ*. Σκευοφορεῖν, quod inde venit, uſurpat *Max. Tyrius*: εἰ δὲ ὁ στρατηγὸς ἦν ὁ θεός, κἄτα ὁ μὲν σκευοφορεῖν ἄξιος, ἤτει τὸν στρατηγὸν ὁπλίτου χώραν & aliud concinnius verbum in *Xenophonte Cyropæd.* lib. VIII. συσκευοφορεῖν.

52 Σκευοφόρος,] C. A. ὡς ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνης σκευοφόρος, quod in *Gloſſis* redditur *calo*: *Xenoph.* lib. VII. C. P. αἱ κάμηλοι ἐν τοῖς σκευοφόροις διάγουσι. KÜHN.

Σκευοφόρος,] Diſtingue potius σκευοφόρος· καὶ τὸ ῥῆμα τὸ σκευαγ. ſic in MS. eſt. *Ariſtophanis* locus, in quo σκευοφόρος, *Ranis* hic eſt:

> Ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

Bacchi verba ad *Xanthiam*. JUNG.

53 Καὶ τὸ ῥῆμα] Abeſt a C. A. καὶ τό. KÜHN.

54 Ἐνεσκευάσθαί τινα σκ.] C. V. σκευῶ καὶ τὸ ἐνσκευάσαι τι π. C. A. εἰσκευάσθη· prius ἐνεσκευάσθαι τ. σ. *Herodoti* eſt, ſignatque habitum armorum cultumque corporis certum. KÜHN.

Ἐνεσκευάσθαί τινα σκ.] MS. ἐνεσκευάσθαι τινά· & mox MS. τί. JUNG.

55 Θουκυδ. ὅμοροί &c.] MS. & priores editiones ὅμηροι. Sed *Thucyd.* libr. II. fol. 165. εἰσὶ δ' οἱ Γέται, καὶ οἱ ταύτῃ ὅμοροί τε τοῖς Σκύθαις καὶ ὁμόσκευοι. Idem lib. III. fol. 238. (Ὀζόλαι) ὄντες ὅμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ ὁμόσκευοι. SEB.

Θουκυδ. ὅμοροι &c.] Lib. II. pag. 167. & lib. III. pag. 238. *ſimiliter armati.* C. A. non habet καὶ ante ὁμόσκευοι· nec mox. *Interpr.* hic de *Homeris* neſcio quibus cogitavit, cum *Thucydides* nil aliud voluerit, quam quod Thraces finitimi ſint Scythis, & iiſdem cum illis armis utantur. C. A. leg. ὅμηροι τοῖς, male ut ex *Thucyd.* patet. KÜHN.

Θουκυδ. ὅμοροι &c.] MS. ὅμοροι τοῖς &c. ſine τε. Sed locum bene edidit e lib. II. *Thucyd. Seberus* noſter, qui & verba *Hiſtorici* adfert: & prorſus ita in ſuo Codice emendaverat hic *H. Stephanus*, quum vulgo peſſime eſſet, ὅμηροι τοῖς Σκύθαις ὁμοσκ. Et particulam ſane τε *Pollux* omittere ſuo lubitu potuit. Alias & alius geminus locus apud *Thucydidem* lib. III. Ξυγγρ. ὄντες γὰρ ὅμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς, καὶ ὁμόσκευοι· de *Locris Ozolis*. JUNG.

56 Αὐτόσκευος] *Interpr. operarius. Gl.* Αὐτόσκευον, *ſimplex*, *rude*, puta & *arte carens*, quando de re ſermo eſt; de perſona vero, notat αὐτοδιάκονον, qui ſibi ipſi eſt σκευοφόρος, & id ipſum vult Auctor, cum dixit, ὁ αὐτουργός. KÜHN.

Αὐτόσκευος] *Onomaſticon Vetus*: Αὐτόσκευον, *ſimplex*. Αὐτοσκεύαστος habet *Heſychius* in Αὐτόστολον, ſic enim omnino cum *Gujeto* reſcribendum exiſtimo.

57 Ἄσκευος] *Qui non inſtructus eſt juſtis armis*, *miles levis armaturæ*, *veles*, γυμνήτης· ἀκατάσκευος idem quod ἀκατασκεύαστος, *incompoſitus*, *inconditus* & propterea *vilis*. KÜHN.

Ἄσκευος] Feliciter hanc vocem *Pauſaniæ* reſtituerunt eruditi viri lib. VIII. cap. 50. γενομένης δὲ πρὸς Μαντινείᾳ μάχης, Λακεδαιμονίων μὲν οἱ ψιλοὶ τοὺς ἀσκεύους τῶν Ἀχαιῶν νικῶσι. *Sylburgius* ἀσκεύους legendum cenſet, & de ψιλοῖς ſeu levis armaturæ militibus exponit, quæ ſingula *Pollucis* hoc allato loco confirmat Eruditiſſ. *Kühnius*, ibique dicere te poſſe ipſis *Pauſaniæ* verbis inquit, ἄσκευον eſſe, τὸν μὴ ἔχοντα τῶν ὅπλων τὴν σκευήν. *Heſychius*: Ἀσκεύοις, ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι· unde fortean id vocis hauſerat *Auctor* noſter: parili modo *Suidas*: Ἄσκευον, ἀπαράσκευον, ἄνευ ὅπλων· ſed quem ex *Nazianzeno* locum adducit, non ad illum ſignificatum congruit; nam ἄσκευος & ἀπέριττος βίος, *vita* eſt *libera*, *facilis*, *neque ullis impedita inſtrumentis*.

58 Ὁ ψιλός.] MS. mendoſe ψηλός. JUNG.

59 Σκευοποιΐα] *Fictio perſonarum theatralium*: quique eas conficiebant σκευοποιοὶ mox; ſupra enim Segm. præced. dictum σκευὴν etiam eſſe ὑποκριτῶν, *hiſtrionum*. KÜHN.

60 Σκευωρία] Σκευωρία in *Gloſſis factio*: poſſet & reddi *coïtio fraudulenta*, *techna*, *inſidioſa machinatio*: ἐσκευοποιημένον π. *eſt negotium ex compacto adornatum*, uti quandoque fieri ſolet in re teſtamentaria, unde *Vetus Onomaſt.* Σκευωρός, *Teſtamentarius*, niſi ibi velis in bonam partem accipere τὸ σκευωρὸς pro cuſtode teſtamenti. KÜHN.

Σκευωρία] MS. καὶ ἡ σκευωρία, καὶ ἡ σκευοποιΐα, καὶ τὸ ἐσκευοποιημ. πρ. & reddamus voculæ σκευωρία, & ἐσκευοπ. quoque ſuos articulos, quibus vulgo carent. JUNG.

Καὶ σκευωρία] Aptius equidem ἡ σκευωρία & τὸ ἐσκ. repoſuimus e MSS. & quamvis hæc talia parvi forſitan habeantur, haud parum tamen ad elegantiam contextus conferunt. De σκευωρία vide quæ dixi ad ſuperiorem librum Segm. 133. ubi acutum id erat quod conjectabat *Jungermannus* ex MS. ſui ſcriptura σκευωρία legendum σκαιωρία, ſiquidem & in ipſo *Polluce* profecto pro αι ſæpius ſit vitio poſitum ε, quo pacto inferius occurret nobis κελεύεις corruptum ex καὶ λέβης· alias autem σκαιωρία veteris eſt elegantiæ, quod tranſpoſuerunt in ſua ſcripta recentiores: *Nicetas* σκαιωρεῖν habet lib. III. de Vita *Manuel. Comn.* σκαιωρεῖ κατὰ τοῦ

Iſa-

Iſæus de hæreditate Archipolidis, pactis vero quatuor ab illis inſtructis. Idem quoque Rhetor ad Lyſibium inquit, Hujuſmodi quidem hiſce de mortuo inſtruentes. Et habitus, dicit Hyperides ad Demiæam. Apparatus, apparare, apparantem plurimo precio conſtantia. * Indiſpoſite, Xenophon: & 16

[61] Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀρχεπόλιδος κλήρου· [62] Διαθηκῶν δὲ τεττάρων ὑπ' αὐτῶν ἐσκευοποιημένων· [63] ὁ δὲ αὐτὸς Ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον ἔφη, [64] Τοιαῦτα μέν τοι οὕτω ἐπὶ τῷ τεθνεῶτι σκευοποιοῦντες· σκευοποιήματα δὲ [65] Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Δημέαν· καὶ σκευασίαι δὲ, [66] καὶ σκευάσαι, καὶ συσκευασάμενοι τὰ πλείστου ἄξια, * [67] καὶ ἀσυσκεύαστον, [68] ὡς ὁ Ξενοφῶν, καὶ 16

ἀνδρὸς τὰ οἰκτρότατα· verum enim vero ibi tum vulgatum calculo noſtro comprobabamus. Hic autem ſi vocibus tranſpoſitis *Pollucem* ſcripſiſſe credamus, *καὶ ἡ σκευωρία, καὶ ἡ σκευοποιΐα*, non hoc ſua ratione carebit. Titulum porro Orationis *Iſæanæ* de MSS. emendavimus: ante nos fuit *Ἀρχιπόλιδος*, quod & ita *Meurſius* in ſua Bibliotheca retinuit: ſenſus vero loci hic eſt: *teſtamentis autem quatuor ab ipſis falſe conſtructis, atque ſuppoſitis.*

61 Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀρχ.] Abeſt a C. A. περὶ τοῦ Ἀρχ. κλ. Oratio eſt laudata & aliis. KÜHN.

Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀρχ.] MS. ὡς Ἰσαῖος περὶ τοῦ Ἀρχιπόλιδος κλήρου· ſine ἐν τῷ· & emendandum videtur Ἀρχιπόλιδος. Ἀρχίπολις, ut Ἀρχίδικος, Ἀρχίμορος, Ἀρχίστρατος. Et occurrit nomen alicubi in hiſtoria Græca, ubi, mihi jam non memoria ſiſtit. JUNG.

62 Διαθ. δὲ τεττ.] C. A. Δ. δ. τῶν τεττάρων, *illis autem quatuor confictis teſtamentis*: vid. *Harpocrat.* in Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. KÜHN.

63 Ὁ δὲ αὐτὸς &c.] Abſunt a C. A. uſque ad δημαίαν καί. KÜHN.

Ὁ δὲ αὐτὸς &c.] MS. ὁ δ' αὐτὸς &c. Ceterum Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον laudatur etiam ab *Harpocratione* in ἐπίδικος. JUNG.

64 Τοιαῦτα μὲν &c.] C. V. ita laudat *Iſæi* ῥῆσιν τοιαῦτα μέντοι οὗτοι· *Talia equidem hi in mortuum machinati*: σκευοποιήματα ſunt, *artes, technæ, doli*: Oratio contra *Lyſibium* fuit περὶ ἐπικλήρου. KÜHN.

Τοιαῦτα μὲν &c.] MS. τοιαῦτα μέν τοι οὕτω ἐπὶ &c. quæ hercle vulgatis rectiora, & ita reſtituenda ſunt. De hoc verbo vero tantum *Hyperidem* adducit *Harpocratio*: Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα, ait, Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου· ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον, καὶ κατασκευάζοντα, καὶ πλαττόμενον. JUNG.

Τοιαῦτα μὲν τοιούτοις &c.] *Kühnius* in ora ſui Codicis: Τοιαῦτα μέν τοι οὗτοι· ſed in MS. *Palatino* reperit *Jungermannus* οὕτω· & ſane alterutrum ſequi ſatius ſit, non animi ſum certus: textui tamen repoſui MS. *Palatini* lectionem, quod ille Codex in pluribus aliis egregiam *Polluci* præſtiterit operam, & meliorem ceteris ut plurimum ſcripturam adſervaverit.

65 Ὑπερίδ. ἐν τῷ πρ. Δημαίαν.] C. V. Δημέαν, in Oratione adverſus *Demeam*: *Harpocr.* tamen laudat *Hyperidem* ἐν τῷ κατὰ Δημαίου, voce ὀσχοφόροι, & *Suidas* habet, Δημαίου, κύριον. KÜHN.

Ὑπερίδ. ἐν τῷ πρ. Δημαίαν.] MS. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Δημέαν· & Δημέαν ſcribendum ſane eſt, non ut vulgo Δημαίαν· ſic apud *Harpocrationem* in Κυρία Ἐκκλησία· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας, εἰ γνήσιος· ubi etiam vides eum dubitare an vere ſit *Hyperidæ*: quo pacto & laudat in ὀσχοφόροι, quo loco tamen Δημαίου legitur: & adhuc corruptius in χαλκεῖα, ubi eadem Oratio citatur, & Δημίου eſt. Apud eundem quoque in Λουτικὸς eſt: Ὑπερίδης ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημαίου γραφήν· quæ an alia, & quoque tamen Δημέου legendum eſt? ut apud *Terentium Demeas*. JUNG.

Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Δημαίαν.] Nomen illud ita corrupte in vulgatis fuit editum: reddidimus e MSS. Δημέαν, quam veram eſſe ſcripturam vidit olim *Meurſius Attic. Lect.* lib. I. cap. 5. & reſtituit etiam variis in locis apud *Harpocrationem*.

66 Καὶ σκευάσαι, &c.] C. A. σκευάσαι. C. V. καὶ σκευάσαι, καὶ συσκευασάμενοι pro πλείστου leg. C. A. πλεῖα, quod non prætulerim vulgatæ lectioni, quam minime aſſecutus eſt *Interpr. convaſantes pretioſiſſima quæque*. KÜHN.

Καὶ σκευάσαι, &c.] MS. σκευάσαι· καὶ συσκευασάμενοι τὰ πλείστου ἄξια, καὶ ἀσυσκεύαστον, ὡς Ξενοφῶν· καὶ σκευοποιεῖ· καὶ διασκ. & ita omnia ſcribe & diſtingue: vix enim dubito quin & illa συσκευασάμενοι τὰ πλ. ἄ. ex *Xenophonte* ſit, qui libenter iſto verbo ita uti ſolet. *Xenoph. Œconomico*: καὶ οὕτω κατακείμενα ἕκαστα κατενέγκαι, ὡς οὔτε ἄλληλα ἐμποδίζει, οὔτε μαστευτοῦ δεῖται, οὔτε ἀσυσκεύαστά ἐστι οὔτε δυσλύτως ἔχει &c. JUNG.

Καὶ σκευάσαι, σκευασ.] *Kühnius* in textu recte: καὶ συσκευασάμενοι. Priori illo σκευάσαι non ineleganter eſt uſus *Theſſalus* Oratione, quam habuit ad populum Athenienſem: ἐς πολιορκίην σκευάσαντες τὸ ἄλλο στράτευμα. Alterum eſt in re militari vulgare: milites enim dato itineris faciundi ſigno συσκευάσασθαι dicuntur, *colligere ſarcinas*, atque *alligare*: aptiſſime *Xenophon Ageſilai Vita*: ἐκ δὲ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν. Ἑλλην. libr. IV. νυκτὸς συσκευασάμενοι ᾤχοντο ἀπιόντες· pauloque inferius: καὶ εἰ μὲν δὴ συνεσκευάζοντο ὡς ἀκολουθήσοντες· *Suidas* ea de cauſa συσκευάζεσθαι exponit εἰς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι, & alium e *Xenophonte* locum adfert: *Lyſias* in re paululum diverſa de homine, qui alio commigraturus eſt, κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας· συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξῴκησε· nec aliter *Demoſthenes* in *Neæram*: *Scholia* vide *Cherſonitanæ* Orationis. *Thucydides* id dixit ἀνασκευάζεσθαι in prooemio de Athenienſi populo, cum Græciam gravi bello peteret *Xerxes*, in naves ſe & opes ſuas conferente: καὶ ἀνασκευασάμενοι, εἰς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο· *Scholiaſtes* exponit, τὰ σκεύη ἀναλαβόντες· ſed ego utrumque eleganter memini legiſſe tranſlatum ad homines, qui morti ſunt proximi. *Chryſoſtomus*: ἐὰν δέ σε συσκευάζεσθαι ὁ μέγιστος κελεύῃ, *ſi vero te convaſare juſſerit Deus* O. M. nec diſſimili modo loquutum fuiſſe *Epictetum* in memoria habeo: tale quid etiam *Suidas* profert ex auctore neſcio quo: ὄναρ ἐφίσταται θεία τις ὄψις, καὶ λέγει δεῖν συσκευάζεσθαι· καλεῖ γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν· quamquam & hoc loco aliter poſſe capi non negem. Poteram equidem loquendi formulas in Romanis uſitatas componere cum Græcis, ſimilitudinemque oſtendere: ſed cavendum eſt ne præter rem ſimus longiores.

67 Ἀσυσκεύαστον] *Imparatum*. KÜHN.

68 Ὡς ὁ Ξενοφῶν, &c.] MS. ὡς Ξεν. SEB.

Ὡς ὁ Ξενοφῶν, &c.] C. A. οὐσίαν ὡς Ξενοφῶν φ. Δ. ubi male inculcatum nomen *Xenophontis*. *Demoſth.* enim inquit *Oratione* in *Aphobum de falſis teſtimoniis*, non procul ab initio, ἀλλὰ διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν, *ſed diſtrahens, diſſipans ſubſtantiam* &c. addit enim ſtatim, ſeque ipſum explicat, ἐκ δὲ τῆς οἰκίας αὐτὸς τὰ σκεύη λαβὼν, καὶ τὰ ἀνδράποδα ἐξαγαγὼν, καὶ τὸν λάκκον συντρίψας, καὶ τὰ θυρώματα ἀποσπάσας καὶ μόνον οὐκ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας· hoc eſt δια-

σκευοποιοὶ· διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν, [69] ὥς φησι Δημοσθένης· [70] καὶ σκευασάμενοι, ὡς Δείναρχος, τὰ ἐκ τῆς οἰκίας· ἀπεσκευασμένος τὰ χρήματα, [71] ἀνασκευασθῆναι τὴν τράπεζαν, ἐπισκευάσαι τὸ τεῖχος, [72] πομπῆς καὶ πομπείων ἐπισκευαστής. Κρατῖνος δὲ ἐν [73] Πανόπταις, τὸν [74] σκευοφύλακα ἔοικε σκευωρὸν καλεῖν· [75] τοῦτον δὲ καὶ σκοῖδόν τινες ὠνόμαζον, τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς Βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς· ἕτεροι δὲ οὕτως

vaſorum artifices. Subſtantiam diſponens, ut inquit Demoſthenes. Familiam inſtruentes, ut Dinarchus. Opes erogare, menſam reſtaurare, murum extruere: pompæ inſtructor. Cratinus vero in Panoptis, vaſorum cuſtodem, Σκευωρὸν vocare videtur. Hunc autem, nonnulli σκῆδον vocant, Barbaricis ſcilicet impedimentis præfectum: alii vero commeatus

σκευάσασθαι τὴν οὐσίαν, *diripere opes, diſſipare ſubſtantiam.* KÜHN.

69 Ὥς φησι Δημ.] MS. ὥς φησιν Δ. *Demoſthenis* locum protulit & *Budæus* Comm. ling. Græcæ: διασκευάζομαι, ait, τὸ συσκευάζομαι, *id eſt, ſarcinas compono, colligo vaſa, ut qui foro ceſſuri ſunt, aut aliò migraturi. Demoſth.* πρὸς Ἄφοβον ψευδομαρτυρ. ἀλλὰ διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν, καὶ παραδοὺς τὴν οἰκίαν Ἀφόβῳ, τὸν δὲ ἀγρὸν Ὀνήτορι, πρὸς μὲν ἐκείνου δίκην καὶ πρᾶγματ' ἔχειν ἐμὲ πεποίηκεν. Uſus eo verbo ita & *Iſæus*, quamvis ejus verba non exhibeantur: ubi enim apud *Harpocrationem* legitur, Διασκευάσασθαι, ἀντὶ τοῦ σκευάσασθαι. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην· ex MS. epitome & *Suida* legendum eſt, ἀντὶ τοῦ συσκευάσασθαι· corrige etiam apud *Suidam* ἴσως, & pro eo repone Ἰσαῖος eo loci. JUNG.

70 Σκευασάμενοι &c.] C. A. σκευασάμενος. C. V. & *Salm.* καὶ σκευασάμενοι ὡς Δείναρχος τὰ ἐκ τῆς οἰκίας. *& convaſantes quæ domi erant*; videtur enim legendum συσκ. vel ἀποσκ. *removentes*, ut ἀπεσκευασμένος χρ. *qui pecuniam aliorum amandavit, depoſuit alicubi. Salm.* leg. τὰ ἐκ τῆς οὐσίας pro τὰ τῆς οὐσίας. KÜHN.

Σκευασάμενοι &c.] MS. καὶ σκευασάμενοι, ὡς Δείναρχος, τὰ ἐκ τῆς οἰκίας· καὶ ἀπεσκ. vide itaque an particula ἐκ ſupplenda vulgo ſit in loco *Dinarchi*: ſane καὶ non inepte intercedat in his locutionibus connectendis, ut & mox videbimus. JUNG.

Σκευασάμενοι τὰ τῆς οἰκ. ὡς Δειν.] Illo modo atque ordine reſtitui, quo MSS. habuerunt: σκευάζεσθαι idem in hoc loco, ac συσκευάζεσθαι. Sed recurrendum jam ad præcedentia, in quibus σκευοποιοὶ, qui dicuntur perſonarum ſcenicarum confectores: *Heſych.* Σκευοποιούς, τοὺς τὰ πρόσωπα ποιοῦντας· & *Sopingius* adducit concinnum ex *Æliani Variis* II. cap. 13. locum: δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι καὶ οἱ σκευοποιοὶ ἔπλασαν αὐτὸν ὡς ὅτι κάλλιστα ἐξεικάσαντες· ad hæc *Kühnium* vide. Ἀπεσκευασμένος τὰ χρήματα, *pecuniis atque opibus defraudatus*: ſic utitur *Agathias* hoc verbo: τράπεζα vero dicitur ἀνασκευασθῆναι, cum pelſum it: id ipſum & ἀνατρέπεσθαι, quod in *Ulpiano* legiſſe commemini.

71 Ἀνασκευασθῆναι τὴν τρ.] *Everti menſam* trapezitæ, cum ſcilicet ille a ſuis debitoribus defraudatus foro cedere cogitur: non ſemel extat apud *Demoſthenem*: ἐπισκευάσαι τὸ τεῖχος, *murum vetuſtate collapſum reſtaurare.* KÜHN.

Ἀνασκευασθῆναι τὴν τρ.] MS. καὶ ἀνασκ. τὴν τρ. καὶ ἐπισκ. τ. τ. καὶ π. In his quod ad ἀνασκευασθῆναι τὴν τράπεζαν attinet, inde eſt & quod apud *Demoſthenem* ἐν παραγραφῇ πρὸς Ἀπατούριον non longe a principio Orationis legitur, τῆς τραπέζης ἀνασκευασθείσης· ubi *Budæus* Comm. ling. Gr. verbum ἀνασκευάζεσθαι exponit, *collectis vaſis migrare, vel patria faceſſere, hoc eſt*, μετοικίζεσθαι σκευαγωγεῖν, *ut decoctores e patria exterres, & qui ſolum vertunt.* JUNG.

72 Πομπῆς ἐπισκ.] C. V. addit καὶ πομπείων, *pompæ & eorum, quæ exornandæ pompæ ſunt, curator.* KÜHN.

Πομπῆς ἐπισκ.] MS. pro πομπῆς ἐπ. habet καὶ πομπείων ἐπισκευαστής. Et ſic profecto legendum eſt: ſunt enim hæc fere e *Demoſthene* prolata, ut & hoc. Verba magni Oratoris ſunt in extrema κατὰ Ἀνδροτίωνος· ἀλλ' Ἀνδροτίων ὑμῖν πομπείων ἐπισκευαστής. JUNG.

Πομπῆς ἐπισκευαστής.] Ego ſic reſtitui in textu: πομπῆς καὶ πομπείων ἐπισκ. alterum ſcilicet e MSS. ſupplens, quod optime hauſiſſe *Noſtrum* ex *Demoſthene Jungermannus* oſtendit: dixit in eadem *Androtiana*: τὰ πομπεῖα ὡς ἐπισκεύακε, καὶ τὴν τῶν στεφάνων καθαίρεσιν. *Theſſalus*: ἐς τὰ τείχη ἐπισκευάζοντο. *Thucydides* lib. I. καὶ τὰς ἄλλας (ναῦς) ἐπισκευάσαντες· ubi de notione verbi, quæ *Scholiaſtes* docet, hæc habeto: Ἐπισκευάζω, τὸ ἐκ παλαιότητος εἰς νέαν κατάστασιν εἰδοποιῶ· καὶ ἐπισκευαστὴς, ὁ τῶν σαθρῶν οἰκοδόμος. Ἐπισκευάσαντες, ἐκ σαθρότητος νέας ποιοῦντες. Hujus itaque opinione qui collapſas res, atque corruptas reficit, ἐπισκευαστὴς eſt appellandus.

73 Πανόπταις] *Cratini Panoptæ* laudantur etiam ab *Hephæſtione* περὶ μέτρων non longe a principio, ſemel atque iterum. JUNG.

74 Σκευοφύλακα] C. A. σκευωρὸν καλεῖ τὸ μέντοι ἥψηται &c. KÜHN.

75 Τοῦτον δὲ καὶ σκῆδον &c.] C. V. σκοῖδόν τινες ὠνόμαζον τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς· ἕτεροι δὲ οἴονται οὕτω κεκλῆσθαι τ. ἐ. τ. σ. *Heſychius*: Σκῆδος, ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων, ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου. KÜHN.

Τοῦτον δὲ καὶ σκῆδον &c.] MS. τοῦτον δὲ καὶ σκοῖδόν τινες ὀνομ. τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς· ἕτεροι δὲ οἴονται, οὕτω κεκλ. Vulgata itaque ſi perfecta, hinc redintegranda: σκοῖδος, non σκῆδος etiam apud *Heſychium* vocatur hic Magiſtratus Barbaricus ſive vaſis præpoſitus, ſive annonæ: Σκοῖδος, ſcribit ille gloſſatorum eximius, ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων· ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου. Nec plura de eo ſcio: niſi quod in excerptis quibuſdam a *Sylburgio* e veteri quodam *Grammatico* invenio: κοῖδος παρὰ Μακεδόσιν ὁ οἰκονόμος, καὶ τὸ χλίδος προπεριςπώμενον· ubi tamen pariter σκοῖδος ſcribendum non dubito, quum præcedat κυνός· propter ejus voculæ ultimum ς male in alterius initio σ omiſſum eſt. JUNG.

Τοῦτον δὲ καὶ σκῆδον] Illa nobis textui reſtituta lectio, quam meliorem vulgata plenioremque ſuppeditarunt MSS. fuit ante nos editum hoc pacto: τοῦτον δὲ καὶ σκῆδόν τινες ὠνόμαζον τὸν ἐν βαρβαρικαῖς σκευαῖς. Lubet autem originem vocis anquirere, atque quo ſum animo ad literas Orientales proclivi, ex his erutam illam & deductam luci exponere, quod eo magis facile futurum exiſtimo, quo clariora mihi veſtigia linguarum Orientalium in ſermonis Macedonici reliquiis deprehendiſſe viſus ſum. Σκοῖδος itaque generale fuiſſe nomen apud Macedonas exiſtimo, quo præfecti quibuſvis rebus appellarentur: ea de cauſa præfectum inſtrumento ſeu militari ſeu domeſtico *Pollux* ita dictum ait, ille vero *Grammaticus*, quem *Jungermannus* adduxit, rerum familiarium procuratorem, *Heſychius* autem in agundis judiciis præſidem magiſtratum: at illos enim, qui rebus præſunt, quid æque commendet, ac in omnibus efficiendis indeſeſſa ſedulitas, & ſtrenua promptitudo? non igitur erit mirum, ſi ab officii ſui ratione & munere præfecti nomen trahant: jam quidem in Hebræa lingua שקד attente ſe-

procuratorem ſic vocari putant. Sed pro coctum eſſe, paratum eſſe, in ſexto Pædiæ libro dicit Xenophon, Et omnia in aqua elixa, pleraque parata ſunt. Demoſthenes autem dixit, molientem ſeu machinantem.

εἴονται κεκλῆσθαι τὸν ἐπὶ τῶν σιτίων· τὸ μέντοι [76] ἥψηται, ἐσκεύασται ἐν τῷ ἕκτῳ Παιδείας Ξενοφῶν ἔφη, Καὶ τὰ ἑφθὰ πάντα μεθ' ὕδατος [77] τὰ πλεῖστα ἐσκεύασται. [78] Δημοσθένης ἔφη σκευωρούμενον.

17 ## * CAPUT II.

De eo quo vaſa feruntur, & ubi venduntur.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β. 17

[79] Περὶ τοῦ ἐν ᾧ τὰ σκεύη κομίζεται, καὶ οὗ πιπράσκεται.

LIgnum porro ſuper quo vaſa geſtantur, Σκευωρίαν vocat Ariſtophanes. Plato autem, etiam arcum in inſtitutio-

[80] ΟὝτω δὲ τὰ σκεύη ἐκομίζετο, σκευοφόριον μὲν τοῦτο Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον. [81] Πλάτων δὲ ἐν Διῒ κακουμένῳ καὶ τὸ τόξον ἐν παι-

dulum eſſe, in eaque re, quæ agitur, aſſiduum denotat: obſervat hoc *Kimchius* in *Lexico*: ענינם ענין המהירות והשתדלות וההתמדה על הדבר & remanet autem hæc ipſa verbi ſignificatio in lingua Chaldæa שקרן, *ſedulus. aſſiduus, attentus*: &, niſi me fallo, in veteri Perſarum ſermone eadem illa vox extitit: id ego colligere putabam ex vocabulo שקראר quod præfectum exponunt, in eaque notione uſus eſt eximius auctor Roſarii: ſcilicet omiſſa eſt litera ד propter ſimilitudinem ſequentis: ſcribendum enim eſſet, ſi ſcriberes plene שקרדאר *qui præfecturam habet*: neque vero latebit vel mediocriter ejus linguæ peritis uſus voculæ דאר in formandis nominibus: hinc igitur שקדא, qui rebus invigilat & præeſt, præfectus: unde tandem emanaſſe duco Macedonicum illud σκοῖδος, quod ſuſpiceris etiam *Alexandri Magni* ætate devictis Perſis accidiſſe; ſed in ea tamen re non diſputem ego quidem.

76 Ἥψηται ἐσκ. &c.] *Salm.* ἥψισται. KÜHN.

Ἥψηται ἐσκ. &c.] Diſtingue potius ut in MS. ἥψηται, ἐσκ. JUNG.

Ἥψηται] Sic in Codice *Falckenburgii* notatum reperio pro priorum edit. lectione ἥψησται.

77 Τὰ πλεῖστα &c.] Textus *Xenoph.* habet: μεθ' ὕδατος τοῦ πλείστου i. *omnia elixa cum quam plurima aqua parata ſunt*: verba ſunt *Cyri* ſuos milites adhortantis, ut aſſueſcant mature aquam bibere; ſic in via, ſi vinum defecerit, mutationem exiguam futuram, cum jam ante nec mazam, nec panem, nec ulla elixa comederint ſine aqua adhibita. *Interpr.* quia locum non evolvit, a ſenſu vero longius aberravit. τὰ πλεῖστα non habuerunt C. V. & *Salm.* KÜHN.

Τὰ πλεῖστα &c.] *Xenophontis* locus libr. VI. *Cyri Pæd.* eſt: in Oratione *Cyri*; καὶ τὰ ἑφθὰ δὲ πάντα μεθ' ὕδατος τοῦ πλείστου ἐσκεύασται. *Pollux* noſter τὰ πλεῖστα ſcribit. JUNG.

78 Δημοσθένης ἔφη] Abeſt ἔφη a C. A. KÜHN.

Δημοσθένης ἔφη] *Demoſthenis* locus fortaſſe ille ſit, quem ex III. *Philipp.* adnotant: ἐν Εὐβοίᾳ τυραννίδα κατασκευάζοντα, καὶ νῦν ἐπὶ Θρᾴκην παριόντα καὶ τὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον. Caput hoc uſque ad εἰ μέν τοι Segm. 19. ſine titulo præcedenti in MS. adjungitur: in eo non ſaltem unum defectum ex MS. egregio explebimus. JUNG.

79 Περὶ τοῦ ἐν ᾧ τὰ σκ. &c.] C. A. & V. C. *Salmaſ.* omittunt titulum, & præcedenti capiti jungunt. KÜHN.

80 Οὕτω δὲ τὰ σκ. &c.] C. A. & *Salm.* ὅτω δὴ τ. σ. ἐ. σκευοφορίαν. C. V. melius, σκευοφόριον, quod mox *Platonis Comici* dictum confirmat. KÜHN.

Οὕτω δὲ τὰ σκ. &c.] Ita poſt σκευωρούμενον ſequitur in MS. ὅτι δὴ τὰ σκ. ἐκομ. σκευοφόριον μὲν &c. non σκευωρίαν, quo pacto profecto nemo iſtud lignum bajulorum nominavit. Ita itaque ſcribere lubet: ὅτω δὲ τὰ σκεύη ἐκομίζετο, σκευοφόριον μὲν τοῦτο &c. ſupra VII, 175. σκευοφόρον hoc vocatur, ubi tamen MS. noſter deficiebat: τὸ δὲ, τἄλλα σκεύη φέρον, οὐ μόνον σκευοφόρον, ἀλλὰ καὶ ἀνάφορον ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνης λέγει. Sed & ibi σκευοφόριον hinc emendare juſſi, ut & VII, 132. ex MS ineptiſſima vero illum ἐσκευωρῆσθαι ajo, qui nobis σκευωρίαν hic confinxit: ſed pergamus ad majora flagitia, quæ in ſequentibus contigêre, ubi omnia perverſa & mutilata. JUNG.

Οὕτω δὲ τὰ σκεύη &c.] Σκευωρίαν quod in editis hactenus habuerimus, vitii ſcaturiginem dixero, quod *Noſter* adtulit e *Demoſthene* σκευωρούμενον· in MSS. enim hoc caput ab iſtis titulo novo non eſt diviſum: *Kühnius* in textum reduxit σκευοφόριον· quod ſequor: neque aliter habet *Falckenburgii* Codex.

81 Πλάτων δὲ καὶ &c.] C. V. addit Διῒ κακουμένῳ καὶ &c. quod petitum e lib. VII, 132. τὸ δὲ ξύλον &c. σκευοφόριον ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Διῒ κακουμένῳ ὠνόμασται. *Interpr.* pro ἐν παιδιᾷ leg. ἐν παιδείᾳ· *in inſtitutione*: ſed correctio eſt ſupervacanea; vult enim Auctor ludere *Platonem*, dum arcum comparat cum bajulorum incurvo ligno, ex quo ſuſpenſa geſtant onera. KÜHN.

Πλάτων δὲ καὶ &c.] Tu lege & ſcribe ita, ut in noſtro MS. clare eſt: Πλάτων δὲ ἐν Διῒ κακουμένῳ καὶ τόξον ἐν παιδιᾷ (quamvis MS. ut ſolet παιδίᾳ) παρεικάζων ἔφη, κεράτινον εἶχον σκευοφόριον, καὶ καμπύλον· ἀλλὰ μὴν καὶ ἀνάφορον, κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν, εἴη ἂν ταυτὸν τοῦτο εἰρημ. &c. egregie omnia. *Pollux* ipſe inſuper probet, qui profecto ſuper VII, 132. ſcripſerat: τὸ δὲ ξύλον ἐφ' οὗ τὰ σκεύη κατηρτημένα ἔφερον, σκευοφόριον (ita enim MS.) ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Διῒ κακουμένῳ (ita quoque MS.) ὠνόμασται. *Arcum* itaque *corneum Plato* jocoſe, vel potius in aliqua παιδιᾷ, quales quædam in eo dramate fuiſſe patet, & ex loco apud *Athenæum* lib. XV. *Dipnoſ.* initio allato, vocavit σκευοφόριον κεράτινον καὶ καμπύλον, quod huic rei adſimilaret credo apud eum, qui arcum nullum viderat, vel quod hæc proferret is qui arcum nullum unquam conſpexiſſet, & eum tamen deſcribere vellet: non ſecus atque ille ruſticus literam C dicere volens, ut σ priſci ſcribebant, ait:

Σκυθικῷ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές.

Platonis vero verſus ſi debet ſenarius eſſe, quod tamen non adfirmare cogimur, forte omiſſo καὶ ſcribi queat:

Κερατινὸν εἶχον σκευοφόριον καμπύλον.

Et vide tamen, quam inepte quis ea corrumpere voluit: neſcio enim quis imperitus in noſtro MS. lineam duxit per τόξον, ſed atramento pallido, quod gaudeo, ne male verteret antiquæ ſcripturæ, illud τόξον, inquam, aliquis ita tranſverſo calamo notavit, & ſcripſit ad oram Ξενοφῶν ſcilicet legendum: non ob aliam cauſam quam quod παιδίᾳ ſequatur in MS. is ergo bardus pu-

διῷ παρεικάζων ἔφη, [82] Κεράτινον εἶχον σκευοφόριον, καὶ καμπύλον· ἀλλὰ μὲν καὶ ἀνάφορον [83] κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν εἴη ἂν ταυτὸν τοῦτο εἰρημένον ἐν Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις, Καὶ τὸν ἱμάντα μου ἔχουσι, καὶ τἀνάφορον· ἔτι δὲ σαφέστερον ἐν Βατράχοις, [84] Μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι χεζητιᾷς· τὸν μέν τοι σκευοφόρον,
18 ἐν Ταξιάρχοις Εὔπολις [85] σκευοφοριώτην παίζων ἐκάλεσεν. * [86] Ἵνα δ' ἐπιπράσκετο τὰ σκεύη τῆς ἀγορᾶς, τὸ μέρος τοῦτο [87] κύκλοι ὠνομάζοντο, ὡς Ἄλεξις ὑποδηλοῦν ἔοικεν [88] ἐν Καλασίριδι, Ποῖ δέ με

ne intelligens, dixit, Fortiſſimum habebat armigerum: ſed ſecundum multorum uſum idem quoque fuerit illud Ariſtophanis in Phœniſſis, Et lorum meum habent, & vas portatorium: manifeſtius autem in Ranis, Tranſponens vas portatorium, quoniam cacaturis. Vaſigerum vero, Eupolis in Taxiarchis Vaſigerulum jocando nominat. * Fori 18
autem partem, ubi vaſa venduntur, Circum nuncupaverunt: ut Alexis in Galaſiride innuere videtur, Quo vero me

tavit ex *Xenophontis* Κύρου Παιδείᾳ eſſe; *En cor Zenodoti, en jecur Cratetis. Platonis* illud drama & alibi citatur. Sic & apud *Athenæum* lib. XI. καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ, τὸν κότυλον φέρει, φησί· & lib. XV. initio: & alibi. JUNG.

Πλάτων δὲ &c.] Excerpta *Falckenburgiana* fabulæ *Platonicæ* titulum addunt: ἐν Διὶ κακουμένῳ, pro quo καλουμένῳ fuit alicubi vitioſe in *Noſtro* ſcriptum: tum & in ipſa χρήσει κεράτινον adgnoſcunt: ſed locupletius in aliis MSS. καὶ καμπύλον· quæ omnia ſic cum *Kühnio* reſtituimus in textu: & id καμπύλον hercle ad rem eſt, ut continuo videbimus. Tum vero poſt illa *Platonis* verba, egregie de MSS. in textu reddidimus: ἀλλὰ μὲν καὶ ἀνάφορον κατὰ τὴν τῶν π. χρ. &c. quibus omiſſis ſenſus hiat: ἀνάφορον autem lignum illud incurvum, quo bajuli onera ſuſtinere ſolebant: *Portitorium* vel *porticulum* Romani dixere: *Iſidori Gloſſæ: Portitorium, porticulum, baculus lixarum:* incurvum vero fuiſſe auctoritate *Platonis* conſtat, qui καμπύλον dixit: & *Suidas* etiam cum ἀμφίκοιλον in *Scholiis Ariſtophaneis* reperiret, ἀμφίκυρτον ſcribendum putavit, quod ita ſcilicet porticuli figuræ verba melius congrua futura cenſeret: vide & *Etymologum*. Sed in *Ariſtophane* quis ille lorus ſeu ἱμὰς, quem τῷ ἀναφόρῳ junctum videmus? exiſtimo bajulos quibuſdam etiam loris uſos fuiſſe, quibus onera levarent atque tollerent, illique forſitan ἀναφορεῖς dicti, ut & illi, quibus clypeus ſuſtinetur: vide *Suidam* & *Etymol.* in τελαμών.

82 Κεράτ. εἶχε σκευοφ.] Supra VII, 132. σκευοφόριον VII, 175. & hic paulo poſt, σκευοφόρος. SEB.

Κεράτ. εἶχε σκευοφ.] C. V. κεράτινον εἶχον σκευοφόριον καὶ κάμπυλον, leg. καμπύλον. C. A. etiam leg. κεράτινον, *corneum habebat* σκευοφόριον *& curvum:* vulgata lectio cum majuſculo K movit *Interpretem*, ut hinc lectori excuderet *Fortiſſimum armigerum*. KÜHN.

83 Κατὰ τὴν τῶν π. χρ.] C. V. præmittit, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀνάφορον κατὰ τὴν τ. π. χ. εἴη ἂν ταυτὸν &c. *imo etiam* ἀνάφορον *juxta vulgi uſum, poſſit idem eſſe cum eo quod Ariſtoph. dixerit in Phœniſſis:* dicitur idem ἀλλακτὸν ἀνάβαττον· *Latine Phalanges: Gloſſ. Phalangarii*, οἱ ταῖς δοκοῖς ἀποκρεμνῶντες (leg. ἀποκρεμνῶντες) βάρη καριπλείονες (leg. καὶ πλ.) ἅμα βαστάζοντες. KÜHN.

84 Μεταβαλλόμενος] MS. μεταβαλλόμενος· & ita ſcribe: eſt enim ſic in ipſo *Ranarum Comici* initio, *Baccho* dicente ad *Xanthiam*:

Μεταβαλλόμενος τἀνάφορον, ὅτι χεζητιᾷς.

Et lubet tertium locum ex eodem *Comico* addere ſuper hac voce; in Ἐκκλησιαζούσαις.

Οὐκ οἶδ' ὅτι ληρεῖς· φέρει σοι τἀνάφορον ὁ παῖς.

Id autem ἀνάφορον vocari δημοδεστέρως ἀλλακτὸν dicitur in hypotheſi Βατράχων, qua ſcopus fabulæ exponitur: & in ipſis *Schol.* fere initio: ἀνάφορον, ξύλον ἀμφίκοιλον ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσι. JUNG.

Μεταβαλλόμενος] Scriptum in *Ariſtophane* μεταβαλλόμενος, quod volentibus ita MSS. textui redonavimus.

85 Σκευοφορίτην] Erat retinenda vox in Latino *Interpreti*; jocularis enim eſt. C. V. σκευοφοριώτην· quod magis ridiculum eſt. *Salm.* σκευοφορήτην. KÜHN.

Σκευοφορίτην] Pro σκευοφορίτην, MS. noſter σκευοφοριώτην habet. Sic ne itaque bajulum nominavit *Eupolis*, quem σκευοφόρον *Ariſtophanes*, ut Segm. 14. dictum? JUNG.

Σκευοφορίτην] Hæſit hic animus, quid eximendum eſſet potius e diverſis hujus vocabuli lectionibus: neque vero & vulgata penitus diſplicere poterat: tandem MSS. ſequtus & *Kühnium* præeuntem σκευοφοριώτην in textu reſtitui: ea vocis forma *Bacchus* Εἰραφιώτης a *Clemente* dicitur appellatus: adde quod ita ludendo dixerit *Eupolis*, ut itaque non poſſimus ad analogiæ normam vocem illam exigere, qua forſitan ad aliud quid alludere habuit in animo, quod nobis ignotum.

86 Ἵνα δ' ἐπιπρ. τὰ σκεύη, τῆς ἀγ. &c.] C. A. ἵνα δὲ ἐπιπρ. τὰ σκεύη τῆς ἀ. *ubi in foro vendebantur* &c. KÜHN.

Ἵνα δὲ ἐπιπρ. τὰ σκεύη, τῆς ἀγ. &c.] MS. ita diſtinguit & ſcribit: ἵνα δὲ ἐπιπρ. τὰ σκεύη τῆς ἀγορᾶς, τὸ μέρος τ. & bene quoque ni fallor, ἵνα ἀγορᾶς, *ubi in foro*: notum enim τὸ ἵνα ſæpe locale eſſe. JUNG.

87 Ὠνόμαζον κύκλον] MS. κύκλοι ὠνομάζοντο. SEB.

Ὠνόμαζον κύκλον] C. A. ὠνομάζοντο κύκλοι, οι ſuperſcribitur. C. V. utramque lectionem in unam conflavit legendo κύκλοιον· vid. *Harpocrat.* in Κύκλοι. dein ὡς Ἄλεξις &c. abeſt a C. A. uſque ad μὴν. *Salm.* C. V. τ. ἀ. τ. μ. τ. κύκλοι ὠνομάζοντο. KÜHN.

Ὠνόμαζον κύκλον] MS. τοῦτο κύκλον ὠνόμαζον, ſaltem alio ordine. Alia tamen manu emendatum ita eſt: τοῦτο κύκλοι ὠνομάζοντο· & in ſuo MS. quoque hanc ſcripturam fuiſſe ait *Seberus*: & ſane in χρήσει allata id plurale quoque eſt nomen, ubi tamen Codex vulgatus iterum mutilus & depravatus eſt: κύκλον tamen quoque tolerare poſſumus, de quo in hac ſignificatione vide τὸν πάνυ *Caſaubonum* ad *Theophraſt.* Charact. περὶ κολακείας extremo cap. *Heſychius* quoque: Κύκλος, περίβολος, καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος, ἔνθα σκεύη καὶ σώματα πιπράσκονται. Peculiariter etiam κύκλοι, ubi mancipia vendebantur, habuiſti ſupra apud noſtrum VII, 11. ubi tamen addit, ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὤνια. Hic κύκλον & γυναικείαν ἀγορὰν *Pollux* pro eodem accipere noſtro *Caſaubono* videtur. JUNG.

Ὠνόμαζον κύκλον] In his amplectimur equidem MSS. lectionem, quod ea utriuſque χρήσεως exemplis apte congruat: mutaverat autem diſtinctionem in præcedentibus illis τὰ σκεύη τῆς ἀγορᾶς, τὸ μέρος &c. *Seberus*, quod ſcilicet illam loquendi formam elegantem ἵνα τῆς ἀγορᾶς, quam *Jungermannus* expoſuit, non caperet: alias enim editiones antiquæ illa diſtinctione locum exhibuerunt, quam nos MSS. obſequti reddidimus.

88 Ἐν Γαλασίριδι] C. V. ἔοικεν (leg. ἔοικεν ἐν) Καλασίριδι, ποῖ δή με ἄγεις διὰ τῶν κύκλων· σαφέστερον δὲ ἐν τῷ μαινομένῳ Δίφιλος· καὶ μὴν εἰ γυναικείαν ἀγορὰν &c.

ducis in circo ? Porro & muliebre fo- ἄγεις διὰ τῶν κύκλων· σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλος· Καὶ προσέτι τοίνυν ἐσχάραν, καινὸν κάδον, Στρώματα· συνὸν, ἀσκόπηραν, θύλακον, Ὥς που στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον Ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι· Τοσοῦτος ἐσθ' ὁ ῥῶπος, ὃν σὺ περιφέρεις· Καὶ

καλεῖν· εὕροις ἂν ἐν ταῖς συναριστώσαις Μενάνδρου τὸ ὄνομα· εἴποις &c. C. A. poſt κύκλοι, καὶ γυναικείαν ἀγορὰν οὗ τὰ σκεύη &c. πιπράσκουσι φησίν· lectio C. V. optima eſt, ſi ἰδίως addatur τῷ καλεῖν *Menandri* fabulam, quæ inſcripta Καλάσιρις, nondum ab alio laudatam vidi. Ejuſdem Συναριστώσαι notæ ſunt ex *Stobæo*, qui ſæpe earum utitur teſtimoniis: γυναικείας ἀγορᾶς meminit *Theophr.* in *Charact.* cap. 111. καὶ ante γυναικείαν delet C. *Salm.* KÜHN.

Ἐν Γαλασίριδι] Scribe vero hic primum Καλασίριδι, ut MS. noſter habet, & *Salmaſius* noſter ex conjectura emendabat, non ut vulgo Γαλασίριδι· Καλάσιρις enim nomen fuit huic dramati a patre ſuo *Alexide* impoſitum; a veſte forte illa, cujus *Noſter* ſupra quoque VII, 71. meminit. Sed totum locum ita ex MS. noſtro lege hic & reſtitue: ἐν Καλασίριδι· ποῖ δὴ μ' (licet MS. με habeat quoque, ne quid non indicem) ἄγεις διὰ τῶν κύκλων· σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλος· καὶ νῦν εἰ γυναικείαν ἀγορὰν, &c. malim tamen vulgatum γυναικείαν retinere. Cæterum ſine dubio *Diphili* χρῆσιν quoque noſter adduxerat, quæ tamen in MS. quoque non adparet. Et ita jam duo dramata *Diphili* noſter MS. indicavit, ſupra Segm. 12. Ἀπολιπούσαν, hic vero Μαινόμενον, quæ adnotanda erunt. Nondum vero mutilatorum locorum ſatis fuit: ſtatim enim alium indicabo: prius addo mox in MS. eſſe, οὗ τὰ τοιαῦτα σκεύη πιπρ. JUNG.

Ἐν Γαλασίριδι] Bene vero factum, quod in denſiſſimis his tenebris claram accendant lucem MSS. noſtri, quorum auxilio non tantum integritati reſtituere datur corrupta, ſed perdita quoque, & a longo tempore amiſſa redinvenire, & omnium oculis exponere. *Kühnius* ordine titulum emendaverat, Καλασίριδι, quæ lectio cum veriſſima ſit, nec ita tamen in obſcuro poſita, quin ab accurato reperiri poſſit ingenio, mirum eſt editam retinuiſſe ſcripturam *Meurſium* in *Bibliotheca Græca*, cum alias in iſtiuſmodi maculis eluendis feliciſſimum ſe & inſigni perſpicacia Vir Doctiſſimus præbuerit. Καλασίρις autem quin ab illo veſtis genere, quod ſignificavit *Jungermannus*, ſit inſcriptus, non mihi dubium eſt: in ea quidem fabula, credo, mores vitæque modum, quem Ægyptii habebant, Atticum populum perdocere voluit Alexis, eamque gentem Comico perfundere aceto, hæc enim agendi ratio a fabulis abeſſe nunquam ſolebat: erat autem calaſiris proprium Ægyptiis veſtimenti genus, ut *Cephiſodorus* docuit apud *Scholiaſten Ariſtophanis*, ne notiſſimum *Herodoti* locum memorem: id nominis etiam quoſdam habuiſſe credere par eſt, ſi modo ex rei veritate & nominum apud Ægyptios uſu ſacerdotem illum ſuaviſſimæ Charicleæ in multis caſibus ſocium Calaſiridem appellarit *Heliodorus*: præterea Comicum in ea fabula Ægyptios calaſiride veſtitos in ſcenam induxiſſe nihil exiſtimare vetat, non alia ratione, quam in *Pœnulo* ſuo Pœnos populari habitu repræſentavit *Plautus*; &, ſi probabili conjecturæ locus ſit, unius Ægyptii illa eſſe verba ſuſpicari licet, quæ MSS. egregio beneficio *Alexidi* pura & immaculata reſtituimus: Ποῖ δή με ἄγεις διὰ τῶν κύκλων; *Quorſum me tamdem deducis per circulos forenſes:* ſic ſcilicet ad ductorem, qui viam monſtrabat, cum fuiſſe loqutum putato, quo ſane homini peregrino omnino erat opus: non diſſimili modo *Ariſtophaneus Mneſilochus* in principio *Theſmophoriazuſæ* ex *Euripide* quærit: Ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Ὑριπίδη· κύκλους *circulos forenſes* non inepte me interpretatum opinor: qui ſint hi κύκλοι & quales ne opus habeam explicare tum alii, qui in illuſtrandas res Athenienſium antiquas incubuerunt, cum præcipue *Pollux* facit, qui id ſatis egregie & aperte hoc loco exequitur: videre potes præterea lib. VII. c. 1. ſed mirum profecto loci tam celebris vocabulum periiſſe in *Pherecratis Perſis*, ſi modo iſtius fabulæ genuinus parens ſit cenſendus, de quo Grammatici naſutiores dubitant: legitur apud *Noſtrum* VII, 15. Ἀλλ' ὅτι Φερεκράτης εἴρηκε ἐν Πέρσαις· Τὸ παιδίον τὸ πολλαγέρασον, κἀπὸ πολλῶν θ' ἡλίων· illa poſteriorum vocum labes ingenia doctorum devexavit: mihi venit in mentem emendare κύκλων, quæ mea reſtitutio quod calculum tulerit eruditiſſimi mihique inprimis amiciſſimi *Lederlini* ſummo opere gaudeo: ſed metri tamen habendam eſſe rationem video, quod ne in corrupta quidem lectione neglectum eſt: ſcribe igitur: — τὸ παιδίον Τὸ πολλαγέρασον, κἀπὸ πολλῶν δὴ κύκλων. *Kühnius* haud inepte τηλιῶν, quod ſi quis ſequi maluerit, non equidem pro mea opinione obſtinate propugnabo, ſed ea tamen lege, ut aliter ea vox intelligatur, atque a *Kuhnio* eſt expoſita: audi *Scholiaſten Ariſtophanis* ad *Plutum* v. 1038. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκετο· conſimilia notat ad *Veſpas*, nec ab eo alii diſſentiunt Grammatici: facilem jam eſſe ſenſum exiſtimo; nec quicquam opus eſt, ut de juvenibus ὀρτυγοτρόφοις cogitemus: hoc quodcunque digreſſiunculæ mihi condonabit æquus lector. Poſt *Alexidis* autem verba mutilum eſſe *Pollucis* contextum plerique noſtri MSS. demonſtrant, ut qui ſubjiciant *Diphili* mentionem, cujus nullum eſt in editis veſtigium: σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλος· quæ ſane reducenda in priſtinam ſedem putavi, auctore ad eam rem uſus *Kuhnio*, qui ſic ad ſui Codicis oram appoſuit inſerenda. Ipſum vero *Diphili* locum optima *Falckenburgii Excerpta* conſervarunt, ſed ita defœdatum & maculis inſignem, ut in eo ferme nec caput invenire queas, nec caudam: totum, ut ibi legitur, adſcribam, & ſi quid opis a me conferri poſſit, poſtmodum experiar: Σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλος καὶ προσέτι τοίνυν ἐσχάραν, καὶ νῦν κάδον, στρώματα· συνὸν, ἀσκόπηρα· θύλακον, ὥς που στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι τοσοῦτος ἐσθ' ὁ ῥῶπος, ὅσον σὺ περιφέρεις. Ante vero quam emendationem loci aggrediar, argumentum fabulæ, quantum ejus a nobis fieri poteſt, perſequi in animum induxi, ut eo facilius, hoc perſpecto, atque confirmatius de tota re conſtare poſſit. Titulus in rem præſentem nos ducit: Μαινόμενον ſeu *Delirantem* cum *Diphilus* inſcripſerit, dubium non eſt, quin ille talis primam egerit in hac fabula perſonam: inſanus iſte, ut puto, plurima, quæ nihil quicquam ad eum adtinebant, efficere parabat, domumque ſuam multas res in foro coemtas deportabat: & hanc ejus ſtultitiam adfuiſſe alios qui foverent & ſenſim accenderent, non omni caret fide: potuit profecto ſub hoc velo *Diphilus* eleganter & facete multorum hominum potentiam & inſanabilem habendi libidinem exagitare, latente forſitan ſub hujus inſanientis perſona inſigni quopiam viro, ut Comœdiarum mos eſt; quanquam me non prætereat, inter Comœdiæ novæ primos auctores enumerari *Diphilum*, in qua vitia potius quam ipſos homines graphice depingebant, non tamen inficiandum reor hujus etiam temporis Comicos aliquando potentiores quoſdam occulte deſignaſſe & tetigiſſe: neque erit abnorme ſi quis arbitretur μαινόμενον iſtum, quæ recenſentur, ſcruta circumtuliſſe venalia; quale quid τὸ περιφέρειν videtur innuere: non enim tantum in foro res venum exponebantur, ſed erant, qui per plateas circumferrent, eaque ratione victum ſibi quærerent: fabulam antem hanc *Diphili* eo magis adnotari volo, quo rarior eſt hujus in veterum ſcriptis mentio: iſta vero, quæ ſub manibus ſunt *Diphili* verba, pro-

μὴν εἰ γυναικείαν ἀγορὰν, τὸν τόπον οὗ τὰ σκεύη τὰ τοιαῦτα πιπράσκουσιν [89] *ἐθέλοις καλεῖν, εὕροις ἂν ἐν ταῖς Συναριστώσαις Μενάνδρου τὸ ὄνομα· εἴποις δ' ἂν τὴν πρᾶσιν* [90] *τῶν ἐπίπλων, τὴν ὑπὸ κήρυκι γιγνομένην,* [91] *ἣν νῦν ἀπαρτίαν καλοῦσιν, ἀγορὰν καὶ παμπρασίαν·* [92] *τοὔνομα δὲ ἡ ἀπαρτία, ἔστι μὲν Ἰωνικὸν, ὠνομασμένων οὕτω* [93] *παρ' αὐτοῖς τῶν κού-*

rum appellarunt locum ubi vaſa venduntur. Vocabis autem venditionem ſupellectilis, a præcone promulgatam: quam nunc auctionem vocitant, forum, & omnium rerum venditionem. Nomen autem *Ἀπαρτία*, Ionicum eſt: ſic dictum de leviori-

fecta conjectabam ab illo homine, qui delirantis iſtius inſaniam & ſtudia deridenda inflammabat: ſeu certum hominem laudaſſe magis credis hunc *μαινόμενον* tam venuſte & ridicule mercibus ſuis onuſtum. Si quis autem rei metricæ non expers locum perlegerit, facile jambos eſſe animadvertet: eo itaque conſideratius & attentius in hoc loco verſandum, quo magis verſuum ratio expedita eſt & intacta: ſingula, quod res alicujus ponderis & momenti videatur, expendemus: *καὶ νῦν κάδον*, cum ineptum ſit, facili negotio reformavi in *καινὸν κάδον*, *novum cadum*, poſt quam emendationem de alia non cogitandum puto, niſi quis forte *κλινὴν, κάδον*, non improbet: utrumque debitis verſiculi numeris non repugnat. In altero carmine nobis moleſtiſſima vox *συνὸν* objicitur, quam diu multumque, ſed fruſtraneo ferme & incaſſo labore verſavi: notandum vero huic verſiculo dimidium abeſſe pedis, quod tamen non dubito, quin abſcondatur in *συνόν*· quid ſi *συνωνεῖς ἀσκόπηραν*; ſenſui certe & metro hac ratione ſatis factum puto: attamen videtur nomen utenſilis cujuſdam latere, quod quidem mihi jam nunc non ſuccurrit: alteri fortaſſe ipſam veritatem felicior ſuppeditabit hora: hac tamen alia conjectura lectorem non fraudabo, *συνόντα τι ἀσκοπήρᾳ θύλακον*, cui favere certe videtur, quod ſcriptum ſit *ἀσκοπήρα*, cum alias eſſet legendum *ἀσκόπηραν* quarto, quo cetera, caſu: palma eſt in medio poſita, quam qui fuerit ingenii virtute adeptus, officium præſtabit literis humanioribus: dein *βαδίζειν ὑπολάβοις*· commodiore loco poſita diſtinctione reſtituendum: poſtrema ne dubites ita emaculare: *ὃν σὺ περιφέρεις*· quod tam perſpicuum, ut riſum mereatur, qui velit in dubium vocare, ut metri leges eam emendationem poſtulare taceam. Jam vero totius loci ſenſus Comica ſuavitate floret, & perquam eſt argutus, quod ut lucidius liqueat Latinum faciam: *Clarius autem in Inſaniente Diphilus: & præterea quidem forulum, recentem cadum, ſtragulas, & cum aſcopera ſaccum* (ſcilicet humeris tuis habes impoſita, quod commode ſubintelligas, ſi non placuerit meum *συνωνεῖς*) *ut quis militem, imo vero circulum e foro erectum exiſtimet ambulare: tam multa ſunt illa ſcruta, quæ tu circumportas.* De milite quod inquit, apprime notum milites olim in agmine ſua portaſſe humeris vaſa & utenſilia: quin etiam, quæ hic reperiuntur utenſilia pleraque, ad militaria pertinent inſtrumenta: cum vero dicit illum hominem ita viliori mercium genere onuſtum, ut cyclum forenſem in publico putares obambulare, id vero perquam facetum & ingenio prognatum Comico. De textu *Pollucis* ornando dum animum ſubit cogitatio, non vana me difficultas ſollicitum habet: inſeram enim corpori *Polluceo* cum mendis ſuis & maculis manifeſtiſſimis particulam tam nobilem? haud ſatis id quidem dignum videbitur editione noſtra: an vero inſeram in textum, quas tuli loco medelas, aut ſaltim me tuliſſe putavi? id meritiſſime temeritatis argui poſſe ipſe non diffiteor: attamen arbitror me modum in hac re tenuiſſe, itaque rem geſſiſſe, ut conquerendi cauſam non habiturus ſit æquus Lector: meliora ſi quis protulerit, mea loco ſponte ſua ſunt deceſſura.

89 *Ἐθέλοις καλεῖν.*] E MS. inſerta hæc verba. SEB.

Ἐθέλοις καλεῖν.] Hic itaque non ſaltem *ἐθέλοις καλεῖν*, quæ noſter *Seberus* addidit ex ſuo MS. locum reſtituunt, ſed magis defectum prodere videntur: præſertim ſi legas, ut etiam ex MS. legendum dixi modo: *καὶ μὴν εἰ γυναικείαν ἀγ.* ubi quis *τὸ εἰ* male in *καὶ* mutavit, tantum ideo, quod hac ratione ſe locum reſtituere putaret. Tu itaque hic ita ex MS. noſtro repone: *ἐθέλοις καλεῖν, εὕροις ἂν ἐν ταῖς Συναριστώσαις Μενάνδρου τὸ ὄνομα· εἴποις δ' ἂν* &c. *Menandrea χρῆσις* non eſt addita. *Συναριστώσας Noſter* & ſupra VI, 101. *Menandri* drama adpellari indicavit. Ceterum quum ita *Menandrea χρήσει* deficiamur, alia tamen nobis in promptu etiam antiqui ſcriptoris, apud *Theophraſtum*, qui *Charact. περὶ κολακείας* ita: *ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί*· ubi & *Caſauboni* noſtri Comm. potes addere. JUNG.

Ἐθέλοις καλεῖν.] Mutilum e MSS. locum ſupplevimus: *Excerpta Falckenburgiana* ſimili modo: *πιπράσκουσιν, ἐθέλεις καλεῖν, εὕροις ἂν ἐν ταῖς συναριστώσαις Μενάνδρου τοὔνομα*· ſed ſcribendum potius *ἐθέλεις*, quod pendet ab iſtis *καὶ μὴν εἰ γυναικείαν ἀγορὰν* &c. pro quibus ante nos fuit *καὶ μὴν καὶ* ſenſu nullo.

90 *Τῶν ἐπίπλων*] C. V. *Salm.* leg. *ἐπίπλοων.* KÜHN.

91 *Ἣν νῦν ἀπαρτίαν κ.*] Videntur hæc locanda eſſe poſt *παμπρασίαν*· illam enim, ut ait Auctor, nunc vocant *ἀπαρτίαν*· neque enim ſupellex ipſa tantum venit hoc nomine, verum & ipſa ejus venditio, & locus, ubi venalis proſtat: & ſic omnia bene inter ſe cohærebunt. KÜHN.

92 *Τοὔνομα δὲ ἡ ἀπ.*] Hæc abſunt a C. A. uſque ad *ἀνδράποδα* Segm. ſeq. KÜHN.

Τοὔνομα δὲ ἡ ἀπαρτία] Deſcribam hic omnem locum, ut ante nos fuit in editis conceptus: *τοὔνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικὸν, ὠνομασμένον οὕτω παρὰ τοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἔστι παραστήσασθαι τῇ διανοίᾳ· καὶ τὰ ἔπιπλα ὀνομασθέντα φαμέν.* Sanequam nihil hic antiquius habui, quam MS. *Palatini* lectionem in textum transferre diſtinctam eo pacto, quo juſſit *Jungermannus*: quamvis enim incommoda non ſit *Kühnii* noſtri conjectura, oportet tamen illa concedat ſcripti Codicis auctoritati: *ἀπαρτῆσαι* in *Suida κρεμάσαι* redditur, ut forte reponere poſſis in *Polluce ἀπαρτήσασθαι*· ſed id tamen inſtare nolim. Porro deferendum forſitan magis auctoritati *Pollucis*, quam reliquis *Grammaticis*, qui vocem illam *ἀπὸ τοῦ ἀπαρτίζειν* deducendam autumant: in eademque fuit ſententia *Salmaſius* de *Modo Uſurar. quia demum ἀπαρτίζει, plene inſtruit, ac perficit*, inquit ille: vide *Suidam*, & *Sopingii* notam ad *Heſychium*, qui ex hiſtoria *Judithæ* vocem illam obſervat. Modo vero quod dixit *Pollux* ætate ſua dictum *ἀπαρτίαν, τὴν τῶν ἐπίπλων πρᾶσιν* verum eſt: & *Philoxenus* hinc emendandus: *Auctio, διάπρασις, ἀπαρτία*· quamvis & argute *Bonaventura Vulcanius*: *διάπρασις ἀπαρτίας*· non itaque *Pollucem* feceris integriorem tranſpoſitis alio his verbis.

93 *Παρὰ τοῖς* &c.] Leg. *παρὰ τοῖς δὲ τῶν κ. σ. propter ea vaſa levia, ἅ ἐστιν ἀπαρτίσασθαι ἢ διανοῇ, quæ eſt transferre quomodo & quocunque cogitaveris, ἃ καὶ ἔπιπλα ὀ. φ.* *Heſych. ἀπαρτίαν* interpretatur *μετάστασιν*· cur non pariter & *ἀπαρτίζω, μεταφέρω, μεθίσταμαι* notaret? aut ſi *dividendi* ſignificatio magis allubeſcit, *ἀπαρτία* nomen haberet ex eo, quod dividi poſſet, pro cujuſque lubitu; niſi hoc vel illo modo acceperis Auctorem, non apparebit ullum originationis veſtigium in textu: quid enim ſibi volunt hæc verba *ἃ ἐστι παραστήσασθαι τῇ διανοίᾳ καὶ τὰ ἔ. ὀ. φ.* quis horum ſenſus? quæ connexio? hæc ad me Amicus per Epiſtolam, cui reſpondi, accedere me ejus ſen-

bus vaſculis, quæ pro libitu transferri hinc
19 inde poſſunt: * quæ & ἔπιπλα vocata dicimus. A vaſis vero, nunc & ipſorum venditionem, forumque denominaverunt. Quemadmodum & Attici, a rebus venalibus, locorum nomina derivarunt, dicentes, in obſonium, in unguenta, in recentem caſeum, in mancipia. Veruntamen ſi in libro quodam *ἀπαρτίαν* volueris invenire, ut defendendi adſit authoritas, reperies vocem hanc in ſecundo Jamborum Hipponactis,

Integram vero auctionem habet:

& apud Theophraſtum, in decimo de Legibus.

φων σκευῶν, ἅ ἐστι παραρτήσασθαι, ἣ διανοία
* καὶ τὰ ἔπιπλα ὠνομάσθαι φαμέν· ἀπὸ μέν 19
τοι τῶν σκευῶν ἤδη καὶ τὸ [94] πρᾶγμα τῆς πράσεως αὐτῶν, καὶ τὸν τόπον οὕτω κεκλήκασιν· ὥσπερ [95] οἱ Ἀττικοὶ ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων, καὶ τὰ χωρία ὠνόμαζον, λέγοντες εἰς τοὖψον, καὶ εἰς τὰ [96] μύρα, καὶ εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, καὶ εἰς τὰ ἀνδράποδα· [97] εἰ μέν τοι καὶ ἐν βιβλίῳ τινὶ τοὔνομα τὴν ἀπαρτίαν [98] εὑρεῖν ἐθέλεις, [99] ὡς ὑπὲρ τῶν λεγόντων ἀπολογοῖο, εὑρήσεις [100] ἔν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἱππώνακτος Ἰάμβων,

Ἀκρατον δὲ τὴν ἀπαρτίαν ἔχει.

[1] καὶ παρὰ Θεοφράστῳ δὲ ἐν τῷ δεκάτῳ Νόμων.

tentiæ in eo, quod locus *Pollucis* ſit corruptus, nihilque ſani ex loco, uti nunc eſt, exſculpi poſſe, ad originationem vocabuli *ἀπαρτία* ſatis percipiendam: nolle autem me diſſimulare, quod paululum diſcedam ab ejus correctione, dum *ἀπαρτίαν* derivo ab *ἀπαίρω, ſolvo, navigo e portu*, & *ἀπαρτίαν* denotare hujuſmodi ſupellectilem exiſtimo, quam ſecum vehere poſſit oram ſoluturus, uti ἔπιπλα initio libri dicta fuerunt, quod καὶ πλέων τις αὐτὰ ἐπικομίζοιτο, *etiam navigans illa ſecum ferre queat.* Hinc totus locus ita formaretur: ὄνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικὸν, ὠνομασμένον δὲ οὕτω παρὰ τοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἅ ἐστι ἀπάραντα μεταστήσασθαι διὰ νεῶν, ἃ καὶ τὰ ἔπιπλα ὀνομασθέντα φαμέν. *Nomen vero ἀπαρτία eſt quidem Ionicum, dictum autem a levibus vaſis, quæ licet ſolventi oram transferre navibus, qua ratione etiam ἔπιπλα appellata dicimus.* Ionice eſt ἀπαρτίη. KÜHN.

Παρὰ τοῖς &c.] MS. παρ' αὐτοῖς· omnino itaque, quamvis & in MS. ὠνομασμένον, ſcribendum eſt: ὠνομασμένων οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κ. σκ. deinde MS. ſic: ἅ ἐστιν παραρτήσασθαι ἢ διανοίᾳ· & mox ὀνομάσθαι φαμέν· nec dubito quin optimus nobis MS. veram lectionem ſuppeditet: nam facile jam videre eſt *Pollucem* ut ſupra in ἐπίπλοις, ſive ut apud *Herodotum* erat, ἐπιπλόοις, Segm. 10. quem locum etiam hic innuit, ut ibi, inquam, etymon ἐπίπλων adferebat, ita & hic addidiſſe obiter ἀπαρτίας etymologiam: in qua exponenda verbum παραρτήσασθαι certe conveniat; παραστήσασθαι vero nullatenus. Turbant tamen adhuc ἢ διανοίᾳ· & me ut hebetem ingenii non ſtatim omiſerunt, ſed hæſi illic ὡς μῦς γευόμενος πίττης· & quid ſi ἡ διάνοια· vel ἢ διανοίᾳ; nihil tamen ſatisfaciebat. Et volens jam συσκευάσασθαι & abire ab hoc loco, incidit ſaltem mutata diſtinctiuncula totum locum ita, ut in MS. alias ſit, ſuæ integritati poſſe reſtitui. Scribendum illum nempe ita ajo: ὠνομασμένων οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἅ ἐστι παραρτήσασθαι· ἢ διανοίᾳ καὶ τὰ ἔπιπλα ὠνομάσθαι φαμέν. *Scilicet*, ait, *ita* (ἀπαρτία) *vocatis apud Ionas vaſculis levibus*, (ἀπὸ τοῦ ἀπαρτᾷν, ἢ τοῦ ἐκείνου παραγώγου, ut ait *Etymologicon* Magnum, ἀπαρτίζειν) *quæ ſuſpendere poſſumus, quaſi ad parietes, non fixa junctaque ædificiis, quæ facile tolli poſſunt: quo ſenſu*, ait, & ἔπιπλα *dicta* ſupra Segm. 10. *diximus, ut quæ navigans ſecum facile portet, nec ſolo hærent, ut reliquæ facultates.* Et ſic idem *Etymologicon* ἀπαρτίαν, ἔπιπλα exponit, ut & *Heſychius*: *Suidas* vero, ἀποσκευὴν, quod vocabulum a *Noſtro* ſupra Segm. 11. νεώτερον eſſe fuit judicatum. JUNG.

94 Πρᾶγμα] *Auctio* denotatur: *Gl. Philox.* ἀπάρτιος, *auctio*: ubi legerem ex *Polluce*, ἀπαρτία vel ἀπαρτισμός. KÜHN.

95 Οἱ Ἀττικοὶ] Vide ſupra IX, 47. SEB.

96 Μύρα] MS. μῦρα. JUNG.

97 Εἰ μέν τοι &c.] C. A. præfert titulum: περὶ ἀπαρτίας. V. C. *Salmaſ.* præfert hunc titulum: περὶ ἀπαρτίας καὶ δεσπότου οἰκίας, καὶ ὅσα περὶ θύρας σκεύη, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας ὀνόματα. KÜHN.

Εἰ μέν τοι &c.] Cum his: εἰ μέντοι &c. MS. noſter novum caput orditur, quo comprehendit & ſequens tertium, hoc titulo: περὶ ἀπαρτίας, καὶ δεσπότου οἰκίας καὶ ὅσα περὶ θύρας σκεύη, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας ὀνόματα. Sed intempeſtive adhuc, cum *Noſter* de *ἀπαρτίᾳ* dicere nondum abſolverit, nec particulam hanc recte queamus ita abſcindere: poſtquam enim expoſuit, quomodo a rebus ipſis, quæ *ἀπαρτία*, & locus, ubi eæ venibant, *ἀπαρτία* adpellatus fuerit, ſubjicit de loco, ſi quis deſideret forte ab aliquo reprehenſus, quod ita uſurpaverit, χρῆσιν ex *Hipponacte*: ſed capitum ejuſmodi inepta figmenta forte ab iis, qui, ut Poëta Italus *Virgiliano* nectare ebrius cecinit, *circum clauſtra fremunt*, profecta, nobis negotium faceſſere non debent. Pergamus in σώματι *Polluceo*. JUNG.

98 Καλεῖν ἐθέλεις] C. V. & *Salm.* εὑρεῖν ἐθέλεις. C. A. ἐθελήσεις. KÜHN.

Καλεῖν ἐθέλεις] Pro καλεῖν ἐθέλεις, puto ſcribendum, ut noſter MS. habet, εὑρεῖν ἐθέλεις. Non enim ait *Pollux*: *Si tu in aliquo libro uſurpare velis iſtud vocabulu*: ſed, *ſi tu in aliquo libro reperire cupias ἀπαρτίαν de foro, ubi ejuſmodi res venales, eam ob cauſam ut poſſis defendere ita loquentes, reperturum te ſcito in Hipponacteo illo* &c. JUNG.

Καλεῖν ἐθέλεις] Εὑρεῖν ἐθέλοις textui reddidi, quod & ita legit *Falckenburgii* Codex: *Kuhnius* adleverat libri ſui margini εὑρεῖν ἐθελήσεις· tum ἔν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἱππώνακτος ἰάμβων. Familiariter hujus *Hipponactis* ſcriptis uſus videtur *Tzetzes*, qui ſæpius ad *Lycophronem* alibique mentionem ejus injiciat: meminit & *Athenæus* jamborum ejus aliorumque carminum: adde *Suidam*. Poſtmodum καὶ παρὰ Θεοφράστῳ δὲ· inſignia ex hoc libro fragmenta poſteris tradidit *Stobæus*: vid. *Meurſii Bibliothecam*.

99 Ὡς ὑπὲρ] E MS. pr. ed. ὥσπερ τῶν. *Iſocrat.* in Laud. *Buſiridis* princ. ὑπὲρ Βουσίριδος ἀπολογήσασθαι φάσκων. Et circa finem: ὑπὲρ τῶν ἄλλων ποιεῖσθαι ἀπολογίας. SEB.

100 Ἔν τε τῷ δ. Ἱππ. &c.] C. A. ἐν τῷ δ. &c. *integram vero habet ſupellectilem.* KÜHN.

Ἔν τε τῷ δ. Ἱππ. &c.] MS. δευτέρῳ τῶν Ἱππών. plenius itaque poſſumus ſupplere. JUNG.

1 Καὶ παρὰ Θεοφρ. &c.] MS. iterum plenius: καὶ π. Θεοφρ. δὲ, ἐν τ. δ. ν. JUNG.

20 • ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ. • CAPUT III. 20

[2] Περὶ δεσπότου οἰκίας. *De patrefamilias.*

Τὸν μὲν οὖν τοῦ παντὸς οἴκου δεσπότην, [3] καὶ ναύκληρον, καὶ ἑστιοπάμονα Δωρι-

UNiverſæ quidem domus Dominum, Nauclerum: & Ἑστιάμωνα Dori-

2 Περὶ οἰκοδεσπότου.] C. A. περὶ δεσπότου οἰκίας. Kühn.

Περὶ οἰκοδεσπότου.] Caput hoc ſine titulo præcedentibus adjungi in MS. jam dixi ad Segm. ſuperius, ubi MS. novum caput incipit, quamvis haud bene. Vulgatus titulus περὶ οἰκοδεσπότου eſt contra *Pollucis* mentem, qui hoc capite extremo eam vocem improbat. Potius itaque concipiendus erat, περὶ οἰκίας δεσπότου, ut ſupra Segm. 4. in recenſione capitum noſter MS. Jung.

Περὶ οἰκοδεσπότου.] Ridiculi ſimus equidem, ſi *Pollucem* exiſtimemus hanc talem inſcriptionem capiti dediſſe: pugnat enim illa profecto noſtri ſcriptoris inſtituto, ut qui vocem illam finibus Attici eloquii prohibeat: & quamvis id ipſum περὶ οἰκοδεσπότου remanſerit ita ſuperius in capitum indiculo, in quo nos emendando operam atque curam nolle conſumere ibi dicebamus, ſiquidem a *Polluce* non eſſet profectus, hic tamen non invitis MSS. Περὶ δεσπότου οἰκίας reponendum curavimus.

3 Καὶ ναύκληρον, καὶ * ἑστιάμωνα] *Henricus Stephanus* non dubitat, quin mendoſum ſit pro ἑστιοπάμμονα, quod ſupra I, 75. Seb.

Καὶ ναύκληρον, καὶ * ἑστιάμωνα] C. A. poſt δεσπότην· ναύκληρον καὶ στέγαρχον στεγανόμον ἐπεὶ &c. uſque ad στεγανόμιον· cætera capitis abſunt a dicto Codice: at C. V. ita: δεσπότην ὅτι καὶ ν. καὶ ἑστιάονα &c. *Salm.* ὅτι καὶ ν. & ex Codice Veteri ea delet, καὶ ἑστιάμωνα Δωρικῶς. Kühn.

Καὶ ναύκληρον, καὶ * ἑστιάμωνα] MS. ὅτι καὶ ναύκληρον, καὶ ἑστιάονα Δωρ. *Imo*, adſcripſit ad vulgatum ἑστιάμωνα *H. Stephanus* hic ad oram: ἑστιοπάμμονα, *ut ſupra* I, 75. Et ibi quidem MS. noſter deficiebat, nec quomodo ibi ille ſcripſerit, ſcio: hic vero veriſimile eſt, ut vult *H. Stephanus*, ἑστιοπάμμονα quoque noſtrum ſcripſiſſe: quod credo & *Nunneſio* placuiſſe, quamvis ſcribat ἑστιάμωνα, *vel* ἑστιοπάμμονα *Notis* ad *Phrynich.* in οἰκίας δεσπότης. Conſideranda tamen & MS. lectio, ἑστιάονα, ſive potius ἑστιάονα debebat, an & illa non proba magis quam vulgata. Et forte ἑστιάων ita apud *Heſychium* quoque fuerat: nam hodie ita vulgatur: ἑστιάτωρ ὁ δειπνίζων, ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν καλῶν, ἤγουν τροφεύς· quamvis non nemo ἑστιάτωρ apud *Heſychium* malle poſſit. Utut ſit, MS. lectionem indicare tamen debui. Jung.

Καὶ ναύκληρον, καὶ * ἑστιάμωνα] Monuit & de ναυκλήρῳ, quoſdam ita τὸν στεγανόμον appellare, ſupra lib. I, 75. Auctor noſter: ibique de hac voce notantem vide *Kühnium* ex *Heſychio*: putem id vocabuli fluxiſſe de veteri Atticiſmo, ut plurima ſunt alia, quorum origines atque rationem non liquide perſpectas habemus. His tamen ναυκλήροις adfinitatem intercedere cum aliis illis, de quibus diſputavi ad libr. VIII, 108. penitus equidem mihi perſuaſum habeo: quin & adducor ferme, ut credam, dictum proprie ναύκληρον olim, cui forte domus obtigerat; potuit enim ναῦς ἀπὸ τοῦ ναίειν ædes ſignificare; cum enim ſignificat illa vox navem, alio fonte derivanda venit: & tum quidem haud ita difficili labore cauſam invenias, quam propter ὁ οἰκοδεσπότης dici potuerit ναύκληρος· ſed nos non hærebimus amplius. Altera vox ἑστιάμωνα graviter decumbit; in qua ſananda cum non opitulentur MSS. quid tutius fuerit atque expeditius, quam ut recurramus ad lib. I, 75. ubi in ſimili ſcribendi materia hæc eadem integrior extat vox ἑστιοπάμμων, ut editum eſt, ſeu ut MSS. quorum lectionem præcupio, ἑστιοπάμων· hoc itaque loco ἑστιοπάμονα reſtitui: *Kühnius* ad oram ſui Codicis ἑστιοπάμμων reddiderat, minus decore. Fuerit autem ἑστιοπάμων, qui domum poſſidet, atque continet: πάσασθαι enim eſt *tenere*, *poſſidere*: *Heſychius*: Πασάμενος, γευσάμενος, κτησάμενος. & Πάσατο, ἐγεύσατο, ἐκτήσατο· priori quidem loco reſpexiſſe videtur ad illud *Epitaphium Pythea*, quod occurrit apud *Athenæum* lib. XI. Τῶν προτέρων πάντων πλεῖστα πασσάμενος· quamvis ibi clam me non ſit Eruditiſſimum Animadverſorem legere Πασάμενος· deſcendit inde πάματα, *poſſeſſiones* apud *Dores* & *Æoles*: & virginem ἐπίκληρον ab Atticis dictam ex illa voce Dores appellarunt ἐπιπαματίδα, τὴν ἐπὶ πάμασι καταλελειμμένην· ſed illud vocabulum ubique fere corruptum: *Scholiaſtes Ariſtophanis*, *Suidas* & *Phavorinus*, ut eduntur, habent ἐπιπταματίδα, *Heſychius* ἐπιματίδα· omnibus ea vox, quam dixi, reſtituenda; nec quicquam eſt rationis, cur portentoſum id vocabulum appellet *Mauſſacus* ad *Harpocrationem*: at vero pejus in hac voce habitus eſt *Euſtathius*: in illo enim τὰς ἐπικλήρους dictas eſſe legimus etiam πατρεούχους καὶ μάνδας, quod commaculatiſſimum μάνδας hinc repetiit *Rhodiginus*: nihil hic ſe videre fatentur *Salmaſius* & *Mauſſacus*: ſed ego tam clarum eſſe ajo, præcipue ſi aliorum loca componantur, reponi hic debere ἐπιπαματίδας pro illo ineptiſſimo μάνδας, quam ſolem meridie lucere, cum ſudum eſt: obiter quoque monendum, voluiſſe me potius aliquando πατρωούχους in *Ariſtophanis Scholiaſte* & *Euſtathio*, τὰς τὰ πατρῷα ἐχούσας, idque nominis Ionibus adſignaſſe. Sed ad rem. Inde porro πάματα de pecoribus, quod illa pleraſque omnes vetuſtiſſimorum hominum opes atque divitias efficerent: in elegantiſſimo Βωμίσκῳ, quem luci donavit *Salmaſius*: παμάτων φείδονται Πανός. Similis eſt alia vox in *Heſychio*: Πᾶσις, κτῆσις· neque alio referenda παμπησία, de qua ſuperiori capite dixit *Pollux* noſter, quaque *Æſchylum* uſum eſſe Commentatores noſtri adnotarunt. Addere jam lubet de altera vocis notione, cum *edere*, *guſtare*, *nutrire* deſignat: ſic *Homerus* eſt uſus, notante etiam *Suida*, & pluribus ad illum *Euſtathio*; atque inde ἄπαστος, *impaſtus*: hunc autem eſſe fontem verbi veteris Romani *pao*, unde *pavi*, bene vidit *Voſſius*, ut argutari atque ineptias agere putem, qui de βόσκειν cogitant: veſtigia veteris illius verbi conſpicio in ἀγαπᾶν, quod dictum quaſi ἄγαν πᾶν, *ſummo opere curam alicujus gero*. *Amazonas* ex illa voce veteribus eſſe dictas putabant σαυρομάτιδας, ac ſi σαυροπάτιδας diceres διὰ τὸ σαῦρος πάσασθαι ὅ ἐστι γεύσασθαι, ut *Euſtathius* ad *Dionyſium* Perieg. v. 828. quibus proxima ſcribit *Stephanus*, qui tam σαυρομάτιδας quam σαυροπάτιδας appellatas eſſe refert: & poſterioris quidem illam promit rationem παρὰ τὸ σαύρας πατεῖν καὶ ἐσθίειν. *Heſychius*: Πατέρηται, ἐσθίουσι· ſcribe πατέονται, quod a me dudum animadverſum præcepit *Berkelius* ad *Stephanum*. Huc retulerim etiam Μάματα, ποιήματα, βρώματα· in *Heſychio* κατὰ διάλεκτον pro πάματα· ubi ποιήματα ne mutes cum eruditis viris; ciborum enim confectiones ſignificat: de literis autem μ & π, quod hæc in alteram non raro mutetur, documento fuerunt σαυρομάτιδες & σαυροπάτιδες· ſed pergere jam nos decet. De στεγανομίῳ adjiciam *Euſtathii* locum ad *Odyſſ.* ζ. ubi alia vulgo, nimirum pro diverticulo, alia apud Atticos eſſe ſignificatione docet: καὶ τὸ στεγανόμιον, ὃ δηλοῖ φασὶ παρ'

ce,

te. Patremfamilias, & familiæ diſpenſatorem vocare oportet. Tum & domus mercedem, non naulum modo, ſed & *στεγανόμιον* ſupra prædictum habes: Ludens quoque ipſum hoſpitem vocare licebit: vocabulorum autem penuria laborans, vocem hanc, ceu celebrem minus æſtimaverit. Neque tu quidem illud celebre putas, cum tamen non omnino inuſitatum ſit. Reperiri autem ſi oſtendas, dignitatis amans videberis. Extat igitur in Æſchyli Siſypho: Ecce hoſpes
21 ſcintillantem lucernam colligit. • Ariſtophanes vero in Forti inquit, ſiquidem

κῶς, καὶ στέγαρχον, καὶ στεγανόμον κλητέον· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐνοίκιον οὐ ναῦλον μόνον, ἀλλὰ καὶ στεγανόμιον, ἔχεις [4] προειρημένον· [5] παίζων δ' εἰ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν ἐθέλοις καλεῖν, ἐρεσχελῶν τινὰ ἢ ἐκπειρώμενος, ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τοῦ ῥήματος, ὡς οὐκ ἂν εἴη δόκιμον· οὐδὲ σὺ μὲν αὐτὸ πάντη δόκιμον νομίζοις, οὐ μέντοι οὐδὲ παντελῶς ἀδόκιμον· ὅτι δέ ἐστιν εἰρημένον, εἰ γνωρίζοις, [6] Φιλότιμος εἶναι δόξεις· εἴρηται τοίνυν [7] ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ, Σὺ
δ' ὁ σταθμοῦχος εὐκατιλλώψας ἀθρεῖ. • [8] Ἀν- 21
τιφάνης δὲ ἐν Ὀβρίμῳ φησίν· ἂν κελεύῃ με

ἡμεῖς μὲν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἑστιῶνται, παρ' Ἀττικοῖς δὲ τὸν μισθὸν τοῦ πανδοχείου.

4 Προειρημένον.] Supra I, 75. SEB.

5 Παίζων δὲ καὶ στ. αὐτὸν εἰ ἐθ. κ. &c.] C. V. αὐτὸν ἐθέλοις καλεῖν ἐρεσχηλῶν τινὰ ἢ ἐπειρώμενος· (adſcriptum α ſuper ω) ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς &c. leg. ἐρεσχελῶν τ. ἢ ἐπειρωνευόμενος, *ludos faciens, aut aliquem irridens*: ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν, vel κρίσιν, *qui peritus eſt in dijudicandis nominibus*, vel ſecundum vulgatam lectionem, *qui eo morbo laborat, ut in vocabulorum uſu ſcrupuloſior & ſuperſtitioſius ſit, accipit vocem pro non adeo probata, neque illam ſimpliciter & ex omni parte probam exiſtimes, nec tamen inter plane improbata habueris*: pro νομίζεις, leg. νόμιζε· vel cum C. V. εἶναι νομίζοις. KUHN.

Παίζων δὲ καὶ στ. αὐτὸν εἰ ἐθ. κ. &c.] Vulgati Codices iterum præter mendas ſunt mutili. Ex MS. ita reſtituemus: παίζων δ' εἰ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν ἐθέλοις καλεῖν, ἐρεσχελῶν τινὰ ἢ ἐκπειρώμενος, ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τοῦ ῥήματος ὡς οὐκ εἴη δόκιμον, οὐδὲ σὺ μὲν ἂν αὐτὸ πάντη δόκιμον εἶναι νομίζοις, οὐ μέντοι &c. Ita prorſus MS. niſi quod ἐρεσχηλων habet & ſine accentu. Nondum tamen emaculatus forte eſt locus ab omnibus mendis: vel valde enim fallor, vel ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς ὀνομάτων κρίσιν λαμβάνοιτο τοῦ ῥήματος &c. *Pollux* ſcripſit: ſicut ſupra Segm. 1. ὀνόματος κρίσει dicebat. Certe ita optimus ſenſus elicietur, locumque ita explicabimus: *Si vero joco etiam σταθμοῦχον vis dicere dominum familias, dum tibi placet aliquem ludificari vel tentare: ille vero acer judex & peritus in nominibus judicandis arripiat iſtud vocabulum, quaſi non probæ ſit notæ: tum ne tu quidem putes adeo probum prorſus iſtud, nec tamen omnino reprobum: quod vero ab aliquo iſtud dictum ita ſit, ſi indicaveris, ſerio bonarum literarum ſtudioſus videberis*: ut rideas noſtrum *dignitatis amantem*: ſic & ſupra enim *Noſter* IX, 83. φιλότιμον, *a bonarum artium ſtudiis non alienum, quod variæ doctrinæ eruditæ ſectatorem deceat*: & infra Segm. 69. εἴ τις βούλοιτο φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τὴν καινότητα τῆς χρήσεως &c. JUNG.

Παίζων δὲ &c.] Immanis in hunc locum invaſerat corruptela, quam tamen omnem auſpicio MSS. ſuſtulimus: adponam, ut fuerit ante nos lectum: παίζων δὲ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν εἰ ἐθέλεις καλεῖν, ὁ δὲ νεῶν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τοῦ ῥήματος, ὡς οὐκ ἂν εἴη δόκιμον, οὐδὲ σὺ μὲν αὐτὸ πάντη δόκιμον νομίζεις· in quibuſdam minutiis *Kühnium* habuimus præeuntem: in Codice vero *Falckenburgiano* poſt ἐθέλεις καλεῖν inſertum eſt: ἐρεσχύτινα ἢ ἐκπειρώμενος· quæ, ut reſtituimus, emendabis: porro illa ſe ſatis recte habere puto: δεινὸς εἰς ὀνομάτων χρῆσιν· neque κρίσιν cum *Jungermanno* noſtro velim: expones autem: *peritum uſurpandarum vocum, in eaque re excellentem*, aut qui talis ſaltim haberi vult: ab hoc vero non abhorrerem, ſi reponere velles pro λαμβάνει τὸ, λαμβάνεται, vel λαμβάνοιτο, loco τοῦ ἐπιλαμβάνοιτο· quod uſui linguæ Græcæ convenit apte.

6 Φιλότιμος] *Interpr. dignitatis amans videberis*: *curioſior videberis*, malim. KUHN.

7 Αἰσχύλου Σισύφῳ] C. V. ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ· σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας ἄθρει. Ἀντιφάνης δὲ &c. *Æſchyli* verſus ſenarius eſt:

Tu vero diverſitor, illudens vide. KÜHN.

Αἰσχύλου Σισύφῳ] MS. εἴρ. τοίνυν ἐν Αἰσχ. Σισύφῳ· & ſupple hanc particulam vulgo omiſſam; *Siſyphum* vero, qui in Catalogo *Æſchyli* fabularum plenius Σίσυφος δραπέτης ſcribitur, hanc drama Satyricum fuiſſe putat Magnus *Caſaubonus* lib. I. de Satyr. cap. 5. Sed ad *Æſchyli* verba vulgo prorſus corrupta: in MS. non ita, quamvis confuſa prorſus & indiſtincta. Ita igitur MS. συδεσταθμοῦχος εὐκατιλλωψασαθρει. Inde an legendum? σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὐκατιλλώψας ἄθρει. Sive potius σοὶ δ', quum οι non raro vitioſe in υ migrarit, ut ſæpe adnotavi: vel, σὶ δ' ὁ σταθμ. ἐγκατιλλώψας ἀθρεῖ· ut ſcriptum fuerit olim ἐνκατιλλώψας· κατιλλώπτειν ſane quid ſit *Noſter* ſupra II, 52. explicat, nempe τοῦ καταβλέποντος ἐπὶ χλευασμῷ· vixque hic refugiam vertere illo *Catulliano*, *renidens*:

Te familiæ pater renidens aſpicit.

Vel

Modimperator te renidens aſpicit.

Sic mihi videbatur, ne MS. lectionem niſi leviter mutarem. JUNG.

Αἰσχύλου Σισύφῳ] Interſerui particulam ἐν de MSS. etiamſi edita lectio proba ſit. De hoc autem *Æſchyli* dramate vide *Meurſium* in *Æſchylo*, ubi inter alios & hunc *Pollucis* noſtri locum ponit. Χρῆσις autem allata ut in editis fuit conſpurcatiſſima, ſic in hac editione noſtra plana eſt atque elegans: ipſiſſimis illis literis, quibus MSS. legunt, in textum intuli: *Falckenburgii* Excerpta, εὐκατέλλων φῶς· Commentatores autem noſtri parum εὐκατιλλώψαν in eruendo verborum ſenſu, qui hic eſt adprime concinnus: *Tu vero, familiæ pater*, vel, *domuædi*, (ſic enim in *Gloſſis* latina poſterioris ævi voce σταθμοῦχος exponitur) *paululum & apte adductis oculorum palpebris adſpice, ſodes*: nimirum ita ſolemus, cum accurate oculis aliquid inveſtigare habemus in animo: & procul abeſt ſenſu loci altera illa τοῦ κατιλλώπτειν ſignificatio, quæ Commentatoribus in mentem venit.

8 Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀβρίμῳ φ. &c.] C. V. ἂν κελεύῃ με στ. ſunt etiam ſenarii ita, ni fallor, reſtituendi:

— ἂν κελεύῃ με
Σταθμοῦχος· ἢ σταθμοῦχος ἔστι τις· ἀπο-
Πνίξεις δή με καινὴν πρὸς με διάλεκτον
Λαλῶν· εἰ ἐπιτέτακτό μοι στεγάρχων.

σταθμοῦχος· ἢ σταθμοῦχος δ' ἔστι τίς; ἀποπνίξεις δέ με καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν, εἰ τέτακτό μοι στεγάρχων· ἀλλὰ μὴν [9] τὸ κοινότατον τουτὶ καὶ μᾶλλον τεθρυλλημένον τὸν [10] οἰκοδεσπότην, καὶ τὴν οἰκοδέσποιναν, οὐκ ἀποδέχομαι μὲν [11] τοὔνομα· ὡς δὲ ἔχεις εἰδέναι, [12] μηνύω σοι, ὅτι καὶ ταῦτα ἄμφω [13] εὗρον ἐν Θεανοῦς τῆς [14] Πυθαγόρου γυναικὸς ἐπιστολῇ πρὸς [15] Τιμαρέταν γραφείσῃ· ὁ δὲ οἰκοδεσπότης, [16] ἔστι καὶ Ἀλέξιδος ἐν Ταραντίνοις.

hoſpes juſſerit: aut quis hoſpes eſt? Strangulabis autem me ſi novum dixero vocabulum, & domus principem vocavero. Veruntamen recentiſſimum illud, & uſitatiſſimum, paterfamilias ſcilicet, & materfamilias non approbo: ut autem intelligas, oſtendam hæc ambo in Theanis Pythagoræ Uxoris Epiſtola ad Timaretam ſcripta inveniri. Paterfamilias quoque dicit Alexis in Tarentinis.

— ſi me juſſerit
Σταθμοῦχος, an quis adeſt σταθμοῦχος? enecabis me cum tua nova dialecto:
Si mihi in mandatis dederit στεγάρχων.

Quibus verbis perſtringitur ille, qui σταθμοῦχος uſurpaverat, quaſi ſit hoc dialecti innovantis vocabulum: ille vero correctus ſe ipſum mox retexit dicitque στεγάρχων. KUHN.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀβρίμῳ φ. &c.] Locum *Antiphanis*, ita enim MS. non *Ariſtophanes*, quoque totum, ut in MS. noſtro eſt, adſcribo: Ἀντιφάνης δ' ἐν Ὀβρίμῳ φησὶν, ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος, ἢ σταθμοῦχοστ' δ' ἔστι τίς; ἀποπνίξεις (& ſupra εις alia manu ις ſcriptum) γάρ με καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν, ἤτε τὰ κτοιμιστεγαρχον· ἀλλὰ μὴν &c. quæ non tento. Incertum mihi an *Pollux* addidit ſua verba, an omnia ſint *Comici*. Sane ex MS. κελεύῃ με στ. legendum & poſtea γάρ με κ. πρός με δ. & Ἀντιφάνης ſuæ Ὀβρίμῳ reddendus videtur. Cætera aliis relinquo: non omnia poſſumus omnes: & ego meam imperitiam non diſſimulavi hactenus in locis difficilioribus vel leviculis etiam: non ſemper in nobis poſitum eſt criticos eſſe, ſed in natura ſæpius. Alias σταθμοῦχος & apud *Heſychium* exponitur: ὁ τῆς οἰκίας κύριος καὶ ξενοδόχος. JUNG.

Ἀριστοφάνης δ' &c.] Dedere noſmet oportet conſenſui MSS. qui *Antiphanem* hic nobis pro *Ariſtophane* ſupponunt: fuit & ſuperiori libro eadem utriuſque nominis commutatione peccatum in vulgatis; ſed & ibi nos meliorem de MSS. lectionem reſtituimus: de Ὀβρίμῳ non aliunde reſcivi quicquam: & fabulam illam *Ariſtophani* vitioſa hujus loci ſcriptura inductus contribuit in *Attica Bibliotheca Meurſius*. Progredimur ad ipſum *Antiphanis* locum: priora ſic ante nos edita fuere: ἂν κελεύῃ σταθμοῦχος, ἢ σταθμοῦχος ἔστι τίς; in illis emendandis MSS. obſequtus ſum: ſenſum *Kuhnius* non vidit: hic autem eſt: *ſi me jubeat familiæ pater*: tum alter ille, qui ſubſannat huic voci, quam a Tragico quodam uſurpatam propoſuerat *Antiphanes* ſibi traducendam, reſpondet: *At vero σταθμοῦχος quis ille tandem eſt? ſtrangulatum me dederis nova loquendi forma mecum colloquens*: ſcilicet in his πρός με cum *Kühnio* reſtituimus, ubi vulgo fuit πρός σε· ex ſequentibus illis me non ſatis extrico: reſtituam tamen hunc in modum: εἰ τετάγῃ vel τετάχῃ μοὶ στέγαρχος, aut, εἰ δ' ἐτέτακτο μοὶ στέγαρχος, quale quippiam oſtendunt veſtigia *Palatini* Codicis, ut hujus alium emendantis illa ſint verba.

9 Τὸ καινότατον] C. V. κοινότατον, *communiſſimum*: οἰκοδεσπότην & οἰκοδέσποιναν, *Interpr.* retinuiſſet vellem in verſione. KÜHN.

Τὸ καινότατον] Pro καινότατον, MS. κοινότατον· quod rectius videtur, & magis cum ſequenti verbo continere, quod in MS. τεθρυλημένον unico λ ſcribitur. JUNG.

Καινότατον] *Kühnius* in textu dedit κοινότατον, quod ſequuti ſumus: & vere vulgatiſſima fuerunt illa: ſæpius ætatis junioris auctores uſos eſſe reperias, nec eos quidem infimi ſubſellii: in *Gloſſis* utrumque Οἰκοδεσπότης & οἰκοδέσποινα reperitur: *Theodoretus* autem, qui captare ſolet eleganter Atticiſmos, dixit οἰκίας δεσπότης περὶ προνοίας λόγ. ζ. ὁ μὲν γὰρ τῆς οἰκίας δεσπότης πολλαῖς πολιορκεῖται φροντίσι &c.

10 Οἰκοδεσπότην] *Phrynichus* quoque: οἰκίας δεσπότης λεκτέον, οὐχ ὡς Ἄλεξις οἰκοδεσπότης. Eſt tamen id nomen frequens in Nov. Teſtam. vid. *Matth.* X, 25. *Marc.* XIV, 14. *Luc.* XII, 39. & alibi. *Lucas* inſuper XXII, 11. ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας. Apud *Plutarch.* & id, & una etiam fœm. legitur, *Quæſt. Rom.* XXX. ὅπου σὺ κύριος καὶ οἰκοδεσπότης, καὶ ἐγὼ κυρία, καὶ οἰκοδέσποινα. Idem οἰκοδεσποτοῦντας ἀστέρας nominat de *Plac. Phil.* cap. 18. D. *Paulus* vero juniores viduas jubet γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, &c. 1 *Tim.* V, 14. SEB. 2.

11 Τοὔνομα] MS. τὸ ὄνομα. De his & *Nunneſ.* ad *Phrynich.* Eclog. II. in οἰκίας δεσπότης, fere hinc. Improbat vero & οὐκ ἀποδέχεται hæc vocabula *Pollux* noſter: nec recte quaſi *Polluci* ut proba allata accepiſſe videtur *Gul. Fornerius* l. Select. 11. ubi exponit quo ſenſu uxores *Dominæ* dicerentur. JUNG.

12 Μηνύσω] C. V. μηνύω. KÜHN.

Μηνύσω] MS. μηνύω σοι, διότι καὶ τ. ἄ. εὗρον ἐν Θ. τῆς Πυθαγόρου γυν. ἐπ. & placet hæc lectio, putoque vulgata rectiorem. *H. Stephanus* hic de *Theano* adnotat videndum eſſe, an ſit ea, quæ eſt inter epiſtolas: quod quidem putavit *Nunneſius* ad *Phrynich.* in οἰκίας δεσπότης, qui *Suidam* videndum ait. JUNG.

Μηνύσω σοι &c.] Parum illa mihi videbantur concinna: de MSS. itaque repoſuit μηνύω, & mox εὗρον· ſic enim fere loqui ſolet *Pollux*. In *Theanus* autem *Pythagoreæ*, ſeu, ut e MSS. reſtitui, *Pythagoræ* uxoris, epiſtolis, quas ſeptem evolvi, vocem illam οἰκοδεσπότης non inveni: videndus autem de hac præſtantiſſima muliere vir Doctiſſimus *Holſtenius* ad *Porphyrii* Vitam *Pythagoræ*, & quos ille adducit, unde ſua pleraque ſublegit *Menagius* de *Vitis Philoſophorum*.

13 Εὑρήμων] Εὗρον C. V. KÜHN.

14 Πυθαγορείου γυναικὸς] *Interpr. Pythagoræ uxoris*: verum ſi Πυθαγόρειος γυνὴ ſignificat uxorem *Pythagoræ*, multas habuit ille uxores: omnes enim, qui operam dederunt Philoſophiæ *Pythagoricæ*, hoc veniunt nomine, & dicuntur Πυθαγορίδες & Πυθαγορικαί. *Philochorus* ſcripſit συναγωγὴν Ἡρωίδων ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν. Quapropter hoc loco non uxor *Pythagoræ*, quæ quidem etiam *Theano* dicta eſt nonnullis, ſed Φιλόσοφος Πυθαγορικὴ eſt, ut *Stobæus* hanc ipſam *Theano* ſalutat *Sermone* 193. Non igitur erat quod Doctiſſ. *Menagius* in Obſervat. in Vitam *Pythag.* cap. 39. *Pollucem* laudaret inter eos, qui *Theano* conjugem *Pythagoræ* appellarunt. *Interpretis* hoc eſt παρόραμα, non *Pollucis* aſſertum. Ergo & *Epiſtola* ad *Timaretam Theano Brontini* uxori tribuenda eſt ſecundum *Pollucem*: uxor *Pythagoræ* dici ſolet Πυθαγόρου γυνὴ, non Πυθαγόρειος, quæ duæ lectiones non ſunt confundendæ in unam, quæ hactenus dicta ſunt, pertinent ad lectionem vulgatam: at C. V. habet Πυθαγόρου γ. ſic eſſet, *Pythagoræ Uxor*. Solet enim fieri, ut Auctores alii huic, alii vero illi *Theano* aſcribant vel dicta, vel ſcripta nobilia in *Schola Pythagorica*. KÜHN.

15 Τιμαρέταν] MS. male Τημαρεταν. JUNG.

16 Ἔστι καὶ Ἀλέξ. &c.] Ἔστιν καὶ MS. *Alexidis* lo-

22 **• CAPUT IV.**

De janitoris armis, & quomodo nominentur.

ARma vero circa januas ſunt, vectes, objices, feræ, claves, repagula, claves recluſorii, clauſtra, laqueus, malleus: ſic enim id, quo fores pulſantur, vocavere. Tum & annuli,

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Δ. 22

[17] Περὶ σκευῶν θυρωροῦ, καὶ ὅπως αὐτὰ ὀνομάζεται.

18 ΤΩ͂ν δὲ σκευῶν εἰ πρῶτα τὰ περὶ τὰς θύρας ῥητέον, [19] μοχλοὶ, ὀχλεῖς, καὶ κλεῖδές εἰσιν, καὶ κληῖδες, [20] καὶ βάλανοι, καὶ βαλανάγραι, καὶ κλεῖθρα, καὶ κλῇθρα, καὶ ἐπίσπαστρον, καὶ ῥόπτρον· τὸ γὰρ ἐπικροῦον τὴν θύραν, οὕτως ὠνόμαζον· [21] καί που καὶ στρόφιγγες, καὶ γιγγλύ-

cum eundem credo reſpexiſſe & *Phrynichum* II. Eclog. Attic. ſcribentem: οἰκίας δεσπότης λεκτέον, οὐχ ὡς ἁ λέξις οἰκοδεσπότης. Id & ſupra in lemmatum recenſione diligenter in MS. obſervatum: nam Segm. 3. ubi vulgo male, & non a *Polluce* certe, περὶ οἰκοδεσπότου, ibi in MS. recte: περὶ οἰκίας δεσπότου. *Alexidis* autem *Tarentini* & ab *Athenæo* nominantur, ut *Caſaubonus* noſter obſervavit IV. *Athen.* 4. JUNG.

17 Περὶ σκευῶν θυρωροῦ, &c.] C. A. & *Salm.* hunc afferunt titulum: ὅσα περὶ θύρας, omiſſis cæteris: *quæcunque januæ ſunt*. KÜHN.

Περὶ σκευῶν θυρωροῦ, &c.] Sequitur in MS. novum caput, hoc titulo: θυρῶν σκεύη, quamvis in lemmate ſupra ad Segm. 19. allato hoc caput contineretur. Reſtant hac pagina pauca, ea tamen multis modis locupletabit MS. noſter. JUNG.

18 Τῶν δὲ σκευῶν &c.] MS. τῶν δὲ σκευῶν εἰ πρῶτα τὰ περὶ τ. θ. ῥ. optime: & ſtatim ita reſtituamus. Nondum vaſorum quidquam ſigillatim enumerare cœpit. Nunc id adgreditur. Et, *ſi vero*, ait, *inter vaſa ea primum recenſenda ſint, quæ ad januas pertinent, ea ſunt*, μοχλοὶ &c. JUNG.

Τῶν μὲν σκευῶν τῶν περὶ &c.] Reſtitui lectionem *Palatini* Codicis, quæ ſua ſe venuſtate probat.

19 Μοχλοὶ, ὀχεῖς, &c.] MS. καὶ ὀχλεῖς καὶ κλ. &c. SEB.

Μοχλοὶ, ὀχεῖς, &c.] C. V. ὀχλεῖς male. *Labbæi Gloſſ.* ὁ ὀχεὺς τῆς θύρας, *peſſulum*. KÜHN.

Μοχλοὶ, ὀχεῖς, &c.] MS. μοχλοὶ, καὶ ὀχλεῖς, καὶ κλεῖδές εἰσιν, καὶ κληῖδες. Sic itaque ſcribe, & ſupple: ὀχλεῖς habet & MS. *Seberi*: id quod itaque libentius hic malim. *Heſych.* Ὀχλεὺς, μοχλὸς, στρόφιγξ, δεσμός· quamvis non neſciam, quod & ὀχῆες in hac ſignificatione crebro apud *Homerum* occurrant: & ſupra etiam I, 77. noſter ὀχεῖς· quare non temere ejiciam: alterum tamen propter MSS. conſenſum magis placet: & ſupra I, 77. MS. noſter ſane erat mutilus: *Labb.* vero MS. ibi quoque ὀχλεῖς habebat. Quod vero apud *Heſychium* legitur, Ὀχῆες, οἱ συνέχοντες τὴν θυραχοζώνην κρίκοι, καὶ οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχειν· manifeſte mendoſum eſt, forteque legendum: τὴν θώρακος ζώνην· ſic enim *Suidæ* ὀχεὺς etiam ὁ συνέχων τὴν περὶ τὸν θώρακα ζώνην ἱμὰς exponitur. JUNG.

Μοχλοὶ, ὀχεῖς] Textus habet ὀχλεῖς, volentibus ita MSS. addidimus in ceteris particulam conjungentem, quam a *Polluce* poſitam celeritatis ergo librarii omiſerunt: hic porro illam particulam poſtulavit textus hoc e *Palatino* Codice ſupplementum: καὶ κλεῖδές εἰσιν, καὶ κληῖδες· tum poſtea καὶ κλῇθρα vulgo non extitit in textu: apud *Euripidem* in *Phœniſſis* quæ κλεῖθρα ſcribuntur, *Scholiaſtes* habet κλῇθρα· *Heliod.* lib. IV. ἅτε τῶν κλείθρων εἰς ῥᾳδίαν ἄνοιξιν ἐπιβεβουλευμένων. De μόχλοις autem & βαλάνοις mentionem facit crebertime *Æneas Poliorc.* c. 18. ad eumque videndus ſummus vir *Iſ. Caſaubonus*: inde μοχλῶσαι τὴν θύραν Segm. 25. cui contrarium ἐκμοχλεύειν, *cardinibus excutere januam*: *Heliodor.* lib. IV. τὴν αὔλειον οὐ χαλεπῶς ἐκμοχλεύσαντες· ubi MS. *Vaticanus* οὐχ' ἁπλῶς legit: apud eundem alia notione & eleganti libr. I. τί ταῦτα κινεῖς καὶ ἀναμοχλεύεις; *quid illa commoves atque reſuſcitas?* adſcribere lubet *Euſtathii* locum ad finem *Odyſſ.* α. de clavibus, quo ſenſu dixerit *Homerus*: κληῖδα δὲ λέγει οὐ σκεῦος ἀπὸ σιδήρου, ἀλλὰ μόχλον, ἐντὸς μὲν τῆς θύρας ἐξημμένον, καὶ ἐπὶ τὸ κάτω καθειμένον ἤτοι κεχαλασμένον, ἱμάντι δὲ ἔξωθεν σπώμενον, καὶ ἀνελκόμενον, καὶ ἐπιζυγοῦντα τὴν θύραν· & ibi videnda quoque ſunt brevia ſed erudita *Scholia*: figuram clavium antiquarum, utendique modum expoſuit docte Eruditiſſ. *Huetius Demonſtr. Evangel.* Propoſ. IX. cap. 105.

20 Βάλανοι, βαλανάγραι] C. A. βαλανάγρας. C. V. καὶ κλεῖθρα, καὶ βλῆθρα, καὶ ἐπίσπ. C. A. ἐπίπατρον itidem male: pro βλῆθρα in C. V. leg. κλῆθρα. *Gloſſ.* κλῆθρον & κλῖθρον, *repagulum*: quod ultimum natum eſt ex Ionico κληΐθρον, vel κλῖθρον ſcriptum pro κλῆθρον, quia in MSStis confunduntur η & ι ob ſoni ταυτότητα. KÜHN.

Βάλανοι, βαλανάγραι] MS. καὶ βάλανοι, καὶ βαλανάγραι, καὶ κλεῖθρα, καὶ κλῆθρα, καὶ ἐπίσπαστρον, καὶ ῥόπτρον· ubique particula καὶ interjecta. Supple itaque κλῆθρα, quo pacto & ſupra VII, 107. forte in MS. debebat eſſe, ubi pro κλεῖθρα, πλῆθρα habebat, quamvis & hoc ſuos Auctores habeat: ſcribendum vero potius κλῆθρον, quaſi κληΐθρον Ionice pro κλεῖθρον· vid. *Etymologicon* in κλεῖθρα. Ῥόπτρον, ἐπίσπαστρον, κόρακα, κορώνην interpretatur *Junius* Nomencl. *Cornicem, cantharum* e *Plauto*, *manum exteram* e *Lucretio*: ſed id e *Lucretio*, apud quem etiam *manus dextras*, non *extras* edit, prorſus mirum videtur *Giſanio*, idque longe aliter explicat in ſuis Collectaneis, *Manus dextræ*, & alteram expoſitionem abſurdam eſſe oſtendit. JUNG.

21 Καὶ που καὶ στρόφιγγες, καὶ κορῶναι, &c.] Abeſt a C. A. qui poſt habet στρόφιγγες, κορῶναι, κόρακες, παρὰ δὲ τ. ν. καὶ ἀντικλ. ex correctione; παρὰ δὲ Ἀ. κατακλεῖδες &c. C. V. ita: στρόφιγγες, καὶ γίγγλυμοι, καὶ κορῶναι, καὶ κόρακες. Ποσείδιππος ἐν Γαλάτῃ φησὶν, κόρακι κρούεται θύρα. KUHN.

Καὶ που καὶ στρόφιγγες, καὶ κορῶναι, &c.] MS. noſter iterum auctior pluribus; unde ſupplebis vulgata. Sic autem habet: καὶ γίγγλυμοι, καὶ κορῶναι, καὶ κόρακες. Ποσείδιππος ἐν Γαλάτῃ φησίν· κόρακι κρούεται θύρα· παρὰ δὲ τοῖς ν. Ita prorſus MS. niſi quod γιγγλῦμοι haberet. Sed γίγγλυμοι ſcribendum, eo certe non invito: & ſupra VII, 107. ita juſſi. *Poſidippus* ἐν Γαλάτῃ non nunc primum vero a *Noſtro* nominatur, ſed & ſupra jam IV, 175. fuit. Facile autem inde poſſumus conjicere quantam jacturam fecerimus in hoc libro X. in quo ſupra præfatus ait ſe πλείους ἐπαγαγέσθαι μάρτυρας· quam multæ vero χρήσεις vulgo deſint MS. jam teſtari cœpit, & porro teſtabitur: non paucas tamen & in MS. deeſſe, ſæpius non falſo, credo, animadvertere poſſumus quoque. JUNG.

Καί που καὶ στρόφιγγες, &c.] Additum e MSS. καὶ γιγγλύμοι· Excerpta *Falckenburgiana*: καὶ γιγγιλίνα, quod

μοι, καὶ κορῶναι, καὶ κόρακες· Ποσιδίππος γοῦν ἐν Γαλάτῃ φησὶν, κόρακι κρούεθ' ἡ θύρα· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις τούτοις καὶ [22] *ἀντικλεῖδες εἴρηνται· παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει* [23] *ἐν Σφηξὶ* [24] *κατακλεῖδες, τὰ* [25] *κατακλείοντα τὰς θύρας· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ*
23 *καὶ* [26] *ἐπισπαστῆρες·* • [27] *Φησὶ γοῦν ἐν τῷ ς*

coronæ, & coraces. Apud recentiores vero, & occluſoria inſtrumenta dicta ſunt. Apud Ariſtophanem vero in Veſpis, concluſoria ea, quæ fores claudunt. Et *ἐπισπαστῆρες*, Attractores apud Herodotum, • dicit au- 23

aperte corruptum, eoque modo reformandum, quo textus habet: neque aliter ullibi auctorum ſcribendum eſt: ſæpius in mendo cubantem offendas hanc vocem: in *Joſepho* Antiqu. Judaic. lib. III. cap. 5. *γιγλύσμοι* excuſum eſt, neque multum diverſo modo *Galenus* in *Gloſſis*: *Γιγγιγλύματα, ἀντεμβαίνουσιν εἰς ἀλλήλους, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς θύραις οἱ γιγγλυσμοί·* ſed reſcribendum: *Γιγγλύματα* & *γιγγλύμοι·* quod prius & in melioribus *Hippocratis* editionibus excuſum ita conſpicitur: adi ad *Erotianum*. Hinc in *Ariſtotele γιγγλυμώδης·* ita repones enim Hiſtor. Animal. libr. IV. cap. 4. & *γιγγλυματὸς* in *Philone* libr. V. *Βελοπ.* pag. 91. *γιγγλυματὰς σανίδας συγκλειομένας καλωδίοις·* ubi *σανίδες γιγγλυματαὶ* tabulæ dicuntur, quæ *γιγγλύμοις* ſunt conſertæ atque compactæ. *Suidas*: *Γιγλύμοι* (*Γιγγλύμοι*) *ἀντεμβολαί τινων ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας·* optime; quod itaque non tantum in januis habet locum, ſed & in aliis pluribus rebus: *cardinem* dixere Romani: *Gloſſæ*: *Cardo, γιγγλύμος·* nec erit quiſquam, puto, qui non iſtius rei capiat uſum. Totum vero *Pollucis* locum ſic olim cohæſiſſe puto: *καὶ ῥόπτρον· τ. γ. ἐ. τ. θ. οὗ τ. ἀν. καὶ κορῶναι, καὶ κόρ. Π. γ. ἐν Γ. φ. κ. κ. ἡ θ. καὶ ποῦ καὶ στροφ.* in vulgatis itaque jam poſt *γιγγλύμους* ſequuntur *κορῶναι* & *κόρακες*, quorum primum habes in *Homero* ad finem Odyſſ. I. emendabis ibi *Brevia Scholia*: *Κορώνη, τῷ λεγομένῳ κόρακι, τῷ ἐπισπάστῳ τῆς θύρας·* ſcribes: *ἐπισπάστρῳ*. Sed apponere juvabit *Euſtathii* notam ad hunc locum, quæ rem totam expediet: *Κορώνη δὲ ἀργυρία, ἢ τὸ κοράκιον, ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ κρίκος, ᾧ ἔστι τὴν θύραν ἐπιερύσαι, ἤγουν ἑλκύσαι, ἐπισπάσασθαι· ὅθεν καὶ ὁ ἐπισπαστὴρ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῷ, ἐπιλαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων· ὃς καὶ ῥόπτρον ἐλέγετο, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν, ῥόπτρον, ἐπίσπαστρον θύρας. Εἰς δὲ τὸ κορώνη φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα· κορώνη, τοῦ τόξου τὸ ἄκρον, καὶ θύρας ἐπίσπαστρον, καὶ ὁ κόραξ* &c. De *ῥόπτρῳ*, quod & in *Polluce* fuit modo, vide *Harpocrationem*, & ad eum *Mauſſacum*, qui *Lyſiæ* locum, ubi vox illa reperiatur, commonſtrat. *Callixenus* apud *Athenæum* lib. V. in illa luculentiſſima ſplendidiſſimæ navis, quam *Ptolomæus* apparari juſſerat, deſcriptione: *καὶ τὰ ῥόπτρα (τῶν θυρῶν) ἐξ ἰσυθεοῦ γεγονότα χαλκοῦ τὴν χρύσωσιν ἐκ πυρὸς εἰλήφασιν.* *Heſychium* adde. *Κόρακα* vero cum pro *κιγκλίδι* ponit *Theocriti Scholiaſtes*, unde *Syracuſanus* ille formaverit *κιγκλίζειν τὸ σαλεύεσθαι, κινεῖσθαι·* alia notione videtur uſurpaſſe, pro ferro nimirum oblongo, quod januam ſuſtineret: *εἴρηται δὲ μεταφορικῶς*, inquit ille Grammaticus, *ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος· ἔστι δὲ κόραξ σιδηροῦς ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον, καὶ ὑποκρατῶν τὴν θύραν·* ſed ea tamen notio an veterum auctoritate muniri poſſit, in dubium voco; & ignoraverit ille Grammaticus forſitan, quid proprie fuerit *κόραξ·* de *κιγκλίδι* vero *Heſychius* & *Suidas* docent fuiſſe *μοχλὸν, ſeram januæ*, quod apprime *τῷ κιγκλίζειν* convenit. Sed temporis contractiſſima ſpatia me premunt, ut addere nihil amplius poſſim: & illa quoque, quæ effudi, indigeſta & rudia. Tum elegantem *Poſidippi* locum in *Pollucis* contextum jure poſtliminii e MSS. revocavimus: apparet & hic in Excerptis *Falckenburgianis*, ſed lacerus aliquantum atque deformis, unde tamen nos veram lectionem in lucem protraximus: *Ποσιδίππος γοῦν ἐν Γαλάτῃ φησὶ κόρακι κλείεθ' ἡ θύρα·* quæ ita, ut ſcribi curavimus in textu, ſunt reconcinnanda: ſed tamen illud *κλείεθ' ἡ θύρα* me needum dimittit, quod fuerit equidem: *occluditur janua*: & videndum profecto, ſi forſitan *κόραξ* apud antiquos non *ῥόπτρον*, quod Belgæ dicimus **een klopper** / ſed *peſſulum* quoque deſignavit: *Etymologum* vide in *ἀναζυγοῦν* & *ἀναζυγῶσαι*, in quo ſic eam vocem intelligas oportet: imo vero nec hac quidem opus erit ſignificatione, modo, quod *ἐπίσπαστρον*, valere agnoſcamus, quo attracta claudi potuit janua: ego tamen ad illam lectionem, quam reddidi, propendeo magis.

22 *Occluſoria*] *Ἀντικλεῖδες* cum accentu in antepen. etiam MS. *D. Hæſchelius* Præfat. in Dictionarium Latino Græc. *ἀντικλεῖδα*, inquit, *contra Lexicorum auctoritatem, clavem adulterinam ſeu adverſam interpretor ex Clem. Alexandr. Στρωμ.* VII. p. 325. *οὐδὲ τὴν κλεῖν ἔχοντες αὐτοὶ τῆς εἰσόδου, ψευδῆ δέ τινα, καὶ (ὥς φησιν ἡ συνήθεια) ἀντικλεῖδα.* SEB. 2.

Ἀντίκλειδες] Id & ſupra VII, 107. forte reſtituendum fuit, niſi potius *Ariſtophanem*, ut ibi dixi. JUNG.

23 *Ἐν Σφηξὶ*] C. V. *παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει Σφιγξὶ*, pro *Σφηξὶ*, *Veſpis*, ubi hic extat verſus:

Καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ.

KÜHN.

Ἐν Σφηξὶ] MS. *ἐν Σφιγξὶν κ.* errore crebro. Locus enim *ἐν Σφηξὶ Comici* hodieque extat, non longe a principio, quamvis ſingulari numero ibi legatur,

Καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ.
Φυλάττεθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. JUNG.

24 *Κατακλεῖδες*] *Veſp.* v. 154.

— τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ. SEB.

25 *Κλείοντα*] C. V. *κατακλείοντα*. KÜHN.

Κλείοντα] MS. *κατακλείοντα τὰς θ.* quo pacto emenda: id enim vocabulum *κατακλεῖδας* ad etymon propius exponat, quam vulgatum *κλείοντα*. JUNG.

Κλείοντα] Bene de MSS. emendavimus *κατακλείοντα*, quo adluditur ad *κατακλεῖδες*.

26 *Ἐπισπαστῆρες.*] C. V. *ἐπισπατῆρες*. KÜHN.

27 *Φησὶ δὲ*, &c.] C. V. *φησὶ γοῦν ἐν τῷ ς. βιβλίῳ·* & mox, *ἀπρὶξ* abeſt ab eodem Codice: nec *Herodotus* habet. Verum enimvero ſæpius evenit, ut Veteres ex *Herodoto* allegent loca plenius, quam hodie habentur. Illuſtris eſt de *Pheretime* Cyrenaïca hiſtoria, quam refert in *Melpomene*, quod cum excidiſſet patria per ſeditionem, delata ſit ad Inſulam Cyprum, & a Rege ejuſdem petiverit copias, quibus reduceretur in patriam: ſed *Eueltho*, qui tum rerum in illa potiebatur inſula, dona ei miſit muliebri ſexu digna, & *τοιούτοισι*, inquit, *γυναῖκας δωρέεσθαι, ἀλλ' οὐ στρατιῇ·* ita *Noſtri* Codices: ſed *Euſtathius* in *Iliad.* pag. 659. addit *ἐνησκεῦσα ἐκ τῶν τρημάτων*, quæ verba ſine dubio invenerat in ſuo Codice, eaque omnino ad rem facere videntur. Hæc obiter monere volui, ne ſtatim uncinulis ut aliena includantur, quæ noſtris in exemplaribus non occurrunt. C. A. autem non habet illa uſque ad *οἱ μὲν οὖν· ἐπισπαστῆρες* h. l. ſunt *marculi*, quibus ex ferro confectis attrahitur janua claudenda, idque ſuadet locus *Herodoti* inſpectus vel limis oculis. KÜHN.

Φησὶ δὲ, &c.] MS. iterum auctior addit & librum *Herodoti*, ita habens: *φησὶ γ' οὖν ἐν τῷ ς. βιβλίῳ· ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων εἴχετο· ἐν δὲ* &c. Et ita omnia emenda, ejecta vocula *ἀπρὶξ*, quam neſcio quis ineptus invexit: nec in MS. noſtro hercle adparet, nec, ut & *Seberus* notavit, apud *Herodotum*;

tem, Apprehenſis oſtii cardinibus tenaciter adhærebat. Illud vero in publice venditis ſcriptum, vecti ferreo: quidam accuratius interpretati, claves intelligi putaverunt. Quoniam etiam apud Demoſthenem dictum eſt de corporis parte, τὴν κλεῖν, id eſt humeri juncturam confringentem: utrumque enim nomen alteri eſt homonymum: corporis ſcilicet pars, inſtrumento, & ipſi parti, inſtrumentum. Apud Lyſiam porro ad Philippum, ἐπιτροπεῖς, pro clavibus in-

βιβλίῳ, ἐπιλαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων [28] εἴχετο· ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις, [29] καὶ ἐνμόχλια σιδηρᾶ· οἱ μὲν οὖν ἀκριβέστερον [30] ἑρμηνεύειν πειρώμενοι, τὰς κλεῖς οἴονται προσήκειν λέγειν· [31] ὅτι καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ σώματι [32] μέρους εἴρηται, τὴν κλεῖν κατεαγότα· ὁμώνυμον δ' ἐστιν ἑκάτερον ἑκατέρῳ τοὔνομα· τό, τε μέρος τῷ σκεύει, καὶ τὸ σκεῦος τῷ μέρει· ἐν δὲ τῷ Λυσίου πρὸς Φίλιππον, [33] ἐπιτροπῆς, τὰς κλεῖδας εὑ-

cujus locum ex *Muſa* ſexta, ſive *Eratone*, cap. 91. adſcribo, de *Ægineta* e vinculis elapſo: is καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος Θεσμοφόρου· ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων, εἴχετο· οἱ δὲ, ἐπεί τέ μιν ἀποσπάσαι οὐκ οἷοί τε ἀπέλκοντες ἐγίνοντο, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας, ἦγον οὕτω· αἱ χεῖρες δὲ κεῖναι ἐμπεφυκυῖαι ἦσαν τοῖσι ἐπισπαστῆρσι. Hic vero in ſuo Codice & locum e *Xenophonte H. Stephanus* ad oram adſcripſit: *Xenoph.* Ἑλλην. VI. ἐπισπάσασα τὴν θύραν, εἴχετο τοῦ ῥοπάλου· ubi vides & ῥόπαλον dictum iſtud ῥόπτρον. Locus eſt de *Alexandri* Theſſalorum tyranni uxore januam continente, donec maritus a fratribus ſuis interficeretur. JUNG.

Φησὶ δὲ, &c.] Locupletius e MSS. φησὶ γοῦν ἐν τῷ ϛ. βιβλίῳ. Et mox delevimus ἀπρὶξ, quod in nullis conſpicitur: & ſi verum ſit adducere quædam ex *Herodoto* Grammaticos, quæ aliter jam nunc in eo leguntur, non inde tamen hoc loco particulam iſtam communire poteris, præcipue cum ſpurium ex MSS. inveniamus: ad Cynoſarges itaque. Non me latet tamen, unde hoc arripuerit, quicunque in *Pollucem* intulit: ex *Suida* certe, cujus hæc ſunt verba: Ἐπισπαστήρων, τῶν τῆς θύρας κρουσμάτων· (quæ plane non intellexit *Portus*, cum de cardinibus intelligit) εὑρὼν προσκειμένας τὰς θύρας, καὶ λαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων ἀπρὶξ εἴχετο, καρτερῶς τε καὶ ἐγκρατῶς· quibus ille quin *Herodoti* locum reſpiciat, nemo dubitabit: ſed longe quidem in his locupletior eſt *Hiſtoricus*, ac in vulgatis; ut duplicem loci illius olim extitiſſe lectionem neceſſe ſit, unam, quam habemus in editis & a *Polluce* ſuis in Codicibus inventam, alteram vero tali modo ex *Suidæ* verbis concinnandam: καταφεύγει πρὸς τὰ πρόθυρα Δήμητρος Θεσμοφόρου· εὑρὼν δὲ προσκειμένας τὰς θύρας, καὶ λαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων ἀπρὶξ εἴχετο· ut interpretamenti vice illud καρτερῶς τε καὶ ἐγκρατῶς *Suidam* addidiſſe cenſeam; nam frigidum erit ſi velis *Herodoti* verbis adjicere: de ſimilibus alibi in præſtantiſſimo graviſſimoque ſcriptore dicam. Superius autem adduximus *Euſtathii* verba, ubi cumnet ipſum *Herodoti* locum transſcripſit. Vocantur autem & hi ἐπισπαστῆρες, δακτύλιοι. *Etymologus* in voce inter alia: καὶ τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας. Proprie vero ἐπισπαστὴρ, quo januam clauſuri attrahebant, ut itaque domum ſpectaverit: at ῥόπτρῳ, κορώνη, κόραξι pulſabat januam, ſi quis a publico veniret.

28 Ἀπρὶξ] Vide *Herodot.* lib. VI. fol. 230. ubi ea vox non habetur. SEB.

29 Καὶ ἐν μοχλείᾳ σιδηρᾷ] Leg. καὶ ἐν μοχλίᾳ σιδηρᾷ· in *Gloſſ.* μόχλος σιδηροῦς, *Vectis.* KÜHN.

Καὶ ἐν μοχλείᾳ σιδηρᾷ] MS. καὶ ἐμμόχλια σιδηρᾶ. Scribendum puto καὶ ἐμμόχλια σιδηρᾶ· nec puto aliter *Pollucem* ſcripſiſſe. Sic μοχλία καὶ γλυφεῖα in ſtatuarii inſtrumento habes apud *Lucianum* in ἐνυπνίῳ· & ſupra μοχλίον VII, 125. quamvis etiam alio in uſu: fuerunt itaque ἐμμόχλια σιδηρᾶ hic *peſſuli*, vel *obiculi ferrei januarum.* JUNG.

Ἐν μοχλείᾳ σιδηρᾷ] Sic plane reſtitui in textu, ut fuit in Codice *Palatino*, ἐνμόχλια σιδηρᾶ· *Kühnius* ἐν μοχλίᾳ σ. ἐνμόχλια vetuſtum eſt pro ἐμμ. uti ex antiquiſſimis marmoribus conſtat, quod itaque ſic ſcriptum fuit in Δημιοπράτοις etiam: ſic ἐνλιμενίζειν & ἐλλιμενίζειν.

30 Ἑρμηνεύειν πειρώμ.] *Qui accuratius loqui cupiunt*, τὰς κλεῖς *dicendum eſſe putant. Thomas* in *Eclogis* κλεῖν, οὐ κλεῖδα· ita & *Noſter*, κλεῖν, non κλεῖδα, dici monet ab iis, quibus accuratior elocutio curæ eſt. KÜHN.

Ἑρμηνεύειν πειρώμ.] MS. male πειρώμενοι. JUNG.

31 Ὅτι καὶ παρὰ Δημ. &c.] Hæc abſunt a C. A. uſque ad κατεαγότα. Locus *Demoſthenis* extat in *Oratione* de *Corona*, ubi κατεαγότα non ſignificat, *confringentem*, ut *Interpr.* putavit, ſed *fractam humeri juncturam*: vid. ſupra lib. V. c. 25. Sect. 3. KÜHN.

Ὅτι καὶ παρὰ Δημοσθ. &c.] *Demoſthenicum* illud expreſſit *Libanius*: κατεάγη τὴν κλεῖν· quod *Thomas* ex eo profert, *Herodiano* illa in re conſentiens: adde *Hæſchelium* ad *Herodiani* locum, qui ſimiliter e *Xiphilino* eandem loquendi formulam adnotat. Pluribus in locis ad *Homerum Euſtathius*, quem deſcribere non vacat.

32 Μέρους] MS. μέρει, pro μέρους. Sed hac ratione etiam ἐπὶ τῷ ſcribendum fuerat. Locum *Demoſthenis* & *Phrynichus* laudat II. Eclog. Κλεῖν, ait, ὁ Δημοσθένης, ἀλλ' οὐχὶ κλεῖδα· τὴν κλεῖν κατεαγώς· ubi *Nunneſius Pollucem* adducit. Tale eſt & illud, quod inter Apophthegmata legitur de *Philippo*, ad quem & iſta *Demoſthenis* verba pertinent: τῆς δὲ κλειδὸς αὐτῷ κατεαγείσης ἐν πολέμῳ, καὶ τοῦ θεραπεύοντος ἰατροῦ πάντως τι καθ' ἡμέραν αἰτοῦντος, λάμβανε (ἔφη) ὅσα βούλει· τὴν γὰρ κλεῖν ἔχεις. Ut autem κλεῖν tam de vaſe quam corporis parte ὁμωνύμως ait dici, idem περὶ κατακλεῖδος poſſumus affirmare, quam Segm. præced. de vaſe habuiſti in *Ariſtophanis* χοήεσι· ſupra de corporis membro II, 133. Sed ne loci *Demoſthenici* obliviſcamur, a *Nunneſio* non indicati, quem *Pollux* hic attulit, & *Phrynichus* in mente habuit. Is eſt in nobili Oratione pro *Cteſiphonte*: ἑώρων δ' αὐτὸν, ait, τὸν Φίλιππον, πρὸς ὃν ἦμιν ὁ ἀγὼν, ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυναστείας τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν κατεαγότα, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον· &c. JUNG.

33 Ἐπιτροπῆς &c.] *Interpr.* ἐπιτροπεῖς *pro clavibus invenimus*, imo, ſi verum fateri volumus, pro *clavibus* invenit *carbonum theſaurum*: miror tam leve mendum fraudi fuiſſe docto homini; legendum enim, ἐν τῷ Λυσίου πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς, *in Oratione Lyſiæ contra Philippum de tutela. Harpocrat.* in voce ἀιδίσασθαι laudat *Lyſiam* ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς, *in Oratione contra Demoſthenem de actione tutelæ*: ita & hoc loco *Lyſias* contra *Philippum* egit, qui tutores ſuos accuſarat male adminiſtratæ tutelæ: poſtquam hæc ſcripſeram vidi & C. V. legere ἐπιτροπῆς· in hujuſmodi allegationibus ſæpe omittitur περὶ· plena enim locutio eſt, περὶ ἐπιτροπῆς. *Harpocr.* in παρεγγύησις laudat *Iſæum* ἐν τῷ πρὸς Διοφάνην ἐπιτροπῆς ἀπολογίᾳ· verum in voce παιδικὰ, eandem *Lyſiæ* Orationem, quam *Noſter* citat hoc loco, dicens: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστί. Voluit igitur Auctor monere κλεῖδα dixiſſe *Lyſiam* in laudata Oratione, non, ut ſolebant accuratiores in elocutio-

24 ῥήκαμεν· * παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει [34] ἐν Αἰολοσίκωνι καὶ κλειδίον· [35] ἐν μέν τοι τοῖς Πλάτωνος τοῦ Κωμικοῦ Μετοίκοις, [36] σημεῖα, παρασημεῖα, [37] κλεῖν, παρακλείδιον· [38] αἱ μὲν οὖν θύραι, καὶ σανίδες, καὶ πτύχες [39] ὀνομάζονται· θύραι δὲ αὐτὸ τὸ χάσμα ἐστὶ τῆς θύρας· ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις [40] γέγραπται θύρα διάπριστος, καὶ θύ-
25 ραι συνδρομάδες· * [41] ἐν δὲ Κρατίνου Διονυσα-

venimus. * Κλειδίον vero, claviculus in Ariſtophanis Æoloſicone. Sed in Platonis Comici Inquilinis, Signa, ſigilla, clavis, ſera. Januæ quidem, & fores dicuntur, & valvæ. Θύραι vero, ipſe januæ hiatus eſt. In Demiopratis vero, vendita eſt janua diſſecta, & fores concurſoriæ. * Verum in Cratini Dionyſa- 25

ne, κλεῖν. C. A. non habet ἐν δὲ τῷ A. &c. uſque ad εὑρήκαμεν· huc pertinet etiam apud *Noſtrum* illa inſcriptio Orationis *Lyſiana* : ἐν τῷ κατὰ Καλλίου ὕβρεως, *in de Callia contumelia*, quam ſcilicet fecerat *Callias* : corrigendus obiter *Athenæus* lib. VI. cap. 19. Ὑπερίδης γοῦν ὁ Ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου, αἰκίας, φησί, ἰδέσαι &c. legendum interpungendumque eſt κατὰ Μαντιθέου αἰκίας, φησί, ἴδεσαν &c. confer ejuſdem libr. XIII. cap. 6. ubi recte *Caſaub.* αἰκίας reſtituit pro αἰτίας. Idem in fine lib. VIII. ſimile mendum ſuſtulit e medio cap. 17. ubi erat ſcriptum, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνῳ, pro φόνου· cæterum ut λόγῳ addatur non eſt neceſſarium : id enim ſubintelligitur ut plurimum, uti patet ex dictis: cæterum poſtea vidi *Valeſium* etiam in *Notis* & *Emendationibus*, quæ fronti & calci *Pollucis* editi a *Sebero* adſcripſerat, legere nobiſcum ἐπιτροπῆς. Kühn.

Ἐπιτροπεῖς &c.] MS. ἐπιτροπῆς τὰς κλεῖδας εὑρήκαμεν, quo pacto mihi ſcribendum videtur, longe ſenſu elegantiore : q. d. *claves tutelæ*, vel *adminiſtrationis*, id eſt, *patet nos jam aditus ad eam* : vel emendandum potius : πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς· τὰς &c. Erat autem de ea re Oratio illa : & ita Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς laudatur ab *Harpocratione* in ἀρκτεῦσαι· ut etiam in παιδικά, licet ibi addubitet εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστί, quemadmodum & in ὁδοῖς & ζειρά. Jung.

Ἐπιτροπεῖς] Optime MSS. ἐπιτροπῆς· quod non aliter, ac *Kuhnius* explicuit, capiendum eſt: ad vitium hoc animum advertit etiam *Meurſius Biblioth. Att.* ubi de *Lyſia*, ejuſque ſcriptis, ibique, ut cum *Kuhnio* nos intulimus in contextum, egregie vir Doctiſſimus emendavit.

34 Ἐν Αἰολωσίκωνι] Αἰολοσίκωνι. Seb.

Ἐν Αἰολωσίκωνι] C. V. ἐν εἶναι Ὀλοσίκωνι. C. A. Αἰολυσιδίκωνι· leg. Αἰολοσίκωνι, ut & Segm. ſequ. drama hujus nominis ab *Ariſtophane* ſcriptum in quendam *Siconem verſipellem* : pro κλειδίον C. A. male, κλειδίων. Kühn.

Ἐν Αἰολωσίκωνι] MS. Εἰναιολοσίκωνι, ſed emendatum ἐν Αἰολοσίκωνι· quomodo ſcribere & vulgo debes per λο, non λω, ut etiam ab amico noſtro video adnotatum. Sæpius a noſtro adducitur hoc drama, & plerumque recte ſcribitur. Jung.

Ἐν Αἰολωσίκωνι] Αἰολοσίκωνι cum *Kühnio*, ut ſæpius alibi, hic a nobis eſt emendatum, & mox Segm. ſequenti; quam fabulam in ſcenam edidiſſe per filium *Ararotem*, ut nomen ipſi atque laudem conciliaret, *Ariſtophanem*, Argumentum *Plutonis* docet. Tum plenius in noſtra editione legitur ἐν μέν τοι τοῖς &c. Πλάτωνος Μέτοικοι plus quam ſemel *Harpocrationi* & *Ariſtophanis Scholiaſtæ* laudantur, quibus illum exagitaſſe μετοίκους vero perquam ſimillimum eſt.

35 Ἐν μὲν τοῖς Πλ.] MS. ἐν μέντοι τοῖς Πλ. plenius. Jung.

36 Σημεῖα] *Sigilla, falſa ſigilla.* Kühn.

Σημεῖα] Pro σημεῖα, in MS. emendatum eſt σημεῖαν, cauſam non video : cur enim non & παρασημεῖαν corrumpere pergebat illa manus? Jung.

37 Κλεῖς] MS. κλεῖν. Seb.

Κλεῖς] *Clavem adulterinam, vel Laconicam, clavem;* MSS. enim pro κλεῖς legunt κλεῖν. Kühn.

Κλεῖς] MS. tam noſter quam *Seberi* κλεῖν, & ſcribamus itaque ſic: videtur autem integer ſenarius:

Σημεῖα, παρασημεῖα, κλεῖν, παρακλείδιον. Jung.

Κλεῖς] Congrue MSS. κλεῖν, quod ita potius in textu reponere placuit.

38 Αἱ μὲν οὖν θύραι, &c.] C. A. περὶ θυρῶν· θύραι *dicuntur tabulæ ac valvæ : dicitur vero & ipſe januæ hiatus eodem nomine* : ita acciperem hunc locum. *Vitruv.* lib. IV. ὑπόθυρον vocat *hiatum januæ*, ubi *Philander* hunc locum *Pollucis* laudat, ejuſque Codicem mendoſum ſuſpicatur. Kühn.

39 Ὀνομάζονται.] MS. ὠνομάζονται. Sed emendatum eſt ὀνομ. σανίσιν vero *Homerum* auctorem dat ſupra I, 76. Jung.

40 Πέπραται] MS. γέγραπται. Sed alibi ſimiliter editis. Seb.

Πέπραται] MSS. γέγραπται θύρα διάπριστος, *janua diſſecta in duas partes æquales*, quarum altera clauſa, altera aperitur : θύραι συνδρομάδες, ut habet C. A. ſunt *bipatentes*, *valvatæ*, quæ cum clauduntur, arcte coëunt. *Salm.* γέγραπται &c. θύρα διάπυστος. Kühn.

Πέπραται] MS. noſter, ut *Seberi*, γέγραπται, pro πέπρακται. Vulgatum tamen viris doctis non diſpliceat: quamvis ſi id ſcripſit *Pollux*, potius tamen πέπραται ſcripſiſſe videtur, ut infra Segm. 36. 39, 40, 81. alibi : a quo verbo in illis δημιοπράτοις omnis Oratio pendebat, ut ait *Caſaubonus* noſter Notis ad *Capitolini Pertinacem* : & γέγραπται MS. quoque verum eſſe tamen poteſt : ἀναγέγραπται enim iſta talia ἐν στήλαις, ut infra ait Segm. 97. nec opus habuit ſemper πέπραται dicere : ſed γέγραπται etiam, ut infra Segm. 96. *Noſter* & *Seberi* MS. εὑρίσκεται, alia. Jung.

Πέπραται] MSS. adverſus eſſe nolui, qui pariter hic γέγραπται habent melius atque opportunius opinione mea: alibi tamen in *Polluce* πέπραται, notante *Jungermanno* : ſed ſuo quæque loco ponderare neceſſe eſt. Januæ διάπριστοι quæ ſint, melius alii forſitan, quam ego exponant : puto tamen ita dici, quæ ad ſtatutam in medio trabem ab utraque parte coëunt, ut συνδρομάδες fuerint, quæ occluſæ mutuo ſe tangerent intermedia trabe non diviſæ.

41 Ἐν δὲ Κρατ. Διονυσαλεξάνδρῳ] Abſunt a C. A. uſque ad δίεπε καί. C. V. ἐν Διονυσαλεξάνδρου, male. Kühn.

Ἐν δὲ Κρατ. Διονυσαλεξάνδρῳ] MS. Διονυσαλεξάνδρου. Sed recte ου in ῳ emendatum : de ea fabula vide *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 32. Jung.

Ἐν δὲ Κρατ. Διονυσ.] De fabula dictum alibi : χρῆσιν inde allatam emendavimus, ut lib. VII, 122. optime fuit edita : *Kühnius* hic interſeruerat : βούλει ποικίλα· ſed MSS. præſtantius. Παραστάδας in Ægyptiorum templis commemorat *Hero* Spirit. p. 158. Ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεροῖς, πρὸς ταῖς παραστάσι τροχοὶ χάλκεοι ἐπίστρεπτοι γίνονται· & *Callixenus* apud *Athenæum* lib. V. ἔκειτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν τῆς σκηνῆς παραστάδων ζῷα μαρμάρινα τῶν πρώτων τεχνιτῶν, ἑκατόν· ubi ſane non recte *Dalechampius veſtibulum* vertit : *poſtes* illam vocem bene reddunt *Gloſſæ*, unde itaque quæ ſint παραστάδες cognoſcere potuerat vir eruditus : ſed hic ille forſitan ad ſenſum magis quam ad voces attendit: *Heſychius* : Παραστάδες, οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις

lexandro, Poſtes dicti ſunt: veſtibula variegata. Pro janua etiam ὀπὴ dictum eſt in Ariſtophanis Æoloſicone: & διόπης. A vectibus præterea dicitur, fores obſtruxere, in Lemniis Ariſtophanis: A ſeris autem, ſerare, obſerare, concludere, occludere: de quo etiam dicitur, januam obtendere, contrahere, attrahere, objicere, obſtruere, inducere, applicare, adjungere.
26 * Quemadmodum aperire, idem eſt recludere, remittere, extendere, revolvere. Apud Comicos vero ἀναζυγῶσαι

λεξάνδρῳ εἴρηται, Παραστάδας καὶ πρόθυρα [42] βούλει ποικίλα· [43] ἡ δὲ ὀπὴ εἴρηται ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους, καὶ [44] δι' ὀπῆς κἀπὶ τέγους· καὶ ἀπὸ μὲν τῶν μοχλῶν, τὸ μόχλωσοι τὴν θύραν, ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνους· ἀπὸ δὲ τῶν κλειδῶν, τὸ κλεῖσαι, [45] συγκλεῖσαι, παρακλεῖσαι, ἐπικλεῖσαι· [46] ἐφ' οὗ καὶ τὸ προσθεῖναι τὴν θύραν, [47] καὶ συναγαγεῖν, καὶ ἐπισπάσασθαι, καὶ ἐπιβαλεῖν, [48] καὶ ἐπιφράξαι, καὶ ἐπαγαγεῖν, [49] καὶ κατακλῖναι, καὶ ἐπικλῖναι· * ὥσπερ [50] καὶ τῷ ἀνοῖξαι ταυτόν ἐστι 26
[51] τὸ ἀνακλῖναι, ἀνεῖναι, ἐκπετάσαι, [52] ἀναπετάσαι· [53] παρὰ δὲ τοῖς Κωμῳδοῖς τὸ [54] ἀναζυγῶσαι,

τετραμμένοι κίονες. *Pindarus* autem πρόθυρον θαλάμου Olympion. Od. VI. Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου Κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον Πάξομεν &c. & *Macarius* de Cuſtod. Cord. cap. 11. regias ædes continere dixit δίαιτας πολλάς, καὶ αὐλὰς διαφόρους, καὶ πρόθυρα πολλά· *Herodotus*: καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος Θεσμοφόρου· Muſa ſexta. Itaque conjunxit apte παραστάδας & πρόθυρα *Cratinus*, ſiquidem quæ ſunt in προθύροις *poſtes ſeu columnæ*, illo nomine vocentur proprie.

42 Πολυποίκιλα.] C. V. leg. πρόθυρα βούλει ποικίλα, *limina vis diſcolorta?* KUHN.

Πολυποίκιλα.] Pro πολυποίκιλα, MS. βούλει ποικίλα· recte. Nam totus verſus ita concipiendus eſt:

Παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα.

Ut & ſupra habuiſti VII, 122. totidem verbis: & quid παραστάδες, etiam ſupra I. 76. exponit. JUNG.

43 Ἦτε ὀπὴ εἴρηται &c.] C. V. ἡ δὲ ὀπὴ &c. καὶ διοπῆς κἀπιτέγους καί· leg. κ. δι' ὀπῆς κ. *& per foramen & ſuper tecto*: foramen & rima januæ intelligitur. KUHN.

Ἦτε ὀπὴ εἴρηται &c.] Sequitur in MS. ἡ δὲ ὀπῆ εἴρηται ἐναιολεσίκωνι Ἀριστοφάνους, καὶ διοπῆς κἀπιτέγους. Et hæſi hic in διοπῆς, fereque ut ὀπὴν, ſic διοπὴν *Polluci*, vel *Ariſtophani* adfinxiſſem: ſed opus non eſt, ſi conſideramus confuſe ita ſcribendi morem in MS. Et ita omnia emendanda ajo: ἡ δὲ ὀπὴ εἴρηται ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους, καὶ δι' ὀπῆς, κἀπιτέγους· id eſt, καὶ ἐπὶ τέγους. Prorſus geminus autem videtur locus ἐν πεντάθλῳ *Xenarchi* apud *Athen.* libr. XIII. de mœchis,

Μὴ κλίμακ' αἰτησάμενον εἰσβῆναι λάθρα,
Μὴ δὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν ἐνδῦναι στέγης. JUNG.

44 * Διόπης.] *Interpr.* διόπης ſcripſit. Alias δίοπος *duo foramina habens* de tibia ex *Athen.* affertur, qui lib. IV. fol. 176. Alexandrinos διόπους αὐλοὺς habuiſſe refert. SEB.

* Διόπης.] *Kühnius* e MSS. δι' ὀπῆς κἀπὶ τέγους· optime: in *Falckenburgianis* Excerptis hæc longe ſunt confuſiſſima: καὶ ὁ διεπιτούς. Modo fuit ante nos ἦτε.

45 Συγκλ. παρακλ. &c.] MS. alio ordine, παρακλ. συγκλ. ἐπικλ. JUNG.

46 Ἐφ' οὗ καὶ τὸ πρ. &c.] C. A. ἀφ' οὗ &c. προσθεῖναι τ. θ. *Herodoti* eſt in *Thalia.* KUHN.

47 Συναγαγεῖν, &c.] MS. ubique interpoſita particula connectente, καὶ συναγ. καὶ ἐπισπ. καὶ ἐπιβ. καὶ ἐπαγ. καὶ κατακλῖναι, καὶ ἐπικλῖναι· ὥσπερ καὶ τὸ ἀνοῖξαι &c. JUNG.

Συναγαγεῖν] Addidi particulam copulantem e Codice *Palatino*, ut in initio hujus capitis.

48 Ἐπιφράξαι] Malim ἐπιῤῥάξαι vel ἐπαῤῥάξαι· id eſt, *fores magno impetu adducere & claudere ita, ut ſtrepitum dent. Plato* in *Protag.* ἅμα ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν τὴν θύραν πάνυ προθύμως ὡς οἷόν τε ἦν, ἐπήῤῥαξε, *ſimul ambabus januam quantum poterat cum impetu & ſtrepitu clauſit. Plutarchus in Artaxerxe*: τὰς θύρας ἐπήῤῥαξε κράζων, *cum clamore fores violenter adduxit. Homer. Iliad.* β. 402. *de veſte qui foribus obdebatur*, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιῤῥήσσεσκον Ἀχαιοὶ &c. *Heſych.* Ἐπιῤῥήσσει, ἐπικλείει· vid. eundem in ἐπιῤῥήσσεσκεν & ἐπιῤῥήσσεσκεντο· contra ἐξαράξαι eſt, *januam revellere cardinibus, comminuere. Ariſtoph.* in *Equitibus*, ubi *Scholia* ἐξάραξα exponunt ἀνέῳγα· conf. *Suidam* in ἐξαράξειν, & *Heſych.* in ἐπιῤῥήξας. KUHN.

49 Κατακλῖναι] C. V. κατακλεῖναι, καὶ ἐπικλεῖναι· dein C. A. ὥσπερ τὸ (leg. τῷ) ἀνοῖξαι ταυτὸν ἀνακλῖναι ἀν. ἐκπετάσαι· παρὰ δὲ &c. KUHN.

50 Τὸ ἀνοῖξαι] Τῷ ἀν. ut Segm. 15 & 16. idemque obſerv. & mox ſi repetendum ταυτόν. SEB.

Τὸ Ἀνοῖξαι] Dedimus in textu καὶ τῷ ἀνοῖξαι· quod τῷ ita ſcribendum vidit & *Seberus*: fallitur enim *Jungermannus* noſter, cum poſuiſſe *Seberum* cenſet τῷ ἀνακλῖναι, quod verum eſſe verba ejus inſpicienti patebit.

51 Τὸ Ἀνακλῖναι] MS. etiam τὸ ἀνακλεῖναι· ut antea κατακλεῖναι, ἐπικλεῖναι· ſed non video cur per ει illa ſcribamus: & *Heſychius* etiam, Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι ſcribit. Et *Etymologicon*, Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι, ἀναπετάσαι· & pluribus *Suidas*: Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι· Ὅμηρος· οὕτω δὲ καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ, ἀνακλῖναι μὲν τὴν θύραν οὐ κατετόλμησαν, οὐδ' εἴσω παρελθεῖν ἴσχυσαν· Hoc itaque ſibi forte velit tantum MS. noſter, ut περισπωμένως ſcribatur κατακλῖναι, ἐπικλῖναι, ἀνακλῖναι. Ceterum & τῷ ἀνακλ. ſcribendum hic, non τὸ monet *Seberus* noſter; ego malim, ut & antea ad Codicem meum adnotaram, in primo τὸ ſtatim erratum, non in altero eſſe, & ſcribebam: ὥσπερ καὶ τῷ ἀνοῖξαι ταὐτόν ἐστι τὸ &c. nec aliter putem *Pollucem* ſcripſiſſe. Ea in re creberrime MS. peccat, ut alia exempla erunt adhuc pagina hac. JUNG.

52 Ἀναπετάσαι.] Deeſt in MS. ἀναπετάσαι. JUNG.

53 Παρὰ] E MS. pr. edit. περί. SEB.

Παρὰ] Παρὰ quoque MS. noſter, ut recte edidit *Seberus*: deinde MS. παρὰ δ. τ. Κωμ. καὶ τὸ &c. JUNG.

54 Ἀναζυγῶσαι] *Heſych.* Ἀναζυγοῦντες, (leg. ἀναζυγοῦν) ἀνοίγειν κιβωτόν, λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον, ἀναζυγοῦντες, ἀνάγοντες εἰς τὸ ἄνω πῶς· *quodammodo rurſum adducere*, id eſt, pauliſper aperire arcam, leniter elevato operculo: ita enim legerem pro φῶς· quod in vulgatis eſt editionibus *Heſychii*: vid. *Phavor.* in ἀναζυγοῦν & ἀναζυγῶσαι· *Schol.* in *Nubes Ariſtoph.* ἀναζυγοῦν ἐπὶ τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. KÜHN.

Ἀναζυγῶσαι] Elegans eſt ea de re locus *Etymologi*, quem adſcribam: Ἀναζυγοῦν φασὶ τὸ ἀνοιγνύναι κιβωτὸν, ἢ τὸν ἐπὶ τῇ θύρᾳ κόρακα· λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναφωνεῖν, ἀνοιγνύναι τὸ στόμα· λέγεται ἀναζυγὴ καὶ ἡ τῆς θύρας ἄνοιξις, καὶ κλίνεται τῆς ἀναζυγῆς. Πλάτων Εὐμενίσιν, Εὐθὺς ἀναζυγῆς γενομένης. Componendus cum his *Heſychius*, & emendandus eadem opera. Contrarium huic ἐπιζυγῶσαι, quod ſupra habuimus in

ταυτὸν [55] τῷ ἀνοῖξαι σημαίνει· ὥσπερ τὸ κλεῖσαι, τὸ ἐπιζυγῶσαι. [56] καὶ τὸ ζυγώθρισον δὲ ἐπὶ τοῦ κλεῖσον εἰώθασι τάττειν· [57] καὶ μὴν καὶ βαλανῶσαι τὴν θύραν [58] ἐκεῖνοι λέγουσι· καὶ, οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν, ἐν ταῖς
27 [59] Δαναΐσιν ἔφη Ἀριστοφάνης· • [60] ὁ δὲ Θουκυδίδης, [61] στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ [62] βαλάνου ἔφη κεχρῆσθαί τινα ἐς τὸν μοχλόν· [63] τῷ δὲ κλεῖσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν, καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστίν· ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν [64] ταυτὸν τὸ λύειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης, Λῦε [65] πακτὰ δωμάτων· ὡς τοὐναντίον Ἀριστοφάνης, [66] προπύλαια

idem, quod aperire ſignificat. Quemadmodum pro claudere ἐπιζυγῶσαι. Porro & ζυγάθροισον, id eſt vectem utraſque tabulas obſtruentem, foribus obtendebant. Tum & januam obſtruere nonnulli dicunt. Et nemo obſtruxit januam, in Danaidibus dicit Ariſtophanes. • Thucydides vero quendam jaculi manubrio, loco obicis, januam concluſiſſe tradit. Idem vero quod claudere eſt & pangere, & compingere fores: ſicut & aperire idem eſt quod ſolvere: ut inquit Euripides: Solve, compactas partes ædium. Veluti contrarium dixit Ariſtophanes, veſtibula 27

Euſtathio de κλειδὶ, quæ ille nobis ex veteribus appendebat: ἐπιζυγοῦν τὴν θύραν.

55 Τῷ ἀνοῖξαι] MS. vitioſe, ut dixi ſolere ſæpiſſime, τὸ ἀνοῖξαι σ. JUNG.

56 Καὶ τὸ ζυγάθροισον] Non eſt in C. A. hic verſus: at C. V. καὶ τὸ ζυγέθρισον, quod firmat *Heſych.* Ζυγέθρισον, ζύγωσον ἢ κινήσας διάστησον· extat apud *Ariſtoph.* in *Nubibus*, ubi ſcribitur per ω ζυγώθρισον, id eſt, συνάρμοσον, σύμπλιξον, ubi & ratio nominis redditur. *Interpr.* ex ζυγέθρισον imperativo verbo nobis fecit nomen, quo ſignificetur *vectis utraſque tabulas obſtruens*, gerræ Siculæ. Pro κλεῖσαι, κλεῖσον C. V. legit. KÜHN.

Καὶ τὸ ζυγάθροισον] MS. καὶ τὸ ζυγέθρισον δὲ ἐπὶ τοῦ κλεῖσον εἰώθασι τάττειν. Et MS. veram lectionem fere ſervavit. Scribendum enim: καὶ τὸ ζυγώθρισον δὲ ἐπὶ τοῦ κλεῖσον ε. τ. Ex *Ariſtophane* enim id ſumpſit noſter, ubi fere in mediis Νεφέλαις *Socrates* ad *Strepſiadem*:

Ἔχ' ἀτρέμα, κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
Ἀφεὶς ἄπελθε, κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν
Κίνησον αὖθις αὐτὸ, καὶ ζυγώθρισον.

Quem locum & *Heſychius* reſpexit, ubi ſcribit: Ζυγόθρισον (emenda ζυγάθρισον) ζύγωσον, ἢ κινήσας διάστασον· mox autem paulo Ζυγώσω exponit δαμάσω, κλείσω, καθέξω· & indicavit *Suidas*: Ζυγάθρισον· ἴσωσον, ζυγοστάτησον, ἴασον τὸ ἀπορούμενον· ἔπειτα πάλιν ἀνασκόπησον, καὶ οἷον ἀνοίγειν ἀποπειράθητι· τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστι, τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν· εἰ δὲ, ζυγώθρισον· συνάρμοσον, σύμπηξον, Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ubi quoque utroque loco erit ζυγάθρισον emendandum. Eſt autem ζυγάθρον, unde ζυγαθρίζειν finxiſſe credo, ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλὸς, ut ait *Suidas* idem. Et ἀναζυγῶσαι, quod præceſſit, etiam ex *Ariſtophane* eſt, quem *Noſter* κατ' ἐξοχὴν ſæpe per *Comicos* intelligit. *Etymologicon* Magnum: Ἀναζυγῶσαι· ζύγωθρον καλεῖται ὁ κόραξ, καὶ ἐπιζυγῶσαι, τὸ κλεῖσαι· ἀναζυγῶσαι, τὸ θύρας ἀναπετάσαι Ἀριστοφάνης. JUNG.

Ζυγάθροισον] *Kühnius* e MSS. ζυγώθρισον· quod ſecuti ſumus.

57 Καὶ μὴν καὶ βαλαν.] MS. καὶ μὴν βαλ. Sine altero καὶ, quod tamen bene habet. JUNG.

58 *Nonnulli*] Ἐκεῖνοι illi, ſcil. *Comici*. Item apud *Plut.* SEB. 2.

59 Δαναΐσιν] C. A. Δαναΐσις ſuperſcripto ους, ſed vulgatum optimum eſt. KÜHN.

Δαναΐσιν] Hujus dramatis mentio & apud *Athenæum*, adnotante *Caſaubono* noſtro III. Animad. 29. JUNG.

60 Ὁ δὲ Θουκυδ. &c.] Hæc uſque ad finem capitis non agnoſcit C. A. KÜHN.

61 Στυρακίῳ] Locus eſt lib. II. pag. 102. ubi *Scholia* late quid ſit βάλανος· & per στυράκιον intelligit σαυρωτῆρα τῶν δοράτων, *cuſpidem haſtarum* quæ terræ infigitur. *Interpr. jaculi manubrium*, quod *Scholiaſtes Thucydidis* ἀνοήτως fieri indicat, arguitque ex ipſa hiſtoria. KÜHN.

Στυρακίῳ &c.] *Thucydidis* hunc locum adfert & exponit *Caſaubonus* ad *Æneam Poliorc.*

62 Βαλάνου] Sic apud *Thuc.* libr. II. fol. 101. pr. ed. βαλανίου. *Scholiaſt.* βάλανός ἐστι τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον· ὅθεν καὶ ἡ κλεὶς καλεῖται βαλανάγρα, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. SEB.

Βαλάνου] MS. βαλάνου ἔ. κ. τ. ἐς τὸν μ. & ſcribe ἐς τὸν· quamvis leviſſimum hoc monere. *Thucydidis* enim locus lib. II. Ξυγγρ. non longe ab initio ita habet: τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ᾗ ἐσῆλθον, καὶ αἵπερ ἦσαν ἀνεῳγμέναι μόναι, ἔκλεισε, στυρακίῳ ἀκοντίου, ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν· ὥστε μηδὲ ταύτῃ ἔτι ἔξοδον εἶναι. JUNG.

63 Τῷ δὲ κλεῖσαι] Iterum MS. mendoſe τὸ δὲ κλεῖσαι· deinde habet ἴσον & reliqua duo ſequentia, τὸ τό· & iterum mox male τὸ ἀνοίγ. Alias *H. Stephanus* hic ad oram adſcripſit: *Apud Sophocl.* καὶ δῶμ' ἀπάκτου, *videtur* δῶμα πάκτου. Locus eſt in *Ajace*:

Ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου
Καὶ δῶμ' ἀπάκτου. —

De quo cum pluribus vide in ſuis Annotationibus ſeorſim in *Sophoclem* editis: ubi & *Pollucem* noſtrum hic adducit: & loca quædam *Ariſtophanis* de hoc verbo, & ſupra etiam *Noſter* VII, 113. meminit. JUNG.

Τῷ δὲ κλεῖσαι &c.] Tetigit hæc Vir juvenis Eruditiſſimus *Dionyſ. Voſſius* ad *Cæſaris* lib. III. de B. C. ubi de remulco agens, exponit *Hyginum*, qui dixerit, teſte *Cariſio*, remulcum Græcis dici πάκτωμα· illa nobis in animo non eſt hic repetere: adponam duntaxat *Euſtathii* locum ad Odyſſ. ψ. explicantis, qui ſint in *Homero* εὔπηκτοι θάλαμοι, οἱ εὐπαγεῖς καὶ στερεοὶ κατὰ τὸ, εὐσταθέος μεγάροιο· ἢ τεχνικῶς ἐσκευασμένοι ἢ εὔκλειστοι· διὸ ἐπάγει σανίδας δ' ἔχεν εὖ ἀραρυίας· καὶ ἴσως ἐκ τούτου καὶ τὸ συγκλεῖσαι πακτῶσαι παρ' Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς δηλοῖ ἐν τῷ καὶ δῶμα πάκτου· καὶ ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ, καὶ ἐπακτώσαμεν γε.

64 Ταυτὸν τὸ λύειν] C. V. τὸ κλύειν ὡς ἂν φῇ Εὐριπίδης, ut dixerit *Euripides*: κλεῖε πηκτὰ δωμάτων, *claude januam compactilem.* *Ariſtoph.* *Euripid.* traducens. KÜHN.

Ταυτὸν τὸ λύειν] MS. τὸ αὐτὸν τὸ λύειν, ὡς ἂν φῇ Εὐρ. λύε &c. Alluſit vero ſine dubio *Ariſtophanes* ad illud *Euripideum* in *Acharnenſibus*, ubi *Euripidem* introducit dicentem: ἀνὴρ ὑβρίζει, κλεῖε πηκτὰ δωμάτων. JUNG.

65 Πακτὰ δωμάτων.] MS. πάκτα δ. ἡ τὸ ἐναντίον Ἀρ. Sed πακτὰ bonum eſt: ut & *Heſychius*: Πακτὰ, ἡρμοσμένα, πεπορπημένα. JUNG.

66 Προπύλαια πακτοῦν.] C. V. προπύλαι ἀπάκτου τὰς θύρας, leg. προπύλαια πακτοῦν τὰς θ. vide locum in *Lyſiſtrata*, quem laudavit & *Valeſ.* Notis in h. l. KÜHN.

pan-

pangere: aut rurſum, compingere fores. At ſecundum Archilochum, Πακτῶσαι, pro claudere.

πακτοῦν· ἢ πάλιν καὶ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας· ἢ ὡς Ἀρχίλοχος πακτῶσαι, τὸ κλεῖσαι.

28 • CAPUT V.

De janitoris vaſis, & officiis.

QUoniam vero domum purgare, & aſpergere, janitoris officium eſt: convenientia hiſce inſtrumenta dicamus, utpote *κόρημα*, id eſt, ſcopæ: ſic vero tam inſtrumentum, quam expurgatæ ſordes dicuntur. Ipſum vero verbum, ſcopare dices. Ipſum vero inſtrumentum, & verbum ab Eupolide dictum eſt in Adulatoribus,

Cape has ſcopas, & aulam ſcopa.

29 • Scopis autem purgatum in Scenis conjunctis dicitur apud Ariſtophanem: ſicuti in Callipide,

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Ε. 28

[67] Περὶ τῶν τοῦ πυλωροῦ σκευῶν, καὶ ἔργων.

[68] ΕΠεὶ τῷ πυλωρῷ τὸ καθαίρειν, καὶ καταῤῥαίνειν τὴν οἰκίαν ἀναγκαῖόν ἐστι, [69] τὰ πρόσφορα τούτῳ τῶν σκευῶν [70] εἴπωμεν, εἶεν τὸ κόρημα· καλεῖται δὲ οὕτω καὶ τὸ σκεῦος, καὶ τὸ κάθαρμα τὸ κορούμενον· τὸ δὲ ῥῆμα, κορεῖν ἂν [71] λέγοις· καὶ τὸ μὲν σκεῦος καὶ ῥῆμα ὑπὸ Εὐπόλιδος εἴρηται ἐν τοῖς Κόλαξι.

Τουτὶ λαβὼν τὸ κόρημα, τὴν αὐλὴν κόρει.

• τὸ δὲ κορούμενον ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις 29 Ἀριστοφάνους· ὥσπερ [72] ἐν Καλλιππίδῃ,

Προπύλαια πακτοῦν.] MS. προπύλαια πάκτου τὰς θύρας· ἢ Ἀρχ. π. τ. κ. Sed vulgata rectius habent. *Ariſtophanis* verſus ſunt in *Lyſiſtrata* paulo longius ab initio:

Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλῄθροισιν
Τὰ προπύλαια πακτοῦν.

Eos reſpexit & *Suidas*, apud quem eſt: Πακτοῦν, κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι· μοχλοῖσι γὰρ τὰ προπύλαια πακτοῦν. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ. Male eo antea apud *Pollucem* προπύλια edebant, quod & in ſuo Codice *Henr. Stephanus* correxit. Jung.

67 Περὶ τῶν τοῦ πυλ. σκ.] C. V. περὶ τῶν προσηκόντων τῷ πυλωρῷ σκευῶν· ita titulus. Kühn.

Περὶ τῶν τοῦ πυλ. σκ.] Capitis lemma in MS. tale, complectens & caput 6. περὶ πυλωροῦ, καὶ τῶν περὶ πυλωρόν· περὶ τοῦ καθαίρειν, καὶ τοῦ καταῤῥαίνειν· καὶ ὧν τοῦτο ποιεῖ, καὶ δι' ὧν τὸ ὕδωρ φέρεται. Jung.

68 Ἐπεὶ τῷ πυλ.] Textus in C. V. ἐπεὶ δὲ τ. π. Kühn.

Ἐπεὶ τῷ πυλ.] MS. ἐπειδὴ τῷ πυλ. τῷ καθ. Forte legendum: ἐπεὶ δὲ τῷ π. τὸ κ. &c. Sic certe apte ad præcedentia hæc connectantur: mihique ita *Pollucem* ſcripſiſſe vero quam ſimile. Jung.

Ἐπεὶ τῷ πυλωρῷ &c.] Fuerat ab Auctore forſitan ſcriptum: Ἐπειδὴ δὲ τῷ πυλωρῷ· ut & ſequens caput orditur: δι' ὧν δὲ &c. illud enim ἐπειδὴ in *Palatino* Codice legitur: niſi rectius *Jungermannus* ἐπεὶ δέ· ſic enim in C. V. illud autem δὲ ejeciſſe vero ſimile videtur, qui in capita diſtinxerunt *Pollucis* noſtri volumina, quo quidem facto neceſſe non fuit, ut illa particula δὲ præcedentibus hæc conjungeret; eaque in partes iſtas dividendi ratione non paucas in *Pollucem* invectas eſſe mendas res ipſa loquitur: *Gloſſæ*: Ἐπειδὴ δὲ, *quoniam vero*: aptiſſime ad ſuperiora continuanda. Illi vero καθαίρειν convenit in *Heſychio*: Καθαροποιεῖ, σαίρει· & præcedit apud eundem. Κάθαρσοι, ἱερεῖς Δήμητρος ἢ σωροί· priori quidem ſignificatione congruit cum Καβείροις, quo nomine *Parii* eſſe dictos *Cereris* ſacerdotes *Heſychio* teſte novimus; alterum vero σωροὶ mutari potius optem in σάροι, ut *ſcopas* intelligamus, favente nominis origine ἀπὸ τοῦ καθαίρειν. De καταῤῥαίνειν vero mox Segm. 32. *Noſter* locupletius: ſcilicet aqua prius ædes conſpergi decebat, ac tum demum everri: id alia fecit in re atrienſis ille apud *Phædrum*, qui hortum humectabat, ne ibi ambulaturo *Cæſari* pulvis incommodaret.

69 Τὰ πρόσφορα &c.] Pr. edit. τὰ πρόσφορα δὲ τούτων. Hic autem ordo in MS. εἴπωμεν τὰ πρόσφ. τούτῳ τ. Seb.

Τὰ πρόσφορα &c.] MS. noſter ita, & eo ordine quo *Seberi*, εἴπωμεν τὰ πρόσφορα τούτῳ τῶν σκευῶν, εἶεν &c. Jung.

70 Εἴπωμεν, εἶεν κόρημα.] C. V. εἴπωμεν εἶεν, τὸ κόρημα. Kühn.

Εἴπωμεν, εἶεν κόρημα.] MS. noſter plenius articulo, quem addendum puto, habet: εἶεν τὸ κόρημα· καλεῖται δ' οὕτω &c. Jung.

Εἴπωμεν, εἶεν κόρ.] Interſerui articulum τὸ de Codice *Palatino* & *Voſſiano*. Sed τὸ κόρημα pro purgamentis Attici non admittunt, ut docemur ab Atticæ loquelæ magiſtris; pro qua tamen ſignificatione pugnat *Ariſtophanis* auctoritate *Pollux*: *Heſychius*: Κόρημα, κάλυτρον, ὃ τινες σάρον· ſed bene, quod eruditi viri reſtituant κάλλυντρον· inde diminuta vocis forma, κορημάτιον, *ſcopula* in veteri *Onomaſtico*: quamvis & ibidem: Κόρημα, *ſcobs*. Κόλακες *Eupolidis* eorumque argumentum ſuperius ad initium libri expoſui; videnturque eadem illa verba, quæ hic occurrunt, alter ad alterum κόλακα dixiſſe: & enim ad ſervilia quoque abjeciſſe ſe id hominum genus, ut divitis alicujus atque potentis viri gratiam aucuparentur, conſtat: in *Theophraſti* Characteribus inter alia adulatoris ſigna & hoc eſt, quod ſit ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί· id profecto ingenuo viro indignum. Tum vero de iſtis, ὥσπερ ἐν Καλλιππίδῃ, peritioribus inquirendum relinquo, num fabulæ nomen ſit judicandum: quod ſi verum, ut tamen non puto, hoc pacto potius ſcribas: ὡς καὶ ἐν Καλλιππίδῃ· an vero prius ad *Ariſtophanis* χρῆσιν illa pertinere cenſenda ſint, in quam ſententiam propendet animus. Porro καθίζομαι edi juſſimus pro vulgato καθίζεμαι, obtemperantes *Jungermanno*: & vidi etiam non neminem eruditum virum id in Codicis ſui margine notaſſe: certe ſic in *Falckenburgiano* Codice ſequenti capite legitur & ἄζωνα pro ἄξονα.

71 Λέγοις.] In C. A. abſunt quæ ſequuntur uſque ad χαμαί. Kühn.

Λέγοις.] Quæ poſt λέγοις ſequuntur, deſunt in MS. uſque ad εἰ δὲ καί. Quædam vero hujus materiæ & *Nunneſ.* in I. *Eclog. Phrynich.* voce κόρημα. Jung.

72 Ἐν Καλλιππίδῃ] *Cicero* ad *Atticum* lib. XIII. epiſt. 12. *biennium præteriit cum ille* Καλλιππίδης *aſſiduo curſu cubitum nullum proceſſerit*. Καλλιππίδης τρέχει, proverbium eſt de eo, qui pedes quidem movet, ſed parum promovet: de hujuſmodi hominibus fabulam edidiſſe videtur *Ariſtophanes* inſcriptam: Καλλιππίδαι· vid. *Apoſtolium* in proverbio, Κάλλιππος τρέχει· verſum, qui ſequitur, ita redderem:

Ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

73 εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φαίης ἂν τὸ κορεῖν, ἧπου καὶ τὸ κόρημα κάλλυντρον· 74 εἰ δὲ καὶ σαίρειν φή-

In ipſis ſordibus humi decumbam.

Quod ſi ſcopis purgare, etiam verrere dices: fortaſſis & ſcopæ, verriculum dicentur. Si vero janitorem, pur-

Humi conſidebo ſuper ipſis ſordibus. KÜHN.

Ἐν Καλλιππίδῃ] Ceterum in iis, quæ vulgo deeſſe diximus, iſta ὥσπερ ἐν Καλιππίδῃ neſcio an jam alius *Comici* vel dramatis nomen abſcondant; an, quod potius credo, *Ariſtophaneæ* χρήσει cohærent, quamvis forte non prorſus ἄνευ σφάλματος· mox ſane facile audeo adfirmare καθίζομαι ſcribendum eſſe, non καθέξομαι· quod vitium ab operis invectum credo olim. Ceterum notandum & *Ariſtophanem* κόρημα etiam pro ipſis ſcopis uſurpaſſe, non ſaltem de eo quod everritur, Εἰρήνῃ, fere initio:

Κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα.

— *ſcopas Jupiter*

Depone, & auſer Græciam pervertere.

Ut ſemper-florens ille apud doctos Doctiſſ. *Florens* vertit. Et *Scholiaſtes* ibi interpretatur κόσμητρον, τὸ σάρον, ᾧ εἰώθασιν ἀποκαθαίρειν τοὺς ῥύπους τῶν οἴκων. Locus *Ariſtophanis* mutilus eſſe videtur apud *Suidam* ſcribentem: Κόρημα, τὸ σάρον, τὸ κόσμητρον· μὴ ἐκκόρει τὴν Ἑλλάδα· ubi ipſe verſiculus totus reponendus, quem modo attuli; ubi enim alias κόρημα vox habeat exemplum apud *Suidam*? JUNG.

73 Εἰ δὲ καὶ * καλύνοις &c.] MS. εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φαίης ἂν τὸ κορεῖν, ἧπου καὶ τὸ κόρημα κάλλυντρον· vide ſupra VI, 94. niſi forte καλυντότερον hic depravatum putes ex καλλυντήριον, aut καλλυντήριον. SEB.

Εἰ δὲ καὶ * καλύνοις &c.] C. A. καλύνεις φαίης ἂν τὸ κορεῖν κ. κ. τ. κ. κάλυντρον. C. V. ita: καλλύνοις φαίη ἂν τὸ κ. εἴπου καὶ τ. κ. κάλλυντρον· quæ lectio bona eſt, ſi pro εἴπου leg. δήπου· *ſi τὸ κορεῖς dixeris etiam καλλύνειν, videlicet ſcopas, κάλλυντρον. Vetus Onomaſticum*: κάλλυντρον, *nitella. Salmaſ.* MSS. εἰ δὲ καὶ καλύνεις φαίης ἂν τ. κ. ἧπου κ. τ. κ. κάλλυντρον· *legendum eſt*: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φ. ἂν τ. κ. εἰπὼν καὶ τ. κ. κ.

Εἰ δὲ καὶ * καλύνοις &c.] Noſter MS. εἰ δὲ καὶ καλλύνεις φαίης ἂν τὸ κορεῖν, εἴπου καὶ τὸ κόρημα κάλλυντρον· ſed magis placet καλλύνειν in *Sebers* MS. Vixque dubito, quin ita hæc reſtituenda: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φαίης ἂν τὸ κορεῖν, ἧπου καὶ τὸ κόρημα κάλλυντρον· εἰ &c. Sic ſupra VI, 94. καλλυνέτω etiam in vulgatis habes: ibidemque quoque καλλύντρῳ legendum dixi. *Phrynich. Eclog. Attic.* I. in σάρωσον, οὐδὲ σάρον λέγουσι, (*Attici*) ἀλλὰ κόρημα καὶ κάλλυντρον. *Etymologicon* Magnum: ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλλυνθῆναι· τὸ γὰρ κορεῖν, καλλύνειν ἐστὶ καὶ σαίρειν· & hinc τὸν καλλυντὴν apud eum legas in Ἡρακλῆς· & idem: Κάλλυντρον, κόσμιον· παρὰ τὸ κορῶ, ὃ ἐστι σαίρειν καὶ καλλύνειν· vid. & *Suidam* in καλλύνων· καλλυντήρια vero quamvis *Heſych.* & id & κάλλυντρα, κοσμητήρια exponat, videntur potius feſtum fuiſſe: ſcribit enim ὁ Ἐτυμολογικογράφος, καλλυντήρια καὶ πλυντήρια, ἑορταὶ β' Ἀθήνησι. JUNG.

Εἰ δὲ καὶ * καλ.] Integrum adſcribamus, ut fuit in editis locum: εἰ δὲ καὶ * καλύνοις ἂν τὸ κορεῖν, ἧπου καὶ τὸ κόρημα * καλυντότερον· quæ MSS. adjuti redintegravimus, *ſi vero dixeris etiam* καλλύνειν *everrere, profecto & everriculum fuerit, vel appellari poſſit* κάλλυντρον· commode: ſed tamen ne ſic quidem locum eſſe perſanatum mihi perſuadeo: illud enim καλλύνεις, quod & a MSS. pleriſque retinetur, natum videri poſſit ex καλλύνειν εἴποις· quod itaque filum ſecutus, iſthoc pacto me feliciter his expedire ſum viſus: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν εἴποις τὸ κορεῖν, φαίης ἂν καὶ τὸ κόρημα κάλλυντρον· nihil in his aliud a me factum, quam quod editam & MSSorum lectionem, unica tantum a me addita conjectura, in ordinem compoſuerim: antequam vero diſcedam hinc, monere juvat, nonneminem haud indoctum virum margini ſui libri adſcripſiſſe, pro ἧπου legendum forſitan εἴποις· ſic itaque hoc modo conſtitues: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φαίης ἂν τὸ κορεῖν, εἴποις καὶ τὸ κ. & id egregie ſane, ſed lector arbitretur. *Kühnius* ita dedit ad libri ſui marginem: εἰ δὲ καὶ καλλύνεις φαίης ἂν τ. κ. εἴπου κ. τ. κ. κάλλυντρον.

74 Εἰ δὲ σαίρειν φ. &c.] C. A. καὶ σαίρειν φ. τ. θ. κἀκεῖνον σάρον· leg. κἀκεῖνο, ſcil. κόρημα σ. *Gloſſæ*: σαρὸν· *ſcopæ, ſingulare non habet*: & iterum: σάρος· τοῦτο ἀεὶ πληθυντικῶς. ſed locus adhuc aliis videtur obſitus mendis, quibus ita mederi vellem: εἰ δὲ σαίρειν φήσεις τὸν θυρωρὸν (leg. μυλωθρὸν) κἀκεῖνο κάλει σάρον, ἡ χρῆσις γὰρ ἀπὸ τοῦ σαρῶ (Codex *Voſſ.* ἀπὸ τῆς ἅλω. leg. ἅλω) καὶ ἐπὶ τὰς οἰκείας (C. V. καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας) ἄγει τοὔνομα, ὥσπερ καὶ μυλήκορον αὐτὸν καλέσαι &c. *ſi vero dixeris*, σαίρειν τὸν μυλωθρὸν, *verrere molitorem, etiam illud* (ſc. κόρημα) *voca* σάρον *purgamentum; uſus enim ab area hoc nomen traducit ad domos: quemadmodum etiam vocem* μυλήκορον *illum* (σάρον) *vocare queat: manifeſtum equidem quod illud* (μυλήκορον) *conveniat molæ, nihilominus tamen Archippus dixit in fabula, quæ inſcribitur Piſces*, τὴν ἀγορὰν (leg. ἀγορᾶν) μυλήκορον. C. V. leg. μυληκόρῳ· crediderim ſenſum eſſe, τὰ κατ' ἀγορὰς, *purgamenta fori* appellavit *quiſquilias*, μυλήκορον. Senſus loci, ni fallor, hic eſt. *Pollux* inquit σαίρω primo dictum eſſe de area σεσαρωμένῃ, & deinde tranſlatum eſſe ad domos, ita, ut dixerint, σαίρειν οἰκίαν, ſi ad eundem modum quis velit dicere, σαίρει ὁ μυλωθρὸς τὴν μύλην, tum purgamenta molæ etiam dici poterint σάρος, uti μυλήκορον, quod proprie *molæ purgamenta* ſonat, etiam ab *Archippo* tranſlatum eſt ad fori purgamenta: οἶκος ἀσάρωτος ſatis notus eſt ex *Plinio*: confer & *Feſtum* in *molucrum*, ubi legerem pro μύλικρον, μυλήκορον. KÜHN.

Εἰ δὲ σαίρειν φ. &c.] MS. εἰ δὲ καὶ σαίρειν &c. plenius, & ita ſupplevero. JUNG.

Εἰ δὲ σαίρειν] Plenius in textu dedimus: εἰ δὲ καὶ σαίρειν, & mox κἀκεῖνο, quanquam & antiquos genere neutro ἐκεῖνον dixiſſe conſtet e Grammaticis, id tamen *Pollucis* ævo non toleremus. *Heſychius*: Σαίρειν, σαροῦν, κοσμεῖν· unde derivandum, quod in eodem legitur: Σάρματα, καλλύσματα, καὶ κόπρια παρὰ Γίνθωνι· & iterum: Σαρμὸς, σωρὸς γῆς, καὶ κάλυμμα· ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον· hic e priori *Gloſſa* κάλλυσμα reſtituendum, nec eſt quod aliud eruditi viri quærant. Σαροῦν eadem notione verbum occurrit in *Philoxeno*, Σαροῖ, *verrit*. Σαρῶ, *verro*. *Lucas* cap. XI. v. 25. Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον· & cap. XV. v. 8. καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν· ubi in vetuſtiſſimis vulgatæ editionis Codicibus *evertit* male ſcriptum pro *everrit* obſervat ex *Eraſmo Beza*, quæ lectio vitioſa cauſam dederit, cur *Gregorius* aliique linguæ Græcæ non intelligentes parum apposite ad hunc locum ſint commentati: *Baſilius* alicubi, ubi in Sacro Codice σαροῦν legitur, καθαίρειν poſuit. *Verrere* & *everrere* Romani: *Titinnius*: *Everrite ædis, abſtergite araneas. Lucilius*: *Lignum cædat, ædis verrat, vapulet*: utrumque *Nonius* habet; ſed in *Lucilio* pro *vapulet* ego quidem legam *vaporet*: ἀτμίζῃ, θυμιᾷ, quod in potentiorum ædibus ſolere fieri notum eſt: ſic apud *Homerum Ulyſſes* remotis procorum cadaveribus, purgataque domo odores accendebat: exaratum fuit olim *Vapuret*, quod originem vitio dedit: ſuper hac tamen re mihi conſulenti reſpondit vir elegantiſſimus & acerrimi judicii *Janus Broekhuſius*, retinere ſe potius editam lectionem, & id de ancillula forſan vel ſervo facetia quadam, quæ talis in fabulis adhibetur ſæpiſſime, dictum intelligere. Inde porro σάρος in *Gloſſis Philoxeni ſcopæ*, & σάρον, quamvis & diverſa accentus ratione σαρὸν in iiſdem ſit, ut utram poſitionem mavelis, non libere dicas: σάρωθρον quod

gare dicis : quid intererit ipſum , purgatorem vocare ? uſus enim a purgando etiam ad proprium nomen deducit. Quemadmodum & Molitorem aliquis ipſum vocaverit , * quo licet manifeſtum ſit , hoc molam ſolummodo ſpectare. Veruntamen Archippus in Piſcibus forum Μυλήκορον nuncupavit. * Rigare vero , quoque irrigare , perrigare , humectare , & aſpergere vocare licebit : vas vero quo hoc aſpergitur,

σεις τὸν θυρωρὸν, τί κωλύει [75] κἀκεῖνο καλεῖν σάρον; [76] ἡ χρῆσις γὰρ ἀπὸ τῆς ἅλω καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἄγει τοὔνομα· ὥσπερ καὶ [77] μυλήκορον ἄν τις [78] αὐτὸ [79] καλέσειε· καί τοι σαφὲς, [80] ὅτι τοῦτο τῷ μύλῳ προσήκει· ἀλλ᾽ ὅμως [81] Ἄρχιππος εἴρηκεν ἐν Ἰχθύσι, τὴν ἀγορὰν μυληκόρῳ· * [82] τὸ δὲ ῥαίνειν, καὶ [83] διαῤῥαίνειν, καὶ [84] καταῤῥαίνειν, καὶ ψεκάζειν, καὶ ῥανίζειν [85] ἔστιν εἰπεῖν· τὸ δὲ ἀγγεῖον, [86] ᾧ τοῦτο ποιεῖ,

in *Onomaſtico* veteri, rarius uſurpatum puto. *Nonius* autem obſervat ruſticos Italos *ſyrus* dixiſſe, quas vulgo nominarent ſcopas, vocis notatione a Græcis tracta, ἀπὸ τοῦ σύρειν· & in eam rem *Varronis* utitur teſtimonio, qui ſcriptum reliquerit in *Marcipore*: *ſecum ferentes tegulas, ramos, ſyrus*: vereor ego tamen ne *ſarus* vel, *ſaros* fuerit in *Varrone*, pravaque vocis illius ſcriptura deceperit *Nonium*, quod ipſi non raro contigiſſe eruditi viri norunt: veruntamen hoc ego animo pertinaci defendere nolim. Partes autem illas everrendi domum θυρωροῦ, ſeu janitoris fuiſſe apertum eſt ex *Polluce*: at *Onomaſticon* habet *Scoparios*, quos Græce σαρωτὰς exponit: ſed horum eſt ſatis. Sequebatur in *Polluce*: ἡ χρῆσις γὰρ ἀπὸ τοῦ σαρῶ· bene MSS. ἀπὸ τῆς ἅλω. *Falckenburgii* Codex, ἅλωνος in eundem ſenſum; id itaque cum *Kühnio* textui reddidimus: hinc vero rationem haurias, quampropter σαρμὸν *Heſychius* quoſdam exponere dixerit χόρτον· tum fuit in editis ἐπὶ τῆς οἰκείας· male.

75 Κἀκεῖνον] MS. etiam κἀκεῖνον· ſed omnino ſcribendum puto κἀκεῖνο· ſcilicet τὸ κόρημα, quod & κάλλυντρον dixerit. *Id nimirum*, ait, *etiam σάρον vocari quid prohibet? ſi ipſum janitorem σαίρειν dicis*: clarum ex ſequentibus: ὥσπερ καὶ μυλήκορον ἄν τις αὐτὸ καλέσειε. Sic enim, ut ſtatim dicam, ibi recte MS. & hoc σάρον Atticos dicere negabat *Phrynichus*, ut paulo antea retuli: clarum & ex *Noſtro* ſupra VI, 94. ubi σαιρέτω, & ſtatim σάρον· verba tamen ſtatim addo, ſi prius dicam *Heſychium* nobis dicere illud σάρον Byzantiorum eſſe: Σάρον, κάλλυντρον Βυζάντιοι. Et ſtatim: Σαρὸς, ἀριθμός τις παρὰ Βαβυλωνίοις, ἢ κάλλυντρον· quum tamen *Noſter* non a peregrinis, qui ita utantur, nos monere jubeat, ſed ab ipſa analogia. Sic & *Etymologicon* Magnum ſimpliciter: κόρημα, τὸ σάρον, παρὰ τὸ κορεῖν. Et ſtatim in κορήσατε· κόρημα γάρ τὸ σαρόν· ubi etiam malim σάρον paroxytone, ut prius: ut & *Suidas*, κόρημα, τὸ σάρον τὸ κόσμητρον. *Heſychius* iterum forte ad Byzantios ſuos reſpiciens, qui ſcilicet ita potiſſimum eo utebantur: Κόρημα, κάλυντρον (ſcribe cum *Sylburgio* κάλλυντρον) ὅ τινες σαρόν· ubi etiam σάρον malim: poſſis & κάλυντρον· nam variant in hujuſmodi ſive Auctores ſive libri. Sed ad *Pollucem* noſtrum, ut tandem παρασαρώματα excutiamus. JUNG.

76 Ἡ χρῆσις &c.] MS. noſter: ἡ χρῆσις γὰρ ἀπὸ τῆς ἅλω, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἄγει τοὔνομα. Ita prorſus ſcribendum. Male ſciolus quidam τὸ σαρῶ nobis ſuppoſuit, quaſi hic de etymo ageretur, quod alias jam clare ſatis in præcedentibus *Noſter* innuit. Sed ὑποβολιμαῖον τοῦτο. Vera lectio eſt τῆς ἅλω, ut & in ſuo γράφεσθαι *Schottus* noſter adnotat: & οἰκίας etiam ſcribe, non ut vulgo οἰκείας. Senſus vero *Pollucis* apertus: σάρον, ait, *χρῆσις profecta ab area, etiam ad domum illud nomen deducit, vel & ad uſum domeſticum: perinde nimirum & eadem ratione, qua μυλήκορον idem σκεῦος etiam dicimus: quamvis molentibus proprium iſtud μυλήκορον*. Eadem diſerte & ſupra ſcripſit VI, 94. quæ poterant admonere ut corruptrices manus ab hoc loco abſtinerent: σάρον, ait, γὰρ ὡς ἐπιτοπολὺ, τὸ ἐν τῇ ἅλῳ ἐκάλουν· ὡς τὸ ἐν ἀλφίτοις, μυλήκορον. JUNG.

77 Μυλήκορον] MS. male μύλη κόρον· ſed recte emendatum ibidem. JUNG.

78 Αὐτὸν] Optime vero MS. hic αὐτό. Sic enim ſcribere debes non αὐτόν· αὐτὸ, *idem illud σκεῦος*, quod κόρημα, κάλλυντρον, & σάρον jam dixit. Res clara eſt ex iis quæ dixi: & ſupra iterum VII, 19. τὸ κάλλυντρον, μυλήκορον. JUNG.

Αὐτὸν] Reſtituimus αὐτὸ, jubentibus ita MSS. ſic modo κἀκεῖνον in editis erat.

79 Καλέσειε.] MS. καλέσειεν. Sed correctum id recte eſt. JUNG.

80 Ὅτι τοῦτο τῷ μύλῳ προσ.] MS. ὅτι τοῦτο μυλῶσιν προσήκει. Et ita ſcribe; quamvis enim μύλος inveniatur, *Noſter* potius dicat μύλωνα & μύλην, ut ſupra VII. 19. & VII. 180. JUNG.

Ὅτι τοῦτο τῷ μύλῳ] Excerpta *Falckenburgii* τῷ μύλωνι, quod ita ſcripſiſſe *Pollucem* exiſtimo.

81 Ἄρχιππος &c.] *Archippi Piſces* etiam apud *Athenæum* ſæpius laudantur, & apud *Harpocrationem*: ut adnotavit *Caſaub.* noſter VI. *Athen.* 2. Quæ autem ex eo hic a *Polluce* χρήσεως cauſa adferuntur, vulgo non recte habere, vel MS. indicio ſit, qui habet τὴν ἀγορὰν μυληκόρων· legendum itaque μυληκόρῳ· & videtur χρῆσις mutila: an quod dixerit ἀγορὰν μυληκόρῳ eſſe purgatam? nec enim ego quidem calidius quid tento hic. JUNG.

Ἄρχιππος &c.] Ἰχθύες *Archippi* citantur & ab *Athenæo* non uno in loco: videndus in *Bibliotheca Meurſius*: piſcariorum nequitiam illa fabula fuiſſe exagitatam vero perſimile eſt: non tamen in hac re certi quid conſtituam: emendavimus autem *Archippi* verba, ut voluere MSS. præluxit *Kühnius*: omiſſum opinor ἐκκόρεις, vel καθαίρεις· exiſtimabam aliquando proverbii quid in iſtis latere, ut quadrent in hominem, qui res aut ineptas aut viribus ſuis incongruas aggrederetur, quod is utique faceret, qui ſcopis domeſticis forum perpetua hominum celebritate frequens purgare atque everrere pararet.

82 Τὸ δὲ ῥαίνειν] C. A. περὶ τοῦ ῥαίνειν, καὶ ᾧ τοῦτο ποιεῖν ſc. δεῖ· quod omiſſum eſt: *de conſpergendo ſolo, quoque vaſe id fieri debeat.* KÜHN.

83 Διαῤῥαίνειν] C. A. διαῤῥαίνειν καταῤ. ψεκάζειν &c. in *Gl.* ῥαίνω, *ſpargo*. KÜHN.

84 Καταῤῥαίνειν] MS. καταῤῥαίνειν, errore jam aliquoties notato. JUNG.

85 Ἔστιν] MS. ἐστιν. JUNG.

86 Ἐν ᾧ τοῦτο ποιεῖ] Ἐν abeſt a MSS. quod notat & *Salm.* KÜHN.

Ἐν ᾧ τοῦτο ποιεῖ] MS. ἀγ. ᾧ τοῦτο &c. ſine ἐν, quod profecto hinc faceſſat facile. Nec aliter in lemmate MS. ſupra initio hujus paginæ ſcribendum puto, ubi περὶ τοῦ καταῤῥαίνειν, καὶ ᾧ τοῦτο ποιεῖ. JUNG.

Ἐν ᾧ τοῦτο ποιεῖ] Illud ἐν a nobis deletum, non, quod arbitraremur a Græci ſermonis ingenio abhorrere; nam & ita loqutus *Philo* lib. V. Βελοπ. ἐν ὑπερῴοις διαλελειμμένοις (διαλελιμμένοις repone) ἐν ἀμόργῃ· *Heſych.* in κειάγρα· ac ſæpius in N. T. volumine, uti *Matth.* c. *XX*, 52. ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται· ubi quæ *Pſochenius* adfert ad defendendam illam loquendi formam, nihil ad rem faciunt, ſed ut MSS. obtemperaremus, qui penitus id

[87] κρῶσσον, ὑδρείαν, ὑδρεῖον, ἀμφορέα, ἀμφορίσκον, [88] ἀμφορίδιον, κεράμιον, κώθωνα, στάμνον, κάλπιν, ἄγγος, ἀγγεῖον, ἀγγείδιον, [89] τεῦχος κεραμεοῦν, γήϊνον, [90] χυτραῖον, χαλκοῦν· [91] δι' ὧν δὲ τὸ ὕδωρ φέρεται, ἀμάραι, [92] ὑδροῤῥόαι, ὀχετοὶ, σωλῆνες· καὶ [93] ὀχετόκρανα δ' ἂν εἴποις τὰς τῶν ὀχετῶν ἀρχὰς, ὡς [94] Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ ὀχετοῦ.

urceum, hydriam, amphoram, amphoriſcum, amphoridium, vas fictile, cothonem, ſtamnum, calpem, vas, vaſculum: vas terrenum, teſtaceum, aut æneum dices. Per quæ autem aqua immittitur, ſulci, aquæ ductus, rivi, canales. Et ὀχετόκρανα vocabis rivorum fontes, ut Hyperides de Rivo.

31

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛʹ.

[95] Περὶ τῶν δι' ὧν ἐκφέρεται τὸ ὕδωρ ὀνομάτων.

Δι' ὧν δὲ ἐκφέρεται τὸ ὕδωρ, κρουνοί· [96] εἰ δὲ καὶ ἐκ φρεάτων, ἢ λάκκων, τὸ ὕδωρ [97] ἀπαντλεῖς, δέοιο ἂν οἶμαι σκευῶν, ἀντλητῆρος, ἀντλίας, [98] ἱμονιᾶς, ἱμάντος, κάλου, σχοινίου, [99] κάδου, τροχαλίας· τάχα δὲ

* CAPUT VI.

31

De iis quibus aqua effertur.

UNde vero aqua effertur, ſunt fontes. E puteis vero, & ciſternis ſi aquam haurias, inſtrumentis, ut arbitror, opus eſt: hydria ſcilicet hauſtoria, amphora, fune, loro, reſte, cyatho, rotula: tum &

ejiciunt. Κρῶσσος uſu receptius eſt, quam ut ſi per unicum σ ſcribatur: *Heſychium* vide: ὑδρείαν vix unquam exaratum offendes, ſed ὑδρίαν multo frequentiſſime, non tamen hic a vulgatis MSS. differunt: at enim in *Athenæo* lib. XI. ὑδρεῖαι Κορινθιακαί· de ει & ι affinitate dixi ſuperius: recte mox ἀμφορίδιον, ſicuti μαχαιρίδιον, & ſimilia, non vero ἀμφορείδιον. Sed quidem de *amphora*, ἀμφορεῖ & σταμνῷ pronuper erudite diſputavit & locupletim vir eruditiſſimus, & omni doctrinæ genere ornatiſſimus *Adr. Relandus*, quem honoris cauſa nomino, in altera Diſſertatione de Nummis Samaritanis.

87 Κρῶσσον] Κρωσσόν· ut ſupra VI, 14. ubi non aliter etiam MSS. SEB.

Κρῶσσον] C. A. κρώσσων. KÜHN.

Κρῶσσον] MS. κρώσσων· malim cum *Sebero* noſtro κρωσσὸν VI, 14. quamvis & ibi MS. noſter κρῶσσος· quæ varietas in accentu tamen notanda eſt. JUNG.

88 Ἀμφορίδιον] C. A. ἀμφορείδιον, ut mox ἀγγείδιον. KÜHN.

Ἀμφορίδιον] MS. ἀμφορείδιον, ſed correctum ad vulgatam lectionem. JUNG.

89 Τεῦχος κεραμεοῦν] MSS. & *Salm.* κεραμεοῦν a recto κεραμεοῦς. KÜHN.

Τεῦχος κεραμεοῦν] MS. τεῦχος κεραμεοῦν, γ. & ſcribe κεραμεοῦν, pro vulgato κεραμεοῦν, quod nemo dixit ita. Alterum aliquoties apud *Dioſcoridem* & alios eſſe adnotavit *Budæus*: ſupra VI, 14. περιφράζων dicebat κεράμου πεποιημένον. Sed VII, 162. etiam ἀγγεῖα κεράμεια καὶ γήϊνα juncta. JUNG.

Τεῦχος κεραμεοῦν] *Kühnius* in textu recte κεραμεοῦν. Excerpta *Falckenburgiana* χυτραιοῦν pro χυτραῖον habent, quod equidem non probo.

90 Χυτραῖον] *Heſych.* Χυτραῖον, ὀστράκινον. JUNG.

91 Δι' οὗ δὲ &c.] C. V. δι' ὧν δὲ &c. KÜHN.

Δι' οὗ δὲ &c.] MS. δι' ὧν δὲ τὸ &c. & ita placet ſcribendum: ut & MS. in lemmate hujus capitis habebat. JUNG.

Δι' οὗ δὲ τὸ ὕδ. &c.] Melius in MSS. δι' ὧν δὲ τὸ ὕδωρ· quam lectionem textui reddidi. Ἀμάρας *Heſychius* & *Suidas* habent: ὑδροῤῥόας autem melius & antiquius dici quam ὀχετοὺς *Helladius Byzantinous* apud *Photium* monet: de ὀχετοῖς vero & ὀχετηγοῖς alibi diſſerendi locus erit: illum autem de ὀχετοκράνοις locum hunc *Pollucis Meurſius* adfert in *Attica Bibliotheca* ſub *Hyperide*: vide *Vitruvium*.

92 Ὑδροῤῥόαι] C. A. ὑδροῤῥοαί· *Gloſſ.* ῥοὴ, *canalis*, quod ſimplex eſt. Ibidem: ἀμάρα, *cloaca*: quod *Interpr.* *ſulci* hic reddidit, per quos aqua derivatur in agris, non vero in urbibus, de quo hic ſermo eſt. KÜHN.

Ὑδροῤῥόαι] MS. ὑδροῤῥοαί, oxytonus: ut & ſupra IX, 46. MS. nam III, 103. ſine accentu habebat. Apud *Heſychium* etiam ὑδροχόας habes in hoc genere: exponit enim ἀμάρας. JUNG.

93 Ὀχετόκρανα] C. A. omittit καί· *Interpr.* per ὀχετόκρανα intellexit *rivorum fontes*, ac ſi κιόκρανα ſint *columnarum fontes*: mallem *canalium*, *tubulorum*, *fiſtularum capita*, quæ *ſalientes* vocantur. *Philander* in *Vitruvium*: *teguntur illa vel mammis vel capitibus leoninis, vel Sylvano, vel epiſtomiis, vel aliis figuris, quas in genere* ſalientes κρουνοὺς *vocant*, de quibus *Auctor* ſeq. cap. *Gl.* κρουνὸς, *Fluor*, *Tubus*, *Silvanus*, *aquilegium*. KÜHN.

94 Ὑπερίδης] MS. Ὑπερείδης. JUNG.

95 Περὶ τῶν δι' ὧν ἐκφ. &c.] C. A. περὶ ἀγγείων δι' ὧν καὶ ἐκφέρεται ὕδωρ· *de vaſis vel formis, e quibus aqua prorumpit.* *Salm.* φέρεται. KÜHN.

Περὶ τῶν δι' ὧν ἐκφ. &c.] Caput hoc, ut dixi, jungitur antecedenti, abſque titulo, qui lemmate præcedentis nimirum continebatur. JUNG.

96 Εἰ δὲ καὶ ἐκ φρεάτων] In MS. abeſt ἐκ, cætera ſimiliter editis, niſi quod poſt ἀπαντλεῖν nulla diſtinctio. SEB.

Εἰ δὲ καὶ ἐκ φρεάτων] *Salm.* καὶ φρεάτων ἢ λάκκων. KÜHN.

97 Ἀπαντλεῖν, δέοι τ' ἂν &c.] C. A. ἀπαντλεῖς, nec aliter legerat *Interpres*: tum idem Codex: δέοι ἂν σκευῶν, nec C. V. habet οἶμαι. *Gloſſa*: ἀντλητήριον, *hauritorium*, ἡ ἀντλία, *hic hauſtus*, ἄντλημα, *hauritorium*: ἀντλίαν alii *hauſtrum* reddunt: eſt & ἀντλία in navi, qua ſentina exhauritur. KÜHN.

Ἀπαντλεῖν, δέοι τ' ἂν &c.] MS. ἀπαντλεῖν δέοιτ' ἂν σκευῶν, ἀντλ. ſine οἶμαι. Videtur verbum deſiderari: an δεῖ· & fortene ita legendum? ἀπαντλεῖν δεῖ, δέοιο ἂν σκευῶν &c. vel δέοιτ' ἄν τις, ut infra Segm. 54. Sed hoc adfirmare tamen ego nolim, & *Polluci* mea verba adfingerem: potius ut aliorum eliciam meliores ἐπανορθώσεις. JUNG.

Ἀπαντλεῖν] Codicis *Antwerpienſis* ſcripturam, quam & amplexus eſt *Kühnius* noſter, textui reſtitui: ἀπαντλεῖς· quod ſi ſequaris, ultro patebit equidem legendum mox δέοιο ἄν· itaque cum *Kühnio*, ut ſenſum perficerem, in textum migrare juſſi, invitis etiam MSS. De ἱμονιᾷ meminit *Lucianus*, & videnda ad Tomum ejus ſecundum *Scholia*: quibus adde *Suidam* & *Moſchopulum*.

98 Ἱμονιᾶς] MS. ἱμονίας ut antea vulgati. JUNG.

99 Κάδδου] C. V. κάδου· *Salm.* in MSS. κλάδου, ad oram κάδδου· *Interpr.* *cyatho*: mallem,

ciconiæ huc pertinent. Rotulæ partes ſunt, τονία, τοπία, ἐξονία. Huc quoque referenda,

καὶ [100] κηλωνείου· μέρη δὲ τροχαλίας, τονία, [1] τοπία, [2] ἀξόνια· [3] τῷ δὲ προσδεῖ

ſitula. *Gloſſ.* κάδος, *ſitula*, *ſitulus*. Kühn.

Κάδδον] MS. κάδου· & ſic fere ſemper per unum δ, non minus recte. Jung.

Κάδδον] Obtemperandum MSS. duxi, qui unico ſaltim δ vocem illam ſcriptam exhibent: & ſuperius alicubi pro illo nos ſcribendi modo ſtare faſſi ſumus: nec aliter etiam in *Athenæo* lib. XI. ubi non pauca de κάδῳ & καδίσκῳ· & ſic ubique in melioris notæ MSS. exaratum reperi. Protenus ſubjicitur in *Polluce* τροχαλίας, pro quo Excerpta *Falckenburgii* τροχιλίας hic & iterum mox: ac id equidem etiam recte; non enim temere illa ſcribendi forma repudianda eſt, quæ multo plurima nititur auctoritate: attendere vero te velim; quid impedit enim, quo minus animo meo jam obſequar, & eam in rem præſentem? triplici ferme ſcribendi ratione nominis id gaudere, τροχαλία, τροχηλία, τροχιλία, nam ubi τροχηλίαν invenio, leve vitium obrepſiſſe opinor, reponendumque τροχηλίαν. Eſt autem τροχαλία vel τροχιλία id machinæ genus, quo graviſſima pondera ſuſtinentur atque allevantur, circulus ſcilicet rotatilis in axi ſuo inter duo ligneola compactus: *trochleam* a Græca voce appellarunt Romani, & *trogalam*, ſiquidem in *Philoxeni Gloſſario* legatur: *Trogala*; τροχιλία, niſi mavelis hoc loco reponi: *Trochlea*, quod ſcribere ſolebant *troglea*, τροχιλία, a qua emendatione non ego quidem abhorream: ſed & in iiſdem *Gloſſis* ἡ τροχιλία, ſic enim etiam exaratum eſt, exponitur, *tertula*, *torquilla*, nominis origine ab ipſo rei ingenio petita: meminit illius machinæ *Cato* de R. R. & ſæpiſſime *Vitruvius* libr. X. ex quo formam ejus & uſum abunde colligas. Vocem autem Græcam labes invaſit apud *Theonem* ad libr. I. *Ptolomæi*, ubi de celerrimis motuum generibus exponit: εἶναι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σχημάτων τὸ μὲν κυκλικὸν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις εὐκινητότατον, τὸ δὲ σφαιρικὸν ἐν τοῖς στερεοῖς ἐκ τοῦ καὶ τὰ ὑπερμεγέθη τῶν βαρῶν διὰ τροχηλῶν ἢ μοχλικῶν ἢ πολυσπάστων εὐλύτως ἕλκεσθαι· reſtitue τροχαλιῶν· & reſpexiſſe videri poſſit in his *Theo* ad *Ariſtotelis* iſthæc cap. 7. Μηχαν. ubi pariter illa vox corrupte editur: τριχῶς δὲ ἐνδέχεται τὸν κύκλον κυλισθῆναι, ἢ γὰρ κατὰ τὴν ἀψῖδα, συμμεταβάλλοντος τοῦ κέντρου, ὥσπερ ὁ τρόχος ὁ τῆς ἁμάξης κυλίεται· ἢ περὶ τὸ κέντρον μόνον, ὥσπερ αἱ τροχιλαιαι, τοῦ κέντρου μένοντος &c. ſed legendum patet vel τροχιλίαι, vel τροχαλίαι, quo pacto ſemel iterumque recte ſcribitur capite 19. ubi rationem exponit, cur trochleæ maxima pondera attollere ſint aptæ: ſed e *Theone* vero attende ſis duplicem trochlearum ſpeciem, aut μοχλικῶν aut πολυσπάστων, quod intelligendis melius atque capiendis in *Vitruvio* pluribus locis aperiet viam. Siquidem autem hæc machina, dum rotatur, ſonitum edat auribus ingratum & injucundum fragorem, inde natum eſt illud in *Xanthippen Socratis* dicterium: nam *Alcibiadi* ſciſcitanti, & admiranti, qui *Socrates* æquo animo pervicaciam uxoris & dicacem petulantiam perferre poſſet, reſpondet: Ἀλλ' ἔγωγε συντέθεισμαι καθάπερ καὶ τροχηλίας ἀκούων συνεχές· ſic in *Laertio* II, 36. illa ſe verba habent: verum *Suidas* agnoſcit in hoc loco τροχιλίας, præſtantius certe, quam editur, quod itaque, vel τροχηλίας repone: legitur & in eodem, quod monere operæ ferme pretium non ſit, συνεχῶς. Ut autem trochlearum ſumma fuit utilitas in ædificandis domibus, qua de re decimo nono capite Mechanicorum dixit *Ariſtoteles*, ſic & in navibus illa non minor apparuit: fuerunt enim in ſummitate carcheſiorum trochleæ, quibus erant inſerti funes appellati καρχήσιοι, quorum ope vela expanderentur, atque ſubtraherentur: jam vero nemini, puto, latebit τροχιλιῶν, ſeu trochlearum forma, qui vel levi perluſtrarit oculo armamenta navalia: verum illorum, quæ dixi, teſtem habeto *Galenum* in *Gloſſis Hippocraticis*, voce Καρχήσιον, quod, inquit, eſt τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστίῳ· ἔχει δὲ τροχηλίας, καὶ καρχήσιοι ἐπ' αὐτοῦ (vel οἱ ἀπ' αὐτοῦ potius) καλοῖ οἱ (quod οἱ delere potes) τεταμένοι. In *Scholiaſte* vero *Euripidis* ad *Hec.* v. 1263. reperio: Αὐτὴ ἀναβῆσῃ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ ἱστοῦ, ἤγουν τῇ ἄκρᾳ τῶν τροχαλιῶν· commaculataque eſt illa vox in *Harpocratione* voce τοπεῖον· ſic enim ibi χρῆσις adducitur ex *Archippi* Ὄνῳ. Τραχηλίαις ταῦτα καὶ τοπείοις ἱστᾶσιν, Οὐκ ἄνευ πόνου· ubi legendum omnino τροχηλίαις vel τροχιλίαις, quod & animadvertiſſe *Caſaubonum* exiſtimo ad *Athenæum* IV, 20. ſed ibi locorum cum typi vitio τραχιλίαις impreſſum ſit, *Mauſſacum* in errorem id ipſum dedit, qui quid voluerit *Caſaubonus* non cepiſſe manifeſtus eſt, ſiquidem ejus emendationem cum hac ipſa typi macula ponat: verum in illo *Archippi* loco τροχηλίας & τοπεῖα, utrumque commemoratum videmus, quæ poſteriora, cum partem τῆς τροχαλίας adgnoſcat *Pollux*, unum per plura dixiſſe videri poſſit *Archippus*, & voluiſſe *trochleas funibus inſtructas*. Id ipſum porro in navalibus inſtrumentis a Romanis appellatum fuit *trochlea*, ut indicat aperte *Iſidorus*: *Trochleæ, quaſi F litera, per quas funes trahuntur: trochleæ autem vocatæ, quod rotulas habeant: τρόχος enim Græce rota dicitur*: ſic ille locus reſtituendus: quod enim interjicitur vulgo: *Cinna*: *Lucida conſulgent alti carcheſia mali*, ad priora referendum eſſe, vel puero pateat: maluero quoque pro F ſuppoſuiſſe G, in hoc tamen non diſputabo. Sed ad alia nos tempus vocat.

100 Κηλωνείου.] E MS. pr. ed. κηλόνεια· vide ſupra VII, 142. Seb.

Κηλωνείου.] C. A. & *Salm.* κηλωνείων. vid. ſupra lib. VII, c. 32. & ſeq. Kühn.

Κηλωνείου.] MS. κηλωνίου· quo pacto & ſupra VII, 143. κηλώνιον habebat: quo pacto & hic ſcribere poſſumus, itaque apud *Herodotum* eſt, ut ſupra dixi: nec alteram tamen ſcripturam damno, quæ apud *Heſych.* & *Suid.* etiam adſit: notum enim hæc talia plerumque ſcribi ἐπαμφοτερίζοντως· ut vel in hoc vocabulo in *Etymologico* accidit. Antea alias κηλώνεια edebatur, & *H. Stephanus* repoſuerat ω. Imo *Etymologici* Magni Auctori hanc ſcripturam κηλώνειον lubuit defendere in κῆλον· quaſi κηλώνιον aliud eſſet: vid. de hac machina *Brod.* III. Miſcell. 7. Jung.

1 Τοπία] Supra VII, 151. Seb.

Τοπία] C. A. τυπία, ἀξόνια, *funiculi*, *axes*, *rotulæ*. Kühn.

2 Ἀξονία.] E MS. & not. *Sylburg.* prior. edit. ἐξονία. Seb.

Ἀξονία.] Hic ἀξονία & MS. noſter habet: idque ita in Codice ſuo *H. Stephan.* reſtituerat, pro vulgato ἐξονία· malim fere ἀξόνια tamen, accentu tranſlato, ut infra Segm. 53. in MS. additum. Jung.

Ἀξονία.] In Codice *Falckenburgiano* ſcriptum fuit ἀζωνία, mendoſe pro ἀξόνια, quod ita *Kuhnium* ſecuti in textum repoſuimus: τοπία vero, quæ præcedunt, ab aliis ſcribi τοπεῖα ſuperiori nota vidimus, & *Harpocrationem* lege in illa voce. *Heſychius*: Τοπεῖα, ὅπλα νεὼς, σχοινία, τοπεῖα, κάλοι. *Etymol.* adde.

3 Τῷ δὲ προσδεῖται] MS. προσδεῖ. Seb.

Τῷ δὲ προσδεῖται] Τῷδε προσδεῖ, ita MSS. πρὸς δὴ *Salm.* unde facit etiam προσδεῖ. Kühn.

Τῷ δὲ προσδεῖται] MS. τῷ δὲ προσδεῖ καὶ ἁρπάγης, καὶ &c. & *Seberi* MS. quoque προσδεῖ· idque malim: ἁρπάγης ita quoque *H. Stephanus* correxerat in ſuo Codice, pro vulgato ἁρπαγῆς. Jung.

Τῷ δὲ προσδεῖται] E MSS. locum emaculavi. Κρεάγραν habes in *Ariſtophanis Equitibus*: Καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἕλκοιμεν εἰς τὸν Κεραμεικόν· ad quem locum *Scholiaſtes* obſervat inſtrumentum fuiſſe coquinum manui non diſſimile, quo carnes lebetibus extrahe-

[4] ἁρπάγης, καὶ κρεάγρας, [5] καὶ λύκου· οὕτω γὰρ ἐκάλουν σκεύη, οἷς τοὺς ἐκπεσόντας τῶν κάδων ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων· [6] ὅτι γὰρ καὶ κρεάγραν καλοῦσι τὴν ἁρπάγην, δηλοῖ ἐν [7] Ἐκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης, λέγων,

[8] Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν.

harpage, fuſcina: & lupus, inſtrumentum extractorium. Quod vero harpagem fuſcinam vocent: in Concionantibus arguit Ariſtophanes, dicens:

Quid nam fuſcina cadis opus eſt.

32 ## * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

[9] Περὶ τῶν προτοῦ κοιτῶνος σκευῶν, ἐν ᾧ καὶ κλινῶν ἰδέαι.

* CAPUT VII. 32

De vaſis ante cubiculum: ubi & lectorum ſpecies.

[10] ΠΡὸ μὲν οὖν τοῦ κοιτῶνος ἐπὶ ταῖς θύραις παραπετασμάτων [11] σοι δεῖ· εἴτε ἁπλοῦν εἴη τὸ παραπέτασμα λευκὸν [12] ἐξ ὀθόνης, εἴτε καὶ

ANte cubiculum vero, juxta januas, cortinæ habendæ ſunt: ſive ſimplex fuerit cortina alba, ex lino:

rent: inter ſacra vaſa Leviticorum volumine οἱ LXX. κρεάγραν & ἁρπάγην enumerant.

4 Ἁρπάγης] Priores editiones ἁρπαγῆς. Sed MS. βαρυτόνως etiam infra Segm. 98. ubi non aliter editi quoque. SEB.

Ἁρπάγης] C. A. ἁρπάγην· loco ἁρπάγης male: ſequitur enim κρεάγρας, omiſſo καί. KÜHN.

5 Καὶ λύκου.] C. V. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ σκεύη, οἷς τοὺς ἐκπεσόντας τῶν κάδων ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων· *ita enim vocabant vaſa, quibus ſitulas illapſas e puteis extrahebant.* KÜHN.

Καὶ λύκου.] MS. noſter longe auctior, exponendo uſum prædictorum trium vaſorum. Ita enim habet: λύκου· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ σκεύη, οἷς τοὺς ἐκπεσόντας τῶν κάδων ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων· ὅτι &c. quæ totidem verbis quoque addenda ex ſuo MS. adnotavit hic *A. Schottus*: addamus itaque. *Heſychius*: Λύκος καὶ ὁ ἅρπαξ τῶν εἰς τὰ φρέατα καδίσκων. *Idem*: Ἁρπάγη, ξυστήρ, ἔστι γὰρ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους, ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων· καὶ ὁ λύκος Εὐριπίδης. *Idem*: Κρεάγρα, ἐν ᾗ αἴρεται τὰ κρέα· ἁρπάγη, καὶ λύκος ἐν ᾧ τὰ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέλκουσι. Unde vides unum & eundem uſum vaſorum iſtorum fuiſſe. JUNG.

Καὶ λύκου.] Obſtruximus hic ingentem rimam MSS. auxilio: eadem illa comparent in *Falckenburgii* Codice, ſed mendoſius ac in ceteris MSS. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ σκεύη, ᾧ τοὺς ἐκπεσόντας τὸν κάδον ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων· in quibus ſanequam ſunt, quæ adjuvare poſſint atque ſtabilire productas a nobis ad caput hujus libri primum & quintum ſuper egregiis iſtis *Falckenburgiani* libri ſupplementis emendationes; libuerit iſta modo cum his componere.

6 Ὅτι δὲ καὶ κρεάγραν] C. V. ὅτι γάρ. KÜHN.

Ὅτι δὲ καὶ κρεάγραν] MS. ὅτι γὰρ καὶ κρ. rectius αἰτιολογικῶς· quamvis nec alterum malum. Sed conſtat mihi in δὲ & γὰρ a novitiis præſertim librariis peccatum ſæpius. JUNG.

Ὅτι δὲ καὶ κρ.] *Palatini* Codicis ſcripturam non inſuper habendam duxi, quæ pro δὲ adgnoſcat γάρ, commodius utique ac magis appoſitum, quanquam ad hæc tam humilia & abjecta minus acriter attendendum quis exiſtimet; ſed ille tamen quicumque per nos ſuo ſibi judicio fruatur; ne quidem in minimis enim deſiſtemus operam noſtram *Polluci* collocare. *Ariſtophanis* iſte locus ex *Concionem habentibus* citatur & a *Suida* in κρεάγρα.

7 Ἐκκλησιαζούσαις] Fol. 507. SEB.

8 Τί δῆτα κρ. &c.] Verſum *Ariſtophanis* C. A. legit ita:

Τί δὴ τὰς κ. τοῖς κάδδοις &c.

C. V. δῆτα leg. δῆτα· ita enim adhuc extat in hac Comœdia:

Quid eſt cur ſitulis comparemus harpagen?
Licet hancce aniculam deorſum mittere, &
Cadentes ſitulas e puteis prendere. KÜHN.

Τί δῆτα κρ. &c.] MS. τί δαὶ τὰ κρ. Sed locus recte habet, quem totum adſcribo: non ita longe a fine indicatæ a *Polluce* fabulæ:

Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν
Ἐξὸν καθέντα γραΐδιον τοιουτονὶ
Ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν.

Eos omnes quoque verſus *Suidas* in κρεάγρα adducit, quamvis nec *Comico*, nec fabula nominatis. JUNG.

9 Περὶ τῶν προτοῦ κ. &c.] Hic titulus non extat in C. A. KÜHN.

Περὶ τῶν προτοῦ κ. &c.] Sequitur caput 7. cujus in MS. particula prima peculiare caput eſt: reliqua cum ſequentibus capitibus omnia in unum confuſa habet. Hic itaque ſaltem iſte titulus in MS. τὰ πρὸ κοιτῶνος. JUNG.

10 Πρὸ μὲν τοῦ κ. &c.] MS. πρὸς μὲν οὖν. SEB.

Πρὸ μὲν τοῦ κ. &c.] MSS. πρὸ μὲν οὖν τ. κ. *ante cubiculum igitur* &c. KÜHN.

Πρὸ μὲν τοῦ κ. &c.] MS. noſter, ſicut *Seberi*, plenius, πρὸ μὲν οὖν τοῦ &c. JUNG.

Πρὸ μὲν τοῦ κοιτῶνος] Locupletius e MSS. & elegantius πρὸ μὲν οὖν τοῦ κοιτῶνος.

11 Σοι] MS. σοί. *De velis cubiculariis* vid. *Lipſii* Comm. ad libr. XIII. Annal. *Taciti* n. 13. ubi hæc *Pollucis* adducit. JUNG.

12 Ἐξ ὀθόνης] *E linteo*: *Gl.* ὀθόνη, *linteamen*, *linteum*: & *Vetus Onomaſticum*: ὀθόνια, *velaria*: vid. *Heſych.* in ὀθόνη. KÜHN.

Ἐξ ὀθόνης] Additum e MSS. εἴτε καὶ τρίχαπτόν τι βαπτόν· quæ nec omiſerat etiam *Falckenburgii* Codex optimus. De τριχάπτῳ variæ ſunt, atque a ſe diviſæ doctiſſimorum hominum opiniones, ut fieri amat in re incerta multiſque tenebris obtecta: ſcriptorum, qui ad noſtras pervenere manus, vetuſtiſſimi, qui iſthoc vocabulo reperiuntur uſi, ſunt οἱ ἑβδομήκοντα, qui reddere id ſolent pro Hebræa voce משי, in cujus ipſius intellectu quoque fluctuant ſacri Codicis eruditiſſimi *Interpretes*: ſed hoc quidem de nomine alibi videbimus, ſi quid in lucem certi atque explorati proferri poſſit. *Hieronymus* autem cum diu & anxie ſe quæſiviſſe de τριχάπτῳ referat, tandem inveniſſe dicit, ut plurimas alias, ita & hanc vocem a LXX. procuſam eſſe, viderique deſignare ſubtiliſſimam aliquam texturam, quæ pilos æquaret: in cujus ego ſententiam non temere pedibus eam; nam neque a LXX. Interpretibus vocabulum illud confictum exiſtimo; non enim ex iſtis, credo, hauſerat eam vocem *Pollux* noſter, nec etiam deſignare concedam ſubtiliſſimam texturam, quæ vel tenuitate

ſive multicolor, de qua dicit Ariſtophanes:

Cortina Cypria variegata.

In cubiculo autem lectum quendam eſſe oportet: aut Lecticam ſecundum Ariſtophanem in Lyſiſtrate: aut Lectulum, ut inquit in Convivatoribus. Vel Torum, ſecundum Cratinum in Ulyſſibus:
33 * de lectis quoque intelligendum, cum inquit, Hi vero capiuntur in toris. Neque tamen ignoro, quod κλινὶς vocatur id, quod currui inſternunt, cum Sponſa tranſvehitur: cui ipſa

τρίχαπτόν τι βαπτὸν, [13] εἴτε πολύχρουν, ἐφ' οὗ Ἀριστοφάνης [14] ἂν εἴπῃ,

Τὸ [15] παραπέτασμα Κύπριον τὸ ποικίλον.

[16] ἐν δὲ τῷ κοιτῶνι δεῖ μὲν εἶναι καὶ κλίνην τινὰ, ἢ κλινίδιον, ὡς ἐν Λυσιστράτῃ [17] Ἀριστοφάνης· ἢ κλινάριον, ὡς [18] ἐν Δαιταλεῦσιν· ἢ κλινίδα, ὡς ἐν [19] Ὀδυσσεῦσι Κρατῖνος· * ἐπὶ δὲ τῶν κλινῶν 33
ἀκουστέον, ὅταν φῇ, Οἱ δ' [20] ἀλυσκάζουσιν ἐπὶ ταῖς κλινίσιν· οὐ μέν τοι ἀγνοῶ, ὅτι [21] κλινὶς ἐκαλεῖτο τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης [22] καταστρωννύμενον, ὅταν [23] μετίωσι τὰς νύμφας, ἐφ' οὗ κάθηται ἡ

pilorum componi poſſit: abit in diverſiſſima *Heſychius*, qui ſericum capitis tegumentum exponit, itaque dictum ſtatuit, quod crines contingat: quæ vocis expoſitio neſcio quo lenocinio præſtanti eruditione viros ad ſe traxerit. Me vero judice τρίχαπτον re vera de pilis contextum, vel potius complexum fuit: inducor in eam opinionem auctoritate *Pollucis* noſtri, qui lib. II. eſſe dixit πλέγμα ἐκ τριχῶν, quo quid planius deſideres? ex pilis autem indumenta fuiſſe texta conſtat: ita quidem *Joſephus* Antiq. Jud. lib. III. cap. 5. mentionem facit σινδόνων ἐκ τριχῶν ὑφασμένων· & Ἀττικώτατος, ut eum appellat *Athenæus*, *Pherecrates* τριχύφων ἀμπεχόνων meminit iſtis verbis in Μεταλλεῦσι·

Κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναισι τριχύφοις ἀρτίως
Ἡβυλλιῶσαι, καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι &c.

Ubi Doctiſſimus *Interpres Dalecbampius*, nam in *Athenæi* libro ſexto iſti *Pherecratis* verſus extant, perperam reddidit: *Puellæ indutæ pallis tenuiſſimo filo textis*; quod nihil, ut reor, de iſto texturæ genere reſciverat. Pilos itaque cum textura tum plexu fuiſſe compoſitos patet; ut τρίχαπτον fuiſſe ducam velum aliquod vel indumentum quodcunque e pilis plexum, a qua ſignificatione propria dimanavit, opinor, etiam ad textas e pilis veſtes deſignandas, quæ τρίχυφοι κυρτολίκτως appellari ſolent. Poteram adjicere plura de pilorum textura, ſed, quod brevitatis rationem eſſe habendam typographorum importunus adventus me moneat, abſcedo. Poteris autem de τριχάπτοις legere apud eruditiſſimum virum, cujus præceptis atque ſaluberrimis monitis plurimum quantum me debere profiteor, *Joh. Braunium* in opere nunquam intermorituro de *Veſt. Sacerd.* lib. I. c. 8.

13 Εἴτε καὶ πολύχρ.] C. A. πολύχρουν ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης παραπέτασμα &c. C. V. poſt ὀθόνης ſubjicit: εἴτε καὶ τρίχαπτον, τὸ βαπτὸν, εἴτε καὶ π. ἐφ' οὗ Ἀ. εἴποις παραπέτασμα τὸ κύπριον· τρίχαπτον eſt velum ſericum capiti mulieris tegendo adductum, nomen enim habuit ab eo, quod capitis attingeret crines: vid. *Heſych.* ubi pro πολύτιμον recte *Salmaſius* legit πολύμιτον· ut enim LXX. *Ezech.* cap. XVI. *Hebræum* משי reddiderunt τρίχαπτον, ita *Symmachus* id ipſum interpretatur, πολύμιτον· vid. *Druſii fragmenta veterum Interpretum*, & *Hieronymum* in *Ezech.* cap. laudatum & in *Zachariæ* cap. XIV. τρίχαπτον βαπτὸν eſt *velum variis tinctum coloribus*, ἑτερόχροον, *verſicolor*, vid. ſupra lib. II. c. 3. Sect. 2. Kühn.

Εἴτε καὶ πολύχρ.] MS. noſter auctior: εἴτε καὶ τριχάπτόν τι βαπτὸν, εἴτε καὶ πολυχρ. ita locus mutilus vulgo ſupplendus eſt: modo ſcribamus τριχαπτόν τι β. villoſa tapetia dicit. Sic ex *Ezechiele* Propheta proferunt cap. XVI. τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα καὶ τρίχαπτα καὶ ποικίλα. *Suidas*: Τρίχαπτον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολυτίμητον· quæ & apud *Heſychium*: quamvis ille ſaltem capitis ornatum exponit. Sed & de aliis dictum, patet. *Noſter* infra in compoſitis ἀπὸ τριχῶν, τρίχαπτον δέ φασι, πλέγμα ἐκ τριχῶν· ubi MS. etiam τριχαπτὸν oxytone. Jung.

14 Ἂν εἴπῃ] MS. ἂν εἴποι. Jung.

15 Παραπ. κύπρ. τὸ π.] MS. παραπετ. τὸ κ. inverſo ordine vocum, male: concinnior verſus, ut vulgo eſt. Jung.

16 Ἐν δὲ τῷ κοιτῶνι &c.] Apponit titulum C. A. περὶ τῶν ἐν κοιτῶνι. Kühn.

Ἐν δὲ τῷ κοιτῶνι &c.] Sequitur in MS. novum caput, hoc titulo: τὰ ἐν κοιτῶνι· in quod tamen conjiciuntur caput 8, 9, 10 & 11. Jung.

17 Ἀριστοφάνης.] Ibi nimirum a fine longius ait *Myrrhina*:

Φέρε νῦν, ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. Κι. μηδαμῶς,
Ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. — Jung.

18 Ἐν Δαιταλεῦσιν.] Ἐν delet C. *Salm.* Kühn.

Ἐν Δαιταλεῦσιν.] MS. ὡς Δαιταλ. ſine ἐν. Jung.

19 Ὀδυσσεῦσι] Hæc *Cratini* fabula etiam apud *Athen.* adducitur adnotante τῷ πάνυ *Caſaub.* II. *Athen.* 26. Ceterum in MS. hic iſta: ἐπὶ δὲ τ. κ. ἀ. ὅ. φ. cum ipſa χρήσει deſunt: mallem vero legere: ἐπὶ γὰρ τῶν &c. dixi ſupra, ſæpius has particulas a librariis perverſas: ſcribe & ἀλυσκάζουσιν, non ἀλισκ. Jung.

20 Ἀλισκάζουσιν] Leg. ἀλυσκάζουσιν· ſenarius eſt:

Quidam vero ſubterfugiunt in toris.

C. A. poſt Κρατῖνος omittit quæ ſequuntur uſque ad ὅτι. Kühn.

Ἀλυσκάζουσι] *Kühnius* in contextu *Pollucis* repoſuerat ἀλυσκάζουσι, quod & ita non neminem eruditum hominem ad oram ſui Codicis adnotaſſe vidi: id ego recepi, etiamſi MSS. auctoritate non nitatur, quam non moramur, ſi res ipſa loquitur. Κλινάδιον in *Heſychio* pro κλινίδιον legi docti viri docuerunt: *Suidas* ex *Ariſtophanis Theſmophoriazuſis* κλινίδα producit, & explicat βαθρίον τι.

21 Κλινὶς ἐκαλεῖτο] MS. καλεῖται. Seb.

Κλινὶς ἐκαλεῖτο] C. A. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης κείμενον κλινὶς ἐκαλεῖτο, ὅταν μ. τ. ν. ἐ. οὗ κ. ἡ ν. μεταξὺ πατρός τε παρόχου κ. τ. ν. κ. δ. τ. κ. καὶ κλιντόριον· quæ ſequuntur abſunt ab eodem Codice uſque ad εἴδη δὲ κλίνης Segm. ſeq. Kühn.

Κλινὶς ἐκαλεῖτο] MS. noſter κλινὶς καλεῖται, ut & *Sebers* noſtri. Jung.

22 Καταστρωννύμενον] *Salmaſ.* καταστορνύμενον. Kühn.

Καταστρωννύμενον] MS. ἁμ. καταστορνύμενον, ὅτ' ἄν. Jung.

23 Μετιῶσι] *Salm.* μετίωσι. Kühn.

Μετιῶσι] MS. μετίασι· emenda μετίωσι· & id, ni fallor, hic ſignificat *accerſunt*, *adducunt*; ἐπὶ ζεύγους γὰρ τὰς, ut ſupra ait III, c. 3. νύμφας ὡς ἐπιπολὺ μετῄεσαν· ſic enim ibi MS. quam lectionem quis in Orationem aliam convertit, nempe hoc verbum non intelligens. Quo tamen iterum iterumque utitur ibidem initio: ὁ ἄγων τὴν νύμφην ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οἰκίας, νυμφαγωγὸς, ὁπότε μὴ ὁ νυμφίος μετίῃ· οὐ νενόμιστο δὲ μετιέναι τοὺς δευτερογαμοῦντας. Quæ certe de deductione ſponſæ in domum mariti accipienda ſunt, quæ vehi-

νύμφη μεταξὺ [24] τοῦ παρόχου τε καὶ τοῦ νυμφίου· καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον, καὶ κλιντήριον· [25] ὡς ἐν Διοναυάγῳ Ἀριστοφάνης ἔφη, Τί με ὦ
34 πονηρὲ ἐξορίζεις ὥσπερ κλιντήριον. * [26] μέρη δὲ κλίνης, [27] καὶ ἐνήλατα, [28] καὶ ἐπίκλιντρον· τὸ μέντοι ἐπίκλιντρον ὑπὸ Ἀριστοφάνους εἰρημένον. [29] Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχνευταῖς Σατύροις ἔφη, ἐνήλατα ξύλα τρί-

Sponſa inter Parochum, & Sponſum inſidet. Lectulus porro & κλιντήριον vocatur: ut in Dionauago inquit Ariſtophanes, Quid me, ô peſſime, ablegas,
tanquam lectulum? * Partes quoque lecticæ, enelata: & id ſuper quod recumbitur, dictæ ſunt ab Ariſtophane. Sophocles autem in Satyrorum Indagatoribus inquit, Enelata ligna, tri- 34

culo fiebat: niſi apud humiliores & viliores, quæ χαμαιπεδὶς ideo audiebant; dixi ſupra pluribus ad libr. III. cap. 3. JUNG.

Μετιῶσι] Mutavimus accentum μετίωσι. Pertinent huc illa *Heſychii* verba: Κλινὶς, ἐπὶ τῆς ἁμάξης νυμφικὴ καθέδρα· meminit & *Syneſius* ἀμφικεφάλου καθέδρας Ep. 2. in qua ſponſa ſederet, quæ quidem apud cum tamen ad currum ſponſalem non pertinet: mox autem concinnius e MSS. τοῦ παρόχου τε καὶ τοῦ νυμφίου.

24 Τοῦ παρ. καὶ τοῦ ν.] MS. παρόχου τε καὶ τοῦ ν. Dixit autem & *Heſychius* in νυμφαγωγὸς hoc, cujus verba ſupra ad III, 41. adſcripſi: repetit idem in πάροχοι· καὶ οἱ συμπορεύοντες, ait, τῇ νύμφῃ ἐπὶ τοῦ ζεύγους καὶ παράνυμφοι. JUNG.

25 Ὡς ἐν Διοναυάγῳ &c.] In Codice *Voſſiano* notatum eſt, δὶς ναυάγῳ eſſe legendum: forte, Δὶς ναυαγῷ, *bis naufrago*. KÜHN.

Ὡς ἐν Διοναυάγῳ &c.] Deſunt in MS. ὡς ἐν Διοναυάγῳ Ἀρ. ἔ. cum verbis *Comici*. Ea mendo carere non credo: forte & de dramatis titulo, vel *Comici* etiam anquirendum: ne nobis iterum obrepſerit *Ariſtophanes* pro *Antiphane*, notior librariis pro ignotiore. Abſque MS. συχνὴν ἔχ' ἐμὴ ἐπικουρία· ad cetera itaque me moveo. JUNG.

. Ἐν Διοναυάγῳ &c.] *Kühnius* in margine ſui libri adſcripſerat Δὶς ναυάγῳ· ſatis acutum id quidem atque ingenioſum, potueratque illa corruptela facili via titulum iſtum *Ariſtophaneæ* fabulæ occupare: ſequi tamen non auſus ſum, quod nec documentum illius emendationis adſit ullum, nec fide MSS. nitatur: in ipſis autem *Ariſtophanis* verbis nil mendi latere putem: comica id dictum eſt facetia: *Quid vero me, ſceleſte, ejicis & expellis, tanquam ſcamnulum quoddam inutile:* & ejuſmodi ſunt plura acute dictorum in *Comico* genera, quorum vim & elegantiam non rite capias, niſi lectis ſimul, quæ præcedunt vel ſequuntur. Κλιντὴρ reperies apud *Heſychium*, δίφρος ἀνακλιτός· mellitiſſimus ille *Bion* Adonidis Epitaphio peremptum ab apro Veneris amaſium reponi curat παγχρύσῳ κλιντῆρι.

26 Μίχρι δὲ κλ.] Scr. μέρη δὲ κ. SEB.

Μίχρι δὲ κλ.] C. V. recte, μέρη δὲ κλίνης· & ita legit etiam *Interpres* & *Salm.* KÜHN.

Μίχρι δὲ κλ.] Peſſime legitur μίχρι· quod & *Seberus* noſter admonuit, & ſcr. nempe eſſe, μέρη δὲ κλίνης· quo pacto certe MS. noſter clare habet etiam. JUNG.

Μίχρι δὲ κλίνης] Ineptum id erat, quod animadvertit etiam ineptiis deditiſſimus alias *Interpres*: repoſui cum *Kühnio* μέρη. In *Scholaſticis Colloquiis ſponda* Græce exprimitur ἐνήλατος τῆς κλίνης· & eo nomine partem aliquam fuiſſe navis, ſpondæ, puto, non diſſimilem arguit *Heſychius*.

27 Καὶ ἐνήλατα] Ἐνήλατα, *ſpondæ*. *Euripides* in *Hippolyto* de currus partibus agens, numerat inter eas etiam ἀξόνων ἐνήλατα, quod reddunt *clavi axium*. KÜHN.

Καὶ ἐνήλατα] MS. ἐνήλατον, ſine præcedenti καί. JUNG.

28 Καὶ ἐπίκλιντρον] Poſt ἐπίκλιντρον C. V. leg. τὸ μέντοι ἐπίκλιντρον ὑπὸ Ἀ. &c. KÜHN.

Καὶ ἐπίκλιντρον] MS. auctius: καὶ ἐπίκλινθρον· τὸ μέντοι ἐπίκλινθρον ὑπὸ Ἀριστοφ. nec videtur inanis repetitio: egoque ſic ſupplendum duco: locum *Ariſtophanis* ex *Eccleſiazuſis* attuli ſupra ad VI, 9. ubi hujus vocabuli mentio quoque fit. Eſt & alius a me ex MS. prolatus ad IX, 72. e *Comici Anagyro*: ἐνήλατον etiam ſupra VI, 9. nominatur, quamvis mendoſe vulgati εὐήλατον habeant: ubi & κλιντήριον, etiam hic nominatum. Hæreo tamen in his tricis: videtur enim ibi dicere, ἐνήλατον apud *Ariſtophanem* vocari κλιντήριον· hic κλιντήριον cum κλινιδίῳ idem eſſe ex eodem *Ariſtophane*, ſi vulgata lectio recta, docet: ἐνήλατον vero partem lecti facit, ut etiam ſupra alios, qui de ἐνηλάτῳ idem dicunt, attuli. Lubet & hoc adponere ἐνήλατα quatuor fuiſſe. *Artemidorus* lib. I. Onirocrit. cap. 76. τῶν δὲ ἐνηλάτων τὸ μὲν ἔξω, ἰδίως τὴν γυναῖκα· (σημαίνει in ſomnis viſum) τὸ δὲ ἔσω, τὸν ἄνδρα· τὸ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ, τέκνα ἀρσενικά· τὸ δὲ πρὸς τοῖς ποσὶ, θηλυκὰ τέκνα· κατὰ ταῦτα δὲ τοῖς ἐνηλάτοις, καὶ οἱ τοῖχοι τῶν κλινῶν διαλαμβανέσθωσαν. JUNG.

29 Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχ. &c.] Deſunt in MS. Σοφ. δ' ἐν Ἰχν. Σ. ἔ. ἐ. ξ. τρ. δ. δεῖται· *Sophoclis* drama ſaltem Ἰχνευτὰς ab *Athenæo* nominari indicat *Caſaub.* noſter VII. *Athen.* 4. meminit & de *Satyrica Poëſi* lib. I. c. 5. *Sophocleam* vero χρῆσιν admodum erudite emendavit noſter *Salmaſius* ita:

— Ἐνηλάτων (vel εἰς ἐνήλατα)
Ξύλα τρίγομφα διατορῆσαι δεῖ τάδε. JUNG.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχνευταῖς Σατύροις] Non equidem in memoriam revoco, legiſſe unquam fabulam aliquam Σατύρων, ſed Σατύρους ſemper, qua de re luculenter egit *Iſaac. Caſaubonus* de *Satyr. Poëſi*: ad rei itaque veritatem Σατύρους in *Polluceo* textu exhibui, quam eandem emendationem vidit etiam & adſeruit vir acutiſſimus *Bentlejus* Epiſtola ad *Millium Malalæ* ſubjecta pag. 15. ubi pluribus exemplis id omne confirmat. In ipſa vero *Tragici* ῥήσει poſt ἐνήλατα minorem diſtinctionis notam apponit *Kuhnius*, cui rei quid cauſæ penitus ignoro; nam ἐνήλατα certe pertinent ad ipſa *Sophoclis* verba. Locus autem *Tragici* quin afflictus ſit non dubito, uti nec hanc nativam ejus eſſe lectionem, aut ad eam ſaltim quam proxime accedere: — ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεῦσαι δεῖ σε· *apta ſpondæ ligna ternis ex aſſeribus compacta cælare te decet*: vel διατορνῶσαι ſcribe, ſiquidem, ut ex *Heſychio* patet, τορνεῦν in uſu ſit, quod tum intelligendum hic eſt latiori notione, ſcilicet eodem fere quo διατορεῦσαι· quam notionem id verbi facile quoque admittat: *Gloſſæ* veteres: Ἀτόρευτος, *incelatus*: neque illud a re abludit; *Telemachi* lectum ſeu κλίνην δινωτὴν ab *Homero* ſic dictam arbitrantur Grammatici veteres, quod fuerit τετορνευμένη· *Heſychium* & *Etymologum* vide, quanquam diffiteri nolim id lecti pedum reſpectu, qui tornati fuere, dici forſitan præcipue: retinere poſſis etiam δεῖται, addito σε, διατορεῦσαι σὲ δεῖται, *ut cæles, te rogat*: omiſſam vero ſentio voculam σε librarii negligentia, qui ſimili præcedentis vocabuli pronunciatione ſit deceptus: videtur autem *Interpres*, cum *perforare* reddit, legiſſe, διατορῆσαι, de quo verbo *Suidam* adi: ſed ut id cum ipſa re congruere poſſit, non ſatis video: ἐνήλατα vero ξύλα nolim mutare cum *Salmaſio*, cum nomen, ut Gramma-
bus

bus confixa clavis, perforare oportet. Lecticæ autem ſpecies ſunt, argentides, teſſalata: ut in Dionyſalexandro Cratini, Lecticam teſſalatam, & ancipitem: ſic enim compactam nominavit Plato in Feſtis,

Deinde lecticam ancipitem buxeam.

35 • Tu vero eburneam quoque dices. Scabellum iligneum, vel iliceum. Tum & σκίμπους, interiorum vaſorum nomen dictum eſt: ſicuti & ſcamnum, & ſcabellum.

γομφα διατορεῦσαι σε δεῖται· [30] εἴδη δὲ κλίνης, [31] ἀργυρόπους, παράπυξος, [32] ὡς ἐν τῷ Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατίνου, κλίνην τε παράπυξον· καὶ [33] ἀμφίκολλος, οὕτω γὰρ τὴν κατακεκολλημένην ὠνόμασεν ἐν ταῖς Ἑορταῖς Πλάτων,

Ἔπειτα κλίνην ἀμφίκολλον πυξίνην.

• [34] σὺ δ' ἂν καὶ ἐλεφαντίνην εἴποις, καὶ χελώνης, καὶ σφενδάμνου, [35] καὶ σφενδαμνίνην· Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀχαρνεῦσιν εἴρηκε σφενδάμνινοι· ἀλλὰ καὶ σκίμπους τῶν ἔνδον σκευῶν, ὃς καὶ ἀσκάντης ἐστὶν εἰρημένος, [36] καὶ σκιμπόδιον· 35

tici loquuntur, ſit adjectivum: viden' autem ut hæreamus MSS. ope deſtituti: illam tamen lectionem, quam veriſimillimam exiſtimo, textui reddidi.

30 Εἴδη δὲ κλίνης] C. A. præmittit περὶ κλινῶν. KÜHN.

31 Ἀργυρόπους] Κλίναι ἀργυρόποδες extant apud *Xenoph. Exped. Cyri: lecti cum pedibus argenteis.* KÜHN.

Ἀργυρόπους] MS. ἀργυρ. καὶ παράπυξος, omiſſis quæ ſequuntur his, ὡς ἐν τ. Δ. Κρ. κλ. τε παραπ. & ſtatim in MS. ſequitur: καὶ ἀμφίκολλος οὕ. γ. τ. κατακεκολλ. οὕτως γὰρ &c. nec videntur itaque *Cratini* verba integra: nam illis καὶ ἀμφίκολλος, quæ caſu inverſo *Cratineis* adtexunt vulgati, peculiarem χρῆσιν ex *Platone* addit: παράπυξον κλίνην alias ex eodem *Dionyſalexandro* & ſupra attulit VII, 159. ut quidem ibi MS. recte habebat. Confirmat autem MS. alias noſter, ut vides, ἀμφικολ. & κατακεκολ. recte a *Sebero* noſtro edita eſſe: quamvis per ſe id liqueat. JUNG.

Ἀργυρόπους] *Syneſ.* Ep. I. καθέδρας ἀργυρόποδας mentionem facit: ſed *Clementi Pædag.* II. cap. 3. memorantur κλίναι ἀργυρόποδες καὶ ἐλεφαντοκόλλητοι: nec multo inferius ἐλεφαντίνας etiam κλίνας lego, quas & infra *Pollux* recenſet: *cui teſtudinea legata eſſent, ei lectos teſtudineos pedibus inargentatos deberi Labeo, Trebatius reſponderunt:* inquit *Javolenus* Digeſt. XXXII. de Leg. & Fideicomm. §. 100.

32 Ὡς ἐν τῷ Διονυσαλ. &c.] Ὡς ἐν τῷ &c. uſque ad παράπυξον, non apparet in C. A. *Salm.* V. C. ἀμφίκοσμος & κεκοσμημένην. KÜHN.

Ὡς ἐν τῷ Διονυσαλεξάνδρῳ Κρ.] *Cratini* Διονυσαλεξάνδρου ſæpius *Auctor* noſter meminit, & ad ſuperiorem librum *Kühnius* ea de fabula notavit: mutavimus autem in ſequentibus inducti MSS. conſenſu diſtinctionem; ſic enim vulgo: κλίνην τε παράπυξον καὶ ἀμφίκολλον· quod erat ineptum: adhibitam autem ad conficiendos lectos fuiſſe buxum colligas ex *Platonis* loco, &, niſi me fallit memoria, *Theophraſtus Hiſtor. Plant.* etiam tradidit. Poſtmodum repoſuimus etiam εἴποις pro εἴπῃς.

33 Ἀμφίκολλον.] E MS. & not. *Sylburg.* prior. edit. ἀμφίκωλον· item mox κατακεκωλλ. SEB.

Ἀμφίκολλον.] C. A. ἀμφικόσμος οὕτω γὰρ τὸν κεκοσμημένην· ἀμφίκολλος κλίνη lectus eſt utrinque agglutinatum habens pluteum, ſuſtinendo pulvino capitis; in *Platonis* loco ἀμφίκολον V. C. *Salm.* KÜHN.

34 Σὺ δ' ἂν καὶ ἐλεφ. εἴπῃς. &c.] C. V. εἴποις. C. A. χελώνης, σφενδάμνου, σφενδαμνίνην· in *Gloſſ.* Σφενδάμνινον, *acernum.* Σφένδαμνος, *acer arbor*, ῥάβδος σφενδαμνίνη, *adsonica.* KÜHN.

Σὺ δ' ἂν καὶ ἐλεφ. εἴπῃς. &c.] MS. σὺ δὲ καὶ ἐλεφ. εἴποις, καὶ χελώνης &c. ut ſane diſtinguendum eſt, & legi etiam poteſt. De lectorum tricliniariorum materia, qui etiam teſtudinum laminis veſtiebantur, exque ebore erant, argento, auro &c. vide *Ciacconium* de triclinio, & adpendicem *F. Urſini.* Mox MS. *Schotti* habuit, ut ipſe adnotavit: καὶ ἐλωνην, καὶ σφενδαμνουν, καὶ σφ. ſed mendoſe: χελώνης & σφενδάμνου, id eſt, ἐκ χελώνης, ἐκ σφενδάμνου· qualiter locutum noſtrum ſæpius adnotavi. Talis *Philonis* locus ab *Urſino* Adpend. ad *Ciacconii Triclin.* allatus: τρίκλινα χελώνης ἢ ἐλέφαντος κατεσκευασμένα. Quem σφενδάμνου, vel σφενδαμνίνην vocat, nobis facile in mentem revocare queant illud *Terentianum: Lectulos in ſole iligneis pedibus faciundos dedit*: quamvis σφένδαμνος potius *acer* ſit, ut etiam in Vet. Lexic. interpretatum habes, & σφενδάμνινος ibidem *acernus.* JUNG.

35 Καὶ σφενδαμνίνην,] C. V. addit: Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀχαρνεῦσιν εἶπεν σφενδάμνινοι, ἀλλὰ &c. τῶν ἔνδοντ. *Interpr. interiorum*; malim, *domeſticorum.* KÜHN.

Καὶ σφενδαμνίνην,] Poſt σφενδαμνίνην, ita MS. noſter auctior: Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀχαρνεῦσιν εἴρηκεν σφενδάμνινοι· quomodo ſupplere debes. Eadem in ſuo MS. invenit & *Schottus* noſter, niſi quod ultima vox σφενδάμνινος ibi erat. Sed σφενδάμνινοι legendum eſt, ut *Noſter* habet. Dicit enim hæc de *Acharnenſibus Comicus*:

Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
Ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι. JUNG.

Καὶ σφενδαμνίνην,] Additamentum illud, quod e MSS. in *Polluceum* textum reduximus, *Falckenburgii* quoque Excerpta habent, non alia differentia, quam quod in iis καὶ σφενδαμνίνος· non æque probe.

36 Καὶ σκιμπόδιον.] Καὶ abeſt a C. A. KÜHN.

Καὶ σκιμπόδιον.] Σκίμπους apud *Ariſtophanem* in Νεφέλαις· Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα· ad quæ *Scholiaſtes* hæc adnotat: τὸν κράβατον σκίμποδα λέγουσιν Ἀττικοί· οἱ δὲ φασὶ σκιμπόδιον· reliqua legat, ſi quis deſideret originem vocis, quæ ibi ille porro ſcribit: & σκιμπόδιον apud *Heſychium*, εὐτελὲς κλινίδιον μονοκοίτιον· ſcribe μονόκοιτον· ut itaque cepiſſe ſolum tantum hominem hinc intelligas: idoneus autem fuit tam ut in eo recumbere poſſes, quam ſedere: de poſteriori vidimus ex *Ariſtophane*: prius qui probet, elegans eſt in *Clemente* locus *Pædag.* lib. II, cap. 3. ἐγὼ δὲ φημὶ καὶ τοὺς σκίμποδας οὐδὲν κακιὼ παρεχομένους κατάκλισιν τῆς ἐλεφαντίνης κλίνης· & alius in *Galeno* περὶ τοῦ προγινώσκειν ad hanc rem appoſitiſſimus, ubi *Boëthi* puerulus æger in ſcimpode decubuiſſe narratur: σκίμποδος δέ τις ἔζευκτο μικρὸν τῶν μέσων αὐτοῦ κατωτέρω· legerem ego quidem μικρὸς τῶν μέσων, quis enim variæ magnitudinis lectulos hos fuiſſe dubitet? ſimul & hic attendas inſtitis & tenis lectuli hoc genus intenſum fuiſſe, quod oſtendit ille loquendi modus: σκίμπους ἔζευκτο· ſuaviſſimus *Arbiter* ſimili ratione de grabbato, quod nomine ſolummodo a ſcimpode differt: *Imperavi Gytoni, ut raptim grabatum ſubiret, annecteretque pedes & manus inſtitis, quibus ſponda culcitam ferebat* &c. paria plane *Galenus* habet: *Boëthus* enim, ut experiretur veritatem eorum, quæ de cibo latente dixerat *Galenus*: στορεσθῆναι τὸν σκίμποδα jubet: ἐπειδὴ τά τ' ἐπιβλαστήματα πάντα, καὶ τὸ ὑπεστορεσμένον αὐτοῖς ἀνετινάχθη, τὸ γνάφαλον ἐξῆς ἀνετίναξε· εἶτα τὴν καθέδραν ἐπάρας &c. ubi vides & in ſcimpode fuiſſe ſellam, quæ tolli reponique poſſit, cum in uſum, ut ſi quis erectus ſedere cuperet, ita commode ſederet: hac eadem de καθέδρα ſcripſerat etiam in ſuperioribus ita *Galenus*: καθέδρα δὲ ἦν μία τοῦ σκίμποδος· prorſus autem ejus hanc eſſe figuram puto, quatuor ſcilicet innixum

ἐν δὲ τῇ Κρίτωνος [37] Μεσσηνίᾳ, [38] καὶ τῷ [39] Ῥίνθωνος Τηλέφῳ καὶ [40] κράββατον εἰρῆσθαι λέγουσιν· [41] ἐγὼ δὲ οὐκ ἐντετύχηκα τοῖς δράμασι· τῶν γὰρ ἀδοξοτέρων [42] ἡ χαμεύνη, καὶ τὸ χαμεύνιον· [43] ἐν γοῦν τῷ Σατυρικῷ Σκίρωνι Εὐριπίδης φησὶ,

Sed in Critonis Meſenia, & Rhinthonis Telepho Grabbatum dictum eſſe tradunt: has autem Fabulas videre non contigit. Minus porro nobilium eſt ſtorea, vel lectulus humilis: in Cione etenim Satyrico dicit Euripides:

pedibus, unde *grabatus tripes Martiali*, qui uno deſtituitur pede, quorum bini anteriores poſterioribus depreſſiores erant & incurvi; & eam ob rationem Grammatici vocem deduxere ἀπὸ τοῦ σκιμπάζειν, χωλαίνειν, quam propter cauſam dictum & χωλοκράββατον vel χωλὸν κράββατον· *Suidas* in σκίμπους· *Ariſtophanis Scholiaſtæ Etymologum* adde. Ἀσκάντης vero idem qui σκίμπους· ἴζει τὸν ἀσκάντην λαβὼν in *Nubibus Ariſtophanis*: dixerat jam ante σκίμποδα· *Grammaticus* antiquus: σκίμποδα, δίφρου τι εἶδος, ἢ τὸν κράββατον· ad *Heſychium* adi, *Etymologum* & *Suidam*, qui *Comici* locum adduxit: *Lucianus* in *Lexiphane*: ἔκειτο δὲ καὶ ὀκλαδίαι, καὶ ἀσκάνται· ubi lege Commentatorem veterem, qui in nuperrima maximi *Grævii* editione lucem adſpexit.

37 Μεσηνίᾳ] C. V. Μεσσηνίᾳ, uti lectum in *Specimine*. KÜHN.

Μεσηνίᾳ] Emenda Μεσσηνίᾳ, ut MS. habet, duplici σσ. Sic *Meſſeniam* hinc adfert etiam *Caſaub.* noſter, IV. *Athen.* 22. JUNG.

Μεσηνίᾳ] Ut *Kühnius* in textu reſtituit, ſic & olim legit *Meurſius* in *Bibliotheca* Græca. *Rhinthonem* aliquoties adducit teſtem *Heſychius*, ejuſque *Medeam* in Κομάκτωρ· & illum natione Tarentinum principem fuiſſe, qui hilarotragœdiam, vel φλυακογραφίαν invenerit, *Suidas* prodidit, cujus locum fœdiſſima macula liberavit maximus ad *Athenæum Animadverſor*: videtur itaque a Siculis atque Tarentinis vocabulum illud emanaſſe ad vulgarem Græciæ dialectum & Romanos: in volumine N. T. ſacro reperitur, *Marc.* II. v. 11. ubi *Syrus* ערפּא, & optime *Arabs Erpenii* סריר. *Theophanes* autem *Cerameus Hom.* qua filii viduæ hiſtoriam ex Euangeliis enarrat, σκίμποδι & κραββάτῳ utitur promiſcue: in *Arriani Epictetiis* ſcribitur etiam γράββατος, quod a Romanis ſumptum: *Petronius*: *ille, ut ſe in grabatum rejecit*: κραβάττιν legi apud *Cyrillum Scythopolitanum* Vit. *Sabæ* cap. 73. νοσοκομεῖον ἑκατὸν κραβαττίων· ut lectulos illos itaque poſitos in noſocomiis, in quibus ægri decumbebant, ita dictos videas. Sed illa non hoc loco agere conſtitui.

38 Καὶ τῷ] MS. καὶ τῶν· ſed emendatum recte eſt τῷ. JUNG.

39 Ῥίνθωνος] Καὶ τῷ Ῥίτωνος legit C. A. male: notus enim eſt *Rhinton* Tarentinus *Comicus*: vide *Ciceronem* ad *Atticum* I. Epiſt. ultima, *Euſtath.* in *Dionyſium* pag. 53. *Heſych.* voce ἄσικτος *Rhintonem* vocat *Tarentinum Philoſophum*, & alibi quoque ejus facit mentionem. Quod autem hic vocabulum κράββατος apud *Critonem* & *Rhintonem* extare dicitur, id videtur negare *Euſtath.* in Odyſſ. pag. 1944. ubi hoc ſcholion ex neſcio quo affert: ἀσκάντες, Ἀττικῶς· συνηθέστερον δὲ, ὁ σκίμπους· ὁ δὲ κράββατος, φησὶ, παρ᾽ οὐδενί· niſi locum de Atticis Scriptoribus intelligas, apud eos enim non extare τὸ κράββατον videtur aſſerere *Thomas* in *Eclogis*: σκίμπους ῥητορικόν· κράββατος, κοινόν. Unde *Triphyllius Ledrenſium Epiſcopus* cum dictum illud *Marci* cap. II. ἆρόν σου τὸν κράββατον &c. pro concione allegandum ipſi eſſet, σκίμποδα ἀντὶ τοῦ κραββάτου μεταβαλὼν τὸ ὄνομα εἶπε· verum huic intempeſtivo Rhetori bene dictum eſt: οὐ σύγε ἀμείνων τοῦ κράββατον εἰρηκότος, ὅτι ταῖς αὐτοῦ λέξεσιν ἐπαισχύνῃ κεχρῆσθαι lib. I. *Hiſt. Eccleſ.* cap. 11. *Sozomenus*. *Martial.* lib. XII. epigr. 32. *tripes grabatus*, quod in *Scholiis Ariſtoph.* eſt χωλὸν κραββάτιον, extat & κράβατος cum unico β. Erat autem κράββατος lectulus humilior, unum capiens cubantem, ex tabulis ſubterque tenſis conſtans inſtitis, quæ in Oriente קרבוטין dicuntur: unde totus lectulus nomen accepit, vel ab Hebræo קרב *appropinquavit*, quod terræ vicinior eſſet, uti *Euſtathius* σκιμπόδιον derivat ἀπὸ τοῦ σκίμπτειν *appropinquare*, quod humile terræque proximum eſſet. KÜHN.

40 Κράββατον] Vid. *Nunneſ.* Not. in *Phrynichum* Ecl. I. in σκίμπους. JUNG.

41 Ἐγὼ δὲ οὐκ &c.] MS. ἐγὼ δ᾽ οὐκ ἐντ. JUNG.

42 Ἡ χαμεύνη] C. A. χαμευνὴ, quod & in prioribus editionibus eſt: poſt χαμεύνιον interjectis plane omiſſis, ſequitur in eodem Codice τῇ κλίνῃ &c. Segm. ſeq. KÜHN.

Ἡ χαμεύνη] MS. χαμευνῆ· mox Segm. ſeq. χαμευνῇ παράκολλος· ſed *Euripidis* & *Ariſtophanis* verbis Segm. 37. tamen paroxytone habet: & ſic priores editiones fere quoque variabant, hic, & in *Euripidis* χρήσει oxytonws habentes. JUNG.

43 Ἐν γοῦν τῷ Σατ. Σκίρωνι] Ita factum pro Κίωνι nam in Scirone multa dicebantur de puellis Corinthiis, auctore eodem *Polluce* ſupra IX, 75. *Caſaubon.* de *Satyrica Poëſi* lib. I. pag. 189. SEB.

Cione] Leg. in Scirone. SEB. 2.

Ἐν γοῦν τῷ Σατ. Σκίρωνι] C. V. etiam Σκίρωνι legit: pro σύμμετρος Idem, σύμμετρον, & κνεφάλλου δ᾽ οὐχ &c.

Modicus lectulus eſt Corinthia
Puella, pulvinar haud ſuperabis pede.

Lego enim ὑπερτενεῖς· *Gloſſæ Veterum*: κνάφαλλον, *tomentum*: apud *Alcæum* γνάφαλλον· unde ἀμφιγνάφαλλον, *culcitæ tomentum undique ambiens caput*: αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ μαλθακὸν ἀμφιγνάφαλλον, inquit *Poëta* apud *Athenæum* lib. X. cap. 8. unde mox κλίνη ἀμφικνέφαλος. KÜHN.

Ἐν γοῦν τῷ Σατ. Σκίρωνι] MS. ἐν γ᾽ οὖν τ. Σ. Σκίρωνι ὁ Εὐριπ. Vides ut egregiam emendationem *Caſauboni* noſtri lib. I. de *Satyr. Poëſi* cap. 5. MS. noſter confirmat: antea enim Κίωνι legebatur, pro Σκίρωνι. JUNG.

Ἐν γοῦν τῷ Σατυρ. Σκίρωνι] Corruptum erat hocce dramatis hujus Satyrici nomen ante *Seberum*, qui veriſſimam *Caſauboni* conjecturam ſequtus Σκίρωνι reſtituit: ſic & ad oram ſui Codicis adpoſuerat *Kuhnius*: in Excerptis *Falckenburgii* Κιρῶνι notatum reperio, unica ſaltim ad efficiendam genuinam *Pollucis* ſcripturam litera deficiente: lege *Meurſium* in *Euripide*, ubi & in *Heſychio* mendum a librariis in hujus ejuſdem fabulæ titulo commiſſum eluit. In *Euripidis* altero verſiculo reddidi de MSS. δ᾽ οὐχ᾽ plenius, atque fuit editum. Significat autem χαμεύνη humiliorem quemvis lectulum: talibus ergo cum uti ſoleant homines pauperculi, lectuli viliores minimique pretii illo præcipue nomine ſunt appellati: alias & in χαμεύναις meridiari ſolebant ditiores; quin vero & inter *Alcibiadis* ſupellectilem venditam eſſe mox *Pollux* refert χαμεύνην παράκολλον· *Heſychius*: Χαμεύνη, στιβὰς, καὶ ἡ ταπεινὴ κλίνη. Sic & in *Scholiis* ad *Ariſtophanis* Aves exponitur illa vox. *Ælian.* H. V. IX, 24. de luxu Smindyridis effuſiſſimo: σχολῇ γ᾽ ἂν οὗτος ἐπὶ χαμεύνης κατεκλίθη· & melliti ſſimus *Heliodorus* de *Chariclea* lib. I. κεχάριστο γὰρ ἐπί τινος χαμεύνης κατακεκλιμένη· non enim pulcherrimæ virgini tum per fortunæ injurias in meliori lecto decumbere licebat: in *Euripidis* autem his verbis χαμεύνη eſt capienda de lectulo mere-

Fere ſtorea Corinthio
Puero commenſurata, pulvinari pedem
non prætendis.

36 • In Publico autem foro venditus eſt humilis lectus Alcibiadis, • *παράκωλος*, & lectica biceps. Tum etiam quædam lecticæ, aut ſcamno ſubtenſæ ſunt, ut ſuſtineant ſtragulas: funes ſcilicet, funiculi nervus, & faſciæ: tum & funis, reſtes, quæ etiam ad alia communiter referuntur. Proprium tamen in Avibus Ariſto-

Σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος κορινθίας
Παιδὸς, [44] κνεφάλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.

• ἐν δὲ τοῖς [45] Δημιοπράτοις πέπραται, Ἀλκιβιάδου [46] χαμεύνη παράκολλος, καὶ κλίνη [47] ἀμφικνέφαλος· καὶ μὴν τόγε τῇ κλίνῃ, ἢ τῷ [48] σκίμποδι ἐντεταμένον, ὡς φέρειν τὰ [49] τυλεῖα, [50] σπαρτία, σπάρτα, τόνος, [51] κειρία· [52] τάχα δὲ καὶ σχοῖνος, καὶ σχοινία, καὶ κάλοι· ὧν ἐπὶ τὰ ἄλλα κοινῇ [53] κειρία ἐστὶν ἐν Ὄρνισιν Ἀριστο- 36

tricio, quam alter ad alterum tanquam opportunum, & juſtæ longitudinis collaudat, ſiquidem ſuo pede non ſuperaret interiorem ſpondam: memineris hic *χαμαιτυπείων*, & *χαμαιτύπας*, ut itaque Corinthiæ proſtibulo *χαμεύνη* conveniat: de Corinthiis virginibus attigimus obiter ad lib. IX. c. 7. *Χαμεύνιον* vero *κλινίδιον* *μικρὸν* in *Gloſſis Heſychii*.

44 *Κνεφάλου* &c.] MS. *παιδὸς, κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπ. π.* & ita ſupplendum videtur: niſi quod ad *κνεφάλλου*, id vocabulum, quod MS. modo duplici *λλ*, modo uno *λ*, ut adnotabo ſingulis locis, ſcribit, id potius uno ubique retinebimus. Alias pro *ὑπερτείνεις*, *ὑπερτείνει* legendum cenſet *Salmaſius* noſter. JUNG.

45 *Δημιοπράτοις*] In ſtatua nimirum, in qua bona *Alcibiadis* publico judicio damnati, omnia adnotata fuerant, quæ in auctione venierant. *Caſaub.* noſter XI. *Athen.* 7. JUNG.

46 *Χαμεύνη * παράκωλος*] An *παράκολλος*; SEB.

*Χαμεύνη * παράκωλος*] *Petavius* in Ep. *Syneſii* ſupra laudatam accipit de lecto, qui altero *κώλῳ*, id eſt, pede claudicat. C. V. leg. *παράκολλος*, lectulus, cui ex altera tantum parte junctus glutine eſt pluteus, cujus contrarium *ἀμφίκολλος*· *Heſych.* *Ἀμφίκολλος*, (non *ἀμφίκιλλος*) *κλίνη ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον.* Ita legit & *Valeſius*. KÜHN.

*Χαμεύνη * παράκωλος*] MS. *χαμευνῆ παράκολλος*· & ſublato aſteriſco ſcribendum eſt, *χαμεύνη παράκολλος*, ut bene & *Seberus* noſter conjecit: ſcilicet, ut Segm. 34. *κλίνη ἀμφίκολλος*. JUNG.

*Χαμεύνη * παράκωλος*] Poſt fruges inventas quis optet veſci glandibus? qui editam volgo lectionem explicare tentant, redarguuntur a MSS. quorum nos dicto audientes reſtituimus in textu cum *Kuhnio*: *παράκολλος*. Sic in voluminibus antiquorum *πρωτόκολλον* & *ἐσχατόκολλον*, cenſente *Salmaſio*, non, ut ad *Tibullum* voluerat *Scaliger*, *πρωτόκωλον* & *ἐσχατόκωλον*.

47 *Ἀμφικνέφαλος.*] *Lectus tomentis*, vel, *culcitis tomento factis ex utraque parte inſtructus*: ſcribitur & *ἀμφικέφαλος* eadem vox apud *Syneſium* Epiſt. 3. ubi *Petavius*. *Salmaſius* in H. A. exponit *ἀμφικνέφαλος* de lecto, qui duo habet *ἀνακλιντήρια*, *pluteos*, qui pulvinos capiti ſuſtinendo utrinque habent, ex *Etymologico* Magno, quod eodem recidit. KÜHN.

Ἀμφικνέφαλος.] MS. *καὶ κλίνη ἀμφικνέφαλλος*· id vero *lectus* erat *habens utrinque pulvinar*, quod *κνέφαλον τὸ προσκεφάλαιον* dicerent, ut exponit *Caſaubonus* noſter X. *Athen.* 18. eamque vocem putat veriorem quam *ἀμφικέφαλος* apud alios Grammaticos: eandem vocem putat & *Alcæo* reſtituendam X. *Athen.* 8. JUNG.

Ἀμφικνέφαλος.] Plurimum in hac voce diſputarunt eruditi viri. Eſt enim in Grammaticis perquam dubia ejus ſcriptura: pro ea placuit his *ἀμφίκλινος*, illis *ἀμφικέφαλος*· quod quidem poſterius merito ſuo quibuſdam arriſit; non enim a vetuſtioribus tantum pro lecti quodam genere, ſed & a recentioribus, qui elegantiam illorum antiquorum exprimere non raro amant, fuit hæc vox uſurpata: in *Nicetæ* libro III. de *Vita Man. Comneni*: *μαθὼν δὲ τὸ γεγονὸς ὁ πατὴρ πέμψας ἀμφικέφαλον καθέδραν καὶ κόσμους περιδεξίους ἄλλας τε λαμπροτέρας βασιλικὰς εἰσοικίζεται τὴν θυγατέρα*· ſimiliter ſcilicet, ac *Syneſius* *ἀμφικέφαλον καθέδραν καὶ ἀργυρόποδα* dixerat: illud itaque *Heſychio* reſtituendum: *Ἀμφίκιλλος κλίνη, ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον*· quod enim velit *Gujetus* ex *ἀμφὶ* & *ἴκελος* vocabuli vulgati ſignificationem eruere, flocci non facio; ſolum enim id, quod dixi, verum, ſiquidem & *κεφάλαι κλίνης*, notante *Caſaubono* ad *Spartianum*, *οἱ* ö uſurpaverint de *pluteo lecti*: & ibi velim ad Eruditiſſimi viri notas adire te, nam & illam, quam retuli, Grammatici præſtantis emendationem amplectitur, & obiter alia hac de re tangit. In *Polluce* vero ſatius ego putavi retinuiſſe lectionem editam, cui calculum adjiciunt MSS. voces autem utræque idem lectorum genus ſimili ſenſu deſignant, alia tamen hæc, atque illa, ratione: nam hoc quidem *ἀμφικνέφαλος*, a poſitis ab utraque lecti parte pulvinaribus, illud *ἀμφικέφαλος*, ex eo quod utrinque pluteos haberet lectus, appellata fuere.

48 *Σκίμποδι*] *Grabato* &c. KÜHN.

49 *Τυλεῖα*] *Τυλεῖα* vel *τύλη*, *toral*, *torale*, quod & *ἐπίκλιντρον*, *περίκλιντρον*, vel *περίκλινον*, *στρωμνή*, *veſtis*, *ſtragula*, *ſtratum*. KÜHN.

Τυλεῖα] In *Falckenburgii* Codice notatum invenio *τύλια*· neque id male; nam & ubi ſic ſcribatur locum ex *Æliano* monſtravi ad lib. VII. vid. *Heſych.* in *κνέφαλον*, ubi ne quid mutes.

50 *Σπαρτία, σπάρ. τόνος,* &c.] *Herod.* in fine *Calliopes*: *τοὺς τόνους ἕψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο*, *tenta lectorum coquentes comedebant*: *tenus intendere* eſt apud *Nonium*, qui dicit, *tenus eſt laqueus dictus a tendicula*: vel potius a Græco *τόνος* & *τείνω*. KÜHN.

Σπαρτία, σπάρ. τόνος, &c.] MS. alio ordine, & ita, *σπάρτα, σπαρτία, τόνος, κηρία*· *τάχα δὲ σχοῖνος* &c. JUNG.

51 *Κειρία.*] Pro *κειρία*, C. V. *κηρία*. *Gloſſ.* *κειρίαι*, *inſita*. KÜHN.

52 *Τάχα δὲ καὶ σχ.*] C. A. *τάχα δὲ σχοῖνος, σχοινία, κάλοι*, cæteris ad finem uſque capitis omiſſis. KÜHN.

53 *Κυρίως δὲ*] Eſt tamen proprium nomen (*σπάρτη*) in *Avibus Ariſtoph.* ſimul alludens ad *σπάρτα* (*funiculos lectorum*) cum ait:

Egone Spartæ nomen imponam urbi meæ?
Nec lectuli (ſcilicet nomen ei indam) *ſatis habens*
funium domi.

Ludit *Comicus* in voce *Σπάρτη*, quæ & nobilem Peloponeſi urbem ſignificat, & funes ſparteos lectis intendi ſolitos, negatque ſe urbem novam *Lectulum* aut *Spartam* appellaturum, dum jam domi ſatis ſit paratus ab hujuſmodi funibus. Huc pertinet illud Doricum proverbium: *τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτον*, vel *σπάρταν*, vel *τὴν σπάρτον ἄγειν*, *lapidem ducere ad funiculum*, quo monemur non rebus normam, ſed res normæ accommodari debere. KÜHN.

Κυρίως δὲ] *Κυρίως* ſine dubio temere quis correxit, quod antecederet *κοινῇ*. Sed male: MS. enim *κηρία ἐστὶν* habet, ſine *δὲ*, quod quoque ſuſſulciendæ ſuæ, ut putabat, emendationi quis inſervit. Sed ſcribendum jam cum MS. *ὧν ἐπὶ τὰ ἄλλα κοινῇ κειρία ἐστὶν ἐν Ὄρνι-*

Φάνους, παραδηλοῦντος αὐτοῦ καὶ τὰ σπάρτα, [54] ὅταν φῇ,

37 • [55] Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην τῇ ᾿μῇ πόλει,
οὐδ᾿ ἂν χαμεύνην πάνυγε κειρίαν ἔχων.

ὁ δὲ τόνος [56] ἐν τῇ Λυσιστράτῃ· [57] καὶ Θουκυδίδης μέν φησιν, [58] Ἐκ κλινῶν τοῖς σπάρτοις ἀπαγχόμενοι· Φιλιππίδης δὲ ἐν [59] Λακιάδαις,

phanis eſt, Σπάρτα innuentis; cum inquit:

• *Σπάρτην quidem ego ponerem;* • 37
Non enim lectulum omnino •.

Nervus vero in Lyſiſtrate extat. Et Thucydides inquit: Declinavi ſpartis degravatus. Sed Philippides in Lacyadis,

σιν Ἀριστοφάνους, παραδηλοῦντος αὐτοῦ, καὶ τ. &c. ita enim diſtinguenda omnia. Retinet tamen, quod notare volui, illud κρία per κ ſemper MS. ut & mox in verſibus *Comici*. Jung.

Κειρίας δὲ] Optime vero, quod ceteris exaratis manu Codicibus integrius hunc locum liber *Palatinus* exhibeat, cujus itaque lectionem, monente *Jungermanno*, reduxi, ſcilicet, ὃν ἐπὶ τὰ ἄλλα κοινῇ κειρία ἐστὶν ἐν Ὄρνισιν &c. Κρία, uti MS. ille *Jungermanni* continuo ſcribit, haud inſolenti in illis Codicibus errore, eſt & in *Heſychio*: Κηρίαι, ἐπιθανάτια ἐντετυλιγμένα· ſic enim ibi legendum cenſeo: non tamen vocabuli nativam eſſe ſcripturam dubitamus κειρίαι· *Heſychius* autem utcunque diligentiſſimus in ſimilium vel ſono, vel ſcribendi forma literarum permutatione creberrime commiſiſſe vitia deprehenditur; pluribus id demonſtratum ivit Eruditiſſimus *Bentlejus Epiſtola Malalæ* ſubjecta: ſed illud tamen quodcunque culpæ in notarium, quo fuit forſitan in excerpendis vocibus uſus, rejiciendum exiſtimo: potius id ſane, quam ut hominem in pervolvendis veterum monumentis diligentiſſimum pueriliter erraſſe concedamus. Occurrit autem, qua ponit hic *Pollux* notione, κειρία in *Alcibiade Plutarchi*, ubi hominem ſummis virtutibus illuſtrem patuiſſe tamen ſordidiſſimis vitiis intemperantiæ atque luxuriæ poſteris prodit, ita quidem ut in triremibus molliſſimis uteretur lectis, κειρίαις ἀλλὰ μὴ σανίσι τῶν στρωμάτων ἐπιβαλλομένων. Compone *Theophraſtum* περὶ Ἀνελευθερίας, & ibi vide incomparabilem *Caſaubonum*. *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Aves*: ἡ δὲ κειρία, εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων παρεοικὸς ἱμάντι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλινάς· σπαρτία vero reperies in *Ariſtotelis Mechanicis* c. 26. ubi plura de lectis eoſque conficiendi modo: ſolent Grammatici non raro ἱμάντας appellare, uti, cum illud *Homericum* δινωτὸν κοιτὴν exponunt ἱμᾶσι διειλημμένην, & *Heſychius* in Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι· τοῖς ἱμᾶσι γὰρ ἐνετείνοντο αἱ κλίναι, ὡς καὶ τὰ βάθρα· paululum aliter *Etymologus*: Τρητὸν λέχος, παρὰ τὸ τετρῆσθαι κατὰ τὰ ἐνήλατα, εἰς ἃ ἐμβάλλεται ἡ σπάρτος· illa vero foraminula, per quæ κειρίαι vel σπαρτία inſeruntur & immittuntur, τρυπήματα vocat *Ariſtoteles* adducto ſuperius loco. *Inſitas* appellavit *Petronius Arbiter*, cujus jam ante verba deſcripſimus, illaſque *Philoxenus* interpretatur κειρίας. *Iſidori Gloſſæ Inſitæ, gravatæ, reſticulæ*: *Cato* autem *lora* de R. R. cap. 10. *lecti loris ſubtenti*.

54 Ὅταν φῇ] MS. ὅτ᾿ ἄν. Jung.

55 Σπάρτην &c.] Verſus *Comici* mutili vulgo: MS. ita habet: σπάρτην δ᾿ ἐγὼ θείμην ἂν ὄνομα τῇ πόλει, οὐδ᾿ ἂν χ. κρίαν ἔχων. Apud *Ariſtophanem* in Ὄρνισιν, ubi quærit *Peiſthetærus* ex *Epope*, quomodo velit civitatem nominare: vultisne, ait, illud magnum ex Lacedæmone σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; Ἡράκλεις, ſubjicit ille,

Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇ ᾿μῇ πόλει,
Οὐδ᾿ ἂν χαμεύνῃ πάνυγε κειρίαν ἔχων.

Unde potes vulgata emendare. Mirum tamen, ut in MS. eſt, etiam ſenarium eſſe, σπάρτην δ᾿ ἐγὼ θείμην ἂν ὄνομα τῇ πόλει· quaſi præcedentis verſus particula in hunc immiſſa. Vides autem hic quomodo τὰ σπάρτα ἐν κλίναις quoque *Ariſtophanes* παραδεδήλωκε per Spartæ nomen. Jung.

Σπάρτην &c.] *Seberus* iiſdem, ac in *Ariſtophane* leguntur, literis hos verſus edi curavit, & ad id exemplar, & iſti, credo, qui primi edendo *Polluci* manus admoverunt; nam alias in optimo *Palatino* MS. plane diverſa ratione concipiuntur; quin etiam *Falckenburgii* Codex illud ὄνομα interſerit, reliqua forſitan eodem modo, ut ille Codex MS. *Jungermanni*, repræſentans, quæ tamen adnotare ſeu *Falckenburgius*, ſeu quis alius excerpſit, omittere non debebat: ego vero diu multumque in hoc loco hærens, quamvis *Palatini* Codicis lectionem editæ non poſthabeam, quin & in ipſo *Ariſtophane* ſic reſtitui poſſe non minori cum elegantia atque concinnitate ducam, nolui tamen vulgatam lectionem ſede ſua movere, quod illam amplecti potius eruditos Commentatores animadverterem; nec ipſe quidem penitus eam damnavero: ſed tota de re lector eruditus arbitretur. Putidum erat, quod ſequebatur, ἐν τῷ Λυσιστράτῃ· facillime legendum videas τῇ· juvant MSS.

56 Ἐν τῷ Λυσιστράτῃ] MS. ἐν τῇ Λυσιστράτῃ· nec aliter profecto *Pollux* ſcribere potuit. Emenda itaque vulgatum τῷ. Locum in *Lyſiſtrata* hunc puto eſſe:

K. Ποῖα ψεῦδος; μὴ μεγα. M. νὴ τὴν Ἄρτεμιν
Αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. — Jung.

57 Καὶ Θουκυδ. δὲ φ. &c.] MS. καὶ Θουκ. μὲν φησὶν &c. & μὲν pro δὲ hic potius ſcribendum. Jung.

Καὶ Θουκυδίδης δὲ] Magis appoſitam ego cenſui particulam μὲν, quam MSS. reponere juſſerunt. *Thucydidis* tum locus vulgo commaculatiſſimus: cum, ut in MSS. & ipſo nobiliſſimo *Hiſtorico* eſt, emendavi cum *Kühnio*: meminique ſic in *Scholiis* ad *Demoſthenem* adductum legiſſe, cum de παραιρήμασι, quorum apud *Thucydidem* fit mentio.

58 Ἔκλινον &c.] *Interpr. declinavi ſpartis degravatus*; cæcum textum clauſis oculis ſecutus in foveam incidit *Interpres*, cum tamen in proclivi fuiſſet ex *Thucydide* ipſo hunc locum reſtituere ita: ἐκ κλινῶν τοῖς σπάρτοις ἀπαγχόμενοι, *lectorum funiculis ſe ſuſpendentes*: videatur locus *Hiſtorici* lib. IV. pag. 284, 285. Kühn.

Ἔκλινον &c.] MS. ἐκκλινῶν τ. σπ. ἀπαγχόμενοι· longe rectius; ipſam nimirum lectionem *Thucydidis*: quam reſtituas itaque: modo legas ἐκ κλινῶν duabus voculis, quæ quod MS. confundit, ſuo more id facit & ſolens. Locus τοῦ κεκριμένου ſcriptoris eſt lib. IV. Ξυγγραφῆς, de captivis Corcyræorum: ἐκ κλινῶν τινῶν, αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι, &c. Jung.

59 Λακυάδαις] C. V. melius Λακιάδαις· Λακιάδαι erat *demus Atticus*, in quo raphani eximiæ magnitudinis naſcebantur, quibus peragebatur ῥαφανίδωσις mœchorum ἐπ᾿ αὐτοφώρῳ deprehenſorum: unde & inſcriptio hujus Comœdiæ deſumpta eſt: verſus *Philippidis* ita alium in ordinem redigit *Salm.*

Κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν, γύναι,
Τὸν δίφρον· ἄχρηστα παντελῶς οὕτως ἔχει
Τὰ σπάρτα, ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν τόνον.

Iſtam, mulier, optimum eſt exſcindere ſellam;
Inutiles enim prorſus ita funes habet;
Reponere vero eidem aliud novum tenus.

Arrian. Epict. lib. VI. ſub finem τὴν κλίνην, inquit, ἐντεῖναι ταινίαις, *lectum intendere taeniis*. Kühn.

Optimum eſt, ô Mulieres!

Hanc exſcindere ſellam:

Sparta enim habet prorſus inutilia: & alium illi novum intendere nervum.

Κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν, γύναι,
Τὸν δίφρον· [60] ἄχρηστα παντελῶς οὕτως ἔχει
Τὰ σπάρτα, ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν (αὐτῷ) τόνον.

38 • CAPUT VIII.

De lecticæ convenientibus.

LEcticam vero ſequantur, ſtragula, pulvinaria, tapetia, tapetes. Tapetes an-

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Η. 38

[61] Περὶ τῶν [62] ταῖς κλίναις [63] ἑπόντων.

ΕΠέσθω δὲ τῇ κλίνῃ, [64] τυλεῖα, κνέφαλα, [65] δάπιδες, τάπητες, ἀμφιτά-

Λακυάδαις] MS. Φιλιππ. δ' ἐν Λακιάδις. Et ſcribe Λακιάδαις· drama ſine dubio ab Athenienſium δήμῳ· *Heſych.* Λακιάδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς ῥαφανίδας φέρων, ἃς ἐπιβοῶνται κατὰ τῶν μοιχῶν. Et *Cicero* lib. II. de Offic. *Theophraſtus quidem ſcribit, Cimonem Athenis etiam in ſuos curiales Laciadas hoſpitalem fuiſſe; ita enim inſtituiſſe, & villicis imperaviſſe, ut omnia præberentur, quicumque Laciades in villam ſuam divertiſſet.* *Plutarchus Cimonis* Vita: ἀλλὰ Θουκυδίδης μὲν Ἀλιμούσιος γέγονε τῶν δήμων, οἱ δὲ περὶ τὸν Μιλτιάδην Λακιάδαι· ubi & idem ex *Ariſtotele* memorat, quod *Cicero* e *Theophraſto*: ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, οὐχ ἁπάντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ Λακιαδῶν παρεσκευάζετο τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον. JUNG.

Λακυάδαις] *Kühnius* ad oram ſui Codicis: Λακιάδαις· bene vero: illumque *Philippideæ* fabulæ titulum explicuit erudite *Jungermannus* noſter, quin dudum etiam doctiſſimus *Meurſius* feliciſſime ſic reſtituendum conjectaverat in *Attica Bibliotheca* ſub *Philippide*; neque id ſaltim, ſed quod majus & elegantius eſt, ſordidiſſimum in hoc eodem fabulæ *Philippideæ* titulo mendum inſigniter exemit e *Polluce* noſtro IX, 38. ubi Commentatorum nemo quicquam illa de re ſubodoratus eſt: ſcilicet ubi protulerat *Pollux* locum e *Phileuripide Philippidis*, de ῥύμη τρίτη, eamque dixerat angiportum quoddam Athenis eſſe, ſubjicit: καὶ Λακιάδης, Ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην ἀδεῖ περιέχομεν ac ſi nomen id eſſet Auctoris cujuſdam, quem tamen nullibi locorum aut mihi obſervavi, aut aliis obſervatum reor: ſed en *Meurſium* id omne tibi planiſſime expedientem, dum titulum in eo latere fabulæ *Philippideæ* demonſtrat: *Corruptuſque eſt apud eundem* Lib. IX. cap. 5. Φιλιππίδου δὲ ἐν Φιλευριπίδῃ &c. καὶ Λακιάδης· *Reſtituo* καὶ Λακιάδαις· *non enim Laciades aliquis citatur, cujus nomen nuſquam lectum; ſed Laciadæ, fabula Philippidis, cujus nomen ex præcedentibus ἀπὸ κοινοῦ repeti debet*: & hanc viri præſtantiſſimi conjecturam, non erit ſanæ mentis quiſquam, qui veriſſimam fateri non volet: ſæpiſſime vero η poni pro αι, ut σφῆρα pro σφαῖρα, nemo, qui paululum curioſius veteres inſpexerit Codices, ignorabit, illudque vitiorum genus ut in apertis atque notis vocibus neminem remoratur, ſic in abſtruſis atque remotis homines etiam verſatiſſimos fallere amat. De Λακιάδαις autem addendus in ΓΓ Λακιάδαι *Suidas* & *Paræmiographus Vaticanus*, qui uterque *Heſychium* illuſtrabit: pluribus in *Atticæ populis Meurſius*. Reliqua demum hujus capitis quin *Philippidæ* ſint verba, non dubitabit equidem, qui animum attenderit. *Cl. Salmaſium* ſequtus in verſuum ordinem illa diſpoſui, vocibus iſtis, quas ille exturbandas putabat, ne modulo carminis obeſſent, altera δὲ deleta, quod C. P. non agnoſceret, altera uncinulo incluſa. Τόνος, cujus vocabuli cauſa *Philippidæ* locum *Pollux* attulit, eſt in *Heſychio*: Τόνους, κειρίας ἀπὸ τοῦ τετάσθαι· & *Suidas* opportune: τόνος καὶ τοῦ κραββατίου τὰ σχοινία.

60 Ἄχρηστα δὲ] MS. ἄχρηστα πάντ. Sine δὲ. Sed non dubito hæc adhærere quoque χορῷ *Philippidæ*, in quibus demum vox σπάρτα additur, cujus cauſa hæc *Noſter* attulit. Nec a me quid audeam, niſi quod ultimus verſiculus ſe facile prodat: ut hæc ſcripſeram, opportune ſuccurrit opt. & doctiſſ. *Salmaſius*: *Philippidæ, ait, verſus ſic emendo & in ſuos numeros reſtituo, rejectis ſpuriis quibuſdam vocibus:*

Κράτιστον ἐστιν τοῦτον ἐκτεμεῖν, γύναι,
Τὸν δίφρον, ἄχρηστα παντελῶς τὰ σπάρτ' ἔχει,
Ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνον. JUNG.

61 Περὶ τῶν ταῖς κλ. &c.] Titulus abeſt a C. A. nec eo opus, quia nullum in MSto eſt diſcrimen capitum hoc loco. KÜHN.

Περὶ τῶν ταῖς κλ. &c.] Sequitur cap. 8. cujus verba cum præcedentibus cohærent ſine ullo titulo in MS. Ad vulgatum titulum, qui erat: περὶ τῶν ἐν ταῖς κλίναις ἑπόντων, quem *Bayſius* de Re Veſt. cap. 3. quoque ita profert, ad eum verbo ἑπόντων adſcripſerat *H. Stephanus* in ſuo Codice ἑπομένων· *Apparet*, addens, *hinc titulos iſtos ipſius Pollucis non eſſe.* Sed mihi ſtatim viſum voculam ἐν etiam ejiciendam, ut recte videtur ejecta ab amico editore. Alias certe *Pollux* potius dixiſſet illa forma, quam adnotavit *Stephanus*, ἑπομένων, ut ſtatim ἑπέσθω caput incipit quoque vulgato more. JUNG.

62 *Lecticæ*] Cap. pr. lectos vertit. SEB. 2.

63 Ἑπόντων.] Scr. ἑπομένων. *Patet hinc* (inquit *Sylburg.*) *titulos ab auctore ipſo non fuiſſe præmiſſos hic ſectionibus & capitibus.* SEB.

64 Τυλεῖα] MS. τυλία, κνέφαλλα· & Segm. ſeq. ſupra Segm. 36. tamen τυλεῖα habebat etiam MS. alterum ſemper in MS. duobus λλ eſſe jam dixi. JUNG.

65 Δάπηδες] *Sylb.* videtur malle δάπιδες, quomodo eſt & in MS. *Heſych.* tamen itidem: Δάπης, τάπης. SEB.

Δάπηδες] C. V. δάπιδες· *Gloſſ. Philoxeni*: τάπις ψιλή, quod apud *Nonium Turpilius Comicus* reddit, *glabrum tapete*: contrarium ἀμφιτάπητες, *amphitapæ*, *veſtes utrinque habentes villos*, ſecundum *Nonium*, apud quem *Lucilius*, *Pſilæ atque amphitapæ villis ingentibus molles*: vid. *Nonium* cap. 14. & *Syneſ.* epiſt. 61. KÜHN.

Δάπηδες] MS. δάπιδες· ut & *H. Stephanus* hic repoſuit pro vulgato δάπηδες· & ſupra VI, 10. quoque δάπιδες, & hic itaque cum manuſcripto ita ſcribere malo: quamvis & alterum ſuum auctorem inveniat: utrumque enim *Heſychius* Δάπης, τάπης. Et: Δάπιδες, ποικίλα ὑφάσματα, τάπητες. Imo & alterum, τάπιδες (ut MS. noſter ſupra VI, 10. habebat, & Segm. 42.) idem exponit τάπητες· & Τάπις, προσκεφάλαιον· *Suidam* quoque vide in δάπιδας, ubi ex *Ariſtophanis Pluto* adfert:

Οὐδ' ἐν δάπισιν ἔσται καταδαρθεῖν. JUNG.

Δάπηδες] *Kuhnius* in textum repoſuit: δάπιδες, quem ſequtus ſum: *Schol. Ariſtoph.* τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς, δαπίδας λέγουσιν· *Ammonium* adi in τάπης·

πητες· [66] Δίφιλος γοῦν φησιν ἐν Κιθαρῳδῷ, Ἐξανίσταμαι [67] τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας. καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφιτάπης τις πέπραται· καὶ Ὁμήρου δὲ τὴν [68] αἰγίδα ἀμφιδάσειαν εἰπόντος, ἔστι καὶ τὴν [69] ἀμφίμιτον στρωμνὴν ἀμφιδάσειαν καλεῖν· πρὸς δὲ τούτοις ἐπέσθω προσκεφάλαια [70] πτιλωτὰ, προσκεφάλαια ὑπαυχένια· εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ [71] χνοῦν, καὶ μνοῦν, ἐπὶ τῶν μα-

cipites. Diphilus ſiquidem in Citharœdo inquit: Surgo amphitapetes ſternens. Tum & Homerus ægidem utrinque villoſam nominat. Licet etiam ſtragulam utrinque filis intextam, utrinque villoſam nuncupare. His etiam adnumerentur pulvinaria, culcitræ, cervicalia. Lanuginem vero dices & plumam, de mol-

Ariſtophanis Eccleſ. Κλιναὶ τὸ σιτύρων καὶ δαπίδων νενασμέναι· *Etymol.* Δάπιδες, τάπητες, παρὰ τῷ ἐν δαπέδῳ στρωννύσθαι.

66 Δίφιλος γοῦν φησιν &c.] Abſunt hæc verba uſque ad ἐπέσθω in C. A. KUHN.

Δίφιλος γοῦν φησιν &c.] MS. γ' οὖν φησὶν ἐν Κιθαρῳδῷ & Κιθαρῳδῷ pro vulgato Κυθαρ. omnino emendandum, ut & infra Segm. 82. JUNG.

Δίφιλος γοῦν φησιν &c.] Κιθαρῳδῷ legendum eſſe vel lippus videat: non aliter in ſui libri margine *Kühnius*; eoque pacto *Meurſium* alicubi reſtituiſſe memoria teneo: laudatur & *Ariſtophanis* ab *Heſychio Citharœdus* in Στειλίαν. In ipſa porro *Diphili* ſententia τῶν ἀμφιτάπητα συστορήσας male fuit editum ante nos, quam maculam utramque & *Kühnius* eluit. Tum protenus egregiam *Polluci* operam MSS. præſtant; ex iis enim poſt *Diphili* verba integra locupletiorem linea reddidimus *Auctorem* noſtrum: καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφιτάπης τις πέπραται· illa quidem in *Falckenburgii* Codice ſic legebantur expreſſa: καὶ ἀμφιταπηστὴς πέπραται παρ' Ἀλκιβιάδῃ· quæ prioribus iſtis nulla parte ſunt inferiora, tu modo ſcripſeris ἀμφιτάπης τις. Uſus apud Romanos induxit *amphitapas*, quamvis Græci maluerint ἀμφιτάποι efferre, non ἀμφιτάπαι, ut in *Heſychio* videre eſt: *Lucilius*: *Pſilæ atque amphitapæ villis ingentibu' molles*: ſed de iſtis alibi locorum.

67 Τῶν ἀμφιτάπητα συστορήσας.] Τὸν ἀμφ. SEB.

Τῶν ἀμφιτάπητα συστερήσας.] Leg. τὸν ἀ. συστορέσας ex C. V. *Suid.* στορέσας, στρώσας· *exſurgo, poſteaquam conſtravi amphitapetem*, ne ſcilicet veſtigium cubantis in eo appareret. *Varro Manio*, *alterum bene acceptum dormire ſuper amphitapa bene molli.* KÜHN.

Τῶν ἀμφιτάπητα συστερήσας.] In verbis *Diphili*, MS. ἐξαν. τὸν ἀμφιτ. συστορέσας· veriſſime: ὁ ἀμφιτάπης, ut τάπης· cujus ſtatim exemplum aliud adjicit ex Δημιοπράτοις, quod vulgo deeſt. Sic enim addit: καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφιτάπηστις πέπραται. Ita ergo omnia ſupple & ſcribe: Δίφ. γ. φ. ἐν Κιθαρῳδῷ· ἐξανίσταμαι τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας· καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφιτάπης τις πέπραται. De illis *Alcibiadeis* bonis & ſupra Segm. 36. habuiſti. *Diphili* verſus aliquis adhuc forte reconcinnet melius: certe τὸν ἀμφιτάπητα legendum ſine omni dubitatione tamen eſt. JUNG.

68 Αἰγίδα ἀμφιδάσειαν] *Homeri* locus eſt Ἰλιάδ. ο. de *Apolline*, qui præcedens *Hectorem*:

— ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ'. — JUNG.

69 Ἀμφίμιτον στρωμνὴν] Στρωμνὴν ἀμφιδάσειαν. SEB.

Ἀμφίμιτον στρωμνὴν] *Veſtem ſtragulam*, *bilicem*: *bivillem*, ἀμφιδάσειαν licet dicere. KÜHN.

Ἀμφίμιτον στρωμνὴν] Ita & MS. ſed στρωμνὴν cum *Sebero* noſtro malim: ut mox Segm. 41. & in MS. Segm. 42. JUNG.

Ἀμφίμιτον στρωμνὴν] *Kühnius* in textu στρωμνὴν· nec, aliter ſi ſcribas, cum norma Grammatica conciliare poſſis. Ἀμφίμιτος στρωμνὴ, quæ duplici filo contexta eſt: μίτος enim in tela, quod Romanis *licium* ſeu *filum*, & illam itaque talem dicere te poſſe ἀμφιδάσειαν *Pollux* admonet; nam quidem *Homerus* alia notione hoc vocabulo fuerat uſus: *Heſychius*: Ἀμφιδάσειαν, ἐξ ἑκατέρου μέρους κρόσσους ἔχουσαν, ἢ κυκλόθεν δασεῖαν. Brevis, ſed eruditus ad *Homerum Commentator*: Ἀμφιδάσειαν, πανταχόθεν δασεῖαν, καὶ οἱ μὲν ἀμφίμαλλον, οἱ δὲ κύκλῳ δασεῖαν διὰ τοὺς θυσάνους· ὑφ' ἓν δὲ τὸ ὄνομα· ubi vides & aliam ejuſdem ſignificationis vocem ἀμφίμαλλος, quam hic quidem ſilentio præteriit *Auctor* noſter; recenſuerat illam tamen VII, 37. ὥσπερ τὸν ἀμφίμαλλον χιτῶνα, δασὺν, καὶ χιτῶνα μαλλοῖς δασὺν, καὶ ἀμφίμιτον· eodem quoque nomine poſterioris ætatis Romani ſcriptores uſi ſunt, plurimum detorta atque corrupta, ut ſeculi fuere mores, nativa pronunciatione: ortum enim ex hoc vocabulo *amphibulum* exiſtumo, quod *Iſidorus* exponit *birrum villoſum*: ſcilicet commutatione facta literarum μ & β, quæ quam ſit facillima uno alterove exemplo oſtendam: *camaſum* monachicæ quoddam veſtis genus Græci ſcribere ſolent καμάσιον & καβάσιον· βάρβιτον antiqui Grammatici tanquam βαρύμιτον dictum referunt, & ἀρβύλας iidem παρὰ τὸ ἁρμόσασθαι derivant, cui pondus accedit a *Cretica* voce ἄρμυλα, quo nomine calcei hoc genus appellant. Porro illa ſcriptura, quam offendi in *Gloſſario* MS. *Amphibalus*, *villoſa birrus*, propius nomini Græco vocabulum Romanum conciliat. Id unicum adjiciam ſaltim; nam ſi in iſtis hærere animus eſſet, in immenſum opella noſtra diffunderetur, amphimallum bene ſcribi in iſta *Iſidori Gloſſa*: *Camaſus*, *amphimallus*.

70 Πιλωτὰ, &c.] Vide ſupra VI, 10. SEB.

Πιλωτὰ, &c.] C. V. πτιλωτὰ προσκεφάλαια, ὑπαυχένια, εἴποι δ' ἄν τις οἶμαι πτίλον, *pluma*, unde πτιλωτὰ, *pluma farcta pulvinaria*, *cervicalia*. KÜHN.

Πιλωτὰ, &c.] MS. auctius & rectius: προσκεφάλαια πτιλωτὰ, προσκεφάλαια ὑπαυχένια· εἴποι δ' ἄν τις οἶμαι καὶ &c. ita ſcribendum eſt: vide ſupra VI, 10. ὅτι καὶ πτίλοις ἀνεπλήρουν τὰ κνέφαλα· & ibidem πτερωτὰ, καὶ πτιλωτὰ προσκεφάλαια ὀνομάζουσιν, ubi ſemper quoque vocula πτίλοις & πτιλωτὰ male corrupta, omiſſo illo τ, quod adhæret τῷ π. tam exigueque ſolet pingi in MS. ut facile nos fugiat. JUNG.

Πιλωτὰ] *Kühnius* in textum retulit e MSS. πτιλωτὰ, quibus obtemperandum eſſe duxi: ſatis alias appoſite & commode προσκεφάλαια πιλωτὰ, *pulvinaria plumis aliave re ſuffarcinata* nominare poſſis. Protenus e MSS. ſupplevimus προσκεφάλαια ὑπαυχ. quod *Polluci* perſpicue res has enarranti atque recenſenti potius convenit: ceteroquin ὑπαυχένια ſaltim dixit *Lucianus* in *Gallo*: ὑπαυχένια περιβύσαντες αὐτῷ πανταχόθεν, ὡς διαμένοι ἐν τῷ σχήματι· ubi uſum horum pulvinarium in potentium ædibus expoſitum, & molliſſimas injurias riſu proſequi non fuerit indignum: ſimilem libidinoſiſſimæ mollitiei nequitiam adnotat in *Heliogabalo Lampridius*: *nec cubuit in accubitis facile, niſi iis, quæ pilum leporinum haberent, aut plumas perdicum, ſubalares ſæpe culcitas mutans*: ſic cum *Caſaubono* lego.

71 Χνοῦν] *Clem. Alexandr.* Pæd. II, 9. ἐπιβληθεὶς ἢ ἐν τοῖς χνοώδεσι τῶν πτίλων ἐγκοίμησις. SEB.

lioribus, ſecundum Ariſtophanem dicentem in Babyloniis, Habes paleas,
39 & lanuginem: * in Danaidibus vero, Manuum labores, plumas. Stragulæ vero, & Pulvinaria non apud Comicos modo extant, ſed & in * Publico foro ſunt vendita. Pulvinar vetus, & novum. Et Stragula, apud Eupolidem

λακῶν, [72] Ἀριστοφάνους εἰπόντος μὲν ἐν Βαβυλωνίοις, Εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν· * ἐν δὲ Δαναΐσι, 39
τῶν χειρῶν ἔργα [73] μνοῦς ἐστίν· τὰ μὲν οὖν [74] τυλεῖα, καὶ τὰ κνέφαλα, οὐ μόνον παρὰ τοῖς Κωμῳδοῖς ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς [75] Δημιοπράτοις πέπραται, [76] κνέφαλον καινὸν, καὶ κνέφαλον παλαιόν· [77] καὶ τύλη δὲ παρ' Εὐπόλιδί ἐστιν ἰάζοντι

72 *Ἀριστ. εἰπ. ἐν Βαβ.*] Abſunt a C. A. uſque ad *μνοῦς*· cæterum C. V. pro *ἔχεις*, leg. *εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν*. KÜHN.

Ἀριστ. εἰπ. ἐν Βαβ.] MS. *ἐν μὲν Βαβυλωνίοις, εἰς ἄχυρα* &c. & particula *μὲν* omittenda non fuit: quum ſequatur: *ἐν δὲ Δαν.* Alterum quoque *εἰς* pro vulgato *ἔχεις* mihi arridet magis. De *Babyloniis* vero *Comici Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 10. JUNG.

Ἀριστοφάνους] Supplevimus e MSS. *μὲν*. *Comici Βαβυλωνίους* ſæpius advocavit *Auctor* noſter: & illa fabula celeberrima eſt in monumentis antiquorum; *Scholiaſtes* ad *Rhetoricam Ariſtotelis* ſcriptam eam refert in Babylonios, cujus ingenii Comœdias non paucas in ſcenam eſſe datas, quibus alicujus populi vitam agendique modum riſui exponerent, pluries ad *Pollucem* aperuimus: in ipſis autem *Ariſtophanis* verbis non potui non reponere *εἰς* pro *ἔχεις*, ſuadentibus eam emendationem MSS. & probante *Kühnio*. *Heſychius* exponit *Χνοῦν*, *τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων*· & *μνοῦν* inter alia molliſſimas anſerum plumas, quibus infarciri pulvinaria pluribus in locis *Martialis* demonſtrat: vetus *Poeta*: *Aut teſtudineo jacere lecto. Aut pluma latus abdidiſſe molli.* In *Ariſtophanis* altera ex *Danaïdibus* ejus ſententia *ἐστὶν* e MSS. ad finem addidimus.

73 *Μνοῦς.*] C. V. *μνοῦς ἐστι· τὰ* &c. KÜHN.

Μνοῦς.] Verba *Comici* plenius MS. *τ. χ. ἔ. μνοῦς ἐστιν*· vide vero de hiſce, *μνοῦν* & *χνοῦν* dico & doctiſſ. *Jac. Nicolaum* lib. VII. Epiphill. c. 7. apud quem male in *Heſychii* verbis, quibus *χνοῦς* explicatur, editum eſt, *τὰ λεπτὰ τῶν ἀργύρων*, pro *ἀχύρων*· vide & ad hunc locum *Ariſtophanis* de culcitis, quas etiam acere & glumis ſpicarum infarciebant, *Scaligeri* Conjectanea in *Varron.* lib. IV. de ling. Latina, ibi: *Quod in eas ſagus aut tomentum, aliudve inculcabant*: ubi emendat: *Quod in eas acus*, &c. JUNG.

74 *Τυλεῖα*] De *τύλη* potes & *Nunneſ.* videre in *Phrynich.* ad vocem *τύλην*· MS. iterum *τυλία* & *κνέφαλλα*, ut antea Segm. ſuperiore. JUNG.

75 *Δημιοπράτοις*] C. A. *δημοπράτοις*, id eſt, *a ſcriba publico venditis*; quæ erant in fiſcum vel ærarium publicum redacta, publice vendebantur ab ærarii ſcribā. KÜHN.

Δημιοπράτοις] MS. *δημοπράτοις*, male. JUNG.

76 *Κνέφ. παλ. καὶ νέον.*] MS. *κν. καινὸν, καὶ κνέφαλον παλαιόν*. SEB.

Κνέφ. παλ. καὶ νέον.] C. A. *καινόν*· C. V. ita: *κνέφ. καινὸν καὶ κνέφαλον παλαιὸν, καὶ τύλη*. KÜHN.

Κνέφ. παλ. καὶ νέον.] MS. ita & auctius: *πέπραται κνέφαλλον καινὸν καὶ κνέφαλλον παλαιόν· καὶ τ.* quæ ita etiam in MS. *Seberi*, egoque pro vulgaris ſubſtituenda judico: niſi ſi quod in voce *κνέφαλον* potius unum *λ* malim, ut & in ſuo *Seberus*, puto, invenit: & *Noſter* ſupra VI, 10. habebat cum vulgatis, & mox Segm. 40 & 41. &c. JUNG.

Κνέφαλον παλ. καὶ νέον.] Religioni duco non obedire MSS. ubi vulgata meliorem lectionem conſervarunt: hoc quidem loco eorum ductum ſecutus ſum: ſimilique modo reſtitueram lib. VII, 192.

77 *Καὶ τυλεία δὲ παρ' Εὐπόλ.*] C. V. *Ἰάζοντι ἐν κόλαξι*, *apud Eupolidem, qui Ionice dixit in Adulatoribus*; unde conjicio, *τυλείη* legendum eſſe *Ἰωνικῶς*, vel *τυλήϊα*, non *τυλεία*· alias non eſſet *Eupolis* *Ἰάζων*· item in *Sophocle* *τυλήϊα*· C. A. non habet iſta a *καὶ τυλεία* uſque ad *λινῶν* Segm. ſeq. KÜHN.

Καὶ τυλεία δὲ παρ' Εὐπόλ.] MS. noſter non *τυλεία*, ſed *τύλη* habet, ita etiam auctior: *καὶ τύλη δὲ παρὰ Εὐπόλιδί ἐστιν ἐν τοῖς κόλαξιν Ἰάζοντι· ἀλλὰ καὶ παρὰ Σοφ.* Quid dicemus? ſupra VII, 191. MS. noſter teſtimonia ipſa omittebat, ſed in verbis *Eupolidis*, quæ ibi adſeruntur, *τύλη* perſpicue eſt, ut & in *Antiphanis* ibidem *καινὰς τύλας*· adeo ut non verear & hic cum MS. emendare & ſcribere, ut jam adpoſui. JUNG.

Καὶ τυλεία δὲ παρ' Εὐπόλιδι] Plus in ſe ſcrupuli reconditum habet hic locus, ac quis prima fronte animadvertat. *Kühnius* ad oram ſui libri in prioribus e MSS. adjecit *ἐστὶν Ἰάζοντι*· quod *Ἰάζοντι* certe ſine dubio in contextum *Pollucis* reducendum eſt: in poſterioribus autem *Sophoclis* *λινοῤῥαφῆ τυλεῖα* reſtituit, ut præ ſe ferunt MSS. Optimus *Falckenburgii* Codex illud *Ἰάζοντι* agnoſcit etiam, ſicuti & *τύλη*, pro *τυλεία*· in ſummi vero *Tragici* verbis ſcribit *λινοῤῥάφους τυλεία*. Jam vero rem ipſam, qua poſſum cura, diſcutere in animum induxi: non arbitror vero reſtituendum *τυλήϊα* cum *Kuhnio*, ut Ionice loqui poſſit *Eupolis*: nam *Eupolidis* Ionicus ille loquendi modus non quidem a forma vocis literarumque mutatione pendet, ſed ab ipſo vocabuli apud Iönas frequentis uſu, quod patebit. Nil quidem itaque, me judice, verius MSS. lectione *τύλη*, quam omnium illorum Codicum fide nitentem intulimus in textum: non tamen id vocabuli genere pejoris ſexus intelligendum eſt, uti voluit acutiſſimus *Jungermannus* noſter: iſtud enim tu quo pacto reponere queas inter Iöniſmos? vocis illius uſum communem, non Iönicum, oſtendit Segmine ſequente *Onomaſticographus* ex *Antiphane*, poni ſcilicet ab eo pro culcitis aut pulvinaribus, cum Atticis illa dicerentur *τυλεῖα*, *κνέφαλα*, ut pluribus ad illum locum: hic tamen idem ille referat *Eupolidem* id vocabulum poſtea reprehendendum & vilitatis inſimulandum uſurpaſſe, cum *Comicus* iſte vellet *ἰάζειν*· mihi quidem hæc a veritate procul remota videntur, & ego, vel admodum me fallo, vel acu rem tetigi, ubi ſuperius ad lib. VII. Segm. 121. exiſtimare me dicebam *τύλη* numerum eſſe multitudinis, a *τύλος*, quo Iönes uſi fuerint pro pulvinari, ſeu culcita: pondus addunt ipſa *Comici*, ut dicto loco plena leguntur, hæc verba: *Κεκρύφαλοί τε καὶ τύλη*· ut prius enim, ſic & poſterius in illa domeſticæ ſupellectilis recenſione fuiſſe poſitum in ſecundo numero res ipſa perſuadere videtur. Porro VII, 191. varias *Auctor* noſter voces enumerat *τυλεῖα λινοῤῥαφῆ*, ſic enim & ibi legendum, e *Sophocle*, ex *Eupolide* *τύλη*, denique ex *Antiphane* *τύλας*, non ſane vero duplicem adfert ejuſdem vocis *τύλη* auctoritatem. In ſummi autem *Tragici* loco *Kühnio* reſtituendum conſenſi *λινοῤῥαφῆ τυλεῖα*, *conſutas lino culcitas*, quamvis & *τύλεια* vel *τύλεια*· non conveniunt enim in accentu ponendo MSS. ſcribi poſſit: quæ lectio affatim adſeritur & ſequentibus: *ὧν καὶ τοὺς τεχνίτας*, *quorum etiam* (*τυλείων* ſcilicet) *artifices videtur Hyperides in illa ſuper victoria nominare, inquiens*: *Conduxit τυλυφάντας*. Qui vero *τυλείαν* reponere ſtuduerunt, rem prorſus inauditam, ut opinor, effinxere; non alibi enim *τυλείαν* hoc modo reperias: nec quidem id factum vehementer miror; potuit enim illud proficiſci a librariis aut correctore, qui profecto intelligendo fecerunt, ut nihil intelligerent: hi cum ſibi perſuaderent genere feminino *τύλην* ex *Eupolide* protuliſſe *Pollucem*, ſimiliter in *Sophocle* *τυλείαν* legendum cenſue-

ἐν τοῖς Κόλαξι· [78] καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ Ἰοκλεῖ λέγοντι, Ἀλλὰ καὶ [79] λινοῤῥαφῆ τυλεῖα· ὧν καὶ τοὺς τεχνίτας ἔοικεν [80] Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ νικᾶς ὀνομάζειν εἰπὼν, Ἐμισθώσατο [81] τυλυφάντας· * ἐν δὲ [82] Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνους· κνέφαλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν [83] λινῶν· [84] δηλονότι ὡς καὶ σκυτίνων καὶ [85] ἐρέων γιγνομέ-

eſt in Adulatoribus: & apud Sophoclem in Iocle dicentem, Cæterum & linea ſtragula: quarum Artifices quoque nominare videtur Hyperides de Imitatione dicens, Conduxit τυλιφάντας. * In Amphiarao autem Ariſtophanis Pulvinar, & cervical lineum. Conſtat porro, quod etiam coriacea, & lanea facta

runt, id ſcilicet innuere putantes *Onomaſticographi* verba: καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰοκλεῖ λέγοντι· nec intra limites iſtos conſiſtere potuit illa mutandi libido prava: ut omnia congruerent, refinxerunt etiam λινοῤῥάφος, quod enim in Excerptis *Falckenburgii* λινοράφος extet, ſcribendi mos eſt, qui in vetuſtiſſimis invenitur Codicibus: inde vero in prioribus *Pollucis* editionibus ortum fuit ſeu typi vitio, ſeu deſcriptoris λινογράφος· plurimas autem illorum hominum audacia in optimos auctores invectas eſſe mendas nemo paululum humanior ignorabit. Et alteram autem opinionem exponere quoque lubet, ſi forſitan quis reperiatur, cui magis arrideat; tantumque in ea lenocinii deprehendo, ut, quamvis ad priora procliviorem me tamen defixum teneat: diverſimode vero colorem illi opinioni conciliare poſſis: τύλην nimirum ab *Eupolide* dictam arbitraberis culcitam ſeu pulvinar, qua in ſignificatione Iōnes hanc vocem uſurparunt, a quibus in communem loquendi modum uſus illius nominis ſit tranſlatus; ut hac itaque de ratione conſtituerint Atticæ loquelæ magiſtri vocem κνέφαλον huic anteponendam eſſe, uti pluribus infra monebimus: addere licet notiſſimum iſtius nominis uſum, cum τύλος alibi ac in hoc loco vix reperiri poterit. In aliis & hoc in mentem mihi venit, in *Polluce* ſcilicet reſtitui poſſe: καὶ τυλεῖα παρὰ Σοφοκλεῖ &c. & poſt λινοῤῥάφος τυλεῖα, ſingulo numero, quamvis illius vocis non ſit ad manus exemplum: tumque ὧν καὶ τοὺς τεχνίτας generaliter ad cuncta præcedentia referendum fuerit. Me ſanequam in his tricis animi dubium hærere atque fluctuare, diffiteri nolim. Quod potius maluerit lector eruditus, ſibi deligat. Memoria vero jam nunc repeto, quæ de *Paraſitis Eupolidis*, & quodam ex iis argumento ad principium hujus libri adnotavi: ibi tum recenſitionem eſſe factam dixi utenſilium domeſticorum; & indidem petita contendo iſthæc, Κεκρύφαλοί τε καὶ τύλη.

78 Καὶ παρὰ Σοφ. ἐν τῷ Ἰοκλεῖ &c.] Malim ἐν τῷ Ἐτεοκλεῖ vel Διοκλεῖ· dein C. V. λινοῤῥάφη τύλεια, leg. λινοῤῥαφῆ τυλεῖα, *ex linteo conſuta ſtragula*. KÜHN.

Καὶ παρὰ Σοφ. ἐν τῷ Ἰοκλεῖ &c.] Sequuntur *Sophoclis* (de cujus *Iocle* hinc *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 4.) verba, ubi antea editi hic, λινογράφος τυλεῖα· ad quod *H. Stephanus* ita adnotavit: *ſupra* (VII, 191. in ante vulg.) κλινοῤῥάφις· *vel* λινόῤῥαφις, *vel* λινόῤῥαφος *videtur ſcribendum, quoniam* λίνῳ ῥάπτονται. Sed *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 4. emendat λινογραφῆς· MS. hic λινοῤῥαφῆ τυλεῖα, ſed emendatum ab alio τυλία· ut ſupra VII, 191. vulgo eſt: ego malim, ut ſupra dixi, λινοῤῥαφῆς τυλεῖα. Imo poſſemus plane λινοῤῥαφῆ τυλεῖα, vel τυλία retinere cum MS. niſi tamen *Pollucis* verba id ſonarent omnino, etiam id nomen fœminino genere uſurpatum, ut τύλη apud *Eupolin* Iōniſſantem, ut idem τυλεῖα apud *Sophoclem*. Sed viri docti hæc rectius expedient. JUNG.

79 * Λινοῤῥαφῆς τυλεῖα.] Supra VII, 191. SEB.

80 Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς] *Interpr.* de *Imitatione*: neutrum recte. C. V. legit, ὑπὲρ μίκας, unde legerim, ὑπὲρ νικᾶς Dorice: Oratio enim pro *victoria* habita apud Elienſes Dorica dialecto uſos Dorice etiam inſcripta eſt; dicitur alias ὑπὲρ Καλλίππου. *Callippus* enim Athenienſis, cum argueretur ab *Ellanodicis*, quod victoriam Olympicam ſibi emiſſet muneribus ab antagoniſtis, & propterea mulcta ei dicta eſſet, Hyperides publice miſſus eſt Elidem, ut *Callippum*, victoriamque ejus defenderet, mulctamque abolendam curaret: hanc Orationem hic laudari a *Polluce* exiſtimo: ſupra lib. VII. cap. 33. Sect. 11. extat ὑπὲρ μυκάλου. KÜHN.

Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς] MS. Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπερμικᾶς ὤν. ſupra VII, 191. erat ὑπὲρ μηκάλου· ego me nondum expedivi, ut ſciam quæ ſit vera lectio. Indicabit, qui ejus Orationis titulum incorruptum alibi legerit. JUNG.

Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς] Ineptiſſime: manuſcripti Codices ὑπὲρ μικᾶς· ex quo *Kühnius* effecit ὑπὲρ νικᾶς, expoſuitque de *Hyperidis* Oratione pro *Callippo* apud Elienſes habita, cujus mentionem factam reperies, & ſimul rem omnem commemoratam apud *Plutarchum* in *Hyperidis* Vita: præclare profecto: neque mihi quidem dubium eſt, quin ipſi ſic MSS. habuerint; ſiquidem in libris vetuſtioribus μ & ν ſimili quodammodo ductu ſcribantur: & ita repone, ſis, VII, 191. ubi tum non bene *Kühnius* Μυκάλου reddiderat in textu. Maculam autem hæc verba inſediſſe animadvertit etiam *Meurſius*; ſed illam deſtitutus ſcilicet ſubſidio Codicum eximere non valuit; etenim utrobique reponendum judicat Μηκάλου, vel Μικάλου· melius id autem, quod mox in *Hyperidis* verbis τυλυφάντας legi jubeat: & ſic ego cum *Kübnio* reſtitui: inviſe ad ejus *Atticam Bibliothecam*.

81 Τυλιφάντας.] Τυλυφάντας· ut ſupra VII, 191. SEB.

Τυλιφάντας.] C. V. recte τυλυφάντας, ut σακχοφάντας. KÜHN.

Τυλιφάντας.] In verbis *Hyperidis* ſcribe τυλυφάντας, ut MS. noſter diſerte habet: & monuit etiam *Seberus* noſter: τυλυφάνται, ut σακχυφάνται ἀπὸ τοῦ ὑφαίνειν τύλας ἢ σάκκους. JUNG.

82 Ἀμφιαράῳ] C. V. legit Ἀμφιάρῳ, pro Ἀμφιαράῳ. KÜHN.

Ἀμφιαράῳ] MS. Ἀμφιάρῳ. JUNG.

83 Λινῶν.] MS. λίνων. KÜHN.

84 Δηλονότι ὡς καὶ σκ. &c.] MS. δῆλον δὲ ὅτι. Item mox: ἐρεῶν. SEB.

Δηλονότι ὡς καὶ σκ. &c.] C. A. δῆλον δὲ ὅτι, καὶ σκυτίνων, καὶ ἐρίων γ. ἐν τοῖς Ἀ. π. &c. π. σ. καὶ ἐρεοῦν &c. KÜHN.

Δηλονότι ὡς καὶ σκ. &c.] MS. δῆλον ὅτι ὡς καὶ σκ. καὶ ἐρίων γινομένων. Sed pro ἐρίων emendatum ἐρίων in MS. Sed cur mutemus ἐρίων, cauſam non video: quum & ſupra fuerit VII, 28. ἐρίων ἱματίων in MS. Poſſet pro vulgato ἐρεῶν, quod probare nullo modo poſſum, & ἐρείων, vel ἐρεῶν legi. Sed ſi MS. lectio ἐρίων recta, cur de alio laboremus? Eſt vero, credo: ſicque ἐσθῆτα ἐρέαν apud *Platonem* in *Politico* habes. Si cui tamen ἐρεῶν magis placeat, quod in MS. *Seberi* fuit, non nimis renitar. JUNG.

85 Ἐρεῶν] MS. ἐρεῶν, & mox ἐρεοῦν. SEB.

Ἐρεῶν] Ut in Codice *Palatino* fuit, ἐρίων, ſic in textu reſtitui: conſentiunt Excerpta *Falckenburgii*: ſimili vitio ſequentia laborabant, καὶ ἐρεοῦν· ubi præterea majoris diſtinctionis notam cum *Jungermanno* ſuſtulimus, ſcilicet ut iſta omnia cohæreant προσκεφάλαιον σκυτινὸν, καὶ ἐρεοῦν, καὶ λινοῦν. De *Ariſtophanis Amphiarao* videndus in *Attica Bibliotheca Meurſius*.

ſunt:

ſunt : ut inter Alcibiadis ſupellectilem venditum eſt, pulvinar coriaceum, laneum, & lineum. Cæterum in Antiphanis Phaone, & communiter quoque ſtrata pro lectis invenire licet : quemadmodum apud Sophoclem quoque. Obſervandum quoque, quod pellem nauticam aliis *προσκεφάλαιον* appellantibus : Cratinus in Horis proprie non ſic, ſed Ὑπηρέσιον ſolummodo dici

νων· ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἀλκιβιάδου [86] πέπραται [87] προσκεφάλαιον σκύτινον, [88] καὶ ἐρεοῦν, καὶ λινοῦν· [89] ἐν δὲ τῷ Ἀντιφάνους Φάωνι καὶ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὑρεῖν, [90] τὰς τύλας, στρώματα, κλίνας· ὥσπερ καὶ παρὰ [91] Σαπφοῖ· [92] οὐ μὴν φαῦλον τετηρηκέναι, [93] ὅτι τὸ ναυτικὸν ὑπηρέσιον ἰδίως [94] ἐν ταῖς Ὥραις Κρατῖνος προσκεφάλαιον τοῦτο μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλὰ ὑπηρέσιον

86 Πέπραται] C. V. *πέπρακται*, pro *πέπραται*. KÜHN.

87 Προσκεφάλαιον σκ.] Vide *Scalig.* Conjectan. ad *Varron.* libr. IV. de L. L. ad iſta verba : *Pulvinar a pellulis.* JUNG.

88 Καὶ ἐρεοῦν καὶ λινοῦν] In MS. ſequitur ita : *καὶ λινοῦν, καὶ ἐρεοῦν·* & *ἐρεοῦν* etiam MS. *Seberi*, quod omnino pro altero reponendum videtur. Scribendum & diſtinguendum vero ita : *προσκεφάλαιον σκύτινον, καὶ λινοῦν, καὶ ἐρεοῦν·* tria enim hæc pulvinaria ex *Alcibiadis* bonorum auctione *Noſter* adferre voluit exempli cauſa. JUNG.

89 Ἐν δὲ τῷ Ἀντ. Φάωνι] MSSti, *Φάωνι*, ut & *Interpr.* in *Antiphanis Phaone* : *καὶ* abeſt a C. A. uti nec *τῷ* nec *καὶ* legit *Salm.* KÜHN.

Ἐν δὲ τῷ Ἀντ. Φάωνι] MS. *ἐν δὲ Ἀντιφ. Φάωνι κατὰ τὴν κ.* & malim *καὶ*, quod MS. omittit, omittere. JUNG.

90 Τὰς τύλ. στρώματα] C. A. *τύχας*, male: poſt *στρώματα* in MSStis eſt, *κλίνας· ὥσπερ·* C. A. *ὡς*. KÜHN.

Τὰς τύλ. στρώματα] MS. auctius : *τύλας, στρώματα, κλίνας·* & videtur id addendum : nam & ſupra VII, 192. ubi quoque *Antiphanis* locus adducitur, ea vox eſt. Quod vero *κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν* ait, puto indicare ab iis, qui accurate loquebantur, in hac re *τύλας* non uſurpatas. Et inde edictio *Phrynichi* : *τύλην, εἰ καὶ εὕροις που, σὺ κνέφαλον λέγε.* Inde *Heſychiana* traditio : Κνέφαλον, *τύλη· ἣν δὲ ἡμεῖς τύλην, Ἀττικοὶ τύλιον.* (malim *τυλεῖον* vel *τυλίον*) *καὶ πῖλος, καὶ προσκεφάλαιον·* neſcio an ſe recte extricarit ibi *Nunneſius*. Reſpexit vero ad hunc locum *Scholiorum* auctor in *Anthologiam*. Nam lib. II. cap. 25. iſto carmine : *Εἴσιδεν Ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλην. Κοὐκ ἔτι τὴν τύλην εἴσιδε Λυσίμαχος·* ita ibi *Scholiola* : *κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν στρῶμα, ὡς Πολυδεύκης κεφ. η. ὅθεν καὶ Τηλιφάνης·* quæ corrupta & mutila : corrige : *Πολυδεύκης βιβλ. ι. κεφ. η. ὅθεν καὶ τυλυφάντης.* JUNG.

Τὰς τύλας στρώματα] Meliorem hic & ditiorem e MSS. reddidimus *Pollucem* : poſt *στρώματα*, *κλίνας* adjecimus *Kuhnio* favente : alio parumper modo locus ille legebatur VII, 192. ut eum memoriter hic adduxiſſe videatur *Pollux* ; nam ibi quidem plenius & elegantius. Τύλη vero ſecundum communem uſum *culcitam* ſeu *pulvinar* denotat : *Gloſſæ Veteres* : Τύλη, *culcita* : & in aliis MSS. quas legi, *pulvinar* : *Phrynichus* etiam admonet, non te debere dicere *τύλην*, etiamſi alicubi inveneris, ſed potius *κνέφαλον*. *Τύλην, εἰ καὶ εὕροις που, σὺ κνέφαλον λέγε·* pariter *Heſychius* : Κνέφαλον, *τύλη· ἣν δὲ ἡμεῖς τύλην, Ἀττικοὶ τύλιον, καὶ πῖλος, καὶ προσκεφάλαιον·* ubi fruſtra futurus es, ſi reſtituere velis *τυλεῖον*, nam alterum illud *τύλιον* recte habet, ut jam pluribus in locis monui. Ab Ionibus autem ſignificationem illius vocabuli in loquendi Græce formam communem effluxiſſe poteris exiſtimare, ſi ſuperius Segm. præced. *τύλην* malueris in *Eupolide*, quam *τύλος*, neque ab Atticis uſurpatum, niſi cum voluerint Iones imitari, eorumque loquendi modum exprimere. *Suidas* exponit *στρωμνήν*, ſubjecto hoc cujuſdam Auctoris, *Artemidori Oneirocritica* puto, hoc loco : *ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ κναφάλων, καὶ παιδίον ἐγέννησεν ἄῤῥεν·* inde recentiores *τυλάρια*, quæ opponenda *Leo* præcipit arietibus, ut eorum ictus eludant, & irritos reddant : *καὶ πρὸς τοὺς κριοὺς δὲ ἀντίκειται τυλάρια καὶ σακκία γέμοντα·* c. 15. De *Antiphanis Phaone* non alio atque hoc loco legi : interim ſi conjecturæ locus ſit, titulum illius fabulæ deductum exiſtimo a *Phaone* iſto, quem *Sappho* deperiit, & ad quem ejus extat inter *Amatorias Ovidii* epiſtola : alios condidiſſe ſcimus inſcriptas *Sapphus* nomine fabulas, unde momentum opinioni noſtræ accedit.

91 *Sophoclem*] Scr. *Sappho.* SEB. 2.

Σαπφοῖ] In C. A. ſequitur *ἡ μέντοι καλουμένη* &c. omiſſis interjectis. KÜHN.

92 Οὐ μὴν φαῦλον &c.] *Non leviculum eſt obſervaſſe, quod nauticum ὑπηρέσιον proprie ita dictum, quod remiges ſibi ſubſternebant. Cratinus in Horis dixerit προσκεφάλαιον, cum alias tantum dici ſoleat ὑπηρέσιον*, quod ſedentes ſubſternebant remiges : *προσκεφάλαιον* autem *culcita capiti ſubjecta*. *Interpres* contrarium ſibi perſuaſit, ut ex ejus verſione ſatis apparet. KÜHN.

Οὐ μὴν φαῦλον &c.] Male affectum facile quis videat hunc locum : ſed ubi MSS. non opitulantur, hæſitamus nos : putem tamen ita fuiſſe a manu *Pollucis* : *οὐ μὴν φαῦλον τετηρηκέναι, ὅτι τὸ ναυτικὸν ὑπηρέσιον ἰδίως εἶπεν ἐν ταῖς Ὥραις Κρατῖνος προσκεφάλαιον, τινῶν οὕτως μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλ' ὑπηρέσιον μόνον·* loci ſenſus eſt : *non quidem inopportunum fuerit obſervaſſe, quod nauticum illud inſtrumentum ὑπηρέσιον proprie dixerit in Horis Cratinus προσκεφάλαιον, cum tamen judicent quidam non ita vocari, ſed ὑπηρέσιον ſaltim* : ſcilicet e Grammaticis quidam cenſoria virgula notabant iſtum vocis *προσκεφάλαιον* uſum, quo ponebatur pro *ὑπηρεσίῳ ναυτικῷ*, quos hic *Cratini* auctoritate *Pollux* opprimit : ſanequam ſi tamen quis ad linguæ normam, quam ad uſum attendere mavelit, non admodum miror, ſi in illam inducatur opinionem, ut rejiculam illa notione vocem judicet *τὸ προσκεφάλαιον*, itaque forſan joco dixiſſe potuit *Cratinus* : de *ὑπηρεσίῳ* alias videndus *Etymologus* : *ἐφ' ὧν καθίζονται ἐρέσσοντες·* & *Suidas*, apud quem ſcriptum eſt id vocabulum *ὑπηρέσιον*, exponiturque *ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἤγουν κωπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσιν ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς· καὶ τὸ πληθυντικὸν ὑπηρέσια καὶ ὑπηρεσίας·* alibi tamen in eodem pejus : *ὑπερητέσιον·* apud *Thucydidem* legiſſe memini, & *ὑπηρεσίας* etiam : optime *Scholiaſtes* : *ὑπηρέσιόν ἐστι τὸ κῶας ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες· διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς·* quem locum & adduxiſſe *Schefferum* video.

93 ὅτι] MS. *διότι*, pro *ὅτι*. JUNG.

94 Ἐν ταῖς Ὥραις Κρατ.] MS. *Κρατῖνος ἐν ταῖς Ὥραις προσκεφ.* alio ordine : nec tamen mihi locus videtur integer : ſit forte, ſi repetatur vox *προσκεφάλαιον· ἐν ταῖς Ὥραις Κρατῖνος προσκεφάλαιον*, (quamvis mallem & *λέγει*, vel *εἴρηκε*, vel tale additum) *προσκεφάλαιον τοῦτο μὴ* &c. quamvis potius *ποτικράνου* voce, quæ idem ſignificat quod altera, *Cratinum* uſum ſuſpicor. Ait enim ſupra ita VI, 9. *ποτίκρανον δὲ οἱ Κωμικοὶ, τὸ προσκεφάλαιον, ἢ τὸ ὑπηρέσιον·* ubi & locum *Heſychii* attuli, idem dicentis : Ποτίκρανον, *πρόσκρανον, τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσιον* &c. Idem *Heſychius* : Ὑπηρέσια, *τῶν κωπηλατούν-*

41 μόνον· * ἡ μέν τοι καλουμένη [95] λυχνὶς, [96] ἀν-
θήλη ἐκαλεῖτο· [97] εἰ δὲ καὶ τὸ κνέφαλον μὴ ἐπὶ
τοῦ τυλείου τις ἀκούειν βούλοιτο, ὥσπερ ἡ πολλὴ
χρῆσις ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐμβαλλομένου πληρώ-
ματος, ὃ [98] γνάφαλον καλοῦσι, προσχρήσεται
τῷ ῥηθέντι [99] ἐν Πανταλέοντι Θεοπόμπου, εἰ καὶ
ἀμφισβητεῖται τὸ δρᾶμα· προειπὼν γὰρ ὁ ποιη-
τὴς, [100] Ὤνητο δέρμα τοῦ θηρὸς, ἐπήγαγε, Ῥά-
ψας ὅλον σάξαι κνεφάλῳ· [1] ἔστι δὲ εἰπεῖν, ἁ-
42 παλὴ στρωμνὴ, καὶ μαλακὴ, καὶ [2] βαθεῖα· * τὰ
δὲ στρώματα, ἐπιβλήματα, [3] περιβόλαια, [4] ἐ-
φεστρίδες, χλαῖναι, [5] τάπιδες, ξυστίδες· τά-

judicat. * Porro quæ lychnis dicitur, 41
arundinis lanuginem vocant. Cæterum
quod κνέφαλον non de lino ſaltem in-
telligi poſſit, ut vulgo uſitatum eſt; ſed
etiam de injecto implemento, quod to-
mentum vocant: utitur hoc dicto in Pan-
taleonte Theopompus, licet de Fabula
dubitetur: præfatus enim Poëta ven-
dens pellem hanc, induxit, conſuens
totum κνέφαλον. Dicere porro licet,
lectus tener, mollis, profundus. * Stra- 42
ta vero ipſa ſtragulæ, amicula, ſa-
gula, chlænæ, tapetes, xyſtides. Tum

ται δέρματά τινα ὡς προσκεφάλαια, ἐφ' ὧν καθίζονται. Jung.

95 Λυχνὶς] In *Gloſſis*, *Roſa Græca*, *populia*, culcitis farciendis adhibita, unde hic ejus illata mentio: poſt ἐκαλεῖτο abſunt omnia a C. A. uſque ad ὅλον κνέφαλον. Kühn.

96 Ἀνθηλὴ] MS. ἀνθήλη, paroxytone: ut ſane emendare debes: de quo alias potes videre *Nunneſ.* ad *Phrynich.* in φλέον. Jung.

Ἀνθηλὴ] Accentu mutato legendum ἀνθήλη· ſic in antiquis *Gloſſis*, in quibus Ἀνθήλη, *panicula*: & in *Heſychio* pariter: nec non *Etymologus* in variis locis: Ἀμεργὶς, τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον μέρος· hac itaque canna ſeu panicula culcitæ ſolebant infarciri.

97 Ὅτι δὲ καὶ τὸ κνέφ.] C. V. melius, εἰ δὲ καὶ &c. *quod ſi quis τὸ κνέφαλον velit non intelligere de lino, vel culcita, ſed de tomento, quod ei inculcatur, quod γνάφαλον dicunt, adhibebit dictum Theopompo in Pantaleonte &c.* C. V. leg. pro λίνου, τυλείου. Kühn.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ κνέφ.] MS. ἐκαλεῖτο· εἰ δὲ καὶ τὸ κνέφαλον μ. ἐ. τοῦ τυλείου τις ἀκ. & ita reſtituendam puto vulgatam, quæ alias nec ſenſus ſatis habet, & falſa eſt. Docet enim *Pollux* eum, qui uſus fuerit voce κνεφάλου, de tomento ſeu infarcto, ſi in rixoſum incidat, & vocabuli ejus reprehenſorem, quomodo ſe χρήσει *Theopompea* defendere queat; quod & recte cepit *Nunneſius*, Notis ad *Phrynich.* verbo τύλην. Jung.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ κνέφ.] Inſignis in hunc locum invaſerat menda, quam omnem ejecimus MSS. adjutamento: εἰ δὲ reſtituit ad ſui Codicis marginem *Kühnius*: Excerpta *Falckenburgii* pro λίνου, habent λείου· in iis itaque ſic fuit: μὴ ἐπὶ τυλείου ſine τοῦ; quod & abſque ſenſus detrimento deeſſe poſſit: κνέφαλον autem, ſi de tomento uſurpetur, γνάφαλον etiam dici *Pollux* hic oſtendit: *Artemidorus* apud *Suidam*: ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων· & in eodem alicubi κναφάλων legitur: *Heſychius*: Γνάφαλλον (per duplex λ) τύλη· λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ κνάφαλλον· καὶ ὁ γναφεὺς κναφεύς. Idem, ut erudite reſtituit *Salmaſius*: Γνάφαλος, πιλός· videndum tamen de lectione vulgata πηλὸς, num retineri poſſit, ἀπὸ τοῦ γνάπτειν, quod pedibus lutum conculcetur. Γνάφαλον autem ipſa de culcita dixit *Galenus* in iſtis περὶ τοῦ προγινώσκειν· ἐπειδὴ τά τ' ἐπιβλαστήματα πάντα καὶ τὸ ὑπεστορεσμένον αὐτοῖς ἀνετινάχθη, τὸ γνάφαλον ἐξῆς ἀνετίναξε, *culcitam porro concuſſit.*

98 Γνάφαλον] MS. γνάφαλλον· mox tamen uno λ. Jung.

99 Ἐν Πανταλ.] MS. ἐμ Π. Jung.

100 Ὠνητιῶν τὸ δ.] C. V. ὤνητο δέρμα τοῦ θηρὸς, ἐπήγαγε, ῥάψας ὅλον κνέφαλον σάξαι γναφάλῳ, quæ lectio facit, ut ſuſpicer legendum eſſe, ῥάψας ὅλον σάξαι κνεφάλῳ, τοῦτ' ἔστι γναφάλῳ, *empta erat pellis ferina*, ſubjicit, *conſuens totam farcito κνεφάλῳ*, id eſt, *tomento*: ni ita legamus, non probat *Theopompi* locus, ὅπερ ἔδει δεῖξαι, imo adverſa fronte concurreret cum prædictis. Quid enim conficitur ex his verbis, ῥάψας ὅλον κνέφαλον σάξαι γναφάλῳ aliud quam culcitam totam conſuendam, tomentoque implendam eſſe? ſed hoc non volebat Auctor probare, κνέφαλον ſcilicet ſignificare *culcitam*; potius huc ibat, *fartum culcitæ* quoque ſignificari voce κνέφαλος, & ut id obtineat, neceſſe eſt legi σάξαι κνεφάλῳ, cui ſubjicit Interpretamentum, γναφάλῳ· ita ex *Theopompo* adſtruitur, quod volebat Auctor: & τοῦτο cum ἐστὶ ſuo loco reſtituetur. Kühn.

Ὠνητιῶν τὸ δ.] *Theopompi* verba vulgo corrupta ſunt: & noſter MS. habet, ὤνητο δέρμα τοῦ θηρός· ἐπήγαγε, &c. & ita legendum videtur: ſed alter, quem ἐπαγαγεῖν dicit *Comicum*, & qui ad id, quod dicere vult, proprius eſt, vulgo plane mutilus eſt. Reſtitue itaque, ut in MS. extat, ῥάψας ὅλον σάξαι γναφάλῳ. Jung.

Ὠνητιῶν τὸ δέρμα τοῦτο] Alio longe modo, & caſtigatius in MSS. totus hic conſpicitur locus, quorum itaque lectionem in textum recipere decuit: ut nos dedimus, ad Codicis ſui marginem *Kühnius* notaverat: pellis intelligenda leonis, uti puto; nam hujus quidem animalis in illa fabula fieri mentionem titulus, niſi me fallo, docet: illud autem, quod *Theopompus* ἐπήγαγε, non minus eſt in vulgatis deforme: plerique MSS. præ ſe ferunt Ῥάψας ὅλον σάξαι γναφάλῳ· omnia rectiſſime forſan, ſi exceperis unum hoc γναφάλῳ. Non enim promiſerat *Pollux* proferre locum, ubi γνάφαλον extaret, ſed ubi κνέφαλον· itaque legendum κνεφάλῳ, quod religioſe ſervavit optimus *Falckenburgii* Codex: *Kühnius* etiam huic rei animum attenderat; ſed id tamen a MSS. alienum, & ineptum profecto, quod adjici juſſerit τοῦτ' ἔστι γναφάλῳ, ne ſcilicet illud γναφάλῳ periret: quamvis autem ab illo mutandi ſtudio, ubi nulla neceſſitas eſt, remotus ſim, in iſtis tamen legi malim, etiamſi editam a nobis lectionem prætulerit quis fortean, ῥάψας, ὅλον τε σάξας κνεφάλῳ· τε illud infinitis excidiſſe locis a MSS. uſu edoctus ſum.

1 Ἐστὶ δὲ εἰπεῖν] MS. καὶ πάλιν ἐστὶν εἰπ. Seb.

Ἐστὶ δὲ εἰπεῖν] C. A. καὶ πάλιν ἐστὶν εἰπεῖν ἁπαλὴ στ. μαλακὴ, βαθεῖα· & *Gloſſæ* στρωμνὴ, *lecus*, *ſternum*, *ſtratum*, *toral*, *ſtratus*. Kühn.

Ἐστὶ δὲ εἰπεῖν] MS. ἔστι δ' εἰπεῖν &c. Jung.

2 Βαθεία] Scribe βαθεῖα. Jung.

3 Περιβόλαια] Supra VI, 15. ἐπιβόλαια. Jung.

4 Ἐφεστρίδες] De his *Jacobus Nicolaus Loenſis* Epiphyll. VI, 5. Seb.

5 Τάπητις] MS. τάπιτις. Seb.

Τάπητις] C. A. τάπιδες· *Salmaſ.* τάπηδες· de ξυστὶς vid. *Heſych.* & *Suid.* in voce. *Gloſſ.* περίστρωμα, *ſtragulum.* Kühn.

Τάπητις] MS. τάπιδες ut & ſupra VI, 10. in MS. erat: & δάπιδες ſane ut & τάπητες, initio hujus capitis, jam allata fuere: *Heſychius*: Τάπις, προσκεφά-

& Inſtrata; quod a Philiſto dictum eſt in ſexta Simyli Megarica. Cæterum laudando dices, piloſa, mollis, fluida,

χα δὲ καὶ περιστρώματα· [6] εἴρηται γὰρ παρά τε Φιλίστου ἐν τῇ ἕκτῃ, καὶ ἐν τῇ Σιμύλου Μεγαρικῇ· [7] καὶ ἐπαινῶν δ' ἂν εἴποις, στρωμνὴ λεπτὴ, εὐϋφὴς, εὐήτριος, ὑγρὰ, περιῤῥέουσα,

λαιον· *Seberi* MS. ſaltem una literula abit, τάπητις habens. JUNG.

Τάπητις] Τάπιδις e MSS. in textum induximus, quorum conſenſus illius veritatem lectionis arguit: librarii pro ignotiore notius ſuppoſuerunt: τάπιδις autem in *Nicandro*, & χρυσεποικίλτοι ψιλοτάπιδις apud *Clementem*: illa vero, quæ hic enumerat *Auctor*, tam amictus quam veſtis ſtragulæ uſum habere poſſunt; iſtis addenda σισύρα· τῆς δὲ σισύρας ἱκανωτάτης οὔσης ὑπεστρῶσθαι· *Clem.* Pæd. lib. III.

6 Εἴρηται δὲ παρά τε Φιλίστῳ &c.] C. A. εἴρηται γὰρ παρά τε Φιλίστῳ ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ ἐν τῇ Σιμύλου μ. C. V. παρὰ Φιλίστρου ἐν τῇ ς. καὶ ἐν τῇ Σιμύλου μεμαρικῇ· legerem: παρά τε Φιλίστῳ ἐν τῇ ἕκτῃ, *tam apud Philiſtum in ſexto rerum ſcilicet Sicularum*: ita ſæpe laudantur ἐλλειπτικῶς noti Scriptores, ex gr. Ἑλλάνικος ἐν δευτέρᾳ, Φερεκύδης ἐν δεκάτῳ, cum lectori jam per ſe notum ſit, quo de argumento ſcripſerunt: de *Philiſto* σικελικῶν Scriptore *Diodorus Siculus* lib. XIII. de *Simyli Hiſtoria Megarica* nihil hactenus inveni: in *Scholiis Apollonii* recenſentur Scriptores Μεγαρικῶν Ἰσαγέρας & Διευχιλίδας. *Interpres* ridiculus eſt cum verſione ſua: *quod a Philiſto dictum eſt in ſexta Simyli Megarica*: ita *Philiſtum* cum *Simylo*, *Sicula* cum *Megaricis* confundit, ut coquus diverſa jura. *Salm.* ex V. C. καὶ Σιμυλοῦ Μεγαρικῇ. KÜHN.

Εἴρηται δὲ παρά τε Φιλίστῳ &c.] MS. εἴρηται γὰρ παρὰ Φιλίστου ἐν τῇ ς, καὶ ἐν τῇ Σιμύλου Μεγαρικῇ· & ita ſcribendum eſt: certe male confuſa vulgo *Simyli Megarica* cum *Philiſti*. Sed quænam illa ἕκτη *Philiſti*? quum plura ſcripſerit. An forte ἐν τῇ ἕκτῃ Σικελικῶν; in qua & ab *Ethnicographo* citatur, ut in Δάσκων· & in cæteris libris ſæpe: quorum fuiſſe XI. docet *Suidas* in Φίλιστος. Sic & infra ſimpliciter ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλίστου βιβλίων habes Segm. 116. ubi MS. noſter deficit. Particula τε hic in vulgatis etiam indicio eſſe queat duos Auctores fuiſſe adductos. Ceterum *Simyli Megarica*, quod drama fuiſſe cum *Salmaſio* noſtro puto (qui idem vidit opus eſſe hic particula καί, ne bini Auctores confunderentur) ubi alias occurrat, mihi non multæ lectionis homini non occurrit: indicabuntque alii. De *Simylo* idem *Salmaſius* noſter ita nos docuit: *Eum eſſe* Σίμυλον *puto, cujus meminit Demoſthenes* ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ Κτησιφῶντος, *eum fuiſſe* ὑποκριτὴν *ex eo loco ſcimus. Multas ſuo nomine fabulas docuiſſe conſtat illos* ὑποκριτάς, *& multas docendas accepiſſe ab ipſis* κωμῳδοποιοῖς· *quibus tamen in* ὑποκριτῶν μοίρᾳ *ſubſerviebant. Hoc vero ignorare non poſſumus niſi res veteres penitus ignoraverimus. Suidas producit locum illum Demoſthenis voce* Σίμυλος· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει. Exſcripſit autem iſta ex *Harpocratione*, ut alia multa *Suidas*, in cujus Lexico totidem verbis: Σίμυλος, ὄνομα κύριον. Aliter tamen hodie apud *Demoſth.* in iſta Oratione legitur: ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς, Σιμωύκᾳ καὶ Σωκράτει, ἐτριταγωνίστεις· apud quem Σιμύλῳ reponendum credo. JUNG.

Εἴρηται δὲ &c.] Adſcribam porro, uti fuit in editis hic locus: παρά τε Φιλίστου ἐν τῇ ἕκτῃ Σιμύλου Μεγαρικῇ· quæ, etiamſi levi oculo perluſtrata maculæ mox ſuſpicionem injiciant, fefellere tamen eruditiſſimum *Mauſſacum* ad *Harpocrat.* pag. 263. cum de *Simylo* loquitur fabularum actore: *Pollux*, inquit, lib. X. cap. 8. *Philiſtum* laudat ἐν τῇ ἕκτῃ Σιμύλου Μεγαρικῇ. *An de eodem Simylo hypocrita loquatur, neſcio*: minime vero gentium; nam, puto, diverſiſſimi fuerunt actor ille *Simylus*, & qui Megarenſium poſteris hiſtorias tradidit: nam *Salmaſius* animi falſus eſt, qui utroſque confuderit, hic enim de fabulis, quas actor ille & ſcribere potuit, & docere, nulla ſit mentio, ſed hiſtoriæ Megaricæ, cujus componendæ ſtudium abeſt longe ab iſtiuſmodi ingenio. *Philiſti* vero cum meminerit hic *Auctor* noſter, illiuſque ſextum adduxerit librum, non mihi dubium eſt, quin ejus Σικελικὰ præ oculis habuerit, quibus ille perſequutus fuerat bellum ab Athenienſibus cum Siculis geſtum, cujus & ipſe fuerat pars. Syracuſis fuit, *Archimenida* filius, ut ex *Pauſania* didici lib. V. c. 23. & *Plutarcho* in *Nicia*: *Suidas* habet Ἀρχωνίδου· ſed illum e *Pauſania* emaculandum exiſtimo: inter ea, quæ poſteris reliquit, περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ς. enumerantur a *Suida*, quod hiſtoriarum volumen in animo habuit *Pauſanias* lib. I. c. 14. ubi *Philiſtum* flagitioſiſſima quæque *Dionyſii* tyranni involviſſe ſilentio refert. Stylo fuiſſe rudiori & inculto videtur, quamvis ipſum hiſtoriarum ordinem ad rhetoricæ amuſſim primus digeſſiſſe fertur atque compoſuiſſe: *Timæus* itaque *Philiſtum* aggreſſus eſt oſtendere παντάπασι φορτικὸν καὶ ἰδιώτην, ejuſque διάλεκτον εὐθύνειν, referente *Plutarcho* in *Niciæ* principio: & *Heſychius* equidem ex eo vocabulum adnotat Μεσηρεύειν, τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν· Φίλιστος· & alibi βουβαρίδα de magna navi; ſic enim eo loco reponendum; nugantur enim, & a veteri ſcriptura nimium quantum recedunt, qui in iſtis ad reſtituendam Bubaſtim cogitant, quamvis illius mentionem haud dubie fecerit in Ægyptiacis: ſtylus ille tamen paululum incomptior, & ab Attico flore remotior facile *Philiſto* condonandus eſt, qui Syracuſis ortus, a Siculis voces loquendique modum hauſit. *Simyli* quidem Megarica mihi nec dum adnotavi, citatave commemini: nominat autem *Simylum* Poëtam *Plutarchus* in *Remulo*, quem ille penitus inquit delirare, cum ſcriberet *Tarpejam* virginem Capitolium prodidiſſe Celtis: illius autem hac quidem in re graviter aberrantis verſus ibi comtiſſimos Chæronenſis ille profert; cum hoc vero Poëta an *Simylus* ille, qui Megaricam hiſtoriam poſteritati prodidit, fuerit idem, dicere non habeo. *Simylum* etiam Meſſenium, non quidem hiſtoricum, nominat etiam *Pauſanias*. In textu *Polluceo*, ut habuere MSS. bene reſtituit *Kuhnius*. Periſtromata vero Latine dixit *Cicero Philipp.* 2. *conchyliatis Cn. Pompejo periſtromatis*: ſic ἐκ κογχύλης πορφυρίζοντα ἱμάτια legis apud *Balſamonem* ad *Synod.* ſextam in Trullo: porro περιστρώματα hic ex *Philiſto* & *Simylo* adnotata utitur & *Muſonius* apud *Stobenſem*.

7 Καὶ ἐπαινῶν δ' ἂν εἴποις] C. A. omittit καί· cætera cum C. V. ita exhibet: ἐπαινῶν δ' εἴποις ἂν στρωμνὴ λεπτὴ εὐυφὴς (hoc habet C. V.) εὐήτριος, ὑγρὰ &c. vulgatum εὐήτριχος natum eſt ex εὐήτριος, quod idem eſt cum εὐϋφὴς apud *Suidam*: eandem lectionem habet V. C. *Salmaſii*. KÜHN.

Καὶ ἐπαινῶν δ' ἂν εἴποις] MS. noſter auctior: καὶ ἐπαινῶν δ' ἂν εἴποις, στρωμνὴ λεπτὴ, εὐϋφὴς, εὐήτριος, ὑγρὰ, &c. & ita ſupple, & ſcribe non εὐήτριχος, ut vulgo, vox nihili. Iſta ita juncta & ſupra habuiſti VII. 35. ὕφασμα δὲ ἐστι, λεπτὸν, εὐϋφὲς, ἰσχνὸν, εὐήτριον, &c. Et εὐήτριος ſe hic malle legere, etiam *Salmaſius* noſter indicabat. JUNG.

Καὶ ἐπαινῶν δ' ἂν εἴποις, &c.] Supplevimus e MSS. *Pollucem* in ſequentibus, & emendavimus; deerant enim vulgo στρωμνὴ λεπτὴ, καὶ εὐϋφὴς· tum, quod jam ſequitur εὐήτριος, ſic & a *Kühnio* reſtitutum, legebatur εὐήτριχος. Εὐϋφῆ πέπλον dixit in *Trachiniis Sophocles*, ubi, cum illum non bene virilem veſtem appellaviſſe peplum reprehendit antiquus *Commentator*, non id ſa-

στιλπνὴ, στίλβουσα, [8] εὔχρως, ἀνθοῦσα, εὐανθὴς, πολυανθὴς, [9] ποικίλη, παμποίκιλος, πολύμορφος, πορφυρᾶ, [10] ἀλουργὶς, ἁλιπόρφυρος, πράσειος, [11] ὑσγινοβαφὴς, [12] ἰοειδὴς, κροκοειδὴς, [13] κόκκῳ ἀνθοῦσα, κοκκοβαφὴς, [14] ὀρφνίνη, ἐπιπόρφυρος, [15] περιπόρφυρος, παραπόρφυρος,
43 πορφυρομιγής· * καὶ κατὰ Ξενοφῶντα, ὁλοπόρφυρος, ἐπίχρυσος, [16] χρυσοειδὴς, χρυσοβαφὴς, χρυσόπαστος, [17] ζῶα ἐνύφαντο, [18] ἄνθη ἐνε-

lucida, ſplendida, pulchricolor, florens, florida, florulenta, varia, multiformis, purpurea, violacea, coccinea, viridis, hyacinthina, violacea, crocea, cocco tincta, nigra, purpuram intextam habens, multa purpura ornata, purpura intermixta. * Et ſecundum Xe- 43
nophontem, tota purpurea, inaurata, auro ſplendens, auro intertexta. Animalia intexta ſunt. Floribus va-

ne jure facit; eſt enim iſte *pepli* abuſus Græcis Poëtis ſolens, & ex *Eumathii* molliſſimis amoribus notus, ut alios non nominem: ſed hujus *Scholiaſtæ* locum melius, ac in editis eſt, ſic ſcripſeris: Γσχιευργῆ, ἀντὶ τοῦ λεπτοϋφῆ. ουκ εὖ δὲ εἰδήτριον χιτῶνα πέπλον φησίν· Εὐήτριος in *Æliano* I. 16. χιτῶνα τι αὐτῷ φέρων ἐρίων πολυτελῆ καὶ εὐήτριον· & *Euſtathius* ad *Dionyſii Periegeſin* v. 1107. σινδόνας εὐητρίους exponit εὐμίτους, obſervatque ad *Homerum* εὐήτριος ita dici ἀπὸ ἠτρίων, ὅ ἐστιν ἐν τοῖς ὕφεσι στημόνιον· vide *Grammaticos*. At enim *Falckenburgiani* Codicis non eſt prætereunda lectio: στρωμνὴ λεπτὴ, εὐϋφὴς, εὔτριχος· ut ſuſpicari quis poſſit εὐήτριχος illud vulgatum exortum fuiſſe ex utraque hac voce, εὐήτριος, εὔτριχος· ſtragula vero veſtis quo pacto dici potuerit εὔτριχος abunde monſtrare poſſunt, quæ de τριχάπτῳ dicta ſuperius.

8 Εὔχρως] MS. εὔχροος. SEB.

Εὔχρως] MS. εὔχρως, ἀνθοῦσα &c. JUNG.

9 Ποικίλη] MS. ποικ. παμποίκιλος, πολ. ἀλουργ. priores editiones, ἀλουργ. vid. ſupra VII, 55. SEB.

Ποικίλη] MSSti ſubjungunt παμποίκιλος, *omnis generis coloribus picturata.* KÜHN.

Ποικίλη] MS. noſter auctius voce, ποικ. παμποίκιλος, πολ. πορφ. ἀλ. eam adgnoſcit & *Seberi* MS. quare addamus. JUNG.

Ποικίλη] Addidit e MSS. *Kühnius* παμποίκιλος· de vocibus his utriſque adire potes virum præſtanti eruditione *Joh. Braunium* de *Veſt. Sacerd. Hebr.* P. I. *Baſilius* ad *Divites*, eos ſolere dicit κοσμεῖν τὰ συμπόσια ποικίλοις τάπησι, commemoratque *Philo* περὶ Προνοίας, ὑφασμάτων ποικιλίαν· *Heſychius* ποικίλον exponit ζωγράφητον· ſcilicet, ut mox in *Polluce*, ubi ζῶα ἐνύφαντο· *Clemens* Pædag. lib. II. cap. 3. στρωμναί τε ἀλουργεῖς, καὶ ἄλλων χρωμάτων δυσπορίστων· & melliſſimus *Anacreon* Od. 8. ἐγκαθεύδειν ἁλιπορφύροις τάπησι· Πράσειος rariſſime ſcriptum invenias, frequenter autem πράσινος, ut hic emendaverat ad oram vir quidam eruditus, quem colorem cum χρυσοειδεῖ jungit alicubi *Ælianus* de *Animal.* Idem ille V. H. IX. c. 3. φλόγινα ἐνδεδυκότες καὶ ὑσγινοβαφῆ, quæ memorat in eadem re *Polyænus* lib. IV. c. 3. ſed noſtri non eſt otii præter rem in iſtis hærere: de hyſgino colore qui plura voluerit, adeundus illi eruditorum coryphæus *Bochartus* in *Hieroz.* & *Braunius* de *Veſt. Sacerd.*

10 Ἀλουργὶς] MS. noſter ἀλουργὶς, ut prius editi. JUNG.

11 Ὑσγινοβαφὴς] MS. ὑστινοβαφής· *Suid.* ὕστινος, βάμματος εἶδος. Ante tamen itidem ſuo, id eſt, Alphabetico ordine: Ὕσγη, εἶδος βοτάνης, καὶ ὑσγινοβαφὴς χιτὼν, ὁ ὑπὸ τῆς ὕσγης βεβαμμένος· & *Heſych.* Ὕσγινον, βάμμα τι. Lat. *hyſginum Plin.* XXXV. cap. 14. ubi vid. & not. *Dalec.* SEB.

Ὑσγινοβαφὴς] C. V. ἱστινοβαφής· de hyſgino *Vitruvius* lib. VII. cap. 14. & ibi *Philander*, *Pauſanias* in *Phocicis*, *Suidas* in ὕσγη· pro εὔχρως, *Salm.* εὔχροος. KÜHN.

Ὑσγινοβαφὴς] MS. ὑστινοβαφής· ſed malim ὑσγινοβαφὴς, de quo *Seberus* noſter: *Heſychius* etiam in βυσσός· χρῶμα ἀντὶ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον. *Xenoph.* VIII. Παιδ. ἀναξυρίδας ὑσγινοβαφεῖς *Cyro* tribuit. JUNG.

12 Ἰοειδὴς] De hoc colore meminit & *Bayſ.* de Re Veſt. cap. 3. πράσειος vero ita quoque in MS. noſtro: ſupra VII, 129. πράσιον hoc χρῶμα in MS. erat. JUNG.

Ἰοειδὴς] Præſtat editis MSS. integra lectio: ἰοειδὴς, κροκοειδὴς, κόκκῳ ἀνθοῦσα. Nobiliſſimorum amictum fuiſſe κοκκοβαφῆ tradit *Zoſimus*: *Calliſtratus* apud *Athenæum* id extulit κοκκινοβαφής.

13 Κρόκῳ ἀνθοῦσα] MS. ἰο. κροκοειδὴς, κόκκῳ ἀνθ. Et mox: ἐπιπ. ἐπιπόρφυρος, παραπόρφυρος, καὶ κατὰ Ξεν. SEB.

Κρόκῳ ἀνθοῦσα] MSS. κροκοειδὴς, κόκκῳ ἀνθοῦσα, *cocco effloreſcens*: *Salm.* ἰοειδ. κροκοειδὴς, κρόκκῳ ἀνθοῦσα. KÜHN.

Κρόκῳ ἀνθοῦσα] MS. κροκοειδὴς, κόκκῳ ἀνθοῦσα, κοκκοβ· quo pacto & in ſuo invenit *Seberus*: & certe reſtituendum puto. JUNG.

14 Ὀρφνίνη] C. A. ὀφνίνη, pro ὀρφνίνη, *nigricans.* KÜHN.

15 Πολυπόρφυρος] MSS. addunt, περιπόρφυρος πορφυρομιγὴς παραπόρφυρος &c. *ex parte purpurea*, cui opponitur, ὁλοπόρφυρος. KÜHN.

Πολυπόρφυρος] MS. noſter ἐπιπ. περιπόρφυρος, πορφυρομιγὴς, παραπόρφυρος, καὶ κατὰ &c. quo pacto quum & *Seberi* MS. & hic reſtituendum puto. Vulgatum πολυπόρφυρος & ſupra habuiſti VII, 55. & περιπόρφυρα ἱμάτια in MS. VII. 63. ubi quoque illud *Xenophontis*, κάνδυν ὁλοπόρφυρον dicentis, quod & hic innuit: locum ex VIII. Παιδείας ibi in Notis adſcripſi. JUNG.

Πολυπόρφυρος] Ineptam illam vocem MSS. non adgnoſcunt, ad quorum itaque normam *Pollucem* reſtitui, & περιπόρφυρος adjeci, quod vulgati Codices non habebant. *Kühnius* utrumque περιπόρφυρος, & παραπόρφυρος inſeruerat ante ἐπιπόρφυρος.

16 Χρυσοειδὴς] MSS. χρυσοβαφὴς, *aureo colore tincta.* KÜHN.

Χρυσοειδὴς] MS. χρυσοβαφὴς, pro χρυσοειδής· & invenitur illud quoque, quamvis id mirum forte obvenerit ei qui mutavit. Adnotant ex *Plutarchi Demetrio*: περὶ τοῖς ποσὶν ἐκ πορφύρας ἀκράτου συμπεπιλημένης χρυσοβαφεῖς πεποιημένος ἐμβάδας. JUNG.

Χρυσοειδὴς] Sequitur in editione noſtra χρυσοβαφὴς e MSS. *aureo colore tinctus.*

17 Ζῶα ἐνύφαντο] C. A. ἐνυφαντῷ pro ἐνύφαντο, ſi legamus ζῶα ἐν ὑφαντῷ, ſubintelligendum erit ἐστὶ, *animalia ſunt in textura, vel intexta.* KÜHN.

Ζῶα ἐνύφαντο] MS. ζῶα ἐν ὑφαντῷ· ſed id correctum eſt ad vulgatam lectionem recte. JUNG.

18 Ἄνθη πεποίκιλτο] MSS. ἄνθη ἐνεπεποίκιλτο. SEB.

Ἄνθη πεποίκιλτο] MSS. ἐνεπεποίκιλτο· *Salm.* ἐνεποίκιλτο, leg. ἐμπεποίκιλτο. KÜHN.

Ἄνθη πεποίκιλτο] Scribe ut in noſtro & *Seberi* MS. eſt, ἄνθη ἐνεπεποίκιλτο. JUNG.

Ἄνθη πεποίκιλτο] Recte *Kuhnius* ἐνεπεποίκιλτο· quod dudum ita legendum videram: ſcilicet intexi ſolebant veſtibus animalium aliarumque rerum plurimæ figuræ, unde ζωγράφητον exponebat *Heſychius* τὸ ποικίλον· inde ζωδιωτοὶ ἐσθῆτες in eodem *Grammatico* & apud *Athenæum* libr. V. *Nicetas* veterum elegantiam imitatus χρυσόπαστον καὶ ζωωτὸν σάγον habet in *Alex.*

riegata eſt; feris pictis ſplendet, ſtellis relucet. Famulis vero in cubiculo, & ante cubiculum, neceſſaria ſunt: ſtrata, ſtoreæ, mattæ, & ſamax. Eſt autem *σάμαξ* arundinis lanugo: maxime autem in militia hoc utuntur, ut Chionides in Heroibus tradit.

πεποίκιλτο, θηρία ἐνεγέγραπτο, [19] ἄστρα ἐνήστραπτο· καὶ μὴν τοῖς μὲν οἰκέταις [20] ἐν κοιτῶνι, ἢ προκοιτῶνι, ἢ πρὸ προκοιτῶνος ἀναγκαῖα σκεύη, [21] χαμεύνια, [22] καὶ ψίαθοι, [23] καὶ φόρμοι, [24] καὶ σάμαξ· ἔστι δὲ ὁ σάμαξ, ῥὶψ καλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου· μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατιᾶς τούτῳ ἐχρῶντο, ὡς Χιωνίδης ἐν Ἥρωσι.

Πολλοὺς ἐγὼ δ' ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας
Φρουροῦντας ἀτεχνῶς, κἂν σάμακι κοιμωμένους.

Comm. lib. III. Ad illa vero *ἄστρα ἐνήστραπτο*, ſic enim e MSS. pro *ἐνέστραπται* reſtituimus, *Maimonidis* inſignis locus adtinet cap. 7. §. 8. עכום. ubi gentilium ſacerdotes in veſtibus ſuis pictas gerere ſolis, lunæ aliorumque ſiderum imagines enarrat. Poſthæc in iſtis *καὶ μὴν τοῖς μὲν οἰκέταις*, aliiſque quæ ſequuntur, quæ fuit in editione *Seberi*, lectionem retinuimus.

19 *Ἄστρα ἐνήστραπται.*] *Ἄστρα ἐνήστραπτεν* C. V. at C. A. *ἐνήστραπτε.* KÜHN.

Ἄστρα ἐνήστραπται.] Scribe ex noſtro MS. *ἄστρα ἐνήστραπτο·* ita enim videtur in eo bene emendatum pro ſcripto *ἐνήστραπτεν.* JUNG.

20 *Ἐν κοιτῶνι*, &c.] E MS. inſerta. SEB.

Ἐν κοιτῶνι, &c.] C. A. *πρὸς κοιτῶνι ἢ πρὸ κοιτῶνος·* in C. V. *πρὸ* abeſt a *κοιτῶνος·* *Salm. ἐν τῷ κοιτῶνι ἢ π. κ.* deletque *προκ. ἢ πρό.* KÜHN.

Ἐν κοιτῶνι, &c.] MS. noſter: *κοιτῶνι, ἢ προκοιτῶνι* (& correctum *πρὸς κοιτῶνι*) *ἢ προκοιτῶνι ἢ προκοιτῶνος.* Mihi videntur hæc partim a ſcriba negligente ita repetita: & adhuc tolerabilius, ut edidit *Seberus* noſter. Ni tamen fallor, ita *Pollux* ſcripſit: *ἐν κοιτῶνι, ἢ προκοιτῶνι, ἢ πρὸ κοιτῶνος ἀναγκαῖα σκ.* Illud *ἀναγκαῖα* certe ita emendare debes. JUNG.

21 *Χαμευνία*] *Χαμεύνια* emenda ex MS. noſtro: eo accentu, & ſupra VI, 9. & XI, 35. JUNG.

22 *Καὶ ψίαθοι*] C. A. omiſſo *καὶ* leg. *ψιάθια φορμοὶ καὶ σάναξ·* reliqua capitis abſunt. KÜHN.

Καὶ ψίαθοι] Vide quæ dixi ad lib. VIII, 133. De *φόρμοις* & *φορμίοις* *Donatus* ad *Terentii Phormionem*: adde *Gloſſas* in *Formio*, quæ *Heſiodi* hunc reſpiciunt locum *Ἐργ. καὶ Ἡμ.* *Οἴσεις δ' ἐν φόρμῳ*, citatum & ab *Etymologo* in voce: *Heſychius* utrumque *φόρμος* & *φόρμιον.*

23 *Καὶ φορμοί*, &c.] C. V. *καὶ φορμός.* KÜHN.

Καὶ φορμοί, &c.] MS. *καὶ φορμὸς, καὶ σ.* eo numero quo & ſequens vocabulum. JUNG.

24 *Καὶ σάμαξ.*] C. V. *καὶ σάναξ ῥικαλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου, μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατείας αὐτῷ ἐχρῶντο, ὡς Χιωνίδης ἐν Ἥρωσιν, πολλοὺς δ' ἐγὼ ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας φρουροῦντας ἀτεχνῶς κἂν σάμακι κοιμωμένους·* verſus ita conſtituerem:

Πολλοὺς δ' ἐγὼ ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας
Φρουροῦντας ἀτεχνῶς, κἂν σάμακι κοιμωμένους.

Multos ego penes te adoleſcentes audio
Excubare plane, & dormire in arundinibus.

Quid *σάμαξ* pluribus docet *Heſychius* h. v. breviter, eſt in arundinis quadam ſpecie *craſſior panniculæ coma; quæ pro pluma ſtrata cauponarum* (adde militum) *implet. Plinius* lib. XVI. c. 36. unde & *σάκτης* dicitur a *σάττομαι*, *farcio.* Græce *ῥὶψ καλάμου·* vid. *Dioſcor.* lib. I. c. 97. KÜHN.

Καὶ σάμαξ.] MS. *σάναξ· ἔστιν ὁ σάναξ, ῥὶψ καλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου· μάλιστα δ. ἐ. στρατείας αὐτῷ ἐχρῶντο, ὡ. Χ. ἐ. Ἥρωσι· πολλοὺς ἐγὼ δ' ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας· φρουροῦντας ἀτεχνῶς καισάμακι κοιμωμένους·* inepte autem *σάμακι* ultimo *ι* ſupraſcriptum a quodam *ε*, quaſi legendum eſſet *σάμα κεκοίμημαι.* Vides vero quanto hæc pleniora & integriora vulgatæ lectioni: inſuper continentia elegantem *χρῆσιν Chionidæ*, obſcuri alias Poëtæ, de quo vide *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 32. ubi monet ſcribendum *Χιονίδης* in ſecunda pro *ω*, ut apud *Suidam* nempe eſt: MS. noſter *Χιωνίδης* habet, ut dixi: & in *Suida* ſuo ita etiam correxiſſe invenio *Sylburgium*, addidiſſeque ita & apud *Athenæum* libr. III. eſſe. Sed quod ad *σάμαξ*, & *σάναξ*, in quibus MS. variat, ſane per *μ* retinebimus cum vulgatis; *Heſychius* teſtis ſatis locuples accedat eadem prorſus narrans. *Σάμαξ, ὕλη τις δρυώδης· οἷον βούτομον· οἱ δὲ φορμόν· καὶ οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι· ἔνιοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα· καὶ τοξικὸς κάλαμος· ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδα* (lege *στιβάδια*) *ποιοῦσιν·* ubi & rationem nominis habes: unde ſcilicet & *σάκτας κάλαμος* apud noſtrum. Jam adſcribam totum locum, ut apud noſtrum videtur ſcribendus, *καὶ φορμὸς, καὶ σάμαξ· ἔστι δὲ ὁ σάμαξ, ῥὶψ καλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου· μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατείας αὐτῷ ἐχρῶντο, ὡς Χιωνίδης ἐν Ἥρωσι.*

Πολλοὺς ἐγὼ δ' ἀκούω κατά σε νεανίας
Φρουροῦντας ἀτεχνῶς, κἂν σάμακι κοιμωμένους.

Quamvis nondum forte concinnati verſus. JUNG.

Καὶ σάμαξ.] Euge vero! egregiam & exoſculandam MSS. fidelitatem, qui integros eoſque elegantes *Chionidis* illius verſiculos nobis adſervarunt, ipſumque adeo ſibi reſtituere *Pollucem*: Codex *Falckenburgii* eadem illa, ſed aliquantum corruptius, continet hoc modo: *ῥὶψ καλ. καλαμίνου σάκτου·* legendum ut in textu reſtituimus: tum taliter iſtos *Chionidis* habet verſus: *πολλοὺς ἐγὼ δακεῦ κατά σε νεανίας φορεῦντας ἀτέχνους καὶ σαμάκι κοιμωμένους·* an hinc tale quid concinnandum? *φρουροῦντας, ἀτέχνους·* prætulero tamen *ἀτεχνῶς*, quod antiqua dictum elegantia pro *ἀφροντίστως·* ſic apud Romanos *iners* proprie *ἄτεχνος*, tum deſes, quique nullius rei curam gerit. Nomen autem illius *Comici* per *ω* ſcriptum hic eſt, neque mutare quicquam volui propter MSS. in hanc ſcripturam conſenſum: *Meurſius* tamen in *Attica Bibliotheca* ubique, in hoc etiam *Pollucis* noſtri loco, per *ο* exarat: ſcilicet *χιὼν, χιόνος*, indeque *Χιονίδης·* *Χίονις* etiam ſtatuarii nomen ſic in *Pauſania* legitur. Antequam vero hinc diſcedam, *Heſychium* in iſta voce mutilum augere lubet & emendare: *Σάμαξ ὕλη τις δρυώδης· οἷον βούτομον, οἱ δὲ φορμὸν, καὶ οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι·* & cetera, quæ poſuit in nota ſua *Jungermannus*: id omne hoc pacto redintegrandum eſt: *Σάμαξ, ὕλη τις δρυώδης* (ſic enim & in *Gloſſario* MS. reperi) *οἱ μὲν βούτομον, οἱ δὲ φορμὸν, καὶ οἱ πλείους σάκταν ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι, ἔνιοι δὲ καὶ τοξικὸν κάλαμον* (vel, *ἐνίοις δὲ καὶ τοξικὸς κάλαμος*) *ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδια ποιοῦσι·* pro *οἷον* recte me reddidiſſe *οἱ μὲν* arguit ſequens *οἱ δέ·* tum vero inſerui *σάκταν*, ſuadente ſcilicet notationis, quæ ſubjicitur, forma *ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι·* nam inde quidem ſi *σάμακα* deducere voluiſſe *Heſychium* exiſtimes, delirantis ingenii ſomnium homini doctiſſimo adſcripſeris: denique *τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα* foras ejeci, quod haud dubie adleverat in margine lector non indiligens, ut ſibi no-

44 ## • ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Θ.

[25] Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀναγκαίων.

Τοῖς δὲ δεσπόταις, τῷ μὲν ἀνδρὶ, [26] καὶ λάσανα ἀναγκαῖα· καὶ [27] ἀμίς· ἣν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρᾳ ἐνουρήθραν καλεῖ. καὶ Αἰσχύλος [28] οὐράνην· ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἀποπάτου τὰ [29] λάσανα ὀνομαστέον, ἀλλὰ καὶ

• CAPUT IX. 44

De iis quæ excrementis faciundis ſerviunt.

DOminis quidem, & Viro, matella neceſſaria eſt, & ſcaphium: quod Sophocles in Pandora, ἐνουρήθραν vocat, & Οὐράνην Æſchylus. Quod autem non de immota tantum ſella, qua excrementa fiunt, forica dicendum ſit: ſed etiam

taret herbam illam βεντέμον, σάμακα quoque vocari: ad hanc opinionem meam ſponte ſua fluentem ſi quis accedat, de ceteris equidem non dubitabit.

25 Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀν.] Vid. *Schol. Ariſtoph.* fol. 264. ubi &: ἀμίδες, οὐροδόχα ἀγγεῖα. SEB.

Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀν.] Titulus abeſt a C. A. & *Salmaſiano*: incipit autem caput *Salm.* τοῖς δεσπόταις δὲ τῷ μὲν &c. KÜHN.

Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀν.] Hoc caput ſtatim adjungitur præcedenti in MS. ſine titulo: & incipit, τοῖς δεσπόταις δὲ, τῷ &c. particula δὲ tranſpoſita. De hiſce vaſis hinc meminit & *Bayſ.* lib. de Vaſculis in L. *quamvis* §. *ſi autem* de aur. & arg. leg. de laſano *Foeſius* Oecon. *Hippocr.* in λάσανον & *Leopardus* XI. Emend. 7. JUNG.

26 Καὶ λάσανα] Καὶ non apparet in C. A. ut & quæ ſequuntur a καὶ ἀμὶς uſque ad οὐράνην. KÜHN.

27 Ἀμίς. ἣν καὶ Σοφ. ἐν Πανδ.] MS. ἀμίς· ἣν Σοφοκλ. illud falſo accentu: hoc, quod omittit particulam καὶ, probe ni fallor: *Sophoclis Pandora* & apud *Athenæum* laudatur, & apud *Heſych.* duplici nomine, Πανδώρᾳ ἢ σφυροκόποις· ut adnotavit *Caſaub.* noſter VII. *Athen.* 4. JUNG.

28 Οὐράνην] Ita & noſter MS. male antea οὐρήνην, quod & a *Bayſio* lib. de Vaſcul. retentum, edebatur: pro quo & *H. Stephanus* hic in ſuo Codice emendaverat οὐράνην, *ut*, addens, *videbis in Theſ.* Et in *Theſauro* ipſum locum *Æſchyli* adducit, quem & ego mihi notaveram apud *Athenæum* libr. I. *Dipnoſoph.* drama *Æſchyleum* non nominatur, ipſi verſus ſunt:

Ὅδ᾽ ἐστὶν ὅς ποτ᾽ ἀμφὶ ἐμοὶ βέλος
Γελωτοποιὸν τὴν κάκοσμον οὐράνην
Ἔῤῥιψεν, οὐδ᾽ ἥμαρτε. &c.

Ubi & aliam χρῆσιν habes e *Sophoclis* Ἀχαιῶν συνδείπνῳ. JUNG.

Οὐράνην] Sic quidem ſcribendum, ut & optimus *Falckenburgii* Codex habuit: vidique etiam eruditum quendam virum ad libri ſui oram ita notaſſe: οὐρήνην enim ante *Seberum* fuit editum, aliter ac cuncti MSS. volunt. De ἀμίδι, quam *Sophocles* uſurpavit in *Pandora*, cujus argumentum fabulæ non erit paulo in antiquorum monumentis verſatior qui non e titulo percipiat, meminit *Etymologus*, exponitque οὐροδόχον ἀγγεῖον· fuerit autem ex ejus opinione formatum ut a σκάφη, σκαφὶς, ſic & ab ἄμη, ἀμίς· *Heſychius* item: Ἀμίς, σταμνίον· in *Gloſſis* enim, *Matula*, σταμνίον. *Lepidum* id erat & acutum *Themiſtoclis* dictum, quod *Ælianus* commemorat H. V. XIII, 40. Athenienſes illum affectum contumelia denuo poſt ad rem publicam capeſſendam evocabant: tum ille: οὐκ ἐπαινῶ τοὺς τοιούτους ἀνδρας, οἵ τινες τὴν αὐτὴν ἀμίδα καὶ οἰνοχόην ἔχουσι, ſe ſcilicet illos cives non laudare ſignificans, qui tanta mobilitate animorum eſſent, ut eundem & abjicerent atque deſpectui haberent, & ad ſummos pro arbitratu honores veherent. *Suidas*: Ἀμίδα, οὐρητρίδα, οὐρητὸν ἀγγεῖον· καὶ ἀμίδας, τὰ ὑπηρέσια· ubi tum ex *Veſpis Ariſtophanis* ſubjicit locum, qui ſic in ordinem eſt redigendus, ut poſuit in notis *Portus*: vocis expoſitionem autem e *Comici* vetuſto Commentatore *Suidas* hauſit, nam & ille, οὐρητρὶς, οὐρητὸν ἀγγεῖον· non aliter in *Onomaſtico* veteri: *Matella*, οὐρητρίς· *Athenæum* adde lib. I. c. 14. & ſummum ad eum *Animadverſorem.* Porro, dum in his agimus, obſervare lubet, tam præcipiti luxuria fuiſſe veteres, ut & ſervos haberent, qui ipſis a matulis eſſent, eaſque ad crepitum digitorum ſupponerent; flexis enim genubus ſubſidentes aquam emiſiſſe notum eſt, ſæpius tamen etiam veſtibus ſubductis, quod ἀνασύρασθαι ἐσθῆτα Græci dicunt: viliſſimum id erat ſervitii genus, adeo quidem ut apud *Plautum*, qui ſæpius iſtius rei meminit, alter ad alterum dicat, dignum non eſſe eum, qui ſibi matulam porrigat, indigniſſimo ſcilicet ipſum convicio adſpernatus: ſed clariſſime in illo *Arbitri* conſummatiſſimæ nequitiæ *Satyrico*, ubi *Trimalcio lautiſſimus homo concrepuiſſe digitos* refertur, *ad quod ſignum matellam ſpado ludenti ſuppoſuit.* Iſti dicuntur *a lacuna* in *Antiquis Inſcriptionibus* variis in locis, ut apponere feſtinanti exempla non opus ſit: hinc emenda, ſis, in *Cyrilli Gloſſario*: *Lacunar*, ὀρόφωμα, ὀροφή. *Lacuna*, οὐροδόχιον posterius nomen qui non noverat cum altero priori confudit: & pejus illi tamen adhuc, qui vulgata retinere volunt: *Gloſſæ* MSS. *Lacuna*, *matula*: ut amplius de hac emaculatione non ſit dubium. Οὐροδόχιον autem ſæpe Græci, & οὐροδοχεῖον· *Heſych.* Οὐροδόχη, ἀμίς· eundemque vide in Οὔριον βικὸν, ſic enim & ego legendum putem.

29 Λάσανα] De his & ſupra V, 91. reſtitui locum, εἰς λάσανα ex MS. legendum docens, pro vulgato εἰς λαγόνα. JUNG.

Λάσανα] Quod hic de λασάνοις probandum ſuſcipit *Pollux*, ea ſcilicet fuiſſe portatilia, clariſſime liquet ex λασανοφόροις, quos veteres non ſecus ac ſervos a matulis habuerunt: facetiſſime quidem *Antigonus* ſenex, quem cum ſummis laudibus in quodam carmine extuliſſet ad cœlum *Hermodotus* quidam, cumque Solis filium ac Deum appellaſſet, οὐ τοιαῦτα μοί, inquit, ὁ λασανοφόρος συνοῖδεν· uti legere eſt apud *Plutarchum* de *Iſide* & *Oſiride*, & in *Antigoni Apophthegmatibus*: utrobique doctiſſimus *Interpres* λασανοφόρον exponit, *qui matulam fert*, aliter haud dubie facturus, ſi legiſſet iſta *Pollucis* noſtri aut meminiſſet: neque habuerat *Antigonus* in animo de illa naturæ exoneratione, quæ per veſicam fit, ſed de altera vero meminiſſe. *Heſychius* etiam Λάσανα, τοὺς ἀφοδευτηρίους δίφρους exponit, ſpurcius ſcilicet nomen honeſtiori, uti mox *Pollux* obſervat: non minus εὔφημον eſt χρεῖαι, nam & ita dixere: *Cyrilli Gloſſ.* *Latrina*, χρεῖαι, ἐν αἷς ἀποπατοῦμεν· & θᾶκοι, unde θακεύειν· uti apud *Vaticanum Parœmiographum* Cent. I. c. 82. ἐάν τις ἄλλῳ θακεύων ἐν τεμένει Ἀπόλλωνος, quod quidem Athenienſes, ut illuderent *Pythium* ædificanti *Piſiſtrato*, creberrime fecerant. Vilius eſt σκωραμίς. Ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική· ubi *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Eccleſiaz.* Ἀμὶς μὲν ἐν ᾧ οὐροῦσι· σκωραμὶς δὲ ἐν ᾧ ἀποπατοῦσι.

de mobili, teſtantur, Ariſtophanes quidem in Præludio dicens: Hei mihi contingent foricæ:

45 • ſed ſi hoc ambiguum videtur, Pherecrates tamen in Crapatallis: Capiti meo foricas apponens, pedit. Latrinas vero honeſtiori vocabulo ſedem vocabis, & ſellam. Ipſi vero mulieri ſcaphium (in Autolyco Eupolis:

Quid vero eſſet, niſi ſcaphium) ipſi præſto eſſet.

ἐπὶ τοῦ τιθεμένου, [30] καὶ ἀναιρουμένου μαρτυροῦσιν, Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Προαγῶνι εἰπὼν,

[31] Οἴμοι τάλας· τί μου στρέφει τὴν γαστέρα·
Βάλ᾽ ἐς κόρακας· πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι.

• [32] εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον, ἀλλὰ Φερεκράτης 45 ἐν τοῖς [33] Κραπατάλλοις, Πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα [34] καταθεὶς πέρδεται· [35] καὶ δίφρον δ᾽ ἂν εἴποις τὰ λάσανα εὐφημότερον, καὶ διφρίσκον· τῇ δὲ γυναικὶ [36] σκαφίον, ὡς ἐν Αὐτολύκῳ Εὔπολις,

[37] Τί δῆτ᾽ ἄν, εἰ μὴ τὸ σκαφίον αὐτῇ παρῆν;

30 Καὶ ἀναιρουμένου] E MS. ſic ſupra VI, 83. αἱ ἐπιτιθέμεναι καὶ αἰρόμεναι τράπεζαι. SEB.

Καὶ ἀναιρουμένου] Incluſa vox uncinulis extat etiam in C. A. KÜHN.

Καὶ ἀναιρουμένου] Prorſus ita & MS. noſter. JUNG.

Καὶ ἀναιρουμένου] Uncinulis voculas has *Seberus* incluſerat, quos ego, cum eas in textum MSS. planiſſime adſerant, delendos curavi.

31 Οἴμοι τὰ λάσανα &c.] MS. οἴμοι τάλας τί μου στρέφει τὴν γαστέρα. Βάλ᾽ ἐς κόρακας. Τῇ δὲ γυν. Sic, inquam, clare MS. Sed tacentur interim λάσανα, propter quæ *Ariſtophanes Polluci* laudatur: an igitur verba τὰ λάσανα γένοιτό μοι pro τάλας reponenda; an recte habent, quæ ſunt in MS. ſolumque illis annectendum τὰ λάσανα γένοιτό μοι vel τὰ λάσαν᾽ ἂν γέν. μοι; SEB.

Οἴμοι τὰ λάσανα &c.] Verba *Ariſtophanis* ita ſunt in MSStis: οἴμοι τάλας· τί μου στρέφει τὴν γαστέρα; βάλλ᾽ ἐς κόρακας πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι. C. A. βάλλ᾽ ἐκκόρακας, τὰ λάσανα γένοιτό μου· verſus iſtos conſtituerem:

— οἴμοι τάλας; τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
Βάλλ᾽ ἐς κόρακας; πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

— *Væ miſero mihi! quæ ventris tormina?*
Abi in malam crucem, unde foricæ erit copia?

Salm. non legit ultima, πόθεν &c. & pro βάλλ᾽, βάλ᾽. KÜHN.

Οἴμοι τὰ λάσανα &c.] MS. noſter ut *Seberi*, οἴμοι τάλας τί μου στρέφει τὴν γαστέρα· βάλ᾽ ἐς κόρακας· πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι· nec dubito certe ita ſupplere & legere, quod tandem & Amico noſtro placuit:

Οἴμοι τάλας· τί μου στρέφει τὴν γαστέρα·
Βάλλ᾽ ἐς κοράκας· πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι.

Totam enim χρῆσιν voluit adferre ad id, quod prædixit, probandum. *Ariſtophaneæ* fabulæ, quæ Προαγών, mentio & apud *Athenæum*, ut adnotavit *Caſaub.* noſter III. *Athen.* 6. & ejus mentionem credo etiam fieri in fine ὑποθέσεως Σφηκῶν, ibique pro προάγων legendum Προαγῶνι. Certe locus corruptus videtur. In ipſis etiam *Scholiis*, non ita longe ab initio Σφηκῶν· οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ δράματι εἴσηκται οὕτως Εὐριπίδης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ προαγῶνι ἐν Ἀχαρνεῦσιν· puto ſupplendum: Προαγῶνι καὶ ἐν Ἀχ. JUNG.

Οἴμοι τὰ λάσανα γένοιτό μου.] Egregie profecto: commutavimus hic ἑκατόμβοια ἐννεαβοίων, ut in alia re vatum princeps: optimam MSS. lectionem ipſiſſimis illis literis, quibus in iis occurrit, in textum repoſui. Quidam, qui ſcilicet doloribus angebatur ventris, inquit: *Hei me miſerum! quid meum ita contorquet ventrem?* tum qui huic aderat, alter: *Proripe te ocyus ad corvos*: vel *Abi in malam rem*: prior ille denuo, tanquam qui præ dolore verbis hujus non attendat: πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι· *unde vero mihi laſana ſuppeditentur.* Simile quid in *Concionem habentibus* non procul a principio, unde σκωραμίδα ſuperius attulimus, ubi facete *Blepyrus* ad hanc rem *Lucinam* invocat.

32 Εἰ δὲ τοῦτο] Abſunt a C. A. uſque ad διφρίσκον. KÜHN.

33 Κραπαττάλοις] C. V. Κραπατάλλοις. verſus ejus ita ſe habet ex eodem Codice:

Πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα καταθεὶς πέρδεται.

Foricas ad caput mihi ponens, poſtico crepat. KÜHN.

Κραπαττάλοις] MS. Κραπατάλλοις· & ita dudum emendare nos juſſerat etiam Magnus *Caſaubonus* III. *Athen.* 3. JUNG.

Κραπαττάλοις] Sæpius ita corruptum iſtius fabulæ titulum reſtituimus: ejuſque argumentum pluribus in lucem produximus ad ſuperiorem librum cap. 6. ubi me videre potes. In ipſis tum *Pherecratis* verbis καταθεὶς MSS. ſecutus repoſui.

34 Κατατιθεὶς] Καταθεὶς. *H. Steph.* SEB.

Κατατιθεὶς] Pro κατατιθεὶς, MS. noſter καταθεὶς· quod etiam *H. Stephano* placuiſſe adnotavit *Seberus* noſter: & *Sylburgius* ita profert in Notis ſuis ad *Etymolog.* in vocem λάσανον· ubi hoc *Pherecrateum* reponere cupit. JUNG.

35 Καὶ δίφρον] *Heſych.* λάσανα inter alia interpretatur ἀφοδευτηρίους δίφρους· vid. *Theophraſt.* Charact. c. 14. & ibi *Caſaub.* KÜHN.

36 Σκάφιον] MS. σκαφίον, ut modo, ubi tamen etiam MS. propatoxyt. SEB.

Σκάφιον] *Salm.* σκαφίδιον. KÜHN.

Σκάφιον] MS. γ. σκαφίον ὡς ἐν αὐτ. & ſic debes emendare, & ſupplere. JUNG.

Σκάφιον &c.] Σκαφίον e MSS. accentu mutato hic, & in ipſo *Eupolidis* χωρίῳ, quamvis illius rei parum interſit: tum MSS. locupletius, ὡς ἐν Αὐτολ. & elegantius in ipſis *Comici* verbis: Τί δῆτ᾽ ἄν· quæ ſic omnia textui reddidimus: *Seberus* quæ reſtituerat ad explendum ſenſum, uncinulis, ubi opus non erat, incluſit, quos rejecimus. In *Eupolidis* autem loco mulierem aliquam ſe conſpurcaſſe credo, cujus aliquis patrocinio ſuſcepto, ait: *Quid feceris equidem, ſi ſcaphium ipſi non adeſſet?* De *Eupolidis Autolyco Atticæ Meurſii Bibliotheca* eſt adeunda.

37 Τί δ᾽ ἦν ἄν, &c.] Uncis incluſa MS. Codici debentur. SEB.

Τί δ᾽ ἦν ἄν, &c.] C. V. τί δῆτ᾽, forte legendum τί δῆτ᾽ ἦν· *quid tandem fuerit, niſi ſcaphium illi adfuerit?* σκάφιον, σκαφεῖον in *Gloſſ.* *rutrum, ſarculus, alveus, linter*: alveus hic videtur quadrare: *ſcaphio* utebantur etiam Athletæ, unde *Plutarchus* de Arati habitu athletico; οὐκ ἀπαρνεῖται, inquit, τὴν ἀδηφαγίαν καὶ τὸ σκάφιον· vid. *Fabri Agoniſt.* lib. II. c. 8. & lib. III. c. 3. KÜHN.

Τί δ᾽ ἦν ἄν, &c.] MS. noſter: τί δῆτ᾽ ἂν εἰ μὴ τὸ

ἄμφω δὲ παράλληλα ἐν Πολυείδῳ [38] Ἀριστοφάνης,

[39] Σκαφίον ξενύλλ᾽ ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.

Utraque autem hæc ſibi mutuo reſpondent in Polyeido Ariſtophanis,

Scaphium Xenylla petiit; matula enim non aderat.

46 ## * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

[40] Περὶ τῶν ἐν τῷ νίπτεσθαι σκευῶν.

* CAPUT X.

De vaſculis ad lotionem convenientibus. 46

[41] Ἐξαναστάντι δὲ ἐξ ὕπνου τὸ πρόσωπον [42] ἀπονίπτεσθαι δέον· ὁ παῖς [43] πρόχουν τινα ἔχων [44] προσοίσει, νεαροῦ τοῦ ὕδατος ἐπιχέων κατὰ λέβητος, ἢ λουτηρίου τινός· ἐπεὶ καὶ τοῦτο [45] τοὔνομα [46] ἐπὶ μὲν τῶν λουτρῶν ὡς Αἰσχύλος εἴρηκεν· ἐπὶ δὲ [47] τῶν νῦν λουτήρων, Ἀναξίλας ἐν Λουτροποιῷ,

SUrgentem vero e ſomno faciem lavare oportet. Famulus gutturnium quoddam tenens afferat, recentem aquam lebeti aut lavacro cuidam infundens: nam & hoc nomen de lebetibus lotoriis dixit Æſchylus. De iis vero, quæ nunc lavacra dicuntur, Anaxilas in Lutropœo,

σκαφίον αὐτῇ παρῆν. Et ita profecto rectius reſtituas hunc verſum, quem & in ſuo MS. invenit *Seberus. Eupolidis Autolycum* noſter aliquoties laudat: ut ſtatim Segm. 47. JUNG.

38 Ἀριστοφάνους] *Salm.* Ἀριστοφάνης· ſic infra, ὡς ἐν τῷ ιϛ. αὐ. KÜHN.

Ἀριστοφάνους] MS. Ἀριστοφάνης. JUNG.

Ἀριστοφάνους] Commodius Ἀριστοφάνης, nam & Εὔπολις modo, non Εὐπόλιδος· vid. *Meurſii Biblioth. Attic.*

39 Σκαφίον ξενύλλ᾽ ᾔτησεν &c.] C. A. σκάφιον· C. V. σκαφίον ξένυλλα ἤτυσεν γὰρ οὐ γὰρ ἦν ἀμίς· leg. σκαφίον vel σκάφιον ξένυλλ᾽ ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς· *ſcaphium hoſpes petiit; matula enim non aderat:* ξένυλλος ὑποκοριστικὸν facit ξένυλλα fœminei ſexus. KÜHN.

Σκαφίον ξενύλλ᾽ ᾔτησεν &c.] Bene habet, licet antea ederetur ξενύλλῃ· & MS. habeat σκ. ξενύλλα ᾔτησεν γὰρ οὐ γὰρ ἦ. ἀ. Extat parilis imo gemina χρῆσις in *Ariſtophanis Theſmophoriazuſis*, ubi *Mneſilochus*: σκαφίον ξένη μ᾽ ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς. Et putat certe *Biſetus* in ſuis *Græcis Scholiis* ad eum locum forte ex *Polluce* hinc ſcribendum, Σκαφίον Ξένυλλ᾽ ᾔτησεν· ut Ξένυλλα ſit nomen proprium fœminæ cujuſdam. JUNG.

40 Περὶ τῶν ἐν τῷ ν.] C. A. hunc præfert titulum: ὅσα δεῖ ποιεῖν τὸν ἐκ τοῦ ὕπνου ἀναστάντα, *quæ facienda ſint a ſomno ſurgenti*: Codex *Salm.* titulum non habet. KÜHN.

Περὶ τῶν ἐν τῷ ν.] Sequens caput quoque cum præcedentibus conjungitur, ſine titulo, in MS. JUNG.

41 Ἐξαναστάντι δὲ &c.] Præceptum ſanitatis æque ac civilitatis: immo quondam & religionis. *Propert.* III, 8.

Surge, & poſcentes juſta precare Deos.
Ac primum pura ſomnum tibi diſcute lympha.

Perſius Satyr. II, 15.

Hæc ſancte ut poſcas, Tiberino in gurgite mergis
Mane caput bis terque, & noctem flumine purgas.

Credebatur enim nox polluere: vide *Caſaub.* ad *Perſium* Comment. Inprimis, qui ſomniaſſent, lavandos ſeſe putabant. *Ariſtoph. Ran.* f. 180.

Ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε,
Κάλπισί τ᾽ ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε,
Θέρμετε δ᾽ ὕδωρ,
Ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.

Ædeſius quoque a ſomnio expergefactus τὸν παῖδα καλεῖ, τὴν ὄψιν καὶ τὸ πρόσωπον ἀποσμῆσαι τῷ ὕδατι βουλόμενος, ut refert *Eunapius* pag. 48. SEB.

Ἐξαναστάντι δὲ] Ad ritum purgandi ſe a noctis ſomniorumve inquinamentis præter ea, quæ notis ad Gr. r. inſerta ſunt, referas forſan & quæ ad lib. I. c. 1. in iiſdem inter alia e *Clem. Alexandr.* de filia *Pharaonis* allata. Non enim eadem ubique obſervatio. Nam οἱ μὲν ἄλλοι σχεδὸν ἅπαντες (ſcil. præter *Judæos*: ſunt verba *Philonis*, lib. de Sacrificantibus, princ.) ἀμιγεῖ ὕδατι περιῤῥαίνονται· θαλάττῃ μὲν οἱ πολλοί· τινὲς δὲ ποταμοῖς, οἱ δὲ κάλπισιν ἐκ πηγῶν ἀρυόμενοι. SEB.

42 Νίπτεσθαι] MSSti ἀπονίπτεσθαι. KÜHN.

Νίπτεσθαι] MS. ἀπονίπτεσθαι δ. & ita pro vulgato νίπτεσθαι ſcribere malim. JUNG.

Νίπτεσθαι] Plenior eſt MSS. lectura ἀπονίπτεσθαι· quam textui reddidimus: de veterum autem illo more, quo faciem lecto ſurgentes lavabant, tumque Deos loti precabantur, dicam in alio loco: de Babyloniorum hac in re ritu *Herodotum* lege *Muſa prima.*

43 Πρόχουν] C. A. πρόσχουν, pro πρόχουν, tollitque diſtinctionem commaticam poſt προσοίσει· *Gloſſ.* πρόχοος, *gutturnium, guttus.* KÜHN.

Πρόχουν] Ita quidem ſcribitur, & ſcribenda eſt hæc vox: fuit tamen in *Polluce* IX, 66. προῦχον, ubi mendum id exemimus: inde προχοΐδιον· eundem vero vaſculi hujus uſum demonſtratum inveni in veteri *Lexico* MS. quod ad manus non eſt: ſimili vero conſuetudine gaudemus in conviviis præter cetera, ut quis πρόχουν adportet, & aquam effundat, quæ ſubjecta excipitur patina, quam lebetem, quod illo olim ſimilive figura vaſculo uti ſolerent, appellat *Pollux*: & inde quidem προχοΐδιον formam facile ſibi quis delineet. *Athenæus* autem lib. IX. ex *Xenophonte* lib. *Cyrop.* VIII. προχοΐδας vaſculi quoddam ſeu poculi genus obſervat: apud *Anonymum* in *Suida* defuncti oſſa conduntur εἰς πρόχουν ἀργυροῦν.

44 Προσοίσει, νεαροῦ &c.] MS. προσοίσει νεαροῦ &c. ſine interpunctione. JUNG.

45 Τοὔνομα] MS. τὸ ὄνομα. SEB.

46 Ἐπὶ μὲν λουτρῶν] C. A. τῶν λουτρῶν· ſequens ὡς omittit C. V. KÜHN.

Ἐπὶ μὲν λουτρῶν] MS. μὲν τῶν λουτρῶν· & ita ſupple. JUNG.

Ἐπὶ μὲν λουτρῶν] Τῶν λουτρῶν repoſui de MSS. Itaque de balneis ipſis vel lavacris τοῖς λουτηρίοις uſus eſt *Æſchylus.*

47 Τῶν νῦν λουτηρίων] MS. λουτήρων· SEB.

Τῶν νῦν λουτηρίων] C. A. τῶν νῦν λουτήρων· *Gloſſ.* λουτήρ, *labrum*: λουτηρίσκος, *labellum.* KÜHN.

Τῶν νῦν λουτηρίων] MS. νῦν λουτήρων, Ἀναξ. & ita certo ſcribendum eſt, ut & in ſuo MS. invenit *Seberus.* Ait *Pollux* nomen λουτήριον inveniri & pro λουτροῖς, vel balneis ipſis, ut *Æſchylus* uſurparit. cujus verſus ſupra attulit VII, 167. & idem λουτήριον etiam inveniri de iis, qui nunc λουτῆρες, quemadmodum ipſe modo uſurparit ἢ λουτηρίου τινὸς dicens, & ſupra clare idem adfirmavit VII, 167. *Anaxila* eadem χρῆσει

In

In balneis lavacra non numerat.

Ἐν τοῖς [48] βαλανείοις οὐ τίθεται [49] λουτήρια.

De Medicorum autem παντολουτηριδίοις dictis Antiphanes in Vulnerato, Inſtructis

Ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς [50] ἐκλουτρῶν ὀνομαζομένων Ἀντιφάνης ἐν Τραυματίᾳ,

--- [51] Κατεσκευασμένος
Λαμπρότατον ἰατρεῖον ἐν χαλκοῖς πάνυ

allata. Eam, ut hic in vulgatis, ita prorſus habet & MS. noſter; recte: ſupra VII, 168. prima vocula deerat. *Lutropas* dramatis hinc meminit etiam *Caſaubonus* noſter IV. *Athen.* 25. & ita forte quoque voluit ſcribere XII. *Athen.* 12. Jung.

Τῶν νῦν λουτηρίων] Optime MSS. λουτήρων· ſic ſi ſcribas, *Polluci* ſibi ſecum convenit: ſuperius enim lib. VII. Segm. 167. τοὺς νῦν λουτῆρας, ubi me vide, quamvis & *Pollucis* ævo λουτήρια idem valuerint. *Procopius* ita de vaſis balneaticis uſus eſt: *Heſychius*: Λουτήρια, λουτῆρα· ſcribe λουτῆρας· eademque λουτηρίαι· mox enim: Λουτηρίαι, λουτῆρες, λουτρίαι. *Epigenes* quidem in Μνηματίῳ, teſte *Athenæo* lib. IX. τὰ λουτήρια recenſuit etiam inter pocula, ut *Dipnoſophiſtes* ille; mallem dixiſſet aquiminalia. Illud ἐν vero in *Anaxilæ* verſu ſuperius etiam VII. 167. addi debuerat.

48 Βαλανείοις] Supra VII, 167. Seb.

Βαλανείοις] Pro βαλανείοις, Codex *Salm.* βαβυλωνίοις. Kühn.

49 Λουτήρια.] MS. λουτῆρα, ſed metro haud congrue. Seb.

Λουτήρια.] C. A. λουτῆρα· vid. ſupra lib. VII. c. 33. Sect. 2. Kühn.

50 Παντολουτηριδίων ὀνομ.] C. V. ἐκ λουτρῶν C. A. ἐκ λουτρῶν ὀνομάτων. Kühn.

Παντολουτηριδίων ὀνομ.] MS. ἰατρ. ἐκλουτρῶν ὀνομαζ. & vide ne male id quis ob ſequentem χρῆσιν mutaverit, in qua quidem παντολουτηριδ. vulgatum recte habet, hic vero MS. lectionem malim; ut dicat, quæ apud medicos ἔκλουτρα ſint, eſſe *Anaxilæ* παντολουτηρίδια. *Antiphanis Traumatias* laudatur ab *Athenæo* etiam, ut adnotavit *Caſaubonus* noſter X. *Athen.* 13. Jung.

Παντολουτηριδίων] Nec uſus illam vocem, nec analogia defendit: non dubitavimus itaque certiſſimam MSS. lectionem in textum reponere: ἔκλουτρα a Medicis appellantur ænea vaſcula, in quibus eluuntur & purgantur vulnera; id enim ἐκλούεσθαι in *Hippocrate*: vide *Galenum* in *Gloſſis*. Sed protenus autem *Antiphanis* illum e *Vulnerato* locum miſerum in modum librariorum audacia vulgo deformaverat: in iſtis nobis anguſtiis ſuccurrunt MSS. e quibus, ut & IV, 183. elegantem illam lectionem, quam omnem ferme reſtituimus in textum, curis ſecundis, quæ ſapientiores ſunt, concinnavit *Jungermannus*: illius & veſtigia ſunt in Codice *Falckenburgiano*, ubi ſubjicitur poſt παντολουτηριδίοις, ἐξαλίπτρος, κυλιχνίσι, σικυίαισιν, ὑποθήτησιν· illum optimum Codicem aut ab indocto homine deſcriptum fuiſſe oportet, aut inſigniter intricato ſcribendi ductu exaratum, ſic ubique lectiones ejus erroribus involutas deprehendimus. Illud κατεσκευασμένος ſcriptum fuit IV, 183. κατεσκευασμένον in MS. *Salmaſii*: nec id etiam male: vulgo κατεσκευασμένων· & potuit illo modo ibi adduxiſſe *Pollux*; nam alterutro ſane loco memoriter hæc citavit, ut videbimus: potius tamen habeo κατεσκευασμένος, de cujus verbi ſignificatione, quam hic obtinet, adi ad hujus libri Segm. 13, ubi talia pluſcula ex *Demoſthene* & aliis notavi: tum vero textui repoſuimus ἐν χαλκοῖς πάνυ λουτηρίοις, uti MSS. agnoſcunt, neque enim illud ἐγχαλκοῖς *Jungermanni* noſtri probo: vide de uſu hoc eleganti præpoſitionis ἐν ad Segm. 30. ſupra vero pro χαλκοῖς exaratum erat λάμπροις, & id pene huic lectioni prætulerim; quid enim ἐν πάνυ χαλκοῖς; cum plane commodum ſit ἐν πάνυ λάμπροις· ſed contra MSS conſenſum obniti nolo, ſiquidem & tolerari poſſit illud ἐν χαλκοῖς· & itaque τὸ πάνυ referri poſſit etiam ad λαμπρότατον· ut πάνυ λαμπρότατον Attice fuerit dictum. Sequitur ἐξαλίπτρεις, quæ & ἐξάλειπτρα ſcribuntur, neque ſolum in re Medica ſunt uſui, ſed & in conviviis, quibus unguentum continebatur, uti docet ex *Ariſtophanis Acharnenſibus Suidas*, & *Noſter* VI, 106. Subſequitur κυλιχνίσι, quæ capſulæ medicorum erant, quibus emplaſtra condebant: eædem & κυλιχνίδες· & ita ſanequam κυλιχνίσι *Falckenburgii* præſtans Codex habebat IV, 183. videndus eſt in illa voce *Suidas*, qui vulgo πυξίδια dici iſta vaſcula docet, ἐν οἷς βάλλουσι τὰ πάσματα· πύξις in Medicorum ſcriptis occurrit creberrime; apud Romanos etiam; *Scribon. Largus* Comp. 74. *Servandum autem pyxide buxea*: ſed κυλιχνὶς in *Hippocrate* quoque; in *Gloſſis* itaque *Galenus*: Κυλιχνίδα, τήν τε σμικρὰν κύλικα, καὶ τὴν ἰατρικὴν πιθάκνην· ut legendum eſt, hic appoſui; male enim locus hic editur: ſic ſcilicet in ſcripto de *Fracturis* κυλιχνίδα reperies. Sed progrediamur porro: σικύαισιν textus a nobis habet; ita nimirum recte literis expreſſis *Falckenburgii* Codex IV, 183. hic vero σικύεσσιν adgnoſcit, quod tu quidem immerito adſperneris: ut enim a cucurbita medicum inſtrumentum σικύα, ſic non aliter dicere licet σίκυς, nam & σίκυς æque cucurbita appellatur, atque σικύα· vide *Gloſſas*, *Colloquia Scholaſtica*, quæ *cucumeres* exponunt, & *Heſychium*, ut prætercam alios: ſed ceteri MSS. cum σιτύεσι hic legant non dubie pro σικύεσιν, facile nobis in memoriam reducunt illam ſcribendi pronunciandique affinitatem inter ε & αι· in MSS. etiam remotæ ſatis antiquitatis inveni σφίρα, φινόμενον aliaque talia, quale & σικύεσιν ſcriptum pro σικύαισιν. Σικύα vero Romanis *cucurbita*: *Heſychius* exponit, Εἶδος κολοκύνθης, καὶ σκεῦος ἰατρικόν· ſimiliter & *Galenus* in *Gloſſis* σικυώνης, ſic enim *Hippocrates* cucurbitam appellaverat, notante etiam *Athenæo*, exponit inter alia κολοκύνθην τὴν ἰατρικήν· *Cœlius Aurelianus Siccenſis* Chron. lib. I. cap. 4. *cucurbitæ leves apponendæ, quas Græci σικύας appellant*: quem etiam locum adduxit eruditiſſimus *Rhodius* ad *Scribon. Largum*, Compoſ. 47. ſed ibi quidem apud eum, ut & in Indice, ſemel iterumque prave ſcriptum eſt συκία· juvat & appoſuiſſe *Largi* locum, ubi ad ſanguinis eruptionem de naribus prodeſſe dicit, *caput frigida aqua copioſe, ſuperpoſito aliquo tegumento, perfundere, vel cucurbitam occipitio adfigere*: *cucurbitulas Cornelius Celſus* vocare amat, earumque duo genera eſſe oſtendit, æneum, & corneum, cujus utriuſque figuram ab eo deſcriptam legere eſt lib. II. c. 11. Priuſquam vero ab his diſcedamus, liberandus eſt inſigni macula, qui bonos deſcribere ſolet, *Iſidorus* Orig. libr. IV. cap. 11. *Spatomeleguna, quæ a Latinis a ſimilitudine cucurbita, a ſuſpirio* ventoſa *vocatur. Denique animata ſpiritu per igniculum, dehinc præciſo corpori ſuperpoſita omne, quod inter cutem vel altius æſtuat, ſive humorem ſive ſanguinem vocat in ſuperficiem gliſcere*: refinges tu quidem hoc modo: *Spathomele, ſicya, quæ a Latinis a ſimilitudine* cucurbita, *a ſuſpirio* ventoſa *vocatur, quæque animata* &c. pro *altius* putabam aliquando reponendum *artus*: ſed bene ſe habet vulgata lectio: *gliſcere* MSS. auctoritate mutandum in *clyſtere*: *ventoſa cucurbita Juvenali* memorata. Reſtant ὑπόθετα, quæ an & ὑποθέται fuerint appellatæ, unde natum ſit ὑποθέτησιν in MSS. non mihi ſatis compertum. Ὑπόθεμα, *ſuppoſitorium* in *Gloſſis*.

51 Κατεσκ. λαμπρότατον * ἰατρὸν] MS. λαμπρότερον ἰατρεῖον ἐν χαλκ. vid. ſupra IV, 183. Seb.

Κατεσκ. λαμπρότατον * ἰατρὸν] Verſus ex MSStis reſtitui poſſunt: quia enim MSSti legunt, & quidem

Λουτηρίοις, ἐξαλίπτροις, κυλικίσιν,
Σικύαισιν, ὑποθέτοισι. ——
52 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Δημιοπράτοις εὑρίσκομεν λουτήριον, καὶ 53 ὑπόστατον.

Medicum clariſſimum non æneis lebetibus. Veruntamen & in publico foro invenimus pelvim lotorium, & urceolum.

C. A. λαμπρότερον ἰατρεῖον ἐν χ. π. C. V. vero plenius, ἐν χάλκοις παντολουτηριδίοις ἐξαλίπροις (τ ſupra π poſito) κυλικίσιν σιτύαις ὑποθέτοισι. ſine negotio inde conſit:

Κατεσκευασμένος λαμπρότατον ἰατρεῖον
Ἐν χαλκοῖς παντολουτηριδίοις, ἐξαλείπτροις,
Κυλικίσσι, σικύαισί τε καὶ ὑποθέτοισι.

Officinam medicam adornans nitidiſſimam,
Aheneis labris, unguentariis vaſculis,
Calicibus, cucurbitis, ſuppoſitoriis. ——

Chirurgi officinam deſcribit, eamque ſui ſæculi more appellat ἰατρεῖον. KÜHN.

Κατεσκ. λαμπρότατον * ἰατρεῖον] In MS. noſtro longe plura de *Comici* verbis: λαμπρ. ἰατρεῖον ἐν χάλκοις παντολουτηριδίοις ἐξαλίπτροις κυλικίσιν· σιτύαισιν ὑποθέτοισιν· οὐ μὴν &c. unde & defectum ſupra IV, 183. ſupplendum dixi, ubi hæc eadem mendoſiſſime & mutilate leguntur. Et hæc vero, quam retulimus ex MS. quibuſdam locis emendanda videtur: legamque ἐγχάλκοις, pro ἐν χάλκοις· & quod ſequitur ἐξαλίπτροις, ita & infra Segm. 121. Quod ad κυλικίδας (nec enim accentus rectus in MS. puto) hoc ex *Athenæi* libr. XI. alii jam obſervarunt: Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὴν ἰατρικὴν πυξίδα καλοῦσι κυλικίδα, διὰ τὸ τόρνῳ κεκυλίσθαι. Eædem & κυλίχναι, ſive κυλιχνίδες, ut apud *Heſychium* videre potes, & ſupra VI, 98. ſcribendum putavi, κυλιχνίς, πυξίς ἐστι· & κυλίχνια· *Ariſtoph.* Ἱππεῦσιν· ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τί σοι, καὶ φάρμακον δίδωμι, τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν· ubi *Schol.* κυλίχνιον, ἔκπωμα ὃ νῦν λέγουσιν πυξίδιον· ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν εἷς προσβάλλουσι τὰ πάσματα· Latini veteres *calignas* ejuſmodi caliculos vocabant, ut notat *Caſaubonus* noſter XI. *Athen.* 4. quod ad medicamentarias iſtas pyxidas quoque non abſurde, credo, transferre quimus, quum & idem Magnus Amicus noſter ibidem ex *Celſi* lib. II. c. 11. adnotet pro cucurbitulis, ſi forte copia earum non erat, caliculis uſos fuiſſe: Pro σιτύαισιν vero σικύαισιν legendum vix dubito, quæ jam ſunt cucurbitulæ ipſæ. Ultimum ὑποθέτοισιν, quod emendatum eſt in οισιν, quamvis legendum ſit ὑποθίτοισιν, poteſt alicui in mentem revocare *ſuppoſitoria*, quæ vocant pharmacotribæn pueri: interpretantur ὑπόθετα iſta & collyria, & ex *Tralliano* adferunt ea junctim, & ex *Ægineta*: ὑπόθετον πρὸς δυσεντερίαν καὶ δακτυλίων πόνους. Jam ita locus totus legendus videtur in *Polluce* noſtro, κατεσκ. λ. ἰατρεῖον ἐγχάλκοις παντολυτεριδίοις, ἐξαλίπτροις, κυλικίσιν, σικύαισιν, ὑποθέτοισιν· ut & ſupra IV, 183. reſtituendum putavi: ubi εὖ λάμπσως πάνυ λουτηρίοις habes pro ἐγχάλκοις παντολουτηριδίοις. Sed MS. ibi deficiebat: ſed certe preſſius mihi omnia conſideranti lectio iſta πάνυ λουτηρίοις videtur γνησία & ab *Antiphane* ipſo. Ecce ait hic *Noſter*, injecta voce λουτήριον, id nomen ἐπὶ λουτρῶν dixiſſe *Alexim*, ἐπὶ τῶν νῦν λουτήρων *Anaxilam*: tum addit ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν ἐκλουτρῶν *Antiphanem*: & infra X, 143. ubi enarratur ἰατροῦ σκευή, eadem junguntur, ἐξάλειπτρον, λουτήριον, σικύα, ὑπόθετον a *Polluce*, ſine dubio, quod & ibidem hæc *Comici* verſaret mente: retenta itaque iſta lectione, & recte, ni fallor, omnia ita concipiemus, & in ſuos numeros reponemus: ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἐκλουτρῶν ὀνομαζομένων Ἀντιφάνης ἐν Τραυματίᾳ·

—— *Κατεσκευασμένος*
Λαμπρότατον ἰατρεῖον ἐγχαλκοῖς πάνυ
Λουτηρίοις, ἐξαλίπτροις, κυλικίσιν,
Σικύαισιν, ὑποθέτοισιν. ——

Sic certe omnia concinna fuerint. JUNG.

52 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Δ.] MS. ἐν τοῖς Δημ. SEB.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Δ.] C. V. οὐ μὴν καὶ &c. C. A. οὐ μὴ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Δημοπράτοις εὑ. λουτήριον. KÜHN.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Δ.] MS. καὶ ἐν τοῖς Δημ. ſine ἀλλά· quod ut loco non moveam, ita ἐν Δημ. pro παρὰ malim, quum illo modo ita loquatur ſæpius: & *Seberi* MS. itidem hic ita & infra in eadem re Segm. 79. JUNG.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ &c.] Incongruens eſt hoc loco παρὰ, quod itaque faventibus MSS. in ἐν commutavi: ſic enim ubique *Pollux*: quod autem & in MSS. οὐ μὴν καὶ ἐν &c. tantum legatur, ſolens id eſt, & notavimus lib. IX. c. 7. neutrum rejiculum duco. Verum e Δημιοπράτοις adnotat *Pollux* λουτήριον καὶ ὑποστάτην· ſic quidem vulgati: ſed Codices exarati manu ὑπόστατον, quod, cum & inferius cap. 22. occurrat, præferendum hoc quidem loco: alias ſane ὑποστάτης concinne quadrat; & qui voluerit editam ante nos lectionem defendere, proderit ipſi elegans iſte, & penitus adpoſitus ad hanc rem *Pauſaniæ* locus libr. X. cap. 26. ἐφεξῆς δὲ τῇ Λαοδίκῃ ὑποστάτης τε λίθου, καὶ λουτήριόν ἐστιν ἐπὶ τῷ ὑποστάτῃ χαλκοῦν· viden' itaque *ſuppoſitorium* hic, vel ὑποστάτην, & innitens illi λουτήριον χαλκοῦν, ſeu *aneum labrum*, ut *Interpres Pauſaniæ* bene: ſed in MSS. nos verba juraſſe, ſi qua rationi conveniant, ſæpe ſignificavimus: ὑπόστατον autem non aliter ac ὑπόθετον dicitur, quod in *Anaxila* reſtituimus.

53 Ὑποστάτην.] C. A. ὑπόστατον, forte ὑποστατὸν, *quod fulcris innititur*: vel λουτηρίου ὑπόστατον, *labri geſtatorium*. KÜHN.

Ὑποστάτην.] MS. ὑπόστατον· non ὑποστάτην· & emenda ut MS. habet: noſter ipſe eadem infra Segm. 79. repetit & explicat: ubi quid ὑπόστατον, diſces. JUNG.

47 **CAPUT XI.**

De his quæ cubiculo adjacent.

INſint porro cubiculo throni, ſedes, ſellæ, ſellulæ: ſic enim Nubibus de curuli ſella. Κλαδίαι vero,

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΑ. 47

[54] Περὶ τῶν τῷ κοιτῶνι παρακειμένων.

[55] ΚΕίσθωσαν δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι, θρόνοι, [56] κλεισμοὶ, δίφροι, διφρίσκοι· οὕτω γὰρ [57] ἐν Νεφέλαις Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ ἁρματίου δίφρου· [58] δίφροι ὀκλαδίαι,

54 *Περὶ τῶν τῷ κοιτῶνι παρ.*] Integer titulus abeſt a C. A. KÜHN.

Περὶ τῶν τῷ κοιτῶνι παρ.] Sequitur caput 11. & ipſum adnexum prioribus ſine titulo in MS. JUNG.

55 *Κείσθω*] MSS. *κείσθωσαν*. KÜHN.

Κείσθω] MS. *κείσθωσαν δὲ ἐν τ.* &c. & placet præ vulgato. JUNG.

Κείσθω δὲ &c.] Concinnius in MSS. *κείσθωσαν*. Tum *κλεισμοὶ*, iidem ſcilicet qui *κλισμοί*· utrumque in *Heſychio*: & illa duplex ſcripturæ ratio frequens in hac voce: ſic etiam *ἀνακλεῖναι* & *ἀνακλῖναι* hoc *Pollucis* libro habuimus, & alibi *κλισιάδες* & *κλεισιάδες*· *Philoxenus*: *Torale*, *περίκλεινον*, pro *περίκλινον*. In his tamen me MSS. lectio ſuſpenſum tenet *κλεισμόθρονοι*, quod, etiamſi *Jungermannus* noſter damnet, ponderare te velim attentius, num locum hic habere poſſit: certe vir Illuſtriſſ. *Ezech. Spanhemius* ab illa non fuit alienus ſcriptura, uti notavit præſtantiſſimus *Lederlinus* VII, 112.

56 *Κλεισμοὶ, δίφροι*, &c.] C. A. *κλισμοὶ δ. δ. ἐν δὲ Αὐτολύκῳ* E. &c. C. V. *κλεισμόθρονοι*, *Salm. κλισμοδίφροι*. KÜHN.

Κλεισμοὶ, δίφροι, &c.] Pro *κλεισμοὶ, δίφροι, διφρ.* MS. noſter habet, *κλεισμοθρόνοι, διφρίσκοι*. Sed oſcitantis ſcribæ lapſum puto: *κλεισμὸς* & apud *Heſychium θρόνος* exponitur: iidem nempe qui *κλισμοὶ Homero*: *δίφρος* vero in eadem re & ſupra fuit III, 90. JUNG.

57 *Ἐν Νεφέλαις, ἐπὶ τοῦ ἁρματίου δ.*] MS. *Νεφέλαις Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ ἁρματίου δίφροι ὀκλαδίαι· δίφροι* &c. & poſſis ita legere, modo poſt *ἁρματίου* diſtinguas puncto. *Ariſtophanis* nomen ſane addendum eſt: poſſemus ita & auctiora fuiſſe iſta ſuſpicari: *Νεφ. Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ ἁρματίου δίφρου· δίφροι ὀκλαδίαι· δίφροι* &c. ſic & ſupra I, 141. *ἁρματίου δίφρου*. *Xenoph.* fine VI. *Cyri Pæd.* *ταῦτα εἰπὼν, κατὰ τὰς θύρας τοῦ ἁρματείου δίφρου ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἅρμα· ἐπεὶ δὲ ἀναβάντος αὐτοῦ κατέκλεισε τὸν δίφρον ὁ ὑφηνίοχος*· ſed *Ariſtophanis* locus, ubi de ſella curuli uſurpatur *διφρίσκος*, extat ſtatim initio indicatæ Comœdiæ:

Τρεῖς μναῖ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.

Poſtea nude recenſeri puto apud noſtrum, ut in MS. eſt, *δίφροι ὀκλαδίαι*, quorum mentio & ſupra III, 90. tum ſequuntur aliud genus. JUNG.

Ἐν Νεφέλαις] Ipſum *Comici* nomen afuit a vulgatis, quod etiamſi ſe facile prodat, addendum tamen fuit, volentibus ita MSS. non vero me fugit, ſæpius a Grammaticis fabulam aliquam nobilem, auctoris omiſſo nomine, adduci ſolere; attamen id *Polluci* in more non eſt poſitum. *Δίφρος ἁρμάτειος* rerum Romanarum Græcis ſcriptoribus *ſella curulis* appellari conſuevit, vel ſolum etiam *δίφρος*, ut a *Polybio*: *Ælianum* in *Tacticis θρόνους* nominaſſe non incommode ſuccurrit memoriæ: ſic & in *Gloſſis*: differre vero *δίφρος ἁρμάτειος* eo putem a *δίφρῳ*, quod hic & portatilis eſſet, & ad cubiculi commodum, unde *διφροφόροι*, alter, *δίφρον ἁρμάτειον* inquam, non niſi ab animalibus traheretur, aut currui tantum imponeretur; nam & curribus impoſitas fuiſſe, quæ eximi poterant, ſellas conſtat: vide *Schefferum* hominem eruditum de Re Vehic. lib. II. c. 16. in quo quidem egregio opere, utut plurima de vehiculis & curribus congeſſerit, multa tamen omiſiſſe frequenter pluribus in locis animadverti: de *δίφρῳ* autem, ejuſque uſu Idem adeundus libri primi capite ſeptimo. Proprie vero *διφρίσκον* dici, ubi conſiſtunt aurigæ, *Suidas* in hac voce docet, ad ipſum illum *Ariſtophanis*, quem hic *Noſter* in oculis habet, animum intendens locum; & ad iſta *Comici Scholiaſtes* antiquus de *δίφρῳ* eadem obſervat. Neque ſolummodo *διφρίσκος ὑποκοριστικῶς* a *δίφρος* diminuitur, ſed & *δίφριον* apud *Scholiaſtem Ariſtophanis*, ac *διφρίδιον*· *Etymologus*, ubi de *σκολυθρίοις*, eam vocem quoſdam accepiſſe refert *ἐπὶ μικροῖς διφριδίοις*, *de parvis ſellulis*: ſimili modo *θρᾶνος*, *θρανίον*, *θρανίδιον* mox in *Inſulis Comici*. *Heſychium* adde, in quo & minus uſitatam vocem *δίφραξ* reperies.

58 *Ὀκλαδίαι δὲ*] Pr. edit. *κλαδίαι*· vid. *Leopard.* II, 8. SEB.

Ὀκλαδίαι δὲ] Locupletius in MSS. *δίφροι ὀκλαδίαι*, ablato *δὲ*, & uſus ipſius vocis creberrimus ita poſtulat; non aliter enim ferme, quam *δίφρος ὀκλαδίας* invenies in bonis auctoribus: fuere vero hæ ſellæ plicatiles, ut expandi potuerint, & complicari pro re nata, adeoque etiam huc illuc portari a ſervis dominos ſequentibus moris fuit: in noſtris regionibus eſt ubi talibus aliquando incolas uti videamus ad decubitum aut alios etiam uſus: jam olim vero a prima Athenienſium ætate ſellularum hoc genus viguiſſe conſtat, quemadmodum teſtatur *Ælianus* H. V. lib. IV. c. 22. *Καὶ ὀκλαδίας αὐτοῖς δίφρους οἱ παῖδες ὑπέφερον, ἵνα μὴ καθίζωσιν ἑαυτοὺς εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε*· quæ quidem excerpſit ille, ſeu deſcripſit potius ex *Heraclidis* de *Voluptate* libro, ut cognoſcimus ex *Athenæo* lib. XII. ubi eadem illa, quæ dicto loco *Ælianus*, verbis parum diverſis commemorat: & *Ælianum* vero frequentem hoc *Heraclide* eſſe uſum, ex pluribus etiam aliis indiciis nobis apparet, alibique fortean oſtendemus. Porro de *ὀκλαδίᾳ δίφρῳ* magis id eſt, quod refert *Pauſanias*, qui lib. I. c. 27. ubi de templo *Minervæ Poliadis*, inter cetera donariorum eximia & loco & vetuſtate primam ponit ſellam *Dædali* plicatilem, quam ille numini *Minervæ* conſecratam ſuſpenderit in hoc templo: *ἀναθήματα δὲ ἐπίσης ἄξια λόγου, τῶν μὲν ἀρχαίων δίφρος ὀκλαδίας ἐστὶ Δαιδάλου ποίημα.* Permanſit autem ad ſeram ætatem, ſed non quidem eo nomine; vulgo enim *ἀνάπαυστρον* fuiſſe dictum refert *Scholiaſtes Luciani* a ſummo *Grævio* in lucem protractus ad *Lexiphanem*; ibi enim & hujus ſellæ mentionem fecerat homo facetiæ ſalſiſſimæ iſtis verbis: *ἔκειτο δὲ καὶ ὀκλαδίαι καὶ ἀσκάνται*· quibus, ſi *Lexiphanes*, ut eruditi putant, eſt *Pollux*, ad hæc reſpicere potuit. *Suidas* etiam de hoc *δίφρῳ*· *Ὀκλαδίας, ὁ συγκεκλασμένος δίφρος, καὶ ποτὲ μὲν ἐντεινόμενος ποτὲ δὲ συστελλόμενος*· ubi maluero cum eruditiſſimo *Leopardo*, nam & eum quiddam hujus rei egiſſe dum hæc ſcribo lib. II. Emend. comperio, *ἐκτεινόμενος* ex *Ariſtophanis* Commentatore legere, ſic enim & Grammaticus ille de *σκιαδίῳ*, ut alibi obſervabamus. *ἐκτείνεται τε καὶ συστέλλεται κατ' ἐπείγοντα καιρόν.* Tetigit etiam *ὀκλαδίας δίφρους* obiter *Schefferus* de *Re Vehicul.* lib. II. c. 5. ibique lectorem ad *Chimentellium*, quem mihi inſpicere non licuit, ablegat, qui pluribus ea de re ſcripſerit, eodemque loco de *ſaldiſſorio*, vel, ut exarandum putat, *ſaldiſſolio*, quod cum Græcorum *ὀκλαδίαις* componit: videndus & *Euſtathius*. Verbum eſt

[59] δίφροι διωχεῖς, ἐν Φερεκράτους Ἀγαθοῖς εἰρημένοι, οἱονεὶ οἱ δύο ὀχοῦντες· δίφροι Θετταλοὶ, ὡς ἐν Αὐτολύκῳ Εὐπόλιδος, δίφρος Θετταλικὸς τετράπους· θράνοι, θρανία, θρανίδια [60] ἐν Νήσοις Ἀριστοφάνους· βάθρα, βαθράδια, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς· 48
* [61] σκολύθρια, ἅπερ ἐστὶ μικροὶ

ſellæ ſunt vectu difficiles: quarum Pherecrates in Bonis meminit. Veluti etiam vectu arduæ ſellæ, Theſſalæ: quemadmodum in Autolyco Eupolidis. Theſſalica ſella quadripes. Sedes, ſcamna, ſcabella, in Inſulis Ariſtophanis. Scalæ, ſubſellia, velut in Sartagine coquentibus.
* Scabella quæ minores ſunt 48

huic nomini non diſſimile ὀκλαδιᾶν apud *Etymologum*, ejuſdem ſcilicet notionis, ac ὀκλάζειν, unde vocis ὀκλαδίας originem *Grammatici* repetunt. Sed hinc jam diſcedere lubet, atque ad alia properare.

59 Δίφροι δυσοχεῖς] C. V. διωχεῖς· vid. ſupra VII, 116. unde hic locus corrigendus; legendum enim οἱονεὶ οἱ δύο ὀχοῦντες, *quæ vehunt duos* &c. hic enim eſt διοχὴς δίφρος· δίφροι θ. ὡς ἐν Αὐ. E. C. V. conjungit δίφροι θ. cum præcedentibus: legit enim οἱ δύο ὀχοῦντες δ. θ. ὡς &c. *Salm.* διωχοι vel διωχεῖς, & laudat *Heſych.* & *Etymolog.* in διωχὴς ἢ διωχός. KUHN.

Δίφροι δυσοχεῖς] Δίφροι διωχεῖς· ita enim MS. noſter: ut & ſupra VII, 116. δίφρος δὲ διωχὴς &c. in MS. ubi & ex *Heſychio* δίωχος attuli de eodem, & ex *Euſtathio*, qui δίοχος habet: MS. lectio itaque non temere mutanda videtur: quamvis & ſuperior ſcriptio vulgata διοχὴς quoque non mala ſit: hic certe peſſima δυσοχεῖς· ut & mox δυσοχοῦντες· nihil abſurdius ad *Pollucis* mentem: tu ſcribe ut MS. noſter habet, εἰρημένοι· οἷον οἱ δύο ὀχοῦντες· quod ſupra dixit δύο φέρειν δυνάμενος. Dein a novo incipiendum hic: δίφροι θετταλικοὶ, ὡς ἐν &c. ita enim MS. & certe non aliter ſcribendum vel ſubjecta χρῆσις docet *Eupolidea*: δίφρος θετταλικὸς τετράπους, & mox θετταλικὸς δίφρος· adducit hæc *Rhodiginus* VIII. Ant. Lect. 15. *Sylburgius* Notis in *Clenard.* & *Anteſign.* ubi δίφρον inter fœminina recenſeri improbat, ad hæc *Eupolidis* adnotat, *ſic Italis ſellas quaſdam dici quadrigas, quatuor ſcilicet nixas columellis aut pedibus*: vid. & *Foeſium* Oecon. *Hipp.* & *Caſaubonum* noſtrum I. *Athen.* 22. JUNG.

Δίφροι δυσοχεῖς] Bene MSS. διωχεῖς· ſic enim, ut & reſtitutum fuit VII, 116. hic in textu ſcribſi: mox etiam vulgo δυσοχοῦντες, quod eadem illa manus, quæ δυσοχεῖς, corrumpere perrexit: vera lectio & a MSS. in textum reddita eſt: ſic & utrobique *Kühnius*, niſi quod ille διοχεῖς rectum etiam. Impegerat tamen graviſſime in has ſellas vir idem eruditiſſimus ad *Ælian.* IV, 22. ubi δυσόχεις, ſic enim tum legendum putabat, *ſellas duplici tænia vel loro intenſas* ſignificare cenſet.

60 Ἐν Νήσοις Ἀριστοφ.] Abſunt a C. A. uſque ad βαθράδια, nec aliter *Salmaſ.* KUHN.

Ἐν Νήσοις Ἀριστοφ.] Deſunt in MS. ἐν Νήσοις Ἀριστοφάνους· βάθρα, βαθράδια· & junguntur itaque θρανίδια, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς· ſed vulgatam lectionem probam eſſe duco: de Νήσοις *Ariſtophanis Caſaubonus* noſter II. *Athen.* 15. JUNG.

61 Σκιλύθρια] Pr. ed. σκιλίθρ. vid. ſupra III, 90. SEB.

Σκιλύθρια] Supra VII, 180. C. V. σκολύθριον· ſunt autem σκολύθρια *parva ſella Theſſalica* cum pedibus tribus, vel *tripedes*: C. A. σκιλύθρια non habet. KUHN.

Σκιλύθρια] Σκιλύθρια habet & MS. noſter, priores editi σκιλίθρια. Mirum ita ubique eam hærere hic & ſupra III, 90. ſcripturam. Omnino enim emendandum eſt σκολύθρια, ut juſſit *Leopardus* II. Emend. 8. & vide quæ ſupra ſcripſi, a *Salmaſio* meo admonitus: ubi & locus ipſe *Platonis*, quem *Noſter* hic innuit, ex *Euthydemo* allatus fuit: & cum denuo lubet adferre cum verbis *Etymologici Magni*: Σκολύθριον, Πλάτων τίθησιν ἀντὶ τοῦ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγομένου ὑποποδίου, ὑπὸ ποιητῶν δὲ ὑποθρονίου· Πλάτων, ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες, χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὰν ἴδωσιν ὕπτιον ἀνατετραμμένον· τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν διφριδίων ἐξεδέξαντο τὴν λέξιν. Sed male accepit in hoc loco *Platonis*, pro ὑποπόδια, cujus rei ſupra a *Salmaſio* admoniti ſumus. Non certe ſic cepit *Pollux*, ſed diſerte de δίφροις vel διφρίσκοις· ſaltem ejus verba hic recte interpunge, vel potius interpunctionem, inquam, poſt τρίποδες tolle, quamvis ea & in MS. ſit. Sic ſcribe hic: σκολύθρια, ἅπερ ἐστὶ μικροὶ τρίποδες Θετταλικοὶ δίφροι· exponit δίφρους Θετταλικοὺς, ſed μικροὺς, & quidem τρίποδας· vel διφρίσκους Θετταλικοὺς τρίποδας· eodem modo, quo ex *Eupolide* modo nominavit δίφρον Θετταλικὸν τετράπουν. Alias & *Suidas* σκολύθρια, exponit ὑποπόδια. Utrumque *Heſychius*: Σκολύθρια, ταπεινὰ διφρία, ὑποπόδια· σκολύθρων, ταπεινῶν, ἀπὸ σκολύθρων δίφρων. Sed abrumpamus hunc locum. JUNG.

Σκιλύθρια] Σκιλίθρια in prioribus ante *Seberum* editionibus fuit: σκιλύθρια repoſuit *Kuhnius*: non bene ſanequam: & ipſi quoque MSS. in pravam ejus vocis lectionem conſpirant: non tamen eſt dubium, quin σκολύθρια vera ſit ſcriptura, uti jam monui VII, 180. in *Heſychio* non tantum σκολύθρια lego, ſed & σκόλυθρον· Σκολύθρων, inquit, ταπεινῶν ἀπὸ σκολύθρων, δίφρων· ibi nodum in ſcirpo quærit *Gujetus*, cum reponere tentat: ταπεινῶν δίφρων, ἀπὸ σκολύθρων· quid enim iſta ſibi velint? aut quænam iſta ſint σκόλυθρα, unde nomen habeant σκολύθρια; fruſtra fuit etiam *Stephanus*, qui σκολυθρίων maluit, multiſque ſe modis in hoc loco torſit: ut enim a θράνος, θράνιον, δίφρος, δίφριον, ſic & a σκόλυθρος, σκολύθριον. Iſtud porro ταπεινῶν ἀπὸ σκολύθρων, χρῆσις eſt alicujus ſcriptoris vel poëtæ, cui *Heſychius* adjecit interpretandi cauſa δίφρων· neque ταπεινῶν opus erat addere, ut in priori *Gloſſa* fecerat, ταπεινὰ διφρία, cum in ipſis auctoris verbis id contineretur. Videor autem hanc mihi vocem inveniſſe in *Ariſtotele*, ſed cui caliginem obduxerit Codicum editorum corruptela: ſic ille *Philoſophus Problem.* Sect. 16. quæſt. 4. ubi de æqualibus angulis incidendi atque reflectendi quærit: τὰ δὲ εὐθύγραμμα, διά τε τὴν κάθετον αὐτὴν εἰς τοὔμπροσθεν προσηνέχθη ἐκκρούεσθαι, καθάπερ τοῖς τε ξυρουμένοις τὰ σκέλη συμβαίνει, καὶ ἂν τοὺς κολύθρους ὑφαρπάζουσι· in prioribus ita legendum, me judice: τὰ δὲ εὐθύγραμμα, διά τε τὴν κάθετον αὐτῶν εἰς τοὔμπροσθεν προσενεχθῆναι, ἐκκρούεται· quæ ſcriptura rei, de qua ſermo eſt, aptiſſime convenit: at in iſtis, quæ ſequuntur, ſcrupuli plus eſt atque moleſtæ rei, qua te non prompte expedire queas: *Iſ. Voſſius* vir eruditiſſimus, cujus opinionem ad ſe miſſam politiſſimus *Grævius* in *Heſiodeis* luci donavit, in hunc illa refingebat modum: καθάπερ τοῖς τε συρομένοις τὰ σκέλη συμβαίνει, καὶ ἂν τοὺς πελύτρους ὑφαρπάζουσι· in quibus hominis acumen, & induſtriam merito collaudes: ſed ad *Ariſtotelis* inſtitutum, rationibus bene ſubductis, nihil quicquam faciunt iſti loripedes, aut quibus pedulibus opus erat ad firmandos greſſus: ego propius accedere puto ad veſtigia lectionis editæ, ipſiuſque rei veritatem hanc emendationem: καθάπερ τοῖς τε συρομένοις τὰ σκέλη συμβαίνει καὶ ἂν τοὺς σκολύθρους ὑφαρπάζουσι· ibique per συρομένους τὰ σκέλη intelligo, qui pedibus adductis & attractis affliguntur ad terram, quod ὑποσκελίζεσθαι proprie Græci dicunt: par illorum eſt ratio, quibus ὑποπόδια vel σκόλυθροι ſubducuntur: & iſtius nequitiæ fuiſſe nebulones quoſdam apud veteres, qui ſuppedaneis aut ſedibus ſubductis homines everterent ad faciendum riſum ex *Platone* manifeſtum eſt; in hoo

tripodes ſellæ Theſſalicæ: id nomen vero in Euthydemo Platonis quoque extat. Tum *θρᾶνοι* ſellæ eſſe videntur, ſecundum Ariſtophanem in Pluto dicentem:

> *Ante ſedile, urnæ caput confracta.*

τρίποδες Θετταλικοὶ δίφροι· τὸ δὲ ὄνομα καὶ ἐν [62] Εὐθυδήμῳ Πλάτωνος· [63] καὶ οἱ θρᾶνοι δὲ, δίφροι ἂν εἶναι δοκοῖεν, εἰπόντος ἐν Πλούτῳ Ἀριστοφάνους,

> [64] Ἀντὶ δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μάκτρας
> Πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν. ---

autem *Philoſophi* loco σκόλυθροι de ſuppedaneis ſunt capiendi, non de ſellis humilioribus; neque obeſt, quod illa notione purioris eloquii auctores hanc vocem damnent, ſiquidem & alia ſint pluſcula, quæ, quamvis ab iis virgula notata, τῶν κεκριμένων tamen auctoritate nituntur; id alias in tempore forſitan latius oſtendemus: quanquam & præterea de *Ariſtotele* conſtet, illum, uti rerum ipſarum cognitionem ab opinione populari petendam voluit, ſic neque communibus abſtinuiſſe verbis loquendique modis, ut pleraque, quæ Grammatici improbant & rejiciunt, in ejus ſcriptis reperias. Prima vero litera vocis σκολύθρους facile perire potuit, quod eadem præcederet in τούς· quin etiam aliquando ſtudio librarios omiſiſſe aut literas aut ſyllabas incipientis alicujus vocis, quibus erat prior finita, nemini paululum in re Critica verſato latere poteſt. Porro cum *Philoſophi* mente id congruit apte, quod nullus jam expectat, ut hoc loco demonſtrem. Similis eſt huic admodum altera vox in eodem *Grammatico*: Σκολύφριον, θρανίον· mallem σκολύθριον· de facillima commutatione τοῦ θ & φ nihil hic dicam. Tribus innixas fuiſſe pedibus hic innuit *Auctor*, taleſque ſellæ in nummis & marmoribus plurimæ conſpiciuntur, unde formam earum petant curioſi: a Theſſalis autem quæ conficiebantur erant pulcherrimæ: de ſellis autem Theſſalicis modo *Noſter*, & VII, 112. ad quem locum *Kuhnium* vide: *Heſychius*: Θετταλικὸς δίφρος, διάφοροι εἰσὶ τῷ κάλλει οἱ Θετταλικοὶ δίφροι· ἴδιον γάρ τι γένος αὐτῶν κατεσκεύασται· ut propriam itaque, & ab aliis diverſam habuiſſe ſibi formam hinc colligas: adde *Erotianum* in ἕδος.

62 Εὐθυδήμῳ] C. V. Εὐδήμῳ· male: extat enim etiamnum in *Euthydemo Platonis* hic locus: οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὰν ἴδωσιν ὕπτιον ἀνατετραμμένον· *qui ſellulas jam jam aſſeſſuris clanculum ſubtrahunt, gaudent, ridentque quando viderint in tergum revolutum.* Kühn.

Εὐθυδήμῳ] Male MS. Εὐδήμῳ. Jung.

63 Καὶ οἱ θρᾶνοι δὲ, δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι] MS. εἶναι δοκεῖν. Seb.

Καὶ οἱ θρᾶνοι δὲ, δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι] C. A. θρᾶνοι δὲ δίφροι ἂν δοκεῖν εἰπόντος &c. C. V. δίφροι ἀνεῖναι δοκεῖν· leg. δίφροι ἂν εἶναι δοκεῖν. Kühn.

Καὶ οἱ θρᾶνοι δὲ, δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι] MS. καὶ θρᾶνοι δὲ δίφροι ἂν εἶναι δοκεῖν, εἰπόντες (ſed recte emendatum εἰπόντος) ἐν Πλ. Ἀρ. *Seberi* MS. quoque εἶναι δοκεῖν. Jung.

Καὶ οἱ θρᾶνοι δὲ, &c.] Hæc & ſequentia multimodis e MSS. cum emendavimus, tum ditavimus: ſingulorum rationem facile percipiet eruditus lector, ubi MSS. lectionem contulerit: ſatis itaque habebimus appoſuiſſe vulgarem ſcripturam: καὶ οἱ θρ. δ. δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι, εἰπ. ἐν Π. Ἀρ. Ἀντὶ δὲ * θράνου, στ. κ. κ. θράνιον, ἄλλως ξυλίφιόν ἐστιν· Ἀριστ. γοῦν &c. λέγων· καὶ τοί με οὐ λέληθεν &c. ſed receſſimus tamen in quibuſdam a MSS. qui ipſi non bene digeſta ſerie hæc præferebant, *Jungermannum* in pleriſque ſequuti: *Ariſtophanis* autem illum verſiculum: μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου habent & Excerpta *Falckenburgiana*: *Suidam* vide, qui *Ariſtophanei* quoque loci meminit: θρᾶνος autem & θρῆνυς nomina ſunt affinia plane: denique ſuppedaneorum inventum Perſis adſcribit *Clemens Alexandrinus*. Porro ξυλίφιον ex prava pronunciatione τοῦ ξυλήφιου eſt ortum, qualia in *Polluce* habuimus plura.

64 Ἀντὶ δὲ * θράνου] *Ariſtoph. Pl.* v. 545. ſic autem ibi, & ex eo hic in MS.

> Ἀντὶ δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μάκτρας
> Πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν.

Indeque ſtatim MS. καὶ θρανίον δὲ ὑποκοριστάμενος ἂν εἴποις· καὶ τοί με οὐ λέληθ. Et haud dubie verba iſta θρανίον καὶ ἄλλως ξυλ. ἐ. mox abundant: nota autem quod MS. ξυλίφιον. Seb.

Ἀντὶ δὲ * θράνου] Plenius hunc locum dant MSSti, ut jam Cl. *Sebero* notatum, niſi quod C. V. legit, κατεαγῶτες θράνιον μάκτρας· male: poſt εἴποις C. V. καὶ μοι (leg. με) οὐ λέληθεν ὅτι θράνιον καὶ &c. Kühn.

Ἀντὶ δὲ * θράνου] Sequitur in MS. ita: ἀντὶ δὲ θράνου, στ. κ. κατεαγῶτος· ἀντὶ δὲ μάκτρας, πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν· καὶ θράνιον δὲ ὑποκοριστάμενος ἂν εἴποις· καί μοι οὐ λέληθεν ὅτι θράνιον, καὶ ἄλλως ξυλήφιόν ἐστιν. Ἀριστοφ. γ' οὖν τ. &c. Quo pacto & *Seberi* MS. niſi quod rectius ibi ὑποκοριστάμενος, & καὶ τοι με οὐ λέλ. Locus ſine dubio disjectus: nam poſtmodum iſta: καίτοι με οὐ λέληθεν, ὅτι θρ. κ. ἄ. ξ. τι ἐστιν. Sed iſtorum loco χρῆσιν *Ariſtophanis*, ad eam rem, quam dixerat de παττάλου ſignificatione, male omiſerant in vulgatis: μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου· ἐπεὶ θράνους δ' ἐκάλουν &c. eandem χρῆσιν & in ſuo MS. hic invenit *A. Schottus*. Jam ſi tanti quid ego cenſeam, totum locum ita concipiam, partim e *Noſtro* & *Seberi* MSS. partim e vulgatis: καὶ οἱ θρᾶνοι δὲ, δίφροι ἂν εἶναι δοκεῖεν, εἰπόντος ἐν Πλούτῳ Ἀριστοφάνους·

> Ἀντὶ δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μάκτρας,
> Πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν. ——

Καὶ θράνιον δὲ ὑποκοριστάμενος ἂν εἴποις· Ἀριστοφάνης γοῦν τῷ ὀνόματι ἐπὶ πατταλίου κέχρηται ἐν τοῖς Βατράχοις, περὶ τοῦ δεῖν ἀπάγξασθαι λέγων·

> Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

Καί τοι με οὐ λέληθεν, ὅτι θρανίον καὶ ἄλλως ξυλήφιόν τι ἐστιν· ἐπεὶ καὶ θράνους ἐκάλουν καὶ τὰ ξύλα &c. ſic mihi feſtinanti videtur: alii accuratius expediant. Quod ad primum locum *Ariſtophanis* attinet, in eo hodie vulgatur, ἀντὶ δὲ θράνους, στάμνου &c. Sed ego emendandum credo ἀ. δ. θράνου, στάμνου &c. ut *Pollucem* noſtrum legere MS. probat, & diſerte quæ præcedunt, οἱ θρᾶνοι, quo genere & Segm. præced. habes: σ. a στάμνου, ut ſæpius accidit, adhæſit, & non ſuæ vocis fini, ſed alterius. In ſecundo autem verſiculo apud *Ariſtophanem* plenius ſequitur: πιθ. πλ. ἐρρωγ. καὶ ταύτην. —— Alter locus, qui in *Ranis* eſt, quemque ex MS. noſtro & *Schotti* reſtitui, paulo plenius quoque adſcribendus eſt: *Bacchus* nempe quærit ex *Hercule* viam, qua celerrime perveniat εἰς ᾅδου κάτω· reſpondet ille:

> Φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
> Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου
> Κρεμάσαντι σαυτόν. ——

Non vero videntur ceteri Grammatici *Polluci* noſtro omnes aſſenſiſſe in hoc loco explicando. Certe *Suidas*

[65] Καὶ θρανίον δὲ ὑποκοριστάμενος ἂν εἴποις· Ἀρι-
στοφάνης γοῦν τῷ ὀνόματι ἐπὶ παταλίου κέχρη-
ται ἐν τοῖς Βατράχοις, περὶ τοῦ δεῖν ἀπάγξα-
σθαι λέγων· Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ
49 θρανίου· * καί τοι με οὐ λέληθεν, ὅτι θρανίον καὶ
ἄλλως ξυλήφιόν τί ἐστιν· [66] ἐπεὶ καὶ θράνους
ἐκάλουν καὶ τὰ ξύλα τὰ κατακλείοντα τοὺς πλιν-
θίνους τοίχους· παρακεῖσθαι δέ σοι χρὴ [67] βλαύ-
τας, [68] βλαυτία, ὑποδήματα· [69] καί τοι καὶ
σανδάλια ἄν τις εἴποι, καὶ [70] διάβαθρα· καὶ τὰ
μὲν εἴδη τῶν ὑποδημάτων [71] προείρηται, τά τε ἀν-
δρεῖα, καὶ τὰ γυναικεῖα· προσθετέον [72] δὲ, ὅτι
[73] Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς ἐν Παμφίλῃ καὶ σανδά-

Θράνιον vero alias tabella quædam eſt:
Ariſtophanes ſiquidem nomine hoc de
paxillo utitur in Ranis de eo, quod
abrumpere oportet, differens. * Ne- 49
que vero me fugit, quod alio modo
θράνιον, tabella quædam eſt. Præterea
θράνους quoque ligna vocaverunt, in-
cludentia laterunculorum tabulas. Ad-
eſſe quoque tibi oportet crepidas, ſo-
leas, calceamenta. Tum & ſandalia
quiſpiam dicat, & calceos. Sed calcea-
mentorum ſpecies tam virorum, quam
mulierum prædictæ ſunt. Addendum ta-
men, quod & Theopompus Sanda-

non pro paxillo, de quo reſtem nectendo ſe ſuſpendat quis, ut hic *Pollux* explicat, ſed de ſcabello, cui inſiſtens quis collum induat laqueo, quo fiat litera penſilis ſive longa, ut ille jocatur. Ita enim ſcribit: *θράνιον, θρᾶνος, καὶ θράνια, ταπεινά τινα δίφρια· καὶ ὑποπόδια γὰρ λέγονται· καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ θρῆνυς· ἐφ' ᾧ ἱστάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυτοὺς λακτίζοντες αὐτά· Ἀριστοφάνης Βατράχοις·*

Μία μὲν ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

καὶ θράνιος δίφρος. *Heſychius* tamen quoque *θρανίον* vocem inter alia per paxillum exponit: *Θρανίον, δίφρος, ὑποπόδιον, πάσσαλος, θρόνος, καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς φατνώμασι σανίδωμα, καὶ λάσανα, καὶ τινὲς μίσος, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν δοκόν τι* quæ omnia adſcripſi, quoniam *Noſter* & *ξυλήφιόν τι* exponit: ita enim malo ſcribere cum noſtro MS. quam ut vulgo *ξυλίφιον* & ut in *Seberi ξυλύφιον·* quamvis & hoc non damnandum, ſicut vulgatum. Videtur vero apud *Suidam* quoque *θρανίον* & *θρανία* paroxytonως ſcribendum, ut apud *Heſych.* eſt: & hic ubique in MS. & ſupra III, 90. VII, 182. & *Euſtath.* ad Ὀδ. α. JUNG.

65 *Θρανίου, * καὶ ἄλλως* &c.] Abſunt a C. A. uſque ad Segm. 49. dein legit *ξυλίφιον δεῖν ἀπάγξασθαι·* *Interpr. abrumpere oportet:* malim, *de ſuſpendio peragendo loquens.* C. V. poſt *λέγων* ipſa verba *Comici* ſubjicit: *μία μὲν γάρ ἐστιν ἀποκάλω καὶ θρανίου*, leg. *ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου·* *eſt quædam enim via* (ad Orcum) *a reſte & paxillo.* *Schol.* in *Ranas* notat *Θράνιον* *eſſe ſcabellum, cui inſiſtebant, qui ſe in laqueum voluerunt induere, nodoque facto illud pedibus ſubvertebant.* *Pollux* accipit de *Paxillo ligneo*, uti & *Heſychius θρανίον* inter alia *πάσσαλον* interpretatur. KÜHN.

66 *Ἐπεὶ καὶ θράνους ἐκ.*] C. V. *ἐπὶ θράνους δὲ κάλουν*, leg. *ἐπεὶ θράνους ἐκάλουν·* C. A. non habet *ἐπεὶ κ. θ. ἐ. καὶ τά·* dein *ξύλα δὲ τὰ κλείοντα τ. π. τ.* *ligna quæ claudunt lateritios parietes.* KÜHN.

67 *Βλαύτα,*] *Βλαύτας·* vide ſupra VII, 97. aut *βλαῦδας.* *Heſych.* *Βλαῦδες, ἐμβάδες, κρηπῖδες, σανδάλια.* SEB.

Βλαῦτα,] C. A. *βλαύταις·* *Salm.* *βλαύτας, βλαυτία.* KÜHN.

Βλαῦτα,] MS *χρὴ βλαύτας*, ſicut & *Seberi:* & ita emenda: eo genere enim & ſupra *Noſter* VII, 87. JUNG.

Βλαύτα,] Repoſuimus ad fidem MSS. *βλαύτας.* Sic ſcilicet & *βλαύτη* deteriori genere ſæpius effertur: *Ariſtides* in Oratione præſtantiſſima *περὶ παραφθέγματος*, de Momo narrat, quod cum nihil in Venere reprehendendum haberet, *βλαύτην ἐσκώπτετο.* *Βλαυτία* iſto accentu & in Epigrammatum corpore variis in locis occurrit: apud *Suidam* in *βάθρα* uſurpatos ab aliquo ſcriptore *βλαυτίους* invenio: *ἀπολυομένου δὲ αὐτοῦ τοὺς βλαυτίους*, niſi malueris forſan *βλαύτους.* De *σανδαλίοις* & *ὑποδήμασι* egregie multa docuit *Salmaſius* ad *Tertulliani Pallium.* *Διάβαθρα*, quæ ſequuntur, civitate Romana donata cognoſcimus ex iſtis *Feſti*, ſeu potius mutilatoris illius: *Diabathra, genus ſolearum Græcanicarum.*

68 *Βλαυτία*] MS. *βλαύτια*, proparoxytone: quomodo & in *Heſychio* videtur legendum, ubi vulgo: *Βλαύρια, σανδάλια·* nam certe & *βλαυτοῖν* exponit *ὑποδεῖν ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ·* & in *σανδάλια, σάνδαλα*, ait, *γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ βαβλάντια·* ubi *Sylburgius* bene emendavit, *ἃ καὶ βλαυτία.* Et *Suidas:* *βλαυτίοις, σανδαλίοις·* *βλαυτίον*, ut vulgo paroxytonως quoque apud *Euſtath.* ad Ἰλ. ξ. habes: & *Athen.* lib. VIII. In *Lexic.* Græcol. vet. iterum proparoxytonως: *βλαύτιον, ὑπόδημα·* *ſolea.* JUNG.

69 *Καί τοι καὶ σανδάλι' ἂν* &c.] MS. *καί που καὶ σάνδ.* SEB.

Καί τοι καὶ σανδάλι' ἂν &c.] C. A. & *Salmaſ.* *καί που κ. σ. ἄ. τ. εἴποι διάβαθρα·* vid. *Heſych.* in *διάβαθρα.* KÜHN.

Καί τοι καὶ σανδάλι' ἂν &c.] MS. *καί που καὶ σανδάλια* &c. & *Seberi* MS. *που·* idque placet: quamvis parum interſit. JUNG.

70 *Διάβαθρα.*] Ea promiſcuo uſu tam viris quam fœminis ſupra VII, 90. Non recte itaque *Heſychius:* *Διαβάθρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου·* ubi quoque *διάβαθρα* videtur legendum: ut *ἔμβαθρα* aliud calceamentorum genus ſupra VII, 92. JUNG.

71 *Εἴρηται*] *Προείρηται* *Salm.* KÜHN.

Εἴρηται] Scribe ut MS. habet, *ὑποδ. προείρηται* ſupra nimirum libro VII. cap. 22. JUNG.

Εἴρηται] Melius e MSS. *προείρηται·* ſic ſæpe *Noſter* loquutus.

72 *Δὲ, ὅτι*] MS. *δ' ὅτι.* JUNG.

73 *Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς*] MS. *ἐν Παμφίλοις, σανδ.* SEB.

Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς] MSSti *ἐν Παμφίλῃ* K. *Theopompi* *Παμφίλην* laudat & *Athenæus:* dein C. A. *σάνδαλα* &c. *ἐν μ. σανδαλοθήκας·* cætera capitis abſunt. KÜHN.

Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς] MS. noſter, *Κωμικὸς ἐν Παμφίλῃ σανδ.* *Seberi* MS. *ἐν Παμφίλοις.* Utrum verius? Noſtri MS. Scriptura. Et apud *Athen.* enim lib. XI. in *λεπάστῃ* idem *Θεόπομπος Παμφίλῃ* laudatur. Quæ ſequuntur *Menandrea* & ſupra adduxit VII, 87. JUNG.

Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς] Quod & titulum ipſius fabulæ poſſimus exhibere, gratiam illam habemus MSS. obſervat eam *Theopompi Pamphilam* ex *Athenæo* & *Etymologo Meurſius* in *Attica Bibliotheca:* *Pamphilus* etiam inter titulos fabularum notus: reſtituimus illum *Eubulo* IX, 91. ubi corrupte vulgati *Ἀμφίβολον* habebant: utrique vero tituli an deſignent perſonam, quæ in omnium eſt amore atque gratia, an potius, qui plurimas res deperit, earumque cupiditate trahitur, exploratum non habeo. Quod autem *Theopompus σανδάλια* mulieri adſcripſerit, non eſt ut adeo miremur,

50 lia dixit, ſed de muliere : * in Miſogyne vero Menander Sandalothecas, & pelytra : ſic enim Sophocles pedes nominat. Pileorum vero circa pedes non modo Plato meminit di-

λια εἴρηκεν, ἀλλ' ἐπὶ γυναικός. * Μένανδρος δὲ ἐν Μισογύνῃ, [74] καὶ σανδαλοθήκας· οἱ δὲ ὑπεῖναι δεῖ πόδια, πίλους, καὶ πέλυτρα· οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς [75] τὰ πόδια καλεῖ· τοὺς δὲ περὶ [76] τοῖς ποσὶ πίλους οὐ Πλάτων μόνον [77] ἐν Συμποσίῳ φη- 50

nam ſæpius mulieres ſandaliis ſeu ſoleis indutas legiſſe memini : in meretricularum ornatu *ἐπίχρυσα σανδάλια Lucianus* enumerat : & mellitiſſimus *Bion* Venerem canit interfecti Adonidis dolore percuſſam per aſpera montium & agrorum *ἀσάνδαλον* errare : ſanequam & *Heſychius* Σανδάλια exponit *γυναικεῖα ὑποδήματα*, quæ & *βλαύτια* dicantur, uti recte emendarunt eruditiſſimi viri : ſed in re nota morari non lubet. Conſiderent vero viri docti, an non *σανδάλιον ἀπὸ τῶν σανίδων* ſit derivandum, *a tabulis*, quas homines vetuſtiſſimi, corio nondum utilius in hunc uſum invento, pedibus ſuis ſubligabant : ſed id jam his ſcriptis *Camerario* placuiſſe video.

74 *Καὶ σανδαλοθήκας, καὶ πέλυτρα*] Ita & II, 196. nec aliter leg. *Leopard.* non tantum hinc, ſed etiam e lib. VII, 91. ubi alias *πίλυστρα*. SEB.

Καὶ σανδαλοθήκας,] C. V. poſt *σανδαλοθήκας* legit, *οἱ δὲ ὑπεῖναι δεῖ πόδια, πίλους, καὶ πέλυτρα* &c. leg. *οἷς*, *quibus vero ſubeſſe debent pedulia, impilia. Salmaſ.* leg. *πίλλυτα*, ex *Heſychio* : mox pro *ποδιὰς*, leg. *πόδια*. KÜHN.

Καὶ σανδαλοθήκας,] Ita MS. auctior. *σανδαλοθήκας· οἱδὲ* (emendatum videtur *εἶδε*) *ὑπεῖναι δεῖ, πόδια, πίλους, πέλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ πόδια Σοφ. καλεῖ.* &c. Illud *οἱ δὲ* non ſatis poſſum ob ſuperpoſitum agnoſcere, an ſpiritu leni vel aſpero notatum ſit. Recte ne vero emendatum *εἶδε*; An forte *ἃ δὲ* ſcripſit : alias ſane locus vulgatus ita reſtituendus eſt : *σανδαλοθήκας· ἃ δὲ ὑπεῖναι δεῖ, πόδια, πίλους, πέλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ πόδια Σοφοκλῆς καλεῖ·* de *ποδίοις Noſter* ſupra quoque II, 196. & VII, 91. ubi utrobique & de *πελύτροις*, quibus tamen *χρῆσιν* ex *Æſchylo* utrobique adjungit, non ex *Sophocle*. De *πίλοις* ſtatim. Conſiderabis tamen an rectius : *εἰ δὲ ὑπεῖναι δεῖ* &c. mihi non ſatis hic liquet JUNG.

Καὶ σανδαλοθ. καὶ πέλυτρα.] Mutilum hunc ante nos locum MSS. ope priſtino nitori reddidimus : quotieſcunque vero tam elegantia atque erudita turpiter video depravata, non poſſum non illorum hominum intemperias abominari, qui pro integro atque ſano *Pollucis* corpore diſruptum id & membratim nefarie diſſectum nobis in manus tradidere : deerant iſta in vulgatis editionibus : *οἱ δὲ ὑπεῖναι δεῖ πόδια, πίλους·* quæ ſic pari conſenſu Codices manu exarati præ ſe ferunt, quamvis in libro *Falckenburgii* corruptiſſime hæc ita legantur : *οἱ δὲ εἶπεν αἱ δὲ ποδοι ἐπίπλος·* in quibus tamen veſtigia veræ ſcripturæ elucent : *οἱ δὲ ὑπεῖναι δεῖ πόδια καὶ πίλους·* plenius altero *καὶ*, quod omittunt ceteri : ſed equidem mireris *Interpretes* noſtros in iſtis minutis atque facilibus non inquam hærere, ſed labi ; ſollicitant enim voculam primam *οἱ*, fruſtra ſane ; id enim tertio caſu poſitum Atticis ſcriptoribus in uſu frequenti eſt : *huic autem ſubeſſe decet* : ſeu potius : *poſt hæc ſubjici oportet πόδια, πίλους* &c. ad eundem Dativum ſæpius adhæſiſſe in *Æliano Schefferum* eruditi Commentatores docuerunt : ſed in eo quidem id minus mirum videri debet ; ſiquidem ille vir, quod utique dolendum, linguæ Græcæ ejuſque genii parum fuerit peritus : in hoc autem *Pollucis* noſtri loco non tantum id Interpretibus noſtris contigit, ſed & Doctiſſimo *Voſſio*, qui, cum ad ſummum illud eruditionis lumen *G. Grævium* loci hujus emendationem ex ſuo Codice mitteret, ſic ſcribſit : *Ἃ δὲ ὑπεῖναι δεῖ.* Vide *Lectiones Heſiodeas* eximii viri, ubi capitis hujus reſidua ſic ferme, uti nos in textu repoſuimus, exhibuit *Voſſius*, ibique de *πίλοις* & *πελύτροις* non vulgaria reperies. Mox erat editum *οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς τοὺς πόδας καλεῖ·* quo nihil ineptius comminiſci poterant : *πόδια*, *pedulia*, *ἐπιλήμματα ποδῶν*, *ἤγουν φασκίας*, ut *Heſychius* habet ; quod poſterius interpretamentum a Romanis ſumptum, qui *faſcias* appellabant hæc pedulia : *Nonius* ex *Ciceronis* in *Clodium* adducit hæc verba : *Tunc quum vincirentur pedes faſceis, quum calanticam capiti accommodares* : hæ quidem faſciæ ſunt pedules ; aliæ enim crurales, ſiquidem utræque ſeparatim nominantur D. XXXIV. tit. 2. *Faſciæ crurales pedulesque & empilia veſtis loco ſunt* : *πόδια* quidem & *πίλοι* impilia ſunt & faſciæ pedules, *πέλυτρα* vero potius intelligam de faſciis cruralibus : ſimili velamentorum involucro crura ſua Thraces obtexiſſe teſtis eſt *Herodotus* in *Polymnia* : *τὰς δὲ κνήμας ῥάκεσι φοινικέοισι κατειλίχατο*, quæ faſciæ non aliæ ſunt, quam crurales, in aliis quoque Græciæ populis uſitatæ ; ſed iſtas colore puniceo imbutas Thraces ſoli pedibus ſuis circumdederant : porro faſcias crurales cruribus ſemper obvolutas exiſtimo, pedulia vero conſtitiſſe plerumque ex lana coactili, vel plexa, quibus induerentur pedes, non involverentur : id arbitror patere ex adductis a nobis locis, ipſoque nominum, quibus hæ res deſignantur, ingenio : *πέλυτρα* enim a circumvolvendo ſunt dicta ; *πίλοι* autem, qui & *πόδια* a cogendo & cudendo, vel condenſando, ſiquidem ex tali materia confecta fuerint olim pedulia apud veteres, quod itaque poſtea nomen remanſit quoque de plexis pedulibus : ſecus apud Romanos ſe res habuit, qui tam pedes quam crura faſciis involvebant : egregius e *Ciceronis* Oratione in *Clodium* ſupra nobis allatus eſt locus : *Varro Catone : Mihi puero modica una fuit tunica & toga, ſine faſceis calceamenta* : quo nihil magis perſpicuum habere queas : labente tamen tempore & hi impilibus & pedulibus ſunt uſi, quæ eadem omnino cum Græcorum *πίλοις* & *ποδίοις·* attamen *Muſonius* antiquorum rituum philoſophus callentiſſimus *πίλων περιδέσιν* inquit apud *Stobenſem* Serm. I. locus eſt egregius, adſcribique dignus : *διὰ τοῦτο εὐδαιμονῶς γαλὸν οὔτε ἐσθῆσι πολλαῖς κατασκέπειν τὸ σῶμα, οὔτε ταινίαις κατειλεῖν, οὔτε χεῖρας τε καὶ πόδας περιδέσει πίλων τε καὶ ὑφασμάτων τινῶν μαλακύνειν τούς γε μὴ νοσοῦντας* ut non pedibus induta ſolummodo, ſed & circumvincta videas pedulia : rem vero ipſam, quam verbis iſtis continet elegans philoſophus, hauſerat e Re Publica *Platonis*, in qua legibus Athenienſis ſummi permiſſum non fuit aut pileo caput, pedeſve calceis tegere, ne naturæ, quæ, quod ſatis erat utriſque tutelæ, providerat, fieret contumelia : vide libr. XII. de Legib. ſub initium. Faſciam vero apud *Martialem* lib. XI. Epiſt. 105. *Faſcia te tunicæque tegunt, obſcuraque palla*, de cruralibus intellige, quæ *faſcias, quibus crura veſtiuntur Quinctilianus* vocavit lib. XI. c. 3. poſſem equidem ad hanc rem illuſtrandam alia plura in medium adferre : ſed modum eſſe in rebus decet, atque certos fines, quos intra conſiſtendum : nos tamen animo noſtro indulſimus aliquando.

75 * *Τοὺς πόδας*] *Leop.* II, 2. leg. *Σοφ. τὰ πόδια*, (aliter *τὰς ποδίδας*) infra Segm. 168. *καλ.* SEB.

* *Τοὺς πόδας*] *Τὰ πόδια*, *pedalia* vel *pedulia* intelligit, & ita, ni fallor, ſcriptum olim, nec aliter, ut poſtea vidi, C. V. KÜHN.

76 *Τοῖς ποσὶ*] Male MS. *τ. δ. π. τοὺς ποσί.* JUNG.

77 *Ἐν Συμπ. φ. Ἐνειλιγμένον* &c.] In *Sympoſio* ; omiſſum *Interpreti*. locus *Platonis* in C. V. ita extat *Ἐνειλιγμένον τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας·* (*ἀρνακίδας*) *pedes involuti coactilibus & pellibus agninis.* KÜHN.

Ἐν Συμπ. φ. Ἐνειλιγμένον &c.] MS. *ἐν εἰλιγμένον*

σας, ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας· ἀλλὰ καὶ [78] Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς, Λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους· ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτοὺς πίλους· καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομαζομένων [79] οὐδώνων

cens, Involutum pedes: ſed & Cratinus in Malthacis, Sub pedibus complicatos habens pileos. Et de deliciis quoque,

τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ αὐακίδας. Sed bene emendatum alia manu, ἀρνακίδας. Tu locum mutilum ita prorſus jam reſtitue: φέσας, Ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας· ἀλλὰ καὶ Κρ. ἐν. Attulit *Noſter* & ſupra VII, 172. JUNG.

Ἐν Συμποσίῳ &c.] Aberant illa vulgo, quorum gratia *Platonis* hoc loco uti voluerat *Onomaſticographus* noſter εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας· tum & ἐνειλιγμένων cum integerrimo Codice *Palatino* ſcribendum fuit, ut quidem in ipſo *Platone* legitur. Πίλους ea ſignificatione uſurpaſſe putatur *Heſiodus* in iſtis: Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο Ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσας· maluero tamen de coactili lana Poëtam capere, ſiquidem πίλους non ipſis pedibus indui jubeat, ut tamen de pedulibus factum ſcimus, ſed calceos iis condenſari: id cum animadverteret *Moſchopulus*, difficultatem iſtam tali expoſitione loci removere conatus eſt: πίλους ἔνδον τῶν ὑποδημάτων πυκάσας, αὐτοὺς τοὺς πόδας δηλονότι· exploratum ſcilicet habuit, non calceis adhæſiſſe pedulia ſeu πίλους, ſed priuſquam quis ſe calcearet, ea pedibus induxiſſe, quo itaque Poëtæ verba, quamvis renitantur, trahere voluit. Sed addere jam lubet, quæ de πίλοις *Tzetzes*, nam & ille de pedulibus locum intelligit, ſcribit: κυρίως τοῖς ἐξ ἐρίων πεπιλημένοις καὶ συμπατηθεῖσι καὶ συσφιχθεῖσιν ὑφάσμασιν, ἃ οἱ ἰδιῶται νῦν κέντουκλα φασί, νῦν δὲ πίλια καὶ ἀρτάρια· editum eſt πίλα τὰ ἀρτάρια· ſed quod poſui, præſtat: poſſis & ita: νῦν δὲ πίλια ἤτοι ἀρτάρια. Sic enim ad *Lycophronem* alter *Tzetzes* v. 855. ἀσκέραι δὲ κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πίλια ἤτοι τὰ ἀστάρια· pluries autem eo loco etiam in editione præſtantiſſima ἐρτάρια ſcriptum eſt; male tamen, quamvis ad H. A. probet alicubi *Salmaſius*: *Suidas* quoque: Πιλία, τὰ κέντουκλα & Πίλος, κέντουκλον· quod poſterius ſic & habet *Moſchopulus* περὶ Σχεδῶν pag. 86. porro hanc illius vocis ἀρτάρια notionem amplius confirmare licet e *Gloſſis Nomicis*: Πεδούλια ποδῶν καλύμματα· πέδα γὰρ ὁ πούς· τινὲς δὲ τὰ ἀρτάρια ἑρμήνευσαν· optime quidem illæ: ejus autem nominis ἀρτάριον, quod & ad *Lampridium Salmaſius* animadvertit, incunabula ſunt in antiqua Græcia, nam in *Heſychio* legitur: Ἀρτήρ. ὑπόδημα· fueratque eo *Pherecrates* uſus: *Suidas*: Ἀρτὴρ, ὑποδήματος εἶδος. Φερεκράτης Γραυσίν· apud quem & hæc reperio: Ἀρτάρια, παρ' ἡμῖν οἱ τῶν ποδῶν πίλοι· & in vulgari profecto lingua Græca non pauca ſunt ab ultima retro antiquitate repetenda, ſicuti cum aquam appellant νερόν· de qua voce vide, ſis, *Heſychium*. Ultimum hoc adjicio: veteribus etiam pedulia dicta ἀσκέρας *Tzetzem* monuiſſe vidimus ad *Lycophronem*, qui ex *Hipponacte* locum adfert: Οὔτ' ἀσκέρισι τοὺς πόδας δασείῃσι Ἔκρυψας — ſed illum tamen *Grammaticum* judicii falſum exiſtimo; nam *Heſychius* calceamenti fuiſſe genus adfirmat, idemque & ἀσκάρους habet, mutata paululum ſcriptura, γένος ὑποδημάτων ἢ σανδαλίων· at magis eſt opportunum, quod *Onomaſticographus* noſter VII, 85. deſcribat, ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσιον, χειμῶνι χρήσιμον· ea nimirum de cauſa *Hipponax* δασείας ἀσκέρας dixerat, quod id ipſum eſt *Heſiodi*, πίλοις ἔντοσθε πυκάσας· videntur itaque e pellibus agninis conſtitiſſe, quas Iones appellaſſe putes ἀσκούς, quibus caloris habendi cauſa villi non erant demti. *Suidas* an corruptus ſit, qui vocem illam ὑποδήματα Ἀττικά interpretetur, non mihi compertum habeo. Eadem & ἀσκέρισκα alibi ab *Hipponacte* vocata.

78 Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς] In *Malthinis*. C. V. ita verſum *Cratini* legit:

Λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους πλεκτούς.

Alba ſubter pedes habens impilia.

Dein pergit Idem Codex: ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτοὺς πίλους καὶ ἐπὶ τ. ὀ. οὐδώνων, *licet autem plexos pileos dicere de illis, quos vocant udones.* KUHN.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς] Iterum vulgata peſſime mutilata: tu omnia ex MS. redintegra, qui ita habet: Μαλθακοῖς, λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους· ἔξεστι δ' εἰπεῖν καὶ πλεκτοὺς πίλους· καὶ ἐπὶ &c. Egregie ſe gerit noſter MS hic, *Polluce* ipſo ſupra adplaudente VII, 72. ubi *Cratini* χιτὼν pariter ita extat. JUNG.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς, ὑπὸ &c.] Mollium quorundam Athenienſium, qui corruptis erant atque effeminatis moribus, vitam exhibuiſſe deſcriptam in hac fabula *Cratinum*, vero mihi per quam ſimile videtur: meminit *Dicæarchus* de *Moribus Veteris Græciæ*. Sed in ipſa quidem *Comici* χώρᾳ addidimus a principio, Λευκούς, quam voculam agnoſcit etiam *Falckenburgii* Codex: tum vero poſt *Cratini* verba: ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτοὺς πίλους egregie MSS. ſupplent. Λευκοὺς autem πίλους, *pedulia lanea*, quæ albi coloris erant: eximie *Lucianus* & ad rem noſtram appoſite *Rhet. Præc.* ἢ ἐμβὰς σικυωνία πίλοις τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα. de πίλοις autem & *Heſychius* Πίλοις, πιλωτοῖς· recte vero, nam & πιλωτὰ dicta ſunt pedulia: vide *Typicum Irenes Auguſtæ* cap. 28. quamvis ibi non illa tantum, ſed & alia quævis indumenta tegumentaque ex compacta & condenſata lana poſſit deſignare: πάντα τὰ εἰς ὑπηρεσίαν τῶν μοναζουσῶν, ἤγουν σάγια, πιλωτά, ἐφαπλώματα· *Suidas* etiam: Πίλοις, πιλητοῖς· ſiquidem & πιλητὰ dicantur ἀπὸ τοῦ πιλεῖν: πλεκτοὶ vero πίλοι qui ſint, cujuſve confecturæ commodiori alibi loco.

79 Ἡδονῶν] Vox ἡδονῶν nihili plane hic eſt: & eximie MS. noſter οὐδώνων habet, quo pacto quis *Pollucem* ſcripſiſſe dubitet? Vidit id mendæ & doctiſſ. *Leopardus* II. Emend. 2. *Ceterum*, ait, *illa verba* ἐπὶ τῶν ὀνομαζομένων ἡδονῶν, *vel potius* οἰδονῶν, *vel* οἰδονῶν, *pro illis faciunt*, *qui* hædones *vel* œdones *legunt*, *in lemmate Martialis*, *Udones Cilicii*: ubi vir doctus & alia de hiſce: nos οὐδώνων MS. credo, tuto retinebimus, qui prorſus Latinum *Udonum* nomen exprimunt, quod *Noſter* ſine dubio innuit, ut & alia de lingua Romana interdum inſperſit. JUNG.

Ἡδονῶν] Excerpta *Falckenburgiana* ἡδωνῶν· ſed, ut reſtituimus, in melioribus eſt MSS. ſcribitur & ὀδώνες & ὀδώνια, ut in veteri quodam *Gloſſario* MS. legi: ὀδονάρια *Gloſſa Nomica*, ex quibus hac de re & voce ad illuſtrandum *Pollucem* iſta emendatiora, quam ibi vulgo leguntur, deſcribere lubet: Ὀδονάρια, τὰ περιαπτόμενα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα, ἃ λέγεται ποδόπανα· κατὰ Καθαρῶν· τὰ δὲ ἄλλα πόδια ὡς εἰπεῖν τὰ ἐξ ἱματίων γεγενημένα, ἃ παρά τισιν ὀδώνια κέκληται ἢ βράχαι, χερσὶ περιτιθέασι, δακτυλίους δὲ τοῖς ποσίν· poſteriora ſunt *Epiphanii* κατὰ Καθαρῶν verba; apud eum legitur βράκαι· utrumque rectum: pro πόδια & in *Gloſſis* illis & apud *Epiphanium* πέδια, quod ego cum *Salmaſio* & *Petavio* mutandum duxi: ſed quod & illa vox muccinia deſignaverit; in quæ nares emungerent, εἴ τις παλάτιον εἰσιόντες συγκλητικοί in iiſdem verborum Juris interpretamentis legitur: *Udones* Romanis: *Cyrillus*: *Udo*, ἐμπίλιον· *impilia* ſuperius e *Digeſtis* attulimus, quæ vox devoluta eſt etiam ad Hebræi Juris Conditores; vide *Auctorem Aruch*: protulit autem egregiam vocabuli notationem Eruditiſſ. *Voſſius* ante citato loco, quamvis nec illa *Salmaſii*, quam ibi rejecit, a *cudendo* ſit contemnenda. Poſtmodum in *Lyſippo* pro ἐπιπλεκτὸς reſtituimus ἐστὶ πλεκτός· τριμε-

Pi-

Pileos τριμίτους, dicente Lyſippo in Bacchis, Sed trimitus contextus.

[80] πίλους τριμίτους, Λυσίππου εἰπόντος ἐν Βάκχαις, Ἀλλὰ τρίμιτός ἐστι πλεκτός.

51 • CAPUT XII.

De vehiculis, & eorum partibus.

VEſtium porro ſpeciebus prædictis, me verboſum hic eſſe non convenit: neque nunc anulos, ſigilla, & ſignatoria enarrare. Verum ſi quis vehiculorum vectura uteretur Sole oriente, priuſquam æſtus arderet, notandæ vehiculorum ſunt ſpecies: ſive currus, ſive vehicula,

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΒ. 51

[81] Περὶ ὀχημάτων, καὶ τῶν μερῶν αὐτοῦ.

ΤΑ' δὲ τῆς ἐσθήσεως εἴδη προειρηκὼς, οὐκ ἂν δέοι μοι ἐνταῦθα πολυλογεῖν· οὐ τοίνυν οὐδὲ δακτυλίους, καὶ σφραγίδας, καὶ σφραγίδια χρὴ νῦν ἐπιλέγειν, ἀλλ' εἰ μὲν [82] αἰωρήσει τῇ δι' ὀχημάτων χρῷτό τις περὶ τὴν [83] ἕω, [84] θέρους ὄντος, πρινὴ τὸν ἥλιον περιφλέγειν, [85] τὰ εἴδη τῶν ὀχημάτων ἰστέον, εἴτε ἅρματα, εἴτε [86] ὄχους,

τος; in *Philoxeni Gloſſis triplex:* ſed emendandum ajo *trilex:* itaque πίλοι τρίμιτοι, *trilices pedules. Lyſippi Bacchas* nominat ex *Athenæo Suidas*, & *Heſychius* in αἰγειροτικυβῆλις.

80 Πίλους τριμίτους, &c.] C. V. πίλους τριμίτους, A. ἰι. ἰ. B. ἀλλὰ τρίμικτός ἐστι πλεκτός· ita C. V. quam lectionem præfero noſtris conjecturis in ſpecimine exhibitis: de udonibus vid. *Salmaſ.* in *Pertinacem*, & *Severum*, & ſupra libr. VII, 91. 92. ἐν Βάκχαις autem in *Bacchis:* ejuſdem argumenti puto fuiſſe *Hedonas Æſchyli:* Ἠδωνοὺς vel Ἠδωνὰς, id eſt, *Hedonas. Threſſas* præcipue *Baccho* operatas novimus, uti patet ex dictis in ſpecimine. *Heſychius* in Ἀδασμοὺς & αἰγίζειν laudat *Æſchylum* in Ἠδωνοῖς· adde his ex notis *Valeſii Hedonas hyemes Claudiani.* KÜHN.

Πίλους τριμίτους, &c.] *Lyſippi* verba ita ſcribe, ut noſter MS. habet, ἀλλὰ τρίμιτός ἐστι πλεκτός. JUNG.

81 Περὶ ὀχημάτων, &c.] Quia nulla hic a *Polluce Stapiæ* mentio facta, *Hieron. Magius* & aliis rationibus, & inde quoque probat uſum illius non adeo vetuſtum eſſe. Miſcell. II, 14. SEB.

Περὶ ὀχημάτων, &c.] C. A. hunc titulum habet περὶ αἰωρουμένου· (*Salm.* π. ἐωρουμένου) dein caput incipit ἀλλὰ μὲν αἰωρήσει &c. *geſtatione vehiculorum.* Veteres inter corporis exercitia, quibus valetudo bona firmabatur, numerabant *geſtationes*, quæ vel equo, vel navi, vel ſella geſtatoria, vel vehiculis, vel aliis modis fiebant; & quando cœlum erat pluvium, domi habebant ſuas geſtationes loco, qui ab ipſa re dicebatur *geſtatio*. Has geſtationes Græci αἰώρας vel αἰωρήσεις reddunt, & αἰωρίζομαι, *geſtor:* unde titulus capitis reddendus περὶ αἰωρουμένου, *de eo qui geſtatur. Salm.* C. caput incipit ab ἀλλ' εἰ μὲν ἐωρῇσει &c. KÜHN.

Περὶ ὀχημάτων, &c.] Capitis ſequentis titulus in MS. eſt: περὶ τοῦ ἐωρουμένου. Et caput ipſum ſtatim incipit: ἀλλ' εἰ μὲν ἐωρήσει &c. ſic enim & hic, ut ſupra alicubi ἑώραν pro αἰώρα adnotabamus: ſed variat alias. Præfatiunculam *Pollucis*, qua dicit ſe de re veſtiaria prædixiſſe jam, nempe libro ſeptimo, omittit MS. JUNG.

82 Αἰωρήσει] MS. ἐωρήσει, qua forma & apud *Heſych.* Ἐωρούμενος, κρεμάμενος, ὑψούμενος. SEB.

83 Ἕω] MS. ἕω. JUNG.

84 Θέους ὄντος] MS. θέρους ὄντ. legendum θεοῦ, id eſt, ἡλίου· ut eſt & ſupra I, 54 & 68. SEB.

Θέους ὄντος] *Interpr.* leg. θεοῦ ὄντος, *Sole oriente*, MSS. θέρους ὄντος, *æſtate:* & ita *Salmaſius* etiam habet. KÜHN.

Θέους ὄντος] Tam noſter quam *Seberi* MS. θέρους ὄντος· *Noſter* etiam ſtatim πρινὶ quamvis emendatum ad vulgatam lectionem. Sed quod ad θέρους ὄντος, germanam hanc *Pollucis* ſcripturam eſſe adfirmare non dubito, quam habet & *Flor.* editio: nec poſſum adſentiri optimo & doctiſſ. Amico noſtro legendum dicenti, θεοῦ ὄντος. Nam quod cum ipſius venia dicam, licet Solem ſæpius ita vocent nude θεὸν optimi ſcriptores, & *Noſter* etiam ſupra: tamen neſcio an ita locuti ſint, περὶ τὴν ἕω θεοῦ ὄντος· & ut eſſent locuti, tamen *Pollucem* ita hic ſcripſiſſe non credam, ut in uno quaſi commatio uteretur voce θεοῦ & ἡλίου ſimul: ſed certe ſi θεοῦ dixiſſet, ita addidiſſet potius, πρινὴ αὐτὸν περιφλέγειν. Alias certe ineptiſſimam audeo adpellare interpunctionem vulgatam, quamvis & in MS. ſit: quid enim? *Polluxne* τὸν ἥλιον περιφλέγειν τὰ εἴδη ὀχημάτων· miſeros currus qui a ſole comburuntur! Sed ne ineptiamus. Locus totus ita ſcribendus & diſtinguendus eſt: ἀλλ' εἰ μὲν αἰωρήσει τῇ δι' ὀχημάτων χρῷτό τις περὶ τὴν ἕω, θέρους ὄντος, πρινὴ τὸν ἥλιον περιφλέγειν, τὰ εἴδη τῶν ὀχημάτων ἰστέον, εἴτε ἅρματα &c. *Si quis*, ait, *geſtatione vehiculari utatur circa auroram, æſtivo tempore*, (nam hyeme neminem adeo delectet rigido aere, & cœlo turbido) *priuſquam ſol flagrare incipiat*, vel, *priuſquam ſolis æſtus intendatur, ſcienda ſunt genera vehiculorum, ſive eas ἅρματα, ſive aliter adpellare oportet.* Hic certe *Pollucis* ſenſus eſt, vel valde ego fallor, quod tamen hic non ſpero. *H. Stephanus* ſane hunc locum cruce notaverat ad oram, ſine dubio ob abſurditatem vulgatæ lectionis hærens. Ceterum quod ad πρινὶ attinet, ut in MS. noſtro fuit, quamvis correctum in πρινὴ, eo modo Atticos ſcribere ſolere tradidit *Jean. Grammaticus*, Libello de Dialectis. Sed *H. Stephanus* in Animadverſionibus ad illum Libellum Articul. vel Tmem. 4. id eſſe falſum dicit, & ubicunque ita legatur, ita librariorum errore legi cenſet. JUNG.

Θέους ὄντος] Plane ſic ut reſtituimus legit etiam *Falckenburgii* Codex: confuderat in ſequentibus non bona diſtinctio ſenſum, πρινὴ τὸν ἥλιον περιφλέγειν τὰ εἴδη τῶν ὀχημάτων· quam labem eluit opportune *Jungermannus*, & longe a veritate abſunt, qui aliter ſentiunt. Inter vehiculorum nomina enumerat ὀχούς· ſed, ſi & accentuum eſt habenda ratio, ponendum ὄχους.

85 Τὰ εἴδη τῶν ὀχημάτων.] *Interpr. notanda vehiculorum ſunt ſpecies*, pro quo malim, *priuſquam Sol exurat cultum, ſpeciem vehiculorum;* erant enim illa auro variiſque coloribus decorata, quæ ornamenta Solis æſtus paulatim decoquit extenuatque, ni æſtate Solis ortus occupetur. *Salmaſ.* τὰ εἴδη τ. ὀχημάτων ἰστέον ὅτι. KÜHN.

86 Ὀχοὺς] Ὄχους· ut eſt in MS. SEB.

Ὀχοὺς] Textus C. A. ὄχα· ſuperſcriptum, ὄχει, unde facile fit ὄχους. KÜHN.

Ὀχοὺς] MS. ὄχους· ut & *Seberi* habet: corrige itaque accentum vulgatum, ſic infra Segm. 139. JUNG.

εἴτε ἁμάξας, εἴτε [87] λαμπήνας αὐτὰ προσήκει
52 καλεῖν· * ἔστι δὲ τοὔνομα ἡ λαμπήνη [88] ἐν τῇ Σοφοκλέους Ναυσικάᾳ, καὶ ἐν τοῖς Μενάνδρου Ἁλιεῦσιν· [89] ἀλλὰ καὶ τὰ μὲν τῶν ὀχημάτων [90] σκευοφόρα ἂν εἴη, τὰ δὲ ἐνθρόνια, [91] τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίναι ἐνεύναια, τὰ δὲ κατάστεγα, [92] καὶ στεγαστὰ, καὶ καμάραι· [93] οὕτω γὰρ ὠνόμασεν

ſeu plauſtra, vel lecticas has nominare conveniat. * Eſt autem Lecticæ nomen 52
in Sophoclis Nauſicaa, & in Menandri Piſcatoribus. Nonnulla vero vehiculorum vaſigera fuerint: nonnulla ſedibus inſtructa: nonnulla ad decumbendum ſtrata: alia autem cooperta, ſubtegulanea, & camaræ: ſic etenim nominavit

87 * Λαμπήνας] *Suid.* Λαπήνη, ἡ ἄμαξα. At *Sylb.* ἀπήνας legit. SEB.

* Λαμπήνας] LXX. ἁμάξας λαμπηνικὰς *Num.* VII. v. 3. in Hebræo eſt עגלות צב *plauſtra tumentia*, ut quod cameratum eſt propter convexitatem, protuberare & intumeſcere ſolet. *Euſeb. Emiſenus* apud *Druſium* in *fragmentis Veter. Interpr.* ἁμάξας λαμπηνικὰς διατρόχους (leg. διτρόχους) λέγει, ἃς τινες ζιρώτια καλοῦσι· forte ζιρώτια, pro διρώτια, ut *vehicula birota* deſignentur. *Eſaiæ* LXVI. v. 20. בצבים *Theodot.* ἐν λαμπήναις, *Aquila* ἐν σκιπαστοῖς, pro quo *Symmach.* *lecticas* poſuit; vid. eundem l. c. *Suid.* ἅμαξαν βασιλικὴν, ῥέδιον περιφανὲς, ἅρμα σκέπαστον interpretatur. Eadem habet *Heſych.* niſi quod addit ῥαβδίον περὶ κεφαλὴν, quod acceperim de limbo vel nimbo, qui circundat Deorum Sanctorumque capita: *limbus* enim ῥάβδος reddi ſolet, vel de virgis in camerato plauſtro cingentibus capita vectorum. KÜHN.

* Λαμπήνας] Λαμπήνας & MS. noſter habet, & aſteriſcum tollendum cenſeo. Adſcripſerat ſane *H. Stephanus* ἀπήνας in ſuo Codice, ita, credo, emendandum cenſens: ſed nihil temere mutandum contra MSS. conſenſum: & additur clare λαμπήνη apud *Sophoclem* eſſe. Et valde miror, cur mutatum voluere. Ipſa ſua ſerie *Heſychius* firmat, Λαμπήνη, ſcribens, εἶδος ἁμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται· ἔνιοι ἀπήνη ἢ ἅρμα ἁμάξης (an ἁρμαμάξης forte εἶδος) περιφανοῦς βασιλικῆς· ἢ ῥαβδίον περὶ κεφαλὴν ἐστιν· ἅρμα σκεπαστόν. *Suidas*: Λαμπήνη, ἅμαξα βασιλική· ἐρδιον περιφανές· ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν· an ? ῥαβδίον περιφανές· cæcas conjecturas, credo, inſpergimus, quas mirum ſi tibi prius probem, quam mihi ipſi. Sed de aliis auctoribus nihil promiſi tamen. Ad *Pollucem* noſtrum pergamus, qui, credo, ideo ſuos auctores huic voculæ addidit, ne in dubium revocaretur: habes & infra Segm. 139. in *Poſidippi* verbis. *Etymologicum Magnum* ejus quoque mentionem facit in ἀρήνη· ὡς, ait, σάσσα σαγήνη, καὶ λάμπω λαμπήνη. JUNG.

* Λαμπήνας] Stellulam appoſuerat, ubi minime erat opus, *Seberus*: nam bene λαμπήνας. De iſto vehiculi genere ſi cupis legere, adeundus eſt *Schefferus* de *Re Vehic.* lib. II. cap. 17. ubi λαμπήνην & ἀπήνην non differre ſtatuit: *Heſychii* locum corruptiſſimum, qui multimodis a doctis hominibus eſt tentatus, hic, ut emaculandum puto, adſcribam: Λαμπήνη, εἶδος ἁμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται· ἔνιοι ἀπήνη, ἢ ἁρμάμαξα περιφανὴς βασιλική, ἢ ῥήδιον περιφανὲς, καὶ ἔστιν ἅρμα σκεπαστόν· ἐρδιον in *Suida* ῥέδιον eſt: poſterioris ætatis homines ῥέδιον, & ἤρδιον dixerunt ſcripſeruntque: vide *Suidam* in ἤρδιον· quid autem eruditi viri in *Heſychii* verbis ſibi velint, cum ἐρέδιον περὶ κεφαλὴν legunt, & accipiunt de corona radiata, penitus ignoro, & perſuaſiſſimus ſum plurimum a ſenſu & *Lexicographi* mente abeſſe: turbas illas dedit καὶ, loco ſuo motum ſcriptumque, ut poſteriores Græci pronunciant κε· περι κεφανες, unde natum περὶ κεφαλήν. Porro de λαμπήνῃ videndus *Procop.* ad Reg. lib. I. cap. 26. & *Hieronymus* ad *Jeſaiæ* c. LXVI. v. 20. nos alibi. De fabulis autem *Nauſicaa Sophoclis* & *Piſcatoribus Menandri* *Meurſius* in *Sophocle*, & *Attica Bibliotheca* adnotavit.

88 Ἐν τῇ Σοφοκλ. Ναυσικάᾳ, &c.] Abſunt a C. A. uſque ad Ἁλιεῦσι· C. V. pro Ναυσικάᾳ, leg. Ναυσί. KÜHN.

Ἐν τῇ Σοφοκλ. Ναυσικάᾳ, &c.] MS. ἐν τῇ Σοφοκλέους Ναυσὶ καὶ ἐν τοῖς Μεν. Ex hac corrupta lectione, ut puto, neſcio quis in MS. fecit corruptiorem particulæ τῇ ſupraſcripto ταῖς, quaſi ἐν ταῖς Ναυσὶ *Sophoclem Noſter* laudaſſet: ſed nullas *Naves* novi *Sophocleum* drama: & ἐν Ναυσικάᾳ etiam apud *Heſych.* in ἀναρροιβδεῖ *Tragicus* citatur, ut in nobili catalogo ejus fabularum videre potes apud *Caſaubonum* τὸν πάνυ VII. *Athen.* 4. Sane ἀπήνῃ & *Nauſicaa* utitur apud *Hom.* Ὀδυσσ. γ. quam *Sophocli* λαμπήνην fuiſſe credibile eſt: nam & luſum ſphæricum immiſcuiſſe, qui pariter apud *Homerum* eo loci, patet e loco *Heſychii.* JUNG.

89 Ἀλλὰ καὶ τὰ &c.] MS. ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν ὀ. ſine καὶ, quod videtur omitti poſſe: recenſet jam varia vehiculorum genera, alia eſſe apta ſarcinis, alia aliis. JUNG.

90 Σκευοφόρα] Impedimentis ſarcinisque vehendis deſtinata, quibus opponuntur τὰ ἐνθρόνια, in quibus eſt *ſella curulis*; *tenſa* poſſes etiam dicere: C. A. leg. σκευοφόρια. KÜHN.

91 Τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίναι] Abſunt a C. A. uſque ad ἐνευναῖα· C. V. ἐγκατακλίναι ἐν εὐναία· legerem τὰ δὲ εἰς τὸ ἐγκατακλίναι ἐνευναῖα, *alia ad reclinandum corpus, cubatoria.* *Heſych.* Ἐνεύναια inter alia ἐγκοίτια, *quæ ad cubile faciunt*: *lecticas* innui puto a *Polluce*, & ea quibus ſternuntur cubandi gratia. KÜHN.

Τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίναι] MS. εἰς τὸ ἐγκατακλίναι· quod ut ſignificantius vulgato κατακλίναι recipiendum puto. Pro ἐνευναῖα vero, MS. ἐν εὐναία· ego malim ἐνεύναια· ut ſupra dixi ad VI, 10. JUNG.

Τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίναι ἐνευναῖα] Ἐνεύναια repoſui: ſic *Herodianus*: Ἐνεύναιον ἱμάτιον, καὶ ἐπιβόλαιον τὸ ἐν τῇ εὐνῇ. Ἐγκατακλίναι adſcripſit libri ſui margini *Kühnius*, bene; nam & ita MSS. Σκευοφόρον ὄχος dixit *Etymologus* in ἁρμαλιάς· videndus *Schefferus.*

92 Καὶ στεγ. καὶ καμάραι.] Στεγαστὰ ὀχήματα καὶ καμ. Etiam rectæ naves καμάραι. *Strabo* lib. XI. f. 341. quæ *Euſtathio* πλοῖα στρογγύλα ad v. 700. *Dionyſ. Alexandr.* lat. *Camera.* *Tac.* III. Hiſtor. pag. 289. καμάρα enim *fornix* eſt, ſive tectum in modum fornicis. *Eſai.* XL, 22. ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν, forte ut *Ennius cæli ingentes fornices* dixit apud *Cic.* III. de Orat. pag. 157. Sed notandum in Hebr. ibi eſſe דוק quod plerique alii exp. *tenuem pelliculam*: cum καμάρα potius a קָמַר *clauſit*: quanquam nonnulli pro Germanica voce habeant. *Macrob.* tantum ait *peregrinum verbum eſſe Saturn.* VI. cap. 4. adducto illo *Virgilii* Georg. III, 15. *Camaris* (*Non.* c. I. 126. *cameris*) *hirtas ſub cornibus aures*: vid. *Lipſ.* in dictum *Taciti* librum not. 53. *Caſaubon.* Animadverſ. in *Athen.* libr. IV. cap. 7. maximeque in *Strab.* fol. 168. SEB.

Καὶ στεγ. καὶ καμάραι.] C. A. στεγασταὶ καμάραι ὡς Ἡρόδοτος· *Herodot.* in *Clio* de ditioribus Babyloniorum virginibus: ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι. KÜHN.

Καὶ στεγαστά] Ita & MS. & bene credo; ſcilicet ὀχήματα, manus alia tamen refinxit in στεγασταί. JUNG.

Καὶ στεγαστά] Adduxit hunc *Pollucis* locum *Schefferus* de R. V. lib. II. cap. 17. ubi lege, quæ de curribus obtectis commentatur: καμάρας autem cum *Livio arcuatos currus* appellare licet. Δίφρος κατάστεγος eſt apud *Dion.* lib. LX. & alibi apud eundem σκιμπόδιον κατάστεγον.

93 Οὕτω γὰρ ὠνόμ. Ἡρόδ. καὶ Ξ.] MS. ita: οὕτω γὰρ

Herodotus. Et Xenophon in Pædia, coopertam currus partem intelligens inquit: decubuerunt, & cooperuerunt ſcenam. Tum aliæ quidem quadrigæ ſunt, aliæ bi-
53 gæ. * Non vero opus eſt partes recenſere:

Ἡρόδοτος· καὶ Ξενοφῶν δὲ [94] ἐν τῇ Παιδείᾳ, τὸ ἐστεγασμένον μέρος τῆς ἁμάξης ὑποσημαίνων ἔφη, [95] καὶ κατέκλιναν, καὶ κατεκάλυψαν τὴν σκηνήν· καὶ τὰ μὲν [96] τετράκυκλα, τὰ δὲ δίκυκλα· * καὶ 53
οὐδὲν δεῖ περὶ μερῶν [97] ἐπιλέγειν, οἷον [98] σῶστρα,

Ἡρόδοτος ὀνόμασιν. Ξενοφῶν δὲ &c. ſine καὶ, quod commode abſit. Utitur vero eo vocabulo, quod profert *Pollux*, *Herodotus*; ut in *Clione* cap. 199. de Babyloniorum mulieribus ad templum Veneris ſolemniter proficiſcentibus: πολλαὶ δὲ καὶ οὐκ ἀξιεύμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, οἷα πλούτῳ ὑπερφρονέουσαι, ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι, πρὸς τὸ ἱρὸν ἑστᾶσι· & in *Melpomene* cap. 69. de more interficiendi ψευδομάντιας apud Scythas: ἐπεὰν ἅμαξαν καμάρης φρυγάνων πλήσωσι, καὶ ὑποζεύξωσι βοῦς &c. JUNG.

94 Ἐν τῇ Παιδείᾳ] C. A. ἐν Παιδείᾳ· locus eſt libr. VI. de *Panthea*: λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἁρμάμαξαν, καὶ κατακλίναντες κατεκάλυψαν τῇ σκηνῇ. *Interpr. Eunuchi atque ancillæ acceptam in carrucham deducunt*: ubi per σκηνὴν deſignare videtur *operculum carruchæ*, unde hic legendum τῇ σκηνῇ· κατέκλιναν puto eſſe ab *Auctore*, qui ἀπὸ μνήμης recitavit locum, nec ſingula verba appendere voluit. Cæterum hæc verba *Pollucis*, τὸ ἐστεγασμένον μέρος ἁμάξης ſatis indicant, quod Perſarum ἁρμάμαξαι non fuerint opertæ perpetuo tegumento, ſed ex parte ſaltem aliqua, quo ſcilicet caput ab injuriis aëris vindicaretur. Antequam hinc diſcedam, monendum etiam eſt, quod C. A. pro ὑποσημαίνων, legit δηλῶν, quod eodem tendit. *Salm.* C. legit καὶ κατέκλιναν, καὶ κατεσκάψαν τὴν σκηνήν, unde facit: *forte ſcriptum*: καὶ κατεστέγασαν τὴν σκηνήν· ſed verior noſtra lectio: mox pro ἐστεγασμένον, *Salmaſ.* C. legit τὸ εἰργασμένον. KÜHN.

Ἐν τῇ Παιδείᾳ] In *Polluce* male edebatur antea Παιδιᾷ, & in MS. quoque Παιδιᾷ erat: ſed bene correxerat & *H. Stephanus* in ſuo Codice. JUNG.

95 Κατέκλιναν, &c.] MS. καὶ κατέκ. bis. SEB.

Κατέκλιναν, &c.] MS. ἔφη, καὶ κατέκλιναν, καὶ κατεκάλυψαν τὴν σκηνήν· ſed aliter iſte locus paulo apud *Xenophontem* legitur. Eſt autem ſub finem VI. Pædiæ. de Panthea: ἐκ τούτου δὴ οἱ εὐνοῦχοι, καὶ αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἁρμάμαξαν, καὶ κατακλίναντες κατεκάλυψαν τῇ σκηνῇ· & vix putem τὴν σκηνὴν *Pollucem* ſcripſiſſe. Ad hanc σκηνὴν accommodatus valde locus *Plutarchi*, quem de carrucis dormitoriis etiam accepit doctiſſ. *Bayſius*, initio lib. de Vaſc. ἀλλὰ καὶ τὰς ἀργυρωνήτους καὶ παλλακευομένας ἰσχυρῶς παραφυλάττουσιν, ὡς ὑπὸ μηδενὸς ὁρᾶσθαι τῶν ἐκτὸς, ἀλλ᾽ οἴκοι μὲν διαιτᾶσθαι κατακεκλεισμένας, ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις ὑπὸ σκηνὰς κύκλῳ περιπεφραγμένας ἐπὶ τῶν ἁρμαμαξῶν ὀχεῖσθαι. Ad has σκηνὰς puto reſpexiſſe & *Poſidippum* in verbis, quæ infra Segm. 139. JUNG.

Κατέκλιναν, κατεκάλυψαν τὴν σκ.] Alia longe in noſtris manu ſcriptis Codicibus eſt lectio, atque vulgo apud *Xenophontem* editur; neque minus illa mihi quidem videtur proba, etiamſi renitantur doctiſſimi *Commentatores*, qui in animum inducere non potuerunt, lectionem illam eſſe veram & opportunam: non enim, puto, ipſam mulierem operiebant hac ſcena, ſed impoſita muliere ſcenam ipſam obtegebant: in ipſo ſic itaque *Xenophonte* repoluero: ἐκ τούτου δὴ οἱ εὐνοῦχοι καὶ αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἁρμάμαξαν, καὶ κατέκλιναν, καὶ κατεκάλυψαν τὴν σκηνήν· *exinde vero eunuchi & ancillæ apprehendentes eam abduxerunt ad harmamaxam, & compoſuerunt in lectulo, ſcenamque ſeu tabernaculum obtexerunt*, ſindone ſcilicet aliqua, vel velo, quod ſcenæ tegendæ, vel ut huic obduci poſſet, deſtinatum erat: pondus opinioni meæ accedit a *Plutarchi* verbis, quæ protulit *Jungermannus*, unde σκηνὰς iſtas fuiſſe κύκλῳ περιπεφραγμένας liquet, id eſt, contectas ac undique cinctas velo quodam vel pellibus, ut patet e *Curtio*, qui ἁρμάμαξαν, cui *Darium* impoſuerat *Beſſus*, *vehiculum pellibus undique contectum* exponit; ſtructas enim moles in curru, quæ a jumentis trahi debeant, mente velle concipere abſonum ſit, & inauditum: porro aut me fallit animus meus, aut iſtæ ſcenæ curules non abſimiles fuerunt cameris, καμάραις, quas in vehiculis Babyloniorum commemorat *Herodotus*, ubi de lege Babyloniorum turpiſſima, qua comparatum erat, ut cunctæ mulieres ſemel in vita ſua duntaxat notitiam haberent hominis peregrini: πολλαὶ δὲ καὶ οὐκ ἀξιεύμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, οἷα πλούτῳ ὑπερφρονέουσαι ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι πρὸς τὸ ἱρὸν ἑστᾶσι· ſi quæ fuerit inter utraſque manifeſta differentia, ea tantum fuit, ut camerarum hæ, ſcenarum illæ perſimiles fuerint figuræ: & vix quidem hæc ad finem perduxeram, cum non longe diverſa *Schefferum* obſervaſſe deprehendo. His itaque rationibus permotus genuinam MSS. lectionem in textum revocavi. Egit autem de *Plutarchi Xenophontiſque* locis laudatus modo vir doctiſſimus de *Re Vehiculari* lib. II. c. 17. & animi dubius eſt, quid hac in re certi ſtatuat: ſcrupulus a me ſublatus.

96 Τετράκυκλα] *Currus quatuor rotarum*, *biroti*, de quibus ſupra. KÜHN.

Τετράκυκλα] *Herodotus* noſter *Euterpe* cap. 63. οἱ μὲν δὴ ὀλίγοι οἱ περὶ τὤγαλμα λελειμμένοι ἕλκουσι τετράκυκλον ἅμαξαν, ἄγουσαν τὸν νηόν τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηῷ ἐὸν ἄγαλμα. JUNG.

Τετράκυκλα] Τετράκυκλον ἀπήνην *Homerum* uſurpaſſe *Iliad.* Ω. notiſſima res eſt, quam monuit etiam *Schefferus* lib. II. cap. 9. ubi & *Pollucis* noſtri hunc adducit locum, aliaque ibi, quæ ad currus quatuor rotarum & birotas adtinent, legi poſſunt: τετράκυκλος ſine alio adjuncto nomine dixit *Athenæus* ſæpius libr. V. ſed *Herodotus* non aliter ac τετράκυκλον ἅμαξαν· accedat ad poſitum a *Jungermanno* locum elegans alius ex *Hiſtorici Clione*: τούτου δὲ τοῦ ὕδατος ἀπεψημένου πολλαὶ κάρτα ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγυρέοισι ἀγγηίοισι ἕπονται, ὅκοι ἂν ἐλαύνει ἑκαστότε· ubi legis igitur ἁμάξας τετρακύκλους tractas a mulis, quibus ad vehendos currus Babylonios uſos eſſe plerumque ex ſacris quoque literis conſtare poteſt. Δίκυκλα in *Gloſſis* δίτροχα.

97 Ἐπιλέγειν] MS. ἀντιλέγειν. SEB.

Ἐπιλέγειν] C. A. ἀντιλέγειν, leg. αὖθις λέγειν, *iterum dicere*, quia de partibus currus actum lib. I. c. 14. omittit C. A. etiam τὸ οἷον. KÜHN.

Ἐπιλέγειν] Ἐπιλέγειν MS. noſter recte habet cum vulgatis. JUNG.

98 Σῶστρα, ἐπίσωστρα] MS. σώστρα, ἐπισσώστρα, ἀψ. JUNG.

Σῶστρα] De omnibus iſtis pleriſque legendus *Schefferus* de R. V. lib. I. cap. 7. eoque loco *Pollucis* noſtri primum librum, ubi ſcilicet *Onomaſticographus* noſter illa cuncta plenius expoſuit & enucleatius, frequens adducit; σωστρεύματα legimus & apud *Heſychium*: pro πλήμνη eſt ubi vitioſe ſcribatur πλήμη, ut in *Galeni Gloſſis*; nam & *Erotianus* habet πλήμνην, & ipſe pluribus in locis *Hippocrates*: ſic quidem ego cenſeo; ſed dubiam tamen illius vocis ſcripturam feciſſe quoſdam veterum in *Scholiis* ad *Apollonium* legiſſe ſuccurrit.

ἐπίσωστρα, ἀψῖδας, πλήμνας, [99] κνήμας, [100] παραξόνια, κερκίδας, παρακύκλους, παράκυκλα, [1] ἄξονας, ἀξόνια, καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτα [2] ἄλλα, περὶ τούτων καθέκαστον προείρηται· μηνύειν δὲ, ὅτι ζεῦγος πᾶν ἂν καλοῖτο τὸ ἐζευγμένον, καὶ εἰ τριῶν ὑποζυγίων, ἢ καὶ τεττάρων εἴη· λέγοιτο δ' ἂν, [3] ζεύγη ὀνικὰ, καὶ ζεύγη ἡμιονικά· [4] καί που καὶ ἱππικά· [5] καὶ μονίππῳ δ' ἄν τις χρῷτο ἀνδρειοτέρα κινήσει ἐπινεάζων· ἀλλὰ τοῖς μὲν ὀχήμασι ταπήτων [6] δεῖ, ἢ ἀμφιταπήτων, ἢ προσκεφαλαίων, ἢ στρωμάτων· [7] ὡς καὶ τοῖς ἡνιόχοις, κέντρων, [8] μαστίγων, μυώ-

utpote canthos, circumferentias rotarum, modiolos, radios, paraxonia, circulos, circumferentias, axes: & omnia alia, quæcunque ante ſingulatim prædicta ſunt. Notandum vero, quod jugum omne ſubjugatum dicitur: ſive trium ſit jumentorum, ſeu quatuor. Dicuntur porro juga aſinaria, & juga mulorum, tum etiam equeſtria. Unico autem equo quis utatur viriliori oſtentatione laſciviens. Curribus vero etiam tapetia conveniunt, & amphitapetes, pulvinaria, & ſtragulæ. Aurigis autem ſtimuli, fla-

99 Κνήμας, &c.] MS. ita: κνήμας, κερκίδας, παραξόνια, (παράξονα, παράκυκλα) παρακύκλους, ἄξονας (ἀξόνια) καὶ πάνθ' &c. quæ ( ) incluſi, ea MS. habet cum ſigno, ut textui ibi inſerantur. Et παραξόνια nota: unde & παραξόνιον ſupra I, 145. in MS. ἀξόνια vero quoque addenda videntur: quamvis ſupra Segm. 31. inter μέρη τροχηλίας erant ἀξόνια· ſupra I, 145. etiam ἀκραξόνια ſunt, ut ex MS. legimus: παράξονα vero quod attinet, non capio, niſi quis παράξονας ſcribendum putet. JUNG.

100 Παραξόνια] Abeſt a C. A. KÜHN.

Παραξόνια] Παράξονα, quod in MS. *Palatino* margini appoſitum erat, ut adderetur textui, ſic ſatis commodum videtur vocabulum; pluraque ſunt ejus formæ: ſuper iſtis autem *Schefferus* adeundus de R. V. lib. I. c. 5. παραξονίτιδας etiam invenio in *Commentatore* vetuſto ad *Æſchyli Septem contra Thebas*, ibique & ἀκραξόνια· *Diaconus* ad *Heſiodi Scutum*: πλήμναι, τὰ αὐτὰ ἀκροξόνια.

1 Ἄξονας, καὶ πάνθ' ὅσα] C. A. ἀξόνια παράξονα κ. πάνθ' ὅσα τ. περὶ τούτων προείρ. ζεῦγος δὲ πᾶν ἂν καλεῖται &c. καὶ ἢ τριῶν &c. præmittit autem τῷ ζεῦγος titulum, περὶ ζευγῶν. KÜHN.

Ἄξονας] Hic cum MS. *Palatino* migrare juſſi in textum ἀξόνια, quod ſic & apud *Nicetam*. Mox *Jungermanno* jubente inciſum poſt ἄλλα poſui: neque male tamen legeris: ἀλλὰ περὶ τούτων &c. *ſed de iſtis quidem ſingulatim prædictum eſt*; prælixo membro, cum *Cicerone* loquor, ante voculam ἀλλά.

2 Ἄλλα] MS. ἀλλά· ſed vulgatum malo, & diſtinguere, ἄλλα, περὶ &c. dixit vero ſupra lib. I. c. 10. ſm. 10. & c. 14. JUNG.

3 (Ζεύγη ὀνικὰ, καὶ) &c.] E MS. SEB.

(Ζεύγη ὀνικὰ, καὶ) &c.] C. A. ζεύγη ἡ. καί που καὶ ἱππικὰ ἀλλὰ τοῖς μὲν ὀχήμασι &c. interjectis omiſſis. C. V. etiam καί που habet. KÜHN.

(Ζεύγη ὀνικὰ, καὶ) &c.] Ζεύγη ὀνικὰ, καὶ, quæ noſter *Seberus* inſeruit, & in MS. *Palatino* ſunt. JUNG.

4 Καί τοι] MS. καί που καί. SEB.

Καί τοι] Καί που καὶ ἱππ. MS. ut & *Seberi*, quod magis placet. JUNG.

Καί τοι καὶ ἱππικά.] Aptius in MSS. καί που καὶ ἱππικά, quod potius in textu conſpici placuit. Modo ζεύγη ὀνικὰ, καὶ contextui repoſuit uncinulis incluſum *Seberus*: ſed, quod *Auctor* hic adferat ζεῦγος ἡμιονικὸν, *Grammatici* deſpiciunt, pro eoque dici jubent ζεῦγος ὀρικόν· ita quidem *Thomas Magiſter*, ut monuimus ad VII, 183. ubi ὀρικὸν ζεῦγος *Noſter* inter alia de mulis recenſuit: dixit tamen & *Herodotus* iſto, quem ex eo ſuperius adduxi locum, ἅμαξαι ἡμιόνειαι· neque diffiteri tamen poſſumus ζεῦγος ἡμιονικὸν in puri ſermonis Auctoribus haud extare, ſed eos ſcribere potius ζεῦγος ὀρικόν· dicto loco pluribus exemplis id oſtendimus; addere hic lubet egregium *Iſæi* locum περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου, unde ſimul conſtet ditiores atque potentiores Athenienſium bigam mulorum aluiſſe: οὐ μὴν οὐδὲ καθιπποτρόφηκας· ἐπεὶ οὐδὲ ζεῦγος ἐκτήσω ὀρικὸν οὐδεπώποτε ἐπὶ τοσουτοῖς ἀγροῖς καὶ κτήμασι. Vix monere operæ pretium eſt, ſcripſiſſe *Pollucem* noſtrum ζεῦγος poni quoque de triga vel quadriga, quod proprie quidem de biga uſurpari ſoleat: ζεῦγος ἡμιόνων, *biga mulorum*, apud *Plutarchum*. *Gloſſæ*: ζεῦγη, *bigæ*. Sed de triga legiſſe memini apud *Demoſthenem*.

5 Καὶ μονίππῳ] *Equo ſingulatore utatur, qui motu vehementiori juvenum inſtar delectatur.* C. A. hæc verba non agnoſcit. KÜHN.

6 Δεῖ] MS. male δὴ, ſed id tamen correctum eſt. JUNG.

7 Καὶ τοῖς ἡνιόχοις] C. A. ὡς καὶ ἡνιόχοις κ. KÜHN.

Καὶ τοῖς ἡνιόχοις] MS. aptius connectit: ὡς καὶ τοῖς ἡνιόχοις &c. ut ſupplendum reor. JUNG.

Καὶ τοῖς ἡνιόχοις, &c.] Plenius e MSS. ὡς καὶ τοῖς ἡνιόχοις. Cetera, quæ ſequuntur, flagellorum ſtimulorumque genera capite ſingulari *Schefferus* explicuit lib. I, 14. ſed ibi ne verbo quidem *Xenophontis* meminit, qui hæc pleraque uſurpat libello commentario περὶ ἱππικῆς· unde nos itaque, quæ huc faciunt, excerpemus: a κέντρον, *ſtimulus* vel *calcar*, ut in *Gloſſ.* apud eum eſt κεντρίζειν, *admonere calcaribus*: pag. 555. μαστιγῶν καὶ κεντρίζων· ubi ſimul & μαστίζειν habes, *flagellare*, quod idem ἐμβαλεῖν μάστιγα dicit 551. ἢν δὲ μὴ ἐθέλῃ, ἔχων τις μάστιγα ἢ ῥάβδον ἐμβαλέτω ὡς ἰσχυρότατα· ibique mihi virgas ſimul obſerva, quibus regebantur atque coercebantur equi: μύωψ apud eundem pag. 551. ὅταν δὲ μέλλῃ πηδᾶν, παισάτω αὐτὸν τῷ μύωπι· ſic & interjectis paucis eodem modo: alibi μυωπίζειν pag. 553. τοῦ μὲν ἕλκειν τι τὸ στόμα τῷ χαλινῷ καὶ μυωπίζειν τι καὶ μαστιγοῦν τὸν ἵππον· & ſub initium *Hipparchici*: βαδίζων γὰρ ἐν τοῖς λίθοις οὔποτε ἵππος παύεται, οὐδ' ὅταν ψήχηται, οὐδ' ὅταν μυωπίζηται· in his quidem locis μύωπες & κέντρα ſunt calcaria calcibus equitantis alligata, quod de κέντροις calcaribuſque *Gloſſæ* docent, & μυωπίζειν, *addere calcaria*, ut & in iſtis *Polybii* clariſſime: ὁ δὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μηρῶν, ἤλαυνε καταχράτας· ſed hic apud *Pollucem*, ſiquidem aurigis hæc tribuat, de ſtimulis intelligenda, qui calcarium inſtar habebant ſibi præfixum, ſicuti bene vidit *Schefferus* adducto ſuperius loco: *Suidas* inter alia μύωπα exponit μάστιγα τοῦ ἵππου, & præterea τὸ σιδήριον ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φέρουσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους· pari ratione, ut alii *Grammatici* κέντρον explicant: quam ob cauſam, me judice, ſimpliciter etiam de flagello, quo equi inſtigantur, intelligi poteſt, etiamſi calcaris inſtar non habent adfixum.

8 Μαστίγων, &c.] MS. μάστιγος. SEB.

Μαστίγων, &c.] C. V. μάστιγος, μύωπος, ἐγκεντρίδος, ab ἐγκεντρίζω, *ſtimulo*. *Salm.* Codex κέντρου μάστιγος· leg. κέντρου. μ. KÜHN.

Μαστίγων, &c.] MS. pro tribus pluralibus tria ſingularia nobis reponit: μάστιγος, μύωπος, ἐγκεντρίδος·

54 gella, calcaria. * Stimulos enim, de jumentorum uſu dixit in Feſtis Plato Comicus. Unico autem equo utentibus opus eſt ſago, inſtrato, ephippiis, camis, lupatis, bullis, frenis, & *πνιγέεσσι.* Πνιγέα enim etiam de equo, in Anagyro dixit Ariſtophanes, phaleris, inauribus, & ornamentis. Et Calcaria quidem,

πων, ἐγκεντρίδων· * καὶ γὰρ τὰς ἐγκεντρίδας, 54
ἐπὶ τῇ τῶν ὑποζυγίων χρήσει Πλάτων ὁ Κωμικὸς [9] ἐν Ἑορταῖς εἴρηκεν· ἐπὶ δὲ τοῖς μονίπποις, [10] δέοιτο ἄν τις ἔχειν [11] σάγην, ἔποχον, ἐφίππον, [12] κημοὺς, φιμοὺς, [13] ψαλία, χαλινοὺς, [14] πνιγέας· [15] καὶ γὰρ τὸν πνιγέα ἐπὶ ἵππου Ἀριστοφάνης [16] ἐν Ἀναγύρῳ λέγει· φάλαρα, [17] παρώπια, [18] ἀνθήλια· [19] καὶ ἐγκεντρίδας δὲ τοῖς ποσὶ

καὶ γὰρ ἐγκεντρίδας &c. ſcribens: & μάστιγες etiam in MS. *Seberi* fuit. JUNG.

9 Ἐν Ἑορταῖς εἴρηκεν.] C. A. non habet. C. V. autem legit εἴρηκεν ἐν Ἑορταῖς, & *Athenæus* etiam laudat. KÜHN.

Ἐν Ἑορταῖς εἴρηκεν.] MS. alio ordine: εἴρηκεν ἐν Ἑορταῖς. JUNG.

10. Δέοιτο ἄν] MS. δέοιτ' ἄν τις. SEB.

Δέοιτο ἄν] MS. ut *Seberi*, & *Noſter*: δέοιτ' ἄν τις. JUNG.

11 Σάγην] *Interpr. Sago. Suid.* ἐπίθεμα ὄνου, *ſagmina aſini, equi,* quæ & *ſtrata* dicuntur. *Gl.* σάγιον, *lodix. Salm.* σάγιον. KÜHN.

Σάγην] *Heſychius* interpretatur περιβόλαιον· *Gualtherus* hic non prorſus inepte *ſagum*: obſervant eruditi viri ex *Capitolini Vero equum ſagis ſuco tinctis coopertum*: *ſtratum* putiores Latini ſermonis auctores dixere. *Suidas* exponit σάγην, τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα, ubi cum de clitellis capit *Æmilius Portus*, & onere aſinis impoſito, ſanequam leviter aberrat, nam & ipſa, quæ *Suidas* ibi adducit loca, alter ignoti mihi ſcriptoris, ἐπ' αὐτὸν ἐπέθει τὸν γόμον, τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους, alter *Joſephi*: Ῥαχήλα δὲ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φορούσης αὐτὴν καμήλου, manifeſte de ſtratis ſunt intelligenda, quæ longe, niſi me fallo, diſtant a clitellis, quæ σάγματα Græcis appellantur. Quod ſequitur ἔποχον eſt apud *Xenophontem* περὶ ἱππικῆς, non procul a fine: χρὴ δὲ τὸ ἔποχον τοιοῦτον ἐῤῥάφθαι, ὡς ἀσφαλέστερόν τε τὸν ἱππέα καθῆσθαι. In ἔφιππον rarius incurras; non tamen damnare velim: ἐφίππιον in *Xenophonte*: δυνατὸν δὲ σὺν τῷ ἐφιππίῳ αὐτὸν σκεπάσαι· *ſedilia* vocat *Nazarius* in *Paneg.* De κημοῖς & φιμοῖς late *Schefferus* lib I. c. 13. & *Schottus* obiter ad *Paræmiographum Vaticanum* Cent. I. §. 75. ubi de damnatis capitis dicitur, quod φιμωθέντες ἀπήγοντο πρὸς τὴν κόλασιν· at eo quidem loco vir doctiſſimus φιμὸν & κημὸν pro iiſdem habet, quem utrumque melius diſtinxit *Schefferus*, qui tamen ex iſta *Schotti* diſſertatione non pauca hauſit. Sequuntur ψαλία, quæ ſic etiam eo accentu occurrunt in fragmine veteris cujuſdam Poëtæ apud *Stobenſem*: mallet tamen in *Theſauro Stephanus* ψάλιον· ut utrumque videas uſitatum: tanti vero non habemus, ut cuiquam de poſitione accentus altercari animus ferat: ſed & in ipſa hujus vocis ſcriptione Grammatici differunt: *Ammonius* enim ψάλλιον per duplex λ exarat, ubi diverſitatem ejus a ψελλίῳ oſtendit: quin & ψέλλιον ſcribitur in *Polluce* noſtro lib. I. quod ſi *Ammonio* reſtituas, plus ipſi rationis fuerit, earundem literarum vocabuli duplicem notionem bene diſpeſcere: quod autem apud eum additur e *Tryphone*, de ψίλαις & Dorica voce pro nugacibus duco. *Xenophon*: ῥυταγωγεὺς ἐκ τῆς ὑποχαλινιδίας ἢ ἐκ τοῦ ψαλίου ἠρτημένος. Πνιγεὺς *Heſychio*, ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν· *Etymologus* interpretatur τὸν φιμὸν τῶν ὑποζυγίων, additque *Ariſtophanis* illam χοῦσιν· Περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα· πνιγέα Græcis omnino exiſtimo fuiſſe, quæ *poſtomis Lucilio*: & ſæpius eſt, ubi ſic capi debet φιμὸς, quod alibi oſtendam.

12 Κημοὺς, φιμοὺς, &c.] Quæ ſequuntur & ſupra I, 185. ita juncta habes fere: κημοί, φιμοί, & ἐποχα, ἐφίππια, σάγη. Sic enim ſupra eſt: ubi tamen quoque φιμοὶ legendum dixi: jungit ea *Noſter* aliquoties & in alia materia, κημοὺς & φιμοὺς inquam, ut ſupra VII, 203. & ſupra Segm. 150. certe per ι MS. & hic habeat: quamvis prius editi φημοὺς, quod *Seberus* noſter bene mutavit. Ipſa ſua ſerie *Heſychius*: Φίμα, κημὸς, παραστόμιον, φιμός· unde verbum φιμοῦν ibidem: ἔφιππον vero ita & MS. habet, putoque id probum eſſe, non minus ac ἐφίππιον. JUNG.

13 Ψαλία] C. A. ψαλίους. KÜHN.

Ψαλία] Ψαλια in MS. ſine accentu: alia manus ψάλια fecit. Apud *Heſychium* etiam ψαλία eſt, & ψαλίον. *H. Stephano* placet proparoxytonως ſcribere vocem, ut in MS. repoſitum accentum indicavi. Vide ejus Theſaurum, ubi plura de his ψαλίοις cognoſces. JUNG.

14 Πνιγέας.] Pro πνιγέας, legit C. A. πνίγας ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ φάλαρα παρώπια ἀνθήλια ἐγκεντρίδας δὲ τοῖς ποσὶ κατὰ τὰς πτέρνας· reliqua capitis abſunt. KÜHN.

15 Καὶ γὰρ τὸν πνιγέα] MS. καὶ τὸν πν. omiſſo γάρ· non apte, ni fallor. *Heſychius* alias: Πνιγεὺς, ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν. Et *H. Stephan.* Theſauro in ſuo Vet. Lexico addi hunc locum *Ariſtophanis* ait, περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα. exponique τὸν φιμόν. Is locus an ex *Anagyro*, vel alia potius Comœdia ſuperſtite, ego quidem neſcio, qui τὸν Ἀριστοφάνη οὐ μάλα πεπάτηκα. Tu de Ἀναγύρῳ (ut & hic in MS.) fabula, ut ſæpius dixi, potes videre *Caſaubonum* noſtrum IV. *Athen.* 4. JUNG.

16 Ἐν * Ἀναγύρῳ] *Salm.* Codex, ἐν ἀνύρῳ male. KÜHN.

* Ἀναγύρῳ] Excerpta *Falckenburgii* ἀνάγμῳ· male: de vero fabulæ titulo & argumento dictum ad lib. IX.

17 Παρώπια] V. C. *Salmaſii* παρώτια, *Suid.* παρώπια. KÜHN.

Παρώπια] Sic & MS. quidam tamen in eo ſupraſcripto τ emendare voluit παρώτια· ſupra I, 140. ubi vulgo παρωτίοις, in MS. quoque παρωπίοις erat· quod nec hic mutandum. JUNG.

18 * Ἀνθήλια.] Vid. ſupra II, 53. SEB.

* Ἀνθήλια.] Sequitur ἀνθήλια ita & in MS. noſtro: ſupra II. 53. κανθήλια eſt: ſed & ibi καὶ ἀνθήλια cum viris doctis legendum videtur. *Heſychius*: Παρώπια, τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα δέρματα, ἅτινες ἀνθήλια λέγουσιν, παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς· quæ ſatis clara ſunt: κανθήλια enim aliud, & σάγματα potius, ut idem exponit in ea voce. JUNG.

19 Καὶ ἐγκεντρίδας δὲ &c.] Quæ hic ſequuntur de calcaribus, ea & *Rhodigin.* IV. Ant. Lect. 11. *Pherecratis* autem Dulodidaſcalum paſſim in *Athenæi* Commentariis laudari ait *Caſaubon.* noſter III. *Athen.* 15. cui accedat jam & *Pollucis* noſtri μαρτυρία. JUNG.

Καὶ ἐγκεντρίδας &c.] Patet itaque duplex fuiſſe genus ἐγκεντρίδων· ubi enim modo aurigis illas attribuebat, non ſecus ac κέντρα & μύωπες, de flagellis erant vel ſtimulis intelligendæ: hic vero, quam etiam utræque illæ voces notionem habent, de calcaribus exponit *Auctor*: eadem & ἐγκέντρια· *Heſychius*: Ἐγκεντρίοις, οἱ ἵπποι κεντρίζονται· reponendum ajo, οἷς· *quibus equi ſtimulantur*: & in Eodem: Ἐγκέντροις, κεν-

κατὰ τὰς πτέρνας οἱ ἱππεύοντες περιεδοῦντο, Φερεκράτης εἴρηκεν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ· [20] παρὰ δὲ Κράτητι ἐν ταῖς Τολμαῖς, [21] καὶ ἀστραγαλωτή τις μάστιξ ὠνόμασται.

pedum calcaneis equitantes alligabant, dixit Pherecrates in Dulodidaſcalo. Apud Cratetem vero in Feſtis, Flagellum nodoſum nominatur.

τρεις· ὅμοιον καὶ μυωπες. Ἵππον ἐγκεντρίζειν legiſſe apud *Chryſoſtomum* in memoriam recurrit.

20 Παρὰ δὲ K. ἐν ταῖς Ἑορταῖς] C. V. rectius: ἐν ταῖς Τόλμαις· *Comici* hujus Τόλμας laudat etiam *Athenæus*: a *Salm.* Codice abfuerunt a Φερεκράτης reliqua capitis. KÜHN.

Παρὰ δὲ K. ἐν ταῖς Ἑορταῖς] MS. παρὰ δὲ Κράτη (ſed recte emendatum Κράτητι) ἐν ταῖς Τόλμαις καὶ &c. Et fuit quidem *Crates ἐν Ἑορταῖς*, ut vulgo eſt, ſupra VII, 92. citatus: ubi tamen MS. noſter deficiebat: nec eas, nec Τόλμας invenio apud *Suidam* inter ejus dramata. Et hic ſtat lectionem ſequi MS. Codicis, Τόλμαςque reddere *Crateti*: quod & ſupra faciebamus ex MS. ad IX, 53. ubi nec vulgatus Codex repugnare poterat, ſed id, quamvis corruptum, prodebat tamen. JUNG.

Παρὰ δὲ Κράτητι ἐν ταῖς Ἑορταῖς] *Cratetis* Ἑόρτας & alibi laudavit *Auctor* noſter: hic tamen, intercedentibus MSS. retinere conſultum non duxi: redditum itaque textui Τολμαῖς· vide me ad IX, 53. ubi pro corruptiſſima vulgata lectione Κρατιτοστολαῖς ingenioſe *Meurſius* ſic & emendandum juſſit in *Attica Bibliotheca* ſub *Cratete*, quo pacto nos reſtituimus: *Athenæus* hanc fabulam non raro citat: argumentum ejus, quod ignorare nos ſuperius confitebamur, necdum expiſcari licuit. De μάστιγι vero ἀστραγαλωτῇ adeundus omnino *Schefferus* lib. I. cap. 4. ubi late & erudite de iſto flagellorum genere. Sed addere lubet, quæ ille non attigit: ſcilicet in *Heſychio Illuſtrio*, ſeu malis *Illuſtrem* cum quibuſdam appellare, retinendum mihi videri ἀστραγαλωτί, quod temere mutavit *Junius*: dictum enim nitidiſſime iſta forma, qua innumera alia elegantiæ non vulgaris apud Atticos: ἀκοντί, ἀκηρυκτί, ἀπονητί· & ad ipſum loquendi modum congruit Romanorum illud: *male aliquem accipere*, *verberibus aliquem accipere*: inſolentia vocis impuliſſe librarios videtur, ut & eam in pejus mutarent in *Diogene Laërtio*, *Arceſilai Vita*: οὐ λήψεταί τις αὐτόν, ἔφη, ἀστραγάλῳ· & hic legere malim ἀστραγαλωτί· de talis enim iſta cum *Caſaubono* & *Interpretibus* intelligere velle, nihil aliud exiſtimo, quam ad clariſſimam veritatis lucem oculos occludere: eſt tamen ubi ἀστράγαλοι pro ipſis teſſellatis flagris ponuntur; non aliter enim capiendos judico in *Diodori Siculi*, quem adferunt eruditi viri, loco: ἐνίους δὲ ἀστραγάλους προσθεὶς βιαιότερον, δειναῖς ἀλγηδόσι περιέβαλεν· *quoſdam eorum teſſellis violentius admotis*, ſic enim & Romani loquuntur, *ſummis doloribus affecit*: ſimul inde *Kuhnii* veriſſimam opinionem cenſeo, qui in *Africani* ad *Originem* epiſtola ἀστραγαλίζεσθαι pro *teſſellis flagellare*, ſic enim ego potius dicam, accipiat; non tamen in *Heſychio* pertinax obnitar cum *Junio* ſentienti. Eſt & in *Æliani* de *Animalibus* afflictus locus, a quo manus abſtinuerunt eruditi viri, cui tamen ego hac voce reſtituta fieri poſſe medelam duco: lib. X. cap. 27. Ἀπολλωνοπολῖται δὲ Τεντυριτῶν μοῖραι (μοῖρα) σαγηνεύουσι μὲν τοὺς κροκοδείλους, καὶ τῶν περσεῶν (φυτὰ δὲ ἐστιν ἐπιχώρια) ἐξαρτήσαντες μετεώρους, μαστιγοῦσί τε πολλαῖς, καὶ ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ξαίνουσι κνυζωμένους καὶ δακρύοντας· in poſterioribus iſtis ſic mihi legendum videtur: μαστιγοῦσί τε πολλαῖς (nimirum μάστιξι, quod &, ſi libuerit, addes) καὶ ταῖς ἐξ ἀστραγάλων ξαίνουσι κν. καὶ δακρ. facilis eſt illa reſtitutio: olim ita cenſebam μάστιξί τε πολλαῖς &c. ſed curæ poſteriores placent; uſum autem horum flagellorum apud Barbaros receptum fuiſſe ex *Poſidonii* loco apud *Athenæum* liquet, ubi regis amicus leviſſimam ob cauſam teſſellatis flagris percuſſus narratur; pondus addit emendationi noſtræ ξαίνειν· uti patebit e veſtigio luculentius. Non aliæ videntur fuiſſe δορκαλίδες, quarum apud *Suidam* mentio: Δορκαλίδες, inquit ille, ὄργανόν ἐστι κολαστικόν τι, ἢ μάστιγες αἱ ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων· vides in ipſa vocis ſignificatione hæſitare *Grammaticum* illum; ſed indicandum, unde hæc hauſerit, e *Scholiaſte* nimirum antiquo *Nazianzeni* ad Stelit. II. ibi ſic inquit *Gregorius*, vir eloquentiſſimus: ὁ δὲ ἅπαν τὸ σῶμα δορκαλίσι καταξανθεὶς εἰς βάθος, καὶ μικρὰ πνέων ἔτι τοῖς τραύμασι, τοσοῦτον ἀπεῖχεν ἐνδιδόναι πρὸς τὰς βασάνους &c. obiter obſerva illud καταξανθείς, quod apprime bene cum *Æliani* loco convenit: ſic & in *Eccleſiæ Smyrnenſis* literis de *Martyrio Polycarpi*: οἱ μάστιξι μὲν καταξανθέντες· ad iſta vetus hæc *Commentator* habet: Δορκαλίδες ὄργανά εἰσι κολαστικά, ἴσως δὲ αἱ μάστιγες αἱ ἀπὸ ἱμάντων δορκάδος οὕτω λέγονται, ὡς ὑστριχίδες αἱ ἀπὸ τριχῶν ὑός· ἔστι δὲ καὶ ὕστριξ θηρίον τι τρίχας ἔχον ὑός, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων· poſteriora de hyſtrichide ipſiſſimis illis verbis in Commentariis ad *Ariſtophanis Equites* leguntur: de δορκαλίσι vero quod ſtatuit homo non ineruditus dubium mihi eſt: potius enim allubeſcit δορκαλίδας intelligere de flagellis, quæ caprearum talos, δορκαδείους ἀστραγάλους, innexos haberent, quorum inſignis fuerit in hac re uſus, ſicuti & ceteris hi præferebantur in teſſellarum ludo: non penitus tamen illam expoſitionem damnare velim, nam & *Propertius*: *Verbera pellitus ſetoſa movebat arator*: ſed plenius alias; nunc enim iniquitas temporis & ſpatii me excludit.

21 *Καὶ ἀστραγαλωτὴ*] *Interpr. flagellum nodoſum*, malim, *talis obſitum*: erat enim ἐξ ἀστραγάλων ἡ μάστιξ· *Lucian.* de *Dea Syria.* Ergo non vinculorum nodis hinc inde implicitis, ſed denſis ovium talis plexum erat hujuſmodi flagellum: quale geſtabant Galli Matris Deum, eoque, ſi quid commiſerant, ad largum uſque ſanguinem in æde *Cybeles*, vel publice ſub omnium oculis ſe ipſos cædebant: vid. *Apulej.* libr. VIII. *Metamorph. Plutarch.* contra *Colotam* in fine. Apud Parthos Regis amicus & conviva ob levem culpam ῥάβδοις καὶ ἱμᾶσιν ἀστραγαλωτοῖς, *virgis & loris taxillatis* male mulctabatur, ut refert *Poſidonius* apud *Athenæum*. An apud *Africanum Epiſtola* ad *Originem* Judæi ἀστραγαλωμένοι ſint *flagellati loris* ἀστραγαλωτοῖς, doctiores viderint? Illud autem certum eſt, Salvatorem noſtrum non eo flagri genere cæſum eſſe, ut quidam fingunt & pingunt ad exorandos aniculatum oculos, ut unam & alteram velint exſpuere lachrymulam: nam τὸ σωτήριον πάθος non Phrygiis, non Parthicis, ſed Romanis moribus peractum eſt. Cæterum omne id, quo quis affligitur puniturque, μάστιξ dici ſolet. Apud *Lucam* cap. V. αἱμοῤῥοοῦσα ſanata eſt ἀπὸ τῆς μάστιγος· & cap. 3. ὅσοι εἶχον μάστιγας· apud *Æſchylum* θεία μάστιξ eſt *æſtrum immiſſum in Ionem*: μάστιξ κεραμικὴ *Oſtraciſmus* eſt apud *Heſych.* & *Suid.* Διὸς μάστιξ, *fulmen Homero Iliad.* μ. epidemicas calamitates *Æſchylus* vocat θεοῦ μάστιγα πάγκοινον, & in *Agamemnone* διπλῆν μάστιγα, τὴν Ἄρης φιλεῖ, belli periphraſis eſt. *Euripidi* dicitur *Panicus terror*, Πανὸς μάστιξ. *Gloſſæ Græco-Latinæ*: μαστίζομαι, *plector*: & hæc obiter dicta ſint occaſione μάστιγος ἀστραγαλωτῆς *Cratetis*. *Salm.* monet apud *Suidam* male legi στραγαλωτή. KÜHN.

Καὶ ἀστραγαλωτὴ] Antea editi: καὶ ἀστραγαλωτῆτις μάστιξ ὠν. unde *H. Stephanus* emendavit, ut jam editum eſt. Et bene, ut videtur legiſſe & ſatis firmaſſe *H. Junius* in Annot. ad *Heſych. Illuſtrium*, ubi in *Arceſilao* ita: Ἀρκεσίλαος οὗτος πρὸς τὸν θρασύτερον διαλεγόμενον νεανίσκον, οὐ λήψεταί τις ἔφη τοῦτον ἀστραγαλωτί· emendat, ἀστραγαλωτῇ legens: malim certe

55 • CAPUT XI.

• *De equeſtribus inſtrumentis.*

EQueſtrium autem inſtrumentorum ſunt, ſtrigil, pecten, habena, capiſtrum, reticulum, lorum, lorum ductorium. Strattis ſiquidem in Chryſippo dicit: Adduc pullum, intrepide lorum arripiens brevius: nonne vides, quod dentes adhuc retinet? Strigilem vero in

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΓ. 55

[22] Περὶ ἱππικῶν σκευῶν.

ΤΩ͂ν δὲ ἱππικῶν σκευῶν, [23] ψήκτρα, [24] σωρακὶς, ἡνία, φορβεῖα, [25] κεκρύφαλος, [26] ῥυτὴρ, ῥυταγωγεὺς, ἀγωγεύς· [27] ὁ γοῦν Στράττις ἐν Χρυσίππῳ λέγει, Πρόσαγε τὸν [28] πῶλον ἀτρέμα, προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα βραχύτερον· οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἄβολός ἐστι; [29] τὴν δὲ ψήκτραν οὐ μόνον

ibi & διαλεγόμενος· quamvis & alteram lectionem caperem. *Euſtathius* ad Ἰλ. ψ. neſcio tamen an ex *Polluce*, ut *Junius* putat, ubi de ἀστραγάλοις τοῖς περὶ πόδας, καὶ ὅτι αἱ ἀστραγαλωταὶ μάστιγες, ἐκ τοιούτων τινῶν ἐπιπεφυκυιῶν κατεσκευάζοντο· MS. noſter hic habet: καὶ ἀστραγαλωτῆτις ἡ μάστιξ ὁμοίως. JUNG.

22 Περὶ ἱππικῶν σκ.] C. *Salmaſii* non habuit titulum περὶ ἱ. σ. KÜHN.

Περὶ ἱππικῶν σκ.] Sequitur caput XIII. quod in MS. ita inſcriptum: περὶ ἱππικὰ σκεύη· ſed περὶ addere non debebat, ſi ſic volebat. JUNG.

23 Ψῆκτρα] MS. ψήκτρα, penacute, ut & mox: ſupra I. 185. pariter, quamvis alias mendoſe per ι, & emenda ita hic accentum. *Heſych.* Ψήκτρα, ξύστρα, σπάθη. Apud *Suidam* quidem ψῆκτρα etiam: ſed ψήκτρα quoque ſcribendum ipſe dicat, in duobus ſubjectis χρήσεσιν habens ψήκτραν. JUNG.

Ψῆκτρα] Ψήκτραν accentu mutato in textum repoſui, quod ita MSS. habuerint: ſic & in *Gloſſis* antiquis: Ψήκτρα, *ſtrigile*: ſed in iiſdem quoque ψῆκτρα· ut dubia ſit accentus ratio: Ψηκτρίον, *ſtrigla*: iſtis & in balneis uſi fuere veteres.

24 Σκοραχὶς] Σωραχὶς, ut ſupra I, 185. nec aliter MS. SEB.

Σκοραχὶς] C. V. σωρακίς· *Gloſſæ*: σώρακος, *qualus*: σωρακὶς videtur fuiſſe ὄργανον καθάρσεως, quo pili equini excutiebantur, & a pulvere ſordibuſque repurgabantur, de quo *Xenophon* de *Re Equeſtri*, ubi & φορβειᾶς ἐπιφατνιδίας meminit. *Salm.* C. V. σοραχίς. KÜHN.

Σκοραχὶς] Tu emenda, ut MS. noſter & *Seberi* habet, σωρακίς· ut & ſupra I. 185. fuit: quamvis hic alia manus ſcripto σωραχὶς, ſuprapoſuit κ, & ad oram etiam addidit: ἄλλως, σκοραχίς. JUNG.

Σκοραχὶς] Textus habet, ut in margine ſui Codicis repoſuit Doctiſſ. *Kühnius*, σωρακίς· Φορβεῖαν explicuerunt *Schottus* & *Schefferus* dictis ſupra locis.

25 Καὶ κρύφαλος] MSS. recte κεκρύφαλος, *freni lorum*. *Xenoph.* l. c. κἂν μὲν δέχηται δηλονότι, περιτιθέναι δεῖ τὸν κεκρύφαλον, *& ſi receperit* (lupatum) *induendum ſcilicet freni lorum*. KÜHN.

Καὶ κρύφαλος] Emendaveram jam in meo Codice κεκρύφαλος· quod prorſus & in MS. ſcribe itaque, φορβεῖα, κεκρύφαλος, ῥυταγ. ſupra I. 184. id habuiſti, ubi, quod mirere, contra in MS. ita corruptum erat, ut hic vulgo eſt, καὶ κρύφαλος. JUNG.

Καὶ κρύφαλος] Error ortus e nova Græcæ linguæ pronunciatione, qua facile potuit contingere, ut librarius κε primam vocis κεκρύφαλος ſyllabam exceperit ſcripſeritque pro καί· ut nos repoſuimus in textu, ſic notaverat in ora ſui Codicis *Kühnius* noſter: ſed & in *Heſychio* tamen κρύφαλον obſervant ſcriptum pro κεκρύφαλον, quod emendationi noſtræ non officit: *Xenophon*: κἂν μὲν δέχηται (τὸ στόμιον) δῆλον ὅτι περιτιθέναι δεῖ τὸν κεκρύφαλον· τοὺς τῶν ἵππων κορυφαστῆρας καὶ κορυφαστοὺς *Heſychius* exponit: τούφια vel τούβια dixere recentiores aliquando & διομότριχα. Quod huic ſubjicitur vocabulum non fuit in vulgatis, ſed addidi ex Codice *Falckenburgiano*: admodum enim hic videbatur habere locum: videndus *Heſychius*, cujus in hac voce locus fœdiſſimis maculis obſitus eſt, quas alibi, ne hic præter rem & inſtituti rationem longiores ſimus, eluere conabimur: eſt & in *Æſchyli Perſis*: *Etymologus* ἑλκυστὴρ exponit: ἀπὸ ῥυτῆρος θέοντες ἵπποι in *Dione Chryſoſtomo* Orat. XXXIII. & ἀπαγαγεῖν τὸν ῥυτῆρα rei equeſtri proprio loquendi modo, *adducere habenas* apud *Arrianum* in *Indicis*. Ῥυταγωγία & ἀγωγία utrumque reperio in *Xenophonte*: πρῶτον μὲν τοίνυν τὸν ῥυταγωγία χρὴ ἐκ τῆς ὑποχαλινιδίας ἢ ἐκ τοῦ ψαλίου ἠρτημένον εὔτρεπῆ (alii εὐπρεπῆ) εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα λαβεῖν· unde non erit quiſquam haud plane harum rerum expers, qui ῥυταγωγίας uſum & formam percipere non poterit: alter de ἀγωγεῖ eſt hic locus: τὸν μὲν γὰρ παντάπασιν ἄπειρον τοῦ διαπηδᾶν, λαβόντα δεῖ τοῦ ἀγωγέως &c. ut itaque fuerit ἀγωγεὺς lorum, quo, qui pedes ibant, equum ducebant; neque equitem hoc uſum putem, nam & in *Strattidis*, qui adfertur a *Polluce*, loco, qui adducebat equum, jubetur brevius corripere τὸν ἀγωγέα· quin & noſtra tempeſtate adligatum fræno lorum ſæpe conſpicias, quo non utantur equitantes, ſed equum ductantes. In *Strattidis* χρόνου πόλον erat in vulgatis, quod *Kühnius* emendavit; & in Excerptis *Falckenburgianis* ſic, ut dedimus in textu, legitur: *Comici Chryſippum* citat & *Athenæus* lib. IV. videturque in ea neſcio quid argumenti de equis & equeſtri ſtudio pertractatum: paria cum *Caſaubono* ad *Athenæum Meurſius* habet in *Attica Bibliotheca*. Πῶλος ἄβολος, qui needum dentem ætatis indicem ejecerit: βάλλειν ὀδόντας id appellat *Plutarchus*, quamvis de bove loquatur: utriuſque tamen hac in re par eſt ratio.

26 Ῥυταγωγεὺς] *Xenoph.* τὸν ῥυταγωγία χρὴ ἐκ τῆς ὑποχαλινιδίας ἢ ἐκ τοῦ ψαλίου ἠρτημένον, εὐπρεπῆ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα λαβεῖν· ubi *Interpr.* ῥυταγωγία reddit, *lorum ductorium*: in *Gloſſis* ἀγωγεὺς, *habena*. KÜHN.

27 Ὁ γοῦν Στρ. ἐν Χρυσ.] Abſunt a C. A. verſus *Strattidis* ita in ordinem redigerem:

Πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα προσλαβὼν
Τὸν ἀγωγέα βραχύτερον· οὐχ' ὁρᾷς
Ὅτ' ἄβολός ἐστιν; —

Adducito pullum, ſenſimque capito
Brevius habenam: nonne tu ipſe vides,
Quod nondum jecerit dentes? — KÜHN.

Ὁ γοῦν Στρ. ἐν Χρυσ.] Iſta, ὁ γοῦν Στρ. ἐν Χρ. λ. cum verbis *Comici* uſque ad τὴν δὲ ψ. deſunt in noſtro MS. In iis omnino πῶλον, quod & *Caſaubonus* noſter habet VII. *Athen.* 23. ſcribendum pro vulgato πόλον· alias neſcio an ita forte diſponenda:

— Πρόσαγε
Τὸν πῶλον, ἀτρέμα προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα
Βραχύτερον· οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἄβολός ἐστι;

De *Chryſippo Strattidis*, ut & aliis ejus Poëtæ dramatibus *Caſaubonus* noſter VII. *Athen.* 23. JUNG.

28 Πόλον] Leg. πῶλον. SEB.

29 Τὴν δὲ ψήκτραν] MSS. addunt, οὐ μόνον Ἀριστοφάνης &c. dein C. A. ἐν Ἀργύρῳ &c. KÜHN.

Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σο-
φοκλῆς ἐν Οἰνομάῳ, [30] Διὰ ψήκτρας σε ὁρῶ ξαν-
56 θὴν καθαίροντα ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός· • ὁ μέν
τοι Πλάτων ὁ Κωμικὸς ἐν Κλεοφῶντι [31] μαρά-
γναν τὴν μάστιγα ὠνόμασεν· ἐκαλοῦντο δέ [32] τι-
νες καὶ αὐλωτοὶ φιμοὶ, διὰ τὸ κώδωνας ἔχειν

Anagyro dixit Ariſtophanes: tum &
Sophocles in OEnomao, Strigili te vi-
deo flavos purgantem, & ſqualidos e-
qui pilos. • Præterea Plato Comicus 56
in Cleophonte, flagellum Μαράγναν
appellavit. Sunt & freni quidam fi-
ſtulati eo quod tintinnabula habeant

Τὴν δὲ ψῆκτραν] MS. τὴν δὲ ψήκτραν οὐ μόνον Ἀρι-στοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ εἴρηκεν, ἀλλὰ &c. & ita ſupple, & ſcribe: non ψῆκτραν paroxytone & antea, ut dixi jam modo, ut & de Ἀναγύρῳ videndum *Caſaubonum* noſtrum IV. *Athen.* 4. JUNG.

Τὴν δὲ ψῆκτραν Ἀριστ.] Deeſſe quid in vulgatis, ſi vel ad ſtructuræ normam attendas, facile videbis: ſupplent MSS. τὴν δὲ ψήκτραν οὐ μόνον Ἀριστ. quod igitur recepit contextus *Polluceus*. *Suidas*: Ψῆκτρα (ſic enim hoc accentu apud eum editur) ἐργαλεῖον, δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν.

30 Διὰ ψήκτρας &c.] Verſus *Sophoclis* abſunt a C. A. quos ita formatem:

> — Διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ
> Ξανθὴν καθαίροντ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός.
>
> — *Strigili te video*
> *Flavam repurgare equam a comæ ſordibus.*

Lectio αὐχμηρᾶς τριχὸς proficiſcitur a C. V. KÜHN.

Διὰ ψήκτρας &c.] *Caſaubonum* de *OEnomao Sophoclis* vide VII. *Athen.* 4. cujus & meminit hinc IX. *Athen.* 18. ſed locus ipſe *Sophoclis* in MS. noſtro rectius habet, ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός· unde ita concipio hos verſiculos:

> — Διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ
> Ξανθὴν καθαίροντ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός.

Nota fabula de *OEnomai* equabus, de qua & *Pauſan.* Ἠλιακῶν β. & certamine cum procis filiæ: ad eas forte reſpexit his verſibus, vel ad aliam συναγωνιζομένην. JUNG.

Διὰ ψήκτρας &c.] Perbona eſt *Palatini* Codicis lectio, quam textui reſtitui: veniebat tamen in mentem, ſi forſitan commode legi poſſit: Ξανθῆς κ. ἵππου αὐχμηρὰν τρίχα· vel aliter hoc modo: ξανθὴν καθαίροντα ἵππου αὐχμηρᾶς τρίχα· ſed quid conjecturas ſerimus, ubi MSS. aptiſſima ſcriptura ad manum eſt? flavus color & in equis laudatiſſimus fuit; ξανθότριχες ἵπποι inde. *Sophoclis OEnomaum* paſſim *Grammatici* citant: *Diogenes* lib. IV. Segm. 35. Ἐκ τοῦ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους· ad quæ meminit hujus *Pollucei* loci *Menagius*: ſed ante eum de *Sophoclis OEnomao Meurſius* abunde.

31 Μαράγναν] C. A. ἀμαράγναν· C. V. ἀμάραγναν· convenit cum *Chaldæorum* מרגנין a recto מרגנא. quod enim 1 *Reg.* XII. in textu ſacro vocatur עקרבים, id *Chaldæus* reddit מרגנין· quid Hebræorum Magiſtris de hac voce videatur, *Bochartus* ὁ πολύγλωττος dabit parte II. *Hieroz.* pag. 644. ubi recte *Heſych.* in voce μαράγνα emendatur; non enim γῆν, *terram*, ſed τὴν ταυρείαν, *tauream ſeu flagrum ex corio nervove bubulo* notat: ante μαράγνα Idem *Heſych.* præmittit μάραινα, & exponitur eodem modo, nempe quod ſit μάστιξ, ῥάβδος, ταυρεῖα. *Bochartus* μάραινα mutat in μαράγνα, ejus argumenta excutienda relinquo doctioribus: mihi equidem non videtur movendum μάραινα, ut quod apud *Æſchylum* legitur in Χοηφόροις, ubi inquit:

> Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆς δε μαραίνης
> Δεῦρος ἱκνεῖται.

Græcus *Scholiaſtes* h. l. ita explicat, διπλῇ μάστιγι ἐπλήγημεν, eoque digitum forte intendens *Heſychius* annotavit μάραινα· utrumque tam μάραινα quam μαράγνα idem ſignificat, niſi quod μάραινα formulam Græcam ſapiat æque, ut τάλαινα, λάκαινα &c. μαράγνα autem ſuam peregrinitatem ipſo ſono prodit: nec id *Euripides* in *Rheſo* diſſimulat, ubi *Hector* vigili minatur:

> Ἤτοι μαράγνα γ', ἢ καρανιστὴς μόρος
> Μενεῖ σε δρῶντα τοιάδε.
>
> *Aut flagellum aut pœna capitis*
> *Te manebit hæc agentem.*

Cui *Rheſi* auriga reſpondet: *quid hiſce minaris* &c. βάρβαρος βαρβάρου πλέκων λόγους, alludens inter alia ad vocem μαράγνα. Utrumque retulerim inter λέξεις βαρβαρικὰς, ὧν γέμει διὰ τὰς ἐπιμιξίας ἡ Ἑλλὰς γλῶττα, *dictiones gentium exterarum, quibus propter commercia Græca lingua referta eſt.* Rabbinorum מרדע *mardang* vel *mardagna* cum Aleph finali, quod notat ſtimulum, quo tardos boves increpat bubſequa, parum diſtare videtur a μαράγνα, quæ utique non levem quandam ſcuticam, ſed horribile flagellum, plagas & ictus σκορπιώδεις incutiens ſignificat. KÜHN.

Μαράγναν] Pro μαράγναν, MS. noſter. ἀμάραγναν habet: ſed vulgatum non ſollicitandum videtur: apud *Heſychium* quoque eſt: Μάραινα (*Sylburgius* emendat μάραγνα) μάστιξ, ῥάβδος, ταυρεία· Μάραγνα, γῆ ταυρεία. Et in *Rheſo* Tragœdia extat v. 817.

> Ἤτοι μαράγνα γ', ἢ καρανιστὴς μόρος,
> Μενεῖ σε δρῶντα τοιάδ'. —

Sed ne MS. noſtri ſcripturam plane fruſtraneam putemus, ſcripſiſſe forte ſuſpicari lubet *Comicum Platonem* σμάραγναν· nam & ita invenitur, nempe a ſonitu σμαραγοῦντος μάστιγος. Ait enim idem *Heſychius*: Σμαράγνα, μάστιξ, ῥάβδος· καὶ χωρὶς τοῦ σ. Quod vero ad *Platonis* drama attinet, Κλεοφῶν etiam illa inter alias ejus fabulas a *Suida* relata eſt; & eo tulit tertias ſub *Callia* archonte, quum *Ariſtophanes* cum *Ranis* ſuis primas retuliſſet: ut ex hypotheſi Græca altera Βατράχων cognoſcimus. Quis autem fuerit *Cleophon*, & cur ita inſcripſerit ſuum drama *Plato*, vide apud *Scholiaſtem* in eaſdem *Ranas* ad iſtum verſum, φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος. JUNG.

Μαράγναν] Affinitatem Chaldææ vocis cum Græca admonuit etiam *Buxtorfius* in magno opere: ſed alterutra tamen alterius ſit origo, compertum non habeo: *Heſychius* exponit μαργαίνων inter alia δεσμῶν, ſiquidem ὁ μάργας dicatur δεσμός· unde ſi fluxiſſe velis exiſtimare μαράγναν, non me valde repugnantem habebis: μάργας enim ſi vinculum deſignaverit, quid impediat, quo minus & de loro ſeu fune potuerit uſurpari, præcipue cum in Aſia minori vox hæc videatur enata. De *Cleophonte Platonis Meurſius* adeundus in *Attica Bibliotheca*.

32 Τινὲς αὐλωτοὶ φιμοὶ] MS. τ. καὶ αὐλ. SEB.

Τινὲς αὐλωτοὶ φιμοὶ] MSS. τινὲς καὶ αὐλωτοὶ φιμοὶ, quia tibiæ inſtar canebant fiſcellæ hujuſmodi: *ſuſpenſæ nolæ*: vid. *Heſych.* in Αὐλωτοὶ φιμοί. KÜHN.

Τινὲς αὐλωτοὶ φιμοὶ] MS. τινὲς καὶ αὐλ. ut & *Seberi*: plenius. Deinde MS. noſter male φιμοὶ habet, ut & antea vulgati: ſed & *H. Stephanus* hic in ſuo Codice repoſuerat φιμοί. JUNG.

Τινὲς αὐλωτοὶ φ.] Καὶ illud inſertum e MSS. tum deinde *Kuhnius* in textu recte προσηρτημένους, ut ſci-

ap-

appenſa : quibus equi inhinnientes ſonum reddunt fiſtulæ perſimilem. Spatham quidem , lupatum , buculas , freni partem ori inſertam , echinos , rotulas , anulos , frenaque dura & mollia habes ſupra in Equeſtribus. Frena porro dentata , dicit in Anagyro Ariſtophanes.

[33] προσηρτημένους , οἷς ἐγχρεμετίζοντες οἱ ἵπποι ἦχον ἐπσίουν προσόμοιον αὐλῷ· [34] καὶ σπάθην μὲν, [35] καὶ χιλωτῆρα, καὶ στόμια, [36] καὶ ὑποστόμια, [37] καὶ στομίδας, καὶ ἐχίνους, καὶ τροχοὺς, καὶ δακτυλίους, καὶ σκληροὺς, καὶ [38] μαλακοὺς χαλινοὺς [39] ἔχεις ἐν τοῖς ἱππικοῖς· στόμια δὲ πριονωτὰ [40] ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

57 • CAPUT XIV. • ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΔ. 57

De libris , & instrumentis ad hos ſcribendos.

[41] Περὶ βιβλίων , καὶ τῶν αὐτὰ γράφειν σκευῶν.

SI vero ab exercitio aliquo , aut am-

[42] Εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως , ἢ καὶ ἀπὸ

licet MSS. præferunt : *Schefferus* ἐπηρτημένους ſcribſit, ubi utitur hoc loco lib. I. c. 13. videndus omnino de his αὐλητοῖς φιμοῖς , quos erudite exponit : ſed in explanando *Polluce* rem acu non ſane tetigiſſe videtur vir doctiſſimus : igitur apponere hic lubet Latinam , quam ibi concinnavit , verborum horum interpretationem : *Appellantur vero & fiſcellæ quadam tibiatæ , quia habent appenſas codonas , id eſt , patellas inſtar cymbalorum aut orificiorum patentium in tubis , quos cum equi hinnientes inſlant , edunt ſonum veluti tubarum.* De tubis certe *Pollux* non loquitur , ſed de tibiis , quarum canori ſonitum τῶν αὐλητῶν φιμῶν aſſimilat : neque etiam capio κώδωνας eo modo , quo *Schefferus* , quod alienum videtur ab *Onomaſticographi* mente , ſed de quibuſdam æneis inſtrumentis, quæ tintinnabulorum ſeu κωδώνων inſtar erant; illaque cum inſlarentur , ſonitum tibiis ſimilem edebant: & hæc habuerunt equi φιμοῖς adpenſa : res ipſa loquitur.

33 Ἠπηρτημένους] MS. προσηρτημένους. SEB.

Ἠπηρτημένους] MSS. προσηρτημένους· *Salm.* C. pro κώδωνας etiam κνώδας· *Idemque* e *Longino* (c. 20.) τὸ πανταχοῦ κώδωνας ἐξῆφθαι λίαν σοφιστικόν· *nimis ſophiſticum eſt , ubique appenſa geſtare tintinnabula.* KÜHN.

Ἠπηρτημένους] Scribe, ut MS. noſter & *Seberi* , προσηρτημένους. Vulgatum ἠπηρτημένους nauci non eſt : ego antequam MS. vidi , ἀπηρτημένους ſuſpicabar ; jam ſequor MS. ſcripturam. JUNG.

34 Καὶ σπάθην μὲν] MS. καὶ σπάθη μὲν &c. ſed vulgatum rectius : eo caſu , quo cætera. JUNG.

Καὶ σπάθην] *Heſychius* Ψάκτρας exponit σπάθην , quod an hic habere locum poſſit , mihi non eſt exploratum : videtur tamen : de χιλωτῆρι dixit laudato ſæpius capite *Schefferus* ; & en tibi locum *Heſychii*: qui explanabit, quis fuerit χιλωτήρ. Χιλωτὴρ , τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἐξαρτώμενον , ἐν ᾧ ἡ τροφή.

35 Καὶ χιλωτῆρα] Καὶ abeſt a C. A. dein καὶ στόμια, στομίδας , ὑποστόμια , & ſic in ſequentibus conjunctiones omiſſæ ſunt : cæterum χιλωτὴρ dicitur ſacculus , vel corbis , vel aliud quid quod capiti equino appenſum geſtat pabulum , præbeturque ad currum junctis equis : vid. *Heſych.* KÜHN.

36 Στόμια καὶ ἐχ.] MS. omittit καὶ στομίδα , pro quo plurali habet mox , ut dicam ; quod magis mihi placet ſane. JUNG.

37 Καὶ στομίδα] MS. στόμια , καὶ στομίδας , καὶ ἐχίνους &c. & placet ita legere : modo καὶ στομίδα enim omittebat MS. JUNG.

Καὶ στομίδα] Ita fuit ante nos , & alio etiam , ac jam vides, ordine ; nam vulgo poſt καὶ στόμια ſequebatur καὶ στομίδα , quod mihi juxta cum *Jungermanno* diſplicuit: ſeriem itaque Codicis *Palatini* ſum ſecutus. Στόμια , quæ modo legebamus , habes & in *Xenophonte* : τὸ δὲ στόμιον τῇ ἀριστερᾷ προσφερέτω· unde partem illam freni , quæ ori inſeritur , quod & ipſum nomen indicat, ſic appellatam clariſſime liquet.

Ἐχίνους etiam ex eo notare lubet p. 553. ubi ſimul & τροχῶν mentio : πρῶτον μὲν τοίνυν οὐ χρὴ μεῖον δυοῖν χαλινοῖν κεκτῆσθαι· τούτων δὲ ἔστω ὁ μὲν λεῖος , τοὺς τρόχους εὐμεγέθεις ἔχων· ὁ δὲ ἕτερος τοὺς τρόχους καὶ βαρεῖς καὶ ταπεινοὺς , τοὺς δ' ἐχίνους , ὀξεῖς ubi id prætereca venit obſervandum , quos σκληροὺς καὶ μαλακοὺς χαλινοὺς vocavit *Pollux* , ex *Xenophonte* dici poſſe λείους , ἢ τραχεῖς , quod ipſum & *Schefferus* obſervavit. Aliud eſt , quod tamen ad hanc rem pertineat , στομίας equos dici , qui fræno non obediunt , notante *Heſychio*. Jam quidem *Auctoris* noſtri ſequi filum , ab equorum ſtudio, & equeſtribus inſtrumentis ad libros eorumque curam nos conferemus.

38 Μαλακοὺς] *Salm.* C. pro μαλακοὺς , leg. μαλθακούς. KÜHN.

39 Ἔχεις ἐν τοῖς Ἱππικοῖς.] Abſunt a C. A. KÜHN.

Ἔχεις ἐν τοῖς Ἱππικοῖς.] Supra lib. I. c. 11. ſm. 3. ubi & πριονωτά. JUNG.

40 Ἔφη ἐν * Ἀναγύρῳ Ἀρ.] Ἐν Ἀργύρῳ C. A. C. V. ἐν Ἀναγύρῳ ἔφη Ἀ. KÜHN.

Ἔφη ἐν * Ἀναγύρῳ Ἀρ.] MS. alio ordine : ἐν Ἀναγύρῳ ἔφη Ἀριστοφ. JUNG.

41 Περὶ βίβλων , &c.] C. A. hunc præfert titulum , περὶ τοῦ βιβλίοις συγγενέσθαι θέλοντος , *de eo qui ſibi cum libris rem eſſe vult* : nec *Salm.* agnoſcit vulgatum titulum. KÜHN.

Περὶ βίβλων , &c.] Hujus capitis 14. titulus in MS. hic eſt : περὶ τοῦ βιβλίοις συγγενέσθαι θέλοντος. JUNG.

42 Εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἱρέσεως] *Interpr.* legit ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως , *ab exercitio* : melius C. V. ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως , *a geſtatione* : ipſe *Auctor* ſupra c. 12. εἰ μὲν αἰωρήσει τῇ δι' ὀχημάτων χρῷτό τις &c. ubi vide ſis: *Plinius* lib. XXVI. c. 3. etiam jungit *ambulationem* , *geſtationes.* KÜHN.

Εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἱρέσεως] MS. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως , ἢ καὶ &c. pulcherrime : quod ocyus reſtituendum eſt. Quid malum enim ſibi hic agit αἱρέσεως ; Alterum aptiſſime hoc caput prioribus connectit. *Si quis a geſtatione vehiculari , de qua capite 12. dictum eſt , &c. convertatur ad ſtudendum.* JUNG.

Εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἱρέσεως] Optime MSS. ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως , *a geſtatione* , a qua plerumque & ambulationibus ad ingenii culturam librorumque lectionem convertere ſe ſolebant olim : nec aliter in libri ſui margine notaverat *Kühnius*. Mox editum erat vulgo , ἀπὸ τινὸς περιπάτου , ἐν στοᾷ , ἐν δρόμῳ , ἐν ἄλσει γενόμενος prorſus ineleganter , longe nitidius MSS. quorum & ibi lectionem repoſui. Viderat utrumque eo pacto redintegrandum *Salmaſius* de *Modo Uſurarum* p. 402. quo loco plurima bona mixta malis vir eruditus habet de χάρταις , βίβλοις , διφθέραις , γραμματείοις aliiſque ſimilibus. Exinde pro ὥρα αὐτὸν ἔχειν venuſtius in Codice *Palatino* ὥρα αὐτῷ ἔχειν , *cura ipſi eſt habere libellos , chartas* &c.

τινος περιπάτου [43] ἐν στοᾷ, ἢ δρόμῳ, ἢ ἄλσει γενόμενος, ἐπὶ τὴν πρὸς τὰ βιβλία συνουσίαν τις [44] τράποιτο, ὥρα αὐτῷ ἔχειν βιβλία, χάρτας, [45] πέλλας, [46] διφθέρας, γραμματεῖα, γραμματίδια, [47] δέλτους, δελτία· ὥς ἐστιν εἰπεῖν,

bulatione, ſive in porticu, ſive in ſtadio aut nemore exiſtens, ad librorum converſationem quis ſe recipere velit: nota ipſum habere libellos, chartas, atramentaria, diphtheras, tabulas, tabellas. Ut dicere liceat,

43 Ἐν στοᾷ, &c.] MS. ἐν στοαῖς, ἢ δρ. ἢ ἄλ. SEB.

Ἐν στοᾷ, &c.] C. A. ἐν στοαῖς ἢ δρόμῳ, ἢ ἄλσει· geminat ἢ etiam C. V. & *Salm.* δρόμος eſt locus, in quo ſe curſu excercebant: *curricula* poſſes dicere: *ſi vero geſtatione aut etiam ambulatione quadam in porticibus, aut curriculis, aut nemoribus defunctus, ad libros verſandos ſe aliquis converterit.* KÜHN.

Ἐν στοᾷ, &c.] MS. περιπάτου ἐν στοᾷ, ἢ δρόμῳ, ἢ ἄλσει γ. & hæc ita emendanda puto: nec abit *Seberi* MS. niſi quod στοαῖς habeat. JUNG.

44 Τράποιτο] MS. τρέποιτο· & mox ὥ. αὐτῷ ἔχ. SEB.

Τράποιτο] MSS. τρέποιτο· C. V. dein, ὅρα, male, pro ὥρα· C. A. ὥρα αὐτῷ ἔχειν, *tempus eſt, ut habeas* &c. ὥρα hoc loco eſt καιρὸς ἐπιτήδειος ſecundum *Suidam* in ὥρα, ubi hujus locutionis plura exempla. KÜHN.

Τράποιτο] MS. τὶς τρέποιτο, ὅρα αὐτῷ ἔχειν &c. Sed τράποιτο & ὥρα correctum eſt ab aliquo: & placet vulgata lectio: niſi quod ὥρα αὐτῷ ἔχειν β. legere malim, quem ad modum & *Seberi* MS. habet: loquendi genus elegans, de quo *Budæum* Comm. Gr. lingu. & *H. Steph.* Theſaurum adire potes. Adnotabam alicubi, ni fallor, & apud noſtrum ſupra. Amat eo uti & *Heliodorus* ſuaviſſimus, ut II. Æthiopicon: ὥρα σοὶ σαυτὸν ὑπομνῆσαι &c. Et ibidem: ἄλλους ὥρα σοὶ ξένε τῶν δὲ ἐπιζητεῖν ὠνητάς. JUNG.

45 Πέλλας] Πέλλα vaſculum, fundo lato, ore arctiori, qualia ſunt mulctra, vel etiam atramentaria: γραμματεῖα & γραμματίδια, ſcrinia ſunt, in quibus ſcriptorium inſtrumentum, quandoque & alia pretioſa aſſervabantur. *Salm.* πέλας. KÜHN.

Πέλλας] Ita & MS. ſane Grammatici hunc uſum ejus vocis non explicant, in aliis ſignificatis occupati. Quid tamen dicam neſcio: id quidem ſcio, me non intelligere. Et veniam da mihi, erudite lector, interim, dum mihi ejus voculæ alium βεβαιωτὴν adducas, ſuſpicandi noſtrum *Pollucem* ſcripſiſſe ἰττέλας· quod forte ſcripſerat & ſupra, ubi MS. noſter deficiebat, & vulgo erat ἰττίστας VII, 211. τὰς δὲ διφθέρας καλοῦσι καὶ ἰττέλας. Ita hic & illic ſuſpicari, nihil enim temere adfirmo; inducit nos gloſſatorum eximius *Heſychius*, qui: Ἰττέλαν, διφθέραν exponit: & ἰσσέλα, ait, διφθέρα. Vocabulum quo rarius, eo magis corruptelæ expoſitum. JUNG.

Πέλλας] *Jungermannus* acute reſtituendum conjectabat ἰττέλας· ita ſcilicet apud *Heſychium*: Ἰττέλα, διφθέρα· & VII, 211. ἰττίστας habebamus, ubi *Falckenburgiani* Codicis lectio erat ἰττέλας· hic tamen, nam & MSS. ſuffragio ſuo πέλλας comprobant, nihil mutandum exiſtimo, parumque abeſt, quin propter *Falckenburgianæ* lectionis ſimilitudinem, ita legendum decernam VII, 211. ſed ibi tamen non male putes *Pollucem* ſcripſiſſe ἰττέλας, vel ἰζίλας, aut ἰζάλας denique: ſuſpecta enim erat ibi & *Heſychiani* loci lectio. Quanquam vero in hanc vocem πέλλη alibi needum inciderim, omnino tamen habeo perſuaſum, non aliam ejus eſſe ſignificationem atque διφθέρας· quod in iſtam me ſententiam induxit, ſimilitudo Latini nominis *pellis* eſt, cujus originem ab hoc fonte petendam exiſtimo: nihil enim quicquam ineptius eſt tentamentis eruditorum virorum, ubi de propagine vocis *pellis* inquirunt: quod ipſis vero ſimillimum apparet, eſt ut a φίλλος deducatur, quæ vox *corticem arboris*, *Heſychio* docente, ſignificat; id tamen ab ipſius rei natura plurimum abhorrere, neminem latere poteſt: me ſanequam id ſummopere offendit, ſi in indaganda vocum nativitate longis ambagibus utaris, qua ratione ars utiliſſima ſponte ſua difficilis & intricata, longe difficilior & inacceſſa ferme redditur. Perquam opportune *Philoxenus*: *Pellarius*, πελλογράφος· quod tantum abeſt, ut cum eruditionis variæ viro *Gerb. Voſſio* a Latina lingua petitum exiſtimem, ut potius ad remotiſſimam Græci ſermonis antiquitatem pertinere arbitrer: qui triverit iſtas *Gloſſas*, ac diligentiori pervolverit oculo, in iſtis talia reperiri plurima ex medio Græci ſermonis fonte hauſta, compertum habebit: neque ſatis ſcio, an in toto *Philoxeni Gloſſario* vel unum occurrat vocabulum, quod native Græcum non ſit, niſi cum ipſe voce Romana ſe profiteatur uti: in aliis *Gloſſis* id eſt δερματογράφος· *Interpres atramentaria* vertit, prorſus ἀπροσδιονύσως· reſpexiſſe tamen illum exiſtimo ad πελλὸς, qua voce color nigricans deſignatur; aut potius ad eo nomine vaſa mulctoria, quod *Kühnio* non diſplicuiſſe miror. Veteres autem nondum chartarum uſu invento in pellibus ſcripſerunt: res notiſſima, & cui non dictus *Hylas*? *Herodotus* quæ de διφθέραις tradidit in *Terpſichore* a pluribus occupata repetere animus non eſt, niſi quod & ætate ſua multos barbarorum in pellibus ſcribſiſſe referat: inde vocis illius uſus pro membranis, quæ ex pellibus ſolent confici, creberrimus eſt: βασιλείους διφθέρας, dixit *Agathias* p. 62. quas ibi *membranas regias* interpretatur eruditiſſimus *Bonaventura Vulcanius*, cujus ad eum locum vide notam: in ædibus porro Chriſtianorum ſacris, membranæ, quæ divinos Codices continebant, ſacraſve cantiones διφθέραι dicebantur: *Gelaſius Concil. Nicæn. Diatyp.* Ψάλλειν ἐν ταῖς διφθέραις· vide *Balſamonem* ad c. 15. *Concilii Laodiceni*. & præſtantiſſimum *Anglum* ad indicatum *Gelaſii* locum. Meminit & διφθερῶν perititiſſimus antiquitatis *Galenus* ſub initium lib. III. περὶ δυσπνοίας, ubi Theſſalum *Hippocratis* filium paternos commentarios ἐν διφθέραις ἢ δέλτοις inveniſſe, additiſque de ſua penu non paucis, in unum collegiſſe refert: ὡμολόγηται γὰρ οὖν ἤδη καὶ ταῦτα συνθεῖναι Θεσσαλὸν τὸν Ἱπποκράτους υἱὸν, τὰ μὲν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς ἐν διφθέραις τισὶν ἢ δέλτοις εὑρόντα ὑπομνήματα, προσθέντα δέ τινα καὶ αὐτὸν οὐκ ὀλίγα· ubi ſane nihil officit, quo minus intelligas de ipſis pellibus, in quibus *Hippocratis* ætate a plurimis adhucdum gentibus ſcribi moris fuit. De Cypriis autem quod addam eorumque ſcribendi more, ex obſcuris antiquitatis veſtigiis collegi, nimirum eos videri pelles obleviſſe cera, in eaque literas exaraſſe: ſic ſaltem in illorum ludis uſu fuit receptum: ludimagiſtrum enim ab iis διφθεράλοιφον tradit appellatum *Heſychius*: Διφθεράλοιφος, γραμματοδιδάσκαλος παρὰ Κυπρίοις· qua alia de ratione cedo, quam quod illam ſcribendi conſuetudinem uſurparent: referendum eo illud ex eodem *Grammatico*: Ἀλειπτήριον, γραφεῖον, Κύπριοι· vox utique tracta ἀπὸ τοῦ ἀλείφειν, vel ἀλείπειν, ſicut antiquiores olim Græci efferebant: unde ſtylus ἀλειπτήριον, quod in obducta pellibus cera literas effingeret: exiſtimare tamen non ſine ratione quis poſſit, in Cypriis ἀλείπειν vel ἀλείφειν ſignaſſe *ſcribere*, & exinde διφθεράλοιφος, *qui ſcriberet in pellibus*, & ἀλειπτήριον prorſus idem quod γραφεῖον. Sed alii diligentius hæc & accuratius elaborabunt, quæ nos feſtinantes incomta omnique luminerærum orationiſve deſtituta proferimus.

46 Διφθέρας] Vid. ſupra VII, 211. SEB.

47 Δέλτους δελτία. ὥς ἐστιν εἰπεῖν] Ἐστιν abeſt a C. A. & *Salm.* C. KÜHN.

Δέλτους δελτία· ὥς ἐστιν εἰπεῖν] MS. δέλτους, δελτία;

tabellam duplicem, aut triplicem, aut plures plicas habentem: vel ſecundum
58 Homerum, Tabulam plicatam. * Et Ariſtophanes in Theſmophoriazuſis inquit,

--- Tabulis politis libelli
Suſcipite tractus ſtyli,
Meorum laborum præcones.

Pugillares autem reperies in Phillylii urbibus. Refert Dorico more in pugillares exacte, quando ſcripta recitat Interpres. Pugillaribus autem illita cera, aut malthæ, aut maltha. Herodotus quidem Ceram dixit. Cratinus vero in Pytina, Malthem vocat.

[48] γραμματίδιον δίθυρον, ἢ τρίπτυχον, [49] ἢ καὶ πλειόνων πτυχῶν· ἢ καθ' Ὅμηρον, [50] πίνακα πτυκτόν· * καὶ Ἀριστοφάνης δὲ [51] ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ἔφη, 58

--- πινάκων ξεστῶν δέλτοι
Δέξασθε σμίλης ὁλκούς,
Κήρυκας ἐμῶν μόχθων.

καὶ πινακίδας δ' ἂν εὕροις [52] ἐν ταῖς Φιλυλλίου Πόλεσι· [53] λέγει γέ τοι δωρίζων ἐς τὰς πινακίδας διαμπερέως, ὅτι κἂν λέγοι τὰ γράμματα ἑρμηνεύς· ὁ δὲ ἐνὼν τῇ πινακίδι κηρὸς, ἢ μάλθη, ἢ μάλθα. [54] Ἡρόδοτος μὲν γὰρ κηρὸν εἴρηκε· [55] Κρατῖνος δὲ ἐν τῇ Πυτίνῃ, μάλθην ἔφη.

ὡς εἰπεῖν, γραμ. omiſſo ἐστιν, quod mihi non diſplicere poteſt, ſi abſit inquam: δέλτια vero proparoxytone, ut ſupra IV, 18. & hic cum MS. ſcribere poſſumus: nec enim, credo, ad regulam tam ſtricte revocanda, ut ejuſmodi paroxytonως ſaltem ſcribamus: variant certe libri. Jung.

48 Γραμματίδιον διθ.] Γραμματίδιον δίθυρον, *tabula biſores: Gloſſæ*, γραμματεῖον, *tabula*, niſi legendum ibi, *tabularium* &c. Kühn.

Γραμματίδιον δίθυρον] Tranſtulit hoc *Pollux* noſter e *Menandri* Μισογύνῃ· is enim ex ea fabula verſiculus ab *Harpocratione* citatur: Ἔλκει δὲ γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον. locus eſt in πυράστατις· huc & oculos intendiſſe reor *Heſychium*: Δίθυρον γραμματίδιον, δίπτυχον· ſic enim apud eum diſtingue potius. Idem Διθύροις, διπτύχοις· Attici ſolebant θυρίδας pugillarium tabellas, quæ πτύχες alias, appellare: *Heſychius*: Θυρίδας, Ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων πτύχας· καὶ δίθυρον λέγουσιν, οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπτυχον· *Lucianus* in *Nerone*, quamvis illius opuſculum illud eſſe non exiſtimem, ſed hominis alicujus, qui non tantum *Neronis* ætate vixit, ſed & cummet ipſum vidit: καὶ γὰρ δὴ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια &c. De διπτύχοις adnotavit *Ludov. Carrio* Emendat. lib. II. cap. 6. quamvis & ibi doctiſſimi viri obſervationibus nævi adhæſerint: *Symmachus* autem, quem ibi docte & vere emendat, quæ ibi *diptycha* dicit, pugillares alibi vocat. Συνέδους τοῖς ἱεροῖς ἐντάξασθαι διπτύχοις in *Epiſtola Petri* ad *Michaelem*, ubi de ſcriptis epiſcoporum literis intellige. Plenius e MSS. mox in *Onomaſticographo* noſtro ἢ καὶ πλειόνων πτυχῶν.

49 Ἢ πλειόνων πτ. &c.] Ἢ καὶ π. π. ἢ κ. Ὁ. π. πυκτόν· ita C. A. qui & ea, quæ ſequuntur, non habet uſque ad οὐ μὴν ἀγνοητέον &c. in πυκτὸν conſentit *Salm.* Codex. Kühn.

Ἢ πλειόνων πτ.] Scribe particula plenius, ut noſter MS. habet, ἢ καὶ πλ. πτ. *Homeri* mox locus & ſupra adductus eſt IV, 18. ut indicavit & *Seberus* noſter. Quæ ſequuntur, καὶ Ἀριστοφ. &c. omnia in MS. deſunt, uſque ad Κρατῖνος ἐν τῇ Π. Verſus *Ariſtophaneos* autem bene *Seberus* noſter reſtituit ex dramate ipſo, quum antea in vulgatis hic vox δέλτοι deeſſet, & male σμήλης ſcriberetur, omniaque ederentur confuſe. Jung.

50 Πίνακα πτυκτόν.] Supra IV, 18. Seb.

51 Ἐν Θεσμοφοριαζ.] Verſ. 789. Seb.

52 Ἐν ταῖς Φιλλυλίου Π.] Hinc obiter corrigendus *Suidas* in Φιλύλλιος· *Interpr.* ejus ſecurus de emendatione nobis extudit ex loco corrupto fabulam hujus *Comici* inſcriptam, Πόλις φρεώρυχος, *Urbs puteos fodiens*: melius eſt in *Suida* legere Πόλεις, Φρεώρυχος· hic *Noſter* laudat *Philyllii* Comœdiam Πόλεις· infra lib. VII. circa finem drama ejuſdem Φρεώρυχος inſcriptam. Sic ex uno dramate fiunt duo longe diverſa. Kühn.

Ἐν ταῖς Φιλλυλίου Π.] Emenda *Comici* nunquam non corruptum nomen, & ſcribe Φιλυλλίου· dixi aliquoties ſupra. Quæ ſequuntur ex eo verba reconcinnanda aliis relinquo: ſed ubi *Herodotus* noſter κηρὸν vocat, indicandum eſt: & locum puto hunc eſſe, qui in extrema *Polymnia* legitur: δελτίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε, καὶ ἔπειτα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ δελτίου ἔγραψε τὴν βασιλέος γνώμην· ποιήσας δὲ ταῦτα, ὀπίσω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, ἵνα φερόμενον τὸ δελτίον μηδὲν πρῆγμα παρέχοι πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων. Tales nimirum tabulas occultas mittit *Demaratus* Lacedæmonem, quibus Græcos edoceat *Xerxem* bellum contra illos decreviſſe, quas quum nemo, quid ſibi vellent, ibi intelligeret, rem aperit tandem *Gorgo*, *Cleomenis* filia. καὶ τὸν κηρὸν κνᾶν κελεύουσα, καὶ εὑρήσειν σφέας γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ. Jung.

Φιλλυλίου] In hujus *Comici* nomine librarii manus ubique aberravit: Φιλυλλίου ſcribe, ut ſæpius alibi monitum. *Philyllii* verba alium ac me poſtulant *OEdipum*: *Davus* in his ſum: illud δωρίζων an *Comici* verbis, an vero *Pollucis* adjungendum ſit, non bene perſpicio: forſitan autem aliud quid ſub illo latet: tum τὰ γράμματα cui bono? iſtis ejectis ſic locum conſtitueram olim: λέγει γέ τοι ξυγγραφεὺς ἐς τὰς πινακίδας διαμπερέως, ὅτι ἂν λέγοι ἑρμηνεύς· quibus ineſt ſenſus: ſed hinc diſcedere ſatius eſt, quam in tenebris micare.

53 Λέγει γέ τοι Δ. &c.] Hic interpungendum, *dicit enim*: poſtea verſus *Comici* ita reſtituerem:

Δωρίζων ἐς τὰς πινακίδας διαμπερέως,
Ὅτι κἂν λέγοι τὰ γράμματα, ἑρμηνεύς.

Dorice loquens in tabulis exactiſſime,
Quicquid litera dicant, interpretatus. Kühn.

54 Ἡρόδοτος] In fine *Polymniæ*, δελτίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε· & iterum, τὸν κηρὸν κνᾶν κελεύουσα. Kühn.

55 Κρατ. δὲ ἐν τῇ Π.] *Fabulæ* hujus œconomiam declarat *Scholiaſtes* in *Ariſtoph. Equites*: *Cratinus*, inquit, cum ſcriptione fabularum abſtinuiſſet, deſtitiſſetque docere coram populo, excitatus eſt hoc *Ariſtoph.* ſcommate p. 319. &, ut *Scholiaſtes* pergit, πάλιν γράφει δρᾶμα εἰς ἑαυτόν τε καὶ μέθην, οἰκονομίᾳ κεχρημένος τοιαύτῃ· τὴν Κωμῳδίαν ὁ Κρατῖνος ἐπλάσατο αὐτοῦ εἶναι γυναῖκα, καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ κακώσεως αὐτῷ δίκην λαγχάνειν· φίλους δὲ περιτυχόντας τοῦ Κρατίνου μηδὲν προπετὲς περὶ (αὐτὸν) ποιεῖσθαι, καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν· τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ, ὅτι μὴ κωμῳδοῖ, ἢ μηκέτι σχολάζοι τῇ μέθῃ. Eundem Poëtam *Ariſtophanes* perſtringit, quaſi non potuerit urinam retinere, quod ἐνουρεῖν vocat *Scholiaſtes*: *veſtem permingere*. *Cratinus* contra in Πυτίνῃ tangebat *Ariſtophanem*, ſeque minime παραληρεῖν oſtendebat, & convincebat *Ariſtophan.*

59 * Ἀριστοφάνης δὲ [56] ἐν τῷ Γηρυτάδῃ· Τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων [57] ἤσθιον· οὐ μὴν ἀγνοητέον, ὅτι τὸν [58] ἐπιτήδειον εἰς τὸ [59] κατασημαίνεσθαι κηρὸν οἱ παλαιοὶ ῥύπον ὠνόμαζον, [60] καὶ ῥύπους, ὡς ἐν Λυσιστράτῃ Ἀριστοφάνης,

Καὶ μηδὲν οὕτως
Εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀ-
νασπάσαι.

[61] τῷ δὲ παιδὶ [62] δέοι ἂν προσεῖναι, γραφεῖον, παραγραφίδα, καλαμίδα, πυξίον· εἴρηται [63] μὲν γὰρ καὶ [64] ἐπὶ ζωγράφου τοὔνομα, ἐν Ἀναξαν-

* Sed Ariſtophanes in Gerytade, Maltham e pugillaribus comedens. Non ignorandum vero, quod ceram ſignando idoneam Veteres Ῥύπον nominaverunt & Ῥύπους, ut in Lyſiſtrate Ariſtophanes, 59

Et nihil ita bene
Concluſum eſſe, quin obſignationes a-
vellatis.

Puero vero adeſſe debent ſtylus, notatorium, calamarius, tabella: hæc quidem etiam de Pictore dicta eſt, in Alexan-

plagii, quod *Eupolidis* carmina compilaret. Cæterum πιτύνη, *Suida* teſte, eſt φλάσκων, & *flaſcon* eſt *vas vinarium*, tituluſque convenit argumento. *Valeſius* notis MSStis ex *Græco Scholiaſte Ariſtoph.* KÜHN.

Κρατ. δὲ ἐν τῇ Π.] Sed ad MS. noſtrum, qui hic iterum: καὶ Κρατῖνος ἐν τῇ Πυτίνῃ &c. de eo dramate & *Caſaubonus* noſter III. *Athen* 14. Vicit autem eo dramate *Cratinus*; quum contra cum ſuis Νεφέλαις πρώταις *Ariſtophanes* excideret, ut indicat *Scholiaſtes* in *Protheoria Ariſtophanis* Νεφελῶν qui & in *Scholiis* ad Νεφέλας de *Cliſthene* impudico *Cratini* verſus ἐν Πυτίνῃ adducit, & œconomiam dramatis exponit, indeque verſus alios profert *Schol.* ad Ἱππεῖς, ad iſta — γενόμενος ἐν Κρατίνου κώδιον & alius ad iſta εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ & quæ ſequuntur. JUNG.

56 Ἐν τῷ Γυριτάδῃ] Γηρυτάδῃ ſcribendum, non Γυριτάδῃ· MS. *Strauchii* Γυρητ. KÜHN.

Ἐν τῷ Γυριτάδῃ] MS. ἐν τῷ Γηρυτάδῃ &c. & ita ſcribe: ſicut & infra eſt Segm. 75. & alibi ſæpe. JUNG.

Γυριτάδῃ] Γηρυτάδῃ reſtituit in ſui Codicis ora *Kühnius*: bene vero: videndus in *Attica Bibliotheca Meurſius*, ubi & ille hoc vitii corrigi juſſit: ἤσθιον mox cum MSS. malui, quam vulgatam lectionem ἐσθίων. Tum pauculis interjectis, κατασημαίνεσθαι emendavi, pro κατασημήνασθαι, jubentibus exaratis manu libris. De μάλθῃ *Salmaſius* indicato ſuperius loco, ut & ſignificabamus ad VIII. 16. Pariter ut *Heſychius*, *Suidas* etiam Μάλθη, μεμαλαγμένος κηρός· ut itaque ſic proprie fuerit dicta cera macerata atque emollita, quæ aptior erat ad recipiendas literas: pro cera tamen quacunque docet uſurpatum *Galenus* in *Gloſſis*: Μαλθώδια, μαλακτικὰ ἢ κηρώδη· μάλθη γὰρ ὁ κηρός, καὶ μάλιστα ὁ μεμαλαγμένος· varia ratione mixtum fuit hoc ceræ genus: πισσόκηρον exponunt *Gloſſæ*: & *Feſtus*: *Maltha dicitur a Græcis pix cum cera mixta*: quibus additam reperi vocem πισσόκηρον in MS. alii etiam aliter conficiunt, & ad alios uſus, ut ex *Palladio* docuit, & *Plinio* Magnus *Voſſius* in *Etymologico*: illam autem ceram, qua ad illinendas tabularum juncturas ac compages utebantur, amurca fuiſſe percoctam *Scholiaſtes Theocriti* oſtendit ad Eid. VII. v. 105. Φιλῖνος) inquit ille, ὁ μαλθακός· μαλθακὸς, ὁ τρυφερὸς ἐκ τῆς μάλθης· αὕτη δέ ἐστι κηρὸς ἀμόργῃ συνεψημένος· χρίουσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν σκαφῶν γομφώσεις· ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὸ τρυφερὸν, καὶ ἐν τῷ βίῳ λοιδόρημα λέγεται· neque dubium igitur eſſe poteſt, quin & iſti ceræ, qua pugillares tabulaſque ad uſum ſcribendi obducebant, quiddam fuerit immixtum ad illam emolliendam, ut ſtyli ductus facilius admitteret. Athenienſes autem non tantum ceratas adhibebant tabulas, ſed & gypſatas, quales erant publicæ, in quibus adnotabantur res diſtractæ, emtorumque nomina, aut in quibus ſenatus conſulta proponebantur: ξύλα λελευκωμένα *Scholiaſtes Ariſtophanis* appellat, eæque λευκώματα dictæ: meminit *Heſychius* Ἐν λευκώμασιν· ſed ibi optimum *Lexicographum* parva corruptela invaſit; ἐν σανίσι λευκαῖς· οἱ δὲ πυξίοις κεχρισμένοις λευκῇ γῇ· ſi animum attendas ad *Parœmiographi Vaticani* locum Cent. I. §. 80. ita reſtituendum patebit: ἢδὲ πυξίοις κεχρισμένοις &c. *Salmaſio* morem geri non oportet, qui reponi jubet πτυκτίοις· propius etiam accedere licet ad illius *Appendicis Vaticanæ* lectionem iſto modo: ἐν σανίσι λευκαῖς ἢδὲ πυξίναις κεχρισμέναις &c. tum in utriſque καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κτημάτων legendum. In *Appendice* porro *Vaticana* quæ eſt lacuna, ex *Heſychii* verbis ſupplendam reor. Simili ratione Romanis *album*, quod apte, qui res Romanas Græco ſermone conſcripſerunt, λεύκωμα dixêre: *Gloſſæ Nomicæ*: Ἄλβον λέγεται τὸ ἔδικτον, διὰ τὸ γράφεσθαι λευκοῖς γράμμασι· ἐπὶ γὰρ κονιάματος τὰ διατάγματα καὶ τὰς παραγραφὰς ἐξετίθεσαν.

57 Ἐσθίων.] C. V. & *Valeſ.* MS. ἤσθιον. KÜHN.

Ἐσθίων.] MS. ἤσθιον quod quoque pro vulgato placet: eſt autem integer ſenarius:

Τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον· JUNG.

58 Ἐπιτήδειον] MS. ἐπιτήδιον ſed emendatum ad vulgatam ſcripturam. JUNG.

59 Κατασημήνασθαι] MS. κατασημαίνεσθαι. SEB.

Κατασημήνασθαι] *Salm.* εἰς τὸ κατασημαίνεσθαι· ita & *Valeſ.* KÜHN.

Κατασημήνασθαι] MS. noſter ut *Seberi* κατασημαίνεσθαι. JUNG.

60 Καὶ ῥύπους] Abſunt a C. A. uſque ad ἀνασπάσαι locus *Ariſtophanis* extat non procul a fine *Lyſiſtratæ*. KÜHN.

Καὶ ῥύπους] MS. καὶ ῥύπους ἐν Λ. Α. ſine ὡς. Locus *Ariſtophanis* non longe a fine *Lyſiſtratæ* extat. De *rhypo* pro cera ſigillari alias hinc memini: *Rhodigin.* XXI. Antiq. Lect. 23. & *Nunneſ.* ad *Phrynich.* in ὁ ῥύπος. JUNG.

61 Τῷ δὲ παιδὶ] C. A. titulum apponit: περὶ σκευῶν παιδὸς ἐν διδασκάλου· *Salm.* Codex: παιδίων ἐκ διδασκάλου σκεύη· ita & *Valeſ.* KÜHN.

Τῷ δὲ παιδὶ] Cum iſtis in MS. novum caput incipit, hoc lemmate: Παιδίων ἐν διδασκάλου σκεύη. JUNG.

62 Δέοιτ' ἂν] MS. δέοι ἄν. SEB.

Δέοιτ' ἂν] C. A. δέοι ἂν γ. παραγραφίδια, καλαμίδια π. εἴρηται γὰρ κ. ἐ. ζ. τοὔνομα ἐν Ἀναξανδρίδου· *Salm.* δέοι ἄν· *Valeſ.* δέοιτο. KÜHN.

Δέοιτ' ἂν] MS. δέοι ἂν πρ. quod ita & *Seberi* MS. emendandumque ita puto, pro vulgato δέοιτ'. JUNG.

Δέοιτ' ἂν] In minutulis iſtis præeuntes bene MSS. ſequi melius exiſtimo, quam vulgatis lectionibus adhæreſcere; hic itaque δέοι ἂν repoſui: γραφεῖον in *Colloquiis Scholaſticis graphium* eſt: καλαμίδα uſurpat *Themiſtius* Orat. VII. ἐκ τοῦ μέλανος καὶ καλαμίδος ἐτόλμησεν ἐς νοῦν ἐμβαλέσθαι τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν· ad quem locum *Petavius* in his *Pollucis* noſtri verbis δέοιτ' ἂν ponit. *Kühnius* in margine ſui libri reſtituerat e C. A. παραγραφίδια, καλαμίδια, nulla de ratione.

63 Μὲν γὰρ] C. *Salmaſii* μὲν γὰρ delet. KÜHN.

64 Ἐπὶ ζωγράφου] MS. Ζωγ. τοὔνομα ἐν Α. SEB.

Ἐπὶ ζωγράφου] Supplevit & noſter MS. & *Seberi* habet: ζωγράφου τοὔνομα, ἐν &c. Sed pro Ἀλεξανδρί-

dridis Pictoribus, aut Geographis: utroque enim nomine inſcribitur Fabula,
60 Tabellam prehendens ſede. * nihil porro refert, hanc etiam ad noſtrum ſcribendi uſum conferre, cum & Ariſtophanes ſic utatur: additis his prædictis, atramento, atramentario, & calamis. Si vero & pulpitum his prædictis adnumerare velis pro eo, cui libri incumbunt, apud nullum probatum Authorem reperi. Athenis vero pro urceolo quopiam, cui aqua infunditur, factum eſt. Et Anathema Diogenis, quod & Diogenium pulpitum dictum eſt. Apud Eratoſthenem vero de Comœdia,

δρίδου Ζωγράφοις, ἢ Γεωγράφοις, [65] ἑκατέρως γὰρ ἐπιγράφεται τὸ δρᾶμα, Πυξίον λαβὼν κάθου· * [66] οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ εἰς ταύτην αὐτὸ 60
τὴν χρῆσιν τὴν ἐπὶ τῷ γράφειν ὑφ' ἡμῶν ἄγεσθαι, ἐπεὶ καὶ [67] Ἀριστοφάνης οὕτω κέχρηται· [68] Προστιθέντων δὲ τοῖς εἰρημένοις, [69] μέλαν, [70] μελανοδόχον, [71] καλάμους· [72] εἰ δὲ καὶ τὸ ἀναλογεῖον ἐθέλοις προσονομάζειν [73] ἐπὶ τοῦ τοῖς βιβλίοις ὑποκεισομένου, παρ' οὐδενὶ τῶν κεκριμένων εὗρον· [74] Ἀθήνησι δὲ ἦν ὑπὲρ ὑδρείου τινὸς, οὗ τὸ ὕδωρ ἐπεξεχεῖτο, ποίημα, καὶ ἀνάθημα Διογένους, ὃ καὶ Διογένειον [75] ἀναλογεῖον ἐκαλεῖτο· παρὰ μέν τοι [76] Ἐρατοσθένει ἐν τοῖς περὶ Κωμῳδίας,

δου MS. noſter Ἀναξανδρίδου habet. Sic ſupra quoque vulgatum *Alexandridem* IX. 59. manuſcriptus *Anaxandrides* exturbabat. Adeo ut jam cum MS. noſtro *Alexandridem* e *Polluce* plane ejiciamus: in quam ſententiam putamus & inclinaturum Magnum *Caſaubonum* noſtrum, quem alias vide VI, *Athen.* 18. JUNG.

Ἐπὶ ζωγράφου] Adjeci τοὔνομα de MSS. Tum irrepſerat in vulgatas editiones Ἀλεξανδρίδου, pro Ἀναξανδρίδου, quod ita cum MSS. hic reſtitui: de utroque dictum a me memini ad lib. IX, 99. ut toto cenſendus ſit aberrare cœlo *Meurſius*, qui putet in *Bibliotheca Græca* idem eſſe *Comici* atque *Hiſtorici* nomen, & ubique reponendum Ἀναξανδρίδης· ſed id diligentiſſimo viro facile ignoſcimus, qui maculas iſtas aliarum optimarum rerum luce extinguit. Memoratur & Κλεομένης ὁ Ἀναξάνδρεω in *Herodoti Polymnia*, qui alius ab hoc *Comico*.

65 Ἑκατέρως γὰρ] MS. ἑκατέρωθεν δὲ ἐπ. SEB.

Ἑκατέρως γὰρ] C. A. ἑκατέρωθεν γ. ἐπιγράψεται· ita & *Salm.* &c. KÜHN.

66 Οὐδὲν δὲ κ.] Οὐδὲν δὲ &c. uſque ad κέχρηται abſunt a C. A. KÜHN.

67 Ἀριστοφάνης οὕτω κέχρ.] *Ariſtophanea* χρῆσις ſine dubio fuit a *Polluce* addita, maleque a librariis prætermiſſa. Indicat & ſupra IV, 18. πυξίον, inquiens, καὶ πυξίδιον παρὰ Ἀριστοφάνει. JUNG.

68 Προσθετέον] E MS. priores editiones προστιθέντων. SEB.

Προσθετέον] C. V. προστιθέντων, Attice, loco προστιθέτωσαν, *addant.* KÜHN.

Προσθετέον] MS. προστιθέντων τοῖς &c. & ita etiam prioribus in editionibus: quod an tolerari poteſt Attico more, quo memini & alibi noſtrum uſum, προστιθέντων, pro προστιθέτωσαν. *Apponant jam dictis, melan, cetera.* Sic ſupra κατηράσθων VI, 94. *Seberi MS.* lectio tamen, quæ vulgata, magis placeat. JUNG.

Προσθετέον] Quis merito rejiciat προστιθέντων; quæ lectio in MSS. exhibetur: paulo inferius μελανοδόχον eoſdem ſequutus auctores reddidi: non aliter ad oram ſui libri *Kühnius*: quanquam nec alteram lectionem repudiare velim, ſiquidem & in *Gloſſis*: *Atramentarium*, μελανδόχιον, & μελανδοχεῖον. Tum ἐθέλεις erat vulgo: commodius ἐθέλοις· ἀναλόγιον vel ἀναλογεῖον ea notione, qua ſe non repetiſſe apud probatæ auctoritatis ſcriptores affirmat *Pollux*, non infrequens eſt in ſcriptis Eccleſiaſticorum.

69 Μέλαν] Περὶ μέλανος (ᾧ γράφομεν) agit *Dioſcor.* libro quinto extremo: vide *Caſaubonum* ad *Perſ.* III, 13. In ſacris ea vox ſic uſurpata 2 *Cor.* XIII, 3. *Joh.* Epiſt. II, 12. & III, 13. SEB.

70 * Μελανδόχον] Pro μελανδόχον in MS. eſt μελανοδόχον, cum alias dicatur μελανοδοχεῖον, pro quo *Anthol.* libro ſexto, capite vigeſimo ſexto, Epigr. 2. — γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου· Ep. 4. κίστη μελανδόχος· Ep. 5. μέλανος σταθεροῖο δοχεῖον· Epiſt. 7. ἄγγος μελανδόχον. SEB.

* Μελανδόχον] MSS. *Salmaſ.* & *Valeſ.* cum MS. *Strauchii* μελανοδόχον. KÜHN.

* Μελανδόχον] MS. μελανοδόχον, tam noſter quam *Seberi*: quod pro vulgato ſubſtituendum videtur. JUNG.

71 Καλάμους.] Pro καλάμους, C. A. καλαμάριον· at reliqua capitis non comparent in eodem Codice. KÜHN.

72 Εἰ δὲ καὶ τὸ ἀναλόγιον] MS. εἰ δὲ καὶ τὸ ἀναλογεῖον ἐθέλοις πρ. οὕτως μὲν ἐπὶ τούτοις βιβλίοις &c. ſic & mox MS. ἀναλογεῖον· nota varietas ſcripturæ in his: non tamen male forte hic cum MS. ἀναλογεῖον ἐθέλοις ſcribas: cætera vulgata lectio recte habet. JUNG.

73 Ἐπὶ τοῦ τοῖς βιβλ.] C. V. οὕτως μὲν ἐπὶ &c. *ita equidem, nempe pro librorum ſuppoſitorio, pulpito, apud nullum claſſicum Auctorem inveni.* KÜHN.

74 Ἀθήνησιν δὲ τὸν ὑπὲρ ὑδρίου τ.] C. V. τὴν ὑπερυδρίου τινὸς &c. ἐπεξεχεῖτο· unde legerem Ἀθήνησι δὲ τὸ ὑπὲρ κλεψυδρίου τινὸς οὗ τὸ ὕ. ἐπεξεχεῖτο, ποίημα &c. *Athenis vero quod erat ſuper Clepſydrio quodam, ubi aqua effundebatur, opus & donarium Diogenis, quod & Diogenianum ἀναλόγιον dicebatur. Plinius* de hoc *Diogene ſtatuario* lib. XXXVI. cap. 5. *Agrippæ Pantheum decoravit Diogenes Athenienſis.* Κλεψύδριον vel Κλέψυδρα fons erat Athenis, cui tubulum fecerat & dedicaverat *Diogenes*, aut modulum, per quem erumpebat aqua: ille a *Diogene* dicebatur *Diogeneum*, vel ἀναλόγιον Διογένειον· Codicis *Voſſiani* lectionem e ſuo MS. affert etiam *Valeſius*, niſi quod ἀναλέγεται habet mox. KÜHN.

Ἀθήνησιν δὲ τὸν ὑπὲρ ὑδρίου τ.] MS. Ἀθήνησιν δὲ ἦν ὑπερυδρείου τινὸς, ὅπου ὕδωρ ἐπεξεχεῖτο π. Et legendum ad MS. ſcripturam puto: Ἀθήνησι δὲ ἦν ὑπὲρ ὑδρείου τινὸς ὅπου ὕδωρ ἐπεξεχεῖτο, ποίημα καὶ &c. certe vulgatum τὴν mendoſum eſt: ἦν etiam in edit. *Flor.* recte editum eſt. JUNG.

Ἀθήνησι δὲ τὸν &c.] Locum hunc ad MSS. emendavi: τὴν pro ἦν fuit ante nos in textu: ὑδρίου ſcribas an ὑδρείου, parum refert; poſterius tamen, quod ita MSS. haberent, prætuli: ἐπεξεχεῖτο, pro ἐπεχεῖτο appoſuerat Codicis ſui margini *Kuhnius*.

75 Ἀναλόγιον] MS. iterum ἀναλογεῖον· ut ſcribi & hic poteſt, ſane ſi modo id receperis. JUNG.

Ἀναλόγιον] Bene vero: ſed MSS. ſequi potius conſultum duxi, qui ἀναλογεῖον & hic, & in proximo loco agnoſcunt. Ἀναλόγιον tamen in *Philoxeni Gloſſis*, exponiturque *manuale.* Ipſa de re nihil amplius alibi legiſſe ſuccurrit, quam quæ tradit *Auctor* noſter: & alii, ſpero, de Διογενείῳ ἀναλογείῳ plura docebant.

76 Ἐρατοσθ. ἐν τοῖς περὶ Κωμῳδίας] *Athenæi* laudat librum XI. *Eratoſthenis* περὶ Κωμῳδίας lib. XI. c. 14. KÜHN.

Ἐρατοσθ. ἐν τοῖς π. Κωμ.] Nullum non eruditionis

[77] ὡς ἔχοιμέν τινα τοῦ ὀνόματος τοῦδε ἀποστροφὴν, εὕροις ἂν τοὔνομα ἐπὶ τοῦ σκεύους, τοῦ τοῖς βιβλίοις χρησίμου.

opus ut habeat quandam hujus nominis abſtractionem habentem, invenies nomen pro inſtrumento libris neceſſario.

61 * ΚΕΦΑ´ΛΑΙΟΝ ΙΕ.

[78] Περὶ δικαστικῶν σκευῶν.

[79] ΔΙκάζειν μὲν οὖν ὁπότε δέοι, σκεύη ἂν εἴη δικαστικὰ, κλεψύδρα, καὶ [80] προχοΐδιον, [81] καὶ δίσκοι, καὶ ψῆφοι, [82] καὶ ἡλίσκος, ἐπικρούειν τὴν κλεψύδραν· τὸν γὰρ ἧλον, [83] καὶ ἡλίσκον ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης κέκληκεν, [84] οὕτω γὰρ

* CAPUT XV. 61

De vaſis forenſibus.

CUm porro jus dicendum eſt, judicialia vaſa fuerint: clepſydra, gutturnium, diſci, calculi, claviculus. Clepſydram concutere. Clavum enim, & Claviculum in Heroibus dixit Ariſtophanes. Sic enim

antiquæ genus attigerat haud ſupervacaneo labore vir hic undiquaque doctiſſimus: hujus itaque ingenii monumenta paſſim adducunt *Grammatici* veteres, quorum tamen munere factum adgnoſcimus, ut illorum nihil ferme quicquam ad noſtras pervenerit manus; ſiquidem ex hoc fonte cum ſua derivarent certatim, ut illo minus opus eſſet effecerunt, quod me judice fuit in cauſa, ut ipſius *Eratoſthenis* ſcripta cedro digniſſima poſteri negligentius habuerint, atque interire ſint paſſi. In iſtis perquam celebres ſunt de Comœdia libri, quibus illum de utraque Comœdia veteri & nova putamus egiſſe, eaque de cauſa ſæpe citari ſolitum *Eratoſthenem* a *Grammaticis* περὶ ἀρχαίας Κωμῳδίας, quod & de nova ſcriptis tradidiſſet: neque tantum ibi in illam incubuit curam, ut argumenta fabularum perſequeretur, quoque docente fuiſſent in ſcenam datæ, ſed & de vocibus in Comœdia veteri obſoletis, quemque tenuerint in novis fingendis modum antiqui, expoſuit abunde: vide *Galeni* præfationem ad *Gloſſas Hippocraticas*, ubi meminit illam rem: petita quoque ex Commentariis iſtis, quæ in altero *Pacis Ariſtophanis Argumento* leguntur. Sequebatur in vulgatis ὡς ἔχει μὲν, ſatis inepte ad ſenſum: bene MSS. ἔχοιμεν· ſic textui reddidi: quamvis e veſtigiis illius lectionis ſtruere liceret ἔχοις μὲν, prout ſequitur εὕροις ἂν τοὔνομα· illaque loci hujus emendatio dudum eſt quod in mentem mihi venerit. Ut MSS. habent, ſic & *Kuhnius*.

77 Ὡς ἔχει μέν τινα] Leg. ex C. V. ὡς ἔχοι μέν τινα &c. *Interpr. ut habeat quandam hujus nominis abſtractionem*: male: *ut habeamus quandam hujus nominis auctoritatem*, ad quam provocare & reverti poſſimus: quid ἀποστροφὴ, Auctor ſatis declarat cap. 23. hujus libri: οὐ γὰρ ἄχθομαι, inquit ibi, τὰ συνήθη τῶν ὀνομάτων, κἂν παρά τινι τῶν ἧττον κεκριμένων εὕρω, παράγων εἰς χρῆσιν, ἐπειδὰν ἔχω τὴν πρὸς τὸν εἰπόντα ἀποστροφὴν, *vulgaria enim vocabula, quamvis eadem apud quendam non adeo probatum Auctorem invenerim, adhibere uſuique tradere nullus gravor, ſiquidem habuero Auctorem, ad quem confugiam. Salm.* ὡς ἔχει. KÜHN.

Ὡς ἔχει μέν τινα] MS. ὡς ἔχοιμέν τινα &c. optime: & ita certe ſcribendum eſt: *ut aliquod perfugium huic nomini habeamus*, ſi quis eo utentes reprehendat: vulgata ἔχει μὲν certe ſenſu carent, non & mendo. Ut reſtitui, ita & infra loquitur Segm. 88. ἐπειδ' ἂν ἔχω τὴν πρὸς τὸν εἰπόντα ἀποστροφήν. JUNG.

78 Περὶ δικαστικῶν σκευῶν.] C. A. δικαστικὰ σκεύη, *inſtrumentum judiciale. Salm.* delet etiam vulgatum titulum. KÜHN.

Περὶ δικαστικῶν σκευῶν.] Capitis hujus titulus in MS. δικαστοῦ σκεύη. JUNG.

79 Δικάζειν μὲν οὖν &c.] C. A. δικάζειν μὲν, ὁπόταν δ. σ. ἂ. εἰ. δ. κ. KÜHN.

80 * Προχοΐδιον] Ita hic MS. quoque: infra vero Segm. 70. itidem utrobique προχοΐδιον. SEB.

* Προχούδιον] C. A. προχοΐδιον· C. V. & *Valeſ.* omiſſa diæreſi προχοίδιον, quod nolim: vid. Segm. 67. KÜHN.

* Προχούδιον] MS. noſter προχοΐδιον. Non dubito quin ſcribendum ſit προχοΐδιον, ſicut & ſupra fuit VI, 14 & 92. & infra eſt Segm. 67. in MS. & ibid. iterum, & apud *Heſychium*: nec curo quod & apud *Etymologicographum* προχούδιον legatur in λήκυθος· MS. noſtri auctoritas & aliorum locorum potior eſſe debet. JUNG.

* Προχούδιον] In Codice *Falckenburgiano* προχύδιον, ut προχύτης ab antiquo χύω· maluero tamen προχοΐδιον cum MSS. & *Kühnio*: vid. ad Segm. 46.

81 Καὶ δίσκοι, &c.] Abſunt conjunctiones a C. A. *Salmaſ.* ex Veteri Codice καιδίσκοι· *forte*, inquit, καδίσκοι. KÜHN.

Καὶ δίσκοι] De δίσκοις quid ſtatuendum ſit in dubio hæret animus: ſanequam erudítiſſimus *Jungermannus* ſe, quem in judiciis habuerint uſum, neſcire fatetur: hic tamen retinendos exiſtimo, haberique malim MSS. fidem, quam doctiſſimorum hominum conjecturis, qui legant καδίσκοι· non autem differre δίσκους putem a ψήφοις, quorum varia fuere nomina, χοιρίναι, σπόνδυλοι, ut enumeravit *Auctor* noſter VIII, 16. non alia ratione & δίσκοι appellari potuerunt: *Heſychius* exponit Δίσκους, λίθους στρογγύλους· quæ prima eſt atque præcipua vocis illius ſignificatio, unde demum tranſlata eſt ad illud ludi genus, quod jactatis lapidibus, ſeu diſcis exercebatur: non tamen diſſimulare velim, haud certis me rationibus id aſſequi, ſed ſola ductum probabili conjectura, ut ſi quis magis appoſita de diſcis judicialibus promere valeat, pedibus me lubentiſſime in ejus ſententiam iturum profitear: ſanequam non ullus alicujus auctoris occurrit memoriæ locus, qui ſic uſurpaverit, neque temporis articulo urgente inquirere licet: videbunt alii. Hoc mihi tamen homini non ſatis illarum rerum perito obſcurius eſt, quid ἧλος, quem dixerit ἡλίσκον in Heroïbus *Ariſtophanes*, in Attico foro fuerit: de clavo pangendo apud Romanos probe teneo; id tamen nihil ad hunc rhombum: expectandus igitur, qui hoc enucleet, & ipſum porro *Pollucis* intricatum locum.

82 Καὶ ἡλ. ἐπικρούειν κλ.] MS. καὶ ἡλίσκος ἐπικρούειν τὴν κλ. ſine commate ἡλίσκος· qui nimirum huic uſui, ſi recte capio, deſtinatus erat εἰς τὸ ἐπικρούειν τὴν κλεψύδραν. JUNG.

83 Καὶ ἡλίσκον &c.] Iterum καὶ abeſt, ut & κέκληκεν & οὕτω. KÜHN.

84 Οὕτω γὰρ τὰ Ἀττικὰ] MS. οὐ γὰρ τὰ Ἀττ. SEB.

Οὕτω γὰρ τὰ Ἀττικὰ] C. A. καὶ γὰρ τὰ Ἀττικά· C. V. & MS. *Valeſ.* omiſſo οὕτω legit, οὐ γὰρ τὰ Ἀττικά· prius malim. Tum MSS. non habent hæc verba καὶ δίσκοι. KÜHN.

Οὕτω γὰρ τὰ Ἀττικὰ] MS. κεκλ. οὐ γὰρ τὰ Ἀττι-

Attica dicuntur, Cami, diſci, urnæ, & echini. Tum & arculæ tabellariæ, & tabellæ, calami, & ſtyli. Et ſortilegium: nam & de loco dictum nomen videtur in Senecta Ariſtophanis: ſed etiam de vaſculo dici poterit.

τὰ Ἀττικά, [85] κημοὶ, [86] καὶ καδίσκοι, καὶ ἐχῖνοι· κιβώτια δὲ ἴσως γραμματοφόρα [87] καὶ γραμματεῖα, [88] καὶ κάλαμοι γραφεῖς, καὶ κληρωτήριον· εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου ἔοικεν εἰρῆσθαι τοὔνομα ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ καὶ [89] ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἂν ἐναρμόσειεν.

62 * CAPUT XVI.

De vaſculis gymnaſii.

AD gymnaſium vero hinc converſo, lecythus olearia ſit, aut etiam le-

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ις΄. 62

[90] Περὶ τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ σκευῶν.

[91] ΕΠὶ δὲ γυμνάσιον ἐντεῦθεν τραπομένων, λήκυθος [92] ἐλαιηρά τις ἔστω· ἢ καὶ λη-

κά, κῆμοι, καὶ καδίσκοι, καὶ ἐχ. & καὶ δίσκοι ſane antea ſtatim fuit, nec repetere, credo, opus. Sed iſta οὐ γὰρ τὰ Ἀττικά, quæ & MS. *Seberi* habet ita, non capio: nec vulgata integra videntur: vel certe aliter legenda ſunt. Poſſit loco corruptela inde accidiſſe, ob male omiſſam a librariis vel imperito epitomatore χρῆσιν *Ariſtophaneam*, quam *Pollucem* inſeruiſſe vero ſimile eſt. Scribendum alias pro κῆμοι, quod & in MS. potius κημοὶ, monente *Sebero* noſtro etiam: ut ſupra VIII, 16. eadem hæc conjunguntur, κημὸς, καδίσκος, ἐχῖνος. Fateor vero & hoc, quid δίσκοι, quod male repetitum dixi in re judiciaria, me neſcire quoque. Cur enim non fatendum eſt? eo enim docebimur, ſpero, citius. JUNG.

Οὕτω γὰρ τὰ Ἀττικά] Non mihi dubium eſt, quin MSS. Codices error librariorum hic commacularit: nullus enim, aut certe ineptus, & alienus a *Pollucis* re propoſita ſenſus exoritur e lectione, quam illi continent: commoda vero vulgata, ut plane reſpondeant *Auctoris* noſtri menti: *ſic enim Atticæ voces*: nam recenſuit ejuſmodi vocabula, quæ litium judiciorumque inſtrumenta a quibuſcunque uſurpata populis denotarent; hic autem, quæ Attico ſint foro propria, quod equidem non injuria poſſis adfirmare de κημοῖς, καδίσκοις & ἐχίνοις, quorum omnium plurima mentio eſt in antiquorum rhetorum ſcriptis: κημοὶ accentu malo fuit ante nos inſignitum: tum ſequebatur in vulgatis καὶ δίσκοι, quod cum MSS. hic genuinum non habemus, etſi ſupra calculo noſtro voculas iſtas confirmaverimus, quæ, ſi velis hic repetere, otioſæ ſunt: ejiciendas itaque curavi. Καδίσκους debere ſcribi potius ad lib. VIII. notavi, &, ne mihimet ipſi pugnarem, hic etiam reſtitui: qui ſint ἐχῖνοι, & quam varius illorum uſus apud Athenienſes, alibi larga manu impertiam: κιβώτια γραμματοφόρα non ſunt ab echinis diverſa: & in iſtis enim ſcripta judicialia fuêre repoſita.

85 Κῆμοι] Κημοί. SEB.

86 Καὶ καδδίσκοι] C. V. καδίσκοι. KÜHN.

87 Καὶ γραμματεῖα] Abſunt conjunctiones a C. A. & caput deſinit in κληρωτήριον. KÜHN.

88 Καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] MS. κάλαμοι γραφῆς. SEB.

Καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] C. V. καὶ medium non agnoſcit: *Salmaſ.* γραμματοφόρους, & tum, καὶ κάλαμοι γραφεῖς. KÜHN.

Καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] MS. noſter καὶ κάλαμοι γραφεῖς, καὶ κλ. MS. *Seberi* κάλαμοι γραφῆς. Ego ſane hic iterum hæreo, & tricas mihi quæro, ut in judicio ſolet: an? γραφεῖα· an? γραφίς. Sed libet faceſſere hinc. De κληρωτηρίῳ loco, habuiſti ſupra IX, 44. JUNG.

Καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] Utraſque voces opportune conjungunt MSS. quos ſequutus ſum: κάλαμος γραφεὺς, *calamus ſcriptorius*; nec alio modo locum ſollicitandum exiſtimem: fuerit autem forteau, cui magis arridebit edita lectio, aut qui cum *Interprete* prætulerit γραφεῖα· ad me tamen quod attinet, ita ſum MSS. lectioni addictus, ubi pro ea militat quoquo modo ratio, ut præ hac cetera quæcunque deſpiciam. Κληρωτήρια leguntur in *Ariſtophanis Eccleſiazuſis*: Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ubi *Commentator* antiquus & *Suidas*, me judice, locum ſiniſtre de κληρωτικαῖς ἀρχαῖς, ſeu *ſortitis magiſtratibus* exponunt, cum capi debeat de vaſculis, in quæ ſortes conjiciuntur, aut certe de loco, quo κληρωταὶ conveniunt: ea vero de notione, ubi κληρωτήριον uſurpetur pro tabulis publicis, e *Fœdere Smyrnæo* adnotavi ad libr. IX, 44. Capitis autem hujus extrema politiora fecit MSS. fides: ante nos: ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἂν ἁρμόσειεν.

89 Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἁρμόσειεν.] C. V. τοῦ ἀγγείου ἂν ἐναρμόσειεν· *quadraret etiam de vaſe ſortilegiis adhibito dictum. Valeſius* MS. συναρμόσειεν. KÜHN.

Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἁρμόσειεν.] MS. plenius: τοῦ ἀγγείου ἂν ἐναρμόσειεν. JUNG.

90 Περὶ τῶν ἐν τῷ γ. &c.] Vid. ſupra libro tertio extr. SEB.

Περὶ τῶν ἐν τῷ γ. &c.] C. A. non habet titulum. KÜHN.

Περὶ τῶν ἐν τῷ γ. &c.] Capitis hujus titulus in MS. hic: περὶ τῶν ἐν γυμνασίῳ. JUNG.

91 Ἐπὶ δὲ γυμνάσιον &c.] MS. ἐ. δ. γυμνασίων ἐντ. τραπομένων. SEB.

Ἐπὶ δὲ γυμνάσιον &c.] C. A. ἐπὶ δὲ γυμνασίων ἐντεῦθεν τραπομένων· C. V. πραττομένων· *Salmaſ.* legit τραπομένῳ· *ad Gymnaſium dein ſe convertentibus eſto ampulla olearia.* KÜHN.

Ἐπὶ δὲ γυμνάσιον &c.] MS. γυμνάσιον· ſed quod quis corrigere voluit: dein MS. ἐντ. πραττομένων, & ſupra πρ, ſcriptum τ. ut facile credam quem voluiſſe corrigere eo modo, quo in *Seberi* MS. fuiſſe ex ejus Notis diſco: ἐπὶ δὲ γυμνασίων ἐντ. τραπομένων· eaque placet fere magis, modo γυμνάσιον retineamus. JUNG.

Ἐπὶ δὲ γ. ἐντ. τραπομένου] Τραπομένων habuiſſe Codices antiquos apparet, quod inde πραττομένων in noſtris MSS. corruptum exiſtat: ita textus habet, quantumvis τραπομένῳ δὲ ἐπὶ τὸ πίνειν caput XIX. incipiat.

92 * Ἐλικρατὶς ἔστω.] MS. ἐλικράτις. Lego: λήκυθος ἐλαιηρά τις ἔ. ſicut ἐλαιηρὰ ἐπίχυσις VI, 103. & Segm. 92. *Anthol.* VII. Epigramm. 88. ἐλαιηρὰ δρόσος ipſius olei periphr. eſt. De oleo autem ad gymnaſia, vide quæ diffuſe *Petr. Faber* e *Galeno*, & aliis lib. III. *Agoniſt.* ſcribit. SEB.

Lecythus olearia] Ampulla olearia. SEB. 2.

* Ἐλικρατὶς ἔστω.] Pro ἐλικρατὶς ἔστω, C. V. ἐλαικράτις, qua voce diviſa fit ἐλαιηρά τις, & ita jam ante ex *Scholiis Ariſtophanis* legebam, quæ dicunt lecythos eſſe ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα· ita ἰχθυηρὸν, οἰνηρὸν, μυρηρὸν σκεῦος dicitur *vas, quo piſces, vinum, unguentum continentur*; pro ἔστω, C. A. ἐστίν. *Salm.* ἐλαιηρὰ

κύθιον, 93 καὶ στελγίδες· καὶ ξυστίδας δ' αὐτὰς ἄν τις εἴποι· 94 ἔντε γὰρ ταῖς Ἐπιχάρμου Νήσοις 95 εὕρηται τοὔνομα, 96 καὶ Δίφιλός που ἐν Κι-

cythium. Tum & ſtlengides, & xyſtides; idem a'iquis dixerit: nam in Epicharmi Inſulis nomen invenitur. Et Diphilus in Ci-

legendum jubet, & putat adhibitum pro ἐλαιηρά· *Valeſ.* & MS. *Strauchii* nobiſcum ſunt. KÜHN.

* Ἐλικρατὶς ἔστω.] MS. ἐλικράτις ἐστιν, ἡ &c. Iſtud vocabulum neſcio quomodo quis reconcinnare voluit: mihi certe in mentem venit ἐλαιηρά, quum κ in medio ſimiliter ac η in noſtro MS. ſcribatur. Et λήκυθος ἐλαιηρά τις, ut *Seberus* noſter emendavit, prorſus adprobo, veramque lectionem arbitror. JUNG.

* Ἐλικρατὶς] Facili negotio locum illum in integrum reſtituimus, quippe qui nulli dubitemus cum *Interpretibus* noſtris, quin legendum ſit ἐλαιηρά τις, haud alia ratione, quam qua legitur VI, 103. ἡ μὲν τοι ἐλαιηρὰ ἐπίχυσις &c. ubi *Kühnius* etiam corrigendum hunc locum admonuit: ipſiſſimis illis literis hanc lectionem adnotavit in ora libri ſui *Falckenburgius*, ſeu quod ita legendum duxerit, ſeu quod ita repererit in MS. Codice. Veteres autem plerique *Grammatici* oleo adſervando deſtinatum hoc vaſculi genus fuiſſe docent, quam ob cauſam ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, exponit antiquus *Homeri Commentator* ad *Odyſſ.* VII. Vitreum fuit; ſic enim *Heſychius*: Λήκυθος, μυροθήκη, καὶ βῆσιον ὑαλινόν· quod male ſollicitant: auriculis autem, quibus potuerit apprehendi, caruit: ipſum vero vaſculum tumidum & ventruoſum deſinebat in anguſtias colli, ſicuti βομβύλια· qua utraque de re certiorem me fecerunt in *Ariſtophanis Acharnenſes Scholia*: & propter iſtum ejus vaſculi tumorem facetiſſime *Comicus* finxit vocem κομπολήκυθος de homine inflato ſpirituumque pleno. Λήκυθον appellare ſolebant Byzantii & Cyprii ὄλπην, teſte *Clitarcho* apud *Athen.* lib. XI. ubi de πελίκαις, quem ibi divine reſtituit præſtantiſſimus *Caſaubonus*: ſic etiam *Commentator* antiquus ad *Theocriti* Eid. II. notavit: Καὶ παρ' ἡμῖν ἔτιθει τὰν Δωρίδα πόλλακις ὄλπαν ubi oſtendit etiam ὄλπην proprie dici τὴν δερματίνην λήκυθον· δι' ἧς ἐστιν ὀπτήσασθαι τὸ ἔλαιον· quod de origine vocis ſicut ineptum, ſic alterum e corio frequentiſſime ſaltim τὴν ὄλπην conſtitiſſe verum eſt, ut apud Romanos *Scortea*, *Iſid. Orig.* lib. XX. c. 7. Eſt & in Rabbinorum ſcriptis Chaldæaque lingua vocabulum צלוחית, unde nonnemo derivandum putabat nomen λήκυθος· non prorſus adprobo; videtur enim illa vox proprie tabulam aliquam ſeu patinam planam deſignare, ut in Æthiopica lingua, unde emanavit, uſurpari conſuevit: ponitur itaque pro Græca voce πίναξ ab *Interprete Æthiope Matth.* XIV. v. 8. & *Luc.* XI. v. 34. diffiteri tamen nequeo pro olearia ampulla ſcripſiſſe *Chaldæum Interpretem* 1 *Reg.* XVII. v. 14. Sed de talibus equidem nihil quicquam me dicturum promiſeram. Ληκύθιον, quod in *Auctore* noſtro ſequitur, corrupte ληκύνθιον ſcribitur in *Apophthegmatibus Macarii*, ubi fœdiſſimis fabulis, quarum ſegetem plenam a primis Chriſtiani cultus temporibus paulo remotior ætas tulit, egregia viri ſanctimonia conſpurcatur: referunt enim beatiſſimum hominem conſpexiſſe dæmonem, qui viſus ſit ipſi ὡς στιχάριον φορῶν λινοῦν τρύγλωτον, καὶ κατὰ τρυμαλίαν ἐκρέματο ληκύνθιον· iterumque mox: καὶ ἵνα τί σοι τὰ ληκύνθια ταῦτα· ad quæ reſpondet malus ille genius: γεύματα ἀποφέρω τοῖς ἀδελφοῖς· ut itaque non oleum in lecythio reconditum geſſerit, ſed cibos: utrobique maluero legas ληκύθιον, eademque ratione reſtituendum, ſi ſic & alibi in poſterioris ætatis ſcriptoribus occurrerit; non enim raro memini corruptum offendiſſe. Videas tamen & *Suidam* de ληκυθίῳ, qui iſtum Auctoris alicujus adducit locum: εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ ληκύθιον παρηρτημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάσιμον· unde ſæpiſſime veteres ad veſtem, vel ad zonam adpenſam habuiſſe lecythum conſtat, quod illa etiam de *Macario* comprobabant. Neque tantum oleum aut cibos in ληκύθοις repoſitos habebant, ſed & argentum, ut oſtendit *Harpocratio* in Αὐτολήκυθος· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον· idque demum auctoritate *Diphili* in Ἀποβάτῃ, ut eximie locum reſtituit *Mauſſacus*, comprobat: & ibi alia etiam de ληκύθοις, quæ jam repetere non licet. Sed dudum nimis in his hæreo.

93 Καὶ στλεγγίδες· καὶ ξυστίδας &c.] Sic & MS. *Henricus Stephanus*, *ſunt*, inquit, *quibus reponendum videatur* ξυστρίς, *quod apud Heſych. legitur.* Nam ξυστὶς plerumque ſignificat veſtem crocei coloris, quam aurigæ in pompa geſtare ſolebant: e *Suid.* & *Schol. Ariſtoph.* fol. 63. ſed ubi ante: ξύστιδα προπαροξυτόνως. Pro veſte ſupra extat VII, 49. ubi tamen contra illam diſtinctionem in MS. ξυστρίς. SEB.

Καὶ στλεγγίδες· καὶ ξυστίδας &c.] C. A. iterum conjunctiones omittit, & δὲ poſt ξυστίδας. C. V. στελγίδες. *Salm.* στεγγίδες male. KÜHN.

Καὶ στλεγγίδες· καὶ ξυστίδας &c.] MS. καὶ στελγίδες· καὶ ξυστίδες· quod ultimum tamen emendavit quis ſupraſcripto ας in ſyllaba ultima: fuere autem στελγίδες non tam cito mutandæ, quamvis ſupra στλεγγίδα habuerimus III, 154. & IV, 120. Et alterum enim dicebant. *Heſychius*: Στέλγις, ξύστρα· (*an?* ξύστρα) Στελγίς, ξυστρίς· vide & *Suidam* in στελγίδες· & *Etymologicon* τὸ μέγα· & apud *Artemidorum* lib. I. c. 66. ubi στεργίδες, καὶ ξύστραι &c. emenda στελγίδες, quod & admonuit ibi *Rigaltius*. JUNG.

Καὶ στλεγγίδες·] Sæpius id vocabuli in *Polluce* noſtro offendis, ut, ad hoc ſi reſpiciendum ſit, non merito repudiari poſſit hoc loco: MSS. tamen στελγίδες, quam ſcripturam inconſiderate, qui non intelligebant, mutarunt: reſtituimus igitur: in fragmine quodam veteris *Gloſſarii*: Στελγίς, στλεγγίς, ξύστρα· junguntur autem hic apte τοῖς ληκύθοις· ſimiliter ex *Timæo Ælian.* H. V. XII, 29. de Acragantinorum ſplendida luxuria: λέγει δὲ Τίμαιος καὶ ὅτι ἀργυραῖς ληκύθοις καὶ στλεγγίσιν ἐχρῶντο, καὶ ἐλεφαντίνας κλίνας εἶχον ὅλας· ad quæ præſtantiſſimi Commentatores talia ſimilia ex *Athenæo* & *Diodoro Siculo* adnotant: pari ratione *Apulejus* in *Floridis ampullam* & *ſtrigilem* in balneatricis utenſilibus conjunxit: *Ampullam & ſtrigilem ceteraque balnei utenſilia nundinis mercari*: quem ego locum acceptum refero viro ſagaciſſimo *Jano Guilhelmo Quæſt.* in *Perſ. Plauti* c. 1. ad hæc *Plautina*:

Cynicam eſſe gentem oportet paraſitum probe,
Ampullam, ſtrigilem, ſcaphium, ſoccos, pallium
Marſupium habeat:

quæ quidem ſic legenda eximio viro plane conſentio. *Heſychius* habet Ξυστρολήκυθον vocibus utriſque compoſitis, vas quo ſe loturi uterentur.

94 Ἔν τε γὰρ ταῖς Ἐπιχ. Ν.] Abſunt a C. A. uſque ad λήκυθον. KÜHN.

95 Εὕρηται] MS. εἴρηται, pro εὕρηται. JUNG.

96 Καὶ Δίφιλος ἐν Κιθ.] *Diphili* locum ita legit C. V. Δίφιλος ἐν Κιθαρῳδῷ ἀνδρὶ εἴρηκεν· λήκυθον ξύστιν ἔχεις; ἐγὼ δὲ καὶ ξύστραν leg. λήκυθον ξύστιδ' ἔχεις &c. poſt Δίφιλος, ποῦ inſerit *Valeſ.* MS. qui & pro λήκυθον, leg. ξύστραν. KÜHN.

Καὶ Δίφιλος ἐν Κιθ.] MS. Δίφιλός που ἐν Κιθαρῳδῷ ἀνδρὶ εἴρηκεν· λήκυθον ξύστιν ἔχεις, ἐγώ τε καὶ ξύστραν· & pro illo ξύστραν, ab eadem manu ad oram λήκυθον. Quæ mihi indicaſſe ſufficit, ut alii excutiant. JUNG.

Δίφιλος ἐν Κιθ.] Facilius hujus loci vitia & maculas perſpicimus, quam tollimus: integrum lubet apponere locum, ut editus fuit ante nos: καὶ Δίφιλος ἐν Κιθαρῳδῷ, Ἀνδρὶ ἔοικε λήκυθον ξύστιδ' ἔχων, ἐγὼ δὲ καὶ

tha-

tharœdo Viro aſſimilis eſt, lecythium & xyſtidem habens, ego vero & lecythum. Et Demoſthenes contra Cononem quendam Αὐτολήκυθον, id eſt, ſcurram nominat: quod manifeſtius in Antiphanis Athamante aliquis innui dixerit, dicentis, Chlamydem, & lanceam habens comitatur macer ſcurra.

θαρῳδῷ ἀνδρί που εἴρηκεν· λήκυθον, ξύστιν ἔχεις, ἐγὼ δὲ καὶ ξύστραν· [97] καὶ αὐτοληκύθους δέ τινας Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ [98] Κόνωνος ὀνομάζει· [99] οὓς σαφέστερον ἄν τις ἐν τῷ Ἀντιφάνους Ἀθάμαντι κεκλῆσθαι [100] λέγοιεν, εἰπόντος, Χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων, ξυνακόλουθος, ξηρὸς, αὐτολήκυθος.

λήκυθον· quæ, cum ſententia commoda careant, reſecimus e MSS. quamvis & illorum lectio non ſatis aperta: particulam που, quam inſeruimus poſt Δίφιλος, uſurpare ſolet frequenter *Pollux*, ſi quid memoriter adducat; quod ipſum tamen, ut alibi ſæpe invenimus, & huic *Comici* loco obeſſe potuit, ut non pervenerit ad nos integrior: porro *Diphilum* illam fabulam hoc titulo inſignivisſe Κιθαρῳδὸς ἀνὴρ, non difficile fuerit ex his *Pollucis* noſtri colligere; Grammatici tamen, & ipſe alibi *Pollux* noſter Κιθαρῳδὸν tantum appellare ſolent: Κιθαρῳδὸς ἀνὴρ autem, ut in Tabulis Novi Fœderis ἄνδρες ἀδελφοὶ, ſæpiſſime vero in *Actis Apoſtolorum*: prorſus eodem modo *Ælianus* de *Animalibus* XIV, 16. ἄνδρες κυνηγέται, & ὑλουργοὶ ἄνδρες, alibique ἄνδρες ἁλιεῖς· neque ipſum *Demoſthenem* id loquendi genus refugiſſe ſcio: ad *Comici* vero locum quod attinet, ſic reſtituendum duxi, ut in MSS. legebatur, eorumque, me judice, hic eſt ſenſus: *lecythum, radulam habes, ego vero & ſtrigile*: ut itaque diſcrepaſſe videamus ξύστιν & ξύστραν· prior enim eadem quæ στλεγγὶς, a qua ξυστρὰ fuiſſe paululum diverſa videtur: ſanequam & *Artemidor. Oneirocr.* lib. I. c. 66. στλεγγίδας, ut emendavit *Rigaltius*, & ξύστρας, tanquam inſtrumenta diſſimilia ſeparatim ponit.

97 Καὶ αὐτοληκ. τινὰς Δημοσθένης.] Fol. 729. Seb.

Καὶ αὐτοληκ. τινὰς Δημοσθ.] C. V. κ. α. δέ τινας· conſentit C. A. niſi quod omittat καί· αὐτολήκυθοι ſunt pauperes, qui non habent ſervum, qui ipſis ad balnea deferat ampullam oleariam, ſed ipſi eam gerentes eunt lavatum, αὐτοδιάκονοι. Kühn.

Καὶ αὐτοληκ. τινὰς Δημοσθ.] MS. καὶ αὐτολ. δέ τινας &c. plenius. Locus Oratoris eſt ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος, αἰκίας, paulo longius ab initio: καὶ ἐμοῦ ὡς εἰσὶν ἐν τῇ πόλει πολλοὶ καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν υἱεῖς, οἳ παίζοντες οἷα ἄνθρωποι νέοι, σφίσιν αὐτοῖς ἐπωνυμίας πεποίηνται, καὶ καλοῦσι τοὺς μὲν ἰθυφάλλους, τοὺς δὲ αὐτοληκύθους. &c. Et mox: ἰθυφάλλοις δὲ καὶ αὐτοληκύθοις συγχωροῦμεν εἶναι τοῖς υἱέσι τοῖς τούτου. Jung.

Καὶ αὐτολ. τινὰς Δ.] Καὶ αὐτοληκύθους δέ τινας· ſic bene MSS. additum enim δὲ ſenſum melius perficit. De αὐτοληκύθοις *Demoſthenis Harpocratio* pluribus agit; videndus & *Suidas* & *Heſychius*: cui non dictus *Hylas*? ad *Harpocrationem* vero adeundus *Mauſſacus*, cujus acutiſſimi viri *Lectionum* libros, ad quos creberrime nos remittit, periiſſe merito dolemus: ubi melior ſe dederit locus, alibi hac de voce dicam; nunc enim non vacat.

98 Κόνωνος] C. A. in Κόνωνος finit hoc caput. Kühn.

99 Ὃ σαφέστερον] C. V. οὓς pro ὅ· *Valeſ.* MS. pro ὃ leg. εἰς. Kühn.

Ὃ σαφέστερον] Scribe, ut in MS. noſtro eſt: οὓς σαφέστερον &c. Jung.

Ὃ σαφέστερον ἄν τις] Οὓς reſcripſimus e MSS. *Antiphanis Athamantem* titulum tragœdiis acceptum referre nemo dubitabit: ea de re dixi ſæpe: tum λέγοιεν reſingendum erat pro vulgato λέγοιεν, cui & *Falckenburgii* Codex adſtipulatur. In verbis autem *Antiphanis* admodum arriſit *Kühnii* noſtri conjectura reponentis ξυνακόλουθον, quamvis nec abjicere queam *Salmaſii* ἀξυνακόλουθος· ſtare tamen & vulgata poſſit, quam ego retinui cum *Jungermanno*, ea tamen conditione, ut libero lectoris arbitrio nihil quicquam detractum velim. Ex iſtis autem *Antiphanis* liquide patere opinor αὐτολήκυθον hominem dici iſtius conditionis, ut ſervo uti nequeat, aut nolit, ſeu paupertei cauſa, ſeu avaritiæ ad portandam lecythum ad balneum vel ad palæſtram: a qua notione propria, quam confirmat *Heſychius*, ad plurimas alias transferri potuit hæc vox: ξηρὸς autem *hominem deparcum* ſignificat; & ſic in *Ariſtophane* legiſſe memoriæ ſuccurrit.

100 Λέγοιεν] C. V. λέγοι· *Valeſ.* MS. λέγοιεν· tum in *Antiphanis* verbis pro ξυνακόλουθος legerem ξυνακόλουθον·

> Χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων ξυνακόλουθον,
> Ξηρὸς, αὐτολήκυθος. —

> *Chlamydemque & haſtam loco comitis habens,*
> *Aridus, ipſe ferens lecythum.* —

Deſcriptio militis videtur eſſe, quem etiam *Plautus* in *Mercatore* ſiſtit inſtructum *chlamyde*, *machæra*, *zona* & *ampulla*. *Salmaſius* ἀξυνακόλουθος. Kühn.

Λέγοιεν] MS. λέγοιεν· & ita emendandum eſt: & quis enim λέγοιεν unquam dixit? *Antiphanis* verſus ita concipiendos puto:

> — Χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων,
> Ξυνακόλουθος, ξηρὸς αὐτολήκυθος.

Sed potius ἀξυνακόλουθος emenda cum *Salmaſio* noſtro, qui ſententiam manifeſto ait oſtendere ita reponi debere: *eſſe enim qui comites non habet*. Jung.

63 ## • ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΖ.

[1] Περὶ τῶν ἐν τῷ βαλαντίῳ σκευῶν.

[2] ΚΑὶ μέν τοι τῶν μὲν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ σκευῶν ὀνόματα, ἀσάμινθος, πύελος, κρουνὸς, [3] ἀρύταινα, ἀρύβαλλος, κατάχυτλον, Ἀριστοφάνους μὲν εἰπόντος, [4] Βαλανεὺς δ' ὤθει ταῖς ἀρυταίναις· καὶ [5] αὖ πάλιν,

> Εἶτα [6] καταστένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ.

[7] Εὐπόλιδος δὲ ἐν Χρυσῷ γένει,

• CAPUT XVII. 63

De balnei vaſculis.

PRæterea vaſculorum, quæ in balneo ſunt, nomina: labrum, urna, fons, cyathus, hydria, ſitula. Ariſtophane dicente: Cubicularius impellit cyathis: & rurſum:

> *Deinde perfundere a capite hydria.*

Sed Eupolis in Chryſogene,

1 Περὶ τῶν ἐν τῷ β. σκ.] C. A. περὶ τῶν ἐν βαλανείῳ· nec *Salmaſius* habuit titulum vulgarem in ſuo Codice. KÜHN.

Περὶ τῶν ἐν τῷ β. σκ.] Caput hoc in MS. præcedenti adnectitur ſine titulo. JUNG.

2 Καὶ μέν τοι τῶν ἐν τῷ β.] MS. ἐν αὐτῷ τῷ. SEB.

Καὶ μέν τοι τῶν ἐν τῷ β.] C. A. καὶ μέν τοι τῶν ἐν αὐτῷ βαλανείῳ &c. Ἀριστοφάνης μὲν &c. *Salm.* καὶ μὲν τὰ τῶν &c. KÜHN.

Καὶ μέν τοι τῶν ἐν τῷ β.] MS. noſter, ut *Seberi*, ἐν αὐτῷ τῷ βαλ. JUNG.

Καὶ μέν τοι τῶν μὲν ἐν τῷ β.] Interſerui de MSS. αὐτῷ, quod commodum videretur. De ἀρυβάλλῳ, cujus vocis ſignificationes ſunt variæ, tetigi ſupra libr. VII. Ab *Heſychio* Κατάχυτλον exponitur τὸ βαλανευτικὸν σκάφιον. *Ariſtophanis* ita vertendus videtur locus: *Balnearius autem pulſat hauſtris:* ὠθεῖν τινὰ, *pulſare aliquam, & verberibus accipere*, loquendi modus non obſcurus, nec infrequens, quem adhibuiſſe *Lucianum* alioſque ſcio. Ἀρύταινα vero *hauſtrum:* id nominis reponi volebat Eruditiſſimus *Reineſius* in *Iſidori Gloſſis* horum loco: *Abartenum inhoneſtum*, tali ratione, *Arytæna, id eſt, hauſtrum:* quamvis id quidem ego non probem; ut alibi docebo: vide tamen eum *Var. Lect.* lib. II. c. 14. ubi & ἀρυβάλλου meminit.

3 Ἀρύταινα, ἀρύβ.] Iſta ἀρύταιναι & ἀρύβαλλοι quoque ſupra VII, 166. habes, quodque *Ariſtophanes* ea dixerit. *Ulpianus* libr. XXV. *argumento.* §. mundus. *Mundus*, ait, *mulieris eſt, quo mulier mundior ſit. Continentur eo ſpecula, matulæ*, cætera. Ad illud ultimum ita *Cujacius* X. Obſerv. 17. *Matula quoque eſt in argento balneari*, ἀρύταινα *Polluci, & Gloſſis, ampulla olearia.* Sed tu de ἀρυταίνῃ, ἀρυστῆρι &c. cognatis origine vocibus, & eorum uſu omnino *Caſaubonum* adi ad iſtud *Theophraſti*, καὶ βάψας ἀρύταιναν· cap. extremo character. περὶ ἀναισχυντίας. JUNG.

4 Βαλανεὺς δ' ὠθεῖ] *Interpr. cubicularius impellit cyathis*, malim, *balnearius proturbat hauſtris, ahenis ad hauriendum deſtinatis*: vid. *Caſaub.* in c. 9. *Theophr.* de *Charact.* KÜHN.

5 Αὖ πάλιν] *Equ.* fol. 248. *Scholiaſt.* ἀρύβαλλος, πλεκτόν τι βαλλάντιον, ὅπερ ἑλκόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. Et fol. præc. ἀρύταινα, χαλκοῦν σκεῦος, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς λύχνους. SEB.

Αὖ πάλιν] Ex Equitibus indicavit eſſe *Amicus* noſter. Is tamen potius de poculo vinario, quam vaſe balneatorio accipiendus eſt, ut etiam accepit *Athenæus* in fragmento libri XI. quod edidit XI. *Animadv.* 4. *Caſaubonus:* Ἀρύβαλλος, ait *Athenæus*, ποτήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ σύσπαστα βαλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρυβάλλους καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν· καταστένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ ἀμβροσίαν. JUNG.

6 Καταστένδειν] C. A. καταψεύδειν· male: vulgatum retinetur in *Equitibus Ariſtophanis*; *deinde caput perfundere ſitula.* KÜHN.

7 Εὔπολις] C. V. Εὐπόλιδος· pro Χρυσογένει leg. Χρυσῷ γένει, *in aureo ſeculo*, vel *aurei ſeculi genere*; non, ut *Interpr. Chryſogene*, & ita, ut legimus, clare extat in C. A. lib. X. c. 31. pro χρυσογένεσιν. KÜHN.

Εὔπολις] MS. Εὐπόλιδος δὲ ἐν Χρυσογένει· & bene, ni fallor, Εὐπόλιδος, ſcilicet εἰπόντος· referunt enim certe hæc ſe ad id, quod dixit modo Ἀριστοφάνους μὲν εἰπόντος. De fabulæ titulo, qui in libris variat, adeo ut de duplici comœdia ſuſpicere, modo Χρυσογένει, modo Χρυσῷ γένει, *Caſaubonus* noſter IX. *Athen.* 17. JUNG.

Εὔπολις δὲ Χρυσογένει] Integram Codicis *Palatini*, cujus egregiam fidem merito ſuſpicimus, lectionem in textu repoſui. De *Eupolidea* fabulæ titulo recordor monuiſſe IX, 26. ubi pariter ac hic corruptus erat vulgo: ſic, ut apud *Pollucem* dedimus ubique, emendandum etiam in *Harpocratione* voce Σιπύα. *Etymologi* locum ibi tum adduxi, legendumque docui pro Χρυσογένει, Χρυσῷ γένει, quod confirmatius reddit *Suidas*, apud quem in ἀπόπατος Χρυσογένει· ſcilicet & hic Χρυσῷ γένει reponere ratio ſuadet: porro in verbis *Eupolidis* ab *Etymologo* citatis ἐκεῖνος ex *Suida* ſcribendum potius, quam ἐκεῖνο. Reperitur autem intactus fabulæ titulus apud *Ariſtophanis antiquum Commentatorem* ad *Veſpas* pag. 496. Σκίρρον τὸ ῥυπῶδες ἐπὶ τῶν τυρῶν, ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει. & ad *Aves* p. 544. ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει· τί σοφῶν, ὦ ῥαψῳδέ. Non diſcrepat a nobis *Thom. Reineſius* Vir doctiſſimus *Var. Lect.* libr. III. c. 3. qui præeuntem habuit principem in his literis virum *Iſ. Caſaubonum* ad *Athenæum.* Illa tamen varietas ſcripturæ perpetua homines doctiſſimos induxit, ut *Chryſogenem* aliquem ſervum, a quo titulus iſte ſit derivatus, excogitarint, cum tamen argumentum fabulæ aptiſſimum ſit χρυσοῦν γένος, *ætas aurea:* in iſta hæſit opinione *Meurſius* in *Attica Bibl.* qui, & ubicunque nos prætulimus Χρυσοῦν γένος, reſtitutum it Χρυσογένη· ſed hac quidem in re virum diligentiſſimum egregie feſellit ratio, & quibus hoc adſtruere captat, debilia ſunt ejus argumenta: nam ad *Pollucis* noſtri locum quod attinet X, c. 31. ubi legitur in vulgatis Χρυσογένεσιν, MSS. reſtituendum docent Χρυσῷ γένει. In *Etymologo* vero cum relicere conetur Χρυσογένει α, & inde *Chryſogenem* primum fabricari, refellitur a *Suida*, qui α illud plane non adgnoſcit, & noſtram emendationem anteferendam perſuadet. In *Priſciani* porro, quem adfert, loco, cur non mavelis pro χρυσὸς γένος, facilius & expeditius reponere χρυσοῦν γένος, quam Χρυσογένης; cetera ſcriptorum apud *Meurſium* loca ita ſunt emaculanda, ut ratio MSSque auctoritas jubent. In ipſa *Comici* χρήσει admodum arriſit *Kuhnii* conjectura κατάχυτλον, etiamſi nec alterum abjiciam.

Sed o chare Jupiter ! naſum juxta ſitulam habes.

Ἀλλ' ὦ φίλε Ζεῦ [8] κατάχυτλον τὴν ῥῖν' ἔχεις.

Urnam quoque ſimiliter dixit in Taxiarchis, Quiſquis urnam habens veneris, & ahenum,

πύελον δὲ ὁμοίως ἐν [9] Ταξιάρχοις, [10] Ὅς τις πύελον ἥκεις ἔχων καὶ χαλκεῖον, Ὥσπερ λεχώ, στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας· [11] καὶ γὰρ τὸ χαλκίον

8 Κατάχυτλον] C. A. καταχύτλην· leg. καταχύτλου τὴν ῥ. ἔ. *bone Jupiter naſiternæ naſum habes*, vel, ſi vulgata lectio retineatur, denotatur naſus catharris obnoxius, & oppilatus adeo, ut nihil olfaciat: *Salm.* etiam καταχύτλου. KÜHN.

Κατάχυτλον] MS. καταχύτλον τὴν ῥῖνα ἔ· ſed κατάχυτλον emendatum, ut etiam Segmenti hujus initio MS. habuit. Male editi antea κατὰ χύτλον· quod & *H. Steph.* in ſuo Codice correxerat: mutuatur hinc quædam *Rhodig.* XXX. Ant. Lect. 20. *Eupolidis* verſum ita ſcribi debere vero, ἀλλ' ὦ φίλε Ζεῦ καταχύτλου τὴν ῥῖν' ἔχεις, nos admonuit *Salmaſius* noſter. JUNG.

9 Ταξιάρχοις] C. A. Ταξιάρχαις, a Ταξιάρχης· vulgatum eſt a Ταξίαρχος. KÜHN.

10 Ὅς τις πύελ. ἥκεις ἔχων] C. A. ἥκεις ἔχων καὶ χαλκεῖον· addit C. V. ὥσπερ λεχὼ στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας. *Valeſ.* ω. λεχώ, &c. verſus ita conſtituerem:

Ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων, καὶ χαλκεῖον,
Ὥσπερ λεχώ, στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας.

Alvei qui fueras aheníque incola,
Uti puerpera, miles ex Ionia.

Perſtringitur miles mollitiei luxuique deditus, quaſi in balneis ſemper habitet, & alveis æneiſque inſtar puerperæ, miles non fortis & duris aſſuetus, ſed quaſi ex Ionia oriundus. Ionum autem luxus apud omnes ſcriptores notatur. Ergo *miles ex Ionia* eſt effœminatus & exoſſis, vitamque vivens delicatam. *Salmaſ.* leg. —— ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων, Καὶ χαλκεῖον, καὶ ἕν τι τῶν λουτηρίων, Ὥσπερ κελεύεις· cæterum verba hæc, ἕν τι τῶν λουτηρίων, gloſſema ſapiunt, quo quis explicare voluit in margine, quid hic ſit χαλκίον, vel conjungenda ſunt cum ſequentibus, ut facit C. V. KÜHN.

Ὅς τις πύελ. ἥκεις ἔχων] Altera χρῆσις *Eupolidæa* vulgo non eſt integra. MS. ita: ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων καὶ χαλκεῖον ὥσπερ λέχω στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας. Quæ an ita concipienda & legenda:

Ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων καὶ χαλκίον,
Ὥσπερ λεχὼ στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας.

Certe χαλκίον legendum, vel ea quæ ſequuntur probant. In iis enim, quum eadem χρήσει *Eupolidis* contineretur, id explicat. Ita enim poſt hæc MS. noſter: καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἕν τι τῶν λουτρῶν, ὥσπερ καὶ λέβης, καὶ τρίπους, ὁ ἐμπυριβήτης· egregie omnia: tuque prorſus ita reſtitue, quæ in vulgatis mendoſiſſima: quamvis & λουτηρίων vulgatum, id eſt, λουτήρων, ſicut & ſupra *Noſter* docuit Segm. 46. & VII, 168. poſſit locum habere. De tripode empyribete (quamvis hic in MS. erat, ne quid non indicem, ἐνπυριβήτης· ſicut & ſupra IX, 68. ubi notavi) vide ſupra IX, 68. &c. ubi etiam de lebetibus, & χαλκῷ balneari. Videſis etiam, & ſi lubet, quæ ex *Euſtathio* adſcripſi: nam & alia tripodum genera fuere, non vero balneis adhibiti, ut empyribetes iſte qui dicebatur. Mendam vero in ὥσπερ κελεύεις vulgato dudum odoratus fuit & ſagaciſſimus eruditiſſimuſque *Ariſtæneti* editor, pro eo ὥσπερ καὶ λέβης ſcribendum admonens Notis ad lib. I. Epiſt. 3. *Ariſtæneti.* JUNG.

Ὅς τις πύελον ἥκεις ἔχων &c.] Magis altera parte pleniorem *Eupolidis* hanc χρῆσιν effecimus e MSS. elegantes ſunt illi verſiculi, quique nos manu ducunt ad aperiendum fabulæ argumentum: titulus a militaribus ταξιάρχοις petitus, quorum eſt in *Noſtro* mentio I, 128. illorum alicujus hæc eſſe verba exiſtimo, quibus militem compellat, ſeu ex Ionia vere venientem, ſeu luxu Ionico diffluentem, quod potius credo: Iones autem luxuriæ fama perquam fuiſſe nobiles neminem in literis mediocriter verſatum latet, eique rei fidem alias, ubi licebit, faciemus. At enim hoc loco perſtringi vitia militis & mollitiem lucide apparet, ut, ſi ex parte de re tota ſit judicandum, in illam opinionem facile quis incidat, *Comicum* per miniſteria ταξιάρχων voluiſſe notare corruptum & diſſolutum rei militaris apud Athenienſes ætate ſua ſtatum, quod quo potuit elegantiori modo perfici, quam ut varii generis milites coram ordinum ductoribus venirent, ab iiſque reprehenderentur. Sed ipſos jam porro *Comici* verſiculos, ſi pote, aliqua luce perfundamus: inducitur miles aliquis ex Ionia, qui πύελον habeat, & χαλκεῖον ὥσπερ λεχώ, *tanquam puerpera*, quod omne ad declarandam ejus mollitiem milite indignam & indecoram facit: quæ primum peperit, eamque ob cauſam lecto adhucdum eſt affixa, ut bene curetur, ſolet appellari λεχώ· *Heſychius:* Λεχώ, προσφάτως τετοκυῖα· ſic *Lycophron* in *Alexandra* v. 185. ἔντοκον λεχώ· & λεχὼ παιδοτρόφος apud *Philen Anim. Hiſt.* quod etiamſi leve ſit & notiſſimum, eo tamen adnotandum duxi, ut pateret aberraſſe viros præſtantiſſimos ad *Callimachi Jovem*, qui in *Heſychio* reſtituere tentarint λεχωΐς. Ceterum πύελος & χαλκεῖον eximie pertinent ad puerperam: utrumque re quidem vera commemorat *Arrianus* Epict. libr. III. cap. 22. ſed nominibus aliis: ἵνα τ' ἄλλα ἀφῶ, δεῖ αὐτὸν κουκκούμιον ἔχειν, ὅπου τὸ θερμὸν ποιήσει τῷ παιδίῳ, ἵν' αὐτὸ λούσῃ εἰς σκάφην, ἐρίδια τεκούσῃ τῇ γυναικί, ἔλαιον, κραββάτιον, ποτήριον. Ecce κουκκούμιον & σκάφην, quorum alterum eundem præſtat uſum ac χαλκεῖον, alterum ac πύελος· ſed in iſtis vertendis inſigniter eruditiſſimus *Wolfius* eſt lapſus: ſic quidem ille: *ut mittam cetera, fornace opus eſt, ubi puerum calefaciat, ut laves in alveo:* quæ interpretatio nec cœlum attingit, nec terram: κουκκούμιον enim eſt poſterioris ævi ſcriptoribus Græcis, quam *cucumam* Romani appellabant, illaque in *Scholaſticis Colloquiis* exponitur θερμοφόρον, quod uſum vaſculi præcipuum declarat: *Petronius* etiam: *cucumam ingentem foco appoſuit:* legitur & in *Cyrilli Gloſſ.* κούκκουμος· ſed in his brevis eſſe laboro: nihil itaque rei cucumio cum fornace, ubi puerum calefacias, quod ipſum adauget etiam erroris primi graviſſimam ignorantiam; ſic enim omnia in Latinum ſermonem transferenda: *ut cetera mittam, decet ipſum cucumam habere, in qua caldam paret puero, ut ipſum abluat in alveum.* Jamque redeamus e diverticulo in viam.

11 Καὶ χαλκίον &c.] C. V. καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἕν τι τῶν λουτρῶν ὥσπερ καὶ λέβης καὶ τρίπους ὁ ἐνπυριβήτης, leg. ὁ ἐμπυριβήτης. *Homerus Iliad.* ψ. v. 702. C. A. non habet καὶ χαλκίον &c. uſque ad πυριβήτης. *Valeſ.* MS. καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἀντὶ τ. λουτ. ὥ. κ. λ. (*Strauchii* MS. κελέβη) κ. τρίπ. ὁ ἐνπυριβήτης. KÜHN.

Καὶ χαλκίον &c.] Peſſime hunc locum habuerunt librarii, quorum munere factum, ut eruditi viri hæc *Eupolidis* eſſe duxerint; non ſolus enim in hoc luto hæſit *Interpres*: ſed ipſa tamen illa verba ut ſint vitioſa, facile ſe produnt eſſe a *Polluce*; multo tamen id jam clarius patet, ubi locum e MSS. emaculavimus: χαλκίον, an χαλκεῖον ſcribas non diſcrepat: χαλκίον tamen in *Gloſſis*: *Caldaria*, χαλκίον θερμοῦ· & *Heſychius*: Χαλκίον, μακρὸν τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν· quod prius μακρὸν me male moratur; cogitabam aliquando ad reſtituendam μάκτραν· quo pacto acune

ἔν τι τῶν λουτρῶν, ὥσπερ καὶ λέβης· καὶ τρί-
64 πους, ὁ [11] ἐμπυριβήτης· * ἀσάμινθον δὲ Ὅμη-
ρος,

> [13] Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες [14] ἐΰξέστας λούσαντο.

[15] καί τοι ἔν γε τοῖς Κρατίνου Ἥρωσι τὴν [16] ἀσάμινθον, κιβωτὸν νοοῦσιν, [17] ἔνιοι δὲ ἔκπωμα· [18] τῶν δὲ γυμνασίοις προσηκόντων σκευῶν [19] καὶ σάκτας ἐστὶ καὶ μάρσιππος, [20] καὶ σάκκος, [21] καὶ κυνοῦχος, ὑποδέξασθαι τὰ ἱμάτια· [22] καίπου καὶ

unum e lotoriis vaſis, ſicut jubes. Et
tripus, unde & * πυριβήτης, ignigradus. 64
* Labrum vero, Homerus dixit,

> *Labra ingreſſi polita lavarunt.*

Veruntamen in Cratini Heroibus Aſaminthum arcam intelligunt: nonnulli vero poculum. Inter vaſa quoque gymnaſiis convenientia ſactes eſt, marſupium, ſaccus, arca ad veſtes recipiendas: inſuper &

rem tetigerim, arbitretur eruditus lector: quid enim impediat, quo minus & ex ære poſſit conſtare magis? pro λουτρῶν, vulgo fuit λουτηρίων· illud autem κελεύεις poſitum eſſe pro καὶ λίβης vitio deſcriptoris, doctiſſimos homines non fefellit: *Canterus* ſic emendandum margini libri ſui adſcripſit: mox edebatur ante nos ἄθεν καὶ πυριβήτης, quam putidam lectionem quis non illa MSS. viſa deſpiciat?

12 Πυριβήτης.] Tripodum apud priſcos duo genera fuerunt: ἐμπυριβήτας (*Iliad.* ψ, 702.) qui & λουτροχόος (*Iliad.* Σ, 346.) & is qui dicebatur κρατήρ, de quo *Homerus Iliad.* I, 122.

> Ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας.

Athen. libr. II. fol. 37. vid. & lib. XI. fol. 701. ubi ἀπύρωτος & πυριβήτης opponuntur. Seb.

13 Ἐς ῥ'] Abeſt a C. A. Kühn.

14 Ἐΰξέστας] C. A. pro ἐϋξέστας, legit ἐξέστας· C. V. εὐξάστας. Kühn.

Ἐΰξέστας] MS. male εὐξάστας, pro quo tamen recte emendatum εὐξέστας· alias verſum prorſus habet, ut *Seberus* recte edidit, qui eſt in extremo Ἰλ. κ. Antea vulgari mutilate habebant, initio ἐς ῥ' omiſſo. De ἀσαμίνθῳ & doctiſſ. *Rigaltius* ad *Artemidor.* lib. I. *Oneirocr.* c. 66. Jung.

15 Καί τοι ἔν γε τοῖς Κρ.] Leg. ἔν τε τοῖς K. &c. C. A. hæc non habet uſque ad ἔκπωμα. Kühn.

Καί τοι ἔν γε τοῖς Κρ.] MS. καί τοι ἔν τε τ. Κρ. Jung.

16 Ἀσάμινθον] Supra VI, 97. Seb.

17 Οἱ δ' ἔκπωμα.] C. V. ἔνιοι δὲ ἔκπωμα. Kühn.

Οἱ δ' ἔκπωμα.] MS. νοοῦσιν, ἔνιοι δὲ ἔκπ. Jung.

Οἱ δ' ἔκπωμα.] Melius MSS. ἔνιοι δέ. De iſta vero τῆς ἀσαμίνθου notione, qua *Cratinum* uſurpaſſe pro ciſtella veterum quidam opinabantur, adnotavit etiam *Heſychius*: Ἀσάμινθος, πύελος, ἢ λίθος εἰς βάθος κεκολαμμένος ἔμβασιν, (εἰς ἔμβασιν exiſtimo reponendum) ἢ λέβης μέγας, καὶ πᾶν τὸ κοῖλον, ἢ κίβωτος· meminit & *Euſtathius* ad *Homerum*, ipſumque, niſi me fallo, *Cratini* locum protulit. Principis autem poëtæ locum advocavit *Etymologici Magni* pater.

18 Τῶν δὲ γυμνασίοις] Referenda hæc putes ad cap. præcedens: tametſi hic ordo etiam in MS. qui γυμνασίῳ. Seb.

Τῶν δὲ γυμνασίοις] C. V. τῶν δὲ γυμνασίων &c. C. *Salm.* γυμνασίῳ. Kühn.

Τῶν δὲ γυμνασίοις] Pro γυμνασίοις, MS. noſter γυμνασίων ſed ad vulgatum textum ſupraſcripto οις ultimæ ſyllabæ a quodam: rectius *Seberi* MS. γυμνασίῳ. Jung.

19 Σάκτης ἐστὶ, &c.] C. V. σάκτας· C. A. dein μάρσιππος σάκος, quod & C. V. habet & *Valeſius*. Kühn.

Σάκτης ἐστὶ, &c.] MS. σκευῶν καὶ σάκτας ἐστὶ, καὶ μ. & emenda ita: ſupra III, 155. τὸν δὲ θύλακον τῶν ἀθλητῶν ἢ σάκον, σάκταν καλοῦσι &c. ubi quædam dixi. *Ariſtophanes Pluto* de ſacculo ſimpliciter:

> Εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον,
> Ἔπειτα ταῦτ' ἤγιζεν εἰς σάκταν τινά. Jung.

Σάκτης] Σάκτας, quod e MSS. reduximus adpoſito καὶ, habet & *Heſychius*: Σάκτας, ὁ θύλακος· in eodemque σακτὸς ſimili notione: σαγάδης ab iſtis non diſcrepat: Σαγάδην, τὸν θύλακον, ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσιν ὁδοιπορικὸν θύλακον· in quo ſcilicet iter facturi edulia condebant: non hæc itaque apud eundem vitii ſuſpicione carent: Σαίκτας, θύλακας (potius θυλάκους) μαρσίππους, ἔνιοι αὐλοθήκας· quamvis literarum ordo iſti ſcripturæ faveat, malim tamen σάκτας· nihil enim ſuccurrit, quod lectionem alteram tueatur. Μαρσίππους ἱματίων e *Xenophonte Pollux* obſervavit: ſæpe μάρσυππος, & μαρσύππιον, unde Romani *marſupium* effecerunt: vide *Gloſſas Nomicas*. De κυνούχῳ lubet adſcribere, quæ notat *Heſychius*: Κυνοῦχος, θυλάκιον, βαλλάντιον, ἢ μαρσίππιον· ubi legendum βαλλάντιον· forſitan in *Polluce* ſic ſcribas melius: καὶ κυνοῦχος εἰς τὸ ὑποδ.

20 Καὶ σάκκος] MS. καὶ σάκος uno κ· quod non temere mutandum: & ſic & ſupra habuit III, 155. MS. ut jam modo adſcripſi, & notavi eo loci: eſt in MS. ita & infra Segm. 168. Jung.

21 Καὶ κυνοῦχος] Nominatur & ſupra V, 31. in inſtrumentis venatoriis. Seb.

Καὶ κυνοῦχος] De κυνούχῳ, vid. *Caſaubonum* noſtrum ad *Theophr. Charact.* περὶ ἀπιστίας. Jung.

22 Καίτοι καὶ συρία, (καὶ σύρα)] Prior. edit. σύουρα· mox καὶ σύρα inſertum e MS. Seb.

Καίτοι καὶ συρία, (καὶ σύρα)] MSS. καὶ που καὶ συρία, καὶ σύρα. pro συρία, legerem σισύρα· *Scholia Ariſtoph.* in *Nubes*: σισύραι, inquit, στερεὰ περιβλήματα παχέα ταῖς καλουμέναις ἐμφερῆ σύραις· additur, fuiſſe φαῦλα καὶ μικρὰ περιβλήματα. Kühn.

Καίτοι καὶ συρία, (καὶ σύρα)] MS. noſter: καίπου καὶ συρία, καὶ σύρα ἢ ἄκναπτος, καὶ &c. & ita prorſus jam locus videtur reſtituendus: καὶ σύρα & *Seberi* MS. habebat: vulgatum ἢ καπτὸς nihili eſt. Supra vero VII, 69. ἄκναπτον· *Heſych.* Συρία, ἡ παχεῖα χλαῖνα. Jung.

Καίτοι καὶ συρία] Refecimus e MSS. καίπου. Jamque ſæpe eſt, quod καί τοι loco depulerim, reſtituerimque vadantibus MSS. καί που· meminit autem σύρας *Scholiaſtes Ariſtophanis* in *Nubes*: Σισύρας, στερεὰ περιβλήματα πάχεα ταῖς καλουμέναις ἐμφερῆ σύραις· & Idem emendandus in *Veſpas*, ubi ſic de σισύρᾳ. Σισύρα καλεῖται παρὰ μὲν τισιν ἡ βαίτη· ἔστι δὲ περιβόλαιον ἐκ δερμάτων συνεῤῥαμμένων προβάτων ἐχόντων τὰ ἔρια· οἱ δὲ ἀκριβέστεροί φασιν χλαῖναν παλαιὰν εἶναι ἀπλεῖδα· τὴν αὐτὴν δὲ καὶ σισύραν καλοῦσι καὶ σισύρναν· pro σιρύραν, ni me fallat ratio, reſcribendum σύραν· id enim volebat σισύραν dici, & σύραν, & σισύρναν· nominis originem a Cappadocibus, qui Syri dicantur, & a quibus amictus id genus conficiatur, eſſe petendam *Heſychius* exiſtimat. Porro ἢ καπτὸς egregie MSS. reficiunt in ἢ ἄκναπτος· ἐσθῆτες ἄκναπτοι monachorum haud ignotæ.

lacerna craſſa, & * καπτὸς, & pulveris ſporta, & halteres, rotula, diſcus, jacula, veſtis linea. Sed & Æſchylus in Prometheo inquit, Picis, & lini prælongi funes.

συρία, καὶ σύρα [23] ἢ ἄκναπτος, [24] καὶ κόνεως σπυρὶς, καὶ ἁλτῆρες, καὶ [25] τροχοὶ, καὶ δίσκοι, [26] καὶ ἀποτομάδες, [27] καὶ ὠμόλινον οὐ Κρατίνου μόνον εἴποντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ Πυρκαεῖ,

Λίνα δὲ, πίσσα, καὶ ὠμολίνου μακροὶ τόνοι.

65 * CAPUT XVIII.

De libaminibus.

INgredienti vero poſt gymnaſium, antequam bibas, ſacrificandum & libandum eſt. Thuribulum vero aliquis afferat, quod idem foculum aliquis dixerit: quemad-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΗ. 65

[28] Περὶ τῶν ἐν τῷ σπένδειν.

[29] ΕἸσελθόντι δὲ μετὰ γυμνάσιον, εἰ [30] καὶ πρὸ τοῦ πιεῖν, θυτέον τε, καὶ σπειστέον, [31] θυμιατήριον ἄν τις σοι προσκομίζοι· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ [32] ἐσχάριον, οἶμαι, καλεῖται, ὥς που ἀμέ-

23 Ἢ καπτὸς] In MS. vox ſequens (καπτὸς) non extat. SEB.

Ἢ καπτὸς] C. V. ἄκναπτος· *Strauchii* & *Valeſii* MSS. κναπτός· in *Gloſſis* ἄγναφον, *rude*, ἄγναφα, *rudia*, *fullonem non experta*: vid. lib. VII. c. 13. KÜHN.

24 Καὶ κόνεως σπυρὶς] E MS. priores editiones κόνεως, πυρὶς. De uſu pulveris in gymnaſiis vid. *Petri Fabri Agoniſt.* libro tertio, c. 22. ubi &, quid ſit ἀκονιτὶ ſuperare, oſtenditur. SEB.

Καὶ κόνεως σπυρὶς] In C. A. καὶ κόνεως σπ. ἁλτῆρες, τροχοὶ, δίσκοι, ἀποτομάδες· hic deſinit caput: eadem lectio eſt in C. V. & apud *Salm.* KÜHN.

Καὶ κόνεως σπυρὶς] Ita & MS. noſter: ſicque & *H. Stephanus* in ſuo Codice repoſuerat. JUNG.

25 Τροχὸς, καὶ δίσκος] MS. τροχοὶ, καὶ δίσκοι κ. SEB.

Τροχὸς, καὶ δίσκος] MS. καὶ τροχοὶ, καὶ δίσκοι, plurali, tam *Noſter* quam *Seberi*: quod rectius videtur hic. JUNG.

Καὶ τροχὸς, καὶ δίσκος] MSS. ſequti τρόχοι, & δίσκοι repoſuimus, ut ceteris hæc conſentirent.

26 Καὶ ἀποτομάδες] *Salm.* ex *Heſychio*: Ἀποτομάδα, ἀκόντιον πεντάθλου. KÜHN.

Καὶ ἀποτομάδες] Quid ἀποτομάδες, docet nos *Heſychius*: Ἀποτομάδα, σχίζαν, καὶ ἀκόντιον πεντάθλου, quamvis male apud ipſum παντάθλου ſit. JUNG.

27 Καὶ ὠμόλινον,] C. V. & *Salm.* ὠμόλινον, *Gloſſæ*, ὠμόλινον, *crudarium*, *ſudarium*, *linteum*: dein ſequitur in C. V. οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ, λίνα δὲ σπίσσα ὠμολίνου μακρότονοι· leg. λίνα δὲ, πίσσα, καὶ ὠμολίνου μακροὶ τόνοι, *lintea vero*, *pix*, *& crudi lini longi ductus*, *tenia* vel *tenia*: videtur *Prometheus* his verbis recenſere inventa ſua, ut qui apud *Æſchylum*, πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως, inquit de ſe ipſo in *Prometheo vincto*; ſcripſit enim *Æſchylus* Προμηθέα δεσμώτην, Προμηθέα πυρφόρον, Προμηθέα λυόμενον· hoc loco *Noſter* Προμηθέα πυρφόρον dicit Προμηθέα πυρκαῆ, ut adeo hujus dramatis gemina fuerit inſcriptio, eodem tamen ſenſu infra cap. 23. laudatur *Epicharmus* ἐν πυρκαεῖ Προμηθεῖ. KÜHN.

Καὶ ὠμόλινον,] Sequitur ὠμόλινον, ſed mendoſe ut & cætera, quæ ſequuntur, præterea & mutila: MS. noſter ita habet: καὶ ὠμόλινον· οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ· λίνα δὲ, πίσσα καὶ ὠμολίνου μακρότονοι· quæ omnia ita ſcribenda videntur, niſi quod μακροὶ τόνοι vulgatum retinendum cenſeam potius: & ſcribendum ὠμόλινον, & ὠμόλινον ſemper tenui, in quo MS. variat. Iſtud *involucrum* interpretatur in re tonſoria e *Plauto* noſter *Caſaubonus* III. *Athen.* 19. Et apud *Heſychium*, cujus locus forte ad hanc materiam ſpectat, propius legendum, Ὠμόλινα, τὰ ἄγρια ὀθόνια· ut & *Sylburgius* ibi pro vulgato, ὠμόλια correxerat: vide & *H. Stephanum* in Theſauro. Emendat ὠμόλινον hic & *Salmaſius* noſter, nobiſque indicat exponi in gloſſis: ὠμόλινον, *Crudarium*: & in *Colloquiis puerilibus* eſſe *Linteum*: ἔλαβον ὠμόλινον· *accepi linteum*. *Æſchyli* autem *Prometheum* πυρκαέα etiam ſupra IX, 156. habuiſti non corruptum in vulgatis, ut hic. JUNG.

Καὶ ὠμόλινον,] Contextus habet ὠμόλινον e MSS. *Kühnius* ad oram ſui Codicis ſic quoque dederat: iſta vero οὐ Κρ. μ. εἰπ. τὸ ὠμόλ. vulgatis editionibus ante nos aberant, quæ nos integra MSS. ope *Polluci* redonavimus: cetera, quæ eadem de voce e celebri *Tragico* conſequuntur cum ditavi, tum perpurgavi: Προμηθέα Πυρκαῆ jam antea ad ſuperiorem librum, quis ſit accurate expedivi, aliaſque ſimul fabulas, quas nomine *Promethei* inſcriptas ediderat *Æſchylus*: iſtis autem, quæ legimus hic apud *Pollucem*, verbis enumeraſſe *Promethea* puto, & mortales docuiſſe, quid materiæ terreſtris faceret ad conſervandum & augendum ignem, quem ſubdole cœlo ſubduxerat. Id monendum ſuperat, non retinuiſſe me MSS. lectionem in μακρότονοι, cui quis non ſine ratione faveat, ſed cum *Jungermanno* maluiſſe vulgatam.

28 Περὶ τῶν ἐν τῷ σπ.] Titulus abeſt a C. A. KÜHN.

Περὶ τῶν ἐν τῷ σπ.] Capitis hujus titulus in MS. hic: ὅσα μετὰ τὸ βαλανεῖον. JUNG.

29 Εἰσελθ. δὲ μετὰ τὸ γ.] *Domum redeunti ab exercitiis*, *antequam bibat*, *ſacra facienda ſunt*, *& libandum eſt.* C. A. *Salm.* & *Valeſ.* εἰ καὶ πρὸ τοῦ π. θ. καὶ σπιστέον· C. V. μετὰ γυμνάσιον εἰ καὶ πρὸ τοῦ ποιεῖν, male. *Salm.* ἀπιστέον etiam male. KÜHN.

Εἰσελθ. δὲ μετὰ τὸ γ.] Capitis initium aptius in MS. ita cohæret: εἰσελθόντι δὲ μετὰ γυμνάσιον, εἰ καὶ πρὸ τοῦ πιεῖν, θυτέον τε καὶ σπειστέον, (quamvis MS. σπιστέον habeat) θυμιατήριον ἄν τίς σοι προσκομίζοι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ &c. habet vero εἰ καὶ etiam *Seberi* MS. JUNG.

Εἰσελθόντι &c.] Sic erant in prioribus hujus capitis edita quædam, ut ſenſui incommodarent: ſed hæc, MSS. adjutantibus, perpurgata: τὸ γυμνάσιον, καὶ πρὸ τοῦ π. ſine εἰ, & θυμιατήριον δ' ἄν τις προσκομίζει, omnia malæ notæ ante nos ita legebantur.

30 Καὶ πρὸ τοῦ π.] MS. εἰ καὶ πρό. SEB.

31 Θυμιατήριον δ' ἄν τις πρ.] MS. θυμ. δὲ καὶ ἐσχάριον οἶμαι καλεῖται· ὡς που ἀμέλει. SEB.

Θυμιατήριον δ' ἄν τις πρ.] C. A. θ. δὲ καὶ ἐσχάριον οἶμαι κέκληται ὡς ποῦ ἀμεχεῖον μεῖζον βωμός· C. V. & *Valeſ.* θυμιατήριον ἄν τις σοι προσκομίζοι· *afferat tibi aliquis thuribulum* &c. C. *Salm.* θυμιατήριον δὲ καὶ ἐσχάριον οἶμαι καλεῖται ὡς που ἀμέλει. KÜHN.

Θυμιατήριον δ' ἄν τις πρ.] MS. noſter ἐσχάριον οἶμαι καλεῖται· ὡς που ἀμ. ita & *Seberi* MS. JUNG.

32 Ἐσχάριον ἄν τις εἴποι.] C. V. οἶμαι καλεῖσθαι,

λει ὁ μείζων βωμὸς, [33] ἐσχάρα· καί που καὶ σπονδεῖον, ᾧ τὸν οἶνον [34] ἐπισπένδεις· καὶ λοιβεῖον, ᾧ τοὔλαιον· [36] καὶ σφαγεῖον, εἰ θύεις, ὃ ὑφέξει τὶς τῷ τῶν ἱερείων αἵματι· [37] καὶ κανοῦν δὲ ἀναγκαῖον ὑπεῖναι, [38] καὶ χέρνιβας καὶ χερνίβιον, εἰπόντος Ἀντιφάνους ἐν [39] Βουσίριδι, [40] καὶ τὸ χερνίβιον πρῶτον ἡ πομπὴ σαφής.

modum ſane ab indiligentibus, altare majus focus vocatur. Tum & libatorius calix, cui vinum libantes infundunt. Et libatorium, cui oleum infunditur. Atque σφάγιον in ſacrificiis, quo quis ſacrificiorum ſuſcipit ſanguinem. Tum & caniſtrum ſubeſſe oportet, & lebetes: dicente Antiphane in Buſiride, Et lebetem hunc primum, aut pompæ.

ὥσπερ που ἀμέλει &c. *uti ſcilicet major foculus, βωμὸς, ara. Interpres, quemadmodum ſane ab indiligentibus* &c. male. KÜHN.

Ἐσχάριον ἄν τις εἴποι.] Textus e MSS. emaculatus; quorum præ vulgatis lectio facile placet, etiamſi nec illa ſenſu recto deſtituantur. *Onomaſticum* antiquum: Ἐσχάριον, *foculus. Heſychius* perquam commode: Ἐσχάριον, κοῖλον θυμιατήριον· parique ſignificatione occurrit in *Athenæi* libr. V. ubi pompam *Ptolomæi* inſignem *Calliſtratus* exponit: *arulam* etiam appellare licet: *Gloſſæ* MSS. *Arula, vas aneum quadrangulum, in quo prunas portabant.* Tum ὥς που MSS. legunt, quod vulgatæ lectioni antepono: multi vero τῆς ἐσχάρας meminerunt.

33 Ἐσχάρα.] Abeſt a C. A. KÜHN.

Ἐσχάρα.] Non recte in noſtro MS. omittitur ἐσχάρα. JUNG.

34 Ἐπισπένδουσι.] MSSti ἐπισπένδεις, leg. ἐπισπένδοις, *forte etiam* (aſſerendum eſt) σπονδεῖον, *quo libare poſſis.* KÜHN.

Ἐπισπένδουσι.] MS. ἐπισπένδεις· & ſic fere hic alia, *Pollucisque* ſcripturam eam putem: quamvis alia manus ἐπισπένδουσιν in MS. ſuperpoſuerit. Bene autem *M. Schickeradt* Epiſt. Critica illud *Apuleji, ſpondeo libat* defendit & explicat hinc. JUNG.

Ἐπισπένδουσι.] Aptius exarati manu Codices ἐπισπένδεις· tum enim his cum ſuperioribus convenit, ubi lectorem alloquebatur. Juvat *Heſychii* locum apponere, qui *Pollucis* noſtri verbis quam ſimillimus eſt, ut ovum ovo: Σπονδεῖον, ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπισπένδειν· λοιβεῖον, ἐν ᾧ ἔλαιον· e quibus id ſimul animadvertas *Chriſti* ſacris addictum potius, quam gentilium religioni videri *Heſychium*: σπονδεῖον habes & apud *Athenæum* lib. XI. ibidemque λοιβάσιον· *Heſychius* etiam λοιβίς. Λοιβίδες, σπονδεῖα.

35 Λοιβεῖον] E not. *Sylb.* prior. edition. λοιβ. MS. λύβιον. SEB.

Λοιβεῖον] Pro λοιβεῖον, MSS. λύβιον, male: vid. *Suid.* in λοιβεῖον C. *Salm.* λύβιον, &c. τὸ ἐλαιον, vel ἔλαιον, ut ſupra ἐλαιηρά. KÜHN.

Λοιβεῖον] Pro λοιβεῖον MS. λύβιον· ut & *Seberi* MS. dixi ſæpius οι in υ ſæpius mutatum videri in MSS. libris: λοιβεῖον autem illud ab *H. Stephano* eſt, ita repoſitum in ſuo Codice, pro vulgato λοιβεῖον· cum & in Theſauro ipſius videre potes id confirmantem, de quo quidem non dubitamus. JUNG.

36 Καὶ * σφάγιον εἰ θύεις] Hac forma & *Heſychio* non tantum πρόβατον, θῦμα, ſed etiam τόπος ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα. Nec aliter infra Segm. 97. etiam MS. qui hoc loco σφάγειον, cum alias σφαγεῖον τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον, *Suid.* SEB.

Καὶ * σφάγιον εἰ θύεις] C. A. κ. σ. τὸ, εἰ θύεις, ὑφέξει τις, *quod ſi ſacrificaveris, ſupponet aliquis victimarum ſanguini excipiendo.* C. V. σφαγεῖον. *Valeſ.* & *Strauch.* MSS. σφάγεῖον cum gemino accentu. KÜHN.

Καὶ * σφάγιον εἰ θύεις] MS. καὶ σφαγεῖον, εἰ θύεις, ὃ ὑφέξει τὶς &c. & ita diſtingue; σφαγεῖον vero ſcribas, ſive σφάγιον, ut & infra MS. Segm. 97. nec ideo tecum litigabo: quum ejuſmodi tam crebro etiam in optimis libris varient: antea male edebatur οὗ ὑφέξει· & in ſuo Codice jam *H. Stephanus* ὃ ὑφ. emendaverat ad oram: & nuper *Meurſius* Comm. in *Lycophron.* ad v. 196. — σφαγείων τε καὶ χερνίβων πέλας. JUNG.

Καὶ * σφάγιον] Stellulam indicem corruptelæ quid opus apponere, ubi omnia ſunt ſana. Σφάγιον ab *Heſychio* exponitur in aliis, ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα· ſed ut præ ſe ferunt MSS. iiſdem literis in *Pollucis* textum reſtitui σφαγεῖον· ſic & *Suidas* Σφαγεῖον, τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἀμνίον· videndus & ad *Homerum Euſtathius* & *Etymologus*, qui ſic: Σφαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται.

37 Καὶ κανοῦν δὲ &c.] Abeſt δὲ a C. A. in χέρνιβας deſinit caput. *Nonius Polubrum* reddit χέρνιβα aut *trulleum. Gl.* χέρνιβον, *trulleum, guttum, aquimanile*: forte, *aquiminale.* KÜHN.

38 Καὶ χέρνιβας, εἰπ. Ἀντ.] Supple ut MS. habet: καὶ χέρνιβας, καὶ χερνίβιον, εἰπ. Ἀντ. patet ex ſubjecta χρήσει *Antiphanea.* JUNG.

Καὶ χέρνιβας] Quod conſequitur καὶ χερνίβιον e MSS. non extitit in vulgatis editionibus: id tamen poſtulabat *Antiphanis* locus, qui eo, ut χερνίβιον probaret, adducebatur: de ejus *Buſiride*, aliorumque inſignitis hoc titulo fabulis, ubi tempus & locus ſuaſerint, abunde dicam: Βυσίριδι vulgabatur ante *Seberum*, quod vitii in Codice *Falckenburgiano* bene reperi ſublatum: χρῆσις ejus in vulgatis corrupta aliter in MSS. exhibetur, ſed tam obſcura, ut aptum nulla ratione ſenſum aſſequi poſſim: *Falckenburgii* Excerpta poſt πομπῆς adjiciunt ἀφεὶς· ſed τῷ ει ſuprascriptum η, quod congruit itaque cum ceterorum Codicum lectione: *Meurſius* in *Att. Biblioth.* ſic citavit, uti ſcilicet verſiculum legendum putabat: Καὶ τὸ χερνίβιον τοῦτο πομπῆς πρῶτον ἦν· quam lectionem, modo non obſiſterent MSS. lubens amplecterer: ſed hic ſine fructu moras ago, quæ alii forſitan nullo negotio, ſi ſic dederit fortuna, expedient. Sed id obſervandum porro ad *Pollucis* hunc locum, ab ipſis *Auctoribus* conjungi non raro κανοῦν, quod *canum* & antiqui Romani dicebant, & poſtea *caniſtrum*, atque χέρνιβας, ſiquidem ſine his utriſque vaſis nulla celebrari conſueverint ſacra: *Demoſthenes adverſus Androtionem* καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψάμενον appellat, qui rebus ſacris initiatus eſt: ſimiliterque *Ariſtophanes* in *Avibus*: Παῖ παῖ τὸ κανοῦν αἴρεσθε, καὶ τὴν χέρνιβα· quem utrumque ſuppeditavit locum *Harpocratio*, qui meminſſe *Comicos* ait τῆς χέρνιβος ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας· & qui ſacris *Eleuſiniis* initiabantur, ablui decebat prius ἐκ τῆς ἱερᾶς χέρνιβος, quod ipſos integros vitæ, ſceleriſque puros reddere putabatur, ut nihil turpitudini magis ſit habitum, quam ſi quis poſt acceptam ſacrorum conditionem indecori quid & inhoneſti committeret.

39 Βουσίριδι] MS. Βουσίριδι· ſed vulgatum malim: ſic infra Segm. 82. *Cratinus* ἐν Βουσίριδι, ubi tamen MS. noſter etiam Βουσίριδι. JUNG.

40 Καὶ τὸ χερνίβιον] C. V. τὸ χερνίβιον πρῶτον ἡ πομπὴ σαφὴς, ſecundum hanc lectionem eſſet reſtituendum: τὸ χερνίβιον πρῶτον· ἡ πομπὴ σαφὴς, *malluviolum primum: pompa vera prodit*: in *ſpecimine* lectum,

Καὶ τὸ χερνίβιον τοῦτο πρῶτον ἦν πομπῆς.

Et malluviolum illud erat primum in pompa.

Quaſi in ſolennibus pompis præiverit *polubrum*, quem-

66 ## * CAPUT XIX.

De his in quibus aqua calefit, de poculis, & menſurarum nominibus.

AD potiones porro converſis, in quibus quidem aqua calefit, dicuntur: aheni, cacabus, ænea vaſa, calefactoria, foculi, lebetes, lebetaria, furni lebetibus inſtructi. Pocula vero & potatoria vaſa: cothones, cotylæ, cotyliſci, phialæ, calices, cyathi, cyliſcia, ſcyphi. Plurimæ autem poculorum ſpecies prædictæ:
67 * ſuperaddere autem oportet Πέλιχας Cratini, in Thrattis: quas aut cali-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΙΘ. 66

[41] Περὶ τῶν ἐν οἷς θερμαίνεται τὸ ὕδωρ; καὶ ἔτι ἐκπωμάτων, καὶ τραπεζῶν ὀνομάτων.

ΤΡαπομένῳ δὲ [42] ἐπὶ τὸ πίνειν, ἵνα μὲν τὸ ὕδωρ θερμαίνεται, [43] θερμαντῆρες, [44] θερμαυστρὶς, θερμαστρὶς, χαλκία, θερμαντήρια, ἐσχαρίδες, λέβητες, λεβητάρια, ἰπνολεβήτια· ἐκπώματα δὲ, καὶ ἐκπωμάτια, [45] καὶ ποτήρια, καὶ κώθωνες, [46] καὶ κότυλοι, καὶ κοτυλίσκοι, καὶ φιάλαι, καὶ κύλικες, [47] καὶ κυλίσκαι, καὶ κυλίσκια, καὶ σκύφοι, καὶ τὰ πολλὰ εἴδη τῶν ἐκπωμάτων ἔστι [48] προειρημένα· * προσθετέον δὲ 67
τὰς [49] ἐν Θράτταις Κρατίνου [50] πελίκας, ἢ κύλι-

admodum etiam *Plutarchus* in de *Iſide* & *Oſiride* obſervavit in pompis *Oſiridis* adornatis, τῶν ἱερῶν προπεμπτέον τὸ ὑδρεῖον· poterit & *Antiphanes* in *Buſiride* de eadem vel ſimili pompa loqui. KÜHN.

Καὶ τὸ χερνίβιον] *Antiphanea* ita in MS. ſunt: καὶ τὸ χερνίβιον πρῶτον ἡ πομπὴ σαφής. Quibus ſtatim adjunguntur ſine interpoſito titulo ſequentis capitis verba: τραπομένῳ &c. JUNG.

41 Περὶ τῶν ἐν οἷς θ.] C. A. περὶ τῶν ἀγγείων, ἐν οἷς &c. *de caldariis* &c. KÜHN.

42 Ἐπὶ τὸ πίνειν] C. A. ἐπὶ τοῦ πίνειν, ἵνα τὸ ὕδωρ θ. &c. *Salm.* ἐπὶ τῷ π. KÜHN.

43 Θερμαντῆρες] *Salm.* καὶ θερμαντῆρες. KÜHN.

44 Θερμαιστρὶς] Θερμαυστρίς. SEB.

Θερμαιστρὶς, θερμαστὶς] C. V. θερμαύστις, θερμαστρίς· C. A. θερμαστρίς, θερμαστ. *Gl.* θερμηρόν· *miliarium*: θερμοφόρον, *cucuma*: θερμοφόρος, *caldaria*: λέβης, *aneum*, *caldarium*, *ſcutra*, *cacabus*. *Phavorin.* exhibet vulgatam lectionem in θερμαντῆρες· ex C. V. legerim, θερμαύστρις, θερμαστρίς. *Salm.* etiam θερμαστις, θερμαυστρίς. KÜHN.

Θερμαιστρὶς, θερμαστὶς] Pro θερμαυστρὶς, θερμαστὶς, MS. noſter: θέρμαυστις, θερμαστρίς· & θερμαστρὶς, pro θερμαστὶς vulgato ſcribendum omnino puto: habes illud & apud *Heſych.* Pro altero vero in MS. quis emendare voluit θερμαιστὶς· tu θερμαυστρὶς ſcribe: quod ita hinc quoque citat *Bayſius* de Vaſculis, ubi de *ipnolebete* agit, & ἰπνολεβήτια hic nos vertere poſſe *miliaria* opinatur: nec aliter antea editi; & itaque pariter video noſtrum *Seberum* jubere ut *Polluci* reſcribamus. Scribe itaque θερμαυστρὶς, θερμαστρίς. JUNG.

Θερμαιστρὶς, θερμαστὶς] Primum vocabulum non magno labore emendavimus e prior. editt. quod enim hic legatur θερμαιστρὶς, typi vitio accidit: alterum refecerat & *Kuhnius* θερμαστρίς· ſic & apud *Heſychium*, qui vaſculum non diſſimile fuiſſe refert τῷ καρκίνῳ, *cancro*, quem aurifices uſurparint ad aurum, ut puto, liquefaciendum.

45 Καὶ ποτήρια] C. A. ποτήρια, & ſic deinceps omittuntur conjunctiones uſque ad καὶ τὰ πολλὰ &c. KÜHN.

46 Καὶ κοτύλαι &c.] MS. κότυλοι. SEB.

Καὶ κοτύλαι &c.] Pro κοτύλαι, C. A. κότυλοι. *Salm.* κότυλαι, φιάλαι. KÜHN.

Καὶ κοτύλαι &c.] MS. καὶ κώθωνες· κότυλοι, καὶ κοτυλίσκοι, καὶ φ. καὶ κύλικες, καὶ κυλίσκαι &c. Non probo in illis κότυλοι, καὶ κοτ. *Seberi* MS. κότυλοι· de hoc ergo videndum iſto ſexu potiore: & ſupra quidem, quo ſe *Noſter* refert VI. 96. κότυλος eſt; ubi tamen MS. deficit: ῥυτά, σκύφοι, κότυλες ait: ubi quoque plurali κότυλοι forte rectius: nam & maſculino genere uſurpari ibidem Segm. 99. ubi & κοτυλίσκος ſequitur, clarum eſt, & ex *Athenæo* aliquot exemplis docuere viri docti: qui lib. XI. *Dipnoſ.* plura de κοτύλῃ· κοτύλη Segm. 73. ſequitur: potius de menſura, ut & ſupra ἐπὶ μέτρῳ allata fuit VI. 19. VII. 195. κυλίσκην vero ſupra etiam habes in hac materia VI, 95. & κυλίσκιον VI, 98. JUNG.

Καὶ κοτύλαι] Placuit hoc loco MSS. lectio κότυλοι, quam textui lubens repoſui: neque tamen vulgata eſt improba, utpote quæ ſimili gaudeat notione, ac κότυλος· eadem enim utriuſque vocis & origo & uſus, ſiquidem in veteri lingua Græca κότυλος ſignificaverit *cavum*, κοῖλον, ut oſtendunt *Athenæus*, & *Etymologus*; indeque & aliæ plures notiones profluxerunt, ex quarum veſtigiis priſtinam illam notionem perfacile colligas, ut apud *Heſychium* & *Suidam* videre licet: poculi quoddam itaque genus, quod unam haberet auriculam, deſignavit κοτύλη & κότυλος· quamvis in hoc non neſciam diſputare veteres *Grammaticos*, quæ certa poculo huic figura ſit adſcribenda: ſed olim tamen quodvis poculum, non quandam ſignificaſſe ſpeciem, perſuadet originis ratio a cavitate petita, quæ quibuſcunque poculis eſt communis: ideo *Etymologus* εἶδος ποτηρίου καὶ εἶδος μέτρου· & ita ſumſit *Heſychius*, cum ſcriberet: Κύλιξ, κοτύλη, ποτήριον· loquendi tamen conſuetudo quoddam utriuſque nominis diſcrimen induxit, præcipue ſi ad Attici ſermonis indolem attendas, in qua non dubium eſt, quin ſæpiſſime de menſura, rarius autem de poculo dicatur, quod ipſum & *Athenæus* adnotavit; adeo ut non ſine cauſa eam ob rationem κοτύλους hic prætuliſſe *Jungermannus* videatur. De κοτυλίσκοις adeundus *Heſychius*, qui pocula fuiſſe μόνωτα docet, ut & de κοτύλοις tradit *Athenæus*. Poſt pauca ante κυλίσκαι cur fuerit in vulgatis omiſſa particula conjungens, nulla erat ratio, cum ceteris illam vocibus, quæ hic enumerantur, præfixam videas.

47 Κυλίσκαι, &c.] Κυλίσκαι καὶ κυλίσκια etiam MS. alias κυλίχναι καὶ κυλίχνια. SEB.

48 Προειρημένα.] Nempe libro VI. cap. 16. JUNG.

49 Ἐν Θράτταις Κρατ.] *Threicias* ſive *Thrattas Cratini* paſſim ab auctoribus laudari ait *Caſaub.* XI. *Athen.* 13. ſic & apud *Schol. Ariſtoph.* Σφηξὶν, ubi de *Euathlo*: Κρατῖνος ἐν Θράτταις· ubi itaque viro longe eruditiſſ. in Notis ſuis auſcultare non poſſumus, qui potius *Creſſas* ibi mavult. JUNG.

50 Πελίχας, ἢ κύλικας] Πελίκας apud *Athen.* libr. XI. fol. 495. vid. & *Caſaub. Anim.* fol. 514. SEB.

Πελίχας, ἢ κύλικας] C. A. πέλιχας, ἢ κ. ἤ. KÜHN.

Πελίχας, ἢ κύλικας] MS. πέλιχας, ἢ κ. & eo ac-

κας, ἢ [51] προχοΐδια εἶναι δοκούσας· καὶ τὴν ἐν Ἀριστοφάνους [52] Σκηνὰς καταλαμβανούσαις λή-

ces, aut pollubra eſſe putant. Et in Ariſtophanis Scenis conjunctis, Lecy-

centu quoque priores editi. Sed πιλίχας habet *Caſaub.* ad lib. XI. *Athen.* c. 13. Apud *Athenæum* enim ſunt πελίκαι eundem *Comici Cratini* locum innuentem ex *Calliſtrati* ὑπομνήμασι Θρᾳττῶν Κρατίνου· & ibidem πελίκη, & e *Seleuco* πελίχναι. An itaque & hic πελίχας ſcribendum? ut clare apud *Athenæum* eſt. JUNG.

Πελίχας] Nihil a vulgatis pleri que MSS. diſſentiunt, niſi quod accentum alio loco ponant, ac *Seberus* edidit: ut tamen in hoc ſcribendo nomine librarii manum aberraſſe putem, perſuadent Excerpta *Falckenburgiana*, quæ τελικὰς adgnoſcunt veram *Pollucis* ſcripturam, ſi modo πελίκας reſeceris; nam τ & π in quibuſdam MSS. tam ſimili ſunt figuræ ductu, ut alteram ab altera vix poſſis diſcernere: ſic autem in contextu *Polluceo* repoſui, nam & ipſe Noſter *Auctor* Segm. 73. πελίκην habet, ut legendum docebimus e MSS. & Segm. 78. nomen *Æolicum* πέλικαν ſeu πελίκαν· a *Bœotis* autem fluxiſſe vocem oſtendit infra *Pollux*, & apud *Athenæum Seleucus*: quæ res induxit me, ut a Phœnicibus acceptam crederem: in Arabica ſane lingua פלח & פליח menſuræ quoddam genus deſignat, a dividendo ſic dictum; eandemque vocem ſimili notione a Syris uſurpatam docuit me *Iſa Bar Ali*: a Phœnicibus itaque ad Bœotos cum plurimis aliis & hoc tranſlatum fuit, ea quidem primum ſignificatione, quam apud eos vocem obtinuiſſe dixi, unde lapſu temporis, ut fieri conſuevit, ad alias notiones, quas parere potuit aut ſimilitudo figuræ cum poculis aliis, aut uſus etiam vulgaris, eſt devoluta: videmus itaque *Pollucem* juxta vetereſque Grammaticos dubitaſſe, calicemne deſignaverit πελίκη, an potius effundibulum: prius ſanequam præſtet, ſi *Seleucus* ſit audiendus apud *Athenæum* lib. XI. Σέλευκος δὲ πελίχναν Βοιωτοὺς μὲν τὴν κύλικα· poſteriori vero aptius convenit, quod Idem *Athenæus* e *Cratete* refert, habuiſſe poſtea hæc vaſcula figuram οἰνοχόης, non itaque & diſſimilem uſum, uti puto, cum ſolerent olim ſimiles eſſe Panathenaïcis ampullis. Convenit autem *Heſychii* πελάχνη cum Bœotorum πελίχνα. Sic ille: Πελάχνη, τρύβλιον ἐκπέταλον· quamvis autem patulus ſit calix, ideoque hæc expoſitio non inepte quadret, & ipſe literarum ordo ſuffragetur, haud potui tamen avertere mentem ab erroris ſuſpicione, quem commiſiſſe puto aut *Heſychium* aut ejus notarium, quamvis hoc ſe neget uſum, dum alteruter vel in pravam incidit ſcripturam, vel rectam minus attente legit: ſcilicet ita fuerat ſcribendum: Πιδάχνην vel πιτάχνην· ſic enim ipſe alibi: Πίδαχνα, τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια· ut eximie *Caſaubonus* emendavit ad *Athenæum* libr. XI. c. 14. ad quæ tamen *Heſychiana* nugas fundunt viri ſummi *Salmaſius* & *Gujetus*: audi doctiſſimum *Lexicographum* alio loco: Πίτακνον, ποτήριον ἐκπέταλον· αὐτὸ δὲ καὶ πίταχνον· ſic emaculandum: πίταχνον habet *Athenæus* ex *Alexidis Dropide*, pariterque ποτήριον ἐκπέταλον exponit: inde πιταχνιοῦσθαι apud eundem: *Heſychius* diverſa ſcribendi ratione: Πιδαχνιοῦται, ἐξυπτίωται, τρυφᾷ· hinc emendanda videri poſſint illa: Πεταλοῦνται, ἐξυπτιοῦνται, τρυφῶσιν· ut & *Sopingius* cenſuit, & ibi adnotavit: quanquam ego de πιταλοῦνται rationes eſſe judicem, quæ vulgatam lectionem confirment: nam præter ordinem literatum paulo ſuperius tale *Lexicographus* egregius excerpſerat: Πεταλωτὸν, ἀκμαιότατον, εὐειδέστατον· ſed reponendum, πεταλώτατον, ſignificatione a foliis virentibus petita: unde ſi deſcendat πιταλοῦσθαι, percommode ſignificationem habeat τοῦ τρυφᾷν vel ἐξυπτιάσθαι, *ſupinum & voluptatibus deditum eſſe*: ſcribendum enim ἐξυπτιῶνται. Reſtat alius in eadem voce vitio liberandus *Heſychii* locus: Πατάνια, τὰ ἐκπέταλα λοπάδια, καὶ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια, ἃ παιδάχνια καλοῦσι· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσι· legendum inquam πιδάχνιας, vel πίδαχνα, nam quæ de πατελλίοις *Sopingius* adfert, inutilia ſunt: id omne vero magis communit opinionem meam de πελάχνη, cui poteſt accedere, quod & *Heſychius* Πάτανα, quæ cum πιδάχνοις eadem, exponat τρύβλια, ut ſcilicet πελάχνην· jam vero ſi conſideres Grammaticorum conſenſum, qui πίδαχνον, ἐκπέταλον ποτήριον exponant, nihil autem de πελίκη & πελίχνη ſimile tradant, & cum iſtis componas *Heſychii* de πελάχνη verba, quid id aliud in mentem tibi revocare poſſit, quam vera eſſe quæ dixi? per me tamen licebit, ſi quis contra ſentiat; in aliorum enim arbitriis dominari nec poſſim, nec, ſi poſſim, velim. Ad ſequentia me confero, ubi προχοὰς priores editiones habuerunt: bene MSS. προχοΐδια· ego reſtitueram olim προχόους ad eundem ſenſum, vel χόας ex *Athenæo* & *Noſtro* Segm. 73.

51 Προχοὰς] MS. προχοΐδια. SEB.

Προχοὰς] C. A. προχοΐδια· C. V. προχοΐδια, cum diæreſi: *Salm.* idem aſſert. KÜHN.

Προχοὰς] *Caſaubonus* noſter loco dicto προχόους habet, hæc proferens. Sed MS. tam noſter quam *Seberi* habet προχοΐδια. Sic itaque reponemus: vocula hæc & ſupra Segm. 61. corrupta erat: & eam ex *Cratino* ipſo habes ſupra Segm. præc. JUNG.

52 Σκηνὰς καταλ.] C. A. Σκηναῖς καταλαμβάνοις (leg. καταλαβούσαις) λ. τὸν τ. ἐ. τ. χυτρίαν, εἴρηται δὲ νῦν &c. KÜHN.

Σκηνὰς καταλ.] MS. Σκηνὰς καταλαμβ. recte habet, ut ſemper ſcribendum docuit *Caſaub.* IV. *Athen.* 20. Sed ineptus quis Σκηναῖς repoſuit, ut vulgati antea habent. JUNG.

Σκηνὰς καταλαμβανούσαις] Recte ſic edidit *Seberus*, cum ante eum Σκηναῖς errore pervulgato editum fuerit: forſitan illa fabula *Comicus* mulierum, quæ ſcenas erant occupaturæ, turbas moleſtiſſimoſque diſcurſus perſtrinxerat, & alia, quæ ad rem illam attinebant, immiſcuerat, ut & ex addito loco patere poteſt: in illo *Falckenburgii* Codex legit ἑπτακόνδυλον, pro ἑπτακότυλον· ſed vulgata mutandi cauſam non video, neque quid illud ἑπτακόνδυλον velit ſatis aſſequor; non enim puto, ad condy barbarici poculi genus confugere licet, aut κονδύλους interpretari nodos vaſculi, ſeu volumina, ut ἑπτακόνδυλος λήκυθος, ampulla fuerit per ſeptem volumina aſſurgens, cujuſmodi vaſculorum genus aut poculorum nec ætate noſtra ignotum eſt: ſed hæc miſſa faciam: reſtitui porro χυτρείαν· quamvis enim analogiæ χύτρειος non adverſetur, uſu tamen haut comprobatum eſt. Quod adjecimus e MSS. ἣν ἔχοιμι συνθεατρίαν extat & in *Falckenburgii* Codice: inde vero licet augurari feminam aliquam ſecum tuliſſe ampullam, cum ad ſcenam iret: ideoque illam ampullam *Comica* facetia συνθεατρίαν appellat ipſa mulier, quæ ludos ſcilicet ſecum viſura vaderet. Sequebatur vulgo: εἴρηται δὲ νῦν· aptius liber *Palatinus* γὰρ, quod repoſui: λήκυθον igitur pro poculo poſuit ibi *Ariſtophanes*, cum ſignificet ampullam olea riam, ſimili ratione, atque *Cratinus* ὀξύβαφον abuſus eſt de vaſe vinario, cum id proprie ſic diceretur, quod acetum aſſervabat, ut *Athenæus* oſtendit libr. XI. & *Colloquia Scholaſtica*: *Acetabulum*, ὀξυβάφιον· *Antiphanis* Μυστίδα citat *Porphyrius* περὶ Ἀποχῆς lib. II. §. 17. ibique de vero cultu divino egregium inde fragmen habet; videturque *Comicus* præcipuum id in hac fabula tractaſſe argumentum, ut corruptas ſacrorum leges atque cœremonias pungeret occulte & perfricaret, dum interim illa ſancta initiataque femina veram religionem cultumque divini numinis caſtum præciperet, qui non pompa & ſumptibus immenſis, ſed mente pura frugalique parſimonia conſtat: omnino legendus ille apud *Porphyrium* locus: *Heſychius*: Μυστὶς, μεμυημένη. Κεραμεῖον cum *Kühnio* textui reddidi pro κεραμεῖον· σκεῦος κε-

thum

thum ſeptem cotylas continentem, ollam pulchram, quam geſtabam: nunc vero de poculo dictum eſt: ut apud Cratinum in Pytina, vinarium acetabulum. Et in Antiphanis Myſtide: ex acetabulis fictili-
68 bus bibebamus: • ſed in Acharnenſibus Ariſtophanis: ex vitreis poculis, & aureis. Quod autem Cyrillium nominatum eſt, Antiſthenes in Hortatoria ad Aſianum Oratione, Bombylium appellavit:

κυθον τὴν ἑπτακότυλον, [53] τὴν χυτραίαν, τὴν καλὴν, ἣν ἐφερόμην, [54] ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν· εἴρηται γὰρ νῦν ἐπὶ ἐκπώματος, ὥσπερ καὶ τὸ [55] παρὰ τῷ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ [56] οἰνηρὸν ὀξύβαφον· καὶ τὸ ἐν Ἀντιφάνους Μύστιδι, ἐξ ὀξυβαφίων [57] κεραμέων ἐπίνομεν· • ἐν δὲ Ἀχαρνεῦσιν Ἀριστοφά- 68
νους, [58] ἐξ ὑαλίνων [59] ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων· τὸ δὲ καλούμενον [60] κυρίλλιον [61] πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, βομβύλιον μὲν Ἀντισθένης εἴρηκεν ἐν τῷ Προτρεπτικῷ·

ραμέων apud *Noſtrum* aliquoties habuimus, & infinitis locis in *Athenæi* lib. XI.

53 Τὴν χυτρίαν, &c.] MS. χύτριαν, τ. κ. ἣν ἐφερ. ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν· εἴρηται &c. Elegans locus qui verſus *Comici* ipſos continet: primum vero χυτραίαν legendum puto, id eſt, *fictilem*: ſic ſupra Segm. 30. τεῦχος κεραμεοῦν, ὑέλινον, χυτραῖον, χαλκοῦν. Jam totum locum ita concipiamus: καὶ τὴν ἐν Ἀριστοφάνους Σκηνὰς καταλαμβανούσαις λήκυθον,

Τὴν ἑπτακότυλον, τὴν χυτραίαν, τὴν καλὴν,
Ἣν ἐφερόμην, ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν.

Eundem hunc locum reſpiciebat ſcilicet *Noſter* ſupra, quum συνθεατρίαν *Ariſtophanem* dixiſſe diceret IV, 121. & VI, 158. meminit & II, 56. JUNG.

54 Εἴρηται δὲ νῦν] C. V. γὰρ poſt ἐκπώματος ſubjicit omiſſis ceteris C. A. τὸ δὲ καλούμενον &c. KÜHN.

Εἴρηται δὲ νῦν] MS. γὰρ νῦν, pro δὲ νῦν & malim αἰτιολογικῶς. JUNG.

55 Παρὰ Κρ.] MS. π. τῷ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνι. Sed Πυτίνῃ vulgatum rectum eſt, ut Segm. 70. quam a πυτίνη vinearia, cujus ſupra fit mentio VI, 14. & ut quidem MS. habet & infra Segm. 72. dictam puto: & alias recte etiam in MS. ſcribitur. Locus *Cratini* ſupra VI, 23. adfertur & longe plenior apud *Athen.* lib. XI. ubi recte ἐν Πυτίνῃ etiam. JUNG.

56 Οἰνηρὸν ὀξύβαφον.] Supra VI, 23. idem hic locus plenior. SEB.

57 Κεραμέων] Legendum ex *Athen.* libr. X. c. 13. κεραμείων, ex *fictilibus acetabulis.* KÜHN.

Κεραμέων] In χρήσει *Antiphanis*, MS. κεραμίων. Et ſic ſcribe, eſt autem ſenarius:

Ἐξ ὀξυβαφίων κεραμίων ἐπίνομεν.

Quem cum aliis habes apud *Athen.* lib. XI. ubi quoque ἐν Μυστίδι paroxytonως eſt. Sed & ibi Μύστιδι potius ſcribamus, ut in libr. X. *Dipnoſ.* eſt, ubi X. Animadv. 11. hunc locum adducit *Caſaubonus* noſter. JUNG.

58 Ἐξ ὑαλίνων ἐκπ.] Vid. ſupra VI, 100. SEB.

59 Ἐκπωμ. καὶ χρυσίνων.] MS. ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων· recte χρυσίδων & hoc repone pro vulgato χρυσίνων. Locus eſt non longe ab initio *Acharnenſium*:

Ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
Ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
Ἄκρατον οἶνον ἡδύν. —

Indicavi & ſupra VI, 100. ubi non addebatur nomen fabulæ. JUNG.

Ἐκπωμ. καὶ χρυσίνων.] Χρυσίδων e MS. ſuo, *Ariſtophaniſque* loco reſtituendum docuit *Jungermannus*, quem ſequutus ſum: non alia ratione ἀργυρίδες.

60 Κυρίλλιον,] C. V. κυρίδιον· C. A. κυρίλιον· quaſi γυρίλιον a γυρὸς, *rotundus*; eſt enim vaſculum στρογγυλοειδές. KÜHN.

61 Πρὸς τὸν Ἀσιανὸν] *Interpr.* hæc verba tranſpoſuit ad ἐν τῷ προτρεπτικῷ· reddit enim, *Hortatoria ad Aſianum Oratione*: Melius MSSti τὸ δὲ καλούμενον κ. πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, *quod ab Aſiaticis* κυρίλιον *dicitur, id Antiſthenes in Protreptico* βομβύλιον *dixit*: eandem lectionem affert *Salm.* KÜHN.

Πρὸς τὸν Ἀσιανὸν] MS. πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, βομβ. torſit me hic locus ob malam interpunctionem, quæ & in MS. extat. Jam illa diſpuncta, & MS. lectione recepta, omnia plana; Ita ſcribe: τὸ δὲ καλούμενον κυρίλλιον πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, βομβύλιον μὲν Ἀντισθένης εἴρηκεν ἐν τῷ Προτρεπτικῷ· *Aſianis vocatum Cyrillium, id Antiſthenem dixiſſe* ait *in Protreptico* βομβύλιον· *alios vero* σύστομον *id nominare*: quibus addit & ſuam opinionem, *forte potius* στενόστομον *adpellari debere.* De *Antiſthene* eadem habuiſti & ſupra VI, 98. ſine dubio autem ſuum κυρίλλιον ad ſonum, qui editur eo vaſculo, dum ex eo bibitur, bilbiente, Aſiani finxerunt. De Bombylio vid. *Caſaubonum* noſtrum VI. *Athen.* 18. JUNG.

Πρὸς τὸν Ἀσιανὸν] Levicula menda tenebras ingentes huic loco offudit: reficiendus eſt, ut in Excerptis legitur *Falckenburgianis*: τὸ δὲ καλούμενον κυρίλλιον πρὸς τῶν Ἀσιανῶν ſcilicet incolæ minoris Aſiæ poculi quoddam genus κυρίλλιον appellarunt, cui βομβύλιον adſimilat *Pollux* noſter: de Κυριλλίῳ nihil commemini; videtur certe non, ut βομβύλιος a ſonitu, ſed ab auctore *Cyrillo* nominis originem traxiſſe: βομβυλίου plurima mentio in veterum ſcriptis eſt: inter antiquiſſimos nominat *Hippocrates*, & ex eo *Galenus* in *Gloſſis* ἔκπωμα τὶ στενὸν ἔχον τὸ στόμα· & amplius *Erotianus*, quem deſcribere non lubet: *Suidas*: Βομβύλιον, ἔκπωμα στρογγυλοειδές· ſic enim ſcribendum: *Heſychium* adde & *Etymologum*, qui plura de hoc vaſe adnotant: inſigne *Athenæi* fragmentum, quod ab interitu vindicavit *Iſ. Caſaubonus Anim. in Athen.* XI. c. 4. Βομβύλιος, θηρίκλειον ῥοδιακόν· οὗ περὶ τῆς ἰδίας Σωκράτης φησίν· οἱ μὲν ἐκ φιάλης πίνοντες ὅσον θέλουσι τάχιστ' ἀπαλλαγήσονται, οἱ δὲ ἐκ βομβυλίου κατὰ μικρὸν στάζοντες· quibus anguſti fuiſſe oris vaſculum illud lucide ſatis oſtendit *Socrates*, modo ne ſit error in iſto nomine, ex quo humor deſtillare ſaltim poſſit: contra ea vero φιάλην patulam fuiſſe, ex qua quis ocius quantum voluerit bibat. Sed ex *Suida* hoc porro adferre lubet de βομβυλίῳ· Βομβύλιος, inquit, ζῷον, ἢ τὸ βήσιον λεγόμενον· quod βήσιον *Æmilius Portus* plane non intellexit: potuiſſet tamen ex iſtis *Heſychii*: Βήσιον, ποτήριον· qui in λήκυθος etiam illa voce utitur, βήσιον ὑάλινον: ubi perperam doctiſſimi viri de βικίῳ, vel βικίῳ reponendo cogitant: vetuſtiſſimum autem illud nomen poſteriori ætate cum pluribus aliis revixit, & in uſum abiit: pocula vero βήσια, vel βῆσσαι ab antiquis ob cavitatem nominata, ut & de κοτύλαις obſervavimus: illius priſtinæ notionis veſtigia ſunt in vocabulo βῆσσα· *Heſychius*: Βῆσσαι, κοῖλαι καὶ ὑδρηλοὶ τόποι· adi in βασσίας, ut prætercam alios: apud *Alexandrinos* autem βῆσσα certam quandam poculi ſpeciem deſignabat, quod inferius latum atque ventruoſum oris erat anguſti: illud *Athenæi* nobile fragmentum: Βῆσσα, ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἐστενωμένον ἄνωθεν· unde ſimul apparet optime *Suidam* & appoſite βομβύλιον expoſuiſſe βήσιον· ſilentio vero non involvendum eſt Coptos poculum appellare πίβασα, vel πίβησα. De βομβυλίῳ vero id porro notandum, poſſe nos aptiſſime Latine dicere *bilbinum*, ſiquidem in *Gloſſis Philoxeni*: *Bilbinus*, εἶδος ἀγγείου· quod tractum a bilbiente ſonitu, quem

οἱ δὲ καὶ [62] σύστομον [63] αὐτὸ ὀνομάζουσι· τὸ δὲ
σύστομον, ὄνομα φιλήματός ἐστιν ἐν τοῖς [64] Τη-
λεκλείδου Ἀψευδέσι μετ' ἄλλων πολλῶν εἰρημέ-
νον· μήποτ' οὖν βέλτιον στενόστομον αὐτὸ καλεῖν·
[65] εἴρηται δὲ τοὔνομα [66] ἐπὶ ἀμφορέως ἐν Σατυρικῷ
δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου, στενόστομον τὸ
69 τεῦχος· * [67] ἔξεστι δὲ τὴν τράπεζαν, [68] ἐφ' ᾗ τὰ

alii vero idem ſyſtomum nominant.
Syſtomum vero, oſculi nomen, in Te-
leclidis Mendacibus inter multa alia di-
ctum eſt: neque tamen melius hoc
στενόστομον nominare: de utriſque vero
hoc nomen dicitur, in Satyrica Fabula
Æſchyli, Præconibus ſcilicet, Vas angu-
ſti oris. * Licet autem menſam, cui pocula 69

humor effuſus excitat: *Idem*: *Bilbit*, βομβύζει· videndus *Caſaubonus* illo loco, quem *Jungermannus* monſtravit. Sed deſiſtere jam tempus eſt, neque enim breve ſpatium, quod includit me, quæ mihi de βομβυλίῳ aliiſque ſimilibus poculis habeo congregata, promere permittit: feſtinantes inſerimus obiter, quibus aliorum ſtudium & operam in iſtis planius & elegantius expediendis elicere velim. *Antiſthenis* Philoſophi Προτρεπτικὸν adduxit *Noſter* lib. VI. ubi itidem de bombylio: ſcripſiſſe vero adhortatorium illum ſermonem, quo juvenes a luxu libidinoſiſque voluptatibus ſevocaret, congregaretque cum virtute, ut putemus, vita viri & ſapiens inſtitutum facit: habemus & *Galeni*, ſed alius argumenti, λόγον προτρεπτικόν· vide ſis *Iſocratem* ad *Demonicum* ſub initium.

62 Σύστομον] Ita dictum, *quod os ejus in arctum coëat*: poſt ὄνομα, C. A. nihil addit in hoc capite. KÜHN.

63 Αὐτὸ] MS. male αὐτῷ, vitio ſolenni. JUNG.

64 Τηλεκλείδου ψευδέσι] C. V. ἀψευδέσι μ. ἄ. π. εἰρημένον· infra iterum legit C. V. ἀψευδέσι cap. 24. quæ lectio ſine dubio verior vulgata: poſt καλεῖν diſtinctio ponenda ὑποτελεία. KÜHN.

Τηλεκλείδου ψευδέσι] MS. Τηλεκλείδου ἀψευδέσιν μετ' ἄλλων πολλῶν εἰρημένον. Et εἰρημένον quidem pro vulgato εἰρημένων malim. De ἀψευδέσιν vero, qui vulgatis ψευδέσιν prorſus contrarii, quid dicamus? Dum alia nos viri docti docent, MS. noſtrum ſane ſequamur, & ita *Pollucem* ſcripſiſſe putabimus. Servat enim hanc ſcripturam MS. & infra Segm. 98. denuo ἐν Τηλεκλείδου Ἀψευδέσιν habens, ubi & aliquam Poëtæ χρῆσιν nobis ſervavit. *Suidas* ſaltem tres enumerat fabulas hujus *Comici*, & quidem, ut ait ex *Athenæi Dipnoſophiſtis*: qui ſunt Ἀμφικτύονες, Πρυτάνεις, Στεῤῥοί· quorum priores duæ etiam a noſtro laudantur. JUNG.

Τηλεκλείδου ψευδέσι] Vitioſa loci ſcriptura *Meurſius* inductus in ceteris *Comici* fabulis Ψευδεῖς enumeravit in *Attica Bibliotheca*: nobiſcum vero melius agitur, qui in iſtiuſmodi Codices inciderimus, quorum ope atque fide priſtinum fabulæ titulum habere datur, nimirum Ἀψευδεῖς *Teleclidis* extitit, nulla vero ψευδεῖς, quos & infra, MSS. ſponſoribus, trademus, neque, quantum in nobis eſt, mendaces unquam ſimplicium integrorumque locum obtinere patiemur. Ex hoc autem *Pollucis* noſtri loco conſtat, enumeraſſe *Teleclidem* plurimas oſculorum ſpecies, & inter ea σύστομον, quod labellis compreſſis, & ore contracto pangebatur.

65 Εἴρηται τοὔνομα] MS. plenius: εἴρηται δὲ τοὔνομα. JUNG.

Εἴρηται τοὔνομα] Politius liber *Palatinus* εἴρηται δὲ, quod ita ſcripſiſſe *Pollucem* exiſtimabis: ſed illud in vulgatis editionibus turpius erat ἐπ' ἀμφοτέρων, in cujus e MSS. locum ſucceſſit ἀμφορέως. *Æſchyli Præcones* Satyros ſæpiſſime nominat *Auctor* noſter, de quibus in ſequentibus & nobis verba erunt facienda. Στενόστομον vero non puto fuiſſe olim certum quoddam vaſculi genus; at quodvis vaſculum ore anguſto στενόστομον dictum fuit, unde ſæpius apud *Grammaticos* στενόστομον ἀγγεῖον, nec aliter in *Æſchylo* στενόστομον τεῦχος· poſteriori ætate vero στενόστομα fuerunt appellata vaſcula quædam oris anguſti, ſicut ex *Artemidoro*, cujus & ego mihi locum notaveram, poſt *Caſaubonum* obſervat *Jungermannus*: non illhæc itaque *Pollucea* de στενοστόμῳ uſquequaque laudare velim & approbare, quippe qui ne *Æſchyli* quidem locum apte ſatis uſurpaverit, in quo non στενόστομον ſolum, quod veteris ſcriptoris auctoritate muniendum erat, de amphora dicatur, ſed στενόστομον τεῦχος.

66 Ἐπὶ ἀμφοτέρων] *Caſaub.* malit ἀμφορέων libr. II. de *Satyr. Poëſi* pag. 169. vid. & Anim. in *Athen.* X, 7. SEB.

Ἐπὶ ἀμφοτέρων] C. V. ἐπὶ ἀμφορέως στενόστομον τὸ τεῦχος· eſt deſcriptio amphoræ cum anguſto ore. KÜHN.

Ἐπὶ ἀμφοτέρων] Sed quod ſequitur ἐπὶ ἀμφοτέρων, plane corruptum eſt. *Magnus Caſaubonus* lib. II. de *Satyrica Poëſi* c. 5. ubi de *Æſchyli* hoc dramate Satyrico, mavult ἀμφορέων. Laudanda viri εὐστοχία· non poterat proximius ſcopum. MS. enim noſter ἐπὶ ἀμφορέως diſerte habet: repone itaque MS. ſcripturam: εἴρηται δὲ τοὔνομα ἐπὶ ἀμφορέως ἐν Σατ. &c. Alias vereor ne quis & *Polluci* objicere queat, στενόστομον ſuum quoque generale nimis eſſe. Nam libet proferre verba *Amici* noſtri Magni ex VI. libr. Animadverſ. in *Athen.* c. 18. quum nil melius a nobis poſſemus tibi largiri, *Fuere in uſu & alia quadam anguſti oris pocula, recentioris inventi, de quibus Artemidorus libro primo*, cap. 67. ἔστι τινὰ τῶν ποτηρίων στενόστομα οὐ πάλαι ὑπ' ἀνθρώπων εὑρημένα· *at bombylium & antiqui norant.* JUNG.

67 Ἔξεστι δὲ τὴν τράπεζαν] Male in MS. puto omiſſa ἔξεστι δὲ τὴν τράπεζαν. JUNG.

68 Ἐφ' ᾗ τὰ ἐκπώμ. κατάκ.] C. V. ἐφ' οὗ τ. ἐ. κ. τετράπουν τὲ τράπεζαν &c. quod indicat τὴν τράπεζαν omitti poſſe. KÜHN.

Ἐφ' ᾗ τὰ ἐκπώμ. κατάκ.] MS. ἐφ' οὗ τὰ ἐκπ. κατάκειται· quaſi ad τὸ τεῦχος præcedens hæc referret: & κατάκειται vulgato κατάκειται quidem non cedat. JUNG.

Ἐφ' ᾗ τὰ ἐκπώματα κατάκειται] Quanquam id haud ita magni ſit ponderis, obſecutus tamen MSS. κατάκειται in textu poſui, quem eſſe Græcæ linguæ frequentiſſimum morem tirones ſciunt: plenius deinde & ſplendidius τετράπουν τε τράπεζαν εἰπεῖν· τε aberat ante nos. De loci vero ſenſu egregie diſceptat cum eruditiſſimis hominibus *Jungermannus* noſter, quos facile potuiſſet ab opinione ſua retrahere ſola vocis ipſius conſideratio, quæ ſi ſit abacus, in quo calices reponantur, quam analogiæ rationem unquam habere poſſis? hæſit tamen in eadem ſententia vir eruditiſſimus *Voſſius* in *Etymol.* Apponam verba: *A calix eſt caliculare, & κατὰ συγκοπὴν caliclare, menſa cui calices imponuntur*: *Gloſſ.* τραπεζοφίρον, (ſcr. τραπεζοφόρον) *caliclare. Græcum hoc eſt & apud Pollucem, qui interpretatur* τράπεζαν, ἐφ' ᾗ τὰ ἐκπώματα κατάκειται. Et hercle ſubductis bene rationibus, etiamſi præclare agat *Jungermannus* noſter, ſcrupuli quiddam in ea re ſupereſt, tam quod ad ipſum *Pollucis* locum adtinet, quam quod ad alia: illud in *Gloſſis* profecto: *Caliclare*, τραπεζοφόρον, quis enim ita ſcribendum dubitet, uti dudum emendavit *Bonav. Vulcanius*, admodum eorum rationibus favet, qui τραπεζοφόρον apud *Pollucem* de menſa, quæ pocula fert & calices, intelligunt; il-

impoſita ſunt, quadrupedem menſam appellare, & unipedem: & ſi quis ſecundum uſus novitatem honeſtius loqui velit, menſægerulum: non enim de hoc nomen inveni in Ariſtophanis Agricolis. Quoniam autem menſægerulus dictus eſt, nomine hoc uti licet, tanquam de eo dicto, qui men-

ἐκπώματα κατάκειται, 69 τετράπουν τε τράπεζαν εἰπεῖν, καὶ μονόπουν· καὶ εἴ τις βούλοιτο 70 φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τὴν καινότητα τῆς χρήσεως, τραπεζοφόρον· 71 οὐκ ἐπὶ τούτου μὲν γὰρ εὗρον τοὔνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς· ἐπεὶ δ' οὖν εἴρηται ὁ τραπεζοφόρος, ἔστι καταχρῆσθαι 72 τῷ ὀνόματι ἐκεῖ ῥηθέντι ἐπὶ τοῦ τὴν τρά-

lam enim ſignificationem non eſſe falſam & improbam demonſtrant: nam quod de analogia dixi, hæc ſolet aliquando multis modis inflecti, ut eam in quibuſdam fruſtra requiras: porro conſuetudine loquendi vulgari vocabuli iſtius hæc notio invaluiſſe videtur, neque antiquitatis auctoritate fuiſſe tuta: jamque videamus, annon id ipſum apprime lucide *Pollux* exponat? *Licet autem menſam*, inquit, *in qua pocula collocantur, & τετράπουν τράπεζαν appellare & μονόπουν·* nomine ſcilicet a pedibus, quibus innititur, petito: quid aliud expectes jam, quam ut proprium magis illius menſæ nomen tradat *Onomaſticographus*? tu vero conſidera num non aptiſſime hæc ita connectantur: *& ſi quis voluerit ſtudioſe aucupari novitatem & inſolentiam uſus, τραπεζοφόρον·* ubi ſanequam oſtendit vocis illum uſum novum eſſe, neque ab antiquitate commendari, magis id quidem, quod addat, non inveniſſe ſe ea ſignificatione nomen id in *Ariſtophanis Agricolis*, ſed alia multum diverſa; at cum τραπεζοφόρος extet, licere abuti iſtius ſignificatione ad aliam longe rem, ac denotat proprie: videntur hæc omnino ordine non disjungendo conjuncta: præterea in *Paulli* loco locum habere non poſſe videtur illa τοῦ τραπεζοφόρου notio, quam urget *Jungermannus* noſter; ſiquidem ibi menſarum genera, non earum fulcra aut aliud quid nominentur: & attendendum revera ſedulo, quid in omni loco quæ præeunt, & quæ conſequuntur, poſtulent, iiſque demum cognitis & perſpectis de ſenſu verborum formularumque loquendi ſtatui poteſt; ille autem Baſilicorum *Interpres*, qui ſcripſerat οἱ τὰς τραπέζας ἔχοντες, ſi Græcam vocem intellexit, & quicquam illa verba ad τραπεζοφόρον declarandum valere poſſunt, potius ad originem vocis, quam ad uſum reſpexit: neque tamen ego prorſus negare velim τραπεζοφόρα, vel τραπεζοφόρους de fulcris menſarum unquam eſſe uſurpatos, cum in hanc potius notionem, quam in aliam illam priorem & vulgarem origo vocabuli inclinet: & ego ſic lubens capere velim in *Artemidori* loco, utpote quod ad perſonam œconomi longe ſit appoſitiſſimum, ſiquidem ille ſit fulcrum & columen domus, ſicuti ipſius menſæ τραπεζοφόρος· ſcimus autem ſomniorum judicia a talibus argumentis præcipue pendere. Hæc omnia cum ad animum revoco, parum abeſt, quin *Jungermanno* contrarius in ſenſu loci hujus obſiſtam, diverſæque parti, quos ille omnes vitii inſimulat, adſim: lector perpenſis rationum momentis, ad illam ſe ſententiam aggreget, quam veri ſimillimam exiſtimat. Alias & apud *Ciceronem trapezophori* mentio lib. VII. Ep. 23. *Quod tibi deſtinaras trapezophoron, ſi te delectat, habebis*: unde tamen quid *Cicero* per *trapezophorum* intellexerit, parum liquet.

69 Τετράπουν τρ.] MS. plenius: τετράπουν τε τραπ. ε. καὶ μ. JUNG.

70 Φιλοτιμεῖσθαι] *Si quis ſtudioſius ſequi voluerit novam ſignificationem. τραπεζοφόρον· Paulus* libr. IV. *ad Sabinum: ſupellectili legata hæc continentur, menſæ, trapezophora, delfica* &c. in *Gloſſ.* τραπεζόφορον, (leg. τραπεζοφόρον) *caliclare*: niſi τραπεζόφορον, *quod fertur a menſa*, non *quod fert menſam*, interpreteris. KÜHN.

71 Οὐκ ἐπὶ τούτου γὰρ εὗρον] MS. οὐκ ἐπὶ τούτου μὲν γὰρ &c. JUNG.

Οὐκ ἐπὶ τούτου γὰρ &c.] Eximius ille Codex *Palatinus*, qui non tantum in ſumma rerum, ſed & pleriſque minutis veram *Pollucis* lectionem retinuit, exhibet ἐπὶ τούτου μὲν γάρ· quæ vocula ad ſententiæ facit elegantiam. *Ariſtophanis Agricolarum* creberrima & apud *Noſtrum* & apud alios Grammaticos eſt mentio: adeundum ad *Meurſium* in *Attica Bibliotheca*.

72 Τῷ ὀν. ὡς ῥηθέντι] C. V. ἐκεῖ ῥηθέντι &c. KÜHN.

Τῷ ὀν. ὡς ῥηθέντι] MS. ἐκεῖ, pro vulgato ὡς· & rectius. Scribe itaque: τῷ ὀνόματι ἐκεῖ ῥηθέντι, nempe in *Ariſtophanis* Γεωργοῖς. Cæterum ad hunc locum videntur doctiſſimi viri impegiſſe, quod tamen cum ipſorum diligentiæ venia a me dictum eſto. Iſta enim *Artemidori Onirocrit.* libr. I. cap. 76. ubi ait quod in ſomnis viſæ ſignificent ξέσται quidem, θεράποντας· ἀμφορεῖς, τοὺς ὑπηρέτας· τραπεζοφόροι, τοὺς οἰκονόμους, videntur accipere de ipſis menſis, allato *Paulli* loco e lib. III. de Supell. legata: *Supellectili legata hæc continentur, menſæ, trapezophora, delfica* &c. trapezophora, ajunt, *abaci e quibus vina miniſtrantur*: allato e *Gloſſ.* veteribus, τραπεζοφόρον, *Callicare*: eoque trahunt iſta *Pollucis* hic ἐφ' οὗ τὰ ἐκπώματα κατάκειται. Non recte nec *Pollux*, nec *Artemidorus* hoc protulit de menſis, niſi valde fallor. Et cautius vetus Interpres *Artemidori J. Cornarius*: *fulcra menſæ, trapezophori Græcis dicti*. Non enim de menſis ibi loquitur ſomniorum iſte ἐξηγητής, ſed de iis, quæ menſas continent. In *Polluce* vero noſtro clarum eſt, illum proferre hæc verba, ἐφ' ᾗ τὰ ἐκπώματα κατάκειται de menſa, quam licet, ait, & τετράπουν, & μονόπουν dicere, & τρίπουν etiam puta, ut in loco *Procopii* apud *Cujacium* X. Obſervat. 13. qui & recte de *Delfica* accipit: τρίποδες ſupra VI, 83. ἐφ' ὧν ἔκειντο τράπεζαι. Aliter impegit *Leunclavius* eruditiſſimus Notatorum lib. II. cap. 73. Ille vocem *trapezophora* in dicta libr. III. corruptam eſſe ait, & ſcribendum eſſe *trapezophori*, quod in *Baſilicis* extet, cum hac declaratione, οἱ τὰς τραπέζας ἔχοντες, *ut intelligantur*, ait, *columellæ ſive pedes, qui menſas impoſitas ſuſtinent*. Et hactenus recte quidem: nos vocamus ſcilicet, das geſtelle: quamvis non cauſa litigandi magna ſit περὶ λέξεως voculæ illius: quum multa ejuſmodi διττῶς dicantur, & tam *trapezophora* poſſint eſſe vera in lib. III. quam τραπεζοφόροι in *Baſilicis*: ſed quod addit, falſum eſt: *Nam*, ait, *trapezophora ſignificationem aliam habent*, videlicet τραπεζῶν, ἐφ' ὧν τὰ ἐκπώματα κατάκειται· *hoc eſt*, menſarum, in quibus vaſa potoria collocantur, *ut Pollux ſcripſit*: tum profert ex *Gloſſ.* veteri quoque τραπεζοφόρα, *caliclaria*. Sed ille *Pollucem* mehercle non diligenter inſpexit: numquam enim mihi perſuaſerit iſta verba, ἐφ' ὧν (quæ prima ipſe finxit; *Pollux* enim ſingulari utitur) τὰ ἐκπώματα κατάκειται, *Pollucem* de τραπεζοφόροις protuliſſe: diſtincte enim tractat *Pollux* de iſtis: primum de τραπέζῃ τετράποδι, vel μονόποδι, ſive *Delfica*: tum de τραπεζοφόρῳ, τῷ τράπεζαν φέροντι. Illis verba iſta adjunxit: non huic fulcimento. Eundem errorem & in Theſauro ſecuti ſunt, eodem iſta verba *Pollucis*, quo non debebant, trahentes, & dupliciter itaque τραπεζοφόροι, invito *Polluce*, exponentes. *Bayſius* de Vaſculis rectius videtur cepiſſe, qui *repoſitoria* exponit, in quibus reponerentur menſæ, & inde forte *trapezophora* dicta: *reponere* enim, collocare eſſe: recte & exponit olim *Rhodiginus* VII. Antiq. 12. quamvis *Pollucis* ver-

πεζαν φέροντος, [73] ἧ ἐπῆσαν τοῖς ἄρχουσιν αἱ μυῤῥίναι.

ſam gerit. Ubi aderant principibus myrthi.

70 ## * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Κ.

[74] Περὶ οἴνου ἀγγείων.

[75] Τούτοις δὲ [76] προσακτέον τὰ τῶν οἴνων ἀγγεῖα, οἰνοφόρα, [77] ἀκρατοφόρα, καὶ ἀμφορεῖς, καὶ ἀμφορίσκους, [78] καὶ κάδους, καὶ κα-

* CAPUT XX. 70

De vini vaſculis.

HIs quoque vinorum vaſa ſubjungenda ſunt, œnophora, merifera, amphoræ, amphoriſci, cadi, ca-

ba quoque confundat, quaſi omnia de menſa, in qua pocula reponerentur, dixerit. Sed ad finem tandem hujus capitis. JUNG.

Τῷ ὀνόματι ὡς ῥηθέντι] Illud ὡς nullius non aures offendat: venuſte MSS. ἐκεῖ, quod in textum reduxi. Tum in iſtis, quæ ſequuntur οὗ ἐπῆσαν &c. potius amplectimur ἧ, cujus veſtigia MSS. ſervabant, accentu tamen alieno voculam inſignientes: neque alterum illud οὗ ſane ſatis ex ingenio linguæ Græcæ commodum: in Codice vero *Falckenburgii* pro ἐπῆσαν, invenio ἐποίησαν· librum illum ſæpe, ubi ab omnibus recedit MSS. priſtinam adſervaſſe lectionem, uberi documento compertum habemus: hic tamen in illa ſani nihil video, vulgatamque malim præ quavis alia: ſententia *Pollucis*, quantum quidem ego perſpicio, hæc eſt: *Quoniam autem extas* τραπεζοφόρος, etiamſi non ea notione, qua dixi. *licet abuti hoc nomine ibi in Ariſtophanis Georgis uſurpato de eo, qui menſam ferebat, cui impoſitæ erant myrti magiſtratibus*: Magiſtratum enim myrtea fuiſſe redimitum corona egregie docuit ad hunc locum *Jungermannus*: ſed id præterea colligere mihi ea de re videor ex *Pollucis* hoc loco, non coronatos fuiſſe myrto archontes, niſi cum ſuo fungerentur munere: ideo pediſſequum habuiſſe, qui menſam portarit, in qua deponere ſoliti erant myrteas illas coronas, ſi a publicæ rei cura vacarent, cui nomen fuit τραπεζοφόρῳ, quod quamvis non aliunde mihi ſit exploratum, hoc tamen e loco ſatis liquere arbitror. Alias & τραπεζοφόρον fuiſſe dictam *Minervæ* ſacerdotem, quæ cum altera, cui nomen κοσμὼ, omnia Deæ ſacrificia obiret, memoriæ produnt *Harpocratio*, *Etymologus* & *Suidas*. Sed de myrteis coronis id porro obſervare lubet, videri Στεφανοπωλίδας fabulam *Eubuli*, cujus pluribus in locis mentionem facit *Pollux*, iſtam magiſtratus obtinendi potentium lubidinem inter Athenienſes, quæ per fas & nefas plerumque amat procedere, perſpicue notaſſe: quod me in iſtam deducit opinionem, verſus ſunt *Eubuli* ſanequam elegantes apud *Athenæum* lib. XV.

Στεφάνους ἴσως βούλεσθε· πότερον ἑρπυλλίνους
Ἢ μυρτίνους, ἢ τῶν διηνθισμένων.
Τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τούτων
Σὺ τ' ἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

Ubi mulier coronaria cujuſcunque generis corollas offert vendendas, quas tamen omnes ut libere diſtrahat, illi, cum quibus ipſi res erat, facile permittunt, ſi retineant modo myrteas: in his ego tum *Eubuli* acumen demiror, qui venuſte iſtam potentium dominandi cupidinem tetigerit, cum elegantiam in iſta repetitione τῶν μυρτίνων· verbum exinde *Comica* conſtruxit facetia μυῤῥινᾶν, quod eſt *imperii cupiditate flagrare*: quem dedit in notis ſuis *Heſychii* locum ea de re *Jungermannus*, corruptus eſt, & in hunc modum reſtituendus: Μυῤῥινᾶν, ὃ δηλοῖ ἐπί τινα ἀρχὴν παρασκευάζομενον· quod prætetiiſſe miror diligentiam & ſagacitatem *Jungermanni*, præcipue cum ad manum ipſi eſſent iſta *Scholiaſtæ Ariſtophanis*, καὶ μυῤῥινᾶν ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν· ſed hinc tandem ad ſequens caput, quod eſt de vaſculis vinariis, accedamus.

73 Οὗ ἐπῆσαν] C. V. ἧ ἐπῆσαν, leg. ἧ, *cui menſæ* &c. Archontes Athenis coronabantur myrto. *Heſych.* in μυῤῥίνων. KÜHN.

Οὗ ἐπῆσαν] MS. noſter: ἧ ἐπῆσαν, cetera ut vulgo: an? ἧ ἐπῆσαν &c. ſcilicet menſæ. Sane de hoc more mihi parum liquet; niſi quod conſtat, eos, qui in magiſtratu, corona myrtea redimitos fuiſſe, quæ itaque ad menſam illis præſto erat quoque. Invenio enim in *Heſychio*: Μυῤῥινῶν· ὃ δηλοῖ ἐπί τινα ἀρχὴν παρασκευαζόμενον· οὕτως δὲ ἔοικεν ἐσχηματίσθαι διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ταῖς μυῤῥίναις στέφεσθαι. Et apud *Ariſtoph. Schol.* in Ἱππεῦς, ibi ψωλὸν γίνεσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυῤῥίνου· ad quæ poſtrema *Schol.* μέχρι τῆς κεφαλῆς· ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυῤῥίνῃ ἐστεφανοῦντο. Et iterum ad ea ἐν Σφηξί· καὶ μυῤῥίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν ait: μυῤῥίναις γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες· καὶ μυῤῥινᾶν, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν. Alias μυῤῥίνας, ſive myrteos ramos adhibitos menſæ, quando σκολιὰ canebant, notum eſt: & plura de ea re *Ariſtoph. Schol.* ad Σφῆκας. Videndum vero, an *Pollucis* locus uſquequaque integer ſit: ſed tollamus tandem has menſas cum ſuo capite, & ad ſequens nos transferamus. JUNG.

74 Περὶ οἴνου ἀγγείων.] Supra VI, 14. SEB.

Περὶ οἴνου ἀγγείων.] C. A. περὶ τῶν ἐν οἴνοις ἀγγείων. KÜHN.

Περὶ οἴνου ἀγγείων.] Hoc quidem caput cum priore ita cohæret in MS. ut nullus intercurrat titulus. JUNG.

75 Τούτοις] MS. male τούτους· quod tamen quis correxit. JUNG.

76 Προσακτέον τὰ τ. οἴν. &c.] *Salm.* προσκτητέον· C. A. καὶ τὰ τῶν οἴνων &c. & ſine diſtinctione junguntur ἀγγεῖα οἰνοφόρα, & inſequentes copulæ abſunt. KÜHN.

77 Ἀκρατοφόρα] MS. καὶ κρατοφόρα· ſed bene quoque emendatum: καὶ ἀκρατοφόρα. JUNG.

78 Καὶ κάδδους, καὶ καδδίσκους.] C. V. κάδους, καδίσκους, κάδον (leg. κάδου) καδίσκου, ubique cum ſimplici delta: ita & *Salm.* KÜHN.

Καὶ κάδδους, καὶ καδδίσκους.] MS. καὶ κάδους, καὶ καδίσκους· & ſic fere habet uno δ ubique. JUNG.

Καὶ κάδδους, καὶ καδδίσκους. &c.] Hic, & ubicunque nomen illud occurrit hoc capite, duplici litera δ vulgatæ editiones exhibuerunt: prætuli cum MSS. κάδους, & καδίσκους, de quo mihi tam ſæpe fuit monendum, ut pigeat ferme; ubicunque vero in poſterum inciderit hæc vox, ita repræſentabimus in textu, ut ſemel ſcribendam conſtituimus: advertimus autem dubiam in MSS. ſcribendi fere rationem iſtorum vocabulorum, quæ media litera geminata gaudent; ſic κάννα & κάνα, κάνναβιον & κάναβιον in *Heſychio*, Σάκκος & σάκος, quod ultimum continuo ſic MS. *Palatinus* habet, σάκκιον & σάκιον· & ipſi ſanequam veteres promiſcue altera ſimilium literarum addita vel demta ſcripſerunt pro re nata, quod ex carminum modulo perſpicimus, cujus exempla *Pollux* ipſe infra ſuppeditabit. De κάδῳ vero in *Midianam Demoſthenis Ulpianus* obſervat, quod & dicatur γυναικεῖον ἀγγεῖον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἀρύσεις τῶν ὑδάτων, ἢ τὰς νῦν σίτλας, *ſitulas*, vel *ſitulos aquarios*, ut *Cato*: inde *Thomas* & *Ammonius* ἀντλη-

diſci. Et Anacreon inquit: Vini exhauſi cadum. Et Herodotus: Cadum vini Phœnicii. Atque Cratinus in Pytina: Hos quidem ex gutturnio, illos vero ex cadiſco: ſed & Metretam, amphoram dixit.

δίσκους· [79] καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν, Οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον· [80] καὶ Ἡρόδοτος, Καὶ Φοινικίου οἴνου κάδον· [81] καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Πυτίνῃ, Τοὺς μὲν ἐκ προχοϊδίου, τοὺς δὲ ἐκ καδίσκου· [82] ἀλλὰ μὴν καὶ μετρητὴν, τὸν ἀμφορέα κεκλῆσθαι

τήριον exponunt. Fuit & in uſu κάδος, ſeu κάδδοι ipſos dixiſſe malueris, apud Lacedæmonios, adhibituſque ad rem memorandam: cum ſcilicet admitti poſtulabat in conſortium amicus novus, omnium ea de re voluntatem hoc pacto explorabant: obibat e domo ſervus, capitique cadum habebat impoſitum, cui ſingulus illorum, qui ſocietatem coierant, magdaliam injiciebat, ſi laxam & ut acceperat, non ſe conſortium petitoris illius rejicere demonſtrabat, ſin vero compreſſam manu, contrariam animo ſententiam fovebat: hic vero cum repudiaretur, κεκαδδίσθαι dici ſolebat ab illo vaſe agendique modo: rem poſteris prodidit *Plutarchus* in vita *Lycurgi*: ſed apud eum forte malis legere κεκαδδῖσθαι, vel κεκαδῖσθαι, *rejectum*, *repudiatum* eſſe, tanquam a cado deducta verbi ratione: alioque ſpectare cenſeas *Heſychiana* de κεκαδεῖν, κεκαδῖσαι, κεκάδισθαι & κεκαδῶν, ſic enim apud eum ſcribendum: non occultabo tamen, quis animi mei ſenſus olim ſuper ea re fuerit: Lacones enim juxta ac antiquiores Græcos habuiſſe verbum κεκαδεῖν exiſtimabam vel κεκάδειν, quod fuerit *ſeparare*, *ſegregare*, ideoque etiam *lædere*: is autem apud Laconas qui expetita ſocietate fuerat repudiatus, cum diceretur κεκαδῖσθαι, *rejici*, *conſortiique honore privari*, nam & στερεῖν exponit *Heſychius*, cumque cadum in hos uſus eo modo, quem explicui, adhiberent, Grammatici putarunt a κάδῳ derivari hoc κεκαδῖσθαι, cum tamen ſimilitudo nominis utriuſque eſſet fortuita, neque alteram hæc ullo affinitatis jure attingeret: hoc ſi probaveris, ut certe non minimam veri habet ſpeciem, in *Plutarcho* editam lectionem tutius fuerit retinuiſſe: neque vero mihi quis hic objiciat, quæ *Grammatici* de κεκάδοντο, apud *Homerum* & κεκαδησόμεθα, horumque origine commentantur, ac ſi propterea κεκαδεῖν ſuſpectæ poſſit eſſe probitatis, ſiquidem illa omnia cum pluribus aliis ſint ſumme nugacia, quibus unius *Heſychii* auctoritatem oppono, qui ceteris melius iſtas voces cepit & explicuit: in his, quanquam & alia ſuperſint, non ero longior, ne videar potius digreſſiones venari, quam oblatis uti. De ἀμφορεῖ vero & amphora large nuper diſſeruit vir erudítiſſimus & amiciſſimus *Adr. Relandus* in altera Diſſertatione de Nummis Samaritanis. *Cratini* verbis ex ejus *Pytina* ſimillima ſunt illa *Strattidis*, ut quidem emendavit *Iſ. Caſaubonus*, apud *Athenæum* lib. XI.

> Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοϊδίου
> Οἱ δὲ ἐκ καδίσκου, ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

ubi *Caſaubonus* egregie obſervat, Ἑρμῆν eſſe potionis nomen.

79 Καὶ Ἀνακρέων δὲ φ. &c. κάδδον] Vel κάδον· ſic apud *Athen.* lib. XI. fol. 472. prior. edit. οὐδ' ἐξ ὀπίων, κάδδον. Seb.

Καὶ Ἀνακρέων δὲ φ. &c.] Abſunt a C. A. κάδδον καί. Kühn.

Καὶ Ἀνακρέων δὲ φ. &c.] *Anacreontis* χρῆσις antea prorſus mendoſe erat: & *Henr. Stephanus* ſuo Codici adſcripſerat: *leg.* οἴνου δ' ἐξέπιον κάδδον· *ex Athenæo, qui citat hunc locum in* κάδδος. Et ita recte edidit *Seberus*, niſi quod malim cum eo κάδον, unico δ, ut apud *Athenæum* eſt, & in noſtro MS. Locum pariter ita reſtituit *Caſaub.* XI. *Athen.* 6. In MS. noſtro hic omnia ita leguntur: Ἀνακρέων (ſine præcedenti καὶ) γ' οὖν ἔφη, οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον. Jung.

80 Καὶ Ἡρόδοτος] *Herodoti* locus extat in *Euterpe* hunc in modum: Φοινικηΐου οἴνου κάδον. Kühn.

Καὶ Ἡρόδοτος] MS. Ἡρόδοτος· (omiſſo καὶ) καὶ Φοινικίου οἴνου κάδον. Κρατ. Eundem locum *Herodoti* ἐν τῇ τρίτῃ quoque citat *Athenæus* eodem lib. XI. ut quoque adnotavit ibi *Caſaubonus*. Integer locus in *Thalia* cap. 20. ubi *Cambyſes Ichthyophagos* legat cum donis ad Æthiopas, regi eorum mittens inter alia, καὶ μύρου ἀλάβαστρον, καὶ Φοινικηΐου οἴνου κάδον. Jung.

81 Καὶ Κρατῖν. δὲ ἐν Π. &c.] In *Cratini* verbis τοὺς δ' ἐκ καδίσκου legerim, ut ſibi conſtet ſenarius. C. A. leg. προχοϊδίου τοὺς δὲ ἐκ καδδίσκους· male. Kühn.

Καὶ Κρατῖν. δὲ ἐν Π. &c.] MS. Κρατῖνος δ' ἐν Πυτίνῃ &c. malim vero in ejus verbis προχοϊδίου ſcribere, ut & in MS. noſtro correctum eſt: in iiſdem MS. iterum καδίσκου uno δ· quod ſequar potius; & videntur forte ita concipienda hæc:

> — τοὺς μὲν ἐκ προχοϊδίου
> Τοὺς δ' ἐκ καδίσκου. —

De cado quædam collegit & *Hoſtus* libr. I. de Menſur. c. 5. in *Cadus*. Jung.

82 Ἀλλὰ καὶ μετρητὴν, &c.] Prior. edit. μετριτ. etiam Segm. ſeq. Seb.

Ἀλλὰ καὶ μετρητὴν, &c.] Abſunt a C. A. uſque ad ἔφη Segm. ſeq. C. V. legit ita: μετριτὴν τὸν ἀμφορέα κεκλεῖσθαι φησὶν ἐν τῇ δωδεκάτῃ Φιλύλλιος· σὺ μὲν οὖν τὴν ἀμφορεῦ δίδωμι· legerem μετρητὴν τὸν ἀ. κεκλῆσθαι φησὶν ἐν τῇ δ. φ. σοὶ μὲν οὖν τὴν ἀμφορέως δίδωμι τιμήν· Δωδεκάτη, cognomen fuit neſcio cujus meretriculæ, a qua *Philyllius* nomen impoſuit dramati, uti & *Anteiam* ſcripſit comœdiam ita dictam a meretrice hujus nominis: Δωδεκάτη vero meruit cognominari eadem ratione, qua *Cyrene* ſcortum nobile δωδεκαμήχανος· vid. *Suid.* hac voce & in Φιλύλλιος. *Valeſ.* putat δυοδέκατον notare *Herculis* laborem duodecimum, quia Ἡρακλῆς eſt inter *fabulas Philyllii*: judicet Lector eruditus. Kühn.

Ἀλλὰ καὶ μετρητὴν, &c.] Sequitur in noſtro MS. ita: ἀλλὰ μὴν καὶ μετριτὴν, τὸν ἀμφορέα κεκλεῖσθαι φησὶν ἐν τῇ δωδεκάτῃ Φυλύλλιος· σὺ μὲν οὖν τὴν ἀμφορεῦ (ſed emendatum ἀμφορέα, ſuperpoſita ια τῷ ευ) δίδωμι τιμήν· π. μ. τ. αὐτ' ἔχειν, ὄ. μετριτὴν, μετρ. ἕνεκα. Inſignis locus, quem præfiſcini dicam totum me tibi reſtituturum, MS. ope iſta, profiteor. Proponam ut totum ſcribendum adfirmare non dubito: poſt quædam mihi argumenta dicam: ἀλλὰ μὴν καὶ μετρητὴν τὸν ἀμφορέα κεκλῆσθαί φησιν ἐν τῇ Δωδεκάτῃ Φιλύλλιος·

> — σοὶ μὲν οὖν τὴν δ' ἀμφορεῦ
> Δίδωμι τιμὴν, πρῶτα μὲν τοῦτ' αὐτ' ἔχειν
> Ὄνομα μετρητὴν, μετριότητος ἕνεκα.

Elegantiſſima χρῆσις, quæ abſque MS. fuiſſet, periiſſet funditus. *Hunc tibi honorem addo, hoc te honore macto, amphora, primum quidem ut habeas nomen Metreta, propter* μετριότητα· nihil in MS. mutavi fere, niſi quæ vitii mihi manifeſta: ut illud σὺ, ubi υ pro οι ſolenni errore ſubrepſit ſcilicet. Ineptus autem iſte, qui & in MS. ſubſtituere conabatur ἀμφορέα. Quid hæreo in iis, quæ jam clara. Saltem addendum, quod loco in vulgatis corrumpendo & diſcerpendo cauſam videtur aliquam dediſſe, vulgatum ἐν τῷ δυοδεκάτῳ nimirum: quos libros enim vel hiſtoriam ille *Philyllius* ſcripſit, qui ad eum numerum excreverint: noſter MS. verum nomen ἐν τῇ Δωδεκάτῃ vero ſervavit. Et eſt illud ipſius *Comici* drama ita nuncupatum, ut & *Suidas* nos docet in Φιλύλλιος (quamvis & apud ipſum

Φησὶν ἐν τῇ Δωδεκάτῃ Φιλύλλιος, Σοὶ μὲν οὖν
71 τήν δ' ἀμφορεῦ Δίδωμι τιμὴν, * πρῶτα μὲν
[83] τοῦτ' αὐτ' ἔχειν Ὄνομα μετρητὴν, μετριότητος ἕνεκα· καὶ [84] Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον, οἴνου μετρητὰς ἔφη. [85] Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ Ἀτθίδι, παρὰ τοῖς παλαιοῖς [86] Φησι τὸν ἀμφορέα [87] καλεῖσθαι κάδον· καὶ τὸ ἡμιαμφόριον, ἡμικάδιον. Ἐπίχαρμος μέν τοι ἐν [88] Φιλοκλίνῃ, διακρίνειν ἔοικε [89] κάδον καὶ ἀμφορέα εἰπὼν,

[90] Οὔτ' ἐν κάδῳ δηλοίμην, οὔτ' ἐν ἀμφορεῖ.

[91] ἐκ δὲ τῶν οἰνοφόρων ἀγγείων, ἀσ-

Philyllius vero inquit in Duodecimo, Tibi quidem hanc amphoram do præmium. * Primum quidem hoc metretæ nomen menſurationis cauſa habuiſſe tradunt. Tum & Demoſthenes ad Phænippum, Vini metretas nominat. Cæterum Philochorus in Athide dicit, Veteribus amphoram Cadum dictam eſſe: & ſemiamphoram, ſemicadum. Epicharmus tamen in Philocnide diſcernere videtur inter cadum, & amphoram, dicens, 71

Neque in cado exponerem, neque in amphora.

Cæterum ex vinariis vaſis quoque fuerint, u-

id vocabulum non recte ſcribatur Φιλλύλιος) Φιλύλλιος, Ἀθηναῖος Κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν. Αἰγεύς, Αὔγη, Ἄντεια, ἑταίρας ὄνομα, Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, cetera. Sed illi boni viri, qui corruperunt, putarunt numerum alicujus librorum eſſe, & itaque quaſi βιβλίῳ ſubaudiendum eſt ἐν τῷ δωδεκάτῳ ſtulte nobis obtruſerunt hactenus. Viri doctiſſimi ad vulgatam lectionem offenderunt, dum ſcribunt libr. II. de Menſ. In Menſuris cubicis, definition. 54. *Pollucem* dicere, amphoram metretam a *Cratino* adpellatam. Et quis non ad tam convulſa verba, ut huic loco vulgo accidet? JUNG.

Ἀλλὰ καὶ μετρητὴν, &c.] Locus hic in editis *Pollucis* Codicibus miſerrime disjectus erat, & peſſime habitus, quod ut melius cognoſcas, & ſimul, quam egregie loco ſuppetias ivimus e MSS. perſpicias, lectionem, quæ fuit ante nos, integram adſcribam: ἀλλὰ καὶ μετρητὴν τὸν ἀμφορέα εἴρηκε· φησὶν ἐν δωδεκάτῳ Φιλλύλιος, Σοὶ μὲν οὖν τὸν δ' ἀμφορέα δίδωμι τιμήν· πρῶτα μὲν τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετρητὴν, μετριότητος οὕνεκα· quem elegantiſſimum *Comici* locum clara luce perfudit *Jungermannus* noſter: nos ne moremur, ubi opus non eſt.

83 Τοῦτ' αὐτὸ ἔχειν ὄνομα] C. V. τοῦτ' ἔχειν ὄ. μετρητήν. KÜHN.

84 Δημοσθένης] *Demoſthenis* in ea πρὸς Φαίνιππον περὶ ἀντιδόσεως verba ſunt: σὺ δ' ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς νῦν πωλῶν τὰς κριθὰς ὀκτωκαιδεκαδράχμους, καὶ τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον, πλουτεῖς εἰκότως, ἐπειδὰν ποιῇς σίτου μὲν μεδίμνους πλεῖον ἢ χιλίους, οἴνου δὲ μετρητὰς ὑπὲρ ὀκτακοσίους. De metreta alias agit & *Hoſtus* libr. I. de Menſur. c. 5. JUNG.

85 Φιλόχορος] De hoc vid. *Suidam*, qui de eo inter alia: ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ. περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις, καὶ βασιλεῖς, καὶ ἄρξαντας ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ· ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα. JUNG.

86 Φησι] MS. φησί. JUNG.

87 Κεκλῆσθαι] MS. καλεῖσθαι. SEB.

Κεκλῆσθαι κάδδον. &c.] C. A. & C. V. καλεῖσθαι· dein C. V. κάδον, ἡμικάδιον, κάδον, κάδῳ ubique cum ſimplici δ. C. A. & *Salm.* καὶ τὸ ἡμιαφόριον, male omiſſo μ. KÜHN.

Κεκλῆσθαι κάδδον. &c.] MS. καλεῖσθαι κάδον, καὶ τὸ ἡμιαμφόριον, ἡμικάδιον· quæ ita reponere poſſumus, καλεῖσθαι, pro vulgato κεκλῆσθαι, etiam e ſuo MS. indicat *Seberus* noſter. JUNG.

Κεκλῆσθαι κάδδον.] Καλεῖσθαι κάδον volentibus ita MSS. in textu reſtitui, & mox ἡμικάδιον. Celeberrimum *Philochori* opus Ἀτθίς, quaque creberrime veteres *Grammatici* ſunt uſi: vide *Meurſii Bibliothecam Atticam.* In illis autem voluminibus totius Atticæ regionis ſacram profanamque hiſtoriam luculenter erat complexus.

88 Φιλοκνίδη] Vide in Indice ſcriptorum, quos *Pollux* laudat. SEB.

Φιλοκνίδη] C. V. Φιλοκλίνη· C. A. & *Salm.* Φιλοκρίνη· forte Φιλοκρίνη, *in Dijudicante*, qui diligenter diſtinguit inter cognata, cujus exemplum hoc loco producitur. KÜHN.

Φιλοκνίδη] MS. Ἐπίχ. μέντοι ἐν Φιλοκλίνῃ, non Φιλοκνίδῃ. *Seberus* in Indice Auctorum ait ſuum *Auguſtanum* MS. habere Φιλοκρίνη· ipſe Φιλοκτήτῃ, quæ fabula & apud *Athenæum Epicharmo* tribuitur, legendum putat. Mihi noſtri MS. Φιλοκλίνης adblanditur, cumque ſequar titulum dum viri docti nos certiora docebunt. JUNG.

Φιλοκνίδη] Titulum illum falſi convincunt MSS. Codices, quorum lectionem ſequi antiquius habui, quam adhærere vulgatæ. Φιλοκλίνης autem *Epicharmi* delituit hactenus, neque, quantum ego memini, fuit unquam in lucem protractus: hic MSS. produnt: ille vero Φιλοκλίνης perſonam egiſſe videtur hominis ſupini, qui lecto ſemper erat affixus, ut animo ſuo pigro & illiberali obſecundaret: non ego tamen temere repudiem Φιλοκρίνης, quod in *Auguſtano* ſuo repeřiſſe ſe *Seberus* ſignificat: & videri poſſit alluſiſſe eo *Pollux* ipſe, cum διακρίνειν mox adjicit: *Heſychius* : Φιλοκρινεῖν, διακρίνειν. Sed hic ſuo quiſque gaudeat arbitrio: quod mihi cum meliori MSS. parte maxime placuit, in textu repoſitum eſt. De δήλεσθαι cum θέλειν, βούλεσθαι, exponente *Heſychio*, eſt, videndus *Theocriti* Commentator Eruditiſſimus *Iſ. Caſaubonus.*

89 Κάδδον] MS. κάδον· & plerumque certe in *Polluce* per unum δ ſcribendum cum MS. noſtro videtur: hic ſane propter verſum ſequentem: cujus initium ex MS. noſtro ita ſcribe: οὔτ' ἐν κάδῳ δηλ. nec poteſt aliter. JUNG.

90 Οὔτε ἐν κάδδῳ] Κάδῳ, unico δ ad metrum aptius: & ſic eſt in MS. infra Segm. 185. SEB.

Οὔτε ἐν κάδδῳ] C. A. οὔτ' ἐν κ. *nec in cado velim ego, nec in amphora. Heſych.* δήλονται, θέλουσι. *Salm.* C. δηλεῖ μέν. KÜHN.

91 Ἐκ δὲ τῶν οἰνοφ. ἀγ.] C. A. οἱ δὲ τῶν &c. ἀσκὸς ἀσκίδιον ὡς ἐν Α. Α. καὶ πυτίνη λάγυνος λαγύνιον. KÜHN.

Ἐκ δὲ τῶν οἰνοφ. ἀ. ἀσκὸς] Veteres in utribus habuiſſe vinum res eſt non ignota, cujus & in Euangeliis facta eſt mentio: *Marc.* IX. v. 17. vocabulum ἀσκὸς ea notione ſumptum *Syrus* interpretatur ܙܩܐ σάκκους, ejuſdem ſæpiſſime uſus: exinde & a verbo πιλεῖν ortam exiſtimare licet *pilaſcam*, quam *Iſidori Gl. vas vinarium ex corio* reddunt: illam pronunciatione corrupta Græci pejoris ætatis φλάσκωνα dixerunt, quod & alibi me monuiſſe in memoriam recurrit: *Etymologus* etiam *Magnus* in voce Δάμασκος, inquit: καὶ τὰ οἰνοδόχα δὲ δέρματα ἀσκοὺς καλοῦσι. Ad *Chironis* dextram manum quæ ſtellulæ apparent, θηρίον vel beſtiolam quandam hi dicebant, τινὲς δὲ ἀσκὸν φασὶν αὐτὸ εἶναι οἴνου, ἐξ οὗ σπένδει τοῖς θεοῖς ἐπὶ τὸ θυτήριον· quæ verba ſunt *Eratoſthenis* in *Cataſt.* c. 40. Meminerunt & *Arrianus* atque *Curtius* vini in utribus ab *Alexandro* vecti: quibus addenda, quæ *Donatus* tradit de *Coma-*

ter, & utriculus: ut in Acharnenſibus di-
72 cit Ariſtophanes. * Pytina quoque, lagena, & lagenula. Diphilus vero utrumque dicit, illud quidem ſæpius in Hecate: lagenulam autem in Fratribus. Tum crater, craterculus, crateris. Et ſtamnus, & ſtamnium: & nonnulli quidem Thaſium ſolummodo ſic nominari putant: ſed Ariſtophanes in Telmiſſenſibus inquit: Vini

χὸς, [92] καὶ ἀσκίδιον, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσιν Ἀριστοφάνης ἔφη· * καὶ πυτίνη, καὶ λάγυνος, καὶ
λαγύνιον. Δίφιλος [93] δὲ ἄμφω λέγει· τὸ μὲν 72
[94] ἐν τῇ Ἑκάτῃ πολλάκις, τὸ δὲ λαγύνιον [95] ἐν Ἀδελφοῖς· καὶ κρατὴρ, καὶ κρατηρίδιον, καὶ κρατήριον, καὶ στάμνος, καὶ [96] σταμνίον· καὶ ἔνιοι μὲν οὕτω οἴονται καλεῖσθαι μόνον τὸ Θάσιον· [97] Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Τελμισσεῦσι λέγει, οἴνου τε

dia & *Tragadia*, *Theocritique Scholiaſtes* in prædictis ad ejus *Bucolica*, & *Calliſtratus* apud *Athenæum* lib. V. ἀσκὸς ἐκ παρδαλῶν δερμάτων ἐῤῥαμμένος. Quam autem λάγυνον hic ex *Diphili Hecate Pollux* adnotat, λάγηνον appellat *Hero Spirit.* p. 214. ſcilicet ut Romani lagenam habent: eoque pacto legendum judico: Λαγηνάρχος, ὁ ἐξουσίαν ἔχων τοῦ οἴνου, apud *Heſychium*; niſi malueris etiam vulgatum λαγινάρχος retinere.

92 Καὶ ἀσκίδιον, ὡς ἐν Ἀχ.] Inveniet ea fabula id forte oculatior: meos certe oculos fugit illud ἀσκίδιον ibi: non & ἀσκὸς, quod ibi aliquoties; ut:

Ἀκούετε λεῴ, κατὰ τὰ πάτρια τὰς χοὰς
Πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος, ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
Πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

Quæ etiam explicat *Suidas* in ἀσκὸς Κτησιφῶντος de ἀσκῷ οἴνου· & in fine fabulæ, *Dicæopolis:*

Ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

Repetitque ſtatim, ut & Segm. 75. JUNG.

93 Δὲ ἄμφω] MS. δ' ἄμφω. JUNG.

94 Ἐν τῇ Ἑκάτῃ] C. V. ἑκάστῃ. *Diphili* ἑκάτην laudat & *Athenæus*, adeoque nihil mutandum. KÜHN.

Ἐν τῇ Ἑκάτῃ] De *Diphili Hecate*, eam & ab *Athenæo* laudari, obſervavit *Caſaubon.* XIV. Anim. 13. JUNG.

95 Ἐν Ἀδελφοῖς.] E MS. approbante *Caſaub.* in *Athen.* XI. 14. SEB.

Ἐν Ἀδελφοῖς.] C. V. λαγύνιον· poſt C. A. & *Salm.* ἐν Δελφοῖς· ſed Ἀδελφοῖς vel *prologus* in *Terentii Adelphos* ab omni ſuſpicione corruptelæ vindicaverit: copulæ dein abſunt. *Diphili* ῥῆσιν exhibet *Athenæus* libr. XI. cap. 14. ubi verba *Comici* ex Comœdia, quæ *Adelphi* inſcripta eſt, hunc in modum conſtituerem:

— τὸ τοιχωρύχον
Ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον
Ἔχων ὑπὸ μάλης βάδιζ' ἐς τὰ γεύματα,
Καὐτὸ πωλεῖ μέχρις ἂν ὥσπερ ἐν ἐράνῳ
Εἷς λοιπὸς ᾖ κάπηλος ἠδικημένος
Ὑπ' οἰνοπώλου. —

— illam perfoſſorum parietum
Et potentiorum lagenulam
Sub ala habens ito in forum, ubi vinum datur deguſtandum,
Et ibi fac venale illud, uſque dum unus, ut in cœna collatitia,
Reliquus ſit caupo, injuria affectus
Ab œnopola. —

Senſus verborum mihi quidem is videtur: jubet aliquis indignabundus, ut ſervus lagenulam improbam dignamque quam parietum perfoſſores habeant, clam ſub ala exportet venumque exponat in ea parte fori, qua cauponibus ſolet vinum deguſtandum præberi, & ſi non ſtatim nactus ex ſententia fuerit emptorem, tam diu in foro deſideat, donec dilapſis cæteris unus reſtet caupo, qui cum œnopola ob fraudem in venditione vini factam expoſtulet: miſcet autem τοὺς δυναμένους, *potentes* in Republica Athenienſi *perfoſſoribus parietum*, quia plerique potentiorum Athenis erant ærarii publici fures; vid. *Demoſth. Orat.* in *Timocr.* ubi τοὺς δυναμένους Athenis recenſet ex ordine, qui propter depeculatum in carcerem conjecti fuerunt. Ideoque τὸ τοιχωρύχον καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον eadem emphaſi dicitur, qua *Noſtrates* ſolent, der diebs-kruch / die diebsfläſch / nim die diebsfläſch / und verkauff ſie. Ὥσπερ ἐν ἐράνῳ ſignificat cœna de ſymbolis peracta, omnibuſque, qui una erant, digreſſis, unum ex iis ſolum relictum, qui cum hoſpite, apud quem cœnam parandam curaverat, rationem ineat dataſque arrhas redimat: hic, ut dixi, ſenſus hujus ῥήσεως. *Dalechamp.* ex his verbis cudit nobis *furem ſceleſtum lagunculæ, & cauponum defraudatorem*, adeoque non *Diphili*, ſed ſuam lectori mentem exponit. Solet enim ille in locis difficilioribus *Athenæi* facere *intelligendo ut nihil intelligat*, id quod latius exſequemur, ſi Deus voluerit, in *Paralipomenis in Athenæum.* KÜHN.

Ἐν Ἀδελφοῖς.] Sic & MS. noſter, ut bene edidit *Seberus* noſter & ex ſuo: corrigente ita *Magno* etiam *Caſaubono.* Verba *Diphili* apud *Athenæum* ſunt libr. XI. ſed corrupta certe prima: Οὐδετέρως δὲ, ait, Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἴρηκεν, ὦ τοιχωρύχον ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον, ἔχον, & ceteri: adduntur enim plures: λάγυνος vero, ut in *Diphili Hecate* ſæpius extare *Noſter* indicat, & in ejuſdem *Diphili* Ἀνασωζομένοις, in hac χρήσει apud *Athenæum* dicto libro legas: λάγυνον ἔχω κενὸν, ὦ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν. JUNG.

96 Σταμνίον.] De hoc & *Nunneſ.* Not. ad *Phrynich.* in σταμνία. JUNG.

97 Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμισσεῦσι] Apud *Athen.* libro ſeptimo, fol. 308. ἐν Τελμισσεῦσι, *Dalec.* in *Telmiſſenſibus.* Sed *Pollux* ſibi ſimilis infra Segm. 80. *Caſaubon. Telmeſſenſes* nominat in *Athen.* fol. 339. SEB.

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμισσεῦσι] Abſunt a C. A. uſque ad σταμνάριον εἴρηκεν· C. V. ἔν τε τελμισσεῦσι. KÜHN.

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμισσεῦσι] MS. Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσιν λέγει, ut & Segm. 82. MS. ſed Segm. 80. Τελμισεῦσι uno σ, ut & ſupra vulgati VI, 83. & *Harpocratio* in σιπύα. Et Τελμισσεῦσι etiam apud *Athen.* lib. VII. habes, ubi VII. Animad. 17. hujus dramatis mentio quoque fit. Nec dubito ubique reponere Τελμισσεῖς· & hic repono audacter cum MS. Τελμισσεῦσι. Clare id jubet & qui Ἐθνικὰ conſcripſit: Τελμισσὸς, πόλις Καρίας· ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων, Λυκίας· ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὅριον μετὰ Δαίδαλα· ὁ πολίτης, Τελμισσεύς· καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους, Τελμισσεῖς. Clari autem fuerunt iſti ἐπὶ ὀνειροκριτικῇ, καὶ τερατοσκοπίᾳ. Hinc apud *Herodotum* noſtrum Κλειοῖ c. 78. *Crœſus*, portento oblato, ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητὰς Τελμισσέων· ubi & τί ἔγνωσαν Τελμισσέες καὶ ὑπεκρίναντο τῷ Κροίσῳ exponit. Hinc Ἀριστάνδρου Τελμισσέως, inter ὀνειροκριτὰς ab *Artemidoro* cum laude, ὡς ὑποθήκας τὰς πλείστας καὶ ἀρίστας ὑποθεμένου, fit mentio lib. I. *Onirocr.* c. 33. initio & apud eundem lib. I. c. 82. talis Ἀπολλόδωρος ὁ Τελμισσεὺς, ἀνὴρ ἐλλόγιμος· & vide plura de his *Telmiſſenſibus* ex *Cicerone*, *Arriano*, *Tertulliano* apud doctiſſ. *Rigaltium* noſtrum Notis ad lib. I. *Onirocr.* c. 33. *Artemidori.* Nec quis putet nobis adverſari, quod *Caſaubonus* VII. Animadv. 17. *Telmeſſenſes* vocet, quaſi & Græce Τελμησσεῖς rectum eſſet: minime. Ille ita vocat, Latinorum more. Sic enim *Cicero* lib. I. de Di-

Χίου στάμνον ἥκειν, καὶ [98] μύρον· καὶ οὐ μόνον [99] ἐπὶ τοῦ Χίου στάμνον εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ Θασίου [100] ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι, τὰ Θάσια ἀμφορίδια.
73 • [1] Εὔπολις δὲ ἐν τῷ Μαρικᾷ, καὶ σταμνάριον εἴρηκεν· [2] ἐν δὲ τούτοις ὀνομάζεται καὶ βίκος, καὶ κοτύλη, καὶ χοῦς· [3] ἔνιοι μὲν τὸν χοῦν καὶ πελίκην κεκλῆσθαι νομίζουσι, καὶ εἶναι τοὔνομα Βοιωτικόν· ἀλλὰ καὶ [4] ἀσκοπυτίνη· [5] καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἄν τις εὕροι ἐν Ἀντιφάνους Μελεάγρῳ, [6] Ἀσκοπυτίνην τινὰ δίψους ἀρωγόν· [7] καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Καρχηδονίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι·

Chii ſtamnum venire, & unguenti. Et non de Chio ſaltem ſtamnum dixit, ſed etiam de Thaſio in Acharnenſibus, Thaſias amphorulas.
• Eupolis vero in Marica dixit Stamnarium. Inter hæc quoque numeratur bicus, & cotyle, & chus. Nonnulli tamen Chum *πελίκην* dictum eſſe tradunt, & nomen eſſe Bœoticum. Verum & *Ἀσκοπυτίνη*· nam & hoc invenitur in Antiphanis Meleagro, *Ἀσκοπυτίνην* quandam ſitis ducens: tum & Menander in Chalcidonio nomine hoc utitur. 73

vin. *Tum Caria tota, præcipueque Telmeſſenſes, &c. in oſtentis animadvertendis diligentes fuerunt.* Sic *Tertullianus* lib. de Anima c. 46. *Telmeſſenſes nulla ſomnia evacuant &c.* quæ loca nobis imputat *Rigaltius.* Sic & *Plinius* lib. V. cap. 27. *Lyciam finit Telmeſſus.* Sed ſatis de titulo. Ad ipſam *χρῆσιν.* JUNG.

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμησσεῦσι] Tituli corruptelæ medelam ferunt MSS. & ex iis docte *Jungermannus* noſter: meminiſſe ſæpius hujus fabulæ *Pollucem* inquit *Meurſius* in *Attica Biblioth.* hoc tamen vitii præteriit ſicco pede, cum in *Etymologo* & *Heſychio* pluribus in locis Τελμισσεῦσι apprime bene emendaret. Sed in *Comici* verbis pro *μυρου* MSS. reſtitui jubent *μύρον*, quibus morem gerendum putavi, etiamſi nec edita ſine Codicum indicio diſplicere potuiſſet. De *στάμνῳ* docte, quem honoris cauſa nomino, *Adr. Relandus* vir Clariſſimus in altera *Diſſert.* de *Numm. Samarit.* *Jon* autem *Chius* cum victor extitiſſet tragœdiarum certamine, ſingulis Athenienſibus diſtribuit *Χῖον κεράμιον*, ut *Athenæi Abbreviator* ſub initium lib. I. refert, quod utique eſt *Χίου οἴνου στάμνος*, quem fictilem hinc etiam fuiſſe patet.

98 Μύρου.] C. V. *μύρον*· eodem modo legendum c. 23. & Segm. 75. KÜHN.

Μύρου.] MS. *μύρον*· & ita ſcribendum: error proclivis & ſolens: lege igitur:

Οἴνου τε Χίου στάμνον ἥκειν καὶ μύρον.

Nec enim *μύρου στάμνον* dixit Poëta, ſed adventare vini Chii ſtamnum, cum unguento. JUNG.

99 Ἐπὶ τοῦ Χίου στάμνον &c.] MS. noſter iterum plenius: *ἐπὶ τοῦ Χίου τὸν στάμνον* &c. JUNG.

100 Ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι, &c.] MS. *ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, τὰ Θάσι' ἀμφορίδια.* Nec hoc in *Acharnenſibus* hodiernis reperio. Alibi itaque extiterit. Certe & *Suidæ* in mentem fuiſſe puto, quum in *ἀμφορεαφόρους* ſcribit: *καὶ ἀμφορεῖς, κέραμοι· καὶ Θάσια ἀμφορίδια, τὰ κεράμια.* Alias iſtud vocabulum ex eodem *Ariſtophane* profert, ibidem: *καὶ Ἀριστοφάνης*, ait, *ἀμφορεῖς λέγει τὰ μέτρα·*

Χυτρίδια καὶ σκεύδια κἀμφορίδια.

quæ in Εἰρήνη extant. Turbat me vero & hoc, quod de loco *Pollucis* ſuſpicer, quaſi corruptus ſit: quod de *στάμνῳ* & *σταμνίοις* hic exempla *Noſter* adfert, non de *ἀμφορεῖ* vel *ἀμφοριδίοις.* De Thaſio ſane nihil in *Acharnenſibus*, niſi hoc invenio: *εἰ δὲ Θασίαν ἀνακυκλᾶσι λιπαράμπυκα·* ubi *Scholiaſtes* ait quoſdam dicere *λέγειν τὸ λάγυνον·* quoſdam *ῥαφανίδα·* quoſdam *Θάσιον βάμμα*, dictum *Θασίαν·* cetera quæ ad noſtrum locum forte nil pertineant. JUNG.

1 Εὔπολις δὲ &c.] MS. *Εὔπολις δ' ἐν τῷ Μαρικᾷ καὶ σταμν.* &c. plenius: vide de hoc dramate *Caſaubonum* noſtrum XV. *Athen.* 12. legitur id apud auctores ſæpius laudatos, ut apud *Suidam* dicto modo loco in *ἀμφορεαφόρους·* quamvis male *Μαρικᾷ* editi habeant. *Harpocratio* in Ταμίαι. *Lexicographus γάδιμα·* vid. & *Schol. Ariſtoph.* in Νεφέλας, ad verba *Comici*: *Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν* &c. & ad *Ranas* ait: *Ὑπέρβολος δὲ, εἰς ὃν καὶ Εὔπολις ἔγραψε τὸν Μαρικᾶν.* JUNG.

Εὐπ. δὲ ἐν τῷ Μ. στ.] Καὶ interpoſui ante *σταμνάριον·* id & in *Luciano* legiſſe redit in memoriam. Pro *βίκος*, quod continuo ſequitur, *βῖκος* habet *Falckenburgius*: utramque ſcripturam in MSS. eſſe novi.

2 Ἐν δὲ τούτοις ὀνομ. καὶ β.] C. A. *σὺν δὲ τ. Herod.* in *Clio βίκους Φοινικηΐους κατάγουσι* &c. KÜHN.

3 Ἔνιοι μ. τ. χ. καὶ πελίκην] MS. *πέλυκιν* (an *πέλυκα*, ut Segm. 78.) *κεκλήκασιν· πελίκην* exp. menſuram Atticam, continentem heminas octo. SEB.

Ἔνιοι μ. τ. χ. καὶ πελίκην] C. A. *μέντοι τ. Χ. καὶ πέλικον* &c. C. V. *πελίκην·* tum abſunt hæc verba *καὶ εἶναι τ. β.* a C. A. *Heſych.* *πελικάν* Bœotice, pro *πελίκην*, leg. *πελικήν.* *Salmaſ.* leg. *πέλικυν* laudatque *Heſychium* & V. C. qui leg. *πελίκην.* KÜHN.

Ἔνιοι μ. τ. χ. καὶ πελίκην] MS. *ἔνιοι μέντοι τὸν χοῦν καὶ πελίκην κεκλήκασιν, καὶ ε. τ. Βοιώτιον· ἀλλὰ* &c. Et *Seberi* MS. fere ſic, *πέλυκιν κεκλήκασιν.* Et hic non dubito noſtri MS. ſcripturam *πελίκην* ut veram aſſerere, eſſeque hanc ipſam *πελίκην*, de qua *Athenæus* lib. XI. in *πελίκαι·* Κράτης, ait ibi, *δ' ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου γράφει οὕτως· οἱ χόες πελίκαι καθάπερ εἴπομεν ὠνομάζοντο.* &c. quæ ibi potes legere. Et hic *Noſter χοῦν* quoſdam etiam *πελίκην* nominare: forteque & ſupra Segm. 67. *πελίκας*, ut ibi dixi, legendum ſit. JUNG.

Ἔνιοι μὲν τὸν χ. καὶ πελίκην &c.] Sufficit, ſi me *πελίκην* reſtituiſſe de MSS. admoneam, ſiquidem ipſo de vaſe aliiſque ſimilibus ſupra Segm. 67. large dixerim.

4 Ἀσκοπυτίνη.] C. A. *ἀσκαπυτίνη·* *Gloſſ. Veter. aſcora, ἀσκοπύτινη, aſcura*: *ἀσκοπυτίνη* videtur *lagena coriacea* fuiſſe: quæ ſequuntur non extant in C. A. uſque ad *οἴνου.* KÜHN.

5 Καὶ γὰρ καὶ &c.] MS. *καὶ γὰρ τοῦτ' ἄν τις* &c. JUNG.

6 Ἀσκοπυτίνη τινὰ &c.] C. V. optime *ἀσκοπυτίνην τινὰ δίψους ἀρωγὸν*, *aſcopytinem quandam ſiti auxiliatricem*: vid. ſupra. KÜHN.

Ἀσκοπυτίνη τινὰ &c.] Sequitur *Antiphanis* elegans *χρῆσις*, non vulgo, ubi ea corrupta, ſed in MS. noſtro, qui ita habet, *ἀσκοπυτίνην τινὰ δίψους ἀρωγόν·* facete, ut inficere vulgo *δίψους ἀγωγόν.* Vocat *Antiphanes aſcopytinem δίψους ἀρωγὸν*, ut ſitim quæ arcere queat: credo enim ea plena facile quis ſitim ſibi depelleret *καὶ μάλα διψαλέος.* JUNG.

Ἀσκοπυτίνη τ. δ. ἀγωγόν.] Omni carebat ſenſu *Antiphanis* ille locus ante nos, quem in integrum reformavimus ope MSS. jamque ſententiam continet elegantem: *Pilaſcam quandam, quæ ſitim depellat*: *δίψους ἀρωγὸν σκεῦος* ita mihi lectum apud *Athenæum*; ſimilique ſæpius alibi notione *ἀρωγός.* *Antiphanis* autem *Meleagrum* non aliunde, quam hoc e loco, *Meurſius* adnotavit.

7 Καὶ Μ. δὲ ἐν Χαλκιδονίῳ] Leg. Καρχηδονίῳ ex C.

In-

Inter vaſa quoque referantur, quas Ariſtophanes in Holcadibus Holcas vini vocavit:
74 * & in Senectute,

Urnam mutuo dare, quinque cbus capientem, aut majorem.

Adeo ut hydria non aquæ modo, ſed & vini

ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις [8] τάττοιτο ἂν καὶ ἃς εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν [9] ὕρχας οἴνου· * [10] ἐν 74
δὲ τῷ Γήρᾳ,

[11] Ἐφ' ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν, ἢ μείζονα.

[12] ὥς τε οὐ μόνον ὕδατος, [13] ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν

V. *Athenæus* etiam laudat *Menandrum* in Καρχηδονίῳ· *Schol. Ariſtoph.* ἐν Καρχηδονίοις, ut notat *Caſaubon.* ad *Athen.* lib. IX. cap. 8. *Salmaſ.* legit: Χαλκηδονίῳ. Kühn.

Καὶ Μ. δὲ ἐν Χαλκιδωνίῳ] MS. καὶ Μένανδρος δ' ἐν Καρχηδονίῳ· & apud *Athenæum* libr. IX. ut adnotavit *Caſaubonus* IX. Anim. 8. ubi addit apud *Scholiaſtem Ariſtophanis* in *Equitibus* etiam numero multitudinis adduci Καρχηδονίοις· & ita quoque in extremis *Schol.* ad Σφῆκας legi. Bene quod hic *Carthaginenſis* & apud *Pollucem* ope MS. ſervatus eſt. Jung.

Καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Χαλκιδωνίῳ] Feſellit hujus loci vitium diligentiſſimum *Meurſium*, qui ſcilicet ex hiſce *Pollucis* noſtri retulerit *Menandri* fabulam Χαλκιδόνιον in numerum dramatum ejus: ſed eo nos feliciores, quod in ejuſmodi libros inciderimus, quorum de fide non ſine religione dubitare licet: Καρχηδονίῳ, ſicut illi, textus habet, cujus & ex *Athenæo* & *Stobenſi* mentionem fecit *Meurſius*: ſed ille tamen vir doctiſſimus nonnullam habuit rationem, cur in hoc *Pollucis* loco ſecure Χαλκιδόνιον vel Χαλκηδόνιον approbaret, ſiquidem & illam dramatis inſcriptionem oſtenderet in *Suida* voce Λιτυέρσης. *Lexicographi* illa ſunt verba: Μένανδρος Χαλκηδονίῳ· ᾄδοντα λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως· mihi quidem dubium in iſtis animum hærere non diffiteor: fabulamne Χαλκηδόνιον *Menandri* agnoſcamus? anne potius *Pollucei* loci exemplo reſtituendum ibi Καρχηδονίῳ; ſanequam me propendere ad poſteriorem ſententiam fateor lubens, qui ſciam Καρχηδονίους & Χαλκηδονίους ſæpius alteros alterorum obtinuiſſe locum: ſunt illa librariis imputanda flagitia: ſic apud *Athenæum* lib. VII. in *Archeſtrato*: Καὶ σκάρον ἐν παράλῳ Καρχήδονι τὸν μέγαν, ὀπτόν· *Caſaubonus* egregie reponit Χαλκηδόνι, cum vulgata lectione nihil ſit abſurdius: corruptumque Καλχήδονος pro Χαλκηδόνος in *Apollonii Rhodii* antiquo *Commentatore* ad libr. Argon. II. v. 168. pari ratione Καρχηδόνιοι pro Χαλκηδόνιοι immani & pudendo errore legis apud *Proclum* & *Tzetzem*, ad hæc *Heſiodea*: Πῆμα κακὸς γείτων· ſed ibi & illam mendam ſuſtulit ſummus vir, noſtrique temporis ocellus, dum in vivis erat, *Georg. Grævius*: ego vero emendationem amplius confirmatam habebam e *Polyæno* lib. VI. c. 25. qui bellum inter ſeſe geſſiſſe refert Χαλκηδονίους & Βυζαντίους. Ad emendandum *Suidam* magno ſanequam argumento *Pollucis* hoc uti poſſum loco, ubi ſimilem corruptelam MSS. manifeſte produnt.

8 Τάττοιτο ἂν] MS. τάττοιτ' ἄν. Jung.

9 Ὀλκὰς οἴνου.] C. V. ὕρχας οἴνου. *Heſych.* Ὕρχας, ἀμφωτον κεράμιον, καὶ βικῶδες τὸ εἶδος, *utrinque anſatus urceus & ſpecie repræſentans βῖκον.* Kühn.

Ὀλκὰς οἴνου.] MS. longe aliter: ἐν ὀλκάσιν ὕρχας οἴνου· quam lectionem longe veriorem mihi perſuadeo: niſi tamen me quis aliunde docuerit ὀλκὰς pro vaſe vinario uſurpatum, quod credo ſpiſſe fiet: ὀλκάδας οἰναγωγούς, ut *Pherecrates* loquutus eſt, etiam *Ariſtophanes* narrare potuit inter alia in illo dramate, de quo *Caſaubonum* noſtrum III. *Athen.* 12. vide, ſed nullas ὀλκὰς inter σκευάρια puto: ὁλκεῖον quidem ſupra VI, 100. ut & infra Segm. 78. ſed aliud vas. Scribe ergo ὕρχας οἴνου, quas & ſupra *Noſter* VI. 14. in eadem re ex *Comico* adfert: εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἴνου &c. ubi quoque locum *Ariſtophanis* alium e *Veſpis* attuli, in quo etiam illud ὕρχας habes: ad hunc tamen reſpexiſſe potius illic puto. *Heſychius*: Ὕρχας, ἀμφωτον κεράμιον, καὶ βικῶδες τὸ εἶδος. *Suidas* etiam de alio uſu: Ὕρχας, κεράμια· ἀγγεῖα ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὦτα ἔχοντα. Jung.

Ὀλκὰς οἴνου.] Nihil in *Polluce* tutum erit, ſi MSS. ſeponas: illi hic egregie, ὕρχας· eamque lectionem in textum retuli: quis autem in iſtis mendam, quæ ex ſimilitudine vocabuli præcedentis Ὀλκάσιν nata eſt, ſine MSS. indicio fuiſſet odoratus? ab hac *Æolica* voce, id enim ipſe *Pollux* lib. VI. docuit, Romanorum *orcæ* originem trahere *Voſſius* in *Etymologico* bene oſtendit, quem adire potes, ſi docta & ampla legere velis de *orcis*: adductis tamen ab ipſo locis adjiciendus eximius alius *Auctoris* de *Limitibus* pag. 296. qui & alibi fecit orcarum mentionem.

10 Ἐν δὲ τῷ Γήρᾳ] Abeſt Γήρᾳ a C. V. Kühn.

11 Ἐφ' ὑδρ. δ. πεντάχουν] Priores editiones. Ἐφυδρ. & mox πεντέχουν· vide *Caſaubon.* in *Athen.* III, 25. Seb.

Ἐφ' ὑδρ. δ. πεντάχουν] C. V. legit πεντέχουν, quod & C. A. habet, cum *Salm.* Kühn.

Ἐφ' ὑδρ. δ. πεντάχουν] MS. ἐφυδρίαν δανείζειν πεντέχουν &c. prorſus ut antea editi, niſi quod illi δανίζειν habeant, ut & *Seberi* MS. ſed ἐφυδρίαν non ideo ſcribendum puto: MS. enim ſolet ita in unam vocem confundere, quæ duabus ſcribimus: & de ὑδρίᾳ ſe agere ſtatim exponit *Pollux*. Ut edidit noſter *Seberus* ita ſcribendum indicavit *Caſaubonus* noſter III. *Athen.* 25. ubi & tituli dramatis meminit. Et hinc in vulgatis Lexicis vocabulum ἐφυδρίαν ſubortum puto: quod & pro certo & probæ monetæ arripuit *Heſtius* diſſertatione de hydriarum ſex capacitate, n. 12. Jung.

Ἐφ' ὑδρίαν δ. πεντάχ. &c.] Neminem offendat πεντάχουν, ut *Seberus* ediderat ante nos: malui tamen MSS. obſequi, iiſque auctoribus πεντέχουν reponere, uti nimirum πεσσὰ πεντέγραμμα habuit in *Sophoclis* verſiculo *Pollux* IX, 97. pro quo πεντάγραμμα *Euſtathium* agnoſcere Commentatores ibi demonſtrarunt: non aliter Illuſtriſſ. *Spanhemius* exhibuit e Codice *Voſſiano* ad *Juliani Cæſares* p. 414. ubi & ſequentia ſic ferme, ut nos in textu repoſuimus, apponit.

12 Ὥστε οὐ μόνον ὕδατος] Τε abeſt a C. A. Kühn.

13 Ἀλλὰ καὶ οἴνου &c.] MSS. καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον &c. ἦν non habet C. A. bene porro C. V. ἦν καὶ φινακίδα· C. A. φινακίδ' ἂν &c. καὶ φινακίδα· C. V. φανακίνδα, ὡς ἐν τοῖς Δημιοπράτοις. *Salm.* ita: ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον ἡ ὑδρία· ἣν φιδακίνδα ἄν τις εἴπῃ καὶ φινακίδα. Kühn.

Ἀλλὰ καὶ οἴνου &c.] MS. ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον ἡ ὑδρία· ἣν καὶ φινακίνδα ἄν τις εἴποι, καὶ φανακίνδα ὡς ἐν τοῖς Δημιοπράτοις· & prima quidem οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον ἡ ὑδρία· ἣν καὶ &c. rectius ex MS. ita legi non dubito: ſicut & Δημιοπράτοις omnino ſcribendum eſt, ut etiam *Sebero* dictum, quod vocabulum nimis quam ſæpe occurrit. *Ariſtoph.* Σφηξίν·

Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ δημιόπρατα.

Sed ad voculas ipſas, de quibus hic agitur, quod attinet, viri docti ſtatuent. Alterum φιδακίνδα, pro quo antea editi φιδακίνδα, noſter MS. φανακίνδα, recte ex ſuo MS. ediediſſe *Seberum* noſtrum credo, & explicaſſe. Accedit *Heſychius*, πρωτότυπον exponens: Φιδάκνη, πιθάριον μικρὸν στενόν· de altero φινακίδα, pro quo φινακίδα noſter MS. φινακίνδα *Seberi*, aliunde

εἴη ἀγγεῖον ἢ ὑδρία, ἣν καὶ [14] φενακνίδα ἄν τις εἴποι, καὶ [15] φιδακνίδα, ὡς ἐν τοῖς [16] Δημιοπράτοις· [17] τάχα δὲ καὶ πλημοχόην· [18] ἔστι δὲ κεραμεοῦν ἀγγεῖον, οὐκ [19] ἔχον ὀξὺν τὸν πυθμένα, ἀλλὰ ἑδραῖόν τε καὶ στάσιμον, ᾧ χρῶνται τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων, ἣν ἀπ' αὐτοῦ καλοῦσι [20] πλημοχόην· [21] ἐν τούτοις δὲ ἔστιν καὶ ψυκτήρ.

vas fuerit. Inſuper & Phenacinda, & phidacinda quiſpiam dixerit, ut in Foro publico extat: deinde & πλημοχόην. Eſt autem fas fictile, non acutum fundum habens, ſed latum, & ſtabilem, quo ultimo myſteriorum die utuntur, quem etiam hinc πλημοχόην vocitant. Inter hæc quoque pſycterem nominant.

quod allucceat, mihi nil in promptu. Sane vulgatam ſanam eſſe non mihi perſuadeo. JUNG.

Ἀλλὰ καὶ οἴνου ἀγγ. &c.] Adſcribere lubet omnia vulgata, ut, quantum in iſtis dominata fuerit librariorum petulantia, pernoſcere lector poſſit: ἀλλὰ καὶ οἴνου ἀγγεῖον ἢ ὑδρία ἣν καὶ * φενακίδα ἄν τις εἴποι &c. In prioribus iſtis lectio MSS. perquam & commoda & facilis eſt: in poſtremis vero etiam dubia: καὶ φενακνίδα reponere non dubitavi e MSS. ut ſcilicet φιδάκνις, ſic & φένακνις ratione non diſſimili: ſed quod φανακίνδα præ ſe ferant pro φιδακνίδα, quod in *Auguſtano* ſe Codice *Seberus* inveniſſe teſtatur, *Palatinus* & *Voſſianus*, equidem id vitio accidiſſe librariorum duco, qui facilius in iſtis ignotis vocibus peccare potuerunt: quid tamen, ſi legeris φανακνίδα, ut, quam alii φενακνίδα dicerent, in *Demiopratis* φανακνίδα appellatam monſtrare voluiſſe *Pollux* putandus ſit: ſed in hac re obſcura nihil decerno: retinuique *Seberianam* lectionem MS. auctoritate ac ſimilitudine vocis φιδάκνη munitam, ut ne calidius quid audacter tentaſſe viderer. Δημιοπράταις pro Δημιοπράτοις poſitum erat in vulgatis mox: familiaris eſt ille error, & inveteratus in *Pollucis* hoc libro: nos ope MSS. ubique expulimus.

14 * Φενακίδα] MS. φενακνίδα. *Lexic. Baſil.* φενακὶς, ίδος, *vaſis genus.* SEB.

15 Φιδακνίδα] Ita MS. *Scholiaſt. Ariſtoph.* a veteribus ait φιδάκνην dictam, quæ poſtmodo πιθάκνη & quidem ὑποκοριστικῶς, hoc eſt, μικρὸς πίθος· fol. 234. SEB.

16 Δημιοπράταις.] Scr. Δημιοπράτοις, vide infra Segm. 96. SEB.

17 Τάχα δὲ καὶ πλ.] MS. τάχα καὶ (ſine δὲ) πλημοχόην· ἔστι δὲ καὶ κεραμ. Sed lectio vulgata rectior. JUNG.

Τάχα δὲ καὶ πλημοχόην.] Videndus de πλημοχόη *Meurſius* libello *Commentario* de Sacris Eleuſiniis c. 30.

18 Ἔστι δὲ κ.] C. V. ἔστι δὲ καὶ &c. *eſt vero etiam vas figulinum cum lato fundo.* KÜHN.

19 Ἔχον] Male MS. ἔχων. JUNG.

20 Πλημοχόην.] C. V. πλημόχουν: KÜHN.

Πλημοχόην.] Numero multitudinis πλημοχόας hanc diem ex *Pamphilo* vocat *Athenæus* in πλημοχόη libr. XI. χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσῖνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ· ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ (σκεύους) προσαγορεύουσιν, ὥς φησι Πάμφιλος, πλημοχόας, ἐν ᾗ δύο πλημοχόας πληρώσαντες, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς, τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι, ἀνατρέπουσί τι ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικήν. JUNG.

21. Ἐν τ. δ. καλοῦσι καὶ ψ. &c.] MS. ἐν τούτ. δὲ καὶ ψυκτὴρ, ᾧ δεῖ ἀρύεσθαι τ. οἶ. ἔστι δὲ ἀρυστὴρ καὶ ἀρύστιχ. καὶ κύ. SEB.

Ἐν τ. δ. καλοῦσι καὶ ψ. &c.] C. V. ἐν τούτοις δ' ἔστιν καὶ ψυκτήρ· C. A. ἐν τ. δὲ καὶ ψυκτὴρ, ᾧ δεῖ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον· ita & C. V. & *Salmaſ.* KÜHN.

Ἐν τ. δ. καλοῦσι καὶ ψ. &c.] MS. noſter: ἐν τούτοις δ' ἔστιν καὶ ψυκτὴρ, ᾧ δεῖ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον, ἔστιν (& ad oram emendatum ἔτι δὲ) ἀρυστὴρ, καὶ ἀρύστιχος, καὶ κύαθος. Ita fere & MS. *Seberi.* Sed vulgata bene habent: niſi ita ſcripſerit *Pollux*: ἐν τούτοις δ' ἔστιν καὶ ψυκτήρ· ᾧ δὲ δεῖ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον, ἔστιν ἀρυστὴρ, καὶ ἀρύστ. καὶ κ. particulam καὶ & ſic interjungendam ex MS. cenſeo. Sic mox loquitur, ἔστι δ' ἐν τούτοις &c. Certe ψυκτῆρα inter vaſa, quibus ἀρύομεν, ut præ ſe ferunt MS. *Pollucem* retuliſſe non credo, nec ſupra eadem enumerans VI, 19. &c. id fecit; ſed inter ἐκπώματα VI, 99. de quo & *Athenæus* plura lib. XI. quamvis alias non ignorem ejuſmodi quædam interdum diverſis uſibus deſtinata, ut λεκάνη, alia. Conqueritur quaſi de noſtro *Polluce Rhodiginus* VII. Antiq. 8. de hoc vaſe tractans, quaſi cujus meminerit hic *Pollux, ſed citra nomenclaturam nihil*: in quo ille elaboraſſe vult videri. Sed non bene ipſe meminerat, *Pollucem* hoc jam egiſſe ſupra VI, 19. nec neceſſe habuiſſe hic repetere iſta. Nec alii in aliis *Pollucem* recte mehercle reprehendunt, quod quædam, quorum nos ſumus ignariſſimi, ſaltem ὀνομαστὶ ponere contentus fuit, ἄνευ ἐξηγήσεως. Aliud nimirum *Pollucis* propoſitum non fuit, quam enumerationem inſtituere potius quam explicationem: nomenclatorem agit, nec ſe adſtringit ad hæc vel illa explicanda, quæ ipſius ætate nota ſatis; non tamen ita ἐπὶ συνόψει collecta, quæ minus talia, explicat ſæpius. Sed ad id quod & nobis proprie propoſitum eſt, revertor. JUNG.

Ἐν τούτοις δὲ καλοῦσι καὶ ψυκτῆρα.] Illa mihi inficeta videntur & ingrata præ eleganti MSStæ lectionis brevitate: ἐν τούτοις δὲ καὶ ψυκτήρ· id ego textui redonare non ſum veritus; neque de bonitate ejus dubitabit, qui tritas *Pollucis* lectione aures habet: poſt hæc ſequebatur ᾧ δὲ ἀρύονται τὸν οἶνον· non improbe quidem, ſi tantum ſententiam, non ipſam etiam *Pollucis* genuinam ſcripturam quæras: reddidi cum MSS. ᾧ δεῖ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον· quæ jam a prioribus rerum diverſitate ſeparata ſic bene incipit *Pollux.* Sed illi hercle, qui de *Pollucis* conqueruntur brevitate, an non quæ hic *Onomaſticographus* de ψυκτῆρι aliiſque non habuit, ex aliis hauſiſſe poterant, ſi ſapuiſſent, & potius veterum auctorum ſcripta continua lectione & acri judicio, ut debuerant, ſcrutari voluiſſent, quam obvia quævis ſine ſale in chartam conjicere? Varius illius vaſis fuit uſus: aut enim adhibebant ψυκτῆρα ad refrigerandum vinum, aut ad bibendum, aut ad abluenda pocula: primum ψυκτῆρι uſum fuiſſe proprium nominis indicat ratio, ideoque & ψυγεὺς dictus: atque aliud in *Heſychio* non diſſimile vas ψυγεῖον, ubi aquam refrigerabant: poculi ψυκτῆρος ſæpiſſime meminit *Athenæus*, præcipue vero lib. IX. ubi *Comicorum* plurima producit loca, ut non immerito πολυθρύλλητον vocaverit alicubi ψυκτῆρα *Pollux* noſter: ex iis autem quale fuerit id poculum colligere queas; in iſtis enim *Athenæi* de ψυκτῆρος uſu ad potandum præcipuus eſt ſermo, uti & libr. II. ubi ψυκτῆρα petit *Ulpianus*, quem educat: ſignificaſſe tamen & ψυκτῆρα majus aliquod poculum, quod in media conſtituebatur menſa, quodque tam artificioſe luxuria conſtruxerat, ut per canaliculos vel fiſtulas emitteret vinum, e *Baſilio* didici Oratione ſacra in Ebrios: hominis eloquentiſſimi iſta ſunt verba: tantum homines ebrietati deditos ore patulo vini excipere inquit, ὅσον αὐτοῖς ἄνωθεν ὁ ψυκτὴρ διὰ τῶν ἀργυρέων ὀχετῶν ἐπαφίησι· memineratque ſuperius etiam, dum alia poculorum genera colligeret, ψυκτῆρος in iſtis: ψυκτῆρας καὶ κρατῆρας καὶ φιάλας ὡς ἐν πόμπῃ τινὶ καὶ πανηγύρει διατιθέντες &c. inde ψυκτήριον eſt, quod *Heſychius* interpretatur ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρα φαμὲν, & ψυκτηρίδιον apud *Athenæum*: *Callixenus* autem utraque ψυκτῆρας & ψυκτήρια in illa ſplendidiſſima vereque regia *Ptolemæi* pompa recenſuit, ſed ψυκτῆρας quidem tam

75 * Quo vero vinum hauriunt, ſitula eſt, hauſtorium vas, cyathus, œnochoa, cotula, ephebus, & lepaſte. Quod autem lepaſte, non poculum modo, ſed vini fuſorium vas ſit, manifeſte Ariſtophanes in Gerytade

* Ὧ δεῖ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον, [22] ἔστιν ἀρυστὴρ, καὶ ἀρύστιχος, καὶ κύαθος, καὶ οἰνοχόη, καὶ οἰνήρυσις, [23] καὶ ἔφηβος, [24] καὶ λεπαστή· ὅτι δὲ ἡ λεπαστὴ οὐκ ἔκπωμα μόνον ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ οἰνοχόη, [25] σαφὲς Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ 75

diverſæ magnitudinis, ut maximus eorum triginta caperet metretas, minimus autem metretam. Tandem & de vaſe, in quo pocula purgentur, Grammatici quidam ceperunt, inter quos & *Suidas*: ſed iſta tamen notione vocem minus ab antiquis ſcriptoribus uſurpatam putem.

22 Ἔστιν ἀρυστὴρ] C. V. ἔστιν ἀρυστὴρ, καὶ ἀρύστιχος, καὶ κύαθος &c. C. A. ἔστι δὲ ἀρυστὴρ καρύστιχος κ. κ. οἰνοχόη· cætera abſunt uſque ad γευστήριον. KÜHN.

Ἔστιν ἀρυστὴρ, ἀρύστιχος] Particulam καὶ, etſi non ita magni ponderis id eſt, addidi e MSS. ante voces ἀρύστιχος, κύαθος & ἔφηβος· cur enim illæ hac ſola deſtituantur? cum omnes aliæ ſibi καὶ præpoſitum habeant: de ἀρυστῆρι vero & ἀρυστίχῳ præter *Lexicographos* adeundus antiquus *Ariſtophanis Commentator* ad *Veſpas*, ubi meminit etiam ἐφήβου, quem non alium uſum præſtitiſſe tradit, ac ἀρυστῆρα, dictumque, quod adhiberi ſoleat ἐφ' ἥβῃ, *ad delicias convivales*: id enim illam vocem apud antiquos fuiſſe.

23 Ἔφηβος] Ἥβην γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ τέρπεσθαι κατὰ τὰς εὐωχίας προσηγόρευον, *Scholiaſt. Ariſtoph.* fol. 341. SEB.

Ἔφηβος] C. V. καὶ φέβος. KÜHN.

Ἔφηβος] MS. καὶ ἔφηβος· & poteſt addi iſta particula: bene autem ita in MS. eſt emendatum, quum prius ſcriptum eſſet καὶ φέβος· ejus vaſis in eadem re ſupra mentio VI, 19. JUNG.

24 Καὶ λεπαστή. &c.] C. V. καὶ λεπάστη· ὅτι δὲ ἡ λεπάστη. KÜHN.

Καὶ λεπαστή. &c.] Sequitur hic in MS. καὶ λεπάστη· ὅτι δὲ ἡ λεπάστη &c. utrobique λεπάστη paroxytone: ſupra VI, 19. ſine accentu erat. Utrumque uſitatum fuit. Docet *Athenæus* lib. XI. λεπάστη· οἱ μὲν ὀξύνουσι τὴν τελευταίαν, ὡς καλή· οἱ δὲ παροξύνουσιν, ὡς μεγάλη. Cæterum quod *Noſter* ait λεπάστην non eſſe tantum poculum, in quorum enumeratione ſupra VI, 95. etiam poſuit, ſed & hauſtorium vas, id & *Athenæus* indicarat, ubi tamen *Dalechampius* graviter lapſus eſt: Ἀμερίας, ait *Dipnoſophiſtûn* ſcriptor, δέ φησι τὴν οἰνοχόην λεπαστὴν καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος γένος εἶναι κύλικος. Ille vertit. *Amerias ſcribit eum, qui vinum miniſtrat, etiam lepaſten vocari.* &c. quaſi *Athenæus* τὸν οἰνοχόον ſcripſiſſet. Sed hoc nemo unquam dixit, nec *Athenæo* vel leviter in mentem venit, qui idem quod *Pollux* hic dicit, *Ameriam* λεπαστὴν exponere pro vaſe, quo vinum hauriebant, vel fundebant: alios criticos pro genere poculi. Et utrumque verum. Sic οἰνοχόην *Noſter* antea dixit inter vaſa hauſtoria hic mox, & ſupra VI, 19. Et ita duplici modo expoſuit optimus gloſſatorum *Heſychius*: Λεπαστὴ, κύλιξ· Λεπαστὶς, οἰνοχόη, καὶ εἶδος κύλικος. *Idem*: Οἰνοχόην, τὴν κατάχυσιν, τὸ ἀγγεῖον· οἰνοχόος, ὁ ἐπικέρνης. Videtur ſcripſiſſe, ὁ πικέρνης. Latinum *Pincerna* nempe dicit, ut alia talia immiſcet ἀλλόγλωσσα paſſim: alterum tamen ἐπικέρνης & *Suidas* ita in οἰνοχοεῖ. Suo id itaque ſibi modo refinxerunt, quaſi ἀπὸ τοῦ ἐπικεράσαι. *Proclus* ad illud *Heſiodi* ἔργ. β.

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
Πινόντων. ——

Ὁ μὲν κρατὴρ προὔκειτο κενὸς ἐν ταῖς τραπέζαις· ἐκ δὲ τῆς οἰνοχόης ἀρυόμενοι ἔπινον οἱ συνδειπνοῦντες. Et ibidem ἄλλως· οἰνοχόην κύαθον λέγουσι. Græculus *Tzetzes*, ibi ποτήριον ἢ βῖκον exponit. Sed rectius ad uſum veterem *Proclus*, cui ille inepte plerumque male dicit, ut ab *Heinſio* noſtro merito acerbius notatus ſit ſuo. Sic χρυσῆν οἰνοχόην habes in pompa *Ptolemæi* apud *Athen.* libr. V. ubi *Interpres* recte *trullam auream* accepiſſe videtur. Clara hæc: & cur moremur diutius? dicendum tamen aliquid fuit, propter *Athenæi* interpretem eruditum. Nomen alias Lepaſtæ & apud *Varronem* reſtituit Magnus *Scaliger*, pro *Depeſta*, *Lepeſta* reponens, *Conjectan.* in lib. V. de ling. Latin. *H. Junius* in Nomencl. voce *Creterra*: & hunc locum ex *Mario Victorino* adfert depravatum: *Ferunt pulchras areterras, aureas lepiſtas*: emendatque primum, *creterras*, pro *areterras*, bene certe: alterum *Lepiſta* quid ſit, ait ſe non certo ſcire, id tamen explicare conatur. Sed ego *Lepeſtas* puto ſcribendum, ita locum totum emendatum fore. JUNG.

25 Σαφῶς Ἀριστοφ. ἐν τῷ Γ. φησὶ, &c.] C. V. σαφὶς· poſtea Idem ἐν τ. Γ. ποιεῖ, περιφέρει δὲ κύκλῳ λεπάστην ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει· ἔστω δ' ἐν τούτοις σίφων, verſus ita legerim:

Περίφερε δὲ κύκλῳ λεπάστην ἡμῖν,
Ταχὺ προσφέρων· παῖ ἔγχει. ——

Circumfer autem nobis lepaſtem in circulum,
Cito porrigens: puer infunde. —— KÜHN.

Σαφῶς Ἀριστοφ. ἐν τῷ Γ. φησὶ, &c.] MS. σαφὶς Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ποιεῖ, περ. bene quoque. Sed hoc melius, quod χρῆσιν *Ariſtophaneam* duplo nobis conſervaverit integriorem. Ita enim in MS. ſequitur: περιφέρει δὲ κύκλῳ λεπάστην ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει. Apud *Athenæum* adhuc plura lib. XI. in λεπαστή· ἐν δὲ, ait, Γηρυτάδῃ (laudaverat jam *Ariſtophanem*) ἦν δὲ τὸ πρᾶγμ' ἑορτὴ, περίφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς· ἐνέχει τε σφόδρα κυανοκισθῆ. Et addit: τὸ βάθος παρίστησιν ὁ Κωμικὸς τοῦ ποτηρίου. JUNG.

Σαφῶς Ἀριστ. &c.] Venuſtius in exaratis manu Codicibus σαφὶς &c. ποιεῖ· cujus poſterioris locum in vulgatis φησὶ obtinebat. Sed in ipſis *Comici* verbis *Polluci* fidelem operam MSS. præſtant; ad eorum igitur lectionem vulgata prorſus emendavi & auxi: ſed *Athenæus* equidem pro περιφέρει legit περίφερε, ad quod propius accedit ante nos edita ſcriptura, quam ſic olim emaculaveram: neque lectionem illam veriorem dubitem affirmare, ſiquidem ἐνέχει ſimili modo ſequatur; prætererat me ferme admonuiſſe *Falckenburgiani* Codicis Excerpta χρῆσιν illam hoc pacto corruptius aliquantulum exhibere: Περίφερε δὲ κύκλῳ λεπαστὴν ταχὺ ἡμῖν προσφέρων παισὶν ἔχειν· ultima facile reficias, ut nos dedimus in textu. Meminit autem λεπάστης *Clemens Alexandrinus* Pædag. lib. II. c. 3. ibique Excerpta MSS. quæ dedit *Sylburgius*, χυτροειδὲς ἔκπωμα interpretantur: addendaque quæ *Commentator* antiquus habet ad *Ariſtophanes* Εἰρήνην· εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ· οὕτω Σύμμαχος· ὁ δὲ Παλαμήδης τὸ πιθάριον ἐκδέχεται. *Lepiſtam* Romani dixerunt: olim vero *depeſtam*, ut *dacbrymas*, quæ poſtea *lachrymæ*, notante *Feſto*: quapropter Illuſtrem *Scaligerum* aliud egiſſe cenſeo, ubi in *Varrone lepeſtam* pro *depeſta* reſtitui vellet, quod cum pluribus oſtendere propoſuiſſem, illo me labore præcellentis eruditionis virum *Gerh. Voſſium* levaſſe deprehendo in *Etymologico*; quod igitur adibis, addendusque in illa voce *Heſychius*.

ποιεῖ, Περιφέρει δὲ κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς· ἐνέχει. [26] ἔστι δὲ ἐν τούτοις καὶ ὁ σίφων· καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνῃ γευστήριον, [27] Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κοινὸν λαβὼν Τῶν ἔνδοθεν, καὶ βύσμα καὶ γευστήριον· ἐκ δὲ τούτων, [28] καὶ ἡ χώνη, [29] ὅταν εἴπῃ Φερεκράτης ἐν [30] Μεταλλεῦσι, Κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου

tradit, Circumfer lepaſtem. Inter hæc etiam Siphon eſt, & guſtatorium pocillum, apud Ariſtophanem: Curre in forum vinarium, amphoram vacuam accipiens interius, & pocillum. Hujus quoque ordinis eſt Chona: quoniam Pherecrates dicit in Pettala: Calicem nigri fragrantis vini

26 Ἔστι δὲ ἐν τούτοις καὶ ὁ σ.] A quo verbum σιφωνίζειν, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν τὸ ἀποσπᾶν. Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο, εἰπών· σιφωνίζομεν τὸν οἶνον· ut e *Suida* docet *Cunrad. Rittershuſius* ad v. 463. libro quarto Ἁλ. *Oppiani*, ubi accurata, & qualem non facile alibi reperias, *ſiphonis* deſcriptio, quam non pigebit hic aſcribere:

— ὅτε τις πλείου πειρώμενος ἀμφιφορῆος
Αὐλὸν ἔχων ἤρεισεν ὑπὸ στόμα φυσητῆρα·
Ἄσθματι δ' αὖ ἐρύει μέθυος ποτὸν ἔμπαλιν ἕλκων
Χείλεσιν ἀκροτάτοις· τὸ δ' ἀνατρέχει ἀνδρὸς ἀϋτμῇ. SEB.

Ἔστι δὲ ἐν τούτοις καὶ ὁ σ.] MS. ἔστι δ' ἐν τούτοις ὁ σίφων· καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει γ. Et particula τὸ apte inſeratur, ut & cætera forte potius a *Polluce* ita ſcripta: niſi quod καὶ vulgatum ante ὁ σίφων loco non movendum videatur. *Ariſtophanis* χρῆσις in MS. paulo plenior: de qua mox. JUNG.

Ἔστι δὲ ἐν τούτοις καὶ ὁ σίφων.] *Noſter* VI, 19. Mox τὸ afuit in vulgatis.

27 Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον] C. V. τρέχ' ἐς τὸν οἶνον· verſus forte ſe habuerint hunc in modum ex Codice *Voſſiano*:

Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν
Τὸν ἔνδοθεν, καὶ τὸ βύσμα, καὶ γευστήριον.

Curre ad vini forum, amphoram ſumens vacuam
Quæ intus eſt, & obturamentum, & guſtatorium.

C. V. κενὸν λ. τ. ἔ. καὶ βύσμα καὶ γ. hæc lectio ſuadet, ut per βύσμα intelligamus aliquid obſtruendis amphoræ rimis idoneum, vel obturamentum, quo os amphoræ clauditur: prius tamen malim. KÜHN.

Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον] In *Ariſtophanea* χρήσει ita MS. noſter auctior: τρέχ' ἐς τ. ο. ἀ. κοινὸν λ. τῶν ἔ. καὶ βύσμα, καὶ γευστήριον. Iidem verſus, duos enim eſſe facile quis jam videat, a *Suida* citantur in ἀμφορεαφορεῖν· & quidem addito dramatis, unde deſumpti, titulo, Ἀριστοφάνης ἥρωσι· additusque tertius verſiculus:

Κᾆπειτα μισθοῦ σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

Sed is ad id quidem, quod *Suidas* volebat, addi debebat: *Polluci* noſtro non erat neceſſe. Ad noſtros itaque quod pertinet, apud *Suidam* κενὸν eſt, ut hic vulgo & τὸν ἔνδοθεν. Sed pro καὶ βύσμα, quod in noſtro MS. eſt, *Suidas* καὶ γεῦμα habet. Sed nos Codicis noſtri fidem ſequamur tuto, unde & *Suidam* emendabis, cui hoc tamen debemus, titulum comœdiæ nos noſſe, unde hæc deprompta. Scribe itaque & concipe ita *Ariſtophanea* in noſtro *Polluce*:

Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον, ἀμφορέα κοινὸν λαβὼν
Τῶν ἔνδοθεν, καὶ βύσμα, καὶ γευστήριον.

Niſi tamen κενὸν alicui videatur rectius: βύσμα ſcribendum *Noſter* ipſe tibi dicat infra Segm. 172. eadem repetens, Ἀριστοφάνους εἰπόντος, ait, βύσμα καὶ γευστήριον· idque & βύστραν fuiſſe adpellatum ab aliis. Quid vero fuerit βύσμα quæris? ego ſane liquido in hoc aliorum ſcriptorum ſilentio tibi non dicam, niſi quod ſuſpicer ἐπίθεμα fuiſſe operculum, quo obturabant, credo, amphorea: βύσαι, certe, ἐπιθεῖναι, exponit etiam *Heſychius*, & βυσσοῦσι, φράττουσι. Certe ita uſus & *Etymologici* τοῦ μεγάλου πατήρ· ἐπιλάρκισμα, ſcribens λάρκου βύσμα· talis ἐπιθέματος & ſupra mentio fit in *Hipponactis* χρήσει libr. VI. 19. Et omne obturamentum, vel faſciculus, quo quid obturabant, eo nomine ſignificari e verbo ſuo patet. Et ita obſervo etiam in *Amphiarao Ariſtophanis* apud ejus *Scholiaſtem* in Βατράχους ad verſum iſtum καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς, ubi talis verſiculus profertus ex dicto dramate:

Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων.

Ita enim ſcrib. quamvis etiam in nupera editione male τὸ pro τῷ ſit editum. JUNG.

Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφ. κενὸν] Optime merentur de *Polluce* noſtro MSS. quorum ope ſingulis capitibus infinitas fere mendas eluimus: longe plenius in iſtis & elegantius *Ariſtophanis* hi verſus leguntur, quorum & in *Falckenburgiano* Codice καὶ βύσμα extat: ſic itaque contextus *Polluceus* habet a me, ut in illis inveni. Κενὸν opinabar, antequam MSS. vidiſſem, eſſe natum e καινὸν, cujus & alibi in iſtis *Antiphanis* fuit exemplum, κενὰς πύλας, pro καινὰς πύλας, quod e MSS. verum cognovimus: neque ſcio, an me pœnitere debeat iſtius conjecturæ, cum in MSS. etiam facillimo negotio κοινὰς potuerit exprimi pro καινὰς, præcipue cum & *Suidas* κενὰς habeat, & ipſi rei apprime bene conveniat. Si quis tamen MSS. obniti religioni ducat, ille κοινὸν ἀμφορέα, *communem amphoram* exponet, remque ſic capiet, ut ſi uterque, qui colloquuntur hic, ſocietatem coierint mercandi, adeoque res ſuas, amphoraſque vinarias communes habuerint: οἶνον autem non de *vini foro*, ſed *cella vinaria* potius capies. De βύσματι vero perdocte ſcripſit *Jungermannus* noſter, neque, quin id ſit, quod exiſtimavit, dubito: ſed in eo tamen, quod ita reſtitui velit apud *Suidam*, diſſentio; quis enim humanior ignorat, in plurimis antiquorum auctorum locis diverſam extitiſſe lectionem? cui rei, ut MSS. omittam, fidem abunde conciliant veteres *Scholiaſtæ*, qui ipſi creberrime id adnotare ſolent: neque non commodum hic eſt γεῦμα, ſiquidem aliquam vini particulam deſignet, quæ ad guſtandum exhibetur, & ex quo de toto vini numero judicium fieri poſſit: ἓν itaque διὰ δυοῖν *Comicus* dixiſſe videri poteſt: *Heſychius*: Γεῦμα, γεῦσις, ἔδεσμα· poſterius ſcilicet, ut alibi e *Macarii Apophthegmatibus* adtulimus; γεύματα ἀποφέρω τοῖς ἀδελφοῖς. Γευστήριον in *Gloſſis*, *guſtatorium*: idem γευστρὰ & γευστρίδιον· hoc *cupillum* in *Philoxeni Gl.* alterum *meraria*, quod inprimis noſtro negotio convenit.

28 Καὶ ἡ χώνη] C. A. ἐκ δὲ τούτων ἡ χώνη ἢ τρύγοιπος ὁ σάκκος ἠ. τ. τ. εἰ. καὶ ὁ ὑλιστήρ· reliqua abſunt. KÜHN.

29 Ὅταν] MS. ὅτ' ἄν. JUNG.

30 Πεττάλῃ] Πετάλῃ, ut ſupra VII, 163. & apud *Athen.* lib. VIII. fol. 343. & IX. fol. 395. SEB.

Πεττάλῃ] C. V. Πετάλῃ· vid. *Athenæum* lib. VIII. c. 6. & ibi *Caſaubonum*, & *Harpocrat.* in κολακεύτας. KÜHN.

Πεττάλῃ] MS. noſter Πετάλῃ· quomodo emendandum eſſe & ex aliis locis adnotavit *Seberus*: vid. & *Caſaubonum* noſtrum VIII. *Athen.* 6. JUNG.

Πεττάλῃ] *Meurſius* in *Attica Bibliotheca*, ubi *Pol-*

chona hauriebant. Tum & fiſcella, & qualus quoque, de fiſcella dictus, & colum. Hipponax vero inquit, Veluti vimineus qualus.

ἤντλουν διὰ χώνης· καὶ ὁ τρύγοιπος, καὶ [31] ὁ σάκκος ἐπὶ τοῦ τρυγοίπου εἰρημένος, [32] καὶ ὁ ὑλιστήρ. [33] Ἱππῶναξ δέ φησιν, Στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήϊον σάκος.

lenis hunc adducit locum, ſic fabulæ titulum poſuit, ut ſcribendum eſſe & aliorum Grammaticorum teſtimonia, & plerique noſtri MSS. commonſtrant; Πιτάλῃ ſcilicet: ita & *Pherecrates ἐν Πιτάλῃ* adducitur a *Photio* in *Lexico* MS. ſicuti cognoſco ex Indice Auctorum, quos adhibuit, quem communicavit mecum vir liberali humanitate non minus, quam inſigni eruditione præſtantiſſimus *Scherpezelius*: meminit etiam *Suidas* in Φερεκράτης, ubi *Lexicographo* labes adhæſit levicula, quam tollere nullo negotio cuivis erit in promtu. Hæc, utut certiſſima videantur & exploratiſſima, debilitant tamen eorumque de fide & veritate deterunt *Falckenburgiani* Codicis Excerpta, quæ præ ſe ferunt Φερεκράτης ἐν Μεταλλεῦσι· iſtius libri virtus & præſtantia pluribus in locis cognita nobis & ſpectata, præcipue cum fabularum titulos ex eo reſtituimus aliquando in ſuperioribus, & porro reſtituemus in ſequentibus, huic maximum ex hoc pondus accedit, quod in antiquis *Grammaticis Pherecratis* fabula Μεταλλεῖς non raro advocetur, cui fidem abunde faciet *Meurſius* in *Attica Bibliotheca*: præterea ipſam *Comici* χρῆσιν Idem ille Codex ſic habet emendatius, me quidem judice: Κύλικας οἴνου μέλανος &c. neque vero aliorum pertimui judicia, qui in textu me repoſuiſſe temere culparentur, ſiquidem illa lectio ſua ſe commendet venuſtate: attamen maluerit quis forſitan vulgatam, quocum illa de re non litigabo, quamvis alterum multimodis præplaceat. Hæc univerſa ſi colligam & conſiderem attentius, quæ in *Falckenburgianis* Excerptis extat lectio, ſola vera videtur & integra; illoſque Μεταλλεῖς cum olim librarii compendio ſcripſiſſent illo modo Μεταλλ. degeneraſſe exiſtimo in Πιτάλην, fabulam illam quidem *Pherecratis*, ſed quam non adhibuit hoc loco *Pollux*: hos itaque cum reſtituerim in *Polluceo* contextu, non id ægre laturos puto eruditos homines, qui ſe facile dabunt optimi Codicis fidei. Μεταλλεῖς autem unde tituli cauſam ſint nacti, non habeo penitus compertum: forſitan a μεταλλεῦσι, eorumque furacitate: habebat enim Attica regio varias argenti & æris fodinas, in quibus hi operabantur: *Xenophon* in Πόροις· ſed alii melius conſtituent. Χώνη in *Gloſſis Infundibulum*.

31 Ὁ σάκκος &c.] C. V. ὁ σάκος, ὑλιστήρ· in *Gloſſis* eſt *ſaccus vinarius*, poſſes dicere & *colum vinarium*, uti apud ICtos, *colum nivarium*. KÜHN.

Ὁ σάκκος &c.] MS. σάκος, uno κ· ut & ſupra habebat MS. VI, 19. vulgo enim id ibi omiſſum. JUNG.

32 Καὶ ὁ ὑλιστήρ.] Supra VI, 19. SEB.

33 Ἱππ. δὲ φ. ὥσπερ ἐκτρ. σ.] C. V. φησὶν στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήϊον σάκος, leg. ἐκτροπήϊον σ. *ſtillent uti ſagum, quo vappam*, quæ ἐκτροπίας dicitur, *percolunt*. *Salm.* leg. ἐκτρυγοίϊον. KÜHN.

Ἱππ. δὲ φ. ὥσπερ ἐκτρ. σ.] *Hipponactis* χρῆσις mutila eſt vulgo: MS. ita στάζουσιν ὥσπερ ἰστροπήϊον σάκος. Sic itaque verſiculus integer fuerit:

Στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήϊον σάκος.

Quid τροπήϊον fuerit ſane tibi non explico. Certe vulgatum ἐκτροποίϊον nihil puto eſſe. Illud ſane vas videtur fuiſſe quo utebantur, quando ſacco vinum caſtrarent. Illuſtrabunt id clarius ingenioſiores & peritiores: mihi ſatis MS. lectionem conſtituiſſe. *Salmaſius* noſter vulgata ſcribenda ajebat ita: — ὥσπερ ἐκ τρυγοιπίου σάκκος· *eſt*, ait, *dimidiatus verſus* χοριαμβικὸς, τρυγοίπιον ὑποκοριστικὸν a τρύγοιπος. *Sane omnino neceſſe eſt fieri mentionem aut* τρυγοίπου, *aut* τρυγοιπίου, *in verbis Hipponactis*. Jam itaque Amiciſſ. Juvenis conjectura, & MS. lectione adjutus ita emendo:

Στάζουσιν ὥσπερ ἐς τρυγοίπιον σάκος. JUNG.

Ἱππῶναξ δὲ φησιν &c.] Ipſa Jambici poëtæ verba ſic erant in vulgatis: ὥσπερ ἐκτροποίϊον σάκκος, in quibus nihil ineſt boni; neque quod inde conficit *Salmaſius*, ad ſenſum eſt commodum: opitulantur quidem MSS. neque contemnendam hic *Polluci* præſtant operam: attamen eſt & in horum lectione, quod ingenii impetum remoretur & impediat: quid enim, cedo, ἰστροπήϊον σάκος, uti in Codice *Palatino* legebatur, quamvis *Voſſianus* diviſis vocibus, & forte rectius ἐς τροπήϊον præ ſe ferat: & equidem *Jungermannum* miror in poſteriori loci hujus emendatione, quam e literis *Salmaſii* concinnavit, comprobaſſe τρυγοίπιον, quod ſanequam mihi non placet: quid enim in iſtis *Hipponactis* τρυγοίπιον agat, aut qua vi e MSS. lectione eruatur? præterquam quod evertat ſententiam, ut dixi: *Pollux* quod prius appellari τρύγοιπον poſuerat, tum σάκκον, etiam ὑλιστῆρα dici adfirmat; quapropter ſolummodo in verbis *Hipponactis* memorari σάκκον ſine τρυγοίπου, vel τρυγοιπίου addita mentione prorſus habeo perſuaſum, in qua me opinione confirmant MSS. qui in alia omnia abeunt: forte vero veniat in mentem alicui, voluiſſe *Pollucem* Jambici poëtæ verbis oſtendere & in neutro genere τὸ σάκκος, vel σάκος fuiſſe uſurpatum, prædixerat enim καὶ ὁ σάκκος· ſcripſit autem *Hipponax* Ionica dialecto, quæ ſæpius in neutrum genus amat commutare voces, quibus maſculo genere Attici ſunt uſi: ſic quidem ὁ σκότος & τὸ σκότος. *Euripides* in initio *Hecubæ*: σκότου πύλας λιπών· ubi Commentator antiquus obſervat: γράφεται καὶ τὸ σκότος οὐδετέρως, καὶ ὁ σκότος, καὶ τῷ μὲν οὐδετέρῳ χρῶνται μὲν οἱ κοινοὶ, τῷ δ' ἀρσενικῷ οἱ Ἀττικοί· alibique ſæpe ſic apud *Euripidem*: monuit etiam ea de re *Thomas*: neque pluribus in hoc, quod poſſem, exemplis utar: hoc autem pacto ad σάκος pertinebit τροπήϊον, vel ἰστροπήϊον itaque dici potuit ὑλιστήρ, ſeu ſaccus colatorius, quod vinum liquidum & pellucidum redderet e turbido, ſemotis fæcibus, ἀπὸ τοῦ τρέπειν vel ἰστρέπειν Ionico: illud autem ἐς vel εἰς verbis aliquando adjungi ſolet augendæ ſignificationis ergo: ſi quis in illam opinionem voluerit concedere, ſententiæ me non pœnitebit: ſed inveni tamen, quod magis etiam mihi adblanditur: arduum enim eſt in tam difficilibus ac implicitis ipſam veritatis viam e veſtigio detegere: lubet itaque cum *Voſſiano* Codice divellere ἐς τροπήϊον, quæ *Palatinus* ſolenni ſcribendi more conjunxerat: Στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήϊον σάκος· iſta cum ſimili ratione conſtituebat *Jungermannus*, melius agebat, ac cum aſſentiretur *Salmaſio*: ſed ille tamen cum τροπήϊον vas exponit, *quo utebantur, quando ſacco vinum caſtrarent*, quo id colore lectori conciliet? an magis appoſitum id ſit futurum, quod proferam, æqui lectoris & eruditi judicio permitto: τροπήϊον ſcilicet mihi videri ab *Hipponacte* dictum *torcular* ἀπὸ τοῦ τρέπειν, *a vertendo*, non alia ratione, ac a Romanis *torcular* a *torquendo*: trochleis enim ſolebat torqueri & converti: *Vitruv.* lib. VI. c. 9. *Torcular, ſi non trochleis torquetur, ſed vectibus & prælo premitur*: atque eam in rem plura repetiuntur in *Catone* & *Varrone* de *Re Ruſtica*, ubi torcularia deſcribunt, quibuſque partibus conſtare debeant, oſtendunt: magis id autem communit ſimilitudo vocis *trapetum*, quam *molam olearIam* exponit *Varro*, ἀπὸ τοῦ τρέπειν, quod in orbem vertatur; parique ratione torcularia quædam fuere conſtructa; variam enim eorum ſtructuram fuiſſe nemo humanior

76 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ.

[34] Περὶ τῶν τοῦ ἀποβλύζειν σκευῶν.

ΚΑὶ μὴν ὅτῳ φίλον ἀποβλύζειν [35] πιόντι, [36] καὶ ἀπεμεῖν, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀποκοττα-

CAPUT XXI. 76

De vaſculis vomendi.

PRæterea in quod exſcreare conſuevimus, & evomere: quod multi κοττα-

ignorat, ut agitata tanquam molæ & in orbem acta uvas exprimerent: denique quod ab omni cavillatione opinionem meam vindicat, hoc eſt, quod τραπεῖν apud Græcos ſit *uvas exprimere*, *uvas in torculari calcare*: *Heſychium* audi: Τραπεῖν, ληνοπατεῖν· iterumque: Τραπέουσι, πατοῦσιν ἐπὶ τῇ ληνῷ· Τραπίοντο, ἐπατοῦντο, παρὰ τὸ τροπὴν λαμβάνειν τὸν βότρυν πατηθέντα· & hinc deducendum τραπητὸς, quæ vox vinum deſignat, quod ſcilicet in torcularibus exprimatur: laudatus *Lexicographus*: Τραπητὸς, ὁ οἶνος. Illa vero quin deriventur a τρέπειν, non dubium eſt ex ipſis *Heſychii* verbis: igitur & hoc pacto τροπῆϊον Ionice, vel τροπεῖον de torculari intelligendum eſt, quamvis ex iſtis quæ dixi, cogitandi quis cauſam arripiat τραπῆϊον ſcripſiſſe potius *Hipponactem*: antea menti ſuccurrerat, parvula mutatione reſtitui poſſe τρυπῆϊον, ἀπὸ τοῦ τρυπᾷν, quod *Heſychius* interpretatur τρίβειν, quæ vox eadem eſſet ac τριβεῖον, ſicuti dicitur ἐλαιοτριβεῖον· ſed bene habet τροπῆϊον, ut ſatis ſuperque demonſtravi. Neque vero quis miretur, voce tam ignota & obſcura *Hipponactem* uſum fuiſſe, cum Ionica loquendi forma Jamborum ſcriptor ab uſu plebejo remotas voces captavit adhibere: ſanequam *Tzetzes* ad *Lycophronem*, quæ variis in locis ex eo profert, hujus generis vocabulis ſunt referta, & *Lycophronem* ille Grammaticus, quamvis injurioſe, culpatur rariora nomina ex *Hipponacte* delegiſſe, & tanquam furem in ſua tranſtuliſſe: *Heſychius* etiam aliique *Grammatici* quæ ex eo nomina producunt, frequenti uſu minime ſunt trita. Itaque *Hipponactis* omnem locum ſic judico vertendum: *ſtillant, ſicuti ſaccus colatorius in torculari*: εἰς a Græcis ſcriptoribus elegantiſſime pro ἐν adhibetur, uti dudum docuerunt eruditi viri, & nos alibi plenius: licet tamen etiam σάκος ἐς τροπῆϊον exponere, *ſaccum colatorium, quem adhibebant in torcularibus*, pariter apprime concinne, loquendique modo Græcis uſitato, qui non latebit eruditiores: fefellit igitur doctiſſimum *Kühnium* ratio, cum hic de vino ἐκτροπίᾳ cogitaret, quod ſibi locum hic non invenit: *Hipponax* autem qua dixerit occaſione, aut de quibus, quod ſtillent tanquam ſaccus colatorius, conjectura non aſſequor, neque, ſi forſitan poſſim, adſequi velim: hoc itaque ratione locum commode expeditum opinor.

34 Περὶ τῶν τοῦ ἀποβλ. σκ.] Caput ſequens integrum abeſt a C. A. cum parte capitis 22. uſque ad λέγει. KÜHN.

Περὶ τῶν τοῦ ἀποβλ. σκ.] Capitis hujus 21. in MS. quoque nullus titulus, ſed conjungitur ſtatim præcedentibus verbis. Hoc antequam adgrediamur, *Pollucis* expoſitio nobis vindicanda eſt. *Janus* enim *Parrhaſius*, vir undequaque doctiſſimus, de rebus per epiſtolam quæſitis, *Epiſtol.* 36. ubi de Cottaborum luſu agit, poſtquam totum hoc caput interpretatus eſt, ſubjicit quod *Pollucem* redarguat is, quem Græci nuncupent Ἐτυμολογικὸν, cujus verba ſubjicit. Scilicet quod *Pollux* ait ὅπερ οἱ πολλοὶ κοτταβίζειν, vel ut MS. noſter ἀποκοτταβίζειν· quum tamen id Atticum ſit, non vulgi. *Etymologicographo* nempe ſcribente: κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαί φασιν Ἀττικοὶ, οὐχὶ τὸ ἐμεῖν ὥσπερ οἱ νῦν λέγουσιν. Sed uterque vere, tam *Pollux* quam *Etymologici* auctor: nec alter alterum redarguit: optimus *Parrhaſius Pollucis* verborum ſenſum non vero aſſecutus certo eſt. Hoc enim ait *Pollux*, ἀποβλύζειν vel ἐξεμεῖν, id jam multos dicere κοτταβίζειν· non quod *Parrhaſius* putat, *luſum cottabicum ludere*, id multos dicere κοτταβίζειν. Sed hoc ſentit, inquam: κοτταβίζειν, vel ἀποκοτταβίζειν veteres, & Atticos, ut ὁ γράψας τὸ ἐτυμολογικὸν ait, uſurpaſſe tantum de luſu cottaborum, nunquam vero de vomendo, ut jam eo verbo utantur plerique. Eadem dicit *Etymologici* auctor. Clare ſe ipſum explicavit tamen ſupra *Pollux* VI, 111. &c. οὐ μὴν εἴποι ἄν τις τὸ κοτταβίζειν, ἐφ' οὗ νῦν, ἀλλὰ ἐμεῖν, ἢ ἀποβλύζειν· nec eſſe exemplum, ubi *evomere* dixerint more hodierno κοτταβίζειν, niſi quis, quod ludens *Ariſtophanes* ita uſurparit κατεκοττάβιζεν, velit arripere, quaſi ſerio id ita dicere liceret. Medicus quis apud *Athenæum* lib. XV. initio, injecta ζητήσει περὶ κοττάβων καὶ τῶν κοτταβιζόντων, quoque arbitratus eſſe eorum, qui ἀπὸ βαλανείου κυθάρσεως ἕνεκα τοῦ στομάχου πίνοντες ἄμυστιν ἀποβλύζουσι, ab *Ulpiano* ibi itaque perſtringitur & caſtigatur, edocetutque de cottaborum apud veteres uſu. Ita eſt, *Parrhaſius* toto lapſus cœlo eſt, qui omnia, quæ hic *Pollux* ait, de cottabo accipit: quum mihi certiſſimum ſit ne verbo quidem de cottabo hoc toto capite egiſſe, ſed tantum de vomitu ebriorum, imo inquam de vaſis, quibus vomentes vel evomentes florem Liberi nimis epotum utebantur: de vaſculis vero pro cottabis faciendis ſatis ſupra dictum ab ipſo fuit lib. VI. cap. 19. extremo. Sed ad *Pollucis* caput ipſum tandem. JUNG.

35 Πιόντι] C. V. παίοντι. KÜHN.

Πιόντι] MS. ἀποβλ. παίοντι· ſed mutandi cauſam vulgatum πιόντι non video. JUNG.

36 Καὶ ἐξεμεῖν, ὅπερ οἱ π. καλ.] *Etymolog.* κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαί φασιν Ἀττικοὶ, οὐχὶ τὸ ἐμεῖν ὥσπερ οἱ νῦν λέγουσιν· ὁ δὲ κότταβος ἦν τοιοῦτόν τι λεκάνιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπιπλέον ἕτερον σμικρὸν, ὃ ἔδει καταδῦσαι τὸν πέμψαντα τὸ περιττὸν τοῦ πόματος· ἦν δὲ τοῦτο σημεῖον τοῦ ἐρᾶσθαι ὑπὸ γυναικὸς ἢ παιδὸς· καὶ ἆθλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουντίσκους, πυραμοῦντας ἢ σησαμοῦντας, ἅπερ κοττάβια ἔλεγον· ὁ ἦχος δὲ ἐκαλεῖτο λάταξ· καὶ ἀποκοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολειπόμενον πόμα ἐξαίρειν. Refer hæc eadem ad finem capite decimo nono, libro ſexto, additis quæ *Jan. Parrhaſius* addit epiſt. 36. SEB.

Καὶ ἐξεμεῖν, ὅπερ οἱ π. καλ.] C. V. καὶ ἀνεμεῖν ὅ. οἱ π. ἀποκοτταβίζειν κ. εὐτρεπιστέα τ. λ. τ. &c. κοτταβίζειν pro ἐμεῖν fuit ſupra in fine cap. 19. lib. VI. *Scholia Græca* in *Luciani* T. I. κοττίζειν, ubi malim κοτταβίζειν. *Interpr.* putavit ἀποβλύζειν hic ſignificare τὸ *exſcreare*: verum ex allegato loco lib. VI. apparet, ἀποβλύζειν & ἐμεῖν eſſe ſynonyma, & utroque ſignati *vomitum*: verſio loci talis eſſet. *At ſi quis conſuevit hauſtum potum evomere, quod vulgus* κοτταβίζειν *vocat, illi præparanda eſt pelvis quædam ad excipiendum exundantem potum*: illa pars potus ſuperflua & redundans, quæ vomitu egeritur, dicitur τὸ ἐπάνω πλέον τοῦ ποτοῦ· τὸ ἐπάνω πλέον, *ſupernatans*. C. V. ἐπανάπλεον. *Interpr.* cum ſcriberet, *pelvis quiſpiam ſuperius aqua repletus*, aliud egiſſe videtur. KÜHN.

Καὶ ἐξεμεῖν, ὅπερ οἱ π. καλ.] MS. καὶ ἀνεμεῖν, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀποκοτταβίζειν καλοῦσιν &c. Sed vulgata lectio bona ſatis eſt: nec tamen dicere queam utra verior: tantum utramque bonam eſſe. JUNG.

Καὶ ἐξεμεῖν] Quamvis edita lectio nihil omnino aut ſenſui aut rei contrarium foveat, præferendam tamen Codicum antiquorum ſcripturam duxi, qui ἀπεμεῖν hic, & mox ἀποκοτταβίζειν legunt: quod poſterius ſic

βίζειν vocant, commodiſſime pelvis quiſpiam fuerit, ſuperius aqua repletus. Tum etiam id quo evomunt, pelvim nominant: ut Cratinus in Horis inquit: Num

βίζειν καλοῦσιν, [37] εὐτρεπιστέα τούτῳ λεκάνη τις, ὑποδέξασθαι [38] τὸ ἐπαναπλέον τοῦ ποτοῦ· [39] καὶ γὰρ ἵνα ἐξεμοῦσι, καὶ τοῦτο λεκάνην [40] ὠνόμαζον· ὡς [41] Κρατῖνος μὲν ἐν Ὥραις ἔφη, μῶν

& *Kühnius* emendavit: utitur autem τῷ ἐξεμεῖν paulo poſtea *Pollux*, καὶ γὰρ ἵνα ἐξεμοῦσι & in *Polyzeli* loco ἐνεξεμεῖν· alia notione non parum diverſa adnotat ἀποκοτταβίζειν *Heſychius*, ſcilicet, poſtquam quis biberat, quod erat in poculo reſiduum ejicere; & ſic uſurpari a *Xenophonte* ibi *Sopingius* obſervavit: ſunt, qui illum philoſophi locum male ceperunt.

37 *Pelvis quiſpiam*] Pro quæpiam. Sed aſcribam capitis hujus verſionem ex epiſtola 36. *Jani Parrhaſii*, quæ ſic habet: *quem delectat in potu* ἀποβλύζειν, id eſt, *ſingultare*, καὶ ἐξεμεῖν, *id eſt*, *evomere (quod plerique omnes* κοτταβίζειν *dicunt) huic apta pelvis eſt ad excipiendum, quod exuberante potu deſluit. Etenim* λεκάνην, *id eſt*, *trullam*, *vas appellant*, *in quod rejicitur*, *ut vocat in Horis* Cratinus: *ſingultune concutitur? aſtutum aliquis afferat huc trullam.* Polyzelus *in* Mimo Tyndarei, *in trulleo primum lavabis*, *vomes*, *implebis. Itaque vas hoc*, λεκάνιον, *id eſt*, *trulleum*, *proprie dicitur. Licet & λέβητα καὶ λεβήτιον*, (*id eſt*, *pelvim pelviculamque*) *vocitare*: σκάφον *quoque* (*id eſt*, *ſcapham*) *dixit* Ariſtophanes *in* Anagyro. SEB. 2.

Εὐπρεπιστέρα] Hic vero vulgata mala eſt, & falſa: tuque pro εὐπρεπιστέρα, ſcribe, ut MS. noſter habet, εὐτρεπιστέα τούτῳ &c. *huic paranda pelvis*: *huic adeſſe debet vel adaptari pelvis.* JUNG.

Εὐπρεπιστέρα] Optime MSS. εὐτρεπιστέα, quod, probante *Jungermanno*, in contextum recepi: mox ἐπαναπλέον eleganter libri MSS. & ita *Kuhnius* ad Codicis ſui marginem adſcripſit: *Apulejus* id concinne *redundare potum* ſimili modo dixit. Paulo poſt, cum pari conſenſu MSS. habeant ὠνόμαζον, ſic fuit reponendum. Λεκάνην illa notione, quam hic *Pollux* adnotat, *Artemidorus* uſurpavit.

38 Τὸ ἐπάνω πλέον] MS. τὸ ἐπαναπλέον τοῦ πότου· & ita malim: niſi quod ποτοῦ potius, ut vulgo, retinendum: ſupra VI, 23. etiam erat, ἔστι δ' εἰπεῖν, ἐπανέπλει τὸ ποτὸν, καὶ ἐπανῄει· ſed alia ibi puto ſignificatione, quaſi de potu ad aliquem redeunte quaſi in orbem: hic certe de nimio vino, quo quis ſe ingurgitavit, quaſi refluente & ſuperfluente per guttur accipiendum videtur. *Interpres*, ut forte video, prorſus deliravit, vel aquam potavit nimiam, qua & pelvim repletam adponit. JUNG.

39 Καὶ γὰρ ἵνα ἐξεμ.] *Nam & id*, *in quod vomunt*, λεκάνη *vocatur*: alias uſus vocis λεκάνη latius patet, & patinam lancemque ſignificat. KÜHN.

40 Καλοῦσιν.] MS. ὠνόμαζον, pro καλοῦσιν· quod perinde eſt. Sic autem & apud Latinos poſcebant *pelvim* nauſeabundi, ut Græci λεκάνην. Ita forte accipiendum illud e *Cæcilii Fœneratore* apud *Nonium* in *Pelvis. Pelvim ſibi popoſcit.* Cæterum pelvi & pinna juncta, ut mox in *Cratini* verbis, *ad provocandum* nimirum ſtomachum, *ut vinum nimia copia ſumptum rejicerent*, ait *Caſaub.* XI. *Athen.* 10. & alibi ſe dixiſſe de iſto more veterum. Ego adnotabam & iſta *Ariſtoph. Acharn.*

— *Di.* Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Lam. Τουτὶ πτίλον σοι. *Di.* Τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ,
Ἵν' ἐξεμέσω, βδελύττομαι γὰρ, τοὺς λόφους
La. Οὗτος τί δράσεις, τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;

ubi *Schol. Vetus*: Πτερὸν αἰτεῖ ἵνα ἐξεμέσῃ· εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμεῖς πτερῷ χρῆσθαι. Quæ *Suidas* deſcripſit: φέρε νῦν ἀπὸ &c. JUNG.

41 Κρ. μὲν ἐν Ὥ. ἔφη, Μῶν βδ. &c.] C. V. Ὥραις ἔφ'. ἢ μῶν βδελυγμίας ἔχει· unde legendum ἐν Ὥραις ἔφη

— μῶν βδελυγμίας ἔχει; πτερὸν
Ταχέως τις καὶ λεκάνην εἰσενεγκάτω.

— *Num faſtidio laborat? pinnam*
Celeriter aliquis & pelvim intro ferat.

Pinna in fauces demiſſa provocabant vomitum antiqui. C. V. ἐνεγκάτω. KUHN.

Κρ. μὲν ἐν Ὥ. ἔφη, Μῶν βδ. &c.] MS. ἔφ' ἢ μῶν βδελυγμίας ἔχει, πτ. τ. τὶς καὶ λ. ἐνεγκάτω· ni fallor veram ſcripturam hujus χρήσεως nos docens: quam poſt ἔφη, quod certe *Pollucis* eſt, ita concipiendam putem:

— Μῶν βδελυγμίας ἔχει;
Πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω.

Optime βδελυγμίας. Noſter *Pollux* id ipſe explicat ſupra VI, 44. τὸ δὲ ἐπὶ τῷ κόρῳ δυσχεραίνειν, βδελυγμίαν Ξενοφῶν καλεῖ· nauſea nimirum ex repleto nimis ſtomacho: claro verbo, unde Latinum profluxiſſe credo, uſus eſt *Heſychius*: Βδελυγμίαι, ναυσίαι dicens: & Ναυσίασις, βδελυγμός· adeo ut non probare poſſim *Parrhaſii* interpretationem *ſingultum* interpretantis vulgatum βδέλυγμα· non ob ſingultum, ſed ob nauſeam pelvim poſcat quis. Nec eo verbo etiam proprie mihi τὸ ἀποβλύζειν initio capitis videtur expreſſiſſe, pariter *ſingultare* vertens. Potius *cum ſingultu* vel *ſingultantem*, ut vomentes ſolent, *ejicere* vel *rejicere*, dicendum puto: & hoc enim ἀναβλύζειν. *Heſych.* Ἀποβλύζων, ἀναβάλλων, τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναφλύων· ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν πεπωκότων. Scilicet ex ſonitu τῶν ἐμούντων puto: clarum illud οἴνου ἀποβλύζων *Homeri*: quod *Etymologici* auctor in βλιμάζειν recte exponit, ἀπεμῶν· ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα, addit. Ita & in *Athenæi* verbis habuiſti, quæ indoctus cætera medicus de cottabo proferebat lib. XV. initio. Alias ad locum vulgatum *Cratini H. Stephanus* hic monuit ſimilem locum eſſe apud *Plutarchum*: & iterum: σήματος *mal au cuere*, *& nota pennam provocare vomitum. Plutarchi* locum & adſcripſit ex *Politic. Præcept.* hunc: καὶ πάλιν, αἰτοῦντα λεκάνην καὶ πτερὸν ὅπως ἐμέσῃ. JUNG.

Κρατ. μὲν ἐν Ὥραις &c.] Iſta *Cratini* fabula ſæpius utuntur *Grammatici*; diverſis etiam in locis *Photius*, ut ex Indice Auctorum, quos citat, cognoſco: egit in hac fabula de Atticæ regionis fertilitate, & quos fructus ſingulis anni partibus produceret, in eaque re varie luſit: inde a Grammaticis diverſarum frugum nomina ex hac comœdia deprehendes allata: Ὥρας autem, quem fabulæ titulum inſcripſit, anni eſſe tempora pluribus in locis oſtendit *Galenus*, ut περὶ τροφῶν δυνάμεως lib. II. & lib. IV. ad VI. Ἐπιδημιῶν *Hippocratis*: ſic & apud *Ariſtænetum* & *Ælianum* ὡρῶν εὐκρασία· & *Anonymus* ad *Ptolemæi Tetrabiblon* Commentator περὶ Ὡρῶν τοῦ ἔτους ſcripturum ſe promittit, agitque tum de quatuor anni temporibus: vide, ſi plura cupis & elegantiora, præſtantiſſimum *Gravium Lect. Heſiod. Caſaubonus* autem in *Athenæum* libr. IX. c. 4. in errorem incidit vitioſa *Commentatoris Ariſtophanei* lectione deceptus, ubi cenſet integrum fabulæ fuiſſe titulum Πυλαῖαι Ὧραι· in iſtius enim *Grammatici* verbis, quibus utitur, emendandum exiſtimo: Κρατῖνος δηλεῖ Χείρωσι, Πυλαίᾳ καὶ Ὥραις, pro Πυλαίαις Ὥραις. Πυλαία enim *Cratini* Comœdia nobilis eſt in antiquis auctoribus. Protenus in ipſo *Cratini* loco MSS. lectionem

βδελυγμίας ἔχει; Πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω· [42] Πολύζηλος δὲ ἐν Δημοτυνδάρεω, [43] Λεκανίῳ γὰρ πρῶτον μὲν ἐναπονίψεις, ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποβάσεις Κυανία· ὥστε καὶ λεκάνιον τουτὶ τὸ ἀγγεῖον [44] κλητέον· ἔξεστι δὲ αὐτὸ καὶ λεβήτιον καλέσαι· καὶ σκάφην [45] εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης,

Καὶ ἡμῖν σκάφη 'στι, ὡς ἂν ἐν τῇ ποτοῦ οἶνον ἐμῶμεν.

faſtidio laborat? alam ocyus quis, & pelvim inferat. Cæterum Polyzelus in Mimo Tindareo: In lebete primum ablues, evomes, explebis: adeo ut & *λεκάνιον* hoc vaſculum dicere conveniat. Licet vero idem lebetem lebetium vocare. Scaphamque in Anagyro dixit Ariſtophanes.

reduxi: quid enim *βδέλυγμ' ἔχει*, ut fuit vulgatum? *βδελύσσεσθαι* inter alia *Suidas* exponit *ναυτιᾷν*· tum *τις* in *εἰσενεγκάτω*, ſic enim editum fuit ante nos, inducendum eſſe ceteris conſentit MSS. *Falckenburgii* Codex.

42 *Πολ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδαρέῳ*] Τυνδ. SEB.

Πολ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδαρέῳ] C. V. *ἐν Δημοτυνδαρέῳ*; malim, *Δημοτυνδάρεῳ*, a recto, *Δημοτυνδάρεως*, quam fabulam recenſet & *Suidas* in *Πολύζηλος*, quo dramate actum videtur de populi Attici reſtitutione in integrum, ut in fabulis celebrata eſt *ἡ Τυνδάρεω ἀνάστασις*· vid. *Suid.* in *ἀναβιῶναι*. *Tyndari reſurrectionem* tangit & *Lucianus* de *Saltat.* ubi *Interpr.* obſcure, *inſtaurationem Tyndari*. KÜHN.

Πολ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδαρέῳ] Sed ad ea quæ reſtant; ubi profecto quis adhuc pelvim poſcere debeat, propter *Polyzeli χρῆσιν*. Sed MS. lectionem indicabo: nec te morabor. Primum titulus in MS. dramatis longe alius eſt, quam vulgo: hic nimirum: *Πολύζηλος δὲ ἐν Δημοτυνδαρέῳ*· veriſſime: ita repone: vulgata lectio *ἀποβλυστία*. *Suidas*: *Πολύζηλος*, *Κωμικός*· *δράματα αὐτοῦ*· *Νίπτρα*, *Δημοτυνδάρεως*, cætera. JUNG.

Πολύζ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδαρέῳ] *Kühnius* in libri ſui margine *Δημοτυνδάρεῳ*· ſic ſcilicet MSS. quos ſequtus ego, portentum illud vulgatæ lectionis ejeci. *Polyzeli Demotyndareum* cum aliis hujus poëtæ fabulis *Suidam* recenſuiſſe *Jungermannus* auctor eſt: meminit etiam *Etymologus* in *Ἐνεάκρουνος*, ubi tamen verbis *Comici* damnum eſt datum, quod, qua potuit, reficere *Sylburgius* aggreſſus eſt, non judico quam dextre: melius forte loco conſulas, ſi ſic reformaveris: *Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ*· *ἧξε δὲ πάγην ἐς ἐνεάκρουνον*· *ἔνυδρον τόπον*, *ῥητορικῇ*· ſed ſatius eſt tantiſper expectare, dum libros emendatiores nanciſcamur, qui nodum iſtum diſſolvant: Idem in *ἐπάκριος* *Polyzeli Μουσῶν γονὰς* adducit, & a *Polluce* noſtro atque *Athenæo* lib. IX. nominatas: ſcripſerat autem talis ingenii alias etiam fabulas, de quarum indole & argumento alibi dicam. Alium vero hunc *Comicum* ab *Hiſtorico* eſſe duco, quanquam rationes non habeam id prorſus affirmandi, cum extitiſſe quoſdam conſtet, qui ſcribundis ſimul Comœdiis & Hiſtoriis animum appulerint: hiſtoriam autem qui conſcripſerint *Polyzelos* binos reperio, alterum Meſſenium, qui Ibyci pater a quibuſdam fuerat habitus, tradente *Suida* in *Ἴβυκος*, ubi *ἱστοριογράφον* illum appellat; Rhodium vero alterum, qui res patrias integro volumine luculente complexus eſt: opus id inſcriptum *Ῥοδιακά*, quorum eſt in *Athenæo* mentio lib. VIII. indidemque petita, quæ ex *Polyzelo* Rhodio commemorat *Hyginus Aſtron.* cap. 14. an & alia plura protulerit in lucem, non perſpicue cognovi: certe *Plutarchus* in Vita *Solonis* illum advocat teſtem in re longe diverſa a Rhodiis Rhodiorumve republica: ſi quis itaque hiſtoricorum comœdias etiam compoſuerit, illum eſſe *Polyzelum Rhodium* exiſtimo, quamvis hac in re nihil ſedulo nec negare velim nec affirmare: id autem veterum lectione facile ſibi quis obſervare potuit, patriam ſignificari ſæpiſſime, ſi citent hiſtoricos, rariſſime vero eam nominibus *Comicorum* apponi, ut mirum non ſit *Polyzelum*, qui fabulas ſcripſit, *Rhodium*, aut cujuſcunque tandem gentis fuerit, non dici. Sed ad *Polyzeli χρῆσιν* veniendum, quam emaculavimus e MSS. & explevimus: addit & *Falckenburgii* Codex *ἐναποβάσεις* poſt *ἐνεκπλύσεις*· ſic enim ante nos vulgatum pro *ἐνεκπλυνεῖς*· omnem vero locum recte conſtituiſſe *Jungermannum* exiſtimo, etſi ſit ipſe dubius & incertus, præcipue quidem quod adtinet ad *Κυανία*. *Kuhnius* profecto mihi non placet, cum reponere ſtudet *κυάνεια*, uti fecerat & in ora libri ſui.

43 *Λεκανίῳ* &c.] Verſus *Polyzeli Comici* ita legit C. V. *Λ. γ. π. μὲν ἀπονίψεις ἐν ἐξέμεσις ἐν ἐκπλύνεις ἐν ἀποβάσεις κυάνεια*· ex quibus fierent hi verſus:

— *Λεκανίῳ γὰρ*
Πρῶτον μὲν ἐναπονίψεις, ἐνεξεμέσεις,
Ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποβάψεις κυάνεια.

— *In pelvi enim*
Primum quidem lavabis, evomes,
Elues, intinges veſtes ſordidas vel nigras. KÜHN.

Λεκανίῳ &c.] Ipſa *χρῆσις* ita in MS. noſtro eſt, valde varians & auctior tamen: *λεκανίῳ γὰρ πρῶτον μὲν ἀπονίψεις, ἐν ἐξέμεις ἐν ἐκπλύνεις· ἐν ἀποβάσεις κυάνια*· ut ſolet ſcilicet, pro *ἐνεξέμεις*, *ἐνεκπλύνεις*, *ἐναποβάσεις*· *τὸ ἀπονίψεις* in medio ita ι repoſitum habet, priore litera, quæ *ν*, aut ſi alia fuit, prorſus eraſa, an forte itaque *ἐναπονίψεις*, *ἐνεξεμεῖς*, *ἐνεκπλυνεῖς*, *ἐναποβάσεις*, *Κυάνια*· ut hoc ultimum ſit nomen proprium. Sed meherclе ego hæc non conſtituo, & lubens hanc pelvim do aliis, quum diu fruſtra ad eam nauſeem. JUNG.

44 *Λεκτέον.*] C. V. *κλητέον*· quod eodem tendit. KÜHN.

Λεκτέον.] MS. *κλητέον*· *ἔξεστι δ' αὐτὸ* &c. pro *λεκτέον.* &c. JUNG.

Λεκτέον.] MSS. obſecundavi, qui omnes *κλητέον*.

45 *Εἶπεν ἐν τῷ Ἀν. Ἀριστ.*] Deſunt in MS. *εἶπεν ἐν τ. Ἀναγ. Ἀριστοφάνης*· & poſt *σκάφην* ſtatim ſequitur *ταὐτὸν δ' ἂν* &c. Sine titulo interpoſito connectuntur omnia. JUNG.

Εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀρ.] De *Ariſtophanis* hac fabula, veroque ejus titulo & argumento large dixi ad lib. IX. ex MSS. autem *Pollucis* noſtri Codicibus patuit, quam varie corrupta fuerit hæc inſcriptio: illam ubique nativam habet *Photius* in *Lexico*. Ipſa *Comici* verba in pleriſque MSS. deperierunt: *Pollucem* tamen appoſuiſſe indicio ſunt Excerpta *Falckenburgiana*, quæ *χρῆσιν* iſtam tam corruptam continent & deformem, ut non ſine quodam animi cruciatu poſſim relegere, cum Codicem omnium revera principem tam fœde commaculatum a librariis video: ecce vero, ut habeant, ubi conjectandi felicitatem & ingenium eruditi viri experiantur: *καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἐν τι ἐνποδιλονίων ἐμοῦμεν*· ego vero, ut aliorum induſtriam provocem & excitem, proponere in animum induxi, quid cogitaverim ad hunc locum poliendum, etſi id omne invita forſitan fiet *Minerva*: *σκάφην* in illis verbis, cujus vocabuli gratia locus erat allatus, & *ἐμοῦμεν* etiam, quid ſit cognoſcimus; cetera ſunt disjecta & quam maxime incerta: diverſis ego tentamentis hunc locum verſavi: nulla tamen hac conjectura potior eſt viſa: *Καὶ ἡμῖν σκάφη 'στι, ὡς ἂν ἐν τῇ ποτοῦ οἶνον ἐμῶμεν.*

C A-

77 ## * CAPUT XXII.

In quibus pedes abluant, & pocula.

IDem quoque aliquis de illo vaſe dixerit, in quo pedes abluunt: pelvis enim id nominandum eſt, aut Lebes, ſecundum Homerum dicentem:

Sic ſane dixit, anus vero lebetem cepit lucidum,
Quo pedes abluit, aquamque infudit multam.

Licet etiam Scapham nominare ſecundum Æſchylum alicubi ſcapham dicentem in Siſypho:

78 * *Lavacra ſane ferre oportet divinis*
Pedibus in ſcapha ænea.

Vocatur etiam lebes ποδονιπτήρ· aqua

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ. 77

Ἐφ' ὧν ἀποπλύνονται οἵ τε πόδες, καὶ τὰ ἐκπώματα.

[46] ΤΑυτὸ δ' ἄν τις εἴποι τοίνυν καὶ περὶ ἐκείνου τοῦ σκεύους, ᾧ τοὺς πόδας [47] ἐναπονιπτόμεθα· λεκάνην τε γὰρ αὐτὸ ὀνομαστέον, καὶ λέβητα, [48] Ὁμήρου εἰπόντος,

[49] Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα,
Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐπεχεύατο πουλύ.

ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι [50] κατ' Αἰσχύλον [51] που σκάφην εἰπόντα ἐν Σισύφῳ·

* Καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν· 78
Λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

καλεῖται μέντοι [52] καὶ ποδανιπτὴρ οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάκχαις·

Ὑδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανίπτηρ, λέβης·

Et nobis adeſt ſcapha ſeu pelvis, ut in ea convivii vinum evomamus: ſeu malit aliquis, τὸν ποτὸν οἶνον, *vinum epotum*; quod alteri ferme antepoſuero: parum equidem a veſtigiis corruptæ lectionis recedo, neque dubito, quin nemo non facili negotio ſit animadverſurus, quodcunque ex illa ſcriptura poteram, ſtudioſe ſervaſſe: porro id quivis etiam videt, egregie *Pollucis* menti ſatisfieri, ſi noſtram emendationem admiſeris; quid enim in his liquidius, quam σκάφην tale fuiſſe vaſculum, in quod evomerent. Reddidi vero in contextu illam lectionem, quæ mihi fuit melior viſa, quamvis id fortean a plerorumque ſententia abhorreat, non eo ſane quod illam indubitate veram exiſtimarem, ſed quod aptius videretur in textu talem exhiberi ſcripturam, quæ intelligi poſſit, neque menti *Auctoris* ſit incommoda, quam monſtroſam. Σκάφην autem ſic uſurpavit etiam *Baſilius* in *Homilia* adverſus Ebrios.

46 Ταυτὸ δ' ἄν τις &c.] Sic itaque MS. ταὐτὸν δ' ἄν τις & εἴποι τοῦτο καὶ περὶ &c. JUNG.

47 Ἐναπονιπτέον.] Pro ἐναπονιπτέον, MS. ἐναπονιπτόμεθα, quod mihi magis placet, quam vulgatum. JUNG.

Ἐναπονιπτέον] Commode MSS. ἐναπονιπτόμεθα· ita reſtitui in contextu: dicit autem *Pollux* ᾧ ἐναπονιπτόμεθα, uti *Polyzelus* præcedenti capite: Λεκανίῳ μὲν γὰρ πρώτον ἐναπονίψεις· ubi ſimul obſerva, λεκάνη vel λεκανίῳ fuiſſe veteres uſos ad corpus abluendum aut pedes, quod hic de λεκάνη *Pollux* adnotat. Sed addendum obiter de iſtorum hominum ineptiis, qui in capita diſtinxerunt hoc *Pollucis* volumen: quamvis enim ubique eorum imperitia eluceat, hic præcipue tamen, cum hæc a præcedentibus, cum quibus indiſſolubili nexu ſunt conjuncta, ſepararunt. In *Æſchyli* vertendo loco ſic ſe geſſit *Interpres*, ut plane dubitem, an quis, ſi id etiam ageret conſulto, futilius vertere poſſit: ibi vero offendit me θεοφόρων ποδῶν· vide, num potius legendum θεοφρόνων, id eſt, θείων, quæ loquendi formula tragico cothurno conveniens: *Heſychius*: Θεόφρονας, θείους· extarent iſta modo in MS. eorum calculo haud dubie conjecturam meam haberem confirmatam: σκάφη vero λεοντοβάμων, quæ leonibus innititur; ad eundem ſenſum neſcio quo loco legerim τράπεζαν ἀργυροβάμονα, *quæ pedibus argenteis eſſet ſuffulta*.

48 Ὁμήρου εἰπόντος] MS. λέβητα, καθ' Ὅμηρον. Verſus *Homeri* ſunt omiſſi. JUNG.

49 Ὣς ἄρ' ἔφη, &c.] *Odyſſ.* τ, 386. SEB.

50 Κατ' Αἰσχύλον] MS. καὶ τὰ Αἰσχ. Sed id recte emendatum ibi. JUNG.

51 Που σκ.] MS. ποῦ σκ. *Æſchyli* χρῆσις in MS. noſtro omiſſa eſt quoque: videntur autem poſt χαλκήλατος nota interrogationis ſignanda. JUNG.

52 Καὶ ποδονιπτὴρ &c.] C. V. καὶ ποδανιπτὴρ οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάκχαις· ὑδρία τις ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ λέβης· τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ νίπτρον ἢ λούτριον ἢ ποδάνιπτρον. *Herodotus* in *Euterpe* φασὶ ἐκ τοῦ ποδανιπτῆρος τὤγαλμα γενέσθαι. *Dioclis* verſus hic forſan fuit:

Ὑδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ λέβης.
Hydria quadam & aneus pedibus abluendis lebes.

Λούτριον firmat *Heſychius* in h. v. πλυντήριον in hac notione vix reperietur: λεοντοβάμων σκάφη eſt *ſcapha leonibus aneis inſiſtens*, loco pedum. KÜHN.

Καὶ ποδονιπτὴρ] In quo modo defecit noſter MS. id inſigniter explet, duobus auctorum nominibus nobis largiens rurſus cum χρήσει, quæ quod ad vulgatos perierant funditus: integra enim linea deeſt: tu itaque ſic reſtitue verſum penultimum ut in MS. eſt: καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτὴρ, οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάκχαις·

Ὑδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ λέβης.

Τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ, νίπτρον, ἢ λούτριον, ἢ ποδάνιπτρον, ὡς ἐν Ἥρωσιν &c. egregie, ni fallor, omnia. Illuſtrabimus porro. Primum ποδανιπτὴρ, non ut vulgo ποδονιπτὴρ, ſcribendum confirmant ſubjectæ χρήσεις. *Herodotea* hæc eſt, quam *Noſter* ſaltem innuit, *Euterpe* cap. 172. de *Amaſi*: ἦν οἱ ἄλλα τε ἀγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ ποδανιπτὴρ χρύσεος· ἐν τῷ αὐτός τε ὁ Ἄμασις καὶ οἱ δαιτύμονες οἱ πάντες τοὺς πόδας ἑκάστοτε ἐναπενίζοντο. *Diocles Comicus* & alibi a *Polluce* citatur, ſed hic in *Bacchis*: *Suidas*: Διοκλῆς. Ἀθηναῖος, ἢ Φλιάσιος, ἀρχαῖος Κωμικός· σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ· (ita ſcribe, non Φιλλυλίῳ) δράματα αὐτοῦ Θάλαττα, Μέλιτται, Ὄνειροι, Βάκχαι· Θυέστης β΄. In eo ὑδρία & χαλκοῦς ſcripſi, credo, non temere, quamvis in MS. illud ſine accentu υδρια eſſet: hoc vero oxytonως χαλκοῦς· quod tamen indicare volui. Sequitur poſt exemplum e *Diocle* de aqua, qua pedes

τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ, νίπτρον, ἢ λούτριον, ἢ ποδάνιπτρον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης λέγει· ἰστέον δὲ ὅτι τὴν λεκάνην, [53] πέλλιν οἱ τραγῳδοὶ

autem hinc defluens, *νιπτρὸν*. Πλυντήριον, pedum lotio, ut in Heroibus dicit Ariſtophanes. Sciendum vero, quæ pelvim Tragædi Πέλυν

lavamus: ubi *λούτριον* ex MS. habet: rectiſſime, credo: *χρῆτιν* ex *Ariſtophanis Heroïbus* ſupra habuiſti VII, 167. ubi etiam *λούτριον* MS. & id probavi etiam ex *Heſychio*: ibi in ea *χρῆτις* & *ἀπόνιπτρον*, cujus & hic mentionem feciſſe mihi valde veriſimile eſt: nam & ſupra VII, 40. ait: *νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπόνιπτρον·* ubi vides & *Æſchyli χρῆσιν* innuiſſe, quem hic modo attulit: quare, ut dixi, credo omnino & hic allatum: non tamen *ποδάνιπτρον*, ut ex MS. ſcripſi, ejiciendum eſt: poteſt & illud fuiſſe ibi: & ſatis magno teſte *Homero* nititur, qui in Ὀδυσσ. τ. bis, v. 343.

Οὐδέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
Γίγνεται. ——

& ibid. v. 504.

Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ προτέρ' ἔκχυτο πάντα.

Sic de *ἀπονίπτρῳ* in *Acharnenſibus Ariſtophanes*:

Ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας.

Quem locum & *Euſtathius* innuit, ubi ad prius allatum *Homeri* verſum 343. ita commentatur: *ποδάνιπτρα δὲ ἡ αὐτὴ λέγει τὴν νίψιν τῶν ποδῶν, ἢ τὸ ὕδωρ ᾧ πόδας νίπτονται, ὃ καὶ ἀπόνιπτρον ἔλεγον· ὡς καὶ ὁ Κωμικὸς ἐν Ἀχαρνεῦσι δηλοῖ·* ne quis putet illud *ἀπόνιπτρον* aliis uſibus potius deſtinatum, quam pedibus, de quorum *ἀπονίψει* hic potiſſimum agitur. Eundem *Comici* locum attulit & *Suidas* in *ἀπόνιπτρον·* ubi & adfert morem proclamandi, ne in quem progredientem effunderetur: *Ἀπόνιπτρον. Ἀριστοφάνης· ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας· εἰώθασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι εἴποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἵνα μή τις βραχῇ, λέγειν τῶν παριόντων ἐξίτω·* quæ ideo tota adſcripſi, uti veterum morem, ſi poſſem reſtituere. Ipſa enim formula, ni fallor, in *Suida* periit, & ultima disjecta ſunt. Ego ita reſtituendum puto: *ἵνα μή τις βραχῇ τῶν παριόντων, λέγειν ἐξίστω· ne quis aſpergeretur, dum effunderent, præcedentium ad ædes, proclamaſſe eos. Recede*, vel *Cave*: *ἐξίστω*, pro *ἐξίστασο*, notum. Vix dubitabis de hoc, ſi legeris totum *Ariſtophanis* locum, ad quem dum iſta ſcriberet, reſpexit. Eſtque hic:

—— ἀλλ' ὁ Κοισύρας, καὶ Λαμάχος,
Οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
Ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
Ἅπαντες ἐξίστω παρῄνουν οἱ φίλοι.

Ubi & *Scholiaſtes*, unde ſua *Suidas* deſcripſit, in eadem formula emaculandus videtur: *εἰώθεισαν εἴ ποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρα ἐκ τῶν θυρίδων, ἵνα μή τις βραχῇ τῶν παριόντων ἔξω λέγειν*. Pro *ἔξω*, nimirum *ἐξίστω* lego: nam ſtatim ſubjicit: *παίζει οὖν πρὸς τὸ ἐξίστω ὄνομα, ὁμώνυμον ὂν τῷ, ἐκχώρησον*. Sed ne me nimis *ἐξίστασθαι* dicas *ταύτης τῆς ὁδοῦ εἰς πάροδον*, pergam. JUNG.

Καὶ ποδονιπτὴρ &c.] Adjiciam omnem, ſicuti ante nos fuit editus, *Pollucis* locum, ut cum iſtis, quæ repoſuimus e MSS. componere poſſis, & quid diſtent æra lupinis judicare: *καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτὴρ λίβης τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ νίπτρον, πλυντήριον ἢ ποδόνιπτρον* &c. Splendidiora longe & pleniora, quæ de MSS. dedi. Plurimos autem in veterum monumentis commemorari *Diocles* ex ſolo *Meurſio* didiceris in *Bibliotheca Græca*. Hunc vero *Comicum Suidas*, cujus verba retulit *Jungermannus*, Athenienſem gente aut Phliaſium fuiſſe tradit, vel quod ipſi patria fuerit dubia, vel quod oriundus Phliunte præcipuam tamen ætatis partem Athenis egerit, quam rem ſæpius in cauſa fuiſſe, ut duplici quis patria cenſeretur ortus, alibi exemplis ſimilibus luculente demonſtrabo: alias ſane & *Diogenes* inter Philoſophiæ *Pythagoricæ* columina *Dioclem* Phliaſium enumerat, quem ego tamen diverſum exiſtimo a *Comico* noſtro. Ad fabulam ejus *Bacchas* quod attinet, eam & ſingulo numero *Βάκχη* appellatam reperio: ſic quidem apud *Photium* in *Κακὰ κακῶν, Διοκλῆς Βάκχῃ·* itaque legendum apud *Suidam* in illa voce: *Pollux* vero noſter & alibi *Βάκχας* ejus nominavit, & *Μελίττας*, nam hæc quoque *Dioclis* eſt Comœdia *Athenæo* etiam laudata, qua forſitan apum ſolertiam & ſedulam induſtriam, quæ conſtitutam bene rempublicam imitaretur, expoſuit, quemadmodum in *Avibus* ſuis alia ratione in re non longe diverſa *Ariſtophanes*: meminit ejus & *Heſychius* in *Τίγγα· Διοκλῆς ἐν Μελίτταις·* ubi *Sopingius* inauſpicato *ἢ μίλτος* reſtituere cogitat, quem viri non indocti errorem caſtigavit *Berkelius* in notulis ad *Heſychium* MSS. *Non procedit* Sopingii *emendatio*: *nam* Diocles *Athenienſis in Μελίτταις citatur a* Suida. *Diverſus eſt a* Diocle *medico*, *quem* Heſychius *citat in λαπάραι & συγκομιστός*. Iſta de *Μελίτταις* hic addere volui, ut ſimul omnia de *Diocle Comico* illiuſque fabulis, quantum ad *Pollucem*, complecterer. *Ποδόνιπτρον* eſt in hoc Adagio, *Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδόνιπτρον·* quo de videndus *Zenobius* Cent. III.

53 *Πέλυν*] C. V. *πέλλιν· Heſych. Πελλὰς ἢ πελλίς, λεκάνη· Salmaſ.* V. C. *πέλλιν·* legendum, *πέλλιν*. KÜHN.

Πέλυν] Pro *πέλυν*, MS. *πέλλιν·* & vulgatum quidem *πέλυν* ſinam alios quærere: mihi ſtat adhærere lectioni vetuſtæ, quam noſter *Palatinus* ſervavit. Eam enim firmat gloſſarius princeps *Heſychius*: *Πελλίς, ἡ πελλὰς, λεκάνη*. Satis clare, ut *Noſter*, *λεκάνην*, id vocabuli exponens. Ceterum *pelvis* vocabulum, *a pedis lavatione*, ut *pedeluis Varro* libr. IV. de ling. Latin. Sed viri docti fere diſſentiunt, & ab hoc Græco, quod hic noſter *Pollux* refert, eſſe ajunt, ut *Bayſ.* de Vaſc. ut Magnus *Scaliger* Conjectan. ad eum locum: ut *Urſinus* Adpendice ad *Triclin.* apud quem in verbis *Pollucis* male eſt, *πέλυκα dici a Tragicis τὴν λεκάνην· οἱ δὲ Αἰολεῖς*, inquit, *πέλυκα μ. τ. ξ. λέγουσιν*. JUNG.

Πέλυν] Optime MSS. *πέλλιν*, quam ſcripturam, favente *Jungermanno*, in contextum reduxi: in veteri *Gloſſario* MS. *πέλλις*, *pelvis*: opportune; videturque ſane Auctor iſtius *Gloſſarii* originem Romanæ vocis veram agnoviſſe: ſcilicet antiqui non ſolebant fere duplicare eaſdem literas, ut marmora teſtantur & vetuſtiſſimi Codices, in quibus pleraſque illas voces, quæ duplici litera eadem ſolent apud nos ſcribi, unica tantum exaratas deprehendimus: iſtius rei capi poſſunt exempla e *Pollucis* noſtri Codicibus MSS. jamque monuiſſe ſubit memoriæ de *σάκῳ* & *σάκκῳ* ſimilibuſque aliis: hoc igitur pacto *πέλις* pro *πέλλις* olim ſcriptum erat: ſic in *Etymologo πέλος*, quod *Heſychio* aliiſque *πέλλος·* *Æolicum* interponas digamma *πέλϝις*, & ipſiſſimam e veſtigio vocem Romanam habebis, ut *ὠὸν*, *ovum*, *αἰὼν*, *ævum* &c. Adeundus in *Etymologico Voſſius*, qui plurimos adducit illam originem amplexos; ſed ipſe cum omnibus iſtis vulgatam eamque pravam *Pollucis* ſcripturam retinet, neque rem ſatis accurate enucleat: in ſequentibus etiam librariorum ſupina negligentia *Polluci* damnum dederat, ubi nobis pro *πέλικαν* vel *πελίκαν* a *πελίκη*, vel *Æolice πελίκα* obtrudebatur *πέλυκα·* illam autem præcipue ligneam fuiſſe ex notatione vocis oſtendit *Pollux*, *ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι·* quibus ducibus obſequutus ſum: hoc ipſum de *πέλλαις Etymologus* tradit, quas exponit *ξύλινα ἀγ-*

vocitant. Æoles vero Πέλυκα dicunt : imprimis ligneum, a cædendo. Ubi vero pocula abluuntur, ὀλκαῖον vocatur : fortaſſis & lavacrum :
79 * quod autem ſupponitur huic, forte fulcrum vocandum eſt : ut in Foro publico

καλοῦσιν· οἱ δὲ Αἰολεῖς [54] πέλικαν, μάλιστα τὴν ξυλίνην, [55] ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι· [56] ἵνα δὲ ἐναποπλύνεται τὰ ἐκπώματα, [57] ὀλκαῖον· τάχα δὲ καὶ [58] λουτήριον· * τὸ ὑπέθημα αὐτοῦ [59] τάχα δὲ 79
καὶ ὑπόστατον κλητέον, ὡς ἐν τοῖς [60] Δημιοπράτοις

γεῖα, quæque profecto quiddam habent cum τῇ πέλλῃ commune: ſed de πελίκης origine aliud ego longe diverſum e lingua Phœnicia protuliſſe memini ſupra, quod multo majorem veritatis habet ſpeciem: ad πέλλας vero quod adtinet, qui ἀπὸ τοῦ πεπελικῆσθαι deducendas ajunt ſumme nugantur, etſi & in ea ſit opinione *Euſtathius*. Apud *Heſychium* autem πεπελικῆσθαι ut reponatur pro πεπελικίσθαι, non ego quidem neceſſarium duco, quamquam haud clam me ſit, quid de πελεκεῖν & πελεκίζειν *Grammatici* ſtatuant, quæ utut plerumque ita recte procedant, non ubique tamen ſic ſe habent : ſed πελεκεῖν vero frequentiſſimum, quod ſane non tantum de lignis, ſed & lapidibus dici conſuevit: οἱ ἑβδομήκοντα Βασιλ. Γ. κ. στ. Καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλομών· *Philoxenus*: Πελεκῶ, *dolo*, *fomeo*: & in eodem πελεκᾶν· Πελεκᾷ, *dolat*: hinc πελεκητής· *dolator*, & πελέκημα, *fomes*, *aſſula*: λίθους ἀπελεκήτους habent dicto loco LXX. viri, & ἀπελεκήτους alibi ſolummodo, non addita voce λίθος: igitur ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι πελίκη, quod dolata ſit & polita. Sed in iſtis jam ego nunc nimis diu commoror.

54 Πέλυκα] MS. πέλικαν· *Heſychio*, Πελίκαν, (ita enim legit *Caſaubonus* pro πελικᾶν) εἶδος ποτηρίου ξυλίνου, διὰ τὸ πεπελεκίσθαι. Sed hic ἐπὶ λεκάνης dicitur. SEB.

Πέλυκα] C. V. πέλικαν· C. A. πέλλυκα, ni fallit fugiens ſcriptura illius Codicis. *Salmaſ.* etiam legit πέλικαν. KÜHN.

Πέλυκα] MS. οἱ δὲ Αἰολεῖς πέλικα· per ι in medio: ultima tamen litera quæ poſt α ſequebatur, penitus eraſa: ſine dubio ν fuerit, & ſcriptum perinde ac in *Seberi* MS. fuit, πέλικαν· & ita reſtituendum fuerit. Certe noli dubitare huc ſpectare *Heſychiana*: Πελικᾶν, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου διὰ τὸ πεπελεκίσθαι· ἄλλοι ξυλίνη λεκάνη· en quam clare ξυλίνη λεκάνη· non lac lacti ſimilius, quam hoc *Noſtri* verbo, μάλιστα τὴν ξυλίνην, quæ ſequuntur. Ejuſmodi diverſis uſibus inſerviſſe ſæpe & adhibita, tralatitium notare eſt: unde tam multa a noſtro *Polluce* in diverſo inſtrumento repetuntur vocabula. Apud *Heſych.* vero πέλικα, vel πέλικαν ſcribendum putat Magnus *Caſaubonus* XI. *Athen.* 13. JUNG.

55 Ἀπὸ τοῦ πεπελεκηκέναι.] MS. πεπελεκῆσθαι. *Euſtath. Odyſſ.* fol. 219. πελεκῶ μὲν ἐπὶ ξύλων· πελεκίζω δὲ ἐπὶ προβάτων, καὶ ὅλως ζώων. SEB.

Ἀπὸ τοῦ πεπελεκηκέναι.] C. A. ἣν ἀπὸ τοῦ πελεκεῖσθαι· C. V. ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι· *Salm.* πεπελεκίσθαι legit ex V. C. alius ejuſdem Codex πεπελεκεῖσθαι· malim πεπελεκίσθαι, *quod ſecuri ſit exciſa*: a πελεκίζομαι. KÜHN.

Ἀπὸ τοῦ πεπελεκηκέναι.] Ante ἀπὸ in MS. vocula ita penitus eraſa eſt, ut, quæ fuerit, conjici non poſſit: videtur ἣν fuiſſe: ſed magis quadrat ὡς vel οἷον vel tale: pro πεπελεκηκέναι, tam noſter MS. quam *Seberi*, πεπελεκῆσθαι: ut ſcribendum certe eſt: & ita quoque apud *Heſychium* in πελικᾶν ſcribendum videtur pro πεπελεκίσθαι. Eſt & apud *Etymologicographum* ita per η in πέλλας· vid. *Euſtath.* ad Ὀδυσσ. ι. & *Suidam*, in πελεκῶ. JUNG.

56 Ἵνα δὲ ἀποπλ.] MS. ἐναποπλύνεται. SEB.

Ἵνα δὲ ἀποπλ.] C. A. ἅμα δὲ ἐναποπλύνεται ἐκπώματα &c. KÜHN.

Ἵνα δὲ ἀποπλ.] Scribe ut in MS. noſtro & *Seberi* eſt: ἵνα δὲ ἐναποπλύνεται· quamvis *Noſter* ſuo fere more ἐν ἀποπλ. duabus vocibus. Idem *Noſter* deinde omittit τά. JUNG.

Ἵνα δὲ ἀποπλύνεται &c.] Noſtris Codicibus obtemperavi, qui ἐναποπλύνεται, quod eſt efficacius. Quod ad ὀλκαῖον autem, *Polybius* ὁλκεῖον habet, uti ſcriptura diverſa, ſic & ſignificatione: πάντας ἐκ χρυσῶν ὁλκείων ἠλείφοντο κροκίνῳ μύρῳ· non quod in ὁλκείοις unguentum aſſervari ſoleret, ſed ut oſtendat *Antiochi Epiphanis* profuſiſſimam luxuriam, qui in illa ſplendidiſſima pompa, quam deſcribit *Polybius*, homines unguento perfundi voluerit ex ὁλκείοις. Eſt & ὁλκεῖον in iſta *Ptolemæi Philadelphi* vere regia pompa, quam accurate deſcriptam reliquit *Calliſtratus* apud *Athenæum* lib. V. inter alia præferuntur βῖκοι δέκα, ὁλκεῖα δύο, ἑκάτερον χωροῦν μετρητὰς πέντε.

57 Ὀλκαῖον.] MS. ὀλκαῖον habet. Inveniri nempe & cum tenui ſpiritu hæc notarunt jam viri docti. *Heſychius*: Ὀλκαῖον, λεκάνη, νιπτὴρ, κρατήρ· & Ὄλκιον, μέγας κρατήρ. Habuiſti id & ſupra, ubi tamen MS. erat defectus VI, 100. ubi quoque ſpiritu leni eſt. Id Gallice *raniot* dici ait *Bayf.* de Vaſe. JUNG.

58 Λουτήριον.] *Gl.* λουτὴρ, *labrum*: λουτηρίσκος, *labellum*: vid. *Heſych.* in Ὀλκαῖον. KÜHN.

59 Τάχα δὲ καὶ ὑπόστ.] C. A. & *Salm.* τάχα καὶ ὑ. κ. ὡ. ἐ. τ. Δημιοπράτοις· & ſic ultimum habet & C. V. nec mutat ullibi : eadem eſt lectio *Salmaſii*. KÜHN.

Τάχα δὲ καὶ ὑπόστ.] Sic & in MS. noſtro fuit, ſed δὲ penitus eraſum eſt, & bene, ut videtur. JUNG.

Τάχα δὲ καὶ ὑπόστατον κλ. &c.] Modo fuit in vulgatis inſertum culpa librarii δέ· τὸ δὲ ὑπόθημα, quod delevi, mox enim proprio loco τάχα δὲ &c. Superius ad hunc librum dixi de ὑποστάτῃ, atque ὑποστάτην etiam appellari, ut ibi erat in vulgatis, monſtravi: addendum hic eadem & ὑποστήματα dici a *Calliſtrato*: Δελφικοὶ χρυσοῖ τρίποδες ὑποστήματα ἔχοντες. Idemque alibi βάσεις. Ego vero non ita ſtricte ac *Jungermannus* hæc ὑπόστατα capiam, ſed de quibuſcunque ſuppoſitoriis: alias orbiculos illos, quibus in menſis ad imponenda vaſa menſaria veteres utebantur, appellare licet *ceſticellos* vel *arculos*, quos proprie dicebant circulos impoſitos capiti ad ferenda facilius onera: indeque explicare ſoleo *Iſidorum* in *Gloſſis* ſic ſcribentem, *Arculis*, *circulis*. Videndus in utraque voce *Feſtus*.

60 Δημιοπράταις] Δημιοπράτοις· ut & infra Segm. 81. SEB.

Δημιοπράταις] MS. Δημιοπράτοις· & ſemper ita ſcribendum: ſupra Segm. 46. habuiſti eadem, ubi illud ὑπόστατον quoque ex MS. reſtitui. Et hinc diſcimus quid ſit ὑπόστατον, a *Lexicographis* neſcio an adhuc explicatum: ὑπόστατον, ὑπόθημα eſt ἐκπωμάτων, *Homero* ὑπόκυκλον. Simili ratione ut κύκλον mox explicat ἐπίθημα τρίποδος. *Heſychius*: Ὑπόκυκλα· τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ὑποτιθεμένους τῷ πυθμένι τῶν τριπόδων. Locus autem *Homeri*, Ἰλ. σ. quem eundem & *Noſter* & *Heſychius* reſpexit, utrique ὑπόκυκλα una voce legentes, eſt de tripodibus illis αὐτομάτοις, quos *Vulcanus* fabricat: cujus lectionis mirum, *Euſtathium* non mentionem facere, ſed ſaltem illam, quæ ὑπὸ κύκλα habet, explicare. A tripodibus hoc ad vaſa potoria noſter *Pollux* non inepte, credo, transfert. Vel valde vero fallor, vel tale quid apud Latinos fuit, ſcilicet & illos uſos fuiſſe orbiculis, cui vaſa eſcaria & potoria imponerentur, ne mappam fœdarent. Hodie ſane moris id eſt adhuc, præſertim in magnatum menſis. Id genus σκευαρίου, *Baſin* Trebatio dictum adnotavit *Junius Nomenclatore*, nempe l. 100. *heres.* §. 3. D. de Legat. 3. *Cui Corinthia vaſa legata eſſent, & βάσεις*

εὑρίσκεται τοὔνομα [61] ἐπὶ πάντων ὑποθημάτων· ἴσως δὲ καὶ καθ' Ὅμηρον ὑπόκυκλον, εἰπόντα,

[62] Χρυσέα δέ σφ' ὑπόκυκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκε.

τὸν δὲ πυθμένα, [63] καὶ πύνδακα ἄλλοι τε καὶ Φερεκράτης ἐν Λήροις, Λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πύνδακα, [64] εἰσέκρουσεν. [65] Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν, ἢ Κενταύρῳ, ἐκκρουσαμένους τοὺς πύνδακας εἴρηκε· τὴν δὲ ἀπύθμενον κύλικα ἐν [66] Τριπτολέμῳ Σοφοκλῆς [67] ἀπυνδάκωτον ὠνόμασεν, [68] Ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ.

nomen hoc invenitur de omnibus ſuppoſititiis fulcris: fortaſſis etiam ſecundum Homerum, circulus inferior, dicentem,

Aureos vero ſingulis circulos ſuppoſuit.

Fundum vero alii πύνδακα vocant: tum & Pherecrates in Liris, Prehendens quidem chœnicis fundum infixit. Ariſtophanes ſane in Fabulis, aut Centauro, excuſſos fundos dixit. Calicem vero fundo carentem Sophocles in Tripolemo Ἀπυνδάκοτον vocat. Fundo carens calix tabulæ non ſervit.

quoque eorum vaſorum collocandorum cauſa paratas deberi, Trebatius reſpondit: Labeo autem id non probat, ſi eas βάσεις teſtator numero vaſorum habuit. Proculus vero recte ait, ſi aneæ quidem ſint, non autem Corinthiæ, non deberi. Certe ad maculas mapparum impreſſas mihi ſunt in mentem illa *Martialis* lib. XIV. Epigr. 138.

Gauſapa villoſa, vel mantile.

Nobilius villoſa tegant tibi lintea citrum:
Orbibus in noſtris circulus eſſe poteſt.

Ubi *circulus*, labes eſt impreſſa a paropſide vel poculo, ut & *Turnebus* IX. adverſ. 24. explicavit. Hinc vero patet, quod hoc non recte acceperit idem *H. Junius* ad neſcio quod Chirurgicum inſtrumentum: Excipulum, ait in *Nomencl. ego vocitabo, pace eruditorum bona, vaſculum quod ſubjicitur a Chirurgis, dum ſanguinem detrahant ſcalpello, ab ejus vaſculi uſu, quod ſubjicitur doliorum fiſtulis:* ὑπόθημα *Poll.* ὑπόστατον, ὑπόκυκλον· ſi enim *Pollux* tale vaſculum intellexiſſet, capite 20. antecedente, ubi quæ πρὸς πίθους exſequebatur, id nominaſſet & explicaſſet ſat ſcio. JUNG.

61 *Ἐπὶ πάντων*] C. A. ἐπεὶ π. ὑ. KÜHN.

62 *Χρυσέα δέ σφ' ὑπόκ.*] *Iliad.* Σ. 375. ubi quædam exemplaria: ὑπὸ κύκλα ἑκ. ut ſit Tmeſis pro ὑπέθηκε, *ſuppoſuerat*: ὑπόκυκλον autem συνθέτως legitur *Odyſſ.* δ, 131. SEB.

Χρυσέα δέ σφ' ὑπόκ.] C. A. χρυσέια σφὺ ὑπόκυκλα &c. KÜHN.

63 *Καὶ πύνδακα*] E MS. priores editiones πίνδ. SEB.

Καὶ πύνδακα] C. V. πύνδα, omiſſa κα· C. A. in πύνδακα finit hoc caput. KÜHN.

Καὶ πύνδακα] MS. καὶ πύνδα καὶ ἄλλοι &c. Sed mendoſe, ut quivis videt: hoc tamen recte quod prima ſyllaba υ eſt, quum antea vulgati ubique male ι hic habebant, quod recte a *Sebero* noſtro ejectum, illo ſubſtituto. *Pherecratis* Λῆροι & ab *Athenæo* laudantur, ut adnotavit *Caſaubonus* III. *Athen.* 15. Verſus *Pherecratis* in MS. deſunt: poſſunt autem ita reconcinnari:

Λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πύνδακα
Εἰσέκρουσεν. JUNG.

64 *Εἰσέκρουσεν.*] *Introrſum adegit*, ut ita minor fieret menſura: & hoc ipſum paulo poſt ex *Ariſtophane* dicitur ἐκκρούσασθαι τ. π. *loco movere ſuo fundum* menſurarum: μέτρον τὸν πύνδακα ἐκκεκρουμένον vocat *Theophraſtus Ethic. Charact.* c. 12. ubi *Caſauboni* emendatione nil opus eſt. KÜHN.

65 *Ἀριστοφ. γοῦν ἐν Δρ.* &c.] MS. ita habet: ἐν Λήροις, καὶ Ἀριστοφάνης κεκλήκασιν· iterum omiſſis his, γοῦν ἐν Δρ. ἢ κ. ἐκκρ. τ. π. εἴρηκε. Et ſane τὸ κεκλήκασιν in vulgatis forte reponendum hinc videtur: potius ſane, quam ſubaudiendum: ut legamus nempe ἐν Λήροις κεκλήκασιν, λαβοῦσα &c. *Pherecratis* verſiculum illuſtrat *Caſaub.* noſter Comm. ad *Theophr. Charact.* περὶ βδελυρ. quem vide: poſſet & poſt ἄλλοι τε poni. De *Ariſtophanis* Dramaſin aut Centauro vid. *Caſaubonum* noſtrum VII. *Athen.* 14. ubi & pro ἐκκρουσαμένους, forte emendandum arbitratur ἐκκρουσάμενος. JUNG.

66 *Τριπολέμῳ*] C. V. bene Τριπτολέμῳ· laudat & *Athenæus Sophoclis Triptolemum.* KÜHN.

Τριπολέμῳ] MS. Τριπτολέμῳ Σοφ. & ita omnino ſcribendum eſt: illud τ adpendulum τῷ π. oculos deſcriptorum effugit facile, ut notavimus & alibi. *Tripolemum* nullum *Sophocles* ſcripſit: neſcio an non & alius nemo. De *Triptolemo* vide, qui laudant, multos bonoſque apud *Caſaubonum* noſtrum Catalogo Dramatum *Sophocleorum* VII. *Athen.* 4. ubi non aliter habet in hoc loco, quem profert, indeque reſtituit corruptam *Sophoclis* χρῆσιν apud *Etymologicographum* in ἀπυνδάκωτος. JUNG.

Τριπολέμῳ Σ.] Uti reſtituit e MSS. ad oram ſui Codicis Doctiſſ. *Kühnius*, ſic & in ſuo *Sophocle Meurſius Pollucis* adduxit verba: bene habet igitur Τριπτολέμῳ, quod præter MSS. lucide patet etiam ex iſto *Heſychii* loco: Ἀπυνδάκωτος, ἀπύθμενος. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ· ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ πύνδακα τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη· in verbis autem ſummi *Tragici* inſolentiam illius verbi τραπεζοῦσθαι attende, quod alibi haud temere reperias. Sed de πύνδακι hoc amplius adnotare lubet, videri ſcilicet extitiſſe apud antiquos Græcos πύνδος, ejuſdem utique notionis ac πύνδαξ, indeque manaſſe Romanam vocem *fundus*, in cujus incunabulis inquirendis oleum & operam perdiderunt eruditi viri, ne quid gravius dicam: conſule *Voſſium* in *Etymologico*: π mutatum in *f*. quod tam eſt perſpicuum & uſitatum, ut exemplis ad illam rem abuti nolim: ſignificavit autem cujuſcunque rei imum proprie vocabulum iſtud, eaque de ratione πύνδακα τοῦ ξίφους *enſis capulum* appellavit *Sophocles*; quod ipſum & *Euſtathius* obſervavit e *Pauſania* ad *Il.* Λ. *Heſychius*: Πύνδαξ, πυθμήν.

67 *Ἀπυνδάκοτον*] Scr. ἀπυνδάκωτον e Gr. t. SEB. 2.

68 *Ἀπ. οὐ τραπεζοῦται κ.*] *Salm. in menſa ſiſti non poteſt aut ſtare.* KÜHN.

Ἀπ. οὐ τραπεζοῦται κ.] Ea χρῆσις, ἀπυνδάκ. οὐ τραπεζ. κύλ. in MS. noſtro omiſſa eſt, ſtatim additis verbis capitis ſequentis, ſine titulo interjecto. Adfertur ea & a *Suida* in πύνδαξ· quæ tamen αὐτολεξεὶ deſcripta ex *Euſtathii* παρεκβολαῖς ad Ἰλ. λ. qui παροιμίαν eſſe ait, & ἀπυνδάκωτον, exponit ἀπυθμένιστον· Sed ad ſequens caput: cujus initium & ſuis inſerit *Rhodig.* VIII. Antiq. Lect. 15. JUNG.

80 • CAPUT XXIII.

De menſa, & ejus vaſculis.

OBſoniis autem ſuppoſita menſa etiam tripes vocatur: dixit ſiquidem Ariſtophanes in Telmiſſenſibus:

Et unde ego menſam ſumam tripedem?

& in Concionantibus:

Et tripodem extulit, atque lecythum.

Tripodes quoque dicti ſunt apud Xenophontem in Expeditione: ſicuti Tri-
81 podia quoque & res. • Tripodis autem operculum circulum appellare oportet, & ὅλμον. Quoniam & Delphici Tripodis operculum, cui Vates inſidet,

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ. 80

[69] Περὶ τραπέζης, καὶ τῶν ταύτης σκευῶν.

[70] Ἡ δὲ ὑποκειμένη τοῖς ὄψοις τράπεζα, [71] καὶ τρίπους ἂν καλοῖτο· [72] εἴρηκε γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν [73] Τελμισσεῦσι,

Καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι.

καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις,

[74] Καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε, καὶ τὴν λήκυθον.

εἴρηνται δὲ οἱ τρίποδες [75] καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τῇ Ἀναβάσει, [76] ὥσπερ καὶ τριπόδια, ὡς ἐν Ἱπποκόμῳ Μενάνδρου,

Τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγήματα·

• τὸ δ' ἐπίθημα [77] τοῦ τρίποδος, κύκλον, καὶ ὅλ- 81
μον [78] προσήκει καλεῖν· ἐπεὶ καὶ τοῦ δελφικοῦ τρίποδος τὸ ἐπίθημα, [79] ᾧ ἐγκάθηται ἡ προφῆτις,

69 Περὶ τραπ.] C. A. in margine, ut ſemper fere tituli ſunt marginales, Περὶ τῆς ἐν ὄψοις ὑποκειμένης τραπέζης· ubi ἐν ablatum vellem: nec *Salm.* titulum vulgatum legit. KÜHN.

70 Ἡ δὲ] *Salm.* ἡ δὲ non legit. KÜHN.

71 Καὶ τρίπ. ἂν καλ.] C. A. omiſſis interjectis pergit τὸ δὲ ἐπίθεμα τῆς τρίποδος &c. KÜHN.

Καὶ τρίπ. ἂν καλ.] Laudat hæc *Rigaltius* noſter ad iſta *Artemidori* lib. I. *Onirocr.* c. 76. τράπεζα δὲ τρίποδος οὐδὲν διαφέρει· οὐδὲ ἄλλο τι σκεῦος, ᾧ τις ἐπιδειπνεῖ· nempe in re *Onirocritica.* JUNG.

72 Εἴρηκε γοῦν] MS. εἴρηκεν γ' οὖν. JUNG.

73 Τελμησσεῦσι] MS. Τελμισεῦσι· emenda: Τελμισσεῦσι· ut ſupra MS. Segm. 72. ubi probavi pluribus: locum hunc reſpicit & ſupra VI, 83. JUNG.

Τελμησσεῦσι] Τελμισσεῦσι reſtitui cum *Kühnio*: ea de ſcriptura ſuperius affatim eſt actum. In *Ariſtophanis* autem altera χρήσει corrigendum putavi τὼ τριποδ' ἐξένεγκε, ſicut in ipſo *Comico Jungermannus* extare docuit: *Calliſtratus* apud *Athenæum* lib. V. plus una vice mentionem injicit τριπόδων Δελφικῶν, ubi non *tripodes Delficos* intellige, ſed *Delficas menſas.*

74 Καὶ τὸν τρίπουν &c.] MS. καὶ τῷ τρίποδ' ἐξένεγκε &c. ſed pro τῷ videtur quis τὸν reponere voluiſſe. Sed MS. ut eſt apud *Comicum* ipſum habet: malim tamen τὼ, ſcilicet τὼ τρίποδε. Scribe itaque: καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον. Ita prorſus enim & apud *Comicum* in *Eccleſiazuſis* eſt, niſi quod editio *Rapheleng.* τῷ habet, quod σφάλμα τυπογράφου, credo. JUNG.

75 Καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τῇ Ἀναβ.] *Xenophontis* • locus eſt Ἀναβάσ. lib. VII. in convivio Seuthæ: τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δ' ὅσον εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων &c. JUNG.

76 Ὥσπερ καὶ τριπόδια, καὶ πράγματα.] C. V. ὡς ἐν Ἱπποκόμῳ Μενάνδρου, τὰς δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ πραγήματα· leg. τραγήματα· ut in *Equiſone Menandri*:

Τὰ δ' ἐκ μέσου τρ. καὶ τραγήματα.

Illos tolle e medio parvos tripodes & bellaria.

KÜHN.

Ὥσπερ καὶ τριπόδια, καὶ πράγματα.] Mendoſa iſta καὶ πράγματα, ut facile quivis ſuſpicetur: locus præterea mutilus: qui in MS. noſtro integer, & auctior χρήσει e *Menandro*: ita ergo reſtitue, ut MS. habet: ὥσπερ καὶ τριπόδια, ὡς ἐν Ἱπποκόμῳ Μενάνδρου·

Τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγήματα.

τὸ δ' ἐπίθημα &c. *Menandri* Ἱππoκόμος & infra laudatur Segm. 98. JUNG.

Ὥσπερ καὶ τριπόδια] Elegantem *Menandri* locum MSS. conſervarunt, quem omnem, ejectis vulgatis καὶ πράγματα, in textum revocavimus *Kühnio* favente: Ἱπποκόμον *Menandri* & *Athenæus* aliiqui adducunt, ut *Meurſius* in fabularum ejus Indice ſignificavit. Sed de τριποδίοις tamen hoc *Comici* loco cogitandum: τραγήματα certe, ſeu bellaria menſis imponuntur; cum quibus mireris ita conjungi τριπόδια· niſi ſumſeris de ceſticellis tripedibus, qui ſuſtinere ſolebant vaſa menſaria: quædam de iſtis ſuperius adnotata: neſcio an huc ſpectet *Cyrilli* τριπόδιον, *tripodium*, an alio potius referri debeat, ut opinantur eruditi viri.

77 Τοῦ τρίποδος] C. A. τῆς τρίποδος· *tripodes menſæ fuerunt in templo Delphici Apollinis, quibus ſuperpoſitæ Phœbades vaticinabantur*: ὅλμον hujus tripodis *cortinam* dici exiſtimes jure merito ex iis, quæ *Servius* habet de *Cortina* ad illud *Virgilii*, *neque te Phœbi cortina fefellit*: vid. *Gloſſ.* in *Cortina.* KÜHN.

78 Δεῖ] MS. ὅλ. προσήκει κ. SEB.

Δεῖ] C. A. pro δεῖ leg. προσήκει. KÜHN.

Δεῖ] Προσήκει, MS. noſter, ut *Seberi*, pro vulgato δεῖ habet. JUNG.

Δεῖ καλεῖν.] Recte quidem, & quis mutandum cenſeret? ſed omnes ad unum MSS. προσήκει, quos non ſequi religioni duco, etiam ſi quid ſaltim vulgatæ lectioni par præ ſe ferant. Ὅλμον autem Delphici tripodis pluribus explicuit Illuſtriſſ. *Spanhemius* ad *Callimachum*, allato etiam *Pollucis* noſtri loco, ubi & alia pleraque, quæ ad *cortinam* pertinent, non præteriit eruditiſſimus vir: nos alio loco.

79 ᾧ ἐγκ. ἡ προφῆτις] *Schol. Ariſtoph.* ad *Plut.* princ. ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθημένη χρησμῳδεῖ· καλεῖται δὲ τὸ μέρος, ἐν ᾧ κάθηται, ὅλμος. Eidem tamen alibi (fol. 319.) ὅλμος etiam ipſe ille τρίπους, quem *Diodor. Sicul.* nominatum ſcribit, quod fuerit μηχανὴ τρεῖς ἔχουσα βάσεις· libro decimo ſexto, fol. 428. W. SEB.

ᾧ ἐγκ. ἡ προφῆτις] MS. προφῆτης. Sed correctum eſt προφῆτις. Illum ὅλμον Delphicum *Cortinam* a Prudentio putat vocari *Giſanius*, quem vid. *Collectan. Lucret.* in *Præſtringere.* JUNG.

ὄλμος καλεῖται· ὡς τὰ μέσα τοῦ ἐμπύρου τρίποδος, [80] γάστρα καθ' Ὅμηρον· [81] ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις, καὶ τράπεζά τις μονόκυκλος πέπραται· καὶ μὴν καὶ τὰ [82] ἐπιτιθέμενα τοῖς τρίποσι, [83] τράπεζαι καλοῦνται, καὶ μαγίδες, [84] ὅς τις χρῆσθαι βούλοιτο τῷ ὀνόματι κυρίως ῥηθέντι ἐπὶ

ὄλμος vocatur: Medietas autem tripodis igniti, Venter ſecundum Homerum. In Publica autem auctione, etiam Menſa quædam unicum circulum habens vendita eſt. Veruntamen etiam ea, quæ tripodibus imponuntur, menſæ vocantur: & magides, quicunque hoc nomine uti dicatur, proprie accommodato

80 Γάστρα] *Odyſſ.* θ, 437. vide & ſupra II, 168. SEB.

Γάστρα] *Giſanius* in verbis *Pollucis* dicto loco hic non recte γαστέρα habet; ut & *Rhodigin.* VIII. Antiq. Lect. 15. *gaſtera* hinc: γάστρα dicitur a noſtro *Polluce*, τῆς γάστρας· quod *Homerus* Ionice γάστρην vocat: *Noſter* eodem modo & ſupra II, 168. Lubet ipſum verſiculum ex Ὀδυσσ. θ. adſcribere etiam a *Sebero* noſtro indicatum, etiam hic: licet & ſupra II, 168. a noſtro allatum:

Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.

ἔμπυρον vero hic vocat *Pollux*, quem ibi *Homerus* λοετροχόον τρίποδα vocat, eundem nempe cum ἐμπυριβήτῃ, de quo ſupra ad IX, 68. JUNG.

Γάστρα καθ' Ὅμηρον] Ita recte *Seberus*, ante quem γαστέρα lectum fuit: id ego vitii & in *Falckenburgianis* Excerptis ſublatum reperi. Deſultorem autem hujus vocis τρίπους agere *Pollucem* liquet, ſiquidem alio jam, mox alio modo de τρίποδι loquebatur. Γάστρα vocem uſurpat *Calliſtratus* laudato ſæpius loco: ταῦτα δ' εἶχεν ἄνω τε ἀκρωτήρια καὶ ἐν ταῖς γάστραις κύκλῳ· de κυλικίοις quibuſdam ſermo eſt, quæ inter cetera ditiſſimam neque minus ſplendidam *Ptolemæi* pompam inſtruebant: neque multo poſt iterum de binis crateribus Corinthiacis: οὗτοι δὲ εἶχον ἄνωθεν καθημένα περιφανῆ ἢ τετορευμένα ζῶα, καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταῖς γάστραις πρόστυπα ἐπιμελῶς πεποιημένα· egregie vero τράχηλον prius, tum γάστρας nominat; primum enim occurrit poculorum collum ſeu τράχηλος· poſt ἡ γάστρα, denique vero βάσις· hæc quidem eruditi viri ignorarunt, qui γάστραν ſecus ac par erat interpretabantur: manet apud Rabbinos גסטרא & in *Talmude* גסטרא, de quodam vaſculo teſtaceo, procul dubio quod ventruoſum eſſet, adeoque potius a γάστηρ deducenda, quum a γάστρα, cujus ſignificatio diſſimilis, quamvis in ea re non diſputavero: videndus in opere laborioſo *Buxtorfius*.

81 Ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράταις] Abſunt a C. A. uſque ad πέπραται· τράπεζα μονόκυκλος, *menſa unicum habens orbem.* KÜHN.

Ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράταις] MS. Δημιοπράτοις· & ſic emenda ubique: dein non recte, puto, *Noſter* habet, καὶ τράπεζα μὲν ὁ κύκλος τις πέπραται· melius, credo, vulgati: τράπεζα μονόκυκλος, credo, quæ unam laminam ſuperpoſitam habet, non duplicem: κύκλος enim certe τὸ ἐπίθημα, ut *Noſter* ait, Germanice die taffell. JUNG.

Ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράταις] Solens id eſt in *Polluce* noſtro vitium, ut Δημιοπράταις ſcriptum videamus pro Δημιοπράτοις· nos ubique ſic reſtituimus, ut ipſa res MSStumque conſenſus, quamvis & hi in illa voce peccent aliquando, poſtulabant: *Heſychius*: Δημιόπρατα, τὰ δημευθέντα κτήματα καὶ ὑπὸ δήμου πιπρασκόμενα· adde *Suidam* & *Ariſtophanis Interpretem*: illa vero, quæ vendebantur populi juſſu, in tabulis adſcripta ſervari ſolebant: de Δημιοπράτοις autem alias, ubi otium fuerit, opportunius agam: τράπεζαν μονόκυκλον, ſi habuerint olim, exutiſſe colligas hinc δίκυκλον, τρίκυκλον, τετράκυκλον. Mox ἐπιθέμενα vulgati: melius antiqui libri ἐπιτιθέμενα· Illa vero notione, quam tradit hic *Pollux*, τράπεζα nihil eſt aliud ac κύκλος.

82 Ἐπιθέμενα] MS. ἐπιτιθέμενα. SEB.

Ἐπιθέμενα] MS. ἐπιτιθέμενα, ut & *Seberi*: ſicque malim, & *Stephanus* etiam ita repoſuit in ſuo Codice: ſupra VI, 83. αἱ δὲ ἐπιτιθέμεναι καὶ αἰρόμεναι τράπεζαι, ἃς νῦν μαγίδας καλοῦσιν· ubi niſi particula ἃς debet abeſſe, alia corruptela locum affectum puto tamen: MS. noſter ibi deficiebat. JUNG.

83 Τράπεζαι καλοῦνται] C. A. στράπεζαι κ. μαγγίδες· *Heſych.* μαγίδες· quæ ſequuntur non comparent in C. A. & *Salmaſii* C. uſque ad λύχνον. KÜHN.

84 Ὅς τ. χ. λέγοιτο τ. ὀ. κυριωθέντι] C. V. κυρίως ῥηθέντι· *proprie dicto de mactra* &c. KÜHN.

Ὅς τ. χ. λέγοιτο τ. ὀ. κυριωθέντι] Scribe ut MS. noſter habet: ὅς τις χρῆσθαι βούλοιτο τῷ ὀνόματι, κυρίως ῥηθέντι ἐπὶ τῆς μάκτρας &c. Vulgata λέγοιτο & κυριωθέντι (quod antea adhuc per ο κυριοθέντι legebatur, repoſueratque in ſuo Codice *H. Stephanus* ω) corrupta eſſe nemo certe negare poterit. JUNG.

Ὅς τις χρῆσθαι λέγοιτο] Turpiſſimis maculis locus hic ante nos fuit fœdatus, quas omnes ope MSS. funditus eraſimus: quid enim hic λέγοιτο τῷ ὀν. κυριωθέντι, & mox ἢ ἐπὶ τὰ ἱερὰ δ. ἢ ἐπὶ τὰ πρ. θ. φερόμενα· prorſus hæc erant contraria *Pollucis* menti: *Kuhnius* ad λέγοιτο adſcripſerat *f.* ἕλοιτο· cetera minus apte, quæ Codices antiqui egregie. *Etymologus*: Μαγίς, ἡ τράπεζα ἔνθα τὰ μεμαγμένα· inde ſi de quavis menſa velis uſurpare, ſplendori ſermonis non te conſulere dicam, quod & animadvertiſſe *Pollux* videtur, ſiquidem illum vocis abuſum ægre permittat: ſed hic tamen & de menſa ſacra, cui profecta aliaque peragendo ſacrificio imponebantur, proprie dici affirmat: tales autem in templis extitiſſe menſas humaniorem paulo latere nequit. Vocabulum autem hoc & aliis gaudet notionibus: *Heſychius*: Μαγίδες, εἰς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι καὶ μάζας καταφέρουσιν οἱ εἰς Τροφωνίου κατιόντες· graviter in multis & occulta labe hic locus laborat: priora legebam: αἷς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι· profecto diſtinguendum poſt καθαίρουσι· ſed quod ad οἷς attinet, me revocat *Etymologus*: λέγονται δὲ μαγίδες καὶ οἱ μετάπολλοι, ὡς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι· quid iſta nos voce μετάπολλοι faciamus cum Eruditiſſ. *Sylburgio* animi ſum dubius, quanquam ille ſenſum non male cepiſſe videatur de peniculis aut panniculis, niſi mavelis de ἀπομαγδαλίᾳ intelligere, quam ad abſtergendas purgandaſque manus adhibere ſolebant coci: & hoc potius placet *Etymologum* de adipis iſto genere locutum fuiſſe: non audeam certe reſtituere; καὶ αἱ ἀπομαγδαλίαι, etſi ſuperſint iſtius nominis veſtigia in μετάπολλοι· videbunt eruditiores, & nos expedient: forſitan & benignior quædam hora commodius aliquid ſuppeditabit: ſuſpicor tamen ex hoc *Etymologi* loco *Heſychium* eſſe mutilum, illoque carere vocabulo, quod reponendum pro μετάπολλοι, qualecunque fuerit. Id porro liquidum exiſtimo, in *Etymologi* verbis pro ὡς emendandum οἷς, ut apud *Heſychium* legitur; ſimili vitio ὥσπερ in *Cteſiæ* fragmentis pro εἴσπερ irrepſit: καὶ νόμοισι χρῶνται, ὥσπερ καὶ Ἰνδοὶ pag. 26. Componenda cum iſtis, quæ ſcribunt de ἀπομαγδαλίᾳ *Heſychius*, *Suidas*, & *Ariſtophanis Scholiaſtes* ad *Equites*, qui poſterior emendandus. σταῖς, ὃ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι· lege, ſις, ᾧ e *Suida*: tantillum tamen vitii quoſdam in errorem præcipitavit. *Galeni Gloſſæ*: Μαγίδα, τότε οἷον μάγμα καὶ φύραμα, καὶ τὴν χειροπληθῆ μαγδαλίαν. Porro in *Heſychii* loco, cujus gra-

ad mactram, aut ſacras epulas, vel ad ea quæ ad ſacrificium feruntur, ut apud Sophoclem dicitur, Hecatææ magidis cæ-
82 nam. * Cratinus vero in Buſiride dixit:

Bos hic, magis, & farina.

Apud Epicharmum quidem in Prometheo Combuſto, etiam ſecundum humanum uſum dictum eſt. Calicem, ma-

τῆς μάκτρας, [85] ἢ ἐπὶ τῆς τὰ ἱερὰ δεῖπνα, ἢ τὰ πρὸς θυσίαν φερούσης, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ εἴρηται, [86] Ἑκαταίας μαγίδας δορπῶν. * [87] Κρατῖ- 82
νος δὲ ἐν Βουσίριδι εἴρηκεν,

Ὁ βοῦς ἐκεῖνος, χ' ἡ μαγὶς, [88] κατ' ἄλφιτα.

παρὰ μέντοι Ἐπιχάρμῳ ἐν [89] Πύῤῥᾳ ἢ Προμηθεῖ, καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην χρῆσιν εἴρηται, κύλικα, μα-

tia hæc a nobis ſunt prolata, ita legendum: καὶ μάζαι, ἃς καταφέρουσιν &c. *Etymologus* aperte: ἔτι μαγίδες, μᾶζαι, τουτέστιν ἄρτοι, οὓς καταφέρουσιν οἱ εἰς Τροφωνίου κατιόντες.

85 Ἢ ἐπὶ τὰ ἱερὰ δ. &c.] In C. V. ἐπὶ abeſt; & tum habet φερούσης pro φερόμενα· quod ſuadet, ut poſt μάκτρας legamus ἢ μάζης, *vel de maza, quæ ad ſacras cœnas, vel ad ſacrificia pertinet.* KÜHN.

Ἢ ἐπὶ τὰ ἱερὰ δ. &c.] MS. ἢ ἐπὶ τῆς τὰ ἱερὰ δεῖπνα, ἢ τὰ πρὸς θυσίαν φερούσης, ὡς &c. Et hæc vera *Pollucis* ſcriptura: ad quam vulgatam non dubitabis reformare. JUNG.

86 Ἑκαταίας μ. δ.] Supra VI, 83. idem hic locus mendoſe leg. SEB.

Ἑκαταίας μ. δ.] C. V. τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπου· *Hecates magidas cœna*: a δορπέομαι, quod idem cum δειπνέω. KÜHN.

Ἑκαταίας μ. δ.] Hic *Sophoclea* χρῆσις in MS. noſtro ita habet: τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων· ut ſupra VI, 83. etiam vulgati habuere: ubi *H. Stephanus*, τὰς Ἑκαταίας μαγίδας emendabat, hoc loco adducto e lib. X. quia hic vulgati μαγίδες δόρπου habent. Sed neſcio an ſatius MS. ſcripturæ adhærere: dum quid certius habeamus. JUNG.

Ἑκαταίας μαγίδος δόρπου.] MSS. bene præeuntes ſecutus ſum: Ἑκαταίας μαγίδας δορπῶν· quod elegantia Tragicis uſitata tantundem eſt, ac Ἑκαταίων μαγίδας δορπῶν· talia dudum eſt quod alii notaverint: *Kühnius* Ἑκαταίας μαγίδας δόρπου non bene ad ſui Codicis oram: *Sophoclem* vero ibi intellexiſſe puto iſtam cœnam *Hecatæam*, quam novilunio tanquam ſacrificium quoddam ditiores in triviis *Hecatæ* apparabant: & cum pauperculi homines cibos illos conſumſiſſent, Hecate cœnaſſe dicebatur: iſto de ritu latius commentatur *Ariſtophanis Interpres* ad *Plutum* v. 596. ubi *Comicus* ipſe planiſſimis verbis eam rem declarat. Non diſpar eſt, quod in Apocryphis libris de *Daniele* refertur illum arguiſſe ſacerdotum *Beli* ſcelera & mendacia, qui, cum ipſi devorarent dapes apparatas *Belo* ſingulis diebus, Deum adfuiſſe convivio dictitabant.

87 Κρ. δὲ ἐν Βουσίριδι] MS. hic Κρ. δ' ἐν Βουσίριδι ε. JUNG.

88 Καὶ τἄλφιτα.] In verſum *Cratini* legit C. V. κατάλφιτα, leg. κατ' ἄλφιτα, *ad poſtremum farina hordeacea*, nam κατάλφιτος *farina obſitum eſſet*, ni mendum ſuberit. KÜHN.

Καὶ τἄλφιτα.] MS. μαγὶς, κατάλφιτα. JUNG.

Καὶ τἄλφιτα.] Nihil e MSS. ſcriptura poterat expeditius concinnari, quam κατ' ἄλφιτα quod reſtitui. Sed in hoc loco μαγὶς ſanequam de μάκτρᾳ eſt capienda, quanquam id haud voluiſſe *Pollux* videatur; mox enim in *Epicharmo* illam ἀνθρωπίνην & vulgarem χρῆσιν obſervat.

89 Πυρκαεῖ Προμηθεῖ] C. V. Πύῤῥᾳ ἢ male: vid. ſupra IX, 156. quamvis, ut verum fatear, lectionem vulgatam habeat *Athenæus*: margo equidem & ibi lib. III. c 7. legit ἐν Πυρκαεῖ Προμηθεῖ & *Caſaub.* in *Animadv.* Ego vero valde dubito, an textus *Athenæi* & *Pollucis* ſit ſollicitandus, cur enim non poſſit unius dramatis gemina eſſe inſcriptio, idque videtur ſuadere res ipſa; uti enim ex luto *Promethei*, ita ex lapidibus a *Pyrrha* retrorſum jactis, homines factos fabulantur, ideoque malim apud *Athenæum* legere: ἐν Πύῤῥᾳ ἢ καὶ Προμ. KÜHN.

Πυρκαεῖ Προμηθεῖ] Hic vero MS. aliter longe: Πύῤῥα ἢ Προμηθεῖ· & ſuppoſito accentu priori voce quis fecit, quaſi eſſet Πύῤῥᾳ ἢ Προμηθεῖ. Et obſervandus hic librorum veterum *Pollucis* cum *Athenæi* conſenſus: nam lib. III. *Dipnoſoph.* πᾶδ' ὁ Ἐπίχαρμος ἐν Πύῤῥᾳ καὶ Προμαθεῖ φησί· ubi tamen Magnus *Caſaubonus* emendat ἐν Πυρκαεῖ Προμηθεῖ & hunc locum *Pollucis*, ut vulgatur adducit. A tanto viro temere diſſentiendum numquam putavi. Scrupulum tamen mihi adhuc movet, quod ſi *Epicharmus* ediderit drama hoc nomine, cur *Noſter* ſupra IX, 156. de nomine Πυρκαεὺς agens, ad id firmandum non attulerit vel meminerit *Epicharmeæ* fabulæ ita, ut vulgo quidem eſt, inſcriptæ, quum tamen *Æſchyli* Προμηθέα & Ναύπλιον *Sophoclis* utrumque Πυρκαῆ inſcriptum adducat. JUNG.

Πυρκαεῖ Προμηθεῖ] Nihil ab inſtituto meo magis abeſt, quam MSS. refragari, etiamſi nec clare ſatis perſpiciam, quid habeat eorum lectio reconditum: hic profecto Πύῤῥᾳ ἢ Προμηθεῖ MSS. adductus auctoritate repoſui, contra ac Magnus *Caſaubonus* judicavit, qui apud *Athenæum* e vulgata *Pollucis* lectione titulum hujus fabulæ reficere voluit: de ea tamen viri ſummi ſententia admodum honeſte & perite dubitat *Jungermannus*: *Kühnius* autem eam docte refellit: verus igitur *Epicharmi* fabulæ titulus: Πύῤῥα ἢ Προμαθεύς· apud *Athenæum* enim optime Προμαθεῖ· Siculum enim *Epicharmum* & Dorica ſcripſiſſe dialecto meminiſſe debemus. Solent autem *Grammatici* non raro altera tituli parte omiſſa Comœdiam illam advocare: *Etymologus* in Στατὴρ, ubi optimam illam exinde χρῆσιν habet: Πολλοὶ στατῆρες, ἀπεδοτῆρες οὐδ' ἂν εἷς· Ἐπίχαρμος Προμηθεῖ. Πύῤῥαν appellat *Athenæus* lib. X. καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Πύῤῥᾳ εὐωνίστερον ἔφη· id ipſum & contigit alteri Siculi Poëtæ fabulæ, quæ Κωμασταὶ appellari ſolet a *Grammaticis*, & a *Photio* in *Lexico* MS. cum tamen integer titulus fuerit: Ἥφαιστος, ἢ Κωμασταί. Egiſſe vero *Epicharmum* in iſta fabula de hominum origine, uti vel a *Prometheo* vel a *Pyrrha* traduntur producti, manifeſtum eſt e *Pindari Scholiaſte* ad Εἰδ. *Olympion.* θ. Πύῤῥα δὲ ἡ Δευκαλίωνος γυνὴ θυγάτηρ Ἐπιμηθέως· καὶ ὁ μὲν Ἐπίχαρμος ἀπὸ τῶν λίθων λάους τοὺς ὄχλους φησὶν ὀνομᾶσθαι· hic enim eruditum *Interpretem Pyrrham Epicharmi* fabulam innuere, mihi perſpicue conſtat: dimanavit itaque ab *Epicharmo* celebris illa vocabuli λάος notatio ἀπὸ τῶν λάων, a lapidibus, quam ille ludendo forſan ibi finxerit: eam & *Hyginus* fabu. CLIII. obſervat, ubi vide *Munckerum*, qui *Servii* & *Hygini* editam ſcripturam non recte mutare captat, ſiquidem & λάος *lapis* dicatur: habes & apud *Heſychium*: Λάαν, λίθον. Ex iſtis patere ſatis arbitror, illam inſcriptionem fabulæ, quam MSS. incolumem ſervarunt, haud ſine ratione a nobis in textum eſſe revocatam. Vix dum iſta ſcriptis mandaveram, cum aliud acturus *Meurſii* Commentarium arripio in *Helladis Byzantinoi Chreſtomathiam*, & in eum forte locum incido, ubi *Epicharmi* fabulas ſtudioſe collegit: ibi illum adhibuiſſe reperio ipſiſſima iſta auctorum antiquorum loca, quibus uſus fueram ego, hoc tamen diſcrimine, quod ille ſiniſterrime binas ex una procudat fabulas, e-

γίδα, λύχνον· [90] σκεύη δὲ τραπεζῶν τὰ πρὸς τροφῆς ὑπηρεσίαν, κύκλοι, τεύχη, τεύγματα, [91] χεύματα, [92] κοῖλοι πίνακες, πίνακες ἐκπέταλοι, ἢ ὕπτιοι, ἢ κυκλοτερεῖς· καί που καὶ [93] πινακίσκοί τινες ἰχθυηροί. Ἀριστοφάνης δ' ἔοικε διαιρεῖν τινας [94] ἀπύρους καὶ ἐμπύρους πινακίσκους, ὡς ὅταν φῇ ἐν [95] Τελμισσεῦσι, Πινακίσκον ἄπυρον [96] ἰχθυηρόν·
83 * [97] τάχα δ' εἴποι τὶς ἂν καὶ πινάκια· οὐ φαῦλον γὰρ χρῆσθαι τούτῳ τῷ ὀνόματι· [98] ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ὀψοφόρων σκευῶν [99] οὐ μέμνημαι παρά τινι εὑρών· ἐπὶ δὲ τῶν [100] παρὰ τοῖς ζωγράφοις, [1] Ἰσοκράτους

gidem, lychnum. Menſarum autem vaſcula cibis ſervientia: circuli, vaſa, fuſoria, cyli, lances patulæ, ſupinæ aut rotundiores. Tum & patellæ quædam piſcatoriæ. Ariſtophanes vero videtur diſcernere lances quaſdam ignis expertes: ut cum in Telmiſſenſibus inquit, Patellam ignis expertem, & piſcibus idoneam.
* Fortaſſis & patinas dices, non enim ſordidum eſt hoc nomine uti: licet de obſoniorum vaſculis hoc dici nunquam invenerim. Sed de Pictorum vaſculis, Socrate 83

go, niſi me mea fallit opinio, rectiſſime cum *Kühnio* & *Jungermanno* genuinum Comœdiæ titulum reſtituam.

90 Σκεύη δὲ &c.] C. A. σκεύη τραπεζῶν cum titulo: περὶ τῶν πρὸς τροφῆς ὑπηρεσίαν σκευῶν· *de vaſis eſcariis, vel idoneis ad cibum ſubminiſtrandum.* KÜHN.

91 Χεύματα] C. V. τεύχματα· *Heſych.* Τεῦχος, ἄγγος, σκεῦος. KÜHN.

Χεύματα] MS. noſter τεύχματα habet: & vide quæſo an non ſic, vel τεύγματα potius, legendum ſit, idem cum præcedente τεύχη. Sed ſupra VI, 84. quoque χεύματα· & quamvis MS. ibi deficiebat, iis tamen ſatis magnum teſtem addidimus *Herodotum*: adeo ut & hic errorem librarii credam e præcedente voce initium ſequentis corrumpentis. JUNG.

92 Κοῖλοι πίνακες] Ita MS. nec aliter ſupra VI, 84. etiam editi. Hic autem prior. edit. κύλοι, πίνακες· & *Interpr. cyli, lances patulæ.* SEB.

Κοῖλοι πίνακες] C. A. κοῖλοι πίνακες ἐκπέσταλοι &c. mihi videtur & κοῖλοι, & ἐκπέταλοι conjungi debere cum πίνακες, nam κοῖλοι πίνακες ſunt *lances cavæ, profundæ*, ἐκπέταλοι, *latæ, patulæ*, ὕπτιοι, *ſupinæ. Salm.* κοῖλοι πίνακες, πίνακες ἐκπέταλοι. KÜHN.

Κοῖλοι πίνακες] Sequitur κοῖλοι πίνακες, ut recte *Seberus* edidit: ſed noſter MS. adhuc auctior: κοῖλοι πίνακες, πίνακες ἐκπέταλοι, ἢ &c. quo pacto ſupplendum credo: omnia eo planiora erunt. JUNG.

Κοῖλοι πίνακες, ἐκπέταλοι] Plenius e MSS. in textu dedi πίνακες ἐκπέταλοι· hæc pleraque ſæpius occurrunt apud *Athenæum* libr. XI. unde quiſque ſibi petat, cui libuerit. Sed de χεύμασι quid ajas? MSS. legunt τεύχματα; neque tamen improba lectio vulgata: *Heſychius*: Χεύμασι, προχόη· reſtitue: Χεύματι, προχόη· ſuſpicor equidem utrumque *Pollucem* ſcripſiſſe τεύγματα, χεύματα· ſic textus a me: neque enim videbatur lectio MSS. ſpernenda, neque temere rejiciendum vulgatum: rariſſime autem, puto, τεῦγμα invenies.

93 Πινακίσκοί τ. ἰχθυηροί.] *Ariſtoph. Pluto*:

— τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
Τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν.

ubi *Scholiaſtes Græcus* ἰχθυηροὺς interpretatur τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθῦν χωρῆσαι· *patellas idoneas ad capiendos piſces*: in quibus piſces coquuntur vel apponuntur. KÜHN.

Πινακίσκοι τ. ἰχθυηροί.] MS. πινακίσκοι τινὲς ἰ. Idem alias ſupra VI, 84. ubi tamen quoque auctorem non addit. Is vero eſt, quo neſcio an alium frequentius *Noſter* adducere ſoleat, *Ariſtophanes*, in cujus *Pluto* legas: ubi ſervus Cario narrat quam omnia in ædibus, adveniente *Pluto* immutata:

— τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς,
Τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν. JUNG.

94 Ἀπύρους πινακίσκους] Vide ſupra Segm. 63. SEB.

Ἀπύρους πινακίσκους] C. V. ἀπύρους καὶ ἐμπύρους π. *diſtinguere videtur patellas ignem non expertas ab iis, quæ igni admoventur.* Verba hæc Ἀριστοφάνης &c. non extant in C. A. uſque ad ἰχθυηρόν. KÜHN.

Ἀπύρους πινακίσκους] MS. δ' ἔοικεν διαιρεῖν τινὰς ἀπύρους καὶ ἐμπύρους πινακ. auctius ut vides: nec dubitabis ita ſupplere vulgatum. JUNG.

Ἀπύρους πινακίσκους] Facile ſe vitium attendenti prodit: non eſt enim in vulgatis, ubi alterum ab altero poſſis diſcernere & διαιρεῖν· ergo MSS. opportune poſt ἀπύρους interſerunt καὶ ἐμπύρους· quod ſi addideris tum demum ſenſus perfectus evadit ac plenus: de utroque *Jungermannus* egregium ex *Euſtathio* locum produxit ad lib. IX. c. 7. ubi λέβητος ἐμπυριβήτου fecerat mentionem *Pollux*. Pertinet ad hunc *Dionyſum* illud *Heſychii*: Ἄπυρωτον, καινὸν ἢ ἀναθηματικόν. Vas ſcilicet ἀπύρωτον dici oſtendit vel recens, quod igni needum fuit admotum, vel quod ornamenti gratia ſuſpenditur, neque ad domeſticos uſus adhibetur, κόσμου ἕνεκα ἀνακείμενον, uti legitur in voce Ἀπύρους τρίποδας· ſic & in *Theodori Monachi* Sermonibus ἄπυρα κεράμια recenſentur in monaſteriorum ſupellectile. In *Ariſtophaneæ* fabulæ titulo reſtituendo MSS. Codicibus obſequti ſumus, cumque antea jam ſæpe emendavimus: πινακίσκος ἰχθυηρὸς, in quo piſces apponuntur, ſicut ἀγγεῖον οἰνηρὸν, μελιτηρὸν, vas in quo vinum vel mel reconditum adſervatur, pauloque inferius πίνακες μαζηροὶ, ut e MSS. reſtituemus.

95 Τελμεσσεῦσι] C. V. Τελμισσεῦσι, ut jam ſupra notatum. KÜHN.

Τελμησσεῦσι] MS. ὡς ὅτ' ἂν φῇ ἐν Τελμισσεῦσιν· & ita nomen Comœdiæ corrige, ut ſatis ſupra ad Segm. 72. dixi. Meminit & *Caſaub.* VII. *Athen.* 17. fabulæ hic citatæ. JUNG.

96 Ἰχθυηρόν.] C. V. ἰχυηρὸν, male. KÜHN.

97 Τάχα δ' ἂν εἴποις καὶ πινάκια.] MS. τάχα δ' εἴποι τὶς ἄν. SEB.

Τάχα δ' ἂν εἴποις καὶ πινάκια.] C. V. τάχα δ' εἴποι τὶς ἂν καὶ πινακίσκον ἄπυρον. KÜHN.

Τάχα δ' ἂν εἴποις καὶ πινάκια.] MS. τάχα δ' εἴποι τὶς ἂν καὶ π. ut & *Seberi* noſtri habuit. JUNG.

Τάχα δ' ἂν εἴποις] Non male quidem: ſed MSS. lectionem quis aſpernetur.

98 Ἐπὶ μὲν γὰρ &c.] C. A. ἐπὶ μὲν οὖν τ. ὀ. σ. οὐ μέμνηται &c. KÜHN.

99 Οὐ μέμνημαι] C. V. οὐκ οἶδα που παρά τινι εὑρών. KÜHN.

Οὐ μέμνημαι] MS. σκευῶν οὐκ οἶδα οὐ μέμνημαι παρά τινι &c. quod quid eſt aliud quam bis idem dicere? niſi putes legi poſſe, οὐκ οἶδε εἰ μέμνημαι π. JUNG.

100 Παρὰ τοῖς ζ.] Τοῖς abeſt a C. A. KÜHN.

1 Σωκράτους] MS. Ἰσοκρ. KÜHN.

Σωκράτους] C. A. legit Ἰσοκράτους, quod facit & C. V. cum *Salmaſio*, locus eſt initio *Orationis* περὶ ἀντιδόσεως· ὥσπερ ἂν, inquit, εἴ τις Φειδίαν τὸν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἕδος ἐργασάμενον τολμῴη καλεῖν κοροπλάθον ἢ Ζεῦξιν καὶ Παῤῥάσιον τὴν αὐτὴν ἔχειν τέχνην φαίη τοῖς τὰ πινάκια γράφουσιν· *ut ſi quis Phidium, qui Minervæ ſimu-*

Pa-

Patellas dicente: nihil intererit quo minus de lancibus nomen hoc dici videri poſſit, & ſecundum conſuetudinis uſum, & cognitionem, uſitatum fieri. Sed & πίνακες ipſi non modo obſoniorum vas; ſed tabulam quoque ſignificant, apud Homerum, & tabulam indiſſolutam.
84 * Tum & Pictorum lances, ut in Publice venditis invenire licet. Atque lanx variegata a pictura dicitur: vel lanx altera depicta. Ibi ſane &

εἰπόντος τὰ πινάκια, [2] οὐδὲν κωλύει ὑποκόρισμα τῶν πινάκων εἶναι δοκοῦν τοὔνομα, κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς συνηθείας [3] γνῶσιν εἰς χρῆσιν ἐλθεῖν· ἐπεὶ καὶ οἱ πίνακες αὐτοὶ οὐ μόνον τὸ [4] ὑπὸ τοῖς ὄψοις ἀγγεῖον δηλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ δέλτον παρ' [5] Ὁμήρῳ, καὶ σανίδα ἄλυτον· * [6] καίπου καὶ τὰ τῶν ζω- 84
γράφων πινάκια, ὡς [7] καὶ ἐν τοῖς Δημιοπράτοις ἐστὶν εὑρεῖν, Καὶ πίναξ ποικίλος [8] ἀπ' ὀροφῆς, καὶ πίναξ ἕτερος γεγραμμένος· ἐκεῖ δέ που καὶ

lacbrum fecit, puparium artificem auſit dicere, aut Zeuxidem vel Parrhaſium eandem habere artem affirmarit cum iis, qui tabellas pingunt, & pinacothecas implent picturis parvi pretii. KÜHN.

Σωκράτους] MS. noſter, ut *Seberi*, Ἰσοκράτους, non Σωκράτους· & illud verum eſſe non dubito: ſic emendari jubeo: locus Oratoris idem a *Noſtro* & ſupra intellectus; ubi in pictorio inſtrumento VII, 182. καὶ πινάκια, καὶ ὡς Ἰσοκράτης, κηρὸς ſcribit. Eſt autem is initio Orat. περὶ ἀντιδόσεως· ἢ Ζεῦξιν καὶ Παῤῥάσιον τὴν αὐτὴν ἔχειν τέχνην φαίη τοῖς πινάκια γράφουσιν. JUNG.

Σωκράτους εἰπ. &c.] Eximie *Kühnius Jungermannus* e MSS. ipſoque Rhetoris egregii producto loco legendum docuerunt Ἰσοκράτους· ſic & in Excerptis *Falckenburgianis* invenio ſcriptum, in quibus & bene mox ὑποκόρισμα pro ὑποκόρημα, quod ante *Seberum* fuerat impreſſum. In textu vero me repoſuiſſe Ἰσοκράτους pro corrupta priori lectione nemo conviciabitur.

2 Οὐδὲν κ. ὑπ. πινάκων εἶναι] C. A. οὐδὲν δὲ κ. ὑ. τῶν π. εἶ. κατὰ τὴν ὑ. τ. σ. γνῶσιν &c. KÜHN.

Οὐδὲν κ. ὑπ. πινάκων εἶναι] MS. τῶν πινάκων plenius: diſtinguendum vero eſt: πινάκια, οὐδὲν κωλύει ὑποκόρισμα τῶν πινάκων &c. Sic vero in Excerpt. & variis *Gloſſ. Catinum*, πινάκιον. JUNG.

3 Χρῆσιν καὶ γνῶσιν] C. V. non habet χρῆσιν καί· ut nec C. A. quod vidimus. KÜHN.

Χρῆσιν καὶ γνῶσιν] MS. συνηθείας γνῶσιν εἰς χρῆσιν &c. Et videntur ſane iſta vulgata χρῆσιν καὶ ſuperfluere. JUNG.

Χρῆσιν καὶ γνῶσιν] Delevi cum MSS. χρῆσιν καί· quæ nulli prorſus hic erant utilitati.

4 Ἐπὶ τοῖς ὄψοις] MSSti ὑπὸ τοῖς ὄψοις δηλοῦσιν ἀγγεῖον· & ſic etiam *Salmaſius* &c. KÜHN.

Ἐπὶ τοῖς ὄψοις] MS. τὸ ὑπὸ τοῖς ὄψοις ἀ. quo pacto ſcribas ſignificantius, quam vulgo ἐπί· *lances ſubjecta epulis*. JUNG.

Ἐπὶ τοῖς ὄψοις] Concinnius exarati Codices ὑπὸ, quod reponendum judicavi: ἀγγεῖον ὑπὸ τοῖς ὄψοις, *vas in quo pulpamentum apponitur*: quis autem expediat, quid ἀγγεῖον ἐπὶ τοῖς ὄψοις ſit?

5 Ὁμήρῳ] Cujus loca nobis indicare facile, ductu Indicis *Seberi* noſtri, qui profecto in ea re præclariſſimam operam poſuiſſe exiſtimandus eſt: & ab iſto Poëtarum principe rite auſpiciis factis, ſic & in aliis porro remp. literariam demerere ſtudebit, nec nos diu morabitur, ut alii quidem neſcio quid operoſi molientes, & elephantinos partus, quos parturiunt tamen ſemper, parituri forte numquam: ubi itaque δέλτον vocat, id eſt Ἰλ. ζ. v. 169. De *Bellerophontis* literis, quas *Prætus* ſcripſit:

Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά.

idem ſcilicet a *Noſtro* ſupra IV, 18. & paulo ante Segm. 57. laudatum. Pro σανίδι vero ἀλύτῳ, puto Ὀδυσσ. μ. v. 67.

Ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν.

Ubi *Euſtathius*, πίνακες δὲ νεῶν, σανίδες ὡς καὶ ἀλλαχοῦ· dixerat nimirum ad Ὀδυσσ. α. ad κρειῶν πίνακας. JUNG.

6 Καί τοι καὶ τὰ τ. ζ. κ.] MS. καί που καὶ τῶν ζω. π. ὡς καὶ ἐν τ. SEB.

Καί τοι καὶ τὰ τ. ζ. κ.] MSS. καί που ut & V. C. *Salm.* KÜHN.

Καί τοι καὶ τὰ τ. ζ. κ.] MS. καί που καὶ τὰ τ. ζ. π. ὡς καὶ ἐν &c. quo pacto & *Seberi* MS. ita ſcribamus ergo. JUNG.

Καί τοι καὶ τὰ τῶν ζ. πιν.] Sæpe librarios in *Polluce* repoſuiſſe καί τοι male pro καί που e MSS. patet, quibus in genuina vocula reducenda morem geſſi: protenus in vulgatis ſolenni errore Δημιοπράταις editum erat ante nos.

7 Ἐν τοῖς Δημιοπράταις] MS. Δημιοπράτοις. SEB.

Ἐν τοῖς Δημιοπράταις] MSS. ὡς καὶ ἐν τοῖς Δημιοπράτοις &c. Sic & *Salm.* Codex. KÜHN.

Ἐν τοῖς Δημιοπράταις] MS. etiam hic Δημιοπράταις ἐστιν. Sed Δημιοπράτοις ſcribendum admonuit hic etiam noſter *Seberus*. JUNG.

8 Ἀπὸ γραφῆς] Verba ſunt ex catalogo publice venditorum deſcripta, quæ meliora fieri poſſunt ex C. V. ille enim legit ποικίλος ἀπ' ὀροφῆς; *variegatus a ſummo, ad imum* ſcilicet, vel e *lacunari*, variiſque picturis plena tabula, *& alia tabula picta*. *Salm.* ex V. C. ἀπεῤῥοφῆς, ex quo etiam facit ἀπ' ὀροφῆς. KÜHN.

Ἀπὸ γραφῆς] MS. καὶ πίναξ ποικίλος ἀπορροφῆς· egregie: ſcribendum enim eſt ἀπ' ὀροφῆς· quod inepti in γραφῆς mutarunt; id quod alias intelligitur in ποικίλος· ἀπ' ὀροφῆς, *a tecto, vel ſuperiori contignatione, a lacunari*, ubi collocata iſta tabula picta, ædificii ornandi: quod ad eum adjectum facilius etiam emptores alliceret, ut mox καὶ ἕτερος πίναξ γεγραμμένος, *& alia quadam tabula picta*, non tamen ἀπ' ὀροφῆς· prorſus hæc auctionem publicatorum bonorum nobis exhibent, quibus titulis proclamarentur, quæ deinde ita inſcribebantur columnis. JUNG.

Ἀπὸ γραφῆς] Originem vitii haud difficulter adſequor: de tabulis ſcilicet pictorum hic loqui *Pollucem* manifeſtum eſt, quod ſcioli quidam cum in illa vera MSS. lectione πίναξ ποικίλος ἀπ' ὀροφῆς non reperire poſſent, mutandum cenſuerunt in ἀπὸ γραφῆς· eſt enim quoddam hominum genus, qui, quæcunque non capiunt, e veſtigio audaciſſime immutare non verentur, illique ſane veteres auctores haud leviter afflixerunt, & etiamnum affligunt: ſed iſtis male ſit: πίναξ ποικίλος eſt *tabula picta*, qua notione ſæpius occurrit: non vero mihi morari lubet, ubi rem bene conſtituit *Jungermannus*: id tantum, *Heſychium* exponere Μαίανδρον inter alia, κόσμον τινὰ ὀροφικὸν, quod omnino ad hos πίνακας ποικίλους, quibus lacunaria erant adornata, pertinere videtur: *Horatius: neque aureum Mea renidet in domo lacunar*: ubi *lacunar aureum* eſt auro *Meandrique* pictura diſtinctum. Πίναξ vero de tabula pictoria uſitatiſſimum eſt: σκιὰς ἐναλεῖψαι ἐν πίνακι λελευκωμένῳ apud *Athenæum*: & *Calliſtratus*: πίνακες τῶν Σικυωνικῶν ζωγράφων· uti legendum cum *Caſaubono* cenſeo: *Cebetis* Πίναξ, quod picturam earum, quas ingenioſiſſime deſcribit, rerum contineret.

πίνακες [9] μαζηροὶ πέπρανται· ἐν δὲ [10] Ἀντιφάνους Ἀφροδίτης Γοναῖς, [11] πινακίσκιόν ἐστιν εἰρημένον. τοῖς δὲ ἀγγείοις προσαριθμητέον [12] λεκάνας, λεκάνια, λεκανίδια, λεκανίδας, λεκανίσκας, κάναστρα, [13] μαζονομεῖα· τὰ μὲν μαζονομεῖα Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὁλκάσι,
85 * [14] τὰ δὲ κάναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Κερα-

lances Μαζηλοὶ venduntur. Sed in Antiphanis Genitoribus, Veneris patella dicta eſt. Vaſculis vero adnumerare oportet pelves, lecanides, lebetulos, cophinos, paropſides. Ariſtophane dicente in Holcadibus, * Cophinos faciente Figu- 85

9 Μαζηλοὶ] MS. *μαζηροί*. SEB.

Μαζηλοὶ] MSSti *μαζηροί· lanx in qua apponebantur mazæ*, ut ante *πίνακες ἰχθυηροί·* ita & *Salm.* KÜHN.

Μαζηλοὶ] MS. *μαζηροί·* quod & *Seberi Auguſtanus* habuit. Ita etiam emendavit *Salmaſius* noſter, *ut ἰχθυηροὶ πίνακες & ſimilia*, ait, *hac pag.* Egregie. Μαζηροί, puto, *ἀπὸ τῆς μάζης*, cui inſerviebant: ut aliæ aliis. JUNG.

Μαζηλοὶ] Optime MSS. *μαζηροί·* uti ſuperius ex *Ariſtophanis Telmeſſenſibus πινακίσκος ἰχθυηρός*. De *Antiphanis Ἀφροδίτης Γοναῖς* dixiſſe memini ſupra.

10 Ἀντιφάνους] Abeſt *Ἀντιφάνης* a C. A. KÜHN.

Ἀντιφάνους] *Ἀντιφάνης* nomen omiſſum in MS. non recte, niſi fallor. JUNG.

11 Πινακίσκιον] C. A. *μοναῖς καὶ π.* &c. ſed lectio vulgata melior eſt. Nam & *Athenæus* non ſemel laudat *Antiphanis* drama, *Ἀφροδίτης Γοναὶ*, *Veneris nativitas*, inſcriptum. *Salm. καὶ πινακίσκιον*. KÜHN.

Πινακίσκιον] MS. *Ἀφρ. Γ. καὶ πινακίσκιόν ἐστι ε.* JUNG.

12 Λεκάναι, &c.] MS. *λεκάνας, λεκάνια, λ.* SEB.

Λεκάναι, &c.] C. A. & *Salm. λεκάνια, λεκανίσκας·* ita & *Heſych.* KÜHN.

Λεκάναι, &c.] MS. *λεκάνας, λεκάνια, λεκανίδια, λεκανίσκας*. Ut autem *λεκανίδας* hic non temere moveam, ita *λεκάνια* & *λεκανίδια* ex MS. noſtro, ut & *Seberi*, quoque inferenda arbitror, quorum primum & ſupra VI, 85. fuerunt: ubi & *λεκανίδας* quoque habuiſti. *Suidas*: *Λεκάνια, καὶ λεκανίδια, λεκάνια, καὶ λεκανίδες, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων καὶ ἐκπίταλα·* ultimum vero *λεκανίσκας* MS. vel ideo magis placet, quam vulgatum *λεκανίσκους*, quod VI, 86. *λεκανίσκην* ex *Ariſtophane* eodem genere ſupra attulerit. *Heſychius*: *Λεκανίσκη, τὸ ἐκ πετάλων τρύβλιον* (ſcrib. *τρυβλίον*) *ἢ λεκάνη*. JUNG.

Λεκάναι, λεκανίδας, &c.] Non omittendæ ſunt illæ voces *λεκάνια, λεκανίδια*, quæ interſeruntur a MSS. videndus pluribus in locis *Athenæus*. *Λεκάνιον* in *Gloſſis patella*: *Grammatici* cum de cottabo ſcribunt, fuiſſe *λεκάνιον* quoddam affirmant in medio poſitum: *λεκανίδας* habet & *Heſychius*: *Λεκανίδες, κεράμεαι λεπάδες, ἐν αἷς ἕψοντα ἔφερον τοῖς νεογάμοις·* & *Etymologus*: *Κυλιχναὶ, λεκανίδες καὶ τρύβλια*. Sed *λεκανίσκους*, quos editi *Polluces* habuerunt, e MSS. confingendos eſſe & expellendos cognoſcimus: neque illi forte alibi atque hoc loco apparent: recte *Palatinus* itaque *λεκανίσκας*, quam lectionem *Pollucis* ipſius & *Heſychii* conſenſu *Jungermannus* adſerit: ſcilicet illa ſolent ſequi primorum nominum, unde derivantur, genus & formam: *οὐρανός, οὐρανίσκος, Σάτυρος, σατυρίσκος, κρατήρ, κρατηρίσκος, στέφανος, στεφανίσκος, νέανος, νεανίσκος, παῖς, παιδίσκη, πίναξ, πινακίσκος, ἀσπὶς, ἀσπιδίσκος* & *ἀσπιδίσκη* apud *Heſychium*: plura congerere non lubet.

13 Μαζονομεῖα.] Ita & MS. ſupra VI, 87. *μαζονόμια*. SEB.

Μαζονομεῖα.] C. A. *μαζονεῖα·* male: *μαζονόμον Athenæus* vocat lib. IV. dicitque fuiſſe *χαλκᾶ κανᾶ*, *ænea caniſtra* quibus impoſitæ mazæ inferebantur menſæ: a *μαζονόμος*, *μαζονομεῖον*· *Heſych. Μαζονόμιον* (leg. *μαζονόμιον*) idem & *μαζοφορὶς* & *μαζοφόρον*· *Suid. μαζονομεῖον*, ut ſunt fere deſinentia in *εῖον διφορούμενα*. KÜHN.

Μαζονομεῖα.] MS. *μαζονόμεια·* ut vulgo eſt, ita & in ſuo MS. fuiſſe ait *Seberus*, *μαζονομεῖα·* & ſupra fuiſſe *μαζονόμια* VI, 87. ubi MS. noſter deficiebat. *Heſych. Μαζονόμιον, κύκλον ἢ ξύλινον πίνακα·* ubi *Sylburgius* repoſuit *μαζονόμιον*.* Sed ſcripturæ vulgatæ propius, *μαζονόμεια* poſſumus ſcribere, ut hic MS. noſter. *Suidas*, ut hic vulgati, *Μαζονομεῖον, ἀγγεῖόν τι·* & *Etymolog. Μαζονομεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἡ μάζα φυρᾶται· ἢ ξύλινον πινάκιον καὶ κανοῦν·* ubi *πινάκιον* ita uſurpat de patella, ut id vocabulum *κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς συνηθείας γνῶσιν εἰς χρῆσιν ἐλθεῖν* licere *Pollux* dixit. Sed accidit præterea labes huic loco in vulgatis: nam mutilus eſt: MS. ita enim habet: *μαζονόμεια· τὰ μὲν μαζονόμεια Ἀριστοφάνους ε. ἐ. Ὁ.* rectiſſime: *mazonomiis* teſtem adfert *Ariſtophanem*: *κανάστροις* mox alium, qui plane vulgo omiſſus eſt: mox enim ita MS. *οὓς τινες Ἡσιόδῳ προσνέμουσιν· λέγει γ᾽ οὖν· οὐδὲ πιθακνεῖον κότυλον, καὶ πάντα κάνεστρα·* egregium MS. nactos eſſe nos an vane gloriari ſolemus? quam probe nobis hic verſiculum illius poëmatis auctoris, quod *Heſiodo* attribui ait, conſervavit: pro *οὐδὲ* vero legendum puto: *εὖ δὲ πιθακνεῖον* &c. nec dubito ita *Pollucem* ſcripſiſſe. Accedant itaque & hic *κεραμεῖς* catalogo *τῶν ὑπὸ Ἡσιόδου πεποιημένων, ἤγουν, εἰς αὐτὸν ἀναφερομένων*. JUNG.

Μαζονομεῖα. Ἀριστ. &c.] Perbene MSS. lacunam in vulgatis, parvam quidem illam, ſed turpem tamen, ſupplent: alias enim, modo attenderis ad Græce loquendi normam, ſibi locus hic non conſtat; tum vero concinne, ſi cum MSS. & nobiſcum legas: *τὰ μὲν μαζονομεῖα Ἀριστ.* quibus illa quæ ſequuntur reſpondent *τὰ δὲ κάναστρα* &c. De *μαζονομίῳ* ad hunc locum ex *Etymologo*, *Suida* & *Heſychio* quædam *Jungermannus* obſervat: ſed in *Heſychio* maluero cum *Caſaubono* ad *Athen.* IV. c. 13. reſtituere *μαζονόμον*, quam *μαζονόμιον* aut *μαζονομεῖον*· quanquam, ad ſignificationem quod attinet, parum intereſt; ſed illa vitii eſt origo: ſcripſerat aberrante manu librarius *Μαζονόμον*, cujus vocabuli ſyllabæ poſteriori emendandi cauſa lector aliquis adſcripſerat *ον*, quod tandem male cum ipſa voce coaluit: *Athenæi* vero iſta, ſeu potius *Harmodii* dicam, ſiquidem ex eo, quæ ponam, excerpſerit *Athenæus*, ad quæ Summus Animadverſor ea commentatur, utpote quæ ad hanc rem pertineant, proferre lubet: *μάζα νέμουσι χάριν ἐπὶ χαλκῶν κανῶν, τῶν παρά τισι καλουμένων μαζονόμων ἀπὸ τῆς χρείας εἰληφότων τὴν ἐπωνυμίαν·* ſcilicet ita dicti *μαζονόμοι*, quod in iis maſſæ diſtribuerentur convivis: *Lances* Romani appellarunt: de *lance ſatura* res eſt non ignota; bene itaque in *Gloſſis* antiquis & *Colloquiis Scholaſticis Lances*, *μαζονόμοι*. In illuſtriſſima *Ptolemæi Philadelphi* pompa pueros tuliſſe refert *Calliſtratus λιβανωτὸν καὶ σμύρναν ἔτι δὲ κρόκον ἐπὶ χρυσῶν μαζονόμων·* neque *μαζονόμων* tantum in iſtius pompæ deſcriptione meminit, ſed & *μαζονομίων· μαζονόμια πεντήκοντα·* unde hæc in eo vox alibi reſtituenda *μαζονομίαι εἴκοσι πέντε*, quod & diligentiſſima *Caſauboni* cura præcepit: *Interpres* ubique non male *mazonoma* dixit, cum *Varro* vel *mazonomum*, vel ut alii Codices, *mazonemium* uſurpet; uti notavit ad *Athenæum Caſaubonus*, & ex eo *Voſſius* in *Etymologico*.

14 Τὰ δὲ κάναστρα &c.] *Interpr.* hæc conjungit cum præcedentibus, quaſi hæc verba ſint ipſius *Ariſtophanis*, malim hæc *Ἀριστοφάνους* &c. referre ad *μαζονο-*

lo, quoſcunque diſtribuunt: dicit inſuper in Cotylo, Et cophini omnes.

μέας, οὕς τινας Ἡσιόδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν· Εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα κάναστρα·

μεῖον poſt ſequitur, cujus ſit vox *κάναστρα*, nempe *τοῦ ποιήσαντος τοὺς κεραμέας*, *ejus, qui fecit poëma, quod inſcriptum eſt*, Κεραμεῖς, *figuli*, *οὕς τινας τῷ Ἡσιόδῳ προστίθουσι* ita C. V. C. A. *οὕς τινας προστίθενται*, *quos tribuunt Heſiodo*, ut Auctori. C. V. poſtea plenius: *εὖ δὲ πέραν θεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα·* legerem: Εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα· inquit adhuc tractans de cotylo:

Bene autem perficerentur cotyli & omnia caniſtra.

Videtur Poëta vaſa figulina *κατὰ τάξιν* deſcripſiſſe, & ubi, & ex qua terra optime conficerentur indicaſſe verſibus heroicis. KÜHN.

Τὰ δὲ κάναστρα &c.] Si uſquam de Codicum noſtrorum ſingulari præſtantia & adoranda fide gloriari licuit, hic revera licet: ſic enim egregie disjectum *Pollucis* locum & pulchra parte mutilum reſtituunt & perficiunt, ut pro vilibus & æreis aurea vere ſupponere dici poſſint: ecce, quæſo, quid fuerit ante nos editum, ut cognoſcas erudite Lector, quæ & quanta cum *Polluce* nos MSS. accepta referamus: *οὕς τινὰς προστίθουσι· λέγει γοῦν ἔτι ἐν κοτύλῳ καὶ πάντα κάναστρα·* quam illa ſunt a libris noſtris diſſona atque diverſa, quorum ego omnem lectionem fideliter in ipſo textu repræſentavi: eandem fovent Excerpta *Falckenburgiana*, ſed paulo commaculatius, qua ego de re ſæpe conqueſtus ſum, ita tamen ut veri veſtigia facile perſpicias: *Οὓς τινὰς Ἡσιόδῳ προστίθουσι· λέγει γοῦν εἶτε περανθεῖεν ἐν κοτύλῳ καὶ πάντα κανάστρα·* ſimul ex his odoramur, qua ratione fuerit ad iſtam corruptelam, quæ editos invaſit Codices, perventum: pro *τινὰς* vero non incommode fortean *τινες* ſcripſeris. Sed alia porro nobis in hoc loco ſunt agenda; non enim deſides eſſe nos oportet, ubi tam bene ſe gerunt MSS. Primum itaque laudatur *ὁ ποιήσας τοὺς Κεραμέας*, cujus Auctorem incertum eſſe hoc loquendi modo declarat *Pollux*; quoſdam tamen illud *Heſiodo* tribuere: antiquis autem *Grammaticis* fuit in more poſitum ſcriptorem alicujus operis dubium, & de quo, quis eſſet, ſub judice lis erat, hoc ferme pacto nominare: *ὁ τοῦτο τὸ βιβλίον γεγραφὼς, πεποιηκὼς ἢ ποιήσας·* ſic apud *Clementem Alexandrinum* hominem eruditiſſimum in *Protreptico* adducitur *ὁ τὰ Κυπριακὰ πεποιηκὼς*, vel *ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήματα γράψας*. *Προσίτω δὲ*, inquit, *ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήματα γράψας·* ibique tum de *Polluce* & *Caſtore* verſiculos binos elegantes & nitidos ponit: Poëtam enim illum nec arte nec ingenio fuiſſe deſtitutum ex fragminibus egregiis, quæ hinc inde apud antiquos ſunt diſperſa, licet augurari: nimirum de parente vero poëmatis iſtius *Critici* veteres diſceptabant: Hegeſiam hi, alii Staſimum vel Staſinum dicebant: *Athen. Deipnoſ.* libr. VIII. *καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις ἐστι, εἴτε Στασῖνος, ἢ ὅς τις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος* &c. alter eſt & egregius ſuper ea re locus apud eundem lib. XV. c. 3. quem librariorum negligentia corrupit: *ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται καὶ ὁ τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς Ἡγησίας ἢ Στασῖνος· Δημοδάμας γὰρ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τὸ περὶ Ἁλικαρνασσοῦ, Κύπρια· Ἁλικαρνασσέως δ' αὐτὰ εἶναι φησὶ ποιήματα·* quid ad iſta reſtituenda cogitaverit *Iſ. Caſaubonus*, equidem non ignoro, a quo ſane judicii exactiſſimi viro diſſentire religioni duco: cum bona tamen ejus venia, quæ mihi venerint in mentem proferre lubet: poſt *Στασῖνος* addendum judico *ὁ Κύπριος·* Cyprium enim fuiſſe Staſinum illum e *Photio Caſaubonus* oſtendit: tum in ſequentibus, *περὶ Ἁλικαρνασσοῦ, οὐ Κυπρίου, Ἁλικαρνασσέως δὲ* &c. Staſinum dixerat Cyprium *Athenæus*, ſic ſcilicet opinatus, contra ac *Demodamas* tradiderat Staſini non Cyprii illa fuiſſe poëmata, ſed Halicarneſſenſis: ſenſum, uti puto, oportunum minima mutatione dedi. Quem vero Staſinum appellat hic *Athenæus*, alii Staſimum dicunt, ut in dubio res iſta ſit, Staſinuſne potius an Staſimus ſit appellandus: Staſimum profecto vocant eruditi viri ad *Clementem*, & *Michaël Apoſtolius* Cent. X. §. 56. *Ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδώς) Στασίμου ἡ γνώμη τοῦ ποιητοῦ, ὅς οὕτω φησί· Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὅς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν Οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς·* notandus obiter elegantiſſimus *Schottus* ad *Diogenianum*, qui *Homericam* eſſe illam parœmiam exiſtimavit. Ego vero potius Staſinum dixero cum meliori antiquorum parte, eadem utique nominis ratione, quæ eſt in alterius poëtæ nomine apud *Noſtrum* Περσῖνος· parum itaque abeſt, quin emendandum judicem in *Apoſtolio*, & ſicubi *Στάσιμος* reperiatur, *Στασῖνος·* certe in brevibus ad *Homerum Scholiis* ad Ἰλ. α. *παρὰ Ταρασίνῳ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι* vitioſe ſcriptum eſt pro *Στασίνῳ·* alibi tamen ille *Grammaticus* ad Γαψ. π. *ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι· Tzetzes* autem ad *Lycophronem* v. 511. *Στασῖνος ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκώς·* ex quibus omnibus id etiam patet, præſtantiſſimos veterum Criticos *Staſinum* carminis iſtius auctorem judicaſſe: alias & ſine ſcriptoris nomine adjecto ab *Ariſtophanis* & *Sophoclis Commentatoribus* antiquis *Κύπρια ἔπη* vel *ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος* laudantur: de operis argumento videndus ad *Ælianum* H. V. IX. c. 15. *Jac. Perizonius* vir eruditiſſimus. Simili vero ratione idem ille patrum Doctiſſimus *Strom.* lib. I. laudat *τὸν τὴν Φορωνίδα ποιήσαντα*, qui *Apollonii Rhodii Sholiaſta ὁ τὴν Φορωνίδα συνθεὶς*, *τὸν τὴν Εὐρωπίαν ποιήσαντα*, *τὸν τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότα*, qui ſic & *Ariſtoteli* nominatur *περὶ Ποιητικῆς*, *ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας*, ex quo ſummi Philoſophi loco colligere licet omne carminis iſtius argumentum: exiſtimatur autem ille *Leſches* fuiſſe: *Tzetzes* ad *Alexandram Lycophronis*: *Λέσχης δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς·* & alibi, *ὡς ὁ Λέσχης φησίν*, *Ἦνικα νὺξ μὲν ἔην μέση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη·* ſed illum tu verſum ex *Clemente* ſic reſtitue: *Νὺξ μὲν ἔην μεσάτη, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.* *Alexandrinus* ille: *Νὺξ μὲν ἔην μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα.* *Pauſania* vero in *Phocicis* c. 26. & 27. *Λέσχεως* dicitur. Unicum addam *Athenæi* locum de Ageni dramate Satyrico, cujus ſcriptores ferebantur varii lib. XIII. *συνεπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ Σατυρικὸν δρᾶμα γεγραφὼς* &c. *εἴτε Πύθων ἦν ὁ Καταναῖος ἢ ὁ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς·* ſed in iſtis ne diutius hæream; volumen enim eſſet contexendum, ſi illa complecti animus eſſet ſcripta, de quorum Auctore & parente *Critici* litigant: id apparet ex iis, quæ dixi, conſueviſſe veteres, ſi quis alicujus operis genuinus auctor lateret, illud ita citare, ut in hoc loco fecit *Pollux ὁ ποιήσας τοὺς Κεραμέας*. *Κεραμέας* autem, utut de illorum auctore non perſpicue conſtaret, *Heſiodo* quoſdam tribuiſſe docet *Pollux*, qui itaque jam ad Indicem carminum *Heſiodi* hactenus ignorari accedunt e *Polluce* noſtro, quem ſibi egregio beneficio MSS. redditis *Κεραμεῦσι* obſtringunt: ſed ad quem auctorem præterea relati *Κεραμεῖς* argumento probabili, ut diſcerni nequeat, qui verus ſit? eos & *Homero* adſcriptos rebus vincam neceſſariis, ut & alia quædam fuerunt, de quibus *Homerine* eſſent an *Heſiodi*, dubitavere *Grammatici* veteres. *Herodotus* auctor graviſſimus in *Homeri* vita narrat, figulos quoſdam Samios *Homerum* forte prætereuntem ad ſe vocaſſe, & ab eo, cum ſapientem illum eſſe cognoviſſent, petiiſſe præmio promiſſo, ut ſibi carmen accineret; compoſuiſſe tum, ac ceciniſſe *Homerum* illa carmina, quæ vocantur Κάμινος· iſtorum primus eſt ille verſiculus: *Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω κεραμῆες·* ex quo certe lucide apparere arbitror titulum iſtius carminis non minus commodum eſſe *Κεραμεῖς*, quam *κάμινον*, quod & ipſa illa *Herodoti* nar-

[15] γίγνεται δὲ οὐ κεράμεα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης, ὥσπερ οἱ κότυλοι ὅτι καὶ ἀργυροῖ ἐγίγνοντο, ἱκανὸς μηνῦσαι Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις εἰπών, Δεῖ διακοσίων δραχμῶν· [16] πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν; τὸν κότυλον τοῦτον [17] φέρε· τὰ μέντοι κάναστρα, [18] φελλώδεις τινὲς πινακίσκοι εἶναι δοκοῦσιν, ἀφ' ὧν καὶ τὸ ἐκκενῶσαι, ἢ ἐκπιεῖν, [19] κανάξαι λέγουσι,

Quod autem vaſculum hoc, non fictile tantummodo conficitur, ſufficienter Ariſtophanes arguit in Babyloniis dicens, Eget ducentis drachmis, unde igitur erit, ut hunc cotylum ferat. Cophini vero corticibus confectæ lances quædam fuiſſe videntur. A quibus evacuare, aut ebibere, *κανάξαι*,

ratio aperte demonſtrat: magis tamen ad hoc exiſtimandum me movet, quod iſte verſiculus integer, quem ex *Heſiodi* Κεραμεῦσι producit *Pollux* noſter, in iſto *Homeri* poëmate pauca oppido differentia reperiatur: tertius eſt ab initio: ſed ut rem omnem facilius & expeditius pernoſcas, hic verſiculos iſtos habeto:

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου,
Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλ' ἱρά. &c.

Ego cum hæc oſtendiſſem viro cuidam amiciſſimo & eruditiſſimo, non dubitare ſe mox affirmabat, quin idem eſſet verſiculus iſte apud *Herodotum Homeri*, & hic *Heſiodi* apud *Pollucem* noſtrum. Sed de iſto *περανθεῖεν* & *μελανθεῖεν* utrum alteri ſit anteponendum, non equidem conſtituo, ſic oportune utrumque loco convenit: ſæpius autem a *Grammaticis* adnotatas eſſe binas in aliquo ſcriptoris loco lectiones, quarum utrarumque bonitas & præſtantia mentem alicujus, ſi velit eligere, in dubio retineat, alibi jam ad *Pollucem* obſervavi: probavero tamen *περανθεῖεν*· illud autem *μάλ' ἱρὰ* futile eſt atque ineptum; unde factum, ut improba lectio pejorem pepererit verſionem: quis in iſtis locus ſit ἱεροῖς, *ſacris ſanctiſque rebus*, neminem intellecturum arbitror, ut hic ſane quin reponenda ſint *κάναστρα*, omnino dubitari nequeat: *κάναστρα* vero tam fictilia fuerunt olim, quam e vimine plexa, ut *Pollux* monet: *Heſychius*: Κάναστρον, ὄστρακον, τρύβλιον, κανοῦν· τρύβλια ſane fictilia: neque aliter exponit *Euſtathius*. Sed ſatis in hac re diu ſubſtitimus; id tamen non prætereundum, virum juvenem ingenioſiſſimum *Berglerum*, qui *Polluceos* Indices quam accuratiſſime concinnavit, in eandem illam mecum opinionem incidiſſe de hoc *Heſiodi* verſiculo, quam pluribus expoſui.

15 Ὅτι δὲ γίγνεται &c.] C. V. *γίγνεται δ' οὐ κεράμεια μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης, ὥσπερ οἱ κότυλοι, ὅτι καὶ ἀργυροῖ ἐγίγνοντο, ἱκανὸς* &c. leg. *κεράμεια*· *fit autem non* (caniſtrum) *figulinum tantum, verum etiam ex alia materia, quemadmodum & cotyli, quod etiam hi argentei fiebant, idoneus Ariſtophanes index eſt* &c. KUHN.

Ὅτι δὲ γίγνεται &c.] Sed nondum deſinit optimus MS. ſed adhuc plura nobis largitur vulgo omiſſa. Ita enim pergit: *γίγνεται δ' οὐ κεράμια μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης ὥσπερ οἱ κότυλοι, ὅτι καὶ ἀργυροὶ ἐγίγνοντο, ἱκανὸς μηνῦσαι Ἀριστ. ἐν* &c. ubi tamen ſcribe potius *κεράμεια* & *ἀργυροῖ*. Ait *κάναστρα* non tantum fuiſſe fictilia, ſed & ex alia materia: quemadmodum & cotylos, qui & ex argento fiebant: in quam rem adfert *Ariſtophanis* teſtimonium de cotylo, argenteo nimirum, unde ducentas drachmas quis poſſit lucrari, vel pro quo inops facile mutuo accipiat tot drachmas. Eum locum *Comici* & in mente habuit *Athenæus* libr. XI. in κότυλος, ubi quoque *Ariſtophanes ἐν Βαβυλωνίοις* adducitur, licet ipſa χρῆσις non prolata. JUNG.

Ὅτι δὲ γίγνεται &c.] Totam MSS. lectionem in his reſtituimus, quæ plane elegans eſt & appoſita, cum ita vulgo perfide quibuſdam defectis ederetur: *ὅτι δὲ γίγνεται οὐ κεραμεοῦν μόνον τοῦτο ἱκανὸς Ἀριστοφάνης* &c. De Κοτύλαις ſuperius adnotavimus, & videndus, quem & ibi adduxi, *Athenæus* lib. XI.

16 Πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν] MS. *πόθεν ἂν γένοιτ' ἄν*. Sed vulgatum rectius videtur. JUNG.

Πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν;] Optime *Jungermannus* locum diſtinxit, MSSque lectionem in ordinem digeſſit: ſic itaque, ut ille voluit, in textu reſtituendum judicavi: ſcilicet aliquis deſiderabat ducentas drachmas, quas unde naniſceretur, penitus ignorabat: inquit alter: tecum illam lancem argenteam aufer, quæ iſto procul dubio pretio cenſeri potuit.

17 Φέρειν] C. V. φέρε in his verſibus:

— δεῖ διακοσίων δραχμῶν·
Πόθεν οὖν γένοιτ' ἂν τὸν κότυλον τοῦτον φέρειν;

KÜHN.

Φέρειν] MS. φέρε· quod verius vulgato φέρειν. Jam totum locum libet ſimul adſcribere, ut ex MS. reſtituendum puto: *τοῖς δὲ ἀγγείοις προσαριθμητέον λεκάνας, λεκάνια, λεκανίδια, λεκανίδας, λεκανίσκας, κάναστρα, μαζονόμεια* (ſive *μαζονομεῖα*) *τὰ μὲν μαζονόμεια Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὁλκάσι· τὰ δὲ κάναστρα, τοῦ ποιήσαντος τοὺς Κεραμέας, οὓς εἰς Ἡσίοδον προσήκουσι· λέγει γοῦν,*

Εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα.

Γίγνεται δ' οὐ κεράμεια μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης· ὥσπερ οἱ κότυλοι ὅτι καὶ ἀργυροῖ ἐγίγνοντο, ἱκανὸς μηνῦσαι Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις εἰπών,

— δεῖ διακοσίων δραχμῶν·
Πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν; τὸν κότυλον τοῦτον φέρε. JUNG.

18 Φελλώδεις τ. πιν. &c.] C. A. φελλώδεις· *leves inſtar ſuberis corticiſve*. KÜHN.

Φελλώδεις τ. πιν. &c.] Sic *κάναστρα* & *Moſchopulus*, forte hinc, explicat, ut *Brodæus* notavit *Schol.* ad libr. II. *Antholog.* cap. 47. ad carmen Macedonis. JUNG.

19 Κανάξαι] Κανάξαι & ἐκκανάξαι, pro *Evacuare* & *exinanire*, unde *Canacheni Arnobio* libr. VI. fures. *Meurſius* I. Animadverſ. Miſcell. 5. Sed *Goldaſtus Collectan.* in *Valerian. Cimelenſ.* de *Bon. Miſc. Coll.* ait ſe in membranis, quæ continebant *Hardilonis* Monachi dicta patrum, inveniſſe illo loco *Arnobii Canalla*, quod adhuc propius accedit ad verbum *κανάξαι*. Ego addo & emendo *Heſychii* locum, in quo eſt: Ἐκκινάξειν, ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ κανοῦ, θορυβήσειν· legendum enim *ἐκκανάξειν* ordo literarum oſtendat, quum præcedant ab *ἐκκα* incipientia & ſequantur: & clarum eſt dicere *ἀπὸ τοῦ κανοῦ*. Diſtingue etiam ita: Ἐκκανάξειν, ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ κανοῦ, θορυβήσειν· nam illud *θορυβήσειν*, alia ſignificatio eſt verbi *ἐκκανάξειν*· ſic *κανάξας*, idem *Heſychius ταράξας* exponit; quod quid aliud eſt quam *θορυβήσας*. JUNG.

Κανάξαι] Κάναστρον profecto ab alia voce *κανοῦν* exiſtimo fluxiſſe; unde Romani *caniſtrum* fecerunt, ſicut a *πατάνη*, *patina*: quoſdam itaque *caniſtrum* a Græco ſermone manaſſe qui putarint, refert *Iſidorus*, cum alii, quod ex viminibus eſſet contextum, arceſſerent a cannis: *Pollux* cum illam originem *τοῦ καναστρου* agnoſceret, *τὸ κανάσσειν* deduxit *ἀπὸ τοῦ καναστρου*· qua quidem in re magis eum probavero, quam *Euſtathium*, qui contra hæc *ἀπὸ τοῦ κανάσσειν* derivat *κάναστρον*· locus eſt ad A. *Odyſſ.* Τὸ δὲ οἰνοχοεῖν καὶ οἰνοχοεῖν οὐ μόνον κυρίως λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐγκα-

& ἐκκανάξαι nominant: ut Eupolis in A-
86 micis, Hanc vero ipſis evacuat. * Sed in Publico foro non Cophinos modo, ſed & caniſtra invenimus. Intinctoria, lebetes, catini, acetabula: non enim de cottaborum ludo ſolummodo acetabula dicta ſunt; ſed etiam de illis, quæ eduliorum neceſſitati ſerviunt, ut Ariſtophanes in Avibus:

Acetabulum hinc appone capiens, aut catinum.

& in Phrynichi Muſis, Et in acetabulis chœnices tres, aut duos farinæ. Lecides vero Epicharmus dixit in Niobes Nuptiis,

καὶ [20] ἐκκανάξαι· [21] ὡς καὶ Εὔπολις ἐν τοῖς Φίλοις, [22] Τὴν δ' αὐτὸς ἐκκανάξει· * ἐν δὲ τοῖς 86
[23] Δημιοπράτοις, οὐ κάναστον μόνον, ἀλλὰ καὶ κάνυστρον εὑρίσκομεν· ἐμβάφια, [24] λεκάρια, τρυβλία, ὀξύβαφα, ὀξυβάφια· οὐ γὰρ μόνον ἐπὶ τῶν [25] κοτταβικῶν εἴρηται τὰ ὀξύβαφα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν [26] εἰς τὴν ἐδώδιμον χρείαν, ὡς [27] ἐν Ὄρνισιν Ἀριστοφάνης,

Ὀξύβαφον [28] ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρυβλίον.

κἂν ταῖς [29] Φρυνίχου Μούσαις, [30] Κἂν ὀξυβάφῳ χρῆσθαι τρεῖς χοίνικας, ἢ δύ' ἀλεύρων· [31] καὶ λεκίδα δὲ Ἐπίχαρμος εἴρηκεν [32] ἐν Ἥβης γάμῳ,

γκάσσειν· ὡς τὸ, ἄκρατον ἐγκάναξον μοὶ πολύν· ὅθεν καὶ κάναστρον, τρύβλιον, ὡς ἐν παλαιῷ κεῖται ῥητορικῷ Λεξικῷ· *Heſych.* Ἐγκάναξον, ἔγχει, ἔκπιε· ubi ſane ἐγκανάσσειν bene exponitur ἐγχεῖν· ſed ἐκπιεῖν eſt ἐκκανάξαι, uti quidem ipſe *Pollux* docet: adeo ut in illo *Lexicographi* loco utriuſque verbi ἐγκανάσσειν & ἐκκανάσσειν ſignificatio confundatur. De *Eupolidis Amicis Meurſius* in *Attica Bibliotheca*: in iſtius *Comici* verbis αὐτὸς e MSS. reſtitui pro αὐτοῖς. Porro Δημιοπράταις errore pervulgato mox fuit ante nos editum: in iſtis ſeu tabulis ſeu columnis inveniſſe ſe non tantum κάνιστρον, ſed & κάνυστρον *Pollux* affirmat: recte, me quidem judice, quamquam *Salmaſius* notaverit κάνιστρον, ad formam ſcilicet Latini nominis.

20 Ἐκκανάξαι] Pro ἐκκανάξαι legit *Heſych.* Ἐκκανάξαι, ſed malim ibi ἐκκανάξαι a κανοῦν, ἐκκενοῦν: proprie enim eſt *deplere caniſtrum*, dein latius ſe fudit ſignificatio. KÜHN.

21 Ὡς Εὔπολις] MS. ὡς καὶ Εὔπολις &c. plenius. Dramatis Φίλων & alii meminere, ut adnotavit *Caſaub.* VI. *Athen.* 19. JUNG.

22 Τὴν δ' αὐτοῖς &c.] Verba *Eupolidis* non habet C. A. in illis leg. C. V. αὐτός· ita & *Salm.* KÜHN.

Τὴν δ' αὐτοῖς &c.] Sic χρῆναι reſtitue ut MS. noſter habet: τὴν δ' αὐτὸς ἐκκανάξει. JUNG.

23 Δημιοπράταις] Semper MSSti Δημιοπράτοις· quod rectum. *Salm.* κάνιστρον. KÜHN.

Δημιοπράταις] MS. ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις &c. ita ſcribe. JUNG.

24 Λεκάρια] Supra VI, 85. conjung. ἐμβάφια, λεκάρια, λεκάνια, &c. SEB.

25 *Acetabulum*] Ὀξύβαφον hoc loco ex numero τῶν εἰς τὴν ἐδώδιμον χρείαν, ut & in ſequente *Phrynichi* loco: ubi κἂν ex καὶ ἂν contractum, non ex καὶ ἐν, quomodo *Interpr.* accepit. SEB. 2.

Κοτταβικῶν] C. V. κοτταβίτων leg. κοτταβιστῶν, de *acetabulis cottaborum* ludo adhibitis: C. A. poſt omittit εἴρηται, & addit, καὶ τὰ ὀ. &c. χρείαν τ. ὁ. Ἀριστοφάνους. KÜHN.

Κοτταβικῶν] MS. κοτταβιτῶν, εἴρηται τὰ ὀξύβ. & bene inſeras τά. Sed vulgatum κοτταβικῶν bonum videtur: ſcilicet ἀγγείων. JUNG.

Κοτταβικῶν εἴρ. ὀξύβ.] Τὰ ὀξύβαφα plenius & expreſſius e MSS.

26 Εἰς τὴν ἐδ.] *Interpr.* recte: ἐδωδίμων, *eduliorum.* KÜHN.

Εἰς τὴν ἐδ.] MS. ἐστὶν ἐδωδ. ſed emendatum, ἐς τὴν. JUNG.

27 Ἐν Ὄρνισιν Ἀριστ.] Fol. 382. ſed tam in textu quam *Scholiaſt.* τρύβλιον. proparoxyt. ut & ſupra VI, 85. in MS. quoque: qui hic editis ſimiliter. SEB.

Ἐν Ὄρνισιν Ἀριστ.] Quæ poſt Ἀριστοφάνους, extant non habentur in C. A. uſque ad Segm. 89. κρέα. KÜHN.

28 Ἐντευθενὶ] MS. ἐντευθεν εἰ. Ceterum τρυβλίον, & antea τρυβλία etiam MS. habet noſter hic paroxytone, quod ſequi placet. JUNG.

29 Φρυνίχου Μούσαις] MS. Βρευνίχου· nempe U litera initiali, ut β in MS. ſcribitur: unde quis in MS. mendoſius fecit, Φρινίχου. *Phrynichi Muſæ* & a *Noſtro* ſupra laudabantur, & apud *Athenæum*, ut adnotavit *Caſaub.* II. *Athen.* 20. JUNG.

30 Κἂν ὀξυβ. τρεῖς χ. &c.] C. V. καὶ ὀξυβάφῳ χρῆσθαι unde legerem:

Κἂν ὀξύβαφον χρῆσαι ἢ χοίνικας δύ' ἀλεύρων.

Vel acetabulum commoda aut duos farinæ chœnices. KÜHN.

Κἂν ὀξυβ. τρεῖς χ. &c.] Χρῆσις *Comici* ita in MS. habet: καὶ ὀξυβάφῳ χρῆσθαι τρεῖς χοίνικας, ἢ δυαλεύρων· an? κἂν ὀξυβάφῳ χρῆσθαι τρεῖς &c. ut vulgo eſt: ſed alii rectius reconcinnabunt. JUNG.

Κἂν ὀξυβάφων &c.] Omnem MSS. lectionem litera tenus in textu repoſui, niſi quod pro καὶ dederim κἂν. ita jubente ſenſu, qui facilis omnino eſt, neque mutandum mea ſententia quicquam: *& in oxybapho accipere mutuo tres chœnices aut duos farinæ:* quo loco revera ſatis lucide comprobat *Pollux* ὀξύβαφον etiam uſurpari ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐδώδιμον χρείαν. In *Gloſſis* & *Colloquiis Scholaſticis*: Ὀξύβαφον & ὀξυβάφιον, *acetabulum, acetarium.*

31 Καὶ λεκίδας] MS. καὶ λεκίδα δέ· & recte: in χοῖσι enim ſubjecta ſingulari ponitur: λεκίδα itaque dixit *Epicharmus*, non λεκίδας. JUNG.

Καὶ λεκίδας &c.] Reduxi MSS. lectionem λεκίδα, quæ ex ipſo *Siculi Poëtæ* loco confirmatur.

32 Ἐν Νιόβης γάμῳ] C. V. ἐν Ἥβης γάμῳ, *in Hebes nuptiis*, quod drama laudat *Athenæus* paſſim, adeoque prætulerim lectionem MSSti: tum C. V. λεκίνδαν κἂν καφία δύο· ἐν δὲ Σκίρωνι καὶ πελίναν λεκίς· *patellam & labra duo: in Scirone etiam ex figulinorum genere eſt pelvis:* quod convenit cum his *Heſych.* Λεκανίδες, κεράμεαι λοπάδες· καφίον *labrum*, quia Laconibus καφὰ eſt λουτὴρ apud *Heſych.* ſi quis autem vulgatum maluerit, non repugnabo. *Salmaſ.* πηλινὴ λεκίς. KÜHN.

Ἐν Νιόβης γάμῳ] MS. Ἐπίχαρμος εἴρηκεν ἐν Ἥβης γάμῳ· nempe emendandum pro vulgato Νιόβης γάμῳ, eſt Ἥβης γάμῳ· ſic enim & apud *Athenæum* lib. III. *Epicharmus* ἐν Ἥβης γάμῳ, περὶ τῶν ἐχίνων laudatur: ubi Clariſſ. *Caſaubonus* III. *Athen.* 13. notat eam fabulam plenam fuiſſe nominibus omne genus ciborum. Ipſa verba *Epicharmi* in MS. hic ita habent: λεκίνδα κεμβαφία δύο. Sed ſcribendum, λεκίδα κ' ἐμβάφια δύο. Sequitur in MS. ἐν δὲ Σκίρωνι, καὶ πελήνων λεκίς. Et primum Σκίρωνι, ſic pro vulgato Σκύρωνι videtur reponendum: ut ejuſdemmodi nomine fabulam *Epicharmus* conſcripſerit, quo *Euripides* ſupra IX, 75. Alterum vero neſcio an vulgatum retineamus, an potius MS. ductum ſequentes καὶ πηλίνων λεκὶς ſcri-

87 Λεκίδα κένβάφια δύο· * ἐν δὲ Σκίρωνι, καὶ πηλίνων λεκίς· ἐν δὲ τοῖς [33] Δημιοπράτοις, λέκος εὑρίσκομεν, [34] Ἱππώνακτος εἰπόντος· κἄλειφα ῥο-

Lecidem, & duo intinctoria. * In Scyrone vero, etiam catinus fictilis dicitur. In Foro autem publico, Λέκος quoque invenimus: etiam Hipponacte dicente, 87

bamus: id eſt, λεκὶς τῶν πηλίνων, λεκὶς ἐκ πηλοῦ, χεϊκὴ, ut *Heſychius* explicat vocem πηλινές. Eadem forma loquendi videtur, quod infra ex Γήρᾳ *Ariſtophanis*, κοπίδι τῶν μαγειρικῶν· Segm. 104. in MS. nam vulgo fruſtra quæres. Sed noſter *Salmaſius* malebat, πηλινὴ λεκὶς hic legere. Jung.

Ἐν Νιόβης γάμῳ] De fabularum titulis, ut ordine ſingula dicamus, primo loco, tum ipſa de re monendum erit: Νιόβης γάμον in hoc *Pollucis* loco librariorum imperitia condidit; qua inſcriptione fabulam *Epicharmi* nullam a quoquam eſſe adductam certi ſumus: accredidit *Meurſius*, & *Niobes nuptias* inter *Epicharmi* fabulas enumeravit ex ſolo *Polluce* ad *Helladium Beſantinoum*, cum ipſi tamen ad manus eſſet Ἥβης γάμος ex *Athenæo* & *Tzetze* ad *Heſiodum*, cujus & locum mihi notaveram: & profecto ſi animum attendas, quæ *Niobes* nuptiæ a veteribus celebratæ, ut *Epicharmus* inde & titulum & argumentum fabulæ petere potuerit? Optime MSS. Ἥβης γάμῳ. *Hebes* nuptiæ celeberrimæ, neque de iſtis quicquam adnotare lubet: ſic itaque cum MSS. in textu repoſui. Altera *Siculi Poëtæ* Comædia Σκύρων erat in vulgatis, neque aliter in illo Indice, quem dixi, *Meurſius*: prave tamen; Codices enim noſtri Σκίρωνι, quod equidem dudum ante hos viſos ex ſimilitudine Σκίρωνος *Euripidei* animadverteram. Porro Δημιοπράτοις emendavi: ſed diligentiſſimi *Meurſii* error & ἀκρισία eſt obſervanda, qui fabulam nobis *Epicharmi* Δημιοπράτας ex hoc *Pollucis* loco confinxit, & in iſto Comædiarum ejus Indice repoſuit: miror ſane, cum in hoc decimo *Pollucis* libro tam frequenter Δημιόπρατα citentur: ſed non eadem eſt omnium horarum fortuna: & ut aliis errantibus facile ignoſcimus, ſic & illam nobis ab æquo lectore veniam oramus. Ad priora recurrendum, ubi in *Epicharmi* χρήσει extitit ante nos καὶ ἰμβάφια. Præſtantiſſimus ille Codex *Palatinus*, quem ut Soſpitatorem *Pollucis* admirari ſoleo, κὶνβάφια egregie ſcribit: ſcilicet ἰνβάφια conſuevere veteres, non ἰμβάφια, quam tu ſcribendi rationem in vetuſtiſſimis marmoribus expreſſam invenies: ſimili modo *Pollux* e *Demiopratis* adnotavit ἰνμόχλια, ut quidem e MSS. ad literam reddidimus: ſupra vero ἰμβάφια jam poſuit *Auctor* noſter, ἰμβάφια, λεκάρια· emaculandum *Heſychium* arbitror, apud quem editur Ἐμβαφίαι, λεπάδες βαθεῖαι· ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βάθει· ſcribe: Ἐμβάφια. Idem: Ἐμβάφιον, ὀξύβαφον παρὰ Ἱππώνακτι. *Herodotus Muſa* ſecunda, ubi de Feſtis Ægyptiorum, de lampadibus, quas illi tota nocte habebant accenſas, inquit: τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια· quibus innuit, non diſparem lampadum earum & ἐμβαφίων fuiſſe figuram. In altero *Siculi Poëtæ* loco itidem MSS. libros ſequtus ſum: illamque lectionem opportune *Jungermannus* expoſuit: ita τῶν ξυλινῶν τράπεζα, *lignea menſa* legiſſe certus ſum, etſi loci non meminerim.

33 Δημιοπράταις] Scribe, ut MS. habet, Δημιοπράτοις. Jung.

34 Ἱππών. δ. εἰπ. καὶ λίκος π.] Pro quo alibi λίχος πυρῶν, *catinus* ſeu *ſcutella tritici*. *Henr. Stephan.* Seb.

Ἱππών. δ. εἰπ. καὶ λίκος π.] *Heſych.* Λεκὸς, quod cum λεκὶς convenit magis: δὲ medium abeſt a C. V. qui & ante λίκος πυροῦ legit καλειφαῤῥόδινον ἡδὺ, leg. κἄλειφαρ ῥόδινον ἡδὺ, *& unguentum roſeum ſuave*: & ita legendum ſupra lib. VI. cap. 19. v. 20. ubi ῥόδιον eſt pro ῥόδινον· vid. *Athenæum* lib. XV. cap. 11. niſi quis ibi voluerit ῥόδιον accipere de unguento crocino, cujus nomen a Rhodo celebre erat, ut iterum *Athenæus* docet l. c. malim tamen prius. Kühn.

Ἱππών. δ. εἰπ. καὶ λίκος π.] MS. nobis verba *Hipponactis* non mutila, ſed integra proponit: Ἱππώνακτος εἰπόντος (ſine δὲ) καλειφαῤῥόδινον· ἡδὺ καὶ λίκος πυροῦ. Unde ita locum reſtituo: Δημιοπράτοις, λίκος εὑρίσκομεν, Ἱππώνακτος εἰπόντος,

Κἄλειφα ῥοδινὸν ἡδὺ, καὶ λίκος πυροῦ.

Elegans mehercle χρῆσις· ἄλειφα pro ἄλειφαρ ἤγουν Ἄλειμμα, τὸ μύρον. *Etymologicon* Magnum ſæpius: ἄλειφα, σημαίνει τὸ ἄλειμμα· ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἄλειφαρ. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἄλειφα· & ſtatim in ἀλείπτης· ἄλειφα, ἄλειμμα· & in κάρη· ἰστέον ὅτι, ὡς λέγει ὁ τεχνικὸς, τὸ κάρα, λίπα, ἄλειφα, ἀποκοπή ἐστιν· τεχνικὸς, puta *Herodianus* Grammaticus. *Euſtath.* ad Ὀδυσσ. ζ. Ἡρωδιανὸς μέντοι ἄλλως αὐτὸ σχηματίζων, φησὶν ὅτι τοῦ ἄλειφα καὶ λίπα ἡ κατάληξις οὐκ ἀηθής· ἀλλὰ τὸ μὲν ἄλειφα ὥσπερ θένω θέναρ καὶ κείρω κέρας, οὕτω καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἀλείφω ἄλειφαρ ἢ ἄλειφας· καὶ ὑποστολῇ τοῦ ρ ἢ τοῦ σίγμα ἄλειφα. Et *Callimachi* verſus apud *Etymologicographum* in ὄστλιγγες· παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ πρώτῳ,

Λιπῶν ἀπ' ὀστλίγγων αἰὲν ἄλειφα ῥέει.

Ubi non dubito ſequi *Sylburgii* emendationem: πρώτῳ Αἰτιῶν, — ἀπ' ὀ. eodem. Jung.

Ἱππών. δ. εἰπ. καὶ λ. π.] Eximie MSS. nitidam *Hipponactis* χρῆσιν hic *Polluci* nobiſque reddunt: Κἄλειφα ῥοδινὸν, ἡδὺ, καὶ λίκος πυροῦ. Quiddam etiam hujus ſcripturæ veteris aſſervarunt Excerpta *Falckenburgii*: φαροδινὸν ἡδὺ καὶ λίκος πυροῦ· in *Baſileenſi* fuit editione πηροῦ· ſed in iſtis quid deſit, facile cognoſcas ab aliis adjutus MSS. quibus ſi deſtitueremur, in tenebris micandum eſſet. Perbene *Jungermannus* de forma vocis ἄλειφα, quam & ita poſuit *Empedocles* apud *Ariſtotelem*: parique modo *Alcæus* apud *Hephæſtionem* ὕδα pro ὕδας· ſic enim veteres, quod poſtea mutatum in ὕδωρ· *Heſychius*: Ἀλεῖφαρ, στέαρ, μύρον, χρίσμα, ἔλαιον· *Homerus Il.* ψ. Ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας· *Schol.* ἀλείμματος, ἐλαίου· apud Ionas nimirum creberrime ἀλείφειν eſt μυρίζειν, *unguento delibuere*; *Simonides* apud *Clementem*: Κἀλειφόμην μύροισι καὶ θυμιάμασι Καὶ βάκκαρι· paululum aliter apud *Athenæum* lib. XV. verſiculus ille legitur: κ'ἠλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασι καὶ βάκκαρι· ſic ego *Simonidem* exiſtimo ſcripſiſſe: Κ'ἀλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασι Καὶ βάκκαρι· ἀλειφόμην Poëtice pro ἠλειφόμην. *Heſychius*: Θύωμα, μύρον, ἄρωμα· ſed res illa protrita. Ῥοδίνου μύρου compoſitionem pluribus apud Medicos deſcriptam reperies, qui omnes uno ore gratiſſimum fuiſſe & ſuaveolens tradunt, ut non ſine ratione ἡδὺ dixerit *Hipponax*: meminit & hujus *Homerus Il.* ψ. — ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ — ubi *Brevia Scholia*: τῷ ῥοδίνῳ· ſed *Euſtathius* ad eum locum late, & *Athenæus* libr. XV. qui ſimul ubi præſtantiſſimum extiterit unguentum roſatum docet. Sed de vaſculo λίκει vel λικῷ ſic & *Heſychius*: Λεκὸς, λύκιον, λυκάριον, τρύβλιον, οἱ δὲ λυκάριον· ego totum locum ita reformandum arbitror: Λεκὸς (vel λίκος, ut apud *Pollucem* noſtrum) λέκιον, λεκάριον, τρύβλιον, οἱ δὲ λεκάνιον· non enim altera vice λεκάριον, quod opinabantur eruditi viri, recurrit commode, cum illa vox priorum explicationem continere debeat: apud eundem & λεκίς· Λεκὶς, παροψὶς, λέκκη, χλαῖνα· ſed & in his prava diſtinctio binas in unum confudit voces, quas ita ſeparabis: Λεκὶς, παροψίς· Λέκκη, χλαῖνα· inde λεκίσκος & λεκάριον, quod poſterius jam modo *Pollux* enumeraverat: ἰμβάφια, λεκάρια· λεκάριον πτισάνης eſt apud *Hermeam* lib. II. de *Apolline Gryneo*: itaque ſi illa loca componas, in quibus occurrit

Frumenti λέκος. Hippocrates autem in libro de Cnidiæ Sententiis, Leciſcum dixit. Cæterum paropſides vulgari uſu ad maſſam quandam, aut jus aliquod referuntur: vel ad edulium quoddam frugale, quod appoſitum condire oportet: veruntamen & vas hoc θυηλίσιον vocandum eſt.
88 * Conſueta enim vocabula non repudio, etiamſi apud minus probatum Authorem inveniam,

δινὸν ἡδὺ, καὶ λέκος πυροῦ. [35] Ἱπποκράτης δὲ [36] ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδίας δόξας, [37] λεκίσκον εἴρηκε. [38] Τὰς δὲ παροψίδας, ἡ μὲν πλείστη χρῆσις ἐλέγχει τοὔνομα ἐπὶ [39] μάζης, [40] ἢ ζωμοῦ τινος, ἢ ἐδέσματος εὐτελοῦς, ὅ ἐστι παροψήσασθαι τεθέν· οὐ μὴν ἀλλὰ [41] κἀπὶ τὸ ἀγγεῖον ἑλκτέον τὴν κλῆσιν· * οὐ γὰρ ἄχθομαι τὰ συνήθη τῶν ὀνομάτων, κἂν παρά τινι τῶν [42] ἧττον κεκριμένων εὕρω, 88

λέκος vel λεκάριον, præcipue frumento recipiendo vaſculum id deſtinatum animadvertes: liberandus hic a prava *Nunneſii* doctiſſimi hominis criſi *Phrynichus*: is de paropſide ſic tradit: Παροψὶς, τὸ ὄψον, οὐχὶ δὲ τὸ ἀγγεῖον, ὥς τινες· τοῦτο δὲ τρύβλιον ἢ λεκάριον καλοῦσι· ibi reſtitutum it *Nunneſius*, a cujus ſententia nec alienus eſt *Hœſchelius*, λεκάνιον: id vocis in *Heſychio* nobis mouentibus habuit locum, hic minime: cui enim non pateat ex dictis λεκάριον in *Phrynicho* retinendum? Porro ab hac origine deduxerim etiam λεκάνην, quod cum ἀπὸ τοῦ λευκὸς *Grammatici* repetunt, mihi nugari videntur, ut plerumque ſolent, ſi de fonte vocis illi quærant.

35 Ἱπποκράτης δὲ] MS. Ἱπποκράτης ἐν &c. ſine δέ. Quod vero *H. Stephanus* in ſuo Theſauro adfert λίσχος πυροῦ, corruptus certe eſt hodie ille *Phœnicis* verſus in *Athenæi* libr. VIII. ita editur: τῇ παιδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ λέχος πυρῶν, pariter corrupte: nec poſſum vel leviter dubitare, quin vera ſit lectio: ἢ λέκος πυρῶν· pari modo ut *Hipponax* λέκος πυροῦ dixerit; nec dubito viros undiquaque doctiſſimos hanc ſententiam noſtram adprobaturos. JUNG.

36 Ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδ. δ.] *In libro adverſus opiniones Cnidias. Interpr. Cnidiam* nobis fecit nomen proprium hominis: liber hodie inſcribitur: περὶ διαίτης ὀξέων. *Athenæus* libr. III. triplicem libri affert inſcriptionem περὶ διαίτης, dein περὶ (διαίτης) ὀξέων νοσημάτων, tertio πρὸς τὰς Κνιδίας γνώμας· locus ipſe extat in fine libri, ubi hodie eſt, λεκίσκιον Ἀττικὸν στρογγύλον. KÜHN.

Ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδίας δόξας] Incertum eſſe *Meurſius* fatetur ad *Chalcidium* p. 6. cujus hoc opus πρὸς τὰς Κνιδίας δόξας cenſendum ſit: cum *Kühnio* noſtro *Hippocratis* Medici eſſe non dubitaverim: *Foeſius* itaque non male *Pollucem* videri legiſſe λεκίσκον apud *Hippocratem* dixit.

37 Λεκίσκον] *Foeſius Oecon. Hippocr.* adfert in λεκίσκιον binos ex *Hippocrate* locos, unum de Rat. Vict. in Morb. Acut. μήκωνος τῆς λευκῆς ὑποτρίψας ὀκόσον λεκίσκιον· & ibidem alterum: μηκώνιον, λεκίσκιον Ἀττικὸν στρογγύλον· & addit, *Pollucem* hic apud *Hippocr.* legiſſe videri λεκίσκον. Sed non eſt opus, ut ſic videatur: nam λεκίσκιον potius videtur in illis *Hippocratis* locis ne mutari quidem poſſe; & λεκίσκος a ſe iterum peperit ὑποκοριστικὸν, λεκίσκιον· quibus utriſque *Hippocrates* uſus fuerit: λεκίσκου voce ἐν τῷ πρὸς Κνιδίας δόξας nimirum, ut *Noſter* ait. JUNG.

38 Τὰς δὲ παροψίδας] Vid. ſupra VI, 56. SEB.

Τὰς δὲ παροψίδας] De quæſtione ſuper duplici uſu vocabuli παροψίδος, vid. *Bayſ.* de Vaſc. *Brod.* V. Miſcell. 30. *Nunneſ.* Not. in *Phrynich.* in παροψίς. *F. Urſin. Adpend.* ad *Triclinium Ciacconii* non longe a fine. JUNG.

39 Μάζης] *Maſſam: Interpres & Gloſſæ Veterum* μάζαν, *maſſam* explicant: redditur & *offa*. KÜHN.

40 Ἢ ζωμοῦ τινος, ἢ ἐπὶ ἐδ. εὐτ.] C. V. omiſſo ἐπὶ leg. εὐτελοῦς· male: ἔδεσμα εὐτελὲς eſt *cibus vilis*, qui cum aliis obiter coquitur & editur. KÜHN.

Ἢ ζωμοῦ τινος, ἢ ἐπὶ ἐδ. εὐτ.] MS. τινὸς, ἢ ἐδέσματος εὐτελοῦς, ὅ ἐστι παροψήσασθαι τ. & ἐπὶ alterum ſane abeſſe poteſt. Sed quid ad εὐτελεῦς MS. pro quo vulgo εὐτελοῦς, dicamus? mihi vulgatum videtur rectum, nec mutandum facile: quod etiam profert *Caſaub.* noſter IX. *Ath.* 2. JUNG.

41 Καὶ τὸ ἀγγεῖον λεκτέον θυηλίσιον.] C. V. κἀπὶ τὸ ἀγγεῖον ἑλκτέον τὴν κλῆσιν· *veruntamen & ad ipſum vaſculum appellatio paropſidis trahenda eſt*: ſic e textu ſuccillatur nihili vocabulum θυηλίσιον, quod certe hic non quadrat, a mala manu temere inculcatum, hic & infra mox. KÜHN.

Καὶ τὸ ἀγγεῖον λεκτέον θυηλίσιον.] Hic vero monſtra & piacula *Pollucem* invaſerunt: quis enim confinxit nobis θυηλίσιον, ut & paulo poſt? quiſquis fuit, ineptum facinus patravit. Tu repone ſis MS. lectionem optimam, quæ hæc eſt: οὐ μὴν ἀλλὰ κἀπὶ τὸ ἀγγεῖον ἑλκτέον τὴν κλῆσιν· οὐ γὰρ &c. optime & ſine omni dubitatione ajo ita *Pollucem* ſcripſiſſe. Suſpicati ſunt ſine dubio viri docti de illo θυηλίσιον ut *Bayſius* & *Urſinus*, quorum uterque vulgata verba laudat uſque ad vocabulum θυηλίσιον, eo omiſſo. Illud autem, infirmo teſte nixi, vulgato Codice nimirum, inter vaſa ſacra alii hinc retulere in ſua ſacrorum ſacrificiorumque gentilium deſcriptione. In *Lexicis* vero inter vaſa menſaria hinc quoque retulere: nos in malam rem faceſſere poſthac jubemus: nec firmat id ne leviter quidem ſequens *Metagenis* locus, qui longe aliter legendus eſt, ac editi habent, ut ſtatim dicam. JUNG.

Καὶ τὸ ἀγγεῖον λεκτέον θυηλίσιον.] Quis non ambabus, quod ajunt, ulnis vetuſtorum Codicum amplectatur ſcripturam? eam integram in textu repoſui: de iſta duplici ſignificatione τῆς παροψίδος luculenter *Athenæus* lib. IX. Romani de catino plerumque ſolent uſurpare: apud eos autem dubia ſcriptura: ſiquidem non tantum *paropſis* ſed & *parapſis*, exaretur: *Gloſſæ* MSS. *Parapſis, acetabulum majus, aliqui & catinum appellant*: & aliæ in *Pſalmos*: *Parapſys, gabata, catinus, acetabulum majus, vel vas quadrangulum vel quadrilaterum id eſt, parapſys a paribus abſidis*: ex illis emendandum *Iſidori Gloſſarium*: *Parapſis, granata vel catunis*: integrius in *Excerptis Pythœanis*: *Parapſis, gavata, catinus*: *gavata* pro *gabatha*: ſed quod magis mirere, apud *Suidam* & *Heſychium*: Παραψίδες ἢ παροψίδες legitur, cum tamen apud Græcos de iſta diſcrepantia nihil quicquam compertum habeam. Sed illa de re, ſi lubet, plura leges apud ingenii politiſſimi virum *Nicolaum Heinſium* ad *Pſychomachiam Prudentii*. *Caſaubonus* ad *Athenæum* elegantes iſtos e *Pherecratis Chirone* producit verſiculos:

Νὴ τὸν Δί᾽ ὥσπερ αἱ παροψίδες
Τὴν αἰτίαν ἔχουσ᾽ ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων.

Ubi profecto de catino uſurpatur, ut in pluribus auctorum locis apud *Athenæum*: eam tamen notionem Attici ſermonis magiſtri damnant, me quidem judice immerito, quamvis apud *Xenophontem Cyrop.* libr. I. virum diſertiſſimum de opſonio ſit intelligendum, quem etiam locum notavit *Hæſchelius* ad *Phrynichum*: neque rationis video quicquam, ob quam in dubium in iſtis *Xenophontis* verbis notionem illam τῆς παροψίδος trahat *Athenæus*, cum propter adjuncta παντοδαπὰ ἐμβάμματα res mihi videatur clara: de utraque porro παροψίδος ſignificatione legendus ad *Iliad.* λ. *Euſtathius*.

42 Ἧττον] MS. ἥττων. Sed bene emendatum in ἧττον. JUNG.

παράγων εἰς χρῆσιν, ἐπειδ' ἂν ἔχω τὴν πρὸς τὸν εἰπόντα [43] ἀποστροφήν· τὸ μὲν γὰρ ἐν τῷ Μεταγένους Φιλοθύτῃ, [44] Ὡς ἂν πολλαῖσι παροψίσι, καὶ καιναῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον, [45] οἶδ' ὅτι ἐστιν ἀμφίβολον· [46] ἐν δὲ τῇ Ἀντιφάνους Βοιωτίᾳ σαφέστατα ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἔστιν εἰρημένον, [47] Καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίσι βολβούς· [48] καὶ κυλίχνας δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον, ἐν Ταγηνισταῖς [49] δόξειεν ἂν Ἀριστοφάνης λέγειν εἰπὼν, Τὸ δ' ἔτνος ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν, [50] καὶ τουτὶ
89 παφλάζον. * [51] Χρηστέον δὲ καὶ μυστίλαις, ἢ μυστίλοις, [52] ἢ γλώσσαις, ἢ μυστιλαρίοις, ἢ κο-

uſitata reddens: quoniam ad utentem his habeo refugium. Illud enim in Metagenis Philothyte, Et in multis paropſidibus, & vacuis thyeliſiis theatrum novi eſſe ambiguum: cæterum in Antiphanis Bœotia manifeſtiſſime de vaſe dictum eſt, Vocare addit in paropſidibus bulbos. Porro Scutellas quoque obſoniorum vaſculum vocare videtur Ariſtophanes in Tageniſtis dicens, Jus vero in ſcutellis hoc calidum, & ardens. * Uten- 89
dum etiam canicis, lingulis, myſtilariis, co-

43 Ἀποστροφήν.] Sic ſupra Segm. 60. ὡς ἔχοιμέν τινα τοῦ ὀνόματος ἀποστροφήν. JUNG.

44 Κἂν πολλαῖς π. &c.] C. V. ὡς ἂν πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον, leg. παροψίσι, *ut multis pariter noviſque paropſidibus theatrum excipiam lauteque tractem.* KÜHN.

Κἂν πολλαῖς π. &c.] Sed ad *Metagenis* χρῆσιν, ut porro illud θυηλίσιον peſſum eat: ea ita in MS. habet: Μετάγ. Φιλοθύτῃ, ὡς ἂν πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον· quæ optimum ſenſum habent, nec dubitabimus in locum vulgatorum reſtituere, qui perinepte κεναῖς etiam habebant: pro παροψίσι in MS. quoque aliquis repoſuerat παροψίσι, quoniam mox ita ſequatur, credo. *Metagenis* drama hoc inter alia ejus recenſetur a *Suida* in Μεταγένης· laudatur etiam ab *Athenæo* lib. ult. ut adnotavit *Caſaub.* ult. *Athen.* ult. JUNG.

Κἂν πολλαῖς &c.] Cui de tantis librariorum flagitiis vel levis oborireτur ſuſpicio ſine MSS. indicibus? Ita legebant priores editiones: κἂν πολλαῖς παροψίσι, καὶ κεναῖς θυηλισίοις τὸ θέατρον· qua ſcriptura nihil eſt abſurdius: caute vero *Pollux* ſe ſcire ait *Metagenis* illud eſſe ἀμφίβολον· dubites enim revera, utra ſit in hoc loco præferenda ſignificatio: ego tamen intellexero ἐπὶ μάζης, de *opſonio*, non de catinis: quis enim, qui curate loqui ſtudet, dicere velit εὐωχεῖν τινα παροψίσι πολλαῖς καὶ καιναῖς, *aliquem excipere multis noviſque paropſidibus ſeu catinis.* De *Metagene* vero alibi forſitan ad *Pollucem* dicendi locus. Sæpius autem τὸ θέατρον εὐωχεῖν fuere ſoliti, qui certamine fabularum ſuperiores abierant: *Athen.* lib. I.

45 Οἶδ' ὅτι ἐστιν] MS. οἶδ' ὅτι ἐστιν ἀ. JUNG.

46 Ἐν δὲ τῇ Ἀντ. Β.] MS. concinnius: τὸ δὲ ἐν Ἀντιφ. Βοιωτίᾳ. Idem hoc citat *Athenæus* lib. IX. apud quem tamen male Βοιωτίῳ eſt. Sed Βοιωτίᾳ ex noſtro *Polluce* reſtituendum admonuerunt jam *Bayſ.* de Vaſc. & *Caſaub.* IX. *Athen.* 2. qui & III. *Athen.* 8. ubique ita apud *Athen.* ſcribendum monet: nec aliter adgnovit Magnus *Scaliger Conjectan.* in libr. V. *Varron.* de ling. Lat. fere extremis: ubi ait Ælii Bœotiam ex *Antiphanis* tranſlatam fuiſſe. JUNG.

47 Καλέσασθαι] Legendum καλέσασα, ex *Athen.* lib. IX. fol. 367. vid. *Laz. Bayſii* lib. de Vaſc. pag. 252. SEB.

Καλέσασθαι] C. V. καλέσας τε &c. *& invitans apponit in paropſidibus bulbos: Salm.* καλέσας καὶ παρατίθεσι. KÜHN.

Καλέσασθαι] Καλέσασα *Athen. initio libr.* IX. ſic adſcripſit ad ſuum Codicem *H. Stephanus*: & dudum ita emendavit ex *Athenæo* etiam *Bayſ.* de Vaſc. & ita hinc citat *Urſin. Adpend.* ad *Triclin. Ciacc.* Et in noviſſ. editione *Athenæi* hodie ita editur:

> Καλέσασα τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

Hactenus enim habet *Athenæus.* Et ſane ad *Athenæum* nihil intricamus. De *Polluce* noſtro, lectionem MS. proponere debemus tamen, quæ ita habet: καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίσι βολβούς· cui certe quoque inhærere poſſumus, & ita concipere verſus:

> Καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίσι
> Βολβούς. — JUNG.

Καλέσασθαι] Error hic a pronunciatione vulgari manavit: potuit enim librarius, ſi prælegentem aliquem audierit, haud difficilius exaraſſe καλέσασθαι quam καλέσας τε, quæ vera lectio, & e MSS. a nobis reſtituta: forſitan tamen verius *Athenæus* καλέσασα· & de meretrice, quæ aliquem ad cœnam vocaſſet, intelligebam propter appoſitos in paropſidibus bulbos. Sed eam rem non curabimus.

48 Καὶ κυλίχνας &c.] *Heſych.* vide in κυλίχνη & κυλιχνίδες. *Feſtus* in *Culigna*, *vas potorium*, *vas vinarium*, *a Græco dicta*, *quam illi dicunt* κύλικα· dein C. V. ἀγγεῖον ὀψοφόρον ἐ. T. δόξειεν ἂν Ἀρ. KÜHN.

Καὶ κυλίχνας &c.] MS. καὶ κυλίχνας δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον· alterum & infra Segm. 91 & 106. *Tageniſtarum Ariſtophanis* & apud *Athenæum* mentio, ut adnotavit *Caſaubonus* III. *Athen.* 16. JUNG.

Καὶ κυλίχνας ἀγγ. παροψ.] Καὶ κυλ. δὲ nitidius MSS. quibus etiam ducibus ineptum illud παροψοφόρον ejectum eſt ſua ſede: non tamen latet, quid ille, qui ſic corrupit, cogitaverit: ſcilicet ad παροψίδας animum advertit, de quibus tamen hic Auctor noſter loqui deſiit: itaque commode ὀψοφόρον· ſic ſæpius apud *Athenæum* & *Grammaticos* ἀγγεῖον ὀψοφόρον. Mox & elegantius δόξειεν ἂν Ἀριστ. Sed & in *Comici* loco MSS. emendatius παφλάζον· quod non ſine ratione cum *Jungermanno* prætulimus τῷ παμφλάζον. *Lycophron*: Αἴδου παφλάζοντος ἐκ βυθοῦ φλογὶ Κρατῆρος. —

49 Δόξειεν Ἀριστ.] MS. δόξειεν ἂν Ἀριστοφάνης λ. & bene interſeras ἄν. JUNG.

50 Καὶ τουτὶ παμφλάζον.] C. V. τοῦτο παφλάζον, omiſſo καὶ præcedente. *Heſych.* Παφλάζει, βράζει, ἀναζεῖ. KÜHN.

Καὶ τουτὶ παμφλάζον.] MS. τουτὶ θ. καὶ τ. παφλάζον· & emenda παφλάζον· quo *Ariſtophanes* & alibi utitur: altero forte nemo uſus eſt. JUNG.

51 Χρηστέον καὶ μυστιλαῖς, ἢ μ.] Μυστίλαις (vid. ſupra VI, 87.) ἢ μυστίλλοις. SEB.

Χρηστέον καὶ μυστιλαῖς] MS. χρηστέον δὲ καὶ μυστίλαις, ἢ μυστίλοις· plenius & rectius: μυστίλη & ſupra VI. 87. quamvis primum MS. non haberet, dein abſque accentu haberet. Sed μυστίλαις & *Sebers* MS. credo, habuiſſe: μυστίλη & *Heſych.* habet: & *Suidas* μυστίλην· μυστίλλας *Etymologicon* τὸ μέγα in μύστρον. JUNG.

52 Ἢ γλώσσαις, ἢ μ.] MS. ἢ γλώτταις, καὶ μυστιλαρίοις &c. JUNG.

chlea-

chlearibus, novaculis, cultris, cultello aut gladiolo. Atque *μάχαιρος* ſæpe maſculine dicitur, ut cum Pherecrates inquit, Machæram maſculum dediſti, neque me impedivit machæra, quoniam clamore ſuſcitabo carnes. A cultro vero, etiam cultello

χλιωρύχοις, ἢ λιστρίοις, [53] καὶ μαχαίρᾳ, ἢ μαχαιρίῳ, ἢ μαχαιρίδι· [54] καὶ ἡ μαχαιρὶς μὲν γὰρ ὡς ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· ἀλλ' ὅταν Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις φῇ,

> Μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἴργασαι;
> Ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
> Ἀνὴρ γέρων, ἀνόδοντος. ---

ἀπὸ δὲ τῆς μαχαίρας, καὶ τῷ μαχαιρίῳ καὶ τῇ

53 Καὶ μαχ. μ. &c.] MS. καὶ μαχαίραι, ἢ μαχαιρίῳ. Scin' quomodo emendari debet? ι adpingi ſolet non ſub litera, ſed ad literam in MS. hinc ac hic mendoſe exaratum: & emenda itaque καὶ μαχαίρᾳ, ἢ μαχαιρίῳ. JUNG.

Καὶ μαχαίραις, μ. &c.] Etſi ſenſus lectionis vulgatæ, & a nobis jam reſtitutæ non diſcrepet, elegantia tamen diſpar eſt: ut enim MSS. habent cuncta ſibi conveniunt: monere puto operæ non eſt pretium ante nos afuiſſe δὲ in iſtis Χρηστίον καὶ μυστίλαις. Sed ad alia pergamus graviora.

54 Καὶ μαχαίροις μὲν &c.] *H. Steph.* dubitat an non exemplaria hic mentiantur. SEB.

Καὶ μαχαίροις μὲν &c.] C. V. ἡ μαχαιρὶς μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· ἀλλ' ὅταν Φερεκράτης ἐν Κραπετάλλοις φῇ, μάχαιραν ἀρινέθηκά σου τι μ' εἰργᾶσαι ἀμάχαιρος ἐπιβόεια νοστήσω κρέα ἀνὴρ γέρων ἀνόδον ἀπὸ νοῦν (*Salmaſ.* leg. ἀπὸ γοῦν μ.) τῆς μαχαίρας &c. hæc lectio nos manuducit ad veram, vulgata enim & ejus verſio nil ſani habet, uti textum inſpicienti patebit: legendum igitur: Ἐν Κραπατάλλοις φῇ·

> Μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἰργάσω;
> Ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
> Ἀνὴρ γέρων, ἀνόδων τε. ---

Ἐπὶ τῆς μαχαίρας κ. τ. μ. κ. τ. μ. χ. unde hæc verſio naſcitur: *μαχαιρὶς equidem, ut plurimum de cultro tonſorio dicitur; verum quando dixit Pherecrates in Crapatallis:*

> *Cultrum poſui pignori tuum; quid mihi feciſti?*
> *Sine cultro ad bubulas redibo carnes.*
> *Vir ſenex & edentulus?* ---

De cultro uſurpanda ſunt μαχαίριον & μαχαιρίς. Huc ſcilicet ibat Auctor: quamvis uſus obtinuerit, ut μαχαιρίς, adde & μαχαίριον, notet *novaculam*, *tonſorium cultrum*; nihilominus tamen auctoritate *Pherecratis*, qui cultrum communem μάχαιραν dixit, poſſe adhiberi vocabulum μάχαιρα, de cultro non tonſorio, ſed cœnatorio. *Gloſſæ: μαχαίριον κουρικὸν, cultra: μαχαίρια κουρικὰ, cultri: μάχαιρα, τὸ παραμήριον, ſica, gladius, culter, cultellus:* C. A. legit ἀπὸ γοῦν τῆς μ. &c. hic enim iterum pergit Codex ille: ita & *Salm.* KÜHN.

Καὶ μαχαίροις μὲν &c.] Jure dubitavit hic *H. Stephanus* ob vitioſum μαχαίροις, an inde μάχαιρος inter legitima vocabula cenſeri deberet: locus enim vulgo mutilus eſt & mendoſus: ex MS. ita reſtitue: ἢ μαχαιρίδι, ἡ μαχαιρὶς μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· niſi quod MS. μαχαίριδι accentu pravo habet: & ἐπὶ τὸ πολὺ forte non neceſſe eſt ita, ut ſemper fere in MS. tribus voculis perſcribere. Videtur tamen adhuc verbum aliquod deſiderari, τίθεται, vel tale: vix enim tam conciſe loqui ſolet, quamvis id ſubintelligatur: *μαχαιρὶς quidem plerumque de cultro tonſorio uſurpatur: ſed quum* Pherecrates *dixerit μάχαιραν ita & de cultro menſario vel cibario, inde nobis & μαχαιρίῳ & μαχαιρίδι licet iiſdem uti.* Hic enim ſenſus mox tibi elucet, poſtquam elegantem χρῆσιν *Pherecratis* ex MS. adſcribemus, vulgo prorſus corruptam. Prius tantum adnotandum videtur, quod de μαχαιρίδι dixit, eam plerumque de cultro tonſorio uſurpari, ut ex MS. ſupplevi; id non ſolum a *Noſtro* ſupra II, 32. dictum quoque legi, ſed & infra repetitum & confirmatum Segm. 139. 140. Nunc ad *Pherecratea*: quæ ita in noſtro MS. ἀλλ' ὅτ' ἂν Φερεκράτης ἐν Κρεπατάλλοις φῇ, μάχαιραν ἀρινεθηκάσου τι μ' εἴργασαι ἀμάχαιρος ἐπιβόεια νοστήσω κρέα, ἀνὴρ γέρων ἀνόδοντος· ἀπὸ τῆς μαχαίρας &c. elegans χρῆσις iterum dico: depravata mirum in modum vulgo: nec ullus abſque melioris Codicis, qualem noſtrum non vane hactenus deprædicavimus, ope conſtituat. Scribe autem prius Κραπατάλλοις· fabula ſæpe laudata a noſtro. Jam cetera ita videntur concipienda, μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τι μ' εἴργασαι· ἀμ. ἐπὶ βόεια ν. κρ. *cultrum tuum condidi*, ait unus: reſpondet alter ſenex edentulus: *Quid facis? quo me ſubigis?* cetera, quæ clara. Et lubet totum locum jam adſcribere, ut eum ex MS. conſtituendum putem: quo viri docti, ſi quid minus recte vel concinne, porro corrigant & concinnent: ἡ μαχαιρὶς μὲν γὰρ, ὡς ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· ἀλλ' ὅταν Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις φῇ,

> Μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἴργασαι;
> Ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα;
> Ἀνὴρ γέρων ἀνόδοντος· ---

ἀπὸ τῆς μαχ. &c. quæ reſpondent illis ἀλλ' ὅταν Φ. Sed in primo verſu potius lege: μάχ. ἄρ' ἐνέθηκας; οὔτοι μ', ε. Illud ἀνόδοντος, in MS. ſcriptum erat ἀνόδον ſuperpoſita τ cujus temo impoſitus longior ſolito, quo iſtud τος ſignificatur: quæ res mihi loci apud faſtuoſiſſimum illum Græculorum *Tzetzem* in memoriam revocat, ab operis, qui hoc neſciebant, corruptum. Eſt is in ejus ἐξηγήσει ad lib. I. ἔργ. *Heſiodi*, ubi de *Prometheo* μυθολογεῖ μακρὰν ἀλληγορίαν καὶ ποικίλην ἀποτείνας· οἶδα, ait, καὶ ψυχικῶς Προμηθέα, τὸ τῶν ἀνθρώπων προβούλευμα καὶ τὴν πρόγνωσιν, Ἰαπετοῦ καὶ κινήσεως λογισμοῦ παῖδα λεγόμενον &c. mox ſubjicit τοῦ Προμηθέως οὖν προβούλευμα τούτου πατὴρ, ὡς ἔφην, ἡ τοῦ λογισμοῦ κίνησις, καὶ περιεκτικωτάτη περιστροφή· Ἰαπετὸς δὲ λέγεται, παρὰ τὸ ἱέναι &c. ubi non dubito ſcribendum, οὖν προβουλεύματος τούτου. Scriptum autem fuiſſe προβούλευμα, impoſito τῷ α litera τ, quæ τος ſignificaret: unde locus corruptus: ſed id tanti non erat forte ut a *Polluce* digrederemur. Hoc adnotandum magis, quo ſtabilitur locus ſupra a me reſtitutus, nempe II, 96. ἀνόδοντος, ὡς Φερεκράτης ita enim in MS. eſſe dixi ibi: idem nimirum locus. Imo ultimum verſiculum adhuc una voce plenius ſervavit nobis *Suidas*: in ἀνόδοντον, ſcribens κοριάννοις· Φερεκράτης· ἀνὴρ γέρων, ἀνόδοντος ἀλήθει. Ubi & hoc notandum, cum quaſi ex κοριάννοι *Pherecratea* adferre: ita enim emendandum: vel Κραπατάλλοις ex noſtro *Polluce* reponendum. JUNG.

Καὶ μαχαίροις μὲν ὡς ἐπ. ἀλλ' ὅταν Φ.] Afflixit librariorum ſegnis incuria hunc locum: & quæſo te, qui rei *Criticæ* animum appuliſti, ut ex hoc aliiſque pluribus apud *Pollucem* noſtrum locis ſedulo perſpicias, qua ratione atque via pervenerint auctores præſtantiſſimi ad iſtas, quibus deturpati ſunt, ſordes: & illum vero oleum & operam non eſſe perditurum ſpondeo, qui contulerit mendas & labes priorum editionum cum hac noſtra. Sed euge! ſic plerique MSS.

[55] μαχαιρίδι χρηστέον· ἐν δὲ τοῖς [56] Δημιοπράτοις εὑρήκαμεν μαχαίρια ἐλεφάντινα, καὶ μαχαίρια
90 κεράτινα· • [57] καὶ χέρνιβα δὲ, καὶ λέβητες, καὶ [58] πρόχους, καὶ χερνίβιον· ἀναγκαῖα καὶ ταῦτα ἐκ τῆς παρ' Ὁμήρῳ χρήσεως,

> [59] Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος πρόχοόν τ' ἐν χερσὶν ἔχουσα.

[60] ῥητέον δ' αὐτὸ καὶ χειρόνιπτρον, [61] Εὐπόλιδος εἰπόντος ἐν Κόλαξι, Φροῦδον τὸ χειρόνιπτρον· οἷς ἐπακτέον καὶ σπόγγους, καὶ σπογγιάς· ἐπὶ δὲ τούτοις, [62] καὶ κανᾶ, καὶ κάνητα, καὶ κανήτια· καὶ κανίσκια μὲν Κράτης ἐν Ἥρωσιν εἶπεν. Τὰ κα-
91 νίσκια δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοὶ δοκεῖ. • Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσι, κάνητος· ἐν δὲ Γηρυτάδῃ,

utendum eſt. In Foro autem publico invenimus Cultros eburneos, & cultros
corneos: • præterea lavacrum, lebetes, gutturnia, & pollubrum. Atque hæc ex Homeri uſu deſumuntur, 90

> *Lebetem ſimul gutturniumque ancilla manibus tenens.*

Hoc idem etiam manuum lavacrum appellandum eſt, Eupolide dicente in Adulatoribus, Vacuum gutturnium. Quibus etiam ſpongiæ addendæ ſunt, ad hæc vero calathi, fiſcellæ, cophini. Et Caniſcia dixit Crates in Heroibus: • ſed A- 91
riſtophanes in Acharnenſibus, Κάνητος· & Gerytade,

in hoc loco: ἡ μαχαιρὶς μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ κουρίδος· perpaullum in Codice *Falckenburgiano* aliter: καὶ μαχαιρὶς μὲν γὰρ &c. ſcribendum igitur καὶ ἡ μ. In ſequentibus ſupplevi poſt Φερεκράτης, ἐν Κραπατάλλοις· in *Falckenburgianis* ita: Φερεκράτης φῆ ἐν Κραπ. ea de fabula dixi ad ſuperiorem librum: in *Photii* Lexico Κραπατάλοις· ſic & alibi vitioſe. Sed animo allubeſcit *Pherecratis*, ut ante nos evulgata fuerunt, verba apponere: Μάχαιραν ἄῤῥεν ἔθηκας, οὗτος με εἴργασε ἡ μάχαιρος· ἐπεὶ βοῇ ἀναστήσω κρέα· in Excerptis *Falckenburgii* legitur & ἀμάχαιρος & ἐπὶ· additum ad finem etiam reperio, ἀνὴρ γέρων, ἀνόδοντες. Locus ita diſtinguendus, ut fecit appoſite *Jungermannus*: in iſto νεστήσω ſimplici notione capiendum pro *veniam*: cetera clara.

55 Μαχαιρίδι] MS. iterum vitioſe accentum μαχαίριδι habet. JUNG.

56 Δημιοπράταις] MSSti Δημιοπράτοις· dein C. A. μ. ἐ. καὶ κεράτινα· *cultelli cum manubriis eburneis & corneis.* KUHN.

Δημιοπράταις] Emenda Δημιοπράτοις, ut & hic MS. conſtanter habet. JUNG.

57 Καὶ χέρνιβα &c.] C. A. χέρνιβα λέβητρα πρόχους· χέρνιβον ῥητέον δὲ καὶ χειρόνιπτρον. C. V. poſt χερνίβιον addit, ἀναγκαῖα, *neceſſaria ſunt*, *idque ex Homeri uſu* &c. KUHN.

58 Πρόχους] Πρόχουν. SEB.

Πρόχους] Noſter *Seberus* in ſuis notis πρόχουν· & videtur ſane ita σύνταξις ceterorum poſcere. Sed MS. & antecedens habet caſu recto, καὶ λέβητες, καὶ πρόχους, καὶ χ. quid itaque ſi dicamus neutro plurali *Pollucem* illo verſu *Homeri*, apud quem certe & χέρνιβον invenimus, accepiſſe: & MS. noſtri itaque ſcripturam veram eſſe, quæ tota ita habet, auctior etiam vulgata: καὶ χερνιβα (ſine accentu) δὲ καὶ λέβητες, καὶ πρόχους, καὶ χερνίβιον; ἀναγκαῖα καὶ ταῦτα ἐκ τ. π. Ὁ. χ. JUNG.

59 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος &c.] *Odyſſ.* α, 136.

> Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα.

Iliad. autem ω, 304.

> Χέρνιβον ἀμφίπολος προχ. ἅ. χ. ἔ. SEB.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος &c.] C. V. ἀμφίπολις προχόον τ' ἐν χερσὶν ἔ. KUHN.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος &c.] In verſu ipſo *Homeri*, MS. χέρνιβα δ' ἀμφ. προχόον τ' ἐν χερσὶν ἔ. habet: quæ adhuc magis videntur confirmare quod dixi de χέρνιβα. Iſte enim verſus Ἰλ. ω, 304. hodie ita legitur:

> —— ἡ δὲ παρέστη
> Χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.

Nec alium putem *Pollucem* noſtrum reſpexiſſe. *Etymologicon* Magnum: λέβης, τὸ χέρνιβον. &c. Et ex *Syneſio* adferunt, τὰ ἐν τοῖς προτεμενίσμασι χέρνιβα. Ego tamen nil temere adfirmo: ſed MS. lectionem fideliter indicare volui, judicium viris doctis permittere. JUNG.

Χέρνιβα δ' ἀμφ. &c.] Illam verſiculi *Homerici* lectionem in textu repoſui, quæ comparebat in MSS. quorum eorundem auctoritate ἀναγκαῖα modo adjeci.

60 Ῥητέον δὲ αὐτὸ καὶ χ.] MS. ῥητέον δὲ ἂν καὶ χειρόνιπτρον, εἰπόντων (ſed ος ſupra ſcriptum alia manu) Εὐπόλιδος ἐν Κόλαξι, Φρ. JUNG.

61 Εὐπόλιδος εἰπόντος] C. A. omittit verba *Eupolidis*, ſtatimque ſubjicit ad εἰπόντος, οἷς ἐπακτέον &c. KUHN.

62 Καὶ κανᾶ] Abſunt & copulæ a C. A. uſque ad καὶ κανίσκια κανοῦν δ' ἀρτοφόρον εἴποις ἂν, κίστην ὀψοφόρον &c. interjecta autem abſunt. KUHN.

Καὶ κανᾶ] MS. κανᾶ (ſine præcedenti καὶ) καὶ κάνητα, καὶ κανήτια, καὶ κανίσκια, cæteris omiſſis uſque ad Καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφ. Sed in vulgatis me male habet illud, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσι, κάνητος· & audeam adfirmare in toto eo dramate ita non extare: niſi forte plus oculi, quam oculus, videbunt. Suſpicor interim de mendo, quum MS. hic deficiat: κανοῦν quidem reperio, quod tamen mox nominat, in ea fabula:

> Κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

Et:

> Ἄγ' ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
> Οἴσεις. ——

Suſpicor itaque titulum vulgatum mendoſum eſſe, & *Noſtrum* illud κάνητος ex alio dramate *Comici* protuliſſe. JUNG.

Καὶ κανᾶ, καὶ κάνητα] Rariſſima, puto, ſunt illa κάνητα & κανήτια· huc tamen pertinent hæc *Suidæ* Κάνης, ὁ ψίαθος· καὶ κλίνεται κάνητος· inde vero κάνητα & κανήτια, ſi modo hæc ita ſe recte habeant, quo de ſubdubito: in *Heſychio* lego: Κανίτρον, κανίσκιον· ibi tu repones aut κανήτιον, a quo literarum ordo non abludit, aut κάνιστρον, quod forte quis magis probet: ſed κάνητα vero & κανήτια, quod, ſicut ipſæ ſtoreæ, e viminibus erant plexæ. At ab his levibus ad graviora pergendum: poſt illa Κράτης ἐν Ἥρωσιν εἶπεν, *Falckenburgii* Codex ſingulari beneficio nos ſibi obſtringit, ſiquidem ipſam *Cratetis* χρῆσιν, quæ ab omnibus aliis abeſt MSS. contineat hoc pacto: ὁ κανὶς δὲ τῆς κύτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ· ut emendandum judicabam, & facilis erat emendatio, in textu ſic collocavi: forſitan maluerit aliquis τὸ κανίσκιον· ſed potius alterum probavero; etenim ipſe *Pollux*, καὶ κανίσκια μὲν Κράτης &c. Κύτης pro κοίτης· ſimili vitio idem vocabulum etiam mox in hoc Codice eſt ſcriptum.

--- alius vero inferebat plicato
In calatho relicta pannu fragmenta.

Tum & caniſtrum panarium. Dices quoque ciſtam obſoniariam: fortaſſis arcam quoque, ut in Baptis Eupolidis, Verum neque arcas habent copioſe repletas: & in Pherecratis Myrmecanthropis, Veruntamen & arcas, quæ penes me ſunt. • Cæterum in Jovis Alcme-
92

— [63] ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ
Κανισκίῳ ἄρτων περίλειπα θρύμματα.

[64] Καὶ κανοῦν δὲ ἀρτοφόρον· εἴποις δ' ἂν καὶ κίστην ὀψοφόρον, ὅθεν καὶ,

Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει περικαλλέ' ἐδωδήν.

καί που καὶ κοίτην, [65] ὡς ἔν τε τοῖς Βάπταις Εὐπόλιδος, [66] Ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλευσίως σεσαγμένας· καὶ ἐν Φερεκράτους [67] Μυρμηκανθρώποις, [68] Ἀλλὰ καὶ ἐν κοίταις ταῖς ἐμοὶ ἀποκεῖνθ' ἃ μέλλομεν ἀριστήσειν· • ἐν δὲ τῇ Ἴωνος Ἀλκμή- 92

63 Ἄλλος δ' εἰσέφερε πλ. &c.] *Salm.* verſus ita forte diſtinguendos ait: ἄλλος δὲ πλεκτῷ εἰσέφερε κανισκίῳ Ἄρτ. π. θ. KÜHN.

64 Καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον.] C. V. καὶ κ. δὲ ἀ. ὅθεν καὶ μητὴρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει περίβαλλε ἐδώδην· καί που &c. leg. ὅθεν καὶ Μ. δ. ἐ. κ. ἐ. περικαλλέ' ἐδωδήν· *mater vero ciſtæ imponebat pulcherrima ciborum*: verſus eſt *Homeri Odyſſ.* ζ. ubi hoc loco eſt μενοεικέ' ἐ. quia vero hunc verſum appoſuit ἀπὸ μνήμης, vicinum περικαλλέα poſuit pro μενοεικέα· alias pro κίστῃ dicitur & κίστις, κοιτὶς & κοιτίδιον. KÜHN.

Καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον.] MS. ita: καὶ καν. δὲ ἀρτοφόρον· ὅθεν καὶ μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει περικάλλε' ἐδωδήν· καίπου &c. omiſſis vulgatis quibuſdam, & integro verſu repoſito. Sed nec illa omittenda, nec hic non reſtituendus. Sic itaque locum reſtituendum reor: καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον· εἴποις δ' ἂν καὶ κίστην ὀψοφόρον, ὅθεν καὶ

Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει περικαλλέ' ἐδωδήν.

Eſt id *Homerica* χρῆσις, quæ extat Ὀδυσσ. ζ. v. 76. quamvis in editis ſit μενοεικέ' ἐδωδήν. Sequitur autem illum ſtatim hic verſus:

Παντοίην· ἐν δ' ὄψα τίθει. —

Unde vides bene noſtrum ὀψοφόρον κίστην vocare: ut & ſupra VI, 13. & ὀψοφόροι κίσται infra Segm. 180. Sportulis interdum obſonia cœnarum ferri ſolita, quum ad aliquem cœnatum irent, docet *Turneb.* VI. Adverſ. 1. κίστας ὀψοφόρους & σπυρίδας hinc adducens. JUNG.

Καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον. &c.] *Panarium* exponunt *Gloſſæ Philoxeni*: abiit autem in uſum vulgarem poſteriori ætate vox illa apud Græcos: ἀρτοφόριον exponit *Sextus Empiricus* adverſus *Mathem.* c. 11. forſitan ibi melius ἀρτοφόρον· ſed illa de re ne ſolliciti ſimus. De κίστῃ ὀψοφόρῳ, reſtituimus illam χρῆσιν e MSS. quam ex *Homero Pollux* attulerat: eam & religioſe ſervavit liber *Falckenburgii*: καὶ κανοῦν ἀρτοφόρον· ὅθεν καὶ μήτηρ ἐν κίστῃ ἐτίθετο περικάλλε' ἐδωδήν· καί που καὶ κύτην· miror equidem, qua ratione abſint a MSS. noſtris εἴποις δ' ἂν καὶ κίστην ὀψοφόρον, cum ea ſenſum ſuſtineant: ibi vero in *Homeri* loco cum *Auctor* noſter περικαλλέ' ἐδωδήν, ſcribat, an ejus mens forſitan hæſit in iſto, qui inde non procul abeſt, verſiculo: Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο. *Euſtathius* certe vulgatam retinet, neque alterius lectionis facit mentionem. Sed de κίστῃ vero, *Euſtathius* ad illum *Homeri* locum ἱδισματοθήκην a veteribus expoſitam refert, ubi quidem non dubito, quin illa minora *Scholia*, quæ in noſtris verſantur manibus, innuat, ſuaque necdum ætate hanc vocis illius notionem obſolevilſe: *Heſychius* ad rem præſentem commode: Κίστη, ἀγγεῖον πλεκτὸν, εἰς ὃ βρῶμα ἐνετίθετο ἢ ἱμάτια, κίβωτος, ἢ ἀπαλές· non minus igitur aptum fuit cibis recondendis, ac veſtibus, quamvis *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Equites* in eo differre velit κίστην a κιβώτῳ, ὅτι ἡ μὲν, εἰς ὑποδοχὴν ἐστὶν ἐδεσμάτων, ἡ δὲ ἱματίων καὶ χρυσοῦ ἡ κίβωτος· in *Ariſtophanis*, ad quem hæc commentatur, loco de cibi repoſitorio κίστη eſt capienda: ſed diverſa tamen aliorum eſt Grammaticorum ſententia, qui ligneam fuiſſe κίβωτον ſtatuunt, κίστην vero plexam: *Ammonium* & *Thomam* vide: & id ego ferme a ſcriptoribus probatiſſimis obſervari animadverti.

65 Ὡς ἐν τοῖς Β.] Sequitur in MS. καί που καὶ κοίτην, ὡς ἔν τε τοῖς Β. bene: huic τε, mox reſpondet καὶ ἐν Φερ. JUNG.

66 Ἀλλὰ καὶ τὰς κοίτας &c.] In verbis *Eupolidis* abeſt ἀλλὰ a C. A. καὶ vero, a C. V. qui & pro οὐκ legit γ'. *Salm.* Ἀλλὰ κοίτας οὐκ ἔχ. KÜHN.

Ἀλλὰ καὶ τὰς κοίτας, &c.] MS. ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι π. σ. Bene: vulgo plane contrario ſenſu inepte, nec ita ut verſiculos concinnares facile. Jam vero id non difficile:

— ἀλλὰ τὰς
Κοίτας γ' ἔχουσι πλευσίως σεσαγμένας.

Noſtri Germani Græciſſantes dicerent, Sie haben ſich wohl beſacket: quid enim vetat tale quid immiſcere? an nos ſoli noſtram linguam contemnere debemus? & ejus idiotiſmos non indicare quoque liceat, ut aliis ſuæ vel in majori opere. JUNG.

Ἀλλὰ καὶ τὰς κ. οὐκ ἔχ. &c.] Contrarius eſt his in MSS lectione ſenſus: repoſuimus eam tamen, ſiquidem & *Jungermannus* comprobaverit. *Falckenburgius* aut quicunque alius, e ſuo libro notavit pro κοίτας, κόπας· ſcilicet ι & τ ita fuerunt quadam elegantia ſcribendi colligatæ, ut dignoſci non potuerint: pari modo in fine libri ſeptimi notatum fuit pro ἐντίστας ex hoc Codice πτίλας, niſi me fallo, pro ἐντίλας. Sed de iſta τῆς κοίτης ſignificatione, quam hic *Pollux* adnotat, *Heſychius* opportune: Κοίτη, κίστη, ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον· αἱ δὲ μικραὶ, κοιτίδες· ubi *Palmerius* toto aberrat cœlo, cum reſtituendum opinatur ἀβρώματα, quæ vox eſt ſpuria: ipſe vir ſummus ad *Athenæum* aut veterem conſuetudinem eſſe aut librariorum errorem exiſtimat ſcribere κοίτη pro κίστῃ· ego vero ſatis tutam exiſtimo *Pollucis* auctoritate vocis hujus eam notionem, ſiquidem ex ſpectatis ſcriptoribus illam hauſerit: non itaque apud *Athenæum* in *Menandri* loco Κίστας ego pro κοίτας reponendas judicavero.

67 Μυρμηκανθρώποις] Cetera C. A. non habet uſque ad capitis finem. KÜHN.

Μυρμηκανθρώποις] Male MS. μυρμηκανθρώπους. JUNG.

68 Ἀλλὰ καὶ κ. τὰς ἐν ἐμοί.] *Interpr.* legit παρ' ἐμοὶ, *penes me*: quid ſi legamus: τὰς ἐν ἐμοῖς, *quæ in meis rebus ſunt*, vel, τὰς ἐμοῦ· *quæ domi meæ ſunt.* KÜHN.

Ἀλλὰ καὶ κ. τὰς ἐν ἐμοί.] Χρῆσις *Pherecratea* in MS. deeſt iſta, ἀλλὰ καὶ κοίτας τὰς ἐν ἐμοί· quam profecto ſanam eſſe non credo, forte nec integram. JUNG.

Ἀλλὰ καὶ κοίτας τὰς ἐν ἐμοί.] Acute profecto *Jungermannus* noſter, qui ſanam eſſe non credidit hanc χρῆσιν, forte nec integram: integra certe non eſt, uti nobis e Codicis *Falckenburgiani* Excerptis manifeſte conſtat, quippe quæ adjiciant: ἀπεβαῖνθ' ἃ μέλλομεν ἀριστῆσειν· poſteriora plana ſunt & emendatu facilia:

νη, ὁ εἰς τὴν τῆς τροφῆς παρασκευὴν [69] θύλακος, σάγη ὠνόμασται· [70] καὶ σπυρίδα δὲ ὀψωνιοδόχον πλεκτὴν σχοίνου, ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνης ἔφη· ἐν δὲ Ἀχαρνεῦσι σπυρίδιον, [71] ὃ καὶ πλέκος εἴρηκε, παρατραγῳδῶν· Καὶ τὰ μὲν [72] τῶν ἡδυσμάτων ἀγγεῖα ἐρεῖς, κυψέλας, ὀξίδας· καὶ

ne, vas ad ciborum apparatum deſtinatum, Capſula nominatum eſt. Et obſoniorum ſportam e juncis plicatam, in Amphiarao dixit Ariſtophanes: in Acharnenſibus autem Sportulam: quam & Plicatam vocavit, apud Tragœdum. Verum eduliorum vaſcula dices, Scutellas, acetabula: &

ἃ μέλλομεν ἀριστήσειν· ſed illud ἀποβάνθ' quid eſſe cenſeas? non dubitandum eſt, quin ad priora pertineat, ſed illa peræque, me judice, corrupta, atque hæc vox: nihil autem in iſtis ſubſidii, aut a ceteris MSS. aut a *Falckenburgii* Codice, qui tantum pro κοίτας ſcribit κύτας. Emaculandum exiſtimo: Ἀλλὰ καὶ ἐν κοίταις ταῖς ἐμοὶ ἀπόκειθ', ἃ μέλλομεν ἀριστήσειν. Hic inſtiti, quam mihi antea propoſui viam; ut reſtituerem ſcilicet hæc ut emendaram in textum: forſitan alii felicius: ſed adverte animum ad μέλλομεν ἀριστήσειν· concinnum enim.

69 Θυλακίσκη ὠνόμασται] C. V. παρασκευὴν, θύλακος, σάγη ὠνόμασται· forte compoſita voce θυλακοσάγη, ut σακκοπήρα· *Salm.* θυλακίσκιον. KÜHN.

Θυλακίσκη ὠνόμασται.] MS. ita: ἐν δ. τ. Γ. Ἀλκμήνῃ, ὁ εἰς τ. τ. τρ. π. ἦν θύλακος, σάγη ὠνόμασται· quæ ſane videtur vera lectio, & vulgata ſatis mire corrupta: σάγη de pera vel tali ſacculo cibario. Sic σαγὶς, πήρα apud *Heſychium*. Hoc nempe adnotare, operæ pretium videbatur noſtro *Polluci*, non θυλακίσκην aliquam. JUNG.

Θυλακίσκη] Vera ſine dubio ſcriptura, quam Codices noſtri MSS. conſervarunt: θύλακος, σάγη· quid itaque *Bentlejus*, vir doctiſſimus ad *Millium* pag. 54. *Repone ex Cod. Voſſiano*: ὁ εἰς τὴν τῆς τροφῆς παρασκευὴν θυλακίσκος ὠνόμασται· aliud egit profecto homo ſagaciſſimus; ſic enim exaratum in Codice *Voſſiano*, ut nos expreſſimus in textu, niſi fallunt Excerpta. Sed reſtat ſcrupulus in ἦν, quod delevi: duplicem in antiquis libris fuiſſe lectionem exiſtimo, aut eam, quam reddidi e C. V. aut hanc, ὃς ἐ. τ. τ. τρ. π. ἦν θ.

70 Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψῶν] Vide an ὀψῶνα malis. *Heſych.* Ὀψὼν, ἡ πρὸς τὸ ὀψωνεῖν σπυρίς. SEB.

Obſoniorum] Quaſi legeretur ὄψων· vid. not. text. Gr. SEB. 2.

Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψῶν] C. V. καὶ σπ. δὲ ὀψωναδόχων πλεκτὴν σχοῖνον, leg. ὀψωνιοδόχον πλεκτὴν σχοίνων, *ſportulam obſoniorum capacem, ex juncis plexam*. KÜHN.

Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψῶν] MS. καὶ σπυρίδα δὲ ὀψωναδόχων πλεκτὴν σχοῖνον ἐν Ἀμφιαρίῳ Ἀριστοφάνης ἔφη ἐν. Quæ viri docti extricabunt. Sane mihi omnino perſuadeo verum eſſe, quod *Seberus* noſter conjecit σπυρίδα ὀψῶνα hic latere, ex *Heſychio* adducens, Ὀψὼν, ἡ πρὸς τὸ ὀψωνεῖν σπυρίς· & vulgatum πλεκτὴν σχοίνων eſſet πλεκτὴν διὰ vel ἐκ σχοίνων· ſed quid δόχων faciam, non liquet: licet enim, quod obvium, in δοχῶν vertam, tamen mihi non ſatis fit. Sed in ſequenti feliciores erimus: ubi non mirum, quod opt. Amicus noſter hæret, Codice vulgato vitioſo. JUNG.

Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψῶν] Non ſine ratione profecto hæſit in hoc loco doctiſſimus *Jungermannus*, neque nos illum facile novimus expedire: ideo vero præcipue eſſe allatum, ut in eo σπυρίδα *Pollux* oſtenderet, ex illis, quæ ſequuntur, ἐν δὲ Ἀχαρνεῦσι σπυρίδιον, lucide patet, ut inde difficile non ſit colligere, reliqua, quæ poſt σπυρίδα legimus, *Ariſtophanis* ipſius eſſe: ſimul hinc clarum eſt, ὀψῶνα, quem *Seberus* hic latere exiſtimabat, alienum eſſe a loco: non enim quis temere diceret, σπυρὶς ὀψὼν· Conjectabam aliquando σπυρίδα δὲ ὀψῶν αἴδιχων, πλεκτὴν σχοίνδν, vel σχοίνων· nemini tamen illam lectionem tanquam veram obtrudere velim: *Kühnius* in textu ὀψωνιοδόχον, πλεκτὴν σχοίνων· ego, cum nihil habeam melius, & quod ad lectionem MSS. accedat propius, ſic in textu reponendum judicavi, niſi quod πλεκτὴ σχοῖνος vel πλεκτὴν σχοῖνον e MSS. retinuiſſe conſultum videbatur, ſic enim & *Falckenburgius*: neque id ſua caret elegantia, quod σπυρὶς dicatur πλεκτὴ σχοῖνος, quanquam nec ego vulgatam ſcripturam, quæ forſitan æque quibuſdam placebit, temere rejecero: non diſſimili ratione *Archeſtratus* apud *Athen.* libr. VII. fiſcum vocat — πλεκτὸν ὕφασμα Σχοίνου ἐλειοτρόφου —· pro ὀψωνιοδόχον mallem equidem ὀψοδόχον, ſi per MSS. liceret: dubitant enim Grammatici de ὀψωνίῳ an vox illa vere ſit Attica. Porro MSS. Ἀριστοφάνης ἔφη pro εἴρηκεν· ſed ἐν Ἀμφιαράῳ ſæpius a noſtro citatur: in *Photii Lexico* vitioſe ſcriptum ex Indice animadverto Ἀμφαράῳ.

71 Ὃ καὶ πλ. εἴρ. παρὰ τραγῳδῷ.] An, πλεκτὴ εἴρηται; aut apud quem Tragœdum *Ariſtophanes*? SEB.

Ὃ καὶ πλ. εἴρ. παρὰ τραγῳδῷ.] C. V. παρατραγῳδῶν, ſcribendum, παρατραγῳδῶν, *paratragœdiatus*. KÜHN.

Ὃ καὶ πλ. εἴρ. παρὰ τραγῳδῷ.] MS. noſter ita: ἐν δὲ Ἀχαρνεῦσι, σπυρίδιον· ὃ καὶ πλεκτὸν εἴρηκε, παρατραγῳδῶν. Cetera, ut vulgo, niſi quod ultimum recte. Tu, ſi ὃ καὶ πλέκος εἴρηκε παρατραγῳδῶν ſcribas, locum jam poſthac tibi omni mendo carere affirmo. En *Ariſtophanis* χρῆσις, quam innuit, ex indicato dramate:

Δός μοι σπυρίδιον, διακεκαυμένον λύχνῳ.

Sic *Dicæopolis* ad *Euripidem*: cui Tragicus apud *Comicum* quamvis tragica φράσει reſpondet, ut is ſemper ibi & aliis dramatibus *Ariſtophanis* inducitur:

Τί δ' ὦ τάλας γε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος.

En πλέκος vocat, nempe παρατραγῳδῶν ex *Euripide Ariſtophanes*, quod prius σπυρίδιον. Sumſit enim iſtud e *Telepho Euripidis*. Non dubito hunc locum nos vere reſtituiſſe. Eadem χρῆσις apud *Suidam* emendanda: prior inquam. Habes apud eum: σπυρίδιον, διακεκαυμένῳ λύχνῳ· οἱ γὰρ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι ἔκρυπτον τὸν λύχνον, ὥστε σώζειν τὸ πῦρ. Occurrit illud πλέκος & in Εἰρήνῃ ejuſdem *Ariſtophanis*: ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος· ubi, ni fallor, explicat *Scholiaſtes* πλέγμα σκευοφόρον στρατιωτικόν. Sed reſtant inſigniora fere. JUNG.

Ὃ καὶ πλεκτὸν &c.] Ubi ratio MSStos revincit, eorum lectioni obtemperandum non duco: noſter *Jungermannus* tam aperte πλέκος hic debere ſcribi commonſtravit, ut ea de re plane dubitare nequeat, qui quicquam habet ſalis: ego me ipſius rationibus dedidi, &, ut ille cenſuit, in textu repoſui: *Heſychius*: Πλέκος, πλέγμα· nihil itaque facit ad hunc rhombum πλεκτόν. Sed tum MSS. eximie, quod pro παρὰ τραγῳδῷ præferant παρατραγῳδῶν· ſæpius iſta loquendi ratione uſus eſt *Auctor* noſter.

72 Τῶν ἰδισμάτων] Scribe cum MS. noſtro: καὶ τὰ μὲν τῶν ἡδυσμάτων ἀγ. non ἰδισμάτων· vaſa eſcaria enim jam explicavit: non & condimentorum vel aromatum: quales κυψέλαι. Ipſe tibi clare dicat ſupra VI, 13. ἵνα δὲ ἔγκειται τὰ τῶν ἡδυσμάτων ἀγγεῖα, κυψέλη. Talia hic ſequuntur ὀξίδες, ἐλαηρὰ ἐπίχυσις &c. Et ſupra enim habuiſti VI, 65. τὰ δὲ ἡδύσματα ἔλαιον, ὄξος. Clara hæc. Sed quod ad ὀξίδες, ſicut & in noſtro MS. antea ὀξύδες edebatur: & quidem utrumque ſe inveni- re ait noſter *Caſaub.* II. *Athen.* 26. & quidem, ut lacunam ibi in *Athenæo* explet, adfirmare videtur iſte Auctor ὀξύδας ſemper per υ ſcribendum: in quibus nimirum τὸ ὀξὺ acetum. Sed ὀξίδας & apud noſtrum ſupra VI, 85. habes, ut & in prior. edit. & Segm. 122. ὀξίς· quod ita & apud *Etymolog.* & *Suidam*, qui in loco *Ariſtophanis* e *Pluto* ita quoque agnoſcit. A-

oleariam infuſionem, quam Eupolis Vas longum appellavit. Et Ἀνάκερμα, in Con-
93 vivatoribus Ariſtophanis dictum eſt. * In Tageniſtis vero quoddam vas, etiam Mellarium eſt nominatum. Dices etiam penum, Cyminothecam, ſecundum Nicocharmum

τὴν [73] ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν, ἣν Εὔπολις [74] μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν, καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη·

Κατάχει συ, παῖ, τοὔλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου.

τὸ δὲ ὄνομα ἡ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσι· * ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ὠνόμασταί τι 93
καὶ [75] μελιτήριον ἄγγος· [76] εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματοθήκην κυμινοδόκον, Νικοχάρους εἰπόντος

pud *Heſych.* eſt: Ὀξίδαι, λαγύνια μικρά, ἢ ὀξύβαφα· ubi tamen *Sylburg.* recte ὀξίδες videtur emendaſſe. JUNG.

Ἐδισμάτων] Recte MSS. ἡδυσμάτων. Alibi dicam luculente de ἡδύσμασι.

73 Ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν] *Vas, quo oleum affunditur*, in *Gloſſ.* *ſuffuſorium*, *infundibulum*, per quod oleum infunditur ampullæ. KÜHN.

Ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν] MS. ἐλεηράν· male, & errore ſolemni. JUNG.

74 Μακρὸν ἀγγεῖον ὠνόμασεν] C. V. χαλκίον ὠνόμασεν· καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσι ἔφη κατάχεις ὑπαιτ' οὔλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου· τὸ δὲ ὄνομα, ἡ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσι· ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ὠνόμασταί τι καὶ μελιτήριον ἄγγος· εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματοθήκην, κυμινοδόκον Νικοχάρους εἰπόντος· locus *Ariſtophanis* extat in *Acharnenſibus*:

Κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.

Ubi malim ex MSto legi, ἐκ τοῦ χαλκίου· *ſuffunde tu puer oleum ex ſuffuſorio*: deinde malim, μελιτηρὸν ἄγγος, *vas mellis ſervando aptum*, ut ſupra οἰνηρὸν, ἐλαιηρὸν, ἰχθυηρὸν &c. ἰδισματοθήκην vocant ciſtam *Scholia brevia* in *Homeri Odyſſ.* nec tamen improbaverim lectionem MSti, quæ habet ἡδυσματοθήκην, *thecam aromatariam*. *Valeſius* notis, quas fronti & calci editionis *Seberianæ* adſcripſerat, etiam legit Νικοχάρους, ex *Scholiis Græcis* in *Ariſtoph. Plutum*, ubi ex ea fabula citatur hic verſus de *Philonide Meliteuſi*:

Ἠδ' ἔτι ἀπαιδευτέρος εἶ Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως. KÜHN.

Μακρὸν ἀγγεῖον ὠνόμασεν] MS. longe auctior: μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν· καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη καταχεῖς ὑπαιτ' οὔλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου· τὸ δὲ ὄνομα ἡ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσιν· egregie: tu totum locum ita concipe ergo: καὶ τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν, ἣν Εὔπολις μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν, καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη·

Κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου.

Τὸ δὲ ὄνομα ἡ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσιν· ἐν δὲ Ταγην. Locus eximius iterum. Primum μακρὸν χαλκίον ſcribendum, non ἀγγεῖον· & illud ita dixiſſe *Eupolim*, non aliunde tibi probemus rectius, quam ex *Noſtro* ipſo ſupra VI, 103. ἡ μέντοι ἐλαιηρὰ ἐπίχυσις χαλκεῖον ἐστι μακρὸν, ἣν χαλκίον Εὔπολις ὀνόμασε, quæ & *Heſychium* reſpexiſſe credibile eſt: Χαλκίον, μακρὸν, τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν· & malim itaque apud eum χαλκίον μακρὸν, τὴν &c. non interpoſito commate poſt χαλκίον ſcribere. Deinde *Ariſtophanis* locum, auxilio vulgatorum Codicum *Comici*, ex MS. recte conſtituimus: qui tamen hodie ita legitur, non longe a fine *Acharnenſium*, & verba *Lamachi* ſunt:

Κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.

Noſtri *Pollucis* lectio melior videtur. Quod in vulgatis ἀνάκερμα eſt, corruptum remanſiſſe, credo, ex Ἀχαρνεῦσι. JUNG.

Μακρὸν ἀγγεῖον] Χαλκίον omnes MSS. & Excerpta *Falckenburgiana*, quorum conſpiratio facile veritatem illius lectionis perſuadet. Sed *Kühnius* hic ad marginem adſcripſerat, ſibi videri forte legendum pro μακρὸν, Μαρικᾷ, quod nomen eſt *Eupolideæ* fabulæ, quam & adducit cap. XX. ſed non ea me inducunt, ut contra MSS. ſentiam, quorum ſcriptura eſt apprime bona. Hic vero quæ porro e MSS. reddidimus ſunt egregia: ita fuit ante nos poſt ὠνόμασεν· ἀνάκερμα δ' ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους εἴρηται· in iſtis nihil eſt, quod eruditum lectorem remorari poſſit: ſed ferme prætericram in Excerptis *Falckenburgianis* extare: ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους ἡ ἐπίχυσις εἴρηται.

75 Μελιτηρὸν ἀγγεῖον.] MS. μελιτήριον ἄγγος. Si χρῆσιν ipſam haberemus: facile forte ex verſu dijudicaremus, hoc ne an vulgatum μελιτηρὸν ἀγγεῖον verius eſſet. JUNG.

Μελιτηρὸν ἀγγεῖον.] Non contemſi MSS. lectionem μελιτήριον ἄγγος. Forſitan & illa vox reſtituenda ſit apud *Heſychium*: Μελιτήμερον, ἡδὺ, γλυκύ· niſi malueris μελιτηρόν & in *Pollucis* hoc, & *Heſychii* loco, quod nec ego aſpernor.

76 Εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἰδισματ. &c.] Quod ſane ſequitur ex MS. non dubitabis reſtituere, ita habente: εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματοθήκην, κυμινοδόκον, Νικοχάρους εἰπόντος· eleganter ἡδυσματοθήκην· nam κύμινον inter ἡδύσματα· ſupra VI, 86. & in ἡδυσμάτων καταλόγῳ & *Alexidis* pariter diverſis dramatibus apud *Athen.* lib. IV. habes ſimiliter. Et κυμινοδόκον ſcribendum vel ex ſubjecta χρήσει clarum, quamvis ea in MS. omiſſa: vulgatum enim κυμινοθήκη mox ſuo loco ſequitur ex *Demiopratis*. Tandem Νικοχάρους verum nomen ab MS. conſervatum: *Nicocharmon* nullum novimus, & ut peregrinum ejicimus. Ille *Nicochares* & alias a noſtro ſæpius citatur, Φιλωνίδου, ut *Suidas* ſcribit, τοῦ Κωμικοῦ, Ἀθηναῖος Κωμικὸς, σύγχρονος Ἀριστοφάνους· τῶν δραμάτων αὐτοῦ· Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, cetera: quarum ultima, ut vides, hic a *Polluce* adducitur. Ejuſdem dramatis mentio & apud *Scholiaſt. Ariſtoph.* in *Plut.* ubi de *Philonide* ſtulto adducitur Νικοχάρης Γαλατείᾳ· ubi libet optimum *Scholiaſtem* emendare, quum id facere neglexerint, qui alias ſua *Scholia* miſcuere. *Philonidem* nempe traductum ob ſtultitiam & ſtaturam enormem a *Comicis* narrat: & inter alia: περὶ δὲ τοῦ μεγέθους, Φύλλιός φησιν· ἥτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην. Scribe: Φιλύλλιός φησιν. *Comici* nomen & in *Polluce* corruptum ſæpius, ut dictum aliquoties:

Ἥτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην.

Sed Νικόχαρις ἐν Γαλατείᾳ apud eundem *Scholiaſtem* ibidem paulo inferius iterum laudatur in re eadem. Et ibidem paulo ante parilis nominis Γαλάτεια ab eo refertur alius & quidem Tragici, *Philoxeni Siculi*. JUNG.

Εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἰδισματ.] Ἡδυσματοθήκην opportune MSS. & κυμινοδόκον pro κυμινοθήκην, quod ipſa *Nicocharis* χρῆσις confirmat, ubi κυμινοδόκον ſcripſi, quamvis ferme non interſit κυμινοδόκον an κυμινοδόχον ponas. Sed quis ille *Nicocharmus* in vulgatis: Νικοχάρμου εἰπόντος· optime Νικοχάρους MSS. & ſic repoſuimus: viderat & *Meurſius* in *Attica Bibliotheca* Νικοχάρους emendandum: neque doctiſſimi viri diligentiam illa *Scholiaſtæ Ariſtophanis* loca, quibus uſus eſt *Jungermannus* noſter, effugerunt: λεπτὰ καδίσκια ſunt μικρὰ, *parva*, uti bene *Interpres*: *Anacreon*: Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτὸν ἀπόκλας. Sed ego non poſſum non hic profiteri quod haud mediocri gaudio afficiar, cum *Jungermannum* video Φύλλιος in *Ariſtopha-*

[77] ἐν Γαλατεία, Σοφαῖς παλάμαις τέκτονος εἰργασμένον, πολλὰ ἐν αὐτῷ λεπτὰ ἔχον καδίσκια [78] κυμινοδόκον· καὶ κυμινοδόχην· καὶ κυμινοθήκη δὲ ἐν τοῖς Δημιοπράτοις ἐστὶν εἰρημένη· ἐν δὲ τῷ τοῦ [79] Γελῴου Ἀπολλοδώρου

in Galatea, ſcitis elaboratum manibus fabri, multa in ſe parva habens receptacula, cyminodochum, & cyminodocham. Cyminotheca autem in Publico foro dictum eſt. Sed in Geloi Apollodori

nis Scholiaſte corruptum nomen mutare in Φιλύλλιος· idem enim & mihi venerat in mentem ad libr. VII, 192. In ſequentibus paullulum ad ſenſum diſtinctionem mutavi, quæ male vulgo poſita *Pollucis* verba cum loco *Nicocharis* confundebat.

77 Ἐν Γαλατείᾳ, Σοφαῖς π. &c.] Duo ſunt ſenarii:

Σοφαῖς παλάμαις τέκτονος εἰργασμένον
Πολλὰ ἐν αὐτῷ λεπτὰ ἔχον καδδίσκια
Κυμινοδόκον. —

Scitis elaboratum manibus fabri
Multos exiguos cados in ſe continens,
Cymini capſula &c. —

Καὶ κυμινοδόχη pertinet ad ſeq. KÜHN.

Ἐν Γαλατείᾳ, Σοφαῖς π. &c.] Sed deſunt in MS. iſta, ἐν Γαλατείᾳ, Σοφαῖς &c. uſque ad καὶ κυμινοθήκη. Ea quoque conſtituere tentabimus: certe τὸ πολλὰ vel καὶ πολλὰ, vel alio modo legendum, quo eruditioribus videbitur, verſiculorum concinnandorum: tum iſta καὶ κυμινοδόχην ſeparandum a verbis *Comici*: ad quæ non pertinent: & poſſunt jungi cum κυμινοθήκην· ita enim ſequitur in MS. prioribus, ut dixi, omiſſis, καὶ κυμινοθήκην δὲ, ἐν τοῖς Δημιοπράτοις. Scilicet εἴποις, ut antea dictum fuit, omittit enim MS. ἐστὶν εἰρημένη. Si vero iſtud κυμινοδόχην *Pollux* ſcripſit, forte etiam κυμινοδόκην ſcripſit; ut κυμινοδόκον ex *Nicochare* adfert, quemadmodum MS. noſter habet. Sed id non moramur, quum utrumque rectum ſit: κυμινοδόκην tamen in verbis *Nicocharis* cum noſtro MS. retinere volumus. Locum totum ita ex iis, quæ tum in MS. tum quæ in vulgatis ſolum, ut indicatum, reſtituendum ſuſpicor partim, partim ſcio: nam ubi MS. lectio in promptu, ſuſpicari non opus: εἴποις δ' ἂν καὶ ἡδυσματοθήκην κυμινοδόκον, Νικοχάρους εἰπόντος ἐν Γαλατείᾳ,

Σοφαῖς παλάμαις τέκτονος εἰργασμένον,
(Καὶ) πολλ' ἐν αὐτῷ λεπτ' ἔχον καδίσκια.
Κυμινοδόκον. —

Καὶ κυμινοδόχην, καὶ κυμινοθήκην δὲ, ἐν τοῖς Δημιοπράτοις· ſive vulgatam hic lectionem retinere velis, Δημιοπράτοις tamen omnino ſcribere debes. Sed ne ægre feras tamen me hic immorari: iſta ultima ita putem vere reſtituenda, ut etiam augeamus, & nihil fere mutemus in vulgatis: καὶ κυμινοδόκην, καὶ κυμινοθήκην· (ſcilicet εἴποις) καὶ κυμινοθήκη δὲ, ἐν τοῖς Δημιοπράτοις ἐστὶν εἰρημένη· ἐν δὲ &c. En jam κυμινοδόκην quoque ſcribere non dubito. Ita enim jubet mox MS. ut audies. Cæterum ita prorſus & *Salmaſius* noſter *Nicocharis* verſus a ſe conceptos ad me perſcripſit: quod gaviſus ſum. JUNG.

78 Κυμινοδόχιον] *Caſaubonus* in *Theophraſt. Charact.* pag. 299. SEB.

79 Γελῴου Ἀπολλ.] C. V. Γελοίου· male, non dubium eſt, quin legendum Γελῴου· *Athenæus* alium *Apollodorum Caryſtium* facit, ſiquidem alius fuit origine *Caryſtius*, alius *Gelous*. *Caſaubon.* in *Athenæum* lib. III. cap. 35. laudat *Apollodorum* in ἀπολιπούσῃ & *fortaſſe*, inquit, *ſcribendum eſt ἐν ἀπολιποῦσι· reperio namque laudari hunc Poëtam in* Καρυστίοις ἀπολιποῦσι *exemplum habes apud Suidam in ἐγκομβώσασθαι.* Feſtinavit vir doctiſſimus cum hæc ſcriberet, alias enim facile animadvertiſſet mendum eſſe in *Suida*, legendumque eſſe Ἀπολλόδωρος Καρύστιος ἀπολιπούσῃ· emendationem firmat *Photius* Epiſt. 156. ubi hanc ipſam fabulam dat *Apollodoro Geloo. Noſter* infra c. 31. *Geloum* diſtinguit a *Caryſtio*. KÜHN.

Γελῴου Ἀπολλ.] MS. Γελοίου Ἀπολλ. Γραμματοποιῷ ridicule. Sed voluit, credo, ſcribere Γελῴου, jota ad latus adfixo, ut ſolet. JUNG.

Γελῴου Ἀπολλ. Γραμματοποιῷ] Cognovimus e MSS. libr. VII, 190. *Apollodori* fabulam eſſe Γραμματιδιοποιὸν, quam & ex veteri Codice *Athenæi Caſaubonus* eruit, cum vulgo corrupte Γραμματιδοποιὸς legeretur: Γραμματοποιὸν vero fabulam *Apollodori* qui laudet, nemo eſt: ſed Γραμματόδιεκτον, quod ſane a Γραμματοποιῷ non multum diſcrepat, enumerat in *Apollodori Geloi* fabulis *Suidas*, itaque legiſſe in hoc *Pollucis* loco *Meurſium* exiſtimo: viri doctiſſimi *Bibliothecam Græcam* adi: ſed cum *Caſaubono* & *Commentatoribus* eruditiſſimis Γραμματιδιοποιῷ hic reſtitui probem, præcipue cum & ipſe *Kühnius* in Codicis ſui margine repoſuerit: neque mirum adeo in re aliqua levicula vulgatis erroribus MSS. conſentire. Quia vero plures fuerunt *Apollodori Comici*, dubium eſt plerumque, ſi *Apollodori* citetur fabula, cui ſit illa tribuenda: Γραμματιδιοποιὸν *Apollodoro Caryſtio* quidam adſcribunt, ut monuit ad *Athenæum Caſaubonus*. Sed ad *Apollodori* χρῆσιν accedamus, quæ tanta labe fuit in vulgatis obruta, ut agnoſci non poſſet: quis enim iſta, etiamſi præclare doctus, caperet? κυμινοθήκη μεταξὺ τῶν λόγων τούτων εἶναι μοὶ δοκεῖ· ſed nec ea, quæ MSS. reſtituunt, omni difficultate carent: eorum itaque curam commendat eruditioribus *Jungermannus*: nobis lux quædam affulget, an ſcrupulus injicitur potius a Codice *Falckenburgiano*; ibi enim poſt δοκεῖ iſta reperio: κυμινοθήκην οὐ γραμματιῶν περιφέρει· ſcribendum nemo dubitabit γραμματεῖον· hæc utique vulgatam κυμινοθήκην confirmant, quod eo nos magis ſollicitos habet, quo de præſtantia Codicis iſtius exploratius conſtat: attamen rationibus bene collectis κυμινοδόκη aptius eſt atque tempeſtivius: κυμινοδόκον enim, κυμινοδόχην & κυμινοθήκην enumerarat, ut nihil reſtet amplius, quam κυμινοδόκη· igitur ita ſcribendum duxi cum pleriſque MSS. in ceteris autem Excerpta libri *Falckenburgiani* fidelius exiſtimo conſervaſſe veterem ſcripturam aliis MSS. conſtituendi verſus ergo videmus ipſum *Jungermannum* ita tentantem reficere: γραμματεῖον περιφέρειν, quod parum abeſt ab illa vera *Falckenburgiani* libri lectione, cujus ope totam *Apollodori* χρῆσιν ita refingo:

Μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τουτὶ μοὶ δοκεῖ
Κυμινοδόκην, οὐ γραμματεῖον περιφέρει.

Utuntur antiqui illa loquendi formula *μεταξὺ τῶν λόγων*, ſi ab illo, quem inſtituerunt, ſermone abeant, & alia diverſi generis interjiciant: ſic occurrit apud *Platonem*: verborum itaque hæc eſt ſententia: *Interea vero dum hæc loquimur, illud mihi videtur: Cymini repoſitorium, non tabulam judicialem circumportat*: hæc nimirum ad excitandum riſum ſic ſolent aliquando interponi. Sed quod *Caſaubonus* in ea fabula recoctum aliquem formularum, aut litium procuratorem perſtrictum velit, ego veriſſimum cenſeo vel ex hoc loco ubi γραμματείου fit mentio: γραμματεῖα vero litium eſſe inſtrumenta in Scriptoribus Atticis notiſſimum eſt: videndæ *Gloſſæ*: nec obſtat quod *Kühnius* obſervet artifices ea comœdia tactos, ſiquidem ſub γραμματιδιοποιοῦ perſona egregie potuerit iſtiuſmodi litium procurator exagitari. Porro in iſto *Suidæ* loco, quem *Kühnius* noſter egregie reſtituit, multis rationibus erratum eſt a doctiſſimis Viris *Heinſio*, *Crojo*, *Caſaubono*, qui cum ad *Apollodori* patriam non attenderent, tituli partem eſſe Καρυστίοις exiſtimarunt: ſed illos erudite correxit, & de *Apollodoro* ejuſque fa-

Grammatopœo Cyminotheca inter hæc vo-
94 cabula recenſeri videtur. * Si vero in foci
s inſtrumentum quoddam ῥιπὶς dictum eſt, quo carbones ſufflant: ut in Acharnenſibus dicit Ariſtophanes,

> *Craticulam huc mihi pone, & ῥιπίδα.*

Nihil prohibuerit etiam de muſcarum depul-

[80] Γραμματιδιοποιῷ [81] κυμινοδόκη·

> Μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τουτί μοι δοκεῖ
> Κυμινοδόκην οὐ γραμματεῖον περιφέρει.

* [82] Εἰ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑστιάσεσιν ἕν τι τῶν ἀναγκαίων 94
καὶ ἡ ῥιπὶς, εἴρηται μὲν [83] ἐπὶ τῆς ῥιπιζούσης τοὺς ἄνθρακας, ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν [84] Ἀριστοφάνους,

> Τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.

[85] οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ ἐπὶ τῆς τὰς μυίας ἀπο-

bulis & hoc ipſo *Pollucis* loco perbene diſputavit *Gatakerus* Adv. libr. I. cap. IX. quem omnino legendum duco: verba hic ponerem, niſi longiora eſſent.

80 Γραμματοποιῷ] Vid. ſupra IV, 19. SEB.

Γραμματοποιῷ] *Γραμματιδιοποιῷ* legendum ex *Athenæo* libr. VII. cap. 6. *Caſaubono* annotante, qui & per hoc vocabulum videt *recoctum aliquem formularium aut litium procuratorem traduxiſſe ea fabula Poëtam*; verum ex *Pollucis* lib. VII. cap. 33. Sect. 30. patet, artifices inprimis ſcriniarios iſto dramate tactos eſſe ab *Apollodoro*, ideoque inter artifices manuarios recenſetur Γραμματιδιοποιὸς hujus Poëtæ, conf. & lib. IV. cap. 2. C. V. ſervat Γραμματοποιῷ. *Salmaſ.* Γραμματειοποιῷ. KÜHN.

Γραμματοποιῷ] Γραμματοποιῷ hic MS. habet ut vulgo: ſupra IV. 19. Γραμματιδιοποιὸς eſt: & hic certe Γραμματιδοποιῷ, vel potius Γραμματιδιοποιῷ· vid. de hoc, ut & de *Apollodoro* plura apud *Caſaub.* noſtrum VII. *Athen.* 6. JUNG.

81 Κυμινοθήκη &c.] Ita habet C. V. *μηνοδόκη μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τουτί μοι δοκεῖ κυμινοδόκει οὐ γραμματεῖον ἐμπεριφέρειν·* ex quibus legerem: *κυμινοδόκη·*

> — *μεταξὺ τῶν λόγων τῶνδε, τουτί μοι δοκεῖ*
> *Κυμινοδόκην, οὐ γραμματεῖον ἐμπεριφέρειν.*

Κυμινοδόκη dixit his verbis:

> — *inter hos ſermones hocce videtur mihi*
> *Cymini docham, non γραμματεῖον in ſe continere.*

Sic optime cohæret locus alias mutilus, & verba *καὶ κυμινοδόχη* ſuo videntur reſtituta loco jure poſtliminii. KÜHN.

Κυμινοθήκη &c.] MS. *κυμινοδόκη μεταξὺ τῶν λόγων δὲ· τουτί μοι δοκεῖ κυμινοδόκει οὐ γραμματεῖον ἐμπεριφέρειν· εἰ δὲ* &c. En iterum præclaram *χρῆσιν*, in qua vocabulum *γραμματεῖον*, nominis Comœdiæ Γραμματιδοποιοῦ, vel Γραμματιδιοποιοῦ potius cum *Caſaubono* noſtro, a litium inſtrumentis, dictæ admonet. Sed iſta inhærentes MS. lectioni ita conſtituemus, quamvis non prorſus iis acquieſcimus, ſed a viris doctis in melius reformari poſſunt. Ita juxta MS. tutiſſime nos: *κυμινοδόκη·* (ſc. dicitur in *Apollodori* fabula):

> *Μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τουτί μοι δοκεῖ*
> *Κυμινοδόκη οὐ γραμματεῖον ἐμπεριφέρειν.*

Quamvis in ultimo malim *κυμινοδόκην οὐ γραμματεῖ' ἐμπεριφέρειν·* vel *γραμματεῖον περιφέρειν.* Sed de hoc eruditiores viderint: *κυμινοδόκη* certe ſcribendum fuit, pro quo nimis ſæpe vulgatus Codex nobis, ut coccyx, ſemper *κυμινοθήκην* recinebat, mendoſe ſatis tinniens. JUNG.

82 Εἰ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑστίαις] C. V. *εἰ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑστιάσεσιν ἕν τι τ. ἀ. καὶ ἡ ῥ. εἴρηται μ. ἐπὶ τῆς ῥιπιζούσης τοὺς ἀ.* &c. *ſi vero in conviviis neceſſariorum numero pars quædam eſt ῥιπὶς, dictum quidem eſt de eo flabello, quod carbones animat &c. Gloſſ. ῥιπίζει, flabellat, ventilat: ῥιπιστήριον flabellum: ῥιπιστὴς, flabellum:* ubi malim ῥιπίς. KÜHN.

Εἰ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑστίαις] MS. *εἰ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑστιάσεσιν ἕν τι τῶν ἀναγκαίων καὶ ἡ ῥιπὶς* &c. Scribendum forte, *εἰ δὲ ἐπὶ τῆς ἑστίας ἐστὶν ἕν* &c. ſed quid meis conjecturis indulgeo? MS. lectio vera eſt. *Si in convivationibus & neceſſarium flabellum eſt*, ut eſt certe, quo faciamus delicatis ventulum, vel muſcis repellendis, *id quidem*, ait *Noſter*, *dictum a Comico eſt ſuper carbonibus exſuſcitandis: nec tamen quidquam prohibeat, quominus & de inſtrumento, quo muſcas abigimus, uti queamus.* JUNG.

Εἰ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑστίαις] Optime MSS. *ἑστιάσεσιν·* ita in contextu reddidi: *ἕν τι τῶν ἀναγκαίων καὶ ἡ ῥιπίς· καὶ* illud delituit in MSS. nos adjecimus haud gravatim. Sed quam erat id ridiculum in editis *ἐπὶ τοῖς ῥιπίζουσι τοὺς ἄνθρακας·* egregie libri manu ſcripti: *ἐπὶ τῆς ῥιπιζούσης·* vide *Suidam* in Ῥιπίζεται· *τὸ γὰρ πῦρ*, inquit ibi, *οἱ ἄνθρωποι ῥιπίσιν ἐῤῥίπιζον·* *Heſychius*: Ῥιπὶς, *τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων πίτυσος· Ἀττικὸς δὲ ῥιπίδα, ᾧ τὸ πῦρ καίουσι· καὶ τραπέζας οὕτω λέγουσι. Eubuli* duo verſiculi apud *Athen.* lib. VI. in quibus eſt *ῥιπίδος* mentio, ita legendi: *Ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας Θερμῇ παρεξέουσα τήγανον πνοῇ·* hinc igitur *ῥιπίζειν* & *ἐκριπίζειν*, *inflammare, inſtigare*: *Ælianus*: *οἱ δὲ συνενθουσιῶντες αὐτοῖς τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες·* non diſſimili ratione nec ineleganter *Nicetas*: *πολέμου φλόγα ἐκριπίζειν.*

83 Ἐπὶ τοῖς ῥιπίζουσι] MS. *εἴρ. μὲν ἐπὶ τῶν ῥιπιζούσης τοὺς ἄνθρ. ἐν ἀχ. Ἀρ.* (ſine *τοῖς*). Et hæc lectio non cedat vulgatæ certe. Verba autem, quæ *Pollux* e *Comico* adfert, ſunt *Dicæopolidis*, aſſaturientis *τὴν πρέσβειραν πεντήκοντα κωπαΐδων κοράν* moxque ſubjicit: — *ἄνθρακας δ' ἐγὼ ὑμῖν παρέξω* — ad pueros, quo anguilla queat parari. Eodem dramate quoque antea in *Choro*:

> *Οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων,*
> *φέψαλος ἀνήλατ' ἐρε-*
> *θιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι,*
> *ἡνίκ' ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι.* JUNG.

84 Ἀριστοφάνης] Fol. 296. SEB.

85 Οὐδὲν δὲ κ. καὶ ἐπὶ τὴν τῆς μ. ἀποσ.] C. V. *ἐπὶ τῆς τὰς μύας ἀποσοβούσης·* leg. *μυίας*, *de eo flabello, quod abigit muſcas &c. Gloſſ. μυιοσόβιον, muſcarium.* KÜHN.

Οὐδὲν δὲ κ. καὶ ἐπὶ τὴν τῆς μ. ἀποσ.] MS. *οὐδὲν μὴν κωλύει καὶ ἐπὶ τῆς τὰς μυίας ἀνασοβούσης καταχρ.* Et hoc bene: *ἐπὶ τῆς ἀνασοβούσης·* ut ante MS. *ἐπὶ τῆς ῥιπιζούσης·* quaſi *ῥάβδου* vel tale quid ſubaudires: habet tamen MS. *μύας* non recte. Sic mox MS. *μυοσοβῶν.* JUNG.

Οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ ἐπὶ τὴν τῆς μ. &c.] Reddidimus & hic veram textui lectionem e MSS. quæ longe melior vulgata: *ἐπὶ τὴν τῆς μυίας ἀποσόβησιν.* Neque vero tantum flabellis iſtis uti ſolebant ad abigendas muſcas, ſed & ad ventulum faciendum, qui æſtum temperaret: *Proclus* ad *Heſiodum*: *τοῖς γὰρ τοιούτοις* (*ἐκπονοῦσι τὴν γῆν καὶ αὐτουργοῖς*) *οὐδὲν προσφορώτερον τῆς ἰσχυρᾶς καὶ δυσφθάρτου ταύτης τροφῆς, οὐ χιόνων δεομένης, οὐδὲ ῥιπιδίων, ἀλλὰ φυσικῆς εὐπνοίας·* illud autem *διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν* Græcis proprie fuit dictum, *ψαινύζειν*, ut ex *Heſychio* didici: ille flabello-

σοβούσης καταχρῆσθαι τῷ ὀνόματι, καίτοι καὶ τὴν μυιοσόβην [86] ἔν γε ταῖς Μενάνδρου Φιλαδέλφαις ἐστὶν εὑρεῖν· καὶ [87] ἐν Ἀναξίππου Κιθαρῳδῷ, [88] Μυιοσόβην λαβὼν [89] στάθητι ἐνθάδε.

ſione hoc nomine uti: licet flabellum in Menandri Philadelphis invenire liceat: & in Anaxippi Citharœdo, Flabellum arripiens huc aſſiſte.

95 * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΚΔ.

[90] Περὶ τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν.

ΠΡοσαριθμητέον δὲ τούτοις καὶ τὰ τοῦ μαγείρου σκεύη, [91] χύτρας, χυτρίδια, χυτρίδας· [92] ζετραίαν δὲ τὴν χύτραν οἱ Θρᾶκες [93] καλοῦσι· λοπάδας, λοπάδια, ἐχίνους, ἐχινίσκους, χαλκία, χαλκίδια, [94] ἐσχάρας, ἐσχάρας ἰχθυοπτρίδας, ἐσχαρίδας, λέβητας, λεβήτια, λεβητάρια· [95] καὶ ὀβελοὺς, καὶ ὀβελοὺς βουπόρους, καὶ ὀβελίσκους, ἐν Ἀχαρνεῦσιν Ἀριστοφάνους,

Φέρε τοὺς ὀβελίσκους, [96] ἵνα πήξω τὰς κίχλας.

96 * [97] ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις γέγραπται καὶ ἀρτη-

* CAPUT XXIV. 95

De coqui inſtrumentis.

HIs etiam coqui vaſa adnumeranda ſunt: ollæ, ollulæ, aulæ. Thraces vero ollam Ζευτάναν vocant. Patinæ, patellæ, capſæ, capſulæ, cacabi, aheni, foci, ſartagines, foculi, lebetes, lebetia, lebetaria, verua, verua bovilla. Et Obeliſci, in Acharnenſibus Ariſtophanis,

Fer obeliſcos, ut turdos aſſem.

* In Foro publico vero etiam Condi- 96

rum uſus frequens fuit apud Romanos, meminitque inter alios ſæpe *Martialis*. Μυιοσόβιον autem & μυιοσόβη in *Gloſſis muſcarium*, quo non ſolum a facie, ſed & a menſis & carnibus abigebant muſcas, ut conſtat e *Martiale*: Perſas autem inveniſſe primos μυιοσόβας legiſſe memini, ni fallor, apud *Clementem*: eorum enim regio muſcis erat infeſta: unde locus *Menandri*, quem *Kuhnius* ex *Athenæo* produxit, luce perfunditur.

86 Ἔν γε τοῖς Μεν. Φιλ.] Locus *Menandri* extat apud *Athenæum* lib. XI. c. 10.

—— ἤδ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἑστήκεσαν. KÜHN.

Ἔν γε τοῖς Μεν. Φιλ.] MS. ἔν τε ταῖς Μεν. Φιλαδέλφοις ἐστιν ε. an itaque Φιλαδέλφαις legendum, ut infra Segm. 145. Viri docti hæc dijudicent, in primis doctorum doctiſſ. *Caſaubonus*, quod XI. *Athen.* 10. quoque hanc varietatem in noſtro *Polluce* adnotavit. Locus vero quem *Noſter* innuit, apud *Athenæum* eſt, ut & idem ſummus vir admonuit quoque: ubi tamen Φιλαδέλφοις libr. XI. *Dipnoſ.* de *Labroniis*, ubi laudaverat *Menandrum* ἐν Ἁλιεῖ· ſubjicit: ἐν δὲ Φιλαδέλφοις·

Ἤδη δ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἑστήκεσαν. JUNG.

87 Ἐν Ἀν. Κιθαρῳδῷ] *Anaxippi* Citharœdi mentio quoque apud *Athenæum*, ut adnotavit *Caſaub.* IV. *Athen.* 20. JUNG.

88 Μυιοσόβην] MS. μυσόβην. JUNG.

89 Παράστηθι] Pro παράστηθι legit *Voſſii* Codex στάθητι. KÜHN.

Παράστηθι] MS. στάθητι· legendusne itaque verſiculus ita?

Μυιοσόβην λαβὼν, στάθητι ἐνθάδε. JUNG.

Παράστηθι ἐνθάδε] Nihil eſt, quod in hoc loco culpes nec ſenſum, neque verborum elegantiam: ſed cum MSS. tamen pro παράστηθι fuit ſcribendum στάθητι· ſic in *Menandro* ἑστήκεσαν.

90 Περὶ τῶν τοῦ μ. σκ.] *Salm.* titulum habet μαγειρικὰ σκεύη· C. A. qui hic pergit, περὶ μαγείρου σκευῶν, *de coquinatorio inſtrumento*: textus ipſe ita incipit: μαγείρου σκεύη, χύτρα χυτρίδαζι &c. KÜHN.

Περὶ τῶν τοῦ μ. σκ.] Capitis hujus titulus in MS. μαγείρου σκεύη. JUNG.

91 Χύτρας] Χύτρας, & cetera vaſa coquinaria hinc enumerat *Bayfius* de Vaſc. omittens tamen ἰχθυοπτρίδας, & χάλκια non recte proferens: ait vero ὀβελίσκους nos dicere *verucula* ex *Plinio* poſſe: λοπάδια vero & λοπάδιον *ſartaginem* vulgo Gallis *la poale*, vocabuli Græci retentis veſtigiis. Sed ad MS. noſtrum. JUNG.

92 Ζευτάναν] C. A. ταύταν pro ζευτάναν C. V. ζεστραῖαν. *Salm.* ζετάναν ex MS. KÜHN.

Ζευτάναν] MS. noſter ζετραίαν habet: quod ſane propius ad vocabulum χύτρας vel χυτραίας accedit, unde id barbaro more corruptum fuerit, quam vulgatum. Sed ego nihil adfirmo: οὐ γὰρ οἶδα θρᾳκιστί. JUNG.

Ζευτάναν] Longe aliter MSS. noſtri: ζετραίαν nimirum vel ζεστρίαν. Excerpta *Falckenburgiana* ζοιαῖαν, niſi me mei decipiunt oculi, quod parum a ζετραία differt. Ζετραίαν igitur non dubitavi reponere: ita nimirum ollam exiſtimo dictam ἀπὸ τοῦ ζεῖν, *a fervendo*: alii forte felicius.

93 Καλοῦσι.] Καλοῦσιν abeſt a C. A. KÜHN.

94 Ἐσχ. ἰχθυοπτίδας] MS. ἰχθυοπτρίδας. SEB.

Ἐσχ. ἰχθυοπτίδας] C. A. ἰχθυοπρίδας· leg. forte ἰχθυοπτρίδας, ut habet *Auguſtanus* Codex, notante *Sebero* in *Indice*. KÜHN.

Ἐσχ. ἰχθυοπτίδας] MS. auctius & emendatius: ἐσχάρας, ἐσχάρας ἰχθυοπτρίδας. Certe ἰχθυοπτρίδας, quod & *Seberi* MS. & noſter ſupra VI. 88. reſtituendum videtur: quamvis ἰχθυοπτίδας mihi ſupra fere magis placeret. JUNG.

Ἐσχάρας, ἰχθυοπτίδας] Deprehendimus aliquoties omiſſas in vulgatis editionibus voces bis poſitas: id etiam hoc loco contigit: ſic enim in MS. bene: ἐσχάρας, ἐσχάρας ἰχθυοπτρίδας, non ἰχθυοπτίδας. Meminit autem paulo poſt *Pollux* noſter ὀβελῶν βουπόρων, quorum & mentionem factam ſcio IX. 77. ibique vide quæ notata: *Philo* libr. V. Βελοπ. inter arma, quibus hoſtis a mœnibus eſt propulſandus & defendendus, enumerat βουπόρους ὀβελίσκους· τοῖς τε ἀκοντίοις καὶ ταῖς ζιβύναις καὶ τοῖς βουπόροις ὀβελίσκοις ἔσται τυπτέον· & poſtea pag. 99. βουπόρους eos appellat ſimpliciter.

95 Καὶ ὀβελοὺς] Copulæ abſunt a C. A. ut & ὀβελοὺς, alterum tum ὡς ἐν Ἀ. Ἀ. KÜHN.

96 Ἵνα * πήξω] Ita MS. quoque. Apud *Ariſtoph.* autem legitur ἵν' ἀναπείρω· fol. 300. SEB.

Ἵνα * πήξω] Ἵνα πήξω etiam noſter MS. habet: quum apud *Ariſtoph.* ἵν' ἀναπείρω legatur. Sicut *Seberus* noſter adnotavit. JUNG.

97 Ἐν δὲ τοῖς Δημ. πέπραται] MS. γέγραπται. SEB.

men-

mentum obeliſcorum venditum eſt. Tum & κρατευτὰς, vocabis lapides, quibus verua innituntur, & crateuteria: & ut in Foro publico invenire licet, Crateutas plumbeas. Nomen ſane Δημιόπρατα, non apud Ariſtophanem in Equitibus tantummodo dictum eſt,

Oſtreorum condimenta publico vendita invidus.

verum etiam apud Comodidaſcalos. Tum & apud Lyſiam Oratio eſt, in foro dicta,

μα ὀβελίσκων. [98] Καὶ κρατευτὰς δὲ, καὶ κρατευτήρια ἐρεῖς· καὶ ὡς ἐν τοῖς [99] Δημιοπράτοις [100] ἐστὶν εὑρεῖν, μολυβδοκρατευτάς· [1] τὰ μὲν οὖν δημιόπρατα, οὐ μόνον τοὔνομα παρ' Ἀριστοφάνει ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν ἔστιν εἰρημένον,

Ἐπίπαστα [2] λείχων [3] δημιόπραθ' ὁ βάσκανος.

ἀλλὰ καὶ [4] παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδοδιδασκάλοις· πρὸς δὲ καὶ [5] Λυσίᾳ λόγος ἐστὶν εἰρημένος

Ἐν δὲ τοῖς Δημ. πέπραται] C. A. τοῖς δ. γέγραπται· καὶ ἄρτημα ὀ. C. V. etiam leg. ἄρτημα· *Heſych.* Ἀρτήματα, ὅρμια τοῖς ἀγκίστροις προσαρτώμενα, καὶ κόσμια τινά· ergo ἄρτημα eſſet *pondus veruculis appenſum. Interpr.* leg. ἄρτυμα· male. KÜHN.

Ἐν δὲ τοῖς Δημ. πέπραται] MS. ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις γέγραπται καὶ ἄρτημα ὀβελίσκων· quæ omnia ita ſcribenda puto, certe Δημιοπράτοις, & ἄρτημα· certe ἄρτυμα vulgatum ineptiſſimum eſt: condimento enim veru opus non habet, ſi Diis placet: ἄρτημα ὀβελίσκων probe, de laqueo quo veru ſuſpenſum, in quo quaſi verſabatur: verſatile veru, credo, vidiſti: ab ἀρτᾷν. Quod vero ad πέπραται attinet, id ſemper ſcribere *Pollux*, credo, non ſibi præſcripſit, ſed interdum εὑρίσκεται ait; interdum γέγραπται, ut hic MS. *Seberi* etiam: & ſupra Segm. 24. ita notavi quoque. JUNG.

Ἐν δὲ τοῖς Δημ. πέπραται] Arripuerunt librarii, quod creberrimum in hoc *Pollucis* libro ipſis occucurrerat, & id ubique locum habere exiſtimarunt; ſed MSS. fideliores γέγραπται præ ſe ferunt, non πέπραται, quod equidem ſolum uſurpaſſe *Pollucem* non crediderim: & ipſum illud γέγραπται alibi MSS. monentibus reſtituiſſe me commemini. Ἄρτυμα mox erat in vulgatis, quod inutile: libri veteres, & ex iis textus ἄρτημα· non diſſimili ratione Ἄρτημα, ὁ τελαμὼν, ἐξ οὗ ἤρτηται τὸ βαλλάντιον apud *Etymologum*; & *Heſychius*: Ἀρτήματα, ὅρμια τοῖς ἀγκίστροις προσαρτώμενα, καὶ κόσμια τινά· quid ni dicas igitur etiam ἄρτημα ὀβελίσκων, *lorum*, *funem* vel quidvis aliud, *unde verua ſuſpenduntur*?

98 Καὶ κρατευτὰς] C. A. κρατευτὰς δὲ, κ. κ. ἐρεῖς κοπίδες σφραγίδες σφάγιον, τορύνη Segm. ſeq. omiſſis interjectis. KÜHN.

99 Δημιοπράταις] Iterum ſcribe Δημιοπράτοις, ut MS. noſter habet. JUNG.

100 Ἐστὶν εὑρ. μολυβδ.] Segm. 102. diviſim μολύβδου κρατηταί· & mox: μολυβδίνους κρατευτάς. SEB.

Ἐστὶν εὑρ. μολυβδ.] MS. εὑρεῖν ἐστὶν, μολυβδοκρατευτάς· τὰ μὲν Δημ. οὐ μόνον τοὔνομα παρὰ Ἀριστ. ἔστιν ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν, ἐπίπαστα λείχων δημ. &c. ſine εἰρημένον. *Ariſtophanis* verſus non longe ab initio eſt Ἱππέων, & ita hodie legitur:

Ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος,
Ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.

Pollux noſter tamen ſcribit præſenti ἐπίπαστα λείχων, ſi libris fides. Ita ergo emenda hic:

Ἐπίπαστα λείχων δημιόπραθ' ὁ βάσκανος. JUNG.

1 Τὸ μὲν οὖν Δημ. ὄνομα] Multo præſtantius MSS. τὰ μὲν οὖν δημιόπρατα, οὐ μόνον τοὔνομα &c. quæ ſic omnia reddidimus in textu: obiter autem hic monere conſtituit de Δημιοπράτοις *Pollux*, ſiquidem a re non ſit alienum, & quinam iſthac voce uſi ſint auctores, oſtendere: nos aliquando de hac re *Pollucem* adnotaſſe meminimus: ſcire vero licet ex iis, quæ ſequuntur e veſtigio apud *Onomaſticographum* noſtrum, illa δημιόπρατα in columnis plerumque fuiſſe perſcripta, unde & illa loquendi ratione, ἔστιν οὖν τοῦτο εὑρεῖν ἐν τοῖς δημιοπράτοις ἀναγεγραμμένον, uſus eſt *Athenæus*; dicitur enim proprie quid ἀναγεγραμμένον ἐν στήλαις· ita quidem & noſter *Pollux*: ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς στήλαις ἀναγέγραπται· *Deipnoſophiſtæ* locus eſt lib. XI. ſed paululum corruptus, cui me judice bene erit, ſi ſic ſcripſeris: Ἀθηναῖοι δὲ ἀργυρᾶ ποιοῦντες κέρατα ἔπιον ἐξ αὐτῶν· ἔστιν οὖν τοῦτο εὑρεῖν ἐν τοῖς Δημιοπράτοις ἀναγεγραμμένον· οὕτως δ' ἐν στήλῃ ἀνακειμένῃ ἐν Ἀκροπόλει, ἢ τὰ ἀναθήματα περιέχει· ita vulgo: ἀναγεγραμμένον οὕτως, ἐκ στήλης ἀνακειμένης &c. ſane τὰ Δημιόπρατα cum iſta στήλῃ, quæ in Arce poſita donariorum nomina continebat, non confundi decet, cum utraque diverſiſſima eſſe ipſa res oſtendat; & vitio dediſſe originem arbitror jota in antiquis Codicibus ad latus appoſitum, quod itaque propter ſimilitudinem figuræ ſæpius in σίγμα degeneravit. Porro diverſis in locis reconditas eſſe iſtas publicatæ ſupellectilis columnas ſatis conſtare exiſtimo, quod neque *Caſaubonus* ad *Athenæi* locum, quem citavi, obſervare præteriit ex hoc ipſo aliiſque *Pollucis* noſtri locis. Mox e MSS. inſerui ἄλλοις· παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδοδιδασκάλοις.

2 Λίχων] Vel λείχων, apud *Ariſtoph. Act. I. Scen.* 1. locus eſt, ſed ibi λείξας extat: λείχων autem eſt *Act. III. Scen.* 1. ubi *Scholiaſtes* ἐνταῦθα δὲ ἐνεστῶτος, ἐν δὲ προφθάσασιν, λείξας, δὲ ἀορίστου· integer locus eſt:

Ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
Ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.

Poſtquam bona publicata atque divendita
Pro ſcitamento abliguriit ille invidus,
Ebrius ſtertit in his ſupinus pellibus.

De *Cleone* Demagogo, & Atticæ Reipublicæ ſanguiſuga ſermo eſt. KÜHN.

3 Δημιόπρατα] Athenienſium mos fuit, cum alicujus ſontis bona publicabantur, vænum illa in auctione exponere: atque omnia quæ ita vendebantur minima, maxima, in columna inſculpebant, quam vel in Arce dedicabant, vel in aliis locis urbis, aut vicinorum pagorum: *Caſaub. Anim.* in *Athen.* libr. XI. cap. 7. Deſcriptiones autem iſtas appellarunt Græci Δημιόπρατα &c. vid. ejuſdem notas in *Jul. Capitolin.* pag. 233. *Schol. Ariſtoph.* ad vocem Δημιόπρατα in *Veſpis*: ἐδήμευον γάρ τινας καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν κοινὰς ἐποιοῦντο· fol. 334. SEB.

4 Παρὰ τοῖς κωμῳδοδ.] Commodum C. V. inſerit ἄλλοις κ. id quod præcedens oratio omnino poſtulat, οὐ μόνον &c. KÜHN.

Παρὰ τοῖς κωμῳδοδ.] MS. ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδιδασκάλοις· bene ἄλλοις, quod inſeramus omnino: eſt enim neceſſarium: *non ſolum apud Ariſtophanem*, ait, *ſed & alios comœdiarum magiſtros vocabulum* Δημιόπρατα *reperitur*. JUNG.

5 Λυσίαν λόγ. ἐστὶν εἰρ.] Leg. Λυσίᾳ· *præterea & Lyſiæ eſt recitata Oratio pro publice venditis* πρὸς Εὐδαῖον, *contra Eudæum*; vel ſimile nomen fuit: vid. *Harpocrat.* in χύτροι. KÜHN.

Λυσίαν λόγ. ἐστὶν εἰρ.] MS. Λυσίᾳ λόγος ἐστὶν ſine εἰρημένος. JUNG.

Λυσίαν] Fefellit librarium particula πρὸς, ad quam *Lyſiæ* nomen pertinere credidit: res tamen ſecus ſe ha-

97 * ὑπὲρ τῶν δημιοπράτων, [6] πρὸς Εὐθίαν· ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς [7] στήλαις, αἳ κεῖνται ἐν Ἐλευσῖνι, τὰ τῶν ἀσεβησάντων [8] περὶ τὼ θεὼ δημοσίᾳ πραθέντα ἀναγέγραπται· ἐν αἷς ἄλλα τε πολλὰ σκεύη [9] ἔστιν ὠνομασμένα, καὶ [10] μολυβδοκρατευταί· καὶ Εὔπολις δὲ ἐν τοῖς Κόλαξιν ἔφη μολυβδίνους κρατευτάς. Τῶν δὲ μαγείρου σκευῶν, [11] καὶ κοπίδες, καὶ σφαγίδες· [12] καὶ σφάγιον, [13] ᾧ ὑποδέχονται τὸ αἷμα τῶν ἱερείων·

* De publice venditis. In columnis autem Atticis, quæ in Eleuſine extant, eorum qui in Deos impii ſunt, publicata bona inſcribuntur: ubi multa alia vaſa nominata ſunt, tum & Crateutæ plumbeæ. Sed & Eupolis in Adulatoribus, Plumbeas crateutas inquit. Inter coqui quoque inſtrumenta ſunt, cultri, cultri mactatorii. Et σφάγιον, quod ſacrificiorum ſanguinem ſuſcipit. 97

bet; ſcribendum enim cum MSS. Λυσίᾳ· *preterea vero Lyſiæ oratio dicta eſt de bonis publicatis*: neque aliter in *Meurſii Attica Bibliotheca* ſcriptum reperio: ille tamen ibi cum vulgatis πρὸς Εὐθίαν· ſed nos maluimus Εὐθίαν cum MSS. quam vocem fruſtra ſunt, qui mutare in animum inducunt.

6 Πρὸς Εὐθίαν] MS. Εὐθίαν. Et ita locus certe legendus: πρὸς δὲ καὶ Λυσίᾳ λόγος ἐστὶν εἰρημένος ὑπὲρ τῶν Δημιοπράτων πρὸς Εὐθίαν· ſive hoc ultimum rectius noſti: certe nomen proprium eſt ejus, contra quem illam orationem dixit *Lyſias*. De quodam *Euthia* τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ διαβεβλημένων illo tempore *Harpocratio* mentionem facit, & ex eo *Suidas*: ſi tamen quid tu rectius iſtis noſti, candidus imperti: ſi non, his utere mecum. JUNG.

7 Στήλαις, αἵ εἰσιν ἐν Ἐλ.] C. V. κεῖνται· *quæ poſita ſunt Eleuſine ad perpetuam memoriam*. KÜHN.

Στήλαις, αἵ εἰσιν ἐν Ἐλ.] MS. στήλαις, αἳ κεῖνται ἐν Ἐλευσῖνι vulgato elegantius. JUNG.

Στήλαις, αἵ εἰσιν ἐν Ἐλευσῖνι] Melius in MSS. κεῖνται, & mox περὶ τὼ θεώ· illorum autem, qui *Cererem* & *Proſerpinam* impie læſerant, bona eſſe publicata ex *Demoſthene* cognovimus, & ejus *Commentatore Ulpiano*.

8 Περὶ τῶν θεῶν] C. V. περὶ τῷ θεῷ· legendum, περὶ τὼ θεὼ, vel: παρὰ τ. *circa, apud duas Deas, Cererem* ſcilicet *& Proſerpinam, myſteriis vel evulgatis, vel imitatione inter privatos parietes aliiſve modis profanatis*. Hujuſmodi impios capitis damnabant, bonis publicatis, & in fiſcum redactis ſacrum, columniſque in templo erectis bonorum publicatorum divenditorumque ibi perſcribebant catalogum. KÜHN.

Περὶ τῶν θεῶν] MS. περὶ τῷ θεῷ Δημ. JUNG.

9 Ἔστιν] MS. ἐστιν. JUNG.

10 Μολύβδου κρατηταί.] An κρατευταί; quomodo mox. SEB.

Μολύβδου κρατηταί.] C. V. μολυβδοκρατευταί, ut Segm. præced. KÜHN.

Μολύβδου κρατηταί.] MS. καὶ μολυβδοκρατευταί. Sic clare MS. Et non dubito hanc veram eſſe ſcripturam, quam *Pollux*, ſi reviviſceret, pro ſua agnoſcat facile. Explodamus itaque vulgatam, quæ viris doctis hactenus impoſuit. Clarum & ſi præcedentia repetas, ubi Segm. præced. poſtquam κρατευτὰς, & κρατευτήρια propoſuit, καὶ ὡς ἐν τοῖς Δημιοπράτοις εὑρεῖν ἐστιν, ait, μολυβδοκρατευτάς· quibus παρενθετικῶς quaſi quid fuerint Δημιόπρατα, quod nomen tam ſæpe adducat in hoc libro quot paginis, ſubjicit: & iterum ad vaſa coquinaria, & materiam, quam in præſens tractandam ſuſcepit, rediens: *in quibus columellis*, ait, *quæ* Δημιόπρατα *exhibent, tum alia multa vaſa nominata habentur, tum illud* μολυβδοκρατευταί· quibus ſubdit *Eupolin* etiam dicere duabus voculis μολυβδίνους κρατευτάς. JUNG.

Μολύβδου κρατηταί.] Verum eſt: in hoc loco ineptias egerunt eruditiſſimi viri: ſed nihil eſt, repoſita MSS. lectione, quod quæras: non una vero corruptela, quicunque tandem is fuerit, locum inficere fuit contentus, ſed de ſuo confinxit etiam αἱ μολύβδου κρατηταί· quorſum enim illud αἱ, quod bene MSS. rejiciunt. De κρατευταῖς vero pauca notanda: *Pollux* profecto per κρατευτὰς & κρατευτήρια nihil intellexiſſe aliud videtur, quam ipſa verua, quod equidem ex rerum, quas tractat, ſequela liquidum exiſtimo: eaque notione vocem illam a veteribus uſurpatam eſſe *Heſychius* oſtendit: Κρατευταί, ὀβελίσκοι. Vocabulum hoc occurrit in *Iliade* I. ibique ſummopere exercitos habuit *Grammaticos*, qui varie ſunt interpretati. Verſiculus hic eſt:

Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας.

Audi, ſis, *Euſtathium*, qui varias Criticorum opiniones enumerat: Κρατευτὰς δέ φασί τινες τῶν παλαιῶν τὰς τῶν ὀβελίσκων λαβάς· ὧν τὸ πρωτότυπον, κρατέω, κρατῶ, ἐξ οὗ τὸ κρατεύω, καθὰ ἐκ τοῦ ζητῶ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ ζητεύω· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τοὺς κρατευτὰς λίθους νοοῦσι, ἐφ' ὧν τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων ἐτίθεντο ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι τὰ κρέα· Παυσανίας δέ φησι, Κρατευταί, ὀβελοὶ ἢ λίθοι, ἢ σιδήρια τινα, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι ἐπιτίθενται. Nec ab iſtis diſcrepat, quod in *Brevibus*, ſed eruditis *Scholiis* adnotatum invenio: Κρατευτάων, τῶν βάσεων· ὅ ἐστι τῶν λίθων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται ὀπτωμένων τῶν κρεῶν· οἱ δὲ τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων εἶπον κακῶς· quæ voce tenus in *Etymologo* leguntur; nec etiam *Heſychius* alium præ oculis habuit locum, cum iſta ſcriberet: Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται πρὸς ὄπτησιν· videmus ex his communi quaſi recentiorum conſenſu illam etſi vetuſtam interpretationem de ταῖς τῶν ὀβελίσκων λαβαῖς damnari, quam tamen nequaquam exiſtimem abjiciendam: quin potius *Grammaticorum* veterum opinioni ſtandum judico, & in illo *Homeri* loco κρατευτὰς capiendos pro ταῖς τῶν ὀβελίσκων λαβαῖς· quid enim hac ſignificatione aptius ad ſummi poëtæ locum? *Stephanus* a junioribus iſtis, puto, Criticis inductus κρατευτὰς tranſtulit *lapides*: ego vero non quidem negavero κρατευτὰς tam diverſas habuiſſe notiones, ſed primam exiſtimo, cum *veru* denotat, quæ quidem ipſa non inepte *Homerico* loco convenit; & inde pro λαβαῖς τῶν ὀβελίσκων in uſum abiit; itaque, ne quid diſſimulem, in ſupellectilis publicatæ columnis intelligi potius κρατευτὰς & μολυβδοκρατευτὰς velim, quam cum *Polluce* de ipſis verubus: plumbum enim materia eſt verubus parum apta; igni enim propius admotum liqueſceret: ad veruum tamen manubria adhiberi potuit non incommode.

11 Κοπ. σφαγ.] MS. plenius, σκευῶν, καὶ κοπίδες, καὶ σφαγ. quo pacto hic ſupplendum omnino exiſtimem. JUNG.

Κοπ. σφαγίδες.] Addidi particulam conjungentem καὶ e MSS.

12 Καὶ σφάγιον] Vid. ſupra Segm. 65. SEB.

Καὶ σφάγιον] C. A. σφάγιον, τορύνη ἱεργὴ καὶ εἰργὴ ἐτυμήρυσις ζ. κ. α΄. λ. ἐξατὴρ λίστρον &c. *Heſych.* Ἐεργίζεται, τορυνᾶται, ὄργις (leg. ἱεργὶς) γὰρ ἡ τορύνη· *Salm.* καὶ κοπίδες. KÜHN.

13 Ὃ ὑποδέχεται] C. V. ᾧ ὑποδέχονται. KÜHN.

Ὃ ὑποδέχεται] MS. ita: καὶ σφάγιον, ᾧ ὑποδέχονται τὸ αἷμα τῶν ἱερείων· & malim ita: *quo excipere ſolent popæ vel alii victimarum cruorem. H. Stephanus* adſcripſit hic: *σφαγεῖον legitur tamen & ſupra Segm. 65. & apud Heſych.* Et variant certe hæc talia: ſupra enim noſter MS. per ει habet: hic per ι. JUNG.

Σφακτὸν enim ceremoniæ nomen eſt
ſacrificiis adhibitæ ſic dictum. Tum &
coqui vaſa ſunt, coclear, tudicula, ever-
98 gc. • Verbum vero ipſum Tudiculaviſti,
in Eubuli Parmeniſco extat. Ex his etiam
fuerit, coclear, quo jus ſorbetur. Fuſci-
na, harpage, & lupulus, extractorius. Et
liſtrum, quod nonnulli vertebram ſartaginis
vocant: tum & ſartago. Veruntamen &

τὸ γὰρ [14] σφάκτρον, τέλους ὄνομα ἦν ἐπὶ τοῦ κα-
ταβαλλομένου ὑπὲρ τῶν θυομένων οὕτως ἐπονο-
μασθέν· [15] μαγείρου δὲ σκεύη καὶ τορύνη, καὶ ἐορ-
γὴ, καὶ εὐεργή· • τὸ δὲ ῥῆμα τὸ τετορύνηκας 98
[16] ἔστιν ἐν Εὐβούλου Παρμενίσκῳ· [17] ἐκ δὲ τῶν
σκευῶν, καὶ ἐτνήρυσις, καὶ ζωμήρυσις, καὶ
κρεάγρα, καὶ ἁρπάγη, καὶ λύκος, [18] καὶ ἐξαυ-
στήρ· [19] καὶ λίστρον, καὶ λίστριον, ὃ τινὲς [20] τα-
γηνοστρόφιον· [21] καὶ τάγηνον δέ· ἀλλὰ μὴν καὶ

Οἳ ὑποδέχεται &c.] Commodum magis & Græcum, ἃ ὑποδέχονται· quod e MSS. in textu reſtituimus. Continuo ſequebatur in vulgatis σφακτὸν, quod e MSS. & analogia patrocinante ſatis docuit *Jungermannus* refingi debere in σφάκτρον.

14 Σφακτὸν] C. V. σφάκτρον· *veſtigalis nomen, quod ſolvebatur pro mactatis animalibus. Salmaſ.* C. non legit quæ intercedunt, τὸ γὰρ σφ. & τὸ δὲ ῥῆμα. Kühn.

Σφακτὸν] MS. noſter non ita, ſed σφάκτρον, quamvis ſine accentu: quod mihi longe veriſimilius videtur ἐπὶ τοῦ τέλους τούτου, de quo *Pollux* dicit: idque reponam lubens: σφάκτρον, ut δίδακτρον, σῶστρον, θρέπτρον, alia ejuſdemmodi. Jung.

15 Μ. δὲ σκεύη καὶ τ. κ. * ἐοργὴ, καὶ εὐεργή.] Sic & MS. ſupra VI, 88. utrumque παροξυτ. itaque *H. Steph.* Seb.

Μ. δὲ σκεύη καὶ τ. κ. * ἐοργὴ, καὶ εὐεργή.] MS. μαγείρου δὲ ἐστιν σκεῦος καὶ τορύνη, καὶ ἐόργη, καὶ εὐέργη· τὸ &c. ſupra VI, 88. contra noſter MS. ἐοργήν· alterum vero accentu carebat. Ego id malim ut hic MS. noſter paroxytonως: quo pacto certe & *Euſtathius* videtur ſcripſiſſe alterum ἐόργη· ad Ἰλ. Β. ζητητέον, ait, δὲ εἴπερ ἡ ἐόργα, τουτέστιν ἡ τορύνη, καὶ τὸ ἐοργίζεται ἤγουν τορυνᾶται, τὰ παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ καὶ Παυσανίᾳ, ἐκ τοῦ τοιούτου ἔοργα γίνεται· ἴσως δὲ καλὸν εἰπεῖν ὅτι οὐχί· ἀλλ' ἐκ τοῦ ὀργάζω· οὗ κεῖται ἡ χρῆσις παρὰ τῷ Κωμικῷ· ὡς γὰρ ὀργάζεταί τις πηλὸν κυκῶν καὶ ἀναταράττων, οὕτω τρόπον τινὰ καὶ ἐοργίζεται, ὅ ἐστι, τορυνᾶται. Retinuit & utrumque ἐόργη & εὐέργη ita *H. Stephanus* in ſuo Theſauro e lib. VI. *Onomaſt.* Apud *Heſychium* vero, ubi, Εὐεργία, τορύνη, εὐπιστία, an forte: Εὐέργη, τορύνη· Εὐεργία, εὐπιστία. Liberæ ſunt conjecturæ, ſpero: nihil tamen adfirmo. Idem: Ἐοργίζεται, τορυνᾶται· ὄργις γὰρ ἡ τορύνη· ubi quoque non temere quis ſuſpicetur ἐόργη pro ὀργὶς legendum. Sed ad *Pollucem* noſtrum. Jung.

Μαγ. δὲ σκ. καὶ τ.] Meminit τορύνης *Arrian. Epict.* lib. II. c. 20. πότε τὴν χύτραν εἴπῃς λοπάδα, ἢ τὴν τορύνην ὀβελίσκον; & *Ariſtoph.* in *Equit.* & *Av. Scholiaſtes* exponit κινητήριον τῆς χύτρας.

16 Ἔστιν] MS. ἐστίν. Jung.

17 Ἐκ δὲ τούτων, καὶ ἐτν. &c.] MS. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν καὶ ἐτνήρυσις· prior. edit. ἐτνήρησις, etiam ſupra VI, 88. ubi ſimiliter corrigendum. Seb.

Ἐκ δὲ τούτων, καὶ ἐτν. &c.] C. V. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν καὶ ἐτνήρυσις καὶ ζυμήρυσις· male, pro, ζωμήρυσις· *trulla lignea, popia, in Gloſſis*; ζωμάρυστρον, *Trullaria, Cattia.* Kühn.

Ἐκ δὲ τούτων, καὶ ἐτν. &c.] MS. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν, καὶ ἐτνησύσις, καὶ ζυμήρυσις· duo poſteriora mendoſa vides. Sed in MS. emendata erant, prout noſter *Seberus* edidit: & ſupra VI, 88. ea probe in MS. ſcripta erant. Vide vero de iis *Caſaubonum* noſtrum Comm. ad *Theophr. Charact.* cap. περὶ ἀναισχυντίας extremo: ubi docet iſta trullarum genera fuiſſe: vide & IV. *Athen.* 20. Jung.

Ἐκ δὲ τούτων] Melius in MS. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν· forſitan ita *Pollux* ſcripſerat: ἐκ δὲ τούτων τῶν σκευῶν.

18 Ἐξαυστήρ.] E MS. & quia non aliter ſupra VI, 88. Hic prior. edit. ἐξακτήρ. Seb.

Ἐξαυστήρ.] Ἐξαυστὴρ *Heſychio* eſt κρεάγρα, *excipulum, arpago*, in *Gloſſis*, ut & *exemplum. Salm.* ex MS. καὶ ἐξακτήρ. Kühn.

Ἐξαυστήρ.] MS. καὶ ἐξαυστήρ· bene: addatur & huic voculæ particula καί· recte autem ita *Seberus* emendavit pro vulgato ἐξακτὴρ, confirmatque iſtud noſter MS. hic & ſupra VI, 88. ubi & ἐξαῦσαι verbum addit *Pollux*: quæ utraque & apud *Heſychium* leguntur ita. Jung.

Ἐξαυστήρ.] Ἐξάκτηρ ante *Seberum* edebatur, quod & in *Falckenburgiano* Codice mutatum inveni in ἐξαυστήρ· *Æſchylum* eam vocem uſurpaſſe notat *Etymologus. Euſtathium* vero illius non meminiſſe ad finem *Odyſſ.* Ε. ubi multa notat de verbis αὔειν & ἐξαύειν aliiſque ſimilibus, mirum mihi accidit. Supplevimus exinde e MSS. καὶ λίστρον, καὶ λίστριον· in iſtis editionibus ſane, quæ ante *Seberum* prodierunt, non λίστριον editum eſt, ſed λίστρον, adeo ut ex vulgatis Codicibus utraque commode conjungere liceat. Pluribus in locis λίστρου meminit *Euſtathius*, & plerumque exponit vel ξύστρον vel πτύον σεσιδηρωμένον, & ab hoc nomine verbum habet λιστρεύειν & λιστροῦν· In *Etymologo* Λιστροῖσι, ξυστῆρσι. Sed & alia nos premunt, & efficiunt, ut ne nobis hæc ſola poſſint eſſe curæ.

19 Καὶ λίστριον] Ita & ſupra VI, 89. prior. ed. λίστρον, quod infra Segm. 129. in numero σκευῶν τοῦ γεωργοῦ. Seb.

Καὶ λίστριον] MSS. & *Salm.* καὶ λίστρον, καὶ λίστριον. Kühn.

Καὶ λίστριον] MS. noſter auctius: καὶ λίστρον, καὶ λίστριον, ὃ τινὲς &c. & ita certe ſcribendum videtur: pari jure enim hic locum habeat tam πρωτότυπον, quam ὑποκοριστικόν· & λίστρον etiam ante vulgati: ſic, quo etiam in re ruſtica uſus eſt, ſupra VI, 89. noſter MS. etiam ἢ πτύον addebat; ſive πτύον id potius eſſe debebat. Certe λίστρον quoque ex MS. noſtro recte poteſt reponi: probat & χρῆσις ejus apud *Phrynich. Eclog. Attic.* κοχλιάριον, ait, τοῦτο λίστρον Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς λέγει· καὶ σὺ δὲ οὕτω λέγε· qui ſane nos ita loqui etiam jubet. Vide ad eum locum *Nunneſium*, qui tamen quum reprehendat eos, qui illud λίστρον etiam explicent per πτύον, quaſi, cum id ſit *ventilabrum*, longius abſit, non recte ſenſiſſe videtur. Ita enim *Heſychius*, ut ſupra ad VI, 89. adſcripſi, λίστρον exponit: & MS. noſter ibi *Polluci* τὸ πτύον reddit etiam in hac re: cur enim nimis abſit? quum ipſum λίστρον quoque in re ruſtica uſurpetur non minus, quam πτύον· quaſi vannus & ventilabrum, quo vertimus ea quæ in frixorio parantur vel ſartagine. Jung.

20 Ταγηνοστρόφιον.] In MS. τηγανοστρόφιον· ſed ſupra VI, 89. τηγανοστρόφιον vulgo erat, & in MS. noſtro ταγηνοστρόφιον. Et non dubito quidem, quin utrumque dictum recte ſit: certe quoniam τήγανον & τάγηνον, ut ipſe hic exponit. Sed utrum hoc loco magis appoſitum, an MS. lectio, an vulgata, de eo videndum eſt. Mihi ſane videtur ταγηνοστρόφιον hic aptius: quoniam ſtatim ſequitur καὶ τάγηνον δέ· quod ita & in MS. noſtro emendatum: nam corrupte is habebat, κατάγηνον δέ· quibus ſubjicit *Noſter* & τήγανον dici. Jung.

21 Καὶ τάγηνον δέ.] Abſunt a C. A. Kühn.

τήγανον [22] ἔχοις ἂν εὑρεῖν εἰρημένον [23] ἐν Εἵλωσιν Εὐπόλιδος, καὶ ἐν [24] Τηλεκλείδου Ἀψευδέσι· Τὰ

τήγανον invenire licet in Piſcatoribus Eupolidis, & Teleclidis Mendacibus.

22 Ἔχοις ἂν εὑρεῖν] MS. ἂν ἔχ. εἰρημένον ἐν. Seb.

Ἔχοις ἂν εὑρεῖν] C. A. εὑρεῖν εἰρημένον. Kühn.

Ἔχοις ἂν εὑρεῖν] In MS. ἀλλὰ μὴν καὶ τήγανον ἂν ἔχεις εὑρεῖν εἰρημένον ἐν &c. quo pacto & *Seberi* MS. habet, niſi quod εὑρεῖν omittat. Sed de ipſo dramate videamus potius. Jung.

23 Ἐν ἁλιεῦσιν Εὐπόλ.] C. A. ἐν Ἡλιῶσιν Εὐ. C. V. ἐν Γλωσι· leg. ἐν Εἵλωσι, ut ſupra lib. IX. cap. 6. *Salm.* MSS. ἐν Γλιῶσι· forte, Ἁλιεῦσι. Kühn.

Ἐν ἁλιεῦσιν Εὐπόλ.] MS. noſter non ἐν ἁλιεῦσιν, ſed ἐν Γλιῶσιν habet: ita nimirum ab alio emendatum quo jure, qua injuria: nam vetus ſcriptura elucet clare, quæ fuit, ἵλωσιν. Ne dubitabis itaque *Comico* ſuum verum drama reſtituere & reponere Εἵλωσιν· quod & ſupra ita vulgo & in MS. IX, 74. fuit: & apud *Athenæum* lib. IV. quoque adducitur. Ἁλιεῖς *Eupolidis* vero an alibi legantur neſcio: *Noſter* certe in his libris eas non novit. Jung.

Ἐν ἁλιεῦσιν Εὐπόλ.] Novimus equidem *Menandri* Ἁλιεῖς, nullos autem *Eupolidis*: cum itaque MSS. titulum Εἵλωσιν integrum ferme exhibeant, non dubitavimus illam lectionem textui reſtituere: porro εἰρημένον afuit ante nos, quod non incommodo inſeratur e MSS.

24 Τηλεκλείδου ψευδέσι.] C. V. Ἀψευδέσι· vid. ſupra cap. 19. idem Codex ſubjicit hæc *Teleclidis* verba:

Τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται.

Sartagines illæ ferventes inquinantur tibi.

C. A. hæc verba: καὶ ἐν Τηλεκλείδου &c. uſque ad *ταγανισμοὶ* non habet. Kühn.

Τηλεκλείδου ψευδέσι.] MS. noſter: Τηλεκλείδου Ἀψευδέσι· τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται· &c. quæ omnia ita repone, quum vulgo iſta χρῆσις plane omiſſa ſit: Ἀψευδέσι noſter MS. in hoc dramate laudando & ſupra Segm. 68. habebat. Jung.

Τηλεκλ. ψευδέσι.] Liceat auctoribus MSS. Ἀψευδέσι reponere, cujus lectionis veritatem ſupra cum *Jungermanno* ſatis atque ſuper aſſeruimus: hoc quamvis ſit egregium, majus tamen & elegantius eſt, quod ipſam hic *Teleclidis* χρῆσιν ſuppeditent MSS. Codex *Falckenburgianus*: Τὰ δὲ τηγανίζοντά σοι μολύνεται· unde veram lectionem ad normam ceterorum Codicum facile quis eruat: quid inquam? illa commaculata & incerta *Falckenburgiani* Codicis ſcriptura ſola nativam *Pollucis* lectionem prodet; ceterorum enim librorum ζέοντα genuini verbi interpretatio eſt ad marginem adſcripta, quod mecum, re cognita, quiſque fatebitur: ſcribe itaque τήγανα σίζοντα· Σίζειν inter illa verba recenſetur a Grammaticis, quæ κατὰ μίμησιν ſunt formata: *Heſychius*: Σίζε, ἤχει, κατὰ μίμησιν ἤχου· ubi *Palmerius* vir eruditionis ſedulæ male legebat Σίζει, tum enim & ἤχεῖ ſcribendum eſſet: ſed nulla mutandi ratio: illuſtrandus & alter ejuſdem *Lexicographi* locus: Σίζει, ῥεῖ, περιῤῥεῖ, τινές· ἄμεινον δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν τὸν ὀφθαλμόν· hic pro ῥεῖ non inepte *Sopingius* forte reſtituendum conjectat ζεῖ, quamvis, me judice, non magna neceſſitas hanc emendationem ſuadeat, cum lectionem editam tuetur περιῤῥεῖ· habuit autem *Heſychius* in animo locum *Homeri* ex *Od.* I.

Ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.

Et hoc voluit, aptiorem eſſe ſignificationem τοῦ περιῤῥεῖν in iſtis poëtarum principis σίζ' ὀφθαλμός· hinc itaque ſimul cognoſcimus quandam interpretationem τοῦ σίζειν traditam a veteribus, quam penitus ſilentio recentiores involverunt: *Euſtathius* ne verbo quidem ejus meminit, cum tamen illam celebriorem τοῦ σίζειν notionem non præteriret: Τὸ δὲ σίζειν ὀνοματοποιεῖται πρὸς ἦχον στοιχείου τοῦ σίγμα· & paulo poſt: οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ ὅτι ὠνοματοπεποίηται τὸ σίζειν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ λίπος γινομένου σιγισμοῦ· quæ poſteriora in brevibus, quæ appellant, *Scholiis* integra leguntur, niſi quod ibi σιτιλιγμοῦ, additis hiſce, ὅ ἐστι συνηχείας· ſcribe potius συνηχήσεως· videndus & *Etymologus* e *Zenobio*. Itaque σίζειν dicitur de iſto ſono, quem ferrum candens & ignitum aquæ immerſum edit, uti notant Grammatici: propius autem ad rem noſtram accedit, quod & illa, quæ in ſartagine friguntur, dici ſoleant σίζειν· *Ariſtophanes Acharn.* ἡ δ' ὠπτημένη Σίζουσα —— ad quæ Commentator antiquus: ἀντὶ τοῦ ζέουσα, ὡς ἐπὶ τηγανιζομένης· οἷον ἦχον ἀποτελοῦσα· καὶ Ὅμηρος, ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμός· ſed lege ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα, ut *Idem* ad *Equites Comici*, in quibus iſta rei noſtræ accommodatiſſima: Τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων ἐφιστάναι σίζον· *Suidas* autem in priori *Scholiaſtæ* veteris loco, illum enim deſcripſit in σίζουσα, ſic præfert: οἷον ποιὸν ἦχον &c. Verbum illud hoc pacto uſurpatum reperi a *Magnete* apud *Athenæum*: Τηγανίτας ἤδη τεθίασαι χλιαροὺς σίζοντας, ὅταν αὐτοῖς ἐπιχέῃς μέλι· & longe venuſtiſſime veterum quicunque tandem: Ἐμοῦ δὲ ὥσπερ ἐπὶ ταγήνου ἔσιζεν ἡ καρδία, καὶ κατετήκοντο αἱ σάρκες, καὶ αὐτόματα ἐχώρει κατὰ τῶν γνάθων τὰ δάκρυα· neque abludit a Græca voce Saxonum Belgarumque ſiſſen: quid enim hoc obiter intermiſcere prohibet? Igitur in hoc *Teleclidis* loco beneficio Codicis *Falckenburgiani* bene habet quod ſarta tecta maneat antiqua ſcriptura: neminem enim dubitaturum exiſtimo, quin appoſita ſint & veriſſima τήγανα σίζοντα. Porro mox in *Polluce* noſtro refecimus e MSS. ὑπόφαυλοι pro ὑπόφαυλον· ſcilicet ὑπόφαυλοι τηγανισμοί· notandum vero, uti fuerunt, qui *Menandrum*, ejuſque ſtylum & ſcribendi genus ſummopere ſunt admirati, ita & quoſdam extitiſſe, qui cœca quadam obtrectatione impulſi ejus acute & nove vel dicta vel inventa cavillari & explodere, quantum in ipſis erat, non erubuerunt: *Pollux* noſter aliquando *Menandrum* perſtringit; ſæpius autem, & quo jure quave injuria *Phrynichus*: ſed ille etſi cetera doctus, tam impudenter in hoc negotio verſatur, ut frontem hominis mirer, qui fuerit auſus tanta cum temeritate *Menandrum* exagitare, quem omnes eruditi venerantur tanquam caſti ſermonis & leporis ſalſi fontem: nos certe magno redimendum cenſeremus, ſi quid illius Comœdiarum, quarum non contemnendam partem etiamnum in quibuſdam Græciæ Bibliothecis deliteſcere ex ipſis Græcis plus una vice audivi, inveniri poſſet. Jam vero de τηγάνῳ, cum eo nos ipſe *Pollux* deducat, notare quiddam lubet. *Attici* proprie dicebant τάγηνον· ſuperius ex *Ariſtophane* locum adduximus, ubi ſic legebatur: & ita plerumque in Auctoribus veteris Comœdiæ apud *Athenæum*: ſed τήγανον erat ceterorum Græcorum, quam ob cauſam ſcribit *Etymologus*: Τάγηνον, τοῦτο Ἀττικῶς τινὲς τήγανον λέγουσι· male vulgo τίγανον, quod optime præſtantiſſimus *Sylburgius* adnotavit: a τηγάνῳ Dores abſciſſa priori litera ἤγανον· eaque differitas in nominibus inde derivatis permanſit: ταγηνίτης ἄρτος Attici vocabant, qui reliquis Græcis τηγανίτης· apud *Athenæum* certe ταγηνίτης πλακοῦς citatur e *Magnete* & *Cratino*, quorum uterque Attici ſermonis elegantiæ ſtuduit: ſed illuſtris in eam rem locus eſt in *Galeno* lib. I. περὶ τροφῶν δυνάμεως· quem ſimul, uti decet, conſtituemus; leviter enim in *Aldina* editione, qua utor, corruptus eſt: οἱ μὲν οὖν ταγηνίται παρ' Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενοι, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς κατ' Ἀσίαν Ἕλλησι τηγανῖται σκευάζονται δι' ἐλαίου μόνου· utrobique τηγανῖται legebatur: qui igitur τήγανον uſurparunt, illud aſſumſerunt a ceteris Græcis: præcipue vero τήγανον fuiſſe pervulgatum in Comœdia nova facile mihi perſuadeo; in illa enim non is Atticarum vocum delectus eſt habitus, ac in Comœdia veteri, quod exercitatiores non latebit. Non deſunt tamen, qui ſignificatione diſcrepare volunt τήγανον ἀπὸ τοῦ ταγήνου, ut τήγανον ipſa diceretur ſartago, τάγηνον vero, quod in

Sordidum autem eſt, Sartaginulæ in Equiſone Menandri. Verbum quidem Frigere in Apocleomena Poſidippi extat.
99 * Vas autem, quod alias chytropodum vocant, etiam λάσανα dictum invenies: ut Diocles in Meliſſis, A laſanis calidam accipiam. In primo autem Jamborum Hippona-

δὲ τήγανα ζέοντα σοι μολύνεται· [25] ὑπόφαυλοι δὲ οἱ ἐν Ἱπποκόμῳ Μενάνδρου τηγανισμοί· τὸ μέντοι ῥῆμα τὸ τηγανίζεσθαι ἔστιν ἐν Ἀποκλειομένῃ [26] Ποσιδίππου· * καίτοι τόγε δρᾶμα Ἀριστοφάνους Ταγηνισταί· τὸν δὲ καλούμενον χυτρόποδα, ἔστι μὲν καὶ [27] λάσανα κεκλημένον εὑρεῖν, ὡς [28] Διοκλῆς ἐν Μελίτταις, Ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἱππώνακ- 99

ea frictum eſſet: *Euſtath.* ad *Od.* T. Τινὲς δὲ τάγηνον φασὶ τὸ ἐν τηγάνῳ ἑψηθέν· neque negare velim uſurpatum ea notione τάγηνον· certe *Plato Comicus* ſic adhibuiſſe videtur in iſtis: Οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν, ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον Οἴομαι· quæ in *Dipnoſophiſtæ* lib. I. occurrunt: ibi λοπάδα *Comicus* dixiſſe videri poteſt *cocta*, τάγηνον vero *fricta*, contra ac eruditus *Athenæi Interpres* tranſtulit: ſed in eo verſiculo, quod non prætereundum, *Euſtathius* habet ἀτάρτοι τὸ τάγηνον ἄριστον illud τοι tamen carminis modulo officit. Porro in *Gloſſis* veteribus tam τήγανον quam τάγηνον exponitur *ſartago*, *frixorium*, *ſatura*: ibidemque etiam reperio, quod rarius in antiquis ſcriptoribus, ταγηνὸς & ταγήνιον. Quis fuerit *ſartaginis* apud Romanos uſus, haud adeo ignotum eſt; idem ſane ταγήνου apud Græcos, ut in eo ſcilicet vel carnes vel placentæ, aut quæcunque alia oleo inſtillato frigerentur: planiſſime rem totam percipies ex adducto ſuperius *Galeni* loco, quibus etſi poſſem, alia non addam: ibi inter cetera τάγηνον impoſitum fuiſſe dicit ἀκάπνῳ πυρί· *Lucianus* in *Lexiphane*: λοβὸς ἐκ ταγήνου, *auriculæ pars frixa*: hinc ταγηνιστὸν vel τηγανιστὸν in *Philoxeno frixum*: ὠὰ ταγηνιστά, *ova frixa* memorantur in medicorum ſcriptis, a *Galeno* περὶ τροφῶν δυνάμεως lib. III. ἐπὶ τῶν ταγήνων παχυνθέντα, *Aetio*, *Paulo Ægineta* libr. I. c. 82. & aliis: hæc quidem ἀπὸ τοῦ ταγηνίζειν, unde ſi quis cum *Menandro* ταγηνισμοὺς vel ἀπὸ τοῦ τηγανίζειν τηγανισμοὺς formare velit. quæ culpa, quidve cauſæ prohibeat? adeo ut non ſatis validam rationem habuiſſe *Pollux* videatur, ob quam minus ipſi probentur *Menandri* τηγανισμοί. Præterea τήγανον non tantum ſartaginem denotavit, ſed etiam patinam, in qua cibi ſolent apponi, λοπάδα· ea vero notio a dialecto tracta; ſic enim uſurpaſſe perhibentur *Syracuſii*, nec illi tantum. uti puto, ſed & Dores & Iones: de *Syracuſiis* teſtis eſt ex *Athenæo*, cujus in editis libr. VI. c. 3. locus ille extat, *Euſtathius* ad *Odyſſ.* T. Συρακούσιοι δέ, ὥς φησιν Ἀθηναῖος, τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλοῦσι· τὸ δὲ κοινῶς τήγανον, ξηροτήγανον· inde eſt, quod *Heſychius* exponat: Λοπάς, τήγανον· λοπάδας profecto non adhibebant ad frixandum, ſed ad cibos coquendos & apponendos in menſa: de Doribus autem & Ionibus ex iſtis *Anacreontis* facile colligitur: χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν, *manum inſerere patinæ*. Prodiit hinc demum verbum ἀποτηγανίζειν a *Comicis*, ut judico, confictum, cujus notio ex his *Phrynichi* non magno labore invenitur: τοῦ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν. A Dorica vero voce ἤγανον formata ſunt Ἠγάνια, πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου, quæ in *Heſychio* lego; niſi fortean mavelis ἠγάνια, ut apud eundem τηγάνια, quod vide: rem ibi & vocem docti viri multis modis obſcurarunt, quod ipſos fugeret Dorica vocis forma: ſed illi tamen peſſime, qui πηγάνου reponendum cenſuerunt pro τηγάνου.

25 Ὑπόφαυλον δὲ] C. V. ὑπόφαυλοι γὰρ οἱ &c. *ſordent quodammodo* &c. τηγανισμοί. KÜHN.

Ὑπόφαυλον δὲ] MS. ὑπόφαυλοι γὰρ οἱ ἐν &c. ὑπόφαυλοι vero, nempe τηγανισμοί. Sic enim *Noſter* libens loquitur: & aliquot exempla habuimus in MS. libri præcedentis cap. ult. ut IX, 158. τραγικὸς δὲ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διωκτός· alia. JUNG.

26 Ποσιδίππου.] C. V. addit, καί τοι τόγε δρᾶμα Ἀριστοφάνους τηγανισταί· τὸν δὲ καλούμενον χυτρίποδα· *Heſych.* Χυτρόποδας legit in λάσανα· *Salmaſ.* λάσανον. KÜHN.

Ποσειδίππου.] MS. Ποσιδίππου· quo pacto fere ſemper ſcribere malim, ut & *Suidas* habet: variat alias & MS. in hoc. Ejus eadem fabula & ab *Athenæo* citatur, ut indicat *Caſaub.* VII. *Athen.* 14. Poſt Ποσειδίππου tota linea in vulgatis deeſt, quam ex MS. ſupple ita habente: καί τοι τόγε δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τηγανισταί· τὸν δὲ καλ. &c. Et non videbatur ſane omiſſurus hic ubi de τηγάνῳ agit comœdiam tam ſæpe a ſe laudatam. Sed mirari tamen lubet cur hic dicat τηγανισταί, & non ταγηνισταί· quum tamen ubique, quantum addere potui, ubi hoc drama laudatur, noſter MS. ſicut vulgati ἐν Ταγηνισταῖς habeat, ut ſtatim Segm. ſequ. nec aliter *Athenæus* libr. III. *Dipnoſ.* & *Scholiaſtes Ariſtoph.* ad Νεφέλας, ad Βατράχους. JUNG.

Ποσειδίππου.] Ποσειδίππου ſcribas, ut vulgo, an Ποσιδίππου cum MSS. parum refert: utraque ſcribendi ratio uſitata: in *Photii Lexico* Ποσείδιππος ubique inveni exaratum, citatque ille *Poſidippi* Δημότας & Συντρέφους in Νεανισκεύεται & Ὅμηρα. Cujus fuerit argumenti *Poſidippi* Ἀποκλειομένη expiſcari nequeo: non me latet virginem ἀποκλειομένην poſſe dici, quæ plerumque κατάκλειστος appellatur, de qua alibi locorum plurima commemoro, & ab hac tali forſitan titulum & argumentum fabulæ promanaſſe: ſed nihil equidem, quod incertum eſt, lectori perſuadere cupiam: meminit etiam hujus fabulæ *Harpocratio*. Poſt Ποσειδίππου egregiam *Polluci* operam MSS. navant: καίτοι τόγε δρᾶμα Ἀριστοφάνους Ταγηνισταί· illam enim fabulam notiſſimam utique, dum illa enumerat, quæ a τηγάνῳ & ταγήνῳ oriuntur, omiſerit *Pollux*? reſtant, quæ facili non ſunt prætereunda pede: Ταγηνιστὰς in textu dedi, cum Τηγανιστὰς e Codicibus ſuis *Kühnius* & *Jungermannus* adnotent: qua quidem in re ſecutus ſum omnium auctorum conſenſum, qui Τηγανιστὰς fabulam illam *Ariſtophanis* nuſquam, Ταγηνιστὰς frequentiſſime laudare ſolent: *Photius* in *Lexico*. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ſed quis non videat ſcribendum Ταγηνισταῖς; deinde magno me ſponſore tueor, *Falckenburgiani* Codicis Excerptis; in quibus liquide Ταγηνιστὰς reperio: in ceteris etiam aliquantulum a MSS. P. & V. diſcrepat: ſic enim, niſi me fallunt lectionis intricatæ veſtigia, habet: καὶ τὸ δὲ (τῷ δ ſuperſcriptum eſt γ) δρᾶμα ἐν Ἀριστοφάνους ταγηνισταῖς· quæ ita levi negotio licet refingere, ut lectionem a nobis reſtitutam tantum non ſuperent: καὶ τόγε δρᾶμα ἐστὶν Ἀριστοφάνους Ταγηνισταί· Sed ſatis in his temporis trivimus.

27 Λάσανα] De λασάνῳ in hac ſignificatione & *Foeſius OEcon. Hippocr.* in λάσανον. JUNG.

28 Διοκλ. ἐν Μελίσσαις, &c.] Abſunt a C. A. uſque ad δηλοῖ. Verſus *Dioclis* ex C. V. ita habet:

Ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν.

vel τέφραν.

A pedibus ollariis calidam auferam ollam,

vel *calidos cineres*: videtur χυτρόπους ſignificare *ſuppoſitorium ollarum*, cui velut pedibus inſiſtunt. KÜHN.

Διοκλ. ἐν Μελίσσαις, &c.] MS. Μελίτταις. Idem drama & *Athenæus* citat, obſervante *Caſaub.* noſtro

τος ἰάμβων εἴρηται χυτροπόδιον· ὥσπερ καὶ [29] παρ' Ἡσιόδῳ,

[30] Μὴ δ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀφελόντα.

ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἕτερόν τι δηλοῖ· [31] ὅταν δὲ Δίφιλος ἐν Ἐπικλήρῳ [32] λέγῃ, [33] Χυτρὸν μέγαν παρὰ τοῦ μαγείρου, [34] δηλονότι τὴν χύτραν λέγει, ἀλλ' οὐ τὸν χυτρόποδα. 100 * Εἰδέναι δὲ οὐ φαῦλον, [35] ὅτι χύτρα καὶ φιλήματος εἶδος ἦν, ὁπότε τὰ παιδία φιλοίη, [36] τῶν ὤτων ἐπιλαμβανόμενα· ὑποδηλοῖ δὲ [37] Εὔνικος ἐν Ἀντίδι,

Λαβοῦσα τῶν ὤτων φίλησον τὴν χύτραν.

ctis Chytropodium dictum eſt: quemadmodum & apud Heſiodum,

Neque a pedatis ollis nondum luſtratis rapiens.

Verum hoc aliud quiddam ſignificat. Cum vero Diphilus in Epiclero inquit, Aulam magnam apud coquum, ſine dubio ollam intelligit, non chytropodem. * Neque 100 etiam inconveniens eſt noviſſe, quod χύτρα oſculi ſpecies erat, cum puerulos auriculis prehenſos oſcularentur: quod & Eunicus in Antia innuit,

Ollam prehenſis oſculator auribus.

X. *Athen.* 7. & *Suidas* in Διοκλῆς, qui etiam Μιλιτταῖς habet, ut adeo hæc fuerit vera inſcriptio hujus dramatis: quemadmodum Θάλαττα ejuſdem, non θάλασσα. Sed quod penſius, ipſe verſus *Diocleus* in vulgatis non eſt plenus: eſt vero in noſtro MS. qui ita habet, ut reponere potes: ὡς Διοκλῆς ἐν Μιλίτταις·

Ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν. JUNG.

Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις] Μιλιτταῖς e MSS. reſtituimus: de hac fabula vide quæ dixi ad Segm. 78. ἀφαιρήσω χύτραν cum ceteris MSS. *Falckenburgii* Excerpta habent, quod omnino ſuſtinendi ſenſus cauſa addendum. Ceterum de λασάνοις ſed alia notione ſuperius adnotaſſe me ſuccurrit Segm. 44. *Heſychius*: Λάσανον, χυτρόπους· Τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὅσιον *Sophoclem* in *Ajace Maſtigophoro* eo ſenſu Grammatici dixiſſe volunt: ſed & eorum proferri verba expedit, ſiquidem χυτρόποδος & λασάνου meminerint, ad v. 1424. χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυριστάτης, ὃ καὶ λάσανον λέγεται emendandus ex iſtis *Triclinius*, in quo λόβανον pro λάσανον legitur: nemo erit, qui non ex his capiat uſum χυτροπόδων & λασάνων· *Laſanum* Latine dixit *Horatius* Serm. lib. I. Sat. 6.

Cum Tiburte via prætorem quinque ſequuntur
Te pueri laſanum portantes œnophorumque.

ſed ea ſignificatione, quam ad Segm. 44. expoſui, ubi tum opportunum hunc *Romani Poëtæ* locum, qui λασανοφόρους illos egregie illuſtrat, feſtinatio excuſſit e memoria: *Acron* interpretatur *vaſculum, in quo alvus dejicitur*: niſi me fallit memoria, uſurpat & *Apulejus*. Sed omnem hunc *Pollucis* locum adtulit & multa luce perfudit vir eruditione ſingulari *Grævius* in *Lection. Heſiodeis*: in ipſo *Heſiodi* verſiculo malim equidem cum MSS. ἀφελόντα· in *Polluce* profecto ita reficienda vulgata judicavi.

29 Παρ' Ἡσιόδῳ] Libro II. v. 266. SEB.

30 Μὴ &c. ἀνελόντα.] Abeſt a C. V. & dein ἀφελόντα pro ἀνέλοντα. KÜHN.

Μὴ &c. ἀνελόντα.] MS. ἀφελόντα. Sed apud *Heſiodum* legitur hodie ut editi:

Μὴ δ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀνελόντα
Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι. ——

ubi *Moſchopulus*: λάσανον καὶ χυτρόπους τὸ αὐτό· ἔστι δὲ ὁ κοινῶς πυριστάτης· ἐνταῦθα δὲ χυτροπόδων φησὶν ἀντὶ τοῦ χυτρῶν· & ſic etiam ceteri accipiunt: ſubjicitque & ipſe *Pollux*, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἕτερόν τι δηλοῖ. JUNG.

31 Ὅταν] MS. ut ſolet ὅτ' ἄν. JUNG.

32 Λέγῃ] MS. λέγει. JUNG.

33 Χύτρον μέγαν] C. A. μέγα· male: *Salm. Leonidas* in *Epigr.* χυτρὰς μεγάλας· χυτρὸν μέσου παρὰ τ. f. χυτρὸν αἰτοῦ π. τοῦ. KÜHN.

Χύτρον μέγαν] Ceterum notandam vocem χυτρὸν, quæ debeat ὀξύνεσθαι, nos admonuit ὁ θεῖος *Salmaſius*: & ſententiam *Pollucis*, qui χύτρας eſſe ſciſcit, confirmare *Leonidæ* hos verſiculos, quos huc aptiſſimos, quum de coco etiam loquatur *Leonidas*, nobiſcum communicat e ſuis ſchedis:

Τὰς Λαριστσαίας κυάστορας ἱψητῆρας καὶ χυτρὰς
Καὶ τὰν εὐρυχαδῆ κύλικα. JUNG.

34 Δηλονότι] MS. δῆλον ὅτι &c. JUNG.

35 Ὅτι καὶ χύτρα φιλ. &c.] C. A. ὅτι χύτρα καὶ φιλήματος ἦν εἶδος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν &c. interjecta abſunt. KÜHN.

Ὅτι καὶ χύτρα φιλ. &c.] MS. ὅτι χύτρα καὶ φιλ. εἶδος ἦν, ὁπ. alio ordine, forte concinniore. De hoc oſculi genere & varios auctores adduxit elegantiſſ. *Ariſtænetı* Interpres Notis ad lib. I. epiſt. 24. JUNG.

36 Τῶν ὤτων ἐπιλαμβανόμενα] Paſſive *Interpr.* vertit, *auriculis prehenſos*: malim, *prehendentes auriculas*: *Plutarchus* de *Audiendo*, πολλοὶ, inquit, τὰ μικρὰ παιδία καταφιλοῦντες αὐτοί τε τῶν ὤτων ἅπτονται, καὶ τούτοις τοῦτο ποιεῖν κελεύουσι, αἰνιττόμενοι μετὰ παιδιᾶς, ὅτι φιλεῖν δεῖ μάλιστα τοὺς διὰ τῶν ὤτων ὠφελοῦντας· *multi parvos pueros oſculantes & ipſi aures tangunt, & illis, ut idem faciant, præcipiunt, per luſum innuentes, eos imprimis amandos eſſe, qui per aures proſunt.* *Clemens* lib. V. *Stromat.* οὐκοῦν εἰκῆ τοῖς παιδίοις παρακελευόμεθα τῶν ὤτων λαμβανόμενα φιλεῖν τοὺς προσήκοντας· τοῦτο δήπου αἰνιττόμενοι δι' ἀκοῆς ἐγγίγνεσθαι τῆς ἀγάπης τὴν προαίσθησιν· *non igitur temere eſt, quod puerulos jubemus apprehenſis auribus oſculari cognatione junctos: obſcure ſcilicet ſignificantes, per aures primum dilectionis ſenſum *influere*: vid. & *Theocr. Idyll.* V. *Tibullus Eleg.* 5. lib. II. KÜHN.

37 Εὔνικος ἐν Ἀντίᾳ] Etiam *Theocr. Idyll.* V. 132. & alii, quos laudat *Guil. Canterus* Nov. Lect. lib. VI. c. 25. vid. & *Gyraldi* Dialogiſmum IX. SEB.

Εὔνικος ἐν Ἀντίᾳ] C. V. ἐν Αὐτίδι· leg. Ἀντίδι· Ἀντὶς vel Ἄντεια *Præti* uxor quidem fuit, quæ *Bellerophontem* apud maritum accuſavit, & de ſtupro ſe appellatam calumnioſe in perniciem innocentis juvenis contendit: ſed de ea re non inſcripſit *Eunicus* drama Ἄντεια, vel Ἀντίς· nam ex *Athenæo* libr. XIII. cap. 3 & 6. notum eſt a meretrice nobili *Anthia* vel *Anthide* vel *Antia* (ita enim diverſimode ſcribitur nomen) dramati fuiſſe nomen datum ab *Eunico* vel *Philyllio*: vide notata ad ſupra lib. IX. c. 6. KÜHN.

Εὔνικος ἐν Ἀντίᾳ] MS. Εὔνικος Εἰνακτίδι. Veruſne titulus itaque fabulæ *Eunici*, ἐν Ἀντίδι. Viri docti nos docebunt. *Eunici* ſane nomen perperam hic legi putavit *Lil. Gyraldus* Dialogiſmo IX. qui *Ænnicus*, ut ait, *priſcæ comœdiæ ſit*. Et ſane non fruſtra. Invenio enim apud *Suidam*, quo ille iſta ſcribens, ſine dubio reſpexit: Αἴνικος Ἀθηναῖος Κωμικός· ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· δράματα αὐτοῦ Ἄντεια. An itaque legendum? Αἴνικος ἐν Ἀντίᾳ, ſive Ἀντείᾳ; Idem *Gyraldus* alio ſenariolo ibidem Latino Græcum exprimit:

Prehendens per aures da mihi chytræ oſculum.

Ubi tamen *Prendens* ſcripſit certe, quamvis illud in

Veruntamen chytropodem etiam Βοῦν appellabis, & Anthracium, ſecundum Alexidem dicentem in Lemnia, Siquidem nobis in medio ſtabat anthracium, ſeſumque fabarum plenum. Seſum enim vas fuit, in quo fabas, aut alia hujuſmodi
101 frigebant. * Anthracium vero hoc Cratem vocabis, & Craticulum, ſecundum Ariſtophanem dicentem Craticulas: ſed Strattis in Pſychaſtis inquit, Quomodo quis mihi prunis plenam ſopiet craticulam? Prunæ ſiquidem ſemiuſti

[38] οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βαῦνον ἂν εἴποις, τὸν χυτρόποδα· καίπου καὶ ἀνθράκιον, [39] Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Λημνίᾳ, Καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ, Σείσων τε κυάμων μεστός· καὶ γὰρ ὁ σείσων, ἀγγεῖον ᾧ κυάμους, ἢ ἄλλό τι τοιοῦτον ἐνέφρυγον· * καὶ μὴν ἐσχάραν εἴποις ἂν τὸ ἀνθρά- 101
κιον τοῦτο, καὶ ἐσχάριον, Ἀριστοφάνους ἐν Ταγηνισταῖς εἰπόντος [40] ἐσχάρια, καί πού καὶ ἐσχαρίδα· ὁ δὲ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς φησι, [41] Πῶς ἂν κομίσει ἐμοὶ τὶς θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν· [42] καί εἰσιν οἱ θυμάλωπες οἱ ἡμίκαυτοι

editis, contra modulum metri. *G. Canterus* vero VI. Nov. Lect. 25. concinnius ita;

Ollam prehenſis oſculator auribus. JUNG.

Εὔνικος ἐν Αἰτίᾳ] Dubium me tenent MSS. auctoritas, & eruditorum hominum opinio: Εὔνικος ἐν Ἀντίδι Codicibus noſtris obſequtus in textu repoſui: ſed adblanditur, neque diffiteor, *Gyraldi* conjectura, quam & amplexus eſt *Meurſius* in *Attica Bibliotheca*, ubi in hoc *Pollucis* loco Αἴνικος ἐν Ἀντείᾳ legendum ſtatuit: *Suidæ* profecto locus maximo eſt huic emendationi adjumento: ſed ego rem in medio relinquo, cum nihil aliunde, quo clariorem faciam, ſuppetat: repoſuiſſe tamen me in re dubia & incerta MSS. lectionem nemo indignabitur. De oſculi vero genere χύτρᾳ varia viri docti: vide *Meurſium* de *Lud. Græc.* in κυνητίνδα, ubi tamen in quibuſdam erraſſe virum doctiſſimum obſervavi ad IX, 115. Deſcribit hanc χύτραν *Lucianus Dial. Meretr.* III. ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενος ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, ὥστε μόλις ἀπέσπασε τὰ χείλη· *Tibull.* II. Eleg. 5.

— natuſque parenti
Oſcula comprenſis auribus eripiet.

Sed hoc alio ferme ad oſcula puerilia ſpectat, de quibus pluſcula dicto loco *Meurſius*.

38 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Βοῦν &c.] Abeſt a C. V. οὐ μὴν· qui & paulo poſt pro βοῦν habet βαῦνον, quod firmat *Heſych.* in voce βαῦνοι. KÜHN.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν &c.] MS. omiſſo οὐ μὴν, habet: ἀλλὰ καὶ βαῦνον ἂν εἴποις τ. &c. optime βαῦνον· & repone ita. *Heſych.* Βαῦνοι, χυτρόποδες &c. alias & κάμινον exponunt, ut Idem, & *Suid.* & *Etymolog.* Tu de βοῦν vel unum teſtem cita. Et tamen *Pollux* βαῦνον ſcripſiſſe ipſe clamet, ſupra VI, 88. βαύνους, ἰπνούς, πυραύνους in eodem inſtrumento coquinario conjungens. JUNG.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν &c.] Inepte: βαῦνον & *Falckenburgii* Codex habet, quod rectum.

39 Ἀλ. εἰπ. ἐν Λημνίᾳ] C. V. Λιμνίᾳ, & μὲν ſequens abeſt ab eodem. *Alexidis* verſus ita ſe habent:

Καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ,
Σείσων τε κυάμων μεστός.

Atqui aderat nobis foculus in medio
Cribrumque fabis plenum.

C. V. tamen σείσωνται κυάμων &c. mox abeſt ἐσχάρα. KÜHN.

Ἀλ. εἰπ. ἐν Λημνίᾳ] MS. Λιμνίᾳ, & deeſt μὲν recte, hoc enim pacto turbatrix verſiculum vox faceſſet, & ſcribamus:

Καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ
Σείσων τε κυάμων μεστός. —

Quamvis alias in MS. poſteriore ſenario mendoſe eſſet, σείσωνται κ. μέστων. Sed emendavit tamen ita, ut vulgo leguntur, quis. JUNG.

Ἀλέξιδος εἰπ. ἐν Λ.] *Lemniam Alexidis* fabulam hinc *Meurſius* in *Bibliotheca Græca* recenſet: in *Comici* χρήσει ſic fuit ſcriptum: Καὶ μὴν παρῆν μὲν &c. ubi μὲν illud eſt inſiccum, adeoque MSS. auctoribus in textu omiſſum: παρεῖναι ἐν μέσῳ dicuntur, quæ ad manus ſunt & in promptu: ſic πλάκα ἐν μέσῳ κειμένην dixit *Lucianus* in *Somnio*. Non alium autem ab hoc *Alexidis* locum cogitavit, credo, *Suidas*, cum iſta ſcriberet: καὶ ἀνθράκιον, βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ Ἀλεξίδι· *Heſychius* in illa voce, niſi me fallo, male ſe habet: Ἀνθράκιον, τὸ μικρὸν τριπόδιον, καὶ λίθος τίμιος ὁ ἐν δακτυλίῳ, καὶ χυτροπώλιον, καὶ πᾶσα μικρὰ κάμινος· cum ea legerem, e veſtigio ſuccurrit ſcribendum eſſe χυτροπόδιον, quod amplius ex hoc *Pollucis* noſtri loco confirmatur. Σείσωνα pariter, ut *Pollux*, exponit *Heſychius*, ἄγγος κεραμεικὸν, ἐν ᾧ κυάμους ἔφρυγον.

40 Ἐσχάρια. ὁ δὲ Στρ.] C. V. addit, καίπου ἐσχαρίδα ὁ δὲ &c. KÜHN.

Ἐσχάρια. ὁ δὲ Στρ.] Vulgatus mutilus eſt: tu ſupple: ita enim MS. ἐσχάρια· καίπου καὶ ἐσχαρίδα· ὁ δὲ Στρ. JUNG.

Ἐσχάρια.] Subjecimus e MSS. καί που καὶ ἐσχαρίδα· in *Gloſſario* MS. Ἐσχαρὶς, *craticula*; nec aliter MSS. *Servii Gloſſæ*.

41 Πῶς ἂν κοιμίσειε &c.] C. V. κομίσει ἐμοὶ θυμαλώπων ᾧ δὲ μεστὴν, leg. ὧδε· *aſſeret mihi huc plenum prunis foculum*: C. A. non habet omnia a καὶ μὴν &c. Segm. præced. uſque ad εἰσὶν οἱ. poſt ſequitur θυμάλωπες δὲ εἰσὶν ἡμίκαυτοι &c. KÜHN.

Πῶς κοιμίσειε &c.] MS. κομίσει ἐμοὶ θυμαλώπων ᾧδε μ. ἐ. Legendum itaque erit juxta MS. πῶς ἂν κοιμίσει ἐμοὶ θυμαλώπων ὧδε μ. ἐ. juxta MS. inquam; rectius concinnari poſſe fateor: & tentabunt alii, quibus ingenium in promptu eſt, adeſtque otium. De *Strattidis Pſychaſtis* vid. *Caſaubon.* VII. *Athen.* 23. JUNG.

Πῶς ἂν κοιμίσειε μοι &c.] Secutus ſum in conſtituendo hoc loco Codices MSS. qui κομίσει ἐμοί· in cujuſdam eruditi viri libro ſic & in margine correctum inveni: mox iiſdem debetur ὧδε· *Jungermannum* autem miror, qui retinuerit κοιμίσει· ἐσχάραν vero, ut in *Strattidis* intelligenda eſt loco, *arulam* Latine dixeris: *Ariſtophanes Acharn.* — δμῶες, ἐξενέγκατε τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα· *Schol.* τὴν νῦν καλουμένην ἄρουλαν· *Gloſſæ Iſidori*: *Arula*, *craticula*. *Gloſſæ* S. S. MSS. in *Exodum*: *Arula*, *vas aneum & quadratum, quatuor pedes habens, in quo carbones poſuerunt, & ſuper ipſam erat craticula, & ſic aſſabant carnes*: eam ob cauſam inter alia *Heſychio* ἐσχάρα exponitur χυτρόπους καὶ πυροφόρον σκεῦος· vide *Prudentium* περὶ Στεφ. H. 10. v. 259. & *Caſaubonum* ad *Athen.* lib. I. c. 6.

42 *Prunæ*] Prunæ accenſæ vel ardentes adhuc carbones ſunt: θυμάλωπες autem titiones ex igne ſublati & ambuſti: vid. *Schol. Ariſtoph.* fol. 275. Videtur autem originem ſequendo potius duplici M ſcribendum fuiſſe, cum tamen in omnibus exemplaribus ſimplici ſcriptum ſit. *H. Steph.* SEB. 2.

[43] ἄνθρακες· οὐ γὰρ ἂν εἴη πρὸς τοῦ βιβλίου τοῦδε παραδηλοῦν, ὅτι καὶ οἱ καλούμενοι τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι. Τῶν δὲ μαγειρικῶν, [44] καὶ ἐλεὸν, ξάνιον,

carbones ſunt. Coquinariorum quoque ordinis fuerint, olearia cella, pecten,

43 Ἄνθρακες.] C. V. addit: *οὐ γὰρ εἴη πρὸς τοῦ βιβλίου τοῦδε παραδηλοῦν, ὅτι καὶ οἱ καλούμενοι τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι τῶν δὲ μ.* &c. *non enim eſſet hujus libri obiter ſignificare, quod etiam vitis genus*, quod *ἐπίτραγον* vocant, *ἄνθραξ* vel *θυμάλωψ* vocetur: *Heſych.* Καπνὸν dici ait *nigram vitem*; eadem & *anthrax* vel *anthracias* dicta. KÜHN.

Ἄνθρακες.] Plura in vulgato *Polluce* deſunt, quæ noſter MS. ſervavit: unde reſtituere potes. Ita enim habet: *ἄνθρακες· οὐ γὰρ ἂν εἴη πρὸς τοῦ βιβλίου τοῦδε παραδηλοῦν, ὅτι καὶ οἱ καλούμενοι τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι· τῶν δὲ μαγειρ.* quamvis nulla diſtinctio vel punctum poſt *ἐπίτραγοι* ſit, ſed poſt *μαγειρικῶν*. Sed ita tamen diſtinguendum certe videtur. Non pertinere ait ad hunc librum, exponere & de vitium carbunculis, qui dicantur vulgo *ἐπίτραγοι*· eos etiam eſſe *θυμάλωπες*. Hic enim ſenſus. Jam enim dixerat, & magis ſuo loco, de his ſupra VII, 152. ubi: *οἱ δὲ καλούμενοι νῦν τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι, θυμάλωπες.* JUNG.

Ἄνθρακες.] Quæ poſt hæc tranſtulimus e MSS. in textum *οὐ γὰρ ἂν εἴη* &c. ſunt & in *Falckenburgii* Codice, niſi quod *ἀμπέλων* impeditiſſima ſcriptura ſit exaratum, ut vix legi queat, & pro *ἐπίτραγοι* habeatur *ἐπίγυλοι*.

44 Καὶ ἐλεὸν] Ita & ſupra VI, 90. Ita apud *Ariſtoph. Equ.* verſ. 152. ubi tamen *Schol. ἐλεοὶ λέγονται αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι*, nimirum *ἀρσενικῶς*· nec aliter *Athen.* IV. fol. 173. ſed *Euſtath.* tam neutrum genus quam maſcul. admittit ad v. 342. *Odyſſ.* ξ. ubi Poëta *ἐλεοῖσιν*, ut genus haud queat agnoſci, quomodo & *Iliad.* ι, 215. Hoc loco alias tam MS. quam prior. ed. *ἔλαιον*. SEB.

Καὶ ἐλεὸν] C. V. *ἔλαιον ξ. ἐπίξηνον*· vulgata lectio in utroque loco melior eſt. *Salm.* MS. *ξεινον*. KÜHN.

Καὶ ἐλεὸν] MS. *ἔλαιον* (ſine præcedenti *καὶ*) *ξάνιον*, *ἐπίξηνον*, *τρ. μ.* Sed bene edidit noſter *Seberus ἐλεόν*· ſicut & ſupra VI, 90. ubi MS. *ἔλεον* ſaltem accentu varians. *Heſych.* Ἐλεοῖσι, *μαγειρικοῖς τραπεζίοις· καὶ οἱ μὲν δασύνουσιν· ἵνα ᾖ τοῖς ἐκ λυγῶν πεπλεγμένοις τῶν ἐξ ὄρους ληφθέντων· οἱ δὲ, ψιλοῦσιν ἐξ ἐλαΐνων εἶναι ξύλων τὰς τραπέζας λέγοντες·* &, Ἐλεὸν, *μαγειρικὴ τράπεζα*. Sed quid ait *ἐξ ὄρους Heſychius*? ullane hic mica etymologiæ. Scribendum puto *ἐξ ἕλους*. Videtur firmare *Etymologicon τὸ μέγα· εἰλεὸν, σημαίνει τὴν μαγειρικὴν τράπεζαν· παρὰ τὸ ἕλος γίνεται ἐλεός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλεὸς, τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ι. —— καὶ ἐν ἐλεοῖσιν ἔχευεν· δασύνεται ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν καὶ κόψαι· ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰ κρέα· ἢ ἀπὸ ἐλαΐνων ξύλων, ἢ ἐξ ἑλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι*. Quod ille *λυγῶν τῶν ἐξ ἕλους*, hic *ἑλείων ῥάβδων* videtur dixiſſe. Ut autem non ignoro tam maſculino quam neutro genere adnotari hoc vocabulum, ita miror neutrius oblitum *Suidam*, poſtquam dixit, *ἔλεος ἀρσενικῶς, ἡ ἐλεημοσύνη· ἐλεὸς δὲ ὀξυτόνως ἡ μαγειρικὴ τράπεζα*· maſculino tantum, ut vides, allato, ſubjicere tamen locum ex *Comici* Ἱππεῦσιν, ubi neutrum non poſſit non eſſe: *Ἀριστοφάνης· ἴθι δὲ κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεόν* —— Et ſic ſane in iiſdem Ἱππεῦσιν legimus, paulo poſt verſiculum a *Suida* laudatum:

Ἀλλ' ἐπανάβηθι, κἀπὶ τοὐλεὸν τοδί.

Hæc vel ideo de *ἐλεῷ μαγειρικῷ* afferre volui, ut jam elegantem locum *Theoph. Simocatæ*, ſcriptoris elegantis, emendem & interpreter. Eſt is initio epiſtola quadam *ἀγροικικῇ*, quæ numero inter alias editur XXIX. Ibi *Zachano Peganoni* ita ſcribit: *ἧκέ μοι πρὸς τοὔλαιον αὔριον· ἐνδημήσαιμι γὰρ τοῦ ἄστεος καὶ δαιτυμὼν ἔσομαι φίλτατε· Νύμφαις γὰρ καὶ τῷ Πανὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ποιμνίου ἀναθήσαιμι.* Ubi doctus alias *Juvenis*: *Veni ad me mane craſtino. Ibo enim ad urbem* &c. Si & *diluculo* addidiſſet, nihil tamen dixiſſet ex ſententia *Theophylacti*. Et ſane ipſe, quum quondam animi cauſa iſtas epiſtolas in Latinum ſermonem convertere conabar, primum hic hæſi. Sed jam clarum *τοὔλαιον* vitioſe in illo MS. ſcriptum fuiſſe, perinde ut *ἔλαιον* in meo & *Seberi* MS. unde etiam priores editiones acceperunt. Alia talia multa, quæ notavimus, videntur partem bonam ex corrupta pronunciatione dictantis exorta, dum ε pro αι & viciſſim ſcripta invenias mendoſe, ει vel η vel υ vel ι, vel οι unum alterius locum non ſuo loco ſubiiſſe. Apud *Theophylactum* ita certo emendandum: *ἧκέ μοι πρὸς τοὐλεὸν αὔριον· adſis mihi in craſtinum ad menſam:* coquinariam enim menſam innuit, ſuper qua concidendæ carnes, &, ſacris factis *Nymphis* & *Pani*, convivium celebrandum. Quod ad ſequens *ἐπίξηνον* in noſtro *Polluce* attinet, nam MS. ſcriptura *ἐπίξεινον* mendoſa eſt, crebro id valde occurrit in *Acharnenſibus Ariſtophanis*: ubi *Dicæopolis* ſe paratum eſſe ait cauſam dicere quaſi cultro ſuppoſito capite: *ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν*· & iterum: *ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν*· reſpondentque *Acharnenſes*:

Τί οὖν οὐ λέγεις τοὐπίξηνον
Ἐξενεγκὼν θύραζ', &c.
Θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.

Illeque allata menſa: *ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί.* JUNG.

Καὶ ἐλεὸν &c.] *Il.* I. *ἐν ἐλεοῖσιν ἔχευεν*· ad illa brevium notarum Auctor ſic eam vocem exponit: *ἐπὶ τῶν μαγειρικῶν τραπεζῶν· δασυντέον ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν· ἢ ὅτι ἐξ ἑλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι· Heſychii* illa emendatio, quam *Jungermannus* excogitavit, *Palmerio* quoque venerat in mentem: quanquam vero non plane diſpliceat, in veteri tamen quodam *Gloſſario* Græco eandem illam inveniſſe me lectionem profiteor, quod, ut caute rem & conſulto agamus, monet: ſane quod *Palmerius* inquit *λύγους* vimina dici, quæ in paluſtribus locis creſcant, tanti non eſt, ut ideo mutare velim *ὄρους*· nam vimina in quocunque provenerint loco, ſeu paluſtri ſeu montano, proveniunt autem non minus in montibus quam in paludibus, *λύγοι* dicuntur a Græcis: ſed gravius urget, quod de notationis ratione protulit ad opinionem ſuam firmandam *Jungermannus*: quod omne forſitan eludam, ſi dixero retenta lectione vulgata etymologiæ rationem quærendam eſſe in *ληφθέντων*· ſcilicet *Etymologus* & *Euſtathius* vocem illam a quibuſdam tradunt *δασυνθῆναι*, quod derivandam cenſeant, *ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν καὶ κόψαι· ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰ κρέα*· idem illud *ἑλεῖν* eſt *λαμβάνειν*· hinc itaque *ἐλεὸν*, *menſa coquinaria*, quod ſit confecta e viminibus, *ἐκ λύγων ληφθέντων ἐξ ὄρους*· hoc pacto defendi poſſe editam *Heſychii* lectionem exiſtimo; quanquam, niſi me iſtius *Gloſſarii* MS. retinuiſſet auctoritas, haud dubitanter me eruditiſſimorum hominum ſententiæ fuiſſe acceſſurum confiteor: ſed regula tutiſſima eſt in arte *Critica*, non illa omnia, quæ nobis latent, protinus eſſe emendanda, quam ſi penſiculatius doctiſſimi viri in elimandis & poliendis veterum ſcriptis attendiſſent, haud profecto tantum eſſet in iis tenebrarum: non enim facile dicas, quid magis nocuerit vetuſtis ſcriptoribus, librariorumne inſcitia, an doctiſſimorum etiam hominum temeraria mutandi libido. Ab iſtis *ἐλεοῖς ἐλεοδύτας* dictos obſervat *Euſtathius*, qui cœnas captant, & ad aliorum ſe menſas applicant; quæ hauſit ille ex *Athenæo*. Sed porro ad alia.

ſcam-

ſcamnum inciſorium. Coquinaria menſa,
quam Neoterici Abacum vocant: nomen
autem extat in Menandri Meſſenia: Du-
ctus eſt omnino ad abacum quendam.
102 * Adhæc maſtra, ſcapha, magis, pila,
caniſtrum. Et nuper excavatam pilam
dixit Eupolis in Capris. Sicuti Ariſtopha-
nes in Veſpis recentem molam dixit. Sed
Menander in Demiurgo, pilam hanc lin-
trem vocavit. Idem quoque ſignificant
mortarium, & pila: ſcapham enim ſic no-
minavit Ariſtophanes in Pace. Scaphulam
quoque eandem ſcapham vocat in Holca-

ἐπίξηνον, τράπεζα μαγειρικὴ, ἣν οἱ νεώτεροι ἐπι-
κόπανον· ἔστι δὲ τοὔνομα [45] παρὰ Μενάνδρῳ ἐν
Μεσσηνίᾳ, Ἡγεῖται μὲν ὅλως ἐπικόπανόν τι. * [46] ἔ- 102
τι δὲ μάκτρα, σκάφη, μαγὶς, [47] σκαφὶς, [48] κάρ-
δοπος, κάνεον· καὶ [49] νεόκοπον μὲν κάρδοπον Εὔ-
πολις ἐν Αἰξὶν εἴρηκεν· ὡς [50] Ἀριστοφάνης ἐν Σφη-
ξὶ, νεόκοπτον μύλην· Μένανδρος δὲ ἐν Δημιουρ-
γῷ ληνὸν εἴρηκε τὴν [51] κάρδοπον· ταυτὸν δὲ τοῦ-
το καὶ [52] θυεία, καὶ ἀντλία· τὴν [53] γὰρ σκά-
φην οὕτως ὠνόμασεν Ἀριστοφάνης [54] ἐν Εἰρήνῃ.
[55] καὶ σκαφίδα δὲ τὴν σκάφην ταύτην [56] ἐν Ὁλκά-

45 Ἐν Μ. Μεσσηνίᾳ] MS. παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μεσσηνίᾳ. SEB.

Ἐν Μ. Μεσσηνίᾳ] C. V. περὶ Μενάνδρῳ ἐν Μεσσηνίᾳ· C. A. παρὰ Μ. ἐ. Μ. *exiſtimat utique menſam coquinariam quandam* &c. ſunt verba *Menandri*: cæterum ἐλεὸν &c. uſque ad ἐπικόπανον ſunt ſynonyma, quibus menſa coquinaria, ſuper qua carnes conciduntur, denotatur: ideoque de *olearia cella* & *pectine* hic ne cogitandum quidem fuit *Interpreti*. KÜHN.

Ἐν Μ. Μεσσηνίᾳ] MS. τοὔνομα παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μεσσηνίᾳ· ita & *Seberi* MS. & bene: niſi quod Μεσσηνίᾳ vulgatum retinendum puto. *Meſſenia*: ſic ſupra ejuſdemmodi nominis drama *Critonis* tributum Segm. 35. ubi MS. noſter Μεσσηνίᾳ. JUNG.

Ἐν Μενάνδρου Μεσσηνίᾳ] Nihil in iſtis, quod lectorem offendat: placuit tamen MSS. lectio παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μεσσηνίᾳ· *Meſſeniam Menandri* fabulam & alii laudarunt, ut videre licet in *Bibliotheca Meurſii*: ſed quid eſt, quod in Indice Auctorum, quos *Photius* adhibuit in Lexico, Μεσσανίᾳ ſcriptum ſit? an ita *Menander* forſitan fabulam illam inſcripſit Μεσσανίαν ex Dorica dialecto, quam alii deinde *Meſſeniam* dixerunt? ita credo: ſupra quod de *Epicharmi Prometheo* ad Segm. 82. adnotavimus, non erat prorſus diſſimile: apud ſolum *Athenæum* extitit uno in loco Ἐπίχαρμος Προμαθεῖ· alias, ubicunque occurrat, ſemper Προμηθεῖ· ſed optime tamen Προμαθεῖ exarari ibi tum docui: neque ratione deſtituitur hæc opinio; videtur enim ex titulo *Meſſenios* hac Comœdia quocunque tetigiſſe modo *Menander*, qui certe Dorice loquebantur: quam igitur ob cauſam *Menander* bene Μεσσανίαν titulum fecit iſti fabulæ: his addendum, quod *Photius Menandri* Μεσσανίαν adducat in Ἴσσα & ψύλλα, quibus utriſque vocibus *Suidas* Μεσσηνίαν ſcribit; ut jam appareat e Grammaticorum conſuetudine Μεσσηνίαν proveniſſe, cum vera fuerit ſcriptura Μεσσανία. *Menandri* locum eodem modo MSS. repræſentant, quo editur: ego tamen non omnino vitio vacuum eſſe puto: forſitan, ita ſi ſcripſeris, melius erit huic loco: Ἡγεῖται μὲ ὅλως ἐπικόπανόν τι· vel ἡγεῖται με ὅλως ὡς ἐπικόπανόν τι· *non aliam mei rationem habet, ac menſæ coquinariæ*: neque difficile eſt conjectare, qua id occaſione ſit dictum: ſcilicet ita conquerebatur, qui probe battutus erat, multiſque verberibus exceptus, herum vel quemcumque alium ſe tanquam menſam coquinariam pulſaſſe crudeliter & inhumane. Eruditioribus, uti puto, arridebit hæc noſtra conjectura. Virgulis incluſerat *Seberus* voces σκαφὶς, & paulo poſt μὲν· nos iſta pari jure cum ceteris eſſe juſſimus.

46 Ἔτι δὲ μ.] *Salm.* ἔστι δὲ μάκτρα. KÜHN.

47 Σκαφὶς] Interpoſitum e MS. SEB.

Σκαφὶς] Habet & C. A. KÜHN.

Σκαφὶς] MS. illud σκαφὶς quoque habet noſter, quod ex ſuo interpoſuit opt. *Seberus*. JUNG.

48 Κάρδοπος] MS. καρδοπὸς oxytone, quamvis id emendatum ſit. JUNG.

49 Νεόκ. μὲν κάρδ. &c.] Interpoſitum e MS. μὲν· nam prior. edit. νεόκοπον κάρδοπον. SEB.

Νεόκ. μὲν κάρδ. &c.] Νεόκοπος κ. eſt *maſtra recens exciſa*: dein C. A. Εὔπολις δὲ εἴρηκεν ἐν Αἰξὶν ὡς Ἀ. ἐ. Σ. tum νεόκοπτον ὕλην legit C. V. at C. A. νεόκοπτον μὲν ἄλλην· vulgata lectio etiamnum eſt apud *Ariſtophanem*. *Salmaſius* utrobique νεόκοπτον, ex MS. KÜHN.

Νεόκ. μὲν κάρδ. &c.] MS. νεόκοπον μὲν καρδοπὸν &c. *Eupolidis Capras* & alii laudant, ut videre potes apud *Caſaub.* III. *Athen.* 14. JUNG.

50 Ἀρ. ἐν Σφηξὶ, νεόκοπον] *Ar. Veſp.* v. 646. — μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον· *Schol.* νεοκατασκεύαστον μύλην· fol. 333. MS. ſimiliter exemplaribus *Ariſtoph.* SEB.

Ἀρ. ἐν Σφηξὶ, νεόκοπον μ.] MS. ἐν Σφιξὶν, νεόκοπτον ὕλην. Sed emendatum νεόκοπτον a quodam: non tamen & alterum: emendandum enim certe, νεόκοπτον μύλην, ut apud *Ariſtophanem* eſt: præſertim quum eodem modo ſe & in ſuo MS. teſtetur reperiſſe *Seberus* noſter: nec video ego imperitior cur non a κοπτὸς, ἡ, ὸν, dici queat ὁ καὶ ἡ νεόκοπτος. Et νεόκοπον itaque *Eupolidis*, de quo & ſupra VII, 22. verum, & νεόκοπτον *Ariſtophanis*. Et non aliter legendum vel verſus cauſa admoneri queamus: mero dactylo enim finit illud metrum in *Comico*:

> Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον
> Ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι. JUNG.

Ἀριστ. ἐν Σφ. νεόκοπον μ.] Νεόκοπτον e MSS. repoſui. *Menander* autem cum pilam ληνὸν dixit, faceta quadam & *Comica* libertate uſum eſſe exiſtimo.

51 Κάρδοπον.] MS. iterum τὸν καρδοπόν. JUNG.

52 Θυεία] C. V. θυία· C. A. θυηρίον, θυΐα· *Salm.* C. θύρα καὶ ἄτλια. KÜHN.

Θυεία] MS. θυία· & ſic ita hic ſemper, ut ſupra I, 245. quo pacto & alibi invenias, ut apud *Athen.* *Dioſcorid.* &c. JUNG.

53 Γὰρ] Γὰρ abeſt a C. A. KÜHN.

54 Ἐν Εἰρήνῃ.] Fol. 435. SEB.

Ἐν Εἰρήνῃ.] Abeſt a C. A. KÜHN.

Ἐν Εἰρήνῃ.] Ipſo mox initio:

> Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
> Αὐτὴν ἄρ' οἴσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

Heſych. Ἀντλεία, σκάφη ἐν ᾗ μαλάσσουσι. *Suidas*: Ἀντλία, ἡ σκεύη· αὐτὴν ἄρ' οἴσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν· &c. ubi optime videtur *Sylburgius* reponere in ſuo Codice: ἀντλία, ἡ σκάφη. Vides autem eadem verba *Ariſtophanis* illum adducere. JUNG.

55 Καὶ σκαφίδα δὲ &c.] C. A. σκαφίδα δὲ ταύτην ἐν ταῖς Ὁλκάσιν ἂν λέγοις· conſentit C. V. KÜHN.

56 Ἐν Ὁλκάσι λέγει] MS. ἐν ταῖς Ὁλκ. ἂν λέγοι. SEB.

Ἐν Ὁλκάσι λέγει] MS. ἐν ταῖς Ὁλκάσιν ἂν λέγοις συντ. οὕτως· ſed *Seberi* MS. rectius λέγοι· *Noſter* σ male repetiit ab initio ſequentis vocis. JUNG.

σι λέγει, συντάξας οὕτω, [57] Σκαφίδας, μάκ-
103 τρας· * ἐν δὲ τοῖς [58] Δημιοπράτοις εὑρίσκεται σκά-
φη μακρὰ, καὶ σκάφη στρογγύλη· [59] τὴν δὲ
θυείαν, καὶ θυείδιον εἴποις ἂν [60] κατὰ Ἀριστοφά-
νην ἐν Πλούτῳ λέγοντα· [61] καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν κε-

dibus: ſic conjungens, Scaphulam & Ma-
ctram. * In Foro autem publico inve- 103
nitur Scapha longa & ſcapha turbinata.
Mortarium vero etiam Mortariolum voca-
bis ſecundum Ariſtophanem in Pluto: eun-

57 Σκαφίδα, μάκτραν.] Vide an legendum *σκαφίδα μακρὰν*, ut mox dicitur *σκάφη μακρά*. SEB.

Σκαφίδα, μάκτραν.] MSSti & *Salm.* ex ſuo Codice *σκαφίδας μάκτρας· ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις* &c. KUHN.

Σκαφίδα, μάκτραν.] MS. noſter *σκαφίδας μάκτρας·* legamuſne itaque plurali? *συντάξας οὕτω, σκαφίδας, μάκτρας.* Et recte: nec vulgatum non recte, *σκαφίδα, μάκτραν.* Non enim poſſum doctiſſ. *Amico* noſtro aſſentiri conjectanti *σκαφίδα μακράν·* non enim vult hoc *Pollux*: ſed quum *μάκτρα, κάρδοπος, θυεία, ἀντλία, σκάφη* eadem fere ſint, ut *Noſter* dixit, jam ſubdit, eandem *σκάφην* videri *σκαφίδα* apud *Comicum* adpellari, quum & Synonyma jungat *σκαφίδας, μάκτρας.* Hic certe ſenſus *Pollucis* verborum eſt. Nam quod ex *Demiopratis* ſubjicit *σκάφην μακρὰν*, jam aliud eſt, ut & *στρογγύλην* addit; quæ pertinent ad genera vel ſpecies vel formas *σκαφῶν.* Recte etiam cepit *Foeſ. Oecon. Hipp.* in *σκαφίς.* Et ita videtur accipiendum in *Anaxippi Citharœdo*, ubi *μαγειρικὰ σκεύη καταριθμεῖται* apud *Athen.* lib. IV. illis verſibus:

> Κρεάγραν, θυείαν, τυροκνῆστιν παιδικὴν,
> Στιλβὸν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα &c.

Ubi male interpres *pelves tres*: idque & a *Caſaubono* noſtro notatum: qui ita IV. *Anim.* 20. *σκαφίδες ſunt alveoli, vaſa inter maxime neceſſaria coquinæ: errant qui pelvem eſſe putant. Uſus alveolorum multus &c.* quæ vide ibi. JUNG.

Σκαφίδα, μάκτραν.] Nulla eſt ratio, quæ MSS. aſſentiri vetet, qui numero plurali concipiunt *σκαφίδας, μάκτρας·* ſic textum reſtitui. Porro *σκάφη μακρὰ* & *σκάφη στρογγύλη* in *Demiopratis* ita dicuntur formæ ratione, ut in navibus *νῆες* ſunt *μακραὶ* & *στρογγύλαι*, vel etiam *σκάφαι μακραὶ* & *στρογγύλαι·* tales enim fuiſſe Phœnicum gaulos Grammatici ſcribunt: neque non credi poteſt hinc voces illas ad coquinam devolutas.

58 Δημιοπράταις] Emenda ut in MS. *Δημιοπράτοις.* JUNG.

59 Τὴν δὲ θυείαν, καὶ θυείδιον] MS. *θυίδιον·* *Schol. Ariſtoph.* fol. 441. *θυεία, ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν.* SEB.

Τὴν δὲ θυείαν, καὶ θυείδιον] C. V. *τὴν δὲ εὐθείαν καὶ θυίδιον·* leg. *τὴν δὲ θυείαν καὶ θυίδιον.* KUHN.

Τὴν δὲ θυείαν, καὶ θυείδιον] MS. *θυίαν, καὶ θυίδιον·* & *θυίδιον* etiam *Seberi* MS. Sed pro *θυίαν* in MS. noſtro male *εὐθείαν* erat: emendatum tamen, ut adſcripſi, ab aliquo. JUNG.

Τὴν δὲ θυείαν, &c.] *Θυίδιον* in *Dioſcoride* legitur & *Suida*: *AEtius θυίδιον* dixit: ſcilicet, ut *Jungermannus* obſervavit, varia eſt vocis illius ſcriptura: *θυεία* ſolet edi plerumque in melioris notæ libris: apud *Ariſtophanem* non raro: ſed in MSS. & publicatis ſub typographiam natam libris non aliter ferme, quam *θυία* reperies: in *Galeno*, qui prodiit ex *Aldi* officina, centies *θυία· ἐν θυίᾳ τρίβειν, ἐμβαλεῖν θυίᾳ*, & quæ ſunt hujuſmodi alia: quin & in *Gloſſis* antiquis: *Θυία, mortarium*: potius *mortarium*, ut & *Colloquia Scholaſtica* præferunt, in quibus & ipſa vox Græca non aliter eſt exarata: adeo ut luculente conſtet non illam ſcripturæ rationem eſſe ſpernendam, pro qua hæc non levia ſtant argumenta: plurima ſanequam ſunt, quæ temere recentiores immutarunt, cum longe melius in antiquis Codicibus ſcriberentur, qua de re alibi. Mutilum autem eſſe *Pollucem Comici* loco poſt *λέγοντα*, habeo perſuaſiſſimum; conſuevit enim *Auctor* noſter, ſi hoc illove modo quid dici poſſe docuerit *κατὰ τοῦτον οὕτως λέγοντα*, ſcriptoris iſtius verba ſubnectere: ſed hæc quidem in parte parva eſt illa, quam fecimus, jactura, cum *Comici* locum *Jungermannus* oſtenderit.

60 Κατὰ Ἀριστοφάνην ἐν Πλούτῳ λ.] MSSti & *Salm.* C. *ἐν Πλούτωνι·* C. V. *λέγων.* KUHN.

Κατὰ Ἀριστοφάνην ἐν Πλούτῳ λ.] MS. *κατὰ Ἀριστοφάνη ἐν Πλούτωνι λέγων· καὶ* &c. Sed emendatum *Πλούτῳ λέγοντα* a recentiori manu, & recte. Verſiculus in *Pluto* eſt:

> Ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
> Παρέθηκε, καὶ δοίδυκα, καὶ κιβώτιον.

Quod mox vocat *θυείαν·* ſunt enim de *Æſculapio* parante collyrium cæco *Neoclidæ*:

> Πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
> Καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
> Σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων· ἔπειτ' ἔφλα
> Ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν,
> Καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ &c. JUNG.

61 Καὶ ἴγδιν &c.] C. V. *καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν κεκλήκασιν Σόλων ἐντε τοῖς Ἰάμβοις λέγων·* KUHN.

Καὶ ἴγδιν &c.] MS. noſter: *καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν κεκλήκασιν, Σόλων ἔν τε τοῖς* &c. Sed omnia emendata ad lectionis vulgatæ exemplum per aliquem: excepto *ἴγδιν*, quod & ad oram relatum *ἴγδις·* & ſic ſemper hic MS. nec id rejiciam: non minus probum quam vulgatum eſt: quamvis hoc forte pluribus locis hodie extet. Certe apud *Pollucem* noſtrum vel ideo recipiendum ex MS. putem, quod in ſubjectis *Jambis* tam *Solonis* quam *Antiphanis* ita omnino ſcribi neceſſe ſit cum MS. vel verſuum cauſa: ut mox videbis. De *ἴγδη* vero potes videre & *Nunneſ.* Not. ad *Phrynichum* in *ἴγδη·* & *Foeſ. Oecon. Hipp.* in *ἴγδη·* *Solon* in *Jambis* & ab *Athenæo* laudatur, ut *Caſaubonus* adnotavit XIV. *Athen.* 14. JUNG.

Καὶ ἴγδην δὲ αὐτὴν κέκληκε Σ.] Quod ubique a nobis in *Polluce*, & in hoc factum eſt loco, ut ne MSS. lectio, ſi vel ſaltim æquet vulgatum, facile rejiciatur: igitur *κεκλήκασι Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις* textus habet pro iſtis *κέκληκε Σόλων ἐν τοῖς Ἰάμβοις·* quæ non æque ſunt plena & elegantia, ac *κεκλήκασι Σόλων τε, καὶ ἔτι σαφέστερον Ἀντιφάνης Κοροπλάθῳ*, ſic enim jungenda. Porro hic & in ſequentibus, ubi jam MSS. auctoribus *ἴγδις* legitur, ante nos extitit *ἴγδη·* vox quidem illa proba, ſed cujus nulla nobis habenda ratio eſt, ſiquidem illam expellant MSS. In *Gloſſis* utrumque eſt *ἴγδη* & *ἴγδις*, exponiturque *pila, mortarium*: ſimilique modo *Heſychius* & *Etymologus* *Ἴγδη, θυεία·* *Suidas* etiam: *Ἴγδη, ἡ τριβαία·* ſed non minus uſitatum eſt *ἴγδις·* *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Veſpas*: *Θυεία δὲ ἡ ἴγδις, ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν·* inde *ὑπὲρ ἴγδιν τρίψεις* apud *Agathiam Anthol.* lib. IV.

> Οἱ γὰρ φασιανοί τε καὶ ἰχθύες, αἱ θ' ὑπὲρ ἴγδιν
> Τρίψεις, ἥ τε τέχνη βρώματος ἐξαπάτη.

Subit itaque mirari, quid virum ſummum *Iſ. Caſaubonum* induxerit, ut ſic ſcriberet ad hæc *Athenæi* lib. IX. *ῥόδια τὰ εὐοσμότατα ἐν ἴγδει τρίψας. Libri meliores ἐν ἴγδῃ recte: nam ἴγδις pro pila & mortario non dicitur, ſed ἴγδη·* non equidem renitor, quominus in *Athenæo* reſtituas *ἴγδῃ*, ſi jubeant MSS. Codices, ſed tam *ἴγδιν* quam *ἴγδην* pro *pila* & *mortario* uſurpari exploratiſſimum eſt: *Sopingius* tamen in eodem luto hæſit. *Phrynichus* autem argutatur, cum *θυείαν* dicendum

demque Solon in Jambis Igdam vocavit, dicens, Feſtinantes apportant, hi quidem igdam, illi vero ſilphium, nonnulli vero acetum. Manifeſtius porro in Coroplatho Antiphanes, Mulier ad tibiam veniſti, ſaltato denuo igdam.

κλήκασι, [62] Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις λέγων, [63] Πευσίδ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον, οἱ δὲ ὄξος· καὶ ἔτι σαφέστερον Ἀντιφάνης [64] Κοροπλάθῳ, Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες, [65] ὀρχήσῃ πάλιν τὴν ἴγδιν.

monet, non ἴγδην, vel, ut habet editio Veneta, ἴγδιν· cur enim utrumque non uſurpetur, & probum habeatur, cum apud caſtiſſimos occurrat ſcriptores? Præterea, ſi Auctores, qui θυίας & ἴγδιος vel ἴγδης meminerunt, componas, conſtare arbitror θυίαν & ἴγδην nihil prorſus differre: alia tamen ratione apud Romanos *mortarium* & *pila*, quæ quidem utraque vox reſpondet in *Gloſſis* τῇ ἴγδῃ· errant enim illi, qui quin pro una ſemper eademque re *mortarium* & *pila* poni ſoleant, dubitari non poſſe affirmant: nam veriſſima eſt eorum ſententia, qui in pila tundi aliquid, in mortario terendo confringi & minui ſtatuerunt: *Ovidius* in *Ibin*:

Aut, ut Anaxarchus, pila minuaris in alta:

ad quem locum *Vetus Scholiaſtes*, citante *Menagio* ad *Diogenis Anaxarchum*, ita commentatur: *Anaxarchus in mortario poſitus fuit, & ſicut ſinapi contritus*: ubi, ſi mortarium adhibuerit pro pila, in qua minutum *Anaxarchum Ovidius* dixit, equidem feciſſe male cenſendus eſt, aut ſaltim liberius ac par eſt vocem illam uſurpaſſe: alias rectiſſime profecto *Anaxarchum* in mortario contritum inquit ſicut ſinapi: nunquam enim in pila ſinapi, ſed in mortario conterebatur: Græci vero cum de *Anaxarcho* loquuntur, quam *pilam Ovidius*, *mortarium* antiquus *Scholiaſtes* appellavit, ὅλμον dicunt, quo de *Heſychium* vide: *Gloſſæ mortarium* & *pilam* ὅλμον exponunt: porro de pila & mortario *Iſidorus* egregie *Origin.* IV. c. 11. ubi ſe ſatis bene diſcrimen utriuſque vocis cepiſſe oſtendit, & pluribus in locis *Scribonius Largus* in eandem rem conſentit, ut obſervavit perbene Vir Doctiſſimus *Joh. Rhodius* ad *Comp.* CXI. Sed ſicuti fieri ſolet, ut cognatæ ſignificationis voces ſæpiſſime confundantur, ita & uſu venit in iſtis utriſque: nam negari certe nequit, quin alterum aliquando alterius uſurpatum ſit loco: in *Gloſſis* certe ubi, ut diximus, frequenter pro una voce Græca *mortarium* & *pila* ponuntur, ita factum eſſe non dubitamus. De vocabulis autem Græcis θυία & ἴγδις, ſi quis attentius cogitet, forſitan & huic in mentem nonnulla de ratione veniat, quoddam utriuſque diſcrimen eſſe, & θυίαν proprie valere, quod *pilam* denotare diximus, ἴγδιν vero, quod *mortarium*: profecto in iſtis, quæ adduximus, locis τρίβειν ad ἴγδιν pertinere vidimus, quanquam *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad Εἰρήνην· Θυΐα ἀγγεῖον, εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν, & ad *Veſpas*: Θυΐα δὲ ἡ ἴγδις· & quæ ſequuntur eadem cum iſtis, quæ poſuimus: at id ipſum fortean, ut apud Romanos, ab uſus licentia pendere potuit: ſed in his ne nimis diu hæreamus; id notandum reſtat ἴγδιον ab ἴγδη apud recentiores in celebri uſu fuiſſe: hinc in *Gloſſis* MSS. Ἴγδη, τὸ ἴγδιον· quin etiam pro patella voculam illam uſurpaſſe videtur Auctor *Gloſſarum* in *Sirachidem*. Τρυβλίῳ, ἰγδίῳ ἢ πινακίῳ· propter formæ ſcilicet ſimilitudinem.

62 Σόλων] Etiam *Clem. Alexandr.* II. *Pæd.* 1. licet *Phrynichus*: θυίαν λέγε, μὴ ἴγδην· pag. 26. SEB. 2.

63 * Σπεύσιδα οἱ μὲν ἴγδ. &c.] Interpres videtur exprimere voluiſſe σπεύδουσιν· forſan ad hunc modum; Σπεύδουσιν (aut σπεύδουσι δ') οἱ μὲν ἴγδην (neſcio an ἴγδιν rectius) οἱ δὲ σίλφιον, Οἱ δ' ὄξος. SEB.

* Σπεύσιδα οἱ μὲν ἴγδ. &c.] C. V. Πευσίδ' οἱ μὲν ἴγδιν &c. C. A. σπεύσιδ' οἱ· forte, Σπεύσουσι δ', *propere afferent*: ita legit & *Caſaubonus* in *Athenæi* lib. XIV. c. 14. & *Salm.* in h. l. KÜHN.

* Σπεύσιδα οἱ μὲν ἴγδ. &c.] Initium *Soloniæ* χρήσεως corruptum quivis videt; nec juvat ibi MS. noſter, habens: Πευσίδ' οἱ μὲν ἴγδιν· cetera ut vulgo: bene ἴγδιν· nec aliter debet. Alias reſtituendus videtur locus, ut reſtituit *Caſaubonus* XIV. *Athen.* 14.

Σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
Οἱ δ' ὄξος. —

deeſſeque verbum φέροντες, aut ſimile aliud. Viſum id & *Sebero* noſtro. JUNG.

Σπεύσιδα οἱ μὲν ἴγδην] Exercuit eruditos viros hic locus, qui variis illum conjecturis tentarunt: ſed MSS. quibus ſacramentum diximus, alia longe fovent: Πευσίδ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον, οἱ δὲ ὄξος· quæ, etſi non plane intelligamus, ſic tamen integra in textum reſtitui curavimus, ut in MSS. leguntur; nam illi plerumque aut ipſam veram lectionem, aut veſtigia veræ proxima conſervarunt: de ἴγδιν res eſt ex iis, quæ diximus, manifeſta: ſed quid faciamus illa voce Πευσίδα, quæ omnino præ ſe ferre videtur accuſativi formam? indulgendum ingenio, ſi forſitan res bene cedat. Vocem ego exiſtimo fuiſſe antiquam πευσίδα, quæ deſignaverit *ollam*, aut ſimile quid, & emanaſſe a quodam vetuſto verbo, cujus reliquias ſervaverit *Heſychius* in iſtis: Πευθεῖς, ἑψηθεῖς· indidem etiam fluxiſſe videtur illud vocabulum, quod & in *Heſychio* reperio: Πευθρία, ἀρτοθήκη· ſcribendum itaque in *Solonis* verſiculo dixerim: Πευσίδ' οἱ μὲν κ' ἴγδιν &c. *ollam hi quidem & mortarium &c.* forſitan aberramus toto cœlo: ſi quis tamen invenerit meliora, candidus impertiat.

64 Κοροπλάθῳ] C. A. Κοροπλάθα· leg. Κοροπλάθῃ· verſus *Antiphanis* ita legerem:

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες ὀρχῆσαι (C. V. ὀρχήσει· C. A. οἰχήσει) *πάλιν*
Τὴν ἴγδιν· τὴν θυίαν ἀγνοεῖς; —
Mulier veniſti ad ſaltandum iterum ad tibiam
Igdin: mortariumne ignoras? —

Athenæus legit ἴγδις per ι, & ita ſemper C. V. KÜHN.

65 Ὀρχήσῃ] MS. ὀρχήσει. SEB.

Ὀρχήσῃ] MS. ὀρχήσει· ut *Seberi*: & mox MS. ἴγδιν· ſic itaque hæc concipe:

Γύναι πρὸς αὐλὸν ἦλθες, ὀρχήσῃ πάλιν
Τὴν ἴγδιν. —

ubi iterum ἴγδιν vel ex οὐχ ἡμιτελίστῳ etiam verſu ſcribendum tibi liquet. JUNG.

Ὀρχήσῃ π. τ. ἴγδην.] Non ſine MSS. eſt, quod in textu dederim ἴγδιν· librariorum ignorantia evenit, ut ubique hic *Pollucem* pro ἴγδι ἴγδη inſederit: neque id adeo mirandum, cum etiam viros eruditiſſimos vox illa deceperit, ut ſupra nobis dictum: mox ſupplevimus e MSS. ἔστι μὲν οὖν ἴγδις· vulgo legebatur: ἔστι μὲν ἴγδη· ſcilicet non raro librarii reſecare ſolebant illas partes vel particulas, quæ ipſis ſine ſenſus detrimento abeſſe poſſe videbantur: in *Polluce* infinitis id locis accidit, nec minus in aliis auctoribus: iſta vero vitia aut prorſus non, aut difficillime poſſunt animadverti; quivis tamen facile videt, compoſitionis elegantiæ haud parum hoc modo deteri. In *Antiphanis* etiam altera χρήσει error in vulgatis commiſſus: ſic editum fuit ante nos: Τὴν θυίαν ἀγνοεῖς; τουτέστι τὴν ἴγδην· ſed commodiſſime MSS. τουτέστιν ἡ ἴγδις· *illud ipſum eſt ἴγδις*, ſeu *mortarium*: ſcioli, qui rem non capiebant, mutarunt: pro ὀρχήσει, quod eſt in MSS. rectiſſime ſcripſeris ὀρχήσεις. Inveni autem in *Etymologo Magno*, quod ad hanc rem pertineat: is ita ſcribit: ἔστι δὲ καὶ εἶδος

[66] ἔστι μὲν οὖν ἴγδις καὶ ὀρχήσεως σχῆμα· ὁ δὲ παίζων πρὸς τοὔνομα κωμικὸς ἐπήγαγε, [67] Τὴν θυείαν
104 ἀγνοεῖς; τουτέστιν ἡ ἴγδις. * [68] Τὸ δὲ πύραυνον, ᾧ τοὺς ἐμπύρους ἄνθρακας κομίζουσιν, εἴποις ἂν ἐμῇ [69] δόξῃ καὶ πυρφόρον· μαγειρικὰ δὲ, [70] καὶ κοπίδες, καὶ δορίδες, [71] καὶ μαχαιρίδες. [72] Ἀριστοφάνους γοῦν ἐν Ἱππεῦσιν ὁ μάγειρος λέγει, [73] Μαχαιρίδων τε πληγάς· ὥσπερ καὶ ἐν τῷ Γήρᾳ ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἴρηκεν· κοπίδι τῶν μαγειρικῶν· ἐκ δὲ τούτων, [74] καὶ τυροκνῆστις, ἣν

est equidem igda etiam ſaltationis ſpecies. Comicus porro ad nomen alludens adjunxit: Mortarium ignoras? id eſt, igdam. * Pyranum vero, id eſt foculum 104
menſarium, quo prunas ferunt, mea ſententia pyrophorum quoque nominabis. Coquinaria quoque ſunt, cultri, & excoriatorii cultri. Apud Ariſtophanem ſane in Equitibus Coquus dicit, cultrorum coquinariorum ictibus. Hujus quoque ordinis eſt culter caſeiſeca, quem

ὀρχήσεως ἰγδίσματα, ἐν ᾗ ἐλύγιζον τὴν ὀσφὺν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι· itaque nomen habet a ſaltandi forma ἡ ἴγδις. Ex *Antiphane* vero quæ adfert *Noſter* hoc loco turpiuſcula ſunt: θυεία eſt inter voces & figuras meretricias, quæ σχήματα dicuntur: αὐλὸς, *cauda virilis*: ſaltaverat autem quis haud dubie cum meretrice τὴν ἴγδιν, iveratque poſt hæc cum ea concubitum; tumque cum ad meretriculam illa dixiſſe verba, ſatis mihi conſtat: jocatus igitur in ſimili ſignificatione utriuſque vocis dixit illi meretriculæ: Τὴν θυείαν ἀγνοεῖς; τουτέστιν ἡ ἴγδις· unde & MSS. lectionem *Interpretes* noſtros non bene rejeciſſe patet. Sed quid ego in tali re commoror, quam non attigiſſe fuerat ſatius.

66 Ἔστι μὲν ἴγδη] MS. μὲν οὖν ἴγ. SEB.

Ἔστι μὲν ἴγδη] MS. noſter: ἔστι μὲν οὖν ἴγδις καὶ &c. & ita ſcribe ſis: οὖν interſerit & *Seberi* MS. Male ſupra IV, 101. in vulgatis, ubi εἴδη ὀρχήσεως recenſentur, id omiſſum: ubi ex MS. reſtituimus: ἀπόσεισις &c. καὶ ἴγδις· & ibidem μακτρισμόν· utramque puto ab hoc coquinario alveo nuncupatam. JUNG.

67 T. θυείαν ἀγν. τ. τὴν ἴγδιν.] C. V. τουτ. ἡ ἴγδις θυΐα. *Salm.* C. τουτέστιν ἡ ἴγδη, θυεία· C. A. modo Κωμικῶς. KÜHN.

T. θυείαν ἀγν. τ. τὴν ἴγδιν.] MS. τὴν θυΐαν ἀγνοεῖς; τουτέστιν, ἡ ἴγδις θυΐα· ſed vulgata lectio placet; modo ſcribas, ut *Pollux* velle videtur, ἴγδιν. JUNG.

68 Τὸ δὲ πύρανον] Supra VI, 88. πύραυνος. *Etymol.* παρὰ τὸ πῦρ ἐναύειν ἐν αὐτῷ. Apud *Heſych.* etiam Πύραινος, ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται τὸ πῦρ. SEB.

Τὸ δὲ πύρανον] C. V. τὸ δὲ πύραυνον &c. πυραυνόν & *Salm.* qui & πυρόφορον ex *Heſych.* KÜHN.

Τὸ δὲ πύρανον] MS. τὸ δὲ πύραυνον· & ita ad oram quoque in MS. Et ita certe emendare debes: nam præter *Heſych.* qui: Πύραυνον, εἰς ὃ ἂν πῦρ ἐναύηται, δαλίον, ἢ βόλβιτον, ἢ τοιοῦτόν τι· οἱ δὲ τὸν θερμαντρον· (ubi malim θερμαντριν) & *Noſter* ſupra in eodem inſtrumento coquinario VI, 88. πυραύνους· quo genere & apud *Etymolog.* extat: & forte apud eund. *Heſych.* ubi legitur antea: Πύραινος, πῦρ ἐνδυόμενος λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται καὶ τὸ πῦρ οὕτω· etiam legendum ſit Πύραυνος· πῦρ ἐναυόμενος· λέγεται &c. Certe A in Δ potuit etiam facile corrumpi. Et conjecturam noſtram ex *Euſtathio* firmare queamus, qui παρεκβολαῖς extremis ad Ὀδυσσ. ι. ἐκεῖθεν (agit enim de verbo αὔειν, unde deducit vocem πυραύστης) καὶ πύραυνος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ πῦρ ἐναυόμενος. Ceterum hoc σκεῦος *H. Stephanus* hic in margine ſui Codicis Gallice reddidit *Reſchault. Bayſius de Vaſc. chauſerette. Junius Nomenclatore, une palette a feu, paelle, ou poale: batillum* nempe. De *batillo* plura doctiſſ. *Caſaubonus* Notis in *Trebell. Poll. D. Claudium.* JUNG.

Τὸ δὲ πύρανον] Lectionem MSS. nemo erit, qui in dubium vocet: igitur in textu reſtitui πύραυνον· nec aliter habuit, niſi me fallunt ſcripturæ compendia, Codex *Falckenburgii.*

69 Δοξῇ] Δόξα C. A. KÜHN.

70 Καὶ κοπ. καὶ δορ.] C. A. μαχαιρίδες, καὶ κοπίδες, καὶ δορίδες· *Salm.* adjectum notat ad oram V. C. καὶ μαχαιρίδες. KÜHN.

Καὶ κοπ. καὶ δορ.] *H. Stephanus* adnot. *Athen.* 85. *ubi locus eſt corruptus*: nempe illa lib. IV. *Dipnoſoph.* ex *Anaxippi Citharœdi* innuens, quæ & in Theſauro adfert ita:

> Στελεὸν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρας.

Et ſic ſe ex *Euſtathio* corrigere ait: nec aliter hodie ea eduntur. Et *Euſtathius* quidem δορίδας ex *Ælio Dionyſio* μαγειρικὰς τραπέζας exponit ad Ἰλ. β. JUNG.

71 (Καὶ μαχαιρίδες.)] E MS. SEB.

(Καὶ μαχαιρίδες.)] Καὶ μαχαιρίδες etiam in MS. noſtro ſunt: & male vulgo omiſſas patet ex ſequenti χρήσει. JUNG.

72 Ἀριστοφάνης γοῦν] Abſunt a C. A. uſque ad μαγειρικῶν. KÜHN.

Ἀριστοφάνης γοῦν] Sed porro reſtitue ut in MS. ſequitur: Ἀριστοφάνους γ᾽ οὖν, (ſive vulgatum γοῦν mavis retinere) ἐν Ἱππ. ὁ μαγ. Vulgatum enim ſine ſenſu. Ἀριστοφάνους μάγειρος, ἤγουν ὁ παρ᾽ Ἀριστοφάνει μάγειρος. JUNG.

Ἀριστοφάνης &c.] Qui potuerint priſtinam lectionem, quæ compoſitionis regulis conveniens eſt, mutare librarii, equidem miror, neque dubitavi Ἀριστοφάνους reponere: ſed majus in ſequentibus eſt commiſſum flagitium, ubi integra linea a Codicibus editis deeſt: ſed bene jam res vertit, quod id damnum bona fide MSS. reſarciant: κοπὶς τῶν μαγειρικῶν eſt κοπὶς μαγειρική, quod jam ad ſuperiora *Jungermannus* obſervavit.

73 Μαχ. δὲ πληγαῖς &c.] C. V. τε πληγὰς ὥσπερ καὶ ἐν τῷ γήρᾳ ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἴρηκεν, κοπίδι τῶν μαγειρικῶν ἐκ δὲ τούτων &c. KÜHN.

Μαχ. δὲ πληγαῖς &c.] Inſignem defectum iterum explet MS. noſter, ita habens: μαχαιρίδων τε πληγάς· ὥσπερ καὶ ἐν τῷ γήρᾳ ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἴρηκεν· κοπίδι τῶν μαγειρικῶν· ἐκ δὲ τούτων, καὶ &c. quæ αὐτολεξεὶ ita reſtituas. Prior χρῆσις ex Comœdia, quæ adhuc extat, eſt, hodieque edunt μαχαιριδίων. Verſus ſunt:

> Ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ ᾽πὶ πολλοῖς
> Ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων, μαχαιριδίων τε πληγὰς,
> Ὑπερβαλεῖσθαι σ᾽ οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ᾽ ἄν.

Quos plures adſcripſi, ut videas etiam non refragante modulo verſuum, ſi me pedum ratio non fugit, poſſe in illis quoque reponi μαχαιρίδων, ut in MS. noſtro eſt, quamque lectionem adgnoviſſe *Pollucem* videmur non vane adſtruere ex eo, quod præpoſuit καὶ μαχαιρίδες. Dicit autem iſta *Agoracritus* vel *Allantopola*, Ἀριστοφάνους μάγειρος in ea Comœdia, ut *Pollux* dicebat. JUNG.

74 Καὶ τυροκνῆστις, ἣν * κόβυλιν κ.] Eadem accentus ſede apud *Heſych.* legitur; at ſupra VI, 89. itemque apud *Suid.* & *Euſtath. Iliad.* fol. 819. τυρόκνηστις· quæ ib. τυροτόμος μάχαιρα· fol. autem ſeq. in genere μαγειρικὸν σκεῦος. SEB.

Καὶ τυροκνῆστις, ἣν * κόβυλιν κ.] C. V. καὶ τυροκνῆστις ἣν καὶ κύβηλιν καλοῦσι· C. A. in textu κυβήλην ex V. C. *Salmaſius* κόβυλιν· *Heſych.* Κυβηλὶς eſt *ma-*

cobylem vocant: e quibus Caſeiſeca quidem eſt in Platonis Adonide. Et Ariſtophanes in Æoloſicone, Coclear, mortarium, focus, caſeiſeca: Cobylis vero, in Philemonis Rapto, Video coquos, cobylem, & ſca-
105 pham. * Adnumerare his quoque convenit bipennem, coclear, piſtillum. Tum &

[75] κύβηλιν καλοῦσιν· [76] ὧν ἡ μὲν τυροκνῆστις ἐστιν ἐν Πλάτωνος Ἀδώνιδι· [77] καὶ ἐν Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι, Δοῖδυξ, θυεία, [78] τυροκνῆστις, ἐσχάρα· [79] ἡ δὲ κύβηλις ἐν [80] Φιλήμονος Ἁρπαζομένῳ, [81] Ὁρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν, καὶ σκάφην. * Προσονομαστέον δὲ τούτοις, καὶ [82] πέ- 105
λυκα, καὶ δοίδυκα, καὶ ἀλετρίβανον· γαστρόπ-

chara, *ſecuris*, qua bos proſternitur mactandus. Kühn.

Καὶ τυροκνῆστις, ἣν * κόβυλιν κ.] MS. καὶ τυροκνήστης, ἣν κύβηλιν καλοῦσιν. Et quod ad primum attinet, MS. noſter mox variat, τυροκνήστις & τυροκνήστιν habens: & ſupra VI, 89. τυρικνηστὶν corrupte: credo itaque potius cum vulgatum τυροκνῆστις confirmare hoc pacto, quod & *Heſych.* habet. Et in *Anaxippi Citharœdo* apud *Athen.* lib. IV. —— τυροκνῆστιν παιδικήν. Apud *Caſaubonum* noſtrum tamen ibi IV. Anim. 20. τυρόκνηστιν ſcribitur, ut & apud *Suid.* & *Euſtath.* eſſe adnotat *Seberus* noſter. Sequatur per me quod volet quis. Mihi cum *Magno Caſaubono* magis placet ſcribere τυρόκνηστις, quum & ita *Euſtathius* apud *Athenæum* legiſſe in *Anaxippea* χρήσει videatur. Alterum vero κύβηλιν, quod conſtanter & in ſeqq. MS. omnino reponendum credam pro vulgato κόβυλιν· ad quod & *H. Stephanus* in ſuo Codice adnotarat: ἴσως κύβηλιν. Sic *Euſtath.* cujus locum libet adſcribere, ex parecbolis ad Ι'λ. λ. ἐν ἐκείνῳ (Ἀθηναίῳ) δὲ διασαφεῖται, καὶ ὅτι ἡ ἐν ἁπλότητι μὲν κνῆστις συνθέτως δὲ τυρόκνηστις, μαγειρικὸν σκεῦος ἦν· καθά, φησι, καὶ ἡ ζωμήρυσις, καὶ οἱ ὀβελίσκοι, καὶ ἡ κρεάγρα, καὶ ἡ θυεία, καὶ ὁ στελεὸς, καὶ αἱ κοπίδες, καὶ ἡ κύβηλις, καὶ ἡ χύτρα, ἢ καὶ κακκάβη &c. Reſpexit ad iſta apud *Athen.* IV. in *Anaxippi Citharœdo*:

> Ζωμήρυσιν φέροις, ὀβελίσκους δώδεκα,
> Κρεάγραν, θυίαν, τυροκνῆστιν (vel τυρόκνηστιν) παιδικήν,
> Στελεὸν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρας &c.

Sic diſtinxi cum *Euſtathio*, qui τὸν στελεὸν peculiare σκευάριον certe ait, nec confundit quaſi adjectum τυροκνήστει, ut *Dalechampius* fecit, interpretando *radulam puerilem cum manubrio.* —— quod jam & a *Magno Caſaubono* notatum eſt, quem vid. IV. *Athen.* 20. Ultimus verſiculus *Anaxippi* ibi eſt:

> Καὶ τὴν κύβηλον τὴν ἀγωνιστηρίαν.

Sed κύβηλιν ſcribit *Euſtathius*, quod melius eſſe ex *Heſychio* quoque noſter *Caſaub.* ibidem notat. Ut itaque ad illud κύβηλιν redeamus, ne tantillum moreris illud recipere, habes & apud *Suidam*, & inde κυβηλιστὴν *Comicum*, & apud *Etymolog.* & ſupra VI, 89. ita quoque ex MS. noſtro & *Seberi*, utriſque *Palatinis* repoſitum fuit. Hic, ne vel hoc omittam, ad noſtri MS. oram neſcio quis adſcripſerat, ἄλλως κόβηλον· quod non moramur. Jung.

75 * Κόβυλιν] MS. κόβηλιν. At ſupra VI, 89. idem MS. cum editis κύβηλον. P. κύβηλιν. Excerpta *Athenæi* κύβιλιν. Melius (inquit *Caſaubon.* Animadv. IV, 20.) κυβηλὶς, ut in *Heſychio*, qui hanc vocem diligenter expoſuit. Seb.

* Κόβυλιν] Vitioſiſſimam hanc ſcripturam cum alia meliori MSS. commutavimus: veſtigia quædam lectionis veræ aſſervavit *Falckenburgii* Codex, in quo κυβύλιν· ſed utriuſque literæ υ & η ſimilitudo non difficulter feſelliſſe potuit hominem non accurate attentum: ſtellulam utroque loco hic & paulo inferius, quam *Seberus* addiderat, delevi.

76 Ὧν ἡ μὲν τυροκ.] C. A. ὧν τοι τυροκνῆστιν Πλάτων φησὶν, ὡς καὶ Α. Αἰ. ἡ δὲ κόβυλις &c. Kühn.

Ὧν ἡ μὲν τυροκ.] MS. τυροκνήστις ἐστίν. *Platonis Adonis* & apud *Athen.* laudatur, ut indicat *Caſaub.* X. *Athen.* c. ult. & apud *Ariſtoph. Schol.* in Σφῆκας ejus mentio. Jung.

77 Καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολ.] MS. Ἀριστοφάνους. Seb.

Καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολ.] MS. καὶ ἐν Ἀριστοφάνους Αἰολοσ. quo pacto ſcribere poſſumus: & ex ſuo enim Ἀριστοφάνους adnotat *Seberus* noſter: parum tamen refert. Jung.

Καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολοσ.] Textus habet MSS. lectionem, quæ non poteſt non placere: in *Ariſtophanis* etiam verſu illum ordinem ſequtus ſum, quem præeunt MSS.

78 Ἐσχάρα, τυροκνῆστις.] *Salm.* ἐσχάρα locat ultimum in verſu hoc modo: δοῖδυξ, θυεία, τυρόκνηστις, ἐσχάρα. Kühn.

Ἐσχάρα, τυροκνῆστις.] MS. θυία, τυροκνήστις, ἐσχάρα. Et ſcriptum bene! reſultat inde elegans verſiculus ipſe *Ariſtophaneus*, quem ita jam ſcribas, integrum ſenarium:

> Δοῖδυξ, θυία, τυρόκνηστις, ἐσχάρα.

Cui prorſus parilem obſervo in Comœdia ſuperſtite Σφηξὶν hunc:

> Δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν. Jung.

79 Ἡ δὲ * κόβυλις] C. V. κύβηλις. Kühn.

Ἡ δὲ * κόβυλις] Scribe ut MS. habet: ἡ δὲ κύβηλις, ἐν Φ. Jung.

80 Φιλήμονος Ἁρπ.] MS. Φιλήμενος. Seb.

Φιλήμονος Ἁρπ.] C. V. ἐν Φιλήμονος Α. Kühn.

Φιλήμονος Ἁρπ.] MS. Φηλήμονος. Sed ſcribere debes, ut in *Seberi* fuit, Φιλήμονος. Idem drama ab *Athenæo* laudari, adnotat *Caſaub.* XIV. *Athen.* c. ult. ſupra tamen VII, 28. Ἁρπαζομένη fuiſſe: ubi MS. ſane noſter deficiebat, & etiam forte Ἁρπαζομένῳ legendum eſt. Jung.

81 Ὁρῶ μ. &c.] C. V. ὁρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν κ. σ. *video coqui cybelin & ſcapham.* C. A. poſt μαγείρου habet προσονομαστέον. Kühn.

Ὁρῶ μ. &c.] Ipſa χρῆσις hic in MS. ita, ὁρῶ μαγείρου κ. κύβηλιν σ. σκ. Et non dubitabis ita emendare hunc ſenarium:

> Ὁρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην. Jung.

Ὁρῶ μαγείρους &c.] Equidem haut aſperner lectionem vulgatam, quæ commodo ſenſu non deſtituitur: ſed cum MSS. μαγείρου habeant, morem illis gerendum duxi.

82 * Πέλικα] *Interpr.* vertit *bipennem*, legens πέλυκα, a πέλυξ, quod pro *ſecuri* extat *Jerem. XXIII*, 29. & *Ezech. IX*, 2. alia autem ſignificatione ſupra Segm. 78. ſi vera ibi lectio: ſed vide an & hic interpretis vera. Seb.

* Πέλικα] C. V. πέλυκα. *Heſych.* Πέλυξ, ῥαγὰς, πελὸς, κοχλιός. Kühn.

* Πέλικα] Pro πέλικα, MS. noſter clare πέλυκα· quod reponendum arbitror: certe vulgato facile præſtet, licet de voce non, quod dicam, habeo ultra ea, quæ *Seberus* noſter. Nec enim placet de *ligneo catino* interpretari, quia ſupra Segm. 78. πέλυκα ita fere erat, ſed vulgo; MS. enim πέλικα habebat: & *Æolicum* vocabulum noſter *Pollux* inter uſitata hic, nos non præmonens, non tam facile aggerat, ſat ſcio:

της δὲ ἐν τοῖς [83] Δημιοπράτοις πέπραται, καὶ δευτὴρ, κοινὸν ἀρτοποιῷ καὶ μαγείρῳ [84] σκεῦος, ἀπὸ τοῦ [85] δεύειν ὠνομασμένον· ἄβακα δ' εἰ βούλοιό τι τῶν τοῦ μαγείρου [86] σκευῶν καλεῖν, προσχρηστέον σοι Κρατίνῳ ἐν [87] Κλεοβουλίναις λέγοντι, [88] Ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φιττέως· [89] καὶ ἀβάκιον δ' ἂν αὐτὸ εἴποις· ἐφ' ἑτέρου μὲν γὰρ εἴρηται ὑπὸ Λυσίου ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλαίσχρου, [90] Μετ'
106 ἀβακίου δὲ καὶ τραπεζίου πωλῶν [91] ἑαυτόν· * χρῆσθαι δ' ἔξεστι τῷ ὀνόματι [92] καὶ ἐπὶ τοῦ ὀψοφόρου σκεύους· [93] ὥσπερ καὶ κακκάβην τὴν λοπάδα ἐρεῖς, εἰπόντος [94] Ἀριστοφάνους ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις·

Sartago in Publico foro vendita eſt. Et aſpergillum, quod commune eſt tam Piſtori, quam coquo, vas a rigando denominatum. Sed ſi & Abacum coqui vaſis adnumerare velis, Cratini authoritate utendum eſt, dicentis in Cleobulo, Tradidit nucum abacum. Tum & Abaculum dices; de altero enim hoc dictum eſt a Lyſia pro Callæſchro. Poſt abaculum, menſulamque ſeipſum vendens:
* veruntamen nomine hoc de obſonigero vaſe utendum eſt, Quemadmodum & Cacabum dices ollam, ſecundum Ariſtophanem dicentem in Scenis Conjunctis. 106

capiamus ergo, interim dum quid certius dicant alii, de *ſecuricula coquinaria*. JUNG.

* Πέλικα] Conſenſum MSS. floccifacere non potui: ex iis igitur eſt, quod in textu legas πέλυκα· de hac ſimilibuſque aliis egimus ſupra copioſe.

83 Δημιοπράταις] Scribe iterum Δημιοπράτοις, ut in MS. Vocabula ſingularia, quæ ex Δημιοπράτοις *Noſter* ſolet adferre, adnotanda diligenter videntur: non enim temere apud alios auctores, ni fallor, occurrunt fere. Sic δευτὴρ. Alterum tamen & apud *Heſychium* eſt, modo cum emendes, & ſcribas mecum: Γαστρόπτης, σκεῦος τι μαγειρικόν· vulgati enim γαστρίπης exhibent: ſed quam facile illud adpendulum τ potuit omitti, vel effugere oculos non nimis attendentes. JUNG.

Δημιοπράταις πέπραται] Solenne in hoc *Pollucis* volumine vitium hic ſuſtulimus: pro πέπραται Excerpta *Falckenburgiana* legunt γέγραπται, quod ego quidem hoc loco longe opportunius exiſtimaverim τῷ πέπραται· ex hoc itaque Codice ſolo, quod ſæpius feci, lectionem illam reſtitui: γαστρόπτης vaſis genus fuiſſe videtur, in quo animalium omenta ventreſque aſſabant; tale quid enim compoſitionis ratio ſuadet: δευτὴρ, ſi conjecturæ probabili locus, inſtrumentum quoddam fuerit forſitan, quo edulia apparanda madefaciebant.

84 Σκεῦος] C. V. δευτὴρ κοινὸν α. κ. μ. omiſſo σκεῦος, ut & τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν & προσχρηστέον uſque ad ἄβακα. KÜHN.

85 Δεύειν] MS. prior. edit. δεύσειν. SEB.

Δεύειν] Δεύειν & MS. noſter recte habet. JUNG.

86 Σκευῶν] Σκευῶν in noſtro MS. omiſſum eſt: ſed alia manu inter lineas inſertum. JUNG.

87 Κλεοβούλῳ] C. V. Κλεοβουλίναις· recte: vide *Laërtium* in *Cleobulo*. *Cratini* drama hoc laudatur & *Athenæo*. KÜHN.

Κλεοβούλῳ] MS. ἐν Κλεοβουλίναις. Bene: ita emenda pro vulgato Κλεοβούλῳ· *Cleobulinæ* & apud *Athen.* laudantur, de quibus vid. *Caſaubonum* noſtrum IV. *Athen.* 21. qui ob varietatem Codicum fere hæret: putemque & apud *Schol. Ariſtoph.* ad Ὄρνιθας non longe ab initio, ubi Κρατῖνος ἐν Κλεοβούλοις, pariter emendandum, Κλεοβουλίναις. Et libet ſuſpicari ſupra VII, 41. etiam Κλεοβουλίναις ſcribendum, ut hic MS. habet, ubi vulgo Κλεοβουλίνῃ, MS. vero deficiebat. JUNG.

Κλεοβούλῳ] Plurimum ab hoc titulo differt, quem MSS. præferunt Κλεοβουλίναις, qui quidem verus eſt, & reponendus ejecto Κλεοβούλῳ· nititur autem hæc ſcriptura non tantum Codicum vetuſtorum auctoritate, ſed & clariſſimis Grammaticorum teſtimoniis: habuit hæc fabula nomen a *Cleobulina* filia *Cleobuli*, qui recenſetur inter ſeptem Græciæ ſapientes: *Diogenes Laërt.* I, 98. ἧς (Κλεοβουλίνης) μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν ὁμωνύμῳ δράματι πληθυντικῶς ἐπιγράψας· ubi *Caſaubonum* vide. Porro *Pollucis* illam emendationem, quam e MSS. aſſeruimus, perſpectam habuit *Meurſius* in *Attica Bibliotb.* ubi & inter alia ipſum illum *Scholiaſtæ Ariſtophanis* locum, quemadmodum *Jungermannus* hic emaculavit, Vir doctiſſimus refecit. Quod ad *Cratini* χρῆσιν attinet, illa locupletior fieri poteſt e MSS. quamque ibi lectionem reperi, totam in textum tranſtuli: habuit etiam illam mantiſſam liber *Falckenburgii*, ſed tam corrupte, ut non poſſit adgnoſci: ſed qui iſti βάλανοι ἐκ φιττέως; ingenue dicam me id neſcire: non enim crimini ducitur ignorantiam ſuam fateri: ſentire ſi quis cum *Kuhnio* velit per me licet.

88 Ἐπιδ. βαλ. ἄβακα] C. V. addit, τῶν ἐκ φιττέως, *tradidit nucum abacum e domo Pitbei*: legerem enim ἐκ Πιτθέως· ſcil. οἰκίας. KÜHN.

Ἐπιδ. βαλ. ἄβακα] Ceterum hoc potius notandum, hic integram extare χρῆσιν *Cratineam* in MS. itaque ſic ex MS. reſtitue:

Ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ φιττέως.

Sic MS. de loco nos viri docti docebunt iſto: meminit alias hujus χρήσεως *Noſter* & ſupra VI, 86. JUNG.

89 Καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] MS. ἀβ. ἂν αὐτὸ εἴπ. SEB.

Καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] C. A. ὁ καὶ ἀ. & omittit iterum, ἂν εἴποις &c. uſque ad σκεύους Segm. ſequ. KÜHN.

Καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] MS. noſter: καὶ ἀβάκιον δ' ἂν αὐτὸ εἴποις &c. plenius: ut & *Seberi*, excepto, quod δ' omittat. JUNG.

Καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] Ita vulgo: perfectius libri veteres: ἀβάκιον δ' ἂν αὐτὸ εἴποις· videndus illa de voce *Ammonius*, ſeu *Herennium* mavelis cum quibuſdam vocare: ſed quid ſibi *Pollux* voluit, cum alia notione *Lyſiam* uſurpaſſe vocabulum illud diceret? & quid igitur apud *Lyſiam* ἀβάκιον & τραπέζιον; exiſtimo *Lyſiam* ἀβάκιον dixiſſe *tabulam luſoriam*, de qua ſignificatione monuit & alibi *Pollux* noſter & *Ammonius*: *Polyb.* lib. V. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι· & τραπέζιον itaque *menſula luſoria*.

90 Μετ' ἀβακίου] *Cum parvo abaco menſulaque ſe ipſum vendens*. KÜHN.

91 Ἑαυτόν.] MS. ἑαυτῶν· quod non rectum puto. JUNG.

92 Καὶ ἐπὶ ὀψοφόρου] *De menſa, cui infertur cibus, abacum uſurpare etiam licet*: nam alias κυλικοφόρος tantum eſt *abacus*, unde a quibuſdam deſcribitur quod ſit *repoſitorium*, in quo ſcyphi & pocula diſponebantur. *Gloſſ.* ἄβαξ, *abacus*, *armarium*: alii κυλικεῖον reddunt *abacus*, quod in *Gloſſis* eſt *vaſarium*: vid. *Athenæum* lib. XI. c. 2. KÜHN.

Καὶ ἐπὶ ὀψοφόρου] MS. plenius, καὶ ἐπὶ τοῦ ὀψοφόρου. JUNG.

93 Ὥσπερ καὶ κακκάβην] *Æmilianus* apud *Athen.* χύτραν interpretatur: vide *Caſaub.* Anim. lib. IV. c. 20. ubi & de ſequenti *Eubuli* loco, item de *Alexidis* dramate, cujus mox mentio Segm. ſeq. SEB.

Ὥσπερ καὶ κακκάβην] C. A. κακκάβαν τ. λ. ἐ. εἰ. KÜHN.

94 Ἀριστοφάνους ἐν Σκηνὰς κ.] C. A. Ἀ. ἐν Σκηναῖς

Cæterum in Eubuli Ione dictum eſt, Acetabula, patinæ, cacabi, & ollulæ quaſi forma cacabum ab olla diſtinguat. Porro cacabulum quoque dices cacabum ſecundum multorum uſum. Antiphanes vocavit in Paraſito,

[95] Τὴν κακκάβην γὰρ κάε τοῦ διδασκάλου. ἐν δ' Εὐβούλου Ἴωνι εἴρηται, Τρυβλία δὲ καὶ πατάνια, καὶ κακκάβια, καὶ λοπάδια· [96] ὡς ἕτερον ὂν παρὰ τὴν λοπάδα τούτῳ τῷ σχήματι· καὶ κάκκαβον δὲ τὴν κακκάβην [97] κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν [98] Ἀντιφάνης κέκληκεν εἰπὼν Παρασίτῳ,

omiſſo *καταλαμβανούσαις*· at C. V. *ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις*, additque ipſam *χρῆσιν*· *τὴν κακκάβην γὰρ καιτεῦ διδασκάλου*· leg. *κ. γ. ἔκαε τοῦ δ.* *cacabum enim adusſit præceptoris.* KÜHN.

Ἀριστοφάνους ἐν Σκηνὰς κ.] MS. *Σκηνὰς καταλ.* ut *Seberus* recte edidit, habuit: ſed quis ineptus id mutavit in *Σκηναῖς*· vid. de hoc dramate *Caſaub.* noſtrum IV. *Athen.* 20. *Ariſtophanis χρῆσις* vero ex iſta fabula apud *Athenæum* libr. IV. qui tamen *κακκάβην* pro *χύτρᾳ* accipit ibi, eſt iſta: *τὴν κακκάβην γὰρ Καρύστου διδάσκαλον.* Sed quid malum alios auctores noſtro MS. prævertor: extat eadem enim in MS. noſtro, & forte rectius: *τὴν κακκάβην γὰρ καιτοῦ διδασκάλου.* Quæ certe ſaniora videntur, *διδασκάλου* facile in *διδάσκαλον* corruptum fuit: & pro *καιτοῦ*, puto ſcribendum *κάε τοῦ*· vix enim puto fingendum proprium: *comburebat* vel *combuſſit*, vel *comburε.* Sic itaque *Pollucis* locum reſtitue: *Ἀριστοφ. ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις*,

Τὴν κακκάβην γὰρ κάε τοῦ διδασκάλου.

Unde & in *Athenæo* locus emendandus videtur: quamvis alias non neſciam *Caryſtias* patinas Athenis expetitas, ut ibidem ex *Paraſito Antiphanis κάκκαβος* circumſcribitur:

— *Καρύστου θρέμμα γηγενὴς ζέων.* JUNG.

Ἀριστ. ἐν Σκ. καταλ.] Sæpius a nobis hujus fabulæ mentio eſt facta: de iſta vero nitida loquendi formula, *Σκηνὰς καταλαμβάνειν*, *θέαν καταλαμβάνειν*, vel *προκαταλαμβάνειν*, *præoccupare commodum videndi locum*, videndus omnino Vir Eruditiſſimus *P. Leopardus* lib. I. cap. 13. At vero vulgati Codices deſtituuntur iſtis *Ariſtophanis* verbis, quibus *κακκάβην* dixit, cum tamen locum appoſuiſſe *Pollucem* ſatis ſit manifeſtum ex iſtis *εἰπόντες Ἀριστοφάνους*· jacturam iſtam MSS. reſarciunt: eodem prorſus modo, ut in aliis MSS. extitit hic locus in libro *Falckenburgii.*

95 *Ἐν δ' Εὐβ. Ἴ. εἴρ. Τρ. καὶ π.* &c.] C. A. *κατάνια, κακκάβια λ. κάκκαβον* &c. KÜHN.

Ἐν δ' Εὐβ. Ἴ. εἴρ. Τρ. καὶ π. &c.] MS. *ἐν δὲ Ε. Ἴ. ε. Τρυβλία δὲ καὶ πατ.* Et ita ſupple, verſiculoſque ita concipe:

Τρυβλία δὲ καὶ πατάνια, καὶ κακκάβια,
Καὶ λοπάδια. — JUNG.

96 *ὡ ἕτερόν τι ὂν*] C. V. *ὡς ἕτερον ὄν.* KÜHN.

ὡ ἕτερόν τι ὂν] Sequitur in MS. *ὡς ἕτερον ὂν παρὰ τὴν λοπάδα τούτῳ τὸ σχ.* Viri undequaque doctiſſ. arbitrantur locum *Eubuli* a *Polluce* ideo aſſerri, ut evincat non plane idem eſſe *πατάνιον* & *λοπάς*· ab *Athenæo* vero, ut probet non ſemper idem eſſe *βατάνιον* & *πατάνιον*, quamvis uterque non firmo argumento nitatur. Sunt autem apud *Athenæum* libr. IV. ita iſta: *Εὔβουλος δ' ἐν Ἴωνι, καὶ βατάνια καὶ πατάνια λέγει ἐν τούτοις*·

Τρυβλία δὲ, καὶ βατάνια, καὶ κακκάβια,
Καὶ λοπάδια, καὶ πατάνια, πυκνά, ταρφέα.

Sed, quod cum ipſorum venia dictum ſit, non *Pollux* ideo attulit, ſed eam ob cauſam quod viderentur *κακκάβια* & *λοπάδια* non eadem eſſe: dixerat enim, nos adpellaturos patinam vel *λοπάδα*, *κακκάβην*, quum *Ariſtophanes* ita uſurpet. Sed, ſubjicit, in *Eubuli* Ioni dictum habetur, *καὶ κακκάβια καὶ λοπάδια*· *quaſi*, ait, *hoc ſit alia forma vas*, quod *κακκάβην* diximus; *quam λοπὰς*, *quaſi differat a λοπάδι.* Scribendum autem videtur: *ὡς ἕτερον ὂν, παρὰ τὴν λοπάδα, τοῦτο τῷ σχήματι*· *ὡς* certe omnino reponere debes, ut & priores editiones *Pollucis* habent, litera *ς* quamvis plane extrita. Hoc tamen miror, quum *Athenæus βατάνια* habeat primo verſu *Eubuli*, ubi *Pollux πατάνια*· quod *πατάνια* ſecundo verſu *Athenæus*, *Pollux* vero hic omittit, ut nihil ad ſuum propoſitum de diſcrimine *κακκαβίων καὶ λοπαδίων* faciens: *Noſtrum* enim plane videri id non adgnoviſſe, *βατάνια* inquam: mox enim, ubi de *πατάνῃ* & *πατανίῳ* incipit dicere, *πατάνια* pariter ex alio *Eubuli* loco adfert. Sed Segm. 108. *βατανίου* juxta MS. noſtrum memineris, ut *ἰδιωτικοῦ* & politioribus non uſitati vocabuli, id reperiri ait in *Hipparchi* dramate: quum tamen id in *Eubuli* loco apud *Athenæum* ſit, quem & *Noſter* attulit: ſit & in *Antiphanis* & *Alexidis* dramatum locis ideo ab *Athenæo* adnotatum: in quorum tamen neutro *Noſtri* Codices id agnoſcunt: ut ſingulis locis indicabimus. Hæc nimirum viri docti excutiant: nam noſtrum hic nihil ſtatuere abſque illorum præjudicio. JUNG.

ὡ ἕτερόν τι ὂν] Repoſuimus in textu *ὡς ἕτερον ὂν*· quibus ſenſus ineſt probus. In *Eubuli* loco fuit vulgo *Τρυβλία καὶ πατάνια.*

97 *Εἴπεις*] MS. omittit *εἴπεις*· & recte, ni fallor. Satis enim eſt *κέκληκεν*, quod mox ſequitur: quod quo ſe alias referat? *Antiphanes* nimirum *κάκκαβον* nominavit *τὴν κακκάβην*, juxta vulgarem conſuetudinem. Sic *Phrynichus*: *κάκκαβον διὰ τοῦ η κακκάβην λέγε· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ο, ἀμαθές· καὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ χρῆται διὰ τοῦ η.* ubi *Nunneſium* vide: ubi notat mendum vulgatum hic, quum modo *κακκάβην* antea ederetur: ſed jam bene *κάκκαβον* edidit noſter *Seberus*, ut & in MS. extat. Malim vero *ἐν Δαιταλεῦσιν* legere cum *Athenæo* apud *Phrynichum*, quamvis *Nunneſius* de ea re dubitet. Ex illis adfert *Athenæus* hæc: *κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.* JUNG.

Εἴπεις] Interſeruiſſe voculam hanc feſtinantem librarium, ut ſententiam ſuſtineret parum a ſe intellectam MSS. docent: eorum factum eſt auctoritate, quod *εἴπεις* ejecerim. Deſcendit autem, ut & *Nunneſius* ad *Phrynichum* obſervat, a Græca voce *κάκκαβος* Romanorum *cacabus*, quem *παιδίψιν Colloquia Scholaſtica*, *λέβητα Gloſſæ* veteres exponunt: *Dolabella* de *Limitibus*: *Juxta ſepulturam ſunt buxus, ſunt etiam cineres, aut cacabos invenis, aut orcas fractas, aut certe integras*: unde certe & cineres mortuorum in cacabis conditos eſſe colligitur: Græcæ vocis meminit & *Heſychius* *Κακκάβη, κρίκος ἢ χύτρα*, (ſic ſcribendum) *ἣν ἡμεῖς κάκκαβον*· ubi & ille ſatis manifeſte vulgarius eſſe *τὸν κάκκαβον* oſtendit: Idem: *Κάκκαβος, ἡ λοπὰς ἢ πέρδιξ.* *Euſtath.* ad *Il.* Ψ. *ὅτι δὲ κακκάβη καὶ σκεῦος ἐστι χαλκοῦν, ὅπερ κοινῶς κακκάβιον λέγεται, δηλοῖ ὁ γράψας τὸ, ἐν κακκάβᾳ ζεούσῃ.*

98 *Ἀντιφάνης κ. εἰπὼν Παρ.*] C. A. *εἴπεις ὡς Ἀντιφῶν Παρασίτῳ*·

Κάκκαβον σὺ δ' ἂν εἴποις λοπάδα ἐμοὶ δὲ τοὔνομα
Οἶει δ. εἴτε κάκκαβον χαίρουσί τινες ὀνομάζοντες
Εἴτε πτύβαν.

Vulgatam & lectionem & verſuum conſtitutionem tuetur *Athenæus* lib. IV. c. 20. & ibi notata. KÜHN.

Ἀντιφάνης κ. εἰπὼν Παρ.] MS. ita: *εἰπών*· *Παρασίτῳ*

---- κάκκαβον [99] λέγω.
[100] Σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις [1] λοπάδ'· ἐμοὶ δὲ τοὔ-
νομα
[2] Οἴει διαφέρειν, εἴτε [3] κάκκαβόν τινες
Χαίρουσιν ὀνομάζοντες, εἴτε [4] σίττυβον;
107 • [5] καὶ Νικοχάρης δὲ ἐν Λημνίαις εἴρηκεν, [6] Κακ-
κάβους· καὶ πατάνη [7] δὲ καὶ πατάνιόν τι ἐκπέ-

---- A. caccabum ajo.
B. Ollam potius fortaſſis dixiſti. A.
nomen tu nihil
Differre puta, ſive caccabum quidam
Appellare malint, ſive ſittybum.
• Et Nicochares in Lemniis dixit, Cacabus, 107
&patina. Tum etiam patina, patentium ſcu-

κάκκαβον λέγων, σὺ δ' &c. Sed male. Paulo altius repetendi verſus ex *Athenæi* libr. IV. ut omnia tibi planiora:

— ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας
Ἥξει τις ἰσοτράπεζος, εὐγενής. Τίνα
Λέγεις; Καρύστου θρέμμα γηγενὲς ζέον·
Εἶτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε, κάκκαβον λέγω
Σὺ δ' ἴσως &c.

Ubi & ἥξει cum *Dalech.* & melioribus *Caſauboni* Codicibus ſcripſi, non ut vulgo ἕξει. Sed ad *Pollucem* noſtrum. JUNG.

99 Λέγω.] C. V. λέγων. KÜHN.

100 Σὺ δ' ἴσως &c.] Prior. edit. καὶ ἴσ. Mox οἴει repoſitum pro δοκεῖ, quod non tantum ſic apud *Athenæum*, ſed nec in MS. aliter legatur. Si autem ſenſus, quem & expreſſit *Dalechampius*, & *Caſaubonus* non obſcure approbat: *nomen tu nihil differre puta*: ut hoc innuat, qui iſta loquitur, non curare ſe verborum proprietatem, neque videri ſibi quicquam intereſſe, quo nomine vas illud appellet &c. tametſi revera interim aliud ſit κάκκαβος, aliud λοπὰς, & toto genere ab his diverſum σίττυβος. Si, inquam, ſenſus ille, fortaſſis legendum alicui videri poſſit:

——— σὺ μὴ τοὔνομα
Οἴου διαφ.

Niſi, ἐμοὶ δὲ τοὔνομα οἴει διαφ. exponere libeat: *nomen vero tu mihi differre putas?* Judicium eſto penes candidum lectorem, quem inſuper rogo veniam, ſi pro οἴει, δοκεῖ relictum maluerit. SEB.

1 Λοπάδ'.] C. V. λοπάδα. KÜHN.

Λοπάδ'.] Λοπάδα MS. Bene vero σὺ δ' ἴσως &c. edidit *Seberus* noſter, ut apud *Athenæum* quoque eſt, unde & in ſuo Codice ita repoſuerat hic *H. Stephanus.* JUNG.

2 Οἴει διαφ.] Οἴει διαφέρειν in verſibus *Antiphanis* non eſt ſollicitaudum: οἴει enim Atticum eſt pro οἴῃ *putas. Suid.* οἴει, ὑπολαμβάνεις. KÜHN.

3 Κάκκαβόν τινες Χαίρ. ὀνομ.] Pro χ. ὀνομάζειν, e MS. & nota *Sylb.* Nam Græcis uſitatum participium pro infinitivo ponere addito verbo, quod animi aliquam affectionem ſignificet, ut & ceſſandi, perſeverandi verbo: (ut *Soph. Oed. Tyr.* v. 891. Θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων·) apud *Athen.* legitur χαίροντες ὀνομάζουσιν. Sed apud eundem etiam ſecus lib. I. fol. 29. τινὲς χαίρουσιν ἐπαινοῦντες τὰ παρ' αὐτοῖς. SEB.

Κάκκαβόν τινες Χαίρ. ὀνομ.] C. V. κακκάβους. KÜHN.

Κάκκαβόν τινες Χαίρ. ὀνομ.] MS. οἴει δ. ε. κάκαβον χαίρουσίν τινες ὀνομάζοντες &c. non bene cætera quod ad ordinem; niſi quod οἴει recte, ut & *Seberus* noſter pro δοκεῖ recte ex MS. & *Athenæo* repoſuit, nec dubitari debet. Poſt σίττυβον autem hic mox interrogationis notam velim addi, ut apud *Athenæum* eſt: eo enim ſenſu optimo legas: quum enim alter quærat: *Fortene tu* λοπάδα *dicere voluiſti? Quid*, infit alter, *an tu mihi differre iſta nomina putas, ſive quis ita vel ita appellare gaudeat?* rem ipſam nimirum ſpectabat potius iſte liguritor paraſiticus, puto: nec aliter profecto ſentit *Caſaubonus* noſter IV. *Athen.* 20. ut apud ipſum videre potes notantem *Euſtathium*, [illegible] male cepit, quique non reſpexit ad *Pollu*[illegible] ferens ad Γλ. λ. ut *Nunneſius* ad *Ph*[illegible]

ſed ad *Athenæi* librum IV. unde & quæ prædixit certe deprompſit ex *Anaxippi* ibidem Comœdia. Sed ex noſtro *Caſaubono* & hoc adnotandum, priuſquam mittamus hunc locum: apud *Athenæum* eſſe χαίροντες ὀνομάζουσιν· quod mirum apud *Euſtath.* epitomen & noſtrum neglectum eſſe, quum in eo verborum elegantia & metri lex una neglecta ſit. *Eſt enim*, ait ille ὁ πάνυ, *venuſtatis Atticæ*, χαίροντες ὀνομάζουσι, *pro* nominant: *vel* nominare ſolent. Et male ſane antea edebatur, χαίρουσιν ὀνομάζειν. Jam tamen ex MS. ſuo χαίρουσιν ὀνομάζοντες optime edidiſſe videtur *Seberus* noſter: quod cum & MS. noſter confirmet, ut ſupra adſcripſi, *Athenæi* ſcripturæ præferre vix dubito. Sed abrumpamus tandem hunc locum cum *cacabo*, quod Latinum putans *Varro* lib. IV. de ling. Lat. & a *caldo* deducens merito ideo a Magno *Scaligero* notatus eſt. JUNG.

4 Σίττυβον,] C. V. σύττυβον· *Salm.* V. C. σύττυβον, ex quo legit σίττυβον· σιττύβη *autem magis erat in uſu*, inquit. KÜHN.

5 Καὶ Νικ. δὲ ἐν Λημνίαις] Abſunt a C. A. KÜHN.

Καὶ Νικ. δὲ ἐν Λημνίαις] MS. καὶ Νικόχαρις δὲ ἐν Λιμνίαις. Sed vulgatum Νικοχάρης ne migremus, ut etiam alibi noſter MS. & *Athenæus* lib. VII. *Dipn.* in eadem Comædia eum citans, ut adnotavit *Caſaub.* noſter VII. Animadv. 24. JUNG.

6 Καννάβους καὶ πατάνη] Pro καννάβους leg. κακκάβους *Nunneſ.* ad *Phrynich.* pag. 83. Quod ad præc. *Antiphanis* locum, in eo *Euſtathius*: ἐμοὶ δὲ τοὔνομα οὐ διαφέρει &c. *Iliad.* fol. 820. quod confer cum notis prioribus. SEB. 2.

Καννάβους καὶ πατάνη] MS. κακκάβους· καὶ πατάνη δὲ, καὶ πατάνιον τὸ ἐκπέταλλον λοπ. optime: quam ineptum enim vulgatum καννάβους, pro quo κακκ. & *H. Stephanus* in ſuo Codice hic repoſuerat, & *Nunneſius* id viderat quoque ad *Phrynich.* in κάκκαβον· ἐκπέταλον etiam *H. Stephanus* in ſuo Codice repoſuerat, ut & ex MS. ſuo, qui τὸ ἐκπέταλον λ. fere ut *Noſter* habuit, bene *Seberus.* Sic itaque totum locum conſtitue, male etiam vulgo diſtinctum: καὶ Νικοχάρης δὲ ἐν Λημνίαις εἴρηκεν κακκάβους· καὶ πατάνη δὲ καὶ πατάνιον τὸ (ſive τι tibi magis arridet) ἐκπέταλον λ. Digreditur enim a caccabis noſter *Pollux* ad patania jam. JUNG.

Καννάβους] Quis non videat ſtatim ex ipſa rerum ſequela ſcribendum eſſe κακκάβους; ſic a nobis textus habet. *Comici* vero nomen Νικόχαρις in MSS. ſcribitur, quod profecto non aſperner: Segm. 135. κατὰ Νικόχαριν *Noſter* habet MSS. non repugnantibus; & in *Ariſtophanis Scholiaſte* ad *Plutum*: καὶ Νικόχαρις ἐν Γαλατείᾳ· quamquam ibi *Meurſius* emendet Νικοχάρης· nec aliter apud *Ariſtotelem* de *Poët.* c. 2. legitur Νικόχαρις ὁ τὴν Δηλιάδα ποιήσας· ſi modo is ipſe ſit cum *Comico*, de quo non leves dubitandi rationes habeo, etiamſi *Meurſius* id velle videtur: id profecto nemo in dubium vocet, Νικόχαριν eſſe apud Græcos inter virorum nomina: putem igitur tam Νικόχαριν eſſe dictum hunc *Comicum* quam Νικοχάρην, cum & ratio & ſcriptura nominis parum ſit diverſa.

7 Καὶ πατάνιόν τι] MS. πατάνιον τὸ ἐκπέτ. *H. Steph.* πατάνιον ἐκπέταλόν τι λοπ. vid. & ſupra VI, 90. prior. ἐκ πετάλων. SEB.

tel-

tellarum ſpecies eſt: quam nonnulli patellam vocant. Patina enim in Nymphopono Sophronis dicta eſt: Patina ſpontanea. Patellam vero Eubulus, Et confertos Sicelicis patellis cumulos. Atque in Euthydico Antiphanis,

--- Polypus conciſus
Coctus in patellis. ---

Tum & Alexis in Aſclepiade, Patinas di-

ταλον λοπάδιον, ὅ τινες καλοῦσι [8] πατέλλιον· [9] ἡ μὲν πατάνη Σώφρονος εἰπόντος ἐν Νυμφοπόνῳ, πατάν' αὐτοπάγητος· [10] τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι, [11] Καὶ πνικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα· [12] καὶ ἐν Ἀντιφάνους Εὐθυδίκῳ,

—— πολύπους τετμημένος
Ἐν πατανίοισιν [13] ἑφθός. ——

[14] Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πατάνια εἴρη-

Καὶ πατάνιόν τι] C. A. πατάνην πλατάνην τὸ ἐκπετάλων λοπ. diverſam lectionem putem eſſe, πατάνη & πλατάνη· C. V. etiam τὸ ἱ. KÜHN.

Καὶ πατάνιον] Καὶ πατάνη δὲ plenius: πατέλλιον Græciæ recentioris eſt conformatum e Latina voce *patella*: vid. *Noſtrum* VI, 90 *Euſtathius* ad *Il.* B. ἐκ δὲ τῶν Ὁμηρικῶν πετάλων καὶ ποτήρια ἐκπέταλα, τὰ πλατέα, ὁποῖα τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα πατέλλια, ἐξ ὧν ὁ καλὸς Ἀλκίφρων τὸν Πατελλοχάρωνα συνέθετο. *Alciphronis* hic tibi mentionem factam notes.

8 Πατέλλιον.] *Salmaſ.* C. ὃ τίνες καλοῦσι πατέλλα· *l.* πάτελλαν. KÜHN.

9 Ἡ μὲν πατ. ἐν N. Σωφρ. &c.] Abſunt a C. A. uſque ad ὄντων· *Heſych.* Νυμφοπόνος eſt ἡ περὶ τὴν νύμφην πονουμένη, *qua circa ſponſam occupatur*: Νυμφοκόμος, *ornatrix ſponſa.* Πατάνη αὐτοποίητος eſt *patina nativa*, natura non arte facta: αὐτοφυής. C. V. πατανυαυτοπάγητος, *patina a ſe compacta.* KÜHN.

Ἡ μὲν πατ. ἐν N. Σωφρ. &c.] MS ἡ μὲν πατάνη, Σώφρονος εἰπόντος ἐν Νυμφοπόνῳ, πατανυαυτοποίητος· & placet fere ea lectio, ſi ſcribas πατάν' αὐτοποίητος· ita enim verſiculi κομμάτιον fuiſſe potuit: ſupra VI, 90. id in MS. deerat. Titulum vero dramatis, quod & *Athenæus* citat, explicabit tibi *Caſaub.* VIII. *Athen.* 16. JUNG.

Ἡ μὲν πατάνη &c.] Alia longe & elegantior eſt MSS. lectio, quam omnem reſtitui: lubet adſcribere, ut fuerit ante nos editum: ἡ μὲν πατάνη ἐν Νυμφοπόνῳ Σώφρονος εἴρηται πατάνη αὐτοποίητος· ſed me male tamen habet πατάνη αὐτοποίητος· cum enim in *Voſſiano* Codice αὐτοπάγητος legatur, vox ab uſu communi remotior, ſubſtituiſſe notiorem αὐτοποίητος videri poſſunt librarii: utriuſque, ſi bene rem expendas, eadem eſt ſignificatio; ſed αὐτοπάγητος *Sophroni* Syracuſio, qui Dorica ſcripſit dialecto, teſte *Suida* & *Hephæſtione*, aptius convenit: ego me non temere facturum exiſtimavi, ſi ſic in textu reponerem: ne vero quis objiciat αὐτοποίητος etiam habuiſſe *Noſtrum* VI, 90. in vulgatis ita ſcribi non equidem diffiteor; ſed ibi MSS. nos deſerebant, ut plane neſciamus quid Codices antiqui, a quibus in poliendo *Polluce* pendemus, continuerint. Porro πατάνην αὐτοπάγητον licet exponere *patinam vilem*; gaudet enim & αὐτοποίητος hac ſignificatione: *Heſychius*: Αὐτοποίητον, εὐτελές.

10 Τὸ δὲ πατ. &c.] MS. noſter auctior: τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου ἐν κατακόλλωντι· quæ primum priorem ſcripturam confirmant Σώφρονος εἰπόντος, unde & hic εἰπόντος ſubaudire debes, poſt Εὐβούλου. Vides autem *Comici* dramatis titulum ſervatum ab MS. Apud *Athen.* lib. IX. ἐν Κατακολλωμένῳ eſt: nos interim MS. noſtri Κατακολλῶντι retinebimus, dum viri docti quid certum pronunciabunt. JUNG.

Τὸ δὲ πατάνιον Εὔβουλος] Lucu!enta ſunt, quæ nobis hic MSS. donant: τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι· ſcilicet εἰπόντος, quod e prioribus repetendum: ſimili modo legit liber *Falckenburgii*, niſi quod in eo fuerit: ἐγκατακολλῶντι, quæ nos facile, ut oportet, dividimus a ceteris MSS. adjuti. Κατακολλώμενον autem ſeu κατακολλῶντα fabulam illam inſcribas, ſententia erit eadem. Sed in Eubuli loco ſtellulam addiderat *Seberus*, qua facile jam careat, ſiquidem e MSS. integritati reſtitutus omni difficultate vacet: πνικτὰ πατανίων σωρεύματα *Eubulus* eleganter vocat *ſtructas in patinis ſuffocatas carnes.* Siculos autem luxuriæ deditiſſimos fuiſſe, ita ut proverbio dapes Siculæ fuerint celebratæ, res eſt notiſſima: vide, quæ dixi ad IX, 81.

11 Καὶ π. σ. * πατάνια σωρ.] *Athen.* πατανίων (ita namque leg. pro παιτανίων.) libr. IX. fol. 396. Addit *Caſaub.* Anim. cap. 12. βατάνιον & πατάνιον *idem. Sed hoc σικελικώτερον· unde Latinis patina*, & πατανίων σωρεύματα, *Plauto Struices patinarum in* Menæchmis, (Act. I. Sc. I.) *Tantas ſtruices concinnat patinarias.* SEB.

Καὶ π. σ. * πατάνια σωρ.] Legerem hunc locum ita:

Πνικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα.

Suffocatas Siculas patinarum ſtruices.

Πνικτὰ hoc loco ſunt carnes ita proprio ſucco incoctæ intra ollam aut aliud vaſculum, ut nihil inde vaporis emerſerit dias in luminis auras: gedämpfte ſpeiſen. C. V. etiam legit πατανίων σ. KÜHN.

Καὶ π. σ. * πατάνια σωρ.] MS. πατανίων σωρεύματα· quo pacto certe reponendum eſt, exſtatque pari modo ita apud *Athen.* lib. IX. ſicut jam *Seberus* noſter notavit. Totum locum *Pollucis* noſtri jam ita conſtitue; ἡ μὲν πατάνη, Σώφρονος εἰπόντος ἐν Νυμφοπόνῳ, πατάν' αὐτοποίητος· τὸ δὲ πατάνιον, Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι,

Καὶ πνικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα. JUNG.

12 Καὶ ἐν Ἀντ. Εὐθ.] C. V. καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ. KÜHN.

Καὶ ἐν Ἀντ. Εὐθ.] In MS. καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ. JUNG.

13 Ἑφθός.] MS. ἕφθος. Cæterum *Antiphanis* etiam apud *Athenæum* ſunt, lib. IV. qui tamen βατανίοις, non πατανίοις in iis diſerte adgnoſcit, prædicens: βατάνιον δ' εἴρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ, quibus verſiculos ſubjicit. JUNG.

14 Ἄλ. δὲ ἐν Ἀσκληπιάδῃ] C. V. Ἀσκληπιοκλείδῃ π. εἰ. KÜHN.

Ἄλ. δὲ ἐν Ἀσκληπιάδῃ] MS. καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πλατάνια εἴρηκεν. Optime noſter MS. verum titulum nobis reſervavit, quem vulgo corruperunt: pro Ἀσκληπιάδῃ itaque Ἀσκληπιοκλείδῃ repone. Habes ita apud *Athenæum*, qui tamen pariter βατάνια, non πατάνια (ut vulgo hic recte eſſe puto, quamvis MS. [illegible] te librarii errore λ miſceat) in iis adgnoſcit. [illegible] lib. IV. ſtatim priori *Antiphanis* [illegible] Ἄλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ· & in [illegible]:

—— ὥστε τοὺς [illegible]
Εἰς βατάνια γ' ἐκβαλεῖν [illegible]
Ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς [illegible].

Ubi malim ἐμβαλεῖν· ait enim ille nebulo, non abſimilis *Plautino* coquo, ſe facturum, ut præ voluptate ipſas patinas dentibus invadant convivæ: alterum ἐκβαλεῖν, ni fallor, id non tam apte dicat. JUNG.

Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀσκληπιάδῃ] [illegible] in [illegible] *Græca Pollucem* dixiſſe putat Ἀσκληπιάδῃ, [illegible] nas nominatur Ἀσκληπιοκλείδης· ſed nos MSS. [illegible]

108 κεν· * [15] ἐν δὲ ταῖς Ἱππάρχου Παννυχίσιν [16] εὑρεῖσθαί φασι [17] κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν συνήθειαν εἰρημένον, βατάνιον. οἷς μέντοι τὰς κριθὰς [18] φρύγοντες μετέβαλλον, ἢ καὶ τοὺς κυάμους, [19] πατάλλια ταῦτα ἐκαλεῖτο· εἰ δὲ καὶ [20] κρεωστάθμην ἐν τούτοις θετέον, [21] ἰστέον ὅτι τὸ σπαρτίον, [22] οὗ λαβόμενός τις ἀνέλκει τὸν ζυγὸν, ἀρτάνην ὠνόμαζον. Σκεῦος δὲ μαγειρικὸν καὶ ἠθμὸς [23] Εὐριπίδου ἐν

xit. * Cæterum in Hipparchi Politœchis, vulgari more Catinum dictum invenire tradunt. Quibus vero hordea terentes ventilant & fabas, patellas vocaverunt. Quod ſi etiam carnium libram his addendam duxeris, ſciendum quod funiculum, quem libram tollens arripit, laqueum appellaverint. Vas quoque coquinarium eſt colum ſecundum Euripidem in 108

Ἀσκληπιάδην illum non germanum deprehendimus & ejecimus, ita ut jam *Polluci* cum *Athenæo* probe conveniat.

15 Ἐν δὲ τοῖς Ἱππ. πολιτοίχοισιν] C. V. ἐν δὲ ταῖς Ἱππάρχου Παννυχίσιν &c. *Athenæus* lib. XV. cap. 13. Ἵππαρχος ἐν Παννυχίδι· ex corruptæ lectionis veſtigiis, quæ hic loci comparent, prætulerim Παννυχίσι· de *noctium pervigiliis*. KÜHN.

Ἐν δὲ τοῖς Ἱππ. πολιτοίχοισιν] MS. ἐν δὲ ταῖς Ἱππάρχου Παννυχίσιν· optime: emenda ita. *Pannychides* nomen iſtius dramatis ſcilicet fuit, non neſcio qui *polittchi*: memini me ejuſdem nominis drama apud *Pollucem* legiſſe, vel certe reſtituiſſe. JUNG.

Ἐν δὲ τοῖς Ἱππ. πολιτοίχοισιν] Deterrimum illud librariorum genus portentis generandis natum exiſtimes: quis *Hipparchi* Πολιτοίχους vel audivit unquam vel intellexit: intellexit certe nemo: nam in his talibus ἀκαταληψίαν ſuam multi mecum libertime fatebuntur: *Meurſius* tamen ad *Chalcidii Timæum* pag. 9. inter ceteras *Hipparchi* fabulas Πολιτοίχους enumerat: nos MSS. inducti auctoritate Παννυχίδας ſuffecimus in locum Πολιτοίχων· *Athenæus* etiam lib. XV. Ἵππαρχος ἐν Παννυχίδι· ſcripſerat & ille forte: ἐν Παννυχίσι, quanquam vulgatam lectionem haut temere mutatam velim, ſiquidem plurimæ ſint fabulæ, quæ numero ſingulo ab hoc, ab altero plurali citantur. In iſtis quæ ſequuntur editum fuit ante nos: εὑρεῖσθαι φασὶ κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν χρῆσιν, κατάνιον· quæ, MSS. lectione viſa, nemo futurus eſt, qui amplectatur: κατάνιον autem nulla mihi ratio eſt in promptu, qua vere Græcum probetur; ut itaque, me judice, debili tibicine nitantur, qui a κατάνιον vel κατάνη *catinum* deducunt. Obſerves hic, illa quæ in vulgari loquendi ratione ab erudita & politiori diſcrepant, præcipue ex dialectis originem derivare; de βατάνιον tradit *Heſychius*, ut in *Jungermanni* nota vidiſti, vocem Syracuſanam eſſe.

16 Εὑρεῖσθαί φασι] MS. εὑρῆσθαι φασίν. JUNG.

17 Κατὰ τ. τ. ἰδ. χρῆσιν, κατ.] C. V. συνήθειαν εἰρημένον βατάνιον· quod rectum eſt. KÜHN.

Κατὰ τ. τ. ἰδ. χρῆσιν, κατ.] Emenda, ut MS. noſter habet, κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν συνήθειαν εἰρημένον, βατάνιον. Sic enim diſerte MS. noſter, non κατάνιον, ut vulgo eſt. Et certe de πατανίῳ jam ſatis dixerat; nec id improbaverat: βατάνιον vero dici vulgato more videtur indicare: quamvis, ut ſupra dixi, apud *Athenæum* lib. IV. fere ex tot locis *Comicorum* adferatur, ex quot alterum. *Heſychius* ait: Βατάνια, τὰ λοπάδια, ἡ δὲ λέξις Σικελική. Et: Πατάνια, τὰ ἐκπέταλα λοπάδια &c. καί τινες δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσιν. Si quis tamen vulgatum κατάνιον hic pertinaciter defendat, ut a *catino* dictum, per me liceat ipſi ſequi, quod velit: libera enim judicia ſunto: & per ipſum itaque mihi licebit ſcriptæ lectioni adhærere. JUNG.

18 Τρίβοντες &c.] C. V. φρύγοντες· ἢ καὶ κυάμους. KÜHN.

Τρίβοντες &c.] MS. τὰς κριθὰς φρύγοντες, μετέβαλλον, ἢ καὶ τ. quæ lectio ut vulgatis rectior, recipienda videtur. JUNG.

Τρίβοντες] Φρύγειν, *frigere*, verbum eſt in hac re proprium, quod cum MSS. probent, φρύγοντες lubens pro τρίβοντες repoſui.

19 Παττίλια] *Interpr.* leg. πατίλλια. SEB.

Παττίλια] C. V. πατάλλια τ. ἑ. *Heſych.* Πατάνια, ἐγκύκλια· ubi per ἐγκύκλια intellige domeſtica vaſa, quibus utimur, ita ut quotannis vel quotidie uſus eorum redeat in orbem. KÜHN.

Παττίλια] MS. πατάλλια, quod quoque vulgato παττίλια videtur melius: certe πατίλλιον Romana vox idem quod πατάνη ſupra videtur ſignificare *Neſtio* VI, 90. JUNG.

Παττίλια] Reſcripſimus e MSS. in textu πατάλλια, quod procul dubio vulgatæ lectioni præferendum: quamvis ego omnium optime locum conſtitutum arbitrarer, ſi legeres πατίλλια, de quo ad Segm. præc. quædam dixi: & in *Gloſſis*: Πατίλλα, *patina*.

20 Κρυστάθμην] Leg. κρεωστάθμην, nec aliter præſcripſeram: cum pr. edit. κρεοστάθμ. κρεωσταθμη autem ſupra quoque IV, 175. & VII, 25. SEB.

Κρυστάθμην] C. V. κρεοστάθμην, *exagium*, leg. κρεωστάθμην, ut κρεωπωλεῖον, κρεωθήκη· *carnarium* in *Gloſſis* quod & κρεῶν ὁ τόπος, ibidem. KÜHN.

Κρυστάθμην] Neſcio quo pacto κρυστάθμην inepte fuerit editum; quum priores editiones κρεοστάθμην haberent, ſicut & MS. noſter: ſicut & ſupra IV, 175. & VII, 25. MS. noſter ubique per ο, ut indicavi ibi. JUNG.

Κρυστάθμην] Κρεωστάθμην in textu reddidi: ſimillimam hanc libram fuiſſe exiſtimo illis, quas in Italia appendendæ carnis ergo circumferre ſolent: ſcripſi autem potius κρεωστάθμην quam κρεοστάθμην· ſcilicet ut κρεωδοσία, κρεωδόχον ἀγγεῖα, & alia ſimilia. Mox eleganter MSS. cum ita minus preſſe & concinne vulgati legerent: ὁ λαμβάνει, ὅς τις &c.

21 Ἰστέον ὅτι τ. σπ.] C. A. ἰστέον δὲ ὅ. τ. σ. KÜHN.

22 Ὃ λαμβάνει &c.] MS. οὗ λαβόμενός τις ἀν. SEB.

Ὃ λαμβάνει &c.] C. A. οὗ λαβόμενός τις ἀνέλκειτο τὸν ζυγόν· C. V. ἀνέλκει τὸ ζυγόν· in aliis conſentit: aliter *Heſych.* in ἀρτάνη· quamvis de laqueo illo quaſi ſuſpendatur & libra: lectionem MSS. affert & *Salm.* KÜHN.

Ὃ λαμβάνει &c.] MS. noſter οὗ λαβόμενός τις ἀνέλκει τὸ ζυγόν· quæ certe ſaniora; & in MS. *Seberi* ita eſſe quoque ipſe indicat: niſi quod τὸν vulgatum forte non mutet. In noſtro MS. quoque τὸν repoſitum alia manu pro τὸ ſcripto. Cetera tamen, ut dixi, quæ tam noſter quam *Sebers* MS. habet, reſtituenda ſunt: de ἀρτάνη & *Heſychius*: Ἀρτάνη, ἡ διὰ καλωδίου ἀγχόνη. JUNG.

23 Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθένει] An pro Εὐρυσθεῖ; dubitari poteſt. *Caſaubon.* in *Athen.* XI, 14. Infra Segm. 145. MS. clare: ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ. SEB.

Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθένει] C. A. Εὐριπίδης· dein C. V. Εὐρυσθεῖ Σ. verba *Euripidis* abſunt a C. A. cum ſequentibus uſque ad ἐκκαυμάτων Segm. 110. KÜHN.

Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθένει] MS. noſter ἐν Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· optime: ita reponi debet: vid. *Caſaubonum* noſtrum XI. *Athen.* 14. & lib. I. de *Satyr. Poeſ.* c. 5. JUNG.

Εὐριπ. ἐν Εὐρυσθένει Σατυρικῷ] Veriſſime MSS. ἐν Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· in ipſo *Polluce* ſic reponendum duxi: *Meurſius* in illo Libello, quo *Euripides* omnes Tragœdias ab antiquis laudatas complexus eſt, nihil inquit in hoc *Pollucis* loco ſe temere velle mutare, ſed forſitan tamen emendandum Εὐρυσθεῖ· nos autem MSS. ope ita non dubitanter reſcripſimus, & per nos licebit, ut ille Εὐρυσθένης Σατυρικὸς poſthac e catalogo fa-

Euryſthene Satyrico dicentem, Aut cyathum, aut æneum colum exhibens hiſce Poëtis. In Foro autem publico colum quoddam pro cratere venditum eſt, quaſi ad vinum magis referatur. • Porro etiam infundibulum æneum coquinarium vas eſt. Ariſtophanes vero in Convivatoribus dixit,

Non: ſed infundibulum æneum.

Scilicet frixorium, & phrygetron, Polyzelo dicente in Bacchi partu, U-

Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ εἰπόντος, ἢ κύαθον, ἢ χαλκήλατον [24] ἠθμὸν προσίσχων τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις· ἐν μέντοι τοῖς [25] Δημιοπράτοις [25] καὶ ἠθμός τις ἐπικρητηρίδιος πέπραται, ὃς ἴσως τοῖς περὶ τὸν οἶνον μᾶλλον προσήκει. • Καὶ μὴν καὶ ἐπίχυσις χαλ- 109
κίου ἐν τῶν [27] τοῦ μαγείρου σκευῶν. [28] Ἀριστοφάνης δὲ αὐτὸ εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσιν,

[29] Οὐκ· ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.

[30] ἤπου δὲ καὶ φρυγεὺς, καὶ φρύγετρον, τὸ μὲν φρύγετρον Πολυζήλου εἰρηκότος ἐν Διονύσου γοναῖς, Οὐ-

bularum *Euripidis* eradatur: ſed & *Euripidis*, qui ſubjicitur locus, in libris editis eſt depravatus: pro ἐποποιοῖς MSS. ὑπωπίοις, quod in textum recepi: olim autem rectiſſime ſic ſcribi judicabam, & poëtas ἐποποιοὺς in illis ſalſe & Satyrice perſtringi: ſed hoc abſit, ut velim defendere, cum concinniora MSS. habeant: porro προύσχων ante me fuit evulgatum; ſed magis apposite MSS. προσίσχων. Codex *Falckenburgii* προίσχων· quod ipſum nec ineptum eſt.

24 Ἠθμὸν προύσχων &c.] C. V. ita: ἢ κύαθον ἢ χ. ἠ. πρὸς ἰσχὼν (in *Salm.* Codice alia manus notavit πρόσχουν τι) τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις· unde legerem:

— κύαθον ἢ χαλκήλατον
Ἠθμὸν προσίσχων τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις.

— *cyathum vel æneum*
Colum admove ſis hiſce ſugillatis.

Hanc lectionem nemo non prætulerit vulgatæ, quæ hic obtrudit ἐποποιοῖς· vulgus enim ſolet etiamnum frigida quædam adhibere recenti contuſioni contra inflammationem. KÜHN.

Ἠθμὸν προύσχων &c.] MS. ἠθμὸν πρὸς ἴσχων, τ. δ. τ. ὑπωπίοις. Hinc videtur in promptu reſtituere verſiculos ipſos. Ita enim ſcribendum videtur:

— ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον
Ἠθμὸν προσίσχων τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις.

Vulgatum ἐποποιοῖς hic plane ineptum videtur. JUNG.

25 Δημιοπράταις] Scribe ut in MS. ἐν μέντοι τοῖς Δημιοπράτοις. JUNG.

Δημιοπράταις] Monuiſſe ſemel, quin vero ſæpe ſufficit: Δημιοπράτοις· publice diſtractus fuit & in Δημιόπρατα relatus ἠθμὸς ἐπὶ κρατῆρος, ſi fides habenda libris vulgatis; ſed quam illi nos ſæpe fallant, & in tenebras inducant perpetua cognovimus experientia: tutius igitur nos *Pollucisque* res committimus MSS. qui hic ἠθμὸς ἐπικρητηρίδιος· illud ipſiſſimum profecto eſt, quod in publicatorum tabulis fuit adnotatum, indeque decerpſit *Pollux*: ad eam formam eſt ὑποκρητηρίδιος, unde apud *Herodotum Muſa prima* ὑποκρητηρίδιον.

26 Καὶ ἠθμ. τις ἐπὶ κρατῆρος] *Colum crateri impoſitum*, ut per id bibatur, ſorbeatur potus & eliquetur in craterem. C. V. ἠθμός τις ἐπικρητηρίδιος. KÜHN.

Καὶ ἠθμ. τις ἐπὶ κρατῆρος] Scribe ut in MS. καὶ ἠθμός τις ἐπικρητηρίδιος πέπρ. optime ἐπικρητηρίδιος ἠθμὸς, pro quo vulgatum ἐπὶ κρατῆρος ſordet, & potius gloſſa audiat ſcripti. JUNG.

27 Τοῦ μ.] MS. omittit τοῦ· meminit hujus loci de *Epichyſi* & *Scalig. Conject.* in *Varron.* lib. IV. de L. L. JUNG.

28 Ἀριστ. δὲ εἴρ.] C. V. δὲ αὐτὸ εἴ. KÜHN.

Ἀριστ. δὲ εἴρ.] MS. plenius: Ἀρ. δὲ αὐτὸ εἴρ. JUNG.

Ἀριστοφ. δὲ εἴρηκεν &c.] Plenius e MSS. Ἀριστοφάνης δὲ αὐτὸ εἴρηκεν.

29 Οὐκ ἀλλὰ &c.] MS. οὐκ ἄλλα ταῦτά γε ἐ. JUNG.

30 Ἤπου δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. &c.] Prior. ed. φρυγεῖς· & mox κραίμαντ. item, οἰκοδομαῖς & οἰκοδόμῳ. Emendavit *Leop.* VII. 3. SEB.

Ἤπου δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. &c.] C. V. καὶ φρύγετρον· τὸ μὲν φρυγίστερον Πολυζήλου· l. τὸ μὲν φρύγετρον Πολυζήλου &c. tum poſt Διονύσου γοναῖς, deſunt reliqua in C. V. uſque ad εἴρηται Segm. 116. *Salm.* αι delet. KÜHN.

Ἤπου δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. &c.] MS. ἤπου δὲ καὶ φρυγεὺς, καὶ φρύγετρον· τὸ μὲν φρύγετρον, Πολυζήλου εἰρηκότος ἐν Διονύσῳ. Et ſic ſupple: mox enim & ſeparatim τὸν φρυγέα confirmat. Ceterum quod magno profecto luendum eſſet, ſi fieri poſſet, in noſtro MS. iterum peſſimo flagitio tota pagina exciſa eſt, & poſt Διονύσου, quæ ſequuntur omnia deſunt, uſque ad illa καὶ τὰς νύκτας ἐπαιρεσθαι, quæ Segm. 116. ſunt. Poteſt autem ex præcedentibus & infra ſequentibus non incerta conjectura fieri, quot locis aliis *Pollucis* textus vel augeri vel reſtitui poſſit, ubi vel hæremus, vel menda latentia nos prætereunt, ſi illæ pagellæ ſervatæ fuiſſent. Viris doctis itaque incumbendum eo majore ſtudio ut hoc ἔλλειμμα Codicis æquiore animo ferre queamus. Nam ut recte quaſi ἐκ τρίποδος pronunciavit *Leopardus* VII. Emend. 3. niſi primo quoque tempore *Pollucis vulneribus obviam eatur, periculum eſt, ne ex curabilibus tandem incurabilia fiant.* Et ne hoc temere ab ipſo dictum putemus hic quædam emendat, nempe φρυγεὺς, pro vulgato φρυγεῖς, κραίμαντας, pro κραίμαντας, κοδομαῖς, & κοδομείῳ, pro οἰκοδομαῖς & οἰκοδόμῳ, quæ noſter *Seberus* bene emendata edidit. Eodem modo vero in ſuo Codice iſta reſtituerat *H. Stephanus*, excepto ultimo: nam pro οἰκοδομαῖς & οἰκοδόμῳ, *an* κοδομαῖς & κοδόμῳ: *ut alibi*, & *vide ſupra* I, 246. adſcripſerat. Sed bene *Leopardus*: vid. ſupra VI, 64. Ceterum φρυγία & φρύγετρον, *H. Junius Nomencl.* in *Sartago*, ait denotare *ſartaginem*, *in qua farra torrentur, quam farreum dixiſſe Plinius videtur.* Sed neſcio quam recte. Non enim videtur vas in quo torrebant, vel frigebant, ita appellaſſe, ſed lignum, per quod torrebant. Si enim φρύγετρον idem eſſet cum vaſe, ἐν ᾧ ἔφρυγον, cur infra exponens τὸν φρυγέα, *Noſter* diceret, quæſo, εἴτε τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἔφρυγον, εἴτε τὸ φρύγετρον. Nempe φρυγία forte vas illud, & φρύγετρον, lignum per quod torrebant: quamvis, ut vides, *Noſter* id non affirmet, nec ego ſcire queam, quomodo igitur *Theopompus* τὸν φρυγέα acceperit. Sed recte tamen dicemus, juxta Noſtrum pro ipſo vaſe accipi, niſi jam aliud ſentit, ac ſupra VII, 181. ubi φρυγεύς, ἀγγεῖον ὅπου ἔφρυγον. Certe de φρυγέτρῳ, quod dixi, & ſupra videtur a *Noſtro* confirmari VI, 64. φρύγετρον, τὸ ἐργαλεῖον, ait: & mox καὶ τὸ ἐργαλεῖον, κοδομεῖον, ᾧ δὴ ἐνέφρυττον· quamvis ideo nolim eum locum corrumpere, quum alias hæc ſatis firmarim: legendum enim ſupra ibi ex MS. indicavi: ᾧ δὲ ἐνέφρυττον, ἴσως ἀγγεῖον κεραμεοῦν· nempe fuerit vel vocari queat ἄγγος κεραμεοῦν, ᾧ ἐνέφρυττον, vel ἐν ᾧ ἔφρυττον. Sic *Heſychius* Κοδομεύειν, τὸ ἐν ὕπνῳ φρύγειν, ἢ τινι ἀγγείῳ. De φρυγέτρῳ itaque clarius teſtimonium ex eod. *Heſychio* addo: Φρύγετρον ξυλήφιον, ᾧ κινοῦντας πεφρυγμένας κριθάς. Sic ſupra I, 246. φρύγετρον, ᾧ τὰς κάχρυς ἔφρυγον, non ἐν ᾧ. JUNG.

περ αἱ χύτραι κρέμανται, καὶ τὸ Φρύγετρον·
[31] καὶ γὰρ εἰ τὸ Φρύγετρον ταῖς κοδομαῖς προσήκειν
δοκεῖ, καὶ ἔστι ταυτὸν τῷ κοδομείῳ, ἢ κατὰ τοὺς
πολλοὺς [32] φωγάνῳ, ἀλλὰ νῦν ἔοικεν ὡς μαγεί-
ρου σκεῦος συντετάχθαι· τὸν δὲ Φρυγέα καὶ αὐ-
τὸν ὡς σκεῦος μαγειρικὸν, εἴτε τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ
ἔφρυγον, εἴτε τὸ Φρύγετρον, ὡς [33] ὁ Κωμικὸς
Θεόπομπος ἐν Σειρῆσι ὑποδηλοῖ λέγων, Φρυγεύς,
110 θυεία, λήκυθος· • καὶ μὴν καὶ Κηφισοδώρου ἐν
Ὑὶ εἰπόντος· σπονδὴ δὲ παρὰ τῶν ὁλκάδων καὶ
• καταφαντισγός· καὶ [34] μάτταν ἀγγεῖον ἀκού-
οντες ἐντεῦθεν εἰρῆσθαι νομίζουσι· καὶ τὴν παρὰ
Ῥωμαίοις [35] καμέλλαν· τῶν τε μαγειρικῶν, [36] ἴπ-
νοι, καὶ κρίβανοι, καὶ βόες [37] κριβανῖται [38] ἐν Ἀ-
ριστοφάνους Ἀχαρνεῦσι. Προσθετέον δὲ τῷ μα-
γείρῳ καὶ [39] ξύλα καύσιμα, καὶ [40] κληματίδας,

bi ollæ pendent & phrygetron. Nam et-
ſi phrygetron frigentibus ſive torrentibus
convenire videatur, & idem ſit cum co-
domio, hoc eſt, ſartagine, quam vul-
gus phoganon vocat, nunc tamen pro
coquinario vaſe poſitum videtur. Φρυγέα
vero aut ipſum appellant inſtrumen-
tum, vel vas in quo frigunt, aut φρύ-
γετρον· ut Theopompus Comicus in-
nuit, dicens, Phrygeum, pila, & le-
cythus. • Sed & mactram vas intelli- 110
gentes hinc dictum eſſe exiſtimant: &
illud, quod Romani Scamellam vocitant.
Coquinarii quoque ordinis ſunt furni,
clibani. Et Cribanari boves in Ariſtopha-
nis Acharnenſibus. Coquo etiam adnume-
randa ſunt combuſtilia ligna, ſarmenta.

Ἦπου δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. εἰπόντος ἐν Δ. γ.] Φρυγεὺς recte *Seberus* edidit, cum ante eum legeretur φρυγεῖς, quod vitium & e *Falckenburgii* Codice potuerat emendari: tum locupletavimus contextum, iſtis inſertis τὸ μὲν Φρύγετρον· paulo poſt enim τὸν δὲ φρυγέα, quibus illa priora reſpondent: etiam hoc in MSS. melius Πολυζήλου εἰρηκότος· de *Polyzelo* dictum a nobis eſt ad Segm. 76. ubi & hunc noſtrum ſcripſiſſe obſervavimus Μουσῶν γονάς· ſic & ejuſdem Ἀφροδίτης γονὰς fabulam *Pollux* laudat. In *Comici* vero χρήσει κραίμανται ante *Seberum* ediderant: ſed & in *Falckenburgii* Codice κρέμανται· φρυγέτρου meminit & *Heſychius*: Φρύγετρον, ξυλίφιον, ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς.

31 Καὶ γὰρ εἰ τὸ φρ. &c.] Leg. ἢ τὸ φ. ἢ κ. τ. π. φ. KÜHN.

32 Φωγάνῳ] *Heſych.* Φώγειν, φρύγειν. Sicut ergo a φρύγειν φρύγανον, ſic a φώγειν φώγανον. SEB.

33 Ὁ Κωμικὸς] Si locus alias integer, τὸ ὡς videtur delendum: ait enim: τὸν δὲ φρυγέα, καὶ αὐτὸν ὡς σκεῦος μαγειρικὸν ὁ Κωμικὸς Θ. ὑποδηλοῖ λέγων. *Theopompeam* vero χρῆσιν ſupra VII, 181. ex ejus Σειρῆσι depromptam eſſe, indicatum fuit a *Noſtro*. JUNG.

Ὁ Κωμικὸς Θεόπομπος ὑποδ. &c.] *Jungermannus* obſervavit, *Pollucem* alibi φρυγέα produxiſſe e *Theopompi Sirenibus*: quin eundem hic *Theopompi* locum in mente habuerit, plane non addubito, & quod magis eſt certiſſime perſuaſus ſum, niſi MSS. opem hac pagina neſcio quorum malitia nobis ſurripuiſſet, eos hunc titulum nobis exhibituros: ego non gravatim in textu addidi e Codice *Falckenburgiano*: apud *Hermogenis Scholiaſtem* male legitur Θεόπομπος ἐν Σειρῆσι· ſed aliud & longe præſtantius eſt, quo ſibi *Pollucem* mox Excerpta *Falckenburgiana* obſtringunt: in iſtis nimirum poſt *Theopompi* verba hæc continentur: καὶ μὴν καὶ Κηφισιδώρου ἐν νικησόντος· σπονδὴ δὲ παρὰ τῶν ὁλκάδων καὶ καταφαντισγός· priora facile reficimus: καὶ μὴν καὶ Κηφισοδώρου ἐν Ὑὶ εἰπόντος. *Cephiſodori Comici Suem* fabulam inſcriptam laudat & *Athenæus*: de ſue Bœotia, ὗς Βοιωτία res eſt e *Galeni Protreptico*, *Pindaro*, *Themiſtio* aliiſque pernota, quale quid fabulæ cauſam potuit dare. Cetera, neque diffiteor, nos torquent: id manifeſtum eſt τὸν φρυγέα conſpici debere in hoc loco; ejus enim gratia attulerat *Pollux*: qui cum lateat, unde melius erui poſſe exiſtimas, quam ex φαντισγός; an igitur ſcribendum? σπονδὴ δὲ παρὰ τῶν ὁλκάδων, κατὰ φρυγεύς· ſed ego ingenue fateor, me non eſſe loco ſanando; eat igitur, & alium ſibi σωτῆρα quærat. Etſi vero hæc haberemus integra, tamen ne ſic quidem omnibus abſolutum numeris hunc locum putarem, ſiquidem & illa, quæ de μάττᾳ, intricata & imperfecta ſcrupulum injiciant, etſi ferme non dubitem, quin μάκτρα vera ſit lectio: hæremus ſcilicet, ubi nos MSS. deſerunt.

34 Μάτταν] *Interpr.* μάκτραν legit. SEB.

Μάτταν] Forte inde eſt *matella vas aquarium* & *matula* apud Latinos: eadem affert *Salmaſius*. KÜHN.

Μάτταν] Facile μάκτραν cum interprete mihi arrideat; ſcilicet ἐντεῦθεν εἰρῆσθαι quoſdam μάκτραν putare quoque ait: & ſupra VI, 64. μάκτρα addita fuit φρυγέτρῳ, & κοδομείῳ· καὶ μάττειν δὲ, ait, καὶ μάκτρα, οὗ ἔματτον. Sane ſi MS. noſter hic non deficeret, forte adhuc melius reſtitueret iſta: vulgatum ſane me ignorare fateor. JUNG.

35 Σκαμέλλαν.] Σ videtur repetitum a voce Ῥωμαίοις. *Ovidius* enim lib. IV. *Faſtorum camellam* vocat. Idem ſentit *Salm.* KÜHN.

Σκαμέλλαν.] *Magnus Scaliger Conjectan.* ad lib. V. *Varr.* de L. L. hæc proferens σκάμιλλαν habet, & apud *Ovidium* in illo, de *Paganalibus*:

Dum licet, appoſita velut in cratere camella
Lac niveum potes, purpureamque ſapam.

Camella, ait, *ea eſt*, *quam Pollux* σκάμιλλαν *vocat*: ἐντεῦθεν εἰρῆσθαι λέγουσι καὶ τὴν παρὰ Ῥωμαίοις σκάμιλλαν. Sed quid moror? *Salmaſius* noſter: *lege* κάμιλλαν, ait, *perperam* τὸ σίγμα *adhæſit hujus vocis initio ex fine præcedentis*. Nil verius; & pignore contenderem MS. noſtrum, ſi hic non caſtratus eſſet, hoc adprobaturum αὐτογραφεῖ. Eam voculam vero, *camellam* inquam, & inter ea verba, quæ, ut ait, oppido quam finxit prælicenter in ſuis mimis *Laberius*, retulit *Agell.* XVI. *Noct. Att.* 7. JUNG.

Σκαμέλλαν.] Veriſſime *Salmaſius* καμέλλαν extrita litera σίγμα ſcribi ſancivit: in textu ſic emendavimus, ſiquidem opinioni *Salmaſianæ Falckenburgii* Codicis accedat auctoritas.

36 Ἴπνοι] Supra VII, 22. ἶπνος, barytonus. SEB.

37 Κριβανῖται] Qui toti ſolidique ſunt in cribano toſti. KÜHN.

38 Ἐν Ἀριστ. Ἀχαρν.] Vid. cum *Schol.* 265. SEB.

Ἐν Ἀριστ. Ἀχαρν.] *Ariſtophanis* verſus adſcribere placet, non longe ab initio *Acharnenſium*:

Εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
Ἐκ κριβάνου βοῦς. *Di.* καὶ τίς εἶδε πώποτε
Βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων. JUNG.

39 Ξύλα καύσιμα] Vid. ſupra VI, 91. SEB.

Ξύλα καύσιμα] Καύσιμον in *Gloſſis*, *arſibile*, *cremabile*. KÜHN.

40 Κληματίδας] *Gloſſæ*: κλήματα ξηρὰ, *ſarmenta*: item, *cremium*, φρύγανον. KÜHN.

Et titiones, ſecundum Sophoclem dicentem in Hercule Satyrico, Collegerunt ligna, ceu titionum.
111 * His etiam addenda, tedæ, faces, ſtoreæ, ligna fiſſilia, piceæ, lampades, furni, laternæ, carbones,

καὶ [41] ἐκκαύματα, εἰπόντος Σοφοκλέους ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῷ, [42] Συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἐκκαύματα· μή μοι μεταξὺ προσδείσειεν· * προσθετέον 111
δὲ τούτοις καὶ δᾷδας, καὶ δᾴδια, [43] καὶ κορμοὺς, καὶ σχίζας, καὶ σχιζία, καὶ πεύκας, καὶ λαμπάδας, [44] καὶ ἰπνοὺς, καὶ πανοὺς, καὶ ἄνθρακας,

41 Ἐκκαύματα] Ἐκκαύματα dicuntur omnia igni concipiendo alendoque nata. *Sophoclis* verſus legerem:

Συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἐκκαύματα.

Colligebam ligna ad ignem incendendum. KÜHN.

Ἐκκαύματα] Ἐκκαύματα ſupra VII, 109. plane aliter, ubi mihi viſa lectio, quæ hic, probior. JUNG.

Ἐκκαύματα] In arduo verſamur & difficili loco, cujus ſalebræ quantum negotii doctiſſimis Commentatoribus fecerint, perſpici poteſt e Notatis ad VII, 109. ubi ſanequam non recte de margine *Kuhniano* ἐκλυμάδες textui ſunt inſertæ: nos id omne facile expediemus, quod antequam a nobis præſtetur ſciendum eſt, *Kuhnium*, cum prius ἐκκαύματα probaret, ut ex notis ejus eſt manifeſtum, poſtea mutaſſe ſententiam, & in diverſam opinionem abiiſſe: hoc ego cognovi ex iſtis, quæ præſtantiſſimus *Lederlinus* ad *Indicem Polluceum* adſcripſit e Cl. *Kuhnii* ſchedis: *In notis quidem putavi locum illum corrigendum eſſe ex libro X. jam vero video nihil mutandum, & lib. X. reponendum eſſe hoc vocabulum in ſuum locum hoc modo:* καὶ ἐκλυμάδες, εἰπόντος &c. συνέλεγον ξύλα, ὡς ἐκλυμάδων· colligebam ligna, quaſi retrimentorum: *venit a* λύμα purgamentum; *idemque eſt, ac* ἀπολυμάδες· ἀπὸ *enim & ἐκ mutuas operas ſibi tradunt*: cremium & crementorium *e Gloſſis dixeris.* Damnata *Kuhnii* ſecundis curis ſententia mihi perplacet, eamque eſſe veram rebus vincam neceſſariis. In hoc quidem *Pollucis* loco nihil eſt a MSS. auxilii, ſiquidem nec loco nec tempore commodo ope ſua nos deſtituant improba neſcio quorum malitia mutilati: ſupra tamen VIII, 101. pro ſpuriis ἐκλύμασι ἐκκαύματα nobis reddebant, quos cur non potius, quam editorum corruptam lectionem ſequamur? analogiam etiam in ἐκκαύματα reperio, ſignificationiſque rationem, quæ prorſus nulla, niſi me fallor, apparet in ἐκλυμάδες· quod enim de lignorum retrimentis *Kuhnius* in medium profert, parum huc quadrat: contra ea quis vel mediocri in Græcis peritia non facile videat *cremia* vel ξύλα καύσιμα vocari appoſitiſſime ἐκκαύματα, ἀπὸ τοῦ ἐκκαίεσθαι, quod focis ingeſta comburantur? porro vocem hanc probatiſſimorum & κεκριμένων auctorum uſus tuetur, quod ſi quis de ἐκλύμασι potuerit adnotare, rem omnem lubentiſſime dedero: en vero *Diodorum Siculum*, qui prorſus opportune vocabulum hoc uſurpat Biblioth. lib. II. p. 93. ubi lætiſſimum in Arabia felici fructuum omnis generis optimorum proventum collaudat: τοῦ δὲ κόστου καὶ κασίας ἔτι δὲ κινναμώμου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων χόρτοι καὶ θάμνοι βαθεῖαι τοσαῦται πεφύκασιν, ὥστε τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις σπανίως ἐπὶ βωμοὺς θεῶν τιθέμενα, παρ᾽ ἐκείνοις καὶ κριβάνων ὑπάρχειν ἐκκαύματα, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις μικρῷ δείγματι ὑπάρχοντα, παρ᾽ ἐκείνοις στιβάδας οἰκετικὰς ἐπὶ τῶν οἰκιῶν παρέχεσθαι· totum *Diodori* locum appoſui, ut ipſa de re vociſque notione clarius conſtaret: in illo ſane κριβάνων ἐκκαύματα ſunt, quæ in focum ad ignem faciendum conjiciuntur, qua ſignificatione hanc vocem adnotare voluit *Pollux*, & *Sophoclis* auctoritate munire: faceſſant igitur e *Polluce* iſtæ ἐκλυμάδες, & tanquam purgamenta foras ejiciantur. Sed ego tamen ne ſic quidem vindicatis ἐκκαύμασι locum penitus emaculatum reor: quid enim ὡς ἐκκαυμάτων; mihi multo ſanior illa lectio viſa eſt, quam exhibuit *Falckenburgii* præſtantiſſimus Codex lib. VII. ὡς ἐκκαύματα, quam nemo non intelligit, quamque adeo dignam putavi, quæ textui reponeretur. Præterea ξύλα καύσιμα, quorum & hic *Pollux* mentionem fecit, ſunt apud *Philonem* Βελοπ. V. pag. 90. & *Scholiaſtem Ariſtophanis* ad *Veſpas*, ubi explicaturus, quid ἰπνὸς & ἴπνια ſint, hæc inter alia ſcribit: ἢ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα· eadem & φρύγανα vel φρύγανα καύσιμα· hinc φρυγάνων πλῆθος in *Actis Apoſt.* c. XXVIII. & quem Romani *lignationem*, Græci ſolent appellare φρυγανισμόν· *Pherecydes* apud *Noſtrum* Segm. 128. ἐπὶ φρυγανισμὸν ἐξελθεῖν. *Arida ligna* dicere licet cum *Horatio* lib. III. Od. 17. — *dum potes, aridum compone lignum* —. Quod in textum repoſuimus poſt χρῆσιν *Sophocleam*, e Codice *Falckenburgiano* eſt: pro προσδείσειεν legendum puto προσδήσειεν· iſta forſitan in melius refingent, qui nec otio nec ingenio deſtituuntur.

42 Συνέλεγον] Vid. ſupra VII, 110. SEB.

43 * Κορμοὺς, σχ. &c.] MS. καὶ κόρ. καὶ σχ. interpres κορμοὺς *ſloreas* vertit, quaſi φορμοὺς legeretur. SEB.

* Κορμοὺς, σχ. &c.] C. A. qui in προσθετέον iterum pergit: δᾴδια κορμοὺς σχ. σχ. πεύκας λαμπάδας, πανοὺς, ἄνθρακας, μαρίλην, μαρίλαν ἐκάλουν τὸν χνοῦν τ. ἀ. C. *Salmaſ.* καὶ κ. καὶ σχ. καὶ σχιζία· pro κορμοὺς *Interpr.* legit φορμοὺς, *ſloreas*: ſed non opus eſt correctione: κορμὸς ξύλον in *Gloſſis* eſt *truncus*, *codex*, præcipue aptus ad ſervandum ignem in foco: σχίζας *ſcandulæ*, leg. *ſchidiæ*: *aſſulas* vocat in marmore *Vitruvius* lib. VII. cap. 6. pro χνοῦν ἀ. legitur Codici *Voſſiano* aſcriptum, χοῦν· ſed malim vulgatum; μαρίλη enim eſt tenuiſſimus pulvis carbonum. *Scholia Ariſtoph.* τέφραν τὴν ἐξ ἀνθράκων vel σποδιὰν vocant, quod eſt idem ac χνοῦς, *lanugo quaſi carbonum*, quamvis & χοῦς eodem tendat. KUHN.

* Κορμοὺς, σχ. &c.] MS. *Seberi*, ut ex ejus notis video, habet, καὶ κόρ. καὶ σχ. & malim, quamvis leve hoc nimis, ita interponi ſingulis: καὶ κορμοὺς, καὶ σχίζας, καὶ σχιζία, καὶ π. de veritate vero lectionis in κορμοὺς non dubitandum exiſtimo: quicquid interpres more ſuo deliravit. Habes certe & ſupra VII, 109. ita inter καύσιμα, adfertque χρῆσιν ex Poëta. JUNG.

* Κορμοὺς] Bene *Jungermannus* monuit, non eſſe dubitandum, quin vox illa ſit germana: *Heſychius* inter alia κορμὸν exponit, τὸ εἰς βραχὺ συντετμημένον ξύλον· ſcripſimus autem ut in *Seberi* MS. καὶ κορμοὺς, καὶ σχίζας &c. In *Gloſſis* Σχίζα, *talia*: ſic & σχίδαξ, quam vocem *Heſychius* κλάσμα ξύλου exponit: de σχίζαις autem id notandum eſt, quod frequentiſſime ſoleant uſurpari de lignis fiſſilibus, quæ aris ad accendendas victimas imponebantur: ita *Comicus* in Εἰρήνῃ· Σχίζας θύραζε τιθέναι· ubi hæc *Scholiaſtes* habet: σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα ὡς καὶ Ὅμηρος· καῖε δ᾽ ἐπὶ σχίζῃς γέρων· ad *Homerum* ſimilia ſcribit *Euſtathius*: pari modo & eleganter *Apollonius Rhodius Argon.* I. v. 435. poſtquam omnia rite ad faciendum ſacrificium paraverant Καῖον ἐπὶ σχίζῃσι --- hæc autem ligna vel σχίζαι, ut dixerat in præcedentibus v. 405. erant Φιτροὶ ἀζαλέης ἐλαίης --- ex quibus & eruditiſſimos viros opinionis falſos eſſe perſpicis, qui ramos oleaginos aris imponi negarunt. De μαρίλη, ſic enim plerumque ſcribitur, non μαρίλλη, *Galenus* in *Gl. Hippocr.* Μαρίλη, ἣν οἱ πολλοὶ θερμοσποδιὰν ὀνομάζουσι. Adde *Erotianum* in Μαριλήεσσι & *Schol. Ariſtoph.*

44 Καὶ ἰπνοὺς] Atqui Segm. præc. ἰπνοὶ jam allati fuere: mihi nihil ſuccurrit. Quid ſi καὶ πνιγέας· πνιγεὺς enim & κλίβανος apud *Heſych.* & ſupra VII, 110.

καὶ μαρίλην· καὶ μαρίλαν δὲ ἐκάλουν τὸν χνοῦν τῶν ἀνθράκων· τάχα δὲ [45] καὶ λάρκους τούτοις προσονομαστέον, [46] καὶ λάρκια καὶ λαρκίδια, τὰ ἀγγεῖα τῶν ἀνθράκων, [47] Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ἀχαρνεῦσι. [48] Εὐριπίδης μὲν εἴρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ, Τοὺς ὄνους τοὺς [49] λαρκαγωγοὺς οἴσειν ἐξ ὄρους ξύλα· ἐν δὲ τῷ Ἀλέξιδος Σπονδοφορικῷ ἐστιν εἰρημένον, [50] Ἀριστογείτονα τὸν ῥήτορα εἶδον λάρκον ἠμφιεσμένον τῶν ἀνθρακηρῶν.

& marila. Et marila quidem vocarunt cineris, vel carbonum florem. Statim vero & cophini huc referendi ſunt. Et Caniſtri, carbonum vaſa, Ariſtophane dicente in Acharnenſibus. Euripides quidem dixit in Autolyco Satyrico, Aſinos carbonigeros. Sed in Alexidis Spondophorico dictum eſt, Ariſtogitonem Rhetorem vidi carbonum vaſe amictum.

Sed magis prope forte τῇ ὕλῃ ταύτῃ conjectari poteſt ſcripſiſſe καὶ λαμπάδας, καὶ πλοιοὺς καὶ φανούς. καὶ αἰθρ. Sic πλοιὸς & φανὸς Segm. 117. juncta invenies. Sed alii hæc emendabunt rectius. JUNG.

45 Καὶ λάρκους τούτους προσον.] Καὶ λάρκους τούτοις πρ. ut in MS. λάρκος barytonωs etiam *Suid.* & *Ariſtoph.* cum *Schol.* fol. 276. & 277. *Heſych.* autem oxyt. λαρκός. SEB.

Καὶ λάρκους, τούτους προσον.] Emenda omnino cum *Seberi* MS. λάρκους τούτοις προσον. Sic ſupra Segm. 105. προσονομαστέον δὲ τούτοις καὶ πέλυκα. Diſtingue vero προσονομαστέον. καὶ λαρκίδια, τὰ ἀγ. nam τὰ ἀγγεῖα τῶν ἀνθράκων tam ad λάρκους, quam λαρκίδια pertinent. JUNG.

46 Καὶ λαρκίδια] C. A. λαρκίδια, καὶ τὰ ἀ. τῶν ἀ. *fiſcellæ carbonariæ.* KÜHN.

Καὶ λαρκίδια] *Falckenburgiani* Codicis beneficio textum habemus vocula λάρκια locupletiorem: λάρκος, λάρκιον, λαρκίδιον, ut δίφρος, δίφριον, διφρίδιον· neque male feciſſe dixero, ſi quis illam vocem *Heſychio* reſtituat: Λαρκὸν, πλέγμα φορμῷ ὅμοιον, ἐν ᾧ ἄνθρακας ἔφερον, ὅτε δὲ καὶ ἰσχάδας· λάρκιον ibi legere malim; nam λαρκὸς ſubjicitur cum hac interpretatione, ἀνθράκων φορμός· eſt & apud *Suidam*, qui unum alterumve locum *Ariſtophanis* ad hanc rem notavit, & *Harpocrationem*, qui vocabulum hoc e *Lyſia* adnotat, & interpretatur φορμὸν εἰς ὃν ἄνθρακας ἐνέβαλον. Solebat autem vas illud operculo quodam integi, cui nomen ἐπιλάρκισμα· id ego ex *Etymologo* didici: Ἐπιλάρκισμα, λάρκου βύσμα. λάρκος δὲ ἀγγεῖον ἀνθράκων πλεκτόν· Ῥητορική.

47 Ἀριστοφ. &c.] C. A. ὡς Ἀριστοφάνης· reliqua deſunt in eodem Codice. KÜHN.

Ἀριστοφ. &c.] *Ariſtophanis* locus in *Acharnenſibus* hic credo eſt:

Ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.

Quod antea λάρκον dixerat:

Ὡς ἀπωλόμεσθ'· ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμοί. JUNG.

48 Εὐρ. μ. εἴρ. ἐν Αὐτ. Σατ.] De *Euripidis Autolyco Satyrico Caſaub.* lib. I. de *Sat. Poeſ.* c. 5. qui habet hic λαρκαγωγούς, ut certe emendandum eſt, non λαρκογωγούς, ut vulgo eſt. JUNG.

49 Λαρκογωγούς.] Malim λαρκαγωγούς. KÜHN.

Λαρκογωγούς.] Quin λαρκαγωγούς ſcribendum ſit, nemo dubitabit, eoque pacto textum reſtitui: quæ adjecimus ad vulgata, Codici *Falckenburgiano* debentur, qui clariſſimis hæc literis, quod inſolens eſt, exhibebat. *Alexidis* σπονδοφορικὸν non alio quam hoc *Pollucis* loco citatum legiſſe memini: retulit etiam hinc *Meurſius* in Indicem fabularum *Alexidis*: ſi tamen MSS. hoc loco non eſſent mutili, forſitan longe aliam lectionem haberemus: σπονδοφορικὸς parum conveniens fabulæ titulus mihi videtur, ſed orationi aptiſſimus: λόγος σπονδοφορικός· ſi *Alexidi Lyſiam* ſufficere liceret, haberemus orationis auctorem: *Lyſiam* certe *Grammatici* in teſtimonium advocant, ubi de λαρκῷ dicunt: ſed ego ne mihi juſtum temerarii nomen conciliem: ſi *Alexis* germanus ſit & retinendus, mallem equidem Σπονδοφόρῳ· in adducta vero χρήσει ἀνθρακηρῶν omnino reſtituendum duxi, cujus ratio nemini paulo peritiori latere poteſt: λαρκὸς τῶν ἀνθρακηρῶν loquendi formula, quam aliquoties offendimus: *Ariſtophanes* ſupra: κοπὶς τῶν μαγειρικῶν· & alibi λεκὶς τῶν πηλινῶν.

50 Ἀριστ. &c. τὸν * ἀνθρακιρῶν.]

---- Ἀριστογείτονα
Τὸν ῥήτορ' εἶδον λάρκον ἠμφιεσμένον
Τὸν ἀνθρακ.

Pro ἀνθρακιρῶν autem an reponendum ἀνθράκων, vel ἀνθρακίων vel ἀνθράκιον, vel quid tandem? SEB.

Ἀριστ. &c. τὸν * ἀνθρακιρῶν.] Pro ἀνθρακιρῶν legerem ἀνθρακηρῶν· λάρκος ἀνθρακηρῶν eſt corbis ex vaſis, quibus ſtrues carbonariæ coacervantur, & hinc inde differuntur. *Salm.* leg. τὸν ἀνθρακηρόν· ego potius lego τῶν ἀνθρακηρῶν. KÜHN.

Ἀριστ. &c. τὸν * ἀνθρακιρῶν.] Quid ſi pro τὸν ἀνθρακιρῶν legamus καὶ ἀνθράκιον; quod exponit *Heſychius* Μικρὸν τριπόδιον· & πᾶσαν μικρὰν κάμινον. Sed magis placet retinere vulgatum, ita tamen ut ſcribamus, τῶν ἀνθρακηρῶν· id eſt, *vaſculum carbonarium*: ἀνθρακηρὸς puto ut καματηρός, vel ἀνθηρός· vel ſi omnino analogiam urges, μελιτηρὸς non adeo abſimili forma erit; & ut μελιτηρὸν ἀγγεῖον, ita & ἀνθρακηρὸν, credo, dicere poſſumus. Sic & μυρηρὸν ἄγγος. Verſiculi itaque concinnandi, ut *Seberus* fecit, & ultimus, ſi placet, ſcribendus:

--- Ἀριστογείτονα
Τὸν ῥήτορ' εἶδον λάρκον ἠμφιεσμένον
Τῶν ἀνθρακηρῶν ---.

Λάρκον τῶν ἀνθρακηρῶν, pari plane forma, ut & *Ariſtophanis* Γῆρα ſupra Segm. 104. attuli, κοπίδι τῶν μαγειρικῶν. Sed cur ἀνθρακηρῶν addit? In promptu cauſa; & alii enim λάρκοι erant, ferebant interdum in iis σκευαρίοις etiam *caricas*. Index *Heſychius*: Λαρκὸν, πλέγμα φορμῷ ὅμοιον, ἐν ᾧ ἄνθρακας φέρουσιν, ὅτε δὲ καὶ ἰσχάδας. Habes itaque jam λάρκον ἰσχαδοφόρον· habes & ἀνθρακηρὸν, ſi admittis, ἤγουν ἀνθρακοφόρον. JUNG.

112 ## * CAPUT XXV.

De piſtoriis inſtrumentis.

SI vero coquinariis vaſculis Piſtorum quoque inſtrumenta adjungenda ſunt, & multi piſtrinum officinam nominaverunt, nihil intererit, etiam vas, in quo panes coquunt, ſic nominare: quod nunc furnum vocitant: utrunque vero *πλάθανοι* nominandum eſt: quemadmodum & illud, in quo panes formabant. Piſtorii quoque ordinis fuerint mola aſinaria, mola, mola frumentaria, & molitoriæ ſcopæ. Tum & pauſicapta inſtrumentum, molentium collo, ne farinam devorent, adjunctum: quod cardopeum nominave-
113 runt: * ut Ariſtophanes in Heroibus:

Aut cardopum collo adaptetur.

Ex his quoque fuerint verua, ſpalathrum, hoſtorium, radius, vertebra, magis, chœ-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΚΕ. 112

[51] Περὶ τῶν τοῦ ἀρτοποιοῦ σκευῶν.

ΕΙ' δὲ ἐπὶ τοῖς μαγειρικοῖς σκεύεσι καὶ τὰ τῶν ἀρτοποιῶν προσρητέον, [52] ἀρτοπτεῖον τὸ ἐργαστήριον [53] τινῶν ὀνομαζόντων, οὐδὲν κωλύει καὶ τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ἐνοπτῶσιν, οὕτω καλεῖν, ὃ νῦν ἀρτόπτην καλοῦσι· [54] πλαθάνους δὲ ἑκάτερον ῥητέον, [55] ὥστε καὶ ἐφ' ᾧ τοὺς ἄρτους ἔπλαττον· ἐκ δὲ τῶν ἀρτοποιϊκῶν, [56] ὄνος ἀλέτων, καὶ μύλη, καὶ μύλη σιτοποιὸς, [57] καὶ μυλήκορον, καὶ [58] παυσικάπη, ἣν καὶ καρδοπεῖον [59] ὠνόμαζον· * ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης, 113

Ἢ [60] καρδοπείῳ περιπαγῇ τὸν αὐχένα.

ἐκ δὲ τούτων, [61] ὀβελοὶ, [62] σπάλαθρον, [63] ἀπομάκτρα, σκυτάλη, περιστροφὶς, μαγὶς, χοι-

51 Περὶ τῶν τοῦ ἀρτ. σκ.] C. A. περὶ σκευῶν ἀρτοποιῶν· *Salm.* ἀρτοποιϊκὰ σκεύη. KÜHN.

52 Ἀρτοπτεῖον &c.] *Salm.* C. ἀρτοπτεῖον μὲν τὸ ἐ. τινῶν δ. οὐδὲν κωλύει· dein in C. A. textus incipit: ἀρτοποιῶν σκεύη· ἀρτοπτεῖον μὲν τὸ ἐργαστήριον, ὥς τινες, καὶ ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ἐνοπτῶσι ὃ νῦν ἀρτόπτην κ. ἐκ δὲ τῶν ἀρτοποιϊκῶν &c. ita C. A. KÜHN.

53 Ὥς τινες ὠνόμασαν] MS. τινῶν ὀνομαζόντων. SEB.

Ὥς τινες ὠνόμασαν] Si hanc lectionem retinendam dicas, inconcinna ſane erit σύνταξις, & videtur verbum deeſſe. Sin MS. *Seberi* ſcripturam, quam indicavit, τινῶν ὀνομαζόντων, receperis, omnia cohærebunt rectius: videtur igitur ſcribendum & diſtinguendum: προσρητέον, ἀρτοπτεῖον τὸ ἐργαστήριον τινῶν ὀνομαζόντων, οὐδὲν κωλύει καὶ τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ἐνοπτῶσιν, οὕτω καλεῖν, ὃ &c. Sic ſane commodum ſenſum eliciamus. *Si*, ait, *præter coquinaria vaſa & panificum addenda ſunt, quum quidam ipſam officinam* ἀρτοπτεῖον *vocent, nil obſtabit, quo minus & ipſum illud vas, in quo panes coquere ſolent, ita adpellemus, quod nunc* ἀρτόπτην *nominant.* De hac *Junius Nomencl. Artopta, Plauto, Utenſile aſſandis torrendiſque partibus accommodum:* ἀρτόπτη *Polluci.* De qua te plura *Turneb.* XIV. Adverſ. 5. JUNG.

Ὥς τινες ὠνόμασαν] Utamur iſtis, quæ ſunt ad manus, adminiculis: Codex *Seberi* MS. τινῶν ὀνομαζόντων habet, quæ mihi lectio juxta cum *Jungermanno* longe concinnior & aptior vulgata fuit viſa; eam igitur in textu repoſui. Ἀρτοπτεῖον, credo, rariſſime invenies: ἀρτόπτην uſurpavit *Arrianus* in *Epictetieis*; & inde Romanos derivaſſe conſtat *artoptam*, quod vocabulum apud *Juvenalem* Sat. V. *Gl. Iſidori*: *Pigella, artopta, vaſis genus.* Πλάθανος vocem eſſe Doricam adnotavit *Corinthus* de *Dial. Dor.* id autem ego dixero potius de feminina forma πλαθάνη, ſiquidem illam adhibuiſſe reperiam *Theocritum* Eid. XV. verſ. 114. ubi *Scholiaſtes*: πλαθάναι δὲ, ἐν αἷς διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους.

54 Πλαθάνους] Vid. ſupra VI, 74. SEB.

Πλαθάνους] Si hæc vera lectio, diciturne itaque & ὁ πλάθανος; ut alia ejuſmodi utriuſque generis. Vide tamen an non πλάθανον legendum ſit. Certe ſic *Noſter* ſupra VI, 74. ἔνθα δὲ ἐπλάττοντο οἱ ἄρτοι, πλάθανον· ὁμοίως καὶ δὲ οὗ ἐπλάττοντο. Prorſus geminus locus huic. Et addit hic aliam adhuc notionem ἐφ' ᾧ. *H. Steph.* in ſuo Codice ἐφ' οὗ adſcripſit, quia ſic *Heſychius*: & placet: tres itaque ſignificationes ἐν τῇ ἀρτοποιϊκῇ habebit πλάθανον. Prima, ἐργαστήριον ἔνθα ἔπλαττον· altera, σκεῦος, ἐν ᾧ, tertia, σκεῦος, ἐφ' οὗ, de qua & *Heſychius* exponit: Πλάθανον, κύκλον ἐφ' οὗ πλάσσουσιν ἄρτους καὶ πλακοῦντας. *H. Junius* fingit & aliam, quod ubi apud *Pollucem* legerit, me fugit. Ita enim in *Nomencl.* ſcribit. *Teſtus Cat. Fictile ſub quo teſtuacea & placenta concoquuntur, ſubjecto impoſitoque igni:* πλάθανος *Dorice &* πλαθάνη *Polluci.* Sed libet quærere ubi? Certe πλάθανον & ſupra *Noſter* habet VII, 22. JUNG.

55 Ὥστε καὶ ἐφ' ᾧ &c.] Legerem cum *Interprete* ὡς τὸ καὶ ἐφ' ᾧ τ. ἄ. ἔ. KÜHN.

56 Ὄνος * ἀλέτων] Supra VII, 19. ὄνος ὁ ἀλέτης, MS. ὄνος ἀλέτης. *Xenoph.* libr. I. ἀναβάς· f. 256. οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ὄνους ἀλέτας περὶ (al. παρὰ) τὸν ποταμὸν ὀρύττοντες καὶ ποιοῦντες. SEB.

Ὄνος * ἀλέτων] C. A. ἀλετῶν· ſupra VII, 19. ἀλεθῶν. Codici *Voſſiano* aſcriptum eſt, ἀλέτων· pro μύλη priori C. A. μύλα· male *Salm.* ὄνος ἀλέστω καὶ μύλη. KÜHN.

Ὄνος * ἀλέτων] Scribamus, ὄνος ἀλέτων· ut ſupra cum *Seberi* noſtri MS. nec meo refragante, tandem placuit. JUNG.

Ὄνος * ἀλέτων] Bene *Jungermannus* refinxit ἀλέτων· ſic & *Falckenburgii* Codex, niſi quod accentu minus recte poſito, ἀλετῶν.

57 Καὶ μυλήκορον.] Duæ hujus verſiculi copulæ abſunt a C. A. KÜHN.

58 Παυσικάπη] Sic ſupra VII, 20. Hic pr. ed. παυσικάπτη. SEB.

59 Ὠνόμαζον.] Poſt ὠνόμαζον ſtatim eſt ὀβελοὶ in C. A. &c. KÜHN.

60 Καρδοπείῳ] Pr. ed. καρδόπῳ, mendoſe. *H. Steph.* SEB.

Καρδοπείῳ] Etiam hic ad oram in ſuo Codice reſtituerat *H. Stephanus*; & patet ex præcedenti καρδοπεῖον. JUNG.

61 Ὀβελοὶ] Puta pro ὀβελίαις ἄρτοις, de quibus ſupra VI, 75. JUNG.

62 Σπάλαθρον] Vid. ſupra VII, 20. SEB.

Σπάλαθρον] Pro σπάλαθρον, cum MS. *Seberi* ſupra placuit potius σπάλαυθρον, ut & MS. noſter ſupra VII, 22. habebat: JUNG.

63 Ἀπομάκτρα] Hæc & ſupra ita juncta IV, 170. ubi de iis quid dixi. JUNG.

νιξ, [64] μέδιμνος, ἡμιμέδιμνος, ἑκτεύς· [65] καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ τῷ μελοποιῷ ἐν δευτέρῳ μελῶν, [66] κύπρος· καὶ παρὰ Ἱππώνακτι ἐν πρώτῳ ἰάμβων, [67] ἡμίκυπρον· διχοίνικον δὲ καὶ [68] ἡμίεκτον ἐν Ἀριστοφάνους Νεφέλαις· καὶ κοτύλη δὲ μέτρον οὐχ [69] ὑγρῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ξηρῶν· ὅταν φῇ Θουκυδίδης ἐν τῷ ἑβδόμῳ βιβλίῳ, κοτύλην ὕδατος,
114 [70] καὶ δύο κοτύλας σίτου· * δύναται δὲ καὶ [71] τριτημόριον χοίνικος· [72] ἀρτοποιϊκὸν δὲ καὶ κοδομεῖον, [73] καὶ τηλία, καὶ μάκτρα, καὶ σκάφη, καὶ εἴ τινα τῶν μαγειρικῶν κοινὰ τοῖς ἀρτοποιοῖς· ἤπου δὲ καὶ ὅλμος, [74] τὸ ὑπόθημα τοῦ ὅλμου, ὑφόλμιον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει· καὶ [75] ὕπερον δὲ, καὶ κόσκινον, [76] καὶ κρησέρα,

nix, medimnus, ſemimedimnus, ſextarius. Et Modius apud Cleonem Cantorem in Secundo Odarum, Et apud Hipponactem in Primo Jamborum, Semimodius. Chœnix vero duplex & Semiſextarius in Nubibus Ariſtophanis. Tum & cotyla menſura non liquidorum modo, ſed & aridorum: quoniam Thucydides inquit libro ſeptimo. Cotylam aquæ, & tres cotylas frumenti: * va- 114
let autem tertiam chœnicis partem. Piſtoria quoque ſunt, codomæum, cribrum, mactra, ſcapha: & ſi quæ coquinarii ordinis cum piſtorum vaſis ſunt communia. Præterea mortarium, Ὑφόλμιον, quod mortario ſubjicitur, quemadmodum Ariſtophanes in Anagyro vocat. Tum & piſtillum, & cribrum, cribri tegmen,

64 Μέδιμνος] C. A. μέδιμνον, ἡμιμέδιμνον· ita & C. *Salm.* KÜHN.

65 Καὶ παρὰ Κλέωνι &c.] C. A. καὶ παρὰ Κλέω τῷ μ. &c. καὶ παρ' Ἱππώνακτι &c. eandem lectionem habet notis in h. l. *Salm.* KÜHN.

Καὶ παρὰ Κλέωνι &c.] Jam optare licet MS. noſtri paginam exciſam. Sed bene explet hoc ἔλλειμμα egregie ſupra IV, 170. ubi κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον, εὕροις ἂν παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν δευτέρῳ μελῶν· ne dubita itaque emendare: καὶ παρ' Ἀλκαίῳ τῷ μέλοπ. Et eat ille Paphlago in malam crucem. Κύπρος vero bene ex *Heſychio* confirmat *Seberus* noſter; *H. Stephanus* enim hic adſcripſerat κύπρον· additque quod ita ſupra IV, 169. Sed non obſtat iſte locus, immo pro nobis eſt: ait enim, ut modo adſcripſi, κύπρον δὲ εὕροις· ubi κύπρον accuſativus poteſt eſſe a κύπρος, & eſt certe: quæ enim adduntur τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον, adduntur ἐξηγητικῶς, nec ad genus κύπρου indicandum quidquam faciunt: ut etiam ſupra indicavi. Et *H. Stephanum* hic non emendare, ſed varietatem, quam putavit eſſe, indicare voluit: κύπρος & apud *Epiphanium* exſtare *Hoſtus* adnotavit libr. I. de Menſur. cap. 1. JUNG.

Καὶ παρὰ Κλέωνι] Non minus ingenioſe, quam vere ex alio ſimili *Pollucis* loco hunc *Jungermannus* emendavit: nec quiſquam, credo, cui mens ſana & rei Criticæ ſapor, in dubium revocabit, quin ita reponi debeat in textu: accedunt Excerpta *Falckenburgiana*, quæ manifeſto *Cleoni* huic ſpurio *Alcæum* ſubſtituunt: *Meurſius* in *Bibliotheca Græca Cleones* habet duos, alterum, qui ſcripſerit *Argonautica*, alterum, qui *Alexandrum* fuerit ſecutus, & libellum ediderit περὶ λιμένων· ſed illi nihil quicquam ad *Pollucem* pertinent. Κύπρον *Heſychius* exponit μέτρον σιτήριον (an σιτηρὸν; ſed nihil opus eſt; habuimus enim etiam in *Polluce* ἄγγος μελιτήριον·) ἢ κεφάλαιον ἀριθμοῦ. *Ciſras* nos vulgo vocamus; nam eo referenda poſterior explicatio: Ponticis iſtius vocabuli uſum adſignat *Epiphanius*: Κύπρος παρὰ τοῖς αὐτοῖς Ποντικοῖς μέτρον ἐστὶ μεδιμν β. ut ἡμίκυπρον igitur modio fuerit æquale. Ferme prætericram, quod & in *Falckenburgii* Codice ἡμίκυπρον extet, cum antea ederetur ἡμίκυτρον.

66 Κύπρος.] *Sylb.* aſcr. κύπρον. Sed & *Heſych.* Κύπρος, μέτρον σιτήριον &c. SEB.

67 Ἡμίκυπρον.] *Salm.* C. ἡμικυπρόν· διχοίνικον καὶ ἡμίεκτον. KÜHN.

Ἡμίκυπρον.] Sic & *Heſych.* Ἡμίκυπρον, ἥμισυ μεδίμνου. Miror ergo *Hoſtum* lib. I. de Menſur. c. 16. in ἡμικύπριον, tam ex *Heſychio*, quam ex hoc loco nobis oggerere ἡμικύπριον. JUNG.

68 Ἡμίεκτον] Scribendum puto ἡμιεκτέον, ut ſupra VI, 160. quoque ex *Ariſtophanis* Νεφέλαις adduxit. Verſus certe in quibus tam διχοίνικον, quam ἡμιεκτέον apud *Ariſtophanem* eſſe dicit, in dicta Comœdia ſunt hi:

Ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.

Et ſtatim, ubi etiam interceſſit, οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου·

Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον. JUNG.

69 Ὑγρῶν &c.] C. A. ὑγρὸν &c. ξηρὸν δύναται δὲ &c. ὑγρὸν & ξηρὸν etiam Codicis *Voſſiani* eſt, a neſcio cujus manu aſcriptum. KÜHN.

70 Καὶ τρεῖς κοτύλας] Emenda, καὶ δύο κοτύλας σίτου, non τρεῖς· ſupra idem locus VI, 195. recte editus eſt. Locum hiſtorici libet & hic adſcribere, qui eſt extremo lib. VII. Ξυγγρ. ἐδίδοσαν γὰρ αὐτῶν ἑκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου. JUNG.

Καὶ τρεῖς κ.] Ex rei veritate & emendatione *Kuhnii* textum reſtitui: id & alibi a nobis in hac eadem re factum eſt.

71 Τριτημόριον] Chœnix nempe tres continebat cotylas. Sic ſupra IV, 168. κοτύλη, τὸ τρίτον τῆς χοίνικος. JUNG.

72 Ἀρτοποιϊκὸν] Pro ἀρτοποιϊκὸν malim legere ἀρτοποιϊκῶν· id eſt, τῶν ἀρτοποιϊκῶν σκευῶν· vel ἐν ἀρτοποιϊκοῖς σκευαρίοις. JUNG.

73 Καὶ τηλία] Copulas non habet C. A. KÜHN.

74 Τὸ ὑπόθημα] C. A. καὶ τουπόθημα (pro καὶ τὸ ὑπόθημα) ὑφόλμιον· ὡς Α. ἐν ἀργύρῳ ὕπερον κόσκινον. KÜHN.

Τὸ ὑπόθημα] Ad hoc reſpexit & *Heſychius*, ubi ὑφόλμιον exponit, καὶ ὑπόθημά τι. JUNG.

75 Ὕπερον] Vid. ſupra VII, 107. SEB.

Ὕπερον] Qui ſæviſſimam *Anaxarchi* pœnam literis tradiderunt, ſæpius hac voce utuntur: *Plut.* de *Virtute Morali*: ὁ μὲν γὰρ (Nicocreon) ὑπέροις σιδηροῖς κατέπτισσε καὶ κατέκοπτεν ἐκεῖνον· ſimiliter *Clemens Alexandrinus* & *Theodoretus*, quos omnes adduxit Erudit iſſ. *Menagius* ad *Diogenis Laertii* IX, 59. Κρησέρᾳ excuſſam crebro farinam excipiebant: meminit *Ariſtophanes* in Ἐκκλησ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα; ibi *Commentator* antiquus περιβόλαιον τῶν κοφίνων exponit: videndus in *Gloſſ. Hippocraticis Galenus*: apud *Erotianum* male editur κησέρα pro κρησέρα· Ὑφόλμιον *Ariſtophanem* in *Anagyro* dixiſſe *ſuppoſitorium mortarii* notavit *Pollux* noſter: *Heſychius* & aliam hujus vocabuli notionem adfert: ejus verba lubet adſcribere: Ὑφόλμιον, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι, ἢ αἱ γλωττίδες, καὶ ὑπόθεμά τι.

76 Καὶ κρησέρα] C. A. κρησέρους κρησέριον ἀλ. C. V. aſcriptum κρησεροῦς· *Salm.* κρησία. KÜHN.

&

& operculum, & cribrum tenuius. Et in Publico foro ſcriptum eſt, Cribrum ordeaceum. Ariſtophanes vero in Scenis conjunctis, inſtar cribri perforatum eſt.

καὶ κρησέριον, καὶ [77] ἀλευρότησις, [78] καὶ, ὡς ἐν τοῖς Δημιοπράτοις ἀναγέγραπται, κόσκινον κριθοποιόν· [79] ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις ἔφη, ὥσπερ [80] κόσκινον αἰρόπινον τέτρηται.

115 • CAPUT XXVI.

De lucerna, vaſis unguenti, & figulis.

• ΚΕΦΑ΄ΛΑΙΟΝ Κϛ΄. 115

[81] Περὶ λύχνου, καὶ σκευῶν μύρου, καὶ προσέτι κεραμέων.

HÆc vero Candelæ ſequuntur, & candelæ duplices, ſecundum Philonidem dicentem in Cothurnis, Quemadmodum candelæ duplices: atque candelæ triplices. Et lychna, ſecundum Herodotum: idemque Candelæ incenſio-

Λύχνοι δὲ ἐπὶ τούτοις, καὶ λύχνοι δίμυξοι· [82] Φιλωνίδου δὲ ἐν τοῖς Κοθόρνοις εἰπόντος, Ὥσπερ οἱ δίμυξοι τῶν λύχνων· Μεταγένης δὲ, δίμυξον δὲ, ὡς ἐγὼ δοκῶ· καὶ λύχνοι τρίμυξοι· [83] καὶ κατὰ Ἡρόδοτον, λύχνα· αὐτὸς μὲν καὶ λυχνοκαΐαν

77 Ἀλευρότησις.] In *Labbæi* Codice hic reperio adnotatum: *a voulter*: ἀλευρότησις· *Heſych. Etymol. Pollux*: ſupra etiam *Noſter* hæc VI, 74. JUNG.

78 Καὶ ἐν τοῖς Δημιοπράταις] MS. καὶ ὡς ἐν τ. Δημιοπράτοις. SEB.

Καὶ ἐν τοῖς Δημιοπράταις] C. A. καὶ ὡς ἐν τοῖς Δημιοπράτοις &c. habet & *Salm.* Δημιοπράτοις. KÜHN.

Καὶ ἐν τοῖς Δημιοπράταις] Scribe Δημιοπράτοις· quamvis plane mallem, ut *Seberus* in ſuo MS. fuiſſe ait, καὶ ὡς ἐν τοῖς Δημιοπράτοις &c. JUNG.

79 Ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ. &c.] MS. καταλ. ἔφη, ὥσπ. SEB.

Ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ. &c.] C. A. ὡς ὁ Ἀ. ἐν Σκηναῖς καταλαβούσαις. conſentit *Salm.* C. KÜHN.

Ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ. &c.] Poſt καταλ. cum MS. *Seberi* videtur addi poſſe vocula ἔφη. JUNG.

Ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ.] E MS. *Seberi*, *Jungermanno* non refragante, additum in textu ἔφη.

80 Κόσκινον αἰρόπινον] Αἰρόπινον habet & *Suidas*: *Heſych.* Αἰρόπιον· id eſt, cribrum quo ventilatur frumentum, ut lolium inde ſeparetur; αἶρα enim *lolium* eſt, & πίνος *ſordes*: quod ſcilicet ſordeſceret lolii inquinamentis, αἰρόπινον dictum eſt hoc cribrum. *Salm.* C. V. αἰρόπιον· *atque ita apud Heſych. ſcriptum eſt.* KÜHN.

Κόσκινον αἰρόπινον] Quid in ipſa *Ariſtophanis* χρήσει αἰρόπινον; ſed *Heſychius* quoque explicat; quamvis apud eum ita legatur: Αἰρόπιον, σκοτεινὸν, καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται· ubi *Sylburgius* emendat αἰρόπινον· ſicut & jam *H. Steph.* in Theſauro, quem vide ex *Suid.* & *Etymol.* dictum enim ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὸν πίνον. JUNG.

81 Περὶ λύχνου, &c.] Integer titulus abeſt a C. A. dein textus: λύχνοι δὲ ἐπὶ τ. καὶ δίμυξοι, τρίμυξοι· τοῦ δὲ λυχνίου &c. vid. ſupra lib. VI. c. 18. KÜHN.

82 Φιλωνίδου &c.] *Philonides* in *Cothurnis* ab *Athenæo* lib. XV. extremo citatur quoque eundem locum reſpiciente, ut obſervavit *Caſaub.* ult. Anim. ult. Meminit ejuſd. fabulæ & *Suidas* in Φιλωνίδης. JUNG.

Φιλωνίδου δὲ ἐν τοῖς Κοθ. &c.] De *Philonida*, ejuſque *Cothurnis* alibi ſupra diximus; *cothurnum* calceamenti fuiſſe genus, quod pedibus utriſque ſine moleſtia poſſit aptari nemo neſcit: inde ingenio volubili & inconſtanti homines ſic dicti: *Therameni* eam ob cauſam *Cothurni* cognomen adhæſiſſe referunt: an in hunc & alios ſimilis ingenii homines *Philonidem* illa fabula luſiſſe exiſtimabimus? conſtituet illa de re, quod voluerit, lector. Poſt *Philonidæ* χρῆσιν contextum auximus e Codice *Falckenburgiano*, in quo iſta liquide perſcripta erant: Μεταγένης δὲ δίμυξον δὲ ὡς ἐγὼ δοκῶ· quæ eadem addidit etiam hic Codex VI, 18. *Metagenis* autem hujus locus extitit in Φιλοθύτῃ, ut oſtendit *Athenæus* XV. cap. 20. Μνημονεύει τοῦ διμύξου λύχνου καὶ Μεταγένης ἐν Φιλοθύτῃ, καὶ Φιλωνίδης ἐν Κοθόρνοις· unde ſimul elucet, veriſſimum eſſe & præclarum hoc *Falckenburgiani* Codicis augmentum. Lampadis μυκτὴρ & μύξα quid ſit apud Græcos, nemo paululum humanior ignorabit: prius vocabulum uſurpavit *Ariſtophanes Eccleſiaz.* v. 5. alterum *Aratus* in hiſce -- λύχνοιο μύκητες ἀγείρωνται περὶ μύξαν· hinc igitur λύχνοι δίμυξοι, quorum forma rerum antiquarum ſtudioſis eſt pernota; & τρίμυξοι· licet & cum *Martiale* λύχνον πολύμυξον, *lucernam polymyxam* dicere; illa enim *Epigrammatis* 41mi lib. XIV. eſt inſcriptio, ubi & *myxas* Latina civitate donare non erubuit jucundiſſimus poëta:

Illuſtrem cum tota meis convivia flammis,
Totque geram myxas, una lucerna vocor.

Vide *Licetum.*

83 Καὶ κατὰ Ἡρόδ. λύχνα.] *Herod.* libr. II. fol. 71. λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ τὰ δώματα κύκλῳ &c. Et mox ibidem, τῇ ὁρτῇ οὔνομα κέεται λυχνοκαΐη. SEB.

Καὶ κατὰ Ἡρόδ. λύχνα.] Et *Athenæus* lib. XV. extremo: λύχνα, ait, δὲ οὐδετέρως εἴρηκεν Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ ἱστοριῶν· & ex *Athenæo Euſtath.* ad Ὀδυσσ. τ. Locum *Herodoti* attulit ex *Euterpe* cap. 62. *Seberus* noſter, ubi ſtatim eodem genere ſubjicit *Herodotus*: τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα ἁλὸς καὶ ἐλαίου· ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον· καὶ τοῦτο καίεται παννύχιον· καὶ τῇ ὁρτῇ οὔνομα κέεται λυχνοκαΐη. Et ſtatim: καίουσι καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα. Et eadem *Muſa* c. 133. de *Mycerino*: λύχνα ποιησάμενον πολλὰ, ὅκως γίνοιτο νὺξ, ἀνάψαντα αὐτὰ, πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν· λυχνοκαΐας vero ex *Herodoto Noſter* & ſupra meminit VII, 178. JUNG.

Καὶ κατὰ Ἡρόδ. λύχνα.] Pluribus exemplis hanc nominum antiquam formam, qua multa genere tam neutro quam maſculo ponuntur, oſtendit *Euſtath.* ad Ἰλ. Α. pag. 108. *Heſychii Gloſſa* ex hoc fonte derivata: Λύχνα, λύχνοι· neque dubitabis quin Idem ad *Herodotum* reſpexerit, cum iſta ſcriberet, Λυχνοκαΐαν, λυχναψίαν· egregie; nam λυχναψίαν, notante *Athenæo*, plurimi ſolebant appellare, quam *Cephiſodorus* vocaverat λυχνοκαυτίαν, quæ eadem eſt, ac λυχνοκαΐα. Sed illius *Ægyptiorum* λυχνοκαΐας poſt *Herodotum* non pauci meminere: *Libanius Antiochico*: καὶ τὴν ἡλίου λαμπάδα λαμπτῆρες ἕτεροι διαδέχονται τὴν Αἰγυπτίων λυχνοκαΐαν παριόντες· ubi locupletiſſimam Antiochenſium opulentiam plenis verbis collaudat, & apud eos feſta celebrari tradit poſt occaſum Solis non minus lucernis illuſtria, quam fuerit Ægyptiorum celeberrima λυχνοκαΐα. Apud *Libanium* autem in margine notatum eſt a *Morello*: *Maximus Tyrius in Exord. Orat. ad Imp. de Palladis ſigni celebritate in Saïdis urbe*: in *Maximo Tyrio* tale quid, etſi a capite ad calcem evolveris, non repertum iri certiſſimus ſum: ab ipſo *Morello* culpa commiſſa eſt, qui dum nimis inconſiderate & feſtinanter ſcribit, pro *Themiſtio Maximum Tyrium* dedit: *Themiſtius* enim in initio Orationis in

εἴρηκεν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν τῷ [84] Τροφωνίῳ, καὶ
Μένανδρος ἐν Θετταλικῇ. [85] καὶ λυχνίον μὲν, ἐφ'
οὗ ἐντίθεται ὁ λύχνος, ἡ καλουμένη [86] λυχνία· τοῦ
δὲ λυχνίου τὸ [87] ἀπευρυνόμενον, ᾧ ἐπιτίθεται ὁ
λύχνος, πινάκιον, ἢ πινακίσκιον· [88] τὸ δὲ ἐντιθέ-
μενον τῷ λύχνῳ, θρυαλλὶς, ἐλλύχνιον, [89] φλο-
116 μός. * [90] ὁ δὲ νῦν φανὸς, καὶ λυχνοῦχος, ὡς
[91] Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη, Φαίνειν ὑπευ-
θύνοις λυχνοῦχος· [92] ἐν δὲ τῷ Λυσίου πρὸς Χυ-
τρῖνον, Ἐξαίφνης τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέ-
του λίθον τις λαβὼν ἔκρουσε [93] τὸν λυχνοῦχον·

nem dixit, Cratinuſque in Trophonio, &
Menandrus in Theſſalica. Et candela-
brum, cui candela, quæ & lucerna dicta
eſt, imponitur. Candelabri autem elatior
pars, cui candela inſeritur, ſcutella dici-
tur, vel lanx. Quodque mediæ candelæ in-
eſt, thryallis, ellychnium, & phlogmus.
* Quam vero nunc lampadem vocant, et- 116
iam laterna dicitur: ut Ariſtophanes dicit
in Acharnenſibus, ad prodendos reos can-
delabrum. Sed apud Lyſiam ad Chytri-
num, Repente vero quis arrepto lapi-
de ſequentis famuli laternam excuſſit.

Conſtantium λυχνοκαΐας omniſque illius feſtivitatis in honorem *Minervæ* inſtitutæ fecit mentionem: ſed elegantiſſimum Oratorem eo in loco menda deturpavit, quæ obiter eluenda eſt: ἐνιαύσιον, inquit, ἑορτὴν ἄγοντες, ἣν καλοῦσι λυχνοποιΐαν· refice, me ſponſore, λυχνοκαΐαν· feſtum enim illud *Ægyptiorum* nemo eſt, qui λυχνοποιΐαν appellet: ipſe in ſequentibus *Themiſtius* huic emendationi ſuffragatur: καὶ τὰ λύχνα ἀνακαίουσιν ὕπαιθροι περὶ τὰς σκηνάς· ubi ſtudioſiſſimum antiquitatis veterumque ſcriptorum hominem ſcripſiſſe ad exemplum *Herodoti* λύχνα velim obſerves: paulo poſt: καὶ τὰ λύχνα ἀνάπτουσι· ſed hac de re ſatis, cujus & ſuperius ad *Pollucis* libr. VII. meminimus: olim vero moris fuit, ut feſtis diebus lucernas accenderent, quod & apud Chriſtianos nunquam non factitatum eſt, ut præter alios obſervavit *Fronto Ducæus* ad *Chryſoſt. Orat.* pag. 51.

84 Τροφωνίῳ] *Cratini Trophonius* & ab *Athenæo* laudatur, ut indicat *Caſaub.* II. *Anim.* 21. JUNG.

85 Καὶ λυχνίον μὲν] MS. τὸ λυχνίον. Apud *Phrynichum* λύχνιον editur, & *Nunneſius* id ſolum in Notis adgnoſcit, ſicut & apud *Pollucem* hic, aitque *Euſtathium* προπαροξυτόνως λύχνιον pronunciandum eſſe dicere, ex *Ammonio* etiam λύχνιον eſſe ait. *Sylburgius* vero ad iſta *Heſychii*, Λύχνιον ἢ λυχνεία adſcripſit, λυχνεῖον vel λύχνιον ſcribendum eſſe, quæ ſententia etiam *H. Stephani* in Theſauro: & λύχνιον quoque apud *Suidam* eſt. Neſcio tamen an noſtrum λυχνίον, quod & ſupra VI, 103. λυχνία pluraliter tam vulgo quam in MS. erat, mutare debeamus. Certe apud *Euſtathium* ad Ὀδυσσ. η. etiam ita invenio: τὴν γὰρ νῦν φασὶ λυχνίαν, λυχνίον ἐκάλουν· &c. Et in *Ammonii* Libello, ſive *Herennii Philonis* potius, περὶ ὁμ. καὶ διαφ. λέξ. hodie certe ita legitur: λυχνίον λύχνου διαφέρει· λυχνίον μὲν γάρ ἐστιν ἡ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης &c. Et Magnus *Caſaubonus*, cujus auctoritas nobis profecto inſtar veterum eſt, ad iſtud *Athenæi* extremo lib. XV. ὁ μέν τις ἔλεγε, παῖ λυχνεῖον· *Euſtathius*, ait XV. *Anim.* c. 18. *ſcribit ex hoc loco* λυχνίον, *& ita Pollux, Heſychius, alii: noſtri Codices* λυχνεῖον· λυχνίον *autem & λυχνία proprie vas ipſum notant, cui oleum infunditur, & ellychnium aptatur; aut candelabrum cui lucerna imponitur, vel appenditur.* Poſſumus itaque apud *Pollucem* vel λυχνίον retinere, quod MS. noſter, hic quidem deficiens Segm. 118 & 119. agnoſcit: vel λυχνεῖον ſcribere, ut noſter MS. mox Segm. 122. habet: ubi vulgo male λύχνιον. Sane & in hoc erravit *Nunneſius*, ſi modo editio ejus notarum ibi manum ipſius fideliter exprimit, quod dicat, *Poll.* λυχνίον, inquit, *eſt, in quo imponitur lucerna, quæ vulgo* λυχνίας *appellatur:* & addit de *Euſtathio* eum dicere, λυχνίον *id eſſe, quod vulgo* λυχνίας· quaſi ὁ λυχνίας diceretur etiam, quod ubi legerit neſcio: nec ita *Pollux*, apud quem ſupra VI, 103. αἱ λυχνίαι etiam: nec alio genere *Euſtath.* alii. Et ab ipſo *Nunneſio* ſtatim additur λυχνία, *candelabrum* ex *Gloſſ.* & ἡ λυχνία &c. Sed lapſus eſt *Nunneſ.* in voce corrupta λυχνίας, quæ ſequitur, ut ibi dicam. JUNG.

86 Λυχνία.] *Heſych.* Λυχνίον, λυχνεία· vellem *Interpr.* retinuiſſet hæc vocabula. KÜHN.

87 Ἀπευρυνόμενον] Leg. ἀπευρυνόμενον, *pars latior & in latitudinem diducta:* eadem lectio aſcripta eſt & Codici *Voſſiano*. KÜHN.

Ἀπευρυνόμενον] Scribendum eſt ἀπευρυνόμενον· pars quæ dilatatur, patella quaſi candelabri, cui lumen mediæ imponitur. JUNG.

Ἀπευρυνόμενον] Textus habet ἀπευρυνόμενον· quis enim bonæ mentis emendationem illam non amplectatur?

88 Τὸ δὲ ἐντιθέμενον] C. A. καὶ τὸ ἐντιθέμενον &c. KÜHN.

89 * Φλογμός.] MS. φλομμός. Veteribus lexicis φλομὶς & φλόμος *verbaſcum* herba, qua pro ellychniis utuntur, perinde ut *Etymologiſta* φλόμος, λοχμῶδες φυτὸν, ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίων ἐχρῶντο. Et *Suid.* φλῶμος, φλόμος, θρυαλλίς. Supra autem VI, 103. θρυαλλίδες δὲ, τὰ ἐντιθέμενα, καὶ ἐλλύχνια, καὶ φλόμοι. SEB.

* Φλογμός.] C. A. φλοκός· lege ex lib. VI. c. 18. φλόμος. Vetus Codex, φλῶμος, ut monetur in Codice *Voſſiano*. *Suidas* agnoſcit tam φλόμος quam φλῶμος. C. V. jubet conferre *Baſilii Hexaëmeron*. *Salm.* φλομμός· modo vero πινακίσκιον non habet. KÜHN.

* Φλογμός.] Ne dubites φλομὸς emendare. Sic ſupra VI, 103. καὶ ἐλλύχνια, καὶ φλομοὶ MS. noſter, quamvis accentus variet, & φλόμος apud *Heſych. Suidamque* ſit, ſcribaturque & aliter, ut noſter *Seberus* notavit: cujus MS. φλομμὸς habet: quod noſtram ſententiam confirmat. Aliquid ex *Nunneſ.* de hiſce ad *Phrynich.* in ἐλλύχνιον. JUNG.

* Φλογμός.] Bene noſtri Commentatores φλομὸς ſcribi juſſerunt, quam eorum emendationem Excerpta *Falckenburgiana* confirmant.

90 Ὁ δὲ νῦν φανὸς, &c.] Abſunt a C. A. nam poſt φλοκὸς eſt λυχνοῦχος ὦ. Α. φαίνειν ὑπευθύνοις λυχνοῦχον· vulgata lectio etiamnum eſt apud *Ariſtophanem*: *Salm.* leg. λυχνοῦχον. KÜHN.

Ὁ δὲ νῦν φανὸς, &c.] De φανῷ & λυχνούχῳ plura idem *Nunneſius* ad *Phrynich.* in φανός· vid. & *Caſaubonum* noſtrum XV. *Athen.* 18. JUNG.

91 Ἀριστ. ἐν Ἀχ.] Vid. cum *Scholiaſt.* fol. 298. priores editiones φ. ὑπευθύνοις λ. & *Interpr. laternam ad lucendum inſtruis.* SEB.

Ἀριστ. ἐν Ἀχ.] Optime edidit locum *Comici Seberus* noſter: dicit de *Sycophanta Dicæopolis:*

Φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος. —
Fax in reis quadruplandis. —

Friſchlinus vertit. JUNG.

92 Ἐν δὲ τῷ Λυσ. πρὸς Χυτρῖνον] Abſunt uſque ad ὁ λυχνοῦχος a C. A. pro Χυτρῖνον forte Χαρῖνον. *Chytrinus* enim, an nomen Græcum ſit valde dubito: *ſubito quis a ſervo aſſectante lapidem ſumens percuſſit laternam:* etiam *Interpres* legit τὸν λυχνοῦχον. KÜHN.

Ἐν δὲ τῷ Λυσ. πρὸς Χυτρῖνον] Neſcio an titulus mendo careat; alias placet conjectura *Seberi* noſtri, τὸν λυχνοῦχον legentis. JUNG.

93 Τῶν λυχνούχων.] An pro τὸν λυχνοῦχον; SEB.

Τῶν λυχνούχων.] Nemini mirum accidat, ſine MSS.

Cæterum in Ariſtophanis Æoloſicone, Et pellucida omnia videmus exomidis, ut in nova laterna. Laterna vero etiam λαμπτὴρ dicta eſt. Tum in Secundo Philiſti libro dictum eſt, Et noctu obſeptas la-
117 ternas attollere: • intelligit vero laternam corneam. Πανὸς autem, & φανὸς, etiam facem ſignificant: ut cum Euripides dicit in Alcmene, Unde vero piceam facem accipiendam inveniſti? Tedæ enim, & lampades, luciferorum ſunt. Lampades præterea Perticas vocavit Æſchylus,

[94] ἐν δὲ τῷ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι, Καὶ διαστίλβονθ' ὁρῶμεν, ὥσπερ ἐν [95] κενῷ λυχνούχῳ, πάντα τῆς ἐξωμίδος· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λαμπτὴρ, ὁ λυχνοῦχος· [96] ἐν γοῦν τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλίστου βιβλίων εἴρηται, Καὶ τὰς νύκτας ἐπαίρεσθαι λαμ-
πτῆρας [97] ἀντιπεφραγμένους· • ὑποδηλοῖ δὲ [98] τὸν 117
ἐκ κέρατος φανόν· πανὸς μέντοι, καὶ φανὸς ἡ λαμπάς· [99] ὡς ὅταν φῇ ἐν τῇ [100] Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδης, [1] Πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν· [2] καὶ γὰρ δᾷδες, καὶ λαμπάδες εἰσὶ τῶν φωσφόρων· τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν [3] ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος,

auctoritate reſtituiſſe me τὸν λυχνοῦχον, cum illam ſcripturam poſcat analogiæ ratio; & MSS. hanc lectionem hic adprobaturos, modo ne deficerent, perſuaſiſſimus ſum. In verbis *Ariſtophanis* etſi *Salmaſii* lectionem καινῷ non damnem, retineri tamen vulgatam tuto poſſe cenſeo. Poſt illa ſequitur in *Polluce*: ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λαμπτὴρ ὁ λυχνοῦχος, quæ recte ſe meo judicio habent: in Codice vero *Falckenburgii* λύχνος· vulgatam lectionem probat *Philiſti* χρῆσις.

94 Ἐν δὲ τῷ Ἀρ. Αἰολ. &c.] *Ariſtophanea* χρῆσις concinnari rectius poſſe videtur. Sed ad MS. noſtrum cupide redimus, qui cum nova pagina ita rurſum pergit: καὶ τὰς νύκτας ἐπαίρεσθαι· &c. ut vulgo eſt. JUNG.

95 Ἐν * κενῷ] *Interpr.* leg. καινῷ. SEB.

Ἐν * κενῷ] *Salm.* melius cenſet, ἐν καινῷ. KÜHN.

96 Ἐν γοῦν τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλ. β.] MS. ἐν δὲ τῷ. SEB.

Ἐν γοῦν τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλ. β.] C. A. ἐν τῷ δ. τοῦ Φιλίστου εἴρηται· hic iterum pergit C. V. KÜHN.

Ἐν γοῦν τῷ δ. τῶν Φ. β. &c.] De *Philiſto* quædam diſſerui ad lib. X, 42. ibique reliquiſſe poſteris dixi de Vita *Dionyſii* tyranni ſex volumina, in quibus *Pauſaniias* peſſima quæque *Dionyſii* tyranni illum diſſimulaſſe refert; huc pertinet, quod hominem illum appellet *Cornelius Nepos* non magis amicum tyranno, quam tyrannidi: meminit ejus etiam *Cicero* de Divin. lib. I. §. 39. ubi quæ habet petita ſunt ex hujus ipſius *Dionyſii* vita: *Pollux* autem an hic ejus Σικελικά, an vero τὰ περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου præ oculis habuerit non liquide dixero. In ipſo *Philiſti* loco pro τὰς νύκτας cogitabam an magis commode τῆς νυκτὸς poſſis legere: forſitan & ἀντιπεφραγμένοι λαμπτῆρες vitii quid alunt; an ex C. *Salm.* hanc lectionem concinnare licet? καὶ τῆς νυκτὸς ἐπαιρέσθω λ. ἄν τις πεφρ. ſed MSS. hic tacent. De laternis corneis ad *Plauti Amphitryonem* notarunt eruditi viri.

97 Ἀντιπεφραγμένους.] *Salm.* ἄντις πεφραγμένους ex V. C. KÜHN.

98 Τὸν ἐκ κέρατος φανόν.] *Phrynich.* pag. 12. φανὸς ἐπὶ τῆς λαμπάδος, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τοῦ κερατίνου λέγε· τοῦτο δὲ λυχνοῦχον· ad quem locum vid. notas *Nunneſii* pag. 7. Ex eo autem quod laternarum materia olim plurimum cornea, *Plautinum* illud natum *Amphitr.* I, 1, 185.

Quo ambulas tu, qui Vulcanum in cornu concluſum geris?

Ubi conſule quæ *Fr. Taubmanus* adnotavit. SEB. 2.

99 Ὡς ὅταν &c.] Abſunt a C. A. uſque ad λαβεῖν. KÜHN.

Ὡς ὅταν &c.] MS. ὅτ' ἄν. JUNG.

100 Ἀλκμήνῃ] *Euripidis Alcmena* apud *Stobæum* aliquoties laudatur, ut adnotavit in ſuo Catalogo *Euripidearum* fabularum *Schottus* noſter. Inde & χρῆσιν παροιμιώδη depromit *Ariſtoph. Schol.* ad *Ranas*, ibi: μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ Πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον. JUNG.

1 Πόθεν δὲ π. φανὸν &c.] Πεύκης φανὸς *tada eſt*. KÜHN.

Πόθεν δὲ π. φανὸν &c.] Χρῆσις ex *Euripide* ita in MS.

Πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν·

non φανὸν, ut vulgo. Et certe illius, non hujus, τοῦ νῦν in uſu, ut modo & ſupra VI, 103. dixit, exemplum ex *Euripide* attuliſſe omnino credo: itaque cum MS. emendo. JUNG.

Πόθεν δὲ π. φανὸν] Πανὸν MSS. quod præ vulgata lectione placuit, cum & *Ammonius* obſervet *Tragicos* illam vocem ſolere ſcribere per π, cum *Comicis* ſcribatur per φ. Eximie facit ad totam hanc rem *Galeni* locus, quem ex *Gloſſis* ejus *Hippocraticis* deſcribam: Λαμπτὴρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσιν· ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νουσῶν τῷ μείζονι· παρὰ μέν τοι τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα τοῖς Ἀττικοῖς, ἐν ᾧ ξύλα τε κατεκαίετο παρέχοντα φῶς· ἀλλὰ καὶ αἱ δᾷδες, καὶ ὁ λύχνος ἔστιν ὅτε λαμπτὴρ ὀνομάζεται· ſic enim hæc purius, quam in editione *Aldina* vulgantur, legenda ſunt: ad *Galenum* adde *Heſychium* in λαμπτήρ· hic enim quæ ſcribit proxime ad *Galeni Gloſſam* accedunt, meamque confirmant emendationem.

2 Καὶ γὰρ δ. καὶ λ. ε. τῶν φωσφόρων.] Γὰρ abeſt a C. A. mox quidam legunt τῶν πυρφόρων. KÜHN.

Καὶ γὰρ δ. καὶ λ. ε. τῶν φωσφόρων.] MS. καὶ γὰρ δᾷδες, καὶ λαμπάδες τῶν φωσφόρων· ſine εἰσί· *Athen.* libr. ult. Φιλύλλιος δὲ τὰς λαμπάδας δᾷδας καλεῖ. Et neſcio quid hic delirabam, ſi legeremus: καὶ γὰρ δεταὶ καὶ λαμπάδες τῶν φωσφόρων· fore integrum ſenarium, neſcio unde: nam δεταὶ etiam λαμπάδες apud *Heſychium* exponuntur: ſed ſatius fuerat, credo, has nugas abſtinuiſſe; cur enim δᾷδας & λαμπάδας hic *Pollux* omittat, quæ vulgatiſſima, & ſupra VI, 103. & Segm. 111. quoque allata fuere? JUNG.

3 * Ἐξαντρίας] *Interpres* præterit vocem ἐξαντρίας, quæ & *H. Stephano* ſuſpecta. SEB.

* Ἐξαντρίας] Bene C. V. ἐν Ξαντρίαις· ſic & *Salmaſ.* cujus C. V. ἐξαντρίας· in catalogo *Æſchyli* dramatum κατὰ στοιχεῖον, qui præmitti ſolet ejus Tragœdiis, etiam extant Ξάντριαι· confer & *Valeſii* notas in *Euſebii Hiſt. Eccleſ.* pag. 243. *Gloſſ.* Ξάνθρια, *pucatrix*, leg. *putatrix a* ξαίνειν, *putare*, *carminare*: eadem affert *Salm. Tibullus* Ξάντριαν deſcribit: *Tractaque de niveo vellere dente putat* lib. I. Eleg. 6. KÜHN.

* Ἐξαντρίας] Non fruſtra ſuſpectum habent vulgatum ἐξαντρίας viri docti: falſum nos certo adfirmare poſſumus. Ita enim MS. noſter jubet, qui habet: ἐν Ξαντρίαις. Nil verius, quod ita reponendum. Ξάντριαι eædem & in Catalogo τῶν Αἰσχύλου δραμάτων κατὰ στοιχεῖον exſtant. *Nec tamen*, ut nos admonuit ὁ θεῖος *Salmaſius*, *ſatis hac in re cautus aut prudens Pollux*, *qui* κάμακας *vocare* λαμπάδας *dicat*: κάμακας πεύκης *enim Æſchylum vocare*, *non ſimpliciter* κάμακας· *&* πεύκας *Græci Poëtæ* λαμπάδας *& tadas dicunt*: κάμακες πεύκης *idem eſt*, *quod* πεῦκαι *aut* πεύκη, *quod eſt tada*; Hæc ille. Ceterum feruntur & *Euripidis* Ξάντριαι· nam apud *Ariſtoph. Scholiaſt.* ad *Ranas* in certamine Poëtico ad iſta νύμφαι ὀρεσίγονοι ait: ἐκ τῶν

[4] Κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι· τὸ δὲ ὀβελισκο-
118 λύχνιον, [5] στρατιωτικὸν μέν τοι τὸ χρῆμα, * εἴρηται δὲ ὑπὸ Θεοπόμπου [6] τοῦ Κωμικοῦ ἐν Εἰρήνῃ,

Ἡμᾶς δ᾽ ἀπαλλαχθέντας [7] ἐν ἀγαθαῖς τύχαις
[8] ὀβελισκολυχνίου, καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς.

[9] ὅταν δ᾽ εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης, Δυοῖν λυχνιδίοιν, [10] δῆλον ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἀλλ᾽ οὐ λύχνους μικρούς· ὥσπερ καὶ [11] ὅταν Κράτης φῇ ἐν τοῖς Γείτοσι, [12] Οὐκ ἔστι μοι λυχνίδιον·

Perticæ picatæ incenſæ. Obeliſcolychnium autem militare inſtrumentum eſt: * di- 118
ćtumque a Theopompo Comico in Pace,

Nos vero bona fortuna
Obeliſcolychnium permutantes, & enſem acutum.

Verum cum Ariſtophanes in Æoloſicone dicit, Duobus lychnidiis: nimirum candelabra intelligit, & non parvas lucernulas. Sicuti cum & Crates inquit in Vicinis, Non eſt mihi lychnidium.

Ξαντρίων (puto ſcrib. Ξαντριῶν) Εὐριπίδου φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὗρε δὲ Ἀθήνησιν ἔν τινι τῶν διαθέντων. Νύμφαι ὀρειγόνιαι θεαῖσιν &c. ſimilis nominis drama Ξάνται, ἢ κίρκωπες a *Platone Comico* ſcriptum fuit, ut apud *Suidam* lego in ejus *Comici* fabularum catalogo. JUNG.

* Ἐξαντρίας Αἰσχύλος] Mirum non meminiſſe *Meurſium* hujus loci in *Æſchylo* ſuo, cujus equidem emendatio vel homini mediocriter docto facile veniſſet in mentem: noſtri MSS. præclare, ἐν Ξαντρίαις, quo tendit & *Falckenburgii* Codex, quamvis in eo intricatior paullo ſit ſcriptura. *Richardus Bentlejus* vir ingenioſiſſimus & inſigni eruditione rectiſſime locum hunc emacularat ad *Malalam* pag. 58. ubi ſimile vitium *Galeno* adhæſiſſe obſervát, apud quem ſcriptum ſit Αἰσχύλος ἐξαντρίαις pro ἐν Ξαντρίαις. Adducit & hanc *Æſchyli* fabulam *Photius* in *Lexico* Αἰσχύλος Ξαντρίαις in voce πέμψαι, & in ὀκτάπουν, ἐν ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις· *Suidam* lege in eadem voce.

4 Κάμακες π. &c.] C. A. πεύκει οἱ π. malim tamen vulgatum. *Salm.* καὶ κάμακες πάχης οἱ πυρίφλεκτοι. KÜHN.

5 Στρ. μὲν τὸ χρῆμα] C. A. μέν τοι εἴ. δὲ καὶ ὑ. Θ. KÜHN.

Στρ. μὲν τὸ χρῆμα] MS. στρ. μέν τοι τὸ χ. De ὀβελισκολυχνίῳ vid. *Nunneſ.* Not. in *Phrynich.* voce φανός. Locum *Theopompi* hunc etiam intellexit *Athenæus* extremo libr. XV. quamvis apud eum mendoſe legatur Ξυλολύχνου δὲ μέμνηται Ἄλεξις, καὶ τάχα τοῦτο ὅμοιόν ἐστι τῷ παρὰ Θεοπόμπῳ, ὀβελισκόλυχνος. Sed Magnus *Caſaubonus* bene emendat & certo: τὸ π. Θ. ὀβελισκολύχνιον. JUNG.

Στρατ. μὲν τὸ χρῆμα] Parvi quidem id momenti eſt, quod reſtituerim μέν τοι· ſed ita tamen fuit jubentibus MSS. emendandum. Ὀβελισκολύχνιον apud *Theopompum* ſatis metri ratio probaverit: ſed quod apud *Athenæum* ex eo ὀβελισκόλυχνος adducatur, potius id equidem meo judicio ipſi Auctori fallentique ejus memoriæ quam librariis eſt imputandum.

6 Τοῦ Κωμικοῦ &c.] Τοῦ Κωμικοῦ cum ſequentibus uſque ad πικρᾶς abeſt ab Antw. Codice. *Salm.* C. ante ὑπὸ præmittit καί. KÜHN.

7 Ἐπ᾽ ἀγαθαῖς &c.] C. V. ἐν ἀγαθαῖς τ. KÜHN.

Ἐπ᾽ ἀγαθαῖς &c.] MS. ἡμ. δὲ ἀπ. ἐν ἀγ. τ. quæ forte parvi momenti. JUNG.

Ἐπ᾽ ἀγαθαῖς τ.] Conſilium MSS. ſequor, qui præ ſe ferunt ἐν ἀγ. τ. ſententia non diverſa: ſed properandum ad ſequentia, ubi MSS. bene de *Polluce* merentur: ſcilicet in vulgatis καὶ μαχαίρας πικρᾶς non recte: *Falckenburgii* Codex, qui plerumque in præcipuis majoriſque momenti rebus ceteris MSS. ſolet conſentire, ξιφομαχαίρας πικρᾶς, itaque reponendum in textu: ſenſum loci plane non cepit *Interpres*, cui in iſtiuſmodi difficilioribus erranti facile condonamus; eſt autem hic: *Nos autem abeuntes* (ſalvos & integros) *bona ope obeliſcolychnii & xiphomacharæ acerbæ:* quoſdam hæc dixiſſe credo, qui nocte fortiter pugnantes fallenteque lumine obeliſcolychnii adjuti periculum prælii evaſerant: eleganter autem ἐν ἀγαθαῖς τυχαῖς, quæ formula ſolennis eſt, & in initio pſephiſmatum in primis frequentiſſime apponi ſolita, qua, ut omnia ſibi proſperrime ſuccederent, precabantur: adeunda ſunt *Arundeliana Marmora*, in quibus ἐπ᾽ ἀγαθῇ τυχῇ, ἀγαθῇ τυχῇ aliaque ſimilia ſæpe reperies. Ξιφομάχαιρα, ἡ μεγάλη μάχαιρα eſt apud *Heſychium.* Πικρὰ vero ξιφομάχαιρα ad imitationem *Homeri*, cui πικρὸς ὀϊστὸς ὁ πικροποιὸς καὶ θανάσιμος, ut *Euſtathius*: ſic *Coluthus* πικρὸν βέλος· eaque loquendi ratio familiaris Hebræis in ſimili voce, & a LXX. viris conſervata.

8 Ὀβελισκ. καὶ μαχ. π.] C. V. ξιφομαχαίραις, leg. ξιφομαχαίρας. *Salm.* ὀβελισκολύχνου καὶ μαχαιρίδος πικρᾶς, vel μαχαίρας τῆς πικρᾶς. KÜHN.

Ὀβελισκ. καὶ μαχ. π.] Sed hoc verſu quis ſuſpicatus eſt vocem mutilam eſſe? Noſter MS. prodit habens: ὀβελισκολυχνίου καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς· quo modo certe reſtituere debemus, nec verſui ulla vis fit. Eaſdem ξιφομαχαίρας in alia χρήσει reſtitui ex MS. ſupra VII. 158. quæ infra Segm. 145. incorrupte leguntur. *Theopompi* vero *Irene* & ab *Athenæo* laudatur. *Caſaub.* IX. *Athen.* 2. JUNG.

9 Ὅται δ᾽ εἴπῃ Ἀριστ. ἐν Αἰολ.] C. A. εἴπῃς Ἀ. δυοῖν λυχνιδίοιν λυχνίαν εἴ. ἀ. οὐ λ. μ. cætera abſunt uſque ad εἶδος Segm. ſeq. *Salm.* etiam λυχνία. KÜHN.

Ὅταν δ᾽ εἴπῃ Ἀριστ. ἐν Αἰολ.] MS. ὅτ᾽ ἂν δ᾽ εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης, δ. JUNG.

Ὅταν δ᾽ εἴπῃ Ἀρ. ἐν Αἰολ. &c.] Ordinem a MSS. monſtratum exhibui in textu: mox vulgo fuit editum λυχνίαν, quam maculam præeuntibus MSS. haud difficulter eluimus. Paulo poſt in *Cratini* verbis melius e MSS. textus habet μοι· tum in *Ariſtophanis* loco omnia ſunt planiora, ut nos reſtituimus e MSS. Sed ad alia porro difficiliora majoriſque momenti pergamus.

10 Δηλονότι λυχνίαν εἴρ.] MS. δῆλον ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἀλλ᾽ οὐ λ. egregie. Et hic locus videtur eſſe, qui *Nunneſium* impelleret in errorem, ut nobis ad *Phrynich.* λυχνίαν fingeret, quaſi λυχνίας diceretur. Nam in φανός ad *Phrynich.* ita ſcribit: *λύχνιον quoque & λυχνίδιον ὑποκοριστικῶς, ut obſervat Pollux, appellabant Attici, quod poſteri λυχνίαν, ubi lychni reponerentur.* Sed bis fallitur. Nec enim λυχνίον ullibi diminutivum a λύχνῳ dixit *Noſter*, ſed σκεῦος ipſum ἐν ᾧ λύχνος ἐντίθεται· & ab illo λυχνίῳ ait diminutivum eſſe λυχνίδιον. Nec λυχνίαν hic dixit vel alibi: ſed hic λυχνία ſcribendum eſſe MS. nos omnino jubet. Ait itaque *Pollux*, quum *Ariſtophanes* λυχνίδια dicat, clarum eſt eum non parvos lychnos ſed λυχνία dicere, *candelabra*, quod & ex aliis probat *Comicus*: perinde nimirum ut μυρίδιον pro μύρῳ dictum ſit. JUNG.

11 Ὅταν] MS. ὅτ᾽ ἄν. JUNG.

12 Οὐκ ἔστι μοῦ λ.] MS. οὐκ ἐστί μοι λυχνίδιον· quo pacto emenda. *Crates* Γείτοσι etiam laudatur ab *Athenæo*, ut *Caſaubon.* indicat IX. *Athen.* 12. JUNG.

119 * Manifeſtius tamen in Ariſtophanis Fabulis, aut Niobe, Sed candelæ inſtar recumbit ſuper lychnidium. Et in Phoeniſſis, & ſtilba, quæ mihi noctu lumen fert ſuper candelabro. Unde patet, quod & ſtilba lucernæ ſpecies eſt. Verum ſi & unguentis in his utendum eſt: quod unguentum Ariſtophanes in Tageniſtis Unguentulum vocavit: dictaque ab eodem ſunt Vaſa unguentaria. Dicitur etiam lecythus unguentaria, tu vero etiam unguentiferam vocabis. Sed in Ranis Ariſtophanis Lecythium quoque dictum eſt.

* σαφέστερον ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν, 119
[13] ἢ Νιόβῃ, ἀλλ᾽ ὥσπερ λύχνος ὁμοιότατα [14] κάθευδ᾽ ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου· [15] Ἀριστοφάνους δ᾽ ἐν δὲ ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος, [16] Στίλβη θ᾽ ἡ κατὰ νύκτα μοι φλογάνας [17] ἠράζεις ἐπὶ τῷ λυχνίῳ· οὐκ ἀφανὲς ὅτι καὶ ἡ στίλβη, λύχνου τι εἶδος, καὶ μὴν εἰ μύροις [18] ἐπὶ τούτῳ χρηστέον, ὅτι μὲν καὶ μυρίδιον εἴρηκε τὸ μύρον [19] Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς, ἰστέον· [20] εἴρηται δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐν Δαιταλεῦσι, καὶ [21] ἄγγη μυρηρά· λέγοιτο δ᾽ ἂν καὶ λήκυθος μυρηρά· σὺ δ᾽ ἂν εἴποις [22] καὶ μυροφόρον· ἐν δὲ Βατράχοις Ἀριστοφάνους εἴρηται καὶ τὸ [23] ληκύθιον.

13 Ἢ Νιόβῃ] C. V. ἠνιόβῃ· & ita infra cap. 38. & cap. 48. ſed *Athenæus* ſervat vulgatum δράμασιν ἢ Νιόβῃ lib. VII. c. 14. ubi vid. *Caſaub.* aſcriptum tamen eſt C. V. *ſ.* ἠνιόχῳ· ipſum vero locum lege:

— ἀλλ᾽ ὥσπερ λύχνος
Ὁμοιότατ᾽ ἐκάθευδ᾽ ἐπὶ λυχνιδίου.

— *ſed uti lychnus*
Simillime dormiebat ſuper candelabro. KÜHN.

Ἢ Νιόβῃ] MS. ἠνιόβῃ. Sed bene vulgo: vid. *Caſaub.* VII. *Athen.* 14. dein ſcribe ὁμοιότατα, ut MS. diſerte habet, & *Caſaub.* noſter dicto loco. JUNG.

14 Κάθευδε ἐπὶ &c.] MS. κάθευδ᾽ ἐπὶ τ. λ. quo pacto etiam ſcribendum videtur: quamvis hoc leve. JUNG.

15 Ἐν δὲ ταῖς Φοινίσσαις] Ita plenius MS. Ἀριστοφάνους δ᾽ ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος, στιλβηθῇ κατὰ νύκτα μου φλογάνας ἠράζεις ἐπὶ τ. λ. quæ valde diſcedunt a vulgatis φλόγα ἥσει, ut *H. Stephanum* legere ait noſter *Seberus*, pro antea edito φλ. ἥξει. Sine dubio itaque aliter verſiculi reconcinnandi & emendandi erunt. JUNG.

Ἐν δὲ ταῖς Φοιν.] Mutilum hunc locum e MSS. ſupplevimus, & qua pote reſtituimus: de *Comici Phæniſſis* vide *Meurſium* in *Attica Biblioth.* titulus a Tragicis tranſlatus: *Euripidis Phæniſſæ* ſunt celeberrimæ: ſed ipſa *Comici* verba alia longe ratione leguntur in MSS. ac vulgo: pro iſtis enim μοι φλόγα ἥσει ſatis intricate MSS. μου φλογάνας ἠράζεις, quæ nobis negotium faceſſunt, præcipue cum nullam hic lucem *Jungermannus* accendat: omnis nodus eſt in ἠράζεις· quo ſoluto, tota res eſt expedita: illud φλογ᾽ ἀνασειράζεις, quod in *Excerptis Voſſianis* eſt adſcriptum, non ineptum eſſe judico, niſi quod loquendi ratio paulo ſit inſolentior: metaphora ab equis deſumta, quos qui reducto fræno ſiſtit & a curſu cohibet, dicitur eos ἀνασειράζειν· videndus *Heſychius*: cogitabam, an non commode poſſet legi φλογχίνας ἐρανίζεις· ſed eruditi melius & felicius iſta detegent, quæ nos feſtinantes obiter attingimus: id autem præterire nequeo, *Pollucem* noſtrum forſitan haut ſatis attendiſſe, cum στίλβην ex hoc loco lychni quoddam genus eſſe probari poſſe exiſtimat: ſi quid enim ego video, στίλβη commode prorſus hoc *Ariſtophanis* loco explicari poterit *lumen, fulgor candelæ.* Ita ſuperius ex eodem *Ariſtophane* πάντα τὰς ἐξωμίδας διαστίλβειν dicuntur ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ· ſed tamen ne penitus abjiciam illam expoſitionem facit *Heſychius*, apud quem talia lego: Στίλβει, αὐχμὸς, ἐλλύχνιον· ἔνιοι φάνον· Ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον· ex parte locum reſtituit *Salmaſius*, qui totus ita legendus eſt: Στίλβη, λύχνος (conjectaram φλεμὸς) ἐλλύχνιον· ἔνιοι φάνον· Ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον.

16 Στίλβη θ᾽ ἡ &c.] C. V. φλογάνας ἠράζεις ἐπὶ· aſcriptum eſt legendum eſſe στίλβη θ᾽ ἡ κατὰ νύκτα μοι φλόγ᾽ ἀνασειράζεις ἐπὶ τῷ λ. *& Stilbe, quæ mihi per noctem flammam reprimis ſuper candelabro*: id eſt, quæ tenuem flammam ſpargis, refrænando illam. KÜHN.

17 Ἤσει] Sic leg. *H. Steph.* pr. ed. ἥξει. SEB.

18 Ἐπὶ τούτῳ] MS. ἐπὶ τοῦτο χρ. JUNG.

19 Ἀριστ. ἐν Ταγ.] C. A. τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἰστέον εἰ. δ᾽ ὑ. α. KÜHN.

20 Εἴρηται δ᾽ ὑπ᾽] MS. εἴρ. δὲ καὶ ὑπ᾽. SEB.

Εἴρηται δ᾽ ὑπ᾽] MS. noſter: εἴρ. δὲ. Sed *Seberi* plenius, εἴρηται δὲ καί. JUNG.

21 Ἄγγη μυρηρά.] *Salm.* C. μονηρὰ pro μυρηρὰ perperam. C. A. καὶ ἄγγη μυρικά. KÜHN.

Ἄγγη μυρηρά.] In MS. noſtro ab alia manu ſuper ρ ſcriptum ν. Sed inepte, credo. In MS. *Salmanticenſi* hæc lectio exſtat, ut *Schottus* noſter indicat: μυροφορικά· σὺ δ᾽ ἂν εἴποις καὶ μυροφορεῖ· quæ forte ſic debebant ſcribi: ἄγγη μυροφορικά· σὺ δ᾽ ἂν εἴποις καὶ μυροφορεῖον. Sed vulgata bene ſe habent: mox vero pro Ἀριστοφάνης, ut in MS. erat, recte ibidem emendatum Ἀριστοφάνους. Cæterum ex hoc loco, ubi & λήκυθον μυρηρὰν *Pollux* dicere nos poſſe ait, inductus *D. Furlanus* Notis ad *Theophraſt. Charact.* cap. περὶ ἀρεσκείας, pro θηρικλεῖς τῶν στρογγύλων ληκύθους opinatur legendum, μυρηρὰς τῶν &c. JUNG.

Ἄγγη μυρηρά.] Equidem ego vulgatam lectionem non temere rejiciam: ſed illi tamen de loco lites movere poſſit iſta ſcriptura, quam e Codice *Salmanticenſi Schottus* adnotavit: huic convenit *Falckenburgii* liber, qui literis expreſſis pro μυρηρά legit μυροφορικά, pauloque poſt μυροφορεῖν pro μυροφόρον, unde facillime formes μυροφορεῖον, quod jam *Jungermannus* vidit: an non igitur longe concinniori, & minus interrupto ordine ſic in *Polluce* reponas? καὶ ἄγγη μυροφορικά· σὺ δ᾽ ἂν εἴποις καὶ μυροφορεῖον· λέγοιτο δ᾽ ἂν καὶ λήκυθος μυρηρά· ἐν δὲ Βατρ. Ἀρ. Quid alii ſint judicaturi, ignoro: ego vero vulgata lectione lubentiſſime caream, ſi hanc habere liceat: μυροφορεῖον autem rectiſſime, ut Segm. 127. σημματοφορεῖον ſimiliaque plurima. Alia tamen præterea hunc locum attente volutanti venit in mentem conjectura: Segm. ſeq. ex eadem *Ariſtophanis* fabula, quæ hic adducitur Δαιταλεῦσι λήκυθον μυρηρὰν profert *Pollux* noſter, quæ voces facillima loci tranſpoſitione hic etiam *Ariſtophani* poſſunt adſeri tali modo: εἴρηται δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐν Δαιταλεῦσι καὶ λήκυθος μυρηρά· λέγοιτο δ᾽ ἂν καὶ ἄγγη μυρηρὰ, aut μυροφορικὰ &c. pluribus, credo, non diſplicebit hæc opinio mea.

22 Καὶ μυροφόρον.] C. A. omittit καί· poſt μυροφόρον eſt, τὸ δὲ ἀγγεῖον &c. Segm. 121. KÜHN.

23 Ληκύθιον.] Ληκύθιον occurrit in eo dramate, ubi *Æſchylus* cum *Euripide* concertans introducitur crebro: ubi *Æſchylus* prologis *Euripideis* ſemper voculam ληκύθιον προσάψας accinit ληκύθιον ἀπώλεσεν· ſic dimidiatos jambos *Euripideos* ſupplendo cavillans. JUNG.

120* [24] Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀνδρομέδᾳ, αὐτοχείλεσι ληκύθοις ἔφη, [25] δηλῶν ἀλαβάστους μονολίθους· καὶ τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γεύματι τοῦ μύρου, [26] σπαθίδα, καὶ σπάθην κλητέον, [27] Ἀριστοφάνους μὲν εἰπόντος ἐν Δαιταλεῦσι, [28] Τῆς μυρηρᾶς ληκύθου πρὶν κατήλασας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρου· [29] καὶ γὰρ Εὔβουλος ἐν

* Sophocles vero in Andromeda, Αὐτοχείλεσι ληκύθοις inquit, alabaſtra integro ſaxo exſculpta intelligens. Et inſtrumentum in lecythos, ad unguentum deguſtandum, immiſſum rudiculam, vel ſpatham vocare oportet, ſecundum Ariſtophanem dicentem in Convivatoribus, Unguentariæ lecythi unguentum, priuſquam rudiculam immitteret, deguſtans. Euphemus ſi- 120

24 Σοφ. δ' ἐν 'Ανδ. αὐτ. ληκ.] C. V. λίθοις ἔφη, δηλῶν ἀλαβαστοὺς μονολίθους. KÜHN.

Σοφ. δ' ἐν 'Ανδ. αὐτ. ληκ.] MS. Σοφ. δὲ ἐν 'Ανδρομέδᾳ αὐτοχείλεσι λίθοις ἔφη, δηλῶν ἀλαβάστους μονολίθους. Et de αὐτοχείλεσι λίθοις ſane meam ſententiam non profero: cætera tamen ut in MS. legenda: certe δηλῶν pro vulgato mendoſo δῆλον & *H. Stephanus* in ſuo Codice repoſuit: ἀλαβάστους autem MS. conſtanter retinet, niſi Segm. 121. in fine, ubi, quod alii ἀλαβαστοθῆκαι, *Ariſtophanem* cum ρ dixiſſe ait. Et credo, volente *Polluce* nos ſcripturam MS. ſecuturos. Sic ἀλάβαστος, λήκυθος apud *Heſych.* & *Suidam* in ἀλαβαστοθήκας vide, ut & ante eum *Harpocrationem*, ubi etiam ἀλάβαστοι· & *Etymolog.* in ἀλάβαστρος· & *Euſtath.* ad. Ἰλ. σ. E quibus omnibus tibi conſtabit, nos non minus tute MS. ſcripturam retenturos, quam vulgatam: & locus, qui infra Segm. 121. id ſuadet, ut ibi ex MS. reſtituendum admonebo. De *Sophoclis* vero *Andromeda* vid. *Caſaub.* VII. *Athen.* 4. JUNG.

Σοφ. δ' ἐν Ἀνδρομέδᾳ] Ut reſtituimus in textu, habet & *Falckenburgii* Codex: vide *Meurſii Sophoclem*, ubi 'Ανδρομέδα ſemper reperio. Aliter autem in MSS. ac in vulgatis ipſa *Tragici* verba leguntur, αὐτοχείλεσι λίθοις· ubi nos iterum deſtituit *Jungermannus*: audendum tamen, ſi forte juverit audentes fortuna: alabaſtra non inepte λίθους poſſe dici a poëta Tragico, equidem agnoſco lubens, ſiquidem ipſi Grammatici λίθινον μυροθήκην illam vocem exponant, & ἄγγος μύρου μὴ ἔχον λαβὰς, λίθινον· ſed hoc dato quid facies iſto vocabulo αὐτοχείλης, cujus forſitan nullum in tota Græcia extat exemplum? & quo pacto αὐτοχείλης λίθος deſignet ἀλάβαστον μονόλιθον, uti quidem ipſe *Pollux* exponit, nulla ratione video: porro *Pollucem* de ληκύθοις agere quiſque facillime videat, quorum ſanequam præter inſtituti rationem nulla fuerit hic facta mentio, ſi MSS. lectionem admittamus: itaque neceſſariis argumentis adductus MSS. hoc loco lectionem non amplector, potiuſque retinendas exiſtimo vulgatas ληκύθους, quas ipſa me judice loci rerumque, de quibus agit *Pollux*, ſequela poſcit; hac tamen ratione auctoritati MSS. nihil detractum velim, quorum tum demum ſcripturam comprobamus, quum rationi locique ingenio conſentanea eſt: atenim cum αὐτοχείλης vox & ignota & parum apta videatur, MSStique non propter nullam rationem λίθοις foveant, in eam inductus ſum opinionem, ut cenſerem ſcripſiſſe *Auctorem* noſtrum αὐτολίθοισι ληκύθοις, qua lectione nihil eſſe poteſt magis appoſitum, magiſque conveniens ipſius *Pollucis* expoſitioni: λήκυθος de alabaſtro commode dicitur. *Suidas*: ἀλάβαστοι δὲ εἰσὶν λήκυθοι, ὧν οὐκ ἐστὶ λάβεσθαι· & *Etymologus*: λήκυθος λιθίνη πρὸς μύρων ἀπόθεσιν· utriuſque præterea figura vaſis haut diſſimilis eſt: tum αὐτόλιθος eſt μονόλιθος, ut Αὐτόμοιρον, ſic enim ſcribendum, e *Sophoclis Thyeſte Sicyonio Heſychius* interpretatur μονόμοιρον, & Αὐτόκρανα, κίονα μονόλιθον· mihi quidem ita adblanditur hæc conjectura, ut veriſſimam eſſe non dubitem: fuerit tamen forſan unus & alter, qui αὐτοχείλεσι prætulerit; non enim neſcio, quid ad illam vocem defendendam poſſit adferri: ſed ille, nam hac ſimilive de re altercari cum quoquam non conſtitui, ſuo fruatur ingenio, ſuique animi ſententia. In ſequentibus ſic ante nos edebatur δῆλον ἀλαβάστρους μονολίθους· quæ melius in MSS. & ut illi habuerunt, in textu legitur: profecto *Pollucem* illam uſurpaſſe vocis formam ἀλάβαστρος quam ipſe damnabat credibile non eſt: inferius hac de re plura notabo.

25 Δῆλον] *Sylburg.* δηλῶν. SEB.

26 Σπαθίδα, &c.] C. V. σπαθίδια &c. KÜHN.

Σπαθίδα, &c.] MS. σπαθίδια, καὶ σ. Sed non eſt opus: illud quod vulgatur σπαθίδα hic aptius eſt, & ſubjecta χρήσει ſat firmatur. JUNG.

27 Ἀριστοφ. εἰπ.] MS. Ἀριστοφάνης μὲν εἰπόντες &c. Sed recte ab alio emendatum Ἀριστοφάνους. JUNG.

Ἀριστ. εἰπ. &c.] Μὲν ad pleniorem ſenſus efficaciam e MSS eſt additum: tum ipſius *Ariſtophanis* locum e MSS. emendavimus illata nulla, niſi quam ſenſus poſtulabat, mutatione: ſententia talis eſt: *deguſtare unguentum lecythi unguentariæ, priuſquam ſpatham immiſeris*: quod qua fuerit occaſione dictum, ne quis a nobis exponi petat; nimis enim illa conditio dura eſt; nec licet in omnibus, quod in quibuſdam, ſi ſenſus notam locus ipſe contineret, præſtitimus: vide quid hac de re dicat vir ingenio & eruditione ſummus *Iſ. Caſaubonus Anim.* in *Ath.* libr. II. fine cap. 8. Enumeratur etiam σπάθη & σπαθὶς inter medicorum inſtrumenta: ſæpius utriuſque meminit *Damocrates* apud *Galenum.*

28 Τῆς μυρ. ληκ. &c.] In *Ariſtoph.* verbis C. V. ita verſatur: πρὶν καθιεῖσας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρου· forte, πρὶν καταδύσας, *priuſquam intingens rudiculam unguentum deguſtares.* KÜHN.

Τῆς μυρ. ληκ. &c.] MS. πρὶν κατιλάσας τ. σπ. γεύσασθαι μύρου. Et ſic itaque reſtituamus hæc *Ariſtophanea*:

— τῆς μυρηρᾶς ληκύθου
Πρὶν κατιλάσας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρου.

Vulgata certe exſenſa ſunt etiam. JUNG.

29 Καὶ γὰρ Εὔφημος &c.] C. V. καὶ γὰρ Εὔβουλος ἐν ταῖς Στεφανοπώλισιν τοῦτο &c. ἀλαβάστους, ἀλαβάστια εἴρηκε, λύε τἀλαβάστιά σου θᾶττον. *Eubuli* Στεφανοπώλιδας laudat etiam *Athenæus*: verſus *Eubuli* fuerint forte ita:

Λύε τἀλαβάστια σὺ θᾶττον, καὶ τῇ σπαθίδι
Τὸν πώγωνά μου καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον.

Solve tu alabaſtra citius, atque ſpatula
Barbam meam, eamque quæ infra nares eſt, unge. KÜHN.

Καὶ γὰρ Εὔφημος &c.] MS. καὶ γὰρ Εὔβουλος ἐν ταῖς Στεφανοπώλισιν τοῦτο &c. Faceſſat itaque hinc ille vulgatus, quamvis bono nomine, *Euphemus* cum ſuis *Stephanoplocis*, & reſtituatur *Eubulus* cum ſuis *Stephanopolidibus*, vel *Coronariis*, ut noſter *Caſaubonus* interpretatur IX. *Athen.* 8. ubi quoque ejus *Comici* nomen reſtituit, quod *Eupolis* ibi occupaverat. Laudatur ille *Eubulus* ἐν Στεφανοπώλισιν aliquoties lib. ult. *Dipnoſophistῶν Athenæi.* JUNG.

Καὶ γὰρ Εὔφημος &c.] Abſque MSS. auxilio nemo detexiſſet unquam tam inſignem in hoc *Pollucis* loco errorem: nos itaque ſine mora *Euphemum* iſtum cum ſuis Στεφανοπλόκοισι ſede ſua decedere jubemus: *Eubuli* Στεφανοπώλιδες & *Athenæo* & *Polluci* noſtro notæ, ejuſque fabulæ argumentum aperuiſſe me reor ad Segm. 69. Porro mox in *Polluce* ſic ante nos edebatur: τοὺς δὲ ἀλαβάστρους, ἀλαβάστρια εἴρηκε· Λύε

quidem in Coronatoribus hoc quidem Rudiculam: pyxides autem, Alabaſtria vocavit. Ocyus tu alabaſtria aperias, &
121 rudicula barbam meam inungito. * Alexide tamen in Dropide Spatham vocante rudiculam: Spatham in unguentum demiſit. Vas vero, in quod unguentum effunditur, Unctuarium vocatur, ut Ariſtophanes in Acharnenſibus. Vaſcula autem, in quibus alabaſtra reponuntur, Ala-

ταῖς Στεφανοπώλισιν τοῦτο μὲν σπαθίδα, [30] τοὺς δὲ ἀλαβάστους, ἀλαβάστια εἴρηκε, Λύε τἀλαβάστια σὺ θᾶττον, καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου, καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον. * Ἀλέξιδες μέντοι [31] ἐν τῷ Δρωπίδῃ σπάθην τὴν σπαθίδα εἰπόν- 121
τος, [32] Τὴν σπάθην ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε· τὸ δὲ ἀγγεῖον, εἰς ὃ [33] ἐξεχεῖτο τὸ μῦρον, [34] ἐξάλειπτρον ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν· [35] οὗ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλάβαστοι, ταῦτα τὰ σκεύη ἀλα-

τὰ ἀλαβάστρια θᾶττον σύ· &c. quæ omnia longe concinnius e MSS. reformavimus: *ἀλαβάστιον* ſcilicet ab *ἀλάβαστος*, ut Attici, non *ἀλάβαστρος*, quod vulgare eſt, & commune: *λύειν ἀλαβάστια* recte vertit *Interpres aperire:* ſumma enim horum vaſculorum labia vinculis erant ligata & obſignata; *ſolvere* ſimili ſenſu eandem ob rationem a Romanis adhibetur: ſed & *σπαθίδος* uſus ex hoc loco notandus: *καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου, καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον.*

30 *Τοὺς δὲ ἀλαβάστρους,* &c.] MS. *τοὺς δὲ ἀλαβάστους, ἀλαβάστια εἴρηκε, λύε τἀλαβάστια σὺ θᾶττον καὶ* &c. Sic itaque totus hic locus mihi videtur jam reſtituendus: *καὶ γὰρ Εὔβουλος ἐν ταῖς Στεφανοπώλισιν τοῦτο μὲν σπαθίδα, τοὺς δὲ ἀλαβάστους, ἀλαβάστια εἴρηκε·*

— λύε τἀλαβάστια
Θᾶττον σύ, καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου,
Καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον —. JUNG.

31 *Ἐν Δρωπίδι*] Vide Indices Auctorum. SEB.

Ἐν Δρωπίδι] C. V. *ἐν τῷ Δρωπίδι*, leg. *Δρωπίδῃ*, quod omnino vult illud *τῷ*. KÜHN.

Ἐν Δρωπίδι] In MS. *Ἀλεξ. μέντοι ἐν τῷ Δρωπίδι σπ.* Forte itaque *ἐν τῷ Δρωπίδῃ*, ut apud *Athenæum* lib. IV. eſt ſcribendum. Sed conſiderandum hoc relinquimus Magno *Caſaubono*, quem vid. IV. *Athen.* 21. JUNG.

Ἐν Δρωπίδι] Ego repoſui cum *Kühnio*: *ἐν τῷ Δρωπίδῃ*, ut apud *Athenæum* legitur, ad quem *Caſaubonus*, neque diffiteor, animi dubius hæret, utrum potius eligat *Δρωπίδα*, quod reperiri inquit apud *Pollucem*, an ne vero *Δρωπίδην*, ut *Athenæus* ejuſque vetuſti Codices ſcribunt: in *Heſychio* notat ad defendendam priorem ſcripturam extare *Δρόπις, τρυγητός·* quod tamen ego non video, quo pacto huc pertinere poſſit, cum *Δρώπις*, ſi verus probari poſſet iſte titulus, per *ω* exaretur, *δρόπις* autem apud *Heſychium* per *ο*· igitur *Δρωπίδην* exiſtimo legitimum *Alexideæ* fabulæ titulum: & ſi quis de ſignificatione vocis quærat, equidem interpretabor *hominem pauperem & erroneum*: apud *Heſychium* certe *Δρώπτης, πλανήτης, πτωχὸς* lego, itaque refingendum cenſeo *Suidam*, apud quem editur *δρώπης*. Præterea potuerat etiam *Alexis* ſic fabulam illam inſcripſiſſe a nomine proprio *Δρωπίδης, ὄνομα κύριον*, ut apud *Suidam*. Codex *Falckenburgii* habuit etiam cum ceteris *τῷ Δρ.* In ipſis autem *Alexidis* verbis e MSS. refeci *ἐν τῷ μύρῳ* pro *εἰς τὸ μῦρον·* quamvis enim utriuſque ſcripturæ ſententia non eſt diverſa, lectio tamen MSS. longe elegantior: obſervandumque, uti ſæpius *εἰς* poni ſolet concinne pro *ἐν*, quemadmodum in *Hipponacte* ad Segm. 75. *σάκος ἐς τρεπτῆρα* exponebamus *ſaccum colatorium in torculari*, & *Phocylides* dixit, *εἰς ᾅδην ὄλβον ἔχειν*, & *Etymologus* in *Δεῖγμα· οὕτως εὗρον εἰς ῥητορικὸν λεξικόν*, ſæpiſſimeque *εἰς οἶκον εἶναι* pro *ἐν οἴκῳ*, ſic & *ἐν* vice verſa frequenter pro *εἰς*.

32 *Τὴν σπάθην εἰς τὸ μ. κ.*] C. V. *σπ. ἐν τῷ μύρῳ*, leg. *ἔνδον εἰς τὸ μύρον*, ita erit ſenarius integer. KÜHN.

Τὴν σπάθην εἰς τὸ μ. κ.] In ipſa *χρήσει* MS. *σπ. ἐν τῷ μύρῳ κ.* Et rectius puto: ſi forte ita verſiculi concipiendi:

— τὴν σπάθην
Ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε —.

Significat autem *ἐν τῷ μύρῳ*, idem quod *εἰς τὸ μύρον*: ut ſæpe ea particula. *Agath.* lib. V. *φοιτῶν δὲ ἐκεῖνος ἐν τοῖς βασιλείοις.* Et ibidem: *οἱ μὲν ἐν τοῖς χαρακώμασι σὺν πλείστῳ θορύβῳ ἐμβαλόντες.* Sed ea particularum ſatis nota vel ex *Grammaticis*, nec opus ut hic doceatur. JUNG.

33 *Ἐξεχ. μῦρον*] C. A. *τὸ μῦρον.* KÜHN.

Ἐξεχ. μῦρον] MS. *ἐξεχ. τὸ μῦρον* plenius. JUNG.

Ἐξεχεῖτο μῦρον] *Τὸ μῦρον* MSS. Forſitan & *ἐξ οὗ* ſcribendum verius, quam *εἰς ὅ*. *Ἐξάλειπτρον* & ſæpius *ἐξάλιπτρον·* ejus vaſculi mentio apud *Calliſtratum* in eleganti & accurata deſcriptione magnificentiſſimæ pompæ *Ptolemæi Philadelphi*, quam *Dipnoſoph.* lib. V. inſeruit *Athenæus*: etiam in re Medica iſtius vaſis eſt uſus: vid. Segm. 46. ibique me notantem. *Heſychium* in hac voce turpe mendum invaſit, prætеriitque, quod miror, virorum eruditorum acumen: *Ἐξαλίγυρον*, inquit ille, *σκεῦος ἀργυροῦν φιάλῃ παραπλήσιον, ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤλειφον τὸ μύρῳ·* ego, ſi quid in his rebus lucis e *Palladis* templo mihi unquam affulſit, legendum dico: *Ἐξάλειπτρον* vel *Ἐξάλιπτρον·* poſteriora *ἤλειφον τὸ μῦρον* nulla eſt cauſa, ob quam mutes cum *Sopingio* in *ἠλείφοντο μύρῳ*. Confirmat emendationem meam *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Acharnenſes*, ubi *ἐξάλειπτρον* interpretatur *ἀλάβαστρον, ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες.*

34 *Ἐξάλειπτρον*] C. A. *ἐξάλειπτρον καὶ οὗ δὲ ἔγκεινται ἀλάβαστροι τ. τ. σ. ἀλαβαστροθήκας λέγων καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἔφη. Thomas* in *Eclog. ἀλάβαστρον δίχα τοῦ ρ' Ἀττικοί· μετὰ δὲ τοῦ ρ' ἁπλῶς Ἕλληνες.* KÜHN.

Ἐξάλειπτρον] MS. *ἐξάλιπτρον.* Locus *Comici* in *Acharnenſibus* eſt:

Ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον, ὦ γύναι.

Videtur tamen id antea nominaſſe alabaſtrum *Comicus*: nam *παράνυμφός τις* accedit *Dicæopolim*, & petit Sponſæ *ἐγχέαι*

Ἐς τὸν ἀλάβαστρον κύαθον εἰρήνης ἕνα.

Quam dein ille jubet ſubjecto *ἐξαλείπτρῳ* excipere *σπονδάς*, quibus *ἀλείφοι* neſcio quid *τοῦ νυμφίου.* JUNG.

35 *Οὗ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλ.*] C. V. *ἀλάβαστοι*, & mox *ἀλαβαστοθήκας. Salm. ἀλαβαστροθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων·* omittitque *καὶ* ante *Ἀριστ.* KÜHN.

Οὗ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλ.] Ita omnia ex MS. reſtituenda ſunt: *οὗ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλάβαστοι, ταῦτα τὰ σκεύη ἀλαβαστοθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ἀλαβαστροθήκας ἔφη,*

Ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς.

Κοινῇ· &c. fideliſſime tibi exhibuimus MS. ſcripturam, in qua ne apicem mutandum cenſemus, ita ea belle ſe habet. Quas alii *ἀλαβαστοθήκας* dicunt, *Ariſtophanem* in *Triphalete* ait dixiſſe *ἀλαβαστροθήκας.* Vulgata lectio a temerario aliquo concinnata eſt ad eam formulam, ne nimis inepte bis idem *ἀλαβαστροθήκας* repeteretur: *ἀλαβαστοθήκας* autem alios dixiſſe etiam ex iſtis, quæ *Harpocratio* ſcribit, notum: *Ἀλαβαστοθῆκαι, αἱ θῆκαι τῶν ἀλαβάστων, ἃς ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσι. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας.* Quæ & *Suidas* ita deſcripſit: hodie tamen *ρ* addito edunt. Locus eſt: *ἡμεῖς, Ἀφόβητε, καὶ σὺ Φιλόχαρες, ἴσμεν σε μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας γράφοντα, καὶ τὰ τύμπανα.*

βαστοθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, Ἀριστοφάνης [36] ἐν Τριφάλητι ἀλαβαστροθήκας ἔφη· Ἀλαβα-
122 στροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς· * κοινῇ δὲ κεραμέων σκευῶν ὀνόματα [37] ἐν Ἀξιονίκου Χαλκιδικῷ, τρυβλία, χύτρα, λοπάδιον, ὀξὶς, χοῦς, ἀ-

baſtrothecæ dicuntur & aliis, & Ariſtophane dicente in Triphalete, Tres ex una alabaſtrothecas habentem. * Com- 122
muniter porro fictilium vaſorum nomina, præter æneos catinos ſunt: ollæ, ollula, acetabulum, menſura, ma-

Malim apud *Harpocrationem* autem ita titulum concipere orationis, ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, ut alias laudat, ni fallor. Vide vero quam pulcre ſibi MS. conſentiat: nam eundem hunc locum, ubi hæc jam tractavit, reſpiciente *Polluce*, infra Segm. 127. MS. etiam habet: ὥσπερ καὶ ἀλαβαστοθῆκαι· ſcilicet προειρηται. JUNG.

Οὗ δὲ ἐγκ. αἱ ἀλάβαστροι, &c.] Operæ pretium eſt, ut omnis hic locus apponatur, ſicuti fuit ante nos editus: οὗ δὲ ἐγκ. αἱ ἀλάβαστροι, τ. τ. σ. ἀλαβαστροθῆκαι· τ. δὲ ἄ. λ. καὶ Ἀρ. ἐν Τρ. Ἀλαβ. ἐχ. ἐκ μ. τρεῖς· quid diſtent ſana & integra affectis, ex talibus iſtiuſmodi cognoſcere licet. Ἀλαβάστους non ἀλαβάστρους Atticos dixiſſe ſæpius admonui: id ipſum *Thomas* obſervat: *Heſychius*: Ἀλάβαστος, λήκυθος· fallitur *Gujetus*, qui malit Ἀλάβαστρος· ad illam autem Atticiſmi formam quod adtinet, non ita curioſe obſervatam deprehendo, niſi edita nos exemplaria fallant: certe apud *Ariſtophanem* in *Acharnenſibus* ſcribitur ἀλάβαστρον, ad quem *Scholiaſtes* verbis ita, ut ponam, reſtituendis vocem exponit: τὴν μυροθήκην· ἔστι δὲ λήκυθος ἡ ὦτα μὴ ἔχουσα, ἧς οὐκ ἔστι λάβεσθαι· in vulgatis hæc male divulſa ſunt: ſic & *Alexis* apud *Athenæum*: Οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστρου, & *Ælianus* V. H. libr. XII. aliique plurimi: eſt & ἀλαβάστρου in Euangeliis mentio, cujus cum meminerunt recentioris ævi ſcriptores βίκιον appellare ſolent creberrime: ſic *Codinus* de *Origin. Conſtant.* caput inſcribit: περὶ τῶν δύο σταύρων τῶν λῃστῶν, καὶ τοῦ βικίου τοῦ ἔχοντος μῦρον· βήσιον nominat antiquus *Ariſtophanis Commentator* ad *Acharnenſes*, de qua voce vide quæ notavi ad Segm. 68. alabaſtra vero cum eſſent faſtigiata longitudine deſinebant in pleniorem orbem, quod cum ex aliis, tum e *Plinio* præcipue libr. IX. cap. 25. cognovi. Hæc alabaſtra vero recondi ſolebant in ligneis aut vimineis loculis, qui pure ſcribentibus ἀλαβαστοθῆκαι, aliquando vero e communi dialecto ἀλαβαστροθῆκαι dicuntur: ad *Demoſthenis* adductum a *Jungermanno* locum *Ulpianus* iſta notat: τὰς ἀλαβαστροθήκας) τῶν ληκυθίων τῶν μὴ ἐχόντων λαβὰς, ἀλλὰ λείων τὰς κίστας καὶ θήκας· ἐζωγράφουν δὲ αὐτὰς, ἵνα τοὺς ἀγοράζοντας δελεάζωνται· videndus & *Apollonius* in *Æſchinis* vita, apud quem & ἀλαβαστροθήκη ſcribitur: nec alabaſtrorum loculi tantum picturis variegari ſolebant, ſed & alia recondendo oleo vaſcula: iſtas hydrias, quæ victorum in *Panathenaicis* erant præmia, *Pindarus* appellat ἀγγέων παμποίκιλα ἔρκη in *Nemeon.* Εἰδ. I. ἐζωγράφηντο γὰρ αἱ ὑδρίαι, inquit *Scholiaſtes.* Sed ad *Pollucem* noſtrum, qui cum inquit, ἀλαβαστοθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων reſpicere potuit ad *Demoſthenis* locum, in quo etiamſi vulgo legatur ἀλαβαστροθήκας, bene tamen ex *Harpocratione* refingendum ἀλαβαστοθήκας monuit eruditiſſimus *Mauſſacus*, quem vide ſis: ipſum *Ariſtophanis* locum ita digeſſimus, ut MSS. præferebant: forſan haud incommode legas ἐχούσας, ratiori loquendi formula, qua dicitur aliquid ἔχειν πρός τι vel ἔκ τινος, *contiguum eſſe alicui.* Poteram equidem longe plura de alabaſtris adnotare, ſed modus eſt adhibendus: adi interim Illuſtriſſ. *Spanhemium ad Callimachi Palladis Lavacrum.*

36 Ἐν Τριφ. Ἀλαβαστρ.] MS. ἐν Τρ. ἀλαβαστροθήκας ἔφη. Ἀλαβ. ἐχ. SEB.

Ἐν τριφ. Ἀλαβαστρ.] C. V. ἀλαβαστροθήκας ἔφη, ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς· κοινῇ δὲ· *alabaſtrorum thecas tres habentem ex una. Salm.* ἔχουσιν. KÜHN.

37 Ἀναξιονίκου χαλκιδικὰ] *F.* Ἀξιονίκου ſi nomen ſit proprium. D. H. MS. ἀναξ. χαλκιδικῷ τρυβλ. quid igitur ſi leg. ἐν Ἀξιονίκου χαλκιδικῷ; SEB.

Ἀναξιονίκου χαλκιδικὰ] C. A. χαλκιδικῷ· C. V. χαλκιδικῷ· integrum eſt Ἀξιονίκου χαλκιδικῷ· *communia nomina fictilium ſunt Axionici in Chalcidico: Athenæus* Ἀξιόνικος ἐν χαλκιδικῷ φησὶν libr. VI. cap. 9. verſus Poëtæ ſunt:

> Τρυβλία, χύτρα, λοπάδιον, ὀξὶς, χοῦς, ἀμὶς,
> Λεκάνη, θυεία, κανθαρὶς, σιφωνολύχνος,
> Ὑπηρεσία σοι παντελὴς, γραῦ, κεραμίων.

Ita MSStis juvantibus lego: ſecundum & tertium verſum *Salm.* leg. λ. θύεια, κανθαρὶς, λύχνος, Ὑπηρεσία σοι παντ. γοῦν κ. pro λεκάνη C. A. λεκάνιον· pro σιίσω λύχνος σιπωνολίχνος, unde fit σιφωνολύχνος, vel σίφων ὁ λύχνος· σιφωνολύχνος eſſet *lychnus cum tubulo opera figuli facta*, vel *ſiphon* eſt & *lychnus.* C. V. ultimum verſum ita legit: ὑπηρεσίας οὐ π. γραῦ κεραμίων· nimirum anicula recenſuit ſuam curtam ſupellectilem, quæ tota Samia erat, cui alius reſpondit; *ô anus! totum eſt tibi figulinorum miniſterium*: ἐν Ἀξιονίκου χαλκιδικῷ leg. *Salm.* notatque V. C. habere ἐν ἀξιοδίκου χαλκιδισμῷ. KÜHN.

Ἀναξιονίκου χαλκιδικὰ] MS. ὀνόματα ἐν Ἀξιονίκου Χαλκιδικῷ τρυβλία &c. quæ profecto vera eſt lectio, & ita ſtatim reſtituenda *Polluci.* Invenit eam & in *Salmanticenſi* MS. *Schottus* noſter, niſi quod ibi male χαλκιδικοῦ· contra MS. *Seberi* noſter recte habet Χαλκιδικῷ, ſed male ἀναξιονίκου. Veriſſima itaque conjectura Clariſſ. *Hæſchelii* noſtri, qui legit etiam Ἀξιονίκου, ut ſit viri proprium vel *Comici* alicujus. Sed quid ſi ipſos verſiculos ex hoc *Axionici Chalcidico* poſſemus conſtituere. Latent enim hic verſiculi, ni fallor, tres, in quibus vaſculorum figlinorum talis inſtituitur enumeratio. Et conabimur, indicata prius MS. noſtri ſcriptura. Is habet mox λεκ. θυΐα· & tum κάνθαρος, σιισὼν λ. ὑπηρεσίας οὐ παντελὴς γραῦ κεραμίων· ubi κάνθαρος ποτηρίου εἶδος, ut ait *Heſychius*, ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος· de quo plura *Athenæus* lib. XI. apud Latinos etiam nomen ſatis notum jam; ſed fictilem fuiſſe cantharum, & recte inter figlini operis vaſa referri ab *Axionico*, etiam aliunde patet, ut ex *Epigenis* Ἡρωίνῃ apud *Athen.* lib. XI.

> Ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους.

Et ibidem in *Polemonis* περὶ ζωγράφων· ἐκπώματα δὲ κεραμέους κανθάρους, καὶ λύχνον ὁμοίως ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξηρτημένον· ubi vides κανθάρους & λύχνον conjunctum, fere ut hic. Unum addo ex eodem lib. XI. *Athenæi*, pro *Heſychii* verbis illuſtrandis: ὅτι καὶ ἀπὸ Κανθάρου κεραμέως ὠνομάσθη τὸ ἔκπωμα, φησὶ Φιλέταιρος ἐν Ἀχιλλεῖ,

> Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως,
> Ξηροῦ λυχνοποιοῦ Κανθάρου πενιχροῦ πάνυ.
> Ἀλλ' οὐ τυράννου νὴ Δί' —.

Quæ etiam *Noſtrum* illuſtrent, quod ſupra VI. 96. θηρίκλειον μὲν καὶ κάνθαρον ἀπὸ τῶν ποιησάντων. Faceſſat itaque iſta impudens vulgata κανθαρίς. Sic itaque verſiculi vel χρῆσις *Axionici* concinnari poteſt, ut MS. lectioni adhæreamus:

> Τρυβλία, χύτρα, λοπάδιον, ὀξὶς, χοῦς, ἀμὶς,
> Λεκάνη, θυΐα, κάνθαρος, σιίσων, λύχνος,
> Ὑπηρεσία σου παντελὴς, γραῦ, κεραμίων.

Ut anum adloquatur: quamvis ultimi verſus principium doctiſſ. viri forte rectius concinnent: verſu me-

tula, pelvis, mortarium, cantharus, ſeſſum, candelabrum: quæ omnia figulina opera conficiuntur: pleraque tamen horum etiam ex alia materia fiunt: quoniam & Hermippus in Theſmophoris, Cyathum, Vas vinarium, Candelabrum, & hujuſmodi vaſa ænea vocat, & ærea veluti ex ære fabricata.

μὶς, λεκάνη, θυεία, κάνθαρος, [38] σειστὼν, λύχνος· ὑπηρεσία σου παντελὴς, γραῦ, κεραμίων· τὰ πλείω δὲ τούτων καὶ ἄλλης ἂν ὕλης [39] γένοιτο· ἐπεὶ καὶ Ἕρμιππος [40] ἐν Θεσμοφόροις τὸν κύαθον, καὶ τὴν οἰνοχόην, [41] καὶ τὸ λύχνιον, καὶ τὰ τοιαῦτα σκεύη [42] χαλκίδια καὶ [43] χαλκία καλεῖ, ὡς ἐκ χαλκοῦ πεποιημένα.

123 ## * CAPUT XXVII.

De his quæ toris conveniunt.

Cœnanti vero, & ad toros ſe recipienti, ſtragularum, & inſtrato-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΚΖ. 123

[44] Περὶ τῶν ἐπὶ κοίτης ἐπιτηδείων.

Δειπνήσαντι δὲ, [45] καὶ πρὸς κοίτην τραπομένῳ, τὰ μὲν στρώματα, καὶ ἐπιβλή-

dio ſcripſi *σείσων*, quod ita ſupra Segm. 100. etiam in MS. erat, ubi hoc vocabulum explicatur, & paroxytone quoque in ſuo MS. exſtare *Seberus* noſter notavit. In noſtro MS. accentus hic omiſſus. Interim literæ a *Salmaſio* meo, quem ſcias hos verſus eod. modo conſtituiſſe, & *Comici* dramatiſque nomen corruptum ex conjectura, quæ nos vix MS. ope, emendaſſe: & addit quoque abſurde vulgo recepta fuiſſe *χαλκιδικὰ τρυβλία*, quum in verſibus *Axionici* tantum contineri nomina fictilium vaſorum moneat *Pollux*: *χαλκιδικὰ τρυβλία* eſſent ænea: neminem enim ignorare *χαλκουργεῖα τῆς Χαλκίδος*, unde illam etiam quidam nomen accepiſſe autumant; apud *Ariſtophanem χαλκιδικὸν ποτήριον* ſe legere. Dubitat tamen doctiſſ. *Juvenis* an verum nomen fabulæ illius *Χαλκιδικόν*· prætereaque primum verſum claudicare, itaque legeret: *ἐν Ἀξιονίκου χαλκίδι, καὶ τρυβλία, χύτρα* &c. Jung.

· *Ἀναξιονίκου χαλκιδικὰ τρυβλία*] Lectionem elegantiſſimam MSS. conſervarunt: *ἐν Ἀξιονίκου χαλκιδικῷ*, quod tuto ſine cauſæ dictione textui reſtituendum duxi: cum ceteris MSS. etiam *Falckenburgii* Codex *ἐν Ἀξιονίκου* &c. Sed de hac *Axionici* fabula quiddam ad *Pollucem* illuſtrandum non prætereundum videtur: *Salmaſius*, uti nos ex ejus literis docuit *Jungermannus*, emaculaverat ingenioſe locum *Onomaſticographi* hac lectione repoſita: *ἐν Ἀξιονίκου χαλκίδι, καὶ τρυβλία* &c. ne ſcilicet prior verſiculus claudicaret: & ille profecto nonnullam habuit rationem, ob quam *Χαλκίδι* probaret potius quam *Χαλκιδικῷ*· nimirum *Athenæus Dipnoſ.* lib. III. c. 15. ita ſcribit: *Ἀξιόνικος δὲ ἐν Χαλκίδι φησί*· notandum tamen apud eundem *Dipnoſophiſtam* lib. VI. cap. 19. legi: *καὶ Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησίν*· non diffiteor equidem *Meurſium* in *Bibliotb. Græca* poſteriori hoc *Athenæi* loco ſcribere *ἐν Χαλκίδι που*· ſed hac in parte diligentiſſimi viri ſententiæ non accedam: contra ea mihi dubium non eſt priori *Dipnoſophiſtæ* loco reformandum *Χαλκιδικῷ*, ſiquidem iſtam tituli ſcriptionem MSS. *Pollucis* noſtri vindicent, niſi quis malit, me tamen invito, *Axionicum* edidiſſe duas fabulas *Χαλκίδα* & *Χαλκιδικόν*. Eadem opera, quod mantiſſæ loco adjicio, conficitur præpoſtere *Meurſium* in *Athenæo* emendaſſe titulum alterius *Axionici* fabulæ *Τυῤῥηνικῷ* in *Τυῤῥηνῷ*· ego potius vice verſa *Τυῤῥηνικῷ* ſcribendum dixerim, ut *Χαλκιδικῷ*, illumque in *Athenæo* locum emaculandum, ubi editum eſt *Τυῤῥηνῷ*. In *Axionici* verbis e Codicibus exaratis *κάνθαρος* emendavi: *Falckenburgii* liber *κάνθαρον*, quod parum a vera ſcriptura abeſt: verſiculus extremus ſic legebatur ante nos: *Ὑπηρεσία σοι παντελὴς γοῦν κεραμίων*· in quo intelligendo plurimum MSS. nos adjuvant: conficimus enim ex eo, quod *γραῦ* pro *γοῦν* exhibeant, aliam hæc perſonam eloqui, quam quæ priora protulerat, ut bene *Kuhnius* obſervavit: *σου* vero an *σοι* præferas parum refert: *κεραμίων* certe melius eſt lectione vulgata: *ὑπηρεσίας* hoc loco ſignificatio latuiſſe videtur *Interpretibus* noſtris: rarior eſt illa pro *ſupellectile*, vel *utenſilibus*.

38 *Σειστὼν*] MS. *σείσων* ut eſt ſupra Segm. 100. Seb.

39 *Γένειτο.*] MS. *γένοιτο.* Jung.

Γένειτο.] *Γένοιτο* MSS. recte: *Falckenburgii* liber: *λέγοιτο*· quod ipſum neque ſenſu commodo deficitur.

40 *Ἐν * Θεσμοφόροις*] Ita & MS. *Caſaub.* ſcribit *ἐν Φορμοφόροις* in *Athen.* XV, 20. Seb.

*Ἐν * Θεσμοφόροις*] C. V. *καὶ ἐν Θ.* C. A. plane omittit *καὶ τὴν οἰ. κ. τό.* Kühn.

*Ἐν * Θεσμοφόροις*] MS. *Ἕρμιππος καὶ ἐν Θεσμοφόροις τὸν κύαθον, καὶ τὴν οἰνοχ.* &c. bene alterum *καὶ* ante *τὴν οἰνοχ.* prius vero male repetatur ante *ἐν*. Ceterum *Θεσμοφόροις* & MS. *Seberi* habet: noſter *Caſaubonus* tamen ult. *Athen.* ult. ſcribendum ait *Φορμοφόροις*. Jung.

*Ἐν * Θεσμοφόροις*] Nihil erat rationis, cur vocabulum illud ſtellula notaret *Seberus*, quod, me judice, bene ſe habet, neque ullo pacto ſollicitandum eſt: mox plenius Codices ſcripti *καὶ τὴν οἰνοχόην*· tum pro *χαλκεῖα* ut reponamus *χαλκία* conſpirate MSS. ſuadent; ipſe etiam Codex *Falckenburgii*. Ab omni tamen macula, quæ forſitan altiores egerit radices, vacuum eſſe locum hunc præſtare nolim: *Falckenburgii* liber, cujus præſtantiam ubique maximi fecimus, habet *εἴπερ καὶ Ἕρμιππος* &c. qua lectione admiſſa alius & diverſiſſimus a vulgata orietur ſenſus, qui tamen cum præcedentibus haut conveniat, niſi ſic ſcripſeris: *τὰ πλείω δὲ τούτων οὐκ ἄλλης* &c. ſed accuratius eruditi rem totam conſiderabunt.

41 *Καὶ τὸ λύχνιον*] *Λυχνεῖον* C. V. *καὶ τὰ τοιαῦτα* non habet C. A. Kühn.

Καὶ τὸ λύχνιον] MS. *καὶ τὸ λυχνεῖον*· & ita ſcribendum certe eſt: vel *λυχνίον*, ut ſupra Segm. 115. ubi dixi. Jung.

42 *Χαλκίδια*] *Noſter* ita nominata vult *ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ*· alias *χαλκιδικὰ* ſunt quævis opera ex ære, ferro aliave materia confecta ab urbe Eubœa *Chalcide*, ubi primum volunt nata *χαλκουργεῖα*· *Caſaub.* in *Athen.* lib. XIV. c. 6. Kühn.

43 *Χαλκεῖα*] MS. *χαλκία.* Seb.

Χαλκεῖα] *Salmaſ.* *χαλκία* ſcribendum cenſet. Kühn.

Χαλκεῖα] Pro *χαλκεῖα* MS. tam noſter quam *Seberi* *χαλκία* habet: quod vulgato non cedat, utrumque ſane rectum videtur. Jung.

44 *Περὶ τῶν* &c.] C. A. & *Salmaſ.* *ὅσα δεῖ ποιεῖν πρὸς κοίτην τραπομένῳ*, *quæ facere debeat cubitum iturus.* Kühn.

Περὶ τῶν &c.] Caput hoc annectitur in MS. præcedenti, titulo carens. Jung.

45 *Καὶ ἐπὶ κ.*] MS. *πρὸς κοίτ.* Seb.

Καὶ ἐπὶ κ.] C. A. & *Salm.* *πρὸς κοίτην.* Kühn.

ματα [46] προείρηται· ἐν καιρῷ δ' ἂν εἴη τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἱμάτιον [47] ἐνευναῖον καὶ παρευναῖον μέγα καὶ δασὺ καὶ ὁ παρὰ [48] τοῖς Κωμῳδοῖς χιτὼν [49] εὐνητήρ, ὅς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἡδίων· [50] ἦπου δὲ καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα· καὶ οἱ παρὰ

rum nomina prædicta ſunt. Hoc autem quadraverit veſtimentum illud Homeri Cubatorium, & inſtratum: magnum ſcilicet, & hirſutum. Et apud Comicos Tunica toralis. Fortaſſis & lænæ, & ſtragula artificioſa. Tum & il-

Και ἐπὶ κ.] MS. δειπν. δὲ καὶ πρὸς κοίτην τρ. Sicut & *Seberi* MS. JUNG.

Καὶ ἐπὶ κ. τραπ.] Conſentientibus MSS. obniti æquum non eſt, & ab inſtituto noſtro alienum: igitur, ut illi habent, in textu repoſui pro ἐπὶ, πρὸς· quamvis non neſciam ſuperius *Auctorem* noſtrum dixiſſe cap. XVI. Ἐπὶ δὲ γυμνάσιον ἐντεῦθεν τραπομένων· & cap. XIX. Τραπομένω δὲ ἐπὶ τὸ πίνειν· quod ipſum forſan recordanti librario cauſam dederit, ut hic mutaret πρὸς in ἐπί.

46 Προείρηται.] Abeſt προείρηται a C. A. KÜHN.

Προείρηται.] Hoc ipſo libro cap. 8. JUNG.

47 Ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον] Ita MS. leg. ἐνεύναιον· *Odyſſ.* ξ, 51.

> Ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς
> Αὐτοῦ ἐνεύναιον μέγα καὶ δασύ.

Quod ſequitur παρευναῖον, pro quo MS. παρενευναῖον, nondum vel apud *Homerum* vel alibi reperi. SEB.

Ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον] Copula non extat in C. A. nec alia omnia poſt δασύ. KÜHN.

Ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον] MS. noſter, ἐνευναῖον καὶ παρενευναῖον· ut & *Seberus* in ſuo notat. Sed malim cum *Sebero* noſtro ἐνεύναιον· de quo plura ſupra ad VI. 10. Sique non eſſet audacior conjectura, ſuſpicarer *Pollucem* ita ſcripſiſſe, ut attuliſſet ipſa ex Ὀδυσσ. ξ. *Homeri*, quæ *Seberus* noſter profert, verba: Ὁμήρῳ ἱμάτιον ἐνευναῖον·

> Αὐτοῦ ἐνευναῖον μέγα καὶ δασύ —.

Carmen *Homeri* totum eſt:

> Εἷσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας.
> Ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς
> Αὐτοῦ ἐνεύναιον μέγα καὶ δασύ —.

Certe iſtud παρενευναῖον apud *Homerum* fruſtra quæri *Seberus* noſter adnotavit: & legere in eo verſu, vel ita legiſſe *Pollucem*, καὶ παρ' ἐνεύναιον μέγα καὶ δασύ, locus admittere non videtur. Alii itaque, quibus hæc non ſatiſfaciunt, loco huic medebuntur alio modo meliore. JUNG.

Ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον &c.] Ἱμάτιον ἐνευναῖον, niſi mavelis ἐνεύναιον, perbene reſtituit *Seberus*, cum prius vitioſe legeretur εὐναῖον· eandem ego lectionem notatam reperio e *Falckenburgiano* Codice: hactenus hæc facilia; ſed quæ ſequuntur, etſi in re vili parvique ponderis, ſcrupulum objiciunt: quid enim illud παρευναῖον μέγα καὶ δασύ; ut editur in vulgatis; aut, quod MSS. habent, παρενευναῖον; crediderim equidem hæc *Pollucea* cum pluribus aliis infauſtam librariorum manum eſſe experta: id ſane nemo prudens negaverit μέγα καὶ δασὺ petiiſſe *Pollucem* ex *Homero*, apud quem cum iſta pertineant ad ἐνευναῖον, haut dubitandum, quin par ſit, ut res eodem ſe modo *Pollucis* hoc loco habeat: igitur ab *Onomaſticographo* noſtro ita fuiſſe ſcriptum arbitror: ἐν καιρῷ δ' ἂν εἴη τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἱμάτιον ἐνευναῖον μέγα καὶ δασύ, καὶ παρευναῖον, ſeu cum MSS. παρενεύναιον· nihil enim impedit, quo minus exiſtimemus ſtragulum recte dici παρευναῖον vel παρενευναῖον.

48 Τοῖς Κωμικοῖς] MS. τοῖς Κωμῳδοῖς χ. JUNG.

Τοῖς Κωμικοῖς] In noſtris Codicibus κωμῳδοῖς, quam ego lectionem, *Jungermanno* non invito, in textu reficiendo ſecutus ſum: fruſtra cavilletur aliquis κωμῳδὸν, *comœdum* dici proprie, qui fabulas agit, Κωμικὸν vero, qui comœdias componit & in ſcenam edit: non equidem hoc neſcio; ſed id etiam concedas neceſſe eſt, non raro utriuſque vocis uſum eſſe promiſcuum: id in ipſo *Polluce* frequenter obſervari poteſt: ſed præterea ipſi Grammatici accuratioris nitidioriſque loquelæ auctores confuſam utriuſque vocabuli notionem nobis impertiunt: *Ammonius*: Κωμῳδὸς καὶ τραγῳδὸς λέγεται ὁ χορευτὴς καὶ ὑποκριτής. Κωμῳδοποιὸς δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς, οἱ ποιηταί· ἐνίοτε δὲ συγχέουσι τὴν διαφοράν. Adde, ſis, *Heſychium*: poſſem in eam rem plura conferre loca, ſi res ita poſtularet: non igitur erat idonea cauſa, cur eruditiſſimo viro *Malalas* acerbe vapularet, quod *Pharaonem* dixerit κωμῳδὸν, non κωμικόν· quanquam in ceteris pleriſque homini ſtolidiſſimo illiuſque erroribus abſit ut patrocinari velim.

49 *Tunica toralis.*] Χιτὼν εὐνητὴρ, tunica domitoria, vulgo *camiſia nocturna*. *Horatio* I. *Sat.* 5. *nocturna veſtis*. *Laz. Bayſ.* de Vaſc. pag. 244. SEB. 2.

Εὐνητήρ.] C. V. ſubjicit ὅς τοῦ (τὸ) νῦν ἐγκοιμήτωρ εἴδιον &c. leg. ἐγκοιμητηρίδιον· *Gloſſ.* ἐγκοίμηθρον, *dormitorium*: ἐγκοίμηθρα, *dormitoria*. KÜHN.

Εὐνητήρ.] *Quam nos verbum e verbo, ſi volumus*, tunicam dormitoriam *dicemus*, *vulgo* camiſiam nocturnam. *Quin & Horatius Sermonum primo* nocturnam *dixit illo verſiculo*:

> *Nocturnam veſtem maculant, ventremque ſupinum.*

Hæc doctiſſ. *Bayſius* initio lib. de Vaſculis, ad *carrucam dormitoriam* quam *Scævola* libr. XIII. Uxori quis. *D.* de *Aur. Arg.* nominat, eumque ait dormitoriam dixiſſe, ut *Pollux* referat hic a *Comicis* dici χιτῶνα εὐνητῆρα. Bene & docte omnia; longe tamen aptiora, quod cum pace ejus dicam eruditionis quidem, e *Polluce* noſtro adferre potuiſſet pro *carruca dormitoria*: nempe quod ſupra Segm. 51. περὶ ὀχημάτων ubi *Pollux*: τὰ μὲν τῶν ὀχημάτων σκευοφόρα ἂν εἴη, τὰ δὲ ἐνδρόμα, τὰ δὲ εἰς τὸ ἐγκατακλίναι ἐνεύναια, τὰ δὲ κατάστεγα &c. ὄχημα enim ἐνεύναιον, ni fallor geminum fuerit *carrucæ dormitoriæ*: & eo etiam pertinet, quæ idem doctiſſ. vir ibidem vel potius initio de Re Veſtiar. de *cubilibus viatoriis*, ut *Plinius* dixit, adfert. Poſt εὐνητὴρ vero egregie noſter MS. auctior: ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἡδίων. Scribe itaque cum MS. totum locum: καὶ ὁ παρὰ τοῖς κωμῳδοῖς χιτὼν εὐνητὴρ, ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἡδίων. Ait *Comicam* vocem χιτῶνος εὐνητῆρος ſuaviorem eſſe, quam τοῦ ἐγκοιμήτορος, ut jam loqui ſoleant. JUNG.

Εὐνητήρ.] Adjecimus e MSS. ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἡδίων· quæ ſunt elegantia minimeque ſpernenda: in Codice *Falckenburgiano* hunc in modum illa ſunt ſcripta: ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ νεῶν· ultima vox certe vitioſa, cujus ſane literæ multum ab ἡδίων differunt: cogitavi, num fuerit in illo Codice ſcriptum ἀμείνων. In *Philoxeni Gloſſis* Ἐγκοίμηθρον, *dormitorium*: *Euſtathius* ἐνεύναιον apud *Homerum* exponit ἐγκοιμητρον, *Scholiaſtes*, ἐγγύτερον ἐγκοίτιον· utitur & eadem voce *Ammonius* in χλαῖνα, cujus locum inferius producam. *Pollux* non diſſimili ratione VI, 11. dixit ἐγκοιμητηρίας ψιάθους, *mattas in quibus decumbunt*.

50 Ἦπου γε καὶ] MS. ita: ἦπου δὲ καὶ χλ. & malim δέ, quam γε vulgatum. Ceterum ſunt & iſta ex *Homero*: quare ita ſcribe: Ἦπου δὲ καὶ

> — χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

Habes enim Ὀδυσσ. λ. 187.

> — οὐδέ οἱ εὐναὶ
> Δέμνια καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

læ æſtatis hyemiſque Siſyræ, apud Menandrum. Et Penula apud Ariſtophanem. Lænam vero dixerunt Comici: veſtes tantum non craſſiores hoc nomi-
124 ne deſignantes: * quemadmodum & Theopompus in Pace, Lænam tibi aſſumens Laconicam. Homerus vero etiam tenuiores veſtes Lænas vocitat. Attici autem tenuiorem quidem veſtem

Μενάνδρῳ [51] καυνάκαι, καὶ χειμῶνος σισύραι· καὶ τὸ [52] παρ' Ἀριστοφάνει χείμαστρον· [53] τὴν χλαῖναν δὲ οὕτως ἐκάλουν οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ, μόνα τὰ παχέα ἱμάτια ταύτης τῆς προσηγορίας ἀξιοῦντες· * ὥσπερ καὶ [54] Θεόπομπος ἐν 124
Εἰρήνῃ, [55] Χλαῖνάν σοι λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικήν. Ὅμηρος δὲ καὶ τὰ λεπτὰ [56] χλαίνας καλεῖ· οἱ μέντοι Ἀττικοὶ τὸ λεπτὸν

Et iterum Ὀδυσσ. τ. 337.

Ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. JUNG.

51 Καύματος. καὶ] C. V. καυνάκαι, *æſtate caunacæ, hyeme Siſyra.* KUHN.

Καύματος. καὶ] MS. καὶ οἱ π. M. καυνάκ. καὶ χειμ. Σισ. Lego & diſtinguo: καὶ οἱ παρὰ Μενάνδρῳ καυνάκαι· καὶ χειμῶνος σισύραι, καὶ τὸ &c. ut καυνάκας *Menandri* referat: dein *ſiſyras* ſubjiciat tempore hiberno uſitatas, ut & χείμαστρον, de quo & ſupra VII, 61. Certe καυνάκαι legendum idem *Menandri* locus ſupra laudatus a *Noſtro* VI, 11. docet ſatis, ubi quædam dixi. Ineptiſſime quis καύματος ſibi finxit, & *Polluci* obtruſit, quaſi id voci χειμῶνος opponeret. JUNG.

Καύματος.] Turpiſſimam maculam & prorſus indecoram feliciſſime MSS. adjutantibus eluimus: vere enim: καὶ οἱ (vulgatum fuit ante nos male αἱ) παρὰ Μενάνδρῳ καυνάκαι, καὶ χειμῶνος σισύραι· editiones vero *Seberiana* priores ita legebant & diſtinguebant: καὶ αἱ παρὰ Μενάνδρῳ καύματος καὶ χειμῶνος, σισύραι· ubi καύματος eraſo adſcriptum eſt oræ *Baſileenſis* editionis e Codice *Falckenburgii* καυνα· exoritur autem hinc ea lectio: καὶ αἱ vel potius οἱ παρὰ Μενάνδρῳ καυνάκαι χειμῶνος, σισύραι· de cujus lectionis, etſi non inepta ſit, veritate tamen parum affirmare licet, cum ipſo *Menandri* loco deficiamur: καυνάκας hic emendandos e MSS. clariſſime probant, quæ *Pollux* noſter ſcripſit VI, 11. ſed an hæc magis, priorve lectio, quam exhibuimus in textu, ſit præferenda, inde comperire non licet. Sed addere quædam juvat ad illuſtrationem cum *Pollucis*, tum ipſius vocis hactenus forte bonam partem intacta: *Arrianus* ad finem lib. VI. de *Exped. Alex.* καυνάκας πορφυροῦς, ut meliores habent editiones, ceteris pretioſiſſimis integumentis jungit: attulere locum Commentatores noſtri ad libr. VI. ibique *Jungermannus* plurimum hæſiſſe dicit *Briſſonium* de Regn. Perſ. lib. I. in corrupta loci iſtius lectione κανάκας· ſciendum tamen eſt virum diligentiſſimæ lectionis recte *Arrianum* emendaſſe lib. II. ubi de καυνάκῃ· patet igitur hinc veſtem fuiſſe ſtragulam caunacem, ab altera parte villoſam, ut ex *Heſychio* conſtat: ea ſignificatione *Menandrum* uſurpaſſe, qui pariter ac *Arrianus* καυνάκας πορφυροῦς dixit, ſatis perſpicuum eſt e noſtro *Polluce*: ſunt tamen qui veſtem ἑτερόμαλλον Perſarum exponant, uti *Palamedes* Grammaticus apud *Ariſtophanis Scholiaſtem*, quod ipſum quoque verum: non enim pauca fuerunt veſtimentorum genera, quæ ſtragulorum etiam uſum haberent, ut inter cetera σισύρα, quæ mox in *Polluce* ſequitur: ſic apud *Arrianum Periplo* M. E. ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα τοπικῷ ῥυθμῷ κατεσκευασμένα, καὶ ἱματίων ἀβόλλαι καὶ καυνάκαι ἁπλοῖ. Scribitur etiam γαυνάκης, eamque ſcripturam Romani, ad hos enim & hujus vocis notitia pervaſit, uſurparunt: e *Varrone* dudum eſt, quod eruditi viri protulerint: *Iſidori Gloſſ. Gaunaca, gauſapa*: optime, nec aliter *Papias*: *gauſapen* autem *mappam villoſam* exponit *Acron* ad *Horatium*: porro meminit etiam *Clemens* patrum eruditiſſimus *Pædag.* lib. II. cap. 9. καὶ τοὺς γαυνάκας τοὺς πολυτιμήτους. Vide de *caunace* plura eruditaque notantem *Jungermannum* ad VII, 58. De Σισύρᾳ ſi quis cupiat legere, inviſat ad politiſſimas *Jungermanni* noſtri notas in ſuaviſſimi *Longi* lib. II. non procul initio, nec non viros eruditione præſtantes *Henr. Valeſium*, & *Lindebrogium* ad *Ammiani Marcellini* libr. XVI. Illud *Ariſtophanis* χείμαστρον & in *Heſychii Lexico* offendo: Χείμαστρον, χειμερινὸν ἱμάτιον· pari ratione χλαῖναν exponit χειμερινὸν ἱμάτιον· ſcilicet antiqui veſtibus uti ſolebant hybernis & æſtivis: inter hybernas erat χλαῖνα, ἱμάτιον χειμερινὸν jure merito eam ob cauſam ab *Heſychio* & *Etymologo* expoſita: elegantiſſime politiſſimus *Hipponax*: Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὴν χλαῖναν Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς &c. veſtimentum vero fuit exterius, quod χιτῶνι amiciebatur: propterea recte mellitiſſimus *Tryphiodorus*: Ὣς ἄρ' ἔφη· (*Sinon*) καὶ τὸν μὲν ἄναξ (*Priamus*) ἐκέλευσε λαβόντα Ἕσσασθαι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε — & , ſi teſtem hoc antiquiorem deſideres, *Heſiodus* Ἐργ. καὶ Ἡμ. v. 535. Καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα· ubi *Moſchopulus* adnotat: χλαῖνα τὸ ἐκτὸς καὶ παχύτερον, χιτὼν δὲ τὸ ἐνδοτέρω· equidem hoc clariſſime intelliges ex *Homeri Il.* κ. perbene vero me judice, *Proclus* obſervat μαλακὴν χλαῖναν ab *Heſiodo* dici τὴν θάλπειν δυναμένην· quem itaque *Pollux* vocis iſtius uſum & ſignificatum *Comicis* adſcribit, proprium & antiquiſſimum eſſe ſtatuo; quin & ipſe *Homerus* non alia ferme notione χλαῖναν uſurpat, quam qua vulgo innotuit, pro veſte ſcilicet aut villoſa aut texturæ denſioris, quæ & indumenti & ſtragulæ loco haberi poterat, ut ſæpe docet *Euſtathius*: quanquam & apud *Homerum* χλαῖνα πορφυρέη, & *Auctor* noſter illum τὰ λεπτὰ ἱμάτια ſic proprie vocare tradat: attamen eſt ſciendum, recentiorum luxuriam veterem illum τῆς χλαίνας uſum ſic immutaſſe, ut chlænæ non amplius ætate juniori ad muniendum corpus hybernique aëris injuriam arcendam ſed quovis jam tempore induerentur; eleganter itaque *Proclus* ad dictum *Heſiodi* locum: μαλακὴν μὲν οὖν χλαῖναν οὐ τὴν μιλησίαν λέγει ἢ τὴν Ἀττικὴν, ἢ ὅλως τὴν θρυπτομένοις οἰκείαν, οἵαν νῦν οἱ βαρυδαίμονες φορεῦσι. Sed nimis in his diu hæſimus.

52 Παρ' Ἀριστ.] MS. παρὰ Ἀρ. JUNG.

53 Τὴν χλαῖναν] Χλαῖνα pro quovis denſo veſtimento: obſervavit etiam *Meurſius Comm.* in *Lycophr.* ad illa: Ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι τὴλιπον βίον, v. 635. JUNG.

54 Θεόπ. εἰρήνῃ] MS. Θεόπ. ἐν εἰρήνῃ plenius. JUNG.

Θεόπ. εἰρ.] Ἐν Εἰρήνῃ MSS. ut ſemper ſolet *Auctor* noſter. Locus *Comici* mutilus in vulgatis & corruptus ope MSS. convaluit: λαβὼν literis expreſſis *Falckenburgiana* præferebant Excerpta: cetera confuſe: χλαῖναν vero παχεῖαν λακωνικὴν cum dixerit *Theopompus*, ſubeſſe feſtivam quandam & acutam elegantiam, quæ Lacones tetigerit, mihi plane perſuadeo: nihil enim alias de præcellentia lænarum Laconicarum commemini.

55 Χλαῖνάν σοι ἐπιλαβὼν &c.] C. V. λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ, *lænam tibi craſſam injiciam.* KÜHN.

Χλαῖνάν σοι ἐπιλαβὼν &c.] Sed ipſa χρῆσις *Theopompi* vulgo mutila eſt: in MS. longe integrior ita habetur: χλαῖνάν σοι λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικήν. JUNG.

56 Χλαίνας] MS. χλίνας· vitioſe. Ait vero & λεπτὰ ἱμάτια apud *Homerum* χλαίνας dici, non tantum craſſa, *Comicorum* more: & τῶν λεπτῶν putem fuiſſe τὰς ἀπλοΐδας & οὔλας forte, de quibus ſupra VII, 47. JUNG.

[57] χλανίδα, καὶ τὸ ἱππικὸν χλαμύδα, ὡς Θετταλῶν· [58] πρώτην δέ φασι χλαμύδα ὀνομάσαι Σαπφὼ ἐπὶ τοῦ ἔρωτος εἰποῦσαν, [59] Ἐλθόντ' ἐξ ὀρανῶ πορφυρέαν ἔχοντα προϊέμενον χλαμύν· καὶ τὰ μὲν [60] ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀναγκαῖα τῇ καθ'

Lænam: equeſtrem vero Chlamydem vocant: ut & Theſſali. Cæterum prima, ut fertur, Sappho Chlamydem dixit, de amore dicens, Cœlitus venientem purpureamque demiſſam habentem chlamydem. Atqui hæc quidem de quotidie

57 Χλαῖναν, καὶ τ. ἱ. χ. ὡς Θετταλοί.] C. V. χλανίδα κ. τ. ἱ. χ. Θετταλῶν. KÜHN.

Χλαῖναν, καὶ τ. ἱ. χ. ὡς Θετταλοί.] MS. χλανίδα habet, non χλαῖναν. Et cum MS. emendandum videtur, ut intelligamus τὸ λεπτὸν ἱμάτιον Atticos χλανίδα vocare, τὸ ἱππικὸν vero χλαμύδα, ut Theſſalorum alas: & ibi enim mox lege ut in MS. noſtro eſt, ὡς Θετταλῶν· non ut vulgo, Θετταλοί· clare te & *Noſter* ipſe jubeat, ſi mihi parere recuſaveris: ſupra VII, 46. τὰς δὲ Θετταλικὰς χλαμύδας, Θετταλικὰ πτερὰ ὠνόμαζον &c. Sed de priori quoque tibi *Noſter* dicat ſe χλανίδα hic ſcripſiſſe: geminus locus ſupra VII, 48. χλανὶς δὲ, ἱμάτιον λεπτὸν &c. & ſupra IV, 116. pariter χλανὶς, & χλαμὺς juncta habes ἐν τραγικῇ σκευῇ. Et ſi locum conſideres præſentem, χλαῖναν etiam inepte repetas: dixit enim jam τὰ λεπτὰ etiam *Homerum* χλαίνας vocare, ut *Comici* ſemper τὰ δασέα· cur denuo dicat, Atticos quidem dicere τὸ λεπτὸν, χλαῖναν. Sed clara hæc ſatis. JUNG.

Χλαῖναν] Probe Codices exarati χλανίδα, quam vocem in textu reſtitui: ridiculum eſſe & ineptum, ſi χλαῖνα hic repetatur, oſtendit *Jungermannus*: *Pollux* præterea, ſtante lectione vulgata, ſibi contrarius eſt: dixerat enim Poëtas *Comicos* hoc ſolo nomine deſignaſſe τὰ παχέα ἱμάτια· qui poſſit itaque fieri, ut Attici τὸ λεπτὸν ἱμάτιον appellent χλαῖναν, cum omnis Attici ſermonis elegantia ſcriptis *Comicorum* cenſeatur: de χλανίσι vero, ſic dici veſtes mollicinas & tenues, omnis Grammaticorum chorus teſtatur, & præterea meliorum auctorum uſus: omnium inſtar erit *Demoſthenes* in *Midiana*, ubi cum *Midiæ* pudendam luxuriam objicere vellet, ad militiam iviſſe dixit ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενον ἐξ Ἀργούρας τῆς Εὐβοίας, χλανίδας δὲ καὶ κύμβια καὶ κάδους ἔχοντα· ad quæ *Ulpianus*: χλανίδας μὲν τὰς Μιλησίας, ſicuti χλαίνας Μιλησίας e *Proclo* ſupra protulimus, & ἱμάτια τρυφερά· clariſſime *Clemens Pædag.* lib. III. c. 3. πρὸς δὲ τὸ μαλθακώτερον ἀποκλίναντες γυναικίζονται &c. χλανίσι δὲ διαφανέσι περιπεπεμμένοι. Denique non prætereundus *Ammonii* locus egregius, ubi χλαίνας & χλανίδος differentiam tradit: Χλαῖναν καὶ χλανίδα διαφέρειν φησὶ Τρύφων ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ, καὶ παρατίθεται Ξενοφῶντα· χλαίνας μὲν γάρ φησι λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητρῶν καὶ παχέων· διὸ καὶ Ὅμηρον φάναι. Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν Δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. Χλανίδας δὲ τὰς φορουμένας καὶ μαλακωτέρας. Ἀντεπίπτει τῷ παρατηρήματι, Χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπέσχεν. μή ποτε οὖν ἄμεινον λέγειν τὰς μὲν χλαίνας ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητρῶν καὶ φορουμένων, χλανίδας δὲ ἐπὶ μόνων τῶν φορουμένων, οὐκέτι δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητρῶν· omnia rectiſſime, niſi me fallo. Mox MSS. monentibus in textu repoſui Θετταλῶν.

58 Πρώτη δὲ φ. &c.] C. V. πρώτην δ. φ. χ. ὀνομάσαι· ſic in ſequentibus legendum εἰποῦσαν. KÜHN.

Πρώτη δὲ φ. &c.] MS. ita: πρώτην δέ φασιν χλαμύδα ὀνομάσαι Σαπφὼ, ἐ. τ. ἔ. εἰποῦσαν &c. JUNG.

Πρώτη δὲ φ. χλ. &c.] Operæ pretium eſt omnem vulgatam lectionem ſimul hic ob oculos ponere, ut, quam fidelis fuerit in hoc loco reficiendo MSS. opera, cognoſcatur: πρώτη δ. φ. χλ. ὠνόμασε Σ. ἐ. τ. ἔρ. εἰποῦσα· Ἔλθοντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρᾶν ἔχ. π. χλαμύδα· in illis cum *Sapphica* legantur, *Sapphica* quæras tamen, adeo ſui diſſimilis hic eſt *Sappho*: ſed lectione MSS. repoſita cuncta relucecſcunt & nativum accipiunt ſplendorem: in *Falckenburgianis* Excerptis ſuper τὸ ι in ὀνόμασε ſcriptum eſt αι, ὀνομάσαι in ceteris, quod miror, nihil quicquam mutationis eſt adnotatum. Primam uſurpaſſe *Sappho* vocem χλάμυς adfirmat *Auctor* noſter; quod ut mihi intuitu primo mirum accidebat, ſic poſtea confirmatum inveni ab *Ammonio*, cujus hic, quæ protulit e *Didymo*, ponenda ſunt, & e *Polluce* illuſtranda verba: ἡ μὲν χλαῖνα ἡρωϊκὸν φόρημα, χλαμὺς δὲ Μακεδονικὸν, μετὰ ἑξακόσια ἔτη τῶν ἡρωϊκῶν ὀνομασθεῖσα· Σάπφω (αὕτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος) διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι· ubi velim obſerves chlamydem, cum ab aliis Theſſalis adſcribatur, Macedonicam ab *Ammonio* dici veſtem: de cetero locus ille non parum afflictus eſt, cui pro viribus medelam ferre conſtitui: ſic ſcribe poſteriora: Σάπφω πρώτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος· διαφέρειν φησὶ (ſcilicet *Didymus*, quem antea nominarat) καὶ τῷ σχήματι &c. nimirum hoc uſus erat argumento *Didymus*, cum chlamydem ſexcentis poſt heroum tempora bellumque Trojanum annis ſic dictam aſſeruiſſet, quod prima meminerit ejus *Sappho*; tot enim annis circiter hæc celeberrima poëtria vixit poſt bellum Trojanum: hic vero jam ex *Ammonio* eadem opera detegere licet fontem, ex quo ſua derivaverit *Pollux*, videlicet e *Didymi* Commentario ſecundo in *Iliadem*. Sequuntur mellitiſſimi *Sapphonis* verſiculi: Ἐλθόντ' ἐξ ὀρανῶ πορφυρέαν ἔχοντα προϊέμενον χλάμυν. Primum quidem ὀρανῶ rectiſſime MSS. quod ſi commutaveris in ὠρανῶ, ut fecit *Jungermannus*, metri forſitan legibus officies: οὐρανὸς, Dores ὠρανὸς, Æoles ὀρανός· erudite & prorſus eleganter *Muretus* ad *Horatii* lib. I. *Od.* 9. eandem ſcripturæ rationem Æolicam reſtitutum ivit in *Alcæi* iſtis verſiculis: Ὕει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ' ὀρανῷ μέγας Χειμών· πεπάγασι δ' ὐδάτων ῥοαί· ibi apud *Athenæum* lib. X. c. 8. in quibuſdam editionibus ὠρανῷ legitur, in quibuſdam ὠρανῷ· prius ad ſenſum ineptum, alterum ad verſum; utrique ſcrupulo cum occurratur repoſito ὀρανῷ, nihil eſt amplius illa de lectione dubitandum, cui momentum ex hoc *Sapphus* loco accedit: concinne vero *Scaliger* πρωὶ ἵμενον· cui plane aſſentior, niſi quod πρεὶ Æolice ſcribendum putem: erit tamen cui magis arrideat προϊέμενον· neque rejicio; cogitabam etiam aliquando περιέμενον. De Cupidine vero ſeu aureo amore ſimilia ſexcenta e poëtis, in quibus *Sapphonem* præ oculis habuiſſe videri poſſent, adferre liceret.

59 Ἐλθ. ἐξ οὐρανοῦ &c.] C. V. ἐξ ὀρανῷ πορφυρέαν ἔ. π. χλαμύν· ὠρανῶ, Doricum eſt. KÜHN.

Ἐλθ. ἐξ οὐρανοῦ &c.] In ipſa χρήσει MS. ἐλθόντ' ἐξ ὀρανῷ πορφυρέαν ἔχ. πρ. χλαμύν· quæ profecto Αἰολικώτερον ſonant, qua dialecto *Sapphonem* uſam ſcimus. An ſcribendum itaque, ἐλθόντ' ἐξ ὠρανῶ πορφυρέαν ἔχ. πρ. χλαμύν. Vulgati alias πορφυρᾶν pro quo *H. Stephanus* πορφυρᾶν edit in fragmentis Lyricorum. Magnus *Scaliger* vero *Caſtig.* in *Catull.* ubi ait, quem nudum *Cupidinem* alii pingunt, cum in tunica proſcribere *Catullum* imitatione *Sapphus*, adfertque hunc locum, habet: πορφυρᾶν ἔχοντα πρωὶ ἵμενον χλαμύδα. JUNG.

60 Ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀναγκαίων &c.] C. V. ἀναγκαῖα τ. κ. ἡ. χ. σκευὴ προείρηται &c. KÜHN.

Ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀναγκαίων &c.] MS. καὶ τὰ μὲν ἐπιπλεῖστον ἀναγκαῖα τῇ καθ' ἡμέραν χρήσει σκευὴ προείρηται. JUNG.

Ὡς ἐπιτοπ. ἀναγκαίων &c.] Ἀναγκαῖα dedimus e MSS. & mox σκευὴ, ubi vulgo σκευῶν· pauloque poſt minus eleganter vulgo, συναπτέον δὲ δι' ὀλίγων τὰ λεπτὰ &c.

neceſſariis vaſculis dicta ſint: his vero paucis reliqua conjungenda ſunt, utpote quæ gynæceum attinent.

ἡμέραν χρήσει σκεύη προείρηται· συναπτέον δὲ δι' ὀλίγων [61] τὰ λοιπὰ, οἷον τὰ τῆς γυναικωνίτιδος.

125 ## * CAPUT XXVIII.

De gynæcei vaſculis.

GYnæcei porro vaſcula, fiſcellas, & calathos dicamus: cophinulos quoque & calathiſcos: præterea aſinum quoque inſtrumentum, ſupra quod nent: quod & ἐπίνητρον vocant. Fuſum, vertebram, filum, radios, & pectines, telam, & telæ antium, vel regulam, cubitumve. Et celontes telam ſuſtinentes: leiaſtæque lapides, &

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ. 125

[62] Περὶ τῶν ἐν γυναικωνίτιδι σκευῶν.

[63] ΚΑὶ τὰ μὲν τῆς γυναικωνίτιδος σκεύη, ταλάρους ἂν καὶ καλάθους [64] καὶ καλαθίσκους ἐροῦμεν· [65] καὶ ταλάρια δὲ καὶ καλάθια· καὶ μὴν καὶ ὄνον, [66] ἐφ' οὗ νῶσι, καὶ ἐπίνητρον, καὶ ἄτρακτον, καὶ [67] σπόνδυλον, [68] καὶ κλωστῆρα, καὶ κερκίδας, καὶ κτένας, καὶ ἱστὸν, [69] καὶ ἱστοῦ ἀντίον, καὶ κανόνα, καὶ πῆχυν, [70] καὶ κελέοντας τοὺς καὶ ἱστόποδας, [71] καὶ λείας τὰς καὶ

61 Τὰ λοιπὰ] MS. καὶ τὰ λ. SEB.

Τὰ λοιπὰ] MS. καὶ τὰ λοιπὰ &c. plenius, ut *Seberi* MS. etiam. JUNG.

62 Περὶ τῶν ἐν γυν. &c.] C. A. περὶ γυναικείων· nec *Salm* titulum vulgatum legit: dein textus: συναπτέον δὲ δι' ὀλίγων καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς γυναικωνίτιδος ταλάρους, καλάθους, καλαθίσκους, ταλάρια, καλάθια κ. μ. κ. ὄ. ἐ. οὗ ν. ἐπίνητρον ἄτρακτον σπόνδυλον κ. κ. κ. ἱ. ἱστοῦ καιῆρις ἀντίου κανόνα π. κιλίοντας (ita & C. V. qui addit τοὺς καὶ ἱστοπ.) λ. ἀ. σπάθας· φιλύλλιος δὲ τ. ἱ. KÜHN.

Περὶ τῶν ἐν γυν &c.] MS. noſter omiſſis titulo capitis, ut & ejus primo verſu, ſtatim ita præcedenti adnectit: οἷον τὰ τῆς γυναικωνίτιδος, ταλλάρους καὶ καλάθους καὶ καλλαθίσκους ἐρ. ita enim λ modo, modo duplici λλ hic variat: vides autem quæ *Seberus* noſter inſeruit e ſuo Codice, ea & noſtro confirmari. JUNG.

63 Καὶ τὰ μὲν &c.] Nec *Salm.* iſta legerat in ſuo Codice. KÜHN.

64 (Καὶ καλαθίσκους)] E MS.

65 Ταλάρια δ' αὖ &c.] MS. καὶ ταλλάρια δὲ καὶ καλάθια. JUNG.

Ταλάρια δ' αὖ &c.] Præplacuit vulgatæ MSS. lectio, quam textui reddidi. Plurimæ autem hic voces fuerunt, quas additas e MS. uncinulis inſeruerat *Seberus*, quos omnes ego delevi.

66 Ἐφ' οὗ νῶσι] Supra VII, 32. SEB.

Ἐφ' οὗ νῶσι] Eadem ſupra VII, 32. JUNG.

67 Σφόνδυλον] MS. σπονδυλον, quod linguæ Comm. ſed σφόνδ. Att. SEB.

Σφόνδυλον] C. V. σπόνδυλον· ut & notavi ex C. A. ſupra. KÜHN.

Σφόνδυλον] MS. noſter etiam καὶ ἄτρ. καὶ σπόνδυλον, ut *Seberi* MS. JUNG.

Σφόνδυλον] Σπόνδυλος omnes MSS. ſupra tamen VII, 31. σφόνδυλος. Modo legebant Excerpta *Falckenburgiana*: καὶ ἐπίνητρον τὸ ἄτρακτον· ac ſi poſterius prioris eſſet expoſitio: non male revera: vide de ἐπινήτρῳ *Heſychium* & *Etymologum*: paulo poſt καὶ ἱστὸν e MSS. Κανὼν ea ſignificatione, quam hic adnotat *Pollux*, uſurpatur ab *Homero Il.* ψ. ad cumque locum *Scholiaſtes* antiquus ita vocem exponit: ὁ κάλαμος, περὶ ὃν εἱλεῖται ὁ μίτος ὁ ἱστουργικός· Πῆχυν alibi me legiſſe in textoris inſtrumentis non admemini: temere mutatam vocem nolim; ſuccurrebat tamen πήνιον huic loco aptiſſimum, de quo & lib. VII. Noſter; præcipue quod eodem ſummi poëtarum loco, unde κανόνα produxi, πήνιον etiam legatur: tam de πηνίῳ quam κανόνι videndus *Euſtathius*.

68 (Καὶ) κλωστῆρα] MS. καὶ κλ. καὶ κ. καὶ κτένας, καὶ ἱστὸν &c. & illud itaque καὶ etiam ante ἱστὸν interpone. JUNG.

69 Καὶ ἱστοῦ ἀντίον] *Salm.* C. καὶ ἱστοῦ ἀγγεῖον ἀντίου. KÜHN.

70 Καὶ κέλοντας τοὺς ἱστόπ.] Vid. ſupra VII, 36. prior. edition. κλίοντ. SEB.

Καὶ κέλοντας τοὺς ἱστόπ.] C. V. κελέοντας τοὺς καὶ &c. prius etiam ex C. A. notavi. KÜHN.

Καὶ κέλοντας τοὺς ἱστόπ.] MS. καὶ κελέοντας, τοὺς καὶ ἱστόποδας, καὶ &c. quæ lectio me hercle placet: τοὺς καὶ ἱστόποδας ſcilicet καλοῦσιν· ſupra VII, 36. καὶ κέλοντες δὲ οἱ ἱστόποδες καλοῦνται· ſed ibi MS. noſter deficiebat: mallemque reponere κελέοντες cum viris doctis, quod hic locus confirmat. JUNG.

Καὶ κέλοντας τοὺς ἱστόπ.] Egregie MSS. κελέοντας τοὺς καὶ ἱστόποδας· κελέοντας & in Excerptis *Falckenburgianis* inveni: κελέοντας autem telæ ſtatumina ſeu ἱστόποδας eſſe Grammatici docent. Mox editum fuit ante nos: καὶ λειάστας καὶ ἀγνύθας· ubi ne mireris in textu nos reſtituiſſe *Jungermanni* emendationem nulla MSS. auctoritate munitam: tam enim eſt facilis & perſpicua, ut nemo ſani cerebri de ejus veritate ſit dubitaturus: in *Ariſtotelis* autem utriſque locis maluero cum quibuſdam eruditis viris ἴτλας ex *Heſychio*, vel etiam λείας legere. Porro de pleriſque his adeundus eſt vir eruditionis eximiæ, ſub cujus auſpiciis Theologiam me literaſque humaniores excoluiſſe honori mihi duco, *Joh. Braunius* in opere perfectiſſimo de *Veſtitu Hebræorum*.

71 Καὶ λειαστὰς, καὶ ἀγνύθας] MS. ἄγνυθες, ut eſt ſupra VII, 36. SEB.

Καὶ λειαστὰς, καὶ ἀγνύθας] Leg. καὶ λείας τὰς καὶ ἄγνυτας ex *Heſych.* KÜHN.

Καὶ λειαστὰς, καὶ ἀγνύθας] Supra VII, 36. eſt λεῖαι· ubi tamen MS. deficiebat. In *Heſychio* eſt: Ἀγνῖθες, λεῖαι. Et iterum: Ἀγνύστας (ubi forte legendum ἀγνύθας) λείας· οἱ δὲ τὰς ὤας τῶν ἱστῶν. Idem Λεὰς, τὰς ἀπὸ τῶν ἱστῶν κρεμαννυμένας ἄκρας. Apud *Ariſtot.* lib. I. de *Generat. Animal.* cap. 4. τοὺς λάας προσάπτουσιν αἱ ὑφαίνουσι τοῖς ἱστοῖς· lib. V. vero cap. 7. προσάπτουσι τὰς καλουμένας λαιάς. Quæ valde ſane variant: genere tamen fere ſequiore hanc vocem formatam invenias. Scin' quid ſuſpicer, & noſtrum *Pollucem* ſupra VII, 36. λεῖαι, ſcripſiſſe, & hic λείας τὰς, ut male coaluerint, quod in MS. nihil novi, duæ voculæ, totuſque hic locus ſcribi queat: καὶ κελέοντας, τοὺς καὶ ἱστόποδας, καὶ λείας, τὰς καὶ ἀγνύθας, καὶ σπ. Viri docti tamen ſtatuant, ut de noſtris omnibus. Alias ἄγνυθας, proparoxytone ſcripſi, ut *Seberus* in ſuo invenit: *Noſter* enim hic accentu carebat: & vocula alias variat ut & alicubi *Sylburgium* admonuiſſe ſupra dixi. JUNG.

126 ἀγνύθας, καὶ σπάθας. * [72] Φιλύλλιος γὰρ ἐν Πόλεσι [73] καὶ τὸ ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον, σπάθην ὠνόμασεν, [74] εἰπών· σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκ ἔσται σπάθῃ· [75] προσθήσεις δὲ τούτοις [76] καὶ σταθμὰ, καὶ τάλαντα, ζυγὸν, πλάστιγγας, [77] τρυτάνην· καὶ [78] σταθμία δὲ χαλκᾶ ἐν τῇ ἐπ' Ἀλκιβιάδου ἄρχοντες ἀναγραφῇ τῶν ἐν ἀκροπόλει ἀναθημάτων ἀναγέγραπται· στάσιμα δὲ, τὰ σταθμία Κηφισόδωρος κέκληκε· τῶν δὲ γυναικείων σκευῶν, κτένιον, ξάνιον, [79] κομμώτριον, ξυρὸν, κάτοπτρον, οὗ τὴν θήκην λοφεῖον [80] καλοῦσι,
127 ψαλὶς, παρωπὶς, προσωπίς· * καὶ ὡς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης, προσωπίδιον, [81] θολία,

agnythes, a tela ſuſpenſi, atque ſpathas. 126
* Philyllius enim in Urbibus textorium inſtrumentum ſpatham nominavit, de ſtudioſe texentibus loquens. His etiam adnumerabis libras, bilancem, jugum libræ, lances, trutinam. Et pondera ænea, in actis Alcibiadis Imperatoris inter ſummæ arcis anathemata reſcripta ſunt. Pondera vero Cephiſodorus juxta vocavit. Muliebrium quoque inſtrumentorum ſunt pecten, calamiſtrum, novacula, ſpeculum, cujus thecam lophium vocant. Forfex, frontale, larva, & larvula, * ut in Danaidi- 127
bus Ariſtophanis. Petaſuſque turbinatum

72 Φιλ. γὰρ ἐν Π.] *Philyllii πόλεις* ab *Athenæo* ita interdum citantur, quaſi auctor ejus fabulæ incertus eſſet, ut videre potes apud *Caſaub.* III. *Anim. 9.* JUNG.

73 Τὸ ἱστουργικὸν] C. A. καὶ τὸ ἱ. KÜHN.

Τὸ ἱστουργικὸν] MS. plenius, πόλεσι, καὶ τὸ ἱστουργ. JUNG.

Τὸ ἱστουργ. ἐργ. &c.] Adjecimus e MSS. καὶ, quod ſenſum facit pleniorem: poſt hæc nemo facile veſtigia verborum *Philyllii* detexiſſet, quæ jam MSS. indicibus nobis clariſſima ſunt: *Jungermannum* bene reſtituiſſe opinor ἐπὶ τῷ pro iſtius, quam ille reperit, lectionis indole: haut enim difficile τῷ in τῶν commutari poteſt: ſed Excerpta *Falckenburgiana* paululum diſſentiunt, quippe quæ hunc in modum poëtæ verba præ ſe ferant: εἰπών· σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκ ἔσται σπάθῃ· de eximia Codicis hujus fide & præſtantia, cujus prædicatorem ſæpius egi, nihil equidem præfabor: lectionem autem hanc eſſe veriſſimam me cenſere non diffiteor; adhibeas modo aptam diſtinctionem & ſcribas σπάθῃ· εἰπών, σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκ ἔσται σπάθῃ· εἰπὼν ſcilicet *Philyllius*: σπάθην ὠνόμασεν εἰπών· creberrime ſic loqui ſolet *Noſter*: cetera ſic verto: *telam percutere & cogere ſola non poteſt ſpatha*: credo, illum exemplis voluiſſe oſtendere, nihil inſtrumenta ſola poſſe, niſi quis ea moveat, & in uſum adhibeat: in iſtorum numero ſpatham poſuit, & hoc ipſum forſitan ſua non caruit elegantia, quod melius equidem perciperemus, ni *Philyllii* fabulas cum innumeris aliis invida nobis vetuſtas ſurripuiſſet: ſcriptionem illam Codicis *Falckenburgiani* integram textui donavi: ſi quis alterum forte magis probet, ego quidem non intercedam, quo minus ſua voluptate fruatur. Aliud autem σπάθη, aliud κτείς· uſum ſi reſpicias, utriuſque, credo, non diverſus fuit: ſed non utroque in eodem texturæ genere uti ſolebant: ut enim ex *Heſychio* cognovi σπάθῃ ſolidabatur textura recta, ſeu ὀρθὸν ὕφασμα· κτενὶ vero, ut exiſtimo, aliud quodcunque texturæ genus: *Heſychius* profecto σπαθητὸν exponit, τὸ ὀρθὸν ὕφασμα σπάθῃ κεκρουμένον οὐ κτενί. Romanis autem κτεὶς *pecten*, unde non ineleganter in Codice lib. XI. *arguto pectine ſolidare fila*, in quibus ad *Virgilium* alluſum. Præter alios hac de re dixit ſuperiori nota laudatus nobis *Joh. Braunius.*

74 Ἐπὶ τῶν σπαθώντων &c.] Verba poëtæ ita refert C. V. ἐπὶ τῶν σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκέσται σπάθῃ· legerem:

Ἐπὶ τὸ σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκ ἔσται σπάθη.

Ad percutiendam telam non aderit ſpatha. KÜHN.

Ἐπὶ τῶν σπαθώντων &c.] MS. auctius ἐπὶ τῶν σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκ ἔσται σπάθῃ· προσθ. &c. belle ſcilicet χρῆσιν e *Comico* ipſam conſervavit: modo legamus τῷ· alias enim ſenſum non video. Sic itaque integer ſenarius fuerit:

Ἐπὶ τῷ σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκ ἔσται σπάθη.

Supra *Noſter* VII, 36. σπάθη, ὅθεν καὶ σπαθᾶν &c. forte quoque hunc locum in mente habens: σπάθης ejus mentio & apud *Platonem Lyſide*: οὔτι γάρ που διακωλύει σε ἢ τῆς σπάθης, ἢ τῆς κερκίδος, ἢ ἄλλου του τῶν περὶ ταλασιουργίαν ὀργάνων ἅπτεσθαι. JUNG.

75 Προσθήσεις] C. V. προσθέσεις δὲ male. KÜHN.

76 Καὶ σταθμοὺς, τάλ. &c.] C. A. σταθμὸν τ. ζ. πλάστιγγαν τρυτάνην σταθμία χαλκᾶ. στάσιμα ὡς Κηφ. κτένιον ξ. κομμώτριον, ξυρὸν &c. C. V. σταθμὰ καὶ τάλαντα &c. KÜHN.

Καὶ σταθμοὺς, τάλ. &c.] MS. καὶ στάθμα, καὶ τάλ. καὶ ζ. καὶ πλ. Et ſupra IV. 171. de libra *Noſter* quoque in MS. στάθμα, τάλαντα, ζυγὸς habebat: ubi id probum eſſe dixi: nempe σταθμὰ tamen ὀξυτόνως videtur rectius: & quis neſcit? JUNG.

Καὶ σταθμοὺς, τάλ.] Morem gerendum MSS. duxi, in quibus erat καὶ σταθμὰ, καὶ τάλαντα· ſic & *Heſychius*: Σταθμὰ, θύμετρα, τάλαντα· apud *Ariſtotelem* vero in *Mechanicis*: τὸ στάθμιον καὶ ἡ ῥοπὴ καὶ τὸ ζύγιον. Sed quod hic ἀναθημάτων ἀναγραφῆς mentionem fecerit *Auctor*, non prætereundum: alibi quoque meminiſſe ſcio: crediderim equidem ſingulis annis donariorum, quæ *Minervæ* ſuſpendebantur, deſcriptionem eſſe factam, & in arce repoſitam, quod eo mihi magis arridet, quia ἐπ' Ἀλκιβιάδου ἄρχοντος factam ἀναγραφὴν hic adducit; unde nimirum conſtare poteſt, alias etiam ſub aliis archontibus ἀναγραφὰς fuiſſe donariorum.

77 Τρυτάνην.] MS. καὶ τρυτάνην· καὶ στάθμια χαλκᾶ &c. JUNG.

78 Σταθμία] Iterum MS. στάθμια. JUNG.

79 Κομμώτριον] MS. κομμώτριον, non recte. Sed hoc recte ni fallor, quod diſtinguit commate, κομμώτριον, ξυρὸν, &c. nam hæc vulgo non debent jungi. Sic ξυρὸν ſeparatum & ſupra VII, 95. in muliebri mundo habuiſti: fuit ibi & κομμωτρίδιον. JUNG.

80 Καλοῦσι, ψ. &c.] Abeſt a C. A. ψ. π. π. προσωπίδιον. KÜHN.

81 * Θολεῖα] Sic & MS. At ſupra VII, 174. & infra Segm. 138. θολία. SEB.

* Θολεῖα] C. A. θηλεῖα &c. θηλοειδής· C. V. θόλια· *Heſych.* Θολία, πέτασος εἰς ὀξὺ συνηγμένος, σκιάδιον. KUHN.

* Θολεῖα] *H. Steph.* ſui Codicis oræ adſcripſerat: *θολία apud Theocr. in Theſ. ſupra θόλεα* VII, 174. ſcilicet in prioribus editionibus. Jam enim θολία ibi habes: ut & infra Segm. 138. θολίαν. *Seberus* in ſuo MS. hic θολεῖα fuiſſe indicat: ego ſane id in *Palatino* etiam invenio: ſed mehercle a manu recentiore refictum ita: quum alias θολία fuiſſe omnino credam, ſicut & ſupra VII, 174. in MS. erat: & id mihi ſane retinendum videtur: a quo certe θολίαν ſupra caſu obliquo habes, ut dixi. *Heſychius*: Θολία, πέτασος εἰς ὀξὺ συνηγμένος· σκιάδιον. JUNG.

* Θολεῖα] Θολίαν bene eſt, quod emendaverit *Jun-*

in morem contextus. Imbricamentum, flabellum: umbraculum, quod etiam *σκιάδα* vocaveris. Sic etenim & Bacchi umbraculum vocatur, quod Comici alam vocitant. Strattis vero in Pſychaſtis flabello præmiſſo mox umbraculum ſubjungit. Plurima vero in veſtibus, calceamentis, & muliebri mundo ante præ-

πλέγμά τι [82] θολοειδὲς ἐπὶ σκιᾷ, καὶ ῥιπὶς, [83] καὶ σκιάδιον, ὃ καὶ σκιάδα ἂν εἴποις· οὕτω γὰρ καὶ τὸ Διονύσου [84] σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτερὸν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμῳδοποιοὶ καλοῦσι· [85] ὁ δὲ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς προειπὼν ῥιπίδα, [86] ἐπήγαγε εἴτε σκιάδιον· [87] τὰ δὲ πολλὰ τούτων ἐν ἐσθῆσιν, ἢ ὑποδήμασιν, ἢ κόσμοις γυναικείοις, ἤδε προεί-

germannus: altera enim ſcripturæ ratio parum eſt in uſu, etſi ι & ει frequentiſſime commutari ſæpius obſervaverimus: *θολίαν* autem exponit *Pollux* *πλέγμα θολοειδὲς*, quod tholo ſimillima eſſent umbracula; ſiquidem & ipſa nominis ratio a formæ ſimilitudine petita: Rhetoricum Lexicon apud *Euſtathium* ad *Od.* X. *Θόλοι, στέγαι, ἐπάλξεις, καμάραι· θολία δὲ θηλυκῶς πῖλος εἰς ὀξὺ ἀπολήγων.* Eleganter *Ovidius* de Arte Am. lib. II. v. 208. *Ipſe tene diſtenta ſuis umbracula virgis*: ut emendavit præſtantiſſimus *Heinſius*: plura dixi de umbraculis ad lib. VII. Segm. 174. quæ huic loco lucem affundunt. Rectiſſime vero *Jungermannus* *ἐπὶ σκιᾷ* ex vulgata MSSque lectione formavit, quod non dubitavi in textu reponere: *Tholia* vel *umbraculum*, *plexum opus tholi ſimile ad umbram faciendam.* Poſtea *καὶ* ante *ῥιπὶς* in vulgatis aberat: ſed de *ῥιπίδι* quid eſt, quod hic inter umbraculorum nomina recenſeatur? ſic certe & *Heſychius*: *Ῥιπὶρ, ῥιπὶς, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων πίτασος·* additque tum Atticos appellare *ῥιπίδα*, flabellum, quo moto ignem inflammant, eaque de notione adnotavi quædam ad Segm. 94. ut de alia, cum vel flabellum, quo muſcæ abiguntur, vel quo ventulus fit æſtivi ardoris temperandi cauſa, deſignat: apud *Heſychium* certe *ῥιπὶρ*, niſi quis hoc ejiciendum penitus exiſtimet, formam vocis Laconicam indicat: nec *Strattis*, ex quo *ῥιπίδα* hac ſignificatione *Pollux* adduxit, vocum elegantiarumque Atticarum haberi poteſt accuratus auctor: adeo ut minime mihi perſuadeam, ſignificationem illam *ῥιπίδος*, cum pro umbraculo uſurpatur, ex Attici ſermonis fontibus eſſe repetendam: paucis rem totam explicabo, & ſi quid eſt difficultatis, quod alicui moras facere poſſit, id omne tollam: Attici *ῥιπίδα* proprie dixerint, cujus agitatione concitatus ignis flammas concipiebat: hinc porro flabellum, quo vel muſcas abigebant, vel quo incommodum æſtatis ardorem mitigabant; qua poſteriori ſignificatione non raro apud *Chryſoſtomum* legiſſe commemini: poſterioris autem generis flabella potuiſſe explicari iterumque in plicas componi nihil eſt, quo minus exiſtimemus: nimirum ea ratione, qua id hodie fieri conſuevit: apud Romanos quidem flabella conficiebantur e tenuibus tabellis, quibus motis ventos faciebant, quæque dubio procul complicari etiam potuerunt: meminit *Ovidius* de Art. Am. lib. I. v. 161. *Profuit & tenues vento moviſſe tabellam*: ſic reſtituit e MSS. Codicibus Nobiliſſ. *Heinſius*, cum antea longe aliter legeretur: vide notam ejus ad *Ovidii* locum: ſed is præterea flabellorum iſtorum eſt uſus hoc tempore, ut prætendantur faciei ad umbram faciendam, caloremque ſolis amovendum; quod cum & olim factum fuerit, communior dialectus *σκιαδίου* & *ῥιπίδος* ſignificationem non raro invertiſſe videtur: hæc niſi quis probaverit difficillime, credo, rationem reddet, ob quam umbraculum dictum fuerit *ῥιπίς*. Sed manum de tabula.

82 *Θολοειδὲς· ἐπίσκια*] C. A. *ἐπίσκια*, leg. *ἐπὶ σκιᾷ*· cohæret enim cum præcedentibus ita: *θολία πλέγμά τι θολοειδὲς ἐπὶ σκιᾷ· θολία eſt textile, quod teſtudinis formam repræſentat, umbræ cauſſa.* KÜHN.

Θολοειδὲς· ἐπίσκια] Sed forte major menda tollenda eſt, hic porro enim MS. habet *θολοειδὲς ἐπισκιᾷ*, *καὶ* &c. jam itaque locum, qui vulgo puncto male diſtractus, & in *ἐπίσκια* male confuſus eſt, ita reſtitue: *θολία, πλέγμά τι θολοειδὲς ἐπὶ σκιᾷ, καὶ ῥιπὶς* &c. nil verius: *θολίας* enim uſus ut inumbraret, unde & cum *σκιαδίῳ* ſupra VII, 174. & hic recte jungitur. JUNG.

83 *Καὶ σκιάδιον*, &c.] C. A. *ῥιπὶς, σκιάδιον, ὃ κ. σ. εἴποις ἄν· οὕτω γὰρ τὸ Δ. σ.* KÜHN.

84 *Σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτ.* &c.] MS. *σκιάδειον*· & mox: *πτερὸν δὲ τὸ σκιάδειον οἱ Κωμοποιοὶ* (leg. *κωμῳδοποιοὶ* ut infra Segm. 129.) *καλ.* SEB.

Σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτ. &c.] C. A. *ὃ καὶ πτ. οἱ κωμῳδοί*· reliqua capitis abſunt C. V. *καὶ πτερὸν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ* &c. *Salm.* *κωμῳδοποιοὶ ποιοῦσι.* KÜHN.

Σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτ. &c.] Scribe auctius & plenius, cum noſtro MS. ita habente: *καλεῖται, καὶ πτερὸν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμῳδοποιοὶ καλοῦσι*· nec abit multum *Seberi* noſtri MS. JUNG.

Σκιάδιον καλεῖται] Umbraculum hoc *Bacchi* lib. VII. quoque *Pollux* adnotaverat: plura neſcio quo loco collegit *Meurſius*. Poſt hæc longe pleniorem nobis *Pollucem* & elegantiorem MSS. tradunt: ſic fuit olim: *καὶ πτερὸν οἱ κωμῳδοὶ καλοῦσι. Στράττις δὲ ἐν Ψυχασταῖς* &c. *Πτερὸν* vero *τὸ σκιάδιον* ab explicita figura alarumque ſimilitudine; niſi quis ex alis umbracula & flabella confecta velit: partem quandam ædificiorum & ita dictam non neſcio: *Heſychius* etiam *Πτερὸν, σκηνή*· ſupra ad libr. VII. 174. *σκηνὰς* etiam vel *σκηνὴν* dicta fuiſſe umbracula obſervabamus: id tamen ad hunc *Heſychii* locum nihil pertinet.

85 *Στράττ. δὲ ἐν Ψ.*] MS. *ὁ δὲ Στράττις ἐν τοῖς Ψυχασταῖς* &c. Ceterum de *Ψυχασταῖς* *Strattidis* *Caſaub.* noſter VII. *Athen.* 23. ubi *ψυχάζειν*, *frigus captare* eſſe ait, & hæc verba *Pollucis* hic titulum dramatis nobis aperire. JUNG.

86 *Ἐπήγαγε σκ.*] Iterum MS. plenius *Comici* verba exprimit habens: *ἐπήγαγε εἴτε σκιάδιον. Strattim* poſtquam *ῥιπίδα* nominavit, nempe ſubjunxiſſe, *εἴτε σκιάδιον*· promiſcui illa & ejuſdem fere uſus ſcilicet. JUNG.

Ἐπήγαγε σκιάδιον.] Reſtitui MSS. lectionem: *ἐπήγαγε, εἴτε σκιάδιον*· ut nimirum ipſa *Comici* verba in iſtis contineantur. *Strattidis* fabulas poſt *Caſaubonum* ad *Athenæum* etiam *Meurſius* vir multæ lectionis in *Attica Bibliotheca* collegit, & quibuſdam aliis locupletavit.

87 *Τὰ δ. π. τ. ἐν ἐσθήτεσιν*] C. V. *τούτων ἐν ἐσθῆσιν, ἢ ὑ. ἢ κόσμοις ἤδη γυναικείοις πρ.* KÜHN.

Τὰ δ. π. τ. ἐν ἐσθήτεσιν] MS. *τὰ δὲ πολλὰ τούτων, ἐν ἐσθῆσιν, ἢ ὑποδ. ἢ κόσμοις ἤδη γυναικίοις προ.* quæ lectio profecto vulgata rectior & melior, niſi tamen potius *γυναικείοις* retinere velis: certe *τούτων* ſcribendum omnino eſt. Horum multa ſupra in re veſtiaria, vel calcearia, ubi tota cohors collocata fuit ejuſmodi nugarum ad calcem capitis 22. lib. VII. & de mundo muliebri lib. V. cap. 16. Et vulgatum *ἐσθήτεσιν* videtur *ποιητικώτερον*, quam quod *Pollux* dixiſſe credi debeat. JUNG.

Τὰ δὲ πολλὰ τῶν ἐν ἐσθήτεσιν] In iſtis emendandis MSS. ſecutus ſum, quorum lectio aliam & longe meliorem ſententiam continet, ut bene *Jungermannus* obſervavit: paulo poſt *ἀλαβαστοθῆκαι* e MSS. repoſui, qua de ſcriptione cum ſupra uberius a nobis ſit actum, hic nihil dicam.

ρηται, ὥσπερ [88] καὶ ἀλαβαστοθῆκαι· [89] καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισογύνῃ, σανδαλοθῆκαι· ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι καὶ σμηματοφορεῖον.

dicta ſunt: quemadmodum & Alabaſtrorum thecæ, & ſandaliorum thecæ apud Menandrum in Miſogyne.

128 • ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ.

[90] Περὶ τῶν τοῦ γεωργοῦ σκευῶν.

ΤΩν δὲ ἐν ἀγρῷ σκευῶν τὰ ἀναγκαῖα, [91] ἄροτρα, καὶ ἀρότρου μέρη· καὶ ἅμαξα, καὶ ἁμάξης μέρη· τὰ δὲ λοιπὰ, πτέον ὡς οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν· ἢ πτύον, [92] ὡς Ὅμηρος· οὕτω γὰρ λέγει, ὅταν φῇ. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν

• CAPUT XXIX. 128

De ruſtici inſtrumentis.

AGreſtium autem inſtrumentorum neceſſaria ſunt aratra, & aratri partes, plauſtrum, & plauſtri partes: reliqua vero ex Atticorum appellationibus ſumenda ſunt. Ventilabrum, ſecundum Homerum.

88 Καὶ ἀλαβαστροθῆκαι.] Ἀλαβαστοθῆκαι ſine ρ C. V. cum augmento hoc: *ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι καὶ σμηγματοφορεῖον· καὶ παρὰ M.* &c. *σμηγματοφορεῖον eſt theca, in qua aſſervatur & circumfertur lomentum, ſmegma.* KÜHN.

Καὶ ἀλαβαστροθῆκαι.] MS. *καὶ ἀλαβαστοθῆκαι·* recte: refert ſe ad ſupra Segm. 121. ubi quoque ex MS. ita legendum docui. JUNG.

89 *Καὶ παρὰ M. ἐν* &c.] Iſta *καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισογ. σανδαλοθῆκαι·* MS. omittit. Et ſane jacturam non faciamus, quum ſupra VII. 87. & Segm. 50. jam fuerint. Non tamen delenda jubemus: ſed addenda alia, quæ MS. poſt *ἀλαβαστοθῆκαι* præclare ſubjicit, hæc: *ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι καὶ σμηματοφορεῖον.* Quæ verba quoque in fine hujus capitis addenda monet *Schottus* noſter ex MS. *Salmaticenſi*, niſi quod habeat is *σμηματοφόρον*, malim tamen *σμηγματοφορεῖον* notum quid fuerit *σμῆγμα* in mulierum coſmetice ſupervacua non ſupervacuum, variis uſibus inſerviens ad cutem in facie extendendam, ad dentes fricandos, alia: *σμῆγμα, καθαρτικὸν, τὸ ἀποσμῆχον.* Nil tamen temere in ſcriptura muto: poſſit enim utrumque verum eſſe. Et in *Etymologico* extat: *σεμίδαλις, παρὰ τὸ σμῶ καὶ τὸ ἅλις, τουτέστι τὸ ἅλις σμῆμα, τὸ πάνυ, οἷον τὸ λεπτομερέστατον.* Et ex *Athenæo* adferunt, *σμήμασιν ἐχρῶντο τὰς χεῖρας πλύνοντες*, idque *Budæum* dicere Atticum eſſe: nec muto itaque quidquam. Sed hic locus potius *Etymologicographi* conſiderandus in *ἐπαυλία·* ubi pompam *ἐπαυλίων* nuptialem deſcribit: *παῖς γὰρ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων, καὶ λαμπάδα καιομένην· ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανηφόρος· εἶθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολούθως ἐφεξῆς φέρουσαι χρυσίου λεκανίδας, σμήγματα, φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, θήκας, μυράλειπτρα.* &c. quæ omnia & apud *Suidam* ita legas in eadem voce: niſi quod is habeat *φέρουσαι, χρυσία* & dein *μυράλειπτρα.* Ceterum hoc notandum, quod apud noſtrum *σανδαλοθῆκαι* & *σμηματοφορεῖα·* ibi ſeparatim ita legi, tum *σανδάλια* & *θήκας*, tum *σμήγματα*, & *φορεῖα·* quaſi tam iſta quam eorum receptacula ſeparatim fuerint in ea pompa geſtata: non vero in receptaculis condita. JUNG.

Καὶ παρὰ Μεν. ἐν Μισογ. &c.] Poſt hæc quæ ſubjiciuntur in MSS. egregia ſunt, eamque ob cauſam fideliter a me in contextu repoſita: in Excerptis *Falckenburgianis* ſimili modo hæc ſcripta inveni, niſi quod *σμηματοφόρον*, ut e Codice *Salmanticenſi* notaviſſe *Schottum Jungermannus* index eſt, quod forſitan erit, qui præ altero probet, quanquam nos *σμηματοφορεῖον* magis delectet. *Σμῆμα Ἀττικὸν*, ut *σμῆγμα ἀνάττικον* auctore *Phrynicho* & *Thoma* utroque exactiſſimo Atticiſmi magiſtro: *Antiphanes: δότω τις δεῦρο ὕδωρ καὶ σμῆμα·* apud *Galenum* eſt ubi *σμῆγμα*, eſt itidem ubi *σμῆμα* legatur, quod poſterius tamen cum elegantiæ Atticæ obſervantiſſimum plerumque ſcripſiſſe reor.

90 *Περὶ τῶν τοῦ γ. σκ.*] C. A. *περὶ τῶν ἐν ἀγροῖς σκευῶν*, *de inſtrumento ruſtico. Salm. σκεύη τὰ κατ' ἀγρόν.* KÜHN.

Περὶ τῶν τοῦ γ. σκ.] Capitis hujus titulus in MS. *σκεύη τὰ κατ' ἀγρόν.* JUNG.

91 *Ἄροτρα, ἀρ. μ.*] C. A. *ἄροτρον ἅμαξα τὰ δὲ λοιπὰ λεπτέον* (leg. *λικμητήριον*) *ὡς οἱ Ἀττικοί, πτύον ὡς Ὅ. Salm. ἄροτρα, καὶ ἀρότρου μέρη.* KÜHN.

Ἄροτρα, ἀρ. μ.] MS. *ἄροτρα, καὶ ἀρότρου μ.* bene: ſic mox *ἅμαξα καὶ ἁμ. μ.* JUNG.

Ἀρ. ἀρότρου μ.] Recte, judice *Jungermanno*, MSS. *καὶ ἀρότρου μέρη·* nec ego particulam illam ſpernendam exiſtimavi. Sed qualia ſunt illa, quæ mox ſequuntur? *τὰ δὲ λοιπὰ, λεπτέον ὡς οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν· ἢ πτύον, ὡς Ὅμηρος* &c. itane vero potuiſſe noſtros *Commentatores* rerum ſecuros illa præterire, quæ ſane mendum deforme fovent & occultant? magis tamen miror, qui fiat, ut nihil ad hæc polienda plerique MSStorum conferant: mihi jam olim illa corruptela non latuit, cum ſtudiorum cauſa *Pollucem* revolverem, nihil tum minus cogitans, quam me aliquando procurandæ & elimandæ *Pollucis* editioni animum adjuncturum: *Kühnio* ſuboluit etiam hæc res; ſed ad medelam loci irrito conatu eſt aggreſſus: diſtat enim longiſſime a literarum veſtigiis *λικμητήριον*, quod & ad oram iſtius Codicis, quem emendavit, adpoſuit: ſcribendum dico *πτέον* deletis iſtis prioribus literis *λε*: & jam nunc non ſine gaudio ſic in eximii Codicis *Falckenburgiani* Excerptis adnotatum comperio, quapropter eo modo textum reficere non dubitavi: *πτέον* autem Atticos dixiſſe pro *πτύον*, præter *Noſtrum* docet *Euſtathius* ad *Il.* N. ex *Ælio Dionyſio*: *ὅτι δὲ τὸ πτύον καὶ πτέον ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ὕστερον, Αἴλιος Διονύσιος φησίν· ἕτερος δέ τις λέγει· πτέον οἱ ἄλλοι· πτύον δὲ Σοφοκλῆς, ἀκολουθῶν δηλαδὴ τῷ ποιητῇ·* & ex his lectionem illam ſatis confirmatam arbitror.

92 *Ὡς Ὅμηρος.*] C. V. *οὕτω γὰρ λέγει, ὅταν φῇ, ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωήν· θρίναξ τε καὶ δ.* KÜHN.

Ὡς Ὅμηρος.] MS. auctior: *Ὅμηρος· οὕτω γὰρ λέγει, ὅτ' ἂν φῇ, ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην καταλωήν· θρίναξ τε, καὶ* &c. Reſtitue itaque ita: *Ὅμηρος· οὕτω γὰρ λέγει, ὅταν φῇ·*

Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωήν,

Καὶ θρίναξ δὲ καὶ δρ. Exſtat ille verſus *Ἰλ. ν.* v. 588. & ſubſequuntur hic duo, ut plenam ſententiam videas:

Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ, καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ. JUNG.

Ὡς Ὅμηρος.] Ipſum nobis *Homeri* locum exhibuerunt MSS. quem nos in textum e veſtigio detulimus: *Heſychium* adde, qui & de *πτύῳ*. *Πτύον, θρίναξ, ξύλον, ἐν ᾧ διαχωρίζουσι τὸν σῖτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου·* videndus & ad *Homerum Euſtathius*. *Gloſſæ*: *Πτύον*, *ventilabrum.*

Tri-

Tridens, pala, bipalium, & paſtinum,
ſecundum Pherecydem: de Codro enim
loquens, quod ad ſarmentorum collectio-
nem exiverit ruſtico habitu, ne agnoſce-
retur, dicit eum paſtino quendam per-
129 cuſſum interemiſſe. • Tum & flagel-
lum, cribrum, ligo, ſcaphium, botil-
lus, ſarculum, falx meſſoria, marra,
dolabra, dolabella, vannus, malleus,

*μεγάλην κατ' ἀλωήν· καὶ θρίναξ δέ, [93] καὶ δρέ-
πανον, [94] καὶ δρεπάνη, καὶ ὡς Φερεκύδης ὠνόμα-
σε, κρώπιον· [95] περὶ γὰρ τοῦ Κόδρου λέγων, [96] ὅ-
τι ὡς ἐπὶ φρυγανισμὸν ἐξῆλθεν ἐν ἀγροίκῳ τῇ
σκευῇ βουλόμενος λαθεῖν, φησὶν ὅτι τῷ [97] κρωπίῳ
τινὰ παίσας ἀπέκτεινε· • [98] καὶ πλόκανον δὲ 129
καὶ κόσκινον, [99] καὶ σκαπάνη, καὶ σκαφίον,
[100] καὶ σκαλίς, καὶ μακέλη, καὶ ἄμη, καὶ ἀξί-
νη, καὶ δίκελλα, καὶ σμινύη, [1] καὶ σμινύδιον,*

93 Καὶ δρέπανον] Copulæ abſunt cum δὲ a C. A. ut & ὠνόμασε· poſt κρώπιον omittuntur verba *Pherecydis* uſque ad ἀπέκτεινε καί, in C. A. Kühn.

94 Καὶ δρεπάνη· καὶ ὡς Φερεκ. &c.] MS. δρεπάνη· ὡς Φερ. ὠνόμ. κρ. Sed vulgata magis placet: diſtinguamus tamen potius δρεπάνη, καὶ ὡς &c. ut iſtud κρώπιον de δρεπάνῃ vel δρεπάνῳ accipiamus. *Heſych.* Κρόπιον, δρέπανον· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β. κρόβιον. Sed ſeries literarum videtur oſtendere, ſcribendum eſſe κρώπιον, & κρώβιον. Sic paulo ante, ubi incipientia a κρω orditur: Κρόβον, δρέπανον· ubi certe κρώβον quis, eo, ni fallor, non invito, reponat. Jung.

95 Περὶ γὰρ τοῦ Κόδρου λ.] C. V. τοῦ Καρου· male: *Lycurgus* contra *Leocratem Codro* tribuit πτωχικὴν στολὴν & δρέπανον, quodque colligerit φρύγανα κατὰ τὰς πύλας ὑποδὺς &c. Kühn.

Περὶ γὰρ τοῦ Κόδρου λ.] MS. περὶ γὰρ τοῦ Κάρου λέγων· quod mirum: quum tamen de *Codro* hanc hiſtoriam fuiſſe a *Pherecyde* Athenienſi in illis, quos περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα conſcripſit αὐτόχθονας, ſecundum *Suidam*, certum ſit: de qua ſane noſtrum *Seberum* videre potes. Alia vero, ut bene *H. Stephanus* in ſuo Codice emendaverat, & feliciter, ita prorſus & in MS. noſtro adparent, & Excerptis *Schotti* ex MS. *Salmanticenſi*: quare *Seberum* noſtrum iſta vere edidiſſe ex *Sylburgii* Codice, qui de *Stephaniano* deſcripſerat, non dubitare debes. Hoc tantum addendum: ex MS. noſtro ſcribe, ὅτι ὡς ἐπὶ φρ. hac enim particula bene auctior: *quaſi ad ligna cadenda exivit*, quum revera, ut cæderetur ipſe, exiret. Ait itaque *Lycurgus* contra *Leocratem* (nuſquam enim fuſius aut elegantius hanc hiſtoriam alibi legas, ut ait *Caſaubonus* noſter ad libr. I. *Polyæni*) ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολεμίους, talem habitum cœpiſſe. Alias de *Codro* pluximos, qui meminerint ejus hiſtoriæ, indicat *Meurſius Comm.* in *Lycophronem* ad v. 1378. Τρίτος δ' ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος, quibus adde jam & *Pherecydem* e *Polluce* noſtro. Jung.

96 Ὅτι ἐπὶ φρ.] *Polyæn.* libr. I. itidem in hiſtoria *Codri*: ἔτυχον δὲ καὶ Πελοποννήσιοι ἄνδρες κατὰ φρυγανισμὸν ἥκοντες· priores editiones, φρυγανισμῶν· item mox, τὴν σκευὴν βουλόμ. λαβεῖν. Emendavit autem, ut nunc ſcriptum, *Sylb.* Quod ſi τὴν σκευὴν λαβεῖν placet retinere, faciendum ante ἄγροικον, & βουλόμενος plane tollendum. Cæterum quæ hic ἄγροικος σκευή, *Polyæno* eſt σχῆμα φρυγανιστῆρος, *Lycurgo* πτωχικὴ στολή contra *Leocr.* fol. 158. & quod hic κρώπιον, utrique illorum δρέπανον. Habetur autem hæc hiſtoria & apud alios, quos *Caſaub.* notis in *Polyænum* nominat. Seb.

Ὅτι ἐπὶ φρ. &c.] Ὡς adjecimus e MSS. In illa loquendi ratione tricatur *Jungermannus*: ὡς ἐπὶ nihil aliud ac ἐπί· ita loqui probatiſſimi ſcriptores: Vid. *Lamb. Bos Exercit. Philolog.* ad Act. XVII. v. 14. Nulli magis ſua domus notior, quam *Codri* hiſtoria, cujus & præter alios ab aliis adductos mentio eſt in *Chronico*, quod Marmoreum appellant. Κρώπιον non inepte puto Latine dixeris *raſtrum*: raſtro *Remum* a *Romulo* quidam occiſum tradiderunt: *Heſychius* ſuo loco & ordine: Κρόπιον, ἀξίνη δίστομος· per ο μικρόν· utrumque, credo, rectum: ſed expoſitionem obſerva: longe enim hoc aliud eſt, quam δρέπανον, ut alias κρώπιον exponunt.

97 Κρωπίῳ] *Heſych.* Κρώπιον, δρέπανον· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β. κρόβιον· obiter emendare conabor *Gloſſas Philox.* *Poteaculum*, inquiunt, βαλάνιον τὸ τῶν παιδίων κοσπιον. *Vulcanius* legit βαλανεῖον, ὁ τῶν παιδίων κοπρεών· malim, βαλάνιον τὸ τῶν παιδίων κρώπιον, *infantium illa pars, qua ſexum virilem præ ſe ferunt, falx dicitur vel puteaculum*, vel ut *Gloſſ. poteaculum.* Kühn.

98 Καὶ πλόκον δὲ &c.] C. V. πλόκανον· C. A. πλόκον κόσκ. σκ. σκάφιον & σκαφίον, σκαφίς, μακέλη, ἄμη, ἀ. &c. ita & *Salm.* Kühn.

Καὶ πλόκον δὲ &c.] MS. καὶ πλόκανον δὲ &c. non πλόκον· iſtudque πλόκανον forte & ſupra I, 245. in inſtrumento ruſtico pro πλόκαλον reponendum eſt: nil tamen adfirmo, modo mihi illud explices: πλόκανον & ſupra VII, 172. in vulgatis: & V, 33. in MS. unde aliquid plexum vel plectile facile conjicias, cujuſmodi vaſa in re ruſtica non rara: & referuntur plura VII, 172. & ſeq. Jung.

Καὶ πλόκον] MSS. in hac emendanda voce ſecutus ſum, qui πλόκανον· accedit *Falckenburgii* Codex, in quo πρόκανον, quod vitium veræ lectionis veſtigia ſervat. Mox in vulgatis σκάφιον, σκαφίς, σκαλίς &c. quorum medium ejeci, quia MSS. non agnoſcunt: poſtmodum ſuus ipſi locus erit: pleriſque tum vocabulis ſequentibus e MSS. καὶ præpoſui: pro λίστρον, quod ita ſemper *Heſychius*, *Euſtathius*, *Nicander* aliique ſcribunt, vulgo fuit editum λύστρον. *Falckenburgii* Excerpta ἀλίστρον, minus recte: niſi forte cogitemus de ὁμάλιστρον, quod apud *Heſych.* in Λίστρον. Σφῦραν βωλοκόπον attuliſſe credo *Pollucem* ex *Auctore* quodam, ut mox πέλεκυν ξυλοκόπον e *Xenoph.*

99 Καὶ σκαπ. σκαφίον] MS. σκαπ. καὶ σκαφ. καὶ σκ. & ſic deinceps. Seb.

Καὶ σκαπ. σκαφίον, σκαλίς] MS. καὶ σκαπ. καὶ σκαφίον· omiſſo σκαφίς· forte recte, quum Segm. 130. σκαφίδες demum addantur. Jung.

100 Σκαλίς, μακέλη] Ita & MS. alias μάκελα vel μάκελλα dicitur, niſi α in η mut. *Ion.* τῇ δικέλλῃ προσφιλοσοφεῖν, phraſis *Luc.* in *Tim.* tom. I. pag. 94. pro qua magis proprie *Phocyl.* σκάπτειν δικέλλῃ v. 149. Seb.

Σκαλίς, μακέλη] MS. καὶ σκαλ. καὶ μ. καὶ ἄ. καὶ ἀξ. καὶ δ. καὶ σμ. Semper inſerta particula καί, quam a pigro librario omiſſam credo, quum & in MS. *Seberi* ea ſit: cæterum μακέλη uno λ & in ſuo MS. adnotavit fuiſſe *Seberus*: & ſupra I, 245. in *Noſtro* quoque ita erat. Jung.

1 Σμιν. λύστρον] Scr. λίστρον, ut eſt in MS. ἀπὸ τοῦ λιαίνειν. *Scholiaſt. Hom. Odyſſ.* χ, 455. Mox pro σφῦρα, MS. σφυρά, etiam ſupra VII, 106. ubi ſimiliter editi quoque. At infra Segm. 146. & Segm. 160. utrobique barytonως. Seb.

Σμιν. λύστρον] C. V. λίστρον· *Heſych.* Λίστρον, ξυστήρ, σκαφίον, πτύον σιδηροῦν, ὁμάλιστρον, ἔνιοι ἐδαφιστήριον· *dolabra, pala ferrea, radula* &c. & σφῦρα βωλοκ. *malleus glebas terræ confringens, effringens, refringens.* Kühn.

Σμιν. λύστρον] MS. καὶ σμ. καὶ λίστρον, καὶ σφῦρα βωλοκόπος, καὶ πέλ. quo pacto ſcribere & diſtinguere debes: male vulgo λύστρον· pro quo λίστρον & ex MS. *Aug. Seberus* reponit: nec ſupra aliter I, 245. in ἐργαλείων γεωργικῶν recenſione gemina. Quod ad σφύ-

καὶ λίστρον, καὶ σφύρα βωλοκόπος· καὶ [2] πέλεκυς ξυλοκόπος· [3] καὶ τὰ ἀγγεῖα τὰ ὑποδεχόμενα τὴν ὀπώραν, [4] τρασιὰ, κόφινος, [5] σύρισσος, [6] ἄῤῥιχος, [7] σταφυλοβολεῖον· [8] τάχα δὲ καὶ σώρακος, [9] εἰ καὶ παρὰ τοῖς κωμῳδοποιοῖς οὕτως ὠνομάσθη τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκρι-
130 τῶν. * Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δαναΐσιν ἔφη, Κακῶν τοσούτων [10] ξυνελέγη μοι σώρακος. [11] Ἀλέξιδος

occa, ſecuriſque ligniſeca. Et vaſa quoque fructus continentia: caniſtrum, cophinus, ſcirpiculum, corbula. Fortaſſis & fiſcina: apud Comicos vero ſic nominatum eſt vas, in quod mimorum inſtrumenta reponuntur. * Ariſtophanes au- 130
tem in Danaidibus inquit, Malorum horum contrahe mihi fiſcinam. Alexis

ρα, in noſtro MS. id accentu caret: ſupra I, 245. vero βωλοκόπος σφύρα erat: & VII, 106. σφύραι in MS. & VII, 118. & infra Segm. 146. σφύρα· & Segm. 160. σφύρας· id itaque & hic retinendum putem. Et ita etiam diſtinguunt *Heſychius* & *Suidas*, σφύραν eſſe τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· σφυρὰ, τοὺς ἀστραγάλους. JUNG.

2 Πέλεκυς ξυλοκ.] E *Xenophonte* ſupra VII, 109. JUNG.

3 Καὶ τὰ ἀγγεῖα] Hic novus præfigitur titulus in C. A. περὶ τῶν ὑποδεχομένων τὴν ὀπώραν· textus vero incipit: ἀγγεῖα δὲ &c. KÜHN.

4 Τρασιὰ] MS. τρασία· ut etiam ſupra VII, 173. Sed VII, 144. τράσια eſt, in MS. & vulgo τρασία. Si una perpetuo ſcriptura retinenda, mallem oxytone, ut ſupra ad VII, 144. ex *Heſychio* & *Etymologico* adnotavi. JUNG.

5 Σύριτος] *F.* συρίσκος· *Heſychius*, Συρίσκος, ἀγγεῖόν τι πλεκτὸν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι· τινὲς δὲ ὑρίσκον. SEB.

Σύριτος] C. V. σύρισσος· *Salm.* συρίσκος. KÜHN.

Σύριτος] MS. noſter σύρισσος habet. Sed placet cum *Sebero* noſtro emendare συρίσκος, quod etiam ex *Heſychio* adfert, præſertim quum *Pollux* hanc lectionem ipſe confirmet ſupra, ubi ejuſmodi vaſcula refert, quæ πλέκειν ſolent ruſtici VII, 176. εἴποις δ' ἂν πλέκειν κοφίνους, σωράκους, ἀῤῥίχους, & poſt cetera συρίσκους quoque. JUNG.

Σύρισος] Σίσυρος in Excerp. *Falckenb.* ſed præſtat MSS. lectio, quam reſtitui vel renitente *Jung.* Apud *Heſychium* eſt Ὕρισσος, φορμός· & ὑρισίς· σύρισκος, ὕρισκος, σύρισσος & ὕρισσος eadem ſunt: *Ariſtoph.* apud *Athen.* libr. IX. c. 3. ὑρισσοὺς δ' ἴδοις ἂν πεφορμένους· ibi *Caſaub.* vide, ut & ad lib. III. c. 4. in *Gl.* tamen etiam σύρισκος, *pulterium.* Ἀῤῥίχου frequens eſt in ſcriptoribus antiquis mentio: ἀῤῥίχους ἐπιλέκισεν *Longus* ſub initium lib. II. *Paſtor.* ubi ne id mutare velis cum ultimo Commentatore in ἔπλεκεν· aberrat enim a ſcopo & in ipſa re, & in emendando *Longo.*

6 Ἄῤῥιχος] C. A. non habet ἄῤῥιχος. KÜHN.

7 Σταφυλοβολεῖον.] Ita & ſupra VII, 151. at I, 245. σταφυλοβόλιον etiam MS. SEB.

8 Τάχα δὲ καὶ σώρ.] C. A. δώρακος, pro σώρακος ὡς οἱ κωμῳδοποιοί· cætera abſunt uſque ad δρασώρακον. KÜHN.

Τάχα δὲ καὶ σώρ.] MS. τάχα καὶ σώρακος, εἰ καὶ π. τ. κ. οὐ. ὀνομάζετο ἀ. Et εἰ etiam habet MS. *Seberi*, mihique id recte inſeri poſſe videatur, & ex ſententia *Pollucis* ita diſtinguendum, ut adſcripſi: cetera lectionem vulgatam non ſollicitandam putem. JUNG.

9 Καὶ παρὰ &c.] MS. εἰ καὶ παρά. SEB.

Καὶ παρὰ &c.] C. V. εἰ καὶ παρὰ &c. ὀνομάζεται τὸ &c. KÜHN.

Καὶ παρὰ τοῖς κωμῳδ. &c.] Egregie MSS. & ex *Pollucis* mente εἰ καὶ παρὰ &c. & ſoracum in illis vaſculis, in quæ fructus colliguntur, enumerari poſſe ait, etiamſi a *Comicis* ſic appelletur quoddam vaſis genus, in quo reponitur ſcenicus actorum apparatus: utrumque rectum: ſed proprie σώρακος de vaſculo, cui ficus injiciuntur, *Heſychio* teſte: *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Aves*: λέγουσι δὲ καὶ νῦν σωράκων τι εἶδος ἀῤῥίχους· ubi σώρακοι ſunt τὰ ἀγγεῖα τὰ ὑποδεχόμενα τὴν ὀπώραν, ut cum *Polluce* loquar. Optime vero ſarracum a ſoraco diſtinxit primus, ut puto, *Salmaſius*, quæ utraque confuderat ad *Feſtum* eruditorum princeps *Scaliger*: ſimilia cum iſtis, quæ ex ejus literis *Jungermannus* adfert, Vir Illuſtris notavit ad *Capitolini Antoninum*, ubi ſarracorum mentio: videndus & *Schefferus* de *Re Vehic.* *Ariſtophanis* ita reſtitui verba, ut in MSS. leguntur, ne litera quidem mutata, niſi quod ξυνελέγη perbene *Jungermannus*: ſæpius autem ει in MSS. pro η poni nemini vel parum in illis verſato latere poteſt: alias etiam, ſi quid lectionis vulgatæ retinueris, non inepte poſſes reformare: Κακῶν ξυνέλεγε μοι σώρακον· ſed potior eſt MSS. auctoritate confirmata lectio. Tum nobis objiciunt editiones vulgatæ mera monſtra: Ἄλεξις δὲ καὶ δρασώρακον· nullum a MSS. auxilium apparet, in quibus nihil horum verborum extat: *Salmaſii* κεδροσώρακον nullatenus mihi probatur, nec facile, me judice, quem reperiet, qui ſibi conſentiat: ſola *Kühnii* noſtri feliciſſima conjectura integre locum reſtituit, quem ego, neque diffiteor, conclamatum dixiſſem: neminem equidem futurum opinor, qui ejus emendationi contradicturus ſit: non itaque hoc pacto dubitavi textum emaculare: licet autem illam *Kühnii* emendationem reddere confirmatiorem ex *Pollucis* more ſcribendique ratione: vide XI, 156. & X, 99. priori loco de Προμηθεῖ Πυρκαεῖ *Æſchyli*, poſteriori de Ταγηνισταῖς *Ariſtophanis* ſcribit, ea quidem occaſione, quod iſtas exponeret voces, ut hic σώρακον· ſic & alibi pluries, ut VII, 125. qui locus huic ſimillimus eſt, Ἀμφίδος δὲ καὶ δρᾶμα Κονιάτης.

10 Συνελέ μοι σώρακον.] C. V. κακῶν τοσούτων ξυνελέγει μοι σώρακος· forte ξυνελέγετο μ. σ. *tantorum malorum mihi colligebatur ſoracus.* KÜHN.

Συνελέ μοι σώρακον.] MS. κ. τ. ξυνελέγει μοι σωρακός. Optime: ſic reſtitue jam elegantem χρῆσιν·

Κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σωρακός.

Sed tibi rara & viris doctis ignorata de Soraco dicam, quæ tamen non de me largior, ne erres: unde enim mihi ἀγαθῶν τοσούτων ξυλλεγεῖη σωρακός; JUNG.

11 Ἄλεξις δὲ καὶ δρασώρακον.] C. V. omittit Ἄλεξις δὲ καὶ δρασώρακον· legendum vero Ἀλέξιδος δὲ καὶ δρᾶμα Σώρακοι, quod drama laudat *Athenæus* lib. III. cap. 33. *Salm.* ita: κεδροσώρακον, *id eſt*, *cedrinus ſoracus. Sed* κέδρος *ſignificat etiam* κιβωτόν· *Heſychius*: Κέδρος, κιβωτός· *itaque nullus dubito quin legendum* κεδροσώρακον. KÜHN.

Ἄλεξις δὲ καὶ δρασώρακον.] At ea verba in noſtro MS. non adparent, ne unum. Ego mutus præterire jamjam volebam. Sed audi, ut *Salmaſius* noſter emendat, explicat, & aliis auctoribus ſimul lucem adfert eximiam. Ἄλεξις, ait, δὲ καὶ δρασώρακον. *Interpres*, draſoracum: *legendum puto*, Ἄλεξις δὲ κεδροσώρακον, *vel* κεδρινοσώρακον· κεδροσώρακος cedrinus ſoracus *eſt. Soracus autem ut heic annotat Pollux, eſt* κόφινος, *aut genus* ἀγγείου, *in quo ſcenici inſtrumenta ſua portabant; idem apud Latinos quoque ſignificat, quod nec Feſtus omiſit, dum ſcribit:* Soracus, quo ornamenta portantur ſcenicorum: *& apud Plautum legitur*, plenum librorum ſoracum. *Mirum tamen hactenus homines doctos ſoracum pro genere vehiculi accepiſſe, quod aliis Serracum aut Sarracum dicitur; qua re nihil eſt abſurdius. Tantum ſane diſcriminis eſt inter Soracum & Serracum, quantum inter vehiculum & cophinum aliquem aut ciſtellam: vox illa nempe* σώρακος *Græca eſt, iſta barbara. Neminem hactenus vidi aut legi, qui non huic errori conſentiret. Babrius alicubi, ni fallor, apud Suidam:*

vero, etiam Draſoracum dixit. Ruſtici quoque ordinis ſunt valli, & perticæ. Atque olearum pedamenta, ridicæ. Et torculum, lignum baccas conterens: laqueuſque, funis huic alligatus. Tum cupa, vas in quod oleum defluit, Veruntamen lacus & laculus quoque dicitur, ut in Publico foro venditum invenitur. Fortaſſis & ſporta inter ruſtica vaſcula numeretur. Capulæ, ſarcula, fiſcellæ, calathi: caſei fiſcella, aut fiſcina,
131 * multaque coquinaria, & piſtoria inſtrumenta. Fortaſſis & juncus, rubus, orchana,

δὲ καὶ δρᾶμα Σώρακοι· [12] τῶν δὲ γεωργικῶν καὶ χάρακες, καὶ κάμακες· [13] καὶ τῶν ἐλαϊστῶν ῥάβδοι, ῥάκτριαι· [14] καὶ ὄρος, τὸ τρίβον τοὔλαιον [15] ξύλον· [16] καὶ τόπιον, τὸ περιδονούμενον αὐτῷ σχοινίον· καὶ τριπτὴρ, ὁ κρατὴρ, εἰς ὃν [17] ἀποῤῥεῖ τοὔλαιον· ἀλλὰ καὶ ληνὸς, [18] καὶ ὑπολήνιον ὡς ἐν τοῖς [19] Δημιοπράτοις πέπραται· [20] ἤπου δὲ καὶ [21] Φορμὸς τῶν γεωργικῶν, καὶ γαῦλοι, καὶ σκαφίδες, [22] καὶ ταρσοὶ, καὶ ταῤῥοὶ, καὶ τάλαροι, [23] καὶ τυροκομεῖον, καὶ τυροφορεῖον· * καὶ 131
πολλὰ τῶν [24] μαγείρου καὶ ἀρτοποιοῦ [25] σκευῶν· τάχα δὲ καὶ σχοῖνες, [26] καὶ βάτος, καὶ ὀρκάνη,

Ποῦ δ' ὄσπριον ἐν σωρὸς, ἢ πίθος σύκων,
Στάμνοι τε μέλιτος, σώρακοι τε φοινίκων.

Σώρακος igitur aut Soracus fiſcina eſt, non vehiculum. Hæc ille ὁ πάνυ. JUNG.

12 Τῶν δὲ γεωργ. &c.] C. A. τῶν γ. καὶ χάρικες· male. KÜHN.

13 Καὶ τῶν ἐλαϊστῶν ῥ.] MS. καὶ αἱ τῶν ῥάβδων ῥάκτ. SEB.

Καὶ τῶν ἐλαϊστῶν ῥ.] MSSti αἱ τῶν ῥάβδων ῥάκτριαι· C. V. quidem habet ἄκτριαι· ſed manifeſtum eſt mendum. *Salm.* καὶ αἱ τῶν ῥ. ῥακτήριαι. KÜHN.

Καὶ τῶν ἐλαϊστῶν ῥ.] MS. noſter, ſicut *Seberi*, καὶ αἱ τῶν ῥάβδων, ῥάκτριαι. Sed de ἐλαϊστῶν ῥάβδοις, ut vulgo eſt, hæc & ſupra dicta videntur Segm. 146. Neſcio tamen an non latius pro quibuſvis ejuſmodi perticis, quibus & nuces alioſque ſimiles fructus decutimus, *Noſter* id poſuerit. Certe *Heſychius* generaliter, Ῥακτρία, τὰ ῥαβδία, ἐν οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσιν· & ſupra Segm. 146. ait *Noſter* τὰς, αἷς καταράσσουσι τὸν καρπὸν, ῥακτρίας· quamvis alias ibidem de olea præceſſerint quædam. JUNG.

14 Καὶ ὄρος] Vid. ſupra VII, 150. SEB.

Καὶ ὄρος] Καὶ abeſt a C. A. KÜHN.

Καὶ ὄρος] MS. ὅρος. Et ſane ſic ſupra VII, 150. eſt. Itane ſcribamus ergo? JUNG.

15 Ξύλον.] C. V. ξύλον non habet. KÜHN.

16 Καὶ τόπιον, τὸ περιδούμενον] Supra VII, 150. τοπίον· ſimiliterque alibi. SEB.

Καὶ τόπιον, τὸ περιδούμενον] C. V. περιδονούμενον. KÜHN.

Καὶ τόπιον, τὸ περιδούμενον] MS. καὶ τόπιον, τὸ περιδονούμενον &c. Sed & ſupra VII, 150. ᾧ τὰ ξύλα καταδεῖται de eodem, ut hic vulgata lectio: ſupra VII, 150. τοπίον eſt: & Segm. 31, τοπία· τοπεῖα apud *Heſych.* & *Suid. Etymologicon* Magnum in θηρίον videtur firmare τόπιον, quod hic & vulgo & in MS. eſt. Ait enim: τὰ διὰ τοῦ ιον οὐδέτερα μονογενῆ, εἰ μὲν ὦσι &c. τρίβραχα προπαροξύνεται, φλέβιον, τόπιον, φακὸς, φάκιον· λαγὸς, λάγιον &c. JUNG.

Καὶ τόπ. τὸ περιδούμενον &c.] Vulgata certe ſcriptura non mala, & cui confirmandæ alius e *Polluce* adductus a *Jungermanno* locus accedit; eoque minus hinc eliminare audeo, quamvis lectio MSS. περιδονούμενον nonnihil adblandiatur: ſed ſane rebus rite perpenſis illa MSS. præſtantior videtur: σχοινίον περιδονούμενον, *funis τῷ ὄρῳ circumvolutus*: τόπιον autem ab *Etymologo* & *Harpocratione* ſcribitur τοπεῖον, exponiturque de quovis funiculo, quo aliquid alligatur & ducitur: τοπεῖα λέγουσι τὰ σχοινία. Et *Strattis*: τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι διττμηρίσαντες τοπείοις ἄνδρες ἀναρίθμητοι εἰς ἄκρον· leg. ἄκραν. Modo pro ῥακτρίαι Codex *Falckenburgii* στρατίαι habuit, quod hic ineptum eſt: in ceteris lectio vulgata longe MSS. eſt præferenda.

17 Ἀποῤῥεῖ] MS. ἀπορεῖ. JUNG.

18 Καὶ ὑπολήνιον] Sequitur in C. A. φορμὸς, γαῦλοι, σκαφίδες ταρσοὶ τ. τ. τυροκομεῖον τ. &c. KÜHN.

19 Δημιοπράτοις] Scribe ut in MS. δημιοπράτοις. JUNG.

20 Ἤπου] MS ἦπου habet, ut fere ſemper, quod in libris ſuperioribus aliquoties indicare fuimus obliti. JUNG.

21 Φορμὸς] Sane inter alia φορμοὺς videtur & ſupra referre VII, 174. & ſupra I, 245. ſuo plane loco tali etiam φορμός. JUNG.

22 Καὶ ταρσοί. ταῤῥοί] Ταῤῥοί· & mox τυροκομεῖον· MS. ubique hic καὶ interpon. SEB.

Καὶ ταρσοί. ταῤῥοί] MS. καὶ ταρσοὶ, καὶ ταῤῥοὶ, καὶ τάλαροι, καὶ τυροκομεῖον, καὶ τυροφ. ubique καὶ interpoſito, ut & in ſuo MS. *Seberus* invenit. Et ſcribe ταῤῥοὶ, ut præcedens ταρσοὶ, cum MS. eodem accentu: dudum adnotarunt viri docti iſtud *Atticum* eſſe e *Scholiaſte Ariſtophanis*. Sed hoc majoris momenti & τυροκομεῖον ſcribendum, ut *Seberi* MS. etiam habet, & ſupra VII, 175. τυροκομεῖα, ubi mox & τυροφορεῖον· ſcilicet hic MS. lectionem toto verſu recipiendam eſſe. JUNG.

Καὶ ταρσοί. &c.] Particula καὶ in pleriſque ſequentibus afuit in editis; nos illam ſuo loco reſtituimus e MSS. *Falckenburgii* Codex poſt τάλαροι adjicit καὶ προκόμια καὶ προφόρια, de quibus alii videant, ſi forte vere ſint Græca, & ab hoc loco non aliena: ego certe me neutrum memini legiſſe.

23 Τυροκομεῖν] C. V. τυροκομεῖον· ut & C. A. KÜHN.

24 Μαγείρου &c.] C. A. μαγείρων καὶ ἀρτοποιῶν· τάχα δὲ &c. KÜHN.

25 Σκευῶν.] MS. σκεύεσι. JUNG.

26 Βάτος, ὀρχάνη, &c.] Supra lib. VII. cap. 32. ὀρχάμη fuit, non ὀρχάνη· περιβάλλεται, *circumdantur, uti ſepes viva quæ debet eſſe vaſtiſſimarum ſpinarum, maximeque rubo conſtare & paliuro & κυνοσβάτῳ canis ſente. Columella* lib. IX. de R. R. cap. 3. *Salmaſ.* C. λαῦνες pro σχοῖνες, ex quo facit βαῦνας καὶ βάτος &c. KÜHN.

Βάτος, ὀρχάνη, &c.] MS. iterum interpoſito καὶ, habet: καὶ βάτος, καὶ ὀρχάνη, καὶ ῥάχος, καὶ κ. καὶ κν. Ex his ῥάχος, ab *Heſychio* etiam ὁ φραγμὸς τῶν τειχῶν exponitur, licet apud eum ῥαχὸς ſit: pro ὀρχάνη vide ne potius ὀρκάνη ſcripſerit, ut apud *Heſychium*, *Etymolog.* Magnum & *Harpocrationem* eſt: vel potius ἑρκάνη, ut apud *Suid.* & *Euſtath.* ad Ἰλ. β. de tali περιφράγματι ἀκανθώδει. Legitur tamen apud *Heſychium* & ὀρχὰς, περίβολος, αἱμασία· ita enim pro ἀρμασία ibi recte ſcripſit *H. Stephanus*: ſupra VII, 147. eſt: ἡ δὲ ἄλλως δασεῖα δένδροις οὐχ ἡμέροις (γῆ) ὀρχάμη· κνάφος & ſupra VII, 37. habetur. JUNG.

Βάτος, &c.] Particulam καὶ e MSS. adjiciendam exiſtimavi, etſi operæ ferme pretium non ſit illa de re monere: vide de his *Salmaſ. Exerc. Plin.* pag. 300. Mox ἑρκάνη non ὀρχάνη, ut vulgo, habuiſſe *Falckenburgii* Codicem video, quod, me judice, rectum eſt, ideoque in textum receptum: pro κνάφος in eodem Codice fuit γνάθος, quod, qui poſſit huc pertinere, ego quidem non video: de κνάφος videndus *Heſychius* & *Euſtathius* ad *Od.* N. Solebant autem olim hortos aliqua ſepe tanquam muro cingere, quæ fures arceret,

καὶ ῥάχος, καὶ κόνυζα, καὶ κνάφος· καὶ πάνθ' ὅσα ἀκανθώδη τοῖς καρποῖς ἐπὶ φρουρὰν περιβάλλεται. [27] Καὶ καλαύροπες δὲ [28] καὶ κορύναι, καὶ σκυτάλαι, καὶ [29] σκίπωνες, καὶ βακτηρίαι προσήκουσι γεωργοῖς· καὶ πίθοι, καὶ πιθάκναι, καὶ πιθακνίδες, [30] καὶ σιπύαι, καὶ σιῤῥοὶ, καὶ διφθέρα, [31] καὶ αἰγῆ, καὶ κυνῆ σικυωνική.

rhachus, conyza, carduus: omniaque ſpinoſa, quæ in fructuum defenſionem injici ſolent. Peda quoque, clavæ, ſcuticæ, ſcipiones, & baculi, agricolis conveniunt. Tum & dolia, doliola, ſipyæ, diphthera: pellis caprina, & canina ſunt ſicionia.

quæque ideo τείχιον a Grammaticis appellatur, unde & hortum ſepe cingere περιφράσσειν dicitur.

27 Καλαύροπες] C. A. καὶ κ. δὲ κ. σ. &c. ſine copulis. KÜHN.

Καλαύροπες] MS. καὶ καλαύρ. δὲ καὶ κορ. καὶ σκ. καὶ σκ. Et ſic immiſſa particula utroque loco legendum placet. JUNG.

Καλαύροπες] Καὶ καλαύροπες in MSS. & mox καὶ σκήπωνες. Καλαῦροψ & καλάβροψ utrumque frequenter invenitur ſcriptum: ſed rectiſſime puto ſcripſeris καλάβροψ· ſimili ratione ἄβρα & αὔρα apud *Ariſtænetum*, qua de re politiſſimus *Mercerus* in Notis ad illum *Auctorem*, λαυρὸς & λαβρὸς aliaque ſimilia: meminit autem καλαύροπος *Longus Paſtor.* lib. I. ἐπὶ τίσι καλαύροπι χρηστέον, ἐπὶ τίσι μόνῃ φωνῇ· & poſtea: ξύλον καὶ τὴν καλαύροπα λαβὼν ἐδίωκε τὸν διώκοντα· in *Gloſſis* exponitur ποιμενικὴ ῥάβδος. *pedum, & lituus.* Σκίπωνες, ut editur, non rejiciendum eſt: *Heſychius:* Σκίπων, βακτηρία, ῥάβδος. *Ælianus* H. V. lib. IX. c. 11. de *Parrhaſii* luxu: κατεῖχε δὲ καὶ σκίπωνα χρυσᾶς ἕλικας ἔχοντα περιέρποντας· σκίμπωνα ſcribit in eadem re *Athenæus:* nec tamen non proba MSS. lectio: *Heſych.* Σκηπάνιον, βακτηρία ἢ σκῆπτρον· & Σκηπίνιον, βακτηρία, τρίαινα, βάκτρον, κηρύκιον, ῥάβδος· meminit autem σκηπανίου & *Euſtathius* ad Ὀδ. λ. ubi hac voce utitur *Homerus*: nemo dubitabit, quin σκηπάνιον & σκηπίνιον ad eandem originem, ad quam σκίπων refertur, pertineat: pro *Scipione* Græci ſcribunt aliquando Σκηπίων. Ad Agricolas autem cum hæc inſtrumenta pertinere dicat *Pollux*, melius dixiſſet, credo, paſtorum eſſe.

28 Καὶ κορύναι] C. V. non habet κορύναι. KÜHN.

29 Σκίπωνες] C. V. σκήπωνες. KÜHN.

Σκίπωνες] Pro σκίπωνες, MS. σκήπωνες habet. JUNG.

30 Σιπύαι] MS. καὶ σιπύαι· & cur hæc vocula ſola careat iſta particula? Sed de σιπύᾳ reſtituamus locum *Heſychii*, quamvis non totum, nec enim opis id noſtræ. Σιπύη, σιδηροῦν ἀγγεῖον· ἀρτοθήκη· φησὶ δὲ * πυνδρια. Scribo: Σιπύη, σιτηρὸν ἀγγεῖον &c. *Harpocratio* in σιπύα· σιτηρὸν ἀγγεῖον ἐστὶν ἡ σιπύα· aitque ſæpius eſſe apud antiquos *Comicos*, ut *Eupolim* in *Chryſogene* & *Ariſtophanem* in *Telmeſſenſibus*; vide & *Suidam*, qui χρῆσιν ex *Ariſtophanis Pluto* adfert, & exponit σιπύην, quaſi σιτοβύην· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι· quod & in *Etymologico* Magno legas, quamvis ibi male οἱονεὶ σιτοβοίη τις οὖσα· ſed bene *Sylburgius* in Notis ibi emendat σιτοβύη e *Suida*. Scilicet οι in MS. aliquoties mendoſe ſcribi, ubi υ debebat, jam non ſemel monui. JUNG.

Σιπύαι] Καὶ σιπύαι, καὶ σιῤῥοί· poſteriora debes Codici *Falckenburgiano*, qui, niſi me fallo, σιῤῥοὺς opportuno hic loco inſerit: σιῤῥοὶ receptacula frumenti erant, ſeu in terra effoſſa, ſeu alia ratione conſtructa: ſic in quodam *Eratoſthenis* Epigrammate de duplicatione Cubi apud *Eutocium* in *Euclidem:* — κἂν σύγε μάνδρην Ἢ σιρὸν, ἢ κοῖλον φρείατος εὐρὺ κύτος Τῇδ' ἀναμετρήσαιο —. Alias de σιρῷ plura notavi ad IX, 49. quæ vocem illam illuſtrant. Ad σιπύην vero quod attinet, perbene *Jungermannus* in *Heſychio* σιδηροῦν ἀγγεῖον mutavit in σιτηρὸν, quam emendationem *Meurſius* etiam in *Lectionibus Atticis* protulit, & *Sopingius*: bene vero, quod abſtinuerit a πυνδρια noſter *Jungermannus*, quæ ſane vox nulla opus habet reſtitutione: nos illam expoſuimus ex *Heſychio* ad Segm. 103. ad eaque, quæ ibi diximus, accedat hic egregius locus.

31 Καὶ αἰγὶς, καὶ κυνῆ, σικωνικὴ.] MS. αἰγῆ, καὶ κυνῆ σικων. SEB.

Καὶ αἰγὶς, καὶ κυνῆ, σικωνικὴ.] C. A. διφθέρα αἰγῶν, κυνῆ σικωνίκη· C. V. σικωνικὴ· forte σικυωνικαὶ calcei fuerunt ruſticorum: κυνῆ in *Gloſſis pellitus*, κυνῆ, *galerus. Salm.* σικωνίκη, unde legit λακωνικὴ. *Suidas* in κυνέας laudat locum *Demoſthenis* ex Oratione in *Neæram* hunc in modum: οἱ τὰς κυνᾶς τὰς σιωπὰς ἔχοντες, quod vertit *Portus*: *qui ſilentium pro galea habent*: ſi inſpexiſſet *Portus* orationem laudatam, ſtatim vidiſſet σιωπὰς corruptum eſſe, legique etiamnum in *Demoſthene*, οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες. *qui geſtant galeros Bœoticos.* Tales enim *Plataenſes* venerant ad pugnam Marathoniam Athenienſibus opem ferentes: eodemque habitu depicti erant in *Pæcile*, ubi pugna dicta penicillo expreſſa repræſentabatur. *Heſych.* Κυνῆ Βοιωτία· ἐγένετο γὰρ διάφορος· ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν. *Sophoclis* in *OEdipod.* ἐπὶ κολωνῷ laudatur κυνῆ Θεσσαλίς· ubi *Scholiaſtes* habet diſtichon *Callimachi*:

Εἴδεος. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον Αἱμονίηθεν
Μιμβλωκὸς πίλημ' ἄλφαρ ἔκειτο πέτρου.

Vultus. Circa capiti vero novus e Theſſalia
Veniens pileus incumbebat lapides arcens.

An his accedere debeat, κυνῆ σικυωνικὴ ex *Noſtro* dubius hæreo, cum nullibi laudetur *galea Sicyonia*: libens reponerem κ. Βοιωτικὴ vel Βοιωτία, ut ſupra in *Suida* factum, niſi longius recederet hæc lectio a vulgata: poſſet & legi, Ἀθήνῃσι κατωνάκη. quæ fuit veſtis ruſtica Athenienſium tempore *Piſiſtrati*, qui voluit cives Atticos ruri agere, eoque fine veſtem illis dedit cum ovinæ pellis aſſumento, in qua comparere in urbe erubeſcerent. Sed hæ conjecturæ tantum valebunt, quantum voluerint eruditiores. KÜHN.

Καὶ αἰγὶς, καὶ κυνῆ, σικωνικὴ.] MS καὶ αἰγῆ, καὶ κυνῆ συκωνίκη. Et ſive αἰγὶς ut ſupra V, 16. ſive αἰγῆ ſcribas, ut IV, 118. parum forte referat, quamvis ego αἰγῆ, quod hic & *Seberi Auguſtanus*, ſicut κυνῆ cum MS. hic malim. Quod ad ultimum σικωνικὴ, quod MS. συκωνίκη, videtur ſane legendum σικυωνικὴ· ut forte talem penulam vel diphteram intelligas, quæ Sicyone inventa vel uſitatior inde nomen reſervavit. Sic σικυώνια de calceamentis VII, 93. Sic σικυώνιος λευκὴ ἐσθὴς ſupra IV, 119. κυνῆ vero σικυωνικὴ ſine diſtinctione; nam ut ait *Heſychius* in κυνῆ Βοιωτία· ἐγένετο γὰρ διάφορος· ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναὶ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν· κυνῆ itaque Sicyonica, ut alia Bœotica. JUNG.

Καὶ αἰγὶς, καὶ κυνῆ, σικωνικὴ.] Maculam adhæſiſſe loco facile quivis animadvertit: & primum quidem αἰγὶς jubentibus MSS. fuit mutandum in αἰγῆ. *Heſychius*: Αἰγείην, κυνέην, τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γινομένην περικεφάλαιαν· αἰγῆ legitur & apud *Pauſaniam*: pro iſtis καὶ κυνῆ, σικωνικὴ ſic equidem in Excerptis *Falckenburgianis* invenio: καὶ κυναῖ, σικωνικὴ, ὅθεν· ſiquid alii hinc rectum, & quod placere poteſt, elicere poſſent, me principem habebunt, qui lubentiſſime ſum auſculaturus: interim certiſſimam exiſtimabo *Jungermanni* emendationem καὶ κυνῆ σικυωνικὴ, quam ille conflavit ex vulgata MSSque lectione: præter ea, quæ ſumme probabilia *Jungermannus* adtulit, addi poteſt, *Sicyonem* urbem eſſe Peloponneſiacam; Peloponneſios autem κυνᾶς nominaſſe πετάσους· *Scholiaſtes Ariſtopha-*

132 ## * CAPUT XXX.

De piſcatoriis, & nauticis inſtrumentis.

CÆterum Piſcatoris inſtrumenta, naſſa, ſporta, ſportula, cophinus, linum, panagrum, rete, Amphibleſtrum. Menandrus etenim inquit, Piſcatori Amphibleſtrum circundat. Tum & ſepta, reticula, tragulæ, anuli, griphi. Sagena: unde Æſchylus indiſſolubile, & inexplicitum malum, Sagenam retis nominat. * His etiam adjungenda ſunt, ſubera,
133 calami, virgæ, pertica, chorda piſcatoria, ha-

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Λ. 132

[32] Περὶ τῶν τοῦ ἁλιέως, καὶ ναυτικῶν σκευῶν.

[33] ΤΑ` δὲ ἁλιέως σκεύη, φέρνιον, σπυρὶς, σπυρίδιον, σπυρίχνιον, [34] λῖνον, πάναγρον λῖνον, δίκτυον, ἀμφίβληστρον. [35] Μένανδρος δὲ ἔφη ἐν Ἁλιεῖ, Ἀμφιβλήστρῳ περιβάλλεται· [36] καὶ ἕρκη δὲ, καὶ πόρκοι, [37] καὶ κύρτοι, καὶ γρίφοι, καὶ γάγγαμον· ἀφ' οὗ καὶ Αἰσχύλος τὸ δύσλυτον [38] κακὸν, ἢ δυσέλικτον ἔφη, [39] γάγγαμον ἄτης παναλώτου· * τούτοις δὲ προσθετέα, [40] φελ- 133
λοὶ, κάλαμοι, ῥάβδοι, κάμαξ, [41] ὁρμιὰ, ἄγ-

nis ad *Aves*: καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πίτασον κυνῆν καλοῦσι· unde vero ſimillimum evadit κυνῆν σικυωνικὴν inter Peloponneſiacas alias excelluiſſe: ut *Jungermannus* hunc locum emaculavit, ſic textum reſtitui.

32 Περὶ τῶν τοῦ ἁλιέως, &c.] C. A. περὶ ἁλιευτικῶν σκευῶν, *de piſcatorio inſtrumento. Salmaſii* C. ἁλιέων σκεύη. KÜHN.

Περὶ τῶν τοῦ ἁλιέως, &c.] Capitis hujus titulus in MS. ἁλιέων σκεύη. JUNG.

33 Τὰ δὲ ἁλιέως] C. A. τὰ δὲ τοῦ ἁ. &c. KÜHN.

34 Λῖνον, πάναγρον, δ.] *Iliad.* ε, 487. μήπως ὡς ἁψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου &c. *Scholiaſt.* δικτύου τοῦ πάντα ἀγρεύοντος· vide & *Euſtath.* SEB.

Λῖνον, πάναγρον, δ.] Λῖνον πάναγρον· C. *Voſſiano* aſcriptum τῷ πάναγρον, *adde* λῖνον· puto hoc poſſe ſubintelligi. *Salm.* πάναγρον δίκτυον, ἀμφίσβληστρον. KÜHN.

Λῖνον, πάναγρον, δ.] MS. λῖνον πάναγρον, λῖνον δίκτυον ἀμφ. Legendum inde & diſtinguendum putem: λῖνον, πάναγρον λῖνον, δίκτυον, ἀμφ. certe *Homerus* non πάναγρον ſaltem, ſed λῖνον πάναγρον dixit. Certe MS. noſter I, 97. in piſcatorio inſtrumento, πάναγρον λῖνον quoque clare jungebat. JUNG.

Λῖνον, πάναγρον, &c.] Reſtituimus in textum MSS. lectionem, quam bene *Jungermannus* diſtinxit: πάναγρον λῖνον ἐπιθετικῶς, & ſic in *Anthologia*: alias nec ineptam dixero vulgatam lectionem: ſic enim apud *Heſychium*: Πάναγρα, (πανάγρια, quod additur, ejiciendum) ἐν οἷς τὰ λεπτὰ καὶ ἁδρὰ θηρεύεται· & ad *Homerum Euſtathius* oſtendit quoddam retis fuiſſe genus πάναγρον· ſed *Noſter* procul dubio ad *Homeri* locum *Il.* E. reſpexit.

35 Μέν. μὲν ἔφη, Ἁλιεῖ Ἀμφ. &c.] *Interpr. Piſcatori*: male: eſt enim inſcriptio dramatis, quod indicat C. V. legendo, ἐν Ἁλιεῖ, *in Piſcatore*, ideoque poſt Ἁλιεῖ interpungendum. KÜHN.

Μέν. μὲν ἔφη, Ἁλιεῖ Ἀμφ. &c.] MS. noſter ita: Μένανδρος δὲ ἔφη ἐν Ἁλιεῖ. Ἀμφιβλήστρῳ περιβάλλεται. Et ita reſtituendus certe hic locus videtur, quum titulus Comœdiæ male confuſus ſit cum verbis *Comici*. *Menandri* alias Ἁλιεῖς in plurali citantur a *Noſtro* ſupra Segm. 52. & Segm. 145. Sed & ſingulariter ἐν Ἁλιεῖ apud *Athenæum* citatur libr. XI. *Dipnoſoph.* quam varietatem *Caſaubonus* adnotavit XI. *Animadv.* ubi quoque ait hic *Menandri* illud drama ſingulari inſcribi numero, rectam lectionem nempe videns etiam. JUNG.

Μένανδρος μὲν ἔφη, Ἁλιεῖ Ἀμφίβληστρον &c.] Perbene MSS. Μένανδρος δὲ ἔφη ἐν Ἁλιεῖ. Ἀμφιβλήστρῳ περιβάλλεται. *Piſcatorem Menandri* fabulam nemo paululum humanior ignorabit: diſcat alias e *Meurſii Biblioth. Att.* Sed prætereundum non eſt inveniſſe me eandem loci hujus emendationem in *Menandri* Fragmentis ab eruditiſſimo *Cantero* collectis opere MS. Μένανδρος μὲν ἔφη ἐν Ἁλιεῖ. Mox cum MSS. delevi κίρκοι, quos ego nullos in re piſcatoria novi: non me fugit πάντα τὰ ἐπικαμπῆ dici κίρκους, notantibus Grammaticis, adeoque nec incommode hamos, ἄγκιστρα ἀκιδωτὰ hoc nomine poſſe vocari; ſed, utcunque hoc exploratiſſimum fuerit, hic, ubi *Pollux* retia enumerat, alieno loco poſiti eſſent κίρκοι.

36 Καὶ ἕρκη δὲ, &c.] In C. A. ἕρκη δὲ πόρκοι, κύρτοι, γρίφοι γ. &c. *Salm.* C. καὶ ἕρκοι δὲ κύρκοι, κ. πύρκοι, καὶ γρίφοι. KÜHN.

Καὶ ἕρκη δὲ, &c.] MS. ἕρκη. JUNG.

37 Καὶ κύρτοι, κίρκοι, γρίφοι] MS. καὶ κύρτοι, καὶ γρίφοι· omiſſo κίρκοι, quod quidem nec ſupra I, 97. ubi pariter πόρκοι, κύρτοι, γρίφοι jungebantur, erat: ſequuntur mox Segm. ſeq. in nauticis. JUNG.

38 Κακὸν] Κακὸν abeſt a C. A. KÜHN.

39 Γάγγαμον ἄτης π.] Prius editi omnes: γαγγάμωνα τῆς· itaque retin. *Eraſm.* prov. *Gangamon.* MS. γαγγάμονα τῆς, veræ lectioni aliquanto propius. Nam non aliter atque nunc editum, apud *Æſchylum* legitur *Agam.* v. 292. vid. *Leopard.* libr. XVI. cap. 21. & *Caſaubon.* in *Strab.* fol. 16. ſupra II, 169. ut & apud *Etymolog.* γαγγαμῶν quoque extat, apud *Heſych.* vero γαγγάμη. SEB.

Γάγγαμον ἄτης π.] C. V. γαγγάμονα τῆς παν. vulgata etiamnum extat in *Agamemnone Æſchyli*: γάγγαμον ἄτης παναλώτου, *ſagena perniciei, quæ omnes concludit capitque.* KÜHN.

Γάγγαμον ἄτης π.] MS. noſter, ut *Seberi* γαγγάμονα τῆς παν. Antea vulgati, γαγγάμωνα τῆς παν. *H. Stephanus* ad oram adſcripſit: *ſupra* II, 169. γαγγαμῶνα *Lex. vet.* nec quid aliud. Sed rectiſſime noſter *Seberus* edidit, ut *Leopardus* XVI. Emend. 21. emendavit, nec aliter agnoſcit Magnus *Caſaubonus* ad lib. VII. *Strabonis.* Quamvis *Leopardus ita*, ait, eſſe *omnino legendum*: γάγγαμον ἄτης παναλώτου *vel* παναλύτου, *& ex Polluce conjecturam facio*: ait; *ut Pollucis* κακὸν *explicet Æſchyli* ἄτης· ubi præterea notat *Eraſmum*, qui in proverbio *Gangamon*, κακὸν *negotium* explicet, quum *malum* ſit. Sed viro doctiſſimo *Æſchyli* locus non videtur in promptu fuiſſe: alias iſtud παναλώτου non ſollicitaſſet. Is nobis a doctiſſ. *Sebero* indicatus in Notis ſuis; iſte eſt enim; verba *Chori* ad noctem:

Ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
Μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
Μέγα δουλείας
Γάγγαμον ἄτης παναλώτου. JUNG.

40 Φελλοὶ, κάλ. &c.] C. A. φελλὸς, κάλαμος ῥάβδος κάμαξ &c. ἀγκιδωτὰ, *hamata*. KÜHN.

41 Ὁρμιὰ ἄγκιστρα] MS. ὁρμιᾶ, ἄγκιστρα ἀκιδωτά. Sicque reponere debes pro vulgato ἄγκιστρα, ἀγκιδωτά. Habet & ſupra MS. I, 97. paulo corruptius ἄγκιστρα ἀγκιδωτά. Iſtud ἀκιδωτὰ e *Suida* & ſupra probavi. JUNG.

Ὁρμιὰ, ἄγκιστρα, ἀγκιδωτὰ] Ἄγκιστρα ἀκιδωτὰ legendum non dubito, ut & in textu reſtitui: vox hæc

κιστρα ἀκιδωτὰ, τρίχες, [42] λῖνα, σπάρτα, σπαρτίναι, μολύβδαιναι, [43] πυρία, τριόδους, τρίαινα, ἰχθυκεντρον. [44] Τὰ δὲ ναυτικὰ σκεύη [45] κάλοι, ἱστία, [46] κρίκοι, [47] ἡνία, [48] κωπὶς, κῶπαι, οἴακες, πηδάλια, [49] πλῆκτρα, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ,

> Ὡς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας
> [50] Πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν.

mi, eſcæ, pili, lina, junceæ naſſæ, laminæ plumbeæ, tridentes igniti, tridens piſcatorius. Nautica autem inſtrumenta, vela, anuli, funis, remus, remi, clavi, gubernacula, conti: ut Sophocles in Græcorum Concilio:

> *Veluti navium cuſtodes per nocturnam navigationem*
> *Contis dirigunt ſecundo vento navim.*

etiam reſtituenda fuiſſet I, 97. ubi & a *Jungermanno* id adnotatum eſt: *Kuhnius* autem ibi adhæſit ad ἀγκίδωτα, & ἀγχίδοτα nequicquam cogitavit: ἄγκιστρον vero ἀκιδωτὸν *hamus cuſpide acuta inſtructus*: *Philes* non ineleganter χαλκὸν παλίστομον dixit: apud eundem funiculus hami θρὶξ πλεκτὴ appellatur; unde jam intelligis, quorſum in hac enumeratione rerum, quæ ad piſcatum pertinent, recenſuerit *Auctor* τρίχας. In *Oppiano* etiam pleraque, quorum hic meminit *Onomaſticographus*, inveniuntur; ſed hæc alibi forte latius. Mox σπαρτίνας, utut in MSS. extent, habeo ſuſpectas: ſi meo res arbitrio ageretur, ſuccederent in horum locum σπαρτία, quæ in ipſis etiam MSS. expreſſa ſunt: vitioſius tamen ante *Seberum* legebatur παρτῖναι. Dehinc extitit in vulgatis hæc lectio: πυρία τριόδη, τριόδους· τριόδην vocem non Græcam, & a MSS. damnatam expuli, quæ nullibi ſane inter piſcatorum inſtrumenta fuit a *Noſtro* repoſita: τριόδους autem & τρίαινα, nec non ἰχθυκεντρον eadem ſunt: poſterius *Heſychius* ſcribit Ἰχθυόκεντρον, τρίαινα. Peragebatur autem hoc piſcationis genus fuſcina tridente, qua conjecta piſces majores petebant & vulnerabant: τριαίναν ἐναράττειν id vocat *Philoſtratus* Icon. lib. I. eam ob rationem fuſcinam illam *Philes* appellat τομὸν βέλος. *Ovid. Amor.* lib. I. *Hi jaculo piſces, illi capiuntur ab hamis, Hos cava contexto retia fune trahunt.*

42 Λῖνα, σπάρτα, &c.] MS. auctius τρ. λῖνα (σπαρτία) σπάρτα σπ. μ. ſed vocula incluſa uncinulis a me, in MS. ab alia manu inſerta eſt contextui. JUNG.

43 Πυρία τριόδη, &c.] MS. πύρια, τριόδους. SEB.

Πυρία τριόδη, &c.] *Interpr. tridentes igniti*: malim πυρεῖα, vaſa, in quibus ignis ſervatur, cum noctu piſcantur; vel ſimpliciter *ignitabula*, *igniaria*: τριόδη non eſt in C. A. nec in *Salm.* Codice. KÜHN.

Πυρία τριόδη, &c.] MS. πυρία τριόδους· omiſſo τριόδη· quod & *Seberi* MS. omittit: & πυρία vel πυρίαι quidem notæ e *Noſtro* ſupra VII, 168. hic in noſtro MS. id accentu caret; *Seberi* habet πύρια, ut ipſe notat. Quid cum τριόδη faciamus, quod vulgo eſt, neſcio: niſi cum MS. omittendum dicamus. JUNG.

44 Τὰ δὲ ν. σκ.] C. A. præmittit titulum: Περὶ ναυτικῶν σκευῶν, *de nautico inſtrumento.* KÜHN.

Τὰ δὲ ν. σκ.] Cum iſtis MS. noſter novum caput orditur, & præfigit hunc titulum: Ναυτικὰ σκεύη. JUNG.

45 * Κάναιοι, &c.] N. σκ. κάλοι, ἱστ. SEB.

* Κάναιοι, &c.] C. V. τ. δ. ν. σ. κάλοι, ἱστία, κιρκοί. C. A. ναυτικὰ δὲ κάλαιοι, leg. κάλοι &c. poſſet etiam ex κάλαιοι fieri κάπαι, κάλοι. *Salm.* ναυτικὰ σκεύη, κάλοι, ἱστία, &c. KÜHN.

* Κάναιοι] Quid κάναιοι ſint, doceri velim. Sed potius eſt, ut id vocabulum non agnoſcamus cum MS. tam noſtro quam *Seberi*: quorum uterque pro eo habet κάλοι, quod reponendum videtur: ſupra in eadem re I, 84. καὶ δι' ὧν οἱ κάλοι διαίρονται, κίρκοι. Turbat tamen quod illi κάλοι mox Segm. ſeq. ſequantur, ut hic forte de alia vocula itaque conquirendum fuerit: & incidebat quidem κεραία, ut ſupra I, 93. Sed MS. non faventibus aliis conjectare permitto. Supra in MS. quoque bis erant I, 93. & 94. JUNG.

* Κάναιοι] Qui iſti ſint in inſtrumento navali κάναιοι quærant, quibus pretioſiſſimum tempus perdere cordi eſt, dum nos e MSS. in textu reponimus κάλοι· κάλους dici funes nauticos res eſt notiſſima vel ex illo vulgari proverbio πάντα κάλων σείειν· *Lucian.* in *Navigio*: ἀνιόντα τὸν ναύτην διὰ τῶν κάλων· *Scholiaſtes Apollonii Rhodii*: καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον (cujus ſcilicet in navi uſus eſt) κάλως λέγεται· notavit ſimilia *Euſtathius* ad *Homerum Od.* Ε. ubi tamen *Brevis Scholiaſtes*: τὰ σχοινία, δι' ὧν ἀνάγεται καὶ κατάγεται ἡ κέραια· ſed ibi ille potius ad uſum iſtius vocis reſpicit, quem eo loco obtinere videtur. Mox κρίκοι ſcripſi MSS. obſequutus: quamvis, ut cenſeo, parum interſit κρίκους ne ſcribas an κίρκους· nam I, 94. & in noſtro *Polluce* κίρκοι, MSS. non repugnantibus, editum eſt, unde & petere licet, quid κίρκος ſeu κρίκος fuerit: utraque eſt in *Heſychio* ſcriptura, ſed aliam ille *Grammaticus* vocis expoſitionem adfert: Κρίκος, κίρκος, ἔνθα ἡ κώπη εἰσέρχεται· vocem hanc autem parum intellexit *Scholiaſtes* ad *Lucian. Navigium*, ubi κερύακας *Luciani* ſic exponit: Τὰ νῦν κάρια λεγόμενα παρὰ τοῖς ναυτικοῖς, ἃ καὶ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί· certe non ipſi funes κρίκοι ſolent nominari, ſed foraminula, per quæ funes inſeruntur: obiter tamen eum emendemus; ſcribendum enim κάροια, ut ex ejuſdem *Scholiis* ad *Luciani Jovem Tragœdum* diſcere potes: *Moſchopulus*: Κεροίαξ ἀρσενικῶς, καὶ κλίνεται κερύακος, τὸ κοινῶς κάροιον· perperam in hac voce vulgo editur apud *Suidam* κάβοιον. Paulo poſt habuerunt ante nos editi Codices πλῆτρον, & in *Tragici* loco Πλήτροις· utrumque e MSS. emendatum.

46 Κίρκοι] MS. κιρκοὶ, oxytone, ut ſupra I, 94. idem MS. hic tamen accentus ad vulgatum exemplum reformatus erat a manu alia. JUNG.

47 Ἡνία] MS. ἠνία. Quod non minus ignoro quam paulo antecedens κάναιοι. Sed vulgatum ἡνία quid ἐν σκευῇ ναυτικῇ agat, nec iſtud video: ſi conjecturæ quid licet, ſaltem dicis cauſa, ne locum deſtitutum, quantum in nobis, voluiſſe videamur, forte legendum σχοινία, quæ ſupra & ipſa in inſtrumento nautico I, 93. occurrunt. Sed συνετὸν forte ἐπικουρίαν quis ad hæc dicat, a quo ſane meliorem operam exſpectabimus. JUNG.

48 Κωπὶς] Abeſt a C. A. κωπίς. KÜHN.

49 Πλῆτρα] C. V. πλέκτρα· C. A. non habet ſequentes verſiculos *Sophoclis* uſque ad τρόπιν. KÜHN.

Πλῆτρα] Mendoſe. Scribe ut MS. noſter habet, πλῆκτρα, ſicut & in ipſis *Tragici* verſibus: ἀπὸ τοῦ πλήττειν nimirum: idem vocabulum ita obſervo apud *Herodotum Clione* cap. 194. de navigiorum, quæ Babylonem commeant, fabricatione: ἰθύνεται (πλοῖον iſtud σκύτινον) δὲ ὑπό τε δύο πλήκτρων, καὶ δύο ἀνδρῶν ὀρθῶν ἑστεώτων· καὶ ὁ μὲν ἔσω ἕλκει τὸ πλῆκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὠθέει. De *Sophoclis dramate* hoc vid. *Caſaub.* VII. *Athen.* 4. JUNG.

50 Πλήτροις] Iterum C. V. πλέκτροις· videtur ita dici vel gubernaculum, quo flectitur movetur que navis, vel *contus*, ut *Interpr.* KÜHN.

Πλήτροις] MS. πλήκτροις, ut jam dixi ſcribendum eſſe. JUNG.

134 * Tum & Ὁλκία nominavit gubernacula in Nauplio. Et apud Homerum:

Politus clavus. ---

Scalmi, lora, tabulatum, utres, conti, funes, ſentina, cadi, funes nautici, quibus naves terræ alligantur. Rudentes, ancoræ, machinæ trahentes, fulcra,

* [51] καὶ ὁλκία δὲ τὰ πηδάλια ἐν Ναυπλίῳ ὠνόμασε· [52] καὶ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, 134

ξεστὸν ἐφόλκαιον. ---

σκαλμοὶ, τροπωτῆρες, [53] ὑπηρέσια, ἀσκώματα, [54] κοντοὶ, κάλοι, ἀντλία, [55] κάδοι, [56] ἀπόγαια, ἐπίγεια, πείσματα, [57] ἄγκυραι, ὁλκοὶ, ἕρματα, [58] οὖροι,

51 Ὁλκία] C. A. ὄλμια, & ex correctione ὁλκία τὰ πηδάλια. KUHN.

Ὁλκία] MS. ὁλκία &c. mox autem Ναυπλίῳ ſcilicet καταπλέοντι· alius enim ejuſdem Poëtæ Ναύπλιος πυρκαεύς· vid. *Caſaubonum* noſtrum modo dicto loco. JUNG.

52 Καὶ παρὰ τῷ Ὁμ. ξ. ἐφόλκαιον.] *Odyſſ.* ξ, 350. priores edit. ἐφόλκιον. SEB.

Καὶ παρὰ τῷ Ὁμ. ξ. ἐφόλκαιον.] C. A. ξεστὸν ἐφόλκιον ὡς Ὅμηρος· C. V. etiam probat ἐφόλκιον· *Heſych.* Ἐφόλκιον, ἐφολκίδα, πηδάλιον· & iterum: ἐφόλκιον διὰ τοῦ ι τὸ πηδάλιον ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι· in *Salm.* C. ita totus locus: ὁλκία δὲ τὰ πηδάλια ἐν Ναυπλίῳ ὠνόμασε παρὰ τὸ Ὁμήρου, ξεστὸν ἐφόλκιον· atque ita legendum inquit. KUHN.

Καὶ παρὰ τῷ Ὁμ. ξ. ἐφόλκαιον.] MS. (ſine καὶ) παρὰ τὸ Ὁμήρου, ξεστὸν ἐφόλκιον. Et ἐφόλκιον etiam priores editiones. Sed noſter *Seberus* ἐφόλκαιον repoſuit, quod ita apud *Homerum* Ὀδυσσ. ξ. legebat:

Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στῆθος ---.

Heſych. Ἐφόλκιον, ἐφολκίδα, πηδάλιον· ubi etiam ἐφόλκαιον emenda. Dicitur alias & ἐφόλκιον· ut eodem loco *Heſychius* ſubjungit paulo poſt: Ἐφόλκιον, διὰ τοῦ ι, τὸ πηδάλιον, ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι. *Etymolog.* ἐφόλκιον, τὸ πηδάλιον. JUNG.

Καὶ π. τῷ Ὁμ. Ξ. ἐφόλκαιον.] Etſi MSS. habeant ἐφόλκιον, retinendam tamen vulgatam lectionem duxi, quæ in ipſo apparet *Homero*: librarii, quibus illa vocis forma mira videbatur, nulla de ratione temere mutarunt: alias tota MSS. lectio nec incommoda eſt nec inepta. Ἐφόλκια vero etiam dicta illa parvula navigia, quæ majoribus alligata, ab iſtis trahebantur: *Heſychium* videndum moneo: *Moſchion* de *Hieronis* Siciliæ regis navi maxima: ἐφόλκια δ' ἦσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον κέρκουρος τρισχίλια τάλαντα δέχεσθαι δυνάμενος &c. quæ lege, ſis.

53 Ὑπηρεσία] *Tabulata. Interpr.* malim quod ſubſternitur remigibus ſedendi gratia, ut ſtoreæ, ſtramenta & id genus alia. KUHN.

Ὑπηρεσία] MS. ὑπηρέσια. Et ita omnino accentum corrige: ὑπηρέσιον nauticum notum ſatis ſupra I, 88. & alibi in *Noſtro*. JUNG.

54 Κοντοὶ] MS. κόντοι paroxytonωs. JUNG.

55 Κάδδοι] Abeſt a C. A. KÜHN.

Κάδδοι] MS. omittit κάδδοι· ſed ſupra I, 94. non omittebat, ibique κοντὸς, κάδος &c. habebat. JUNG.

Κάδδοι] Reſtitui altera ſimilium literarum deleta κάδοι, de qua ſcriptione ſuperius alicubi notaſſe non pauca memini: mox nulla fuit ratio, ob quam cum MSS. non ſcriberemus ἀπόγαια· & alterum tamen rectum etiam, quod pluribus exemplis non difficulter oſtendi poſſet, niſi rem per ſe ſatis notam exiſtimarem: πρυμνήσια, quæ alibi expreſſit, hic præteriit: eleganter *Heliodorus* lib. I. Ὅλκας ἀπὸ πρυμνησίων ὥρμει· *Tryphiodorus* πείσματα πρύμναια dixit, *Statius retinacula*, nec non, niſi fallit memoria, *Virgilius*. Ὅλκοι, quorum mox ſuus in hoc inſtrumenti navalis numero eſt locus, in memoriam mihi revocant, quæ leguntur VII, 191. αἱ δὲ καλούμεναι χαμευλκοὶ, μηχαναὶ, δι' ὧν εἵλκοντο· ibi Codicem *Falckenburgii* addidiſſe ὁλκοὶ, hoc enim accentu ſcribendum, memini dixiſſe: rectiſſime; ὁλκοὶ iidem qui χαμουλκοὶ, ut ex *Heſychio* & *Etymologo* poteſt intelligi: *Thucydides* lib III. cap. 15. καὶ ὁλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου εἰς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν· *Schol.* οἱ ὁλκοὶ ὄργανα εἰσὶν, οἷς αἱ νῆες ἕλκονται. Ἀπόβαθρα paulo poſt accentu malo notatum fuit, quem emendavi: meminit *Lucianus* in *Navigio*, ad quem σκάλαν dixiſſe recentiores Commentator antiquus adnotat: vid. I, 93. Διφθέρας navibus obductas pelles *ſegeſtra* Romani vocant. *Gloſſæ*: *ſegeſtrum*, διφθέρα πλοίου· *Feſtus*: Διφθέρας (ita ſcribendum. Vid. I, 93.) *Græci appellant pelles nauticas, quas nos vocamus ſegeſtria*: βυρσῶν ἐπιβολὰς *Lucianus* dicto ſæpius libello vocat: hæ pelles navibus inſternebantur, ut hoc magis eſſent tutæ ab omni aëris procellarumque injuria: alibi plura notabo. Δακτυλίους Siculi λογγῶνας vocabant, de qua voce notavi ad IX, 136. *Falckenburgius* aut quicunque is ſit quem ita nominamus, ante δακτύλιοι e ſuo Codice notavit ὅλμοι· forte ὅρμοι, quæ vox huic loco non male conveniat; ſcimus autem non raro literas λ & ρ in MSS. confundi.

56 Ἀπόγεια] MS. ἀπόγαια. SEB.

Ἀπόγεια] C. V. ἀπόγειοι, ἐπίγυα· C. A. ἐπίστεια &c. διερείδεις δ. δακτύλιοι, ὡς οἱ τετρημμένοι λίθοι ὧν τὰ πείσματα ἐνδεῦνται· *Salm.* ἀπόγαια. KÜHN.

Ἀπόγεια] Pro ἀπόγεια, MS. tam noſter, quam *Seberi* ἀπόγαια habet. Sicut ſupra etiam I, 93. quamvis ibi vulgo utrumque ἀπόγαια, ἀπόγεια, pro quorum altero ibi MS. ἐπίγεια habebat: hic vero pro ἐπίγεια mendoſe ſcribit ἐπίγυα. JUNG.

57 Ἄγκυραι, &c.] MS. π. ἀγκύρα, ὁλκοί. JUNG.

58 Οὖροι] Ita & MS. *Interpr.* redd. *navalia*, quæ Gr. οὖροι· vid. *Heſych.* & *Suid.* SEB.

Οὖροι] MS. οὖροι. Et οὖροι ita & *Seberi* MS. prior editio οὖροι enim habebat: ſed MS. lectionem firmat & *Heſychius* ita ſcribens: Οὔρους, φύλακας, ἢ τὰ νεώρια· τὰ περιτειχίσματα, ἢ τὰ περιερείσματα τῶν πλοίων, ἢ τὰ ὁρμητήρια, δι' ὧν καθέλκονται· quamvis *Suidas* οὐρεὺς ἐξυτέους edicat, in hac quidem ſignificatione: cui & *Etymologicographus* aſſentiri videtur; & expreſſe ἐξύνεσθαι docet illam vocem in hac re *Euſtathius* ad Ἰλ. β. *Herennius Philo* de diff. οὖρος καὶ οὐρὸς διαφέρει· οὖρος μὲν, ὁ ἄνεμος· οὐρὸς δὲ, ὁ τόπος, ἢ τὸ νεώριον. Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον --- & infra Segm. 148. MS. noſter οὖροι iterum in hac re, ſed ab alio emendatum, ut vulgo eſt, οὐροί· quibus itaque videtur vix contradicendum: *Heſychiana* vero ſcriptura οὖρευς conveniat ſaltem primæ ſignificationi, qua φύλακας vox notat. Sed cum hoc οὖροι, ſive οὐροὶ potius, noſter MS. iterum λείπει, & oſtendit vulnus, quod ſibi contigit, noſtri *Pollucis* mehercle cum haud parvo damno, exſecta nimirum tota pagina. Quis enim eſt, vel doctiſſ. provoco, qui ſe ſperet abſque Codicis talis ope, tot mendas ex aliquo auctore, iis præſertim quot lineis ſere obſito, ſublaturum vere & plane ita, ut ex animi ſui ſententia paratus ſit jurare eam auctoris ſcripturam fuiſſe? Hinc certe pateat, ſi vel nullam mendam ſuboleamus amplius, tamen ſi in illas exſectas paginas unquam incidere daretur, quod ſperare tamen ſtultum eſt, nova nobis illas allaturas, ut aliquam Africam, quam ſemper tale quid parere vetus eſt adagium. Sed ne inſtituti obliviſcamur: τὰ δὲ μὲν προτετύχθαι ἐάσωμεν, ἀχνύμενοί περ. Deſunt itaque in noſtro MS. cum hac exciſa pagina omnia ab hoc, quo dixi loco, uſque ad iſta, ξύλαι, ἀρπαγίδες, ἧλοι, quæ ſequuntur Segm. 142. JUNG.

[59] ἀποβάθρα, [60] θράνια, δέῤῥεις, διφθέραι, [61] δακτύλιοι, οὕτω δὲ τοὺς τετρημένους λίθους ὠνόμαζον, ὧν τὰ πείσματα ἐξέδουν· [62] ὀρθίαξ δὲ τὸ κάτω τοῦ ἱστοῦ [63] καλεῖται, ὡς τὸ ἄνω, καρχήσιον· καὶ ἔστι τοὔνομα [64] τὸ ὀρθίαξ, ἐν Ἐπιχάρμου [65] Ναυαγῷ.

navalia, ſcalæ, pelles; diphtheræ. Dactylii: ſic enim perforatos lapides vocant, a quibus alligant rudentes. Ὀρθίαξ autem inferior mali pars nominatur: quemadmodum ſuperior, carcheſium. Nomenque Ὀρθίαξ in Epicharmi Naufrago extat.

135 ## * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΛΑ.

[66] Περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θεραπείαν σκευῶν, καὶ ἐφ' οἷς ἀποτίθενται.

* CAPUT XXXI. 135

De vaſis veſtium, & quo hæ reponantur.

[67] ΤΑ' δὲ περὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἐσθήτων σκεύη, [68] πλυνοὶ, καὶ πλυντήρια· [69] καὶ γῆ σμηκτρὶς,

VAſa vero, quæ veſtium curæ adhibentur, ſunt: lotoria vaſa, & labra. Tum terra ſmectis, apud

59 Ἀπόβαθρα] Ἀποβάθρα· ut ſupra I, 93. SEB.

Ἀπόβαθρα] Scribe ἀποβάθρα, ut & *Seberus* noſter monuit. JUNG.

60 Θράνια] Pro θράνια quoque potius ſcribe θρανία· ut ſupra I, 94. quamvis ibi MS. θράνια. Sed θρανίον apud *Noſtrum* occurrit aliquoties, III, 90. VII, 182. & ſupra Segm. 48. θρανία etiam MS. JUNG.

61 Δακτύλιοι.] De iiſdem *Heſychius*: Δακτύλιοι, οἱ τετριμμένοι λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτεται· ubi emendandum puto οἱ τετρημένοι λίθοι· ait enim *Noſter*, τοὺς δὲ τετρημένους λίθους &c. JUNG.

62 Ὀρθίαξ] *Heſychius*: Ὀρθίας, ἱστὸς νεώς· ubi etiam ὀρθίαξ videtur ſcribendum. JUNG.

63 Καλεῖται] Abeſt a C. A. ut & mox καὶ ἔστι. KÜHN.

64 Τὸ ὀρθίαξ] *Salm.* ὁ ὀρθίαξ. KÜHN.

65 Ναυάγῳ.] Ναυαγῷ. SEB.

Ναυάγῳ.] Emenda ναυαγῷ, ut & *Seberus* noſter indicavit; *Athenæus* lib. XIV. Ἐπίχαρμος &c. ἐν Ὀδυσσ. ναυαγῷ. Quem eundem *Ulyſſem naufragum* hic a *Noſtro* intelligi ait *Caſaubonus* noſter XIV. *Animadv.* 3. Et quis ſcit, an non *Pollux* ita ſcripſerit quoque? Certe ſi MS. nos deſtituit, de vulgatorum fide ſuſpicari non ita bona, multa exempla me hactenus cogere potuerunt. JUNG.

Ναυάγῳ.] Sic omnes editiones: mutandus tamen accentus, uti feci, *Kühnio* probante. *Meurſius* ad *Helladium Beſantinoum*, ubi omnes *Epicharmi* fabulas ſtudioſe collegit, fabulam, cui titulus Ὀδυσσεὺς ναυαγὸς apud *Athenæum* lib. XIV. ex hoc ipſo *Pollucis* adducit loco: quod equidem argumento eſt, eruditiſſimum hominem cenſuiſſe, non alium eſſe Ναυαγὸν hunc *Pollucis* noſtri ab illa *Epicharmi* Comœdia, quæ dicitur *Athenæo* Ὀδυσσεὺς ναυαγός· veriſſime; nihil enim addubito, quin ita ſe res habeat: jam olim tamen ea de re mihi cogitanti ſuccucurrit altera conjectura, quæ *Meurſii* opinionem non tantum non ſubvertit, ſed etiam confirmat: ſcilicet ex eo, quod noſter *Epicharmi* fabulam ſeparatim Ναυαγὸν, non Ὀδυσσέα ναυαγὸν appellat, colligere mihi videbar titulum fuiſſe Comœdiæ Ὀδυσσεὺς ἢ Ναυαγός· ſæpius enim uſu venire ſolet, ut duplici titulo fabulas inſignitas alterutro tantum nominato adducant Grammatici, quod ipſum ſupra memini oſtendiſſe in hujus *Epicharmi* Προμαθεῖ ἢ Πύῤῥα· vide & *Caſaubonum* ad *Athen.* lib. III. cap. 15. ſimili ratione *Eubuli* fabulam ab *Athenæo* laudatam ſcio Ὀδυσσεὺς ἢ πανόπται· quæ cum ita ſint, ultro patet apud *Athenæum* lib. XIV. ſcribendum eſſe ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Ναυαγῷ· quod tamen in hac mea me conjectura retinet aliquantulum & moratur, eſt, quod & *Epicharmi* Ὀδυσσέα αὐτομόλον adducat *Athenæus*; qua ratione & Ὀδυσσέα Ναυαγὸν eum ſcripſiſſe ſit veroſimile: lectoris arbitrio rem totam permitto: alias & *Alexis* edidit fabulam inſcriptam Ὀδυσσεὺς ὑφαίνων, aliiqui plures Comœdias, quarum titulus Ὀδυσσεύς. *Heſychium* ex hoc *Pollucis* loco ſic dudum emaculaveram, ut erudite fecit *Jungermannus*. De καρχησίῳ ſunt adeundæ præter alios *Gloſſæ Galeni Hippocraticæ*.

66 Περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θερ. &c.] Titulus anguſtior comprehenſa ſub eo materia: nam & σκυτοτόμων & κουρέων, & στρατιωτῶν & aliorum σκεύη recitantur. SEB.

Περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θερ. &c.] C. A. περὶ σκευῶν τῶν ἐν θεραπείᾳ ἐσθήτων· *Salmaſ.* hunc affert titulum: περὶ θεραπείας ἐσθήτων σκευῶν. KÜHN.

67 Τὰ δὲ περὶ τὴν θερ. &c.] Textus in C. A. τὰ δὲ π. θεραπείαν τ. ἐ. πλυνοὶ πλυντήρια κ. γ. σ. κ. N. καὶ λίτρον λύστρανον, κονία (C. V. κωνία) κ. γ. κ. Ἀ. κνάφος ἐκπιεστήριον· in *Gloſſ. prelum*, *preſſorium*, πιεστὴρ πιεστήριον. KÜHN.

68 Πλυνοὶ] Supra VII, 37. in MS. πλύνοι erat παροξυτόνως. Sed πλυνὸς ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό· παροξυτόνως δὲ, τὸ πλυνόμενον· ait *Suidas*, apud quem, ut & *Heſych.* πλυνοὶ etiam habes. JUNG.

69 Γῆ σμηκτρὶς] Vide ſupra VII, 40. Hic prior. edit. μηκτρ. SEB.

Γῆ σμηκτρὶς] *Salm.* σμηκτρίς· apud *Galenum* in *Lexico Hippocratis*. KÜHN.

Γῆ σμηκτρὶς] Sane noſter *Seberus* nil propius poterat vel verius, quod ad vulgatum antea μηκτρὶς attinet, reponere. Sed profecto vel valde fallor, vel ſcripſit *Pollux*: καὶ γῆ πλυντρὶς, κατὰ Νικοχάρην. Ecce enim *Pollux* id jubet ipſe, cujus locus ſupra VII. 40. hic totus eſt. τὴν δὲ σμηκτρίδα, Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ εἴρηκεν· (MS. ibi Εὔπολις εἶπεν καὶ ἄλλοι) ἰχθύων δὲ πλῦμα, Πλάτων ἐν Νίκαις εἴρηκεν ὁ Κωμικός· ἡ δὲ πλυντρὶς παρὰ Νικοχάρει ἐν Ἡρακλεῖ γαμουμένῳ· quo profecto & *Noſter* hic reſpexit; Hoc tamen haud negarim adhuc majorem defectum loco huic accidiſſe; quum *Pollucem* arbitrer & de σμηκτρίδι γῇ hic addidiſſe eadem, quæ ſupra, non minus quam de πλυντρίδι. JUNG.

Γῆ σμηκτρὶς, &c.] Rectiſſime *Seberus*, ante quem legebatur γῆς μηκτρὶς, ita repoſuit: ſed paululum aliter in *Falckenburgii* Codice γῆ σμῆτις· ego ſcriptum exiſtimo σμηκτὶς, quod non minus recte dicitur, ac σμηκτρίς· ſcimus enim iſtiuſmodi generis nominum talem duplicem inveniri formam: de cetero an quoddam majus damnum, ut *Jungermannus* noſter judicat, afflixerit hunc locum, dicere non habeo: dubitem ego tamen; potuit enim in tanta rerum varietate, quod & alibi deprehendimus, errante memoria lapſus *Pollux* γῆν σμηκτρίδα *Nicochari* adſcripſiſſe, quæ *Cephiſodoro* debebatur. Porro Νικόχαριν nihil opus eſt, ut mutes; illum enim ſcribendi modum ad Segm. 107. vindicavi. In ſequentibus emendandis ita me geſſi, ut meam agendi rationem nemo cavillari poſſit: λύστρανον quin corruptum ſit e voce χαλαστραῖον, nemo bonæ mentis dubitaverit, præcipue cum in Excerptis *Falc*-

Ni-

Nicocharem. Et Sapo apud Platonem. Lixivium, Cimolia terra, ſecundum Ariſtophanem. Carduus. Adjungendum quoque hiſce illud, quod in Publico foro habetur, verriculum. Porro & licia veſtibus conveniunt: dictumque eſt nomen hoc in Platonis Fe-
136 ſtis, Intexere autem licia. * & in Hermippi

κατὰ Νικόχαριν· [70] καὶ λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον κατὰ Πλάτωνα, [71] κονία, καὶ κιμωλία γῆ κατὰ Ἀριστοφάνην· καὶ [72] κνάφος· καὶ ἰπὸς τὸ πιέζον τὰς ἐσθῆτας ἐν τῷ γναφείῳ, ὡς Ἀρχίλοχος, Κέαται δ' ἐν ἰπῷ· καὶ περιστροφίδα δ' ἂν εἴποις τὸ ξύλον τὸ τὸν ἰπὸν περιστρέφον· ἐναρμόσαι δ' ἂν τούτοις καὶ τὸ ἐν τοῖς [73] Δημιοπράτοις ἐκπιεστήριον· [74] δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐσθῆσι καὶ ῥαμμάτων· εἴρηται δὲ τοὔνομα ἐν Πλάτωνος Ἑορταῖς, Ἐμφέρεσθαι δὲ τὰ ῥάμματα· * καὶ ἐν Ἑρμίππου 136

kenburgianis pro iſthoc vocabulo ſubſtituatur χαλάτριον, quod quam prope accedat ad veram lectionem nemo non videt: tantum igitur λυστράιον in χαλαστραῖον mutavi: cetera nec ſupplemento nec emendatione habent opus, ſed commoda diſtinctione. De κονία & κιμωλία γῆ, quod utrumque vocabulum ex *Ariſtophane* producit *Auctor* noſter, adeundum ad Notas VII. 39. ubi *Comici* locum ex ejus *Ranis* monſtrarunt eruditi *Commentatores*: utriuſque meminit pluribus in locis *Galenus*, adhibitaſque docet non tantum ad mundanda veſtimenta, ſed & argentum.

70 Καὶ * λύστραιον λίτρον] MS. καὶ λίτρον, καὶ λίστραιον λοῦτρον. An vera lectio καὶ λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον; cum ſupra VII, 40. (ἐν ᾧ δὲ ἐξέπλυνεν) οὐ μόνον λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον, ἀλλὰ κ. *Plutarch.* Præc. ſalubr. fol. 82. τὰ ὀθόνια ῥύμμασι καὶ χαλαστραίοις πλυνόμενα, μᾶλλον ἐκπλύνεται τῶν ὑδατοκλύστων. Celebrat *Chalaſtræum* vel *Chalaſtricum nitrum Plinius* quoque Hiſtor. Nat. XXXI. 10. SEB.

Καὶ * λύστραιον λίτρον] *Salmaſ.* legit λίτρον χαλαστραῖον, χαλαστραῖον λίτρον, vel ex P. (*Palatino*) λίτρον χαλαστραῖον· alia l. λοῦτρον καὶ λίτρον, καὶ λυστραῖον λίτρον κατὰ Πλάτωνα καὶ κ. Ex his variis lectionibus optarim χαλαστραῖον λίτρον· nitrum *chalaſtricum* vocat *Plinius*. *Suidas* a lacu in Macedonia, *Heſychius* ab urbe *Chalaſtra* deducit nomen: *Plinius* lacum fuiſſe nitroſum refert *exiliente in medio dulci fonticulo*; *nitri chalaſtræi* jam ſupra meminerat *Noſter* lib. VII. c. 12. & *Plinius* lib. XXXI. cap. 10. *in pane ſalis vice utuntur chalaſtræo.* KÜHN.

Καὶ * λύστραιον λίτρον] Quod ſequitur καὶ λύστραιον λίτρον, κατὰ Πλάτωνα, *Seberus* ſui MS. lectionem, καὶ λίτρον, καὶ λίστραιον λοῦτρον, emendat, καὶ λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον· nec profecto veriorem lectionem mihi quis perſuadeat; nam & illud χαλαστραῖον apud *Platonem* extare, prolato loco, ni fallor, ipſo, ex libr. IV. de Repub. ſupra ad VII, 39. docui: & κονία καὶ κιμωλία γῆ hic recte tribuitur *Ariſtophani*, cujus locum ſupra VII, 39. emendavimus, χρῆσιν ex ejus *Ranis* prolata. JUNG.

71 Κονία] Supra VII, 39. pr. edit. κόνια. SEB.

72 Κνάφος] Supra VII, 37. JUNG.

Κνάφος] Uſum fruticis iſtius hunc plures adnotarunt: lubet unius *Heſychii* locum apponere, qui ad hanc rem egregie pertinet: Κνάφοι, ἄκανθαι αἷς κνάπτεται τὰ ἱμάτια. Κνάφου δίκην, ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον, ἔστι δὲ τοῦτο φυτὸν ἀκανθῶδες· aliquid huic loco deeſſe dicas; & talia credo plura ſunt in *Heſychio* aliiſque auctoribus, quæ proterva librariorum manus detruncavit. Adde, ſis, *Heſychio Suidam*, qui de hoc fullonum κνάφῳ pereleganter ſcribit: *Harpocratio* junioris ætatis Græcos γνάφον, ut γνάπτειν aliaque ſimilia, dixiſſe tradit: fruticis autem hujus uſum præterea nominis ipſius ratio commonſtrat: ſed ad alia majoris momenti pergendum. Bene vero factum, quod ſolus *Falckenburgii* Codex egregio *Pollucem* hic auxerit ſupplemento, quod nemo peritus periiſſe vellet: exhibenda ſunt ea, prout in Excerptis *Falckenburgianis* viſuntur: καὶ ἴτος τὸ πιέζων τὰς ἐσθῆτας ἐν τῷ γναφίῳ ὡς Ἀρχίλοχος, ἄτε δ' ἐν ἰπῷ· καὶ περιστροφίδα δ' ἂν εἴποις τὸ ξύλον τὸ περὶ τὸν ἰπὸν περιστρέφον· vellem equidem omnia Codicis hujus eximia pari ſe perſpicuitate conſpicienda præbuiſſent: ſed hæc ipſa tamen non negligenter ſunt prætereunda: ſuper τὸ ἴτος vera lectio erat adſcripta ἰπός· tum legendum eſſe τὸ πιέζον nemo non mecum ſentiet: poſtea γναφείῳ potius quam γναφίῳ in textu ſcripſi propter uſum frequentiorem: γναφεῖον enim, vel ut Attici præferunt κναφεῖον ſæpiſſime, γνάφιον autem rarius, nec niſi in MSS. invenias: non tamen ignoro affinitatem ει & ι in iſtius generis nominibus, quam ipſe alibi pluribus oſtendi; ſed vulgatam ſcribendi conſuetudinem hac quidem in voce ſine culpa ſequemur: accedit, quod & apud *Pollucem* VII, 37. κναφεῖον legatur. Veniendum ad *Archilochi* verba; quæ mihi in hoc Codice corrupta eſſe perſuadeo: ſed & qui reſtituenda ſint, e noſtro *Polluce* porro patebit: VII, 41. hic ipſe *Archilochi* locus adducitur: καὶ Ἀρχίλοχος δ' ἔφη, Κέαται ἐν ἰπῷ· quæ lectio, me judice, integrior eſt & verior, ſiquidem ſententiam plenam contineat, eamque ideo hoc loco reponendam exiſtimavi, cum ne ipſa quidem pravæ lectionis veſtigia abludant. Quod de περιστροφίδι adnotatur rarum eſt, nec alibi, quantum memoria repetere poſſum, vel a *Polluce* noſtro, vel ab aliis obſervatum: ſignificationis tamen analogiam ex origine vocis perſpectam habemus: in iſtius inſtrumenti deſcriptione περὶ delendum judicavi, ut ſenſus ſibi conſtaret: id enim, niſi me fallor, volebat *Pollux*, περιστροφίδα illud lignum dici, quo preſſorium intorquetur & circumagitur, τὸ τὸν ἰπὸν περιστρέφον· accentus quam hic inveni rationem retinui: in *Gloſſis* antiquis ἴπος. Mox fuit in editis Δημιοπράταις· πιεστήριον in *Gloſſis preſſorium* eleganter exponitur.

73 Δημιοπρ.] *Salm.* C. ἐναρμόσαι ἂν τούτοις ἐκπιεστήριον. KÜHN.

Δημιοπράταις] Emenda Δημιοπράτοις, ut ſemper. JUNG.

74 Δεῖ δὲ ταῖς ἐσθήτεσι &c.] MS. δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐ. SEB.

Δεῖ δὲ ταῖς ἐσθήτεσι &c.] C. A. δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐσθήσεσι κ. ῥ. (*Gl.* ῥάμμα, *acia*) ὡς Πλάτων καὶ ῥαφίδος ὡς Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ ῥαφίδα καὶ λ. λ. τὸ ῥῆγμα σ. καὶ βελόνης ὡς Εὔπολις. KÜHN.

Δεῖ δὲ ταῖς ἐσθήτεσι &c.] Magis placet MS. *Seberi* ſcriptura, δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐ. Vide vero an & hic *Pollux* potius ἐσθῆσι ſcripſerit, ut alicubi ſupra Segm. 127. admonui. JUNG.

Δεῖ δὲ ταῖς ἐσθήτεσι &c.] Lectionem MS. *Seberiani* in textu repoſui, niſi quod & ἐσθῆσι id quidem eo liberius, quod, ut & *Jungermannus* indicavit, ſuperius præſtantiores MSS. pro ἐσθήτεσι legendum docerent ἐσθῆσι. Ῥαφίδα, quam ex *Archippi Pluto* poſthæc *Pollux* profert, nullam ob idoneam cauſam damnaverit *Phrynichus*: περόνην illam vocem inter alia *Heſychius* interpretatur: & *Suidas*: Ῥαφίς, ἡ βελόνη· *Heſychius*: Βελονοποικίλτης, ὁ τῇ ῥαφίδι ὑφὴν ποιῶν καὶ ζωγραφῶν· ῥάφιον apud *Hippocratem* legiſſe memini: *Galenus* in *Gloſſis*: Ῥάφιον τὸ κεντήριον, ᾧ διακεντοῦντες οἱ τεχνῖται τῶν τοιούτων ἐπιτηδείους ὅπως τῇ τοῦ λίνου διέρσει παρασκευάζουσι· *Archippi* Πλοῦτον laudat *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad *Aves* & *Porphyr. Quæſt. Homer.* I. eaque fabula cum nonnullis argumentis docuiſſe colligo veras divitias non in profundendis opibus & eleganti vita, ſed in honeſta parſimonia conſiſtere, ad quam itaque ipſum illud

[75] Μοίραις, [76] Ῥάμμ' ἐπέκλωσας· προσδεῖ καὶ [77] ῥαφίδος, ἣν Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ ὠνόμασε, Ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν τόδε ῥῆγμα σύῤῥαψον· καὶ βελόνης δὲ τοὔνομα ἐν Εὐπόλιδος Ταξιάρχοις, [78] Ἐγὼ δέ γε στίξω σε βελόναισι τρισί· καὶ βελονίδες, ὡς Ἕρμιππος ἐν Μοίραις· [79] ἵνα δὲ ἀποτίθενται αἱ ἐσθῆτες, χηλοὶ, κιβωτοὶ, κιβώτια, [80] κίσται, καὶ κιστίδες, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσιν Ἀρι-
137 στοφάνης· κοῖται, [81] κοιτίδες· * [82] καὶ φάσκωλοι, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· θύλακοι, στρω-

Parcis, Licium involviſti. Opus autem eſt & acu: quod nomen Archippus in Pluto dixit, acum, filumque arripiens rupturam hanc conſue. Atque Βελόνης nomen in Eupolidis Imperatoribus extat, Ego vero te acubus tribus pungam. Et βελονίδες, ut Hermippus in Parcis. Quo autem veſtes reponuntur, labra, arcæ, arculæ, ciſtæ. Et ciſtulæ, ſecundum Ariſtophanem, in Acharnenſibus. Capſæ, capſulæ. * Vaſcula, ut 137
in Theſmophoriazuſis dixit. Sacculi, cul-

hoc loco memoratum Ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν, τόδε ῥῆγμα σύῤῥαψον pertinere poteſt.

75 Μοίραις] De *Hermippi* Μοίραις *Caſaub.* VIII. *Athen.* 7. JUNG.

76 Ῥάμμ' ἐπέκλωσας.] Prov. *filum neviſti, & acu opus eſt.* SEB.

77 Ῥαφίδος] *Phrynichus Eclog. Attic.* βελόνη, καὶ βελονοπώλης, ἀρχαῖα· ἡ δὲ ῥαφὶς τί ἐστιν, οὐκ ἄν τις γνοίη· ubi *Nunneſius* locum *Pollucis* adfert hinc. *Archippi* verba forte ita concipienda:

— ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν
Τόδε ῥῆγμα σύῤῥαψον. JUNG.

78 Ἐγὼ δέ γε στ.] Ἐγὼ δέ σε στ. γε β. SEB.

Ἐγὼ δέ γε στ.] C. A. ἐγὼ δὲ στίξω σε βελόναισι (C. V. βελόνεσι) τρισί, καὶ βελονίδος ὡς Ἕρμιππος· ita C. A. *Salm.* καὶ βελόνης τὸ δὲ ὄνομα· *ita diſtinguendum*: & tum ἐγὼ σὲ στίξω γε βελόναισι τρισί· & mox καὶ βελονίδος. KÜHN.

Ἐγὼ δέ γε στίξω &c.] *Eupolidis* fabula Ταξίαρχοι, unde titulum ſit nacta, & quo decurrat argumento, explicui ad Segm. 63. Hæc autem verba quorſum pertineant, difficulter perſpicio: nota res eſt ſervos præcipue fugitivos compungi ſolere & ſtigmatibus inſigniri in fronte, ut ab omnibus agnoſci poſſent, unde & στιγματίαι, quos *Plautus* facete *literatos* appellat: forſitan & ad eam pœnam militem fugitivum his verbis quidam τῶν Ταξιάρχων condemnat: ſed ad alia clariora: καὶ βελονίδες, inquit Auctor, ὡς Ἕρμιππος ἐν Μοίραις· jam meminiſſe juvat eorum, quæ notavi ad VII, 200. ubi ſic *Pollux*: τὰς δέ γε βελονοπώλιδας εἴρηκεν Ἕρμιππος ἐν Μοίραις· recte omnino, ſi rerum ordinem ſpectes: enumerarat enim femininam formam iſtiuſmodi vocum, quæ mulieres quaſcunque res vendentes ſignificabant: itaque præceſſerunt λαχανοπώλιδες, λαχανοπωλήτριαι· ſed & ibi non contemnendam dixi lectionem *Falckenburgiani* Codicis: τὰς δέ γε βελόνας, βελονίδας εἴρηκεν Ἕρμιππος ἐν Μοίραις· videmus equidem illam lectionem haud parum hoc *Pollucis* loco confirmatam, ubi plane βελονίδας ex eadem *Hermippi* fabula notat *Auctor* noſter: an verior igitur lib. VII. *Falckenburgiani* Codicis ſcriptura? equidem ea de re diſputari poſſit: præfero tamen ibi vulgatam lectionem; quidni potuerit enim in eadem fabula βελονίδας & βελονοπώλιδας *Hermippus* nominaſſe?

79 ἵνα δὲ &c.] C. A. titulum apponit: περὶ σκευῶν, ἐν οἷς αἱ ἐσθῆτες ἀποτίθενται. KÜHN.

Ἵνα δὲ ἀποτίθ. &c.] Horum pleraque recenſuit etiam *Pollux* VII, 79. & inter ea χηλούς· ex *Heſychio* vero & *Euſtathio* ad *Homerum*, hæc veſtium receptacula vel plexa vel conſuta fuiſſe patet: illum *Heſychii* locum alibi declarabo. De plerîſque ſequentibus alio loco memini dixiſſe, inter alia de κίσταις ad Segm. 91. quibus potueram ſuperſediſſe, ſi *Jungermannum* ad hunc locum non diſſimilia notaſſe tum mihi non latuiſſet. Aliud etiam genus ciſtarum, in quibus myſteria ſacrorum recondi ſolebant, memoratur a *Clemente*, *Seneca*, *Martiale* pluribuſque.

80 Κίσται, καὶ κιστίδες, &c.] C. A. κίστα κιστάδες ὡς Ἀ. κ. κ. φάσκωλοι θύλακοι στρ. κιβωτὸς, ῥίσκοι ὡς Ἀντ. ῥ. ἣν ὁ. εἰ. ὁμοίωται δὲ τῷ κ. καιδύταλις εὖ μ. καὶ Δίφιλος ἐπιδικαζομένῳ, ὁ δὲ καν. οὗτος τι δύναται, καὶ τί ἐστι· hactenus C. A. KÜHN.

Κίσται, καὶ κιστίδες, &c.] Loci *Comici* in *Acharnenſibus* ſunt, non ita longe a fine:

— ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
Βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
Ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.

Et mox κίστην· *Dicæopolis* enim ibi:

Παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.

Et κίστιδος iterum:

Τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος.
Ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν, ἐξέρχομαι.

Ubi tamen hoc, & primo loco, de ὀψοθήκῃ *Scholiaſtes Græcus* exponit, allato *Homeri* loco in eandem rem, quem & ſupra Segm. 91. *Polluci* ex MS. reſtitui, κίστην ὀψοφόρον pariter adferenti: qui tamen hic de veſtium receptaculis, ſicut & ſupra VII, 79. κίστας addit, quod ne quidem negare auderemus, ſi vel nullum exemplum in eam rem exſtaret, præſertim quum ſciamus ejuſmodi infinita inſerviſſe diverſis uſibus: tamen hoc forte quis dicere poſſit, aptiorem locum, quam illum, ex *Ariſtophane* ad hanc rem adferre debuiſſe: de ciſta cibaria & iſtud ἐν Ἱππεῦσιν

— τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
Ξύλλαβε σιωπῇ —.

intelligendum ſatis antecedentia probant, ubi *Allantopola* jubet populum διακρίνειν e ciſta, uter ipſe ne au *Cleon* ſit

Ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα.

Adfatur populum: ibi nempe *Scholiaſtes* κίστην & κιβωτὸν ait differre, ὅτι ἡ μὲν εἰς ὑποδοχήν ἐστιν ἐδεσμάτων· ἡ δὲ ἱματίων καὶ χρυσοῦ ἡ κιβωτός. Locum vero illum paulo ante ex *Ariſtophane* allatum Τὸ δεῖπνον & *Suidas* in mente habuit, ubi ſcribit: κίστις, τῇ κίστει· κιστὶς δὲ, ὀξυτόνως, παρὰ Ἀριστοφάνει, κιστίδος. Scribe itaque in loco *Ariſtophanis* κιστίδος, paroxytone, ut recte noſter *Pollux* hic κιστίδες habeat. Alias de veſtium receptaculis κίστας quoque uſurpatas teſtatur *Heſychius*: Κίστη, ἀγγεῖον πλεκτὸν, εἰς ὃ βρῶμα ἐνετίθετο καὶ ἱμάτια, κιβωτός. *Suidas*: Κίστη, καὶ κίστις, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται, ἢ ἱμάτια τινά. Ita apud *Achillem Tatium* lib. III. de *Clitoph.* & *Leucip.* λανθάνει κίστη ἐκτραπεῖσά τις e nave demerſa, & perfertur ad *Satyrum* & *Menelaum*, qui alter ἀνοίγει τὴν κίστην, ibique inveniunt repoſita χλαμύδα, καὶ ξίφος, ſive cultrum mimicum. Et *Heliodori* locus libr. IV. *Æthiopic.* quamvis vitioſe ibi legatur: εἶχεν ἀποκειμένην ἐν κυστίδι (ſcilicet ταινίαν) τοῦ μὴ τὸν χρόνον αὐτῇ λυμήνασθαι· ubi quoque malim κιστίδι. JUNG.

81 Κοιτίδες.] Sic & *Noſter* infra Segm. 165. & *Heſych.* in κοίτη· apud quem & κοιτὶς eſt. In *Suida* & *Etymologico* vero κοῖτις. JUNG.

82 Καὶ φάσκωλοι, ὡς ἐν Θ.] Neſcio an hæc vox in hodiernis *Theſmophoriazuſis Ariſtophanis* exſtet. Ex eodem dramate *Comicum* tamen ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

citra. In Foro publico autem, arca feneſtrata. Apud recentiores vero, Rhiſci: ut Antiphanes in Aleatoribus, Rhiſcus erat, quem dicebat. Erat etiam vas quodpiam arculæ ſimillimum, Candytalis nominatum: cujus Menandrus in Aſpide meminit, & Diphilus de Condemnato.

ματόδεσμα· ἐν δὲ τοῖς [83] Δημιοπράτοις, [84] κιβωτὸς θυριδωτή· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, [85] ῥίσκοι, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Κυβευταῖς, Ῥίσκος ἦν, ὃν εἶπεν· ὠνόμασται δὲ τῷ κιβωτίῳ παραπλήσιόν τι σκεῦος [86] κανδύταλις, οὗ μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν Ἀσπίδι, καὶ Δίφιλος [87] ἐν Ἐπιδικαζομένῳ·

huic voci, ut videtur, & *Harpocratio* teſtem allegat in φασκώλιον. Jung.

Καὶ Φάσκωλοι] Vocem illam in *Ariſtophanis*, quæ ſuperſunt, *Theſmophoriazuſis*, etſi & inde adferat *Harpocratio*, non reperiri, haud eſt, quod adeo cum *Jungermanno* miteris; extiterunt enim olim *Theſmophoriazuſæ* priores & ſecundæ, quarum has temporis injuria delevit, illæ vero ſuperſtites ad hanc pervenerunt ætatem, & noſtris teruntur manibus: accidit autem, ut *Grammatici* non raro protulerint quædam e *Theſmophoriazuſis* ſecundis loca, quæ ſi quis in prioribus inſtituat quærere, operam omnem ludet: illius rei egregium extat documentum in noſtro *Polluce* lib. VII. cap. 22. ad quem locum hac eadem de re monuerat *Jungermannus* e *Caſaubono* ad *Athen.* lib. I. ut magis adeo mirer, cum rem eam habuerit compertam, hominem acutiſſimum hic fluctuare. Sed porro notandum, quos ex *Ariſtophane* φασκώλους hic & lib. VII. *Noſter* appellat, φάσκωλα dicere *Harpocrationem* ex eodem *Comico*, *Suidam* & *Etymologum Magnum* genere neutro: quibus forſitan accenſeri poteſt *Iſidorus* in *Gloſſis*: *Paculum*, *ſacculum*, *paſceolum*: pro quibus exiſtimo ſcribendum: *Phaſculum*, vel *Phaſcolum*, *ſacculum*, *phaſceolum*: quod tamen poſterius forte non ſine ratione penitus ejiciendum dixero: in *Gloſſ.* certe MSS. quæ *Phacolum*, *ſacculum* præ ſe ferebant, nihil inveni tale: alias & φάσκωλος genere maſculo extat apud *Ammonium*, *Heſychium*, *Thomam*, & *Euſtathium* ad *Odyſſ.* B. & E. in *Ammonio* vero φασκώλος male reperies editum, & ἱματοφορία pro ἱματοφορίς, quod ex *Euſtathio* reſtituendum: potes autem ex iis, quos nominavi, differentiam φασκώλου & φασκωλίου haurire; quanquam ego profecto nullam eſſe ducam, niſi quod veteres ſolummodo φάσκωλον dixerint, recentiores etiam φασκώλιον, quo *Libanium* uſum notat *Magiſter*; præterquam quod ipſi inter ſeſe *Grammatici* diſſentiant: porro apud *Harpocrationem*, *Etymologum* & *Suidam* ἱματιοφορεῖον eſſe legendum ſentio, ipſaque res clamat: id enim, niſi me fallo, volunt, φασκώλιον eſſe veſtimentorum repoſitorium: ſimile prorſus vitium in *Suida* & *Etymologo* voce ἰπαύλια, ubi σμήγματα, φορεῖα leguntur pro σμηγματοφορεῖα, me judice: vid. *Noſtrum* Segm. 127. Fatendum etiam eſt *Grammaticos* non tantum ſibi non conſtare in hac exponenda voce, ſed etiam errare forteaſ propter ſimilitudinem φασκωλίου· cum enim *Etymologus* ex neſcio quo auctore φάσκωλος, inquit, ἱμάτιόν ἐστιν ὃ φορεῖται, aliud agebat: quem enim huic interpretationi colorem conciliet? ſed ille revera hac in voce miſerrime corruptus eſt, neque temporis locique ratio medelam ferre patiuntur; *Lyſiæ* tamen locus conquiri poteſt & emendari ex *Harpocratione*. Ego vero φάσκωλον Atticos dixiſſe exiſtimo ſaccum quemvis coriaceum, quo aut ad recondenda veſtimenta, pecuniam, aut alia quæcunque utebantur: talibus autem uſos faciliime probent *Xenophontis* μάστιγγοι ἱματίων variis in locis etiam a *Noſtro* memorati, qui certe e corio: utitur autem φασκωλίῳ *Teles* apud *Stob.* συγκρ. πενίας καὶ πλούτου. Bene vero, quod θυλάκους ſubjungat *Pollux*; tradit enim ex *Pauſania Euſtathius* φάσκωλον & θύλακον non differre: Παυσανίας δὲ καὶ φάσκωλον ἑρμηνεύει τὸν θύλακον, εἰπὼν ὅτι θύλακος ῥαπτὸς φάσκωλος. De κοίταις & κοιτίσι, quæ præceſſerunt, alibi dictum.

83 Δημιοπράταις] Iterum emenda Δημιοπράτοις. Jung.

84 Κιβωτὸς * θυριδοτή.] *Sylburg.* θυριδωτή. A MS. abeſt. Seb.

Κιβωτὸς * θυριδοτή.] Cum *Henr. Stephano*, qui ad ſuum Codicem admonuerat in ora, ſcribe κιβωτὸς θυριδωτή. Jung.

Κιβωτὸς * θυριδοτή.] Quin vere *Henr. Stephanus* emendaverit θυριδωτή, neminem exiſtimo dubitaturum: κιβωτὸς θυριδωτὴ dicta, quæ non operculum quoddam, ut vulgo, ſed januæ inſtar habebat: textum ex *Stephani* ſententia reſtitui, non invitis Commentatoribus noſtris: abeſt autem θυριδωτὴ a C. *Salmaſ.* De ῥίσκοις, qui ſequuntur, non pauci dixerunt; inter alios vir ſummus *Bochartus* in *Colon. Phœn.* & in *Epiſt. an Æneas unquam venerit in Italiam*: uſum illius vocis τοῖς νεωτέροις, *Comœdiæ novæ ſcriptoribus Pollux* adſcribit: adhibuiſſe *Menandrum* auguror ex *Terentii Eunucho* Act. IV. Sc. 6. ad quem *Donatus ciſtam pelle contectam* exponit, nomenque Phrygium eſſe admonet, quo quidem de poſteriori non habeo quod dicam: certe a Græcis ad Romanos, non a Phrygibus deveniſſe ſatis conſtat: Græci unde acceperint, non facile dixero: nollem tamen a Phrygibus accepiſſe negare: videndus & *Eugraphius*: *Gloſſæ*: *Rhiſcus*, κίβωτος μεγάλη, λάρναξ· quarum itaque auctor ceteris hoc ciſtarum genus magnitudine præcelluiſſe monſtrat: apud *Ariſteam* vero, vel quicunque ſit is ſcriptor, de LXX. Interpr. ῥισκοφυλάκια legiſſe memini rariori ſignificatione poſita pro repoſitoriis operum artificioſorum, quæ præſtantiſſimi ingenioſiſſimique viri elaborarant: prodit illam & commonſtrat notionem ipſe contextus: καθόλου γὰρ οὔτε ἐν τοῖς βασιλικοῖς ὑπῆρχε ῥισκοφυλακίοις τοιαύτη κατασκευὴ τῇ πολυτελείᾳ καὶ τεχνουργίᾳ οὔτε ἔν τινι ἄλλῳ· iſtis qui præerant, ῥισκοφύλακες ab eodem *Ariſtea* dicuntur: exinde vero patet *Ptolemæum* non tantum libris colligendis, inſtruendæque locupletiſſimæ bibliothecæ fuiſſe deditiſſimum, ſed & ſummam habuiſſe curam rariorum & elegantiorum operum, quæ artifices celeberrimi confecerant.

85 Ῥίσκοι] Vide *Jan. Parrhaſii* Epiſt. 59. Seb.

86 Κανδύταλις] Supra VII, 79. καὶ ῥίσκοι καὶ κανδύτανες. Seb.

Κανδύταλις] Dixi ſupra VII, 79. κανδυτάνεις in Manuſcr. fuiſſe, ubi vulgo κανδύτανες· ſed forte utrumque ſuum auctorem habuiſſe tam per λ quam per ν· quum in *Heſychio* legatur κανδυτάναι, ἢ κανδύλαι, pro quo altero forte κανδυτάλαι ſcribendum ſit: ſed in ejuſmodi vocabulis fugientibus jam pœne quid verum, nemo ita facile dicat. Jung.

87 Ἐπιδικαζομένῳ.] *Interpr. Diphilus* de *Condemnato*: melius MS. *Antwerp.* ἐπιδικαζομένῳ, *in Litigante. Apollodori* laudat Ἐπιδικαζόμενον *Donatus* in *Terentii Phormionem*, cenſetque eandem fabulam mutato nomine a *Terentio* inſcriptam *Phormionem*. Ipſe autem *Comicus* in prologo ſimpliciter ait:

Epidicazomenen quam vocant comœdiam
Græci, Latini Phormionem nominant.

Quæ verba in medio relinquunt utrum ab *Apollodoro* an vero a *Diphilo* mutuo ſit ſumpta comœdia. Cæterum plane inepta eſt nota in iſtum locum: *hic*, inquit, *manifeſte errat Terentius. Nam hæc fabula, quam tranſtulit, epidicazomene dicta eſt a puella, de qua judicium eſt, cum ſit alia epidicazomenos ejuſdem Apollodori: debuit ergo dicere; epidicazomenem Græci, Latini Phormionem nominant.* Verum enimvero cenſor ille quiſquis eſt (*Donatus* certe non eſt) alia cen-

[88] ὁ δὲ κανδύταλις οὗτος τί δύναται; καὶ τί ἐστιν; ὥσπερ ἂν εἴποις ἀορτάς· ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τὸ σκεῦος Περσικὸν, ἀπὸ τοῦ [89] κάνδυος κληθέν· εἰς χρῆσιν
138 δ' αὐτὸ ἤγαγον Μακεδόνες· * [90] καὶ ζύγαστρα δὲ, καὶ ζυγάστρια· καὶ στρωματεῖς δὲ [91] Ἀπολλόδωρός τε ὁ Γελῷος ἐν Ψευδαίαντι ἔφη, [92] μάχαιρα, λόγχη, στρωματεύς· ὁ δ' Ἀπολλόδωρος

Candytalis vero hic quid eſt, aut quidnam ſignificat? Mihi ſane videtur vas eſſe Perſicum, a Candye, Perſica veſte denominatum, & a Macedonibus uſu receptum eſſe. * Arcæ, & arcu- 138
læ. Tum & ſtragulæ. Apollodorus enim Gelous in Pſeudaiace dixit, gladius, cuſpis, & ſtragula. Apollodorus autem

ſura opus habet. Nam *puella dotalis*, de qua lis erat, cui ex cognatis nubere debebant jure Attico propinquiores, nunquam Græcis dicebatur ἐπιδικαζομένη, ſed ἐπίδικος, adeoque nec comœdia ulla ab ea dicta eſt ἐπιδικαζομένη. Hoc vero certum eſt, quod ille qui nuptias puellæ ἐπιδίκου ſibi vindicabat, ut genere proximus, ſemper activa notione vocatus ſit, ἐπιδικαζόμενος, *vindex orbæ puellæ, de qua lis eſt*, & ab eo hujus argumenti fabulæ denominabantur. *Franciſcus Guyetus* male defendit *Terentium* dicens, *Antiphonis reſpectu τὸ ἐπιδικαζόμενον poſitum, ut qui in fabula hac ἐπίδικος, ſeu ἐπιδικαζόμενος introducitur*, id eſt, *de quo in judicio contenditur inter Demiphontem patrem & puellam Chremetis filiam.* Verum ἐπίδικος & ἐπιδικαζόμενος non ſunt unius ejuſdemque ſignificationis: nam ἐπίδικος nuſquam de viro uſurpatum extat, puella tantum ἐπίδικος ſalutatur, neque omnis orba, ſed hæres, vel ex aſſe, vel ex parte paternorum bonorum, quæ non habet fratrem. De hac *Helena* ſaltabant propinquiores: at ſi paupercula & indotata fuerat, proximus vel ducere eam vel dotare quinque minis cogebatur Atticis legibus, ſed ἐπίδικον illam dictam eſſe non memini, erat enim revera ἀνεπίδικος, quia nulli erant ἐπιδικαζόμενοι· ipſa vero fiebat ἐπιδικαζομένη, *litem movebat* proximo cognato ut ſe vel duceret vel dotaret. Deinde nec *Antiphonem* recte dixeris ἐπιδικαζόμενον ex eo, quod de ipſo inter patrem *Demiphontem* & puellam nuptam judicio contendebatur: hoc enim plane novum & Græcis auribus inſolens ſignificatum eſt: ἐπιδικαζόμενος ipſe δικάζεται ἐπὶ τῇ ἐπιδικασίμῳ, *litigat de puella, quæ litis materia eſt inter cognatos*: de ipſo vero nulla ſub judice lis eſt. Non melius ſcopum tangunt alii, qui ἐπιδικασίαν *litem vindiciarum a Phormione Antiphoni* motam aſſerunt: at tum demum fuiſſet actio hujuſmodi, ſi *Phormio* cum *Antiphone* judicio contendiſſet de puellæ orbæ & divitis matrimonio, ut genere propior, quod in toto dramate nuſquam apparet. Ad ultimum non admittendum eſt, duas fabulas feciſſe *Apollodorum*, quarum altera ἐπιδικαζομένη, altera ἐπιδικαζόμενος inſcripta fuerit. Ipſe *Donatus* huic commento obviam ivit ſtatim in prolegomenis: *Hanc comœdiam*, inquit, *manifeſtum eſt prius ab Apollodoro ſub alio nomine, hoc eſt, ἐπιδικαζόμενον Græce ſcriptam eſſe, quam Latine a Terentio Phormionem.* Nulla hic mentio ἐπιδικαζομένης a puella denominatæ, nec alibi laudatur hujus nominis drama: ſed hæc ὡς ἐν παρόδῳ ad *Diphili* Ἐπιδικαζόμενον, ut ſua ſignificatio τῷ ἐπιδικαζομένῳ ſalva maneret; nam accuratius de toto negotio agere propoſiti ratio prohibet. KÜHN.

Ἐπὶ δικαζομένῳ.] An? ἐν δικαζομένῳ, vel ἐν ἐπιδικαζομένῳ, vel ἐπιδικαζομένῳ. Credo me verum conjectaſſe, quum tam multa conjectaverim: quod iſtud vero, paullo peritior me dicat. *Menandri* vero Ἀσπὶς laudatur etiam in *Scholiis Græcis* ad *Acharnenſes Ariſtoph.* ad χύτραν συντρίψετε. JUNG.

Ἐπὶ δικαζομένῳ.] Reſtituendum eſſe Δίφιλος ἐν Ἐπιδικαζομένῳ *Kühnius* erudite pluribus oſtendit: textum hac emendatione refeci: ſed ipſe præterea *Diphili* locus vacillat, & magno jam MSS. uſum, quo nos ſacrilega manus privavit, redemtum vellem: Codicem tamen *Seberi Auguſtanum* ſecutus ſum, quæque ille exhibuit, textui inſerui, quamvis locum vitii vacuum eſſe mihi non perſuadeam: haud tamen ita difficili negotio nitori ſuo reſtitui queat; ſcribendum enim judico: σὺ δ' ἂρ' ἂν εἴποις ἀορτάς· ſcilicet hæc ſunt alicujus verba alterum reprehendentis, quod uſurparet vocem κανδύταλις, cum potius ἀορτὰς debuiſſet dicere: profecto non infrequenter iſtiuſmodi repeiiſſe memini fragmina *Comicorum* veterum, quæ quorundam hujuſmodi vocum continerent emendationem: vid. ex *Antiphane* Segm. 21. de σταθμούχῳ, & ex eodem de κακκάβῃ Segm. 106. De ἀορταῖς dicetur inferius. De κανδύταλι vero fortean dexterrime judicat *Auctor* noſter vocem eſſe Perſicam, quam primi intulerint in Græciam Macedones: haud diſpari ratione lib. IX. cap. 3. ubi de paradiſo ſcribit, non paucas Perſarum voces in linguam Græcam illapſas tradit: *Heſychius* autem prorſus ſimilem huic noſtræ κανδύταλις vocem adnotat, ut ab eadem origine manaſſe facile perſpici poſſit: Κανδυτάναι καὶ κανδύλαι, ἱματιοθῆκαι, ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον· ſed hunc ego locum vitii immunem eſſe non credo: cogitavi ad reſtituendum κανδυτάλαι pro κανδύλαι· cui ſanequam emendationi non leve momentum accedet ex *Pollucis* noſtri κανδύταλι· quod me tamen parumper dubium tenet, vocabulum quoddam eſt Perſicum כנדולה, *corbis frumentaria*, ut *Golius* obſervat, cujus literæ, ſignificatus, ipſaque pronunciatio conveniunt cum voce κανδύλαι· hac autem in re lectorem arbitrari jubeo: ad me quod attinet probavero magis reponi κανδυτάλαι, quod ipſum & *Jungermanno* probari jam video.

88 Ὁ δὲ κανδ. οὗτος τί ἐστι, καὶ τί δ.] MS. τί δύναται καὶ τί ἐστί; ὥσπερ εἴποις ἀορτάς· ἐμοὶ μὲν οὖν δ. SEB.

Ὁ δὲ κανδ. οὗτος τί ἐστι, καὶ τί δ.] *Salm.* C. ὁ δὲ κανδυταλὶς οὗτος τί δ. κ. τί ἐστιν, ὥσπερ ἂν εἴποις ἀορτάς ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ. KÜHN.

Ὁ δὲ κανδ. οὗτος τί ἐστι, καὶ τί δ.] Conſideranda lectio in MS. *Seberi*: τί δύναται καὶ τί ἐστί; ὥσπερ εἴποις ἀορτάς· ἐμοὶ μὲν οὖν δ. an aliquid ibi lateat de verbis *Comici*. Sane ἀορταὶ ſupra ex *Menandro* VII, 79. allata fuere, & mox Segm. 139. ex eo & *Poſidippo* etiam. JUNG.

89 Κάνδυες] Not. *Sylb.* vid. ſupra VII, 58. & 63. pr. edit. κάνδους. SEB.

Κάνδυες] C. A. κάνδρους. KÜHN.

Κάνδυος] Κάνδυος, pro κάνδους, ut recte *Seberus* noſter edidit, ab *H. Stephano* ita emendatum hic fuit in ſuo Codice. JUNG.

90 Καὶ ζύγαστρα δὲ, &c.] Poſt Μακεδόνες C. A. ζύγαστρα, ζυγάστρια, στρωματεῖς ὡς Ἀ. ὁ Γ. μάχαιρα, λόγχη στ. κέχρηται δὲ κ. Ἀ. κ. θ. δὲ κίστην &c. KÜHN.

91 Ἀπολλ. τε ὁ Γελῷος] De *Apollodoris Comicis*, in quibus Auctores variare videntur, vide *Caſaub.* VII. *Athen.* 6. Ceterum *Geloi Apollodori*, qui hic in Ψευδαίαντι citatur, drama iſtud mendoſum in *Suida* eſt. Legitur enim ibi inter *Apollodori* ejus dramata, Ψευδίας, quum ſcribendum ſit Ψευδαίας, *Falſus Ajax*, credo. JUNG.

92 Μάχαιρα λ. στρωμ.] *Interpres* legit: μάχαιρα, λόγχη. SEB.

Μάχαιρα λ. στρωμ.] Χρῆσις ipſa ſic videtur ſcribenda, ut & Interpreti forte viſum noſter *Seberus* putat: μάχαιρα, λόγχη, στρωματεύς· adhæſit σ fini vocis præcedentis ab initio ſequentis quoque, quales errores vulgati ſæpius. JUNG.

Μάχαιρα λόγχη] In textu reſtitui μάχαιρα, λόγχη, *Kuhnium* ſecutus, quæ emendatio ita facilis &

Caryſtius, in Beneficium rependente, ſtragulas diſſuebant: nomine etiam hoc Antiphanes utitur in Apocarterunte. Tholiam quoque ciſtæ inſtar eſſe tradunt, turbinatum habentem operculum. Xenophon autem in Expeditione etiam Marſupia veſtimentorum dixit.
139 * Aortæ vero dictæ ſunt in Poſidippi Epiſtathmo: Scenas, vehicula, rhiſcos, aortas, tachana, lecticas, & aſinos. Illud enim, quod in Menandri Miſogyne ſcribitur, Chlamydem æſtivam, haſtam, aortam, & veſtes: ambiguum eſt, quoniam nonnulli *ἀορτῆρα*

Καρύστιος ἐν Ἀντευεργετοῦντι, Τοὺς στρωματεῖς ἔλυον· κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀποκαρτεροῦντι· [93] καὶ θολίαν δὲ κίστην εἶναι λέγουσιν, ἔχουσαν θολοειδὲς τὸ πῶμα. [94] Ξενοφῶν δὲ ἐν τῇ Ἀναβάσει ἔφη καὶ μαρσίπους ἱματίων·
* [95] αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπισταθμῷ, 139
[96] Σκηνὰς, ὄχους, ῥίσκους, ἀορτὰς, [97] τάχανα, λαμπήνας, ὄνους· [98] τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μενάνδρου, Χλαμύδα, καυσίαν, λόγχην, ἀορτὴν, ἱμάτια· ἀμφίβολον, ὅτι ἔνιοι καὶ ἀορτῆρα

obvia, ut ad illam confirmandam MSS. ope non indigeamus. *Pollux* autem *στρωματεῖς* hic enumerat inter eas voces, quæ veſtimentorum involucra deſignant, iiſque auctoritatem conciliat ex utriſque *Apollodoris*: notandum vero Auctorem noſtrum obſervaſſe VII, 79. quæ veteres nominarunt *στρωματόδεσμα*, dixiſſe recentiores *στρωματεῖς*· rectiſſime profecto: eam enim ob cauſam Atticæ elegantiæ magiſtri poſteriori voce pure loquentibus abſtinendum ſanxerunt: *Phrynichus*: *Στρωματεὺς ἀδόκιμον· στρωματόδεσμος ἀρχαῖον καὶ δόκιμον· λέγε οὖν καὶ ἀττικῶς καὶ εὐδοκίμως*· pariterque *Thomas*: *Στρωματεὺς μὴ εἴπῃς ἐπὶ στρωμάτων, ἀλλὰ στρωματόδεσμος, καὶ στρωματόδεσμον εὐδοκίμως. Αἰσχίνης· ἄνθρωποι δύο στρωματόδεσμα φέροντες*· voculam loco deeſſe quivis paululum oculatior facile perſpiciat: quis enim illam vocem uſurpavit *ἐπὶ στρωμάτων*, de ipſis ſtragulis? addendum omnino *κατειλήματος* vel *ἀγγείου*, ut *ἱματίων ἀγγεῖα Noſter* dixit, aut tale quippiam. Neque ſane vocem *στρωματεὺς* apud ſcriptores vere Atticos facile repertum iri certus ſum; nec eſt, quod quiſquam *Apollodororum* teſtimonia nobis obducat, ſiquidem apud paulum humaniores ſatis conſtat quam parum ipſi veteres Grammatici loquendi formulis & vocibus a Comœdiæ novæ ſcriptoribus uſurpatis nitantur, adeo quidem ut ipſum *Menandrum* minus pure ſcripſiſſe, ideoque nec imitandum quidam duxerint: in *Gloſſis* equidem invenio *Στρωματεὺς*, *pulvinar*, & *Clementis* aliorumque *στρωματεῖς*, quod nulli non notiſſimum: ſed hæc ævi eſſe recentioris nemo dubitabit: contra ea *στρωματοδέσμῳ* utroque genere & veteres & e junioribus, qui veterum ſunt ſtudioſi, ſæpius utuntur: *Æſchinem* adduxiſſe *Thomam* vidiſti: locus eſt in Oratione graviſſima de *Legatione Falſa*, ubi *Demoſthenem* ſequtos eſſe duos homines inquit, qui tulerint lectulorum ſarcinas, ut *Wolfius*, in quarum altera talentum fuerit repoſitum: huic *Ariſtoteles* accedat, ſeu quem alium, antiquum certe, iſtius ſcripti auctorem cenſueris, de *Mundo* cap. 6. ubi viliſſimi ſervitii ducitur *στρωματόδεσμον δῆσαι*, quod vir gravis nolit attrectare: *Apulejus* libello de Mundo, ubi hunc locum interpretatur, vocem illam præteriit, rem ipſam generaliter exprimere contentus. Hac vero de re ſi plura & erudita legere quis concupiſcat, illum adire jubeo ad *Iſ. Caſauboni Animadv.* in *Athen.* libr. I. cap. 5. ubi eum dexterrime & luculenter enucleaſſe judico *τὰ ἀπὸ τῶν στρωματοδέσμων γράμματα* apud *Athenæum*. De utroque *Apollodoro* vide quæ dixi ad Segm. 93.

93 *Καὶ θολίαν δὲ, ὡς κ.*] MS. *θολ. δὲ κίστην εἶναι λ.* SEB.

Καὶ θολίαν δὲ, ὡς κ.] Particulam *ὡς* MS. *Seberi* non agnoſcit: & credo abeſſe poſſe. JUNG.

Καὶ θολίαν] Ubi deſtituimur ceterorum MSS. ope, Codicem *Auguſtanum* ſequi fas eſt: ejus igitur ductu *ὡς* judicavi delendum in contextu: de *θολίᾳ* ejuſque vocis variis ſignificationibus jam a me diverſis in locis fuit actum.

94 *Ξ. δὲ ἐν τῇ Ἀν. ἔ. κ. μαρσ. ἱμ.*] Vide ſupra VII, 79. SEB.

Ξ. δὲ ἐν τῇ Ἀν. ἔ. κ. μαρσ. ἱμ.] C. A. *καὶ ὡς Ξ. μαρσίπους ἱματίων*· apud illum lib. IV. *Exped. Cyri* legitur cum duplici *π. ὥσπερ μαρσίππους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρᾳ ἀντρώδει* inquit: nec aliter legit *Salm.* KÜHN.

Ξ. δὲ ἐν τῇ Ἀν. ἔ. κ. μαρσ. ἱμ.] *Xenophontis* locus eſt lib. IV. *Ἀναβάσ.* ubi ſe quidam adoleſcentes *Xenophontis* narrant vidiſſe *γέροντά τε, καὶ γυναῖκα, καὶ παιδίσκας ὥσπερ μαρσίππους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρᾳ ἀντρώδει.* JUNG.

95 *Αἱ δὲ ἀορταὶ*] *Salm.* *οἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται.* KÜHN.

96 *Σκηνὰς, ὄχους*, &c.] Sequitur poſt *ἐπιστάθμῳ* in C. A. *ῥίσκους ἀ. τ. λαμπήνας ὄ.* *Salm.* leg. pro *τάχανα*, *ὄχανα.* KÜHN.

97 *Τάχανα*] Quid *τάχανα* non magis ſcio quam *Interpres*: nec quod ſequitur mox *ὄνους* probum puto vel mendo vacare hic: ſed quod ad prius attinet, vere me reſtituere puto *λάχανα*,

Σκηνὰς, ὄχους, ῥίσκους, ἀορτὰς, λάχανα,
Λαμπήνας, ὄνους. —

Loquitur de vehiculis, & quæ ad iter pertinent, quo veſtes reponas curru abiturus: & *σκηνῆς* mentio ſupra Segm. 52. *ὄχων* Segm. 51. ubi & *λαμπηνῶν*, omnia in re vehiculari: *λάχανα* vero quid hic ſint, dicet tibi optimus *Gloſſatorum Heſychius*: *Λάχανα, τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον, ἐν ᾧ καθίζονται*· ſed de ultimo *ὄνους*, mihi non liquet, niſi quod videatur verſus id ſpernere etiam. Ego in parte juvavi; finem emendet alius. JUNG.

98 *Τὸ γὰρ ἐν Μ. Μ. Χ. κ. λόγχην*, &c.] C. A. *ἔγχυν περὶ τὰ ἱμάτια ἀ.* &c. *Menandri* verſus ſic diſtinguit *Salm.*

— *χλαμύδα, καυσίην,*
Λόγχην, ἀορτὴν, ἱμάτια.

In quo verſu quidam legebant ἀορτῆρα. KÜHN.

Τὸ γὰρ ἐν Μ. Μ. Χ. κ. λόγχην, &c.] Sic concipienda hæc puto: *τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μενάνδρου, Χλαμύδα, καυσίαν, λόγχην, ἀορτὴν, ἱμάτια, ἀμφίβολον, ὅτι ἔνιοι καὶ ἀορτῆρα γράφουσιν.* Hoc enim ait, de *ἀορτῇ* agens, quatenus id pro *ἱματιοθήκῃ* accipitur, *Menandream χρῆσιν* ambiguam eſſe, nec ea plene probari iſtam voculam, ſicut ex *Poſidippea*: Cur? quia in *Menandreis* ſcriptura variabat, pateтque e *Polluce* hic quoſdam verſiculum ita ſcripſiſſe,

Χλαμύδα, καυσίαν, λόγχην, ἀορτῆρ', ἱμάτια.

Ergo non omnino firmum auctorem hinc voculæ *ἀορτῇ* adducas. Eſt vero idem verſiculus & ſupra VII, 79. in vulgatis, ſed hinc emendandus, quum ibi mendoſus ſit, ut ibi monui. JUNG.

Τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μεν.] Rectiſſime diſtinxit poſteriora *Menandri Polluciſque* verba *Jungermannus*: ſed adverte, quæſo, ſiquidem eo jam oculus aberrarit, lepidam Interpretis noſtri ignorantiam; ille conjunctis vocibus *χλαμύδα καυσίαν chlamydem æſtivam* in ſua verſione dixit, *ἀπὸ τοῦ καίειν* ſcilicet, quo an aliud aliquid magis ridiculum dari poſſit equidem ignoro. Sed, quod ad hanc rem facit, apud *Heſychium* reperio: *Ἄορτης, ξιφιστὴς ὑπὸ Μακεδόνων· ἄγγος δερ-*

γράφουσιν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ περὶ ζώων [99] Ἀριστοτέλους, δύο τῶν πρὸς τῇ ῥάχει φλεβῶν ἡ ἀριστερὰ ἀορτὴ [100] καλεῖται· παρὰ δὲ Φερεκύδῃ, εἷς τῶν Κυκλώπων. [1] Τὰ δὲ κουρέως σκεύη, κτένες,
140 κουρίδες, μάχαιραι, μαχαιρίδες· * [2] ἐν μὲν γὰρ Κρατίνου Διονυσαλεξάνδρῳ εἴρηται, Ἐνεῖεν δὲ ἐνταῦθοι μάχαιραι κουρίδες, Αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας· ἐν δὲ [3] Χρυσῷ γένει Εὐπόλιδος, Ἔπειθ' ὁ κουρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν, Ὑπὸ τῆς ὑπήνης κατακερεῖ τὴν εἰσφοράν· [4] καὶ ψαλὶς δὲ, τῶν κουρέων σκευῶν, [5] ἣν καὶ μίαν

ſcribunt. In tertio autem de animalibus Ariſtotelis, duarum in tergo venarum ſiniſtra aorta nominatur: apud Pherecydem vero unus e Cyclopibus. Porro tonſoris inſtrumenta ſunt, pectines, novaculæ, cultri, cultelli: * nam in Cratini Dionyſale- 140
xandro dictum eſt, Inerant vero illic cultri tonſorii, quibus tondentur oves, & greges. Sed in Chryſogenibus Eupolidis, deinde tonſor cultellos arripiens detondet ſub barba lanuginem. Tum & forfex inter tonſoris inſtrumenta refertur: quam *μίαν*

ματινὸν ἱματίων ſic ſcilicet locum illum emendandum judico, niſi quid aliud magis obſcurum reſtet: *ἀορτὴν* ſane vel *ἀορτῆρα* ſignificare balteum, vel, ſi mavelis, circulos, ex quibus enſis ſit ſuſpenſus, ex ipſo *Homero*, ejuſque Commentatoribus conſtat, ut nihil in ea ſignificatione videam rari & inſoliti, cur alicui dialecto adſcribi mereatur: ſed profecto ab uſu communi remotior eſt altera notio, ab *Auctore* noſtro adnotata, quam itaque potius Macedonibus vindicandam exiſtimo: ſic igitur repone: *ἄγγος δερματινὸν ἱματίων ὑπὸ Μακεδόνων·* ſimillimum in re non diverſa mendum animadverti ad IX, 13. porro nos hac in parte juvat *Suidas: Ἀορτὴν λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἀβίρταν. Μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ ὄνομα·* quo quidem in loco Grammaticum illam vocis ob oculos habuiſſe ſignificationem, quam hic *Pollux* tradit, mihi planiſſime perſuadeo: vid. *Meurſii Gloſſ.* in Ἀβίρτας. In *Poſidippi* verbis *τάχατα* nobis negotium faceſſunt: an ſatis huic loco proſpectum ſit reſtituto *λάχανα*, quamvis id ipſum & nobis in mentem venerat, dubitandi ſunt rationes: aliis acutioribus illius vocabuli medelam commendo: *Jungermannum* noſtrum *ὄνοι* offendebant: me quidem hercule illi non morantur, ſiquidem rejiciendos exiſtimem: & vin ne vitii originem? pro *ὄχους* ſic fuit in hoc illove exemplari male ſcriptum, quod cum recte quidam emendaſſet, repetita denuo ad finem ſequentis lineæ vitioſa lectio: ſi quis tamen retinendos exiſtimet, non magnopere obnitar. *Menandri χλαῖνις* aliter expreſſa eſt VII, 79. *Χλαμύδα, καὶ μυσίαν λόγχην·* ibi *καυσίαν* adſcripſerat ex hoc loco *Canterus*: ad me quod attinet, neutram lectionem facile damnem dubius omnino, quæ alteri ſit anteponenda: forte tamen, quæ hoc loco reperitur, præplaceat, alias Myſi jaculandi arte haſtarumque validarum laude nobiles. Denique paululum inferius *καλεῖται* textus e MSS. habet: de *ἀορτῇ* & *Suidas φλὲψ ἡ μεγάλη·* E Cyclopibus unum fuiſſe Aorten alibi me legiſſe memoriæ non ſuccurrit: *Apollodorus* ſub initium Bibliothecæ Bronten, Steropen & Harpen nominat: poſterior ille Arges dicitur *Euſtathio* ad *Od.* I. niſi prætuleris emendari Harpes, *Ἄρπας·* hunc ipſum vero *Pherecydem* appellaſſe *Ἀόρτην* credo; conſentiunt enim omnes egregie in Bronte & Sterope.

99 *Ἀριστοτέλους, δύο τῶν π.* &c.] C. A. *Ἀριστοτέλης τῶν πρὸς τῇ ῥάχει δύο φλεβῶν τὴν ἀριστερὰν ἀορτὴν καλεῖ*, omiſſis *παρὰ δὲ φ.* &c. uſque ad *κυκλώπων· Salm. ἀορτὶς καλεῖται· ἀορτὴν* nempe vocarunt. KÜHN.

100 *Ἐκαλεῖτο.*] MS. *καλεῖται.* SEB.

Ἐκαλεῖτο.] Omnino cum *Seberi* MS. ſcribendum judico *καλεῖται*, non, ut vulgo eſt, *ἐκαλεῖτο.* Locus *Ariſtotelis*, quem *Noſter* laudat, eſt *περὶ ζώων ἱστορίας* libro, ut ipſe indicat, tertio, cap. 3. *ἔχει δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἡμῖν φλεβῶν φύσις· δύο φλέβες εἰσὶν ἐν τῷ θώρακι, κατὰ τὴν ῥάχιν μὲν, ἐντὸς δὲ κείμεναι ταύτης ἡ μὲν μείζων, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν· ἡ δ' ἐλάττων, ὄπισθεν ταύτης· καὶ ἡ μὲν μείζων, ἐν τοῖς δεξιοῖς μᾶλλον, ἡ δ' ἐλάττων, ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, ἣν καλοῦσί τινες ἀορτὴν, ἐκ τοῦ τεθεᾶσθαι καὶ ἐν τοῖς τεθνεῶσι τὸ νευρῶδες αὐτῆς μόριον.* JUNG.

1 *Τὰ δὲ κουρέως*] C. A. titulo præmiſſo, *περὶ κουρέως σκευῶν· Salmaſ.* C. *κουρέων σκ.* ſequitur in C. A. *κτένες, κουρίδες, μαχαιρίδες.* KÜHN.

2 *Ἐν γὰρ Κρ. Διον. ἐ. Ἐνεῖεν* &c.] MS. *ἐν μὲν γάρ.* SEB.

Ἐν γὰρ Κρ. Διον. ἐ. Ἐνεῖεν &c.] Verſus *Cratini* ita formarem:

Ἐνεῖεν δ' ἐνταυθοῖ μάχαιραι κουρίδες,
Αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας.

Hic vellem ineſſe cultros tonſorios,
Queis & oves tondemus & opiliones. KÜHN.

Ἐν γὰρ Κρ. Διον. ἐ. Ἐνεῖεν &c.] MS. *Seberi*, *ἐν μὲν γὰρ Κρ.* quod magis placet, quamvis leve id monere. Sic mox *ἐν δὲ* ſequitur. *Cratini* verba ita concipienda:

Ἐνεῖεν δ' ἐνταυθοῖ μάχαιραι κουρίδες,
Αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας.

An etiam in iis *μάχαιραι, κουρίδες*, cum commate interpoſito ſcribendum eſt? ut præceſſit, *κουρίδες, μάχαιραι.* Nam & *μαχαίρας*, ſicut *μαχαιρίδας*, de tonſoriis acceptas, patet vel ex *μιᾷ* & *διπλῇ μαχαίρᾳ· Heſychius: Μάχαιραι, ξίφος καὶ παραζώνη, καὶ αἷς ἀποκείρεται τὰ πρόβατα* &c. Quamvis non neſciam & *μάχαιραι κουρίδες*, ut vulgo eſt, defendi poſſe, quaſi *μάχαιραι κουρικαί.* JUNG.

3 *Χρυσογένεσιν*] MS. *χρυσογένει·* vid. ſupr. VII, 86. SEB.

Χρυσογένεσιν] C. A. *χρυσῷ γένει·* ſenarios *Eupolidis* hunc in modum darem:

Ἔπειθ' ὁ κουρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν
Ὑπὸ τῆς ὑπήνης κατακερεῖ τὴν φοράν.

Dein tonſor habens cultros tonſorios
Sub myſtace tondebit quicquid eſt natum. KÜHN.

Χρυσογένεσιν] Pro *χρυσογένεσιν*, MS. *Seberi χρυσογένει.* In MS. noſtro id nomen ſemper deficit, niſi ſupra Segm. 63. ubi *ἐν χρυσογένει* habebat. Alias ſatis variat hoc nomen, ut admonuit *Caſaub.* IX. *Athen.* 17. ego in noſtro *Polluce* fere *Χρυσογένει* mallem: neſcire me tamen utrum rectum, & an bina dramata, de quibus *Caſaubonus* noſter, dicere ſatius eſt. Verba ejus facile ut verſus diſponam,

Ἔπειθ' ὁ κουρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν,
Ὑπὸ τῆς ὑπήνης κατακερεῖ τὴν εἰσφοράν. JUNG.

Χρυσογένεσιν Εὐπόλιδος] Ex Antwerpienſi Codice *Kühnius* notavit *Χρυσῷ γένει·* qui verus eſt iſtius fabulæ titulus, ut pluribus oſtendi ad Segm. 63. forſitan emendatiorem haberemus & pleniorem *Comici* locum, niſi MSS. ſacrilega manus vitiaſſet.

4 *Καὶ ψαλὶς δὲ,* &c.] Vide ſupra II, 32. SEB.

Καὶ ψαλὶς δὲ, &c.] C. A. addit *ξυρὸς* tantum, & ſtatim ſequitur *τὰ δὲ σκυτοτόμου τομεὺς* &c. cum titulo *περὶ σκευῶν σκυτοτόμου.* KÜHN.

5 *Ἣν καὶ μίαν μ.*] Sic etiam MS. Sed *Henricus Stephanus* reponendum ait *διπλῆν.* Nam *μία μάχαιρα* fo-

μάχαιραν vocant. Novacula, & novaculæ theca, ſecundum Ariſtophanem in Theſmophoriazuſis:

> *Aureamque nobis novaculam ipſe hinc ex theca accipit.*

Et inſtrumenta tenuia dicta ſunt Poſi-
141 dippo. * Sutoris autem inſtrumenta: culter ſectorius, in Platonis Alcibiade: & ſcalpellum, in Republica. Pediſque forma lignea, in ſympoſio. Tum & circumſector dicatur, & forficuli, acus. Et ſubula dicta ſunt in Nicocharis Cretenſibus,

μάχαιραν καλοῦσι· καὶ ξυρὸν, καὶ [6] ξυροδόχη· ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις [7] Ἀριστοφάνης·

> Χρησόν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν. Αγ. αὐτὸς λάμ-
> . βανε
> Ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόχης. ---

[8] καὶ ὀνυχιστήρια δὲ λεπτὰ Ποσειδίππῳ. * [9] Τὰ 141
δὲ σκυτοτόμου σκεύη, τομεὺς ἐν Πλάτωνος [10] Ἀλκιβιάδῃ εἰρημένος· [11] καὶ σμίλη, ἐν τῇ Πολιτείᾳ· καὶ [12] καλάπους, ἐν τῷ Συμποσίῳ· καὶ περιτομεὺς δ' ἂν ῥηθείη, καὶ χηλεύματα, καὶ ὄπεας· [13] καὶ ὀπήτιον εἴρηται ἐν Νικοχάρους Κρησὶ, τοῖς

ret novacula, quæ ſimplex eſt, non forfex, quæ eſt duplex: vide ſupra II, 32. SEB.

Ἣν καὶ μίαν μ.] Leg. *καὶ ἣν μ. μ. κ. ξυρόν·* nam *novacula* dicitur *μία μάχαιρα*, ut *forſex διπλῆ μάχαιρα·* vid. ſupra II, 32. KUHN.

Ἣν καὶ μίαν μ.] *H. Stephanus* ad oram ſui Codicis adſcripſit, *διπλῆν μαχ.* ut ſupra ſit II, 32. et ita hic corrigendum ait in Theſauro ſuo: cui nondum poſſum aſſentiri tamen. Nam & noſter MS. opt. ſupra II, 32. habet: *ἔλεγον δέ τι οἱ κωμῳδοὶ, καὶ κείρεσθαι μιᾷ* (non *διπλῇ*) *μαχαίρᾳ, ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων· τὴν δὲ μάχαιραν ταύτην καὶ ψαλίδα κεκλήκασιν·* ubi obſervavi locum *Ariſtophanis* ex *Acharnenſibus* hoc firmantem magis:

> *Ὁ δ' ἐντυχὼν ἐν τῇ ἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων*
> *Κρατῖνος, ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ.*

Ut & locos *Heſychii* binos, quibus docet *μιᾷ μαχαίρᾳ·* eos ſolitos fuiſſe tonderi *τὸν κῆπον κουρὰν.* JUNG.

6 Ξυροδόχη] Pro *ξυροδόχη* an forte *ξυροδόκη* reponendum? JUNG.

7 Ἀριστοφάνης] Fol. 517. Legitur autem ibi *ξυροδόκης.* SEB.

Ἀριστοφάνης] In verbis *Ariſtophanis* etiam *ξυροδόκης* forte reponendum; nam hodieque ita in vulgatis ejus libris legitur, ut etiam adnotavit noſter *Seberus*: certe & noſter MS. ſupra II, 32. ubi id vocabulum ex *Ariſtophane* quoque profertur, *ἡ ξυροδόκη* habet clare: ut *δουροδόκη, ἱστοδόκη, κυμινοδόκη, ὀϊστοδόκη*, apud *Noſtrum.* JUNG.

8 *Καὶ ὀνυστήρια δὲ λ. Π.*] Forſan *ὀνυχιστήρια· Sylburg.* ut intelligantur cultri ad reciſionem unguium apti, quod in Theſauro additur: MS. editis ſimiliter. SEB.

Καὶ ὀνυστήρια δὲ λ. Π.] *Ὀνυχιστήρια Salm.* C. V. & delet *δὲ λεπτὰ Ποσειδίππῳ.* KUHN.

Καὶ ὀνυστήρια δὲ λ. Π.] *H. Stephanus* primus, credo, hanc voculam emendavit, unde hauſit *Sylburgius.* Ita enim ad ſuum Codicem *H. Stephanus* in ora: *ὀνυχιστήρια, ἴσως.* Eodem modo indubitanter legere nos juſſit amiciſſ. *Salmaſius*, & ita jampridem ad oram Codicis ſui ſe adpoſuiſſe. *In epigrammate Græco*, ait, *neſcias an hæc inſtrumenta vocentur συλόνυχες ſive συλονύχαι, an ὄνυχες: ita enim habet de tonſore loquens*, *Καὶ ψήκτραν δονακῆτιν ἀπίπτυσι καὶ λιποκόπτους Φασγανίδας, καὶ τοὺς συλονύχας ὄνυχας· epigramma nondum editum eſt: memini me alicubi legiſſe ὀνυχίδας dici.* Gaudeo mehercle ejuſmodi rara & recondita me ſubinde poſſe miſcere meis, quæ protrita & vulgaria pleraque non ignoro. JUNG.

Καὶ ὀνυστήρια] *Ὀνυχιστήρια* textui repoſui, quæ lectio vel ſine MSS. ſatis per ſe manifeſta: in reſecandis unguibus curioſos fuiſſe veteres nitoriſque ſtudioſos ex veterum lectione didici, adeo ut & inter mollitiei effeminatique animi ſigna reponeretur nimiam unguibus impendere curam: hanc itaque ob rem adhibita ſunt *ὀνυχιστήρια.*

9 Τὰ δὲ σκυτ. σκ.] *Σκυτοτόμου σκεύη* & ſupra lib. VII. cap. 21. enumerata fuere. JUNG.

10 *Ἀλκιβιάδῃ*] In *Alcibiade* primo paullo longius a fine: *ὥσπερ σκυτοτόμος τέμνει που τομῇ καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις ὀργάνοις·* ubi etiam *σμίλην* vides, quam mox tamen *Noſter* ex ejus de Republica vult confirmare, & recte etiam: nam primo *πολιτείας Platonis* non longe a fine eſt: *τί δέ; μαχαίρᾳ ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμνοις, καὶ σμίλῃ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς; πῶς γὰρ οὔ; Ἀλλ' οὐδενί γ' ἂν οἶμαι οὕτω καλῶς, ὡς δρεπάνῳ, τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐργασθέντι·* ſed ad priorem *Platonis* locum quod attinet, eum jam ex *Polluce* emendare debemus, ſcribentes, *τομεῖ·* quum vulgetur, ut vides, *τομῇ·* *τομεὺς* enim apud *Pollucem* noſtrum, & *περιτομεὺς* hoc ὄργανον. JUNG.

11 *Καὶ σμίλη*] C. A. *σμίλη* ſine *καὶ*, & mox &c. *χηλεύματα ὀπέας.* KÜHN.

12 *Καλάπους*] Ita MS. quoque, nec apud *Platonem* aliter reperio fol. 1186. (aut edit. *Serrani* tom. III. fol. 191. At ſupra II, 195. *καλόπους·* & VII, 85. *καλόποδες.* SEB.

Καλάπους] Supra fuiſſe *καλόπους* & *καλόποδες* adnotavit jam *Seberus* noſter: in MS. ſuo autem hic, ut & apud *Platonem* eſſe, ut hic vulgatur. Verba Philoſophi: *ἔχων τι τοιοῦτον ὄργανον, οἷον οἱ σκυτοτόμοι, περὶ τὸν καλόποδα λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας·* quamvis *H. Stephanus* in Theſauro *καλόποδα* habeat in hoc *Platonis*, qui & *Galeni* locum adfert Therap. IX. in quo etiam exemplaria quædam *καλάποδι* habere ait. Idemque *H. Stephanus* hic in ſuo Codice ad *καλάπους* in ora *καλόπους* adſcripſerat, ſic credo legere malens: ſupra II, 195. in MS. noſtro deerat *καλόπους·* VII, 85. habebat ut vulgo *καλόποδες·* ſed ad oram tamen *καλάποδες* ab eadem manu: quod ibi adnotare oblitus fui. Et forte utrumque probum: itaque habes alias & *καλοπόδιον* apud *Suid.* & *Etymolog.* ut & *καλόπους.* JUNG.

Καλάπους] Sic ſcribatur rectius an *καλόπους*, non eſt, quod ſummo opere cures: vidi *Etymologicum* MS. quod vocem illam utramque admittere ſcripturam docebat: certe ſcriptionis ratio quam dubia ſit & incerta ex iſtis, quæ dixit *Jungermannus*, abunde colligere licet: præterea in *Gloſſis* antiquis *καλαπόδιον* & *καλοπόδιον* utrumque legitur, *καλάπους* & *καλόπους*, *forma caligaris, forma calcei, norma.*

13 *Καὶ ὀπήτιον ε. ἐ. N. K. τ. τρ. ἁ. ὥσπερ ἀρχιλ.*] C. A. *ὀπήτιον δὲ εἰ. ἐ. N. K. τ. τ. ἁ. ὅπερ ἀγχίλειον* C. V. *ἀγχίλειον. Salm. ἀρχίλιον· ὀπήτιον*, inquit, reſpondet apud ſutores *fabrorum terebræ*: unde & apud *Archilochum* dicitur *ἀντίπαλον τοῖς τρυπάνοις*, a quo habet id ipſum *Nicochares*: vel *Nicochares* ſimpliciter fecit mentionem *ὀπητίου. Archilochus* vero id ipſum dixit, *ἀντίπαλον τοῖς τρυπάνοις.* KÜHN.

Καὶ ὀπήτιον ε. ἐ. N. K. τ. τρ. ἁ. ὥσπερ ἀρχιλ.] Hæc e *Nicocharis Cretenſibus*, ut videtur, mutila & mendoſa videntur: nec in iis adparet *ὀπήτιον·* & forte confuſa alius quoque *Comici* vel *Pollucis* verba. Dramatis nomen rectum eſt. *Κρῆτες* enim inter ejus *Comici* fabulas & apud *Suidam* leguntur in *Νικοχάρης.* JUNG.

τρυπάνοις ἀντίπαλον, ὥσπερ Ἀρχιλόχειον. [14] Τὰ δὲ κυνηγέτου σκεύη, λίνα, δίκτυα, ἄρκυες, ἐνόδια, [15] ἐκβόλια, στάλικες, στήριγγες, κάμακες, δίκρα, κάλοι, ἱμάντες, [16] κυνουχοὶ, σχαλίδες, σχαλιδώματα, ξίφη, δόρατα, ἀκόντια, δρέπανα, τόξα, προβόλια, ποδάγραι, [17] ἀρπεδό-
142 ναι, σειραὶ, σειρίδες, πλεκταί· * πλεκτὴν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὴν σειρὰν ὠνόμαζον, [18] ὡς Πλάτων ἐν Ἑλλάδι, Βούλει τὴν δέ σφι πλεκτὴν κάθω, κάπει τ' ἐνελκύσω σε δεῦρο; πελέκεις, [19] δέραια, περιδέραια, τελαμώνια, ῥόπαλα, σκυτάλαι, [20] ξυήλαι, ἀρνακίδες, ἧλοι, ἐγκεντρίδες.

terebris contrarium: ut Archilochæum. Sed venatoris arma ſunt, lina, retia, plagæ, laquei, ejectoria, valli, fulcra, perticæ, furcæ, funes, lora, canum habenæ, pali, ſtipites, enſes, haſtilia, jacula, falces, arcus, venabula, pedicæ, laquei, catenæ, catenulæ, plectæ. * Plectam enim 142
Attici catenam nominaverunt: ut Plato in Hellade, Vis ne ut catenam demittam, teque poſtea huc attraham? Secures, collaria, amiculum, lora, fuſtes, ſcuticæ, vincula, agninæ pelles, clavi, ſtimuli.

Καὶ ὀπήτιον] Difficilem hujus loci nodum ſine MSS. uberiori auxilio quenquam explicaturum non opinor: exiſtimavit enim rectiſſime *Jungermannus* mutila eſſe hæc & mendoſa: ſi quis alias integrum putet & intactum hunc locum, ſenſum, quæſo, expediat: in ceteris autem acutiſſimum *Jungermannum* male habuit, quod ὀπήτιον in *Nicocharis* χρήσει non conſpiceretur; quæ tamen ſi ſola eſſet difficultas, hac illi dictinctione facile mederer: καὶ ὀπήτιον εἴρηται ἐν Νικοχάρους Κρησὶ τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον &c. num autem ea ratione ὀπήτιον τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον appellatur, quod, cum eundem ferme cum terebra foraminulis ſcilicet faciendis uſum præſtet, terebris quaſi noceat & inimicum ſit, vel potius, quod ipſi æquale earundemque quaſi virium haberi debeat, ut ἀντίπαλον tantundem ſit ac ἰσόπαλον· porro pro ὥσπερ facile mihi quivis credo legendum aſſentietur ὥσπερ· ἀρχιλόχειον quid ſibi velit, aut hoc agat in loco, penitus ignoro; niſi quis forſitan *Archilochi* χρῆσιν, in qua fuerit ὀπήτιον, inde deſiderari hic auguretur: Codicum *Voſſiani* & *Antwerpienſis* lectio multo magis etiam eſt obſcura ὥσπερ ἀγχίλιον, quod ὥσπερ ut genuina lectione reſtituta forſitan habere locum poſſit, ſic illa de re, cum ἀγχίλιον plane non intelligam, conſtituere non licet: eruditioribus hujus loci curam commendatam velim. Ὀπήτιον in *Philoxeni Gloſſis ſubula, ſubla:* reſtituenda hæc vox *Heſychio*, quod jam ab *Henr. Stephano* factum, in iſtis: Χηλεύσεις, πλέξεις· χηλεύματα γὰρ ἐλέγοντο οἷον ὑπότια, εἰς πλέκουσιν ἢ ῥάπτουσιν· illud οἷον, etſi non diſpliceat, credidi tamen aliquando mutandum in ἃ νῦν· videnne vero χηλεύματα, quæ & in ipſo *Polluce:* aliam ſimilem ex *Heſychio* vocem addere licet: Χηλώτια, αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων· quæ ab eadem pendet origine. Sequitur ὀπίας, hoc enim accentu in omnibus legitur editionibus, ſed vitioſe, ut erudite monuit vir magnus *Iſ. Voſſius* ad *Melam* lib. II. cap. 1. ſcribendum enim ὄπιας, ὀπίατος· ne careat auctoritate ſcriptoris hæc vox, apponam *Herodoti* locum e *Melpomene* de modo faciendi ſocietatem apud Scythas, quem ibidem vir doctiſſimus eleganter omnino reſtituit: αἷμα συμμίσγουσι τῶν τὰ ὅρκια ταμνομένων τύψαντες ὀπίατι ἢ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος· legendum ὀπίατι quis dubitare poſſit?

14 Τὰ δὲ κυνηγ.] C. A. κυνηγέτου δὲ, λίνα, δίκτυα α. ἑ. KÜHN.

15 Ἐκβόλια] C. A. ἐμβόλια &c. KÜHN.

Ἐκβόλια] Non memini ſupra in σκευῇ venatoria legiſſe: legerim itaque ἐμβόλια, de quo genere retium ſupra V, 36. *Noſter* dixit: nec eam mendoſam putem, ſicut arbitrari video *H. Stephanum*, qui in Theſauro ibi videtur malle ἐμβόλιμα. JUNG.

16 Κυνοχοὶ] Κυνοῦχοι· ſupra V, 31. & 65. SEB.

Κυνοχοὶ] Pro κυνοχοὶ leg. *Salmaſ.* κυνοῦχοι· κυνοχοὶ autem reperit in V. C. KÜHN.

Κυνοχοὶ] Emenda omnino cum *Sebero* noſtro κυνοῦχοι, ut ſupra ſæpius V, 31. & alibi. JUNG.

Κυνοχοὶ] Textus habet, emendante me, κυνοῦχοι· προβολίων, quæ ſequuntur, apud *Auctores*, inter alios *Herodotum* Muſa prima, in re venatica plurima mentio eſt: Προβόλιον, inquit *Heſychius*, σιβύνη ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς, ἢ σπυρίς· ab his longe diverſa ſunt ἐκβόλια, quæ ſupra memorantur, retium ſcilicet genus, quod extenditur & tanquam ejicitur ad capiendas feras; illam enim lectionem non ſollicitandam exiſtimo.

17 Ἀρπεδόναι] C. A. ἁρπηδόναι. KÜHN.

18 Ὡς Πλ. ἐν Ἑλλ. &c.] C. A. ὡς Π. ἐν Ἑ. abeſt a C. A. qui & in verbis *Platonis* legit σφι &c. & ἀνελκύσω· *Salm.* leg. & ἀνελκύσω. KÜHN.

Ὡς Πλ. ἐν Ἑλλ. &c.] In *Platonis* verbis legendum puto: βούλει τὴν δέ σοι πλεκτὴν καθῶ, κάπειτ' ἀνελκύσω σε δεῦρο· videntur enim hoc dicere: *vin' tibi funem demittam, tum te huc ſurſum traham. Heſych.* Πλεκτὴ, σειρὰ, ἡ ἐξ ἱμάντων· ſed non diſtinguo: reſpicit enim ad σειρὴν πλεκτὴν *Homeri*. JUNG.

19 Δέραια, π. τελαμώνια] MS. τελμονίαι. Apud *Xenophontem* de Venat. fol. 983. στελμονίαι bis, aſcripto utrobique in margine τελαμονίαι. SEB.

Δέραια, π. τελαμώνια] C. A. δέραι τελμονίαι· *Salm.* C. τελμονία. KÜHN.

Δέραια, π. τελαμώνια] Quid περιδέρμα; ſcribendum omnino: δέραια, περιδέραια· millis canum ſupra V, 55. &c. in κόσμῳ κυνῶν δέραια quoque & περιδέραιον habuiſti. Quæ vero τελαμώνια, rectius τελαμωνία, vel potius eo numero quo cetera, τελαμωνίαι: ut ſupra VII, 55. in eadem re: quæ ibidem omnia in MS. deſunt: hic ſuum τελμονίας habuiſſe *Seberus* noſter adnotavit, quæ propius accedunt ad *Xenophonteas* στελμονίας. *Heſych.* Στελμόνια, ζώματα. JUNG.

Δέραια, περίδερμα] Περιδέραια, ut perbene *Jungermannus* reſtituit, in textum reduxi: vocis ſequentis vulgatam lectionem an conſultius eſſet retinere mecum deliberavi, anne vero Codicis *Auguſtani* ſcripturam reſtituere, pro qua certe militant *Xenophontis* editiones & *Heſychius*: ipſos in ea voce veteres hæſitaſſe mira ſcribendi varietas prodit: me tamen eo inclinare non diffiteor, ut τελαμώνια præferenda judicem, cujus certe vocabuli aptiſſima deduci poteſt origo ex τελαμών.

20 Ξύλαι, ἀρν. &c.] An ξυήλαι; *Heſych.* Ξυήλη, ξιφίδιον ὃ τινες δρέπανον λέγουσιν· vid. & Segm. 144. SEB.

Ξύλαι, ἀρν. &c.] *Salm.* C. ξύλλαι. KÜHN.

Ξύλαι, ἀρν. &c.] Cum his verbis, ξύλαι, ἀρνακ. ἧλοι, MS. noſter iterum novam paginam incipit, atque pergit: ſed pro ξύλαι, cum *Sebero* magis placet ξυήλαι legere: ſed illæ mox leguntur inter militaria, Segm. 144. ſane & δρέπανα ibidem, quæ tamen hic quoque in venatorio inſtrumento ut & alia quædam. Et fere idem valeant, ut ex *Heſychii* verbis patet, quæ *Seberus* noſter attulit. Si quid tamen rectius iſtis noſti, indica, ut tecum ſciamus & ſequamur. JUNG.

Ξύλαι] Ξυήλαι vera lectio eſt, quam textui reddi-

Mul-

Multis arma ſunt, ſcutum, pelta, thorax, ſemithorax, galea, caſſis, pericephalæa, criſta, triplex conus, chirothecæ, ocreæ, pilei, arcus, tela, jacula, ſagittæ, pharetra, ſagittarum receptacu-
143 lum, telorum theca, lophium, • haſtæ, haſtilia, falces, jacula, conti. Haſtæque pars inferior, ſauroter, ſtyrax, ſtyracium: ferrum autem prominens, cuſpis, acies: receptaculum vero, haſtæ theca. Tum & haſtilia dices,

[21] Στρατιώτου δὲ σκεύη, ἀσπὶς, πέλτη, θώραξ, [22] ἡμιθωράκιον, σπολὰς, κράνος, κόρυς, περικεφάλαια, λόφος, τριλοφία, [23] χεῖρες, κνημῖδες, πίλοι, τόξα, βέλη, τοξεύματα, ὀϊστοὶ, [24] φαρέτρα, ὀϊστοδόκη, ὀϊστοθήκη, [25] γωρυτὸς, φαρετρεῶνες, καὶ τῆς ἀσπίδος τὸ ἔλυτρον σάγμα, καὶ τοῦ κράνους ἡ θήκη λοφεῖον· • δόρα- 143
τα, ἀκόντια, [26] ἀκοντίσματα, [27] κοντοί· καὶ τὸ τοῦ δόρατος ἱστάμενον, σαυρωτὴρ, καὶ στύραξ, καὶ στυράκιον· καὶ τὸ προῦχον σιδήριον, [28] λόγχη, [29] αἰχμὴ, ἐπιδορατίς· ἡ δὲ θήκη, [30] δουροδόκη· καὶ [31] ξυστὰ δ' εἴποις ἂν, καὶ κάμακας,

di: inferius ea de voce quiddam notabo: ἀρπαχίδας hic proculdubio calceos appellat venatorios, qui alias ἐνδρομίδες, de quibus erudite Illuſtriſſ. *Spanhemius* ad *Callimachum*.

21 Στρατ. δὲ σκεύη] Abeſt a C. A. qui titulum affert: περὶ σκευῶν στρατιωτικῶν. KÜHN.

Στρατ. δὲ σκεύη] MS. cum vaſis militaribus novum caput incipit, præſcripto στρατιώτου σκεύη· & incipit: στρατιώτου σκεύη, ſine δέ. JUNG.

22 Ἡμ. κράνος] MS. ἡμιθ. σπολὰς, κρ. ea vox ſupra etiam VII, 155. SEB.

Ἡμ. κράνος] MSSti, σπολὰς, κράνος &c. *Heſych.* Σπολὰς, χιτωνίσκος βαθὺς σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ. *Salm.* C. etiam σπόλας κ. legit. KÜHN.

Ἡμ. κράνος] MS. auctius, ἡμιθ. σπολὰς, κρ. quod ſupple, quum & in *Seb.* MS. fuerit, & ſupra VII, 155. ut etiam *Seberus* indicavit. JUNG.

Ἡμιθωράκιον] Addita vox σπολὰς e MSS. quam exponit *Scholiaſtes Ariſtoph.* ad *Aves*.

23 Χεῖρες] C. V. χειρίδες. KÜHN.

24 Φαρ. ὀϊστ. ὀϊστοθ.] Pharetra, pharetræ (*Heſych.* tamen φαρετρεών, τοξότης·) Et ſcuti involucrum σάγμα, & galeæ theca λοφεῖον &c. SEB. 2.

Φαρ. ὀϊστ. ὀϊστοθ.] C. A. Φαρέτραι ὀϊστοθήκη priori miſſo, ut & iis, quæ uncinulis incluſa ſunt a *Sebero*: eadem delet & *Salmaſ.* C. KÜHN.

25 Γωρυτὸς, &c.] Quæ incluſa, e MS. modo inſerta ſunt. SEB.

Γωρυτὸς, &c.] Iſta, γωρυτὸς, φ. κ. τ. ἀ. τ. ἔ. σ. κ. τ. κ. ἡ θ. quæ noſter *Seberus* in ſuo MS. invenit: ita & in noſtro extant omnia. JUNG.

Γωρυτὸς] Quæ uncinulis incluſerat *Seberus*, eſſe libera juſſi: de σάγματι notatum ad lib. VII. mox δρέπανα poſt ἀκόντια vulgatæ fovebant editiones: ſed vocabulum illud, quod locum non legitime obtinebat, MSS. conſentientibus ejectum eſt. Hæc autem pleraque lucem accipere poſſunt ex rei tacticæ ſcriptoribus, *Æliano* præcipue & *Arriano*, a quibus horum plerorumque armorum in bello uſus commonſtratur.

26 Δρέπανα] Abeſt a C. A. KÜHN.

Δρέπανα] Deſunt in MS. δρέπανα, &, ni fallor, recte: ſequuntur enim demum Segm. ſeq. ut forte librarius eo oculis aberrans male repetierit. JUNG.

27 Κοντοί· καὶ τὸ τοῦ δ. ἱστ.] C. A. καὶ τοῦ δόρατος τὸ ἱστάμενον, σ. &c. KÜHN.

Κοντοί· καὶ τὸ τοῦ δ. ἱστ.] MS. κοντοι (ſine accentu) καὶ τοῦ δόρατος τὸ ἱστάμενον, σαυρωτὴρ, καὶ στύραξ, καὶ στυράκιον. JUNG.

28 Λόγχη] *Ferrum prominulum in haſta.* KÜHN.

29 Αἰχμὴ, ἐπιδορ. &c.] *Salm.* leg. καὶ αἰχμὴ, καὶ ἐπιδ. καὶ συνθήκη (*f.* οὖν θ.) δὲ δρυβδοόκη ex V. C. KÜHN.

Αἰχμὴ, ἐπιδορ. &c.] MS. λόγχη, καὶ αἰχμὴ, καὶ ἐπιδορατίς· καὶ θήκη δέ. JUNG.

30 Δουροθήκη.] Δουροδόκη C. A. quod firmat C. V. KÜHN.

Δουροθήκη.] MS. δουροδόκη. Et δουροδόκη hoc pro illo δουροθήκη malim, ut etiam MS. ſupra I, 136. & VII, 156. habuit: καὶ ἡ θήκη τοῦ δόρατος, δουροδόκη. Multa talia adfert *Pollux*, ut alibi, & nuper de ξυροδόκη notavi. JUNG.

Δουροθήκη.] Digna fuit viſa, quæ reciperetur in textum MSS. lectio, δουροδόκη· *Heſych.* Δουροδόκη, δόρατος θήκη· *Homer. Odyſſ.* Α.

> Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
> Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
> Δουροδόκης ἔντοσθεν ἐΰξόου, ἔνθά περ ἄλλα
> Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά.

ad quem locum *Euſtathius* planiſſime docet & Atticam eſſe vocem, & qualis fuerit δουροδόκη· Ὅτι δουροδόκη ἐστι, inquit, θήκη δοράτων κιονοειδής· ἢ μάλιστα εἰς κίονα ἐγγεγλυμμένη, ἐν ᾗ πρὸς ὀρθότητα τὰ δόρατα ἵσταντο· φησὶν ὅτι ἔγχος φέρων ἔστησε πρὸς κίονα μακρὴν δουροδόκης ἔντοσθεν ἐΰξόου· κατὰ δὲ ὁμοιότητα ταύτης τῆς λέξεως τὴν ξυροδόκην εἶπεν ὁ Κωμικός· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ δέκω ῥήματος Ἰωνικοῦ, ἐξ οὗ καὶ ὁ πανδοκεύς. αἱ δὲ λέξεις καὶ Ἀττικαί εἰσι διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἴωνας τῶν Ἀθηναίων συγγένειαν· Ἀττικὰ γοῦν ἡ ξυροδόκη, καὶ ἡ πανδοκεύτρια, καὶ τὰ τοιαῦτα. Quæ ideo tota appoſui, ut non tantum reſtitutæ hic δουροδόκης, ſed & ſimilium vocum, quas pari modo alibi emendavimus, ratio conſtaret: alias & δορατοθήκη apud *Heſychium*: Σαυλάτηρ, δορατοθήκη· ordo literarum poſcit Σαυλώτηρ.

31 Ξιστὰ] Ξυστά· vid. ſupra I. 136. SEB.

Ξιστὰ] C. V. καὶ ξυστὰ &c. quod amplecterer pro ξιστά· *Heſych.* Ξυστὸν ἀκόντιον, δόρυ κατεσκευασμένον &c. KÜHN.

Ξιστὰ] MS. καὶ ξυστὰ δὲ εἴποις &c. Et repone ita: ut etiam noſter *Seberus* monere videtur: ſic ſupra I, 136. λόγχη, ξυστὸν (ita enim MS. noſter) ἀκόντιον. JUNG.

Ξιστὰ] Veram MSS. lectionem præ ſe ferunt ξυστά, quæ non poterit ignorare, qui veterum evolvit monumenta: *Arrian.* de *Exped. Alex.* lib. I. cap. 16. *Alexandri* milites refert, cum adverſus Perſas decertarent propter Granicum, ξυστοῖς κρανείνοις πρὸς πάλτα pugnaſſe; ad quem locum præſtantiſſimus *Gronovius* oſtendit ξυστὰ præcipue fuiſſe genus armorum, quo cominus hoſtem peterent: cum ibi vide ſis, ut & de παλτοῖς, quæ mox & apud *Pollucem*. Κάμακας habet *Leonidas Anth.* lib. I. cap. 3. — ἄκλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες· *Ariſtophanes* in *Holcadibus* ξυστὴ κάμαξ. In ſequentibus pluries omiſerat pigritia librariorum particulam conjungentem, quam, uti decebat, e MSS. reddidi. Inter alia mox recenſentur σαυνία; quæ *Cratinus* adhibuerit ſenſu turpiculo de membro virili: huc ſpectat *Heſychii* locus: Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν καὶ σαθρόν· χαῦνον, ἀσθενὲς παρὰ Κρατίνῳ· vitium in hoc loco perſpexit *Briſſonius* de *Regn. Perſ.* priora tantum verba poſuiſſe contentus a ceteris abſtinuit manum: ſed re bene perpenſa dubium eſſe nequit ex noſtro *Polluce*, quin παρὰ Κρατίνῳ referendum ſit ad Σαυνίον, quo ſane nihil pertinet τὸ σαθρόν· etenim *Cratinus* ita dixerat τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, quod tamen in *Heſychii* verbis, retenta, quæ editur, ſcriptura, mi-

[32] καὶ παλτὰ, καὶ σαρίσσας, καὶ σαυνία· τὸ μὲν ὄνομα ἐπ' ἀνδρείου [33] αἰδοίου ἐστὶ παρὰ Κρατίνῳ· ἐπὶ δὲ τοῦ δόρατος [34] ἐν Φιλαδέλφοις Μενάνδρου, Ὥς τ' ἔγωγ' ἂν εἱλόμην που σαυνίῳ πε-
144 πληγμένος· * καὶ Ἀριστοφάνης [35] μὲν ἔφη ἐν Ὁλκάσι, [36] Λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο, καὶ ξυστὴ κάμαξ· ἐν δὲ [37] Σκηνὰς καταλαμβανούσαις, [38] Καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὁρᾷς, ἀκοντίων. [39] Ἄλεξις δ' ἐν Λευκάδι, Φέρε τὴν

perticas, peltas, ſariſſas. Saunia, quod nomen de membro virili dicitur apud Cratinum: de haſta vero, in Philadelphis Menandri, Ut ego forte occidar ſaunio impeditus. * Et Ariſtophanes in Holca- 144
dibus inquit: Inſidiæ ordinantur, & miſſilis pertica: ſed in Scenis conjunctis, Et latas cuſpides habentium, ut vides, jaculorum. Alexis vero in Leucade, Affer

nime apparet: faxo tamen emendatione mea, ut illæ tenebræ diſſipentur: illud σαθρὸν ſtatim, ut legi, in memoriam reduxit σάθην, vel σαθῶνα, *caudam virilem*: legendum igitur: Σαυνίον, ἀκ. β. καὶ σάθη vel σαθὼν παρὰ Κρ. malam ſcripturam σαθρὸν cum quis reperiſſet, addidit expoſitionem corruptæ vocis præter rem: quin & alia tamen ratione voces illæ ab interitu vindicari poſſunt: præceſſit in *Heſychio* ante Σαυνίον· Σαυνά, ἀπαλά· quæ vox etſi aliunde mihi non ſit nota, genuina tamen videtur, eademque ferme cum σαυλὸς, quæ & in *Heſychio* eſt, & in *Ariſtophanis* σαυλοπρωκτιᾷν, ubi *Scholiaſtes* κοῦφος exponit: itaque poſt σαυνίου explicationem ſequi poteſt Σαυνὸν, χαῦνον, ἀσθενὲς, quæ cum prioribus confudit aut ipſa *Heſychii* negligentia, aut alterius alicujus indocti lectoris aberratio: arbitrentur eruditi viri. *Menandri verſus* —— ὥστ' ἔγωγ' ἂν εἱλόμην Που σαυνίῳ πεπληγμένος ——. Fabula vero *Menandri* plerumque Φιλάδελφοι apud *Pollucem* noſtrum & *Athenæum*: qui ſit itaque, ut hoc loco Φιλαδέλφας *Pollux* appellet? notante etiam *Caſaubono* XI. cap. 10. *Anim.* ad *Athen.* e MSS. autem nihil adnotant varietatis Commentatores noſtri, conſentiuntque omnes editiones: attamen non dubito, quin legendum ſit Φιλαδέλφοις· itaque textum reſtitui: ſtat a mea parte *Meurſius* in *Biblioth. Att.* qui ne dicta quidem cauſa Φιλαδέλφοις ſcribit.

32 *Πάλτα, σαρ. σαύνια.*] MS. καὶ π. καὶ σ. καὶ σαυν. al. autem σαυνία. *Heſych.* Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν &c. vid. notas ad *Interpr.* SEB.

Saunia] *Gelenius* σαυνίον generalius vertit jaculum, ex *Heſychio*, ut puto, qui exponit ἀκόντιον βαρβαρικόν. *Verrius* & *Feſtus* haſtæ genus fuiſſe ajunt, dum Samnitum genti nomen impoſitum tradunt propter genus haſtarum, quæ σαυνία appellant Græci. Ego non male *Verutum* reddi poſſe arbitror. Nam ut *Dionyſius* noſter (*Halicarn.* Antiq. IV. f. 222.) σαυνία quintæ claſſi tribuit, ita *Livius* quartæ *haſtam & verutum*: vid. & cætera, quæ de hac voce ſcripſit *Sylburg*. Indice Gr. in *Dion. Halicarn.* SEB. 2.

Πάλτα, σαρ. σαύνια.] MS. καὶ πάλτα, καὶ σαρίσσας, καὶ σαυνία· τὸ μὲν γὰρ ὄν. Et malim, σαυνία· τὸ μὲν γὰρ ὄν. *Heſychius*: Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν καὶ σαθρὸν χαῦνον ἀσθενὲς παρὰ Κρατίνῳ· qui eundem locum *Cratini* reſpexerit ſcilicet quem *Noſter*; ſed quod ad accentum vocis attinet, forte nil mutandum. Et alii enim σαύνιον & σαύνια, ut *Strabo*, ut *Arrianus*: vide clariſſ. *Caſauboni* Comm. ad *Strabonis* libr. XV. ibi: ἢ σαύνιον. JUNG.

33 *Αἰδοίου*] C. A. αἰδοῖς, *f.* ἐπ' ἀνδρὸς αἰδοῖ, *de pudendis viri*, ut ſupra ex *Gloſſis* κρωπίον, infantium *puteaculum*: ſed & vulgata lectio bene ſe habet. KUHN.

34 Ἐν Φ. Μ. ὥς τ' ἔγωγ' ἂν εἱ. που σ.] C. A. Μένανδρος ἔγ' ὡς ἂν, *adeoque malim ego percuſſus ſaunio*. *Salm.* --- ὥστ' ἐγὼ ἀπειλόμην &c. KUHN.

Ἐν Φ. Μ. ὥς τ' ἔγωγ' ἂν εἱ. που σ.] MS. πανσανίῳ ſed ſupraſcriptum πουσ. Ceterum vulgata bene habere videntur: aliter tamen fortaſſe concinnanda. JUNG.

35 Μὲν ἔφη ἐν Ὁλκ.] Abſunt a C. A. KUHN.

36 * Λόχμαι δ' ἐκ.] *Sylburg.* leg. λόγχαι. SEB.

* Λόχμαι δ' ἐκ.] C. A. λόγχαι ſine aſteriſco. C. V. idem habet cum eo: verſus *Ariſtoph.* ex C. A. ita ſe haberet:

Λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

Haſtæ frangebantur & raſa pertica.

Καυλίζομαι, (ita enim legendum) eſt pro ἀποκαυλίζομαι, id eſt, καυλὸν *amitto*: καυλὸς autem in haſta eſt pertica acuminata, quæ ferro inſeritur: λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο legit & *Salm.* KÜHN.

* Λόχμαι δ' ἐκ.] Emenda omnino λόγχαι, ut MS. noſter clare habet: & *H. Stephanus* ad ſui Codicis oram repoſuerat. Vulgatum λόχμαι hic ineptum eſt. JUNG.

* Λόχμαι &c.] Operæ ferme pretium non eſt monere, λόγχαι repoſitum eſſe e MSS. cum ipſa res emendationem hanc prodat: integer eſt ſenarius. Καυλίζεσθαι quid ſit non latebit ei, qui didicerit ex *Heſychio* ſignificationem τοῦ καυλοῦ, quam mihi vocem & in *Xenophontis Cynegetico* obſervavi: contraria τῷ καυλίζεσθαι ſignificatione dixit *Cinnamus* auctor non contemnendus Hiſt. lib. II. ἀποκαυλίζεσθαι· καὶ τὰ δόρατα πρὸς ταῖς ἀσπίσιν ἀποκαυλιζόμενα χάμαι ἔπιπτον.

37 Σκηνὰς καταλ.] *Salm.* σκηνὰς καταλαμβανούσαις notat etiam ex Veteri Codice. KÜHN.

Σκηνὰς καταλ.] Quidam ineptus, alium vix fuiſſe putem, e σκηνὰς fecerat σκηναῖς. JUNG.

Σκηνὰς καταλ.] Hanc lectionem unice probandam alibi oſtendi: ſic & veterem habuiſſe Codicem *Salmaſius* ad hunc locum monuit: in *Ariſtophanis* autem verſu hærent eruditi, ſiquidem ſupra VII, 157. diverſa extet in *Polluce* lectio: Καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ἀκοντίων· ἀκοντίων certe & hic reſtituendum propter metrum affirmat *Salmaſius*: eaque de cauſa ἀκοντίων & in textu repoſui: alias & apud *Heſychium*: Ἀκόντων, ἀκοντίων, δοράτων· videtur autem hic verſiculus eſſe parodia e neſcio cujus Tragici loco: utrum vero rectius & verius διβολίων, an ὡς ὁρᾷς, quis ſecure judicet? exiſtimo tamen ὡς ὁρᾷς· etenim διβολία & ipſa genus jaculi eſt, ut ex *Herodiano* lib. II. cap. 13. patet, nam ibi pro διαβολίαις διβολίαις eſſe ſcribendum nullus dubito; eaque ratione parum huic loco conveniret: non enim credo quiſquam diverſa eſſe loca opinabitur.

38 Καὶ τῶν πλατ. &c. ἀκόντων.] E MS. priores editiones ἀλόντων. SEB.

Καὶ τῶν πλατ. &c. ἀκόντων.] C. A. πλατυλόγχων, ὡς ὁρᾷς, ἁλόντων, *iis, qui latas gerunt haſtas, captis, ut vides*, vel, *haſtis latis, ut vides, captis*. *Salmaſ.* καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίας ἀκόντων, *ut ſupra legitur*: *lege hic ut verſus ſtet* ἀκοντίων. KÜHN.

Καὶ τῶν πλατ. &c. ἀκόντων.] MS. καὶ τῶν πλατυλ. ὡς ὁρ. ἀκόντων ut recte etiam edidit *Seberus* noſter. Antea vulgata lectio in noſtri MS. ora a recentiore erat adpoſita ita: ἄλλως, ἁλόντων. Quid ſi?

Καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὁρᾷς, ἀκοντίων;

Sed nihil temere. JUNG.

39 Ἄλ. δ' ἐν λευκ.] *Caſaubon.* ſuſpicatur Λευκαδίᾳ legendum: in *Athen.* lib. III. cap. 25. SEB.

Ἄλ. δ' ἐν λευκ.] Abeſt a C. A. KÜHN.

Ἄλ. δ' ἐν λευκ.] MS. Ἄλ. δὲ ἐν λευκάδι, ut vulgo eſt.

ſybynam, & latam cuſpidem. Amipſias autem in Sphendone, Τὸ *μὲν δόρυ πρὸ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλατεῖς ἀπέβαλε*. His etiam connectenda ſunt, enſes, machæræ, bipennes, acinaces: xyelas Laconicos gladios, falces, pugiones, gladii anſam, capulum enſis, manubria: &
145 ipſam thecam, vaginam. * Et Euripides in

[40] σιβύνην, καὶ [41] πλατύλογχα. [42] Ἀμειψίας δ' ἐν Σφενδόνῃ, Τὸ μὲν δόρυ [43] μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς Πλαταιεῖς ἀπέβαλε· προσθετέον δὲ τούτοις, ξίφη, [44] καὶ μαχαίρας, καὶ κοπίδας, [45] καὶ ἀκινάκας, καὶ ξυήλας, καὶ δρέπανα, καὶ δορυδρέπανα, καὶ ἐγχειρίδια, καὶ λαβὴν ξίφους, [46] καὶ προλαβὴν ξίφους, καὶ κώπην, καὶ τὴν θήκην [47] κουλεόν· * καὶ Εὐριπίδης μὲν ἐν 145

Noſter ὁ πάνυ *Caſaub.* tamen, ut & *Seberus* notavit, videtur ſuſpicari legendum Λευκαδίᾳ· eſt enim & apud *Athen.* libr. III. laudatus *Alexis* ἐν Λευκαδίᾳ ἢ Δραπέταις. JUNG.

40 Συβήνην] MS. σιβήνην· vid. ſupra VII, 153. & infra Segm. 153. SEB.

Συβήνην] Verba *Alexidis* ita exhibet C. A. φέρει τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχον· C. V. σιβύνην καὶ πλατύλογχα. KÜHN.

Συβήνην] MS. φέρει τὴν σιβύνην, καὶ πλατύλογχα· ut & e ſuo MS. *Seberus* noſter adnotavit. Et videtur certe hic quidem de haſta aliqua vel venabulo accipiendum, & cum MS. ſcribendum σιβύνην· σιβύνην malo. *Heſych.* Σιβύνη, ὅπλον δόρατι παραπλήσιον· ſic *Suidas*: Σιβύνη, ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν. Et ſæpius apud *Athenæum.* *Gloſſ.ar. Venabulum*, ζιβύνη· ubi forte legendum ut in aliis *Gloſſ. venabulum*, σιβύνη. Alias συβήνη aliud eſt, nempe αὐλοθήκη, ut ex *Heſych. Suid.* & *Etymologicographo* patet, & *Noſtro* infra Segm. 153. ubi MS. συβήνην· & ſupra etiam ſcribi debebat VII, 153. ita JUNG.

Συβήνην] Variam eſſe vocis iſtius ſcripturam non mihi latet: notiſſima tamen eſt σιβύνη· *Heſychius*, apud quem ſæpius iſta vox occurrit, Προβόλιον, σιβύνη &c. ſic in textu reſtitui: alibi vero de σιβύνῃ ſimilibuſque aliis dicendi locus erit: mox & πλατύλογχα repoſui, de quibus vide notantem me VII, 157. Eam autem ob ſignificationem τῆς λόγχης propriam, quam ibi notavi, *Bacchylides* apud *Stobæum* ἔγχεα λογχωτὰ dixit: — ἔγχεα τε λογχωτὰ ξίφεα τ' ἀμφάκεα εὐρὼς δάμναται.

41 Πλατύλογχον.] MS. πλατύλογχα. SEB.

42 Ἀμ. δ' ἐν σφενδόνῃ] C. A. ἐν σφενδόναις· *Athenæus* etiam in ſingulari, ἐν Σφενδόνῃ. *Gloſſa*, σφενδόνη, *funda*, *baliſta*. KÜHN.

43 Πρὸ τῆς ἐπ. πρὸς πλατεῖς ἀπ.] MS. πρ. πλαταιαῖς ἀπέβαλλε· neſcio an intelligendæ Πλαταιαὶ, πόλις Βοιωτίας· *Stephan.* de *Urb.* SEB.

Πρὸ τῆς ἐπ. πρὸς πλατεῖς ἀπ.] C. V. μετὰ τῆς ἐ. C. A. πρὸς τῆς ἐ. malim, μετά· tum porro C. V. πλαταιῆς, unde legerem verba *Ameipſia*:

— τὸ μὲν δόρυ
Μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιαῖς ἀπέβαλε.

— *haſtam equidem*
Una cum ærato clypeo ad Platæas deperdidit.

Heſych. Ἐπίχαλκος, ἀσπίς· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν· ἔνιαι δὲ βόειαι εἰσίν. *Salmaſ.* πρὸς τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιῆς ἀπέβαλλες ex V. C. KÜHN.

Πρὸ τῆς ἐπ. πρὸς πλατεῖς ἀπ.] MS. Ἀ. δὲ ἐν σφ. τὸ μὲν δ. μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιεῦς ἀπεβ. ſed emendatum ab alia manu ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιεῖς ἀπ. Jam ita videtur mihi conſtituenda hæc χρῆσις·

— τὸ μὲν δόρυ
Μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιεῖς ἀπέβαλε.

Scilicet quendam haſtam cum ſcuto abjeciſſe in pugna adverſus Platæenſes, quæcunque illa fuerit, ut iſti pugnaces viri in rebus Græcorum ſæpe locum obtinent, ut ex *Herodoto*, *Thucydide*, aliis noſcere potes. Et voculæ ἐπιχάλκου cauſſa putem attuliſſe iſta noſtrum, quæ clipeum forte cum ærato umbone deſignet, vel ære obductum. Sic enim apud *Heſychium* invenio: Ἐπίχαλκος, ἀσπίς· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν· ἔνιαι δὲ βόειαι εἰσίν. Et eo pertinet oppido quoque *Ariſtophaneum* iſtud initio Σφηξὶν, ubi aquilam *Xanthias* ſomniaſſe ait

Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν.

Ubi *Scholiaſtes*, ἐπίχαλκον τὴν ἔξωθεν χαλκῆν. Ex *Amipſiæ* vero loco, & *Heſychio* vides & ἐπίχαλκον ſine additione ἀσπίδος ita olim uſos. JUNG.

Πρὸ τῆς ἐπιχάλκου] Reduxi MSS. lectionem: μετὰ τῆς ἐπιχάλκου, & mox πρὸς Πλαταιεῖς· nec tamen non recta C. V. lectio Πλαταιῆς· ſcilicet ut ἱππῆς· forſitan quis ille fuerit inquiri poſſet, ſi quis otioſus ea de re cogitaret.

44 Μαχαίρ. κοπίδας, &c.] MS. καὶ μαχ. καὶ κοπ. καὶ ἀκ. καὶ ξυ. καὶ δρ. καὶ δορυδρέπανα, καὶ ἐγχ. SEB.

Μαχαίρ. κοπίδας, &c.] MS. ξίφη, καὶ μαχ. καὶ κοπ. ſemper interpoſita καὶ, ut & in *Seberi Auguſtano.* JUNG.

Μαχαίρας] In his pleriſque, quæ ſequuntur, particulam e MSS. conjungentem adjeci, quam pigerrima librarii manus deſcribere negarat: multoties id in *Polluce* noſtro factum deprehendi. Ξυήλαι vero, quas ſuperius Segm. 143. emendavi, apud *Xenophontem* non raro occurrunt: *Cyri Anab.* lib. V. Chalybas habuiſſe refert παρὰ ζώνην μαχαίριον ὅσον ξυήλην Λακωνικήν, quam & *Noſter* recenſuit I. 137. unde Laconum proprium id armorum genus fuiſſe pateſcit, cui oſtendendo accedit alter *Xenophontis* locus in ejuſdem libri fine: εἵλοντο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην, ὃς ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοθεν παῖδα ἄκων κατακτανὼν ξυήλῃ πατάξας, δρόμου τε ἐπιμεληθῆναι, καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι. Recte vero conjunxit *Auctor* ξυήλας & δρέπανα· *Heſych.* Ξυήλη, ξυάλη, ἔστι δὲ καὶ ξιφίδιον, ὃ τινες δρέπανον λέγουσι· poſt δρέπανα vero καὶ δορυδρέπανα optime MSS. ſupplent: δορυδρέπανα, ni fallor, memorantur *Polybio.*

45 Ἀκιν. ξ. δρέπανα, ἐγχ.] Uterque Codex δρέπανα, δορυδρέπανα, *falces haſtilibus impactæ*, ut eo longius mittantur in naves hoſtium, de quibus ſupra aliquid dictum ex *Appiano*: vid. libr. I. cap. 10. §. 21. & ſeq. KÜHN.

Ἀκιν. ξ. δρέπανα, ἐγχ.] MS. καὶ ἀκινάκας, καὶ ξυήλας, καὶ δρέπανα, καὶ δορυδρέπανα, καὶ ἐγχειρ. ſupple itaque iſta δορυδρέπανα, quæ & MS. *Seberi* hic agnoſcit: & ſupra I. 137. δορυδρέπανον in militum armis. JUNG.

46 Προλαβὴν ξίφους, κώπας] MS. κώπην. SEB.

Προλαβὴν ξίφους, κώπας] C. A. προλαβὴν κώπην τὴν θήκην κ. ὡς Ε. μ. ε. π. κώπην χ. Μένανδρος δὲ χρυσολαβὶς κ. π. ε. KÜHN.

Προλαβὴν ξίφους, κώπας] MS. καὶ λ. ξ. καὶ προλαβὴν, καὶ κώπην, καὶ τ. θ. κολεόν. Et κώπην ſingulari etiam *Seberi* MS. κολεὸς etiam ſupra MS. I. 136. ubi & cetera; adeo ut lectio MS. fere magis placeat, quamvis non multum referat, quum & vulgata recte habeant: κουλεὸς tamen Ionicum videtur magis. JUNG.

47 Κουλεόν.] Iliad. α, 220. verſu autem 194. ibid. κολεοῖο. SEB.

Κουλεόν.] C. V. κολεόν· *Heſych.* Κολεὸς habet & κουλεός. KÜHN.

[48] Παλαμήδει λέγει [49] κώπην χρυσόκολλον. Μένανδρος δὲ [50] ἐν Ἁλιεῦσι, Καὶ χρυσόλαβες καλὸν πάνυ ἐγχειρίδιον. [51] Θεόπομπος δὲ ἐν Πέλεσιν, ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας· ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν, εὕροις ἂν [52] ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ, Πᾶς δὲ φασγάνῳ [53] ἐξηθέριζεν, ὥς τε πύρινον σπάθῃ κολεύων φασγάνου μελανδέτου· εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον, [54] Φιλήμων ἐν Ῥοδίαις σαφέστερον αὐτὸ ποιεῖ λέγων, [55] Σπάθην παραφαίνων, δηλαδὴ χρυσένδε-

Palamede, manubrium auratum dicit. Menander in Piſcatoribus, aureum manubrium habens pulcherrimus pugio. Theopompus autem in Urbibus, gladios eburneis manubriis præditos dicit. Quod vero & ſpatham de gladio dixerint, invenias apud Euripidem dicentem, Totus vero enſe excidit, veluti ignitam faciens runcam, gladii nigrum manubrium habentis ſpatham. Si vero hoc ambiguum fuerit, manifeſtius id Philemon in Rhodiis explicat dicendo, Spatham ſtringens aureo capulo inſi-

48 Παλαμήδει] *Euripidis Palamedem* laudari & apud *Stobæum* Serm. 52. 79. &c. *Tzetzem* in *Lycophronem*, *Laërtium* in *Socrate*, *Strabonem* lib. X. & *Ælianum* didici ex catalogo dramatum *Euripideorum Schotti*: adde & apud *Schol. Ariſtoph.* in *Ranas* non longe a fine: & apud eundem εἰς Ὄρνιθας ad verbum κωδωνοφορῶν. JUNG.

49 K. χρυσόκολλον.] Χρυσοκόλλητον. *Antiphanes* apud *Athen.* lib. XII. extremo: ἐκ χρυσοκολλήτου καλπίδος. *Theophyl. Simocatta* lib. VI. cap. 11. ἁρμάμαξαν συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον. *Heſych.* Χρυσοκόλλητος σφραγίς. SEB.

K. χρυσόκολλον.] *Salm.* κώπην χρυσόκολλον, *id eſt*, *auro ligatum*: tum, καὶ χρ. κ. π. Ἐγχειρ. KÜHN.

K. χρυσόκολλον.] Χρυσόκολλον & MS. noſter habet: nec mutandum arbitrarer, ut ἀμφίκολλος ſupra Segm. 34. ut παράκολλος Segm. 36. Certe ita λιθόκολλος & λιθοκόλλητος invenio pro eodem: quo ad χρυσόκολλος, quod idem cum χρυσοκόλλητος, a poëta propter metrum forte ſpreto, non aptius exemplum adferam. Ita enim ſuaviſſ. *Heliodorus* λιθόκολλα περιαυχένια dixit lib. VII. Æthiopic. καὶ στρεπτοῖς τε χρυσοῖς καὶ περιαυχενίοις λιθοκόλλοις ἑκάν τε τὸ μέρος καὶ ἄκων ἐκοσμεῖτο. Et idem λιθοκόλλητον ξιφιστῆρα· lib. IX. καὶ ἅμα ἐδείκνυς τὸν ξιφιστῆρα τοῦ σατράπου λιθοκόλλητόν τε καὶ πολύτιμον, καὶ ἐκ πολλῶν ταλάντων κατεσκευασμένον· de *Orcondatis* Perſæ baltheo; ita enim certe capio: non, ut elegans alias interpres vertit, *pugionem Satrapæ*: ξιφιστὴρ enim certe baltheus vel cingulum, e quo dependet enſis, videtur eſſe; deque *Mithridatis* baltheo ex vita *Pompeji* apud *Plutarchum* proferunt: τὸν μὲν ξιφιστῆρα πεποιημένον ἀπὸ τετρακοσίων ταλάντων· quæ non diſſimilia valde *Heliodoreis*. *Heſychius*: Ξιφιστὴς, φορεύς, τελαμών· ubi etiam forte ξιφιστὴρ legendum: duces bellici ſuperbiebant iſtis baltheis, ut ſæpe in poëtis etiam lego, qui in iis exornandis ſatagunt non nunquam. JUNG.

50 Ἐν Ἁλιεῦσι] *Menandri* Ἁλιεῖς etiam apud *Athenæum* laudantur, apud *Noſtrum* etiam ſingulari: vid. *Caſaub.* XI. *Athen.* 10. JUNG.

51 Θεοπ. δ. ἐ. π. ἐλ. ξιφ.] Δὲ ἐν πόλεσι non habet C. A. *Heſych.* Ξιφομάχαιρα, ἡ μεγάλη μάχαιρα. KÜHN.

Θεοπ. δ. ἐ. π. ἐλ. ξιφ.] *Theopompi* verſus ſupra VII. 158. ex MS. fuit reſtitutus. JUNG.

52 Παρ' Εὐριπ. λέγοντι] MS. εὑρ. ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· II. vide ſupra Segm. 108. SEB.

Παρ' Εὐριπ. λέγοντι] C. A. ὡς Εὐριπίδης πᾶς δὲ φασγ. ἐξεθ. ὥ. π. σ. κόλουσαν φ. μ. C. V. melius: Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ, πᾶς ἐξηθέριζεν ὥστε πύρινον σπάθῃ κολούων φασγάνου μ. unde ſenſus prodit ſatis clarus: omnis, vel ſi mavis πάντας, *omnes demeſſuit ut frumentum ſpatha gladii nigro vincti manubrio. Salm.* C. εὕροις ἂν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ πᾶς δὲ φασγάνῳ &c. ὥστε πύρινον σπάθῃ κολούων φ. μ. KÜHN.

Παρ' Εὐριπ. λέγοντι] MS εὕροις ἂν, Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· nec dubito prorſus ſcribere, ut in MS. *Seberi*: εὕροις ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· de quo dramate videndus *Caſaub.* I. de *Sat.* c. 5. JUNG.

Παρ' Εὐριπίδει λέγοντι] Egregie de *Polluce* merentur MSS. quorum integram lectionem in textum repoſui, ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· & alibi corruptum in *Polluce* hoc drama refecimus e MSS. Porro ipſam Tragici ῥῆσιν Codices intactam conſervarunt: ἐξεθέρισεν enim ineptum ad metri rationem, σπάθην κολίαν vero nemo mortalium intelligat: *Heſych.* Κολούων, μειῶν, ἐλαττῶν· & Κολούει, κατατέμνει, σάττει, κωλύει, ἐμποδίζει, κολοβοῖ· Σπάθη φασγάνου μελανδέτου nihil eſt aliud, quam φάσγανον μελάνδετον· propter illam περίφρασιν credo, addit Auctor: εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον &c. ſed quod me male habet, eſt πύρινον, ſiquidem ſic abſolute poſitum nihil habeat quo referri poſſit: eaque de cauſa cogitavi ὥς τε πύρον ἂν σπάθῃ &c. qua ratione verſui nihil decedit: video *Jungermannum*, ut difficultatem effugiat, comminiſci panem triticeum; ſed quam illud ſit hoc loco incommodum, nemo non videt: noſtram vero lectionem ipſum illud ἐξηθέριζεν poſtulare videtur: de φασγάνῳ μελανδέτῳ vide *Salmaſium* ad *Hiſtoriæ Aug. Script.*

53 Ἐξεθέρισεν] MS. ἐξεθέριζεν. SEB.

Ἐξεθέρισεν] MS. noſter ἐξηθέριζεν· ſed emendavit quis recentior ἐξεθέριζεν, ut ex ſuo MS. adnotat *Seberus*. Sed temerarius videtur fuiſſe ille corrector: nam ἐξηθέριζεν legendum verſus ipſe jubere videtur: ut enim hos verſus concipiendos putem mox dicam. Prius indicandum eſt in MS. σπάθη fuiſſe, ſed emendatum eſſe quoque σπάθην, ut vulgo eſt: quod facinus inde profectum, quod πύρινον σπάθην jungi debere ita omnino crederent, ſed neſcio an opus. Certe quod ſequitur κολίαν nihil eſt, & pro eo MS. κολούων habet, quod ſenſu, ut illud, non caret certe: ſic itaque cum MS. iſta conſtituo:

— πᾶς δὲ φασγάνῳ
Ἐξηθέριζεν, ὥστε πύρινον σπάθῃ
Κολούων φασγάνου μελανδέτου —.

quem verſiculum ultimum non plenum eſſe vides: & forte nec plenum poſuit *Pollux*, quod illi tantum ad ſuam rem de ſpatha ſufficeret. De magna cæde dici videntur & prælio *Comico*, quo omnes ferro demetebant hoſtes, quaſi frumenta vel panem triticeum gladio detruncarent: ſic ſane capio: ſi non recte, diſcam tamen libens rectiora. JUNG.

54 Φιλ. ἐν Ῥοδίαις] Abeſt a C. A. KÜHN.

Φιλ. ἐν Ῥοδίαις] *Philemon* ἐν Ῥοδίαις. Putat idem drama quod ab *Athenæo* lib. XIV. laudatur *Philemo* ἐν Πτωχῇ ἢ Ῥοδίᾳ, ut quidem emendat, ὁ πάνυ *Caſaubonus* XIV. *Animadv.* 13. JUNG.

55 Σπ. παρεμφ.] MS. παραφ. SEB.

Σπ. παρεμφ.] C. A. σαφέστερον αὐτὸ λέγει, σπάθην παραφαίνων (ita C. V.) δηλ. χ. *ſpatham præ ſe ferens auro ſcilicet vinctam. Salm.* C. V. παφαίνων, unde leg. παραφαίνων. KÜHN.

Σπ. παρεμφ.] MS. noſter παραφαίνων, ſicut & *Seberi* habet: ita ſcribe; verſiculus enim requirit:

Σπάθην παραφαίνων δηλαδὴ χρυσένδετον. JUNG.

146 gnem : * & Menander in Miſumeno, cum inquit, Spathæ occultatæ ſunt. His porro addere oportet fundas, lapides, plumbeos globos, ſecures, ſagares, focos, pelles, diphtheras, tabernacula, ligones, funes, lora, catenas, culcitras, cingula, baltheum,

τον· * [56] καὶ ἐν τῷ Μισουμένῳ Μένανδρος, [57] ὅταν λέγῃ, Ἀφανεῖς γεγόνασιν αἱ σπάθαι· [58] τούτοις δ' ἐπακτέον σφενδόνας, λίθους, [59] μολυβδίνας, [60] πελέκεις, σαγάρεις, [61] πυρεῖα, δέρρεις, διφθέρας, σκηνάς, [62] μακέλλας, κάλους, ἱμάντας, ἁλύσεις, [63] γυλίους, στρωματόδεσμα· [64] καὶ τελαμῶνα δ' ἂν, καὶ ζωστῆρα εἴποις, 146

Σπάθην παραμφαίνων] Recte MSS. παραφαίνων, quomodo textum emendavi.

56 Καὶ ἐν τῷ M. &c.] C. A. non agnoſcit hæc uſque ad σπάθαι. KÜHN.

57 Ὅταν λέγῃ] MS. ὅτ' ἄν. *Menander ἐν μισουμένῳ* adducitur etiam a *Schol. Ariſtoph.* in Σφῆκας. JUNG.

58 Τούτοις δ' ἐπ.] MS. τούτοις δὲ ἐ. JUNG.

59 Μολύβδια] MS. μολυβδίας· forte μολυβδίδας. SEB.

Μολύβδια] *Salm.* C. μολυβδίας. KÜHN.

Μολύβδια] MS. μολυβδίνας, πτλ. Inde, niſi & hoc rectum mallem, μολυβδαίνας. *Heſych.* ut & in eo quod ex *Luciani Lexiphane* adferunt, ὁ δὲ μολυβδαίνας χερμαδίους ἀράγδην ἔχων, ἐχειροβόλει. Sed & μολυβδίναι, ut in MS. potuere dici, puto, hæ pilæ & maſſæ plumbeæ. Tales credo Romanorum *plumbatæ*, quæ tela vide depicta apud *Stewech.* in *Veget.* lib. IV. c. 29. ad iſta verba: *ſed ex alto deſtinata miſſilia, ſive plumbatæ, ſive lanceæ, veruta, vel ſpicula.* JUNG.

Μολύβδια] Μολυβδίνας, cum ita velint MSS. nulla cauſa eſt, quam propter non recipiamus. Πυρεῖα quæ ſint *Heſychius* exponit: Ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν· ibi a *Sopingio* elegans *Luciani* locus adfertur: ſubit etiam meminiſſe, niſi me fallit memoria, *Æneam Poliorc.* Perquam γελοῖον erat in ſequentibus γελοίους· γύλιοι, qui ſint, illam enim vocem MSS. reponendam jubent, compertum habebit, qui *Jungermanni* pellegerit notam: de taline vaſorum genere locus *Salluſtii* capiendus Hiſtor. libr. IV. *Hi locorum pergnari & ſoliti nectere e viminibus vaſa agreſtia, ibi tum, quod inopia ſcutorum fuerat, ea arte ſe quiſque in formam parmæ equeſtris armabat*: an vero potius de quibuſcumque iſtius operis vaſis intelligere velis? γύλιοι certe vaſa erant militaria e viminibus nexa. De στρωματοδέσμοις ſuperius pluſcula notavi: quæ ſequuntur, nitorem & elegantiam MSS. debent: ita vulgo: τελαμῶνας καὶ ζωστῆρα καὶ ὄχανον· poſteriorem voculam quæ ratio impulerit *Seberum* ut ſtellula notaret, non video: ὄχανον enim illud *lorum* vel etiam *circulus ferreus* appellatur, quo clypeum ſuſtinere ſolebant, quodque primum a Caribus inventum perhibent, unde & *Anacreonti* ὄχανον καρικοεργές· antequam vero reperta eſſent ὄχανα κανόνας eundem in uſum adhibebant: in omni vero clypeo duo fuerunt ὄχανα, eaque de ratione ὄχανον inter clypei partes enumeratum videbis a *Noſtro* I. 133. niſi me tempus deſtitueret, quæ dixi poſſem auctoritate ſcriptorum firmare, aliaque addere plura de ὀχάνοις, πόρπαξι ſimilibuſque. Quæ poſt ὄχανα inſerui, vitam MSS. debent: aptiſſimo hic reperiri loco nemo neget: quid vero κιλλιβάντες ſint ex *Ariſtophane*, ejuſque *Scholiaſte*, quem *Suidas* pro more deſcripſit, petere licet: nos alibi de κιλλιβάντι, ὀκριβάντι, &c. ne inſtituti rationem hic tranſiliamus, plura hactenus intacta notabimus.

60 Πελέκεις] C. A. πέλεκας. KÜHN.

61 Πυρεῖα] Pro πυρεῖα, MS. πυρεία, ſed accentu emendato. JUNG.

62 Μακέλλας] MS. μακέλας uno λ. ut ſemper, credo, MS. noſter. JUNG.

63 Γελοίους, στρωματόδ.] MS. γελικί· neſcio an γελίκας legendum. (*Heſych.* Γελίκη, ἕλιξ.) aut τυλίκας, aut quæ tandem vera lectio ſit. SEB.

Γελοίους, στρωματόδ.] C. V. ἁλύσεις, γυλίους, στρωματόδεσμα. C. A. γελοῖα i. γύλιοι *Ariſtoph.* in *Acharnenſibus* & alibi etiam refert inter στρατιωτικὰ σκεύη· ubi *Scholia*: γύλιος, σπυριδῶδες πλέγμα, vel, πλεκτόν τι σκεῦος στρατιωτικὸν, στενόστομον, ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον εἰς πόλεμον. *Heſych.* cum duplici λ γύλλιος· & ita *Salm.* qui & ex V. C. γελοῖα exhibet: *forte*, inquit, γύλλια. KÜHN.

Γελοίους, στρωματόδ.] Hærent viri docti in hac vocula, & de alia ſubſtituenda ſatagunt. Et certe ridicule vitioſa eſt ea: MS. noſter veram lectionem ſervavit, γυλίους· quomodo ſine omni dubitatione reſtitues. Viderat id & ante *Salmaſius* noſter, quam ego cum de ſcriptura MS. noſtri certiorem facerem, indicabatque mihi locum *Ariſtoph.* in *Eirene*:

Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

ubi interpres: ἀγγεῖον στρατιωτικὸν εἰς ὃ τὰς τροφὰς ἄγουσιν οἱ στρατιῶται· meminiſſe etiam eundem Ἀχαρνεῦσι, ubi *Lamachus* ad bellum exiturus γύλιον ſibi afferri poſtulat:

Παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί·

Et paulo poſt:

Τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.

Ubi quoque στρώματα habes, ut & noſter *Pollux* hic jungit στρωματόδεσμα· qui mihi itaque ad hunc *Ariſtophanis* locum reſpexiſſe videtur: nam & mox inde verſum depromit ex eodem dramate, in quo iſta paullo a fine longius. Ceterum ad illum primum verſum ex *Acharnenſibus* iterum ita *Scholiaſtes*: γύλιος, σπυριδῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον. Et iterum idem *Scholiaſtes* doctus ad Γυλιαύχενας ὀρχηστὰς quoque in *Pace Ariſtophanis*: γύλιος πλέγμα ἐστὶ στρατιωτικὸν ἐπίμηκες, τουτέστι, εἰς ὀξὺ λῆγον· κολοβὸν οὖν τινὰς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα, καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν· ἄλλως. γύλιος πλεκτόν τι σκεῦος στρατιωτικὸν, στενόστομον, ἐν ᾧ τὰ σιτία ἐμβάλλουσι· & ex præcedentibus adparet αὐχένα non habuiſſe hoc vas. Iſtud primum ex *Eirene* doctiſſ. *Florens Chriſtianus* ita vertit:

Num ſimile quiddam eſt militaris fiſcina?

Poteſque adire & illius doctiſſ. viri Notas. Ceterum ut dixi antea στρώματα γύλιον juncta, ita & in iſto *Alexidis* ἐν Κρατεύᾳ,

—— πλησίον δὲ κείμενα
Στρώματά τε γύλιον αὐτοῦ ——.

ut quidem apud *Athen.* libr. XI. ea reſtituit magnus *Caſaubonus* XI. *Animadv.* 6. *Hæc*, ait, *militis ſupellex: ſtragula & pera, in qua ſoliti poculum, allia & cepas circumferre*: qui quoque nos docet ſupra eodem libro *Athenæum* ſcribere, *cothonem fuiſſe Laconicum poculum* ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν, καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλίῳ. Sed ſatis de γυλίῳ· cui vero non eſt, adeat etiam *Heſychium*, *Suidam*, *Etymologicographum*, licet. De στρωματοδέσμοις vid. *Caſaub.* l. *Athen.* 4. JUNG.

64 Τελ. καὶ ζωστ. καὶ * ὄχανον] MS. ὄχανα· prius editi: ὄχανιν· ſed dicitur ὀχάνη & ὄχανον. SEB.

Τελ. καὶ ζωστ. καὶ * ὄχανον] C. A. τελαμωνίδια καὶ ζωστῆρα· C. V. τελαμῶνα δ' ἂν καὶ ζωστῆρα εἴποις καὶ ὄχανα, quod ultimum etiam extat in C. A. *Salmaſ.* καὶ ζωστῆρα εἴποις καὶ ὄχανα. KÜHN.

Τελ. καὶ ζωστ. καὶ * ὄχανον] MS. στρωματόδεσμα· καὶ τελαμῶνα δ' ἂν καὶ ζωστῆρα εἴποις, καὶ ὄχανα. Et ὄχανα plurali etiam in ſuo MS. invenit *Seberus* noſter. Et MS. lectionem amplectar potius. JUNG.

καὶ [65] ὄχανα, καὶ κιλλιβάντας, Ἀριστοφάνους εἰπόντος·

Τοὺς κιλλιβάντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

[66] Τέκτονος σκεύη, [67] σκέπαρνον, πρίων, [68] σφῦρα, τέρετρον, τρύπανον, τρυπανοῦχος, [69] ἀρὶς, ῥίνη, πέλεκυς· καὶ καθ' Ὅμηρον, [70] πέλεκκος· ἐν δὲ [71] τῇ ἐν Ὀλυμπίᾳ στήλῃ ἀναγέγραπται, τρύπανα, τρυπάνια, τρυπανίας ἔχοντα, ἴσως τὴν
147 ἀρίδα. * [72] Χαλκέως δὲ σκεύη, ἄκμων, ἀκμοθέτης, ῥαιστὴρ, [73] πυράγρα, [74] φῦσαι, φυσητὴρ, [75] ἀκροφύσιον, χοάνη, [76] ἀκόναι, θηγάναι, ἐσχαρίδες, [77] καὶ κροταφίδες. [78] Οἰκοδόμου δὲ σκεύη, λεῖαι, γλαρίδες, ὡς [79] Σοφοκλῆς ἐν

clypei anſam. Fabri inſtrumenta ſunt, aſcia, ſerra, malleus, terebrum, terebri manubrium, forceps, lima, ſecuris. Et Bipennis, ſecundum Homerum. In Olympii autem Templi columna, adſcriptum eſt:

* Τρύπανα, τρυπάνια τρυπανίας ἔχοντα ἴσως τὴν ἀρίδα. *

* *Terebra, terebrata terebrationes habentia forſan aridem.* *

* Fabri ferrarii inſtrumenta, incus, in- 147
cudis baſis, malleus, forceps, folles, ſufflatorium, follis major, fuſoria forma, coticulæ, cotes, foculi. Cæterum Ædificatoris arma ſunt, dolabra. Cœli, ſecundum Sophoclem in

65 * Ὄχανα] C. V. ſubjicit: καὶ κιλλιβάντας Ἀριστοφάνους εἰπόντος τοὺς κιλλιβάντας οἷς ἐπαίτης ἀσπίδος· leg. Ἀριστοφάνους εἰ.

Τοὺς κιλλιβάντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

Cillibantas affer, ô puer, clypei.

ubi *Scholia*: cillibantes τρισκελῆ τινα σκευάσματα, ἐφ' ὧν ἐπιτιθέασι τὰς ἀσπίδας, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες. KÜHN.

* Ὄχανα] Poſt ὄχανα MS. noſter longe auctior eſt, & addit: καὶ κιλλιβάντας, Ἀριστοφάνους εἰπόντος, τοὺς κιλλιβάντας οἷς ἐπαίτης ἀσπίδος· quæ *Polluci* noſtro reſtitue, verſiculum *Ariſtophanis* ita ſcribens:

Τοὺς κιλλιβάντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

Verſus eſt in *Acharnenſibus*, eodem vero loco quo iſti, quos antea de γυλίῳ protuli. JUNG.

66 Τέκτονος σκεύη] MS. τέκτ. δὲ σκ. SEB.

Τέκτονος σκεύη] C. A. περὶ τέκτονος σκευῶν· dein omittit σκεύη in textu. KÜHN.

Τέκτονος σκεύη] Sequitur in MS. novum caput, ſive τμῆμα, cum titulo, τέκτονος σκεύη. JUNG.

67 Σκέπαρνον] MS. σκέπαρρον· mendoſe. JUNG.

68 Σφῦρα] Vide ſupra Segm. 129. SEB.

69 Ἀρὶς] C. V. ἀῤῥὶς. KÜHN.

Ἀρὶς] MS. ἀῤῥὶς· ſed emendatum ἀρὶς, ut etiam ſupra VII, 113. erat recte. JUNG.

70 * Πέλεκκος.] C. V. πέλεκκος· C. A. πελέκεος· *Homerus Iliad.* ν. πελέκκῳ ἐλαΐνῳ v. 612. unde rectus, πέλεκκος. KÜHN.

* Πέλεκκος.] MS. πέλεκκος· & ita reponamus, ſublato aſteriſco. Locus enim certe talis in *Homero* extat, Ἰλ. ν. v. 612.

— ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην, εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, ἐϋξέστῳ —.

ubi pro λαβῇ πελέκεος ſive ἀξίνης exponit *Euſtathius*, & quidem πέλεκκον οὐδετέρως capit, aliter quam *Noſter*, ſi vera lectio, quam ex MS. repoſui. Et veram puto. Certe & apud *Heſychium* habes: Πέλεκκος, στειλεὸς, ὅ ἐστι ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελεκίων βαλλόμενον· quamvis πελεκκὸς apud eum edatur. JUNG.

* Πέλεκκος.] MSS. reponi jubent πέλεκκος aſteriſco deleto. Mox rectiſſime C. A. habet Ὀλυμπίᾳ, quam lectionem in textum reducere non dubitavi: de columnarum uſu alibi dixi: ſi quod publicum extrueretur ædificium, ſæpius inſtrumenta ab ipſa Rep. ſolebant emi, unde & in columna Olympiæ hæc fuerunt perſcripta: male me tamen morantur depromptæ ex hac columna voces, quas *Jungermannus* oppido non tetigit: τρύπανα & τρυπάνια ſatis capio: poſterius diminutum nomen eſt e priori: in ceteris quæ *Kühnius* commentatur, etſi meliora non ſint ad manus, diſplicent: videbunt eruditiores. Dicitur & τρυπάνη· *Heſych.* Τρυπάνη, ἐργαλεῖον τεκτονικόν.

71 Τῇ ἐν Ὀλυμπίῳ στήλῃ] C. A. ἐν Ὀλυμπίᾳ, *in columna Olympiæ* eſt perſcriptio ἄμετρος fabrilium inſtrumentorum, quæ pertinebant ad fabricam Templi Olympici, ideoque non ſcribi debet verſus in morem ἴσως τὴν ἀρίδα· verba ſunt Auctoris, qui explicat quid forte ſint τρυπανίας ἔχοντα, *quæ pertinent ad terebrationem*: forte, inquit Auctor, intelligit τὴν ἀρίδα. *Salm.* legendum dicit: τρυπανίας ἔχοντα ἴσους. KÜHN.

72 Χαλκέως δὲ σκ.] C. A. περὶ χαλκέως σκευῶν· locum hunc exſcripſit *Phavor.* in ἄκμων. KÜHN.

Χαλκέως δὲ σκ.] In MS. novum tmema, hoc titulo: χαλκέως σκεύη· tmema incipit dein, χαλκέως σκεύη &c. ſine δὲ. JUNG.

73 Πυράγρα] In *Gloſſis*: πυρολαβὶς, *forfex*. KÜHN.

Πυράγρα] Παράγρα MS. Sed recte emendatum πυράγρα· ſupra non peccabat VII, 106. JUNG.

74 Φῦσαι, φυσητὴρ, &c.] MSti φῦσαι, φυσητὴρ, (quod ultimum habet C. V. & *Phavor.* cum duplici σ.) ἀκροφύσιον· *Salm.* C. leg. φυσητὸς & ἑκιστὴρ pro ῥαιστὴρ. KÜHN.

Φῦσαι, φυσητὴρ, &c.] MS. φῦσαι, φυσιτὴρ, ἀκροφύσιον, χ. Et quod ad primum ſupra VII, 106. etiam φῦσαι habes; utrumque tamen probum eſſe notum eſt. Secundum φυσιτὴρ, vulgo φυσητής· ego legendum credo φυσητήρ· ῥιπίδα δὲ, τὸν φυσητῆρα, ait *Scholiaſtes Ariſtoph.* ἐν Ἀχαρνεῦσιν· poſſit & φυσητήρ. Sed illud ad MS. ſcripturam propius. Tertium ἀκροφύσιον cum MS. quoque retineo uno σ, ut ſupra fuiſſe *Seberus* noſter adnotavit, utque apud alios eſt. JUNG.

Φῦσαι] Hujus generis quæ cetera ſequuntur duplici σ erant perſcripta contra MSS. auctoritatem, quam in iſtis integrandis ratam habui: *Heſychius*: Ἀκροφύσια, τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐνφυσῶσιν· illud ἐν nulla de ratione delendum cenſet *Palmerius*: alio loco ſuper hac re adnotavi.

75 Ἀκροφύσσιον] MS. ἀκροφύσιον, ut ſupra II, 161. & 147. vide *Scholion Æmilii Porti* ad *Thucyd.* lib. IV. fol. 319. SEB.

76 Ἀκόναι] Ναξία λίθος dicitur *Heſychio*, ubi vulgo Ναξιάλιθος. *Plinius* lib. XXXVI. cap. 22. *inter aquarias (cotes) Naxiæ maxima laus fuit* &c. KÜHN.

77 Καὶ κροταφ.] *Interpr.* omittit. Auctor ipſe ſupra explicavit lib. VII. c. 24. Sect. 2. KÜHN.

Καὶ κροταφ.] Deeſt καὶ in MS. JUNG.

78 Οἰκοδ. δὲ σκ.] Ultimum non habet C. A. habet autem titulum: οἰκοδόμου σκεύη. KÜHN.

Οἰκοδ. δὲ σκ.] Novum in MS. caput, hoc titulo, Οἰκοδόμου σκεύη· & tum deeſt δὲ, in MS. JUNG.

79 Σοφ. ἐν Πριάμῳ.] In C. A. abeſt ἐν Πριάμῳ. KÜHN.

Σοφ. ἐν Πριάμῳ.] *Priamum Sophoclis* hinc quoque in catalogum dramatum ejus poëtæ refert noſter *Caſaub.* VII. *Athen.* 4. JUNG.

Priamo. Parietes, regula, circinus, cubitus, amuſſis, plumbea regula, malleus politor. Fortaſſis & vectis: ſiquidem & murorum perfoſſoribus hoc Comici attribuunt: hunc vero Repagulum in Scenis conjunctis nominavit Ariſtophanes dicendo, Murum repagulo perfodere.
148 * Quibus addenda ſunt & illa in Ranis Ariſtophanis,

Πριάμῳ· [80] τύκοι, [81] κανὼν, διαβήτης, [82] πῆχυς, στάθμη, [83] μολύβδαινα, ὑπαγωγεύς· τάχα δὲ καὶ [84] μοχλίον, εἰ καὶ τοῖς [85] τοιχωρύχοις τοῦτο προστιθέασιν οἱ Κωμῳδοποιοί· καὶ μοχλίσκον δὲ τὸ τοιοῦτον Ἀριστοφάνης ἐν [86] Σκηνὰς καταλαμβανούσαις ὠνόμασεν εἰπὼν, [87] Τοῖχον μοχλίσκῳ σαλεύειν· * οἷς προσαριθμητέον [88] καὶ τὰ 148
ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνους,

80 Τοῖχοι] *Salm.* pro τοῖχοι, τύκοι legit, optime. Kühn.

Τοῖχοι] Quæſo te quid agant τοῖχοι hic, & an illæ ἐργαλεῖον οἰκοδόμων; ego ἔργον putabam. Quid multa? *Salmaſius* noſter acutiſſime, ut omnia, τύκοι emendat, quod ἐργαλεῖον nempe Grammatici exponant, ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσι· quæ quidem apud *Suidam* extant. Nec ego quid verius putem, qui ſcio quam ſæpe οι & υ vitioſe permutarint locum, & e κ in χ lapſus facilis fiat; *Noſter* ſane ipſe confirmat, qui ſupra ἐν οἰκοδόμου σκευῇ VII, 125. quoque τύκοι recenſet: meminit & alibi ut VII, 118. Jung.

Τοῖχοι] Nullo colore in cenſum οἰκοδομικῶν ἐργαλείων venire poterunt τοῖχοι· ut adeo de emendatione loci omnino ſit cogitandum: nihil autem, cum auxilium MSS. deſit, commodius excogitari poteſt lectione *Salmaſiana*, quam in textum migrare juſſi, τύκοι· ut res fiat perſpicua omnique dubitationis cauſa ſolvatur, de τύκῳ pauca notabo. Τύκον Grammatici tradunt iſtiuſmodi fuiſſe inſtrumentum apud fabros, quo lapides polirent & levigarent, eorumque prominulas partes abraderent: idem & τυκίον· vocis εὐτυκτος originem *Euſtathius* reperit ἀπὸ τοῦ τύκω· ἐξ οὗ καὶ τὸ τετύκοντο δὲ δαῖτα· καὶ ἡ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ εἰσέτι δὲ νῦν τυκάνη, ἥ φασιν ἀλοῶσιν, (huc referenda *Philoxeni Gloſſa* Τυκάνη, *tribula*) ἢ ἀπὸ τοῦ τύκου ἐργαλείου οἰκοδομικοῦ, ὃ καὶ τυκίον λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ τυκίζειν ῥῆμα παρὰ τῷ Κωμικῷ· καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ ῥηθεὶς τύκος· ὁ μέντοι παρὰ τῷ Παυσανίᾳ διὰ τοῦ χ τύχος, ὡς ἐκεῖνός φησι, λιθοξοϊκόν ἐστι σιδήριον, ἀφ' οὗ ἀποτυχίσαι λίθον, τὸ ἀποπελεκῆσαι· locus eſt ad *Il.* Ξ. videtur autem *Euſtathius* τύκοι & τύχοι inter ſeſe diſtinguere, quod equidem faciendum non puto: utrumque enim λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον· *Heſych.* Τύχοι, λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα· hinc & ἀποτυχίζειν apud *Heſychium*: Ἀποτυχισθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀποτιλθείς· καὶ τὸ ἀποτυχισθεῖν, ἐπὶ τοῦ ἀποπελεκῆσαι τὸν λίθον, ἀπὸ τύχων· ἔστι δὲ λιθοξοϊκὸν σιδήριον· in hoc autem loco legendum ἀποτυχίζειν vel ἀποτυχίσαι pro ἀποτυχισθεῖν· ſed & notaverat *Euſtathius* τὸ τυκίζειν eſſe apud *Comicum*: recte vero; locum invenio in *Avibus* hunc: Ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους. Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν· ad illa *Scholiaſtes* habet: τύκος ἐργαλεῖόν τι, ᾧ τοὺς λίθους περιτύκουσι καὶ ξέουσι· *Suidas*: ᾧ τε λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσι· ita illum aut reperiſſe par eſt, aut emendaſſe in *Ariſtophanis Scholiaſte*: περιτύκειν certe inopportunum, etſi τύκω exponatur ἑτοιμάζω· nec minus alienum hac in re puto τὸ περικόπτειν· in *Ariſtophanis* itaque *Commentatore* reſingendum exiſtimo περιτυκίζουσι· hinc porro τύκισμα deſcendit, vox a *Lycophrone* uſurpata in *Alexandra* v. 349. Ἐγὼ δὲ τλήμων, ἡ γάμους ἀρνουμένη Ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσματι Ἄνις τεράμνων — &c. ad quem etiam locum audire juvat *Johannem Tzetzem*, *Johannem*, inquam, ſiquidem hunc eſſe verum commentarii iſtius auctorem oſtenderit ad *Suidam* vir Doctiſſimus *Kuſterus*: κατασκευάσματι· τύκος γὰρ σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι καὶ ἀποξέουσι· ex quibus clariſſime perſpicitur inſtrumentum hoc omnino pertinere ad hunc locum; ideoque emendationem illam eſſe facillimam: præterea diſtinctione mala *Pollucis* hæc verba laborant: ſcribendum enim: γλαρίδες, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Πριάμῳ, τύκοι· κανὼν &c.

81 Κανὼν] MS. κανῶν. Jung.

82 Πῆχυς, στ.] MS. πῆχυς, στάθμη. Sed emendatum σταθμὴ, vel potius depravatum: habes recte & ſupra VII, 125. Jung.

83 Μολύβδαινα] Μολύβδαινα in *Gloſſis*, *plumbago*. Kühn.

84 Μοχλίον.] MS. μόχλιον· ut & ſupra. Sed hic ab alia manu accentus in penultimam tranſlatus erat, ut vulgo eſt. Jung.

Μοχλίον.] Vocem legiſſe memini apud *Heronem*: μοχλίον & *Noſter* habet VII, 125. mox e MSS. Κωμῳδοποιοὶ repoſui pro Κωμικοὶ, quamvis & hoc rectum: In *Ariſtophanis* loco *Salmaſii* emendationem admiſi σαλεύειν pro καλαύειν, quod multo melius equidem judico, quam σκαλεύειν, quanquam nec hoc forte penitus diſpliceat. Alterum *Ariſtophanis* locum emaculandum e MSS. cenſui πλαίσια ξυμπτυκτὰ, cum vulgo legeretur ξύμπηκτα, non quod vocabulum illud parum conveniat, ſed quod lectio MSS. aut vulgata ſit præſtantior, aut illi ſaltim nulla in parte cedat: ξυμπτύκτους ἀναπαίστους *Pherecrates* appellavit τὸ ἐκ τῶν ἀντισπαστικῶν δὲ καὶ καταληκτικῶν διμέτρων δικατάληκτον, ut memorat *Hephæſtion Enchir.* p. 57.

85 Τοιχ. τ. π. οἱ Κωμικοί.] MS. Κωμῳδοποιοί. Seb.

Τοιχ. τ. π. οἱ Κωμικοί.] V. C. & *Salm.* Κωμῳδοποιοί. C. A. plane non habet: ut nec mox ἐν Σκηνὰς καταλ. ὠ. Kühn.

Τοιχ. τ. π. οἱ Κωμικοί.] MS. τυχορύχοις τ. π. οἱ Κωδομῳποιοὶ, tranſpoſitis ſyllabis ut vides. Poſſumus enim legere, ut eſt in MS. *Seberi*, Κωμῳδοποιοί. Jung.

86 Σκηνὰς] MS. Σκηνὰς recte habet: & ineptus tamen quis in Σκηναῖς ibi mutavit, ne quid ſcilicet depravatum vulgo non & in MS. depravatum foret. Jung.

87 Τοῖχον μ. καλαύειν.] *Heſych.* Καλεύειν, λιθοβολεῖν, per ſyncopen forſan pro καταλεύειν, ſi tamen (ut *Henricus Stephanus* admonet) mendoſum non eſt. Seb.

Τοῖχον μ. καλαύειν.] C. A. καλύνειν. quid ſi, σκαλεύειν, *parietem vecticulo fodere*. *Salm.* V. C. τοῖχον μοχλίσκῳ καὶ λαύειν· ipſe legit καταβαλεῖν, & καλεύειν aliud eſſe ait: mihi videtur καλεύειν poni pro σκαλεύειν· ſolet enim ſæpe σ omitti ab initio vocis. Kühn.

Τοῖχον μ. καλαύειν.] MS. τοῖχον μοχλίσκον καλαύειν. Ultimum hoc quomodo neſcio quis in MS. immutare voluit non aſſequor: videtur in κλαύειν, quamvis tamen initiale κ non deletum ſit: nec curo quomodo mutare voluerit illa manus, quæ plerumque male mutavit. Audiamus potius *Salmaſium* noſtrum, qui non probat quod viri docti hic adnotant, *Heſychii* καλεύειν inquam: *nam*, ait, *apud Heſychium legendum* καλλεύειν *quod eſt pro* καταλεύειν, *ut* καλλιπεῖν *pro* καταλιπεῖν· καλεύειν *autem nihil eſt. In verſu Ariſtophanis legendum*: τοῖχον μοχλίσκῳ σαλεύειν· quæ facile ſe probant. Jung.

88 Καὶ τὰ ἐν Β. Ἀριστοφ.] Fol. 161. Seb.

Καὶ τὰ ἐν Β. Ἀριστοφ.] Non apparent in C. A. Kühn.

Καὶ [89] πλαίσια ξυμπτυκτὰ πλινθεύσουσί γε,
Καὶ διαμέτρους, καὶ σφῆνας ---.
ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς στήλαις ἀναγέγραπται, πρίων λιθοπρίστης, [90] καὶ καρκῖνος λίθους ἑλών· εἴποις δ' ἂν καὶ μηχανὴν [91] λιθαγωγόν. [92] Νεωλκοῦ δὲ σκεύη, φάλαγγες, φαλάγγια, [93] ὁλ-
149 *κοί, εὐροί. * [94] Τοῦ δὲ μεταλλέως, [95] θύλακοι, περίοδος, σάλαξ· καὶ θυλακοφορεῖν μὲν τοὺς μεταλλέας οἱ [96] Κωμῳδοὶ λέγουσι· περίοδον δὲ καὶ σάλακα [97] Θεόφραστος ἐν τῷ μεταλλικῷ [98] περίοδον μὲν τὸ ἀγγεῖον, ᾧ [99] κατακεραννύουσι τὸν σίδηρον· [100] σάλακα δὲ, τὸ τῶν μεταλλέων*

Et quadrata ita ſtruent, ut coeant, & quaſi coagmententur:
Item diametros extruent & cuneos ---.
Atticis vero columnis inſcripta eſt, ſerra lapidiſeca, & forceps lapides retinens. Dices autem & machinam ſaxigeram. Navium ductoris inſtrumenta, phalanges, phalangia, machinæ qua naves trahuntur, & navium ſtationes. Præterea metallorum foſſoris ſunt, culei, periodos, ſalax. * Et metalli foſſores culeis 149
amiciri, Comici dicunt. Periodum vero, & ſalacem, in metallicis dixit Theophraſtus: & periodum quidem, vas quo ferrum purgant. Salacem vero, metalli foſſorum

89 Πλαίσια σύμπηκτα] C. A. *παίσια ξύμπτικα*: at C. V. *ξύμπτυκτα, quadrata, duplicata, convoluta: πλινθεύσουσί γε* cum copulis ſequentibus non habet C. A. KÜHN.

Πλαίσια σύμπηκτα] MS. *ξύμπτυκτα*· & emendatum *ξύμπτυκτα*, quod perinde eſt: illud ſæpius in MSS. hoc receptum magis in ſcribendo; quod itaque notandum. Alias, ut editum, ita hodieque in *Ariſtophanis* Νεφέλαις legitur, præceditque iſte verſiculus:

Καὶ κανόνας ἐξοίσουσι, καὶ πήχεις ἐπῶν.

Ubi quoque *οἰκοδόμων* vaſa, quæ ſupra Segm. præced. *Noſter* recenſuit. JUNG.

90 Καὶ καρκῖνος &c.] Καὶ abeſt a C. A. KÜHN.

Καὶ καρκῖνος &c.] MS. *καὶ καρκίνους λίθους ἑλών*· quæ tamen omnia ad vulgatum exemplum emendata, ſive hoc depravare potius dicas rectius. Ego *καρκῖνος λίθους ἑλὼν* ſi MS. veſtigia ſequuti legamus, non valde aberraturos ſperem, ſitque *καρκῖνος* inſtrumentum fabrile, quo ſaxa tollebant vel comprehendebant, a cancrinis pedibus ita dictum nimirum, qui ad quid tenendum certe aptiſſimi. Sic ego putabam. JUNG.

Καρκ. λ. ἔχων.] *Jungermannum* ſequtus ad exemplum lectionis Manuſcriptæ textum refeci: de *καρκίνῳ* rem uberius exponant alii; ego hoc *Pollucis* ſolo loco inſtrumentum illud inveni: an huc forte referendum, quod *Heſychius* inter alia *καρκῖνον* explicet *δεσμόν τινα*· MSS. vero *Palatini* lectionem ipſe confirmat *Pollux*, cum addit: *εἴποις δ' ἂν καὶ μηχανὴν λιθαγωγόν· καρκῖνον etiam dicere licet μηχανὴν λιθαγωγόν*· & frequens in ſimilibus aliis hujus vocabuli uſus; ut cum *forſicem* vel *forcipem* denotat: *Gloſſæ Philox.* Καρκῖνος χαλκέως, *forſex*: cogitaveram quoque, num rectius *πρίων λιθοπρίστης* diſtinctione ſepararentur, ſed haud eſt opus: cum enim *πρίων* generali notione *ſerram* ſignificet, *πρίων λιθοπρίστης* iſtiuſmodi deſignat ſerram, qua lapides diſſecantur.

91 Λιθαγωγόν.] In MS. poſt *λιθαγ.* inſerta ſunt verba, quæcunque infra cap. 37. SEB.

Λιθαγωγόν.] C. A. hic habet titulum quidem: *περὶ ζωγράφου σκευῶν*, ſed ipſa inſtrumenta c. 37. demum ſequuntur. C. V. vero ita: *ζωγράφου σκεύη πίνακες, πινάκια, καλλιβάντεις* (C. A. *κιλλιβάντες*) *ὀκρίβαντες* (C. A. *ὀκρίβατες*) *γραφίδες, ὑπογραφίδες, πυξία*· ita legit & *Salmaſius*. KÜHN.

Λιθαγωγόν.] Poſt *λιθαγωγόν*· in noſtro MS. aliud tmema hoc titulo: *ζωγράφου σκεύη*· ſequiturque: *ζωγράφου σκεύη, πίνακες, πινάκια, καλλιβάντεις, ὀκριβάντεις, γραφίδες, ὑπογραφίδες, πυξία*· quæ verba & in ſuo hic inveniſſe patet *Seberum* noſtrum. In vulgatis infra Segm. 163. eadem habes, ibi in MS. omiſſa. JUNG.

92 Νεωλκοῦ δὲ σκ.] Σκεύη abeſt a C. A. KÜHN.

Νεωλκοῦ δὲ σκ.] Poſt hæc novum tmema in MS. ſub titulo *νεωλκοῦ σκεύη*· tumque deeſt *δὲ* in MS. JUNG.

93 Ὁλκοί, εὐροί.] Quid *εὐροί* dabit *Heſychius* h. v. KÜHN.

Ὁλκοί, εὐροί.] MS. *ὁλκοί, οὖροι*· ſed emendatum *οὐροί*· & recte, ut videtur: dixique pluribus ſupra Segm. 134. JUNG.

94 Τοῦ δὲ μετ. &c.] C. A. *μεταλλέως θύλακοι* (quod ultimum eſt & C. V.) *π. σάταξ θύλακ.* KÜHN.

Τοῦ δὲ μετ. &c.] Iterum novum in MS. tmema, *Μεταλλέως σκεύη* inſcriptum: & incipit: *μεταλλέως σκεύη, θύλ.* in prima vocula variando, ut vides. JUNG.

95 Θύλακες] MS. *θύλακοι*. Sed quis *θύλακες* emendavit, ut vulgo eſt: ſed cur non retineamus lectionem vetuſtam? Firmat eam inſuper *Heſychius*: *Θυλακοφόροι, οἱ μεταλλεῖς, θυλάκους περιφέροντες τὰ ἀρώματα, καὶ πήρας, ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πυροφόροι*· ubi certe *πηροφόροι* emendandum a *πήραις* ferendis: ut *θυλακοφόροι* a *θυλάκοις*· ut etiam ſupra dixi. Sed de *ἀρώματα* dixi non mihi conſtare, cur iſta circumferrent: & neſcio quid ineptiebam *ἀργυρώματα*· ſed bene· ſed longe aliud hic *ἀρώματα*, idque mutandum non eſt, niſi tamen *ἀρόματα* malis, nempe *ἄλφιτα*, & farinæ, quas ad victum in ſacculis ſecum circumferebant, ſive in peris, illi foſſores ſubterranei, & auri argentique indagatores: *Heſychius*: *Ἀρώματα, ἀροτριάματα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιτα οὕτω λέγεται. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ*· quæ tamen referuntur ab ipſo inter incipientia ab *ἀρω.* Sed & *Suidas*: *Ἄρωμα, τὸ ἀροτρίασμα, ἄρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ μυρεψικόν.* Et iterum: *Ἄρωμα, θυμίαμα, ἥδυσμα μυρεψικόν· ἀρώματα οὖν οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα.* JUNG.

Θύλακες] E MSS. reſtitui lectionem *θύλακοι*. Paulo poſt pro *περίοδον δὲ* MSS. *περίοδον μὲν*, quod præſtat: *Heſychius* Περίοδον in aliis interpretatur *μέτρον τι τῶν μετάλλων*· apud eundem in Σάλαγξ ſcribendum videtur *ὃ καὶ ἔλεγον σιδηροπλάτην* vel *σιδηροπλύτην*, ut *Sopingius*. Porro ſic fuit mox in vulgatis *φρεατωρυχοῦ ἐργαλεῖον*· vide quæ notavi VII, 192.

96 Κωμῳδοὶ] *Supra dicit Ariſtoph. ſimpliciter VII*, 100. Ita *H. Stephanus* hic. JUNG.

97 Θεόφρ. ἐν τῷ μεταλλικῷ] Abeſt a C. A. *ἐν μεταλλικῷ.* KÜHN.

Θεόφρ. ἐν τῷ μεταλλικῷ] Supra dubitavit huic ne an *Ariſtoteli* adſcribat VII, 99. JUNG.

98 Περίοδον δὲ τὸ &c.] MS. *περίοδον μὲν τὸ* &c. & ita ſcribe: aptius hoc *μὲν* reſpondeat ſequenti *δὲ*, quam vulgatum *δὲ*. JUNG.

99 Κατακεραννύουσι] E MS. priores editiones *κατεραν.* SEB.

Purgant.] Κατακεραννύουσι, *commiſcent, contemperant.* SEB. 2.

100 Σάλακα δὲ] *Salm. σάλαξ, a σαλάττω, unde σαλάκων & σαλακωνίζω· ſed hæc alias.* KÜHN.

Σάλακα δὲ] MS. *ἄλακα δὲ.* Sed antea recte *σάλακα* habebat. Apud *Heſychium* Σάλαγξ adpellatur. Σάλαγξ, ait, *ἰχθὺς ἀγαθὸς, καὶ μεταλλικὸν σκεῦος ὥσπερ ἔλεγε σιδηροπλύτης.* JUNG.

cri-

cribrum dicens. Pala autem, puteos fodientium inſtrumentum eſt. Cæterum Medici inſtrumenta, ſcalpellum, ſpathula, auriſcalpium, forfex, ſpicillum, mela, dentiſcalpium, forceps dentium, unctuarium vas, pelvis, cucurbitula, baſis, lebes, libatorium, emplaſtrum, ſplenium, vulnerum deligatio, podoſtraba, clyſter:
150 * extat enim hoc nomen apud Herodotum. Fortaſſis & glans: nam de longiore illa pyramide, ex adipe nitroque confecta, qua clyſteris vice utuntur, βαλανίσαι dixit Hippocrates. In Foro autem publico etiam faſciæ, & cerotum ſcripta inveniantur. Aleatoris inſtrumenta,

[1] κόσκινον· ὁ δὲ τορεύς, [2] Φρεωρύχων ἐργαλεῖον. [3] Ἰατροῦ δὲ σκεύη, σμίλη, ὑπογραφὶς, ὠτογλυφὶς, ψαλὶς, μηλωτρὶς, [4] μήλη, ὀδοντεξέστης, ὀδοντάγρα, [5] ἐξάλειπτρον, λουτήριον, [6] σικύα, ὑπόθετον, λεκανὶς, [7] σπογγία, ἐπίδεσμα, [8] σπληνίον, [9] λαμπάδιον, ποδοστράβη, [10] κλυστήρ· * ἔστι γὰρ παρ' Ἡροδότῳ τοὔνομα· 150
τάχα δὲ καὶ βάλανος· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐκ στέατος καὶ λίτρου προμήκους πλάσματος, ᾧ ἀντὶ κλυστῆρος χρῶνται, [11] βαλανίσαι Ἱπποκράτης ἔφη· ἐν δὲ τοῖς [12] Δημιοπράτοις, καὶ ῥακία, καὶ κηρωτὰ γέγραπται. [13] Κυβευτοῦ σκεύη,

1 *Metalli foſſorum cribrum*] Metallicorum incerniculum. SEB. 2.

Κόσκινον.] MS. κόσκιννον. JUNG.

2 Φρεατορύχων ἐργ.] C. A. φρεατορύχων. KÜHN.

Φρεατορύχων ἐργ.] MS. ὁ δὲ τορεύς, Φρεωρύχων ἐργαλεῖον. Et cur non MS. lectionem hanc Φρεωρύχων retineamus vel reducamus? ſupra tamen in vulgatis plane ita erat VII, 192. ubi & Φρεωρύχος *Philyllis* adducitur, ubi bene idem τορεὺς reſtituebat Magnus *Caſaub.* XIV. *Athen.* 11. JUNG.

3 Ἰατροῦ δὲ σκεύη] Confer cum Section. 2. cap. 25. lib. IV. SEB.

Ἰατροῦ δὲ σκεύη] In C. A. titulus περὶ ἰατροῦ σκευῶν· ἰατροῦ δὲ σμίλη &c. KÜHN.

Ἰατροῦ δὲ σκεύη] Poſt iſta in MS. novum tmema, Ἰατροῦ σκεύη inſcriptum: & incipit: ἰατροῦ σκεύη, σμήλη, μηλωτρὶς, μήλη, ὑπογρ. ὠτογλ. ψαλὶς, ὀδοντοξ. alio ordine ut vides, quam vulgo. Sed ex his in vulgatis emendandum eſt μήλη, ut & ſupra IV, 181. recte vulgatur: hic male μύλη, quaſi de mola res eſſet, quæ immane quantum diſtat a μήλῃ medica. Sed monuit & *Seberus* noſter. JUNG.

4 Μύλη] Μήλη, ut in MS. vide ſupra IV, 181. SEB.

Μύλη] C. A. μηλωτρὶς, μήλη· μήλη in *Gloſſ. ſpecillum*, *ſpecillum*, *auriſcalpia.* KÜHN.

Μύλη] MSS. μήλη· in Medicorum ſcriptis nihil eſt vulgatius: Μήλη, *ſpecillum* : *Philoxenus*: inde compoſitum σπαθομήλη· De ἐξαλείπτρῳ ceteriſque ſequentibus copioſe diſſerui ad Segm. 46. Σπειτία deturbavit de priſtina ſede melior e MSS. vox σπογγία· de faſciis chirurgorum, quibus obvolvunt vulnera, commodior alibi dicendi locus erit: λαμπαδίου variam expoſitionem reperies apud *Scholiaſtem Ariſtophanis*, nec operam luſeris, ſi eo in loco editiones Baſileenſem & Aurelienſem inter ſeſe componas: hanc enim ex altera augere dabitur & emendare: nobis non permittunt ea in re morari temporis anguſtiæ: ἐπιδέσμων, ῥακῶν, κηρωτῆς & βαλάνου ſæpiſſime meminit *Hippocrates*, præcipue de *Morb. Mulier.* plura ſuper his qui cupit, in *Œconomia Foëſii* requirat.

5 Ἐξάλειπτρον] C. A. & C. S. ἐξάλιπτρον· ita & ſupra. KÜHN.

Ἐξάλειπτρον] MS. ἐξάλιτρον· ſed ſcribere volebat credo ἐξάλιπτρον· ut & MS. Segm. 46. & 121. pro vulgato ἐξάλειπτρον, quod tamen perinde probum: & ſupra etiam IV, 183. eſt. JUNG.

6 Σικύα] MS. σικυῖα. SEB.

Σικύα] MS. σικυα ſine accentu. Ceterum in his hoc verſu ſine dubio reſpexit ad *Antiphanis* χρῆσιν, quam ſupra Segm. 46. reſtitui. JUNG.

7 Σπειτία] MS. σποιτία· æque incertum. SEB.

Σπειτία] C. V. σπογγία pro σπειτία· poſſet & legi σπειτία, *panni*, *linteamina lacera*, quibus obligantur vulnera. *Salm.* ex V. C. σπειτία· ipſe legit οἴσπια vel οἰσύπια, *lana ſuccida.* KÜHN.

Σπειτία] Pro σπειτία MS. noſter σπογγία· optime credo, & cujus uſus in chirurgice præſertim ſe ſatis credo probet: ſed ante illud σπογγία notula poſita in MS. & ad oram σπειθία additum, ut id insereretur: ſed quid σπείθια ut noſter MS. vel σπειτία, ut vulgati, vel σποιτία, ut MS. *Sebers.* Ne æque mecum ignores, emenda cum *Salmaſio* noſtro parva mutatione & trajectione id, quod *Seberus* noſter in Scripto haberi notavit, legente οἴσπια· οἴσπια, ait ille ὁ πάνυ *Salmaſius*, vel οἰσύπια, *nam utroque modo dicitur*, *ſunt μότοι aut μοτάρια*, *quæ vulgo ἐξ οἰσυπηρῶν ἐρίων ſiebant. Antiqui* Carpiem *aut* Carpiam *vocabant. Gloſſæ* Carpies, ῥυπαρὸς πόκος· *nos hodieque Gallico idiotiſmo μοτάρια illa* Carpiam *vocamus*: quæ certe longe penſiora, quam quæ ego neſcio σπεῖα extricare conabar, quod apud *Heſychium* legeram σπεῖον etiam expoſitum ῥάκη καὶ ἱμάτια· ῥάκη autem item etiam quod μότα. *Heſychius*: Μότα, τὰ πληροῦντα τὴν κοίλην τῶν τραυμάτων ῥάκη· unde cur ῥακία adferat infra mox e *Demioprati*s, jam forte expeditius explicare poſſumus. JUNG.

8 Σπληνίον] Σπληνίον deeſt in MS. contextu, ad oram tamen adſcriptum eſt, ſicut illud σπειθία. JUNG.

9 Λαμπάδιον] Sequitur λαμπάδιον· quod quid ſit vid. apud *Suidam* & *Scholiaſt. Ariſtophanis*, ad illud fine *Acharnenſium*:

Ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
Ἔρι' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
Ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον.

Nec oblitus eſt & *Heſychius* ὁ πάνυ. Λαμπάδιον, ait, τὴν λεπτὴν κηρωτὴν, ἐν ᾗ ἐπιδιδοῦσιν· ubi lego: ἐπιδέουσιν, nam ἐπιδέσμου εἶδος ait *Suidas* quoſdam exponere, adfertque χρῆσιν de *Trajano* Imperatore, qui ipſe curabat vulneratos in bello: ἐπιλειπόντων δὲ σφᾶς τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο, ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν. Et *Scholiaſtes Ariſtophanis* καταδέσμου εἶδος eſſe ait. JUNG.

10 Κλυστήρ. ἔστι γ. παρ' Ἡρ.] C. A. ὡς Ἡρόδοτος τάχα δὲ &c. KÜHN.

Κλυστήρ. ἔστι γ. παρ' Ἡρ.] MS. παρὰ Ἡρ. Locus *Herodoti* noſtri eſt in *Euterpe*, ubi triplicem ταρίχευσιν deſcribit Ægyptiorum, quam uſurpant in mortuis ſuis condiendis, pro perſonarum dignitate: cap. 87. itaque quomodo σκευάζουσιν οἱ τὰ μέσα βουλόμενοι, ait: ἐπεὰν κλυστῆρας πλήσωνται τοῦ ἀπὸ τοῦ κέδρου ἀλείφατος γινομένου, ἐν ὧν ἔπλησαν τοῦ νεκροῦ τὴν κοιλίην οὔτε ἀνατάμοντες αὐτὸν, οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδὺν· κατὰ δὲ τὴν ἕδρην ἐσηθήσαντες, καὶ ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, ταριχεύουσι &c. JUNG.

11 Βαλανίσαι] MS. βαλανίσσαι Ἱπποκράτης λέγει. JUNG.

12 Δημιοπράταις, &c.] C. A. Δημιοπράτοις καὶ ῥακία κηρωτή. Δημιοπράτοις & *Salm.* KÜHN.

Δημιοπράταις, &c.] Scribe Δημιοπράτοις, ut & hic noſter MS. recte habet. JUNG.

13 Κυβευτοῦ σ.] C. A. περὶ κυβευτοῦ σκευῶν κυβευτοῦ, ἄβαξ, &c. KÜHN.

Κυβευτοῦ σ.] Novum tmema in MS. cum κυβευ-

ἄβαξ, ἀβάκιον, κόσκινον, κύβοι, [14] διάσειστοι κύβοι, ἀστράγαλοι, φιμοὶ, κημοὶ, τηλία, κήθια, [15] κηθίδια, ψῆφοι, πεττοί. [16] Σοροποιοῦ σκευὴ, σορὸς, πύελος, κιβωτὸς, [17] ληνός· οἵτε γὰρ περὶ Ἔραστον, [18] καὶ Κορίσκον Πλάτωνι ἐπιστέλλοντες γράφουσι, [19] Ληνὸν Ἀσσίαν τῆς σαρκοφάγου λίθου· καὶ ἐπάγουσι περὶ τοῦ αὐτοῦ [20] λέγοντες, ὁρῶ ὅγε Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη·

abacus, abaculus, cribrum, teſſeræ, tali, aſtragali, alveoli, cami, fritillus, urnæ, urnulæ, calculi, tali. Inſtrumenta autem urnas aut loculos facientis: loculus, pala, arca, lacus. Eraſtus enim, & Cerycus, ad Platonem mittentes ſcribunt, Lacum cito carnivori lapidis: tum de eodem dicentes, ſubjungunt, Siquidem nunquam tot lacus relinquam.

--- ἤμην σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὅταν
Αὐτοί σε κατορύττωσιν· οὐ δῆτ᾽· ἀλλ᾽ ἐγὼ
Τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ·
Καί τοι πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι.

τοῦ σκ. pariter ita inſcriptum, κυβευτοῦ σκευή. JUNG.

14 Διάσειστοι ἀστράγαλοι] Habuit *Pollux* ob oculos locum *Æſchinis* in ea contra *Timarchum*, fol. 179. *πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διεῤῥίπτουν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀστραγάλους τέ τινας διασείστους, καὶ φιμοὺς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα·* dicti autem διάσειστοι tali quidam, ut non *Lambinus* alicubi vertit, *ſonori*, ſed quaſi dicas *agitati & concuſſi.* Ex eo enim nomen habuerunt, quod mota prius agitataque manu jacerentur in alveum luſorium, quod ad vitandam fraudem fieri ſolebat. Docet hoc *Suidas* ad διασείστους. Romani *fritillo* utebantur ad eam agitationem. *Juven.* XIV, 6.

— parvoque eadem movet arma fritillo.

ubi vide *Vet. Scholiaſt.* & *Jo. Britannici* Comm. lege autem & *Caſaub.* in *Char. Theophr.* p. 165. unde iſthæc tranſcripſi. SEB. 2.

Διάσειστοι ἀστρ.] C. A. διάσειστοι κύβοι ἀστράγαλοι· C. V. διάγυστοι· διάσειστοι κύβοι ſunt *moti agitatique fritillo*, ut inde mittantur in tabulam ſubjectam: vid. *Suid.* in διάσειστοι, qui explicat locum *Æſchyli* contra *Timarch.* KÜHN.

Διάσειστοι ἀστρ.] MS. κύβοι, διάγοστοι (ita videtur ſcriptum, quamvis alia manus διάσειστοι emendarit) κύβοι, ἀστράγαλοι, φιμοὶ &c. Magnus *Caſaubonus* vulgatam lectionem, in qua διάσειστοι ἀστράγαλοι (quem locum *Pollucis* non recte accepiſſe ait viros doctos) defendit ex *Æſchinis* Oratione contra *Timarchum* ibi: *πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διεῤῥίπτουν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀστραγάλους τέ τινας διασείστους καὶ φιμοὺς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα·* cumque locum ait *Pollucem* noſtrum hic ob oculos habuiſſe. Et plura de διασείστοις talis ille magnus amicus noſter Comm. ad *Charact. Theophr.* περὶ ἀπονοίας, ubi & iſthæc ſcripſit, quæ jam inde protuli. Ego ut a tanto viro diſſentire abſque rubore non poſſum, ita tamen ipſum velim arbitrari, an jam MS. lectionem & hic recipere debeamus hoc modo: κύβοι, διάσειστοι κύβοι, ἀστράγαλοι &c. quoniam & ſupra VII, 203. in eadem re *Noſter* gemina oratione: ἀβάκιον, κύβοι, διάσειστοι κύβοι, πεττοὶ &c. nec MS. ibi diſſentit. Et διάσειστοι igiturne tam κύβοι quam ἀστράγαλοι dicti? De φιμοῖς hinc *G. Canter.* VII. Nov. Lect. 8. & *Cruquius* in illud *Horatii* II. *Sat.* 7. *Mitteret in phimum* (ita enim pro *pyrgum* legunt) *talos* --- ut etiam ſupra credo indicaſſe. JUNG.

Διάσειστοι ἀστράγαλοι] Reſtituiſſe me lectionem MSS. nemo indignabitur: quidni enim κύβοι eandem ob rationem, ac ἀστράγαλοι, dici poſſint διάσειστοι; rationem iſtius appellationis plerique Grammatici hanc reddunt, quod priuſquam mitterentur in fritillum, commoveri ſolerent & concuti, ne qua fraus ſubeſſe poſſet: ſed aliam omnino cauſam exponit *Schol.* MS in *Æſchinem*: πολλακίς τινες χυδῆνας (χαδῶνας) ἀργυρίους ἢ χαλκοῦς ἐξῆπτον αὐτῶν, ἵνα ἀφιέμενοι ἦχόν τινα ἀποτελῶσι κατὰ τέρψιν ἐν τῇ παιδιᾷ· οὗτοι λέγονται διάσειστοι· hæc addere volui, quia minus nota & inaudita: me tamen hic Auctor ſponſorem non habebit: ad ſeptimum autem caput libri noni his de rebus plurima ſunt notata.

15 Κηθίδια] Κηθάριον *Ariſtoph.* in *Veſpis*, ubi Scholia Græca, quid ſit κήθιον & κηθάριον. KÜHN.

Κηθίδια] Deſunt in MS. JUNG.

16 Σοροπ. σκ.] Qui *Nicarcho* σοροπηγὸς *Anthol.* II, 22, 11. *Juvenali faber ſandapilarum*, *Satyr.* VIII, 175. vide *Joh. Kirchmanni* lib. II. de *Funerib. Roman.* cap. 9. SEB.

Σοροπ. σκ.] Σκευὴ iterum abeſt a C. A. KÜHN.

Σοροπ. σκ.] Iſta σοροποιοῦ σκευὴ in MS. noſtro ſunt tituli novi tmematis, quod ſtatim incipit cum σορὸς &c. JUNG.

17 Ληνός] *Foeſ. OEcon. Hippocr.* in ληνοί. JUNG.

18 Καὶ Κήρυκον] C. A. Κόρυκον. *Eraſtus enim & Corycus ad Platonem litteras dantes ſcribunt.* KÜHN.

Καὶ Κήρυκον] MS. Κόρικον, Πλ. proxime ad veram ſcripturam. Emendandum certo ſcio: Ἔραστος καὶ Κορίσκος. *Eraſtus* & *Coriſcus*, diſcipuli uterque *Platonis*: didici ex *Laërtio* libr. III. in Vita *Platonis*: *μαθηταὶ δ᾽ αὐτοῦ*, ait, Σπεύσιππος Ἀθηναῖος &c. Ἔραστος καὶ Κορίσκος Σκήψιοι· & hodieque extat epiſtola *Platonis* ad *Hermiam*, & *Eraſtum* & *Coriſcum*. JUNG.

Καὶ Κήρυκον] Optime *Jungermannus* Κορίσκον emendavit; eam ego lectionem in textum recepi: de *Eraſto* & *Coriſco* videndus ad *Diogenem Menagius*. Ληνὸς Ἀσσία ex Aſſo Myſiæ urbe ſic dicta: *Steph.* Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ᾽ Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυληναίων ἄποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἄσσον, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίγνεται λίθος· videndus & *Strabo*. Poſt λέγοντες optime de *Polluce* merentur MSS. ſed nec illi tamen vitio carent: Ὁρῶ ὅγε Φερεκρ. &c. Atqui legendum non dubito, ὅρα ὅτι γε Φερεκρ. &c. quo nos ſententiæ ratio ducit: ſcribunt enim ad *Platonem*: *Attende vero, quod Pherecrates in Agriis dixerit*: uſus elegans τοῦ ὅρα in hujus modi loquendi formulis humanioribus non latet. In ceteris pleriſque reſtituendis MSS. & *Jungermannum* ſum ſequtus, niſi quod maluerim σαυτὸν μακαριεῖς e C. V. facile vero lector diligens animadvertat, binos eſſe, qui in hac *Pherecratis* χρήσει inter ſeſe colloquantur, ut illa de re ſingulatim monere operæ pretium non ſit. *Salm.* eandem lectionem e Codice ſuo notavit, quam protulit e P. C. *Jung.* nec aliter locum, ac ille, emendat.

19 Ληνὸν Ἀσσίαν] C. A. λῆνον· ληνὸς Ἀσσία τῆς σ. λ. *ſolium, loculus ex Aſſio ſarcophago lapide*: *Plinius lib. XXXVI. cap. 17. in Aſſo Troadis ſarcophagus lapis fiſſili vena ſcinditur: corpora defunctorum condita in eo abſumi conſtat intra quadrageſimum diem, exceptis dentibus.* *Solinum* laudat *Valeſ.* & λ. Ἀ. reddit *Aſſiam ſandapilam.* KÜHN.

20 Λέγοντες] Inde MS. ὁρῶ ὅ γε ὁ Φερεκράτης ἐν τοῖς

151 ## * CAPUT XXXII.

De crumena.

COnfundens autem ſimul dixeris, vaſcula, crumenæ. Crumenulæ, ut Eupolis in Capris, tum capſam, & capſulam. Hoc etenim Ariſtophanes in Triphalete innuit, dicendo, Poſtquam in forum obſoniorum pervenit, ſportam accipiens, capſulam, & crumenam majorem:

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΛΒ. 151

[21] Περὶ βαλαντίου.

[22] ΚΑὶ μιξάμενοι δ' ἂν εἴποιμεν, [23] σκεύη, βαλάντια· καὶ βαλαντίδια, ὡς ἐν Αἰξὶν Εὔπολις· καὶ θυλάκιον δὲ, καὶ θυλακίσκον. [24] Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Τριφάλητι τοῦτο ὑπεδήλοι, [25] ὅταν φῇ, Ἔπειτ' ἐπὶ τοὖψον ἧκε, τὴν σπυρίδα λαβὼν καὶ θυλακίσκον, καὶ τὸ μέγα βαλάντιον·

Ἀγρίοις ἔφη, ἦ μὴν σὺ αὐτὸ μακαριεῖς, ὅταν οὗτοί σε κατορύττωσιν. Οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ· καί τοι πόθεν λ. SEB.

Λέγοντες] MSSti: ὁρῶ ὅγε Φερεκράτης ἔφη (C. V. ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφα) C. A. οἱ μέν. C. V. ἦ μὴν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὅταν αὐτοί σε κατορύττουσιν οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμὲ καί τοι πόθεν &c. C. A. σοι αὐτὸ μακαρίοις ὅταν οὗτοί σε κατορύττωσιν· οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ τούτοις πρότερον οὗτοι δὲ μακαριοῦσί με καί τοι &c. legerem, ὁρῶ ὅγε Φ. ἐν Ἀγρίοις ἔφη,

--- ἦ μὴν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς ὅταν αὐτοὶ
Σε κατορύττωσιν· οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ τούτους
Πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ·
Καί τοι πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι;

--- *tu profecto te ipſum beatum dices, ſi ipſi*
Te deſoderint: non ſane, ſed ego illos
Prius: hi tum me beatum prædicaverint:
Quamvis unde capiam mihi tot loculos? KÜHN.

Λέγοντες] Plura in noſtro MS. λέγοντες, ὁρῶ ὅγε Φερεκράτης (& emendatum Φερεκράτης) ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη ἦ μὴν συσαυτομακαριεῖς (& huic εἰς, ab alia manu ſuperpoſitum εἰς) ὅτ' ἂν αὐτοί σε κατορύττουσιν· οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ· καί τοι πόθεν λ. τ. λ. quæ & in ſuo invenit *Seberus* noſter emendatiora, ut ὁρῶ, ut κατορύττωσιν· alias, σὺ αὐτὸ μακαριεῖς habet. Sane hæc concinnanda videntur aliter: videnturque *Eraſtus* & *Coriſcus* in ſua ad *Platonem* epiſtola hoc *Pherecrateo* uſi eſſe: & putem ita omnia concipienda: Ὁρῶ ὅγε Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη·

--- ἦ μὴν σὺ σ' αὐτομακαριεῖς ὅταν
Αὐτοί σε κατορύττωσιν; β. οὐ δῆτ'. ἀλλ' ἐγὼ
Τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσ' ἐμέ·
Καί τοι πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι;

Μακάριοι, ni fallor, interdum dicebantur viventes: ait enim *Scholiaſtes Æſchyli* ἐν Πέρσαις, μακαρίτας dici τοὺς τεθνεῶτας· μακαρίους δὲ τοὺς ζῶντας· quod tamen non perpetuum: ambigue itaque luſerit *Comicus*: quæ alii illuſtrabunt melius. Ego ſcripturam veram reſtituiſſe tamen puto fere. Notum & illud *Horatii*: *Omnes compoſui felices* ---. *Pherecratis* fabula eadem eadem & ſupra VII, 193. nominatur. *Pherecratei* dramatis puto & apud *Platonem* mentionem fieri in *Protagora*, ubi ait: ἀλλ' εἶεν Ἄγριοί τινες, οἷοί περ οὓς πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίῳ. Et ejus titulus videtur corruptus apud *Scholiaſt. Ariſtoph.* ad Aves de Chaeri citharœdo, ubi editur, Φερεκράτης ἐν Ἀγρεῖς, quum forte Ἀγρίοις verum ſit: ut apud eundem incorruptum permanſit ad eaſdem Aves, ubi de *Lycurgo*. JUNG.

21 Περὶ βαλαντίου.] C. A. περὶ σκευῶν μικτῶν. KÜHN.

Περὶ βαλαντίου.] Capitis 32. inſcriptio in MS. μικτὰ σκεύη· qua quidem comprehenduntur reliqua omnia in hoc libro, nec ullus titulus in MS. præter eum adparet poſtea: reſpicit autem hoc titulo, qui illius auctor, ad μιξάμενος, quod initio capitis occurrit. JUNG.

22 Καὶ μιξάμενος δ' ἂν εἴποις] C. V. μιξάμενοι δ' ἂν εἴποιμεν. KÜHN.

Καὶ μιξάμενος δ' ἂν εἴποις] MS. καὶ μ. δ' ἂν εἴποιμεν σκ. β. JUNG.

Καὶ μιξάμενος δ' ἂν εἴποις] Nihil eſt, quod in hac lectione culpes: reſtituenda tamen videbatur Codicum antiquorum ſcriptura: καὶ μιξάμενοι δ' ἂν εἴποιμεν. *Eupolidis* Αἶγας a veteribus adductas haud raro legiſſe memini: ſæpius etiam admonuit *Jungermannus*: vide *Meurſii Biblioth. Att.* βαλαντίδιον δέ τι κλέψας apud *Chryſoſtomum*.

23 Σκεύη] Σκεύη abeſt a C. A. dein βαλάντια, β. ὡς Εὔπολις, θυλάκιον, θυλακίσκος. KÜHN.

24 Ἀριστ. γοῦν &c.] C. A. ὡς Ἀριστοφάνης. quibus ipſam χρῆσιν adjungit. S. C. ὑπεδήλοι. KÜHN.

Ἀριστ. γοῦν &c.] MS. Ἀριστοφ. γ' οὖν ἐν τρ. JUNG.

25 Ὅταν φῇ, Ἔπειτα ἐπὶ τοὖψον] MS. ἔπειτ' ἐπ. SEB.

Ὅταν φῇ, Ἔπειτα ἐπὶ τοὖψον] C. A. ἔπειτ' ἐπὶ τὸ ὕψος &c. verſus ita ſe habuerint:

--- ἔπειτα
Ἐπὶ τοὖψον ἧκε τὴν σπυρίδα λαβὼν
Καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

--- *poſtea*
Ivit obſonatum in forum piſcatorium corbem ſumens
Sacculumque, & illud magnum marſupium.

Salm. Ἔπειθ' ἐπὶ &c. καὶ τὸν θ. KÜHN.

Ὅταν φῇ, Ἔπειτα ἐπὶ τοὖψον] MS. ὅτ' ἂν φῇ, ἔπειτ' ἐπὶ τοὖψον ἧ. & mox MS. βάλλαντιον. Sed mehercle carminis ingratiis. Videntur autem ita concipiendi hi verſiculi:

Ἔπειτ' ἐπὶ τοὖψον ἧκε, τὴν σπυρίδα λαβὼν,
Καὶ θυλακίσκον, καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

Quod ſi non metro repugnaret, mallem ἐς τοὖψον, ut Atticos potius loqui ſupra indicavit IX, 47. & X, 19. JUNG.

Ὅταν φῇ, Ἔπειτα ἐπὶ τ. &c.] Ἔπειτ' ἐπὶ &c. bene MSS. quod & ipſa metri lege poſtulante ſic fuiſſet reſtituendum: θύλακοι præcipue ſolent appellari ruſticorum ſacci, vel & aliorum quorumvis, in quibus non tam pecunia, quam alia quæcunque recondi ſolebant: vid. Segm. 160. & *Caſaubonum* ad *Theophr. Char.* περὶ Δεισιδ. ubi ſimilem admodum locum ex *Ariſtoph. Ecceleſiaz.* adfert: hic itaque aliquis ad τοὖψον ire deſtinat, acceptis σπυρίδι & θυλακίσκῳ, in quibus res emtas reponeret, βαλαντίῳ vero, unde pecuniam depromeret; is enim erat proprius τῶν βαλαντίων uſus, quas *crumenas*, *ſaccos nummarios* exponit *Acron* ad *Horat.* Romani vocant: hinc & βαλαντιοτόμοι, vel βαλαντιητόμοι, ut apud *Ariſtoph.* in *Ran.* legitur, οἱ τὰ βαλάντια τέμνοντες, ἃ ἐν ταῖς ζώναις ἀπῃωρημένα φέρουσιν ἄνθρωποι· nihil æque notum quam veteres a zonis habuiſſe ſuſpenſos loculos. Τριφάλης Eruditiſſimo *Jac. Gronovio* ad *Gellium* idem eſt quod τρίφαλλος, τρίορχος, & inde fabulæ titulus, ut cenſet vir doctiſſimus.

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ [26] κύστιν ὕειαν ἐν Ταγηνισταῖς, Ὁ δὲ λύων κύστιν ὕειαν, κἀξαίρων τοὺς Δαρεικούς·
152 * [27] ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακίον, ὅταν φῇ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, Σακίον, ἐν οἵσπερ τἀργύριον ταμιεύεται· [28] καὶ πόδα δὲ βαλαντίου ὁ αὐτὸς εἴρηκεν ἐν Βαβυλωνίοις· [29] ἀργυροθήκην δὲ Ἀντιφάνης ἐν [30] Μίδωνι εἴρηκεν· εἰ δὲ καὶ τῷ [31] μαρσιππίῳ τις χρῆσθαι βούλοιτο, βοηθήσει αὐτῷ Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος εἰπὼν [32] ἐν τῇ Ἐνέᾳ, μαρσίπιόν

de eodem vero & peram in Tageniſtis dixit, Hic vero peram diſſolvens, eximenſque Daricos: * de eodem & ſacculus dicetur, ut 152
cum in Theſmophoriazuſis inquit, Sacculum, in quo argentum reponit. Et crumenæ baſim idem dixit in Babyloniis. Argentithecam autem Antiphanes in Midone inquit. Si vero quis & marſupii nomine uti velit, Apollodori Caryſtii defendet hunc authoritas: qui in Enea dicit, Marſupium

26 Κυστίδα ἐν T.] C. V. utrobique κύστιν ὕλαν· C. A. etiam bis κυστίνιαν· legerem inde κύστιν ὕειαν, *veſicam ſuillam*, quæ loco marſupii & olim erat & etiamnum eſt: verſum ita redderem:

> Ο᾽ δὲ λύων κύστιν ὕειαν καὶ ἐξαρῶν
> Τοὺς Δαρεικούς ---

vid. *Galenum* lib. I. περὶ φυσικ. δυν. *Salm.* ex V. C. καὶ κιστινδίαν utrobique KUHN.

Κυστίνδα] MS. noſter, δὲ κύστιν ὕιαν (ſed ita emendatum: κυστὶν ὕιαν) ἐν Ταγ. ὁ δὲ λύων κύστιν ὕιαν κἐξαίρων τ. δ. Et non dubito utraque linea vulgatum κυστίνδα corruptum eſſe, & pro eo legendum cum MS. noſtro, κύστιν ὕιαν, vel ὕειαν potius, *veſicam ſuillam*, follem e ſuilla pelle, in quem hic conditi narrantur *Darici*. Sic & Latinos alicubi uſurpaſſe obſervant, ut Satyricum dicentem, --- *vetulæ veſica beatæ*. JUNG.

Κυστίνδα ἐν Ταγηνισταῖς] Manu deſcriptorum Codicum lectionem nemo non, ſat ſcio, vulgatis anteponet; mihi certe melior fuit viſa, eamque ob cauſam textum emendavi: κύστιν autem ὕειαν quod ſacculum nummarium appellarit *Ariſtophanes*, *Comica* id factum puto facetia, niſi quis exiſtimet, veteres revera veſica ſuilla fuiſſe uſos pro loculo nummario, quam equidem rem compertam non habeo: alias apud *Heſychium*: Κύστις, ἡ φῦσα, & in *Gloſſis Veteribus*: Κυστὶς, ἡ φύσσα, *veſica*: ſcrib. φῦσα· ea ſcilicet ratione φυσητὴρ, aliaque ſimilia reperiebantur apud *Noſtrum* pro φυσητήρ· quanquam & φυσσᾶν metri cauſa apud *Comicos* extet: vid. *Suidam* & *Etymol.* De Ταγηνισταῖς *Ariſtophanis* ſuperius non uno nobis in loco dictum eſt. Mox e MSS. in textu ſcripſi σάκιον vel verſiculi cauſa, qui, ut vulgo eſt, claudicat: de hoc ſcribendi modo vetuſtiſſimo vide me ad Segm. 70. ἐν ᾧπερ autem reponendum eſſe *Jungermanno* conſentio, niſi alia ſimilia præceſſiſſe velis, ad quæ ἐν οἵσπερ referri poſſit: ῥῆσις *Ariſtophanis* eſt allata e *Theſmophoriazuſis* ſecundis: vid. ad Segm. 137. ſcilicet fabulam hanc emendatam & διεσκευασμένην *Comicus* ediderat; unde laudare ſolent Grammatici Θεσμοφοριάζουσας προτέρας καὶ δευτέρας· priores inveniuntur apud *Hephæſtionem* cap. περὶ τοῦ παιωνικοῦ μέτρου· ipſe vero locus, quem ibi ponit *Hephæſtio*, cum in editis *Ariſtophanis Theſmophoriazuſis*, quantum memini, non reperiatur, jubet emendari δευτέραις loco προτέραις· nec enim quam habemus editionis primæ fabulam exiſtimo truncatam: alias ex ſecundis *Theſmoph.* non pauca a veteribus adduci Grammaticis, quæ & in primis extent, ſatis ſcio: ſed hæc in hac literarum luce doctiſſimorum hominum cura abunde ſunt declarata. Poſtea καὶ πόδα δὲ βαλαντίου textus habet e MSS. particula δὲ locupletius quam antehac: πόδα βαλαντίου quid dixerit *Ariſtophanes* me latet, niſi forſitan funiculum, quo vel contracto vel ſoluto claudi ſolebat aut aperiri marſupium: in re nautica πόδες ſunt funes inferiori velorum parti adſtricti, quos & Romani *pedes* vocant, unde loquendi formam facete petierit *Comicus*: ita ſentiebam equidem: ſed incidi his ſcriptis e veſtigio in *Leopardi* locum a *Jungermanno* noſtro indicatum, ubi Vir Eruditiſſimus docet plurium auctorum locis prolatis proprie dici ἀσκοῦ ποδεῶνα vel πόδα, *utris aperturam*, *quæ funiculo conſtricta eſt*, quoque ſoluto aliquid aut immittitur, aut ex utre depromitur: hinc igitur *Ariſtophanes* vocem ad loculos tranſtulit: ad aliam vocis notionem pertinet illud in *Gloſſis*: *Petiolus*, πόδιον· forte ποδεών, cujus uſus eſt frequentior. Vocem Ἀργυροθήκη junioribus adſcripſit *Pollux* IV, 19. *Heſych.* Ἀργυροθήκη, τὸ ἀργύριον γραμματεῖον· utcunque aliis hæc lectio probetur, mihi placere tamen nequit: ſcribe τὸ ἀργυρίου γραμματεῖον. Ἀργυρίδα θήκην dixit *Dinarchus* teſte *Harpocratione*, ad quem *Mauſſacus* eſt legendus. Μίδων *Antiphanis* unde deducendus, in obſcuro eſt: ſed audire juvat, quæ *Meurſius* vir diligentiſſimus ea de fabula ſcribit in *Attica Bibliotheca*: *non dubito, quin eadem ſit fabula, quæ* Μύλων *rectius inſcribitur* lib. VII. cap. 33. Ἀντιφάνης δ᾽ ἐν τῷ Μύλωνι εἴρηκε βιβλίδιον κόλλημα· *Magnus Caſaubonus legendum hoc loco putabat* ἐν τῷ Μειλανίωνι· *verum aſſentiri haud poſſum: quin* Μύλωνι *ſupra quoque legendum putem*: num in *Athenæo*, ubi ἐν Μειλανίωνι legebatur, & ex quo emendationem illam in *Pollucem* derivabat *Caſaubonus*? ſic voluiſſe *Meurſium* exiſtimo: ſed etſi hoc loco Μύλωνι non inepte reponi poſſe concedam, in *Athenæo* tamen ſartam tectam remanere velim lectionem vulgatam: titulus enim fabulæ Μειλανίων petitus ab illo *Milanione*, de quo cecinit *Propertius*:

> *Minalion nullos fugiendo, Tulle, labores*
> *Sævitiam duræ contudit Iaſidos.*

Sic editur: reſtituendum vero *Milanion*; ut factum video in nitidiſſima *Jani Broukhuſii* editione: *Muſæus*: Παρθένος οὖσα λέληθεν ἀπ᾽ Ἀρκαδίης Ἀταλάντη Ἥποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν· quam tritum vero fuerit in Comœdia recentiori fabularum titulos a fabulis accipere, oſtendere non opus eſſe duco. Non diſſimilia, cum hæc ſcripſiſſem, ad *Athenæum* notaſſe *Caſaubonum* animadverto.

27 Επὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακκίον] C. A. ἐπὶ τ. α. καὶ τὸ σακκίον (C. V. σακίον) καὶ πόδα δὲ β. KUHN.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακκίον] MS. καὶ σάκιον, ὅτ᾽ ἂν φῇ ἐν Θ. σάκιον, ἐν &c. & ſcribe uno κ, alias non conſtabit verſiculus, quem reſpexit & ſupra credo VII, 191. ubi MS. noſter etiam σάκιον habebat:

> Σάκιον, ἐν οἵσπερ τἀργύριον ταμιεύεται.

Niſi tamen σάκιον ἐν ᾧπερ &c. legendum ſit. Sane in hodiernis *Theſmophoriazuſis* iſta extare non puto. JUNG.

28 Καὶ πόδα βαλ.] MS. plenius, καὶ πόδα δὲ βαλαντίου. Alias de hoc ποδὶ *Leopardus* VII. Emend. 14. JUNG.

29 Ἀργυρ. δὲ Ἀντ.] Addit C. A. μαρσύπιον ὡς Ἀπολλ. ὁ κ. μαρσίπ. τ. μ. ἀρύβαλλος ὁ Στησίχορος & ita finit caput. KUHN.

30 Μίδωνι] Niſi legendum Τίμωνι. KUHN.

31 Μαρσιπίῳ] MS. μαρσιππ. SEB.

Μαρσιπίῳ] C. V. μαρσιππίῳ· ita & *Salmaſ.* KUHN.

Μαρσιπίῳ] MS. noſter μαρσιππίῳ· ut *Sebers*, duobus ππ. ut & mox μαρσίππιόν τι. JUNG.

32 Ἐν τῇ Ἐνέᾳ] *In Muta*, niſi ſcribendum ἐν Ἰτείᾳ. *Caſaubon. Animadv.* in *Athen.* libr. VI. cap. 10. SEB.

Ἐν τῇ Ἐνέᾳ] C. V. ἐν τῇ ἐνέᾳ μαρσίππιόν τι· forte ἐν

aliquod parvum. Aryballos vero de contractili crumena dixit in Amore Antiphanes, & Steſichorus in Cerbero.

τι μικρόν· [33] ἀρυβάλλους δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλαντίου ἐν Ἀντιφάνους [34] Αὐτοῦ ἐρῶντι, καὶ ἐν [35] τῷ Στησιχόρου Κερβέρῳ.

153 ## * CAPUT XXXIII.

De tibiarum theca.

GLottocomeium quidem tibiarum theca eſt: tum eandem etiam ſibenam

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΛΓ. 153

[36] Περὶ γλωττοκομείου.

[37] ΓΛωττοκομεῖον μὲν οὖν, [38] ἡ θήκη τῶν αὐλῶν· καὶ [39] συβήνην δὲ, τὴν τῶν αὐλῶν θήκην

τῇ ἱερείᾳ, ut *Athenæus* libr. VI. cap. 10. & ibi *Caſaubon.* C. S. ἐν τῇ ἐνείᾳ. KÜHN.

Ἐν τῇ Ἐνίᾳ] MS. noſter ἐν τῇ ἐννίᾳ. JUNG.

Ἐν τῇ Ἐνίᾳ] *Mutam* inſcripſerat hanc fabulam *Antiphanes*, quod iſtiuſmodi feminæ præcipuæ ibi agerentur partes: nihil igitur in hoc titulo immutari velim: quod MSS. duplici litera ν Ἐννίᾳ præ ſe ferant, ne quenquam ad emendationem temerariam impellat: in ipſis etiam editis Codicibus ἐννεὸς & ἐνεός· *Heſych.* Ἐννεοί, ἄφωνοι· nec aliter apud *Moſchop.* περὶ σχεδῶν pag. 11. Μάρσιππος autem & μαρσίππιον apud junioris ætatis ſcriptores frequentiſſima ſunt: *Gl. Nomica*: Μάρσιππος, σάκκος, θυλάκιον, βαλλάντιον· *Codinus* de *Origin. Conſtant.* caput inſcripſit περὶ Ἑρμοῦ ἔχοντος μαρσίππιον· & apud eundem inferius μαρσίπιον eadem omnino ſcribendi ratione, quam & hic apud *Pollucem* invenimus: plura non congeram, ſiquidem alii hanc rem occuparint.

33 Ἀρυβ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπάστου] Legebatur prius ἐπιπάστου· ſed ἐπισπάστου ad oram libri ſui ſcripſit *Sylb.* ſimiliterque legendum monet *Caſaubon.* aut συσπάστου, quomodo clare hic MS. ſupra quoque V, 31. σύσπαστα βαλάντια· vid. inſuper *Euſtath. Odyſſ.* fol. 39. SEB.

Ἀρυβ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπάστου] C. V. συστάσπου, *f.* συσπάστου, *marſupium, quod diduci contrahique poteſt*: ita & *Salm.* e V. C. KÜHN.

Ἀρυβ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπάστου] MS. ἀρυβάλους δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου (ſic bene correctum eſt, quum alias συστάσπου literis tranſpoſitis librarius ſcripſiſſet) βαλλαντίου &c. Antea male edebatur ἐπιπάστου, adſcripſeratque *H. Stephanus*, ἐπισπάστου· *nam Ath. dicit eſſe* βαλάντιον σύσπαστον. Emenda autem hic cum noſtro & *Seberi* MS. ut & *Caſaubono* X. *Athen.* 21. συσπάστου, qui etiam *Platonem* in *Sympoſio* adducit, cujus locum & mihi notaram hunc: ὁ δὲ τό τε πρόσωπον μετέστρεφε, καὶ συνέλκων πανταχόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὥσπερ τὰ σύσπαστα βαλάντια, ἓν στόμα ποιῶν, ἀπέδει κατὰ μέσην τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. Habes & ſupra V, 31. apud *Noſtrum*, ut indicavit *Seberus* noſter. Et locus aptiſſ. extat in fragmento lib. XI. *Athenæi*, quod in *Animadverſionibus* ſuis lib. XI. cap. 4. noſter *Caſaubonus* edidit, unde clarius cognoſcere poſſis cur σύσπαστα βαλάντια vocarint ἀρυβάλλους· ἀρύβαλλος, ait *Dipnoſophiſtarum* auctor, ποτήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ σύσπαστα βαλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρυβάλλους τινὲς καλοῦσιν. JUNG.

Ἀρυβ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπάστου β. &c.] E MSS. in textu repoſui συσπάστου βαλαντίου· ſed tamen ne ſic quidem locus integer eſt, niſi addideris εὕροις hoc modo: ἀρυβάλλους (vel ἀρύβαλλον) δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλαντίου εὕροις ἂν ἐν Ἀντιφ. &c. De συσπάστῳ βαλαντίῳ *Jungermannus* erudite: addi tamen quæ poſſint, in promptu habeo: ſcilicet ipſum *Athenæi* locum de ἀρυβάλλῳ in inſigni illo fragmento, quod *Anim.* XI. c. 4. *Iſ. Caſaubonus* in lucem protulit, præ oculis habuit *Euſtathius* ad A. τῆς Οδ. quod prætetiiſſe videtur ſummum *Animadverſorem*: ut autem quid ſit σύσπαστον βαλάντιον liquidius intelligas, adponam *Scholiaſtæ Comici* verba ad *Equit.* ubi ſic ἀρύβαλλον exponit: πλεκτόν τι βαλλάντιον, ὅπερ ἑλκόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν· quæ αὐτολεξεὶ deſcripſit *Suidas*: apud illum vero πλεκτὸν βαλάντιον *Portus* expoſuit *plicatile marſupium*; id ſane πτυκτὸν βαλάντιον Græcis diceretur, quod ipſum an non potius tam in *Suida*, quam in *Scholiaſte Ariſtoph.* reponi debeat pro πλεκτῷ videre velim eruditiores. Præterea σύσπαστον librariorum vitio abeſſe exiſtimo *Etymologi* loco: Ἀρύβαλλος· παρὰ τὸ ἐρύειν ἐρύβαλλος, καὶ ἀρύβαλλος· ἢ παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἔστι τὸ καλούμενον βαλάντιον καὶ μαρσίπιον· ſupplendum credo: ἔστι δὲ τὸ καλούμενον σύσπαστον βαλάντιον· illud καλούμενον hanc emendationem confirmat: vide alias quæ plura de ἀρυβάλλῳ notavi ad VII, 166. Mox reſtitui Αὐτοῦ ἐρῶντι, etſi MSS. errori vulgato faveant: *Meurſius* in *Attica Bibliotb.* tam certam cenſuit illam lectionem, ut ne quidem maculæ, quæ editis adhæſit Codicibus, mentione facta, Ἑαυτοῦ ἐρῶντα repoſuerit inter fabulas *Antiphaneas*: neque video quid huic lectioni poſſit obſtare, MSS. enim Codices vulgatis erroribus aliquando conſentiunt, quamvis hoc in *Polluce* perraro ſit factum: ſi quis tamen ſe MSS. aggregaret, Αὐτοῦ ἐρῶτα non male φιλαυτίαν, *ſui amorem* poſſet interpretari inſcriptionem fabulæ non ineptam.

34 Αὐτοῦ ἔρωτι] Αὐτοῦ ἐρῶντι. *Caſaub.* in *Athen.* lib. X. c. 21. SEB.

Αὐτοῦ ἔρωτι] Hoc nimirum nomen fabulæ *Antiphanis*: nec aliter in MS. Sed quoniam apud *Athen.* l. X. *Antiphanes* laudatur ἐν Αὐτοῦ ἐρῶντι, aptius cum Magno *Caſaubono* X. *Animadv.* 21. Αὐτοῦ ἐρῶντι, *in ſeipſum amante*, & hic ſcribamus: ut *Heautontimorumenos Menandri* & *Terentii*: item *Damoxeni* Αὑτὸν πενθῶν· quæ noſter *Caſaubonus* docet. JUNG.

35 Τῷ Στησ. Κερβ.] Deeſt in MS. τῷ· & male Στησιχώρου eſt. JUNG.

36 Περὶ γλωττοκομείου.] Abeſt titulus a C. A. KÜHN.

Περὶ γλωττοκομείου.] Nullum titulum occurrere amplius in MS. Sed omnia connecti, dixi jam. JUNG.

37 Γλωττοκ. μὲν οὖν] Textus in C. A. ſic incipit: γ. ἡ θήκη τ. α. KÜHN.

38 Ἡ θήκη τῶν αὐλῶν.] Potius τῶν γλωττῶν, ut ſupra II, 108. & VII, 153. item *Hellad.* apud *Phot.* in *Biblioth.* fol. 868. τὸ ἀγγεῖον ὃ τὰς αὐλητικὰς ὑποδέχεται γλώττας· vide & *Phrynich.* pag. 16. inque illum notas *D. Hæſch.* & *Nunneſii*, cui Segm. ſeq. in *Timoclis* exemplo reponendum videtur γλωττόκομον· nec ſcribendum aliter ante, item quod accentum ſpectat mox. Hæc enim forma recentior. SEB. 2.

Ἡ θήκη τῶν αὐλῶν.] *H. Stephanus* hic adſcripſit, γλωττῶν τῶν αὐλῶν· quaſi γλωττοκομεῖον θήκη potius γλωσσῶν τῶν αὐλῶν ſit, quam ſaltem αὐλῶν. Et omnino pro αὐλῶν, hic γλωσσῶν legendum, aut certe addendum adfirmat *Nunneſius* Not. ad *Phrynich.* in γλωσσόκομον. Sed credo hæc confundi ſolita, parte pro toto accepta: ut ipſe ſupra ait IV, 71. ὁ δὲ τοὺς αὐλοὺς ἐργαζόμενος, αὐλοποιός, καὶ ἀπὸ μέρους γλωττοποιός. Alias ſupra II, 108. tantum de ligulis: καὶ γλωττοκομεῖον, ait, τὸ τὰς γλώσσας ὑποδεχόμενον ἀγγεῖον. JUNG.

39 Συβήνην] Vid. ſupra Segm. 144. ſed non eadem

καλοῦσι· [40] καὶ αὐλοὺς ὀστείνους· καὶ καλαμίνους αὐλοὺς [41] Ἀριστοφάνης ἔφη, καὶ Καλλίμαχος τὴν φορβείαν τὴν αὐλητικήν· [42] καὶ κρουπέζια, τὰ τῶν
154 αὐλητῶν ὑποδήματα· * τὸ μέν τοι γλωττοκομεῖον εἴρηκε Λύσιππος ἐν Βάκχαις, [43] Αὐτοῖσιν αὐλοῖς

vocitant. Tibias oſſeas, & tibias arundineas vocavit Ariſtophanes tibiarum receptaculum. Atque crupezia tibicinum calceamenta. * Glottocomeium quidem Lyſip- 154
pus dixit in Bacchadibus, Ipſis cum tibiis

ubique hujus vocis ſignificatio. Seb.

Σιβύνην] C. A. καὶ σιβύνη δὲ καὶ αὐλοὶ ὀστεῖνοι καλαμίνους δ. αὐλούς· C. V. συβήνην. Kühn.

Σιβύνην] MS. συβήνην· & ita ne dubita emendare: aliud σιβύνη ſupra Segm. 144. ut dixi ibi: & antea etiam doctiſſ. *Nunneſius*, quem vide loco quo modo laudavi: hanc συβήνην tibiarum vero habuiſti & VII, 153. quamvis & ibi corrupte vulgo συβίνη. *Heſych.* Συβήνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη. Et *Suidas*: συβήνη, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη &c. Ita & *Etymologicum* Magnum. Jung.

Σιβύνην] Rectiſſime MSS. συβήνην· ſic enim & apud *Heſych.* Συβήνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη, ἢ ὁ ναυτικὸς χιτών. Idem: Συρβηνεύς. Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις, ἤτοι αὐλητής· σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη· ἢ ταραχώδης· quandam deeſſe vocis expoſitionem patet ex ἤτοι, quæ particula aliud quid præceſſiſſe indicio eſt: ſic locum explendum reor: Συρβηνεὺς, πένης &c. pronunciatio non diſſimilis τοῦ βηνεὺς & πένης fraudem excipienti librario fecit: rationem emendationis meæ e *Suida* licet *Etymologo* & *Paræmiographis* antiquis petas: porro συρβήνη legendum pro σύρβη· vel potius συβήνη, ut propius ad ipſam veritatem accedamus; nam vel σύρβην vel συρβήνην tibiarum loculum deſignare, haud mihi facile perſuaderi patiar: συρβηνία vero quicunque primus expoſuit αὐλητῶν, illius animo proculdubio fuit obverſata ſimilitudo nominis συβήνη· *Etymologum* autem in Συρβηνεὺς accuratiſſimus *Sylburgius* ſcite correxit e *Suida*: *Suidam* tu velim ex altero reſtituas; legitur enim apud illum vitioſe Συρβίνη χορὸς pro Συρβηνέων χορός· ſed de συβήνη quæ dixi ſufficiunt: addendum ex *Heſych.* Σαίκτας, θυλάκας, μαρσίππους, ἔνιοι αὐλοθήκας· hunc locum ut emendandum judicem, dixi ad Segm. 64. De γλωττοκομείῳ vero recte *Nunneſius* obſervavit proprie dici τὴν τῶν γλωττῶν vel γλωττίδων θήκην· ſed non video, quid impediat, quo minus & ipſum tibiarum repoſitorium ſic poſſit appellari, cum Γλωσσόκομον, θήκη ſimpliciter ab *Heſychio* exponatur, & poſterioris ætatis ſcriptores quosvis loculos ſic nominarint, ut poſtea monetur: notandum autem γλωττοκομεῖον de repoſitorio tibiarum Atticum cenſeri ab *Helladio Beſantinoo*, qui idem tolerabile dicit, quod ea voce pleriqne abutantur ἐπὶ τῶν ἐνίοτε δεχομένων τιθεμένοι, ſed quod & ipſam vocem invertant & corrumpant ſcribendo γλωττοκόμιον, plane ferri non poſſe: illa tamen ſcripturæ ratio & apud *Heſychium* & alibi ſæpe reperitur: de gloſſocomo vero vel γλωττοκομείῳ quæ collegi e veteribus, hic non proferam, ne quis de nimia notarum noſtrarum mole queri poſſit. Περὶ τῶν αὐλῶν τῶν ὀστεΐνων videndus *Bartholinus* Libello Commentario de *Tibiis*.

40 Καὶ αὐλοὺς ὀστεΐνους.] *Ariſtoph.* Ἀχαρνεῦσι·

> Ὑμεῖς δ' ὅσοι θειβαθὲν αὐληταὶ πάρα,
> Τοῖς ὀστίνοις φύσητε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Ubi *Scholiaſtes*: λείπει τὸ αὐλοῖς· ὀστίνοις δὲ ἔφη, ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. Jung.

41 Ἀριστ. ἔφη τὴν φορτείαν &c.] C. A. Ἀ. καὶ Καλλίμαχος καὶ τὴν φορτείαν αὐλητικήν· C. V. φορβείαν αὐλητικήν, *capiſtrum tibicinum*: ita legit & *Salm.* incujus C. V. φορτίαν. Kühn.

Ἀριστ. ἔφη τὴν φορτείαν &c.] MS. φορβείαν τὴν αὐλητικήν. Et ita certe reponendum eſt: nam quid eſt φορτείαν, ut jam, vel φορτίαν, ut antea edebatur? φορβεία vero ſive φορβειά, quamvis ſcriptura & aliis variet modis de fiſtulis notiſſ. ut ſupra IV, 70. Neſcio tamen an locus alias integer: nec enim credo καλαμίνους αὐλοὺς φορβείαν ait *Noſter* dixiſſe *Ariſtophanem*: φορβεία enim ἡ αὐλητικὴ στομὶς, non αὐλὸς ipſe, & ſane neſcio an diſtinctione, quæ quidem non una incidit, loco mederi queatur; repoſita pro τὴν particula καί· καὶ αὐλοὺς ὀστεΐνους, καὶ καλαμίνους αὐλοὺς Ἀριστοφάνης ἔφη, καὶ φορβείαν τὴν αὐλητικήν. Alii tamen hoc nobis dicent rectius: φορβείαν ſane σφηξὶν *Comici* ibi extare notum eſt:

> Καὶ αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
> Ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.

Jung.

Ἀριστοφ. ἔφη τὴν φορτείαν] Inepta lectio: φορβείαν bene meliores MSS. quibus Excerpta *Falckenburgii* conſentiunt: locum mutilum eſſe *Jungermannus* ſuſpicatur; & quis non ita exiſtimet, ſi legerit, ut fuit ante nos: jam, uti puto, omnia ſunt perſpicua: καὶ αὐλοὺς ὀστεΐνους, καὶ καλαμίνους αὐλοὺς Ἀριστοφάνης ἔφη, καὶ Καλλίμαχος τὴν φορβείαν τὴν αὐλητικήν· in illis, quæ ex *Comici* fabulis ſuperſunt, an καλαμῖνοι αὐλοὶ reperiantur, ego quidem ignoro: nec opus eſt, ſiquidem longe plurimæ *Ariſtophanis* fabulæ perierint: ſed unde, inquis, illa καὶ Καλλίμαχος; e Codice *Antwerpienſi*, a quo ſane inutili plerumque & inepto beneficium tam excellens non expectaſſem: ex hoc itaque loco fragmentis *Callimachi* φορβεία αὐλητικὴ annumerari meretur: recte vero φορβεία αὐλητική· nam & capiſtra mulorum equorumque φορβεῖαι· de αὐλητικῇ φορβειᾷ notum illud *Sophoclis*: οὐ σμικροῖς μὲν αὐλίσκοισι, φορβειᾶς δ' ἄτερ, ut apud *Longinum* eſt, ſed locupletius ex *Cicerone* leges lib. II. ad *Atticum*: videndi vero de utroque φορβειᾶς genere *Schottus* ad *Paræmiographos*, *Langbanius* ad *Longinum*, *Salmaſius* in *Exercit. Plin. Scheffer*us de *Re Vehiculari*, *Chriſtianus* in *Ariſtophanis Veſpas*, & *Victorius* V. L.

42 Καὶ κρουπέζια] Καὶ abeſt a C. A. in ὑποδήματα deſinit caput in eodem Codice. Kühn.

43 Αὐτοῖσιν αὐλοῖς &c.] MS. αὐτοῖς αὐλ. ὁ. κ. γλωττοκομείῳ. Seb.

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς &c.] C. V. αὐτοῖς αὐλοῖς ὁρμαὶ κ. γλωττοκομίῳ· f. ὁρμαίῳ, *cum ipſis tibiis, lucello & theca tibiarum. Salm.* invenit ὁρμαὶ in V. C. ipſe autem leg. ὁρμᾷ· forte ὁρμιᾷ, *funiculo.* Kühn.

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς &c.] MS. noſter, αὐτοῖς αὐλ. ὁ. κ. γλωττοκομίῳ· ut *Seberi* prorſus, niſi quod iſte γλωττοκομείῳ habet. Et ita credo verſiculus quidem foret integer:

> Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὁρμαὶ καὶ γλωττοκομίῳ.

Quaſi dicas: *cum ipſis fiſtulis* ὁρμαὶ *& glottocomia*, hoc ultimum δυϊκῶς capiendo: poſſit tamen eodem ſenſu credo & γλωττοκομίῳ in dativo pariter pro σὺν αὐτοῖς αὐλοῖς καὶ γλωττοκομίῳ. Quid ὁρμαὶ hic non ſat capio: ſupra quidem IV, 70. ὅλμοι in partibus tibiarum: verum ego nihil tento: relinquo id omne aliis, qui ob ſuam peritiam in re litteraria id rectius conentur. Vidi autem modo *H. Junium* in *Adagio*, *Animi ſcrinium ſervitus* locum *Pollucis* hunc ita laudare, Αὐτοῖσιν τ' αὐλοῖς τορμαὶ καὶ γλωττοκομεῖον· & interpretari,

> *Simul cum tibiis modioli & gloſſocomum.*

Qui tamen de ſua emendatione lectorem non admonet. Jung.

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς &c.] Vox verſiculi poſtrema recto caſu ante nos fuerat edita: MSS. de more ſequuti ſumus. Habuit eruditos homines *Lyſippi* locus vexatos: ego me quoque non expedio: non incommodum, quod voluiſſe *Salmaſius* videtur, ὁρμᾷ, *venit*, *advolat*, ſi

motus & glottocomeium: a ligulis enim fiſtularum denominatum eſt. Veruntamen etiam de vaſe Glottocomeium apud Neotericos invenire licet: ut in Timocli Balneo, Et glottocomeium ſtrepit. Et in Apollodori Caryſtii Diaballis, Magnum o Phormio, glottocomum non oculo.

ὁρμαὶ καὶ γλωττοκομεῖῳ· ὠνόμασται γὰρ ἀπὸ τῶν γλωττῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ [44] ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομεῖον παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔστιν εὑρεῖν, ὡς ἐν τῷ Τιμοκλέους Βαλανείῳ, Καὶ τὸ γλωττοκομεῖον [45] βαλανεύεται· καὶ ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου [46] Διαβόλῳ, [47] Μέγα ὦ Φορμίων γλωττόκομον, οὐκ ὀφθαλμιῶ.

modo cum lege metri poſſet componi: neſcio quid interim de φορβειᾷ cogitabam, quam vocem rectam ὁρμαὶ ejecerit, totumque ſic locum conſtituebam -- ἁβροῖς Σὺν αὐλοῖς φορβειᾷ τε καὶ γλωττοκομείῳ· ἁβροὶ αὐλοί, *tibiæ molles*, ut ſæpius: poſſes etiam μεγάλοις· ſed vulnus loci aut meliorum Codicum aut felicioris ingenii medelam poſtulat.

44 Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομεῖον] E MS. pr. ed. ἐ. τ. ἀγγείου· γλωττοκομεῖον γὰρ π. SEB.

Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομεῖον] Sic & MS. noſter. *Nunneſio* tamen Not. ad *Phrynich. Eccl. Attic.* in γλωσσόκομον videtur reponendum hic γλωττόκομον, ut & mox in verbis *Timoclis*, quemadmodum, ait, legatur nempe in altero *Apollodoro*: priſcos enim γλωττοκομεῖον dixiſſe; γλωττόκομον vero διεφθαρμένως ὑπὸ τῶν πολλῶν dici notat *Phrynichus*. Et quidem MS. noſter non variat a vulgatis, niſi quod in *Apollodori* verbis γλωττοκομεῖον habeat ſine accentu: & videtur γλωττόκομον ſcribendum, ut apud *Heſychium*: Γλωσσόκομον, θήκη, σωρὸς (ſcr. σορὸς) ξυλίνη τῶν λειψάνων· vid. de hac voce & *H. Junium* modo dicto *Adagio*. Et quod ait ἐπὶ τοῦ ἀγγείου, quaſi vero? an? ἐπί του ἀγγ. id eſt, ἐπί τινος ἀγγ. JUNG.

45 Βαλανεύεται.] *Balneatoris mores habet.* vid. *Heſych.* in Βαλανεύει. *Salmaſii* C. βαλανεύεσθαι. KÜHN.

Βαλανεύεται] Dixerim *Trochaici* metri fragmen, cui pes deeſt vel in initio vel in fine: βαλανεύειν autem, ſi quid in ſententiis tam brevibus conari licet, expoſuero *furari*, *furto ſurripere*: & *vaſculum furto ſurripitur*: fictum facete verbum: balnea vero furibus infeſta fuiſſe res eſt nulli non nota, unde & apud *Tertullianum balnearii fures*: quin & id ipſum forſitan fabulæ *Timoclea* fuerit argumentum. Non tamen inepte credo alter aliquis expoſuerit, *occluditur*: βαλανεύειν ἀπὸ τοῦ βαλάνου, quod eleganti libertate & *Comica*, ad crumenam, quæ funiculo proprie conſtringitur, transferri poſſet: ſed quod prius dixi magis probavero, ſiquidem ἀπὸ τοῦ βαλάνου βαλανεῦν deſcendat.

46 Διαβάλλων] C. V. Διαβάλλῳ· leg. Διαβούλῳ. *Heſych.* Διάβουλοι, διπλοῖ, δίβουλοι, *duplices*, qui hoc, quod præ ſe ferunt, non volunt: vel Διαβάλλοντι, *in Calumniatore. Salm.* leg. —— διαβάλλων μ. Ὦ Φ. γλ. οὐκ ὀφθαλμιῶ. KÜHN.

Διαβάλλων] In dramatis titulo variat noſter MS. & pro vulgato διαβάλλων, quod certe mendoſum videtur, habet Διαβάλλῳ· an forte Διαβόλῳ rectum? Nihil niſi hæremus in hac pagina. JUNG.

Διαβάλλων] MSS. Διαβάλλῳ· nihil eſt proclivius, quam ut inde legas Διαβόλῳ. Διάβολος titulus fabulis non ignotus: *Nicoſtrati* Διάβολον adducit *Athenæus* lib. XI. ubi de cantharo: verum enim vero vir doctiſſimus *Thom. Gatak. Adv. Miſcell.* lib. I. c. 9. Διαβάλλοντι periculo ſuo reſcribi jubet; audire juvat ipſa eruditiſſimi viri verba: poſtquam itaque ex *Donato* protulerat illum locum, de quo erudite diſputavit *Kühnius* noſter ad Segm. 137. hæc ſubjicit: *Et* Apollodori *quidem* Caryſtii, *non* Geloi *fuiſſe autumo*, (fabulam ſcilicet Ἐπιδικαζομένην) *quæ & geminam forſan inſcriptionem habuerit, a puella adjudicata alteram* Ἐπιδικαζομένην, *a paraſito litem intendente alteram* Διαβάλλοντα. Apollodori Διαβάλλοντα *laudat* Stobæus tom. II. tit. 6. *ex quo* Pollucis *Codicibus medela dabitur, apud quem* libr. X. c. 33. *depravatiſſime editum habemus*: καὶ ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Διαβάλλων, Μέγα, ὦ Φορμίων, γλωττόκομον οὐκ ὀφθαλμιῶ· *quod* Rod. Gualterus *interpres reddidit*. Et in *Apollodori Caryſtii Diaballis*, Magnum o Phormio, glottocomum non oculo: *quæ verba OEdipo aliquo aut Sphinge etiam indigent*: *Tu, lector, reſcribe ſis meo periculo*: καὶ ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Διαβάλλοντι,

--- Μέγα,
Ὦ Φορμίων, γλωττόκομον, οὐκ ὀφθαλμιῶ.

Et in *Apollodori Deferente*, ſeu *Calumniante* --- Magnum ecce Phormio vidulum, non lippio. Apollodori Διαβάλλοντα *eſſe ex* Stobæo *diſcimus*, Apollodorum *hujus auctorem* Caryſtium *fuiſſe ex* Polluce, *ex quo &* Phormionis *nomen habemus*. *& illius quidem opinor, qui fabulæ* Terentianæ *nomen dedit*: *verum iſtæ de Inſcriptione gemina, deque fabula hac eadem cum* Terentiana, *ut leves fuerint conjecturæ, at de* Pollucis *loco iſto reſtituendo quod attulimus, nihil quam mera conjectura aut ſuſpicio minus.* Quam nihil a nobis humani alienum eſt: de Ἐπιδικαζομένῃ & Διαβάλλοντι duplici unius ejuſdemque fabulæ titulo, cum qua *Phormio Terentianus* conveniat, quod conjicit Vir *Magnus*, fabulas eſſe meras ſcire potes e *Kuhnio* noſtro ad Segm. 137. ſed emendatio loci *Pollucei* talis eſt, ut facile quemvis ad ſe pertrahat: malui tamen ego proprius ad MSS. Διαβόλῳ· nec impedit, quod Διαβάλλοντα fabulam *Apollodori* laudet *Stobæus*, cum eadem fabula Διαβάλλων & Διάβολος inſcripta fuiſſe potuit, utriuſque enim nominis haud diverſa ſignificatio. Præterea vel MSS. ingratiis ὀφθαλμιῶ in textu reſinxi, uti & *Gatakerum* emendaſſe vides: illam lectionem metri ratio requirit: οὐκ ὀφθαλμιῶ, *non lippio*: nihil habeo, quod huic interpretationi opponam, ſenſus enim integer: *perbene magnum eſſe vidulum iſtud tuum video, oculis enim non captus ſum*: diffiteri tamen nolo, magis arriſiſſe mihi, quæ cogitanti ſuper hoc loco veniebant in mentem; præ aliorum enim laboribus noſtra plerumque ſolemus amplecti: ſcilicet *Apollodori* ῥῆσιν ſic interpretabar: *Magnum ſane, Phormio, vidulum iſtud: non equidem invideo*: ut *Virgilius Ecl. I. Non equidem invideo: miror magis*: —— Ὀφθαλμιᾶν eleganter Græcis invidi dicuntur, quibus ex aliorum ſucceſſu & fortuna oculi dolent, ut apud *Terentium* eſt: *Heſych.* Ὀφθαλμιάσαι, φθονῆσαι, (ſic ſcribendum e *Suida*) ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμόν· poſterius ſæpiſſime ſolet attribui τοῖς βασκάνοις, βάσκανον ὀφθαλμὸν ἔχειν, ἐπιβάλλειν· de altera ſignificatione monuit & *Suidas*. Ὀφθαλμιῶσαι (ὀφθαλμιάσαι f.) φθονῆσαι ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν· οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτοῦ. Eſt & apud *Polybium* rariori ſignificatione ὀφθαλμιᾶν περί τι, *ſummo alicujus rei deſiderio duci*, ut oculi quaſi pruriant ex conſpectu: locus eſt Hiſtor. lib. I. πάλαι περὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως ὀφθαλμιῶντες· poſſit & hic invidendi notio locum habere: ſed alius hæc ſunt loci.

47 Μ. ὦ Φ. γλωττόκομον, οὐκ ὀφθαλμῷ.] *Gloſſ. Philox.* γλωττόκομον, *Loculum*, *ciſtellam*, pro *loculum*: tum pro οὐκ ὀφθαλμῷ, vellem οὐκ ὀφθαλμιῶ, *non lippio*. KÜHN.

Μ. ὦ Φ. γλωττόκομον, οὐκ ὀφθαλμῷ.] Verſum ultimum non capio, nec aliter, ut dixi, in MS. eſt. Credo nec *H. Junium Adagio*, *Animi ſcrinium ſervitus* cœpiſſe: nam mutilate citat, omiſſis illis οὐκ ὀφθαλμῷ, nec interpretatur, niſi quod tibiæ lingularum recepta-

155 * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ.

[48] Περὶ γαλεάγρας, καὶ περὶ τοῦ ἐφ' οὗ αἱ ὄρνιθες καθεύδουσιν.

Ἐκ δὲ τῶν σκευῶν καὶ [49] γαλεάγρα· τὸ δὲ ὄνομα [50] ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογείτονα· καὶ [51] μυάγρα. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν [52] Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι· [53] ἐν δὲ Πλού-
156 τῳ εἰπὸν τὴν μυάγραν καλεῖ· * καὶ Καλλίμαχος δὲ ἔφη, [54] Εἰπὸν τ' ἀνδικτήν τε, μαλ' εἰδότα,

* CAPUT XXXIV. 155

De decipula, & eo in quo aves dormiunt.

E Vaſorum quoque genere eſt decipula: nomen vero hoc in actis Demoſthenis ad Ariſtogitonem. Et muſcipula: quo nomine Ariſtophanes in Phœniſſis utitur. Et in Pluto quoque muſcipulam nominat. * Tum & 156
Callimachus inquit, Andictam peritam

culo eſſe ait: quum tamen *Pollux* hæc de alio vaſe adferre videatur. Neſcio an forte ὀφθαλμιῶ ſuſpicari debeamus:

— Μέγα
Ὦ Φορμίων γλωττόκομον, οὐκ ὀφθαλμιῶ.

Sed nihil dixi. Jung.

48 Περὶ γαλεάγρας, &c.] Titulus abeſt a C. A. Kühn.

49 Γαλεάγρα] C. A. leg. βαλεάγρα, male: nec habuit Codex *Salm.* Kühn.

Γαλεάγρα] MS. γαλέαγρα. Jung.

50 Ἐν τοῖς ἀπογραφ.] Non comparet in C. A. C. V. ἐπιγραφομένοις, *in orationibus quæ inſcribuntur, Demoſthenes contra Ariſtogitonem*: *Interpres* nihil hic egit. Kühn.

Ἐν τοῖς ἀπογραφ.] MS. ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις· & ſic ſcribendum puto, ſcil. λόγοις· in orationibus *Demoſthenis*, quæ inſcribuntur contra *Ariſtogitonem*, earum enim duæ habentur. Eas tamen me percurrentem ea vocula fugit, quæ forte ſe offeret alii. Jung.

Ἐν τοῖς ἀπογρ. &c.] Reduxi MSS. lectionem ἐν τοῖς ἐπιγραφ. Ideo vero dixiſſe *Auctorem* noſtrum ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογείτονα judico, quod genuinas eſſe *Demoſthenis* illas orationes non putaret, qua de re monuit etiam *Libanius* in utriuſque orationis argumento: etſi vero utraſque ſtudioſe pellegerim, γαλεάγραν tamen me non inveniſſe profiteor: *Gloſſ.* Γαλεάγρα, *Cavea*, *Viverrarium*, *Muſcellarium*, *Muſcipula*: pro *muſcellarium* lege *muſtellarium*; alluditur enim ad originem vocis: aliam ex *Polybio* notionem tradit *Suidas*.

51 Μυάγρα.] Sequitur in C. A. ἣν εἶπεν ὁ Ἀριστοφάνης εἰπον. ἀνδίκτην ὄντα καὶ Καλλίμαχος τὸ μέντοι ἀνιστάμενον &c. Kühn.

52 Φοινίσσαις] *Phœniſſas Ariſtophanis* & *Athenæus* laudat, ut indicavit *Caſaub.* III. *Athen.* 12. Jung.

53 Ἐν δὲ Πλ. εἰπὸν, &c.] MS. ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπον, τ. peſſime depravatus locus hactenus, quem quis corrumpere amplius conatus eſt & in MS. ad vulgatum, ni fallor, modum: εἶπος ſive εἰπὸς idem quod ἶπος ſive ἰπός· & putem vetuſtam ſcripturam retinendam cum MS. *Heſychius*: Εἶπος, παγὶς καὶ πᾶν βάρος· ſcribe itaque: ἐν δὲ Πλούτῳ εἰπὸν (ſive ἰπὸν) τὴν μυάγραν καλεῖ. Locus *Comici* quis ſit, mehercle tamen neſcio, & offerebat ſe quidem ille:

Ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.

Putabamque forte legendum ὁ δ' ἰπὸς ἡμ. Sed alteram lectionem & *Scholiaſtes* retinet. Jung.

Ἐν δὲ Πλ. εἰπὸν] Textum e MSS. emendavi εἰπὸν τὴν μυάγραν καλεῖ. ſic & *Salm.* Inſtituerunt autem vocem illam in *Pluto* quærere viri eruditi, neque, ſi ipſis credas, feſellit eos opinio; nam primus *Jungermannus* noſter, ne non in *Ariſtophanis Pluto* vocabulum id extaret, ἰπνὸς mutare ſuſtinuit in ἰπὸς vel εἰπὸς v. 816. huic ſuccenturiatur vir ingenio & eruditione præſtantiſſimus *Rich. Bentlejus* ad Fragm. *Callim.* 233. cujus adpendam tibi verba ſequenti nota: ſed, me judice, plures erunt qui vulgatam *Ariſtophanis* lectionem anteferent eruditorum hominum conjecturis etiamſi ſpecioſiſſimis, utpote cui faveat ipſa rerum ſequela, & tamen hoc improbato ne ſic quidem nos ſollicitos eſſe oportet de fide *Pollucis*, cum *Plutus* primus extiterit & ſecundus, quorum alterum ætatis longæ texit oblivio, alter etiamnum extat: in illa itaque, quæ periit, fabula *Pluto* quidni potuerit ἰπὸς vel εἰπὸς reperiri?

54 * Εἰπόν τε ἀνάκτητε, &c.] MS. nihil variat in hoc *Callimachi* loco ab editis libris. *Etymolog.* Ἀνδίκτης, εἶδος παγίδος. Ἀνδικτήν τε μάλ' εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι --- παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν. Inde igitur & mox leg. ἀνδίκτην ὄντα. Seb.

* Εἰπόν τε ἀνάκτητε, &c.] C. V. εἶπον· leg. ἶπον· verba *Callimachi* ita refert; ἀναίκτητις μᾶλλον εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι ὡς καὶ τὸν ἀν δικτήνοντα· leg. τὸν ἀνδίκτην ὄντα εἶδος μυάγρας· vid. *Heſych.* eſt verſus hexameter *Callimachi*, qui ſic legendus: Ἶπον τ' ἀνδικτήν τε μάλ' εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι· vid. *Heſych.* in ἀνδίκτης & ἀνδίκτει· hactenus C. V. & nota illi aſcripta: ἶπος & ἀνδίκτης aviculæ ſunt, quæ muſcas venantur. Vid. *Heſych.* in ἶπας. *Salm.* eadem habet niſi quod ἀλέσθαι legit cum interpretatione, *vitare* aut *evitare*, quod non intelligo. Kühn.

* Εἰπόν τε ἀνάκτητε, &c.] MS. εἰπόν τε ἀναίκτητε, μᾶλλον εἰδ. μ. ἀλέσθαι· ὡς καὶ τὸν ἀνδικτήνοντα, ε. μ. Partim ex *Etymologico* Magno hæc reſtituit *Seberus* noſter: *Cl. Salmaſius* ὁ πάνυ in Fragmentis *Callimachi*, quæ ante aliquot annis ſtudioſiſſime collegit, auctoremque emendavit, ita ſe emendaſſe nobis indicavit: ἶπον τ' ἀνδικτήν τε. Jam itaque horum doctiſſ. virorum ope, & noſtri MS. adminiculo totum locum ita ſcribo: καὶ Καλλ. δὲ ἔφη,

Εἰπόν τ' ἀνδικτήν τε μάλ' εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι.

Ὡς καὶ τὸν ἀνδίκτην ὄντα εἶδος μ. Ita enim iſta a *Polluce* ſubjecta ſcribenda ſunt. Jung.

* Εἰπόν τε ἀνάκτητε, μ. ε. μ. ἀλλ' ὡς τὸν ἀνδικτήνοντα &c.] Non multo melius hujus loci fatum fuit in MSS. Codicibus, ac in vulgatis libris; utrobique enim corruptiſſima leguntur, niſi quod in MSS. poſteriora recte, ſi commoda diſtinctione ſeparentur, ὡς καὶ τὸν ἀνδίκτην ὄντα, quam quoque lectionem in *Falckenburgianis* Excerptis reperio: bene vero factum, quod eruditi viri egregio conatu ad loci reſtitutionem ſint aggreſſi: *Salmaſius* primam inter hos laudem meretur, cujus etiam hoc de loco verba e Comment. ad *Conſecr. Templ.* in *Agr. Herodis* adjicere non erit inutile: agit ibi vir ſummus de affinitate τῶν ι & ει, fuerat enim in iſto lapide ſcriptum πεῖνα δῆμον, & poſt alia multa hæc refert: *Sic* εἶπος *pro* ἶπος, *&* εἰπωτήριον *pro* ἰπωτήριον· *Gloſſ.* prælum, εἰπωτάσιον ληνοῦ· *vulgo habetur in Vet. Gloſſ.* Prænum; εἰπωτήριον ληνοῦ· εἰπωτήριον *dixit pro* ἰπωτήριον, *preſſorium ſcilicet, nam* ἰποῦν *eſt* premere &c. *Hinc* εἶπος *pro* ἰπὸς *eſt* muſtricula *in illo verſu Callimachi apud Poll. libr. X. cap. 34.* Εἰπὸν τ' ἀνδίκτην τε μαλ' εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι· εἶπος *enim & ἀνδίκτης genera muſcipularum: corruptiſſime vulgo verſus*

fal-

ſaltare: ut & andicta muſcipulæ genus ſit. Stans autem in muſcipulis paxillus ſcandalethrum dicitur: quemadmodum clavus ille in majoribus laqueis, malleus: funiculus vero, quo continetur, merinthus.

μακρὸν ἀλέσθαι· ὡς καὶ τὸν ἄνδικτην ὄντα εἶδος μυάγρας· τὸ μέν τοι ἐνιστάμενον ταῖς μυάγραις [55] παττάλιον, [56] σκανδάληθρον καλεῖται· ὡς ὁ ἐν ταῖς μείζοσι πάγαις [57] πάτταλος, ῥόπτρον· τὸ δὲ σπαρτίον, ᾧ συνέχεται, μήρινθος·

ille legitur in editionibus Pollucis. Heſychius: Εἶπος, παγίς, καὶ πᾶν βάρος· *Gloſſ. Vet.* Εἴπασις, ἡ σφίγξις, *Preſſus*: *pro* ἴπασις. Hactenus eximie *Salmaſius*, qui callide videtur reticuiſſe fontem emendationis ſuæ *Etymologum Magnum.* Alter eſt *Rich. Bentlejus* ad *Callim. Fragm.* 233. cujus omnia, quæ ibi tradidit, deſcribere non pœnitebit, ſiquidem hæc *Pollucea* egregia luce perfundant: Μυάγρα. Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι· ἐν δὲ Πλούτῳ εἰπὼν, τὴν μυάγραν καλεῖ. Καὶ Καλλίμαχος δὲ ἔφη, Εἶπον τ' ἄνδικτην τε μάλ' εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι, ὡς καὶ τὴν ἄνδικτην ὄντα εἶδος μυάγρας. Qui quidem locus; in vulgatis codicibus mendoſiſſimus, recte ita emendatus eſt a viris eruditis fide *Etymologici Magn.* Ἄνδικτης, inquit ille, εἶδος παγίδος. Ἄνδικτην τε μάλ' εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι. Sed præterea eſt aliud mendum in eo loco *Pollucis* nondum animadverſum. Legendum enim: Ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπον τὴν μυάγραν καλεῖ. *Ariſtophanes in Pluto muſcipulam vocat* εἶπον. Et ita ſane Codex MS. qui fuit *Iſaaci Voſſii.* Fruſtra tamen quæres id vocabulum in ea fabula *Ariſtophanis.* Nimirum jam per ſæcula aliquot vox ea inde exulavit, nunc tandem mea opera ad ſedem priſtinam reditura. Extat locus pag. 41.

Ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῶν ἐξεπίνες ἐλεφάντινος.

Legendum inquam, Ὁ δ' ἶπος cum auctoritate *Pollucis*, tum ipſius ſententiæ cauſa; quæ hoc pacto plus ſalis *Comici*, & plus ridiculi in ſe habet. Τὸ ἰπνὸς tamen agnoſcunt *Scholiaſtes* & *Suidas* v. Ἰπνὸς, qui exponunt μαγειρεῖον. Sed hoc parum refert. Nam & in eadem fabula alia lectio mendoſa a *Scholiaſte* illo ceu vera agnoſcitur. pag. 20.

Ἀσπάζομαι δ' ὅτι προθύμως ἥκετε,
Καὶ συντεταγμένως κοὐ κατεβεβλακευμένως.

Συντεταγμένως, ait ille, καθωπλισμένως μετὰ τάξεως. Atqui illud συντεταγμένως in metri leges peccare liquido apparet. Legendum

Καὶ συντεταμένως, κοὐ καταβεβλακευμένως.

Hæc vir ille eruditiſſimus: de mutatione vero τοῦ ἰπνοῦ in ἶπον ſuperius, quid mihi videatur, expoſui: rem ipſam porro paucis expediam: ἰπὸς vel εἰπὸς omne genus inſtrumenti vocatur, quo aliquid premitur, conſtringitur & aggravatur: vidimus eam ob cauſam εἶπον *Heſychium* expoſuiſſe πᾶν βάρος· quin & apud *Hippocratem* ἰπὸς uſurpatum legiſſe memini de *compreſſione*: corrupte ſcribitur in *Galeni Gloſſis*: Ἴπος, ἡ πόσις ἐν Μοχλικῷ· ſcribendum enim vel πίεσις, quæ vox apud *Dioſcoridem* & in *Gloſſ.* πίεσις, *preſſus*, vel πίλησις. Hinc ſignificatione ſtrictiori ἰπὸς *preſſorium*: vid. *Pollux*. VII, 41. & Me ad Segm. 135. in torcularibus etiam locum habent εἰπὸς & εἰπωτήριον· tandem παγίδα *Etymologus*, *Suidas*, nec non diverſis in locis *Euſtathius* exponunt, *Pollux* μυάγραν· ſed paululum aliter & melius profecto *Heſychius*: Ἴπος (ita legendum enim) τὸ ἐμπίπτον τοῖς μυσὶ ξύλον· itaque proprie ἰπὸς lignum illud, quod ſubruto παττάλιῳ murem opprimeret: unde denique tota μυάγρα hoc nomine fuit dicta. Aliud muſcipulæ genus fuit ἄνδικτης, quod ſatis ex *Callimacho* patet, qui εἶπον & ἄνδικτην alias inepte conjungeret: omnes *Grammatici* vocem exponunt εἶδος παγίδος vel μυάγρας· ſolus *Heſychius*: Τὸ ἀναρριπτόμενον τῆς μυάγρας ξύλον· in quibus alludit ad originem ἀπὸ τοῦ ἀνδικεῖν, quod eſt ἀναρρίπτειν. *Æolicam* eſſe vocem tam ejus forma quam ipſa nominis ratio commonſtrat: verbum enim eſt *Æolicum* δικεῖν, nec minus illa forma ἄνδικτης pro ἀνάδικτης· qualis vero fuerit hæc muſcipula, ex obſcuris *Callimachi Heſychique* locis colligere difficile eſt: *Callimachus* utique longe proſiluiſſe refert, μάλ' εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι· an itaque quoddam lignum, quod ſoluto, quo colligatum erat, vinculo murem ſecure inambulantem rejiceret & necaret? ſic quidem videtur, nam & hodienum illiuſmodi muſcipularum genus in uſu: ſed erit, qui operæ pretium non ducat in iſtis morari: quin pergimus itaque cum *Polluce*, qui jam τῶν μυαγρῶν partes recenſere inſtituit: primum eſt σκανδάληθρον, quod quid ſit videamus; tum de *Pollucis* diſpiciendum eſt loco: meminit *Ariſtophanes Acharn.* Κἀτ' ἀνελκύσας ἐμαυτὸν, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν ἄνδρα Τελέαν —— adſcribam quæ ad rem noſtram *Scholiaſtes* habet ceteris prætermiſſis: καὶ ἡ μὲν λέξις πεποίηται, inquit, παρὰ τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν· ἄλλως· σκανδάληθρα λέγεται τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα, εἰς ἃ ἐρείδει, ὅπερ Ἀρχίλοχος λέγει ῥόπτρον· ἐνταῦθα οὖν λέγει ἐπισπάσματα λόγων καὶ βάση. *Suidas*: Σκανδάληθρα, τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν, καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν· τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἃ Ἀρχίλοχος ῥόπτρα ἐκάλεσεν· videnne *Suidam* non omnia de verbo deſcripſiſſe ex *Scholiaſte Ariſtoph.* propter corruptelam loci, cui priuſquam opera detur, præmittenda ſunt *Etymologi* verba: Σκανδάληθρον, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκαζόμενον συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν· ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ξύλον, ᾧ ἐρείδεται· Ἀρίσταρχος δὲ ῥόπτρον ἔφη, οἷον· Ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον· hinc per ſe patet, ſcribendum eſſe apud *Ariſtophanis Commentatorem*: σκανδάληθρον λέγεται τὸ ἐν τῇ παγίδι ἐπικαμπὲς ξύλον, εἰς ὃ ἐρείδει (ſc. ἡ παγίς) ὅπερ &c· ſed ne videatur Græculus ille ingratus, egregium *Etymologo* beneficium non deteriori compenſat: quis enim *Ariſtarchus* ille, pro quo *Archilochum* eſſe reponendum ex *Ariſtophanis Scholiaſte* non obſcure liquet. Ex his autem patet σκανδάληθρον fuiſſe aſſerculam in duas quidem diviſam partes, ſed apte conjunctam, cui ἡ παγὶς vel μυάγρα innitebatur, quæque ad leviſſimum animalculi motum corrueret: id ipſum & παττάλιον eſſe dictum hic ſatis innuit *Pollux*, quanquam VII, 114. utrumque diſtinguat: ἐργάζοιτο δ' ἂν ὁ τέκτων μυάγρας, ὧν τὸ ἱστάμενόν τε καὶ σχαζόμενον, παττάλιον, τὸ δὲ τῇ σπαρτίῳ προσηρτημένον, σκανδάληθρον καλεῖται· ſed hoc nunc quidem curæ mihi non erit. De παττάλιῳ vero & σκανδαλήθρῳ cum ita, ut dixi, ſe res habeat, qui *Pollucis* verba ſtare poſſint equidem non video, cum nihil in illis tale contineatur: levi mutatione locum refecero: τὸ μέν τοι ὑφιστάμενον ταῖς μυάγραις· *aſſercula muſcipulis ſuppoſita*: μυάγραν enim ſæpius τὸν ἰπὸν dici, neſcio, an monere ſit operæ pretium: ῥόπτρον idem ac σκανδάληθρον· dictis accedat *Heſychius*: Ῥόπτρον, τὸ ἀποκαταπῖπτον τῆς παγίδος, καὶ συλλαμβάνον· quod ipſiſſimum eſt *Pollucis* σκανδάληθρον τῇ σπαρτίῳ προσηρτημένον. *Euſtathius* plus una vice ῥόπτρον exponit πάγην.

55 Παττάλιον] Vid. ſupra VII, 114. SEB.

Παττάλιον] C. V. πλαττάλιον. KÜHN.

56 Σκανδάληθρον κ.] C. A. ὁ σκανδ. τὸ δὲ σπαρτίον &c. KÜHN.

57 Πάτταλος] C. V. πάτταλον. KÜHN.

Πάτταλος] MS. mendoſe puto, πάτταλον, &c. Adducit hæc *Turnebus* XXIV. *Adverſ.* 11. ubi ait *Pollucem* in muſcipula funiculum, quo tenetur tenus, σπαρτίον & μήρινθον vocare, paxillum σκανδάληθρον. JUNG.

τὴν δὲ [58] Ἀνδρομέδαν Κρατῖνος [59] ἐν τοῖς Σεριφίοις [60] δελεάστραν καλεῖ. Νικοφῶν δὲ τὰς τοιαύτας πάγας [61] ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς [62] δελέαστρα εἴρηκε· [63] πέτευρον δὲ, οὗ [64] τὰς ἐνοικιδίας ὄρνιθας ἐγκαθεύδειν συμβέβηκεν [65] Ἀριστοφάνης λέγει,
157 ὥσπερ [66] καὶ κρεμάστραν ἐν ταῖς Νεφέλαις· * σὺν δὲ τούτοις [67] λεγέσθωσαν, δοκοὶ, δοκίδες, ἰκρία, [68] στρωτῆρες, [69] καλυμμάτια· καὶ μετὰ τοῦ κερά-

Andromediam autem Cratinus in Seriphiis ineſcatoriam decipulam vocat. Hujuſmodi vero laqueos Nicophron in Veneris Genitoribus Δελεάστραν nominat. Petaurum vero, tabellam cui domeſticæ aves indormire ſolent, Ariſtophanes vocavit: ſicuti & fuſcinæ meminit in Nubibus. * His quoque adnumerentur, tra- 157
bes, trunci, furcæ, crates, tegmina. Et in

58 Ἀνδρομέδαν] MS. Ἀνδρομίδαν. Seb.

Ἀνδρομέδαν] MSti Ἀνδρομίδαν. *Salmaſ.* Ἀνδρίμαντα apud *Heſychium vide quid ſit.* Kühn.

Ἀνδρομέδαν] MS. τὴν δὲ Ἀνδρομίδαν Κρ. Et, quum etiam *Seberi* Codex ita habet, id potius ſequar. Jung.

Ἀνδρομέδαν] Veriſſima MSS. lectio Ἀνδρομίδαν, cujus ratio Commentatoribus, eruditis latuiſſe videtur: paucis aperiam. *Cratini* fabula Σερίφιοι nomen habet ab incolis inſulæ Seriphi, quæ Cycladum erat una: bene igitur apud *Pollucem* noſtrum ἐν Σεριφίοις· ubicunque enim Σερίφοις legitur, ſubſtituendos exiſtimo Σεριφίους, ſiquidem ita tituli ratio & origo ferat: Seriphios autem & Seriphum inſulam hac fabula tetigiſſe *Cratinum*, liquet ex illo verſiculo apud *Hephæſtionem* pag. 51.

Χαίρετε πάντες θεοὶ πολύβωτον ποντίαν Σέριφον.

παρὰ δὲ Κρατίνῳ, inquit ille Grammaticus, ἐν Σερίφοις· emenda ſis Σεριφίοις· & in ipſa χρήσει non male, me judice, repoſueris, πολυβώτου, ποντίας Σερίφου. Quæ cum ſic ſatis ſint clara, ad rem prorſus diverſam animus eſt convertendus: *Perſeus* abſciſſo *Meduſæ* capite in Æthiopiam devenit, *Andromedamque Cephei* regis filiam ſaxo alligatam & expoſitam crudelitati marinæ belluæ vidit: hanc enim tanquam hoſtiam piacularem *Ammonis* oraculum & *Nereides* iratæ popoſcerant, quod iis omnibus forma ſe præcellere jactaſſet uxor *Cephei Caſſiopeia*: ictus amore *Perſeus* nuptias *Andromedæ*, ſi illam a vinculis, occiſo cete, liberaſſet, paciſcitur: Deûm itaque ope, præcipue vero *Minervæ Andromedam* ſolvit: at cum *Phineus*, cui prius deſponſa fuerat *Andromeda*, inſidias ei faceret, hunc cum ejus ſociis oſtentato *Meduſæ* capite in ſaxa mutavit: tandem cum in Seriphum ad *Polydectem* rediiſſet, matrem cum *Dictye* vidit ad aras confugiſſe propter injurias *Polydectæ*: ad regem igitur admiſſus, hunc convocatoſque ejus purpuratos protenſo *Meduſæ* capite lapides fecit. Plures fabulæ meminerunt; ego vero breviter ex *Apollodoro Biblioth.* lib. II. propoſui: adde ſis *Scholiaſtem Apollonii Rhodii* ad libr. IV. & *Hyg. Fab.* 64. Nunc autem nemo non animadvertit, uti cenſeo, quæ ſit *Andromeda*, quam δελεάστραν vocaverit *Cratinus*, haud dubie *Perſei*, qui in ejus inciderat amorem, & qua ratione *Andromedæ Perſeique* potuerit fieri mentio in Seriphiis. Monet autem *Noſter Nicophontem* dixiſſe δελέαστρον· ita nimirum & apud *Suidam*: Δελέαστρα, παγίδες· apud *Heſychium* tamen, ut rectiſſime viri docti emendant, Δελεάστραι, παγίδες· prius & in *Anthologia* legi.

59 Ἐν τοῖς Σεριφίοις] Abeſt ἐν Σεριφίοις a C. A. Kühn.

60 Δελεάστραν] C. V. σελεάστραν. Kühn.

61 Ἐν Ἀφρ. γοναῖς] *Nicophon* ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς laudatur quoque apud *Scholiaſt. Ariſtoph.* ad Ὄρνιθας, non longe ab initio: & iterum ad idem drama, de σκυτάλῃ Laconum. Jung.

62 Δελέαστρα εἴρ.] E MS. pro δελεάστραν, quod jam ante. Nimirum *Cratinus* in genere fœminino, *Nicoph.* vero in neutro id nomen uſurpavit. Seb.

Δελέαστρα εἴρ.] C. A. ante δελέαστρα εἴ. omittit ἐν Ἀφρ. γοναῖς. Kühn.

Δελέαστρα εἴρ.] MS. noſter, ut *Seberi*, δελέαστρα εἴρηκε· πέτευρον δὲ, οὗ. Et primum quidem pro vulgato δελεάστραν *Seberus* noſter recte repoſuit. Alterum quod attinet, tam πέταυρον invenitur de *gallinario* quam πέτευρον. Jung.

63 Πέταυρον δὲ] MS. πέτευρον, nimirum quaſi πίτυδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν· vid. *Lexicon Doricum Æm. Porti.* & *Jul. Cæſar. Bulengeri* lib. I. de Theatro cap. 31. Seb.

Πέταυρον δὲ] C. V. πέτευρον δὲ, οὗ τὰς ἐνοικιδίας &c. Kühn.

Πέταυρον] E Codicibus exaratis ſcripſimus in textu πέτευρον· nec aliter habent Excerpta *Falckenburgiana*: ſuperius appellaſſe Grammaticos vidimus πέτευρον bacillum illum ſeu paxillum, qui ſuſtentabat muſcipulam, ex utriuſque ſcilicet, tam hujus quam illius, qui in murum erat depactus ſimilitudine: ſed in *Etymologo* legebatur πέταυρον· ſic & apud *Suidam*, cujus origo nugaciſſima ad hunc rhombum facit: πέταυρον ſcilicet quaſi πέτευδον, παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ πετεινά· an igitur in illo potius ſcribas πέτευρα, quia & πέτευδα; *Heſych.* Πέτευρον, σανὶς, ἐφ᾽ ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται· & apud Eundem: Πέταυρον, εἶδος παγίδος· nec non Πέταυρα, τίγνα· *tigna* ſcilicet appellant Romani bacillos iſtius modi, quibus aves vel gallinæ inſident: ſic & *Suidas*: Πέταβρα, τίγνα· quæ ſcriptura ad recentiorum Græcorum pronunciationem eſt conformata, ut αὖρες, ἀβρὸς, λαυρὸς, λαβρὸς, Εὖρες pro Ἔβρες apud *Schol. Theocr.* ad *Eid.* 7. aliaque plurima: his adde *Scaligerum* ad *Feſtum* voce *Petauriſtæ*. Tum MSS. ſequtus in textu dedi τὰς ἐνοικιδίας. Paulo poſt erat in vulgatis λεγέσθω.

64 Τοὺς ἐνοικιδίους ὄρν.] C. A. τὰς ἐν οἰ. Kühn.

Τοὺς ἐνοικιδίους ὄρν.] MS. τὰς ἐνοικιδίας ὄρνιθας. Utrumque credo rectum. Sic κατοικίδιος ὄρνις apud *Longum* meum initio lib. III. *Pœmenic.* Jung.

65 Ἀριστ. λ.] Abeſt a C. A. Kühn.

66 Καὶ * κρεμάστραν] E MS. pro κρεάγραν, quod μαγειρικὸν ἐργαλεῖον ſupra VII, 25. pro κρεμάστρα autem apud *Ariſtoph.* κρεμάθρα legitur *Nub.* fol. 71. & 105. Seb.

Καὶ * κρεμάστραν] C. A. legit καὶ κρεμάγραν ἐ. τ. ν. *Salm.* C. κρεάγραν. Kühn.

Καὶ * κρεμάστραν] Κρεμάστραν & noſter MS. habet: quamvis apud *Ariſtoph.* ἐν Νεφέλαις legatur κρεμάθρα, ſicut & *Seberus* indicavit: Φέρε τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ· nec aliter *Suidas* & *Scholiaſtes* ibi agnoſcunt. Jung.

67 Λεγέσθω] C. A. λέγεσθαι· C. V. λεγέσθωσαν δ. δ. &c. Kühn.

Λεγέσθω] MS. λεγέσθωσαν, δοκοὶ &c. Jung.

68 Στρωτῆρες] *Gloſſæ Veter.* Στρωτὴρ, ἡ λεπτὴ δοκὸς, *aſſerculus*: στρωτῆρες, *aſſeres*, *aſſerculi*: vid. *Suid.* in στρωτὴρ ex *Harpocr.* Kühn.

69 Καλυμμάτια.] C. A. καλύμματι leg. diviſa voce, κάλυμμά τι. explicat quid ſint στρωτῆρες, nempe *κάλυμμά τι, tegmentum quoddam majoris trabis*: cætera abſunt uſque ad καλυπτῆρες· ad στρωτῆρες etiam refero hæc verba; καὶ μετὰ κεράμου καλυπτῆρες· ergo integra deſcriptio στρωτήρων eſſet, καλυμμάτια, leg. κάλυμμά τι καὶ μετὰ κ. κ. ſunt *aſſeres* vel *aſſerculi*, latten *Germanice*, qui una cum tegulis domum contegunt: ἐν ταῖς Δημοκράτεις pertinet ad ſequens Κορινθιουργεῖς ἰκριωτῆρες, ita enim MSSti, *Corinthii operis ti-*

Publico foro, poſt fictilia tegmina Corinthiaca, & patibula. Ἀκτήρια vero fuſtem nominavit in Iride Achæus: eodem quoque nomine currus temonem appellat, prominens ſcilicet illud lignum, cum jugatus non eſt: quod Lyſias Στήριγμα vocat: veluti & radium currus idem Κνημίαν nominavit.

μου ἐν τοῖς [70] Δημιοπράτοις, καλυπτῆρες κορινθιουργεῖς· καὶ ἰκριωτῆρες· [71] ἀκτηρίδα δὲ τὴν βακτηρίαν [72] Ἀχαιὸς ἐν Ἴριδι ὠνόμασε· [73] καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ τὸν ῥυμὸν τοῦ ἅρματος, ἢ τῆς ἁμάξης ἀνέχον ξύλον, ὅταν ἄζευκτος ᾖ, ὃ στήριγγα καλεῖ Λυσίας· ὥσπερ καὶ τὴν κνήμην τῆς ἁμάξης ὁ αὐτὸς ὠνόμασε [74] κνημίαν.

gilla: ſunt & καλυμμάτια certa ſpecies tegendis domibus vid. cap. 43. *Salm.* legit καλυπτῆρες Κορινθιουργεῖς· *in* V. C. *ſcriptum* Κορινθιουργοῖς, *quod confirmat noſtram lectionem.* KUHN.

70 Δημιοπράταις, καλ. κορινθιουργεί.] Scribe, ut in MS. Δημιοπράτοις, καλυπτῆρες κορινθιουργεῖς. Emendaverat ita jam & optimus noſter *Salmaſius*, cujus certiſſimis conjecturis non nunc primum MS. noſter ſecundas agit. *Aliud*, ait ille, *eſt* κορινθιουργὸς, *aliud* κορινθιουργής· κορινθιουργὲς *opus dicitur*, κορινθιουργὸς *operarius.* Et ſunt apud ipſum *Pollucem* ſupra alicubi aliquoties exempla. Nos tantum addamus quæ ex aliis, & quidem de multis pauca noſter *Salmaſius* nobiſcum communicabat: *Apollonius Rhodius* κατωνίῳ (apud *Steph.* editur καιωπῷ) δευτέρῳ,

Κορινθιουργὲς ἔστι κιόνων σχῆμα.

Is verſus apud Stephanum meum legitur, in quo hodie perperam vulgatur κοτινθιουργεῖς. *Ælianus*: λέγεται μὲν οὖν τοῦ Γρύλλου τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν, τὸν δὲ θώρακα Ἀττικὸν, τὸ δὲ κράνος Βοιωτιουργές. *Ariſtophani* Εἰρήνη, Ναξιουργὴς κάνθαρος, & Λυκιουργῆ, *pocula quadam appellata, quia in Lycia fiebant. Critias* ἐν Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ κλίνας Μιλησιουργῆ & τράπεζαν Ῥηνιουργῆ *vocat.* JUNG.

Δημιοπράταις] Vulgatiſſimum hoc vitium ſecure jam præterire poſſumus: mox erat in editis: καλυπτῆρες, κορινθιουργεῖ· egregie MSS. καλυπτῆρες κορινθιουργεῖς, *opere Corinthio facti*, cujus formam & elegantiam multis *Vitruvius* deſcribit; aut *a Corinthiis artificibus* ſaltim: illius autem generis, quale κορινθιουργὴς eſt, plurimæ ſunt voces: quaſdam collegit *Salmaſius* in *Jungermanni* nota: ſimilia hic addere, ſpero, non ingratum erit: & primo loco quidem ipſum illud κορινθιουργὲς eſt apud *Callixenum* de *Alexandria*: κιόνων κεφαλαὶ Κορινθιουργεῖς· Vid. eruditiſſ. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III, 24. ubi & alia vocis illius exempla reperies: φιάλαι λυκουργεῖς. *Demoſth.* Orat. adverſus *Timotheum*: ſic enim ibi editur: *Wolfius* interpretatus eſt *phialas Lycii operis*, quod ſi verum, legendum eſſet λυκιουργεῖς, & forſitan ita ſcribi unus & alter velit: ſed neſcio quid de Lyco non ignobili artifice, cujus meminerit *Plinius*, memoriæ ſuccurrit; & tum quidem λυκουργεῖς, qua ratione in *Luciani Lexiphane* dictum τρυβλίας Μετοπουργεῖς· ſed recte Λυκιουργεῖς· commodum enim ſuccurrit *Athenæi* locus XI. c. 11. ubi de phialis illis ſcribit, ad eumque videndus Magnus *Caſaubonus*: κάνθαρον Ναξιουργῆ *Suidas* habet & *Athenæus*: *Anacreon* καρικοεργὲς ὄχανον· ſed hæc ſufficiunt.

71 Ἀκτήρια δὲ &c.] C. V. ἀκτηρίδα δὲ τ. β. *Salm.* ἀκτηρίαν δὲ &c.

Ἀκτήρια δὲ &c.] MS. ἀκτηρίδα δὲ τὴν βακτ. quod pro vulgato ἀκτήρια omnino reponendum videtur. JUNG.

Ἀκτήρια] Vel ipſa conſtructionis forma ἀκτηρίδα MSS. lectionem probaverit: meminit hujus loci obiter *Palmerius* ad *Heſych.* in Ἀκτηροί. In ſequentibus editam lectionem ex *Jungermanni* mente caſtigavi, qui de στήριγγι affatim egit: utrumque *Plutarchi* locum tetigit & *Lipſius* de *Cruce* c. IV. Ante nos ita legebatur: καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ῥ. τ. ἅρμ. τὸ τ. ἁμ. ἀν. ξ. ὅ. ἄζ. ᾖ. ὁ στήριγμα κ. Λ. Κνημίδα & apud *Heſychium* reperio, etſi paululum diverſa ſignificatione.

72 Ἀχαιὸς] MS. Ἀχαῖος. SEB.

Ἀχαιὸς] C. A. Ἀχαῖος. KUHN.

Ἀχαιὸς] MS. Ἀχαῖος (ut & *Seberi* habet) *Achæi* nomen cum hoc dramate & apud *Heſych.* reſtituendum puto in ἐκολλόπασε· ubi male Ἀχαιοὶ Ἴριοι· quum leg. ſit, Ἀχαιὸς Ἴριδι. JUNG.

73 Καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ῥ. τοῦ ἅρμ.] Leg. καὶ τὸ τὸν ῥ. τ. ἅ. ἢ τῆς ἁμ. ἀν. ξ. *Caſaub.* de *Sat. Poëſi* lib. I. pag. 185. SEB.

Currus temonem, prominens ſcil. lign.] Lignum, quod temonem currus ſuſtinet. SEB. 2.

Καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ῥ. τοῦ ἅρμ.] C. A. ὥσπερ καὶ τὸν ῥυμὸν τοῦ ἅρματος, ὅταν ἄζευκτος ᾖ, ὃ στ. κ. λ. ὥσπερ καὶ τὴν κνήμην, κνημίαν· C. V. καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ τὸν ῥυμὸν τοῦ ἅρματος τῇ (leg. ἢ) τῆς ἁ. ἀνέχον ξ. ὅταν ἄζευκτος ὃ στήριγγα καλεῖ Λυσίας. KUHN.

Καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ῥ. τοῦ ἅρμ.] Quæ ſequuntur in iis *Caſaubonus* noſter libr. I. de *Sat.* c. 5. emendat: καὶ τὸ τὸν ῥ. τ. ἅ. ἢ τῆς ἁμ. MS. noſter adhuc magis juvat habens καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ τόν· & mox ἅρμ. τῇ τῆς ἁμ. ἀνέχων, corruptius: tum ὅτ' ἂν & ὃ στήριγγα. Cujus ope jam, & noſtri *Caſauboni*, locum totum ita reſtituendum credo: καλεῖται δὲ οὕτω καὶ τὸ τὸν ῥυμὸν τοῦ ἅρματος ἢ τῆς ἁμάξης ἀνέχον ξύλον, ὅταν ἄζευκτος ᾖ, ὃ στήριγγα καλεῖ Λυσίας. Quæ ἀκτηρὶς dicatur, eam στήριγγα vocaſſe *Lyſiam* ait: optime: videtur & *Heſychius* firmare: Στήριγγες, ἐρείσματα· οἱ δὲ τὸ δίκρουν, ὅπερ ὑποτιθέασι τῷ τῆς ἁμάξης ζυγῷ· οἱ δὲ βάκτρον. Nec igitur illo *Plutarchi Probl. Rom.* (ubi quærit, cur damnatos furti vel alius ſervilis delicti, φουρκίφερας vocent) loco: ὁ γὰρ οἰκότριβος ἰδίου καταγνοὺς τινα μοχθηρίαν, ἐκέλευε διπλοῦν ξύλον, ὃ ταῖς ἁμάξαις ὑφιστᾶσιν, ἀράμενον, διὰ τῆς συνοικίας ἢ τῆς γειτνιάσεως διεξελθεῖν &c. τὸ δὲ ξύλον ἡμεῖς μὲν στήριγγα, Ῥωμαῖοι δὲ φοῦρκαν ὀνομάζουσι· id mutandum temere in στήριγμα, ut juſſit ibi in ſuis Notis *Xylander*, hoc *Pollucis* loco vulgato potiſſimum nixus: idemque viſum fere fuit & *H. Stephano* in Theſauro. Sed probam voculam, quam MS. *Pollux* & *Heſychius* firmant, ejiciendi cauſa non erat. Nec nimis abibat, ſi ductus literarum ſpectes, *Petavii* liber, qui eo loco *Plutarchi* exhibet στήρικα. Inde potius & in altero loco *Plutarchi*, qui in *Coriolano* eſt, ubi quoque ξύλον ἁμάξης, ὃ τὸν ῥυμὸν ὑπερείδουσιν, de eadem ſervili pœna: ὁ γὰρ, ait, οἱ Ἕλληνες ὑποστάτην καὶ στήριγμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φοῦρκαν ὀνομάζουσι, legendum videatur στήριγγα· quamvis nec alterum loco temere movere velim. JUNG.

74 Κνημίαν] Κνημίαν etiam MS. ſupra VII, 115. aliter. SEB.

Κνημίαν] *Supra* VII, 115. *ex Lyſia citat* κνημίδα *in hac ſignif. H. Stephanus* hic. Sed ibi in MS. noſtro ea deerant. JUNG.

158 ## • ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΛΕ.

[75] Περὶ τραπέζης λογιστηρίας.

ΠΡοσθετέον δὲ τούτοις τράπεζαν [76] λογιστηρίαν, [77] πιλίον, πῖλον, πιλάδιον, τάρπην, [78] ἥ ἐστι πλέγμα ἐκ λύγων· ἔτι δὲ καὶ γύργαθον, [79] καὶ θωμὸν, Ἀριστοφάνους ἐν Δαιταλεῦσιν εἰπόντος, Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος, ψηφισμάτων τε θωμός.

• CAPUT XXXV. 158

De abaco.

HIs etiam conjungendus eſt abacus, pileus, galerus, pileolus. Cophinus, qui eſt e viminibus textura. Inſuper & gyrgathum, & ſella ſecundum Ariſtophanem dicentem in Convivatoribus, Aut Medorum gyrgathum, & calculorum ſella.

159 ## • ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Λϛ.

[80] Περὶ οἰκιδιῶν, ἐν οἷς τρέφεται τὰ ζῶα, καὶ ἑτέρων τοιούτων.

[81] Καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθιον, καὶ οἰκίσκον περδικικὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν ἔφη·

• CAPUT XXXVI. 159

De domiciliis, in quibus animalia nutriuntur, & aliis hujuſmodi.

PRæterea Gallinarium, & Perdicum caveam Ariſtophanes in Holcadibus dicit.

75 Περὶ τρ. λογ.] Nullus apparet titulus in C. A. nec in *Salmaſiano* Codice. KUHN.

76 Λογιστηρίαν] Meminit hujus loci *Rhodigin.* VII. *Antiq. Lect.* 6. JUNG.

Λογιστηρίαν] Menſam calculatoriam Græci proprie ſolebant ἀβάκιον appellare, ut docet *Ammonius* in Ἄβαξ. *Polybius* Hiſt. lib. V. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι. Ἔτι δὲ καὶ elegantius MSS. quam, ἔτι καί. De τάρπη alibi dicam, ut & de γυργαθῷ· poſtea καὶ θώκους prorſus inepte: reſtitui MSS. lectionem tam in ipſo *Polluce*, quam in *Ariſtophanis* χωρίῳ· θωμὸς eſt *acervus* apud *Æſchylum*: Athenienſes in reticulis inſtrumenta litis ſecum tuliſſe ex hoc *Ariſtophanis* & aliis aliorum locis patet: itaque prorſus eleganter: *litium & quæ ad has pertinent inſtrumentorum plena reticula, atque pſephiſmatum acervus*: Athenienſes autem tanquam litium rerumque forenſium ſtudioſiſſimos in Comœdiis agitatos eſſe nemo non neſcit: ſæpius igitur ab *Ariſtophanis Interprete* legimus obſervatum: πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων φιλόδικον ἀποτείνει.

77 Πίλιον] Abeſt πίλιον a C. A. & C. *Salm.* KUHN.

Πίλιον] In MS. deeſt πίλιον· pro πῖλον vero MS. oxytone πιλὸν habet, ut & ſupra VII, 171. ut & apud *Heſychium*: Πιλὸς, κοχλίας. Sed pro πίλιον, malim oxytone πιλίον ſcribere. JUNG.

78 Ἥ ἐστι πλ. ἐκ λύγων.] C. V. πλέγμα ἐκ λύγων· ἔτι δὲ καὶ γύργ. &c. ἔτι καὶ abeſt a C. A. & C. *Salm.* KUHN.

Ἥ ἐστι πλ. ἐκ λύγων.] MS. ἢ (ſed recte emendatum in ἥ) ἐστιν πλέγμα ἐκ λυγῶν. Poſtea plenius: ἔτι δὲ καὶ γ. JUNG.

79 Καὶ θώκους] MS. θῶμον, ſeq. autem verſu θωμὸς, quo cum accentu ea vox etiam alibi extat. SEB.

Καὶ θώκους] C. A. θώκους ὡς Ἀριστοφάνης ἐ. μ. &c. C. V. leg. θωμὸν & mox θωμός· *Heſych.* Θωμὸς, σωρὸς σταχύων ἢ κορμός· *Salm.* C. θῶμον· qui & recte legit, Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος· & ante eum *Caſaubonus* in *Athenæum* lib. I. c. 4. KUHN.

Καὶ θώκους] MS. καὶ θωμὸν (& ad oram: ἄλλως θώκους) Ἀριστ. &c. μὴ δικῶν· & in *Ariſtophanis* χωρίῳ iterum θωμός. Et cur non reſtituamus vetuſtam lectionem, quam & MS. *Seberi* agnoſcit, utroque verſu. Scribe itaque: καὶ θωμὸν, Ἀριστοφ. ἐν Δαιτ. εἰπ. ἢ (ſive εἰ) μὴ δικῶν τε γύργαθος, ψηφισμάτων τε θωμός. Iſtud μὴ δικῶν eleganter ſic *Salmaſius* nos ſcribere juſſit: nec aliter video etiam proferre *Magnum Caſaubonum* in *Addendis* ad *Animadverſiones* ſuas in *Athen.* ad locum prorſus ſimilem huic noſtro etiam apud *Athen.* lib. I. *Dipnoſ.* non longe ab initio: τὸν βίον φησὶν ὑστάθεῖς οὐκ ἐγχειρογάστορας, γυργάθους ψηφισμάτων φέροντας, Ἀριστοφάνης· ubi Interpres turpiter hallucinatus eſt, ut & ibi l. *Anim.* 5. & ad *Theophr. Charact.* περὶ δεισιδαιμ. idem *Magnus Caſaubonus* adnotavit. Ceterum ad iſtum locum credo *Noſtrum* & ſupra VII, 176. reſpexiſſe. JUNG.

80 Περὶ οἰκιδιῶν] Leg. οἰκιδίων &c. C. A. titulum non habet, nec *Salm.* KUHN.

81 Καὶ οἰκ. ὀρνίθιον] C. A. οἰκίσκον ὀ. οἰκ. π. περδικοτροφεῖον ὡς Ὑπερίδης· interjecta abſunt. C. V. Καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρ. *Salm.* C. καὶ οἰκίσκος δὲ ὀρνίθιον. KUHN.

Καὶ οἰκ. ὀρνίθιον] MS. καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθ. JUNG.

Καὶ οἰκ.] Reduxi MSS. lectionem, Καὶ οἰκίσκον δὲ, quæ potior videbatur: de οἰκίσκῳ vero illam apud Atticos valuiſſe ſignificationem, quam *Pollux* noſter adnotat, elegantiorum ſcriptorum plura loca probant: inter alios *Euſtathius*, ſeu cum quibuſdam *Eumathium* appellare mavis, libr. IV. de *Iſmeniæ & Iſmenes Amor.* pag. 118. ὁ δὲ οἰκίσκους φέρει στρουθῶν· & paucis interjectis: στρουθοὺς τοὺς ἐν οἰκίσκοις ἡδὺ μελιζομένους· *Heſych.* Οἰκίσκος, ὁ τῶν ὀρνίθων· & equidem in hanc rem rectiſſime adferri puto *Demoſthenis* ex *Orat. pro Cteſiph.* locum: πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὑτὸν καθείρξας τηρῇ· præter *Ulpianum* ſic intellexit *Didymus*, qui inter veteres Criticos excelluit: non itaque jure merito doctiſſimum Grammaticum hoc nomine culpari ab *Harpocratione* judico, qui ipſe malit exponere μικρῷ τινι οἴκῳ· vide, ſis, *Harpocrat.* in Οἰκίσκῳ, & Eruditiſſ. *Mauſſacum* ad hunc locum, quem tamen ex hiſce noſtris ſenſum *Harpocrationis* non percepiſſe animadvertes, ſiquidem in loci *Demoſthenes* expoſitione hunc *Ulpiano* conſenſiſſe exiſtimet, quod ſane a vero eſt alienum. Ad illa vero ſummi Oratoris aurea verba non tantum *Gregor. Thaumaturgus*, ut *Mauſſacus* adnotavit, ſed & in *Vitis Soph.* libr. II. *Philoſtratus* alluſit, ne alios etiam memorem. Ut autem hæc *Pollucea* luce perfundantur, appoſuiſſe juvat *Harpocr.* iſta: ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς, Μεταγένης Αὔραις· quæ pleraque verbo tenus deſcripſit *Suidas*, niſi quod apud eum ὀρνίθων τροφεῖον, & *Photius*, ut conjicio ex Auctorum, qui ab eo citantur, Indice, ubi Πελαργοὶ *Ariſtophanis* e voce Οἰκίσκος proferuntur: ſed ipſum me locum *Ariſtophanis*, in quem *Pollux* oculos conjecit, quod ad οἰκίσκον ὀρνίθιον certe, reperiſſe me puto apud *Euſtathium* ad A. Οδ. Ἐκ δὲ τοῦ οἴκου καὶ οἰκίσκος κατὰ Ἀριστοφάνην, περδικοτροφεῖον, εἰον· — τί δὲ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις; quæ itaque ſimul verba *Pollucis* bene-

Et ſi non falſa Hyperidis oratio pro Harpalo, in ea ſcriptum eſt, Exilientes ex perdicum vivariis. Et hara, in qua porci nutriuntur, ſecundum Eupolidem, & Phrynichum in Poaſtriis: eademque porci-
160 le dicitur in Ariſtophanis Lyſiſtrate. • Atque crumena vaſculum quoddam reconditorium: quod nonnulli peram eſſe exiſtimant. Et ſacculus, & marſupium, ut in Gerytade Ariſtophanes: atque Aſcopera, ut in Horis. Ceſtra quoque mallei cujuſdam ferrei ſpecies: ut in Ægide Sophoclis, Ceſtra ferrea, latera ſimul & dorſum attri-

εἰ δὲ μὴ ψευδὴς ὁ [82] Ὑπερίδου λόγος ὑπὲρ Ἁρπάλου, ἐν αὐτῷ γέγραπται, [83] Ἐκπηδήσαντες ἐκ τῶν περδικοτροφείων· [84] καὶ χοιροτροφεῖον δὲ, ἐν ᾧ χοῖροι τρέφονται, [85] ὡς Εὔπολις, καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις· [86] τὸ δ' αὐτὸ καὶ χοιροκομεῖον ἐν Ἀριστοφάνους [87] Λυσιστράτῃ· • καὶ [88] γρυμέα δὲ 160
ἀγγεῖόν τι εἰς ἀπόθεσιν, ὃ ἔνιοι πήραν νομίζουσι· [89] καὶ θύλακος, καὶ ἀσκοθύλακος, ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνους Γηρυτάδῃ· καὶ ἀσκοπήρα, ὡς [90] ἐν ταῖς Ὥραις Ἀριστοφάνους· [91] καὶ κέστρα δὲ σφύρας τινὸς εἶδος σιδηρᾶς· ὡς ἐν [92] Αἰγεῖ Σοφοκλῆς, [93] κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ, καὶ κατὰ ῥάχιν ἀλόη- •

ficio petita ſcimus ex *Ariſtophanis* Ὀλκάσι· non enim in iſtis *Comici* fabulis, quæ extant, legiſſe me memini: ſed apud *Euſtathium* ὀρνίθειος, apud *Noſtrum* vero ὀρνίθιος οἰκίσκος, quod neſcio an moneri ſit opus. In Codice *Falckenburgiano* ſcriptum fuiſſe videtur περδίκιον.

82 Ὑπειίδου] MS. Ὑπερίδου. JUNG.

83 Ἐκπηδήσαντες] MS. ἐκδήσαντες. SEB.

Ἐκπηδήσαντες] Pro ἐκπηδήσαντες, MS. noſter, ut *Seberi*, ἐκδήσαντες habet. JUNG.

Ἐκπηδήσαντες] Equidem in hoc me loco hæſiſſe non diffiteor, non quod difficilis intellectu ſit, ſed propter MSS. varietatem: ſenſus enim ex eorum lectione haud incommodus elici poteſt: *religantes ex perdicum caveis*, ut quem vel quodcunque aliud caveis iſtius modi alligaſſe neſcio qui dicantur: ſic & C. *Salm.* mihi tamen vulgata lectio mire lenocinatur, ut itaque neminem indignari velim, ſi quidem in hac retinenda ſcriptura animo meo ſim obſequutus, quanquam alias MSS. veſtigiis diligentiſſime inſiſtam: ſcilicet condiderant ſe quidam in περδικοτροφείοις, unde, cum occaſio rebus agendis commoda affulgeret, quam celerrime proſiluerunt: aliis tamen idem jus, quod mihi arrogavi, facile concedam.

84 Καὶ χοιροτ. &c.] C. A. χοιροτ. Φρύνιχος τὸ δὲ αὐτὸ καὶ χοιροκομεῖον, omiſſis ceteris uſque ad γρυμαία. KÜHN.

85 Ὡς Εὔπολις, &c.] MS. noſter τροφ. ὡς ἐν Ποαστρίαις Φρύνιχος· omiſſis Εὔπολις καί. JUNG.

86 Τὸ δ' αὐτὸ] MS. τὸ δέ. JUNG.

87 Λυσιστράτῃ.] Verba *Comici* ea fabula paulo a fine longius:

> Καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
> Χωροῦσιν, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.

Sed & alibi apud eundem *Comicum* reperio, ut Σφηξίν·

> Φ. τουτὶ, τί ἐστι; Οἰκ. χοιροκομεῖον ἐστίας. JUNG.

88 Γρυμαία] C. A. γρυμαία δὲ &c. C. V. γρυμία &c. quod affert & *Salm.* KÜHN.

Γρυμαία] Pro γρυμαία, MS. γρυμία habet. *Phrynichus* quoque ita *Eclog. Attic.* γρυτή· καὶ τοῦτο τῶν παραπεποιημένων· τὸ γὰρ τοιοῦτον ἅπαν γρυμαίαν συμβέβηκε καλεῖσθαι· ubi *Nunneſius* notat apud *Heſych.* eſſe γρυμείαν, & *Phavorin.* γρυμαίαν, mavultque γρυμαίαν, ut apud *Poll.* & *Suid.* ſit. Sed apud *Heſych.* eſt γυμνεία· ex ſerie tamen incipientium a γρυ patet apud eum ſcribendum γρυμαία, vel γρυμία. Scilicet utrumque dici notavit & *Magnus Caſaub.* VII. *Athen.* 11. JUNG.

Γρυμαία] Profecta fuit hæc lectio ab illis, qui MSS. ſcripturam falſam eſſe judicarunt: ſed & recte γρυμέα dicitur, ut ab eruditis viris monitum; non difficulter itaque illam ſcripturæ rationem in textum admiſi: rarior autem vocis, quam hic adnotat *Pollux*, eſt ſignificatio; ſed & in *Suida*: Γρυμαία, ἡ σκευοθήκη. Hunc autem *Onomaſticographi* locum præ oculis habuit *Petavius* ad *Themiſtii* Βασανιστήν, ubi virum eruditum de γρυμαία, quo vocabulo *Themiſtius* ibi utitur, notantem vide: me quoque ad *Polluc.* VII, 196. quo in loco non infelici conjectura, ut exiſtimo, pro συρμαιοπώλαις reddidi γρυμαιοπώλας, adire potes, ubi tamen illa de notione ago, qua vilioris pretii mercem γρυμαία deſignat. De χοιροκομείῳ videndus & *Suidas*, qui nec *Ariſtophanis* præteriit locum.

89 Καὶ θύλ. καὶ ἀσκοθ.] C. A. θύλ. ἀσκοθ. ὡς Ἀριστοφάνης, ἀσκοπήρα· κέστρα σφύρας τ. εἰ. σ. ἀλλὰ μὴν κ. σ. delet καὶ ἀσκοθ. C. *Salm.* KÜHN.

90 Ἐν ταῖς Ὥραις] MS. ἐν ταῖς Ὥ. Ἀριστοφάνους· καὶ κ. SEB.

Ἐν ταῖς Ὥραις] C. V. Ὥραις Ἀριστοφάνης. KÜHN.

Ἐν ταῖς Ὥραις] MS. ἐν ταῖς Ὥραις Ἀριστοφάνης· auctius: ſed hoc pacto melius Ἀριστοφάνους ſcribas cum *Seberi* noſtri MS. JUNG.

Ἐν ταῖς Ὥραις] Fabulam eam eſſe *Ariſtophanis* nemo humanior neſcit: alibi argumentum ejus explicui: hanc igitur ob cauſam haud male me facturum exiſtimavi, ſi adderem e MSS. ἐν ταῖς Ὥραις Ἀριστοφάνους· ἀσκοθύλακος; *Epiphanium* aliquando legenti occurrit.

91 Καὶ κέστρα δὲ σφύρας] *Rhodiginus* XXVII. *Ant. Lect.* 4. *pro ſtimulo ſive ſtilo* interpretatur. Sed inepte. Certe σφῦραν exponit & *Heſychius* inter alia hoc κέστρα· pro *malleo* potius accipiendum etiam *Noſter* infra docebit denuo Segm. 183. nam οἰκοδόμοις, vel τέκτοσιν καὶ λατύποις, ſtimuli-uſus non eſt, ni fallor. ſed σφύρας, quam etiam ſupra *Pollux* iis attribuebat. JUNG.

92 Ἐν Αἰγὶ] Ἐν Αἰγεῖ· vid. *Caſaub.* in *Athen.* libr. VII. c. 4. SEB.

Ἐν Αἰγὶ] Corrige ἐν Αἰγεῖ, ut ex *Caſaubono* noſtro *Seberus* monuit. Profert autem ipſam χρῆσιν *Sophoclis* *Caſaubonus* VII. *Athen.* 4. ita: Κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν Ἔλαυνε παίων· MS. a vulgatis non variat. Quid ſi?

> Κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ, καὶ κατὰ τὴν ῥάχιν
> Ἤλαυνε παίων —. JUNG.

93 Κέστρα σιδηρᾶ] Κέστρᾳ σιδηρᾷ ſcriberem: vid. *Heſychius* in κέστρα· *Salm.* κέστραν σιδηρᾶν, & modo Αἰγεῖ. KÜHN.

Κέστρα σιδηρᾶ &c.] Primo loco monendus lector eſt Αἰγεῖ reſtituiſſe nos pro Αἰγί· nunquam enim *Sophocles* fabulam ediderat, cui titulus eſſet Αἴξ· hanc autem ſcripturam tam certam exiſtimavit *Meurſius*, ut in *Sophocle* ſuo ſimpliciter ne facta quidem vitii in vulgatis editionibus mentione, Αἰγεῖ ſcribere non vereatur: num autem recte cenſuerint *Caſaubonus* & *Meurſius* ex *Stephano* non bene conſtituto loco plenum fabulæ titulum eſſe Αἰγέα ἐκλυόμενον, alibi diſſeram. Summi vero Tragici locum priuſquam aggrediamur, de κέστρᾳ ponenda ſunt *Heſychii* verba: Κέστρα, ἀμυντήριον ὅπλον. σφῦρα. Idem: Κεστρίαι, σιδηραί· quod ad poſteriora, ſcribenda duco Κέστρᾳ σιδηρᾷ, quæ produxerit *Heſychius* ex hoc eodem *Sophoclis* loco: ſed eorum quidem, ut

σαι πλεῖον· ἀλλὰ μὴν [94] καὶ κύρτη σιδηρᾶ ἀγ-
γεῖόν τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθιος, παρὰ Ἡροδότῳ,
καὶ Ἀρχιλόχῳ· καὶ καλιὰ δὲ καὶ καλιὸς, ὁ τοι-
οῦτος οἰκίσκος, ὡς Κρατῖνος [95] Θράτταις, Ἐς τὸν
161 καλιὸν ἢν τύχῃ καθέργνυται. • ἤδη δὲ καὶ τὸν
πρὸς οἰκήσεις ἐπιτήδειον οὕτω λέγουσιν, [96] ὡς ἐν
Ἐλπίδι Ἐπιχάρμου εἴρηται, Τὸν τοῦ γείτονος κα-
λιόν· ἐν δὲ Εὐπόλιδος Αὐτολύκῳ, Οἰκοῦσι δ᾽ ἐν-

vit feriens. Sed & cavea ferrea vas quod-
dam eſt aviario ſimile apud Herodo-
tum, & Archilochum. Tum & nidus,
vel caſa, pro tali ſumitur domicilio: ut
apud Cratinum in Thracibus, In caſa ſi
contigerit coercebitur: • ſed & domum 161
habitatu commodam ſic nominant: ut in
Spe Epicharmi dictum eſt, Vicini caſam.
Sed in Autolyco Eupolidis, Habitant ve-

plurium aliorum, interpretatio eſt amiſſa: aliter tamen ſi quis hoc de loco ſentiat, non intercedam, quo minus ſuo judicio fruatur: κίστρα vero *malleus* eſt, ut bene • *Jungermannus*: nec tamen inepte, credo, *Rhodiginus ſtimulum* dixit: utrumque enim verum: ſed in his tempus non teram. In *Sophoclis* autem ῥήσει veram me lectionem reſtituiſſe opinor: ἀλόησαι πλεῖον· in *Falckenburgianis* Excerptis profecto ἠλοῆσαι vel ἠλοιῆσαι πλεῖον adnotatum eſt, unde facili negotio illa, quam dedi, ſcriptura conficitur: *Jungermanno* vitii quiddam in hoc loco ſuboluiſſe videtur, dum in omnes eum partes verſat, nec a vulgata lectione MSS. diſſentire ait: ſed quam illud ἀλόησαι commodum ſit, probandum reſtat. Ἀλοᾷν apud Græcos *verberare* dicitur: proprie quidem *frumentum* ἀλοᾶται, *flagellis* ſeu τριβόλοις *teritur*, unde in *Philoxeni Gl. Tero*, ἀλοῶ & *Etymol.* Ἀλοᾷν, τύπτειν, βάλλειν· καὶ τὸ θρύπτειν ἐπὶ τῆς ἅλω σῖτον· ubi vides utramque ſignificationem adnotaram: *Heſych.* Ἀλοιᾷ (ita ſcribendum) τύπτει, Ἀττικῶς· ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης καὶ μητροτύπτης πατραλοίας καὶ μητραλοίας λέγει· mallem λέγονται· ſic & apud *Etymologum*: ſcilicet per ἐπένθεσιν τοῦ ἰῶτα factum ex ἀλοᾷν ἀλοιᾷν obſervante *Euſtathio*: Idem *Heſych.* Ἀλλοᾷ, τύπτει· & Ἀλοᾶν, πλανῶν καὶ τύπτων. Addendus *Suidas* in Ἀλοιᾶν, ubi adfertur ex Auctore neſcio quo: ὁ δὲ ῥοπάλῳ ἀλοιᾶν. *Ælianus*: οἱ μὲν ταῖς πυγμαῖς, οἱ δὲ κορύναις, οἱ δὲ λίθοις, οἱ δὲ, ὅ τι ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον ἀλοῶντες, αὐτῶν ἀπεῤῥαγῆναι τὴν ψυχὴν ἠνάγκασαν· & apud *Joſephum* ὑπ᾽ ἐλέφαντος ἀλοᾶσθαι, id eſt, καταπατεῖσθαι, συντρίβεσθαι· vides tamen illius incerti auctoris & *Æliani* χρῆσιν a *Sophoclis*, ut reſtituimus, loquendi formula parum differre: ab hoc ἀλοᾷν verbum, quod compoſitum vocant, deſcendit καταλοᾷν, quod reddidimus e MSS. *Polluci* noſtro VIII, 76. πληγαῖς ἔκοψε, κατηλόησε· ibi *Jungermannum* adi: elegans in *Diogene Laertio* locus VI, 42. in philoſophi cognominis vita: τῇ ἑξῆς πυκτικοὺς λαβὼν ἱμάντας καὶ καταλοήσας αὐτὸν &c. Μειδίαν ſcilicet: neque ſcio an uſpiam alia notione accipi debeat: neſcio itaque, quid impulerit eruditiſſimos viros *Wolſium* & *Xylandrum*, ut vocem hanc *trucidare* verterent, ille quidem in *Æſchinis* περὶ Παραπρ. ὅτι αὐτῶν τοὺς ὁμήρους λαβόντες οἱ Φωκεῖς κατηλόησαν· quem ſane locum melius cepit *Jungermannus* ad *Poll.* VIII, 76. hic vero apud *Plut.* de *Virtut. Mulier.* cap. περὶ Φωκίδων· οἱ δὲ πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἐκείνων ὁμήρους κατηλόησαν· ubi duplicem Eruditiſſ. *Interpres* errat errorem, primo quod κατηλόησαν exponat *trucidaverunt*, cum melius, credo, dixiſſet, *verberibus contuderunt*: altero loco quod ἐκείνων intelligat Phocenſium, cum ad Theſſalos referenda ſit illa vox, uti conſtat ex *Æſchinis* allato loco, qui quidem eandem tangit hiſtoriam. Ultima cura debetur *Heſychio*, apud quem ita reperio, Κατηλόκισται, κατατέτριπται· non equidem ignoro ἀλοκίζειν eſſe ἀροτριᾷν, unde καταλοκίζειν· ſed an hoc recte exponi poſſit κατατρίβειν addubito: quid itaque? ſcribi velim: κατηλόηται, cui emendationi momentum facit *Suidas*: Κατηλοημένη, συντετριμμένη. Ex his affatim conſtare poteſt de genuina notione τοῦ ἀλοᾷν· de ſæviſſima ſcilicet & graviſſima verberatione intelligitur, qui ſignificatus apprime loco *Sophocleo* convenit: contra ea velim eruditi perpendant an ſatis recte dici poſſit ἐλαύνειν κίστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν, quanquam hoc haud ita velim urgere. Priſtino me nitori hactenus reſtituiſſe locum arbitror; alii metrum reficiant, quod neſcio an ſatis bene ſe habeat, ſi ſic conſtituas:

—— κίστρᾳ σιδηρᾷ
Πλευρὰ, καὶ κατὰ ῥάχιν ἀλόησαι πλεῖον.

Jambos mallem, quos ipſos unius voculæ πλεῖον jactura, vel potius in ejus locum ſuppoſita vulgata lectione, ita confeceris:

Κίστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ τὴν ῥάχιν
Παίειν ἀλοιῆσαι ——.

Sed, ut dixi, aliis iſta cura ſit commiſſa: porro, nec id enim prætereundum duco, pro καὶ κατὰ ſcribi præferam κᾆτα· ſcimus illam corruptelam non raro accidiſſe: κᾆτα pro *atque adeo*, *itidem*, eleganter ponitur. *Heſych.* Κυρτὶς, ὀρνιθοτροφεῖον· quod pertinet ad κυρτὴν, quæ mox ſequitur.

94 Καὶ κύρτη σιδηρᾶ &c.] Pro κύρτη *Heſych.* Κυρτὶς, ὀρνιθοτροφεῖον· convenit cum *corbe* Latinorum. *Herodotus* in *Clio*: ἔλαβον ἂν σφέας ὡς ἐν κύρτῃ, *cepiſſent eos*, *quaſi in cavea*, vel *naſſa*: proverbialiter. KÜHN.

Καὶ κύρτη σιδηρᾶ &c.] Ubi itaque mentem habuere viri doctiſſ. qui *Pollucem* ajunt velle κύρτην *ſignificare vas argenteum forma caveæ*: nihil hic de argento, ſed de ferro. *Herodoti* locus qui ſit, quem *Pollux* innuat, neſcio: mihi quidem hic in promptu eſt *Clione*, cap. 191. κατακληΐσαντες γὰρ ἂν πάσας τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αἱμασιὰς ἀναβάντες τὰς παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας, ἔλαβον ἂν σφέας ὡς ἐν κύρτῃ. JUNG.

95 Θράτταις, Ἐς καλιὸν ἐν τύχῃ] MS. ἢν τύχῃ κ. SEB.

Θράτταις, Ἐς καλιὸν ἐν τύχοι] C. A. non habet Θράτταις, qui verba *Cratini* ita exhibet: ἐς τὸν καλιὸν ἢν τύχοι καθέργνυται· C. V. ἐς τὸν κ. ἢν τύχῃ, καθεργν. *in caveam*, *ſi ita res ferat*, *compingitur*. *Salmaſ. Cod. Vetus*: Εἰς τὸν καλιὸν ἢ τύχῃ καθείργνυται. KÜHN.

Θράτταις, Ἐς καλιὸν ἐν τύχοι] MS. ἐς τὸν καλιὸν ἢν τύχῃ καθείργνυται. *Seberi* MS. quoque ἢν habet. Et ſic itaque verſiculus conſtet: Ἐς τὸν καλιὸν, ἢν τύχῃ, καθείργνυται. Ultimum verbum ſive καθείργνυται, quod ab *Heſychio* συγκλείεται exponitur, ſive καθέργνυται ſcribas, rectum eſt: habes enim apud eundem: Ἐργνύει, κρύπτει, κατακλείει. JUNG.

Θράτταις] *Comici* ῥῆσιν e MSS. emendavi: ſed & *Salmaſiani* Codicis lectio non temere repudianda videtur. De καλιοῖς vero ſic in *Heſychio* legitur: Καλιὸς, τὸ δεσμωτήριον, καὶ ξύλον ᾧ ἐδέοντο· καὶ οἱ μικροὶ οἶκοι καλιοὶ καὶ καλίδια· Idem: Καλιοὶ, τὰ εὐτελῆ οἰκήματα· eaque notione eſt apud *Macarium*. *Eupolidis Autolycus* a filio *Mercurii Autolyco* nomen accepit; de quo ſic *Polyænus*: δεύτερος δὲ τὸ ἀπατηλὸν ἐζήλωσεν Αὐτόλυκος ὁ Ἑρμοῦ, κλέπτων· quod ipſum poſtea *Homeri* auctoritate confirmat: Ἕκαστος in fine χρήσεως e MSS. adjectum, eademque vox & in Excerptis *Falckenburgianis* extitit.

96 Ὡς ἐν Ἐλπίδι Ἐπιχ. &c.] C. A. ὡς Ἐπίχαρμος τὸν τοῦ γ. κ. KÜHN.

Ὡς ἐν Ἐλπίδι Ἐπιχ. &c.] De *Epicharmi* fabula *Caſaub.* IV. *Athen.* VI. JUNG.

ro hic tribus in caſis domicilium habentes. Stabula vero jumentorum ſecundum multorum ſententiam invenire licet in quinta Philippica. Saccopera autem, ut ab idiotis dici conſuevit, in Apollodori Caryſtii Amphiarao, Injectum, ô peſſime! in ſaccoperam illum jumento imponent.
162 • Siphnim porro in Hymnis Atticis, non terram eſſe, nonnulli intelligunt: ſed arcam, unde Ceres primum ſumpſerit alimenta. Ἀορτῆρα vero baltheum vocavit Pherecrates in Literis. Cauſia autem,

θάδ' ἐν τρισὶ καλιδίοις οἴκημα [97] ἔχων ἕκαστος· σάγματα μὲν οὖν ὑποζυγίων κατὰ τοὺς πολλοὺς [98] ἐν τῷ πέμπτῳ Φιλιππικῶν ἐστιν εὑρεῖν· [99] σακκοπήραν δὲ, ὡς εἴθισται τοῖς ἰδιώταις λέγειν, ἐν [100] Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου [1] Ἀμφιαράῳ, [2] Ἐμβαλόντες, ὦ πονηρὲ σὺ, εἰς [3] σακκοπήραν αὐτὸν, [4] ἐπιθήσουσί που ἐφ' ὑποζύγιον. • [5] σίφνιν δὲ 162
ἐν τοῖς Ἀττικοῖς Ὕμνοις οὐ τὴν γῆν ἔνιοι ἀκούουσιν, ἀλλὰ τὴν [6] σιπύαν, ἐξ ἧς ἡ Δημήτηρ προὐκόμιζε τὰς τροφάς· ἀορτῆρα δὲ τὸν ζωστῆρα Φερεκράτης [7] ἐν Γραυσὶ κέκληκεν· [8] ἡ δὲ καυσία,

97 Ἔχων.] MS. ἔχων ἕκαστος· σάγμ. SEB.

Ἔχων.] Sic poſt καλιδ. C. A. καὶ Εὔπολις οἰκοῦσι δ. ἐνθάδ' τρισὶ καλιδίοις οἰ. ἔ. ἕκαστος· ita & C. V. quoad ultimum ἕκαστος, & *Salm.* C. KÜHN.

Ἔχων.] MS. auctius, ἔχων ἕκαστος. σ. quod & in *Sebers.* Sic itaque jam concipe *Eupolidea* iſta:

Οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ' ἐν τρισὶν καλιδίοις
Οἴκημ' ἔχων ἕκαστος —. JUNG.

98 Ἐν τῷ πέμπτῳ Φ.] C. A. ἐν τῇ πέμπτῃ Φ. σακκοπήραν δέ. KÜHN.

Ἐν τῷ πέμπτῳ Φ.] MS. ἐν τῇ ε Φιλιππικῶν &c. Inſerit hæc ſuis *Antiquis Rhodiginus* lib. XXI. cap. 14. qui ſaltem interpretatur *in quinto Philippicorum*: vellem addidiſſet, cujuſnam ea. Sed mehercle in illis *Antiquis* plus oſtentationis, dum ea potius, quæ veteres tradidere, exſcribit ſæpe celatis auctoribus, quam explicet, quod eruditionis videtur eſſe: quamvis diligentiæ ejus tamen nil detractum velim: ſane ſi hæc e *Philippicis Demoſthenis*, alio ordine eas veteribus fuiſſe laudatas, quam hodie extent, diu eſt quod nos docuit eruditiſſ. *Schottus* in illius magni Oratoris Græciæ Vita. JUNG.

99 Σακκ. δὲ ὡς εἴθισθαι &c.] *Salm.* C. V. σαρκοπήρας δὲ ὡς ἤθιστα τοῖς ἰδιώταις· pro εἴθισθαι leg. εἴθισται. KÜHN.

Σακκ. δὲ ὡς εἴθισθαι &c.] MS. ὡς ἔθισται τοῖς ἰδιώταις λ. Hinc pro vulgato εἴθισθαι, rectius ſcribas εἴθισται· nam iſtud certe non rectum eſt, niſi hoc modo εἰθίσθαι, qui tamen hic non neceſſarius. JUNG.

Σακκοπήραν] Meminit τῆς σακκοπήρας non uno in loco *Pollux*, quod *Index* docebit: mox εἴθισται reſtitui ex MSS. auctoritate. De *Apollodoris* pluribus in locis a nobis eſt dictum: in *Caryſtii* loco placuit MSS. lectio ἐμβαλόντες, quam in textum reduxi: ὦ πονηρὲ σὺ *Comicum* eſt & elegans, quo ſæpius *Comicos* imitatus utitur *Lucianus*. De σίφνι, cujus in Atticis hymnis, qui & a *Proclo* ad *Timæum* laudantur, eſt mentio, diſſeruit eruditiſſimus *Meurſius Att. Lect.* lib. IV. ibique *Heſychium* plenius etiam ac *Jungermannus* emaculavit.

100 Ἀπολλ. Καρ.] MS. τοῦ Καρ. SEB.

Ἀπολλ. Καρ.] MS. noſter, ut *Seberi*, particula plenius: Ἀπολλ. τοῦ Καρυστ. JUNG.

1 Ἀμφιαράῳ] Ἀμφιαράῳ abeſt a C. A. KÜHN.

2 Ἐμβαλόντες, &c.] Leg. ἐμβαλόντες e MS. pr. ed. ἐμβαλὼν δέ. SEB.

Ἐμβαλόντες, &c.] C. A. ἐμβάλλοντες &c. verſus illos reſtituerem hunc in modum:

Ἐμβαλόντες, ὦ πονηρὲ, σὲ εἰς σακκοπήραν,
Αὐτῶν ἐπιθήσουσί που ἐφ' ὑποζυγίων.

Improbe, conjicientes te in ſaccoperam
Suis ſuperimponent alicubi jumentis.

Salm. ἐμβαλοῦ τε, *id eſt*, *injice.* KÜHN.

Ἐμβαλόντες, &c.] Et noſter MS. ἐμβαλόντες, quod e ſuo recte Amicus noſter reſtituendum admonet. JUNG.

3 Σακκοπήραν] MS. σακοπήραν. Iſtud tamen pro verſu aptius videtur. JUNG.

4 Ἐπιθ. που ἐφ' ὑποζύγιον.] E MS. pr. edit. ἱπποζ. SEB.

Ἐπιθ. που ἐφ' ὑποζύγιον.] MS. ἐπιθήσουσι πού. Videntur vero *Apollodori Caryſtii* verſiculi ita concipiendi:

— ἐμβαλόντες, ὦ πονηρὲ σὺ,
Εἰς σακκοπήραν αὐτὸν, ἐπιθήσουσί που
Ἐφ' ὑποζύγιον —. JUNG.

5 Σίφνιν] Sic & MS. *Heſychius* σίφνιον habet: Σίφνιον, τὴν γῆν Ἀθηναῖοι, καὶ ἡ Δημήτηρ, καὶ σιπύα. Poſſet tamen & apud ipſum forte legi σίφνιν· ſequitur enim in ſerie σίφνιος apud ipſum. JUNG.

6 Σιπύαν] C. A. σιπύην. KÜHN.

7 Ἐν γράμμασι] Eademne fabula, quæ Γραφεῦς *Athenæo* lib. IX. fol. 393. SEB.

Ἐν γράμμασι] C. A. omittit ἐν γράμμ. εἰ. C. V. leg. ἐν Γραυσί· *Athenæus* in ſingulari Γραῦς inſcriptum laudat *Pherecratis* drama. *Salm.* legendum cenſet Γραφεῦσιν· ejus V. C. ἐν Γραυσία. *Meurſius Notis* in *Muſicos*, ἐν Γραφεῦσι. KÜHN.

Ἐν γράμμασι] Non injuria hærent hic viri docti: noſter MS. ἐν Γραυσί· quod nomen reponendum cenſeo. *Anus* itaque fuerint *Pherecratei* dramatis titulus. JUNG.

Ἐν γράμμασι] Egregie MSS. Γραυσί, quam *Pherecratis* fabulam in aliis etiam Auctoribus *Athenæo* & *Suida* diligentiſſimus *Meurſius* oſtendit: ejuſdem vero *Comici* fabula Γραφεῖς, quam non ſine magna veritatis ſpecie hic judicaverat reponendam idem ille *Meurſius* in *Att. Biblioth.* & ſine MSS. fuiſſet, nemo doctiſſimi viri ingenioſam emendationem in dubium vocaſſet: ſed præter quamcunque conjecturam MSS. nobis lectio placet, quam adeo reduxi: de Γραφεῦσι reſtituendis & *Seberum* cogitaſſe vides. At *Salmaſius* quidem e ſuo Codice margini adſcripſit Γραυσία· an itaque legendum Γραυσὶ α, id eſt, προτέραις; ut ſtatuamus alteram etiam hujus fabulæ fuiſſe editionem ſeu eodem ſeu alio nomine inſcriptam? ſed hac in re mihi non liquet: de ἀορτῆρι ſuperius Segm. 139. obſervavi quædam; ita vero *Pherecrates* τὸν ζωστῆρα dixerat, quæ notio rarior eſt & inuſitatior.

8 Ἡ δὲ καυσία, &c.] in *Gloſſis* καυσία, *inſula*. *Suidas* de pileo Macedonico ex quodam *Epigrammate* Græco:

Καυσίη, ἣ τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον,
Καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Cauſia, quæ Macetum ſedit bene vertice quondam,
Et galea in bello & frigore tegmen erit. KÜHN.

Ἡ δὲ καυσία, &c.] De *Cauſia* vid. *Briſſonium* libr. I. de *Reg. Perſ.* & *Bayſ.* de *Re Veſt.* cap. 11. JUNG.

Ἡ δὲ καυσία] Aberrans librarii manus in Codice *Falckenburgiano* pro καυσία dedit γραυσία· ſed rectiſſime καυσία, quod capitis apud Macedonas fuiſſe tegumentum nemo non neſcit: *Euſtath.* ad B. Ἰλ. καυσία ἐν κάλυμμα κεφαλῆς Μακεδονικὸν ἐκ πίλου, ὡς τιάρα, σκέπουσα

[9] *πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Μενάνδρῳ,* [10] *ὡς τιάρα Περσικός·* [11] *καὶ κυρβασίαν δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι εἴρηκε, Καὶ τὴν* [12] *κοινὴν ἔχειν με κυρβασίαν* [13] *ἐρεῖς. Ἡρόδοτος δὲ καὶ* [14] *κίταριν.*

pileus Macedonicus apud Menandrum: ut & Perſicus. Et Cyrbaſiam quoque in Triphalete dixit Ariſtophanes, Atque communem mihi eſſe putas cyrbaſiam. Herodotus quoque Cittarim nominavit.

τι ἀπὸ καύσωνος, καὶ ὡς εἰς περικεφάλαιαν συντελοῦσά τι· de duplici hoc hujus tegumenti uſu videndus & *Etymologus*: ſed & alter *Euſtathii* locus haud prætereundus eſt ad *Odyſſ.* A. καυσία κατὰ τὸν Παυσανίαν πῖλος ἦν πλατύς, ὃν οἱ Μακεδονικοὶ, φησὶ, βασιλεῖς ἐφόρουν λευκὸν αὐτῷ διάδημα περιειλοῦντες· hinc, me judice, non inepte collegeris priori loco ſcribendum eſſe ἢ πῖλος· Grammaticorum enim nemo καυσίαν ἐκ πίλου eſſe dixit, cum plerique omnes πῖλον tamen expoſuerint: ex interpretatione vero *Pauſaniæ* lucem fœneratur *Plutarchi* locus in *Antonio*: ἅμα δὲ καὶ προήγαγε τῶν παίδων Ἀλέξανδρον μὲν ἐσθῆτι Μηδικῇ, τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ, Πτολεμαῖον δὲ κρηπῖσι καὶ χλαμύδι καὶ καυσίᾳ διαδηματοφόρῳ κεκοσμημένον· αὕτη γὰρ ἦν σκευὴ τῶν ἀπ' Ἀλεξάνδρου βασιλέων, ἐκείνη Μήδων τε καὶ Ἀρμενίων· καυσίαν igitur διαδηματοφόρον dixit, cui diadema circumvolutum erat, qua quidem in re a tiaris vel cidaribus cauſiæ non differebant: vide, ut cidarim Perſicam *Curtius* deſcribat lib. III. plura reperies apud *Briſſonium* lib. I. pag. 32. adductis ab eo locis accedat hic *Ariſtea* de cidari ſummi Pontificis apud Hebræos: ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τὴν λεγομένην κίδαριν, ἐπὶ δὲ ταύτης τὴν ἀμίμητον μίτραν, τὸ καθηγιασμένον βασίλειον· ſed rem me non ingratam facturum exiſtimo, ſi in *Plutarchi* loco mendam non dico ſuſtulero, ſed oſtendero ſaltim, ut alii acumen ingenii in eo exerceant: quid ſane facias ἐσθῆτι Μηδικῇ τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ; anne veſtis Medica dici poteſt τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἔχειν; tum quoque cur τιάραν καὶ κίταριν ita conjungat, cum pro eadem re utraque vox poni ſoleat: *Briſſonius* quidem hujus vitii nihil quicquam animadvertiſſe videtur: ſcribendum judico καὶ τιάρᾳ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ, ut κίταριν *Plutarchus* appellaverit eminulam tiaræ partem, quæ regibus in altum circumvoluta ſurgebat: hoc ſi diſpliceat, forſitan illud magis arriſerit: καὶ τιάρᾳ ὀρθῇ, ἣν καὶ κίταριν λέγουσι· ut apud *Ariſteam*, τὴν λεγομένην κίδαριν· cui neutrum placuerit, candidus impertiat meliora, qualia primus ego amplectar: ſed ne non inſtituti noſtri rationem habeam, ad *Auctorem* noſtrum redeo, apud quem pro eo, quod a nobis in textu ad MSS. fidem repoſitum eſt ὡς τιάρα, vulgo legebatur ὥσπερ Περσικός· ſed quam reddidi ſcripturam eſſe veram & ex priori *Euſtathii* loco patet, apud quem ipſum illud ὡς τιάρα legis: memini & ab aliis eruditis viris ſcripturam rectam e conjectura eſſe repoſitam.

9 Πίλος] MS. πιλὸς ut ſæpe. Jung.

10 Ὥσπερ Περσικός.] C. V. ὡς παρά. *Salm.* C. ὡς παρὰ, unde facit ὡς τιάρα Π. Kühn.

Ὥσπερ Περσικός.] MS. Μενάνδρῳ, ὡς παρὰ Περσικός· quod videtur quis reformare voluiſſe ad vulgatam lectionem. Doctiſſ. *Briſſonius* ita locum, quem quivis vidit corruptum, reſtituere conatur lib. I. de *Reg. Perſ.* ἡ δὲ καυσία πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Μενάνδρῳ, ὥσπερ κυρβασία Περσικός. nec aliter profert, quaſi certum ita eſſet legendum. Sed cum pace eruditiſſ. viri dictum ſit, alio modo loco ſuccurrendum eſt, nec tam audacter vocula tota κυρβασία hic *Polluci* obtrudenda. Quid enim? quam ipſe demum ſubjicit. Non dubito me vere locum reſtituturum unius literulæ ſaltem immutatione: pro π mecum facito τι, quo corrumpendo nihil facilius librariis contingat. Scribe itaque jam totum locum ita: ἡ δὲ καυσία, πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Μενάνδρῳ· ὥσπερ τιάρα Περσικός. Tiara *Polluci* noſtro erat reſtituenda & hic, quam geſtamen Perſicum fuiſſe qui non novit, plures locos apud *Briſſonium* videat lib. II. de *Reg. Perſ.* ego ſaltem e *Polluce* noſtro id indico: ſupra V, 96. ἡ δὲ τιάρα καὶ κυρβασία, Περσικαί· VII, 56. καὶ Περσῶν μὲν ἴδια, κάνδυς, ἀναξυρίς, καὶ τιάρα, ἣν καὶ κυρβασίαν, καὶ κίταριν, καὶ πῖλον καλοῦσιν. Ita enim & ibi ex MS. quamvis in contextu mendoſe quoque πιάρα haberet, legendum indicavi. Ceterum quod ad *cauſiam* attinet, cujus fiat apud *Menandrum* mentio, *Menandri* talem verſum habuiſti ſupra VII, 79. ubi tamen corrupte legitur, & paulo ante idem emendatius Segm. 139. χλαμύδα, καυσίαν λόγχην ——. Jung.

11 Καὶ κυρβασίαν &c.] C. A. κυρβασίαν Ἀριστοφάνης, Ἡρόδοτος δὲ κίτταριν. Kühn.

12 Κοινὴν] *Salm.* κυνῆν. Kühn.

Κοινὴν] Sic & MS. Sed perverſe ſæpe οι & υ in MS. mutari ſolemne eſt. Et *Magnus Caſaubonus* XII. *Athen.* ſcribit κυνῆν, ut etiam legendum hic admonitus fui a *Salmaſio* meo. Jung.

13 Δοκεῖς] C. V. ἐρεῖς pro δοκεῖς. Kühn.

Δοκεῖς] MS. noſter κ. ἐρεῖς. Totuſne itaque verſus ita ſcribendus?

Καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς. Jung.

Δοκεῖς] Reſtitui MSS. ſcripturam ἐρεῖς· *& tiaram me vulgarem habere dices*: ſenſus integer, cuique, quantum video, nihil deeſt: non itaque dubitandum, quin lectio ſit proba, quam tamen cur viri eruditiſſimi violarint repoſita voce κυνῆν non video; imo vero video; vulgatam lectionem cum lege metri conciliare non potuerunt, quæ fuit cauſa, ob quam veriſſima, me judice, lectio debuit in exilium ire: κοινὴν κυρβασίαν *Ariſtophanes* dixit vulgarem Perſarum tiaram, quæ a regia differebat, ut pluribus oſtendit *Briſſonius* lib. I. de *R. Perſ.* hæc erat ὀρθὴ vel ὀρθοπαγής, illa vero ἀπαγὴς καὶ ἐπικεκλιμένη εἰς τοὔπισω, qua cum Perſæ a regibus diſtinguerentur, merito κοινὴν *Comicus* appellavit: ut autem pedibus ſuis rite conſtet verſus, ſolam addes voculam δὲ, quæ vel ipſi *Polluci*, vel etiam librario facile potuit excidere: — καὶ δὲ τὴν κοινὴν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς —. Mox κίταριν e MSS. in textum reduxi: in *Falckenburgianis* Excerptis κιττάβαριν· ſuperius eam in *Plutarcho* ſcripturam obſervabamus, quanquam κίδαριν ibi ſcribat *Briſſonius*: κίταρις & κίδαρις utrumque rectum, ut adnotat *Heſychius*, qui de cidari omnino videndus: idem autem *Lexicographus* Cypriis etiam κίτταριν tribuit. Vocem eruditi viri non inepte referunt ad originem *Hebræam* כֶּתֶר, quæ corona eſt: quin etiam non deſunt, qui proprium illud nomen כדרלעמר *Geneſ.* XIV. v. 1. vel *coronam Omrorum* vel *divitiarum* exponant, ut ſcilicet, כדר κίδαριν, *coronam* deſignet, cujus opinionis auctorem exiſtimo *Pocockium* Orientalis literaturæ ſcientiſſimum: nos in iſtis hæremus nimirum, horumque omnium uberiorem expoſitionem expectamus ab *Adr. Relando* eruditionis ſpectatæ viro, quem Perſicas voces, quæ in antiquorum monumentis reperiuntur, explicaturum ſe & interpretaturum ſingulari libro non ſemel promiſiſſe memini, quod opus utinam reip. literariæ bono quamprimum in lucem proferat.

14 Κίτταριν.] MS. κίταριν. Seb.

Κίτταριν.] C. V. & *Salm.* κίταριν. Kühn.

Κίτταριν.] Pro κίτταριν, MS. κίταριν, uno τ & ſic ſcribe, ut etiam ſupra VII, 56. MS. habebat, nec aliter hic adgnoſcit *Briſſonius* libr. I. de *Reg. Perſ.* qui tamen locum *Herodoti* non indicat, quo libro extet. Et ut ingenue fatear, nec mihi is in promptu, nec apud eum legere memini. Apud *Cteſiam* in *Eclogis*, quas e Perſicis ejus excerpſit *Photius*, quidem obſervavi c. 46. de *Ocho*: καὶ ἐπέθετο αὐτῷ τὴν κίταριν, οὔτι ἑκόντι. Jung.

CA-

163 ## * CAPUT XXXVII.

De pictoris inſtrumentis.

PIctoris autem arma, tabulæ, tabellæ, tripodes tabularum, pulpita, ſtyli, penicilli, buxeæ tabulæ.

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΛΖ. 163

[15] Περὶ ζωγράφου σκευῶν.

Ζωγράφου δὲ σκεύη, πίνακες, πινάκια, καὶ κιλλίβαντες, καὶ ὀκρίβαντες, γραφίδες, ὑπογραφίδες, πυξία.

164 ## * CAPUT XXXVIII.

De epheborum habitu, & aliis quibuſdam miſcellaneis.

EPheborum ſane habitus erat, Petaſus. Philemon in Janitore, Ego enim cum chlamyde deponerem & petaſum. Teleclide autem in Amphictyonibus dicente,

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΛΗ. 164

[16] Περὶ τοῦ ἐφήβων φορήματος, καὶ ἑτέρων συμμίκτων τινῶν.

[17] Τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα, [18] πέτασος, καὶ χλαμύς. [19] Φιλήμων ἐν Θυρωρῷ, Ἐγὼ γὰρ ἐς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτὲ καὶ τὸν πέτασον. Τηλεκλείδου δὲ ἐν [20] Ἀμφικτύοσιν εἰπόντος,

15 Περὶ ζωγρ. σκ.] Totum caput non agnoſcit V. C. *Salm.* & hoc ipſum jam ſupra extat in Codice *Voſſii* c. 31. ut ibi adnotatum. KUHN.

Περὶ ζωγρ. σκ.] Caput 37. hic in MS. non habetur: ſed ejus verba ſupra Segm. 148. dixi fuiſſe ante πωλικοῦ σκεύη. JUNG.

Περὶ ζωγράφων &c.] Etſi in MSS. quæ titulum hunc ſequuntur, alio loco ſuperius extent, ordinem tamen editionum ea propter turbare & interpolare operæ pretium non duxi, ideoque pictorum hæc inſtrumenta ſua ſede, quam in omnibus obtinuerunt editionibus, non movi: horum autem pleraque recenſuit Auctor noſter VII, 129. ubi qui fuerint κιλλίβαντες & ὀκρίβαντες accuratius exponit: quævis ὑποθέματα ſeu *ſuppoſitoria* ita fuiſſe dicta docet *Heſychius.*

16 Περὶ τοῦ ἐφ. &c.] Ἐφήβων. *Heſych.* Πέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα. SEB.

Περὶ τοῦ ἐφ. &c.] Integer titulus abeſt a C. A. & Codice *Salm.* in quo etiam ἐφήβων abeſt initio capitis. KUHN.

17 Τὸ δὲ ἐφήβων φ.] MS. τὸ δὲ τῶν ἐφίβων φόρημα, πέτασον. Sed ſcribe τὸ δὲ τῶν ἐφήβων· ut in MS. correctum erat, & *Seberus* etiam in Notis ſuis emendavit: nec aliter adgnoſcit *Leopardus* IX. Emend. 19. JUNG.

Τὸ δὲ ἐφήβων] Facilis emendatu corruptela: locum refeci ad fidem MSS. Τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα, quæ verbis iiſdem apud *Heſychium* leguntur: poſt hæc e Codice *Antw.* ſupplevi καὶ χλαμύς, quod nemini diſplicebit. In *Philemonis* autem loco ἐς intelligendum credo *præter*, vel, ut non male *Interpres*, *cum chlamyde*: offendit tamen ea me vocula, maluique jam olim legere Ἔγωγε γὰρ τὴν χλ. &c. quod mihi facilius videbatur, nec minus elegans: neque, quod *Kuhnium* jam modo voluiſſe video, ſi improbaverim: lectori jus ſit arbitrandi: notandum vero, uti petaſus epheborum pileus eſt, ſic propriam eorum veſtem fuiſſe chlamydem: nihil autem aliud apud *Philemonem* iſta loquendi formula ſignificat ille quicunque, quam ſe juvenilem ætatem ſuperaſſe & togam ſumſiſſe virilem: non diſſimilis eſt *Teletis* apud *Stobenſem* συγκρίσει πενίας καὶ πλούτου locus: καὶ παῖς μὲν ὢν ἐπιθυμεῖ ἔφηβος γενέσθαι, ἔφηβος δὲ γενόμενος ζητεῖ χλαμύδιον ἀποθέσθαι· ὅταν δὲ ἀνδρωθῇ, πάλιν εἰς τὸ γῆρας σπεύδει. Hinc & ἐφηβικῶν χλαμύδων meminit *Plutarchus* de *Virt. Mul.* *Philoſtratus* aliique plures. Neſcio quis apud *Euſtathium*: παιδία χιτῶνας ἔχοντα ἐπιχωρίους καὶ πετάσους. Sed alius hæc loci.

18 Πέτασος.] C. V. πέτασον· C. A. poſt πέτασος, ὃ καὶ χλαμύς· leg. ἢ καὶ χλαμύς. KUHN.

19 Φιλ. ἐν θυρ. Ἐγὼ γὰρ ἐς τ. χλαμ.] Abſunt hi duo verſus a C. A. tum in *Philemonis* verſu legerem: εἰ τὴν χ. &c. *ego enim ſi chlamydem olim depoſui & petaſum.* *Verſus Philemonis*, inquit *Salm.* Ἐγ. γ. εἰς τ. χ. κ. π. Καὶ. τ. π. KUHN.

Φιλ. ἐν θυρ. Ἐγὼ γὰρ ἐς τ. χλαμ.] Verſus forte *Philemonis* ita in numeros redigendi:

Ἐγὼ γὰρ ἐς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτὲ
Καὶ τὸν πέτασον —. JUNG.

20 Ἀμφικτύοσιν] MS. Ἀμφικτυόσιν. Hi *Teleclidæ Amphictyones* & a *Suida* in ejus dramaſin referuntur, & laudantur a *Vet. Schol. Ariſtoph.* in *Aves*, de *Diopithe.* JUNG.

Ἀμφικτύοσιν] *Teleclidis* iſtam fabulam laudat & *Ariſtophanis Schol.* ad *Aves*, aliique ſæpius: tituli quæ ſit cauſa & origo, nemini, qui non plane literarum Græcarum expers eſt, latere poteſt: συνέδριον Ἀμφικτυόνων vel Ἀμφικτυονικὸν *Demoſtheni*, *Æſchini*, aliiſque iſtius ætatis vel non multum inferioris oratoribus memoratur. Sed adducta *Polluci Teleclidis* χρῆσις tam obſcuris contecta eſt tenebris, ut dubitem an alius etiam æque difficilis in hoc ultimo *Pollucis* libro locus inveniatur: MSS. potiores, a quorum fide & auctoritate in emendando *Polluce* pendemus, hic tacent: ſola *Falckenburgiana* Excerpta hanc præ ſe ferunt lectionem: δουλεπόνηρον ῥυπαρὸν σκελυθρὸν, κάτοπτρον ἐνιοι ἀκούουσι· quæ tantum abeſt ut lucem *Teleclidi* affundat, difficilemque loci nodum extricet, ut etiam impedire nos magis videatur: κόλυθρον, quæ vulgata eſt lectio, ex *Athenæo* aliiſque ſignificare didici *ficum maturam*, cui utique nihil prorſus eſt cum ſpeculo commune; adeo ut nulla ratione ſcripturam editam defendi poſſe exiſtimem: igiturne cum Interpretibus noſtris locum, uti videtur, conclamatum deſtituam? an quæ cogitanti venerunt in mentem, etſi forſitan illa ſint inepta & nullius momenti futura, cum erudito lectore communicem? hoc certe potius, ſi fortean aliorum acumen & induſtriam meis conatibus excitare poſſim; nam a veritate aberraſſe in tam denſa caligine ab æquis rerum æſtimatoribus vitio, credo, non vertetur. Codicis autem *Falckenburgiani* lectio ad ſcripturam vulgata longe probabiliorem me perduxit: vides ibi σκέλυθρον, quod mihi in memoriam revocabat voces σκόλυθρος & σκολύθριον, de quibus abunde dixi ad Segm. 48. quo loco ante nos σκελίθρια fuit publicatum, ipſique ibi MSS. conſtanti errore σκελύθρια legebant; eoque facilius mihi perſuadebam σκελυθρὸν hic fuiſſe exaratum pro σκόλυθρον vel σκολύθριον, quorum utrum alteri ſit anteferendum, mox arbitrabimur: porro σκολύθρους Grammatici interpretantur δίφρους, & σκολύθρια διφρία. *Euſtath.* ad Ὀδ. Δ. Ἐν δὲ τῷ παλαιῷ ῥητορικῷ Λεξικῷ εὕρηται καὶ σκολύθρια, διφρία βραχέα· καὶ ἄλλως δὲ, σκόλυθρα, δίφρια ταπεινά· καὶ ἔστι τὸ μὲν δίφριον ἐκεῖ ὡς γένος, τὸ δὲ σκόλυθρον ἢ σκολύθριον, ὡς εἰ-

JULII POLLUCIS. 8 I

[21] δουλεπένηρον ῥυπαρὸν κόλυθρον, κάτοπτρον ἔνιοι ἀκούουσι· καὶ [22] ὅταν μὲν ἐν Ἀχαρνεῦσιν εἴπῃ Ἀριστοφάνης [23] ἀχάνας χρυσίου, τὸ ἀγγεῖον ἴσως
165 Περσικόν· • ἔνιοι δὲ τὴν θεωρικὴν [24] κίστην οὕτω κεκλῆσθαι νομίζουσιν· [25] ἐν δὲ Ἀριστοτέλους Ὀρχομενίων πολιτείᾳ μέτρον ἐστὶν Ὀρχομενίων τετταράκοντα πέντε μεδίμνους χωροῦν Ἀττικούς· [26] οἱ δὲ κοιτίδας τὰς πυθῶδε ἰόντων· [27] ὅτε καὶ τὰ λεβη-

δουλοπένηρον ῥυπαρὸν κόλυθρον, ſunt qui ſpeculum intelligant. Cumque in Acharnenſibus dicit Ariſtophanes, achanas auri, vas nimirum eſt Perſicum: • nonnulli tamen theoricam ciſtam ſic nominari putant. In Ariſtotelis vero Orchomeniorum Republica Orchomeniorum menſura eſt, quadraginta capiens medimnos Atticos. Alii vero arculas putant ad Pythium proficiſcentium: quoniam & lebe- 165

δες· ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ ἀναφέρεται εἰς Πλάτωνα ἐν Εὐδήμῳ· plura protuli citato loco, ubi & σκολύθρους habebas, cum *Euſtathius* hic σκόλυθρα quoque proferat: quanquam, ut ingenue dicam, in poſteriori Lexici ab *Euſtathio* adducti loco σκόλυθρα prave ſcripta videantur pro σκολύθρια· exponuntur enim δίφρια nomine diminuto, cui prius necdum corruptum reſpondiſſe vero ſimile eſt: accedit *Heſychius*: Σκολύθρια, ταπεινὰ διφρία· hinc forſitan deceptus *Euſtathius* σκόλυθρον poſuit, cum a σκόλυθρος maſculo genere σκολύθριον deſcendat; hæc tamen non tanquam omnino certa venditare animus eſt. At qui poteris, inquies, hæc σκολύθρια cum *Pollucis* interpretatione conciliare: σκολύθριον enim diſſimillimum eſt κάτοπτρον· bona verba, quæſo: κάτοπτρον *Falckenburgiani* Codicis aliam longe lectionem prodit: ego in eo me veſtigia deprehendiſſe puto καθίστηριον, *ſedis*, vel καθέδριον, quæ vox poſterior in *Gloſſis* exponitur, *ſedile*, *ſubſellium*: prior eſt apud *Heſychium*: Δίφρον, ἅρμα, καθιστήριον, κράββατον, ὄχημα· hac itaque voce δίφρον *Heſychium* eſſe interpretatum vides; σκόλυθρον autem Grammaticos exponere δίφρον diximus, ut utrumque ſit commodum ad interpretationem τοῦ σκολυθρίου· jam vero hæc a nobis reſtituta lectio καθιστήριον vel καθέδριον ἔνιοι ἀκούουσι haud parum ex eo momenti accipit, quod σκολύθρια quoque dicantur τὰ ὑποπόδια, *ſuppedanea*: monuit itaque *Pollux* quoſdam in hoc *Teleclidis* loco σκολύθριον intellexiſſe non ὑποπόδιον ſed καθιστήριον. Præterea nec ab inſtituto *Pollucis* alienum videri poteſt, ut hic illa de σκολυθρίῳ interjungatur obſervatio, cum ipſa capitis inſcriptio περὶ συμμίκτων *Auctorem* noſtrum actutum eſſe promittat: ῥυπαρὸς autem, ne quis hoc forte objiciat minus eſſe ac commodatum, ut τῷ σκολυθρίῳ jungatur, non tantum de hominibus, eorumque veſtitu, ſed & aliis quibuſcunque rebus, quæ propter ſorditiem inutiles ſunt, uſurpari ſolet: jam vero totum locum ſic eſſe ſcribendum judico: Τηλεκλείδου δὲ ἐν Ἀμφικτύοσιν εἰπόντος, Δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν σκολύθριον, καθιστήριον vel καθέδριον ἔνιοι ἀκούουσι· exiſtimabat autem *Jungermannus* vel verſus cauſa legendum eſſe δούλου πονηρόν· ego rem illam in medio relinquo; ſed editam tamen lectionem retinendam eſſe puto; ſiquidem illa multis modis elegantior videatur: facete enim δουλοπόνηρον σκολύθριον, cujus ſenſum recte cepit *Kühnius*: malitiam ſervorum & aſtutiam in decipiendis dominis in nulla non fabula Comœdiæ junioris in primis notatam ſcimus. Hæc adferre volui, ut, ſi defuerint reſtituendi locum vires, voluntatem certe non defuiſſe probarem: ſi quis alius commodiora & politiora protulerit, mea ſuo loco & jure cedent.

21 Δουλοπόνηρον &c.] *Inſtar ſervi malum, ſordidum* κόλυθρον, id eſt, *ſpeculum nihili*. KÜHN.

Δουλοπόνηρον] Verba *Teleclidæ* ita habet prorſus & MS. Annon tamen potius δούλου πονηρὸν legendum eſt pro illo δουλοπόνηρον vel verſus cauſa: nec de κολύθρῳ quid in hac ſignificatione ubi alibi extet, ſcio: & hæc non tentare ſatius fuerit. JUNG.

22 Ὅταν] MS. ὅτ' ἄν. JUNG.

23 Ἀχάνας χρυσίου] Vide *Heſych. Euſtath.* & *Schol. Ariſtoph.* fol. 266. prior. edit. ἀχάρνας· forte ρ ex Ἀχαρνεῦσιν verſ. præc. repetito. SEB.

Ἀχάνας χρυσίου] C. A. Ἀριστοφάνους. ἀρχάνας χρυσίου, *archanas aureorum*. C. V. ἀχάρνας. *Heſych.* omiſſo ρ ἀχάνας. *Salmaſ.* C. etiam ἀχάρνας. KÜHN.

Ἀχάνας χρυσίου] *Ariſtophanis* locus, e quo ἀχάνας χρυσίου profert, quamvis noſter MS. ἀχάρνας habeat, ſicut priores editiones, non recte, ſicut & *Seberus* noſter admonuit, eſt non longe ab initio *Acharn.*

Δ. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ἔγωγε χρυσίου λέγω.
Κ. ποίας ἀχάνας —. JUNG.

24 Κίστην] C. *Salm.* κύστιν. KÜHN.

25 Ἐν δὲ Ἀριστ. ὀρχομ. π.] F. ὁ δὲ Ἀριστοτ. ἐν Ὀρχομ. SEB.

Ἐν δὲ Ἀριστ. ὀρχομ. π.] C. A. καλοῦσι μέτρον δὲ ὀρχομένιοι τ. μ. χ. Α. C. V. ἐν ὀρχομενίων π. μέτρον ἐστὶ ὀρχομένιοι &c. *Salm.* C. ἐν δὲ Ἀριστοτέλους ὀρχομενίων· & mox τετταράκοντα πέντε vel με legit *Salm.* KÜHN.

Ἐν δὲ Ἀριστ. ὀρχομ. π.] MS. ἐν δὲ Ἀριστοτέλους ἐν ὀρχομενίων πολιτείᾳ μέτρον ἐστὶν ὀρχομένιοι τετταράκοντα μ. Bene ſi alterum, credo, ἐν deleas: nec enim ipſa verba *Noſter* ſubjicere voluit Philoſophi oratione recta, ſed oblique ſaltem, ut indicet ἀχάνας varia ſignificare: ſed & in numero vitium; admonuit enim nos *Salmaſius* ὁ πάνυ legendum τετταράκοντα πέντε, ut apud *Ariſtophanis Scholiaſtem* ſcribatur (cujus verba ad *Ariſtoph. Acharn.* ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς με, ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης, quod & *Suidas* exſcripſit) facili errore ex numeris, με μεδίμνους· nam ita olim ſcriptum fuiſſe. An itaque totus locus jam ita reſtituendus? ἐν δὲ Ἀριστοτέλους Ὀρχομενίων πολιτείᾳ μέτρον ἐστὶν ὀρχομένιον τετταράκοντα πέντε μεδίμνους χωροῦν Ἀττικούς. JUNG.

Ἐν δὲ Ἀριστ. &c.] Locum ex MSS. refeci: ſic erat ante nos: ἐν δὲ Ἀριστοτέλους ὀρχομενίων πολιτείᾳ. Μέτρον δὲ ὀρχομενίων τετταράκοντα μεδίμνους χωροῦν Ἀττικούς· τετταράκοντα πέντε cur ſuppleverim *Jungermanni* docebit nota. Ab hac Orchomenia multum fuit diverſa Bœotorum achane, quæ erat æqualis, ſi ſtandum *Heſychii* lectione vulgata, Attico medimno: Ἀχάνη, μέτρον σίτου ἐν Βοιωτίᾳ χωροῦν μέδιμνον ἕν· atqui *Euſtathius*, ἀχάνη μέτρον Βοιώτιον πολλῶν τινῶν φασὶ μεδίμνων, & *Suidas*: ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς με· quæ quidem ex *Ariſtophanis Scholiaſta* de more hauſit: ex quibus, uti puto, ſatis deprehenditur vitium *Heſychiani* loci: adde debuiſſe dici μέδιμνον ἕνα· mendæ originem exiſtimo, quod ſcriptum fuerit aliquando μεδίμνους με· iſta ſciolus refinxit μέδιμνον ἕν· tu vero mecum repone μεδίμνους με, ut hac in re *Heſychio* cum ceteris conveniat. Originem vocis a Perſis eſſe petendam verum; ab his delapſa eſt ad Bœotos, Orchomenios, & Athenienſes, ut & in aliis factum videmus: Theſſali vero præcipue non tantum rebus Perſarum ſtuduiſſe dicuntur, ſed & vocabula eorum adſciviſſe.

26 Οἱ δὲ κοιτίδας,] C. A. ſubdit καὶ λιβανώτρια καλοῦσι π. KÜHN.

27 Ὅτι] An forte εἰ δέ. JUNG.

Ὅτι καὶ τὰ λ. κ. παραγγείλας.] Non quidem hic locus a mendo vacuus eſt: *Interpres* ſane, qui nihil minus egit, quam ut recte *Pollucem* redderet, prorſus deliravit: *Jungermannus* conjectura non vana εἰ δὲ pro ὅτι forte reſtituendum opinabatur: ſed opera danda eſt ut locus hic accuratius enodetur; nam a diſtinctio-

tes illos panagrides vocant. Gladii autem nomen Barbarum ſcalma eſſe videtur: Sophocle in Troilo dicente, Scalma principes exſcindens meos. Sporta vero vas contextum, ad ferri repoſitionem aut aliorum quorundam: apud Homerum vero, Ulyſſis ſecurium. Hermippus autem in Demotis inquit, Habentes ſportæ ſimile ſcutum.

τάρια καλοῦσι ταναγρίδας· ξίφους δὲ ὄνομα ἔοικεν εἶναι βαρβαρικὸν [28] ἡ σκαλμὴ, Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Τρωΐλῳ, Σκαλμὴ γὰρ ὄρχεις βασιλεῖς ἐκτέμνουσ' ἐμούς· τὸ δὲ ὄγκιον, σκεῦος πλεκτὸν εἰς ἀπόθεσιν σιδήρου, [29] ἢ ἄλλων τινῶν· παρὰ δὲ [30] Ὁμήρῳ, τῶν Ὀδυσσέως [31] πελέκεων. Ἕρμιππος δὲ ἐν Δημόταις ἔφη, Ἔχοντες ἴσον ἀσπίδιον [32] ὀγκίῳ·

ne mala certe laborat. Primo, cum dixit *Ariſtophanes* ἀχάνας χωρεῖν, intelligendum eſſe monuit *Auctor* τὸ ἀγγεῖον Περσικὸν, *vas Perſicum*: tum exiſtimaſſe quoſdam tradit, ſic eſſe nominatam τὴν θεωρικὴν κίστην, in qua ſcilicet ea reponerentur, quibus ad ſacram legationem erat opus, quæ quidem Grammaticorum receptior eſt ſententia, quanquam generalius *Etymologus* σκεῦος τις ἐπιτηδειότερον χρήσιμον· tertio loco ex *Ariſtotele* perſequutus fuit Auctor ἀχάνης uſum apud Orchomenios, & quot medimnorum Atticorum capax horum fuerit inſtituto: tandem ſequitur: οἱ δὲ κοιτίδας τὰς Πυθώδε ἰόντων· *ciſtas eorum, qui ſacram legationem Pythonem obeunt*: quibus verbis abſolvitur hæc tota *Pollucis* de ἀχάναις obſervatio; quæ enim ſubjiciuntur, ab achanis plane ſunt aliena & diverſa: diſtinctione igitur majori hæc ab illis ſeparari debent: exinde patet recte ſcribi: ὅτι καὶ τὰ λ. &c. *aliquando etiam*: ſed cæcum in hoc loco ulcus abſconditur, de quo forſitan ne cogitaſſem quidem, niſi cogitandi dediſſet anſam Codex *Falckenburgianus*, qui clare ταναγρίδας præ ſe fert: & profecto veram illam eſſe lectionem exiſtimo, ſiquidem in *Heſychio* invenerim Τανάγρα, ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἕψουσι τὰ κρέα· nec enim opinor quemquam dicturum eſſe, *Heſychii* culpa accidiſſe ut τανάγρα legatur pro πανάγρα, librarium autem itidem in libro *Falckenburgii* τ pro π exhibuiſſe vitioſe: nam, etſi revera ſæpius in ipſum *Heſychium* mendarum origo rejicienda videatur, tamen ne ſic quidem negari nequit, plura apud eum extare vocabula, quorum nos cognitio perfecta effugit, quæque adeo non ſine validis rationibus immutari velim; horum in numero τανάγρα recenſeri meretur, quod jam lucem accipit & auctoritatem a *C. Falck.* præterea πανάγρα vel πάναγρον alia longe res eſt, ut ſuo ordine & loco *Heſychius* te docebit; nec ſcio an ſatis apte & ex Græcæ linguæ genio *lebes* per hanc vocem ſignificari poſſit, ſiquidem non deſignet id, quod multa vel omnia contineat, ſed capiat: vocis autem ταναγρίδες inſolentia moviſſe quoſdam videtur, ut παναγρίδας inepte refingerent; in iſtis enim præcipue dominari ſolet librariorum libido, quæ captum eorum effugiunt: igitur non ægre ferent eruditi viri, ſi his permotus rationibus veram, me judice, lectionem reſtituerim.

28 Ἡ σκαλμὴ] C. A. ξίφους ὄνομα βαρβαρικὸν σκάλμη Σ. εἰ. ἐ. Τ. τὸ δὲ ὄγκιον &c. *Salm.* βασίλεια, *id eſt*, *regia*: *vel* βασιλίς. In *Sophoclis* verbis C. V. σκάλμαις. KÜHN.

Ἡ σκαλμὴ] MS. σκάλμη paroxytone: & mox MS. ἐν Τρωΐλῳ, σκάλμις γὰρ & cetera, ut vulgo. Ceterum de *Troilo Sophocleo* dramate vid. *Caſaubon.* VII. *Athen.* 4. Verſiculum ipſum ita profert *Caſaubonus* noſter ibi:

Σκαλμῇ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνουσ' ἐμούς.

At *Salmaſius* noſter ita emendabat:

Σκάλμη γὰρ ὄρχεις βασίλει' ἐκτέμνουσ' ἐμούς.

Βασίλεια σκάλμη, Scalma regia, *hoc eſt*, *Perſica*, & *ex eo Comicis verbum eſſe Perſicum & Barbarum Pollux dixit. Cum enim Rex Perſarum proprie apud Græcos diceretur* βασιλεὺς, βασίλεια σκάλμη *eſt regia & Perſica.* Hæc ille: MS. noſter & σκάλμις, ut dixi: unde quis etiam σκάλμαις ſuſpicari queat. Sed bene jam locus conſtitutus eſt: niſi quod σκάλμη paroxytone, ut MS. noſter habet, non rejiciendum credam. Ita enim & *Heſychius*: Σκάλμη, μάχαιρα Θρᾳκίας· καὶ σιδηρόλαβον δὲ αὐτὴν τινὲς λέγουσι. JUNG.

Ἡ σκαλμὴ, Σοφ. εἰπ. &c.] Parum in hoc Tragici loco MSS. nos juvant: *Kuhnius* ad ſui Codicis marginem ſequutus erat emendationem *Caſauboni*: σκάλμις in C. P. non ſatis cum ipſo *Polluce* convenit, qui inquit, ξίφους δὲ ὄνομα ἔοικεν εἶναι βαρβαρικὸν ἡ σκαλμὴ, non σκαλμίς· alias equidem non ignoro, analogiam ſi ſequamur, haud male dici σκαλμίς· ſic enim & σκάλη, σκαλίς, ἅμη, ἀμίς, στελὴ, στελίς, στήλη, στηλίς, & ſimilia plurima: poſſes non incommode vulgatam lectionem interpretari: *Cultellus enim regies teſtes meos præſcindens*: ὄρχεις ἐμοὶ βασιλεῖς, id eſt, ἐμοῦ βασιλέως, βασιλικούς· ita τέχνη φιλόσοφος innumeris in locis, φιλόσοφος βίος apud *Euſebium*, πάτριος ψυχὴ *Eurip. Hippol. Coron.* οἶκος ἰδιώτης *Anacharſ.* Ep. 7. μάγος τέχνη *Philoſtr.* de V. A. T. lib. I. c. 2. *magæ artes Ovid. Amor.* libr. I. El. 8. *charta virgo* frequenter apud *Marcellum Empiricum*: *fama anus*, *Martialis*: *ſacerdos ſuggeſtus Tertull.* de *Pall.* *Corinthus* de *Dial. Att.* illam loquendi formam Atticiſmis annumerat: nihil itaque rationis video, cur ab illa lectione diſcedere debeamus: ſi cui tamen *Caſauboniana* magis arriſerit, non vehementer reſiſtam: quod autem σκαλμὴν βασίλειαν reſtituat & exponat *Salmaſius ſcalmam Perſicam*, mihi quidem non probatur: nec forte quis de cultello Perſico, quo caſtratus ſit, in Tragœdia *Troilo* loqui potuerit: quamquam enim Perſæ primi & præcipui juvenibus exſecuiſſe teſtes tradantur, tamen & inter Phryges Cybeles ſacerdotes Galli non ſunt ignoti. Σκαλμὴ quæ ſit oſtendit ex *Heſychio Jungermannus*: in verbis illius *Lexicographi* hæſitans aliquando reponebam σιδηρολαβίς, ut χειρολαβίς· lectori ſit arbitrandi jus: meminit etiam *M. Antoninus* de Reb. Suis XI. §. 15. ἐπιτήδευσις δὲ ἁπλότητος σκαλμή ἐστιν· ubi nodum in ſcirpo quærunt eruditiſſimi viri: recte lectionem retinuit & explicuit præſtantiſſimus *Mer. Caſaubonus* adductis *Pollucis* & *Heſychii* verbis: ejus e ſequentibus ſententia confirmatur, & ex eo, quod ſimili ratione loquendi ſæpius utatur *Antoninus*.

29 Ἢ ἄλλων τινῶν.] C. A. ἢ ἄλλου τινός· ſuprascriptum ἄλλων τινῶν. KÜHN.

30 Ὁμήρῳ] Ὀδυσσ. Φ. initio fere:

Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκὸς, ἄεθλια τοῖο ἄνακτος.

Sed ubi hic, ais, πελέκεις, ut *Noſter* ait. Audi *Euſtathium* ibi commentantem: ὄγκιον ἢ ὀγκίον παροξυτόνως· ὃ καὶ ἑρμηνεύων φησὶν, ἔνθα σίδηρος κεῖτο πολὺς καὶ χαλκὸς, ἄεθλια τοῖο ἄνακτος, ἤγουν τοῦ βασιλέως Ὀδυσσέως· ὡς ἐν τοιούτῳ κεῖσθαι κατὰ περιοχὴν καὶ τοὺς δηλωθέντας πελέκεας· mox enim prolatis XII. πελεκίσσιν *Ulyſſis* (de quibus & fine Ὀδυσσ. τ.) proponitur certamen procis, διοϊστεύειν πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων. Eodem etiam reſpexit *Heſychius*: Ὀγκίον, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ αἱ ἀκίδες, ἢ πλέγμα κιστοειδὲς, ἐν ᾧ ἀπέκειντο οἱ πελέκεις· ita enim cum *H. Steph.* leg. non πλέκεις, ut vulgatur. JUNG.

31 Πελέκεων.] *Salm.* τῶν Ὀδυσσέως πελέκεων· *ſic Heſych.* πελέκεις, *in eadem voce.* KÜHN.

32 Ὀγκίῳ.] C. V. ὄγκῳ. KÜHN.

Ὀγκίῳ.] Scriptum eſt in *Falckenburgiano* Codice ὄγκῳ, quod improbum: obſervat autem *Euſtathius* ſcribi debuiſſe ὀγκεῖον ex analogia, ut μουσεῖον, κρεῖον aliaque ſimilia: ſed & obſervabamus in *Polluce* non diſpa-

166 • [33] παρὰ δὲ Βοιωτοῖς τὸν κάδον σκύφον [34] κεκλῆσθαι λέγουσιν· [35] ἡ δὲ σμινύη, κάττυς δερμάτιον ἐντιθέμενον τῇ σμινύῃ, [36] ὅταν ὁ στέλεχος ἀραιὸς ᾖ· καὶ ἔστι τοὔνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν [37] ἡ Νιόβῃ· [38] πτανάκα δέ ἐστι ψίαθος ἡ [39] ἐν τοῖς ἀκατίοις, ἣν καὶ [40] κάνναν καλοῦσι· κραστήριον δὲ, τέτταρα ξύλα [41] εἰς ἄλληλα ἐνηρμοσμέ-

• Cæterum a Bœotis cadum ſcyphum ap- 166
pellari tradunt. Sminya vero, felina pellicula ligoni appoſita, ſi manubrium vetuſtate attritum foret: nomenque Aurigæ eſt in Ariſtophanicis Fabulis. Verum ptacala ſtorea in navibus eſt: quam etiam cannum vocitant. Sed craſterium, ligna ſunt quatuor invicem commiſ-

ri forma nomen VII, 157. λόφιον, quod ab aliis tamen λοφεῖον exaratur: ibi me notantem vide, & *Heſych.* in Ἄγκιον. Mox κάδον e MSS. ſic enim, non duplici δ, ſolent Attici: *Phrynichus*: Σάκκος Δωριεῖς διὰ τῶν δύο κκ, Ἀττικοὶ δὲ δι' ἑνός· ad eum locum vide *Nunneſium* hominem eruditum: *Euſtathius* adnotat τὸ κοινῶς λεγόμενον σάκκος Atticos exaraſſe una litera δ: alibi plura protuli.

33 Παρὰ δὲ B. τὸν κάδδον &c.] C. A. Βοιωτοὶ τὸν κάδδον σκύφον· C. V. κάδον. C. *Salm.* κάδδον. KÜHN.

Παρὰ δὲ B. τὸν κάδδον &c.] MS. κάδον, ut fere ſemper uno δ. JUNG.

34 Κεκλῆσθαι λ.] Abſunt a C. A. C. V. βεβλῆσθαι, quod nolim. KÜHN.

35 Ἡ δὲ σμιν. κάττου δ. &c.] MS. σμινύα. SEB.

Ἡ δὲ σμιν. κάττου δ. &c.] C. A. κάττις. C. V. κάττυς δερμάτιον τι. &c. leg. κάττυς· *catta quædam pellicula ligoni inſerta, cum manubrium nimis laxum eſt.* *Salm.* C. non habuit κ. δ. ἐντ. τ. σμ. KÜHN.

Ἡ δὲ σμιν. κάττου δ. &c.] Noſter MS. ἡ δὲ σμινύη, κάττυς δερμάτιον ἐντιθ. Locus ſane corruptus mihi videtur, nec juvat *Seberi* MS. niſi quod habeat σμινύα. Conjectandum eſt. Forte legendum itaque, ἡ δὲ σμινύης καττὺς, δερμάτιον &c. Certe καττὺς MS. vulgato κάττου rectius eſſe, adfirmare me non indubitanter jubet *Heſychius*, utut alias locus conſtituendus eſt; poſſet enim forte quis uno vocabulo *Comicum* σμινυάκαττυς ſcripſiſſe ſuſpicari; ita enim ille: Καττὺν, ἀπότμημα δερματίου. JUNG.

Ἡ δὲ σμινύη, κάττου &c.] Quam magnam in hoc loco corruptelam & difficultatem ſibi ſunt imaginati viri eruditiſſimi, ego nullam, quæ mea forſitan eſt ignorantia, video: contra ea expeditum omni menda exiſtimo locum, ſi modo repoſueris in textu, ut feci, κάττυς pro κάττου, quæ lectio me jam olim non prætеriit: recte vero ἀπότμημα δερματίου, aut quodvis corium ita fuit appellatum, unde & deſcendiſſe reor καττύειν notiſſimæ ſignificationis verbum: ſic vero *Pollucis* hæc verba decet interpretari: *quod autem ad ligonem adtinet*, κάττυς *corii fruſtulum eſt inſertum ligoni* (ferrum ligonis intellige) *cum manubrium tenuius eſt*: στέλεχος *manubrium* eſt, ſiquidem fieri ſoleret e ſtipite vel trunco, niſi quis maluerit in *Polluce* reſtitui, quæ & *Salm.* ſententia, στειλεὸς ſeu στειλεόν. *Heſych.* Στειλεὸν, οὐδετέρως τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. Illa vero loquendi formula ἡ δὲ σμινύη, quam reddidi, *quod autem ad ligonem adtinet*, nec inelegans eſt, neque rara: fefellit tamen doctiſſimos etiam Interpretes non paucis in locis: *Pollux* noſter ſæpius hac loquendi ratione uſus eſt IX. c. 7. ibique notaſſe me memini ad Segm. 106. *Heliodorus* libr. I. ὁ δὲ αἰγιαλὸς, μεστὰ πάντα σωμάτων νεοσφαγῶν &c. *Ælian.* V. H. I. c. 5. Ἡ ἀλώπηξ, οὐ μόνον τὸ χερσαῖον θηρίον, ἀλλὰ καὶ ἡ θαλαττία πανοῦργός ἐστι. Hebræis, Thalmudicis & Syris nihil eſt hoc loquendi more frequentius: in ſacris voluminibus οἱ ὁ accurate Græciſmum adhibuerunt: exemplum illuſtre in *Daniele* I. v. 17. Καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα, οἱ τέσσαρες αὐτοὶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν &c. Sed alias hæc commodiori magis loco.

36 Ὅταν ὁ στέλεχος &c.] *Salm.* στέλεος. KÜHN.

Ὅταν ὁ στέλεχος &c.] MS. ὅτ' ἂν ὁ στέλ. ἄρεος ᾖ. Sed emendatum ἀραιός. JUNG.

37 Ἡ Νιόβη.] Non plane nulla ſcripturæ hujus veſtigia in MS. certe ibi β clare apparet: cum pr. edit. ἡνιόχῳ· vid. *Caſaub.* in *Athen.* VII, 14. SEB.

Ἡ Νιόβη.] C. A. ἡνιόχῳ· C. V. ἠνιόβῃ· leg. ut ſupra ἡ Νιόβη. *Salm.* Δράμασιν ἡνιόχῳ ex C. V. KÜHN.

Ἡ Νιόβη.] MS. noſter Δράμ. ἡ Νιόβῃ· quod tamen quis temere in Δράμ. ἡνιόχῳ adgreſſus ibi fuit emendare. Sed bene noſter *Seberus* e veſtigiis ſui MS. quoque, & juſſu Magni *Caſauboni* VII. *Athen.* 14. edidit ἡ Νιόβη. JUNG.

38 Πτακάλα &c.] MS. πτακάλλα. SEB.

Πτακάλα &c.] In margine C. A. τὰ πτάκαλα· C. V. πτάνακα δὲ &c. KÜHN.

Πτακάλα &c.] MS. πτάνακα δ' ἐστιν ψίαθος ἡ (emendatum ἡ) ἐν τ. ἀκ. *Seberi* MS. πτακάλλα. Sed mehercle horum cognitio jam valde obſcura eſt, ejuſdemmodique voculæ penitus evanuerunt, ut nobis præſertim imperitioribus nihil definiendum ſit. Præclara autem, ſi Dis placet, librariorum fide factum, qui ſe plerumque tam negligenter & ſcelerate nonnunquam in bonis auctoribus deſcribendis geſſere, ut niſi βεβαιωτὴν inveniamus, plerumque de hujuſmodi ſubdubitare cogimur, ne eorum forma ab iſtis depravata ſit. JUNG.

Πτακάλα &c.] MSS. potiores πτάνακα, quod, cum utrumque æque ſit ignotum & incertum, haud gravatim in textum detuli: nulla tamen menda vel reſtitura MSS. lectione locum eſſe deturpatum, non facile crediderim: πτάνακα certe quartus videtur a πτάναξ caſus, ut ſuperius σάλακα legebamus a σάλαξ· an itaque πτάναξ; aut πτάνακα δὲ λέγουσι ψίαθον; maluerit forſan aliquis πτανάκα in recto caſu fuiſſe poſitum: ſed hæremus profecto, & gratiam fecerit, qui nos extricabit.

39 Ἐν τοῖς ἀκατίοις. ἣν καὶ &c.] C. A. ἡ ἐν τοῖς ἀκατίοις· C. V. ἡ ἐν τοῖς ἀκατίοις· ἣν καὶ κάναν καλοῦσι &c. vel ἣν κάνναν κ. κ. δὲ τ. &c. *Salm.* κάνη, unde facit κάνακα vel κάννακα. KÜHN.

40 Κάνναν] Ita & Segm. 176. ſed ſupra VII, 185. κάναι, quæ ſcriptio melius convenit cum Hebræa voce קָנֶה calamus, unde Græcam originem trahere manifeſtum eſt. *H. Steph.* SEB.

41 Εἰς ἄλληλα ἐνηρμ. τ. ἐνδεδ.] E MS. prior. edit. ἐνηρμ. SEB.

Εἰς ἄλληλα ἐνηρμ. τ. ἐνδεδ.] C. A. εἰς ἄλλα τ. ἐ. ἐνδεδεμένα &c. tum C. A. ἀκρατήρ· C. V. ἀκρατήρ· leg. ἃ καὶ κραστῆρες πρὸ τῆς φ. τῶν ὑ. *Salm.* τῷ ἐνδεδεμένῳ ex C. V. & in *Heſychio* male legi ait κρατηρίαι pro κραστήρια. KÜHN.

Εἰς ἄλληλα ἐνηρμ. τ. ἐνδεδ.] MS. ἐνηρμοσμένα τέτρα, ἐνδεδεμένα ἀκρατήρ (ſed emend. ἁ) τῶν πρὸ τῆς φάτνης ὑποζυγίων &c. Sed locus corruptus eſt, nec immerito a *Sebero* noſtro notatus aſteriſco. Ingenioſe & vere emendaſſe puto *Nunneſium* Notis ad *Phrynich.* in κραστήρια, pro ἁ κρατὴρ τῶν reponentem: ἃ κατῆρτο πρό· locumque ita interpretatur: *erant quatuor ligna colligata, quæ pendebant in præſepibus, aut apta erant, ut fieret præſepe.* Sic & ſupra VII, 142. ubi quoque & noſter MS. id firmat. Totum itaque locum hic ita lege, & diſtingue: ἐνηρμοσμένα, τέτρα ἐνδεδεμένα, ἃ κατῆρτο πρὸ τῆς φάτνης τῶν ὑποζ. Video & *Seberum* noſtrum de hac emendatione admonuiſſe. JUNG.

ſa & fune colligata, quæ ſuſpenſa ſunt ante jumentorum præſepe ad pabulum ipſis ferendum: quod & fœnum, & gramen, & *κράστιν* quidam appellant. Emphatniſmata autem tabulæ ſunt a præſepi ſurgentes, ut ſuperflua purgent.

να τόνῳ ἐνδεδεμένα, [42] ἃ κατῆρτο πρὸ τῆς φάτνης τῶν ὑποζυγίων φέρειν αὐτοῖς τὸν χιλὸν, ἐν καὶ χόρτον, καὶ πόαν, [43] καὶ κράστιν ἐκάλουν· [44] ἐκφατνίσματα δὲ αἱ σανίδες [45] αἱ ἀναιρούμεναι ἐκ τῆς φάτνης, ὡς καθαίρεσθαι τὰ περιττά.

167 * CAPUT XXXIX.

De larva, & ſimilibus, atque catena.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ. 167

[46] Περὶ προσωπείου, καὶ τῶν τοιούτων, καὶ περὶ ἁλύσεως.

EX vaſculorum autem ordine fuerit, perſona, larva, Gorgonium. Et per-

[47] ἘΚ δὲ τῶν σκευῶν ἔστω καὶ προσωπεῖον, καὶ [48] μορμολύκειον, καὶ [49] γοργεῖον, καὶ προ-

42 Ἃ * κρατὴρ &c.] Leg. ἃ κατῆρτο πρὸ τ. vid. ſupra VII, 142. SEB.

Ἃ * κρατὴρ τῶν] Ἃ κατῆρτο in textum reducere non dubitavi: ſatis huic ſcripturæ firmamenti adtulit in nota ſua *Jungermannus*, ut me quicquam addere non ſit opus: reſtituunt eruditi viri hanc vocem *κραστήριον Heſychio*, apud quem eſt Κρατηρίαι, τῶν ἐκλάτων αἱ κεφαλαὶ, καὶ συμβολαὶ, καὶ τὰ ἄκρα· forte tamen κραστηρίαι· alias & *κράστις ὁ ἡμίξηρος χόρτος* apud *Etymologum: Harpocration ἡ πόα.*

43 Καὶ κράστιν τινὲς ἐκάλουν.] Τινὲς abeſt a C. A. C. V. *καὶ κράστην ἐκάλουν.* KÜHN.

Καὶ κράστιν τινὲς ἐκάλουν.] MS. *καὶ κράστην ἐκάλουν·* omiſſo *τινὲς*, quo forte hic non adeo opus: ſupra VII, 142, *κράστις*, ubi MS. *κράτις*. Sed *κράστιν* & *Heſychius* habet. JUNG.

44 Ἐμφατνίσματα] C. V. *ἐκφατνίσματα. Heſych. ἐκφαντίσματα* pro *ἐκφατνίσματα.* KÜHN.

Ἐμφατνίσματα] MS. *ἐκφατνίσματα*, pro vulgato *ἐμφ.* Et ſic nos apud *Pollucem* emendare jubet *Heſychius*, apud quem tamen & ipſum mendoſe legas: Ἐκφαντίσματα, τὰ ἐκβαλλόμενα, ὅτε καθαίρουσι τὰς φάτνας· ſcribe itaque & ibi *ἐκφατνίσματα*· puto enim *ἀπὸ φατνῶν* dictum vocabulum. JUNG.

Ἐμφατνίσματα] In textu repoſui cum MSS. *ἐκφατνίσματα· Heſychium Kuhnius* non intellexit: *τὰ ἐκβαλλόμενα* dicuntur *αἱ σανίδες ἐκβαλλόμεναι.*

45 Αἱ ἀναιρούμεναι] *Quæ præſepi eximuntur, ut purgetur a ſuperfluis. Heſych.* docet non tantum tabulas, quibus exemptis expurgantur præſepia, ita dictas, verum etiam ipſa *ἐκβαλλόμενα, rejectamenta, purgamenta.* KÜHN.

46 Περὶ προσ. &c.] Titulus abeſt a C. A. ut & Cod. *Salm.* KÜHN.

47 Ἐκ δὲ τῶν σκ. ἔστω] C. A. ἐκ δὲ τ. σκευῶν καὶ προσ. κ. μ. γοργεῖον π. ὡς Πλάτων εἶδον π. κ. κ. α. κ. μ. KÜHN.

48 Μορμολύκειον] MS. *μορμολύκιον·* ut etiam ſupra IV, 115. habebat. JUNG.

Μορμολύκειον] *Heſychius*: Μορμολύκεια, τὰ τῶν τραγῳδῶν πρόσωπα· eadem non raro *μορμολύκια* ſcribuntur, quanquam *Etymologus μορμολυκεῖα περισπωμένως* præcipiat: inter alia vero & hæc habet: ἢ τὰ τῶν τραγῶν προσωπεῖα λέγονται· ubi diligentiſſimus *Sylburgius τραγικῶν* forte legendum conjectat: vides autem ejus opinioni clare *Heſychii* verba momentum facere, ex quibus tamen *τραγῳδῶν* potius quam *τραγικῶν* reſtituas: ſic autem quævis terriculamenta puerorumque *φόβητρα* dicta fuerunt, quas Romani dixerunt *Manias*: vide *Perſii Schol.* ad *Satyr.* VI. v. 56. & *Feſtum*; *τὰ πρὸς κατάπληξιν τυπωθέντα προσωπεῖα*, quibus timiditati infantium metum incutiebant: pereleganter *Clemens Strom.* VI. *οἱ πολλοὶ δὲ καθάπερ οἱ παῖδες τὰ μορμολύκεια, οὕτως δεδίασι τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν·* ſed inde & perſonæ theatrales propter ſummam earum deformitatem ita ſunt appellatæ: utriuſque rei auctor eſt *Schol. Ariſt.* ad *Pacem*: *οὕτως δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφόβητρον· καὶ τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχρὰ μορμολύκεια, ἀφ' οὗ τραγικὰ, καὶ κωμικά· καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ, ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολύκειον ἔγνων·* idem ille, quem dixi, *Clemens Strom.* lib. II. haud procul principio: *καθάπερ ὑπὸ τοῖς μορμολυκείοις τὸ πρόσωπον τὸ ἀληθινὸν (λανθάνει)* De ipſa voce ſic ſemper cogitavi, eam eſſe compoſitam: *Μόρμω* certe vel *Μόρμονα larvam*, aut etiam *maniam* reddi poſſe ex ſolis *Gloſſis* eſt manifeſtum: *λυκεῖον* autem apud *Heſychium φοβερὸν*, quod utique ad hanc rem plane non ineptum eſt, niſi fortean vultus lupinos proprie hæc *μορμολυκεῖα* præ ſe tuliſſe velis, unde firmamentum accipiat vulgata *Etymologi* lectio, quam juxta cum *Sylburgio* ſuſpectam habebamus, quo de conſtituant eruditi: eæ ſane Græcæ linguæ & plerarumque aliarum ſunt leges, taliſque mos, ut primos & arctiores ſignificationum limites uſus poſtmodum longiſſime proferat; hinc fieri potuerit quam faciliime, *μορμολυκεῖα*, cum proprie denotarent lupino vultu perſonas, poſtea ſignificaſſe quævis *θηριοειδῆ πρόσωπα*. Sed huc tamen ut confugiamus non prorſus eſſe neceſſarium, poſtea perſpexi: *μορμολύκην* enim appellat *Strabo*, quam alii plerique *μόρμω*· unde *μορμολυκεῖα* facili ratione formantur. At de perſonis ſcenicis forſitan bene multa eaque hactenus indicta poſſent obſervari, quæ lubens equidem hoc loco prætereo paucula contentus aliquando, prout tempus & animus tulerint, *Polluci* illuſtrando adſperſiſſe. Subſequitur *μορμολυκεῖον* non multo melius *γοργεῖον*. Γοργεῖα, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα· ἔνιοι μορμολύκεια· verba ſunt *Etymologi*: variam accentus habet rationem: *γόργια* dicuntur apud *Suidam*: ſed ſciendum vocem illam a Doribus emanaſſe; illi enim hypocritarum perſonas eo nomine dixerunt, cujus rei teſtis mihi, quem dixi, *Suidas*: Γόργια παρὰ Δωριεῦσι τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα, τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τραγῳδῶν· eadem & *γοργόνεια* recte monente *Jungermanno*: ne tamen in *Polluce* noſtro IV, 115. quicquam mutare tentes: cur enim ibi *γοργόνειον* probum non ſit, etſi hic *γοργεῖον* ſcribatur nulla eſt ratio, præcipue cum auctoritate vox illa non careat: *γοργεῖα* vero reſtitutum iverunt eruditi viri *Ciceroni* ad *Attic.* Ep. 16. lib. IV. *quomodo ergo abſolutus? omnino γοργεῖα γυμνά· accuſatorum incredibilis infantia* &c. quæ quidem lectio ex MSS. adinventa ita jam placet, ut textum meliorum editionum occuparit: quo tamen id factum ſit ſucceſſu, equidem hic non diſputabo: jam enim erimus hoc *Catone* contenti. Devenimus ad *προσωπίδα*, quam ſane vocem ſui temporis, ut puto, *Pollux* huc intruſit: pluries in his libris id ab eo factum: quæ autem proprie dicantur *προσωπίδες* ex iſtis *Heſychii* diſces: Προσωπεῖον, ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς· illud perſonarum muliebrium genus in multo & frequenti hodienum eſt uſu. Unica poſthæc e MSS. adjecta particula *καὶ* ſenſum loci haud parum immutavit: neque tamen non neceſſarium fuit viſum: in emendatione vero *τοῦ ὀθόνιον πρόσωπον* cum *Hæſchelio* ſentio: *perſona* ſcilicet *e pannis variiſque linteaminibus confecta.*

49 Γοργεῖον] Supra IV, 115. *γοργόνειον*. Sed ab MS.

σωπὶς, καὶ, ὡς [50] ἐν τοῖς Σοφισταῖς Πλάτων, [51] ὠθόνιον πρόσωπον· [52] καὶ κλωὸς, καὶ κλοιὸς, καὶ ἅλυσις, [53] καὶ μονάλυσις· ἡ δὲ ἅλυσις οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ [54] γυναικείου κόσμου [55] ὠνόμασται [56] παρὰ Ἀριστοφάνει, [57] σφραγῖδας, ἁλύσεις. Φιλιππίδης δὲ ἔφη, [58] Ἀλύσιον δὲ εἶχε τετταράκοντα δραχμὰς ἄγον· δεσμὸς μέν τοι σιδηροῦς καὶ [59] σκύλαξ, οὗ μέμνηται Πλάτων ἐν Ἑλλάδι, Λαβὼν σὺν τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου, [60] κἄπειτα δῆσον αὐτόν.

ſonula, ut Plato in Sophiſtis. Lintea facies, tum torques, monile, catena, catenatio. Catena autem non vinculi modo, ſed etiam muliebris ornamenti nomen eſt: ut apud Ariſtophanem, ſigillatæ catenæ. Philippides vero inquit, Catenulam habuit quadraginta drachmas valentem. Vinculum quoque ferreum eſt Σκύλαξ· cujus Plato in Hellade meminit, Arrepto hoſpitis ſcylace ipſum ligato.

168 * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Μ.

[61] Περὶ ἀναξυρίδων, καὶ τῶν ἐμείων, καὶ ἔτι δι' ὧν παίζει τὰ παιδία.

Ἐκ δὲ σκευῶν καὶ ἀναξυρίδες, καὶ [62] σκελεαὶ,

* CAPUT XL. 168

De ſubligaculis, & iis quibus luditur.

INſtrumenta quoque ſunt, ſubligacula,

omiſſum ibi: ideo pro illo etiam γοργίεῖον malim legere: ſive γόργειον malis, ut *Heſychius* habet: Γόργεια, προσωπεῖα· id enim ἀπὸ γοργεύς non minus mihi veriſimile deducam, quam ἀπὸ γοργόνες alterum γοργονεῖον, quomodo apud *Suidam* legitur. JUNG.

50 Ἐν τοῖς Σοφ. Πλ.] De *Platonis Comici* Σοφισταῖς, qui alicubi & Σοφιστὴς numero ſingulari inveniuntur, vid. *Caſaub.* VII. *Athen.* 17. plurali ἐν Σοφισταῖς & apud *Ariſtoph. Schol.* ad Ὄρνιθας laudatur, prolato inde verſiculo de tonſore *Spergilo.* Nec vero προσωπὶς ex illis Sophiſtis, ut *Interpr.* accepit, ſi noſtro MS. fides, qui ita auctius particula καὶ habet: καὶ ὡ. ἐν τ. Σ. Π. ὠθόνιον πρ. JUNG.

51 Ὠθόνιον πρόσωπον,] F. leg. ὀθόνινον πρ. ut ὀθονίνη κεφαλὴ, *Luciano caput e linteis confectum.* D. H. SEB.

Ὠθόνιον πρόσωπον,] *Salmaſ.* ὀθόνιον πρόσωπον. KÜHN.

Ὠθόνιον πρόσωπον,] Ceterum ὠθόνιον πρόσωπον, quod & MS. noſter, qui ſane quo ad finem adpropinquamus magis, eo minus nos adjuvare videtur, dum cum vulgatis libris fere conſentit, habet, non intelligo: & ingenioſa videtur conjectura noſtri *Hæſchelii*, ὀθόνιον πρόσωπον. *Bulengerus* lib. I. de *Theatro* c. 45. vulgatum quoque quid ſit non ſatis ſe capere ait, *niſi quis*, inquiens, ὀθνεῖον *legendum putet*, id eſt, peregrinum: *aut fuerit otho aliquis vultu diſtorto.* JUNG.

52 Καὶ κλωὸς] MS. καὶ κλεὸς pro καὶ κλωός· malim vero poſt πρόσωπον ponere τελείαν στιγμήν· nam κλωὸς &c. jam aliud quid ſunt, quæ, quamvis μικτὰ σκεύη jam referantur, tamen aliqua diſtinctione ab ὁμογενέσι τὰ ἀλλογενῆ ſeparanda videntur. JUNG.

Καὶ κλωὸς] Atticum hoc eſt: *Ariſtoph.* in *Veſp.* κλωὸς συκινός· ad quæ *Schol.* οὕτως Ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν ἔλεγον· κολλάριον & ibi inter alia exponit. Paulo poſt σφραγῖδας, ἁλύσεις, uti decuit, diſtinxi: ἀλύσιον, quod e *Philippide* adfertur, & in *Heſychio* reperio: Ἀλύσιον, τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον· melius ἀλύσιον· prior vox plus una vice legitur apud *Clementem Pædag.* lib. II.

53 Καὶ μονάλυσις.] C. V. καὶ μονάλυσις non habet: *ſimplex catena, torques.* KÜHN.

Καὶ μονάλυσις.] In MS. deſunt καὶ μονάλυσις. Sed μονάλυσις a recentiore manu ad oram adpictum, ut inſeratur. JUNG.

54 Γυναικείου] MS. γυναικίου. JUNG.

55 Ὠνόμασται] Abeſt a C. A. KÜHN.

56 Παρὰ Ἀριστοφάνει] C. A. παρὰ Ἀριστοφάνους· ita & *Salm.* KÜHN.

57 Σφραγῖδας, ἁλ.] Videtur tamen diſtinguendum in *Ariſtophaneis*, σφραγῖδας, ἁλύσεις. Ea mihi in Comœdiis, quæ extant, videor legiſſe. Imo fallor, non tamen in eo, quod memini legiſſe. Extant in primis *Theſmophoriazuſis*, unde *Noſter* cum aliis multis protulit ſupra VII, 95. ſcilicet: & diſtingue itaque, ut indicavi. JUNG.

58 Ἀλύσιον δὲ εἶχε, &c.] C. A. ἀλύσιον τετταράκοντα ἄγον δραχμὰς, *pondus habens drachmarum quadraginta. Salmaſ.* putat legendum: ἀλύσιον εἶχε τέτταρας δραχμὰς ἄγον, *ut ſtet verſus: ſed & τετταράκοντα retineri poteſt.* KÜHN.

59 Σκύλαξ] C. A. Πλάτων λαβ. οὖ. τ. σ. τ. τ. προξένου· cætera abſunt. *Salm.* legit: Λαβὼν μὲν οὖν τὸν σκύλακα τ. τ. π. Κἄπειτα δῆσον αὐτόν. KÜHN.

Σκύλαξ] Sic apud Latinos *canis*, *catulus* vel *catellus ferreus*, ut docuit *Turnebus* VII. *Adverſ.* 12. & *Marcilius* Interpretamento legis XII. tabul. c. 18. JUNG.

60 Κἄπειτα] MS. mendoſe κἄπειντα. Sed recte credo ad modum vulgatum correctum. Verſiculos facile diſtinguas:

Λαβὼν οὖν τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου,
Κἄπειτα δῆσον αὐτόν ——. JUNG.

61 Περὶ ἀναξυρίδων,] Titulus integer abeſt a C. A. & Cod. V. *Salm.* KÜHN.

62 Σκελεαὶ] MS. σκελέαι paroxytone: ut ſupra vulgati etiam VII, 59. JUNG.

Καὶ σκελεαὶ] In Codice *Falckenburgiano* Σκελεά legitur, ſed, ut puto, male: niſi exiſtimes ibi numero ſingulo vocem eſſe poſitam, quod tamen fieri nolim, cum & ceteræ, quæ hic recenſentur, voces in multitudinis adſcriptæ ſint numero. Πεδιεῖς hoc in loco me male habent: ſuperius enim VII, 92. πέδιλα & X, 42. πέδιλα· ubi ſimili vel potius hac eadem agebat de re; ut itaque malim hoc ipſo loco ſic reſtitui: πεδίδες enim certe nec ab analogia, nec ab uſu, credo, præſidium habent. De Perſicis, inquit Auctor videri *Ariſtophanem* in *Nubibus* ea voce pro *tibialibus* uſum fuiſſe: & recte, quod ea de re dubitet; nam veteres Grammatici reddiderunt εἶδος ὑποδημάτων, *calceorum genus*, quo primi Perſæ fuerint uſi, a quibus demum ad alios etiam populos devenerunt: non infrequens harum Perſicarum mentio eſt in veterum monumentis, ut declaravit *Briſſonius* de *Regn. Perſ.* lib. III. Perſicas autem cum tibialibus ſeu ἀναξυρίσι aliqua ratione fuiſſe eaſdem veterum, quantum quidem ego memini, nemo tradidit: ἀναξυρίδες inter alia redduntur ab *Heſychio* ὑποδήματα βαθέα ἢ βασιλικά· ſed hoc nihil ad hunc *Bacchum*, ut quivis humanior facile perſpiciet: itaque ſeu veteris alicujus *Critici*, ſeu ſua ipſius auctoritate id *Auctor* noſter ſcripſerit, illum aberraſſe a vero exiſtimo. Poſt hæc quæ ſequuntur inſigniter aucta ſunt & emendata e MSS. ita lectum fuit ante nos:

tibialia, caligæ, & Perſicæ, ut Ariſtophanes in Nubibus ſubligacula appellare videtur. In Scythis vero & Tauris, Sarabara, & tunicas omnes induti. Sed & hamaxis, currus quidam minor, quo pueri ludunt. Nola quoque inſtrumentum fuerit, trutina quoque, &

καὶ [63] πεδίδες, καὶ Περσικαί, [64] ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις τὰς ἀναξυρίδας ἔοικε [65] καλεῖν· Ἀντιφάνης δὲ ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις, Σαράβαρα καὶ χιτῶνας [66] πάντας ἐνδεδυκότας· ἡ δὲ [67] ἁμαξίς, ἁμάξιον μικρὸν, καὶ παίζειν τοῖς παιδίοις· [68] καὶ κώδων δὲ ἔστι τῶν σκευῶν, καὶ τρυτάνη, καὶ

ἔοικε καλεῖν· ἐν δὲ Σκύθαις ἢ Ταύροις &c. cum vel ex ipſo lib. VII, 59. liquere poſſet, fabulam hic *Antiphanis* nominari: ejuſdem & titulus erat Σκύθαι, quod ex *Athenæo* diſcimus: miror autem hominem accuratiſſimæ diligentiæ *Meurſium* hos *Pollucis* utroſque locos ſilentio præteriiſſe in *Attica Bibliotb.* nec quicquam de duplici hac inſcriptione Σκύθαι ἢ Ταυροὶ adnotaſſe: ipſum autem *Antiphanis* locum nulla ratione mutandum exiſtimo: una enim erit eademque res, ſeu πάντες ἐνδεδυκότες ſcribas, ſeu πάντας ἐνδεδυκότας. Σαράβαρα vero quæ veſtimentorum genera fuerint dicta, varie veteres tradiderunt: hac autem de re pleriſque omnibus eſt dictum, qui *Danielis* librum commentariis illuſtrarunt: ſed præter alios erudite, ut ſolet, vir ſummus *Joh. Braunius* de *Veſt. Sacerd.* qui braccas vel femoralia *Bochartum* ſequtus exponit, cum alii togam ſeu veſtem exteriorem intelligant, quorum ſententiam non inepte defendit vir præſtanti eruditione *Ant. Bynæus* lib. II. de *Calceis Hebræorum* cap. 10. ſed mihi non dubium eſt, quin utraque ſignificatio τοῖς σαραβάροις pro loci ratione poſſit attribui, cum originis cauſa, quam luculenter eruditi viri expoſuerunt, tum quod ipſi veteres duplici modo ſoleant explicare: ſic enim præter aliorum ab aliis adducta loca *Gloſſæ* meæ MSS. quæ *Francii*, qui parem non habuit hoc noſtro ſeculo oratorem, quondam fuerunt: Σαράβαρα, παρὰ Πάρθοις τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα· παρά τισι δὲ λέγονται (λέγονται) ἐπανοφόρια· ἐπανοφόρια ſunt, quas recentiores *ſuperulas* appellarunt: meminit etiam *Iſidorus Orig.* XIX, 23. apud quem in *Publii* loco ſcribendum e MS. *Et quid ergo in ventre tuo Parthi ſarabara ſuſpenderunt?* ubi ſanequam, niſi me ratio fallit, pro feminalibus accipiendum: quo modo & in *Antiphanis* loco intelligi non incommode poteſt: quin id ipſum forſitan, ſi germanam ejus haberemus manum, voluiſſe *Pollucem* pateret: ſed ætas longa caliginem obduxit huic loco, adeo ut, me judice, ne in ipſis quidem MSS. vera lectio ſuperſtes ſit: quam poſſum a me operam dabo, ut illa turpi & inveterata corruptione evolvatur & luci reſtituatur: dixeram modo Περσικὰς a nemine alio ἀναξυρίδας exponi, quod hic a *Polluce* fieri videtur, eaque de cauſa *Auctori* noſtro dicam ſcripſeram, qua ego quidem eum prorſus abſolvo, ſi hæc erudito lectori conjectura noſtra placuerit: una ſcilicet manus vulnus opemque feret: nimirum *Onomaſticographi* locum ea ratione ſcribendum exiſtimo: καὶ Περσικαί, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· τὰς δὲ ἀναξυρίδας ἔοικε καλεῖν Ἀντιφάνης ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις σαράβαρα. Σαράβαρα καὶ χιτῶνας &c. cum ſarabara vulgo dicantur exteriora veſtimenta, *Antiphanes* ita videtur feminalia appellare: ſenſus, ut quidem puto, expeditus, & clarus; nec quiſquam erit, qui σαράβαρα per ἀναξυρίδας apte exponi poſſe negabit: atenim, inquis, ne ſic quidem conſtituto loco Περσικαὶ aliter intelligi poſſunt, ac antea, junguntur enim ταῖς ἀναξυρίσι, σκελέαις &c. tanquam ejuſdem generis & notionis: ſed qui paullulum ſe triverit in *Polluce*, non ignorabit, ſæpe ab eo colligi & componi, quæ ſaltim non plane ſunt diverſa: accedit, quod ipſe Περσικὰς calceamenti muliebris genus agnoverit VII. c. 22. Cognoſce, lector, & arbitrator.

63 Πεδίδες] Pro πεδίσι *Salm.* V. C. ποδιστῆρας· ipſe leg. ποδιαί vel ποδαῖ. *Valeſ.* pro πεδίδες leg. πεδίλες, *pedules.* Kuhn.

64 Ὡς Ἀριστ. ἐν Ν.] MS. ἐν ταῖς Νεφ. Seb.

Ὡς Ἀριστ. ἐν Ν.] C. A. ὡς Α'. τὰς α. ε. κ. Kuhn.

Ὡς Ἀριστ. ἐν Ν.] MS. ἐν ταῖς Νεφέλαις· ut & *Seberi* MS. Locus eſt, ni fallor, iſte, ubi *Comicus* illudit *Socratem*, quo artificio fuerit dimenſus intervallum, ὁπόσους ἅλλοιτο τῆς αὐτῆς πόδας pulex, κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν, ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε·

Κᾆτα ψυχείσῃ περιέφυσαν Περσικαί·
Ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον. Jung.

65 Καλεῖν. ἐν δὲ Σκ. ἢ Τ.] MS. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σκύθ. ſed ſcribendum erat Ἀντιφάνης. Vid. ſupra VII, 59. & *Caſaub.* in *Athen.* lib. VI. c. 10. Seb.

Καλεῖν. ἐν δὲ Σκ. ἢ Τ.] Poſt καλεῖν C. V. recte ex lib. VII. c. 13. Ἀντιφάνης δὲ ἐν Σκύθαις ἢ τ. & ſic *Pollux* liberatur ab incogitantia vel inconſtantia, quam ei impingit *Caſaub.* in lib. VI. *Athen.* c. 10. Kuhn.

Καλεῖν. ἐν δὲ Σκ. ἢ Τ.] Rectiſſime MS. noſter καλεῖν· Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθαις ἢ Τ. ut ſcribendum etiam noſter *Seberus* monuit ex ſuperiore loco VII, 59. Jung.

66 Πάντας ἐνδεδυκότας.] MSSti, πάντα ἐνδεδυκότας· *Salm.* etiam πάντα e V. C. legit: & verſum ita conſtituit: Σαρ. κ. χ. ἐνδεδυκότες πάντες — de Perſicis *Stephanus* de *Urb.* in Πέρσαι. de Sarabara *Hieronymus* in cap. 3. *Daniel.* Kuhn.

Πάντας ἐνδεδυκότας.] MS. πάντα ἐνδεδ. ſupra ſane aliter in MS. erat, uti ibi indicavi; nempe πάντες ἐνδεδυκότες. Jung.

67 Ἅμαξις] MS. ἁμαξίς· & mox ἁμάξιον· & malim certe ἁμαξὶς ſcribere, ut apud alios eſt: mirum vero ni & in illo reſpexerit ad locum *Ariſtophanis*, qui quoque in Νεφέλαις eſt;

Τούτου πριάμενος σοὶ Διασίοις ἁμαξίδα.

Ubi *Scholiaſtes* etiam τὸ μικρὸν ἁμάξιον exponit. Jung.

Ἅμαξις &c.] Ut reſtituimus accentum ἁμαξίς, habuit etiam *Falckenburgii* Codex: *Heſychius*: Ἁμαξίς, γένος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος· καὶ τὸ μικρὸν ἁμάξιον Ἀττικοὶ οὕτως καλοῦσιν· totum tamen hunc locum qui præterire potuerint *Commentatores* noſtri ſecure ſine vitii ſuſpicione, non video: ſenſum neſcio qua meliori fortuna perſpexit nugaciſſimus alias Interpres, *currus quidem minor, quo pueri ludunt*: ſed talem ſententiam, ſi quid in iſtis video, e textu Græco nullis fidiculis extorqueas: facile quidem talem emendationem dedero, quæ ſenſum iſtum contineat, ᾧ παίζουσι τὰ παιδία· ſed neque diffiteor, mihimet ipſi hoc pacto non ſatiſfacio, ſiquidem a vulgata lectione longius, ac par erat, recedat: rem ipſam & in *Euſtathio* reperio ad *Il.* M. ὅτι δὲ ὑποκοριστικὸν τῆς ἁμάξης ἡ ἁμαξίς, ὃ δηλοῖ μικρὸν ἁμάξιον ποιούμενον εἰς παίγνιον τοῖς παισί, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· hoc filum ſi ſequamur, non inepte forſitan in *Polluce* repoſuerimus, ὃ καὶ παίγνιον τοῖς παιδίοις· ſed alii forte felicius, quos libenter audiemus: ἁμαξὶς & apud *Etymologum* & in *Gl. Vet.* extat: obſervare autem te velim illud ludi puerilis genus, quod neſcio an a *Meurſio* aliiſque, qui hac de materia ſcripſerunt, ſit adnotatum: eos enim revolvere per temporis anguſtias non licet.

68 Καὶ κώδων δὲ ἔν τι τ. &c.] Καὶ abeſt a C. A. ut & ante ὑστριχίς, item, τάχα δὲ καί, & copulæ quæ ſequuntur. C. V. ἔν ἐστι τ. σ. Kuhn.

Καὶ κώδων δὲ ἔν τι τ. &c.] MS. καὶ κώδων δέ ἐστιν τῶν σκ. Jung.

Καὶ κώδων δὲ ἔν τι τῶν σκ. &c.] Melius in MSS. ἐστί, quod reſtitui: languida eſt & inepta lectio vulgatorum: περὶ τοῦ κώδωνος, κωδωνίζειν, κωδωνοφορεῖν &c. plura no-

[69] ὑστριχίς· τάχα δὲ καὶ κώδιον, καὶ κωδάριον, [70] καὶ ἀρνακὶς, καὶ βακτήριον, [71] καὶ σάκκος, καὶ λυχνὶς, καὶ πυξὶς, [72] καὶ ἕτερόν τι τοιοῦτον καλαμίσκος· [73] ὡς ὅταν φῇ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι,

Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν [74] εἰρήνης ἕνα
Εἰς τὸν καλαμίσκον [75] ἐνστάλαξον τουτονί.

flagellum. Fortaſſis & pellis villoſa, & crepitaculum, pellis agnina, baculus, ſcutum, candelabrum, pixis. Aliudque quippiam calamus: ut Ariſtophanes in Acharnenſibus:

Tu autem mihi guttam pacis
Unam in calamum inſtillato.

169 • ΚΕΦΑ´ΛΑΙΟΝ ΜΑ.

[76] Περὶ τῶν ἐφ' ὧν οἱ ἅλες ἐντρίβονται, καὶ τῶν τοιούτων παραπλησίων.

[77] ΚΑὶ ἁλία δὲ σκεῦός τι ἦν πύξινον, ᾧ τοὺς ἅλας ἐντρίβουσιν. [78] Ἄρχιππος μέν τοι ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι φησὶν, Ἁλία πυξίνη. Στράττις δὲ [79] ἐν Κινησίᾳ, Ἁλμυρὸν θ' ὕδωρ, ἕτερόν

• CAPUT XLI. 169

De his in quibus ſal teritur, & ſimilibus.

ET ἁλία vas fuit buxeum, in quo ſal conterebant. Archippus ſiquidem in Hercule nupto inquit, Salinum buxeum. Strattis vero, Si moverit ſalſam aquam, aliud

tavit *Schol. Ariſtoph.* multis in locis: ἀρνακὶς & βακτήριον utraque non bene antehac præpoſita particula καὶ carebant. Paulo poſt vulgo fuit ὡς Ἀριστοφάνης, quod nec improbum erat: ſed MSS. ſequi, ſi qua fieri poterat cum ratione, propoſueram: *Comici* locum corruptiſſime ante *Seberum* ediderant: ille e MS. ſuo reſtituit: ſed *Falckenburgii* tamen Codex mire variat tam a MSS. quam editionibus: Οὐ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἐν αἴστων καλαμίσκον ἔνσταζον τουτονί· non erit ſine ſenſu hic locus, ita ſi ſcripſeris: Οὐ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα Εἰς τὸν καλαμίσκον ἔνσταξον τουτονί· ſed ἔνσταξον parum idoneum ad metri legem; quapropter ἐνστάλαξον, ut & in *Ariſtophane* vulgatur, omnino retinendum: οὐ δὲ vero, pro quo in *Polluce* & *Comico* Σὺ δ' ἀλλὰ &c. publicatur, non tantum non poſtponi debet, ſed etiam anteferri: hos verſiculos alter hic apud *Ariſtophanem* præcedit: Οὐκ ἐστὶν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου· quæ Dicæopolis ad quærentem apud ſe, & oculis medicinam petentem agricolam dicit, quibus iterum agricola reſpondet: Οὐ δ', ἀλλά μοι &c. *Non quidem id a me fiet*, ſcilicet, ut Pittali, ejuſque diſcipulorum, ut *Scholiaſtes*, opem implorem, & apud eos querelas fundam; *ſed tu potius &c.*

69 Ὑστριχίς.] C. V. ὑστριωχίς. KÜHN.

Ὑστριχίς.] MS. ὑστριωχίς. Sed ω a recentiore manu deletum eſt: & ſane ὑστριχὶς, ἡ μάστιξ ſupra II, 24. recte in MS. erat. JUNG.

70 Ἀρνακὶς, βακτήρ.] MS. καὶ ἀρν. καὶ β. SEB.

Ἀρνακὶς, βακτήρ.] MS. καὶ κώδ. καὶ ἀρν. καὶ βακτ. Et ſic etiam MS. *Seberi*; inſeramuſque illud καί. JUNG.

71 Καὶ σάκκος, &c.] MS. σάκος, καὶ λυχνὶς ἢ πυξὶς, καὶ· neſcio an ἢ vel ἡ velit. JUNG.

72 Καὶ ἕτερον τι τ.] Abſunt a C. A. KÜHN.

73 Ὡς Ἀριστ. ἐν Ἀχ. &c.] MS. ὅταν ἔφη Ἀρ. Locus *Ariſtoph.* eſt fol. 301. a pr. edit. aberant quæ incluſa. SEB.

Tu autem mihi &c.] *Nic. Friſchlinus:*

Age unicam tantum pacis ſtillam mihi
In hoc ſpecillum inſtilla, quaſo.

Καλαμίσκος enim ibi ſpecillum vel ſimile inſtrumentum medicorum, quo inſtillant pharmaca in ulcera. *H. Steph.* SEB. 2.

Ὡς Ἀριστ. ἐν Ἀχ. &c.] C. V. ὡς ὅταν φῇ Α'. & mox σταλαμμόν. KÜHN.

Ὡς Ἀριστ. ἐν Ἀχ. &c.] MS. noſter: καλαμίσκος, ὅτ' ἂν φῇ Ἀριστ. JUNG.

74 Εἰρήνην] Ut *Seberus* ſupplevit ita & MS. noſter habet. JUNG.

75 Ἐν] Deeſt ἐν in MS. noſtro. JUNG.

76 Περὶ τῶν ἐφ' ὧν &c.] Nihil hujus tituli comparet in C. A. nec legerat *Salm.* KÜHN.

77 Καὶ ἁλία δὲ] Ita MS. pr. ed. καὶ ἁλίαδες, & *Interpr. & Salina vaſa fuerunt buxina, in quo.* SEB.

Καὶ ἁλία δὲ] MS. noſter καὶ ἁλία δέ. Sed emendatum ut edidit *Seberus* noſter ex ſuo MS. Vulgo antea erat: καὶ ἁλιάδες σκεῦος· quod *H. Stephanus* non capiebat, idcirco adſcribens ad oram: *cur non dicit σκεύη, quum ſit ἁλιάδες·* nec mirum, quum vulgata corrupta, & ἁλία legendum ſit. *Heſychius*: Ἁλία, ἐν ᾗ τρίβονται οἱ ἅλες, ἢ εἰς οὓς ἀποτίθενται· quæ prorſus ita in *Etymologico τῷ μεγάλῳ* leguntur, niſi quod ibi, εἰς ὃ ἀποτίθ. quemadmodum & apud *Heſychium* corrigendum puto: patet & ex exemplis a *Polluce* ſubjectis eum non aliter ſcripſiſſe. JUNG.

Καὶ ἁλία &c.] *Gl.* MSS. Ἁλία, *ſalinum*: πύξις ἁλῶν ita occurrit in cujuſdam *Comici* fragmento apud *Athenæum*: elegantiſſimum eſt *Apollonii Tyanei* Epiſt. 7. dictum: ἐμοὶ δὲ εἴη τὴν ἁλίαν τρυπᾶν ἐν Θέμιδος οἴκῳ· cujus hunc eſſe ſenſum judico: *mihi vero liceat parce vivere & juſte*: ἐν Θέμιδος οἴκῳ, *in æde Themidis* juſtitiæ præſidis: ſimul eo alludit, quod philoſophi non raro fuerint in ædibus deorum commorati, cujus rei non ſemel apud *Diogenem* eſt mentio; quin & viros ſanctiores templis ſacerdotes excipere ſolebant, qua de conſuetudine alibi dicam. *Archippi* Ἡρακλῆς γαμῶν & ab *Athenæo* citatur: forſitan argumentum fuit *Herculis* & *Hebes* nuptiæ, ut *Epicharmus* Ἥβας γάμον compoſuit forte non diſſimili argumento: tam enim ex illo *Archippi* quam ex hoc *Epicharmi* varia edulium genera notata inveni. Alias idem *Archippus* Ἀμφιτρύωνα primum & ſecundum edidit, qui quidem *Herculis* cenſebatur pater.

78 Ἄρχιππ. μὲν τοι &c.] C. A. ὡς Ἄ. ἁ. π. Στράτις δὲ &c. KÜHN.

Ἄρχιππ. μὲν τοι &c.] MS. Ἄρχ. μὲν γε ἐν ἡρ. γ. φ. ἅλια π. Στρ. δ'. Sed iterum repoſitum ἁλία ab alio, qui omnia fere ad vulgatam lectionem reformare auſus fuit, cuique ſæpius τὸ ἐπανόρθωμα, ut *Protagoras Socratem* incuſat, μεῖζον ἁμάρτημα ἔχει, ἢ ὃ ἐπανορθοῖ· hic quidem recte: nam & MS. mox ἁλίᾳ habet incorrupte. JUNG.

Εἰ δὲ κινήσειεν Ἁλμ. τ. ὕδ.] C. A. Στράτις δὲ Κινήσει· melius C. V. Στράττις δὲ ἐν Κινησίᾳ Ἁλμυρὸν τ. ὕδωρ ἕτερόν τι λεπτὸν ἐν ἁλίᾳ κ. *Strattidis* verſus forte hi fuerint:

— Ἁλμυρὸν τὸ ὕδωρ,
Ἑτήρουν τι λεπτὸν ἐν ἁλίᾳ κεκομμένον.

— *Salſugo ſubeſt aquæ,*
Obſervabam tenue quid in ἁλίᾳ contritum.

quip-

quippiam tenue in ſalinis conciſum. Et ſimile ſane vaſculo videtur, in quo piper conterunt. Præterea & cophinus, ſporta, & corbula. In Gerytade vero Ariſtophanes inquit, Cophino vimineo. In Foro publico etiam ſalis tres ſemicophini venditi ſunt. Quemadmodum & ſa-
170 mium, & ſemiſamium. * Fortaſſis teges quoque dicatur, quod ſegeſtram ſignificat. Calamus quoque, cujus & Homerus meminiſſe videtur de Achillis tentorio. In Ariſtotelis vero, ſeu Theo-

τε λεπτὸν ἐν ἁλίᾳ κεκομμένον· [80] καὶ ἴσως ἂν ἐοίκοι τούτῳ τῷ ἀγγείῳ, ἐν ᾧ τὸ πέπερι λεαίνουσιν· [81] ἀλλὰ μὴν φορμός, [82] φορμίον, φορμίσκος, φορμίς· [83] ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀριστοφάνης λέγει, [84] φορμῷ σχοινίνῳ· ἐν δὲ τοῖς [85] Δημιοπράτοις καὶ ἁλῶν τρία ἡμιφόρμια πέπραται· [86] ὥσπερ καὶ σησάμων ἡμισάκιον· * τάχα δὲ 170
καὶ ὄροφόν τις ὀνομάσειεν, [87] ὅς ἐστιν στεγαστὴρ κάλαμος, [88] ὃν καὶ Ὅμηρος ὀνομάζειν ἔοικεν ἐπὶ τῆς Ἀχιλλέως σκηνῆς· [89] καὶ ἐν Ἀριστοτέλους δὲ, ἢ Θεο-

De *Strattidis* Κινησίᾳ infra cap. 52. plura. *Salm.* V. C. Στράττις διεκμήτευεν ἁλμυρόν τε ὕδωρ. KÜHN.

Εἰ δὲ κινήσειεν Ἁλμ. τ. ὑδ.] Pro εἰ δὲ Κινήσειεν &c. MS. noſter: ἐν Κινησίᾳ Ἁλμυρόν τε ὕδωρ, ἕτερόν τε λεπτὸν ἐν ἁλίᾳ κεκομμ. præclare. Inde enim, ut videtur, nobis in promptu loci reſtitutio, quem ita mecum ſcribas:

Στράττις δ' ἐν Κινησίᾳ, — ἁλμυρόν θ' ὕδωρ,
Ἕτερόν τε λεπτὸν ἐν ἁλίᾳ κεκομμένον.

Strattidis fabula *Cineſias* alias a *Noſtro* laudata eſt ſupra II, 232. & infra Segm. 190. JUNG.

Εἰ δὲ κινήσειεν &c.] Latuit eruditos viros illa corruptela: nec miror, cum ulcus tam cæcum & abſconditum ſit: ejus autem rectam emendationem communicavi jam ante hos quatuor annos cum viro quodam doctiſſimo, cui ne tum quidem conjectura mea diſplicuit: jam illam e MSS. confirmatam reperio, quorum adeo lectionem ſum ſequutus tam in fabulæ titulo reformando, quam toto *Comici* loco: ἁλμυρόν θ' ὕδωρ bene *Jungermannus* e lege metri: illas vocalium eliſiones vulgari errore ſupplere amant librarii, cujus rei ſexcenta ſunt in *Polluce* noſtro exempla: *Cineſias* quod fuerit argumentum dudum eſt, cum ex *Harpocratione* oſtenderunt eruditi homines: ad eum videndus *Mauſſacus*, cui tamen fidem haberi nolim, cum apud *Erotianum* pro Κυνηγοῖς ſubſtituit Κινησίαν· nulla enim ratio dari poteſt, quæ diſſuadeat credere fabulam Κυνηγοὺς a *Strattide* conſcriptam: *Meurſius* profecto Κυνηγοὺς agnoſcit. In ſequentibus ante nos ita legebatur: καὶ ἴσως ἂν ἔοικε τοῦτο &c.

80 Καὶ ἴσως ἂν ἔοικε τοῦτο &c.] C. A. ἴσως ἂ. ἔ. τοῦτο τὸ ἀγγεῖον &c. C. V. ἂν ἐοίκοι τούτῳ τῷ. *Salm.* ἂν ἔοικε ἐν τούτῳ. KÜHN.

Καὶ ἴσως ἂν ἔοικε τοῦτο &c.] MS. hic: καὶ ἴσως ἂν ἐοίκοι τούτῳ τὸ ἀγγείῳ &c. Et ἐοίκοι pro vulgato ἔοικε mihi aptius videtur. JUNG.

81 Ἀλλὰ μὴν καὶ φορμὸς] Non habet C. A. nec φορμίον, nec ἐν δὲ τῷ Γ. ſed φορμὸς φ. φ. ὡς Ἀ. Φορμῷ σχ. &c. KÜHN.

82 (Φορμίον)] E MS. *Heſych.* proparoxyt. φόρμιον. SEB.

(Φορμίον)] Illud φορμίον ita & in noſtro MS. extat. JUNG.

83 Ἐν δὲ τῷ Γ. Ἀρ.] MS. ἐν δ. τ. γ. ὁ Ἀριστοφ. plenius articulo. JUNG.

84 Φορμῷ σχοινίῳ.] Quid eſt φορμῷ σχοινίῳ; Scribendum omnino, ut noſter MS. habet, φορμῷ σχοινίνῳ. Et ſupra *Noſter* ſic attulit, ubi vulgo integrum remanſit VII, 173. JUNG.

Φορμῷ σχοινίῳ.] Bene MSS. σχοινίνῳ· ſimili ratione ἠθμὸς σχοίνινος, δι' οὗ τὰς ψήφους οἱ δικάσται εἰς τὰς ὑδρίας καθιᾶσιν apud *Heſychium*: eadem macula *Euripidis* obſedit locum Segm. 178. ubi & veram lectionem MSS. ſervarunt. Mox faventibus MSS. & *Jungermanno* ἡμισάκιον in textu repoſui, quod & ita dudum emendandum eſſe conjectaveram.

85 Δημιοπράταις] C. A. Δημιοπράτοις ἁλῶν τρία ἡ. π. ὥσπερ σησ. ἡμισάμιον. *Salm.* Cod. Δημιοπρ. &c. πέπραται. KÜHN.

Δημιοπράταις] Scribe: ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις· quamvis & MS. hic vulgatum errorem ſequebatur. JUNG.

86 Ὥσπερ καὶ σησάμων, ἡμισάμιον.] MS. σησάμιον. SEB.

Ὥσπερ καὶ σησάμων, ἡμισάμιον.] C. V. ἡμισάκιον ita & *Salm.* *Lege*, inquit, ὥσπερ καὶ σησάμων ἡμισάκιον· *ſubaudi in iiſdem* Δημιοπράτοις. KÜHN.

Ὥσπερ καὶ σησάμων, ἡμισάμιον.] MS. ὥσπερ καὶ σησάμων, ἡμισάκιον· eleganter ἡμισάκιον· & emenda ita ſis. Ut ἡμιφόρμιον, φορμὸς ἥμισυς· ita ἡμισάκιον in iiſdem Demiopratis, ἥμισυς σάκκος, ſive σάκκος. Vulgatum ἡμισάμιον mehercle putidum ſat eſt. JUNG.

87 *Calamus quoque, cujus &c.*] *Pollux* non κάλαμον ab *Homero* nominari ait, ſed ὄροφον, quem deſcribit στεγαστῆρα καὶ κάλαμόν τινα, niſi malis στεγαστῆρα κάλ. genus calami aquatilis, quo domus tegi ſolebant. *Schol. Br. Hom.* ὄροφος εἶδος καλάμου πρὸς ὀροφὴν ἐπιτήδειον. *Iliad.* ω, 451. SEB. 2.

Ὅς τίς ἐστι στεγ. καὶ κάλ.] MSSti στεγαστὴρ κάλαμος· ὡς Ὅμηρος· addit C. A. dein καλάμου ὀρόφου &c. στροβίλου. KÜHN.

Ὅς τίς ἐστι στεγ. καὶ καλ.] MS. ὄροφον τις ὀνομ. ὅς ἐστιν στεγαγαστὴρ κάλαμος, ὃν καὶ &c. Et videtur certe legendum: ὅς (vel ὅστις) ἐστιν στεγαστὴρ κάλαμος, ὃν καὶ &c. non ut vulgo στεγ. καὶ κ. reſtituemus & infra Segm. 172. στεγαστὴρ κάλαμος hic eſt, qui tectis ædium inſerviebat; quod ut clarius videas, *Homeri* locum indicatum & a *Sebero* noſtro ex Ἰλ. ω. adſcribere placet, cum παρεκβολαῖς *Euſtathii*. Sic ibi princeps Poëta de *Achillis* tentorio:

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες, ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνῆεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες.

Ὄροφος δὲ, ait *Euſtathius* ibi, καλαμίσκου εἶδος ὑδροχαροῦς ἐπιτηδείου εἰς ὀροφὴν, ὃς ἐν λειμῶνι ἐπανθεῖ, δασεῖαν ἐπανθοῦσαν ἔχει λάχνην· ὅτι καὶ ἔστιν ἀγαθὸς ἐρέφειν· ἀπ' αὐτοῦ δὲ διὰ τὴν παλαιοτάτην χρῆσιν, καὶ ἁπλῶς αἱ τῶν οἰκιῶν στέγαι πᾶσαι ὄροφοι λέγονται. Et alter ille *Breviorum Scholiorum* auctor: λαχνῆεντ' ὄροφον, τὸν δασύν· λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τῆς τούτων κόμης· ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμου πρὸς ὀροφὴν ἐπιτήδειον. Ut vero στεγαστῆρα κάλαμον dixit hic, ita infra στεγαστῆρα κέραμον Segm. 182. JUNG.

Ὅς τίς ἐστι στεγαστήρ. καὶ καλ. &c.] Non dubitavi integram MSS. lectionem in textum referre, quæ oppido concinna eſt & elegans: de ὀρόφῳ & καλάμῳ στεγαστῆρι quædam a me ad caput XLIII. obſervabuntur. *Phyſica*, Φυσικὰ quæ dicebantur fuiſſe controverſa ex hoc *Pollucis* loco patet: & alia quoque *Ariſtotelea* monumenta fuerunt, quæ quidam aliis adſcripſerunt parentibus; ſic τῆς ἰατρικῆς συναγωγῆς βίβλοι nomen quidem præferebant philoſophorum principis, ſed revera cenſebantur compoſitæ a *Menone* ejus diſcipulo, quam ob cauſam & Μενώνεια vulgo fuerunt dicta: auctor eſt *Galenus*, qui idem mentionem alicubi facit τῆς τῶν Φυσικῶν δοξῶν ἐπιτομῆς a *Theophraſto* editæ, quem tamen libellum ab his Phyſicis diverſum fuiſſe puto, vel eorum appendicem ſaltim: de utroque opere videndus in *Theophraſto Meurſius*: apud *Pollucem* vero ſcribendum quis potius exiſtimet, Φυτικοῖς propter arborum factam hic mentionem: Φυτικὰ cum Φυσικοῖς ſæpe confuſa, ut docet *Meurſius*.

88 Ὃν] Hoc eſt ὄροφον· *Iliad.* ω, 451. SEB.

89 Ἐν δὲ Ἀριστ. ἢ Θ. Φυσικοῖς] MS. καὶ ἐν Ἀρ. SEB.

Φραστρου φυσικοῖς γέγραπται, Καλάμου, ὀρόφου, θρυαλλίδος, [90] στροβίλου, πίτυος· [91] εἴποις δ' ἂν καὶ ὠλένας, [92] καὶ ὠλενίδας, καὶ παρωλενίδας [93] ἐν τοῖς Δημιοπράτοις εἰρημένας· καὶ [94] πηνήκην δὲ, καὶ προκόμιον· καὶ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ, [95] περίθετον· καὶ περιθέτην δὲ, ὡς ἐν Ἄμφιδος [96] Ἀλκμαίωνι, καὶ Μενάνδρου Ὀλυνθίᾳ.

phraſti Phyſicis ſcriptum eſt, Calami, tegetis, thryallidis, nuclei pinei, pinuſque. Dices etiam manus, palmas, cubitos, ut in Foro publico dictum eſt: inſuper galerum, & fictitiam comam. Vel appoſititium, ſecundum Ariſtophanem in Gerytade: & Περιθέτην appoſititiam, ut in Amphidis Alcmæone, aut Menandri Olynthia.

171 ## • ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ.

[97] Περὶ κλίμακος, καὶ ἔτι τυμπάνων, καὶ κυμβάλων, ἐφ' ᾧ καὶ περὶ ὧν οἱ ὀρνιθοθῆραι χρῶνται.

[98] ΣΚεῦος δὲ καὶ ἡ κλίμαξ· καὶ οἱ ἀναβασμοὶ τῆς κλίμακος, κλιμακτῆρες, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· ἐν δὲ τοῖς [99] Δημιοπράτοις, κλιμάκιον· [100] ἐν δὲ Ἀμειψίου

• CAPUT XLII. 171

De ſcala, tympanis, cymbalis, & aucupum inſtrumentis.

INſtrumentum quoque ſcala eſt. Et gradus ſcalæ, qui Κλιματῆρες dicuntur: ut Ariſtophanes inquit in Fabulis, aut Centauro. Κλιμάτιον vero, parva ſcala in Foro publico. Apud Amipſiam vero,

Ἐν δὲ Ἀριστ. ἢ Θ. Φυσικοῖς] Sequitur in MS. καὶ ἐν Ἀριστοτέλους δὲ, ἢ Θεοφρ· Jung.

90 Στροβίλου] C. V. στροβίλλου &c. Kühn.

Στροβίλου] MS. στροβίλλου, πιτύος. Jung.

91 Εἴποις δ' ἂν, καὶ ὠλένας, &c.] C. A. εἴποις δ' ἂν ὠλενίδας παρωλεν. πηνήκην πρ. καὶ ὡς Α'. περίθετον ἐν Γηρυτάδῃ Ἀλκμαίων καὶ Μενάνδρου ὀλυνθίαν· ita C. A. *Salmaſ.* εἴποις δ' ἂν καὶ ὠλενίδας ἐν τ. Δ. εἰρημένας· *reliqua deſunt.* Kühn.

92 Καὶ ὠλενίδας] Deſunt in MS. καὶ ὠλενίδας. Jung.

93 Ἐν τοῖς Δημιοπράτοις εἰρημένον.] C. V. εἰρημένας. Kühn.

Ἐν τοῖς Δημιοπράτοις εἰρημένον.] Scribe, ut noſter MS. habet, ἐν τοῖς Δημιοπράτοις εἰρημένας. Jung.

Ἐν τοῖς Δημιοπράτοις] Δημιοπράτοις textus habet: alibi dixi. Mox erat in vulgatis εἰρημένον· εἰρημένας optime MSS. ſcilicet παρωλενίδας, quas armillarum quoddam genus fuiſſe vel ipſum nomen indicat. Πηνήκη ſcribitur & πηνίκη & φηνάκη & φέναξ, unde φενακίζειν, *decipere*, ut ab altero priori πηνικίζειν vel πηνηκίζειν deſcendit: alibi dixiſſe memini: erat autem meretricularum præcipue hoc capillitium: non raro ejus facit mentionem *Lucian. Dial. Meretr.* ut *Dial.* 4. τὴν μὲν πηνήκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· *galerum* Romani dicebant.

94 Πηνήκην] Supra II, 30. Jung.

95 Περίθετον.] Supra II, 35. Jung.

Περίθετον.] Nimirum *Ariſtophanes* περίθετον κόμην dixerat, ut *Xenophon Cyrop.* lib. I. κόμας προσθέτους, quibus Medi capitis ornandi cauſa uti ſolebant: pluribus in Commentario de *Perſ. Regn. Briſſonius*: quin & apud *Ælian.* V. H. I. c. 26. περίθετον δὲ εἶχε κόμην· & alibi ſæpius. *Michael Apoſtolius*, *Suidas* & *Etymologus* in διαπηνικίζω πηνήκην vel πηνίκην exponunt κόμην περιθέτην, ut ex *Amphide* & *Menandro* περιθέτην adducit *Pollux*: non tamen negligenda videtur *Falckenburgiani* Codicis lectio: περίθεσιν· haud diſpari ratione in *Gloſſis* veteribus extat: *Galericulum*, περιθέκη· περιθέκη & περίθεσις eadem ſunt: an igitur hæc lectio vulgatæ præponenda diliberabunt eruditi viri. *Clemens* etiam *Pædagog.* III. c. 11. ἀλλοτρίων προσθέσεις τριχῶν nominat. De προκομίᾳ *Michael* quo dixi loco, ad quem vide *Pantinum*, & *Suidas*.

96 Ἀλκμαίωνι] C. V. Ἀλβαίωνι. Kühn.

Ἀλκμαίωνι] MS. Ἀλκμαίωνι, & mox ὀλύνθια. Sed utrumque emendatum ad vulgatum modum. Sed ſupra II, 35. κεφαλῆς περίθετον ex *Ariſtophane* adfert, ut quidem hodieque in *Theſmophoriaz.* extare indicavi. Jung.

97 Περὶ κλίμ. &c.] Nihil de hoc titulo habet C. A. nec Codex *Salm.* Kühn.

98 Σκεῦος δὲ, καὶ ἡ κλ.] C. A. ita incipit: κλίμαξ οἱ ἀναβασμοὶ τ. κ. κ. κλιμάκιον ἐν Ἀμειψίᾳ, κλιμακίδα. *Salm.* C. καὶ κλίμαξ· οἱ ἀναβασμοὶ &c. Kühn.

Σκεῦος δὲ, καὶ ἡ κλ.] MS. σκεῦος δὲ καὶ κλίμαξ· οἱ ἀναβασμοὶ τῆς κλ. κλιμακτῆρες, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους δρ. quam lectionem, licet parum quoad ſenſum referat, vulgatæ tamen præferam, niſi quod utrumque καὶ retineam potius: ἀναβασμοὺς per σ noſter MS. aliquoties, nec, ſi bene memini, aliter: Attice nempe, ut ſupra retuli ad lib IV. alicubi: κλιμακτῆρας quoque ſupra IV, 127. & VII, 115. habuiſti in MS. edebatur enim antea in vulgatis hic etiam κλιματῆρες· ſed κλιμακτῆρες & ab *H. Stephano* in ſuo Codice factum, idemque placuiſſe videtur *Caſaubono* noſtro VII, *Athen.* 14. ubi de *Ariſtophanis Dramaſin* agit. Jung.

Σκεῦος δὲ, καὶ ἡ κλίμαξ. &c.] De ſcalis multa eaque non vulgaria poſſent notari; ſed his ſuperſedebimus hoc loco: ἀναβασμοὶ (ſic enim MSS.) τῆς κλίμακος, κλιμακτῆρες· de iſtis vide ſis *Salmaſium* non procul initio doctiſſimi Commentarii de *Annis Climactericis*: κλίμακος ἀμείβων ξεστ' ἐκλήτων βάθρα· *Eurip. Phœn.* v. 1186. ubi κλιμακτῆρας intelligit: vid. *Schol.* Mox ante nos legebatur: Ἀριστοφάνης Δράμ. &c. MSS. ut conſuevi, ſecutus ſum.

99 Δημιοπράτοις, κλιμάκιον] Δημιοπράτοις· & κλιμάκιον e MS. & Not. *Sylb.* vid. & *Euſtath. Odyſſ.* fol. 412. pr. edit. κλιμάτιον. Seb.

Δημιοπράτοις, κλιμάκιον.] MS. noſter etiam, τοῖς Δημιοπράτοις, κλιμάκιον· ut recte eque ſuo *Seberus* edidit: & *Henr. Stephani* etiam manu κλιμάκιον pro eo quod antea edebant, κλιμάτιον, repoſitum erat. Extat id & in *Ariſtophanis* Εἰρήνῃ, non longe a principio:

Ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος
Πρὸς ταῦτ' ἀνερρίχατ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν.

id eſt, Q. S. *Fl. Chriſtiano Interpr.*

Deinde tenues ſcalularum machinas
Faciens in altum ſe trahebat æthera. Jung.

100 Ἐν δὲ Ἀμ. ᾧ κλ.] C. V. Ἀμειψίου Κοινᾷ κλ. *Salmaſ. deeſt nomen fabulæ: forte*: ἐν δὲ Ἀμειψίᾳ Σαπφοῖ κλιμακίδια· recte legit C. *Voſſ.* ἐν Ἀμειψίου Κοινῷ· vid. *Athenæum* lib. V. c. 18. ubi eandem citat fabulam: *Caſaub.* autem legit Κόννῳ. Kühn.

Ἐν δὲ Ἀμ. ᾧ κλ.] Sed jam ſequitur longe corruptior locus, ubi confunditur dramatis nomen male cum nomine rei ex iſto dramate promptæ. Tu ſcribe, ut noſter MS. diſerte habet: ἐν δὲ Ἀμειψίου Κοννῷ, κλιμακίδα. *Amipſia* fabula fuerit Κοννὸς nomine, in qua di-

Κλιμακίς. Fortaſſis & tympana, atque cymbala, inſtrumentorum ordinis fuerint. & pardalea pellis, leonina, & tabula, & album. Quibus autem aucupes utuntur, laquei, retia, plagæ, quorum & Ariſtophanes meminit in Avibus.

Κέννῳ κλιμακίδα. Ἤπου δὲ καὶ τύμπανα, [1] καὶ κύμβαλα, σκευῶν ἂν καὶ [2] ταῦτα εἴη· καὶ παρδαλῆ, καὶ λεοντῆ, [3] καὶ σανὶς, καὶ λεύκωμα. [4] Καὶ οἷς ἂν οἱ ὀρνιθοθῆραι χρῶνται, [5] παγίδες, καὶ νεφέλαι, καὶ δίκτυα· [6] ἐν Ὄρνισι δ' αὐτῶν Ἀριστοφάνης μνημονεύει.

172 • CAPUT XLIII.

De pera, & ſimilibus.

PEram vero perulam vocabis, ut Ariſtophanes in Scenis conjunctis: & ſacculum, ſecundum Homerum: crumenam, crumenulam, & marſupium, ut in Convivatoribus Ariſtophanes. Corycum quoque', corycium, & corycictam habes κλιμακίδα.

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΜΓ. 172

[7] Περὶ πήρας, καὶ τῶν τοιούτων.

ΤΗν δὲ πήραν [8] πηρίδιον εἴποις ἂν, ὡς ἐν [9] Σκηνὰς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνης· [10] καὶ θύλακα καθ' Ὅμηρον, καὶ [11] θύλακον· [12] καὶ θυλάκιον, καὶ θυλακίσκον, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης· [13] κώρυκον, καὶ κωρύκιον, καὶ κωρυ-

Male acceperunt viri doctiſſ. qui in Theſauro ex *Ariſtophane* id, uti κλιμάκιον, putarunt a *Polluce* proferri. JUNG.

Ἐν δὲ Ἀμειψίᾳ, ὦ κλιμακίδα.] Quanto MSS. præſtantius, qui ſervarunt ipſum fabulæ titulum, ex qua vox hæc κλιμακὶς eſt depromta: ἐν δὲ Ἀμειψίου Κόννῳ ita & probe ſcribi *Jungermannus* putat: ſed *Meurſius* in *Attica Bibliotheca* Κόννῳ reſtitui vult, ubicunque legitur Κοννῷ. eique conſentit vir non minus eruditione quam diligentia conſpicuus *Joh. Alb. Fabricius* in *Biblioth. Græca*: Κόννον *Amipſiæ* laudant *Athenæus* aliique: vide *Heſych.* in Κόννου ψῆφος alioſque *Parœmiographos*, *Ariſtophan. Veſp.* & *Scholiaſtem*: nec dubito quin *Connus* ille *Lyriſtes* titulum fabulæ & argumentum ſuppeditaverit: ab eodem, credo, κοννόφρονες, ἄφρονες· nec eſt, quod eruditiſſimi *Meurſii* rationibus opponam; quapropter & hoc loco eam lectionem repoſui: non enim erit quiſquam, credo, qui ſibi perſuadeat Κοννὸν fabulæ *Comici* hujus eſſe nomen: alio loco hac de re accuratius.

1 Καὶ κύμβαλα] C. A. κύμβ. (C. V. κύμπαλα) καὶ παρδάλεις κ. λ. σανὶς λ. KÜHN.

Καὶ κύμβαλα] MS. κύμπαλα. JUNG.

2 Ταῦτα εἴη. καὶ παρδάλω, &c.] MS. ταῦτα ἦν· καὶ παρδάλεις· vide an potius leg. παρδαλῆ, λεοντῆ· quæ *Interp.* expreſſit. SEB.

Ταῦτα εἴη. καὶ παρδάλω, &c.] C. V. ταῦτα ἢ καὶ παρδάλη, καὶ λεόντη, καὶ σαλίς· leg. inquit *Salm.* cujus C. παρδαλὶ, παρδαλῆ, καὶ λεοντῆ, σανίς. *Salm.* C. καὶ ταῦτα ἦν. KÜHN.

Ταῦτα εἴη. καὶ παρδάλω, &c.] MS. noſter ταῦτα ἦ· καὶ παρδαλὴ, καὶ λεόντη. Sed ab alia manu repoſitus accentus rectior, καὶ παρδαλῆ, καὶ λεοντῆ· mihique primum legenti ita viſum vulgata reſtituenda: quæ conjectura & *Seberi* noſtri: eam quum MS. noſter ſatis firmet, ita poſthac emendemus: ſupra V, 16. ubi eædem voculæ, mendum quoque in accentu erat in MS. nempe λεοντὴ & παρδάλη. JUNG.

Ταῦτα εἴη. &c.] Mox παρδάλω καὶ λέοντι editum erat vulgo: reduxi veriſſimam MSS. lectionem: legendus ad *Il.* B. p. 375. *Euſtathius*.

3 Καὶ σανὶς] Sequitur καὶ σανὶς· ut etiam in MS. noſtro emendatum eſt, quum alias σαλὶς eſſet: nec illud loco moveam facile: quamvis & huic aliquid ſimile inveniam apud *Heſych.* Σαλὶα, πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον, ᾧ (an? ὃ) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν αἱ Λάκαιναι· οἱ δὲ θολία. JUNG.

4 Καὶ οἷς ἂν οἱ ὀρνιθ. &c.] Οἱ non eſt in C. A. C. V. ἂν ὀρνιθοθῆρα χρῶντο. KÜHN.

Καὶ οἷς ἂν οἱ ὀρνιθ. &c.] MS. καὶ εἷς ἂν ὀρνιθοθῆρα χρῶντο, παγίδες, καὶ νεφέλαι, καὶ δικτυα· & ſcribe καὶ δίκτυα. Poſſent & priora ita ſcribi: καὶ οἷς ἐν ὀρνιθοθήρᾳ ἐχρῶντο. Sed non opus videtur. JUNG.

5 Π. καὶ νεφέλαι &c.] C. A. π. νεφέλαι δίκτυα. C. V. & *Salm.* C. καὶ δίκτυα. *Gl.* Νεφέλαι, retes augurales: *maculas retis* etiam dixeris Latine: cætera non ſunt in C. A. KÜHN.

6 Ἐν Ὄρνισι] MS. Ὄρνισι. Verba *Ariſtophanis* in Ὄρνισι ſunt non longe nimis ab initio:

Μὴ γῆν, μὴ παγίδας, μὴ νεφέλας, μὴ δίκτυα.

Ubi *Scholiaſtes* adnotat νεφέλην etiam εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ eſſe. JUNG.

7 Περὶ πήρας, &c.] Titulus non eſt in C. A. KÜHN.

8 Πηρίδιον εἴποις ἂν, &c.] *Salm.* C. ἂν delet. C. A. καὶ θ. κ. θ. KÜHN.

9 Σκηνὰς καταλαμβ.] MS. καταλαβούσαις. SEB.

Σκηνὰς καταλαμβ.] Σκηνὰς καταλαμβανούσαις recte noſter MS. ut vulgatum a *Sebero* eſt: quamvis ineptus quis denuo σκηναῖς emendarat in MS. JUNG.

10 Καὶ θύλακα καθ' Ὅμ.] Ubi hoc legatur apud *Homerum* mehercle neſcio: ſcirem autem libens, ut λάρνακα χρυσείην Ἰλ. ω. & ἀργυρέην Ἰλ. σ. indicio indicis, quem utiliſſimum confecit in eum Poëtam *Seberus* noſter, apud eum legi ſcio. JUNG.

Καὶ θύλακα &c.] MSS. in hoc loco reformando parum nos adjuvant: ſic lectum fuit ante nos: καὶ θύλακα καθ' Ὅμηρον, καὶ * οὔλακκον· pro qua poſteriori voce θύλακον me reſtituiſſe neminem ægre laturum exiſtimo.

11 Καὶ * οὔλακκον.] F. θύλακον. SEB.

Καὶ * οὔλακκον.] C. A. καὶ εὐλάκιον· C. V. εὔλακον. *Salm.* pro εὔλακον recte leg. θύλακον. KÜHN.

Καὶ * οὔλακκον.] Quod ſequitur, καὶ οὔλακκον, in MS. uno κ. eſt, καὶ εὔλακον. Mihi nihil incidit, niſi quod & *Sebero* noſtro forte θύλακον ſcribendum. JUNG.

12 Καὶ θυλ. θυλακίσκιον] MS. καὶ θυλακίσκ. SEB.

Καὶ θυλ. θυλακίσκιον] C. A. θ. θ. κώρυκον· C. V. θυλακίσκον. KÜHN.

Καὶ θυλ. θυλακίσκιον] MS. καὶ θυλακίσκον, ut malim: ſupra etiam θυλακίσκον ex *Triphalete Ariſtophanis* habes Segm. 151. JUNG.

13 Κώρυκον, καὶ κωρύκιον, κωρ.] MS. interponit καί. SEB.

Κώρυκον, καὶ κωρύκιον, κωρ.] C. A. κωρύκιον κ. βύσμα, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ βύστραν ἄναξ. κιθαρίστρια· C. V. καὶ κώρυκον, κωρυκίδα, ὡς ἐν ταῖς Ὁλκάσιν· καὶ κίσμα δ' ἄν. KÜHN.

Κώρυκον, καὶ κωρύκιον, κωρ.] MS. καὶ κώρυκον, καὶ κωρυκίδα, omiſſis καὶ κωρύκιον. JUNG.

Κώρυκον] In *Gloſſis*: κώρυκος, pera: magis enucleate *Heſychius*: Κώρυκος, θυλάκιον· ἔστι δὲ δερματινὸν ἀγγεῖον ὅμοιον ἀσκῷ· οἱ δὲ πλοῖον· οἱ δὲ λόγχην· rectiſſime κόγχην ad *Athenæum Caſaubonus* emendavit: meminit etiam *Homer. Od.* E. & ad eum *Euſtathius*: inde eſt γυμνάσιον διὰ κωρύκου, cujus mentionem facit & εὐτονίαν laudat *Paulus Ægin.* lib. I. c. 17. aliis, ut *Artemidoro*, θύλακες id ipſum ludendi genus appellatur. *Antiphanis* fabula Κώρυκες κύριος laudatur ab *Athenæo*, ſi vera ſit

κίδα, ὡς ἐν ταῖς Ὁλκάσιν [14] Ἀριστοφάνους· καὶ βύσμα δ' ἂν εἴη τῶν χρησίμων, [15] τοῦ αὐτοῦ εἰπόντος, Βύσμα καὶ [16] γευστήριον· τοῦτο δὲ βύστραν ἕτεροι κεκλήκασιν, ὡς Ἀναξανδρίδης [17] Κιθαριστρίᾳ, καὶ Ἀντιφάνης Ὀρφεῖ, Βύστραν τινὰ [18] ἐκ φύλλων τινῶν· [19] ἀλλὰ μὴν [20] τῷ στεγαστῆρι ὀρόφῳ προσήκοιεν ἂν καὶ οἱ στρωτῆρες,

dem dices pro crumena, ut Ariſtophanes in Holcadibus. Tum & loculus quoque utenſilium fuerit, eodem dicente, Loculum & pocillum: hunc vero nonnulli byſtram vocarunt: ut Anaxandrides in Citharistria: & in Orpheo Antiphanes, Byſtram quandam ex foliis. Veruntamen pocillo quoque convenerint contexta tegmina,

inſcriptio, aut ejus non alia forſitan ratio. Quod in *Polluce* ſequitur κωρύκιον eſt & in *Suida*: Κωρύκιον, κώρυκος, θυλάκιον, τὸ παρ' ἡμῖν βουλγίδιον ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτου· de βουλγιδίῳ inſpice laborioſiſſimum eximii *Cangii* opus: κωρυκίδα reperies in *Epicharmi* loco Segm. 179. ab eadem emanat origine κωρυκίδιον, cujus vocabuli ſignificationem a priori paullum diverſam talem *Heſychius* adnotat: Κωρυκίδιον, ὅπερ οἱ τοξεύοντες δερματινὸν κοίλωμα τῷ εὐωνύμῳ πήχει περιτιθέασιν· unius alteriuſve voculæ tranſlatione perſanari poteſt hic locus: δερματινὸν κοίλωμα, ὅπερ οἱ τ. &c.

14 Ἀριστοφάνους.] Deeſt Ἀριστοφάνους in MS. De *corycide* veteres παράγειν Ἀριστοφάνους χρῆσιν ταύτην ſcribit *Euſtath.* ad Ὀδυσσ. ε. σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκὶς ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει· quæ forte ex Ὁλκάσιν & a *Noſtro* intellecta fuere: infra quoque in *Epicharmi* χρήσει eadem vox Segm. 179. ut & κώρυκοι in alia mox. Jung.

15 Τοῦ αὐτοῦ εἰπ.] MS. τ. χρησίμων, Ἀριστοφάνους εἰπ. Jung.

16 Γευστήριον.] Στεγαστήριον, ut nunc editum mox e MS. & Not. *Sylb.* tametſi MS. ibi στεγαστηρίῳ ῥόφῳ· ut dubitare poſſis an verior lectio, στεγαστῆρι ὀρόφῳ. Seb.

Pocillum.[Vid. not. Gr. t. Seb. 2.

Γευστήριον.] Hoc ne ſollicitandum quidem eſt; & errant, ſi qui hoc conati: βύσμα καὶ γευστήριον. *Ariſtophanes* enim junxit, ut ex MS. ſupra in ipſa χρήσει Segm. 75. reſtitui. Jung.

Γευστήριον.] Recte veram *Pollucis* & germanam lectionem adſeruit *Jungermannus*: ego quæ hoc de loco notavi, legere potes X, 75. ubi itidem occurrebat, ſed magis plenior. De γευστηρίῳ vero alium hic adducam teſtem, qui quodcunque moveri poteſt litis facile decidet, & lucem inſuper huic voci accendet: is eſt *Pherecrates* in *Tyrannide*:

> Εἶτα κεραμεύσαντα τοῖς ἀνθρώποις ποτήρια
> Πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοὔδαφος μόνον,
> Κοὐχὶ χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην, ἐμφερῆ γευστηρίοις.

Ex quibus profecto clariſſime perſpicimus, quæ fuerit hujus vaſculi figura, patellæ ſcilicet ſimillima, lateribus deſtituta: locus eſt apud *Athen.* XI. Βύστρα a βύσματι non differt: βύστραν ἐπιθεῖναι neſcio quo loco legerim: βύειν, unde voces hæ deducuntur, *obdere*: *Gl. obde*, βύσον· *Heſych.* Βύων τὰ ὦτα, ἐπιφράττων. Vid. & *Suidam*: ſic & ἐπιβύειν. *Heſych.* Ἐπιβυσάτωσαν, φραξάτωσαν, φιμωσάτωσαν· hinc κυψελὶς ἐπιβύστρα in *Luciani Lexiphane*, apud quem eundem κυψελόβυστα ὦτα· & alia vox παράβυστος. *Antiphanis* e MSS. χρῆσιν auximus: ἐκ φυλλῶν τινῶν· quod τινῶν nec non *Falckenburgii* Codex habuit: vides autem materiam βυστρῶν folia quædam: huc attinere exiſtimo hæc *Heſychiana*: Βύστραι, αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέσεις· proprie ſcilicet *opercula* non recte dicas βύστρας & βύσματα, ſed materiam quandam contortam e foliis aut ſimili re, vel etiam quodvis ligneolum, quod foraminibus ſeu aperturis doliorum inſeritur: *Ariſtophanes Amphiarao*: βύσμα φλιᾶν apud *Suidam*. De *Anaxandride* vero *Comico*, cujus nomen ſæpius in Codicibus editis cum *Alexandride* fuit commutatum, diligentius egi ad VII, 59. in hoc autem errorem non levem *Meurſius* erravit, cumque ſequuti eruditiſſimi viri: ſed hæc tota de re alibi majori cum cura diſſeram.

17 Κιθαριστρίᾳ] MS. κιθαρίστρια. Jung.

18 Ἐκ φύλλων.] MS. ἐκ φύλ. τινῶν. Seb.

Ἐκ φύλλων.] C. V. ἐκ φύλλων τινῶν· ἀλλὰ &c. vid. *Heſych.* in βύστραι. *Salmaſ.* βύστραν τινα ἐκ φύλλων τινῶν ex V. C. Kühn.

Ἐκ φύλλων.] MS. auctius φύλ. τινῶν, ut & *Seberi*. Sic ergo particula verſus fuerit:

> — βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν. Jung.

19 Ἀλλὰ μὴν] C. A. ἀλλὰ μὴν non habet. Kühn.

20 Τῷ τε στεγαστηρίῳ] C. A. τῷ δὲ στεγαστηρίῳ λ. π. οἱ. στ. κ. ὡς Ἀριστοφάνης πέσους &c. καὶ αὖ ἐν κ. &c. C. V. τὸ στεγαστήριον ῥόφῳ (ὀρόφῳ) προσήκοιεν, καὶ οἱ στ. καὶ τὰ κ. *Salm.* C. τῷ στεγαστηρίῳ λόφῳ προσίεικεν· *perperam*: *leg.* στεγαστῆρι ὀρόφῳ. Kühn.

Τῷ τε στεγαστηρίῳ] Antea edebatur: τῷ τε γευστηρίῳ λόφῳ προσήκοιεν οἱ &c. *H. Stephanus* in ſuo Codice emendarat στεγαστηρίῳ· *ſic*, ait, στεγαστρίδα Segm. 180. & προσήκοιεν. In noſtro MS. peſſime hæc relicta, τῷ στεγαστήρων ὀρόφῳ (prius videtur voluiſſe λόφῳ) ita ut vix ſublucea MS. lectio, quæ ſublucet tamen & fuit hæc: τὸ στεγαστήριο (quamvis videatur στεγαστήριον ῥόφῳ ſcriptum: illud ν enim neſcio an a recenti vel veteri manu) ῥόφῳ προσήκειν καὶ οἱ στρ. καὶ τὰ κ. Unde ne dubita totum locum ita emendare certo: ἀλλὰ μὴν τῷ στεγαστῆρι ὀρόφῳ προσήκοιεν καὶ οἱ στρ. dixi ſupra jam de στεγαστῆρι καλάμῳ ad Segm. 170. ubi id quoque *Polluci* vindicavimus. Ceterum ne quid non indicemus, in MS. *Salmanticenſi Schottus* hanc lectionem hic extare ait: ἀλλὰ μὴν ὡς στεγαστήριον ὀρόφῳ προσήκοιεν ἂν οἱ στρωτῆρες. Jung.

Τῷ τε στεγαστηρίῳ λόφῳ] Jam facile vulgata lectione caremus, cum alia, eaque ſola vera e MSS. ſuffici poteſt: hæſerunt hic eruditi viri, nec immerito: ſed omnem abſterſit difficultatem *Jungermannus* noſter perſpicaciſſimus. Excerpta, quæ *Falckenburgii* appellamus, talem exhibent loci ſcripturam: ἀλλὰ μὴν ὡς στεγαστήριον ὀρόφῳ προσήκειν ἂν καὶ οἱ στρωτῆρες, καὶ τὰ καλυμμάτια· hæc planiſſime conſentiunt cum Codice *Schotti Salmanticenſi*, niſi quod ibi προσήκοιεν, quæ differentia perparva eſt: & profecto, ubi quandam ex hoc libro lectionem *Schottus* adnotavit, eam & ab Excerptis noſtris e veſtigio confirmatam inveni, ut non levis mihi ſuſpicio oboriatur, eundem forte Codicem eſſe, quo *Schottus* eſt uſus, cum illo noſtro, cujus Excerpta auro contra cara ſæpius & ampliſſime laudavimus: vellem ſane, illius Codicis aliquando nobis copiam dari; nec dubito, quin plurima egregia, quæ hactenus latuerunt, ex eo proferri poſſent: illa vero lectio quanti ſit facienda, ego quidem haud facile dixero: id tamen mihi firmiter perſuadeo, nonnullam ejus nobis habendam eſſe rationem: ſi liceat voculam inſerere, ſenſum ex illa ſcriptura non ineptum nec incommodum apparabo: ἀλλὰ μὴν ὡς στεγαστήριον (vel στεγαστήρια) ὀρόφῳ προσήκει, οὕτως ἂν καὶ οἱ στρωτῆρες &c. στεγαστήριον quo minus dici queat, nihil impedit, ut στρωτήριον a στρωτήρ· hæc tamen adeo non defendo, ut aliis etiam me potius dedam, & Codicis P. atque V. lectionem ſequar, quæ vere elegans eſt & perfecta: eam tamen expolivi *Falckenburgianis* Excerptis adjutus. Στεγαστὴρ ὄροφος nihil aliud, ac στεγαστὴρ κάλαμος, quem paulo ante hæc e MSS. *Polluci* reddidimus. Ὄροφος, κάλαμος, ᾧ στεγάζουσι. ἤδη δὲ καὶ ἡ ὀροφή· inquit *Heſychius*: quod latius exequitur *Euſtathius* ad *Homerum*, & *Schol. Eurip.* ad *Oreſt.* ὄροφος λεπ-

173 vel ſtoreæ: * utraque vero in Ariſtophanis Babyloniis:

Quot habet virorum ſtoreas iſte?

& rurſum, tuguriis domum conſtruxit. Secundum Ariſtophanem vero in Holcadibus dices, Paxillos expellere, & ſcuticam ferream, bidentes, & ſarmentorum faſci-

[21] καὶ τὰ καλυμμάτια· * ἄμφω δὲ ἐν Ἀριστο- 173
φάνους Βαβυλωνίοις,

[22] Πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρῶν ουτοσί.

καὶ αὖ πάλιν, [23] Ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφε· [24] Φαίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα, ἐν Ὁλκάσι καὶ παττάλους ἐκκρούειν, καὶ σκύταλον ὑποσίδηρον, [25] καὶ σμινύδας, καὶ ἀγκα-

τοὺς κάλαμος καὶ πιπυρώδης εἰς ὀροφὰς ἐπιτήδειος· nec opus eſt in re nota veterum compilare ſcrinia. Progredior ad στρωτῆρας, in quibus ſi quid fuerit obſcurum detegemus: VII, 124. ita legitur: γύψος, κέραμος στεγαστὴρ, ἐρέψιμα ξύλα, ἃ ὁ Θουκυδίδης εἶπε τὴν ξύλωσιν· πηλὸς &c. ante πηλὸς in vulgatis editum fuit στεγαστὴρ, quod ibi nos merito ejecimus, ſiquidem e MSS. eadem vox paulo ante κέραμος στεγαστὴρ fuerit repoſita: ſed tamen ibi cogitandum eſſe dixi, num aliqua poſſit emendatione huic voci ſuccurri, alibique periculum me facturum eſſe promiſi: id hic non inopportuno fiet loco: ſcilicet quod tum animo meo obverſabatur, erant στρωτῆρες, qui profecto non abs re & præter *Pollucis* propoſitum eo loco interponi poſſunt: quid enim aliud στρωτῆρες, quam ἐρέψιμα ξύλα; ſunt igitur aſſerculi, qui tegulis tectorum ſubſternebantur: *Benedictus aſſerculos* exponit, *aſſeres* cetera *Gloſſaria*: varie tamen interpretati ſunt vocem veteres Grammatici: audire juvat *Etymologici* Magni parentem: καὶ στρωτὴρ λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δουρεδόκων τιθέμενα· ἢ τὰ εἰς ὀροφὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀροφὴν πεποιημένον· quæ poſteriora præcipue ad rem noſtram faciunt; ex illis enim patet στρωτῆρας dictos eſſe aſſerculos decuſſatim poſitos, qui tectum ſuſtineant: uſum hac voce reperio *Philonem* libr. V. Βελοποιικῆς p. 87. *Edit. Pariſ.* εἶτα εἰς τὰ ἀνὰ μέσον τῶν ἀψίδων διαστήματα στρωτῆρας ἐπιβάλλειν τοὺς ἰσχυροτάτους, καὶ ἄνωθεν κάλαμον, καὶ καταλεῖψαι ὡς βέλτιστα· pauloque poſt ea: καὶ στρωτῆρας ἐπιβαλὼν κεράμωσον· *aſſeres* utrobique reddidit *Interpres*: viden' igitur aut κεράμον vel tegulas, aut κάλαμον his aſſeribus inſtratum: utraque materia domos contegere ſolebant: στρωτήρια dixit *Etymologus* in Γέῤῥα, ut volebamus στεγαστήρια modo a στεγαστὴρ enata: & στρωτηρίδια *Heſych.* Γεῤῥάδια, στρωτηρίδια. De illis autem δοκιδίοις τοῖς ἐπάνω τῶν δουρεδόκων, quæ ſtructuræ loco tantum, non itidem uſu ab iſtis aſſerculis, quos expoſuimus, differebant: videndus & *Harpocratio*, quem *Suidas* verbo tenus exſcripſit. In *Ariſtophanis* priori loco ἀνδρῶν intelligendum de andronitide nemo ſani capitis *Jungermanno* controverſum fecerit; ad eum itaque modo accentum poſui: alteram etiam ῥῆσιν librariorum petulantia violavit: reduxi MSS. lectionem: non noluerit forſitan aliquis ad normam vulgatæ ſcriptionis: Ὡς ἐν καλυμματίοις &c. ut ἐν καλυμματίοις pro καλυμματίοις adhibitum putetur: hoc autem qualiſcunque ſit pretii, MSS. tamen adhærere conſultum duxi.

21 Καλυμμάτια.] MS. καὶ τὰ καλ. SEB.

Καλυμμάτια.] MS. καὶ τὰ καλυμμάτια. Sic & MS. *Seberi*: nec aliter ſcribendum eſt: quo modo & præceſſit καὶ οἱ στρωτῆρες. JUNG.

22 Πόσ. ἔχει στ. ἀνδρῶν ουτοσί] *Salm.* pro ἔχει ex C. V. habet ἔχεις, *qui & ἀνδρῶν retinet*; alius homo doctus adſcripſit: ἀνδρῶν. KÜHN.

Πόσ. ἔχει στ. ἀνδρῶν ουτοσί] MS. ἔχεις στρ. ἀνδρῶνος· ſed σ male repetitum ab initio ſequentis vocis. Ceterum pro ἀνδρῶν quoque ἀνδρῶν ſi mecum leges, verſiculus aptum ſenſum habebit; & non aliter ſcripſiſſe *Comicum* exiſtimo:

Πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρῶν ουτοσί;

De loco enim quærit, qui *andron* (cujus etiam ſupra mentio I, 79. IX, 46.) vel *andronitis* vocatur, differentiæ a *gynæceo* cauſa, quotnam is στρωτῆρας contineat. Eundem locum *Harpocratio* intellexit, quum in στρωτὴρ ait, hoc nomen eſſe etiam ἐν Ἀριστοφάνους Βαβυλωνίοις. Quid vero στρωτῆρες vid. e *H. Steph.* in Theſauro. JUNG.

23 Ἐν καλυμματίοις] Poſt ἐν deeſt nomen fabulæ, tollendumque comma poſt καλυμματίοις. *Sylb.* SEB.

Ἐν καλυμματίοις] Pro αὖ πάλιν *Salm.* C. V. αὐπαλίως· C. V. ὡς οὐ κ. τ. ο. ἤ. *quod domum non tegeret* καλυμματίοις. KÜHN.

Ἐν καλυμματίοις] MS. καὶ αὖ πάλιν, ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν &c. Sic & hic elegantem verſiculum reſtituemus:

Ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφε.

Niſi potius tamen Ὅς οὐ καλ. *Ariſtophanes* ſcripſerit. JUNG.

24 Φαίης δ' ἂν κατ' Ἀρ.] C. A. καὶ παττάλους ἐ. κ. σ. ὑποσιδήριον. KÜHN.

Φαίης δ' ἂν κατ' Ἀρ.] MS. κατὰ Ἀριστ. JUNG.

25 Σμινύδας, ἀγκαλ.] C. V. καὶ σμ. καὶ ἀ. C. A. σμικύδας &c. *Salm.* σμινυίδας καὶ ἀγκαλίδας· &c. καὶ ſemper adjecto. KÜHN.

Σμινύδας, ἀγκαλ.] MS. ὑποσίδηρον, καὶ σμινύδας, καὶ ἀγκαλίδας· quaſi & hæ quatuor voculæ ex iiſdem Ὁλκάσι additæ: quod credere nil abſurdum forte. JUNG.

. Σμινύδας] Καὶ interpoſitum e MSS. Omnia quæ hic proferuntur & ego juxta cum *Jungermanno* ex *Ariſtophanis* Ὁλκάσιν fabula depromta judico: etſi vero MSS. cum vulgatis ferme conveniant, quædam tamen in hiſce aliter atque vulgo leguntur ſcribenda duco: primum quidem παττάλους ἐγκρούειν reſtituendum mihi videbatur, *clavos pangere*: pari modo ἥλους ἐγκρούειν apud alios: ipſumque illud πάτταλον ἐγκρούειν LXX. *Interpretes* alicubi habent: dein σκυτάλην mallem: σκύταλον enim alibi legiſſe me non memini, quanquam ea tantum de cauſa vocabulum illud ſane non temere rejiciam, cum permulta reperiantur apud Græcos non duplicis tantum, ſed & triplicis formæ: dixerint igitur σκύταλον & σκυτάλην· σκύταλος autem ὑποσίδηρος vel σκύταλον ὑποσίδηρον *baculus ferreus ligno obductus*: & ita vocari dolo potuit: Vid. *Heſych.* in Δόλωνες· contra ea ἀγάλματα ὑπόξυλα, *ſtatuæ* vel *imagines ligneæ auro* vel *argento illitæ*, ut *Scholiaſtes* anonymus in *Hermogenem* exponit: ea vero qua dixi notione ὑποσίδηρος apud *Platonem* occurrit, apud quem & ὑπόχαλκος, *ſubæratus*, ὑπάργυρος, ὑπόχρυσος· alibi data occaſione de iſtis & ſimilibus notabo. Porro σμινύδας probabili conjectura in σμινύας eſſe commutandas mecum cogitaveram: σμινύη ſatis e ſolo noſtro *Polluce* cognoſci poteſt: σμινύδα vero quis dixit unquam, aut quis reperit? ſed, ut ingenio ſum minime proclivi ad quicquam facile mutandum, quippe qui ſciam iſta virorum eruditorum inconſiderantia ſæpius bene conſtituta veterum auctorum loca deturpari potius, quam illuſtrari & emendari, rationes circumſpexi, ſi quæ forſitan inveniri poſſent, quibus σμινύδας vindicarentur: & offerebant ſe certe: σμινύδιον enim unde, niſi ἀπὸ τῆς σμινύδος; ut σανίς, σανίδος, σανίδιον, & talia infinita: porro apud *Heſychium* eſt Σμινίς, σμινύη· ubi meo periculo reſtituas licet σμινύς· ſartas itaque tectas ſibi ſuas σμινύδας habeat *Ariſtophanes*.

λίθας· καὶ, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς, [26] Νεβρίδα, καὶ λίθους πωρίνους καὶ κηρύκιον· καὶ ὡς ἐν Ἥρωσιν, [27] ἴθι δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον· [28] καὶ ὡς ἐν Γήρᾳ, [29] Πτωχικοῦ βακτηρίου· καὶ βακτηρία δὲ [30] Περσὶς ἀντὶ καμπύλης, καὶ [31] καλαμίνους αὐλούς· [32] τοὺς δὲ κάλως, καὶ σχοι-

culos: & ut in Tageniſtis dicit, Nervum, lapides aſperos, caduceum: atque ut in Heroibus, Abi trochum accipiens crepitato: & ut in Senecta, Mendicante ſcipione. Et Βακτηρία vero Perſis, ἀντὶ καπύλης. Atque tibias arundineas. Rudentes vero, & fu-

26 Νευρίδα, λ. π. &c.] C. A. νευρίδια καὶ λίθους παρίνους κ. C. V. νεβιδα καὶ λ. πωρινοὺς καὶ κηρύκιον· πώρινος λίθος *tophus* eſt. *Gl.* πῶρος, ὁ λίθος, *Tofus.* Pro νεβιδα leg. νεβρίδα, *pellem hinnuli cervini.* KUHN.

Νευρίδα, λ. π. &c.] MS. νεβρίδα καὶ λίθους πωρινοὺς καὶ κηρύκιον· quæ quoque vulgatis certe rectiora: ut hæc omnia ſint *Ariſtophanea* e *Tageniſtis.* Miſeret me τοῦ κηρύκιον, quod ita vulgo ſolum aſtat. JUNG.

Νευρίδα, λ. πωρίνους. κηρ.] Arriſit veterum librorum lectio: νεβρὶς & νευρὶς propter ſimillimam apud recentiores Græcos pronunciationem facile confundi potuerunt: ſupra ejuſdem modi & alia exempla adduxi: nebr.da Græci dixerunt variam *Bacchantium* veſtem, unde proverbio dicitur quis νεβρίδα ἐνῆφθαι, qui deditus eſt ebrietati, vel homo vertumnus & mutabili ac doloſo ingenio: rem totam alibi pleniſſime explicui. Vides autem hic λίθους πωρίνους, qui in memoriam revocant *Pollucis* locum VII, 123. ubi cum *Auctor* noſter λίθον πώρινον recenſebat, hunc ipſum, credo, *Comici* locum in mente habuit: veteres autem πώρινον λίθον dixerunt *tophum*, πῶρον, eadem elegantia, qua *Mæcenas Epigr.* in *Horatium* *Jaſpios lapillos* ipſos Jaſpides vocavit, ac mellitiſſimus *Anacreon* Πάρθιοι ἄνδρες pro ipſis Parthis adhibuit: *Nonnus* in *Dionyſiacis* hanc dicendi concinnitatem non tam oblatam uſurpaſſe, quam ſtudio & data opera captaſſe deprehenditur: tum poſt hæc καὶ κηρύκιον· illa vox a reliquis vulgo majori diſtinctionis nota fuit ſeparata, & ſolitudinem ſuam quodammodo deplorabat: κηρύκιον vel κηρύκειον & *caduceus*, pacis ſignum, & locus, in quem præconium facturi adſcendunt: utram notionem locum hic habere dicamus? priorem omnino: vide *Heſychium.* Sed veniendum ad alteram ex *Heroibus Ariſtophanis* ῥῆσιν, in qua paucis defungemur: *Heſychium* ex his *Comici* verbis recte *Sopingius* emaculavit: Ἀνακώδωνισον, ἀνάσειον· & credibile eſt Grammaticum illum ad hunc *Ariſtophanis* locum reſpexiſſe: quid autem hic τῷ ῥόμβῳ facies? ego quidem opinor ῥόμβον ab *Ariſtophane* appellatum τὸν κώδωνα, quo moto & agitato vigilias circuibant atque excitabant οἱ περίπολοι vel περιπολάρχαι· quod traditum pluribus in locis ab *Ariſtophanis Scholiaſte* & *Heſychio* nemini humanioris ingenii latebit: percommode igitur ῥόμβον ἀνακωδωνίζειν. Non me præterit alium etiam ῥόμβον in ſacris magicis uſum eſſe, cum ſcilicet eo concuſſo devotiones faciebant, & manes ab inferis evocabant: *Heſychius* inter cetera de *rhombo*: καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δινεῖται non diverſus eſt ab hoc στροφαλὸς Ἑκατικὸς, cujus in Chaldæis oraculis, & *Pſelli* ad hæc Commentariis fit mentio, ac de quo pereruditè ſcripſit Britanniæ non periturum decus *Seldenus* de *Dis Syror.* P. II. nec non *Meurſius Lection. Theoph.* c. III. poſſem ea de re pluſcula forte non cuivis cognita & obſervata proponere; ſed tempori & inſtituto ſerviendum eſſe ſentio: hac vero poſteriori ſignificatione ſi ῥόμβον in *Comico* velis interpretari, non valide obnitar, quamquam prius præplaceat.

27 Ἴθι δὴ λ. &c.] C. V. ἴθη δή· & ῥόββον C. A. *rhombum concute ut reſonet*: quod fiebat in magarum incantationibus. *Heſych.* ἀνακοδώνισον male. KUHN.

Ἴθι δὴ λ. &c.] MS. ἴθη (ſed emendatum ἴθι) δὴ λ. τ. ῥ. ἀνακωδώνισον. Sed recte vulgo, & integer eſt ſenarius:

Ἴθι δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον.

Ῥόμβου variæ ſignificationes, ut apud *Heſychium*, & alios videre potes. JUNG.

28 Καὶ ὡς] Καὶ abeſt a C. A. KÜHN.

29 Πτωχ. βακτ.] Βακτήριον πτωχικὸν, *baculus mendicorum.* KUHN.

Πτωχ. βακτ.] MS. alio ordine, βακτηρίου πτωχικοῦ. JUNG.

Πτωχικοῦ βακτηρίου.] *Falckenburgii* Excerpta: πτωχίνου βακτηρίου· quod parum abeſt, quin penſius & præſtantius vulgata lectione exiſtimem: ſanequam ipſa me formationis raritas delectat, quanquam exemplis tamen non careat; præſertim cum pleraque omnia, quæ ex *Ariſtophane Pollux* hoc loco adfert, a communi uſu ſint remotiora, ut ipſum illud, quod adjacet, βακτήριον, quam βακτηρίαν magis uſitate Græci dicunt: textu tamen immutando abſtinui, ne quis mihi jure merito convicium facere poſſet. Mox ἀντὶ καμπύλης debere legi quivis vel mediocri ingenio animadvertiſſet: male habuit *Jungermannum* noſtrum hic locus: qui enim βακτηρία Περσὶς ἀντὶ καμπύλης uſurpari potuit, cum *ſcipionem Perſicum* alii Grammatici rectum fuiſſe tradant? me quidem iſta difficultas primum eo impulit, ut emendare aggrederer: καὶ βακτηρία δὲ Περσὶς, ἥτις ἀντίκειται καμπύλῃ· quæ mihi audacia an feliciter ceſſerit, non dixero: aliorum id eſto judicium: ſed re tamen iterum expenſa illam opinionem meam reliqui: ſcilicet obſervandum maxime inſolentia ab *Onomaſticographo* noſtro hic eſſe ex *Ariſtophane* congeſta, ut jam antea dixi; quibus omnino annumerari meretur, ſi βακτηρίαν Περσίδα ἀντὶ καμπύλης poſuerit: hæc autem *Ariſtophanea* eſſe ex ejus Γήρᾳ docuerint αὐλοὶ καλαμῖνοι, quos itidem attulit Segm. 153. De baculis interim qui erudita & rara concupiverit cognoſcere, illum adire jubeo ad *Caſauboni Commentarium* in *Theophr. Char.* Περὶ Ἀγροικίας.

30 Περσὶς, ἀντὶ καπύλης] C. A. πισίς· C. V. Πέρσης ἀντὶ καμπύλης. leg. Περσίς· *Heſych.* Περσικὰ inter alia dici vult ὀρθὰς βακτηρίας, niſi ibi μὴ exciderit, ut notetur baculus *incurvus*: aut *Heſych.* accipiendus de baculi parte inferiore, quæ recta eſſe poſſit, ſumma tamen incurvata. *Salm.* C. καπήλης. KUHN.

Περσὶς, ἀντὶ καπύλης] MS. Πέρσης· Sed vulgatum videtur rectius, non quod etiam ſequitur, ἀντὶ καπύλης· pro eo enim omnino emenda, ut MS. noſter habet, ἀντὶ καμπύλης· Perſicam, itaque βακτηρίαν ait incurvam eſſe. Sed contra ab *Heſychio* Περσικὰ inter alia, ὀρθαὶ βακτηρίαι exponuntur. Quæ inter ſe pugnare videntur, & explicanda ſunt a *Caſaubono* noſtro, cujus de baculis & eorum forma multiplicique apud veteres uſu obſervata dudum expectamus. JUNG.

31 Καλαμίνους αὐλούς.] C. A. αὐτούς. KÜHN.

Καλαμίνους αὐλούς.] Καλαμίνους αὐλοὺς & nuper ſupra Segm. 153. nominavit. Et neſcio ſane quam apte hic intruſum: niſi forte locus mutilus eſt vel disjectus. JUNG.

32 Τοὺς δὲ κάλους, &c.] C. A. τὰ δὲ σχοινία καὶ κάλους (C. V. κάλως) καὶ ὅπλα α. τι. Ο. δὲ ο. β. *Salm.* C. τοὺς δὲ καὶ ὡς· *lege* κάλως. KÜHN.

Τοὺς δὲ κάλους, &c.] MS. κάλως· rectum quoque. JUNG.

Τοὺς δὲ κάλους] Recte quidem; ſed MSS. ratio erat habenda, in quibus κάλως Ἀττικώτερον, quod apud *Ariſtophanem* occurrit non uno in loco: πάντα κάλων σείειν Attici plerumque, cum vulgo πάντα κάλον dici ſoleat. Vid. me ad Segm. 133. Ὅπλα *navis armamenta* præcipue ab Ionibus dicuntur: eam ob cauſam apud *Herodotum* & *Hippocratem* frequenter hæc vox occur-

nes, & arma quoque vocaveris. Homerus quoque funem nauticum dixit.

νία, καὶ ὅπλα ἂν εἴποις. Ὅμηρος δὲ καὶ ὅπλον [33] βύβλινον.

174 ## * CAPUT XLIV.

De vaſis aureis, argenteis, aliiſque metallicis.

NUmerabis etiam vaſcula aurea, argentea, & ænea in vaſculorum numero. Ænea nominante non Xenophonte modo in Expeditione, ſed & Ariſtophane in Pelaſgis, ænea vaſa, & pulvinaria. Lyſias vero ad Cleonem argentea vaſa dixit, & aurea.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ. 174

[34] Περὶ χρυσωμάτων, καὶ ἀργυρωμάτων, καὶ τῶν ἐκ μεταλλικῆς ὕλης.

Φαίης δ' ἂν [35] καὶ χρυσώματα, καὶ ἀργυρώματα, καὶ χαλκώματα ἐν μέρει τῶν σκευῶν· οὐ μόνον ἐν τῇ Ἀναβάσει Ξενοφῶντος εἰπόντος [36] χαλκώμασιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνους [37] ἐν Πελαργοῖς, χαλκώματα, προσκεφάλαια. Λυσίας δὲ ἐν τῷ πρὸς Κλέωνα [38] καὶ ἀργυρώματα, καὶ χρυσώματα εἴρηκε.

rit: *Galeni Gloſſa*: Ὅπλα, κάλοι ἀπὸ στύπεου (στύππου) ἢ λίνου, ἢ κανάβιος.

33 *Funem nauticum*] *Od.* φ. 338.

Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον.

quod interpretantur: *Jacebat ſub porticu inſtrumentum navis hinc inde remis inſtructæ Byblinum. Schol. Brev.* Βύβλινον, καννάβινον· οἱ δὲ τὸ ἐκ παπύρου. SEB. 2.

Βύβλινον.] C. V. βιβλίον, male. KÜHN.

Βύβλινον.] MS. βίβλινον· & ſic etiam *Euſtathius* videtur agnoviſſe, ſi recte apud eum edunt. Sed ut idem etiam monuit, & ſe in iis, quæ ad Περιηγητὴν commentatus eſt, monuiſſe ait, διφορεῖται κατὰ τὸ δίχρονον ἡ ἐνθεῖσα βύβλος, quemadmodum & μόλυβδος apud veteres: δηλοῖ, addit, δὲ αὐτὸ καὶ ὁ γράψας ἐν ῥητορικῷ Λεξικῷ, ὅτι βύβλινον καὶ βίβλινον διχῶς. Locus alias *Homeri* in Γλ. φ. hic eſt:

Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας —. JUNG.

34 Περὶ χρυσωμ. &c.] Titulus non extat in C. A. nec in *Salmaſiano*. KÜHN.

35 Καὶ χρυσ. καὶ ἀργ.] Quidam maluerunt dicere χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν κόσμον. *Caſaub.* in *Athen.* lib. VI. cap. 4. SEB.

Καὶ χρυσ. καὶ ἀργ.] C. A. ἀργ. χαλ. ὡς Ἀριστ. χ. π. λ. δὲ &c. ultimum καὶ χρυσώματα non adeſt: ceterum χρυσώματα, ἀργ. notant *aurum factum, argentum factum. Doctiſſ. Menagius* in *Laërt.* libr. IV. pag. 178. putat hoc loco *Pollucem* falſitatis argui, quod dicit *Athenæus* lib. VI. c. 4. nempe quod οἱ ἑλληνίζοντες dicendum moneant ἀργυροῦν κόσμον, χρυσοῦν κόσμον, non ἀργυρώματα, χρυσώματα· ſed *Pollux* falſus non eſt per hunc locum, ut qui nihil aliud teſtatur, quam χρυσώματα &c. apud idoneos extare Auctores, quibus tamen non moventur οἱ ἑλληνίζοντες ἀκριβέστεροι, ut a ſententia diſcedant. Cod. *Salm.* καὶ ἀργ. καὶ χρ. KÜHN.

Καὶ χρυσ. καὶ ἀργ.] MS. alio ordine, ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα. JUNG.

36 Χαλκώμασιν] Locus eſt non longe ab initio lib. IV. Ἀναβασ. de *Carduchorum* ædibus: ἦσαν δὲ καὶ χαλκώματα παμπόλλοις κατεσκευασμέναι αἱ οἰκίαι. JUNG.

37 Ἐν Πελασγοῖς] C. V. ἐν Πελαργοῖς. KÜHN.

Ἐν Πελασγοῖς] MS. ἐν Πελαργοῖς· & ſic emenda pro vulgatis Πελασγοῖς. Citantur *Ciconiæ Ariſtophanis* & ſupra VII, 105. & apud *Harpocrationem* in Οἰκίσκῳ, & apud *Athen.* lib. IX. ut etiam jam indicavit *Caſaubonus* noſter IX. *Animadv.* 2. Et *Scholiaſtes Ariſtophan.* in *Plut.* ubi de *Patrocle*, de eo ἐν Πελαργοῖς mentionem fieri indicat: ut & inferius Idem de *Neoclide* in iiſdem: & ex ea fabula verſum de Ἀδμήτου λόγῳ profert ad Σφῆκας. Puto autem in verbis *Ariſtophanis* diſtincte legendum χαλκώματα, προσκεφάλαια. Addo & alium locum *Ariſtophanis* Σφηξίν· Ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων· Ὀροφὴν θέασαι· κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον. JUNG.

Ἐν Πελασγοῖς] Repoſui MSS. lectionem Πελαργοῖς· quæ *Comici* fabula creberrime ſolet a Grammaticis citari. Πελασγοὶ tamen & ipſi leguntur apud *Athenæum* lib. VI. cap. 11. ad quem locum eruditiſſimus *Caſaubonus* vulgatam *Athenæi* lectionem ex hoc *Pollucis* noſtri confirmat: ſed eo quidem tibicine cum deſtituatur jam *Athenæus*, ſine dubitatione apud eum reſtituere audeo Πελαργοῖς· ſunt igitur e fabulis *Ariſtophaneis* removendi Πελασγοὶ· in eo certe noſtri *Pollucis* loco ita, ut MSS. juſſerunt, emaculandum eſſe perſpici facillime poterat e VII, 105. χαλκώματα δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξὶν εἴρηκε. Jamque adeo firmamentum accedit ſagaciſſimæ *Meurſii* conjecturæ, qui ſubdubitans utriſque, *Pollucis* inquam & *Athenæi*, locis Πελαργοῖς ſcribi jubebat in *Attica Biblioth.* iſtiusque rei judicium Senatui rei literariæ committebat, qui profecto in ejus propendebit partes motus tam inſignium advocatorum, MSS. noſtros dico, auctoritate: *Meurſio*, ut in pleriſque omnibus, aſſentitur Vir doctiſſimus *Fabricius Bibliotheca Græca* p. 678. ubi cum oculos conjicio in Πελασγοὺς inter *Ariſtophanis* fabulas ibi recenſitos, non poſſum non hoc loco admonere, errorem illum irrepſiſſe ex Indice Auctorum, quos advocat *Athenæus*: ibi ſeu typothetarum culpa, ſeu quod ita in vetuſtiori quadam editione legatur, Πελάσγοι ſcribuntur, qui Πελασγοὶ in ipſo ſunt *Athenæo*. Χαλκώματα, προσκεφάλαια diſtinctione ſeparari volebat *Jungermannus*; & ita ſane ſic reperio etiam apud Præſtantiſſimum *Menagium* ad *Diog. Laërt.* IV, 38. nec intercedo, quominus id fiat: cogitandum tamen, num dixerit *Ariſtophanes* χαλκώματα προσκεφάλαια *galeam æratam*, & cetera, quæ huc pertinent: *æroma* & *æramenta* Romani vocant τὰ χαλκώματα· *Gloſſæ*: mox in *Lyſiæ* loco ſic ante nos edebatur: ἀργυρώματα εἴρηκε καὶ χρυσώματα· ſæpius illam inſtituti noſtri, quod nemo poteſt improbare, eſſe rationem dixi, ut MSS. fideliter exprimerem: hæc autem ita juncta reperiuntur in *Arriani Periplo Maris Erythræi*: ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα τοπικῷ ῥυθμῷ κατεσκευασμένα. *Diogenis Laërtii* locum modo indicavi: in ſingulo numero, quod Atticis inuſitatius, poſuit *Epictetus* apud *Arrian.* lib III. cap. 7. καλὸν ἀργύρωμα μηδέν, χρύσωμα μηδέν. Idem hinc finxit ἀργυρωματίδια lib. III. cap. 26. σὺ δ' οὐκ ἐξελεύσῃ θαῤῥῶν, ἀλλὰ περιτρέμων τοῖς ἱματιδίοις καὶ τοῖς ἀργυρωματιδίοις· ſi id mihi injunctum eſſet negotii, ut plura conferrem, ex ſolo *Pauſania* non pauca poſſent adnotari.

38 Ἀργυρώματα εἴρ. &c.] MS. noſter, καὶ ἀργυρώματα, καὶ χρυσώματα εἴρηκεν. Idem locus ſupra VII,

175 ## ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΜΕ.

[39] *Περὶ ἀγροικικῶν σκευῶν, καὶ τῶν τοιούτων.*

Καὶ βαίτας δὲ τὰς τῶν ἀγροίκων διφθέρας ἐν τοῖς Γυναικείοις μίμοις ὁ Σώφρων ἐκάλεσεν· [41] εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνος τε εἰπόντος, καὶ ἐν [42] Κερκύονι Αἰσχύλου· Ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας· [43] Ἀλέξιδος δὲ καὶ δρᾶμα [44] Ἀμφωτίς· [45] καὶ ῥιπίδα δ'

CAPUT XLV. 175

De rusticis instrumentis, & similibus.

BÆtas porro rusticorum diphtheras in muliebribus mimis Sophron vocavit. Sint etiam Oræ ansis similes, in Cercione Æschyli: etiam Platone dicente, Et vasculorum ansæ. Alexidis etiam est fabula Ansa dicta. Tum & cratem

104. & 105. fuit adductus: nam eandem orationem puto, quæ ibi & apud *Athenæum* περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος inscribitur. Poterat & ex eodem *Oratore* χαλκώματα proferre. Nam in ea ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων legimus: χαλκώματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο. JUNG.

39 Περὶ ἀγρ. σκ.] Abest titulus a C. A. & C. *Salmasii*. KÜHN.

40 Γυναικείοις] MS. γυναικίοις. JUNG.

Γυναικείοις μίμοις] Βαίτας plerique *Lexicographi* non omiserunt: apud *Herodotum* etiam & *Theocritum* illa vox occurrit ea significatione, quam *Auctor* hic exponit: sed VII, 70. inter alia & hæc reperio: οὕτω δὲ Σοφοκλῆς τὰς σκητὰς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ· quibus secundas agit *Hesychius*: εἶναι δὲ σκηνὴν δερματίνην· tum illa mihi ex illis subnata opinio, ut censerem hanc vocem originem suam acceptam referre Phœniciæ ביתא, quæ *domum, aut quodcunque tectum, sub quo pernoctare quis potest*, designat: inde ad quoddam vestis rusticæ genus significandum transtulit usus vulgaris, qui miris modis varias unius vocabuli notiones condere solet & disseminare: neque hoc adeo quemquam percellat, cum non desint, qui σκηνὴν quoddam vestimenti genus interpretentur. *Sophron* autem, quem huic vocabulo testem *Pollux* advocavit, inter alia scriptis ἀνδρείοις & γυναικείοις μίμοις nobilis evasit, quos adeo dilexisse & in pretio habuisse *Plato* dicitur, ut cubitum iturus eos aliquando capiti supponeret, quod alii de *Homero* fecisse narrantur: videndus *Hesychius Illustris*, &, qui hunc exscripsit, *Suidas*: meminerunt autem istius operis haud raro veteres; neque vero semper titulo pleno, sed & aliquando decurtato hac ratione: ἐν τοῖς γυναικείοις, ἐν τοῖς ἀνδρείοις· itaque sæpius apud *Apollonium Alexandrinum* περὶ Ἀντωνυμίας· ubi & Σώφρων ἐν γυναικίοις, ut hoc loco MS. P. habere *Jungermannus* indicat: *Etymologus* in Σκιρωθῆναι temporis injuria vel librariorum non leve damnum accepit: Σκιρωθῆναι, inquit. φασὶν ἐπὶ τοῦ ῥύπου τοῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις τροπαίοις, Πρὶν αὐτὰν τὰν νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι· quæ *Sophronis* hæc γυναικεῖα τρόπαια sunt prorsus inaudita? aut quas ille a mulierum gente reportavit victorias, ut tropæa muliebria tam splendide statueret, & scriptis consecraret? Delituit hactenus vera lectio a me scilicet in lucem protrahenda, nisi suaviter animo meo fucum facio: scribe: Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις· τροπάοις τὰν νόσον, πρὶν αὐτὰν εἰς μυελὸν σκιρωθῆναι· τροπᾶν verbum ἀπὸ τοῦ τρέπειν formatum, quo pacto & τροπεῖν· sæpius autem habuisse veteres duplicem vel etiam triplicem conjugandi formam in uno aliquo verbo, non est, quod multis exemplis ostendam: sed sensum loci desideras, quem talem Latinis vocibus expressum habeto: *Averte morbum, ipsique obviam ito, priusquam inveteretur, seu invaleat, & in ipsis insideat medullis*: ipsissimum illud *Ovidii* decantatissimum: *Principiis obsta, sero medicina paratur, Cum mala per longas invaluere moras*: meliora proferentem non aspernabimur.

41 Εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες &c.] Post διφθέρας C. A. εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες &c. post Αἰσχύλου abest iterum καὶ πλ. usque ad σκευῶν· C. V. melius: καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν· Πλάτωνος δὲ εἰπόντος καὶ ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου, ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας· *amphotides tibi sunt inauribus proximæ*: verba sunt *Æschyli*, & senarium faciunt. *Salmas.* ἀμφωτίδες δὲ &c. ἐν Κερκύονι· de illo *Pausan.* in *Atticis* & *Plutarch.* in *Theseo*. KÜHN.

Εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες &c.] Penitus hæc perverse habent in vulgatis, quod MS. nostri optimi indicio cognoscere potuimus. Ejus lectionem inde tibi fideliter adscribam, ut eam reponas: εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν Πλάτωνός τε εἰπόντος, καὶ ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου,

Ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

Ἀλέξιδος &c. Ita prorsus MS. nisi quod ἀμφωτιδες primum sine accentu, deinde proparoxytonως haberet; cui in eo non obsecuti saltem sumus. Et supra II, 83. enim MS. ἀμφωτίδες. Alias prorsus egregie; & cui vulgata lectio jam non corrupta videtur, is profecto cor non habet. Ceterum *Plato* Philosophus est qui hic laudatur, ut ex iis, quæ supra II, 83. patet, quamvis ibi ὁ φιλόσοφος in MS. omittantur. JUNG.

Εἶεν δ' ἂν &c.] Lectoris interérit apponi scripturam veterem depravatissimam, quæ Codices ante nos editos insedit: εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες τοῖς ἐνωτίοις πέλας ἐν Κερκίωνι Αἰσχύλου καὶ Πλάτωνος εἰπόντος, καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν· nostine βουστροφηδὸν; illam scribendi rationem si sequaris & evolvas, jam in illis corruptis veræ lectionis vestigia deprehendere dabitur: Ἀμφωτίδες, inquit *Hesychius*, ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν. Idem: Ἀμφωτίς, σκεπαστήριον ὠτός· similia leguntur apud *Eustath.* ad *Il.* ψ. & *Etymologum*: de istis loqui hic *Pollucem* credo: *Æschyli* locus id persuadet; indeque igitur & Ἀμφωτὶς *Alexidis* accepit nomen: alias & Ἀμφωτις, ὑδρεῖον ξυλινὸν ἀγροικικόν, εἰς ὃ καὶ ἀμέλγουσι· ἀμφωξις vitiose legitur apud *Hesychium* pariter & *Etymologum*; sed recte restituit locum *Salmasius*, cujus emendationi robur ex *Eustathio* accedit, qui variis in locis meminit ἀμφωτίδος illius ἀμολγικῆς. *Platonem* intelligebam *Comicum*: etsi enim philosophum expresse dicat II, 83. a MSS. tamen ibi illud φιλόσοφος exulabat: sine libris autem scriptis quantum fidei editionibus habendum sit, continua jam didicimus experientia: defensam vero dabit lectionem vulgatam, omnique vitii suspicione liberabit, si quis ex philosophorum principe vocem illam produxerit. *Æschyli* fabulam *Cercyona* Σατυρικὸν *Meursius* etiam in *Æschylo* suo recensuit, & Doctissimus *Stanlejus*.

42 Κερκίωνι] *Hesych.* Κερκύωνι· adi *Casaub.* lib. I. de *Poesi Sat.* p. 171. SEB.

43 Ἀλέξ. δὲ] Non est in C. A. KÜHN.

44 Ἀμφωτίς] MS. ἀμφωτις. JUNG.

45 Καὶ ῥιπίδα ἄν τις φ. &c.] Post C. A. καὶ ῥιπα ἄν τις φαίη &c. Κράτης δ' ἔφη καὶ ῥιπίδα κ. KÜHN.

Καὶ ῥιπίδα ἄν τις φ. &c.] MS. καὶ ῥιπίδα δ' ἄν τις &c. plenius. JUNG.

ali-

aliquis nominaverit ligamen vimineum : ſtoreæ , aut cophino ſimile. Crates vero in Heroibus inquit , vaſe vimineo , quo fimus effertur. Homerus vero dicit ,

— cratibus undique ſalignis.

176 * Nam & viminea , & ſaligna vaſa dicuntur.

ἄν τις φαίη πλέγμά τι ψιάθῳ ἢ φορμῷ παραπλήσιον. Κράτης [46] δ' ἐν τοῖς Ἥρωσιν ἔφη, [47] ῥιπίδι κοπραγωγῷ· ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις ἀναγέγραπται, ῥιπαικὰ, παγκτόν· [48] Ὅμηρος δὲ ἔφη,

[49] --- ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι.

* [50] καὶ γὰρ οἰσύα, καὶ οἰσΰϊνα σκεύη· παρὰ 176

46 Δ' ἐν τοῖς] MS. δὲ ἐν τ. JUNG.

47 Ῥιπίδι κοπραγωγῷ] Ita nunc factum e MSS. cum in prius editis : ῥιπιδικεπαγώγῳ· vide ſupra VII, 173. SEB.

Ῥιπίδι κοπραγωγῷ] C. V. κοπραγ. ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις ἀναγέγραπται ῥιπαικὰ παγκτὸν Ὅμηρος δὲ &c. leg. ῥιπαϊκὰ , πακτόν· ſcirpea , remulcus. *Gl.* πάκτων, *remulcus* : ubi leg. πακτὸν quaſi ἐπακτόν. KUHN.

Ῥιπίδι κοπραγωγῷ] MS. noſter quoque ῥιπίδι κοπραγωγῷ , ut recte *Seberus* reſtituit ex MS. Poſthæc tota linea MS. noſter auctior habet : ἐν δὲ τοῖς Δημιοπράτοις ἀναγέγραπται ῥιπαικὰ , παγκτόν. Ὅμηρος &c. quæ neſcio quomodo emendanda : incidebat quidem ῥίπα κατάπακτον· ſed latet credo aliud ab ingenio doctiore emendandum. JUNG.

Ῥιπίδι κοπραγωγῷ] Ante *Seberum* erat monſtroſe ῥιπιδικοπαγώγῳ· κοπραγωγῷ notatum video in Excerptis *Falckenburgianis* , quod recte repoſitum : fortean vero *Herculem* ejuſmodi cophino ſorditiem & ſtercus *Augiæ* ſtabuli extuliſſe facete finxerat , nam & *Herculi* ſuus erat in iſtis fabulis Ἥρωσι locus , quas & *Ariſtophanes* & *Antiphanes* & alii compoſuerunt : ſed nihil dixi. Ῥιπὶς *vas vimineum* vel *matta* plexa e ſalicibus : *Noſter* VII, 173. ῥίπας πλέκειν , ibidemque & ῥιπίς· an apud *Heſychium* emendandum ? Ῥιπὶς , τὸ πλέγμα , ἢ ἐκ σχοίνων ψίαθος· πέτασος eſt in vulgatis ; ψίαθον autem τὴν ῥιπίδα plerique interpretantur Grammatici : ῥὶψ illa materia vocatur , ex qua ῥιπίδες complectuntur : vox apud *Theophraſtum* de *Cauſ. Plant.* occurrit : *Etymologus* : Ῥιπὶς , σημαίνει τὰ κατεσκευασμένα πλέγματα ἐξ οἰσύας , ἢ ψίαθον· ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥιπτεῖσθαι ἐν παντί· καὶ ῥίπτια , πλέγματί ἐστιν ἐκ λύγων· ita *Sylburgius* repoſuit , cum ante eum legeretur ῥίπτια , quod ut nec improbare velim , ita nec plane probare poſſum ; alludere poteſt enim ad originem vocis ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι , & a recentiori Græcia , niſi me fallo , adhibetur. Poſt hæc textum e MSS. auxi , vellem majori cum lectoris utilitate : πάκτων *Kuhnii* locum hic habere non puto ; nec cujus ſit *Jungermanniana* conjectura pretii , compertum habeo , quamvis nihil melius ad manum ſit : forte ῥίπας vel ῥίπα καὶ ἀγκτόν· ἀγκτὴρ apud *Heſychium* , *Etymologum* & alios eſt *funis* , δεσμός· quod an huc pertinere poſſit , neſcio : Idem *Heſychius* : Γυγκτὸν , τυρόν· quod uti corruptum eſſe ſuſpicor , ita nihil exiſtimo ad hunc locum facere : forte ſatius fuerat tacuiſſe : ego nihil hic aliud poſſum , quam hanc cum ſimilibus aliis *Pollucis* particulam viris eruditis commendare , eoſque petere , ut quamprimum laboranti in paucis talibus *Polluci* opem & medicinam ferre non dedignentur. Mox in *Homeri* loco διαμπερὲς e MSS. quamvis & in quibuſdam ſcriptis *Homeri* libris & antiquo *Scholiaſte* διαμερὲς legatur : non poſſum autem non veterem Commentatorem priſtino nitori reſtituere : Ῥίπεσσι , τοῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις , ὅ ἐστι κλάδοις , ἢ ἀπὸ συΐνων , ὅ ἐστιν ἱμαντώδες φυτόν· ſcribe τοῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις &c. ἢ ἀπ' οἰσυΐων &c. vel οἰσυῶν· οἰσυΐα & οἰσύα.

48 Ὅμ. δὲ ἔφη] MS. Ὅμ. δ' ἔφη. JUNG.

49 Ῥίπεσσι &c.] Sic *Odyſſ.* ε, 256. alias editum : ῥιπίσι διαμερὲς οἰσυΐνοισι. *Schol.* exp. τοῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις , ὅ ἐστι κλάδοις· vid. & *Euſt.* fol. 221. SEB.

Ῥίπεσσι &c.] C. A. ῥιπίσι διαμπερὲς οἰσυΐνοισι· duo ultima habet & C. V. & διαμπερὲς Cod. *Salm.* KÜHN.

Ῥίπεσσι &c.] MS. noſter ῥίπεσσι διαμπερέσι οἰσυΐνοισι. Et reponamus itaque διαμπερές. Certe enim ita , non διαμερὲς , apud *Homerum* legitur , Ὀδ. ε. de *Ulyſſis* σχεδίῃ·

Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι.

Nec οἰσυΐνοισι etiam omnino rejiciam ; quod & vulgati antea adgnoſcunt. Ait enim ad hunc locum *Euſtathius* inter alia & hæc : ἐν δὲ τοῖς σχολιασταῖς γράφεται καὶ ὅτι ῥίπες οἰσύϊνοι , οἱ ἀπὸ κλάδων ἰτέας. JUNG.

50 Καὶ γὰρ * οἴσυα , καὶ &c.] MS. οἰσύα. SEB.

Καὶ γὰρ * οἴσυα , καὶ &c.] Non habet C. V. οἴσυα καί. *Gl.* οἰσὺς , *vimen* , οἰσύα , *vimine.* Cod. *Salm.* καὶ γὰρ οἰσύα καὶ οἰσύινα σ. δὲ non extat in C. A. qui pergit poſt οἰσύϊναι λῖνα. KÜHN.

Καὶ γὰρ * οἴσυα , καὶ &c.] MS. καὶ γὰρ οἰσΰϊνα σκεύη· omiſſis οἰσύα καὶ , quam ſane ipſe non capio. Sed bene MS. *Seberi* οἰσύα ibi. Sic itaque ſcribe : καὶ γὰρ οἰσύα , καὶ οἰσΰϊνα σκεύη· firmat locus ſuperiore lib. VII, 176. ubi eadem : οἰσύαι δὲ , αἱ λύγοι , ait ibi , καὶ οἰσύϊνα σκεύη , καὶ οἰσύϊναι ἀσπίδες. Cæterum *Thucydidis* locus apud *Suidam* extat : Οἰσυΐναις· Θουκυδίδης· ταύτας ἐξώπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσυΐναις ταῖς πολλαῖς· eſt autem libr. IV. Ξυγγρ. Adde & οἰσΰϊνα ὅπλα apud *Xenoph.* lib. II. Ἑλληνικ. non ita longe a fine. JUNG.

Καὶ γὰρ * οἴσυα &c.] Commoda fuit & vera MSS. lectio , οἰσύα· Vid. VII, 176. & quæ ibi obiter notabam : vox apud *Theophraſtum* occurrit non uno in loco : de *clypeis ſalignis* ſupra quædam ſunt obſervata : ſimili ratione ἀσπίδες ἰτέαι , & σάκεα ἰτέϊνα , quod poſterius apud *Theocr.* Eid. 15. prius in *Heſychio* reperitur : Ἰτέαι , αἱ ἀσπίδες διὰ τὸ πρώτας ἐκ ταύτης τῆς ὕλης κατασκευασθῆναι· *Scuta viminea* memorantur apud *Vegetium* I, 10. Mox καὶ λῖνα δὲ vulgabatur & καννάβιον pro κάνναβιν· utramque MSS. ope mendam ejecimus. Στυππεῖον in MSS. noſtris στιππίον· diverſimode hæc vox , & quæ ab hac oriuntur aliæ , ſcribi conſuevit : στούπιον , στουπεῖον , στύππιον , στυπίον , στιππεῖον· *Gelaſius Cyzicen.* Part. II. de *Concil. Nic.* cap. 13. πάσας τὰς τοῦ φιλοσόφου πολυπλόκους προτάσεις ὡς πυρὶ τῷ θείῳ λόγῳ στυππίου δίκην κατανήλισκεν· hinc στυππειοπῶλαι VII. 196. ubi quædam dixi. Rarior eſt illa ſignificatio vocis γέροντες , quam *Pollux* hic adnotavit : utitur *Herodes Hemijambis* apud *Stobenſem* : Ἠ' ταῖσι μηλολόνθης' ἅμματ' ἐξάπτων Τοῦ κεσκίου , μεῖ τὸν γέροντα λωβῆται· ita ſi diſtinguas , nihil eſt , quod de difficultate loci queraris : ἅμματα κεσκίου , *funiculi ſtuppei* : egregie vero locum hunc illuſtravit *Jungermannus* ad IX, 123. Hoc autem inſtrumentum γέρον etiam neutro genere dictum videtur , ſi valere debet apud nos edita *Theſſalonicenſis Epiſcopi* lectio ad *Od.* χ. Παυσανίας δὲ , inquit , λέγει , ὅτι γέρον ξύλον στυλίδι παραπλήσιον ἔχον κεφαλὴν γεροντοειδῆ , πλαστὴν , γλυπτὴν , καὶ χεῖρας , ὡς Ἑρμοῦ τετραγώνου , ἐξ ὧν ἐκρέματό φησι τὰ νηθόμενα στυππεῖα· ubi deſcriptionem ejus accuratam legis : inter alia ξύλον στυλίδι παραπλήσιον· intelligenda στυλὶς navalis , cujus & *Auctor* noſter meminit I, 90. quanquam ibi , me tamen non probante , στηλὶς edatur : ὧν (ἀφλάστων) ἐντὸς ὀρθὸν ξύλον πέπηγεν , ὃ καλοῦσι στηλίδα , οὗ τὸ ἐκ μέσου κρεμάμενον ῥάκος ταινία ὀνομάζεται· MSS. στυλίδα , quod rectius eſſe tum hic *Euſtathii* locus , cum *Heſychius* declarat.

δὲ Θουκυδίδῃ καὶ ἀσπίδες οἰσύϊναι· [51] καὶ λίνον δ' ἂν εἴποις, [52] καὶ στυππεῖον, καὶ κάνναβον, καὶ κάνναβιν, καὶ τὸν ἱστὸν [53] τῶν ταῦτα ἐργαζομένων γέροντα· καὶ [54] ὅλκιον ἀγγεῖον ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν, ὡς [55] ἐπιτοπολὺ χαλκοῦν, ὡς [56] ἐν Ἀῤῥηφόρῳ Μενάνδρου, Ἢ χαλκοῦν μέγα ὅλκιον· ἐν δὲ Φιλήμονος Γάμῳ, [57] Ὅλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον, [58] πυρῶν τε μεστόν· εἴποις δ' ἂν καὶ μηλωτὴν τὴν τοῦ προβάτου [59] δοράν, [60] Φιλήμονος εἰπόντος ἐν Εὐρίπῳ, Στρῶμα, μηλωτήν τε ἔχει· καὶ σκεῦός τι ὁλοσίδηρον, [61] ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φιλίσκῳ· καὶ ἄλλο μονόξυλον, [62] ὡς ἐν Πλά-

Et apud Thucydidem quoque ſcuta ſunt viminea. Tum & lina dices, & ſtupam, canabum & canabeum, columnamque hæc operantium, ſeniculum. Sed & ὅλκιον liquidorum ſimul & aridorum vas eſt: plerunque æneum, ut in Arrephoro Menandri, Aut æneum magnum holcium. Et in Philemonis Nuptiis, Holcium in menſa vidi, tritico plenum. Agninam quoque vocabis ovis pellem, ſecundum Philemonem dicentem in Euripo, Stragulam habet, agninam pellem. Tum & inſtrumentum totum ferreum, ut in Antiphanis Philiſco: & aliud totum ligneum, ut in Pla-

51 Καὶ λῖνα &c.] Λῖνον δ'. SEB.

Καὶ λῖνα &c.] C. V. λίνον. *Salmaſ.* C. λῖνον δ' ἂν εἴποις. KÜHN.

Καὶ λῖνα &c.] Pro καὶ λῖνα MS. ſingulari, καὶ λίνον· quod quum & *Seberi* ſit, non invitus hic recipiam: nec aliter hic debet etiam: vid. ſupra lib. VII, cap. 16. Sic & cætera eodem numero: *linum, ſtuppa, cannabis.* JUNG.

52 Καὶ στυππεῖον, κάνναβον] C. A. στυπ. κάνναβιν κ. τ. ἱ. τὸν τ. ἐργαζόμενον γ. in C. V. extat καννάκιν & τῶν ante ἐργ. abeſt. KÜHN.

Καὶ στυππεῖον, κάνναβον] MS. στυππίον, καὶ κανάβιν, καὶ τὸν &c. omiſſo κάνναβον. Videtur mihi vero pro vulgato καννάβιον jam cum MS. corrigendum κάνναβιν· quod & ſupra ex *Herodoto* protulit, VII, 72. JUNG.

53 Τῶν ταῦτα ἐργ.] E MS. pr. ed. τὸν τ. ἐργαζόμενον· vid. VII, 73. SEB.

Τῶν ταῦτα ἐργ.] MS. ἱστὸν τὸν ταῦτα ἐργαζομένων γ. ſed emendatum eſt ἐργαζόμενον· quod & in ſuo MS. *Seberus* noſter invenit. JUNG.

54 Ὅλκιον] *Salm.* C. habet ὁλκεῖον. KÜHN.

Ὅλκιον] MS. Ὄλκιον. Spiritu leni: iterum Ὅλκιον in *Menandri* verbis. JUNG.

55 Ἐπιτοπολὺ] MS. ἐπὶ τὸ πολύ. JUNG.

56 Ἐν ἀῤῥηφόρῳ] Sic citat *Athen.* quoque libr. X. fol. 442. & libr. 13. fol. 559. ubi *Dalechamp.* ἀῤῥηφόροι pueri quatuor candidati in *Minervæ* feſto aurum Deæ ferebant; cum priore loco in verſione ſeorſim excuſa ſcripſiſſet ἐν ἀῤῥητοφόρῳ, *qui ſecreta & inaudita nunciat.* SEB.

Ἐν ἀῤῥηφόρῳ] *Menandreæ* fabulæ hujus & hinc meminit *Caſaub.* X. *Athen.* 12. JUNG.

57 Ὅλκιον ἴδον ἐπὶ τρ. &c.] MS. εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ. SEB.

Ὅλκιον ἴδον ἐπὶ τρ. &c.] C. V. Ὅλκιον εἶδον ἐπὸ τραπέζῃ κείμενον πυρῶν τε μεστόν. C. A. εἶδος pro ἴδον & τραπέζῃ· *Salm.* Ὁλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζης κείμενον Πυρῶν τε μεστὸν --- verſus ſunt:

— Ὅλκιον εἶδον
Ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον πυρῶν τε μεστόν.
— *Holcium vidi*
In menſa poſitum triticique plenum. KÜHN.

Ὅλκιον ἴδον ἐπὶ τρ. &c.] MS. Ὅλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κ. πυρῶν τε μεστόν. Et noſtri *Seberi* MS. quoque εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ habet. Verſiculi forte ita diſtinguendi:

Ὅλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον,
Πυρῶν τε μεστὸν —.

Ceterum Ὅλκιον, ſic & ψιλῶς apud *Heſychium* ſcribitur, & *Athen.* quam varietatem & *H. Stephanus* in ſuo Theſauro adnotavit. JUNG.

Ὅλκιον &c.] MSS. lectionem expreſſi: ante nos: Ὅλκιον ἴδον ἐπὶ τραπέζης &c.

58 Πυρῶν τε μ.] MS. πυρῶν τι μ. SEB.

59 Δοράν] MS. mendoſe δωράν· in *Philemonis* loco forte ſcribendum:

— στρῶμα, μηλωτήν τ' ἔχει. JUNG.

60 Φιλήμ. εἰπ. &c.] Etiam *Apoſt. Hebr.* XI, 37. vid. VII, 57. SEB.

Φιλήμ. εἰπ. &c.] C. A. ὡς Φιλήμων στρῶμα μηλωτὴν κ. σκεῦός τι Ὀλοσίδηρον (*ſoliferreum*) καὶ α. μ. Κρ. δὲ ει. ἐν κυφῶσι &c. KUHN.

Φιλήμονος] *Philemonis* utramque fabulam Γάμον & Εὔριπον recenſuit etiam Vir pari diligentia & eruditione *Joh. Alb. Fabricius* in *Biblioth. Græc.* quem de *Philemone*, ſis, & ejus fabulis vide: ſcribendum autem cum *Jungermanno* credo, μηλωτήν τ' ἔχει· ſolent enim plerumque librarii literam illam duarum vocalium concurſu expreſſam reponere, ut ſæpius in *Polluce* nobis eſt obſervatum: habebat autem μηλωτὴ vel ſtragulæ locum vel veſtimenti, quo olim plerique omnes amiciri ſolebant; poſtea vero vilioris conditionis homines & ruſtici tantum: meminere plures; inter alios autem *Paulus* ad *Hebr.* XI, 37. ubi heroas illos *Chriſti* veteres περιελθεῖν denarrat ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασι· quæ poſteriora ſane vocabuli prioris interpretatio ſunt: varie autem nomen illud eo loco expoſuerunt quidam propter ignorantiam Græcæ linguæ & rituum antiquorum: *Melota eſt, ut ajunt*, inquit Anſelmus, *veſtimentum ex pilis camelorum factum, vel ex caprinis pellibus*: pauloque poſtea: *fertur etiam melota vocari pellis animalis, quod dicitur* taxus *ſive* taxo: *& religioſi viri domantes carnem ſuam non molles & precioſas veſtes habebant, ſed ciliciis utebantur & aſperis animalium pellibus, ut taxonum & caprarum*: ſed ad *Pollucem*.

61 Ὡς Ἀντιφ. Φιλίσκῳ.] MS. ὡς ἐν Ἀντιφάνους φ. SEB.

Ὡς Ἀντιφ. Φιλίσκῳ.] C. V. nec non *Salmaſ.* C. ὡς ἐν Ἀντιφάνους &c. KÜHN.

Ὡς Ἀντιφ. Φιλίσκῳ.] MS. σκεῦος τι Ὀλόσιδ. ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φιλίσκῳ. Et placet ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φιλίσκῳ, ſicut & MS. *Seberi* habet: ut ſtatim, ὡς ἐν Πλάτωνος Νόμοις. JUNG.

Ὡς Ἀντιφ. Φιλίσκῳ.] MSS. lectionem ſecutus ſum: Vid. *Meurſii Bibliothecam Attic.* qui hujus *Antiphaneæ* fabulæ ex ſolo hoc meminit loco.

62 Ὡς ἐν Πλάτ. N.] Ceterum quod ad locum *Platonis* attinet, hunc puto me obſervaſſe, qui eſt lib. XII. Legum, ubi de Deorum ἀναθήμασι, in quibus improbat aurum & argentum: ἐλέφας δὲ ἀπολελειπότος ψυχὴν σώματος, οὐκ εὐαγὲς ἀνάθημα· σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα· ξύλου δὲ, μονόξυλον ὅ, τι ἂν ἐθέλῃ τις ἀνατιθέτω, καὶ λίθου ὡσαύτως πρὸς τὰ κοινὰ ἱερά. Hunc locum eſſe a *Polluce* intellectum puto: quem totum ideo protuli, ut alius *Ciceroniani* lectionem confirmarem, quam ſollicitant *Critici*, quod miror, quum e *Platone* ſe hauſiſſe ipſe *Cicero* fateatur. Ita enim II. de *Legibus* ait: *Platoni prorſus aſſentior: qui ſi modo interpretari potuero, his fere verbis utitur. Terra &c. Tum ebur ex inani corpore extractum, haud ſatis caſtum donum Deo. Jam æs atque ferrum duelli inſtru-*

177 tonis Legibus. * Cratino autem in Nemeſi dicente, In cataſta collum habens: intelligendum nimirum, quod inſtrumentum fuerit ædilitium, cui collo inſerto eum, qui in foro peccarat, flagellari oportebat. Tum & ferulam dices, Platone feruligeros dicente: & Ione dicente in Magna Fabula, Fragilem ferulam. Jugum vero jumentorum dices, & trutinæ partem, navis quoque, calcei, & loci.

τωνος Νόμοις. * [63] Κρατίνου δὲ εἰπόντος ἐν Νεμέσει, [64] Ἐν τῷ κυφῶνι τὸν αὐχένα ἔχων, [65] ἦπου νοητέον, ὡς [66] σκεῦος ἦν τι ἀγορανομικὸν, ᾧ τὸν αὐχένα ἐνθέντα δεῖ [67] μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κακουργοῦντα· καὶ νάρθηκα δ' ἂν εἴποις, [68] Πλάτωνος μὲν καὶ ναρθηκοφόρους ὀνομάσαντος, Ἴωνος δὲ ἐν τῷ Μεγάλῳ δράματι εἰπόντος, [69] Ψαθαρὸν νάρθηκα. [70] Ζυγὸν δὲ εἴποις ἂν, ὑποζυγίων, καὶ τὸ τῆς τρυτάνης, καὶ τὸ τῆς νεὼς, καὶ τὸ τοῦ ὑποδήματος, καὶ τὸ τοῦ χοροῦ· 177

menta, non ſani. Ligneum autem quodque voluerit uno e ligno dedicato, itemque lapideum, in delubris communibus. Mihi placet, quod *D. Lambino* ajunt placuiſſe *ex inanimo*, quod prorſus *Platonis* illud, ἀπολελοιπότος ψυχὴν exprimit. *Marſilius* in ſua verſione *Platonis Ciceronis* verba retinuit, & illud ipſum *inane*. Viri docti tamen *Platonis*, credo, obliti, cujus tamen *Cicero* non tantopere obliviſcebatur, ut tam immane diſcederet, ut *Giſanius* in ſuis Obſervationibus linguæ Latinæ, verbo *Inane*, vellent legere apud *Ciceronem ex inmani*: quod blandiebatur & *Lipſio* olim in *Antiqu.* lib. II. cap. 2. ſed *Bernartius* ad *Statii* lib. I. *Thebaid.* eum confutat, locis e *Statio* prolatis, *Ovidio*, *Tibullo*, ubi *inane* pro eo, quod ſine anima eſt uſitatur: vellem tamen & proſæ Scriptorem adduxiſſet: a poëtis enim *inane* ita crebro uſitatum, ut præter loca ab eo allata & hic *Ovidii* quaſi explicans hanc phraſin oſtendit: II. *Metam.*

Corpus inane animæ frigus letale ſecutum eſt.

Sic accipio & *artus inaneis* mortui *Druſi* in *Pedonis Elegia* de morte *Druſi*: & quod ibidem clare:

Frigidus ille tibi, corpuſque refertur inane.

Sic de mortuo etiam *Propertius* III. *Eleg.* 17.

At tibi Nauta, pias hominum qui trajicis umbras,
Huc animæ portent corpus inane tuæ.

Sed nullus locus efficacior ad eos revincendos, qui *ex inmani* corrigunt, quam ille *Platonis*; in quo & hoc forte miraris, quod εὔαγις ſcripſerim, pro quo tamen εὐχαῖς legitur hactenus in libris editis. Sed veram lectionem iſtam eſſe, ſicque remanſiſſe apud *Cl. Alex. Strom.* V. & in *Pædag.* 2. & *Euſeb.* lib. III. de *Præp. Evang.* & *Theodoret.* itaque *Ciceronem* legiſſe vertentem *caſtum*, didici ex eruditiſſ. *P. Fabric.* in libr. *Acad. Cic.* Et mihi hujus digreſſiunculæ eſto. Jung.

63 Κρατ. δὲ εἰπ. ἐν Νεμέσει] MS. Κρ. δὲ ἐν τῇ Νεμέσει εἰπόντος, ἐν &c. Jung.

64 Ἐν τῷ κ. τὸν αὐχένα ἔχων] *Salm.* τὸν αὐχέν' ἔχων. Kühn.

Ἐν τῷ κ. τὸν αὐχένα ἔχων] Verſiculi forte diſtinguendi ſic:

— ἐν τῷ κυφῶνι τὸν αὐχένα
Ἔχων —.

Cratinus ἐν Νεμέσει laudatur etiam apud *Ariſtoph. Scholiaſt.* ad *Aves*, ubi de Chæri citharœdo. Jung.

65 Ἦπου] MS. ἤπου· quamvis quis ἦπου correxerit. Jung.

66 *Ædilitium*] Ædilium præcipua circa forum venale cura, & circa venalia: & idcirco de his edicta proponebant, quæ vendebantur &c. vid. *Petr. Greg. Tholoſani Synt. Juris Univ.* XLVII, 31. Seb. 2.

Σκ. τι ἀγορ. ᾧ] Quæ ex ſuo MS. *Seberus* inſeruit, & in noſtro erant. Jung.

67 Μαστιγωθῆναι τὸν παρὰ τὴν ἀ. κ.] MSS. μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τ. Seb.

Μαστιγωθῆναι τὸν παρὰ τὴν ἀ. κ.] MSSti μαστιγοῦσθαι παρὰ τ. ἀ. κ. C. A. ſervat τὸν π. *Salm.* C. τὸν περὶ τὴν ἀ. quod eodem recidit. Kühn.

Μαστιγωθῆναι τὸν παρὰ τὴν ἀ. κ.] MS. noſter ut *Seberi*: δεῖ μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κακουργ. quod magis placet vulgato: certe illud περὶ rectius quam παρὰ editum. Jung.

Μαστιγωθῆναι τὸν παρὰ &c.] Nemo vitio vertet, quod MSS. in textu refingendo accurate fuerim ſecutus: quæ præcedunt σκεῦος ἦν τι ἀγορανομικὸν, ᾧ commodo *Seberus* ex *Auguſtano* ſuo reduxerat, cum prioribus editis abeſſent: de κύφωνι videndus *Heſychius* & *Suidas*, qui ſua omnia deſcripſit ex *Ariſtophanis Scholiaſta*: hic illud inſuper obſervat, κύφωνα ſceleſtum hominem & dignum, in quo exemplum edatur, ab Atticis eſſe appellatum, ut ſcilicet *barathrum Plautus* vocavit hominem, qui propter graviſſima facinora barathri pœnam commeruit, & *Lucilius*: *carcer vix carcere dignus*. Eleganter vir ſanctiſſima pietate *Macarius* de *Patient.* cap. 25. κἀκεῖνο καθέλκον αὐτὸν καὶ κατέχον οἱονεὶ δεσμός τις καὶ κύφων τῆς διανοίας αὐτοῦ γίνεται τοῦ μὴ πρὸς τὸν θεὸν ἀναφέρεσθαι, μηδ' αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν.

68 Πλάτ. μὲν ναρθηκοφόρους ὀν.] Notus verſus:

Πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, βάκχοι δέ τε παῦροι.

Plat. Phæd. fol. 52. *Clem. Alexandr.* Στρ. I. fol. 136. & alibi. Seb.

Πλάτ. μὲν ναρθηκοφόρους ὀν.] C. A. ναρθηκοφόρον· C. V. μὲν καὶ θηκοφόρους. *Plato* in *Phædone*: ναρθηκοφόροι μὲν πολλοὶ, βάκχοι δέ τε παῦροι·

Thyrſigeri multi, ſed Bacchi ſunt bene pauci. Kühn.

Πλάτ. μὲν ναρθηκοφόρους ὀν.] Et hic ſcribe particula plenius, ut in MS. Πλ. μὲν καὶ ναρθ. *Platonis* verba in *Phædone*: εἰσὶ γὰρ δὴ (φασὶν οἱ περὶ τὰς τελετὰς) ναρθηκοφόροι μὲν πολλοὶ, βάκχοι δέ γε παῦροι. Vocem hanc & ἐν παιδιᾷ στρατιωτικῇ habes apud *Xenoph.* libr. II. Παιδείας. Jung.

69 Ψαφαρὸν ν.] C. A. ψάφαρον. C. V. ψαθαρόν. *Vetus Onomaſticon*: ψαθαρὸς, *friabilis*: ob fragilitatem & putidam rei habitudinem, nam ψαφαρὸς eſt *putris*. Kühn.

Ψαφαρὸν ν.] MS. ψαθαρὸν ναρθ. quod magis placet propter optimum Codicem, quam alterum licet ejuſdem ſignificationis. *Heſych.* Ψαθαρὰ, εὔθλαστα, σαθρὰ, ξηρὰ, ἀσθενῆ, ψαθυρά. *Suidas*: Ψαθαρόν· οὕτω Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων· ψαθαρὸς νάρθηξ itaque hic fuerit, *putris*, vel *fragilis ferula*. De Ionis vero μεγάλῳ δράματι vid. *Caſaub.* VII. *Athen.* 14. & libr. I. de *Satyr.* c. 5. Jung.

Ψαφαρὸν νάρθηκα] Ψαθαρὸν textus e MSS. habet.

70 Ζυγὸν δὲ εἴποις ἂν &c.] C. A. ζυγὸν εἴποις ὑ. κ. τ. τ. τ. καὶ τῆς νεὼς καὶ τοῦ ὑποδ. C. V. ζυγῶν δὲ λέγων ὑποζυγίων, leg. ζυγὸν &c. τὸ τοῦ χοροῦ, *partem chori transverſam*. C. *Salm.* κ. τ. τ. τρ. νεὼ &c. Kühn.

Ζυγὸν δὲ εἴποις ἂν &c.] MS. ζυγῶν δὲ λέγων ὑποζυγ. ſed emendatum, ζυγὸν δὲ λέγοις ἂν, ὑποζ. & ſane bene habet vulgata lectio. Exponit varia ſignificata vocis ζυγοῦ. Cujus hic primæ ſignificationis & ſupra mentio I, 126. ſecundæ, IV, 171. X, 126. tertiæ; I, 87. quartæ, VII, 81. quintæ, IV, 108. Jung.

71 Δεινόλοχος δ' ἐν Ἀμαζόσιν ἔφη, Καπηλικοῦ ζυγοῦ. 72 τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν εἰρηκότων, παρατηρητέον, ὅτι Ἄρχιππος ἐν τῷ Ῥίνωνι ἀῤῥενικῶς 73 αὐτὸ εἴρηκε.

Dinolochus in Amazonibus inquit, Cauponario jugo. Sed ξυρὸν neutraliter ſæpius dicto, notandum, quod Archippus in Rhinone idem in maſculino dixit.

178 * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ Μϛ.

74 Περὶ τῶν ἐκ πλέγματος σκευῶν.

75 Φλοΐνην δὲ ἐσθῆτα Ἡροδότου εἰπόντος, σοὶ τοῦτο ὑπάρχει λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλεγμάτων· οἷον φλοΐνην 76 σπυρίδα, ἢ ψίαθον, ἢ ὅτι δήποτε· 77 μάλιστα καὶ Εὐριπίδου ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ εἰπόντος, Σχοινίνας γὰρ ἵπποισι, φλοΐνας ἡνίας πλέκει· ἡ δὲ ὕλη, ὅθεν ἐπλέκετο, 78 φλοῦς μὲν κατὰ τοὺς Ἴωνας, 179 79 φλέως δὲ κατὰ τοὺς Ἀττικούς. * Εἴη δ' ἂν 80 καὶ κόϊξ ἕν τι τῶν πλεγμάτων, ὃν οἱ μὲν Δωριεῖς

* CAPUT XLVI. 178

De vaſculis contextis.

VEſtem porro contextam appellante Herodoto, idem tibi de aliis contextis vaſculis dicere licebit: utpote contextam ſportam, aut ſtoream, aliudve hujuſmodi: maxime cum Euripides in Autolyco Satyrico dicat, Vimineas enim equis, & contextas habenas nectit. Materia autem, unde contexitur, Φλοῦς ſecundum Iones. Sed Φλέως ſecundum Atticos dicitur. * Hujus etiam ordinis fuerit farinarium vas, coix: quod Dores 179

71 Δεινόλοχος &c.] C. A. δὲ &c. *Salmaſ.* καπηλικοῦ ζυγοῦ ex V. Codice. KUHN.

Δεινόλοχος &c.] MS. Δεινόλοχος δ' ἐν ἀμαζ. ἔφη, καπηλικοῦ ζυγοῦ. Et ita certe ſcribendum eſt: quid enim κάπηλικοῦ? ut vulgo habetur, ubi & particula δὲ non bene abeſt. JUNG.

Δεινόλοχος &c.] Lectionem hanc nulla ratione ſollicitandam exiſtimo; & quis ſit *Dinolochus*, quæque ejus a veteribus citentur fabulæ *Meurſius* in *Biblioth. Græca* perdiligenter docuit: in *Falckenburgianis* nihilominus Excerptis Δεινόμαχος adnotatum, cujus ſcriptoris vix ulla reſtat mentio, ſi unum excipias *Clementem:* quanquam igitur hic Codex in pluribus egregie ſe geſſerit, hoc tamen in loco, ubi certis rationibus ejus lectio refutatur, negligendus. Καπηλικὸν ζυγὸν *Dinolochum* dixiſſe credo *fallacem:* in id enim incumbunt caupones, ut quacunque ratione in ponderandis rebus præſtigias hominibus faciant eoſque decipiant, quod veteres non ineleganter, nec ſine ſale ſæpius alludunt: Vid. *Harpocr.* in παρακρεύεται. Inepte mox priores editiones habebant: τοῦτο δὲ ξηρόν.

72 Τοῦτο δὲ ξηρὸν &c.] C. A. τὸ δὲ ξηρῶν &c. ἔφη C. V. τὸ δὲ ξυρὸν &c. neutrum eſt & maſculinum, dico enim ξυρὸν, & ξυρὸς, *novacula.* V. C. *Salm.* ἐν τῷ ῥίμωνι *ſed ſupra* ῥίνωνι *repoſitum eadem manu.* KUHN.

Τοῦτο δὲ ξηρὸν &c.] Pro τοῦτο &c. MS. τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν &c. Et ſic profecto ſcribendum eſt etiam: quid enim eſt ξηρὸν hic niſi aridæ nugæ. *Noſter* vero hoc ait, quum ξυρὸν de novacula puta a multis οὐδετέρως dicta ſit, quod inveniatur tamen & ξυρὸς maſculino genere apud *Archippum:* hoc nimirum παρατηρητέον, & dignum obſervatione erat, ſicut ſupra χυτρὸς Segm. 99. JUNG.

73 Αὐτὸ] MS. mendoſe αὐτῷ εἴρ. JUNG.

74 Περὶ τῶν ἐκ πλ. σκ.] Abeſt titulus a C. A. & *Salmaſii.* KUHN.

75 Φλοΐνην δὲ ἐσθῆτα &c.] *Herod.* lib. III. fol. 228. οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτά τε φλοΐνην· ἣν, ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες, ὡς θώρηκα ἐνδυνέουσι. SEB.

Φλοΐνην δὲ ἐσθῆτα &c.] C. A. φ. δ. ἐ. Ἡρόδοτος τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τ. ἀ. π. &c. KUHN.

Φλοΐνην δὲ ἐσθῆτα &c.] Hinc etiam emendatio ſupra VII, 76. in promptu fuit, ubi male vulgo φιλίνην. JUNG.

76 Σπυρ. ἢ ψ.] *Salm.* ψιάθιον. KUHN.

Σπυρ. ἢ ψ.] MS. σπυρίδα, ψιάθον, ἢ ὅτ. ſine primo ἤ. JUNG.

77 Μ. κ. Εὐρ. ἐν Αὐτ. σ. εἰπ.] C. A. ὡς καὶ Εὐριπίδης σχοινίας (C. V. σχοινίνας bene) ἵπποισι φλοΐνας (τε) ἡνίας πλέκει. *Salm.* σχοινίνας γὰρ ἵπποις φλοΐνας ἡ. π. vel σχοινίνας γὰρ &c. KUHN.

Μ. κ. Εὐρ. ἐν Αὐτ. σ. εἰπ.] *Euripidis Autolycus Satyricus* alias a *Noſtro* laudatur, & de eo diximus te videre poſſe *Caſaub.* X. *Athen.* 2. & de *Satyr.* 5. ſed in ipſa χρήσει MS. noſter habet σχοινίνας, quod mihi magis placet quam σχοινίας vulgatum: quamvis ipſa χρῆσις nondum videatur integra. JUNG.

Μάλιστα &c.] In verbis *Euripidis* e MSS. σχοινίνας reſtitui, quamvis ne ſic quidem locus integer & incorruptus videatur, uti & *Jungermannus* exiſtimavit: forte φλοΐνας θ' ἡνίας πλέκει· ita credo: Ionas hic imitatus eſt *Euripides*, quibus φλόϊνος uſitatur: Attici, docente *Phrynicho*, φλέϊνος· ſed prius tamen apud ipſos Atticos frequentius: ſic enim & *Lucianus* & *Heſychius* φλόϊνον στεγάστριον· & *Cratinus* in Ἀγρίοις, φλέες ἄφλοιος. Ad *Phrynichi* locum doctiſſimus *Nunneſius* præter rem *Æliani* teſtimonio utitur: nihil enim ille de φλῷ, ſed de φλέωνι *Bacchi* nomine, quod ἀπὸ τοῦ φλύειν vel φλέειν derivat: obſerva duplicem illam lectionem jam tum *Nunneſio* fuiſſe notam, & Eruditiſſimos viros ad *Æliani* locum lege. Hic autem erravit & *Salmaſius*, cum Atticum eſſe φλοῦν putabat, φλέων autem Ionicum.

78 Φλεῦς] *Gl.* φλοῦς *ſcirpus*: unde φλόϊνος *ſcirpeus*: φλεὼς malim: vid. *Etymolog.* in φλοῦς. *Salmaſ.* ita: *imo* φλεῦς μὲν κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς φλέως δὲ κατὰ τοὺς Ἴωνας, *ita potius legendum.* KUHN.

Φλοῦς] Vid. *Nunneſ.* Not. ad *Phrynich.* in φλοῖν & φλοῦς. JUNG.

79 Φλέως] MS. φλεώς. JUNG.

80 Καὶ κόϊξ, ὃν οἱ Δ.] MS. εἴη δ' ἂν καὶ κόϊξ, ἕν τι πλεγμάτων, ὃν. SEB.

Καὶ κόϊξ, ὃν οἱ Δ.] MSS. τι καὶ ἕν τι πλεγμάτων κόϊξ· dein C. A. ὃ οἱ &c. *Salm.* ἕν τι πλεγμάτων ὃν οἱ. KUHN.

Καὶ κόϊξ, ὃν οἱ Δ.] Scribe ex MS. noſtro auctius: κόϊξ ἕν τι τῶν πλεγμάτων, ὃν &c. quam & *Seberi* noſtri MS. firmat. *Heſychius:* Κόϊκες, ἐν Αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος· καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη, φορμοί. Unde Magnus *Caſaubonus* noſter Comm. in libr. ult. *Strabonem* καὶ τὰ κόϊκινα πλέγματα reponit, ubi vulgo ſat inepte κατακόκκινα legebatur. JUNG.

Καὶ κόϊξ, &c.] Pleniora fecimus e MSS. hæc *Pollucis* noſtri verba; deerant enim in ceteris editionibus iſthæc, ἕν τι τῶν πλεγμάτων. Κόϊξ vel κοῖξ. *Heſychio* auctore, *palma* eſt *Æthiopica*, ex cujus foliis aut ra-

Colm vocant: ut in Pithone Epicharmus, Aut ſacculum bovillum, aut coim ferre, aut caniſtrum. Sed Attici Coicem dicunt: ut Pherecrates, Omnis

κοῖν καλοῦσιν, ὡς [81] Ἐπίχαρμος Πίθωνι, Ἢ θύλακον [82] βόειον, ἢ κόϊν φέρειν, ἢ κωρυκίδα· οἱ δὲ Ἀττικοὶ [83] κόϊκα, [84] ὡς Φερεκράτης Κοριαννοῖ

mis contexti corbes idem habuerunt cum ipſa arbore nomen: κόϊκες autem præter *Heſychium* meminit etiam *Theophraſtus* & *Strabo*: mirum vero mihi videtur iſtius originis, ſiquidem de ea conſtiterit inter *Grammaticos*, nullam feciſſe mentionem *Onomaſticographum* noſtrum, cum tamen in iſtiuſmodi rebus exponendis ſatis alias accuratus ſit: niſi tradidiſſet *Heſychius* illam ſignificationis rationem ab arbore κόϊκι derivatam, poſſet quis nonnulla de cauſa forte ſuſpicari, vocis originem eſſe repetendam a κοία, quæ *ſphæram* ſeu *circulum* ſignificat, propter figuræ rotunditatem: obſervant autem *Grammatici Antimachum* uſitaſſe vocabulum illud κοία, quod *circulum*, ut dixi, interpretantur plerique, quidam etiam *lapidem*: *Heſychius* utrumque conjunxit Κοιάς, σφαίρας ἢ λίθους· unde κόϊς vel κόϊξ· ſed hac in re ludere animus non eſt. *Epicharmi* Siculi poëtæ celeberrimi fabulas enumeravit quadraginta *Meurſius* ad *Helladii Beſantinoi Chreſtomathiam*: addere potes ad eum numerum hunc e *Polluce* noſtro Πίθωνα, quæ diligentiſſimi viri, quod miror, induſtriam effugit: venerat aliquando in mentem Πύθωνι forte verius poſſe ſcribi, quo titulo & aliorum inſcriptæ reperiuntur Comœdiæ: ſed, cum MSS. vulgatæ lectioni faveant, haud opus eſſe duco: Πίθων quid ſit e noſtro *Polluce* variis in locis didicimus: notandum vero in his *Epicharmi* verbis aperte diſtingui θύλακον & κωρυκίδα, cum tamen plerumque *Grammatici* ſoleant κώρυκον & κωρυκίδα interpretari θύλακον & θυλάκιον· ea de re ſuperius Segm. 172. a me dictum. Mox ita legebatur: ὡς Φερεκράτης κοριανοῖ· placuit *Auguſtani* Codicis ſcriptura Κοριαννοῖ, quam & in textu reponendam curavi: quid hic ſibi titulus velit, ſanequam parum conſtat: *Jungermannus* ſibi videri ſcribendum κοριάννοις vel κοριαννοῖς expoſuit: & certe in Indice ſcriptorum, quos *Photius* adhibuit, invenio κοριάννοις Φερεκράτης ex voce τοῦ *Suidas* tamen ibidem Κοριαννοῖ Φερεκράτης, quod alteram illam lectionem vitii arguit: poterat autem *Jungermannus* noſter aliam iſtorum κοριάννων explicationem dediſſe ex *Heſychio*: Κορίαννον, τὸ κόριον, καὶ γυναικεῖον κοσμάριον, χοῖνιξ· ſed hac quidem in re non opus eſt ut laboremus, cum dubitabile non ſit illam eruditiſſimi *Jungermanni* emendationem non procedere: veram inſcriptionem judico Κοριαννώ. *Meurſius* in *Attica Bibliotheca* ſcribit Κοριαννώ· apud *Athenæum* tamen, quod ipſi latere non potuit, frequentiſſime Κοριαννὼ ſcribitur: *Suidas* etiam: Κοριαννοῖ, κέχρηται Φερεκράτης· in quibus ad iſtam *Pherecratis* fabulam haud dubie reſpicit: ſed mendam adhæſiſſe loco non difficile eſt animadvertere: ſcribendum enim, ſi quid video, Κοριαννώ· vellem equidem planius *Suidam* declaraſſe, quomodo ſit illa vox intelligenda. *Æmilius Portus* itidem ad *Suidam* de κοριάννοις herbæ genere cogitavit, quod tamen alienum eſſe ſatis eſt manifeſtum: ego ſemper animum induxi, ut crederem, meretricis cujuſdam tunc temporis notiſſimæ nomen eſſe Κοριαννὼ, ut Σαλαβακχώ, a quo titulum fabulæ & argumentum deſumſerit *Pherecrates*: ita *Thais Menandri* nota eſt & *Dioclis Thalatta*, aliæque plurimæ fabulæ, quæ a meretricibus habent nomen. Et dubitamus adhuc, cum certiſſimo *Athenæi* teſtimonio libr. XIII. hæc opinio mea nitatur, ubi *Dipnoſophiſta* inter alias fabulas, quæ titulum & argumentum habuerunt a meretricibus, hanc etiam *Pherecratis* noſtri Corianno enumerat. *Comici* ῥῆσιν e MSS. textus accepit emendatiorem: vulgabatur enim ἵσατο & κωρύκας, quæ ſcriptura ut recto ſenſu carebat, ſic hanc a nobis reſtitutam perſpicuam eſſe & claram quivis facile videt: ſed *Jungermanno* tamen non penitus aſſentior exponenti, *quemque pro ſe farſiſſe & impleſſe vaſa, coïcas, corycos*: non equidem inficias eo eam ſignificationem attribui poſſe τῷ σάττειν· ſed alteram forte, qua ſignificat, *jumentis onera & clitellas imponere* hic commodiorem eſſe quis non ſine ratione exiſtimet: arbitrium eſto penes lectorem: κωρύκους recte MSS κώρυξ enim, ut quidem opinor, nemini fuit unquam lectum: κώρυκες ita per ω ut plurimum ſcribi ſolet; *Suidas* tamen ſuo loco & ordine κόρυκος habet, & ex vetuſto quodam auctore locum producit, ubi aurum e corycis effuſum eſſe narratur: quin & apud *Heſychium* κόρυκος extat inter illas voces, quæ incipiunt a Κο; quod indicio eſt κόρυκος, ut & *Salmaſius* emendavit, debere ſcribi. Sequitur ultima χρῆσις *Antiphanis*, quæ lucide declarat, quid fuerit olim κόϊξ· σαφῶς δὲ αὐτό· quæ poſterior vocula acceſſit e MSS. fabulæ titulus in editis ita erat exaratus: ἐν Βομβυκίοις· MSS. nihil aliud niſi formam pluralem immutant ἐν Βομβυκίῳ· quam ego lectionem retinui & in textum induxi, quanquam illa *Jungermanni* conjectura ſeu *Caſauboni* potius ſummopere adblandiatur: quin & ipſum *Meurſium* ſine ulla dubitatione pronunciaſſe video in *Attica Bibliotheca* corruptum eſſe hunc locum, reſtituendumque Βομβυλιῷ· MSS. tamen non ſine gravi ratione deſerendos exiſtimo: βομβύκιον *vermiculus* a βόμβυξ, a qua voce cur non fabulæ titulus & neſcio quo modo lepidum argumentum enaſci potuerit? ſed ut in conviviis, ita & in re *Critica* ſuus cuivis eſt ſapor. In *Antiphanis* loco ἀγγεῖον ἀλφιτήριον a MSS. confirmatur; nec ideo illam lectionem temere rejiciam: alias uſitatius eſt, magiſque cum analogia conſentit ἀλφιτεῖον· ſed & ſupra Segm. 93. μελιτήριον ἄγγος MSS. habebant, ubi Codicis vulgati μελιτεῖον· hic nihil exiſtimo mutandum.

81 Ἐν Πίθωνι] C. V. Πίθων· forte Πύθωνι, *in Pythone*: dein βόϊον. C. A. βόφον quod non probarim: pro ἢ C. V. ᾧ κ. KUHN.

Ἐν Πίθωνι] MS. Ἐπίχαρμος Πίθωι ἢ θ. βόϊον, ἢ κ. φέρειν ἀκωρυκίδα. Sed emendatum Πίθωνι & ἢ κωρυκ. ut vulgo eſt: βόϊον etiam MS. *Seberi* habet. Videtur autem legendum Ἐπίχαρμος Πιθῶνι· ut hoc ſit nomen dramatis, ita dicti a vini apothecis, de quibus ſupra VI, 15. & VII, 163. nec enim id verbis *Comici* attexendum puto, quæ ita diſtingue:

Ἢ θύλακον βόειον, ἢ κόϊν φέρειν,
Ἢ κωρυκίδα —. JUNG.

82 Βόειον] MS. βόϊον. SEB.

83 Κόϊκα] C. A. κόϊκ ὡ. Φ. KÜHN.

84 Ὡς Φερ. κοριαννοῖ· πᾶς δ' ἂν ἵσατο &c.] MS. κοριαννοί. SEB.

Ὡς Φερ. κοριαννοῖ· πᾶς δ' ἂν ἵσατό &c.] Pro κοριανοί leg. κοριαννοῖ. *Pherecratis* drama κοριαννώ· C. V. Κορυανοί; & poſt in verbis *Pherecr.* ἴσσατε· & vid. *Heſych.* in Ἐσσάμενος & ἴσσασθαι & κωρύκους. *Salmaſ.* ita: — πᾶς δ' ἀνὴρ Ἔσακτο τεῦχος ἢ κόϊκ' ἢ κώρυκας· & κοριάννοις vel κοριάννῳ· KÜHN.

Ὡς Φερ. κοριαννοῖ· πᾶς δ' ἂν ἵσατο &c.] Noſter MS. κορυανοί· παῖς δ' ἀνὴρ ἴσαττε τ. Sed emendatum πᾶς & ἵσατο. Et primum quidem recte: de altero vero male factum ajo. Quid enim eſt ἵσατο, ſive ἵσατό hic? nihil boni ſenſus ſcio mihi extorquebis: quis enim dicat ἵσασθαι τεῦχος; At alterum ἴσαττε elegans & aptum: ait enim, *quemque pro ſe farſiſſe & impleſſe vaſa, coïcas, corycos.* Ita enim MS. ἢ κωρύκους· quamvis literula poſt ἢ craſa plane eſt: ut neſciam an forte eo, quo prius, mendo fuerit ἀκωρύκους, an ἢν vel tale; ſed legendum κωρύκους, ut non fruſtra & *Seberus* noſter ſuſpicatus fuit, quamvis ipſius MS. non addiceret ipſi. Habuiſti ſcilicet ſupra Segm. 172. κώρυκον in hac ſignificatione. Sed nondum locus totus reſtitutus eſt. Quid enim cum κορυανοί, ſive ut MS. *Se-*

πᾶς δ' ἀνὴρ ἔσαττε τεῦχος, ἢ κόϊκα, ἢ [85] κωρύκους· [86] σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἀντιφάνης ἐν Βομβυκίῳ δηλοῖ εἰπὼν, ἀγγεῖον ἀλφιτήριον, ὃ κόϊξ [87] ἐστίν. [88] Εἴη δ' ἂν καὶ [89] φείδων τι ἀγγεῖον ἐλαιηρὸν, ἀπὸ τῶν Φειδωνίων μέτρων [90] ὠνομασμένον· ὑπὲρ
180 ὧν ἐν Ἀργείων πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης λέγει· * καὶ στέγαστρον δὲ [91] ὅς τις ἐθέλοι ὀνομάζειν, [92] ἥπερ ἡ

vero arma induit, aut coicem, aut caniſtra. Manifeſte autem hoc Antiphanes in Bombyciis innuit, dicens vas farinarium, quod coix eſt. Sit etiam φείδων vas quodpiam oleum continens, a Phedoniis menſuris denominatum: de quibus in Argivorum Republica dicit Ariſtoteles. * Ste- 180
gaſtrum vero ſi quis dicere velit: quoniam

beri, κοριαννοὶ, faciemus? In eo dramatis *Pherecratei* titulum eſſe non dubito. Et, niſi fallor, *Pherecratem* alicubi ἐν Κοριάννοις vidi laudatum: an itaque & hic ſcribendum Φερεκράτης Κοριάννοις, vel Κοριαννοῖς. Verſiculos certe jam, ut ex MS. ſcribendos docui, facile diſtinguo ita:

— πᾶς δ' ἀνὴρ
Ἔσαττε τεῦχος, ἢ κόϊκ', ἢ κωρύκους.

Quid κοριάννα fuerint, ſi inde modo inſcriptio ſumpta, docet ad iſta ἐν Ἱππεῦσιν *Ariſtophanes*:

—— ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
Ὀβόλου κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

Scholiaſtes: κορίαννα δὲ εἶδος βοτάνης τὸ νῦν κολίανδρον· quæ verba tamen omnia in nova editione male omiſſa ſunt. JUNG.

85 Κωρύκας] Similiter MS. alias dubites an ſcr. κωρύκους. SEB.

86 Σαφῶς δὲ Ἀντ. ἐν Βομβυκίοις] MS. Βομβυκίῳ. SEB.

Σαφῶς δὲ Ἀντ. ἐν Βομβυκίοις] Abeſt a C. A. legit enim καὶ ὡς Ἀντ. ἐν Βυκίῳ ἀγγεῖον α. ὃ. κ. καλεῖται. C. V. σαφῶς δ. αὐτὸ Ἀ. ἐν κομβυκίῳ δ. ε. leg. ex *Athenæo* Βομβυλίῳ. *Salmaſ.* ἐν Βομβυκίῳ &c. KÜHN.

Σαφῶς δὲ Ἀντ. ἐν Βομβυκίοις] Iterum plenius in MS. noſtro: σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἀριστοφάνης ἐν Βομβυκίῳ δ' εἰπ. *Seberi* MS. habet etiam Βομβυκίῳ. Tu vide ne ſit ſcribendum forte; σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἀντ. ἐν Βομβυλίῳ δ. In *Bombylio* enim *Antiphanes* ita apud *Athen.* lib. III. laudatur, ubi *Caſaub.* III. *Anim.* 36. non fruſtra dubitat de vulgatis hic Βομβυκίοις. JUNG.

87 Ἐστὶν] Abeſt a C. A. ἐστίν. KÜHN.

Ἐστὶν] Deeſt in MS. ἐστίν. Et neſcio annon gloſſam ſapiat. Sane ſi ejus locum mutes, ſaltem tamen erit ſenarius:

Ἀγγεῖον ἀλφιτήριον, ὅ ἐστιν κόϊξ. JUNG.

88 Εἴη δ' ἂν καὶ] Abſunt a C. A. KÜHN.

89 Φ. τι ἀγγεῖον ἐλαιηρὸν] Vid. *Caſaub.* Comment. in *Strabonem* fol. 131. item ad *Theophr. Charact.* pag. 246. SEB.

Φ. τι ἀγγεῖον ἐλαιηρὸν] C. A. φείδων, ἀγγεῖον ἐμαιηρόν. KÜHN.

Φ. τι ἀγγεῖον ἐλαιηρὸν] MS. φ. ἀγγεῖον τι ἐλαιηρὸν, ἀπὸ &c. JUNG.

Φείδων] Vaſculi hujus mentionem non puto alibi auctorum inveniri: & equidem incipiebam hic in dubium vocare *Pollucis* fidem, ac ſi memoriæ vitio, ſeu neſcio qua alia de cauſa deceptus vocem nulla ſuffultam auctoritate hic intruſiſſet, præcipue cum illa notatio ἀπὸ τῶν Φειδωνίων μέτρων ὠνομασμένον mihi videretur inſolens & mira: ſed durius eſt id velle opinari, cum plurima reperiantur in *Auctore* noſtro verba, quæ ſolus ex antiquitatis ruinis conſervavit; ideoque vel eo nomine nos lætari decet, quod rerum non ita vulgarium & obviarum notitiam ex *Onomaſticographo* noſtro invenire liceat. *Phidoniæ* vero menſuræ nomen & originem habent ab Argivorum rege *Phidone*, quem etiam reperta nummos cudendi ars nobilitavit: de eo non perfunctorie dictum eſt a nobis ad IX, 83. ibique *Jungermannus* e *Strabone* locum produxit, in quo τῶν Φειδωνίων μέτρων mentio injicitur: ſed cum ad locum me dixiſſe in memoriam recurrit, primum in inſula Ægina *Phidonem* percuſſiſſe nummos: eam ob cauſam non dubitabile eſt, quin inventi nomiſmatis honorem quidam Æginenſibus adſcripſerint, quos inter *Ælianus* V. H. lib. XII. c. 10. ad quem videndi ſunt Eruditiſſimi Commentatores: Clariſſ. *Perizonius Chronicon Marmoreum* adduxit, in quo *Phido* etiam memoratur, & in Ægina nummos ſignaſſe perhibetur

90 Ὠνομασμένον] C. A. pergit καὶ στέγαστρον ἡ πολλὴ χρῆσις τ. στ. δ. τ. σ. χ. ὡς Αἰσχύλος ὀστέων στ. KUHN.

91 Ὅς τις ἐθέλει] MS. ἐθέλοι. SEB.

Ὅς τις ἐθέλει] MS. noſter, ut *Seberi*, ὅστις ἐθέλοι ἄν. JUNG.

92 Εἴπερ] Pro εἴπερ MS. ἤπερ· & emendatum eſt ἥπερ· quod ἥπερ ni fallor rectum hic eſt: meminique & ſupra indicatum alicubi, *pro ſicut*. *Si quis*, ait, *coriaceam tunicam iſtam velit* στέγαστρον *dicere*, *quemadmodum vulgo* στεγαστρίδα διφθέραν, &c. JUNG.

Εἴπερ ἡ π. χρ. &c.] Quam ſim MSS. addictus, nemo qui de meis vel pauca legerit ignorare poteſt: *Jungermannus* ἥπερ reſingit ex ἤπερ, quod non recto accentu, ut ſæpe fit in MSS. fuit inſignitum: IX, 114. in vulgatis extabat ὅπερ, ubi melius e MSS. reddidimus ἥπερ, & adducto *Platonis* loco iſtius particulæ elegantiam oſtendimus: hic etiam commodo legi ἥπερ nemo dubitabit, ſi *Jungermanni* inſpexerit notam: proxime veritatem accedit *Salmaſ.* C. in quo ὑπὲρ· forte vero ne ſic quidem locus in integrum eſt reſtitutus: quam enim veſtem coriaceam intelligit *Auctor*, cum inquit τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα; quæ ſanequam orationis forma uſitari non ſolet, niſi quid præceſſerit, quo poſſit referri: minus eſſet tenebratum, ſi ſolummodo dixiſſet σκύτινον χιτῶνα· ſed tanti non eſt, ut hac in re morer: ſufficit, ut ſatis aperte ſciamus, iſtam *Pollucis* opinionem fuiſſe, nos *Æſchyli* auctoritate nixos *coriaceam tunicam* poſſe vocare στέγαστρον. *Æſchyli* vero ὀστέων στέγαστρον qui ſit intelligendum non ſatis perſpicio: an *cutem* ita vocavit? an *carnem*, qua oſſa ſunt obtecta? an potius ipſam veſtem? quod profecto melius videtur: quid enim alias ad hanc rem faceret hic *Æſchyli* locus? ὀστέα vero pro ipſo & toto corpore ab *Æſchylo* eſſe poſita quis adeo miretur? Sed incidit mihi hunc locum ſedulo verſanti alia quoque conjectura, quam, ut Lector agnoſcat voluntatem *Pollucis* emendandi vel explicandi mihi non defuiſſe, apponam: quid ſi *Pollux* noſter τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα hanc noſtram cutem appellaverit, qua tanquam veſte proxima corpus noſtrum eſt amictum? neque vero quis dicat nimis obſcure loquutum fuiſſe *Pollucem*; forſitan enim iſta ætate hic Tragici poëtæ locus ſic cuivis erat notus, ut neminem propterea a mente ſua aberraturum putaret: corporis autem humani cutem vulgaris uſus nominavit διφθέραν στεγαστρίδα, quæ forte notio alibi auctorum non reperitur eam ob cauſam, quod eruditiores, qui ſcriptis aliquid tradiderunt, hanc loquendi rationem ut nimis popularem & inconcinnam contemſerint: pluſcula larga manu diſſeminavi, ex quibus, quod præter cetera maxime placuerit, benivolus lector eligere ne dedignetur: ipſum me multitudo oppreſſit, ut liberum mihi arbitrandi jus non ſit. Meminit autem διφθέρας στεγαστρίδος *Auctor* noſter VII, 70. διφθέρα δὲ στεγαστρὶς, χιτὼν ἐπίκρανον ἔχων &c. ita enim ibi profecto legendum ex MSS. ut recte *Jungermannus* cenſuit, qui & *Herodoti* locum adduxit, in quo διφθέρα στεγαστρὶς de pellibus, quibus conteguntur navium tabulata, uſurpatur: illæ Romanis *ſegeſtria* dicuntur, ut alibi ad *Pollucem* noſtrum ex *Feſto* notavi: ſed & in *Gloſſis*: *Segeſtre*, στέγαστρον, τετράδιφθον· quod poſterius etſi non neſciam quo pacto viri eruditi emendarint,

vulgo ſtegaſtridem diphtheram, coriaceam illam tunicam appellamus: ad Æſchyli authoritatem confugiat dicentis, Oſſium ſtegaſtrum. Ciſtæ vero non obſoniorum modo, aut alias veſtium tantummodo repoſitoria ſunt: ſed etiam pharmacopolarum eſſe dicentur, ut Ariſtophanes in Amphiarao, Et ſerpentes, quos inſculpis, in ciſta aliqua obſignare, & relinquere pharmacopolas: ut & Theopompus in Alphæa, Domum ingreſſus in-

πολλὴ χρῆσις τὴν [93] στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα, καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα, Ὀστέων στέγαστρον· [94] κίσται δὲ οὐ μόνον ὀψοφόροι, οὐδὲ ἄλλως ἀγγεῖα εἰς ἐσθήτων ἀπόθεσιν, [95] ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν φαρμακοπωλῶν ἂν [96] καλοῖντο, ὡς ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνης, [97] Καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς [98] ἐπιπέμπεις, ἐν κίστῃ [99] που κατασήμηναι, καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν· [100] ὥσπέρ που καὶ Θεόπομπος [1] ἐν Ἀλθαίᾳ, [2] Τὴν οἰκίαν γὰρ εὗρον εἰσελ-

conſiderabunt tamen doctiores, an etiam aliquid aptius poſſit adinveniri: *Etymologus* exponit βαίτην στέγαστρον προβάτειον ἢ αἴγειον.

93 Στεγαστρίδα δ. τὸν σκ. &c.] MS. στεγαστρίδα, διφθέραν τὸν σκυτικὸν &c. Sed emendatum σκύτινον· διφθέραν στεγαστρίδα & ſupra VII, 70. ex MS. habuiſti. JUNG.

94 Κίσται δὲ] MS. κίστας δὲ &c. Sed vulgatum rectum: κίστην ὀψοφόρον & ſupra habebas Segm. 105. JUNG.

95 Ἀλλὰ καὶ τῶν φ.] MS. καὶ αἱ τῶν φ. SEB.

Ἀλλὰ καὶ τῶν φ.] MSSti καὶ αἱ τῶν φ. KÜHN.

Ἀλλὰ καὶ τῶν φ.] MS. plenius, ut & *Seberi*, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν φ. JUNG.

Ἀλλὰ καὶ τῶν φαρμ.] De priori κίστης notione luculente *Jungermannus* & ego alibi ad hunc librum notavimus: hic e MSS. inſertum, ἀλλὰ καὶ αἱ &c. quæ vocula poſterior haud dubie in vulgatis exciderat propter ſimilitudinem præcedentis. In *Ariſtophanis* ῥήσει ante nos edebatur ἐπιτίμωνις· ego non nihili habendam eſſe MSS. lectionem exiſtimavi, quam & a *Jungermanno* prælatam vides: ſenſus non ita difficilis: *ſerpentes quidem, quos mittis, in ciſta velim obſignes, & deſiſtas medicinam habere: immittis*, inquit *Jung.* ſed exercuit tamen jam olim viros eruditiſſimos hic locus: adſcribam, quæ diſſeruit homo doctiſſimus, neque infelicis ingenii *Joh. Rhodius* ad iſta *Scribonii Largi* Compoſ. CCLXIX. *oportet autem vas bene clauſum & alligatum diebus his ſolvere & inviſere omnia: deinde rurſus operire & ſignare, ne vires evaneſcant.* (Signare) *Quod obſignare* Ciceroni *lib. XVI. Ep. 26. ad Tironem. More chymicis noto, quem iſti ſigilli Hermetici titulo jactant, nihil quidem aptius medicamentorum conſervationi; at ſoli vitro convenit. Vas itaque cera & annulo ſignabatur a Medicis: ita* Julius Pollux Onom. *lib. X. c. 46. ex* Amphiarao Ariſtophanis: Καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιτίμωνις, ἐν κίστῃ που κατασημῆναι καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν· Rud. Gualtherus *vertit:* Et ſerpentes, quos inſculpis, in ciſta aliqua obſignare, & relinquere pharmacopolis. (editio noſtra: *pharmacopolas*) *Quod ſane miror neglexiſſe* Georg. Longinum, *qui de Annulis ſignatoriis antiquorum cap. XI. cetera olim ſigilli cuſtodiæ credita diligenter expoſuit. Locus autem poëtæ nobis deſideratur, cujus mentem non videtur mihi ſatis adſecutus Interpres, quandoquidem ἐπιτέμνω* incido, *non* inſculpo, *quod γλύφω. At quorſum angues inſculperentur, niſi ad ſuperſtitionem? quanto magis conveniebat in fruſta inciſos ad avertendam fraudem obſignare; ut vendendi praberentur: planius itaque ſic ille redderetur:* Et ſerpentes, quos incidis, in ciſta quadam obſigna, ac deſiſte medicamentum componere. *Infinitum quippe Atticorum more participio exprimitur: vero nempe ſimilius opinatur* Gulielmus Sohierus *acris vir ingenii ac illuſtribus diſciplinis eruditus legendum eſſe φαρμακοποιῶν. Quid enim ceſſaret venum exponere? Neque ab ea conjectura Græcarum literarum eximius cultor* Iſmaël Bullialdus *recedit, cujus amici candori plurimum tribuo.* Liquet ex iſtis eruditiſſimi *Rhodii*, vulgatam lectionem non nihili eſſe, quod volebat *Jungermannus*, nec apto ſenſu carere: ſed utcunque illa interpretatio veritatis ſpecie non deſtituatur, MSS. tamen adhærendum eſt, quorum etiam ingratiis φαρμακοποιῶν ſcripſit *Sohierus*: nec quoque video profecto, quid illam emendationem magnopere ſuadeat: id autem animadvertet lector, Doctiſſ. *Rhodium* vere reddidiſſe per imperativi formam κατασήμηναι & παῦσαι, in eoque Interpretem caſtigaſſe. *Salm.* verſiculos, ut *Jungermannus*, diſtinxit. Codex *Falckenburgii* πᾶσα præfert pro παῦσαι.

96 Καλοῖτο, ὡς ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀρ.] C. V. καλεῖτο ὡς ἐν Ἀμφιάρῳ. C. A. plane non habet ἐν Ἀ. KÜHN.

Καλοῖτο, ὡς ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀρ.] MS. καλοῖτο, ὡς ἐν Ἀμφιάρῳ Ἀρ. ſed emendatum Ἀμφιαράῳ. JUNG.

97 Καὶ τοὺς μὲν ὄφεις] C. A. μὲν omittit ut & που & καὶ mox. KÜHN.

98 Ἐπιτίμωνις] C. V. ἐπιπέμπεις leg. pro ἐπιτίμωνις, *& ſerpentes, quos ſcindis, in ciſta quadam obſigna & deſine pharmacopolam agere.* KÜHN.

Ἐπιτίμωνις] MS. οὓς ἐπιπέμπεις, ἐν κ. ποῦ &c. Bene ἐπιπέμπεις, *immittis.* Vulgatum ἐπιτίμωνις credo nihili eſſe. Verſus ita mihi videntur diſtinguendi:

— καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις
Ἐν κίστῃ που κατασήμηναι, καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

κατασήμηναι enim ſcribendum puto, pro κατασημῆναι, ut ſit nempe imperantis vel jubentis. JUNG.

99 Που] MS. ποῦ. JUNG.

100 Ὥσπέρ που] Non eſt in C. A. KÜHN.

1 Ἐν Ἀλφαίᾳ] Pro ἀλφαίᾳ C. V. ἀλθαίᾳ. *Athenæus* lib. XI. cap. 14. ἐν ἀλθαις· ſi *Doctiſſ.* ejus *Animadverſor* ſciviſſet lectionem, ἐν Ἀλθαίᾳ, ſine dubio eam ſecutus eſſet, eſt enim ἀλθαία vel *malva ſylveſtris*, cujus effectus medicinales deprædicat *Plinius* c. 21. lib. XX. & *Diphilus* apud *Athenæum* lib. II. c. 18. vel nomen proprium matris *Meleagri*, de qua drama fecit *Theopompus*. KÜHN.

Ἐν Ἀλφαίᾳ] MS. ἀλθαίᾳ. Et ſic putem etiam apud *Athenæum* libr. XI. ubi laudatur *Theopompus* ἐν Ἀλθαις, titulo, qui Magno *Caſaubono* merito ſuſpectus, corrigendum eſſe. *Althæa* mater *Meleagri* notiſſ. vel ex *Ovidio*: deque ea vid. & *Apollodor.* lib. I. *Biblioth.* Verſus ita diſtinguere poſſumus, ut & apud *Caſaub.* XI. *Athen.*

Τὴν οἰκίαν γὰρ εὗρον εἰσελθὼν ὅλην
Κίστην γεγονυῖαν φαρμακοπώλου Μεγαρικοῦ. JUNG.

Ἐν Ἀλφαίᾳ] Loci *Pollucei* corruptela deluſos habuit præſtantiſſimos viros *Caſaubonum* & *Meurſium*, qui *Caſauboni* diligenter veſtigiis inſtitit, exiſtimans hinc in *Athenæo* reponendum Ἀλφαίᾳ· ſed veram lectionem MSS. ope e tenebris eruit *Jungermannus* noſter; eam igitur in textu reſtituendam exiſtimavi. Pharmacopolæ Megarenſes, ut credibile eſt, præcipua præſtantiſſimorum medicamentorum floruerunt laude.

2 Τὴν οἰκίαν γὰρ &c.] *Inveni domum totam factam ciſtam*, id eſt, ubique plenam & obſitam vidi ciſtis pharmacopolæ. *Interpr.* mentem *Comici* non videtur aſſecutus. C. A. μαγειρικοῦ· C. V. γὰρ non habet in initio. KÜHN.

θῶν ὅλην κίστην γεγονυῖαν φαρμακοπώλου Μεγαρικοῦ.

veni totam ciſtam pharmacopolæ Megarici.

181 * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΜΖ.

[3] Περὶ λουτρίδος ᾤας, καὶ ἑτέρων συμμίκτων.

ΤΟ μέν τοι δέρμα, [4] ᾧ ὑποζώννυνται αἱ γυναῖκες λουόμεναι, ἢ οἱ λοῦντες αὐτὰς, ᾤαν λουτρίδα ἔξεστι καλεῖν, Θεοπόμπου εἰπόντος ἐν Παισὶ, [5] Τήνδε περιζωσάμενος ᾤαν λουτρίδα, [6] καταδεσμον ἥβης περιπέτασον. Φερεκράτης δὲ [7] ἐν Ἴπνῳ [8] καταλέγων τὰ ἐργαλεῖα τῆς παιδοτριβικῆς, Ἤδη μὲν ᾤαν [9] λούμενοι προζώννυνται· οὕτω δὲ τὴν [10] μηλωτὴν ἐκάλουν, ἴσως ἀπὸ τῆς οἰός,

* CAPUT XLVII. 181

De lotoria pelle, & aliis hujuſmodi.

PEllem vero, qua mulieres lotæ, aut lavantes ipſas ſubcinguntur, pellem lotoriam appellare licet, ſecundum Theopompum in Pueris. Hanc vero ſubcingens pellem lotoriam, pubis vinculo circumtendas. Pherecrates autem in Hippone, vaſcula ad Puerorum inſtitutionem pertinentia recenſens, Tunc loto pellem circumvolvunt: ſic autem nimirum agninam pellem ab ove denominarunt.

3 Περὶ λουτρ.] Abeſt titulus a C. A. & *Salmaſii*. KÜHN.

4 ᾧ ὑποζ. αἱ γυν. λουόμ.] MS. ὑπ. λουόμεναι γυναῖκες. SER.

ᾧ ὑποζ. αἱ γυν. λουόμ.] Textus incipit in C. A. ὁ δὲ ὑποζ. &c. ἢ οἱ λούοντες ᾤαν λουτρίδα ὡς Θεόπομπος τὴν δε π. KÜHN.

ᾧ ὑποζ. αἱ γυν. λουόμ.] MS. ὑποζώννυνται γυναῖκες, ἢ οἱ λοῦντες αὐτὰς &c. ubi illud λοῦντες, ut Atticum videtur reponendum. Sic mox λουμένῳ in MS. *Phrynichus Eclog. Attic.* ἐλουόμην, ἐλούου, ἐλούετο, λούομαι, λούεται, ἐλουόμεθα, ἐλούοντο, λούεσθαι· πάντα οὕτω λεγόμενα, ἀδόκιμα· εἰ δὲ δόκιμα βούλει αὐτὰ ποιῆσαι, τὸ ε. καὶ τὸ ο. ἀφαίρει, καὶ λέγε λοῦσθαι, λούμην, λοῦτο, λοῦμαι, λοῦσαι, λούμεθα, λοῦνται· οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν. JUNG.

ᾧ ὑποζώννυνται &c.] De iſtis pellibus plerique omnes, qui de balneis aliquid tradiderunt, mentionem fecêre: nobis in hac re jam morari non licet: λοῦντες propter MSS. auctoritatem non repudiandum videbatur: *Phrynichi* teſtimonio *Thomas Magiſter*, qui non pauca *Phrynicho* debet, accedat & *Ariſtophanis Scholiaſtes*: & ita melius etiam, quod ad Atticiſmum, legeretur λούμεναι, ut & mox apud *Pherecratem* repoſuimus e MSS. *Theopompi* locus in editionibus vulgatis mendo fuit deturpatus; & quis ſcit, an & MSS. reducta lectione undiquaque ſit integer & ſanus: καταδεσμον certe nullus improbabit: καταδεσμος enim faſcia, qua quid obvincitur vel circumligatur; hinc in re chirurgica καταδεσμων frequens eſt uſus: ſed num ᾤα λουτρὶς etiam ἥβης καταδεσμος dicta? nimis id, etſi hac forte notione tolerari poſſet, in hoc loco frigidum & inconcinnum: ego mihi prorſum perſuadeo legendum eſſe ἥβῃ· καταδεσμον ἥβῃ περιπέτασον· *faſciam pubi circumliga*: ſæpius id obſervavimus factum, ut ι ad latus appoſitum degenerarit in σ, adeoque nomen tertii caſus ſecundi formam induerit: iſtius rei in *Polluce* noſtro extare exempla ſcio: non me præterit ita etiam ut hic legi VII, *66*. ſed nullus ignorat, credo, idem vitium non duos ſed aliquando plures locos occupare: de *Theopompi* fabula vide *Meurſii Biblioth. Atticam*.

5 Τὴν δε] MS. τὴν δὲ περιζ. JUNG.

6 Κατὰ δεσμὸν &c.] Leg. κατὰ δεσμὸν ἥβης π. *deinde pubis vinculum circumdes. Salmaſius* καταδεσμον una voce: & ita ſonaret, *obligationem*, *vinculum pubis*. KÜHN.

Κατὰ δεσμὸν &c.] MS. καταδεσμον, & uno vocabulo καταδεσμον legendum puto, ſicut & ſupra VII, *66*. vulgo eſt: ibidem VII, *66*. ante vulgati τὴν δὲ, habebant; quid ſi τὴν δὴ, ut verſiculos ita diſtinguamus?

Τὴν δὴ περιζωσάμενος ᾤαν λουτρίδα,
Καταδεσμον ἥβης περιπέτασον —. JUNG.

7 Ἐν ἱππῶνι] Non ſunt in C. A. uſque ad ἤδη μὲν. *Meurſ. Not.* in *Muſic.* leg. ἐν Ἴπνῳ. KÜHN.

Ἐν ἱππῶνι] Non immerito conqueſtus eſt *Jungermannus*, quo magis ad finem ſpectamus, eo magis MSS. libros nobis fucum facere: ſine *Falckenburgianis* Excerptis fuiſſet, genuinam germanam locus hic non recuperaſſet forte ſcripturam: in iſtis *Excerptis* legitur Ἴπνῳ, niſi me literæ fallunt: non nullæ profecto antiquorum fabulæ hoc titulo fuerunt inſignes: *Antiphanis* Ἴπνος ex *Athenæo* notus: ſed *Pherecratis* tali nomine fabulam quis vel legit unquam vel audivit: contra ea Ἰπνὸς ἢ Παννυχὶς hujus *Comici* frequenti veterum teſtimonio decorata eſt: mox etiam apud noſtrum Segm. 183. memoratur: nihil itaque erat propius, quod reponi poſſet: pondus emendationi noſtræ non leve addit *Meurſii* doctiſſimi judicium, qui in *Attica Bibliotheca* locum hunc & corruptum eſſe deprehendit, & feliciter emaculavit: *Euſtathius* ad *Iliad.* M. verſiculum ex hac *Comici* fabula produxit, qui omnino ad ἰπνὸν pertineat: Ἀνέπλησα τὼ ὀφθαλμὼ πάλης φυσῶν τὸ πῦρ. Sed ad ipſum, quem *Pollux* citavit, locum diligenti cura animum attendamus: λουμένῳ legitur in Codice *Palatino*: idque reponendum vel metri cauſa *Jungermannus* dixit: ſed vero *Onomaſticographus* noſter *Pherecratem* inquit hunc verſiculum inter alios protuliſſe, quibus recenſebat τὰ ἐργαλεῖα τῆς παιδοτριβικῆς· unde mihi planiſſime conſtare videtur ᾤαν hic non eſſe uſurpatum pro ᾤᾳ λουτρίδι, ut antea, ſed pro cingulo, quo circumdabantur athletæ: quid igitur? quam a MSS. opem hic fruſtra expectamus, tentandum an ex ingenio noſtro adferre poſſimus: poſt ᾤαν excidiſſe librariorum incuria reor ὡς ἂν, quod fieri non difficulter potuit, cum utriuſque ᾤαν & ὡς ἂν pronunciatio non valde diſſona ſit: neque etiam metri legibus hac ratione detrimentum fieri ſentio: ſcribe itaque totum locum ἤδη μὲν ᾤαν ὡς ἂν λούμενοι προζώννυνται· vides me præterea λούμενοι exaraſſe, quod ſatis clarum puto ex ſequenti προζώννυνται· *jam quidem pelle, tanquam ſi laventur, præcingi ſolent*: itaque textum reſtituere non dubitavi, cum in C. A. hæc lectio adnotetur a *Kuhnio* & probetur: non tamen & *Salm.* lectio abjicienda videtur. Cingulo vero circumdatos fuiſſe athletas res eſt notiſſima, neque opus ut exemplis rem confirmem, quod ab aliis ubertim factum eſt. Vid. *Fabri Agoniſt.* Viri doctiſſimi, ſi hæc mea diſpliceant, meliora ſuppeditabunt.

8 Καταλέγειν] C. V. καταλέγοντα. KÜHN.

9 Λουομένῳ] C. A. λουόμενοι π. leg. λούμενοι *loti pellem ſibi ſuccingunt. Salm.* προζώννυνται in V. C. legitur πιεζώννυνται· lege περιζώννυνται. KÜHN.

Λουομένῳ] MS. λουμένῳ. Et ita omnino reponere debes, vel metri cauſa. Eſt enim integer ſenarius:

Ἤδη μὲν ᾤαν λουμένῳ προζώννυνται. JUNG.

10 Μηλωτὴν] *Interpr. pellem agninam. Gl.* μηλωτὴ, *pellis lanata*. KÜHN.

Mi-

182 * Militibus quoque mactræ loco ſerviebat, ut Hermippus in Militibus innuit, Vincit vero pellis lapideam mactram. Laterem quoque dices, & laterem ſubtegulaneum. In Foro publico reperitur etiam Later Atticus, & Later Corinthiacus. Tegulam quoque, dicente Thucydide in Platæenſi obſidione. Tegulas vero Lateres in Veſpis vocat Ariſtophanes dicens,

* τοῖς δὲ στρατιώταις καὶ ἀντὶ μάκτρας ὑπουργεῖ· ὅπερ ἐν Στρατιώταις Ἕρμιππος ὑποδηλοῖ λέγων, [11] Νικᾷ δ' ᾦα λιθίνην μάκτραν· καὶ κέραμον δ' ἂν [12] εἴποις, καὶ [13] κέραμον στεγαστῆρα· ἐν δὲ τοῖς [14] Δημιοπράτοις, καὶ κέραμον Ἀττικὸν, καὶ κέραμον Κορίνθιον· [15] καὶ κεραμίδα δὲ, [16] Θουκυδίδου εἰπόντος ἐν τῇ [17] Πλαταϊκῇ πολιορκίᾳ· κεράμια τὰς κεραμίδας ἐν Σφηξὶν [18] Ἀριστοφάνης καλεῖ λέγων, 182

183 * *Nequaquam mus per Jovem,*
Sed aliquis lignei tegulas ſubiens culminis.

* [19] Μῦς οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ 183
Ὑπὸ τῶν [20] κεραμίων ἡλιαστὴς ὀροφίας.

alii vero eo loci Κεραμίδων ſcribunt. Mal-

[21] οἱ δὲ, καὶ κεραμίδων γράφουσι· [22] καὶ σφύ-

11 Νικᾷ δ' ᾦα &c.] C. A. poſt ὑπουργεῖ· ὡς Ἕρμιππος Νικᾷ δ' &c. in *Gloſſ.* ὀβαποτρόφος, *pellio*: ubi vellem abſente β legi ὀαποτρόφος· niſi β inſertum ſit euphonicum. Kühn.

Νικᾷ δ' ᾦα &c.] MS. Νικᾷ δ' ᾦα λιθήνην μ. Sed emendatum λιθίνην. Jung.

Νικᾷ δ' ᾦα λ. &c.] *Hermippi Milites* & *Pollux* noſter ſæpius & alii quoque ſcriptores laudant: *Meurſ.* in *Att. Biblioth.* Loci ſenſus is eſt, quod ᾦα utilior ſit & præſtantior λιθίνη μάκτρα, niſi quis corruptum putet: λιθίνην μάκτραν καὶ κέραμον &c. ſine ulla diſtinctionis nota in editionibus ante *Seberum* excudebantur: *Seberus* autem recte ſeparavit: pro κέραμον neſcio quæ vox in *Falckenburgianis* Excerptis eſt adnotata: κίσσαμον, niſi me fallunt oculi aut literæ fugientes: ſed nemo priſtinam lectionem mutari velit. Inquit vero *Pollux* militibus ᾦαν μάκτρας ſeu *magidis*, ut ea vox in *Gloſſis* explicatur, uſum præſtare: forſitan hinc illuſtrari poteſt *Heſychius*, qui μακτῆρα ejuſdem, uti vides, propter originem ſignificationis cum μάκτρα, inter alia exponit διφθέραν. Ecce tibi locum: Μακτὴρ, ἡ κάρδοπος, καὶ ἡ πυελὶς, καὶ διφθέρα, καὶ ὀρχήσεως σχῆμα· ejuſmodi ſcilicet pellis, qualem ex *Hermippo* ᾦαν obſervat hic *Pollux*. Mox ſcriptum e Codicibus exaratis Δημιοπράτοις· ſic & e ſuo C. V. *Salm.* Tegularum, tegulas enim Romani κέραμον appellant, ut *Fabius* apud *Gellium* X. c. 15. varia fuit apud Græcos factura, Corinthiaca, Attica, Thebaïca &c. unde Ἀττικοῦ κεράμου, & Κορινθίου in *Demiopratis* mentio. Κέραμος autem omne tegularum tectum, ut κεραμὶς, *tegula*: id *Scholiaſtes Thucydidis* ad lib. III. cap. 74. monſtrare voluit, cum illa *Hiſtorici* verba βαλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ exponit ἤγουν ταῖς κεραμίσι· pluribus exemplis res confirmari poſſet, niſi id quiſque paululum in veterum lectione attentior facile per ſe obſervaret. Porro noſter *Pollux* illam hiſtoriæ *Thucydideæ* partem, qua *Plataæum* obſidionem memoriæ mandavit, Πλαταϊκὴν πολιορκίαν appellare videtur, non alia ratione, ac in *Homero* Νεῶν κατάλογος, νεκυΐα &c. diſtinguuntur: certe an ea fuerit olim librorum *Thucydidis* diſtinctio, quæ hodie & jam ab aliquo tempore inveteravit, dubitandi rationes habeo, de quibus alibi.

12 Εἴποις] Poſt εἴποις in C. A. eſt Ἀττικὸν στεγατῆρα, (leg. στεγαστῆρα) κορίνθιον. Kühn.

13 Κέρ. στεγαστῆρα] Supra VII, 124. Jung.

14 Δημιοπράτοις] MS. Δημιοπράτοις· ut ſemper ſcribere debes. Jung.

15 Καὶ κεραμίδα δὲ &c.] *Thucyd.* in deſcriptione obſidionis *Plataenſis* lib. III. κατέβαλε γάρ τις τῶν Πλαταιέων &c. ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα. Kühn.

Καὶ κεραμίδα δὲ &c.] MS. κεραμίδα δὲ &c. ſine præcedenti καί. *Thucydidis* locum e lib. III. Ξυγγραφῆς ſupra protuli ad VII, 161. ubi eodem reſpexit *Noſter*. Jung.

16 Θουκυδίδου] C. A. Θουκυδίδης· abſunt autem εἰπόντος ἐ. τ. π. π. Kühn.

17 Πλαταϊκῇ] C. V. Πλαταϊκῇ. Kühn.

18 Ἀριστοφάνης &c.] Vid. cum *Schol.* fol. 317. Seb.

Ἀριστοφάνης &c.] C. A. M. οὐ μὰ Δ. ἀ. ὑποδυόμενος· ceteris omiſſis &c. *ſubit aliquis tegulas Heliaſta non judicialis, vel forenſis, ſed culminaris.* M. οὐ μ. Δ. ἀ. delet C. *Salmaſii.* Kühn.

Ἀριστοφάνης &c.] MS. alio ordine Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ καλεῖ εἰπών. Jung.

19 Μῦς οὐ μὰ Δί' ἀλλ' &c.] Deſunt in MS. noſtro μῦς οὐ μὰ Δί' ἀλλ'. Jung.

20 Κεραμίων ἡλιαστὴς] *Ariſtophanis* exemplaria habent κεραμίδων. Seb.

Κεραμίων ἡλιαστὴς] MS. κεραμίων ἡλίας τῆς ὀρ. ſed quoſdam etiam κεραμίδων ſcribere, ut hodieque extat, *Noſter* ſubjicit, quamvis ipſe propter κεράμια hanc χρῆσιν attulit. Jung.

21 Οἱ δὲ καὶ κεραμίδων γρ.] Abeſt οἱ δὲ κ. κ. γ. a C. A. Kühn.

Οἱ δὲ καὶ κεραμίδων γρ.] Variæ quæ dicuntur lectiones jam olim a *Criticis* ſumma cum diligentia fuerunt adnotatæ: neque raro contingit, ut inter ipſos veteres Grammaticos acerrima ſit de bonitate hujus illiuſve lectionis decertatio: notandum vero diverſas fuiſſe factas & in lucem productas ab antiquis literatoribus ἐκδόσεις, quas quiſque pro ingenii ſui modulo ſuaque ſententia emendabat; unde fieri non potuit non, ut in pluribus hic ab altero diſſentiret: quanquam autem hic locus non ſit ea de re diſputandi, hoc tamen e *Galeno* adnotare non abs re erit de operum *Hippocraticorum* editione, quam *Dioſcorides* & *Artemidorus* concinnarunt: πολλὰ μὲν, inquit, ἀμφότεροι μετέγραψαν ὑπαλλάττοντες τὰς παλαιὰς γραφὰς, ἃς μόνας ἴσασιν οἱ ἐξηγησάμενοι τὰ Ἱπποκράτους βιβλία. De *Homeri Pindari* aliorumque diverſis ἐκδόσεσι nihil dicam, aliis interim, qui uberiori veterum lectione ſunt inſtructi, rem illam commendans: ſimili hic ratione vides hos κεραμίων in *Ariſtophanis* loco, illos vero κεραμίδων ſcripſiſſe: alibi quoque talia *Pollux* noſter obſervavit. Sequens locus corrupte, ut puto, hoc pacto ante nos legebatur: καὶ σφῦρα μέν τοι ὅμοιον τῇ κροταφίδι σιδηρᾶ· εἴη δ' ἂν καὶ ἡ κέστρα· non diffiteor minima mutatione medelam loco fieri poſſe, ſi ſcilicet ita repoſueris: καὶ σφῦρα μέν τι ὅμοιον &c. εἴη δ' ἂν καὶ ἡ κέστρα, nempe ὅμοιόν τι τῇ κροταφίδι· ſed MSS. ſacramentum dixi, quorum lectio, ſi librariorum vitia exemeris, vera eſt, & huic longo intervallo præferri meretur: κέστραν σιδηρᾶν vidimus in *Sophoclis* χρήσει Segm. 160. quam ibi Codicis *Falckenburgiani* ſubſidio feliciter, ut puto, reſtituimus: apud *Heſychium* annon emendandum? Κροταφὶς, σιδηρᾶ σφῦρα ἄκμονος, τοῦ ἑτέρου ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου κρόταφον· κρόταφος enim vulgo ſolet edi: opinor homines non obeſæ naris ſententiæ meæ ſubſcripturos. Sequuntur στραγγαλίδες, quas quoddam vinculi conſtricti genus fuiſſe ſatis patet cum ex ipſa nominis ratione, tum e *Strattide*, qui diſtinguit a σχοινίοις· recte reponunt in *Heſychio* viri eruditi: Στραγγαλίαι καὶ στραγγαλίδες, συστροφαὶ, διαστροφαὶ, παγί-

ρᾳ μέν τι ὅμοιον ἢ κροταφίδι σιδηρᾷ εἴη ἂν ἡ κέστρα· δεσμῷ δ' ἂν [23] ἐοίκοιεν αἱ στραγγαλίδες, Στράττιδος ἐν Φοινίσσαις εἰπόντος, Οὐδὲ σχοινία, οὐδὲ στραγγαλίδες εἰσί· [24] κάνναι δὲ, πλεγμάτιόν τί ἐστιν, οὗ μέμνηται ἐν Σφηξὶν [25] Ἀριστοφάνης· Οὐ μὴ πότε σου παρὰ τὰς κάννας [26] οὐρήσω. Φερεκράτης δὲ [27] ἐν Ἰπνῷ, [28] Σκηνῇ περίερκτος περί-
184 βολος κάνναισι· • [29] μάλιστα δ' ἐχρῶντο τῷ πλέγματι τούτῳ ἐς τὰ περιφράγματα, [30] ὡς ἐν τῇ Πιτύνῃ ὁ Κρατῖνος περὶ τῶν τριήρων λέγει, [31] Οὐ δύνανται πάντα ποιοῦσαι [32] νεὼς οἴκων λαχεῖν,

leus quoque ferreo inſtrumento, crotaphide dicto ſimilis erat, ſed fortaſſe ceſtra fuerit. Vinculi vero genus fuerint Faſciæ, ſecundum Strattim dicentem in Phœniſſis, Neque funiculi adſunt, nec faſciæ. Storea autem contextum quoddam eſt, cujus meminit in Veſpis Ariſtophanes, Ne unquam ad tuas ſtoreas mingam. Pherecrates vero in Somno, Scena circumſepta, & circumdata ſtoreis. • Maxime vero hoc plica- 184
mine ad circumſeptiones utebantur: ut in Pityne de triremibus dicit Cratinus, Non poteſt omnia faciens navis domicilium ſortiri,

δις ἢ πλοκαί. *Pherecrates* Αὐτομέλεις apud *Suidam*: Ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε· inde μάστιξ στραγγαλωτή· μαστιγοῦσθαι τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι· hanc ſcio homines doctiſſimos temere neque bene mutaſſe in ἀστραγαλωτήν· ſed ea non ſunt hujus loci.

22 Καὶ σφ. μέν τοι, ὅμ. &c.] Μέν τοι Ὅμ. SEB.

Ceſtra] *Heſych.* Κέστρα, ἀμυντήριον ὅπλον, σφῦρα. SEB. 2.

Καὶ σφ. μέν τοι, ὅμ. &c.] C. V. καὶ σφηρὰ μέν τι ὅμοιον ἢ κροτ· C. A. καὶ σφύρα, ὅτι ἂν εἴη, μέντοι ὅ. ἣν κ. σ. ἡ κέστρα· leg. ἢ κέστρα· C. V. κέστραν. KUHN.

Καὶ σφ. μέν τοι, ὅμ. &c.] MS. καὶ σφῦρα μέν τι ὅμοιον ἢ κροτάφιδι σιδηρᾷ· εἴη ἂν ἡ κέστραν· ſed κροταφίδι & ἡ κέστρα emendatum eſt. Locus ſine dubio mendoſus, qui mihi MS. lectionis veſtigiis inſiſtenti ita videtur reſtituendus: lego: καὶ σφῦρα μέν τι ὅμοιον τῇ κροταφίδι σιδηρᾷ εἴη ἂν ἡ κέστρα. Ait κέστραν quid ſimile eſſe malleo, quem κροταφίδα adpellabant, ferreo. Probare videntur perſpicue quæ ſupra Segm. 160. καὶ κέστρα δὲ σφύρας τινὸς εἶδος σιδηρᾶς &c. Quod vero κροταφίδες fuerint σφῦραι σιδηραῖ, ἐκ θατέρου ὀξεῖαι ſupra *Noſter* VII, 106. docuit quoque. *Schottus* noſter ex MS. *Salmanticenſi* talem adnotavit ſcripturam hic: καὶ σφῦρα μὲν ὅτι ὅμοιον ἡ στραγαλίς. Στράττιδος ἐν Φοινίσσαις εἰπόντος. Sed ea potius mutila eſt; & στραγγαλίδας potius δεσμοῦ εἶδος eſſe ex χρήσει *Strattidos* pateat: de ejus *Phœniſſis*, *Caſaub.* VII. *Athen.* 23. JUNG.

23 Ἐοίκοιεν αἱ στραγγαλίδες &c.] C. A. ἔοικεν, αἱ στραγαλίδες Στράτιδος, &c. οὐδὲ στραγαλίδες ſine εἰσί. *Salmaſ.* V. C. αἱ ἀστραγαλίδες, & in *Strattidis* verbis στραγαλίδες· *ſed*, inquit, στραγγαλίδες *etiam apud Heſych.* KUHN.

24 Κάννα δὲ πλ. &c.] C. A. κάνναι πλεγμάτιόν τι οὗ μέμν. C. V. κάνναι πλεγμάτιον οὗ &c. KÜHN.

Κάννα δὲ πλ. &c.] MS. κάνναι δὲ πλεγμάτιόν τί ἐστιν &c. & κάνναι forte potius ſcripſit *Pollux*, quum eodem numero multitudinis in ſequentibus χρήσεσιν ſubjiciat. Et certe ita & ſupra fuit VII, 176. quamvis id vulgo ibi uno ν, κάναι· ubi & *Ariſtophanis* verſus idem allatus a *Noſtro* fuit. JUNG.

Κάννα δὲ] Κάνναι MSS. lectio non fuit rejicienda: textus a nobis ſic habet: quin etiam κάννα, quantum memoria repetere valeo, non dici conſuevit apud Græcos aut ſaltim perraro, ſed κάννη· alteram dedit rationem *Jungermannus*. In verbis *Ariſtophanis* εὑρήσω ante *Seberum* legebatur, qui recte ex ipſo *Comico* reddidit οὐρήσω· illam autem ſcripturam adnotatam quoque animadverto e Codice, quem *Falckenburgii* appellamus. Porro conſidera *Pherecrateæ* fabulæ titulum Φερεκράτης ἐν Ἰπνῷ. *Interpres, in Somno*: prius enim editum fuit ἐν Ὕπνῳ, quæ eadem macula *Falckenburgianis* Excerptis adhæſerat, ut ſcripſi ad Segm. 181. ibique latius a me de hac fabula dictum eſt. In emaculando *Pherecratis* loco, qui, ut vulgo eſt, omni ſenſu caret, animo noſtro ſuimus obſequuti, & *Jungermanni* perſpicaci ingenio; is enim quin vere conjectaverit nullus dubito; & qui dubitaverit, meliora proferat. Succedit teſtimonium *Cratini*, quod etiam aliquantulum emendatius MSS. Codicum auxilio evaſit: δύναται *Seberi* aliæque editiones habebant & οἴκον· ſed rectiſſime νεὼς οἴκων· niſi quis forte maluerit νεὼς οἴκου cum C. V. ut mox κάννης ſequitur: ſed parum refert, utro modo ſcribas: plerumque tamen νεώσοικος unitis vocibus exarari ſolet, ut alibi noto: at in MSS. hæc talia ſæpiſſime diviſim ſcribuntur. Πάντα ποιεῖν, *omnia facere*: *Petronius*: *Quæ ergo dementia eſt omnia facere, ne quid e nobis relinquat ſepultura? Virgilius* in *Culice*: — *cui cuncta paranti Parvulus hunc prior humeris conterret alumnus*: ad eum locum adi Illuſtriſſ. *Scaligerum*: crebro πάντα ποιεῖν tali elegantia in *Arriani Epicteticis* extat. Videtur autem κάννη in his *Cratini* verbis nihil eſſe aliud, quam ſepimentum quoddam ex cannis hujuſmodi plexum, quod naves e mari redeuntes intrarent. Reſtat καννιοποιὸς *Hipponactis*, quod ſi emendandum, quo tamen non facile devenerim, præſtat, quod ſecundis curis ad ſui Codicis marginem adnotavit *Salmaſius*: καννητοποιόν· adeoque non levi quis permotus ratione vocem illam Ionicam eſſe ſtatueret: apud *Heſychium* invenio: Κάννητες, πλέγματα ταρσῶν. *Salmaſio* κάννητες emendanti prorſus aſſentior: ſed hic MSS. nihil mutant.

25 Ἀριστοφάνης] Vid. ſupra VII, 166. SEB.

26 Οὐρήσω] MSSti εὑρήσω· male: videatur ipſe *Ariſtophanes*. KUHN.

Οὐρήσω] MS. mendoſe εὑρήσω· ſed id emendatum eſt, ut editur. JUNG.

27 Ἐν ἰπνῷ] Ita MS. pr. ed. ἐν ὕπνῳ· vid. *Caſaub.* in *Athen.* XIII, 9. SEB.

In Somno] Quaſi ἐν ὕπνῳ Gr. legeretur: cum ἰπνὸς vel ἰπνὸς *furnus*, *caminus* & alia: at *ſomnus* minime. SEB. 2.

Ἐν ἰπνῷ] Abeſt a C. A. ἐν ἰπνῷ. *Interpr. in Somno*, quaſi legiſſet ὕπνῳ, uti extat apud *Athenæum* ἐν Ὕπνῳ ἢ παννυχίδι in fine lib. XIII. ſed recte ibi *Caſaub.* Ἰπνῷ reſtituit ex *Harpocratione*. C. *Salm.* Ὕπνῳ *perperam*. KÜHN.

Ἐν ἰπνῷ] MS. noſter etiam ἰπνῷ, quamvis id novator quidam mutare voluit. Et ita pro vulgato ὕπνῳ ex *Harpocratione* legendum docuit etiam Magnus *Caſaubonus* XIII. *Athen.* 9. ubi & diſces, quod duplex ejus titulus fuerit, Ἰπνὸς ἢ παννυχίς. JUNG.

28 Σκηνὴ περ.] Vocabulum σκηνη in MS. ſine accentu eſt, quem itaque primi editores forte pro lubito finxerunt. Vide itaque an & ita legi poſſit: σκηνῇ περίερκτος περίβολος κάνναισι· ut dicatur tabernæ circumdatus vel circumjectus fuiſſe murus e cannis. JUNG.

29 Μάλιστα δ' ἐχρ.] MS. μάλιστα δέ. JUNG.

30 Ὡς ἐν τῇ Πυτ. ὁ Κρ.] C. A. ὡς Κρατῖνος περὶ τριήρων, οὐ δύναται (ita C. V.) πάντα ποιοῦσα νεὼς οἴκων (C. V. νεωσοίκου) λ. νεώσοικος, *navalia*, νεώριον· ergo λαχεῖν νεωσοίκων eſt *ſubduci in navalia*, quod fit navibus jam emeritis. *Salm.* ſcribit: *melius*: Οὐ δύνανται π. ποιοῦσαι ν. Οἴκου λ. οὔτε κ. KÜHN.

31 Οὐ δύναται π. ποιοῦσα] MS. οὐ δύναται πάντα ποιοῦσαι ν. SEB.

Οὐ δύναται π. ποιοῦσα] MS. noſter, ut *Seberi*, οὐ δύναται πάντα ποιοῦσαι. JUNG.

32 Νεὼς οἴκων] MS. noſter οἴκων λ. quo pacto ſane

aut ſtoreæ. Has vero contexentem Storearum plicatorem Hipponax vocavit. Inter liquidorum vero menſuras etiam maris numeretur, ſecundum Ariſtotelem in octavo de Animalium Hiſtoria dicentem, Vini maris: ſex autem cotylas maris continet.

οὐ δὲ κάννης· τὸν μέν τοι ταύτας πλέκοντα [33] καννηνοποιὸν Ἱππῶναξ κέκληκεν· ἐν [34] δὲ τοῖς μέτρεις τοῖς τῶν ὑγρῶν εἴη ἂν καὶ [35] μάρις, Ἀριστοτέλους ἐν τῷ ὀγδόῳ [36] περὶ Ζώων ἱστορίας εἰπόντος, Οἴνου πέντε μάρεις· ἔστι δὲ ὁ μάρις, ἓξ κοτύλαι.

185 • CAPUT XLVIII.

De figulina terra, & aliis neceſſariis.

TUm figulinam terram dices, & terram fictilem: ſive ut Sannyrion in Gelote, Lutoſam terram verſans. Ubi vero Figuli lateres formant Πλινθεῖον in Fabulis aut Niobe vocavit Ariſtophanes, de vor-

• ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΜΗ. 185

[37] Περὶ κεραμίτιδος γῆς, καὶ τῶν προσφόρων.

[38] Καὶ γῆν δὲ κεραμῖτιν εἴποις ἂν, καὶ γῆν κεραμίδα· [39] ἢ, ὡς Σαννυρίων ἐν Γέλωτι, Κεραμικὴν γαῖαν στρέφων· οὐ μέν τοι οἱ κεραμεῖς τὰς πλίνθους ἔπλαττον, πλινθεῖον [40] καλεῖ τόπον ἐν Δράμασιν [41] ἢ Νιόβῃ Ἀριστοφάνης, [42] περὶ τοῦ

non timide corrigam; eodem caſu, ut κάννης nimirum: utrique enim inſervit verbum λαχεῖν. JUNG.

33 Καννηνοποιὸν Ἱππ.] C. A. καννακοποιὸν leg. *Salm.* καννητοποιόν· *nam* κάννης *idem quod* κάννη, *vel* κάννη· *Suid.* Κάννης, κάννητος τὸ πλέγμα. KÜHN.

Καννηνοποιὸν Ἱππ.] MS. καννηνοποιὸν Ἱππῶναξ. Noſter *Salmaſius* nos admonuit, videndum ſi forte καννινοποιὸν ſit ſcribendum a κάννη, κάννινος, ut κανάβη, καννάβινος, vel potius ut a σπάρτη σπάρτινος & ſimilia. JUNG.

34 Ἐν δὲ τοῖς μ. τοῖς τῶν ὑγρῶν &c.] C. A. ἐν δὲ τοῖς μ. τῶν ὑ. εἴη ἂν κ. μ. ὡς Ἀριστοτέλης, οἴνου μάριν ἔστι δὲ ἓξ κοτύλαι. KÜHN.

35 Μάρις] Vid. ſupra IV, 168. SEB.

36 Περὶ ζ. ἱστοριῶν] C. V. περὶ ζ. ἱστορίας. KÜHN.

Περὶ ζ. ἱστοριῶν] MS. ἱστορίας εἰπ. & ita potius ſcribe. Verba quæ ſequuntur non dubito mendoſa eſſe, & excidiſſe voculam πέντε, ita E ſcripſeram. Sunt enim omnia *Ariſtotelis* verba. Ita itaque locum ſcribo: περὶ ζώων ἱστορίας εἰπόντες, οἴνου πέντε μάρεις· ἔστι δὲ ὁ μάρις, ἓξ κοτύλαι· quamvis hæc vocula apud *Ariſtotelem* oxytonωs extet. Locus enim eſt iſte lib. VIII. de *Hiſt. Animal.* c. 9. ὁ δ' ἐλέφας, ἐσθίει πλεῖστον μὲν μεδίμνους Μακεδονικοὺς ἐννέα ἐπὶ μιᾶς ἐδωδῆς· ἐπικίνδυνον δὲ τὸ τοσοῦτον πλῆθος· τὸ δ' ἐπίπαν, ἓξ μεδίμνους ἢ ἑπτά· ἀλφίτων δὲ πέντε (μεδίμνους) καὶ οἴνου πέντε μαρεῖς· ἔστι δὲ ὁ μαρίς, ἓξ κοτύλαι. JUNG.

Περὶ ζώων ἱστοριῶν &c.] Argute *Jungermannus* hunc locum reſtituit adhibitis ipſius Philoſophi verbis: & ſic omnia in textum reduxi: ſcimus etiam titulum iſtius operis ἱστορίαν ζώων non ἱστορίας eſſe, quanquam & ita corrupte aliis in locis legatur: de hoc menſuræ genere *Epiphanius* affirmat Ponticis eſſe peculiare: apponam verba, prout in fragmine meo MSS. leguntur: Μάρις, μέτρον ἐστὶ παρὰ Ποντικοῖς β ὑδριῶν· ἡ δὲ ὑδρία παρ' αὐτοῖς ī ξεστῶν ἐστιν, ὥστε εἶναι τὸν μάριν κύπρον (delenda hæc vox, quæ male a ſequentibus eſt petita) κ ξεστῶν Ἀλεξανδρίνων.

37 Περὶ κεραμίτης γῆς] Leg. κεραμίτιδος γ. abeſt titulus a C. A. & a C. *Salm.* KUHN.

Περὶ κεραμίτης γῆς] Capitis hujus titulum περὶ κεραμίτης γῆς non rectum puto: & ſcribe κεραμίτιδος. JUNG.

38 Καὶ γῆν κεραμίτην] MS. γῆν κεραμῖτιν· Vid. ſupra VII, 161. SEB.

Καὶ γῆν κεραμίτην] *Salm.* γῆν δὲ κεραμῖτιν εἴ. &c. KÜHN.

Καὶ γῆν κεραμίτην] MS. καὶ γῆν δὲ κεραμίτιν εἴποις &c. nec dubitabis ita reponere, ut & noſtrum *Seberum* velle puto, qui nos viſere jubet & ad ea, quæ ſupra VII, 161. ut ibi reſtituere juſſi. Habet & *Junius Nomencl.* hinc ita in *Terra figularis.* JUNG.

Καὶ γῆν κεραμίτην &c.] Vitii manifeſtus eſt hic locus: γῆ κεραμίτη qui dixerit, neminem oſtendes, niſi & apud alium itidem corrupte legatur: γῆ κεραμίτης etiam mendoſe ſcriptum fuit VII, 161. ubi quædam a me ſunt dicta. In hoc autem loco refingendo MSS. ſectari veſtigia conſultum duxi: atenim idem mendum erat propagatum & tranſlatum in capitis hujus titulum, ubi ſimili ratione κεραμίτιδος emendavi pro κεραμίτης· κεραμῖτις, ut χρυσῖτις, ἀργυρῖτις, σιδηρῖτις γῆ apud *Ælianum*: *Eubulus* apud *Athenæum*: Ὦ γαῖα κεραμῖτι σε Θηρικλῆς πότ' ἔτευξε, κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος &c. ita *Sannyrion* κεραμικὴ γαῖα· quod autem dixerit στρέφων κεραμικὴν γαῖαν ad rotam figulinam pertinet, cujus rotatu fictilia vaſa formantur: huic arti qui operam dant κέραμον ἐργάζονται, ut inquit *Athenagoras* pro *Chriſtianis*.

39 Ἢ ὡς Σαννυρίων] C. A. ἢ ὡς Σ. κεραμικὴν γ. οὐ οἱ κ. &c. KÜHN.

Ἢ ὡς Σαννυρίων] Ineptiſſime quidam in MS. voluit mutare: ὡς Ἀσσυρίων· vide de *Sannyrionis Riſu*, & aliis fabulis *Caſaubonum* noſtrum VII. *Athen.* 9. JUNG.

40 Καλεῖ] MS. καλεῖ τόπον ἐν. SEB.

Καλεῖ] C. A. καλεῖ τόπον Ἀριστοφάνης παρὰ τοῦ κ. &c. C. V. καλεῖ τόπον. KÜHN.

Καλεῖ] MS. noſter, ut *Seberi*, auctior, καλεῖ τόπον ἐν δρ. quare ita ſuppleto. JUNG.

Πλινθεῖον καλεῖ ἐν Δρ. ἢ Νιόβῃ] Parva fuit, ſed quam e MSS. ſupplevi, hujus loci lacuna: Excerpta *Falckenburgiana* præferunt, ἐκάλει τόπον· ſed vitioſe tamen ibi ſcriptum τὸ ἐποιόν, quod facile ex aliis, ut ſcripſi, emendes Codicibus: poſtea ſic vulgo fuit: περὶ τοῦ κυκλοφόρου ποταμοῦ λέγων, ὁ δὲ ἐς τὸ πλινθεῖον δεόμενος ἐξέστρεψεν· γενόμενος etiam in *Falckenburgii* Codice reperio notatum: Κυκλοβόρου præter *Ariſtophanem* ejuſque *Scholiaſtem*, meminerunt *Heſychius*, *Suidas*, *Euſtathius*, aliique: videtur autem *Ariſtophanes* ibi deſcripſiſſe quandam fluminis iſtius, χαράδραν tantum μετὰ ψόφου ῥέουσαν alii appellant, exundationem, quæ everterit officinam aliquam latericiam: πλινθεῖον adnotat e *Lyſia Harpocratio*: Πλινθεῖον, ὁ τόπος ἔνθα ἡ πλίνθος πλάττεται. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιβίου. *Suidas* iſta fere exſcripſit, niſi quod tantum οὕτω Λυσίας.

41 Ἢ Ν.ιόβῃ] Vid. ſupra Segm. 166. SEB.

Ἢ Νιόβῃ] C. V. ἐν δ. ἢ Νιόβῃ. *Salm.* ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ. KUHN.

Ἢ Νιόβῃ] Iterum dein pro ἢ Νιόβῃ, MS. noſter ἢ Νιόβῳ, ut ſupra quoque indicavi ibi fuiſſe Segm. 166. & ut adires *Caſaub.* VII. *Athen.* 14. JUNG.

42 Περὶ τοῦ κυκλοφόρου π.] C. V. περὶ τοῦ κυκλοβόρου τοῦ ποταμοῦ λ. &c. *Salmaſ.* etiam κυκλοβόρου· & *Valeſius* κυκλοβόρου ex *Schol.* in *Equites Ariſtoph.* fuit Κυκλοβόρος torrens Athenis magno ſtrepitu decurrens, de quo hic dicit *Ariſtophanes*, quod qui ejus a-

Κυκλοβόρου τοῦ ποταμοῦ λέγων, ὁ δὲ ἐς τὸ πλινθεῖον γενόμενος [43] ἐξέστρεψε· [44] τοῖς δὲ σκεύεσιν [45] εἰ βούλοιτό τις προσαριθμεῖν καὶ [46] κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀριστοφάνους [47] ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος, [48] Ἀλλ' εἰς κάδον λαβὼν τινὰ οὔρει πίττινον.

ticoſo flumine loquens. Hic vero in lateritiam officinam divertit indigus. Vaſculis quoque ſi libuerit, adjicies cadum, ſecundum Ariſtophanem in Centauro aut Fabulis dicentem, Sed in cadum aliquem arreptum meiito.

186 • ΚΕΦΑ´ΛΑΙΟΝ ΜΘ.

[49] Περὶ στομώματος καὶ σπάρτου, καὶ σισύρας.

• CAPUT XLIX. 186

De aciali, junco, & ſiſyra.

[50] Καὶ στόμωμα μὲν σιδήρου ὅστις ἐν τοῖς ἀποθέτοις σκεύεσιν ἂν ἀριθμοῖ, [51] Κρατῖνος ἂν αὐτῷ συναινοῖ λέγων ἐν Χείρωσι· χαλυβ-

Aciale vero ferri inter repoſita inſtrumenta ſi quis numeraverit, Cratinus illi aſtipulabitur dicens, In manibus chaly-

quis egebant in officinis & figulinis, inde derivarint aliquantum in ſuum uſum. Kuhn.

Περὶ τοῦ κυκλοβόρου π.] MS. κυκλοβόρου τοῦ ποταμοῦ λ. rectiſſime: & ſic emenda vulgatum κυκλοφόρου· κυκλοβόρου illius & alibi mentio in *Ariſtophane*, adeo ut ex ejus Ἱππεῦσιν *Cyclobori vocem* inter proverbia retulerint, eo verſu ubi de *Cleone*: ἅρπαξ, κικράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων· ubi *Scholiaſtes*: Κυκλοβόρος, ποταμὸς τῶν Ἀθηναίων, οὐκ ἀεὶ, οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλλὰ χειμάρρους· & *Heſych.* Κυκλοβόρος, ποταμός· τινὲς δὲ χαράδραν μετὰ ψόφου ῥέουσαν· vid. & *Suidam* qui ſua e *Scholiaſte*, ut ſolet, deſcripſit. De hoc itaque torrente noſter *Pollux* e *Dramaſin* ſive *Niobe Ariſtophanis*, quam profert χρῆσιν ob vocabulum πλινθεῖον, capiendam ait. Jung.

43 Ἐξέστρεψε] Forte ἐκστράψει inquit *Valeſ. Salm.* C. ἐξέτρεψε. Kühn.

44 Τοῖς δὲ σκεύεσιν &c.] C. A. ἀριθμητέον καὶ κάδδης ὡς Ἀριστοφάνης ἀλλ' εἰς κ. τ. λ. οὔρειον. Kühn.

45 Εἰ βούλοιο προσαριθμεῖν] C. V. εἰ βούλοιτό τις προσαριθμεῖν κάδον πίττινον ἔξεστιν Ἀριστοφάνους &c. *Salmaſ.* C. βούλοιό τις. Kühn.

Εἰ βούλοιο προσαριθμεῖν] MS. εἰ βούλοιτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν &c. Egregie. Sic locum totum reſtitue itaque. Mox idem in χρήσει ipſa docebo. Jung.

Εἰ βούλοιο &c.] Adſcribenda eſt editionum ante nos publicatarum lectio, ut quam turpibus maculis illam liberatimus, pateſiat: τοῖς δὲ σκεύεσι εἰ βούλοιο προσαριθμεῖν κάδδον, εἰπεῖν ἔξεστι Ἀριστοφάνους ἐν Κενταύρῳ ἢ Δράμασιν εἰπόντος, Ἀλλὰ εἰς κάδδον τινα λαβὼν οὔρει. Credo hic MSS. optime de noſtro *Polluce* meritos, qui locum mutilum & disjectum tam egregie reformaverint: κάδος πίττινος, *cadus picatus*: quod ipſum, ni fallor, & apud *Xenophontem*.

46 Κάδδον] MS. κάδον· vid. ſupra Segm. 70. Seb.

47 Ἐν Κεντ. ἢ Δρ.] C. V. *Salm.* ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. Kühn.

Ἐν Κεντ. ἢ Δρ.] MS. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· ſcribe itaque hoc ordine, Ἀριστοφάνους ἐν Δρ. ἢ Κεντ. nam, ni fallor, ita *Noſter* ſemper. Jung.

48 Ἀλλ' εἰς κάδδον &c.] C. V. ἀλλ' εἰς κάδον λαβὼν οὔρει πίττινον· *in cadum picatum*, ne perfluat. C. V. *Salm.* οὔρειον. Kühn.

Ἀλλ' εἰς κάδδον &c.] MS. ἀλλ' εἰς κάδον λαβὼν τινὰ οὔρει πίττινον· & ſuper οὔρει ab alia manu recenti ων extrema ſyllaba ſuperſcriptum, quaſi οὔρων ſcribendum eſſe. Sed hic ineptierit quam diu voluit: nos ideo ei non parere habemus, quiſquis fuit. Tu jam totum locum ope noſtri MS. ita reſtitue: τοῖς δὲ σκεύεσι εἰ βούλοιτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος,

Ἀλλ' εἰς κάδον λαβὼν τιν' οὔρει πίττινον.

Κάδος πίττινος, *picatus cadus*: ut *dolia picata* apud *Columellam*, & *picata vaſa fictilia* apud *Plinium* obſervant. Jung.

49 Περὶ στομώματος &c.] Titulus non eſt in C. A. *Gloſſ.* στομῶ, *ferrumino*: στόμωμα, *ferrumen*, *ferrum durum*: στομωμάτιον, *denticulum*, *aciarium*: στομωτής, *induſator*: nec *Salmaſ.* legerat titulum in ſuo V. C. Kühn.

50 Καὶ στόμ. δὲ σ.] C. A. στόμωμα δὲ σ. ἐν τ. ἀ. σ. ὡς Κρατῖνος ἐν χ. κ. Kühn.

Καὶ στόμ. δὲ σ.] MS. καὶ στόμωμα μὲν σιδηροῦν ὅστις ἐν τοῖς ἀποθέτοις σκεύεσιν ἀριθμοῖ, Κρατῖνος ἂν αὐτῷ συναινοῖ λέγων ἐν Χείρωσιν, χαλυβδικὸν στόμωμα. Hæc eſt MS. lectio ipſa: quam ipſam reponere non dubitem, vulgata, ut vides jam, mendoſa & corrupta, præſertim ultima. Examinemus tamen ea paululum. Primum pro στόμωμα σιδηροῦν in vulgatis στόμωμα σιδήρου eſt: quod quidem ſi cui magis placeat, nec ego valde refragabor ſane. Pro συναινοῖ, MS. *Seberi* συναινεῖ habet: ſed hoc leve eſt: & noſter MS. eo modo forte commodius. Hoc majus & nucleus potiſſimus hujus emendationis: ἐν Χείρωσιν pro quo quam inepte vulgo ἐν χερσὶ, quaſi verba *Comici* eſſent, quum ſit ipſius fabulæ titulus, & alias a *Noſtro* citatæ ſupra VI, 99. VII, 211. quamvis ibi utrobique MS. mutilus, & vulgo utrobique Χείροσιν per ο legatur. Sed placet mihi MS. noſtri lectio, quæ ex *Athenæo* & *Heſychio* confirmatur, ut diſcas mecum ex *Caſaubon.* XII. *Athen.* ult. & *Ariſtoph. Schol.* ad Νεφέλας· μέμνηται τοῦ Πανδιλίτου καὶ Κρατῖνος Χείρωσιν· quomodo etiam in *Schol.* ad Σφῆκας ſcribendum puto, Κρατῖνου ἐκ Χειρώνων· quamvis Χειρόνων edant ibi, ut & ad Ὄρνιθας, ubi quoque bis eſt Χείροσιν ſicque placeat & ſupra itaque reponendum. *Chironis* Centaurorum juſtiſſimum nomen notum ſatis ſcilicet. Ultimum vero χαλυβδικὸν στόμωμα, ipſum id *Cratini* verba eſſe dicat tibi *Pollux* noſter ipſe ſupra VII, 107. ubi vulgo Κρατῖνος γὰρ ἔφη χαλυβικὸν στόμωμα, quæ a MS. aberant, maluique ibi ut hic legere. Jung.

Καὶ στόμωμα &c.] Vulgata fuit olim hæc lectio: Καὶ στόμωμα δὲ σιδήρου ἐν τοῖς ἀποθέτοις σκεύεσιν ὅστις ἀριθμοῖ Κρατῖνος αὐτῷ συναινεῖ λέγων, Ἐν χερσὶ χαλύβδιον στόμωμα. Omnem MSS. lectionem hic recepi in textum, excmto ſolo στόμωμα σιδηροῦν, qui aberrantis librarii error videtur: magis commodum eſt, quod & *Jungermannus* animadvertit, στόμωμα σιδήρου· alterum nunquam uſurpatum reperies. *Stephanus* in Λακεδαίμων quatuor στομωμάτων enumerat genera: inter ea Χαλυβδικὸν, non χαλύβικον, ut legitur VII, 107. quod ipſum ad τὰ τεκτονικὰ utiliſſimum eſſe affirmat: addatur hic locus reliquis a *Jungermanno* prolatis ad VII, 107.

51 Κρ. αὐτοῦ συναινεῖ &c.] MS. συναινεῖ, quo & *Interpr.* inclinat. Seb.

bæum aciale, Tum ſi vimen quoddam juncum appellare libuerit, idem quoque Cratinus in Nemeſi dicit, Juncum vero dico, & junceum. Dices etiam Siſyram, ſecundum Æſchylum in

δικὸν στέμωμα· [52] εἰ δὲ καὶ [53] πλέγμά τι σπάρτινον ἢ σάκον σπάρτινον ἐθέλεις καλεῖν, [54] καὶ πρὸς τοῦτο Κρατῖνος σοι βοηθεῖ ἐν Νεμέσει λέγων, [55] Σπάρτην λέγω γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον· [56] Φαίης δ' ἂν καὶ σισύρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν

Κρ. αὐτοῦ συναιρεῖ &c.] C. V. *ἂν αὐτῷ συναινοῖ, λέγων ἐν χείρωσιν, χαλυβδικὸν στ.* quæ lectio probæ notæ eſt. *Heſych.* *Συναινῶ, συντίθημι.* *Salm.* V. C. *συναινοῖ* ipſe legit, *συναίνει* pro vulg. *συναιρεῖ*. Kühn.

52 *Εἰ δὲ καὶ*] abeſt a C. A. Kühn.

53 *Πλ. τι σπάρτην* &c.] C. V. *πλέγμά τι σπάρτινον καὶ σάκον σπάρτινον ἐθέλεις καλεῖν καὶ πρὸς τοῦτο Κρατῖνος ἐν Νεμέσει λέγων, σπάρτην δ' ἂν λέγω σπαρτίδα τὴν σπάρτινον·* C. A. *καλεῖν ὡς Κρατῖνος, σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπαρτίδα.* *Cratini* ſenarium ita lego:

Σπάρτην δ' ἂν λέγω σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.

Spartam dixero ego ex ſparto funiculum.

Ludit vocabulo urbis Spartæ, ut *Comicis* Athenienſium mos erat, & illo notari æque ait funem ſparteum ac Lacedæmoniorum *Spartam*. *Salm.* V. C. *καὶ πρὸς τοῦτο* (legit *τοῦτον*) &c. *λέγων·* tum *σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.* Kühn.

Πλ. τι σπάρτην &c.] MS. auctius *πλέγμά τι σπάρτινον ἢ σάκον σπάρτινον ἐθέλεις.* Jung.

Πλέγμα τι σπάρτην &c.] Totum hunc locum e MSS. refeci, textumque emendavi ea ratione, qua dederat in notis ſuis *Jungermannus*: vulgatam lectionem ſi quis cum hac noſtra componere deſideret, talem ante nos fuiſſe ſciat: *εἰ δὲ καὶ πλέγμά τι σπάρτην ἐθέλεις καλεῖν, καὶ τοῦτο Κρατῖνος ἐν Νεμέσει λέγει, Σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπάρτινον·* in *Falckenburgianis* Excerptis *πλέγμά τι σπάρτινον* etiam reperi. De *Cratini* fabula *Nemeſi* adeundus in *Attica Bibliotheca Meurſius*: ejuſdem fabulæ cap. XLV. etiam facta fuit mentio: in *Cratini* verbis, quamquam eum ad Spartam alluſiſſe ſatis manifeſto perſpiciam, ſenſus mihi non plane clarus eſt: quid enim in illa *χοῖνι σπαρτίς*; *σπαρτίδα τὴν σπάρτινον·* *σπαρτίς* credo *funiculus ſpartinus*, ſicuti *σπάρτη* & *σπαρτίον·* ut ſe dicat de ejuſmodi funiculo, non quidem de Sparta celeberrima Laconices urbe, loqui: alii felicius. In *Voſſiano* Codice optimæ profecto notæ eadem hæc non leviter ſunt depravata, ut quis inde forte majorem ſubeſſe loco corruptelam ſuſpicetur.

54 *Καὶ τοῦτο Κρ.* &c.] MS. *καὶ πρὸς τ.* Seb.

Καὶ τοῦτο Κρ. &c.] MS. iterum auctior: *καὶ πρὸς τοῦτο Κρ. σοι βοηθεῖν ἐν ν.* ſed ſcribendum *βοηθεῖ*. Jung.

55 *Σπάρτην δὲ λ. καὶ σπάρτινον*] MS. *σπ. δ. λ. καὶ σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.* Seb.

Σπάρτην δὲ λ. καὶ σπάρτινον] MS. *σπάρτην λέγω* (ſine *δὲ*) *γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον·* MS. *Seberi* etiam *καὶ σπαρτίδα τὴν σπάρτινον·* Jam itaque totum locum ita reſtituo ope MS. noſtri egregii: *εἰ δὲ καὶ πλέγμα τι σπάρτινον ἢ σάκον σπάρτινον ἐθέλοις καλεῖν, καὶ πρὸς τοῦτο Κρατῖνός σοι βοηθεῖ ἐν Νεμέσει λέγων,*

Σπάρτην λέγω γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.

Non enim dubito verſum ipſum *Comici* hunc eſſe, quibus in Spartæ urbis nomen ludebat, ut alio modo *Ariſtophanes* in *Avibus* ſupra Segm. 31. Jung.

56 *Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν*] MS. *σισύρναν·* & mox *σισύρνης.* Apud *Heſych.* legitur *Σισύρα*, & *σίσυρνον* & *σισύρνα·* ſed addito: *διαφέρει δὲ καὶ σισύρνα σισύρας· σισύρνα μὲν γὰρ χιτῶνος εἶδος· σισύρα δὲ διφθέρα τις ἀμπεχόνην καὶ στρωμνὴν ἐπιτηδείως ἔχουσα.* Sed & in MS. mox in prima ſyllaba ι eſt: tametſi quoad cætera minus recte: nam *σισυρνώδη* legitur pro *σισυρνώδη*. *Heſych.* *Σισυρνώδης στολή, τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν.* Hoc loco MS. quoque (baryt.) *στόλον* habet. Seb.

Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] C. A. *σύρνας·* C. V. *σισόρναν·* ex quo facile conſtit *σισύρναν*. *Salmaſ.* *φ. δ' ἂν καὶ σύραν* *ita* V. C. *& in verſu Æſchyli*: *καὶ τῆς τι σύρας τῆς λεοντίας·* *ſed legendum σισύρναν & σισύρνης· & σισυρνώδη στόλον vel στολὴν in Sophocle.* Kühn.

Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] MS. *σισύρναν Αἰσχ. μὲν.* Bene *μὲν*, cui mox reſpondet *δὲ*· bene arbitror & *σισύρναν*, quod conſtanter & in ſequentibus retinet, ut dicam. Nec abit valde MS. *Seberi* corruptius quidem, ſed ubique tamen cum ν hic habens tam hic, quam mox in *Æſchyli* & *Sophoclis* verbis. Emendemus itaque & in lemmate capitis *καὶ σισύρνας*, ubi *καὶ σισύρας* legis: *σισύραν* autem & *σισύρναν* differre ex *Heſychio* patet; & ſupra e *Noſtro* etiam ope MS. intellectum VII. 70. ubi Segm. ſeq. in MS. clare *σισύρνα* extat: & hic *σισύρνας*, & mox *σισύρνης* in MS. *Salmanticenſi* fuiſſe adnotavit *Schottus*. Jung.

Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] Cum ita MSS. jubeant *σισύρναν* in textu reſtitui, & mox *σισυρνώδη*. Sciendum enim non tantum duplicem ejuſdem vocis ſcripturam illam cenſeri, ſed & a Grammaticis *σισύραν*, *σισύρναν*, & *σίσυν* diſtingui, ut noſtro *Jungermanno* notatum ad VII, 70. nec ſolummodo vulgare Criticorum genus illam obſervavit vocum harum differentiam, ſed illi quoque, qui magna eruditionis & accuratæ diligentiæ laude florent: *Ammonium* vide, & *Tzetzem* ad *Lycophr.* v. 634. qui, etſi id diſſimulare ſoleat, bonos auctores deſcribere in more habet poſitum: qui de hoc veſtimenti genere cum fructu legi poſſint, indicavi ad Segm. 123. *Boxhorn-Zuerius* ad *Spartiani Hadrianum penulam* exiſtimat *σισύραν* poſſe dici, *penulatum σισυρνοφόρον·* ſed ea de re quid cenſeri debeat, hic non diſputabo. Mox *Αἰσχύλου ἐν Κήρυξι Σατυρικοῖς λέγοντος·* quod paulo elegantius e MSS. eſt factum: ſed ſilentio non prætereundum, quod *Jungermannus* in MS. ſuo exaratum notaverit *Σατύροις·* id tamen audacior manus ad formam vulgarem mutare ſuſtinuerat: ipſe quidem bonitatem iſtius lectionis non intellexiſſe videtur, quam nos non noſtra tamen ope detegemus: nam peream, ni illa fuerit vera ſcriptura. Vir ingenio & eruditione ſummus *Richard. Bentlejus* ad *Millium* Epiſtola literatiſſima p. 15. hanc lectionem feliciſſime ſubodoratus eſt ex Lexico *Photii* MS. defraudavero ſane utilitate non levi lectorem, niſi confeſtim eruditiſſimi viri verba adſcribam: *Ariſtophanes Grammaticus in Argumento Medeæ*: Ἐδιδάχθη &c. *τρίτος Εὐριπίδης· Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θερισταὶ· Σάτυροι οὐ σώζεται.* *Scribe*: *Δίκτυς, Θερισταὶ σάτυροι οὐ σώζονται·* *id eſt*, *Θερισταὶ σατυρικὸν δρᾶμα.* *Ita loqui ſolent: cave enim credas τὸ σάτυροι eſſe partem inſcriptionis. Ita Sophoclis fabula*: *Κωφοὶ σάτυροι.* *Scholiaſtes Nicandri ſimpliciter Σοφοκλῆς ἐν Κωφοῖς.* *Sic ejuſdem Ἰχνευταὶ σάτυροι, quemadmodum apud Pollucem eſt legendum pro Ἰχνευταὶ σατύρων.* *Athenæus non appoſito fabulæ diſcrimine Σοφ. ἐν Ἰχνευταῖς.* *Sic Ἴωνος ἐν Αὐλῳδοῖς σατύροις apud Clementem*: *ſic Æſchylus ἐν Κήρυξι Σατύροις apud Pollucem*: *ita enim emendo pro Κήρυξι Σατυρικοῖς.* *Photius in Lexico MS.* *Πυρσοκόρσου λέοντος, Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι Σατύροις.* *Ex quo reſtituendus Heſychii locus*: *Πυρσοκουρσολέοντος πυῤῥοκεφάλου, ξανθοτρίχου·* *lege ut apud Photium.* Eadem de re vir præſtantiſſimus egit locupletius pag. 57. quæ omnino ſunt legenda: neque jam credo quiſquam dubitabit, quin in *Polluce* ſit reſtituendum *Σατύροις*. *Salmaſium* emendantem *ἐν Κίρκοις Σατυρικοῖς* *Grammaticus* ille anonymus, qui catalogum *Æſchyli* fabularum condidit, decepiſſe videtur: apud eum enim obſervante *Meurſio* legendum *ἐν Κίρκῃ Σατυρικῇ*, prout *Heſychius* habet: vides autem *σισύρνην λεοντίαν*, aut potius, ut nos reſtituimus, *λεοντέαν* in *Æſchyli* loco, *amiculum e pelle leonina*: ante nos etiam legebatur *καὶ σ.*

[57]Κήρυξι Σατύροις λέγοντος, [58]Κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας· [59] Σοφοκλέους δὲ ἐν Μυσοῖς, Ψαλίδας, τιάρας, [60] καὶ σισυρνώδη στολήν.

Præconibus Satyricis dicentem, Et ſiſyræ leoninæ. Et Sophocles in Muſis, Forfices, tiaras, & ſiſyram amiculum.

187 ## * ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν.

[61] Περὶ ἀσκοῦ, καὶ ἔτι μαστίγων, ἐφ᾿ ᾧ καὶ περὶ λιθοκολλήτου σκεύους.

* CAPUT L.

De utre, flagellis, & gemmato vaſculo. 187

[62] Ἐπεὶ δὲ καὶ ἀσκὸν, καὶ ἀσκίδιον, καὶ τὰ τοιαῦτα προειρήκαμεν, οὐδὲν κωλύει καὶ μολγὸν εἰπεῖν, [63] ὅς ἐστι κατὰ τὴν τῶν Ταραντί-

QUoniam vero utrem, & utriculum prædiximus, nihil retulerit etiam Molgum dicere: quod Tarentino-

ſed melius, puto, in optimo C. P. Κατά· quod in priſtinam ſedem reduxi: obſervandum tamen ſæpius in MSS. κατὰ ſcribi ſolere pro κατὰ, quod an & hic locum habere poſſit, Lector conſideret. Porro *Sophoclis Muſæ* a nemine hactenus adnotatæ: *Caſaubonianæ* conjecturæ perquam probabili ſubſcribit *Meurſius* in *Sophocle* ſuo, &, qui hunc plerumque ſequitur, vir ſingulari eruditione & induſtria *Fabricius* in *Biblioth. Græca:* tantis igitur defenſoribus tutus abſque omni ſcrupulo lectionem illam in textu repoſui: nemo, ſpero, rem illam mihi vitio dabit. In *Tragici* verbis ψαλίδες quæ ſunt? ſane recenſuiſſe videtur, quæ ad veſtitum forte Myſorum pertinebant: quem vero locum aut ordinem in amictu vel ornamentis ψαλίδες habent? *Heſychius:* Ψαλία, κρίκοι, δακτύλιοι· origo non diverſa eſt, ſi Grammaticis fides eſt habenda, τῶν ψελλίων, quomodo armillæ, quod notiſſimum eſt, dicuntur: itaque ψέλλιον & ψαλίον ejuſdem ſunt notionis ac ψαλίς, quam igitur vocem a *Sophocle* pro *armillis* aut *annulis* uſurpatam eſſe credo: alii forſitan alia ratione loco ſuccurrent, quos equidem libenter audiam. Σισυρνώδη στολὴν debere reponi ratio *Heſychiique* locus MSS. auctoritate non inferior planiſſime ſuadent.

57 Κήρυξι Σατυρικοῖς] Alibi ſimpliciter Κήρυκας nominat. vid. *Caſaub.* de *Satyr. Poëſi* p. 169. SEB.

Κήρυξι Σατυρικοῖς] MS. Σατύροις· ſed emendatum Σατυρικοῖς, quemadmodum vulgo legitur. JUNG.

58 Κ. τ. σισύρνης λεοντίας] MS. λεοντέας. SEB.

Κ. τ. σισύρνης λεοντίας] C. A. καὶ τῆς τε σύρνης τ. λ. Σοφοκλῆς δὲ ψαλίδας τ. καὶ παρνώδη στ. C. V. σισυρνώδη στόλον· vid. *Heſych.* in σισυρνώδης στολή· ita etiam legit *Salm.* deinde ait, forte ſcribendum ἐν Κήρυξι Σατυρ. KUHN.

Κ. τ. σισύρνης λεοντίας] MS. κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντίας. JUNG.

59 Σοφ. δὲ ἐν Μούσαις] Sic & MS. *Caſaub.* ſcribendum ſuſpicatur ἐν Μυσοῖς, cujus fabulæ frequens apud alios laudatio: vid. *Anim.* in *Athen.* lib. VII. cap. 4. ubi omnium fabularum *Sophoclearum* tituli recitantur. SEB.

Σοφ. δὲ ἐν Μούσαις] MS. δ᾿ ἐν Μούσαις. JUNG.

60 Καὶ σισυρνώδη στόλον] MS. καὶ σισυρνώδη στόλον· quamvis manus neſcio quæ id in σιαρνώδη, ſive τιαρνώδη voluit mutare, cujus ineptas mutationes ſane non curamus: pro στόλον tamen mallem legere στολὴν, quum eundem locum ut alios multos *Sophocleos* videatur *Heſychius* ob oculos habuiſſe, cum ſcriberet: Σισυρνώδης στολὴ, τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν· jam totus locus videtur ita ſcribendus: φαίης δ᾿ ἂν καὶ σισύρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι Σατυρικοῖς λέγοντος·

Κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντίας.

Σοφοκλέους δ᾿ ἐν Μούσαις·

Ψαλίδας, τιάρας, καὶ σισυρνώδη στολήν.

Noſter tamen *Caſaubonus Sophoclis* drama potius ἐν Μυσοῖς ſcribendum putabat, ut jam indicavit ex eo *Seberus.* JUNG.

61 Περὶ ἀσκοῦ] Nihil hujuſmodi extat in C. A. nec apud *Salm.* KÜHN.

62 Ἐπεὶ δὲ ἀσκὸν &c.] MS. ἐπεὶ καὶ ἀσ. SEB.

Ἐπεὶ δὲ ἀσκὸν &c.] Textus ipſe in C. A. ita habet: ἀσκὸν δὲ καὶ ἀσκίδιον &c. οὐδὲν δὲ κωλύει. KÜHN.

Ἐπεὶ δὲ ἀσκὸν &c.] MS. plenius ἐπεὶ δὲ καὶ ἀσκὸν &c. quod καὶ etiam *Seberi* MS. agnoſcit. JUNG.

63 Ὅ ἐστι κατὰ τὴν τῶν Τ. γλ. &c.] MS. μόλγον εἰπεῖν, ὅς ἐστι κατὰ τ. τ. Ταραντινῶν γλῶσσαν βόειος &c. Et melius profecto ὅς ἐστιν· & poſſit etiam ὁ ante βόειος omitti. Sed ne nimis noſtro MS. favere videar, quamvis ob ejus bonitatem nihil abſurdi puto me facere, in talibus cum nemine litigo; utatur ſuo quivis judicio, quod & liberum mihi permittat. Hanc vero expoſitionem nec *Heſychius* oblitus eſt, quum in μολγὸς ſcribat: ἄλλοι δὲ μολγὸν τὸν βόειον ἀσκόν. Et hoc debebat inſerere ſuo *Lexico* dialecti Tarentinæ *Joh. Juvenis*, cum alia plane obtorto collo trahat in ſuam civitatem. JUNG.

Ὅ ἐστι κατὰ τὴν &c.] Melius in MS. P. ὅς ἐστι & mox βόειος ἀσκὸς ſine ὁ. Ab hac Tarentina voce deſcenderit forte *bulga*, quod fieri facillime potuit, cum β & μ literæ ſint ejuſdem ſoni, quæque adeo frequenter inter ſeſe commutantur: vid. ad Segm. 38. adnotant eruditi viri *Xiphilinum* in *Dionis Epitome* hanc uſitaſſe vocem: quoſdam enim ibi refert ſtatuæ *Neronis* appendiſſe μολγὸν, ac ſi ſignificarent dignum eum eſſe, qui in culeum inſueretur: μολγὸς enim, quem Romani *culeum* dicunt: optimæ *Gloſſæ: Culeus*, ἀσκὸς βόειος· eodem ſcilicet modo μολγὸν exponit *Auctor* noſter: at vero non tantum veteres ſcripſiſſe videntur μολγὸς, ſed & μοργός· eam enim vocem *Heſychius* interpretatur σκύτινον τεῦχος vel τεῦχος βόειον ex aliorum opinione, non τευχοβόειον, ut male editur, quod vitium jam a *Salmaſio* ſublatum eſt: rem extra dubitationis aleam ponit *Euſtathius*, qui ipſammet eam vocem adnotat, alia quamvis ſignificatione ad *Od. ϑ.* ἐξ ἂν, inquit, ſcilicet μόργειν & ἀμόργειν pro μέλγειν & ἀμέλγειν, καὶ ἀμόργοι φασὶ, πόλεως ὄλεθροι· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ μόργοι οἱ ἀμέλγοντες δηλαδὴ τὸ κοινὸν καὶ ἐκμυζῶντες εἰσιν τὰ ἀλλότρια· μόλγινοι φυσητῆρες *Theodoridæ* folles ſunt e corio bovillo confecti: vocis autem origo ἀπὸ τοῦ μέλγειν repetenda eſt, me judice, pro quo Attici ἀμέλγειν, ut στάχυς, ἄσταχυς, σταφὶς, ἄσταφις &c. adi ad *Euſtath.* d. l. videntur igitur ubera vaccarum ſic proprie dicta: forſitan etiam iis olim pro ſacculis aut utribus uſi ſunt: ſed quo magis carceribus imminemus, eo nos magis, ut fieri ſolet, longi laboris tædium capit: ad alia igitur pergamus. Pro Θεοδωρίδας vulgo legebatur Θεοδωρίτας· MSS. lectionem comprobavit *Jungermannus:* dithyrambis autem inclaruit hic poëta, ejus enim Κενταύρων διθύραμβον laudavit *Athenæus*, & ex eo *Euſtathius:* tum φυσητῆρσι pro φυσσητῆρσι reddidi, quale nævi genus ſuperius etiam *Polluci* ademi. Sequitur *Ariſtophanis* ex neſcio qua fabula locus; in eo pro αἰνεῖτε Codex *Falckenburgii* αἰνεῖτε, niſi literæ ductus oculos meos deludit: non certe; nam & in C. V. αἰνεῖται· ut verſui ſatisfieret, ſcribſi αἰνεῖτ' ἂν quod pro-

rum lingua bovillum utrem ſignificat. Unde & Theodoritas Vulcanum bovillis uti follibus tradit. Et Ariſtophanes ficto oraculo ludit:

Ne mihi Cecropidas utres laudate futuros.

In utenſilium quoque ordine ſunt, lorum, flagella, rotulæ, pedicæ, tormenta. De poculo vero, aut alio vaſculo, forte gemmatum eſſe, dicere licebit: ut in Pædio Menandri, Aureum præbuiſti, aut gemmatum; ſic enim decebat.

νων γλῶτταν βόειος ἀσκός· ὅθεν καὶ [64] Θεοδωρίδας τὸν Ἥφαιστον ἔφη [65] φυσητῆρσι μολγίνοις χρῆσθαι· [66] καὶ Ἀριστοφάνης δὲ χρησμόν τινα παίζει,

[67] Μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ' ἄν, μολγοὶ ἔσονται.

[68] τὸ ἄπληστον αὐτῶν ὑπαινιττόμενος· τῶν δὲ ἐν οἰκίᾳ σκευῶν, καὶ σκύτος, καὶ μάστιγες, καὶ τροχοὶ, καὶ πέδαι, καὶ στρέβλαι· καὶ [69] ἐπὶ ἐκπώματος δ' ἂν εἴποις, ἢ ἄλλου κατασκευάσματος, ὅτι λιθοκόλλητον ἦν, ὡς ἐν τῷ Μενάνδρου [70] Παιδίῳ, Χρυσοῦν ἐπόρισας, εἴθε λιθοκόλλητον [71] ἦν, καλὸν ἦν ἂν οὕτως.

xime videbatur ad MSS. lectionem accedere: alius forte refinget accuratius: poſt ea egregio ſupplemento *Pollucem* reſarcivimus, quod quidem nobis aperit quodammodo ſententiam iſtius χρησμοῦ, in qua *Comicum* ad oraculum quoddam alluſiſſe ait *Noſter*; niſi potius *Interpretem* hic ſequaris, qui hujuſmodi quoddam oraculum *Ariſtophanem* ipſum finxiſſe credidit: illud ipſum oraculum qualecunque fuerit, id enim necdum habeo compertum, nec ubi ea de re dixerit *Kühnius*, quod in Notis teſtatur, memini, præ oculis habuiſſe videtur *Ariſtophanes* in *Equitibus* pag. 345. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πιθῇ Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε· cetera quoque ſunt legenda, in quibus χρησμῶν fit mentio: *Symmachus* etiam inter *Ariſtophanis* antiquos Commentatores nobilis inquit: ἔοικε χρησμός τις εἶναι· aliis hanc rem accuratius enucleandi cura ſit commiſſa, nobis tetigiſſe ſufficit. In ſequentibus ita vulgo σκύτος, καὶ μάστιγες, τρ. π. στρ. ſine particula καί.

64 Θεοδωρίτας] Θεοδωρίδας, qui Poëta Syracuſanus doctis non incognitus. *Caſaub.* in *Athen.* libr. XI. cap. 7. Seb.

Θεοδωρίτας] C. V. & *Salm.* C. Θευδορίδας. *Athenæus* Θεοδωρίδας, quod rectum eſt: vid. *Caſaub.* in *Athen.* lib. VII. c. 14. de hoc Syracuſano Poëta dithyrambico. Kühn.

Θεοδωρίτας] MS. noſter Θεοδωρίδας. Et ſic ſcribendum hujus Poëtæ Syracuſani dithyrambici nomen hic docuit etiam *Cl. Caſaubonus* VII. *Athen.* 14. ubi locum *Pollucis* ita interpretatur: *Theodoridas dixit Vulcanum pro follibus uti corii bubuli utribus.* Jung.

65 Φυσητῆρσι μολγίνοις] C. A. τὸν Ἥφ. φυσ. μολυβδοῖς· C. V. φυσήτησι μολίβοις· leg. φυσητῆρσι μολγίνοις, *follibus ex corio bubulo uti. Salm.* C. φυσητῆρσι μολίβδοις, *perperam: leg.* φυσητῆρσι μόλγοις. Kühn.

Φυσητῆρσι μολγίνοις] MS. φυσητῆρσι μολίβοις. Sed ſcribe φυσητῆρσι (vel φυστητῆρσι, ut *Caſaubonus* agnoſcit) μολγίνοις. Jung.

66 Καὶ Ἀριστοφ. δὲ χρ. τ. π.] Χρησμόν τινα π. abſunt a C. A. Kühn.

Καὶ Ἀριστοφ. δὲ χρ. τ. π.] MS. καὶ Ἀριστ. χρ. τινὰ π. ſine δέ. Jung.

67 Μή μοι Ἀθ. αἰνεῖτε, μολγοὶ ἔσ.] In C. A. verſus *Ariſtophanis* poſt αἰνεῖτε inſertum habet οἱ, adeoque ita formandus eſſet:

Μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ' οἱ μολγοὶ ἔσονται.

Ne mihi laudetis Athenienſes qui utres fient.

C. V. αἰνεῖται· quo alludatur hoc ficto oraculo, alibi dictum memini: addit C. V. τὸ ἄπληστον αἰνιττόμενος, *ſubindicans inexplebilem cupiditatem Athenienſium.* Kühn.

Μή μοι Ἀθ. αἰνεῖτε, μολγοὶ ἔσ.] MS. μή μ. Ἀθ. αἰνεῖται· μόλγοι (iterum paroxytonως) ἔσ. quibus MS. noſter explicatiunculam ſubjicit, & cetera etiam pleniora. Non itaque dubito ſupplere & reſtituere MS. lectionem, quæ ita poſt ἔσονται· τὸ ἄπληστον αὐτῶν ὑπαινιττόμενος. Jung.

68 Ἐν οἰκίᾳ σκευῶν &c.] MS. καὶ τρο. καὶ π. καὶ στρ. Seb.

Ἐν οἰκίᾳ σκευῶν &c.] C. A. poſt σκευῶν καὶ σκύτος μάστιγες τ. π. στ. ἐπὶ ἐκ. ἢ. α. κ. λιθοκόλλητον ἦν· cætera capitis abſunt. C. V. τῶν δὲ ἐν οἰκίᾳ σκευῶν. Kühn.

Ἐν οἰκίᾳ σκευῶν &c.] MS. τῶν δὲ ἐν οἰκίᾳ σκευῶν, καὶ σκύτος, καὶ μάστ. καὶ τρ. καὶ π. καὶ τρ. καὶ ἐπὶ ἐκ π. & illud καὶ repetitum ita in MS. *Seberi* etiam, ſicut & ἐπὶ inde repoſuit: vulgata ἐν οἰκίᾳ &c. certe ἀκέφαλα eſſe quivis videt. Jung.

69 Ἐπὶ ἐκπώμ.] Ἐπὶ e MS. inſertum, ut & γὰρ mox. Seb.

70 Παιδίῳ] Laudatur & apud *Athenæum.* Vid. *Caſaub.* III. *Anim.* 14. Jung.

71 Καλὸν γὰρ ἦν ἂν οὕτως.] Γὰρ abeſt in C. V. *aureum dediſti* (poculum) *utinam gemmis compactum eſſet, ita enim eſſet pulchrum:* non abludit quod ex eodem dramate laudat *Athenæus* lib. III c. 14.

Μαργάρῳ εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

Salm. καὶ γὰρ ἂν ἦν οὕτως· deſcribitur homo querulus, qui, cum accipit aurea, conqueritur, quod non ſint gemmea facta. Kühn.

Καλὸν γὰρ ἂν ἦν οὕτως.] MS. noſter: καλὸν ἦν ἂν οὕτως· optime ſine γὰρ, quod ego tollam lubens, quamvis noſter *Amicus* in ſuo MS. reperit: ſed verſiculi jam recte habent, & cum noſtro MS. ita ſcribe:

Χρυσοῦν ἐπόρισας· εἴθε λιθοκόλλητον ἦν
Καλὸν ἦν ἂν οὕτως —. Jung.

Καλὸν γὰρ ἂν ἦν οὕτως.] Egregie P. C. καλὸν ἦν ἂν οὕτως. *Aureum* ſeu poculum ſeu quodcunque aliud *exhibuiſti: utinam eſſet gemmatum; tum enim recte ſe res haberet:* λιθόκολλος & λιθοκόλλητος frequenter inveniuntur; λιθοκόλλητοι χάλινοι apud *Xenoph.* & *Lucianum* alioſque. Vide *Jungermannum* noſtrum ad Segm. 145.

188 **ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΝΑ.**

[72] *Περὶ ἥλων, ἐν ᾧ καὶ περὶ πώματος, καὶ τῶν τοιούτων.*

[73] Ἐπεὶ δὲ ἥλους οἱ πολλοὶ, καὶ ἡλίσκους οἱ Κωμῳδοὶ λέγουσιν, ἰστέον ὅτι καὶ [74] κυνδάλους τοὺς

CAPUT LI. 188

De clavis, & operculo.

QUoniam vero plerique clavos, Comici vero claviculos dicunt: ſciendum, quod clavos etiam paxillos no-

72 Περὶ ἥλων &c.] Neque hic titulus eſt in C. A. nec in *Salmaſ.* KÜHN.

73 Ἐπεὶ δὲ ἥλους &c.] Textus ipſe in C. A. ἧλοι, ἡλίσκοι καὶ κίνδαλοι ὡς Φίλων ἢ Ἀπολλ. κινδάλους ι. ζ. ι. KÜHN.

74 Κινδάλους] C. V. κυνδάλους. KÜHN.

Κινδάλους] MS. κυνδάλους per υ, ut & ſupra IX, 120. MS. ubi ſic ſcribendum putavi, & hic quoque puto: vid. & mox. JUNG.

Κινδάλους] Vulgatam lectionem e MSS. emendavi κυνδάλους· κύνδαλος enim *paxillus*, non κίνδαλος· eadem erat corruptio IX, 120. ubi rem ſatis clare *Jungermannus* noſter oſtendit: ſed in medium proferre volo, quod aliquando cogitanti mihi ſuper hac re incidit: apud *Suidam* legitur in Λεβηρίς· τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κινδάλου· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνίου ἀσάρκου καὶ λεπτοῦ· ἄλλως δὲ γυμνότερος· pro τυφλότερος, quod & *Pantino* non latuit ad *Michaëlem Apoſtolium*, γυμνότερος ſcribendum exiſtimo ea conditione, ut ἄλλως δὲ γυμνότερος deleatur; quod credo lector eruditus appoſuit, cum τυφλότερος falſam eſſe lectionem agnoſceret: & notandum vero *Michaëlem Apoſtolium*, qui magna cum cura parœmias e *Suida* excerpſit, illud τυφλότερος non habere: κίνδαψος aviculæ quoddam genus novi ex *Heſychio* & *Suida*, κίνδαλος non item: neque de eo quicquam reperio apud eos, quos ea de re me docere poſſe putabam: κίγκαλος tamen avicula quædam eſt parva & macerrima, a qua proverbium emanavit πτωχότερος λεβηρίδος ἢ κιγκάλου vel κίγκλου, cujus ipſe *Suidas* meminit in κίγκαλος & κίγκλος, *Menandrumque* in *Thaïde* uſum eſſe hac parœmia refert, & *Ælian.* de *H. Anim.* unde quis reſtituendum opinetur καὶ κιγκάλου· in eamque videtur inclinaſſe ſententiam *Schottus* ad *Suidæ Prov.* & huic per me licet qui voluerit aſſentiatur: ego tamen, nam cuique liberum eſt quod voluerit arbitrari, exiſtimo eam explicationem, ἔστι δὲ εἶδος &c. additam a ſciolo quodam, qui κίνδαλον & κίγκαλον confundebat; quibus igitur deletis ſcribe κυνδάλου· ut proverbium hoc fuiſſe dicatur γυμνότερος λεβηρίδος καὶ κυνδάλου· *paxillo nudior.* Pondus opinioni meæ accedit, quod ſubjiciat *Suidas:* καὶ ἑτέρα παροιμία, γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβέριδος, ſine ulla ὑπέρου expoſitione: ut ſcilicet antea γυμνότερος κυνδάλου, ita etiam γυμνότερος ὑπέρου, *piſtillo nudior* non diſſimili ratione: nos Belgæ hominem vel macie corruptum & tetrum vel pauperrimum paxillo ſeu clavo comparare ſolemus; quod huic rei momentum facit: an qua probabilitatis ſpecie noſtra ſe conjectura commendet docti lectoris judicium facio. Sed ſatis eſt iſtius rei. Ἐν δὲ τῇ τοῦ νεὼ ποιήσει editum fuit ante nos, cum vera ſit ſcriptura γεών· mox Ἀπολλόδωρος, ſi MSS obſequamur, eſt rejiciendus, cum illi præ ſe ferant Θεόδωρος· ſed in ipſis iſtis Codicibus antiquis tamen vulgata lectio eſt in margine adnotata: & ſane difficulter quis diſcernat, quæ lectio alteri ſit anteponenda: *Apollodorus* enim nobilis architectus *Adriani* Cæſaris ætate viguit, cujus facit mentionem *Ælius Spartian.* in *Adriano:* ad eumque Magnus *Caſaubonus* notat *Dionem* de eo multa narrare: quin etiam *Apollodori* Commentarius extat de oppugnandis urbibus, quem inter *Mechanicos* Auctores Pariſiis ediderunt: *Apollodori* ſtatuarii præſtantiſſimi meminit etiam *Plinius* H. N. lib. XXXIV. cap. 8. ſed MSS. tamen lectionem longo intervallo vulgatæ antiſtare judico, ut mox oſtendam, cum prius obſervavero ſuaviter erraſſe *Jungermannum* noſtrum, qui ſibi perſuaſerit τὴν τοῦ νεὼ ποίησιν fabulam eſſe, de cujus auctore vero dubitaverit antiquitas: non ita profecto eſt: *Philo* & *Theodorus* architecti fuerunt celebres, qui pluribus inventis, quibus ædificandi artem auxiſſe narrantur, famam ſuam ad poſteros propagarunt: *Philones* vixiſſe traduntur plurimi: ego Atenienſem illum nobilem architectum intelligo, cujus & *Auſonius* in *Moſella* fecit mentionem v. 302. *Non hoc ſpernat opus Gortynius aliger, ædis Conditor Euboïcæ, caſus quem fingere in auro Conantem Icarios patrii pepulere dolores. Non Philo Cecropius, non qui laudatus ab hoſte Clara Syracoſii traxit certamina belli.* Celebratiſſimum hujus eſt armamentarium Athenis, quod mille capiebat naves, referente *Plinio* H. N. lib. VII, 37. hunc etiam memorat *Cicero* lib. I. de Orat. aliique: ſed vide Doctiſſ. *Vinetum* ad *Auſonii Moſellam.* Superſunt & *Philonis* ſed alterius, uti puto, Βελοποιϊκά· etſi enim videantur viri doctiſſimi in illam ſententiam propendere, eundem eſſe hunc cum Athenienſi *Philone*, multæ tamen ſunt dubitandi cauſæ, quas, ut inſtituti noſtri rationem habeam, hic non commemorabo. *Theodorum* autem quem fuiſſe dicamus? apud *Pauſaniam* equidem pluries memoratum invenio *Theodorum Samium*, ὃς πρῶτος διαχέαι σίδηρον εὗρε καὶ ἀγάλματα ἀπ' αὐτοῦ πλάσαι· inter alia *Lacon.* cap. 12. ibidem hic *Theodorus* conſtruxiſſe narratur Sciadem, locum in quo Lacedæmonii comitia habebant, quamvis alibi adfirmet *Pauſanias*, nullum hujus *Theodori* opus ex ære factum ſibi unquam fuiſſe viſum: Plaſtices inventor *Plinio* traditur, cujus hæc ſunt H. N. XXXV. c. 12. verba: *ſunt qui in Samo primos omnium plaſticen inveniſſe Rhœcum & Theodorum tradant multo ante Battiados Corintho pulſos:* hinc quoque Samo *Theodorum* hunc oriundum fuiſſe non obſcure conſtat. Hunc tamen plaſtices repertorem Mileſium eſſe prodidit *Athenagoras:* ſed ut *Theodorum* noſtrum *Samium* penitius cognoſcas, erudite lector, binos ejuſdem *Plinii* adferre locos lubet, eoſque inter ſeſe comparare, ſi forte poſſint induſtria noſtra reſplendeſcere: primus eſt lib. XXXIV. c. 8. *Theodorus, qui labyrinthum fecit Sami, ipſe ſe ex ære fudit præter ſimilitudinem mirabilem fama magnæ ſubtilitatis celebratus:* alter libr. XXXVI. cap. 13. de *labyrintho* Lemnio. *Architecti illum fecere Zmilus, & Rholus & Theodorus indigena.* Scribendum in hoc loco *Zmilis*, cujus & apud *Pauſaniam* alioſque mentio: tum *Rhœcus*: vidimus enim & ſupra *Rhœcum Theodoro* junxiſſe *Plinium: Rhœcum Theodori* parentem dixit *Diodorus Siculus*, a quo *Pauſanias* diſſentit, ut obſervat *Dalechampius* ad *Plin.* XXXV, 12. Sed hic qui poſſit ab errore *Plinius* excuſari non video: cum enim de Lemnio labyrintho agat, *Theodorum* indigenam hoc opus feciſſe ait: *Theodorus* certe Lemnius non erat, ſed, ut multis probatum, Samius: priori loco Sami labyrinthum condidiſſe refert: de Samio labyrintho nihil quidem jam ſuccurrit; cogitabam itaque; *Theodorus, qui labyrinthum fecit, Samius:* vel: *qui labyrinthum fecit Lemni, Samius:* niſi quis maluerit illam varietatem ex diverſis auctoribus, quibus *Plinius* uſus fuit, ortam eſſe: rem alii conſiderabunt attentius, &, ſi quid ſuperſit tenebrarum diſcutient: nobis ad *Pollucem* eſt redeundum. Opus autem ἡ τοῦ νεὼ ποίησις an continuerit ſtructuram alicujus templi, an vero normi-

minant. Sed in Templi Poëſi, quam aut Philon, aut Apollodorus compoſuit, ſcriptum eſt, Paxillos enim habeant juga ſingula. Idem etiam unumque dices, operculum, epithema dolii, lebetis aut pharetræ. In Ariſtophanis enim Pace ſcriptum eſt, Scutum puteo operculi loco commode imponas. Homerus autem inquit,

— *ut quando pharetræ imponas operculum.*

ἤλους ὀνομάζουσι· [75] ἐν γοῦν τῇ τοῦ νεὼ ποιήσει, ἣν ἢ Φίλων, [76] ἢ Θεόδωρος συνέθηκε, γέγραπται, [77] Κυνδάλους δὲ ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον· [78] Φαίης δ' ἂν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ πῶμα, καὶ ἐπίθημα, [79] οἷον πίθου, ἢ λέβητος, ἢ φαρέτρας· [80] ἐν γοῦν τῇ Ἀριστοφάνους [81] Εἰρήνῃ γέγραπται, [82] Τὴν δὲ ἀσπίδα ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως. [83] Ὅμηρος δ' ἔφη,

— ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη·

189 * CAPUT LII.

De imaginum figulo, citharœdi inſtrumentis, & oſtraciniis.

LIgnum præterea, cui lutum applicant

* ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΝΒ. 189

[84] Περὶ κοροπλάθου, καὶ τῶν κιθαρῳδοῦ σκευῶν, καὶ ἔτι ὀστρακίνων.

[85] Τὸ μὲν δὴ ξύλον, ᾧ περιπλάττουσι τὸν

mam & rationem excitandi fani, non ego nec quiſquam alius facile affirmet; ne tamen nihil hac de re ſciamus, facit *Vitruvius Prol.* libr. VII. *Poſtea Silenus*, inquit, *de ſymmetriis Doricorum edidit volumen; de æde Junonis, quæ eſt Sami, Dorica Theodorus*: ſane hic ipſe liber ἡ τοῦ νεὼ ποίησις dici potuit, quod nemo diffitebitur: ſed & *Philonem* eo ipſo loco ſcripſiſſe narrat *de ædium ſacrarum ſymmetriis, & armamentario quod fuerat* (credo legendum *fecerat*) *in Pyræi portu*: qui vero præciſe fuerit liber, de quo *Theodori* eſſet an *Philonis* dubitatum eſt, noſtrum non eſt pronunciare. In loco *Theodori* ſeu *Philonis* reddidi cum MSS. Κυνδάλους δὲ ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον· alibi quid ζυγὸν in re tectonica dicatur, forſitan exponam; eam tamen ſuſpicionem benivolum lectorem celare nequeo, quam de hoc loco concepi; ſcilicet numerum clavorum excidiſſe augurabar, ſed facili tamen negotio hoc pacto reſtituendum: Κυνδάλους δὲ ε (id eſt, πέντε) ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον· præceptum enim hic locus continet; ſi placeat hæc conjectura noſtra operæ tulimus pretium.

75 Ἐν δὲ τῇ τοῦ νεὼ π.] MS. ἐν γοῦν τῇ τ. SEB.

Ἐν δὲ τῇ τοῦ νεὼ π.] C. V. νεῶ· templi delineationem compoſuerunt Architecti vel *Philo* vel *Theodorus* vel *Apollodorus*. KÜHN.

Ἐν δὲ τῇ τοῦ νεὼ π.] MS. ἐν γ' οὖν τ. τοῦ νεῶ· & *Seberi* noſtri MS. ἐν γοῦν. JUNG.

76 Ἢ Ἀπολλόδωρος] C. V. Θεόδωρος. KÜHN.

Ἢ Ἀπολλόδωρος] MS. ποιήσει, ἣν ἢ Φίλων, ἢ Θεόδωρος συνέθηκε. Et ad oram a manu multea: ἄλλως, Ἀπολλόδωρος. Examinent itaque viri docti, quis hic *Comicus* fuerit, cui præter *Philonem* ἡ τοῦ νεῶ ποίησις tribuitur, *Theodorus* an *Apollodorus*. JUNG.

77 Κινδάλους γὰρ ἐχ.] MS. κυνδάλους· vid. ſupra IX, 120. SEB.

Κινδάλους γὰρ ἐχ.] C. V. κυνδ. δὲ ἐ. &c. KÜHN.

Κινδάλους γὰρ ἐχ.] MS. κυνδάλους δὲ ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον· & *Seberi* MS. etiam hic κυνδάλους habet, ut etiam ante ſcribendum diximus. JUNG.

78 Φαίεις] C. V. φαίης, quod melius eſt. KÜHN.

Φαίεις] MS. φαίης δ' ἂν &c. & ſic emenda. JUNG.

Φαίεις δ' ἂν] Φαίης MSS. uti mox οἷον pro ἢ, quod non inepte ad ſenſum textui *Seberus* inſeruerat. In ultimo capite Codicum ſcripturam, adſentiente *Jungermanno*, adſcivi.

79 Ἢ πίθου] Pro ἢ C. V. οἷον. KÜHN.

Ἢ πίθου] MS. noſter, καὶ ἐπίθημα οἷον πίθου ἢ λ. ἢ φ. quæ lectio planior, & reſtitui tuto poſſit: niſi quod ἐπίθημα ſive ἐπίθεμα, cujus χρῆσις ſubjicitur, ſcribas, perinde eſſe puto, idque & ſupra variavit alicubi. JUNG.

80 Ἐν γοῦν] MS. ἐν γ' οὖν. JUNG.

81 Εἰρήνῃ γέγρ.] Abſunt a C. A. KÜHN.

82 Τὴν δὲ ἀσπίδα &c.] C. V. pro τὴν δὲ leg. τὴν γοῦν· poſtea C. A. ἐπίθημα, & non habet εὐθέως. KÜHN.

Τὴν δὲ ἀσπίδα &c.] In verbis *Ariſtophanis* MS. τὴν γοῦν ἀσπ. & ἐπίθημα ut vulgo eſt: ea hodie in *Ariſtophanis* Εἰρήνῃ legi non puto. JUNG.

83 Ὅμηρος δ' ἔφη &c.] *Odyſſ.* ι, 314. SEB.

Ὅμηρος δ' ἔφη &c.] C. A. Ὅμηρος, ὡς εἴτε φαρέτρῃ π. ἐπιθείης· quod verbum C. V. omittit. KÜHN.

Ὅμηρος δ' ἔφη &c.] MS. Ὅμ. δὲ ἔφη, ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμα· omiſſo ἐπιθείης. Et bene φαρέτρῃ· emendaque — ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη· verba enim *Homeri Odyſſ.* ι. ſic de *Polyphemo*:

Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἂψ ἐπέθηχ' ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη. JUNG.

84 Περὶ κοροπλ. &c.] Titulus non extat in C. A. nec in *Salmaſiano*. KÜHN.

85 Τὸ μὲν δὴ ξ. εἰς ὃ πλέκ. * τὸ πῖλον] Leg. εἰς ὃ πλάττουσι τὸν πηλόν. SEB.

Τὸ μὲν δὴ ξ. εἰς ὃ πλέκ. * τὸ πῖλον] C. A. τὸ ξύλον εἰς ὃ &c. C. V. ᾧ περιπλάττουσι τὸν πηλὸν οἱ κοροπλάθοι, κάναβος &c. *Dio aurei oris*: οἱ κοροπλάθοι τύπον τινα παρέχοντες, ὁποῖον ἂν πηλὸν εἰς τοῦτον ἐμβάλλωσιν, ὅμοιον τῷ τύπῳ τὸ εἶδος ἀποτελοῦσι. KÜHN.

Τὸ μὲν δὴ ξ. εἰς ὃ πλέκ. * τὸ πῖλον] MS. noſter ξύλον, ᾧ περιπλάττουσιν τὸν πηλὸν οἱ κοροπλάθοι, κάναβος κτλ. & ad oram ab alia manu: ἄλλως ᾧ πλέκουσι τὸν πιλόν. Tu priorem lectionem, quam in noſtro MS. eſſe dixi, (niſi quod καρόπλαθοι habeat) ita reponere non dubitabis. Eadem prorſus *Heſychius*: Κάναβοι, τὰ ξύλα, περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιθέασιν· ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται. Vidit & *Leopardus* XI. Em. 8. iſtud πλέκουσιν vulgatum mendoſum eſſe, emendareque jubet: εἰς ὃ πλάττουσιν τὸν πηλόν· ſed MS. noſtri lectio recte habet: confirmat inſuper hanc lectionem, quam reſtitui juſſi ipſe *Pollux* ſupra VII, 164. ubi etiam κοροπλάθος, τῶν δὲ κοροπλάθων· & mox περὶ ὃ δὴ οἱ τοὺς πηλίνους (ſic ibi MS.) πλάττοντες τὸν πηλὸν περιτιθέντες πλάττουσιν, τοῦτο τὸ ξυλήφιον κάναβος καλεῖται· πηλὸς variis δημιουργοῖς inſerviebat, unde apud *Platonem Theæteto*: πηλὸς ὁ τῶν χυτρέων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κοροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν πλινθουργῶν. JUNG.

Τὸ μὲν δὴ ξύλον, &c.] Viri naris emunctioris jam dudum abſque MSS. nævos loci deprehenderant eoſque eluere tentaverant: quin etiam noſter *Interpres*, in eum enim forte fortuna oculus delabitur, videtur quo-

πηλὸν οἱ [86] κοροπλάθοι, [87] κάναβος καλεῖται· ὅθεν καὶ [88] Στράττις ἐν τῷ Κινησίᾳ, τὸν Σαν-

imaguncularum fictores, cannabus vocatur. Unde & Strattis in Venatione, San-

que mendum in hoc loco detexiſſe, cui ille pro viribus in ſua verſione ſuppetias tulit: ſed non ignorant exercitati in legendis veterum ſcriptis viri, quanti ſit æſtimanda, quæ ſine MSS. bonis auctoribus opera impenditur: fieri enim non poteſt non, ut ſolis nixi conjecturis etſi veriſimillimis ſæpiſſime labamur: hoc illi lucide ſunt experti, qui ad *Ariſtarchi* lucernam in poliendis antiquorum & evolvendis chartis lucubrant. Veterem ſcripturam repræſentare non erit inutile: τὸ μὲν δὴ ξύλον, εἰς ὃ πλάττουσι τὸ * πῖλον οἱ κοροπλάθαι, κάνναβος καλεῖται· & paulo poſt κάνναβον καλεῖ· ſed MSS. & *Heſychius* κάναβος, quorum auctoritati me dedidi lubens: quanquam & alias viri ſummi *Scaliger* & *Salmaſius* κάνναβον ſcribere ament: κίνναβος apud *Suidam* ſuo ordine legitur: Κίνναβος, inquit, τὸ εἴδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλασταὶ καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἀριστοφάνης, καὶ ἄλλοι πολλοί· ex quibus multis oppido pauci ſane ſuperſunt: eadem ferme legas in Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδυκνῦναι· ſed ibi poſterior *Ariſtophanis* verſus ita ſcribendus. Πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων, καὶ ἀπὸ κινναβευμάτων metri cauſa: non dubitabile eſt κίνναβον hunc *Suidæ* eundem eſſe omnino cum κανάβῳ, etſi parumper in vocis interpretatione a ſe mutuo diſcedant: ſed illud tanti non eſt ponderis, ut nos morari debeat: κάναβος enim, cui lutum circumdabant fictores, vere εἴδωλον quoddam & imaguncula erat: non deërit fortaſſe, qui *Suidam* hic ſuſpectum habeat: & quidni potuerit hic ipſi contingere, quod aliis pluribus in locis, ut, dum vitioſo utitur codice, malam Lexico ſcripturam inſeruerit eamque non recte ſit interpretatus: probum itaque quis credat κάνναβον vel κάναβον & κανναβεύματα· unde eleganter & *Comice* ῥήματα ἀπὸ κανναβευμάτων· ſed hoc quodcunque æqui lectoris arbitrio permitto, qui mea, ſi meliora dederit, per me licet refigat. De noſtri vero *Pollucis* loco luculenter egit Vir Illuſtriſſ. *Ezech. Spanhemius* ad *Juliani Cæſares* pag. 441. ubi ſic locum conſtituit e C. *Voſſiano*, uti nos emendavimus. Romanis autem *ſtipites* & *ſtipæ* dicebantur κάναβοι, ut cognoſcere potes e *Feſto* in *Stipatores*, ad quem locum videndus Illuſtr. *Scaliger*, qui κάνναβον a Græcis nominari inquit. Κοροπλάθος, quantum memini, non uſitari ſolet: itaque κοροπλάθοι, ut & Illuſtriſſ. *Spanhemius*: κοροπλάστης in *Juliani Cæſaribus* extat, quod ipſum tamen purioris Atticiſmi doctores *Thomas* aliique damnant: a quo primum hæc ars ſit reperta invenies apud *Athenagoram* pro Chriſtianis: Ἀπὸ δὲ τῆς Κόρης ἡ κοροπλαστικὴ εὑρέθη· ubi porro hiſtoriolam denarrat iſtius inventionis lectu jucundam, virginem ſcilicet iſtam amore juvenis alicujus correptam, figuram illius dormientis adumbraſſe in pariete, cujus pulchra & mirabili ſimilitudine captus pater Coræ, ducta in pariete lineamenta excavavit, lutoque opplevit: imo vero, quod magis eſt, iſtius operis exemplar etiam tunc ſua ætate Corinthi adſervari tradit: ſed prætermittendum non eſt, *Suffridum Petri* in MS. Codice legiſſe κοροπλαθική, idque alteri præferre; a qua quidem ſententia non ſim alienus: neſcio tamen, an & alterum omnino ſit emovendum & damnandum, ſiquidem & ἀνδριαντοπλαστικὴ & ſimilia dicantur; præcipue vero, quia nec caſtiſſimi ſcriptores voce κοροπλάστης uti erubuerunt, quod nimis forte moroſe *Thomas* cum aliis improbavit: *Phrynichus* ſanequam exactiſſimus Atticæ phraſeos cenſor hujus ne verbo quidem meminit: præterea videntur veteres *Grammatici* cenſuiſſe, non omnino ſimilem eſſe ſignificationem κοροπλάστου & κοροπλάθου, qua de re legi poſſunt, quæ *Etymologici Magni* pater adnotavit: diſtinxit autem ſuperiori loco *Athenagoras* κοροπλαστικὴν & πλαστικήν, cujus artis incunabula foviſſe ſcribit *Theodorum Mileſium*: ſed alii tamen illam diſſeritatem neglexerunt, ut *Lucianus* in *Prometheus es in verbis*: καὶ τὸ μὲν ὅλον ἐν πηλῷ, καθάπερ ἔφην μικρὸν ἔμπροσθεν, ἡ πλαστικὴ κατὰ ταῦτα τοῖς κοροπλάθοις· iidem etiam in facetiſſimi & bene Græci hominis *Lexiphane* πηλοπλάθοι· ſed longius nos avertit hujus vocabuli cura: redeundum ad *Pollucem*. Fere fueram oblitus monuiſſe in Excerptis *Falckenburgianis* pro πῖλον legi πήλον. Opportune vero & facete *Strattis* Sannyrionem macie confectum & extenuatum κάναβον appellavit; ſimili modo κορδάλου, ut ſupra notabam, & ὑπέρου γυμνότερος· talia plura poſſent conferri, ſi illa res ageretur. De *Strattidis* autem fabulis, & inter eas de *Cineſia*, erudite diſputavit & luculenter Vir Summus *Iſ. Caſaubonus* ad *Athenæum*: alibi me quoque dixiſſe quædam memini: fabulam autem hanc inprimis a *Strattide* compoſitam fuiſſe, ut *Cineſiæ* impietatem & ſceleſtiſſimos mores vivide depingeret expreſſis verbis docet *Harpocratio*, & pluribus *Athenæus* lib. XII. ſed, ut fieri ſolet, omnia *Strattis* corripuit ad invidiam *Cineſiæ* faciendam: corporis igitur tenuitatem & macilentiam ſugillavit, alioſque inſuper ea occaſione adjecit, qui ſimili de cauſa in vulgus erant cogniti: *Sannyrionem* eorum in numero recenſuit & *Ælianus* H. V. lib. X. c. 6. Ἐκωμῳδοῦντο εἰς λεπτότητα Σαννυρίων ὁ Κωμῳδίας ποιητής, καὶ Μέλιτος ὁ Τραγῳδίας ποιητής καὶ Κινησίας κυκλίων χορῶν &c. oculos autem, cum hæc ſcriberet, *Ælianus* conjecit in *Ariſtophanem*, qui eodem ordine numerum horum gracilium in fabula *Gerytade* expoſuit, ut ex *Athenæo* liquet: ſed & aliis hac eadem de re notatum video. Tum quam inepte publicabatur αὐτὸ δὲ τὸ πῖλον· lectionem a nobis reſtitutam ferme ſic etiam habet Codex *Falckenburgii*, πίλινον, & calculo ſuo comprobavit dicto loco *Spanhemius*, qui præterea adfert *Demoſthenis* verba e *Philipp.* I. ὥσπερ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους· quæ & mihi excerpſeram: ita *Noſter* VII, 164. περὶ δὲ ὃ οἱ τοὺς πηλίνους πλάττοντες &c. ubi profecto melius reduxiſſem iſtam MSS. lectionem: vulgata tamen ſcriptio componenda cum *Feſto* in *Stipatores*. Hic vero non prætereunda cenſeo iſthæc *Heſychii*: Κανάβιος κηρὸς, ᾧ χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν· ſiquidem mihi perſuadeam, vocem illam a κάναβος eſſe derivatam. Paulo poſt ἐναπολείπεται, probante *Jungermanno*, longe magis idoneum eſt ad ſententiam.

86 Κοροπλάθαι] Ita & MS. *Sylb.* κοροπλάθοι fecit in libro ſuo, quomodo eſt & apud *Suid.* qui ſic vocari ait τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος, ἢ κηροῦ, ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας, ἢ κούρους. SEB.

87 Κάναβος καλεῖται] MS. κάναβ. ut ſupra etiam editum VII. 72. 94. 164. *Heſych.* Κάναβοι, τὰ ξύλα περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται (iidem præced. ibi verſu ἀνδριαντοποιοὶ) τὸν κηρὸν τιθέασιν· ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται. SEB.

Κάνναβος καλεῖται] *Suid.* κίνναβος in ἀπ' ἀκροφυσίων. καλεῖται non habet C. A. KÜHN.

88 Στράττις ἐν τῷ Κινησίᾳ] C. A. Στράτις omiſſo ἐν Κινησίᾳ. *Interpr. in venatione*; ac ſi legiſſet Κυνηγεσίᾳ· rectius lib. IV. c. 23. ſect. 2. *Strattis in Cineſia*: nempe *Cineſia* Poëtæ Dithyrambici corpuſculum macie enectum & plane junceum *Comico* ſale ſæpius defricatum eſt. *Ariſtoph.* in *Ranis*:

Εἰ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ
Αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

Si Cleocritum Cineſiæ alatum dares,
Tolleret aura eum maris ſuper æquora.

Alibi eundem φιλύρινον, *tiliaceum*, vocat. *Plato Comi-*

nyrionem, propter maciem, cannabam appellat. Ipſum vero lutum, quod formatas imagunculas cereas ambit: quoniam ad ignis propinquitatem liqueſcunt, multiſque patet undique foraminibus, ligdus nomi-

νυρίωνα, διὰ τὴν ἰσχνότητα, [89] κάναβον καλεῖ· [90] αὐτὸ δὲ τὸ πήλινον, ὃ περιείληφε τὰ πλασθέντα κήρινα, ἃ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς προσφορὰν τήκεται, καὶ πολλὰ ἐκείνῳ τρυπήματα [91] ἐναπολείπεται, [92] μίλιγδος καλεῖ-

cus apud *Galenum* VII. *Hypomnem.* in *Aphoriſ. Hippocrat.*

— μετὰ ταῦτα δὲ
Εὐαγόρου ὁ παῖς ἐκ πλευρίτιδος Κινησίας,
Σκελετὸς, ἄπυος, καλάμινα σκέλη φορῶν,
Φθόης προφήτης, ἐσχάρας κεκαυμένος
Πλείστας ὑπ' Εὐρυφῶντος ἐν τῷ σώματι.

— *poſtea vero (prodibat)*
Evagoræ natus ex pleuritide Cineſias
Aridus, ſine pure, crura arundinea ferens,
Tabis propheta, cruſtis uſtulatus quam plurimis
Ab Euryphonte Medico totum per corpuſculum. Kühn.

89 Κάνναβον] *Heſych.* Οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται· lib. II. *Epigram. Græc.* σῶμα τὸ καννάβινον· *corpus cannabinum*: id eſt, *graciliſſimum, tenuiſſimum*: conf. *Ælian.* V. H. libr. X. cap. 6. *Scholia Ariſtoph.* Kühn.

Κάνναβον] MS. κάναβον iterum uno ν quomodo ſcribere debes: & *canabos* hæc excerpens habet & *Cæl. Rhodiginus* VIII. *Antiq. Lect.* 19. ubi tamen craſſe labitur, explicans *canabum exile lignum pileorum textrinæ accommodatum*: ſcilicet vitioſa lectio ei lapſui cauſam dedit, quod de pileis hic loquatur, cum de luto vel terra ſigillata *Noſter* agat. Jung.

90 Αὐτὸ δὲ τὸ πῖλον] MS. αὐτὸς δὲ ὁ πηλὸς, ὃς περ. Seb.

Αὐτὸ δὲ τὸ πῖλον] C. V. πήλινον· poſt C. A. ὅπερ εἴληφε &c. Kühn.

Αὐτὸ δὲ τὸ πῖλον] Iterum male πῖλον. *Leopardus* emendat: αὐτὸς δὲ ὁ πηλὸς ὃς περιείλ. ſed non erat tanta mutatione opus, ſi ſequamur noſtri MS. ſcripturam, quæ hæc eſt: αὐτὸ δὲ τὸ πήλινον, ὃ περιείληφε &c. & tutius ſequamur credo: tantum eſt in bonum Codicem incidiſſe. Jung.

91 Ἐναπειλημπται] MS. ἐναπολείπεται. Seb.

Ἐναπειλημπται] C. V. ἐναπολείπεται. Kühn.

Ἐναπειλημπται] MS. tam noſter quam *Seberi*: ἐναπολείπεται, quibus accedit & *Salmanticenſis*, adnotante *Seberto*. Et ſenſus cogat nos hoc ut aptius vulgato ἐναπειλημπται reponere. Jung.

92 * Μίλιγδος κ.] Λίγδος· *Leopard.* Emend. lib. XI. cap. 8. ubi & ex *Æl. Dionyſ.* aſſertur: λίγδος, χῶνος τρήματα ἔχων συνεχῆ· vid. *Euſtath. Iliad.* fol. 1314. item *Heſych.* MS. ſimiliter editis: niſi quod πίλινον eſt pro πῖλον. Seb.

* Μίλιγδος κ.] C. V. μήλιγδος κ. ſequitur hæc nota μήλιγδος a μηλίζω, *propter luteum colorem, ut puto, dicta*: *ſed videtur legendum* λίγδος· *vid. Euſtath.* Φ. Ἰλ. p. 1314. hactenus nota *Voſſiana*: ſed ſenarius *Sophoclis*, qui ſtatim ſequitur, docet integram vocem μίλιγδος eſſe, & per ἀφαίρεσιν λίγδος. *Salmaſ.* C. V. λίγδος habuit. Kühn.

* Μίλιγδος κ.] MS. μήλιγδος καλ. infra tamen etiam μίλιγδος habet, ut vulgo eſt. *Leopardus* λίγδος ait eſſe emendandum ex *Æl. Dionyſio*: noſterque *Seberus Heſychium* & *Euſtathium* videndum eſſe ait. Et ſane illi aperte hoc λίγδον vocant. Neſcio itaque quid agam, quum alterum μίλιγδος tam conſtanter MS. noſter retineat. Et in verſu *Sophoclis*, quem ſtatim indicabo, id quoque non facile in λίγδος mutetur. Jung.

* Μίλιγδος] Eratne igitur in extremo opere cum loco tam moleſto confligendum? *Seberus* ſtellulam huic vocabulo non ſine ratione præfixerat, ac ſi vitioſum eſſet vel obſcurum. MSS. tamen μίλιγδος & μήλιγδος conſtanter vindicant: analogiam & formandi rationem ſi conſultum eas, nihil ab ea credo præſidii huic voci invenies: ſed ulterius eſt progrediendum, priuſquam certi quid hac de re ſtatui poſſit. *Sophocles* in Αἰχμαλώτοισιν. *Salmaſius* & *Meurſius* in *Sophocle* ſuo exiſtimarunt Αἰχμαλωτίσι debere reponi, contra quos ſenſit *Caſaubonus*, & rectiſſime, ut jam e MSS. diſcimus, qui expreſſe Αἰχμαλώτοις· ſed in *Tragici* loco mirum in modum ſe viri eruditi torſerunt: ad textum quod attinet, Codicis *Palatini*, qui omnium noſtrorum eſt fideliſſimus, integram lectionem reduxi: ita defœdatam, inquis, & inexplicabilem? imo vero: præſtat enim MSS. vel maculoſam lectionem in textu conſpici, quam longe corruptiorem vulgatam retineri: huic autem χρήσει operam non tranſlatitiam navavit *Kuhnius* noſter, in cujus opinione unus & alter forte acquieſcet: non itidem ego tamen, cui illud ὀμματεῖν etſi ingenioſe erutum oculos pungit: ὀμματεῖν enim vel ὀμματοῦσθαι, ſi ſequimur *Heſychium*, qui hic omnino audiendus, eſt oculorum damnum pati, quod qui poſſit probe ad hunc locum accommodari non video: ſenſus enim loci talis eſſe proculdubio debet: *clypeus crebris perforatus eſt telis, tanquam ligdus*: itaque ſuperius monuit: καὶ πολλὰ ἐκείνῳ τρυπήματα ἐναπολείπεται· ut ſcilicet clarior hinc *Sophoclis* loco lux affulgeret: præterea ſi vel maxime probari poſſet ὀμματεῖν ſignificare *crebros habere oculos*, illam tamen loquendi formam ἀσπὶς πυκν' ὀμματεῖ tam enormem eſſe & inſcitam nemo non animadvertit, ut *Sophocli* Poëtæ politiſſimo & exacto adſtingi non debeat. Codex *Voſſianus* literis claris ἡμίλιγδος· quod *Kühnius* noſter dum nimis opere ad finem vergente feſtinat, non fideliter expreſſit. Eo jam me deveniſſe ſentio, ut de hoc loco quis animi mei ſenſus ſit aperiendum videam: id autem a me quam breviſſime fiet ea ratione eaque modeſtia, qua me ſemper uſum fuiſſe confido. Primum itaque ſeu μίλιγδος ſeu μήλιγδος vocem nauci non eſſe exiſtimo: quanquam enim pro hac lectione MSS. ſtent, ſæpius tamen profeſſus ſum eorum tam ſuperſtitioſe rationem non eſſe habendam, ut rationibus etiam validiſſimis anteponi debeant: quod *Excerptis* V. C. adſcriptum eſt: μήλιγδος a μηλίζω *propter luteum colorem, ut puto, dicta*; tanti non eſt, ut animum eo attendere operæ ſit pretium: non enim quis μηλίζω dixerit ſed μηλίσω· quod ipſum etſi non indecore fieri poſſet, nulla tamen auctoritate vocabulum hoc munitum eſt: omnibus enim æque eſt ignota μήλιγδος ac μίλιγδος· cum tamen λίγδος hac in notione ab *Heſychio*, *Euſtathio* aliiſque adnotetur: & jam, ſpero, vitii fontem monſtrabimus. In *Sophoclis* verſiculo bene eſt quod λίγδος repoſuerit *Kuhnius*: ipſeque huic eruditiſſimi viri opinioni jam nunc accedo lubens: ſed illud ἐμοὶ a verſiculi debito pede & modulo refutatur vel nobis tacentibus: ego me ſatisfacturum puto & ſententiæ & verſuum legi, ſi repoſuerim:

Ἀσπὶς μὲν ἡμῖν λίγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Inde enatum eſt ἡμίλιγδος· eadem corruptela Codicis *Falckenburgiani* fragmentum invaſit Segm. 76. ἡμισκάφη pro ἡμῖν σκάφη· ſic enim ibi legendum firmiſſime mihi perſuadeo: illud ἡμίλιγδος librarius, ut error errorem parit, credidit eſſe ἡ μίλιγδος, quod, ne *Pollucis* lectio videretur diſſentire a verſiculo *Sophocleo*, etiam *Auctori* noſtro pro λίγδος reſtituit exſcriptorum in-

190 ται· * [93] ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλώτισ, Ἀσπὶς μὲν [94] ἡ μίλιγδος ὡς, πυκνὸν πατεῖ· ἐπιπόρπαμα δὲ κιθαρῳδοῦ [95] σκευὴ, ὡς Πλάτων

natur. * Unde & Sophocles in Captivis inquit, Scutum ſemiligdum, quaſi denſatio quæpiam ſit. Fibula quoque, Citharœdi inſtrumentum eſt, ut Plato di- 190

ſcitia: hanc eſſe hujus erroris originem plane non dubito. Sed altera *Sophoclei* carminis pars enodanda ſupereſt, πυκνὸν πατεῖ· de *Kühnii* conjectura quid mihi viſum ſit expoſui ſupra: ſed inquis, an aliud aliquid in promtu, quod melius ſit? non enim eſt, ut æquum nobis lectorem ſperemus, ſi quævis aliorum dicta cum ſupercilio rejiciantur: equidem non diffiteor, cum forte verſiculi hujus morbum eſſe, qui medicum me longe peritiorem requirat: ſed illum ſapientiſſimum & eſſe & haberi, qui miſcuit utile dulci, vetus eſt *Horatii* dictum: ubi itaque nullam utilitatem purgato *Tragici* verſu lectori adferre poſſum, id forſitan nugis meis conſequar, ut eum aliqua ſaltim delectatione & voluptate perfundam: nemini non notum eſſe poteſt, plurimam Romanæ linguæ partem originem ſuam Græciæ referre acceptam: itidem haud opus eſſe confido, ut multis oſtendam apud veteres Tragicos *Æſchylum* præcipue & *Sophoclem* multas inveniri voces, quæ alibi auctorum fruſtra quærantur: inter eas pace tua reponam πατεῖν· notio popularis & obvia eſt *calcare*: altera quæ hic locum habere queat ex lingua Latina derivanda venit: *patere* enim & *patulus* uſus ſunt tam frequentis, ut ea de re nemo erudiri poſſit: nec deerit alius etiam color, quo hæc ſuſpicio mea commendetur: ab illo πατέω vel πατάω (diverſam enim conjugandi formam habuiſſe veteres in uno eodemque verbo ſupra multis alicubi exemplis confirmavi) πατάνη, quam *patinam* Romani vocant, deſcendere videtur: *patina* certe nomen invenit a patula, quam habet, figura: præterea πετάω, & πετάννυμι, *extendo*, *expando* familiari commutatione α in ε, verſaque in activam, ut ajunt, ſignificatione neutra: ſic itaque a πατεῖν vel πατᾶν, *patere*, ut a σιγᾶν, σιλᾶν, σιλεῖν, *ſilere*, λαθεῖν, *latere* &c. hoc ſi quis mihi concedat, jam ſponte nativus verſiculi ſenſus patebit: *multis foraminibus patet*: hæc autem qualiacunque nolim, ut quis majoris pretii faciat, quam ipſe ego, qui forſitan his ſcribendis nihil aliud, quam chartam perdidi. Jam totus *Pollucis* locus ſic ex opinione noſtra refingendus eſt: καὶ πολλὰ ἐκείνῳ τρυπήματα ἐγκαταλείπεται, λίγδος καλεῖται· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλώτισ·

Ἀσπὶς μὲν ἡμῖν, λίγδος ὡς, πυκνὸν πατεῖ.

De ſignificatione vocis qui præter *Pollucem* videri poſſint, jam indicarunt eruditi viri: res eſt tamen intricata, ſi quis inter ſe loca componat; quanquam vero animus non eſt in eam me diſputationem demittere; apponere tamen lubet *Euſtathii* verba ad *Odyſſ.* X. ἴσως δὲ ἐκ τοιούτου τινὸς τρόπου καὶ λίγδος παρ' Αἰλίῳ Διονυσίῳ ὁ χόανος, περὶ οὗ ἐν ἑτέρῳ Ῥητορικῷ Λεξικῷ γράφεται καὶ ὅτι λίγδος χωνεία, ἀλοιφή· καὶ λίγδοι, χωνευτήρια, χόανα, νομισμάτων διατυπώσεις· ego, qui λίγδος exponi poſſit ἀλοιφὴ, neque enim ignorantiam meam diffiteri velim, plane non capio: nec etiam *Heſychium* tale quid habere video: & profecto ab aliquo jam tempore in illis citationibus ſuſpectum habui *Euſtathium*, tanquam ſi ex memoriæ penu nimis multa depromſerit ipſis ſcriptoribus non inſpectis, aut ſaltim vitioſis uſus fuerit exemplaribus: eſt ubi in hiſce Notis noſtris iſtius rei ſpecimina produxi, alibi forſan ea de re latius acturus: interim eruditi viri rem perpendant. *Heſychius* de λίγδῳ. Λίγδος, τύπος χοάνης καὶ ἡ θυΐα καὶ ἐν ᾗ χωνεύουσιν· quæ ſic ego ſcripſerim, adſcitis etiam, quæ placuerunt, aliorum emendationibus: Λίγδος, τύπος, χοάνη, ἐν ᾗ χωνεύουσιν, καὶ ἡ θυΐα· de τύπῳ, & χοάνῃ res eſt certiſſima: *mortarium* ita appellatum non negaverim quidem: ſed erraſſe ſi quis *Heſychium* ſtatuat ex ſimilitudine λίγδου & ἴγδης vel ἴγδιος, de quo vocabulo ſupra a nobis eſt actum, ego non valde obnitar: alter *Heſychii* locus hic eſt: Λίγδα, ἡ ἀκόνη καὶ ἡ κονία· pro ἀκόνη *Salmaſius*, qui diligentiſſimam *Lexici* hujus auctori præſtitit operam, χοάνη legit, quod non reſpuo: ſed quid fiet altera voce? reſtituendum opinor χωνεία ex *Euſtathio*; aut, ſi, medelam audaciorem adhibere liceat, ſic omnia lego: Λίγδα, αἱ χοάναι, καὶ τὰ χωνεῖα· λίγδος & λίγδον· talia ſunt plurima: *Heſych.* Χωνευτήριον, χωνεῖον· quam facile hæc menda ſe potuerit inſinuare, quiſque rei *Criticæ* peritus animadvertit. Idem *Lexicographus*: Λιγδοῦ χοάνη· εἰ δὲ τὰ λίκνα τῶν ἀργυρίων· attentior viris doctis, qui refingunt: Λίγδοι, χοάναι &c. ſed velim exponi, quæ ſint λίκνα ἀργυρίων· in *Euſtathio* legebamus νομισμάτων διατυπώσεις. Id tandem ex re obſcuriſſima certum eſt λίγδον ſignificare *formam*, in qua cera includitur, ut imaginis figuram induat, *conflatorium*, *infundibulum*. Cetera incerta; neque aliquis omnia credo expediet, niſi major lux aliunde affulgeat.

93 Ὅθεν καὶ Σ. ἔ. ἐ. Α'. Α. ἡμίλιγδος, ὡς πύκνωμα] MS. ἀσπ. μὲν ἡμ. *H. Steph.* leg. ἡμιμίλιγδος, accepta nimirum μίλιγδος pro vera voce. SEB.

Ὅθεν καὶ Σ. ἔ. ἐ. Α'. Α. ἡμίλιγδος, ὡς πύκνωμα] Non extat in C. A. C. V. Σοφοκλῆς ἐν αἰχμ.

Ἀσπὶς μὲν ἐμοὶ λίγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Clypeus quidem mihi, uti ligdus, crebra habet foramina.

vel *crebris hiat foraminibus.*

Salm. V. C. ἀσπὶς μὲν ἡμίλιγδος, πύκνωμά τι. KÜHN.

Ὅθεν καὶ Σ. ἔ. ἐ. Α'. Α. ἡμίλιγδος, ὡς πύκνωμα] MS. ἐν αἰχμαλώτισ· & obſervat Magnus *Caſaubonus* VII. *Athen.* 4. Αἰχμαλώτισ *Sophoclis* etiam apud *Heſychium* laudari, ipſeque dubitat, an ſit diverſum drama ab Αἰχμαλωτίσιν, quæ paſſim citantur, quaſque & noſter *Salmaſius* hic reponendas ait. Sequitur ipſa χρῆσις *Sophoclea* omnino integrior in MS. noſtro ſic:

Ἀσπὶς μὲν ἡμίλιγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Qui ſane integer ſenarius eſt, quem tamen ut mutari facile poſſe non video, ita nec ejus intellectum capio, quem viri eruditi evolvent. JUNG.

94 Ἡμίλιγδος] Verſus *Sophoclis* videtur κατὰ τὸν δεύτερον πλοῦν ita legendus:

Ἀσπὶς μὲν ἐμοὶ λίγδος ὡς πύκν' ὀμματεῖ.

Clypeus quidem mihi ut ligdus crebros habet oculos. id eſt denſis paſſim perforatus eſt ictibus. *Heſychius* Ὀμματεῖν, πηροῦσθαι, ἢ βλάπτεσθαι· ita enim locum iſtum legerem, cum lectio vulgata, Ὀμματεῖς, πηρεῖς ἢ βλάπτεσθαι, nec cælum nec terram attingat: at ſi quis ſenarium *Sophoclis*, ut a nobis reſtitutus eſt, conferat cum *Heſychio*, facile intelliget, ὀμματεῖν ſignificare πηροῦσθαι, *mutilari*, βλάπτεσθαι, *damno affici*, quod ex clypeo ictibus telorum hinc inde perfoſſo clarum eſt: nec improbabile eſt, *Heſychium* reſpexiſſe ad locum *Sophoclis*. KÜHN.

95 Σκευὸς, ὡς Πλ. Δ. τὶς ἐνδ. καὶ ἐπιπ.] MS. ὡς Πλ. ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν δεῖ. τὶς ἐνδ. καὶ τοῦ ἐπ. SEB.

Σκευὸς, ὡς Πλ. Δ. τὶς ἐνδ. καὶ ἐπιπ.] C. V. σκευὴ ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν δεῖ τὴν κιθάραν τις ἐνδεῖν καὶ τοῦ πιπόρματα. C. A. vulgatam lectionem retinet, niſi quod legit etiam καὶ τοῦ ἐπιπόρπαμα. Αἱ ἀφ' ἱερῶν *Platonis* etiam laudatæ *Athenæo* lib. X. c. 13. ubi *Caſaub.* & *Noſtro* ſupra lib. VII. cap. 13. ſunt autem, *ſacerdotes fœminæ*: ut alius *Comicus* ſcripſit στρατιώτιδας *fœminas milites*: verſus *Platonis* eſt:

cit, Det aliquis intus fibulam. Licet etiam vaſa, teſtacea, & fictilia dicere. In Poëta enim inquit Plato, Miror dolium teſtaceum, ſive oſtreaceum librum habentem

ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν, Δότω τὴν κιθάραν τὶς ἔνδοθεν καὶ τοὐπιπόρπαμα· ἔξεστι δὲ καὶ ἀγγεῖα ὀστράκινα [96] τὰ κεράμεα ἢ γήϊνα εἰπεῖν· [97] ἐν γοῦν τῷ Ποιητῇ Πλάτων φησὶ, [98] Θαυμάζω τὸν τὴν δὲ πιθάκνην πότερον ὀστρακίνην ἢ βίβλον ἔχοντ' ἢν

Δότω τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν καὶ τοὐπιπόρπαμα.

Efferat quis intus citharam & epiporpama.

id eſt, *fibulam. Heſych.* ἐπιπόρπαμα. KÜHN.

Σκεῦος, ὡς Πλ. Δ. τις ἔνδ. καὶ ἐπ.π.] MS. σκευὴ, ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφιερῶν· an itaque σκευή· ſed σκεῦος vulgatum non temere mutem: ſupple tamen drama *Comici*, & ſcribe: ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν· ut etiam habet MS. *Seberi*: drama etiam ſupra a *Noſtro* laudatum VII, 46. de quo vid. *Caſaub.* X. *Athen.* 13. enumerat & *Suidas* in *Comici* ejus dramatum catalogo, quamvis apud eum ἀφιέρων edatur. Sed dramatis titulus fuit: αἱ ἀφ' ἱερῶν· id eſt, *mulieres Deo ſacræ*, vel *mulieres redeuntes a ſacris*: ἐπιπορπάματος hujus meminit hinc & *Colvius* Not. in lib. II. *Florid. Apuleji*: ubi Citharœdicus ſtatus in *Bathylli* ſtatua deſcribitur: ſuſpicaturque etiam eo loco *Apuleji*: *dexteræ pſallentis geſtu ſuo ſabulum Citharæ admovet, ceu parata percutere*: ipſa χρῆσις vero *Platonis Comici* in noſtro MS. auctior & ita legitur: δότω τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν καὶ τοὐπιπόρματα· ſed τοὐπιπόρπαμα ſine dubio voluit ſcribere, pro τὸ ἐπιπόρπαμα, ſicut præceſſit: inde poteſt vulgatus contextus ſuppleri. JUNG.

Σκεῦος, &c.] Mutilus erat ante nos hic locus, quem MSS. auxilio redintegravimus: en lectionem veterem: ἐπιπόρπαμα δὲ κιθαρῳδοῦ σκεῦος, ὡς Πλάτων, Δότω τις ἔνδοθεν καὶ ἐπιπόρπαμα· quæ ſagaci mente expenſa ſponte ſua vitium inveteratum produnt. Fabula *Platonis* Αἱ ἀφ' ἱερῶν varie titulum exponunt viri docti: quid *Caſaubonus* ad *Athenæum* dixerit, a quovis legi poteſt: ego elegantiſſima loquendi formula *feminas ſacris operantes* ita exiſtimo a *Platone* dictas: exempla ſimilia non deſunt: eodem enim modo οἱ ἀπὸ παιδείας homines eruditi & literis humanioribus exculti appellantur: *Philo Legat.* ad *Cajum* de *Auguſto*: Κατὰ τὰς ἐν δείπνῳ συνουσίας ὁ πλεῖστος χρόνος ἀπενέμετο τοῖς ἀπὸ παιδείας· ita loqui *Lucianus*, *Athenæus*, & quivis politiores: apud *Galenum* memorantur οἱ ἀπὸ πασῶν τῶν λογικῶν τεχνῶν. *Athenagoras* Πρεσβ. οἱ ἀπὸ φιλοσοφίας· ſatis ridicule Interpretes, *qui a philoſophia nomen habent*: nec alia ratione intelligendum cenſeo *Xenophontem* εἰς Ἀγησιλάον, cum ſcribit: καὶ ἐκ τῶν ἐπιλεκτῶν ἐκέλευε τινὰς ἀφ' ἥβης θεῖν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· ſed ſatis eſt hujus rei; nam & cauſam iſtius phraſeos hoc loco explicare ſi conarer, oblivıſci me inſtituti quis merito diceret: videndus etiam *Meurſius* in *Attica Biblioth.* Quam commode vero & ſcite τὴν κιθάραν & τοὐπιπόρπαμα· ſed inquit *Pollux*: ἐπιπόρπαμα δὲ κιθαρῳδοῦ σκεῦος. *Interpres*: *Citharœdi inſtrumentum*: quod inſtrumentum? ineptit more ſolito: σκεῦος hic amiculum exterius, ut ſæpe alias, ſignificat: ſed MSS. tamen lectionem præferendam eſſe duxi, etſi *Jungermannus* non bene contemnat: σκευὴ enim ſæpiſſime *amictus* vel *veſtis exterior*: *Heſychius*: Σκευὴ, ὅπλισις, στολή· audi *Euſtathium* ad *Iliad.* μ. τοῦτο δὲ καθ' ὁμοιότητα τῆς πόρπης, ἀφ' ἧς καὶ ἐπιπόρπημα κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ τῶν κιθαρῳδῶν ἐφαπτὶς, ἣν οἱ Δωριεῖς ἐπιπόρπαμα φασίν· ſed ipſos etiam Atticos hac Dorica vocis forma fuiſſe uſos ex *Polluce* patet: dicitur & ἐπιπορπεῖν· *Etymolog.* in Δωριάζειν. ἱμάτιον ὥσπερ ἐπιθατίρα ἐπιπεπορπημένας· quæ tamen paululum aliter ab *Euripidis Scholiaſte* ad *Hecub.* v. 934. efferuntur: ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορπημένον ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων· quanquam alias ex eodem fonte hauſiſſe videntur: ab hac tamen ſignificatione alia notio probe diſtinguenda, qua deſignat ipſius fibulæ quoddam ornamentum, uti gemmam fibulæ inſertam vel tale quid: *Etymologus*: Ἐπιπόρπημά ἐστι τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ προκόμισμα λίθινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν· ſed, quæſo te, quid eſt προκόμισμα; certiſſime reſtituo προκόσμημα, quæ vox etiam occurrit apud *Diogen. Laërt.* lib. I. Segm. 7. προκοσμήματα τε καὶ χρυσοφορίας ἀπαγορεύειν. Apud *Heſychium* autem ſcribitur Ἐπιπέρπαμα, τὸ ἐπάνω τῆς πόρπης· καὶ τῶν ἱππέων τὰς χλαμύδας συνέχουσα πόρπη· ita locus ille diſtinguendus: cetera quæ ſequuntur ab hac voce removenda puto; neque intelligo tamen: ſed an & apud *Heſychium* ἐπιπόρπαμα vel ἐπιπόρπημα; alterutrum verum puto, niſi quis & illam ſcriptionem defendere velit. De ſtola citharœdica memini non vulgaria legiſſe apud *Salmaſium* ad *Tertull. Pallium*.

96 Τὰ κεράμεα] E MS. SEB.

Τὰ κεράμεα] Τὰ κερ. quæ *Seberus* noſter inſeruit, ita & in *Noſtro* extant. JUNG.

Τὰ κεράμεα] Eadem hæc & in *Falckenburgii* Codice reperiuntur.

97 Ἐν γοῦν τῷ Ποιητῇ Πλ.] C. A. ὡς Πλάτων, abeſt tum & πότερον cum δήποτε. KÜHN.

Ἐν γοῦν τῷ Ποιητῇ Πλ.] Λάκωνες ἢ ποιηταὶ apud *Suidam* inſcribitur hoc drama. ut me admonuit *Salmaſius* meus: qui itaque mallet hic Ποιηταῖς legere. JUNG.

Ἐν γοῦν τῷ Ποιητῇ &c.] Titulum aliqua ratione mutari nolim: *Salmaſius* fruſtra fuit in hoc loco: Λάκωνες ἢ Ποιηταὶ apud *Suidam*, ſi pars inſcriptionis poſterior mendo modo vacet, alia eſt fabula atque diverſa a Ποιητῇ, quem & *Athenæus* laudat: ſed credo deceptum *Salmaſium*, quod in ſequentibus apud *Suidam* reperiret ποιητὴς Πείσανδρος, adeoque præcipuam tituli partem Πείσανδρος omitti non poſſe exiſtimaret: non diſſiteor *Æmilium* etiam vertiſſe: *poëta Piſander*; ſed omnino male: *Poëta* enim & *Piſander* non unius ſed diverſarum fabularum ſunt tituli, propterea que diſtinctione ſeparandi apud *Suidam*. Sed ad ipſam χρῆσιν accedamus, quam qui bene expediverit, gratiam inibit a *Polluce* noſtro: ego MSS. lectionem ferme repoſui, niſi quod pro ἔχων τὴν δήποτε reſtituendum omnino ſit cum *Jungermanno* ἔχοντ' ἢν δήποτε, ut ſcilicet referatur ad τόν. Forte ſi pro ἢ ſcriberetur καὶ, aptior enaſceretur ſenſus hac ratione: Θαυμάζω τὸν τὴν δὲ πιθάκνην (πότερον ὀστρακίνην;) καὶ βίβλον ἔχοντ' ἢν δήποτε· ut πότερον ὀστρακίνην clauſura a reliqua oratione intelligantur eſſe ſeparata: ſi πότερ' ſcripſeris, forte bini ſenarii ex hoc loco exſurgent, quorum prior uno deficiat pede: ſed hanc rem miſſam facio. Quid ſi putemus deſcribi in his verbis poëtam illum quemcunque, quem ſibi traducendum *Plato* ſumſerat? quantum apud lectores *Kühniana* ſententia ponderis ſit habitura, equidem neſcio.

98 Θαυμάζω τὸν τὴν π &c.] C. V. τὴν δαπιθάκνην πότερον ὀστρακίνην ἢ βίβλον ἔχων τὴν δήποτε· legerem;

— θαυμάζω τόνδε, πιθάκνην
Πρότερον ὀστρακίνην, ἢ βίβλον ἔχοντ' ἢν δήποτε;

— admiror hunc dolium
Prius teſtaceum quam librum quemcunque habere.

Forte ſermo eſt de *Diogene Cynico*, vel Poëtam traducit, qui ante ſibi proſpexit de vini dolio, quam de libro. KÜHN.

Θαυμάζω τὸν τὴν π. &c.] MS. θ. τ. τὴν δαπιθάκνην

δήποτε. [99] Ἡρόδοτος δὲ καὶ κεραμίνην κύλικα ἔφη· [100] καὶ ὁ Ἀναξίλας Βοτρυδίωνι, Οὐκ ἄν γέ μοί που τὶ γένηται κεράμινον.

unquam. Herodotus quoque fictilem craterem dixit. Et Anaxylas in Botrylione, Neque mihi hæc fiant fictilia.

191 * ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ΝΓ.

[1] *Περὶ τῶν ἐκ πλέγματος ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν ἄλλων.*

* CAPUT LIII. 191

De contextu ſacris vaſculis, & aliis.

ΕΣτι δὲ καὶ [2] Ἑλένη πλεκτὸν ἀγγεῖον, [3] σπάρτινον, τὰ χείλη [4] οἰσύϊνον, ἐν ᾧ φέρουσιν ἱερὰ ἄῤῥητα τοῖς Ἑλενηφορίοις· [5] εἰ δὲ βούλει καὶ ἄλλα τῶν ἱερῶν σκευῶν, [6] ἔστι μὲν ὑφάσμα-

EST etiam Helena contextum vas vimineum, anſas ſalignas habens: in quo Helenephoriorum feſto myſteria gerunt. Quod ſi & alia lubet addere ſacrorum vaſa, & amicula, quæ

πότερ' ὀστρακίνην ἢ βίβλον ἔχων τὴν δήποτε· a recentiore manu vero, δ in δηπιθ. vel deletum vel in κ mutatum. Viri docti hæc examinabunt & emendabunt: leviter quidem ſecundum MS. tentabam: θαυμάζω τὸν τὴν δὲ πιθάκνην πότερ' ὀστρακίνην ἢ βίβλον ἔχοντ' ἤν δήποτε· ſed viri docti, ut dixi, hæc omnia rectius & melius. JUNG.

99 Ἡροδ. δὲ καὶ κερ. κ. &c.] C. A. κεραμεΐην vel κεραμηΐην, Ionice: cætera abſunt. KÜHN.

Ἡροδ. δὲ καὶ κερ. κ. &c.] Locus eſt in *Melpemene* de Scythis, quomodo fœdera inire ſoleant, cap. 70. ὅρκια δὲ ποιεῦνται Σκύθαι ὧδε, πρὸς τοὺς ἂν ποιέωνται· ἐς κύλικα μεγάλην κεραμίνην οἶνον ἐγχέαντες αἷμα συμμίσγουσι τῶν τὰ ὅρκια ταμνομένων. Poterat & *Noſter*, vel nos non inconvenienter addamus κεραμέαν κύλικα ex *Platonis Lyſide*, ubi: ἆρα περὶ πολλοῦ ποιοῖτ' ἂν οἶνον, εἴπερ τοῦτο ἡγοῖτο τὸν υἱὸν σώζειν· τί μήν; ἆρ' οὖν καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἐνείη; Πάνυγε· ἆρ' οὖν τότε οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖται κύλικα κεραμέαν, ἢ τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ; οὐδὲ τρεῖς κοτύλας οἴνου, ἢ τὸν υἱόν; JUNG.

100 Καὶ Ἀν. Βότρ. Καὶ οὐκ ἄν μοι &c.] MS. οὐκ ἄν γέ μοι τουτὶ γένοιτο κεράμινον. SEB.

Καὶ Ἀν. Βότρ. Καὶ οὐκ ἄν μοι &c.] C. V. Ἀναξίλας Βότρυς Διωνίου κἄνγε μήπου τι γένηται κεράμινον· aſcriptum *f.* Ἀναξ. Βοτρυδίωνι, οὐκ ἄνγε μή που τι γ. κ. *Salmaſ.* καὶ οὐκ ἄνγε μοι ταυτὶ γένοιτο κεράμιον ex V. C. KÜHN.

Καὶ Ἀν. Βότρ. Καὶ οὐκ ἄν μοι &c.] MS. καὶ ὁ Ἀναξίλας Βότρυς (ſed ad oram alia manu γρ. Βοτρυλίωνι) Διωνίου κἄνγε μήπου τι γένηται κεράμινον. *Seberus* noſter e ſuo hanc lectionem profert: οὐκ ἄν γέ μοι τουτὶ γένοιτο κεράμινον· ſed ea emendanda, quomodo noſter MS. ducit: καὶ ὁ Ἀναξίλας Βοτρυδίωνι·

Οὐκ ἄν γέ μοι που τὶ γένηται κεράμινον.

Et ſic etiam *Salmaſius* noſter, qui Βοτρυδίωνι, græcanicum & analogum eſſe ait; Βοτρυλίωνι neutrum horum. Sed abſolvamus nos tandem: nam in ipſo fine ita hærere ſane quoque moleſtum eſt, & non tamen aliter nobis contingit, quum mox ab MS. noſtro deſtituamur. JUNG.

Καὶ Ἀνάξιλας &c.] Ita vulgati Codices: καὶ Ἀνάξιλας ἐν Βοτρυλίωνι· καὶ οὐκ ἂν ἐμοὶ ταυτὶ γένοιτο κεράμινα. *Anaxilæ* fabula Βοτρυλίων nominatur & a *Diogene Laertio* III, 28. ſed hic MSS. noſtri Βότρυς Διωνι clariſſime pro Βοτρυδίωνι, quod non hic tantum cum *Salmaſio*, ſed & apud *Diogenem* reponendum affirmo: βότρυς, βότρυδος, Βοτρυδίων. Verſiculus jam non paulo eſt elegantior, atque fuit antea, ſenſuque perſpicuo. Sed tamen non minus concinne, & quam minime recedens a MStæ lectionis veſtigiis ſcripſeris Οὐκ ἄν γε μή που τι γένηται κεράμινον· quod ipſum voluiſſe videtur, qui ſuam emendationem Codici *Voſſiano* adſcripſit: alias & vulgata lectio paululum e MSS. adjuta ſic conſtitui poteſt:

Οὐκ ἄν γε μοι ταυτὶ γένοιτο κεράμινον.

vel τουτὶ, ut in MS. *Seberi* legitur: ipſa ſcilicet varietas & lectionum multitudo nos implicat & detinet.

1 Περὶ τῶν ἐκ πλ. &c.] Titulum C. A. non habet. KÜHN.

2 Ἑλένη] MS. Ἑλένη, & mox MS. Ἑλενοφορίοις. Inde vero *Diphilum* in Ἑλενηφοροῦσι dramate emendat apud *Athenæum Caſaub* VI. *Anim.* 1. & apud *Heſychium* etiam invenio aſpirate: Ἑλένια, ἑορτὴ ἀγομένη ὑπὸ Λακώνων· & Ἑλένιος, ἀγγεῖον χωροῦν τέταρτον. JUNG.

Ἑλένη] Nomen, ut exiſtimo, ab antiquo ἕλειν ortum eſt: de Ἑλενηφορίοις videndus omnino *Meurſius* de *Feſt. Græcor.* Diſſentit autem ab *Auctore* noſtro, uti videtur, *Heſychius*: Ἑλένιος, ἀγγεῖον χωροῦν τέταρτον· τέταρτον vero rei liquidæ menſura, ut ex eodem *Lexicographo* diſcimus: hoc autem convenire nequit vaſculo vimineo: at potuit tamen eadem vox diverſa vaſorum genera, ſint modo figuræ non diſſimilis, ſignificare: olim in *Heſychio* emendabam Ἑλένη ἐστι &c· ſed opus non eſt: ſubintelligi videtur, κάδος, κρατὴρ aut ſimile quid: huc pertinere puto, quæ ſcribit *Euſtathius* ad *Odyſſ.* O. Ἑλένη δὲ, εἰ καί τις κρατὴρ Ἑλένης παρεμιάζεται διάφορος, ὡς εἰκὸς, τὴν κατασκευὴν καὶ πρέπων ἡρωΐδι τοιαύτῃ· quod ſi verum, crater hic ſeu vas primo quidem Ἑλένης κρατὴρ, tum demum ſimpliciter ἑλένη appellatum videtur. Apud veteres in omni re ſacra ἄῤῥητον aliquid erat, quodque profanis quin etiam quibuſdam initiatis enarrare nefas erat: hinc toties ἱερῶν ἀῤῥήτων & ἀποῤῥήτων mentio: horum autem cognitio hauriebatur per μυστικοὺς λόγους, quos *Platonici* non raro memorant: ſic etiam *Noſter* libr. VIII, 108. ἄῤῥητα ἱερὰ Διονύσῳ θύειν· ubi vide quæ mihi notata.

3 Σπάρτινον] Pro σπάρτινον C. A. σπαρτίνη, ut referatur ad Ἑλένη. KÜHN.

4 Οἰσύϊνον] C. V. οἰσύνον pro οἰσύϊνον, *labra habens ex vimine contexta.* KÜHN.

5 Εἰ δὲ βούλει &c.] Non eſt in C. A. nam poſt Ἑλενηφορίοις eſt, καὶ ἄλλα ἱερὰ σκεύη ὑφάσματα, ὑφάς. KÜHN.

6 Ἔτι μὲν ὑφάσματα &c.] C. V. ἔστι δὲ ὑφάσματα· καλεῖται μὲν ἰστρίανον, προτόνιον, ἡμίμετρον, ποδωνυχον· pro πάταινον C. A. προπάταινον. *Heſych.* notat Ἰστριάνιδες dici apud Athenienſes σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανᾶ· unde legerem hoc loco ἰστριανά· de Hemimitro *Idem*, Ἡμιμίκτρον, ὕφασμα ὃ (vel ᾧ) ἐκαλύπτετο· ſupple τὰ ἱερὰ κανᾶ vel ἱέρειαι. *Salm.* putat ἡμίμετρον etiam legendum eſſe apud *Heſych.* pro ἡμίμικτρον· pro ποδώνυχος *Idem* ποδώνυμος male. KÜHN.

Ἔτι μὲν ὑφάσματα &c.] MS. σκευῶν· ἔστι δὲ ὑφάσματα καλεῖται μὲν ἰστριανὸν, προτόνιον, ἡμίμετρον. Cetera deſunt, ultima pagina nempe exſecta, quod facinus

vocantur palliola, patanum, protonium, ſemimetrum. Podonychum, quæ Pandroſi ſacrorum veſtis erat. Reliqua vero,
192 ſacrorum amicula ſunt. * Ποδόπομπα vero pompalia dicuntur. Cum autem Demoſthenes dicit σακχυφάντας, eos qui plicant mulieribus reticula, intelligunt. Utenſilium vero in Eupolidis Urbibus, catalogus eſt: pilas, crateras, ollas octo, bina acetabu-

τα· καλεῖται δὲ ἰστριάνον, [7] προτόνιον, [8] ἡμίμιτρον· [9] ποδώνυχον, [10] ἡ ἐσθὴς τῆς ἱερείας τῆς Πανδρόσου· [11] τὰ μὲν ἄλλα καλύμματα ἱερῶν· * [12] τὰ δὲ ἐπίπομπα, παραπόμπεια κα- 192
λεῖται· [13] ὅταν Δημοσθένης εἴπῃ σακχυφάντας, τοὺς πλέκοντας ταῖς γυναιξὶ [14] τοὺς κεκρυφάλους ἀκούουσι· σκευῶν δὲ [15] ἐν Εὐπόλιδος Πόλεσι κατάλογος,

--- καρδόπους,
Κρατῆρας, καὶ ὀκτὼ χύτρας, δύο τρυβλίω

crudelis manus illa nimis ſæpe in optimum *Pollucis* Codicem exercuit: ſane videntur hæc vulgo ſatis corrupta: & an legimus itaque cum MS. particulis ſaltem tranſpoſitis: σκευῶν, ἔστι μὲν ὑφάσματα, καλεῖται δὲ ἰστριανὸν, προτόνιον, ἡμίμιτρον· ſic puto certe, & in vulgatis veſtigia fere ipſa corruptæ quis videat tamen primæ lectionis: e quibus primum ἰστρίανον ſine dubio fuit, quo tegebant ſacra caniſtra, quod ἰστριανὶς apud *Heſychium*, qui ſcribit: Ἰστριανίδες, αἱ Σκυθικαὶ στολαὶ, καὶ παρὰ Ἀθηναίοις σκεπάσματα, εἰς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανᾶ· ubi & ἰστρίανα de ποικίλοις, puto, ἐσθῆσι· inde enim partim ſcilicet ita τὰ μέτωπα ſtigmatiarum ſervorum vocaſſe *Ariſtophanem* ἐν Βαβυλωνίοις. Alterum προτόνιον quoque ὕφασμα fuit, ut exponit *Heſychius*, de quo plura *Suidas*. Tertium ἡμίμιτρον quoque ὑφασμάτων genus aliud, ut non male mihi hæc ex MS. conſtituiſſe ſim viſus. Id ita & in MS. *Seberi* extat, reſtituendumque & *Heſychio* eſt, ubi: Ἡμίμικτρον, ὕφασμα ὃ ἐκαλύπτετο. Legendum ἡμίμιτρον· ſed quid ἐκαλύπτετο? deeſt ſine dubio κανοῦν, vel tale e ſacris. JUNG.

Ἔτι μὲν &c.] Melius e MSS. locum hunc conſtituimus ἔστι δὲ & καλεῖται μὲν ἰστρίανον· ineptiſſime vulgo: καλεῖται δὲ ὑφάς· πάτανον &c. prius ἔστι etiam præferunt *Falckenburgiana* Excerpta. *Sopingius* quoque operam huic *Pollucis* loco dare voluit, in quo quidem voluntatem ejus laudamus, ſed nihil ille tamen dignum *Auctore* noſtro præſtitit. Γέρειαν Πανδρόσου memorat *Auctor* noſter: nimirum ſanctiſſime *Pandroſos* ab *Athenienſibus* eſt culta. *Athenagoras*: καὶ Ἀγραύλῳ Ἀθηναῖοι καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια ἄγουσι, καὶ Πανδρόσῳ, αἳ ἐνομίσθησαν ἀσεβεῖς ἀνοίξασαι τὴν λάρνακα. Mox ἐπίπομπα ex *Auguſtano* Codice in textum repoſui.

7 Προτόνιον] Vid. *Suidam*. SEB.

8 Ἡμίμιτρον] MS. ἡμίμιτρον. Et: ἐσθ. ἡ τῆς. *Pandroſi* mentio etiam ſupra VIII, 103. SEB.

9 Ποδώνυχον] *Heſych*. Ποδώνυμος, ἐσθὴς ἱερὰ τῆς Πανδρόσου. SEB.

Ποδώνυχον] Apud *Heſychium* ποδώνυμος eſt: ſed ποδώνυχος quoque reſtituendum videtur. JUNG.

10 Ἡ ἐσθὴς] Nec C. A. nec *Salm*. habet ἡ ἐσθὴς &c. uſque ad Πανδρόσου· nec mox καλεῖται. KÜHN.

11 Τὰ μὲν ἄλλα κ.] An legendum: καὶ τὰ μὲν ἄλλα καλύμματα ἱερῶν· τάδε &c. ſed quid ſunt ποδόπομπα quæ ſequuntur? & an ſanius *Seberi* Codex ἐπίπομπα? ego hic parum video. JUNG.

12 Τὰ δὲ ποδόπομπα &c.] MS. τὰ δὲ ἐπίπομπα παραπόμπια καλ. SEB.

13 Ὅταν Δ. εἴπῃ σακχ. &c.] Prius legebatur: ὅτ. Δημ. εἰ. συκοφάντας, τοὺς πλ. ταῖς γυναιξὶ, τοὺς κρυφάλους ἀκ. Sed emendatum e *Scholiaſt*. in *Oration*. *Demoſthenis* contra *Olymp*. vide *Edition*. *Wolfianæ* tom. VI. fol. 171. ſic ſupra VII, 191. alias σακκιφ. & IX, 39. σακκυφ. itidem utroque corrupte pro σακχυφ. ut nunc editur. SEB.

Ὅταν Δ. εἴπῃ σακχ. &c.] C. A. Δημοσθ. σακκουφάντας· etiamnum apud *Demoſthenem* σακχυφάντας legitur. KÜHN.

Ὅταν Δ. εἴπῃ σακχ. &c.] Inepte perquam hæc legebantur συκοφάντας. τοὺς πλεονέκτας, quæ noſter *Seberus* rectiſſime emendavit, quemadmodum & *Leopardus* olim II. Emend. 3. JUNG.

Ὅταν Δημοσθένης &c.] Sic in editione *Baſileenſi*: συκοφάντας, τοὺς πλεονέκτας ταῖς γυναιξὶ τοὺς κρυφάλους· in margine notatum e Codice *Falckenb*. σακκυφάντας τοὺς πλέκοντας· ſed recte jam *Seberus* hæc expreſſerat. *Eupolidis* locum in verſuum ordinem ex metri lege diſpoſui, præeunte *Jungermanno*: pauca oppido ſunt mutata: θερμαυστριν voluit *Jungermannus*, cui morem geſſi: alias & θερμάστραι, κάμινοι & θέρμαστρις apud *Heſychium*, ut non plane neceſſaria videatur illa emendatio: κλίνας rectiſſime legi in Codice *Voſſiano* nemo negabit. Pervenimus ad finem, qui non potuit non nobis expectatiſſimus eſſe in opere tam vario & moleſto, cui tantum laboris & diligentiæ impendimus, ut vix quiſquam rerum harum inexpertus accrederet: ſi quid præter has dotes, quas quemvis animi non ignavi & a natura humana remoti poſſidere par eſt, ingenii & artis ad poliendum *Pollucem* adtuliſſe æquo lectori videbor, ampliſſimum operæ pretium retulero.

14 Τοὺς κεκρυφάλους] C. A. τοὺς κεκρυφάλας, omiſſo ἀκούουσι. *Gloſſ*. κεκρύφαλον, *reticulum*. KÜHN.

15 *Pilas*] Καρδόπους, mactras. Καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ. Jamdudum enim tempus mihi (heu nimium fugax!) identidem illud, *manum de tabula*, inſuſurrat. SEB. 2.

Ἐν Εὐπόλιδος Π.] C. A. conjungit Κρατῆρας ὀκτὼ, χύτρας δύω τρυβλία κνίφαλα θέρμαστριν &c. in fine duplex eſt lectio, textus enim habet λάϊνον, margo vero, vel potius ſtatim ſubjicitur, γρ. καὶ λύχνον· pro λάϊνον malim λαίδιον, quod *Heſychio* εὐτελὲς ἱμάτιον· videtur autem catalogus hic conſtare ſenariis hiſce:

Καρδοποὺς καὶ κρατῆρας ὀκτώ τε χύτρας
Δύω τρυβλία, κνίφαλα, καὶ θέρμαστριν,
Ἕξ θρόνους μάκτραν τε καὶ κάνους ἑκατὸν,
Κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον ——.

C. V. pro κάνους legit κλίνας· crediderim Poëtam deſcripſiſſe pompam ſupellectilis non adeo lautæ, uti fecit *Martialis* lib. XII. *Epigr*. 32. *Salmaſius* ita ſcribit laudatos verſus:

—— καρδόπους δὲ, καὶ
Κρατῆρας ὀκτὼ, δύο χύτρας, δύο τρυβλίω,
Κνίφαλά τε, καὶ θέρμαστριν, ἓξ θρόνους, χύτραν,
Κάνους ἑκατὸν, κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον.

Καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ· τῶν μὲν εὖ καὶ καλῶς εἰρημένων, δόξαν θεῷ· κατὰ τὸ ἐλλεῖπον δὲ τῇ τῆς φύσεως ἀσθενείᾳ συγγνώμην αἰτοῦμαι παρὰ τῶν ἐντευξομένων τοῖς ἡμετέροις πόνοις. KÜHN.

Ἐν Εὐπόλιδος Π.] Ceterum jam ventum ad ſummum eſt, quamobrem deo ſit gratia: experiemur itaque adhuc an *Eupolidis* verſus in ſuos numeros redigere poſſimus: an itaque forte καρδόπους, Κρατῆρας ὀκτὼ, καὶ χύτρας, δύο τρ. legend. mox etiam θέρμαυστριν ex MS.

Κνέφαλα τε καὶ θέρμαυστριν, ἓξ θρόνους,
χύτραν,
Κλίνας ἕκατον, κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον.

la, pulvinaria, cacabum, ſellas ſex, ollam, caniſtra centum, ſcopas, arcam, & candelabrum.

Seberi reſtituendum: ſed hoc me turbat, cur bis legatur χύτρας, χύτραν nec itaque mihi ſatiſfacio: ponam tamen licet non concinne omnia:

--- καρδόπους
Κρατῆρας ὀκτὼ, καὶ χύτρας, δύο τρυβλίω,
Κνέφαλά τε καὶ θέρμαυστριν, ἓξ θρόνους, χύτραν,
Κλίνας ἑκατὸν, κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον ---.

Noſter *Salmaſius* vero ita:

--- καρδόπους δύο,
Κρατῆρας ὀκτὼ, δύο χύτρας, δύο τρυβλία,
Κνέφαλα δὲ ---.

Cetera, ut ego: addit nonnihil tamen adhuc ſe requirere, nec omnia menda ſe abſterſiſſe præſtare audere; ſpondere tamen haud longius ſe abeſſe a vera lectione: eundem non immerito turbat iſtud, quod iterum occurrat χύτραν· mendumque ſubeſſe recte ſuſpicatur: quod ille alias forte tollet. JUNG.

16 Θέρμαστριν] MS. θέρμαυστριν· cum ſupra Segm. 66. θερμαυστρὶς & θερμαστίς. *Heſych.* Θερμαστρὶς, σκεῦος παραπλήσιον καρκίνῳ, ᾧ χρῶνται οἱ χρυσοχοί. SEB.

17 Κόρημα] Ita in MS. & ſupra VI, 94. & Segm. 28. prior. edit. κόρυμα. SEB.

F I N I S.

INDEX
TITULORUM & RERUM

Præcipuarum quas habet Pollux.

A.

ABacus x, 68. 158.
Abdelonymus Sicyonius Alexandro unguentum mittit v, 105.
Abluendi, purgandi Verba & N. item inſtrumenta vii, 37. uſque 41.
Abſconditum, N. V. & Adv. vi, 209.
Abſolvendi & condemnandi V. & N. viii, 9. uſque 23. 149. 150.
Acamantia tribus viii, 110.
Acamas viii, 119.
Accipere, vid. Didactrum.
Accuſare iii, 138. viii, 68. 74. vid. Vituperare. item ſeqq.
Accuſatio iii, 138. viii, 68.
Accuſationum diverſitas, vi, 153. 154. viii, 28. 29. 30. 41. 43. 44. 45. 88. S. N. V. vid. Actiones & Cauſæ judiciales.
Accuſator iii, 139. viii, 67.
Accuſatus ſ. accuſandus, Reus iii, 138. vi, 151. 152. 153. viii, 67. Inculpabilis, innocens, Adverbia id genus iii, 139. de quo certa res eſt: de quo ſuſpicio eſt viii, 69. vicit cauſam viii, 74.
Acies inſtructa: ejus partes, & harum Præfecti i, 126. 127. 128. 129. vid. Prælium.
Achelous vi, 148,
Achillis perſona tragica iv, 142.
Acquirendi Verba & Nomina v, 103.
Actæa tribus viii, 109.
Actæonis canes v, 38.
Actiones judiciales. vid. Accuſationes.
Privata ſ. δὶκαι recenſentur viii, 31.
ſequentes deſcribuntur:
de Hæreditate viii, 32. 33. 62.
de Alimento viii, 33.
de Furto viii, 33. 34.
de Fundo emendo viii, 34. 35.
de Libertis viii, 35.
de Teſtimonio viii, 36. 37.
de Pecunia collatitia viii, 37.
Publica ſ. γραφαὶ aut δὶκαι recenſentur viii, 40. earum ex parte multæ (viii, 41.) & ratio & nomina ſingulatim explicantur; ut: Impietatis viii, 41. 46. Injuriarum 42. 46. Corruptelæ 42. 44. Ignaviæ 42. Deſertionis navis & ordinis 42. Fugæ prælii navalis 43. Si quis muliebria ſit paſſus. Calumniarum 43. vid. 47. Citationis falſæ 44. Peregrinitatis 44. vid. 126. Legum violatarum contrariæ legis latione 44. Vitæ anteactæ 44. 45. Adminiſtrati magiſtratus & Legationis obitæ 45. 46. 54. Si quis populo non bene cupiat 46. vid. 51. 52. de Aurifodinis, Emporio, Vectigali, Calumniatoribus, pupillis, injuriam paſſis, clandeſtinis injuriis φάσεις ſ. Delationes 47. 48. 49. Criminis confeſſi reo non præſente: eodemque præſente 49. 50. Si quis ærario debeat 50. vid. 54. Si quis parricidas ad ſe confugientes non reddat poſcentibus 50. 51. Si quis peccavit contra leges non ſcriptas 51. vid. 46. Transfugii 52. 53. Proditionis 52. 53. Si alienus puellam ex aſſe hæredem duxerit 53. Publicatorum bonorum uſus interdictus emptori 61. de Commerciis, & fœderatis 63.
Actionum introductores viii, 93. vid. 126.
Actuarii viii, 98. 103.
Adeps a πιμελὴ f. ii, 233.
Admonere ix, 139. vid. Caſtigare.
Adoleſcens a νεανίας f. ii, 20.
Adoleſcentes in Comœdia iv, 146. 147. 148.
in Tragœdia iv, 135. 136. 137.
Adonis a Phœnicibus Gingras dictus iv, 46.
Adſpectus ii, 59. 60. Equinus i, 192.
Adverbia in δην deſinentia juncta verbis vi, 175.
Adverſum & difficile iii, 131. 132. 133.
Adulatoris mores vi, 122. 123.
Adytum i, 9.
Ædificatores vii, 117. vid. Fabri. ab οἰκοδόμος form. verbaque rei convenientia 119. 124. 125. Opera eorum & ædificia 120. 121. 122. 123. Materia 124.
Ædificatores templorum i, 12. Verba i, 11.
Ædificia. vid. Urbs.
Ædiles viii, 114.
Ægeus viii, 119.
Ægina ix, 76.
χυτρόπωλις vii, 197.
Æginæa drachma ix, 76.
Æginæus obolus ix, 80. 81. 82.
Ægineta vi, 100. ix, 76.
Ægonomas, qui poſtea Euryptolemus dictus ii, 95.
Ægrotare iii, 104. Adverbia & locutiones 105. 106.
Ægyptii vi, 73. eorum
Tonſura ii, 50.
Lana ab arboribus vii, 75.
Tibia iv, 75. 77. 86.
Veſtis vii, 71. 72.
Ægyptius lapis vii, 100.
Ægyptus vi, 104.
Ænigmata in conviviis vi, 107.
Æquale v, 157. ab ἴσος formata iv, 164. vi, 174.
Ærea vaſa x, 122.
Aëris ſtatus i, 113.
Æs a χαλκὸς form. vii, 104. 105. Venale vii, 196.
Æſtas i, 60. 61.
Æſtatem alicubi tranſigere i, 62.
Ætates hominis ſeptem ii, 4.
Ætatibus & ſexui diverſis convenientia verba ii, 19. 20. 21. vid. ix, 18.
Æternum, immutabile v, 169. Contr. 170.
Æthiopes iv, 205. vi, 73.
Affines iii, 5. 6. 7. 30.
Afri de curribus præliantur i, 141.
μακροκέφαλοι ii, 43.
Agamemnon. vid. Demodice.
Agamemnonis perſona trag. iv, 116.
Agaſo vii, 185. 186.
Ager i, 228. ab ἀγρὸς form. ix, 12.
Aglais Megalochs F. tubicina iv, 89.
Agraulos in juramento nominabatur viii, 106.
Agricolæ, & univerſi ruris cultores, eorum inſtrumenta, & a Græcis voc. form. vii, 140. uſque 152.
Agriculturæ Inventores iv, 54.
Agron Nini F. Beli N. ix, 12.
Agrum colere i, 222. 224.
Ahena x, 66.
ab Ajace dicta tribus viii, 110.
Alacris i, 43.
Alcibiades μετωπίας dictus ii, 45.
Alcibiadis calcei vii, 89.
Canis memorabilis v, 44.
Alcmæonis tempora viii, 110.
Aleæ, Teſſerarum, Talorum, Calculorum ludus vii, 203. 206. 210. ix, 94. 95. 96. 98. 99. 101. 102. 103. Jactuum diſcrimina vii, 204. 205. ix, 100. 101. Loca ix, 96. Inſtrumenta ix, 97. x, 150.
Alexander vi, 105.
colore ὀμφακίνῳ delectabatur vii, 56.
Alexandreus numus ix, 85.
Alexandri Canes v, 42. 43. 44.
inventum διμάχαι i, 132.
Alieni vii, 189.
Alvus. vid. Venter.
Amare iii, 68. 69. vid. Amicus.
qui, & quæ amatur iii, 71. 72.
Amatores iii, 69. 70. vid. 46. 47.
Amazo vii, 94.
Ambulare iii, 92. 93.
Amicus, amicitia, Verba & Adverb. iii, 61. 62. 63. v, 113. 114. a φιλο formata vi, 166. 167. 168.
Amor iii, 72.

S O

Amorgus VII, 74.
Amphora, urceus X, 30. 70. uſque 74.
Ampulla X, 62. a λήκυθος formata VII, 182.
Amyclæus calceus VII, 88.
Anathemata I, 28.
Anaxilas Rheginus V, 75.
Ancoram jacere I, 103. tollere 104.
Andromeda X, 156.
Androphagi Scythæ IV, 76.
Animæ deſcriptio, ejus partes, harumque ſedes II, 226. 227. a ψυχὴ deriv. 227. a νοῦς 227. 228. 229. 230. a θυμὸς 230. 231.
Animantium brutorum voces V, 86. uſque 90.
Coitus V, 92.
Excrementa V, 91.
Motus V, 94.
uſus in bello I, 139. 140.
Anni hujus, ſive Hornus I, 57.
Anni tempora I, 59. deſcripta a Frugum incrementis, & fructuum perceptione I, 61.
Ventorum flatu ib.
Aſtrorum ortu & obitu I, 62.
Annonæ vilitas I, 51. caritas 52. 53.
Anno præſente I, 56.
ſuperiore ſ. præterito ib.
ſequente I, 57.
ab hinc tertio ib.
ineunte I, 59.
medio ib.
exeunte ib.
Annorum aliquot complexus ib.
Annos natus duos, tres pluresve, uſque quinquaginta I, 54. 55. 56.
Annuli ſignatorii VII, 179. X, 51.
Annulorum ſculptor VII, 108. 179. 209.
Annus I, 54. dimidius ib.
de Anthemione Diphili F. qui ex mercenariorum ordine in equeſtrem fuerat tranſlatus, Epigramma VIII, 131.
Antigonia tribus VIII, 110.
Antigonides phialæ V, 96.
Antigoni navis τριάρμενος X, 83.
Antiochea tribus VIII, 110.
Anus II, 18.
in Comœdia IV, 150. 151.
in Tragœdia IV, 119.
Anytes canis V, 48.
Aper, quam terribilis viſu V, 78. 79. Ejus impetus & violentia 79. 80. ignea vis beſtiæ ib.
Apes, & quæ huc attinent I, 254. VIII, 147. 148.
Apollinis cum Pythone pugnam exprimens tibialis modulatio IV, 84.
Apollo V, 39. 40. VI, 76. IX, 35.
Delphinius VIII, 119.
πατρῷος VIII, 85.
Aqua luſtralis I, 32. VIII, 65. 66.
ad Aquam recipiendam & hauriendam vaſa X, 30. 31.
Aquarum impetus I, 116.
Ara I, 7. fumans, & nidor I, 29.
Arabum tibia VI, 120. thoraces & ſcuta I, 138.
Aratri partes I, 252.
Arbitri, arbitrium VIII, 64. 126. 127. a δίαιτα form. VIII, 64. 129.
Arbor florens, germinans: & non talis I, 230. 231. vid. Fructif.
Arboris laus I, 240. partes I, 235. umbræ 236. fructus 237.
Arborum quarundam rami VII, 147. 150.
fructiferarum genera I, 232. 233.
ſterilium genera I, 234.
Nutrimenta I, 238.
Arcades glandibus veſcebantur I, 134.
Arcæ, ciſtæ X, 180. vid. 159. 160. veſtiariæ. vid. Veſtiarium.
Arcana reticere; effutire V, 146. 147.
Archias inſignis præco ter vicit Olympia IV, 92.
Architectus. vid. Ædificatores.
Archon Athenis VIII, 89.
Argentea vaſa X, 174.
Argentum III, 86. Epith. III, 87. VII, 98. ab ἄργυρος form. VII, 103. 104. vid. Fodinæ.
Argivi cum Palladio appellentes ad Phalereum VIII, 118.
Argivorum Sacrificia IV, 86.
calcei VIII, 88.
nummus IX, 84.
ſervi III, 83.
veſtis VII, 61.
Argus IV, 141.
Canis V, 45.
Arimaſpi IV, 76.
μονόφθαλμοι II, 62.
Ariſtogiton Cydimachi F. V, 65.
Arithmetica, quæ docet numerare; ab ἀριθμὸς form. IV, 162. Computare, a λογίζεσθαι 163. Multiplicare, a πλῆθος & πλέον form. & confinia 163. 164. Dividere, ejus Synon. 176. Nom. & Verba. Numeri diverſitas 164.
Arius pagus VIII, 32. 57. 88. 90. 99.
Arma barbarica I, 138. 149.
Pugilis III, 150.
& inſtrumenta navigii I, 93. 126.
polire I, 149.
bellica, & armati I, 130. 131. 132. X, 142. uſque 146. vid. Artifices.
Armarium X, 10.
Armeniorum veſtis VII, 60.
Armenta, greges & huc attinentia I, 249.
Armentarii & quæ ad bos attinent VII, 184.
Artaxerxes Ochus μακρόχειρ II, 151.
Arteriæ quid ſint II, 235. vid. 201. 203. 225.
Artes liberales recenſentur IV, 16. hinc form. Nom. Adv. & Locutiones IV, 16. 17.
mechanicæ VII, 6. 135. uſque 152. 153. vid. I, 13.
quæ materiam cæteris ſuppeditant VII, 97. uſque 101. vid. I, 84.
& exercitia corporis VII, 17.
Artium partim verarum, partim joco fictarum diverſa nomina VII, 207. 208. 210.
Artifices & Fabri diverſi VII, 6. 7. 97. uſque 101. Inſtrumentorum Muſicorum VII, 153. 154.
Armorum bellicorum VII, 154. 157. 158. ab ὅπλα form. ib.
Scutorum, ab ἀσπὶς f. 155.
Galearum & thoracum a κράνος & θώραξ f. 156.
Gladiorum, a μάχαιρα f. ib.
Arcuum & telorum, a τόξον f. ib.
Jaculorum a βέλος f. ib.
Haſtarum a δόρυ f. ib.
Veſtium quarundam: Nomina earum cum der. 159.
Lectulorum, a κλίνη f. 159.
Ciſtarum, arcarum 159. 160.
Reſtium 160.
Fictilium ſ. Figuli a κέραμος form. VII, 162. 163. 164. verba convenientia 165.
Statuarum I, 12. vid. Fabri.
Et compactores Navium, iique qui materiam & ornatum navibus ſuppeditant I, 84.
Aryandicum argentum VII, 98.
Aſtera VI, 63.
Aſini ſylveſtres, ratio capiendi eos V, 84.
Aſinorum vox V, 88. ſtercus, coitus V, 92.
Aſinus Indicus cornu in fronte habet I, 213.
Aſpendii, eorum moneta IX, 84.
Aſſentator. vid. Adulator.
Aſſeſſorum Electio & examen VIII, 92.
Aſtronomia, hinc form. IV, 155. Vid. Stella, Luna, Cœlum.
Aſylum I, 10.
Atalantæ canis V, 45.
Atarna IX, 93.
Athenais tribus VIII, 109.
Athenienſium moneta IX, 60.
odium adverſus Æginenſes IX, 76.
Regis veſtitus VII, 77. 85. Officium VIII, 90.
Veſtis VII, 71.
Athenis primus Erichthonius nummos cudit IX, 83.
triginta Dominorum imperium IX, 101.
Atheus I, 21.
Athletarum magiſter & quæ huc pertinent III, 154. 155.
præmium VI, 186. VII, 64. vid. III, 152.
Atrei perſona in tragœdia IV, 116.
ab Attalo dicta tribus VIII, 110.
Atthis tribus VIII, 109.
Atticæ columnæ, iiſque inſcripta X, 97. 148.
Attica fictilia X, 182.
Avarus III, 112. 113. 115. vid. Civis ſeditioſus.
Aucupes, quive alunt alites VII, 135. 136. 139.
Aucupum inſtrumenta X, 131.
Audacter nimis. Audere temere III, 135. 136. V, 125. vid. Civis ſeditioſus.
Audire ab ἀκούειν form. II, 81. 82. vid. Auris.
Aves ubi aluntur domunculæ X, 159. 160.
quæ eſui ſunt VI, 52. 53. vid. Cibi. domeſticæ ubi dormiunt, trabs X, 156.
Auferre clam IX, 155.
Avium variarum & aliorum volatilium voces V, 89. 90.

Aures, earum partes & quæ huc attinent II, 81. uſque 86.
Aurium vitium IV, 185. 186.
ornamenta V, 97.
Aurea & argentea vaſa X, 174.
Auriga VII, 183.
ejus inſtrumenta X, 53.
Aurigatio X, 51. 53.
Aurora Memnonis corpus rapiens IV, 130.
Aurum, a χρυσὸς formata VII, 102. vid. Fodinæ.
Autumnus I, 60. 61. 62.
Avus III, 16. Avia 17. horumque parentes 18.
Avunculus III, 22. & ſimilia.
Auxo in juramento invocabatur VIII, 106.
Axillæ, a μασχάλη form. II, 138. 139.

B.

Babes V, 47.
Babylon VI, 104.
Babyloniorum veſtis VII, 60.
Bacchus IV, 100. 104. 117. 118.
ſub umbraculo ſedet VII, 174.
ejus fanum VI, 75. Sacra VIII, 108.
veſtis VII, 47.
Bactriani camelis inſidentes præliantur I, 139.
Baculus X, 173.
Perſicus ib.
Bajulare IX, 159.
Bajuli, eorum diverſitas ratione oneris VII, 130. Verba & Nomina a vocibus onerum form. VII, 130. uſque 133. eorum merces VII, 130. inſtrumentum X, 17.
Balneum, Lavacrum a λοῦσθαι form. VII, 166. 167. 168. ejus inſtrumenta X, 63. vid. X, 181.
Barba II, 80. 88.
Barbarica arma I, 138. 149. vid. X, 165.
Baryllichus IV, 104.
Baucus IV, 100.
Bellerophontes IV, 128.
Belus IX, 12.
Bellici duces I, 127. 128. 129. VIII, 114. vid. VIII, 91.
Belli conflictus, quid ante eum, in eo, & poſt eum fiat I, 163. uſque 166.
in Bello equi & currus I, 140. 141.
Bellorum genera I, 177.
Bellum I, 153. 154.
Bene, cum εὖ compoſita Subſt. IX, 160. 161. Adj. 161. 162.
Beneficia in aliquem conferre, pro callatis gratiam referre V, 140. 142. Ingratus V, 141.
Berenicius nummus IX, 85.
Beſiacum VI, 96.
Bibere a πίνειν form. VI, 19. 20. vid. Calida.
Bibliopolia IX, 47.
Bilis II, 213. 214. a χολὴ form. II, 214.
ὁ ἐπὶ Βλαύτῃ Ἥρως VII, 87.
Bœotia VI, 63.
Bœotii κρουνιζοφόροι VII, 87.
mala ſacrificant Herculi I, 30.
Bombyces & ſericum VII, 76.
Bonorum ſ. poſſeſſionum communio VIII, 134. Nom. & Verba colligendi VIII, 134. 135.
Bonorum diviſio, N. & V. dividendi VIII, 135. 136.
Bonis qui exuitur VIII, 145.
Bona mobilia X, 10. 11. 12.
Borimus IV, 55.
Bos, monetæ ſpecies IX, 60. 61. 62.
Boves paſcere, agere VII, 185. 187.
Boum vox V, 87.
Brabeum accipere III, 152.
Brachium ejuſque partes II, 138. quæ brachii protenſione fiunt menſuræ II, 158.
Brauron VIII, 107. IX, 74.
Buccea panis VI, 33. 43.
Byſſus VII, 75.
Byzantii VII, 132.
Byzantiuorum moneta VII, 105. IX, 78.

C.

Cadus vid. Ind. Græc.
Cæcus II, 60.
Cædes VI, 192.
Cædis reus VI, 192. VIII, 66.
Calamitas III, 99. 101.
Calamitate aliorum gaudere III, 101.
Calathi X, 151. 158. 165.
Calceamenta VII, 84. uſque 95. X, 49. 50. 168. ab ὑπόδημα ejuſque primitivo form. II, 199.
Calculi adferenda ſuffragia, & quæ huc attinent VIII, 123. 124. 141.
Calidam an biberint veteres IX, 67. 68. 70.
Calidonius aper V, 45.
Caligæ X, 168.
Callirrhoë fons Athenis III, 43.
Calor, frigus, ventus, pluvia, N. & Verba V, 110. 111.
Calumnia III, 138. V, 117. 127.
Calumniari ib. VIII, 30 31. Adverb. ejus generis III, 139. V, 118. 127.
Calumniator, Vituperator V, 118.
Calvus II, 26.
Cambium VII, 170.
Camelis inſidentes præliantur Bactriani I, 139.
Canales, æquæ ductus X, 30.
Cancelli VIII, 124.
Candela, Lucerna, Funiculus X, 115. 116. 117. 118. 119. a λύχνος form. VII, 178.
Candelabrum X, 115. vid. ſeqq.
Canere ad aram I, 28. vid. Muſica.
Cannabis, linum X, 176.
ejus tractatio VII, 71. 72. 73.
Canes generoſi a Patria nominati V, 37. 39. 40. 43.
Hybridæ V, 78.
memorabiles diverſorum V, 42. uſque 48.
Paſtorum VII, 185.
ad coitum quando idonei V, 52. vid. 51. quomodo inde arcendi 56.
eorum morbi & vitia V, 53. in corpore V, 62. in animis V, 63. 64.
Canes quando primum, & quomodo ad venatum educendi V, 54.
eorum mundus & ornatus V, 55. 56. Colores V, 65.
inſtigati ruunt in feras V, 85.
eorum virtutes & natura, corporis V, 57. 58. 59. animorum V, 60. Epith. & Verba V, 60. ſignificant venatori propinquitatem feræ variis modis V, 61.
eorum vox V, 86.
a κύων form. V, 65.
Catulorum educatio, conceptio V, 51. viſus 52.
Canis Herculis purpuræ inventor I, 47.
Cantharus inventor poculi cognominis VI, 96.
Capillus neglectus II, 25. 34. comtus 34. 35. ejus plexura II, 27. 28. 31. tonſuræ 29. poſituræ II, 30. ejuſque rei artifices II, 31. a θρὶξ form. II, 22. 23. 24.
Capio a λαμβάνειν form. II, 155.
Capitis humani partes exteriores II, 36. uſque 40. interiores II, 44. morbi II, 41. IV, 184.
a κεφαλὴ formata II, 42. 43. 48.
a κράνιον form. II, 42.
Caprarum Paſtores VII, 185.
Vox V, 87. 88.
Carbatinus VII, 88.
Carbonarii & quæ huc pertinent VII, 110.
Carbones X, 111.
Carcer IX, 45. 46. VIII, 72. eo concludi VIII, 71.
Carceris ad januam Deus ſitus VIII, 72.
Cares, eorum calceus VII, 88. tibiæ IV, 75.
Carmina (vid. Poëta, item Convivium) a μέλος form. IV, 57.
Carnifex, ejus inſtrumenta VIII, 71.
Caro, quid ſit: a σὰρξ form. II, 233. a κρέας form. item genera carnium VI, 33. 34. 55.
Carpathii inſulam leporibus implentes abierunt in proverbium V, 75.
Carthago VI, 67.
Cartilago II, 232.
Caſeum facere: vaſa neceſſaria I, 251.
Caſeus VI, 48. venalis VII, 196.
Caſſes V, 26. uſque 32. vid. 36.
Caſtigare, commonefacere IX, 138. 139.
Caſtigatio, admonitio IX, 139. 140.
Caſtoris canis V, 40.
Caſtra IX, 14. 15.
Caſtrametari I, 160. quique ad eam rem ſunt utiles I, 161.
Catalogus VIII, 104. 105. 106. 115. vid. Cives.
Catenæ X, 167.
Cavillari IX, 148.
Caula, cors, X, 159.
Caupona VII, 193. 194. 195. qui huc divertunt, N. & Verba VII, 16.
Caupones VII, 16. IX, 34.
Cauſidicus pecunia corruptus VI, 190. 191. Syn. & Subſtantiva hinc formata; qui eſt minime talis VI,

191. Cauſam deſerens VIII, 143. qui id non facit VIII, 150. vid. Orator.
Cecropis filia Pandroſos VIII, 103. tempore quatuor tribus VIII, 109.
Cellæ vinariæ IX, 49.
Celebritas nominis V, 158. Celebris: glorioſe V, 158. 159. Celebrati 159. Contraria V, 160. 162. 163.
Celer, velox, & contra I, 43. Adj. & Subſt.
Celtarum fiſtula IV, 77.
Centurio. vid. Taxiarcha.
Cephallenenſes equo inſignitam habebant monetam IX, 84.
Cephalus & Procris V, 39.
Ceræ tractatio VII, 165.
Ceramicus VIII, 112.
Cerdones VII, 80. 81. 82. 84.
Ceres X, 162.
Certamina ſive Ludi, N. & Verba III, 140. vid. Ludi.
  Curſus eorum genera III, 146. 147. vid. Curſus.
  ab ἀγὼν form. III, 141.
  ab ἆθλα form. III, 144.
Certaminum curatores III, 140. vid. VIII, 87. 93. item III, 145. 153. Victor vid. ſuo loco.
Certandi, Verba & Nom. III, 143. 145. 153. 155. Adverbia 145. 153. vid. III, 146. 148. 149.
Certum ſine controverſia V, 151.
Certo, haud dubie V, 152.
  Scio V, 152. Contraria V, 153.
Cervorum cornua V, 76. Color. ib. Captura 77. Fœtura ib. Luſtra ib. Educatio 78.
Ceryx Mercurii & Pandroſi F. VIII, 103.
Chalybs X, 186.
Chiorum moneta IX, 84.
Chorea. vid. Saltatio.
Chorus theatricus, inde form. IV, 106. ejus diviſio 107. Ingreſſus & Egreſſus 108. Partes 108. 109. Chori Comici παράβασις, ejus ratio exponitur IV, 111. Partes 112.
Cibi quorum mentio apud veteres: Fructus arborei & olera VI, 45. 46. 47. e mari petita 47. caſeus 48. piſces, 48. 49. vid. 47. 50. 51. jecinora 49. inter quadrupedes: inter aves quæ ſunt eſui, horumque partes VI, 52. 53. Carnes 55.
Cibus, alimenta: genera, & ſyn. VI, 32. vid. VI, 77. uſque 82. a τροφὴ form. ib.
Cicadarum vox V, 89. 90.
Cinædus VI, 126. 127.
Cingulum VII, 65. 66. 67. 68.
Ciſtæ X, 165. 180.
Cito, Syn. IX, 152.
Cives, populares II, 50. 54. Civium matriculæ inſcriptus 56. non inſcriptus 57. vid. Catalogus. qui civis videtur, nec eſt 55. 56.
Civis IX, 7. Seditioſus: Turbans Remp. VI, 129. 130. cui obſiſti non poteſt 131. nihil non audens 131. 133. 135. 136. 138. honeſti & juſti contemptor 131. 132. 133. 135. 137. 138. Avarus 133. 134. 135. 136. 137. Virtutibus imponit vocabula vitiorum vicinorum, exempla 132. 134. 136. 138. fallax & infidus amicis 132. 135. 137. minime facit alteri quod ſibi vult fieri 136. 137. vid. Democr. item Seditio Civium.
Civium gradus ratione cenſus VIII, 129. 130.
Civitas (vid. Urbs) a πόλις form. IX, 25. 26. 27.
Clamo, a βοάω form. II, 126.
Claſſi inſtruendæ præfecti VIII, 99.
Claſſiariorum armatura I, 120.
Clavi, paxilli X, 173. 188.
Claves, ſeræ I, 77. X, 22. 23. Claudere ib.
Clepſydra in judicio VIII, 113.
Clunes II, 184. 186. ab ἰφίδρατα vel ἴδρα form. 184.
Codri hiſtoria X, 128.
Cœlum, ejuſque phænomena IV, 159.
Cœnaculum VIII, 155. IX, 46.
Cœna exequiatorum VIII, 146.
Cœtus, turba, multitudo IX, 142. 143. Adv. 144.
Cognati, affines III, 5. 6. 7. vid. 31. 32.
Cognoſcere IX, 150. cognoſcens 151. 152.
Coire, coitus V, 92. 93.
Collatitia pecunia VIII, 144.
Colles Athenis gemini VII, 132. 133.
Colligere (vid. Parcus) VIII, 134. 135. Spicas & ſarmenta VII, 141. 142. vid. VI, 94.
Colli partes II, 130. 131. 132. 135. a τράχηλος item ab αὐχὴν form. II, 136. Ejus Ornatus muliebris V, 98.
Collocare alicui filiam, N. & Verb. III, 35.
Collybus IX, 72.
Colon, inteſtinum, hinc form. II, 209.
Colophonius calceus VII, 90.
Colores canum V, 65. vid. Coma. Pictoris VII, 128. 129.
Color indelebilis I, 44. evanidus ib.
a Coloribus denominata veſtimenta VII, 55. 56. 57.
Columna I, 78.
  Dorica VII, 121. Ionica ib.
Columnæ Atticæ inſcripta X, 97. 148.
  Olympiæ inſcripta verba X, 146.
Columnis inſcripta vetuſtate obſcura. vid. Inſcriptiones.
Coma, a κόμη & a χαίτη form. II, 24. 25.
  addititia, aliena II, 30. 35. X, 170.
  eam coloribus inficere II, 35.
Comburere, incendere IX, 155. qui id facit 156.
Combuſtio IX, 156.
Comicæ perſonæ IV, 143. uſque 154.
  Veſtes IV, 118. uſque 120.
Comicus chorus IV, 111. 112. vid. 106.
Communicationis vocabula V, 143.
Communio bonorum VIII, 134. Contr. 135. 136.
Compellatio blanda & comis, ſalutatio, N. Subſt. Verba V, 137. Adj. 138. Adv. 139.
Comtor & tonſor, N. & Verba VII, 165.
Comtus & ornatus muliebris, Verba (II, 35.) & Nom. V, 95. 96. vid. Mulier.
Computare, vid. Arithm.
Con. ex σὺν Comp. VI, 157. 158. 159.
Concio VIII, 116. vid. VIII, 95. 96.
Concionis luſtratio VIII, 104.
Conclavia I, 78. uſque 81.
Concordia Civium, Verba VIII, 151. Nom. 152.
Condemnandi & abſolvendi V. & N. VIII, 9. 15. uſque 23. 149. 150.
Condimentorum genera VI, 65. 66. 67. 68. 70. 71.
Conducere coquos IX, 48. domum I, 73.
Conferre pecuniam VIII, 144.
Conflictus belli. vid. Bellum.
Congregare VIII, 207.
Congregatio, vid. Turba. Ad unum omnes, Syn. IX, 144. Confluebant 145.
Conjecturam facere, N. & V. IX, 151. 152.
Conjugii reſpectu mores mulierum & virorum quales III, 46. 47. 48.
Conjugum parentes & fratres ratione cognationis quomodo appellentur III, 31. 32.
Conſentio VI, 117. Diſſentio VI, 118. vid. Diſſent.
Conſilium, Concilium, Senatores convenerunt VIII, 144. 145. 148.
Conſobrini III, 28.
Conſolari, N. & Verb. III, 100.
Conſolatoriæ orationes & Carmina ibid.
Contemptus, ſpretus, futilis homo V. 162. 163.
Contentum eſſe V, 167.
Contrahere corpus: extendere, pandiculari V, 168.
Contumelioſus injurius VIII, 75. Contumelioſe 76. Contumelia affecit aliquem inſultando, verberando, lancinando 76. 77. Contumelia & verberibus affectus, & vulneratus 78. 79. Injuria & Contumelia 79.
Convitiari, male dicere, N. V. Adv. & phraſes VIII, 80. 81. Conviciis oneratus 81.
Conveniens, tempeſtivum, oportunum, & Contra, N. V. & Adv. VI, 204. 205.
Conviva & compotor commodus VI, 28. Contr. 29.
Convivæ VI, 8. 12.
  ubi diſcumbunt, lecti VI, 9. eorum partes, 9. 10. 11.
Convivium apparare VI, 8.
Convivii locus, Epulæ VI, 7. 102. miniſtri VI, 13.
  purgandus, verrendus VI, 94.
in Conviviis lucernæ, lychni, & quæ huc pertinent VI, 203.
Convivia publica, viſcerationes VI, 8.
in Conviviis, unguentorum genera VI, 104. 105. Ungere, unctio

105. Unguentaria vaſa 105. 106.
Conviviales coronæ, flores ex quibus plectebantur VI, 106. 107.
Quæſtiones ſ. ænigmata VI, 107. 108.
Convivialia Carmina ſ. cantus VI, 108.
in Conviviis pervigilabant nocte tota poſito præmio VI, 108. 109.
Convivialis ludus, Cottabus VI, 109. 110. 111.
Convivii finis ſ. ſolutio, Verba VI, 112.
Convivator VI, 11. 13. 22.
ſplendidus, lautus VI, 27.
minime talis ib.
Coquus VI, 13. VII, 26.
Coquorum inſtrumenta & vaſcula VI, 88. 89. 90. X, 95. uſque 111. actiones VI, 91. VIII, 76.
de Coquendi & condiendi ratione Scriptores VI, 71.
Coquos conducere IX, 48.
Cor, a καρδία form. II, 216. 217. 218.
Corbes, cophini, calathi X, 151. 158. 165. 169. 175. 176. 178. 179. Plectere ſive texere corbes, item a πλέκω form. VII, 172. uſque 181. vid. Crates.
Coriarii VII, 80. uſque 84. 208.
Corinthiaca fictilia X, 182.
Corinthiacus ſtater IX, 21.
Corona, ſertum VI, 106. 107. VII, 199. 200.
Corpus, a σῶμα form. II, 235.
contrahere, extendere V, 168.
Corporis exercitia VII, 17.
Corradere ſ. III, 116.
ſarmenta VII, 141. 142.
Corruptus pecunia. vid. Orator.
Coſtæ II, 165. 181. 182.
Cranai tempora VIII, 109.
Cranium hinc form. II, 42.
Cras I, 66.
Crates vimineæ X, 179. 183. 184. vid. Corbes.
Creta VI, 82.
Cretenſium ſervi III, 83.
Cribrum X, 114.
Criminationes. vid. Accuſationes.
Crœſei IX, 84.
Crumena, ſacculi X, 152. 151. 161. 172.
Crura, qui diſtortis eſt cruribus II, 192. 193.
a σκέλος form. II, 193. 194.
Cubiculi inſtrumenta X, 32. uſque 34. 47. uſque 50.
Cubitus, ab ἀγκὼν form. II, 139. 156.
ab ὠλένη form. II, 140.
a πῆχυς II, 156.
quæ cubito fiunt menſuræ II, 158.
de Culinaria re Scriptores VI, 71.
Culta terra VII, 147. 151.
Cultri X, 104.
Cumæ vid. Demodice.
Cunctari, morari, differre IX, 136.
Cunctatio I, 43. IX, 137.
Cunctator IX, 138.
Cupio, voluntas V, 165.
Curia X, 44. 45.
Currus vehicula X, 52.
Currus, eorum varietas X, 52. 53.
Partes I, 142. 253. X, 52. 53. VII, 115. 116. X, 157.
Fabricator VII, 115.
& equi in bello I, 140. 141.
Curſus armatorum III, 151.
certamina, eorum genera III, 146. 147.
Curſores ſtadiorum III, 146. illis apta epith. III, 148. 149. Verb. Adv. Nom. 146. 148. 149. Loca III, 147.
Cuſtodes Atticæ Ephebi VIII, 105.
eorum ſacramentum & ætas cum inſcribebantur catalogo 105. 106.
Cuſtos fontium VIII, 112. 113.
Cutis, a δέρμα form. ejuſque primitivo II, 235.
porci & aliorum VI, 55. vid. V, 16. Pelles.
Cyathi I, 28.
Cydimachus V, 65.
Cymbalum X, 171.
Cynoſura V, 81.
Cypriorum Rex Euryptolemus II, 95.
Cyprus V, 67.
Cyrenæi IX, 61. 62.
Cyrene IX, 60. 62.
Cythnius VI, 63.

D.

Dæmon ſeu ſpiritus fatidicus I, 15.
Damnatus reus VIII, 22.
Damnum, pernicies, pernicioſe, pernicioſus, damno augere V, 135.
Danais IV, 141.
Danaus III, 60.
Dardanorum moneta IX, 84.
Dare, tribuere, ſolvere V. & Nom. V, 103.
Didactrum N. & V. IV, 46. 47.
Darius II, 151. III, 87.
Darici VII, 98. IX, 84.
Dea Molitorum & Piſtorum VII, 180.
Phrygia IV, 74.
Debellare, vincere IX, 141.
Debitum VIII, 141.
Decipere fallere IV, 48. 42. IX, 133. 134. 135. Adverbia id genus IV, 51. IX, 135. 136.
Deceptor, impoſtor IV, 49. IX, 135.
Deceptio, fraus IV, 50. IX, 132. 133.
Decipula X, 155. 156.
Decretum & ſancitum eſt V, 166.
Delere I, 44.
Delphinium VIII, 119.
Delphinius Apollo ib.
Delus ibique ſacrificium VIII, 107.
ad Delios legationes IX, 61.
Demarete conjux Gelonis IX, 85.
Demaretius nummus ib.
a Demetrio dicta tribus VIII, 110.
Demetrius Poliorceta IV, 89.
Democratiæ fautor & amator III, 65. 67. Contr. 66. vid. Civis.
Demodice Cumæa Midæ Phrygis conjux, Agamemnonis Cumæorum Regis Filia, prima cudiſſe numos a quibuſdam perhibetur IX, 83.
Dentium differentiæ II, 91. 92. 93.
ab ἔδειν form. II, 96.
Deorum nomina I, 5. Epith. 23. 24. quorundam Hymni I, 38. Cultor ſive pius I, 20. Loca I, 10.
ad Deos accedentium actiones & habitus I, 25. 26. 27.
Deos precari, invocare I, 25. 26.
Deos tres invocare jubet Solon in jurejurando VIII, 142.
Deſipere V, 121. vid. Stultus.
Deſpondere III, 34. 35.
Dextra manus II, 158. 159. a δεξιὰ form. II, 159. 161. vid. Manus.
Devovere, vid. Diris.
Dii Olympii VI, 15. vid. Ind. Gr.
Diacris tribus VIII, 109.
Diana IV, 103. 104. VI, 76. VIII, 119. Epitheta V, 13.
Dianæ calceus VII, 93.
Munichiæ templum VI, 75.
Sacrificium VIII, 91.
Diaphragma, a φράσσω form. II, 216.
Dias tribus VIII, 109.
Dicere, a λέγειν form. II, 118. uſque 125. a λαλεῖν II, 125. ab ἀγορεύω & ejus primitivo II, 126. 127. a ῥέω II, 127. 128. 129. ab ἔπω II, 128. 129. a φημὶ II, 129.
diſerte & contra vid. Orator.
Didactrum VI, 186. accipere, Verba & Nom. IV. 42. 43.
dare N. & Verba IV, 46. 47. vid. Ludimagiſter.
Die craſtino II, 66. certo & ſtatuto I, 67.
Diei partes I, 68.
Diem totum conſumere in re aliqua I, 64.
Dies feſti vid. F.
Dies, hinc deducta Adjectiva, Subſt. Verba, Adv. & periphraſes I, 64. 65. 66. 67.
Difficile N. Adv. Verba III, 131. 132. 133. V, 105. 106.
Digitis quæ fiunt menſuræ II, 157. 158.
Digitorum articuli II, 144.
extremitas, ab ἄκρον form. II, 161.
Ornatus V, 100. 101.
Digitus II, 145. a δάκτυλος form. II, 155. 156.
Dionyſia VIII, 89.
Dionyſiacum theatrum VIII, 133.
Dionyſius Syracuſanorum IX, 49.
Dioſcuri VII, 15.
Diratum ſ. malorum averruncatores & auctores dæmones V, 131.
Diris devovere V, 129. devotus V, 130.
Diſcere, auſcultare, Nom. IV, 44. verba 45. pacta mercede IV, 46. 47. vid. Ludimagiſter.
Diſcipuli IV, 44. Condiſcipuli IV, 45.
Diſco qui certant III, 151.
Diſcordia Civium. vid. Sedit.
Diſpergi VI, 194.
Diſſentire II, 229. VI, 18. Contr. VI, 117.
Diteſcere III, 110.
Diverſorium I, 73. vid. Urbs.
Dives III, 109. VI, 196.
Dividere, diſcernere VII, 207. VIII,

136. vid. Arithmetica.
Diviſio bonorum VIII, 135. 136.
Divitiæ III. 110. 111. VI, 196. IX, 87. vocum χρήματα, & κέρματα ἀργύριον & χρυσίον uſus apud Græcos IX, 87. uſque 91.
Docere. vid. Ludimagiſter.
Dodona VI, 120.
Dolere, dolores IV, 189.
aliorum vicem V, 129.
Doloris & luctus conteſtatio ob defunctos VIII, 65. 66.
Domeſtica ſupellex X, 192.
Dominus ſ. Herus, Hera III, 73. 74.
Domorum genera I, 78. 79. 80. 81.
Domum verrere, rigare, inſtrumenta neceſſaria X, 28. 29. 30.
Domunculæ ubi aves aluntur X, 159. 160.
Domus, habitatio, conductio I, 73.
partes I, 76. VII, 120. uſque 123.
materia 124.
Dores Italiæ & Siciliæ IX, 79.
Dorica columna VII, 121.
Dorſi ſpina, Tergum II, 177. 178. 180.
a νῶτον form. II, 179. 180.
a ῥάχις form. II, 176.
Dos, dotata, indotata III, 35. 36.
Drachma. vid. Græcum Ind.
Dubium, dubitatio, dubitare V, 153. IX, 159.
Duces bellici I, 127. 128. 129. VIII, 87. 91. 114.
Dux. vid. Magiſtratus.
viæ III, 95.

E.

Ebrius, Sobrius, N. & V. VI, 126.
Edo ab ἔδω form. VI, 38. a βιβρώσκω 39. φάγω 39. 40. vid. Voro.
Effuſio. vid. Prodigus.
Ejicere, expellere vid. Pellere.
Elephas in pectore ubera habet II, 164.
ejus vox V, 88.
Eleuſis VI, 63.
ibi Sacrificium VIII, 107.
Emere, emptio, emptor III, 126.
Emax VII, 15.
Emptio quæ fit permutandis rebus IX. 73.
Enalius in juramento invocabatur VIII, 106.
Enneacrunus fons III. 43.
Ephetæ, ad quos a Rege appellare licebat VIII, 125.
Epigonus IV, 59.
Epiſtata claves fanorum habet VIII, 96.
Equæ quo pacto cogantur admittere aſellos, quos alias aſpernantur I, 217.
Equi I, 181. 182. laſſati VII, 186.
hinnitus & ſpiritus I, 216. laus I, 188. 189. 190. 194. 211. 216. 217. vituperatio I. 171. 197. 198.
Equini adſpectus laus, & vituperatio I, 192.
Equinorum pedum nomina I, 193.
Equi ornamenta X, 54. vid. Frenum.
Equiſo I, 181. VII, 185. Ejus officium I, 199. uſque 183. 203. inſtrumenta X, 55. 56. vid. Frenum.
Equitabilia loca, & non talia I, 186. 187. 220.
Equitandi peritia I, 204. uſque 208.
Equitatio varia I, 214.
Equites I, 209. 220.
Equitis arma bellica, & eorum uſus I, 212.
inſtrumenta X, 53. uſque 56.
Equitum magiſtri I, 128. VIII, 94. vid. 87.
Equo inſidere quomodo oporteat I, 215.
Equorum morbus, ejuſque curatio I, 209.
fimus V, 91.
pabula I, 183.
paſtores VII, 185.
vox V, 87.
Equum incitare I. 210. 214.
Equus adſuefaciendus ut commode admittat ſeſſorem I, 213. 214.
Equus generoſus, & ad pompam deſtinatus, quomodo is tractari debeat I, 211. uſque 220.
Equus placere ſtudens equæ dominæ I, 211. 218.
Erechthea tribus VIII, 110.
Erechthei tempora VIII, 109.
Erichthonii tempora ib
Erichthonius primus putatur Athenis nummos cudiſſe IX, 83.
Erigere Diis ſtatuas I, 11.
Eruditio, eruditus IV, 7. erudite 8.
Evacuare IV, 178.
Exactores, εὔθυνοι Athenis VIII, 100.
Excrementa animantium diverſorum V, 91.
Excrementis recipiendis vaſa X, 44. 45.
Excurſiones I, 162.
Execrari, deteſtari V, 129. execrabilis 130.
Exercitus I, 175.
Luſtratio I, 176. 177.
Exilium, fuga, a φυγὴ form. VIII, 70.
Exiſtimandi, Verba & N. V, 126.
Extemporaneus orator VII, 142. 143.
Exteri, alieni, VI, 189.
Extremus, ab ἄκρος form. II, 161.
Evanidus color I, 44.
Eubois VII, 100.
Eubulus Atarnites IX, 93.
Euippe IV, 141.
Eunidarum genus VIII, 103.
Eupatridæ VIII, 110. 111.
Europæ canis V, 39.
Euryphyeus, ejus dentes II, 94.
Euryptolemus, Meſtoris filius Cypriorum Rex, ejus dentes II, 95.
Euryſaceum VII, 133.

F.

Faber lignarius VII, 111. 112. 115.
Ejus opera 112. 113. inſtrumenta 113. X, 146. 147. actiones 114.
Murarius VII, 118. actiones 119. 120. 124. 125. materia 124. inſtrum. 125. X, 147. 148.
Ferrarius vid. Ferrum. vid. Ædificatores.
Fabri armorum I, 149.
Fabricare ſtatuas I, 13.
Fabricator currus VII, 115.
Lecti VII, 122.
Machinarum Comicarum VII, 189.
Facile III, 133. V, 106. 107.
Facio: opus ipſum V, 156.
Fallere IV, 48. 49. Fallacia 50. fallaciter 51. vid. Fraus.
Fames, eſurire V, 31.
Familiaris III, 61.
Farina, ab ἄλφιτα form. V, 37.
Fatidicus ſpiritus I, 15.
Fauces a βρόγχος form. 204. uſque 207.
Febres IV, 86. 87.
Felicitas: eique invidere & gratulari III, 102.
Fel a χολὴ form. II, 213. 214.
Femur a μηρὸς form. II, 187.
Ferarum veſtigia, Syn. & ab ἴχνος form. V. 11. 12. latebræ ſ. loca 14. 15. pulli 15. 16. pelles 16.
Fercula VI, 79. uſque 82.
Fero, tollo IX, 159. a φέρω form. III, 94.
Ferrum. vid. Fodina. a σίδηρος form. VII, 105. 106. Faber ferrarius III, 105. inſtrumenta 106. X, 147. actiones: quæ fabricat 107. quæ in officina ſuſpendit 108. ferrum venale VII, 196. ferri fodinæ VII, 99.
Fertilitas I. 51.
Feſta, feſti dies I, 33. 36. 37. vid. VIII, 89.
celebrare invitando ſeſe I, 34.
Scita VII, 174.
Vulcani VII, 105.
Fictilia X, 122. 182. vid. Artifices.
Attica X, 182.
Corinthiaca ib.
venduntur VII, 197.
Ficus I, 242.
qui eas cuſtodiunt & curant, eorum actiones VII, 143. 144.
venales VII, 198.
Figulus, figulina terra X, 185.
Fila ducere, nere. Texere, inſtrumenta, N. & Verba VII, 29. 36. 72. 73.
Filia III, 19. 20.
Filiam collocare, nuptum dare, V. & N. III, 35.
Filius III, 19. 20. illegitimus, legitimus III, 21.
a παῖς & τέκνον form. 14. 15.
Fimus, ejus egeſtio VII, 134.
animantium quorundam V, 92.
Firmum, ſtabile VI, 116.
Fiſtula. vid. Muſica.
Flabellum X, 94.
Flere, lamentari, V. & N. III, 99. VI, 201. 202. a κλαῦσαι form II, 64.
Florens, germinans arbor; Contr. I, 230. 231.
Flores I. 229.
ex quibus plectebantur coronæ VI, 106. 107.
Fluvii, torrentes, rivi III, 103. IX, 49.
Fodinæ metalli. Fodere, Foſſores metalli, quique id igni pur-

gant III, 87. VII, 97. 98. 99. 100.
Fœdera, pacta, contractus, a συγγραφῆ & συμβόλαιον form. VIII, 140. vid. Orator.
Fœneratores, obærati, V. & N. III, 84. 85.
Fœtus humanus in utero II, 223.
Folia I, 237.
Fons Callirrhoë III, 43. Enneacrunus ib.
Fontes, ſcaturigines, putei I, 237. IX, 49. X, 31. inſtrumenta quibus aqua hauritur X, 31.
Fontium Cuſtos VIII, 112. 113.
Formoſus III, 71. Formæ decor III, 72.
Foro & templis interdicebatur parricidis VIII, 66.
Fortem eſſe III, 35. V, 125.
Fortis intrepidus, magnanimus III, 134. V, 124. 125.
Fortiter III, 136. V, 125. Fortitudo V, 125.
Forum VII, 11. Coquinum IX, 48. ubi vaſcula venalia X, 18. 19.
ad Forum abire Atticæ formulæ IX, 47.
Foſſam agere I, 161.
Foſſor, ejuſque inſtrumenta VII, 148. vid. Fodina.
Fratres reſpectu geniture III, 22. uſque 26.
& parentes conjugum III, 31. 32.
Fraudulenter V, 120. IX, 135. 136. vid. Fallere, Decipere.
Fraudulentus IV, 49. V, 119. IX, 135.
Fraus IV, 48. 49. V, 119. IX, 132. 133.
Frena, & alia equi indumenta cum inſtrumentis I, 147. 184. 185. 216. X, 54. 55. 56.
Frigus, calor, ventus, pluvia V. & N. V, 110. 111.
Frons, a μέτωπον form. III, 43. 46.
Fructiferarum arborum genera I, 232. 233.
Fructus arborei I, 237. VI, 44. 45. 46. 47.
olivæ decutere VII, 146.
percipere VII, 149. 150. 152.
Fruges, earum incrementa I, 61.
Fruges interierunt I, 53.
Frugifera & ſterilis terra I, 227.
Frugum & olerum genera, perceptio I, 225. 226.
Frumentarii negotiatores VII, 18. 19. VIII, 14.
Frumentum a σῖτος form. VI, 34.
Fucus, faciem pingere V, 101.
Fulguravit horrendum I, 117.
Fullo, abluendi, purgandi N. & Verba VII, 37. uſque 41.
ejus inſtrumenta ibid. X, 135.
merces VII, 38.
Fundere plumbum VII, 108.
Funebres ritus VIII, 65. 146.
Funes X, 173. 183.
Furari IX, 155.
Furnus X, 110.
Furor, inſtinctus divinus I, 16.
Furore poëtico correptus IV, 52.
Furti crimen VIII, 33. 34.
Futilis & nihili homo V, 162. 163.

G.

Galea. vid. Artifices.
Gargettius canis V, 46.
Gaudere & ridere aliorum malis III, 101. V, 128. VI, 136.
Gaudium, N. V. & Adv. Part. III, 97. 98.
Gelon, ejus bellum adverſus Afros IX, 85.
Gemmæ VII, 100.
Genæ, malæ II, 87.
Genu & quæ circa illud. item a γόνυ form. II, 188. 189.
Geometria, hinc form. IV, 160. 166. Syn. 160. figurarum & magnitudinis determinationem ſignificantia vocabula 160. 161.
Geryonis canis V, 46.
Gingras alias Adonis IV, 76.
Gladius. vid. Artifices.
Gloria, celebritas V, 158. Contra 160. vid. Celebritas.
Gloriari IX, 145. Gloriatio 146. Glorioſus jactator 146. 147. ſuperbe 147.
Goſſipium VII, 75.
Gramen VII, 142.
Gratiam referre V, 140. 142. vid. Beneficia. Ingratus 141.
Gratulari III, 102. V, 129.
Grave, intolerabile III, 130. 131. Verba & Nom. Gravitatis VI, 172.
Gravida II, 7.
Greges, quæve huc pertinent I, 249.
Guſtare a γεύεσθαι form. II, 110.
Guttur, ejus partes II, 134.
Guttus, pelvis, labrum X, 46.
Gymnaſii, ſ. palæſtræ inſtrumenta X, 62. 64.
Gymnicorum certaminum victor III, 153.
Gynæcei mundus X, 125. 126. 127.

H.

Habitatio I, 73.
Habitus, ornatus, veſtitus: militaris, theatricus, jumentorum, a σκευὴ form. X, 14. 15. 16. eorum qui in templum eunt I, 25. 26. 27.
Hæreditas controverſa VIII, 32. 33. 62.
Hæres ex aſſe filia; Contr. III, 33. 35.
Hami, retia X, 132. 133.
Harioli VII, 188. 189.
Harmonia. vid. Muſica.
Haſta VII, 156. vid. Artifices.
Haurire aquam, inſtrumenta X, 31.
Hecate VI, 76.
Hecubæ ſepulchrum V, 45.
Hegemone in juramento invocabatur VIII, 106.
Helenophoria X, 191.
Heliæa VIII, 123.
Helice V, 81.
Hepar II, 213.
Hephæſtias tribus VIII, 109.
Heraclidarum ſacrificium VIII, 107.
Herculés IV, 100. ejus dentes II, 95. Canis I, 47. Cervus V, 76.
Melon cur cognominetur I, 30. occidit Lityerſam IV, 54.
Geryonis canem V, 46.
Herodorus tubicen qualis fuerit IV, 89. 90.
Heroës VI, 15.
Heros ὁ ἐπὶ βλαύτῃ VII, 87.
Herus, dominus III, 73. Hera III, 73. 74.
Heſiodi canes V, 42.
Hinnulus quomodo capiatur V, 78.
Hippamonis canis V, 46. 47.
Hippocentaurus canis nomen V, 47.
Hippothoontia tribus VIII, 110.
Hiſtoriæ I, 30. IV, 87. 88. 89. 90. VIII, 118.
Hiſtrio ſive actor theatricus IV, 113. 114. vid. Perſonæ.
Homerus, in moneta Chiorum IX, 84.
Hominis generationem ſignificantia, V. & N. II, 6. 7. 19. III, 49. IV, 208.
Vox V, 90.
Hominum ætates II, 4.
Homo, ab ἄνθρωπος form. II, 5. nihili, futilis V, 118. 119. 130.
Horæ I, 71. 72. Horologium IX, 46.
Horti I, 228. 229. a κῆποι form. IX, 13.
Hortulani VII, 140. inſtrumenta VII, 142. 143.
Hoſpes, paterfamilias quique excipit I, 74. 75. III, 59. 60. VII, 16.
peregrinus III, 58. 59. VII, 16.
Hoſpitium I, 73. III, 59. IX, 50.
Hoſtium laus I, 151.
Humana vox, N. & Verba V, 9.
Humani corporis partes II, 22. 201. uſque 225.
Humanitas V, 138. 139. Contr. ib.
Humeri ab ὦμος form. II, 137.
Hyems I, 60. 61. 62.
Hymettus VI, 67.
Hymni Diis quibuſdam peculiares I, 38.

I.

Jacio a βάλλω form. VI, 176.
Jactantia. vid. Gloriari.
Jactatio navis, N. & Verba I, 114.
Jaculari I, 175.
Janitoris officium X, 28.
Janua I, 76. VII, 121. X, 24. 25. ejus partes I, 76. VII, 122. IX, 35.
Januam occludere X, 25. 26. recludere X, 26. 27. Claves, ſeræ X, 22. 23.
Jaſiorum moneta IX, 84.
Jaſon Theſſalus, ejus inventum I, 134.
Icarii canis V, 42.
Idola I, 7.
Ignis a puero fertur in ſacris VIII, 116.
Imber defluit, N. & Verba I, 116.
Impedimenta, obſtacula Nom. & Verba V, 134.
Imperatoris laus I, 178. vitup. I, 179.
Imperium, ab ἀρχὴ form. N. & Verba VIII, 82. 83. 84.

Impius atheus I, 21. Verba & Adv. I, 22.
Implere IV, 178.
Impoſtura. vid. Fraus.
Impuri, ſceleſti I, 33.
Incendere. vid. Comburere.
Inceſſus quorundam animantium V, 94.
Inconſtans. vid. Levis.
Increpare. vid. Caſtigare.
Inculpabilis III, 139. VIII, 68.
Incultus locus I, 246.
Indicum linum VII, 75.
Induciæ I, 153. 154.
Indus IV, 142.
Induſtrius III, 122.
Infamiæ nota. vid. Pœnarum genera.
Infans II, 8.
Infantem nutrire III, 50.
Inferiæ III, 102.
Infortunium, N. & Verba III, 101.
Inglorius V, 159. 162. 163.
Ingrati animi homo V, 141.
Inimicitia, odium, N. V. & Adv. III, 63. 64. V, 114. 115. 116.
Initiorum ſacra, ſ. Myſteria I, 35. 36. N. & Verba.
Injurius. vid. Contumelioſus. vid. Juſtus.
Inquiſitores VIII, 115.
Inſanire II, 21. 42.
Inſatiabilis. Satiari VI, 41. 42. 43. 44.
Inſcitia, ruditas IV, 9. Adj. & Adv.
Inſcriptio & profeſſio nominis III, 52. 53. VIII, 104. 107.
Inſcriptiones antiquæ, obſcuræ & illegibiles V, 150. qui inſcribit V, 149. vid. Columnæ.
Inſidiatoris deſcriptio II, 135.
Inſtinctus I, 16.
Inſtrumenta. vid. Vaſa & Arma.
Aleatoris IX, 96. 97. X, 150.
Aucupis X, 171.
Aurigæ X, 53.
Bajuli X, 17.
in Balneo X, 63. vid. 181.
Coqui VI, 88. 91. X, 95. uſque 111.
in Cubiculo X, 47. uſque 50.
Equiſonis I, 147. 184. 185. 216. X, 55. 56.
Equitis X, 53. 54. 55. 56.
Fabri ferrarii VII, 106. X, 147.
Lignarii VII, 113. X, 146. 147.
Murarii VII, 118. 125. X, 147. 148.
Foribus occludendis X, 22. uſque 27.
Foſſoris VII, 148. vid. X, 149.
Fullonis VII, 37. uſque 41. X, 135. vid. Lotricis.
Hauriendæ aquæ X, 31.
Hortulani VII, 142. 143.
in judicio VIII, 16. 17. 19. X, 61.
Lanionis VII, 25.
Lapicidæ VII, 118. 125. X, 147. 148.
Lotricis X, 135.
Luctatorum X, 62.
Medici IV, 181. 182. 183. X, 149.
Metalli foſſorum X, 149.
Militis X, 142. uſque 146.
Muſica IV, 58. ſeqq. eorum artifices VII, 153. 154.
Nautica X, 133. 134. 148.
Nutricis VII, 29. uſque 36.
Oleo exprimendo VII, 150.
Pictoris VII, 128. X, 163.
Piſcatorum I, 96. 97.
Piſtorum VII, 22. 74. X, 112. uſque 114.
Ruſticorum I, 245. 251. X, 128. uſque 131.
in Sacrificiis I, 33. X, 65. 66.
Sandapilarum Fabri X, 150.
Scholaſtica IV, 18. 19.
Scriptoria X, 57. 58. 59.
Sutoris VII, 83. X, 141.
Textoris VII, 29. uſque 36. X, 125.
Tonſoris II, 32. X, 140.
Venatoris V, 19. uſque 36.
Verrendi, rigandi X, 28. 29.
Inſulæ leporibus carentes V, 75.
Interficere IX, 153.
Interitus vid. Ortus.
Interpres, interpretatio V, 154.
Interpretes prodigiorum VIII, 125.
Inteſtina II, 181. 208. 209, 210. ab ἔντερον form. II, 211. 212. a κῶλον form. II, 209.
Invidere III, 102.
Jocoſus. vid. Urbanus.
Jollas IV, 55.
Ionica columna VII, 121.
Ionum veſtis VII, 71.
Jovis effigies in nummo IX, 63.
Epitheta I, 24.
Iracundus VI, 124. 125. vid. Orator.
Irridere, N. & Verba VIII, 78. IX, 148. 149. vid. VI, 123.
Irruere, invadere IX, 158. 159.
Italiæ & Siciliæ Dores IX, 79.
Ithaca caret leporibus V, 75.
Judex VIII, 8. jus dicere: abſolvere, damnare & multare 9. 15. 18. 19. 21. 22. 23. vid. Abſolvere.
Judices VIII, 87. eorum ætas, ſtatus VIII, 122.
juramentum VIII, 124.
merces VIII, 20. 37. 38. 39. 113.
Judiciis deſtinata loca tredecim Athenis recenſentur & deſcribuntur VIII, 117. uſque 133.
Judicis laus VIII, 10. inde form. 11.
Vituperatio VIII, 12. inde form. 13. 14.
Jugum X, 177.
Jumentorum pabulum X, 166.
Jupiter cane donatus V, 39.
ἕρκειος VIII, 85.
Olympius, Servator VI, 15.
in Sacramento nominabatur VIII, 106.
Juramentum I, 39. N. V. & Adv. vid. ſeqq.
Jus a δίκη form. VIII, 6. 7. 23. 24. 25.
Juſcula, pultes VI, 56. uſque 62.
Jus jurandum I, 39. VIII, 55. 56. 86. 106. 124. 142.
Juſtus, N. V. & Adv. VIII, 7. Injuſtus ib. vid. 10. uſque 14.
Juvencula II, 18. Perſonæ Comicæ IV, 120. Tragicæ IV, 138. 139. 140. 141.
Juvenis II, 10. 11.

L.

Labia a χεῖλος form. II, 40. 89.
Laborioſus, N. & Verba III, 120.
Lac I, 250. 251. III, 50.
Lacæna gemma VII, 100.
Lacedæmoniorum ὀψιγαμίου δίκη VIII, 40.
pecunia VII, 105. IX, 79.
Servi III, 83.
Laconici calcei VII, 88.
Lacrymæ a δάκρυον form. II, 63. 64.
Lacrymari a κλαῦσαι form. II, 64. vid. Flere.
Lactare infantem III, 50.
Lana venalis. Lanificium VII, 28. ſeqq.
Ægyptiorum ab arboribus VII, 75.
Lanio, ejus actiones, inſtrumenta VII, 25.
Lanx, libra X, 126.
Lapicida VII, 118. Ejus inſtrumenta VII, 118. X, 147. 148.
Largitiones VI, 186.
Larvæ IV, 141. 142. X, 167.
Latera a πλευρὸν form. II, 167.
Lateres X, 182. 185.
Lavare a λοῦσθαι form. VII, 166. ſeqq.
Laus, V. & Adverbia V, 117. 119. Contr. ſeqq. vid. Orator.
Arboris I, 240.
Compotoris. ſupra.
Convivatoris. ſupra.
Ducis bellici I, 178.
Equi I, 188. 189. 190. 194. 211. 216. 217.
Equini adſpectus I, 192.
Hoſtium I, 151.
Loci ſubdialis I, 239.
Militis I, 155. 180.
Oratoris ſ. Viri Civilis IV, 34.
Portus I, 100.
Prati I, 240.
Regis I, 40.
Tibicinis IV, 69. 71. 72.
Lebetes, ahena X, 66.
Lectus X, 32. 33. 123.
partes X, 34. uſque 37. ſtragula X, 38. uſque 43. 123.
convivantium VI, 9. partes VI, 9. 10. 11.
a κλίνη form. VII, 159.
Legati, Præcones VIII, 103. 137. 138.
a πρέσβεις form. N. & Verba VIII, 137.
a κῆρυξ form. & alia Nunciandi Verba VIII, 138. 139.
eorum Actiones VIII, 138. 139.
Ornatus VIII, 139.
Præmia, honores VIII, 40.
Legationes. vid. Orator. ad Delios IX, 61.
Legum cuſtodes VIII, 112. Officium, ornatus VIII, 94.
Latores ſex Athenis eorum officia VIII, 85. uſque 88.
Legum tabulæ VIII, 128.
veterum abrogatores VIII, 101.
Legumina VI, 60. 61. 69. 70.
Lemnus VIII, 81.

Le-

Lenones: meretrices VII, 201. 202. 203.
Leonum ſpecies & robur V, 83. captura V, 84. vox V, 86.
Leontia tribus VIII, 110.
Lepores Carpathiorum V, 75.
Leporis forma & natura V, 67. 68. 69. 70.
locus capturæ V, 71. vid. V, 66.
veſtigia odorata V, 66. 67.
Lesbium VII, 122.
Lethargus canis V, 46.
Leve & tolerabile cum Adv. III, 131.
Levis, varius, ventoſus, mutabilis homo VI, 121. Verba & Nom.
Levitatis & gravitatis IV, 172.
Libare, propinare, V. & N. VI, 30.
Liber, a βίβλος form. VII, 210. 211.
Liberalis, Nom. Verba & Adv. III, 117. 118. 119. in temp. N. & Verba III, 67.
Liberi III, 12. liberos procreare III, 13.
a παῖς & τέκνον form. III, 14. 15.
Libitinarii VII. 195.
Libra IV, 171. ſeqq. X, 108. 126.
Liburnica veſtis VII, 60.
Libyes bello infeſtantur a Gelone IX, 85.
Scenetæ, eorum tibia IV, 74.
Libyſſa gemma VII, 100.
Lictores VIII, 131. 132.
Ligacula X, 183.
Ligna, ſarmenta, lignatores VII, 109.
Linguæ ſtructura, uſus & vicinæ partes II, 104. uſque 107. a γλῶττα form. II, 108. 109. varii hujus vocis ſignificatus II, 109. 110.
Lineæ veſtes. Lini & Cannabis tractatio VII, 71. uſque 74.
Linum Indicum VII, 75.
Lipara VI, 63.
Littora IX, 34.
Lityerſas Phryx agriculturæ inventor IV, 54.
Loca ſacra I, 6. 8. 9. 10.
equitabilia & contr. I, 186. 187. 220.
ſ. Luſtra leporis V, 66.
Ludorum III, 142.
Maritima I, 99. IX, 17. 18. 28.
Loci ſubdialis laus I, 239.
Loculi fabricator X, 150.
Locus habitationis I, 73. 74.
Incultus I, 246.
Salubris V, 108. 109. Contr. V, 109. 110. 111.
Venalium rerum III, 126. X, 18.
Convivii VI, 7. 94. 102.
Longimanus quis fuerit cognominatus II, 151.
Loquax, nugator, loquacitas VI, 119. 120. vid. Orator.
Lotio manuum VI, 92. 93.
Lotricis inſtrumenta X, 135. vid. Fullo.
Lotus, qui ſe purgavit a ſordibus & ſcelere I, 25.
Lucernæ, lychni, candelæ & quæ huc pertinent VI, 103. X, 115. uſque 119.
Lucrum, utilitas, N. & Verba V, 135. 136.
Lucta, Luctatores, Verba & Adv. III, 149.
Luctatores monetæ inſculpti IX, 84.
eorum inſtrumenta X, 62.
Luctus. vid. Triſtitia.
Luctus & doloris conteſtatio ob defunctos VIII, 65. 66.
Lucubrare I, 71.
Ludimagiſter Synon. IV, 18. 41. 43. Ludimagiſtri ſ. Sophiſtæ vituperatio IV, 48. 49. 50. 51. Locus ubi is docet ſ. Schola IV, 18. 19. 41. IX, 41. 42. Scholaſtica inſtrumenta IV, 18. 19. Ejus actiones, per Nom. Verba & Adv. IV, 18. 19. 42. 43. Docens pro mercede IV, 42. 43. 47. vid. VI, 186.
Ludi ſ. Certamina, eorum Curatores: horumque adminiſtratio III, 140. vid. 154. 155. VIII, 87. 93. Scenici: Gymnici III, 142. Loca 142. 154. Præmia 143. 145. 152. Certatores ſ. Athletæ 143. 144. 146. 151. Victores. vid. ſuo loco. Præmiorum diſtributores 145. 153.
Ludi pueriles varii IX, 101. uſque 128.
Ludus Olympicus Mulorum VII, 186.
Luere pœnam VIII, 147.
Lumbi II, 178. 179. 185.
Lunæ figuræ, ortus & occaſus IV, 157.
Luporum vox V, 86.
Luſtratio & expiatio concionis VIII, 104. vid. Aqua.
Luxus. vid. Voluptas.
Lybica haſta VII, 156.
Lycas canis V, 47.
Lycus primus fertur cudiſſe nummos IX, 83.
Lydi primi dicuntur cudiſſe monetam ib.
ex Lydia unguentum VI, 104.
Lydius calceus VII, 93.
Lapis VII, 102.
Lydorum veſtis VII, 59.

M.

Macedonum pileus X, 162.
Macellum VII, 25. IX, 48.
Machinæ bellicæ I, 139. 140. tractoriæ X, 148.
Magiſter athletarum & quæ huc pertinent III, 154. 155.
Magiſtratus: imperium ab ἄρχων form. VIII, 82. 83. Syn. 84.
Magiſtratus novem Athenis, ſingulorum officia VIII, 85. uſque 91.
Magiſtri equitum I, 128. VIII, 94.
Magnes canis V, 46. 47.
Magnetes qui ad Mæandrum ſunt V, 47.
Magnetum Canes V, 47.
Magnificus III, 113. vid. Liberalis.
Magnum III, 88. a μέγα form. VI, 173.
Majores; Poſteri III, 16. uſque 21.
Maledicere, N. V. Adv. & Locutiones VIII, 80. 81.
Maleficorum verbera X, 177. 187.
Malorum averruncatores & autores dæmones V, 131.
Malus, a κακὸς form. VI, 169.
Mammæ II, 163. 164.
Mane I, 68. 71.
Maneros Ægyptius IV, 54.
Manifeſtum & pervulgatum VI, 206. manifeſtare 207. manifeſte 207. 208. manifeſtatio 208. Contr. 209.
Mantilia VI, 92. 93. VII, 74.
Mantinea VI, 63.
Manumiſſio III, 83.
Manu prehendere a δράττεσθαι form. II, 147.
a λαμβάνειν form. II, 155.
tangere, ab ἅπτεσθαι form. ib.
Manus dextera, ſiniſtra II, 158. 159.
a δεξιὰ form. II, 159. 161.
a σκαιὰ & ἀριστερὰ form. II, 160. 161.
Manus partes II, 143. a χεὶρ form. N. & Verba itemque phraſes II, 148. uſque 154.
Manuum lotio in Convivio VI, 92. 93.
Manu quæ fiunt menſuræ II, 158.
Mariandynorum ſervi III, 83.
Maris tempeſtas I, 108. 109. 113. tranquillitas I, 108.
Maritima loca I, 99. IX, 17. 18. 28.
Mars in juramento nominabatur VIII, 106.
Marſupia, peræ X, 172. 179.
Martis ſacrificium VIII, 91.
Maſaliotarum veſtis VII, 60.
Mater III, 10. a μήτηρ form. II, 11. Noverca III, 26.
Matrimonium IV, 34.
Matula X, 44. 45.
Maxilla ſuperior ſoli animantium Crocodilo mobilis.
Mechanici opifices I, 50. VII, 6. 7. ars ipſa ib. opera ib.
Medicamina venenata; ſalutaria ſ. antidota V, 132.
Medicina, Medicus, Verba & Nom. ſanandi, ab ἰᾶσθαι form. & ἀκεῖσθαι aliiſque IV, 177. medicamenta adhibere, parare; Secare, evacuare, implere, radere, fovere: venas, carnem, oſſa & vulnera IV, 178. 179. Medici inſtrumenta IV, 181. 182. 183. X, 149.
Medorum veſtis VII, 61.
Medulla quid ſit II, 234.
Megaloclis F. Aglais IV, 89.
Megalus Siciliota VI, 104.
Melanchlæni Scythæ IV, 76.
Mellificium VII, 147. 148. vid. Apes.
Melus VI, 63.

Memnonis corpus rapiens Aurora IV, 130.
Mendicare, mendicus III, 111. vid. Pauper.
Menelai canes V, 40.
Menſa, vocis Homonym. & Synon. VI, 83. 84. Quæ menſis imponuntur vaſcula VI, 84. 85. X, 82. uſque 87. vid. Coquus. in qua pocula reponuntur X, 68. Menſæ fabricator, vid. Faber lignarius.
Menſis partes I, 59.
Menſtruus ib.
Menſura, metiri, a μέτρον form. IV, 166. 167.
Menſuræ I, 246. X, 113. 114. 164. 165. 184.
Liquidorum & aridorum. vid. anteced. item IV, 168. 169. Longitudinis IV, 170.
Menſuræ quæ fiunt digitis II, 158. manu II, 157.
brachio II, 158.
Menſura Orchomeniorum X, 165.
Menſura plena, accuratior, ſemiplena IV, 170. V, 133.
Mercatores I, 50. IX, 34.
Mercaturæ præſides Dii VII, 15.
Mercede pacta diſcere IV, 46. 47. docere IV, 42. uſque 47.
Mercenarii VII, 131. 182. qui eos conducunt, operiſque inſpectores VII, 182. 183. 200.
Mercenarius, verba id genus III, 111.
Merces cujuſlibet VI, 186.
Athletæ VI, 186. VII, 67.
Bajulorum VI, 186. VII, 133. VIII, 159.
Benefactoris VI, 186.
Fullonis VII, 38.
Indicis VI, 186.
Inhabitationis I, 75.
Judicis VIII, 20. 37. 38. 39. 113.
Ludimagiſtri VI, 186. vid. ſuo loco.
Medici VI, 186.
Militis ib.
Nuncii ib.
Nutritoris VI, 187.
Opificis VI, 186.
Mercurii & Pandroſi Filius Ceryx VIII, 103.
Mercurius VII, 15. inter pocula VI, 100.
in Carcere VIII, 72.
Meretrices: lenones VII, 101. 102. 103.
Meridie I, 68.
Meſſis I, 61.
Meſtoris fil. Euryptolemus II, 95.
Metalli fodinæ III, 87. VII, 97. uſque 100.
Metalli foſſorum inſtrumenta X, 149.
Metallorum genera III, 87. vid. VII, 97.
Midas IV, 54. 55. in alea VII, 204. ejus conjux Demodice IX, 83.
Miletus VI, 67.
Milites I, 126. Probati, non tales I, 176. 177.
Militis laus & vituperatio I, 155. 180. vid. 176. 177.
Militum arma X, 142. uſque 146.
Veſtitus X, 14. 15. 16. vid. VII, 85.
Mille ducenti viri Athenis VIII, 100.
Mina IX, 56. uſque 59.
Minari, terrefacere IX, 155.
Minerva ἀμήτωρ III, 25.
in nummo IX, 75.
ejus peplus VII, 50. ſandalium VII, 92.
Miniſtri publici qui turbam compeſcebant in concione VIII, 131. 132.
Minois canis V, 39.
Mintha pellex Plutonis VI, 68.
Miſceo, a κεράννυμι form. VI, 23. 24.
Mithaci Nymphæ IV, 142.
Mitylenæi IX, 93.
Mitylenæorum moneta IX, 84.
Modulationes. vid. Muſica.
Mœnia urbis IX, 35. 36.
Mola & quæ huc pertinent VII, 19. 20. 180. X, 113.
Molere VII, 180.
Moleſtus V, 164.
Molitorum ſ. Piſtorum Dea VII, 180.
Moneta IX, 51. ſeqq. Bizantinorum VII, 105. IX, 78. vid. Nummus.
Monile X, 167.
Montes I, 228.
Monumenta quæ ſcripto conſignata ſunt, & annulo obſignata, N. & Verba VIII, 27. 28.
Monumentum ſepulchrale VIII, 146.
Morari, differre IX, 136. Dilatio, mora IX, 137. vid. IX, 138. Contra V, 112.
Morbi canum V, 53.
capitis II, 41.
naſi II, 78.
oris II, 103.
Morborum genera: Capitis IV, 184. Oculorum 184. 185. Aurium, Narium, Oris & gutturis 185. 186. Febres & Tabes 186. 187. Fractura, Mutilatio 187. Vulnera 188. 189. Dolores: dolere 189. Ulcera, Puſtulæ, externa & interna 190. uſque 204. Ulcera peſtilentia 204. uſque 207.
Morbus, morbidus III, 104. 106. vid. Ægrotare.
equorum, & ejus curatio I, 209.
Mores adulatoris VI, 122. 123.
Mortui collocationes VIII, 146.
Mucus, pituita II, 78. emungere ib.
Mulctæ VIII, 21. 63. 70. 71.
a ζημία form. VIII, 70.
Mulctari, puniri VIII, 21.
Muliebris munditiæ rationem qui habebant VIII, 112.
Mulier ſterilis III, 15.
Mulierum & virorum mores reſpectu conjugii III, 46. 47. 48.
mundus ſ. ornatus V, 95. uſque 100. ſeqq. VII, 95. 96. X, 125. 126. 127.
Oſores III, 46. 47. Amatores ib.
Perſonæ Comicæ IV, 143. ſeqq.
Tragicæ IV, 138. uſque 141.
& Virorum reverenda II, 171. uſque 174.
Mulorum Ludus Olympicus VII, 18. Subjugatio VII, 183.
Multitudo, turba IX, 142. Adv. 143.
Multum III, 88. IV, 163. 164.
Munichiæ Dianæ templum VI, 75.
Munire locum VII, 120.
Munitiones VII, 208.
Murem in nummo Argivi habebant IX, 84.
Muri partes: cujuſmodi is eſſe poſſit reſpectu oppugnantium I, 170. uſque 173.
Muſcipula VII, 114. X, 115. 156.
Muſculi II, 185. 187.
Muſica, a μοῦσα form. IV, 57. ab ἁρμονία form. 57. 63. Muſica inſtrumenta 58. docet Canere, ab ἀείδω form. 58. 63. 64. Inſtrumenta quæ pulſantur 59. Diverſarum gentium 59. 60. 61. 66. Inſtr. partes 62. Muſici artifices ab inſtrumentis denominati 62. inde form. Verba 63. Modulationes ab locis & autoribus nominatæ 65. 66. 83. Inſtrumenta quæ inflantur 67. Tibia, ab αὐλὸς form. & Epith. 68. Fiſtula σύριγξ 69. 70. Tibiæ fabricator, partes & materia 69. 71. Tibicinis laus 69. 71. 72. Vituperatio 73. Tibiæ laus 72. Vitup. 73. Tibialis cantus 73. 83. Tibiæ diverſarum gentium 74. 75. 76. 77. Tibiarum harmoniæ & modulationes inprimis a locis & autoribus nominatæ 78. 79. Synon. & genera tibiarum 83. Diverſitas tibiarum 80. 81. 82. Tubæ ſtructura 85. Cantus, ſonus 86. Tubicen: tubam inflare 87. Muſicorum inſtrumentorum artifices 87. VII, 153. 154.
Mutabile, immutabile V, 169. 170.
Mycanus VII, 89.
Myſia halta VII, 79.
Myſteria I, 35.

N.

Naſus II, 72. ejus formæ II, 73. a ῥίς form. II, 74. 81.
Natator I, 97. VII, 137.
Nates, a πυγή form. II, 183. 184.
Naturæ univerſi conſideratio, a φύσις form. IV, 155.
Navalis prælii Naves, Præfecti, eorum munus: armatura: item Navis imperatoria I, 119. 120.
Naucrates VI, 107.
Navem ſolvere I, 102. 103. 104.
Navi apellere I, 101. 104. Appulſus I, 103. 104.
Navigantium genera & officia I, 95. 98. 119. 120.
Navigare, navigatio I, 98.
ſecundo vento I, 103. 105. adverſo, I, 107.
Navigii inſtrumenta & arma I, 93.

120. x, 133. 134. 148.
Navis gubernator I, 98.
jactatio, Nom. & Verba I, 114.
Navis inſtructa viris, & non ſatis inſtructa I, 121.
Navium compactores, iique artifices, qui materiam & ornatum navibus ſuppeditant: ipſaque materia I, 84.
Navium onera: eaſque onerare & exonerare I, 99.
partes I, 85.
Nauta VII, 139. 190. 191.
Naxii primi cudiſſe nummos perhibentur IX, 83.
Negare, Verba & Nom v, 104.
Negligens, negligenter VI, 143. 144.
Negotium, negotioſus IX, 150.
Nepos, neptis & horum poſteri III, 17. 19. 20.
Neptunus VI, 63. vid. VIII, 109. IX, 80.
Nere, fila ducere, ipſa ars, inſtrumenta, N. & Verba VII, 29. uſque 36. 72. 73.
Netricis inſtrumenta x, 125. 136. vid Nere.
Nicias ornatum addidit clypeo I, 134.
Nicoclis pater Timarchus II, 95.
Nidi x, 159. 160.
Noctis partes I, 70. tota nocte occupatum eſſe I, 71. vid. VI, 108.
Noctuæ in nummo IX, 63.
Nomen, appellatio: Nominare VI, 203.
Nomina verbalia in σις VI, 177. 178. 179. in μα VI, 179. uſque 183.
Notarii VIII, 98. 103.
Electio & examen VIII, 92.
Nubila I, 113.
Numerare ab ἀριθμὸς form. IV, 162.
Numeri diverſitas IV, 164.
Nummi. vid. Ponderandi ratio.
Nummi diverſorum populorum & locorum IX, 53. uſque 93.
probæ monetæ; adulterini III, 86. 87.
Nummi a perſonis hominum quorundam denominati IX, 84. 85.
Nummorum imagines & ſignaturæ: Bos IX, 60. 61. 62. 73. Noctuæ 63. Jupiter ib. Teſtudo 74. Puella, Virgo ſive Minerva 74. 75. 76. Pullus equi ſive Pegaſus 76. Taras Neptuni Filius ſuper Delphino 80. vid. 84. Gallorum pugna 84. Luctatores ib. Lepus ib. vid. v, 75. Equus IX, 84. Perſa ib. Mus ib. Homerus ib. Sappho ib.
Nummos cudere III, 86.
qui primus cuderit IX, 83.
Nummularii III, 84. 85. VII, 170. 209.
Nummus non Latinum ſed Græcum in Italia & Sicilia degentibus Doribus uſitatum nomen IX, 79.
Nunciandi, Verba & Nom. VIII, 138. 139.
Nuncii merces VI, 186. 80.
Nupta II, 18.
Nuptiæ III, 44.
Nuptiales ritus III, 34. uſque 45.
Nuptialia dona III, 35. 36. 38. 39. Loca 37. 43. Velamenta 37. 40. 48. Cantica 37. Signa 37. Sacra 38. 42. Tempora 36. 38. 39. officia certarum perſonarum 40. 41. 42. 43. Lavacra 43. Funalia 43. Verba 37. 42. 45. 46.
Nutrire infantem, nutrix III, 50.

O.

Obærati III, 84. 85.
Obolus IX, 62. uſque 65. 77. 78. 83.
Obſcurum, Nom. Verba & Adv. VI, 209. Manifeſtum. vid. ſupra.
Obſtetrix, obſtetricari IV, 208.
Occidere VI, 192. IX, 153. vid. Supplicia.
Occaſionum nomina
Occupare urbem, invadere IX, 158. 159.
Oculorum differentiæ II, 61. 62. 63. interiora II, 70.
morbi ſ. vitia II, 65. IV, 184. 185.
motus & viſum ſignificantia, N. & Verba II, 52. uſque 55.
Oculos eruere II, 62.
Oculus, ab ὀφθαλμὸς & ὄπτομαι form. II, 51. 57. 58. ab ἴλλος 52. 54. ab ὤψ 52. 53. 58.
Odium, Verba & Locutiones v, 114. 115. Nom. Subſt. & Adv. 115. 116. a μῖσος form. VI, 172.
Odor II, 75.
Olera I, 274. VI, 54. 55. 62. venalia VII, 196. 198. 199.
Olere, ab ὄζειν form. II, 75.
Olfacere ab ὀσφρᾶσθαι form. II, 74. 75.
Oliva I, 241. VII, 150.
Inſtrumenta quibus oleum exprimitur VII, 150.
Ollæ x, 95. vid. Menſa.
Olympiæ columnæ inſcripta verba x, 146.
Omnis, a πᾶν compoſita VI, 162. 163.
Onus VII, 130. uſque 133. IX, 159. tollere, ferre IX, 159.
Operculum x, 188.
Opificia ſordida. vid. Vitæ genera.
Opius IV, 55.
Oportunum & rei conveniens; eique contrarium, N. Verb. & Adv. VI, 204. 205.
Opſonia, hinc form. VI, 37. 38.
Opus facere. vid. Negotium.
Oraculorum loca I, 15. 17. Vates I, 15.
Oraculum editum eſt I, 19.
Orationes conſolatoriæ III, 101.
Orator, Rhetor ſ. Vir civilis, Epith. & Locut. IV, 20. 21. 25. ejus Facultas maxime in Juridiciali genere ad movendos affectus Iracundiæ & Miſerationis; Nomina IV, 22. 23. Adverbia 23. 24. Verba 24. 25. vid. Accuſator. In Deliberativo genere, de Rep. Populi conciliatione, Conſultationibus, Decretis, Legationibus, Vectigalibus, Sociis, Fœderibus, Nomina 26. Adverbia ib. Verba & Locutiones 26. uſque 30. In Demonſtrativo ad Delectandum bonos, ipſos laudando, malos vituperando: Laudis Verba 31. Nomina 32. Vituperii Verba 32. 33. Nomina 33. In Compoſitione Orationis: Partes Orationis 33. 40.
Orator qui præmeditatus ad dicendum ſurgit VI, 139. 140. Adverbia id genus 140. Induſtria eſt ſtudio elaborata 141. qui copioſe & diſerte eloquitur 147. 148. qui breviter & nervoſe diſputat 149. 150.
Orator qui imparatus ad dicendum proſilit VI, 142. 143. Inelaborata quæ affert 143. 144. Adverbia id genus 144. Pauca eaque indiſerta balbutiens, Nom. & Adv. 145. multa & nugatoria deblaterans 146.
Orator ſ. Cauſidicus pecunia corruptus VI, 190. 191. qui minime eſt talis 191.
Orbus parentibus & liberis III, 25. 26.
Ore hiare II, 97.
Oris & gutturis vitia ſ. morbi II, 103. IV, 185. 186.
partes II, 97. 98. 99.
a στόμα form. II, 100. 101. 102.
Ornatus militaris, theatricus, jumentorum x, 14. 15. 16.
equi x, 54.
clypei I, 134.
navium I, 84.
canum v, 55. 56.
Mulierum, Nom. & Verba Ornandi v, 95. capitis 96. aurium 97. colli 98. brachiorum 99. pedum 99. 100. pectoris 100. digitorum &c. 100. 101.
Ortum & interitum ſignificantia verba VI, 114.
Ortus & occaſus ſtellarum IV, 157. 158.
Oſiridis inventum IV, 77.
Oſſa quid ſint: & ab ὀστοῦν form. II, 232.
Oſtentator. vid. Gloriari.
Oſtraciſmi ratio VIII, 19. 20.
Ovium pellis. vid. Cutis.
Vox v, 87.

P.

Pabula jumentorum I, 183. x, 166.
Pacta VIII, 140. vid. Orator.
Pagi, a δῆμος form. IX, 9. 10. a κῶμαι IX, 11. 36. 37.
Palladium VIII, 57. 118.
Palma I, 244.
Palos figere I, 161.
Palpebræ, & earum motitationes II, 66. uſque 69.
Pamiſus Fl. VI, 148.
Pandionia tribus VIII, 110. vid. IX, 99.
Pandionis Filia II,
Pandroſus VIII, 103. x, 191.
Panes, Pæoniæ Satrapa v, 46.
Panis I, 248. ab ἄρτος form. VI, 33.

8 P 2

partes VII, 23.
buccea VI, 33. 43.
Panum genera VI, 33. 72. 73. 75. 76. 77.
Pantheræ captura V, 81. Figura corporis 82.
Paralia tribus VIII, 109.
Paralos navis VIII, 116.
Parcus III, 112. 113. 115. N. & V.
Parentes III, 8.
Parricida III, 13.
Pars, partiri IV, 176.
Parum III, 88. IV, 164.
Parvum III, 88.
Paſcere boves VII, 185. 187.
Paſtores, a *ποιμεῖς* & *νέμω* form. VII, 183. 184.
Ovium, & harum ætates VII, 184. ſeqq.
Caprarum 185.
Equorum ib. quæve huc pertinent VII, 184. uſque 188.
Pater III, 8. 9. a *πατὴρ* form. III, 10. 13.
Vitricus III, 27.
Paterfamilias I, 74. 75. X, 20. 21.
Patrimonium III, 10. 11.
Patroclides V, 91.
Patruus III, 22.
Pauper, paupertas, pauperem eſſe III, 110. 111. VI, 196. 197.
Pectus, & quæ circa illud vel in ipſo ſunt corporis noſtri partes II, 162. uſque 167. a *στέρνον* form. II, 162.
Pecunia. vid. Divitiæ. item Nummi. collatitia, Pecuniam conferre VIII, 113.
Pecunia corruptus Cauſidicus, & contra VI, 190. 191.
Pecuniæ ſacræ adminiſtrator VIII, 113.
Pedibus abluendis vaſcula X, 77. 78.
Pedum equinorum nomina I, 193.
Pegaſus in nummo IX, 76.
Pelaſgicum VIII, 101.
Pellenicæ veſtes VII, 67.
Pellere, ejicere, fugare, Nom. & Participia VIII, 70. IX, 151. 158.
Pelles V, 16. X, 168. 171. 175. 176. 180. 181. 186. 187.
Pelvis VI, 92. 93. X, 46. 77. 90.
Penis, a *καυλὸς* form. II, 176.
Penus I, 80.
Peræ, ſacculi X, 172. 179. 187.
Peregrini III, 54. uſque 59. VI, 189.
Perfectum ſ. Confectum eſt negotium IX, 156.
Perfectio 157. Perfector ib.
Pericles *ἐχινοκέφαλος* II, 43.
Periculoſum III, 134.
Peritus, peritia, perite V, 144. Contra 145.
Pernicies, pernicioſe, pernicioſus V, 135.
Pernoctare certatim VI, 108. 109.
Perſei perſona IV, 130.
Perſica nomina monetæ IX, 82.
Perſici calcei VII, 92. 94. X, 168.
Perſicum vas X, 164.
Perſicus baculus X, 173.
pileus X, 162.
Perſonæ theatricæ ſ. Hiſtriones IV, 113. 114. vid. X, 167.
Comicæ, Liberi Senes IV, 143. uſque 145. Adoleſcentes 146. 147. 148. Servi 149. 150. Mulieres, Vetulæ 150. 151. Juvenculæ 151. uſque 154. Harum veſtes IV, 118. uſque 120.
Satyricæ IV, 142.
Tragicæ, Vir Senex IV, 133. 134. 135. Adoleſcens 135. 136. 137. Servi 137. 138. Mulieres: Liberæ, Servæ: Vetulæ, Juvenculæ, Virgines 138. uſque 141.
Harum veſtimenta aliaque inſtrumenta maxime bellica IV, 115. uſque 118. VII, 67.
Perſtringere aliquem in theatro VI, 200.
Pes, a *ποὺς* form. II, 194. 195. 196.
Ejus partes II, 197. 198. pedis læſiones II, 198. 199. pro *ποὺς* occurrit *βάσις*, hinc form. II, 199. 200. III, 90. 92. 93.
Petaſus X, 164.
Petaurum X, 156.
Phalereus VIII, 102.
Phalerus VI, 63.
Phialæ I, 28.
Phidon Argivus primus nummos cudit IX, 83.
Philippei IX, 84.
Philoctetæ perſona IV, 116.
Philopater IV, 88.
Philoxenus VI, 78.
Phineus IV, 141.
Phœnicum tibiæ IV, 76.
Phormio perſona Comica apud Eupolin IX, 102.
Phrygia Dea IV, 74.
gemma VII, 100.
Veſtis VII, 77.
Phryne IX, 118.
Picis tractatio VII, 165.
Pictor, Syn. Ejus ars, Syn. VII, 126. N. & Verba VII, 127. 128. 129.
Pictoris inſtrumenta VII, 128. X, 163.
colores VII, 128. 129.
Pietas I, 21. Impietas 22. homo pius 20. pium eſſe 22.
Pignori ſ. arrhaboni dare, accipere VIII, 142.
Pilæ ludus IX, 103. uſque 107. N. & V.
Pileus X, 162. Pileorum confector. a *πῖλος* form. VII, 171. 172.
Macedonicus X, 162.
Pinguedo, adeps, a *πιμελὴ* form. II, 233.
Piſcatio felix I, 108.
Piſcatores I, 96. 97. VII, 137. 138. 139.
eorum inſtrumenta I, 97. X, 132. 133.
Piſces VI, 49. 50. 51. a locis celebrati VI, 63.
Piſcium partes VI, 51.
Piſiſtratidarum tempora VII, 68.
Piſtor qui conficit & vendit panem VII, 21.
Ejus inſtrumenta VI, 74. VII, 22. X, 112. 113. 114.
Officina X, 112. vid. I, 80.
actiones VII, 24. vid. VI, 64.
menſuræ X, 113.
Pittacus Alcæo *γάστρων* vocatus II, 175.
Placentarum genera VI, 77. 78. 79.
Plangonium unguentum VI, 104.
Plantæ, ſemina I, 222.
Planta pedis, a *πέζα* & *σφυρὸν* form. II, 192.
Plectere, a *πλέκειν* form. vid. Texere
Plena & ſemiplena menſura IV, 170. V, 133.
Plerunque, Syn. IX, 152. 153.
Plexa vimine X, 179. 184. 186. 191.
Pluit I, 116. V, 110. 111.
Plutonis pellex VI, 68.
Pluvia V, 110. 111. N. & V.
Pocula VI, 95. uſque 100. VII, 195. X, 66. 67. 72. 73. 74. 187.
Pœnæ VIII, 21. 63. 70. 71. 72. 147, 149. Servorum III, 79.
Pœnam luere, N. & Verba VIII, 147. Poſcere ſ. exigere 148. Dare VIII, 21.
Pœnitentia, reſipiſcentia, N. & Verba VI, 115.
Poëta, poëtico furore correptus IV, 52. Poëmata, eorum diverſitas ratione pedum 52. materiæ 53.
Polire arma I, 149.
Polis Argivus VI, 16.
Politicus. vid. Orator.
Polliceri, certo & data fide, N. & Verba V, 105.
Pollis Syracuſarum Rex VI, 16.
Ponderandi ratio *στατικὴ*, a *στῆσαι* form. IV, 171. Verba & Nomina Gravitatis & Levitatis, item Ponderandi IV, 171. 172. *στατὴρ* & *λίτρα* quid valeat IV, 173. 174. 175. vid. Nummi.
Populares, Cives III, 50. 54.
Porci & ſues, a gr. vocabulis formata VII, 189.
Porcorum vox V, 87. Cutis VI, 55.
Porta I, 77.
Portus partes IX, 34.
laus I, 100.
vituperatio I, 101.
Porus Rex Indorum V, 44.
Poſidonias tribus VIII, 109.
Poſteri III, 16. uſque 21.
Poſtulo, flagito, contendo V, 148.
Potare V, 25.
Potiri. vid. Vincere.
Præcinctorium, cingulum VII, 65. 66. 67. X, 181.
Præcones, eorum uſus quis IV, 91. vox qualis, Epith. 94. a *κῆρυξ* form. & Syn. 93. 94. Olympiorum præcones 92. vid. VIII, 103.
Præfecti militum I, 126. vid. 119.
Præire III, 95.
Prælii navalis Naves: Præfecti, eorum munus, armatura I, 119. 120. labores I, 122. uſque 125.
Prælii terreſtris labores I, 163. ſeqq.
Prælium I, 162.
Præmia. vid. Merces.
Præputium II, 171. circumcidere II, 176.
Præſepe X, 166.
Præſtigiatores, harioli aliique impoſtores VII, 188. 189.
Prati laus I, 240.
Precari, imprecari V, 129. 130.
Privandi Verba & N. V, 103. 104.

Probri Nom. Adv. V, 127.
Procris V, 39.
Procus, & quam ille ambit III, 34. 35.
Prodigiorum interpretes Athenis, eorum munus VIII, 125.
Prodigus, profundere, prodigaliter, profuſio III, 117. 129.
Promptitudo, Nom. V. & Adv. III, 120. 121.
Pronuba III, 31.
Propinare, N. & Verba VI, 30.
Propinqui, Affines III, 5. 6. 7.
Propugnacula VII, 120. IX, 14. 15.
a Ptolemæo dicta tribus VIII, 110.
Pubes, & quæ proxime ſupra illam ſunt II, 170.
Publicani VIII, 97. 132. IX, 29. eorum Vituperatio IX, 32. 33. Laus 33. Loca illis deſtinata IX, 28.
Publicare bona alicujus VIII, 145.
Puella II, 17.
Puer II, 9. Verba & Nom. rei convenientia, item a παῖς form. II, 19. 20.
Puer ignifer in ſacris VIII, 116.
Puer qui laminam auri deciduam in templo ſuſtulerat IX, 74.
Pugil, ejus arma, item Nom. & Verba III, 150.
Pugnus, a πυγμή form. II, 147.
Pultes, juſcula, intrita, moreta VI, 56. uſque 62.
Pulli ferarum quarundam V, 15.
Pulmo quo ſpiramus, a πνέω form. II, 219.
Pulpitum X, 60.
Pulvinaria X, 38. eorum materia 39. Epith. convenientia 42. 43. vid. 53.
Purgandi & abluendi veſtes Nom. Verba & Inſtrum. VII, 37. uſque 41.
Purgare domum a quiſquiliis VI, 94. X, 28. 29. 30.
Purgatus a ſordibus & ſcelere I, 25.
Purum argentum & aurum VII, 98.
Putei IX, 49.
Pyrrhichus Cretenſis IV, 99.
Pyrrhi Epirotæ canis V, 42.
ad Pythiam qui proficiſcuntur X, 165.
Pythius VIII, 110.
Python IV, 84.
Pyxides X, 168. 180.

Q.

Quadraginta viri Athenis VIII, 100.
Quadrupedes quæ eſui ſunt VI, 52. 53.
Quæſtiones conviviales VI, 107. 108.
Quæſtores VIII, 97. 114.
Quæſtuum genera quæ cum infamia & ſordibus ſunt conjuncta VI, 128.
Quingenti viri VIII, 155.
Quinquaginta viri ib.
Quinquertio, Nom. & Verba III, 151.
Quiſquiliæ VI, 94.

R.

Radix, radices agere I, 235.
Rami frondentes, & nudi I, 236. certarum quarundam arborum VII, 147. 150.
Refugium, N. & Verba VI, 184.
Reipublicæ fautor & amator III, 65. 67. Ejus oſor III, 66. vid. Civis.
Renes II, 220.
Repente, ex improviſo VI, 193.
Repoſitoria ſ. Thecæ ſupellectilium X, 10. veſtium VII, 79. X, 136. uſque 139.
Repudiare uxorem, N. & Verba III, 46. 47.
Reſipiſcentia, pœnitentia, N. & Verba VI, 115.
Reſpirare II, 76. 77. vid. Pulmo.
Reſpondere ad accuſationem in judicio VIII, 57. uſque 63.
Retia V, 36. VII, 179. X, 132. 133. 171.
Reus variorum ſcelerum VI, 151. 152. 153. VIII, 68. 69. 133. 134. vicit cauſam VIII, 74. damnatus VIII, 22.
Rex Athenis VIII, 90.
Rex laudabilis I, 40. Contr. 42.
Rheginorum nummus VI, 75. IX, 84.
Rhodias phiala VI, 96.
Rhodiorum calcei VII, 88.
Rhodus VI, 63. 78. 81.
Ridere, N. V. & Adv. VI, 199. 200. vid. Urbanus.
Rigare I, 224.
Rivi III, 103. X, 30.
Rurſum, a πάλιν form. VI, 164.
Rus I, 221.
Ruſtici I, 221. 222. vid. Agricolæ.
Ruſticorum inſtrumenta varia I, 245. 251. X, 128. uſque 131.

S.

Sacci, peræ VII, 191. X, 64. 151. 152. 161. 172. 179. 187.
Sacerdotes I, 13. 14.
Sacra quæ fiunt ante prælium I, 162. vaſcula X, 191. 192. dona I, 28.
Sacrificantium inſtrumenta I, 33. X, 65. 66.
Sacrificare & offerre dona I, 28. N. & Verba 26. 29.
Sacrificiorum loca I, 8. 9.
Sacrificium Dianæ &c. VIII, 91. Heraclidarum &c. VIII, 107.
Sacrificuli decem ib.
Sal VI, 63. 65. 71.
Salaminia navis VIII, 116.
Salinum X, 169.
Salſamenta VI, 48. 49.
Salſamentarii VII, 27.
Saltatio artificioſa ab ὄρχησις form. IV, 95. VII, 180. talemque motum & concinnitatem corporis ſignificantia verba IV, 95. 96. 98. Nomina 96. 97. Adverbia 98.
Saltator, Epith. IV, 96.
Saltationum modi ſ. genera IV, 99.
Saltu qui certat III, 151.
Salubris locus V, 108. 109. Contr. 109. 110. 111.
Salutatio, compellatio blanda & comis, N. Verba & Adv. V. 137. 138. 139.
Samothrace VI, 67.
Sanandi Verba & Nom. ab ἰᾶσθαι & ἀκέσασθαι form. IV, 177.
Sandapilarum Fabri inſtrumenta X, 150.
Sanguis II, 213. ab αἷμα form. II, 215.
Sanum & firmum eſſe: ſanitas III, 107. ſanus 108. ſanitatem recuperavit ib.
Sapores II, 110.
Sapphus imago in nummo IX, 84.
Sarabo VII, 193.
Sardanapali vultus II, 60.
Sardo V, 26.
Sarmenta VII, 109. corradere VII, 141. 142.
Sartor & acus VII, 42.
Satiari, inſatiabilis, ſtomachi cruditas V, 151. VI, 41. uſque 44.
Satis vide Sufficit.
Satyri IV, 104. 118. 142.
Scalæ X, 171.
Scammonia VI, 67.
Scamnum, ſcabellum X, 47. 48.
Scapulæ II, 133.
Scaturigines, fontes I, 237.
Sceleſti I, 33. vid. Rei. item Homo nihili.
Scelus, malitia V. 119. ſceleſte 120.
Schola IX, 41. 42. vid. Ludimagiſter.
Sciathus VI, 63.
Scira feſtum VII, 174.
Scire, ſciens, ſcientia, ſcienter IV, 7. 8. IX, 150. 151. 152. vid. Certum.
Scopuli I, 115.
Scortator, ſcortum, ſcortatio VI, 188. 189.
Scribæ, Notarii VII, 98. 103.
Scribendi ratio VII, 126.
Scriptores Culinariæ rei VI, 71.
Scriptoria inſtrumenta X, 57. 58. 59.
Scyllius urinator VII, 137.
Scyrus VIII, 81.
Scytharum veſtis VII, 70. calcei VII, 88. Gentes IV, 76.
Sedere, ſedes III, 89. 90. 91.
Seditio, Civium Diſcordia: Verba VIII, 152. Nomina 153. Adverbia 154. Compeſcere ſeditioſos, & illis os obturare 154. 155. Connivere, ſeditionem probare 155. vid. Civis ſeditioſus.
Segetes interierunt I, 53.
Segnis, ſegnities I, 43.
Seleucus VI, 96. VII, 94.
Sella VII, 112. 182.
Sementem facere I, 223.
Semi, ex gr. ἡμι Compoſita VI, 160. 161.
Semina venalia VII, 197.
Senatores convenerunt VIII, 144. 145. 148.
Senectus, a γῆρας form. II, 13. 14. 21.
Senes in Comœdia IV, 119. 143. in Tragœdia IV, 133. 134. 135.

Senex, decrepitus II, 12. 13. Epith. & locutiones convenientes 15. 16. 21. Scommata in ſenes 16.
Senſuum enumeratio, item ab αἰσθάνεσθαι form. II, 236.
Sepire I, 225.
Sepultura, & ritus ibi uſitati III, 102. VIII, 66. 146.
Seræ I, 77. X, 22. 23.
Seres, Sericum VII, 76.
Servi hiſtriones IV, 137. 138. 149. 150. vid. 119.
Servorum nomina peculiaria apud diverſos populos & regiones III, 83.
Servus, ſerva III, 74. 76. 77. uſque 82. 125. Servitus, Servilis III, 75. 77. 78. in Servitutem redigere 75. 77. 78. 81. Servos emere 78. 80. 81. Servorum pœnæ 79. a δοῦλος form. 80. 81. 82.
Sexui & ætati diverſis convenientia verba II, 19. 20. 21.
Sicilia V, 75. VI, 63. VIII, 126.
Siculi IV, 103. 104.
eorum veſtitus VII, 77.
Sicyoniorum calcei VII, 93.
Servi III, 83.
Tyranni VII, 68.
Siglus IX, 82.
Signa VIII, 69.
Sileni IV, 104. 118. 142.
Silentium imperare, linguam alicui compeſcere VIII, 154. 155.
Simile V, 157. N. V. & Adv. IX, 130. 131. Diſſimilis IX, 131.
Simon VII, 205.
Simul ab ὁμοῦ vel ἅμα form. VI, 155. 156.
Sindon. vid. Lineæ veſtes.
Siniſtra manus, a σκαιὰ & δεξιὰ form. II, 160. 161.
Sirius canis V, 42.
Sitis, ſitire VI, 31.
Sobrii; Ebrii, Nom. & Verba VI, 26.
Socii, confœderati I, 152. vid. Orator.
Solis ortus; obitus IV, 158.
Solon aleatorum VII, 205.
ejus formula jurisjurandi VIII, 142.
Sophiſtæ vituperatio IV, 48. 49. 50. 51.
Sordes abluere I, 25.
Spartanæ virgines VII, 55.
Spicilegium: qui ſarmenta & ſpicas colligunt VII, 141. 142.
Spina dorſi II, 177. 178. 180.
a νῶτον form. II, 179. 180.
a ῥάχις form. II, 136.
Spirare, a πνεῖν form. II, 219.
Splen II, 220.
Sponſus III, 35. Sponſa 44. 45.
Sputum: expuere II, 103.
Sputi & vomitus receptaculum vas X, 76.
Stabile, firmum VI, 116.
Stabulum I, 184. 249. IX, 50.
Stadiorum curſores. vid. ſupra.
Statuarii I, 12. eorum ars I, 13. VII, 108.
Statuas Diis erigere & dedicare I, 11.
demoliri I, 12.
Stellarum curſus IV, 155. 156. diſtantiæ & figuræ 156. fulgor ib. motus Epith. 156. Ortus 157. Obitus I, 157. 158. enumeratio & diverſitas 159.
Stercus diverſorum animantium V, 91.
Sterilis terra; & contra I, 227. Mulier III, 49.
Sterilium arborum genera I, 234.
Stipes I, 235.
Stirps, extirpare VII, 146.
Stare quietum: Stare; exurgere III, 89. 91.
Stomachus, via cibi ac potus II, 202. uſque 207.
Storea X, 43. 166. 172. uſque 78.
Strabus II, 51. 54.
Stragula VII, 192. X, 38. 39. 40. 42. 53. 123.
Strenuus I, 43. III, 120. Verba 121. Adverbia ib.
Strigilis, a στλεγγὶς form. VII, 179.
Studioſi inſtrumenta X, 57. uſque 60.
Stultus V, 121. N. V. & Adv. ib.
Stuppa venalis VII, 196.
Subducere ſeſe clam VI, 194.
Subligacula X, 168.
Sublimis, a μετέωρος form. IV, 155.
Sufficit IX, 154. Adv. ib.
Suffragiis ferendis inſtrumenta VIII, 123. 124. 141.
Supellex X, 10. 11. 12! 13. 192.
ubi ea reponitur X, 10.
Superbus II, 49. N. V. & Adv. IX, 145. 146. 147.
Supercilia, eorum motus, nutus II, 49. 50.
Superſtitioſus I, 21.
Suppliciorum & pœnarum genera: Mulcta, a ζημία form. VIII, 70. Exilium, a φυγὴ form. & Verba Syn. ib. Infamiæ nota, ab ἀτιμία, στίζειν & στήλη form. 73. Mors, Verba, Nom. perimendi 70. 74. 75. Carnifex, ejuſque inſtrumenta 71. Vincula, vinciri, in carcerem deduci & compingi 71. 72.
Surdus II, 82. 83.
Sus, ab ὗς form. VII, 189.
Suſpicari VIII, 69.
Sutores, Coriarii, N. & Verba convenientia VII, 81. 82. 84. Ejus inſtrumenta VII, 84. X, 141.
Sylvæ, nemora I, 229.
Symbolum IX, 70. 71. 72.
Syracuſanorum pecunia IX, 79.

T.

Tacere, celare arcana V, 146. VI, 209. Nom. & Adv. V, 147.
Talentum IX, 52. ſeqq. vid. Ind. Græcum in Τάλαντον· item in Ἀττικοὺς & χρυσοῦς, ubi pro ἀργύριον, corriges χρυσίον.
Tali II, 192.
Tangere, ab ἅπτεσθαι form. II, 155.
Tardior & & remiſſior equitatio I, 214.
Tarditas, Adj. & Subſt. I, 43.
Tarentinorum luxus VII, 76.
Tarteſſus VI, 63.
Tectum I, 80. X, 172. 173.
Telephi cerva V, 76.
perſona hiſtrionica IV, 117.
Temerarius, temeritas, temere III, 134. 135. 136.
Tempeſtas maris I, 108. 109. 113.
Tempeſtas proſtravit & perdidit fruges I, 53.
Tempeſtivum, oportunum, N. V. & Adv. VI, 204. 205.
Templa ædificare I, 11. 12.
Templum præcipuum I, 23. Bacchi VI, 75.
Temporis nomina I, 54. ſeqq. Adverbia I, 72.
Tergum II, 177. 178. 180.
a νῶτον form. II, 179. 180.
Terra culta VII, 147. 151. figularis X, 185. frugifera I, 227.
Terrere, minari I, 117. IX, 155.
Teſtes in judicio VI, 153. VIII, 62.
Teſtimonium falſum dicere VIII, 30. 31. N. & Verba.
Texere fiſcellam VII, 207.
telam VII, 29. ſeqq.
Textor VII, 209.
ejus inſtrumenta X, 125. vid. VII, 29. uſque 36.
Thallo in Sacramento invocabatur VIII, 106.
Thamyris IV, 141.
Thargalia VIII, 89.
Thaſiorum nummus IX, 84.
Theatri partes eſt ſtructura, quæve huc pertinent IV, 123. uſque 132. IX, 44.
Thebanorum tibia IV, 75.
Theramenes VII, 90.
Thericleum poculum VI, 96.
Theſeum templum VII, 13.
Theſeus VIII, 119.
Theſſalorum calceus VII, 88.
Servi III, 83.
Thraces VII, 14.
eorum calceus VII, 85. Veſtis VII, 60.
Thus venale VII, 196.
Tibia fiſtula. vid. Muſica.
Tibia, pedis II, 190. a κνήμη form. 191.
Timarchus Nicoclis pater II, 95.
Timor, metus V, 122. timeo III, 137. V, 122. timens III, 137. V, 123. timendus V, 124. timidus III, 136. V, 124. timide III, 137. V, 123.
Tinctor, tinctura, N. Verba & Epith. I, 44. VII, 169. 170. vid. Color.
Tireſias IV, 116.
Tolerabile, leve cum Adv. III, 131.
Tollere, ferre onus IX, 159.
Tondere a κείρω form. II, 33. VII, 165. tonſor, ejuſque inſtrumenta II, 32. VII, 165. X, 140. tonſura II, 29.
Tonitru, tonat I, 118.
Tonſillæ, & vicina loca II, 201. 202.
Torrentes, rivi III, 103. Epith.
Torrere, frigere VII, 180.
Trabes X, 156. 157.
Tractoriæ machinæ X, 148.

Tragaſæ VI, 63.
Tragicæ veſtes VII, 67. vid. Perſonæ.
Tranquillitas maris I, 108.
Trecenti Viri Athenis VIII, 100.
Tres, tria, a τρι comp. VI, 165.
Tribuendi, ſolvendi Verba & Nom. V, 163.
Tribuni VIII, 94. 108.
Tribus, Curiæ ſ. Sodalitia Athenis φυλαὶ & φρατρίαι III, 52. 53. VIII, 108. uſque 111.
Tributum. qui illud pendit, & qui immunis eſt VIII, 155. 156. 157.
Triginta Viri Athenis VIII, 110. 112.
Triremes ſacræ VIII, 116.
Triſtitia, triſtis, Verba & Adv. III, 98. 99.
Trojæ expugnatio VIII, 118.
Trophonius VI, 76.
Tubæ uſus in certaminibus IV, 87. 88. Tubicines quidam memorabiles 88. 89. 90. vid. Muſica.
Turba. vid. Multitudo.
Tympana X, 171.
Tyrannus I, 42.
Tyrrhenorum tibiæ & tubæ IV, 56. 70. 75. 85. 86.
calcei VII, 92.
Tyro IV, 141.
Tyro Herculi adamata I, 45.
Tyrus VI, 63.

V.

Vado, a βαίνω form. II, 199. 200.
Variegatus, acu pictus X, 42. 43.
Vaſa X, 13.
ærea X, 122.
argentea & aurea X, 174.
in balneo VII, 166. 167. 168.
ad caſeum faciendum I, 251.
coquinaria X, 95. vid. Menſa.
ad ferenda ſuffragia in judiciis VIII, 16. ſeqq. X, 61.
fictilia VII, 197. X, 122.
quibus recipitur & hauritur aqua X, 31. Vinum VI, 14. 15. 19. X, 70. uſque 74.
recipiendis excrementis, ſputo, vomitu X, 44. 45. 76.
Ruſticorum I, 145. 251.
ubi venalia ſunt X, 18. 19.
vid. Inſtrumenta.
Vates I, 19.
de Vatibus quæ dici poſſunt I, 16. 17.
Vaticinandi facultas I, 19.
Vaticinari I, 17.
Vectigal IX, 30. 97. 132. ejus Exactori ſ. Publicanes IX, 29. horum vituperatio 32. 33. laus 33. loca ſ. telonia 28. verba rei convenientia 33. 34.
Vectigalia qui vendunt VIII, 99.
Velox I, 43.
Velum cubiculi X, 32. 33. 34.
Venæ II, 225.
Venatio. Venator, ab ἄγρα, κυνηγέσια & θήρα form. V, 9. 12. 13. Verba convenientia rei V, 10. 11. VII, 135. Venatoris comites V, 17. Veſtes V, 18. Inſtrumenta & eorum uſus V, 22. uſque 36. X, 142. Retia tendere, N. & Verba V, 36.
Vendere, venditor III, 124. 125. VII, 8, 16. a πώλης compoſita VII, 196. 197. 198. Venalia ſ. merces III, 127. VII, 8. 9. 78. Venditio III, 124. 125. VII, 9. 10. locus ubi id fit III, 126. VII, 11. X, 18. 19. vendita III, 125. VII, 9. 10. 14. vendunt vili; caro III, 125. VII, 10.
Venenum; antidotum V, 132.
Veniam, adero, adventus V, 155.
Venter II, 207. a γαστὴρ form. II, 168. 175.
Ventilare I, 225.
Ventrem exonerare V, 91.
Vento adverſo navigare I, 107. ſecundo 103. 105.
Ventus V, 110. 111.
vehemens & contrarius I, 110.
Venus aurea VII, 102.
Ver I, 60. 61.
Verberare VIII, 76. 77. Verbera X, 177. 187.
Vertebræ II, 179. 180.
Vertex, a κορυφὴ form. II, 43.
Veſica II, 221.
Veſperi I, 69.
Veſpertilio ubera in pectore habet II, 164.
Veſpillonis inſtrumenta X, 150.
Veſtes I, 25. VII, 42. uſque 46.
Virorum 47. 48. Utrique ſexui communes 48. 49. Mulierum 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. Veſtes a Coloribus denominatæ Virorum 55. Mulierum 56. 57. & alia 69. Perſarum Veſtes 58. 59. Lydorum ib. Armeniorum. Maſaliotarum. Thracum. Babyloniorum. Liburnorum 60. Medorum. Argivorum 61.
a regionibus denominatæ VII, 77. vid. 59. 60. 61.
arcendo frigori X, 123. 124.
Scenicæ. vid. Hiſtrio. item Militum. nec non Venatio.
Veſtiarium ſ. veſtium theca VII, 79. X, 136. uſque 139.
Veſtibulum I, 77. 78.
Veſtigia ferarum, Syn. & ab ἴχνος form. V, 11. Epith. & Locutiones aptæ 12.
Veſtigia rotarum VII, 116.
Veſtium partes VII, 62. 68.
Vetulæ in Comœdia IV, 119. 150. in Trag. 138.
Viæ dux III, 95.
Via invia, & contra III, 96.
Vici. vid. Urbs.
Vicini VI, 113. IX, 37.
Victimæ I, 29. III, 52. 53.
Victores certaminum gymnicorum III, 152.
Videre, ab ὁρᾶν form. II, 54. 55. 59. a εἴδεσθαι form. 55. 56. a βλέπειν 56.
Vimine plexa X, 179. 184. vid. Crates.
Vincere, debellare IX, 141. Victoria 141. 142.
Vincula, vincire VIII, 71. Vincti ib. item VIII, 102.
Vindemiatores VII, 141. 151. Torcular 151.
Vini hauſtus, potio, numerus potionum & omina VI, 30. 100.
Epitheta ejus Saporem, Patriam, Miſturam, & Bonitatem ſignificantia VI, 15. uſque 24.
Vini vaſa VI, 14. ubi illa reponuntur 15.
Vinum I, 248. VI, 25. Potare V, 25.
Vir II, 11. 12. verba rei convenientia & ab ἀνὴρ form. II, 20. 21.
Virgo III, 15. vid. Perſonæ.
Virtutum nomina IV, 10. qui iis præditi ſunt IV, 11. Adverbia id genus 11. 12. Verba 12.
Vites I, 243.
Vites curare I, 224. 226.
Vitiorum intellectus & voluntatis enumeratio IV, 13. qui vitiis laborant IV, 13. 14. inde form. Adverbia 14. 15. Verba 15.
Vitricus II, 27.
Vituperatio Equi I, 191. 192. 197. 198.
Imperatoris & Principis I, 42. 179.
Militis I, 155. 180.
Oratoris IV, 35. uſque 38.
Sophiſtæ IV, 48. uſque 51.
Portus I, 100.
Vide Laus.
Vituperii Nom. Verba & Adv. I, 150. V, 117. 118. 119. 121. 127.
Ulcera. vide Morborum genera.
Umbilicus, ab ὀμφαλὸς form. II, 169. 170.
Umbræ arborum I, 236.
Unguenta IV, 104. 105. Ungere, unctio 105. a μῦρον form. VII, 177.
Unguentaria vaſa VI, 105. 106. VII, 177. 168.
ab ἀλάβαστρον form. VII, 177.
Ungues, ab ὄνυξ form. II, 146. 161.
Volo, cupio V, 165.
Voluptates ſectari. voluptas. Voluptarius. item Adv. id genus VI, 185. 188.
Vomitus receptaculum vas X, 76.
Vorare, a βιβρώσκω form. VI, 39. a φάγω form. VI, 39. 40. Syn. VI, 42. Vorax VI, 41. 42. Voracitas VI, 42. 43.
Vox, a φωνὴ form. Adjectiva II, 111. Subſtant. 112. 113. Adv. 113. Vocis articulatæ definitiones: quomodo ea formetur, quibus inſtrumentis 114. 115. 116. Vocis diverſitas 116. 117. Vocem edere, mittere, a φθέγγεσθαι form. 118. Voces animantium quorundam V, 86. 87.
Urbanitas, Nom. Verba & Adv. V, 161.
Urcei X, 30. 70.
Urbs, Civitas IX, 7. Urbem condere IX, 6. 7. Obſidere I, 167. uſque 174. Civis IX, 7. Popu-

lus IX, 8. Quæ circum civitatem ſunt, & ad eam pertinent : Fines, Terminus, ab ὅρος form. 8. 9. Pagi, a δῆμοι form. 9. 10. a κῶμαι form. II, 36. 37. Agri, ab ἀγρὸς form. 12. Regio circumjacens, a χώρα form. 13. Horti, a κῆποι 13. Suburbia, Speculæ, Vallum 14. 15. Loca ſacra, Cœmeteria & alia. Nemora, Pergulæ, Stabula 16. 50.
Urbs, ab ἄστυ form. II, 17. Epitheta ſignificantia ejus ſitum 17. 19. 20. 22. 23. Ætatem 18. Magnitudinem cum laude 19. Contra. 21. uſque 25.
Urbis proſpectus verſus mare, ubi ſe offerunt Portus, & alia IX, 34.
Urbis, Mœnia, Portæ, Plateæ Vici IX, 35. 36. 37. 38. a κώμη form. 36. 37.
Ædificia publica & privata : ſacra & profana IX, 39. uſque 47.
Forum IX, 47. & alia uſque 50.
Uterus, matrix II, 221. 222. ibique Fœtus 223.
Utilitas, lucrum, N. & Verba V, 135. 136.
Utres VII, 192. 193. X, 72.
Vulcani Canis æreus V, 39.
Solemnia VII, 105.
Vulcanus ἀπάτωρ III, 26.
Vulnera curare IV, 179.
Vultus, a πρόσωπον form. II, 47. 48.

X.

Xanthias, ejus imago VII, 106.
Xerxes μακρόχειρ II, 151.

Z.

Zona, hinc form. II, 166.
torrida IV, 158.
frigida IV, 159.

JULII

JULII POLLUCIS ONOMASTICUM

Ordine alphabetico digeſtum: prioribus Seberi aliorumque Indicibus longe locupletius atque perfectius.

Numeri majores, *ſive* Romani *notant Libros Pollucis;* minores *Librorum ſegmenta margini adſcripta. Quæ vero voces* E *vel* S *poſt ſe habent, earundem* Epitheta, *vel* Synonyma *ibidem quærenda, indicantur.*

Adagia, quibus utitur Pollux, reperies ſub voce Παροιμίαι.

Ἀβαθὴς IV, 161.
ἀβαθὴς θάλαττα I, 115. γῆ I, 227.
ἀβαθὺς λιμὴν I, 101.
ἀβάκιον VI, 90. VII, 203. X, 105. 150.
ἄβαξ VI, 90. X, 105. 150.
ἄβαξ βαλάνιον VI, 86.
οὐκ ἀβάρβαρος ψιλὶς IX, 49.
ἀβασάνιστος VI, 143.
ἀβασανίστως VI, 144.
ἀβασανίστῳ προσώπῳ φυσᾶν IV, 68.
ἄβατον II, 199. 200.
ἄβατον χωρίον τοῦ ἱεροῦ, I, 9. Ἄβατα χωρία I, 186.
ἀβέβαιοι ὑπὸ γήρως II, 16.
ἀβέβαιον V, 153. 170.
ἀβέβαιος VI, 121. βαφὴ I, 144. ἐπιβάτης I, 210.
ἀβέβηλος τόπος I, 8.
ἀβέλτερος V, 120.
ἀβελτηρία III, 80.
ἀβλεμέως III, 123.
ἄβολα VII, 204.
ἄβολος X, 55.
ἄβολοι πῶλοι I, 181.
ἄβουλος τύραννος I, 42. στρατηγὸς I, 179.
ἄβρα περίκουρος IV, 151. 153.
ἀβρόβιος VI, 27.
ἀβροδίαιτος VI, 27.
ἀβρότης V, 95.
ἄβροχος ἡ γῆ διέμεινεν I, 53.
ἀβρύνεσθαι V, 95.
ἀβρωτία VI, 39.
ἄβρωτος VI, 39.
ἀβυρτάκη VI, 56. 66.
ἀβωλόκοπον χωρίον I, 246.
ἀγαθὰ εὔχεσθαι V, 129.
ἀγαθίδες ἀγαθῶν VII, 31.
ἀγαθὶς VII, 31.
ἀγαθὸς Φρυγῶν VI, 42.
ἀγαθοῦ δαίμονος VI, 100.
ἀγαθῶν χύδην κειμένων I, 51.
ἀγαλακτία III, 50.
ἀγάλακτοι ὗες I, 251.
ἀγάλματα I, 7.
ἀγάλματα ἀνασπάσαι I, 12. S.
ἀγάλματα ἱερύσασθαι I, 11. S.
ἀγαλματοποιεῖν VII, 108.
ἀγαλματοποιητικὴ I, 13.
ἀγαλματοποιία I, 13. VII, 108.
ἀγαλματοποιοὶ I, 12. S.
ἀγαλματουργία I, 13. S.
ἀγαλματουργικὴ I, 13.
ἀγαλματουργοὶ I, 12.
ἀγαλμάτων ἀκρωτηριασμὸς I, 12. S.
ἀγαλμάτων ἀνάστασις I, 11. S.
ἄγαμαι V, 113.
ἀγάμητος III, 47.
ἀγαμίου δίκαι III, 48. γραφὴ VIII, 40.
ἄγαμος II, 18. III, 46. 47. 48.
ἀγάμων μνῆμα VIII, 66.
ἀγανάκτησις γνώμης VI, 178.
ἀγαπητὴ θυγάτηρ III, 19,
ἀγαπητὸς υἱὸς III, 19.
ἀγαπητῶς παρατριβόμενος III, 111.
ἀγαπῶ V, 113.
ἀγαπώμενος III, 71.
ἀγαπωμένη III, 71.
ἀγαπῶν III, 69.
οὐκ ἀγαπῶν τὸ ἶσον III, 66.
ἀγγείδιον X, 30.
ἀγγεῖον X, 30.
ἀγγεῖον γάνεον VI, 103. VII, 162. X, 190. κεράμεον VII, 162. μύρων VI, 105. οἰνοφόρον VI, 14. X, 70. ὑδροφόρον VIII, 66. vid. Ind. Tit.
ἄγγελοι IV, 94. VIII, 137.
ἀγγελτικὸν ὄρχημα IV, 103.
ἄγγος μελιτήριον X, 93. χηλινὸν VII, 172.
ἄγει προσεχόμενοι I, 32.
ἀγεῖν IV, 171. VI, 13.
ἀγείρειν III, 111. VI, 196. VII, 188.
ἀγείρεσθαι IV, 45.
ἄγειρος I, 234.
ἀγείρων III, 111.
ἀγελάζεσθαι IV, 45.
ἀγελαῖοι ἵπποι I, 181. σοφισταὶ IV, 43.
ἀγελαιοκομικὴ VII, 209.
ἀγελαιοτροφικὴ VII, 209.
ἐν ἀγέλαις ὀχεῖαι III, 93.
κατ᾽ ἀγέλας IX, 144.
ἀγέλη ἵππων I, 181. μαθητῶν IV, 44.
ἀγελοτρόφος I, 181.
ἀγέννειος II, 10. 88. IV, 135.
ἀγένειος Σάτυρος IV, 142.
ἀγεννεῖς στρατιῶται I, 158.
ἀγενὴς III, 15.
ἀγεννὴς III, 136.
ἀγεννὴς ἵππος I, 206.
ἀγέννητον V, 169.
ἀγεννῶς III, 123. 127.
ἀγερμὸς VII, 188. III, 129. IX, 142.
ἀγερμὸς ἐμπόρων IX, 143. στρατεύματος I, 176.
ἀγήρατον III, 107.
ἀγήρατος δόξα, χρόνος II, 14.
τὸν ἀγήρω καὶ ἀγήρων κόσμον II, 14.
ἀγήρως τιμὰς II, 14.
ἅγιον πρᾶγμα I, 33.
ἁγίως προσιόντες I, 23.
ἀγκάλαι II, 139.
ἀγκαλιδαγωγεῖ II, 139.
ἀγκαλιδαγωγοὶ ὄνοι VII, 109.
ἀγκαλίδες II, 139. VII, 109. X, 173.
ἀγκαλιδηφόροι II, 139.
ἀγκαλιδοφόροι ἄνδρες VII, 109.
ἀγκιδωτὰ δίκτυα I, 97.
ἄγκιστρα I, 97. X, 133.
ἀγκιστρεία VII, 210.
ἀγκιστρευτικὴ I, 97. VII, 210. 139.
ἀγκιστροπῶλαι VII, 198.
ἀγκτὴρ II, 134.
ἀγκτῆρες τραχήλου II, 132.
ἀγκονίζειν III, 155.
ἀγκύλαι νεὼς I, 91.
ἀγκύλη I, 136. IV, 196. V, 54. VI, 95.
ἀπ᾽ ἀγκύλης βάλλειν VI, 109.
ἀγκυλίσασθαι I, 136. 175.
ἄγκυραι X, 134.
ἄγκυρα ἱερὰ I, 93. E.
ἀγκύρας βαλέσθαι I, 103. S.
ἀγκύρας ἀνελέσθαι I, 104. S.
ἐπ᾽ ἀγκυρῶν ὡρμισάμεθα I, 103.
ἀγκυρίζειν III, 155.
ἀγκὼν II, 141.
ἀγκῶνες IV, 62.
ἀγκῶνες δίφρου I, 143. ὀργάνων IV, 62.
ἀγκῶνος ἄρθρα, κόνδυλοι II, 141.
ἀγλαΐα τῶν ἵππων I, 217.
ἀγλαὸς ἵππος I, 217.

ἀγλευκὴς αὐλητὴς IV, 73.
ἀγλωττία II, 109.
ἄγλωττος II, 108. 109. VI, 145.
ἄγλωττος αὐλητὴς IV, 73.
ἄγλωττος αὐλὸς II, 108. IV, 73.
ἀγλώττως VI, 145.
ἁγνὰ θύματα I, 26.
ἄγναπτος ἐσθὴς IV, 119.
ἁγνισάμενος I. 25.
ἁγνῖται θεοὶ I, 24.
ἀγνοεῖν IV, 9. V, 145.
ἀγνοηθῆναι IV, 209.
ἀγνόημα VI, 180.
ἄγνοια V, 145.
ἀγνοούμενον VI, 209.
ἀγνοοῦντι προσώπῳ φυσᾶν IV, 68.
ἁγνὸς σηκὸς θεοῦ I, 6.
ἀγνοῶν V, 145.
ἄγνυθες VII, 36. X, 125.
ἀγνώμων IV, 9. 14. V, 104. 145.
ἀγνώμονες ἵπποι I, 182.
ἀγνωμονῆσαι V, 103. 145.
ἀγνωμόνως IV, 10. V, 104. 142. 145.
ἀγνωμοσύνη IV, 9. 13. V, 104. 141. 145.
ἀγνώριστα V, 150.
ἁγνῶς III, 63.
ἁγνῶς προσιόντες I, 32.
ἀγνωσία III, 64. V, 160.
ἄγνωστα V, 150. VI, 209.
ἄγνωστος III, 63. V, 159.
ἀγνώστως V, 145. 160. VI, 209.
ἀγνῶτες VIII, 119.
ἄγξαι VIII, 76.
ἄγονοι IV, 208.
ἄγονος III, 49.
ἀγορὰ III, 126. IX, 8. 44. X, 18. 177.
ἀγορὰ γυναικεία X, 18.
ἀγορὰ σπειρόπωλις VII, 78.
ἀγοράζων III, 126.
ἀγοραῖοι θεοὶ I, 24.
ἀγοραῖοι τέχναι VII, 6.
ἀγοραῖος Ἑρμῆς VI, 15.
περὶ ἀγορὰν εὐπραγίας οὔσης I, 51. S.
περὶ ἀγορὰν ἱερὰ VII, 121.
ἀγορανομικὸν σκεῦος X, 177.
ἀγορᾶς καὶ ἱερῶν εἰργόμενοι VIII, 66.
ἀγορᾶς μέρος περισχοινίσαι VIII, 20.
ἀγορᾶς οὐκ εὐπραγούσης I, 53. S.
ἀγορᾶς πληθούσης I, 51.
ἀγορᾶς τοῦ σίτου ἀξιωτάτης οὔσης I, 51. S.
ἀγοράσαι III, 126.
ἀγορασίως III, 127.
ἀγοράσματα III, 127.
ἀγοραστὴς III, 126.
ἀγορεύων τὸν ἐλεύθερον δοῦλος κακῶς VIII, 88.
ἄγος ἀποπέμψασθαι I, 33.
τὸ ἄγος ἀφοσιούμενος VIII, 119.
ἄγρα V, 9. IX, 12.
ἄγρα πολύθηρος V, 13. E.
ἄγραπτος δίκη VIII, 57.
ἐν Ἀγραύλου ὀμνύοντες ἔφηβοι VIII, 105.
τὰ ἄγραφα VIII, 57.
ἀγραφίου γραφὴ VIII, 88.
ἀγραφίου κατηγορούμενοι VIII, 54.
τὸ ἄγραφον VII, 210.
ἀγρεύειν IX, 12.
ἀγρευτὴς V, 9. IX, 12. κύων IX, 12.
ἀγρευτικὸς V, 9.
ἀγρευτικῶς V, 9.
ἀγρηνὸν IV, 116.
ἀγρία ὁδὸς IV, 96.
ἄγρια σῦκα I, 242. θηρία IX, 12.
ἀγριαίνειν I, 109. VIII, 14.
ἀγριελαία I, 241.
ἄγριος V, 139. VI, 125. IX, 12.
ἄγριος πῶλος I, 182. ὄνος V, 84. τελώνης IX, 32. λειχὴν IX, 193.
ἀγριότης VIII, 14.
ἀγρίως V, 139. 8, 13.
ἀγριώτερος θαλάττης τελώνης IX, 32.
ὁ ἀγριώτης IX, 12.
ἀγρόθεν ἥκειν IX, 12.
ἀγρόνδε οἰκεῖν IX, 12.
ἀγροὶ I, 221. IX, 8.
ἀγροικία I, 221. IX, 12.
ἄγροικον ἱμάτιον VII, 48. μέλος IX, 12.
ἄγροικος IX, 12. 22.
ἀγροῖκος IX, 12.
ἄγροικος μοῦσα IX, 12. πόλις IX, 22.
ἄγροικος δικαστὴς VIII, 12. συμπότης VI, 29.
ὁ ἄγροικος νεανίσκος IV, 146. 147.
ἀγροίκων διφθέραι X, 175.
πρὸς ἀγρὸν ἐλθεῖν IX, 12.
ἀγρὸν δὲ ἐλθεῖν IX, 12.
ἀγρόται I, 221.
Ἀγροτέρα Ἄρτεμις V, 13.
Ἀγροτέρᾳ Ἀρτέμιδι θύειν VIII, 91.
ἡ Ἀγροτέρα θεὸς IX, 12.
τῆς Ἀγροτέρας τέμενος IX, 12.
ἀγρυπνεῖν III, 69. 70. 116. 121.
ἄγρυπνος III, 120.
ἄγρυπνος στρατηγὸς I, 178. κυνηγέτης V, 18.
ἄγρυπνος εἰς τὴν φυλακὴν III, 115.
ἀγρύπνως III, 121.
τὰ ἐν ἀγρῷ σκεύη X, 128.
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀνασκευάζεσθαι X, 14.
τῶν ἀγρῶν εὐθὺ ἀπελθεῖν IX, 12.
ὁ Ἀγρεὺς IX, 12.
ἄγρωστις V, 48.
ἀγρωστίδος ἀνάπλεων χωρίον I, 246.
ἀγυιαὶ IX, 35.
ἀγυιὰς κνισσᾶν I, 28.
ἀγυιεὺς IV, 123.
Ἀγυιεὺς Ἀπόλλων IX, 35.
ἀγύμναστοι στρατιῶται I, 158.
ἀγυμνάστως I, 159.
ἀγύναικος III, 48.
ἀγύνης III, 47.
ἄγυνος III, 48.
ἀγυρμὸς III, 111.
ἀγύρται VII, 188.
ἀγύρτης III, 129.
ἀγύρτης (βόλος) VII, 205.
ἀγυρτικὴ VII, 188.
ἄγχειν III, 150. 155.
ἀγχέμαχα ὅπλα I, 133.
ἀγχίαλος πόλις IX, 17.
ἀγχιβαθὴς λιμὴν I, 100.
ἀγχιθάλαττος πόλις IX, 17.
ἀγχίθυροι IX, 37.
ἀγχίνοια II, 227.
ἀγχίνους II, 229.
ἀγχίνους βασιλεὺς I, 40. στρατηγὸς I, 118.
ἀγχίνως II, 230.
ἀγχιστεὺς III, 33.
ἀγχιστίνδην γαμεῖν VI, 175.
ἀγχιτέρμονες VI, 113.
ἀγχόνη IV, 200.
ἄγχουσα VII, 95.
ἀγχώμαλον V, 157.
ἄγχων VIII, 77.
ἄγχων τελώνης IX, 32.
ἄγχων τοὺς χρήστας III. 116.
ἀγωγὰς κόπρου προσφέρειν I, 225.
ἀγωγεῖα IX, 48.
ἀγωγεῖς ὁδοῦ III, 95.
ἀγωγεὺς III, 95. X, 55.
ἀγωγὴ III, 95. IV, 42.
ἀγώγιμα VII, 8. IX, 34.
ἀγώγιμα φορτία I, 99.
ἀγωγίμων ἐμβολὴ VI, 176.
ἀγωγοὶ ὁδοῦ III, 95.
ἀγωγὸς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν IV, 39.
ἀγὼν I, 150. III, 142.
ἀγὼν ἡμιόνων VII, 186.
τὸν ἀγῶνα ἐξέλιπε VIII, 143.
τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐπεξελθὼν VIII, 143.
ἀγῶνας διατιθέναι III, 140. S.
ἀγῶνες IV, 91.
ἀγῶνες οἱ ἐπὶ λαμπάδι VIII, 90.
ἀγῶνες Διονυσιακοί, Μουσικοὶ III, 142. Μουσικῆς III, 142. ἱεροὶ III, 153. pl. Ἡράκλειοι III, 155.
ἀγωνία III, 141, 142.
ἀγωνίαι Διονυσιακαὶ III, 142. Γυμνικαὶ III, 142.
ὁ ἀγωνιζόμενος τὸ διπλοῦν στάδιον III, 147. pl.
ἀγώνιοι θεοὶ III, 141.
ἀγωνίσασθαι III, 141. 153.
ἀγώνισις III, 141.
ἀγώνισμα III, 141. VI, 181.
ἀγώνισμα σάλπιγγος IV, 91.
ἀγωνισμὸς IV, 34. IX, 142.
ἀγωνισταὶ III, 141. 143. 144.
ἀγωνισταὶ ἵπποι I, 181.
τοὺς ἀγωνιστὰς ἀνακηρύττειν IV, 91.
ἀγωνιστὴν ἀνακηρύξαι IV, 93.
ἀγωνιστὴς IV, 141. V, 15. III, 149.
ἀγωνιστὴς τοῦ διαύλου III, 147.
ἀγωνιστήριος σάλπιγξ IV, 89.
ἀγωνιστικὸς III, 141.
ἀγωνιστικῶς III, 145.
ἀγωνιστῶς III, 141.
ἀγωνοθεσία III, 140.
ἀγωνοθέται III, 140. S.
ἀγωνοθέτις III, 141.
ἀγώνων διαθέται III, 140. S.
ἀγώνων διάθεσις III, 140. S.
ἀγώνων κήρυκες VIII, 103.
ὁ ἄγων ἐπὶ τὴν ἀρετὴν IV, 39.
ἀγωστὸς II, 140.
ἄδακρυς II, 63.
ἀδακρυτὶ II, 63.
ἀδακρύτους II, 63.
ἀδακρύτω Dual. II, 64.
ἀδάμας VII, 99.
ἀδάμαστος πῶλος I, 182. ἵππος I, 198.
ἄδδην ἐσθίειν VI, 42. 175.
ἀδδηφάγοι ἵπποι I, 181.
ἀδδηφάγος VI, 41.
ἀδδηφάγος ναῦς I, 121.
τὸ ἀδεὲς V, 125.
ἀδεὴς III, 135. V, 125.
ἀδεὴς κύων V, 65.
ἄδεια III, 135. V, 125.
ἄδειπνον VI, 102.
ἀδέκαστος ῥήτωρ VI, 191.
ἀδελφαὶ ἐπιθυμίαι III, 24.
ἀδελφιδῆ III, 22.
ἀδελφιδοῦς III, 22.
ἀδελφίζειν III, 24.
ἀδελφόθειος III, 22.

ἀδελφοὶ II, 221. III, 22. E. III, 22. 23.
ἀδελφεκτόνος III, 25.
ἀδελφὸς III, 25. ἐπίγονος ib.
ἀδένες II, 224.
ἄδεσμος φρουρὰ VIII, 72.
ἀδέσποτοι III, 74.
ἄδετον VIII, 72.
ἀδεῶς III, 36. V, 125.
ἀδεῶς λέγειν VIII, 96.
ἀδεῶς φερόμενοι ἵπποι I, 211.
ἄδηλον VI, 209.
ἄδηλος V, 163.
ἀδήλως VI, 209.
ἀδιάλλακτοι ἐχθροὶ I, 151.
ἀδιανόητα II, 230.
ἀδίαντον ἄνθος II, 229.
οὐκ ἀδιάρθρωτος ἦχος II, 114.
ἀδιάτακτοι III, 57.
οὐκ ἀδιατύπωτος φθόγγος II, 114.
ἀδιάφθορον III, 86.
ἀδιάφθορος ῥήτωρ IV, 34. VI, 191. δικαστὴς VIII, 10.
ἀδιαφθόρως VIII, 11.
ἀδιέργαστα VI, 143.
ἀδιεργάστως VI, 144.
ἀδιήγητον τῷ πλήθει III, 88.
ἀδικεῖν VIII, 7. 14.
ἦ μὴν μὴ ἀδικεῖν VIII, 55.
εἰς τὸ ἀδικεῖν ἀσθένεια VI, 132.
ἀδίκημα VIII, 24. ὁμολογούμενον VIII, 49.
ἀδικήματα δημόσια VIII, 51.
ὁ τὰ ἀδικήματα μετρῶν τῷ δύνασθαι VI, 132.
ἀδικήματος προβολὴ VI, 176. ἔνδειξις VI, 178. μήνυσις VI, 179. VIII, 47.
ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων δημοσίων γραφὴ VIII, 29.
ἀδικημάτων δημοσίων δίκη VI, 154.
περὶ ἀδικημάτων εὐθύνη VIII, 45.
ἀδικήσαντες VIII, 46.
ἀδικία IV, 13. V, 141. VIII, 13. 24.
ἀδικίαν ἔχων VIII, 7.
ἀδικίας δίκη VIII, 31.
ἀδικομαχεῖν III, 154.
ἄδικον VIII, 6.
ἀδικοπραγεῖν VIII, 7.
ἀδικοπραγία IV, 13.
ἀδικοπραγίαν ἔχων VIII, 7.
ἄδικος IV, 14. V, 141. VIII, 7.
ἄδικος ἡμέρα VIII, 25. γῆ I, 53. 227.
ἄδικος τὴν σιαγόνα ἵππος I, 197.
ἄδικος τύραννος I, 42. δικαστὴς VIII, 12.
ὁ τοὺς ἀδικοῦντας κολάζων VIII, 8.
οἱ ἀδικοῦντες περὶ τὰ μέταλλα VIII, 47.
ἀδίκως V, 142. VIII, 13.
ἀδίκως ζῶν VIII, 7.
ἀδιόρατα V, 150.
ἀδόκιμος V, 159. ῥήτωρ IV, 35.
ἀδοκίμως V, 160.
ἀδολέσχης VI, 119.
ἀδολεσχία VI, 120.
ἀδόλεσχος VI, 119.
ἄδολον III, 133. ἀργύριον III, 86.
ἀδόντων ἀλεκτρυόνων I, 71.
ἀδοξεῖν V, 160.
ἀδοξία ibid.
ἄδοξος V, 159. 163.
ἀδόξως V, 160.
ἐν ᾅδου βραχμὴ IX, 83.
ἀθρόοι ὄρνηκες I, 236.
ἀδρὸν πνέων αὐλητὴς IV, 72.
ἀδρὸν φθέγμα κήρυκος IV, 94.
ἀδυναμία III, 122. VI, 145.
ἀδυνασία III, 122. VI, 145.
ἀδύνατοι στρατιῶται I, 158.
ἀδύνατος III, 122.
ἀδύνατος εἰπεῖν II, 108.
ἀδύνατος ῥήτωρ VI, 145.
ἀδυνάτως III, 123. VI, 145.
ἄδυτον χωρίον I, 9.
ἀδωρία VIII, 11.
ἀδωροδόκητος στρατηγὸς I, 178. ῥήτωρ VI, 191.
ἄδωρος VI, 191. δικαστὴς VIII, 10. στρατηγὸς I, 178. ῥήτωρ IV, 34.
ἀδώρως VIII, 11.
ἀειδὴ f. ἀηδῆ V, 106.
ἀειδουλεία III, 80.
ἀείζωον V, 169.
ἀειθαλὲς δένδρον I, 130.
ἀειθαλὴς φοῖνιξ I, 244.
ἀεικίνητον V, 169.
ἀείμνηστος V, 158.
ἀέναοι ποταμοὶ III, 103.
ἀείρρυτοι ποταμοὶ III, 103.
ἀεῖσαι παιᾶνας I, 26.
ἀείσιτος VI, 34.
ἀείσιτος ἐκ τιμῆς IX, 40.
ἀέναοι ποταμοὶ III, 103.
ἐν ἀέρι ἀναπεπταμένῳ κείμενον χωρίον V, 109.
ἐν ἀέρι καθαρῷ διακείμενον χωρίον V, 109.
ἀερίνη ἐσθὴς IV, 119.
τοῦ ἀέρος περιζέοντος IV, 158.
ἀέρος πλῆξις, ἡ φωνὴ II, 116.
πρὸς αἰτὸν ἐρέψομεν VII, 119.
αἰτὸς κλάζει V, 59.
αἰτὸς τοῦ τροχοῦ I, 145.
πρὸς αἴτωμα στεγάσαι VII, 119.
αἰτῶν ὀστᾶ IV, 76.
ἄζευκτος X, 157.
ἄζηλωτος V, 159.
ἀζηλώτως V, 160.
ἄζυγες βόες I, 29.
ἄζυμοι ἄρτοι VI, 32.
ἀηδεῖς χυμοὶ II, 110.
ἀηδὴς VI, 130. αὐλητὴς IV, 73.
ἀηδὴς φωνὴ II, 117.
ἀηδίᾳ διαθρυλλῶν τὰ ὦτα VI, 119.
ἀηδίᾳ τὰ ὦτα ἀποκναίων VI, 119.
ἀηδόνες εὐστομοῦσαι II, 100.
ἀήθεια III, 64.
ἀηθεῖν V, 145.
ἀήθεις III, 63.
ἀήθης V, 145.
ἀηθῶς ibid.
ἀὴρ κοῦφος V, 109. E. βαθὺς I, 113. E.
ἀὴρ πεπληγμένος II, 116.
ἀὴρ τυπούμενος εἰς φωνὴν II, 114.
ἀήττητοι αἰδεῖς I, 157.
ἀηττήτως I, 157.
ἀθαλάσσευτοι νῆες I, 121.
ἀθάνατον V, 169.
ἀθάρη VI, 58. 62.
ἀθάρη ἐκ καγχρυδίου I, 248.
ἀθαρσὴς III, 136.
ἀθαρσῶς III, 137.
ἀθεμιτόνως IV, 10.
ἀθεμοσύνη IV, 9.
ἀθέμων IV, 9.
ἀθέατα V, 15.
ἀθέατον II, 56. χωρίον I, 9.
ἀθέατος IV, 9.
ἀθεάτως II, 56. IV, 10.
ἀθέμιτος I, 21.
ἀθεμίτως I, 22.
ἄθεος I, 21.
ἀθεότης I, 22.
ἀθερώδες ὑγρὸν I, 197.
ἄθετος VII, 204.
ἀθέως I, 22.
Ἀθηνᾶ εἶδος αὐλοῦ IV, 77.
Ἀθηνᾶ παραπεπλεγμένη II, 35.
Ἀθηναῖς φυλὴ VIII, 109.
Ἀθηνᾶς νόμοι IV, 66. νόμος IV, 77.
Ἀθηνᾶς πέπλοι VII, 50.
Ἀθηνᾶς πρόσωπον IX, 75.
ἄθηρα ὄρη V, 13.
ἀθηρία ibid.
ἄθηρος ἐπανῆλθεν ib.
ἀθησαύριστος III, 117.
ἀθησαύριστος καρπὸς I, 243.
ἆθλα III, 143. 144. VI, 186.
ἆθλα ἐφορεῖν III, 140.
ὁ τὰ ἆθλα νικήσας III, 152. ἀνεκηρύχθη ib.
ἆθλα τῶν διαπαννυχισάντων VI, 108.
ἀθλεῖν III, 143.
ἀθλεύειν III, 144.
ἀθλήματα ib.
ἀθλῆται III, 153.
ἀθληταὶ III, 143.
ἀθληταὶ Διονυσιακῆς ἀγωνίας III, 144.
ἀθληταὶ ἵπποι I, 181.
ἀθληταὶ μουσικοὶ III, 144.
ἀθλητικῶς III, 145.
ἀθλητῶν ἀνακήρυξις VI, 177.
ἀθλία πόλις IX, 24.
ἄθλιος III, 116. V, 163.
ἀθλιότης III, 116.
ἀθλοθεσία III, 140.
ἀθλοθέται ib.
ἀθλοθέται δίκα VIII, 93.
ἀθλοθέτας κληροῦν ἔξεστι θεσμοθέταις VIII, 87.
ἀθλοθετεῖν III, 140.
ἀθλοθετία ib.
ἆθλοι III, 143.
ἆθλον VI, 186.
ἀθλοφόροι ἵπποι I, 181.
ἄθλων ἐπιμέλεια III, 140. S.
ἄθλων ἐπιμελεῖσθαι ib. S.
ἄθλων ἐπιμεληταὶ ib. S.
ἄθριξ II, 26.
ἀθροίζειν IV, 43.
ἀθροίζειν λογάδην VI, 175.
ἀθροῖσαι III, 128.
ἀθροῖσαι στράτευμα I, 176.
ἀθροίσασθαι III, 128.
ἄθροισις III, 129,
ἄθροισμα IX, 142.
ἄθροισμα δούλων IX, 143.
ἀθροισμὸς III, 129. στρατεύματος I, 176.
ἀθυμεῖν I, 159. III, 98. 123.
ἀθυμία I, 159. II, 203. III, 98. 122. V, 122.
ἄθυμοι στρατιῶται I, 158. κύνες V, 62.
ἄθυμον βλέμμα I, 192.
ἄθυμος II, 230. III, 122.
ἀθυμοτέρως II, 230.
ἀθυμοῦσι ib.
ἀθυμῶν ib.
ἀθύμως I, 59. II, 230. III, 99. 123.
ἀθυρόγλωσσος II, 109. VI, 119.
Αἰαντὶς φυλὴ VII, 110.
αἰγεῖρος I, 234.

αἶγις μηκάδις V, 87.
αἰγὴ IV, 118. X, 131.
Αἰγηὶς φυλὴ VIII, 110.
αἰγήλια VIII, 185.
αἰγιαλοὶ τραχεῖς I, 115.
αἰγιαλὸς I, 99. IX, 28.
ἐπ' αἰγιαλοῦ στήσασθαι τὴν ναῦν I, 104.
αἰγίβοτος μᾶλλον ἢ ἀστυκὴ πόλις IX, 23.
αἰγίδις V, 100.
Αἰγικόρεις (ἡ φυλὴ) VIII, 109.
αἰγινὰ IV, 90.
Αἰγιναία δραχμὴ IX, 76.
Αἰγιναῖον τάλαντον IX, 86.
Αἰγιναῖος ὀβολὸς IV, 173.
αἰγὶς V, 16.
αἰγὶς ἀμφιδασεῖα X, 38.
αἴγλη III, 72. IV, 155. V, 100.
αἴγλην ἀφιέντες ὀφθαλμοὶ II, 63.
Αἰγυπτία λίθος VII, 100. σταφυλὴ VI, 82.
Αἰγύπτια ταρίχη VI, 48.
Αἰγύπτιον μύρον VI, 104. νάρδον ib. λίνον V, 26.
Αἰγύπτιος κύαμος IV, 198.
Αἰγυπτίων τάλαντον IX, 86.
αἰγῶν φωναὶ V, 87.
αἰδεῖσθαι εἰδὼς τελώνης IX, 33.
αἴδιον V, 169.
αἰδοῖα II, 174.
περὶ τὰ αἰδοῖα τρίχωσις
αἰδοῖον II, 171. ἀνδρεῖον X, 143.
αἰδοῖον, τύλος II, 176. κτεὶς II, 74.
αἰδοίου βάλανος II, 71. ὄρχεις II, 172. δίδυμοι ib. ἐπιδερμὶς II, 174. καυλὸς II, 171. παραστάται II, 174. ταῦρος II, 173.
τῆς αἰδοῦς χρόαν ὑποφαίνουσαι παρειαὶ II, 87.
τῷ αἰθέρι ἁμιλλωμένη πόλις IX, 20.
αἴθουσα, (ἡ αὐλὴ) I, 77.
δι' αἰθρίας ἀκριβοῦς πλεῖν I, 105.
αἴθριον χωρίον V, 109.
αἴθωνες λέβητες IX, 168.
αἰκία VIII, 79.
αἰκίας δίκη VI, 154. VIII, 131.
αἰκιζόμενος VIII, 77.
αἰκίσασθαι VIII, 76.
αἰκίσματα VI, 182.
αἰκισμὸς VIII, 79.
αἰκιστικὸς VIII, 75.
αἰκιστικῶς VIII, 76.
αἷμα II, 215. IV, 192.
αἷμα ἔμμηνον II, 222. ἐμφύλιον VIII, 110.
αἷμα ἐμῶν II, 215.
αἷμά ἐστιν ἡ ψυχὴ II, 226.
αἷμα ἱερείων X, 65.
αἷμα σχάσαι II, 215.
τὸ αἷμα τόπος τοῦ ἡγεμονικοῦ II, 226.
αἱμάξαι II, 215.
αἱμασιὰν περιελάσασθαι I, 225.
αἱμάσσειν τοὺς βωμοὺς I, 27.
αἱμάσσοντα θύματα I, 26.
αἱμάσσων II, 215.
αἱματηρὸν ib.
οἱ ἐν αἵματι III, 5.
οἱ ἐφ' αἵματι διωκόμενοι VIII, 125.
αἵματι προσεχόμενος VIII, 134.
ἡ αἱματία VI, 60.
οἱ πρὸς αἵματος III, 5.
αἵματος μιστὸς VIII, 134.
τοῦ αἵματος θᾶττον ἂν μεταδοίη ἢ τῶν χρημάτων (οὕτω ῥυπαρὸς) III, 115.
αἱματῶδες II, 215. IV, 180.
αἱματώδης χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
αἱμορραγοῦν IV, 198. 202.
αἱμόρρησις IV, 186.
αἱμόρροια ib.
αἱμορροεῖς IV, 202.
αἴνιγμα VI, 187.
αἲξ φράτριος III, 52.
Αἰξωνικαὶ τρίγλαι VI, 63.
Αἰόλιος νόμος IV, 65.
Αἰολὶς ἁρμονία ib.
αἰόνησις IV, 180.
αἰπολεῖν I, 250. VII, 185.
αἰπόλια I, 249. VII, 185.
αἰπόλοι VII, 185.
αἰπόλος I, 249.
αἰπόλων μοῦσα IX, 12.
ὁ αἱρεθεὶς VII, 39.
αἱρεθεὶς πρεσβευτὴς VIII, 55.
αἱρεθέντες ἀριστίνδην VII, 124.
αἴρειν V, 10. 11. μασχάλην VI, 26.
αἴρειν ἀπὸ γῆς I, 103.
αἱρεῖσθαι V, 11.
αἵρεσθαι V, 11. IX. 145.
αἵρεσις VIII, 73.
αἵρεσις διαιτητῶν VIII, 89. 136. φρουρίου VI, 179.
αἱρετοὶ VIII, 44.
αἱρετὸς ἀντιγραφεὺς VIII, 98. παῖς VIII, 116.
αἰρόμενος IX, 147. σκέλος I, 109.
αἰρόπινον κόσκινον X, 114.
αἴρων τὰ ἔμπροσθεν σκέλη ταχέως, τὰ δὲ ὄπισθεν προσαγόμενος ἵππος I, 211. 216.
αἴρων ὀρθὸν τὸν αὐχένα ἵππος I, 218.
ὁ αἴρων τὰς ὀφρῦς II, 49.
αἰσθάνεσθαι II, 236.
αἰσθήσεις ibid.
αἰσθητικὰ μαθήματα ib.
αἰσθητικὸν ib.
αἰσθητὸν ib.
αἰσθητὸς ib.
αἴσια I, 162.
αἰσίωμα VI, 180.
τὰ αἴσχιστα πεπονθὼς VI, 127.
τὰ αἴσχιστα εἰπεῖν VIII, 80.
τὰ αἴσχια πόλεως μέρη IX, 48.
αἶσχος V, 127.
αἰσχραὶ κύνες V, 62.
αἰσχροκέρδεια III, 113. VI, 191.
αἰσχροκέρδεια τρόπου VI, 133.
αἰσχροκερδεῖν III, 113.
αἰσχροκερδὴς III, 112. ῥήτωρ VI, 191. τελώνης IX, 32.
αἰσχρολογία II, 120.
αἰσχρολόγος VI, 123. 126. VIII, 80.
αἰσχρολόγως VIII, 81.
αἰσχρορρημοσύνη II, 129. VIII, 80.
αἰσχρορρημόνως VIII, 81.
αἰσχρορρήμων VIII, 80.
αἰσχρουργὸς VI, 126.
αἰσχρῶν ᾀσμάτων ποιητὴς VI, 123.
τῶν αἰσχρῶν τὰ καλὰ εὖ διακρίνων VI, 131.
αἰσχῦναι IV, 32.
αἰσχύνειν V, 127.
οὐκ αἰσχύνεται ἀδικῶν VI, 132.
αἰσχύνη IV, 33. V. 127.
εἰς αἰσχύνην τὸ σῶμα ἐκδεδωκὼς VI, 127.
αἰσχύνην περιβαλεῖν IV, 32.
αἰσχύνη τις πρόσεστιν αὐτῷ III, 114.
αἰσχύνη τῶν συνόντων V, 162.
αἰσχυνθεὶς οὐδὲν ᾧ λῆμμα πρόσεστι III, 112.
αἰσχυνόμενος οὐδὲν ῥῆμα VIII, 81.
αἰσχύνων τὸ σῶμα V, 127.
αἰτεῖν μισθοὺς IV, 42.
αἰτεῖν παρὰ τῶν θεῶν τὰ ἀγαθὰ I, 26.
αἰτεῖν πρᾶσιν VII, 13.
αἴτησις μισθοῦ IV, 47.
αἰτία III, 138. VIII, 30. 67.
ὁ ἐν αἰτίᾳ VIII, 120.
αἰτία ἑκουσίου φόνου VIII, 120.
οἱ ἐν αἰτίᾳ μυστηρίων ἀπέχονται VIII, 90.
αἰτίαν δευτέρας ἑκουσίου προσλαβὼν VIII, 120.
αἰτίαν ἐπάγειν III, 138.
αἰτιάσασθαι VIII, 30.
αἰτιάσεις III, 30. 138.
τὰς αἰτιάσεις ἀπελύσατο VIII, 68.
αἰτιᾶσθαι III, 138.
αἰτιασθεὶς VIII, 67.
αἰτιώμενος ib.
Αἰτωλικὸν ἀκόντιον I, 149.
αἰχμαλώτους λαβεῖν ναῦς I, 124.
αἰχμαλωτίσαι I, 166.
αἰχμὴ X, 143. δόρατος I. 136.
αἰῶραι IV, 55. 131. κατὰ σκηνὴν IV, 127.
αἰωρεῖν ὑγροὺς τοὺς πόδας ἐγκαθίζοντα ἵππῳ I, 215.
αἰώρησις X, 57. δι' ὀχημάτων X, 51.
αἰωρουμένου ἑτέρου ποδὸς IX, 121.
ὁ αἰωρῶν τὰς ὀφρῦς II, 49.
ἀκάθαρτοι I, 32.
ἀκάθαρτον ἕλκος IV, 190.
ἀκάθαρτος VI, 126.
ἀκαθάρτως πάντα δρῶντες I, 32.
ἀκάθεκτος VI, 30. τύραννος I, 42. ἵππος I, 198.
ἀκάθεκτος τὸν θυμὸν σῦς V, 79.
ἀκαιρία VI, 204.
ἄκαιρον ib.
ἀκαίρως ib.
ἀκακία V, 119.
ἄκακος ib.
ἀκάκως ib.
ἀκαλλώπιστον IV, 153.
ἀκαλύφη VI, 51.
Ἀκαμαντὶς φυλὴ VIII, 110.
ἄκανθα VI, 46. νώθου II, 180. κνάφίας VIII, 37.
ἄκανθαι ἰχθύων VI, 51.
ἀκανθίας I, 247. VI, 54.
ἀκανθῶδες χωρίον I, 246.
ἀκανθῶν ἀνάπλεων χωρίον I, 246.
ἀκαρὲς II, 33. V, 100.
ἀκαρὴς καιρὸς II, 33.
ἀκαριαῖος πλοῦς ib.
Ἀκαρνάνων σφενδόνη I, 149.
ἄκαρπα δένδρα I, 234.
ἀκαρπία I, 52.
ἄκαρπος γῆ I, 227.
ἀκατάλλακτοι ἐχθροὶ I, 150. 151.
ἀκατάπληκτος V, 125.
ἀκαταπλήκτως ib.
ἀκατάσκευος V, 119. X, 15.
ἀκατάστατος VI, 121. 129.
ἀκάτια I, 82. VIII, 93. X, 166.
ἀκάτιος ἱστὸς I, 91.
ἀκέραιοι δυνάμεις I, 155.
ἀκέραιον ἀργύριον III, 86.
ἀκερματία IX, 89.
ἀκερσεκόμης Ἀπόλλων II, 35.
ἄκερως ἡ θήλεια ἔλαφος V, 76.
ἀκέσασθαι IV, 77. VII, 42.
ἀκέσματα IV, 77.

ἀκισταὶ VII, 42.
ἀκιστὴς IV, 177.
ἀκίστριαι VII, 42.
ἀκίφαλος μῦθος II, 43.
ἀκήρατον III, 107. χωρίον V, 108.
ἀκήρατος III, 108. χρυσὸς VII, 98.
ἀκήρυτος ἀπαρτία X, 19.
ἀκηρυκτεὶ ἐπιόντες VIII, 139.
ἀκήρυκτοι πόλεμοι ib.
ἀκηρύκτοις πολέμοις χρώμενοι ἐχθροὶ I, 151.
ἀκήρυκτος πόλεμος IV, 93.
ἀκηρύκτους πολέμους ὑπάγοντες ἐχθροὶ I, 151.
ἀκηρύκτως πολεμοῦντες ἐχθροὶ ib.
ἀκίβδηλον ἀργύριον III, 86.
τὰς ἀκίδας ἰῷ ἔχριον οἱ Ἄραβες I, 138.
ἀκίδες βέλους I, 137. VII, 158.
ἀκίδος ὄγκινοι I, 137.
ἀκιδωτὰ X, 133.
ἀκινάκαι X, 144.
ἀκινάκης I, 138.
ἀκίνδυνος λιμὴν I, 100. πλοῦς I, 105.
ἀκίνητα ἄστρα IV, 156.
ἀκινητὶ ἑστηκεν III, 89.
τοῦ ἀκινητὶ μένειν ἅμιλλα IX, 115.
ἀκινητίνδα IX, 110. 115.
ἀκίνητον VI, 116.
ἀκίνητος ἀπόπατος X, 44.
ἀκινητέος ἐστιν III, 89.
ἀκὶς βέλους I, 137.
ἄκλαυστος II, 64.
ἀκλεᾶ εἶναι V, 160.
ἀκλεὴς V, 159.
ἀκλεῶς V, 160.
ἀκληρία VI, 197.
ἄκληρος ib.
ἄκληρον γενέσθαι τῶν πατρῴων VIII, 145.
ἄκλητοι VI, 12.
ἀκλινὴς I, 41. δικαστὴς VIII, 10.
ἀκλινῶς VIII, 11.
ἄκλωστοι στήμονες VII, 31.
ἀκμάζειν I, 230. II, 20.
ἀκμάζειν τῇ δόξῃ V, 159.
ἀκμάζοντες βότρυς I, 243. στρατιῶται I, 177.
ἀκμάζοντος ἔτους I, 59. σίτου I, 180.
ἀκμάζουσα γυνὴ II, 18. πόλις IX, 23.
ἀκμάζουσαι δυνάμεις I, 155.
ἀκμάζων II, 11. καρπὸς I, 237.
ἀκμάζων τῇ δόξῃ V, 158.
ἀκμὴ δόξης ib.
ἀκμὴ ξίφους I, 136. VII, 157.
οἱ ἐν ἀκμῇ στρατιῶται I, 177.
ἐν ἀκμῇ ὢν νέος II, 10.
περὶ σίτου ἀκμὴν I, 61. 180.
ἀκμοθέτης X, 147.
ἄκμονες VII, 106.
ἄκμων X, 147.
ἄκναπτον VII, 48. 64.
ἄκναπτος σύρα X, 64.
ἄκναφα VII, 37.
ἄκνηστις II, 179.
ἀκοαὶ II, 81.
τὰς ἀκοὰς ἐπιλαμβάνειν VIII, 155.
ἀκοὴ II, 81. 236.
τὴν ἀκοὴν ἐμπεπλῆσθαι II, 82.
ἀκοῆς πόρος σκολιὸς II, 84.
ἀκοῆς τέρψις VI, 178.
ἀκοινώνητος V, 143. VIII, 135.
ἄκοιτις II, 221.
ἀκολασία IV, 13. VI, 189.
ἀκολασίαν νουθετῆσαι IV, 39.
ἀκολασίας πλέα πόλις IX, 21.
ἀκολασταίνειν VI, 188.
ἀκόλαστος τὴν γνάθον ἵππος I, 198.
ἀκόλαστος τύραννος I, 42. κίναιδος VI, 126.
ἄκομοι κλάδοι I, 236.
ἄκομος τὴν κεφαλὴν II, 26.
ἀκόναι X, 147.
ἀκονᾶν VII, 107.
ἀκόνη ὠτὸς II, 86.
ἀκόνιτον V, 132.
ἀκόντια V, 19. 20. 23. 78. X, 141. 143.
ἀκόντια ἐσφαιρωμένα I, 212.
τὰ ἀκόντια μελίας ἔσται V, 20.
ἀκόντια πῆλαι, στρέψαι, ἀφεῖναι I, 175.
ἀκόντια πλατύλογχα VII, 157.
ἀκόντια στριφνὰ V, 20. E.
ἀκοντίζειν I, 215.
ἀκοντίζειν ἐπισκοπώτατα σὺν ῥώμῃ I, 215.
ἀκόντιον I, 136. Αἰτωλικὸν I, 149.
ἀκοντίσαι I, 175.
ἀκόντισμα I, 136.
ἀκοντίσματα X, 143.
ἀκοντιστικὸς III, 151.
ἀκόριστος VI, 41.
ἀκοσμίας πλέα πόλις IX, 21.
ἄκοσμος πόλις ib.
ἄκοσμος τὴν κεφαλὴν II, 26.
οἱ τοὺς ἀκοσμοῦντας εἴργοντες VIII, 131.
ἀκούειν II, 81.
ὁ ἀκούσας κακῶς· τὰ αἴσχιστα VIII, 81.
ἀκούσιοι φόνοι VIII, 118. 120.
ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ κρινόμενοι VIII, 125.
ἄκουσμα II, 81. 82. VI, 182.
ἀκουστὴς II, 82.
τὰ ἄκρα προκαταλαβεῖν I, 172.
ἄκραι I, 187.
ἄκραι κατήνεμοι I, 115. E.
ἀκραῖοι θεοὶ IX, 40.
ἀκραιφνεῖς νῆες I, 121.
ἀκραιφνῶς I, 157.
ἀκρασία IV, 13.
ἀκρατεῖν II, 154.
ἀκρατεῖς κύνες V, 64.
ἀκρατεῖς τῶν κωπῶν ναῦται I, 116.
ἀκρατέστερος οἶνος VI, 42.
ἀκρατὴς IV, 14.
ἀκρατὴς βαφὴ I, 44. χεὶρ II, 154.
ἀκρατὴς γλῶττα VI, 146.
ἀκρατὴς γλώττης VIII, 80.
ἀκρατὴς διὰ τὸ γῆρας II, 15.
ἀκρατὴς στρατηγὸς I, 179.
ἀκρατὴς τὴν γλῶτταν VI, 146.
ἀκρατὴς τύραννος τῶν ἡδονῶν I, 42.
ἀκρατὴς τῷ χειρὶ VIII, 77.
ἀκρατίσασθαι VI, 24.
ἀκρατοκώθωνος VI, 25.
ἄκρατον ἀργύριον III, 86. χωρίον V, 109.
ἄκρατον σπάσαι VI, 23.
ἀκρατοποσία VI, 20.
ἀκρατοποτεῖν ib.
ἀκρατοπότης VI, 20. 25.
ἄκρατος οἶνος VI, 23. 99.
ἀκρατότερος οἶνος VI, 24.
ἀκρατοφόρα X, 70.
ἀκρατοφόρος VI, 99.
ἀκράτωρ τῶν ἡδονῶν τύραννος I, 42.
ἀκρατῶς ἔχειν II, 21.
ἀκριβάζω V, 152.
ἀκρίβεια VI, 150. VIII, 11.
ἀκρίβεια ῥήτορος IV, 22.
σὺν ἀκριβείᾳ VI, 141.
ἀκριβεῖς ὁπλῖται I, 130.
ἀκριβὲς ἀργύριον III, 86.
ἀκριβέστερος ζυγοῦ τὴν ῥοπὴν δικαστὴς VIII, 10.
ἀκριβέστερος ζυγοῦ πρὸς τὸ δίκαιον βασιλεὺς I, 41.
ἀκριβῆ πληρώματα νεὼς I, 121.
ἀκριβὴς III, 115.
ἀκριβὴς ῥήτωρ IV, 20. VI, 149.
ἀκριβὴς χρυσὸς VII, 98. δικαστὴς VIII, 10.
ἀκριβολογοῦμαι V, 152.
δι' ἀκριβοῦς αἰθρίας πλεῖν I, 105.
ἀκριβῶς IV, 23. VI, 150. VIII, 11.
τοῦ λίαν ἀκριβῶς πρᾳότερος IX, 33.
ἀκριβῶς συνηρμόττειν VII, 119.
ἀκριβῶσαι IV, 24.
ἄκριτα VI, 143.
ἀκριτὴς IV, 161.
ἄκριτος IX, 21.
ἀκρίτων τῶν πνευμάτων ὄντων I, 110.
ἀκρίτως VI, 144.
ἀκρόαμα II, 82.
ἀκροᾶσθαι IV, 45.
τὴν ἀκρόασιν πεποιῆσθαι ἐντελῆ IV, 46.
ἐμμισθὸν ib.
ἐν τέλει ib.
ἀκρόασις IV, 44.
ἀκροαταὶ ib.
ἀκρόδρυα I, 30. II, 161.
ἀκροζύγιον I, 213.
ἀκροθίνια II, 161.
ἀκροθινιαζόμενοι ib.
ἀκροκέραια I, 91.
ἀκροκόμαι II, 28.
ἀκροκωλία II, 137. 161.
ἀκροκώλια δίεφθα VI, 52. 59.
ἀκρομανὴς VI, 125.
ἀκρομφάλιον II, 169.
ἄκρον IX, 40.
ἐν ἀκροπόλει ἔκειντο οἱ ἄξονες VIII, 128.
ἀκροπόλει ἐοικυῖα πόλις IX, 20.
ἐν ἀκροπόλει ὤμνυον οἱ θεσμοθέται VIII, 86.
ἀκρόπολις VIII, 132. IX, 40.
ἀκροποσθία II, 171.
ἀκροπόσθιον ib.
ἀκρορίνιον II, 80.
ἀκρορρύμιον I, 146.
ἀκροστόλιον I, 86.
ἀκροσφαίρια VII, 94.
ἀκρότατα II, 161.
ἀκροτελεύτιον II, 161.
ἀκροφύσια VII, 106.
ἀκροφύσιον II, 161. X, 147.
ἀκροχειρίζεσθαι III, 150.
ἀκροχειρίσασθαι II, 153.
ἀκροχειρισμὸς II, 161. III, 150. 153.
ἀκροχηνίσκοι I, 146.
ἀκρόχολος II, 214. VI, 124.
ἀκροχολῶν II, 214.
ἀκροχορδὼν IV, 195.
οἱ ἀκροώμενοι IV, 44.
ἀκρωλένια II, 140. 161.
ἀκρωλένια ἀγκύων V, 29.
ἀκρωμία II, 137.

ἀκρώμια ἵππου ὑψηλά I, 189.
ἀκρωμίαι II, 133.
τοὺς ἐπὶ τῶν ἄκρων ἀποκόψαι I, 132.
ἀκρωνύχια II, 161.
ἀκρώρεια ib.
ἀκρωτηριάσαι τὰ ἀγάλματα I, 12. S.
ἀκρωτηριασμὸς ἀγαλμάτων I, 12. S.
Ἀκταία φυλὴ VIII, 109.
Ἀκταίων κερασφόρος IV, 141.
ἀκτένιστος II, 34.
ἀκτὴ I, 99. IX, 28.
ἀκτημοσύνη III, 111. VI, 197.
ἀκτήμων III, 110. VI, 197.
ἀκτηρὶς X, 157.
ἀκύλοις ἀντὶ ἀστραγάλων ἐχρῶντο IX, 103.
ἐν ἀκύμονι θαλάττῃ πλεῖν I, 106.
ἀκύμων λιμὴν I, 100.
ὁ ἄκυρος ἀμφορεὺς VIII, 123.
ἄκων πλατύλογχος X, 144.
ἀλαβάστια X, 120.
ἀλαβαστοθῆκαι X, 121. 127.
ἀλαβαστροθῆκαι VII, 177.
ἀλάβαστροι μονόλιθοι X, 120.
ἀλάβαστρον VI, 105.
ἀλαβαστροφόρος VII, 177.
ἀλαζονεία IX, 146.
ἀλαζονείαν κολάσαι IV, 39.
ἀλαζονεύεσθαι IX, 145.
ἀλαζόνευμα VI, 181.
ἀλαζονικῶς IX, 147.
ἀλαζὼν V, 164. IX, 146.
ἀλαζὼν συμπότης VI, 29. στρατιώτης IV, 127. ἵππος I, 195.
ἀλαλάξαι τὸ ἐνυάλιον I, 163.
ἅλας τρίβειν X, 169.
ἅλατο εἰς θάλασσαν IX, 125.
ἀλγεῖν III, 69. 98. IV, 189.
ἀλγεινὸν IV, 189.
ἀλγεινῶς III, 99.
ἀλγηδὼν III, 98.
ἀλέα V, 111.
ἀλεαίνεσθαι ib.
ἀλεεινὰ I, 80.
ἀλεεινὸν χωρίον V, 108.
ἀλεεινῶς V, 111.
ἀλεία VII, 139.
ἀλεῖν VII, 24.
ἀλεῖν τοὺς πυροὺς VII, 180.
ὁ ἀλέθων ὄνος VII, 19.
ἀλειπτήριον VIII, 166.
ἀλείπτης III, 154. VII, 17.
ἀλείπτρια VII, 17.
ἄλεισον VI, 95.
ἀλειτούργητος οὐσία III, 67. VIII, 156.
ἀλειτουργία VIII, 156.
ἀλείφειν τιτάνῳ VII, 124.
ἀλείψασθαι λίπα III, 153.
ἀλεκτορίδες VI, 52.
ἀλεκτρυόνες VI, 52. VII, 20.
ἀλεκτρυόνες ᾄδουσι, κοκκύζουσι V, 89.
ἀλεκτρυονοπώλης VII, 136.
ἀλεκτρυονοπωλητήριον ib.
ἀλεκτρυονοτρόφοι VII, 135.
ἀλεκτρυόνων ᾀδόντων I, 71.
περὶ ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς ib.
Ἀλεξάνδρειοι στατῆρες IX, 59.
Ἀλεξάνδρειον νόμισμα IX, 85.
ἀλεξάνεμος χλαῖνα VII, 61.
ἀλεξητήρια ὅπλα I, 133. φάρμακα IV, 179. V, 132.
ἀλεξίκακα φάρμακα V, 132.
ἀλεξίκακοι δαίμονες V, 131.
ἀλεξιτήρια V, 132.
ἀλεξιφάρμακον IV, 179. 182.
ἅλες λεπτοὶ VI, 65. Τραγασαῖοι VI, 63. ἡδυντῆρες VI, 71.
ἀλεστέα I, 226.
ἀλετρίβανος I, 245. VI, 90. X, 105.
ἀλετρὶς VII, 19.
ὁ ἀλέτων ὄνος X, 112.
ἄλευρα VII, 21.
τὰ ἄλευρα διασήθεται VI, 74.
ἀλευρομάντεις VII, 188.
ἄλευρον VI, 62.
ἀλευρότησις VI, 74. X, 114.
ἐξ ἀλεύρου καὶ μέλιτος κρηπὶς VI, 77.
ἀληθεῖ δόξῃ χρήσασθαι IV, 8.
ἀλήθεια IV, 7.
ἀληθολογία II, 124.
ἀληλιμμένος ἀσκὸς IX, 121.
ἄληπτον V, 169.
ἄληπτος ἀλώπηξ V, 39.
ἀλήτης IX, 158.
ἀλῆτις IV, 55.
ἁλία πυξίνη X, 169.
ἁλιὰς I, 82.
ἁλιεῖς VII, 137.
ἁλιεὺς I, 96.
ἁλιευτικὴ I, 97. VII, 139. 210.
ἁλιευτικοὶ γρῖφοι VI, 107.
ἁλιέων ἡ εὐπραγία I, 108.
ἁλιέως σκεύη X, 132.
ἄλιθος γῆ I, 186.
ἄλιθος δακτύλιος VII, 179.
ἀλιμενία I, 101.
ἀλίμενος I, 101.
ἀλίπεδα I, 187.
ἁλιπόρφυρος χλανὶς VII, 58. στρώμνη X, 42.
ἁλίσαι τὸν ἵππον I, 183.
ἁλίσκεσθαι V, 11. VIII, 73.
ἁλίσκεται δικτύοις ἄρκτος καὶ μάχῃ V, 81.
ἁλισκόμενος VIII, 73.
ἀλίσπεδα χωρία I, 186.
ἁλίστρα I, 183.
ἀλιτενεῖς ἄκραι I, 115.
ἀλιτήριοι δαίμονες V, 131.
ἀλιτηριώδεις δαίμονες ib.
Ἀλκιβιάδια VII, 89.
Ἀλκίνου ἀπόλογος II, 118. VI, 120.
Ἀλκυονίδες ἡμέραι I, 106.
ἐπὶ Ἀλκμαίωνος δέκα φυλαὶ VIII, 110.
ἀλλαγὴ III, 124. VII, 170.
ἀλλαγὴ ἀργυρίου III, 84.
ἀλλᾶντες VI, 52.
ἀλλάντων τόμοι VI, 58.
ἀλλάξασθαι πρὸς ἀργύριον III, 124.
ἀλλαχόθεν ἥκων III, 55.
ἄλλεσθαι III, 151.
ἀλλήλων ἀπηρτῆσθαι VIII, 125.
ἀπ' ἀλλήλων ἀφιστάναι VIII, 152.
ἀλλόγλωσσος II, 108. III, 54.
ἀλλοδαπὸς III, 54.
ἀλλοδαπὸς δῆμος IX, 19.
ἀλλοδημίας μεστὴ πόλις IX, 21.
ἀλλόδημος III, 54.
ἀλλοδοξῶ VI, 118.
ἀλλοεθνὴς III, 54.
ἄλλοιτο κἂν εἰς πῦρ III, 134.
ἀλλόκοτον III, 131.
ἀλλοκότως III, 132.
ἀλλόμενον ξύλον VIII, 72.
ἀλλοτρίας γλώττης ἐπιστήμων V, 154.
εἰς ἀλλοτρίας χεῖρας βλέπων III, 111.
ἀλλότριος III, 54, 63. V, 115.
ἀλλοτριούμενος V, 115.
ἀλλοτριωθῆναι I, 154.
τῶν ἀλλοτρίων οὐδενὸς ἐφιέμενος VIII, 7.
τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμητὴς ib.
ἀλλοτρίως ἔχων III, 63.
ἀλλοτρίωσις III, 64. V, 116.
ἀλλοτριώτατα V, 116.
ἀλλοφρονεῖν II, 21. VIII, 152.
ἀλλοφροσύνη VIII, 153.
ἀλλόφυλοι ἐχθροὶ I, 150.
ἀλλόφυλος VI, 198. VIII, 110.
ἀλλοφύλου δήμου πλέα πόλις IX, 21.
ἅλμα IV, 97.
ἁλμάδες ἐλαῖαι VI, 45.
ἅλμη Θασία VI, 63.
ἐξ ἅλμης ἰχθὺς VI, 49.
ἅλμης ποτήριον VI, 107.
ἁλμυρὸν ὕδωρ X, 169.
ἄλογα II, 120.
τὰ ἄλογα ζῶα οὐκ ἔχει τὰς κάτω βλεφαρίδας II, 69.
ἀλογία II, 120. VI, 145.
ἀλογίου δίκη VIII, 54.
ἀλογισμὸς II, 120.
ἀλογιστία IV, 14.
ἀλόγιστος II, 119. IV, 14.
ἀλόγιστος τύραννος I, 42.
ἀλογίστως II, 119. IV, 14.
ἄλογος VI, 145.
ἀλόγου κακώσεως δίκη VI, 153.
ἀλόγως II, 120. VI, 145.
ἀλοῆσαι X, 160.
ἀλοῆσαι τοὺς πυροὺς I, 224.
ἀλοητέα I, 226.
ἀλοητὸς ib.
ἀλοιφὴ ἀσκοῦ IX, 121.
οἱ ἀλέστες VIII, 24.
ἁλουργὴς κύκλῳ χιτὼν IV, 120.
ἁλουργὶς VII, 55. στρώμνη X, 42.
ἀλοὺς VIII, 73.
ἀλοῦσα γυνὴ VII, 180.
ἀλουσία VII, 168.
ἄλοχος II, 221. III, 15.
ἄλοχοι IV, 208.
ἐν ἄλσει περίπατος X, 57.
ἄλση I, 10. 221. 228. 229. VII, 140. IX, 16. 40.
ἀλσοκομεῖν VII, 141.
ἀλσοκομία VII, 140.
ἀλσοκομικὴ ib.
ἀλσοκομικοὶ VII, 141.
ἀλσοκομικῶς ib.
ἀλσοκόμοι I, 222. VII, 140.
ἀλσοποιία VII, 140.
ἁλτῆρες X, 64.
ἁλτῆρες θύλακοι III, 155.
ἁλτικὴ πάρδαλις V, 83.
ἁλτικὸν ζῷον (ὁ λαγὼς) V, 71.
ἁλτικὸς III, 151.
ἁλτικὸς ὀρχηστὴς IV, 96.
ἀλύειν III, 69. 98.
ἄλυη I, 252.
ἁλυκοὶ χυμοὶ II, 110.
ἀλύων III, 70.

ἀλύπητον III, 98.
ἀλύπητος III, 98.
ἄλυπος III, 98. 108.
ἄλυπος πλοῦς I, 105. πόλις IX, 23.
ἀλύπως III, 98.
ἄλυς III, 98.
ἀλύσεις VII, 96. X, 146.
ἐξ ἀλύσεων θώρακες I, 135.
ἀλύσιον X, 167.
ἄλυσις X, 167.
ἀλυσιτελὲς V, 136.
ἀλυσκάζειν X, 33.
ἄλυτον V, 169. VI, 116.
ἄλυτος σανὶς X, 83.
ἄλυχνος VII, 178.
ἄλφιτα I, 247. VI, 32. 78. 94. VII, 21.
ἄλφιτα μάττειν VII, 22.
ἄλφιτα δεύσασθαι VI, 37.
ἀλφιταμοιβὸς VII, 19.
ἡ ἀλφιτεία VII, 18.
τὰ ἀλφιτεῖα III, 78.
ἀλφιτεῖον VII, 19.
ἀλφιτεῖς VII, 118.
ἀλφιτηρὸν ἀγγεῖον X, 179.
Ἀλφίτια VI, 36.
ἀλφιτομάντεις VII, 188.
ἀλφιτοποιία VII, 18. VI, 37.
ἀλφιτοπωλητήρια VI, 37.
ἀλφιτοσιτεῖν VI, 37.
ἀλφὸς λευκὸς καὶ μέλας IV, 193.
ἀλῶν τρία ἡμιφόρμια X, 169.
ἀλῶσαι ξενίας III, 57.
ἀλώνητοι οἰκέται VII, 14.
ἀλώπεκος ὀσφύων II, 185.
Ἀλωπεκίας σταφυλὴ VI, 82.
ἀλωπεκῆ V, 16.
ἀλωπεκία IV, 192.
ἀλωπεκιδεῖς V, 15.
ἀλωπεκίδες κύνες V, 38. 40.
ἀλωπέκων φωνὴ V, 88.
ἀλώπηξ Τευμησία, ἄληπτος V, 39.
ἅλως VI, 94. X, 29.
ἅλως ὀφθαλμοῦ II, 71.
ἀλώσιμον τεῖχος I, 172.
ἀλώσιμος VIII, 73.
ἅλωσις Τροίας VIII, 118.
Ἀμαζονικὴ πέλτη I, 134.
Ἀμαζόνος ζωστὴρ VII, 68.
ἀμαθαίνειν IV, 15. V, 145.
ἀμαθὴς IV, 14. V, 145.
ἀμαθὴς τῶν στρατιωτικῶν I, 179.
ἀμαθία IV, 12. V, 145.
ἀμαθῶς IV, 14. V, 145.
ἀμάλαι I, 222.
ἀμαλοδετῆρες I, 222.
ἀμάντευτοι τῶν ἰχνῶν κύνες V, 63.
ἅμαξα IV, 25. X, 33. 128.
ἅμαξαι X, 51.
ἅμαξαι σκευαγωγοὶ X, 14.
ἁμαξήλατοι I, 220. ὁδοὶ IX, 37.
ἁμαξήλατος ὁδὸς III, 96. IX, 37. πόλις IX, 19.
ἁμαξήποδες I, 253.
ἁμάξης ῥυμὸς X, 157. μέρη X, 128.
ἁμάξιον μικρὸν X, 168.
ἁμαξὶς X, 168.
ἁμαξιτοὶ ὁδοὶ XIII, 96. IX, 37.
ἁμαξοπηγεῖν VII, 115.
ἁμαξοπηγὸς VII, 115.
ἁμαξοτροχίαι VII, 116.
ἀμάραι III, 103. X, 30.
ἀμάρακος VI, 104.
ἀμάραν βαθῦναι I, 224.
ἀμάραντον I, 229.
ἀμαρυγαὶ II, 46.
ἀμαυρὰ γράμματα V, 150.
ἀμάχαιρος X, 89.
ἄμαχοι ἄνδρες I, 157.
ἄμαχος στρατηγὸς I, 178.
ἐκ τῆς ἀμάχου ἡλικίας II, 11.
ἀμάχως I, 157.
ἀμβάται I, 220.
ἀμβλεῖα γωνία IV, 160.
ἀμβλεῖς στρατιῶται I, 158.
ἀμβλίσκειν II, 7. IV, 208.
ἀμβλυγώνιον IV, 161.
ἀμβλὺ βλέμμα I, 192.
ἀμβλὺ ὁρᾶν II, 59.
ἀμβλῦναι II, 7.
ἀμβλὺς I, 43. III, 122.
ἀμβλὺς ἵππος, στρατηγὸς I, 179.
ἀμβλυσκάνειν III, 49.
ἀμβλύτης III, 122. IX, 137.
ἀμβλυωπία II, 51. IV, 185.
ἀμβλυωπὸς II, 51.
ἀμβλυωπῶν II, 51.
ἀμβλυώττειν IV, 185.
ἀμβλυώττει ὁ λαγὼς V, 69.
ἀμβλωθρίδιον φάρμακον II, 7. IV, 208.
ἄμβλωμα II, 7.
ἀμβλῶσαι II, 7.
ἄμβλωσις II, 7.
ἄμβολα I, 91.
ἀμβολὰς γῆ VII, 100.
Ἀμβρακίδις VII, 94.
ἄμβωνες VI, 97.
ἀμείβειν VII, 8.
ἀμείβεσθαι VI, 187.
ἀμείβεσθαι χάριν V, 142.
ἀμείλικτον ἰὸν V, 48.
ἀμείλικτος V, 139. VI, 125.
οἱ ἀμείνους ἐσθῆτες VII, 78.
ἀμεῖψαι ἐσθῆτα VII, 44.
ἀμέλγειν I, 250.
ἀμέλεια I, 159. III, 122.
ἀμελεῖν III, 123.
ἀμελεῖς στρατιῶται I, 158.
ἀμελετησία I, 159.
ἀμελέτητοι στρατιῶται I, 158.
ἀμελετήτως I, 159.
ἀμελὴς III, 122. IV, 57. VI, 142.
ἀμελὴς φωνὴ II, 117. στρατηγὸς I, 79.
ἀμελητία I, 159.
ἀμελῶς I, 159. III, 123. IV, 57. VI, 144.
ἄμεμπτος III, 139.
ἀμέμπτως III, 139.
ἀμεμώνη VI, 76.
ἀμέργειν I, 225.
ἀμέριστον IV, 176.
ἀμετάβλητον VI, 116.
ἀμετάγνωστον VI, 116.
ἀμετάθετα ἄστρα IV, 156.
ἀμετακίνητον V, 169.
ἀμετάστατον V, 169. VI, 116.
ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν II, 150.
ἀμέτρητον III, 88.
ἀμετρία IV, 167.
ἀμετροεπὴς VI, 146.
ἄμετροι VI, 167.
ἄμετρον IV, 166. 167.
ἄμετρον πνεῦμα I, 118.
ἄμετρος VI, 146. τελώνης IX, 32.
ἄμετρος τὴν ὀργὴν VI, 124.
ἀμέτρως λέγειν V, 167.
ἀμέτρως ἀνεφθέγξατο I, 19.
ἄμη I, 145. X, 129.
ἄμης VI, 77. 78.
ἀμῆσαι ἄμπελον I, 224.
ἀμῆσαι VII, 150.
ἀμητῆρες I, 221.
ἀμητίσκος VI, 77.
ἀμητὸς I, 226.
ἀμητοῦ καιρῷ I, 61.
ἀμητρίδες I, 222.
ἀμήτωρ III, 25.
ἀμηχανία VI, 145.
ἀμήχανος VI, 145. στρατηγὸς I, 179.
ἀμηχάνως VI, 145.
ἀμία VI, 50.
ἀμιγὲς III, 86. ἀργύριον. III, 86.
ἀμιγὴς πρὸς ὕδωρ οἶνος VI, 23.
ἄμικτοι ἐχθροὶ I, 150.
ἄμικτον θηρίον (ὁ τελώνης) IX, 32.
ἄμικτος III, 63. V, 138.
ἄμικτος συμπότης VI, 29. οἶνος VI, 23. ὁδὸς III, 96.
ἀμίκτως V, 139.
ἅμιλλα τοῦ ἀκοντὶ μένειν IX, 115.
ἁμιλλητήριοι ἵπποι I, 181.
ἄμιπποι I, 131.
ἀμὶς III, 223. X, 44. 45. 122.
οὐκ ἀμισθὶ μαθεῖν IV, 46.
ἀμίσθωτος ῥήτωρ VI, 191.
ἅμμα V, 28.
ἀμνίον II, 223. VII, 184.
ἀμνάμονες III, 19.
ἀμνήμων I, 141.
ἀμνὸς VII, 184.
ἀμοιβὴ VI, 187. IX, 77.
ἄμοιρος IV, 176.
ἀμοργεῖς I, 222.
ἀμοργικὸς χιτὼν VII, 57.
τὰ ἀμόργινα VII, 74.
ἀμόργινος χιτὼν VII, 57. 74.
ἀμοργὶς VII, 74.
ἄμορφοι κύνες V, 62.
ἄμουσος IV, 57.
ἄμοχθος στρατηγὸς I, 179.
ἀμπελίδες VI, 52. 77.
ἀμπελιῶνες VI, 52.
ἄμπελοι εὔοινοι VI, 22. E.
ἄμπελος I, 232. 243. VII, 145.
ἄμπελος ἡβῶσα I, 237.
ἄμπελον κλάσαι τεμεῖν pl. I, 224.
τῆς ἀμπέλου ὀργάστης I, 61.
ἀμπελοστατεῖν VII, 141.
ἀμπελουργεῖν I, 226. VII, 141.
ἀμπελουργῆσαι VII, 141.
ἀμπελουργήματα VII, 140.
ἀμπελουργία VII, 140.
ἀμπελουργίαι I, 228.
ἀμπελουργικοὶ VII, 141.
ἀμπελουργικῶς VII, 141.
ἀμπελουργοὶ VII, 140.
ἀμπελοφόρα ὄρη I, 228.
ἀμπελόφυτα ὄρη I, 228.
ἀμπελόφυτες γῆ VII, 147.
ἀμπελώδη ὄρη I, 228.
ἀμπιτώγκιον ἀργυρίου IX, 82.
ἀμπέχεσθαι VII, 43.
ἀμπεχόμενος VII, 43.
ἀμπεχόνη VII, 42. 96.
ἀμπεχόνιον VII, 49.
ἄμπυξ V, 95.
ἄμπωτις I, 109.
ἀμυγδάλαι I, 233. VI, 80.
ἀμυγδάλας ἀρτιάζειν IX, 101.
ἀμυγδάλη VI, 78.
ἀμυδρὰ γράμματα V, 150.
ἀμύητος I, 36.
ἀμύθητα IV, 164.

ἀμύθητον III, 88.
Ἀμυκλαΐδες VII, 88.
ἄμυλοι VI, 59. 72.
ἄμυλος I, 247.
ἀμύλου τόμοι VI, 60.
ἀμύλῳ πηγνύμενος ζωμὸς VI, 60.
Ἀμυμώνη IV, 142.
ἀμύνασθαι I, 165.
ἀμύνασθαι ἐν χειρῶν νόμῳ II, 149.
ἀμυντήρια ὅπλα I, 133.
ἀμυντικὴ χειμῶνος VII, 209.
ἀμυνῶ ὑπὲρ ἱερῶν VIII, 105.
ἀμύξαι σάρκα IV, 179.
ἀμύσσειν IV, 182.
ἀμυστὶ πίνειν VI, 25.
ἀμυστίζειν VI, 25.
ἄμυστις VI, 97.
ἀμφαρίστεροι II, 160.
Ἀμφαριστίας ἰσχάδες VI, 81.
ἀμφήλικες II, 17.
ἀμφηλικεστάτη II, 17.
ἀμφῆλιξ γέρων II, 17.
ἀμφῆρες I, 82.
ἀμφηρικὸν I, 82.
ἀμφῆσαι II, 129.
ἀμφιβάλλειν IX, 154.
ἀμφιβάλλω V, 153.
ἀμφίβληστρα I, 97. X, 132.
ἀμφιβληστρευτικὴ VII, 139.
ἀμφίβληστρον περιβάλλεται X, 132.
ἀμφιβληστροειδὴς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 71.
ἀμφίβολοι ἄγκυραι I, 93.
ἀμφίβολον V, 153.
ἀμφιβόλως V, 153.
ἀμφιγνοεῖν IX, 151. 154.
ἀμφιγνοῶ V, 153.
ἀμφιγνοῶν IX, 152.
ἀμφιδασεῖα αἰγὶς X, 38.
ἀμφιδέας acc. V, 99. VII, 96.
ἀμφιδέξιοι II, 160.
ἀμφιδόχμιοι λίθοι I, 200.
αὖτε ἐξ ἀμφιδρομίων νήπιον II, 8.
ἀμφιέσθαι VII, 43.
ἀμφίεσμα VII, 42.
ἀμφιέσματα VII, 208.
ἀμφιεστρίδες VI, 10. VII, 61.
ἀμφιθάλαττος πόλις IX, 17.
ἀμφιθαλὲς χωρίον I, 239.
ἀμφιθαλὴς III, 25.
ἀμφίθετος φιάλη VI, 96.
ἀμφίθυρος I, 76.
ἀμφικεφάλος κλίνη X, 36.
ἀμφίκολλος κλίνη X, 34.
ἀμφίκομα ἄλση I, 229.
ἀμφίκομοι κλάδοι I, 236.
ἀμφίκυρτος σελήνη IV, 157.
ἀμφιλαφεῖς κλάδοι I, 236. ὕδαι V, 66.
ἀμφιλαφὲς I, 239.
ἀμφιλαφῆ ἄλση I, 229.
τὰ ἀμφίλογα λογίσασθαι II, 119.
ἀμφιλύκη I, 70.
ἀμφίμαλλος χιτὼν VII, 57.
ἀμφιμάσχαλος χιτὼν II, 138. VII, 47.
ἀμφιμήτορες ἀδελφοὶ III, 23.
ἀμφιμήτριον I, 87.
ἀμφίμιτος χιτὼν VII, 57. στρωμνὴ X, 38.
ἀμφιορκία VIII, 122.
ἀμφιπάτορες ἀδελφοὶ III, 24.
ἀμφιπλὴξ γῆ IX, 18.
ἀμφιπλὶξ II, 172.
ἀμφιπλίσσειν II, 172.
ἀμφίπολις IX, 27.
ἀμφίπολος III, 78.
ἀμφισβητεῖν IX, 154.
ἀμφισβήτημα VIII, 29.
ἀμφισβητήματα VI, 183.
ἀμφισβητήσεως ἱερωσύνης δίκη VIII, 90.
ἀμφισβητήσιμα περὶ τοὺς φόρους VIII, 97.
ὁ τὰ ἀμφισβητήσιμα διαιρῶν VIII, 8.
ἀμφισβήτησις V, 153. 165. VIII, 6. 31. 32.
ἀμφισβήτησις ἐπικλήρου VI, 177.
ἀμφισβητοῦντες κλήρου VIII, 62.
ἀμφισβητοῦντες ἐπικλήρου VIII, 62.
ἀμφισβητῶ V, 153. 165.
ἀμφίστομοι ἄγκυραι I, 93.
ἀμφίστομος πέλεκυς I, 137.
ἀμφίσφυρα VII, 94.
ἀμφιτάπης X, 38.
ἀμφιτάπητες VI, 9. X, 53.
ἀμφιφῶντες VI, 75.
ἄμφοδα IX, 36.
ἐπ' ἀμφοῖν θέοντες IX, 121.
ἀμφοιαφορεῖν VII, 130.
ἀμφορεαφόροι VII, 130.
ἀμφορεῖς VII, 130. 162. X, 70. 71.
ἀμφορεῖς δύο δικαστικοὶ VIII, 123.
ἀμφορεὺς IV, 169. X, 30.
ἀμφορεὺς ὁ ξύλινος VIII, 123.
ἀμφορεὺς ὁ κύριος VIII, 123.
ὁ ἄκυρος, ib.
ὁ χαλκοῦς, ib.
ἀμφορέως χαλκοῦ ἐπίθημα VIII, 123.
ἀμφορίδια Θάσια X, 72.
ἀμφορίδιον X, 30.
ἀμφορίσκοι I, 28. X, 70.
ἀμφορίσκος VI, 14. X, 30.
ἄμφοροι VII, 130.
ἀμφοτερόπλουν δάνεισμα VIII, 141.
ἀμφοτερόπλους γῆ IX, 18.
ἀμφωτίδες II, 83. X, 175. νεὼς II, 83.
Ἀμφωτὶς τὸ δρᾶμα X, 175.
ἄμφωτον χρύσιον VI, 96.
ἀναβάδην καθήμενος III, 90. καθίζειν VI, 175.
ἀναβαθμοὶ IV, 121.
ἀναβαθμοὶ τῶν κλιμάκων VII, 112. IX, 171.
ἀναβαίνειν III, 93.
ἀναβαίνειν εὐπετῶς I, 213.
ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππον I, 203.
ἀναβακχεῦσαι I, 16.
ἀναβάλλειν IX, 136.
ἀναβάλλειν τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν II, 60.
ἀναβάλλεσθαι IX, 136.
ἀναβάσεις καθ' ἡλικίαν II, 10.
ἀναβάσεων τῶν καθ' ἡλικίαν ἐν κορυφῇ II, 10.
ἀνάβασις III, 92.
ἀνάβασιν ἐφ' ἵππον ποιεῖσθαι I, 203.
ἀναβάται I, 220.
ἀναβάτης I, 189. 209.
μικρασπις I, 141.
ἀπαίδευτος I, 208.
ἀναβεβακχευμένος ἀνὴρ I, 15.
ἀναβεβηκυίας τῆς τῶν πυρῶν τιμῆς I, 52.
ἀναβεβλημένος III, 122.
ἀναβεβλημένως III, 123.
ἀναβεβασμένοι ἵπποι III, 92.
ἀναβιοὺς VIII, 108.
ἀναβιάσασθαι IX, 139.
ἀναβλαστήματα VII, 145.
ἀνάβλεμμα II, 56.
ἀναβλέμματα τῆς ὄψεως V, 61.
ἀναβλέπειν II, 52. 56.
ἀναβλεφθῆναι II, 56.
ἀναβολὴ I, 43. IX, 137.
ἀναβολὴ πράγματος VI, 176.
ἀνάβραστα VI, 60.
ἀναγαγεῖν τόξα I, 164. τὸ σῶμα V, 168.
ἀναγαγέσθαι I, 123.
ἀναγαργαρίσασθαι VI, 25.
ἀναγγελία VIII, 139.
ἀναγγελθῆναι VIII, 139.
ἀνάγειν ἐπὶ τὸν πρατῆρα VIII, 34. 35.
ἀνάγεσθαι I, 102. 123.
ἀναγινώσκειν IV, 18.
ἀναγινώσκειν τὰς ἀπογραφὰς VIII, 95.
ὁ ἀναγινώσκων τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ VIII, 98.
οἱ ἀναγκαῖοι III, 5. 12.
ἀναγκαῖον V, 136.
τῶν ἀναγκαίων ἐπίλειψις I, 52.
ἀνάγκη, τὸ δικαστικὸν σκεῦος VIII, 17.
οἱ ἐξ ἀνάγκης οἰκειότητα πρὸς ἡμᾶς ἔχοντες III, 6.
ἀναγκοφαγῆσαι III, 153.
ἀναγνάψαι VII, 37.
ἀνάγνως πάντα δρῶντες I, 32.
ἀναγορευθῆναι VIII, 139.
ἀναγορεῦσαι VIII, 138.
ἀναγορεῦσαι τὸν νικήσαντα III, 152.
ἀναγόρευσις II, 126. 152. VIII, 139.
ἀναγόρευσις τιμῶν VI, 177.
ἀναγρία V, 13.
ἀναγωγὴ I, 102. 123.
ἀνάγωγοι νῆες I, 112.
ἀνάγωγος ἵππος I, 197. φωνὴ II, 117.
ἀναγώνιστος III, 141.
ἀνάδελφος II, 27.
ἀναδέξασθαι εἰς ἑαυτὸν V, 105.
ἀνάδεσις στεφάνου III, 152.
ἀναδέσμη πλεκτὴ V, 95.
ἀναδήματα V, 96. VII, 95.
ἀναδῆσαι τὸν νικήσαντα III, 152.
ἀναδήσασθαι τὰς ναῦς I, 124.
ἀναδιδάξασθαι πῶλον I, 182.
ἀναδιδοῦσα ὕδωρ γῆ I, 238.
ἀναδικάζεσθαι VIII, 23.
ἀναδικία VIII, 23.
ἀνάδικος δίκη VIII, 23.
τὸ ἀνάδοτον VII, 13.
ἀναδῦναι V, 104.
ἀνάδυσις V, 104. VI, 115.
οὐκ ἀναδύσομαι V, 112.
ἡ ἀναίδειος III, 36.
ἀναζητεῖν V, 10.
ἀναζητεῖσθαι V, 11.
οἱ ἀναζητοῦντες τὰ λανθάνοντα VIII, 115.
ἀναζυγῶσαι τὸ φθέγμα IV, 114.
ἀναζυγῶσαι τὴν θύραν X, 26.
ἀναθεῖν I, 187.
ἀναθεῖναι εἰς ναὸν I, 27.
ἀναθέμενος IX, 159.
ἀναθέσθαι VI, 184.
ἀνάθεσις IX, 137.
ἀναθέων πρὸς ἀνάντες ἵππος I, 196.
ἀνάθημα VI, 182.
ἀνάθημα ποιήσασθαι I, 27.
ὁ ἀναθρεψάμενος II, 9.
ἀναθρέψασθαι τὸ φυτὸν I, 225.

ἀνα-

ἀναθρώσκων ἀπ' ὄχθου ἵππος I, 196.
ἀναιδὲς βλέμμα I, 192.
ἀναίδην III, 119.
ἄναιμοι στήριγγες σώματος II, 232.
ἄναιμος IV, 186.
ἀναιρεθεὶς VIII, 75.
ἀναιρεθεῖσα δίκη VIII, 57.
ἀναιρεθῆναι VIII, 75.
ἀναιρεῖν VI, 192. IX, 114.
ἀναιρεῖν σπονδὰς VI, 30.
ἀναιρεῖν τοὺς θεσμοὺς VIII, 106.
ἀναιρεῖται VI, 114.
ἀναίρεσις VI, 192. VIII, 75. 134.
ἀναιρήσεσθαι IX, 96.
ἀναισθησία II, 236. V, 141.
ἀναίσθητοι κύνες V, 63.
ἀναίσθητοι στήριγγες σώματος τὰ ὀστᾶ II, 232.
ἀναίσθητον II, 236.
ἀναίσθητος II, 236. V, 120. 141.
ἀναισθήτως V, 142.
ἀναισχύντημα VI, 180. 183.
ἀναίσχυντος τελώνης IX, 32.
ἀναισχυντότερος τῶν ἑταιρῶν VI, 127.
ἀναίτιον ὑποδεῖξαι ἑαυτὸν VIII, 68.
ἀναίτιος III, 139.
ἀναίτιος ἐγνώσθη VIII, 74.
ἀναιτίως III, 139.
ἀνακαθαίρειν πρὸς τοὐναντίον τὸν ἵππον I, 199.
ἀνακαθῆραι τὴν ὑδρορρόην I, 224.
ἀνακαθιζόμενος III, 89.
ἀνακαλεῖν θεοὺς I, 26.
ἀνακαλέσασθαι I, 163.
ἀνακαλυπτήρια III, 36.
ἀνακάμπτων βόλος VII, 205.
Ἀνάκεια I, 37.
ἀνακείμενος III, 70.
ἀνακείμενος τοῖς θεοῖς I, 20.
ἀνακεῖσθαί τινι III, 69.
ἀνακέκραμαι ἐπιτηδείως πρὸς αὐτὸν V, 113.
ἀνακεκράσθαι VIII, 51.
ἀνάκειμα X, 93.
ἀνακεχυμένη πόλις IX, 19.
ἀνακήρυκτοι VIII, 139.
ἀνακηρύξαι III, 153. VIII, 138.
ἀνακηρύξαι ἀγωνιστὴν IV, 93.
ἀνακήρυξις III, 152. VIII, 139.
ἀνακήρυξις ἀθλητῶν VI, 177.
ἀνακηρύττειν τοὺς ἀγωνιστὰς IV, 91.
ἀνακηρυχθῆναι VIII, 139.
ἀνακλαδάλλειν τοὺς ὄρτυγας IX, 108.
ἀνακλαίειν III, 99. V, 201.
ἀνακλᾷν II, 176.
ἀνακλάσαι τὸν τοῦ ἵππου αὐχένα ἐκ τοῦ χαλινοῦ I, 210.
ἀνακλάσαντα ἑαυτὸν ἀναῤῥίπτειν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν IX, 106.
ἀνακλαῦσαι II, 64.
ἀνακλαύσασθαι II, 64.
ἀνακλειδὲς VII, 107.
ἀνάκλησις I, 29.
τὸ ἀνακλητικὸν I, 163.
τὸ ἀνακλητικὸν ὑποσημήνασθαι I, 163.
ἀνακλητικὸν φώνημα σάλπιγγος IV, 86.
ἀνακλῖναι τὴν θύραν X, 26.
ἀνάκλιντρον VI, 9.
ἀνακογχυλιάσαι IV, 186.
ἀνακογχυλιάσασθαι VI, 25.
ἀνακογχυλιαστὸν VI, 25.
ἀνακόπτειν τὰς κώπας I, 116.
ἀνακουφίσαι III, 94. IX, 159.
ἀνάκρασις VIII, 152.
ἀνακρίνεσθαι τὰς λήξεις VIII, 29.
ἀνάκρισις θεσμοθετῶν VIII, 85.
ἀνακρούειν τῷ χαλινῷ I, 211.
ἀνακρούσασθαι I, 125.
ἀνάκτορα IX, 15.
ἀνάκτορον I, 17. 19.
ἀνάκυλα II, 66.
ἀνακωδωνίσαι X, 173.
ἀνακωχαὶ I, 153.
ἀναλαβεῖν IX, 139.
ἀναλαμβάνειν τὸν ἵππον I, 205.
τὸν χαλινὸν I, 208.
ἀναλαμβάνων τὸν χαλινὸν ἵππος I, 219.
ἀναλαμβάνων χαλινὸν εἰς τὸ στόμα ἵππος I, 207.
ἀναλάμπει ἥλιος IV, 157.
ἀνάλγητος V, 120.
ἀναλίσκεται VI, 114.
τὰ ἀναλισκόμενα VIII, 113.
οἱ ἀναλίσκοντες εἰς τὸ δημόσιον οὐδὲν VIII, 130.
ἡμιτάλαντον ib.
μνᾶς δέκα ib.
ἀναλογεῖον Διογένειον X, 60.
ἀναλογία IV, 161.
ἀναλογίαι II, 118.
ἀναλογίζεσθαι IV, 163.
ἀναλογίζεται II, 120.
ἀναλογίσασθαι VI, 115.
ἀναλογισμὸς IV, 163. VI, 115.
ἀνάλογον τὸ φυόμενον φύεται II, 118.
ἀναλύειν τὴν ἀρὰν V, 130. 131.
ἀναλύεται VI, 114.
ἀναλύται VII, 188.
ἀναλύων τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 30.
ἀναλώματα ἐκ τῶν εἰσφορῶν VIII, 108.
ἀναμάξευτος ὁδὸς III, 96.
ἀναμασχαλιστὴρ V, 100.
ἀναμένει III, 89.
ἀναμέτρησις τῆς γῆς IV, 160.
ἀνάμματοι περίδρομοι V, 29.
ἀναμφίβολον V, 151.
ἀναμφιβόλως ib.
ἀναμφίλεκτον ib.
ἀναμφίλογον ib.
ἀναμφιλόγως II, 122. V, 151.
ἀναμφισβήτητον V, 151.
ἀναμφισβητήτως ib.
ἀνανδρεία III, 137. IV, 13.
ἀνανδρία I, 159. III, 122. V, 122. 134.
ἀνανδρίαν οἴεται τὴν ἐγκράτειαν V, 134.
ἄνανδροι στρατιῶται I, 158.
ἄνανδρον βλέμμα II, 60.
ἄνανδρος III, 122. IV, 14. V, 124.
ἄνανδρος στρατηγὸς I, 179.
ἀνάνδρως I, 159. III, 123. 136. 137.
ἀνανεύουσιν ἵπποι I, 219.
ἀνανεῦσαι VI, 114.
ἀνανθὲς δένδρον I, 231.
ἀνανθὴς βαφὴ I, 44.
ἀνάντη χωρία V, 71.
ἀνάντης πόλις IX, 22.
ἀναντίλεκτον V, 151.
ἀναντιλέκτως ib.
ἀναντίῤῥητον ib.
ἀναντιῤῥήτως V, 152.
ἀναξυρὶς VII, 58.
ἀναξυρίδες VII, 59. 92. X, 168.
ἀνάπαιστα IV, 52.
ἀνάπαυλα τοῦ λαγὼ V, 72.
εἰς ὃν ἀναπαύσαιτο ἄν τις (τελώνης) IX, 33.
ἀνάπαυσις καμάτων VI, 178.
ἀναπαυστήριον φώνημα σάλπιγγος IV, 86.
ἀνάπειρα I, 123.
ἀναπεπλεγμένη Ἀθηνᾶ II, 35.
ἀναπεπνίχθαι τὸ φθέγμα IV, 114.
ἀναπεπταμένη πόλις IX, 19.
ἀναπεπταμένοι μυκτῆρες I, 190. ὀφθαλμοὶ V, 72.
ἀναπεπταμένος III, 133.
ἐν ἀναπεπταμένῳ ἀέρι κείμενον χωρίον V, 109.
ἀναπεπτωκέναι III, 123.
ἀναπεπτωκότες στρατιῶται I, 158.
ἀναπεπτωκότως III, 123.
ἀναπεπτωκυῖαι πρὸς ζήτησιν κύνες V, 63.
ἀναπεπτωκὼς III, 122. στρατηγὸς I, 179.
ἀναπετάσαι τὴν θύραν X, 26.
ἀναπετάσαντας πάντα τὰ ἱστία πλεῖν I, 103.
ἀναπηδᾷν I, 187.
ἀναπηδᾶν VI, 129.
ἀνάπηρα II, 61.
ἀναπηρία ib.
ἀνάπηρος ib.
ἀναπίσματα IV, 128. 132.
ἀναπιπράσκειν VII, 12.
ἀναπιπρασκόμενα ib.
ἀναπιπράσκοντες ib.
ἀναπ[illegible]κειν II, 35.
ἀνάπλεων κνιδῶν χωρίον I, 246. pl.
ἀνάπλεώς εἰμι V, 151.
ἀναπνεῖν III, 68.
ἀναπνέομεν εἰς τὸν ἀέρα II, 76.
ἀναπνεόμενον χωρίον V, 108.
ἀναπνοὰς ἔχον χωρίον ib.
ἀναπνοὴ II, 77.
τὸ ἀναπόγραφον IX, 31.
ἀναποδιζόμενα II, 196.
ἀνάπρασις VII, 12.
ἀναπτοούμενος λαγὼς V, 72.
ἀναπωλεῖν VII, 12.
ἀναπωλούμενα ib.
ἀναπωλοῦντες ib.
ἀναράσασθαι V, 130.
ἀνάργυρος III, 110.
ἀνάργυρος γῆ VII, 98.
ἀνάργυρος ῥήτωρ VI, 191.
ἀναρίθμητον III, 88.
ἀνάριστος VI, 101.
ἀνάρμοστα VI, 143.
ἀναρμοστεῖν IV, 58. 63.
ἀναρμοστία IV, 63.
σὺν ἀναρμοστίᾳ VI, 144.
ἀνάρμοστοι κύνες V, 57.
ἀνάρμοστον IV, 63.
ἀνάρμοστος πόλις IX, 21.
ἀναρμόστως VI, 144.
ἀναῤῥαίσας III, 108.
ἀναῤῥηγνὺς σῦς V, 79.
ἀναῤῥῆξαι τὴν πρῷραν I, 124.
τὴν παρεξειρεσίαν ib.
ἀνάῤῥησις I, 18. II, 128. III, 152. VIII, 139.
ἀνάῤῥησις στεφάνων VI, 177.
ἀναῤῥιπίζων τὸν δῆμον VI, 129.
ἀναῤῥίπτειν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν IX, 106.
ἀναῤῥιφθέντες ἀστράγαλοι IX, 126.

ἀναῤῥιχησομένη V, 82.
ἀνασείειν IX, 155.
ἀνασεῖται πάσας τὰς ἡνίας I, 214.
ἀνασείσαντας τὰ ἱστία πλεῖν I, 103.
ἀνασείσαντες μόνον φόβον ἐχθροὶ I, 151.
ἀνασείσαντες πάντα κάλων ἐπλέομεν I, 107.
ἀνασεσυρμένην τὴν κόμην ἔχων II, 25.
ἀνασηκωθῆναι IV, 172.
ἀνασιμώσασθαι II, 73.
ὁ ἀνάσιμος θεράπων IV, 137. 138.
ἀνασκάπτειν VII, 97.
ἀνασκευάζεσθαι τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν X, 14.
ἀνασκευασθῆναι τὴν τράπεζαν X, 16.
ἀνασκησία I, 159.
ἀνάσκητοι στρατιῶται I, 158.
ἀνασοβῆσαι τοὺς ὑπὲρ κεφαλῆς I, 172.
ἀνασπᾶν ἐκ πυθμένων ὀφθαλμοὺς II, 62.
ἀνασπάσαι τὰ ἀγάλματα ἐκ βάθρων I, 12.
ἀνασπάσαι τὰς ἀγκύρας I, 104.
ἀνασπάσαι ὅρια IX, 8.
ὁ ἀνασπῶν τὰς ὀφρῦς II, 49.
ἀνάστασις ἀγαλμάτων I, 11.
οἰκοδομήματος III, 91.
πόλεως ib.
τειχῶν ib.
ἀνάστατα ποιῆσαι τὰ χωρία ib.
ἀναστάτωσις ib.
ἀναστείλαντες καθ' ἥμισυ τὰ ἱστία ἐπλέομεν I, 107.
ἀναστέφειν I, 27.
ἀναστήματα ὕλης ὑπὲρ τὴν γῆν V, 36.
ἀναστῆναι τοὺς δικαστὰς VIII, 150.
ἀναστῆσαι ἄγαλμα I, 11.
στήλην III, 102.
ἀναστήσασθαι τὰς ἄρκυς V, 36.
ἀναστοιχῆσαι τὴν φωνὴν IV, 114.
ἀναστομῶσαι τὰς τάφρους II, 102.
ἀναστρέψαντα κατηγορεῖν VIII, 26.
ἀναστύψαι II, 176.
ἀνασύνταξις φόρων VI, 179.
ἀνασύραι τὴν γῆν I, 223.
ἀνάσυρμα παρθένου III, 21.
ἀνασφήλας III, 108.
οὐκ ἀνάσχετον III, 130. 131.
τίς ἀνάσχοιτο ἄν; VI, 131.
ὃς οὐκ ἀνάσχοιτο ἂν σάλπιγγος ἵππος I, 198.
ἀνασώσασθαι IX, 139.
ἀνατεθρύφθαι VI, 185.
ἀνατείνειν τὰς χεῖρας I, 25. 168.
ἀνατείνειν τὴν ἑτέραν ὀφρὺν IV, 145.
ἀνατείνεσθαι IX, 155.
ἀνατείνων τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τὰ νέφη II, 49.
ἀνατέλλειν I, 157.
ἀνατέτακε τὰς ὀφρῦς κακοηθέστερον IV, 148. 149.
ἀνατεταμένα χωρία I, 187.
ἀνατεταμέναι ὀφρῦς IV, 145. 147.
ἀνατεταμένη ὁδὸς III, 96.
ἀνατεταμένος καὶ ὑψηλὸς αὐχὴν I, 218.
ἀνατεταμένος τὰς ὀφρῦς IV, 146. 149.
ἀνατέτανται αἱ τρίχες ἐκ μέσου IV, 138.
ἀνατέτανται ὀφρύες IV, 136.
ἀνατέταται τὴν δεξιὰν ὀφρὺν IV, 144.
ἀνατετραμμένον βλέμμα II, 60.
ἀνατετραμμένος τὴν γνώμην V, 121.
ἀνατίθεσθαι IX, 136.
ἀνατιμᾶσθαι VII, 14.
ἀνατιμῶνται III, 125.
ἀνατοιχεῖν I, 114.
ἀνατολὴ IV, 157.
ἀνατολὴ ἐν ταῖς ὄνυξι II, 146.
ἀνατραπεὶς ὄρτυξ IX, 108.
ἀνατρέπειν III, 155.
ἀνατρέπεσθαι I, 114.
ἀνατρεπτικὸς ἵππος I, 195.
ἀνατρέπων σῦς V, 79.
ἀνατρέπων τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 35.
ἀνατρέφειν III, 50.
ἀνατρέφεται VI, 114.
ἀνατρέχειν I, 187.
ἀνατρίψαι I, 166. τὰς ἐπάλξεις I, 167.
ἀνατρίψαι ἄγαλμα I, 12.
ὁ ἀνατρίψας τὸν λίθον IX, 119.
ἀνατρίψειεν ἂν τὰς στάλικας ὁ σῦς V, 80.
ἀνατροπὴ ἀγαλμάτων I, 12. τῆς πολιτείας IV, 38.
ἀνατροφὴ σκυλάκων V, 51.
ἀναυμαχίου γραφὴ VIII, 40.
ἀναυμαχίου κρίνεσθαι VIII, 43.
ἀναφαίνειν IV, 157.
ἀναφαλαντίας II, 26. IV, 144. 149.
ἀναφέρειν III, 100. IV, 172.
ἀναφέρουσιν ὀρθαῖν χεροῖν III, 92.
ἀναφέρων IX, 159.
ἀναφὶς II, 155. V, 169.
ἀναφεύγειν VI, 184.
ἀναφθέγξασθαι I, 17.
ἀναφλᾶν II, 176.
ἀναφλέγων τὸν δῆμον VI, 129.
ἀναφορὰ VI, 184.
ἀνάφορον VII, 175. X, 17.
ἀναφρίττουσαν ἔχων τὴν κόμην II, 25.
ἀναφυγεῖν V, 104. VI, 184.
ἀναφυγὴ ibid.
ἀναφύεται VI, 115.
ἀναχαίνειν II, 97.
ἀναχαιτίζειν II, 25.
ἀναχαιτίζοντες I, 219.
ἀναχαιτίζων ἵππος I, 198. 210.
ἀναχαιτίσαι IX, 102.
ἀναχάσκειν II, 97.
ἀναχύρωτος πηλὸς VII, 164.
ἀναχωρεῖν ἐπὶ πόδα I, 165. II, 195.
ἀναχωρῆσαι V, 104. VI, 184.
ἀναχώρησις V, 104. VI, 155. 184.
ἀναψύχον χωρίον V, 108.
ἀναψύχων II, 227.
ἄνδηρα ποταμῶν IX, 49.
ἄνδηρον II, 144.
ἀνδίκτης X, 156.
ἀνδραγαθία IV, 10.
τὴν ἀνδραγαθίαν οἴεται ματαιότητα VI, 134.
ἀνδράποδα III, 77.
εἰς τὰ ἀνδράποδα X, 19.
ἀνδράποδα φιλοδέσποτα III, 74.
ἀνδραποδία III, 77.
ἀνδραποδισάμενος ib.
ἀνδραποδίσαντες ib.
ἀνδραποδίσασθαι ib.
ἀνδραποδισθέντες ib.
ἀνδραποδιστὰς ἀπάγοντες VIII, 102.
ἀνδραποδιστὴς III, 78. VI, 151.
ἀνδραποδιστικώτατα III, 77.
ἀνδραποδοκάπηλοι VII, 16.
ἀνδραποδοκάπηλος III, 77.
ἀνδράποδον V, 162.
ἀνδραποδώδεις ἐπιθυμίαι III, 77.
ἀνδραποδώδης III, 77. V, 163.
ἀνδραποδωδῶς III, 77.
ἀνδραποδώνης VII, 16.
εἰς ἄνδρας παραγγείλας ἐκ μειρακίων II, 10.
ἀνδρεία III, 12. IV, 10. V, 125.
ἀνδρεῖαι δυνάμεις I, 155.
ἀνδρείκελον VII, 129.
ἀνδρεῖον αἰδοῖον X, 143. βλέμμα II, 59.
ἀνδρεῖος III, 120. IV, 11. V, 124.
ἀνδρεῖος στρατηγὸς I, 178.
ἀνδρειοτέρα κίνησις X, 53.
ἀνδρείως II, 20. III, 121. IV, 12. V, 125.
ἀνδρεράστρια III, 70.
ἄνδρες εὔοπλοι pl. I, 130.
ἄνδρες τριάκοντα VIII, 104.
ἀνδρὶ μεμιγμένη γυνὴ II, 18.
ἀνδρία III, 120.
ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀποτίσαι VIII, 86.
ἀνδριάντων βάσις III, 90. S.
ἀνδριάντων στάσις III, 91. S.
ἀνδρίζεσθαι II, 20. IV, 12. V, 125.
ἀνδριζόμεναι II, 20.
ἀνδριζόμενος II, 10.
ἀνδρικαὶ δυνάμεις I, 155.
ἀνδρικαὶ ἐσθῆτες VII, 46.
ἀνδρικὸς III, 120.
ἀνδρικὸς χορὸς IV, 107.
ἀνδρικῶς II, 20. III, 121.
ἀνδριότης III, 120.
ἀνδρίσασθαι III, 121.
ἀνδρισμὸς III, 120.
ἀνδρόγυνοι κίναιδοι VI, 126.
ἀνδροληψίᾳ κεχρημένος VIII, 51.
ἀνδρολήψιον VIII, 41. 50.
Ἀνδρομέδα X, 156.
ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνοίκησις III, 44. S.
ἀνδροῦσθαι II, 20.
ἀνδροφάγοι VI, 40.
ἀνδροφονία VI, 192.
ἀνδροφόνοι VIII, 50.
ἀνδροφόνον φάρμακον V, 132.
ἀνδροφόνος VI, 151. VIII, 133.
ἀνδρώδεις δυνάμεις I, 155.
ἀνδρῶδες βλέμμα II, 59.
ἀνδρώδης III, 120.
ἀνδρωδῶς III, 121.
ἀνδρωδῶς ἐναριθμεῖσθαι τῷ καταλόγῳ II, 20.
ἀνδρὼν I, 79. VI, 7.
εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ὑπαλλάττων IX, 143.
ἀνδρῶν ὀδόντες II, 94. ὄχλος IX, 143.
ἀνδρῶνες IX, 46.
ἀνέβη τὸ κῦμα ὑπὲρ τοὺς τοίχους I, 113.
ἀνεβιώσκετο III, 108.
ἀνεβίω ib.
ἀνεβιωσάμην αὐτὸν ib.
ἀνέγγυος γάμος III, 34.
ἀνεγείρειν IX, 108.
ἀνέγκλητος III, 139. VIII, 69.
ἀνεγκλήτως III, 136. VIII, 69.
ἀνέδην VI, 144.
ἀνέδην παραινεῖν VI, 135.
ἀνεδήθη τῷ στεφάνῳ ὁ νικήσας τὰ ἆθλα III, 152.

ἀνεζώσεν III, 108.
ἀνειλείθυια III, 15.
ἀνεῖλεν ὁ θεὸς I, 19.
ἀνείλετο τὴν γραφὴν VIII, 143.
ἀνείλετο τὸν ῥάβδον τοῦ φοίνικος III, 152.
ἀνείλετο τὸν στέφανον ὁ νικήσας τὰ ἆθλα ib.
ἀνειλκυσμένη ναῦς VII, 191.
ἀνεῖναι τὴν θύραν X, 26.
ἀνεῖναι τὸν ἵππον ἀπὸ ῥυτῆρος I, 214.
ἀνεῖναι φλόγα IX, 155.
ἀνειπεῖν I, 17. VIII, 138.
ἀνειπεῖν τὸν νικητὴν III, 152.
ἀνεῖπεν ὁ θεὸς I, 19.
ἀνεῖπεν ὁ κῆρυξ τὸν νικήσαντα III, 152.
ἀνεῖται βαφῆς I, 44.
ἀνέκδοτος III, 35.
ἀνεκηρύχθη ὁ νικήσας τὰ ἆθλα III, 152.
ἀνεκληρώθη δικαστήριον VIII, 15.
ἀνεκαιάδαλλον VII, 136.
ἀνέκνιπτος βαφὴ I, 44.
ἀνέκπληκτοι ἄνδρες I, 156.
ἀνέκπληκτος III, 135. V, 124.
ἀνεκπλήκτως V, 125.
ἀνέκπλυτος βαφὴ I, 44.
ἀνέκπυστον VI, 209.
ἀνεκτήσατο τὴν ψυχὴν III, 108.
οὐκ ἀνεκτὸν III, 130. 131.
τῷ δ' ἀνεκτός ἐστιν ἄνθρωπος; VI, 131.
ἀνεκτῶς III, 131.
ἀνέκτριπτος βαφὴ I, 44.
ἀνέκφορα V, 147.
ἀνέκφορον VI, 209.
ἀνελέγκτον ib.
ἀνέλεγκτος ἔμεινε VIII, 74.
ἀνελέγκτως VI, 209.
ἀνελεῖν I, 17. VIII, 70. 74. 133.
ἀνελέσθαι ἀγκύρας I, 104. παῖδας III, 13.
ἀνελευθερία III, 113. 116. VI, 134.
ἀνελεύθεροι τέχναι VII, 6.
ἀνελεύθερος III, 112. 115.
ἀνελεύθερος ἑστιάτωρ VI, 27.
ἀνελευθέρως III, 113.
ἀνέλκειν ὀφθαλμοὺς II, 62.
ἀνελκῦσαι IV, 171.
τὴν ναῦν I, 104.
τόξα I, 164.
ἀνελκύσασθαι τὰς ἀγκύρας I, 104.
ἀνέλκων τὰς ὀφρῦς II, 49.
ἀνελλιπεῖς ποταμοὶ III, 103.
ἀνελλιπὴς V, 169.
ἐξ ἀνελπίστου VI, 193.
ἀνελπίστως ib.
ὁ ἀνελὼν VIII, 74.
ἀνέμητα χρήματα VIII, 134.
ἀνεμιαῖον κῦμα II, 6.
ἀνεμιαῖος V, 162.
τοῖς ἀνέμοις συνθέων ἵππος I, 196.
ἄνεμον πάντα ὑποδεξαμένους πλεῖν I, 103.
ἄνεμος V, 111.
ὁ ἄνεμος ἐκίνησεν ἀστάχυς I, 53.
ἄνεμος (ὁ κοῦφος ἄνθρωπος) VI, 121. 129.
ἄνεμος μαντικὸς I, 15.
ἄνεμος πρηστὴρ I, 110. E.
ἀντίπρωρος I, 111. E.
ἀνέμου δεξιοῦ γινομένου I, 105. S.
ἀνέμου παῖς ἵππος I, 196.
ἀνέμους διαθέοντας ἔχον χωρίον V, 108.
ἀνεμπόδιστος ῥήτωρ VI, 147.
ἀνέμῳ κεκριμένῳ πλεῖν I, 106.
ἀνέμῳ πλεῖν I, 103.
ἀνεμῶσαι I, 229. VI, 106.
ἀνενδεεῖς ποταμοὶ III, 103.
ἀνενδεὴς V, 169.
ἀνενδοίαστον V, 151.
ἀνενδοιάστως V, 152.
ἀνενεγκεῖν III, 94. VI, 184. IX, 139.
ἀνενεγκὼν III, 108. IX, 159.
ἀνέντατος II, 234.
ἀνέντες καθ' ἥμισυ τὰ ἱστία ἐπλέομεν I, 107.
ἀνεξάλειπτον VI, 116.
ἀνεξάλειπτος βαφὴ I, 44.
ἀνεξαπάτητος βασιλεὺς I, 40.
δικαστὴς VIII, 10.
ἀνεξαπατήτως VIII, 11.
ἀνεξαρίθμητα IV, 162.
ἀνεξαρίθμητον III, 88.
ἀνεξίκακος V, 138.
ἀνεξίτηλος βαφὴ I, 44.
ἀνεξίτητος βαφὴ ib.
ἀνεπάγγελτοι VI, 12.
ἀνεπιβούλευτον ἀργύριον III, 86.
χωρίον I, 171.
ἀνεπίδικος III, 33. VIII, 23.
ἀνεπιείκεια IV, 13. VI, 124. VIII, 14.
ἀνεπιεικὴς IV, 14. VI, 124. δικαστὴς VIII, 12.
ἀνεπιεικῶς VIII, 13.
ἀνεπίκλητον ὑποδεῖξαι ἑαυτὸν VIII, 68.
ἀνεπικλήτως VIII, 69.
ἀνεπίληπτον ὑποδεῖξαι ἑαυτὸν VIII, 68.
ἀνεπιμίκτως V, 139.
ἀνεπίῤῥικτοι χυτρόποδες X, 99.
ἀνεπιστημόνως IV, 10. V, 145.
ἀνεπιστημοσύνη IV, 9. V, 145.
ἀνεπιστημοσύνως V, 145.
ἀνεπιστήμων IV, 9. V, 145.
ἀνεπιστήμων στρατηγὸς I, 179.
ἀνεπίτακτοι ἄνδρες I, 156.
ἀνεπιτήδειον V, 136.
ἀνεπιτήδειός μοι ἐστὶν V, 115.
ἀνεπιτήδειος ψήφισμα ἢ νόμον γράφειν VIII, 56.
ἀνεπιτηδειότατα V, 116.
ἀνεπιτηδείως διάκειμαι πρὸς αὐτὸν V, 115.
ἀνεπόδιζον II, 196.
ἀνέποπτα V, 150.
ἀνεπόπτευτον II, 58.
ἀνεπόπτευτος VIII, 124. 141.
ἀνεργαζόμενοι λίθον IX, 109.
ἀνερεθίζειν τοὺς ὄρτυγας IX, 108.
ἀνερεθίζων τὸν δῆμον VI, 129.
ἀνερευνᾶν IX, 113.
ἀνερμάτιστος I, 94. V, 121. VI, 121.
ἀνερμάτιστος ναῦς I, 94. γλῶσσα VI, 120.
ἀνέρποντα ἔχων τὸν ἴουλον περὶ τὴν ὑπήνην II, 10.
ἀνεῤῥαίσεν III, 108.
ἀνεῤῥήθη ὁ νικήσας τὰ ἆθλα III, 152.
ἀνερωτᾶν (ἐν τῇ χελιχελώνῃ) IX, 125.
ἄνεσις VIII, 156.
ἄνεσις προσώπου VI, 199.
ἀνέστη III, 108.
ἀνέστησαν I, 162.
ἀνεστομωμένη II, 102.
ἀνέσφηλε III, 108.
ἄνετοι ἡμέραι I, 36.
οὐκ ἄνευ σκέψεως VI, 141. φροντίδος ibid.
ἀνεύθυνον ὑποδεῖξαι ἑαυτὸν VIII, 68.
ἀνεύθυνος III, 139.
οὐκ ἀνεύθυνος VIII, 51.
ἀνευθύνως III, 139.
ἀνευρεῖν συνεταὶ κύνες V, 64.
ἀνευρίσκειν V, 10.
ἀνευρίσκεσθαι V, 11.
ἄνευρος II, 134.
ἀνέφελον χωρίον V, 109.
δι' ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος πλεῖν I, 105.
ἀνεφθέγξατο ἀμέτρως I, 19.
ἀνέχειν VIII, 154.
ἀνεχομένη τὴν τοῦ ὄνου ὁμιλίαν ἵππος I, 217.
τὰ ἀνέχοντα τῆς γῆς II, 50.
ἀνεχρήσαντο IX, 153.
ἀνεψιάδαι III, 28.
ἀνεψιαδῆ ib.
ἀνεψιαδοῦς ib.
ἀνεψιαί ib.
ἀνεψιοὶ ib.
τῆς ἀνεψιότητος ib.
μέχρις ἀνεψιῶν ἐπεξιέναι φόνου VIII, 118.
ἀνεῳγμένη πόλις IX, 19.
ἀνηγορεύθη ὁ νικήσας τὰ ἆθλα III, 152.
ἄνηθον VI, 66.
ἀνήκοος II, 82.
στρατηγὸς I, 180.
ἀνηκουστία II, 82.
ἀνήκουστον II, 81.
ἀνηλεὴς VI, 125.
δικαστὴς VIII, 12.
ἀνηλεῶς VIII, 13.
ἀνήλιον χωρίον V, 109.
ἀνήλιος ζώνη IV, 159.
ἀνήμερον χωρίον V, 110.
ἀνήμερος VI, 125. V, 139.
ἀνήμερος τύραννος I, 42. τελώνης IX, 32.
ἀνημιωβολιαῖα IX, 64.
ἀνήνεγκεν III, 108.
ἀνὴρ II, 11. θεοὺς νομίζων I, 20. τραχὺς τὸ πρόσωπον IV, 134.
ἀνὴρ ἡ πέμπτη ἡλικία II, 4.
ἀνὴρ ὁ μέλας, ὁ ξανθὸς, ὁ ξανθότερος καὶ ὁ ξυρίας IV, 133.
τὰ ἀνηρεισμένα VII, 145.
τὰ ἀνηρημένα διαλῦσαι I, 18.
τοὺς ἀνῃρημένους ὁ παραλαμβάνων VIII, 71.
ἀνήριθμα IV, 162.
ἀνηριθμησάμην IV, 162.
ἀνήριθμον III, 88.
ἄνηττον VI, 107.
ἀνθεῖ VI, 114.
ἐν ἄνθει ὢν νέος II, 10.
ἀνθεῖν I, 230.
ἀνθινὴ χλανὶς IV, 118.
ἀνθινὸν περιβόλαιον IV, 120.
ἀνθινὸς μασχαλιστὴρ IV, 117.
ἀνθέλιξ ὠτὸς II, 86.
ἄνθεμα VI, 76. VII, 87.
ἀνθεμὶς VI, 106.
ἀνθερεὼν II, 97.
ἄνθεσι φαιδρύναι VII, 129.
ἀνθεστηκότος πνεύματος I, 110.
ἀνθεσφόρια I, 37.
ἀνθεσφόροι IV, 78.
ἄνθη III, 72. VII, 128. 169.

ἄνθη ἐνεπεποίκιλτο X, 43.
ὅσα ἄνθη καὶ φύλλα IX, 145.
ἄνθη προσφέρειν I, 28.
ἄνθη τὰ ἐν τοῖς στεφάνοις VI, 106.
ἄνθη φυτῶν I, 237.
ἀνθήλη X, 41.
ἀνθύλια X, 54.
ἀνθηρὰ βαφὴ I, 44.
ἄνθησις III, 72.
ἀνθίας VI, 50.
ἀνθιππεύειν I, 212.
ἀνθιστάμενον κῦμα I, 109.
ἀνθορμεῖν I, 122.
ἄνθος I, 137. III, 72. εὐδίκαστον I, 229.
ἄνθος ἐλαίας λευκὸν I, 241. E.
ἄνθος χρυσοῦ VII, 99. μίλακος VI, 106.
ἀνθοσμίας οἶνος I, 248. II, 77. VI, 15.
ἀνθοῦν αἴθωρον ῥόδον V, 102.
ἀνθοῦσα βαφὴ I, 44.
ἀνθοῦσα κόνικη στρωμνὴ X, 42.
ἀνθοῦσαι παρειαὶ II, 87.
ἀνθούσης τῆς γῆς I, 61.
ἄνθρακας ῥιπίζειν X, 94.
ἀνθρακεῖς VII, 110.
ἄνθρακες VII, 109. X, 111.
ἔμπυροι VI, 89.
ἡμίκαυτοι X, 101. E.
ἀνθρακεύειν VII, 146.
ἀνθρακηρὸς X, 111.
ἀνθράκιον X, 100.
ἀνθρακοπώλης VII, 110.
ἀνθράκων κάμινος ib.
ἀγγεῖα X, 111.
χνοῦς ib.
ἄνθραξ (τὸ ἕλκος) IV, 192.
ἀνθρίσκος VI, 106.
ἀνθρωπεία τέχνη II, 5.
ἀνθρωπῇ ib.
ἀνθρωπίζεσθαι ib.
ἀνθρωπικὸν ib.
ἀνθρωπικῶς ib.
ἀνθρωπίνη φύσις ib.
ἀνθρώπινον II, 5. III, 131.
ἀνθρωπίνως II, 5. III, 131.
ἀνθρώπιον II, 5.
ἀνθρωπίσκος ib.
ἀνθρωποειδὴς ib.
ἄνθρωπος ib.
ἀνθρώπου σπορὰ II, 6. μέρη II, 226.
φωνὴ II, 4.
ἀνθρώπων ἡλικίαι ἑπτὰ ib.
ἀνθυπέστρεψε νόσημα III, 107.
ἀνθυποτιμᾶσθαι VIII, 150.
ἀνιᾶν III, 71.
ἀνία III, 98.
ἀνιαρῶς III, 99.
ἀνιᾶσθαι III, 98.
ἀνίατος IV, 177.
ἀνίδρυτος VI, 130.
ἀνιέναι κηρὸν VII, 165.
τὸ πρόσωπον VI, 199.
ἀνίεροι I, 32.
ἀνίερος ἀνὴρ I, 21. τόπος I, 9.
ἀνίκητοι ἄνδρες I, 157.
ἀνιπποις IV, 186.
ἀνίλλωμα II, 54.
ἄνιππος I, 210.
ὁδὸς III, 96.
ἄνισον VI, 66.
ἄνισον ταῖς ὥραις χωρίον V, 109.
ἄνισος τύραννος I, 42. δικαστὴς VIII, 12.
ἀνισότης VIII, 14.
ἀνισοῦν IV, 161.
ἀνιστάμενον κῦμα I, 109.
ἀνιστᾶν τὴν τρίχα τοῦ ἵππου I, 183.
ἀνίστασθαι III, 100.
ἀνίσταται III. 91.
ἀνίστατο τὰ δικαστήρια VIII, 124.
ἀνίσχειν IV, 157.
ἀνίσχοντος τοῦ ἡλίου I, 68.
ἀνίσως VIII, 13.
ἀνιχνεύειν V, 10.
ἀνιχνεύεσθαι V, 11.
ἀνόδοντες II, 96.
ἀνοησία II, 228. IV, 9.
ἀνοηταίνειν II, 229. IV, 15. V, 121.
ἀνοηταίνων IV, 9.
ἀνοητία II, 228.
ἀνόητοι κύνες V, 63.
ἀνόητος II, 229. IV, 9. 14. V, 120. 164.
ἀνόητος στρατηγὸς I, 179.
ἀνοήτων θεραπευτὴς VI, 122.
ἀνοήτως II, 230. IV, 10. 14. V, 121.
ἄνοια II, 228. IV, 9. 12. V, 121.
ἄνοιαν τῶν ἀνθρώπων κατεσχόμενος V, 123.
ἀνοίγων τοῖς ὀδοῦσι σῦς V, 79.
τὸ ἀνοιδοῦνον συστεῖλαι IV, 180.
ἀνοικτος δικαστὴς VIII, 13.
ἀνοίκτως ib.
ἀνοῖξαι τὴν θύραν X, 26.
ἀνοῖξαι τὴν ναῦν ὑπὸ τὴν ἐμβολὴν I, 124.
ἀνοῖξαι τὴν σάρκα IV, 179.
ἀνοιχθείσης τῆς νεὼς I, 114.
ἀνομεῖν VIII, 7.
ἀνομία VIII, 7. 13.
ἀνομοιον IX, 132.
ἀνόμοιος ib.
ἀνομοιότης IX, 129. 132.
ἀνομοίως IX, 132
ἄνομος VIII, 7.
ἀνόμως ib.
ἀνόνητον V, 136.
ἀνόρατα V. 150.
ἀνόρατον II, 55.
ἄνορκος I, 39.
ἀνορούων ἐπὶ ὄχθους ἵππος I, 196.
ἀνόσητος III, 107.
ἀνοσία ib.
ἀνόσιοι I, 32.
ἀνόσιος I, 42. IV, 14.
τύραννος I, 42.
ἀνοσιότης I, 22. IV, 13.
ἀνοσίως I, 22. 32.
ἀνοσιουργεῖν I, 22.
ἄνοσμα ἔχειν V, 12.
ἄνοσον χωρίον V, 108. ἔτος III, 107.
ἄνοσος III, 107.
ἀνόστιος II, 222.
ἀνόσως III, 107.
ἄνους II, 229. IV, 9. 14. V, 120.
ἀνοχαὶ I, 153.
ἀνοχὴ IV, 151.
ἀνταγωνίσασθαι III, 141. IV, 30.
ἀνταγωνισταὶ III, 143.
ἀνταγωνιστὴς III, 141.
ἀνταγωνιστικὸς ib.
ἀνταγώνιστος ib.
ἀνταγωνιστῶς I, 157.
ἀνταλλάξας τὴν ψυχὴν τοῦ χρυσίου III, 112.
ἀντανάγεσθαι I, 124.
ἀνταποφέρειν τὴν σφαῖραν IX, 107.
ἀντασπάσασθαι V, 137.
ἀνταφεῖναι τὴν σφαῖραν IX, 107.
ἀντεδικάσαντο VIII, 24.
ἀντειπεῖν IV, 30. V, 104.
ἀντειποῦσης τῆς γῆς τοῖς γεωργοῖς I, 53.
ἀντεισφέρειν χάριν V, 142.
ἀντεξετασθῆναι IV, 30.
ἀντεπικηρύττειν IV, 93.
ἀντεπιμελεῖσθαι V, 142.
ἀντεπιμετρεῖν χάριν ib.
ἀντεπιπλεῦσαι I, 124.
ἀντεπίρρημα IV, 112.
ἀντέπραξεν ἡ γῆ τοῖς γεωργοῖς I, 53.
ἀντεραστὴς III, 72.
ἀντερειδόμενοι παλαισταὶ III, 149.
ἀντερώμενος III, 72.
ἀντερᾶν ib.
ἄντερως ib.
ἀντευεργετεῖν V, 142.
ἀντευνοεῖν V, 142.
ἀντευποιεῖν ib.
ἀντεφορμεῖν I, 122.
ἀντέχειν I, 168.
ἀντιάδες II, 201.
ἀντιβαλεῖν IX, 104.
ἀντιβλέπειν II, 52. 56.
ἀντιβλέπων πρὸς ἀργύριον VI, 191.
ἀντιβλέψεις II, 56.
ἀντιβολεῖν I, 26. III, 68.
Ἀντιγονίδες φιάλαι VI, 96.
Ἀντιγονὶς φυλὴ VIII, 110.
ἀντίγραφα VIII, 27.
ἀντιγράφειν τὴν μὴ οὖσαν VIII, 60.
ἀντιγραφεὺς κληρωτὸς VIII, 98.
αἱρετὸς ib.
ἀντιγραφὴ VIII, 33. 58.
ἀντιγραψάμενος μὴ κρατήσας VIII, 58.
ἀντιγράψασθαι VIII, 28.
ἀντιδιαπλέκει VII, 172.
ἀντιδιέστηκα τῇ γνώμῃ VI, 118.
ἀντιδικῆσαι IV, 30.
ἀντιδικέω IV, 26.
ἀντίδοσις οὐσίας VI, 177.
ἀντίδοτα V, 132.
ἀντιθεῖναι τὰ ἱστάμενα IV, 172.
ἀντίθετα συνεῖραι IV, 27.
ἀντίθετον IV, 172.
ἀντικάρδιον II, 165.
ἀντικαταλλάξασθαι πρὸς ἀργύριον III, 124.
ἀντικαταλλάξασθαι χρήματα III, 83.
ἀντικαταλλασσόμενα πρὸς ἀργύριον III, 77.
ἀντικαταλλάττεσθαι VII, 8.
ἀντικαταλλάττεσθαι πρὸς ἀργύριον τὰ μαθήματα IV, 43.
ἀντικαταλλαττόμενος χρήματα τοῦ καλοῦ III, 114.
ἀντικαταμύειν IX, 113.
ἀντικατηγορεῖν VIII, 58.
ἀντικατηλλαγμένος πρὸς ἀργύριον VI, 126.
ἀντικήδεσθαι V, 142.
ἀντικλεῖδες X, 22.
ἀντικνήμιον II, 190.
ἀντικείσεις IV, 113.
ἀντικοέω VI, 118.
ἄντικρυς ἐλεγχθεὶς VIII, 69.
ἀντιλαβὴ II, 155.
ἀντιλαμβάνεσθαι II, 154.
ἀντιλαχεῖν VIII, 54.
ἀντιλαχεῖν τὴν δίκην VIII, 61.
ἀντιλέγω V, 153. VI, 118.
οὐκ ἀντίλεκτος ὅρος II, 120. V, 153.

ἀντιλήψεις ὑγραὶ I, 116.
ἀντίληψις II, 155.
ἀντιλόβιον II, 86.
ἀντιλογήσασθαι VII, 115.
ἀντιλογία II, 119. V, 153.
ἀντιλογικὴ τέχνη II, 120.
ἀντιλογίσασθαι II, 119.
ἀντιλογούμενοι II, 120.
ἀντιμετώπους ἔταξαν τὰς ναῦς II, 46.
ἀντιμοιρεῖ IV, 176.
ἄντιον VII, 36.
ἀντίον ἱστοῦ X, 125.
ἀντίου πνέοντος τοῦ πνεύματος I, 110.
Ἀντιοχὶς φυλὴ VIII, 110.
ἀντιπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους V, 67.
ἀντίπαις II, 9.
ἀντίπαλον I, 150. V, 157.
ἀντίπαλος V, 8.
ἀντιπαρατάξασθαι I, 162.
ἀντιπαταγεῖ ὀδοῦσιν ὁ σῦς V, 79.
ἀντιπέμπειν τὴν σφαῖραν IX, 106. 107.
ἀντιπέμψαι τὴν σφαῖραν IX, 105.
ἀντιπνεόντων τῶν πνευμάτων I, 110.
ἀντιπολεμοῦντες I, 150.
ἀντίπους II, 194.
ἀντιπράττοντος τοῦ πνεύματος I, 111.
ἀντιπράττω VI, 118.
ἀντιπρεσβεῦσαι VIII, 138.
ἀντίπροικα VII, 10.
ἀντιπροσαγορεῦσαι V, 137.
ἀντιπροσομήσασθαι I, 223.
ἀντιπροσειπεῖν V, 137.
ἀντιῤῥέοντος τοῦ πνεύματος πλεῖν I, 111.
ἀντίῤῥησις V, 153.
ἀντίῤῥοπον IV, 172.
ἀντισοφίζεσθαι I, 168.
ἀντιστάσεις IV, 27.
ἀντίστερνον II, 177.
ἀντιστῆσαι IV, 171.
ἀντιστρατοπεδεύσασθαι I, 160.
ἀντίστροφοι πλευραὶ II, 182.
ἀντίστροφος IV, 53. 112.
τίς ἀντίσχοι ἂν πρὸς τὴν ῥύμην αὐτοῦ; VI, 131.
ἀντισχόμενος V, 134.
ἀντιτάξασθαι I, 162.
ἀντιταχθῆναι I, 162.
ἀντιτείνω VI, 118.
ἀντιτείχισις VII, 7.
ἀντίτειχοι ib.
ἀντίτευχος (βόλος) VII, 205.
ἀντιτιμᾶσθαι VIII, 150.
ἀντίτραγος II, 85.
ἀντίτυπα χωρία I, 220.
ἀντίτυπος ἀστραπὴ I, 117.
ἀντίτυπος βόλος VII, 205.
ἀντίφασις II, 129.
ἀντιφιλοτιμεῖν V, 142.
ἀντιφιλοτιμεῖσθαι ib.
ἀντιχαρίζεσθαι ib.
ἀντίχειρ II, 145. 148.
ἀντιχειρία II, 148.
ἀντιχειροτονεῖν II, 150.
ἀντιχειροτονία ib.
ἀντιχορία IV, 107.
ἀντλητὴρ X, 31.
ἀντλία I, 94. X, 31. 102. 134.
ἄντλον I, 92.
ἀντ' οὐδενὸς V, 163. VII, 10.
ἄντρα V, 14. IX, 16.
ἄντυξ ἅρματος I, 142.
ἄντυξ ἀσπίδος I, 133.
ἀντωμοσία VIII, 54.
ὑπὲρ ἀντωμοσίας ἐλάμβανον δραχμὴν VIII, 127.
ἀντωπεῖν II, 52.
ἀντωφελεῖν V, 142.
ἀνυμέναιος III, 37.
ἄνυμφοι III, 46.
ἀνυπαίτιον ὑποδεῖξαι ἑαυτὸν VII, 68.
ἀνυπήκοος στρατιώτης I, 180.
ἀνυποδησία II, 199.
ἀνυπόδητος II, 199. VII, 80.
ἀνύποιστον III, 130.
ἀνυποίστως ib.
ἀνύποπτος II, 57. ἵππος I, 196.
ἀνυποπτότεροι II, 57.
ἀνυπόστατοι ἄνδρες I, 157.
ἀνυπόστολος ῥήτωρ IV, 21.
ἀνυποστόλως IV, 24. VI, 207.
ἡ ἄνω κοιλία II, 216.
ἄνω καὶ κάτω τὴν πολιτείαν μεταφέρων VI, 130.
ἄνω καὶ κάτω μετάθεσις VI, 139.
οἱ ἄνω πατέρες III, 19.
ἀνωθῶν ἄνεμος I, 111.
ἀνώλεθρον V, 169.
ἀνώμοτος I, 39.
ἀνώνυμον εἶναι V, 160.
ἀνώνυμος V, 159. 163.
ἀνωνύμως V, 160.
ἀνώπια II, 53.
ἀνωῤῥοθία II, 90.
ἀνωφελὲς V, 136.
ἄξενος III, 59.
ἄξενος πόλις IX, 25.
ἄξεστα VI, 143.
ἀξηλὶς I, 143.
ἄξια πιπράσκουσι III, 125.
ἄξια σιωπῆς V, 146.
ἀξιάκουστον II, 81.
κατὰ τὴν ἀξίαν τιμήματα VIII, 103.
ἀξιέραστος III, 72.
ἀξίναι V, 19.
ἀξίνη I, 245. X, 159.
ἀξιοκοινώνητος V, 143. VIII, 135. συμπότης VI, 28.
ἀξιολογώτατος II, 120.
ἀξιόπιστος ῥήτωρ IV, 34.
ἀξιοπροστάτευτος στρατηγὸς I, 178.
ἄξιος τοῦ μηδενὸς V, 162. S.
ἀξιοῦν V, 148.
ἀξιωθέντες σιτήσεως IX, 40.
ἀξίωμα VI, 180.
ἀξιῶν V, 148.
ἀξίως πιπρασκόμενα VII, 10.
ἀξίωσις V, 148.
ἀξιωτάτης οὔσης τῆς τοῦ σίτου ἀγορᾶς I, 51.
ἄξονες X, 53.
ἄξονες ἔχοντες τοὺς νόμους VIII, 128.
οἱ ἄξονες ἐν ἀκροπόλει ἔκειντο ib.
ἄξονες χαλκοῖ τετράγωνοι ib.
ἀξόνια X, 31. 53.
ἄξονος μέρη I, 145.
ἀξύμβολα V, 150.
ἀξυνεσία IV, 13.
ἀξύνετος IV, 14.
ἄξων I, 144. 153.
ἄξων τραχήλου II, 132.
ἄοικος IV, 124.
ἄοινοι θυσίαι VI, 26.
ἀοκνία III, 120. V, 125.
ἄοκνοι δυνάμεις I, 155.
ἄοκνος I, 143. III, 120. V, 124.
ἄοκνος στρατηγὸς I, 178.
ἀόκνως III, 121. V, 125.
ἄοπτα II, 57.
ἀόρατα II, 54.
ἀόρατον V, 169.
ἀόργητον βλέμμα I, 192.
ἀοργίαστος I, 36.
ἀορταὶ II, 205. VII, 79. X, 137. 139.
ἀορτὴ X, 139.
ἀορτὴρ X, 139. 162.
ἀπαγαγεῖν I, 166.
ἀπαγαγεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον VIII, 71.
ἀπαγγεῖλαι VIII, 29.
ἀπαγγεῖλαι ἐπιχειρίαν VIII, 138.
ἀπαγγείλας VIII, 29.
ἀπαγγέλλειν IX, 155.
ἀπαγγέλλεσθαι IX, 155.
ἀπαγγέλλων πολὺν νοῦν βραχέσι ῥήμασι VI, 149.
ἀπάγειν III, 155.
ἀπάγειν κλέπτας VIII, 102.
ἀπαγεῖς μηροὶ I, 191.
ἀπαγεῖς ὑπὸ γήρως II, 16.
ἀπαγὲς V, 153.
ἀπάγεσθαι ἐπὶ θανάτῳ VIII, 102.
ἀπαγὴς VI, 121.
ἀπαγὴς καὶ ὑγρὸς μυελὸς ἐγκεφάλου II, 45.
ἀπάγξαι VIII, 70.
οἱ ἀπάγοντες τοὺς ἀνδραποδιστὰς VIII, 102.
ἀπαγορεύειν II, 127.
ἀπαγορευθὲν II, 128.
ἀπαγορεύουσαι κύνες V, 64.
ἀπαγορεῦσαι I, 168. II, 127.
ἀπαγόρευσις II, 127.
ἀπαγορεύω VI, 118.
ἀπαγχόμενοι σπάρτοις X, 37.
ἀπαγωγὴ VIII, 41. 49.
ἀπαγωγῆς δίκη VI, 154.
ἀπάγων ὑπερημέρους III, 116.
ἀπᾴδειν IV, 63. VI, 118.
ἀπαθηναΐζει III, 58.
ἀπαιδευσία IV, 12.
ἀπαίδευτος IV, 13. ἀναβάτης I, 208. ἵππος I, 182. 198.
ἀπαιδεύτως IV, 14.
ἀπαιδία III, 14.
ἀπαιδειῶσθαι II, 175.
ἄπαις III, 14. 25. 48.
ἀπαίσια I, 162.
ἀπαιτεῖν VIII, 148.
ἀπαιτεῖν τέλη IX, 31.
ἀπαιτῆσαι V, 103.
ἀπαίτησις V, 103. VIII, 148.
ἀπαίτησις μισθοῦ IV, 47.
ἀπακριβώσασθαι V, 105.
ἀπαλὰ φύλλα I, 237.
ἀπαλειφόμενον ῥᾳδίως V, 102.
ἀπαλὴ στρωμνὴ X, 41.
ἀπαλλαγὴ V, 143. VIII, 149. 156.
ἀπαλλαγῆναι I, 154. VI, 112.
ἀπαλλαγῆναι τῆς βουλῆς VIII, 150. S.
ἀπαλλάξαι VIII, 9.
οὐκ ἀπαλλαττόμεναι τῶν τριμμῶν κύνες V, 64.
ἀπαλοὶ κλάδοι I, 136.
ὁ ἀπαλὸς νεανίσκος IV, 135. 136. 146. 147.
ἀπαλότης IV, 147.
ἀπαλύνειν τὰ χείλη τοῦ ἵππου I, 201.
ἀπαλώτερος IV, 147.

ἀπαναστῆναι τοὺς δικαστὰς VIII, 150.
ἀπανθεῖν I, 131. II, 21.
ἀπανθεῖν κατὰ τὰ φυλλοῤῥοοῦντα τῶν δένδρων II, 26.
ἀπανθοῦν ῥόδον V, 102.
ἀπανθρακῶσαι VI, 91.
ἀπανθρωπεία VIII, 14.
ἀπανθρωπεύεσθαι II, 5.
ἀπανθρωπία II, 5. III, 64. IV, 13.
ἀπάνθρωπος II, 5. III, 64. V, 139. 141.
δικαστὴς VIII, 12.
τελώνης IX, 32.
πόλις IX, 25.
ὁδὸς III, 96.
ἀπανθρώπως II, 5. V, 139. VIII, 13.
ἀπανίσταται III, 91.
ἅπαντας προωθῶν V, 129. S.
ὁ μὴ ἀπαντήσας VIII, 60.
ἀπαντήσομαι V, 155.
ἀπαντλεῖν ὕδωρ X, 31.
οἱ ἀπαντῶντες πρὸς τὰς γραφὰς VIII, 58.
ἀπάραι I, 102.
ἀπαραίτητος VI, 124.
ἀπαρακάλυπτον III, 133.
ἀπαρακαλύπτως VI, 207.
ἀπαράκλητοι ἄνδρες I, 156.
ἀπαράκλητος εἰσφέρων III, 67.
ἀπαράλεικτος II, 35.
ἀπαραμύθητον πάθος III, 101.
ἀπαράπειστος VI, 124. δικαστὴς VIII, 10.
ἀπαρασκεύαστον VI, 143.
ἀπαρασκεύαστος ib.
ἀπαρασκευαστότερον γέγραπται ib.
ἀπαρασκευάστῳ γνώμῃ ib.
ἀπαράσκευος VI, 143. 145.
ἀπαρασκεύῳ γνώμῃ VI, 143.
ἀπαρασκεύως VI, 144.
ἀπαράτρεπτος δικαστὴς VIII, 10.
ἀπαραχθέντες τοῦ ἱστοῦ I, 114.
ἀπάργματα VIII, 83.
ἀπάργματα προσφέρειν I, 28.
ἀπαριθμῆσαι V, 103.
ἀπαριθμῆσαι τέλος IX, 31.
ἀπαρίθμησις V, 103.
ἀπαρκούντως IX, 154.
ἀπαρκεῖ ib.
ἀπαρκτίας V, 81.
ἀπαρνήσασθαι V, 104.
μὴ ἀπαρνηθεὶς γένη ib.
ἄπαρνος ib.
ἀπαρξάσθαι σπλάγχνων I, 27.
ἀπαρξάξαι I, 172.
ἄπαρσις I, 102.
ἀπαρτία X, 18. 19.
ἀπαρτία ἀκέρατος X, 19.
ἀπαρτιλογία II, 120.
ἀπαρχαὶ VIII, 83.
ἀπαρχὰς προσενέγκαι I, 28.
ἀπαρχῆς VIII, 83.
ἅπασι κάλοις πλεῖν I, 107.
ἀπαστία VI, 41.
ἀπατῶν IV, 48. IX, 133.
ἀπατᾶσθαι VIII, 14.
ἀπατεὼν IV, 37. 47. VI, 122. IX, 135. S.
ἀπάτη IV, 38. 50. 72. 142. VIII, 14. IX, 129. 132.
ἀπατηλῶς IX, 135.
τὴν ἀπάτην μόνην καλεῖ σύνεσιν VI, 132.
ἀπατῆσαι IV, 25.
ἀπατητικὸς VI, 122. IX, 135.
ῥήτωρ IV, 21.
σοφιστὴς IV, 47.
ἀπατητικῶς IV, 24. 51.
τῶν Ἀπατουρίων ἡ πρώτη VI, 102.
ἀπάτωρ III, 25.
ἀπαύλια III, 39.
ἀπαυλιστηρία χλανὶς III, 40.
ἄπαυστος γλῶσσα VI, 120.
ἀπαχθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον VIII, 71.
ἀπέγνω VIII, 149.
ἀπέγνω αὐτοῦ τὸ δικαστήριον VIII, 74.
ἀπέγνωστο III, 107.
ἀπέδειξεν ὁ κατηγορῶν VIII, 68.
ἄπεδος γῆ I, 186.
ἀπέδοτο VIII, 143.
ἀπέδοτο ἐπ᾽ ἐξαγωγῇ III, 125.
ἀπέδωκεν ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια I, 53.
ἀπειθεῖς κύνες V, 63.
ἀπειθέστεραι τοῖς κυβερνήταις νῆες I, 112.
ἀπειθὴς στρατιώτης I, 180.
ἵππος I, 197.
φωνὴ II, 117.
ἀπειθῶ VI, 118.
ἀπειλεῖ ὁ σῦς κόμπῳ τῶν ὀδόντων V, 79.
ἀπειλεῖν IX, 155.
ἀπειλητικὸν βλέμμα II, 59.
ἀπεῖναι οὐδεὶς ὑπέμεινεν IX, 144.
ἀπειπεῖν I, 168. II, 127. 128. 129.
ἀπειπὼν II, 128.
ἀπειρηκὼς II, 127.
ἀπειρία IV, 9. V, 145.
ἀπειρόκαλοι τέχναι VII, 6.
ἄπειρον III, 88.
ἄπειρος IV, 9. V, 145.
στρατηγὸς I, 179.
ἀπείρως IV, 10. V, 145.
ἀπεκαύλισε II, 176.
ἀπέκλαεν II, 64.
ἀπέκτεινεν VIII, 74.
ἀπέκτονεν ib.
ἀπεκτονὼς γονέας VIII, 117.
ἀπελάσαι I, 172.
ἀπελάσαι τὴν ναῦν I, 23.
ἀπελευθερία III, 83.
ἀπελευθερικοὶ νόμοι III, 83.
ἀπελεύθερος III, 83. IV, 149.
ἀπελευθερῶσαι III, 83.
ἀπελευθερωθῆναι ib.
ἀπελευθέρωσις ib.
ἀπεληλαμένος IX, 158.
ἀπελθεῖν εἰς ἄφοδον V, 91.
ἀπόπατον ib.
Ἀπελλοῦ χεὶρ II, 150.
ἀπελογήθη II, 119.
ἀπελογήσατο VIII, 68.
ἀπελογίζετο II, 121.
ἀπελύθη ὁ ἀπολογούμενος VIII, 68.
ἀπέλυσατο VIII, 149.
ἀπέλυσατο τὰς αἰτιάσεις VIII, 68.
ἀπεμπολῆσαι III, 124.
ἀπεμπόλησις VI, 191.
ἀπεμπολῶν τὴν φωνὴν ῥήτωρ VI, 191.
ἀπενέγκας VIII, 92.
ἀπενέγκασθαι V, 103.
ἀπενεγκεῖν V, 103. γραφὴν VIII, 29.
ἀπενεγκὼν VIII, 29.
ἀπενιαυτίσαι I, 58.
ἀπεξυρημένος II, 26. IV, 145.
ἀπεοικέναι IX, 132.
ἀπεοικὸς IX, 132.
ἀπεοικότως ib.
ἀπεραντολογίᾳ διαθρυλλῶν τὰ ὦτα VI, 119.
ἀπεραντολόγος VI, 119. 146.
ἀπέραντον IV, 165.
ἀπεργαζόμενος IX, 157.
ἀπερικάλυπτος II, 26.
ἀπεριλάλητος II, 125.
ἀπερίοπτοι II, 58.
ἀπεριόπτως III, 117.
ἀπερίσκεπτος VI, 143. VIII, 177.
στρατηγὸς I, 179.
ἀπερισκέπτως III, 117. VI, 144.
ἀπερίφορτα ἄστρα IV, 146.
ἀπεῤῥαμμένος τὸ στόμα VI, 145.
ἀπεῤῥῆχθαι II, 229. VIII, 152.
ἀπεῤῥιμμένος V, 163. IX, 158.
ἀπεσαλεύομεν I, 103.
ἀπεσβέσθαι τὴν γλῶτταν IV, 188.
ἀπεσκευασμένος τὰ χρήματα X, 16.
ἀπεσκολυμμένος II, 176.
ἀπεσκολύφθαι ib.
ἀπέστη VIII, 143.
ἀπέστησαν αἱ πόλεις I, 160.
ἀπεστλεγγισμένος VII, 179.
ἀπεστομισμένος VI, 145.
ἀπεστραμμένος τὴν γλῶτταν ib.
ἀπεσφραγίσθαι IX, 131.
ἀπεσχίσθαι II, 229. VIII, 152.
ἀπευθύνειν VII, 119.
ἄπεφθος χρυσὸς III, 87. VII, 98.
ἀπέφυγεν ὁ ἀπολογούμενος VIII, 68.
κρινόμενος VIII, 74.
ἀπέχεσθαι τῶν νομίμων VIII, 90.
ἀπεχθάνομαι αὐτῷ V, 115.
ἀπεχθάνομαι πρὸς αὐτὸν V, 115.
ἀπεχθανόμενος III, 63.
ἀπέχθεια III, 64. V, 116. VIII, 153.
ἀπεχθέστατα V, 116.
ἀπεχθήμων VIII, 153.
ἀπεχθὴς III, 63. VIII, 153.
ἀπεχθῶς VIII, 154.
ἀπεχθῶς διακείμενος III, 63.
ἀπεχόμενος οὐδενὸς VIII, 77.
ἀπέχονται μυστηρίων οἱ ἐν αἰτίᾳ VIII, 90.
ἀπεχρήσαντο IX, 153.
τὰ οὐκ ἀπεψημένα IV, 170.
ἀπεψηφίσατο αὐτὸν τὸ δικαστήριον VII, 74.
ἀπεψηφισμένος III, 57. VIII, 18.
τοὺς ἀπεψηφισμένους εἰσάγειν VIII, 88.
ἀπεψία VI, 44.
ἀπεψιλωμένοι τῆς κόμης κλάδοι I, 236.
ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας II, 26.
ἀπηλευθερωμένος III, 83.
ἀπῆλθον εἰς τοὔψον VI, 38. IX, 47. pl.
ἀπηλλαγμένος τῶν τελῶν VIII, 156.
ἀπήλλαξεν VIII, 74.
ἀπῆν οὐδεὶς τῶν ὄντων IX, 144. S.
ἀπήνεμος λιμὴν I, 100.
ἀπήνη VII, 156.
ἀπηνθηκὸς δένδρον I, 23.
ἀπηνθηκότες κλάδοι I, 236.
ἀπηνθηκὼς II, 10.
ἄπηρα II, 61.
ἄπηρα θυμιάματα I, 29.
ἀπηρτῆσθαι VIII, 152.
ἀπηρυθριακὼς IX, 32.

ἀπῆχθαι VIII, 152.
ἀπηχθημένοι ἐχθροὶ I, 150.
ἄπιοι VI, 81.
ἀπισοῦν IV, 164. VII, 119.
ἀπιστία III, 64. IV, 38.
ἄπιστοι ἐχθροὶ I, 150.
ἄπιστον τῷ πλήθει III, 88.
ἄπιστος ῥήτωρ IV, 35.
ἀπιστῶ V, 153.
ἀπίστως ἔχειν III, 64.
ἀπισχναίνειν VII, 32.
ἀπισχυρίσασθαι V, 105.
ἀπισώσεις συνεῖραι IV, 27.
ἄπιχθυς VI, 41.
ἀπλανεῖ δόξῃ χρήσασθαι IV, 8.
ἀπλανεῖς κύνες V, 60.
ἀπλανὴς VI, 204.
ἀπλανῆ ἄστρα IV, 156.
ἀπλανὴς βασιλεὺς I, 41. δικαστὴς VIII, 10.
ἀπλανῶς VI, 205. VIII, 11.
ἄπλαστος V, 119.
ἀπλάστως V, 120.
ἄπλατον III, 88.
ἄπλετον ib.
ἀπληγίδες VII, 47.
ἀπλήρωτα πλοῖα I, 121.
ἀπλήρωτον V, 133.
δι' ἀπληστίαν μηδὲν ἱκανὸν VI, 133. 134.
ἄπληστος συμπότης VI, 29. τελώνης IX, 32.
ἄπλια VII, 204.
ἀπλοΐδες χλαῖναι VII, 47.
ἄπλοοι νῆες I, 121.
ἀπλότης V, 119. ἡ παλαιὰ VIII, 132.
ἀπλοῦν III, 133.
ἀπλοῦν παραπέτασμα X, 32.
ἀπλοῦς V, 119. ἵππος I, 197.
ἄπλους ποιῆσαι τὰς ναῦς I, 124.
ἀπλῶς V, 120.
ἀπλῶσαι τὰ κῶλα V, 168.
ἀπνευστὶ συνεῖραι περιόδους IV, 27. 113.
ἀπνευστὶ φθεγγόμενον IV, 94.
ἄπνους II, 234. αὐλητὴς IV, 73.
ἀπ' ἀργύρου ἀσπὶς I, 133.
ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν II, 110.
ἄπο θαλάττης πόλις IX, 17.
ἀπὸ θηλῆς ἄρτι νήπιον II, 8.
ἀπὸ κάλων πλεῖν I, 113.
ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν II, 110.
ἀπὸ ξύλου ἀσπὶς I, 133.
ἀπὸ στόματος εἰπεῖν II, 102.
ἀπὸ συμβόλων δικάζεσθαι VIII, 54.
ἀποβάθρα X, 134. νεὼς I, 93.
ἀποβάθραν εἰς γῆν βάλλεσθαι VIII, 120.
ἀποβαίνειν III, 93.
ἀποβαίνειν ποι τῆς πολεμίας ἐκ νεῶν I, 125.
ἀποβάλλομαι τὸν δεῖνα V, 114.
ἀποβαλλόμενος τὴν ἐκ φύσεως σκέπην τῆς κορυφῆς II, 26.
ἀποβάσεις ποιεῖσθαι ἐκ νεῶν I, 125.
ἀπόβασις ἐκ νεῶν VI, 178.
ἀποβατήρια II, 200.
ἀποβέβηκε IX, 156.
τὸ ἀποβεβηκὸς IX, 157.
ἀποβλάστημα VI, 183.
ἀπόβλεμμα II, 56.
ἀποβλέπειν II, 86.
ἀποβλέπεσθαι V, 159.
ἀποβλεπόμενοι II, 56.
ἀποβλεπόμενος II, 58.
ἀπόβλεπτος ib.
ἀποβλέπων εἰς ἀλλοτρίας χεῖρας III, 111.
ἀποβλεφθῆναι II, 56.
ἀποβλύζειν VI, 111. X, 76.
Ἀποβολεὺς ὅπλων VI, 151.
ἀποβολὴ πνευμάτων III, 94.
ἀποβράττειν VI, 91.
ἀπόγαια X, 134. νεὼς I, 93.
ἀπόγεια I, 93.
τὰ ἀπόγεια λῦσαι καὶ λύσασθαι I, 104.
ἀπογεισσῶσαι ὀφρύσιν II, 49.
ἀπογνῶναι VIII, 9.
ἀπόγνωσις ib.
ἀπόγονοι III, 12. 19.
ἀπόγονος III, 18.
ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκοντες VIII, 95.
ἀπογραφὴ τελῶν IX, 31.
ἀπογραφῆναι δημοσίᾳ VIII, 145.
ἀπογράψαι οὐσίαν VIII, 145.
ἀπογράψασθαι VIII, 28.
ἀπογυμνάσασθαι III, 153.
ἄποδα II, 195.
ἀποδακρύειν III, 99. VI, 201.
ἀποδακρῦσαι II, 63.
ἀποδεδειλιακότως V, 123.
ἀποδεδιαιτημένοι VIII, 129.
ἀποδεδιῃτημένη VIII, 64.
ἀποδεδοκιμασμένος ῥήτωρ IV, 35.
ἀποδέδοται VII, 9.
ἀποδεδυκὼς VII, 43.
ἀποδεέστερος ἵππος I, 198.
ἀποδειλιᾶν I, 159. III. 137.
ἀποδειλιάσας V, 123.
ἀποδειλιῶν III, 136. 137.
ἀπόδειξις IV, 33.
ἀποδέκται δίκα VIII, 97. 114.
ἄποδες κύνες V, 162.
ἀπόδεσμοι VII, 96.
ἀπόδεσμος VII, 66.
ἀποδημεῖν IX, 9.
ἀποδημηταὶ πόλεμοι ib.
ἀποδημία ib.
ἀποδημίαν ἢ νόσον ὑπομοσάμενος VIII, 60.
ἀπόδημοι πόλεμοι I, 177.
ἀπόδημος VI, 198.
ἀποδία II, 195.
ἀποδιαπομπήσασθαι ἄγος I, 33.
ἀποδιατρίβειν IX, 136.
τὰ ἀποδιδόμενα VII, 9.
ἀποδιδόμενος τὴν φωνὴν VI, 190.
ἀποδιδόναι χάριν V, 142.
οἱ οὐκ ἀποδιδόντες λογισμοὺς VIII, 54.
ἀποδίδοσθαι VII, 8.
ἀποδίδοσθαι τὰ μαθήματα IV, 43.
ἀποδιδράσκειν V, 11.
ἀποδιδρασκίνδα IX, 117. 110.
ἀποδικάζειν VIII, 24.
ἀποδικάσαι VIII, 9. 149.
ἀποδικάσαι τὴν δίκην VIII, 25.
ἀποδιοπομπήσασθαι μύσος I, 33.
ἀποδόμενος VIII, 142.
ἀποδίνωσις II, 48.
ἀποδόσθαι τὸ φορτίον III, 124.
ἀπόδοσις III, 124. V, 103. VI, 191. VII, 9. VIII, 148.
ἀποδοῦναι V, 103.
ἀποδοῦναι ζημίαν VIII, 147. τέλος IX, 31. τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους I, 166.
ἀπόδρασις στρατιᾶς VI, 178.
ἀποδυθῆναι VII, 43.
ἀποδῦναι III, 153.
ἀποδύρεσθαι VI, 201.
ἀποδὺς VII, 43.
ἀποδῦσαι VII, 44.
ἀποδυτήριον III, 154. IX, 43. 101.
ἀποδύων τελώνης IX, 32.
ἀπεῖμεῖν X, 76.
ἀπόζει τὰ ἴχνη V, 12.
ἀποθανόντες III, 106. βιαίως VIII, 65. ἐν πολέμῳ VIII, 91.
ἀποθέμενος VIII, 29.
ἀποθέσθαι γραφὴν ib.
ἀπόθεσις X, 159. 165. 180.
ἀπόθετα σκεύη X, 11. 186.
ἀπόθετος καρπὸς I, 243.
ἀπόθετος νόμος IV, 65. 79.
τῶν ἀποθέτων κοκκύμηλα VI, 45.
ἀποθῆκαι I, 80.
ἀποθῆκαι τοῦ οἴνου VI, 15.
ἀποθήκη τῶν σκευῶν X, 10.
ἀποθλίβεσθαι VII, 41.
ἀποθνήσκει VI, 114.
ἀποθραυσθέντων τῶν πηδαλίων I, 114.
ἀποθρηνεῖν III, 99.
ἀποθύειν δεκάτην I, 27.
ἀποκαθαίρειν ἵππον I, 183.
ἀποκαθέζεσθαι III, 123.
ἀποκαθεύδειν ib.
ἀποκαθεύδων ib.
ἀποκαθήμενος III, 122.
ἀποκαθῆραι τὰ ἄχυρα προκάνῳ I, 225.
ἀποκαθῆσθαι III, 123.
ἀποκαλύψαι VI, 207.
ἀποκαλῶν τοὺς πολλοὺς καθάρματα καὶ πτωχοὺς III, 66.
ἀποκαμεῖν II, 127.
ἀποκάμπτειν I, 205.
ἀποκαρτέιν II. 33.
ἀποκαύλισις II, 176.
ἀποκείρειν VII, 165.
ἀποκείρουσι τὰς ἵππους I, 217.
ἀποκεκαλλωπισμένοι κλάδοι I, 236.
ἀποκεκαλυμμένως VI, 208.
ἀποκεκαρμένος II, 33.
ἀποκεκαρπισμένοι κλάδοι I, 236.
τῶν ἀποκεκηρυγμένων ὠνίων εὐωνότερος τὴν ὥραν VI, 127.
ἀποκεκήρυκται VII, 9.
ἀποκεκοσμημένοι κλάδοι I, 236.
ἀποκεφάλισμα II, 48.
ἀποκεχυμένοι κλαδοι I, 236.
ἀποκεχωλῶσθαι IV, 188.
ἀποκήρυκτος IV, 93.
ἀποκηρῦξαι III, 124. VIII, 138.
ἀποκηρῦξαι τὸν δέ τινα υἱὸν ἢ υἱωνὸν IV, 93.
ἀποκήρυξις III, 124. VII, 9.
ἀποκηρύττειν VII, 8.
τὰ ἀποκηρυττόμενα VII, 9.
ἀποκηρύττων τὴν φωνὴν ῥήτωρ VI, 191.
ἀποκηρυχθῆναι II, 128.
ἀπόκινος IV, 101.
ἀποκλαίειν VI, 201.
ἀποκλασθέντος τοῦ ἱστοῦ I, 114.
ἀποκλεῖσαι I, 167.
ἀποκλίνειν I, 167. IV, 172.
ἀποκναίων ἀηδίᾳ τὰ ὦτα VI, 119.
ἀποκομιδὴ III, 94.
ἀποκοτταβίζειν VI, 109.
ἀποκόψαι τοὺς ἐπὶ τῶν ἄκρων I, 172.
ἀπόκρημνον χωρίον I, 171. S.

ἀποκρῖναι τὰς ἀχυρμιάς I, 225.
ἀπόκροτα χωρία I, 186.
ἀποκρύπτειν ἀπόῤῥητα V, 146.
ἀποκτεῖναι VIII, 70. 74. IX, 153.
ἀποκτείναντα ἄψυχα VIII, 120.
περὶ τῶν ἀποκτεινάντων δικάζειν VIII, 120.
ἀποκυννύειν VI, 192.
ἀποκυννῦναι V, 11. VI, 192.
ἀποκύννυσθαι V, 11.
ἀπολαβεῖν ὅρκους IV, 30.
ἀπολαμπρῦναι IV, 31.
ἀπολαμπρύνειν VII, 124.
ἀπολαύειν III, 97.
ἀπόλαυσις ib.
ἀπόλαυσις τύχης VI, 179.
ἀπολέγω VI, 118.
ἀπολείψεως δίκη VI, 153.
ἀπολείψεως παρὰ τοῦ ἀνδρὸς δίκη III, 47.
ἀπόλειψις ib.
ἀπολελαληκὼς II, 127.
ἀπόλεμοι I, 158.
ἀπόλεμος ἵππος I, 157. ἡλικία I, 177.
ἐκ τῆς ἀπολέμου ἡλικίας II, 11.
ἀπολέμως I, 159.
ἀπολίσαι III, 129.
ἄπολις III, 57. 58.
ἀπολισθαίνειν ὑπ' ὄμβρου I, 116.
ἀπολῖται III, 58.
ἀπολλύμενον V, 170.
ἀπολλὺς τὰ πατρῷα III, 117.
ἀπόλλυται VI, 114.
Ἀπόλλω πατρῷον ὀμνύοντες VIII, 122.
Ἀπόλλων Ἀγυιεὺς IX, 35.
Ἀπόλλων ἀκερσεκόμης II, 35.
Ἀπόλλων πατρῷος VIII, 85.
Ἀπόλλωνος νόμοι IV, 66.
ἀπολογεῖσθαι VIII, 67.
ἀπολογεῖσθαι ἀπὸ τῆς νεὼς VIII, 120.
ἀπολογία II, 119.
ἀπολογίσασθαι II, 119.
ἀπόλογος Ἀλκίνου II, 118. VI, 120.
ἀπολογούμενος VIII, 67.
ἀπόλοιτο κακῶς VI, 169.
ἀπολύεσθαι ἀπ' ἀλλήλων I, 165.
ἀπολῦσαι VIII, 9.
ἀπολῦσαι τὴν δίκην VIII, 25.
ἀπολύσασθαι μῦσος I, 33.
ἀπολωπίσαι VII, 44.
ἀπομαγδαλία VI, 93.
ἀπομάκται VII, 188.
ἀπομάκτρα IV, 170. IX, 113.
ἀπομάκτριαι VII, 188.
ἀπομάξασθαι VI, 92.
ἀπομάξομεν VII, 188.
ἀπομάχεσθαι I, 168.
ἀπόμαχος ἡλικία I, 177.
ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικίας II, 11.
ἀπομετρεῖν IV, 166.
ἀπομετρεῖσθαι ib.
οἱ ἀπομετρούμενοι τὸν σῖτον VIII, 114.
ἀπομισθοῦν τὰ τέλη IX, 34.
ἀπομισθῶν τὴν φωνὴν ῥήτωρ VI, 191.
ἀπομνημονεύειν χάριν V, 142.
ἀπομύττειν II, 78.
ἀπονέμονται ἐπὶ θήραν οἱ σκύμνοι V, 84.
ἀπονενοημένος II, 229. III, 134.
    στρατηγὸς I, 179.
ἀπονενοῆσθαι II, 229. III, 135.
ἀπόνηρος VI, 142.
ἀπονία III, 107.
σὺν ἀπονίᾳ VI, 144.
ἀπονίπτεσθαι τὸ πρόσωπον X, 46.
ἀπόνιπτρον VII, 40.
ἀπονιψάμενον προσιέναι πρὸς θεοὺς I, 25.
ἀπονίψασθαι μετὰ τὴν τροφὴν VI, 92.
ἄπονοι κύνες V, 63.
ἀπόνοια II, 228. III, 135.
ἄπονον III, 133.
ἄπονος III, 107. 108.
ἀπονύμφης III, 46.
ἀπόνυμφος ib.
ἀπονυχίζειν VII, 165.
ἀπονυχίσασθαι II, 146.
ἀπόνως III, 107. VI, 144.
ἀποξενωθῆναι III, 57.
ἀποξέσαι ὀστοῦν IV, 179.
ἀποξυρᾶται τὸ γένειον IV, 148.
ἀποπατῆσαι V, 91.
εἰς ἀπόπατον ἀπελθεῖν ib.
ἀπόπατος ἀκίνητος X, 44.
ἀποπέμψασθαι ἄγος I, 33.
ἀποπέμψασθαι γυναῖκα III, 46.
ἀποπέμψεως δίκη VIII, 31.
ἀπόπεμψις γυναικὸς III, 46.
ἀπόπληκτος V, 120. 164.
ἀποπληξία V, 121.
ἀπόπλους I, 98.
ἀποπλύνειν VII, 39. 40.
ἀποπνεῖ τὰ ἴχνη, IV, 12.
ἀποπνεῖν II, 219.
ἀποπνέοντα ἡδὺ ἢ δυσχερὲς ἴχνη V, 12.
ἀποπνέων II, 219.
ἀποπνίγειν III, 150.
ἀποπνίγων VIII, 77. τελώνης IX, 32.
ἀποπνίγων τοὺς ὀφειλέτας III, 116.
ἀποπνοὴ II, 219.
ἀποπομπαῖοι δαίμονες VI, 131.
ἀποπομπὴ γυναικὸς III, 46.
ἀποπομπῆς δίκη III, 46. VI, 53. VIII, 31.
ἀποπρεσβεύσασθαι VIII, 138.
ἀποπροσωπίζεσθαι II, 48.
ἀποπτύειν II, 103.
ἀπόπτυστον ib.
ἀπόπτυστος V, 162.
ἀπόργητοι ὅρμοι I, 100.
ἀπορεῖν III, 111. VI, 196.
ἀπορία III, 111. VI, 145. 197.
ἄποροι, ὅτι μὴ ναυσὶ ποταμοὶ III, 103.
ἄπορον V, 105.
ἄπορος III, 110. V, 163. VI, 145. 197.
    γῆ I, 227.
    ὁδὸς III, 96.
ἄπορος γνώμης στρατηγὸς I, 179.
ἀπορούμενος III, 111.
ἀποῤῥαγέντων τῶν πηδαλίων I, 114.
ἀποῤῥαγῆναι I, 154.
ἀπόῤῥαξις IX, 103. 105.
ἀποῤῥηθεῖν II, 128.
ἀποῤῥηθῆναι ὑπὸ γένους παντὸς II, 128.
ἀπόῤῥησις II, 127.
ἀπόῤῥητα κρύπτειν V, 146. S.
ἀπόῤῥητον II, 128. VI, 209.
ἀποῤῥήτως VI, 209.
ἀποῤῥύψαι I, 44.
ἀποῤῥυψάμενον προσιέναι πρὸς θεοὺς I, 25.
ἀποῤῥῶγες ἄκραι I, 115.
ἀποῤῥὼξ πέτρα V, 77.
ἀπορῶν τῶν ἐφημέρων III, 110.
ἀπόρως VI, 145.
ἀπόρως πράττων III, 110. VI, 197.
ἀποσαλεύειν I, 103.
ἀποσειόμενος ἵππος I, 210.
ἀποσείονται οἱ ἵπποι I, 219. 220.
ἀπόσεισις IV, 101.
ἀποσεσυλημένοι τῆς κόμης κλάδοι I, 236.
ἀποσεσυλημένος τὴν χαίτην II, 26.
ἀποσιτία VI, 36.
ἀπόσιτος VI, 34. 41.
τὸ ἀποσκευαζόμενον V, 91.
ἀποσκευαὶ βαρβαρικαὶ X, 16.
ἀποσκευάσασθαι V, 91. IX, 155.
ἀποσκευὴ X, 11.
εἰς ἀποσκευὴν ἀπελθεῖν V, 91.
ἀποσκοτοῖ τὸ ὄμμα ἡ ἀστραπὴ I, 118.
ἀποσοβεῖν τὴν κόνιν ἀφ' ἵππου I, 183.
    τὰς μυίας X, 94.
ἀποσοβῆσαι I, 172.
ἀποσπεῖσαι VI, 30.
ἀπόσπονδος ib.
ἀποστάσεις ἀστέρων IV, 155.
ἀποστασίου δίκη III, 83. VI, 54. VII, 35. 91. ἀπόφευξις VI, 179.
ἀπόστασις IV, 199.
    οὔλων ib.
    ὑπηκόων VI, 178.
ἀποσταυρῶσαι I, 161.
ἀποστερῆσαι V, 103.
ἀποστερῆσαι παρακαταθήκην VI, 154.
ἀποστέρησις V, 104. 141.
ἀπόστημα μικρὸν IV, 190.
ἀποστῆναι I, 180. VII, 107.
ἀποστῆναι τῆς οὐσίας VIII, 145.
ἀποστῆσαι IV, 171.
ἀποστήσασθαι ib.
οὐκ ἀποστήσομαι V, 112.
ἀποστλεγγίσασθαι VII, 179.
οἱ ἀποστολεῖς VIII, 99.
ἀπόστολος ναῦς I, 96.
ἀποστόλου προνοούμενοι VIII, 99.
ἀποστοματίζειν IV, 18.
ἀποστοματίζεσθαι II, 102.
ἀποστράτηγοι I, 128.
ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν VIII, 154.
    τὰς χεῖρας VIII, 76.
ἀποστροφὴ VI, 184.
ἀποσύρματα ξύλου V, 34.
ἀποσυσσιτεῖν VI, 36.
ἀποσφαγεὶς VIII, 75.
ἀποσφαγῆναι ib.
ἀποσφάξαι VIII, 70. 133. IX, 153.
ἀποσφάξας VIII, 74.
ἀποσφάττειν VI, 192.
ἀποσχάζειν IV, 182.
οὐκ ἀποσχήσομαι V, 112.
ἀποτάδην VI, 168.
    συνεῖραι IV, 113.
    τρέχειν VI, 175.
    φθεγγόμενον φθέγμα κηρύκων IV, 94.
ἀποταφρεῦσαι I, 161.
ἀποτεῖναι ῥῆσιν IV, 26. 113.
    ῥίζας I, 235.
    τὸ σῶμα V, 168.
ἀποτείνειν VII, 119.
ἀποτείνειν δικάβολον IX, 61.
ἀποτείνων λήρους μακροὺς VI, 146.
ἀποτειχίζειν VII, 120.
ἀποτεθραυσμένον IV, 179.
ἀποτετορνευμένα VI, 141.

ἀποτεφρῶσαι πυρὶ I, 167.
ἀποτιθέμενοι τὰς ἔχθρας I, 151.
ἀποτίλαι σαπέρδην VI, 49.
ἀποτίλλειν πτερὰ ἐκ τῆς τοῦ ὄρτυγος κεφαλῆς IX, 109.
ἀποτίμημα VIII, 142.
ἀποτιμήματα III, 36.
ἀποτιμήσασθαι VIII, 142.
ἀποτίνειν χιλίας VIII, 37.
δεκάβοιον IX, 61.
χῆρι V, 142.
ἀποτίσαι V, 103. VIII, 147.
χρυσοῦν ἀνδριάντα VIII, 86.
ἀποτίσαι τέλος IX, 31.
τίμημα VIII, 52.
ἀποτεμάδες X, 64.
ἀποτομεὺς III, 151.
ἀπότομον χωρίον I, 171.
ἀποτρέπομαι VI, 118.
ἀποτρίβεσθαι VI, 32.
οὐκ ἀποτρίψομαι V, 112.
ἀποτριχάξαι III, 151.
ἀποτριβὴ σκευῶν I, 94. X, 13.
ἀπότριχις II, 22.
ἀποτρίψασθαι μῦσος I, 33.
ἀποτρόπαιοι δαίμονες V, 131.
ἀποτυλοῦν II, 176.
ἀποτυμπανίσαι VIII, 70.
ἄπους ἵππος I, 197.
ἀποφαιδρύναι IV, 31.
ἀποφαιδρύνειν VII, 124.
ἀποφαίνω VI, 118.
ἀπόφανσις II, 129.
ἀπόφασις ib.
ἀποφέρειν μισθοὺς IV, 46.
ἀποφέρεται ἀπὸ τῶν ἰχθύων πνεῦμα V, 12.
τὰ ἀποφερόμενα πνεύματα ἥδιστα ἔχων λειμὼν I, 240.
ἀποφεύγειν VI, 184.
ἀπόφευξις ἀποστασίου VI, 179.
ἀποφῆναι δημοσίαν τὴν οὐσίαν VIII, 195.
ἀποφῆναι νικῶσαν τὴν δίκην VIII, 25.
ἀποφῆναί τινα ὑπόδικον VIII, 68. S.
ἀποφήνασθαι γνώμην II, 129. IV, 27.
ἀποφῆσαι II, 129.
ἀπόφησις ib.
ἀποφλαυρίζεται IV, 32.
ἀποφορὰ III, 94.
ἀποφορτίσασθαι I, 99.
αἱ ἀποφράδες VIII, 141.
ἀποφράττειν II, 216.
τὸ στόμα VIII, 155.
ἀποφυγεῖν ξενίας III, 57.
ἀποφυγὴ VI, 184.
ἀποφώλιος III, 56.
ἀποχειρόβιοι I, 50.
ἀποχειροβίωτοι ib.
ἀποχειροβίωτος II, 150. VII, 7.
ἀποχειροτονεῖν ἀρχὰς VIII, 95.
τὸν ἀποχειροτονηθέντα κρίνουσιν οἱ θεσμοθέται VIII, 87.
ἀποχειροτονηθέντες I, 128.
ἀποχρᾷ IX, 154.
ἀποχρῆναι VII, 129.
ἀποχρᾶσθαι VI, 192.
ἀπόχρει IX, 154.
ἀποχρησάμενος VIII, 74.
ἀποχρήσασθαι VIII, 74. IX, 153.
ἀποχρυσοῦν VII, 102.
ἀποχρῶν IX, 154.
ῥήτωρ VI, 149.
ἀποχρώντως ἔχειν V, 167. IX, 154.
ἀποχρῶσα πόλις IX, 24.
ἀποχρῶσαι VII, 129.
ἀποχρῶσαν τὴν σκιὰν ποιούμενοι κλάδοι I, 236.
ἀποχωρίσαι VII, 207.
ἀποχωρῶν βάδην III, 90.
ἀποψήσασθαι VI, 92.
ἀποψηφίσαι VIII, 25.
ἀποψηφίσασθαι III, 57. VIII, 18. 149.
ἄποψις II, 58.
ἀποψύχων II, 227.
τὸ ἀποψῶν ἐργαλεῖον IV, 170.
ἐν ἀπράγμοσι θαλάττη πλεῖν I, 106.
ἀπράγμοσι προσώποις ἐμφυσᾶν IV, 68.
ἀπραγμοσύνη VIII, 156.
τὴν ἀπραγμοσύνην οἴεται ἀργίαν VI, 134.
ἀπράγμων πόλις IX, 23.
οὐκ ἀπράγμων πρεσβεία IV, 28.
τί δ' ἄπρακτον αὐτῷ; VI, 131.
Ἀπράμνειος σταφυλὴ VI, 82.
ἄπρατα VII, 10.
ἄπρακτος μηδὲν μέρος ἔχων ῥήτωρ IV, 37.
ἄπρατος ἀνὴρ VII, 10.
ῥήτωρ VI, 34. IV, 191.
ἀπρεπὴς ἵππος I, 197.
ἀπρὶξ ἀντειλημμένος V, 25.
ἀπροβούλευτα VI, 143. 144.
ἀπροβούλευτος VI, 143.
ἀπροβουλία VI, 144.
ἀπρόγραφα VI, 143.
ἀπρόθυμος ἵππος I, 198.
ἄπροικος III, 35.
ἀπρονόητος VI, 142.
στρατηγὸς I, 179.
ἀπρονοήτως VI, 144.
ἀπρόοπτος III, 114.
στρατηγὸς I, 179.
ἀπροόρατος στρατηγὸς ib.
ἀπροοράτως III, 117.
ἀπροσδεὴς κέντρου ἵππος I, 196.
ἐξ ἀπροσδοκήτου VI, 193.
ἀπροσδοκήτως ib.
ἀπρόσιτον τεῖχος I, 170.
ἀπροσκέπτως VI, 144.
ἀπρόσκλητοι δίκαι VIII, 62.
ἀπρόσκλητον δίκην εἰσελθεῖν VI, 154.
ἀπρόσμαχοι I, 157.
ἀπρόσμικτοι ἄκραι I, 115.
ἀπρόσμικτος III, 64. πόλις IX, 22. ὁδὸς II, 96.
ἀπροσμίκτως V, 139.
ἀπρόσοπτος ἀστραπὴ I, 117.
ἀπροσπέλαστοι ἄκραι I, 115.
ἀπροσπέλαστος πόλις IX, 22.
ἀπρόσρητος V, 138.
ἡμέρα V, 137.
ἀποστασίου δίκη III, 56. VI, 154. VIII, 35. 91.
ἀπρόστομον ξίφος II, 101.
ἀπροσφάσιστοι ἄνδρες I, 156.
ἀπροσφάσιστος I, 43. III, 120.
ἀπροσφασίστως III, 121.
ἄπταιστος ῥήτωρ VI, 147.
ἀπτέρῳ τάχει IX, 152.
ἀπτὸν II, 155. V, 170.
ἀπύθμενος κύλιξ X, 79.
ἀπυνδάκωτος κύλιξ ib.
ἄπυρα σκεύη X, 13.
ἄπυροι τέχναι VII, 7. λέβητες IX, 68.
ἄπυρον βλέμμα I, 192.
ἄπυρος ζώνη IV, 159. ταινίσκος X, 82.
ἀπυρίται ἄρτοι VI, 33.
ἀπφάριον III, 74.
ἀπφία ib.
ἀπωθεῖσθαι I, 114.
ἀπωθοῦντος τοῦ ῥοῦ πλεῖν I, 111.
ἀπώλεια III, 129. V, 135.
ἀπωμοσία VIII, 54. 56.
ἀπωνηθήσεται III, 124.
ἀπώσασθαι I, 166.
ἀρὰ V, 127. 130.
Ἀράβιος αὐλὸς VI, 120.
ἀράζειν V, 86.
ἀράζοντες ib.
ἆραι III, 94.
τεῖχος τῇ πόλει I, 174.
ἀραιὰ VI, 143.
ἀραιαὶ νῆες I, 121.
ἀραιοὶ ὀδόντες βραχὺν βίον σημαίνουσι II, 94.
ἀραῖος V, 130.
ἀραιὸς αὐλὸς IV, 73. στέλεχος X, 166.
ἀράκη I, 247.
ἀράμενος IX, 159.
τὴν ἀρὰν ἀναλύειν V, 130. 131.
ἀράξαι VIII, 76.
τὸ ἀραρὸς VI, 116.
ἄρασθαι III, 94. τεῖχος I, 160.
ἀράσσων VIII, 77.
ἀράχνης νήματα VII, 76.
ἀραχνοειδὴς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 71.
ἀρβύλαι VII, 91.
ἀρβύλη VII, 86.
Ἀργάδεις (ἡ φυλὴ) VIII, 109.
ἀργαὶ κύνες V, 63.
ἀργαλέος V, 139.
ἀργαλέως ib.
αἱ Ἀργεῖαι VII, 88.
ἀργεῖν III, 123.
ἀργεῖος, ὁ βόλος VII, 205.
ἄργεμοι II, 146.
ἄργεμος II, 65. IV, 185.
ἀργία I, 43. III, 122. VI, 134.
ἀργίαν οἴεται τὴν ἀπραγμοσύνην VI, 134.
ἀργίας γραφὴ VIII, 40. τίμημα VIII, 42.
ἄργματα προσφέρειν I, 28.
ἀργοὶ στρατιῶται I, 128.
Ἀργολίδες κύνες V, 37.
Ἀργολικὴ ἀσπὶς I, 149.
Ἀργολικὸν μέλος IV, 78.
ἀργὸν βλέμμα I, 192.
ἀργὸς I, 43. III, 122. VI, 151.
ἵππος I, 197.
Ἄργος πολυόφθαλμος IV, 141.
ἀργυρᾶ χεύματα VI, 84.
ἀργυράγχη VII, 104.
ἀργυραμοιβικὴ VII, 170. 209.
ἀργυραμοιβὸς III, 84. VII, 103. 170. 209.
ἀργυράσπιδες I, 175.
ἀργύρεια μέταλλα III, 87.
ἀργύρια III, 86. VII, 98. 104.
ἀργύρια μέταλλα VII, 98.
ἀργυρίδες οἰνοχόαι I, 28. φιάλαι VII, 104.
ἀργυρίδιον IX, 90.
ἀργυρίζεσθαι IV, 43. VII, 104.
ἀργύριον IV, 46. VII, 103. IX, 89. 90.
πρὸς ἀργύριον ἀλλάξασθαι III, 124. S.
πρὸς ἀργύριον ἀντιβλέπων VI, 191.
ἀργύριον Ἀρυανδικὸν III, 87. δόκιμον III, 86.

πρὸς ἀργύριον βλέπων ῥήτωρ IV, 36. S.
ἀργύριον εἰσενεγκεῖν III, 83.
ἀργύριον ἐπιδιακείμενον IX, 96.
ἀργύριον ἐπίσημον III, 86.
τὸ ἀργύριον κατορύττων III, 115.
ἀργύριον κεκερματισμένον IX, 88.
πρὸς ἀργύριον κεχηνὼς ῥήτωρ III, 112. IV, 37.
ἀργύριον παρεγκεκραμένον III, 86.
ἀργύριον προέσθαι III, 84.
πρὸς ἀργύριον βλέπων ῥήτωρ VI, 190.
δικαστὴς VIII, 12.
ἀργύριον τοκίζεται III, 85.
πρὸς ἀργύριον φθεγγόμενος III, 112.
τὸ ἀργύριον χαλκὸς λέγεται IX, 92. 93.
ἀργυρίου ἀλλαγὴ III, 84.
ἀργυρίου κάθαρσις III, 87.
ἀργυρίου τάλαντον IX, 53.
τοῦ ἀργυρίου τὸ χρυσίον δεκαπλάσιον ἐστὶν IX, 76.
ἀργυρὶς VI, 98.
ἀργυρισμὸς IV, 47.
ἀργυρῖται III, 153.
ἀργυρῖτις γῆ III, 87. VII, 98.
ἀργυρίῳ ἀσπάζειν IX, 101.
ἐπ' ἀργυρίῳ διατίθεσθαι IX, 108.
ἐπ' ἀργυρίῳ πολιτευόμενος VI, 190.
ἐπ' ἀργυρίῳ σιωπᾶται IX, 61.
ἀργυρογνώμων III, 84. VII, 103. 170.
ἀργυροθήκη IV, 19. X, 152.
ἀργυροῖ κύκλοι VI, 84.
κότυλοι X, 85.
ἀργυροκοπεῖν VII, 102.
ἀργυροκοπεῖον VII, 103.
ἀργυροκοπιστῆρες λόγων ib.
ἀργυροκόπος VII, 102. 103.
ἀργυρολογεῖν IV, 43. VII, 103.
ἀργυρολογῆσαι IV, 28.
ἀργυρολόγος VII, 103.
ἀργυρόπεζα Θέτις II, 192.
ἀργυρόπεζος ib.
ἀργυρόπους X, 134.
ἄργυρος Λευκανδικὸς III, 87. pl.
καθαρὸς III, 87. S. VII, 98.
ἀπ' ἀργύρου ἀσπὶς I, 133.
ἀργυροῦν σκεῦος VII, 104.
ἀργυρώματα VI, 183. VII, 104. X, 174.
ἀργυρώνητος III, 76.
παρὰ τῶν λαφυροπώλων III, 78. pl.
ἡ ἐπ' Ἄργῳ κυνὶ θαυματοποιία V, 45.
ἀργῶς III, 123.
ἀρδάνιον VIII, 66.
ἄρδειν I, 224.
Ἄρδηττος VIII, 122.
ἐν Ἀρδήττῳ ὀμνύοντες ib.
Ἄρειος πάγος VIII, 88. 90. 117.
εἰς Ἄρειον πάγον ἐπισκῆψαι VIII, 33.
αὐτῷ ἐπίσκημμαι ib.
ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ VIII, 125.
ἐξ Ἀρείου πάγου φυγόντων οὐσίαι VIII, 99.
ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐδίκαζον καθέκαστον μῆνα VIII, 11.
ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεσθαι VIII, 57.
ἐν Ἀρείῳ πάγῳ οἰκτίζεσθαι οὐκ ἐξῆν VIII, 117. pl.
τοῖς Ἀρεοπαγίταις προσετίθεντο ἐννέα ἄρχοντες VII, 118.
οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖς καθεστηκόσι ῥήτωρ IV, 35.
ἄρεσκος IV, 120.
ἀρεστὴρ VI, 76.
ἀρεταὶ κυνῶν V, 60.
τὰν ἀρετὰν καὶ τὰν σοφίαν &c. IX, 74.
ἀρετὴ IV, 10.
ἀρετὴν ἀγέρων II, 14.
ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἄγων IV, 39.
ἀρετὴν καὶ κακίαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς ἄγει VI, 131. pl.
τὴν ἀρετὴν πλοῦτον ἡγούμενος III, 114.
ἀρὴν VII, 184.
ἀρθῆναι τὰ σημεῖα I, 124.
ἄρθρα II, 145.
τὰ ἄρθρα λελῦσθαι II, 21.
ἀρθρῖτις II, 166.
ἀρθροῖ τὸ γέννημα ἄρκτος τῷ στόματι V, 80. S.
ἄρθρον II, 186.
ἄρθρον ἐκχωρῆσαι IV, 187. S.
ἄρθρον ἐκχωρῆσαν κατευθῦναι IV, 179. pl.
ἄρθρων συγκαμπαὶ II, 234.
ἀρίδακρυς II, 63.
ἀρίδηλον VI, 206.
ἀριθμεῖν IV, 17. 162.
ἀριθμητικὴ IV, 16. 162.
ἀριθμητικὸς ib.
ἀριθμητικῶς ib.
ἀριθμητικώτατα IV, 162.
ἀριθμητικώτατος ib.
ἀριθμὸν διατέμνειν IV, 164. S.
κατ' ἀριθμὸν ἐπικρούειν τὰ ὄστρακα IX, 114.
ἀριθμὸς IV, 162. ἀρτιοπέριττος IV, 162. pl.
ἄτομος IV, 165. pl.
τέλειος VI, 15.
τετράγωνος IV, 164. pl.
ἀριθμοῦ πρόσθεσις, ἀφαίρεσις IV, 165.
ἄρινες κύνες II, 80.
ἄρινες II, 74.
Ἀριούσιος οἶνος VI, 15.
ἀρὶς VII, 113. X, 146.
μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ λέγοντες VIII, 52.
ἄριστα κεκραμένον χωρίον V, 108.
ἀριστεῖα VI, 186.
ἀρίστειος οἶνος VI, 15.
ἀριστεῖς στρατιῶται I, 176.
ἐν ἀριστερᾷ II, 161.
ἀριστερὰ χεὶρ II, 159.
ἀριστερὸς II, 160.
ἀριστεροστάτης II, 161. IV, 106.
ἀριστεύοντες στρατιῶται I, 176.
ἀριστῆσαι VI, 101.
ἀριστίνδην I, 176.
ἀριστίνδην αἱρεθέντες VIII, 124.
ἀριστίνδην ἐκλέγειν VI, 175.
ἐπιλέξασθαι VIII, 112.
ἀριστόδειπνον VI, 102.
ἄριστοι στρατιῶται I, 176.
ἄριστον VI, 7. 101.
ἀριστοποιούμενοι VI, 101.
ἀριστοσαλπιγκταὶ IV, 87.
Ἄρκαδες βαλανηφάγοι I, 234.
ἀρκεῖ IX, 154. S.
ἀρκεῖται οὐδὲ τοῖς μεγίστοις VI, 134.
ἀρκούμενος τοῖς οὖσιν VIII, 7.
ἀρκούντως IX, 154. ἔχειν V, 167.
οὐκ ἀρκοῦσα τοὺς οἰκήτορας τρέφειν πόλις IX, 22.
ἀρκοῦσα πόλις IX, 24.
ἀρκοῦσαν σκιὰν ποιούμενοι κλάδοι I, 236.
ἀρκτεύεσθαι V, 82.
ἀρκτῆ V, 16.
ἀρκτικὴ VII, 210.
ἀρκτικὸς κύκλος V, 81.
ἄρκτοι δύο ἐν οὐρανῷ V, 81. IV, 159.
οἱ ἄρκτοι φωλεύουσι V, 15.
ἄρκτος IV, 157.
ἄρκτος ἁλίσκεται μάχῃ V, 81. pl.
ἄρκτος σάρκα τίκτουσα πλάττει τὸ γέννημα V, 80. pl. S.
ἄρκτου φωνὴ V, 88.
περὶ Ἀρκτοῦρον ἱστάμενον I, 62.
Ἀρκτοῦρος IV, 159.
ἀρκτύλοι V, 15.
Ἀρκτῷον V, 82.
ἄρκυς V, 19. 26. X, 141.
ἐνεάλινοι V, 27.
ἄρκυος περίδρομος V, 28. 29. pl.
τὰς ἄρκυς ἀναστήσασθαι V, 36. S.
ἀρκυστασία V, 32.
ἀρκυστάσιον ib.
ἀρκύστατον V, 36.
ἀρκύων ἀκρωλένια V, 29. pl.
ἀρκύων στάσις V, 19.
ἀρκυωρὸς V, 17. S. 32.
ἅμμα (ὁ βόλος) VII, 205.
ἅρματα X, 51.
ἁρματίαι (ὁ βόλος) VII, 205.
ἁρμάτιος δίφρος I, 141. X, 47.
ἁρματοπηγεῖν VII, 115.
ἁρματοπηγὸς ib.
ἁρματοποιεῖν ib.
ἅρματος μέρη I, 142.
ἅρματος περίφραγμα I, 142. VII, 116. pl.
ἁρματοτροχίαι VII, 116.
ἁρμογὴ IV, 57.
Ἁρμόδιοι κύνες V, 37.
τοῖς περὶ Ἁρμόδιον ἐναγίζει ὁ πολέμαρχος VIII, 91.
ἁρμόζει ὁ πενθερὸς III, 34.
ἁρμόζειν I, 84. IV, 58.
ἁρμόζον IV, 58.
ἁρμοὶ ὀδόντων II, 94. ἀγκῶνος II, 141.
ἁρμονία IV, 57. 63. IX, 140. Αἰολὶς IV, 65. E.
ἁρμονία αὐλητικὴ IV, 77.
σὺν ἁρμονίᾳ VI, 141.
ἁρμονίαι IV, 65.
τῆς ἁρμονίας διαστάσης I, 114.
ἁρμόσαι VII, 114.
ἁρμόσας VI, 140.
ἁρμοσθῆναι I, 154.
ἁρμοσταὶ I, 153.
ἁρμοστὴς III, 34. VIII, 84.
ἁρμόττειν συμφυῶς λίθους VII, 119. S.
ἄρνα ἔτειον VII, 184.
ἀρνακίδες VII, 172. X, 50. 142.
ἐξ ἀρνακίδων περίκρανον IV, 139.
ἀρνακὶς V, 55. X, 168.
ἄρνες I, 250. πῖοι IX, 79.
ἀρνήσασθαι V, 104.
ἄρνησις ib.
ἀρνίον VII, 184.
ὁ ἀρνὸς ib.
ἀρνοῦμαι VI, 118.
ἄρνυσθαι μισθοὺς IV, 42.
ἀρξάντων εὐθύνη VIII, 45.
ἀρόσαι I, 223. ἀνθρώπου II, 60.
ἀρόσιμα χωρία I, 220.
ἀρόται I, 221. 252.
ὄροτος I, 226.
ἄροτρον I, 245. X, 128.
ἀρότρου ἐχέτλη I, 252. pl.
ἄρουραι V, 14. εὔποροι I, 228. E.
τὰς ἀρούρας ἐπέφλεξε πνεῦμα I, 53.

ἁρπάγη VI, 88. X, 31. 98.
ἁρπάζειν τὰ πνεύματα V, 60.
ἐκ τοῦ ἁρπάζειν ὀνομασμένον σφαιρίον IX, 105.
ἁρπάζων τελώνης IX, 32.
ἅρπαξ τύραννος I, 42.
ἁρπάσαι τὴν σφαῖραν πρὶν εἰς γῆν πεσεῖν IX, 106.
ἁρπεδόναι V, 19. VII, 31. X, 141.
ἁρπεδόνη V, 33.
ἁρπεδόνην τε λύσιν ἱστοῦ VII, 31.
ἁρπίδες VII, 85.
Ἅρπυια V, 47.
ἀῤῥαγὶς VI, 116.
ἀῤῥαφεῖς κεφαλαὶ II, 38.
ἄῤῥεν σφόνδυλος II, 180.
ὑπὲρ τῶν ἀῤῥένων θύειν VIII, 107.
ἀῤῥενωπὸν βλέμμα II, 59.
ἀῤῥηδὴν II, 129.
ἀῤῥήμων II, 128.
ἀῤῥησία ib.
ἄῤῥητα V, 146.
ἄῤῥητα ἱερὰ X, 191.
ἄῤῥητα ἱερὰ Διονύσου VIII, 108.
ἀῤῥήτως VI, 209.
ἄῤῥινες κύνες V, 63.
ἄῤῥιχος I, 246. VI, 94. X, 129.
ἀῤῥίχους πλέκειν VII, 173.
ἀῤῥυθμεῖν IV, 58. 63.
ἀῤῥυθμία IV, 58.
ἄῤῥυθμος ib.
ἀῤῥύθμως ib.
ἀῤῥωστεία IV, 177.
ἀῤῥωστεῖν III, 123. IV, 177.
ἀῤῥώστημα IV, 177. VI, 180.
ἀῤῥωστήματα τῆς γνώμης ἐπανορθούμενος IV, 39.
ἀῤῥωστήσας III, 104.
ἀῤῥωστία III, 104. 122. IV, 13.
ἀῤῥωστίας εἰς βέλτιον τραπείσης III, 108.
ὑπ' ἀῤῥωστίας ἐνδίδωσί μοι τὸ σῶμα III, 105.
ἄῤῥωστοι στρατιῶται I, 158. κύνες V, 62.
ἄῤῥωστος III, 104. 106. 122. IV, 14.
ἀῤῥώστως III, 105. IV, 14.
ἀῤῥώστως ἔχειν III, 123.
ἀρτάβη IV, 168.
ἄρταμος VI, 34.
ἀρτάνη X, 108.
Ἄρτεμις κυνηγέτις V, 13. E.
Ἀρτεμίσια I, 37.
ἄρτημα ὀβελίσκων X, 96.
ἀρτηρία II, 201.
κοίλη II, 225.
τραχεῖα II, 114.
ἀρτηρίαι II, 204. 216. 235. τραχεῖαι II, 218.
ἄρτι I, 72.
ἄρτι ἀπὸ γονῆς νήπιον II, 8. S.
ἄρτια θύματα I, 29.
ἄρτια (ὁ βόλος) VII, 205.
ἀρτιάζειν VII, 206. IX, 101.
στατῆρσιν IX, 58. 101. pl.
ἀρτιάκις ἄρτιος ἀριθμὸς IV, 162.
ἀρτίαλα V, 97.
ἀρτιγενὲς βρέφος II, 8. δένδρον I, 231.
ἀρτίγονον βρέφος II, 8. δένδρον I, 231.
ἀρτιεπὴς ῥήτωρ VI, 149.
ἀρτιλογία VI, 150.
ἀρτιλόγως ib.
ἀρτιμελῆ θύματα I, 29.
ἀρτιοπέριττος ἀριθμὸς IV, 162.
ἀρτίπους II, 194.
ἀρτιστομία VI, 150.
ἀρτίστομον φθέγμα κήρυκος IV, 94.
ἀρτίστομος ῥήτωρ VI, 194.
ἀρτιστόμως VI, 150.
ἀρτιτόκιον βρέφος II, 8.
ἀρτίτοκον βρέφος ib.
ἀρτιφυὲς δένδρον I, 231.
ἀρτιφωνία VI, 150.
ἀρτιφώνως ib.
τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν μαντεία IX, 101.
ἄρτοι VI, 32. δίπυροι VII, 23. E.
ἄζυμοι VI, 32. E.
ζυμῖται VI, 32. 72. E.
καχρυδίαι VI, 33. κεγχρίδιαι I, 248.
κόλλαβοι I, 248. VI, 72. E.
ὀβελίαι VI, 33. 75.
ἀρτοκοπεῖν VII, 21.
ἀρτοκόποι ib.
ἀρτοκόπος VI, 32.
ἀρτοποιία VII, 21.
ἀρτοποιϊκὰ X, 112.
ἀρτοποιοὶ VII, 21.
ἀρτοποιὸς VI, 32.
ἀρτοποιῶν σκεύη X, 112.
ἀρτοπτεῖον ib.
ἀρτόπτης ib.
ἀρτοπῶλαι VII, 21.
ἀρτοπωλίαι ib.
ἀρτοπώλιδες ib.
ἀρτοπώλιον ib.
ἀρτόπωλις VII, 16. τηλία IX, 108.
ἄρτος I, 247. 248. ἱερὸς VI, 73. κεγχρίας I, 248. E.
ἀρτοσιτεῖν VI, 32.
ἀρτοστροφεῖν VII, 22.
ἀρτοφόρον κανοῦν VI, 32. X, 91.
ἀρτύειν VI, 91.
ἄρτυμα VI, 182.
ἀρτύματα VI, 13.
ἀρτῦσαι VII, 26.
ἄρτων θρύμματα X, 91.
Ἀρυανδικὸς ἄργυρος III, 87. VII, 98.
ἀρύβαλλοι X, 152.
ἀρύβαλλος VII, 166. X, 63.
ἀρύεσθαι οἶνον X, 75.
ἀρυστὴρ VI, 19. X, 75.
ἀρύστιχος ib.
ἀρύταινα VII, 166. X, 63.
τὰ ἀρχαῖα V, 150.
ἀρχαία ἰσχὰς I, 242. πόλις IX, 18. ὑφαντικὴ VII, 36.
τὸ ἀρχαῖον III, 85.
τὸ ἀρχαῖον Σικελικὸν τάλαντον IX, 87.
ἀρχαιόπλουτον ἱερὸν I, 23.
ἀρχαιόπλουτος πόλις IX, 18.
ἀρχαῖος δῆμος IX, 19.
ἀρχαιρεσία VIII, 82.
ἀρχαιρεσιάζων ib.
ἀρχαιρεσίαι VIII, 133.
ταῖς ἀρχαῖς δοκιμασίαν εἰσάγειν VIII, 88.
τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν VIII, 95.
ἀρχεῖα VIII, 83. IX, 41.
ἄρχειν VIII, 82.
ἄρχειν τὰ περὶ τοὺς ἀγῶνας III, 140.
ἀρχεῖον I, 23. VI, 35.
ἄρχεται VI, 114.
ἀρχὴ VIII, 82. κληρωτὴ VIII, 93.
ἀρχὴ νυκτὸς I, 70.
ἀρχηγέται III, 19.
ἀρχηγέτης VIII, 82.
ἀρχηγέτις ib.
ἀρχηγοὶ γένους III, 19.
ἀρχηγὸς VIII, 82. βασιλεὺς I, 41.
κατ' ἀρχὴν VIII, 99.
ἀρχὴν οὐδεμίαν ἄρχοντες VIII, 130.
ἐξ ἀρχῆς ἐλθεῖν VIII, 60.
ἀρχῆς κατάστασις VI, 177.
ἀρχίδικος VIII, 83.
ἀρχιθεωρεῖν ib.
ἀρχιθεωρήσειν ib.
ἀρχιθεώρησις ib.
ἀρχιθεωρία ib.
ἀρχιθεωρὸς ib.
ἀρχιθεωροῦντα ib.
ἀρχικὸς VIII, 82. βασιλεὺς I, 41. στρατηγὸς I, 178.
ἀρχιτεκτονεῖν VII, 117.
ἀρχιτέκτων VII, 117. VIII, 183.
ἀρχοὶ γυναικοκόσμοι VIII, 112.
ἀρχομένης νυκτὸς I, 70.
ἄρχοντες VIII, 44.
οἱ ἐννέα VIII, 85. 100. 118.
ἄρχοντες ἀρχὴν οὐδεμίαν VIII, 130.
ἄρχοντες οἱ κατὰ τοὺς δήμους VIII, 108.
τῷ ἄρχοντι παραδεδόναι VIII, 101.
ἀρχόντων Ἀθήνησι ὀνόματα VIII, 85.
ἀπ' ἀρχόντων ἔφεσις ἐπὶ δικαστὴν VIII, 62.
ἀρχὸς II, 210.
ἀρχοῦ σφιγκτὴρ II, 211.
ὁ ἄρχων VIII, 48. 49. 50. 51. 82. 92.
ἄρχων Ἀθήνησι VIII, 85. 89.
ἄρχων ἐπώνυμος VIII, 89.
ἄρχων ἠδονῶν βασιλεὺς I, 40.
ἄρχων τοίχων I, 95.
συμποσίου VI, 11.
τῆς τριττύος VIII, 109.
ἀρωγὸς δίψους X, 73.
ἀρώματα λύειν ἐν πυρὶ I, 26.
τῶν ἀρωμάτων εὐθὺ ἀπῆλθον IX, 47. pl.
ᾆσαι ὕμνον I, 26. παιᾶνα I, 29.
ἀσάμινθος VI, 97. X, 63. 64.
ἀσάνδιον I, 90.
ἄσαρκοι γλουτοὶ I, 191. πλευραὶ I, 191. κνῆμαι ἵππου I, 188.
ἄσασθαι III, 98.
εἰς ἀσάφειαν συγκέχυται τὸ φθέγμα II, 15.
ἀσαφὲς VI, 209.
ἀσαφῆ V, 150.
ἀσαφὴς φωνὴ II, 117. ὁδὸς III, 96.
ἀσαφῶς VI, 209.
ἄσβεστος VII, 124.
ἀσέβεια I, 22, IV, 13.
ἀσεβείας γραφὴ VIII, 40. δίκη VIII, 90.
ὁ ἀσεβείας γραψάμενος οὐχ ἑλὼν ἐθανατοῦτο VIII, 41.
ἀσεβεῖν I, 21.
τὸ ἀσεβὲς ib.
ἀσέβημα VI, 81.
ἀσεβὴς I, 21. IV, 14. VI, 151.
ἀσεβήσαντες περὶ τὰς ἑορτὰς VIII, 46.
ἀσεβῶς I, 22.
ἀσελγαίνειν VI, 188. VIII, 75.
ἀσέλγεια IV, 13. VI, 189. VIII, 79.
ἀσέλγειαν σωφρονίσαι IV, 39.
ἀσελγὴς IV, 14. VI, 126. 189. VIII, 75.

ἀσιλγὴς ἄνεμος I, 111.
ἀσιλγῆσαι VIII, 76.
ἀσιλγῶς ib.
ἄση III, 98.
ἄσημα V, 150.
ἄσημον ἀργύριον III, 86.
ἄσημος V, 163.
οὐκ ἄσημος ἦχος II, 114.
ἀσηρῶς III, 99.
ἀσθένεια III, 104. 122. VI, 145.
ἀσθένεια εἰς τὸ ἀδικεῖν VI, 132.
ἀσθενεῖν II, 21.
ἀσθενεῖς στρατιῶται I, 158.
ἀσθενὲς τεῖχος I, 171.
ἀσθενὴς III, 106. 122.
    αὐλητὴς IV, 73.
    ῥήτωρ VI, 145.
ἀσθενήσας III, 104.
ἀσθενῶς III, 105. 123. VI, 145.
ἆσθμα I, 216. VI, 181.
ἆσθμα δαιμόνιον I, 15.
ἆσθμα (ἵππου) I, 216. θρασύτερον I, 192.
ἀσθμαίνειν I, 216.
ἀσιτία VI, 36.
ἄσιτος VI, 34.
ἀσκαίτης X, 35. 36.
ἀσκαρδαμυκτὶ II, 67.
ἀσκαρδάμυκτος ib.
ἀσκαρδαμύττειν ib.
ἄσκαρον IV, 60.
ἄσκαφον χωρίον I, 246.
ἀσκεῖ καπηλίαν προσώπῳ V, 102.
ἀσκεῖν I, 157.
ἄσκεπτος VI, 142.
ἀσκέπτως VI, 144.
ἀσκέρας VII, 85.
ἄσκευος X, 15.
ἄσκη III, 154.
ἀσκηθῆναι III, 153.
ἄσκημα VI, 181.
ἀσκήματα III, 154.
ἀσκῆσαι III, 153. πῶλον I, 182.
ἄσκησις I, 157. III, 153. 154.
ἀσκηταὶ III, 143.
ἀσκητὴς III, 154.
ἀσκητικῶς III, 145.
ἀσκίδιον X, 71. 187.
Ἀσκλήπεια I, 37.
ἀσκοθύλακος X, 160.
ἀσκοὶ ψήφων ἔμπλεοι IV, 130.
ἀσκοπήρα X, 18. 160.
ἄσκοπον VI, 205.
ἀσκοπυτίνη X, 73.
ἀσκόπως VI, 205.
ἀσκὸς VI, 14. X, 71. 187.
ἀσκὸς βόειος X, 187.
    ἀληλιμμένος IX, 121.
ἀσκὸς κενὸς καὶ ὑπέπλεως πνεύματος ib.
ἀσκοῦ ἀλοιφὴ ib.
ἀσκοῦ ποδεῖον II, 196.
ἐξ Ἄσκρης τεῦτλον VI, 63.
ἀσκῷ ἐπιπηδᾶν IX, 121.
ἀσκώλια IV, 53.
ἀσκωλιάζειν II, 194. IX, 121.
ἀσκωλιασμὸς IX, 118. 121.
ἄσκωμα μαστοῦ II, 164. νεὼς I, 88.
ἀσκώματα X, 134.
ᾆσμα VI, 182. εὔστομον II, 100.
ᾄσματα IV, 52.
    παροίνια VI, 108.
    πρόσχορδα IV, 63.
    χορικὰ IV, 111. E.
ᾀσμάτιον IV, 64.
ᾀσματοκάμπται IV, 64.
ᾀσμάτων αἰσχρῶν ποιητὴς VI, 123.
ἄσμηκτος II, 35.
ᾆσμος IV, 64.
ἀσοφία IV, 13.
ἄσοφος ib.
ἀσόφως IV, 14.
ἀσπάζεσθαι V, 137.
ἀσπαλάθους ἐγείρειν I, 225.
ἀσπαλάθων ἀνάπλεων χωρίον I, 246.
ἀσπαλιευταὶ VII, 137.
ἀσπαλιευταὶ εἰργάζοντο I, 108.
ἀσπαλιευτὴς I, 96.
ἀσπαλιευτικὴ VI, 139. 210.
ἀσπαραγγὶς I, 247.
ἀσπάραγγος ib.
ἀσπάραγος ἥμερος VI, 54.
ἀσπασμὸς V, 137.
ἄσπειστοι ἐχθροὶ I, 150.
ὑπ' ἀσπίδα VII, 155.
ἐπ' ἀσπίδα κλῖναι I, 129.
τὴν ἀσπίδα ῥίψαι VIII, 40.
ἀσπιδάπληκτος VII, 155.
ἀσπίδας ἐθεράπευον I, 149.
ἀσπίδες I, 120. οἰσυΐναι I, 133. X, 176.
ἀσπιδηφόρος VII, 155.
ἀσπίδιον ἴσον ὀγκίᾳ IX, 165.
ἀσπιδίσκη I, 143.
ἀσπιδοπήγιον VII, 155.
ἀσπιδοπηγὸς I, 149.
ἀσπιδοποιὸς VII, 155.
ἀσπίδος ἔλυτρον VII, 157. X, 142.
    ὀμφάλιον I, 133. pl.
ἀσπὶς I, 131. VII, 155. X, 142.
ἀσπὶς ἀπὸ ξύλου I, 133. pl.
    Ἀργολικὴ I, 149.
    περιφερὴς I, 134. pl.
ἀσπονδία VIII, 139.
ἄσπονδοι ἐχθροὶ I, 150.
ἄσπονδος VI, 30.
ἀσπονδότατος ib.
ἄσπορον χωρίον I, 246.
ἄσπορος γῆ I, 227.
ἀσσία λεῖος X, 150.
ἀστακὸς VI, 47.
ἀστακὸς ὤτων II, 85.
ἀσταφίδες VI, 81.
ἀσταφὶς κεκομμένη VI, 66.
τὰς ἀστάχυς ἐκίνησεν ὁ ἄνεμος I, 53.
ἄστεγον I, 80.
ἀστεΐζεσθαι IX, 17.
ἀστεῖος IX, 17. συμπότης VI, 28.
ἀστεμφὴς VI, 125.
ἀστέρες IV, 155. 159.
ἀστερομάντεις VII, 188.
τοῦ ἀστέρος κύκλῳ περιδραμόντος I, 154.
ἀστέρων περιφορὰ IV, 155. S.
ἀστὴ IX, 17.
ἀστὴρ Σείριος I, 62. IV, 159.
ἀστῆς ἐλαίας IX, 17.
ἄστικτον χωρίον III, 85.
ἄστομοι κύνες V, 62.
ἄστομον ξίφος II, 101.
ἄστομος ἵππος I, 197. II, 100.
    αὐλὸς II, 100.
    λιμὴν ib.
ἀστόξενος III, 60.
ἀστὸς III, 51. IX, 7. 17. 27.
ἀστοχία VI, 205.
ἄστοχον ib.
ἀστόχως ib.
ἄστρα IV, 155.
ἄστρα ἐνήστραπτο X, 43.
ἄστρα πλανώμενα, ἀπλανῆ IV, 156. pl.
ἀστραβὶς VI, 204.
ἀστραβεύειν VII, 186.
ἀστράβη VII, 186.
ἀστραβηλάται VII, 185.
ἀστραβῶς VI, 205.
ἀστραγαλίζειν IX, 99.
ἀστραγαλίσκοι VI, 99.
ἀστράγαλοι IX, 99.
ἀστράγαλοι ἀναρριφθέντες IX, 126.
ἀστράγαλοι διάσειστοι X, 150.
ἀστράγαλοι τοῦ σφυροῦ II, 192.
    τραχήλου II, 130.
    τῶν ἵππων I, 213.
ἀστραγάλοις ἐξαπατᾷν τοὺς παῖδας VI, 137.
    παίζειν IX, 99.
    στοχάζεσθαι βόθρου IX, 103.
ἀστραγάλων κεκρυμμένων ἀρτιάζειν IX, 101.
ἀστραγαλωτὴ μάστιξ X, 54.
ἀστραπαὶ IV, 159.
ἀστραπὴ IV, 156.
ἀστραπὴ ἐξήστραψε I, 117. S.
    συγχεῖ τὰς ὄψεις I, 118. S.
ἀστραπὴ λαμπρὰ I, 117. E.
ἀστρατείας γραφὴ VIII, 40.
ἀστράτευτοι I, 158.
ἀστράτευτος VI, 151.
ἀστράτευτος ἡλικία I, 177.
ἐκ τῆς ἀστρατεύτου ἡλικίας II, 11.
ἀστρατεύτως I, 159.
ἄστρητα I, 143.
ἀστρίαι IX, 99.
ἀστρίζειν ib.
ἄστριχοι ib.
ἀστρομάντεις VII, 188.
ἀστρονομεῖν IV, 17. 155.
ἀστρονομία IV, 16. 155.
ἀστρονομικὴ IV, 155.
ἀστρονομικὸς IV, 16. 155.
ἀστρονομικῶς ib.
ἀστρονομικώτατος IV, 155.
ἀστρονόμως IV, 16.
τοῦ ἄστρου περιφλέγοντος IV, 158. pl.
ἄστροφον VII, 209.
ἄστρων κατανόησις IV, 155. S.
    περιδρομὴ IV, 156. S.
ἄστυ IX, 7. 17.
ἀστυγείτονες VI, 113.
οὐκ ἀστυκὴ ἀλλ' αἰγίβοτος πόλις IX, 23.
ἀστυκὸς IX, 17.
ἀστυνόμος ib.
ἀστυπολεῖν ib.
ἀστύτριψ ib.
ἀσυγγνώμων VI, 124.
ἀσυγκρότητα πληρώματα νεὸς I, 121.
ἀσυγκρότητοι στρατιῶται I, 158.
ἀσυγκροτήτως I, 159.
ἀσυλία VIII, 139.
ἄσυλοι κήρυκες ib.
ἄσυλον I, 10.
ἀσύμβατοι ἐχθροὶ I, 151.
ἀσύμβολοι VI, 12.
ἀσύμβολος V, 143.
    παράσιτος VI, 123.
ἀσυμβόλως V, 139.
ἀσύμβουλοι ἐχθροὶ I, 151.
ἀσύμμετροι κύνες V, 57. πλευραὶ V, 69.

ἀσύμμετροι πρὸς τὸ σῶμα λαγόνες V, 62.
ἀσύμμετρον IV, 166.
ἀσύμφορον V, 136.
ἀσύνδετοι ὠμοπλάται V, 69.
ἀσυνεσία IV, 13. V, 131.
ἀσύνετος IV, 14.
ἀσυνέτως V, 121.
ἀσύντακτοι τὸ σῶμα κύνες V, 62.
ἀσυσκεύαστον X, 16.
ἀσφάλεια VIII, 11.
ἀσφάλειοι θεοὶ I, 24.
ἀσφαλὲς VI, 116. 204.
ἀσφαλὴς βασιλεὺς I, 41.
δικαστὴς VIII, 10.
λιμὴν I, 100.
πλοῦς I, 105.
στρατηγὸς I, 178.
ἀσφαλτίας σφόνδυλος II, 179.
ἄσφαλτος VII, 124.
ἀσφαλῶς VIII, 11. VI, 205.
ἀσφάραγος II, 206. VI, 54.
ἀσχημάτιστον V, 169.
ἀσχήμων ἵππος I, 197.
ἀσώματον V, 169.
τὰ ἀσωτεῖα IX, 48.
ἡ ἀσωτία III, 117.
ἐν ἀσωτίοις ζῶν VI, 188.
ἄσωτος III, 117.
ἄτακτος ἵππος I, 198.
οὐκ ἀταλαιπώρητος πρεσβεία IV, 28.
ἀταλαίπωρον V, 106. 107.
ἀταλαίπωρος VI, 142.
οὐκ ἀταλαίπωρος πρεσβεία IV, 28.
ἀταλαιπώρως VI, 144.
ἀταμίευτος III, 117.
ἀταμιεύτως ib.
ἀτάρακτον V, 169.
ἄταρπον I, 145.
ἀταύρωτος παρθένος II, 173.
ἀτείχιστος πόλις I, 174.
ἀτέκμαρτα V, 150.
ἀτεκμάρτως III, 117.
ἀτεχνία III, 14.
ἄτεχνος III, 14. 15. 25.
ἀτέλεια VIII, 140. 156. IX, 31.
οὐκ ἐξ ἀτελείας μαθεῖν IV, 46.
ἀτελείας τυχεῖν VIII, 155.
ἀτελεῖς III, 56. βότρυς I, 243.
ἀτελὲς IX, 31.
τὸ ἀτελὲς ἐκ δωρεᾶς ὑπάρχον VIII, 155.
ἀτέλεστος I, 36.
ἀτελὴς VIII, 156.
ἄνθρωπος IX, 32.
δίκη VIII, 62.
λιμὴν 32.
ἀτεράμονα σπέρματα I, 223.
ἀτεράμων VI, 125.
ἀτεχνία IV, 9.
ἄτεχνος ib.
ἀτέχνως ib.
ἄτης παναλώτου X, 132.
Ἀτθίδα γλῶσσαν II, 110.
Ἀτθὶς φυλὴ VIII, 109.
ἀτίμητος δίκη VIII, 54. 63.
ἀτιμία VIII, 69. ἀφορισθεῖσα τινὶ VIII, 126.
ἀτιμία τίμημα ἀργίας VIII, 42.
ἄτιμος V, 163. VIII, 70.
ἄτιμος ὢν VIII, 61.
ἀτιμοῦσθαι VIII, 53.
ἀτιμωθεὶς VIII, 70.
ἀτίμως ib.
ἀτιμῶσαι ib.
ἀτιμότερος ὀξυθυμίων V, 163.
ἄτλας τραχήλου II, 132. 178.
ἀτμὸς I, 29.
μαντικὸς I, 15.
ἀτόκιον φάρμακον II, 7. IV, 208.
ἄτοκοι γυναῖκες IV, 208.
ἄτοκον δάνεισμα VIII, 141.
ἄτοκος III, 15. 49.
τί δ' ἀτόλμητον αὐτῷ; VI, 131. S.
ἀτολμία III, 137. VI, 134.
ἀτολμίαν οἴεται τὴν σωφροσύνην VI, 134.
ἄτολμος ἵππος I, 197.
ἀτόλμως III, 137.
ἄτομα θύματα I, 29.
ἄτομον IX, 70.
ἄτομος ἀριθμὸς IV, 165.
ἄτρακτον ἐπιστρέφειν VII, 32.
ἄτρακτος VII, 31. X, 125.
ἄτρακτος (ἱστὸς) I, 91.
ἄτρακτος τὸ βέλος I, 137.
ἀτράκτου νῆσις VIII, 30.
ἄτρεπτος πρὸς ταῦτα V, 145.
ἀτρεμεῖ III, 89.
ἀτρεμὶς VI, 116.
ἀτρεμίζειν V, 72.
ἄτριπτον VI, 116.
ἄτριπτος δικαστὴς VIII, 10.
ἀτρίπτως VIII, 11.
ἄτρητα VII, 208.
ἀτριβὴς V, 145. ὁδὸς III, 96. πόλις IX, 22.
ἀτριβῶς V, 145.
ἄτροφα ὄρη V, 13.
ἀτρύπητος ψῆφος VIII, 123.
ἀτταγαὶ VI, 52.
Ἀτταλὶς φυλὴ VIII, 110.
ἀττάραγος VII, 23.
Ἀττικαὶ δραχμαὶ IV, 173. IX, 61. 79. 86.
Ἀττικαὶ ἰσχάδες VI, 81.
Ἀττικαὶ μναῖ IX, 59. 86.
Ἀττικαὶ στῆλαι X, 97.
Ἀττικίσαι IV, 24.
Ἀττικισμὸς IV, 22.
Ἀττικοὶ ὀβολοὶ IX, 76.
Ἀττικὸν τάλαντον IX, 85. 86.
Ἀττικὸς ῥήτωρ IV, 20. κέραμος X, 182.
Ἀττικουργὴς θώραξ I, 149.
Ἀττικοὺς χρυσοῦς τρεῖς ἠδύνατο τὸ ἀργυρίου τάλαντον IX, 53.
Ἀττικῶς IV, 23.
ἀτυχεῖν III, 99.
ἀτυχὲς VI, 205.
ἀτύχημα VI, 180.
ἀτυχία VI, 205.
ἀτυχῶς ib.
αὐανθῆναι VII, 76.
αὖανος ἄρτος VI, 73.
αὐγὴ ἀστέρων IV, 155.
αὐγὴν ἀφιέντες ὀφθαλμοὶ II, 63.
αὐθαίρετοι ἄνδρες I, 156.
αὐθαίρετος εἰσφέρων III, 67.
αὐθημερίσαι I, 64.
αὐθήμερον ib.
αὐθιγενὴς III, 51.
αὐθωρὸν ἀνθοῦν ῥόδον V, 102.
αὐλαὶ IX, 16.
αὐλαία IV, 122.
αὐλεῖν IV, 67. κέρατι IV, 75.
αὔλειος θύρα I, 76.
αὐλὴ I, 73. 77. 249.
αὔλημα IV, 67. 72. VI, 181.
γαμήλιον IV, 80. E.
ἐπιλήνιον IV, 55. E. ὄρθιον IV, 73.
θρηνῶδες IV, 75. E.
Πυθικὸν IV, 81. E.
αὐλῆσαι δύο σάλπιγξιν IV, 88.
αὐλίσκος IV, 76. 82.
αὐλητὴν πῶς ἄν τις ἐπαινοίη IV, 69.
αὐλητὴς IV, 71.
σοφὸς IV, 71. E.
ἀηδὴς IV, 72. E.
αὐλητικὴ ἁρμονία IV, 77.
αὐλητικὴ φορβειὰ X, 153.
αὐλητικοὶ δάκτυλοι IV, 56.
αὐλητικὸς νόμος IV, 79.
αὐλητικῶς ἐμπνέουσι IV, 77.
αὐλητρὶς IV, 71.
αὐλητῶν ὑποδήματα X, 153.
αὐλοὶ IV, 67.
αὐλοὶ δύο μυκτήρων II, 72.
αὐλοὶ κιθαριστήριοι IV, 77. E.
καλάμινοι X, 153.
ὀστέϊνοι ib.
πυθικοὶ IV, 81. E.
αὐλοῖς προσεχόμενον IV, 81.
αὐλοποιία VII, 153.
αὐλοποιητικῶς ib.
αὐλοποιὸς IV, 71. VII, 153.
αὐλὸς λόγχης V, 20.
αὐλὸς ἄγλωττος II, 108. αὔτομος II, 108. E.
αὐλὸς πολύφθογγος IV, 67. E.
Ἀράβιος VI, 120.
Τυῤῥηνὸς IV, 70.
αὐλοτρύπης IV, 71. VII, 153.
αὐλοτρυπητικῶς VII, 153.
αὐλοῦ γλῶττα II, 108.
τοῖς αὐλοῦσι προσήκει φορβειὰ IV, 70.
αὐλῳδία IV, 58. 83.
αὐλὼν θαλάττης IX, 18.
αὐλῶν μέρη καὶ ὕλη IV, 70. θήκη X, 153.
αὐλῶνες I, 228. ἐλαιοκομούμενοι I, 229.
αὐλωτοὶ φιμοὶ X, 56.
αὔξιμον γάλα V, 50.
αὖον IV, 199. κερίκινον VI, 66.
αὖρα VI, 121. II, 75. θεία I, 15.
αὖρα (ἡ κύων) V, 45.
αὖραι I, 238.
αὔραις διαπνεόμενον χωρίον V, 108.
αὔρας λεπτῆς πραείας οὔσης I, 105.
αὔρας παῖς (ἵππος) I, 196.
εἰς αὔριον I, 66.
αὐστηρὸς οἶνος VI, 15.
αὐτάδελφοι II, 24.
αὐτάνδρους ναῦς καταδῦσαι I, 124.
αὐτανέψιοι III, 28.
αὐτάρκεια VI, 150.
αὐταρκὲς αὐτῷ V, 169.
αὐτάρκης ῥήτωρ VI, 149. συμπότης VI, 28.
αὐτάρκως VI, 150. IX, 154.
αὐτάρκως ἔχειν V, 167.
αὐτεπάγγελτοι ἄνδρες I, 156.
αὐτεπάγγελτος εἰσφέρων III, 67.
αὐτεπίτακτοι ἄνδρες I, 156.
αὐτερέτης I, 95.
ἐπ' αὐτῇ τῇ φωρᾷ VIII, 69. S.
αὐτήκοοι ἄνδρες I, 156. II, 81.
αὐτίτης οἶνος VI, 17.
αὐτοδικεῖν VIII, 24.
αὐτοετὶς νήπιον II, 8.
αὐτοετῆ I, 58. σκυλάκια V, 16.
τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι, χαίρειν VIII, 151. S.
αὐτοκέλευστοι ἄνδρες I, 156.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

αὐτοκέλευστος εἰσφέρων III, 67.
αὐτοκέρας οἶνος VI, 24.
αὐτοκίνητον V, 169.
αὐτόκρας οἶνος VI, 24.
αὐτόκρατον ib.
αὐτοκράτωρ VIII, 84.
αὐτολήκυθοι X, 62.
αὐτομολία IV, 38.
αὐτομολίαι VII, 145.
αὐτόμολος VI, 151. ῥήτωρ IV, 35.
αὐτόξενος III, 59.
αὐτοποίητος πατάνη VI, 90.
αὐτόποκον ἱμάτιον VII, 61.
αὐτόπται II, 58.
αὐτόπτης II, 57.
αὐτόσκινος X, 14.
αὐτοσχεδιάζων VI, 142.
αὐτοσχεδίασμα ib.
αὐτοσχεδιαστὴς ib.
αὐτοσχέδιοι λόγοι VI, 144.
αὐτοσχέδιον τεῖχος I, 171.
αὐτοσχέδιος σύριγξ IV, 69.
αὐτοσχεδὶς VII, 89.
αὐτοσχεδίως VI, 144.
αὐτουργὸς X, 14.
ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβεῖν VIII, 49. 69. S.
αὐτοχειλεῖς λίθοι X, 120.
αὐτόχειρ ἐργάτης II, 154.
αὐτοχειρὶ ib.
αὐτοχειρία ib.
αὐτοχειρίσαντες ib.
αὐτόχθων III, 51.
αὐτόχθων φυλὴ VIII, 109.
τὸν αὐταινητὴν III, 81.
αὐχεῖν IX, 145. S.
τὸν αὐχένα ὀρθὸν αἴρων ἵππος I, 218.
αὐχένα ἵππου ἀνακλάσαι ἐκ τοῦ χαλινοῦ I, 210.
ὑπ' αὐχένι πόδες I, 193.
αὔχημα I, 216. VI, 181. IX, 146.
αὐχὴν II, 130. IX, 18.
θαλάττης ib.
μήτρας II, 222.
νεὼς I, 90.
χολῆς II, 214.
αὐχὴν προμήκης I, 191.
αὐχὴν ὑψηλὸς καὶ ἀνατεταμένος I, 218.
αὐχήτης IX, 146.
αὐχμᾶν II, 34.
αὐχμᾶς ib.
αὐχμεῖν II, 33.
αὐχμηρὸν χωρίον V, 110.
αὐχμηρὸς II, 34.
αὐχμηρότατος II, 34.
αὐχμὸς ἐνίσκηψεν I, 53.
αὐχμῶδες χωρίον V, 110.
αὐχῶν IX, 146.
ἀφαιρεῖν IV, 165. VII, 207.
ἀφαιρεῖσθαι VII, 207.
ἀφαιρεῖσθαι τὴν φωνὴν μονονοὺκ VIII, 155.
ἀφαίρεσις ἀριθμοῦ IV, 165.
ἀφαιρούμενος τελώνης IX, 32.
ἀφαιροῦντες ἱερὰ VII, 143.
ἀφανὲς V, 169. VI, 209.
ἀφανῆ V, 150.
ἀφανὴς V, 159. 163. ὁδὸς III, 96.
ἀφανίζεται VI, 114.
ἀφανίσαι VI, 209.
ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐνεδρεῦσαι I, 173.
ἀφανοῦς φορᾶς δίκη VIII, 31.
περὶ ἀφανῶν δικάζειν VIII, 120.
ἀφανῶς V, 160. 209.
ἀφᾶσθαι II, 155.
ἀφειδὴς III, 117. VIII, 75.
ῥήτωρ IV, 21.
στρατηγὸς I, 179.
ἀφειδὴς τὴν γλῶτταν VIII, 81.
ἀφειδωλία III, 118.
ἀφειδῶς III, 117. VIII, 76.
ἀφείθη ὁ κρινόμενος VIII, 74.
ἀφειμένος II, 9. VIII, 57.
ἀφειμένος τῶν τελῶν VIII, 156. pl.
ἀφεῖναι VIII, 9.
τὰ ἀκόντια I, 175. S.
τὴν γλῶτταν VI, 147.
τὸν χαλινὸν I, 206.
ἀφεῖναι πνεύματι εἰς τὸ πέλαγος I, 103.
ἀφεὶς τὸ ὄστρακον κατὰ τῆς γραμμῆς IX, 111.
ἀφελεῖν ζημίαν VIII, 97.
ἀφελέσθαι τῆς παρθενίας III, 42.
ἀφελῆ θύματα I, 29.
ἀφελληνίζων τὴν φωνὴν V, 154.
ἀφέντες αὐγὴν ὀφθαλμοὶ II, 63.
ἀφέντες τὰ ἱστία τῷ πνεύματι ἐπλέομεν I, 107.
ἀφερμηνεύων V, 154.
ἄφεσις VIII, 9. 149. 156.
ἄφεσις ὕδατος I, 116.
δόρατος I, 215.
τῶν σταδίων III, 147.
ἀφεστάναι ἀπ' ἀλλήλων VIII, 152.
ἀφέταιροι III, 58.
ἄφετοι ἡμέραι I, 36.
ἄφετος ἡμέρα VIII, 95.
ἀφεῦσαι VI, 91.
ἀφ' ἥβης γεγονὸς μειράκιον II, 9.
ἀφὴ II, 155. 236.
ἀφηβηκότες κλάδοι I, 236.
ἀφηβηκυῖα γυνὴ II, 18.
ἀφηβηκὼς II, 10.
ἄφηβος ib.
ἀφῆκα τὴν ὀργὴν εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα II, 149.
ἀφῆκεν (αὐτὸν τὸ δικαστήριον) VIII, 74. 149.
ἀφῃρημένοι τῆς κόμης κλάδοι I, 236.
ἄφθα IV, 200.
ἄφθαρτον V, 169.
ἀφθεγγεῖν V, 146.
ἄφθεγκτα V, 147.
ἀφθεγκτεῖν V, 146.
ἀφθεγκτὶ V, 147.
ἄφθεγκτον VI, 209.
ἄφθογγος II, 118. αὐλὸς IV, 73.
ἀφθονία ῥήτορος IV, 22.
ἄφθονος III, 118. ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
ἀφθόνων ὄντων τῶν ἀναγκαίων I, 51.
ἀφθόνως III, 119. IV, 23.
ἀφιεὶς πηγάς τινας ῥήτωρ VI, 147.
ἀφιεῖσα ἵμερον III, 71.
τὴν ἀφιεῖσαν γνώμην ἔθεντο VIII, 15.
ἀφιέναι τὴν σφαῖραν IX, 107.
ἀφιέντες μαρμαρυγὰς ὀφθαλμοὶ II, 63. S.
τὴν ἀφ' ἱερᾶς κινῆσαι VII, 206.
ἀφικέσθαι σκοτιαῖον I, 69.
ἄφιλος III, 64.
ἀφιλόσοφος βίος IV, 40.
ἄφιξις V, 155.
ἀφίξομαι ib.
τοῦ ἀφιξομένου ἔτους I, 57.
ἄφιππα χωρία I, 186.
οἱ ἀφιστάμενοι ἀπελεύθεροι VIII, 35.
ἄφλαστα I, 90.
ἀφνίδιον VI, 193.
ἄφνω VI, 193.
ἄφοβοι ἄνδρες I, 156.
ἄφοβος III, 135.
ἄφοβος ἵππος I, 196.
ἀφόβως III, 136.
εἰς ἄφοδον ἀπελθεῖν V, 91.
ἄφοδος χοροῦ IV, 108.
ἀφοπλίσαι I, 166.
ἀφόρητα ἄστρα IV, 156.
ἀφόρητον III, 130.
ἀφόρητος τύραννος I, 42.
ἀφορήτως III, 130.
ἀφορία I, 52.
ἀφορίσασθαι χώραν IX, 8.
ἀφορισθεῖσά τινι ἀτιμία VIII, 126.
ἀφορμαὶ τραπέζης III, 84.
ἄφορος γῆ I, 227.
ἀφόρου τῆς γῆς γενομένης I, 53.
ἀφοσιούμενος τὸ ἄγος VIII, 119.
ἀφραίνειν IV, 15.
ἄφρακτα (τὰ ὑποδήματα) VII, 94.
ἄφρακτος πόλις I, 174. στρατηγὸς I, 179.
ἀφροδισιάζειν V, 92.
ἐπ' ἀφροδισίοις μαινόμενος VI, 188.
ἐπὶ ἀφροδισίοις διειλεγμένος II, 124.
Ἀφροδίτη χρυσῆ VII, 102.
εἰς Ἀφροδίτην νοσῶν VI, 188.
ἀφρόντιστα VI, 143.
ἀφρόντιστος VI, 142.
ἀφροντίστως VI, 144.
οὐκ ἀφροντίστως λέγων VI, 139.
ἀφρόνως IV, 14. V, 121.
ἀφρὸς περιζεῖ τοῖς χαυλιόδουσι (τοῦ συὸς) V, 79.
ἀφροσύνη IV, 13. V, 121.
τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν ἄλευρα VI, 77.
ἀφρῶδες ἕλκος IV, 191.
ἄφρων IV, 14. V, 120.
ἀφύαι VI, 51.
Φαληρικαὶ VI, 63.
ἄφυκτος κύων V, 39.
ἄφυλλοι κλάδοι I, 236.
ἄφυλλον δένδρον I, 131.
τῶν ἀφυστερούντων ὀνόματα παρεσημαίνοντο VIII, 115.
ἀφωνία II, 112. VI, 145.
ἄφωνος II, 111. VI, 145.
ἀφωνότερος ἰχθύων VI, 145.
ἀφώνως II, 113. VI, 145.
ἀφώριστι IX, 157.
ἀχάλινον στόμα VI, 146.
ἀχαλίνωτος ἵππος I, 202.
ἀχαλίνωτος τὸ στόμα VI, 146.
ἀχάναι χρυσίου X, 164. 165.
ἄχαρις V, 141.
ἀχαριστία ib.
ἀχαριστίας δίκη VIII, 31.
ἀχαριστίας ἐπιτιμίοις ἔνοχος V, 141.
ἀχάριστος V, 141. VI, 151.
ἀχαρίστως V, 142.
ἀχειρωτον II, 154.
Ἀχελῷος (ὁ πολλὰ μετὰ δυνάμεως λέγων) VI, 148.
ἄχθεσθαι III, 98.
ἄχθη VII, 131.
ἀχθηδὼν III, 98.
ἀχθηρῶς III, 99.
ἄχθομαι αὐτῷ V, 114.
ἄχθος IV, 172. IX, 159.
ἀχθοφορεῖν VII, 130.
ἀχθοφορία IX, 159.
ἀχθοφόροι VII, 130.
ἀχθοφορῶν IX, 159.

Ἀχιλλεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄκεσμος IV, 142.
ἀχλυώδης ἀὴρ I, 113. πόλις IX, 23.
ἄχορον αὔλημα IV, 81.
ἀχράδες I, 232. VI, 81.
ἄχραντον πρᾶγμα I, 33. ἀργύριον III, 86.
ἀχρεῖον V, 136. S.
ἀχρεῖον βλέμμα II, 60.
ἀχρηματία III, 111. VI, 197.
ἀχρήματος III, 110. VI, 197.
νύμφη III, 35.
ἀχρημονεῖν VI, 196.
ἀχρημοσύνη III, 111. VI, 197.
ἄχρηστον V, 136.
ἄχρηστος ἡλικία I, 177.
ἄχρι κόρου VI, 42.
ἄχρυσος III, 110.
ἀχρώματον V, 169.
τὰ ἄχυρα ἀποκαθῆραι τῷ προκάνῳ I, 225.
τὰς ἀχυρμιὰς ἀποκρῖναι ib.
ἄψασθαι II, 155.
ἄψαυστα ἐνηλύσια IX, 41.
ἄψαυστον ἱεροῦ χωρίον I, 9.
ἀψαυστούμενον ἱεροῦ χωρίον ib.
ἀψῖδες X, 53.
ἀψῖδος σχίσις VI, 179.
ἀψίκορος VI, 41.
ἀψὶς I, 144. II, 155.
ἄψογος III, 139.
ἄψυχος II, 227. III, 136.
περὶ ἀψύχων ἀποκτεινάντων δικάζειν VIII, 120.
τῶν ἀψύχων δίκαι VIII, 90.
ἀψύχως II, 227.
ἄωροι βότρυς I, 243.

B.

εἰς τὸ B ὑπήλλακται τὸ φ κατὰ συγγένειαν IX, 78.
Βάβης V, 47.
Βαβυλωνιακὸν νάρδον VI, 104.
τὸ Βαβυλώνιον τάλαντον IX, 86.
βαγινδάριοι VI, 81.
βάδην III, 92.
βάδην ἀποχωρῶν III, 90.
βαδιεῖ III, 92.
βαδίζει ib.
βαδίζει εὐπηγμένως III, 93.
βαδίζων III, 92.
βάδισις ib.
βάδισμα VI, 179. 182.
βαδισματίας III, 92.
βαδισμὸς ib.
βαδιστικὸς ib.
βαθεῖα χωρία I, 186. ὑποδήματα VII, 84.
βαθεῖα γῆ I, 227. στρωμνὴ X, 41.
βαθεῖαι πλευραὶ ἵππου I, 189.
βαθεῖαν σκιὰν ποιούμενοι κλάδοι I, 236.
βαθεῖς κλάδοι I, 236. ὅρμοι I, 100. ποταμοὶ III, 103. ῥωχμοὶ V, 66.
βαθέως μέλαν V, 65.
βαθμὶς (πήχεως) II, 142.
βάθος ἔχον IV, 161.
βάθος λιμένος IX, 28.
διὰ βάθους τετρῶσθαι IV, 189.
βάθρα IV, 121. VII, 112. X, 47.
τὰ βάθρα σπογγίζειν IV, 19.
βαθρίδια X, 47.
βάθρον III, 90.
ἐκ βάθρων ἀνασπάσαι τὰ ἀγάλματα I, 12.
βαθύγειος γῆ I, 227.
βαθυγένειος II, 88.
βαθύγηρως II, 13. 18.
βαθύκληρος III, 109. VI, 196.
βαθυκόμης II, 24.
βαθῦναι τὴν ἄμαξαν I, 224.
βαθύνας V, 149.
βαθύνασθαι τάφρον I, 161.
βαθύνει τῷ ῥύγχει ὁ σῦς τὴν γῆν V, 78.
βαθύνειν ὀφθαλμοὺς II, 62.
βαθυπλούσιος III, 109.
βαθύπλουτον ἱερὸν I, 23.
βαθύπλουτος VI, 196.
βαθὺς ἀὴρ I, 113. λιμὴν I, 100. ὄλεθρος VII, 95. ῥήτωρ τὴν γνώμην IV, 21.
βαθυχαίτης II, 25.
βαθὺ χωρίον I, 239.
βαίνειν III, 93. V, 92.
βαίνοιεν μετὰ ῥυθμοῦ III, 92.
βαῖται X, 175.
βαίτη VII, 70.
βάκκαρις VI, 104. X, 157.
βακτηρία IV, 119. (ἡ δικαστικὴ) VIII, 16.
βακτηρία Περσὶς X, 173.
καμπύλη ib.
βακτηρίαι X, 131.
βακτήριον X, 168.
πτωχικὸν X, 173.
βακτρισμὸς IV, 101.
οἱ Βάκτριοι ἐπὶ τῶν καμήλων μάχονται I, 140.
βακχεία I, 16.
βακχικὸς χιτὼν VII, 47.
βαλανάγραι I, 77. VII, 107. X, 22.
βαλανεῖα IX, 43.
βαλανεῖον VII, 166.
τὰ ἐν βαλανείῳ σκεύη X, 63.
βαλανεύειν VII, 166.
βαλανεύεται τὸ γλωττοκομεῖον X, 154.
βαλανεὺς VII, 166. X, 63.
βαλανευτικὴ VII, 166.
βαλανεύτρια ib.
βαλανηφαγεῖν VI, 40.
βαλανηφάγοι ib.
Ἀρκάδες I, 234.
βαλανόμφαλοι φιάλαι VI, 98.
βαλανῖσαι X, 150.
βαλάνοι X, 22. Διὸς I, 233.
βαλάνοις ἀντὶ ἀστραγάλων ἐχρῶντο IX, 103.
βάλανος I, 134.
βάλανος (αἰδοίου) II, 171.
(ἰατροῦ ἐργαλεῖον) X, 150.
φοίνικος I, 244.
ἀντὶ βαλάνου στυρακίῳ ἀκοντίου κεχρῆσθαι X, 27.
βαλάντια X, 151.
σύσπαστα V, 31.
βαλαντίδια X, 151.
βαλάντιον μέγα ib.
βαλαντιοτόμος VI, 151.
βαλαντίου ποῦς X, 152.
τῷ βαλαντίῳ προσεστηκὼς III, 115.
βαλάνων ἄβαξ VI, 86.
βαλανῶσαι τὴν θύραν X, 26.
βαλβὶς (σταδίου) III, 147.
βαλεῖν I, 166.
βαλεῖν τῇ γῇ τὸ σπέρμα ἐπιδραξάμενον I, 223.
βαλέσθαι ἀγκύρας I, 103. χάρακα I, 161.
βάλλει VII, 156.
βάλλειν ἀπ' ἀγκύλης VI, 109.
κεράμῳ IV, 130.
(τὴν σφαῖραν) IX, 107.
βάμμα VI, 183.
βάμματα VII, 169. S.
βαναυσία I, 50. S. VII, 6. S.
βαναυσικαὶ τέχναι VII, 6. S.
βάναυσοι I, 50. S.
βάναυσοι τέχναι VII, 6.
βάναυσος ib.
βαναυσουργεῖν ib.
βαναυσουργία I, 50. VII, 6.
βαναυσουργὸς VII, 6.
βαπτίζεσθαι I, 114.
βαπτίσαι τὰς ναῦς I, 124. pl.
βάπτειν τὰ χολοβαφῆ VII, 163.
τὰ χρυσοειδῆ ib.
βαπτὸν παραπέτασμα X, 32.
βαπτὸς χιτὼν IV, 120.
βάπτρια VII, 169.
ὁ βάπτων VII, 169. S.
βάραθρον V, 101. VII, 96.
βαρβαρικαὶ ἀποσκευαὶ X, 16.
βαρβαρικοῦ ξίφους εἶδος X, 165.
βάρβαροι I, 150.
βάρβαρος ὁ ἄγλωττος II, 109.
βάρβαρος γλῶσσα II, 110. ῥήτωρ IV, 35.
βαρβαρόφωνος II, 111.
βαρβιτίζειν IV, 63.
βάρβιτον IV, 59.
βαρεῖα βροντὴ I, 118. κεφαλὴ I, 191. ναῦς I, 83. πόλις IX, 23. φωνὴ II, 117.
βαρεῖαι κεφαλὴν κύνες V, 62.
οὐ βαρεῖαι λαγὼ πλευραὶ V, 69.
βαρεῖαι νῆες I, 103.
βαρεῖς ἱππακτροκέλητες I, 82.
ὁπλῖται I, 130.
παλαισταὶ III, 149.
βαρέως III, 130. VIII, 76. S.
βαρέως παλαίειν III, 149.
βάρος IV, 172.
βαρὺ III, 130. S. V, 105. S.
βαρυθυμεῖν III, 98. S.
βαρυθυμία ib.
βαρύθυμος II, 231. VI, 124. S.
βαρυθύμως III, 99.
βαρύλλικα IV, 104.
βαρύμηνις VI, 125.
βαρύμηνις θεὸς I, 39.
βαρύμιτον IV, 59.
βαρύνειν IV, 172.
βαρυνόμενος πρὸς τὸ πλεῖον δικαστὴς VIII, 12.
οὐ βαρυνόμενος ὑπὸ λήμματος ῥήτωρ VI, 191.
πρὸς τὸ βαρύνον ῥέπων ῥήτωρ VI, 190.
βαρὺς V, 164. VI, 119. VIII, 75. S.
ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
κεφαλὴν ἵππος I, 197.
συμπότης VI, 29.
τελώνης IX, 32.
τύραννος I, 42.
βαρύσταθμα IV, 172.
βαρύτερος τῇ πολιτείᾳ VIII, 20.
βαρύτης IV, 172. V, 106. VIII, 79.
βαρύτονος ὑποκριτὴς IV, 114.
βαρυφωνία II, 112.
βαρύφωνος II, 111. IV, 64.
ὑποκριτὴς IV, 114.
βαρὺ χωρίον V, 109.

βακχινίζοντες περὶ τὴν χρυσῖτιν γῆν VII, 97.
βασανίστας VI, 140.
βασανιστήρια VIII, 25.
βάσανος VI, 150.
σὺν βασάνῳ VI, 141.
ἐπὶ βασάνῳ λύσις δίκης VIII, 62.
βασάρα VII, 59.
βασιλεία VIII, 84. S.
βασίλειον IX, 40.
βασίλειον δικαστήριον IX, 44.
βασίλειον θεάτρου IV, 124.
βασίλειον μύρον VI, 105.
βασίλειος αὐλὴ IX, 44.
λίων V, 83.
στοὰ VIII, 86. IX, 44.
βασιλεῖς (f. βασιλὶς) ὄρχεις ἐκ τέμνουσα X, 165.
πρὸς τῇ βασιλείῳ στοᾷ ὤμνυον οἱ θεσμοθέται VIII, 86.
ἐν τῷ βασιλείῳ συνεδρεύοντες VIII, 111.
βασιλεὺς VIII, 84.
Ἀθήνησι VIII, 85. 89.
ὁ βασιλεὺς δικάζει τοῖς γένεσι VIII, 90.
βασιλεὺς ἐξετάζων τοὺς κεκριμένους VIII, 125.
βασιλεὺς ἔξω παθῶν ὢν I, 40. E.
βασιλεὺς ὁ Ζεὺς VIII, 122.
βασιλεὺς ἤπιος I, 40. E.
καθίστη τὰς γεραρὰς VIII, 108.
Λακεδαιμονίων I, 128.
ὁ νικήσας IX, 106.
τῆς παιδιᾶς IX, 110.
παραγγείλας VIII, 123.
πέμπει τὴν δεξιὰν II, 160.
προαγορεύει μυστηρίων ἀπέχεσθαι VIII, 90.
τοῦ σμήνους I, 254.
στέφανον ἀποθέμενος δικάζει VIII, 90.
τυραννικὸς I, 42. E.
βασιλέως ἔπαινοι I, 40. ψόγοι I, 42.
βασιλέως ἰσχάδες VI, 81.
ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα II, 84.
βασιλίδες VII, 85.
βασιλικὰ κάρυα VI, 80.
βασιλίνδα IX, 110.
ἡ βασίλισσα VIII, 90.
βάσιμα χωρία I, 186.
βάσιμον II, 199.
βάσις ib.
βάσις (in muſicis) II, 199. IV, 57.
βάσις ἀνδριάντων III, 90.
τῆς καρδίας II, 218.
βασκαίνειν III, 102.
βασκάνια VII, 108.
βασκανίου δεόμενος ib.
βαστάζων IX, 159.
βατάνιον IX, 108.
βατανίου VI, 66.
βατὴρ II, 200.
βατὴρ σταδίου III, 147. 151.
τὸν βατῆρα κέκρουκε III, 151.
βατὶς VI, 50.
βάτος X, 131.
βατραχὶς IV, 116. VII, 55.
βαΰζειν V, 86.
βαυκίδες VII, 94.
βαυκισμὸς IV, 100.
βαῦνοι VI, 88.
βαῦνος X, 100.
βαφὴ VII, 169. S. ἀβέβαιος, ἔμμονος I, 44. E.
βαφὴ δευσοποιὸς I, 44. VII, 170.
βαφῆς ἀνεῖται I, 44.
βάψις χαλκοῦ καὶ σιδήρου VII, 169.
βδάλλειν I, 250.
βδελυγμία VI, 44.
μῶν βδελυγμίας ἔχει; X, 76.
βδελυρὸς VI, 126.
βδελυρώτεροι τῶν ἑταιρῶν VI, 127.
βδελύττομαι αὐτὸν V, 114.
βέβαιον V, 151. 169. S. VI, 116.
βέβαιος βασιλεὺς I, 40. βαφὴ I, 44.
βεβαιοῦν VIII, 34.
ὁ βεβαιῶν τὰ ἐμπωλούμενα VIII, 99.
βεβαίως V, 152. S.
βεβαίως ἐγκαθίσαι τῷ ἵππῳ I, 209.
βεβαιώσασθαι τοὺς συμμάχους IV, 29.
βεβαιώσεως δίκη VIII, 34.
βεβασανισμένα VI, 141.
βεβασανισμένος ῥήτωρ VI, 149.
βεβασανισμένως VI, 150.
βέβηκε III, 90.
βέβηκε βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ IX, 61.
βεβηκέναι III, 90.
βέβηλος ἀνὴρ I, 21. τόπος I, 9.
βεβιακὼς ὑπὲρ τὰς κεραίας II, 16. S.
βεβοστρυχωμένος II, 27.
βεβουλευμένος VI, 139.
βεβουλευμένως VI, 140.
βεβούλευται V, 166.
βεβῶτας II, 200.
βέλη I, 133. X, 142.
βελόναις στίξαι X, 136.
βελόνη IV, 181. VII, 42. X, 136.
βελονίδες VII, 42. X, 136.
βελονοπῶλαι VII, 197.
βελονοπώλιδες ib.
βελοποιία VII, 156.
βελοποιὸς ib.
βελοπώλιδες VII, 200.
βέλος I, 137. VII, 156.
βέλος ἐξ οὐρανοῦ κατελθὸν ib.
βέλος ἐξ οὐρανοῦ εἰς ὃ κατέσκηψε IX, 41.
βέλους ἀκίδες VII, 158. κεφαλὴ I, 137.
εἰς βέλτιον τραπείσης τῆς ἀῤῥωστίας III, 108.
οἱ βελτίους VI, 197.
βελτίους βόλοι VII, 204.
βέμβιξ III, 112.
Βερενίκειον νόμισμα IX, 85.
βεῦθος VII, 49.
βὴξ II, 103. IV, 185.
βήρηκες VI, 77.
Βησιακὸν ἔκπωμα VI, 96.
βήττειν IV, 185.
βία VIII, 7. (ῥήτορος) IV, 22. VI, 148.
βιάζεσθαι VIII, 7.
βιάζεσθαι χαλινῷ τὸν ἵππον εἰς εὐσχημοσύνην I, 206.
βιαζόμενοι ἵπποι I, 219.
βιαζόμενος κατὰ πλευρὰν ἄνεμος I, 111.
βιαζομένου τοῦ ῥοῦ πλεῖν ib.
βιαία βροντὴ I, 118.
βίαιοι ποταμοὶ III, 103.
βίαιον πνέων αὐλητὴς IV, 72.
βίαιος VI, 152. VIII, 7.
ἄνεμος I, 110.
ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
λέων V, 83.
ὄμβρος I, 116.
ὁρμὴν σῦς V, 79.
ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
τελώνης IX, 32.
τύραννος I, 42.
βιαιότερος χειμῶνος τελώνης IX, 32.
βιαίως IV, 24. VIII, 7.
οἱ βιαίως ἀποθανόντες VIII, 65.
βίαν ἔχων ἄνεμος I, 110.
βιάσασθαι IV, 25.
βιβάζειν V, 92.
βιβάντι χίλια πόκα IV, 102.
βίβασις ib.
βιβλάριον VII, 210.
βιβλία X, 57. 60.
πρὸς τὰ βιβλία συνουσία X, 57.
βιβλία ὤνια IX, 47.
βιβλιδάριον VII, 210. 211.
βιβλιδίου κόλλημα VII, 211.
βιβλιογράφος ib.
βιβλιοθῆκαι IX, 47.
βιβλιοθήκη VII, 211.
βιβλίον VII, 210.
βιβλιοπώλης VII, 211.
βίβλοι VII, 209. 210.
βιβρώσκειν VI, 39.
βῖκοι VII, 162.
βῖκος VI, 14. X, 73.
βίοι ἐφ' οἷς ἄν τις ὀνειδισθείη VI, 128.
βιομηχανία VII, 189.
τὸν βίον ἀεὶ παρὰ τὸν δρύφακτον ποιούμενος ῥήτωρ IV, 37.
τὸν βίον μοχθηρὸς V, 118. S.
βίος VI, 196.
ἀφιλόσοφος IV, 40. E.
θεωρητικὸς IV, 40.
πολιτικὸς ib.
πρακτικὸς ib.
τοῦ βίου τὴν διαγωγὴν μοχθηρὸς V, 118.
τὸ σχῆμα μοχθηρὸς ib.
ἐπὶ βίου δυσμαῖς II, 15.
τοῦ βίου τὴν κατάστασιν μοχθηρὸς V, 118.
τοῦ βίου κρείττων τελώνης IX, 33. pl.
βίου προαίρεσις VI, 177.
βίττων f. βήττων VI, 62.
τῷ βίῳ ἐφήμερος III, 117.
βιώσιμον κύημα II, 6.
εἰ βιώσιμός ἐστιν οὐκ οἶδα VIII, 79.
βλαβερὰ ζημία VIII, 147.
βλαβερὸν V, 136.
βλαβερὸς V, 135.
ῥήτωρ IV, 35.
βλαβερῶς V, 135. VIII, 147.
βλάβη ib.
τῆς πολιτείας IV, 38.
βλάβης δίκη VI, 154. VIII, 31.
βλάβος V, 135. VIII, 147.
ἁπλοῦν VIII, 101.
ὀφθαλμῶν V, 69.
βλαισοὶ II, 193.
βλακεία I, 159. III, 122. IV, 38.
βλάκες στρατιῶται I, 158.
βλακεύειν I, 159. III, 123.
βλακεύοντες στρατιῶται I, 158. pl.
βλακικὸς III, 122.
βλακωδέστερον III, 123.
βλακωδῶς ib.
βλάμμα V, 135. VIII, 183.
βλάμματα VI, 183.
βλὰξ III, 122.
ἵππος I, 192.
βλαστάνειν I, 230.
βλάστη I, 230. πρώτη II, 80.

βλά-

βλάστησις I, 230.
βλασφημεῖν III, 138. V, 117.
βλασφημῆσαι VIII, 80.
βλασφημία III, 138. V, 117. VIII, 80.
βλάσφημος V, 118. VIII, 80.
βλασφήμως III, 139.
βλαῦται X, 49.
βλαύτη VII, 87. 89.
βλαυτία X, 49.
βλάψαι V, 135.
βλέμμα II, 56. VI, 181.
 ἀνδρεῖον II, 59. E.
 ἀχρεῖον II, 60. E.
 γοργὸν I, 192.
τὸ βλέμμα δριμὺς IV, 144. 145. pl.
βλέμμα κυνὸς πυρῶδες V, 57.
βλέπειν ὀξὺ II, 59.
βλέπησις II, 56.
βλεπιδαίμων I, 21.
βλέπος II, 56.
βλέπω ib.
βλέπων πρὸς λῆμμα ῥήτωρ IV, 36. S.
βλεσσὰ σκέλη V, 70.
βλέφαρα II, 50. 66.
τὰ βλέφαρα ἐπιβαλεῖν, ἐπικλεῖσαι II, 67. S.
βλεφαρίδας οὐκ ἔχει ὁ λαγὼς V, 69.
τὰς κάτω βλεφαρίδας οὐκ ἔχει τὰ ἄλογα ζῶα II, 69.
βλεφαρίδας οὐκ ἔχουσιν ὄρνιθες II, 69.
βλεφαρίδες II, 68.
τὸ βλέφαρον διακόψαι VIII, 77.
βλέφαρον ῥαγὲν μὴ δύνασθαι συνελθεῖν II, 68.
βλεφάρων καὶ βλεφαρίδων τοῖς ἰχθύσιν ὁ θεὸς οὐ μετέδωκεν ib.
βλῆμα VI, 180. VII, 156.
βλήματα I, 133.
βλητὰ ὅπλα ib.
βληχᾶσθαι V, 87.
βληχὴ ib.
βληχώμενοι ib.
βλίττειν I, 254.
βλοσυρὰ ἀστραπὴ I, 117.
βλοσυρὸς τὸ εἶδος IV, 136.
βλοσυρὸς λέων V, 83.
βοᾶν II, 126. V, 90.
βοαύλια I, 249.
βόες ἄζυγες I, 29.
 κριβανῖται X, 110.
βοεικὸν κρέας VI, 55.
βόειος ἀσκὸς X, 187.
 θύλακος X, 179.
βοὴ II, 126. V, 90.
βοηθῆσαι IV, 30.
βοηθοὶ παῖδες III, 12.
βοηλάται VII, 185.
βοηλατεῖν VII, 187.
βοηλάτης I, 249.
βοὴν πολέμου ὃς οὐκ ἂν ἐνέγκοι ἵππος I, 198.
οἱ βοηθοῦντες τοῖς ἀναβαίνουσι III, 92.
βόθροι VI, 91.
βόθροις ἁλίσκεται ἄρκτος V, 81.
τοῖς βόθροις ἐπιτείνειν δοκίδας V, 82.
βόθρου στοχάζεσθαι ἀστραγάλοις IX, 103.
Βοιωτάρχης I, 128.
ἐκ Βοιωτίας ἐγχέλυες VI, 63.
Βοιώτιον γραμματεῖον IV, 19.
Βοιώτιος νόμος IV, 65.
Βοιωτουργὲς κράνος I, 149.
βολαὶ κύβων IX, 97.
βολβοὶ VI, 55. 62. X, 88.
βολβὸς VI, 69.
βολεῶνες VII, 134.
βολὴ ἀστραγάλων τετταράκοντα συναθροίζουσα IX, 101.
βόλιτον V, 91.
βόλοι VII, 204.
 βελτίους ib.
 μέσοι VII, 205.
 φαῦλοι VII, 204.
βόλος πρανὴς ib.
 πρῶτος I, 88. δεύτερος ib.
 χῖος IX, 100.
βομβεῖν I, 254.
βόμβος ib.
βόμβος σάλπιγγος IV, 85.
βομβοῦν VI, 98.
βομβοῦσι μέλιτται V, 89.
βόμβυκες VII, 76. (αὐλῶν) IV, 70.
βομβύκων ἔνθεον καὶ μανικὸν αὔλημα IV, 82.
βομβύκων νήματα VII, 76.
βομβύλιον X, 68.
βομβυλιὸς VI, 98.
βομβῶν ὑποκριτὴς IV, 114.
βοὸς χόλιξ VI, 59.
βόρβορος (ὁ πολυλόγος) VI, 146.
βοσκήματα ἐλάσασθαι I, 162.
βοστρύχια δύο ἢ τρία μέλανα IV, 150.
βοστρυχίζων II, 27.
βόστρυχοι IV, 134.
 ξανθοὶ IV, 135.
βοστρύχοις ξανθὸς IV, 136.
βοστρύχοισι ξανθοτάτοις κομῶν II, 27.
βόστρυχος ib.
βοτάνη VII, 142.
βοτρύδια V, 97.
βότρυες I, 243.
βότρυς VII, 96.
βότρυς ὡραῖοι, ἄωροι I, 243. E.
βουβάλια V, 99.
βουβὼν II, 186. IV, 202.
βουβῶνες II, 186.
βουβωνιᾶν ib.
βουβωνοειδεῖς IV, 198.
βουθυσία I, 29.
βουθυτεῖν I, 26.
βουκάπηλοι VII, 185.
βουκολεῖον VIII, 111.
βουκόλια I, 249.
βουκόλος ib.
τῷ βούλεσθαι μετρῶν τὴν ἐξουσίαν VIII, 77.
πρὸς ἃ βούλεται πᾶν ἡγεῖται μικρὸν VI, 132.
βούλευμα VI, 179.
βουλεύσεως γραφὴ VIII, 88. δίκη IV, 154.
οἱ βουλευταὶ εἰς ταὐτὸν ἦλθον VIII, 155. S.
βουλευτήριον IX, 44.
τὸ βουλευτήριον ἐπληρώθη VIII, 155.
τὸ βουλευτικὸν μέρος θεάτρου IV, 122.
βουλεύων τυραννίδα VI, 152.
βουλὴ VIII, 51.
βουλὴ, ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου VIII, 125.
βουληγορῆσαι IV, 25.
βουληγορία IV, 26.
βουληγόρος IV, 25.
ἡ βουλὴ ἐπηρώτα ἐν τῇ ἀνακρίσει τῶν θεσμοθετῶν VIII, 86.
ἡ βουλὴ ἐχρημάτισε VIII, 144. S.
 συνεκάθισε ib. S.
ἡ βουλὴ κληροῖ τοὺς λογιστὰς VIII, 99.
βούλημα VI, 179.
εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγγελία δίδοται VIII, 51.
βουλὴν προκαταστῆσαι αὐτοῖς VIII, 125.
οἱ τὴν βουλὴν συνάγοντες ὁσημέραι VIII, 95.
βουλὴ τῶν πεντακοσίων VIII, 19. 155.
βουλῆς ἀπαλλαγῆναι VIII, 150.
βουλῆς ἡ ἕδρα VIII, 145.
ἀπὸ βουλῆς ἔφεσις ἐπὶ δῆμον VIII, 62.
τὴν βούλησιν μοχθηρὸς V, 118.
βούλησις V, 165.
 ἀνδρῶν VI, 177.
 φόνου VI, 179.
βουλῆς λογισταὶ VIII, 99.
βουληφόρος IV, 25.
βουλιμιᾶν II, 217.
βούλιμος VI, 31.
βούλομαι V, 165. S.
βουλομένῳ μοι ἐστὶν V, 165.
βοῦν ἔχον ἐντετυπωμένον νόμισμα IX, 60.
βούπαις II, 9.
βουπόροι ὀβελίσκοι VI, 88. X, 95.
βουπόροις ὀβελοῖς ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἀμοιβὰς IX, 77.
βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβηκε IX, 61.
βοῦς (τὸ νόμισμα) IX, 60. 61. 72.
βοῦς (τὸ πέμμα) VI, 76.
βοῦς στεῖρα II, 15.
βούσταθμα I, 249.
βουστάσεις ib.
τὰς βοῦς φυλάττων κύων V, 46.
βουτρόφος I, 249.
βουφορβοὶ VII, 185.
βουφορβὸς I, 249.
οἱ βῶναι VIII, 114.
βοῶν φωνὴ V, 87.
βοῶν χρεία εἰς τοὺς πολέμους I, 139.
βραβεῖον III, 145.
ἐπὶ βραβείου συμπλέκεσθαι III, 145. S.
βραβεῖς III, 145.
βραβεύειν ib.
βραβευταὶ ib.
βραγχᾶν II, 103.
βραγχία II, 205. VI, 51.
βράγχος II, 103.
βραγχώδης φωνὴ II, 117.
βραδεῖαι κύνες V, 62.
βραδεῖς στρατιῶται I, 158.
βραδέως III, 123.
βραδυλογία II, 121.
βραδύνειν III, 123. IX, 136. S.
βραδὺς I, 43. III, 122. S. IX, 138. S.
βραδὺς ἵππος I, 147. στρατηγὸς I, 179.
βραδὺς εἰς τιμωρίαν I, 41.
βραδυτὴς I, 43. III, 122. IX, 137. S.
βραδυτῆτα ἐνειργασμένος V, 134.
βράζειν V, 88.
βράζουσαι ib.
βράττω VII, 24.

ἡ ἐν Βραυρῶνι θυσία VIII, 107.
βραχία ὦτα I, 190.
βραχεῖα ὀφρὺς I, 211.
πόλις IX, 24.
προτομὴ I, 189.
ἐπὶ βραχείας ἦν τῆς ῥοπῆς III, 107.
βραχέως VI, 150.
βράχη I, 115.
βραχιόνια V, 99.
βραχίονος κεφαλὴ II, 138.
βραχίων II, 137.
βραχὺ III, 88.
βραχυλογία II, 121. IV, 22. VI, 150. S.
βραχυλόγος ῥήτωρ IV, 20. VI, 149.
βραχυλόγως ὑπερβὰς IV, 24.
βραχὺς VI, 145. ῥήτωρ VI, 149.
βραχύτης VI, 145.
βραχύ τι τῆς κεραίας καθέντες ἐπλέομεν I, 107.
βραχὺ ὕστερον I, 72.
βρέγμα II, 39.
βρένθειον μύρον VI, 104.
οὐδ' ἂν βρέξειας τὸ γόνυ III, 103.
βρέται I, 7.
βρέφος II, 8.
ἐνιαύσιον I, 57.
νεογενὴς II, 8. E.
βρεχμὸν II, 39.
βρόγχος II, 99. 107. 201. 203. 204.
βρονταὶ IV, 159.
βροντεῖον IV, 27. 130.
βροντὴ ἐξετρέφθη I, 118. S.
βροντὴ παμμεγέθης ib. E.
ὑπὸ βροντῆς ἐκκεκωφημένοις ἐοικότες ib.
βρόχοις σειραίοις περιβαλεῖν V, 84.
βρόχος ἄρκυος V, 28.
(τοῦ δημίου) VIII, 71.
βρόχῳ στερεῷ V, 33.
βρύειν I, 230.
βρύουσα ἐλαία I, 237.
βρυχᾶσθαι V, 86. 88.
βρυχηθμὸς V, 86.
βρύχημα ib.
βρυχώμενοι ib.
βρῶμα VI, 182.
καρηβαρικὸν II, 41.
βρωμᾶσθαι V, 88.
βρώματα VI, 34. 39. 183.
βρώμησις V, 88.
βρωμώμενοι ib.
βρωτικώτερον VI, 39.
Βυβλία σταφυλὴ VI, 82.
Βυβλίνοις σκύτεσι παίειν IX, 123.
Βύβλινον ὅπλον IX, 173.
οἱ Βυζάντιοι VII, 132.
Βυζαντίων σιδήρεον (νόμισμα) IX, 78.
βύθιος I, 97.
βύρσα γλευκαγωγὸς VII, 192. 193.
βύρσαι προσηλούμεναι ταῖς ναυσὶ I, 120.
ἀπὸ βύρσης ἀσπὶς I, 133.
βυρσοδέψαι VII, 80.
βυρσοδεψεῖν VII, 81.
βυρσοδέψης VI, 128.
βυρσοποιὸς VII, 160.
βυρσοπῶλαι VII, 80.
βυρσοτομεῖν VII, 81.
βυσαύχενες ἀσκοὶ II, 135.
βυσαύχην ib.
βύσμα X, 75. 172.
βύσσινα VII, 75.
βυσσίνη ἐσθὴς IV, 120.
βύσσος VII, 75.
βύστρα X, 172.
βῶλοι I, 220.
βωλοκοπεῖν I, 226. VII, 141.
βωλοκόπος I, 245.
βωλοκόπος σφῦρα I, 245. X, 129.
βωμίσκος II, 93.
τοῖς βωμοῖς προσάγειν ἱερεῖα I, 27.
βωμολοχεῖν III, 111. S.
βωμολοχία ib. S.
βωμολόχος VI, 122.
βωμολοχῶν III, 111.
βωμὸς I, 8.
βωμὸς μείζων X, 65.
τοὺς βωμοὺς αἱμάσσειν I, 27.
ἐπὶ βωμοὺς πῦρ ἐπιτιθεὶς VIII, 116.
βώριμος IV, 54. 55.

Γ.

γάγγαμον X, 132.
γάγγαμον ἄτης παναλώτου X, 132.
γάγγαμον περὶ τὸν ὀμφαλὸν II, 169.
γαγγλίον IV, 197.
γάγγραινα IV, 207.
γαισὸς VII, 156.
γάλα αὔξημον V, 50. τρόφιμον II, 50. E.
γαλαθηνὰ σκυμνία V, 60.
γαλαθηνοὶ ὗες I, 251.
γάλα τοῦ λαγὼ V, 74.
γάλα πηγνύναι I, 251. pl.
γαλακτιᾷν III, 50.
ἐν γάλακτι ἔτι νήπιον II, 8.
γάλακτι μεμιγμένος χόνδρος VI, 57. 59.
γαλακτοποσία VI, 20.
γαλακτοπότης ib.
γαλακτουργεῖν I, 251.
γαλακτουχεῖν III, 50.
γαλακτοῦχος ib.
γαλακτοφάγοι VI, 40.
γαλαξίας κύκλος IV, 159.
γαλεάγρα X, 155.
γαλεὸς VI, 50. ἐκ Ῥόδου VI, 63.
διὰ γαλήνης πλεῖν I, 106.
γαλιάγκων II, 140. 156.
γαλουργεῖν I, 251.
γάλως III, 32.
γαμβροὶ III, 6. 31.
γαμβρὸς III, 32.
γαμεῖν ἀγκιστρίνδην VI, 175.
γαμετὴς III, 44.
γαμέτης ib. S.
γαμηθῆναι III, 45.
γαμηλία III, 42.
γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν ib.
θύειν VIII, 107.
γαμήλιοι θεοὶ I, 24.
γαμήλιον III, 37.
γαμήλιον αὔλημα IV, 73. 80.
γαμήλιος (αὐλὸς) IV, 75.
γαμικὴ κλίνη III, 43.
γάμον ζεύξασθαι III, 36.
ὁ πρὸς γάμον ἠγμένος III, 44.
ἐπὶ τὸν γάμον ἰουσῶν νυμφῶν σημεῖον I, 246.
γάμος III, 38. 44. S.
γάμος ἀνέγγυος III, 34.
γάμος (τὸ ἔργον ἡ ἑορτὴ, καὶ ἡ ἑστίασις) III, 38. 44.
γάμος νόμῳ ὥσπερ συνίσταται οὕτω καὶ λύεται III, 7.
γάμος ὑπέγγυος III, 34.
ἡ πρὸ γάμου θυσία III, 38.
γάμου ὡραία παρθένος II, 17.
γαμφῆλαι II, 93.
γανύμενος III, 98.
γάνυσθαι III, 97.
γαργαρεὼν II, 99. 207.
γάρον I, 145.
γάῤῥος VI, 65.
γαστέρα τοῦ ἵππου ποδὶ κρούσαι I, 210.
γαστέρες κάπραγωγοὶ VII, 134.
γαστὴρ II, 168. 216.
γαστὴρ ἵππου προεσταλμένη I, 189.
γάστρα I, 87. II, 175. X, 81.
γάστρα τρίποδος II, 168.
γαστριβόρος VI, 42. II, 168. 175.
ἐν γαστρὶ ἔχειν II, 168.
γαστρίδιον II, 168. ἡδυσμένον VI, 53.
γαστρίζειν II, 175. VI, 42.
γαστριζόμενος VI, 42.
γαστριμαργία II, 168. VI, 42.
γαστρίμαργος II, 168. 175. VI, 42.
γάστρις ib.
γαστρίσαι II, 168.
γαστρισμὸς II, 168. 175.
γαστρίστερος II, 175.
γαστροβόρος II, 168. 175. VI, 42.
γαστροκνήμιον II, 190.
γαστρόπτης X, 105.
γάστρων II, 175.
γαῦλοι I, 82. 251. X, 130.
γαυρίαμα ἵππου I, 216.
γαυριᾷν ib.
γαυριώμενος ἵππος I, 194.
γαῦρος ἵππος ib.
γαυρούμενος ἵππος ib.
οἱ γεγαμηκότες III, 38.
γεγαμημένη III, 44.
γεγενημένος ἐν πείρᾳ V, 144.
γεγηθέναι III, 97.
γεγηθὼς III, 98.
γεγηρακότες ἵπποι I, 182.
κλάδοι I, 236.
τὸ γεγονὸς V, 170.
γεγονότες ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα ἔτη VIII, 126.
γεγονὼς ἑπτακαίδεκα ἔτη I, 55. pl.
γεγραμμένα ἐν στήλαις V, 149.
γεγραμμένος πίναξ X, 84.
γέγραπται ἀπαρασκευαστότερον VI, 143.
γέγραπται ψήφισμα V, 166.
γεγυμνωμένοι κλάδοι I, 236.
γεγυμνωμένος VII, 43.
ὁ γεινάμενος III, 8.
γεῖσα VII, 120.
γεισίποδες I, 81. VII, 120.
γεισιποδίζειν VII, 120.
γεισιποδίσματα I, 81. VII, 120.
γεῖσσα (ὀφρύων) II, 49. 66.
γεῖσσον I, 76. κράνους I, 135.
γείσσωμα I, 76.
γεισώματα VII, 120.
γειτνιῶντες VI, 113.
γείτονες VI, 113. IX, 37. S.
γελᾷν V, 161. VI, 199.
γελάσασα δακρυόεν II, 64.
γελασῖνοι (ὀδόντες) II, 91.
γελάσματα θαλάττης VI, 201.

γελαστικὸς VI, 200.
γέλγη III, 127. VII, 8.
περὶ τὰ γέλγη ἀπῆλθον IX, 47.
γελγοπῶλαι VII, 198.
γελγοπωλεῖν ib.
γελγόπωλις ib.
γελοιάζειν V, 161. VI, 201. IX, 148.
γελοιάζων VI, 122.
γελοιαστὴς V, 128. 161. VI, 122. S.
συμπότης VI, 29.
γελοῖος VI, 122.
γελοίων ποιητὴς VI, 122, 123.
γελοίως V, 161. IX, 149.
γέλως V, 161. VI, 199. VIII, 78. S.
γέλως πλατὺς VI, 199.
Σαρδώνιος ib.
τὸν γέλωτα παρεχόμενος συμβολὰς κόλαξ VI, 123. pl.
γέλωτα τίθεσθαι IX, 148.
γελωτοποιεῖν ib.
γελωτοποιΐα ib.
γελωτοποιικῶς IX, 149.
γελωτοποιοὶ VII, 190.
γελωτοποιὸς VI, 122. VII, 190. IX, 149. S.
γελωτοποιοῦντες VII, 190.
γεμίσασθαι I, 99.
γέμοντι ἱστίῳ ἐπλέομεν I, 107.
γέμων θυμοῦ ῥήτωρ IV, 21.
γέμων φιλοφροσύνης VI, 27.
χλευασμοῦ VI, 122. S.
γενάρχαι III, 19.
γενεὰ III, 6.
γενεαλογεῖν II, 122.
γενεαλογία ib.
γενέθλιοι θεοὶ I, 24.
οἱ ἐν γένει III, 5.
γένει προσήκοντες VIII, 111.
γενειάς I, 147.
γενειάσκων II, 10.
γενειαστὴρ I, 147.
γένειον II, 88.
τὸ γένειον καὶ τὴν κόμην οὖλος ἀνὴρ IV, 134.
γένειον πωγωνὸς ib.
γενειῶν II, 10.
γενειῶν Σάτυρος IV, 142.
τοῖς γένεσι δικάζει ὁ βασιλεὺς VIII, 90.
γενέσια III, 102.
γενέσθαι ἐξόριστον IX, 8.
κατὰ νώτου I, 172.
γένη IX, 8.
κατὰ γένη IX, 144.
ὅσα γένη ib. πάντα γένη ib.
μὴ γένη ἀπαριθμεῖς V, 104.
γεννῆται VIII, 111.
γεννητὸν V, 170.
γένη τρία ἑκάστης τριττύος VIII, 109.
γένη τριάκοντα ἔθνους ἑκάστου VIII, 111.
γένη τριάκοντα ἐν ἑκάστῃ φρατρίᾳ III, 52.
γέννα III, 6.
γεννάδας III, 120.
γεννάδας φύσει ἵππος I, 206.
γενναῖαι κύνες V, 37.
γενναῖοι βότρυς I, 243.
γενναῖον στέλεχος I, 235.
γενναῖος III, 120. V, 125. S.
γενναιότης ib. S.
γενναίως V, 125.
γεννᾶσθαι II, 19. pl.
γεννᾶται VI, 114.
γέννημα II, 67. VI, 181.
λαθρίδιον III, 21.
τὸ γέννημα τυποῖ πρὸς εἶδος ζώου ἡ ἄρκτος τῷ στόματι V, 80. S.
γεννήματα III, 12.
γεννῆσαι II, 67.
ἡ γεννησαμένη III, 10. S.
οἱ γεννήσαντες III, 8. S.
ὁ γεννήσας ib.
γέννησις II, 7.
οἱ γεννηταὶ III, 9.
γεννητὴς ib.
γεννήτωρ ib.
γεννικὸς III, 120.
γεννικῶς V, 125. S.
γενόμενος ἐμποδὼν V, 134.
γενομένου δεξιοῦ ἀνέμου I, 105.
γένος III, 6.
γένος γυναικεῖον θρηνῶδες VI, 202. E.
πᾶν γένος κηρυκικὸν VII, 209.
γένος κηρύκων IV, 91.
γένου εὐήκοος II, 82.
οἱ πρὸς γένους III, 5.
ὑπὸ γένους ἀπορρηθῆναι παντὸς II, 128.
γένους ἀρχηγοὶ III, 19.
πηγαὶ ib.
ῥίζαι ib.
τοῦ γένους μετέχοντες VIII, 111.
γένυες II, 89.
γένυς II, 97.
γέρα III, 143. VIII, 140. S.
γεραίρειν VI, 187.
γεραιτέρα γραῖα II, 18.
γεραίτεροι II, 13.
γερανοβοσίαι IX, 16.
γέρανοι VI, 52.
οἱ γέρανοι κλαγγάζουσι V, 89.
τὴν γέρανον ὠρχοῦντο κατὰ πλῆθος IV, 101.
γέρανος IV, 130.
γέρανος (κατὰ τὴν σκηνὴν) IV, 127.
περὶ γεραρῶν VIII, 108.
γέρας VI, 186.
γεροντικὰ παλαίστρα II, 13.
γεροντικὰ λουτρὰ ib.
γεροντοδιδάσκαλος ib.
γερόντων φόρημα IV, 119.
γερουσία II, 13.
γέρων ib.
γέρων (ἡ ἕκτη ἡλικία) II, 4.
γέρων μακκοῶν II, 16. pl.
ἀμφῆλιξ II, 17.
οὐδεὶς οὕτω γέρων ἢ παῖς ὅστις αὐτὸν οἴκοι κατεῖχε IX, 144. S.
γέρων πολυετὴς II, 15.
γέρων (τὸ ἐργαλεῖον) VII, 73. X, 176.
γεῦμα II, 110.
γεύσασθαι ib.
γεῦσις II, 104. 107. 110. 236.
γευστήριον II, 110. VI, 99. X, 75. 172.
γέφυραι IX, 49.
γεωμετρεῖ περὶ τὸ ἐπισκύνιον V, 102.
γεωμετρεῖν IV, 17. 160.
γεωμέτρης IV, 16. 160.
γεωμετρία IV, 16. 160. 166.
γεωμετρικὴ IV, 160.
γεωμετρικὸς IV, 16. 160.
γεωμετρικῶς IV, 160.
γεωμετρικώτατα ib.
γεώμετρον IV, 166.
γεωμόροι VIII, 111.
γεώργημα VI, 182.
γεωργήματα VII, 140.
γεωργῆσαι VII, 141.
γεωργία I, 221. VII, 140.
γεωργικὴ VII, 140.
γεωργικοὶ VII, 141.
γεωργικῶς ib.
γεώργιον I, 221.
γεωργοὶ I, 221. S. VII, 101. 140.
τοῖς γεωργοῖς ἡ γῆ ἀντέπραξεν I, 53. S.
μᾶλλον τῶν γεωργῶν οἱ ἔμποροι ἢν τρέφουσι πόλις IX, 22. pl.
γεωρυχεῖν VII, 97.
γεωφάνεια μέταλλα VII, 99.
γῆ I, 221.
ἡ γῆ ἄβροχος διέμεινε I, 53. pl. S.
γῆ ἄδικος I, 53. 227. pl.
ἄλιθος I, 186. E. λιθώδης I, 227. E.
ἀμβολὰς VII, 100.
ἀμπελόφυτος VII, 147. pl.
ἀναδιδοῦσα ὕδωρ I, 238.
ἀνάργυρος VII, 98.
ἀντέπραξε τοῖς γεωργοῖς I, 53. S.
ἀργυρῖτις III, 87. VII, 98.
βαθεῖα I, 227. E.
γηγενὴς δῆμος IX, 19.
γήδιον δίκαιον I, 227.
γῆ ἑκατέρωθεν παρήκουσα IX, 18.
τῇ γῇ ἐντετυπωμένα σύμβολα V, 11.
τῇ γῇ ἐπαναχωροῦν κῦμα I, 109.
γῆ ἐπίμορτος VII, 151.
γῆ εὔκαρπος I, 227. E.
εὔνομος VII, 184. E.
γῆ ἱερὰ I, 10.
γήινα ἀγγεῖα VII, 162. X, 190.
γήινον ἀγγεῖον VI, 103.
τεῦχος X, 30.
γῆ κεραμικὴ X, 85. plura.
γῆ κιμωλία VII, 99. X, 135.
γήλοφοι I, 187.
εὐάμπελοι I, 228. E.
γῆμαι III, 45.
γήμασθαι ib.
τὴν γῆν ἀνασῦραι I, 223.
βαθύνει ὁ σῦς τῷ ῥύγχει V, 78.
δηῶσαι I, 174.
προσωρίσθαι IX, 8. S.
σκάψαι I, 224.
γῆ πεδιὰς I, 186. E.
πεφυτευμένη κατὰ στίχον VII, 147.
γηραιὸς II, 13.
γηρᾶν II, 21.
γηράσκειν ib. S.
εἰς γῆρας προχωρεῖν ib.
πρὸς γῆρας ῥέπουσα γυνὴ II, 18.
γηροβοσκεῖν II, 14.
γηροβοσκία ib.
γηροκομεῖν II, 13.
γηροτροφεῖν ib.
γηροτροφεῖσθαι ib.
γηροτροφηθῆναι ib.
γηροτρόφοι II, 14.
παῖδες III, 12.
γηρῶσα πόλις IX, 18.
ὑπὸ γήρως ἐξεστηκὼς II, 16.
ἐπὶ γήρως οὐδῷ II, 15.
τῆς γῆς ἀδίκου γενομένης I, 53. S.
ἀπὸ γῆς αἴρειν I, 103.
γῆς ἀναμέτρησις, νομὴ IV, 160. S.
τῆς γῆς ἀνθούσης I, 61.
γῆς διαίρεσις IV, 160. S.
τῆς γῆς δικαίας γενομένης I, 52. S.
ὑπὸ γῆς εἰργασμένη θήκη IX, 49.
τῆς γῆς ἐπαμείψασθαι VIII, 146.
γῆς ἐργάται I, 221. S.

γῆς εὐπραγία I, 51. S.
τῆς γῆς εὐφόρου γινομένης I, 52. S.
γῆ σιδηρῖτις VII, 99.
γῆ σμηκτρίς X, 135.
γῆ στιβεία V, 34.
γήτειον VI, 66.
γῆ τρίπολις VI, 165.
γῆ ὑπόχρυσος VII, 97. E.
χαλκῖτις VII, 98. pl.
γῆ ψαμμώδης I, 227. E.
γίγας IV, 142.
γίγγλιμοι VII, 107.
γίγγλυμοι X, 22.
γίγγρας (ὁ αὐλίσκος) IV, 76.
(τὸ ὄρχημα) IV, 101.
γίγνεσθαι VI, 114. S.
γιγνώσκειν IX, 150. S.
γιγνώσκων IX, 151. S.
γίνεσθαι ὁμοσπένδους I, 34.
γινομένης τῆς γῆς δικαίας περὶ τὴν φορὰν I, 52. S.
γλαμᾶν II, 65. IV, 185.
γλαρίδες VII, 118. X, 147.
γλαῦκα ἐντετυπωμένην ἔχον διώβολον IX, 63.
γλαῦκαι βύζουσι V, 89.
γλαῦκας δύο ἔχον (ἐντετυπωμένας) τετρώβολον IX, 63.
γλαύκινα (ἱμάτια) IV, 117.
γλαυκὸν ἐπίβλημα IV, 118.
γλαῦκος (ὁ ἰχθὺς) VI, 50.
γλαυκὸς λαγὼς V, 69. ὀφθαλμὸς II, 61.
γλαυκιῶν ὀφθαλμὸς ib.
γλαύκου κρανίον VI, 51.
γλαῦνος εἶδος χιτῶνος VII, 48.
γλευκαγωγὸς βύρσα VII, 192. 193.
γλεῦκος ἐπίπρασκον VII, 192.
ἐκ γλεύκους ἑψημένος οἶνος VI, 16.
γλήνη II, 70.
τὴν γλήνην ἀποσβέσαι IV, 188.
γλίσχρος III, 115. S.
γλίσχρως III, 116. S.
γλίχομαι V, 165. S.
γλοιάζειν IX, 148.
γλουτοὶ II, 184.
ἄσαρκοι I, 191.
εὐπαγεῖς I, 190.
τὸν γλουτὸν παίειν σιμῷ ποδὶ IX, 126.
οἱ ὑπὸ γλουτοὺς ἵππου πόδες I, 193.
γλυκάναι IV, 25.
γλυκεῖα φωνὴ II, 117.
γλυκεῖς λόγοι IV, 31.
χυμοὶ II, 110.
γλυκέως IV, 24. S.
γλυκὺς καρπὸς συκῆς I, 242.
οἶνος I, 248. VI, 15.
ῥήτωρ IV, 20.
γλυκύτης μύθου εἰς ψυχαγωγίαν I, 30.
γλυκύτης (ῥήτορες) IV, 22.
γλυκυφωνία II, 113.
γλυκύφωνος ib.
γλύμμα VII, 179.
γλυπτικὴ σφραγίδων VII, 209.
γλύφειν VII, 179.
γλῶσσα ἄπαυστος VI, 120. E.
γλῶσσα ἐνάρθρου φωνῆς ὄργανον II, 115.
γλῶσσαι X, 89.
γλωσσαλγεῖν IV, 185.
γλωσσαλγία II, 108. IV, 185. VI, 119.
γλώσσαλγος VI, 119.
ἐπὶ γλώσσῃ βοῦς βέβηκε IX, 61.
γλώσσης χαρακτῆρες II, 109.
γλωσσογνώστορες II, 108.
γλῶττα II, 104. ἀκρατὴς VI, 146.
γλῶττα αὐλοῦ II, 108. IV, 70.
γλῶττα ἐπιχειλὶς VI, 120. S.
γλῶτται (αἱ ποιητικαὶ φωναὶ) II, 109.
γλῶτται ὑποδημάτων II, 109. VII, 80.
γλῶττα λόγχης V, 21.
τὴν γλῶτταν ἀκρατὴς VI, 146.
τὴν γλῶτταν ἀπεστραμμένος VI, 145.
ἀποστρέφειν VIII, 154.
γλῶτταν Ἀτθίδα, βάρβαρον II, 110.
τὴν γλῶτταν ἀφειδὴς VIII, 81. S.
τὴν γλῶτταν ἀφεῖναι VI, 147.
γλῶτταν ἑλλάδα II, 110.
τὴν γλῶτταν κακήγορος VIII, 80. S.
ὀλισθηρὸς VI, 119.
γλῶτταν Περσίδα II, 110.
γλῶτταν συμβάλλων V, 154.
ὑποκρινόμενος ib. S.
τὴν γλῶτταν ὑποφέρεσθαι II, 15. S.
τὴν γλῶτταν φλύαφος VI, 119.
γλῶττα προπαλὴς VI, 120.
γλῶττα σάλπιγγος IV, 85.
τῇ γλώττῃ αὐτοῦ μάτην περίκειται τὸ ἕρκος ὀδόντων VI, 120.
γλώττης ἀκρατὴς VIII, 80. S.
γλώττης ἀλλοτρίας ἐπιστήμων V, 154.
ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν II, 110.
γλώττης οὐ κρατῶν VIII, 80.
γλώττης μηνυτὴς V, 154.
ὑποκριτὴς ib. S.
γλωττοκομεῖον II, 108. VII, 153. X, 153. 154.
γλωττοποιητικῶς VII, 153.
γλωττοποιία ib.
γλωττοποιὸς II, 108. IV, 71. VII, 153.
γλωχῖνες I, 137. II, 88.
γνάθοι II, 87.
γνάθοις ὑπογκωμέναις ἐμφυτᾶν IV, 68. S.
τὴν γνάθον ἀκόλαστος ἵππος I, 198.
τὴν γνάθον ἐντὸς ἔχει τρίχας ὁ λαγὼς V, 75.
τὰς γνάθους παραῤῥηγνὺς VIII, 77.
ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον IX, 63.
γνάφαλον X, 41.
γνήσιαι πλευραὶ II, 165. 181.
γνήσιον ἀργύριον III, 86.
γνήσιος δῆμος IX, 19.
γνήσιος υἱὸς III, 21.
γνῶμα VI, 180.
τὰς γνώμας ἐκπτοεῖ ἡ ἀστραπὴ I, 118.
τῇ γνώμῃ ἀντιδιέστηκα VI, 118.
σὺν γνώμῃ δικαιοτάτῃ ψηφιεῖσθαι VIII, 122.
τὴν γνώμην ἀνατετραμμένος V, 121.
γνώμην ἀποφήνασθαι II, 129. VI, 27.
γνώμην ἔθεντο τὴν ἀφιεῖσαν VIII, 15. S.
τὴν καταγινώσκουσαν ib. S.
γνώμην ἐξήνεγκε τὸ δικαστήριον VIII, 148.
γνώμην μίαν ἔχειν VIII, 151.
τὴν γνώμην μοχθηρὸς V, 118.
τὴν γνώμην συγχέαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
γνώμης ἀγανάκτησις VI, 178.
γνώμης ἄπορος στρατηγὸς I, 179.
τὰ τῆς γνώμης ἐρραστήματα ἐπαινούμενος IV, 39.
γνώμης μέμψις VI, 179.
γνωμικὸς IV, 7.
γνωμικῶς IV, 8.
γνώμων IV, 161.
γνώμων (ὀδοὺς ὁ ἀποπίπτων) I, 182.
γνῶναι IV, 8.
τὰ γνώριμα δικαστήρια VIII, 121.
γνώριμοι VI, 206. S.
γνώριμος V, 158. S.
ὁ γνώριμος III, 61.
γνωρίμως V, 159. VI, 207. S.
γνωρίσαι IV, 8. 31. VI, 207.
γνωρισμὸς IV, 32.
γνωριστικὸς τῶν ἐχθρῶν ἵππος I, 195.
γνωσιμαχῆσαι VI, 115.
γνῶσιν ἐξενεγκεῖν VIII, 9.
γνῶσις II, 129. III, 62. IV, 7. VI, 208. VIII, 9. 149.
γνῶσις ἐπιστημονικὴ IV, 7.
γνωστὴρ IX, 151.
γνωστικὸς IV, 7. IX, 151.
γνωστικῶς IV, 8.
γόγγρος VI, 50.
γογγύζουσι περιστεραὶ V, 89.
γογγύλαι VI, 54. 55.
ἐκ Μαντινείας VI, 63.
γογγυλίδες VI, 54.
γογγυλὶς I, 247.
γοερὸν πνεῦμα IV, 72.
γόης IV, 47. VI, 122. IX, 135. S.
γοητεία IV, 50. IX, 133.
γόητες VII, 188.
γοητεύειν IV, 48. IX, 133.
γοητευτικὸς σοφιστὴς IV, 48.
γοητευτικῶς IV, 51. IX, 135.
γοητικῶς IV, 51.
γόμος I, 99.
γόμφιοι II, 92.
γομφίους ἀνὰ δύο ἑκατέρωθεν ἔχουσα γραῦς IV, 151.
γόμφοι I, 84.
γομφοῦν ib.
γομφῶσαι VII, 114. S.
γομφωτικὴ VII, 209.
γόνατα δυσκαμπῆ I, 191.
γονατίζειν II, 188.
κάτω γόνατος ῥέοντες ποταμοὶ III, 103.
τοὺς γονέας ἀποκτονὰς VIII, 117.
τοὺς γονέας εὐποιεῖν VIII, 86.
τοὺς γονέας οἱ κεκακωκότες VIII, 45.
γονεῖς III, 6. 8. S.
γονεὺς III, 8.
γονὴ II, 7. S. 222.
ἀπὸ γονῆς ἄρτι νήπιον II, 8.
γόνου ἀεὶ ἐπιπληροῦται ὁ λαγὼς V, 73.
γόνυ II, 188.
οὐδ' ἂν τὸ γόνυ βρέξειας III, 103.
κατὰ γόνυ ἐφίστασθαι IX, 122.
γόνυ ἵππου λαγαρὸν I, 188.
γόνυ καλάμου II, 188.
γοργεῖον X, 167.
γοργοὶ ἄνδρες I, 156.
γοργὸν βλέμμα I, 192.
γοργόνειον IV, 115.
γοργούμενος ἵππος I, 195.
γοργύρα IX, 45.
γοργὼ IV, 142.
γοῶδες αὔλημα IV, 73.
πνεῦμα IV, 72.
γοωμένη III, 100.
γραῖα II, 18.
γραῖα (περὶ τῷ ὀμφαλῷ) II, 170.

γραΐδιον ἐλεύθερον IV, 138. 139.
    ἰσχνὸν IV, 150.
    λυκαίνιον ib.
    οἰκετικὸν IV, 138. 139. 150.
    οἰκουρὸν IV, 151.
    ὀξὺ IV, 150.
    ῥυσσὸν τὰς σάρκας IV, 139.
    σιμὸν IV, 151.
γράμμα IV, 19.
γραμμαὶ IX, 99. πέντε IX, 97. 98.
εἰς γραμμὰς ἡμικυκλίων περιάγει τὰς ὀφρῦς V, 102.
γραμμὰς καταγράψαι IX, 104.
γράμμασι λευκοῖς κατάστικτον χρῶμα V, 76.
γράμματα διδάσκειν IV, 18.
γράμματα ἐν τοῖς ἱεροῖς VIII, 96.
τὰ γράμματα τοῖς πρυτάνεσιν ἀποδοῦναι VIII, 96.
γράμματα ἐν στήλαις V, 149. E.
γράμματα φυλάττων VIII, 98.
γραμματεῖα προαιροῦνται VIII, 92.
γραμματεῖα VIII, 27. IX, 41. X, 57. 61.
γραμματεῖον VIII, 47. 49. 58. 140.
γραμματεῖον Βοιώτιον IV, 19.
    δίθυρον IV, 18.
    ληξιαρχικὸν VIII, 104.
γραμματεὺς IV, 19. VIII, 98. 102.
ὁ γραμματεὺς κρίνεται ἐννόμῳ δικαστηρίῳ VIII, 92.
γραμματίδια X, 57.
γραμματίδιον δίθυρον ib.
    τρίπτυχον ib.
γραμματιδιοποιὸς IV, 19. VII, 190. X, 93.
γραμματιδοποιὸς IV, 19.
γραμματικὴ IV, 16.
γραμματικὸς ib.
γραμματικῶς ib.
γραμματιστὴς IV, 16. 19.
γράμμα τοῦ φεύγοντος VIII, 58.
γραμματοφόρα κιβώτια X, 61.
γραμμὴ εὐθεῖα IV, 160.
γραμμὴ ἱερὰ VII, 206. IX, 98.
γραμμὴ (κύβου) IX, 95.
γραμμὴ κυκλοτερὴς ὀφθαλμοῦ II, 70.
γραμμὴ ἣν σκῦρον καλοῦσι IX, 104.
γραμμὴν εἷλκον μακρὰν καταδικάζοντες VIII, 16.
γραμμὴν ἑλκύσαι VII, 128. IX, 111.
γραμμὴν ἑλκύσαι λατύπῃ IX, 104.
γραμμὴ περιφερὴς IV, 160.
κατὰ τῆς γραμμῆς ἀφεὶς τὸ ὄστρακον IX, 111.
γραμμὴ (σταδίου) III, 147.
γράσος II, 77.
γραῦς II, 18.
γραῦς μεθύση ib.
    παχεῖα IV, 150. 151.
    ῥυτίδας παχείας ἔχουσα IV, 151.
    φίλοινος II, 18.
γραφαὶ VIII, 41.
γραφαὶ κακοδικίας VIII, 14.
    φόνου VIII, 40.
πρὸς τὰς γραφὰς ἀπαντῶντες VIII, 58.
γραφὰς γραψάμενοι VIII, 53.
γραφὰς τῶν παρανόμων εἰσάγειν VIII, 87.
γράφειν IV, 18. VII, 126.
γράφειν ζημίας VIII, 112.
γραφεῖον X, 59.
ὁ γραφεὺς VIII, 67. S.
γραφεὺς κάλαμοι X, 61.
γραφείῳ προγράφειν IV, 18.
γράφεσθαι III, 138. S.
γράφεσθαι τὸν ἐπίτροπον VIII, 35.
γραφεὺς VIII, 126.
γραφὴ III, 138. VII, 127. VIII, 46. 67.
    ἀγαμίου VIII, 40.
    ἀγραφίου VIII, 88.
    ἀδικημάτων ἐπὶ τῶν δημοσίων VIII, 29.
    ἀναυμαχίου VIII, 40.
    ἀργίας ib.
    ἀστρατείας ib.
    βουλεύσεως VIII, 88.
    δικασμοῦ VIII, 40. 42.
    δοκιμασίας VIII, 40.
    δωροξενίας III, 57. VIII, 40. 44. 88.
    δώρων VIII, 40. 42. 88.
    ἐπιβουλεύσεως VIII, 43.
    ἐγκλήσεως VIII, 40. 43.
    εὐθύνης VIII, 40.
    κακηγορίου ib.
    λιποναυτίου ib.
    λιποστρατίου ib.
    λιποταξίου ib.
    μοιχείας VIII, 40. 88.
τὴν γραφὴν ἀνείλετο VIII, 143.
    ἀπενεγκεῖν VIII, 29.
    ἀποθέσθαι ib.
    ἐπαναγαγεῖν ib.
γραφῆναι VIII, 67.
γραφὴ ξενίας III, 57. VIII, 40. 88.
    ὀψιγαμίου VIII, 40.
    παρανόμων VIII, 40. 43.
    παραπρεσβείας VIII, 40.
    κατὰ τῶν πρεσβευτῶν VIII, 46.
    προβολῆς VIII, 40.
    προδοσίας ib.
    πυρκαϊᾶς ib.
    τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα ib.
    συκοφαντίας VIII, 46. 88.
    τραύματος ἐκ προνοίας VIII, 40.
    ὕβρεως ib.
    φαρμάκων ib.
    ψευδεγγραφῆς VIII, 40. 88.
    ψευδοκλητείας VIII, 40. 44. 88.
γραφίδες X, 163.
γραφικὴ τέχνη VII, 126.
    μέση αὐτῆς VII, 128.
γραφικὸς VII, 126.
γραφικῶς ib.
γραφὶς VII, 128.
τὸν γράφοντα νόμον ἢ ψήφισμα ἀνεπιτήδειον γράψασθαι VIII, 56.
γράψαι VII, 127.
    νόμισμα IX, 83.
γραψάμενοι γραφὰς VIII, 53.
γραψάμενος VIII, 29. 67.
εἴ τις γράψειε νόμον μὴ ἐπιτήδειον VIII, 88.
ὅταν τις γράψηται ἢ ψήφισμα ἢ νόμον γράφοντα ὡς ἀνεπιτήδειον VIII, 56.
γριπεῖς VII, 137.
γρῖφοι I, 97. IX, 94. X, 132.
γρῖφος (ὁ συμποτικὸς) ἐκλήθη ἀπὸ γρίφων τῶν ἁλιευτικῶν VI, 107.
γρόνθων IV, 83.
γρύζειν V, 87.
γρύζοντες ib.
γρυλίζουσιν ὄρτυγες V, 89.
γρυλλίζειν V, 87.
γρυλλίζοντες ib.
γρυλλισμὸς συῶν ib.
γρύμαια X, 159.
γρυπαὶ κύνες V, 62.
γρυπὸς ῥὶν II, 73.
γρύφωμα VII, 96.
γύαλον (θώρακος) I, 134.
Γυγάδας χρυσὸς III, 87. VII, 98.
γύης I, 252. τραχήλου II, 131.
γύλιοι X, 146.
γυμνάζεσθαι I, 157.
γυμνὰ σαρκῶν ἰσχία V, 63.
γυμνάσασθαι III, 153.
γυμνασία ib.
γυμνάσια IX, 43.
γυμνασιαρχεῖν III, 67.
γυμνασίαρχος ib.
γυμνασιαρχῶν ib.
γυμνασίοις προσήκοντα σκεύη X, 64.
γυμνάσιον III, 153. 154. X, 62. 64.
γύμνασις III, 153.
γυμνασταὶ VII, 17.
γυμναστὴς III, 154.
γυμναστικὴ III, 153.
γυμναστικὸς νανίσκος IV, 146.
γυμναστικῶς III, 153.
γυμνὴ τείχους πόλις I, 174.
Γυμνῆτις I, 130. III, 83.
γυμνικαὶ ἀγωνίαι III, 142.
οἱ γυμνικοὶ III, 143.
γυμνικοὶ ἀγῶνες III, 142. 155.
τὸν γυμνικὸν διαθεῖναι VIII, 93.
γυμνικὸς δρόμος III, 146.
γυμνικῶν ἐπιστάται III, 145.
γυμνοὶ κλάδοι I, 236.
γυμνοπαιδία VII, 94.
γυμνὸς (ὁ πτωχὸς) VI, 197.
γυμνὸς τριχῶν II, 26.
γυμνοῦται δένδρον I, 231.
γυμνωθεῖσα φλοιοῦ δάφνη IV, 74.
γυμνωθῆναι VII, 43.
γυμνῶσαι I, 166.
τὴν γυναῖκα ἀποπέμψασθαι III, 46.
γυναικεία ἀγορὰ X, 18.
γυναικείᾳ ὁμιλίᾳ δυσχεραίνων III, 46.
γυναικεῖοι κόσμοι V, 95. X, 167.
γυναικεῖον βλέμμα II, 60.
γυναικεῖον γένος θρηνῶδες VI, 202. E.
γυναικεῖον ζώνιον VII, 67.
    ὑπόδημα VII, 93.
γυναικεῖος κόσμος V, 95. X, 167.
τοὺς γυναικείους ὀδόντας ἐλάττους τῶν ἀνδρῶν εἶναι II, 94.
γυναικείων φορημάτων πολλὰ εἴδη VII, 95.
γυναικεραστεῖν III, 68.
γυναικεραστὴς III, 70.
γυναῖκες ἄγονοι IV, 208.
    ἐράστριαι III, 70.
    κύουσαι ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῆς VIII, 89.
    μισθώτριαι VII, 131.
    ναυτίδες VII, 191.
    παυσάμεναι τῆς παιδοποιήσεως III, 14.
    ποάστριαι VII, 148.
    πρωτοτόκοι IV, 208. E.
ὁ γυναικίας VI, 126. S.
γυναικομανὴς III, 70. VI, 188.
γυναικὸς ἀπόπεμψις III, 46.

γυναικοκόσμοι ἀρχοὶ VIII, 112.
γυναικοφιλὴς VI, 168.
γυναικόφωνος II, 111.
ὑποκριτὴς IV, 144.
γυναικῶν τὰς ἀκοσμούσας ζητοῦντες VIII, 112.
γυναικωνίτης I, 79.
τῆς γυναικωνίτιδος σκεύη X, 125.
γυναικωνίτις IX, 39.
γυναικῶν κωμικὰ πρόσωπα IV, 138. 150. 151.
γυνὴ III, 44. IX, 144.
ἀλοῦσα VII, 180.
ἡ διφθερῖτις IV, 138.
ἡδρωμένη II, 18. E.
ἡ κατάκομος IV, 138. 140.
μεμιγμένη ἀνδρὶ II, 18. E.
ἡ μεσόκουρος IV, 138. 139. 140.
σαρκίνη II, 233.
στιρίφη III, 15. E.
γύννις (ὁ κίναιδος) VI, 127.
γυπῶν ὀστᾶ IV, 176.
γύπωνες IV, 104.
γύργαθος VII, 176. X, 158.
γυργάθους πλέκειν VII, 176.
γυρῶσαι ἄμπελον I, 224.
γύψος VII, 124.
γωματίαι ποταμοὶ III, 103.
γωνία IV, 160.
ἀμβλεῖα ib. E.
γωνίαι (δίφρου) I, 143.
(ὀνύχων) II, 146.
γωρυτὸς X, 142.

Δ.

δᾷδες VI, 103. X, 111. 117.
δᾷδες νυμφικαὶ III, 43.
δᾴδια X, 111.
δᾳδὶξ IV, 168.
δᾳδοῦχοι I, 35.
δαειρίτης ib.
δαὴρ III, 32.
δαίμονες I, 5.
ἀλεξίκακοι V, 131. E.
φύξιοι ib. pl.
δαιμόνιον ἄσθμα I, 15.
τὸ δαιμόνιον καὶ τὸ θεῖον τῆς αὐτῆς χρείας I, 5.
δαίμονος ἀγαθοῦ VI, 100.
δαίμων μέγιστος I, 5.
δαὶς VI, 102.
δαιταλεῖς VI, 12. S.
δαιτρεῦσαι VI, 102.
δαιτρὸς ib.
δαιτυμόνες VI, 12.
δαιτυμὼν VI, 102.
δάκνων (ὁ βόλος) VII, 205.
δάκνων ἵππος I, 192.
δακρύειν II, 99. VI, 201.
δακρυόειν γελάσασα II, 64.
δάκρυον II, 63. VI, 201.
δάκρυον προκαλέσασθαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
δακρυῤῥοοῦντας II, 64.
δακρῦσαι II, 63.
δακρύων II, 64.
δακτυλήθρα II, 156.
δακτυλίδια II, 155.
δακτυλίδιον V, 100. VII, 179.
δακτυλικοὶ αὐλοὶ IV, 82.
δακτυλικὸν (ὄργανον μουσικὸν) IV, 66.
δακτυλιογλυφία II, 155.
δακτυλιογλύφοι VII, 108.
δακτυλιογλύφος II, 155. VII, 179.
δακτύλιοι VII, 96. X, 51. 56. 134.
δακτύλιοι δικτύων V, 30.
ἡνίας I, 147.
τροχοῦ I, 145.
ὑποστομίων I, 184.
χαλινοῦ I, 148.
δακτύλιος V, 100. VII, 179.
δακτύλιος ἄξονος I, 145.
ἀρχοῦ II, 173. 183. 210.
δακτυλιουργὸς VII, 108. 179.
δακτυλοδεικτεῖν II, 155.
δακτυλοδόχμη II, 157.
δάκτυλοι αὐλητικοὶ IV, 56.
δάκτυλοι δύο πρῶτοι συμβληθέντες IX, 127. 128.
δάκτυλοι Ἰδαῖοι II, 156.
δάκτυλοι πόδες II, 198.
δάκτυλοι τέσσαρες συγκλεισθέντες II, 157.
δάκτυλοι τῶν ὑποστομίων I, 184.
δάκτυλος λιχανὸς V, 101. pl.
μέγας II, 143. 145.
μείζων IX, 126.
τὸ μέτρον II, 157.
παράμεσος II, 145.
ὁ ῥυθμὸς II, 156.
σμικρὸς V, 101.
τῷ δακτύλῳ ἐπιστῆσαι τὸ νόμισμα IX, 118.
κόπτειν ὄρτυγα IX, 102. 103.
δακτύλῳ μέσῳ τὴν ῥῖνα παίειν IX, 126.
ἐπὶ δακτύλων θεῖναι II, 156.
τῶν δακτύλων μεταξὺ διαθέντες ὄστρακα ἐπικρούουσι IX, 114.
δαμάσαι πῶλον I, 182.
δανάκης IX, 82.
δανδάλιδες VI, 77.
δάνδαλις VI, 76.
δανείζειν III, 84.
δανείζεσθαι ib.
δανείζων ἔγγεια δανείσματα III, 115.
ναυτικὰς ἐκδόσεις ib.
χρέα III, 84.
δάνεισμα VIII, 141. ἀμφοτερόπλουν ib. E.
χειρόδοτον II, 152.
δανείσματα ἔγγεια III, 84. E.
χρέους ib.
δανειστὴς III, 85. S.
δαπανῶν χύδην VI, 175.
δαπανᾶται VI, 114.
δαπανημάτων ὑπερβολὴ VI, 176.
δάπιδες VI, 10. X, 38.
Δαρεικοὶ III, 87. IV, 171. IX, 84. X, 151.
Δαρεικοὶ στατῆρες IX, 59. 84.
Δαρεικὸς στατὴρ VII, 102.
χρυσὸς VII, 98.
δάσασθαι IV, 176. VIII, 135.
δασεῖαι τὰ ὦτα κύνες V, 62.
δασεῖς κλάδοι I, 236.
δασμολογεῖν IV, 43.
δασμολογῆσαι I, 174.
δασμὸς VI, 26. VIII, 136.
δασμοφορεῖν IV, 46.
δασὺ ἱμάτιον X, 123.
δασυνόμεναι ὀφρύες II, 49.
δασυνόμενος τὰ ὕπτια τῶν ποδῶν λαγὼς V, 68.
δασύπους ib.
δασυπώγων II, 88.
δασὺς τὴν τρίχωσιν λαγὼς V, 68.
δασὺς χιτὼν VII, 57.
δασὺς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
δασὺ χωρίον I, 239.
δάτησις VIII, 136.
δατηταὶ ib.
δατῆτας IV, 176.
εἰς δατητῶν αἵρεσιν VIII, 136.
δάφνη I, 234.
δάφνης χαμαιζήλου κλάδος IV, 71.
δάφνη φλοιοῦ γυμνωθεῖσα IV, 74.
δαφνηφορικὰ IV, 53.
δαφνίδες I, 234.
δαψίλεια III, 118.
δαψιλὴς ib.
δαψιλῆ σκιὰν ποιούμεναι ὄρπηκες I, 236.
δαψιλῶς III, 119. IX, 154.
δεδικασμένος ῥήτωρ IV, 35. VI, 90.
δεδέσθαι VIII, 71.
τὰ δεδημευμένα πιπράσκοντες VIII, 99.
δέδια V, 122.
δεδιέναι I, 159.
δεδικτημένον VIII, 64.
δεδίξασθαι πολεμίους IV, 29.
μέχρι τοῦ δεδίξασθαι πολεμοῦντες I, 151.
δεδίττεσθαι IX, 155.
δεδιὼς V, 123.
δέδοικα V, 122.
δεδοικὸς III, 131.
δεδοικὼς V, 123.
δεδοκίμασται V, 166.
δέδοκται ib.
δεδουλῶσθαι III, 81.
δεδωροδοκημένος ῥήτωρ IV, 35. 190.
δεῖγμα VI, 179.
δεῖγμα (περὶ τοὺς λιμένας) IX, 34.
δείγματα VIII, 74.
δείκηλον I, 7.
δεικνὺς τὰς ὥρας πόλος VI, 110.
δείλης ὀψίας I, 68.
δειλία I, 159. III, 137. IV, 13. V, 122. S.
(τοῦ λαγὼ) V, 72.
δειλινοῦ καιροῦ I, 68.
δειλοὶ στρατιῶται I, 158.
δειλὸς III, 136. VI, 151. V, 124. S.
ἵππος I, 197.
στρατηγὸς I, 179.
δειλῶς I, 159. III, 137. V, 123.
δειμαλέα (τὰ ὀρχήματα) IV, 104.
δεῖν VIII, 71. S.
εἰς τὰ δεινὰ ἕτοιμος III, 134.
πρὸς τὰ δεινὰ θαῤῥαλέος στρατηγὸς I, 178.
Δεινιάδης VII, 89.
δεινολογεῖται II, 124.
δεινολογία IV, 22. S.
δεινολογίας IV, 33.
δεινὸν III, 134. S.
δεινοπάθεια VI, 202.
δεινοπαθεῖν VI, 201. S.
δεινὸς εἰπεῖν ῥήτωρ VI, 20.
δεινὸς φαγεῖν VI, 42. S.
δεινῶς IV, 23.
δεινῶσαι IV, 24.
δείνωσις IV, 33.
δεινότης (ῥήτορος) IV, 22.
δεῖξαι θεὸν I, 13. ὁδὸν III, 95.
ὁ δείξας τὸν ἥλιον III, 9.
δεῖξις ὁδοῦ III, 95.
δεῖπνα ἱερὰ X, 81.
δειπνῆσαι VI, 101.

δεῖπνον VI, 7. 101.
ἐπὶ δεῖπνον κληθῆναι VI, 8.
δειπνοποιῆσαι VI, 101.
δείπνου ὑπηρεσία IV, 13.
δειπνοφορία VI, 102.
δειπνοφόρος ib.
δειπνοφόρος κίστη VI, 13.
δειράδες II, 235.
δειράδια ib.
δεῖραι III, 79.
δειρὴ II, 235.
δεισιδαίμων I, 21.
δεισίθεος ib.
ὁπόσου δεῖ τιμήσασθαι VIII, 142.
δέκα ἀθλοθέται VIII, 93.
οἱ δέκα ἀναλίσκοντες μνᾶς VIII, 130.
δέκα ἀποδέκται VIII, 97.
δεκάβοιον ἀποτίνειν IX, 61.
δεκάδαρχοι I, 128.
δεκάδας τρεῖς διαιρεῖν I, 63.
τὰ ὑπὲρ δέκα δραχμὰς δικάζοντες VIII, 100.
τὰ μέχρι δέκα δραχμῶν δικάζοντες ib.
δεκάετες I, 54.
τέτταρα καὶ δέκα ἔτη γεγονὼς I, 55.
δεκαέτης παῖς I, 54.
δεκαέτης χρόνος ib.
δεκάζειν VIII, 42.
δεκάζεσθαι ib.
δεκαζόμενος δικαστὴς VIII, 12.
δέκα ἱεροποιοὶ VIII, 107.
δὶς δεκάκις IV, 165.
δεκάκλινος οἶκος I, 79. 80. VI, 7.
δεκάλιτρον IV, 173. 175.
δεκάλιτρον δύναται δέκα ὀβολοὺς IX, 81.
δεκάλιτρος στατὴρ IX, 82.
δέκα νούμμων μόσχον πριῶ μοὶ IX, 80.
δέκα ὀβολοὶ IX, 76. 81.
δεκαπλάσιόν ἐστι τὸ χρυσίον τοῦ ἀργυρίου IX, 76.
δεκάποδος IV, 161.
δεκάπουν στοιχεῖον VI, 44.
δεκάπους ἡ σκιὰ I, 72.
δεκὰς I, 127.
δεκὰς Λύκου VIII, 121.
δεκασμὸς IV, 38. VI, 91.
δεκασμοῦ γραφὴ VIII, 40. 42.
δεκαταλαντία IX, 52.
δεκατάλαντον καταφαγὼν IX, 77.
δεκατάλαντος λίθος IX, 53.
δέκα καὶ τεττάρων ἐτῶν I, 55.
δεκατεύειν IX, 31.
δεκατευτήρια VIII, 132. IX, 28.
δεκάτη (τὸ τέλος) VIII, 132.
δεκατηλογία I, 169.
δεκατηλόγια IX, 28.
δεκατηλόγοι I, 169. II, 124. IX, 29.
δεκάτην ἀποθύειν I, 27. S.
ἐπιβαλόντες I, 169.
τὸ δέκατον VIII, 39.
τὸ δέκατον τῆς οὐσίας παρακαταβαλεῖν VIII, 32.
δεκατῶναι IX, 29.
δεκατώνης VI, 128.
δεκατώνια IX, 29.
δέκα φυλαὶ VIII, 110. 115.
δέκα φύλαρχοι VIII, 87. 94.
δελίαστρα X, 156.
δελίαστρον ib.
δέλτια X, 57.
δέλτιον (δίπτυχον) IV, 18.
δέλτοι X, 57.
δέλτοι πινάκων ξεστῶν X, 58.
δέλτοις ἐντετυπωμένοι νόμοι VIII, 128.
δέλτοι χαλκαῖ ib.
δέλτος IV, 18. X, 83.
δελφάκεια πλευρὰ IV, 59.
δέλφακες I, 251.
δελφάκια VI, 52. VII, 187.
δέλφακος ἡτριαῖον VI, 52.
τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον VIII, 119.
δελφινοφόρος ναῦς I, 85.
δελφὶς I, 85. VI, 51.
δελφὺς II, 221.
δενδίλλειν II, 52.
δένδρα ἄκαρπα I, 234.
τὰ δένδρα ἐκτρίψειεν ἂν πρόῤῥιζα ὁ σῦς V, 80.
δένδρα καρποφόρα I, 230.
τὰ δένδρα κόπτει ὁ σῦς V, 78.
κόψαι τὰ δένδρα I, 174.
τὰ δένδρα ἃ τρέφει ἢ τοὺς καρποὺς I, 238.
δένδρον δυσανθὲς I, 231. E.
εὐανθὲς I, 230. E.
εὐπραγοῦν I, 240. E.
δένδρου εὐπραγία I, 240. S.
μέρη I, 235.
δένδρων παραφύσεις VII, 145. S.
στίχος VII, 142. ἐπεργασία ib.
κατὰ τῶν δένδρων τὰ φυλλοῤῥοοῦντα ἀπαιθήσας II, 26.
ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι II, 161.
δεξιὰ ἱερὰ I, 162.
δεξιὰ μανθάνειν II, 160.
τὴν δεξιὰν δοῦναι II, 160. S.
τὴν δεξιὰν πέμπει ὁ βασιλεὺς II, 160.
ἐκ δεξιᾶς χειρὸς I, 159.
δεξιὰ χεὶρ II, 150. 158. 159.
δεξιὸν κέρας I, 126.
πυργίδιον νεὼς I, 92.
δεξιὸς II, 159. IV, 11. S.
αὐλητὴς IV, 71.
δεξιὸς εἰπεῖν ῥήτωρ IV, 20.
συμπότης IV, 28.
δεξιὸς καὶ εὐώνυμος καπάναξ I, 142.
δεξιοστάτης II, 161. IV, 106.
δεξιὸς τοῖχος νεὸς I, 88.
δεξιότης IV, 10. 22.
δεξιοῦ ἀνέμου ἐπιγενομένου I, 105. pl.
δεξίωμα II, 160.
δεξιῶς II, 159. IV, 23. S.
δεξιωσάμενος II, 160.
δεξιώσασθαι ib.
ὁ δεξιῶς ἐνεργῶν ταῖς δυσὶ χερσὶν II, 159.
δεξίωσις II, 160.
δεόμενος III, 69. S.
τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν III, 118.
ἐπικουρεῖν III, 119.
δέος V, 122. S.
δέπας VI, 95.
δέραια V, 55. 98. X, 142.
δέραιον II, 235.
δέρες II, 235.
δέρμα II, 135. X, 181.
δέρμα (κεφαλῆς) κατακεκεντημένον II, 36.
δέρμα μόσχειον V, 31.
δέρμα μηλωτῶν μεστὸν II, 79.
ἐκ δέρματος χιτὼν VII, 70.
δερματουργικὴ ὁλοσχίστων VII, 208.
δέρος παρδαληφόρον VII, 70.
δέῤῥεις I, 93. 120. X, 134. 146.
δεσμὰ IV, 181. VIII, 71.
δεσμὰ ἐπιφαττίδια I, 184.
δεσμεύειν VIII, 71.
δεσμὸς VIII, 69. X, 183.
σιδηροῦς X, 167.
δεσμοῦ προστιμῆσαι VIII, 71.
δεσμωτήριον VIII, 71. 72. IX, 45. S.
εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγαγεῖν VIII, 71. S.
εἰσαχθῆναι ib. S.
τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπεμελοῦντο (νομοφύλακες) VIII, 102.
δεσμώτης VIII, 71.
δεσπόζειν III, 74. VIII, 84.
δεσπόζεσθαι III, 74.
τὸ δεσπόζον ib.
δεσπόζουσα III, 73.
δεσπόζων ib.
δέσποινα ib.
δεσπόσυνος ib.
δεσπόται X, 44.
δεσποτεία VIII, 84.
δεσπότειρα III, 73.
δεσπότης III, 73. VIII, 84.
δεσπότης ὁ νεώτερος III, 73.
δεσπότης τῆς οἰκίας I, 74.
τοῦ παντὸς οἴκου X, 20.
τοῦ ὄρτυγος IX, 108.
δεσποτία III, 74.
δεσποτικῶς ib.
δεσπότις III, 73.
δεσποτοῦν III, 74.
δέστρον I, 145.
δεύειν X, 105.
δεῦσαι VII, 22.
δευσοποιὸς βαφὴ I, 44. VII, 170.
τοῦ δευτεραγωνιστεῦντος καταγώγιον IV, 124.
δευτέρα ἐκκλησία VIII, 96.
δευτέραι τράπεζαι VI, 83.
δευτέρα ἱσταμένου I, 63.
δευτέραν αἰτίαν ἑκουσίου προσλαβὼν VIII, 120.
περὶ δευτέρας φυλακῆς I, 70.
δευτέρα φθίνοντος VIII, 117.
δευτερίας οἶνος I, 248. VI, 17.
δευτεροβόλοι πῶλοι I, 181.
δεύτερος βόλος I, 88.
κρατὴρ VI, 15.
ὁ δεύτερος πιναρὸς νεανίσκος IV, 135. 137.
δεύτερος τροπὸς I, 88.
δευτερουργὴς χλαῖνα VII, 77.
δευτερουργοὶ VII, 77.
δευτερουργοὶ τέχναι VII, 6.
δευτὴρ X, 105.
δεύω VII, 24.
διχήμερον I, 63.
δηλητήριον φάρμακον V, 132.
Δήλια I, 37.
δῆλον VI, 206.
ἡ εἰς Δῆλον θυσία VIII, 107.
δήλωμα VI, 208.
δῆλως VI, 207. S.
δηλῶσαι ib. S.
δήλωσις VI, 208.
δήλωσις (ὀρχηστοῦ) IV, 97. S.
δηλωτικὸς ὀρχηστὴς IV, 96.
δημάγροικος VI, 125.
δημαγωγῆσαι IV, 27. 31. S. IX, 10.
δημαγωγικὸς IV, 25. ὀρχηστὴς IV, 96.
δημαγωγικῶς IV, 26.
οἱ δημαγωγοὶ VIII, 45.
δημαγωγὸς IV, 25. IX, 10.
δημαγωγοῦ ἔπαινος IV, 34.

Δημαρέτιον νόμισμα IX, 85.
δήμαρχοι VIII, 108.
δήμαρχος IX, 10.
δημιοπράτης III, 65. IX, 10.
δημιοπρασία ib.
ἐν τοῖς δημιουθεῖσιν ἑαυτῷ τι ὀφείλεσθαι ὁπότε τὶς λέγῃ VIII, 61.
τῶν δημευομένων ἀπογραφαὶ VIII, 95.
δημεῦσαι IX, 10.
τὴν οὐσίαν VIII, 155. S.
δήμευσις IV, 38.
δημεύων ῥήτωρ IV, 37.
δημηγορεῖν II, 127.
δημηγορῆσαι IV, 27.
δημηγορία II, 127. IV, 26.
δημηγορικὸς IV, 25.
δημηγορικῶς IV, 26.
δημηγόρος II, 127. IV, 25.
δημηγόρου ἡλικίαν ἔχων II, 12.
δημηγορῶν πρὸς ἡδονὴν IV, 37.
Δημήτρια I, 37.
Δημητριὰς φυλὴ VIII, 110.
δημιόπρατα VII, 13. Vid. Ind. Auctorum.
ὁ δήμιος VIII, 71. IX, 10.
ἐργαλεῖα αὐτοῦ VIII, 71.
δημιούργημα VII, 7.
δημιουργία I, 50.
δημιουργοὶ I, 50. VIII, 111.
δημιουργὸς (γυνὴ) III, 41.
δημοβόρος βασιλεὺς I, 42.
δημοθοινία IX, 10.
δημοθοινίαι I, 34. VI, 8.
δῆμοι IX, 8.
ὁ δημόκοινος VIII, 71. IX, 10.
δημοκοπία IV, 38.
δημοκοπίδης VII, 89.
δημοκόπος VI, 129.
ῥήτωρ IV, 37.
δημοκράτης ῥήτωρ IV, 34.
δημοκρατία IV, 34. IX, 10.
τὴν δημοκρατίαν καταλύων ῥήτωρ IV, 25.
δημοκρατικὸς IX, 10.
ῥήτωρ IV, 34.
ἐπὶ δῆμον ἀπὸ βουλῆς ἔφεσις VIII, 62.
ἵνα δῆμον εἶναι VIII, 151.
τὸν δῆμον ἐξεργίζων VI, 129.
Δημονήσιος χαλκὸς V, 39.
τὸν δῆμον καταλύοντες ῥήτορες VIII, 52.
τὸν δῆμον χειροήθη ποιήσασθαι IV, 28.
τὸν δῆμον διὰ χειρὸς ἔχειν ib.
δημοποίητοι III, 56.
δημοπράτης IX, 10.
δῆμος IV, 27. VI, 197. IX, 8. 142.
δῆμος ἀλλοδαπὸς IX, 19. E.
γνήσιος ib.
ὁ δῆμος ἐδοκίμαζε τοὺς νέους νόμους VIII, 101.
δημοσίᾳ IX, 10.
δημόσια ἀδικήματα VI, 154. VIII, 29. 51.
οὐ δημοσίᾳ ἀλλὰ ἰδίᾳ VIII, 57.
δημοσίᾳ ἀπογραφῆναι VIII, 145.
δημοσία διακονία VIII, 115.
δημόσια δικαστήρια VIII, 88.
δημόσιαι ἑστιάσεις VI, 8.
πανηγύρεις I, 34.
δημοσίαν ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν VIII, 145. S.
οἱ κατὰ δημοσίαν πρεσβείαν ἥκοντες IX, 40.
δημοσίᾳ προκηρυκευσάμενοι IV, 94.
δημοσιεῦσαι IX, 10.
εἰς τὸ δημόσιον ἀναλίσκοντες τάλαντον VIII, 130. pl.
οὐδὲν ib. pl.
εἰς τὸ δημόσιον καταναλίσκων τὰ ὄντα III, 67.
δημόσιον πρᾶγμα IX, 10.
δημόσιος οἰκέτης ib.
τοῦ δημοσίου ὑπηρέται VIII, 131.
ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων γραφὴ VIII, 29.
δημοσίων ἀδικημάτων δίκη VI, 154.
οἱ τῶν δημοσίων τι νενοσφισμένοι VIII, 47.
τῷ δημοσίῳ ὀφείλοντες VIII, 50.
μὴ ὀφείλοντες VIII, 122.
δῆμος μαθητῶν IV, 44. S.
μετοίκων IX, 143.
δημόται VIII, 64. IX, 8.
δημοτελεῖς ἑορταὶ IX, 10. σοφισταὶ IV, 43.
δημοτελεῖς λόγους παρασχέσθαι IV, 31. S.
δημοτελεῖς πανηγύρεις I, 34.
δημοτερπεῖς λόγους παρασχέσθαι IV, 31.
δημοτερπὴς ὀρχηστὴς IV, 96.
δημοτευόμενοι IX, 9.
ὁ δημοτευόμενος μετ' ἐμοῦ III, 51. 54.
δημότης III, 51. S.
οἱ δημοτικοὶ VI, 197.
δημοτικὸν ἦθος III, 65.
δημοτικὸς III, 65. S. IX, 10.
ἑστιάτωρ VI, 27.
ῥήτωρ IV, 34.
δημοτικῶς III, 66. S.
ἀπὸ δημοτῶν ἔφεσις ἐπὶ δικαστὴν VIII, 62.
δήμου ἀλλοφύλου πλέα πόλις IX, 21. pl.
τοῦ δήμου ἀπαλλαγῆναι VIII, 150.
δήμου ἐγγενοῦς ἐνδεὴς πόλις IX, 21. pl.
ἀπὸ δήμου ἔφεσις ἐπὶ δικαστήριον VIII, 62.
δήμου καταλύσεως δίκη VI, 154.
δήμου λοιμὸς VI, 37.
οἱ κατὰ δήμους ἄρχοντες VIII, 108.
δικάζοντες VIII, 18. 19.
θύοντες VIII, 107.
κατὰ δήμους ἱερὰ IX, 15. pl.
δήμου σκέψις VI, 178.
οἱ κατὰ δήμους οἰκοῦντες IX, 9.
οἱ κατὰ δήμους περιιόντες VIII, 100.
δημοχαριστὴς ῥήτωρ IV, 37.
τῷ δήμῳ μὴ τὰ ἄριστα λέγοντες ῥήτορες VIII, 52.
δῆσαι VIII, 71.
δηῶσαι τὴν γῆν I, 174.
διαβάθρα I, 93. VII, 90. X, 49.
διαβαλεῖν IV, 32. S.
διαβάλλειν III, 138. V, 127. S.
διαβάλλειν τὴν κρόκην VII, 35. S.
διαβάται II, 200.
διαβατήρια ἱερὰ ib.
διαβάτης ib.
διαβατοὶ πεδὶ ποταμοὶ III, 103. pl.
οὐ διαβατοὶ ποταμοὶ ib.
διαβατὸς ποταμὸς II, 200.
οὐ διαβατὸς ποταμὸς I, 30.
διαβεβαιοῦμαι V, 152. S.
διαβεβηκὼς III, 91.
διαβέβλημαι πρὸς αὐτὸν V, 114. S.
διαβέβληταί μοι ib.
διαβεβοστρυχωμένον II, 27.
διαβήτης VII, 125. X, 147. pl.
διαβιβρώσκειν VI, 39. S.
διαβλητικὸς V, 118.
διαβλητικῶς V, 118. 127. S.
διαβόητος V, 158. S.
διαβολὴ III, 138. IV, 33. V, 117. 127. S.
διαβολὴ κακουργήματος VI, 176.
διάβολος V, 118.
διαβόλως III, 139.
διάβροχα χωρία I, 187.
διάβροχοι νῆες I, 121.
διάβροχον καὶ ὀλισθηρὸν σπέρμα μήλων IX, 128.
διάβροχος αὐλὸς IV, 73.
διαγαγεῖν οὐκ ἦν τοὺς οἴακας I, 112. pl.
διαγαγὼν V, 134.
διὰ γαλήνης πλεῖν I, 106. pl.
διαγγέλλων V, 154. S.
διάγειν IX, 136.
διαγλύψαι λίθον εἰς μορφὴν θεοῦ I, 13. S.
διαγνωστικὸς IV, 7.
διάγραμμα IV, 160.
ἐκ διαγράμματος μεγάλου III, 109.
διαγραμμίζειν VII, 206. IX, 99.
διαγραμμισμὸς ib.
διαγραφεῖσα δίκη VIII, 57.
οἱ διαγράφοντες τὴν δίκην εἰσαγωγεῖς VIII, 38.
διαγράψαι ψήφισμα IV, 27.
διαγράψας VI, 140.
διαγωγὴ IX, 137.
τὴν διαγωγὴν τοῦ βίου μοχθηρὸς V, 118.
διάγων I, 43.
διαγωνίζεσθαι I, 165.
διαδηλοῦν V, 61.
διαδικάζειν VIII, 25.
διαδικασία IV, 26. VIII, 6. 23.
διαδικασίας δίκη VIII, 31.
διάδοχοι III, 12. S.
διαδρομαὶ V, 35.
διαδύεσθαι IX, 133.
διάδυσις IX, 132.
διάζεσθαι VII, 32. 33.
διαζεύξας VI, 140. S.
διάζωμα II, 166.
φρενῶν II, 136.
διαζώννυσθαι II, 166.
διαζωστὴρ II, 179.
διαθεῖναι τὰ Παναθήναια VIII, 93. pl.
διαθέντες ὄστρακα μεταξὺ δακτύλων ἐπικρούουσι κατ' ἀριθμὸν IX, 114.
διαθέοντας ἀνέμους ἔχον χωρίον V, 108.
διαθερμαίνεσθαι VI, 25.
τῆς διαθέσεως περὶ τοὺς πυροὺς ῥᾳδίας οὔσης I, 52.
διαθέσθαι III, 124. IV, 113.
διάθεσις III, 124. V, 156. S.
διάθεσις ἀγώνων III, 140.
διάθεσις ἴλεως III, 97.
διαθέται ἀγώνων III, 140.
διαθῆκαι VIII, 27.
διαθρυλλῶν τὰ ὦτα λαλιᾷ II, 83. VI, 119. S.
διαιρεῖν IV, 165. pl.
διαίρεσις IV, 176. VIII, 135.
διαίρεσις γῆς IV, 160. S.
διαιρετὰ χρήματα VIII, 134.

ὁ διαι-

ὁ διαιρῶν τὰ ἀμφισβητήσιμα VIII, 8.
δίαιτα IV, 177. 180. VIII, 64. 127. 129.
διαιτᾶν VIII, 64.
τὴν δίαιταν ἐκλιπεῖν VIII, 60.
δίαιταν ἐπικληρωθεῖσαν μὴ διαιτήσας VIII, 126.
δίαιταν ἐπιτρέψαι VIII, 126.
τὴν δίαιταν εὐτελὴς στρατηγὸς I, 178.
διαιτᾶσθαι VIII, 64.
ὁ ἐν τῇ διαίτῃ ἑλὼν ib.
τὰ διαιτηθέντα κύρια VIII, 60.
διαίτημα VIII, 129.
διαιτῆσαι IV, 180. VIII, 129.
διαιτήσας VIII, 126.
διαιτήσασθαι VIII, 129.
διαιτήσιμον VIII, 64.
διαίτησις IV, 177.
διαιτηταὶ VIII, 91. 100. 126.
οἱ διαιτηταὶ δραχμὴν ἐλάμβανον VIII, 127.
διαιτηταὶ ἐκληροῦντο ἐκ τῶν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότων VIII, 126.
παρὰ διαιτηταῖς παραγραψάμενος VIII, 60.
πρὶν ἐπὶ διαιτητὰς ἐλθεῖν οὐδεμία δίκη εἰσήγετο VIII, 126.
διαιτητὴς VIII, 39. 64. 129.
διαιτητῶν αἵρεσις VIII, 89.
ἀπὸ διαιτητῶν ὅταν τις ἐπὶ δικαστὴν ἐφῇ VIII, 62.
ὁ διαιτῶν VIII, 129.
διακαθῆραι VI, 140. S.
διακαλύψαι VI, 207.
διακαρτερεῖν I, 168.
διάκειμαι πρὸς αὐτὸν ἀνεπιτηδείως V, 115.
οἰκείως ib. pl. S.
διακείμενοι εὐδιαλλάκτως ἐχθροὶ I, 151.
διακείμενον ἐν ἀέρι καθαρῷ χωρίον V, 109.
διακείμενος ἀπεχθῶς III, 63.
εὐθέως IV, 52.
σκαιῶς IV, 15.
τυγχάνει ἐπὶ θανάτῳ VIII, 79.
διάκειται τὸ σωμάτιον ἐνδεέστερον III, 105.
διάκειταί μοι τὸ σῶμα φαύλως ib.
διακεκαυμένη ζώνη IV, 158.
διακέκοπται VIII, 78.
διακεκόφθαι VIII, 152.
διάκενον καὶ διπλοῦν κρίνον IX, 128.
διακερματίζειν IX, 89.
διακληρωθέντες IX, 110.
διακληρώσασθαι VIII, 135.
διακλήρωσις ib.
διακολυμβᾶν VII, 138.
διακονήσασθαι IV, 28. VIII, 138. S.
διακονία δημοσία VIII, 115.
διακονικὴ VII, 210.
διάκονος III, 76. VIII, 137. S.
διακοντίσασθαι I, 175.
διακόπτειν VIII, 154.
διακορῆσαι III, 42.
διακορὴς εἰμι V, 151. S.
διάκορος εἰμὶ ib.
διακόρως ἔχω ib.
εἷς καὶ διακόσιοι VIII, 48.
διακόσιοι καὶ χίλιοι λειτουργοῦντες VIII, 100.
ἀπὸ διακοσίων μέτρων καταλέγεσθαι VIII, 130.
διακόψαι I, 166.
διακόψαι τὸ βλέφαρον VIII, 77.
διακόψειεν ἂν τὰς ἄρκυς ὁ σῦς V, 80. pl.
διακριβώσας VI, 140.
διακριβώσασθαι V, 105. S.
διακρῖναι IV, 176. VII, 207. VIII, 9.
διακρίνειν τὸν ἀριθμὸν IV, 165.
τὰ δίκαια VIII, 9.
διακρίνομεν τὰ πνεύματα II, 77.
διακρίνοντες VII, 97.
ὁ διακρίνων VIII, 8.
εὐ διακρίνων τὰ καλὰ τῶν αἰσχρῶν VI, 131.
τὰς διακρίσεις ἀκριβῶς ἔχον μέτωπον V, 57.
διάκρισις IV, 141. 176.
Διακρὶς φυλὴ VIII, 109.
διακριτικὴ VII, 207.
διακριτικὸς ib.
διακριτικῶς ib.
διακρυπτόμενοι VI, 209.
διακρύψασθαι ib.
διακωλύοντες ἵνα χειροτονεῖν VIII, 94.
διακωλυτικὰ ἔργα VII, 209.
διαλαβεῖν VII, 207. S.
διαλαμβάνειν δίχα IV, 165.
διαλαχεῖν VIII, 135.
διαλέγεσθαι II, 122.
διαλεκτικὴ IV, 16.
διαλεκτικὸς II, 122. IV, 39. pl.
διαλεκτικῶς II, 122.
διάλεκτος ib.
διαλελυμένα VI, 143. S.
διαλέξασθαι II, 125.
διάλεξις II, 122. V, 93.
διαλεχθῆναι V, 92. S.
διάλιθος VII, 96.
διαλλαγαὶ I, 153.
διαλλαγῆναι ib.
διαλλάκτης ib.
διαλλάσσεσθαι I, 153.
διάλλεσθαι μακρὰ V, 67.
διαλλόμενος χαράδραν ἵππος I, 196.
διάλογος II, 118. 122.
διαλύειν χάριν V, 142. S.
διαλυθείσης τῆς νεὼς I, 114. S.
διαλῦσαι V, 103. S.
διαλῦσαι ζημίαν VIII, 147.
διαλῦσαι τὰ κεχρηματισμένα I, 18. S.
διαλῦσαι τὰς σπονδὰς I, 154.
τὸ συμπόσιον VI, 112.
τὸ τέλος IX, 31.
διάλυσις VI, 103. S.
διάλυσις (ζημίας) VIII, 148.
ἂν διαμάρτῃ τολμήσας VI, 133.
διαμαρτία VI, 205.
διαμαρτύρεσθαι VIII, 32.
διαμαρτυρία VIII, 31. 32. 33.
διαμαρτυρίαι VIII, 27.
διαμέλλειν III, 123. IX, 136. S.
διαμέλλων I, 43.
διαμεμετρημένην ἡμέραν IV, 166.
διαμένειν III, 123.
διαμερισμὸς VIII, 136.
διαμετρῆσαι VII, 207. S.
διάμετροι X, 148.
διάμετρον IV, 161.
διαμηνύων τὴν φωνὴν V, 154. S.
διαμιλλᾶσθαι τῷ πότῳ IV, 19.
ἡ διάμετρος ἑταίρα IV, 151. 154.
διαμοιρία IV, 176.
διαμοιριστὴς ib.
διαμπὰξ τιτρῶσθαι IV, 189.
διαμπερὲς τιτρῶσθαι IV, 189.
διαμπερέως X, 58.
διαμυθολογοῦντες II, 151.
διαμυλλαίνειν II, 90.
διαμφάδην II, 129.
διαναρμοστεῖν IV, 63.
διανεῖν VII, 138.
διανέμειν III, 67.
οἱ διανεμόμενοι VIII, 136.
οἱ διανέμοντες ib.
διανενεμῆσθαι VIII, 152.
διανήχεσθαι VII, 138.
διανίπτειν ἐκπώματα VI, 95. S.
διανιστάμενοι ἐκ νόσων III, 108. S.
διανίσταται III, 91. S.
διανοεῖσθαι II, 228. pl.
διανοήματα ib.
διανόησις ib.
διανοητικὸς II, 229.
διάνοια II, 227.
τὴν διάνοιαν κοῦφος V, 121. S.
μοχθηρὸς V, 118. S.
διανομὰς διδοὺς III, 67.
διανομὴ IV, 176. VIII, 153. S.
διανομὴ γῆς IV, 160. S.
διανυκτερεῦσαι I, 71. VI, 109. S.
διαξέσαι λίθον εἰς μορφὴν θεοῦ I, 13.
διαπαλαίειν III, 149.
διαπαννυχίσαι VI, 109.
τῶν διαπαννυχισάντων ἆθλα VI, 108.
διαπαρθενεύεται III, 42.
διαπαρθένια δῶρα III, 36.
διαπατταλεύειν VII, 107. S.
διαπαῦσαι τὸ συμπόσιον VI, 112.
διὰ πείρας ἔχων, ἥκων V, 144.
διαπεπαρθενευκότα III, 42.
διαπεπαρθενευμένη ib.
διαπεράνασθαι ῥῆσιν IV, 113. λόγον IV, 26.
διαπεφορῆσθαι VI, 194.
διαπῆλαι ἀκόντια I, 175.
διαπίνειν VI, 19.
διαπλάσαι VII, 22. S.
διαπλάττειν VII, 165. pl.
διαπλέκει VII, 172.
διαπλῦναι VI, 49.
διαπλύνειν VII, 39. 40.
διαπνεῖν II, 219. pl.
διαπνεόμενον αὔραις χωρίον V, 108.
διαπνεόμενος II, 219.
διαπνέων ib.
διάπνοια ib.
διαπολέμησις IX, 142.
διάπονοι κύνες V, 40. 41.
διαπόντιοι πόλεμοι I, 177.
διαπόντιος VI, 198. S.
διαπορριπτοῦντες V, 67.
διαπορῶ V, 153. S.
διαπράττομαι V, 156. S.
διαπρεσβεύσασθαι VIII, 137.
διάπριστος θύρα X, 24.
διαπτύων τοὺς πολλοὺς III, 66.
διάπυρον χωρίον V, 110.
διάπυρος III, 69. S.
ἀστραπὴ I, 117.
ζώνη IV, 158.
δι' ἀργύρου κυάθιον VI, 105.
διαρθρῶσαι λίθον εἰς μορφὴν θεοῦ I, 13.
διαριθμεῖν IV, 162.
διαριθμηθέντος IV, 162.
διαριθμήσομαι ib.
διαῤῥαίνειν X, 30.
διαῤῥεῖ VI, 114. S.

διαῤῥέοντα πνεύματα ἔχον χωρίον V, 108.
διαῤῥαγῆναι II, 129. VI, 208. S.
διάῤῥησις II, 128. pl.
διαῤῥῖψαι III, 129.
διάῤῥιψις ib.
διάῤῥοια IV, 187.
διαῤῥεῖα κινοῦται πάρδαλις V, 82.
διασείοντες ἵπποι I, 219.
διάσειστοι ἀστράγαλοι X, 150.
κύβοι VII, 203.
διασήθεται τὰ ἄλευρα VI, 74.
διασήθοντες τὴν χρυσῖτιν γῆν VII, 97.
Διάσια I, 37.
διασιλλοῦν IX, 148.
διασκάπτειν VII, 97.
διασκεδάννυσθαι VI, 194.
διασκεπτικὸς στρατηγὸς I, 178.
διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν X, 16.
διασκέψασθαι IV, 8. pl.
διάσκεψις IV, 7. pl.
διασκιδνάσθαι VI, 194. S.
διασκώπτειν IX, 148. S.
διασμιλεύσας VI, 140.
διασπεῖραι III, 129. S.
διασπείρει τὸ πνεῦμα ἡ σύριγξ IV, 69.
διασπείρεσθαι VI, 194. S.
διασπορὰ III, 129.
διασπορεὺς ib.
διαστάσης τῆς ἁρμονίας I, 114.
διάστασις VIII, 154.
διαστήματα τῶν ἄστρων IV, 155.
ἐκ διαστημάτων στῆσαι τὰς ναῦς I, 124.
διαστῆναι VII, 207. S.
διαστῆσαι I, 154. 166.
μὴ διάστρεφε ἱερεῖα I, 26.
διάστροφοι τοὺς πόδας κύνες V, 62.
διάστροφος II, 51.
διάστροφος τὴν ὄψιν IV, 149. 150.
διασῦραι IV, 32. S.
διασύρειν V, 128. VI, 200. IX, 128. S.
Διὰς φυλὴ VIII, 109.
διασχίσαι VIII, 77.
διασωστικὸς στρατηγὸς I, 178.
διαταράξαι πολεμίους IV, 29.
διαταχέων IX, 152. S.
διατεθρύλληκέ μου τὰ ὦτα II, 83.
διατείνομαι V, 152.
διατεμεῖν VI, 91. VII, 207.
διατεμεῖν τὴν σάρκα IV, 179. S.
διατέμνειν τὸν ἀριθμὸν IV, 165. S.
διατέτακται V, 166.
διατηρῶν τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
διατίθεμαι V, 156.
διατιθέναι ἀγῶνας III, 140.
διατίθεσθαι ἐπ᾽ ἀργυρίῳ IX, 108.
διατίθεσθαι τὰ μαθήματα IV, 43.
διατίθεσθαι ἐπὶ τοῖς ὄρτυξι IX, 108.
διατοιχεῖν I, 114.
διατράμις II, 184.
διατρίβειν IX, 136.
διατριβὴ IX, 42. 137.
διατριβὴν κατασκευάσασθαι IX, 42.
διαττᾶν VI, 91. S.
διαττῆσαι VII, 22. S.
διατυπῶσαι λίθον εἰς μορφὴν θεοῦ I, 13.
διαυγὴς ἀὴρ V, 109.
δίαυλος III, 147.
ὁ τὸν δίαυλον ὁπλίτην θέων III, 151.
διαύλου ἀγωνιστὴς III, 147.
διαφαδὴν II, 129. S.
διαφάνδην VI, 208.
διαφανὴς ἀὴρ V, 109.
ἄργυρος VII, 98.
φωνὴ II, 117.
χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
διαφέρειν V, 147.
διαφέρειν τὴν κρόκην VII, 35. S.
διαφέρομαι VI, 118. S.
διαφθαρτικὸν φάρμακον V, 132.
ὁ διαφθείρας VIII, 42.
διαφθορὰ VI, 191.
διαφθορὰ κατέλαβε τοὺς καρποὺς I, 53.
διαφορὰ III, 64. V, 154. S.
διάφοροι I, 150.
διάφορος III, 36. S.
διάφορός μοι ἐστὶν V, 115. S.
διαφορώτατα V, 116. S.
διάφραγμα II, 207. 216.
διάφραγμα ῥινὸς II, 79.
διαφράττειν II, 216.
διαφυὴν ἔχοντα κάρυα I, 232.
διαφυλάττων τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
διαφωνεῖν II, 114. VIII, 152.
διαφωνία II, 113. 114. VIII, 153.
διαφωνῶ VI, 118. S.
διαχέαι τὰ κῶλα V, 168.
διαχείρησις V, 156.
διαχειρίζομαι ib.
διαχειρίζω ib. S.
διαχειρίσαι VIII, 54.
διαχειρίσαι χρήματα II, 153.
διαχειρίσασθαι ib.
διὰ χειρὸς ἔχειν τὴν πόλιν II, 153.
τὸν δῆμον IV, 28.
διαχειροτονεῖν εἰσφορὰς VIII, 108.
διαχλευάσαι IV, 32. S.
διαχλευάσασθαι ib.
διαχρᾶσθαι VI, 192. S.
διαχρησάμενος VIII, 74. S.
διαχρήσασθαι VIII, 74. IX, 153.
ἡ διάχρυσος ἑταίρα IV, 151. 153.
διάχρυσος χλαμὺς IV, 116.
διαχωρίζειν ἀριθμὸν IV, 165.
διαχωρίσαι VII, 207.
διαψηφίσεις VIII, 19.
διαψήφισις VIII, 64. 149.
διαψυχομένη ναῦς VII, 191.
διβολία VII, 157.
δίβολοι χλαῖναι VII, 47.
δίγλωττος II, 108. V, 154.
δίδαγμα VI, 181.
δίδακτρα VI, 186.
διδάξαι IV, 27. S.
διδασκαλεῖα IV, 41. IX, 41. S.
διδασκαλεῖον IV, 19. IX, 42.
διδασκαλία IV, 40. 42.
τὰ διδασκάλια VI, 186.
τὸ διδασκαλικὸν εἶδος προσκοπῆς I, 30.
διδασκαλικὸς IV, 41.
στρατηγὸς I, 178.
φιλόσοφος IV, 39.
διδασκαλικῶς IV, 42.
διδάσκαλος IV, 41. 106. IX, 41.
διδάσκειν γράμματα IV, 18.
διδάσκειν ἐπὶ μισθῷ IV, 43. S.
διδάσκεσθαι IV, 45.
οἱ διδασκόμενοι IV, 44.
οἱ διδάσκοντες τὰ περὶ τῶν ἱερῶν VIII, 124. pl.
ὁ διδάσκων IV, 41.
διδόναι μισθοὺς IV, 46. S.
νῶτα I, 165.
συμβολὰς μακρὰς VI, 12.
χάριν τοῖς εὐεργέταις V, 140.
διδόντες σπονδὰς ἐχθροὶ I, 151.
πρὸς τοῦ διδόντος ὤν VI, 190.
διδοὺς διανομὰς III, 67. S.
μὴ διδοὺς εἰς ἃ δεῖ III, 113.
διδοὺς εἰσφορὰς III, 67.
διδοὺς ἂν ἡδέως III, 114.
διδοὺς προῖκα VIII, 142.
διδραχμιαῖοι IV, 165.
δίδραχμοι ὁπλῖται IV, 165.
πυροὶ ib.
δίδραχμον IX, 60.
δίδυμοι III, 23. 25.
διδυμότης ib.
τῶν διδύμων ἀγγεῖον II, 172.
διεγγυᾶν III, 34.
διεγγυήσασθαι V, 105.
διεγγυῶμαι V, 152.
διεγεῖραι φλόγα IX, 155.
διεγράψατο VIII, 143.
διειλεγμένος εἰμὶ (ἐπὶ ἀφροδισίων) II, 124. V, 93.
διειλκυσμένα πτιλα IV, 61.
διεκπλεῖν I, 123.
διέκπλους ib.
διεκτενισμένος II, 34.
διελεῖν I, 166. IV, 176. VII, 207.
διελεῖν τὰ δίκαια VIII, 9.
τὴν σάρκα IV, 179. S.
διελέσθαι VIII, 135.
διελέχθην αὐτῇ V, 93.
διελίσσεσθαι IX, 124.
διελκυστίνδα IX, 110. 112.
διέμεινεν ἡ γῆ ἄβροχος I, 53.
διεμετροῦντο τὸν σῖτον IV, 166.
διενεγκεῖν τὴν κεφαλὴν IV, 95.
διενηνεγμένος III, 64. S.
διεναυτίσαι I, 58.
διεξεσμένα VI, 141. S.
διεπαρθένευσε III, 42.
διέπραξα V, 93.
διεπραξάμην ib.
διεῤῥιμμένη πόλις IX, 21.
διεσμιλευμένα VI, 141. S.
διεσμιλευμένος ῥήτωρ VI, 149.
διεσμιλευμένως VI, 150.
διεσπαρμένως III, 129. S.
διεσπασμένη πόλις IX, 21.
φωνὴ II, 117.
διεστάναι II, 229. S.
διεστηκότα VI, 143.
διεστηκὼς III, 64. S.
διέσχισε τὸ χεῖλος VIII, 77.
διετὲς I, 54.
διετὲς νήπιον II, 8.
διετὴς παῖς I, 54. οἶνος ib.
διετήσιος ἑορτὴ I, 57.
διέτης χρόνος I, 54.
δι᾽ εὐδίας πλεῖν I, 106.
διεφθαρμένος ῥήτωρ VI, 190.
διεφθα ἀκροκώλια VI, 52.
διεφθορὸς ἕλκος IV, 190.
διέφριττε τὸ πέλαγος I, 107.
διεψυγμέναι νῆες I, 121.
διήγησις IV, 33.
διηγωνίζοντο συμπλακέντες I, 165.
διηθεῖν VI, 91.
διηθημένων ἀλφίτων VI, 77.
διηθοῦντες τὴν χρυσῖτιν γῆν VII, 97.
διηκριβωμένα VI, 141. S.
διηκριβωμένος ἑστιάτωρ VI, 27.

διηκριβωσάμην V, 152.
διήλεγξεν ὁ κατηγορῶν VIII, 68.
διημαρτημένον VI, 205. S.
διημαρτημένως ib.
διημερεῦσαι I, 64.
διημίσειαι VII, 27.
διήνεγμαι πρὸς αὐτὸν V, 115.
διηνεκὲς φθέγμα κήρυκος IV, 94.
διήρες I, 82.
δωμάτιον IV, 129.
διήρη οἰκήματα I, 81.
οὐ διηρημένα χρήματα VIII, 134.
διηρημένη ἡμέρα IX, 9.
διήρης ναῦς I, 82.
διῆρξα VIII, 83.
διῆρτο πεζοῖς VII, 54.
διθυραμβικὸν ὄρχημα IV, 104.
διθύραμβοι IV, 53. 81.
διθύραμβος I, 38.
δίθυρον γραμματεῖον IV, 18.
γραμματίδιον X, 57.
διιστᾷν τὰ σκέλη I, 213.
διισχυρίζομαι V, 152.
διισχυρίσασθαι V, 105.
δικάζει ὁ βασιλεὺς τοῖς γένεσι VIII, 90.
δικάζειν X, 61.
δικάζειν περὶ τῶν ἀποκτεινάντων ἀψύχων VIII, 120.
περὶ μυστικῶν VIII, 141.
δικάζειν πότε δεῖ τὰ δικαστήρια VIII, 87.
δικάζεσθαι ἀπὸ συμβόλων VIII, 54. 63.
δικάζοντες κατὰ δήμους VIII, 18. 19.
μυστικῶς VIII, 124.
ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη VIII, 122.
δικάζουσιν ὑπαίθριοι VIII, 118.
τοῖς δικάζουσι παρίστησιν ὁ κατηγορῶν VIII, 68.
ὁ δικάζων VIII, 8.
δίκαι VIII, 41. 143.
ἀγαμίου III, 48.
ἀπρόσκλητοι VIII, 62.
δικαία γῆ I, 227.
τὰ δίκαια διακρίνειν VIII, 9. S.
δικαία ῥὶς II, 73.
δικαίας τῆς γῆς περὶ τὴν φορὰν γινομένης I, 52.
δίκαι ἀψύχων VIII, 90.
ἔκκλητοι VIII, 54. 63.
ἔμμηνοι VIII, 63. 101.
ἐμπορικαὶ VIII, 54. 63. 88. 101.
τῶν περὶ ἐμπορίου VIII, 63.
ἐμπόρων ib.
ἐπικληρούμεναι VIII, 126.
ἐρανικαὶ VIII, 37. 101. 144.
ἰσοτελῶν VIII, 91.
κακογαμίου III, 48.
κλήρων VIII, 91.
λαγχάνονται VIII, 90. 91.
μεταλλικαὶ VIII, 88.
μετοίκων VIII, 91.
ξενίας VIII, 126.
δικαιοδότης VIII, 6.
δίκαιον ib.
δίκαιον γήδιον I, 227.
πρὸς τὸ δίκαιον ῥέπων δικαστὴς VIII, 10.
δίκαιον ταῖς ὥραις χωρίον V, 108.
δικαιοπραγεῖν VIII, 7. S.
δικαιοπραγία IV, 10. VIII, 6.
δικαιοπραγῶν VIII, 7. S.
δίκαιος VIII, 6. S.
βασιλεὺς I, 40.
δικαστὴς VIII, 10.
ἵππος τὴν σιαγόνα I, 195.
τελώνης IX, 33.
δικαιοσύνη IV, 10. VIII, 6. 11. S.
σὺν δικαιοτάτῃ γνώμῃ ψηφιεῖσθαι VIII, 122.
δικαιότης VIII, 6.
ὁ τοῦ δικαίου προστάτης VIII, 8.
ὁ δικαιούμενος VIII, 25.
δίκαι ὀψιγαμίου III, 48.
προξένων VIII, 91.
οἱ πρὸς ταῖς δίκαις VIII, 95.
δίκαι ἀπὸ συμβόλων VIII, 63.
πρὸς ὕδωρ VIII, 113.
φόνου VIII, 90.
δικαίωμα VI, 183.
δικαίως VIII, 6. 11.
δικαιωτήρια VIII, 25.
δικανικὸς IV, 25.
δικανικῶς IV, 26.
τὰς δίκας εἰσαγαγεῖν πρὸς τοὺς διαιτητὰς VIII, 93.
δίκας εἰσάγων πολέμαρχος VIII, 91.
δικάσιμοι ἡμέραι VIII, 26.
δίκας εἰσάγοντες τῆς ξενίας VIII, 126.
δίκας ἐμμήνους ἐπάγοντες VIII, 101.
δικάσθαι VIII, 115.
δικασταὶ Ἡλιαίας πεντακόσιοι VIII, 123.
χίλιοι ib.
τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι VIII, 150.
δικαστὰς κληροῦν (ἔξεστι θεσμοθέταις) VIII, 87.
ἀπὸ συμβόλων εἰσάγειν VIII, 88.
δικαστήρια Ἀθήνησι VIII, 117.
δημόσια VIII, 88. ἴδια ib.
γνώριμα VIII, 121.
τὰ δικαστήρια δικάζειν πότε δεῖ VIII, 87.
ἐδοκίμαζε τοὺς νέους νόμους VIII, 101.
εἰς τὰ δικαστήρια εἰσάγειν VIII, 97. 102.
δικαστήρια πέντε VIII, 125.
τρία συνίσταντο VIII, 123.
ἐπικληροῦντες ταῖς ἀρχαῖς VIII, 88.
ἴδια ib.
ὁ τὰ δικαστήρια συνδικάζων VI, 152.
οἱ τὰ δικαστήρια συνδικάζοντες VIII, 121.
δικαστήριον VIII, 6. 48. 51.
τὸ δικαστήριον ἀνεκληρώθη VIII, 15. S.
δικαστήριον Βασίλειον IX, 44.
εἰς δικαστήριον γιγνομένη ἔφεσις VIII, 127.
εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγονται οἱ μὴ εἰσφέροντες VIII, 103.
τὸ δικαστήριον ἐκάθισε VIII, 15. 148. S.
ἀνεκληρώθη VIII, 148. S.
δικαστήριον ἐν θαλάττῃ VIII, 120.
δικαστήριον ξενικὸν VIII, 62.
τὸ δικαστήριον περισχοινίζεται VIII, 123. 141.
τὸ δικαστήριον πληρούντων θεσμοθετῶν VIII, 123.
δικαστηρίου ἀπαλλαγῆναι VIII, 150.
δικαστηρίου μέρη VIII, 17.
ἐν δικαστηρίῳ δοκιμασθῆναι VIII, 92.
δικαστηρίῳ ἐννόμῳ κρίνεται ὁ γραμματεὺς ib.
τῶν δικαστηρίων θύραι VIII, 124.
πρὸ τῶν δικαστηρίων ὑπηρέται VIII, 131.
δικαστὴς VIII, 6. 8. S.
δυσόργητος VIII, 12. E.
ἔνδικος VIII, 10. E.
δικαστικὰ ὀνόματα VIII, 6. 27. 54:
σκευὴ VIII, 16. 61.
τὸ δικαστικὸν (ὁ μισθὸς) VIII, 20. 113.
ἀπὸ δικαστῶν ἔφεσις ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον VIII, 62.
δικαστῶν ὅρκος VIII, 122.
δίκελλα I, 245. X, 129.
δίκελλα πεντεστάτηρος IV, 173. IX, 57.
δίκηραι φιάλαι VI, 97.
δίκη IV, 26. VIII, 6. 21. 149.
ἄγραφος VIII, 57.
αἰκίας VI, 154. VIII, 31.
ἀλογίου VIII, 54.
ἀλόγου κακώσεως VI, 153.
ἀνάδικος VIII, 23.
ἀνακριθεῖσα VIII, 57.
ἀπαγωγῆς VI, 154.
ἀπολείψεως VI, 153.
ἀπολείψεως παρὰ τοῦ ἀνδρὸς III, 47.
ἀποπέμψεως VIII, 31.
ἀποπομπῆς III, 46. VI, 153. VIII, 31.
ἀποστασίου III, 83. VI, 154. VIII, 35. 91.
ἀπροστασίου III, 56. VI, 154. VIII, 35. 91.
ἀτελὴς VIII, 62.
ἀτίμητος VIII, 54. 63.
ἀφανοῦς φορᾶς VIII, 31.
ἀχαριστίας ib.
βεβαιώσεως VIII, 34.
βλάβης VI, 154. VIII, 31.
βουλεύσεως VI, 154.
δημοσίων ἀδικημάτων ib.
δήμου καταλύσεως ib.
διαγραφεῖσα VIII, 57.
διαδικασίας VIII, 31.
δωροξενίας VI, 154.
εἱργμοῦ ib.
εἰσαγγελίας VIII, 57.
μὴ εἰσαγώγιμος ib.
εἰσήγετο οὐδεμία πρὶν ἐπὶ διαιτητὰς ἐλθεῖν VIII, 126.
ἐλευθεροπρασίου III, 78.
εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν VIII, 33.
ἐξούλης VI, 153. VIII, 54. 59.
ἐπιδικασίας VIII, 31.
ἐπιτροπῆς VI, 153. VIII, 31.
ἐφέσιμος VIII, 63.
κακηγορίας VIII, 31.
κακοβίου VI, 154.
κακοήθους ib.
κακώσεως III, 47. VIII, 31. 89.
κακώσεως ἀλόγου VI, 153.
καρποῦ VI, 153. VIII, 31.
κλοπῆς VIII, 31.
λειπομαρτυρίου VI, 154. VIII, 36.
λειποναυτίου VI, 154.
λειποταξίου ib.
μεθημερινῆς φορᾶς VIII, 31.
μὴ οὖσα VIII, 54. 60.
μισθώσεως οἴκου VIII, 31.
δίκην ἀντιλαχεῖν VIII, 61.
ἀποδικάσαι VIII, 25.

ἀπολῦσαι ib. pl.
ἀπρόσκλητον εἰσελθεῖν VI, 154.
διαγράφοντες εἰσαγωγεῖς VIII, 38.
εἰς δίκην κλῆσις VIII, 46.
δίκην ὀφείλειν ἐπὶ τῷ τὰς χιλίας καταβαλεῖν VIII, 37.
δίκην ποταμοῦ ῥέων ῥήτωρ IV, 21.
δίκην ὑποτιμήσασθαι VIII, 63.
δίκη ξενίας VI, 154.
παρακαταθήκης VIII, 31.
παρανόμων VI, 154. VIII, 57.
παραπρεσβείας VI, 154. VIII, 137.
προικὸς III, 47. VIII, 101.
ἐν δίκῃ πρόκλησις VI, 177.
δίκη πυρκαϊᾶς VIII, 117.
δίκης ἔκτισις VI, 178.
δίκη σίτου III, 47. VII, 53. VIII, 31. 32.
Σκυρία VIII, 81.
δίκης λῆξις VI, 177. VIII, 29.
λύσις ἐπὶ βατάνῃ VIII, 62. pl.
δίκη συμβολαίων VIII, 31.
συνθηκῶν παραβάσεως ib.
τραύματος ἐκ προνοίας VIII, 117.
φαρμάκων, ἐάν τις ἀποκτείνῃ δοὺς ib.
φόνου ib.
φορᾶς ἀφανοῦς VIII, 31.
χρέους ib.
ψευδεγγραφῆς VI, 154. VIII, 43.
ψευδοκλητείας IV, 154.
ψευδομαρτυριῶν VIII, 36.
δικογράφος VIII, 24.
ῥήτωρ IV, 36.
δικοῤῥάφος ῥήτωρ ib.
δικόρυφοι II, 43.
δίκρα V, 31. X, 141.
δίκροσσον VII, 72.
δίκροτον I, 82.
δίκρουν V, 31.
δίκρουνον ξυτὸν VI, 97.
δίκτυα I, 97. V, 19. 26. 30. 77. X, 141. 170. S.
δικτυαγωγὸς V, 17.
δικτύδια VII, 179.
δικτυεῖς VII, 137.
δικτυεὺς I, 96. VII, 179.
Δίκτυννα Ἄρτεμις V, 13.
δικτυοβόλοι VII, 137.
δικτυοθηρευτικὴ VIII, 139.
δικτύοις ἁλίσκεται ἄρκτος V, 81.
δίκτυον VII, 179. X, 132.
δικτυοπλόκος VII, 179.
δικτύου εὐήτρια VII, 35.
δικτυουλκοὶ VII, 137.
δικτυουλκὸς I, 96.
δικτυῶδες πλέγμα IV, 116.
δίκυκλα X, 53.
δικῶν ἰδιωτικὰ ὀνόματα VIII, 31.
δίκωπον I, 82.
δίλογος II, 118.
διμάχαι I, 132.
δίμετρον IV, 167.
δίμιτος IX, 56.
διμοιρῖται I, 178.
δίμυξοι λύχνοι X, 115.
δίμυξος λύχνος II, 72. VI, 103.
δῖνοι VI, 96.
δῖνος (ὁ ψυκτὴρ) VI, 99.
διξάντα IX, 81.
Διογένειον ἀναλογεῖον X, 60.
ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως VIII, 113.
διοικήσεως λογιστὴς VIII, 99.
διοίκησις V, 156.
διοικητὴς IX, 157.
διοικητικὸς ib.
διοικοδομεῖν VII, 119. S.
διοικονομῶ V, 156.
διοικοῦμαι ib.
διοικῶ ib.
διοινωμένος VI, 21.
δι' ὀλίγου VI, 142.
τὰ Διονύσια διατίθησιν ὁ Ἄρχων VIII, 89.
Διονυσιακαὶ ἀγωνίαι III, 142.
Διονυσιακῆς ἀγωνίας ἀθληταὶ III, 144.
Διονυσιακοὶ ἀγῶνες III, 142.
τεχνῖται III, 44.
Διονυσιακὸν ἔκπωμα VI, 99.
θέατρον IV, 121. VIII, 133.
Διονυσιακὸς χιτὼν VII, 60.
Διονύσου ἄῤῥητα ἱερὰ VIII, 108.
δίοπας Acc. V, 97. VII, 96.
δίοποι αὐλοὶ IV, 77.
δίοπος VII, 139
διοπτεύειν II, 58.
διορίζομαι V, 152. S.
διορίσασθαι V, 105.
δίορος IX, 119.
Διὸς βάλανοι I, 233.
Διὸς (ἐπωνυμίαι) I, 24.
Διοσημεία VIII, 124.
τὰ περὶ τῶν Διοσημειῶν διδάσκοντες ib.
Διοσκούρω ἐμπόλω VII, 15.
Διὸς νόμοι IV, 66.
Διὸς Ὀλυμπίου κρατὴρ VI, 15.
Διὸς πρόσωπον ἐντετυπωμένον ἔχον διώβολον IX, 63.
Διὸς Σωτῆρος κρατὴρ VI, 100.
Διὸς Σωτῆρος τελείου κρατὴρ VI, 15.
δίοψις II, 58.
διπλαῖ χλαῖναι VII, 47.
διπλασιάζειν IV, 64.
διπλασιασμὸς ib.
διπλάσιος ib.
διπλασίων ib.
διπληγίδες VII, 47.
διπλῆ (ἐσθὴς) IV, 119.
διπλῇ μαχαίρᾳ κείρεσθαι II, 32.
διπλῆν ἐκταδίην VII, 47.
διπλῆ (ἡ ὄρχησις) IV, 105.
διπλῆ ὀσφὺς I, 190.
διπλόης τοῦ ἱμάντος τυχεῖν IX, 118.
διπλοΐδιον VII, 49.
τὸ διπλοῦν στάδιον ἀγωνιζόμενος III, 147.
διποδία IV, 101.
δίπολος I, 222.
δίπους II, 195. IV, 161.
δίπτυχον δέλτιον IV, 18.
δίπυροι ἄρτοι VII, 23.
δὶς δικάκις IV, 165.
δίσκοι VI, 84. X, 61. 64. S.
δίσκον ἀφεῖναι III, 151. pl.
δίσκῳ ὑποφέρεσθαι ib.
διστάζειν IX, 154. S.
διστάζω V, 153. S.
διστεγία IV, 127. 129.
διστοίχους ὀδόντας εἶχε Τίμαρχος II, 95.
διτάλαντον IX, 54.
δίτοκος III, 49.
δίυγρα χωρία I, 186.
δίυγροι νῆες I, 121.
δίυγρον χωρίον V, 110.
διφθέρα IV, 117. 119. VII, 70. X, 131.
διφθέραι I, 93. 120. X, 134. 146.
διφθέραι ἀγροίκων X, 175. pl.
διφθέραι (αἱ βίβλοι) VII, 211. X, 57.
διφθέραι νεῶν I, 93.
διφθέρα στεγαστρὶς X, 180.
ὁ διφθερίας θεράπων IV, 137.
ἡ διφθερῖτις IV, 138. 140.
τῶν διφόρων σῦκα VII, 152.
διφρεία Λυβικὴ I, 141. pl.
διφρίσκοι X, 47.
διφρίσκος X, 45.
δίφροι VII, 112. X, 47.
διωχεῖς X, 47.
Θετταλικοὶ τρίποδες X, 48. κάλλιστοι VII, 112.
Θετταλοὶ X, 47.
Λυβίων I, 141.
ὀκλαδίαι X, 47.
δίφρος I, 142. III, 90. VII, 182.
ἁρμάτειος I, 141. X, 47.
διωχὸς VII, 116.
Θετταλικὸς τετράπους X, 47.
(τὰ λάσανα) X, 47.
ὀκλαδίας III, 90.
δίφωνος II, 111. V, 154.
δίχα διαλαμβάνειν τὸν ἀριθμὸν IV, 165.
δίχαλκον IX, 65.
διχαστῆρες II, 91.
διχογνωμεῖν II, 229.
διχογνωμονεῖν VIII, 152.
διχογνωμονῶ VI, 118. S.
διχογνωμόνως VIII, 154.
διχογνωμοσύνη VIII, 153. S.
διχογνώμων ib.
διχοίνικον X, 113.
διχονοεῖν II, 228. VIII, 152.
διχόνοια I, 153. II, 228. VIII, 153.
διχορία IV, 107.
διχοτομεῖν VII, 207. S.
διχοφροσύνη VIII, 153.
δίψα VI, 31.
διψαλέος ib.
δίψῃ ἐδουλώθησαν I, 168.
διψῆν VI, 31. 43.
δίψος VI, 31.
δίψους ἀρωγὸς X, 73.
δίψους ἐγερτικὸν βρῶμα VI, 70.
διψῶν VI, 31.
διώβολον VIII, 113. IX, 62. 63.
διώβολον ἐν τῇ γνάθῳ IX, 63.
Διὸς πρόσωπον ἐντετυπωμένον ἔχον ib.
τὰ διώγματα προϊέμεναι κύνες V, 64.
διώκειν V, 10. VIII, 30. IX, 121.
διώκειν ἱκαναὶ κύνες V, 64.
διώκειν τὸ προσφθὲν V, 60.
διώκεσθαι V, 11.
διωχθῆ IX, 156.
διωκόμενον IX, 157.
διωκόμενοι ἐφ' αἵματι VIII, 125.
ὁ διωκόμενος VIII, 67. S.
διωκτὸς IX, 158.
ὁ διώκων VIII, 67. S.
εἰς διωμολογημένην ἡμέραν I, 67.
διωμοσία VIII, 54. 55. 117.
μετὰ τὴν διωμοσίαν κρίσις VIII, 117.
διωνομάσθαι V, 159. S.
διῶξαι I, 166. 172.
δίωξις VIII, 30.

ἐκ τῆς διώξεως ἐπαναχωροῦσαι κύνες V, 63.
δίωξις VIII, 63. IX, 158. S.
διωρισμένον πρᾶγμα IX, 8.
διώρισται V, 166. S.
διωχεῖς δίφροι X, 47.
διωχὴς δίφρος VII, 116.
διωχθῆναι VIII, 70.
δόγμα VI, 180.
δόγμα συνθεῖναι IV, 27.
δοθιὴν IV, 190.
δοίδυξ I, 245. VI, 90. X, 104.
δοκησιδέξιοι IV, 9.
δοκησίνους ib.
δόκησις V, 126.
δοκησισοφία IV, 9. S.
δοκησίσοφος ib.
δοκίδες IV, 159. X, 157.
  καλάμου V, 82.
δοκιμάζομεν τὰς ὀσμὰς II, 77.
δοκιμάσαι τὸ στράτευμα I, 126.
δοκιμασθέντες οἱ ἀθλοθέται VIII, 93.
δοκιμασθῆναι ἐχρῆν τοὺς παρέδρους ἐν τοῖς πεντακοσίοις VIII, 92.
δοκιμασία VIII, 44.
  ἑταιρήσεως VIII, 43.
δοκιμασίαν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν VIII, 88.
δοκιμασίας γραφὴ VIII, 40.
δοκιμασία στρατεύματος I, 176.
δοκιμαστὰς III, 84. VII, 170. S.
δόκιμοι στατιῶται I, 176.
δόκιμον ἀργύριον III, 86.
τῶν δοκίμων καταλογάδην οὐδεὶς V, 155.
δοκοὶ X, 157.
δοκὸν ἐν μέσῳ τρυπήσαντες καταπηγνύουσι IX, 116.
δοκῶ V, 126. S.
δολερὸν III, 131. S.
δολερὸς V, 119. S.
  ῥήτωρ IV, 37.
  σοφιστὴς IV, 47.
δολερῶς III, 132. IV, 51. V, 120. S.
τὸν δολιχοδρομήσαντα στάδιον III, 146.
δολιχοδρόμος ib.
δολιχοὶ I, 247.
ὁ τὸν δόλιχον θέων III, 146.
ὁ δόλιχος ib.
δόλος IV, 38. V, 119. IX, 133. S.
δολοῦν IV, 49. IX, 133.
δολοῦν τὰ ἔρια VII, 169.
δολοφονεῖν VI, 192. S.
δολοφονηθεὶς VIII, 75.
δολοφονήσας VIII, 74. 133.
δόλων I, 91.
δόλωσις IV, 50.
δόμοι VII, 121.
δόναξ ὑπολύριος IV, 62.
δόξα V, 158. S.
δόξα ἀγήρατος II, 14.
δόξαν ἀρετῆς τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς καθ' αὑτὸν ὑπερβολῆς προστίθησιν IV, 138. pl.
δόξαν ἐξενεγκεῖν IV, 27.
δόξαν πονηρίας ὡς κέρδος φιλεῖ VI, 135. pl.
δοξάσαι VI, 8. S.
  ὀρθῶς ib.
δόξασμα VI, 183.
δοξαστικὸς IV, 7.
δοξαστικῶς IV, 8.
δόξα φιλανθρωπίας VI, 138.
δόξῃ ἀκμάζειν V, 159. S.
  ἀκμάζων V, 158. S.
δόξῃ ἀληθεῖ χρήσασθαι IV, 8. S.
  πεπλανημένῃ IV, 10. S.
δόξης ἀκμὴ V, 158.
ἐπὶ δόξης τῆς αὐτῆς οὐ μένων VI, 121.
δορὰ II, 235.
δοραὶ στρουθῶν τῶν Ἀράβων θώρακες I, 138.
δορὰ λέοντος V, 16.
  προβάτου X, 176.
δόρατα IV, 117. X, 141. 143.
δόρατα πρὸς ἀσπίδας ἐδούπησαν I, 163.
δόρατα ναύμαχα I, 137.
τὰ δόρατα ξύειν I, 149.
δορατοπαχῆ προβόλια V, 20.
δόρατος ἄφεσις I, 215.
  μέρη I, 136.
δορατοφόροι I, 131.
δορεὺς (ὁ βόλος) VII, 205.
δορὴ VII, 158.
δορίδες VI, 89. X, 104.
δόρπα VI, 102.
δορπήσασθαι ib.
δορπία ib.
δόρπιστον ib.
δόρπος ib.
δόρυ I, 136.
δορυάλωτος VII, 156.
δορυάλωτος ib.
δορυδόκη ib.
δορυδρέπανα I, 120. X, 144.
δορυδρέπανον I, 137.
δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ τῶν βιαίως θανόντων ἐπεφέρετο VIII, 65.
δορύληπτος VII, 156.
δορύξενος III, 60.
δορυξόος I, 149.
δορύξους VII, 156.
δόρυ ὁλοσίδηρον ib.
  σφαιρωτὸν I, 212.
δορυφορία VII, 156.
δορυφόρος ib.
δόσις (μισθοῦ) IV, 47.
δουλάρια III, 75.
δοῦλα σώματα II, 235. III, 78.
δοῦλα σώματα πρὸς ἀργύριον ἀντικαταλλασσόμενα III, 77.
δουλεία III, 81.
  τὸ ἔργον III, 75.
  τὸ πλῆθος ib.
δουλεύειν III, 68. 81.
  ἐπὶ λεπτοῖς λήμμασιν III, 111.
δουλεύων III, 69.
δούλη III, 74.
τὰ δουλικὰ III, 81.
δουλικὸν ἔργον III, 75.
δουλικῶς III, 81.
δουλικώτατος III, 75.
δουλικώτερον ib.
δουλὶς III, 74.
δουλοδιδάσκαλος (τὸ δρᾶμα) III, 80.
δοῦλον ἔργον III, 75.
δουλοπόνηρος X, 164.
δουλοπρέπεια III, 75. 116.
δουλοπρεπὲς III, 75.
δουλοπρεπέστατα ib.
δουλοπρεπέστερον ib.
δουλοπρεπὴς III, 115.
δοῦλος III, 74.
δοῦλος κακῶς ἀγορεύων τὸν ἐλεύθερον VIII, 88.
δούλων ἄθροισμα IX, 143.
δούλων κωμικὰ πρόσωπα IV, 148.
δουλῶσαι III, 75.
δουλώσασθαι III, 81.
  ἐπὶ φόρου ἀγωγὴν I, 169.
δούλωσις III, 75. IX, 142.
δουλοσύνη III, 75.
δοῦναι τὴν δεξιὰν II, 160.
  νῶτα II, 179.
  ὅρκους IV, 30.
  προῖκα III, 36.
  σύνθημα I, 163. 220.
  εἰς ὑποθήκην VIII, 142.
  χάριν V, 93.
δουροδόκη X, 143.
δουροθήκη I, 136.
δοῦραν acc. VIII, 72.
δοχμὴ II, 157. 170.
δράγμα II, 147.
δράγματα I, 222.
ὑπὸ τῇ δρακὶ πλῆθος ὀβελῶν ἐκαλεῖτο δραχμὴ IX, 77.
δράκοντες συρίττουσιν V, 90.
δρακόντιον IV, 205.
δράκος II, 147.
δραμεῖν σπουδαίως, κούφως III, 149. pl.
δράμημα VI, 183.
δρὰξ II, 147.
δράσσειν III, 155.
δράττεσθαι II, 147.
δραχμαὶ Ἀττικαὶ IV, 173. δύο IX, 61.
  ἑκατὸν IX, 86.
  ἑξακισχίλιαι IX, 85.
  τέσσαρες IX, 79.
δραχμαὶ δύο καὶ ἥμισυ IX, 62.
  ἑπτακισχίλιαι IX, 86.
  μυρίαι ib.
  πεντακόσιαι καὶ τετρακισχίλιαι ib.
  πεντακόσιαι καὶ χίλιαι ib.
  τετρακισχίλιαι ib.
  τρεῖς (τίμημα) VIII, 101.
τὰ ὑπὲρ δραχμὰς δέκα δικάζοντες VIII, 100.
δραχμὰς ἑκατὸν εἶχεν ἡ μνᾶ IX, 59. 86.
δραχμὰς τρεῖς κατατίθεσθαι VIII, 33.
δραχμὴ VIII, 39. IX, 95.
  ἐν ᾅδου IX, 83.
  Αἰγιναία IX, 76.
Ἀττικὴ IX, 76. 86.
  δέκα ὀβολοὺς ἴσχυεν IX, 76.
δραχμὴ ἐκαλεῖτο πλῆθος ὀβελῶν ὑπὸ τῇ δρακὶ IX, 77.
δραχμὴν οἱ διαιτηταὶ ἐλάμβανον VIII, 127.
ἡ δραχμὴ ὀβολοὺς ἓξ εἶχε IX, 60.
δραχμὴ παχεῖα IX, 76.
τῆς δραχμῆς τὸ ἥμισυ IX, 62.
δραχμιαῖον IX, 60.
τὰ μέχρι δραχμῶν δέκα δικάζοντες VIII, 100.
δρέπανα V, 19. X, 141. 144.
δρεπάνη I, 137. 245. X, 128.
δρέπανον I, 245. X, 128.
δρέπεσθαι τὸν καρπὸν τῆς ἐλαίας VII, 146.
δριμεῖς χυμοὶ II, 110.
δριμὺς τὸ βλέμμα IV, 144. 145.
δρομάδες I, 83.
δρομαῖα ἴχνη V, 12.
δρομὰς VII, 203.
δρομεῖς κοῦφοι III, 149. E.
δρομέων προδοσία III, 148.
δρομικαὶ κύνες V, 60.

δρομικὸν ζῶον V, 71.
δρομικὸς III, 148.
κυνηγέτης V, 18.
σταδιεὺς III, 148.
δρομικώτερος σταδιεὺς ib.
δρόμοι V, 35. S. IX, 41.
δρόμοι ξυστοὶ III, 148. IX, 45.
δρομοκήρυκες III, 148.
εἰς δρόμον ἐκφερόμενος ἵππος I, 210.
εἰς δρόμον ἐνδέσιμον ἵππον κροῦσαι τῷ ποδὶ ib.
δρόμον ἵππιον ἀγωνιζόμενος III, 147.
μακρὸν ἀγωνιζόμενος III, 146.
εἰς δρόμον ὑποσημαίνειν I, 220.
δρόμος III, 93.
δρόμος ἀστέρων IV, 155. 156.
γυμνικὸς III, 146.
ὁπλίτης III, 151.
ἐν δρόμῳ γινόμενος X, 57.
τῷ δρόμῳ σοβαρὸς ἵππος I, 218.
δρόσοι I, 238.
δρυμάττειν V, 93.
δρυμεῖς χυμοὶ II, 110.
δρυμοὶ I, 221.
δρυμῶνες ib.
δρυοτομικὴ VII, 209.
δρύοχον I, 85.
δρυπέπεις ἐλαῖαι VI, 45.
δρῦς I, 234.
δρυτόμοι VII, 109.
παρὰ τὸν δρύφακτον ποιούμενος τὸν βίον ῥήτωρ IV, 37.
δρύφακτος VIII, 17.
δρῶν IX, 157.
δρῶντες VIII, 135.
πάντα ἀκαθάρτως I, 132. S.
δυαδελφίδην ταυτῷ μυχῷ III, 25.
δυὰς IV, 164.
ἐν ἀστραγάλοις οὐκ ἔνεστι IX, 100.
δύειν IV, 157.
δύεσθαι I, 97. IV, 157. VII, 138. S.
δυνάμεις IV, 161.
ἀκμάζουσαι I, 55. E.
δύναμις I, 175.
ῥήτορος IV, 22.
τῷ δύνασθαι μετρῶν τὰ ἀδικήματα VI, 132.
δυναστεία VIII, 84.
δυνάστης ib. S.
δυνατὸς ῥήτωρ IV, 20.
δυνατῶς IV, 24.
δυνηθῆναι IV, 25.
τίς δ' ἂν δυνηθείη ὑπενεγκεῖν; III, 131.
δύο αὐλοὶ μυκτήρων II, 72.
δύο γλαῦκας ἐντετυπωμένον ἔχον τετρώβολον IX, 63.
ἀνὰ δύο γομφίους ἑκατέρωθεν ἔχουσα γραῦς IV, 151.
δυώδεκα ναυκράριοι VIII, 108.
δύο δικαστήρια συνίσταντο VIII, 123.
δύο ἔτη ἐξ ἐφήβων I, 57.
δύο καὶ ἡμίσεια μνᾶ IX, 56.
δύο καὶ ἥμισυ δραχμαὶ IX, 62.
τάλαντα IX, 54.
ἐν δυοῖν τοῖν ὀβολοῖν IX, 63.
δύο ἱππάρχους χειροτονεῖν VIII, 87.
δύο ἱππέας παρέχειν ἑκάστη ναυκραρία VIII, 108.
δυοκαίδεκα ἐτῶν I, 55.
νοῦμμοι IX, 87.
δυοκαιδέκατον μέρος φυλῆς VIII, 108.
δυόμενοι κολυμβηταὶ VII, 137.
δύο παρέδρους αἱρεῖται ὁ ἄρχων VIII, 92.
δύο πρῶτοι δάκτυλοι συμβληθέντες IX, 127.
δύο σάλπιγξιν αὐλῆσαι IV, 88.
δύο ἢ τρία βοστρύχια μέλανα IV, 150.
δύο χαλκαῖ ψῆφοι VIII, 123.
δύο χαλκοῖ IV, 173. IX, 65. 81.
δυσαγὴς I. 33.
δυσαγρία V, 13.
δυσάγωγοι νῆες I, 112.
δυσάγωγος ἵππος I, 197.
δυσαγώνιστον V, 105.
δυσαγώνιστος σῦς V, 79.
δυσαίρετον τεῖχος I, 170.
δυσαίσθητα πνεύματα ἰχνῶν V, 12.
δυσάλγητον III, 130.
δυσάλωτον τεῖχος I, 170.
δυσάλωτος πόλις IX, 20.
σῦς V, 79.
δυσανάγωγοι νῆες I, 112.
δυσανάσχετον III, 130.
δυσανασχετοῦντες ib.
δυσανασχέτως ib.
δυσάνικτον ib.
δυσανίκτως ib.
δυσανθὴς δένδρον I, 231.
δυσανταγώνιστοι ἄνδρες I, 157.
δυσανταγώνιστος III, 141.
δυσανταγωνίστως ib.
δυσαντίβλεπτοι ἄνδρες I, 157.
δυσαντίβλεπτος ἀστραπὴ I, 117.
δύσβατα χωρία I, 186.
δύσβατον χωρίον I, 171.
δύσβατος ὁδὸς III, 96.
δύσβολα VII, 204.
δύσβολον IX, 94.
δυσγαργάλιστος ἵππος I, 197.
δυσγνώριστα V, 150. S.
δυσγνωρίστως V, 160. S.
δύσγνωστα V, 150. S.
δυσδιάθετον ib.
δυσδιαίρετος χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
δυσδιοικητικὸν V, 105.
δυσείκαστα V, 150.
δυσεντερία II, 211.
ἄκρατος IV, 187.
δυσέντευκτος V, 138.
τύραννος I, 42.
δυσεπίβατον χωρίον I, 171.
τὸ δυσεπιβούλευτον τῶν λεόντων V, 84.
δυσερνὴς δένδρον I, 231.
δύσερως VI, 189.
δυσερωτικὸς ib.
δυσερωτιῶν ib.
δυσετηρία I, 52.
δυσεύρετος ὁδὸς III, 96.
δυσήκοοι II, 81.
δυσήκοος φωνὴ II, 117.
δυσήλατα χωρία I, 186.
δυσήνιος ἵππος I, 197.
δυσήροτος γῆ I, 227.
δυσήττητοι ἄνδρες I, 157.
δυσθανατεῖν III, 106.
δύσθηρον χωρίον V, 110.
δύσθηρος πόλις IX, 23.
δυσθηρία V, 13. S.
δύσθηροι ἐπανῆλθεν ib.
δυσθυμεῖν III, 98. S.
δυσθυμία ib.
δύσθυμος VI, 125.
τύραννος I, 42.
δυσθύμως III, 99.
δύσιππα χωρία I, 186.
δύσις IX, 157.
δυσκαθαίρετον τεῖχος I, 170.
δυσκαμπῆ γόνατα I, 191.
δυσκαμπὴς ἵππος I, 219.
φωνὴ II, 117.
δυσκατέργαστον V, 105.
δυσκίνητος τὴν ὁρμὴν σῦς V, 79.
δυσκλεὴς V, 159. S.
δύσκλεια V, 160. S.
δυσκλεῶς ib.
δυσκοινώνητος V, 143.
δυσκολαίνειν III, 133.
δυσκολαίνων περὶ τὸ χαλινοῦσθαι ἵππος I, 200.
δυσκολία III, 134. V, 106. S.
δυσκόλοκαμπτα μέλη IV, 66.
δύσκολον III, 131. V, 105.
δύσκολος VI, 124. S.
δυσκόλως III, 132. S.
δύσκριτα ἴχνη V, 66.
δυσκυβεῖν VII, 204. IX, 94.
δύσληπτον τεῖχος I. 170.
ἐπὶ δυσμαῖς βίου II, 15.
περὶ δυσμὰς ἡλίου I, 69.
πλειάδων I, 62. pl.
δύσμαχοι ἄνδρες I, 157.
δύσμαχον τεῖχος I, 170.
δύσμαχος σῦς V, 79.
δυσμεναίνειν III, 133.
δυσμεναίνω αὐτῷ V, 115.
δυσμεναίνων τοῖς καθεστηκόσι ῥήτωρ IV, 35.
δυσμένεια III, 64. 132. V, 116. S.
δυσμενεῖς ἐχθροὶ I, 151.
δυσμενὴς III, 131.
δυσμενέστατα V, 116.
δυσμενὴς V, 115. 139.
δυσμενῶς III, 132. V, 139.
δυσμενῶς διάκειμαι πρὸς αὐτὸν V, 115.
δυσμέτρητον IV, 167.
δυσμὴ IV, 157.
δύσμηνις θεὸς I, 39.
δύσμικτος III, 64. V, 138.
πόλις IX, 22.
δυσμίκτως V, 139.
δύσνοια V, 116.
δύσνους II, 229. III, 66.
δύσνως II, 230. V, 115.
δύσξενος πόλις IX, 22.
δυσξύμβολα V, 150.
δυσξύμβολος V, 138.
δύσοδος ὁδὸς III, 96.
πόλις IX, 22.
δυσοίκητος πόλις X, 21.
δύσοινος VI, 21. pl.
δύσοιστον III, 130.
δυσοίστως ib. S.
δύσοπτος ἀστραπὴ I, 117.
δυσόρατα V, 150.
δυσόργητος VI, 125.
θεὸς I, 39.
συμπότης VI, 29.
σῦς V, 80.
τύραννος I, 42.
δυσόρμιστος λιμὴν I, 101.
δύσορμος λιμὴν ib.
δύσοσμα ἴχνη V, 12.
δυσοσμία II, 75.
δύσοσμον II, 75.
δυσούλωτον ἕλκος IV, 195.
δυσπαράγωγος δικαστὴς VIII, 10.
δυσπαραμύθητον πάθος III, 101.
δυσπαράτρεπτος δικαστὴς VIII, 10.
δυσπειθεῖς τοῖς κυβερνήταις νῆες I, 112
δυσπετὴς III, 131. S.
δυσπινῆ λευκὰ εἶχον αἱ ἐν δυστυχίαις IV, 117.

δυσπινὴς IV, 136.
δυσπλήρωτος πόλις IX, 21.
δύσπνοια II, 219.
δυσπολέμητοι ἄνδρες I, 157.
δύσπορα χωρία I, 186.
δυσπόρευτος ὁδὸς III, 96.
δύσπορον V, 105.
δύσπορος ὁδὸς III, 96.
πόλις IX, 22.
δυσποτμία III, 99.
δυσπότμως ib.
δυσπραγία ib.
δύσπρακτον III, 131. V, 105.
δυσπρόσβατον χωρίον I, 171.
δυσπρόσβατος πόλις IX, 20.
ὁδὸς III, 96.
δυσπροσήγορος II, 127. V, 138. S.
τύραννος I, 42.
δυσπροσηγόρως V, 139.
δυσπροσίατος V, 138. S.
δυσπρόσιτον χωρίον I, 171.
τεῖχος I, 170.
δυσπρόσιτος V, 138.
πόλις IX, 20. 21.
τύραννος I, 42.
δυσπροσίτως V, 139.
δυσπρόσοδος V, 138.
ὁδὸς III, 96.
πόλις IX, 20.
τύραννος I, 42.
δυσπρόσοπτος ἀστραπὴ I, 117.
δυσπροσόρμιστος λιμὴν I, 101.
δυσπρόσρητος V, 138.
δυσπρόσωπος II, 47.
ἀστραπὴ I, 117.
δύσριγοι IV, 186.
δυσσέβεια IV, 13.
δυσσεβὴς I, 21. IV, 14.
δυσσεβῶς I, 22.
δυσσύμβολος V, 143. S.
δύστηνος V, 163.
δυστοκεῖν IV, 208.
δυστοκία ib.
δυστοχία VI, 205. S.
δυστραπελία III, 132.
δυστράπελον III, 131.
δυστραπέλως III, 132.
δυστροπία III, 132. V, 119. S.
δύστροπον III, 131.
δύστροπος V, 119.
δυστρόπως III, 132. V, 120.
δυστυχεῖν III, 99. S.
δυστυχὴς VI, 205.
δυστυχία III, 99.
δυστυχῶς ib.
τὰ δυσυπνοῦντα τῶν παιδίων ψυχαγωγοῦσαι τίτθαι IX, 127.
δύσφιγγες χωρίον V, 109.
δυσφημία V, 160.
δυσφορεῖν III, 130.
δύσφορον ib.
δύσφορος ἄνεμος I, 110.
ἵππος I, 198.
δυσφόρως III, 130.
δυσφύλακτος πόλις IX, 21.
δυσφωνία II, 112.
δύσφωνος II, 111.
δυσχείμερον χωρίον V, 109.
δυσχείμερος πόλις IX, 23.
δυσχείρωτα II, 154.
δυσχεραίνων γυναικεία ὁμιλία III, 46.
τοῖς καθεστηκόσι ῥήτωρ IV, 35.
τίς οὐκ ἂν δυσχεράνειεν ἐπὶ τούτῳ; III, 131.
δυσχεράσματα III, 133.
δυσχέρεια III, 132. V, 106.
δυσχέρειαν τοῦ πλοῦ παραμυθούμενος τελώνης IX, 33.
δυσχερεῖς χυμοὶ II, 110.
δυσχερὲς III, 131. V, 105.
δυσχερὴς θέρους πόλις IX, 23. S.
δυσχερὴς τελώνης IX, 32.
δυσχερῶς III, 132.
δυσῶδες πνεῖ II, 75.
δυσωδία II, 75.
δυσωδίαν ἐκτρίπεσθαι II, 74.
δυσώμοτος I, 39.
δυσώνης III, 126.
δυσωνῶν παῦσαι ib.
δυσωπεῖσθαι II, 52. V, 34.
δυσωπούμενος II, 58.
ἵππος I, 197.
δύσωρον χωρίον V, 109.
δύτης I, 97. VII, 137.
δυτικὴ VII, 139.
δυώβολον VIII, 113.
δωδεκάκλινα ἐνόδια V, 30.
δωδεκάμηνος χρόνος I, 54.
δώδεκα πλευραὶ II, 167.
φυλαὶ VIII, 115.
τὸ ἐκ Δωδώνης χαλκεῖον VI, 120.
δῶμα I, 78.
δωμάτιον ib.
δεῦρες IV, 129.
δωμάτων πακτὰ X, 27.
δῶρα III, 79.
διαπαρθένια III, 36.
χειρὸς II, 144.
δωρεὰ V, 140. VI, 186. S.
δωρεαὶ VIII, 140.
ἐκ δωρεᾶς ὑπάρχον τὸ ἀτελὲς VIII, 155.
δωρεῖσθαι V, 140. VI, 187.
Δωρικὸς κίων VII, 121.
Δωρὶς ἁρμονία IV, 65. pl.
Δωριστὶ IV, 78.
δωροδοκεῖν IV, 43. VIII, 14. S.
δωροδοκημένος στρατηγὸς I, 179.
μὴ δωροδοκήσειν (ὄμνυον οἱ θεσμοθέται) VIII, 86.
δωροδοκία IV, 38. 47. VI, 191. VIII, 14.
δωροδόκος VI, 152.
δικαστὴς VIII, 12.
ῥήτωρ IV, 35. VI, 90.
στρατηγὸς I, 179.
ἐπὶ δώροις μαθεῖν IV, 46.
δῶρον (μέτρον) II, 157.
δωροξενίας γραφὴ III, 57. VI, 154. VIII, 40. 44. 88.
δωροφορεῖν IV, 46.
δωροφορεῖ τὴν τροφὴν τὸ ἧπαρ καὶ ἡ καρδία τῷ ἐγκεφάλῳ II, 46.
δωροφορία IV, 47.
δωροφόροι (δοῦλοι) III, 83.
δώρων γραφὴ VIII, 40. 42. 88.

E.

Ἐάλω VIII, 73. S.
ἑανὸς III, 37. VII, 51.
ἔαρ I, 60.
ἐαριναὶ VII, 27. pl.
ἐαρινὴ ὥρα I, 60.
ἐαρπολεῖν I, 223.
ἐαρίσαι I, 62.
εἰς ἑαυτὸν ἀναδέξασθαι V, 105.
ἑβδομήκοντα μναῖ IX, 86.
ἕβδομον ἡμιτάλαντον IV, 175. IX, 54.
ἐβίω χωρητικῶς IX, 13.
ἐβοστρύχιζον II, 27.
ἐβούλευσεν ἡ βουλὴ VIII, 144.
ἐγγαστρίμαντις II, 168.
ἐγγαστρίμυθος II, 162. 168.
ἐγγεγραμμένα ἐν στήλαις V, 149. S. E.
ἐγγεγραμμένοι ἐν λευκώματι πολῖται VIII, 104.
τὸ ἐγγεγραμμένον ὀφλεῖν VIII, 61.
ἐγγεγραμμένος VIII, 22. S.
ἐγγεγλυμμένα (στήλαις) V, 149.
ἐγγεγυμνασμένα (στήλαις) ib.
ἔγγεια δανείσματα III, 84.
ἔγγειον χρεωφείλημα VIII, 141.
ἔγγειος κτῆσις X, 10.
ἐγγενὴς III, 51. IX, 7. S.
δῆμος IX, 19.
ἐγγενοῦς δήμου ἐνδεὴς πόλις IX, 21.
ἐγγηράται II, 14.
ἐγγηροτροφηθῆναι II, 13.
ἐγγλύψας V, 149. S.
ἔγγονοι III, 12.
ἐγγράμματος φθόγγος II, 114.
ἐγγραφεὶς εἰς τὸ ληξιαρχικὸν VIII, 104.
ἐγγραφὴ VIII, 29.
ἔγγραφος ὁμολογία VIII, 140. S.
ἐγγράψαι IV, 108. VIII, 73.
τίμημα ἐν γραμματείῳ VIII, 127.
ἐγγράψας V, 149. S.
ἐγγράψασθαι VIII, 29.
ἐγγυᾷ (ὁ πενθερὸς) III, 34.
ἐγγύη ib.
ἐγγυήσασθαι III, 34.
ἑαυτὸν ἢ τὰ χρήματα VIII, 33.
ἐγγυήσειν III, 34.
ἐγγυηταὶ τοῦ ἐκτίσματος VIII, 60.
ἐγγυητὴ III, 34.
ἐγγυτάτω τῶν νεφελῶν IX, 20.
ἐγγύτητες ἄστρων IV, 155. pl.
ἐγγώνια (δίφρου) I, 143.
ἐγεῖραι θημῶνας I, 225.
θυμὸν οἷος (ῥήτωρ) IV, 21.
νεὼν I, 11.
τεῖχος I, 174.
ὑπερῷα VII, 125.
φλόγα IX, 155. S.
χῶμα III, 102. S.
ἐγείρειν ἀσπαλάθους I, 225.
ἐγειρόμενον κῦμα I, 109.
ἐγειρόμενος κονιορτὸς V, 84.
ἐγίνοντο συνθῆκαι 154. S.
ἐγκαθιδρύσασθαι ἄγαλμα I, 11.
ἐγκαθίζων καὶ ταπεινῶν ἑαυτὸν ἵππος I, 213.
ἐγκαθίσαι τῷ θεῷ ἄγαλμα I, 11. S.
ἐγκαθίσαι τῷ ἵππῳ βεβαίως I, 209. S.
ἐκ σφοδρότητος I, 203. S.
ἐγκαθορμίσασθαι I, 102.
ἐγκαινίσαι ἄγαλμα τῷ θεῷ I, 11. S.
ἔγκαιρον VI, 204.
ἐγκαίρως ib.
ἐγκαλεῖν III, 138. VIII, 30. S.
ἐγκανθίδες II, 71.
ἔγκαρπα δένδρα I, 232.
ἐγκαρποῦσθαι IV, 42.
ἐγκαρτερεῖν I, 168.
ἐγκαρτερῶν ἵππος σὺν τῷ καιρῷ I, 195.
ὄρτυξ IX, 109.
ἔγκατα VI, 51.

ἐγκατάγνυσθαι I, 73. S.
ἐγκαταβίωμενος V, 149. S.
ἐγκατακείμενα ib.
ἐγκατασκῆψαι IX, 41.
ἐγκατέλιπε VIII, 143.
ἐγκαύματα VI, 91.
ἐγκείμενα V, 149. S.
ἐγκεκλίσθαι V, 70.
ἐγκεκολαμμένα (ἐν στήλαις) V, 149.
ἐγκελεύσασθαι τὸν ἵππον I, 211.
ἐγκελευέτω ὁ κυνηγέτης V, 85.
ἐγκεντρίδες V, 55. 56. X, 53. 54. 142. S.
ἐγκεντρὶς VIII, 16.
ἐγκεφαλὶς τόπος ἡγεμονικοῦ II, 226.
ἐγκέφαλος II, 42. 44. 45. 46. 57. 69.
τόπος ἡγεμονικοῦ II, 226.
φοίνικες II, 41.
ἐγκεφάλου μυελὸς II, 45.
ἐγκεχαραγμένα (ἐν στήλαις) V, 149.
ἐγκλαστρίδια V, 97.
ἔγκλημα III, 138. VI, 182.
ἐγγράψαι ἐν γραμματείῳ VIII, 127.
ἐγκλήματα VIII, 29.
ἐγκλημάτων φύσις VI, 178.
ἐγκλητέος III, 139.
ἐγκλῖναι I, 168.
ἔγκοιλα χωρία I, 186.
ἐγκοίλια II, 181.
ἔγκοιλος I, 188.
ἐγκοιμητήριαι ψίαθοι VI, 11.
ἐγκοιμήτωρ X, 123.
ἐγκολάψας V, 149. S.
ἐγκόμβωμα IV, 119.
ἐγκόψας V, 149.
ἐγκράτεια IV, 10.
τὴν ἐγκράτειαν εἶναι ἀνανδρίαν VI, 134.
ἐγκρατεῖς κύνες V, 60.
ἐγκρατὴς IV, 11. S.
βαφὴ I, 44.
λίαν ἀνδρῶν V, 83.
χεὶρ II, 154.
ἐγκρατῶς IV, 11.
ἐγκρίδες VI, 78.
ἐγκριδοπῶλαι VII, 199.
ἐγκρυφίας σοφιστὴς IV, 47.
ἐγκυκλεῖν IV, 128.
ἐγκύκλημα IV, 128. 129.
ἔγκυκλον VII, 53. 96.
ἐγκώμια IV, 53.
ἐγκωμιάζειν V, 117.
ἐγκωμιάσαι IV, 31.
ἐγκωμιαστικὸς IV, 25.
ἐγκωμιαστικῶς IV, 26.
ἐγκώμιον IV, 26. 32. V, 117. IX, 37.
ἔγνω τὸ δικαστήριον VIII, 148. S.
ἐγρηγορέναι III, 121.
ἐγρήγορος I, 43. III, 120.
ἐγρηγορότως I, 157. III, 121.
ἐγρήγορσις I, 43. 157. III, 120.
ἐγρηγορυῖαι δυνάμεις I, 155.
ἐγχανεῖν II, 97.
ἐγχαράξας V, 149. S.
ἐγχειμάσαι I, 62.
ἐγχείρημα II, 148. VI, 181. IX, 150.
ἐγχειρήματα II, 154. IV, 33.
ἐγχείρησις τόλμης VI, 178.
ἐγχειρητικωτέρους ἀρετῆς II, 154.
ἐγχειρίδια X, 144.
ἐγχειρίδιον I, 136. II, 154.
κώπης I, 90.
Λακωνικὸν I, 149.
χρυσόλαβις X, 145.
ἐγχειρίθετον II, 154.
ἐγχειρίτης ib.
ἐγχειροτονεῖν II, 150.
ἐγχειρῶν ib.
ἐγχέλυα VI, 59.
ἐγχέλυες VI, 50.
ἐκ Βοιωτίας VI, 63. pl.
ἔγχελυς VI, 50. 90.
ἔγχορδα ὄργανα IV, 58.
ἔγχουσα V, 101.
ἐγχριμπτίζειν κώδωνι X, 56.
ὅτῳ ἐγχρίψει τὸ κέντρον ζητῶν σκορπίος VI, 125.
ἔγχυτος VI, 77.
ἐγχώριος III, 51. IX, 7. 13.
ἔγχωρος IX, 7.
ἐγὼ Μίδας IX, 114.
ἔδαφος I, 80.
λιθόστρωτον VII, 121.
νεὼς I, 92.
πρὸς ἔδαφος τὴν σφαῖραν ῥῆξαι IX, 105.
ἔδειν VI, 38.
ἐδείπνησα VI, 101.
ἔδεσμα VI, 182. S.
εὐτελὲς X, 87.
ἐδέσματα VI, 32. 38.
ἐδεσματοθήκη X, 93.
ἐδεσμάτων ἀγγεῖα X, 92.
ἔδεσθαι VI, 38.
ἕδη θεῶν I, 7.
φαιδρύνεσθαι VII, 69.
ἐδεήθησε VIII, 129. S.
ἐδίκασε τὸ δικαστήριον VIII, 148.
ἐδίψησαν οἱ καρποὶ I, 53.
ἐδίωξε IX, 157.
ἔδνα III, 36.
ἐδολοφονήθη VIII, 75.
ἐδολοφόνησε VIII, 74. 75. 133.
ἐδόμεθα VI, 38.
ἐδόμενος ib.
ἔδος I, 76.
ἐδουλώθησαν λιμῷ I, 168. pl.
ἐδούπησαν τὰ δόρατα πρὸς ἀσπίδας I, 163.
ἕδρα II, 184. III, 90. VII, 182. S.
ἕδρα ἦν βουλῆς VIII, 145.
ἕδραι IV, 121.
ἑδραῖοι τέχναι VII, 6.
τεχνῖται I, 50. S.
ἑδραῖος VII, 6.
πυθμὴν X, 74.
ἕδρανον III, 90. S.
ἐδράσθη IX, 156.
ἐπὶ τῶν ἑδρῶν ψιάθια VIII, 133.
ἐδυσθανάτει III, 106.
ἐδώδιμοι σχαδόνες I, 254.
ἑδώλια IV, 121.
ἑδωλιάζειν ib.
ἑδώλιον III, 90.
πρωρατικὸν I, 89.
ἐξ ἑδωλίων κάθοδοι IV, 132.
ἐζημίουν μὴ ἐκκλησιάζοντας VIII, 104.
ἐζημιωμένος VIII, 22. S.
ἐζημιῶσθαι ib. S.
ἐθὰς V, 144. S.
ἔθειραι II, 22.
ἐθέλεχθρος III, 64.
ἐθελέχθρως ἔχω V, 115.
ἔχων III, 64.
ἐθελοδουλεία III, 80.
ἐθελόδουλος III, 69. 80.
ἐθελοκακῶν VIII, 143.
ἐθελοκίνδυνος III, 134.
ἐθελονταὶ ἄνδρες I, 15.
ἐθελοντὴς εἰσφέρων III, 67.
ἐθελοπρόξενος III, 59. 60.
ἐθελουργοὶ ἄνδρες I, 155.
κύνες V, 60.
ἐθελουργὸς III, 120. κυνηγέτης V, 18.
ἐθελουργῶς III, 121.
ἐθέλω V, 165. S.
ἔθεντο τὴν καταγινώσκουσαν γνώμην VIII, 15. pl.
ἔθετο VIII, 142.
ψῆφον τὸ δικαστήριον VIII, 148.
ἐθεράπευον ἀσπίδας I, 149.
ἔθηκε VIII, 142.
ἐθλίβετο πάντα IX, 145.
ἔθη II, 9. IX, 8. S.
κατὰ ἔθνη IX, 144.
ὅσα ἔθνη ib.
ἔθνη τρία VIII, 111.
ἔθνος VIII, 111. IX, 27.
ἔθνους ἑκάστου γένη τριάκοντα VIII, 111.
ἐθορύβησεν ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς I, 117.
εἰδέναι V, 144. IX, 150. S.
εὐώδη II, 74.
χάριν V, 141. 142.
εἴδη ἄστρων IV, 155.
ἐσθήσεως X, 51.
θεῶν I, 7.
κεράμεια VII, 162.
κυβείας VII, 206.
εἰδήμων V, 144. IX, 151.
εἴδη ὀχημάτων IV, 99.
ὀρχημάτων VI, 77.
πλακούντων ib.
εἶδος βαρβαρικοῦ ξίφους X, 165.
τὸ εἶδος βλοσυρὸς IV, 136.
εἶδος μάχης I, 130.
εἰδότως V, 144.
εἴδωλα IV, 132.
εἰδώλῳ οἷος πρέπει IV, 137.
εἰδὼς V, 144.
αἰδεῖσθαι τελώνης IX, 33.
τῷ πράγματι χρῆσθαι V, 144.
εἰθίσθαι ib.
εἰθισμένας ib. S.
ἐπ' εἰκάδι (πρώτῃ) I, 63.
εἰκάζειν IV, 10. IX, 151. S.
εἰκάζω V, 126. 153. S.
εἰκάζων IX, 152.
εἰκαῖος V, 163. VI, 121. S.
εἰκάσαι VII, 127.
εἰκασία IV, 9. VII, 127. IX, 132.
εἴκασμα VII, 127.
εἰκάσματα θεῶν I, 7.
εἰκαστὴς IV, 9.
εἰκαστικὸς IV, 9. VII, 127. IX, 152.
εἰκαστικῶς IV, 10. VII, 127.
εἰκοβολεῖν IX, 151. 154.
εἰκόνες θεῶν I, 7.
ὁ εἰκονικὸς νεανίσκος IV, 146. 148.
ξένος IV, 148.
εἰκόνων στάσις VI, 177.
εἰκὸς VII, 127.
εἰκοσακλινὲς IV, 161.
εἰκοσαέτης I, 56.
εἰκοστὰς πρώτη (μηνὸς) I, 63.
οἱ εἴκοσι VIII, 112.
ἑνὸς καὶ εἴκοσι, (ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος ἀριθμοῦ I, 56. Vid. IX, 66. 87.

εἰκο-

εἰκοσίμεως ἔρανος IX, 57.
εἰκόσορος ναῦς I, 82.
εἰκοστὴ IX, 30.
εἰκοστολόγοι IX, 29.
εἰκοστολόγος VI, 128.
εἰκοστῷ ἔτη ἐνεγράφοντο ληξιαρχικῷ VIII, 105.
ἐξ εἰκότων VIII, 69. pl.
εἰκότως V, 126. IX, 131.
εἰκὼν IV, 9. VII, 127. IX, 130.
εἰκὼν ἀντὶ πρωτοτύπου V, 102.
εἰκὼν τῷ μνήματι ἐφισταμένη VIII, 66.
εἰλαμίδες II, 44.
εἰλαπινασταὶ VI, 8.
εἰλαπιναστὴς VI, 36.
εἰλαπίνη VI, 7.
Εἰλειθυίαις εὔχεσθαι III, 49.
εἰλεοὶ V, 14.
εἶλεν (ὁ κατηγορῶν) VIII, 68. 74. S.
εἵλησις ἄστρων IV, 156. S.
εἰλῆφθαι ἀλλήλων VIII, 151. S.
συνάγχη VII, 104.
εἰλικρινὲς πνεῦμα II, 77.
εἰλικρινὴς χρυσὸς III, 87. VII, 98.
εἰλιόνες III, 32.
εἰλιταὶ f. εἰληταὶ ἐσθῆτες VII, 68.
εἶλκον γραμμὴν VIII, 16.
εἰλυσπᾶσθαι V, 168.
εἰλούμενα ἄστρα IV, 156.
Εἵλωτες III, 83. pl.
εἰμένος VII, 43.
εἶμι V, 155. S.
εἶμι διακορὴς V, 151. S.
εἰνάτηρες III, 32.
εἶξε τὸ μέσον τοῦ στρατεύματος I, 165.
εἰπεῖν II, 128. IV, 26.
εἰπεῖν τὰ αἴσχιστα VIII, 80.
ἀπὸ γλώττης II, 110.
ἀπὸ στόματος II, 102. S.
εἰπεῖν τι εὐόρκως I, 39. S.
εἰπεῖν κακῶς VIII, 80.
εἰπεῖν ῥήτωρ δεινὸς IV, 20.
σοφὸς ib. S.
εἰπεῖν συλλήβδην VI, 175.
εἰπὸς X, 155. 156.
εἰπὼν II, 128.
εἰπὼν ἐν πᾶν VI, 123. 131.
μηδὲν ῥῆμα πρεῖκα IV, 37.
εἶραι IV, 27. 113. S.
εἰργάζοντο ἀσπαλιευταὶ I, 108.
εἰργάσθη IX, 156. S
εἰργασμένη ὑπὸ γῆς θήκη IX, 49.
εἰργμὸς VIII, 72.
εἰργμοῦ (δίκη) VI, 154.
εἰργόμενοι ἱερῶν VIII. 66. pl.
οἱ εἴργοντες τοὺς ἀκοσμοῦντας VIII, 131.
εἰρεσία μετεώρῳ πλεῖν I, 103. pl.
εἰρήνη I, 150.
εἰς εἰρήνην ῥέποντες ἐχθροὶ I, 151.
εἰρήνην συνθέσθαι IV, 29.
εἰρήνης σταλαγμὸς X, 168.
εἰρηνικὸς βασιλεὺς I, 41.
αἱ εἰρηνικώτεραι τῶν τεχνῶν VII, 159.
εἰρηνοποιὸς βασιλεὺς I, 41.
εἰρηνοφύλαξ βασιλεὺς ib.
εἰρκτὴ IV, 125. VIII, 72. IX, 45.
εἶρξαι VIII, 71.
εἰρχθῆναι ἐν ξύλῳ VIII, 72. S.
εἴρων V, 119. VI, 122. 200. S.
εἰρωνεία V, 119. S.
εἰρωνικῶς V, 120.
εἴρων συμπότης VI, 29.
εἴρων φλυαρίας VI, 146.
εἰσαγαγεῖν δίκας VIII, 93. 126.
εἰς τὸ δεσμωτήριον VII, 71. S.
εἰσαγγελία VIII, 41. 51.
δίδοται εἰς τὴν βουλὴν VIII, 51.
εἰσαγγελίαι VIII, 52.
εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλειν VIII, 52. 95.
ἔκρινον οἱ χίλιοι VIII, 53.
εἰσαγγέλλοντες VIII, 52. 53.
εἰσαγγελτικὸς νόμος VIII, 51.
εἰσάγειν δίκας VIII, 91. 126.
εἰς τὸ δικαστήριον VIII, 97. 102.
δοκιμασίαν ἀρχαῖς VIII, 88.
προβολὰς VIII, 87.
εἰσαγωγεῖς VIII, 38. 93.
εἰσαγωγῆς χρῄζουσα πόλις IX, 22. S.
μὴ εἰσαγώγιμος δίκη VIII, 57.
εἰσαγωγίμων σιτίων χρῄζουσα πόλις IX, 22.
εἰσακοῦσαι II, 82.
εἰς αὔριον I, 66.
εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον VIII, 71.
εἰσβολὴν ποιήσασθαι I, 180.
εἰς δατητῶν αἴρεσιν VIII, 136.
εἷς καὶ διακόσιοι VIII, 48.
εἰς ἑαυτὸν ἀναδέξασθαι V, 105.
εἰσέβαλον I, 180. S.
εἰσεκυκλήθη IX, 158. S.
εἰσεκώμασε ib.
εἰσελθεῖν δίκην IV, 154.
εἰσενέγκασθαι πρεῖκα III, 36.
εἰσενεγκεῖν V, 103.
ἀργύριον III, 83.
γαμηλίαν III, 42.
ζημίαν VIII, 147.
νόμον IV, 27.
τέλος IX, 31.
εἰς ἓν ἔσπευδον IX, 145.
εἰσενήνεκται V, 166. S.
εἰς τῶν εὐδαιμόνων III, 109. S.
εἰς ἐφήβους τελεῖν II, 19. pl.
εἰσεφθάρη IX, 158.
εἰσηγήσασθαι IV, 27.
εἰσήγησις ψηφισμάτων VI, 177.
εἰσήεσαν εἰς ἐφήβους VIII, 105.
εἰσῆλθε IX, 158.
εἰσήρρηκε ib.
τοῦ εἰσιόντος ἔτους I, 57.
εἰς κοπρῶνα ἀπελθεῖν V, 91. S.
εἰς κόρον ἦλθεν V, 151.
εἰσκρίνεται τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ῥῖνας II, 76.
εἰσκροῦσαι τὸν πίνακα X, 79.
εἰσκύκλημα IV, 128.
εἴσοδος I, 6.
μισθοῦ IV, 74.
χοροῦ IV, 108.
εἴσοπτοι II, 58.
εἰσορμίσασθαι I, 101.
εἰσπεπήδηκε IX, 158. S.
εἰσπλέοντι ἐν δεξιᾷ II, 161.
εἰσπλεῦσαι I, 101.
εἴσπλουν πονηρὸν ἔχων λιμὴν I, 101.
εἰσπνέομεν II, 76.
εἰσποιητὸς υἱὸς III, 21.
εἰσπρᾶξαι V, 103.
εἰσπράξασθαι ib.
χρήματα IV, 29.
εἴσπραξις IV, 46. V, 103. VIII, 148. IX, 30.
εἰσπράττειν VIII, 148. IX, 31.
μισθοὺς IV, 42.
εἰσπράττεσθαι μισθοὺς IV, 42.
φόρους IV, 43.
εἰσπράττοντες τὰ παρὰ νησιωτῶν VIII, 114.
εἰσπράττουσι τοὺς ἔχοντας VIII, 100.
εἰσρεῖ τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ῥῖνας II, 76. S.
εἰς ταυτὸν ᾖσαν IX, 145.
εἷς καὶ τετρακόσιοι VIII, 48.
εἰς τοὔψον ἀπῆλθεν VI, 38. IX, 47. X, 19. pl.
εἰς τράχηλον ὦσαι II, 135.
εἰσφέρειν III, 67. S.
μισθοὺς IV, 46.
χάριν V, 140.
οἱ οὐκ εἰσφέροντες εἰσάγονται εἰς τὸ δικαστήριον VIII, 103.
εἰσφέρων VIII, 157.
ἑκὼν III, 67. S.
εἰσφορὰ IV, 46. VIII, 148. 157.
εἰσφοραὶ κατὰ δήμους VIII, 108.
τὴν εἰσφορὰν κατακεῖσαι X, 140.
εἰσφορὰς διαχειροτονεῖν VIII, 108.
διδοὺς VIII, 108.
ὑποδεχόμενοι VIII, 97.
ἐκ τῶν εἰσφορῶν ἀναλώματα VIII, 108.
εἰς χαλκοῦς IX, 81.
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν I, 163. II, 149.
εἰσχεῖται τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ῥῖνας II, 76.
εἰς ἅμιλλαν παιδιὰ IX, 102.
ἀριστᾷν IX, 103.
εἴσω τείχους IX, 35.
ὡς εἶχε τάχους IX, 152.
εἶχον κατ' ἄκραν I, 169.
ἐκαθέρμαθεν προσήκουσα γῆ IX, 18.
ἐκάθησαν I, 160.
ἐκάθισε III, 89. S.
ἐκάθισε τὸ δικαστήριον VIII, 15. 148.
τὸ στράτευμα I, 167.
ἔκαμεν III, 104. S.
ἑκαστακοστὴν ἥλιος τέτραπται; IX, 46.
ἑκασταχοῦ εἴσπραξις IX, 13.
ἑκατερομάσχαλος χιτὼν II, 138.
Ἑκατήσια I, 37.
ἑκατόγχειρ II, 150.
ἑκατόμβην προσάγειν I, 26. pl.
ἑκατόμβοιον IX, 37.
ἑκατὸν δραχμαὶ Ἀττικαὶ IX, 59. 86.
μναῖ IX, 86.
ἑκατονταλαντία IX, 52.
ἑκατόνταρχοι I, 128.
ἑκατόντορος ναῦς I, 82.
ἐκαυλίζοντο λόγχαι X, 144.
ἐκβαίνειν ἐκ νεῶν I, 125.
ἐκβάλλειν V, 147. S.
τὸ ἐκβὰν IX, 157.
ἐκβέβηκεν IX, 156.
τὸ ἐκβεβηκὸς IX, 157.
ἐκβεβλημένος IX, 158.
ἐκβιαζόμενον κῦμα I, 109.
ἐκβλητότερος κοπρίων V, 163. S.
ἐκβοᾶν II, 126.
ἐκβοῆσαι VI, 207.
ἐκβολὴ IX, 158.
ἐκβολὴν ποιήσασθαι φορτίων I, 99.
περὶ ἐκβολὴν σίτου I, 61.
ἐκβολὴ σίτου I, 180. 231.
ὕδατος I, 116.
ἐκβόλια X, 141.

ἔκγελως VI, 199.
ἔκγονοι III, 12. 19.
ἔκγονος III, 18.
ὁ ἔκγονός σου τί ποιῶν ἀπώλετο; IX, 125.
ἐκδεδιῃτημένως VI, 185.
ἐκδεδιῃτῆσθαι ib.
ἐκδεδωκὼς τὸ σῶμα εἰς αἰσχύνην VI, 127.
ἔκδεια VI, 197.
ἐκδειπνῆσαι VI, 112.
ἔκδηλα V, 150. S.
ἔκδηλον VI, 206. S.
ἐκδήλως VI, 207. S.
ἔκδημοι πόλεμοι I, 177. IX, 9.
ἔκδημος VI, 198.
ἔκδημος πολιτεία (ἡ πρεσβεία) IV, 28.
ἐκδήσαντες λίνον μηλολόνθης IX, 124.
ἐκδήσασθαι πείσματα I, 103.
ἐκδιαίτησις VI, 185.
ἐκδιδόναι I, 75. III, 84.
ἑαυτὸν I, 168.
οἶκον I, 75.
τέλη IX, 34.
ἐκδιδόντες VII, 182.
ὁ ἐκδιδοὺς ἔργον VII, 200.
ἐκδίδωσι III, 35.
ἐκδιῃτῆσθαι VI, 185.
ἐκδιδομένη III, 35.
ἐκδοθεῖσα ib.
ἐκδόσεις III, 84.
ναυτικὰς δανείζων III, 115.
κατ' ἐκδόσεις (δάνεισμα) VIII, 141.
ἐκδόσιμοι στέφανοι VII, 200.
ἔκδοσις III, 35.
ἐκδιῶξαι VIII, 70.
ἐκδιωχθῆναι ib.
ἐκδρομὰς ἐποιήσαντο I, 164.
ἔκδρομος δρόμος ἵππου I, 219.
ἵππος III, 148.
ἐκδύων VII, 204.
ἐκένωσεν ὁ ἄνεμος τὰς ἀστάχυς I, 53.
ἐκεράννυ VI, 24.
ἐκεχειρίαν ἀπαγγεῖλαι VIII, 138.
ἐπήγγελλε IV, 91. S.
κατακηρύξαι IV, 93. S.
ἐκεχειρίας ἐπαγγελία III, 142. S.
ἐκεχειροφόροι IV, 94. S.
ἐκηβόλος Ἄρτεμις V, 13.
ἐκηρύχθη ὁ τὰ ἆθλα νικήσας III, 152. S.
ἐκ θεοῦ μάντευμα ἥκει I, 19.
ἐκθέσθαι I, 99.
ὁ ἐκθρεψάμενος III, 9.
ὁ ἐκθρέψας ib. S.
ἐκθροῆσαι VI, 207. S.
ἐκθρυλλῆσαι ib.
ἐκίρνα VI, 24.
ἐκκαθαίρειν θώρακας I, 149.
ἵππον I, 183.
ἐκκαθήρας VI, 140.
ἑκκαιδεκάδωρα II, 157.
ἑκκαιδεκαέτης I, 55.
ἑκκαιδεκάκλινα δίκτυα V, 30.
ἐκ καιροῦ λέγων VI, 142.
ἐκκαίειν τὸν δῆμον VI, 129. S.
ἐκκαλεσάμενος ἔλεον ῥήτωρ IV, 21.
ἐκκαλεῖσθαι IV, 178.
ἐκκαλύψαι VI, 207.
ἐκκαράξαι X, 85.
ἐκκαύματα VII, 109. X, 110.
ἐκκείμενος V, 119.
ἐκκεκαθαρμένα VI, 141.
ἐκκεκαθαρμένη φωνὴ II, 117.
ἐκκεκαθαρμένος ἄργυρος III, 87.
τὸ ἐκκεκαυληκὸς VI, 54.
ἐκκεκόφθαι ὀφθαλμὸν IV, 188.
ἐκκεκωφημένοις ἐῴκεισαν I, 118.
ἐκκενῶσαι X, 85.
ἐκ κέρατος φανεὶς X, 117.
ἐκκεχυμένος III, 117.
εἰς ἡδονὰς VI, 188.
ἐκκεχυμένως III, 129.
ἐκκηρυκεύσασθαι I, 168.
ἐκκηρύξαι VI, 207.
ἐκκλέπτειν ἑαυτὸν VI, 194.
ἐκκλησία δευτέρα VIII, 96. pl.
κυρία VIII, 95.
σύγκλητος VIII, 116.
τοὺς ἐκκλησιάζοντας ἐξετάζοντες VIII, 104.
τὸ ἐκκλησιαστικὸν VIII, 113.
ἐκκλητεύεσθαι VIII, 37.
ἔκκλητοι δίκαι VIII, 54. 63.
ἐκκλίνειν I, 165.
ἐκκλύζειν VII, 37.
ἐκκομίζοντες τὸν σῖτον ἵπποι I, 209.
ἐκκομίσαι IX, 155.
ἐκκόπτειν τὴν φωνὴν VIII, 155. S.
ἐκκορείτω παῖς VI, 94. pl.
ἐκκρεμάμενος III, 69.
ἐκκρέμασθαι ἐξ αὐτοῦ III, 68.
ἔκκριτοι στρατιῶται I, 176.
ἐκκρούειν VIII, 154.
παττάλους X, 173.
ἐκκροῦσαι πάτταλον IX, 120.
ἐκκρούσασθαι τοὺς πύνδακας X, 79.
ἐκκύκλημα IV, 127. 128.
ἐκκυλίσας τὸν ἱππέα ἵππος I, 198.
ἐκκύλιστος στέφανος VII, 199.
ἐκκυνεῖν V, 65.
ἔκκυνοι ib.
ἐκκυνῶσαι ib.
ἐκλακτίσματα IV, 102.
ἐκλαλεῖν V, 147.
ἐκλαλῆσαι VI, 207.
ἐκλάλησις V, 147.
ἔκλαμψις ἀστέρων IV, 155.
ἐκλέγειν V, 147.
ἀριστίνδην VI, 175.
τέλη IX, 31.
οἱ ἐκλέγοντες τοὺς φόρους VIII, 114.
ἐκλέγων τόκους III, 85.
οἱ ἐκλείποντες τὴν μαρτυρίαν VIII, 36.
ἐκλείπων τὴν ναῦν VI, 153.
ἐκλελεγμένως VI, 208.
ἐκλελυμένος III, 122. 123. S.
ἐκλελύσθαι III, 123.
ἐκλεξάμενος VI, 140.
ἐκληρώθη τὸ δικαστήριον VIII, 148.
ἐκλιπεῖν τὴν δίαιταν VIII, 60.
τὴν φορὰν VIII, 144.
ἐκλογεῖς IX, 29.
ἔκλουτρα X, 46.
ἐκλοχεύειν IV, 208.
ἐκλυμώδης VII, 109.
ἔκλυσις III, 122.
ἐκλυσῶντες χυμοὶ II, 110.
ἔκλωθον VII, 73.
ἐκμαγεῖον VI, 93. IX, 130.
τοῦ ἥπατος II, 220.
ἔκμαγμα IX, 131.
ἐκμανεῖς κύνες V, 74.
ἐκμαρτυρία VIII, 36.
ἐκμελὴς IV, 57.
συμπότης VI, 28. 29.
φωνὴ II, 117.
ἐκμελῶς IV, 57.
ἐκμεμαγμένος IX, 130. 131.
ἐκμεμάχθαι IX, 131.
ἐκμετρεῖν IV, 166.
ἐκμετρηθεὶς IV, 167.
ἔκμετρον IV, 166.
ἔκμετρος τὴν ὀργὴν VI, 124.
πόλις IX, 21.
ἐκμέτρου πνεύματος ὄντος I, 111.
ἐκμέτρως V, 167.
ἐκμηνύων τὴν φωνὴν V, 154.
ἐκμισθοῖ ὁ ἄρχων τῶν ὀρφανῶν τοὺς οἴκους VIII, 89.
ἐκνενευρισμένοι II, 234.
ἐκνίψαι I, 44.
ἐκνίψασθαι μίασμα I, 33.
ἔκνομος δικαστὴς VIII, 12.
ἐκνόμως VIII, 13.
ἐκνοστηλεῦσαι III, 108. IV, 177.
ἐκοιλαίνετο ἡ θάλασσα I, 109.
ἐκουσίου δευτέραν αἰτίαν προσλαβὼν VIII, 120.
ἐκουσίου φόνου αἰτία ib.
ἐκπαγλαίσῃ VI, 62.
ἐκπαιδεῦσαι πῶλον I, 182.
ἐκ παρατυχόντος λέγων VI, 142. S.
ἐκπιωπεῖν (σφαῖραν) IX, 107.
ἐκπέπληγμαι V, 122.
ἐκπεπορνευμένος VI, 126.
ἐκπεσεῖν VIII, 70. IX, 108.
ἐκπέταλοι πίνακες X, 82.
ἐκπέταλον λεπάδιον VI, 90. X, 107.
ἐκπετάσαι τὴν θύραν X, 26.
ἐκπετήσιμοι πρὸς ἄνδρας παρθένοι II, 18.
ἐκπεφυλλοφορημένος III, 57. VIII, 18.
ἐκπεφυλλοφορῆσθαι ib.
ἐκπιεῖν VI, 20. X, 85. S.
ἐκπιεστήριον X, 135.
ἐκπίνειν VI, 19.
ἐκπλαγεὶς V, 123.
ἐκπλεῖν I, 98. 123.
ἐκπλεῦσαι I, 102.
ἐκπληκτικὴ ἀστραπὴ I, 117.
ἐκπληκτικοὶ ἄνδρες I, 156.
ἐκπληκτικὸν III, 134.
ἱερὸν I, 23.
πρᾶγμα V, 124.
ἐκπληκτικὸς V, 124.
ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
ἔκπληκτος VI, 124.
στρατηγὸς I, 179.
ἐκπληξία V, 122.
ἔκπληξις ib.
ἐκπλήττειν IX, 154. 155.
τοῦ ἔκπλου προσιούμενοι VIII, 99.
ἔκπλους I, 98. 102.
ἐκπλῦναι I, 44.
ἔκπλυτος βαφὴ ib.
ἐκπνεῖν I, 216. II, 219.
ἐκπνεῖσθαι V, 72.
ἐκπνέουσιν II, 76.
ἐκπνέων II, 219.
ἐκποιεῖ IX, 154.
ἐκποίησις τέκνων VI, 178.
ἐκποιητὸς υἱὸς III, 21.
ἐκπολεμηθῆναι I, 154.
ἐκπολεμισταὶ I, 156.
ἐκπολεμῶσαι I, 154.
ἐκπονήσας VI, 139.
ἐκπορίσαι III, 128.

ἐκπράξαι V, 103.
ἐκπράξασθαι ib.
ἐκπτοεῖ τὰς γνώμας ἡ ἀστραπὴ I, 118.
ἔκπυρον βλέμμα I, 192.
ἔκπυστα ποιεῖν V, 147.
ἔκπυστον VI, 206.
ἔκπωμα VI, 108. X, 64. 75.
Βησσικὸν VI, 96.
Διονυσιακὸν VI, 99.
λιθοκόλλητον X, 187.
Περσικὸν VI, 96.
ἐκπώματα I, 28. V, 95. X, 66.
ἐκπλύνειν VI, 95. S.
ἐναποπλύνεσθαι X, 78.
ὑάλινα VI, 100. X, 68.
ἐκπωμάτια X, 66.
ἐκπωματοποιὸς VII, 190.
ἐκρεῖ τὸ πνεῦμα κατὰ ῥῖνας II, 76.
ἔκρινε τὸ δικαστήριον VIII, 148.
ἐκριπίσαι φλόγα IX, 155.
ἐκροὴ πνεύματος II, 219.
ἐκρύπτειν VII, 39.
ἐκρύψαι I, 44.
ἐκσκευάσασθαι IX, 155.
ἐκσοβεῖν τὴν κόνιν I, 199.
ἐκσπογγίσαι IX, 91.
ἐκστασιάζων VI, 130.
ἐκστρατεῦσαι I, 160.
ἐκστρατεύσασθαι πανδημεὶ ib.
ἐκ συμβόλων ληφθῆναι VIII, 69.
ἐκταδίην VII, 47.
ἐκταράττειν IX, 155.
ἐκτάσεις κώλων II, 234.
ἐκταχθῆναι I, 162.
ἐκτεθηλυσμένος VI, 126.
ἐκτεθρυλλημένον VI, 206.
ἐκτεῖναι III, 79.
τὸ σῶμα V, 168.
ἐκτειχίσαι πόλιν I, 174.
ἐκ τεκμηρίων VIII, 69. pl.
ἐκτεμεῖν IV, 178.
ἐκτέμνουσα ὄρχεις X, 165.
ἐκτένεια III, 119.
ἐκτενὴς III, 118.
ἐκτενισμέναι λευκαὶ τρίχες IV, 137.
ἐκτενισμένος II, 34.
ἐκτενῶς III, 119.
ἐκτεταμένη πόλις IX, 19.
ἐκτετηκέναι IV, 187.
ἐκτετρημένος χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
ἐκτετυπῶσθαι IX, 131.
ἐκτεὺς I, 246. IV, 168. X, 113.
ἡ ἕκτη ἡλικία (γέρων) II, 4.
ἐκτημόριον IV, 165.
ἐκτιθασσεῦσαι IV, 28.
ἐκτίνειν χάριν V, 142. S.
ἐκτίσαι V, 103. VIII, 147.
ἔκτισις V, 103.
δίκης VI, 178.
ζημίας VIII, 148.
τοῦ ἐκτίσματος ἐγγυηταὶ VIII, 60.
ἐκτισμένη πόλις IX, 19.
ἕκτον τοῦ τιμήματος VIII, 48.
ἐκτοξεῦσαι I, 163. VIII, 156.
Ἐκτόρειος κόμη II, 29.
ἐκτραχηλίσαι II, 135.
ἐκτρέπεσθαι δυσωδίαν II, 74.
ἐκτρέπομαι V, 114.
ἐκτρέφειν III, 50.
ἐκτρίψαι τὸ ὕδωρ I, 224.
ἐκτρίψαι βαφὴν I, 44.
δίσκον III, 151.
φλόγα IX, 155.
ἐκτρίψειεν ἂν πρόῤῥιζα τὰ δένδρα ὁ σῦς V, 80.
ἐκτύπωμα IX, 130.
ἐκυματοῦτο I, 109.
ἐκυρὰ III, 32.
ἐκυρὸς ib.
ἐκφανὲς VI, 206.
ἐκφανὴς V, 119. 158.
ὁδὸς III, 98.
ἔκφαντα ποιεῖν V, 147.
ἔκφαντον VI, 206.
ἐκφανῶς V, 120. 159. VI, 207. S.
ἐκφατνίσματα X, 166.
ἐκφατνώματα VII, 122.
ἐκφέρειν V, 147.
κόπρον ἵππου I, 183.
ἐκφερόμενος δικαστὴς πρὸς ὀργὴν VIII, 10.
ἵππος εἰς δρόμον I, 210.
ἐκφέροντες ἵπποι I, 218.
ἐκφέρων ἵππος I, 210.
ἐκφῦναι VI, 207.
ἐκφλέγειν IX, 155.
ἐκφλέγεσθαι πόθῳ III, 68.
ἐκφοβεῖν IX, 155.
ἐκφορὰ III, 94.
ἐκφορὰ τῶν βιαίως ἀποθανόντων VIII, 65.
ἐκφοραὶ III, 102. VIII, 146.
ἔκφορα ποιεῖν V, 147. S.
ἐκφόρημα I, 237.
τὰ ἐκφόρια ἡ γῆ οὐκ ἀπέδωκε I, 53.
ἐκφόριον I, 237.
ἔκφορον VI, 206.
ἔκφορος πρὸς ὀργὴν δικαστὴς VIII, 12.
ἐκφράσεις IV, 33.
ἐκφρόνως V, 121. S.
ἐκφροσύνη ib.
ἔκφρων V, 120.
ὁ ὄνος ἄγριος V, 84.
ἐκφυλλοφορῆσαι III, 57. VII, 18.
ἐκφύσημα IV, 190.
ἐκφυσῆσαι IX, 128.
ἔκφυσις κλημάτων VII, 145.
ἐκχέαι III, 129.
τοὺς λόγους VI, 147.
ἐκχέων τὰ πατρῷα III, 117.
ἐκχλευάζειν VI, 199.
ἐκχρηματίζεσθαι IV, 43.
ἔκχυσις III, 129.
ἐκχωρεῖν VI, 194.
ἐκχωρῆσαι (ἄρθρον) IV, 187.
τὸ ἐκχωρῆσαν ἄρθρον κατευθῦναι IV, 179. S.
ἑκὼν εἰσφέρων III, 67. S.
ἐλαία I, 232.
βρύουσα I, 237.
ἐλαῖαι ἁλμάδες δρυπέτεις VI, 45. pl.
στοιχάδες V, 36.
ἐλαία ἱερὰ I, 241.
μορία I, 241. V, 36.
πιρκνὴ I, 61. V, 67.
ἐλαίας ἄνθος λευκὸν I, 241. E.
ἐλαίας ἀστῆς IV, 17.
ἐλαίας καρπὸν δρέπεσθαι VII, 146.
κλάδος VII, 147.
τὰς ἐλαίας τρίβειν I, 225.
ἐλαίας τριβὴ I, 226.
ἐλαιατῆρες VII, 146.
ἐλαιηρὰ ἐπίχυσις VI, 103. X, 92.
ἐλαιηρὸν ἀγγεῖον X, 179.
ἐλαιοκομεῖν VII, 141.
ἐλαιοκομία VII, 140.
ἐλαιοκομικὴ ib.
ἐλαιοκόμοι I, 222. VII, 140. S.
ἐλαιοκομούμενοι αὐλῶνες I, 229.
ἔλαιον VI, 65. 66.
εἰς τὸ ἔλαιον ἀπῆλθον IX, 47. vid. X, 19.
ἔλαιον ἐπισπένδειν X, 65.
Ῥόδιον VI, 104.
ἐλαιοποιία VII, 140.
ἐλαιοπῶλαι VII, 198.
ἐλαιοτάμμαξις VI, 82.
ἐλαιοῦν VII, 146.
ἐλαϊστῶν ῥάβδοι X, 130. vid. VII, 146.
ἐλαιώδης ὑγρασία IV, 190.
ἐλαίῳ χρίσασθαι III, 153.
ἐλάσασθαι βοσκήματα I, 162.
λείαν ib.
τάφρον I, 161.
τεῖχος I, 174.
ἔλασις I, 209. IX, 158.
ἵππου I, 205.
ἐλατήρια φάρμακα IV, 179. V, 132.
ἐλατὸς χαλκὸς VII, 105.
ἔλαττον IV, 164.
ἐλαττονάκις ib.
ἐλαττόνως V, 167.
ἐλάττωμα VI, 180.
ἐλάττων IV, 164.
ἐλάττων χρημάτων III, 112.
ἐλαύνειν VII, 107.
κώπαις I, 98.
σχέδην VI, 175.
εἰς τάχος I, 208.
ἐλαυνόμενον κῦμα I, 109.
ἐλαυνόμενος ὄμβρος I, 116.
ἐλαῦνον κῦμα I, 109.
ἐλαύνων ἄνεμος I, 110.
ἐλαύνων ἅπαντας VI, 129. S.
ἔλαφοι V, 76.
ὀργάσι χαίροντες V, 15.
ἔλαφος ἐπὶ V, 94.
ἔλαφος θήλεια ἄκερως V, 76.
ἔλαφος χρυσόκερως ib. E.
ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκὼς II, 16. S.
ἐλαφρὰ κεφαλὴ V, 69.
σκέλη ib.
ἐλαφρίσασθαι IV, 98.
ἐλαφροὶ δρομεῖς III, 149.
στρατιῶται I, 130.
ἐλαφρὸς κυνηγέτης V, 18.
ὀρχηστὴς IV, 96.
ἐλαφρότερος σταδιεὺς III, 148.
ἐλαφρότης IV, 172.
ὀρχηστοῦ IV, 97.
ἐλαφρύναι τάφρον I, 161.
ἐν ἐλαφρῷ ἀέρι διακείμενον χωρίον V, 109.
ἐλαφρῶς δραμεῖν III, 149.
ἐλάφων χρῶμα V, 76.
ἐλάχιστον IV, 164.
ἔλαψ VI, 50.
ἐλεγεῖα III, 101.
ἐλεγεῖον VIII, 146.
ἐλεγκτικὸς IV, 25.
ῥήτωρ IV, 21.
ἐλέγξαι IV, 32. VI, 207. S.
ἐλεγχθεὶς ἀνθικρυς VIII, 69.
ἔλεγχοι IV, 33.
ἔλεγχος IV, 33. VI, 208. S.
ἐλεεῖν VIII, 11.
ἐλεεινολογία II, 124. S.
ἐλεεινὸς III, 116. S.
ἐλεημόνως VIII, 11.
ἐλεήμων δικαστὴς VIII, 10.
ἔλεια θηρία V, 14.
ἐλεῖν I, 166. 169.
πρὶν ἑλεῖν ἐνδιδοὺς κυνηγέτης V, 18.

ἔλειον σέλινον I, 183.
ἐλείων σελίνων πυθμένας ἔχον ἄγγος VII, 172.
ἐλένιον VI, 106.
ἐλένη (τὸ ἀγγεῖον) X, 191.
Ἐλενηφόρια ib.
ἐλεὸν VI, 90. X, 101.
ἔλεον ἐκκαλεσάμενος ῥήτωρ IV, 21.
ἔλεος VIII, 11.
ἐλεὸς IV, 123.
ἑλεπόλεις I, 139.
ἐλευθερία III, 114. V, 119.
ἐλευθερίας φύλαξ ῥήτωρ IV, 34.
ἐλευθέριος III, 118.
ἐλευθεριότης ib.
ἐλευθερίως III, 119.
τὸ ἐλεύθερον γρᾳδίον IV, 138. 139.
ἐλεύθερον κακῶς ἀγορεύων δοῦλος VIII, 88.
πιπράσκων VI, 153.
ἐλεύθερον χωρίον V, 108.
ἐλευθεροπρασίου δίκη III, 78.
ἐλευθερωπρέπεια III, 119.
ἐλευθεροπρεπὴς III, 118.
ἐλευθεροπρεπῶς III, 119.
ἐλεύθερος III, 114. 118. V, 119.
ἀὴρ V, 109.
βασιλεὺς I, 40.
ἵππος I, 194.
ῥήτωρ VI, 191.
ἐλευθερουργὸς ἵππος I, 194.
ἐλευθέρων σχῆμα VII, 47.
ἐλευθέρως III, 114. S.
ἐλευθέρως αἰεὶ περιῤῥεομένη πόλις IX, 20.
ἡ Ἐλευσίνάδε θυσία VIII, 107.
Ἐλευσίνια I, 37.
ἐξ Ἐλευσῖνος ψῆττα VI, 63.
ἐλεύσομαι οὐδεὶς τῶν καταλογάδην δοκίμων εἶπεν V, 155.
ἐλεφαντάγωγὸς I, 140.
ἐλεφαντάρχης ib.
ἐλέφαντες στρυνύζουσι V, 88.
ἐλεφάντινα μαχαίρια X, 89.
ἐλεφαντίνη κλίνη X, 35.
ἐλεφαντόκωποι ξιφομάχαιραι VII, 158. X, 145.
ἐλεφάντων ἀντικρυς χρεία ἐπὶ τὰς μάχας I, 140.
ἔλη I, 221. V, 14. μεσημβρινὰ V, 41.
ἐληλαμένος IX, 158.
ἐληλεγμένον VI, 206.
ἐλθὲ πρὸς τὸν ἀγρὸν IX, 12.
ἐλθεῖν ἀγρόνδε ib.
ἐξ ἀρχῆς VIII, 60.
εἰς ταὐτὸν I, 154. V, 92.
εἰς χεῖρας I, 163. 164. II, 149.
ἔλιγγες II, 67.
ἕλικες II, 22. V, 97.
ἑλικοειδῶς IX, 124.
ἑλικτῆρες II, 83. V, 97. VII, 96.
ἕλιξ ὠτὸς II, 86.
ἑλίχρυσος VI, 106.
ἕλκειν ἔριον VII, 32. S.
ῥινὶ τὰ προσφερόμενα πνεύματα II, 74.
σκαπέρδαν IX, 110. 116.
σχίστας IV, 105.
ἕλκη λοιμώδη IV, 204.
ἕλκος IV, 189. S.
ἀκάθαρτον IV, 190.
ἀφρῶδες IV, 191.
διεφθορὸς IV, 190.
ἑρπυστικὸν IV, 106.
ὑπερσαρκοῦν IV, 191.
ὑπόνομον IV, 191.
Χειρώνιον IV, 146.
ἑλκοῦσθαι τὸ στόμα IV, 185.
ἑλκύσαι γραμμὴν VII, 128. IX, 111.
λατύπη IX, 104.
ἑλκώδης ψώρα IV, 194.
ἑλκῶν ἔμπλεα ὦτα IV, 185.
ἕλκωσις II, 103.
Ἑλλάδα γλῶσσαν II, 110.
ἔλλαμψις ἀστέρων IV, 155.
ἐλλέβορον V, 101. 132.
ἐλλέβορος VII, 69.
ἐλλείπων (βόλος) VII, 205.
Ἕλλην ῥήτωρ IV, 20.
Ἑλληνικὴ πυρία VII, 168.
Ἑλληνικῶς IV, 23.
Ἑλληνίσαι IV, 24.
Ἑλληνισμὸς (ῥήτορος) IV, 22.
Ἑλληνοταμίαι VIII, 132.
ἐλλιμένια VIII, 132.
ἐλλιμενίζειν IX, 31.
ἐλλιμένιον IX, 30.
ἐλλιμενισταὶ IX, 29.
ἐλλιμενιστὴς VI, 128.
ἐλλιπὴς V, 133. S.
ἐλλιπῶς V, 167. S.
ἐλλόβια II, 83. V, 97.
ἐλλόγιμος II, 125.
ἐλλοχῆσαι I, 173.
ἐλλύχνια VI, 103.
ἐλλύχνιον VII, 178. X, 115.
ἑλμίνθια IV, 197.
ἑλόμενος τὰ παλαιὰ ὀνόματα VIII, 110.
ἔλοψ VI, 50.
ἐλπίδας ὀλίγας ἔχων τοῦ ζῆν VIII, 79.
ἐπ' ἐλπίδος ἦν ὀλίγης III, 107.
ἐλπίδος πηδήματα V, 61.
ἐλπίζω V, 126. S.
ἐλπὶς ib. S.
ἔλυμα I, 252.
γεγομφωμένον ib.
Ἐλυμαῖοι κύνες V, 37.
λαγωοὶ V, 74.
ἔλυμος αὐλὸς IV, 74.
ἔλυτρα βλεφάρων II, 69.
ἔλυτρον ἀσπίδος VII, 157. X, 142.
ἑλώδης πόλις IX, 22.
ἑλὼν ἐν τῇ διαίτῃ VIII, 64.
μὴ ἑλὼν τὴν μὴ οὖσαν VIII, 60.
ἐμαλακίσθη III, 104. S.
ἐμάχοντο θυμῷ I, 165.
ἐμβάδες IV, 115. VII, 85.
ἔμβαθρα VII, 93.
ἐμβαλεῖν I, 124. III, 79. S.
δεξιὰν II, 160.
εἰς τὸ δεσμωτήριον VIII, 71. S.
μύωπι τῷ ἀθύμῳ ἵππῳ I, 210.
ψῆφους εἰς ἐχῖνον VIII, 127.
ἐμβαλέσθαι I, 99.
ἐμβάλλειν χαλινὸν τῷ ἵππῳ I, 207.
ἐμβάλλων εἰς τοὔψον IX, 48.
ἐμβάται IV, 115. VII, 91.
ἐμβατήρια IV, 53.
ἐμβατήριοι αὐλοὶ IV, 82.
ἐμβατήριος ῥυθμὸς IV, 78.
ἐμβάφια VI, 85. X, 86.
ἐμβιβροντῆσθαι V, 121.
ἐμβλέπων II, 56.
ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον VIII, 71. S.
ἐμβλήματα I, 241.
ἐμβοᾶν κατὰ τὸ οὖς IX, 109.
ἐμβοάτω τοῖς κυσὶν ὁ κυνηγέτης V, 85.
ἐμβολὴ ἀγωγίμων VI, 176.
ὑπὸ τὴν ἐμβολὴν ἀνοῖξαι τὴν ναῦν I, 124.
ἐμβολὴ στρατοῦ VI, 176.
ἐμβόλια V, 36.
ἐμβολοδέτης I, 146.
ἔμβολον I, 85. 92.
ἔμβολος I, 145.
ἐμβριθὲς σαλπίζειν IV, 85.
ἐμβροντησία V, 121.
ἐμβρόντητος I, 118. V, 121.
ἔμβρυον II, 6. 222. 223.
(ἀρότρου) I, 252.
ἐμβρυοτομία IV, 208.
ἐμεῖν VI, 111.
ἔμεινε κατὰ χώραν IX, 13.
ἐμερίσω IV, 176.
ἐμεσεγγύησαν VIII, 28.
ἐμμανὴς εἰς ποίησιν IV, 52. S.
ἐμμέλεια IV, 53. 99.
ἐμμελὲς IV, 57.
αὔλημα IV, 73.
ἐμμελὴς IV, 57.
αὐλητὴς IV, 71.
ἐμμελία IV, 57.
ἐμμελῶς ib.
ἔμμετροι λόγοι IV, 52.
ἔμμηνοι δίκαι VIII, 63. 101.
ἔμμηνον αἷμα II, 222.
σιτηρέσιον I, 59.
ἔμμισθον πεποιῆσθαι τὴν ἀκρόασιν IV, 46.
ἔμμισθος θησευτὴς IV, 48.
ῥήτωρ VI, 190.
ἔμμονος βαφὴ I, 44.
ἔμπαις III, 14.
ἐμπατοῦνται σταφυλαὶ VII, 151.
ἐμπεδοῦν ὅρκους I, 39. S.
ἐμπειρία IV, 7. V, 144.
ἐμπειροπόλεμοι ἄνδρες I, 156.
ἔμπειρος IV, 7. V, 144. S.
ἐμπείρως IV, 8. V, 144.
ἐμπεπαρμένας παρειὰς ἔχων IV, 148.
ἐμπεπαρῳνημένος κίναιδος VI, 126.
ἐμπεπαρῴνηται VIII, 78.
ἐμπεπλῆσθαι τὴν ἀκοὴν II, 82.
ἐμπέπλησμαι V, 151. S.
ἐμπεποιημένα V, 149.
ἐμπέπραται VII, 9.
ἐμπεριγράψαι κύκλον τηλίᾳ IX, 108.
ἐμπεσεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον VIII, 71.
ἐμπεσόντα ἄψυχα VIII, 120.
ἐμπεφορβιωμένος IV, 70.
ἔμπηρα II, 61.
θύματα I, 29.
ἐμπιμπλᾶναι σκυλάκων V, 51.
ἐμπίπτει ταῦρος V, 94.
ἐμπίπτων VI, 129. S.
σῦς V, 79.
ἐκ τείχων ἄνεμος I, 111.
ἐμπλακέντες διηγωνίζοντο I, 165.
ἐμπλεῖν I, 98.
ἐμπλέξαι VII, 209.
ἐμπλέομεν μετέωροι I, 103. pl.
ἐμπλέοντες I, 95.
ἐμπλεόντων ὅπλα I, 120.
ἔμπλεων IV, 170. S. V, 133.
ἔμπλεώς εἰμι V, 151.
ἔμπληκτος V, 120.
λαγὼς V, 72.
τύραννος I, 42.
ἐμπλήκτως V, 121.
ἐμπληξία ib. S.
ἐμπνεῖν II, 219. IV, 68. S.

ἐμπνεόμενα ὄργανα IV, 58.
ἐμπνεῖν II, 219.
ἔμπνευς ib.
αὐλητὴς IV, 72.
ἐμπόδια II, 195. V, 134.
ἐμποδίζει II, 195. VIII, 154.
ἐμποδίσας V, 134.
ἐμποδίσματα II, 195. V, 134. S.
ἐμποδὼν V, 134. S.
γινόμενος ib.
ἵστασθαι II, 195. VIII, 155.
καθίστασθαι V, 64.
καταστὰς V, 134. στὰς ib.
ἐμποιήσας V, 149.
ἐμπολαῖος Ἑρμῆς VI, 15.
ἐμπολᾷν V, 135.
ἐμπολέμιος ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
ἐμπολὴ III, 127.
ἐμπόλημα V, 135.
ἔμπολις IX, 27.
ἐμπόλω Διοσκούρω VII, 15.
ἐμπορευτικοὶ VII, 209.
ἐμπορικαὶ δίκαι VIII, 54. 63. 88. 101.
ἐμπορικὰ (τέλη) VIII, 132.
ἐμπόριον IX, 34.
ἐμπορίου δίκαι VIII, 63. μέρη IX, 34.
ἔμποροι ib.
ἧν ἔμποροι μᾶλλον τῶν γεωργῶν τρέφουσι πόλις IX, 22.
ἔμπορος I, 95.
ἐμπόρων ἀγερμὸς IX, 143.
δίκαι VIII, 63.
ἐμπρῆσαι I, 174. IV, 178. IX, 155.
τὸν κόσμον τοῦ νεὼ I, 12.
ὁ ἐμπρήσας IX, 156.
ἐμπρησμὸς ib.
τὰ ἔμπροσθεν (ἵππου) σκέλη I, 216.
ἐμπρόσθια I, 211.
ἐμπρόσθιον ἅρματος I, 142.
ἔμπυος IV, 186.
ἔμπυρα σκεύη X, 13.
ἐμπυριβήτης τρίπους IX, 68. X, 63.
ἐμπυρισμὸς IX, 156.
ἔμπυροι ἄνθρακες VI, 89.
τέχναι VII, 7.
ἔμπυρον χωρίον V, 110.
ἔμπυρος III, 69. ζώνη IV, 58. pl. σῦς V, 80.
ἐμπύρως ἐρᾷν III, 68. S.
ἐμπωλεῖν VII, 8.
ἐμπωλὴ VII, 9.
ἐμπώλημα VII, 8.
ἐμπώλησις III, 124.
εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν δίκη VIII, 33.
ἐμφερὴς IX, 130. S.
ἐμφερῶς IX, 131.
ἐμφράττειν II, 216.
ἐμφρόνως IV, 11.
ἐμφύλιον αἷμα VIII, 110.
ἐμφύλιος πόλεμος ib.
ἐμφυσᾷν IV, 68.
ἐμφυσώμενα ὄργανα IV, 58. S.
ἔμφυτον χωρίον I, 239.
ἔμφωνος II, 111.
ἔμψυχος II, 227.
ἐμψύχως ib.
ἐμῶν αἷμα II, 215.
ἐναγεῖς I, 32.
ἐναγὲς πρᾶγμα I, 33.
ἐναγὴς VIII, 134.
ἀνὴρ I, 21.
ἐναγίζει τοῖς περὶ Ἁρμόδιον (ὁ πολέμαρχος) VIII, 91.
ἐναγίσαι III, 102. S.
ἐναγίσματα III, 102. VIII, 146.
ἐναγκαλίσασθαι II, 139.
ἔναγχος κτισθεῖσα πόλις IX, 18.
ἕνα δῆμον εἶναι VIII, 151. S.
ἐναέριοι θεοὶ I, 23.
ἕνα θυμὸν ἔχειν VIII, 151. S.
ἐναιθέριοι θεοὶ I, 23.
οἱ ἐν αἵματι III, 5.
ἔναιμον II, 215.
ἐναίμους ib.
ἐναιμώδεις ib.
ὁ ἐν αἰτίᾳ VIII, 67. 120.
ἐν αἰτίᾳ εἶναι VIII, 67.
ἐν ἀκμῇ I, 10. S.
ἔνακμος ib.
ἐναλεῖψαι IV, 180. S.
ἐνάλιοι θεοὶ I, 23.
λὰξ ἐνάλλεσθαι III, 150.
ἐναλλόμενος VIII, 77. λὰξ ib.
ἐνάμιλλοι θαλάττῃ ποταμοὶ III, 103.
ἐνάμιλλον V, 157. S.
ἐνανδρουμένη πόλις IX, 23.
ἐν ἄνθει I, 10.
ἐναντία V, 134.
τὴν ἐναντίαν γνώμην ἔθετο VIII, 15.
ἐναντίοι ἐχθροὶ I, 150.
πρὸς ἐναντίον ἄνεμον πλεῖν I, 110.
ἐναντιοῦμαι VI, 118. S.
ἐναντίωμα VI, 180.
ἐναντιώματα V, 134.
ἐναποβάσεις X, 76.
ἐναποθεῖναι δικάστῃ I, 27.
ἐναποκείμενα ἐν στήλαις V, 149.
ἐναπομάξασθαι VI, 92.
ᾧ ἐναπονίπτιον τοὺς πόδας σκεῦος X, 77.
ἐναπονίψεις X, 76.
ἐναποπλύνεσθαι τὰ ἐκμάγματα X, 78.
ἐναργὴς ὀρχηστὴς IV, 96.
ἐναργότης IV, 97.
ἔναρθρος φθόγγος II, 114.
ἐνάριθμα IV, 162.
ἐναριθμεῖσθαι ἀνδρωδῶς τῷ καταλόγῳ II, 20.
ἐναρίθμητα IV, 162.
ἐναριστᾷν IX, 102.
ἐν ἀριστερᾷ II, 161.
ἐναρμόνιον IV, 58. 63.
ἐνάρμοστον IV, 58.
ἐνασελγαίνων VIII, 75. S.
ἐναυλίσαι I, 73.
ἐναυλίσασθαι ib.
ἔναυλον IV, 67.
ἔτι ἐν γάλακτι νήπιον II, 8.
ἐν γαστρὶ ἔχειν II, 168.
οἱ ἐν γένει III, 5.
ἐνδάκνοντες τὸν χαλινὸν ἵπποι I, 218.
ἐνδάπιος III, 51.
ἐνδεδυκέναι VII, 43.
ἐνδεδυκὼς ib.
ἐνδεδυμένος ib.
ἐνδεὴς IV, 17. V, 133. S.
ἐνδεέστερον διάκειται τὸ σωμάτιον III, 105.
ἐνδεέστερος ἵππος I, 198.
ἐνδεὴς III, 110.
πόλις ἐγγενοῦς δήμου IX, 21.
ἔνδεια III, 111. VI, 197. S.
ἐνδείᾳ ἐπιτηδείων ἐδουλώθησαν I, 168. pl.
ἐπ' ἐνδείας εἶναι III, 111.
ἔνδεια τροφῶν I, 52.
ἐνδειγμα VI, 179.
ὁ ἐνδεικνύμενος VIII, 49.
ἐνδείκνυσθαι III, 138.
ἐνδεικτικὸς ὀρχηστὴς IV, 96.
ἐνδείξασθαι IV, 98. 113. VIII, 49. 50.
ἔνδειξις III, 138. VIII, 41. 49.
ἀδικήματος VI, 178.
ὀρχηστοῦ IV, 97.
οἱ ἔνδεκα VIII, 102. 121.
ἐνδεκαέτης I, 55.
ἐνδεκάπους ἡ σκιὰ I, 72.
ἐν δεξιᾷ II, 161.
οὐκ ἔνδετος κόμη II, 25.
ἐνδεῶς V, 167.
ἐνδεῶς πράττων III, 110. VI, 197.
ἔνδηλον VI, 206. S.
ἐνδήλως VI, 207.
ἔνδημοι πόλεμοι I, 177.
ἔνδημον πλῆθος IX, 9.
ἐνδημότατοι ib.
ἐνδιαιτηθῆναι I, 73.
ἐνδιαίτημα I, 73. 74. VIII, 129.
ἐνδιαιτήματα IX, 8.
ἐνδιδόναι I, 168.
πρὸς ἔφοδον πρώτην I, 165.
στόμιον ἵππῳ I, 211.
χαλινὸν I, 208.
ἐνδιδοῦσαι ὑπὸ τὸν ἥλιον κύνες V, 64.
ἐνδιδοὺς δικαστὴς πρὸς χάριν VIII, 10.
ὄρτυξ IX, 109.
ἐνδίδωσί μοι τὸ σῶμα ὑπ' ἀῤῥωστίας III, 105.
ἐνδικάζεσθαι VIII, 24.
ἔνδικος VIII, 25.
ἀνὴρ ib.
δικαστὴς VIII, 10.
ἡμέρα VIII, 25.
ἐνδίκως VIII, 11. S.
ἐνδοιάζειν IX, 154. S.
ἐνδοιάζω V, 153.
ἐνδοιασμὸς V, 153.
ἐνδομενία X, 12.
τὸ ἔνδον τοῦ ὀστράκου IX, 111.
τὰ ἔνδον τῆς πόλεως IX, 35.
οἱ ἔνδοξοι VI, 197. S.
ἔνδοξος V, 158. S.
οἶκος IV, 124.
ἐνδόξως V, 159.
ἐνδόσιμα κατηγόρησε VIII, 143.
τὸ ἐνδόσιμον εἰς τὸν δρόμον I, 210.
ἐνδοτέρω τοῦ νόμου IX, 33.
ἐνδρομίδες VII, 93.
ἐνδρομὶς III, 155.
ἔνδροσον χωρίον I, 239.
ἔνδροσος γῆ I, 238.
ἔνδρυον I, 252.
ἔνδυμα VII, 42.
ἐνδύσω VII, 43.
ἐνεαρίσαι I, 62.
ἐν ἑαυτῷ ὑποβαλέσθαι V, 105. S.
ἐνέβαλον εἰς τὴν πολεμίαν I, 180.
ἐνεγέγραπτο θηρία X, 43.
ἐνεγκεῖν III, 94.
τίς δ' ἂν ἐνέγκοι; VI, 131.
ὃ οὐκ ἄντις ἐνέγκοι III, 131.
ὃς οὐκ ἂν ἐνέγκοι πολέμου βοὴν ἵππος I, 198.
ἐνεγκὼν IX, 159. S.
ἐνεγράφοντο τῷ ληξιαρχικῷ VIII, 105.
ἐνέγραψαν VIII, 73.
ἐνέδρα II, 184.
ἐνέδραν καθίσαι I, 173.
ἐνεδρεύειν II, 184.

ἐνεδρεῦσαι ἐκ τοῦ ἀφανοῦς I, 173.
οὐκ ἐνέδωκα VIII, 150. S.
ἐνέδωκε VIII, 143. S.
ἐνεθιζέτω ὁδῷ λιθώδει τὸν πῶλον I, 200.
ἐνειλιγμένος τοὺς πόδας X, 50.
ἐνειργασμένα V, 149.
ἐνεκκλησίαζον ἐν Πνυκὶ VIII, 132.
ἐνεκληρώθη τὸ δικαστήριον VIII, 148.
ἐνεὸς V, 120.
ἐνεπεποίκιλτο αἴθη X, 43.
ἐνέπεσε βροντὴ ταῖς ἀκοαῖς I, 118.
ἐνεπηρεάζειν VII, 182. VIII, 30.
ἐνεπίσκημμα VIII, 61.
ἐνεπισκήψασθαι VIII, 54. 61.
ἐνεποίησεν ἀστραπὴ θόρυβον ταῖς γνώμαις I, 117.
ἐνεργασάμενος V, 149.
ἐνεργολαβεῖν VIII, 30.
ἐνεργὸς I, 43.
βασιλεὺς I, 40.
στρατηγὸς I, 178.
ἐνεργῶς III, 121. S.
ἐνεσκευάσθαί τινα σκευὴν X, 14.
ἐνέσκηψεν αὐχμὸς I, 53.
ἐνεστηκυῖα ἡμέρα I, 66.
στήλη IX, 9.
ἐνεστῶσα ἡμέρα I, 66.
τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους I, 56.
ἐνεύναια VI, 10. X, 52.
ἐνεύναιον ἱμάτιον X, 123.
περιβόλαιον VII, 46.
ἐν εὐρυχωρίᾳ IX, 23.
ἐνεχόμενοι μιάσματι I, 32.
ἐνεχυράζειν VIII, 148.
ἐνέχυρον III, 84.
ἐνεωρακὼς II, 55.
ἐνηβητήρια I, 74. IX, 8.
ἐνηγκυλημένος V, 54.
ἐνηγκυλῆσθαι V, 23.
ἐνήλατα X, 34.
ἐνήλατο VIII, 76. λὰξ ib. S.
ἐνήλατον VI, 9.
ἐνηλύσια ἄψαυστα τὰ περιειρχθέντα IX, 41.
ἓν ἥμισυ τάλαντον IX, 55.
ἕνη καὶ νέα I, 63.
ἐνῆπται τὰ καινᾶ VIII, 83.
ἐνησελγημένος κίναιδος VI, 126.
ἐνησέλγηται VIII, 78. S.
ἐνήστραπτο ἄστρα X, 43.
ἔνηφι I, 66.
ἐνθεὶς V, 149.
ἐνθέμενοι τοὺς οἰστοὺς I, 164.
ἐνθέμιον I, 90.
ἔνθεον ἱερὸν I, 23.
ἔνθεον καὶ μανικὸν βομβύκων αὔλημα IV, 82.
ἔνθεος III, 69.
ἀνὴρ I, 20.
τόπος I, 8. 15.
εἰς ᾠδὰς IV, 52.
ἐνθερίσαι I, 62.
ἐνθέσθαι φορτίον I, 99. S.
ἔνθεσις VI, 33.
Θετταλικὴ VI, 43.
ἐνθέσμως I, 22.
ἐνθέως I, 16. 22.
διακείμενος IV, 52.
ἐρᾶν III, 68. S.
ἔχειν III, 69.
ἐνθουσιάσαι I, 16.
ἐνθουσιασμὸς ib.
ἐνθουσιαστικῶς ib.
ἐνθουσιῶν ἀνὴρ I, 15.
ἐπὶ ποιήμασι IV, 52.
ἐνθρόνια X, 52.
ἔνθρυα VI, 77.
ἐνθυμήματα II, 231. IV, 33. S.
ἐνθυμήματα συνεῖραι IV, 27.
ἐνθύμησις II, 231.
ἐνθυμία ib.
ἐνθυμιζόμενοι ib.
ἐνιαύσιον βρέφος I, 57.
ἐνιαυτὸς I, 54.
ἐνιστάντες ὄρτυγα τῷ κύκλῳ IX, 102.
ἐνίστασαν τοὺς ὄρτυγας πρὸς ἀλλήλους IX, 108.
ἐν καιρῷ VI, 204.
ἐν κοτύλῃ IX, 122.
ἐνμόχλια σιδηρᾶ X, 23.
ἔννατα III, 102. VIII, 146.
ἐννάτη φθίνοντος I, 63.
οἱ ἐννέα ἄρχοντες VIII, 65. 100. 118.
ἐννεαβοίων IX, 73.
ἐννεακαίδεκα ἔτη γεγονὼς I, 55.
ἡ Ἐννεάκρουνος III, 43.
ἐννεάλινοι ἄρκυες V, 27.
ἐννήρης ναῦς I, 82.
ἐννοήματα συνεῖραι IV, 27.
ἔννοια VI, 115.
ἔννομον δικαστήριον VIII, 92.
ἐννοσίγαιος Ποσειδῶν I, 24.
ἐννότιος γῆ I, 238.
ἔννοτος γῆ ib.
ἐννυὸς III, 32.
ἐννωματία I, 129.
ἐνόδια V, 19. 26. 27. 29. 30. X, 141.
δωδεκάλινα V, 30.
ἐνοδίοις προσονομάζονταί τινες μαστοὶ V, 19.
ἐνοικῆσαι I, 73. S.
ἐνοικητήριον ib.
ἐνοικίδιαι ὄρνιθες X, 156.
ἐνοίκιον I, 75. X, 20.
ἐνοικίου δίκη VIII, 31.
ἔνοικος IX, 7.
ἐνομώτως τι εἰπεῖν I, 39.
ἐνόντα ταῖς στήλαις V, 149.
ἐνόντων ὀνείων τῷ ὀνόματι IX, 48.
ἐνόπλιοι ὀρχήσεις IV, 99.
ἐνόπλιον αὔλημα IV, 73. pl.
ἐνορᾶν II, 55.
ἐνόριος χῶρος IX, 8.
ἔνορκος I, 39.
ἐνόρκως τι εἰπεῖν ib.
ἐνορμίσασθαι I, 101.
ἑνὸς καὶ εἴκοσι ἐτῶν I, 56.
ἐνεσήλευσα III, 108. S.
ἐνόσησεν III, 104. S.
ἐνοσίχθων I, 24.
ἐξ ἑνὸς στόματος II, 102.
ἔνουλα II, 94.
ἐνουράνιοι θεοὶ I, 23.
ἐνουρήθρα X, 44.
ἐνοφθαλμιᾶσθαι II, 62.
ἐνοχλεῖν VIII, 154.
οὐκ ἐνοχλῶν τῷ προσώπῳ εἰς ἀταξίαν αὐλητὴς IV, 69.
ἔνοχον ἀποφῆναί τινα VIII, 68.
ἔνοχος III, 139.
τοῖς τῆς ἀχαριστίας ἐπιτιμίοις V, 141.
ἐν πείρᾳ γεγενημένος V, 144.
ἐν πλησμονῇ εἰμὶ V, 151.
ἐνσεσημασμένα ἐν στήλαις V, 149.
ἐνσημαινέσθω ὁ κυνηγέτης V, 85.
ἐνσημηνάμενος V, 149.
ἐνσημήνασθαι VIII, 28.
νόμισμα III, 86.
ἔνσκευα πρόσωπα IV, 141.
ἐνσκευάσαι τι πρᾶγμα X, 14.
ἐνσκῆψαι IX, 41.
ἔνσπονδοι I, 152. VIII, 139. S.
ἔνσπονδος VI, 30.
ἐνσπονδότατος ib.
ἐνσπονδύλια II, 179.
ἐνστήσασθαι ἄγαλμα I, 11.
τὰς ἄρκυς V, 36.
ἐντατὰ ὄργανα IV, 58.
ἐν ταυτῷ ἦσαν IX, 145. S.
ἐντάφια VIII, 146.
ἐν τάχει IX, 152.
ἐντεθαλαττευκυῖαι νῆες I, 121.
ἐντεθετταλίσμεθα VII, 46.
ἐντεῖναι III, 121.
ἐντεῖνει ῥῖνας V, 72.
ἐντείχιος τόπος IX, 35.
ἐν τέλει πεποιῆσθαι τὴν ἀκρόασιν IV, 46.
ἐντελὲς IX, 31.
ἐντελῆ τὴν ἀκρόασιν πεποιῆσθαι IV, 40.
ἐντελῆ πληρώματα νηὸς I, 121.
ἐντελὴς τὴν ἡλικίαν II, 10.
ἐντελόμεσθα πληρώματα νηὸς I, 121.
ἐντεμενίσαι ἄγαλμα I, 11.
ἐντερεώνη II, 212. IV, 71.
ἔντερα II, 208.
ἐντεροκήλη IV, 203.
ἐντερόνεια II, 212.
ἔντερον λεπτὸν, τυφλὸν II, 209. 210.
ἐντεταμένως III, 121.
ἐντετριμμένως V, 144.
ἐντετρῖφθαι ib. S.
ἐντετυπωμένα ἐν στήλαις V, 149.
σύμβολα τῇ γῇ V, 11.
ἐντετυπωμένην ἔχων γλαῦκα διώβολον IX, 63.
ἐντετυπωμένοι δέλτοις νόμοι VIII, 128.
ἐντετυπωμένον ἔχον βοῦν νόμισμα IX, 60.
Διὸς πρόσωπον διώβολον IX, 63.
ἔντευξις I, 29. V, 93. S.
ἔντευξις ἀνδρὸς VI, 178.
ἔντεχνος ῥήτωρ IV, 21.
ἐντέχνως IV, 24.
ἔντιμα VII, 10.
ἐντιμήσασθαι VIII, 142.
ἔντιμοι ἑορταὶ I, 36.
ἔντονοι δυνάμεις I, 155.
ἔντονον βλέμμα II, 59.
ἔντονον πνέων αὐλητὴς IV, 72.
ἔντονος I, 42.
ῥήτωρ IV, 20.
ἐντόνως III, 121.
ἐντονώτερος τὸ βλέμμα IV, 144.
ἐντόπιοι θεοὶ IX, 27.
ἐντόπιος ib.
ἔντοπος III, 51. IX, 7.
ἐντοσθίδια II, 162.
ἐντὸς τῶν τεττάρων γενέσθαι VII, 122.
τὰ ἐντὸς χιλίων VIII, 48.
ἐντραγεῖν VI, 40.
ἐντριχῶς V, 144.
ἐντριβὴς (περὶ ταῦτα) V, 144.
ἔντριμμα V, 101.
ἔντριχος II, 30.
ἐντριχώματα II, 69.
ἐντρίψασθαι πληγὰς VIII, 76.
ἐντροπίας οἶνος I, 148. VII, 17.
ἔντροπον V, 96.

ἔντροφα θηρίοις ὄρη V, 13.
ἔντροφον V, 97.
ἔντροφος V, 32.
ἐντρυλίζειν IX, 109.
ἐντυγχάνειν θεοῖς I, 25.
ἐντυγχάνων πρὸς χάριν κόλαξ VI, 122.
ἔντυπον ἀργύριον III, 86.
ἐντυπῶσαι νόμισμα ib.
ἐντυπωσάμενος V, 149.
ἐντυπώσας ib.
ἐντυπώσασθαι νόμισμα III, 86.
ἐντύπωσις II, 137.
ἐντυχεῖν V, 92.
τὸ Ἐνυάλιον ἀλαλάξαι I, 163.
Ἐνυαλίῳ θύει ὁ πολέμαρχος VIII, 91.
ἐν χάριτί ἐστι I, 206.
ἐν χειρῶν νόμῳ ἀμύνασθαι II, 149.
ἐν χερσὶν ἦν ἡ μάχη I, 165.
ἐν χιλίαις ὁ κίνδυνος VIII, 50.
ἐν χρῷ γῆς παραπλεῖν I, 113.
ἐν χρῷ κεκαρμένοι II, 33.
ἐν χρῷ κουρίας IV, 134. 143.
οἱ ἐν χρῷ κουρίας II, 26.
ἐν χρῷ κουριδίοισι II, 33.
ἐν χρῷ κουριῶντες ib.
ἐνώμοτος I, 39.
ἐνωμότως τι εἰπεῖν ib.
ἐνώπια παμφανόωντα II, 53.
ἐνώπια II, 83. V, 97.
ἐξάγειν ἐπὶ νομὰς I, 250.
ἐξ ἐγίστου πρᾶγμα I, 33.
ἐξάγιστος V, 130. ἀνὴρ I, 21.
ἐξαγορεύειν V, 147.
ἐξαγορεῦσαι VI, 207.
ἐξαγόρευσις V, 147.
ἐπ' ἐξαγωγῇ ἀπέδοτο III, 125.
ἐξαθλεῖσαι X, 145.
ἐξαθυμεῖν III, 123.
ἐξαιμάσσειν κέντρῳ I, 214. II, 215.
ἐξαιμασσομένων τῶν ὀφθαλμῶν IV, 68.
ἐξαίμων VIII, 79.
ἐξαιμῶν IV, 186.
ἐξαιρεῖ τῶν ἱερῶν VII, 30.
ἐξαίρειν τοὺς λέγοντας ἃ μὴ δεῖ VIII, 151.
τὴν φωνὴν VIII, 155.
ἐξαίρεσις IX, 34.
ὁ ἐξαίρων VIII, 8.
ἐξαίσιον III, 88.
ἐξαίσιος ὄμβρος I, 116.
ἐξαίφνης VI, 193.
ἐξακέσασθαι IV, 177.
Ἐξακεστήριον θεῶναι VIII, 142.
ἑξακισχίλιαι δραχμαὶ Ἀττικαὶ IX, 85.
ἑξακισχίλια ὄστρακα VIII, 20.
ἑξακότυλον IV, 168.
ἐξακούμενος IV, 177.
ἐξάλειπτρα IV, 183. X, 46.
ἐξάλειπτρον VI, 106. X, 121. 149.
ἐξαλείφειν VII, 124.
ἐξαλείφοντες ἑαυτοὺς VIII, 54.
ἐξαλίσαι τὸν ἵππον I, 183.
ἐξαλίστρα ib.
ἐξαλλάττει εἰς μειρακίων ἡλικίαν II, 20.
ἐξαμαρτάνοντες περὶ τοὺς ὀρφανοὺς VIII, 47.
ἑξάμετρα IV, 52.
ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ ἀνεφθέγξατο ὁ θεὸς I, 19.
ἑξάμηνον σιτηρέσιον I, 59.
ἐξαναγκάζειν ἵππον I, 214.
ἐξαναδῦναι V, 104.
ἐξαναστὰς III, 108. S.
ἐξ ὕπνου X, 46.
ἐξαναστῆναι τοὺς συμπότας VI, 112. S.
ἐξανέγειραν αἱ σάλπιγγες IV, 86.
ἐξ ἀνελπίστου VI, 193.
ἐξανίστη III, 108. S.
ἐξανέψιοι III, 29.
ἐξανεψιοὶ ib.
ἐξανιστάμενος ὑπὸ σάλπιγγι ἵππος I, 195.
ἐξανίστασθαι V, 85.
ὑπὸ τὸν ὄμβρον V, 64.
ἐξανίσταται III, 91.
ἐξάντα IV, 174.
ἐξάντιον IX, 82.
ἐξαπατᾷν IV, 48. IX, 133. S.
ἀστραγάλοις τοὺς παῖδας VI, 137.
ἐξαπάτη IV, 50. IX, 132. S.
ῥήτορος IV, 22.
πρὸς ἐξαπάτην συνὼν κόλαξ VI, 122.
ἐξαπατῆσαι IV, 25.
ἐξαπατῆσαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
ὃς τὸ ἐξαπατῆσαι σοφίαν καλεῖ VI, 132. pl.
ἐξαπατητικαὶ κύνες V, 63.
ἐξαπατητικὸς σοφιστὴς IV, 47.
ἐξαπατητικῶς IV, 24.
ἐξαπατήτως VIII, 13.
ἐξαπιναίως VI, 193.
ἐξάπινον ib.
ἐξ ἀπροσδοκήτου ib.
ἐξαριθμῶσαι IV, 179.
ἐξαριθμεῖσθαι IV, 162.
ἐξαριθμήσομαι IV, 162.
ἐξαριθμητικὸς ib.
ἐξαρκεῖ IX, 154. S.
ἐξαρνήσασθαι V, 104.
ἔξαρνος ib.
ἐξάρχειν VIII, 82.
ἐξαρχῆς VIII, 83.
ἐξ ἀρχῆς ἐλθεῖν VIII, 60.
ἔξαρχος VIII, 82. 84.
ἔξαρχος θρήνων VI, 202.
ἐξάρχων VIII, 82.
ἔξαυλον IV, 67.
ἔξαυλος αὐλὸς IV, 73.
ἐξαῦσαι VI, 88.
ἐξαυστὴρ ib.
ἑξαχοινίκιον IV, 168.
ἐξεβόησε βροντὴ I, 118.
ἐξεβοήθησε ib.
ἐξεγγυήσαις ὀφείλοντες VI, 177.
ἐξεγείρειν τὸν ἵππον κλωγμῷ I, 209.
ἐξέγειρε τὸν ἵππον τοῖς ὁρμητηρίοις σημείοις I, 211.
ἐξέδειρε κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος III, 79.
ἐξεδίωξε IX, 157.
ἐξέδρα I, 79.
ἐξέδραι VII, 122.
ἐξέδωκε VIII, 143.
ἐξεθορύβησεν ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς I, 117.
ἐξειλεγμένα VI, 141.
ἐξεκτύπησε βροντὴ I, 118.
ἐξελάμψεν ἀστραπὴ I, 117.
ἐξελαύνειν VII, 107. ῥύμη I, 214.
ἐξελέγξαι IV, 30.
ἐξελεῖν VII, 22. ὀστοῦν IV, 179.
ἐξελευθερικοὶ νόμοι III, 83.
ἐξελεύθερος ib.
ἐξεληλαμένος IX, 158.
ἐξελθεῖν VI, 112.
ἐπὶ ξυλείαν I, 162. pl.
ἐξελθόντος τοῦ ἔτους I, 56.
ἐξέλιπε τὸν ἀγῶνα VIII, 143.
ἐξεμεῖν X, 76.
ἐξενεγκεῖν γνῶσιν VIII, 9.
δόξαν IV, 27.
λόγον IV, 26.
λόγους πανηγυρικοὺς IV, 31.
ἐξενεστήλευσα III, 108.
ἐξ ἑνὸς στόματος II, 102.
ἐξεπάταξε τὰς γνώμας βροντὴ I, 118. S.
ἐξεπέμψατο IX, 157.
ἐξεπέπληκτο πάντα IX, 145.
ἐξέπεσε χρησμὸς I, 19. S.
ἐξέπιπτον αἱ χεῖρες ἐκ τῶν κωπῶν I, 116. S.
οὐκ ἐξεπλάγην VIII, 150.
ἐξέπληξεν ἡ ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς I, 117.
ἐξεπράχθη IX, 156.
ἐξέπριον VII, 114.
ἐξεπτονημένος V, 123. S.
ἐξεπύκτευσε II, 147.
ἐξεργάζομαι V, 126.
ἐξεργασάμενος VI, 139.
ἐξερευνᾶσθαι V, 10.
ἐξέρραγεν ἀστραπὴ I, 117.
ὄμβρος I, 116.
ἐξερριμμένος IX, 158.
ἐξερρινῆσθαι IV, 187.
ἐξερρυηκότα V, 150.
ἐξερρυηκότες κλάδοι I, 236.
ἐξεσμένα VI, 141.
ἐξεσμένος στήμων VII, 32.
ἐξεστασιάσθαι II, 229.
ἐξεστασιασμένος III, 64.
ἐξεστασιασμένας VIII, 154.
ἐξέστη VIII, 143.
ἐξέστηκα V, 122.
ἐξεστηκέναι II, 21.
ἐξεστηκυῖαι γνάθοι IV, 68.
ἐξεστηκὼς V, 123.
ὑπὸ γήρως II, 16.
οἴνου I, 248. VI, 17.
οὐκ ἐξέστην VIII, 150.
ἐξετάζων βασιλεὺς τοὺς κεκριμένους VIII, 125.
ἐξεταράχθη βροντὴ I, 118.
ἐξετάσαι στράτευμα I, 176.
ἐξέτασις στρατεύματος ib.
ἐξετελέσθη IX, 156.
ἐξετίθεσαν VIII, 112.
ἐξ ἑτοίμου λέγων VI, 143. S.
οὐκ ἐξετράπην VIII, 150.
ἐξετρίφθη ἀστραπὴ I, 117.
βροντὴ I, 118.
ἐξευρίσκειν V, 10.
τὸ ὑποκρυφθὲν V, 60.
ἐξευρίσκεσθαι V, 11.
ἐξέφαγε VI, 39.
ἐξεχέοντο ἐκ τῶν οἰκιῶν IX, 145.
ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε IX, 122. 123. 124.
ἐξήγειραν αἱ σάλπιγγες IV, 86.
ἐξήγησις IV, 42. V, 154.
(ὁδοῦ) III, 95.
ἐξηγηταὶ VIII, 124. 188.
ἐξηγητὴς III, 95. IV, 41.
ἐξηγητικὴ IV, 42.
ἐξηγητικὸς IV, 41.
ἐξηγητικῶς IV, 42.
ἐξηγκύλωνται V, 56.

ἐξηγούμενος IV, 41.
ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς II, 11. VIII, 126.
ἑξήκοντα μναῖ IX, 53. 86.
τοῦ ἑξήκοντος ἔτους I, 56.
ἑξηκόντων χρόνων VIII, 57.
τῇ ἐξηκούσῃ ἡμέρᾳ I, 65.
ἐξήλασε IX, 175.
ἐξήλεγξεν ὁ κατηγορῶν VIII, 68. 74.
ἓξ ἥμισυ τάλαντα IX, 54.
ἐξήνεγκε γνώμην τὸ δικαστήριον VIII, 148.
ἐξηνεμωμένη κατὰ τῶν νώτων κόμη II, 25.
ἐξηνθηκὸς δένδρον I, 231.
οὐκ ἐξηπατήθην VIII, 150.
ἐξηρημωμένη πόλις IX, 24.
ἐξηρημωμένον ἱερὸν IV, 124.
ἐξηρτημένος III, 69.
ἐξηρτῆσθαι ἀλλήλων VIII, 151.
ἐξηρτῆσθαί τινος III, 68.
ἐξήστραψεν ἀστραπὴ I, 117.
ἐξήτασται V, 166. S.
ἐξηυλημέναι γλῶτται IV, 73.
ἐξηυλημένον IV, 67.
ἐξήχησε βροντὴ I, 118.
ἓξ θεσμοθέται Ἀθήνησι VIII, 85.
ἐξιάσασθαι IV, 177. IX, 139.
ἐξιᾶσθαι IV, 177.
ἐξιδιώσασθαι V, 103. S.
ἐξιδιώσατο VIII, 150.
ἐξινωμένον IV, 179.
ἐξινῶσαι IV, 178.
ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι περιῤῥαινόμενοι VIII, 65.
ἕξις V, 144. ὅπλων VI, 179.
ἐξίσου τὸ πρόσωπον διακρίνουσα ῥὶς II, 73.
ἐξίτηλα (γράμματα) V, 150.
ἐξίτηλος βαφὴ I, 44.
ἐξίτης (ὁ βόλος) IX, 100.
ἐξιώμενος τὰς ψυχὰς φιλόσοφος IV, 39.
ἓξ κοτύλαι X, 184.
ἓξ ληξίαρχοι VIII, 104.
ἓξ ὀβολοὺς εἶχε δραχμὴ IX, 60.
ἐξογκοῦσθαι IV, 187.
ἐξόδιον (μέλος) IV, 108.
ἔξοδος IV, 53.
ἐξοικοῦντες VI, 110.
ἐξοινία VI, 21.
ἐξοινῶσαι ib.
ἔξοινος VI, 21. συμπότης VI, 29.
ἐξοίνως VI, 21.
ἐξοκεῖλαι I, 114.
ἐξομματοῦσθαι II, 59.
ἐξομμάτωσις II, 48.
ἐξομνύσθαι VIII, 55.
πρὸς τοὺς ἐξομνυμένους ἀντιλέγοντες VIII, 56.
ἐξομολογητικὸς συμπότης VI, 28.
ἐξομόσασθαι VIII, 37. S.
ἐξωμοσία VIII, 54. 55.
ἐξονυχίζειν II, 146.
ἐξοπλίσαι I, 166.
ἐξοπλισία I, 130. VIII, 154.
ἐξοπτῆσαι VII, 22.
ἐξοργίζων τὸν δῆμον VI, 129.
ἐξορθώσας VI, 140.
ἐξόριοι VI, 198. pl.
ἐξόριστον γενέσθαι IX, 8.
ἐξόριστος IX, 158. S.
ἐξορκοῦν I, 39.
ἐξορμᾶν I, 208. V, 85.
τὴν ναῦν I, 123.
ἐξορμεῖν I, 122.
ἐξορμῆσαι I, 163.
ἐξορμενίσαι VI, 54.
ἐξορμίσασθαι I, 102.
ἐξορμιστικὸν φάσμα IV, 86.
ἐξορμῶν ῥᾳδίως ὑπὸ σάλπιγγι ἵππος I, 195. 196.
ἔξορος VI, 198.
ἐξορύττειν I, 246.
κατὰ πλέον VIII, 101.
ἐξορύττειν τοὺς ὀφθαλμοὺς II, 62. Vid. VIII, 78.
ἐξορύττων τοὺς ὀφθαλμοὺς VIII, 77.
ἐξορχήσασθαι IV, 95.
ἐξορωρύχθαι τὸν ὀφθαλμὸν IV, 188.
ἐξοστρακίσαι VIII, 19.
ἐξοστρακισθῆναι ib.
ἐξοτρῦναι I, 163.
ἐξοτρυνέτω τὰς κύνας ὁ κυνηγέτης V, 85.
ἐξούλης δίκη VI, 153. VIII, 54. 59.
ἐξ οὐρίας ἐπλέομεν I, 107.
τὴν ἐξουσίαν τῷ βούλεσθαι μετρῶν VIII, 77.
ἐξόφθαλμος II, 62. ἵππος I, 189.
ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι IX, 95.
ἐξυβρίζων VIII, 75. S.
ἐξυβρίσαντες VIII, 46.
ἐξύβρισιν VIII, 76.
ἐξυβρισμένα VIII, 78.
ἐξυγραινόμενος ὀρχηστὴς IV, 96.
ἐξ ὑποψίας ληφθῆναι VIII, 69.
ἐξ ὑπτίας νεῖν VII, 138. S.
ἓξ χαλκοῖ IX, 65. 81.
ἔξω τῆς αἰτίας ὑποδεῖξαι ἑαυτὸν VIII, 68.
ἐξώθουν ἀλλήλους I, 165.
ἐξωθῶν ἄνεμος I, 110.
ἔξω καιροῦ VI, 204.
ἐξώκειλεν ἡ ναῦς I, 104.
ἐξώλης V, 130. S.
ἐξωμιδοποιία II, 137. VII, 34. 159.
ἐξωμιδοποιὸς VII, 159.
ἐξωμὶς II, 137. IV, 118. VII, 47. 159.
ἐξωμματῶσθαι II, 59.
ἐξωμόσασθαι V, 104. S.
ἐξωμοσία ib.
τὸ ἔξω τοῦ ὀστράκου IX, 111.
ἔξω παθῶν ὢν βασιλεὺς I, 40.
οὐκ ἔξω προνοίας VI, 141.
ἐξωρθωμένα ib.
ἐξώρισε IX, 157.
ἐξώρμηται I, 163.
ἔξωροι βότρυς I, 235.
ἔξωρον χωρίον V, 110.
ἐξώρυκται τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὼ ὀφθαλμὼ VIII, 78.
ἐξώστης ἄνεμος I, 110.
ἐξώστρα IV, 127. 129.
ἔξω τοῦ τέλους VIII, 156.
ἐξώτρυναν αἱ σάλπιγγες IV, 86.
ἐοικέναι IX, 131.
ἐοικὸς V, 157.
ἐοικότως IX, 131.
ἐοικὼς IX, 130.
ἑόργη VI, 88. X, 97.
ἑοργῆσαι VI, 88.
ἑορταὶ I, 34. S.
δημοτελεῖς I, 34. IX, 10. E.
ἔντιμοι I, 36.
ἑορτάζειν I, 34.
περὶ τὰς ἑορτὰς ἀσεβήσαντες VIII, 46.
εἰς τὰς ἑορτὰς νεμόμενα τῷ πλήθει VIII, 113.
ἑορτασταὶ I, 34.
ἑορτὴ VII, 174.
ἐτήσιος I, 57. E.
ἐπαγαγεῖν τὴν θύραν X, 25. S.
ἐπαγγελία VIII, 67.
ἑταιρήσεως VIII, 43.
ἐπαγγελίαι σπονδῶν III, 142. pl.
ἐπαγγέλλεσθαι V, 105.
ἐπάγεσθαι V, 92.
ἐπάγοντες τὰς δίκας VIII, 101.
ἐπαγωγεὺς ib.
ἐπαγωγὴ IV, 4.
ἐπαγωγοὶ ὀφθαλμοὶ II, 63.
ἐπαγωγὸν πνεῦμα IV, 72.
ἐπαγωγὸς III, 71.
οἶνος I, 248. VI, 15.
ῥήτωρ IV, 20.
φωνὴ II, 117.
ἐπαγωγεὺς λόγους παρασχέσθαι IV, 31.
ἐπαγωγῶς IV, 24.
ἐπαγωνίσασθαι III, 141.
ἐπᾴδειν IV, 63.
ἔπαθλα III, 143.
ἐπαινέσαι I, 163.
ἐπαινεῖν V, 117. S.
ἐπαινέσαι IV, 31.
ἐπαινέτης III, 69. V, 117.
ἐπαινετὸς V, 118. τὸ ἦθος V, 19.
ἔπαινοι βασιλέως I, 42.
ἔπαινος IV, 32. V, 117. S.
ἐπαινῶν εἰς μέγεθος τὴν πόλιν IX, 19.
ἐπαιρόμεναι ὀφρύες II, 49.
ἐπαιρόμενος IX, 159.
πὺξ ἔπαισε II, 147.
ἐπαισχύντως V, 127.
ἐπαίτια VIII, 22.
ἐπακοντιστὴς (ὁ βόλος) VII, 204.
ἐπακούειν IV, 45.
ἐπακτρίδες I, 82.
ἐπακτροκέλητες βαρεῖς ib.
ἐπαλγὴς IV, 189.
ἐπαλγῶς III, 99.
ἐπαλείφειν τιτάνῳ VII, 124.
ἐπαλιλλόγησε II, 120.
ἐπάλξεις I, 170.
καθελεῖν I, 167. S.
προσοικοδομεῖν VII, 120. S.
ἐπαμείψασθαι τῆς γῆς VIII, 146.
ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν II, 84.
ἐπαναβαῖνον κατὰ ῥαχίαν κῦμα I, 109.
ἐπαναγαγεῖν γραφὴν VIII, 29.
ἐπαναγαγὼν ib.
ἐπαναθεασάμενος VI, 140.
ἐπανακεκλαγγυῖαι κύνες V, 86.
ἐπανακραγέτω ὁ κυνηγέτης V, 85.
ἐπαναλαβὼν πολλάκις VI, 140.
ἐπαναστῆναι I, 180.
τοὺς συμπότας VI, 112.
ἐπαναστρέφουσαι μάτην κύνες V, 64.
ἐπαναχωροῦν τῇ γῇ κῦμα I, 109.
ἐπαναχωροῦσαι ἐκ τῆς διώξεως κύνες V, 63.
ἐπάνειμι V, 155.
ἐπανειπὼν II, 128. ἀργύριον ib.
ὃς ἐπανεῖται τὰ τέλη VIII, 156.
ἐπανέπλει τὸ ποτὸν VI, 23.
ἐπανέστησαν αἱ πόλεις I, 180.
ἐπανετρεπίασε τὸ νόσημα III, 107.
ἐπανήει τὸ ποτὸν VI, 23.
ἐπανῆλθεν αὖθις V, 13.

ἐπα-

ἐπανῆλθε τὸ νόσημα III, 107. S.
ἐπανήξω V, 155.
ἐπανθρακίδες VI, 55.
ἐπανιᾶσθαι V, 129.
ἐπανιὸν ἐπὶ τὴν γῆν κῦμα I, 109.
ἐπανιστάμενον κῦμα ib.
ἐπανίσταται III, 91.
ἐπανορθούμενος τὰ τῆς γνώμης ἀῤῥωστήματα IV, 39.
ἐπανορθοῦσθαι III, 100.
ἐπανόρθωμα VI, 180.
ἐπανορθωσάμενος VI, 140.
ἐπανορθώσασθαι IX, 139.
ἐπανόρθωσις III, 100. VI, 115. IX, 140.
ἐπανορθωτὴς IX, 140.
ἐπαντιβολεῖν I, 26.
ἐπαπειλεῖν IX, 155.
ἐπαρᾶσθαι V, 129.
ἐπάρατος V, 129.
ἐπάργεμος II, 65.
ἐπαριθμεῖν IV, 162.
ἐπαρίστερος II, 160.
ἐπαρκῶν τοῖς δεομένοις III, 118.
ἐπάρξας VIII, 83.
ἐπαρτᾷν IX, 155.
ἔπαρχα IV, 66.
ἐπαρχεῖα ib.
ἐπάρχειν VIII, 83.
ἐπάρχοντας ib.
ἐπαρώμενος V, 130.
πὺξ ἐπάταξε II, 147. VIII, 76.
ἐπαύλια III, 39.
ἐπαύσατο τῆς νόσου III, 108.
τὸ ἐπ' αὐτοὺς ἧκον VI, 195.
ἐπ' αὐτοφώρῳ VIII, 69. S.
ἐπαυτοφώρως ib.
ἐπ' αὐτῷ φροντίζειν III, 69.
ἐπαφείθη τῇ πόλει ὥσπερ πῦρ IX, 159.
ἐπαφεῖναι V, 10.
ἐπαφῆκε τῇ πόλει IX, 159.
ἐπαχθεὶς III, 130. IV, 172. V, 105. S.
ἐπαχθὴς VI, 119. VIII, 75.
συμπότης VI, 29.
τελώνης IX, 32.
τύραννος I, 42.
ἐπαχθῶς III, 130.
ἐπεβίω III, 108.
ἐπεβρόντησε βροντὴ I, 118.
ἐπεγγελᾷν V, 128. VI, 199. S.
ἐπεγγελῶν τῶν νόμων VIII, 77.
ἐπεγείρειν III, 100. V, 85. S.
ἐπεδέχεσθε VIII, 155.
ἐπεδιήτησε VIII, 129.
ἐπείγεται V, 82.
ἐπείγεται τρέχειν III, 93.
ἐπείγομαι V, 165.
ἐπειγόμενος ὄμβρος I, 116.
ἐπείγων κατὰ κεφαλὴν ἄνεμος I, 110.
ἐπειλημμένος τοὺς ὀφθαλμοὺς IX, 119.
ἐπεισάκτου τροφῆς δεομένη πόλις IX, 21. 22.
ἐπεισέδραμεν IX, 158.
ἐπεισέπεσεν εἰς τὴν πόλιν IX, 159.
ἐπεισῆλθεν εἰς τὴν πόλιν IX, 158.
ἐπεισέῤῥηξεν εἰς τὴν πόλιν ib. S.
ἐπεισόδιον IV, 108.
ἐπεισπεπήδηκεν εἰς τὴν πόλιν IX, 158.
ἐπέκλυσεν ὁ ὄμβρος τοὺς καρποὺς I, 53.
ἐπεκυροῦτε VIII, 155.
ἐπελαφρύναι τὴν ναῦν I, 99.
ἐπελαφρύνειν III, 100.
ἐπελθεῖν I, 180.
κατὰ μέτωπον I, 172.
κατὰ νώτου ib. S.
πᾶν τὸ ἐπελθὸν VI, 143.
ἐπεμβαίνειν III, 101. V, 128. S.
ἐπενδύται λινοπλυνεῖς VII, 45.
ἐπενδύτης ib.
ἐπενηνεγμένος VIII, 29.
ἐπενεγκεῖν ὄνειδος IV, 32.
ἐπενεύετε VIII, 155.
ἐπεντρίβειν V, 102.
οὐκ ἐπεξελθὼν τὸν ἀγῶνα ἐξέλιπε VIII, 143.
ἐπεξιέναι φόνου μέχρις ἀνεψιῶν VIII, 118.
ἐπεπλήρωτο πάντα IX, 145.
ἐπέραστοι ὀφθαλμοὶ II, 63.
ἐπέραστος III, 71.
ἐπεργασίαι VII, 142.
ἐπεῤῥάγη ὄμβρος I, 116.
ἐπέῤῥασε I, 163.
ἐπερωτᾷν ἑκάστην πρυτανείαν VIII, 87.
ἔπεσεν ὄμβρος I, 116.
ἕπεσθαι III, 68.
ἕπεσθαι ὄνῳ κοπροφόρῳ I, 226.
πότερα ἐπεσθίειν ἢ κνῆν; VII, 196.
ἐπεσιτοῦντο VI, 36.
ἐπεσκευασμένα ἦν τὰ ὑποζύγια X, 14.
ἐπέσκημμαι αὐτῷ εἰς ἄρειον πάγον VIII, 33.
ἐπεστράτευσαν, καὶ
ἐπεστρατεύσαντο I, 180.
ἐπέσχεν ἀστραπὴ τὰ ὄμματα I, 117.
ἐπέτεινεν ὁ πιπράσκων VII, 10.
ἐπέτειον VI, 73.
ἐπέτειος καρπὸς I, 57.
ἐπετήσιος ἑορτὴ ib.
ἐπετιμᾶτο ὁ πιπράσκων VII, 10. S.
ἐπετόλμων τῇ θαλάττῃ οἱ κολυμβηταὶ I, 108.
ἐπ' ἔτος I, 56.
ἐπευθύνειν τὰ ἴχνη V, 60.
ἐπευφημῆσαι IV, 31.
ἐπεύχεσθαι V, 129.
ἐπευωνίζουσι III, 125.
ἐπευωνισμένα VII, 10.
ἐπευωνισμένος V, 163.
ἐπευωνισμένων τῶν πυρῶν I, 51.
ἐπέφλεξε πνεῦμα ἀρούρας I, 53.
ἐπέχειν VIII, 154. 155.
μαστὸν III, 50.
ἐπεχειροτονεῖτε VIII, 155.
ἐπέχομαι VI, 117.
οὐκ ἐπεχώρησα VIII, 150.
ἐπεψηφίζετε VIII, 155.
ἔπη IV, 52.
ἐπήβολος στρατηγὸς I, 178.
ἐπήγειραν I, 163.
ἐπῆλθε IX, 158.
ἐπῆλθον I, 180. S.
ἔπηλυς III, 54. δῆμος IX, 19.
ἐπηλύτης III, 54. δῆμος IX, 19.
ἐπῃνεῖσθε VIII, 155. S.
ἐπηνωρθωμένα VI, 141.
ἐπήξαντο σκηνὰς I, 160.
ἐπηρεάζειν VII, 182. VIII, 30.
ἐπηρεάζων VIII, 31.
ῥήτωρ IV, 37.
ἐπηρεασμὸς IV, 38. VIII, 31.
ἐπήρεια ib.
ἐπηρείσθη βροντὴ I, 118.
ἐπηρμένος τὰς ὀφρῦς IV, 149.
ἐπηρώτα ἡ βουλὴ VIII, 86.
ἐπιβαίνειν V, 92.
ἐφ' ἵππον I, 219.
ἐπιβαλεῖν τὰ βλέφαρα II, 67.
τὴν θύραν X, 25.
ἐπιβάλλειν ἐπιβολὴν VIII, 21.
ὕλας I, 27.
ἐπιβαλόντες δεκάτην I, 169.
πόαν V, 82.
ἐπιβασία II, 200.
ἐπιβάται νεῶν III, 93.
ἐπιβατεύων II, 200.
ἐπιβάτης I, 209.
ἐπιβεβηκότες I, 95.
ἐπιβεβλημένον τοῖς ὀστοῖς II, 233.
ἐπιβεβλημένος λάσιον VII, 74.
ἐπίβιον παιδίον III, 108.
ἐπιβιοὺς ib.
ἐπιβλαβὶς V, 135.
ἐπιβλαβὴς V, 131.
ζημία VIII, 147.
ἐπιβλαβῶς V, 135. VIII, 147.
ἐπίβλημα VII, 49.
γλαυκὸν IV, 118.
μήλινον ib.
ἐπιβλήματα VI, 10. X, 42. 123.
ὑποκριτῶν IV, 116.
ἐπιβλῆτες I, 77.
ἐπιβοᾷν II, 126. S.
ἐπιβόημα VI, 208. IX, 123.
ἐπιβόητον VI, 206.
ἐπιβόητος II, 126. V, 159. S.
ἐπιβοήτως V, 160. VI, 208.
ἐπιβόλαια VI, 10
ἐπιβολὴ VII, 208. VIII, 21. 149.
ζημίας VI, 176.
τολμήματος ib.
ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν VIII, 21.
ἐπιβολὴν ζημίας ποιεῖσθαι VIII, 51.
ἐπίβολος I, 145.
ἐπιβουλεύσεως γραφὴ VIII, 43.
ἐπιβουλεύων ῥήτωρ IV, 37.
ἐπιβουλὴ III, 64. IV, 38. 50. V, 119. IX, 133.
ἐπιβουλία IV, 50. S.
ἐπίβουλος IV, 47. V, 119. IX, 135.
ῥήτωρ IV, 37.
ἐπιβούλως IV, 51. V, 120.
ἐπιβούλως ἔχων III, 64.
ἐπὶ βραβείου συμπλέκεσθαι III, 145. pl.
ἐπιβώμιον μέλος IV, 79.
ἐπίγαια I, 93.
ἐπίγαμος II, 18.
ἐπιγάστριον II, 170.
ὅσου ἐπιγέγραπται τοσούτου ἐπιτετίμηται (δίκη) VIII, 63.
ἐπίγεια X, 134.
ἐπίγειοι θεοὶ I, 23.
ἐπιγελᾷν VI, 199.
ἐπιγενέσθαι κατὰ νώτου II, 179.
ἐπιγενὴς III, 51.
ἐπιγενομένου ἀνέμου δεξιοῦ I, 105.
ἐπιγεραίρειν VI, 187.
ἐπὶ γήρως οὐδῷ II, 15.
ἐπιγίγνεσθαι ταῖς κυσὶν V, 11.
ἐπιγιγνόμενος κυνηγέτης V, 85.
ἐπιγλωσσὶς II, 106.
ἐπιγλωττὶς II, 115.
οὐκ ἐπιγλωττίσομαι II, 109.
ἐπιγλωττωμένων ib.
ἐπίγναφος χλαῖνα VII, 77.
ἐπιγονατὶς II, 188.
ἐπιγόνειον IV, 59.
ἐπίγονος (ἀδελφὸς) III, 25.
ἐπιγουνὶς II, 188. 189.
ἐπίγραμμα ἐπιγράψαι III, 102.
ἐπιγράμματα III, 101. IV, 52.

δι' ἐπιγράμματος καλλωπίζεσθαι VIII, 131.
ἐπιγραφεῖς σιτοδοσιῶν VIII, 103.
ἐπιγράφοντες τὰ ὀφειλόμενα ib. pl.
ἐπιγράψαι ἐπίγραμμα III, 101.
σάρκα IV, 179.
ἐπίγρυποι κόλακες IV, 148.
ἐπίγρυπος IV, 144. ῥὶν II, 73.
ἐπιδαψιλεύεσθαι III, 119.
ὁ ἐπιδεδικασμένος VIII, 62.
ἐπιδεὴς III, 134. V, 133.
ἐπιδεὴς πολλῶν V, 170.
ἐπιδεὴς πρᾶγμα V, 124.
ἐπιδεὴς III, 136. V, 124. S.
ἐπιδεικτικὸς ὀρχηστὴς IV, 96.
ἐπιδείξασθαι IV, 98.
ἐπίδειξις ὀρχηστοῦ IV, 97.
τὸ ἐπιδέκατον τοῦ τιμήματος VIII, 38.
ἐπιδέξια II, 159.
ἐπιδέξιος ib.
συμπότης VI, 28.
ἐπιδεξίως II, 159.
ἐπιδέξιος II, 174.
ἐπίδεσμα X, 49.
ἐπίδεσμον IV, 181.
ἐπιδεῶς III, 137. V, 123. S.
ἐπίδηλα V, 150.
ἐπίδηλον VI, 206. S.
ἐπιδήλως VI, 207.
ἐπιδημεῖν IX, 9.
ἐπιδημῆσαι IX, 9.
ἐπιδημία IX, 9.
ἐπιδήμιος ῥήτωρ IV, 25.
ἐπιδημῶν III, 55.
ἐπιδιακτίμενον ἀργύριον IX, 96.
ἐπιδιακεχωρῆσθαι κατὰ μοίρας VIII, 152.
ἐπιδιακρίνας VI, 140.
ἐπιδιδόναι III, 67.
τοῖς χρήζουσι III, 119.
ἐπιδιδοὺς VIII, 157.
ἐπιδιδοὺς ἐπιδόσεις III, 67.
ἐπιδιετὴς ἡβάσκων I, 57.
ἐπιδιῆλθον τὸ σύνθημα I, 163.
ἐπιδικασάμενος VIII, 23.
ἐπιδικάσασθαι ib.
ἐπιδικασία IV, 26. V, 165.
ἐπιδικασίαι κλήρων, ἐπικλήρων VIII, 89.
ἐπιδικασίας δίκη VIII, 31.
ἐπίδικος ἐπίκληρος III, 33.
κλῆρος VIII, 23. 32.
ἐπιδιώκειν VIII, 67.
ἐπιδορατὶς I, 136. VII, 157. X, 143.
ἐπιδορπήσασθαι VI, 102.
ἐπιδορπίζεσθαι VI, 79.
ἐπιδορπίσματα VI, 79. 102.
ἐπιδόσεις ἐπιδιδοὺς III, 67.
ἐπίδοσις IV, 47. VIII, 157.
ἐπιδραμεῖν ἐκ τοῦ κατόπιν I, 173. pl.
ὁπόταν ἐπιδράμῃ νέφος τὸν θεὸν IX, 123.
ἐπιδραξάμενον βαλεῖν τῇ γῇ τὸ σπέρμα I, 223.
ἐπιδράξασθαι IX, 104.
ἐπιδράττεσθαι II, 147.
ἐπίδρομα χωρία I, 186.
ἣν ἐξ ἐπιδρομῆς αὖτις ἕλῃ πόλις IX, 22.
ἐπιδρομὴ ὑπὲρ τὸ ὕδωρ IX, 119.
ὑποπέλιδνος IV, 194.
ἐπίδρομοι (ἄοκνοι) V, 29.
ἐπίδρομον τεῖχος I, 171.
ἐπίδρομος VI, 148. (ὁ ἱστὸς) I, 91.
ἐπίδρομος ἵππος I, 196.
ὁδὸς III, 96.
σταδιεὺς III, 148.
ἐπὶ θύρεις μαθεῖν IV, 46. S.
ἐπιείκεια III, 65. IV, 10. VIII, 11.
ἐπιεικὲς ἦθος III, 65.
ἐπιεικὴς III, 65. IV, 11.
βασιλεὺς I, 40.
δικαστὴς VIII, 10.
συμπότης VI, 28.
ἐπιεικῶς III, 66. IV, 12. VIII, 11.
ἐπιζευγνύμενοι ἵπποι I, 141.
ἐπιζήμιον V, 135. VIII, 21. 70.
ἐπιζήμιος VIII, 147.
ῥήτωρ IV, 25.
ἐπιζημίωμα VIII, 149.
ἐπιζημίως V, 135. VIII, 147.
ἐπιζυγῶσαι τὴν θύραν X, 26.
ἐπιζώστρα VII, 68.
ἐπιθαλάμια IV, 53.
ἐπιθαλαττίδια χωρία I, 99.
ἐπιθαλαττίδιος πόλις IX, 17.
ἐπιθάνατον V, 132.
τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπάγεσθαι VIII, 102.
ἐπιθανάτως ἔχειν III, 106.
ἐπιθειάσασθαι VI, 115.
ἐπιθειάσαι I, 16.
ἐπιθειασμὸς ib.
ἐπιθεῖναι μηρία I, 27.
ταῖς πλάστιγξιν IV, 172.
φάρμακα IV, 180.
ἐπίθεμα VI, 19.
λυχνίου VI, 109.
ἐπίθετος (ὁ βόλος) VII, 201.
ἐπιθέων κυνηγέτης V, 85.
ἐπίθημα X, 188.
ἀμφορέως VIII, 123.
λέβητος X, 188.
πίθου ib.
τρίποδος X, 81.
φαρέτρας X, 188.
φρέατος ib.
ἐπιθηματουργία VII, 208.
ἐπιθράττειν I, 246.
ἐπιθυμεῖν II, 231.
ἐπιθύμημα II, 231. VI, 180. 183.
ἐπιθυμήματα II, 231.
ἐπιθύμησις κακῶν ib.
ἐπιθυμητὴς II, 231. III, 69. V, 165.
τῶν ἀλλοτρίων VIII, 7.
ἐπιθυμητικὸς II, 231.
ἐπιθυμητικῶς II, 231. ἔχω V, 165.
ἐπιθυμητὸν II, 231.
ἐπιθυμία II, 226. 231. III, 72. V, 165.
ἐπιθυμίαι ἀδελφαὶ III, 24.
ἀνδραποδώδεις III, 77.
ἐπιθυμίαις ἐνδιδοὺς τύραννος I, 42.
ἐπιθυμίαν πραΰναι IV, 39.
ἐπιθυμία τοῦ πλεονεκτεῖν VI, 132.
ἐπιθυμίας τόπος II, 227.
ἐπιθυμῶ V, 165.
ἐπιθυμῶν II, 231.
νεωτέρων III, 66.
ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ I, 169.
ὁ ἐπικαθήμενος τραπέζῃ III, 84.
ἐπικαίειν I, 246.
ἐπίκαιρον VI, 204.
ἐπὶ καιροῦ ib.
ἐπικαίρου ἀνέμου I, 105.
ἐπικαίρως VI, 204.
ἐπικαλεῖν III, 138. VIII, 30.
ἐπικανθίδες II, 71.
ἐπικαρπία I, 137. VI, 196.
ἐπικάρπιοι θεοὶ I, 24.
ἐπικαταμωκώμενος VIII, 77.
ἐπικατασκευασμένα μέταλλα III, 87.
ἐπικατεδύοντο κολυμβηταὶ I, 108.
ἐπικατηνέχθη ὄμβρος I, 116.
ἐπικαττύειν VII, 82.
ἐπικαττύεσθαι ib.
ἐπικεκρυμμένον VI, 209.
ἐπικερδὴς V, 135. 136.
ἐπικεκράχθω ὁ κυνηγέτης V, 85.
ἐπικεκέρωται V, 166. S.
ἐπικερδῶς V, 135.
ἐπικεχειροτόνηται V, 166. S.
ἐπικήδειοι λόγοι III, 101.
ἐπίκηρον χωρίον V, 109.
ἐπικηρύκεια IV, 92. VIII, 139.
ἐπικηρυκείας οὐ δεχόμενοι ἐχθροὶ I, 151.
οὐκ ἔχοντες ib. S.
ἐπικηρυκεύσασθαι VIII, 138.
ἐπὶ πολέμου IV, 93.
ἐπικηρῦξαι VIII, 138.
ἐπικηρύττειν χρήματά τινι IV, 93.
ἐπικηρύττεσθαι ib.
ἐπικίνδυνον III, 134.
δάνεισμα VIII, 141.
χωρίον V, 109.
ἐπικίνδυνος πρεσβεία IV, 28.
ἐπικινδύνως ἔχειν III, 107.
ἐπικλεῖσαι X, 25.
τὰ βλέφαρα II, 67.
ἐπίκλην IV, 112. VI, 203. IX, 104.
ἐπικληρῖτις III, 33.
ἐπίκληρος III, 33. VIII, 23.
ἐπίδικος III, 33.
ἐπικλήρου ἀμφισβήτησις VI, 177.
ἐπικλήρου ἀμφισβητοῦντες VIII, 62.
ἐπικληρούμεναι δίκαι VIII, 126.
ἐπικληροῦντες δικαστήρια ταῖς ἀρχαῖς VIII, 88.
τὴν ἐπικληρωθεῖσαν δίαιταν μὴ διαιτήσας VIII, 126.
ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι VIII, 89.
κατὰ τῶν τῇ ἐπικλήρῳ συνοικούντων μὴ προσηκόντων γίγνεσθαι τὰς εἰσαγγελίας VIII, 53.
ἐπίκλησις VI, 203.
ἐπίκλητοι VI, 12.
ἐπικλεῖσαι τὴν θύραν X, 25.
ἐπίκλειστρον VI, 9. IX, 72. X, 34.
ἐπικλυσμὸς I, 114. 116.
ἐπικλώμενος ὀρχηστὴς IV, 96.
ἐπίκοινα χρήματα VIII, 134.
ἐπίκοινος (παιδιὰ) IX, 104.
ἐπὶ κοίτην τραπέσθαι VI, 112.
ἐπικομᾶν II, 25.
ἐπίκομος IV, 137.
ἐπικομῶν ξανθῇ κόμῃ IV, 136.
ἐπικόπανον VI, 90. X, 101.
ἐπὶ κόρρης παίειν II, 40.
ἐπικοττιβίσας VI, 110.
ἐπικουρεῖν τοῖς δεομένοις III, 119.
ἐπικουρῆσαι IV, 30.
ἐπίκουροι ἀναγκαῖοι III, 12.
ἐπικουφίζειν III, 100.
ἐπικραδαίνειν πᾶν τὸ σῶμα V, 61.
ἐπικράνιον II, 42.
ἐπικρανὶς II, 45.
ἐπίκρανον I, 135. II, 42.
ἐπικρατεῖν IX, 141.
ἐπικράτησις IX, 142.
ἐπικρῖσαι VI, 92.
ἐπικρούειν τὴν κλεψύδραν X, 61.

ἐπικρούουσι κατ' ἀριθμὸν τὰ ὄστρακα IX, 114.
ἐπικρούσασθαι IX, 139.
ἐπικρύπτεσθαι V, 146.
ἐπικρυπτόμενον VI, 209.
ἐπικρύψασθαι ib.
ἐπικυΐσκεται ὁ λαγὼς V, 73.
ἐπικυλίδες II, 66.
ἐπικυματίζειν VIII, 138.
ἐπικωθωνίζεσθαι VI, 31.
ἐπίκωπος I, 95.
ἐπιλαβεῖν τὼ ὀφθαλμὼ ταῖν χεροῖν IX, 122.
τὰς ὄψεις ἑαυτοῦ IX, 129.
τὰ ὦτα II, 83.
ἐπιλαμβάνειν τὰς ἀκοὰς VIII, 155.
τοὺς ὀφθαλμοὺς IX, 117.
ἐπιλεαίνειν VII, 124.
ἐπίλειψις VI, 197.
τῶν ἀναγκαίων I, 52.
ἐπίλεκτοι στρατιῶται I, 176.
ἐπιλελοιπότων τῶν εἰς χώραν ἐπιτηδείων I, 52.
ἐπιλέξασθαι ἀριστίνδην VIII, 112.
ἐπιλεπτύνειν VII, 124.
ἐπιλήνια IV, 53.
ἐπιλήνιον αὔλημα IV, 55.
ἐπιλησμόνως V, 142.
ἐπιλήσμων V, 141.
ἐπιλήψιμος III, 139.
ἐπιλογίζεσθαι IV, 163.
ἐπίλογοι IV, 33.
ἐπίλογος II, 118. IV, 66.
ἐπιλοίμια IV, 53.
τὸ ἐπὶ Λύκῳ (δικαστήριον) VIII, 121. pl.
ἐπιλυσία IV, 187.
ἐπιμαστίδιον νήπιον II, 8.
ἐπιμάστιον νήπιον ib.
ἥκιστα ἐπίμαχον χωρίον I, 171.
ἐπιμέλεια IV, 177. VIII, 84.
ἄθλων III, 14. S.
θεῶν I, 21. S.
ῥήτορες IV, 22.
ἐπιμελεῖσθαι ἄθλων III, 140.
ἐπιμεληθεὶς VI, 139.
ἐπιμεληθῆναι IV, 24.
ἐπιμελὴς θεῶν I, 20.
ῥήτωρ IV, 20.
στρατηγὸς I, 178.
ἐπιμεληταὶ VIII, 90.
ἄθλων III, 140.
τῆς πολιτείας τριάκοντα VIII, 112.
ἐπιμελητὴς VIII, 84.
θεῶν βασιλεὺς I, 40.
ἵππων I, 181.
κληρωτὸς VIII, 113.
ὑπηκόων βασιλεὺς I, 41.
ἐπιμελούμενοι τῶν ἱερῶν VIII, 111.
τῶν ὁπλιτῶν VIII, 94.
τῶν πολέμων ib.
ἐπιμελούμενος ἵππου I, 199.
ἐπιμελῶς IV, 23.
ἐπιμεμψιμοιρεῖσθαι VIII, 152. S.
ἐπιμεμπτος III, 139.
ἐπίμεστα IV, 169. 170. S.
ἐπίμεστον V, 133.
ἐπιμετρεῖν IV, 166.
ἐπιμετρεῖσθαι ib.
ἐπίμετρον IV, 167.
ἐπίμηκες φθέγμα κήρυκος IV, 94.
ἐπιμήκης πέδη I, 214.
τράχηλος V, 69.
ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν IV, 46.
ἐπίμορτος γῆ VII, 151.
ἐπιμύλιος ᾠδὴ IV, 53. VII, 180.
ἐπιμυλὶς II, 189.
ἐπιμῦσαι II, 67.
ἐπινάζειν X, 53.
ἐπινεανιεύσασθαι III, 121.
ἐπινέμειν VII, 183.
ἐπινέμων κρεανομίας III, 67.
ἐπινεύω VI, 117.
οἱ ἐπὶ νεῶν VIII, 114.
ἐπίνητρον VII, 32. X, 125.
ἐπινήχεσθαι (τῷ ὕδατι) VII, 138.
ἐπινίκια IV, 53. VI, 186.
τὰ ἐπινίκια χορεύειν IV, 86.
ἐπινικτρὶς κύλιξ VI, 31.
ἐπινοεῖν II, 228.
ἐπινόημα ib.
ἐπίνοια VII, 184.
ἐπινομία ib.
ἐπίνοσον χωρίον V, 109.
ἐπίνοσος III, 106.
ἐπινόσως III, 105.
ἐπινυκτὶς IV, 197.
ἐπινώτιοι II, 133.
ἐπίξανθον χρῶμα V, 76.
ἐπιξενοῦσθαι III, 58.
ἐπίξηνον VI, 90. X, 101.
πᾶν τὸ ἐπιὸν λέγων VI, 142.
ἐπιόντος ἀκηρυκτεὶ VIII, 139.
ἐπιορκῆσαι θεοὺς I, 39.
ἐπιορκία ib.
ἐπίορκος ib.
εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν I, 66.
τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ I, 65. 66.
ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας X, 27.
ὡς τὸ ἐπίπαν IX, 152.
ἐπίπαππος III, 18.
ἐπιπάρεδρος χοροῦ IV, 108.
ἐπιπάσσαι IV, 180.
ἐπίπαστα λείχειν VI, 61.
ἐπιπάτωρ III, 27.
ἐπιπάττοντες VI, 61.
ἐπιπέδα IV, 160.
ἐπίπεδον IV, 161.
ἐπίπεδος IV, 160.
ἐπίπερκνος λαγὼς V, 67.
ἐπιπεφήμισται νυκτὶ IX, 112.
ἐπιπηδᾶν ἀσκῷ IX, 121.
ἐπίπηχυ II, 140.
ἐπίπλα X, 10.
ἐπιπλάσαι IV, 180.
ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον IX, 152. S.
ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος IX, 152. 153. S.
ἐπιπληκτικὸν ἱερὸν I, 23.
ἐπίπληκτος V, 120.
ἐπιπλήκτως V, 121.
ἐπιπλῆξαι IX, 138.
ἐπιπληξία V, 121.
ἐπίπληξις IX, 140.
ἐπιπληροῦται ἀεὶ γόνου ὁ λαγὼς V, 73.
ἐπιπληττόμενα ὄργανα IV, 58.
ἐπίπλοα X, 10.
ἔπιπλον X, 11.
ἐπίπλοον II, 212.
ἐπίπλους I, 123. II, 224.
ἐπίπλων πρᾶσις X, 18.
ἐπιπνεῖν στερεὸν IV, 90.
τὰ ἐπιπνεόμενα ὄργανα IV, 67.
ἐπιπνέοντος δεξιοῦ ἀνέμου I, 105.
ἐκ πρύμνης ἀνέμου I, 106.
ἐπιπνεόντων Ζεφύρων I, 105.
ἐπιπνεούσης αὔρας ib.
ἐπιπνευσθῆναι I, 16.
ἐπιπνεῖν II, 219.
ἐπίπνοια I, 16. II, 219.
ἐπίπνουν χωρίον V, 110.
ἐπίπνους II, 219. III, 69.
εἰς μέτρα IV, 52.
τόπος I, 15.
ἐπιπνοεῖν II, 219.
ἐπίπνοας I, 16.
ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν I, 165. II, 195.
ἐπιποθῶ V, 165.
ἐπιπολάζειν VIII, 126.
τῷ ὕδατι VII, 138.
ἐπιπολαζόμενος I, 97.
ἐπιπολῆς VI, 143.
ἐπιπολῆς τιτρῶσθαι IV, 189.
ἐπιπολῆς κατὰ τοῦ ὕδατος IX, 119.
ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ IX, 152. 153.
ἐπὶ πολλῷ μαθεῖν IV, 46. S.
τετιμημένα VII, 10.
ἐπιτοπολὺ IX, 152.
ἐπίπομπα X, 192.
ἐπιπονῆσαι III, 121.
ἐπίπονον III, 130. S.
ἐπίπονος πρεσβεία IV, 28.
ἐπιπόνως VI, 140.
ἐπιπόνως ἔχω τοῦ σώματος III, 105.
ἐπιπόρπημα X, 190.
ἐπιπορφύρεος στρωμνὴ X, 42.
ἐπιπρεσβεῦσαι VIII, 137.
ἐπιπρεσβεύσασθαι ib.
ἐπίπροικος III, 35.
ἐπίπταισμα VI, 187.
ἐπιπταίσματα II, 199.
ἐπίπυρρος τὸ χρῶμα λαγὼς V, 68.
ἐπιραβδοφορεῖν τὸν ἵππον I, 220.
ἐπίρρικνα σκέλη V, 58.
ἐπίρρημα IV, 112.
ἐπίρρημα f. ἐπίρριμμα τὸ ἱματίδιον IV, 119.
ἐπίρρητον VI, 206.
ἐπίρρητος II, 128. III, 139. V, 159. S.
κίναιδος VI, 127.
ἐπιρρήτως III, 139. V, 160. VI, 208. S.
ἐπιρροὴ ὕδατος I, 116.
ἐπίρρυτον γάλα III, 50.
χωρίον I, 239.
ἐπιρρωννῦναι I, 157.
ἐπισάξαι ἵπποι, ὄνον VII, 186.
ἐπίσειον II, 170. 174.
ἐπισείονται αἱ τρίχες IV, 147.
ὁ ἐπίσειστος ἡγεμὼν IV, 149. 150.
νεανίσκος IV, 146. 147.
ἐπισείων I, 90. 91.
ὁ ἐπισείων IV, 143. 144.
ἐπισεσαγμένοι τὰ σκεύη κάμηλοι I, 139.
ἐπίσημα V, 150.
ἐπισημαινέσθω ὁ κυνηγέτης V, 85.
ἐπισημηνάμενος VIII, 27.
ἐπίσημον ἀργύριον III, 86.
νόμισμα IX, 51.
ἐπισεῖξαι V, 10.
ἐπισίτιος VI, 123.
ἐπισιτισμὸς VI, 34.
ὁ ἐπὶ τῶν σιτίων X, 16.
ἐπίσιτος VI, 34. 123.
ἐπισκαλμὶς I, 87.
ἐπισκέλησις I, 214.
ἐπισκευάσαι τὰς πεπονηκυίας τῶν νεῶν I, 125.
τὸ τεῖχος X, 16.
ἐπισκευάσασθαι I, 125.
ἐπισκευαστὴς πομπείων X, 16.
πομπῆς ib.

ὁ ἐπὶ τῶν σκευῶν X, 16.
ἐπισκέπτειν VIII, 118.
ἐπισκῆψαι εἰς τὸν Ἄρειον πάγον VIII, 33.
ἐπισκήψασθαι ψευδομαρτυριῶν VIII, 36.
ἐπίσκηψις VIII, 31. 33.
ἐπίσκιον III, 131.
ἐπίσκιος V, 119.
σοφιστὴς IV, 47.
ἐπισκίως IV, 51.
ἐπισκοπεῖν III, 108.
ἐπισκοπία VI, 205.
ἐπίσκοποι ἄθλων III, 140.
ἐπίσκοπον VI, 204.
ἐπίσκοπος VIII, 84.
ἐπισκόπως VI, 205. S.
ἐπισκοπώτατα ἀκοντίζειν I, 215.
ἐπισκυθρωπάζων συμπότης VI, 29.
ἐπισκύνια II, 66.
περὶ τὸ ἐπισκύνιον γεωμετρεῖ V, 102.
ἐπισκύνιον μετέωρον IV, 147.
τὸ ἐπισκύνιον συνάγει IV, 149.
ἐπίσκυρος IX, 103. 104. 107.
ἐπισπάσασθαι IV, 178.
τὴν θύραν X, 25.
οἶκτον δυνάμενος ῥήτωρ IV, 21.
ἐπισπαστῆρες X, 22. 23.
ἐπίσπαστρον X, 22.
ἐπισπένδειν ἔλαιον, οἶνον X, 65.
ἐπισπεῖσαι I, 27. VI, 30.
ἐπισπορία I, 223.
ἐπίσσωτρα VII, 107.
ἐπιστάδην IV, 38.
ἐπίσταθμα IV, 173.
ἐπίσταμαι V, 152. S.
ἐπιστάμενος IX, 151.
ἐπισταμένως IV, 8. V, 145.
ἐπίστασθαι IV, 8. V, 144. IX, 150. S.
εἰ ἐπίστασθαι μηδὲν τούτων εἰς ἃ προκαλοῦνται φάσκοντες VIII, 55.
ἐπιστάται γυμνικῶν III, 145.
ἔργων VII, 183.
ἐπίσταται τὰ λιθίδια IX, 126.
ἐπιστατεῖν III, 145.
ἐπιστάτης I, 127. VIII, 96.
ἐπιστατικὴ VII, 210.
ἐπίστημα VIII, 66. 146.
ἐπιστήμη IV, 7. V, 144. S.
ἐπιστήμονες δυνάμεις I, 155.
ἐπιστημονικὴ γνῶσις IV, 7.
ἐπιστημονικὸς IV, 7. IX, 151.
ἐπιστημονικῶς IV, 8.
ἐπιστημόνως I, 157. V, 144.
ἐπιστημοσύνη IV, 7.
ἐπιστήμων IV, 7. V, 144. IX, 151.
ἀλλοτρίας γλώττης V, 154.
τῶν πολεμικῶν I, 157.
ἐπιστήμων στρατηγὸς I, 178.
ἐπιστῆσαι IV, 8.
νόμισμα τῷ δακτύλῳ IX, 118.
ἐπιστήσασθαι χάριν V, 152. S.
ἐπιστολεῖς I, 119.
ἐπιστολεύς I, 96.
ἐπιστολιμαῖος VI, 198.
ἐπιστομίζειν VIII, 154.
ἐπιστομίσαι II, 102.
ἐπιστρατεῦσαι I, 180.
ἐπιστρατεύσασθαι ib.
ἐπιστρέφειν ἄτρακτον VII, 32.
ἐπιστρεφόμενον νόμισμα IX, 118.
ἐπιστρέψαι IX, 139.
ἐπιστρεφεὺς τραχήλου II, 131.
ἐπιστροφὴ IX, 140.
ἐπιστωσάμην V, 152.
ἐπισυκοφαντεῖν VIII, 31.
ἐπὶ συμφορᾶς εἶναι III, 99.
ἐπισυντεῖναι III, 121.
ἐπισφαγιεὺς II, 134.
ἐπισφαλὴς III, 134.
χωρίον V, 109.
ἐπισφαλὴς πρεσβεία IV, 28.
ἐπισχεῖν IV, 178.
θηλὴν II, 164. III, 50. S.
μαστὸν ib.
ἐπισχοῦσα μαστὸν III, 10.
ἐπισχὼν V, 134.
ἐπίσωστρα X, 53.
ἐπίσωστρον I, 144.
ἐπιτακτικὸς στρατηγὸς I, 178.
ἐπιτάραξις ὀμμάτων II, 65.
ἐπιτάφιοι λόγοι III, 101.
ἐπιτάφιος ἀγὼν VIII, 91.
ἐπιτεῖναι ἄρκυς V, 36.
ἐπιτεθειασμένος ἀνὴρ I, 20.
τόπος I, 15.
ἐπιτεθειασμένως I, 16.
ἐπιτείναντες δοκίδας τοῖς βόθροις V, 82.
ἐπιτείνειν III, 68.
ἐπιτείνουσι τὰς τιμὰς III, 125.
ἐπιτειχίσαι I, 167.
ἐπιτείχισμα VI, 181.
ἐπιτέλισμα ib.
ἐπιτεξ II, 7. κύων V, 52.
ἐπιτέτανται αἱ τιμαὶ αὐτῶν VII, 10.
ἐπιτετιμημένων τῶν πυρῶν I, 52.
ἐπιτετίμηται τοσούτου, ὅσου ἐπιγέγραπται (δίκη) VIII, 63.
ἐπιτευχὴς VI, 204.
ἐπιτήδειον V, 136.
εἴ τις μὴ ἐπιτήδειον νόμον γράψειε VIII, 88.
ἐπιτήδειος III, 61. V, 114.
καιρὸς πρὸς κυνηγεσίαν V, 49.
ἐπιτήδειός μοι ἐστὶν V, 113.
ἐπιτηδειότης III, 62. V, 114.
ἐπιτηδείαν ἐνδείᾳ ἐδουλώθησαν I, 168.
σπανίζων III, 110.
ἐπιτηδείως V, 114.
ἀνακέκραμαι πρὸς αὐτὸν V, 113.
ἔχω ib. S.
ἐπιτήδευμα VI, 180. IX, 150.
ἐπιτήδευσις σοφίας VI, 178.
ἐπιτηδεύων IX, 150. S.
ἐπιτήθη III, 18.
ἐπιτιθεὶς πῦρ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς VIII, 116.
ἐπιτιμᾶν VIII, 21. IX, 139.
ἐπιτίμημα VIII, 21.
ἐπιτιμῆσαι VIII, 149. IX, 138.
ἐπιτίμησις IX, 140. S.
ἐπιτιμητὴς ib.
ἐπιτιμία VIII, 70.
ἐπιτιμίοις ἀχαριστίας ἔνοχος V, 141.
ἐπιτίμιον VIII, 21. 149.
ἐπίτιμος VIII, 70.
οἱ ἐκ τῶν ἐπιτίμων VIII, 122.
ἐπιτίμως VIII, 70.
ἐπιτιμῶσι III, 125.
ἐπίτοκον δάνεισμα VIII, 141.
ἐπίτοκος II, 7.
περὶ ἐπιτολὰς Πλειάδων I, 62. pl.
ἡλίου I, 68.
ὡς ἐπιτοπολὺ IX, 152.
ἐπιτραγεῖν VI, 40.
ἐπίτραγοι VII, 152.
ἐπιτρέπων πάντα τῷ θυμῷ VIII, 77.
ἐπιτρέψαι δίαιταν VIII, 126.
ἐπιτρίβειν τοὺς πυροὺς VII, 180.
ἐπιτριηράρχημα I, 123.
ἐπίτριτος IV, 164.
ἐπιτροπὴ VIII, 127.
ὀρφανῶν VIII, 89.
ἐπιτροπῆς δίκη VI, 153. VIII, 31.
ἐπιτροπῆς κλεῖδες X, 23.
τὸν ἐπίτροπον γράφεσθαι ἐξῆν VIII, 35.
ἐπιτύμβιοι νόμοι IV, 79.
ἐπιτυχὴς IV, 204.
ἐπιτυχία VI, 205.
ἐπιτυχῶς ib.
ἐπιφαγεῖν VI, 39.
ἐπιφάνεια IV, 160.
ἐπιφανὴς VI, 206.
ἐπιφανὴς V, 158.
πόλις IX, 20.
ἐπιφανῶς V, 159.
ἐπιφατνίδια δεσμὰ I, 184.
ἐπιφατνίδια φορβειὰ I, 201.
ἐπιφανὼν (ὁ βόλος) VII, 205.
ἐπιφέρεσθαι τῷ ὕδατι VII, 138.
ἐπιφημίζειν IX, 112.
ἐπιφημίσαι IX, 95.
ἐπίφθεγμα IV, 86.
ἐπίφθορον φάρμακον V, 132.
ἐπίφοβον πρᾶγμα V, 124.
ἐπίφοβος ib.
ἵππος I, 197.
ἐπιφόβως III, 137. V, 123.
ἐπιφορὰ III, 94. ὑδάτων I, 116.
ἐπιφορεῖσθαι VI, 79.
ἐπιφόρημα VI, 71.
ἐπιφορήματα VI, 79.
ἐπιφορήσαντες τῆς ἀκινήτου γῆς V, 82.
ἐπίφορος κύων V, 52.
ἐπιφόρου ἀνέμου I, 105.
ἐπιφορτίσασθαι I, 99.
ἐπιφέρων (ὁ βόλος) VII, 205.
ἐπιφράξαι τὴν θύραν X, 25.
ἐπιφράττειν II, 216. VIII, 155.
ἐπιφριττούσης ἠρέμα τῆς θαλάσσης I, 106.
ἐπιφώνησις II, 111.
ἐπιχαίρειν III, 101. V, 128.
ἐπιχαιρέκακος ib.
ἐπιχαίρων III, 101.
ἐπίχαλκος X, 144.
ἐπίχαρμα III, 101.
ἐπίχαρτοι ib.
ἐπίχαρτον IX, 36.
ἐπίχαρτος III, 101.
ἐπιχειλὴς II, 89. V, 133.
ἐπιχειλῆ IV, 169. 170.
πράγματα II, 89.
ἐπιχειλὴς VI, 142.
ἐπιχειλὴς γλῶσσα VI, 120.
ἐπίχειρ II, 148.
ἐπίχειρα III, 143. VI, 186.
ἐπιχείρημα II, 148. VI, 181. IX, 150.
ἐπιχειρήματα II, 154.
ἐπιχείρησις II, 148.
ἐπιχειρηταὶ II, 154.
ἐπιχειροτονεῖν ἀρχὰς VIII, 95.
ἵνα διακωλύοντες VIII, 94.
ἐπιχειροτονία II, 150.

ἐπιχειρῶν IX, 150.
ἐπιχέων ὕδατος κατὰ λέβητος X, 46.
ἐπιχθόνιοι θεοὶ I, 23.
ἐπιχλευάζειν V, 128. VI, 199.
ἐπιχλευάζων VIII, 77.
ἐπίχολος II, 214. VI, 124.
ἐπιχρίσαι VII, 129.
ἐπὶ χρήμασι μαθεῖν IV, 46.
λέγειν ῥήτωρ IV, 36.
ἐπίχρυσα V, 69.
ἐπίχρυσοι σανδαλοθῆκαι VII, 87.
ἐπίχρυσον VII, 102.
ἐπίχρυσος X, 43.
κόνις VII, 97.
ἐπιχρῶσαι VII, 129.
ἐπίχυσις X, 92.
ἐλαιηρὰ VI, 103. X, 92.
χαλκίου X, 109.
ἐπίχυτος VI, 77.
ἐπιχωριεῖν IX, 13.
ἐπιχώριος III, 51. IX, 13.
ἐπιψαλλόμενα ὄργανα IV, 58.
ἐπίψογος III, 139. V, 159.
κίναιδος VI, 127.
ἐπιὼν ῥύμῃ σῦς V, 79.
πὺξ ἔπληξε II, 147.
ἐπληρώθη τὸ βουλευτήριον VIII, 155.
ἐπλήρωσεν ἀκοὰς ἡ βροντὴ I, 118.
ἐπλίσσοιτο II, 173.
ἐπόγδοος IV, 164.
ἐποδύρεσθαι VI, 201.
ἐποιήσαντο εἰσβολὴν I, 180.
ἐκδρομὰς I, 164.
ἐποικοδομεῖν VII, 119.
ἐποιοῦντο ποτοὺς VI, 26.
ἑπόμενος III, 69. S.
ἐπομφάλιον II, 169.
(ἀσπίδες) I, 133.
ἐπονειδιστικῶς V, 127.
ἐπονειδίστως ib.
ἐπόνει θάτερον τῶν κεράτων I, 165.
ἐποτομίζειν VI, 203.
ἔποπες ποπίζουσι V, 89.
ἐπόπται II, 58. ἄθλων III, 140.
ἐποπτεῦσαι II, 58.
ἐπόπτης VIII, 84.
τῆς νεὼς VII, 239.
ἐπορθρεύσασθαι I, 71.
ἐπόρευσι κατὰ συγγραφὴν VIII, 140.
ἐπορχούμενος IV, 95.
ἐποστρακισμὸς IX, 118. 119.
ἐπουλὶς IV, 199.
ἐπουράνιοι θεοὶ I, 23.
ἐποφθαλμιᾶν II, 62.
ἐποφθαλμιῶν ib.
ἔποχα I, 185.
ἔποχον X, 54.
εἰ ἔποχος εἴη ἐκ μελέτης I, 215.
ἐπόχως ἐγκαθίσαι τῷ ἵππῳ I, 209.
ἔποψις II, 58. ἀγώνων III, 140.
ἔπραξα V, 93.
ἐπράχθη IX, 156.
ἑπτὰ ἡλικίαι ἀνθρώπων II, 4.
ἑπτακαιδεκαέτης I, 55.
ἑπτακισχίλιαι δραχμαὶ IX, 86.
ἑπτακότυλος λήκυθος X, 67.
ἑπτάπλευροι II, 167.
ἑπτὰ σφόνδυλοι τραχήλου II, 130.
τραχύτητες νώτου II, 180.
ἑπτήρης ναῦς I, 82.
ἐπτόημαι V, 122.
ἐπτοημένος V, 123.
ἐπωβελία VIII, 37. 39.
τὸ ἕκτον τοῦ τιμήματος VIII, 39. IX, 60.
ἐπωβελίαν προσοφλισκάνειν VIII, 48. 58.
ἐπῳδὸς IV, 53.
ἐπῴδυνον IV, 189. S.
ἐπωμὶς II, 133. 137. VII, 49.
ἐπώνια VII, 14. 15.
ἐπώνυμος ἄρχων VIII, 89.
ἐκ τῶν ἐπωπτευκότων ἦσαν VIII, 123.
ἐπωτίδες νεὼς II, 85.
ἐπωφελὴς V, 136.
ἐπωφελῶς V, 135.
ἐρᾶν III, 68. S. κατόχως ib. pl.
ἐρανίζεσθαι IV, 43.
ἐρανικαὶ δίκαι VIII, 37. 101. 144.
ἐρανικὸς νόμος VIII, 37. 144.
ἐρανισταὶ VIII, 144.
ἐρανιστὴς III, 129.
ἐρανιστῶν κοινὸν VIII, 37. 144.
ἔρανοι VIII, 144.
ἔρανον κατενεγκεῖν ib. S.
ἔρανος III, 129. VI, 7. VIII, 157.
εἰκοσίμνους IX, 57.
ἐράνου καταβολὴ VIII, 144. S.
ἐρασιχρήματος τύραννος I, 42.
ἐραστὴς III, 69.
νίκης στρατηγὸς I, 178. pl.
ἐράστριαι III, 70.
ἐρατὸν V, 170.
ἔργα διακωλυτικὰ VII, 209.
ἐργάζομαι V, 156.
ἐργαζόμενος IX, 6. 150. 157. S.
ἐργαλεῖα δημίου VIII, 71.
ἰατρῶν IV, 181.
πρὸς κυνηγέσιον V, 19. 32.
λατύπων VII, 118.
παιδοτριβικῆς X, 181. Vid. Ind. Tit.
ἐργάσασθαι βίον I, 13.
ναὸν I, 11.
περίδρομον VII, 125.
ἐργασία V, 156.
σὺν ἐργασίᾳ VI, 141.
ἐργασία ἀγαλμάτων I, 11.
ἐργάσιμα ξύλα VII, 109.
χωρία I, 220.
ἐργάσιμοι ἄρουραι I, 228.
ἐργαστῆρες VII, 7. γῆς I, 221.
ἐργαστήρια IX, 50.
ἐργαστήριον IV, 125. IX, 39.
ἐργαστικὴ VII, 209.
ἐργάται I, 50.
γῆς I, 221. S.
ξυλίνων ὑλῶν VII, 109.
πάντων οἱ δάκτυλοι II, 156.
ἐργάτης αὐτόχειρ II, 153.
ἐργεπιστάται VII, 183.
ἔργματα V, 134.
ἐργοδόται VII, 182.
ἐργοδοτεῖν VII, 200.
ἐν ἔργοις πᾶσι ἱστάτω δίκτυα V, 35.
ἐργολαβεῖν VII, 182. 200. VIII, 30.
ἐργολάβοι VII, 182.
ἐργολαβοῦντες ib.
ἐργολῆπται ib.
ἔργον VII, 7. IX, 150.
δουλικὸν III, 75.
ἐργώδης III, 131. V, 105.
οὓς ἐργώδεις διὰ μέγεθος πλεῦσαι ποταμοὶ III, 103.
ἔργων ἐπιστάται VII, 183. S.
μυστικῶν προφάντιδες I, 14.
ἔρεα X, 40.
ἐρέβινθος I, 247.
ἐρεγμὸς ὑῶν I, 251.
ἐρείκειν πυροὺς VII, 180.
ἐρείξας ib. S.
ἐρεικιῶν ναυτικῶν X, 10.
ἐρεοῦν προσκεφάλαιον X, 40.
ἐρεοῦς κεκρύφαλος VII, 66.
ἐρέπτειν VI, 41.
ἐρεσχηλῶν X, 20.
ἐρέται VII, 190.
ἐρέτης I, 95.
ἐρετικὰ αὐλήματα IV, 56.
Ἐρετρικαὶ κύνες V, 37.
ἐρέττειν I, 98.
ἐρέφειν VII, 120.
Ἐρεχθηὶς φυλὴ VIII, 110.
ἐρέψιμα ξύλα VII, 124.
ἐρέψομεν πρὸς αἰετὸν VII, 119.
ἐν ἐρέᾳ ἱματίῳ VII, 28.
ἐρήμη λυομένη VIII, 60.
ἐρήμην ὀφλεῖν VIII, 54. 60. 61.
ἔρημος ὁδὸς III, 96.
πόλις IX, 24.
ὁ ἔρημος τῆς πόσθης II, 176.
ἔρια δολοῦν VII, 169. μηλοῦν ib. S.
μαρυόμεναι IX, 125.
οἰσυπηρὰ VII, 28.
ἐριαύχενες II, 136.
ἐρίζω VI, 118. S.
ἐρίθοι I, 221. VII, 141.
ἐρινὰ I, 242. VII, 143.
ἀφαιροῦντες VII, 143.
ἐρινάζειν ib.
ἐρινὰ περιάπτουσι ταῖς συκαῖς I, 242. S.
ἐρινέου καρπὸς I, 242.
ἐρινεοῦ σῦκα VII, 143.
ἐρινὸς IV, 142.
ἔριον ἕλκειν VII, 32. S.
ἐριόν τι ἀπὸ ξύλου γίγνεται παρ' Αἰγυπτίοις VII, 75.
ἐριοπῶλαι VII, 28. 196.
ἐριοπωλεῖν VII, 28.
ἐριουργεῖν ib.
ἐριουργεῖον ib.
ἐριουργία ib.
ἐριουργικῶς VII, 34.
ἔριφοι I, 250. VI, 52.
ἔριφος ἐκ Μήλου VI, 63.
τῶν ἐρίων ἔξαιε VII, 30.
ἐρίων πιναρῶν πόκον VII, 28.
ἕρκη I, 10. IX, 40.
(τὰ δίκτυα) V, 26. X, 132.
Ἕρκιος Ζεὺς VIII, 85.
ἑρκοθηρευταὶ VII, 137.
ἑρκοθηρευτικὴ I, 97. VII, 139.
ἕρκος ὀδόντων II, 89.
τὸ ἕρκος ὀδόντων μάτην αὐτοῦ τῇ γλώττῃ περίκειται VI, 120.
ἕρμα VI, 181.
ἕρμα (ὁ ἀνήμερος τελώνης) IX, 32.
Ἕρμαια I, 37.
ἑρμαῖον V, 135.
ἕρματα I, 94. 115. V, 97. X, 134.
κρύφια I, 115.
τρίγληνα V, 97.
ἑρμηνεία V, 154.
ἑρμηνεῖς IV, 94.
ἑρμηνεὺς V, 154.
ἑρμήνευσις ib.
ἑρμηνευταὶ VII, 209.
ἑρμηνευτὴς V, 154.
ἑρμηνεύων ib. S.
Ἑρμῆς ἀγοραῖος VII, 15.
ἐμπολαῖος ib.
πίστις ἡ τελευταία VI, 100.
στροφαῖος VIII, 72.
Ἑρμοῦ κλῆρος VI, 55.

τετραγώνου χεῖρες VII, 73.
ὁ Ἑρμώνειος IV, 143. 144.
δεύτερος IV, 143. 145.
ἕρπης IV, 205.
ἑρπηστικὸν ἕλκος IV, 206.
ἕρπυλον I, 229.
ἕρπυλος VI, 106.
ἐῤῥάγη βροντὴ I, 118.
ἐῤῥάϊσεν III, 108.
ἔῤῥιπτε πρὸς θάνατον III, 107.
ἔῤῥιψε πρὸς τὸ κρεῖττον III, 108.
ἐῤῥωγυῖαν πλευρὰν πιθάκνης X, 48.
ἐῤῥωμέναι δυνάμεις I, 155.
ἐῤῥωμένοι ἄνδρες ib.
ἐῤῥωμένος III, 108. 120. V, 125.
ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
ἐῤῥωμένως III, 107. 121. V, 125.
ἐῤῥῶσθαι ib.
ἔρσαι I, 250.
ἐρυθαινόμεναι παρειαὶ II, 87.
ἐρύθημα VI, 180.
ἐρυθριῶσαι παρειαὶ II, 87.
ἐρυμνὸν τεῖχος I, 170.
ἐρυσίβη τοὺς καρποὺς κατέλαβε I, 53.
ἐρυσίπελας IV, 202.
ἐρωμένη III, 71.
ἐρώμενος ib.
ἐρώντων παιδιὰ IX, 127.
ἐρῶ τοῦ πράγματος V, 165.
ἔρως III, 72. V, 165.
ἐρώτημα VI, 187.
ἐρωτικῶς V, 165.
ἐρωτομανεῖν III, 68.
ἐρωτομανὴς VI, 189.
ἐρωτομανῶν ib.
ἐσβαλέσθαι I, 99.
ἔσθημα λευκὸν VII, 54.
ἐσθήματα VII, 42.
ἄνευ ποικιλμάτων VII, 51.
ἐσθὴς VII, 42.
ἄγναπτος IV, 119.
βυσσίνη IV, 120.
διπλῆ IV, 119.
ἐσθέσεως εἴδη X, 51.
ἐσθὴς τῆς ἱερείας X, 191.
λευκὴ IV, 120.
πορφυρᾶ IV, 119.
τῇ πορφύρᾳ συνυφασμένη VII, 48.
Σατυρικὴ IV, 118.
φλοΐνη VII, 76. X, 178.
ἐσθῆτα ἀμεῖψαι VII, 44.
οἱ τὰς ἐσθῆτας πιπράσκοντες VII, 78.
ἐσθῆτες αἱ ἀμείνους ib.
εἰλιταὶ VII, 68.
πορφυροβαφεῖς VII, 63.
σκύτιναι VII, 70.
ὑπὸ ἐσθῆτι νεοπλυνεῖ προσιέναι πρὸς θεοὺς I, 25. 156.
ἐσθήτων εἴδη VII, 46. Vid. Ind. Tit.
περὶ τὴν θεραπείαν σκεύη X, 135.
ἐσθίειν VI, 39. S.
ἀδδὴν VI, 42. 175. pl.
ἐσθίων VI, 39. S.
ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷν III, 151.
ἐσκεμμένος VI, 139. S.
ῥήτωρ IV, 20.
ἐσκεμμένως IV, 23. VI, 140.
ἐσκευάσθαι IX, 16.
ἐσκευοποιημένον πρᾶγμα X, 15.
ἐσκίφθαι IV, 24.
ἐσκιαδοφόρει VII, 174.
ἐσκιατραφημένοι VI, 185.
ἐσκιατραφῆσθαι ib.
ἐσκιατροφημένως VI, 185.
ἐσκοτώθην II, 41.
ἐσμὸς I, 254.
ἐς νέωτα I, 57.
ἑσπέρα IV, 157.
ἑσπέρας I, 69.
Ἑσπερίδων μῆλα VI, 47.
εἰς ἓν ἔσπευδον IX, 145.
ἐσπούδακα περὶ αὐτὸν V, 113.
ἐσπουδακέναι περί τινα III, 68.
ἐσπουδακότες περὶ τὸν λόγον IV, 44.
ἐστάλθαι VII, 43.
ἐσταλμένος ib.
ἑστάναι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς (τὸν ἥλιον) IV, 157.
σπορμάδην VI, 157.
χαλκοῦν VIII, 140.
ἐστενοχώρητο πάντα IX, 145.
ἐστεφανοῦντο μυῤῥίνῃ θεσμοθέται VIII, 68.
ἐστεφανώθη ὁ νικήσας τὰ ἆθλα III, 152.
ἐστεφάνωνται νομοφύλακες VIII, 94.
ἕστηκε III, 89. ἀκινητὶ ib. S.
ἑστηκὸς V, 169.
βλέμμα II, 59.
ἑστηκότα ἄστρα IV, 156.
ἑστηκότος τοῦ πνεύματος κατὰ πρύμναν I, 106..
ἑστηκὼς III, 89.
ἐπὶ τοῖς εἰᾶξιν I, 98.
ἐστηλιτευμένος VIII, 73.
ἐστηλίτευσαν ib.
ἐστηλοκοπημένος ib.
ἑστία I, 8.
ἑστιᾶν III, 59. φυλὴν III, 67.
ἑστία τῆς πόλεως IX, 40.
ἑστιᾶσθαι I, 34.
τὴν ἑστίασιν παύσασθαι VI, 112. S.
ἑστίασις VI, 7.
ἑστίας τῆς αὐτῆς μέτοχοι III, 5.
ἑστιάτωρ VI, 11.
λαμπρὸς VI, 27. E.
φυλῆς III, 67.
ἐστί μοι βουλομένῳ V, 165.
εἰ ἔστιν αὐτοῖς τὸ τίμημα VIII, 86.
ἐστιν ἐφ' ἡσυχίας III, 89.
ἑστιοπάμμων I, 74.
ἑστιοπάμων X, 20.
ἑστιοῦχοι θεοὶ I, 24.
ἑστιοῦχος VI, 11.
ἐστίχθαι (τὸ χωρίον) III, 85.
ἐστίχθην VIII, 73.
ἑστιῶν VI, 11. τὴν φυλὴν III, 67.
ἐστομῶσθαι V, 21.
ἕστωρ I, 146.
ἑστὼς VI, 116.
ἔσφαζεν VI, 192.
ἐσφαιρωμένα ἀκόντια I, 212.
ἐσφαλμένον VI, 205.
ἐσφαλμένως ib.
οὐκ ἐσφηκωμένην ἔχων τὴν κόμην II, 25.
ἐσχάρα I, 8. X, 18. 101. 104.
ὑποπέλιδνος IV, 192.
ἐσχάραι X, 95. ἰχθυοπτρίδες ib.
μολιβδόδετοι VI, 88.
ἐσχαρεὺς (νεως) I, 95.
ἐσχαρίδες VI, 89. 103. VII, 106. X, 66. 95. 147.
ἐσχάριον X, 65. 101.
ἐσχαρὶς X, 101.
ἐσχαρίτης Ῥοδιακὸς VI, 78.
ἐσχαρώδης νομὴ IV, 204.
ἐσχατιαὶ I, 221. IX, 8.
ἐσχατόγηρως II, 13. 18.
οἱ ἔσχατοι πόδες I, 193.
ἐσχιδιασμένον τεῖχος I, 171.
ἔσχε μαλακῶς III, 104.
εἰς τὸ ἴσω παράλλαξις ποδῶν V, 70.
ἑταίρα VI, 189.
ἡ διάμιτρος IV, 151. 154.
ἡ διάχρυσος IV, 151. 153.
ἑταῖραι VII, 201. στατηριαῖαι IX, 59.
ἑταίραις συμβιοὺς VI, 188.
ἑταίρα κατατετριμμένη VII, 39.
πεπαυμένη τῆς τέχνης IV, 153.
ἑταιρεία III, 62.
ἑταιρήσεως γραφὴ VIII, 40. 43.
δοκιμασία VIII, 43.
ἐπαγγελία ib.
ἑταίρησις VI, 189.
ἑταιρία IV, 44. V, 114.
ἑταιρίδιον τὸ ὡραῖον IV, 151. 153.
ἑταιριζόμενος VI, 188.
τὸ ἑταιρικὸν τέλειον IV, 151. 153.
ἑταιρικὸν ὑπόδημα VII, 92.
ἑταιριστὴς VI, 188. S.
ἑταῖροι IV, 44. 45. S.
ἑταῖρος III, 61. V, 113. 114. S.
ἑταιροῦντες VII, 201.
ἑταιρῶν ἀναισχυντότερος VI, 127. pl.
ἐτάραξε τὰς ψυχὰς ἀστραπὴ I, 117.
τούτῳ τῷ ἔτει I, 56.
ἔτεια σκυλάκια V, 16.
ἔτειον ἀρνα VII, 184.
ἔτειον νήπιον II, 8.
ἐτελέσθη IX, 156.
ἐτελεσιουργήθη ib. S
ἡ ἑτέρα κούριμος παρθένος IV, 141.
τὴν ἑτέραν ὀφρῦν ἀνατείνει IV, 145.
ἡ ἑτέρα ψευδοκόρη IV, 151. 152.
ἑτεραγκεφαλᾶν II, 42. IV, 184.
ἑτερήμερον I, 65.
ἑτερόγναθος ἵππος I, 197.
ἑτεροδοξῶ VI, 118.
ἑτερομάσχαλος χιτὼν II, 138. VII, 47.
ἑτερόμηκες I, 129. IV, 162.
ἑτερομήκης ἀριθμὸς IV, 164.
ἀσπὶς I, 134.
ἑτερομήκη σχήματα IV, 160.
ἑτερόπλουν δάνεισμα VIII, 141.
ἑτεροῤῥεπεῖν VIII, 14.
ἑτεροῤῥεπία IV, 172. VIII, 14.
ἑτερόῤῥοπον IV, 172.
ἑτερόῤῥοπος δικαστὴς VIII, 12.
ἑτεροῤῥόπως IV, 172. VIII, 13.
ἑτεροσκελὲς IV, 161.
ὁ ἕτερος πάππος IV, 143. 144.
ἑτερόστομοι ἄγκυραι I, 93.
ἑτερόστομος πέλεκυς I, 137.
ἑτερόφθαλμος II, 61.
ἑτερόχρους ψῆφος IX, 98.
ἔτερψε III, 98.
ἔτη γεγονὼς τέτταρα καὶ δέκα I, 55. pl.
περὶ τὰ ἐτήσια πνεύματα I, 61.
ἐτήσιος ἑορτὴ I, 57.
ἐτήρυσις VI, 88. X, 98.
ἔτνος VI, 60.
ἕτοιμαι δυνάμεις I, 155.
ἕτοιμον V, 106.
ἕτοιμος I, 43. III, 120. V, 107.
εἰς τὰ δεινὰ III, 134.
ἑτοιμότατος V, 107.
ἑτοιμότερος ib.
ἑτοιμότης I, 43.
ἐξ ἑτοίμου λέγων VI, 143.
ἑτοίμως III, 121.
ἐτολμήθη IX, 156.
ἔτος I, 54. ἄνισον III, 107.

τοῦδε τοῦ ἔτους I, 56. S.
ἔτους τοῦ εἰσιόντος I, 57. S.
    ἐξιλθόντος I, 56. 59. S.
    ἱσταμένου I, 59. S.
    μέλλοντος I, 57. S.
    μέρη I, 59.
    μεσοῦντος I, 59.
    παρόντος I, 56. S.
ἔτους πρώτου I, 59. pl.
ἔτους ὥρα I, 60.
ἐτραχύνετο ὁ πόρος I, 109.
ἐτρύλισαν VII, 136.
ἐτύπτησε VIII, 76.
ἐτῶν δυοκαίδεκα I, 55. pl.
εὐαγγελία V, 129.
εὐαγγέλια VI, 186.
εὐαγγέλιον IX, 162.
εὐαγὲς πρᾶγμα I, 33.
εὐάγκαλον II, 139.
εὐαγρία V, 12.
    ἰχθύων ἦν I, 108.
εὐάγωγος ἵππος I, 195.
    φωνὴ II, 117.
εὐαερίας οὔσης πλεῖν I, 106.
εὐαίρετον τεῖχος I, 171.
εὐαισθησία IX, 160.
εὐαίσθητα IX, 161.
    ἴχνη V, 12.
εὐαίσθητοι κύνες V, 60.
εὐαισθήτως IX, 162.
εὐάλωτοι στρατιῶται I, 158.
εὐάλωτον τεῖχος I, 171.
εὐάλωτος πόλις IX, 22.
εὐάμπελοι γήλοφοι I, 228.
εὐανάκλητα IX, 161.
εὐανθεῖς λειμῶνες I, 229.
    παρειαὶ II, 87.
εὐανθὲς δένδρον I, 230.
εὐανθὴς βαφὴ I, 44.
    λειμὼν I, 240.
    λόφος I, 135.
    στρωμνὴ X, 42.
εὐαρίθμητον III, 88.
εὐαρμόστως συμπότης VI, 28.
εὐαρμοστία IV, 95. IX, 160.
    (ὀρχηστοῦ) IV, 97.
εὐάρμοστον IV, 58.
εὐάρμοστος ἑστιάτωρ VI, 27.
    ὀρχηστὴς IV, 96.
εὔβιον VI, 196.
εὔβιος ib.
εὐβλαστὲς δένδρον I, 230.
Εὐβοεῖς (λίθος) VII, 100.
εὔβολον IX, 94.
εὐβόστρυχος II, 27.
εὔβοτος γῆ VII, 184.
εὐβουλία IX, 160.
εὔβουλος βασιλεὺς I, 40.
    στρατηγὸς I, 178.
εὐγαμία IX, 160.
εὐγένεια ib.
εὐγενὴς II, 88. IV, 143.
    λέων V, 83.
εὐγλωττία II, 108. IX, 160.
    (ῥήτορος) IV, 22.
εὔγλωττος II, 108.
    αὐλὸς IV, 72.
    ῥήτωρ IV, 20.
εὐγλώττως IV, 24.
εὐγνωμονεῖν IV, 12. VIII, 7.
εὐγνωμονῶν VIII, 7.
εὐγνωμοσύνη IV, 10. VIII, 7. IX, 161.
εὐγνώμων VIII, 7.
τὴν εὐδαιμονίαν μετρεῖ κέρδει VI, 191.
    μετρῶν χρήμασι III, 112.
τῶν εὐδαιμόνων εἷς III, 109. S.
εὐδαίμων (ὁ βόλος) VII, 205.
εὔδενδρα ὄρη I, 228.
εὔδενδρον χωρίον I, 139.
εὐδιαῖος (θυρὶς) I, 92.
εὐδίαιτον IX, 162.
εὐδίαιτος ἑστιάτωρ VI, 27.
    πόλις IX, 24.
εὐδιάλλακτοι ἐχθροὶ I, 151.
εὐδιαλλάκτως διακείμενοι ἐχθροὶ ib.
δι' εὐδίας πλεῖν I, 106.
εὐδίδακτα IX, 161.
εὐδικία VIII, 24. IX, 160.
εὐδιοίκητα IX, 161.
εὔδιος λιμὴν I, 100.
    πλοῦς I, 105.
εὐδόκιμα πληρώματα νεὼς I, 121.
εὐδοκιμεῖν V, 159.
εὐδοκίμησις V, 158.
εὐδόκιμοι στρατιῶται I, 176.
εὐδόκιμος V, 158.
    χρυσὸς III, 87.
εὐδοκίμως V, 159.
εὐδοξεῖν ib.
εὐδοξία V, 158.
εὔδοξος ib.
εὔδουλον IX, 162.
εὔδουλος III, 80.
εὔδρομα χωρία I, 186.
εὔδρομος ἵππος I, 194. 196.
εὔδροσοι κῆποι I, 228.
εὐειδὲς σῶμα V, 83.
εὐείδιον f. εὔδιον IV, 181.
εὐέκνιπτος βαφὴ I, 44.
εὐέκπλυτος βαφὴ ib.
εὐέκρυπτος βαφὴ ib.
εὐέλικτον σῶμα V, 83.
εὐέλικτος φωνὴ II, 117.
εὐέντευκτος V, 138. βασιλεὺς I, 41.
εὐεντεύκτως V, 139.
εὐεξαπάτητα IX, 161.
εὐεξαπάτητοι κύνες V, 63.
εὐεξαπάτητος βασιλεὺς I, 42.
    δικαστὴς VIII, 12.
εὐεπὴς IX, 162.
εὐεπίβλεπτον τεῖχος I, 172.
εὐεπιβούλευτοι στρατιῶται I, 158.
εὐεπιβούλευτον τεῖχος I, 172.
εὐεπίμικτος V, 138.
    λιμὴν I, 100.
    συμπότης VI, 28.
εὐεπιμίκτως V, 139.
εὐεπιχείρητοι στρατιῶται I, 158.
εὐεπιχείρητον τεῖχος I, 172.
εὐεργεσία V, 140.
εἰς εὐεργεσίαν πρόχειρος I, 41.
τοῖς εὐεργέταις χάριν διδόναι V, 140.
εὐεργετεῖν ib. S.
εὐεργέτημα VI, 182.
εὐεργέτης V, 140.
εὐεργετικὸς ib.
εὐεργὴ VI, 88. X, 97.
εὐερκὴς πόλις IX, 20.
εὐερμεῖν V, 135.
εὐερμία V, 135. IX, 160.
εὐερνὲς δένδρον I, 230.
ἐν οἷς εὐεταὶ τὰ χοιρίδια βόθροι VI, 91.
εὐετηρία I, 51. IX, 160.
εὔεφοδος πόλις IX, 22.
εὖ ἔχον ὥρας, ἢ ὡρῶν χωρίον V, 108. S.
εὔζωνον IX, 162.
εὐήθεια V, 119. 121. 125. IX, 160.
εὐήθης V, 119. 120.
εὐηθίζεσθαι V, 121.
εὐήθως V, 120. 121.
εὖ ἧκον ὡρῶν χωρίον V, 108.
εὐήκοοι II, 81.
εὐήκοος γενοῦ II, 82.
εὐήλατα χωρία I, 186.
εὐήλιον χωρίον V, 108.
εὐημερίας οὔσης πλεῖν I, 106.
εὐήνιος ἵππος I, 195.
εὐήροτος γῆ I, 227.
εὐήτρια δικτύου VII, 35.
εὐήτριον ὕφασμα ib.
εὐήτριος στρωμνὴ X, 42.
εὐθαλὲς δένδρον I, 230.
    χωρίον I, 239.
εὐθανάτως III, 106.
εὐθαρσεῖς ἄνδρες I, 156.
εὐθαρσὴς III, 135.
    ἵππος I, 195.
εὐθαρσῶς III, 136. V, 125.
εὐθεῖα ἴχνη V, 12. 66.
εὔθετα V, 150.
εὐθεῖα γραμμὴ IV, 160.
εὐθεῖαι IV, 161.
εὐθεῖαν ῥάβδον φέρουσι περιεβοσκοὶ IV, 120.
εὐθένεια IX, 160.
εὔθερον χωρίον V, 108.
εὐθετῆσαι τὰς τρίχας II, 31.
εὐθετίζειν τοὺς λόφους I, 149.
εὐθήμων III, 133.
εὐθημοσύνη IX, 161.
εὐθηνεῖν δέξη V, 159.
εὐθηνία I, 151.
    δένδρου I, 240.
    δόξης V, 158.
εὐθηνουμένη πόλις IX, 23.
εὐθηνούμενος V, 158.
εὐθηνοῦν δένδρον I, 240.
    χωρίον 239.
εὐθηνοῦσα πόλις IX, 23.
εὐθηνῶν λειμὼν I, 240.
εὔθηρα ὄρη V, 13.
εὐθηρία V, 12.
    ἰχθύων ἦν I, 108.
εὔθηρος ἄγρα, γῆ V, 13. pl.
εὐθρασὺς V, 124.
εὐθραύστου ξύλου δοκίδες V, 82.
εὔθριξ II, 22. χαίτη I, 186. 216.
εὐθὺ τῶν ἀγρῶν ἀπελθεῖν IX, 12.
    τῶν ἀρωμάτων ἀπῆλθον IX, 47. pl.
εὐθύγραμμα σχήματα IV, 160.
εὐθύγραμμος ib.
εὐθυδικία VIII, 11. 24.
εὐθύδρομος ἵππος I, 194.
εὐθύθριξ II, 22.
εὐθυμεῖν III, 97.
εὐθυμεῖσθαι II, 231. III, 97.
εὐθυμία II, 230. III, 97. IV, 10. V, 125.
εὔθυμοι ἄνδρες I, 155.
εὔθυμος IV, 11. V, 125.
    ἵππος I, 154.
εὐθυμούμενος III, 98. S.
εὐθύμως IV, 12, V, 125. S.
εὐθύναι IV, 171.
ὁ εὐθύνας VIII, 30.
εὐθύνας στρατηγοῖς εἰσάγουσι VIII, 88.

εὐθύνειν VIII, 30.
εὐθύνη VIII, 21. 67.
  περὶ ἀδικημάτων VIII, 45.
  κατὰ τῶν ἀρξάντων ib. pl.
εὐθύνης γραφὴ VIII, 40.
εὔθυνοι VIII, 45. 100.
εὐθυνόμενος VIII, 67.
εὐθύνων ib.
εὐθυπλοκία VII, 209.
εὔθυρις II, 73.
εὐθυῤῥημόνως IV, 24. V, 120.
εὐθυῤῥημοσύνη II, 129. V, 119.
εὐθυῤῥήμων V, 119.
  ῥήτωρ IV, 21.
εὐθύστομοι κύνες V, 60.
εὐθυτενὴς ὀδὸς III, 96.
  ῥὶς II, 73.
Εὐίου νόμοι IV, 79.
Εὐίππη χείρωνος IV, 141.
εὐκαθαίρετα IX, 161.
εὐκαθαίρετον τεῖχος I, 171.
εὐκαιρία VI, 204.
εὔκαιρον ib.
εὐκαμπὲς αὔλημα IV, 73.
εὐκαμπὴς ὀρχηστὴς IV, 96.
  τράχηλος ἵππου I, 189.
  φωνὴ II, 117.
εὐκανία II, 97. (f. λευκανία)
εὐκάρδιον IX, 162.
εὐκάρδιος II, 217.
  ἵππος I, 195.
εὐκαρπεῖν VII, 149.
εὐκαρπία I, 51. 240.
εὔκαρποι παράδεισοι I, 228.
εὔκαρπον δένδρον I, 240.
  χωρίον I, 239.
εὔκαρπος γῆ I, 227.
εὐκαταγώνιστα IX, 161.
εὐκατάπρακτα ib.
εὐκαταφρόνητος V, 162. VI, 136.
εὐκατέργαστα IX, 161.
εὐκατέργαστον III, 133. V, 106.
εὐκατεργαστότερος V, 107.
εὐκατιλλώψας X, 20.
εὐκέραστον ταῖς ὥραις χωρίον V, 108.
εὐκέραστος οἶνος VI, 23.
εὔκερως ἔλαφος V, 76.
εὐκέφαλος II, 43.
  ὀρχηστὴς IV, 97.
εὐκλεὴς V, 158.
εὔκλεια V, 158. S.
εὐκλείας ἐραστὴς στρατηγὸς I, 178.
εὐκλεῶς V, 159.
εὔκληρος III, 109. VI, 196.
εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ II, 191.
εὔκνημος ib.
εὐκολία IV, 97. IX, 160.
σὺν εὐκολίᾳ VI, 144.
εὔκολοι στρατιῶται I, 130.
εὔκολον III, 133. V, 106.
εὔκολος V, 107. VI, 142.
  ἵππος I, 195.
  ὀρχηστὴς IV, 96.
  τύραννος I, 42.
εὐκόλως VI, 144.
  καθιστάμενος ἵππος I, 196.
εὐκολώτερον V, 107.
εὔκομα ἄλση I, 229.
εὐκόμης II, 24.
  λέων V, 83.
εὐκόμιστα IX, 161.
εὔκομοι κλάδοι I, 236.
εὔκομον IX, 162.
εὔκομος II, 24.
εὐκόπως IX, 162.
εὐκραὴς χωρίον V, 108.
εὐκραὴς οἶνος VI, 23.
εὔκρατον χωρίον V, 108.
εὔκρατος οἶνος VI, 23.
εὔκριτα ἴχνη V, 66.
εὔκροτος κτύπος IX, 127.
εὐκτὰ V, 130.
εὐκταῖα ib.
εὐκτημοσύνη VI, 196.
εὐκτήμων III, 109. S.
εὐκτικὰ (μέλη) IV, 53.
εὐκυβεῖν VII, 204. IX, 94.
εὐλάβεια III, 137. V, 122. IX, 160.
εὐλαβεῖσθαι III, 137.
εὐλαβὴς III, 136. V, 124.
  ἵππος I, 197.
εὐλαβοῦμαι V, 122. S.
εὐλαβούμενος III, 137.
εὐλαβῶς III, 137. V, 123.
  προσφέρειν τὰς φιάλας V, 95.
εὔλαμπρα λουτήρια IV, 183.
εὔληπτοι στρατιῶται I, 158.
εὔλιθα χωρία I, 186.
εὐλίμενος I, 100.
εὐλογεῖν II, 119.
εὐλογήσασθαι ib.
εὐλογία II, 119. V, 117. IX, 160.
εὐλόγιστον IX, 162.
εὔλογον II, 119.
εὔλογος ib.
εὐλόγως ib.
εὐλογώτερος ib.
εὐμαθὴς IV, 11.
εὐμαθία IX, 160.
εἰς εὐμάρειαν ἀπελθεῖν V, 91.
εὐμαρὶς VII, 90.
εὐμέγεθες III, 88.
  στέλεχος I, 235.
εὐμεγέθης III, 88.
εὐμελὲς IX, 162.
εὐμελὴς συμπότης VI, 28.
  φωνὴ II, 117.
εὐμένεια III, 97. IX, 160.
εὐμενεῖς χυμοὶ II, 110.
εὐμενὴς V, 138.
  συμπότης VI, 28.
εὐμενῶς V, 139.
εὐμετάβολος VI, 121.
  τύραννος I, 42.
εὐμετακίνητον V, 170.
εὔμηρον IX, 162.
εὔμηρος II, 187.
εὐμηχανία VII, 189.
εὐμήχανοι ib.
εὔμικτος ὀδὸς III, 96.
  συμπότης VI, 28.
εὐμουσία IV, 57. IX, 160.
εὔμουσος IV, 57.
εὐμούσως ib.
εὐναῖα ἴχνη V, 12.
εὐναὶ λαγῶν V, 66.
εὐνὴ VI, 10.
εὐνητὴρ χιτὼν X, 123.
εὐνοεῖν II, 228.
εὔνοια II, 227. III, 65. IV, 34. V, 114.
  ἡ παρὰ τῶν παιδικῶν IX, 128.
εὐνοϊκὸς II, 229.
  ῥήτωρ IV, 20.
εὐνοϊκῶς II, 230. V, 114.
εὐνοϊκωτέρως II, 230.
εὔνομα ἄλση I, 229.
εὐνομία IX, 160.
εὔνομος γῆ VII, 184.
  τελώνης IX, 33.
εὔνοστος θεὸς VII, 180.
εὔνουν ἦθος III, 65.
εὔνους II, 229. IV, 11. V 114.
  αὐτῷ εἰμὶ V, 113.
  ἵππος τῷ ἱππεῖ I, 195.
  ῥήτωρ IV, 20. 24. VI, 147.
εὔνως II, 230. IV, 11.
  ἔχων πρὸς τὴν πόλιν III, 65.
  ἔχω πρὸς αὐτὸν V, 113. S.
εὔξενος ἑστιάτωρ VI, 27.
  πόλις IX, 25.
  τελώνης IX, 33.
εὔξυλα ὄρη I, 228.
εὐξύμβολος V, 138.
εὐξυμβόλως V, 139.
εὐξυνεσία IX, 161.
εὔογκον στέλεχος I, 235.
εὐοδία IX, 161.
εὐοδμία II, 75.
εὔοδμος λειμὼν I, 240.
εὖ οἶδα V, 152.
εὔοινοι ἄμπελοι VI, 22.
εὔοινον IX, 162.
εὔοπλοι ἄνδρες I, 156.
εὔοπλος ἵππος I, 194.
εὔοπτος II, 51.
εὐορκεῖν I, 39.
εὐορκῆσαι φρικώδεις ὅρκους I, 39.
εὐορκία ib.
εὔορκος ib.
εὐόρκωτος ib.
εὔορμος λιμὴν I, 100.
εὔοσμα ἴχνη V, 12.
εὐοσμία II, 75. 76.
εὔοσμον πνεῖ II, 75.
εὐόφθαλμον IX, 162.
εὐόφθαλμος II, 51.
εὐοφθαλμότερος ib.
εὐοψία VI, 38.
εὐπαγεῖς γλουτοὶ I, 190.
εὐπαγῆ ἀκόντια V, 20.
εὐπαγὴς χαλινὸς I, 207.
εὐπαιδευσία IX, 161.
εὐπαιδία III, 14. IX, 160.
εὔπαις III, 14.
εὐπαλὲς IX, 162.
  σῶμα παρδάλεως V, 83.
εὐπαράγωγος δικαστὴς VIII, 12.
εὐπαραμύθητον πάθος III, 101.
εὐπαράπειστος δικαστὴς VIII, 12.
εὐπαράτρεπτος δικαστὴς ib.
εὐπάρειον IX, 162.
εὐπάρειος II, 87.
εὐπάρυφος IV, 148. VII, 46.
οἱ ἐξ εὐπατριδῶν ὄντες VIII, 111.
εὐπαχῆ ὑποκώλια κυνῶν V, 59.
εὔπεζος II, 192.
εὐπειθὴς ἵππος I, 195.
  στρατιώτης I, 180.
  φωνὴ II, 117.
εὐπετὲς III, 133. V, 106.
εὐπετὴς ἵππος I, 194.
εὐπετῶς IX, 162.
  ἀναβαίνειν I, 123.
εὐπηγὲς VII, 43.
εὔπηχυς II, 156.
εὐπινὲς IX, 162.
εὐπλατεῖς λόγχαι V, 20.
εὐπλόκαμος II, 27.
εὔπλοκον ὕφασμα VII, 35.
εὔπνοια II, 75.
εὔπνουν πνεῖ II, 75.
  χωρίον V, 108.
εὔπνους II, 219.
  αὐλητὴς IV, 72.

ἵππος

ἵππος I, 194.
λιμὴν I, 240.
εὐπνούστεροι μυκτῆρες II, 77.
εὔποδες κύνες V, 60.
εὐποδία II, 195. IV, 97. IX, 161.
ἵππου I, 194.
εὐποιεῖν V, 140. S.
εὖ ποιεῖν τοὺς γείτονας VIII, 86.
πεφυκὼς βασιλεὺς I, 41.
εὐποιητικὸς V, 140.
εὐποιΐα ib.
εὐπολέμητοι στρατιῶται I, 158.
εὔπολις (οἰκουμένη) IX, 27.
εὐπορεῖν III, 110.
εὐπορία I, 51. III, 110. IX, 160.
εὐπόριστα IX, 161.
εὔποροι ἄρουραι I, 228.
εὔπορον V, 106.
εὔπορος III, 109. V, 107.
γῆ I, 186. 227.
ὁδὸς III, 96.
ῥήτωρ VI, 147.
εὐπορῶν III, 110. S.
εὐπορώτατος V, 107.
εὐπορώτερος ib.
εὐποτμία III, 102. IX, 160.
εὔπους II, 194.
ἵππος I, 194.
εὐπραγία III, 102. S. IX, 160.
ἐν ἁλιείᾳ I, 108. S.
εὐπραγία γῆς I, 51.
δένδρου I, 240. pl.
εὐπραγίας οὔσης περὶ τὴν ἀγορὰν I, 51.
εὐπραγοῦν δένδρον I, 240.
εὐπραγούσης τῆς ἀγορᾶς I, 53. S.
εὔπρακτα IX, 161.
εὔπρακτον III, 133. V, 106.
εὐπραξία III, 102.
εὖ πράττων εἰς χρημάτων λόγον III, 109.
εὐπρέπεια VI, 133. IX, 160.
εὐπρεπὴς V, 106.
προοίμιον I, 189.
εὐπρεπὴς ἵππος I, 194.
εὐπρεπῶς IX, 162.
εὐπροσήγορος II, 127. S. V, 137.
βασιλεὺς I, 41.
εὐπροσηγόρως V, 139. S.
εὐπρόσιτος V, 138.
εὐπροσίτως V, 139.
εὐπρόσοδον τεῖχος I, 172.
εὐπρόσοδος V, 138. S.
βασιλεὺς I, 41.
εὐπροσόδως V, 139.
εὐπροσόρμιστος λιμὴν I, 100.
εὐπρόσρητος V, 138.
εὐπρόσωπον IX, 162.
σῶμα παρδάλεως V, 83.
εὐπρόσωπος II, 47.
εὔπυγος II, 184.
εὔπυρον IX, 162.
εὐπώγων II, 88. IV, 144.
εὐρεῖ I, 146.
εὐρεῖαν τρίπολον I, 223.
εὐρεῖα πόλις IX, 19.
εὑρεῖν (πρᾶσιν) VII, 13.
εὕρεμα VI, 180.
εὕρεσις πραγμάτων VI, 178.
χρημάτων VI, 177.
εὕρημα V, 135.
εὑρημοσύνη II, 128. IV, 22. IX, 161.
εὑρήμων II, 128.
εὖριν II, 73.
εὔρινες κύνες II, 80. V, 60.
εὔρινος II, 74.
Εὐριπίδης (ὁ βόλος) IX, 101.
εὔριπος IX, 18.
(ὁ ἀμφίβιος ἄνθρωπος) VI, 121.
εὐρίσκεσθαι V, 11.
εὔροια ῥήτορος IV, 22. VI, 148.
εὔρους ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
εὐρυάγυια (πόλις) IX, 19. 35.
εὐρυθμία IV, 58. 95. IX, 160.
(ὀρχηστοῦ) IV, 97.
εὔρυθμος IV, 58.
ὀρχηστὴς IV, 96.
ὁ σφαιρίζων IX, 107.
εὐρύθμως IV, 58. 98.
εὐρυμέτωπος II, 43.
εὔρυπτος βαφὴ I, 44.
τὸ Εὐρυσάκειον VII, 133.
εὐρύστερνος II, 162.
εὐρύστομος II, 101.
εὐρύτεραι ὁδοὶ IX, 37.
εὐρύτερα στήθη κυνῶν V, 57.
εὔρυτον γάλα III, 50.
ἐν εὐρυχωρίᾳ IX, 23. S.
ἐπὶ εὐρυχωρίας πολλῆς οὖσαι πόλις IX, 19.
εὐρύχωροι I, 220.
εὔρως IV, 23.
εὐρωστεῖν III, 121.
εὐρωστία III, 120. IV, 10.
εὔρωστοι δυνάμεις I, 155.
ποταμοὶ III, 103.
εὔρωστον IX, 162.
σῶμα ἔχον ἵππος I, 211.
εὔρωστος III, 120. IV, 11.
εὐρώστως IV, 12.
εὖσαι VI, 91.
εὖσαια ib.
εὔσαρκα ἰσχία I, 190. V, 70.
εὐσαρκία I, 233. IV, 151.
ἐν εὐσαρκίᾳ ῥυτίδες παχεῖαι IV, 151.
εὔσαρκος II, 233.
εὐσέβεια I, 21. IV, 10. IX, 160.
εὐσεβεῖν I, 22. IV, 12.
εὐσεβὴς I, 20. IV, 11. S.
εὐσεβῶς IV, 12.
εὔσημα γράμματα V, 150.
εὔσημον IX, 162.
εὐσθένεια III, 97.
εὐσθενεῖν ib. S.
εὔσιτον IX, 162.
εὔσιτος VI, 34.
εὐσκελὴς II, 193.
εὔσκια ἄλση I, 229.
εὔσκιοι κλάδοι I, 236.
εὔσκιον χωρίον V, 108.
εὔσκοπος σφαιρίζων IX, 107.
εὐσκωμμόνως V, 161.
εὐσκωμμοσύνη ib.
εὐσκώμμων ib. S.
εὔσπορος γῆ I, 227.
οὐκ εὐσταθεῖς διὰ τὸ γῆρας II, 16.
εὐσταθὲς μέγαρον IX, 38.
εὐσταλὲς IX, 162.
εὐσταλὴς VII, 43.
εὐσταλῶς ib.
εὔστερνος II, 162.
εὐστομεῖν V, 117.
εὐστομία V, 117. IX, 160.
εὔστομον ᾆσμα II, 100.
εὔστομος αὐλὸς II, 100. IV, 72.
ἵππος II, 100.
λιμὴν I, 100. II, 100.
εὐστομοῦσιν ἀηδόνες II, 100.
χελιδόνες V, 90.
εὐστοχία VI, 205. IX, 160.
εὔστοχον VI, 204.
εὐστόχως VI, 205. S.
εὖστραι VI, 91.
εὐσύμβολος V, 143.
εὐσύνετον IX, 162.
εὐσύνθετα IX, 161.
εὐσύνοπτα II, 58.
εὐσύντακτα IX, 161.
εὔσφυρος II, 192.
εὐσχημόνως IV, 98.
εὐσχημοσύνη IV, 95. IX, 161.
εἰς εὐσχημοσύνην βιάζεσθαι τὸν ἵππον χαλινῷ I, 206.
εὐσχημοσύνη (ὀρχηστοῦ) IV, 97.
εὐσχήμων ἵππος I, 194.
ὀρχηστὴς IV, 96.
σφαιρίζων IX, 107.
εὐσωματία II, 235.
εὐσώματος ib.
εὔτακτα IX, 161.
εὔτακτος ἵππος I, 195.
ὀρχηστὴς IV, 97.
εὐταξία IX, 160.
ὀρχηστοῦ IV, 97.
εὐτεκνία III, 14. IX, 160.
εὔτεκνος III, 14.
εὐτέλεια IX, 160.
εὐτελεῖς σοφισταὶ IV, 43.
εὐτελὲς ἔδεσμα X, 87.
τὸ εὐτελέστατον πρόσωπον IV, 124.
εὐτελὴς X, 15.
τὴν δίαιταν στρατηγὸς I, 178.
εὐτεχνία IV, 7.
εὐτέχνως IV, 24.
εὐτοκεῖν IV, 208.
εὐτοκία ib.
εὐτοκοῦσα ib.
εὐτολμία III, 135.
εὔτολμοι ἄνδρες I, 156.
εὔτολμος III, 135. V, 125.
ἵππος I, 195.
στρατηγὸς I, 178.
εὐτόλμως III, 136. V, 125.
εὔτονον βλέμμα II, 59.
εὔτονος σφαιρίζων IX, 107.
εὐτόνως ῥῆξαι τὴν σφαῖραν πρὸς τὸ ἔδαφος IX, 105.
εὐτράπεζος ἑστιάτωρ VI, 27.
εὐτραπελία IX, 160.
εὐτράπελον IX, 162.
εὐτράπελος VI, 121.
ὀρχηστὴς IV, 96.
εὐτριπισμένος V, 106.
εὔτρεπτος VI, 121.
ἵππος I, 195.
ὀρχηστὴς IV, 96.
εὔτριχος II, 22.
εὔτροπον III, 133.
εὔτροφος VI, 32.
εὐτυχὴς VI, 204.
εὐτυχία III, 102. VI, 205. IX, 160.
εὐτυχῶς VI, 205.
εὔυδρον χωρίον I, 239.
εὐυφὲς ὕφασμα VII, 35.
εὐυφὴς στρωμνὴ X, 42.
εὔφημα II, 101.
εὐφημεῖν V, 117. IX, 127.
εὐφημία IV, 32. V, 117. 158. IX, 160.
εὐφήμως V, 159.
εὔφθογγος II, 118.
εὔφορβοι VII, 187.

εὐφορία I, 51.
δένδρου I, 240.
ὀρχηστοῦ IV, 97.
εὔφορον III, 131.
δένδρον I, 240.
χωρίον I, 239.
οὐκ εὔφοροι μελισσῶν κέντρον I, 254.
εὔφορος γῆ I, 227.
ἵππος I, 194.
ὀρχηστὴς IV, 97.
εὐφόρου τῆς γῆς γινομένης I, 52. S.
εὐφόρως III, 131.
εὐφραίνεσθαι III, 79.
εὐωδίᾳ II, 74.
εὐφραινόμενος III, 98.
εὐφραίνων ib.
εὔφρανε ib.
εὐφροσύνη III, 97. IX, 161.
εὐφυεῖς κλάδοι I, 236.
εὐφυὴς στέλεχος I, 235.
εὔφυλλοι κλάδοι I, 136.
εὔφυτοι γήλοφοι I, 228.
εὐφωνία II, 112. IX, 160.
ῥήτορος IV, 22.
εὔφωνος II, 111.
ῥήτωρ IV, 20.
εὐφώνως II, 113. IV, 24.
εὐχαίτης II, 25.
λέων V, 83.
εὐχαριστεῖν V, 141. S.
εὐχάριστος V, 140. S.
εὐχείμερον χωρίον V, 108.
εὔχειρ II, 148.
εὐχειρεῖς στρατιῶται I, 131.
εὔχειρες στρατιῶται ib.
εὐχειρία II, 148. IV, 97.
αὐλητοῦ IV, 72.
εὐχέρεια III, 135. VI, 189. VIII, 13. IX, 160.
αὐλητοῦ IV, 72.
σὺν εὐχερείᾳ VI, 144.
εὐχερὴς III, 133. V, 106.
εὐχερέστατος V, 107.
εὐχερέστερος ib.
εὐχερὴς V, 107. VI, 142. 189.
τὴν γλῶτταν VIII, 81.
δικαστὴς VIII, 12.
εὐχερῶς VI, 144. VIII, 13.
εὔχεσθαι τὰ ἀγαθὰ V, 129.
κατὰ βοὸς ἢ ἄλλου του I, 27.
Εἰλειθυίαις III, 49.
θεοῖς I, 25.
εὐχὴ V, 130.
εὔχιλος γῆ VII, 184.
εὔχορτα πεδία ib.
εὐχρηματεῖν III, 110.
εὐχρηματία III, 110. VI, 196. IX, 160.
εὐχρήματος III, 109.
εὐχρηματῶν ib. S.
εὐχρημονεῖν VI, 196.
εὐχροεῖν VII, 135.
εὔχρουν σῶμα VI, 83.
εὔχρους IV, 135.
λειμὼν I, 240.
εὔχρως στρωμνὴ X, 42.
εὐχωλιμαῖα V, 130.
εὐψυχεῖν III, 135.
εὐψυχία ib
εὔψυχοι ἄνδρες I, 156.
κύνες V, 60.
εὔψυχος II, 227. III, 135. S.
ἵππος I, 195.
εὐψύχως II, 227. III, 136.
εὐῶδες τὸ ἐξ ἀρωμάτων πνεῦμα II, 77.
εὐῶδες πνεῖ II, 75.
τὰ εὐώδη εἰδέναι II, 74.
εὐώδης οἶνος II, 77.
εὐωδία IX, 160.
τῇ εὐωδίᾳ εὐφραίνεσθαι II, 74.
εὐώμοτες I, 39.
εὔωνα VII, 10. S.
εὐωνία VII, 196.
εὐωνισμένων τῶν πορῶν I, 51.
εὔωνον IX, 162.
εὔωνος V, 162. S.
ῥήτωρ IV, 37.
εὐωνότερος τῶν ἀποκεκηρυγμένων ὠνίων V, 163. VI, 127.
εὐώνυμον κέρας I, 126.
πυργίδιον νεὼς I, 92.
εὐώνυμος τοῖχος (νεὼς) I, 88.
χεὶρ II, 159.
εὐωχεῖσθαι I, 34.
εὐωχίαι VI, 8.
ἔφαλος πόλις IX, 17.
ἐφάμιλλον V, 157.
ἐφαπτὶς IV, 116.
ἐφέδρανα II, 184.
ἐφεδρεύειν ib.
τῷ ἵππῳ I, 209.
ἐφεδρισμὸς IX, 118. 119.
ἔφεδρος II, 184. III, 149.
ἐφεῖναι ταῖς κυσὶ, καὶ τὰς κύνας V, 10.
πῦρ I, 174. IX, 155.
χαλινὸν εἰς τάχος I, 214.
χαλινὸν τῷ ἵππῳ I, 219.
ἐφεὶς ὄστρακον IX, 117.
ἐφ᾽ ἑκάστου VIII, 103.
ἐφέλκεσθαι τὰς ναῦς I, 124.
ἐφελκὶς IV, 190.
ἐφελκύσασθαι IV, 178.
ἐφετίνδα IX, 110. 117.
ἐφέπεσθαι κατὰ πόδας V, 10.
Ἐφέσια I, 37.
ἐφέσιμος δίκη VIII, 63.
κρίσις VIII, 125.
ἔφεσις V, 165. VIII, 54. 62.
ἐπὶ δικαστὴν VIII, 62.
εἰς δικαστήριον VIII, 62. 127.
ἐφεσπερεῦσαι I, 71.
ἐφεσπερεύσασθαι ib.
ἐφεστάναι ὅρους χωρίῳ III, 85.
ἐφέστιοι VI, 113.
ἐφεστρίδες VI, 10. VII, 61. X, 42.
ἐφέται εἷς καὶ πεντήκοντα VIII, 124.
ἐφετῶν δικαστήριον κατεγελάσθη VIII, 125.
ἐφήβαιον II, 170.
ἐφηβικὴ (παιδιὰ) IX, 104.
ἐφηβικὸν μέρος θεάτρου IV, 122.
ἔφηβοι περίπολοι VIII, 105. pl.
ἔφηβος II, 9. VI, 19. X, 75.
εἰς ἐφήβους τελεῖν II, 19.
ἐξ ἐφήβων ἄρτι II, 9.
δύο ἔτη I, 57.
ἐφήβων φόρημα X, 164.
ἐφηγεῖσθαι VIII, 41. 50.
ἐφήδεσθαι III, 101. V, 128.
ἐφηδόμενοι III, 101.
ἐφηδύναι IV, 25.
ἔφηλις IV, 194.
ἐφήμερον I, 65. V, 170.
ἐφήμερος τῷ βίῳ III, 117.
κόμη II, 19.
ἐφημέρων ἀπορῶν III, 110.
ἐφήπλουν VI, 10.
ἐφθὰ κρέα IX, 68.
ἐφθοὶ κωλῆνες VI, 52.
ἐφίεμαι V, 165. S.
ἐφιέμενος τῶν οὐδὲν προσηκόντων VIII, 7. pl.
ἐφίερος VI, 76.
ἐφικνεῖσθαι X, 150.
ἐφικνούμενος IX, 152.
ἐφίππεια I, 185.
ἔφιπποι X, 54.
ἐφισταμένη εἰκὼν μνήματι VIII, 66.
ἐφιστάναι πύργον VII, 120.
ἐφίστασθαι κατὰ γόνυ IX, 122.
οὐκ ἐφοβήθην VIII, 150.
ἔφοδοι I, 173.
τὸ εἰς ἔφοδον ὑπεσημήναντο οἱ σαλπιγκταὶ I, 163.
πρὸς ἔφοδον πρώτην ἐνδιδόναι I, 165.
ἐφόλκια I, 82.
ἐφολκίδες ib.
ἐφόλκιον ξεστὸν X, 134.
ἐφολκὶς I, 86.
ἐφορεύειν II, 55. ἆθλα III, 140.
ἐφορεία, τῆς ἐφορείας II, 55.
ἐφόρεια IX, 8.
ἐφορεία στήλη ib.
ἐφόριοι VI, 113.
ἐφορμᾷ ὁ λέων V, 94.
ἐφορμεῖν I, 122.
ἔφοροι II, 55.
τῶν ἄθλων III, 140.
ἔφορος VIII, 84.
ἐφορωμένους II, 55.
ἐφορῶντας ib.
ἐφορῶντες τὰς πολιτείας τῶν νεωτέρων VIII, 114.
ἔφριξε τὴν λοφίαν ὁ σῦς V, 79.
ἐφυβρίζων ἵππος I, 198.
ἐφύβριστος VI, 123.
ἐφυγάδευσε IX, 157. S.
ἐφυγοδίκουν VIII, 26.
ἔφυδροι VII, 137.
ἐφύδωρ VIII, 113.
ἐφυφὴ VII, 30.
ἐχέμυθοι VIII, 155.
ἐχέβοιον I, 252.
ἔχειν cum Adverbiis IV, 11. 12. 15.
ἀκρατῶς II, 21.
ἀποχρώντως IX, 154.
ἀῤῥώστως III, 123.
ἐν γαστρὶ II, 168.
ἐνθέως III, 106.
ἐπὶ δακτύλων τὰς φιάλας VI, 95.
ἐπίκλην IX, 104.
ὑποθήκην VIII, 59.
χαλκὸν IX, 92.
χάριν V, 142.
διὰ χειρὸς τὸν δῆμον IV, 28.
διὰ χειρὸς τὴν πόλιν II, 153.
ἐχειροτόνησε τοῖς ποσὶ II, 153.
ἔχεσθαι ἀλλήλων VIII, 151.
τῶν αὐτῶν ib. S.
ὀδὰξ V, 43.
τινὸς III, 68.
τῆς χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν IX, 114.
ἐχέτλη I, 252.
ἐχθαίρω V, 115.
ἔχθιστα V, 116.
ἔχθρα I, 153. III, 64. V, 116.
ἔχθρας μετέχοντες I, 152.
τὰς ἔχθρας ἀποθέμενοι I, 151. S.
ἐχθροὶ δυσμενεῖς, πρᾶοι I, 151. E.
τοῖς ἐχθροῖς ὑποπολιτευόμενος ῥήτωρ IV, 36.
ἐπὶ τῷ ἐχθρὸν καὶ φίλον τὸν αὐτὸν ἔχειν I, 169.
ἐχθρὸς III, 63.

θηρίων v, 9.
ἐχθρός μου ἐστι v, 115.
νόμοις ῥήτωρ iv, 25.
ἔχθρότατα v, 116. S.
τῶν ἐχθρῶν γνωριστικὸς ἵππος i, 195.
ἐχινίσκοι x, 95.
ἐχινίσκος ὠτὸς ii, 86.
ἐχῖνοι v, 99. x, 56. 61. 95.
θαλάσσιοι vi, 47.
ὑποστομίων i, 184.
χαλινοῦ i, 148. 208.
ἐχινοκέφαλος ii, 43.
ἐχῖνος in judicio viii, 16. 17. 127.
ὁ πλακοῦς v, 78.
ἡ χύτρα vi, 91.
τοὺς ἔχοντας εἰσπράττουσι viii, 100.
οἱ ἔχοντες περὶ σοφιστὴν iv, 44.
ἔχον οὐρανοῦ κακῶς χωρίον v, 110.
ἐχρημάτισεν ἡ βουλὴ viii, 144.
ἔχριον ἰῷ τὰς ἀκίδας οἱ Ἄραβες i, 138.
ἐχρῆτό μοι iii, 61.
ᾧ ἐχρώμην ib.
ἐχυρὸν vi, 116. S.
ἔχω διακόρως v, 151. pl.
ἐθελέχθρως iii, 64. v, 115. S.
ἐπιθυμητικῶς v, 165.
εὔνως πρὸς τὴν πόλιν iii, 65.
πρὸς αὐτὸν v, 113. S.
ὑπόπτως iii, 64. v, 115.
ἔχων cum Adverbiis iv, 11. 12. 15.
ἀδικίαν viii, 7.
ἀλλοτρίως iii, 63.
ἀπίστως iii, 64. S.
βίαν ἀνέμος i, 110.
ἐλπίδας ὀλίγας τοῦ ζῆν viii, 79.
διὰ πείρας v, 144.
ἔχωσαν χῶμα i, 167.
ἐψηθίαι vii, 23.
ἕψημα vi, 17.
ἐψημένος ἐκ γλεύκους οἶνος vi, 16.
ἐψῆσαι vi, 91.
ἐψῆσασθαι κόμην ii, 35.
ἕψοντες vii, 97.
ἐψύχθαι iv, 186.
περὶ τὴν ἕω x, 51. Vid. i, 68.
ἔῳκει πάντα νυκτὶ i, 113.
ἐῴκεμεν τυφλώττουσι ib.
ἐωλοκρασία vi, 26.
ἕωλον i, 65.
τῶν ἑώλων μερῶν κλοπὴ iv, 105.
ἐωνηθεὶς vii, 14.
ἐωνημένη iii, 73.
ἐωνημένος ib.
ἐωνῆσθαι iii, 80.
ὑπὸ ἕω πρώτην i, 168. Vid. x, 51.

Z.

Ζάκοροι i, 14.
ζάλη i, 108.
ζάπλουτον ἱερὸν i, 23.
ζάπλουτος iii, 109. S.
ζειὰ i, 247. vii, 21.
ζειαὶ i, 183.
ζειρὰ vii, 60.
ζεῖον χωρίον v, 110.
ζειραία x, 95.
ζευγηλάται vii, 185.
ζευγηλατρὶς ποππύζεται ib.
ζεύγη ἡμιονικὰ x, 53.
ἱππικὰ ib. ὀνικὰ ib.
οἱ τὸ ζευγίσιον τελοῦντες viii, 130. 132.
ζευγιτῶν τίμημα viii, 129.
ζεῦγλαι i, 146.
ξεύγλη i, 253.
ζεῦγμα vi, 181.
ζεῦγος x, 53.
ἱππικὸν x, 53. 54.
ὀρικὸν vii, 183.
ζευγοτροφοῦντες viii, 132.
ζεῦξαι τὰς πεποιηκυίας νῆας i, 125.
ζεύξασθαι γάμον iii, 46.
νῆας πεποιηκυίας i, 125.
ζεὺς βασιλεὺς viii, 122.
Ἕρκειος viii, 85.
καταβάτης i, 24.
καταιβάτης ix, 41.
ὅριος ix, 8.
παιδέρως iii, 70.
συγγένειος iii, 5.
ὕετιος i, 24.
φράτριος ib. pl.
Ζεφύρια πνεύματα i, 238.
Ζεφυρίας (οὔσης) i, 105.
Ζεφύρων ἐπιπνεόντων ib.
περὶ Ζεφύρων πνοὰς i, 61.
ζῆ vi, 118. S.
ζῆλος v, 158.
ζηλοτυπεῖν iii, 72.
ζηλοτυπῶν v, 158.
ζηλωτὸς v, 158.
ζηλωτῶς v, 159. S.
ζημία iv, 38. v, 135. viii, 21. 69. 124.
βλαβερὰ viii, 147. pl.
ζημίαν ἀποδοῦναι ib. S.
ἀφελεῖν viii, 97.
ζημίας γράφοντες ἐξετίθεσαν ἐπὶ τῆς πλατάνου viii, 112.
ζημίας διάλυσις viii, 148. S.
ἐπιβολὴ vi, 176.
ἐπιβολὴν ποιεῖσθαι viii, 51.
ζήμια εἰς χρήματα καὶ τὸ σῶμα viii, 22.
ζημιοῦν viii, 21. 70.
ζημιῶδες v, 135. viii, 70.
ζημιώδης v, 135. viii, 147.
ῥήτωρ iv, 35.
ζημιωδῶς viii, 147.
ζημιωθεὶς τὸ ἐπὶ κεφαλῆς χρήσιμον περίττωμα ii, 26.
ζημίωμα viii, 149.
ζημιῶσαι v, 135. viii, 70. 149.
τοῦ ζῆν ἐλπίδας ὀλίγας ἔχων viii, 79.
ζητεῖν v, 10.
ζητεῖσθαι v, 11.
ζητήματα vi, 183.
πρὸς ζήτησιν ἀναπεπτωκυῖαι κύνες v, 63.
ζητηταὶ viii, 115.
ζητητὴς θηρίων v, 9.
ζητρεῖα iii, 78.
ζητρεῖον vii, 19.
ζοφῶδες χωρίον v, 109.
ζοφώδης ἀὴρ i, 113.
ζυγὰ (τρυτάνη S.) iv, 171.
(νεώς) i, 87.
κωμικοῦ χοροῦ iv, 109.
ζύγαστρα x, 138.
ζυγάστρια vii, 79. x, 138.
ζυγὰ τραγικοῦ χοροῦ iv, 108.
ζυγεῖν i, 126.
ζυγία Ἥρα iii, 38. pl.
ζύγιοι i, 87. 120. vii, 186.
ἵπποι i, 141.
ὄνοι ii, 180.
ζυγόδεσμα i, 146.
ζυγοὶ ὑποδημάτων vii, 81. x, 177.
ζυγὸν x, 126. 177.
(μαχομένων) i, 126.
(νεὼς) i, 89. x, 177. pl.
ὑποζυγίων x, 177. pl.
χοροῦ iv, 108. x, 77.
ζυγοποιεῖν vii, 115.
ζυγὸς i, 235. iv, 171.
χοροῦ iv, 108. x, 177.
ζυγοῦ ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον βασιλεὺς i, 41.
τὴν ῥοπὴν δικαστὴς viii, 10.
ζυγώθρισον τὴν θύραν x, 26. S.
ζυγώματα μετὰ τοὺς κροτάφους ii, 85.
ζυμῖται ἄρτοι vi, 32. 72.
(ζῷα) ἄλογα ii, 69.
ζῷα ἐνύφαντο x, 43.
τὰ ἐν κύκλῳ iv, 158.
ποιεῖν vii, 126.
χειρουργεῖν ii, 151.
ζωγραφεῖν vii, 126.
ζωγραφία ib.
ζωγράφοι i, 84.
ζωγράφος vii, 126.
ζωγράφου σκευὴ x, 163.
ζωγρεῖν v, 11.
ζωγρεῖσθαι ib. S.
ζωγρῆσαι i, 166.
ζῴδια iv, 158.
ζῳδιακὸς κύκλος ib.
ζῳδιωτὸς χιτὼν vii, 55.
ζῶμα ii, 166. vii, 51.
ζώματα πεζοφόρα ib.
ζωμεῦσαι vii, 26.
ζωμήρυσις vi, 88. x, 98.
ζωμοὶ vi, 56.
ζωμὸς x, 87.
ἀμύλῳ πηγνύμενος vi, 60.
ἰχθύων vi, 49.
μέλας vi, 57. 58.
ζωμοῦ καρύκη vi, 56.
ζῶν ἀδίκως viii, 7.
ζῶναι iv, 158.
ζώνη ii, 166. 183.
διακεκαυμένη iv, 158. pl.
παρθενικὴ vii, 68.
ζώνια vii, 67.
ζώνιον γυναικεῖον ib.
ζώννυσθαι ii, 166.
ζῶν παρὰ τὴν κλεψύδραν ῥήτωρ iv, 37. S.
ἐν οἰκήματι vi, 188.
ἐν περιουσίᾳ iii, 109.
τῇ πόλει iii, 67.
ζωντεῖα iii, 78.
ζώντων κρατεῖν v, 11.
ζῷον δρομικὸν v, 71. pl.
ζώου εἶδος v, 80.
ζῶσμα vi, 181. vii, 65. 96.
ζωστὴρ ii, 166. x, 146. 162.
Ἀμαζόνος vii, 68.
ζώστριον vii, 19.
ζώων μιμητικὴ τέχνη vii, 126. S.
φωναὶ v, 86.
ζωωτὸς χιτὼν vii, 55.

H.

Ἡβᾶν ii, 20.
ἡβάσκειν ib.

ἡβάσκον ἄρτι μειράκιον II, 9.
ἥβη II, 170.
ἀφ' ἥβης γεγονὸς μειράκιον II, 9.
ἥβης καταδισμὸν VII, 66. X, 181.
ἡβῶσα ἄμπελος I, 237.
ἡγεῖσθαι VIII, 84.
ἡγεῖται III, 94.
μικρὸν πᾶν πρὸς ἃ βούλεται VI, 132.
ἡγεμονία III, 95. IV, 42. VIII, 84.
ἡγεμονικὴ IV, 42.
τὸ ἡγεμονικὸν περὶ ἐγκεφάλῳ II, 226. pl.
ἡγεμονικὸς IV, 41.
στρατηγὸς I, 178.
ἡγεμὼν IV, 41. VIII, 84.
ὁ ἡγεμὼν IV, 143. 144.
(δοῦλος) IV, 148. 149.
ἐπίσειστος IV, 149. 150.
νεὼς I, 98.
ὁδοῦ III, 95.
σμήνους I, 254.
χοροῦ IV, 106.
ἡγήσασθαι ὁδοῦ III, 95.
ἡγμένος πρὸς γάμον III, 44.
φαύλως ἵππος I, 198.
ἡγνευμένος I, 25.
ἡγνευμένως προσιόντες I, 32.
ἡγοῦμαι V, 126.
ἡγούμενος IV, 41.
τὴν ἀρετὴν πλούτου III, 114.
ἠγρίαινε θάλασσα I, 109.
ἦδε III, 98.
ἡδείας αὔρας I, 105.
ἡδεῖα φωνὴ II, 117.
ἡδεῖς λόγους παρασχέσθαι IV, 31.
ἡδεῖς ὀφθαλμοὶ II, 63.
χυμοὶ II, 110.
ἥδεσθαι III, 97. S.
ἡδέως III, 97. IV, 24.
διδοὺς ἂν III, 114.
ἠδικηκότα ἀποφῆναί τινα VIII, 68.
ἥδιστα ἔχων τὰ ἀποφερόμενα πνεύματα λειμὼν I, 240.
ἡδίων IV, 100.
ἡδόμενος III, 98.
εἰς ἡδονὰς ἐκκεχυμένος VI, 188.
ἡδονὰς ῥυθμίσαι IV, 39.
ἡδονὴ III, 97. IV, 22.
πρὸς ἡδονὴν δημηγορῶν IV, 37.
πεποιημένοι λόγοι IV, 31.
ἡδονῶν ἀκράτωρ τύραννος I, 42. pl.
ἄρχων βασιλεὺς I, 40.
ἡδὸς VI, 65.
ἡδύκωμος IV, 100. IX, 11.
ἡδυλόγος II, 123.
ἡδύναι IV, 25. VII, 26.
ἡδύνειν VI, 71. 91.
ἡδυντῆρες ἅλες VI, 71.
ἡδύοινοι ἄμπελοι I, 243. VI, 22.
γήλοφοι I, 228.
ἡδύοσμον VI, 68.
ἡδυπάθεια VI, 185.
ἡδυπαθεῖν ib.
ἡδύπνουν πνεῖν αὐλητὴς IV, 72.
ἡδυπότιδες φιάλαι VI, 96.
ἥδυσμα VI, 13. 182.
ἡδύσματα VI, 65.
ἡδυσματοθήκην X, 93.
ἡδυσμάτων ἀγγεῖα VI, 85. X, 92.
ἡδυσμένον γαστρίδιον VI, 53.
ἡδὺς οἶνος VI, 15.
πλοῦς I, 105.
ῥήτωρ IV, 20.
συκῆς καρπὸς 142.
ἡδυφωνία II, 112.
ἡδύφωνος II, 111.
ἡδυφώνως II, 113.
ἥδων III, 98.
ἤεσαν ἐν ταυτῷ IX, 145.
ἠθεῖος III, 24.
ἠθμοειδῆ ὀστᾶ IV, 204.
ἠθμὸς VI, 89. X, 108.
ῥινὸς II, 79.
ἦθος δημοτικὸν III, 65. E.
τὸ ἦθος ἐπαινετὸς V, 119.
μοχθηρὸς V, 118.
ὡς τὸ ἦθος ὑπολάμπειν ταῖς παρειαῖς II, 87.
ἠΐθεος II, 9.
ἠϊὼν IX, 28.
σκληρὰ I, 115.
ἡκατερίδες f. ἑκατερίδες IV, 102.
ἥκειν ἀγγελίαν IX, 12.
ἥκειν ἐκ θεοῦ μάντευμα I, 19. S.
ἥκιστα ἐπίμαχον χωρίον I, 171.
ἥκισται VIII, 78.
τὸ ἧκον ἐπ' αὐτοὺς VI, 195.
ἥκοντες κατὰ δημοσίαν πρεσβείαν IX, 40.
ἠκριβωμένος ῥήτωρ IV, 20. VI, 149.
ἠκριβωμένως IV, 23.
μὴ ἠκρωτηριασμένα θύματα I, 29.
ἥκων ἀλλαχόθεν III, 55.
διὰ πείρας V, 144.
ἠλακάτη I, 91.
ἠλάσατο λείαν I, 162.
ἤλασεν IX, 157.
ἤλεγξεν ὁ κατηγορῶν VIII, 68.
ἦλθεν εἰς κόρον V, 151.
χεῖρας II, 149.
Ἡλιαία VIII, 121. 123.
ἦλιε ὦ φίλ' ἔξεχ' IX, 122. 123. 124.
ἠλίθιος V, 120.
ἡλικία ἀπόλεμος I, 177. II, 11.
ὅσαι ἡλικίαι IX, 144.
ἡλικίαι ἀνθρώπων ἑπτὰ II, 4.
τῶν κατ' ἡλικίαν ἀναβάσεων ἐν κορυφῇ II, 10. S.
ἡλικίαν ἔχοντες στρατεύσιμον I, 177. II, 11. S.
ἔχων δημογέρου II, 12. pl.
εἰς ἡλικίαν μειρακίων ἐξαλλάττειν II, 20. S.
τὴν ἡλικίαν πεπρακὼς VI, 127.
εἰς ἡλικίαν ὑπαλλάττων ἀνδρῶν II, 10. S.
καθ' ἡλικίας IX, 144.
ἡλικίας ἐκ τῆς ἀμάχου II, 11. S.
τῶν ἡλικιῶν ἐν τῷ μεσεύοντι II, 11.
ἡλικιῶτις τῶν οἰκητόρων πόλις IX, 18.
ὁ τὸν ἥλιον δείξας III, 9.
ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐνδιδοῦσαι κύνες V, 64.
ἥλιον ἰδεῖν οὐκ ἦν I, 113.
ὥστε πρὸς ἥλιον παραπέμψαι τὴν νύκτα VI, 109.
πρινὴ τὸν ἥλιον περιφλέγειν X, 51.
ἥλιος ἑκασταπεσσὴν τέτρωπται; IX, 46.
ἡλίου ἀνίσχοντος I, 68. S.
περὶ δυσμὰς I, 69. S.
κλίνοντος εἰς τὰ μεσημβρινὰ IV, 158. S.
μέτρα IV, 156. S.
περίοδος I, 54.
ῥέποντος εἰς τὰ κάτω I, 69. S.
ἡλίσκοι X, 188.
ἡλίσκος X, 61.
ἠλλοτρίωμαι πρὸς αὐτὸν V, 115.
ἠλλοτριωμένοι I, 150.
ἠλλοτριωμένος III, 63.
πρὸς τὴν πόλιν III, 66.
ἧλοι I, 48. V, 55. X, 142. 188.
ἧλος IV, 145. X, 61. 188.
ἥλους πεσεῖν VII, 107.
ἥλω (ὁ καταδικασθεὶς) VIII, 73.
ἥλῳ τὸν ἧλον IX, 120.
ἡμεδαπὸς III, 51.
νὺξ ἡμέρα IX, 112.
ἡμέρα ἀδεινος VIII, 25.
ἀπρόσρητος V, 137.
διῃρημένη IX, 9.
ἡμέρα τῇ ἐπιούσῃ I, 65. 66. E. S.
ἡμέραι Ἀλκυονίδες I, 106.
ἄφετοι I, 36. E.
δικάσιμοι VIII, 26.
ἱεραὶ I, 36. E. S.
μεθέορτοι I, 34. E.
τακταὶ VIII, 107.
ἡμέρα κυριῶτις ib.
ἡμέρα κρία VI, 33.
ἡμέρα κρίσιμος IV, 178.
κυρία I, 67.
ἡμέραν διαμεμετρημένην IV, 166.
εἰς ἡμέραν τὴν ἐπιοῦσαν I, 66. S.
ἡμέραν ὑπὸ μεσοῦσαν IV, 158.
εἰς ἡμέραν ῥητὴν I, 66. S.
τρίτην I, 66. 67. S.
ὡρισμένην I, 67. S.
ἡμέρᾳ τῇ παρελθούσῃ I, 65. S.
ἡμέρα προσρητὰ V, 137.
ἡμέρας μεσούσης I, 68.
τῆς ἡμέρας ὀψὲ I, 69. πρωὶ I, 68.
ἡμέρας τῆς τήμερον ὅλης III, 117.
ὑπολιμπούσης I, 68. S.
ἡμέρᾳ τῇ χθὲς I, 56. S.
ἡμέρα ὡρισμένη I, 67. IX, 9.
ἡμερεῦσαι I, 64.
ἡμερήσιον ib.
ἡμεροδρόμος I, 65. III, 148.
ἡμεροι ἐχθροὶ I, 151.
ἡμεροκαλὶς VI, 106.
ἥμερος V, 138.
ἀσπάραγος VI, 54.
βασιλεὺς I, 40.
δικαστὴς VIII, 10.
ἵππος I, 194.
ὁδὸς III, 96.
ἡμερότης VIII, 11.
ἡμέρως V, 139. VIII, 11.
ἡμερῶσαι πολεμίους IV, 29.
πῶλον I, 182.
ἡμερώτατος τὰς ὀφρῦς IV, 143.
ἧ μὲν ἀληθῆ κατηγορεῖν VIII, 55.
ἡμιαμφόριον X, 71.
ἡμίβρωτα VI, 160.
ἡμίβρωτοι χῆνες VI, 39.
ἡμίβρωτον VI, 160.
ἡμιγενὴς ib.
ἡμίγραφον ib.
ἡμίγυμνος ib.
ἡμίδεις IV, 170.
ἡμιδεὴς VI, 160.
ἡμιδιπλοΐδιον VII, 49.
ἡμίδραχμον VI, 160. IX, 62.
ἡμιεκτέον IV, 160.
ἡμίεκτον I, 246. IV, 168. VI, 160. IX, 62. X, 113.
ἡμίεργον VI, 160.
ἡμιέτες I, 54.
ἡμιέτης χρόνος ib.
ἡμίεφθα VI, 160.
ἡμίθεος VI, 161.
ἡμιθνὴς VI, 160.

ἡμίθραυστον VI, 160.
ἡμιθωράκια I, 134. VII, 155.
ἡμιθωράκιον X, 142.
ἡμικάδιον X, 71.
ἡμίκακος VI, 161.
ἡμικάκως VI, 160.
ἡμίκαυτοι ἄνθρακες X, 101.
ἡμίκενον V, 133.
ἡμικλήριον VI, 160.
ἡμικραίρα IV, 184.
ἡμίκρανα VI, 160.
ἡμικρανία II, 41.
ἡμικύκλια VI, 9.
ἡμικύκλιον IV, 127. 131. 161.
εἰς ἡμικυκλίων γραμμὰς περιάγει τὰς ὀφρῦς V, 102.
ἡμίκυπρον IV, 164. X, 113.
ἡμιλάσταυρον VI, 161.
ἡμίλιτρον IV, 155. IX, 81. 82.
ἡμίλουτοι VI, 161.
ἡμιμαθὴς VI, 160.
ἡμιμανὴς ib.
ἡμιμάσσητον VI, 161.
ἡμιμέδιμνος IV, 168. VI, 160. X, 113.
ἡμιμέθυσος VI, 160.
ἡμίμεστον V, 133. VI, 160.
ἡμίμετρον X, 191.
τρία ἡμίμναια IX, 55.
τρίτον ἡμίμναιον IX, 56.
ἡμιμόριον VI, 160.
ἡμιμόχθηρος IV, 13. VI, 160.
ἡμιοβόλιον VI, 160.
ἡμιολία I, 82.
ἡμιόλιος IV, 164.
ἡμιολὶς I, 82.
ἡμιονικὰ ζεύγη X, 53.
ἡμίονος IV, 160. VII, 186.
νωτοφόρος II, 180.
ἡμιόνων ἀγὼν VII, 186.
φωναὶ V, 88.
χρεία εἰς τοὺς πολέμους I, 139.
ἡμίοποι αὐλοὶ IV, 77.
ἡμίοπος αὐλὸς VI, 161.
ἡμίοπτα VI, 160.
ἡμίπλεκτον ib.
ἡμίπλεον IV, 170.
ἡμίπλεων V, 133. VI, 160.
ἡμιπλήρωτα πλοῖα I, 121.
ἡμιπλήρωτον IV, 170. V, 133.
ἡμιπλήρωτες VI, 160.
ἡμιπόδιον VI, 161.
ἡμιποίητον VI, 160.
ἡμισάκιον σησάμων X, 169.
ἡμίσειαι VII, 27.
δύο καὶ ἡμίσειαν μνᾶν IX, 56.
ἡμίσπονδος VI, 30.
ἡμιστάτηρον IX, 62.
ἡμιστροφεῖον IV, 127.
ἥμισυ 165.
δύο καὶ ἥμισυ δραχμαὶ IX, 62.
τὸ ἥμισυ τῆς δραχμῆς ib.
τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ IX, 64.
καθ' ἥμισυ στειλάμενοι τὰ ἱστία I, 107.
ἓξ ἥμισυ τάλαντα IX, 54. pl.
δύο ἥμισυ ib. pl.
ἓν ἥμισυ τάλαντον IX, 55. pl.
τὸ εἰς ἥμισυ τελοῦν V, 133.
ἡμισυτέταρτον IV, 165.
τρία ἡμιτάλαντα IX, 55.
ἡμιτάλαντον VI, 161. IX, 54.
ἀναλίσκοντες VIII, 130.
ἕβδομον IV, 175. IX, 54. pl.
τρίτον IV, 175. IX, 54. pl.
ἡμιτελὶς VI, 160.
ἡμιτέλεστα ib.
ἡμίτομα VI, 95.
ἡμίτομον VI, 160.
νομίσματος IX, 70.
ἡμίτομος σελήνη IV, 157.
ἡμιτύβιον VII, 71.
ἡμιτυμπάνιστος VI, 160.
ἡμίφαυστον ib.
ἡμίφλεκτον ib.
ἡμιφόρμια τρία ἀλῶν X, 169.
ἡμίφρακτον VI, 160.
ἡμιφυὴς VI, 161.
ἡμιφωσώνιον VI, 161. VII, 71.
ἡμιχοίνικον VI, 160.
ἡμιχόριον IV, 107.
ἡμίχρυσοι VI, 160. IX, 59.
ἡμιωβολιαῖον IX, 64.
ἡμιωβόλια τρία IX, 64. 87.
ἡμιωβόλιον VI, 160. IX, 64. 65. 67.
ἡμιώριον I, 71.
(ἡμολοκρὸν IV, 88.)
ἠμφιεσμένος VII, 43.
εὐθέως ἦν ὅς ἀπῆν IX, 144. S.
ἦν ἕδρα βουλῆς VIII, 145.
ἠνδρωμένη γυνὴ II, 18.
οὐκ ἤνεγκαν τὴν πρώτην προσβολὴν I, 165.
ἠνείχεσθε VIII, 155.
ἠνέχθη μάντευμα I, 19. S.
ἡνία I, 216. VII, 183. X, 55. 134.
ἡνίαι I, 141. 147.
καταντικαῖοι I, 148. pl.
σχοίνιναι X, 178.
φλοῖναι ib.
ἡνίας ἀνασεῖσαι πάσας I, 214.
τὰς ἡνίας συστήσας I, 215.
ἡνίκα I, 72.
ἡνίον I, 148.
ἡνιοχεία VII, 183.
ἡνιόχησις I, 209. VII, 183.
ἡνίοχοι I, 220. X, 53.
ἡνίοχος I, 141. VII, 183.
νεὼς I, 98.
ἡνιοχούμενοι VII, 183.
ἡνιοχοῦσα χεὶρ I, 208. 215.
ἠντιδίκησε VIII, 23.
ἤνυστρον II, 204. VI, 52.
τοῦ ἥξοντος ἔτους I, 57.
ἥξω V, 155. S.
τὸ ἧπαρ δωροφορεῖ καὶ καρδία τροφὴν τῷ ἐγκεφάλῳ II, 46.
τόπος τῆς ἐπιθυμίας II, 227.
ἥπατα σεσυκασμένα VI, 49.
συῶν σεσυκοτραγηκότων ib.
χήνεια ib.
ἡπατίαι λοβοὶ II, 215.
ἥπατος ἐκμαγεῖον II, 220.
μέγιστον ἔργον II, 213.
πύλαι II, 215.
ἠπειγμένος περίπατος III, 93.
ῥήτωρ VI, 149.
ἠπειγμένως VI, 150.
βαδίζει III, 93.
ἤπειρος IX, 27.
τῇ ἠπείρῳ προσμῖξαι I, 102.
ἠπειρῶτις πόλις IX, 17.
ἠπίαλος IV, 186.
ἤπιος βασιλεὺς I, 40.
ἠπίως IV, 179.
ἠπλωμένη πόλις IX, 19.
Ἥραια I, 37.
Ἡρακλειδῶν θυσία VIII, 107.
Ἡράκλειοι ἀγῶνες III, 155.
Ἡρακλῆς Μήλων I, 31.
ἠρανισμένη πόλις IX, 21.
ἦραξε VIII, 76.
Ἥρα τελεία III, 38. pl.
ἠρέθη VIII, 73.
ἠρεῖσθε VIII, 155.
ἠρέμα ἐπιφριττούσης τῆς θαλάττης I, 106.
ἠρεμαῖος περίπατος III, 93.
ἠρέμα περιπατεῖ ib.
ἠρεμεῖ III, 89.
ἠρεμίζειν ἵππον I, 205.
ἤρθη τὰ σημεῖα I, 163.
ἠρία III, 102. IX, 15.
ἤρινον πνέων λειμὼν I, 240.
ἠρίστησα VI, 101.
ἐν ἦρι τῆς ὥρας ὢν II, 10.
ἠρματισμένη ναῦς I, 94.
ἠρμένως IX, 147.
ἡρμοσμένα VI, 141.
ἡρμοσμένοι πρὸς πλῆθος λόγοι IV, 31.
ἡρμοσμένον IV, 58.
ἦρος ὑπολάμποντος I, 60.
ὑπολήγοντος ib. S.
ἠρρώστησεν III, 104.
ἠρτημένος III, 69.
ἡρῷα IX, 15.
ἡρωεῖα (ἔπη) IV, 52.
Ἥρως ἱδρυμένος VIII, 121.
Ἡρώων κρατὴρ VI, 15.
τὰ ἠσελγημένα VIII, 78.
ἠσελγημένος VIII, 79.
ἠσέλγηται VIII, 78.
ἠσθένησε III, 104.
ἠσθημένος VII, 43.
ἠσθῆσθαι ib. S.
ἠσκημέναι δυνάμεις I, 155.
ἠσκημένως I, 157.
ἡσυχάζει III, 89.
ἡσυχία I, 153. III, 89.
ἐν ἡσυχίᾳ IX, 23.
ἡσυχίαν κατακηρύξαι IV, 91. 93.
ἐφ' ἡσυχίας ἐστὶν III, 89.
ἥσυχοι ὁρμεῖ I, 100.
ἠτεριηκότων κατηγορία VIII, 43.
ἠτεριηκὼς V, 126. VIII, 45.
ἠτιμωμένος V, 163.
ἠτιμῶσθαι VIII, 23.
ἠτριαῖον δέλφακος VI, 52.
ἠτρίδια II, 170.
ἦτρον ib.
ἡττᾶσθαί τινος III, 68.
ἡττήθη I, 165. VIII, 73.
ἡττημένος τῆς ὥρας III, 69.
τὸ ἧττον IV, 176.
ὁ ἡττώμενος ὄνος IX, 106.
ὄρτυξ IX, 108.
ἥττων ἡδονῶν τύραννος I, 42.
Ἡφαιστιὰς φυλὴ VIII, 109.
ἠχεῖ ὁπλὴ I, 188.
ἦχος οὐκ ἄσημος II, 114. E.
ἦχος σάλπιγγος βίαιος IV, 85. E.
ἠὼν I, 99. II, 71.

Θ.

Θαιρκῖα ξύλα I, 253.
θαιροὶ I, 144. IX, 35.
δεξιὸς καὶ ἀριστερὸς I, 253.
θαιρὸς I, 76.
θακεῖν III, 90.
θᾶκος III, 90. VII, 182.
θαλάμιαι II, 79. 80.

θαλαμεύτρια III, 41.
θαλάμιοι I, 87. 120.
θαλάμιος τροπὸς I, 88.
θαλαμοποιοὶ VII, 122.
θάλαμος I, 87. III, 37.
ἡ θάλασσα ἐκοιλαίνετο I, 109. S.
φρικώδης ἦν ib. E.
εἰς θάλασσαν ἅλατο IX, 125.
θαλάσσιοι ἰχῖνοι VI, 47.
ἣν ἡ θάλαττα μᾶλλον τῆς γῆς τρέφει πόλις IX, 22.
θάλαττα τραχεῖα I, 108. E.
ὑπόγειος I, 115. E.
ἐν θαλάττῃ δικαστήριον VIII, 120.
θαλάττῃ ἐνάμιλλοι ποταμοὶ III, 103.
θαλάττης ἀγριώτερος τελώνης IX, 32.
αὐλὼν IX, 18.
γέλασμα VI, 201.
ἐπιφριττούσης ἠρέμα I, 106. S.
κυκωμένης πλεῖν I, 111. S.
τὰ ἐκ θαλάττης μέρη πόλεων IX, 28.
ἄπο θαλάττης πόλις IX, 17.
θαλάττῃ στασίμῳ πλεῖν I, 106. E. pl.
θαλάττιαι κόγχαι VIII, 16.
θαλάττια ὀχήματα I, 83. S.
θαλάττιοι θεοὶ I, 23. IV, 126.
τῶν θαλαττίων ὄστρακον IX, 119.
θάλειαι VI, 8.
θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ III, 20.
θάλλειν I, 230. III, 97.
θαλλὸς I, 237. 244. VII, 147.
θαλλοὺς προσφέρειν I, 28.
θαλλῷ στεφανωθῆναι VIII, 139.
θάλπεσθαι V, 111.
θάλπος ib.
θάμνοι V, 14.
συνηρεφεῖς V, 66.
θάμνος V, 15.
πολύῤῥιζος V, 48.
θάμνων ἀνάπλεων χωρίον I, 246.
θανάσιμον φάρμακον V, 132.
θανατήσιμον φάρμακον ib.
θανατηφόρον φάρμακον ib.
πρὸς θάνατον ἕρπει III, 107. S.
θάνατος IV, 142. VIII, 69. 70.
θανάτου ἐξουσίαν ἔχουσι (θεσμοθέται) VIII, 86.
τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπάγεσθαι VIII, 102.
θανατωθῆναι VIII, 70.
θανατῶσαι ib.
ἐπὶ θανάτῳ τυγχάνει διακείμενος VIII, 79.
Θαργήλια VIII, 89.
θαῤῥαλέος ἀνὴρ V, 124. S.
ἵππος I, 196.
στρατηγὸς πρὸς τὰ δεινὰ I, 178.
θαῤῥεῖν III, 135. V, 125. S.
θάῤῥος V, 125. S.
θαρσαλέοι ἄνδρες I, 157.
θαρσαλέος III, 135.
ἀνὴρ V, 124.
κυνηγέτης V, 18.
θαρσαλέως III, 136. V, 125.
θάρσος III, 135. V, 125.
Θασία ἅλμη VI, 63.
Θάσια ἀμφορίδια X, 72.
Θασίαι ῥαφανίδες VI, 63.
Θάσιον σταμνίον X, 72.
Θάσιος οἶνος VI, 15.
θάτερον V, 169. 170.
τῶν κεράτων ἐπόνει I, 165.
θάττων σταδιεὺς III, 148.
θαῦμα VI, 180.
θαυματοποιία VII, 189.
ἐπὶ Ἄργῳ κυσὶ V, 45.
θαυματοποιὸς VII, 189.
θαυμάτων δημιουργοὶ ib.
θέα II, 55.
θέαμα II, 55. VI, 179. 182.
θεᾶσθαι II, 55.
θεατὰ V, 150.
θεαταὶ III, 142. IV, 121.
θεατὴ οὐσία II, 56.
θεατὴς II, 55.
θεατὸν II, 56. V, 170.
θεάτρια II, 56. IV, 121.
θεατροκρατία IV, 121.
θέατρον II, 55. III, 142. IX, 44.
Διονυσιακὸν IV, 121. VIII, 133.
Ληναϊκὸν IV, 121.
τὸ θέατρον οἱ καθαίροντες VIII, 104.
θεατροπώλης VII, 199.
θεάτρου βασίλειον IV, 124.
κατατομὴ IV, 123.
μέρη IX, 44.
μέρος βουλευτικὸν IV, 22.
θεῖ III, 93. S.
ἡ θεία III, 22.
θεία αὔρα I, 15.
θειασμῷ προσκείμενος ἀνὴρ I, 20.
θειαστικῶς I, 16.
θεῖ ἔλαφος V, 94.
θεῖναι οἰκίαν VIII, 142.
τὸ θεῖον V, 169.
καὶ δαιμόνιον τῆς αὐτῆς χρείας I, 5.
θεῖον ἱερὸν I, 23.
θεῖον τὸ ὑπουργοῦν τῷ κναφεῖ VII, 41.
περὶ τὸ θεῖον νεωτεριστὴς I, 21.
ὁ θεῖος III, 22.
θεὶς ὑποθήκην III, 84.
θελξας ἀλλοτρίας ἐπινοίας VII, 41.
θέλγων μέχρι τῶν ὤτων VI, 149.
θέλησις V, 165.
θέλω ib.
θεματικοὶ ἀγῶνες III, 153.
θεμέλιοι λίθοι VII, 123.
θέμενος ὑποθήκην III, 84.
θεμιτὸν VIII, 6.
θέναρ II, 143. 144.
θεοβλάβεια I, 22.
θεοβλαβὴς ἀνὴρ I, 21.
θεοβλαβῶς I, 22.
θεογάμια I, 37.
θεοειδὴς βασιλεὺς I, 41.
θεόθυτα κρέα I, 29.
θεοὶ I, 5.
ἀγώνιοι III, 141.
ἀκραῖοι IX, 40.
γαμήλιοι I, 24. E.
ἐπουράνιοι I, 23. E.
ἐντόπιοι IX, 27.
ἵστορες VIII, 106.
κωμῆται θυρέτρων τῶν δε IX, 37.
ὅρκιοι I, 38.
πολιεῖς IX, 40. πολιοῦχοι I, 24.
θεοῖς ἀνακείμενος I, 20.
ἐντυγχάνειν I, 25. S.
θύειν I, 26. S.
θεοῖς κόμην ἔτρεφον II, 30.
θεοὶ φράτριοι I, 24. E. III, 51.
θεοκλυτεῖν I, 19.
θεόληπτος ib.
θεολογεῖν ib.
θεολογεῖον IV, 127. 130.
θεολογικὸς ἀνὴρ I, 20.
θεομανεῖν I, 19.
θεομαντεῖν ib.
θεομάντεις I, 14.
θεομισὴς I, 21.
θεομισῶς I, 22.
τὸν θεὸν νέφος ὁπόταν ἐπιδράμῃ IX, 123.
θεὸν ποιῆσαι I, 13. S.
θέοντα ἄστρα IV, 156.
θέοντες ἐπ' ἀμφοῖν IX, 121.
θεοξένια I, 34.
θεοπλάσται I, 12.
θεοποιητικὴ I, 13.
θεοποιία ib.
θεοποιοὶ I, 12.
θεὸς I, 5.
Ἀγροτέρα IX, 12.
ἀνεῖλεν I, 19. S.
ἡ δίκη VIII, 6.
δυσόργητος I, 39. E.
θεοσέβεια I, 21.
θεοσεβεῖν I, 22.
θεοσεβὴς I, 20.
θεοσεβῶς I, 22.
θεὸς εὔνοστος, πρoμυλαία VII, 180.
στροφαῖος VIII, 72.
θεοστυγὴς ἀνὴρ I, 21.
θεοῦ κάθοδος I, 16. S.
κλίναντος εἰς τὰ μεσημβρινὰ I, 68.
κλίνοντες εἰς τὰ μεσημβρινὰ IV, 158.
ἐκ θεοῦ μάντευμα ἥκειν I, 19. S.
τοῦ θεοῦ περιελθόντος ἐξ ὡρῶν εἰς ὥρας I, 54.
θεουργοὶ I, 14.
θέουσαι παρθένοι IX, 127.
θεοὺς ἀνακαλεῖν I, 26. S.
ἐπιορκῆσαι I, 39.
θεοῦ σηκὸς ἁγνὸς I, 6.
θεοὺς θεραπεύοντες I, 14.
νομίζων ἀνὴρ I, 20. S.
ὀμνύναι τρεῖς κελεύει Σόλων VIII, 142.
τοῦ θεοῦ σπουδάζοντος πλεῖν I, 112.
πρὸς θεοὺς προσιέναι κεχηρῶμενον I, 25. S.
θεοὺς προτρέπεσθαι ib. S.
τῆς θεοῦ ταμίαι VIII, 97.
θεοῦ τῆς Φρυγίας μητρῷον III, 11.
θεοφάνεια I, 34.
θεοφιλὴς ἀνὴρ I, 20.
θεόφιλος VI, 168.
θεοφιλῶς I, 22.
θεράπαινα III, 74.
θεραπαινίδιον παράψηστον IV, 151.
θεραπαινίδων ὑπόδημα VII, 92.
θεραπαινὶς III, 74. VII, 17.
θεραπεία III, 75. IV, 50. 177. IX, 140.
θεραπεύειν IV, 49. 177.
ἀσπίδας I, 149. pl.
κοιλότητα ὅπλης I, 199.
θεραπεῦσαι IX, 139.
τὰς πεπονηκυίας τῶν ἱππῶν I, 125.
θεραπευταὶ θεῶν I, 14.
θεραπευτὴς ἀνοήτων V, 122.
σοφιστῆς IV, 48.
θεραπευτικὴ VII, 209.
θεραπευτικὸς σοφιστὴς IV, 48.
θεραπευτικῶς IV, 51.
θεραπείων κόλαξ VI, 122.

θεραπευόντων πρόσωπα IV, 137.
θεραπευτία III, 75.
θεράπων III, 74. οἰκτρὸς VI, 23.
ὁ θεράπων IV, 148.
  ἀνάσιμος IV, 137. 138.
  ἀπελεύθερος IV, 149.
  διφθερίας IV, 137.
  μέλας IV, 150.
  μέσος IV, 148. 150.
  οὖλος IV, 148. 149.
  πολιὸς IV, 149.
  πυῤῥὸς IV, 150.
  σφηνοπώγων IV, 137. 138.
  τέττιξ IV, 148. 150.
  φαλακρὸς IV, 150.
θέραψ VI, 122.
θερινὴ ὥρα I, 60.
θερίσαι I, 62. VII, 150.
θερισμὸς VII, 150.
θερισταὶ I, 222.
θερίστρια VII, 150.
θερίστριον VII, 49.
θέριστρον ib.
θέρμα IV, 186.
θερμαίνεσθαι ἐπί τινι III, 68.
ἵνα θερμαίνηται τὸ ὕδωρ X, 66.
θερμαίνεται χαλκίον X, 69.
θερμαντὴρ VI, 89.
θερμαντῆρες X, 66.
θερμαντήρια ib.
θερμαστρίδες IV, 102.
θερμαστρὶς X, 66. 192.
θερμαυστρὶς IV, 105. X, 66.
θερμηρύνεσθαι VI, 185.
θέρμοι VI, 45.
θερμὸν ὕδωρ ἐπὶ πότῳ IX, 69.
θερμὸν χαλκοῦ ἦν IX, 67. 70.
θερμοῦ πόσις IX, 69. 70.
θερμοῦ προσφορὰ τοῖς ὀδοῦσι IX, 69.
θερμουργία III, 135.
θερμουργὸς ib.
θερμῷ χρώμενοι ἐπὶ τῷ πιεῖν IX, 67.
θέρος I, 60. VII, 150.
θέρους ἀκμὴ I, 60.
  ὄντος X, 51.
ὑπὸ θέρους δυσχειρὴς πόλις IX, 23.
θέσθαι νόμον IV, 27.
  οἰκίαν VIII, 142.
  ψῆφον VIII, 9.
θέσις (ζημίας) VIII, 148.
θεσμοθέται ἐξ Ἀθήνησι VIII, 85.
  ἐστεφανοῦντο μυῤῥίνῃ VIII, 86.
  ὄμνυον ib.
θεσμοθετῶν ἀνάκρισις VIII, 85. 86.
τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἱδρυμένοις πείσομαι VIII, 106.
θεσμοὺς ἄν τις ἀναίρῃ ib.
θεσμοφορία I, 37.
θεσπιῳδῆσαι I, 17.
θεσπιῳδὸς I, 19.
Θέτις ἀργυρόπεζα II, 192.
θετὸς II, 21.
Θετταλὴ λίθος VII, 200.
Θετταλικαὶ χλαμύδες VII, 46.
Θετταλικὰ πτερὰ ib.
Θετταλικὴ ἔνθεσις VI, 43.
Θετταλικοὶ δίφροι VII, 112. X, 47. 48.
Θετταλικὸς τετράπους δίφρος X, 47.
Θετταλὶς VII, 89.
Θετταλοὶ δίφροι X, 47. 48.
τῷ θεῷ ἐγκαινίσαι ἄγαλμα I, 11. pl.
θεῷ καλῷ πρέπων IV, 136.
θεῷ λειτουργεῖν III, 143.
ὁ θέων τὸν δόλιχον III, 146.
θεῶν ἤδη φαιδρύνεσθαι VII, 69.
  εἰκάσματα I, 7. S.
  ἐπιμέλεια I, 21. S
  ἐπιμελὴς I, 20. S.
  ἐπιμελητὴς βασιλεὺς I, 40.
  ἐπωνυμίαι I, 23.
  ὀλίγωρος I, 21. S.
  ὁμογνίων κοινωνοὶ III, 5.
εἰς θεῶν τιμὰς νεμόμενα χρήματα VIII, 113.
θεῶν φυλίων ἱερὰ VIII, 110.
τῇ θεῷ πέμπουσι τὴν πομπὴν VIII, 94.
τῇ θεῷ περίσεμνα κάλλη VII, 63.
θεωρῆσαι IV, 8. S.
θεωρητικὸς IV, 7. 39.
  βίος IV, 40.
θεωρητικῶς IV, 8.
θεωρία II, 55. IV, 7.
τὰ πρὸς θεωρίαν σκεύη X, 11.
μετ' ἄλλης θεωρίας ἔθυον VIII, 108.
θεωρικὰ χρήματα VIII, 113.
θεωρικὴ κίστη X, 165.
  ὁδὸς II, 55.
τὸ θεωρικὸν II, 55. VIII, 113.
ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ᾑρημένοι VIII, 99.
θεωρὶς IV, 123. ναῦς II, 55.
θεωροὶ I, 18.
  οἱ Πυθῶδε II, 55.
θεῷ τῇ Φρυγίᾳ αὐλεῖ IV, 74.
θεωρὸς II, 55.
θηγάναι VII, 106. X, 147.
θήγειν VII, 107.
  τὰ ξίφη I, 149.
θήγει τοὺς ὀδόντας ὁ σῦς V, 79.
θῆκαι III, 102.
θήκη αὐλῶν X, 153.
  ὑπὸ γῆς εἰργασμένη IX, 49.
  κράνους VII, 157.
  ξίφους X, 144.
θηλάζειν II, 163. III, 50.
θηλάζεσθαι ib.
θηλάζουσα III, 50.
θηλάζουσαι II, 163.
ἡ θηλάσασα III, 11.
θηλάστρια III, 50.
ἡ θήλεια τῶν ἐλάφων κέρας V, 76.
θήλειαι (θεοὺς θεραπεύουσαι) I, 14.
πρὸς θηλείας καλλωπιζόμενος ἵππος I, 218.
ὁ εἰς θηλείας ἵππου σχηματισμὸς I, 211.
ὑπὲρ θηλειῶν θύειν VIII, 107.
θηλὴ II, 163.
θηλὴν ἐπισχεῖν II, 163. III, 50.
ἀπὸ θηλῆς ἄρτι νήπιον II, 8.
θῆλυ βλέμμα II, 60.
θηλυδρίας VI, 126.
θηλυκὸν βλέμμα II, 60.
θῆλυ τῶν σφονδύλων II, 180.
θηλυπρεπὲς βλέμμα II, 60.
θηλυπρεπέστερα τῶν ἐσθήτων VII, 50.
θῆλυς τὴν ψυχὴν VI, 127.
θημῶνας ἐγείραι I, 225.
θήρα IV, 50. V, 9. VII, 139.
θηράγρα V, 12.
θηραγρία ib.
θήρα ἦν ἰχθύων I, 108.
θῆραι V, 9.
Θήραιον ἱμάτιον IV, 118. VII, 48. 77.
Θήραιος οἶνος VI, 16.
θήραμα V, 64. VI, 180.
θηράματα V, 12.
θηρᾶν IV, 49. V, 9. VII, 135.
θηράσω χαλκῆν μυῖαν IX, 123.
θηράσεις ἀλλ' οὐ λήψει ib.
θηρᾶσθαι V, 10.
θηρᾶται σοφίσματιν ὁ λέων V, 84.
θήρεια κρέα VI, 33.
θήρειος αὐλὸς IV, 75.
θηρεύειν IV, 49. V, 9. VII, 135.
θηρεύματα V, 12.
θηρευταὶ VII, 135.
θηρευτὴς V, 9.
  σοφιστὴς IV, 48.
θηρευτικὴ VII, 139.
θηρευτικὸς V, 9.
  νέων σοφιστὴς IV, 48.
θηρευτικῶς IV, 51. V, 9.
θηρία V, 12.
  ἄγρια IX, 12.
  ἔλεια V, 14. ὄρεια ib.
  ἐνεγέγραπτο X, 43.
τὰ θηρία ὁπότε μεταθέοι V, 18.
Θηρίκλειον VI, 96.
θηρίοις ἔντροφα ὄρη V, 13.
θηρίον ἄμικτον (ὁ τελώνης) IX, 32.
  μεταδιώκειν V, 60.
θηριώδεις ἰχθύοι I, 150.
θηριώδης VI, 125.
  ἵππος I, 198.
  τελώνης IX, 32.
  τύραννος I, 42.
θηρίωμα IV, 206.
θηρίων ἰχθὺς V, 9. pl. S.
  κατάπλεα ὄρη V, 13.
θηρίων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων πόλις IX, 23.
  τόποι V, 14.
θηρονόμα ὄρη V, 13.
θηροτρόφα ὄρη ib.
θηρῶνται V, 9.
θὴς III, 111.
θησαυριστὴς III, 115.
θησαυριστικὸς ib.
θησαυροὶ I, 80. IX, 44.
θησαυροποιεῖν III, 116.
θησαυροποιὸς III, 115.
θησαυρὸς V, 131.
Θησεῖον VII, 13.
θῆσσα III, 33.
θητεία III, 111.
θῆτες III, 82.
θητεύειν VI, 196.
οἱ τὸ θητικὸν τελοῦντες VIII, 130.
ἐκ τοῦ θητικοῦ τέλους εἰς τὴν ἱππάδα μετέστη VIII, 131.
θητικῶν τίμημα VIII, 129.
θιασῖται VI, 8.
θίασος VI, 7. IX, 143.
  παιδευόντων IX, 143.
θιασῶται VI, 8.
εἰ θίγοι πλαγίως τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σῦς V, 80.
θλασταὶ ἐλαῖαι VI, 45.
θλίβειν τὰς σταφυλὰς ἐν τοῖς ληνοῖς I, 225.
θλιβομένη πόλις IX, 23.
θλίψις σταφυλῶν I, 226.
θνησείδια κρέα VI, 55.
θνητὸν V, 170.
θοίνη VI, 7.
θολερὸς VI, 146.
θολία VII, 174. X, 127. 138.
θολοειδὲς πλέγμα VII, 174.
  πῶμα X, 138.
θόλος VIII, 155.

θολώδης VI, 146.
θορυβεῖν IX, 155.
θόρυβον ἐνεποίησεν ἀστραπὴ ταῖς γνώμαις I, 117.
θόρυβος V, 122. VI, 146. VIII, 153.
σάλπιγγος IV, 85.
φωνῆς V, 148.
θορύβου πλέα πόλις IV, 21. 23. S.
θορυβοῦσθαι VIII, 152.
θορυβῶδες VIII, 154.
θορυβώδης V, 124. VIII, 153.
θορυβωδῶς V, 123.
ὁ θορυβῶν τὸ δημόσιον V, 129.
θορύβων μιστὸν V, 170.
Θρακία πρόποσις VI, 25.
Θράκιον ὄρχημα IV, 100.
Θράκιος πέλεκυς I, 149.
θρανία I, 94. VII, 112. X, 47. 48. 134.
θρανίδια X, 47.
θρανίον III, 90. VII, 182. X, 48.
θρανῖται I, 87. 120.
θράνοι X, 47. 48. 49.
θράνος I, 87. III, 90.
θρασέως III, 136.
θράσος III, 135.
θρασὺ βλέμμα I, 192.
θρασυγλωττία II, 108.
θρασύδειλος IV, 14.
θρασύνεσθαι III, 135.
θρασυξενία II, 113. III, 58.
θρασὺς III, 134. IV, 14. VI, 129.
στρατηγὸς I, 179.
θρασύστομος II, 113.
θρασύτατα III, 136.
θρασύτερον ἆσθμα I, 192.
θρασύτερος τῶν ἑταίρων VI, 127.
θρασύτης III, 135. IV, 13.
θρασυφωνία II, 112.
θρασύφωνος II, 113.
θρασύχειρ II, 148.
θρασυχειρία ib.
θραῦσις IV, 187.
θρέμμα VI, 181.
θρεπτὴν Μανίαν VII, 17.
θρέπτρα VI, 187.
θρέψαι I, 53. VI, 32.
ὁ θρέψας ὄρτυγα IX, 109.
οἱ θρέψαντες III, 8. S.
θρηνεῖν VI, 201.
θρήνημα VI, 189.
θρηνητικὸν αὔλημα IV, 73.
γένος VI, 202.
θρηνητικὸς ib.
αὐλὸς IV, 75.
θρηνητικῶς VI, 202.
θρῆνοι IV, 53.
θρῆνος VI, 201.
θρήνους VII, 182.
θρηνῶδες αὔλημα IV, 75.
φύσημα IV, 72.
γένος γυναικεῖον VI, 202.
θρηνῳδὸς ib.
θρήνων ἔξαρχος ib.
θριάζειν VII, 143.
θριαλὶς I, 229.
θρίαμβοι IV, 53.
θριατταὶ VII, 140.
θριγγὸν περιβαλεῖν I, 225.
θρίγκους περιοικοδομεῖν VII, 120.
θριγκῶσαι ib.
θριδακίνη I, 247. VI, 46. 76.
θρίναξ I, 145. X, 128.
θρῖον I, 237. VI, 57. 69.
θριπηδέστατον VI, 38.
θρόνοι VII, 112. X, 47. 192.
θρονοποιὸς VII, 182.
θρόνος III, 90. IV, 128.
θροῦς VI, 208.
θρυαλὶς VI, 106.
θρυαλλίδες VI, 103.
θρυαλλὶς X, 115. 170.
θρυλλῆσαι VI, 207.
θρύμματα VII, 23.
ἄρτων X, 91.
θρυμματίδες VI, 77.
θρυμματὶς στιγανὴ VI, 77.
θρύπτεσθαι V, 95. VI, 185. S.
θρυπτικὸς VI, 185.
θρυπτικῶς ib. S.
θρύψις V, 95. VI, 185.
θυγατέρας συνεκδιδοὺς τισι III, 67.
θυγατέρες III, 12.
θυγάτηρ ἀγαπητὴ III, 19.
πατροῦχος III, 33.
τηλυγέτη III, 20.
θυγατριδῆ III, 17.
θυγατριδοῦς ib.
θυεία VI, 90. VII, 181. X, 102. 122.
ἐν θυείαις τρίβειν VI, 91.
θυείδιον X, 102. 103. 104.
θύει Ἐνυαλίῳ ὁ πολέμαρχος VIII, 91.
θύειν γαμηλίαν VIII, 107.
θεοῖς I, 26.
τὸ κούρειον VIII, 107.
θυηλήσασθαι I, 27.
θυηπολεῖν I, 26.
θυηπολία I, 29.
θυηπόλος I, 14.
θυία I, 245.
θύλακις X, 172.
θυλάκιον X, 151. 172.
θυλακίσκιον X, 172.
θυλακίσκος X, 151.
θύλακοι VII, 79. X, 137. 149.
ἀλφίτων III, 155.
θύλακος X, 18. 160. 172.
ἀσκητῶν III, 55.
βόειος X, 179.
θυλακοφορεῖν VII, 100. X, 149.
θύλαξ X, 172.
θυμάλωπες VII, 100. 152. X, 101.
θύματα VI, 183.
ἁγνὰ I, 26. E.
ἄρτια I, 29. E.
θυμέλη IV, 123.
θυμηδία III, 97.
θυμήρης III, 98.
θυμιᾶν I, 26.
θυμιάματα ib.
θυμιατήρια I, 28.
θυμιατήριον I, 7. X, 65.
θυμικὸν βλέμμα I, 192.
θυμικὸς II, 230.
ῥήτωρ IV, 21.
θυμικώτερον ἆσθμα I, 192.
θυμοειδεῖς δυνάμεις I, 155.
κύνες V, 60.
ὀφθαλμοὶ II, 63.
θυμοειδὴς II, 230. V, 125.
ἵππος I, 194. Vid. I, 214.
θυμοειδῶς V, 125.
Θυμοιτάδαι IV, 105.
τὸν θυμὸν ἀκάθεκτος σῦς V, 79.
θυμὸν ἕνα ἔχειν VIII, 151.
κοιμίσαι οἷος ῥήτωρ IV, 39.
θυμὸς II, 218. 226. V, 125.
θύμος IV, 194. VI, 66.
Ὑμήττιος VI, 67.
θυμόσοφοι κύνες V, 60.
θυμόσοφος II, 231.
θυμοῦ γέμων ῥήτωρ IV, 21.
θυμούμενος II, 230.
θυμοῦσθαι ib.
τοὺς θυμωδεστέρους ἵππους καταψᾶν δεῖ I, 214.
θυμῷ ἐμάχοντο I, 165.
τῷ θυμῷ ἐπιτρέπων πάντα VIII, 77.
θυννίδων τεμμάχη VI, 48.
θυννὶς VI, 50.
θύννοι VI, 48.
θύννος VI, 50.
Τύριος VI, 63.
ἐφ' ὧν θύομεν I, 7.
θύον I, 234.
θύοντες κατὰ δήμους VIII, 107.
θύρα αὔλειος I, 76. E.
διάπριστος X, 24.
θύραι IV, 18. X, 22.
δικαστηρίων VIII, 124.
κατὰ τὴν σκηνὴν IV, 124. 125. 126.
συνδρομάδες X, 24.
θύρα κηπαία I, 76. IX, 13.
θύραν ἀνοῖξαι X, 26. S.
θύραν μόχλωσον X, 25.
θύρα νομοφυλακίου VIII, 102.
θύραν προσθεῖναι X, 25. S.
θύρας πακτοῦν X, 25. 27.
πακτῶσαι VII, 113.
θύρας τέτταρα ξύλα VII, 122.
θυρέτρων κωμῶται θεοὶ IX, 37.
θυριδωτὴ κιβωτὸς X, 137.
θυρὶς εὐδιαῖος I, 92.
θυροποιοὶ VII, 111.
θύρσος IV, 117.
θυρώματα VI, 182. VII, 121.
θυρὼν I, 77.
θυρῶν μέρη IX, 35.
θυρωρὸς νυμφίου III, 42.
θύσασθαι ἱερεῖα I, 162.
θυσία I, 29. X, 81.
θυσία πρὸ γάμου III, 38.
θυσίαι ἄοινοι VI, 26.
οἰνόσπονδοι ib.
πάτριοι VIII, 90.
πενταετηρίδες VIII, 107.
τὰ πρὸς θυσίαν I, 33.
τὰ πρὸς θυσίας σκεύη X, 11.
θύσσανοι VII, 64.
θυσσανωτὰ ib.
θύται I, 14. VII, 188.
θυτεῖον X, 65.
θυωρὶς IV, 123.
θῶκοι IX, 46.
θωμὸς X, 158.
θωπεία IV, 50.
θωπεύειν IV, 49.
θωπεύων VI, 122.
τοὺς θώρακας ἐξεκάθαιρεν I, 149. pl.
θώρακες I, 120. 138.
ἐξ ἁλύσεων I, 135.
ὀμφαλωτοὶ I, 134.
φολιδωτοὶ ib.
θωράκιον νεὼς I, 91.
θωρακοποιία VII, 155.
θωρακοποιὸς I, 149. VII, 155.
θώρακος μέρη I, 134. κενὰ II, 219.
θωρακοφόρος VII, 155.
θώραξ I, 134. II, 162. VII, 155. X, 142.
ἄζωνος I, 145.
Ἀττικουργὴς I, 149.

θὼψ VI, 122.
σοφιστὴς IV, 48.
θωῶν φωνὴ V, 88.

I.

Ἴα I, 229. VI, 106.
Ἰακχαγωγὸς I, 35.
ἰαμβεῖα IV, 52.
τὰ ἰαμβεῖα ὑποκρίνασθαι IV, 113.
ἰαμβίδες IV, 66.
ἰαμβικὸν (Πυθικοῦ νόμου) IV, 84.
ἴαμβοι IV, 52. 66.
ἰαμβύκη IV, 59.
ἰᾶναι IV, 17.
Ἰὰς ἁρμονία IV, 65.
ἰάσασθαι IV, 177. IX, 139.
ἰᾶσθαι IV, 17. 177.
ἰάσιμα φάρμακα V, 132.
ἰάσιμος IV, 177.
ἴασις IV, 177. IX, 140.
νόσων VI, 178.
ἰατήρια φάρμακα IV, 132.
ἰατρεία IV, 177.
ἰατρεῖα (ὁ μισθὸς) IV, 177. VI, 186.
ἰατρεῖον IV, 177.
ἰατρικὴ IV, 16. 177.
ἰατρικὸς IV, 16.
ἰατρικῶς ib.
ἰατρὸς IV, 16. 177.
ἰατροῦ σκεύη X, 149.
ἰατρῶν ἐργαλεῖα IV, 181.
Ἰβηρικαὶ κύνες V, 37.
ἴγδη X, 103.
ἰγνύα V, 17.
ἰγνύη II, 189.
ἰγνὺς II, 189. 190. 191.
ἴδαι I, 221. V, 14.
Ἰδαία Ἄρτεμις V, 13.
ἴδαι ἀμφιλαφεῖς V, 66.
Ἰδαῖοι δάκτυλοι II, 156.
ἰδέαι ἄστρων IV, 155.
θεῶν I, 7.
κρεῶν VI, 55.
ἰδία καὶ φύσις λαγὼ V, 67.
ἴδη εὔδενδρος V, 13.
ἰδίᾳ ἀλλ' οὐ δημοσίᾳ VIII, 57.
ἴδια δικαστήρια VIII, 88.
ἰδιόξενος III, 59. 60.
ἰδιωτικὰ δικῶν ὀνόματα VIII, 31.
ἴδμων X, 144.
ἰδουθοὶ, εἶδος αὐλῶν IV, 77.
ἵδρυμα VI, 180.
τοῖς ἱδρυμένοις θεσμοῖς πείσομαι VIII, 106.
ἱδρυμένος Ἥρως VIII, 121.
ἱδρύνθησαν I, 160.
ἱδρύσασθαι ἄγαλμα I, 11.
ἵδρυσις ἀγαλμάτων ib.
ἱδρῶα IV, 202.
ἱερὰ IX, 40. pl.
ἱερὰ ἄγκυρα I, 93.
ἱερὰ αἴσια I, 162. E.
ἄρρητα VIII, 108. X, 191.
ἱερὰ γῆ I, 10.
γραμμὴ VII, 206. IX, 68.
ἱερὰ δεῖπνα X, 81.
κατὰ δήμους IX, 15.
διαβατήρια II, 200.
Διονύσου VIII, 108.
ἱερὰ ἐλαία I, 241.
ἱερὰ θεῶν φυλίων VIII, 110.
ἱεραὶ ἡμέραι I, 36.
μάζαι VI, 75.
ταῖς ἱεραῖς τριήρεσι λειτουργοῦντες VIII, 116.
ἱέρακες ῥύζουσι V, 89.
Ἱεράκειον μέλος IV, 78.
Ἱεράκειος νόμος IV, 79.
ὁ Ἱέραξ ib.
ἱερὰ καὶ ὅσια VIII, 105. Vid. 96.
τὰ ἱερὰ παραφράξαι VIII, 141.
ἱερὰ πάτρια III, 10. E.
τιμήσω VIII, 106.
τὰ ἱερὰ περισχοινίσαι VIII, 141.
ἱερὰ σκεύη X, 191.
τὸν ἀφ' ἱερᾶς κινεῖ IX, 98.
κινήσω VII, 206.
ἱερὰ σῦριγξ II, 180.
ὑγίεια VI, 100.
ἱερεῖα I, 29.
ἄρτια ib. E.
ἐθύσαντο I, 162. S.
ἱέρειαι I, 14. 35.
ἱέρεια Πανδρόσου X, 191.
ἱερεῖα προσάγειν τοῖς βωμοῖς I, 27.
ἱερεῖον I, 30.
ἱερεῖς I, 14.
ἱερείων αἷμα X, 65.
ἱερέων ἐσθὴς IV, 119. X, 191.
ἱεροὶ ἀγῶνες III, 153.
καιροὶ I, 34.
ὅροι I, 10.
ἐν ἱεροῖς γράμματα VIII, 96. χρήματα ib.
τῶν ἐν ἱεροῖς οὐδεμία δίκη εἰσήγετο πρὶν ἐπὶ διαιτητὰς ἐλθεῖν VIII, 126.
τοῖς ἱεροῖς πᾶσι δικάζει ὁ βασιλεὺς VIII, 90.
ἱερομηνίαι I, 34.
ἱερὸν I, 6.
ἔνθεον I, 23. E.
ἐξηρημωμένον IV, 124.
ἱερὸν ὀστοῦν II, 182. 183.
ἱεροποιεῖν I, 26.
ἱεροποιία I, 29.
ἱεροποιοὶ I, 12. VIII, 114.
δίκα VIII, 107.
ἱεροσαλπιγκτὴς IV, 87.
ἱερὸς ἀνὴρ I, 20.
ἄρτος VI, 73.
βόλος VII, 205.
κρατὴρ VI, 100.
σαλπιγκτὴς IV, 87.
τόπος I, 8. IX, 13.
ἱεροσυλίας γραφὴ VIII, 40.
ἱερόσυλος VI, 151.
ἱερὸς χῶρος IX, 13.
ἱερουργεῖν I, 26.
ἱερουργία I, 29.
ἱερουργίαι IV, 91.
ἱερουργικὸν φθέγμα σάλπιγγος IV, 86.
ἱερουργικὸς I, 20.
ἱερουργοὶ I, 14.
ἱεροφάνται I, 35.
ὑπὲρ ἱερῶν ἀμυνῶ VIII, 105.
τὰ περὶ ἱερῶν διδάσκοντες VIII, 124.
ἱερῶν εἰργόμενοι VIII, 66.
ἐπιμελούμενοι VIII, 111.
καλύμματα X, 191.
περὶ ἱερῶν νόμοι VIII, 128.
περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων (χρηματίζειν) VIII, 96.
ἱερῶν προκατάρξασθαι I, 27.
ἱερωσύνης ἀμφισβητήσιμος δίκη VIII, 90.
ἱερώτεραι τέχναι IV, 16.
ἱερωτικὴ VII, 210.
ἰζάνη IV, 118.
ἰθαγενὴς (υἱὸς) III, 21.
ἴθυμβοι IV, 104.
ἰθυφαλλικὰ IV, 53.
ἱκαναὶ διώκειν κύνες V, 64.
ἱκανὴν σκιὰν ποιούμενοι κλάδοι I, 236.
ἱκανὸς λέγειν IV, 23.
ἱκανότης (ῥήτορες) ib.
ἱκανῶς IV, 23. IX, 154.
ἔχειν V, 167.
Ἰκαρίου κύων V, 42.
ἱκέσιοι θεοὶ I, 24.
Ἱκέσιον ὀμνύναι VIII, 142.
ἱκετεία I, 29.
ἱκετεύειν III, 68.
ἱκετειῶν III, 69.
ἱκετηρίαν θέμενοι VIII, 96.
ἰκμάδες I, 238.
ἰκμάζουσα γῆ I, 238.
ἴκρια X, 157.
περὶ τὴν ἀγορὰν VII, 125.
ἰκριοποιοὶ ib.
ἰκριωτῆρες X, 157.
ἰκτεριῶν IV, 187.
ἴκτερος ib.
ἰλαδὸν IX, 144.
κατὰ ἴλας ib.
ἵλεως V, 138.
διάθεσις III, 97.
συμπότης VI, 28.
τῆς Ἰλιάδος μακρότερα λαλῶν VI, 120.
ἰλιγγιῶν IV, 184.
ἰλιγγίασα II, 41.
ἴλιγγος II, 41. IV, 184.
ἰλλαίνει ὀφθαλμὸς II, 54.
ἴλλοι ib.
ἴλλος II, 52.
ἰλλώπτειν ib.
ἰλυώδης VI, 146.
ἵμαδος IV, 53.
ἱμαντελιγμὸς VII, 206. IX, 118.
ἱμάντες III, 79. 150. IV, 60. X, 141. 146.
ἱμαντοτομεῖν VII, 81. 83.
ἱμάντωσις δίφρου I, 242.
ἱμαοιδὸς IV, 53.
ἱμὰς I, 148. X, 31.
σειραῖος I, 148.
ἱμάτια ὀρφνινὰ VII, 69. E.
παχέα X, 123.
περιπόρφυρα VII, 63.
πλατυπόρφυρα ib.
στρωματόδεσμα VII, 79.
ἱματίδια VII, 42.
ἱματίδιον IV, 119.
ἱματιομίσθαι VII, 78.
ἱματιομισθωταὶ ib.
ἱμάτιον VII, 42. 44.
ἄγροικον VII, 48.
ἀκίαπτον VII, 69.
αὐτόπεκον VII, 61.
δασὺ X, 123.
ἐπευναῖον ib.
ἔρεον VII, 28.
θηραῖον IV, 118. VII, 48. 77.
μέγα X, 123.
μελαμπόρφυρον IV, 119.
μεταλαβεῖν VII, 44.
μοχθηρὸν VII, 69.
ὀρφνινὸν ib. E.
παρεπευναῖον X, 123.
Σύρον VII, 69. Vid. 61.
ὑδροβαφὲς VII, 56. E.
ὕφανδρον VII, 57.
φοινικοῦν IV, 118.
χειμερινὸν VII, 61.

ἱματιοπῶλαι VII, 78.
ἱματίων μάρσιπποι VII, 79. X, 138.
ἱματιόπωλις ἀγορὰ VII, 78.
ἱματουργικὴ VII, 208.
ἱμείρω V, 165.
ἵμερον ἀφιείς III, 71.
ἵμερος III, 72. IV, 53.
ὀφθαλμῶν II, 63.
ἱμονιὰ I, 94. X, 31.
ἱμονιοστρόφος VII, 160.
Ἰνδικαὶ κύνες V, 37. 38.
Ἰνδοὶ κύνες V, 37. 38. 43.
ἶνες II, 39.
ἰνίον ib.
ἶνις III, 19.
ἰνώδεις μηροὶ ἵππου I, 189.
κύνες V, 57.
ἰξεύεσθαι VII, 135.
ἰξευτικὴ VII, 139.
ἰξία IV, 196.
ἰξὸς ib.
ἰξὺς II, 182.
ἰόβακχοι IV, 53.
ἰοειδὴς στρωμνὴ X, 47.
ἴον ἀμείλικτον V, 48.
ἴονθοι IV, 149.
τῶν ἰόντων εἰς αὐτὸν ὄνειδος V, 162.
ἰοῦ γέμων VI, 125.
ἴουλοι IV, 53.
τὸν ἴουλον παρὰ τὰ ὦτα καθέρποντα ἔχων II, 10. pl.
ἴουλος I, 38. II, 88.
ἰούλῳ νέον ὑπανθῶν II, 10.
ἰουσῶν ἐπὶ τὸν γάμον νυμφῶν σημεῖον I, 246.
ἴπνοι VI, 88. X, 110. 111.
ἰπνολεβήτια X, 66.
ἰπνολεβήτιον VI, 89.
ἰπνοπλάθοι VII, 169.
ἰπνὸς V, 91. VII, 22.
ἶπος VII, 41. X, 135.
ἰπούμενος συμφοραῖς VII, 41.
ἰποῦν ib.
ἰποῦσθαι ib.
ἱππαγωγοὶ I, 126. V, 17.
στρατιῶται I, 131.
ἱππαγωγὸς I, 181.
ναῦς I, 83.
εἰς ἱππάδα μετέστη ἐκ τοῦ θητικοῦ τέλους VIII, 131.
οἱ τὴν ἱππάδα τελοῦντες VIII, 130.
ἱππάζεσθαι I, 206.
σχέδιον I, 214.
τῷ ἱππαζομένῳ ἀντικείμενος πῶλος I, 182.
ἱππακοντισταὶ I, 131.
ἵππαρχοι I, 128. VIII, 114.
δύο VIII, 87. 94.
ἱππὰς IX, 122.
ἱππάσαι ἐξ ἀγέλης πῶλον I, 182.
ἱππασία I, 209.
σχεδία I, 214. E.
ἱππάσιμα χωρία I, 186.
ἱππάσιμος ἔδος III, 96.
ἱππαστὴς (ἵππος) I, 194.
τὸν ἱππέα ὃς πολλάκις ἐξεκύλισεν ἵππος I, 198.
ἱππέας δύο παρεῖχεν ἑκάστη ναυκραρία VIII, 108.
ἱππεία I, 209.
ἵππειοι τρίχες I, 97.
ἵππειος κολωνὸς VII, 132.
ἱππεῖς I, 131 220. VI, 197.
μόνιπποι I, 141.
ἱππερασταὶ I, 220.
ἱππεύειν I, 206.
ἱππέων τίμημα VIII, 129.
ἱππήλατοι ὁδοὶ IX, 37.
ἱππήλατος πόλις IX, 19.
ἱππικὰ ζεύγη X, 53.
ὄργανα I, 216.
σκεύη X, 55.
ἱππικοὶ κασσαὶ VII, 68.
ἱππικὸν τριτημόριον IX, 66.
τὸν ἵππιον δρόμον ἀγωνιζόμενος III, 147.
ἱππίσκος VII, 58.
ἱπποβουκόλοι VII, 185.
ἱπποδαμαστὴς I, 181.
ἱπποδρομία III, 148.
ἱπποδρομίαι IX, 55.
ἱπποδρομίαν διαθεῖναι VIII, 93.
ἱππόδρομοι I, 220.
ἱππόδρομον IX, 44.
ἱππόδρομος III, 148.
γῆ I, 186.
Ἱπποθοωντὶς (φυλὴ) VIII, 110.
ἵπποι V, 17.
ἀγελαῖοι I, 181. E.
ἀγνώμονες I, 182. E.
ἀναβιβασμένοι III, 92.
ἀστραγάλους ἔχουσι I, 213.
ἐὰν ἐνδάκωσι τὸν χαλινὸν I, 218. pl.
ζύγιοι I, 141. E.
κυνηγετικοὶ I, 181. E.
κυνήποδες I, 188. V, 65.
ἱπποκάμπια V, 97.
Ἱπποκένταυρος (ὁ κύων) I, 47.
ἱπποκόμοι I, 126.
ἱπποκόπος f. ἱπποκόμος I, 181.
ἱπποκρατῆσαι I, 164.
ἱππόκροτος γῆ I, 186.
ἔδος III, 96.
ἱππομαχῆσαι I, 164.
ἱππομαχίᾳ ἐν ἵπποις προεξήλασε I, 164.
τὸν ἵππον ἁλίσαι I, 183. S.
ἐφ' ἵππον ἀναβαίνειν I, 209. S. 213.
τὸν ἵππον ἀναλαμβάνειν I, 205. S.
ἀνεῖναι ἀπὸ ῥυτῆρος I, 214. pl.
ἐπαινέσαις ἀπὸ γνώμης I, 194.
ἐπιραβδοφορεῖν I, 220.
ἐπιτάξαι VII, 186.
ἱππονόμος I, 181.
ἵππος ἀσθενὴς I, 208.
ἄστομος II, 100.
ἔκδρομος III, 148.
ἐλευθερουργὸς I, 194. E.
εὔδρομος I, 194. E.
εὔνους τῷ ἱππεῖ I, 195. E.
εὔστομος II, 100.
καλλωπιζόμενος πρὸς θήλειαν I, 218. Vid. 211.
ὅσα πράσσει I, 216.
πομπικὸς I, 211.
χρεμετίζει I, 216. pl.
ἱπποστάσιον IX, 50.
ἱππόστασις I, 184.
ἱππόται I, 220. S.
ἱπποτοξόται I, 131.
ἱπποτοξότης VII, 156.
ἱπποτρόφος I, 181.
ἵππου βλέμμα ἐπαινῶν I, 192. ψέξας ib.
δρόμος ἔκδρομος I, 219.
ἔπαινος I, 188. 189. 194.
ἐπιμελούμενον ὅσα δεῖ πράττειν I, 199.
ποδῶν ὀνόματα I, 193.
ἵππουρις I, 190.
ἵππους τρέφειν δυνάμενοι VIII, 130.
ἵππου ψόγος I, 191. 197. 198.
ἱπποφορβεῖς VII, 185.
ἱπποφορβία VII, 185. 210.
ἱπποφορβοὶ VII, 185.
ἱπποφορβὸς I, 181.
ἱππόφορβος (αὐλοῦ εἶδος) IV, 74.
οὐχ ἱππῶδες βλέμμα I, 192.
ἱππωδέστερον βλέμμα ib.
ἵππῳ εἰ ἐγκαθίζεις I, 215.
ἱππὼν I, 184.
ἵππων ἀγέλη I, 181.
ἐπιμελητὴς ib.
νόσημα I, 209.
ἱππωνῆσαι I, 182.
ἱππωνία ib.
ἵππων στάσις I, 184. IX, 150.
ἵππων τροφαὶ I, 183.
φωναὶ V, 87.
χρεία ἄντικρυς ἐπὶ τὰς μάχας I, 140.
ἴρινον VI, 104.
ἶρις IV, 159.
ὀφθαλμοῦ II, 70.
ἶσα βαίνειν, πιεῖν VIII, 151.
ἰσάκις IV, 161. 164.
ἰσάριθμον IV, 162. V, 157. VI, 174.
ἰσηγορία II, 127. VI, 174.
ἰσήγορος VI, 174.
ἰσῆλιξ III, 61.
ταῖς νύμφαις II, 16.
ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ I, 169.
ἴσθμια V, 98.
ἰσθμὸς IX, 18.
στόματος II, 98.
ἰσθμῷ προσοικοῦσα πόλις IX, 27.
Ἰσμαρικὸς οἶνος VI, 16.
ἐκ τοῦ ἴσο συνθέντα VI, 174.
ἰσόδρομοι ib.
ἰσόδρομος III, 148.
ἰσοζυγὲς VI, 174.
ἰσοθάνατον ib.
ἰσοκρατεῖς ib.
ἰσοκρατὲς V, 157.
ἰσοκρατία VI, 174.
ἰσομεγέθες V, 157. VI, 174.
ἰσομέτρητοι θαλάττῃ ποταμοὶ III, 103.
ἰσομέτρητον V, 157. VI, 174.
ἰσομήκεις IV, 161. V, 157. VI, 174.
ἰσομοιρεῖ IV, 176.
ἰσομοιρία VI, 174.
ἴσον IV, 161. 164. V, 157.
τὸ ἴσον οὐκ ἀγαπῶν III, 66.
ἰσονομία VI, 174.
ἰσόνομον V, 157.
ἰσόνομος VI, 174.
ἰσοπαλεῖς ib.
ἰσόπαλον V, 157.
ἰσόπαλος III, 149.
ἰσόπεδον VI, 174.
ἰσόπεδος πόλις IX, 19.
ἰσοπέδου δόξαν ἀναλαμβάνει V, 71.
ἰσόπλευρα σχήματα IV, 160.
ἰσόπλευρον τρίγωνον II, 167.
ἰσοπληθεῖς θαλάττῃ ποταμοὶ III, 103.
ἰσοπληθὲς V, 157. VI, 174.
ἰσοπολιτεία VI, 174. VIII, 156.
ἰσοπολιτείαν ποιήσασθαι IV, 29.
ἰσοπολίτης VI, 174. VIII, 156.
ἰσορροπεῖν VIII, 11.
ἰσορροπία IV, 172. VIII, 11.
ἰσόρροπον IV, 172.
ἰσόρροπος δικαστὴς VIII, 10.
ἰσορρόπως IV, 172. VIII, 11.
ἴσος δικαστὴς VIII, 10.
ἑκατέραν τὴν γνάθον ἵππος I, 195.

ἰσοχειλῆ σχήματα IV, 160.
ἰσόσταθμον V, 157.
ἰσοστάσιον IV, 161. 171. V, 157. VI, 174.
ἰσοστάσιος δικαστὴς VIII, 10.
ἰσοστασίως VIII, 11.
ἰσοτέλεια III, 56. IV, 29. VIII, 156.
ἰσοτελεῖς III, 56.
ἰσοτελὲς V, 157.
ἰσοτελὴς VI, 174. VIII, 155. 156.
κοινωνία VI, 11.
ἰσοτελῶν δίκαι VIII, 91.
ἰσότης IV, 164. VIII, 11.
ἰσοτιμία VIII, 156.
ἰσότιμον V, 157.
ἰσότιμος IV, 174. VIII, 156. S.
ἰσοῦν IV, 161.
ἐξ ἴσου πόσις VI, 22.
ἰσοφορία ὀρχηστοῦ IV, 97.
ἰσόφορος ὀρχηστὴς ib.
ἰσοχειλὲς V, 133. VI, 174.
ἰσοχειλῆ II, 89. IV, 169. 170. S.
ἰσόχρυσον VI, 174.
ἰσόψηφοι ib.
ἱστάμενοι κατὰ τοὺς οὐραίους πόδας ἵπποι I, 210.
ἱστάμενον περὶ Ἀρκτοῦρον I, 62.
ἱστάμενον κῦμα I, 109.
ἱσταμένου ἔτους I, 59.
ἡλίου ὑπὲρ κεφαλῆς I, 68.
μηνὸς I, 63.
ἱστάναι IV, 171.
ἵστασθαι ἐμποδὼν II, 195. VIII, 155.
ἵσταται IV, 171.
ἱστεὼν VII, 28.
ὁ μὲν ἵστη τὸν ὄρτυγα ὁ δὲ ἔκοπτε τῷ λιχανῷ IX, 109.
ἱστία X, 134.
πάντα ἀναπετάσαντες I, 103. pl.
λύσαντες I, 107. pl. S.
ἱστιοκώπῳ πλεῖν I, 103.
ἱστίον VII, 160.
ἱστιορράφος ib.
ἱστίῳ γεμοντι ἐπλέομεν I, 107. S.
πλήρει πλεῖν I, 106. S.
ἱστοβοεὺς I, 152.
ἱστοδόκη I, 93.
ἱστὸν σπαθᾶν X, 126.
ἱστόποδες X, 125.
ἱστόπους VII, 36.
ἵστορες θεοὶ VIII, 106.
ἱστορίας γλυκύτης IV, 87.
ἱστὸς I, 93. VII, 35. X, 125. 176.
ἀκάτειος I, 91.
δόλων ib. pl. E.
ἱστοῦ ὑστίον X, 125.
ἀποκλασθέντος I, 114. S.
ἱστουργεῖν VII, 35.
ἱστουργία ib.
ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον X, 126.
ἱστουργικὸς VII, 35.
ἱστουργικῶς ib.
ἱστρίανον X, 191.
Ἴστρος (ὁ πολλὰ μετὰ δυνάμεως λέγων) VI, 148.
ἱστῶν I, 79. VII, 28.
ἰσχάδες I, 242.
Ἀμφαριστέως VI, 81.
χελιδόνειοι ib. E. pl.
ἰσχαδοπῶλαι VII, 198.
ἰσχαδοπώλιδες ib.
ἰσχαδωνῶν ib.
ἴσχαιμα φάρμακα IV, 179.
ἰσχαίνειν IV, 178.
ἰσχὰς ἀρχαία I, 242. E.
κοπτὴ I, 242. VI, 81.
ἴσχειν IV 178.
ἰσχία II, 183.
εὔσαρκα I, 190.
κυνῶν V, 59.
λαγὼ V, 70.
πλατέα I, 190.
προμήκη V, 63.
σαρκῶν γυμνὰ ib.
ὑπὸ τοῖς ἰσχίοις πόδες (ἵππου) I, 193.
ἰσχίον τραχὺ I, 191.
ἰσχνὸν ὕφασμα VII, 31.
ἰσχνὸς τὰς παρειὰς IV, 143.
τυρὸς VI, 48.
ἰσχνότερος IV, 137. 144.
ἰσχνόφωνες II, 111.
ἰσχυρὰ ὀσφὺς I, 211.
ἰσχυρογνώμων βασιλεὺς I, 40.
ἰσχυρὸν VI, 116.
πνεῖν αὐλητὴς IV, 72.
στέλεχος I, 135.
τεῖχος I, 170.
ἰσχυρὸς λέων V, 83.
ῥήτωρ IV, 20.
φοῖνιξ I, 244.
ἰσχυρῶς IV, 24. S.
ἰσχὺς I, 215.
ἰσχῦσαι IV, 25.
ἰσχὺς τοῦ πνεύματος IV, 69.
ῥήτορος IV, 22. VI, 148.
ἴσω IV, 161. 164.
ἰσωνία VII, 15.
ἴσως VIII, 11.
ἴσωσις IV, 164.
Ἰταλιώτης οἶνος VI, 16.
ἰταμοὶ ἄνδρες I, 156.
ἰταμὸν βλέμμα I, 192.
ἰταμὸς III, 134.
τελώνης IX, 32.
ἰταμῶς III, 136. S.
ἰταμώτερον ἆσθμα I, 192.
ἰταμώτερος τῶν ἑταιρῶν VI, 127.
ἰτέα I, 234.
ἴτης III, 120. 135. V, 125.
ἴτρια VI, 78.
ἰτριοπώλης VII, 199.
ἰττίσται VII, 211.
ἴτυς I, 133. 142.
ἴυγξ III, 72.
Ἰφικρατίδες VII, 89.
ἰχθύδια VI, 26.
ἰχθύες II, 24. VII, 26.
ἰχθυηρὰ σπυρὶς VI, 94.
ἰχθυηροὶ πινακίσκοι VI, 84. X, 82.
ἰχθύκεντρον X, 133.
ἰχθυοθηρευτικὴ I, 97.
ἰχθυοπτίδες VI, 88.
ἰχθυοπτρίδες ἐσχάραι X, 95.
ἰχθυοπῶλαι VII, 26.
ἰχθυοπωλεῖν ib.
ἰχθυουλκὸς I, 96.
ἰχθὺς (ὁ ὀλίγα ὑπ' ἀσθενείας λέγων) VI, 145.
ἐξ ἅλμης VI, 49.
ἐκ ταγήνου ib.
ἰχθύσι βλεφάρων ὁ θεὸς οὐ μετέδωκεν II, 68.
ἰχθύων ἀφωνότερος VI, 145.
εὐθηρία ἦν I, 108. S.
ζωμὸς VI, 49.
λέπη VI, 51. S.
ὀνόματα ib.
πλῦμα VII, 40.
ἰχνεύειν V, 10.
ἰχνεύεσθαι V, 11. S.
ἰχνεύματα V, 11.
ἴχνευσις ib.
ἰχνευτὴς V, 17.
ἀνὴρ, κύων V, 10.
ἴχνη V, 11.
εὐθέα V, 12. E.
ἰχνηλατεῖν V, 10. 11.
ἰχνηλατία V, 11.
τὰ ἴχνη ὄζει V, 12. S.
τῶν πληγῶν ἔχων ἐπὶ τοῦ προσώπου VIII, 79.
ἰχνία V, 11.
ἴχνος ib.
ἰχνῶν πνεῦμα V, 74.
συνιᾶσι κύνες V, 49.
ἰχὼρ IV, 190. 192.
ἰώμενος IV, 177.
ἰωνικὰ I, 229.
Ἰωνικὴ ἁρμονία IV, 78.
Ἰωνικὸν (ὄρχημα) IV, 103.
Ἰωνικὸς κίων VII, 121.
Ἴωνος παῖδες VIII, 109.
ἰῷ φαρμακώδει ἔχριον τὰς ἀκίδας οἱ Ἄραβες I, 138.

K.

Κάβαισος VI, 43.
κάβος ib.
καγκελλωταὶ θύραι VIII, 124.
καγχάζειν VI, 199.
καγχασμὸς ib.
καγχαστὴς συμπότης VI, 29.
ἐκ καγχρυδίου αἰθάρη I, 248.
καδδίσκια X, 93.
καδδίσκος VI, 14. VIII, 16. 17.
κάδδος I, 94. VI, 14.
καδίσκοι X, 61. 70.
κάδοι X, 70. 71. 134.
κάδος X, 10. 31. 166.
(δικαστικὸς) VIII, 123.
οἴνου Φοινικίου X, 70.
πίττινος X, 185.
καθαγίζειν λιβανωτὸν I, 26.
καθαιρεθεὶς VIII, 75.
καθαιρεῖν IX, 141.
καθαίρειν ἐκπώματα VI, 95.
οἰκίαν X, 28.
χελιδόνια τοῦ ἵππου I, 199.
καθαίρεσις ἀγαλμάτων I, 12.
καθαιρέτω παῖς VI, 94.
καθαίροντες VII, 97.
τὴν ἐκκλησίαν VIII, 104.
τὸ συμπόσιον VI, 94.
καθαιρόμενοι ἀστραγάλους ἐκ φορμίσκων IX, 101.
τὴν καθαιροῦσαν γνώμην ἔθεντο VIII, 15.
ὁ καθαίρων τὰς μάνδρας VIII, 151.
καθαλλόμενος ἀπ' ὄχθων ἵππος I, 196.
καθᾶραι τὸ ῥερυπωμένον IV, 180.
καθάρειος VI, 27.
καθαρειότητι χαίρων ib.
καθαρείως ib.
καθαρευούσης ἐξ οἰκίας παῖς VIII, 116.
καθαρεύσαντα προσιέναι θεοῖς I, 25.
κάθαρμα V, 162.
καθάρματα II, 131.
ἀποκαλῶν τοὺς πολλοὺς III, 66.
καθαρμάτων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις ἐκβλητότερος V, 163.
καθαρμοὶ I, 32.
καθαρμὸς IX, 140.

καθαρμίσαι IX, 129.
καθαροὶ ἄνθρωποι I, 32.
καθαρὸν ἀργύριον III, 86.
πρᾶγμα I, 33.
ὑποδεῖξαι ἑαυτὸν VIII, 68.
χωρίον V, 108.
καθαρὸς ἄργυρος III, 87. VIII, 98.
ἐγνώσθη VIII, 74. S.
καθάρσει VI, 141.
καθάρσεις I, 32.
καθάρσια ib.
καθάρσιοι θεοὶ I, 24.
καθάρσιον VIII, 104.
Καθάρσιον ὀμνύναι VIII, 142.
κάθαρσις ἀργυρίου III, 87.
χρυσοῦ ib.
καθάρται I, 14. 32. VII, 188.
καθαρτήρια I, 32.
καθαρῷ ἐν αἴρι διακείμενον χωρίον V, 109.
καθαρῷ τῷ προσιέναι θεοῖς I, 25.
καθάψαι τόξου I, 164.
καθέδρα II, 184. III, 90.
πρώτη VIII, 133.
καθέζεται III, 89.
καθεζόμενος III, 91.
καθεῖλεν ὁ κατηγορῶν VIII, 74.
καθεῖλον I, 180.
καθειμένος τὰς ὀφρῦς IV, 146.
καθεῖναι ἀγκύρας I, 103.
καθεὶς τὸ παττάλιον IX, 118.
καθέκαστον μῆνα VIII, 117.
καθελεῖν I, 166. 169. 180. IX, 153.
ἀγάλματα I, 12. S.
τὰς ἐπάλξεις I, 167.
καθέλκειν IV, 171.
καθέλκεσθαι I, 114.
εὖ καθελκόμενος ὑπὸ λήμματος VI, 191.
καθελκύσαι ἄγαλμα I, 12.
τοῦ τείχους τι I, 167. S.
καθελὼν VIII, 74.
καθέντες πᾶσαν ὀθόνην ἐπλέομεν I, 107.
καθέρποντα τὸν ἴουλον παρὰ τὰ ὦτα ἔχων II, 10.
καθεστάναι ποππυσμῷ (ἵππον) I, 210.
τὸ καθεστηκὸς V, 169.
τοῖς καθεστηκόσιν οὐκ ἀρεσκόμενος IV, 35. S.
οὐ χαίρων III, 66. S.
καθεστηκὼς ἐν πενίᾳ VI, 197.
καθετὴρ V, 98.
κάθετος γραμμὴ IV, 160.
καθεύδειν III, 123.
ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα II, 84.
καθηγήσασθαι (ὁδοῦ) III, 95.
καθηγητὴς ib.
καθ' ἡλικίας IX, 144.
κάθημα V, 98.
καθήμεθα III, 89.
οἱ καθήμενοι πράττοντες I, 50.
καθήμενος III, 91.
ἀναβάδην III, 90.
καθῆραι VI, 90. IX, 139.
τὸ ῥερυπωμένον IV, 180.
καθηράμενον προσιέναι θεοῖς I, 25.
καθηράντων ὑπηρέται VI, 94.
καθήρασθαι I, 33.
καθηρέθη VIII, 73. S.
καθῆστο III, 89.
καθησυχάζει ib.
κάθηται III, 89. S.
ὄνος ὁ ληφθεὶς IX, 112.
χελιχελώνη IX, 125.
χύτρα IX, 113.
καθιδρῦσαι ἄγαλμα I, 11.
καθιδρύσασθαι ib. S.
καθίδρυσις ἀγαλμάτων ib.
καθιερωμέναι ἡμέραι I, 36.
καθιερωμένος ἀνὴρ I, 20.
τόπος I, 8.
καθιερῶσαι ἄγαλμα I, 11.
καθιέρωσις ἀγαλμάτων ib.
καθίετο ψῆφος VIII, 123.
καθίζει III, 89.
καθίζειν ἀναβάδην VI, 175.
καθιζόμενος III, 91.
καθίζων ib.
καθικετεύειν I, 26. III, 68.
καθικετεύων III, 69.
καθιπποκρατεῖν IX, 141.
καθιπποκρατῆσαι I, 164.
καθιππομαχεῖν IX, 141.
καθίσαι III, 89.
ἐνέδραν I, 173.
καθιστάμενος εὐκόλως ἵππος I, 196.
καθιστάναι I, 208.
καθίστασθαι ἐμποδὼν V, 64.
κάθοδοι ἐκ τῶν ἐδωλίων IV, 132.
κάθοδος θεοῦ I, 16.
ὕδατος I, 116.
καθορᾶν II, 54. IX, 150.
καθορατικὸς IX, 151.
καθορῶν ib.
καθοσιῶσαι ἄγαλμα I, 11.
καθοσίωσις ἀγαλμάτων ib.
καθυβρίζων VIII, 75.
καθυβρίσαι IV, 32.
καθυβρισμένος κίναιδος VI, 126.
καθυφίσεως δίκη VIII, 143.
καθυφίσθαι ib.
καθυφήκατο ib.
καθυφῆκεν ib.
καθωσιωμέναι ἡμέραι I, 36.
καθωσιωμένος τόπος I, 8.
καίειν IX, 155. S.
καιναὶ πύλαι VII, 192.
καινὴ πόλις IX, 18.
καινὸν κεφάλαιον X, 39.
καινοτομεῖν μέταλλα III, 87.
καινοτομία (μετάλλων) ib.
καινοτομίαι μετάλλων VII, 98.
καῖον χωρίον V, 110.
καιρία πληγὴ IV, 189. Vid. V, 24.
καίρια ὑπολαμβάνουσαι κύνες V, 64.
καίριον VI, 204. S.
τὸ καίριον τῆς πληγῆς V, 23.
καίριον τραῦμα IV, 189.
καιρίως VI, 204. S.
καιροὶ ἱεροὶ I, 34.
τὸν καιρὸν παρεὶς I, 43.
καιρὸς ἀκαρὴς II, 33.
δειλινὸς I, 68. pl.
ἐπιτήδειος πρὸς κυνηγεσίαν V, 49.
ἐπὶ καιροῦ VI, 204. ἔξω ib. S.
ἐκ τοῦ καιροῦ λέγων VI, 142.
καιροῦ μαχομένου I, 112.
τοὺς καιροὺς καρπεὶς στρατηγὸς I, 179.
καιροφυλακεῖν VI, 204.
ἐν καιρῷ ib. S.
καιρῷ ἀμητοῦ I, 61. pl.
σὺν τῷ καιρῷ ἐγκαρτερῶν ἵππος I, 195.
τῶν καιρῶν ὑστερίζειν V, 134.
καιρῶσαι VII, 33.
καίρωσις ib.
καιρῷ σπόρου I, 61.
τρυγητοῦ ib. pl.
τῷ καιρῷ χρώμενος I, 43.
κακάβη VI, 90.
κακηγορεῖν II, 125. V, 117.
κακηγορηθεὶς VIII, 80.
κακηγορῆσαι ib.
κακηγορία II, 127. III, 138. IV, 33. V, 117. VIII, 80.
κακηγορίας δίκη VIII, 31.
κακηγορίστατος II, 127.
κακηγορίστερος ib.
κακήγορος III, 139. V, 118. VI, 152. 161. VIII, 80.
τὴν γλῶτταν VIII, 80.
κακηγόρως VIII, 81.
κακία IV, 12.
κακίαν καὶ ἀρετὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς ἄγει VI, 131.
κακίζειν III, 138. V, 117.
τελώνην IX, 32.
κακίσαι IV, 32.
κακισμὸς III, 138. IV, 33. V, 117.
κακίστῳ κόμματι κοπέντα IX, 91.
κακίστως V, 118.
κακκάβη X, 106.
κακκάβια ib.
κακκαβίζουσι πέρδικες V, 89.
κάκκαβος X, 106.
κακκάζουσι μελεαγρίδες V, 90.
κακόβιος VI, 169.
ἑστιάτωρ VI, 27.
κακοβίου δίκη VI, 154.
κακόβουλος VI, 169.
κακογαμίου γραφὴ VIII, 40.
δίκαι III, 48.
κακοδαιμονία III, 99. 116.
κακοδαίμων III, 116. V, 163. VI, 169.
κακοδικίας γραφαὶ VIII, 14.
κακοδοξία V, 160.
κακόδουλος III, 80.
κακοήθεια III, 64. 132. V, 119.
ῥήτορος IV, 22.
κακοηθέστερον ἀνατέτακε τὰς ὀφρῦς IV, 148. 149.
κακοήθης V, 119.
ῥήτωρ IV, 37.
κακοήθους δίκη VI, 154.
κακοήθως III, 132. IV, 24. V, 120.
ἔχων III, 64.
κακολογεῖ II, 119.
κακολογεῖν II, 125. III, 138. V, 117.
κακολογηθεὶς VIII, 81.
κακολογία II, 119. 122. III, 138. V, 117. VIII, 80.
κακολόγος II, 123. VI, 169. VIII, 80.
κακολόγως VIII, 81.
κακόνοια V, 116.
κακόνους II, 229. III, 66. VI, 169.
κακονούστατα V, 116.
κακόνως II, 230. V, 115.
κακόπνους ἵππος I, 197.
κακόποδες II, 195.
κακόπους ἵππος I, 197.
κακοπάθεια IV, 38.
κακοπαθὴς III, 131.
κακοπραγεῖν III, 99.
κακοπραγία ib.
κακοπραγίας οὔσης περὶ τὴν ἀγορὰν I, 53.
κακοπράγμων VI, 169.
ῥήτωρ IV, 36.

κακοῤῥημόνως VIII, 81.
κακοῤῥημοσύνη VIII, 80.
κακοῤῥήμων II, 128.
κακὸς IV, 13. VI, 169.
κακοσιτία VI, 36.
κακόσιτος V, 34. 41.
κακοσκελὴς II, 193.
κακοσμία II, 75.
κακοτεχνιῶν δίκη VIII, 37.
κακοτυχεῖν III, 99.
κακοῦν III, 47.
κακουργεῖν III, 113. IV, 49.
κακούργημα VI, 180.
κακουργήματος διαβολὴ VI, 176.
μετέχοντες VIII, 136.
κακουργία III, 132. IV, 50.
κακοῦργον III, 131.
κακοῦργος VI, 169.
σοφιστὴς IV, 48.
οἱ κακουργοῦντες περὶ τὸ ἐμπόριον VIII, 47.
κακουργῶν μαστιγούμενος X, 177.
κακούργως III, 132. IV, 51.
κακοφροσύνη VI, 169.
κακόφρων ib.
κάκχασος (ὁ βόλος) VII, 204.
κακῶν ἐπιθύμησις II, 231.
κακῶς ἀγορεῦσαι VIII, 80.
ἀγορεύων ἐλεύθερον δοῦλος VIII, 88.
κακῶσαι πολεμίους IV, 29.
κακῶς ἀκούσας VIII, 81.
ἀπόλοιτο VI, 169.
εἰπεῖν IV, 32. VIII, 80. S.
κακώσεως δίκη III, 47. VIII, 31.
ἀλόγου δίκη VI, 153.
τὰ καλὰ τῶν αἰσχρῶν οὐ διακρίνων VI, 131.
καλάθια X, 125.
καλαθίσκοι VII, 173. X, 125.
καλαθίσκος IV, 105. VII, 29.
κάλαθοι X, 125.
καλὰ ἱερὰ I, 162.
καλάμη κριθίνη IV, 77.
καλαμητρίδες I, 222. VII, 141.
καλαμίνη σύριγξ IV, 67.
καλάμινοι αὐλοὶ X, 153.
κάλοι X, 173.
καλάμινον πλέγμα VII, 173.
καλαμὶς V, 96. X, 59.
καλαμίσκος X, 168.
κάλαμοι I, 91. X, 60. 133.
γραφεῖς X, 61.
κάλαμος IV, 62. 71. V, 96. X, 170.
καλάμου γόνυ II, 188.
δοκίδες V, 82.
σάκτου ῥίψ X, 43.
καλαμώμενον VII, 142.
καλάπους X, 141.
καλάσιρις VI, 71.
καλαύροψ X, 131.
καλεῖν V, 203.
τὴν Λοχείαν III, 49.
τινὰ πατρόθεν II, 10.
καλὴ III, 71.
καλιαὶ X, 160. 161.
καλίδια X, 161.
καλιὸς ib.
κάλλη (αἱ ἐσθῆτες) VII, 63.
καλλίβολος VII, 204.
καλλιγραφεῖ τὸ πρόσωπον V, 102.
καλλίκαρπον χωρίον I, 239.
καλλιλογία V, 117.
καλλίμηρος II, 187.
καλλίνικος IV, 100.
τὸ κάλλιον Μητίχου VIII, 121.
καλλιπάρειος II, 87.
καλλίπηχυς II, 156.
καλλίπυγος II, 184.
τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις συγχέων VI, 131.
προϊέμενος κίναιδος VI, 127.
καλλιστεῖς ἄρτοι VI, 73.
καλλιστέφανος ἐλαία I, 241.
καλλίσφυρος II, 192.
καλλίτριχος II, 22.
καλλιφωνία II, 112. VI, 148.
καλλίφωνοι ὑποκριταὶ II, 111.
καλλιχίλωνος ὀβολὸς IX, 74.
κάλλιχθυς VI, 50.
καλλονὴ III, 72.
κάλλος III, 72. IV, 32.
τοῦ κάλλους παλιγκάπηλος VI, 127.
καλλύνειν X, 29.
καλλυνέτω παῖς VI, 94. S.
κάλλυντρον X, 29.
καλλύντρῳ σαιρέτω VI, 94. S.
καλλωπίζεσθαι V, 95.
δι' ἐπιγράμματος VIII, 131.
καλλωπίζεται τοῖς αἰσχίστοις VI, 132. pl.
καλλωπιζόμενος πρὸς θήλειαν ἵππος I, 211. 218.
καλλώπισμα VI, 181.
καλλώπισμα ποιεῖται τὴν πλεονεξίαν VI, 132.
καλλωπίσματα V, 95.
καλλωπισμοὶ ib.
καλλωπισμὸς IV, 32.
κάλοι I, 84. X, 36. 134. 135. 141. 146.
καλάμινοι X, 173.
κάλοις ἅπασι πλεῖν I, 107.
καλοκαγαθία IV, 10.
καλοκάγαθος IV, 11.
ᾧ καλὸν μόνον δοκεῖ ὃ βούλεται VI, 132.
καλόποδες VII, 84.
καλόπους II, 195. X, 141.
κάλος X, 31.
καλὸς III, 71.
νανίσκος IV, 147.
κάλπη VII, 186.
κάλπις VIII, 66. X, 30.
κάλτιον VII, 90.
καλύβαι I, 74. IX, 14.
καλύβας VII, 129.
καλύβη I, 73. 74.
ὁ Καλυδώνιος σῦς V, 45.
κάλυκες V, 96.
κάλυμμα VII, 95.
καλύμματα ἱερέων X, 191.
(ὀφθαλμῶν) II, 66.
καλυμμάτια X, 152. 172. 173.
καλυπτῆρες Κορινθιουργεῖς X, 157.
καλύπτρα III, 37. IV, 116.
καλχαίνων VII, 169.
καλώδια I, 93.
καλώδιον VII, 160.
καλῷ θεῷ πρίπων IV, 136.
κάλωνες I, 93.
κάλων πάντα ἀνατείναντες ἐπλέομεν I, 107.
αὐτὸς ῥήτωρ VI, 144.
ἀπὸ κάλων πλεῖν I, 113.
ἀπὸ κάλω (ὁδὸς) X, 48.
τοὺς κάλως IV, 131.
καλῶς λέγειν V, 117.
οὐρανοῦ κείμενον χωρίον V, 108.
πνευμάτων ἔχον χωρίον ib.
κάμακα παραστήσασθαι I, 224.
κάμακες X, 117. 130. 141. 143.
περίφλεκτοι X, 117.
κάμακι χρώμενος VII, 138.
κάμαξ I, 136. X, 133.
ξυστὴ X, 144.
καμάραι X, 52.
καμάρα ὠτὸς II, 86.
καματηρῶς III, 105.
κάματος III, 104.
ὁ ἐν καμάτῳ δρόμος I, 206.
καμάτων ἀνάπαυσις VI, 178.
καμέλλα X, 110.
ἐν κάμῃ καὶ κατανεύσῃ τὴν κεφαλὴν ἵππος I, 205.
κάμηλοι ἐπισεσαγμένοι τὰ σκεύη I, 139.
ἐπὶ καμήλων μάχονται Βάκτριοι I, 140.
κάμινος ἀνθράκων VII, 110.
βαλανείου VII, 166.
κάμνειν III, 143.
κάμνων III, 104. S.
καμπὰς ποιεῖσθαι I, 204.
ὁ ἐν καμπῇ δρόμος III, 147.
κάμπτειν VII, 119.
κάμπτηται I, 207.
καμπτικὸν φανάριον IV, 64.
καμπύλη IV, 119.
βακτηρία X, 173.
ῥὶς II, 73.
καμπύλον IV, 161.
κάμψαι τὸ σῶμα IV, 98.
κάμψις IV, 97.
καμὼν V, 72.
κανᾶ I, 33. X, 90.
τὰ κανᾶ ἐνῆρκται VIII, 83.
κάναβος VII, 164. X, 189.
κανάβων πλέγμα VII, 178.
κανάξαι X, 85.
κάναστρα VI, 86. X, 84. 85.
κεράμεα X, 85.
(καναταλὴς IV, 183.)
κάνδυλος VI, 69.
κάνδυς VII, 58.
ἁλιπόρφυρος VII, 58.
ὁλοπόρφυρος VII, 63.
πορφυροῦς VII, 58.
κανδύταλις X, 137.
κανδύτανες VII, 79.
κάνεον X, 102.
κάνες VI, 86. X, 90.
κανίσκια X, 90.
κανίσκιον VI, 86. VII, 176.
πλεκτὸν VII, 176. X, 91.
κανήτια X, 90.
κανήτιον VI, 86.
κανθαρὶς X, 122.
Κάνθαρος VI, 96.
κανθήλια II, 53.
κανθοὶ II, 71.
κάννα X, 166.
καννάβια VII, 94.
κανναβὶς VII, 72. X, 176.
κάνναβος X, 176.
κάνναι VII, 176. X, 184. 185.
καννηοποιὸς X, 184.
κανόνια I, 92.
κανοῦν VII, 176. X, 65.
ἀρτοφόρον VI, 32. X, 91.
κάνυστρον X, 86.

καπὼν IV, 171. VII, 36. 125. X, 125. 147.
τοῦ πηδήματος III, 151.
καπάναξ I, 142.
καπάνη ib.
καπηλεία III, 124. IV, 50. VII, 9.
καπηλεῖα IX, 34.
καπηλείαν ἀσκεῖ προσώπῳ V, 102.
καπηλεῖον VIII, 193.
ἐκ καπηλείου προδοσίᾳ πίνειν VII, 194.
καπηλεύειν IV, 49. VII, 8.
τὰ καπηλευόμενα VII, 8.
καπηλεῦσαι III, 124.
καπηλικὴ VII, 9.
καπηλικὸν ζυγὸν X, 177.
καπηλικὸς σοφιστὴς IV, 48.
καπηλικῶς III, 125. IV, 51.
καπηλὶς VII, 194.
κάπηλοι I, 50. VII, 8. 193. IX, 34.
καπήλοις ἐπίχαρτον IX, 36.
κάπηλος III, 124. VI, 128.
σοφιστὴς IV, 48.
καπήλων σύστασις IX, 143.
καπίθη IV, 168.
Καπίων (νόμος) IV, 65.
κάπνη VII, 123.
καπνίζειν VI, 91.
τὰς μελίττας I, 254.
καπνοδόκη VII, 123.
κάππαρις VI, 66.
κάπραινα VII, 202. 203.
κάπρος V, 94.
κάπυρις VII, 58.
κάραβοι VI, 94.
κάραβος VI, 47.
καράβων ὄστρακα VI, 51.
καραδοκεῖν II, 41. VI, 204.
καρβατίνη VII, 88.
καρδάμη VI, 76.
κάρδαμον Μιλήσιον VI, 67.
καρδία II, 46. 216.
θυμοῦ τόπος II, 227.
καρδίας βάσις II, 218.
καρδιώττειν II, 217. IV, 187.
καρδοπεῖον X, 112.
καρδοπογλύφος VII, 179.
κάρδοποι X, 192.
κάρδοπος I, 145. VI, 90. VII, 179. X, 102.
νόκοπος VII, 22.
καρηβαρεῖν IV, 184.
ὑπὸ μέθης II, 41.
καρηβαρία II, 41. IV, 184. V, 132. VI, 183.
καρηβαριᾶν II, 41.
καρηβαρικὸν βρῶμα ib.
νόσημα IV, 184.
πάθος II, 41.
ποτὸν ib.
καρίδες VI, 51.
Καρικὴ Μοῦσα IV, 76.
Καρικὸν αὔλημα IV, 75.
ὄρχημα IV, 100.
Καρῖναι κύνες V, 37.
καρκῖνοι (περὶ τοὺς κροτάφους) II, 85.
καρκῖνος λίθους ἑλὼν X, 148.
καρκίνους καττύομαι VII, 90.
καρκίνωμα IV, 198.
κρυπτὸν ib.
κάρος IV, 184.
καροῦν II, 41.
καρπεῖα VII, 149.
καρπεύειν ib.
καρπία πρωία VII, 152.
καρπίσασθαι VII, 149.
κάρπιμα δένδρα I, 234.
καρποὶ ἐδέψησαν I, 53. pl.
χειρὸς V, 99.
καρπὸν ἐλαίας δρέπεσθαι VIII, 146.
καταράσσειν ib.
καρπὸς I, 237.
ἀθησαύριστος I, 243. E.
ἀκμάζων I, 237. E.
βραχίονος II, 142.
ἐπέτειος I, 57. E.
πρώιμος VII, 157.
συκῆς, γλυκὺς I, 242. E.
καρποῦ δίκη VI, 153. VIII, 31.
τοὺς καρποὺς διαφθορὰ κατέλαβε I, 53. S.
καρποῦσθαι IV, 42. VII, 149.
μὴ ἐῶν ἄτις ἐπρίατο VIII, 59.
περὶ καρποὺς κοσμήματα V, 99.
καρποὺς συναγαγεῖν I, 225.
τὰ τοὺς καρποὺς τρέφοντα I, 238.
καρποφόρα δένδρα I, 230.
καρποφορεῖν ib.
καρπῶν συλλογὴ I, 226.
περὶ καρπῶν συλλογὴν I, 61.
κάρπωσις VII, 149.
καρτερὰ μάχη I, 165.
καρτερεῖν IV, 12.
καρτερία IV, 10.
καρτερικὸς IV, 11.
καρτερικῶς ib.
καρτερὸν τεῖχος I, 170.
καρτερὸς IV, 11.
καρτερῶς ib.
κάρυα I, 232. VI, 79. 80.
οὐκ ἔχοντα διαφυὴν I, 232.
Περσικὰ VI, 80. pl.
καρυατίδες IV, 104. V, 97.
καρυκεύματα VI, 56.
καρύκη ζωμοῦ ib.
καρύοις ἀρτιάζειν IX, 101.
κάρυον VII, 76.
Καρχηδόνιον λῖνον V, 26.
ἐκ Καρχηδόνος καυλὸς VI, 67.
καρχήσιον I, 91. VI, 95. X, 134.
κασαλβὰς VII, 202.
ἐν κασαυρείοις ζῶν VI, 188.
κάσσαι ἱππικοὶ VII, 68.
ἀπὸ κασσιτέρου ἀσπὶς I, 133.
κασσιτέρῳ νομίσαντες Συρακούσιοι IX, 79.
καστάνεα I, 232.
Καστορίδες κύνες V, 39.
Καστόριοι κύνες V, 37.
Καστόριον μέλος IV, 78.
καταβαίνει III, 93.
καταβαίνειν I, 187.
καταβαίνοντος ἐκ γῆς τοῦ πνεύματος I, 105.
καταβαλεῖν V, 103.
ἀγάλματα I, 12.
τὰ βλέφαρα II, 67.
τὸ σπέρμα II, 6.
τέλος IX, 13.
τιμὴν III, 83.
τὰς χιλίας VIII, 37.
καταβάλλειν μισθὸν IV, 46.
καταβαλλόμενος VIII, 157.
καταβάλλων VIII, 157.
καταβάπτων VII, 169. S.
καταβαρεῖαι νῆες I, 103.
καταβαρεῖς εἶναι τὰς πλάστιγγας IV, 172.
καταβάτης Ζεὺς I, 24. IX, 41.
καταβαυκαλῶσι τίτθαι τὰ παιδία IX, 127.
καταβεβηκυίας τῆς τοῦ σίτου τιμῆς I, 51.
καταβεβλημένος στρατηγὸς I, 179.
καταβέβρωκε τὰ ὄντα VI, 39.
καταβιβρώσκειν ib.
καταβλέπειν II, 56.
εἰς τὴν γῆν II, 52.
καταβλήματα IV, 127. 131.
καταβοᾶν II, 126. VIII, 154.
καταβοὴ II, 126. V, 160.
καταβολὴ I, 16. V, 103. VIII, 157.
ἐράνου VIII, 144.
μισθοῦ IV, 47.
πυρετοῦ VI, 176.
τέλους IX, 31.
ὕδατος I, 116.
φόρων III, 94.
κατὰ βοὸς εὔχεσθαι I, 27.
καταβρέχειν IV, 180.
καταγαγεῖν πλοῖον VII, 29.
σκώληκας ib.
καταγαγέσθαι I, 101.
κατάγεια οἰκήματα VII, 123.
κατάγειοι οἰκήσεις IX, 49.
καταγελᾶν III, 101. V, 128. VI, 199.
καταγελάσαι IV, 32.
καταγελαστικῶς V, 128.
καταγέλαστοι III, 101.
καταγέλαστος III, 101. VI, 122. 201.
καταγελῶν τῶν νόμων VIII, 77.
καταγέλως IV, 33. V, 128. 199. VIII, 78.
κατὰ γένη IX, 144.
κατάγεσθαι I, 73.
καταγηράσαι II, 14.
καταγινώσκειν VIII, 21.
τὴν καταγινώσκουσαν γνώμην ἔθεντο VIII, 15.
καταγλωττίζειν II, 109.
καταγλωττισμένον ib.
καταγλωττισμὸς ib.
κάταγμα VII, 29. 209.
καταγνῶναι VIII, 18.
καταγνώσεις VIII, 88.
κατάγνωσις VIII, 9. 21. 73. 149.
καταγράψαι γραμμὰς IX, 104.
καταγωγαὶ IX, 39.
καταγωγὴ I, 73. 99. 102. III, 58.
καταγώγιον I, 73. III, 59.
τοῦ δευτεραγωνιστοῦντος IV, 124.
καταγωγὶς VII, 49.
καταγωνίζεσθαι IX, 141.
καταγωνίσασθαι I, 150.
καταγωνισμὸς IX, 142.
καταδακρῦσαι II, 63.
καταδεδιαιτημένοι VIII, 129.
καταδεδικάσθαι VIII, 22.
καταδεδυκός τι εἰς λεκάνην τρυγὸς τῷ στόματι ἀνελέσθαι IX, 124.
καταδεεῖς στρατιῶται I, 158.
καταδεὴς III, 136. V, 124.
ἵππος I, 197.
καταδεῖν VIII, 71. S.
καταδείσας V, 123.
κατάδενδρον χωρίον I, 239.
κατάδεσμον ἥβης VIII, 66. X, 181.
καταδεῶς I, 159. III, 137. V, 123.
καταδήλως VI, 207.
κατὰ δήμους εἰσφοραὶ VIII, 108.
ἱερὰ IX, 15.

καταδιαιτησάμενος VIII, 129.
καταδικάζειν VIII, 21. 22. 154.
τὴν καταδικάζουσαν γνώμην ἔθεντο VIII, 15.
καταδικάζων VIII, 8.
καταδικάσαι VIII, 9. 24. 149.
καταδικάσασθαι VIII, 24.
ὁ καταδικασθεὶς VIII, 73.
ἧλω ib. pl.
καταδίκη VIII, 9. 21. 23. 73. 149.
καταδίκος VIII, 22. 23. 73.
καταδουλοῦσθαι IX, 141.
καταδουλώσασθαι III, 75. 81.
καταδούλωσις IX, 142.
καταδραμεῖν πρὸς τὸ κάταντες μεμελετηκὼς ἵππος I, 196.
καταδύειν κυνέῃ VII, 169.
καταδύεσθαι I, 114. VII, 138.
τὸν ἥλιον IV, 157.
καταδῦσαι αὐτάνδρους τὰς ναῦς I, 124.
καταδύσεις μελιττῶν VII, 147.
καταδύων τοὺς καταχθέντας τελώνης IX, 32.
κατὰ ἔθη IX, 144.
οἱ καταζευγνύντες IV, 86.
καταθεῖν I, 187.
καταθεῖναι IV, 103.
ζημίαν VIII, 147.
τέλος IX, 31.
καταθέλγειν IV, 49.
κατάθεος I, 20.
καταθέσθαι V, 103.
εἰς τὸ δεσμωτήριον VIII, 71.
ζημίαν VIII, 147.
κατάθεσις V, 103.
(μισθοῦ) IV, 47.
καταθεωρῆσαι IV, 8.
καταθορυβεῖν VIII, 154.
καταθροεῖν ib.
καταθρυλλεῖν ib.
καταθυμεῖν I, 159.
καταιβάτης Ζεὺς I, 24. IX, 41.
καταίγιος (ἄνεμος) I, 110.
καταιγὶς I, 110.
(τοῦ δημοσίου) VI, 129.
κατὰ ἴλας IX, 144.
καταινεῖν IV, 180.
καταίνεσις ib.
καταισχύνων τὴν ὥραν VI, 127.
οὐ καταισχυνῶ τὰ ὅπλα VIII, 105.
καταιτιᾶσθαι III, 138.
κατακαλεῖν τοὺς ἐξ ἀγρῶν VIII, 116.
θεοὺς I, 26. S. pl.
κατακεκεντημένον δέρμα κεφαλῆς II, 36.
κατακεκαρματίσθαι IX, 88.
κατακελεῦσαι IV, 93.
κατακελευσμὸς (Πυθικοῦ νόμου) IV, 84.
κατακεραυνοῦν σίδηρον X, 149.
κατακερματίσαι IX, 56.
κατακηλεῖν IV, 49.
κατακηροῦντα I, 208.
κατακηρῦξαι ἐκεχειρίαν IV, 93. pl.
κατακηρύττειν ἡσυχίαν IV, 91. 93.
κατακηρυχθεὶς μὴ παρὼν VIII, 61.
κατακλεῖδες X, 22.
τὰ κατακλείοντα τὰς θύρας ib.
κατακλεῖσαι I, 167. VIII, 71.
κατακλεὶς (ὠμοπλατῶν) II, 133.
κατακληρουχεῖν VIII, 136.
κατακλησία VIII, 116.
κατάκλησις θεῶν I, 29.
κατακλῖναι X, 52.
τὴν θύραν X, 25.
κατακλίνεσθαι (τὸν ἥλιον) IV, 157.
κατακλινὴς III, 106.
κατακλινόμενος VIII, 143.
κατακλυσμὸς I, 114. 116.
(φωνῆς) IV, 146.
κατακοιμίσαι τὸν λύχνον VII, 178.
κατακολούειν VIII, 154.
κατακολπίσασθαι I, 102.
κατακολυμβᾶν VII, 138.
ἡ κατάκομος γυνὴ IV, 138. 140.
ἡ πολιὰ IV, 138. 139.
κατακορὴς εἰμὶ X, 151.
κατάκορός εἰμι ib. S.
κατακόρως ἔχω ib.
κατακοσμῆσαι IX, 139.
κατακόσμησις IX, 140.
κατακούειν II, 81. IV, 45.
κατακρατεῖν IX, 141.
κατακράτησις IX, 142.
κατακρημνίσαι VIII, 70.
κατὰ κρημνοῦ ὦσαι ib.
κατακρούειν VIII, 154.
κατακρύπτειν ἀπόῤῥητα V, 146.
κατακρύψαι VI, 209.
κατακρύψασθαι ib.
κατάκται VII, 16.
κατακτήσασθαι συμμάχους IV, 29.
κάτακτον VI, 110.
κατακυβεύων τὴν οὐσίαν III, 117.
κατακωμᾶσθαι VI, 200.
κατακωχὴ I, 16.
εἰ μὴ καταλάβοιεν τοῦ πέμπτου τῶν ψήφων VIII, 53.
καταλαλεῖ II, 125.
καταλέγειν II, 118.
πλουτίνδην VI, 175.
καταλέγεσθαι ἀπὸ διακοσίων μέτρων VIII, 103.
καταλειτουργεῖν III, 67.
καταλειτουργῶν τὴν οὐσίαν ib.
καταλείφειν τιτάνῳ VII, 124.
οὐ καταλείψω τὸν προστάτην VIII, 105.
καταλελιθῶσθαι VIII, 23.
καταλήγουσα εἰς στενὸν κεφαλὴ V, 69.
καταλήλιπται πίττῃ IX, 112.
καταληφθῆναι I, 16.
κατάληψις ib.
καταλλαγῆναι I, 153.
καταλλάσσεσθαι ib.
καταλλάττειν νόμισμα VII, 170.
τὰς Φωκαΐδας IX, 93.
τὰ καταλογάδην II, 76.
καταλογάδην λέγειν V, 175.
τῶν καταλογάδην δόκιμον οὐδεὶς V, 155.
ὑπὲρ τὸν κατάλογον II, 11.
κατάλογος II, 118.
οἱ ἐκ καταλόγου VIII, 115.
τὴν ἐκ καταλόγου ἡλικίαν ἔχων II, 11.
οἱ ἐκ καταλόγου στρατιῶται I, 177.
τῷ καταλόγῳ ἀνδρωδῶς ἐναριθμεῖσθαι II, 20.
(κατὰ τὸ Λοκρὸν V, 102.)
καταλοχῆσαι I, 173.
κατάλυμα I, 73.
καταλύοντες τὸν δῆμον ῥήτορες VIII, 52.
καταλῦσαι I, 73.
καταλύσασθαι ib.
ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνιὼν VI, 152.
καταλύσεως δήμου δίκη VI, 154.
κατάλυσις I, 73.
πολιτείας IV, 38.
καταλυτήριον I, 73.
καταλύων τὴν δημοκρατίαν ῥήτωρ IV, 25.
πολιτείαν VI, 152.
πολιτείαν ῥήτωρ IV, 35.
καταλῶ VII, 24.
καταμαθητικὸς IX, 152.
καταμανθάνειν IX, 150. 152.
καταμανθάνων IX, 152.
καταμαρτυρῆσαι ψευδῆ VIII, 58.
καταμαρτυρῶν VIII, 31.
καταμέμφεσθαι III, 138.
κατάμεμψις ib.
καταμέργειν I, 225.
κατὰ μέτωπον ἐπελθεῖν I, 172.
ἔταξαν τὰς ναῦς II, 46.
καταμηλοῦν VII, 169.
κατὰ μικρὸν VIII, 125.
καταμισθοφορῶν ῥήτωρ VI, 190.
κατὰ μόνου τοῦ ἑτέρου ποδὸς πηδῶν IX, 121.
καταμύειν V, 72.
καταμῦσαι II, 67.
καταμύων IX, 113. 117.
καταναλίσκων τὰ ὄντα εἰς τὸ δημόσιον III, 67.
τὰ πατρῷα III, 117.
καταναυμαχεῖν IX, 141.
καταναυμαχῆσαι I, 124.
κατανέμειν VII, 183.
κατανεμόμενοι VIII, 136.
κατάνεμος λιμὴν I, 101.
κατανεύειν V, 61.
κατανεύων τὴν κεφαλὴν ἵππος I, 205.
κατανοεῖν IX, 150. 151.
κατανοῆσαι IV, 8.
κατανόησις IV, 7.
ἄστρων IV, 155.
κατανοητικὸς IV, 7. IX, 151.
πρὸς τὸ κάταντες καταδραμεῖν I, 196.
κατάντη χωρία I, 187.
καταντιβολῶν II, 69.
καταντλεῖν IV, 180.
κάταντλον ἦν τὸ σκάφος I, 113.
καταννστάζειν III, 123.
κατανυστάζων III, 122.
κατανυστάξαι II, 67.
κατανωτιαῖοι νεῖαι I, 148.
κατὰ νώτου ἐπελθεῖν I, 172.
καταξῆναι VII, 30.
καταπαλαίειν σφοδρῶς III, 149.
καταπεζομαχεῖν IX, 141.
καταπέλται Μακεδονικοὶ I, 139.
καταπέμπειν τὸ πνεῦμα εἰς τὸν αὐλὸν IV, 68. S.
καταπεπλᾶσθαι IV, 49.
καταπεπλασμένος σοφιστὴς IV, 48.
συμπότης VI, 29.
καταπεπλασμένως IV, 51.
καταπεπλεῦσθαι VII, 48.
καταπεπνῖχθαι τὸ φθέγμα IV, 114.
καταπεπτηχέναι III, 137.
καταπεπτηχὼς III, 136.
καταπεπυκασμένως IV, 51.
καταπετάσματα VII, 96.
καταπεφημισμέναι ἡμέραι I, 36.
καταπῆξαι πάτταλον IX, 120.
καταπίνειν τὴν οὐσίαν VI, 20.
καταπίπτειν IV, 49.
καταπλαγία III, 137.
καταπλάσαι IV, 180.

καταπλασθὲν φάρμακον IV, 182.
κατάπλασμα IV, 181.
καταπλαστὸν φάρμακον ib.
καταπλάττειν χύδην VII, 195.
κατάπλεα θηρίων ὄρη V, 13.
καταπλεῦσαι I, 101.
κατάπλεων IV, 170.
κατάπλεώς εἰμι V, 151.
καταπλὴξ III, 136.
καταπλῆξαι πολεμίους IV, 29.
κατάπλους I, 98. 102.
καταπλῦναι VI, 49.
καταπλύνειν κεφαλὴν I, 183. 200.
καταπνεῖν IV, 68.
καταπνεῖσθαι V, 111.
καταπνεόμενα ὄργανα IV, 58.
καταπνεόμενον χωρίον V, 110.
καταπνεόμενος λειμὼν I, 240.
κατάπνους λειμὼν ib.
καταπολεμεῖν IX, 141.
καταπολεμηθῆναι I, 168.
καταπολεμῆσαι I, 166.
καταπολέμησις IX, 142.
καταπολιτευόμενος τὸν δῆμον IV, 36.
καταποντιστὴς VI, 152.
καταπορνοκοπῶν τὴν οὐσίαν III, 117.
καταπρανὴς χεὶρ IV, 105.
καταπράττων IX, 157.
καταπρῆσαι I, 174. IX, 155.
κόσμον τοῦ νεὼ I, 12.
καταπροήκατο τὴν κατηγορίαν VIII, 143.
καταπτύειν II, 103.
καταπτύστης ib.
κατάπτυστον ib.
κατάπτυστος V, 162.
καταπύγων II, 184. VI, 126.
ὁ δάκτυλος II, 184.
καταραθυμεῖν I, 159.
κατάραι I, 101.
καταρᾶσθαι V, 129.
καταράσσειν καρπὸν VII, 146.
κατάρατος V, 130.
καταργεῖν III, 123.
καταριθμεῖν IV, 162.
καταριθμεῖσθαι ib.
καταριστεύοντες στρατιῶται I, 176.
καταρόσω VIII, 106.
καταῤῥαίνειν X, 30.
οἰκίαν X, 28.
κατάῤῥους II, 78. IV, 185.
κατάῤῥυτα χωρία I, 187.
κατάῤῥυτοι γήλοφοι I, 228.
κατάῤῥυτον χωρίον I, 239.
κατάῤῥυτος γῆ I, 238.
κάταρσις I, 102.
καταρτιστῆρες I, 153.
καταρχὰς VIII, 83.
κατάρχειν ib.
κατάρχεσθαι ib.
καταρχὴν VIII, 99.
κατασβέσαι τὸν λύχνον VII, 178.
κατασύραι τὰς ἐπάλξεις I, 167.
κατασεῖσαί τι τοῦ τείχους ib. S.
κατασεσημασμένα VIII, 77.
κατασημαίνεσθαι VIII, 127.
εἰς τὸ κατασημαίνεσθαι ἐπιτήδειος κηρὸς X, 59.
κατασημήνασθαι VIII, 27.
κατασιγάζειν VIII, 154.
κατασιγάσαι VI, 209.
κατασκευαζόμενος IX, 6.
οἱ κατασκευάζοντες νεὼς ἢ ἀγάλματα I, 12.
κατασκευάζων IX, 6.
κατασκευάσασθαι διατριβὴν IX, 42.
τὴν οἰκίαν τοῖς σκεύεσιν IX, 13.
κατασκεύασμα VII, 7.
κατασκηνῶσαι I, 73. 160.
κατάσκια ἄλση I, 229.
κατάσκιος ζώνη IV, 159.
κατάσκοποι I, 173. IV, 129.
κατασπᾶσαι I, 167.
κατασπᾶσθαι I, 114.
κατασπεῖσαι I, 27.
κατασπένδειν ib.
καταστραμνίζειν τὸν οἶνον VII, 162.
καταστάσεις ἐπιτρόπων VIII, 89.
καταστὰς ἐμποδὼν V, 134.
καταστασιάζειν VIII, 154.
τὴν κατάστασιν τοῦ βίου μοχθηρὸς V, 118.
εἰς κατάστασιν ἐμφανῶν δίκη VIII, 33.
κατάστασις ἀγαλμάτων I, 11.
ἀρχῆς VI, 177.
κατάστεγα X, 52.
κατάστεγον I, 80.
καταστείχειν VI, 154.
κατάστικτον σῶμα παρδάλεως V, 83.
χρῶμα λευκοῖς γράμμασι V, 86.
κατάστικτος VII, 49.
χιτὼν VII, 55.
καταστρατοπεδεύσασθαι I, 160.
κατάστρωμα I, 92.
κατασύρειν λείαν εἰς τὰς ναῦς I, 125.
κατασύρεσθαι I, 114.
κατασύροντος τοῦ ῥοῦ πλεῖν I, 111.
κατασχάζειν IV, 182.
κατασχεθῆναι I, 16.
κατασχεῖν τὰ ὑπερδέξια I, 172.
κατασχὼν V, 134.
κατατεθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον VIII, 71.
κατατεῖναι (ἀγκύρας) I, 103.
κατατετριμμένη ἑταίρα VII, 39.
κατὰ τέχνας IX, 144.
κατατήκεται VI, 114.
κατατιθέναι (μισθὸν) IV, 46.
κατατίθεσθαι τρεῖς δραχμὰς VIII, 38. pl.
(κατὰ τὸ λοκρὸν) V, 102.
κατατομὴ (θεάτρου) IV, 123.
κατάτροπα IV, 65.
κατατρῶσαι I, 124.
κατὰ τύχας IX, 144.
καταυλεῖσθαι IV, 67.
καταυλίσασθαι I, 73.
καταφαγὰς VI, 40.
καταφαγὼν VI, 39.
δικατάλαντον IX, 77.
καταφανὴς VI, 206.
καταφανῶς VI, 207.
καταφέρειν IV, 172.
καταφιλεῖν IX, 114.
καταφλέγειν IX, 155.
καταφλέξαι νεὼν I, 12.
καταφορὰ IV, 46.
ὕδατος I, 116.
κατάφρακτα πλοῖα I, 119.
κατάφρακτον πλοῖον I, 92.
καταφυγὼν ὥς τινας VIII, 50.
κατάφυτον χωρίον I, 239.
καταφωραθῆναι VIII, 69.
καταφωρᾶν τὸ θηρίον V, 60.
καταχαίρειν III, 101. V, 128.
καταχέαι πραγμάτων τῷ οἰκέτῃ III, 77.
καταχέῃ II, 97.
τοὺς καταχθέντας καταδίκην τελώνας IX, 32.
καταχθόνιοι θεοὶ I, 24.
καταχλευάζειν III, 101. VI, 199.
καταχλευαστικὸς VI, 200.
καταχλευαστικῶς ib.
καταχόρευσις IV, 84.
κατάχρεως III, 85.
κατάχρυσος γῆ VII, 97.
καταχρωννὺς VII, 169.
καταχρῶσαι τὴν κόμην II, 31.
κατάχρωσις VII, 169.
καταχύσματα III, 77. VI, 56. 59.
καταχυσμάτια VI, 68.
κατάχυτλα VI, 60.
κατάχυτλον X, 63.
καταψᾶν τοὺς ἵππους I, 211. 214.
καταψεύδεσθαι VIII, 30.
καταψευδομαρτυρεῖν ib.
καταψευδομαρτυρεῖσθαι ib.
καταψευδομαρτυροῦμαι VI, 153.
καταψηφίσασθαι VIII, 9. 149.
καταψηφισμὸς VIII, 149.
καταψύχεσθαι IV, 186.
κατεαγέναι τὴν κλεῖν IV, 188.
τὰ ὦτα II, 83.
κατεαγὼς τὴν κλεῖν X, 23.
κατέακται τὰ ὦτα τῷ παρασίτῳ IV, 148.
κατεάχθαι ὀστοῦν IV, 187.
τὰ ὦτα IV, 185.
κατεβύρσωσαν VIII, 84.
κατεγελάσθη κατὰ μικρὸν VIII, 125.
κατεγλωττισμένον II, 109.
κατέγνω VIII, 149.
κατεγνῶσθαι VIII, 22.
κατεγνώσθη VIII, 73.
κατεγνωσμένος VIII, 22.
κατεδαίσαντο VI, 102.
κατεδήδεστο VI, 38.
κατεδηδοκὼς ib.
τὰ πατρῷα III, 117. VIII, 45.
κατεδικησάμην VIII, 64.
κατεδίκησεν ib.
κατεδικάσατο (ὁ κατήγορος) VIII, 74.
κατεδικάσθη VIII, 73.
κατειλημμένος III, 70.
ἐκ θεοῦ τόπος I, 15.
κατείληπται μίτρᾳ τὴν κεφαλὴν IV, 153.
κατειλῆφθαι III, 69.
κατειπεῖν IV, 30. S.
κατειργάσατο IX, 153.
κατειργάσθη IX, 156.
κατειρωνεύεσθαι VI, 200.
κάτεισιν III, 93.
κατεῖχεν οἴκοι ἑαυτὸν IX, 144.
κατ' ἐκδόσεις (δάνεισμα) VIII, 141.
κατεκπλῦναι VI, 49.
κατεκτήσατο VIII, 150.
κατέλαβε διαφθορὰ τοὺς καρποὺς I, 53. S.
τὴν πόλιν IX, 159. S.
κατεληλυθυίας τῆς τοῦ σίτου τιμῆς I, 51.
κατελθὸν (βέλος ἐξ οὐρανοῦ) IX, 41.
κατενέγκαι I, 167.
κατενεγκεῖν ἀγάλματα I, 12.
ἔρανον VIII, 144.
κατενεχυράζειν III, 84. VIII, 148.
κατενεχυρασμὸς VIII, 148.
κατεπᾴδειν IV, 49.
κατεπολεμήθησαν I, 168.
κατεπράχθη IX, 156. S.

κα-

κατεπτηχότας III, 137.
κατεπτηχὼς ib.
    στρατηγὸς I, 179.
κατερᾶν τὸν οἶνον VII, 162.
κατεργάσασθαι IX, 153.
κατερείκειν πυροὺς VII, 180.
κατερείξας VII, 181.
κατέρικτα I, 247. VI, 61.
κατεῤῥάγη ὄμβρος I, 116.
κατεῤῥαθυμημένοι στρατιῶται I, 158.
κατέῤῥει κύματα I, 109.
κατεῤῥινῆσθαι IV, 187.
κατεῤῥυηκότα V, 150.
κατεῤῥύη ὄμβρος I, 116.
κατέρχεται III, 93.
κατέσεισάν τι τοῦ τείχους I, 167.
κατεσθίειν ὀδοῦσι V, 94.
κατεσθίων VI, 39.
κατεσκελετευμένος II, 194.
κατεσκευασμένα πληρώματα νεὼς I, 121.
κατεσπουδασμένος συμπότης VI, 29.
κατεστηλιτευμένος VIII, 73.
κατέστρωντο πάντες IX, 153.
κατέσυραν τὰς ἐπάλξεις I, 167.
κατέσχε τὴν πόλιν IX, 159.
κατευθῦναι τὸ ἐκχωρῆσαν ἄρθρον IV, 179.
κατευθύνειν VIII, 22.
κατευθύνειν τὸ σκάφος I, 98.
κατεύχεσθαι V, 128. 129.
κατευχόμενος ὄνειαν ἀνθρώπων VI, 123.
κατεχαρίσατο VIII, 143.
κατέχειν τὸν ἵππον I, 205.
    ἑαυτὸν οἴκοι IX, 144.
    τὼ χεῖρε παρ' ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος VIII, 77.
κατεχεῖτο ὄμβρος I, 116.
οἱ κατεχόμενοι τῷ σοφιστῇ IV, 44.
κατεχόμενος ἐκ Πανὸς I, 19.
οὐ κατέχων τὸν λογισμὸν VIII, 77.
κατεψημένων τριχῶν διάκρισις IV, 141.
κατεψυγμένη ζώνη IV, 159.
κατεψύχθαι IV, 186.
κατηγορεῖν III, 138. V, 117. VIII, 30.
    ἀναστρέψαντα VIII, 26.
ἦ μὴν κατηγορεῖν ἀληθῆ VIII, 55.
κατηγορεῖσθαι VIII, 67.
κατηγορῆσαι IV, 30.
κατηγόρησεν ἐνδόσιμα VIII, 143.
κατηγορία III, 138. IV, 26. V, 117. VIII, 30. 67.
    ἡταιρηκότων VIII, 43.
τὴν κατηγορίαν καταπροῄκατο VIII, 143.
οἱ ἐν κατηγορίᾳ φόνου VIII, 66.
κατήγορος IV, 25. VIII, 67.
    κρατήσας VIII, 74.
κατηγορούμενοι ἀγραφίου VIII, 54.
ὁ κατηγορούμενος VIII, 67. S.
τοῦ κατηγορουμένου ὅρκος VIII, 55.
ἐπὶ τοῦ κατηγοροῦντος εἴποις ἄν, εἰλεν VIII, 68. pl.
κατηγόρου ὅρκος VIII, 55.
ὁ κατηγορῶν VIII, 67.
    παρίστησι τοῖς δικάζουσι VIII, 68. S.
κατηγωνίσατο VIII, 150.
κατῃκισμένος VIII, 79.
κατῄκισται VIII, 78.
κατήκοοι II, 81. IV, 44.
κατήκοον ποιήσασθαι τὸν δῆμον IV, 28.
κατήκοος στρατιώτης I, 180.
κατῆλιψ VII, 123.
κατηλόησεν VIII, 76. S.
κατημάξευται VI, 37.
κατημελημένοι στρατιῶται I, 158.
κατήνεμοι ἄκραι I, 115.
κατήνεμον χωρίον V, 110.
κατηνέχθη ὄμβρος I, 116.
κατηφεῖς κύνες V, 62.
κατηφὲς χωρίον V, 110.
κατηφὴς IV, 136.
    τὴν ὄψιν IV, 143.
ἰόντες κατιν ὅπου μὴ ἔξεστιν VIII, 86.
κατιλλώπτειν II, 52.
κατιόντες ὅποι μὴ ἔξεστιν VIII, 50. 86.
κατιόντος ἀνέμου πλεῖν I, 105.
κατοδύρεσθαι III, 99.
κατοικίζειν IX, 7.
κατοίκισις ib.
κατοινωμένος VI, 21.
κατοκνεῖν III, 123. 137. IX, 136.
κατοκνήσας V, 123.
κατοκνῶ V, 122.
κατοκνῶν III, 137. V, 123.
κάτομβρον χωρίον V, 110.
ἐκ τοῦ κατόπιν ἐπιδραμεῖν I, 173.
οἱ κατόπιν πόδες I, 193.
κατόπται II, 59.
κάτοπτρον VII, 95. X, 126. 164.
κατορύττειν X, 150.
κατορύττων τὸ ἀργύριον III, 115.
κατοχὴ I, 16. IV, 44.
κάτοχοι (τραχήλου) II, 132.
κάτοχος III, 69.
    ἐκ Μουσῶν IV, 52.
    ἐκ Πανὸς I, 19. pl.
    τόπος I, 15.
κατόχως I, 16.
    ἐρᾶν III, 68. S.
κατοψοφαγεῖν VI, 37.
κατοψοφαγία ib.
καττίτερος III, 87.
κάττυμα VII, 86.
καττύματα VII, 80.
    παλαιὰ VI, 164. VII, 82.
καττύομαι καρκίνους VII, 90.
καττυόμενοι VII, 80.
καττύοντες ib.
κάττυς X, 166.
κάτω γόνατος ῥέοντες ποταμοὶ III, 103. pl.
ὁ κάτωθεν νόμος VIII, 128.
κατωκάρα κρεμᾶται II, 41.
ἡ κάτω κοιλία II, 209.
κατωλιγωρημένοι στρατιῶται I, 158.
ἄνω καὶ κάτω μεταθεὶς VI, 139.
    μεταφέρων VI, 130. S.
κατωνάκη VII, 68.
κάτω νεύων ἵππος I, 197.
κατωνομασμέναι θεοῖς ἡμέραι I, 36.
κάτω ῥέπειν (τὸν ἥλιον) IV, 157.
εἰς τὰ κάτω ῥέποντος τοῦ ἡλίου I, 69.
ὁ κάτω τριχίας IV, 148. 149.
κατωρυχεῖς λίθοι VII, 123.
κατώρυχες λίθοι ib.
τὰ κατωφερῆ I, 187. V, 71.
κατωφερὴς κεφαλὴ λαγὼ V, 69.
κατωφερῆ χωρία I, 187.
καυλοπῶλαι VII, 197.
καυλὸς VI, 66. 67.
    (αἰδοίου) II, 171.
    ἐκ Καρχηδόνος VI, 67.
καῦμα V, 111. VI, 181. IX, 156.
καυματῶδες χωρίον V, 110.
καυνάκαι X, 123.
    πορφυροῖ VI, 11.
καυνάκης VII, 58. 59. 60.
καῦσαι IV, 178.
    τὴν ὕλην VII, 147.
καυσία X, 139. 162.
καύσιμα ξύλα VI, 91. VII, 109. X, 110.
καῦσις IV, 178.
καῦσος IV, 187.
καύχημα VI, 181.
καυχήσασθαι IX, 146.
Καφηρεὺς (τελώνης) IX, 33.
καχρυδίαι ἄρτοι VI, 33. 72. Vid. I, 248.
τὰς κάχρυς I, 246.
καχυπονόητος II, 57.
καχύποπτος ib.
καψιδρώτιον VII, 71.
κεγχρίας ἄρτος I, 248.
κεγχριδίας ἄρτος ib.
κέγχρος I, 247.
κεδρὶς VII, 144.
κέδρος I, 234. VII, 144.
κείμενον καλῶς οὐρανοῦ χωρίον V, 108.
κειμένων χύδην τῶν ἀγαθῶν I, 51.
κείρει τὰ λήια ὁ σῦς V, 18.
κείρειν II, 33. VII, 165.
μή τις κείρῃ τοῦ Πελασγικοῦ ἐντὸς VIII, 101.
κείρειν πρόβατα X, 139.
κείρεσθαι II, 33.
    διπλῇ μαχαίρᾳ II, 32.
    πρὸς φθορὰν II, 29. pl.
κειρία X, 36. 37.
κεῖται πάλαι V, 166.
κεκακουργηκότα ἀποφῆναί τινα VIII, 68.
οἱ κεκακωκότες τοὺς γονέας VIII, 45.
κεκακωμέναι νῆες I, 125.
κεκαπήλευται VII, 9.
κεκάρθαι τὸ σύμβολον IX, 71.
κεκαρμένοι ἐν χρῷ II, 33.
κέκαρται ἐκ μέσου IV, 140.
κεκαῦσθαι τῷ πάθῳ III, 68.
κεκενῶσθαι τὸν ὀφθαλμὸν IV, 188.
κεκερματισμένον ἀργύριον IX, 88.
κεκηρυγμένον VI, 206.
κεκηρυγμένως VI, 208.
κεκιβδηλευμένον ἀργύριον III, 86.
κεκινημένος ἐκ θεοῦ ἀνὴρ I, 15.
    εἰς μέτρα IV, 52.
κεκλαγγυῖαι κύνες IV, 64.
οἱ κεκμηκότες III, 106.
κεκολαμμένα ἐν στήλαις V, 109.
κεκολάσθαι VIII, 22.
κεκολασμένα VI, 141.
κεκολασμένος VIII, 22.
    γνάθον ἵππος I, 195.
    ῥήτωρ VI, 149.
κεκολασμένως VI, 150.
κεκόρεσμαι V, 151.
κεκραγέναι V, 90.
κεκραγμὸς ib.
κεκράκτης ib.
κεκραμένον ἄριστα χωρίον V, 108.
κεκραμένος οἶνος VI, 23.
κεκράτηκε φθέγμα IV, 114.
κεκριμένα VI, 141.
κεκριμένος VIII, 57.
    ῥήτωρ VI, 149.
τοὺς κεκριμένους ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ ἐξε-

τάζοντος βασιλέως VIII, 125.
κεκριμένῳ ἀνέμῳ πλεῖν I, 106.
κεκριμένως VI, 150.
κέκριται V, 166.
Κεκροπὶς φυλὴ VIII, 109. 110.
κέκρουκε τὸν βατῆρα III, 151.
κεκρυμμένως VI, 209.
κεκρυφάλιον VII, 179.
κεκρύφαλοι VII, 192.
κεκρυφαλοποιὸς VII, 179.
κεκρύφαλος I, 184. V, 95. VII, 96. 179. X, 55.
ἄρκυος V, 31.
ἐρεοῦς VII, 66.
κεκρυφάλους πλέκοντες X, 192.
κεκτημένη III, 73.
κεκτημένος ib.
κεκυλινδημένος περὶ τὰς θύρας VI, 188.
κεκύρωται V, 166.
κεκωδωνισμένος IX, 91.
κελέοντες VII, 36. X, 125.
κελευστὴς I, 96.
κέλητες I, 82.
κελήτια ib.
Κελτικαὶ κύνες V, 37.
Κελτικὴ μάχαιρα I, 149.
κελύφη ὀστρέων VI, 51.
κέλωρ III, 19.
κεναγγία VI, 31.
κενὰ θώρακες II, 219.
κενέβρεια κρέα VI, 55.
κενεὼν II, 165.
κενεῶνες II, 170.
κυνῶν V, 59.
κενὴ πόλις IX, 24.
κενολογήσω II, 120.
κενὸς τοῦ τύραννος I, 42.
κενοῦν ὀφθαλμοὺς II, 62.
κενοῦται διαῤῥοίᾳ πάρδαλις V, 82.
κενταυρίδες V, 97.
Κένταυρος IV, 142.
κέντρα X, 53.
κεντρίζειν ἵππον I, 214.
κέντρον I, 216. IV, 161.
ἐγχρίψει σκορπίος VI, 125.
μελισσῶν οὐκ εὔφορον I, 154.
κέντρου οὐ χρῄζων ἵππος I, 196. S.
κέντρῳ ἐξαιμάσσειν I, 214. II, 215.
κεντρωτὸς (δόλος) VII, 205.
κενῶσαι IV, 178.
κένωσις ib.
κεραῖαι (μήτρας) II, 222.
κεραία ἐν τῇ νηὶ I, 93.
τῆς κεραίας βραχύ τι καθέντες ἐπλέομεν I, 107. S.
κεραίας ἐκ μόνης ἐπλέομεν I, 113.
κεραία ψιλῇ πλεῖν ib. S.
κεράμεια κάναστρα X, 85.
κεράμεια VII, 161.
ἀγγεῖα VII, 162. X, 190.
τρυβλία VII, 162.
κεράμειοι πίνακες ib. pl.
κεράμειον οἰνηρὸν VII, 161.
ὀξηρὸν ib. μυδῶν VII, 162.
κεράμεος λύχνος X, 122.
κεραμεοῦν ἀγγεῖον VI, 64.
κεραμεοῦς VI, 99.
κεραμεύειν VII, 161.
κεραμεὺς ib.
κεραμευτικὴ ib.
κεραμέων σκευῶν ὀνόματα X, 122.
ὑπηρεσία ib.
κεράμεια X, 183.
τὴν κεραμείαν ἐν πίθῳ μανθάνειν VII, 163.
κεραμίδες VII, 161.
κεραμικὴ VII, 209.
γῆ X, 185.
κεραμίνη κύλιξ X, 190.
κεράμιον VI, 14. X, 30.
κεραμὶς X, 182.
γῆ VII, 161. X, 185.
κεραμῖτις γῆ ib.
κεραμοπῶλαι VII, 161.
κεραμοπωλεῖν ib.
κεραμοπωλεῖον ib.
κέραμος IV, 129. VII, 124. 161. X, 157. 182.
Ἀττικὸς X, 182. E.
κεράμου τεῦχος X, 30.
κεράμου πεποιημένον ἀγγεῖον VI, 14.
κεράμῳ βάλλειν IV, 130.
κεραμεῦται VII, 161.
κεραννύναι VI, 24.
οἱ κεραννύντες τὸν οἶνον VII, 193.
κεραννὺς VI, 24.
κεραὸς ἔλαφος V, 76.
κέρας IV, 71.
κεράσαι χρώματα VII, 128.
κεράσασθαι VI, 24.
χρώματα VII, 128.
κερασβόλα σπέρματα I, 223.
κερασβόλος VI, 125.
κέρας βοὸς II, 31.
κέρας εὐώνυμον I, 126.
κεράσεια VI, 46.
κέρασι κυρίττειν V, 94.
κέρας (ἡ κόμη) II, 31.
τόξου I, 137.
κέρασος VI, 46.
κεράστης ἔλαφος VI, 76.
κερασφόρος VI, 125.
Ἀκταίων IV, 141.
ἔλαφος V, 76.
κέρατα (τὸ ἕλκος) IV, 205.
περὶ κροτάφους σάρκες II, 81.
τῶν πηχυμένων I, 126. 165.
ὀργάνων IV, 62.
κέρατι αὐλεῖν IV, 75.
κεράτινα μαχαίρια X, 89.
κεράτινον σκευοφόριον X, 17.
κερατοειδὴς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
ἐκ κέρατος φανὸς X, 117.
τῶν κεράτων θάτερον ἐκόνει I, 165.
κεραύλης IV, 71.
κεραυνοσκοπεῖον IV, 127. 130.
Κέρβερος Ἠπειρωτικὸς V, 42.
κερδαίνειν V, 135.
κερδαλέον ib.
κερδαλέως ib.
κέρδει μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν VI, 191.
κέρδος V, 135. 136.
ἐπὶ κέρδους ἐλπίδι παρακινδυνεύων III, 115.
κερκίδες X, 53. 125.
θεάτρου IV, 123.
κερκίζειν τὴν κρόκην VII, 35.
κερκὶς VII, 25.
βραχίονος II, 142.
θεάτρου IX, 44.
κνήμης II, 191.
κέρκος I, 190.
κέρμα VII, 170. IX, 87. 88. 89.
κέρματα ib.
κερματίζειν VII, 170.
κερμάτιον IX, 88.
κέρνα IV, 103.
κέρνας II, 180.
κερνοφόρον ὄρχημα IV, 104.
κερόεσσα ἔλαφος V, 76.
κεροπλάσται II, 31.
κεροῦσα ἔλαφος V, 76.
κέρχνοι VI, 61.
κέρχνος VII, 99.
κερωφόρος ἔλαφος V, 76.
κέστρα VI, 50. X, 160. 183.
κεστρεῖς νήστεις VI, 50.
κεστρεὺς VI, 50.
ἐκ Σκιάθου VI, 63.
κεστρίνων τεμμάχη VI, 48.
κεφαλαία II, 41. IV, 184.
κεφαλαὶ ἀῤῥαφεῖς II, 38.
κιόνων VII, 121.
ὀφρύων II, 50.
κεφάλαιον II, 42.
τὸ ἀρχαῖον III, 85.
κεφαλαλγεῖν IV, 184.
κεφαλαλγὲς νόσημα IV, 184.
σιτίον ib.
κεφαλαλγία II, 41. IV, 184.
κεφαλὴ II, 36.
βαρεῖα I, 191.
βέλους I, 137.
βραχίονος II, 138.
ἐλαφρὰ V, 69.
καρδίας II, 218.
κνήμης II, 188.
τοῦ λαγὼ V, 69. E.
μηροῦ II, 186.
τὴν κεφαλὴν ἄκομος II, 26. S.
βαρεῖαι κύνες V, 62.
βαρὺς ἵππος I, 197.
διενεγκεῖν IV, 95. pl.
κατὰ κεφαλὴν ἐπεῖγον ἄνεμος I, 110.
κεφαλὴν ἵππου κατακλύνειν I, 183. 200.
κυρτοῦσθαι I, 212.
περιεσφιγμένη παιδίῳ IV, 153.
ἐπὶ κεφαλὴν σπεύδειν II, 42.
περὶ κεφαλὴν στεφάνη τριχῶν IV, 144. 145.
τὴν κεφαλὴν ψιλὸς II, 26. S.
ἐπὶ κεφαλὴν ὦσαι II, 42.
κεφαλὴ ὄρχεων II, 174.
ὀστώδης I, 184.
περίθετος II, 35.
σαρκώδης I, 191.
ὑπὲρ κεφαλῆς ἱστάναι τὸν ἥλιον IV, 157.
ἱσταμένου τοῦ ἡλίου I, 68.
κεφαλῆς κοσμήματα V, 95.
κύτος II, 36.
νοσήματα II, 41.
τὰ ἀπὸ κεφαλῆς ὀνόματα II, 42.
κεφαλὴ σπληνὸς II, 220.
ὤμου II, 137.
κεφαλίδιον II, 42.
κεφαλίνη II, 107.
κεχαλινωμένος ἵππος I, 202.
κεχαλκεῦσθαι VII, 105.
κεχαρισμένοι λόγοι IV, 31.
κεχηνὼς II, 97.
πρὸς ἀργύριον ῥήτωρ III, 112. IV, 37.
κεχειροτόνηται V, 166.
κεχιλῶσθαι VIII, 23.
κεχρημένος ἀνδρολ ηψίᾳ VIII, 51.
τὰ κεχρησμένα διαλῦσαι I, 18. S.
κεχρησμῳδημένα διαλῦσαι ib. S.
κεχρονισμένοι VI, 28.
κεχυμένοι κλάδοι I, 236.
κεχυμένων τῶν πυρῶν σωρηδὸν I, 51.

κηδεία III, 30.
κηδεμὼν ἀνθρώπων βασιλεὺς I, 40.
κηδεσταὶ III, 30.
κηδεύματα ib.
κῆδος III, 30. τὸ πένθος VIII, 65.
κῆδος συνάψασθαι III, 46.
κήθια X, 150.
κηθίδια ib.
κηθὶς VII, 203.
κηλῆσαι IV, 28.
κηλὶς V, 127.
κηλώνειον VII, 142. 143. X, 31.
κημοὶ I, 185. VII, 203. X, 54. 61. 150.
κημὸς I, 148. II, 90.
(δικαστικὸς) VIII, 16. 17. 123.
κημοῦν τὸν ἵππον I, 202.
κηπαία θύρα I, 76. IX, 13.
κηπεία IX, 13.
κηπεῖς VII, 140.
κηπεύειν IX, 13.
κηπεύματα I, 222. VII, 140.
κηπεὺς VII, 110.
κῆποι I, 228. VII, 140. IX, 8. 13.
εὔδροσοι I, 228.
κῆπος (εἶδος κουρᾶς) II, 29. IX, 13.
κηπουργία VII, 101.
κηπουργικοὶ VII, 141.
κηπουργικῶς ib.
κηπουρεῖν IX, 13.
κηπουρὸς ib.
ἀπὸ κήπων (λεγόμενα) IX, 13.
κηπωρεῖν VII, 141.
κηπωρία ib.
κηπωροὶ I, 222. VII, 140.
κηρία I, 254.
κήρινα πλασθέντα X, 189.
κηρίον (νόσος) IV, 201.
κηρὸν μαλάττειν VII, 165.
τήκειν ib. S.
τήξασθαι VII, 128.
κηροπλάσται VII, 165.
κηροπλαστικὴ ib.
κηρὸς I, 84. VII, 128.
ἐπιτήδειος εἰς τὸ κατασημήνασθαι X, 59.
τῇ πινακίδι ἐνὼν X, 58. pl.
κήρυγμα IV, 92. VI, 180. VIII, 139.
κηρυγμάτων ἀναγόρευσις VI, 177.
κήρυκα καὶ πρεσβείαν οὐ προσιέμενοι ἐχθροὶ I, 151.
κηρύκεια IV, 92. 117.
κηρυκεία IV, 92. VIII, 139.
κηρύκειον IV, 92. VIII, 138.
κήρυκες I, 35. IV, 94. S.
ἀγώνων VIII, 103.
(ἐκ θαλάττης βρῶμα) VI, 47.
πομπῶν VIII, 103.
κηρυκεῦσαι IV, 94.
ὑπὸ κήρυκι γιγνομένη πρᾶσις X, 18.
τῷ κήρυκι καὶ πρεσβείᾳ χρηματίζειν VIII, 138. Vid. 96.
κηρυκικὸν πᾶν γένος VII, 209.
κηρύκιον X, 173.
κηρύκων γένος IV, 91.
φθέγμα μέγα IV, 94. E.
κήρυνες (βόλος) VII, 205.
κῆρυξ VI, 128. VIII, 103. 137.
τῶν μυστικῶν VIII, 103.
κηρύξαι VI, 207. VIII, 138.
τινὰ τῶν ἀγωνιστῶν IV, 93.
κήρυξι καὶ πρεσβείαις χρηματίζειν VIII, 96. 138.
κηρύττειν IV, 93.
τὰ τέλη IX, 34.
κηρωτὴ IV, 183. VII, 95. X, 150.
κητώεσσα (πόλις) IX, 20.
κηφῆνες I, 154.
κιβδηλεία III, 86.
κιβδηλεύματα ib.
κιβδηλεύων ib.
κιβδηλία IV, 38.
κίβδηλον νόμισμα IX, 51.
κίβδηλος ῥήτωρ IV, 35.
ἡ σκωρία VII, 99.
κιβδωλοὶ ib.
κιβώτια X, 136.
γραμματοφόρα X, 61.
κιβώτιον VII, 159.
κιβωτοὶ VII, 79. X, 136.
κιβωτοποιὸς VII, 159.
κιβωτὸς VII, 159. 160. X, 150. 192.
κιγκλίδες VII, 121. VIII, 124.
παρὰ τῇ κιγκλίδι ζῶν ῥήτωρ IV, 37.
κιγκλὶς VIII, 17.
κίδαρις VII, 58.
κιθάρα IV, 59.
κιθαρίζειν IV, 63.
κιθαρισταὶ IV, 62.
ψιλοὶ IV, 66.
κιθαριστήριοι αὐλοὶ IV, 77. 81.
νόμοι IV, 83.
κιθαρίστριαι IV, 62.
κίθαρος VI, 50.
κιθαρῳδία IV, 58.
κιθαρῳδικοῦ νόμου μέρη IV, 66.
κιθαρῳδοὶ IV, 62.
κιθαρῳδοῦ σκεῦος X, 190.
κίκιννοι II, 28. IX, 81.
στημονίαι II, 28.
κίκκαβοι IX, 83.
Κιλίκων τάλαντον IX, 86.
κιλλακτὴρ VII, 56.
κιλλακτῆρες VII, 185.
κιλλιβάντες X, 146. 163.
κίλλιον VII, 56.
κιλλοβάντες I, 143.
κίλλος VII, 56.
κιμβαρικὸν VII, 49.
κίμβηξ III, 115.
κιμωλία γῆ VII, 39. 99. X, 135.
κίναιδος VI, 126.
ἐκτεθηλυσμένος ib. E.
ἐπίψογος VI, 127. E.
κινάρα VI, 46. Vid. I, 247.
κιναίρα II, 77.
κινδύνευμα VI, 182.
κίνδυνον ἑαυτοῦ ὑποθεῖναι V, 105.
κίνδυνος III, 134.
ὁ κίνδυνος ἐν χιλίαις VIII, 50.
κινδυνώδης III, 134.
χωρίον V, 109.
κίνει τὴν ἀφ' ἱερᾶς IX, 98.
τῷ κινήθρῳ κατᾳδέειν VII, 169. pl.
κίνημα VI, 179.
κινήσεως ὑπηρετίδες στήριγγες, τὰ ὀστᾶ II, 232.
κίνησις ἀνδρειοτέρα X, 53.
ἐκ θεοῦ I, 16.
(τῆς πολιτείας) IV, 38.
κινήσω τὴν ἀφ' ἱερᾶς VII, 206.
κιννάβαρι VII, 129.
κινάρα I, 247.
κιόκρανα VII, 121.
κίονες μεσοκρινεῖς VII, 98.
κιόνιον VII, 73.
κιονὶς φάρυγγος II, 99.
κιόνων κεφαλαὶ VII, 121.
κίος (ὁ βόλος) VII, 204.
κίρκοι I, 94. X, 132.
κίρκος VII, 157.
κιρνάναι VI, 24.
ὁ κιρνὰς ib.
κιρρὸς IV, 196.
κιρροὺς περὶ τὰς κνήμας ἔχων ἵππος I, 191.
κίσσηρις VII, 95.
κισσύβιον VI, 97.
κίσται VII, 79. X, 136.
ὀψοφόροι X, 180.
φαρμακοπωλῶν ib.
κίστη VII, 160.
δειπνοφόρος VI, 13.
θεωρικὴ X, 165.
ὀψοφόρος VI, 13. X, 19.
κιστίδες X, 136.
κίταρις X, 162.
κιτταβίζουσιν αἱ
κίτται V, 90.
κιττῶν III, 49.
κίχλαι VI, 52.
ὀπταὶ VI, 60.
κίχλη ib.
κιχλιδιῶν VI, 185.
κιχόρεια VI, 62.
κίων Δωρικὸς VII, 121.
Ἰωνικὸς ib.
ῥινὸς II, 79. 80.
φάρυγγος II, 99.
κλαγγάζουσι γέρανοι V, 89.
κλαγγὴ γεράνων τε καὶ αἰετῶν ib.
κυνῶν V, 86.
κλαδεῦσαι ἄμπελον I, 224.
κλάδοι I, 235. S.
ἁπαλοὶ I, 236. E.
ὑπέρογκοι I, 235.
κλάδος ἀμπέλου VII, 147. pl.
κλάειν II, 64.
κλάζουσιν αἰετοὶ V, 89.
κλαίειν II, 64. VI, 201.
κλαιήσειν II, 64.
κλαιῶται III, 83.
κλάσαι ἄμπελον I, 224.
τὸ σῶμα IV, 98.
κλάσις IV, 187.
κλαυθμονὴ II, 64.
κλαυθμὸς II, 64. VI, 201.
κλαυθμυρίζεσθαι ib.
κλαυθμυριζόμενος II, 64.
κλαυθμυρισμὸς II, 64. VI, 201.
κλαῦσαι II, 64.
κλαυσείεσθαι ib.
κλαυσιῶν ib.
κλαυσίγελως ib.
τὰς κλεῖδας X, 23.
κλεῖδες I, 77. II, 133. VII, 107. X, 22. 23.
κλειδίον X, 24.
μέχρι τῶν κλειδῶν αἱ τρίχες IV, 139.
κλειδῶν τὸ πρὸς τράχηλόν τι καὶ ὠμοπλάτας II, 133.
κλεῖθρα I, 77. VII, 107. X, 22.
κλεῖν X, 24.
τὴν κλεῖν κατεαγέναι IV, 188.
κατεαγὼς X, 23.
τὰς κλεῖς ib.
κλεῖσαι X, 25.
τὰ βλέφαρα II, 67.
κλεισιάδες IX, 50.
τὰς κλεῖς τῶν ἱερῶν ἔχει ὁ ἐπιστάτης VIII, 96.
κλείσιον IX, 50.
κλεισμοὶ X, 47.
κλεῖς τὸ σκεῦος X, 23.
τὸ σώματος μέρος ib.

κλειτοπόδιον I, 85.
κλειτορίζειν II, 174.
κλειτορὶς ib.
κλεμμάδια VIII, 33.
κλέμματα ib.
κλέος V, 158. S.
κλέπος VIII, 34.
κλέπτας ἀπάγειν VIII, 102.
κλέπτειν IX, 133.
κλέπτης VI, 151. VIII, 34.
κλεπτίδες VIII, 34.
κλεπτίστατος ib.
κλέπτοντες τὰ χρυσία κόρακες IX, 91.
κλεψίαμβος IV, 59.
κλεψιποτεῖν VI, 20.
κλεψύδρα VIII, 16. X, 61.
κλεψύδραν ἐπικρούειν X, 61.
παρὰ τὴν κλεψύδραν ποιούμενος ἀεὶ τὸν βίον ῥήτωρ IV, 37.
ὁ τῆς κλεψύδρας τὴν ἰσότητα παραφυλάττων VIII, 113.
κληθῆναι ἐπὶ δεῖπνον VI, 8.
κλῆθρα X, 22.
κλῆδες I, 77. X, 22.
κλῆις (νεώς) I, 89.
κλῆμα I, 237. VII, 147.
κληματίδες VII, 109. X, 110.
τῶν κλημάτων ἔκφυσις VII, 145.
κληροῖ ἡ βουλὴ τοὺς λογιστὰς VIII, 99.
κληρονόμοι III, 12.
κλῆρος VI, 196. VIII, 149.
γῆς IV, 160.
ἐπίδικος VIII, 32.
Ἑρμοῦ VI, 55.
κλήρου ἀμφισβητοῦντες VIII, 62.
κληρούμενοι διαιτηταὶ VIII, 126.
κληροῦν ἀθλοθέτας VIII, 87. pl.
τοῦ κλήρου παραχωρῆσαι VIII, 145.
κλήρους νεμόμενοι VIII, 136.
κληρουχεῖν ib.
κληρουχία IV, 160. VIII, 136.
κληρουχικὰ χρήματα VIII, 136.
κληροῦχοι ib.
κληρουχοῦντες ib.
ὁ κληρωθεὶς VIII, 8.
κατὰ πρυτανείαν ὑπὸ τῆς βουλῆς VIII, 98.
ὁ κλήρῳ λαχὼν VIII, 8. 96.
κλήρων δίκαι VIII, 91.
ἐπιδικασίαι VIII, 89.
λήξεις VIII, 95.
οἱ κληρωταὶ IX, 44.
κληρωτὴ ἀρχὴ VIII, 93.
κληρωτήριον IX, 44. X, 61.
κληρωτοὶ VIII, 44.
ἐκ πεντακοσιομεδίμνων VIII, 97.
κληρωτὸς ἀντιγραφεὺς VIII, 98.
ἐπιμελητὴς VIII, 113.
κλῆσις VI, 203.
εἰς δίκην VIII, 46.
κλητεύειν VIII, 36.
κλητεύεσθαι VIII, 37.
κλητῆρες VIII, 49.
κλητοὶ VI, 12.
κλίμακας προσθέσαν I, 167.
κλίμακες VII, 112.
κατὰ τὴν σκηνὴν IV, 127.
χαρώνιοι IV, 127. 132.
κλιμακίζειν III, 155.
κλιμάκιον X, 171.
κλιμακὶς ib.
κλιμακτῆρες IV, 127. VII, 112. X, 171.
κλιμάκων ἀναβαθμοὶ VII, 112. X, 171.
κλίμαξ I, 253. X, 171.
κλῖναι VI, 9. VII, 192. X, 192.
κλῖναι ἐπὶ μέτωπον, ἐπ' οὐρὰν I, 129. pl.
κλίναντες τὴν κεφαλὴν ἵπποι I, 218.
κλίναντες εἰς τὰ μεσημβρινὰ τοῦ θεοῦ I, 68.
κλινάριον X, 32.
κλίνειν I, 165. IV, 172.
κλίνη VII, 159. X, 32.
ἀμφικέφαλος X, 36.
ἀμφίκολλος X, 34.
γαμικὴ III, 43.
ἐλεφαντίνη X, 35.
παράπυξος VII, 159. X, 34.
πυξίνη X, 34.
κλίνης μέρη τε καὶ εἴδη X, 34.
κλίνη σφενδαμνίνη X, 35. pl.
τῇ κλίνῃ τυλεῖα &c. ἐπέστω X, 38.
κλινήρης III, 106. VII, 159.
κλινίδες VI, 9.
κλινίδια ib.
κλινίδιον X, 32. 33.
κλινὶς X, 33.
κλίνοντος τοῦ ἡλίου εἰς τὰ μεσημβρινὰ IV, 158. pl.
κλινοπετὴς III, 106. VII, 159.
κλινοπήγιον VII, 159.
κλινοποιικὴ ib.
κλινοποιικὸς ib.
κλινοποιοὶ VII, 111.
κλιντήρια VI, 9.
κλιντήριον VI, 9. VII, 159. X, 33.
κλισιάδες IV, 125.
κλίσιον ib.
κλισμοὶ VII, 112.
κλοιὸς X, 167.
τοῦ Κλονᾶ νόμος αὐλητικὸς IV, 79.
κλόνις II, 178.
κλοπαῖα VIII, 33.
κλοπῆς δίκη VIII, 31.
κλοπιμαῖα VIII, 33.
κλόπος IX, 133.
κλύδων I, 108.
κλυδώνιον ib.
κλύζειν VII, 39.
ἐκπώματα VI, 95.
κλῦσαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
κλύσμα (ἡ ἑταίρα) VII, 39.
ὁ κίναιδος VI, 126.
κλυστὴρ X, 149.
κλωγμῷ ἐξεγείρειν τὸν ἵππον I, 209. 211.
κλώζειν IV, 122.
κλώζουσι κολοιοὶ V, 89.
κλώθειν VII, 30. 73.
κλῶνες I, 235.
κλωὸς X, 167.
κλωστὴρ VII, 31. X, 125.
κνάπτειν VII, 37.
κναφαῖον ib.
κναφεῖον ib.
κναφεύειν ib.
κναφεὺς ib.
κναφευτικὴ VII, 209.
κναφικοὶ VII, 37.
κνάφος VII, 37. X, 131. 135.
κνάψαι VII, 37.
κνέφαλα VI, 9. 10. X, 38. 39. 40. 192.
κνέφαλον X, 35. 41.
καινὸν, παλαιὸν X, 39.
κνῆμαι (ἁρμάτων) VII. 115. X, 53.
ἵππου ἄσαρκοι I, 188.
τροχῶν I, 144.
κνήμη II, 90.
ἁμάξης X, 157.
κνήμην ἵππου τρίβειν I, 199.
κνήμης κεφαλὴ I, 188.
κάτω κνήμης ῥέοντες ποταμοὶ III, 103.
κνημία ἁμάξης X, 157.
τὰς κνημίδας φαιδρύνειν I, 149.
κνημίδες I, 120. 136. X, 142.
ἁρμάτων VII, 115.
κνημὶς II, 191.
κνημοὶ ὀρῶν ib.
κνιδῶν ἀνάπλεων χωρίον I, 246.
κνίκος I, 247.
κνῖπες VII, 144.
κνισμὸς IV, 100.
κνίσσα I, 29.
κνισσῶν ἀγυιὰς I, 28.
κνιστὰ λάχανα VI, 62.
κνυζᾶσθαι (κυνῶν φωνὴ) V, 86.
κνύζουσι κύνες V, 64.
κνώδοντες λόγχης V, 22.
κνώδων VII, 157.
κόγχαι VI, 47.
θαλάττιαι VIII, 16.
πελωριαὶ VI, 63.
κόγχη II, 188.
ὠτὸς II, 86.
κόγχοι II, 71.
κόγχος II, 38. 188.
κογχύλια VI, 47.
κογχυλίας λίθος VII, 100.
κογχυλιάτης λίθος ib.
κόγχυς VI, 94.
κοδομαὶ X, 109.
κοδομεία I, 246.
κοδομεῖον VI, 64. 181. X, 109. 114.
κοδομεύειν VI, 64. VII, 24. 181.
κοδομεύουσα VI, 64.
κοδομεύτριαι I, 246.
κοδομὴ VI, 64. VII, 181.
κόθορνοι IV, 115.
ταπεινοὶ VII, 85.
κόθορνος VII, 90. 91.
κοιλᾶναι τάφρον I, 161.
κοιλαίνειν τοὺς ὀφθαλμοὺς II, 62.
κοιλαίνεσθαι (τὴν θάλατταν) I, 110.
κοιλαινομένη θάλαττα I, 108.
κοιλαινόμενος ὄγκος IV, 138. 139.
κοῖλαι ὁπλαὶ I, 188.
κοιλάναι λίθον εἰς μορφὴν θεοῦ I, 13.
ὁ κοιλάνας V, 149.
κοῖλα ὑποδήματα V, 18. VII, 84.
κοίλη ἀρτηρία II, 225.
ἀσπὶς I, 134.
θάλαττα I, 108.
ναῦς I, 92. 113.
πόλις IX, 22.
ῥὶς ἐκ μέσων II, 73.
φλὲψ II, 225.
κοιλία II, 168.
ἡ ἄνω II, 216. ἡ κάτω II, 209.
κοιλίαι καρδίας II, 217.
κοιλίας μέγα στόμα II, 202.
κοῖλοι ὀφθαλμοὶ I, 191.
πίνακες X, 82.
ὠμοπλάται I, 191.
κοῖλον ποδὸς II, 198.
σκάφος I, 92.
χειρὸς II, 143.
κοιλότης κύβου IX, 95.
τὴν κοιλότητα τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου

θερμαίνειν I, 199.
κοιλοφθαλμία IV, 185.
κοιλοφθαλμιᾷν IV, 184.
κοιλοφθαλμιῶν II, 62.
κοιλόφθαλμος ib.
ἵππος I, 191.
κοίλῳ τῷ ἱστίῳ ἐπλεύσαμεν I, 107.
κοιμίσαι θυμὸν οἷος φιλόσοφος IV, 39.
λύχνον VII, 178.
κοίλωμα II, 222.
κοινὰ χρήματα VIII, 134.
κοινῇ VIII, 135.
κοινοὶ f. κοῖλοι πίνακες VI, 84. Vid. X, 82.
κοινὸν ἐρανιστῶν VIII, 37. 144.
τῶν κοινῶν ἀμεταχειρίστων II, 150.
κοινῶνες VIII, 134.
κοινώνημα V, 93. 143. VI, 187.
κοινωνῆσαι V, 94. 143.
τὰ χρήματα VIII, 135.
κοινωνία V, 93. 143. VIII, 134.
ἰσοτελὴς VI, 11.
ἐπὶ παίδων σπορᾷ III, 44.
κοινωνικὰ χρήματα VIII, 134.
κοινωνικὸς ἀνὴρ VIII, 135.
συμπότης VI, 28.
κοινωνικῶς VIII, 135.
κοινωνοὶ VIII, 134.
θεῶν ὁμογνίων III, 5.
μάχης I, 152.
πολέμων ib.
κοινῶς VIII, 135.
κοινῶσαι τὰ χρήματα ib.
κόϊξ X, 179.
κόϊς ib.
κεῖται VII, 79. X, 136.
κοίτη VI, 10. VII, 160. X, 123.
ἐπὶ κοίτην τραπέσθαι VI, 112.
κοιτίδες X, 136.
τῶν Πυθῶδε ἰόντων X, 165.
κοιτὶς VII, 160.
κοιτὼν I, 78. VII, 160. X, 32. 43. 46.
ἐν κοιτῶνι κείσθω θρόνοι, κλισμοὶ X, 47. pl.
πρὸ κοιτῶνος X, 32.
κοκκιεῖς ῥοιὰν ὀξυγλυκεῖαν VI, 80.
κοκκίσαι ῥοιὰν ib.
κοκκοβαφὶς VII, 56.
κοκκοβαφὴς στρωμνὴ X, 42.
χιτὼν IV, 154.
κόκκοι ῥοᾶς VI, 80.
κοκκύζουσιν ἀλεκτρυόνες V, 89.
κόκκυγες ib.
κοκκύμηλα I, 232.
τῶν ἀποθέτων VI, 45.
κοκκύμηλον I, 232.
κοκκύμηλος ib.
κόκκυξ τρητὸς II, 183. Vid. 182.
κόκκῳ αἰθοῦσα στρωμνὴ X, 42.
κόλαβοι ἄρτοι I, 248. VI, 72.
κολαβρισμὸς IV, 100.
κολάζειν VIII, 21.
κολάζεσθαι II, 209.
ὁ κολάζων τοὺς ἀδικοῦντας VIII, 8.
κολακεία IV, 50.
κόλακες ἐπίγρυποι IV, 148. E.
κολακεύειν IV, 49.
κολακεῦσαι III, 148.
κολακευτικὸς σοφιστὴς IV, 48.
κολακευτικῶς IV, 51.
κολακεύων VII, 122.
κολακικῶς IV, 51.
κόλαξ IV, 146. 148. VI, 122. S.
ἀπατητικὸς VI, 122. E.
μέλας IV, 148.
σοφιστὴς IV, 48.
κολάσαι VIII, 9.
ἀλαζονείαν IV, 39.
ὀστοῦν IV, 179.
κόλασις II, 209. VIII, 21.
κολαστήρια II, 209.
κολαστὴς IX, 140.
κολίας VI, 48.
κόλλα VII, 183.
κολλαβίζειν IX, 122. 129.
κόλλαβοι ἄρτοι VI, 72. Vid. I, 248.
κολλᾷν VII, 124. 183.
κολλεψὸς VII, 183.
κόλλημα βιβλιδίου VII, 211.
κολλῆσαι ὀστοῦν IV, 179.
κόλλικες ἄρτοι VI, 72.
κόλλοπες IV, 62.
κολλοπώλης VII, 183.
κολλορόβοι I, 143.
κολλυβιστὴς VII, 170.
κόλλυβον IX, 72.
κόλλυβος III, 84. VII, 170.
κολλύβου πιπράσκουσι βοῦν IX, 72.
κόλλυρα I, 248.
κολλύραι VI, 72.
μὴ κολοβὰ θύματα I, 26.
κολοιᾷν τοὺς
κολοιοὺς V, 89.
κολοκύνθη I, 247.
κολούειν X, 145.
Κολοφώνιον (ὑπόδημα) VII, 90.
κόλπος II, 164.
γυναικεῖος II, 222.
κόλπωμα IV, 116.
κόλυθρον ῥυπαρὸν X, 164.
κολυμβᾷν I, 97. VII, 138.
κολυμβήθρα VII, 138.
κολυμβηταὶ δυόμενοι VII, 137.
ἐπικατεδύοντο I, 108. S.
κολυμβητὴς I, 97.
κολυμβητικὴ VII, 139.
Κολχικὸν λίνον V, 26.
κολωνῖται VII, 132.
κολωνοὶ δύο ib.
κολωνὸς ἵππειος VII, 132.
κομᾷν II, 25.
τῆς κομάρου καρπὸς VII, 144.
κόμη II, 22. 25. E. 31. III, 38.
Ἑκτόρειος II, 29.
ἐφήμερος ib.
κόμη ξανθὴ ἐπικομᾷν IV, 136.
κόμη περίθετος II, 35. X, 170.
τὴν κόμην αὐχμεῖν II, 33. pl.
ἐψήσασθαι II, 35.
μελαίνεσθαι ib. pl.
μέλας IV, 147.
οὖλος ἀνὴρ IV, 134.
περισχιζομένην ἔχων τῷ μετώπῳ II, 25. pl. E. Vid. 30.
ποταμοῖς ἔτρεφον II, 30. pl.
τῆς κόμης ἀφηρημένοι κλάδοι I, 236. S.
σπεῖρα II, 31.
κομῆται IV, 159.
κομήτης II, 24.
λέων V, 83.
κομιδὴ IV, 177.
κομίζεσθαι φοράδην VI, 175.
κομίσαι II, 94.
κόμιστρα VI, 186.
κόμιστρον VII, 133. IX, 159.
κόμματι κακίστῳ κοπέντα IX, 91.
κομματικὸν IV, 53.
κομμάτιον IV, 112.
κομμοῦν VII, 165.
κομμωταὶ II, 31.
κομμωτὴς VII, 165.
κομμωτικὴ ib.
κομμώτρια ib.
κομμώτριαι II, 31.
κομμωτρίδιον VII, 96.
κομμώτριον X, 176.
κομπάζειν IX, 145.
κομπαστὴς IX, 146.
συμπότης VI, 29.
κομπαστικὸς IX, 146.
κομπαστικῶς IX, 147.
κόμπος IX, 146.
κομπώδεις IX, 148.
κομπώδης VI, 119. IX, 146.
συμπότης VI, 29.
κομψεία V, 161.
κομψεύεσθαι ib. S.
κομψὸς V, 161. VI, 122.
κομψῶς V, 161.
κομῶντα λήια I, 228.
κομῶντες κλάδοι I, 236.
κόνδυ VI, 96.
κονδυλίζειν VIII, 76.
κονδυλίζεσθαι ib.
κόνδυλοι ἀγκῶνος II, 141.
δακτύλων II, 144.
κονδύλοις παίων VIII, 77.
κονδύλωμα IV, 203.
κόνεως σπυρὶς X, 64.
κονία VII, 39. 40. X, 135.
κονιάματα VII, 125.
κονιᾷν ib.
κονιᾶσθαι III, 153.
κονιάτης VII, 125.
κονία ψευδόλιτρος VII, 39.
κονίζης ἀνάπλεων χωρίον I, 246.
κόνιν ἀποσοβεῖν I, 183.
ἐκσοβεῖν I, 199.
κονιορτὸς ἀργυρίων VII, 99.
ἐγειρόμενος V, 84.
κονίποδες VII, 86.
κονίσασθαι III, 153.
κόνις ἐπίχρυσος VII, 97.
κονίστρα III, 154.
κοντοὶ X, 134. 143.
κοντὸς I, 94. 136.
κοντοφόροι στρατιῶται I, 131.
κόνυζα X, 131. Vid. I, 246.
κοπέντα κακίστῳ κόμματι IX, 91.
κοπίδες I, 33. X, 97. 104. 144.
κοπὶς I, 136. VI, 89. VII, 95.
κοπραγωγοὶ VII, 134.
γαστέρες ib.
κοπραγωγὸς ῥεπὶς X, 175.
κοπρία VII, 134.
κόπρια ib.
κοπρίων ἐκβλητότερος V, 163.
κοπρολογεῖν VII, 134.
κοπρολόγοι ib.
κόπρον ἵππου ἐκφέρειν I, 183.
κόπρος V, 91. VII, 134.
ἀνθρώπου V, 91.
κόπρου ἀγωγαὶ VII, 134.
ἀγωγὰς προσφέρειν I, 225.
κοπροῦν VII, 234.
κοπροφόροι ib.
κοπροφόρῳ ὄνῳ ἕπεσθαι I, 226.
εἰς κοπρῶνα V, 91. S.
κοπρῶνες VII, 134.
κόπτει τὰ δένδρα ὁ σῦς V, 78.

κόπτειν ὄρτυγα δακτύλῳ IX, 102. 103. 108.
κοπτὴ ἰσχὰς I, 242. VI, 81.
τῶν κοπτόντων ὄνους VII, 20.
κόπτων ἀηδία τὰ ὦτα VI, 119. S.
τοῖς ὀδοῦσι σῦς V, 79.
κόραι λάμπουσαι V, 57.
κόρακες (θύρας) X, 22.
χρυσία κλέπτοντες IX, 91.
κόραξ (θύρας) I, 77. VII, 111.
κυνὸς ὄνομα V, 47.
τὰς κόρας προυτίλουν II, 38.
εἰς φράτορας εἰσῆγον VIII, 107.
κοράσιον II, 17.
κόρδακες IV, 99.
κορδακίζων VI, 123.
κορεῖν X, 28. 29.
τὸ παιδαγωγεῖον IV, 19.
κόρη II, 17. 70. IV, 141. 151. 152.
κόρηθρον VI, 94.
κόρη λουτροφόρος VIII, 66.
τὸ νόμισμα IX, 74. 75.
κόρημα X, 28. 29. 192.
κορήματα VI, 94.
κοριάννοις στεφανοῦσθαι VI, 107.
κορίαννον I, 247. VI, 66.
κορίαννον τῷ λιχανῷ περιηρτημένον V, 101.
κορίδιον II, 17.
κορίκιον ib.
κορικὸν ib.
Κορίνθιος κέραμος X, 182.
στατὴρ IV, 175. IX, 81.
Κορινθιουργεῖς καλυπτῆρες X, 182.
κόριον II, 17.
κορίσκιον ib.
κορμοὶ VII, 109. X, 111.
εἰς κόρον ἦλθον V, 151. S.
κοροπλάθοι X, 189.
κοροπλάθος VII, 163.
πέρα κόρου V, 151. VI, 42. S.
τοὺς κόρους εἰσῆγον εἰς τοὺς φράτερας VIII, 107.
κόρραι II, 40.
ἐπὶ κόρρης παίειν ib.
τύπτειν VIII, 77.
κόρσαι II, 32. 40.
κορσωτῆρες II, 32.
κόρυζα II, 78. IV, 185.
κορυζᾶν IV, 185.
κορύναι X, 131.
τὸ ἄρθρον II, 141.
Κορυνοφόροι III, 83.
κόρυς II, 43. X, 142.
κορυφαία I, 147. 184. II, 43.
κορυφαῖον τῆς ἄρκυος V, 31.
κορυφαὶ ὀνύχων II, 146.
κορυφαῖος χοροῦ IV, 106.
κορυφὴ II, 39. 43.
ἐν κορυφῇ ἀναβάσεων τῶν καθ' ἡλικίαν II, 10.
κορυφὴ ἱεροῦ ὀστοῦ II, 183.
ἵππου μεγάλη I, 218.
τῆς κορυφῆς τὴν ἐκ φύσεως σκέπην ἀποβαλλόμενος II, 26.
κορυφιστὴρ V, 31.
κορῶναι (θυρῶν) VII, 107. X, 22.
κεφαλῆς II, 131.
κρώζουσαι V, 89.
ὑπὲρ τὰς κορώνας βεβιωκὼς II, 16.
Κορωνέως ἰσχάδες VI, 81.
σταφυλὴ VI, 82.
κορώνη ἀρότρου I, 252.
(θύρας) I, 77. VII, 111.
κορωνὸν II, 141.
κοσκινομάντεις VII, 188.
κόσκινον III, 37. VI, 74. VII, 60. 203. X, 114. 129. 150.
αἰρόπινον X, 114.
μεταλλέων X, 149.
κοσκινοποιὸς VII, 110. 160.
κοσμεῖσθαι V, 95.
κοσμήματα V, 95.
περὶ τοῖς βραχίοσι V, 99.
κεφαλῆς V, 95.
περὶ τοῖς ποσὶ V, 99.
τῷ τραχήλῳ V, 98.
τοῖς ὠσὶν V, 97.
κοσμῆσαι IV, 31.
κόσμησις V, 95.
κοσμητικὴ VII, 209.
κόσμοι γυναικεῖοι V, 95.
κόσμον ἀγήρω καὶ ἀγήρων II, 14.
τοῦ νεὼ καταβαλεῖν I, 12. S.
κόσμος IV, 158.
κοσμοσάνδαλον VI, 106.
κόσμος γυναικεῖος X, 167.
γυναικῶν VIII, 112.
κυνὸς V, 55.
ὁ κοσμῶν ῥάβδῳ III, 153.
κόσσυφοι VI, 52.
κοσύμβη II, 30.
κοτινάδες ἐλαῖαι I, 241. VI, 45.
κότινος I, 241.
τὰ κοτταβεῖα VI, 111.
κοτταβεῖον VI, 109.
κοτταβῆσαι IX, 128.
κοτταβίζειν VI, 109.
τὸ ἐμεῖν VII, 111. Vid. X, 76. 86.
τὰ κοτταβικὰ X, 86.
κοτταβικὴ ῥάβδος VI, 110.
κότταβοι VI, 109. IX, 94.
κοττὶς II, 29.
κοτύλαι II, 185. VII, 194. X, 66. 184.
σίτου X, 113. 195. Vid. IV, 168.
ὕδατος ib.
κοτύλη II, 143. IV, 168. 169. VI, 19. X, 73. 113.
ἡ ἐν κοτύλῃ παιδιὰ IX, 122.
κοτυληδὼν II, 185.
κοτύλη σίτου VII, 195. X, 113. Vid. IV, 168.
ὕδατος ib.
κοτυλίζειν VII, 194. 195.
κοτυλίσκοι X, 66.
κοτυλίσκος VI, 77. 96. 99.
κότυλοι X, 85.
ἀργυροῖ ib.
κότυλος VI, 96. 99.
κουλεὸς I, 136. X, 145.
κουνίδων ἀνάπλεων χωρίον I, 246.
κουρὰ II, 33.
πένθιμος II, 29. pl.
κουρᾶς εἴδη II, 29. Vid. IX, 13.
κουρεῖς II, 32.
κουρεὺς VII, 110. 165. X, 140.
κουρέων ἐργαλεῖα II, 32.
κουρέως σκεύη X, 139.
κουρεῶτις ἡμέρα VIII, 107.
κουρητικὸν μέλος IV, 79.
κουριᾶν II, 33.
κουριᾶς ἐν χρῷ II, 26. IV, 143. 144.
κουρίδες II, 32. X, 139.
μάχαιραι X, 140.
κουριδίοισιν ἐν χρῷ II, 33.
ἡ κούριμος παρθένος IV, 138. 140.
ἑτέρα IV, 141.
τὸ κούριον ἔθυον ὑπὲρ τῶν ἀρρένων VIII, 107.
κουρὶς VII, 165. X, 89.
κουριᾶν II, 33.
κουριῶντες ἐν χρῷ ib.
κοῦρος II, 9.
κουροτρόφος I, 35.
κοῦφαι κυνῶν κεφαλαὶ V, 57.
νῆες I, 103.
ἡ κούφη κτῆσις X, 10.
κουφίσαι τὴν ναῦν I, 99.
κουφισθῆναι IV, 98.
κούφισις III, 100.
κουφισμὸς ib.
κοῦφοι δρομεῖς III, 149.
στρατιῶται I, 130.
κουφολογία II, 121.
κουφολόγος VI, 119.
κοῦφον III, 131. IV, 172.
κοῦφος VI, 120. 121. S.
ἀὴρ V, 109.
τὴν διάνοιαν V, 121.
κυνηγέτης V, 18.
λαγὼς τὴν φύσιν V, 68.
ὀρχηστὴς IV, 96.
κουφότερος σταδιεὺς III, 148.
κουφότης IV, 97. 172.
κούφως III, 131.
δραμεῖν III, 149.
ταῖς κοφίναις IV, 169.
κόφινος I, 245. VI, 94. X, 129.
μέτρον ὑγρῶν καὶ ξηρῶν IV, 168.
κοφίνους πλέκειν VII, 173.
κόχλη VI, 50.
κοχλιάριον VI, 87.
κοχλίας ὤτων II, 85.
κοχλιώρυχα X, 89.
κοχλιώρυχον VI, 87.
κόχλοι VI, 94.
κοχῶναι II, 183.
κοχώνη II, 18.
κόψαι VI, 91.
τὰ δένδρα I, 174.
νόμισμα III, 86.
πληγαῖς VIII, 76.
κόψιχοι σίζουσι V, 89.
κράββατον X, 35.
κράδαι VI, 40.
κράδη IV, 129.
κράδιστος VI, 14.
κραδοφάγος VI, 40.
κραιπαλᾶν II, 41. VI, 26.
κραιπάλη VI, 26.
κραιπαλῶν συμπότης VI, 29.
κράκτης V, 90.
κράμβη I, 247. VI, 54.
κραμβίδιον VI, 54.
Κραναὶς (φυλὴ) VIII, 109.
κραναίας ἔστω τὰ προβόλια V, 20.
κράνη I, 120.
στιλπνὰ ποιεῖν I, 149.
χηλευτὰ VII, 83. E.
κρανία I, 233.
κρανίον II, 38. 40. 42.
Γλαύκου VI, 51.
κρανοποιία VII, 155.
κρανοποιὸς I, 149. VII, 155.
κράνος I, 135. II, 42. VII, 155. X, 142.
Βοιωτουργὲς I, 149.
κρανουργία VII, 155.
κρανουργὸς ib.
κράνους θήκη VII, 157. X, 142.

κραντῆρες ὀδόντες II, 93.
κραπάταλλοι IX, 83.
κραπάταλλος ib.
κρᾶσις ὡρῶν VI, 178.
κράσπεδα VII, 65.
ἀρκύων V, 29.
κραστήριον VII, 142. X, 166.
κράστις ib.
κρατεῖν II, 154. VIII, 84. IX, 141. S.
ζώντων V, 11.
κρατερὸς V, 83.
κρατευταὶ X, 96.
μολύβδινοι X, 97. pl.
κρατευτάων ἐπαείρας VI, 89.
κρατευτήρια X, 96.
κρατευτήριον σιδήριον VI, 89.
κρατὴρ VI, 14. X, 72. 130.
ἀγαθοῦ δαίμονος VI, 100.
δεύτερος VI, 15.
Διὸς Ὀλυμπίου ib.
Διὸς Σωτῆρος VI, 100.
τελείου VI, 15.
Ἑρμῆς VI, 100.
κρατῆρες X, 192.
κρατὴρ Ἡρώων VI, 15.
κρατηρίδιον X, 72.
κρατὴρ ἱερὸς VI, 100.
κρατήριον X, 72.
κρατὴρ Ὀλυμπίων θεῶν VI, 15.
πρῶτος ib.
τρίτος ib.
κρατῆρων συμμετίσχειν I, 34.
καὶ σπονδῶν μετασχὼν VI, 30.
κρατῆσαι I, 166.
κρατήσας ὁ κατηγορῶν VIII, 74. S.
κρατιστίνδην I, 176.
κράτος IX, 141. S.
χειρὸς II, 144.
κρατύνειν τοὺς πόδας τοῦ ἵππου I, 208.
οὐ κρατῶν γλώσσης VIII, 80.
κρατῶν ἑαυτοῦ βασιλεὺς I, 40.
κραυγάζειν V, 90.
κραυγὴ ib.
κρέα VI, 32. 52.
κρεάγρα VI, 88. VII, 25. X, 31. 98.
κρεάδια VI, 33. VII, 26.
κρέα ἑφθὰ IX, 68.
ἥμερα VI, 33. E.
θεόθυτα I, 29
θυησίδια VI, 55. E.
λαγῷα VI, 33. 52. E.
κρεανομεῖν VII, 25.
κρεανομία VI, 33. VII, 25.
κρεανομίας ἐπινέμων III, 67.
κρέα ὄνων IX, 48.
κρέας ὀπτὸν VI, 55. E.
κρέα σύεια VI, 33. E.
κρέας ὕειον VI, 55. E.
κρεγμὸς IV, 63.
πρὸς τὸ κρεῖττον ἔρρεψε III, 108.
κρείττων τοῦ βίου τελώνης IX, 33.
λημμάτων VI, 191.
χρημάτων I, 40. III, 114.
κρέκειν IV, 63.
κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέδειρεν III, 79.
κρεμαστὰ σκεύη I, 94. X, 13.
κρεμαστῆρες (ὄρχεων) II, 173.
κρεμάστρα X, 156.
κρεματαῖται καταπάρα II, 41.
κρεουργεῖν VII, 25.
κρεουργοὶ ib.
κρεωδαῖται ib.
κρεωδαίτης VI, 34.
ἡ κρεωδαῖτις ἀρχὴ ib.
κρεωδειρὰ VII, 25.
κρεῶν ἰδέαι VI, 55.
μερίδες ib.
μοῖρα πρώτη ib.
ἀπὸ ὀνόματα VI, 33.
περιφορὰ VI, 107.
πίνακες VI, 84.
τεμμάχη VI, 33.
κρεωπῶλαι VI, 33. VII, 25.
κρεωπωλεῖν ib.
κρεωπώλια VII, 25.
κρεωσιτεῖν VI, 33.
κρεωστάθμη IV, 175. VI, 91. VII, 25. X, 108.
κρεωφαγία VI, 33.
κρεωφάγες ib.
κρημνοὶ (αἰδοίου) II, 174.
κατὰ κρημνοῦ ὦσαι VIII, 70.
κρημνώδεις χωρίον I, 171.
κρῆναι I, 238. IX, 46.
κρηνοφυλάκιον VIII, 112.
κρηνοφύλαξ λέων VIII, 113.
κρηπιδαῖον VII, 120.
κρηπῖδες VII, 85. 183.
κρηπιδουργὸς VII, 183.
κρηπὶς IX, 28.
ἐξ ἀλεύρου καὶ μέλιτος VI, 77.
κρησέρα VI, 74. X, 114.
κρησέριον X, 114.
Κρῆσσαι κύνες V, 37.
Κρῆσσα σταφυλὴ VI, 82.
κρησφύγετον I, 10.
κρητήριον VI, 92.
Κρητικὴ σταφυλὴ VI, 82.
Κρητικὸν (ἔνδυμα) VII, 77.
τόξον I, 149.
κριβανῖται ἄρτοι VI, 33. 72.
βόες X, 110.
κρίβανοι VI, 88. X, 110.
κρίβανος VII, 22.
κριθαὶ I, 183. 247.
κριθὰς φρύγειν X, 108.
κριθίζειν VII, 23.
κριθίασις I, 209.
κριθίνη καλάμη IV, 77.
κριθινῶν πῶλος VII, 24.
ἀπὸ κριθῶν λεγόμενα I, 247.
κρίκοι I, 94.
σιδήρου V, 30.
κρίμνα I, 248. VII, 21.
κρίνα I, 229. VI, 106. IX, 122. 128.
κρῖναι VIII, 9. S.
κρίνας VI, 140.
κρίνειν τὰς ὀσμὰς V, 60.
χυμοὺς II, 110.
κρίνεσθαι VIII, 67.
ἐν Ἀρείῳ πάγῳ VIII, 57. pl.
λειποταξίου VIII, 42. pl.
κρίνεται ἐννόμῳ δικαστηρίῳ ὁ γραμματεὺς VIII, 92.
ὁ κρινόμενος VIII, 67.
νικήσας ἀπέφυγεν VIII, 74. S.
ξενίας VIII, 44.
κρίνον ἐκφύσαντες ἔνδοθεν καὶ πρὸς τὰ μέτωπα ῥηγνύντες IX, 128.
κρίνον (ὁ πτωχὸς) VI, 197.
τῶν κρινόντων συνήσω VIII, 106.
ἐκ κρίνου καὶ κύπρου μῦρον VI, 105.
ὁ κρίνων VIII, 8. 56. 67. 127.
κριξὸς IV, 196.
κριοὶ I, 139.
πλοῖα Λύβια I, 83.
κριὸς I, 30. 250.
σὺν κρίσει VI, 141.
κρίσιμος ἡμέρα IV, 178.
εἰς κρίσιν παρεστήσασθαι VIII, 39.
κρίσις VI, 150. VIII, 9. 67. 149.
μετὰ τὴν διωμοσίαν VIII, 117.
ἐφέσιμος VIII, 125.
ὀνόματος X, 1.
ῥάχεως II, 177.
κριταὶ ἀγώνων μουσικῶν III, 145.
κάθηνται ib.
κριτικὴ VII, 210.
Κροίσειοι στατῆρες III, 87. IX, 84.
κρόκη VII, 30.
κρόκην διαβάλλειν VII, 35. S.
κροκοϋφαντικὴ VII, 30. 209.
κρόκην Μιλησίαν (μαρύομαι) IX, 125.
κροκοδείλων ἡ ὑπερκειμένη τῶν σιαγόνων κινεῖται II, 89.
κροκοδίλη VII, 29.
κροκοειδὲς VII, 129.
σῶμα παρδάλεως V, 83.
κροκοειδὴς στρωμνὴ X, 42.
κρόκος I, 229. VI, 106.
κροκυδίζουσα VII, 29.
κρόκυς VII, 63.
κροκὺς VIII, 64.
κροκώτιον VII, 56.
κροκωτοὶ VII, 65.
κροκωτὸς IV, 117. VII, 56.
εἰς τὰ κρόμμυα ἀπῆλθον IX, 47.
κρόμμυον I, 247.
Σαμοθρᾴκιον VI, 67.
κρομμυοπῶλαι VII, 198.
Κρόνια I, 37.
κρονικὸς II, 16.
κρονόληρος ib.
κρόνος ib.
Κρόνου πρεσβύτερος ib.
κροσσοὶ VII, 64. 65.
κροσσωτὴ (ἐσθὴς) IV, 120.
κροσσωτοὺς φορῶν VII, 65.
κρόταλον IV, 61. IX, 127.
κροταφῖδες VII, 106. X, 147.
κροταφὶς σιδηρᾶ X, 183.
κρόταφοι II, 39. 84. 85.
κροτεῖ ὁπλὴ I, 188.
κρότος τῶν παίδων IX, 123.
κρότων II, 85. IV, 190.
κροῦμα IV, 57.
κρούματα IV, 63. 83.
τὰ ἐν αὐλητικῇ VII, 88.
σαλπιστικὰ IV, 84.
κρουνοὶ X, 31.
κρουνὸς X, 63.
κρουόμενα ὄργανα IV, 58. S.
κρουπέζια VII, 87. X, 153.
κρουπεζοφόροι VII, 87.
κρούειν ὁπλαῖς V, 94.
κροῦσαι ποδὶ τὴν ἵππου γαστέρα I, 210:
κρούσασθαι πρύμναν I, 125.
κρουσιμετρεῖν IV, 169.
κρουσιμετρῶν ib.
κρούων ἵππος I, 202.
κρύβδην πράττειν VI, 175.
κρυμὸς V, 111.
κρυμώδεις χωρίον V, 109.
κρυμώδης ζώνη IV, 159.
κρύος V, 111.
ὑπὸ τὸ κρύος ἐνδιδοῦσαι κύνες V, 64. S.
κρυπτὰ V, 146.
τῶν ὀνύχων II, 146.
κρύπτειν τὰ ἄρρητα V, 146.

κρυπτὸν VI, 209.
καρκίνωμα IV, 198.
κρυπτόμενα V, 146.
κρυπτόμενον VI, 209.
κρυσταλλοειδὴς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 71.
κρύσταλλος V, 111.
κρύφασος (βόλος) VII, 204.
κρύφια ἕρματα I, 115.
κρύψαι VI, 209.
κρυψίνους σοφιστὴς IV, 48.
στρατηγὸς I, 178.
κρυψίνως IV, 51.
κρυῶδες χωρίον V, 109.
κρυώδης ζώνη IV, 159.
κρώβυλος II, 30.
κρώζουσι κορῶναι V, 89.
κρώπιον X, 128.
κρῶσσον Acc. X, 30.
κρωσσὸς VI, 14. 23. VIII, 66.
κτεῖναι VIII, 133. IX, 153. S.
κτείνειν VI, 192.
κτείνεται VI, 114.
κτεὶς pro κτὶς VII, 35.
τὸ αἰδοῖον II, 174.
κτένες II, 32. X, 125. 139.
(ἐκ θαλάττης) VI, 47.
Μηθυμναῖοι VI, 63.
οἱ ὀδόντες II, 91.
χειρὸς II, 144.
κτενίζειν II, 34.
κτενίζεσθαι VII, 166.
κτένιον V, 96. X, 126.
κτενοπῶλαι VII, 198.
κτερίσματα III, 102.
κτήματα VI, 196.
τὰ τῶν κτημάτων ἐπιπολῆς ὄντα X, 10.
κτήσασθαι χρήματα IV, 29.
τῆς κτήσεως παραχωρῆσαι VIII, 145.
κτῆσις VI, 196.
ἔγγειος X, 10.
κούφη ib.
μητρῴα III, 11. pl.
κτίζειν IX, 7.
κτίζων IX, 6.
κτίλος I, 250.
κτὶς VII, 35.
κτισθεῖσα ἔναγχος πόλις IX, 18.
κτίστης X, 6.
κτυπεῖ ἡ ὁπλὴ I, 188.
εἰ κτυπήσειε τὸ λείψανον τοῦ ποτοῦ κοτταβησάντων IX, 128.
κτύπος εὔκροτος ὑποσχισθέντος φύλλου IX, 127.
λατάγων IX, 128.
ὄρθιος σάλπιγγος IV, 85.
κυάθιον δι' ἀργυρίου VI, 105.
κύαθος VI, 19. X, 75. 108. 122.
κυαμίζουσι παρθένοι II, 18.
κύαμοι I, 142. VI, 61.
κυάμοις ἀρτιάζειν X, 101.
κύαμος Αἰγύπτιος IV, 198.
γάλακτος πρώτη πῆξις ὑπὸ τὸ ἄκρον τοῦ μαστοῦ II, 163.
κυάμους Φρύγειν X, 108.
κυανοῦν VII, 129.
κύαρ II, 86.
κυβεῖα IX, 48.
κυβεία VII, 203. 210. IX, 97.
κυβείας εἴδη VII, 206.
κυβερνᾷ τὸ σκάφος ὁ πρωράτης I, 98.
κυβερνῆται VII, 139. 190.
κυβερνήτης I, 95. 98.
τοῦ παντὸς I, 5.
κυβερνητῶν συνδρομὴ IX, 143.
κυβευταὶ VII, 203.
κυβευτήρια VII, 203. IX, 48.
κυβευτικὰ ἐργαλεῖα IX, 97.
κυβευτοῦ σκεύη X, 150.
κυβεύτρια VII, 203.
κύβηλις X, 104.
κύβηλος VI, 89.
κυβησίνδα IX, 122.
κυβίστησις IV, 105.
κυβιστῶν κἀν εἰς μαχαίρας III, 134.
κυβιτίζειν II, 142.
κύβιτον II, 141.
κύβοι II, 180. VII, 203. IX, 94. X, 50.
διάσειστοι VII, 203.
ἐν κύβοις μονὰς IX, 95.
ἢ κύβοι τρεῖς ἢ τρὶς ἓξ ib.
κύβος IX, 95.
κύβου κοιλότης ib.
κύβωλον II, 141.
κύβων βολαὶ IX, 97.
διὰ κύβων πλειστοβολίνδα IX, 117.
κύβων τιμιμάχη VI, 48.
κύδαλοι I, 82.
κύδαροι ib.
κυδρὸς ἵππος I, 194.
κυδρουμένη γυνὴ II, 18.
κυδρούμενος ἵππος I, 194.
κυδροῦται ἵππος I, 218.
κυδώνια μῆλα VI, 47.
κύειν II, 19. III, 49. S.
κυεῖσθαι II, 19.
κύημα ἀνεμιαῖον II, 6.
βιώσιμον ib. E. S.
κυῆσαι ib.
Κύθνιος τυρὸς VI, 63.
κυΐσκειν IV, 208.
κυΐσκεσθαι II, 19. IV, 208.
κυϊσκομένη II, 19.
κυκλεῖς ἀνὰ
κύκλον πόδα κυλλὸν IV, 188.
κύκλιοι νόμοι IV, 79.
κυκλοβόρος (ὁ πολυλόγος) VI, 146.
ποταμὸς X, 185.
κύκλοι I, 94. X, 82.
ἀργυροῖ VI, 84.
ἐν οἷς ἐπιπράσκοντο VII, 11. X, 18.
πορφύρας ὀκτὼ VII, 170.
κύκλον ἐμπεριγράψαι τηλίᾳ IX, 108.
ἐς κύκλον ἐφεὶς ὄστρακον IX, 117.
περὶ τὸν κύκλον περιθέων IX, 115.
κύκλος IV, 158. 161.
κύκλος ἀρκτικὸς V, 81.
ἀσπίδος I, 133.
ἄστρων IV, 156.
γαλαξίας ib.
δακτυλίου VII, 179.
τείχους I, 170.
(τρίποδος) X, 81.
κυκλοτερεῖς πίνακες X, 82.
κυκλοτερὴς ἀσπὶς I, 134.
γραμμὴ ὀφθαλμοῦ II, 70.
ἱππασία I, 214.
τοῦ κύκλου ἐκπεσὼν ὄρτυξ IX, 108.
κυκλούμενα ἄστρα IV, 156.
κύκλου περιγραφέντος στοχάζεσθαι τοῦ &c. IX, 102.
κύκλους συνεῖραι IV, 27. S.
τὰ ἐν κύκλῳ ζῶα IV, 158.
κύκλῳ περιδραμόντος ἀστέρος I, 54.
ἐν κύκλῳ περιελαύνειν τὰς κύλικας VI, 30.
περιθέων IX, 114.
περιελίκαρται βραχία IV, 141.
κύκλωσις ἄστρων IV, 156.
Κύκλωπις (ὁ βόλος) VII, 205.
κύκνοι ᾄδουσι V, 89.
κυκωμένης τῆς θαλάττης I, 111.
κυκῶν τὸ δημόσιον VI, 129.
κύλα II, 66.
τὰς κύλικας ἐν κύκλῳ περιελαύνειν VI, 30.
κυλίκεια ζητήματα VI, 108.
κύλικες X, 66. 67.
κυλικηγορῶν συμπότης VI, 29.
κυλικίδες X, 46.
κύλικος ἐξ ἀσαμίνθου λείβων VI, 98.
κύλιξ VI, 95.
ἀπύθμενος X, 79. E.
ἐπινιπτρὶς VI, 31.
κεραμίνη X, 190.
μετανιπτρὶς VI, 31.
μικρὰ VI, 98.
κυλὶς II, 66.
κυλίσαι τὸν ἵππον I, 183.
κυλίσκαι X, 66.
κυλίσκη V, 95.
κυλίσκιον VI, 98.
κυλιστὸς στέφανος VII, 199.
κυλίστρα I, 183.
κυλίχναι X, 88.
κύλιχνες V, 98.
κυλλὸς ποῦς IV, 188.
κυλοιδιᾶν II, 66.
κύλον ib.
κύμα VII, 122.
κῦμα VI, 180.
ἀνθιστάμενον I, 109. S.
κωφὸν ib. S.
ὑπερέχη I, 113. S.
ὑπὲρ τὰ κύματα IX, 145. S.
τὰ κύματα κατέῤῥει I, 109. S.
κυματίαι ποταμοὶ III, 103.
κυματίας λιμὴν I, 101.
ὁ πόρος ἦν I, 109.
κυματοῦσθαι ib.
τῶν κυμάτων ῥέων τὴν τροπὴν VI, 121.
κύμβαλα X, 171.
κύμβαλον II, 115.
ὥσπερ κύμβαλον ψοφεῖ πρὸς τὸ ἔδαφος ὁπλὴ I, 188.
κυμβίον VI, 95.
κυμινοδόκη X, 93. 94.
κυμινοδόκον X, 93.
κυμινοδόχη ib.
κυμινοδόχος ib.
κυμινοθήκη ib.
κύμινον I, 243. VI, 66.
κυμινοπρίστης III, 112. 115.
κύνδαλα IX, 120.
κύνδαλοι X, 188.
κυνδαλισμὸς IX, 120.
κυνάγχη II, 103. IV, 199. V, 53. 65.
κύναγχος V, 56.
κυναγωγοὶ V, 17.
κυναμολγοὶ V, 41.
ἡ κυνὰς VI, 93.
τὰς κύνας ἐφεῖναι V, 10.
κυνεῖν IX, 110. 114.
κύνες V, 17.
Ἀλεξάνδρου & id genus. Vid. Ind. Tit.
ἀκρατεῖς V, 64. E.
ἀργαὶ V, 63. E.
ἀρθρώδεις V, 57. E.
γυναῖκι, αἱ Λάκαιναι V, 37. pl.
ἔνδοξοι, ὁ Πύῤῥου V, 42. pl.

εὔρινες II, 80. V, 60.
Καστορίδες V, 39.
Καστόριαι V, 37. pl.
ποιμενῖται VII, 185. pl.
Ἰνδικαί, Ἰνδοὶ V, 37. 38. 43. pl.
λεοντομιγεῖς V, 38. E.
πάριπποι V, 40. E.
κυνῆ I, 135. V, 16. 65. X, 119.
κυνηγεῖσθαι VII, 135.
κυνηγέσια V, 9.
κυνηγέσιον V, 9. 17.
τὰ πρὸς κυνηγέσιον ἐργαλεῖα V, 19.
κυνηγέται VII, 135.
κυνηγετεῖν V, 9. VII, 135.
κυνηγέτης V, 9. S. E.
ἐλαφρὸς V, 18. E.
ἐγκελευέτω ταῖς κυσὶν IV, 85. S.
κυνηγετικὴ V, 65. VII, 139.
τροφὴ V, 51.
κυνηγετικοὶ ἵπποι I, 181.
κυνηγετικὸς V, 9.
κυνηγετικῶς ib.
κυνηγέτις Ἄρτεμις V, 13.
κυνηγέτου σκεύη V, 17. X, 141.
συνεργοὶ V, 17.
κυνηγῆσαι VII, 135.
κυνητίνδα IX, 110. 114.
κυνήποδες ἵπποι V, 65.
παχεῖς I, 191.
στερεοὶ I, 188. pl.
κυνίζειν V, 65.
κυνικὸς ib.
κυνισμὸς ib.
κυνοδέσμιον II, 171.
κυνόδοντες II, 91.
κυνοδρομεῖν V, 10. 65.
κυνοδρομῆσαι V, 78.
κυνοδρομῶν κυνηγέτης V, 85.
κυνόλοφα II, 180.
κυνομαχεῖν V, 65.
κυνοκέφαλος II, 43.
κυνὸς κόσμος V, 55.
ὄμματ' ἔχων V, 65.
σῆμα V, 45.
Κυνόσουρα V. 81.
κυνοῦχοι X, 141.
κυνοῦχος V, 19. 31. 65. X, 64.
κυνώδης V, 65.
κυνῶν ἀρεταὶ V, 57. uſque 62.
κακίαι V, 62. uſque 65.
νοσήματα V, 53.
ἀπὸ κυνῶν ὀνόματα V, 65.
κυνῶν κλαγγὴ V, 86.
ὑλακὴ ib.
χρώματα V, 65.
κυνῶτας (βόλος) VII, 205.
κύος II, 6.
κύουσαι ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῆς γυναῖκες VIII, 89.
κύνες V, 52.
κυοφορεῖν III, 49.
κυπάρισσος I, 234.
κύπασσις VII, 60.
κύπελλον VI, 95.
Κύπριον νάπυ VI, 67.
κύπρον IV, 169.
κύπρος X, 113.
ἐκ κύπρου καὶ κρίνου μύρον VI, 105.
κυρβασία V, 96. VII, 58. X, 162.
κύρβεις VIII, 128.
κύρια τὰ διαιτηθέντα VIII, 60.
κυρία ἐκκλησία VIII, 95.
ἡμέρα I, 67.
εἰς τὴν κυρίαν μὴ ὀφθεὶς VIII, 60.
τῆς κυρίας ἐνεστώσης I, 67.
παρούσης ib.
κυρίβεια I, 248.
κυρίλλιον X, 68.
κύριος III, 73.
ὁ κύριος ἀμφορεὺς VIII, 123.
τῆς ψήφου VIII, 8.
κυρίττειν κέρασι V, 94.
κυρτὰ ἥπατος II, 213.
κύρτη σιδηρᾶ X, 160.
κύρτοι I, 94. X, 132.
κυρτούμενον κῦμα I, 109.
κυρτούμενος τὴν κεφαλὴν ἵππος I, 211.
ταῖς κυσὶν ἐμβοάτω κυνηγέτης V, 85. S.
ἐφιέναι V, 10. S.
κύστεως τράχηλος II, 171.
τὴν κύστιν λύων X, 151.
κύστις II, 221.
ὑεία X, 151.
κῦτος κεφαλῆς II, 36.
νεὼς I, 87.
κύτταροι I, 257. VII, 147.
κυφαγωγότερος ἵππος I, 197.
κυφὼν X, 177.
κυφῶνες I, 143.
κυψέλαι X, 92.
κυψέλη II, 82. 85. VI, 13.
κυψελίδες ἔμπλεα ὦτα IV, 185.
κυψελὶς II, 82.
Κυψελλικαὶ κύνες V, 40.
κύων ἀγρευτὴς IX, 12.
ἀδεὴς V, 65.
τὰς βοῦς φυλάττων V, 46.
ἐπίτεξ V, 52.
ἰχνευτὴς V, 10.
τὸ μονάδα δηλοῦν IX, 100.
προσσαίνων, ὁ κόλαξ VI, 123. S.
ῥινηλάτης II, 74.
(ἡ ψῆφος) IX, 98.
κωβιοὶ VI, 51.
κωδάριον VII, 28. X, 168.
κωδεία II, 38.
κώδιον V, 16. X, 168.
κώδων X, 168.
σάλπιγγος VI, 110.
κώδωνας προσηρτημένους ἔχοντες ἵπποι X, 56.
κώθων VI, 96. 97. X, 30.
κώθωνες VII, 162. X, 66.
κωθωνοποιὸς VII, 160.
κώκυμα VI, 183.
τὰ κῶλα ἁπλῶσαι V, 168.
κωλακρέται VIII, 97.
κωλῆν λαγὼ σαρκώδης V, 69.
κωλῆνες ἑφθοὶ VI, 52.
τεταριχευμένοι ib.
κῶλον II, 193. 209.
ὁ τόνος V, 27. 30.
κώλυμα II, 193.
κωλύματα V, 134. VI, 183. S.
σβεστήρια I, 168.
κωλύσας V, 134.
κώλων ἐκτάσεις II, 234.
ξυλίνων ἐπιβαίνοντες IV, 104.
συγκάμψεις II, 234.
κῶμα VI, 183.
κωμάζειν IX, 11.
κῶμαι VI, 36. IX, 8. 27.
κωμάρχαι IX, 11.
κώμαρχος ib.
κατὰ κώμας ἔστησαν τὴν πρώτην οἱ χοροὶ ib.
κωμαστὴς IX, 11.
κωμαστικὴ (ὄρχησις) IV, 99.
κώμη IX, 24.
κωμῆται IX, 36.
θυρέτρων θεοὶ IX, 37.
κωμέτης IX, 11.
κωμήτιδες IX, 36.
κωμῆτις IX, 11.
ἐν κωμήτισι καπηλοῖς τ' ἐπίχαρτον IX, 36.
κωμικὰ ᾄσματα IV, 111.
πρόσωπα IV, 143. 148. 150.
ὑποδήματα IV, 115.
κωμικὸν δρᾶμα IX, 11.
ὁ κωμικὸς ib.
κωμικὸς χορὸς IV, 107. 108. 109.
κωμοδρομεῖν IX, 11.
κωμοποιητὴς ib.
κῶμος IX, 37.
εἶδος ὀρχήσεως IV, 99.
κωμῳδεῖν VI, 200. IX, 11. 148.
κωμῳδῆσαι IV, 32.
κωμῳδία IV, 33. 53. IX, 11. 148.
μέση I, 233.
νέα IV, 143.
παλαιὰ ib.
κωμῳδικὸν δρᾶμα IX, 11.
κωμῳδικὸς VI, 200. IX, 149.
κωμῳδικῶς IX, 149.
κωμῳδοδιδάσκαλος IX, 11.
κωμῳδοποιηταὶ IV, 111.
κωμῳδοποιητὴς IX, 11.
κωμῳδοποιὸς ib.
κωμῳδὸς IX, 149.
κωμῳδῶν IX, 11.
ἀπὸ κωμῶν (ὀνόματα) ib.
κωμωποιητὴς ib.
κώνειον V, 132. VIII, 71.
κῶνοι I, 232. VI, 46.
κῶνος VI, 78.
κῷος (ὁ βόλος) VII, 205. IX, 100.
κῶπαι I, 84. 92. X, 134.
Κωπαΐδες ἐγχέλυες VI, 63.
κώπαις ἐλαύνειν I, 98.
τὰς κώπας ἀποκόπτειν I, 116.
κώπη X, 144.
κωπηλατεῖν I, 98.
κώπη χρυσόκολλος X, 146.
κωπία II, 181.
κωπὶς X, 134. Vid. I, 136.
ἐκ τῶν κωπῶν ἐξέπιπτον αἱ χεῖρες ὑπ' ὄμβρου I, 116.
κωπωτὴρ I, 92.
κωρύκας Acc. X, 179.
κωρύκιον X, 172.
κωρυκὶς X, 172. 179.
κώρυκος X, 172.
κωφὸν κῦμα ὑπεκινεῖτο I, 109.
κωφὸς II, 82.
κωφότης ib.

Λ.

Λαβδοειδεῖς (ῥαφαὶ) II, 37.
λαβδοειδὲς σχῆμα IV, 133.
λαβεῖν ὅρκους IV, 30.
τι εἰς ὑποθήκην VIII, 142.
λαβὴ II, 155.
ξίφους I, 136. X, 144.
λαβίκλαι VI, 84.
λάβραξ VI, 50.
ἀμφὶ λάβροις λασίοις εὖ ἐπύκασε VII, 73.
λάβρος ῥήτωρ VI, 147.

λάβρου ὄντος τοῦ πνεύματος I, 111.
λαβυρινθώδης περιστροφὴ ἱμάντος IX, 118.
λαβὼν ἐπ' αὐτοφώρῳ VII, 49.
λαγαροὶ κενεῶνες V, 59.
λαγαρὸν γόνυ I, 188.
λάγια V, 15.
λαγιδεῖς ib.
λαγίδια ib.
λαγνεία VI, 189.
λαγνεύων VI, 188.
λάγνης ib.
λαγνίστατος ib.
λάγνος ib.
εἰς λαγόνα ἀπελθεῖν V, 91.
λαγόνες II, 170.
  κυνῶν V, 58. 62.
  λαγὼ ὑγραὶ V, 69.
λαγύνιον X, 72.
λάγυνος VI, 14. X, 72.
λαγχάνεται περὶ ἀκουσίων φόνων VIII, 118.
λαγχάνονται δίκαι πρὸς αὐτὸν VIII, 90. 91.
λαγῷα κρέα VI, 52. 133.
λαγωβόλον IV, 120.
λαγὼ ἴδια καὶ φύσις V, 67. ſeqq.
  ἰσχία V, 70. pl.
  κρέα VI, 52.
ἡ λαγὼν II, 208.
λαγῶν εὐναὶ V, 66.
λαγωοὶ ταῖς θάμνοις χαίρουσι V, 15.
λαγωὸς φεύγει V, 94.
λαγὼς ἁλτικὸν μᾶλλον ἢ δρομικόν ἐστι ζῷον V, 71. pl.
  ἀμβλυώττει V, 69. pl.
  ὁ μείζων V, 68.
  ὁ μικρὸς ib.
  τίκτει καθ' ἕκαστον μῆνα V, 73.
τῶν λαγωῶν αἱ μοσχίαι V, 74.
λαθεῖν VI, 209.
λαθρίδιον γέννημα III, 21.
λαθροφαγεῖν VI, 40.
λάθυροι I, 247.
λαιὰ χεὶρ II, 159.
λαιμαργία VI, 42.
λαίμαργος ib.
λαιμὸς II, 206.
λαιοστάτης IV, 106.
Λακεδαιμονίων σιδηροῦν νόμισμα IX, 79.
Λάκαιναι κύνες V, 37.
Λάκκοι IX, 49. X, 31.
λακκόπρωκτος VII, 127.
λακόπεδον II, 172.
λακοσχίας ib.
λακτίζειν III, 150.
  ποσὶ V, 94.
λακτίζων VIII, 77.
  ἵππος I, 198.
λακτιστὴς ἵππος ib.
Λάκων (ὁ βόλος) VII, 205.
Λακωνικαὶ VII, 88.
  κύνες V, 37. 38.
Λακωνικὰ ὀρχήματα IV, 104.
Λακωνικὴ διφθέρα I, 141.
  ξυήλη I, 137.
  χλαῖνα X, 124.
Λακωνικὸν ἐγχειρίδιον I, 149.
  ἔκπωμα VI, 96.
  μέλος IV, 78.
Λακωνικὸς πῖλος I, 149.
Λακώνων τρεῖς χοροὶ IV, 107.
λαλεῖν II, 125. V, 90.
λάλησις II, 125.
λαλιὰ II, 125. V, 90.
λαλιᾷ VI, 144.
  διαθρυλλῶν τὰ ὦτα VI, 119. S.
λαλίστερος II, 125.
λάλος II, 125. V, 147. VI, 119. 142. S.
  συμπότης VI, 29.
λαλῶν μακρότερα Ἰλιάδος VI, 120.
λαμβάνειν V, 11.
  μισθοὺς IV, 42.
τοῦ λαμβάνειν ἐπὶ προαιρέσεως ὧν VI, 190.
λαμβάνεσθαι V, 11. S.
λαμβάνων ἀφ' ὧν οὐ δεῖ III, 113. 114.
λαμπάδες IV, 159. X, 111.
λαμπαδηφόροι VII, 134.
τῶν ἐπὶ λαμπάδι ἀγώνων προέστηκε βασιλεὺς VIII, 90.
λαμπάδιον IV, 151. 154. X, 149.
λαμπὰς VI, 103. X, 117.
λαμπῆναι X, 51. 52. 139.
λάμποντες ὀφθαλμοὶ II, 63.
λάμπουσα III, 71.
λάμπουσαι κόραι V, 57.
  παρειαὶ II, 87.
λαμπρὰ ἀστραπὴ I, 117.
  φωνὴ II, 116.
λαμπρὸς III, 118. V, 158.
  ἀὴρ V, 109.
  ἑστιάτωρ VI, 27.
λαμπρότης II, 72. III, 118. IV, 32. V, 158. VI, 148.
λαμπροφωνία II, 112. VI, 148.
λαμπρόφωνος II, 111.
λαμπροφωνότατος ib.
λαμπρῦναι IV, 31.
λαμπρύνειν θώρακας I, 149.
λαμπρύνεσθαι III, 119. V, 159.
λαμπρῶς ib.
λαμπτὴρ VI, 103. X, 116.
λάμπων III, 71.
  (ὁ βόλος) VII, 205.
λανθάνον VI, 209.
λανθάνοντα V, 147.
  ἀναζητοῦντες VIII, 115.
τῶν λανθανόντων ἀδικημάτων μηνύσεις VIII, 47.
λανθανόντως VI, 209.
λὰξ ἐναλλεσθαι III, 150.
  ἐναλλόμενος VIII, 77.
  ἐνήλατο VIII, 76.
λαρκαγωγοὶ ὄνοι X, 111.
λάρκια ib.
λαρκίδια ib.
λάρκοι VII, 174. X, 111.
λάρκος VII, 110.
λάρκους πλέκειν VII, 174. S.
λαρυγγίζειν II, 207.
λαρυγγίζων ὑποκριτὴς IV, 114.
λάρυγξ II, 207.
λάσανα X, 44. 45. 99.
λάσειρις VII, 96.
λάσια VII, 74.
  ὄρη I, 228.
λασίοις λάβροις VII, 73.
λάσιον ἐπιβεβλημένος VII, 74.
λάταγες VI, 85. IX, 122.
λατάγων κτύπος IX, 128.
λάταξ VI, 110.
λατρεία θεῶν I, 21.
λατρεύων θεοῖς ἀνὴρ I, 20.
λάτρις III, 78.
λατύπῃ ἑλκύσαι γραμμὴν IX, 104.
λατύποι VII, 118.
λατύπων ἐργαλεῖα VII, 118.
λαῦραι IX, 38.
λάφυρα συναθροῖσαι I, 174.
λαφυροπῶλαι I, 174. III, 78. VII, 16.
λάχανα VI, 62.
  κνιστὰ ib. E.
λαχανῆται VII, 196.
λαχανοπῶλαι ib.
λαχανοπωλήτριαι VII, 199.
λαχανοπώλιδες ib.
λαχάνων ὀνόματα I, 247.
λαχεῖν VI, 154.
λάχνη II, 22.
τὸ λαχὸν VIII, 91.
ὁ λαχὼν κλήρῳ VIII, 8.
  ὑπηρέτης εἶναι IX, 110.
λεαίνειν κηρὸν VII, 165.
  πέπερι X, 169.
  πυροὺς VII, 180.
λέβης VI, 92. X, 63. 76. 77.
λεβητάρια X, 66. 95. 165.
λέβητες VI, 88. X, 66. 90. 95.
  ἄπυροι IX, 68.
λεβήτια X, 95.
λεβήτιον VI, 92. X, 76.
λέβητος ἐπίθημα X, 188.
κατὰ λέβητος ἐπιχέων ὕδατος X, 46.
λέβιαι VI, 48.
λέγειν II, 118. V, 96.
  ἀδεῶς VIII, 96.
  ἀμέτρως V, 167.
  ἄνευ φροντίδος VI, 142.
  οὐκ ἀφροντίστως VI, 139. S.
οὐ λέγειν δύνατος ἀλλὰ σιωπᾶν ἀδύνατος VI, 146.
λέγειν καλῶς V, 117.
  καταλογάδην VI, 175.
εἰς τὸν λέγοντα ὀλίγα ὑπ' ἀσθενείας VI, 145.
  μετὰ κρίσεως VI, 149.
  πολλὰ καὶ ἄκριτα VI, 146.
  μετὰ δυνάμεως VI, 147.
τοὺς λέγοντας ἃ μὴ δεῖ ἐξαίρειν VIII, 131.
λέγοντες μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ ῥήτορες VIII, 52.
λέγων πᾶν τὸ ἐπιὸν VI, 142. 143. S.
  ἐκ τοῦ παρατυχόντος VI, 142. 143.
  ῥήτωρ πρὸς ἀργύριον IV, 36.
  πρὸς χάριν IV, 37.
  ἐπὶ χρήμασι ῥήτωρ IV, 36.
ληλατῆσαι I, 174.
λεῖα VII, 36.
λεία γῆ I, 186.
λεῖαι VII, 118. X, 125. 147.
ἐν λείᾳ θαλάττῃ πλεῖν I, 186.
λεῖαι ὁπλαὶ I, 191.
λείαν ἠλάσαντο I, 162. S.
  κατασύρειν εἰς τὰς ναῦς I, 125.
  παρεσύραντο I, 162. S.
λεία ὁδὸς III, 96.
λειαύστηρος οἶνος VI, 15.
λειεντερία II, 211.
λειμὼν I, 229.
  εὐανθὴς I, 240. E.
λειμώνης I, 228.
  εὐανθεῖς I, 229.
λειογένειος II, 10.
λειοκάρηνος II, 26.
λεῖον II, 235.
λειπογνώμονες ἵπποι I, 182.
λειπογνώμων VII, 184.
λειπομαρτυρίου δίκη VI, 154. VIII, 36.

λειποναυτίου γραφὴ VI, 154. VIII, 40.
κρίνεσθαι VII, 42.
λειποστρατίου γραφὴ VIII, 40.
λειποστρατιώτης VI, 151.
λειποταξίου γραφὴ VI, 154. VIII, 40.
κρίνεσθαι VIII, 42.
λειποψυχεῖν III, 106.
λείρια VI, 107.
λειτουργεῖν III, 67.
τῷ θεῷ III, 143.
λειτουργία VIII, 157.
λειτουργοῦντα τὸν οἶκον διαδεξάμενον III, 109.
λειτουργοῦντες ταῖς ἱεραῖς τριήρεσι VIII, 116.
χίλιοι καὶ διακόσιοι VIII, 110.
τῶν λειτουργούντων (εἷς) III, 109.
λειτουργῶν III, 67. VIII, 157.
οὐ λειτουργῶν VIII, 156.
λειτουργῶν σὺν ἄλλῳ VIII, 156.
λείχειν ἐπίπαστα VI, 61.
λειχὴν ἄγριος IV, 193.
λείψανα τροφῆς VI, 94.
εἰ τὸ λείψανον τοῦ ποτοῦ κοτταβησάντων κτυπήσειε IX, 128.
τῶν λείων ὄστρακα IX, 114.
λεκάναι VI, 60. X, 84
λεκάνη IV, 182. X, 76. 77. 78. 122.
εἰς λεκάνην τρυγὸς καταδεδυκός τι ἀνελέσθαι IX, 124.
λεκάνη ὀρνίθων VI, 85.
λεκάνια VI, 85. X, 84.
λεκανίδες ib.
λεκανίδια X, 84.
λεκάνιον VI, 85. X, 76.
λεκανὶς X, 149.
λεκανίσκη VI, 85.
λεκανίσκοι X, 84.
λεκανὶς κοίλη καὶ περιφερὴς VI, 110.
λεκάρια VI, 85. X, 86.
λεκιθοπῶλαι VII, 198.
λέκιθος VI, 57. 58.
λεκὶς X, 86. 87.
λεκίσκος X, 87.
λέκος ib.
ἡ λεκτικὴ IV, 151. 152.
σπαρτοπόλιος IV, 151. 153.
λεκτικὸς II, 122. IV, 25.
λεκτικώτατος II, 122.
λεληθότως VI, 209.
λελιθωμένον VII, 121.
λελογισμένος IV, 11.
λελογισμένως ib.
λελυγισμένος κίναιδος VI, 127.
λελῦσθαι ἀπ' ἀλλήλων VIII, 152.
τὰ ἄρθρα II, 21.
ὡς λελῦσθαι τὼ χεῖρε (οὕτω γηραιὸς) II, 15.
λέμβοι I, 82.
τὰ λεμμάθ' ὅτι ἢ κατέλιπεν VI, 145.
λέμματα ἰχθύων VI, 51.
λέξαι IV, 26.
λέξις II, 122.
λέοντες V, 14.
λεοντῆ IV, 117. V, 16. X, 171.
Λεοντὶς (φυλὴ) VIII, 110.
λεοντομιγεῖς κύνες V, 38.
λέοντος δορὰ V, 16.
λεόντων φωνὴ V, 86.
λεουργὸς III, 134.
λέπαδνα I, 147.
λεπαδνιστῆρες I, 147.
λεπαστὴ VI, 19. X, 75.
φιάλη VI, 95.
λέπη VI, 51. 94.
λεπίδες ἰχθύων VI, 51. pl.
λεπιδοειδεῖς II, 37.
λεπιδωτὸν VI, 49.
λεπὶς IV, 196.
λέπρα IV, 193.
λεπρᾶν κεράμειον ὀξηρὸν VII, 162.
λεπτὰ λάχανα VI, 62.
ὀνυχιστήρια X, 140.
λεπτὴ γῆ I, 227.
λεπτῆς αὔρας I, 105.
λεπτὴ στρωμνὴ X, 42.
λεπτοὶ ἅλες VI, 65.
ὄνυχες I, 191.
ἐπὶ λεπτοῖς λήμμασι δουλεύειν III, 111.
λεπτοκάρυα I, 232.
λεπτολογεῖν II, 123.
λεπτολογία ib.
λεπτολόγος ib.
λεπτὸν ἔντερον II, 209. 210.
νομισμάτιον IX, 92.
ὕφασμα VII, 35.
λεπτοσχιδεῖς VII, 85.
τῶν λεπτοσχιδῶν σανδάλια VII, 87.
λεπτόφωνος IV, 64.
ὑποκριτὴς IV, 114.
Λέσβιον I, 85. VII, 122.
Λέσβιος οἶνος VI, 15.
λέσχαι IX, 49.
λευκὰ δυσπινῆ εἶχον οἱ ἐν δυστυχίαις IV, 117.
λευκαίνει ψιμμυθίῳ V, 102.
λευκαίνεσθαι τὴν τρίχα II, 21.
λευκανία II, 97. 98. 206.
λευκᾶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἅλατο IX, 125.
τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀναβάλλειν II, 60.
λεύκη I, 234. IV, 193.
λευκὴ ἐσθὴς IV, 12.
φωνὴ II, 117.
χρόα IV, 152.
λευκόϊον I, 229.
λευκοὶ πῖλοι ὑπὸ ποσὶν X, 50.
λευκοῖς γράμμασι κατάστικτον χρῶμα V, 56.
λευκόκομος IV, 139.
λευκὸν VII, 129.
ἄνθος ἐλαίας I, 241.
ἔσθημα VII, 54.
τὸ ἐν μετώπῳ λαγῷ V, 68.
παραπέτασμα ἐξ ὀθόνης X, 32.
παράπηχυ IV, 118.
ὑπόδημα VII, 92.
χρῶμα πάντη V, 65.
λευκὸς ἀλφὸς IV, 193.
ἀνὴρ IV, 133. 134.
λευκοστέατος τύμβος V, 48.
λευκὸς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
τὸ χρῶμα IV, 143.
λευκόφαιον VII, 129.
λευκώλενος Ἥρα II, 140.
λεύκωμα X, 171.
ἐν λευκώματι ἐγγεγραμμένοι πολῖται VIII, 104.
λευκῷ στροφίῳ ἐστεφάνωνται νομοφύλακες VIII, 94.
λεχρίοις παράβλεψε τοῖς ὄμμασιν ὁ σῦς V, 79.
λεχὼ X, 63.
λέων βασίλειος V, 83.
βλοσυρὸς ib. E.
κρηνοφύλαξ VIII, 113.
(ὀρχήσεως εἶδος) IV, 104.
χαλκοῦ πεποιημένος VIII, 113.
λεὼς χωρίτης IX, 13.
λεωφόροι I, 220.
ὁδοὶ IX, 37.
λεωφόρος ὁδὸς III, 96.
πόλις IX, 19.
λήγει VI, 114.
λήγοντος τοῦ ἔτους I, 59.
μηνὸς I, 63.
ληδάριον VII, 48.
λήδιον ib.
λῆδος ib.
λήια I, 228.
κομῶντα ib.
τὰ λήια κείρει ὁ σῦς V, 78.
ληιζόμενος τελώνης IX, 32.
ληκεῖν V, 93.
ληκυθιάζειν VII, 182.
ληκυθίζων ὑποκριτὴς IV, 114.
ληκύθιον VII, 182. X, 119.
ληκυθοποιὸς VII, 182.
ληκυθοπώλης ib.
λήκυθος III, 154. IV, 120. VII, 181. 182.
ἐλαιηρὰ X, 62.
ἑπτακότυλος X, 67.
μυρηρὰ VI, 105. VII, 177. X, 119.
μυροφόρος X, 119.
ληκυθοφόρος III, 154.
λημᾶν II, 65. IV, 185.
λήμη IV, 185.
λῆμμα VI, 180.
πρὸς λῆμμα βλέπων ῥήτωρ IV, 36.
ᾧ λῆμμα πρόσεστιν οὐδὲν (αὐτῷ) αἰσχρὸν VI, 133.
οὐδὲν ἂν αἰσχυνθεὶς III, 112. S.
λῆμμα οὐ προσιέμενος III, 114. S.
τοῖς λήμμασιν ὑποτιθεὶς τὴν χεῖρα VI, 190. S.
λημμάτων κρείττων VI, 191. S.
ἐπιεράτων III, 114. S.
Λημνία σταφυλὴ VI, 82.
Ληναϊκὸν θέατρον IV, 121.
Ληναίων προέστηκεν ὁ βασιλεὺς VIII, 90.
ληνοὶ III, 102. VIII, 146.
ῥινὸς II, 80.
ἐν τοῖς ληνοῖς θλίβειν τὰς σταφυλὰς I, 225.
ληνὸς VII, 151. X, 102. 130. 150.
ἀσσία X, 150.
(ἡ κάρδοπος) VII, 179.
μαγὶς VII, 22.
ναῦς I, 91.
(ἡ σορὸς) VII, 160.
λῆξαι τὸν πότον VI, 112.
τοῦ λήξαντος ἔτους I, 56.
λήξαντος τοῦ νοσήματος αὐτῷ III, 108.
τὰς λήξεις ἀνακρίνεσθαι VIII, 29.
λήξεις τῶν κλήρων VIII, 95.
ὁ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς VIII, 104.
τῷ ληξιαρχικῷ ἐνεγράφοντο εἰκοστῷ ἔτει VIII, 105.
ληξίαρχοι ἓξ VIII, 104.
λῆξις δίκης VI, 177. VIII, 29.
λῆξις, ἡ πατρῴα οὐσία VIII, 104.
ληρεῖν V, 121.
λῆρον Acc. V, 101.

λῆρος V, 121. VI, 120.
συμπότης VI, 29.
λήρους μακροὺς ἀποτείνων VI, 146.
ληρώδης V, 120.
πέρα κόρου VI, 119.
ληρῶν V, 121.
λησταὶ σαλπιγκταὶ IV, 87.
ληστεύων τελώνης IX, 32.
ληστὴς VI, 152.
ληστρὶς ναῦς I, 83.
ληφθῆναι ἐπ' αὐτοφώρῳ VIII, 69. S.
ὁ ληφθεὶς IX, 113.
οὐ λήψει IX, 123.
λῆψις II, 155.
μισθοῦ IV, 47.
τοῦ λίαν ἀκριβῶς πρᾳότερος IX, 33.
λιβάδες I, 238.
λιβάζουσα γῆ ib.
λιβανοπῶλαι VII, 196.
εἰς τὸν λιβανωτὸν ἀπῆλθον IX, 47.
λιβανωτὸν καθαγίζειν I, 26.
λιβανωτοπῶλαι VII, 196.
λιβανωτοπωλεῖν ib.
λίβηθρα IX, 46.
Λιβυκὴ διφθέρα I, 141.
Λίβυσσα (λίθος) VII, 100.
σπολὰς VII, 70.
λιγίας VI, 150.
λίγνα VII, 62.
λίγνος VI, 42.
λιγυραὶ εὐχαί V, 59.
λιγυρᾶς αὔρας I, 105.
λιγυρὰ φωνὴ II, 117.
λιγυρὸν αὔλημα IV, 73.
πνεῦμα IV, 72.
λιγυρόπνοον ib.
λιθαγωγὸς μηχανὴ X, 148.
λιθιᾶν IV, 187.
λιθίδια πέντε ἀναῤῥιφθέντα IX, 126.
λιθοβόλοι I, 131.
λιθοδόμοι I, 161.
λιθοδόμος VII, 118.
λίθοι VII, 124. X, 146.
αὐτοχειλεῖς X, 120.
θεμέλιοι VII, 123.
καταώρυχες ib.
μυλακίται ἀμφίδοχμοι I, 200.
πολύτιμοι IX, 49.
πώρινοι X, 173. Vid. VII, 123.
λιθοκόλλητον ἔκπωμα X, 187. pl.
λιθολογεῖν VII, 118.
λιθολόγημα VII, 121.
λιθολόγοι I, 161.
λίθον διαρθρῶσαι εἰς μορφὴν θεοῦ I, 13. S.
λιθοξόοι I, 12.
λιθοπρίστης πρίων X, 148.
λίθος I, 137.
δεκατάλαντος IX, 53.
δηλῶν ἐπόχειον τι χωρίον III, 85.
Εὐβοΐς VIII, 100. E.
κογχυλιάτης ib. E.
Λυδία VII, 102. E.
πρατὴρ III, 78. 126.
πώρινος VII, 123. E. X, 173.
σαρκοφάγος X, 150.
λιθόστρωτον ἔδαφος VII, 121.
λιθοτομίαι VII, 100. 118.
λιθουλκὸς VII, 118.
λιθουργὰ σιδήρια VII, 125.
λιθουργεῖν ib.
λιθουργίαι VII, 100.
λιθουργικὰ σιδήρια VII, 125.
λίθους ἁρμόττειν VII, 119. S.
ἑλῶν καρκίνος X, 148.
λίθου στοχάζονται σφαίραις IX, 119.
λιθοφορεῖν VII, 118.
ἐπὶ τοῦ λίθου ὤμνυον οἱ θεσμοθέται VIII, 86.
λιθώδης γῆ I, 227.
λιθώδη χωρία I, 186.
λίθων εἴδη VII, 100.
μεταλλεῖαι ib.
λικμᾶν I, 226.
λικμῆται I, 225.
λικμηταὶ I, 22.
λικμητρὶς I, 245.
λίκνα I, 33. IV, 103.
λίκνον VI, 86.
τὰ περὶ τοὺς λιμένας μέρη IX, 34.
λιμένος βάθος IX, 28.
ἔπαινος I, 100.
μυχὸς IX, 28.
στόμα II, 100. IX, 28. Vid. I, 101.
ψόγος I, 101.
λιμὴν δύσορμος I, 102. E.
εὔορμος ib. E.
εὔστομος I, 100. II, 100.
λίμναι IX, 49.
λιμὸς I, 52.
ἐπὶ λιμῷ ἐδουλώθησαν I, 168. pl.
λινᾶ X, 40.
λίνα V, 27. X, 133. 141. 176.
λινόδετος μηλολόνθη IX, 124.
λίνον I, 97. VII, 73. X, 132.
Αἰγύπτιον V, 26. pl. E.
ἐκδήσαντες μηλολόνθης IX, 124.
πάναγρον I, 97. IX, 12. X, 132.
λινοπλυνεῖς ἐπενδύτας VII, 45.
λινοπτης V, 17.
λινοῤῥαφῆ τυλεῖα X, 39.
λινοῤῥαφὶς τυλία VII, 191.
λῖνος I, 247.
ᾠδὴ ἐπιμύλιος IV, 53.
σκαπανέων I, 38.
λίνου κλωστὴρ VII, 31.
λινοῦν προσκεφάλαιον X, 40.
λίνου πεποιημένος χιτὼν VII, 59.
λινουργία VII, 72.
λινουργὸς ib.
ἐκ λίνου (ἐσθῆτες) VII, 71.
λινοῦς χιτὼν ib. pl.
τῶν λινῶν προσκεφάλαιον X, 40.
λίπα ἀλείψασθαι III, 153.
λιπαροὶ κεφαλὰς II, 34.
λιπαρὸν II, 233.
ἐκ Λιπάρας μαινίδες VI, 63.
λιπάρησις πρέσβεων VI, 177.
λίσποι II, 184.
λισπόπυγοι ib.
λίστριον VI, 89. X, 98.
λίστρον I, 245. X, 98. 129.
λιτιέρσης I, 38. Vid. IV, 54.
λίτρα IV, 173. IX, 82.
δύναται ὀβολὸν Αἰγιναῖον IX, 80. 81.
λίτραι IV, 175.
λίτρας τριάκοντα ζημιούμενος IX, 80.
λίτρον VI, 66. VII, 39. X, 135.
Χαλαστραῖον VII, 39. X, 135.
ἐκ λίτρου καὶ στέατος πλάσμα πρόμηκες X, 150.
Λιτυέρσας IV, 54. 55.
λιχανὸς II, 145. V, 101.
λιχανῷ κορίαννον περιηρτημένον V, 101.
κόπτειν ὄρτυγα IX, 109.
λιχὰς II, 158.
λιχνεία VI, 42.
ἐπὶ λιχνείᾳ παρασιτεῖν VI, 35.
λίχνος VI, 42.
λιχνοτένθης VI, 122.
λοβοὶ ἡπατίαι II, 215.
πνευμονίαι ib.
λοβὸς ὠτὸς II, 85.
λογάδες στρατιῶται I, 176.
λογάδην I, 176.
ἀθροίζειν VI, 175.
λογάρια II, 122.
λογὰς II, 70.
λογγάζειν IX, 136.
λογεῖον II, 98. IV, 123.
λογεὺς II, 122.
λογίζεσθαι IV, 12. 163. pl.
λογικὸς βίος IV, 40.
λογίμη πόλις II, 122.
λόγιμοι στρατιῶται I, 176.
οἱ λόγιοι τῶν Περσῶν II, 122.
λόγιον I, 18.
ἥκειν ἐκ θεοῦ I, 19.
λογίσασθαι τὰ ἀμφίλογα II, 119.
τὸν λογισμὸν οὐ κατέχων VIII, 77.
συνταράξαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
λογισμὸς II, 226. IV, 10. 163.
λογισμοὺς οὐκ ἀποδιδόντες VIII, 54.
λογισμῷ χρώμενος βασιλεὺς I, 40.
λογισταὶ II, 119. VIII, 45. IX, 44.
δύο VIII, 99.
τοὺς λογιστὰς ἡ βουλὴ κληροῖ VIII, 99.
λογιστηρία τράπεζα X, 158.
λογιστήριον II, 119. IX, 44.
λογιστικὸς II, 123. IV, 163.
λογιστικῶς ib.
λογιστικώτατος IV, 163.
λογογραφήσας VI, 139.
λογογραφία II, 121.
λογογραφικὴ ib.
λογογραφικῶς VI, 40.
λογογράφος II, 121.
λογοδαίδαλος II, 125.
λογοδιδάσκαλος ib.
λόγοι αὐτοσχέδιοι VI, 144.
δημοτερπεῖς, ἡδεῖς IV, 31. E.
ἔμμετροι IV, 52.
ἐπικήδειοι III, 101. E.
παραμυθητικοὶ III, 100. E.
λογομύθιον II, 123.
λόγον διαπεράνασθαι IV, 26.
ἐξενεγκεῖν IV, 26. 31.
οἱ περὶ τὸν λόγον μαθηταὶ IV, 44. S.
μετὰ λόγον τὸν πρότερον φυγεῖν ἐξῆν VIII, 117.
φυγόντων οὐσίαι VIII, 99.
εἰς λόγον χρημάτων εὖ πράττων III, 109.
λογοποιήματα II, 122.
λογοποιία II, 121.
λογοποιὸς ib.
λογοποιοῦσιν ib.
λόγος II, 107. IV, 17. 40. V, 90.
παροιμιώδης IX, 95.
ἀπὸ τοῦ λόγου ὀνόματα II, 118.
λόγου προσαγομένου μέρη IV, 33.
ῥητορικοῦ μέρη IV, 40.
λόγους εἰπεῖν πανδήμους IV, 31. S. E.
ἐκχέαι VI, 147. S.
ἐξενεγκεῖν IV, 26. 31.
παρασχέσθαι τερπνοὺς IV, 31. S.
λόγχαι ἀκοντίων V, 20.

ἐκαυλίζοντο x, 144.
εὐπλατεῖς v, 20.
ξυρήκεις ib.
προβολίων ib.
λόγχη I, 136. x, 138. 139.
ξυνακόλουθος x, 62.
λόγχης αὐλὸς v, 20. pl.
κνώδοντες v, 22.
λόγων ἀργυροκοπιστῆρες VII, 103.
ὁ τῶν λόγων ῥοῦς VI, 148.
λοιβεῖον x, 65.
λοιδορεῖν III, 138. v, 117. VII, 38.
λοιδορεῖσθαι III, 138.
λοιδόρημα VI, 181. 182.
λοιδορῆσαι IV, 32. VIII, 80.
λοιδορήσασθαι VIII, 80.
λοιδορία III, 138. IV, 33. v, 117. VIII, 80.
λοίδορος v, 118. VIII, 80.
λοιδόρως VIII, 81.
λοιμὸς δήμου IV, 37.
λοιμῶδες χωρίον v, 110.
λοιμώδη ἕλκη IV, 204.
λοίπαδος I, 91.
Λοκρίδες κύνες v, 37.
Λοκρικὴ ἁρμονία IV, 65.
κατὰ τὸ Λοκρὸν v, 102.
λοπάδες VI, 88. x, 95.
λοπάδια x, 95. 106.
λοπάδιον x, 122.
ἐκπέταλον VI, 90. 107.
λοπὰς VI, 51. x, 106.
λούεσθαι x, 181.
λοῦσθαι VII, 167.
λοῦται ib.
λουτῆρες VII, 167. x, 46.
λουτήρια VII, 167.
εὔλαμπρα IV, 183.
λουτήριον x, 46. 78. 149.
λουτρὰ VII, 168. x, 46. 63.
γεροντικὰ II, 13.
νυμφικὰ III, 43.
λουτρεῖον VII, 167.
λούτριον ὕδωρ x, 78.
λουτρὶς ὠὰ VII, 65. 66. x, 181.
λουτρὸν VII, 166. 167.
λουτροφόρος III, 43.
κόρη VIII, 66.
λουτρῶνες VII, 167. IX, 43.
λοφιδία II, 178.
λοφεῖον x, 126. 142.
λοφία I, 135. II, 178.
τὴν λοφίαν ἔφριξεν ὁ σῦς v, 79.
λοφία νώτου II, 135.
λόφιον VII, 157.
λόφοι I, 187. 228.
λοφοπωλεῖν VII, 157.
λόφος I, 135. IV, 61. x, 142.
εὐανθὴς I, 135. E.
τοὺς λόφους εὐθετίζειν I, 149.
λοχεία IV, 208.
τὴν λοχείαν καλεῖν III, 49.
λοχαγοὶ I, 128. VIII, 114.
λοχιτεῖν IV, 208.
λοχεύειν ib.
λοχῆσαι I, 173.
λόχον ὑφεῖναι ib.
λόχος ib.
λύβια πλοῖα I, 83.
Λυβυσσῷ Ἀπράμνειος VI, 82.
λυγίζειν III, 155.
λυγίσαι τὸ σῶμα IV, 98.
λυγισμὸς IV, 97.
λυγιστικὸς ὀρχηστὴς ib.
λυγκῶν φωνὴ v, 88.
λύγξ II, 103. Vid. IV, 185.
αἱ λύγοι VII, 176.
ἐκ λύγων πλέγμα x, 158.
Λυδία λίθος VII, 102.
Λύδιον πάθημα I, 132.
Λύδιος ἁρμονία IV, 65. 78.
Λυδιστὶ IV, 78.
Λυδῶν χιτών τις VII, 59.
λύειν VII, 107.
ὑφάσματα ἐν πυρὶ I, 26.
τὰς θύρας x, 27.
κηρὸν VII, 165.
λυκαίνειον γραΐδιον IV, 150.
Λυκὰς ἡ κύων v, 47.
ὑπὸ τὸ λυκαυγὲς I, 70.
λυκῆ v, 16.
λυκιδεῖς v, 15.
Λυκιτᾶς ὁ κύων v, 47.
Λυκιουργεῖς φιάλαι VI, 97.
ὁ Λυκομήδειος IV, 143. 144.
λύκος τὸ σκεῦος VI, 88. x, 31. 98.
ἡ Λύκου δεκὰς VIII, 121.
τὸ ἐπὶ Λύκῳ δικαστήριον ib.
λύκων φωναὶ v, 86.
λυμαίνων τὴν νεότητα κόλαξ VI, 123.
λυμεὼν νεότητος ib.
λυομένη ἐρήμη VIII, 60.
λυξ IV, 185. Vid. II, 103.
λυπεῖσθαι III, 98.
ταὐτὰ VIII, 151.
λύπη III, 98.
λυπηρὰ φωνὴ II, 117.
λυπηρὸς IV, 144.
λυπηρῶς III, 99.
λύρα IV, 59. VI, 108.
λυρίζειν IV, 63.
λυροποιία VII, 153.
λυροποιητικὴ ib.
λυροποιητικὸς ib.
λυροποιὸς IV, 64. VII, 153.
λυροφοινίκιον IV, 59.
λυρῳδία IV, 58.
λυρῳδοὶ IV, 62.
λυρωνία VII, 153.
λῦσαι τὰ ἀπόγεια I, 104.
νόμον παλαιὸν VIII, 101.
τὸ στόμα VI, 147.
λύσαντες τὰ ἱστία ἐπλέομεν I, 107.
ὁ λύσας τὸν γρῖφον VI, 107.
λύσασθαι τὰ ἀπόγεια I, 104.
μῦσος I, 33.
λύσια φάρμακα v, 132.
λυσίζωνοι VII, 68.
λύσιμα III, 84.
λύσιοι δαίμονες v, 131.
θεοὶ I, 24.
λύσις δίκης ἐπὶ βασάνῳ VIII, 62. pl.
πολιτείας IV, 38.
λυσιτέλεια v, 136.
λυσιτελὲς ib.
λυσιτελῶς πεπρασκόμενα VII, 10.
λύσσα IV, 142.
κυνῶν v, 53.
λυτήρια φάρμακα IV, 179. v, 132.
λύττειν IV, 185.
λύχνα x, 115.
λυχνεία VI, 103. x, 115.
λυχνεῖαι VI, 103.
λυχνίας λίθος VII, 100.
λυχνίδιον x, 118.
λυχνίον VII, 178. x, 115. 118. 122.
λυχνίου ἐπίθεμα VI, 109.
λυχνὶς x, 41. 168.
λυχνοκαΐα VII, 178. x, 115.
λυχνοκαυτεῖν VII, 178.
λύχνοι VI, 103. x, 115.
δίμυξοι II, 72. VI, 103. x, 115.
τρίμυξοι VI, 103. x, 115.
τὸν λύχνον κοιμίσαι VII, 178. S.
προβύσαι II, 72. VI, 103.
προμύξαι ib.
λυχνοποιὸς VII, 178.
λυχνοπώλης ib.
λύχνος VII, 178. x, 192.
δίμυξος II, 72. VI, 103. x, 115.
κεράμεος x, 122.
πάννυχος VI, 109.
πότης VI, 20.
τρίμυξος VI, 103. x, 115.
λυχνοῦχος VI, 103. VII, 178. x, 116.
λύων τὴν κύστιν x, 151.
πολιτείαν ῥήτωρ IV, 35.
λωλωδιακόνιον VI, 76.
λώπη VII, 42.
λωποδύτας ἀπάγοντες VIII, 102.
λωποδύτης VI, 151. VII, 42.
λωποδυτῶν τελώνης IX, 32.
λῶπος VII, 42.
λώτινος αὐλὸς IV, 74.
λωτὸς I, 183. 229. IV, 71.

M.

Μαγάδιν IV, 61.
μαγγανευτικὴ VII, 209.
μαγειρεία IX, 48.
μαγειρεῖον I, 80. VI, 13.
μάγειροι VI, 13. VII, 25.
μάγειρος VI, 34. VII, 26.
μαγείρου σκεύη VI, 88. x, 95. 97.
μαγείρους μισθοῦσθαι IX, 48.
μαγείρων ἔργα VI, 91.
μαγεὺς VI, 64. VII, 22.
μαγίδες VI, 83. x, 81. 82.
μαγὶς VI, 64. 83. VII, 22. x, 102. 103.
μάγνησσα VII, 204.
μάγοι VII, 188.
μαγύδαρις VI, 67.
μαδηγένειος II, 88.
μάζα I, 248. VI, 32. 56. VII, 21. x, 87.
μάζαι ἱεραὶ VI, 75.
μάζαις αἷς ἄνθρωποι χρῶνται, τούτων ὀνόματα VI, 76.
μάζαν —
μαζᾶσθαι VI, 37.
μαζονομεῖα x, 84. 85.
μαζονόμια VI, 87.
μαζηροὶ πίνακες x, 84.
μαθεῖν οὐκ ἀμισθὶ IV, 46. S.
ἐπὶ μισθῷ ib. S.
ἐπὶ πολλῷ ib.
μάθημα VI, 181. IX, 150.
παίδειον II, 19.
μαθήματα αἰσθητικὰ II, 236.
αὐλητῶν πρῶτα IV, 83.
πιπράσκειν IV, 43. S.
μάθησις IV, 44.
μαθηταὶ IV, 44. S.
οἱ περὶ λόγον ib.
μαθητικὸς IX, 151.
μαθητῶν συλλογὴ IV, 44. pl. S.
μαῖα III, 41. IV, 208.
μαιεία IV, 208.
μαιεύειν ib.
μαιεύεσθαι ib.
μαίευσις ib.
μαιευτικὴ ib.

μαιευτικῶς IV, 208.
μαιεύτρια II, 169.
μαίνεσθαι II, 21.
μαινίδες VI, 51.
ἐκ Λιπάρας VI, 63.
μαινίδια II, 76.
μαινόμενος V, 164.
ἐπ' ἀφροδισίοις VI, 188.
Μακεδονικὴ σάρισσα I, 138.
Μακεδονικοὶ καταπέλται I, 139.
Μακεδονικὸς πῖλος X, 162.
μακέλη X, 129.
μάκελλαι X, 146.
μακέλλη I, 245.
μακκοᾶν II, 16.
μακρὰ διάλλεσθαι V, 67. S.
μακραὶ ναυτιλίαι I, 98.
μακρὰν γραμμὴν εἷλκον οἱ καταδικάζοντες VIII, 16.
μακρὰ πλοῖα I, 119.
σκάφη X, 103.
μακρὰς συμβολὰς διδόναι VI, 12.
μακρηγορία II, 121.
μακρόβιοι II, 49.
μακρόβιος II, 15.
μακροβίωτος ib.
μακρογένειος IV, 145.
μακροὶ πόδες λαγῷ V, 70.
μακροκέφαλος II, 43.
μακρολογία II, 121.
μακρολόγος VI, 119. 146.
μακρὸν IV, 112.
δρόμον ἀγωνιζόμενος III, 146.
χαλκίον X, 92.
μακροπώγων IV, 143. 144.
μακρὸς VI, 146.
μακρότερα τῆς Ἰλιάδος λαλῶν VI, 120.
μακροὺς λήρους ἀποτείνων VI, 146.
μακρόχειρ II, 151.
μακροχρόνιος II, 15.
μακροχρονιώτερος ib.
μάκτρα I, 245. VI, 64. VII, 22. 167. 168. X, 81. 102. 114. 182.
μαλακὰ σκεύη X, 11. 12. S.
μαλακὴ στρωμνὴ X, 41.
ἡ ἐκ τῆς μαλακῆς σφαίρας παιδιὰ IX, 105.
μαλάκια V, 98.
μαλακία I, 159. III, 104. 122.
μαλάκιον VII, 96.
μαλακιοῦσαι ὑπὸ τὸ κρύος κύνες V, 64. S.
μαλακισθεὶς III, 104.
μαλακόγναθος ἵππος I, 49.
μαλακοὶ στρατιῶται I, 158.
χαλινοὶ X, 56.
μαλακὸν χωρίον I, 239.
μαλακὸς III, 122.
ἵππος τὴν ὁπλὴν I, 197.
κίναιδος VI, 126.
μαλακῶς III, 105. 123.
ἴσχε III, 104. S.
μαλακώτερον III, 105.
μαλάττειν κηρὸν VII, 165.
μαλάχη I, 247. VI, 46.
μάλη II, 139.
ὑπὸ μάλης φερόμενον ib.
μάλθα X, 56.
μαλθακαὶ πλευραὶ II, 182.
μαλθακὸς κίναιδος VI, 126.
μάλθη VIII, 16. X, 56.
φίττα Μαλιάδες IX, 122. 127.
μαλλοῖς δασὺς χιτὼν VII, 57.
τὸ μᾶλλον IV, 176.
μαλλωτὸς χιτὼν VII, 57.
μαλλωταὶ χλαμύδες VII, 57.
μάμμα III, 17.
μάμμη ib.
μαμμόθρεπτος III, 20.
μανδραγόρας V, 132.
μάνδραι IX, 16.
τὰς μάνδρας καθαίρων VII, 151.
μανδύη VII, 60.
Μανέρως IV, 54.
μάνην πατριῶτιδα VI, 99.
μάνης VI, 100. μάνου VI, 99.
μανθάνειν IV, 45. IX, 150.
δεξιὰ II, 160.
ἐν πίθῳ κεραμείαν VII, 163.
μανθάνων IX, 151.
μανία VI, 134.
Μανία θρεπτὴ VII, 17.
μανικὸν αὔλημα IV, 82.
μανιώδης στρατηγὸς I, 179.
μάννος V, 99.
μαντεία I, 18.
ἀρτίων καὶ περιττῶν IX, 101.
μαντεῖλαι VII, 74.
μαντεῖον I, 15. 17.
μάντεις I, 14. pl. VII, 188.
προὔθεσαν I, 162. pl.
μάντευμα I, 18. VI, 181.
ἧκεν ἐκ θεοῦ I, 19. S.
μαντεῦσαι I, 17.
μαντεύσασθαι ib.
μαντικὴ τέχνη I, 19.
μαντικὸν πνεῦμα I, 15.
μαντικὸς ἄνεμος ib. S.
ἐκ Μαντινείας γογγύλα VI, 63.
μάντις I, 19.
μάξαι VI, 91.
μαράγνα X, 56.
μάραθρα VI, 66.
μαραίνεσθαι I, 231.
μαριλεῦσαι VII, 110.
μαριλευταὶ ib.
μαρίλη VII, 110. X, 111.
μάρις IV, 168. X, 184.
οἴνου X, 184.
μαρμαρυγὰς ἀφιέντες ὀφθαλμοὶ II, 63.
μαρσίπιον μικρὸν X, 152.
σύσπαστον ib.
μάρσιποι ἱματίων VII, 79. X, 138.
μάρσιππος X, 64.
τὸν μαρτυρεῖν οὐ βουλόμενον ἐκλήτευον VIII, 36.
μαρτυρεῖν ἔδει ἢ ἐξομόσασθαι, ὡς &c. VIII, 38.
μάρτυρες κληθέντες VIII, 55.
τοῦ μαρτυρῆσαι ἀνάγκην προστιθέντες VIII, 36.
μαρτυρία VIII, 36.
μαρτυρίαι κατεσημαίνοντο VIII, 17.
μαρτυρίαν ἐκλείποντες VIII, 36.
εἰς ματυρίαν καλεῖσθαι VIII, 37.
ἐπὶ μαρτυρίᾳ λύσις δίκης VIII, 62.
μαρτυρῶν τὰ ψευδῆ VI, 152. VIII, 31.
Μαριάνδυνος IV, 55.
μαρύομαι ἔρια IX, 125.
μάρωνα πίομαι VI, 26.
Μαρωνείτης οἶνος VI, 16.
μάσθλης VII, 93.
μάσπετον VI, 67.
μάσταξ II, 98.
μάστιγες III, 79. X, 53. 187.
μαστιγίαι III, 79.
μαστιγιᾷν ib.
μαστιγίας II, 180.
μαστιγονόμοι III, 145.
μαστιγονόμος III, 153.
μάστιγος οὐ χρῄζων ἵππος I, 196.
μαστιγούμενος ὁ κακουργῶν X, 177.
μαστιγοῦσθαι ib.
μαστιγοφόρος III, 153.
μαστίγων (θήκη) VII, 116.
μαστιγῶσαι III, 79.
μάστιξ ἀστραγαλωτὴ X, 54.
μαστοὶ II, 162. 164.
ἐκπώματος εἶδος VI, 95.
ἐνοδίων V, 29.
μαστὸν ἐπέχειν III, 50.
ἐπισχεῖν II, 163.
ἐπισχοῦσα III, 10.
ἀπὸ μαστοῦ ἄρτι νήπιον II, 8.
αἱ μαστροποὶ IV, 120.
μαστροπὸς VI, 128.
μαστρωποὶ VII, 201.
μασχάλαι II, 138.
μασχάλην αἴρειν VI, 26.
μασχαλιστὴρ II, 178.
μασχαλιστῆρες I, 147. V, 100.
ματαιότητα οὕται τὴν ἀνδραγαθίαν VI, 134.
μάτην ἐπανεστρέφοντες κύνες V, 64.
ματρόξενος III, 21.
ματρυλεῖα IX, 48.
ματρύλλεια VII, 201.
μάττα X, 110.
μάττειν VI, 64.
ματτυόμενος VII, 22.
μάττω VII, 24.
ὁ μάττων τὰ ἄλφιτα VII, 22.
ματύλλη VI, 70.
μάχαιρα I, 136. VI, 89. VII, 156. X, 89.
μαχαίρᾳ διπλῇ κείρεσθαι II, 32.
μάχαιραι IV, 117. X, 139. 144.
κουρίδες X, 139. 140.
μάχαιρα Κελτικὴ I, 149.
μάχαιραν σπάσασθαι V, 24.
κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστῶν III, 134.
μαχαίρια IV, 182.
ἐλεφάντινα X, 89.
κεράτινα ib.
μαχαιρίδες II, 32. VII, 156. X, 104. 139.
μαχαίριον X, 89.
μαχαιρὶς ib.
μαχαιροποιὸς I, 149. VII, 156.
ἡ μάχαιρος X, 89.
μαχαιροφόροι I, 130. VII, 156.
μαχαιροπωλεῖον VII, 156.
μαχαιροπώλης ib.
μάχεσθαι ὀρθοστάδην VI, 175.
μάχη I, 157.
μάχῃ ἁλίσκεται ἄρκτος V, 81.
μάχη καρτερὰ I, 165. E.
μάχην συνάψαι I, 164.
μάχης κοινωνοὶ I, 152. S.
ἡ μάχη ἐκ τόξου ῥίμματος ἦν I, 164.
ἡ μάχη ἐν χερσὶν ἦν I, 164.
μάχιμοι στρατιῶται I, 126.
οἱ τὴν μάχιμον ἡλικίαν ἔχοντες I, 177. S.
τὴν μάχιμον ἡλικίαν ἔχων II, 11.
μάχιμος στρατηγὸς I, 178.
μάχλοι VII, 203.
μάχλος VI, 188.
μαχλοσύνη VI, 189.
μαχομένου πνεύματος πλεῖν I, 111. S.
τῶν μαχομένων τὸ ἔμπροσθεν I, 126.

τὰ ἑκατέρωθεν ἄκρα I, 126.
τὸ μέσον ib. pl.
μέγα III, 88. IV, 170.
βαλάντιον X, 151.
δικαστήριον Μητίχου VIII, 121.
ἱμάτιον X, 123.
μεγάλαι κύνες V, 57.
μεγάλαυχος III, 66. VI, 173.
μεγάλα ὦτα I, 191.
μεγαληγορεῖν II, 126. IX, 145.
μεγαληγορία II, 126. IX, 146.
μεγαληγόρος II, 126. VI, 173. IX, 146.
μεγαληγόρως IX, 146.
μεγάλη κορυφὴ ἵππου I, 218.
πόλις IX, 19.
Μεγαλήσιον μύρον VI, 104.
μεγαλογνωμόνως III, 114. IV, 12.
μεγαλογνωμοσύνη III, 114. IV, 10.
μεγαλογνώμων III, 65. 114. IV, 11. VI, 173.
βασιλεὺς I, 40.
μεγαλοδωρία III, 118.
μεγαλόδωρος III, 118. VI, 173.
μεγαλοδώρως III, 119.
μεγαλόθυμος V, 125. VI, 173.
λέων V, 83.
μεγάλοι ποταμοὶ III, 103.
μεγαλόμισθοι σοφισταὶ IV, 43.
μεγαλόμισθος VI, 173.
μεγαλόνοια VI, 148.
μεγαλοπλούσιος III, 109.
μεγαλόπλουτον ἱερὸν I, 23.
μεγαλόπλουτος III, 109. VI, 173.
μεγαλοπολίτης VI, 173. IX, 25.
μεγαλοπράγμων VI, 173.
μεγαλοπρέπεια III, 65. 118. IV, 10.
μεγαλοπρεπὲς ἦθος III, 65.
μεγαλοπρεπὴς III, 118. IV, 11.
πρὸς τὸ δημόσιον III, 65.
ἑστιάτωρ VI, 27.
ἵππος I, 194.
μεγαλοπρεπῶς III, 66. 119. IV, 12.
μεγαλοῤῥημονεῖν IX, 145.
μεγαλοῤῥημόνως IX, 147.
μεγαλοῤῥημοσύνη II, 128. IX, 146.
μεγαλοῤῥήμων IX, 146.
ἐκ τοῦ μεγάλο συντεθέντα VI, 173.
μεγαλότολμος VI, 173.
ἐκ τοῦ μεγάλου διαγράμματος III, 109.
μεγαλουργὸς VI, 173.
μεγαλόφρονα ψυχὴν ἐχέτω ὁ πομπικὸς ἵππος I, 211.
μεγαλοφρόνως III, 114.
μεγαλοφροσύνη ib.
μεγαλόφρων III, 114. VI, 173.
βασιλεὺς I, 40.
ἑστιάτωρ VI, 27.
ἵππος I, 195.
μεγαλοφωνία II, 112. VI, 148.
μεγαλόφωνος II, 111. VI, 173.
μεγαλοφώνως II, 113.
μεγαλοψυχία III, 114. IV, 10.
μεγαλόψυχος III, 114. IV, 11. VI, 173.
μεγαλοψύχως III, 114. IV, 12.
μεγαλύνεσθαι IX, 145.
μεγαλυνόμενος IX, 146.
μέγαρα IX, 15.
Μεγαρεῖς IX, 29.
μέγαρον εὐσταθὲς IX, 38.
μέγα ῥυεὶς ποταμὸς I, 30.
ὁ μέγας δάκτυλος II, 143. 145.
μέγα στόμα κοιλίας II, 202.
μέγας χύτρος X, 99.
μέγα φθέγμα κήρυκος IV, 94.
φυσῶν αὐλητὴς IV, 72.
μέγεθος III, 88.
εἰς μέγεθος ἐπαινῶν IX, 19.
μέγεθος λαγὼ V, 68.
τοῦ πνεύματος IV, 69.
ἡ μεγίστη τῶν ἀρτηριῶν II, 225.
μεγίστη πόλις IX, 19.
οὐδὲ τοῖς μεγίστοις ἀρκεῖται VI, 134.
μέγιστον ἔργον ἥπατος II, 213.
τῶν τοῦ ταλάντου μερῶν IX, 56.
μέγιστος δαίμων I, 5.
μέδιμνοι Ἀττικοὶ τετταράκοντα πέντε X, 165.
μέδιμνος I, 246. IV, 168. X, 113.
μεθαρμοζόμενον V, 170.
μεθέορτοι ἡμέραι I, 34.
μεθεστηκὼς IX, 158.
μέθη IV, 142.
μεθημερινῆς φορᾶς δίκη VIII, 31.
μέθη σεσεῖσθαι VI, 25. S.
ὑπὸ μέθης καρηβαρεῖν II, 41.
μεθιστὰς τὰ πάντα VI, 130.
τὴν πολιτείαν IV, 35.
μέθοδος V, 165.
μεθόριος ποταμὸς IX, 8.
μεθύειν VI, 25.
Μεθυσίας σταφυλὴ VI, 82.
μεθύση VI, 25.
γραῦς II, 18.
μεθύσκεσθαι VI, 25.
μέθυσος ib.
στρατηγὸς I, 179.
μεθυστικὸς VI, 25.
μεθύστρια ib.
μεθύων συμπότης VI, 29.
μειαγωγεῖν III, 53.
μειδιᾶν VI, 119.
μειδίασις ib.
μειδίασμα ib.
μειδιασμὸς ib.
μεῖζον παράβυστον VIII, 121.
ὁ μείζω ἀδικῶν VIII, 51.
μείζων βωμὸς X, 65.
δάκτυλος IX, 126.
λαγὼς V, 68.
μειλίχιος V, 138.
βασιλεὺς I, 41.
μεῖον, τὸ ἱερεῖον III, 53.
τὴν μείρακα μισέγγυον καταθέσθαι VIII, 28.
μειράκιον II, 9.
ἀφ' ἥβης γεγονὸς ib. S.
ἡ τρίτη ἡλικία II, 4.
μειρακίσκη II, 18.
μειρακίσκος II, 9.
ἐκ μειρακίων εἰς ἄνδρα παραγγείλας II, 10. S.
εἰς μειρακίων ἡλικίαν ἐξαλλάττειν II, 20. S.
μειρακύλλιον II, 9.
μεῖραξ II, 18.
μελάγχειμα V, 66.
μελάγχλαινοι Σκύθαι IV, 26.
μελαγχολᾶν II, 214.
μελάγχολος VI, 124.
μελαγχολωθῆναι II, 214.
μέλαινα ἐσθὴς IV, 119.
φωνὴ II, 117.
μελαίνειν τὰς ὀφρῦς V, 102.
μελαίνεσθαι τὴν κόμην II, 35.
μελαίνεται τὸ χρῶμα IV, 147.
μελαινομένη ἤδη ἐλαία V, 67.
μελαμβαφὶς VII, 129.
μελαμπόρφυρον ἱμάτιον IV, 119.
μέλαν VII, 129. X, 60.
μέλανα βοστρύχια δύο ἢ τρία IV, 150.
κυνῶν ὄμματα V, 57.
μέλαν βαθέως V, 65.
μελάνδετον φάσγανον X, 145.
μελανία IV, 191.
μέλαν νάρδον VI, 104.
μελανοδόχον X, 60.
μελανοκόμης II, 24.
μελανόμματος II, 61.
μελάνουρος VI, 50.
μελανόφθαλμος II, 61.
τὸ μέλαν τρίβειν IV, 19.
μέλας ἀὴρ I, 113.
ἀλφὸς IV, 193.
ἀνὴρ IV, 33.
ζωμὸς VI, 57. 58.
θεράπων IV, 150.
τὴν κόμην IV, 147.
μέλασμα II, 35.
μέλας ὁ νεανίσκος IV, 146.
ὀφθαλμὸς IV, 141.
παράσιτος IV, 148.
συρτὸς IV, 118.
τὴν χροιὰν IV, 147.
μελεαγρίδες κακκάζουσι V, 90.
μελετᾶν I, 157.
μελέτη ib.
εἰ ἐκ μελέτης ἔποχος εἴης I, 215.
μέλη αὐλημάτων IV, 83.
πολυκαμπῆ IV, 66. B.
χορικὰ IV, 52. 106.
μέλι I, 254. VI, 66.
μελία I, 234.
φῖτυ Μελίαι IX, 122. 127.
μελίας ἵσταιτα ἀκόντια V, 20.
μελιηδὴς οἶνος VI, 15.
μελίκηρα I, 254.
μελικηρὶς IV, 197.
μελίκρατον VI, 17.
μελίλωτον VI, 106.
μελίναι VI, 61.
Μελινίας σταφυλὴ VI, 82.
μελισσῶν ἑσμὸς I, 254. S.
κέντρον οὐκ εὔφορον ib.
μελιτηρὰ ὑγρασία IV, 190.
μελιτήριον ἄγγος X, 93.
μελιτοπῶλαι VII, 198.
μελιτοπώλιδες ib.
μηλιτοπωλοῦσαι ib.
ἐκ μέλιτος καὶ ἀλεύρου κρηπὶς VI, 77.
μέλιτται βομβοῦσι V, 89.
τὰς μελίττας καπνίζειν I, 254.
μελιττουργεῖν ib.
τὰ μελιττουργικὰ VII, 147.
μελιττοῦττα VI, 76.
μελιττῶν ὀπαὶ καὶ καταδύσεις VII, 147.
μελιτῶδες IV, 180.
μέλλειν III, 123. IX, 129. 136.
μέλλησις I, 43. IX, 137.
πράξεων VI, 179.
μελλησμὸς I, 43. III, 122. IX, 137.
μελλητὴς I, 43. III, 122. IX, 138.
ἵππος I, 197.
μελλητικὸς IX, 138.
μελλόγαμος III, 45.
τὸ μέλλον οὐ περισκοπῶν III, 117.
τοῦ μέλλοντος ἔτους I, 57.
μελλονύμφη III, 45.
μελλονύμφιος ib.

μελλόπεσις ib.
μέλος IV, 57.
ἄγροικον IX, 12.
ἐξόδιον IV, 108. pl.
ἐπιβώμιον IV, 79. E.
Λακωνικὸν IV, 78. E.
ποιητικὸν IV, 56.
συβωτικὸν ib.
χορικὸν IV, 106.
μελῳδὸς IV, 64.
μεμαίκυλα VII, 144.
μεμαλαγμένος κίναιδος VI, 126.
τὰ μεμαντευμένα διαλῦσαι I, 18.
μεμβράδες VI, 51.
μεμελετηκότως I, 157.
μεμελετηκυῖαι δυνάμεις I, 151.
μεμεριμνηκὼς VI, 139.
μεμεριμνημένος VI, 140.
μεμερισμένα VI, 176.
μεμετρημέναις ταῖς ὥραις χρώμενον χωρίον V, 109.
μεμετρημένη πόλις IX, 24.
μεμετρημένως ἔχειν V, 167.
μεμιγμένη ἀνδρὶ γυνὴ II, 18.
μεμιμῆσθαι IX, 131.
μεμίχθαι VIII, 151.
μεμνόνεια IX, 48.
μεμπτὸς III, 139.
μεμπτῶς ib.
μεμυημένος I, 36.
μέμφεσθαι III, 138.
μεμψίμοιρος III, 139. VI, 124.
μεμψιμοίρως III, 139.
μέμψις III, 138.
γνώμης VI, 179.
Μενδαῖος οἶνος VI, 15.
Μενδήσιος οἶνος ib.
μένει III, 89. S.
τοῦ μένειν ἀκινητὶ ἅμιλλα IX, 115.
Μενελαΐδες κύνες V, 37. 40.
οὐ μένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς δόξης VI, 121.
μέρη ἀνθρώπου II, 226.
ἅρματος I, 142. X, 128.
ἀρότρου X, 128.
αὐλῶν IV, 70.
δένδρου I, 235.
δικαστηρίου VII, 17.
δόρατος I, 136.
ἐμπορίου IX, 34.
θεάτρου IX, 44.
θώρακος I, 134.
κλίνης X, 34.
νομισμάτων IX, 51.
νόμου Πυθικοῦ IV, 84.
κιθαρῳδικοῦ IV, 66.
πόλεως IX, 28. 41. 48. 50. 68.
ταλάντου IX, 56.
τείχους IX, 35.
χοροῦ IV, 108.
τὰς μερίδας περιφέρεσθαι VI, 55.
μερίδες κρεῶν ib.
μερίζει IV, 176.
οὐ χωρὶς μερίμνης VI, 141.
μερὶς IV, 176.
μερισάμενος ib.
μερίσασθαι VIII, 135.
μερισταὶ IV, 176. VIII, 136.
μεριστὸν V, 170.
μεριστὸς IV, 176.
μερίται VIII. 136.
μέρος IV, 176.
μερῶν τῶν αὐλῶν IV, 105.
μεσάβοιον I, 252.
μεσαιπόλιος II, 12.
μεσάτιον I, 142.
διὰ μεσατίου ἡνίαι I, 148.
μεσεγγύημα VI, 181.
ἐν μεσεγγυήματι ποιήσασθαι VIII, 28.
μεσεγγυῆσαι ib.
μεσέγγυον τὸ μείρακα καταθέσθαι ib.
μεσεντέριον II, 211.
ἐν τῷ μεσεύοντι τῶν ἡλικιῶν II, 10.
μεσῆλιξ II, 12.
μεσημβρία IV, 157. V, 81.
μεσημβριάζειν IV, 157.
μεσημβριάζοντος τοῦ ἄστρου IV, 158.
περὶ μεσημβρίαν I, 68.
μεσημβρινὰ ἕλη V, 41.
εἰς τὰ μεσημβρινὰ κλίναντος τοῦ θεοῦ I, 68.
κλίνοντος ἡλίου IV, 158.
μεσημβρινοῦ καιροῦ I, 68.
μεσόβοιον I, 252.
Μεσόγαια φυλὴ VIII, 109.
μεσόγειος πόλις IX, 17.
μεσόδμη VII, 123.
μέσοι βόλοι VII, 205.
μεσοκέποι αὐλοὶ IV, 77.
τὸ μεσόκουρον οἰκετικὸν IV, 139.
ἡ μεσόκουρος (γυνὴ) IV, 139. 140. E.
μεσόκρανον II, 39.
μεσοκρινεῖς III, 87.
κίονες VII, 98.
μεσομήρια II, 188.
μεσομφάλιον II, 169.
ἀσπίδος I, 133.
μεσόμφαλοι, πλακοῦντος εἶδος II, 169.
φιάλαι VI, 98.
μέσον νυκτῶν I, 70.
παράβυστον VIII, 121.
τοῦ στρατεύματος εἶξε I, 165.
μεσοπερσικαὶ VII, 94.
μεσόπλευρα II, 167.
μεσοπλεύρια ib.
μεσοπύργια I, 170.
ὁ μέσος δάκτυλος II, 145.
θεράπων IV, 148. 150.
μέσπιλα I, 233. VI, 79.
μεσοτείχια I, 170.
ἐκ μέσου ἀνατέτανται αἱ τρίχες IV, 138.
κέκαρται IV, 140.
μεσοῦντος τοῦ ἔτους I, 59.
μηνὸς I, 63.
μεσουρανεῖν IV, 157.
ὑπὸ μεσοῦσαν ἡμέραν IV, 158.
μεσούσης ἡμέρας I, 68.
νυκτὸς I, 70.
μεσόφρυον II, 49. 226.
μεστὴ θορύβου πόλις IX, 21.
μεστὸν V, 133.
θορύβων V, 170.
μεστὸς αἵματος VIII, 134.
εἰμὶ V, 151.
χολῆς ῥήτωρ IV, 21.
τῷ μέσῳ δακτύλῳ τὴν ῥῖνα παίειν IX, 126.
ἐκ μέσων κοίλη ῥὶς II, 73.
ἐν μέσῳ τί ποιεῖς; IX, 125.
μέσωρα ὅπλα VII, 158.
μεταβαλεῖν ἐσθῆτα VII, 44.
μεταβαλέσθαι III, 124.
μεταβάλλειν VII, 8.
μεταβάλλεσθαι IV, 49.
μεταβάλλων τὰ πάντα VI, 130.
τὴν πολιτείαν IV, 36.
τὴν φωνὴν V, 154.
τὸν χαλινὸν ἵππος I, 207.
μεταβέβληται VII, 9.
μεταβλητικὴ ib.
μεταβλητικὸς σοφιστὴς IV, 48.
μεταβλητικῶς IV, 51.
μεταβολεῖς I, 50. VII, 8.
μεταβολεὺς III, 124.
σοφιστὴς IV, 48.
μεταβολὴ III, 124. V, 154. VII, 9.
τῆς πολιτείας IV, 38.
μεταγνῶναι VI, 115.
μετάγνωσις ib.
μεταγράψας VI, 139.
μεταδιδοὺς τῶν ὄντων III, 118.
ὁ μεταδικάζων VIII, 8.
μεταδιώκειν τὸ θηρίον V, 60.
μεταδιώκω V, 165.
μεταδιώκων κυνηγέτης V, 85.
μεταδίωξις V, 165.
μεταδόρπιος πότος VI, 30.
μεταθεῖν V, 10.
μεταθεῖναι V, 11.
μεταθεῖν τὰ θηρία V, 18.
μεταθεὶς ἄνω καὶ κάτω VI, 139.
μεταθέων κυνηγέτης V, 85.
μετακάρπιον II, 143.
μετακατάτροπα IV, 66.
μετακινούμενον V, 170.
μετακόνδυλα II, 145.
μεταλαβεῖν τὸ ἱμάτιον VII, 44.
ὁ μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων VIII, 41. 48.
μέταλλα VII, 97.
ἀργύρεια III, 87. pl. VII, 98. pl. E.
οἱ περὶ τὰ μέταλλα ἀδικοῦντες VIII, 47.
μέταλλα γεωφάνεια VII, 99. pl.
καινοτομεῖν III, 87. S.
μεταλλαξαμένη χιτῶνα VII, 44.
μετάλλαξις ὀμμάτων V, 61.
μεταλλεία VII, 97.
μεταλλεῖαι λίθων VII, 100.
μετάλλειν VII, 97.
μεταλλεῖς III, 87.
μεταλλεύειν III, 87. VII, 97.
μεταλλεὺς VII, 97.
μεταλλεῦσαι I, 167.
μεταλλέως σκεύη X, 149.
μεταλλικαὶ δίκαι VIII, 88.
μέταλλον ὀρειχάλκου VII, 100.
μετάλλου στόμα II, 101.
καινοτομία III, 87.
μετάλλων καινοτομίαι VII, 98.
μεταμέλεια VI, 115. S.
μεταμελῆσαι ib.
μετάμελος ib.
μεταμφιέσασθαι VI, 44.
μεταμφιέσθαι ib.
μετανιπτρὶς VI, 100.
κύλιξ VI, 31.
μετανοεῖν II, 229.
μετανοῆσαι VI, 115.
μετάνοια II, 228. VI, 115. S.
μεταπηδᾶν VI, 129.
μεταπίπτων VI, 121.
μεταπλαττόμενον V, 170.
μεταπλάττων τὴν φωνὴν V, 154.
μεταπύργια I, 170. VII, 120.
μεταῤῥέων VI, 121.
μεταρυθμιζόμενον V, 170.
μετὰ ῥυθμοῦ βαίνειν III, 92.
μέταρχα IV, 66.
μετασκευαζόμενον V, 170.
μέτασσαι I, 250.

μέ-

μετάστασις IX, 158.
    πολιτείας IV, 38.
    χοροῦ IV, 108.
μεταστήσασθαι IX, 112.
μετασχηματιζόμενον V, 170.
μετασχὼν σπονδῶν καὶ κρατήρων VI, 30.
μετατάξασθαι I, 162.
μετατιθεὶς τὴν πολιτείαν IV, 36. 139.
μετατρεπόμενον V, 170.
μετατρεπόμενος VI, 121.
μεταυχένια II, 177.
μεταφέρων ἄνω καὶ κάτω τὴν πολιτείαν VI, 130.
    τὴν φωνὴν V, 154.
μεταφορὰ ib.
μετάφρενον II, 136.
τῷ μεταφρένῳ περιῤῥέουσαν ἔχων τὴν κόμην II, 25.
μεταχείρησις V, 156. IX, 150.
μεταχειρίζομαι V, 156.
μεταχειριζόμενος IX, 150.
μεταχειρίσασθαι II, 153.
μετάχοιρα VI, 55. VII, 187.
μετάχοιροι I, 251.
οὐ μετέδωκεν ὁ θεὸς ἰχθύσι βλεφάρων II, 68.
μέτειμι V, 165.
μετελθεῖν VIII, 9.
μετενδῦναι VII, 44.
μετέπιπτεν ἡ θάλασσα I, 109.
μετεστήσατο IV, 157.
μετέχοντες τοῦ γένους VIII, 111.
    ἔχθρας I, 152.
    κακουργήματος VIII, 136.
    μάχης I, 152.
μετεωρίζεσθαι IX, 145.
μετεωριζόμενος IX, 147.
μετέωροι ἐπλέομεν I, 103.
μετεωρολογία IV, 155.
μετεωρολογικὸς ib.
μετεωρολογικῶς ib.
μετεωρολόγος II, 123. IV, 155.
μετεωρολογῶν II, 123.
μετέωρον ἐπισκύνιον IV, 137.
μετέωρος IX, 147.
    ἵππος I, 195.
μετεώρῳ εἰρεσίᾳ πλεῖν I, 103.
μετεώρως IX, 147.
μετῆλαι I, 143.
μετιέναι V, 10.
    τὸ θηρίον V, 60.
ὁ μετιὼν (τοὺς ἀδικοῦντας) VIII, 8.
μετιὼν κυνηγέτης V, 85.
ὅταν μετίωσι τὰς νύμφας X, 33.
μετοικικῆς συμμορίας ταμίας VIII, 144.
μετοίκιον III, 55.
οἱ τὸ μετοίκιον μὴ τελοῦντες III, 57.
    τιθέντες VIII, 99.
τοῦ μετοικίου ἀφειμένος VIII, 156.
μέτοικος III, 55.
μετοίκων δῆμος IX, 143.
    δίκαι VIII, 91.
μετ' ὀλίγον I, 72.
μετοπωρινὴ ὥρα I, 60.
μετοπωρίσαι I, 62.
μετόπωρον I, 60.
μετόρχιον VII, 145.
μέτοχοι τῆς αὐτῆς ἑστίας III, 5.
μίτρα IV, 52. 161.
    (διὰ χειρὸς) II, 157.
εἰς μέτρα ἐπίπνους IV, 52. S.
μέτρα ἡλίου IV, 156.
    ξυρῶν IV, 168. 170. VIII, 130.
    ποιεῖν τριακόσια VIII, 130. pl.
    ὑγρῶν X, 184.
    Φειδώνια X, 179.
μετρεῖν IV, 166. 169.
μέτρησις IV, 166.
μετρηταὶ οἴνου IV, 167. X, 71.
μετρητὴς X, 70.
μετρητικῶς IV, 166.
μετρητὸν ib.
μέτρια ἀδικῶν VIII, 51.
μετριάζειν IV, 166.
μετρία τὸν ὄγκον IV, 139.
    πόλις IX, 24.
μετρικὴ IV, 166.
μετρικὸν IV, 167.
μετριολόγος II, 123.
μετριοπότης VI, 20.
μετριοποτίστατος ib.
μετριόσιτος VI, 34.
    συμπότης VI, 28.
μετριότης IV, 166.
μετρίως ἔχειν V, 167.
μετριώτατος συμπότης VI, 28.
μέτρον IV, 166.
μετρονόμος IV, 167.
μέτρον Ὀρχομένιον X, 165.
ἀπὸ μέτρων διακοσίων καταλέγεσθαι VIII, 130.
μετρῶν τὰ ἀδικήματα τῷ δύνασθαι VI, 132.
    τὴν ἐξουσίαν τῷ βούλεσθαι VIII, 77.
    εὐδαιμονίαν κέρδει VI, 191.
    χρήμασι III, 112.
μέτρων ὀνόματα IV, 168.
    συνθέτης IV, 52.
πρὸς τὰ μέτωπα ῥηγνύναι τὰ κρίνα IX, 128.
μετωπηδὸν ἔταξαν τὰς ναῦς II, 46.
μετωπίας II, 43.
μετώπιον II, 46. 49.
μέτωπον II, 39.
κατὰ μέτωπον ἔταξαν τὰς ναῦς II, 46.
ἐπὶ μέτωπον κλῖναι I, 129.
ὑπὲρ τὸ μέτωπον κόμη II, 30.
μέτωπον κυνὸς πλατὺ V, 57.
    μαχομένων I, 126. II, 46.
ὑπὲρ τὸ μέτωπον περιῤῥέουσαν ἔχων τὴν κόμην II, 25.
μέτωπον φάλαγγος II, 46.
μετώπου διακρίσεις V, 57.
ἐπὶ μετώπου ῥυτίδας ὀλίγας ἔχων IV, 146.
    ῥυτὶς μία μόνον IV, 147.
τὸ ἐν μετώπῳ τοῦ λαγὼ λευκὸν V, 68.
τῷ μετώπῳ σαρκώδεις κύνες V, 62.
μέχρι τῶν ὤτων θέλγων VI, 149.
μὴ ἀπαρχηθεὶς γένη V, 105.
τὸ μηδὲν V, 121. S.
τοῦ μηδενὸς ἄξιος V, 162. S.
οἱ μηδὲν ἐπίστασθαι τούτων εἰς ἃ προκαλοῦνται φάσκοντες VIII. 55.
οὐ τὸ μηδὲν τιμιώτερον V, 162.
Μηδικὴ πόα VII, 142.
Μηδικὸν παλτὸν I, 138.
Μηθυμναῖοι κτένες VI, 63.
μηκάδες αἶγες V, 88.
μηκᾶσθαι V, 87.
μηκασμὸς ib.
μηκίστη πόλις IX, 19.
εἰς μῆκος ἁμιλλᾶσθαι IX, 121.
ἡ κατὰ μῆκος ἔλασις ἵππου I, 205.
μηκύνειν τὴν χαλιναγωγοῦσαν χεῖρα I, 215.
μηκώμεναι αἶγες V, 87.
μήκων I, 247. VII, 100.
μῆλα VI, 81.
    τῶν Ἑσπερίδων VI, 47.
    κυδώνια ib. pl.
    (ἐν τῷ προσώπῳ) II, 87.
    (φάρυγγος) II, 201.
μηλίαι I, 232.
μήλη IV, 181. X, 149.
μήλινα IV, 117.
μηλίνη ἐσθὴς IV, 119.
μήλινον ἐπίβλημα IV, 118.
μηλόβοτος γῆ VII, 184.
μηλολάνθη IX, 122. 124.
μηλολόνθη λινόδετος ib.
μῆλον ὡραῖον I, 31. Vid. VI, 47.
ἐκ Μήλου ἔριφος VI, 63.
μηλοῦν VII, 169.
Μήλων Ἡρακλῆς I, 31.
μήλων σπέρμα (ἡ παιδιά) IX, 122. 128.
μηλῶσαι IV, 181.
μηλωτὴ X, 176. 181.
μηλωτρὶς X, 149.
μηναγύρται VII, 188.
ἦ μὴν μὴ ἀδικεῖν VIII, 55.
μῆνα καθέκαστον ἐδίκαζον ἐν Ἀρείῳ πάγῳ VIII, 117.
ἦ μὴν ἀληθῆ κατηγορεῖν VIII, 55.
μήνης (τὸ ὄρχημα) IV, 104.
μηνιαῖον σιτηρέσιον I, 59.
μηνίαμβοι IV, 83.
μήνιγγες II, 44. 107. 226. 234.
μηνιῶν VI, 125.
μηνοειδὴς σελήνη IV, 157.
μηνὸς ἱσταμένου I, 63.
    λήγοντος ib.
    μεσοῦντος ib.
    πρυτανείαν ἔχει ἑκάστη φυλὴ VIII, 115.
μηνύσεις τῶν λανθανόντων ἀδικημάτων VIII, 47.
μήνυσις ἀδικημάτων VI, 179.
    γλώττης V, 154.
    ὁδοῦ III, 95.
μηνυτὴς γλώττης V, 154.
μήνυτρα VI, 187.
μὴν φυλλοχόος I, 231.
ἐκ μηνῶν ὀνόματα I, 59.
ἡ μὴ οὖσα δίκη VIII, 60.
μηρία ἐπιθεῖναι I, 27.
μηριαία II, 187.
μηριαῖαι κυνὸς σκληραὶ V, 59.
μηριαίαν ἵππου ἀνακαθαίρειν I, 199.
μηρίδια ὑγρὰ V, 63.
μήρινθος VII, 181. X, 156.
μηροὶ ἵππου ἁπαγεῖς I, 191.
    ἰνώδεις I, 189.
    λαγὼ οὐκ ὀγκώδεις V, 70.
μηρὸς II, 187.
μηροῦ κεφαλὴ II, 186. 187.
    πλῆκτρον II, 185.
μηροὺς μὴ πιέζειν ἐγκαθίζοντα ἵππῳ I, 215.
μηρύεσθαι VII, 32.
τὰ μηνοκαζόμενα II, 204.
μήρυμα VII, 29.
μηρύματα VI, 62.
μήτηρ III, 10. S.
τὸ Μητίχου δικαστήριον VIII, 121.

μήτρα II, 221. VI, 47.
μητραγύρτης III, 11.
μητράδελφος III, 22.
μητραλοίας III, 13. VI, 152.
μητριάζειν III, 11.
μητρικὴ κτῆσις ib.
μητρομήτωρ III, 17.
μητρόξενος υἱὸς III, 21.
μητροπάτωρ III, 16.
μητρὸς πατὴρ ib.
μητροφόνος III, 13.
μητροφόντης ib.
μητρυιὰ III, 26.
μητρυιὸς III, 27.
μήτρωα Acc. III, 16.
μητρῴα κτῆσις III, 11.
τὸ μητρῷον πνεῦμα V, 50.
τῆς Φρυγίας θεοῦ III, 11.
χωρίον II, 221.
μήτρως III, 16. 22.
μηχαναὶ VII, 189. pl.
μηχανὰς προσήγαγον I, 167. S.
μηχανὴ IV, 127. 128.
ἡ μηχανὴ ἐν τραγῳδίᾳ, τοῦτο ἐν κωμῳδίᾳ κράδη IV, 129.
μηχανὴ λιθαγωγὸς X, 148.
μηχάνημα VI, 131.
μηχανήμασι θηρᾶται ὁ λέων V, 84.
μηχανήματα VII, 189.
μηχανοποιία ib.
μηχανοποιὸς ib.
μηχανώμενος IX, 6.
μιαιφονεῖν VI, 191.
μιαιφονῆσαι VIII, 133.
μιαιφονία VI, 192. VIII, 75. 132.
μιαιφόνος VI, 192. VIII, 133.
μίαν γνώμην ἔχειν VIII, 151.
μιαροὶ I, 32.
μιαρὸν πρᾶγμα I, 33.
μιαρὸς VIII, 134.
μίασμα I, 33.
ἐκνίψασθαι ib. S.
μιάσματι ἐνεχόμενοι I, 32.
μιᾶς ψήφου χώρα VIII, 123.
μίγνυσθαι V, 92. S.
ἐγὼ Μίδας IX, 114.
Μίδας (ὁ βόλος) VII, 204. 205.
Μιθάκου νύμφαι IV, 142.
μικρὰ πόλις IX, 24.
μικράσπιδα VII, 155.
μίκρασπις ἀναβάτης I, 141.
μικρὰ ὑποκώλια (κυνὸς) V, 70.
χοιρίδια VIII, 104.
μικρογνωμοσύνη IV, 13.
μικρολογεῖσθαι II, 124.
μικρολογῆσαι ib.
μικρολογήσομαι ib.
μικρολόγος II, 123.
μικρὸν III, 88. S.
ἡγεῖται πᾶν, πρὸς ὃ βούλεται VI, 132. S.
κατὰ μικρὸν κατεγελάσθη VIII, 125.
μικρὸν μαρσίπιον X, 152.
σφαιρίον IX, 105.
μικροπολίτης IX, 25.
μικροπολιτικὸν ib.
μικροπρέπεια III, 116. IV, 13.
μικροπρεπὴς III, 66. 115. IV, 14.
ἑστιάτωρ VI, 27.
μικροπρεπῶς IV, 15.
μικρὸς δάκτυλος II, 145.
λαγὼς V, 68.
πρὸ μικροῦ I, 72.
μικροῦ ὑπερμέγεθος πόλις IX, 20.
μικροφρόνως IV, 15.
μικροφροσύνη IV, 13.
μικρόφρων IV, 14.
μικροψυχία III, 116. IV, 13.
μικρόψυχος IV, 14.
ἵππος I, 197.
μίλακος ἄνθος VI, 106.
Μιλησίαν κρόκην μαρύομαι IX, 125.
Μιλήσιον κάρδαμον VI, 67.
μίλιγδος X, 189. 190.
μίλον VI, 106.
μιλτωρυχία VII, 100.
μιλτωρύχος ib.
οἱ μιλτώσαντες τὸ σχοινίον VIII, 104.
μίμαρκις VI, 56.
μίμημα VI, 179. VII, 127. IX, 130.
μιμήσασθαι VII, 127.
θεὸν I, 13. S.
μίμησις VII, 127.
μιμητὰ I, 7.
μιμητὴς VII, 126.
μιμητικὴ (ἡ ὄρχησις) IV, 105.
τέχνη ζώων VII, 126.
μίμος VI, 123.
μίνθα VI, 68.
μίνθη ib.
μίξαι VII, 207.
χρώματα VII, 128.
μίξασθαι VI, 24.
κηρὸν VII, 128.
τὴν οὐσίαν VIII, 135.
μίξις (ζώων) V, 93.
μιξόφρυς II, 49.
μισαθηναῖος VI, 172.
μισαλέξανδρος ib.
μίσανδρος III, 48.
μισανθρωπία III, 64. IV, 13.
μισάνθρωπος III, 64. IV, 14. VI, 172.
ἵππος I, 198.
τύραννος I, 42.
μισαπόδημος VI, 172.
μίσασθαι VII, 31.
μισεῖν ταῦτα VIII, 151.
μισέλλην VI, 172.
μίσεργος ib.
μισεταιρεία III, 64.
μισέταιρος III, 64. VI, 172.
μισήνεμος VI, 189.
μισητὴ ἡ μάχλος VI, 189.
μισητία V, 116. VI, 189.
μισητὸς VI, 89.
μισθαρνεῖν III, 111. IV, 43. 49. VI, 196.
μισθαρνία IV, 50. VI, 191.
μισθαρνικὴ VII, 120.
μισθαρνικῶς IV, 51.
μίσθαρνος σοφιστὴς IV, 48.
μισθαρνῶν III, 111.
ῥήτωρ VI, 190.
μισθοδοσία VI, 191.
δικαστῶν VIII, 38.
μισθοδοτούμενος παντὸς τοῦ διδόντος VI, 90.
μισθὸς I, 75. IV, 46. 177. VI, 186. VIII, 20.
μισθοῦ λῆψις IV, 47. S.
μισθοὺς διδόναι IV, 46. S.
λαμβάνειν IV, 42.
μισθοῦσθαι μαγείρους IX, 48.
μισθοῦ φθεγγόμενος IV, 37.
μισθοφορεῖν III, 111. IV, 43.
μισθοφορία IV, 50. VI, 191.
μισθοφορικῶς IV, 51.
μισθοφόρος ῥήτωρ VI, 190.
σοφιστὴς IV, 48.
μισθοφορῶν ῥήτωρ VI, 190.
ἐπὶ μισθῷ διδάσκειν IV, 43. S.
λέγων VI, 190.
μαθεῖν IV, 46. S.
μισθῶσαι οἶκον I, 75.
μισθώσασθαι οἶκον ib.
τὰ τέλη IX, 33.
μισθώσεις VIII, 142.
μισθώσεως οἴκου δίκη VIII, 31.
μίσθωσις οἴκου VI, 178.
μισθωτοὶ VII, 131.
μισθωτὸς III, 111.
ῥήτωρ VI, 190.
μισθώτριαι γυναῖκες VII, 131.
μίσιππος VI, 172.
ἵππος I, 198.
μίσκοι ὀπώρας VI, 94.
μισοβάρβαρος VI, 172.
μισογύνης III, 46. 47. VI, 172.
μισόδημος III, 66. VI, 172. IX, 10.
ῥήτωρ IV, 36.
μισόθεος I, 21. VI, 172.
μισόθηροι κύνες V, 63.
μισόθηρος VI, 172.
μισολογεῖν IV, 15.
μισολογία II, 121. IV, 12.
μισολόγος II, 121. IV, 14. VI, 172.
μισολόγως IV, 14.
μισόξενος VI, 172.
μισόπαις III, 14.
μισοπέρσης VI, 172.
μισόπολις III, 66. VI, 172.
ῥήτωρ IV, 36.
μισοπονηρία VIII, 11.
μισοπόνηρος VI, 172.
δικαστὴς VIII, 10.
μισοπονήρως VIII, 11.
μισοπροσήγορος V, 138. VI, 172.
μισοπροσηγόρως V, 139.
μῖσος III, 64. V, 116.
μισοστρατιώτης στρατηγὸς I, 179.
μισοτεκνία III, 14.
μισότεκνος VI, 172.
μισοτύραννος ib.
μισοφίλιππος ib.
μισῶν III, 63.
μισῶ τὸν δεῖνα V, 114. S.
μῖτοι IV, 62.
μίτος VII, 31.
μίτρα IV, 116.
μίτρᾳ ποικίλῃ τὴν κεφαλὴν κατείληπται IV, 153.
μιτώσασθαι VII, 31.
μιχθῆναι V, 92.
δύο καὶ ἡμίσεια μνᾶ IX, 56.
μναιαῖον τρῆμα IX, 96.
μναιαῖοι ἀμφίδοχμοι λίθοι I, 200.
μναῖ Ἀττικαὶ IX, 86.
μναῖ ἑβδομήκοντα ib.
ἑξήκοντα IX, 53. 86.
ἑκατὸν ib.
μνᾶ Ἀττικὴ ἔχει δραχμὰς ἑκατὸν IX, 59. 86.
μνᾶ (κύβου) IX, 95.
μνᾶ μέγιστον τῶν τοῦ ταλάντου μερῶν IX, 56.
μνᾶν ἠδύνατο ὁ χρυσοῦς στατὴρ IX, 57.
μνᾶ νομίσματος ὄνομα IX, 56.
τὴν μνᾶν τῆς ῥοπῆς στατῆρα ὀνομάζουσι IX, 57.
μνᾶς δέκα ἀναλίσκοντες VIII, 130.
μνᾶ σταθμοῦ ὄνομα IX, 56.
μνῆμα III, 102. VI, 181. VIII, 146.
μνήματα IX, 15.

τῷ μνήματι τῶν ἀγάμων ἐφισταμένη εἰκὼν VIII, 66.
μνημεῖα IX, 15.
μνημεῖον III, 102.
μνήμη V, 158.
ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν II, 110.
μνημόνικα ζητήματα VI, 108.
μνημονικὸς ib.
μνημόσυνον III, 102.
μνηστεία III, 34.
μνηστεύσασθαι ib.
μνηστὴ ib.
μνηστὴρ ib.
μνήστρια III, 31.
μνοῦς X, 38.
Μνωῖται III, 83.
μνώμενος III, 34.
μόθων ὄρχημα φορτικὸν IV, 101.
ὁ κόλαξ VI, 123.
μοιμυλλᾷν II, 90.
μοιμύλλειν ib.
μοῖρα I, 129. IV, 176.
Μοίραις προυτέλουν τὰς κόρας III, 38. pl.
περὶ μοῖραν πρώτην (νυκτὸς) I, 70.
μοῖρα πρώτη κρεῶν VI, 55.
κατὰ μοίρας ἐπιδιακεχωρῆσθαι VIII, 152.
μοῖρα τρίτη (τοῦ ἱππικοῦ) IX, 66.
μοιρολαχεῖν VII, 135.
μοιρολαχῆσαι IV, 176.
μοιρολογχεῖν VIII, 136.
μοιρόλογχοι ib.
μοιχείας γραφὴ VIII, 40. 88.
μοιχεύτρια VI, 189.
μοιχὸς VI, 151.
μόλγινοι φυσητῆρες X, 187.
μολγὸς ib.
μολεύειν VII, 146.
Μολοττίδες κύνες V, 39.
Μολοττικαὶ V, 137.
μολύβδαινα I, 97. VII, 125. X, 147.
μολύβδαιναι X, 133.
μολύβδιναι X, 146.
μολύβδινοι κρατευταὶ X, 97.
μολυβδόδετοι ἐσχάραι VI, 88.
μολυβδοκρατευταὶ X, 96. 97.
μόλυβδος III, 87. VII, 108.
μολυβδοχοεῖν VII, 108.
μολυβδοχοῆσαι III, 87.
μονάλυσις X, 167.
μοναρχία VIII, 84.
μόναρχος ib.
μονὰς IV, 164.
ἐν ταῖς κύβοις VII, 204. IX, 95.
μοναυλία IV, 82.
μόναυλος IV, 75.
μονὴ III, 89. S.
ἄστρων IV, 156.
μονήρης ναῦς I, 82.
μονθυλεύσεις VI, 60.
μόνιμα ἄστρα IV, 156.
μόνιμοι παλαισταὶ III, 149.
στρατιῶται I, 130.
μόνιμον V, 169. pl. VI, 116. S.
μόνιμος βαφὴ I, 44.
μονίμως διαπαλαίειν III, 149.
μόνιπποι ἱππεῖς I, 141.
μόνιπποι ζεῦγος X, 53. 54.
μονογενὴς υἱὸς III, 19.
μονοειδὲς V, 169.
μόνος V, 99.
μόνον τὰς ἀκοὰς ἡμῶν ἐπιλαμβάνειν VIII, 155.
μονόκλεινον αὔλημα IV, 73.
μονόκυκλος τράπεζα X, 81.
μονόκωλον αὔλημα IV, 73.
μονονοὺκ ἀφαιρεῖσθαι τὴν φωνὴν VIII, 155.
μονόξυλον πλοῖον I, 82.
σκεῦος X, 176.
μονόπους X, 69.
μονοπωλία VII, 11.
μονοπώλιον ib.
μονότροπος III, 47.
μονόφθαλμος II, 62.
μονόχορδον IV, 60.
μονωθεῖσα ἀπ' ἀνδρὸς III, 47.
μονωθεὶς ἀπὸ γυναικὸς ib.
μόνωτον (ἔκπωμα) VI, 96.
μόρα VI, 46.
μοργεύειν VII, 116.
μόργον ib.
μορία I, 241.
μορίαι V, 36.
μόριον IV, 176.
μορὶς τρίτη IX, 66.
μορμολύκειον II, 47. 48. IV, 115. X, 167.
μορτὴ VII, 151.
μορφάσαι IV, 95. 113.
μορφασμὸς (ὀρχήσεως εἶδος) IV, 103.
εἰς μορφὴν θεοῦ διαξέσαι λίθον I, 13. S.
μορφῶσαι θεὸν ib.
μόσχειον δέρμα V, 31.
μοσχεύειν VII, 146.
μοσχεύματα I, 222.
μοσχῆ V, 16.
οἱ μοσχίαι τῶν λαγωῶν V, 74.
μοσχίον VII, 187.
μόσχοι I, 250.
μότοι IV, 182.
μοτῶσαι ib.
μοῦσα ἄγροικος IX, 12.
αἰπόλων ib. pl.
Καρικὴ IV, 76.
τεκτόναρχος VII, 117.
μουσεῖα I, 37.
μουσικὴ IV, 16. 57.
μουσικῆς ἀγῶνες III, 142.
μέρος, ὄρχησις IV, 95.
ὄργανα IV, 57. 58.
μουσικὴ σταθμήσεται ταλάντῳ IX, 52.
μουσικοὶ ἀγῶνες III, 142.
ἀθληταὶ III, 144.
τὸν μουσικὸν ἀγῶνα διαθεῖναι VIII, 93.
μουσικὸς IV, 16. 57.
μουσικῶν ἀγώνων κριταὶ III, 145.
μουσικῶς III, 145. IV, 16. 57.
μουσόληπτος I, 19.
μουσομανῶν IV, 52.
μουσουργεῖν IV, 57.
μουσουργικὸς ib. pl.
μουσουργὸς ib.
ἐκ μουσῶν κάτοχος IV, 52. Vid. I, 19.
μοχθηρία IV, 12.
μοχθηρὸς IV, 13.
τὸν βίον V, 118.
τὸ ἦθος ib. S.
μοχθηρῶς IV, 14.
ἔχειν IV, 15.
μοχλίον VII, 125. X, 147.
μοχλίσκος X, 147.
μοχλοὶ I, 77. VII, 107. X, 22.
μόχλωσον τὴν θύραν X, 25. S.
μυάγρα VII, 41. X, 155.
μυάγραι VII, 114.
μυδᾷν κεράμειον ὀξηρὸν VII, 162.
μυδῶν IV, 191.
μυεῖν I, 35.
μυεῖσθαι ib.
μυελὸς II, 45. 234.
μύες (βραχίονος) II, 138.
(ὤτων) II, 81.
μυηθεὶς I, 36.
μυθολογία II, 121.
μυθολογικὸς IV, 52.
μῦθος ἀκέφαλος II, 43.
μύθου γλυκύτης εἰς ψυχαγωγίαν I, 30.
μυῖα χαλκῆ IX, 122.
μυῖαν χαλκῆν θηράσω IX, 123.
μυίας ἀποσοβεῖν X, 94.
μυΐνδα IX, 110. 113.
μυιοσόβη X, 94.
Μυκάνια VII, 89.
μυκᾶσθαι V, 87.
μυκηθμὸς ib.
μύκημα ib.
μυκτὴρ II, 72.
ὁ εἴρων II, 78.
τραχὺς IV, 137.
μυκτῆρες II, 72. 79.
ἀναπεπταμένοι I, 190.
εὐπνοώτεροι I, 190. II, 77.
συμπεπτωκότες I, 190. 191.
μυκτηρίζειν II, 78.
μυκτηρισμὸς ib.
μυκτήρων αὐλοὶ δύο II, 72.
μυκώμενος V, 87.
μύκων II, 86.
μυλαγρὶς VII, 180.
μυλακρὶς II, 189. VII, 17. 180.
μύλη VII, 19. 180. X, 112.
τοῦ γόνατος II, 188.
μυληθρὶς VII, 19.
τὴν μύλην περιάγειν VII, 180. S.
μυληκόπος VII, 20.
μυλήκορον VI, 94. VII, 19. 22. X, 29. 112.
μύλη νεόκοπος X, 102.
σιτοποιὸς X, 112. Vid. I, 80.
σιτουργὸς II, 92.
μύλλα II, 90.
μύλλοι VI, 48.
μύλοθρος VII, 19.
μύλοι (ὀδόντες) II, 92. 93.
μυλωθρὸς VII, 180.
μύλων VII, 19. 180.
μυλὼν I, 80.
μύλωνες (τὰ κολαστήρια) III, 78.
μυλωρὸς VII, 19.
μύξα II, 78. 80.
μύξαι II, 72. 81.
μυξῶδες IV, 180.
μυξωτῆρες II, 79.
μῦρα VI, 104.
μύραινα VI, 50.
ἐκ πορθμοῦ VI, 63.
Ταρτησία ib.
μυραλείφειν VII, 177.
μυραλείφουσα VII, 177.
μυραλοιφεῖν VI, 105.
μυραλοιφὴ VII, 177.
μυραλοιφία VI, 105. VII, 177.
μυρεψὸς ib.
μυρηρὰ ἄγγη X, 119.
λήκυθος VI, 105. VII, 177. X, 119.
μυριαγωγὸς ναῦς I, 82.
μυριαγωγοῦσα IV, 165.
μυρίαι δραχμαὶ IX, 86.

ἐπὶ μυρίων ἀκοὴν περιεχιζόμενος φθόγγος II, 116.
μυρίανδρος IV, 165.
μυρίαρχοι I, 128.
μυρίδιον X, 119.
μυρίκη I, 234.
μυρίναι τρεῖς VI, 110.
μυρίνην ἐπὶ δεξιᾷ περιφέροντες VI, 108.
μυρίνης οἶνος VI, 17.
μυριόλεκτον VI, 206.
μυριοστὺς I, 127.
μυριοφόρος IV, 165.
ναῦς I, 82.
μυρὶς VII, 177.
μυρίσαι VI, 105. VII, 177.
πώγωνα X, 120.
μυρίσασθαι VI, 105.
μυρίσματα VII, 177.
μύρμηκες (ὅπλα) III, 150.
μυρμηκία IV, 195.
μῦρον VI, 104. VII, 95. X, 119.
Αἰγύπτιον VI, 104. E.
βασίλειον VI, 105. E.
μυροποιὸς VII, 177.
μυροπωλεῖν ib.
μυροπώλης ib.
μυροπώλιον ib.
μύρου ἀλάβαστρον ib.
ὄζειν ib. pl.
μυροφόρος λήκυθος X, 119.
μυῤῥίναι X, 69.
μυῤῥίνας προσφέρειν I, 28.
μυῤῥίνη I, 234.
μυῤῥίνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ θεσμοθέται VIII, 86.
μυῤῥίνην στεφανωτρίδα προσφέρειν I, 27.
μύρτα I, 234.
μυρτίδες VI, 79.
μύρτοις στεφανοῦσθαι VI, 107.
μύρτον (αἰδοίου) II, 174.
μυρτοχειλίδες ib.
μυρώματα VI, 105. VII, 177.
μύρων ἀγγεῖα VI, 105.
μυρώσασθαι VII, 177.
μύρῳ χρίσασθαι ib.
μῦσαι II, 67.
μυσάττεσθαι II, 78.
μυσκέλενδρα V, 91.
μῦσος I, 33.
ἀποτρίψασθαι ib. S.
μυσταγωγεῖν I, 35.
μυσταγωγοὶ ib.
μύσται ib.
μύσταξ II, 80.
μυστήρια I, 35.
μυστηρίων ἀπέχονται οἱ ἐν αἰτίᾳ VIII,
προέστηκεν ὁ βασιλεὺς ib.
τῶν μυστηρίων ἡ τελευταὶ X, 74.
μυστηριώτιδες σπονδαὶ I, 36.
μυστικαὶ ἡμέραι ib.
μυστικὰ τέλη ib.
περὶ μυστικῶν δικάζειν VIII, 141.
μυστικῶν ἔργων προφάντιδες I, 14.
κῆρυξ VIII, 103.
μυστικῶς δικάζοντες VIII, 123.
μυστίλαι X, 89.
μυστιλάρια ib.
μυστιλάριον VI, 87.
μυστίλη ib.
μυστιλήσασθαι ib.
μύστιλοι X, 89.
μίστρος VI, 87.
μυττωτὸς VI, 70.
μυχὸς λιμένος I, 102. IX, 28.
μυώδεις μυροὶ V, 70.
μυῶν (κόπρος) V, 91.
μύωπες X, 53.
μυωπίας II, 61.
μύωπι ἐμβαλεῖν τῷ ἀθύμῳ ἵππῳ I, 210.
μυωπίζειν τὸν ἵππον I, 211.
μυωπίζεσθαι I, 190.
μυωποὶ κύνες V, 62.
μυωτὸν VII, 60.
μύωψ I, 216.
μωλώπων μεστὸν δέρμα III, 79.
τῶν μωνύχων μηδὲν ἔχειν ἀστραγάλους I, 213.
μωραίνειν V, 121.
μωρία ib. S.
μωρὸς V, 120.
μωρῶς V, 121.

N.

Νάβλα IV, 61.
νάκος VII, 68.
νακοτίλτης VII, 28.
νακότιλτες ib.
νακοτιλτοῦντες ib.
ναοφύλακες X, 134.
νάπαι I, 221. V, 14. 35.
νάπυ VI, 66.
Κύπριον VI, 67.
νάρδον Αἰγύπτιον VI, 104.
μέλαν ib. E.
ναρθηκοφόροι X, 177.
νάρθηξ ib.
ψαθαρὸς ib.
νάρκη VI, 51.
νάρκισσος I, 229. VI, 106. 107.
ναστοὶ VI, 72. 78.
ναστοκόπος VI, 75.
ναστοφαγεῖν ib.
ναστοφάγος ib.
ναυαγεῖν I, 114.
ναυαγία ib.
ναυάγιον (ὁ τελώνης) IX, 32.
ναυαρχία I, 119.
ναυαρχὶς ib.
ναύαρχοι ib.
ναύαρχος I, 96.
ναυβάται I, 95.
ναυβάτην φορτηγὸν VII, 131.
ναύκληροι (οἱ δήμαρχοι) VIII, 108.
ναύκληρος (ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας) I, 75. X, 20.
ναυκραρία ἑκάστη παρεῖχε μίαν ναῦν ἀφ᾽ ἧς ὠνόμασται VIII, 108.
ναυκράριοι οἱ δῆμοι ib.
ναυκρατίτης στέφανος VI, 107.
ναῦλον (τὸ ἐνοίκιον) I, 75. X, 20.
ναυλοχεῖν I, 100. 122.
ναυλόχιον IX, 28.
ναύλοχοι ὅρμοι I, 100.
ναύμαχα δόρατα I, 137.
ναυμαχεῖν I, 124.
ναυμαχῆσαι ib.
ναυμαχία I, 119.
(ἡ παιδιά) VII, 206.
πρὸς ναυμαχίαν ἀντικαθεστηκέναι I, 122.
τὴν ναῦν ἀνακρούσασθαι I, 125. S.
ἀνελκύσαι I, 104. S.
ἀνοῖξαι ὑπὸ τὴν ἐμβολὴν I, 124. pl.
ἀπελάσαι I, 123. S.
κουφίσαι I, 99. S.
στήσασθαι I, 103. 104. 122. S.
ναυπηγία VII, 111.
ναυπηγοὶ I, 84. VII, 111.
ναῦς I, 82. 83. S. 94.
αἰδηφάγος I, 121.
ἀνελκυσμένη VII, 191. E.
βαπτίσαι I, 124. S.
δελφινοφόρος I, 85.
ἐξώκειλεν I, 104. S.
θεωρὶς II, 55.
ναυσιπέρατοι ποταμοὶ III, 103.
ναυσίποροι ποταμοὶ ib.
ναῦς ἱππαγωγὸς I, 83. E.
κοίλη I, 92. 113.
τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἔταξαν II, 46. S.
ναῦς μονήρης I, 82. E.
μυριοφόρος ib. S.
οἱ τὰς ναῦς προδόντες VIII, 52.
ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου στήσασθαι τὴν ναῦν I, 104.
ναῦται VII, 139. 190.
ἀκρατεῖς τῶν κωπῶν ἦσαν I, 116.
οἱ ἐκ τῆς Παράλου καὶ Σαλαμινίας VIII, 116.
ναύτης I, 95. VI, 128.
ναυτίδες γυναῖκες VIII, 190.
ναυτικὰ δανείσματα III, 84.
ναυτικὰς ἐκδόσεις δανείζων III, 115.
ναυτικὰ σκεύη X, 13. 134.
ναυτικὴ συγγραφὴ VIII, 140.
ναυτικὸν (δάνεισμα) VIII, 141. S.
ὄρχημα IV, 101.
πλῆθος IX, 34.
ὑπηρέσιον X, 40.
ναυτικῶν ἐρετικῶν X, 10.
ναυτίλλεσθαι I, 98.
ναυτιλίαι μακραὶ ib.
οἱ ναυτοδίκαι VIII, 126.
ναύτριαι VII, 139.
ναυτῶν ἄρχων I, 98.
ναυφύλαξ VII, 139.
συναγωγὴ IX, 143.
ἕνη καὶ νέα I, 63.
νέα γυνὴ II, 18.
νεάζειν I, 222. II, 20.
νεάζοντες I, 221.
νέα ἰσχὰς I, 242.
κωμῳδία IV, 143.
νεανίαι II, 20.
νεανίας II, 11.
νεανιεύεσθαι II, 20.
τὸ τολμᾶν ib.
νεανίευμα VI, 181.
νεανιεύματα III, 121.
νεανιευόμενοι II, 20.
νεανιεύσασθαι III, 121.
νεανίζειν IV, 136.
νεανικαὶ δυνάμεις I, 155.
νεανικοὶ ποταμοὶ III, 103.
νεανικὸς III, 120.
νεᾶνις ἀκμάζουσα II, 18.
νεανισκεύεσθαι II, 20.
νεανίσκος II, 11.
ὁ ἄγροικος IV, 146. 147.
ἁπαλὸς IV, 136. 146. 147.
εἰκονικὸς IV, 146. 148.
ἐπίσειστος IV, 146. 147.
ἡλικία τετάρτη II, 4.
ὁ γυμναστικὸς IV, 146.
καλὸς IV, 147.
πάγχρηστος IV, 146. E.
πάρουλος IV, 135. 136.

πάρωχρος IV, 135. 137.
πινκρὸς IV, 136. E. δεύτερος IV, 135.
οὖλος IV, 146. 147.
Σικελικὸς IV, 146. 148.
ὑπέρυθρος IV, 146.
ὠχρὸς IV, 135. 137.
νέαξ II, 11.
νέα πόλις IX, 18. 26.
νεαπολίτης IX, 26.
νεαρὰ σκυμνία V, 16.
φύλλα I, 237.
νεαρὸν πρόσωπον IV, 141.
νεαροῦ τοῦ ὕδατος ἐπιχέειν κατὰ λέβητος X, 46.
νέα σκυμνία V, 16.
νεβρίδες IV, 117.
νεβρὶς IV, 118. V, 16.
νεβροὶ V, 15.
νεβρὸς V, 77.
νεβροῦ κῶλα IV, 75.
χρῶμα V, 76.
νέγλα VI, 87.
νεήλατα VI, 77.
νειαίρη II, 209.
νεῖμαι IV, 176.
πυρὶ τὰ ἀγάλματα I, 12.
νείμασθαι VIII, 135.
νεῖν I, 97. VII, 30. 138.
τὸ νήθειν λέγουσιν Ἀττικοὶ VII, 32.
ἐξ ὑπτίας VII, 138.
νεὸς I, 226.
τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀποδοῦναι I, 166.
νεκροφόροι VII, 195.
νεκρῶν προθέσεις VIII, 65.
νεκύσια III, 102.
νέμειν I, 250. III, 67. VII, 183.
προστάτην VIII, 35.
νέμησις οὐσίας VIII, 135.
νεμηταὶ ib.
τὰ νεμόμενα εἰς θεῶν τιμὰς τῷ πλήθει χρήματα VIII, 113.
νεμόμενος κλήρους VIII, 136.
νένες III, 16. 22.
τὰ νενομισμένα VIII, 46.
νενομοθέτηται V, 166.
οἱ νενοσφισμένοι τι τῶν δημοσίων VIII, 47.
νεοβλαστὲς δένδρον I, 231.
νεόγαμος II, 18. III, 47. 48.
νεογενὲς βρέφος II, 8.
δένδρον I, 231.
νεογενῆ σκυμνία V, 16.
νεογιλαῖον βρέφος II, 8.
νεογιλὸς βρέφος ib.
νεογνὰ σκυμνία V, 16.
νεογνὸν βρέφος II, 8.
νεόγονον βρέφος ib.
νεογύνης III, 48.
Νεοδαμώδεις III, 83.
νεοειδὴς II, 10.
νέοικος πόλις IX, 26.
νεοκατάστατος πόλις IX, 18.
νεοκάτοικος πόλις IX, 26.
νεόκοπος κάνδοπος VII, 22. X, 102.
νεόκοπτος μύλη X, 102.
νεοκρὰς VI, 24.
νεόκρατον ib.
νεόκτιστος πόλις IX, 18.
νεολαία II, 11.
νέον δένδρον I, 231.
ὑπεργάζεσθαι I, 222.
ὑπὸ νεοπλύνει ἐσθῆτι προσιέναι θεοῖς I, 25.
νεοποίητος πόλις IX, 18.
νεοποιοῦντες I, 221.
νεοπολῖται III, 56.
νεοπολίτης IX, 26.
νέος ἐν ἀκμῇ ὢν II, 10.
κυνηγέτης V, 18.
τὴν νεότητα λυμαίνων κόλαξ VI, 123.
προπεπωκὼς VI, 127.
τῆς νεότητος λυμεὼν κόλαξ ib.
νέου ἔτους I, 59.
νεοῦν I, 222.
νεοῦντες I, 221.
νεουργοὶ I, 84.
νεουργὸς πόλις IX, 18.
ὑπὸ νεουργῷ στολῇ προσιέναι θεοῖς I, 25.
τοὺς νέους νόμους οἱ δοκιμάζοντες VIII, 101.
νεοφυὲς δένδρον I, 231.
νεόφυτον δένδρον ib.
νεύειν II, 50.
νεῦμα ὑπέρυθρον IV, 194.
νεῦρα II, 204. 234.
ἔχειν II, 234.
νευραὶ II, 234. IV, 62.
νεῦρα πραγμάτων II, 234.
νευρὰ τόξου I, 137.
νευρίδες VII, 45.
νεύρινα VII, 208.
νευρὶς X, 173.
νευρομήτραι II, 185.
νευροραφικὸς VII, 154.
νευροράφος ib.
νευρορραφῶν VII, 81.
νευροστάται VII, 154.
νευρώδης χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
νεῦσαι IV, 95. 113.
νευστάζειν ὀφρύσι II, 50.
νεύων κάτω ἵππος I, 197.
νεφέλαι X, 171.
νεφεληγερέτης Ζεὺς I, 24.
νεφέλια ὀνύχων II, 146.
τῶν νεφελῶν ἐγγυτάτω IX, 20.
ὀλίγου ψαύουσα πόλις ib.
νέφη IV, 159.
ὑπὲρ τὰ νέφη ἀνατεταχὼς τὰς ὀφρῦς II, 49.
ὥσπερ νέφος ἐπαφείθη τῇ πόλει IX, 159. S.
νέφος ὁπόταν ἐπιδράμῃ τὸν θεὸν IX, 123.
νεφρίτης σφόνδυλος II, 179.
νεφρῖτις II, 166. IV, 187.
νόσος II, 220.
νεφροὶ II, 166. 220.
νεφρῶν θέσις II, 220.
νεφώδης ἀὴρ I, 113.
ὑπὸ νεφῶν ἀθέατος ἦν ὁ οὐρανὸς I, 113.
νεὼ IX, 40.
τοῦ νεῷ ἐγκαθίσαι ἄγαλμα I, 11. S.
νεωκόροι I, 14.
τοῦ νεὼ τὸν κόσμον συγχέαι I, 12. S.
νεωλκημένη ναῦς VII, 191.
νεωλκῆσαι I, 104.
νεωλκεῖ VII, 190.
νεωλκοῦ σκεύη X, 148.
νεωλκῶν ξύλα VII, 190.
νεὼν τῷ ἀγάλματι περιεργάσασθαι I, 11.
νέων γυναικῶν κωμικὰ πρόσωπα IV, 151.
νεὼν ἐγεῖραι I, 11. S.
νεῶν ἐπιβάται III, 93.
νεωνηθεὶς οἰκέτης III, 77.
νέων θηρευτικὸς σοφιστὴς IV, 48.
τῶν νεῶν θραυματισθεισῶν I, 125. IV, 189.
νεωποιῆσαι I, 11.
νεωποιοὶ I, 12.
(οἱ ναυπηγοὶ) I, 84.
ἐν τοῖς νεωρίοις στήσασθαι τὴν ναῦν I, 104.
νεώρια IX, 28.
νεως I, 6.
ἀπὸ τῆς νεὼς ἀπολογεῖσθαι VIII, 120.
νεὼς ἐπόπτης VII, 139.
ζυγὸν X, 177.
ἡγεμὼν I, 98. S.
οἱ τοὺς νεὼς κατασκευάζοντες I, 12.
νεὼς μέση I, 85.
νεώσοικοι IX, 28.
ἐν τοῖς νεωσοίκοις στήσασθαι τὰς ναῦς I, 140.
τῆς νεὼς ὑποκυβερνᾶν I, 98.
ἐς νέωτα I, 57.
νεωτερίζων ῥήτωρ IV, 36.
νεωτέρισμα VI, 181.
νεωτερισμὸς IV, 38.
νεωτεριστὴς III, 66.
περὶ τὸ θεῖον I, 21.
ῥήτωρ IV, 36.
νεωτεριστικὸς ῥήτωρ IV, 36.
νεώτεροι f. νεωτόροι I, 84.
νεωτεροποιία IV, 38.
ὁ νεώτερος δεσπότας III, 73.
νεωτέρων ἐπιθυμῶν III, 66.
νεωτόροι I, 84.
νῆας πεπονηκυίας θεραπεῦσαι I, 125. S.
αἱ νῆες ἀπειθέστεραι ἦσαν τοῖς κυβερνήταις I, 112. S.
νῆες κοῦφαι I, 103. E.
ξηραὶ I, 121. E.
τραχεῖαι I, 119.
νήθειν VII, 32.
ἐν τῇ νηὶ (α) ἱστε I, 93.
νήκτης I, 97.
νηκτίδες ἐλαῖαι VI, 45.
νῆμα VII, 30. 209.
νήματα VII, 52.
ἀράχνης VII, 76.
βομβύκων ib.
νηνεμίας οὔσης I, 106.
νήνεμοι ὅρμοι I, 100.
νήνεμος λιμὴν ib.
νηνίατον μέλος IV, 79.
νηὸς χείλη II, 89.
νήπιον II, 8.
ἄρτι ἀπὸ μαστοῦ ib.
νηποινεὶ τεθνάναι VIII, 70.
νῆσις VII, 30.
τῆς ἀτράκτου ib.
νησιῶτις πόλις IX, 17.
τὰ παρὰ νησιωτῶν εἰσπράττοντες VIII, 114.
νῆσοι IX, 27.
νῆσος (τὸ ὕφασμα) VII, 52. 53.
νήστεις VI, 50.
νηστικὴ VII, 209.
νῆστις II, 208. VI, 39. IX, 70.
οἱ ἐπὶ νήσων VIII, 114.
νῆτται VI, 52.
νηφάλια θύειν VI, 26.
νηφαλιεύειν ib.
νηφαλίως ἔχειν ib.
νηφαντικὸν εἶναι ib.
νήφειν ib.
νήφων στρατηγὸς I, 178.
συμπότης VI, 28.
νήχεσθαι I, 97. VII, 138.

νίγλα VI, 87.
νίγλαροι IV, 83.
νίγλαρος IV, 82.
νικᾶν IX, 141.
νίκη ib. S.
νικῆσαι I, 166.
ὁ νικήσας τὰ ἆθλα ἐστεφανώθη III, 152. pl. S.
 βασιλεὺς IX, 106.
 μὴ καρπούμενος ἃ ἐνίκησε VIII, 59.
 κρινόμενος, ἀπέφυγεν ἀφειδῆ pl. VIII, 74.
νίκης ἐραστὴς στρατηγὸς I, 178.
νικητήρια III, 143. VI, 186.
νικηφόροι ἵπποι I, 181.
Νικοστρατία VI, 82.
νικῶσαν ἀποφῆναι τὴν δίκην VIII, 25.
νίπτρα VII, 40.
νίπτρον X, 78.
 τῶν ποδῶν VII, 40. X, 78.
νίτρον VII, 95.
νιφετὸς metaph. VI, 147.
ὑπὸ νιφετῶν δυσχερὴς πόλις IX, 23.
νίψασθαι πρὸ τῆς τροφῆς VI, 92.
νοεῖν II, 228. IV, 12.
νοήματα συνεῖρξαι IV, 27.
νοημάτων ῥοῖζος VI, 148.
νοήμων II, 229. IV, 11.
νοῆσαι IV, 24.
νόησις II, 227. V, 126.
νόθαι πλευραὶ II, 165. 181.
νοθεῖα χρήματα III, 21.
νόθος ib
νομὰς διδοὺς III, 67.
ἐπὶ νομὰς ἐξάγειν I, 250.
νομεῖς I, 249. VII, 183.
νομὴ IV, 176. VII, 183.
 γῆς IV, 160. S.
 ἐσχαρώδης IV, 204.
νομίζοντες σιδήρῳ Βυζάντιοι IX, 78.
νομίζω V, 126. S.
νομίζων θεοὺς ἀνὴρ I, 20.
νομικὸς ῥήτωρ IV, 34.
νόμιμον ἀργύριον III, 86.
νόμιμος VIII, 7.
 ῥήτωρ IV, 34.
τῶν νομίμων ἀπέχεσθαι VIII, 90.
νομίμως VIII, 7.
νόμισις V, 126.
νόμισμα VI, 179. IX, 74. 75.
 Ἀλεξάνδρειον IX, 85. E.
 γράψαι IX, 83.
 ἐπίσημον IX, 51.
 ἐπιστῆσαι τῷ δακτύλῳ IX, 118.
 ἐντετυπωμένον ἔχον βοῦν IX, 60.
 ἐντετυπωμένον ἔχον πήγασον IX, 76.
 ἐντυπῶσαι III, 86. S.
 καταλλάττειν VII, 170.
 κίβδηλον IX, 51.
 σιδηροῦν VII, 105.
νομίσματα III, 86.
 χρυσᾶ IX, 62.
νομίσματι σιδηρῷ Λακεδαιμόνιοι χρῶνται IX, 79.
νομισμάτιον βραχὺ IX, 70.
 λεπτὸν IX, 92.
περὶ νομισμάτων IX, 51.
νομισμάτων μέρη ib.
νομισματοπώλης VII, 170.
νομισματοπωλικὴ IX, 51.
νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα IX, 51.
νόμισμα ὑπόχαλκον VII, 104.
νομοθεσία IV, 26.
νομοθέται χίλιοι VIII, 101.
νομοθέτης IV, 25.
νομοθετῆσαι IV, 27.
νομοθετήσασθαι ib.
νομοθετικὸς IV, 25.
 βασιλεὺς I, 41.
νομοθετικῶς IV, 26.
νόμοι IV, 53.
 Ἀθηνᾶς IV, 66. 77.
 Ἀπόλλωνος IV, 66.
 Διὸς ib.
 ἐγγεγραμμένοι κύρβεσι VIII, 128.
 περὶ ὧν εἰσὶν καὶ οὐκ εἰσὶν VIII, 122.
 ἐντετυπωμένοι δέλτοις VIII, 128.
 ἐπιτύμβιοι IV, 79.
 ἐξελευθερικοὶ III, 83.
 περὶ τῶν ἱερῶν VIII, 128.
 κιθαριστήριοι IV, 83. pl.
 κύκλιοι IV, 79. pl.
 Λύδιοι IV, 78. pl.
 περὶ τῶν πατρίων VIII, 128.
νόμοις ἐχθρὸς ῥήτωρ IV, 25.
νόμοι Τερπάνδρου IV, 65. pl.
 Φρύγιοι IV, 78.
νόμον γράφοντα ἢ ψήφισμα ὅταν τις γράψηται ὡς ἀνεπιτήδειον VIII, 56.
εἴ τις νόμον μὴ ἐπιτήδειον γράψειε VIII, 88.
νόμον εἰσενεγκεῖν IV, 27.
 θέσθαι ib. S.
 παλαιὸν λῦσαι VIII, 101.
νόμος Ἀθηνᾶς IV, 77. vid. 66.
 Αἰόλιος IV, 65.
 ἀπόθετος IV, 65. 79.
 αὐλητικὸς IV, 79. Vid. 65. 84.
 Βοιώτιος IV, 65.
 εἰσαγγελτικὸς VIII, 51.
 ἐρανικὸς VIII, 37. 144.
 Ἱεράκιος IV, 79.
 Καπίων IV, 65.
 ὁ κάτωθεν VIII, 128.
 ὀξὺς IV, 65.
 ὄρθιος IV, 65. 73.
 παράνομος VIII, 44.
 Πυθικὸς IV, 79.
 σχοινίων IV, 65. 79.
 Τερπάνδρειος IV, 65.
 τετραοιδὸς ib.
 τροχαῖος ib. pl.
ἐνδοτέρω τοῦ νόμου IX, 33.
νόμου κιθαρῳδικοῦ μέρη IV, 66.
 Πυθικοῦ αὐλητικοῦ μέρη IV, 84.
τοὺς νόμους ἔχοντες ἄξονες VIII, 128.
 νέους οἱ δοκιμάζοντες VIII, 101.
 συμφυλάξειν ὄμνυον οἱ θεσμοθέται VIII, 86.
κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι ὤμνυον οἱ δικασταὶ VIII, 122.
νομοφύλακες VIII, 102.
 ἐστεφάνωνται VIII, 94.
νομοφυλακίου θύρα VIII, 102.
τῶν νόμων ἤδη γεγραμμένων, πῶς ἄν τις φαίη V, 166.
 ἐπαγγελῶν VIII, 77. S.
 προστατῶν ῥήτωρ IV, 34. S.
ὁ τῶν νόμων φύλαξ VIII, 8. Vid. IV, 34.
τὸ νόμῳ οὐ φύσει προσγενόμενον III, 6.
ἐν νόμῳ χειρῶν ἀμύνασθαι II, 149.
νοσακερὸν III, 105.
νοσεῖν VIII, 152.
νοσερὰ χωρία IX, 25.
νοσερὸν χωρίον V, 109.
νοσερῶς III, 105.
νοσηλεία IV, 177.
νοσηλεῦσαι III, 108. IV, 177.
νόσημα III, 104. VI, 180.
 ἐπανῆλθε III, 107. S.
 ἵππου I, 209.
ὥσπερ νόσημα ἐπαφείθη τῇ πόλει IX, 159. S.
νόσημα καρηβαρικὸν IV, 184.
 κεφαλαλγὲς ib.
νοσήματα κυνῶν V, 53.
 τῷ σώματι ἔξωθεν ἐπιφαινόμενα IV, 190.
 ταλαντιαῖα IX, 53.
νοσήματος λήξαντος αὐτῷ III, 108.
νοσημάτων ὀνόματα IV, 184.
νοσηρὸν χωρίον III, 105. V, 109.
νοσηρότερον III, 105.
νοσήσας III, 104.
νοσοκομῆσαι IV, 177.
νοσοκόμοι παῖδες III, 12.
νόσον ὑπομεσχόμενος ἢ ἀποδημίαν VIII, 60.
νοσοποιὸν χωρίον V, 110.
νόσος III, 104. VIII, 153.
τῆς νόσου ἐπαύσατο III, 108.
νοσσίδες VII, 94.
νοσῶδες χωρίον III, 105. V, 109.
νοσώδης III, 106.
 τὴν χροὰν IV, 137.
νοσωδῶς III, 105.
ὁ νοσῶν V, 164.
 εἰς Ἀφροδίτην VI, 188.
ἐκ νόσων διανιστάμενοι III, 108.
νόσων ἴασις VI, 178.
νοτερὰ γῆ I, 238.
νοτίδες ib.
νότιος γῆ ib.
νουθεσία III, 100. IV, 40. IX, 139.
νουθετεία IX, 139.
νουθετεῖν III, 100.
νουθετεῖσθαι IX, 129.
νουθετῆσαι IX, 138. S.
 ἀκολασίαν IV, 39.
νουθέτησις IV, 40.
νουθετικοὶ λόγοι III, 100.
νουθετικὸς φιλόσοφος IV, 39.
νουθετισμὸς IX, 139.
ὁ νουθετῶν VIII, 8.
νοῦ κενὸς τύραννος I, 42.
νουμηνία I, 63.
νοῦμμοι IX, 87.
νοῦμμος IX, 79.
 δύναται τρία ἡμιωβόλια IX, 87.
νούμμῳ ἐντετυπωμένος Τάρας IX, 80.
δέκα νούμμων μόσχον πρίω μοι ib.
νοῦν πολὺν ἀπαγγέλλων βραχέσι ῥήμασι VI, 149.
νοῦς II, 226. IV, 10.
νύζουσι γλαῦκαι V, 89.
νυκτάλωψ II, 65.
τὴν νύκτα παραπέμψαι ἐς τε πρὸς ἥλιον VI, 109.
περὶ νύκτα πρώτην I, 70.
νυκτερεῦσαι I, 71.
νυκτερίδες τετρίγασι V, 90.
νυκτεριναὶ φυλακαὶ I, 71.
νυκτερὶς II, 164.
νυκτὶ ἐπικεφήμισται IX, 112.
νυκτὶ τὰ πάντα ἔοικε I, 113.
νυκτιπήδηκες VII, 94.

νυκτομάντεις VII, 188.
νυκτὸς ἀρχὴ I, 70.
  ἀρχομένης ib.
  μέρη ib. pl.
  μεσεύσης ib.
νυκτῶν μέσον ib.
νυμφαγωγὸς III, 41.
νύμφαι (ἐν τοῖς κυττάροις) VII, 148.
  προτελούμεναι III, 38.
ταῖς νύμφαις ἰσῆλιξ II, 16.
νύμφας εὐφημοῦσαι παρθένοι IX, 127.
ὅταν τὰς νύμφας μετίασι X, 33.
νυμφευτὴς III, 40.
νυμφεύτρια III, 41.
νύμφη III, 32. 41.
  αἰδοίου II, 174.
  ἀρότρου I, 252.
  ἀχρήματος III, 35.
  (περὶ τὸ στόμα) II, 90.
  χαμαιπέτους III, 40.
νυμφικαὶ δᾷδες III, 43.
νυμφικὰ λουτρὰ ib.
νυμφικὴ στολὴ ib.
νυμφικὸς στέφανος ib.
νυμφίοι προτελοῦνται III, 38.
νυμφίος III, 35. 44. X, 33.
νυμφόληπτος I, 19.
νυμφῶν ἱερῶν ἐπὶ τὸν γάμον σημεῖον I, 246.
νῦν δὴ I, 72.
νὺξ ἀμφιλύκη I, 70.
  ἡμέρα, ἐπιλέγων IX, 112.
  μακρὰ Πλάτωνος VI, 142.
νύσσα III, 147.
νωγαλίσματα VI, 62.
νωδογέρων II, 16.
νωδὸς II, 96.
νωθεία I, 43. 159. X, 137.
νωθεῖς στρατιῶται I, 158.
νωθὲς βλέμμα I, 192.
  πνεῖν IV, 81.
νωθὴς I, 43. III, 122. IX, 138.
  ἵππος I, 197.
  στρατηγὸς ib.
νωθρεία III, 122.
νωθρεύειν I, 159.
νωθρεύεσθαι IX, 137.
νωθροὶ κύνες V, 62.
νωθρὸς I, 43. III, 122. IX, 138.
  τὴν ὄψιν IV, 144.
νωθρότερος IX, 138.
νωθρότης III, 122. IX, 137.
νωθρῶς III, 123.
ἐφ' οὗ νῶσιν ὄνος VII, 32. X, 125.
νῶτα II, 177.
  διδόναι I, 165.
  δοῦναι II, 179.
νωτεῖς VII, 186.
  ὄνοι II, 180.
νωτέων ἡμιόνων ἀγώνισμα VII, 186.
νωτίσαι II, 179.
περὶ τοῖς νώτοις τραχύτητες ἑπτὰ II, 180.
νωτοπλὴξ ib.
νωτοφόρος ἡμίονος ib.
  ὄνος ib.
κατὰ νώτου ἀπολιπεῖν τι II, 179.
  γίνεσθαι I, 172.
  ἐπελθεῖν ib.
  ἐπιγενέσθαι II, 179.
  ξάναι III, 79.
ἀπὸ νώτου ὀνόματα ib.
κατὰ νώτων ἐξηνεμωμένη κόμη II, 25.

Ξ.

Ξαίνειν ἔρια VII, 30.
ξάναι κατὰ νώτου III, 79.
ξανᾶν VII, 30.
ξανάσαι ib
ξανθῇ κόμῃ ἐπικομῶν IV, 136.
ξανθίζεσθαι τὴν κόμην II, 35.
ξανθοὶ βόστρυχοι IV, 135.
ξανθοκόμης II, 24. IV, 136.
ξανθὸν VII, 129.
ὁ ξανθὸς ἀνὴρ IV, 133. 135.
  βοστρύχοις IV, 136.
ὁ ξανθότερος ἀνὴρ IV, 133. 135.
ξάνιον V, 96. VI, 90. X, 101. 126.
ξάντης VII, 209.
ξαντικὴ ib.
  τέχνη VII, 30.
ξάσμα ib.
ξεναγὸς I, 129. III, 58.
ξεναπάτη III, 58.
ξένια III, 59.
ἐπὶ ξενίᾳ εἰς τὸ πρυτανεῖον καλεῖσθαι VIII, 138.
ξενίας ἁλῶναι III, 57.
  ἀποφυγεῖν ib.
  γραφὴ III, 57. VIII, 40. 88.
  δίκαι IV, 154. VIII, 126.
  κρινόμενος VIII, 44.
ξενίζειν III, 59.
ξενίζουσα πόλις IX, 21.
ξενιζούσῃ φωνῇ χρῆσθαι III, 59.
ξενίζων VI, 11.
ξενικῇ φωνῇ χρῆσθαι III, 59.
ξενικοὶ πόλεμοι I, 177.
ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον ἔφεσις VIII, 62.
ξένιοι θεοὶ I, 24.
ξένισις VI, 7.
ξενισμὸς ib.
ξενοδόχος I, 74.
ξένοι I, 150.
ξενοκτόνος III, 58.
ξένος III, 54.
  ὁ εἰκονικὸς IV, 148.
  ὁ ὑποδεχθεὶς καὶ ὑποδεχόμενος I, 74.
ξενόστασις πανδόκος IX, 50.
ξενοτροφεῖν III, 58.
ξενοτροφία ib.
ξένου λεῷ μεστὴ πόλις IX, 21.
ξενοῦσθαι III, 58.
ξενοφόνος ib.
ξενοφωνία II, 113.
ξενόφωνος ib.
ξενὼν I, 73. III, 58. 59. IX, 50.
  θεάτρου IV, 125.
ξένων συλλογὴ IX, 134.
  τιμὴ, ἡ πολιτεία VIII, 140.
ξέσαι VII, 114.
  ὀστοῦν IV, 179.
ξέσας VI, 139.
ξεστὸν ἐφόλκιον X, 134.
ξεστῶν πινάκων X, 58.
ξηρὰ γῆ I, 227.
ξηραὶ νῆες I, 121.
ξηρὰ ἰσχὰς I, 242.
ξηραλοιφεῖν III, 154.
ξηρὰ καὶ ὑγρὰ μέτρα ποιεῖν VIII, 130.
ξηρὸς X, 62.
ξηρῶν ἀγγεῖον X, 176.
  μέτρα IV, 168. 170.
ξίφη I, 120. V, 19. X, 141. 144.
  θήγειν I, 149.
ξιφίας VI, 59.
ξιφίδιον Περσικὸν I, 138.
ξιφισμὸς IV, 99.
ξιφοειδὴς II, 164.
ξιφομάχαιρα VII, 158. X, 118.
ξιφομάχαιραι ἐλεφαντόκωποι VII, 158. X, 145.
ξίφος I, 136. VIII, 71.
  ἄστομον II, 191. E.
ξίφους ἀκμὴ I, 136. VII, 157. pl.
  βαρβαρικοῦ εἶδος X, 165.
  θήκη X, 144.
  λαβὴ I, 136. X, 144.
  προλαβὴ ib. pl.
ξόανα I, 7.
ξύειν τὰ δόρατα I, 149.
ξύζυγον I, 127.
ξύηλαι X, 142. 144.
ξυήλη Λακωνικὴ I, 137.
ξύλα VII, 124.
  ἐργάσιμα VII, 109.
  ἐρείψιμα VII, 124.
  θυραῖα I, 253.
  θύρας τέτταρα VII, 122.
  καύσιμα VI, 91. VII, 109. X, 110.
ἐπὶ ξυλείαν ἐξελθεῖν I, 162.
ξυληγεῖ VII, 130.
ξυληγῶν ib.
ξυλήφιον VII, 164. X, 49.
ξύλινα σκεύη I, 94. X, 13.
ὁ ξύλινος ἀμφορεὺς VIII, 123.
ξύλινον κάττυμα VII, 92.
ξυλίνων κώλων ἐπιβαίνοντες IV, 104.
  ὑλῶν ἐργάται VII, 109.
ἐπὶ ξυλισμὸν ἐξελθεῖν I, 162.
ξυλοκόπος πέλεκυς VII, 113. X, 129.
ξύλον ἀλλόμενον VIII, 72.
  πεντεσύριγγον ib. pl.
  πρῶτον IV, 121. VIII, 133.
  ἡ τράπεζα III, 84.
ἀπὸ ξύλου μάσπις I, 133.
ξύλου εὐθραύστου δοκίδες V, 82.
  παράληψις IV, 105.
ξυλουργία VII, 101.
ξυλουργοὶ ib.
ξυλοφορία VII, 131.
ξυλοφόροι VII, 130.
ἐν ξύλῳ εἰρχθῆναι VIII, 72.
ξύλωσις VII, 124.
ξυμπόται VI, 8.
ξυμπτυκτὰ πλαίσια X, 148.
ξυνακόλουθος X, 62.
ξυνήκοοι II, 32. IV, 44.
ξύννομοι IV, 45.
ξυνύφανσις VII, 33.
ξυρήκεις λόγχαι V, 20.
ξυρίας ἀνὴρ IV, 133.
ξυροδόκη II, 32.
ξυροδόχη II, 32. X, 126.
ξυροθήκη II, 32.
ξυρὸν II, 32. VII, 95. X, 126. 140. 177.
ξυρὸς X, 177.
ξυστὰ X, 143.
ξυσταὶ VII, 146.
ξυστὴ κάμαξ X, 144.
ξυστὴρ IV, 181.
ξυστίδες X, 42. 62.
  χρυσόπαστοι VI, 10.
ξυστὶς IV, 116. VII, 49. 96. X, 62.
ξυστοὶ δρόμοι III, 148. IX, 43.
ξυστὸν VII, 49.

ξυστὶς I, 136. IX, 43.
ξύστρα III, 154. X, 62.

O.

Οὖα τὰ μέσπιλα VI, 79.
ὄα προβάτου δορὰ VII, 62.
ὀβελίαι ἄρτοι VI, 33. 72. 75.
ὀβελίας ἄρτος I, 248.
ὀβελιαφόροι VI, 75.
ὀβελίσκοι VI, 88. X, 95.
ὀβελισκολύχνιον VI, 103. X, 117.
ὥσπερ ὀβελίσκους ἀναλαμβάνουσι τοὺς χαλινοὺς I, 207.
ὀβελίσκος λόγχης V, 21.
ὀβελίσκων ἄρτημα X, 96.
ὀβελίτης ἄρτος I, 248.
ὀβελοὶ I, 33. VII, 22. X, 113.
    βουπόροι VI, 88. X, 95.
    σιδηροῖ VII, 105.
ὀβελοῖς βουπόροις ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἀμοιβὰς πάλαι IX, 77.
ὀβελὸς VIII, 113.
ὀβελῶν πλῆθος ὑπὸ τῇ δρακὶ ἐκαλεῖτο δραχμὴ IX, 77.
ἐν τοῖν ὀβολοῖν δυοῖν IX, 63.
ὀβολοὶ ὀκτὼ IX, 62.
ὀβολὸν Αἰγιναῖον δύναται λίτρα IV, 174. IX, 80.
ὀβολὸς VIII, 39.
ὀβολὸς καλλιχίλωνος IX, 74.
ὀβολοστατεῖν III, 113.
ὀβολοστάτης III, 112. 113.
ὁ ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς εἶχε IX, 65.
ὀβολοστάτις III, 112.
τοῦ ὀβολοῦ τὸ ἥμισυ IX, 64.
ὀβολοὺς Ἀττικοὺς δέκα ἴσχυεν ἡ Αἰγιναία δραχμὴ IX, 76.
    δέκα δύναται δεκάλιτρον IV, 175. IX, 81.
    ἓξ εἶχεν ἡ δραχμὴ IX, 60.
τοῦ ὀβολοῦ τὰ τρία μέρη, τριτημόριον IX, 65.
ὀγκησταὶ ὄνοι V, 88.
ὄγκινοι ἀκίδες I, 137. Vid. VII, 158.
ὄγκιον X, 165.
ὀγκίῳ ἴσον ἀσπίδιον ib.
ὄγκοι II, 225.
    βέλους VII, 158.
τὸν ὄγκον μετρία IV, 139.
ὄγκος IV, 133. usque 138. E.
    πλατὺς ὑψηλὸς καὶ κοιλαινόμενος τῇ περιφορᾷ IV, 137. 138. 139.
    τὸ ὑπόδημα VII, 158.
οὐκ ὀγκώδεις μηροὶ λαγὼ V, 70.
ὀγκωδέστεραι πλευραὶ ἵππου I, 189.
ὀγκώδης, ὁ πιναρὸς νεανίσκος IV, 136.
ὀγκώμενοι ὄνοι V, 88.
τῷ ὄγκῳ προσπεπήγασιν αἱ τρίχες IV, 136.
ὀγμεῦσαι ἐλάφους V, 77.
ὀδὰξ ἔχεσθαι V, 43.
ὀδαξιστικοὶ χυμοὶ II, 110.
ὀδεύειν πρὸς θεὸν II, 55. S.
ὀδμὴ II, 75.
ὀδμῆς προσβολὴ III, 94.
ὁδοὶ V, 35.
    ἁμαξήλατοι IX, 37. Vid. III, 96.
    λεωφόροι ib. E.
    πνεύματος II, 235. IV, 80.
ὁδοιπορικοὶ ἵπποι I, 181.
ὀδὸν δεῖξαι III, 95. S.
ὀδοντάγρα II, 96. IV, 181. X, 149.
ὀδονταλγία II, 96.
ὀδόντας γυναικείους ἐλάττους εἶναι τῶν ἀνδρῶν II, 94.
ὀδόντας πυκνοὺς καὶ συνεχεῖς ἔχοντες μακρόβιοι ib.
ὀδόντες II, 91. 92. E.
    ἀπὸ τοῦ ἔδειν πεποίηνται VI, 38.
    δίστοιχοι II, 95.
    συμφυεῖς II, 94.
    τρίστοιχοι II, 95.
ὀδοντισμὸς IV, 80. 84.
ὀδοντοξέστης II, 96. IV, 181. X, 149.
ὀδοντοφυεῖ τὰ βρέφη II, 96.
ὀδοντοφυΐα ib.
ὀδόντων ἁρμοὶ II, 94.
    ἕρκος, τὰ χείλη I, 89. Vid. VI, 120.
ὁδὸν φῆναι III, 95. S.
ὁδὸς ἄστρων IV, 156.
    θεωρικὴ II, 55.
    λεωφόρος III, 96. IX, 37. E.
ὁδοῦ δεῖξις III, 95. S.
    ἡγήσασθαι ib. S.
τοῖς ὀδοῦσι κατεσθίειν V, 94.
        κόπτων σῦς V, 79.
        προσφορὰ θερμοῦ IX, 69.
ὀδοὺς, τραχήλου σφόνδυλος II, 131.
ὀδυνᾶσθαι IV, 189.
ὀδυνηρὸν ib.
ὀδυνήφατα φάρμακα ib.
ὀδύρεσθαι VI, 201.
ὀδύρματα VI, 182. 201.
ὀδυρτικὸς VI, 202.
ὄδωδεν II, 75.
ὄζαινα ἕλκωσις IV, 204.
    ἰχθύων τι γένος II, 76.
ὄζει II, 75. pl.
    τὰ ἴχνη V, 12.
ὀζήσει II, 75.
ὀθνεῖος III, 54.
ὀθόνην καθέντες πᾶσαν ἐπλέομεν I, 107.
    πετάσαντες I, 103.
ἐξ ὀθόνης λευκὸν παραπέτασμα X, 32.
ὀθόνῃ ὑπόπλεω (pro ὑποπνέων) πλεῖν I, 106.
ὀθόνιον IV, 181. X, 167.
τοὺς οἴακας οὐκ ἦν διαγαγεῖν I, 112.
οἴακες X, 134.
οἰακίζειν I, 98.
κατὰ τῶν οἰάκων ῥέοντος τοῦ πνεύματος I, 106.
οἴαξ I, 89.
οἶδα, εὖ οἶδα V, 152. S.
οὐκ οἶδ' εἰ βιώσιμός ἐστιν VIII, 79.
οἴδημα IV, 190.
    φλεβῶν περὶ κνήμην IV, 196. pl.
οἴεται τὴν ἐγκράτειαν ἀνανδρίαν VI, 134. S.
οἴησις V, 126.
οἰκάδες VI, 81.
οἰκάριον IX, 39.
οἰκεῖα σώματα II, 235.
οἰκεία ὤνησις VII, 15.
οἰκεῖν ἀγρόθι IX, 12.
αἱ οἰκεῖαι III, 5. S.
οἰκεῖος III, 30. 51. 61. V, 113. 114.
οἰκειότης III, 62. V, 114.
οἰκειότητα ἐκ συνθήκης πρὸς ἡμᾶς ἔχοντες III, 6. pl.
ἐξ οἰκειότητος προσήκοντες ἡμᾶς III, 5.
οἰκείως V, 114.
οἰκειώσασθαι τὸν δῆμον IV, 27.
οἰκείως ἔχω πρὸς αὐτὸν V, 113. S.
οἰκείωσις V, 114.
οἰκέναι IX, 131. S.
οἰκέται III, 82.
        ἀλώνητοι VII, 14.
οἰκέτης III, 74. 82. VIII, 118.
        δημόσιος IX, 10.
        νεωνηθεὶς III, 77.
οἰκετικὰ ὀνόματα III, 82.
οἰκετικὸν γραΐδιον IV, 138. 139. 150.
οἰκέτις III, 74.
        περιστερὰ III, 82.
οἴκημα VI, 180. VIII, 72. IX, 45.
οἰκήματα IX, 34.
        δίεδρα I, 81.
        κατάγεια VII, 123.
        στέψαι εἰς τὴν ὁδὸν ib.
        ὑπερῷα I, 81.
        ὑπόγεια VII, 123.
ἐν οἰκήματι ζῶν VI, 188.
οἰκῆσαι I, 73.
τὸ οἰκήσιμον IX, 45.
οἰκήσιμος πόλις IX, 24.
οἴκησις I, 73.
οἰκητήρια σκευάρια X, 11.
οἰκητήριον I, 73.
τοὺς οἰκήτορας οὐκ ἀρκοῦσα τρέφειν πόλις IX, 22.
οἰκητόρων ἡλικιῶτις πόλις IX, 18.
οἰκήτωρ IX, 7.
οἰκία I, 73.
οἰκίαι IX, 35. 39.
οἰκίαν θεῖναι VIII, 142. S.
        καθαίρειν X, 28. pl.
οἰκίας δεσπότης I, 74.
ἐξ οἰκίας καθαρευούσης παῖς VIII, 116.
οἰκίας μέρη I, 76.
τὰ ἐκ τῆς οἰκίας σκευασάμενοι X, 16.
οἰκίδιον IX, 39.
οἰκίζειν IX, 7.
οἰκίζων IX, 6.
οἴκισις IX, 7.
οἰκίσκη IX, 39.
οἰκίσκος ὀρνίθειος X, 159.
        περδικικὸς X, 159. 160.
οἰκισμὸς IX, 7.
οἰκιστὴς IX, 6.
οἰκιστικῶς IX, 7.
ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξεχέοντο IX, 145.
οἰκογενὴς III, 76.
οἰκοδέγμων VI, 11.
οἰκοδέσποινα X, 21.
οἰκοδεσπότης ib.
οἰκοδομεῖν VII, 117. 119.
οἰκοδόμημα VI, 182. VII, 117.
οἰκοδομήματος ἀνάστασις III, 91.
οἰκοδομημάτων μέρη VII, 121.
        πλῆθος IX, 39.
        ὗλαι VII, 124.
οἰκοδομῆσαι νεὼν I, 11.
οἰκοδόμησις VII, 117.
οἰκοδομία ib.
οἰκοδομικὴ ib.
οἰκοδομικὸς ib.
οἰκοδομικῶς ib.
οἰκοδόμοι I, 12. VII, 116.
τὸ τοῖς οἰκοδόμοις ἔργον VII, 119.
οἰκοδόμος VII, 117.
οἰκοδομούμενος IX, 6.
οἰκοδόμου σκεύη X, 147.
οἴκοι αὐτὸν κατεῖχεν IX, 144.
ἡ κατ' οἶκον κατασκευὴ X, 11. 12.
οἶκον λειτουργοῦντα διαδεξάμενον III, 109.
οἶκον ἐκδιδόναι I, 75.
        μισθώσασθαι ib.

οἶκος I, 73.
ἔνδοξος IV, 124.
οἰκοσιτία VI, 36.
οἰκόσιτος ib.
οἶκος σιτοποιικὸς I, 80.
οἶκος ταλασιουργὸς ib.
τρίκλινος I, 79. VI, 7. pl.
χρυσοφόρος VII, 102.
οἰκοτραφὴς III, 76.
οἰκοτρίβαιον ib.
τὸ ἐκ τῶν οἰκοτριβῶν παιδίον ib.
οἰκότριψ ib.
οἴκου μισθώσεως δίκη VIII, 31.
μίσθωσις VI, 178.
οἰκοῦντες κατὰ δήμους IX, 9.
οἴκου παντὸς δεσπότης X, 20.
οἰκουρὸν γραΐδιον IV, 150. 151.
οἴκους ὀρφανῶν ἐκμισθοῖ ὁ ἄρχων VIII, 89.
οἰκτίζεσθαι III, 99. VI, 201.
οὐκ ἐξῆν (ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ) VIII, 117.
οἰκτισμὸς VI, 201.
οἶκτον ἐπισπάσασθαι δυνάμενος ῥήτωρ IV, 21.
οἶκτος VI, 201.
οἰκτρολογία II, 124. IV, 22.
οἰκτρολογίαι IV, 33.
οἰκτρὸς III, 116.
οἰκτρότης ib.
οἶμαι V, 126.
οἰμωγὴ VI, 201.
οἰμώζειν ib.
οἰναγωγὸν πλοῖον VI, 22.
οἰνάνθαι VI, 21.
οἴναρα ib.
περιπετάννυται I, 243.
οἴναρον I, 237.
οἰνὰς VI, 22.
οἰνὴ VII, 204.
Οἰνηὶς φυλὴ VIII, 110.
οἰνηρὸν VI, 23.
κεράμιον VII, 161.
ὀξύβαφον X, 67.
οἰνηρὸς θεράπων VI, 23.
οἰνήρυσις VI, 19. X, 75.
οἰνιὰς VI, 22.
οἰνίζεσθαι ib.
οἰνιστήρια III, 52. VI, 22.
οἰνοκάχλη II, 18. VI, 21.
οἰνόμελι VI, 17.
εἰς τὸν οἶνον ἀπῆλθον IX, 47.
ᾧ δεῖ τὸν οἶνον ἀρύσασθαι VI, 19. X, 75.
οἶνον ἐπισπένδειν X, 65.
τὸν οἶνον καταστακτίζειν VII, 162.
κατεράν ib.
κεράσασθαι VI, 24. S.
κεραννύντες VII, 193.
κεραννὺς VI, 24. S.
Οἰνόπη σταφυλὴ VI, 82.
οἰνοποτάζων VI, 22.
τὸν οἴνου τρύγα ἐκάλουν VI, 18.
οἰνοπότης VI, 22.
οἰνοπότις ib.
οἰνοποτῶν ib.
οἰνόπτης VI, 21.
οἶνος I, 183. VI, 15. S.
ἵνα ὁ οἶνος VI, 14. Vid. X, 70.
οἶνος ἀκρατέστερος VI, 24. E.
ἀμιγὴς πρὸς ὕδωρ VI, 23. E.
ἀνθοσμίας I, 248. II, 77. VI, 15. X, 75.
Ἀρίσυιος VI, 15. E.
αὐστηρὸς IV, 15. E.
αὐτίτης VI, 18.
αὐτόκρας VI, 24. E.
οἰνὸς (ὁ βόλος) VII, 204.
οἶνος ἐκ γλεύκους ἑψημένος VI, 16.
γλυκὺς I, 248. VI, 15.
δευτερίας I, 248. VI, 17.
ἐντροπίας ib. E.
ἐξεστηκὼς ib. E.
ἐπαγωγὸς I, 248. VI, 15.
εὐώδης II, 77.
ἡδὺς I, 248. VI, 15.
Θάσιος VI, 15. E.
Ἰταλιώτης VI, 16. E.
κεκραμένος VI, 23. E.
ὀξώδης VI, 17. E.
ὀλιγοετὴς I, 54.
πολιετὴς ib.
οἰνόσπονδοι θυσίαι VI, 26.
οἶνος Πόλιος VI, 16.
πότιμος I, 248.
σακκίας VI, 18. E.
ὁ τρία φέρων VI, 18.
τριετὴς I, 54.
τροπίας I, 248.
φαῦλος VI, 17. E.
Χῖος VI, 15. X, 72.
οἴνου ἀποθῆκαι VI, 15.
δόσις ὑπὲρ τῶν παίδων ἐν τοῖς φράτορσιν VI, 22.
ἐπίδοσις ὑπὲρ τῶν εἰς φράτορας εἰσαγομένων παίδων III, 52.
μάρις X, 184.
μετρηταὶ IV, 167. X, 71.
οἰνουργία VII, 193.
οἴνου συναγωγὴ I, 226.
ὗρχαι VI, 14. X, 73.
ἀπὸ οἴνου φίλοινος ἱερεῖς, pl. VI, 21.
οἴνου Φοινικίου κάδος X, 70.
Χίου στάμνος X, 72.
οἰνοῦττα VI, 23. 76.
οἰνοφλυγεῖν VI, 21.
οἰνοφλυγία ib.
οἰνόφλυξ ib.
οἰνοφόρα ἀγγεῖα X, 70.
οἰνοφόρον ἀγγεῖον VI, 14.
οἰνοχόαι I, 28.
οἰνοχόη VI, 19. X, 75. 122.
οἰνοχόοι VI, 13. 95.
οἰνωμένοι VI, 21.
οἴνων ἀγγεῖα X, 70.
οἰνῶνες VI, 15. IX, 49.
ἡ ἐν οἴνῳ σύνοδος VI, 7.
οἴομαι V, 126.
οἷος ἡδονὰς ῥυθμίσαι (φιλόσοφος) IV, 39. pl.
ὀργὴν πραῦναι (ῥήτωρ) IV, 21.
πρίειν τραυματίᾳ IV, 137.
οἴπτωτον V, 91.
οἰσοφάγος II, 202.
οἰστοδόκη X, 142.
οἰστοθήκη ib.
οἰστοὶ X, 142.
πυρφόροι I, 137.
οἰστὸν III, 131.
οἰστὸς I, 137.
τοὺς οἰστοὺς ἐνθέσθαι I, 164.
οἶστρος IV, 142.
(ὁ βόλος) VII, 205.
οἰστῶς III, 131.
οἰσύαι VII, 176.
οἰσύιναι ἀσπίδες VII, 176. X, 176.
οἰσύινα σκεύη ib.
οἰσυίνη ἀσπὶς I, 133.
οἰσυίνησι ῥίπεσσιν X, 176.
οἰσυοπλόκος VII, 175. 176.
οἰσυουργὸς VII, 176.
οἰσυπηρὰ ἔρια VII, 28.
ὄϊς φράτηρ III, 52.
ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις V, 163.
οἰωνισταὶ VII, 188.
οἰωνοπόλοι ib.
οἰωνοσκόποι ib.
οἴων φωναὶ V, 87.
ὀκεῖλαι I, 114.
ὀκλαδίαι δίφροι X, 47.
ὀκλαδίας δίφρος III, 90.
ὄκλασμα IV, 100.
ὀκνεῖν III, 123. 137. IX, 136.
ὀκνηρὸς V, 124. IX, 138.
στρατηγὸς I, 179.
ὀκνηρῶς III, 123.
οὐκ ὀκνήσω V, 112.
ὄκνος III, 112. 137. IV, 142. V, 122. IX, 137.
ὀκνῶ V, 122.
ὀκνώδεις στρατιῶται I, 158.
ὀκνώδης III, 122.
ὀκνῶν III, 137. V, 123.
ὀκρίβαντες X, 163.
ὀκρίβας VII, 129.
ὀκτάπους II, 195.
πάντ' ὀκτὼ IX, 100.
τὰ ὀκτὼ παρὰ τοῖς ἀστραγαλίζουσι IX, 100.
ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονὼς I, 55.
γενόμενοι εἰσῄεσαν εἰς τοὺς ἐφήβους VIII, 105.
ὀκτὼ κύκλοι πορφύρας VII, 170.
ὀβολοὶ IX, 62.
ἐξ ὀκτὼ πάντων συντιθεὶς IX, 100.
ὀκτὼ πλευραὶ II, 165. 167.
χαλκοῦς εἶχεν ὀβολοὺς IX, 65.
ψωθίαι IX, 83.
τῶν ὀλβίων εἷς III, 109.
ὀλέθριον V, 132.
ὄλεθρος V, 162.
(ὁ κόσμος) V, 101.
βαθὺς (ὁ κόσμος) VII, 95.
ὀλίγαιμοι II, 215.
ὀλιγανθρωπία II, 5.
ὀλιγάνθρωπος πόλις IX, 23. 24.
ὀλιγαρχία τῶν τριάκοντα VIII, 100.
ὀλιγαρχικὸς III, 66.
ῥήτωρ IV, 35.
ὀλίγας ἐλπίδας ἔχων τοῦ ζῆν VIII, 79.
ἐπ' ὀλίγης ὢν ἐλπίδος III, 107.
τῆς ῥοπῆς ἐστιν VIII, 78.
ὀλίγιστον IV, 164.
ὀλιγοδεὴς συμπότης VI, 28.
ὀλιγοετὴς χρόνος I, 58. pl.
οἱ ὀλίγοι VI, 197.
ὀλιγόμισθοι σοφισταὶ IV, 43.
ὀλίγον III, 88. IV, 164.
ὀλίγος VI, 145.
ὀλιγόσιτος VI, 34.
συμπότης V, 28.
ὀλιγότης IV, 163. VI, 145.
δι' ὀλίγου VI, 142.
ψαύουσα τῶν νεφελῶν πόλις IX, 20.
ὀλιγοφιλία III, 63.
ὀλιγόφρονες κύνες V, 64.
ὀλιγοφρόνως IV, 15.
ὀλιγόφρων IV, 14.
ὀλιγόχρυσος III, 109.
ὀλιγωρεῖν I, 159. III, 123.
ὀλιγωρία I, 159. III, 122.
περὶ τὸ θεῖον I, 22.
ὀλίγωροι στρατιῶται I, 158.
ὀλίγωρος III, 122. VI, 142.
θεῶν I, 21.

ὀλιγώρως I, 159. III, 123.
ὀλίγῳ ὕστερον I, 72.
ὀλισθαίνειν IX, 121.
ὀλίσθημα ἐντέρου εἰς τὸ ὄσχεον IV, 203.
ὀλισθηρὰ γλῶττα VI, 120.
χωρία I, 187.
ὀλισθηρὸν σπέρμα μήλων IX, 128.
ὀλισθηρὸς VI, 146.
τὴν γλῶτταν VI, 119. VIII, 81.
ὀλίσκει VII, 96.
ὁλκάδες I, 83.
ὁλκαῖον VI, 99. X, 78.
ὁλκὰς I, 82.
ὁλκὴ IV, 171.
ὁλκία X, 134.
ὅλκιον X, 176.
ὁλκοὶ X, 134. 148.
σμίλης X, 58.
ταλάντου IX, 76.
ὀλλύραι VII, 21.
ὁλμίσκοι II, 93.
ὅλμοι αὐλῶν IV, 70.
ὅλμος I, 245. II, 162. X, 81. 114.
ὁλόκληρα ἱερεῖα I, 29.
ὁλόκνημοι σκελίδες II, 191. VI, 52. 59.
ὁλόλευκος χλαμὺς VII, 46.
ὀλολυγῇ χρήσασθαι I, 29.
ὀλολύξαι ib.
ὁλοπόρφυρος X, 43.
κάνδυς VII, 63.
ὁλοσίδηρον δόρυ VII, 156.
σκεῦος X, 176.
ὅλος τῆς τήμερον ἡμέρας III, 117.
ὁλοστημόνους τολύπας VII, 32.
ὁλοσχίστων δερματουργικὴ VII, 208.
ὁλόσχοινος VII, 160.
ὀλοφύρεσθαι III, 99. VI, 201.
ὀλόφυρσις VI, 201.
Ὀλύμπια I, 37.
Ὀλυμπίου Διὸς κρατὴρ VI, 15.
Ὀλυμπίων θεῶν κρατὴρ ib.
Ὀλύμπου νόμοι IV, 78. 79.
ὅλυραι I, 183.
ὅμαιμον III, 23.
ὁμαιχμία I, 153. IV, 30.
ὁμαλαὶ ὁπλαὶ I, 191.
ἐν ὁμαλεῖ πόλις IX, 19.
ὁμαλὴ γῆ I, 186.
ἕδος III, 96.
ὁμαλὸν πρέμνον I, 235.
ὀμβρίαι V, 15.
ὀμβρίκια ib.
ὄμβροι I, 238.
ὑπὸ τὸν ὄμβρον ἐξανιστάμεναι κύνες V, 64.
ὄμβρος V, 111. metaph. VI, 147.
βίαιος I, 116. E.
ἔπεσε ib. S.
τοὺς καρποὺς ἐπέκλυσε I, 53.
ὁμηλικία III, 62.
ὁμῆλιξ III, 61. VI, 156.
ὁμιλεῖν IV, 45.
ὁμιλῆσαι V, 92.
ὁμιληταὶ IV, 44.
ὁμιλία IV, 44. V, 93.
ὁμιλίᾳ γυναικείᾳ δυσχεραίνων III, 46.
ὁμιλίαν ὄνου ἀνεχομένη ἵππος I, 217.
ὄμμα VI, 181.
τὸ ὄμμα ἀποσκοτοῖ ἀστραπὴ I, 118. S.
ὄμμα προπετὲς I, 189.
ὄμμασι λοξοῖς παρέβλεψεν ὁ σῦς V, 79.
ὄμματα II, 51.
τὰ ὄμματα ἐπέσχεν ἡ ἀστραπὴ I, 117. S.
ὄμματα κυνῶν στίλβοντα V, 57.
φωσφόρα II, 63.
κυνὸς ὄμματ' ἔχων V, 65.
ὀμματογράφος στίμμις V, 101.
ἐξ ὀμμάτων χαροπὸς λαγὼς V, 69.
ὀμμάτων ἐπιτάραξις II, 65.
μέρη II, 70.
μετάλλαξις V, 61.
ὀμνύειν I, 38.
ὀμνύναι ib.
ὅρκον I, 39. S.
τρεῖς θεοὺς VIII, 142.
ὁμοβώμιος VI, 155.
ὁμογάλακτες II, 23. 52. VI, 156. VIII, 11.
ὁμόγαμβροι III, 32.
ὁμογάστορες III, 23.
ὁμογάστριοι III, 22.
ὁμογενὴς III, 30. VI, 155.
ὁμόγλωσσος II, 108. III, 54.
ὁμόγλωττος VI, 155.
ὁμόγνιοι ἀδελφοὶ III, 23.
ὁμογνίων θεῶν κοινωνοὶ III, 5.
ὁμογνώμονες ἦτε VIII, 155.
ὁμογνωμονῶ VII, 117.
ὁμόγνωμος III, 54.
ὁμογνωμοσύνη III, 62. VIII, 152.
ὁμογνώμων III, 61. VI, 155.
ὁμόγονοι III, 23.
ὁμόγονος VI, 155.
ὁμόδειπνος VI, 12.
ὁμόδημος VI, 155.
ὁμοδίαιτος ib.
ὁμοδοξία VI, 156.
ὁμόδοξος ib.
ὁμοδοξῶ VI, 117.
ὁμόδουλος III, 82. VI, 55.
ὁμοειδὴς VI, 155.
ὁμοερκὴς VI, 156.
ὁμόζυξ ib.
ὁμοήθεια III, 62.
ὁμοήθεις I, 152.
ὁμοήθης III, 54. 61. VI, 155.
ὁμόθηρος V, 9.
ὁμοθυμαδὸν VI, 156.
ἐπὶ ὁμοίᾳ καὶ ἴσῃ I, 169.
ὅμοιον V, 157. S.
ὅμοιος IX, 130. S.
ὁμοιότης IX, 131.
ὁμοιοῦσθαι VII, 127.
ὁμοιῶσαι ib.
ὁμοιάσεις IV, 33.
ὁμοίωσις VII, 127. IX, 132.
ὁμοιωτὴς VII, 126.
ὁμοιωτικὴ ζώων τέχνη ib.
ὁμοιωτικῶς IV, 10.
ὁμολογεῖν II, 121.
ὁμολογήματα II, 120.
ὁμολογῆσαι I, 154.
ὁμολογία II, 121. VI, 156. VIII, 152.
ἔγγραφος VIII, 140.
ὁμολογίαι ἐγένοντο I, 154.
ὁμολογίας ποιήσασθαι IV, 29.
ὁμόλογον II, 121.
ὁμόλογος VI, 15.
ὁμολογούμενον ἀδίκημα VIII, 49.
ὁμομήτορες III, 23.
ὁμομήτριοι ἀδελφοὶ III, 23.
ὁμομήτριος VI, 155.
ὁμομήτωρ VI, 156.
ὁμόνοια VIII, 152.
ὁμόνομος III, 54.
ὁμόνους VI, 155.
ὁμόπαιδες III, 23.
ὁμοπάτορες III, 22.
ὁμοπάτριοι ἀδελφοὶ ib.
ὁμοπάτριος VI, 155.
ὁμοπάτωρ ib.
ὁμόπτεροι VI, 156.
ὅμοροι VI, 113. X, 14.
πόλεμοι I, 177.
ὅμορος πόλις IX, 8.
ὁμορόφιος III, 61.
ὀμόσαι I, 38.
ὁμόσιτοι VI, 8.
ὁμόσιτος III, 61. VI, 12. 155.
ὁμόσκηνοι X, 14.
ὁμόσκηνος VI, 156.
ὁμόσκηνος VI, 155.
ὁμοσπονδεῖν I, 34.
ὁμόσπονδοι ib.
ὁμόσπονδος III, 61. VI, 30. 155.
ὁμοσπόνδους γίνεσθαι I, 34.
ὁμοτελεῖς III, 56.
ὁμότεχνοι VII, 7.
ὁμότεχνος VI, 155.
ταῖς πορείαις VI, 126.
ὁμότιμος VI, 155. VIII, 156.
ὁμότιτθος VI, 156.
ὁμοτράπεζος III, 61. VI, 12. 155.
ὁμότριχοι VI, 156.
ὁμοτροπία III, 62.
ὁμότροπος III, 61. VI, 155.
ὁμοφροσύνη VIII, 152.
ὁμόφυλοι I, 152.
ὁμόφυλος III, 51. VI, 115. VIII, 110.
ὁμοφωνία VIII, 152.
ὁμόφωνος II, 111. VI, 117. 155.
ὁμοφώνως II, 113.
ὁμοχρόων δύο ψήφων περίληψις IX, 98.
ὁμόχροος VI, 155.
χαίτη I, 216.
ὁμόχωροι IX, 13.
ὁμόψηφοι ἐγένοντο οἱ δικασταὶ VIII, 15.
ὁμόψηφος VI, 55.
ὀμπνὴν προσφέρειν I, 28.
ὄμφακες I, 143.
ὀμφάκιον VII, 56.
ὀμφάλιον ἀσπίδος I, 133.
ὀμφαλιστὴρ II, 169. 170. IV, 208.
ὀμφαλὸς II, 169. 223.
ἀσπίδος I, 133.
κιθαρῳδικοῦ νόμου IV, 66.
τῶν μαχομένων I, 126.
συκῶν II, 170.
ὀμφαλοτομία IV, 208.
ὀμφαλοτόμος II, 169.
ὀμφαλωτοὶ θώρακες I, 134.
ὄμφαξ V, 67.
ὁ ὀμωμοκὼς τὸν ὅρκον VIII, 8.
ὁμώνυμος VI, 155.
ὁμωρόφιον I, 80.
ὁμωρόφιος VI, 155.
ὀνάγρινον VII, 56.
ὀνειδίζειν III, 138. V, 127.
ὀνειδίσαι IV, 32.
ἐφ' οἷς ἄντις ὀνειδισθείη βίος VI, 128.
ὀνειδισμὸς III, 138. IV, 33. 44. V, 127.
ὀνειδιστικὸς III, 139.
ὀνειδιστικῶς III, 139. V, 127.
ὄνειδος III, 138. V, 127.
ἐπενεγκεῖν IV, 32. S.
τῶν ἰόντων εἰς αὐτὸν V, 162.
ὀνειράτων ὑποκριταὶ VII, 188.
ὀνειροκρίται ib.
ὀνειρομάντεις ib.
ὀνειροπόλοι ib.

ὀνίων ὑιόντων τῷ ὀνόματι IX, 48.
ὀνηλάται VII, 148.
ὀνηλατεῖν I, 226. VII, 187.
ὀνηλάτης VII, 56.
ὀνήσιμον V, 136.
ὄνησις ib.
ὀνησιφόρον ib.
ὄνθος V, 91.
ὀνθυλεύειν VI, 91.
ὀνθυλεύσεις VI, 60.
ὀνικὰ ζεύγη X, 53.
ὀνίς V, 91.
ὀνοβατεῖν V, 92.
ὀνοβατοῦντες I, 217.
ὄνοι ἀγκαλιδαγωγοὶ VII, 109.
ἄγριοι V, 84.
ζύγιοι II, 180.
λαρκαγωγοὶ X, 111.
νωτεῖς II, 180.
ὀγκώμενοι V, 88.
σκευοφόροι I, 139.
ὀνοκίνδιοι VII, 185.
ὀνοκόπος VII, 20.
ὄνομα V, 158. VI, 203. S.
ὀνομάζειν VI, 203.
εἰς ὄνομα καταχερματίσαι λύσαντα τὸ τάλαντον IX, 56.
ὀνομασία VI, 203.
ὀνομαστικῶς V, 159.
ὀνομαστὸς V, 158.
ὀνόματα IV, 168. VIII, 31. 54. IX, 108.
τῶν ἐκ καταλόγου ἀφυστερούντων παρασημαίνεσθαι VIII, 115.
συνώνυμα V, 103.
ὄνον ἐπισάξαι VII, 186.
ὄνος I, 217. VII, 186.
ἀλέθων VII, 19.
ἀλέτων X, 112.
ὁ ἡττώμενος IX, 106.
κάθηται ὁ ληφθεὶς IX, 112.
ἐφ' οὗ νῶσι VII, 32. X, 125.
νωτοφόρος II, 180.
εἰς ὄνους τελῶν ἵππος I, 197.
τὰ ὄντα VI, 196.
καταλειτουργῶν III, 67. S.
τῶν ὄντων οὐδεὶς ἀπῆν IX, 144.
μεταδιδοὺς III, 118.
παραχωρῆσαι VIII, 155.
ὄνυξι σπαράττειν V, 94.
ὄνυχες II, 146.
λεπτοὶ I, 191.
ὀνυχίσασθαι II, 146.
ὀνυχιστήρια λεπτὰ X, 140.
ὄνῳ κοπροφόρῳ ἕπεσθαι I, 226.
ὄνων κρέα IX, 48.
φωναὶ V, 88.
ὀξάλμη VI, 68.
ὄξαλοι VI, 81.
ὀξεῖα γωνία IV, 160.
ὀξεῖαι ἄκραι I, 115.
ὀξεῖα ἴχνη V, 12.
ὀσφὺς I, 191.
ὀξείας ἔσται τὰ ἀκόντια V, 20.
ὀξεῖα φωνὴ II, 117.
ὀξεῖς ἐχῖνοι I, 208.
κύνες V, 60.
ὀξηρίας τυρὸς VI, 48.
ὀξηρὸν κεράμιον VII, 161. 162.
ὀξίδες VI, 85.
ὀξίνης οἶνος I, 248. VI, 17.
ὀξὶς X, 92.
ὀξοπῶλαι VII, 198.
ὄξος VI, 65. 85. IX, 79.
ὀξὺ αὔλημα IV, 73.
ὀξύβαφα VI, 85. X, 86.
τρία VI, 110.
ὀξυβάφια X, 86.
κεράμεια X, 67.
ὀξύβαφον VI, 23. X, 67.
σιδηρὸν X, 67.
ὀξὺ βλέπειν II, 59.
ὀξυγένειος IV, 145.
ὀξύγειος II, 97.
ὀξυγλυκεῖα ῥοὰ VI, 80.
ὀξὺ γραΐδιον IV, 150.
ὀξυγώνιον IV, 161.
ὀξυδερκέστατον II, 51.
ὀξυδερκὴς ib.
ὀξυηκοΐα II, 82.
ὀξυήκοοι II, 81.
ὀξυθυμῆσαι II, 231.
ὀξυθυμία ib.
ὀξυθυμίας II, 231. VI, 124.
ὀξυθυμίαν ἀτιμώτερος V, 163.
ὀξύθυμος II, 231. VI, 124.
ὀξυκέφαλος II, 43.
Ὀξυπειθῶνες IV, 105.
ὀξυρεγμία VI, 44.
ὀξύῤῥοπος VI, 121.
ὀξὺς I, 43.
βασιλεὺς I, 40.
ἵππος I, 195.
κυνηγέτης V, 18.
νόμος IV, 65.
πυθμὴν X, 74.
στρατηγὸς I, 178.
ὀξύτερος πτεροῦ τὴν ῥοπὴν VI, 121. S.
σταδιεὺς III, 148.
ὀξύτης I, 43.
ὀξύχειρ II, 149.
ὀξυχειρία II, 149. IV, 97.
ὀξυωπὴς II, 51.
ὀξυωπίας ib.
ὀξώδης οἶνος VI, 17.
ὀξωτὰ VI, 69.
ὀπαῖα II, 54.
ὀπαὶ ὑπὸ τὴν οὐρὰν λαγὼ V, 73.
ὀπεὺς X, 141.
ὀπὴ II, 53. 85. X, 25.
ὀπηνίκα I, 172.
ὀπήτεια VII, 83.
ὀπητείδια ib.
ὀπήτιον X, 141.
ὀπισθέναρ II, 143. 144. IX, 126.
ὀπίσθιοι πόδες I, 193.
ὀπισθόδομος I, 6. IX, 40.
ὀπισθοκόμαι II, 28.
ὀπισθοκρηπῖδες VII, 94.
ὀπισθοκρηπὶς VII, 91.
ὀπισθοσφενδόνη V, 96. VII, 95.
ὀπισθοφυλακεῖν I, 127.
ὀπισθοφύλακες ib.
ὀπίσω περιάγειν τὼ χεῖρε IX, 124.
ὅπλα I, 94. VII, 54. X, 173.
ἀμυντήρια I, 133. E.
βαρβαρικὰ I, 138.
ὁπλαὶ κοῖλαι I, 188.
λεῖαι I, 191. E.
ὅπλα ἵππων προστερνίδια I, 140. E.
προστηθίδια II, 162.
ὁπλαῖς κρούειν V, 94.
τὰ ὅπλα οὐ καταισχυνῶ VIII, 105.
ὅπλα μίσωρα VII, 158.
νεὸς I, 94.
τὰ ὅπλα ῥίψαντες ἔφυγον I, 165.
τὴν ὁπλὴν μαλακὸς ἵππος I, 197.
τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου τὴν κοιλότητα θεραπεύειν I, 199.
Ὅπλητες (ἡ φυλὴ) VIII, 109.
ἡ ὁπλὴ ψοφεῖ πρὸς τὸ δάπεδον I, 188.
ὁπλίζεσθαι VII, 154.
ὅπλισις I, 130. VII, 154.
ὅπλισμα VI, 183.
ὁπλίσματα VII, 208.
ὁπλιταγωγὸς ναῦς I, 83.
ὁπλῖται I, 130.
διδραχμοι IV, 165.
ὁ τὸν ὁπλίτην δίαυλον θέων III, 151.
ὁπλίτης VII, 154.
δρόμος III, 151.
ὁπλίτιδες χεῖρες III, 150.
ὁπλιτικὴ σκευὴ X, 14.
ὁπλιτοδρόμος III, 151.
τῶν ὁπλιτῶν ἐπιμελοῦνται ταξίαρχοι VIII, 94.
ὁπλοθήκη VII, 154.
ὁπλομαχία ib.
ὅπλον βύβλινον X, 173.
ὁπλοποιητικὴ VII, 209.
ὁπλοποιΐα VII, 154.
ὁπλοποιὸς ib.
ὁπλοφόροι I, 130.
ὁπλοφόρος VII, 154.
ὅπλων ἀποβολεὺς VI, 151.
ἕξις VI, 179.
τεχνῖται I, 149.
ὅποι μὴ ἔξεστι κατιόντες VIII, 50.
ὁπόσου δεῖ τιμήσασθαι VIII, 142.
ὀπὸς Σκαμμωνίας VI, 67.
ὁπότε I, 72.
ὅπου μὴ ἔξεστιν ἐάν τις κατίῃ VIII, 86.
ὀπταὶ συκαλίδες VI, 77.
ὀπτανεῖον I, 80. VI, 13.
ὀπτὴρ II, 57.
ὀπτῆρες II, 59.
ὀπτήρια II, 59. III, 36.
ὀπτῆσαι VI, 91. VII, 22. 24.
ὀπυίειν V, 92.
ὀπώρα I, 60.
ὀπωρίζειν I, 226.
ὀπωροπώλης VI, 128.
ὀπωρώνης ib.
ὅραμα II, 54.
ὁρᾶν ib. pl.
ἀμβλὺ II, 59.
ὁρατὰ II, 54.
ὁρατὴ ib.
ὁρατὸν V, 170.
ὀργάδες I, 228. V, 14. 15.
ὀργάζειν κηρὸν VII, 165.
πηλὸν ib.
ὀργαὶ II, 134.
ὀργᾶν I, 230.
ὄργανα ἐπιπνεόμενα IV, 67.
κρουόμενα IV, 58. E.
μουσικῇ προσήκοντα ib.
φιλοσοφίας IV, 40.
φωνητικὰ II, 115.
ὄργανον στενόφωνον II, 111.
ψαλτήριον IV, 61.
ὀργάνων μέρη IV, 62.
ὀργὰς I, 10.
ὀργεῶνες III, 52. VIII, 107.
ὀργὴν ἀφῆκα εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα II, 149.
πρὸς ὀργὴν οὐκ ἐκφερόμενος δικαστὴς VIII, 10.
τὴν ὀργὴν πραΰναι IV, 21.
τραχὺς σύς V, 79.
ὄργια I, 35. 36. IV, 82.
ὀργιάζειν I, 35.
ὀργιασταὶ ib.
ὀργίλον βλέμμα I, 192.

ὀργίλος VI, 124. S.
ὀργυιὰ II, 158. IV, 170.
ὀργῶν VI, 188.
λειμὼν I, 240.
ὀργῶντες βότρυς I, 143.
ὀργῶσα συκῆ I, 237.
ὀργώσης ἀμπέλου I, 61.
ὀρέγομαι V, 165.
ὀρεία Ἄρτεμις V, 13.
ὄρεια θηρία V, 14.
ὀρεία ὁδὸς III, 96.
πόλις IX, 20.
ὀρεινὰ χωρία I, 186.
ὀρεινὸν ἱμάτιον VII, 69.
ὄρειος πόλις IX, 20. 22.
ὀρείχαλκος III, 87.
ὀρειχάλκου μέταλλον VII, 100.
ὄρεξις V, 165.
ὀρεοζεύκτης VII, 183.
ὀρεοκομεῖν ib.
ὀρεοκόμος ib.
τοῖς ὄρεσι προσαμιλλωμένη πόλις IX, 20.
ὄρη V, 14. 35.
εὔθηρα V, 13. E.
εὔξυλα I, 228. E.
ὀρθαῖν χεροῖν ἀναφέρουσι III, 92.
ὀρθαὶ ὀφρύες IV, 152.
ὀρθὰ ἴχνη V, 12. 67.
ὀρθαὶ ὠμοπλάται V, 69.
ὀρθάπτου gen. VII, 69.
ὀρθάσιμα χωρία I, 187.
ὀρθὴ γωνία IV, 160.
ὀρθῇ δόξῃ χρήσασθαι IV, 8.
κεφαλῇ τρέχων ἵππος I, 206.
ὄρθιαξ X, 134.
ὀρθία ὁδὸς III, 96.
ὄρθιοι κλάδοι I, 236.
ὄρθιον αὔλημα IV, 73.
πνέων αὐλητὴς IV, 72.
στέλεχος I, 235.
σχῆμα IV, 161.
ὄρθιος κτύπος σάλπιγγος IV, 85.
νόμος IV, 65. 73.
φοῖνιξ I, 244.
ὀρθογώνιον IV, 161.
ὀρθοδοξία IV, 7.
ὀρθοδρομεῖν I, 205.
ὀρθόδωρον II, 157.
ὀρθόθριξ φρίκη II, 31.
οἱ ὀρθοὶ πράττοντες I, 50.
ὀρθόκερως φρίκη II, 31.
ὀρθὸν αἴρων τὸν αὐχένα ἵππος I, 218.
νόμισμα περιστρέψαντες IX, 118.
ὀρθοστάδην III, 89.
μάχεσθαι VI, 175.
ὀρθοστάδιαι (χιτωνίσκοι) VII, 49.
ὀρθοστάδιος χιτὼν VII, 48.
ὀρθοστάτης (ἄρτος) VI, 73.
ὀρθῶσαι ἄρκυς V, 36.
τεῖχος I, 174.
ὀρθῶς δοξάσαι IV, 8.
περὶ τὸν ὄρθρον προαναστῆναι I, 71.
ὄρθρος I, 68.
ὄρια ἀνασπάσαι IX, 8.
ὀρίγανον VI, 66. 69.
ὀρίγνομαι V, 165.
ὁρίζων IX, 9.
ὀρικὸν ζεῦγος VII, 183.
ὀρίνδης ἄρτος ὁ ἐξ-
ὀρινδίου γιγνόμενος VI, 73.
ὅριος Ζεὺς IX, 8.
ὁριστὴς IX, 9.
ὅρκιοι θεοὶ I, 38.
ὁρκίσαι IV, 30.
ὅρκοις ἐμπεδοῦν I, 39.
ὅρκον ὀμνύειν I, 38.
ὀμνυμοκῶς VIII, 8.
ὅρκος δικαστῶν VIII, 122.
κατηγόρου VIII, 55.
κατηγορουμένου ib.
ὁρκωμοσία I, 38.
ὁρκωμόται ib.
ὁρκωμοτεῖν ib.
ὁρκοτόμοι I, 39.
ὁρκοῦν ib.
ὅρκους δοῦναι IV, 30.
λαβεῖν ib. S.
φρικώδεις ἐνορκῆσαι I, 139.
ὁρκῶ I, 39.
ἐφ' ὅρκῳ λύσις δίκης VIII, 62.
ἐν τῷ ὅρκῳ πρεσβευτῶν VIII, 118.
ὁρκῶσαι I, 39.
ὁρκωτοὶ ib.
ὁρμᾷν V, 85.
ὅρμενοι VI, 61.
ὅρμενος I, 247. VI, 54.
τὴν ὁρμὴν βίαιος σῦς V, 79.
ὁρμητήρια σημεῖα I, 210.
ὁρμητηρίοις σημείοις ἐξέγειρε τὸν ἵππον I, 211.
ὁρμὴ ὕδατος I, 116.
ὁρμιὰ X, 133.
ὁρμίσασθαι ἀπ' ἀγκυρῶν I, 103.
ὅρμοι V, 98. VI, 96.
βαθεῖς I, 100. E.
ταινιωτοὶ V, 98.
ὅρμος I, 99. IX, 28.
ὀρνεῶται VII, 198.
ὑπὸ ὄρνιθα τὸν ᾠδὸν I, 71.
ὀρνιθεία VII, 139.
ὀρνίθεια κρέα VI, 33.
ὄρνιθες ἐνοικίδιαι X, 156.
φασιανικαὶ VI, 52.
ὀρνιθευταὶ VII, 135.
ὀρνιθευτικὴ VII, 139.
ὀρνίθιος οἰκίσκος X, 159.
ὀρνιθοθῆραι VII, 135. X, 171.
ὀρνιθοθηρᾶν VII, 135.
ὀρνιθοκάπηλοι VII, 179.
ὀρνιθοπῶλαι ib.
ὀρνιθοσκόποι VII, 188.
ὀρνίθων λεκάνη VI, 85.
ὄρνισι βλεφάρων μεν, οὐ μέν τοι καὶ βλεφαρίδων ὁ θεὸς μετέδωκεν II, 69.
ὄρνις (ὁ κοῦφος ἄνθρωπος) VI, 121.
ὅροι VII, 205. IX, 8.
ἱεροὶ I, 10.
ὄρος I, 80. IV, 142. VII, 150.
ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος II, 120. V, 153.
ποδὸς II, 197.
ἐν ᾧ τοὔλεον πιέζεται VII, 150. X, 130.
ὀρούειν πρὸς θεὸν II, 55.
ὅρους ἐφιστάναι χωρίῳ III, 85.
ὀροφὴ I, 80. X, 84.
ὀροφῆς στεγάσματα VII, 123.
ὀροφίας ὄφις VII, 120.
ἔροφοι VII, 121.
ὄροφος I, 80. VII, 120. X, 170.
στεγαστὴρ X, 172.
ὄρπηκες I, 236. E.
ὀρροπύγιον II, 182.
ὀῤῥὸς II, 173.
ὀῤῥὸς I, 251.
ὀῤῥωδία V, 122.
ὀῤῥωδῶ ib.
ὀῤῥωδεῖν V, 123.
ὀρσοθύρα I, 76.
ὄρτυγα κόπτειν VII, 136. IX, 102. 103. 108. 109. pl.
τοὺς ὄρτυγας ἀνακλαδάλλειν IX, 108.
ἀνακλάδαλλον VII, 136.
ὄρτυγες γρυλίζουσι V, 89.
ὀρτυγοκοπεῖν IX, 107.
ὀρτυγοκοπία ib.
ὀρτυγοκοπικὰ VII, 136.
ὀνόματα IX, 108.
ὀρτυγοκόποι IX, 107.
ὀρτυγοκόπος VII, 136.
ὀρτυγοπώλης ib.
ὄρτυγος δεσπότης IX, 108.
ὀρτυγοτρόφος VII, 136.
ὄρυγμα V, 82.
ὁ πρὸς τῷ ὀρύγματι VIII, 71.
ὀρύττειν VII, 97.
μέταλλα III, 87.
ὀρφανοὶ III, 26.
περὶ τοὺς ὀρφανοὺς ἐξαμαρτάνοντες VIII, 47.
ὑπὲρ ὀρφανῶν ἀδικουμένων γράφεσθαι VIII, 35.
ὀρφανῶν ἐπιτροπὴ VIII, 89.
οἴκους ἐκμισθοῖ ὁ ἄρχων ib.
ὀρφνινὰ ἱμάτια VII, 69.
ὀρφνινὴ στρωμνὴ X, 42.
ὀρφὸς VI, 50.
ὀρφως ib.
ὀρχάμη VII, 147.
ὀρχάνη X, 131.
ὄρχεις II, 172.
βασιλεῖς f. βασιλὶς ἐκτέμνουσα X, 165.
ὀρχηθέντα IV, 95.
ὄρχημα διθυραμβικὸν IV, 104. pl.
Καρικὸν IV, 100. pl.
ναυτικὸν καὶ
φορτικὸν IV, 101.
Χαρίτων IV, 104.
ὀρχήματα VI, 95. VII, 180.
γυναικῶν IV, 102. pl.
Λακωνικὰ IV, 104. pl.
ὀρχημάτων εἴδη IV, 99.
ὄρχημα φαλλικὸν IV, 100.
ὀρχήσασθαι IV, 95.
ὀρχήσεις ἐνόπλιοι IV, 99.
ὀρχήσεως τραγικῆς σχήματα IV, 105.
φοβερᾶς εἶδος IV, 104.
χορικῆς σχῆμα IV, 105. pl.
ὄρχησις IV, 95. VII, 180. X, 103.
Λακωνικὴ IV, 102.
Χαρίτων IV, 95.
κωμαστικὴ IV, 99. pl.
μιμητικὴ IV, 105. pl.
ὀρχηστὴς IV, 95. VII, 180.
ἐλαφρὸς IV, 96. E.
ὀρχηστικὸς IV, 95.
ὀρχηστικῶς ib.
ὀρχηστοδιδάσκαλος IV, 95. VII, 180.
ὀρχήστρα IV, 95. 123.
ὀρχήστρια IV, 95.
ὀρχηστρὶς IV, 95. VII, 180.
ὄρχοι I, 228. II, 69.
Ὀρχομενίων μέτρον X, 165.
ὄρχος VII, 145.
ὀρχούμενοι ὑπότροχα IV, 104.
ὀρχούμενος IV, 95.
ὁρώμενος II, 54.
ὁρᾶν II, 54. IX, 151. S.
ὁρᾶν κνημοὶ II, 191.
ἀπὸ τῶν ὅρων (ὀνόματα) IX, 8.
ὅσα γένη IX, 144.
ἔθνη ib. S.
ὅσαι ἡλικίαι ib.
ὅσα φύλλα καὶ ἄνθη IX, 145.

ἱερὰ καὶ ὅσια VIII, 105.
ὅσιον πρᾶγμα I, 33.
ὅσιος IV, 11.
    ἀνὴρ I, 20.
ὁσιότης I, 21. IV, 10.
ὁσιοῦν I, 22.
περὶ ὁσίων χρηματίζειν VIII, 96.
ὁσίως I, 22. IV, 12.
    προσιόντες I, 32.
ὀσμὰς II, 76.
    δοκιμάζομεν II, 77.
    ἕλκειν II, 74.
    κρίνειν V, 60.
    ὑποδέχεσθαι ib. S.
ὀσμὴ II, 75.
ὀσμύλια II, 76.
ὀσμυλίδια ib.
ὀσμώμενος II, 75.
ὄσπρια I, 247. VI, 60.
ὀστᾶ VI, 94.
    δύο ἔχει ὁ πῆχυς II, 140.
    ἠθμοειδῆ IV, 204.
    πλευρῶν II, 181.
    στήριγγες τοῦ σώματος II, 232.
    χειρὸς II, 146.
ὀστέϊνοι αὐλοὶ X, 153.
ὀστέϊνος II, 232.
ὄστινος ib.
ὀστέων στέγαστρον X, 180.
ὀστοθήκη II, 232.
ὀστοκόποι ib.
ὀστοῦν ἐλάφου IV, 71.
    ἱερὸν II, 182. 183.
    κατεάχθαι IV, 187. S.
    κολλῆσαι IV, 179. S.
ὄστρακα ἑξακισχίλια VIII, 20.
    καράβων VI, 51. 94.
    τῶν λείων IX, 114.
    χυτρεῖα VII, 163.
ὀστράκινα ἀγγεῖα X, 190.
ὀστρακίνδα IX, 110. 111.
ὀστρακισμὸς VIII, 19.
ὀστράκοις ἐψηφίζετο πᾶς δῆμος κοινῇ ib.
ὄστρακον ὄφεις ἐς κύκλον IX, 117. pl.
    τῶν θαλαττίων κατὰ τοῦ ὕδατος ἐπιπολῆς ἀφικᾶσιν IX, 119.
ὀστράκου περιστροφὴ IX, 112.
ὀστρακοφορία VIII, 19.
ὄστρεια VI, 47.
ὄστρειον VII, 129.
ὀστρέων κελύφη VI, 51.
ὀστώδης II, 132.
    κεφαλὴ I, 189.
ὀσφραίνεσθαι II, 75.
ὀσφρᾶσθαι II, 74. 75.
ὄσφρησις II, 75. 236.
ὀσφρώμενος II, 75.
ὀσφὺν ὑγρὰν ἐχέτω ὁ πομπικὸς ἵππος I, 211.
ὀσφὺς II, 178. 182.
ὀσφὺς ἵππου διπλῆ I, 190.
    ὀξεῖα I, 191.
    κυνὸς ἄσαρκος X, 58.
περὶ ὄσχεον οἴδημα φλεβῶν IV, 196.
    πώρωμα ἐξ ἀποστήματος IV, 203.
εἰς τὸ ὄσχεον ὀλίσθημα ἐντέρου ib.
ὀσχεὸς II, 172.
ὀσχοφορικὰ IV, 53.
ὅτι τάχιστα IX, 152.
ὅταν ἐγγρίψει τὸ κέντρον VI, 125.
οὐγγία IV, 175.
οὐγκία IX, 80.
οὐδαμόθεν V, 162.
οὐδεὶς ib. S.
ἀντ' οὐδενὸς V, 163. VII, 10.
οὐδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐφιέμενος VIII, 7.
    ἄξιος V, 162.
    ἀπεχόμενος VIII, 77.
    φειδόμενος ῥήματος VIII, 81.
οὐδέν ἐστι πρεσβύτερον II, 11.
οὖδα V, 152.
οὐδὸς I, 76.
ἐπὶ οὐδῷ γήρως II, 15.
οὐδώνων X, 50.
οὔθατα VI, 52.
    σφριγῶντα I, 25.
οὐκ ἀποτρέψομαι V, 112.
οὖλαι II, 23.
    χλαῖναι VII, 47.
οὖλα τοῦ στόματος II, 94.
οὐλαμοὶ IV, 53.
οὐλὰς ἐπιβάλλειν I, 27.
οὐλὴ IV, 189.
ἡ οὐλὴ IV, 151. 152.
οὐλόθριξ II, 23.
οὐλοκάρηνος ib.
οὐλοκέφαλος ib.
οὐλοκίκιννα ib.
οὐλοκόμος ib.
οὐλοπώγων IV, 45.
οὐλότριχος II, 23.
οὖλος τὸ γένειον, τὴν κόμην ἀνὴρ IV, 134.
    ὁ θεράπων IV, 148. 149.
    ὁ νεανίσκος IV, 146. 147.
οὐλοχύται I, 33.
οὐλῶν ἀπόστασις IV, 199.
οὔπιγγες I, 38.
οὔπιγγοι IV, 53.
οὔπω πρόσηβος II, 9.
οὐραγεῖν I, 127.
οὐραγοὶ I, 127. 128.
οὐραὶ κυνῶν λιγυραὶ V, 59. E.
κατὰ τοὺς οὐραίους πόδας ἱστάμενος ἵππος I, 210.
οὐραχὸς I, 90.
οὐρὰ λαγὼ V, 71. 73.
οὐρὰ τῶν μαχομένων I, 127.
οὐράναι II, 223.
οὐράνη II, 223. X, 44.
οὐρανία (σφαῖρα) IX, 103. 106.
ἐπ' οὐρανὸν κλῖναι I, 129.
εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναῤῥίπτειν τὴν σφαῖραν IX, 106.
οὐρανὸς IV, 158.
    ἀθέατος ἦν ὑπὸ νεφῶν I, 113.
    τοῦ στόματος II, 98.
οὐρανοῦ κακῶς ἔχον χωρίον V, 110.
    καλῶς κείμενον χωρίον V, 108.
ὑπὸ τὴν οὐρὰν πέδις ἵππου I, 193.
οὐρὰ ὀφρύων II, 50.
    προμήκης I, 190. V, 59. E.
οὐρᾶς σεισμὸς V, 61.
οὐρήθρα II, 171.
οὐρητῆρες II, 223.
ἐξ οὐρίας ἐπλέομεν I, 107.
οὐρία τρόπις X, 134.
οὐροὶ X, 148.
οὖρος X, 134.
μὴ οὖσα δίκη VIII, 54. 60.
κατὰ τὸ οὖς ἐμβοᾶν IX, 109.
οὔσης νηνεμίας πλεῖν I, 106.
οὐσία VI, 196. S.
    ἀλειτούργητος III, 67. VIII, 156.
    θετὴ II, 56.
οὐσίαι τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου φυγόντων VIII, 199.
οὐσίαν ἀπογράψαι VIII, 155.
    δημεῦσαι ib. S.
    διασκευασάμενος X, 16.
    καταχυθεῖσαν III, 117. S.
    μίξασθαι VIII, 135. S.
οὐσία πατρῴα VIII, 104.
οὐσίας ἀντίδοσις VI, 177.
    τὸ δέκατον παρακαταβαλεῖν VIII, 32.
τοῖς οὖσιν ἀρκούμενος VIII, 7.
οὐκ οὐσῶν τροφῶν I, 53.
ὀφείλειν III, 84.
    δίκην ἐπὶ τῷ τὰς χιλίας καταβαλεῖν VIII, 37.
ὀφείλεσθαι ἑαυτῷ τι ἐν τοῖς δημευθεῖσι λέγων VIII, 61.
ὀφειλήματα III, 84.
τὰ ὀφειλόμενα ἐπιγράφοντες VIII, 103.
τοὺς ὀφείλοντας ἀπεσπείγων III, 116.
οἱ ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ VIII, 50. 122.
ὀφείλοντος ἐξεγγύησις VI, 177.
ὀφείλω χαλκὸν IX, 92.
ὄφεις V, 99.
ὀφέλεια V, 135.
ὀφέλλειν IX, 77.
ὄφελλει ib.
ὄφελος V, 135. S.
ὀφθαλμία II, 51. 65. IV, 184.
ὀφθαλμιᾶν IV, 184.
ὀφθαλμιάσας IV, 180.
ὀφθαλμοὶ II, 51.
    ἀναπεπταμένοι V, 72.
    βασιλέως II, 84.
    βλέποντες ὕφαιμον I, 189.
    κοῖλοι I, 191.
    πυρώδεις I, 189.
    σκυθρωποὶ IV, 137.
    στίλβοντες II, 63. E.
τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκόφθαι IV, 188.
    ἐξορωρύχθαι ib. S.
ὀφθαλμὸς γλαυκὸς II, 61. E.
    ἐλλαίνων II, 54.
    ταραχώδης II, 62.
    ὅπου τοὔνομα τῆς νεὼς ἐπιγράφουσι I, 86.
    χαροπὸς II, 61.
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέλκειν II, 62.
    ἐξορύττειν ib. pl. S.
    ἐξορύττων VIII, 77.
    ἐξώρυκται VIII, 78.
        Vid. IV, 188.
    ἐπιλαμβάνει αὐτοῦ τις IX, 117.
    ἐπειλημμένος ὑπ' αὐτοῦ IX, 119.
    πεπηρωμένος II, 60.
    συγκλείει ἡ ἀστραπὴ I, 118.
    ὑπογράφειν V, 102.
ὀφθαλμοῦ χιτὼν κιρσώδης II, 70. E.
τὼ ὀφθαλμὼ ἐπιλαβεῖν ταῖν χεροῖν IX, 122.
    περισφίγξαντες ταινίᾳ IX, 123.
    φαιδρύνεσθαι VI, 199.
ὀφθαλμῶν βλάβος V, 69.
    ἐξαιμασσομένων IV, 68. pl.
    ἵμερος II, 63.
    τὰ λευκὰ ἀναβάλλειν II, 60.
    μέρη II, 70.
ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν πῦρ ἀφίησιν ὁ σῦς V, 79.

μὴ ὀφθεὶς εἰς τὴν κυρίαν VIII, 60.
ὀφθήσομαι II, 57.
Ὀφιοῦχος IV, 159.
Ὄφις IV, 192.
ὄφις ὀροφίας VII, 120.
ὄφις, ψίλωσις τριχῶν IV, 192.
ὀφλεῖν III, 84. VIII, 22.
τὸ ἐγγεγραμμένον VIII, 61.
ἔρημον VIII, 54. 60. 61.
τὰς χιλίας VIII, 53.
ὄφλημα VIII, 81. 149.
ὀφλήματα III, 84.
ὁ ὄφλων VIII, 22. 59.
ὀφρυάζειν II, 50.
ὀφρύες II, 49.
ἀνατέτανται IV, 136.
τὰ ἀνέχοντα τῆς γῆς II, 50.
δασυνόμεναι II, 49.
ἐπαιρόμεναι ib.
κράνους I, 135.
ὀρθαὶ IV, 152.
ὀφρὺν ἀνατείνει τὴν ἑτέραν IV, 145.
ἀνατέταται τὴν δεξιὰν IV, 144.
ὀφρὺς II, 49.
τὰς ὀφρῦς αἴρων II, 49.
ἀνατείνων ὑπὲρ τὰ νέφη II, 49. ib. S.
ἀνατέτακε κακοηθέστερον IV, 148. 149.
ὀφρῦς ἀνατεταμέναι IV, 145.
ἀνατέτανται IV, 147.
τὰς ὀφρῦς ἀνατεταμένος IV, 146. 149.
ἀνέλκων II, 49.
ἐπηρμένος IV, 149.
ἡμερώτατος IV, 143.
ὀφρύσιν ἀπογευσασθαι II, 49.
νυστάζειν II, 50.
τὰς ὀφρῦς καθειμένος IV, 146.
μελαίνειν V, 102.
προπετὴς IV, 134.
συνάγει IV, 145.
συνάγων II, 49.
ὀφρύων γεῖσσα ib.
κεφαλαὶ II, 50.
οὐρὰ ib.
τρίχωσις II, 49.
ὄχανα X, 146.
ὄχανον I, 133.
ὀχεῖαι ἐν ταῖς ἀγέλαις III, 93.
ὀχεῖς I, 77. Vid. X, 22.
ὀχεταγωγεῖν I, 224.
ὀχεταγωγοὶ I, 221.
ὀχετηγοὶ I, 222.
ὀχετεύματα ῥινὸς II, 79.
ὀχετοὶ X, 30.
αἵματος II, 217.
ὀχετόκρανα X, 30.
ὀχεύειν V, 51. 56. 92.
ὀχήμασι δεῖ ταπήτων X, 53.
ὀχήματα θαλάττια I, 83.
πελάγια ib.
σκευοφόρα X, 52. E.
δι' ὀχημάτων αἰώρησις X, 51.
ὀχημάτων εἴδη ib.
μέρη X, 53.
ὄχθαι IX, 49.
ὄχθαιβοι VII, 65.
ὄχθοιβοι V, 101. VII, 95.
ἀπ' ὄχθου ἀναθρώσκων ἵππος I, 196. S.
ὀχθοφοροῦντες VII, 132.
ὀχλεῖς X, 22. Vid. I, 77.
ὀχληρὰ πόλις IX, 23.
ὀχληρὸς VI, 119.
ὄχλος IX, 8. 142. S.
ἀνδρῶν IX, 143.
ὀχλοτερπεῖς λόγοι IV, 31.
ὀχλοτερπὴς ὀρχηστὴς IV, 96.
ὀχλώδης πόλις IX, 23.
ὄχναι I, 232. VI, 81.
ὄχοι X, 51, 139.
ὀχυρὸν τεῖχος I, 170.
ὄψα VI, 13. 32. 37.
ὀψαρτυταὶ VI, 13.
ὀψαρτυτὴς VI, 37. VII, 26.
ὀψὲ τῆς ἡλικίας I, 69.
ἡμέρας ib.
τῇ ὄψει II, 57.
ὄψεις II, 51.
τὰς ὄψεις ἑαυτοῦ ἐπιλαβὼν IX, 129.
συγχεῖ ἡ ἀστραπὴ I, 118.
τῆς ὄψεως ἀναβλέμματα V, 61.
ὀψιαίτατον I, 69.
ὀψιαίτερον ib.
ὀψίας δείλης I, 68.
ὀψιγαμίου δίκαι III, 48.
γραφὴ VIII, 40.
ὀψίγονος υἱὸς III, 20.
ὀψίγονοι ὀδόντες II, 92.
τὴν ὄψιν διάστροφος IV, 149. 150.
κατηφὴς IV, 143.
νωθρὸς IV, 144.
ὄψις II, 57. 236.
χρωμάτων VI, 178.
ὀψίτατον I, 69.
ὀψίτερον ib.
ὄψομαι II, 57.
ὀψόμενος ib.
ὄψον VII, 26. Vid. IX, 47.
ὀψονομεῖν VI, 38.
ὀψοποιεῖν VII, 26.
ὀψοποιητικῆς πραγματείας σοφισταὶ VI, 70. 71.
ὀψοποιοὶ V, 37.
ὀψοποιὸς VII, 26.
ὀψοποιούμενος VI, 37.
ὄψου παρενθήκη VI, 36.
ὀψοφαγεῖν VI, 37.
ὀψοφαγία ib.
ὀψοφαγίστατος ib.
ὀψοφάγος VI, 37. 42.
ὀψοφόρα σκευὴ X, 83.
ὀψοφόροι κίσται X, 180.
ὀψοφόρον σκεῦος X, 105.
ὀψοφόρος κίστη VI, 13. X, 91.
ὀψωνεῖν VI, 37. 38.
ὀψωνίας VI, 38.
ὀψωνῶν III, 126.
ὀψωνιασμὸς VI, 38.
ὀψωνιοδόκος σπεῖρις X, 92.

Π.

Πάγαι μείζους VII, 114. X, 136.
παγγενεὶ συνῆλθον IX, 143.
παγγενῆ VI, 163.
παγετὸς V, 111.
παγετώδες χωρίον V, 109.
παγῆναι I, 235.
παγίδες X, 171.
πάγιον V, 151. VI, 116.
παγίως οἶδα V, 152.
πάγκακος VI, 162.
παγκάκως ib.
παγκάλη III, 71. VI, 162.
πάγκαλον VI, 162.
πάγκαλος III, 71. VI, 162.
παγκάλως VI, 162.
παγκαρπία VI, 163.
παγκληρία X, 12.
πάγκοινοι σοφισταὶ IV, 43.
παγκρατιαστὴς III, 150.
παγκρατιαστικὸς ib.
παγκρατιαστικῶς ib.
παγκράτιον ib.
παγκτησία X, 12.
πάγκυφος ἐλαία VI, 162.
πάγχρηστον V, 136.
ὁ πάγχρηστος νεανίσκος IV, 135. 136.
Πάγος Ἄρειος vid. A.
παθεῖν τίμημα VIII, 52.
πάθη (πλεῖον) I, 114.
πάθημα VI, 181.
Λύδιον I, 132.
πάθος III, 99.
καρηβαρικὸν II, 41.
ἀπαραμύθητον III, 101. E.
πᾶν ἂν παθὼν VI, 123.
ἔξω παθῶν ὢν βασιλεὺς I, 40.
παιὰν I, 38.
παιᾶνα ᾆσαι I, 29.
παιᾶνας ᾄδουσι I, 26.
παιᾶνες I, 39. IV, 53. 81.
παιανίσαι I, 29. 163.
τὰ παιγνιώδη II, 20.
παιδαγωγεῖα IV, 41.
παιδαγωγεῖον IV, 19.
κοσμεῖον ib. S.
παιδαγωγία II, 20.
παιδαγώγια IX, 41.
παιδάριον II, 9. 17.
παιδαριώδη II, 19.
παῖδας ἀνελέσθαι III, 13.
ἐξαπατᾶν ἀστραγάλοις VI, 137.
ποιήσασθαι III, 13.
παιδεία II, 19.
παίδειον μάθημα ib.
παιδεραστεῖν III, 68.
παιδεραστὴς III, 70.
παιδέρως Ζεὺς ib.
παιδὸς III, 12. VI, 13.
βοηθοὶ III, 12. E.
(οἱ δοῦλοι) III, 78.
παιδεύειν IV, 17.
παιδεύεσθαι II, 19. IV, 45.
παίδευμα VI, 181.
οἱ παιδευόμενοι IV, 44.
παιδευομένων χορὸς IX, 143.
παιδευόντων θίασος ib.
παίδευσις IV, 42.
παιδευτὴς IV, 41.
παιδευτικὴ IV, 42.
παιδευτικὸς IV, 41.
βασιλεὺς I, 41.
βίος IV, 40.
φιλόσοφος IV, 39.
παιδευτικῶς IV, 42.
παιδεύων IV, 41.
παιδιὰ V, 161. IX, 99.
τῶν ἐρώντων IX, 127.
παιδιαὶ ἐν συμποσίοις IX, 94.
τὰ παιδία καταβαυκαλῶσιν αἱ τίτθαι IX, 127.
παιδιὰ παρθένων IX, 125. 127.
πλειστοβολίνδα VII, 206.
σφαίρας IX, 103. 107.
παιδικὰ III, 71. de fœmina V, 81.
παιδικοὶ αὐλοὶ IV, 81.
παιδικὸς χορὸς IV, 107.
ἡ παρὰ τῶν παιδικῶν εὔνοια IX, 128.
παιδίον II, 9.
δικαστὴς I, 54.
ἐπίβιον III, 108.
ἡ πρώτη ἡλικία II, 4.

παιδίσκη II, 17. III, 76.
παιδίσκος II, 9.
παιδογονία III, 14.
τῆς παιδοποιήσεως παυσάμεναι γυναῖκες ib.
παιδοποιία III, 13. 14.
παιδοσπορεῖν V, 92.
παιδοτρίβαι VII, 17.
παιδοτρίβην τέχνην III, 154.
παιδοτρίβης ib.
παιδοτριβία ib.
παιδοτριβικῆς ἐργαλεῖα X, 181.
παιδοτροφία III, 13.
παιδουργία III, 14.
παιδοφιλεῖσθαι III, 70.
παιδοφίλης ib.
ὑπὲρ τῶν παίδων εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγομένων οἴνου ἐπίδοσις III, 52.
ἐν τοῖς φράτορσιν δόσις οἴνου VI, 22.
τῶν παίδων κρότος IX, 123.
ἐπὶ παίδων σπορᾷ κοινωνία III, 44.
παίδων σύνοδος IX, 143.
πὺξ παίειν III, 150. VIII, 77.
παίειν ἐπὶ κόῤῥης II, 40. Vid. VIII, 77.
τὴν ῥῖνα τῷ μέσῳ δακτύλῳ IX, 126.
σκύτεσι βυβλίνοις IX, 123.
χηλαῖς V, 94.
παίζειν II, 19. V, 161. X, 168.
ἀστραγάλοις IX, 99.
σφαίρῃ IX, 107.
παιπάλη VI, 62.
παιπάλημα VI, 83. VII, 21.
παῖσαι III, 79. VIII, 76. IX, 129.
παῖς II, 9. IX, 144.
αἰρετὸς VIII, 116.
αὔξας ἵππος I, 196. pl.
ἡ δευτέρα ἡλικία II, 4.
διετὴς I, 54.
ἐκκορεῖτω VI, 94. S.
ἐξ οἰκίας καθαρευούσης VIII, 116.
παίων VIII, 77. πὺξ ib.
κονδύλοις ib. S.
παιώνια φάρμακα IV, 179. V, 132.
πακτὰ δωμάτων X, 27.
πακτοῦν I, 84.
τὰς θύρας X, 27.
τὰ προπύλαια ib.
πακτῶσαι τὰς θύρας VII, 113. X, 27.
πάκτωσις I, 84.
παλάθη I, 242.
πάλαι I, 72.
τὰ παλαιὰ V, 150.
παλαιὰ ἁπλότης VIII, 132.
καττύματα VI, 164. VII, 82.
κωμῳδία IV, 143.
πόλις IX, 18.
παλαίειν III, 149. βαρέως ib. S.
πάλαι κεῖται, πεφύλακται V, 166. S.
παλαιὸν κνέφαλον X, 39.
νόμον λῦσαι VIII, 101.
παλαιόπλουτον ἱερὸν I, 23.
παλαιόπλουτος πόλις IX, 18.
παλαιουργεῖ VII, 82.
παλαίσματα III, 149.
παλαισταὶ IV, 165.
βαρεῖς, ὠμίαι III, 149. E.
παλαιστὴ (τὸ μέτρον) II, 157. IV, 170.
παλαιστὴς III, 149.
(τὸ μέτρον) II, 157.
συλλαχὼν III, 149. pl.
παλαιστικὸς ib.
παλαιστικῶς ib.
παλαίστρα III, 154. IX, 112.
γεροντικία II, 13.
παλαῖστραι IX, 43.
γεροντικαῖαι II, 13.
παλαμναῖοι δαίμονες V, 131.
θεοὶ I, 24.
παλάσια VI, 81.
πάλη III, 149.
πάλημα VII, 21.
παλημάτιον VI, 62.
παλίγγλωσσος II, 109. VI, 164.
παλιγκάπηλος VI, 164. VII, 12.
τοῦ κάλλους VI, 127.
ῥήτωρ IV, 36.
παλίγκοτον III, 131.
παλίγκοτος VI, 164.
παλιλλογῆσαι II, 120.
παλίμβολον III, 131.
παλίμβολος III, 125. VI, 164.
σοφιστὴς IV, 47.
παλιμβόλως III, 132. IV, 51.
παλίμπηγα (καττύματα) VI, 164. VII, 82.
παλίμπρατα VII, 12.
παλίμπρατος III, 125. VI, 164.
ῥήτωρ IV, 36. VI, 190.
τὴν ὥραν κίναιδος VI, 127.
παλιμπροδότης VI, 164.
παλίμπωλα VII, 12.
παλίμπωλος ib.
παλίνδικος VI, 164. VIII, 26.
παλινδορία VI, 164. VII, 82.
παλίνορσος VI, 164.
παλίνσκιον χωρίον V, 108.
παλίντονον VI, 164.
παλιντραπελία III, 132.
παλιντράπελος VI, 164.
παλίντροπος ib.
ῥήτωρ IV, 36.
Παλλάδις IX, 76.
τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ (δικαστήριον) VIII, 118.
ἐν Παλλαδίῳ κρίνεσθαι VIII, 57.
ἡ παλλακὴ IV, 151. 153.
παλλάκια II, 9.
παλτὰ X, 143.
παλτὸν Μηδικὸν I, 138.
Παμβοιωτία VI, 163.
Παμισὸς VI, 148.
πάμμαχοι III, 150.
πάμμιγα III, 88. IV, 170. VI, 162.
παμμίγνεις III, 88. VI, 162.
παμμιγέθης βροντὴ I, 118.
πόλις IX, 19.
παμμελῆ ἱερεῖα I, 29.
πάμμηκες IV, 170. VI, 162.
παμμίαροι I, 32.
πάμμιαρον VI, 162.
πρᾶγμα I, 33.
παμμίαρος VIII, 134.
πάμμικρον IV, 170.
πάμμικρος VI, 163.
παμπάλαια V, 150.
παμπάλαιον VI, 162.
παμπάλαιος πόλις IX, 18.
παμπησία X, 12.
παμπληθὴς III, 88. IV, 163. VI, 162.
παμπληθία IV, 163.
παμπλούσιος III, 109. VI, 163.
παμποίκιλον VI, 162.
παμποίκιλος στρωμνὴ X, 42.
πάμπολλα IV, 163.
πάμπολυ III, 88. IV, 163. VI, 162.
παμπόνηρον VI, 162. (Vid. III, 58. VI, 40.)
παμπρασία VI, 163. VII, 196. X, 18.
παμφανόωντα ἐνώπια II, 53.
πάμφυλος πόλις IX, 21.
παναγάθη VI, 163.
παναγεῖς I, 14. 35.
γενεὰν IX, 29.
πάναγις VI, 162.
παναγρίδες X, 165.
πάναγρον I, 97.
λίνον IX, 12. X, 132.
Παναθήναια I, 37. VI, 163.
διαθεῖναι VIII, 93.
παναισχὴς VI, 163.
Παναιτώλια ib.
πανάκη φάρμακα IV, 177.
πανάλωτον ἄτης γάγγαμον X, 132.
παναρμόνιον IV, 63. VI, 162.
παναρχαῖα V, 150.
πανασιτία I, 52.
πανδαισία VI, 102. 163.
πανδαισίαι VI, 8.
Πάνδεια VI, 163. Vid. I, 37.
πάνδεινον VI, 162.
πάνδεινος ῥήτωρ IV, 20.
πάνδηλον VI, 162.
πανδημεὶ VI, 162. IX, 10.
ἐξεστρατεύσαντο I, 160. S.
συνῆλθον IX, 143. S.
πανδημία IX, 10.
πανδημίας ὑπόπλεως πόλις IX, 21.
πάνδημοι ἑορταὶ I, 34. S.
σοφισταὶ IV, 43.
πάνδημον πλῆθος IX, 10.
πάνδημος VI, 162.
πανδήμους λόγους εἰπεῖν IV, 31.
Πάνδια I, 37. Vid. VI, 163.
Πανδιονίδα πόλεως βασιλέως IX, 99.
Πανδιονὶς φυλὴ VIII, 110.
πανδοκεία VII, 16.
πανδοκεῖον VII, 16. IX, 50.
πανδοκεῖς VII, 16.
πανδοκεύειν ib.
πανδοκεὺς VI, 128. 163.
πανδοκεύτρια VI, 163.
πανδοκεύτριαι VII, 16.
πανδόκος ξενόστασις IX, 50.
πανδοῦρα IV, 60.
Πανδρόσου ἱέρεια X, 191.
πᾶν ἂν εἰπὼν VI, 123. 131. S.
πᾶν τὸ ἐπελθὸν VI, 143.
πανεύφρων VI, 163.
πανηγυρικὸς IV, 25.
τὸ ἦθος VI, 27.
πανηγυρικοὺς λόγους ἐξενεγκεῖν IV, 31.
πανηγυρικῶς IV, 26.
πανηγύρεις I, 34.
δημοτελεῖς ib. E.
πανηγυρίζειν ib. S.
πανήγυρις IV, 26. 97.
μαθητῶν IV, 44.
πανηγυρίσαι IV, 31.
πανηγυρισταὶ I, 34.
πανημέριον I, 64.
πανήμερον ib.
πανήμερος VI, 163.
πάνθηρος φωνὴ V, 88.
πανθοινία VI, 163.
πανθοινίαι I, 34. S.
Πανιώνια VI, 136.
παννύχιον I, 64.
πάννυχον ib.
πάννυχος VI, 163.

λύχνος VI, 109.
πανοὶ X, 111.
πανοικεσία VI, 163.
πανοικεσίᾳ ἐξηλᾶσθαι ib.
πανοπλία VI, 163. VII, 157.
πανὸς X, 117.
ἐκ Πανὸς κάτοχος I, 19.
πανοσπρία I, 148.
πανουργεῖν III, 133. IV, 15. 49.
πανουργία III, 132. IV, 12.
*πανοῦργον III, 131. 133.
πανοῦργος IV, 14. VI, 122. 162.
σοφιστὴς IV, 48.
πανούργως IV, 14. VI, 51.
πᾶν πεποίηκε μικρὸν πρὸς ἃ βούλεται VI, 132.
πᾶν ἂν πράξας VI, 131.
πᾶν ἂν πράξειεν ἐπὶ χρήμασι III, 112.
πανσέληνος IV, 157. VI, 162.
πάνσμικρον IV, 163.
πάνσμικρος ib.
πάνσοφον VI, 162.
πάνσοφος ῥήτωρ IV, 20.
πανσόφως IV, 23.
πανστρατιᾷ VI, 163.
πανσυδὶ VI, 162. Vid. IX, 143.
πανσυδία VI, 163.
πανσυδίῃ VI, 162.
ἐκ τοῦ παν σύνθετα ib.
πάντα ἀνασείσαντες κάλων I, 107. S.
γένη IX, 144.
ἐπεπλήρωτο IX, 145. S.
κάλων ἀνεὶς VI, 144.
μεταβάλλων VI, 130. S.
νυκτὶ ἐώκει I, 113.
πάντας πρὸς ἀλλήλους συγκρούων VI, 130.
πανταχόθεν IV, 163.
συῤῥαγέντων τῶν πνευμάτων I, 110.
παντελὲς VI, 162.
παντελῶς πυῤῥὸν V, 65.
παντευχία IV, 117.
πάντη λευκὸν V, 65.
παντοδαπὸν VI, 162.
παντοδαπὸς ὀρχηστὴς IV, 96.
πάντοθεν IV, 163.
παντοῖον VI, 162.
πάντ' ὀκτὼ IX, 100.
πάντολμος III, 134. VI, 162.
ἄνθρωπος VI, 131.
παντοπῶλαι VII, 16.
παντοπωλεῖον ib.
παντοπωλία ib.
παντοπώλιον VII, 163.
τοῦ παντὸς κυβερνήτης I, 5.
παντὸς εἶναι πιθανώτερον IV, 28.
ἐκ παντὸς χρηματιζόμενος III, 112.
παντὸς ὤνιος V, 162.
πανωλεθρία VI, 162.
πανώλης V, 130. VI, 162.
Παιώνια VI, 163.
παππάζειν III, 16.
παππάζουσι χῆνες V, 90.
πάππας ὁ Σειληνὸς IV, 142.
παππεπίπαππος III, 18.
πάππος III, 16.
ἀπ' ἀνδρῶν ib.
ἐκ γυναικῶν ib.
(ὁ δοῦλος) IV, 148. 149.
ὁ ἕτερος IV, 143. 144.
ἐκ μητρὸς III, 16.
πάππου III, 18.
ἐκ πατρὸς ib.
ὁ πρῶτος IV, 143.
ὁ Σειληνὸς IV, 142.
τρίχες αἱ πρὸς τῷ κάτω χείλει II, 80.
παραβαίνων συνθήκας VI, 153.
παραβάλλειν I, 180.
χόρτον I, 209.
παραβάλλεσθαι III, 135.
παραβάσεως κωμικῆς ἑπτὰ μέρη IV, 112.
συνθηκῶν δίκη VIII, 31.
παράβασις IV, 111. 112.
παραβεβλημένος III, 134.
παραβεβλημένως III, 136.
παραβῆναι τέτταρα IV, 105.
παραβλαστήματα VII, 145.
παράβλεμμα II, 56.
παραβλέπειν ib.
παραβλώψ II, 51.
παραβολαὶ IV, 33.
παραβολὴ πράγματος VI, 176.
παραβόλιον VIII, 63.
παράβολον ib.
παραβοᾶν II, 126.
παραβοῶν γέρων II, 16.
παράβυστον (δικαστήριον) VIII, 121.
μεῖζον ib.
μέσον ib.
παράβυστος (κλίνη) III, 43.
παραγαγεῖν IV, 95.
οἷος ῥήτωρ IV, 21.
παραγγείλαντος βασιλέως VIII, 123.
παραγγείλας εἰς ἄνδρας ἐκ μειρακίων II, 10.
παραγεγηρακὼς II, 16.
παράγειν IV, 49. IX, 133.
τὸ πνεῦμα IV, 69.
παραγενήσομαι V, 155. S.
παράγεσθαι VIII, 14.
παραγηρᾶν II, 21.
παραγκαλίσασθαι II, 139.
παραγράφειν γραφείῳ IV, 18.
παραγραφὴ VIII, 54. 57. 58.
τῇ παραγραφίδι παραγράφειν IV, 18.
παραγραφὶς X, 59.
παραγραψάμενος παρὰ διαιτηταῖς VIII, 60.
παραγωγὴ IV, 50. IX, 132.
(ὀρχηστοῦ) IV, 97.
παραγώγιον IX, 30.
παραδεδειπνῆσθαι VI, 101.
παράδειγμα VI, 179.
παραδείγματα IV, 33.
παραδειπνεῖν III, 111.
παράδεισοι I, 228. VII, 140. IX, 8.
βαρβαρικὸν εἶναι δοκοῦν ὄνομα IX, 13.
εὔκαρποι I, 228.
παραδηλῶσαι IV, 98.
παραδηλώσεις IV, 33.
παράδρομα V, 35.
οὐ παραδώσω ἐλάττω τὴν πατρίδα VIII, 106.
παραθαλαττίδιος πόλις IX, 17.
παραθέων κυνηγέτης V, 85.
παράθρανος I, 88.
παραθραύσματα IX, 126.
παραιβάτης I, 141.
παραινεῖν ᾀδειν VI, 175.
παραινέσαι IV, 27.
παραιρεῖσθαι VII, 64.
παραιρήματα ib.
παραιτήσασθαι V, 104.
τὸν δῆμον IV, 27.
παραίτησις V, 104.
τιμωρίας VI, 177.
οὐ παραιτήσομαι V, 112.
παρακαλεῖν III, 68.
παρακαλέσαι I, 163.
παρακαλύπτρα IV, 116.
παρακαλύψασθαι VI, 209.
παρακαταβαλεῖν οὐσίας τὸ δέκατον VIII, 32.
τὸ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσιων VIII, 63.
παρακαταβάλλων τὰ ὦτα λαγὼς V, 71.
παρακαταβολὴ VIII, 31. 32. 37. 39.
παρακαταθήκην ἀποστερῆσαι VI, 154.
παρακαταθήκης δίκη VIII, 31.
παρακατοικοῦντες VI, 113.
παρακατῳκισμένοι ib.
παρακεκινηκὼς ὑφ' ἡλικίας II, 16.
παρακεκινημένος στρατηγὸς I, 179.
παρακελευστικὸν φώνημα σάλπιγγος IV, 86.
παρακερκίδες II, 191.
παρακεχαραγμένον ἀργύριον III, 86.
παρὰ τῇ κιγκλίδι ζῶν IV, 37.
παρακινδυνεύειν III, 135.
παρακινδυνευτικὸς III, 134.
παρακινδυνευτικῶς III, 136.
παρακινδυνεύων ἐπὶ κέρδους ἐλπίδι III, 115.
ἐπὶ τόκοις μεγάλοις ib.
παρακινῶν τὴν πολιτείαν IV, 36.
παρακλειδίον X, 24.
παρακλεῖσαι X, 25.
παρακλίτης VI, 12.
παρακνημίδια (ὅπλα ἵππων) I, 140.
παρακνήμιον II, 190.
παράκολλος χαμεύνη X, 36.
παράκομοι II, 33.
παρακορείτω παῖς VI, 94.
παρακολουθεῖν III, 68.
παρακολουθῶν III, 69.
παρακούειν II, 81.
παρακρούεσθαι IV, 48. IX, 133.
παρακροῦσαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
παράκρουσις IV, 50. IX, 134.
παρακρουσιχοίνικος IV, 169.
παρακρουστικὸς ῥήτωρ IV, 21.
παρακρουστικῶς IV, 51.
παράκυκλα X, 53.
παράκυκλοι ib.
παραλαμβάνειν τὰ τέλη IX, 33.
ὁ παραλαμβάνων τοὺς ἀνηρημένους VIII, 71.
παραλέγεσθαι VII, 165.
παραλελέχθαι τὰ τρίχας II, 35.
παράλευκον χρῶμα IV, 134.
παράληψις ξύλου IV, 105.
Παραλία (φυλη) VIII, 109.
παράλιος πόλις IX, 17.
παραλῖται VIII, 116.
παράλλαξις ποδῶν εἰ τὸ ἴσω V, 70.
παραλλάττειν II, 21.
παραλλάττων ὑφ' ἡλικίας II, 16.
ἐκ θεοῦ ἀνὴρ I, 15.
ἐπὶ ποιήμασι IV, 52.
παράλληλαι IV, 161.
παραλογίζεσθαι IX, 133.
παραλογίσασθαι II, 119.
παραλογισμὸς IX, 132.
παραλογιστικὸς IX, 135.
παραλογιστικῶς ib.
παράλογος πολὺς II, 119.
οἱ πάραλοι VIII, 116.
πάραλος πόλις IX, 17.
ἐκ τῆς παράλου ναῦται VIII, 116.
παραλουργὶς VII, 53.

παραλουργὶς VII, 56.
παραλοῦται VII, 168.
παραλοφία II, 135.
παραμαρτυρία VIII, 57.
τὸ παραμένον V, 102.
τοῦ παραμένοντος τὸ ῥᾳδίως ἀπαλειφόμενον προκρίνει V, 102.
παράμεσος δάκτυλος II, 145.
παραμετρεῖν IV, 166.
παραμήρια II, 187. 188.
παραμηριαῖα II, 187.
παραμηρίδια ib.
(ὅπλα ἵππων) I, 140.
παραμυθεῖσθαι III, 100.
παραμυθητικοὶ λόγοι ib.
παραμυθία ib.
παραμύθιον ib.
παραμυθεύμενος τὴν τοῦ πλοῦ δυσχερίαν τελώνης IX, 33.
παρανεῖν VII, 138.
παρανέοντες ib.
παρανήχεσθαι ib.
παρανοεῖν II, 21.
παρανοεῖν II, 229.
παράνοια II, 228.
παρανοίας δίκη VIII, 89.
παρανομεῖν VIII, 7. 14.
παρανόμημα VI, 180.
παρανομία IV, 58.
παράνομος VIII, 7.
δικαστὴς VIII, 12.
νόμος VIII, 44.
ῥήτωρ IV, 35.
παρανομῶν VI, 153.
τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς εἰσάγειν VIII, 87.
παρανόμων γραφὴ VIII, 42.
δίκη VIII, 57. 154.
παρανόμως VIII, 7. 13.
παρανοῶν γέρων II, 16.
παράνυμφος III, 40.
παραξόνια X, 53.
παραξόνιον I, 145.
παραπείθεσθαι VIII, 14.
παραπέμποντες ἀνέμου I, 105.
παραπέμψαι τὴν νύκτα ἔς τι πρὸς ἥλιον VI, 109.
παραπεπληγμένη Ἀθηνᾶ II, 35.
παραπεπλῆχθαι V, 121.
παραπετάσασθαι VI, 209.
παραπέτασμα IV, 122. 125.
βαπτὸν X, 132. E.
παραπετάσματα VII, 208. X, 32.
ὑπὸ παραπετάσματι VI, 209.
παραπήξασθαι χάρακα ταῖς ἀμπέλοις I, 224.
παραπήχιον II, 142.
παράπηχυ IV, 120. VII, 53.
λευκὸν IV, 118.
παραπίπτων III, 69.
παραπιστικὸς ῥήτωρ IV, 21.
παραπλεῖν ἐν χρῷ τῆς γῆς I, 113.
παραπλέκειν τὰς τρίχας II, 35.
παραπλευρίδια II, 167.
(ἵππων ὅπλα) I, 140.
παραπλὴξ V, 120.
παραπληξία V, 121.
παραπλήσιος IX, 130.
παραπλησίως IX, 131.
παραποδίζεσθαι IX, 134.
παραποδισθῶμεν II, 194.
παραπόμπεια X, 192.
παραπόρφυρος VII, 46.
στρωμνὴ X, 42.
παραπρεσβείας γραφὴ VIII, 40. 46.
δίκη VI, 154. VIII, 137.
παραπρεσβεῦσαι VIII, 137.
παραπρεσβεύσασθαι ib.
παράπυξος κλίνη VII, 159. X, 34.
παραριθμεῖν IV, 162.
παραῤῥηγνὺς τὰς γνάθους VIII, 77.
παραῤῥῆξαί τι τῆς φάλαγγος I, 166.
παραρτήσασθαι X, 18.
παράσειροι ἵπποι I, 141.
αἱ πλευραὶ II, 182.
παρασεσημασμένον ἀργύριον III, 86.
παρασημαίνεσθαι τῶν ἀφυστερούντων ὀνόματα VIII, 115.
παρασημεῖα X, 24.
παρασημηνάμενος VIII, 27.
παράσημον ἀργύριον III, 86.
παράσημος ῥήτωρ IV, 35.
παρασιτεῖν III, 111. VI, 34.
ἐπὶ κολακείᾳ VI, 35.
ἐπὶ λιχνείᾳ ib.
παρασίτιον ib.
παράσιτοι IV, 119.
παράσιτος IV, 146. 148. VI, 35. 123.
ἀσύμβολος VI, 123. E.
μέλας IV, 148.
φαιδρότερος ib. pl.
τῷ παρασίτῳ κατέακται τὰ ὦτα IV, 148.
παρασκηνάσματα VII, 208.
παρασκευασάμενος VI, 139.
παρασκήνια IV, 123.
παρασκήνιον IV, 109.
παρασπάσαι I, 166.
παρασπονδεῖν VI, 30.
παράσπονδος ib.
παραστάδες I, 76. VII, 122. X, 25.
παράστασις VIII, 37. 39. 127.
παραστάται, πόροι οἱ κατάγοντες τὸ σπέρμα II, 174.
τὸν παραστάτην ᾧ ἂν στοιχῶ οὐ καταλείψω VIII, 105.
παραστάτης I, 127.
τὸ ὀστοῦν II, 202.
παραστήσασθαι I, 169. IX, 141.
κάμακα I, 224.
εἰς κρίσιν VIII, 39.
παραστίζειν VIII, 115.
παραστορῶ σε IX, 154.
παρασυγγραφὴ VIII, 140.
παράσυρμα II, 107.
παρασύραι νέος ῥήτωρ IV, 21.
παρασύρεσθαι I, 114.
παρασύροντος ῥοῦ πλεῖν I, 111.
παρασύρων VI, 147.
παρασφαγὶς II, 133.
παρασχεῖν οἷος ῥήτωρ IV, 21.
παρασχέσθαι λόγους δημοτελεῖς IV, 31. S.
παρασχοίνισμα VII, 160.
παρατεθραυσμένον IV, 179.
παρατέθραυσται τὰς πλευρὰς VIII, 79.
παρατεῖναι τὸν χρόνον τῆς πολιορκίας I, 167.
παρατετυπωμένον ἀργύριον III, 86.
παρατίλλεσθαι VII, 165.
παρατίλτρια ib.
παρατρέπειν IV, 49. IX, 133.
παρατρέπεσθαι VIII, 14.
παρατρέποντος τοῦ ῥοῦ πλεῖν I, 111.
παρατρέπων τὴν πολιτείαν IV, 36.
παρατρέφεσθαι III, 111. VI, 32.
παρατρεφόμενος ἀγαπητῶς III, 111.
παράτρητοι αὐλοὶ IV, 81.
παρατροπὴ IV, 50. IX, 133.
παρατρόχια I, 147.
παρατυπώσασθαι τὴν σφραγίδα VIII, 27.
ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγων VI, 142.
παραυλεῖν IV, 67.
παραφέρειν IV, 88.
τὸ πνεῦμα IV, 69.
παραφέροντες τὸν τράχηλον ἵπποι I, 219.
παραφέροντος τοῦ ῥοῦ πλεῖν I, 111.
παραφέρων ἄνεμος I, 110.
ῥήτωρ VI, 147.
παραφθεγκτήρια II, 118.
παραφορὰ IV, 97. IX, 133.
ὡς παραφορὰν εἶναι τὴν φωνὴν II, 15.
παράφορος συμπότης VI, 29.
ὡς παραφόρους εἶναι II, 15. S.
παραφρᾶξαι τὰ ἱερὰ VIII, 141.
παραφρονεῖν (ὑπὸ γήρως) II, 21.
παραφρονῶν γέρων II, 16.
ὁ παραφυλάττων τῆς κλεψύδρας τὴν ἰσότητα VIII, 113.
παραφύσεις τῶν δένδρων VII, 175.
παραχορήγημα IV, 110.
ἐκ τοῦ παραχρῆμα λέγων VI, 142.
παράχρωμος IV, 139.
παραχωρῆσαι τοῦ κλήρου VIII, 145. S.
παράψηστον θεραπαινίδιον IV, 151. 153.
παραψυχὴ II, 227. III, 100.
παρδάλεις χαίρουσιν ἴδαις καὶ νάπαις V, 14.
παρδάλεως φωνὴ V, 88.
παρδαλῆ V, 16. X, 171.
ὑφασμένη IV, 118.
παρδαληφόρον δέρος VII, 70.
τὴν πάρδαλιν λαμβάνουσι φάρμακον ἀκόνιτον παραμίξαντες &c. V, 82.
πάρδαλις ἔχει σῶμα στικτὸν V, 83.
εὔκαλις ib. E.
παρέβαλον I, 180. S.
παρεγγεγραμμένος III, 55.
οἱ παρεγγεγράφθαι δοκοῦντες VIII, 64.
παρεγγυητὴς πόλις IX, 21.
παρέγγραπτος III, 55. VIII, 18.
παρεγγραφῆναι III, 57.
παρεγγυῆσαι I, 163.
παρεγγυῶν τὸ σῶμα ὥσπερ κάπαις τισὶ V, 71.
παρεγκεφαλὶς II, 42. 44.
παρεγκεκραμένον ἀργύριον III, 86.
παρεδίδοσαν τῷ ἄρχοντι VIII, 101.
παρέδοσαν σφᾶς αὐτοὺς I, 168.
πάρεδροι VIII, 91. 92. 100. 101.
παρειαὶ II, 87.
ἀνθοῦσαι ib. E.
παρειαῖς ῥόδον φυτεύει V, 102.
παρειὰ τῆς πρῴρας I, 89.
τὰς παρειὰς ἐμπεπαρμένας ἔχων IV, 148.
ἰσχνὸς IV, 143.
πελιδνὴ IV, 141.
ὁ παρειληφὼς τὴν ψῆφον VIII, 8.
παρεισπράττων τελώνης IX, 32.
οὐ παρεκρούσθην VIII, 150.
τοῦ παρελθόντος ἔτους I, 56.
ταῖς παρελθούσαις ὥραις I, 57.
τῇ παρελθούσῃ ἡμέρᾳ I, 65.
παρέλκων ῥήτωρ VI, 147.
παρεμβολὴ IX, 15.
παρεμπεπολημένος III, 56.
παρενδείκνυται πολυπραγμοσύνην IV, 145.

παρενδείξασθαι IV, 98. 113.
παρενευναῖον ἱμάτιον X, 123.
παρενθῆκαι I, 99.
παρενθήκη ὄψου VI, 56.
παρεξειρεσία I, 92.
παρεξειρεσίαν ἀναῤῥῆξαι I, 124.
παρεοικέναι IX, 131.
παρεοικότως ib.
παρεοικὼς IX, 130.
παρεπιδείξασθαι IV, 98.
παρεσκευασμένα VI, 141.
παρέσομαι V, 155.
παρέστησε τοῖς δικάζουσιν ὁ κατηγορῶν VIII, 68.
παρεσύρατο λείαν I, 162.
παρευνασθεὶς V, 41.
παρεφέροντο ἐκ τῶν καπνῶν αἱ χεῖρες I, 116.
παρεχόμενος τὸν γέλωτα συμβολὰς κόλαξ VI, 153.
παρεψημέναι ἡσυχῇ τρίχες IV, 152.
παρεωρακὼς II, 55.
παρεωρᾶσθαι ib.
παρηβᾶν II, 21.
παρηβηκυῖα γυνὴ II, 18.
παρηβηκὼς II, 10.
παρηγορεῖν III, 100.
παρηγορεῖσθαι ib.
παρηγορητικοὶ λόγοι ib.
παρηγορία ib.
παρηγορικοὶ λόγοι ib.
παρήια (ὅπλα ἵππων) I, 140.
παρήκουσα ἑκατέρωθεν γῆ IX, 18.
παρημερεῦσαί τινι ἔργῳ ἢ ἀνθρώπῳ I, 65.
παρήμερον ib.
παρηνθηκὼς II, 10.
τὰ παρηνομημένα VIII, 78.
ὃς οὐ παρῆν οὐδεὶς ἦν IX, 144. S.
οὐ παρήχθην VIII, 150.
παρηωρῆσθαι ἄρθρον IV, 187.
τὰ μέλη II, 21.
παρηωρίαι I, 141.
παρήωροι ἵπποι ib.
παρθενεύεσθαι III, 37.
παρθένια IV, 53.
παρθενίας III, 31.
τῆς παρθενίας ἀφελέσθαι III, 42.
παρθένιοι αὐλοὶ IV, 81.
παρθενικὴ ζώνη VII, 68.
παρθενὶς VI, 106.
παρθένοι ἐκπετήσιμοι πρὸς ἄνδρας II, 18. E.
θέουσαι IX, 127.
κυαμίζουσαι II, 18.
(νόμισμα) IX, 75.
νύμφας εὐφημοῦσαι IX, 127.
παρθένος, ἀταύρωτος II, 173.
ἡ κούριμος IV, 138. 140.
ὡραία γάμου II, 17.
παρθένου ἀνάσυρμα III, 21.
παρθενὼν III, 37.
παρθένων παιδιὰ IX, 125. 127.
χιτωνίσκος VII, 55.
παριαμβίδες IV, 66. 83.
παρίαμβος IV, 59.
παριεὶς τὸν καιρὸν I, 43.
τοὺς καιροὺς στρατηγὸς I, 179.
πάριπποι κύνες V, 40. 41.
παρίσθμια II, 98. 201. IV, 185. 200.
παριστάναι ποππυσμῷ I, 210.
παρόδιος τοῖχος VII, 121.
πάροδος IV, 53. 126.
ἀριστερὰ IV, 128.
δεξιὰ IV, 126.
(νεὼς) I, 88.
χοροῦ IV, 108.
παροιδαίνειν τὰ παρίσθμια IV, 185.
πάροικοι IX, 37.
παροικοῦντες VI, 113. IX, 37.
παροιμία IX, 61. 74. 98. 100. X, 80.
παροιμιαζόμενοι λέγουσι III, 151.
παροιμιώδης λόγος IX, 95.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

Ἀγαθῶν ἀγαθίδες VII, 31.
Ἀλκίνου ἀπόλογος II, 118. VI, 120. pl.
ἐν Ἀλκυονίσιν ἡμέραις I, 106.
Ἀράβιος αὐλὸς VI, 120.
τὰν ἀρετὰν καὶ τὰν σοφίαν νικῶντι χελῶναι IX, 74.
βίμβιξ III, 112.
βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβηκε IX, 61.
γεωμετρεῖ περὶ τὸ ἐπισκύνιον V, 102. pl.
διπλῇ μαχαίρᾳ κείρεσθαι II, 32.
(οὐδεὶς) δυσώνης (χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας) III, 126.
τὸ ἐκ Δωδώνης χαλκεῖον VI, 120.
ὁ δ᾽ ἐξυφαίνεθ᾽ ἱστοὺς, ὁ δὲ διάζεται VII, 33.
Εὔριπος VI, 121.
ἥλῳ τὸν ἧλον παττάλῳ τὸν πάτταλον IX, 120.
Ἡρακλῆς Μήλων I, 31.
Θετταλικὴ ἔνθεσις VI, 43.
Θρακία πρόποσις VI, 25.
τῆς Ἰλιάδος μακρότερα λαλῶν VI, 120.
ἰχθύων ἀφωνότερος VI, 145.
κάβαισος VI, 43.
καθεύδειν ἐπ᾽ ἀμφότερα τὰ ὦτα II, 84.
Καρικὴ Μοῦσα IV, 76.
Καρπάθιος τὸν λαγωὸν V, 75.
κινήσω τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς VII, 206. Vid. IX, 98.
ὑπὲρ τὰς κορώνας βεβιωκὼς II, 16. pl.
κυμινοπρίστης III, 112. 115.
Λύκου δεκὰς VIII, 121.
ὑπὸ μάλης φέρεσθαι II, 139.
μασχάλην αἴρειν VI, 26.
μῆλα τῶν Ἑσπερίδων VI, 47.
Μεγαρεῖς IX, 29.
νηφάλια θύειν VI, 26.
οἴνου παρόντος ὄξος ἠράσθη πιεῖν VI, 65.
ὀξυθυμίων ἀτιμότερος V, 163.
ὄψ᾽ ἦλθες ἀλλ᾽ εἰς κολωνὸν ἴεσο VII, 133.
πάντ᾽ ὀκτὼ IX, 100.
τὸν Πειραιέα μὴ κεναγγίαν ἄγειν VI, 31.
πηδᾶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα III, 151.
ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν VII, 163.
πλυνόν με ποιεῖς VII, 38. pl.
πρεσβύτερος Κρόνου II, 16.
κἂν εἰς πῦρ ἅλλοιτο III, 134.
Σαρδώνιος γέλως VI, 199.
Σκυθικὴ πόσις VI, 25.
συρφετὸς V, 163. VI, 121.
ἐντὸς τῶν τεττάρων VI, 122.
τριακάδες (ἐν ᾅδου) I, 66.
ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι IX, 95.
τρυγόβιοι VI, 29.
ὑπερμαζᾶν VII, 23.
παροινῆσαι VI, 21. VIII, 76.
παροινία VI, 21. VIII, 79.
παροίνια IV, 53.
ᾄσματα VI, 108.
παροίνιοι αὐλοὶ IV, 80.
παροίνιον αὔλημα IV, 73.
πάροινος VI, 21. VIII, 75.
κίναιδος VI, 126.
συμπότης VI, 29.
παροινῶν VIII, 75.
παροίνως VI, 21. VIII, 76.
παρολισθαίνειν II, 21.
παρόμοιος IX, 130.
παρομοίως IX, 131.
τοῦ παρόντος ἔτους I, 56.
παροξύναι IV, 25.
παροξύνειν τοὺς ὄρτυγας IX, 108.
παροξυντικὸν αὔλημα IV, 73.
παροξυντικὸς ῥήτωρ IV, 71.
παροξυντικῶς IV, 24.
παροξύνων τὸν δῆμον VI, 130.
παροξυσμὸς IV, 22.
παρορᾶν II, 55.
παρορμᾶν V, 85.
παρουλὶς IV, 199.
ὁ πάρουλος νεανίσκος IV, 135. 136.
παρούσης τῆς κορίας I, 67.
παρουσία V, 155.
παροχήσομαι III, 40.
πάροχος III, 40. X, 33.
παροψημάτιον VI, 56.
παροψήσασθαι X, 87.
παροψίδες ib.
παροψὶς VI, 56.
παρόψονται II, 58.
παῤῥησία V, 104.
παῤῥησιαστικὸς ῥήτωρ IV, 21.
παρυφαὶ VII, 62.
παρυφασμένα ib.
παρυφὶς VII, 53. 96.
παρυφις VII, 46.
πάρυφοι VII, 53.
παρωλένια II, 138. 139.
παρωλενίδες X, 170.
παρωμιῶσθαι IX, 131.
μὴ παρὼν κηρυχθεὶς VIII, 61.
παρωνυχίαι II, 146.
παρώπια I, 140. II, 53. X, 54.
παρωπίαι II, 71.
παρωπὶς II, 53. X, 126.
παρῶπται II, 58.
παρωροφὶς I, 81. VII, 120.
παρωτίδες II, 28. 134.
ὁ πάρωχρος νεανίσκος IV, 135. 137.
πᾶσαν τὴν ὀθόνην καθέντες I, 170.
πάσασθαι VI, 7.
πάσσαι φάρμακα IV, 180.
πασσυδὶ συνῆλθον IX, 143.
πασσυδεὶ ib.
παστάδες VII, 122. IX, 45.
πάσται VI, 56.
παστὰς VI, 7.
παστὸς III, 37.
πάταγγας acc. VI, 47.
παταλλεῦσαι I, 167.
πατάλλια X, 108.
πατάνα αὐτοποίητος VI, 90.
πατάνεψις ἔγχελυς VI, 90.
πατάνη VI, 90. X, 107.
αὐτοπάγητος X, 107.
πατάνια X, 106.
πατάνιον VI, 90. X, 106. 107.
πατανίων σωρεύματα X, 107.
πάτανον VI, 90. Vid. X, 107.
πατάξαι VIII, 76.
πατάσσων VIII, 77.

πατεῖν τὰς σταφυλὰς ἐν τοῖς ληνοῖς I, 225.
πατέλλιον VI, 90. X, 107.
πατέλλαι VI, 85.
οἱ πατέρες III, 8.
οἱ ἄνω πατέρες III, 19.
πάτημα VI, 183.
πατὴρ III, 8.
ὁ βασιλεὺς I, 40.
μητρὸς III, 16.
πατρὸς ib.
πατράδελφος III, 22.
πάτραινα (βόλος) VII, 204.
πατραλοῖαι IX, 29.
πατραλοίας III, 13. VI, 152.
πατραλῴας VI, 152.
πάτρηλος (βόλος) VII, 204.
πάτρια III, 10. ἔθη ib.
πατριάζειν ib.
τὰ πάτρια ἱερὰ τιμήσω VIII, 106.
τὴν πατρίδα παραδώσω οὐκ ἐλάττω ib.
ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατεύεσθαι VIII, 86.
πατρικὰ III, 10.
πατρικὴ κτῆσις ib.
πάτριοι θυσίαι VIII, 90.
πάτριος κτῆσις III, 10.
στέφανος ib.
οἱ περὶ τῶν πατρίων νόμοι VIII, 128.
πατριῶται III, 54.
πατριῶτιδα μάνην VI, 99.
πατρόθεν τινὰ καλεῖν III, 10.
Πατροκλείδης χισᾶς V, 91.
πατροπάτωρ II, 16.
πατροτύπται III, 13.
πατροῦχος θυγάτηρ ib.
πατροφόνος ib.
πατροφόντης ib.
πατρῷα ἱερὰ III, 10.
τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς III, 117. S. VIII, 45. S.
πατρῴα κτῆσις III, 10.
τὰ πατρῷα παραλαμβάνειν VIII, 104.
πάτρωες III, 19.
πατρῷοι θεοὶ I, 24.
πατρῷον Ἀπόλλω ἄμυνον VIII, 122.
πατρωὸς III, 27.
πατρῷος Ἀπόλλων VIII, 85.
πάτρως III, 22.
τῶν πατρῴων ἄκληρον γενέσθαι VIII, 145.
παραχωρῆσαι ib. S.
παττάλιον VII, 114.
τὸ παττάλιον καθεὶς IX, 118.
(ἐν ταῖς μυάγραις) X, 156.
ἡ διὰ παττάλων παιδιὰ IX, 120.
πάτταλοι VII, 107. IX, 120.
πάτταλον ἐκκροῦσαι IX, 120. pl.
πάτταλος I, 146. X, 156.
παττάλους ἐκκρούειν X, 173.
παττάλῳ τὸν πάτταλον IX, 120.
παυόμενον V, 170.
τοῦ παυομένου ἔτους I, 59.
παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως VI, 150.
παῦσαι δυσμενῶν III, 126.
παυσάμεναι τῆς παιδοποιήσεως γυναῖκες III, 14.
τοῦ παυσαμένου ἔτους I, 56.
παύσασθαι τὴν ἑστίαν VI, 112.
τῆς νόσου III, 108.
παυσικάπη VII, 20. X, 112.
οὐ παύσομαι V, 112.
παφλάζων X, 88.
παχεῖα ἱμάτια X, 123.
παχεῖα γραῦς IV, 150. 151.
δραχμὴ IX, 76.
χλαῖνα VII, 57. 61. X, 124.
οἱ παχεῖς VI, 197.
παχεῖς κνήποδες I, 191.
τῶν παχέων εἷς III, 109.
πάχνη V, 111.
τοὺς καρποὺς κατέλαβε I, 53.
παχὺ στέλεχος I, 235.
παχὺς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
τὸ παχύτατον τοῦ σπληνὸς II, 220.
πέδαι VII, 96. X, 187.
πέδη V, 100.
ἐπιμήκης I, 214.
ἱππασία ib.
κυκλοτερὴς ib.
πεδία I, 228. V, 14.
εὔχορτα VII, 184.
πεδιὰς γῆ I, 186.
πόλις IX, 19. 22.
πεδινὰ χωρία I, 186.
ἐν πεδίοις ἱστάτω δίκτυα V, 35.
πεδίον (ποδὸς) II, 197.
πέζα II, 192.
πέζαι V, 99. VII, 51. 62.
πέζας ἔχοντες χιτῶνες VII, 63.
πεζέταιροι I, 175.
πεζίδες VII, 62.
πεζοφόρα ζώματα VII, 51.
πεζοφόροι χιτῶνες VII, 63.
πειθαρχικὸς ἵππος I, 195.
στρατιώτης I, 180.
πειθήνιος ἵππος I, 219.
στρατιώτης I, 180.
πείθομαι V, 152. VI, 117.
πειθὼ IV, 22. 142.
πεῖνα VI, 31.
πεινῆν VI, 31. 43.
πεινῶν VI, 31.
πεῖρα V, 144.
(αὐλητῶν) IV, 83.
ἐν πείρᾳ γεγενημένος V, 144.
πεῖρα (Πυθικοῦ νόμου) IV, 84.
Πειραιεῖς IV, 105.
διὰ πείρας ἔχων V, 144.
ἥκων ib. S.
πεῖσαι IV, 25. 27.
πείσματα I, 93. VI, 183. X, 134.
τὰ πείσματα ἐκδήσασθαι I, 103.
πείσματος ἐν ᾧ οὐκ ἂν δεηθείης λιμὴν I, 100.
πείσομαι θεσμοῖς τοῖς ἱδρυμένοις VIII, 106.
πειστικὴ VII, 210.
πειστικὸν ib.
πέκειν VII, 165.
πελάγια ὀχήματα I, 83. S.
πελάγιοι ἐμπλέομεν I, 103.
εἰς τὸ πέλαγος πνεύματι ἀφεῖναι ib.
τὸ πέλαγος διέφρηττε I, 107.
πέλανοι VI, 76.
πελάνους προσφέρειν I, 28.
ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ κείρειν ἢ κατὰ πλέον ἐξορύττειν VIII, 101.
πελάται III, 82.
πελάτης III, 111.
πέλεθος V, 91.
πελέκεις I, 33. X, 142. 146.
πελεκίσαι VII, 114.
πέλεκκος X, 146.
πέλεκυς VII, 109. 125. X, 146.
ἀμφίστομος I, 137.
ἑτερόστομος I, 137.
Θρᾴκιος I, 149.
ξυλοκόπος VII, 113. X, 129.
πελιδνὴ τὰς παρειὰς IV, 141.
πελίκαι X, 67.
πέλικαν X, 78.
πελίκη X, 73.
πέλλαι X, 57.
Πελλαία σταφυλὴ VI, 82.
Πελλαῖος οἶνος VI, 16.
Πελληνικαὶ χλαῖναι VII, 67.
πέλλις X, 78.
πέλμα VII, 90.
Πελμηρὶς σταφυλὴ VI, 82.
πέλτη X, 142.
Ἀμαζονικὴ I, 134.
πελτοφόροι I, 130.
πέλυντρα VII, 91. 92.
πέλυξ X, 78. 105.
πέλυτρα II, 196. X, 50.
Πελωριαὶ κόγχαι VI, 63.
Πελωρίδες ib.
πέμμα VI, 76. 108. 181.
πέμματα διὰ μέλιτος ἑφθοῦ VI, 108.
πέμματα προσφέρειν I, 28.
πέμπει τὴν δεξιὰν βασιλεὺς II, 160.
πέμπειν τὴν σφαῖραν IX, 107.
πεμπόβολα I, 33.
πέμπουσι τὴν πομπὴν τῇ θεῷ VIII, 94.
ἡ πέμπτη ἡλικία II, 4.
πεμπτημόριον IV, 165.
πέμπτον ἡμιτάλαντον IX, 54.
τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλαβὼν VIII, 41. 84.
τοῦ πέμπτου μέρους τῶν ψήφων εἰ μὴ καταλάβοιεν VIII, 43.
ἄνευ τοῦ πεμφθῆναι ἀπελθόντες VIII, 52.
πένεσθαι III, 111. VI, 196.
Πενέσται III, 83.
πένης III, 110. VI, 197. S.
πενθεῖν III, 99.
πενθεροὶ III, 6. 31.
ὁ πενθερὸς ἁρμόζει III, 34. S.
πενθικῶς πράττειν III, 99.
πένθιμος κουρὰ II, 29.
πένθος III, 99. VIII, 65.
οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ πενθοῦντος οἰκίαν ἀφικνούμενοι VIII, 65.
πενία III, 111. VI, 197.
ἐν πενίᾳ καθεστηκὼς VI, 197.
πενιχρὸς III, 110.
πεντάδαρχοι I, 128.
πεντάδραχμον IX, 60.
πενταετηρίδες θυσίαι VIII, 107.
πένταθλος III, 151.
πεντάκλινος οἶκος I, 79. VI, 7.
πεντακοσίαι καὶ χίλιαι δραχμαὶ IX, 86. pl.
πεντακόσιοι δικασταὶ Ἡλιαίας VIII, 123. pl.
ἐν τοῖς πεντακοσίοις δοκιμασθῆναι ἐχρῆν τοὺς παρέδρους VIII, 92.
εἰ ἐκ τῶν πεντακοσιομεδίμνων VIII, 130.
κληρωτοὶ VIII, 97.
τῶν πεντακοσιομεδίμνων τίμημα VIII, 129.
ἡ τῶν πεντακοσίων βουλὴ VIII, 19. 155.
πεντάλιθα IX, 122. 126.
πενταλιθίζειν IX, 126.
πεντάλιτρος δίκελλα IV, 173.
πεντάμιτρα IV, 52.

πεντάπηχυ IV, 170.
πεντάπουν ib.
πεντὰς I, 127. IX, 100.
πεντασκάτηρος δίκελλα IV, 173. IX, 57.
πεντάχαλκον IX, 70.
πενταχοίνικον IV, 168.
πεντάχορδον IV, 60.
πέντε γραμμαὶ IX, 97. 98.
πεντέγραμμα πεσσὰ IX, 97.
τὰ πέντε δικαστήρια VIII, 125.
πεντεκαιδεκαέτης I, 55.
πεντεκαιδεκήρης ναῦς I, 83.
πεντέκτενα VII, 52.
πέντε πεσσοὶ IX, 97.
ῥαφαὶ τῆς κεφαλῆς II, 36.
χαλκοῖ IX, 65.
πεντεσύριγγον ξύλον VIII, 72.
πεντέχους ὑδρία X, 74.
πεντηκοντάδραχμον IX, 60.
εἷς καὶ πεντήκοντα ἐφέται VIII, 124.
πεντήκοντα ποδῶν περισχοίνισμα ib.
πεντηκονταρχία I, 119.
πεντηκόνταρχοι ib.
πεντηκόνταρχος I, 96.
οἱ πεντήκοντα συνδιαπνέοντες VIII, 155.
πεντηκοντοταλαντία IX, 52.
πεντηκόντορος ναῦς I, 82.
πεντηκοντούτης ἀνὴρ I, 56.
πεντηκοστὴ IX, 30.
πεντηκοστολογεῖν IX, 29.
πεντηκοστολόγια IX, 28.
πεντηκοστολόγοι II, 124. IX, 29. 132.
πεντηκοστολόγος VI, 128.
πεντηκοστὺς I, 127.
πεντόγκιον IX, 82.
πεπαιδευμένος ἵππος I, 196.
πεπαιδευμένως εἰκὼς IV, 146.
πεπαινόμενος πρὸ ὥρας καρπὸς VII, 152.
Πεπαρήθιος οἶνος VI, 15.
τὰ πεπαρῳνημένα VIII, 78.
πεπαρῳνημένος VIII, 79.
πεπαρῴνηται VIII, 78.
πεπαυμένη τῆς τέχνης ἑταίρα IV, 153.
πεπειρᾶσθαι V, 144.
τὰ πέπειρα τῶν σύκων VI, 81.
πέπεισμαι V, 152.
πεπελεκηκέναι X, 78.
πέπερι VI, 66.
λεαίνειν X, 169.
πεπηγὸς γένειον IV, 134.
πεπηρωμένος τοὺς ὀφθαλμοὺς II, 60.
τὴν χεῖρα IV, 188.
πεπηρῶσθαι IV, 188.
πέπισται V, 166.
πεπίστευκα V, 152.
τὸ πεπλανηκὸς IX, 134.
πεπλανημένῃ δόξῃ χρήσασθαι IV, 10.
πεπλανημένη πόλις IX, 21.
πεπλανημένος IX, 158.
δικαστὴς VIII, 12.
πεπλασμένος σοφιστὴς IV, 48.
συμπότης VI, 29.
πεπλανημένως VIII, 13.
πεπληγμένος ἀὴρ II, 116.
πέπλοι Ἀθηνᾶς VII, 50.
πέπλος VII, 49. 50.
πέπλους τείνεσθαι VII, 45.
πεποίηκε μικρὸν πᾶν πρὸς ἃ βούλεται VI, 132.
πεποιημένοι πρὸς ἡδονὴν λόγοι IV, 31.
πεποιημένος χαλκοῦ λέων VIII, 113.
πεποιῆσθαι τὴν ἀκρίασιν ἐντελῆ IV, 40.
ἔμμισθον IV, 46. S.
πέπονες βότρυς I, 243.
πεποιθὼς τὰ αἴσχιστα VI, 127.
τὰς πεπονηκυίας τῶν νεῶν θεραπεῦσαι I, 125.
πεπονημένως VI, 140.
πεπρακὼς ἑαυτὸν ῥήτωρ IV, 36.
τὴν ἡλικίαν VI, 127.
τὴν ὥραν VI, 126.
πεπραμένος ῥήτωρ IV, 35. VI, 190.
πεπράσεται III, 124.
πέπραται VII, 9.
πεπρᾶχθαι IX, 153.
πέπων καρπὸς I, 237.
σικυὸς VI, 46.
πέρα κόρου VI, 42.
ληρώδης VI, 119.
προελήλυθα V, 151.
περᾶται ποταμὸν μεμελετηκὼς ἵππος I, 196.
οὓς οὐκ ἄν τις περάσειεν ἄνευ νεῶν ποταμοὶ III, 103.
ὑπὲρ τὸ πέρας τοῦ κροτάφου II, 85.
περατοὶ πεζῇ ποταμοὶ III, 103.
Περγαία σταφυλὴ VI, 82.
πέρδειν III, 155.
περδίκεια κρέα VI, 33.
πέρδικες VI, 52.
τιττυβίζουσι V, 89.
περδικικὸς οἰκίσκος X, 159.
περδικοτροφεῖον X, 159.
περιάγειν VII, 119.
τὴν μύλην VII, 180.
ὀπίσω τὼ χεῖρε IX, 124.
εἰς τοὐπίσω τὼ χεῖρε IX, 122.
περιάγει τὰς ὀφρῦς εἰς ἡμικυκλίων γραμμὰς V, 102.
περιαγόμενα ἄστρα IV, 156.
περιαγωγὰς συνεῖραι IV, 27.
περιαγωγὴ ἀστέρων IV, 155. 156.
τῶν χειρῶν IV, 96.
περιαγωγῇ χειρῶν χρήσασθαι ib.
περιάθρησις II, 54.
περιαθρεῖσαι f. περιαθρῆσαι IV, 8.
περιακτέον τὸν ἵππον ἐκ φορβειᾶς I, 203.
περίακτοι IV, 126. 131.
περίακτος ὑψηλὴ IV, 130.
περιαμφίδες VI, 90.
περίαπτον φάρμακον IV, 182.
περιαράξαι τὴν ναῦν I, 114.
περιαρράττοντος ἀνέμου I, 111.
περιαρτᾶν ἔρια ταῖς συκαῖς I, 242.
περιβάδην III, 90.
περιβαλεῖν αἰσχύνῃ IV, 32.
τὰς ἄρκυς V, 36.
βρόχοις σειραίοις V, 84.
θριγγὸν I, 225.
τεῖχος I, 174.
περιβαλέσθαι τὰς ἄρκυς V, 36.
νεὼν I, 11.
ῥάχιν I, 225.
τεῖχος I, 160.
χῶμα III, 102.
περιβάλλεται ἀμφίβληστρον X, 132.
περίβαρα VII, 94.
περιβαρὶς VII, 92.
περιβαρίδες VII, 87.
περιβλεπτος II, 56. V, 158.
περιβλέπτως V, 159.
περίβλημα VII, 47.
πρόκροσσον VII, 52.
περιβοᾶν VIII, 154.
περιβόητον VI, 206.
περιβόητος II, 126. V, 158.
περιβοήτως II, 126. V, 159. VI, 208.
περιβόλαια X, 42.
περιβόλαιον ἀλθινὸν IV, 120.
ἐμβαταῖον VII, 46.
περιβολὴ VII, 208.
περίβολος I, 10. IX, 7. X, 183.
περιβόλους περιοικοδομεῖν VII, 120.
περιβομβῶν ὑποκριτὴς IV, 114.
περιβραχιόνια V, 99.
περὶ τὰ γέλγη ἀπῆλθεν IX, 47.
περιγίγνεσθαι IX, 141.
περιγραφέντος κύκλου στοχάζεσθαι IX, 102.
περιγραφὴ IV, 204.
περιγράψασθαι σκιὰν VII, 128.
περιδέης V, 124.
περιδεῖπνον VI, 101. VIII, 66. 146.
περίδειρον II, 135.
περιδέξιος II, 160.
περιδέραια V, 98. X, 142.
περιδέραιον II, 235. V, 55.
περιδετὶς ib.
περιδέρραιον V, 56.
περιδραμόντες τοῦ ἀστέρος κύκλῳ I, 54.
περιδρομὴ ἀστέρων IV, 155. 156.
περίδρομοι ἀνάμματοι V, 29.
περίδρομον ἐργάσασθαι VII, 125.
περίδρομος VII, 52.
ἄρκυες V, 28. 29.
κεφαλῆς II, 40.
οἰκίας IX, 39.
ὀφθαλμῶν II, 71.
περιδῦσαι VII, 44.
περιεβόμβησε βροντὴ I, 118.
περιειλήματα ποδῶν VII, 91.
περιείλησις ἄστρων IV, 156.
περιειλούμενα ἄστρα ib.
περιελάσασθαι κύμασιν I, 225.
τεῖχος I, 160. 174.
περιελαύνειν τὰς κύλικας ἐν κύκλῳ VI, 30.
τὴν μύλην VII, 180.
περιελθόντος ἐξ ὡρῶν εἰς ὥρας τοῦ θεοῦ I, 54.
περιενεγκεῖν τὴν κεφαλὴν IV, 96.
σκιὰν VII, 129.
περιεπτισμένοι VII, 24.
περιεπτισμένος ῥήτωρ VI, 149.
περιεπτισμένως VI, 150.
περιεργάσασθαι νεὼν τῷ ἀγάλματι I, 11.
τεῖχος I, 160.
περίερκτος σκηνὴ X, 183.
περιέρχεται ὁ νυμφίος ὑπὸ χλαμυδίῳ καὶ στροφίῳ VIII, 116.
περιερχθέντα ἐκκλησία IX, 41.
περιεσκεμμένος βασιλεὺς I, 40.
ῥήτωρ IV, 20.
στρατηγὸς I, 178.
περιεσκεμμένως IV, 23.
περιεσκέφθαι IV, 24.
περιεσφιγμένη κεφαλὴν ταινιδίῳ IV, 153.
περὶ τὴν ἕω X, 51.
περιζεῖ ἀφρὸς τοῖς χαυλιόδουσι τοῦ συὸς V, 79.
περιζέοντος τοῦ αἵρος IV, 158.
περιζέον χωρίον V, 110.
περίζωμα VII, 65.
περιζώσασθαι ᾤαν λουτρίδα X, 181.
περιζώστρα II, 166. VII, 65.
περιήγητες (χιτῶν) VII, 57.
περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα IX, 47. S.

περιηκετημένον τῷ λιχανῷ κορίαννον V, 101.
περιήχησε βροντὴ I, 118.
περιθεῖναι τὰς ἄρκυς V, 36.
 χαλινὸν τῷ στόματι I, 184.
περιθέοντα ἄστρα IV, 156.
περιθέοντες παίουσι IX, 113.
περιθέτη (κόμη) II, 35. X, 170.
περίθετος κεφαλὴ II, 35.
 κόμη II, 35. X, 170.
περιθεῖν περὶ τὸν κύκλον IX, 115.
 ἐν κύκλῳ IX, 114.
περιθραῦσαι τὴν ναῦν I, 114.
περιιόντα ἄστρα IV, 156.
περιιόντες κατὰ δήμους VIII, 100.
περικαλύμματα VII, 208.
περικάρδιος ὑμὴν II, 217.
περικάρπια V, 99.
περίκειται αὐτοῦ τῇ γλώττῃ μάτην ἕρκος ὀδόντων VI, 120.
περικέκαρται βραχέα ἐν κύκλῳ IV, 141.
περικεφαλαία I, 86. 135. II, 42. X, 142.
περικεφαλαίας λόφος IV, 61.
περικεχυμένην τῷ τένοντι ἔχων τὴν κόμην II, 25.
περικίων I, 78.
περικλασθέντος τοῦ ἱστοῦ I, 114.
περικνίζειν IX, 113.
περίκομμα VI, 69.
περίκομος IV, 137. 152.
 ἡ ἄβρα IV, 151. 153.
περίκρανον IV, 137.
 ἐξ ἀρνακίδων IV, 139.
 τὸ στέμμα II, 42.
περίκυκλος I, 170.
περιλαμβάνειν τὰς τρίχας ταινίδιον, IV, 151.
περιλέγειν II, 125.
περίλευκα VII, 52.
περίληψις τῶν ψήφων IX, 98.
περιλωπίσαι VII, 44.
περιμένειν III, 89.
περὶ μεσημβρίαν I, 68.
περιμετρεῖν IV, 166.
περίμετρον αὐλοῦ V, 21.
περίναιον II, 173.
περίνεως acc. I, 95.
περίνησσα VII, 52.
περινοεῖν II, 228.
περινοῆσαι IV, 25.
περινοητικὸς II, 229.
περίνοια II, 227.
περίοδος (τὸ ἀγγεῖον) VII, 99. X, 149.
 ἀστέρων IV, 155. 156.
 ἡλίου I, 54.
 πυρετοῦ IV, 186.
περιόδους ἀπνευστὶ συνείρει IV, 27.
ἐν περιόδῳ πλέονας ἔχουσα πρεσβεῖα IV, 28. pl.
περιοικίδες πόλεις VI, 113.
περιοίκιον IX, 39.
περιοικοδομεῖν θριγκοὺς VII, 120. S.
περιοικοδομήσασθαι τεῖχος I, 160.
περίοικοι VI, 113.
τῶν περιόντων ἁπάντων παραχωρῆσαι VIII, 145.
περίοπτοι II, 58.
περιορᾶν II, 55.
περιορμεῖν I, 122.
περιορμίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα I, 122.
περίορθρον I, 68.
περιουσία III, 110. VI, 196.
περιουσιάζων III, 109.
περιουσίᾳ ζῶν ib. S.
τῆς περιουσίας παραχωρῆσαι VIII, 145.
ἐν περιουσίᾳ ὢν III, 109.
περίπατα τρίχες III, 93.
περιπατεῖ ib.
 τρίμα ib. pl.
περίπατος, ἠρεμαῖος ib. pl.
ἀπό τινος περιπάτου ἐν στοᾷ γινόμενος X, 57. pl.
περιπέζα VII, 62.
περιπέζια V, 99.
περιπεζίδες ib.
περιπεπλεγμένα II, 173.
περιπεσεῖν συμφορᾷ III, 99.
περιπετάννυται τὰ εἴναρα I, 143.
περιπέτασον κατάδεσμον ἥβης VII, 66. X, 181.
περιπετάσθαι τὰς ἄρκυς V, 36.
περιπεφραγμένοι ἵπποι I, 141.
περιπήμελος II, 233.
περιπεφλεγμένη ζώνη IV, 158.
περιπλεῖν I, 123.
περιπλέκειν VII, 172.
περιπλοκὴ ib.
περίπλους I, 123.
περιπνέοντος ἀνέμου I, 111.
περιπνευμονία I, 219.
περιπνευμονιᾶν IV, 187.
περίποδα VII, 84.
περιποιήσασθαι χρήματα IV, 29.
περιπόλια IX, 16.
περίπολις VII, 203.
περίπολοι ἔφηβοι VIII, 105.
περιπόρφυρα ἱμάτια VII, 63.
περιπόρφυρος στρωμνὴ X, 42.
περὶ πρώτης δευτέρας καὶ τρίτης φυλακῆς I, 70.
περιρραινόμενοι ἐξιόντες ἐκαθαίροντο VIII, 65.
περιρρανάμενον προσιέναι πρὸς θεοὺς I, 25.
περιρραντήρια I, 8. 32.
περιρρεομένη Φαιδρῷ αἴρει πόλις IX, 20. S.
περιρρέουσαν τῷ μεταφρένῳ ἔχων κόμην II, 25.
 ὑπὲρ τὸ μέτωπον ib.
περιρρέουσα στρωμνὴ X, 42.
περιρρῆξαι που τὴν ναῦν I, 114.
περίσιμα τῷ εἴδει κάλλη VII, 63.
περισκελίδες II, 194. V, 100.
περίσκεψις IV, 22.
οὐ περισκοπῶν τὸ μέλλον III, 117.
περίσπουδος συμπότης VI, 29.
περισσάρτιος ἀριθμὸς IV, 162.
περισταυρῶσαι χαρακώματα I, 61.
περιστεραὶ VI, 52.
 γογγύζουσι V, 89.
περιστερὰ οἰκέτις V, 101.
περιστερεὼν IX, 16.
περιστέρια V, 101.
περιστήσασθαι τὰς ἄρκυς V, 36.
περιστήσασθαι ῥάχον I, 225. S.
περιστίαρχοι VIII, 104.
περιστοιχίσαι &
περιστοιχίσασθαι τὰς ἄρκυς V, 36.
ὁ μὲν περιστρέφεται κηρύττων, οἱ δὲ &c. IX, 123.
περιστρεφόμενα ἄστρα IV, 156.
ὑπὸ τοῦ περιστρεφομένου ληφθεὶς IX, 113.
περιστρέψαντες ὀρθὸν νόμισμα IX, 118.
περιστροφὴ ἄστρων IV, 156.
 λαβυρινθώδης ἱμάντος IX, 118.
 ὀστράκου IX, 112.
περιστροφὶς IV, 170. X, 113. 135.
περιστρώματα VI, 10. X, 42.
περίστυλος τόπος I, 78.
περίστῳον I, 78.
περισφύρια V, 99.
περισφίγξαντες ἰσὲς παῖδες ὀφθαλμῷ ταινίᾳ IX, 123.
περισφὶς II, 235.
περισχιζομένη τῷ μετώπῳ κόμη II, 25.
περισχιζόμενος ἐπὶ μυρίαν ἀκοὴν φθόγγος II, 116.
περισχοινίζεται τὸ δικαστήριον VIII, 123.
περισχοινίσαι ἀγορᾶς μέρος VIII, 20.
 τὸ δικαστήριον VIII, 141.
 τὰ ἱερὰ ib.
περισχοίνισμα VIII, 124.
περιτεῖναι τὰς ἄρκυς V, 36.
περιτέμνειν VII, 83.
περιτετριχωμένον ἕλκος IV, 192.
περιτομεὺς VII, 83. X, 141.
περιτόναια I, 89.
περιτόναιον I, 92. II, 212.
περιτόναιος ὑμὴν II, 224.
περιτραχήλια V, 98.
περιτρέπεσθαι I, 114.
περιτρέχουσι IX, 125.
περίτριμμα V, 144. 162.
περιτρίμματα VI, 183.
περιτροχαλάτη II, 29.
περιττὸς ἀριθμὸς IV, 162.
 ῥήτωρ IV, 20.
περίττωμα τὸ ἐπὶ κεφαλῆς χρήσιμον ζημιωθεὶς II, 26.
περιττῶν καὶ ἀρτίων μαντεία IX, 101.
περιττῶς IV, 23. V, 167.
περιφάνεια VI, 208.
περιφανὴς VI, 206.
περιφανῶς VI, 207.
περιφέρειν τὴν μύλην VII, 180.
 οὐκ ἦν τὰ πηδάλια I, 112.
περιφερὶς IV, 161.
περιφέρεσθαι τὰς μερίδας VI, 55.
περιφερὲς φῦμα IV, 190.
περιφερὴς ἀσπὶς I, 134.
 γραμμὴ IV, 160.
 δακτύλιος VII, 179.
 ζώνη IV, 158.
 λεκανὶς VI, 110.
 τράχηλος V, 57.
περιφερόμενα ἄστρα IV, 156.
περιφέροντες μυρίνην VI, 108.
περιφεύγειν V, 11.
περίφημος V, 158.
πρωῒ περιφλέγειν τὸν ἥλιον X, 51.
περιφλέγοντος τοῦ ἄστρου IV, 158.
περιφλέγον χωρίον V, 110.
περιφλεκτεῖ καύμασι X, 117.
περίφοβος III, 136. V, 124.
περιφορὰ VI, 55.
 ἀστέρων IV, 155. 156.
 κρεῶν VI, 107. Vid. 55.
περίφραγμα I, 142. VII, 116.
περιφράγματα X, 184.
περιχαρακῶσαι I, 161.
περιχαρεία III, 97.
περιχρίει τὸ πρόσωπον V, 102.
περιωδυνία III, 98.
περιωλίσθανον αἱ χεῖρες I, 116.
περιωπὴ II, 54.

περιῶσαι VII, 64.
περκνῆς ἐλαίας I, 61. V, 67.
πέρναι VI, 52.
περόναι VII, 96.
(κνήμης) II, 191. 192.
περόναις διῆρτο VII, 54.
Περσικαὶ X, 168.
Περσικὰ κάρυα VI, 80.
ὑποδήματα VII, 92.
Περσικὴ διφθέρα I, 141.
Περσικὸν ἀγγεῖον X, 164.
ἔκπωμα VI, 96.
ξιφίδιον I, 138.
ὄρχημα IV, 100.
Περσικὸς πῖλος X, 162.
Περσὶς βακτηρία X, 173.
γλῶττα II, 110.
πέρυσι I, 56.
περυσινὸς II, 9.
πεσόντος τοῦ πνεύματος I, 106.
πεσσὰ πεντέγραμμα IX, 97.
πεσσεῖα VII, 203.
πεσσοὶ II, 71.
πέντε IX, 97.
ψῆφοί εἰσι ib.
πεσσεῖς παίζειν VII, 204.
πεσσὸν IX, 97.
πεσσονομεῖν VII, 204. IX, 97.
πέταλα I, 237.
πετάσαντες τὴν ὀθόνην I, 103.
πέτασος X, 164.
πέτευρον X, 156.
πέτρα ἀπορρὼξ V, 77.
πέτραι I, 115.
Πετραία σταφυλὴ VI, 82.
πέτραι ὕφαλοι I, 115.
πέτρα πρόβολος IX, 32.
πετρεινὰ χωρία I, 186.
πετρώδης γῆ I, 227.
πετρώδη χωρία I, 186.
πετταρία I, 84.
πεττεία VII, 210. IX, 97.
πεττεῖα VII, 203. IX, 48.
πεττεύειν VII, 203. IX, 97.
πεττευτὴς ib.
πεττικὴ VII, 210.
πεττικὸν ib.
πεττοὶ VII, 203. X, 150.
πέττω VII, 24.
πεῦκαι X, 111.
πεύκη I, 234.
πεύκης φανὸς X, 117.
πευσίδα X, 103.
πεφασμένως VI, 207.
πεφράχθαι τὰ ὦτα II, 83.
πεφροντικὼς VI, 139.
πεφροντισμένως III, 121. VI, 140.
πεφρυγμένοι πυροὶ VI, 108.
πεφρυγμένων κριθῶν VI, 77.
πεφυγαδευμένος IX, 158.
πεφυγαδεῦσθαι VIII, 23.
πεφυκὼς εὖ ποιεῖν βασιλεὺς I, 41.
πεφύλακται πάλαι V, 166.
πεφυσημένος IX, 147.
πεφυσημένως ib.
πεφυσῆσθαι IX, 145.
πεφυτευμένη κατὰ στίχον γῆ VII, 147.
τῶν πεφυτευμένων στίχος VII, 145.
πέψαι VII, 22.
πηγάζουσα γῆ I, 238.
πηγαὶ I, 238.
τοῦ γένους III, 19.
(ἀφ' ὧν) τὸ δάκρυον ἔρχεται II, 71.
πήγανον VI, 66.
πηγάς τινας ἀφιεὶς ῥήτωρ VI, 147.
πήγασον ἔχον ἐντετυπωμένον νόμισμα IX, 76.
πηγνύειν I, 84.
πηγνύμενος ἀμύλῳ ζωμὸς VI, 60.
πηγνῦται γάλα I, 251.
πηδάλια X, 134. 135.
τὰ πηδάλια οὐχ ὑπήκουεν I, 112. S.
πηδάλιον I, 89.
πηδαλίων ἀπερραγέντων I, 114. S.
πηδᾷν III, 151. IX, 121.
μακρὰ V, 67.
ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα III, 151.
κατὰ μόνου τοῦ ἑτέρου ποδὸς IX, 191.
πηδᾷ πάρδαλις V, 94.
πήδημα IV, 97.
τὸ πήδημα τῆς σφαίρας ὑποδεξάμενος IX, 105.
τὰ πηδήματα ἀριθμοῦντες, ἐπήδων IX, 121.
πηδήματα ἐλπίδες V, 61.
πηδήματος κανὼν III, 151.
πηδημάτων τῶν τῆς σφαίρας πλῆθος ἠριθμεῖτο IX, 105. 106.
πηδῆσαι IV, 96. 98.
εἰ πηδήσειε πρὸς ὕψος τὸ σπέρμα μήλων IX, 128.
πηδητικὸν ζῶον V, 71.
πηδητικὸς III, 151.
ὀρχηστὴς IV, 96.
πηδῶσαι πρεπιτῶς κύνες V, 69.
πηκτίδες IV, 59.
πῆλαι ἀκόντια I, 175.
πήληξ IV, 61.
πήλινα X, 87.
πήλινον X, 189.
πηλίνων λεκὶς X, 87.
πηλὸν ἐργάζειν VII, 165.
πλάττειν VII, 164. 165.
πηλὸς VII, 124. X, 189.
ἀναχύμενος VII, 164.
πηλοφορεῖν VII, 130.
πηλοφόροι ib.
πηλώδης θάλαττα I, 115.
πηλώδη χωρία I, 186.
πηνήκη II, 30. X, 170.
πηνία VI, 79.
διειλκυσμένα IV, 61.
πηνίκα I, 72.
πηνίον VII, 31.
κατάγειν VII, 29. S.
πηνίσασθαι VII, 31.
πῆξασθαι σταυροὺς I, 161.
πηοὶ III, 30.
πῆ πόκα IV, 103.
πήρα IV, 119. X, 160. 172.
πηρίδιον X, 172.
πηρὸς IV, 188.
πήρωσις ib.
πήχεια IV, 62.
πήχεις (ὀργάνων) ib.
πηχυαῖον πλινθεῖον IV, 61.
πηχυαλὶς VII, 53.
πῆχυς II, 140. 158. IV, 170. X, 125. 147.
πία γῆ I, 227.
πίδακες I, 238.
πιδύουσα γῆ ib.
πιέζειν VII, 35.
μὴ πιέζειν μηροὺς εἰ ἐγκαθίζεις ἵππῳ I, 215.
πιέζεσθαι VII, 41.
ἐν ᾧ πιέζεται τοὔλαιον VII, 150.
πιέζων τελώνης IX, 32.
πιεῖν VI, 20. 43. X, 65. 66.
ἐπὶ τῷ πιεῖν θερμῷ χρώμενοι IX, 67.
πίειρα γῆ I, 227.
πιεσθέντων στεμφύλων VII, 151.
πιθάκναι VII, 162. X, 131.
πιθάκνη VI, 14. X, 190.
πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν X, 48.
πιθακνίδες X, 131.
πιθάκνιον VI, 14.
πιθανὸν εἶναι τῷ δήμῳ IV, 27.
πιθανὸς ῥήτωρ IV, 20.
πιθανότης IV, 22.
πιθανῶς IV, 24.
πιθανώτερον εἶναι παντὸς IV, 28.
πίθοι VII, 162. X, 131.
πίθος VI, 14.
ὁ πολυπότης VI, 43.
πίθου ἐπίθημα X, 188.
οἱ τοὺς πίθους πλάττοντες VII, 164.
ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν VII, 163.
πιθῶν VII, 163. 164.
πιθῶνες VI, 15. IX, 49.
πικρία IV, 22.
πικροὶ ἐχθροὶ I, 151.
χυμοὶ II, 110.
πικρὸν βλέμμα I, 192.
πικρὸς VI, 124.
ῥήτωρ IV, 21.
πιλάδιον X, 156.
πιλευτικὴ VII, 171.
πίλημα μαλακὸν II, 233.
Φοινικοῦν VII, 69.
πιλήματα VII, 171.
πιλητὰ ἔσεσθαι κτήματα σώμασιν ib.
πιλητὴς VII, 171.
πιλητικὴ VII, 208.
πιλητικὸς VII, 171.
πιλίδιον ib.
πίλινος ib.
πιλίον VII, 171. X, 158.
πιλῖται VII, 171.
πῖλοι VII, 91. X, 50. 142.
πλεκτοὶ X, 50. E.
πῖλον X, 158.
πιλοποιία VII, 171.
πιλοποιικὴ ib.
πιλοποιικὸς ib.
πιλοποιὸς I, 149. VII, 171.
πῖλος VII, 171.
Λακωνικὸς I, 149.
Μακεδονικὸς X, 162.
Περσικὸς ib.
πίλους λευκοὺς ἔχων ὑπὸ ποσὶν VII, 171. X, 50.
πιμελὴ II, 233.
πιμελώδης ib.
πίλωσις VII, 171.
πίνακες VI, 84. VII, 128. X, 83. 163.
ἐκπέταλοι X, 82.
κοῖλοι ib. E.
κοινοὶ VI, 84. f. κοῖλοι.
πίνακες αἱ μᾶζαι ἐφ' ὧν διενέμοντο VI, 87.
μαζηροὶ X, 84.
πινάκια VII, 128. X, 83. 163.
τὰς πινακίδας ὠρχοῦντο εἴτ' ἐπὶ πινάκων εἴτε πίνακας φέροντες IV, 103.
πινακίδες X, 58.
τῇ πινακίδι ἐνὼν κηρὸς X, 58.
πινάκιον X, 115.
τιμητικὸν VIII, 16.
πινακίσκιον X, 84.
λυχνίου X, 115.

πινακίσκοι VI, 59. 84.
ἰχθυηροὶ VI, 84. X, 82.
φιλλώδεις X, 85.
πινακίσκος ἄπυρος X, 82.
πινακοπῶλαι VII, 197.
πινάκων ξεστῶν δελτοὶ X, 58.
πίναξ III, 84.
ἐγγεγραμμένος X, 84.
ποικίλος ib.
πτυκτὸς IV, 18. X, 58.
ὁ πιναρὸς νεανίσκος IV, 135. 136. E.
δεύτερος IV, 135. 137.
πιναρῶν ἐρίων πόκον VII, 28.
πίνειν VI, 19.
ἀμυστὶ VI, 25.
ἐκ καπηλείου προδόσει VII, 194.
χανδὸν VI, 25.
πῖοι ἄρνες IX, 79.
πίομαι μάρναν VI, 26.
πιπράσκειν VII, 8. 195.
τὰ μαθήματα IV, 43.
τα τέλη IX, 34. 99. pl.
τὰ πιπρασκόμενα VII, 9.
ἀξίως VII, 10.
λυσιτελῶς ib. S.
πιπράσκουσιν ἄξια III, 125.
τὰ διδημευμένα VIII, 99. pl.
ὁ τοῖς πιπράσκουσι προξενῶν VII, 11.
ὁ πιπράσκων τὸν ἐλεύθερον VI, 153.
ἐπίτιμον VII, 10. S.
τὴν φωνὴν VI, 190.
πίσει VI, 60.
πῖσος ib.
πίσσα I, 84.
πισσουργία VII, 101.
πισσουργοὶ ib.
πιστικὸς (f. πειστικὸς) ῥήτωρ IV, 21.
πίστις IV, 33. 34.
πιστὸς ῥήτωρ IV, 34.
πισύγγια VII, 82.
πίσυγγοι ib.
πίττα IV, 196.
πίττῃ καταλήλιπται IX, 112.
πίττινος κάδος X, 185.
πιττοκοπεῖσθαι VII, 165.
πιττοκοπικὴ ib.
πιττοκόπος VII, 165.
πιττοῦν ib.
πιττοῦσθαι ib.
πίττω VII, 24.
πιτύαν μόνον τῶν πολυσχιδῶν ἔχει λαγὼς V, 74.
πίτυλος II, 147.
πιτυρίαι ἄρτοι VI, 72.
πιτύροις ἐοικὸς IV, 192.
πίτυς I, 234. IV, 196. X, 170.
πίων γῆ I, 227.
Πλαγγόνιον μύρον VI, 104.
πλαγιάζειν III, 155.
πλαγία θύρα I, 76.
πλαγίαι πνεύματος ὁδοὶ IV, 80.
πλαγιασάτω τὸν ἵππον I, 204.
πλαγίαυλος IV, 74.
πλάγιον I, 129.
πλάγιος αὐλὸς IV, 74.
ἐκ πλαγίου ἔτριφόν τινες κόμην II, 30.
πλαγιοῦν οὔτε ἑαυτὸν οὔτε τὸν ἵππον I, 205.
πλαγίως ἐγκαθίσαι I, 209.
εἰ πλαγίως θίγοι τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σῦς V, 80.
πλάθανοι X, 112.
πλάθανον VII, 22. 74.
πλαίσια ξυμπακτὰ X, 148.
πλαίσιον I, 129.
πλακοῦντες μεσόμφαλοι II, 169.
Σάμιοι VI, 78.
Φιλοξένιοι ib.
πλακούντων εἴδη VI, 77.
πλακοῦς VI, 73. 78.
πλανᾶν IX, 134.
πλάνη VIII, 14. IX, 134. 158.
ἄστρων IV, 156.
πλανηθῆναι IV, 28.
πλάνης IX, 158.
πλανήτης ib.
πλανήτιδες κύνες V, 63.
πλανητὰ ἄστρα IV, 156.
πλανητὸν V, 170.
πλάνεως ἐν περιόδῳ ἔχουσα πρεσβεῖα IV, 28.
πλανώμενα ἄστρα IV, 156.
πλανώμενον V, 170.
πλασθέντα κήρινα X, 189.
πλάσμα VI, 180. VII, 7. IX, 132.
πρόμηκες ἐκ στέατος καὶ λίτρου X, 150.
πλάσματα VI, 183.
πλάσται VII, 165.
τὰς πλάστιγγας καταβαρεῖς εἶναι IV, 172. S.
πλάστιγγες IV, 171.
πλάστιγξ VI, 110. X, 126.
ταῖς πλάστιγξιν ἐπιθεῖναι IV, 172.
πλαστικὴ VII, 165.
πλάστρα V, 97. VII, 96.
πλαστῶς IX, 136.
πλαταγώνιον IX, 122. 127.
πλάται II, 133. 181.
πλάτανος I, 234.
ἐπὶ πλατάνου ἐξετίθεσαν VIII, 112.
πλατία ἰσχία I, 190.
στέρνα ib.
χείλη IV, 147.
πλατεῖα IX, 38.
πλατεῖαι ὁδοὶ I, 220.
πλατεῖαν σκιὰν ποιούμενοι κλάδοι I, 236.
πλατεῖα πόλις IX, 19.
φωνὴ II, 116.
πλατεῖς πόδες V, 70.
πλατεῖς ποταμοὶ III, 103.
πλάττει τὸ γέννημα ἡ ἄρκτος V, 80.
πλάττειν VII, 165. IX, 133.
πηλὸν VII, 164.
πλίνθους X, 185.
οἱ πλάττοντες τοὺς πίθους VII, 164.
τὰς πλίνθους VII, 163.
πλατύκερως ἔλαφος V, 76.
πλατύλογχα ἀκόντια VII, 157.
πλατύλογχος ἄκων X, 144.
πλατυπόρφυρα ἱμάτια VII, 63.
πλατυπρόσωπος IV, 144.
πλατὺς γέλως VI, 199.
πλέγμα VI, 182. VII, 172. X, 175. 183.
δικτυῶδες IV, 116.
θολοειδὲς VII, 174.
καλάμινον VII, 173.
ἐκ κανάβων VII, 176. pl.
ἐκ λύγων X, 158.
πλέγμασι θηρᾶται ὁ λέων V, 84.
πλέγμα σπάρτινον X, 186.
ἐκ σπάρτου στερεὸν V, 33.
ἐκ σχοινίων VII, 172.
πλέγματα X, 179.
πλεγμάτιον X, 183. 184.
Πλειάδες IV, 142. 159.
περὶ Πλειάδων δυσμὰς I, 62.
ἐπιτολὰς ib.
πλεῖν I, 98. 123.
εἰρεσίᾳ I, 103. pl. S. Vid. 106.
πλεῖον IV, 164.
πρὸς τὸ πλεῖον βαρυνόμενος δικαστὴς VIII, 12.
πλείονας IV, 164.
πλείους ib.
πλειστακόθεν IV, 163.
πλειστηριάζειν IV, 164. Vid. VII, 14.
πλειστοβολίνδα παιδιὰ VII, 206. IX, 95. 110. 117.
πλείω Vid. πλεύσω.
πλέκειν γυργάθους VII, 176.
κοφίνους VII, 173. pl.
ταλάρους VII, 174. 175. pl.
οἱ πλέκοντες κεκρυφάλους X, 192.
σχοίνους VII, 83.
πλεκτὰ κράνη ib.
πλεκτάναι VI, 47.
(μήτρας) II, 222.
πλεκτάνη VII, 174.
πλεκτὴ X, 142.
ἀναδέσμη V, 95.
πλεκτικὴ VII, 172. 207. 209.
πλεκτικὸς VII, 172.
πλεκτικῶς ib.
πλεκτοὶ πῖλοι X, 50.
πλεκτὸν ἀγγεῖον X, 191.
κανίσκιον VII, 176. X, 91.
σκεῦος X, 165.
πλεκτὸς X, 92.
τρίμιτος X, 50.
πλέκων VII, 172.
πλέον IV, 164.
πλεονάζειν ib.
πλεονασμὸς ib.
πλεονεκτεῖν VIII, 7.
τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία VI, 132.
πλεονέκτημα VI, 180.
πλεονέκτης VIII, 7.
πλεονεκτικὸς τύραννος I, 42.
πλεονεκτικῶς VIII, 7.
πλεονεξία ib.
τὴν πλεονεξίαν ποιεῖται καλλώπισμα VI, 132. S.
κατὰ πλέον ἐξορύττειν VIII, 101.
πλέον σεμνύνεται ἢ αἰσχύνεται ἀδικῶν VI, 132.
πλευρὰ II, 162. IV, 161.
δελφάκεια VI, 59.
πλευραὶ VI, 52.
ἀντίστροφοι II, 182.
ἄσαρκοι I, 191. E.
γνήσιαι II, 165. 181.
δώδεκα II, 167.
ἵππου βαθεῖαι I, 189. 191. E.
κυνὸς V, 58. E.
λαγὼ βαθεῖαι V, 62.
οὐ βαρεῖαι V, 69. E.
νόθαι II, 165. 181.
ὀκτὼ II, 165. 167.
πλευρὰ τῶν μαχομένων I, 126.
κατὰ πλευρὰν βιαζόμενος ἄνεμος I, 111.
πλευρὰ (νεὼς) I, 88.
Πιθάκνης X, 48.
πλευρία VI, 52.
πλευρῖται II, 178.
πλευρῖτις II, 166. IV, 187.
οὓς πλεῦσαι ἐργῶδες διὰ τὸ μέγεθος, ποταμοὶ III, 103.
πλεύσω δὲ καὶ καταρέσω f. πλείω δὲ καὶ ἐρέω VIII, 106.

πληγαὶ VIII, 79.
πληγαῖς ἔκοψε VIII, 76.
πληγὰς ἐνετρίψατο ib. S.
πολλὰς συμπῆσαι III, 79.
πληγὴ II, 144.
καιρία IV, 189.
τὰ τῶν πληγῶν ἴχνη ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχων VIII, 79.
τῷ πλήθει ἀδιήγητον III, 88. S.
νεμόμενα VIII, 113.
ἐπὶ τὸ πλῆθος IX, 152.
ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ib. S.
πλῆθος IV, 22. 163. IX, 142.
γυναικῶν IX, 143.
ἔνδημον IX, 9.
πρὸς πλῆθος ἡρμοσμένοι λόγοι IV, 31.
πλῆθος ναυτικὸν IX, 34.
οἰκοδομημάτων IX, 39.
πληθούσης τῆς ἀγορᾶς I, 51.
πλήκτης VI, 130.
πληκτικὴ VII, 139.
πληκτικὸς III, 150. V, 124.
πλῆκτρα X, 134.
πλῆκτρον IV, 62.
(ἡ γλῶσσα) II, 104.
μηροῦ II, 185.
πληκτροποιητικὸς VII, 154.
πληκτροποιητικῶς ib.
πληκτροποιία ib.
πληκτροποιὸς ib.
πλημμέλεια IV, 57.
πλημμελεῖν ib.
πλημμελὲς ib.
πλημμελῶς ib.
πλῆμναι VII, 107. X, 53.
πλήμνη I, 145.
πλημνόδετον ib.
πλημοχόη X, 74.
πλῆξις αἶρες II, 116.
πλήξεις ὁπλαὶ I, 191.
πλῆρες V, 133.
αὔλημα IV, 73.
πλήρεσι πνεύματος γνάθοις ἐμφυσᾷν IV, 68.
πλήρης εἰμὶ V, 151.
θεοῦ (αὐτὴ) I, 15.
πληρούντων τὸ δικαστήριον τῶν θεσμοθετῶν VIII, 123.
πληρωθῆναι θεοῦ I, 16.
πλήρωμα VI, 180. 182.
πληρώματα (νεὼς) ἐντελῆ I, 121.
εὐδόκιμα ib. E.
πληρῶσαι IV, 178.
συμπόσιον VI, 8.
πληρώσασθαι τὸν ἔρανον VIII, 144.
τὴν ναῦν I, 199.
σφενδόνας I, 175.
τόξα I, 164.
πλήρωσις IV, 178. V, 52. VIII, 149.
πλησιάσαι V, 92.
πλησιασμὸς V, 93.
πλησιόχωροι VI, 113.
πλησστηριάζειν VII, 14. Vid. IV, 164.
πλησίστιος VII, 160.
πλήττειν κρόκην VII, 35.
πληττόμενα ὄργανα IV, 58.
πλήττων VIII, 77.
πλινθεῖον X, 185.
πλινθεύειν VII, 163. X, 148.
πλινθευταὶ VII, 163.
πλίνθινοι τοῖχοι X, 49.
πλινθίον IX, 98.
πλίνθοι VII, 124. 163.
πλινθουλκεῖν VII, 163.
πλινθουλκὸς ib.
πλινθουργὸς VII, 163.
τὰς πλίνθους ἀναβαλεῖν πρὸς ἀριθμὸν VII, 119.
πλίνθους πλάττειν VII, 163. X, 185.
πλινθοφορεῖν VII, 130. 163.
πλινθοφόροι VII, 130.
πλιχάδες II, 172.
πλοῖα Λίβυα I, 83.
μακρὰ I, 82. 119. E.
πλοιάρια (εἶδος γυναικείων ὑποδημάτων) VII, 93.
πλοῖα σιταγωγὰ VI, 36.
πλοῖον I, 82. S.
κατάφρακτον I, 92. 119.
μονόξυλον I, 82.
οἰναγωγὸν VI, 23.
φορτηγικὸν I, 83.
(πλοίου) πάθη I, 114.
πλοκάδες II, 28.
πλοκαμὶς II, 27.
πλόκαμον πέπλεκται V, 33.
πλόκαμος II, 27.
πλόκανον VII, 172. X, 128.
πλοκεὺς VII, 172.
πλοκὴ ib.
πλόκια V, 98.
πλόκιον VII, 172.
τὴν τοῦ πλοῦ δυσχέρειαν παραμυθούμενος τελώνης IX, 33.
πλοῦς I, 123.
ἀκαριαῖος II, 33.
ἐξ οὐρίας I, 103.
εὔδιος I, 105. E.
πλούσιος III, 109. VI, 196. IX, 54.
πλουσιώτατοι τριακόσιοι VIII, 100.
πλούταξ III, 109.
πλουτεῖν III, 110.
πλουτηρὸν χρῆμα ib.
πλουτίνδην καταλέγειν VI, 175.
πλοῦτον τὴν ἀρετὴν τιθέμενος III, 114. S.
πλουτοποιὸν χρῆμα III, 110.
πλοῦτος III, 110. VI, 196.
πλουτῶν III, 110.
πλοχμὸς II, 30.
πλῦμα ἰχθύων VII, 40.
ἡ κατατετριμμένη ἑταίρα VII, 39.
τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ πλυνοῦ ib.
πλυνέας ἂν εἴποις τοὺς πλύνοντας VII, 38.
πλύνειν VII, 39. 40.
τὸ λοιδορεῖν VII, 38.
πλυντικὰ VII, 39.
πλυνοὶ VII, 37. 38. X, 135.
πλυνὸν μὴ ποιεῖς VII, 38.
πλύνται VII, 37.
πλυντήρια VIII, 141. X, 135.
πλυντήριον X, 78.
πλυντικὴ VII, 37. 38. 209.
πλύντρα VII, 38.
πλύντριαι VII, 37. 38.
πλυντρὶς VII, 40.
πλώιμοι νῆες I, 121.
πλωταὶ VI, 63.
πλωτῆρες I, 95.
πλωτοὶ ποταμοὶ III, 103.
πνεῖ εὐῶδες II, 75. pl.
τὰ ἴχνη V, 12.
ἴσα πνεῖν VIII, 151.
πνεῖν II, 219.
πνέοντες νωθὲς αὐλοὶ IV, 21.
πνέοντος φιλίου ἀνέμου I, 105. Vid. I, 110.
πνεῦμα II, 75. VI, 121. 181.
ἀποφέρεται ἀπὸ τῶν ἰχνῶν V, 12.
γλυκὺ IV, 72. E.
διασπείρειν IV, 69. pl.
δυσῶδες ἀφιέντα II, 76.
εἰλικρινὲς II, 77.
εἰσκρίνεται κατὰ τὰς ῥῖνας ib S.
ὥσπερ πνεῦμα ἐπαφιέντα τῇ πόλει IX, 159. S.
πνεῦμα ἐπέφλιξε τὰς ἀρούρας I, 53.
ἵππου I, 216.
ἰχνῶν V, 74.
καταπέμπειν εἰς τὸν αὐλὸν IV, 68. S.
μαντικὸν I, 15.
μητρῷον V, 50.
(ῥήτορες) VI, 148.
ἡ ψυχή ἐστιν II, 226. pl.
τὰ πνεύματα ἀποφερόμενα ἔνοντα ἔχων I, 240.
ἁρπάζειν V, 60.
ἕλκειν προσφερόμενα τῇ ῥινὶ II, 74.
διακρίνομεν II, 77.
διαῤῥέοντα ἔχον χωρίον V, 108.
περὶ τὰ ἐτήσια πνεύματα I, 61.
πνεύματα Ζεφύρια I, 138.
πνεύματι ἀφεῖναι εἰς τὸ πέλαγος I, 103.
τῷ πνεύματι ἀφέντες τὰ ἱστία I, 107.
πνεύματος ἀνθεστηκότος I, 110. S.
ἑστηκότος κατὰ πρύμναν I, 106.
κατὰ πρῷραν I, 110.
μαχομένου I, 111. S.
μέγεθος IV, 69. pl.
πεσόντος I, 106. S.
ὁδοὶ II, 235. IV, 80. E.
πλήρεσι γνάθοις ἐμφυσᾷν IV, 68.
προσβολὴ III, 94.
ὑποπλῆσαι τὸ κέρας IX, 128.
τοῦ φέροντος ἀεὶ ὀξύτερος VI, 121.
πνευμάτων ἀκρίτων ὄντων I, 110. pl.
ἀποβολὴ III, 94.
πνευμονίαι λοβοὶ II, 215.
πνέων II, 219.
ἠρεμὸν (λειμὼν) I, 240.
μέγα (αὐλητὴς) IV, 72. S. pl.
πνιγεῖς X, 54.
πνιγεὺς VII, 110.
πνιγηρὸν χωρίον V, 110.
πνιγηρῶς V, 111.
πνῖγος ib.
πνικτὰ X, 107.
πνοαὶ I, 238.
περὶ πνοὰς Ζεφύρων I, 61.
πνοὴ II, 77.
ἐν Πνυκὶ ἐξεκλησίαζον VIII, 132.
Πνυκίτης VIII, 133.
Πνὺξ VIII, 132.
πόα V, 34. X, 166.
ποάζειν VII, 142.
πόαι V, 9.
πόα Μηδικὴ VIII, 142.
πόαν ἐπιβαλόντες V, 82.
ποάστριαι VII, 141.
γυναῖκες VII, 148.
ποάστειον VII, 184.
ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν I, 165. II, 195.
ποδάγρα II, 195. IV, 189. V, 53.

(ἡ

(ἡ ποδοστράβη) V, 32.
ποδάγραι (τὸ ἐργαλεῖον) V, 19. X, 141.
ποδαγρᾷν II, 195.
ποδάγρης ἀνὴρ IV, 189.
ποδάκτης VII, 157.
ποδαλγεῖν II, 196.
ποδαλγὴς ib.
ποδαλγία II, 196. IV, 189.
ποδανιπτὴρ X, 78.
ποδάνιπτρον ib. Vid. II, 196.
πόδα προβεβηκὼς τὸν ἕτερον III, 91.
ποδάρια II, 196.
τοὺς πόδας αἰωρεῖν ὑγροὺς I, 215. Vid. IX, 121.
τοὺς πόδας διάστρεφει κύνες V, 62.
ᾧ ἐναπονιπτίον σκεῦος X, 77.
ἐνειλιγμένος X, 50.
κατὰ πόδας ἐφίπεσθαι V, 10.
τοὺς πόδας τοῦ ἵππου στερεοῦν καὶ κρατύνειν I, 208.
σπουδαῖοι III, 149.
ὑποσκελίζοντα χωρία I, 187. S.
κατὰ πόδας οὐραίους ἱστάμενοι ἵπποι I, 210.
χωρεῖν V, 60.
ποδεῖα II, 196.
πόδεια VII, 91.
τριμίτινα VII, 92.
πόδες VI, 47.
οἱ πόδες καλούμενοι ἐνευθετήθησαν IV, 91.
πόδες οἱ ὄπισθεν V, 70.
ὀπίσθιοι I, 193. pl. S.
πρόσθιοι I, 193. V, 70. pl. S.
ὡς τὼ πόδε ὑποτρέμειν II, 15.
ποδεῶν ἀσκοῦ II, 196.
ποδηγῶν I, 98.
ποδήρεις χιτῶνες VII, 63.
ποδήρης χιτὼν II, 196. IV, 120.
πόδια X, 49.
ποδίας (ὁ βόλος) VII, 205.
ποδίδες X, 168.
ποδὶ διαβατοὶ ποταμοὶ III, 103.
κρούσαι τὴν τοῦ ἵππου γαστέρα I, 210.
ποδὶ σιμῷ παίειν τὸν γλουτὸν IX, 126.
ποδισμὸς IV, 99.
ἐν τῇ ποδοκάκῃ εἱρχθῆναι VIII, 72.
ποδοκάκκη II, 195.
ποδονιπτὴρ II, 196.
ποδόνιπτρον ib. Vid. X, 78.
ποδὸς μέρη I, 11. 197.
κατὰ ποδὸς μόνου τοῦ ἑτέρου πηδᾷν IX, 121.
ποδοστράβαι V, 77.
ποδοστράβη II, 196. IV, 182. V, 32. 33. X, 149.
ποδοχῶν I, 98.
ποδώκεις δρομεῖς III, 149.
κύνες V, 60.
ποδώκης II, 194.
ἵππος I, 195.
τῶν ποδῶν νίπτρον VII, 40.
ποδῶν πεντήκοντα περισχοίνισμα VIII, 124.
περιειλήματα VII, 91.
τὰ πρανῆ V, 68.
σημεῖα V, 11.
τὰ ὕπτια δασυνόμενος λαγὼς V, 68.
ποδώνυχον X, 191.
πόθος III, 72.
τῷ πόθῳ φλέγεσθαι III, 68.
ποιεῖν IV, 17.
εὖ ποιεῖν τοὺς γονέας VIII, 86.
ποιεῖν ἔκφαντα V, 147. S.
ἥλους VII, 107.
μέτρα ὑγρὰ καὶ ξηρὰ VIII, 130.
ποιήματα IV, 17.
ὑπερῷα VII, 119.
τί ποιεῖς ἐν μέσῳ; IX, 125.
ποιεῖσθαι ἀποβάσεις ἐκ νεῶν I, 125.
καμπὰς I, 204. S.
πρόσοδον πρὸς τοὺς θεοὺς I, 25.
ποίημα VII, 7. Vid. IV, 17.
ἐπὶ ποιήμασι παραλλάττων IV, 52.
ποιήματα (τὰ τέκνα) III, 12.
ποιῆσαι VII, 127.
θεὸν I, 13.
οἱ ποιήσαντες III, 8.
ποιήσας V, 149.
ὁ ποιήσας III, 8.
ποιήσασθαι I, 27.
ἐφ' ἑαυτοὺς I, 166. S.
ἐκβολὴν τῶν φορτίων I, 99.
κατήκοον τὸν δῆμον IV, 28. S.
παῖδας III, 13.
σπονδὰς IV, 29. S.
συμβάσεις I, 153.
εἰς ποίησιν ἐμμανὴς IV, 52.
ποίησις VII, 127.
ἀγαλμάτων I, 11.
ποιητὴς IV, 52.
αἰσχρῶν ᾀσμάτων VI, 123.
γελοίων VI, 122. 123.
ποιητικαὶ τέχναι VII, 135. 153.
φωναὶ II, 109.
ποιητικὴ IV, 16.
ζώων τέχνη VII, 126.
ποιητικὸν μέλος IV, 56.
ποιητικὸς IV, 16. 52.
ποιητικῶς IV, 16.
ὁ τοῦ ποιητοῦ τάφος IX, 100.
ποικιλεὺς VII, 35.
ποικίλη μίτρα τὴν κεφαλὴν κατείληπται IV, 153.
ποικίλη στρωμνὴ X, 42.
ποικιλία IV, 50.
ποικίλλειν IV, 49. VII, 34.
ἄνευ ποικιλμάτων ἐσθήματα VII, 51.
ποικιλόδιφρος VII, 112.
ποικίλον IV, 115. VII, 47.
ποικίλος μάσθλης VII, 93.
πίναξ X, 84.
σοφιστὴς IV, 47.
ποίκιλσις VII, 34.
ποικιλτὴς VII, 34. 35.
ποικιλτικὴ τέχνη VII, 34.
ποικιλτικὸς ib.
ποικιλτικῶς ib.
ποικίλως IV, 51.
ποιμαίνειν I, 250. VII, 185.
ποιμένες VII, 185.
ποιμενικὰ αὐλήματα IV, 56.
ποιμένων μοῦσα IX, 12.
ποιμὴν I, 249.
ποίμνια I, 249. VII, 185. IX, 16.
ποιμνῖται κύνες VII, 185.
ποιούμενος πρόσοδον τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 37.
ποιῶ V, 156.
ποιῶν IX, 6.
τί ποιῶν ἀπώλετο ὁ ἔκγονός σου; IX, 125.
πῆ πόκα IV, 103.
χίλια πόκα βιβάντι IV, 102.
πόκον ἐρίων πιναρῶν VII, 28.
τῇ πόλει ζῶν III, 67.
πολεῖν ἔραρε I, 223.
τῇ πόλει ἐπαφεῖθη ὥσπερ χιὼν IX, 139.
πόλεις ἀπίστησαν I, 180.
περιοικίδες VI, 113.
Πολέμαρχος (Ἀθήνησι) I, 128. VIII, 85. 91.
εἰς τὴν πολεμίαν κατέλαβον I, 180. S.
τῆς πολεμίας ποι ἀποβαίνειν I, 125. S.
πολεμικὴ IV, 99.
πολεμικοὶ ἄνδρες I, 156.
πολεμικὸς I, 150.
ἵππος I, 195.
στρατηγὸς I, 178.
πολεμικὸς μὲν, οὐ φιλοπόλεμος δὲ I, 41.
τῶν πολεμικῶν ἐπιστήμων I, 157.
πολεμικῶς ib.
πολέμιος III, 62.
θηρίων V, 9.
πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθόντες ἄνευ τοῦ πεμφθῆναι VIII, 52.
πολεμίους κακῶσαι IV, 29.
φοβῆσαι ib. S.
πολεμιστήριοι ἵπποι I, 181.
πολεμιστήριος ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
πολεμιστηρίου σαλπίσματος μέρη IV, 86.
πόλεμοι ἀκήρυκτοι VIII, 139.
ἔκδημοι I, 177. IX, 9. E.
πολέμοις ἀκηρύκτοις χρώμενοι I, 151. S.
πόλεμον προκηρύξαι IV, 93.
εἰς πόλεμον συνέπεσον I, 154.
πολεμοποιεῖ ib.
πολεμοποιὸς τύραννος I, 42.
πόλεμος I, 153.
ἐμφύλιος VIII, 110.
ἀκήρυκτος IV, 93.
πολέμου βοὴν ὃς οὐδ' ἂν ἐνέγκοι ἵππος I, 198.
ἐπὶ πολέμου ἐπικηρυκεύσασθαι IV, 93. S.
πολεμοῦντες ἀκηρύκτως ἐχθροὶ I, 151.
μέχρι τοῦ διδάξασθαι ib. pl.
πολέμου στόμα II, 100.
τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντων ἐπιτάφιος ἀγὼν VIII, 91.
οἱ τῶν πολέμων ἐπιμελούμενοι VIII, 94.
κοινωνοὶ I, 152.
πόλεων μέρη IX, 27.
ἐν οἰκήσει σχήματα τρία IX, 28.
πόλεως ἀνάστασις III, 91.
πόλεως βασιλέως IX, 99.
μέρη IX, 6. 8. 41. 50.
τὰ αἴσχιω IX, 48.
ἀπὸ πόλεως ὀνόματα IX, 26.
πολῖσαι I, 222.
ἡ πολιὰ κατάκομος IV, 138. 139.
πολιεῖς θεοὶ IX, 26. 40.
πολίζειν IX, 7.
πολίζων IX, 6.
τὴν πόλιν κατέλαβε IX, 159. S.
τειχίσαι I, 174. S.
διὰ χειρὸς ἔχειν II, 153.
πολιοκρόταφος II, 12.
πολιορκῆσαι I, 167.
τῆς πολιορκίας τὸν χρόνον παρατεῖναι ib.
πολιὸς II, 12.
ὁ πολιὸς θεράπων IV, 149.
Πόλιος οἶνος VI, 16.
πολιὸς Σάτυρος IV, 142.
πολιοῦσθαι II, 21.
πολιοῦχοι θεοὶ I, 24. IX, 16.

πόλις IV, 142. IX, 6. 7. 8. 27. 40.
ἄπολις III, 58.
ἀρχαία IX, 19. E.
ἀτείχιστος I, 174. S.
γηρῶσα IX, 18. E.
δυσχείμερος IX, 23. E.
ἔκμετρος IX, 21. E.
ἔναγχος κτισθεῖσα IX, 18. E.
ἔρημος IX, 24. E.
εὔξενος IX, 25. E.
ἠπειρῶτις IX, 17. E.
λογίμη II, 122.
ὅριος IX, 22. E.
πόλισμα IX, 24.
πολισμάτιον ib.
πόλις τετειχισμένη I, 174. S.
πολιστὴς IX, 6.
πολῖται ἐγγεγραμμένοι ἐν λευκώματι VIII, 104.
πολιτεία IX, 26.
ἔκδημος ἡ πρεσβεία IV, 28.
τὴν πολιτείαν καταλύων IV, 35. VI, 152. S.
μεταφέρων ἄνω καὶ κάτω VI, 130.
συμφυλάττων IV, 34. S.
τῆς πολιτείας ἐπιμεληταὶ τριάκοντα VIII, 112.
μεταβολὴ IV, 38.
τὰς πολιτείας τῶν νεωτέρων ἐφορῶντες VIII, 114.
πολιτείας σύγχυσις VI, 178.
τυχεῖν ἐκ δόγματος κοινοῦ III, 56.
ἡ πολιτεία τιμὴ ξένων VIII, 140.
πολιτεύειν IX, 26.
πολιτεύεσθαι ib.
πολιτευόμενοι ib.
πολιτευόμενος ἐπὶ χρήμασι VI, 190. S.
πολίτης III, 51. IX, 7. 26.
πολιτικὴ IV, 6.
σοφία IX, 26.
πολιτικὸς IV, 16. 25.
ἀνὴρ IX, 26.
βίος IV, 40.
λόγος IX, 26.
ῥήτωρ IV, 20.
πολιτικῶς IV, 16.
πολιτογραφεῖν III, 56.
πολιτοκοπεῖν IX, 26.
πολιτοκοπία ib.
πολίχνη IX, 24.
πολίχνιον ib.
ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ IX, 152. 153.
πολλαγόρασος VI, 15.
πολλὰ καὶ ἄκριτα (λέγων) VI, 146.
πολλάκις ἐπαναλαβὼν VI, 140.
πολλαπλασιάζειν IV, 164.
πολλαπλάσιον ib.
πολλαπλασιόνως ib.
πολλαπλασίων ib.
πολλαπλοῦς σοφιστὴς IV, 47.
πολλαχόθεν IV, 103.
πολλὴν σκιὰν ποιούμενοι κλάδοι I, 236.
πολλῇ χειρὶ II, 150.
πολλοστημόριον IV, 165.
πρὸ πολλοῦ I, 72.
ὃν πολλοῦ ἄν τις ἡγήσαιτο τοῦ μηδενὸς V, 162.
τοὺς πολλοὺς διαπτύων III, 66. S.
ἐπὶ πολλῷ μαθεῖν IV, 46.
πολλῶν προσδεὶς V, 170.
πολλῷ ῥέων ῥήτωρ IV, 21. VI, 141.
πολλῶς IV, 23.
ἐπὶ πολλῷ τετιμημένα VII, 10.
πόλος IV, 161.
ὁ δεικνὺς τὰς ὥρας VI, 110. IX, 46.
(ἡ κεφαλὴ) II, 38.
(πολὺ III, 88.) S.
ὡς τὸ πολὺ IX, 152.
πολυαγρία V, 12.
πολυάδελφος VI, 171.
πολυάνδρεια IX, 15.
πολύανδρος VI, 171.
πολυανθὴς ib.
λειμὼν I, 240.
στρωμνὴ X, 42.
πολυανθρωπία II, 5.
πολυάνθρωπος II, 5. VI, 171.
ὁδὸς III, 96.
πολυάργυρον ἱερὸν I, 23.
πολυάργυρος III, 109. VI, 170.
τράπεζα III, 84.
πολυαρμόνιον IV, 63.
πολύγαμος III, 47. 48.
πολυγείτων VI, 171.
πολυγενὴς πόλις IX, 21.
πολύγλωσσος VI, 170.
πολύγλωττος II, 108. VI, 170.
πολυγνωμόνως IV, 23.
πολυγνωμοσύνη IV, 22.
πολυγνώμων ῥήτωρ IV, 20.
πολύγωνον V, 73.
πολυγώνης VI, 171.
πολύγωνα σχήματα IV, 160.
πολυγώνιος IV, 161.
πολύδακρυς II, 63. VI, 202.
πολύδενδρα ὄρη I, 228.
πολύδενδρος VI, 171.
πολύδημος πόλις IX, 21.
πολυδουλεία III, 80.
πολύδουλος III, 80. VI, 171.
πολυδωρία III, 118.
πολύδωρος ib.
πολυειδὲς σῶμα παρδάλεως V, 83.
πολυειδὴς VI, 171.
λειμὼν I, 240.
πολυέραστος III, 72.
πολυέταιρος III, 62.
πολυετὴς γέρων II, 15.
ἄνθρωπος I, 58.
οἶνος ib.
χρόνος ib.
πολύζυγος ναῦς I, 83.
πολυήκοος VI, 170.
πολυθεάμων ib.
πολύθηρα ὄρη V, 13.
πολυθηρία ib.
πολύθηρος ἄγρα ib.
ὕλη ib.
πολυθρέμμων VI, 171.
πολυθρύλλητον VI, 206.
πολυθρύλλητος IV, 159. VI, 99.
πολυθρυλλήτως VI, 206.
πολύθυρος VI, 171.
πολυΐστωρ VI, 170.
πολυκαμπῆ μέλη IV, 66.
πολυκαμπὴς αὐλὸς IV, 67.
πολύκαμπτον αὔλημα IV, 63.
πολυκαρπία I, 51. 240.
πολύκαρπον δένδρον I, 240.
χωρίον I, 239.
πολυκίνητον V, 170.
Πολυκλείτου χεὶρ II, 150.
πολύκομπος αὐλὸς IV, 67.
πολυκτημοσύνη III, 110. VI, 196.
πολυκτήμων III, 109. VI, 196. 170.
πολυκύμων λιμὴν I, 101.
πολυλογεῖν X, 51.
πολυλογία II, 121. IV, 22. 149.
πολυλόγος II, 121. VI, 119. 146. 149. 170.
ῥήτωρ IV, 20.
πολυλόγως IV, 24.
πολυμαθὴς IV, 11.
πολυμελὴς VI, 170.
αὐλὸς IV, 67.
πολυμελπὴς αὐλὸς ib.
πολυμελῶς IV, 57.
πολυμήκης αὐλὸς IV, 67.
πολυμηχανία VII, 189.
πολυμήχανος ib.
πολυμιγὴς V, 170.
πολύμιτος VII, 31.
πολυμνήστη III, 48.
πολύμνηστος ib.
πολύμορφος VI, 171.
λειμὼν I, 240.
πάρδαλις V, 83.
στρωμνὴ X, 42.
πολὺν νοῦν ἀπαγγέλλων βραχέσι ῥήμασι VI, 149.
πολύνοια II, 228. IV, 22.
πολυνοίᾳ μᾶλλον ἢ πολυλογίᾳ χαίρων VI, 149.
πολύνους II, 229.
μᾶλλον ἢ πολυλόγος VI, 149.
ῥήτωρ IV, 20.
πολύνυμφος II, 48.
πολύνως II, 230. IV, 23. VI, 150.
πολύξενος III, 59.
πόλις IX, 21.
πολύξυλος VI, 171.
πολύοινοι ἄμπελοι I, 243.
πολύοινος VI, 171.
πολυοινότατον χωρίον VI, 22.
πολυέστιον II, 197.
πολυόφθαλμος Ἄργος IV, 141.
ἐκ τοῦ πολυ σύνθετα VI, 170.
πολυπαιδία III, 14.
πολύπαις III, 14. VI, 171.
πολυπλανὴς πρεσβεία IV, 28.
πολυπλάνητος VI, 170.
πολύπλευρον IV, 161.
πολυπληθία IV, 163.
τὰ πολύποδα II, 195.
πολυπόδεια κρέα VI, 33. 47.
πολύπολις χώρα IX, 27.
πολύπονος VI, 170.
πολυπόρευτος ib.
πολύπορος VI, 171.
πολυπότης VI, 43. 171.
πολύπους II, 195. VI, 171.
ἰχθὺς II, 26.
νόσημα II, 78.
πολυπραγμονῶν VIII, 31.
πολυπραγμοσύνη IV, 38. VIII, 132.
πολυπραγμοσύνην παρενδείκνυται IV, 145.
πολυπράγμων VI, 170.
πόλις IX, 23.
ῥήτωρ IV, 36.
πολυπρόβατος VI, 171.
πολυπρόσωπος VI, 170.
πολύπτυχον γραμματεῖον IV, 18.
πολύρριζος θάμνος V, 48.
πολύρρους VI, 170.
ποταμὸς VI, 148.
πολυσαρκία II, 233.
πολύσαρκος ib.
πολυσιτία I, 51.
πολύσιτος VI, 34. 42. 171.
πολυσκώμμων VI, 171.
πολὺς ὄμβρος I, 116.

παράλογος II, 119.
ῥέων ῥήτωρ IV, 20.
ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
πολύστροφος τὴν γνώμην VI, 131.
πολυσχημάτιστον V, 170.
πολυσχημόνως IV, 98.
πολυσχήμων VI, 171.
ὀρχηστὴς IV, 96.
πολυσχιδὴς V, 170.
πολυσχιδῆ V, 74.
πολυσώματος II, 235. VI, 170.
πολυτάλαντον ἱερὸν I, 23.
πρᾶγμα IX, 54.
πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος ib.
πολυτεκνία III, 14.
πολύτεκνον V, 73.
πολύτεκνος III, 14.
πολυτελὴς VI, 171.
πολύτιμοι λίθοι IX, 49.
πολύτιμος VI, 171.
πολυτοκον V, 73.
πολύτρητος αὐλὸς IV, 80.
πολύτριχος πώγων II, 24.
πολυτροπία IV, 50.
πολύτροπον αὔλημα IV, 73.
πολύτροπος VI, 170.
σοφιστὴς IV. 47.
πολυτρόπως IV, 51.
πολύυδρος VI, 171.
πολύυλος ib.
πολυφημία V, 158.
πολύφημος VI, 170.
πολύφθογγος αὐλὸς IV, 67. 77.
πολυφιλία III, 63.
πολυφίλεις ib.
πολυφιλότιμος ib.
πολυφορία I, 240.
πολύφορον V, 170.
πολυφόρον δένδρον I, 240.
πολυφόρος γῆ I, 227.
λειμὼν I, 240.
πολυφωνία II, 112. VI, 148.
πολύφωνος II, 111. V, 154. VI, 170.
αὐλὸς IV, 67.
πολύχαλκος VI, 171.
πολύχειρ II, 150. VI, 170.
πολυχειρία II, 149. 150.
πολύχορδον IV, 63.
πολύχορδος αὐλὸς IV, 67.
πολυχρηματία III, 110. VI, 196.
πολυχρήματος III, 109. VI, 170. 196.
πολυχρημοσύνη III, 110.
πολύχρουν παραπέτασμα X, 32.
πολύχρους λειμὼν I, 240.
πολύχρυσον ἀρχεῖον I, 23.
πολύχρυσος III, 109. VI, 170.
πολυχρώματος λειμὼν I, 240.
σοφιστὴς IV, 48.
πολφοὶ VI, 61. 62.
πολφοφάκη VI, 61.
πόμα VI, 15. 182.
πομπεῖον IX, 45.
πομπείων ἐπισκευαστὴς X, 16.
τὴν πομπὴν πέμπουσι τῇ θεῷ VIII, 94.
πομπῆς ἐπισκευαστὴς X, 16.
πομπικὴ σάλπιγξ IV, 89.
πομπικοὶ ἵπποι I, 181.
πομπικὸν αὔλημα IV, 73.
φθέγμα σάλπιγγος IV, 86.
πομπικὸς ἵππος I, 195. 211.
πομπῶν κήρυκες VIII, 103.
πομφόλυγες V, 101. VII, 96.
πονεῖν III, 143.
πονεῖσθαι I, 157.
πονηρεύεσθαι IV, 15.
πονήρευμα VI, 182.
πονηρία IV, 12.
πονηρίας δόξα VI, 136.
πονηρὸν τὸν εἴσπλουν ἔχων λιμὴν I, 101.
τὸ στόμα ἔχων λιμὴν ib.
τάριχος VII, 27.
πονηρῶς IV, 14.
πονῆσαι III, 121. 153.
πονήσας VI, 139.
πόνοι III, 143.
πόνον ἔχουσα πρεσβεία IV, 28.
πονος I, 157.
πονούμενος III, 104.
ποντικὰ ταρίχη VI, 48.
ποντικοὶ τάριχοι VI, 49.
πόπανα προσφέρειν I, 28.
ποππύζουσιν ἵπποις V, 89.
ποππύζεται ζευγηλατρὶς VII, 185.
ποππυσμῷ παριστάναι I, 210.
πόρδαλις VII, 202.
ποςεία Vid. Not. III, 92.
πορεῖα ib.
θαλάττια I, 83.
τὰ ὀχήματα III, 92.
πορεύεται ib.
πορευόμενος ib.
πορθῆσαι I, 169.
πορθμεῖον I, 82.
πορθμεῖς VII, 190.
πορθμεὺς VI, 128.
πορθμεῖον VII, 190.
πορθμεῖς I, 82.
πορθμὸς IX, 18.
(ὁ κοῦφος ἄνθρωπος) VI, 121.
ἐκ πορθμοῦ μύραινα VI, 63.
πορθμῷ προσοικοῦσα πόλις IX, 27.
πόριμος ῥήτωρ IV, 34.
πορισμὸς ib.
ποριστὴς ib.
πορκεῖς VII, 137.
πόρκης VII, 157.
πόρκοι I, 97. X, 132.
οἱ τῷ πόρκῳ χρώμενοι VII, 137.
πόρναι VII, 201.
ταῖς πόρναις ὁμότοιχος VI, 126.
πορνεία VI, 189.
πορνεῖα VII, 201. IX, 34.
πορνεῖον IX, 45.
πορνεύεσθαι VII, 202.
πορνεῦσαι κατὰ συγγραφὴν VIII, 140.
πορνεύτρια VII, 201.
πόρνη VI, 189.
ὡς πόρνη σαπρὰ VII, 202.
πορνίδιον VII, 201.
πορνοβοσκῆσαι VII, 202.
πορνοβοσκία ib.
πορνοβοσκοὶ IV, 120. VII, 201.
πορνοβοσκοῖς συνὼν VI, 188.
πορνοβοσκὸς IV, 143. 145. VI, 128.
πορνοβοσκῶν VI, 188.
πόρνοι VII, 201.
πόρνος VI, 126. 152.
πορνοτελῶναι VII, 202. IX, 29.
πόρος III, 129.
κυματίας ἐν I, 109. S.
πρῶτος II, 222.
σκολιὸς τῆς ἀκοῆς II, 84.
πόρους ἐξευρεῖν IV, 28.
πόρπη VII, 54.
πορφύρα VIII, 140.
πορφυρᾷ ἐσθὴς IV, 119.
πορφύραι VI, 47.
πορφυραῖ ῥάβδοι ἐν τοῖς χιτῶσι VII, 53.
πορφύρας ὀκτὼ κύκλοι VII, 170.
περὶ πορφύρας ὅπως τὴν ἀρχὴν εὑρέθη I, 45.
πορφυρᾶ στρωμνὴ X, 42.
τῇ πορφύρᾳ συνύφαντος χλαμὺς VII, 48.
πορφυρεὺς I, 96.
πορφυρευταὶ VII, 137.
πορφυρευτὴς I, 96.
πορφυρευτικὴ VII, 137.
πορφυρὶς VII, 55.
πορφυροβαφεῖς ἐσθῆτες VII, 63.
πορφυροβάφος VII, 169.
πορφυρομιγὴς ἐσθὴς VII, 48.
στρωμνὴ X, 42.
πορφυροῦν πῆχυν παρυφασμένον ἔχειν ἱμάτιον VII, 53.
ταινίδιον IV, 120.
πορφυροῦς κάνδυς VII, 58.
καυνάκας Acc. VI, 11.
συρτὸς IV, 118.
Ποσειδῶν, ἐννοσίγαιος I, 24. pl.
Ποσειδωνιὰς (φυλὴ) VIII, 109.
πόσθη II, 171.
πόσθης ἔρημος II, 176.
τοῖς ποσὶν ἐγχειρούμενοι II, 153.
περὶ τοῖς ποσὶ κοσμήματα V, 99. πῖλοι X, 50.
ποσὶ λακτίζειν V, 94.
περατοὶ ποταμοὶ III, 103.
ὑπὸ ποσὶ πίλους λευκοὺς ἔχων X, 50.
πόσις θερμοῦ IX, 69. 70.
ἐξ ἴσου VI, 22.
Σκυθικὴ VI, 25.
τελευταία VI, 100.
ποταμοὶ I, 238. IX, 49.
οὐ διαβατοὶ ποδὶ III, 103. E.
μεγάλοι ib. E.
ποταμοῖς ἔτρεφον κόμην II, 30.
ποταμὸν περάσαι μεμελετηκὼς ἵππος I, 196.
ποταμὸς IV, 142. VI, 147. metaph.
ἄβατος II, 200.
διαβατὸς I, 30. II, 200.
κυκλοβόρος X, 185.
μεθόριος IX, 8.
ποταμοῦ δίκην ῥέων ῥήτωρ IV, 21.
ποταμῶν ἄνθηρα IX, 49.
πότε I, 72.
ποτὲ ib.
πότερα κινῶ ἢ ἐπισθίω; VII, 196.
ποτήρια VI, 95. X, 66.
ποτήριον ἅλμης VI, 107.
πότης VI, 19.
λύχνος VI, 20.
ποτικὸς VI, 19.
ποτίκρατον II, 42. VI, 9.
ποτικῶς VI, 20.
πότιμος οἶνος I, 248.
πότις γυνὴ VI, 19.
μὴ πότις στίλβῃ VI, 103.
ποτίστατος VI, 19.
ποτνιᾶσθαι I, 26. VI, 201.
ποτνίασις VI, 202.
ποτὸν VI, 15.
ἐπαινέσει VI, 23. S.
καρηβαρικὸν II, 41.
τὸν πότον λῆξαι VI, 112.
πότος VI, 7. IX, 69.
μεταδόρπιος VI, 30.
τὸ τοῦ ποτοῦ λείψανον εἰ κτυπήσειε κοτταβήσαντων IX, 128.
ποτοὺς (f. πότους) ἐποιοῦντο VI, 26.
ἐν τῷ ποτῷ διαμιλλᾶσθαι VI, 19.
ποὺς II, 194.

βαλαντίου X, 152.
κεφάλου X, 35.
κυλλὸς IV, 188.
(τὸ μέτρον) IV, 170.
πρᾶγμα IX, 150.
ἅγιον I, 33. E.
δημόσιον IX, 10.
διωρισμένον IX, 8.
πρᾶγμά τι ἐνσκευάσαι X, 14.
πρᾶγμα ἐσκευοποιημένον X, 15.
νομισματοπωλικὸν IX, 51.
πολυτάλαντον IX, 54.
πράγματα ἐπιχειλῆ II, 89.
ἔχουσα ἐν περιόδῳ πρεσβεία IV, 28.
πραγματείας ὀψοποιητικῆς σοφισταὶ VI, 70. 71.
τῷ πράγματι εἰδὼς χρῆσθαι V, 144.
τοῦ πράγματος ἐρῶ V, 165.
πραγμάτων γράμματα προκρίνει V, 102.
εὕρεσις VI, 178.
τῶν πραγμάτων νεῦρα II, 234.
πρᾶγμα χαρητικὸν IX, 13.
πραείας αὔρας I, 105.
τὰ πραθέντα VII, 9.
πρακτὴρ V, 103.
πρακτῆρες VIII, 114.
πρακτικαὶ τέχναι VII, 135.
πρακτικὸς βίος IV, 40.
πράκτορες VIII, 114.
Πράμνειος οἶνος VI, 16.
πράμνησια VII, 150.
Πραμνίας ἀμπέλου κλῆμα ib.
πράνη I, 187.
τὰ πρανῆ τῶν ποδῶν V, 68.
πρανὴς βέλος VII, 104.
πρᾶξαι V, 103.
πᾶν ἂν πράξας VI, 131.
πράξεων μέλλησις VI, 179.
πρᾶξις V, 103. 156. IX, 157.
πᾶν ἂν πράξοιτο ἐπὶ χρήμασι III, 112.
πρᾷοι (ἰχθροὶ) I, 151.
πρᾷον ἦθος III, 65.
πρᾷος III, 65. V, 138.
βασιλεὺς I, 40.
δικαστὴς VIII, 10.
ἵππος I, 195.
πρᾳότερα φθέγματα II, 118.
πρᾳότερει τὰ φθέγματα ib.
πρᾳότερος τοῦ λίαν ἀκριβῶς IX, 33.
πρᾳότης III, 65. VIII, 11.
πρασιῖος στρωμνὴ X, 42.
πράσεως καὶ ὠνήσεως οὔσης πολλῆς I, 52.
πρασιαὶ I, 228.
πράσιμα VII, 8.
πράσιμον III, 127.
πρᾶσιν αἰτεῖν, εὑρεῖν VII, 13.
πράσινον (χρῶμα) VII, 129.
πρᾶσις III, 124. IV, 38. 50. VI, 191. VII, 9.
ἐπίπλων X, 18.
ὑπὸ κήρυκι γιγνομένη ib.
πράσον I, 247. VI, 66.
πρατὴρ III, 124.
ἐπὶ τὸν πρατῆρα ἀνάγειν VIII, 34. 35.
πρατῆρες VII, 8.
πρατήριον III, 126. VII, 11.
πρατὴρ λίθος III, 126.
ἀπὸ τοῦ πρατῆρος λίθου III, 78.
πράτης III, 124. VII, 8.
ὁ πρατίας VII, 8.
πράττειν κρύβδην VI, 175.
μισθοὺς IV, 42.
πειθικῶς III, 99.
τέλη IX, 31.
πράττεσθαι μισθοὺς IV, 42.
οἱ πράττοντες καθήμενοι I, 50.
ὀρθοὶ ib.
πράττω V, 156.
πράττων IX, 150. 157.
ἀπόρως III, 110. VI, 197.
ἐνδεῶς ib. S.
εὖ πράττων εἰς χρημάτων λόγον III, 109.
πραῦναι ἐπιθυμίαν οἷος φιλόσοφος IV, 39.
πραῦναι ὀργὴν οἷος ῥήτωρ IV, 21.
πολεμίους IV, 29.
πραχθῆναι μισθὸν IV, 46.
πρᾴως III, 66. IV, 179. V, 139. VIII, 11.
πρέμνα κόπτειν VII, 146.
πρεμνίζειν ib.
πρέμνον λεῖον I, 235.
ὁμαλὸν ib.
(ὀφθαλμοῦ) II, 71.
πρέπειν οἷος εἰδώλῳ IV, 137.
τραυματίᾳ ib.
πρέπων ἀγγέλῳ IV, 138.
θεῷ καλῷ IV, 136.
τὰ πρεσβεῖα II, 12.
πρεσβεία IV, 26. VIII, 137. 138.
ἐπίπονος IV, 28. pl. E.
τῷ κήρυκι καὶ πρεσβείαις χρηματίζειν VIII, 138.
κήρυξι καὶ πρεσβείας χρηματίζειν VIII, 96.
οἱ κατὰ πρεσβείαν δημοσίαν ἥκοντες IX, 40.
κήρυκα καὶ πρεσβείαν οὐ προσιέμενοι ἐχθροὶ I, 151.
πρέσβεις VIII, 137. 138.
πρεσβεύειν II, 12.
πρεσβεῦσαι IV, 28. VIII, 137. 138.
κατὰ τῶν πρεσβευσάντων εὐθύνη VIII, 45.
πρέσβευσις IV, 26. VIII, 137.
πρεσβευταὶ VIII, 137.
πρεσβευτὴς IV, 25. VIII, 137.
ὅταν αἱρεθῇ VIII, 55.
πρεσβευτικὸς IV, 25.
πρεσβευτικῶς IV, 26.
κατὰ τῶν πρεσβευτῶν γραφὴ VIII, 46.
πρέσβεων λιπάρησις VI, 177.
πρεσβύτατος IV, 143.
πρεσβύτερον II, 12.
οὐδὲν ἐστι πρεσβύτερον ib.
πρεσβύτερος Κρόνου II, 16.
πρεσβύτης II, 12.
ἡ ἑβδόμη ἡλικία II, 4.
μακροπώγων IV, 134. E.
πρεσβῦτις II, 18.
πόλις IX, 18.
πρηγορεὼν II, 204.
πρηστὴρ I, 110. II, 134.
πριαμένη III, 73.
πριάμενος ib.
ἐκ δημοσίου VIII, 59.
οἰκίαν ἢ χωρίον VIII, 34.
Πρίαμος IV, 142.
πρίασθαι III, 80. 126.
τὰ τέλη IX, 33.
πρίειν VII, 114.
πρίζειν ib.
πρινὴ V, 65. X, 51.
πριόνων δίκην ὠδοντωμέναι συμβολαὶ II, 36.
πριονωτὰ στόμια X, 56.
ὑποστόμια I, 184.
πρίσαι VII, 114.
πρίσται ib.
πρίστις VII, 113.
πριῶ μοι δίκα νεύμιων μόσχον IX, 80.
τριῶν σιδηρῶν IX, 78.
πρίων II, 96. VII, 113. X, 146.
λιθοπρίστης X, 148.
οἱ προαγαγόντες εἰς φῶς III, 8.
ὁ προαγαγὼν εἰς φῶς III, 9.
προαγγέλλει σπονδὰς ὁ κήρυξ IV, 91.
προαγορεύει μυστηρίων ἀπέχεσθαι (βασιλεὺς) VIII, 90.
προαγορεύειν II, 126.
προαγορεῦσαι I, 17.
προαγόρευσις I, 18. II, 126. VIII, 66.
προαγορευτικὴ (τέχνη) I, 19.
φωνὴ I, 16.
προαγωγία II, 27.
προαγωγεῖ VII, 201.
προαγωγὸς II, 27.
τοῦ δήμου ῥήτωρ IV, 34.
προάγων III, 141.
προαγωνισταὶ παῖδες III, 12.
προαγωνιστὴς τῆς ἐλευθερίας ῥήτωρ IV, 34.
προαίρεσις βίου VI, 177.
προαιροῦμαι V, 165.
προακροβολίσασθαι I, 163.
προαναστῆναι περὶ τὸν ὄρθρον I, 71.
προανελόμενοι IX, 104.
προανίστασθαι III, 146.
τοῦ προανυσθέντος ἔτους I, 56.
μὴ προαπαγορεύων κυνηγέτης V, 18.
μὴ προαποκάμνων κυνηγέτης ib.
προασπίζειν VII, 155.
προάστεια IX, 8. 14.
προαύλια III, 39. IV, 53. IX, 16.
προαύλιον I, 77.
προβάδην III, 93.
προβαίνειν I, 187. III, 93.
προβάλλεσθαι V, 148.
προβαλλόμενος ib.
πρόβατα I, 30. 31. VII, 184.
κείρειν X, 140.
προβατεία VII, 184.
προβατεῖς ib.
προβατευταὶ ib.
προβατευτικὴ ib.
προβατοκάπηλος ib.
πρόβατον V, 91.
προβάτου δορὰ X, 176.
προβάτων ἡλικίαι VII, 184.
προβεβηκὼς τὸν ἕτερον πόδα III, 91.
προβεβουλευμένας VI, 140.
προβεβούλευται V, 166.
προβλήματα VII, 208.
προβληματουργικὴ VII, 207.
προβληματουργικὸς ib.
προβολαὶ II, 36. VIII, 46.
τὰς προβολὰς εἰσάγειν VIII, 87.
προβολὴ ἀδικήματος VI, 176.
προβολῆς γραφὴ VIII, 40.
προβόλια V, 19. 20. 22. X, 141.
δορατοπαχῆ V, 20,
προβολίου χρῆσις V, 23.
πρόβολοι V, 134.
πρόβολος πέτρα IX, 32.
προβουλεύων στρατηγὸς I, 178.
προβῦσαι τὸν λύχνον II, 72. VI, 103.
προγάμεια III, 38.
προγάστωρ II, 168. 175.
πρόγηρος II, 13.

προγλωσσίς II, 105.
προγονικὰ ἱερὰ III, 10.
προγονικὴ κτῆσις ib.
πρόγονοι I, 250. III, 19.
ὁ πρόγονος III, 27.
πρόγονος (υἱὸς) III, 26.
προγράφειν IV, 18.
τῷ γραφείῳ ib. S.
προγράφουσιν ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν VIII, 95.
προγυμναστὴς III, 154.
πρόδηλα V, 150.
πρόδηλον VI, 206.
προδήλως VI, 207.
προδηλῶσαι I, 17.
προδιδάξαι ib.
προδιδοῦσαι τὰς συνθήκους (κύνες) V, 63.
προδικάσασθαι VIII, 24.
προδικασία ib.
προδικεῖν ib.
προδικῆσαι IV, 30.
πρόδικος VIII, 24.
πρόδομος I, 6. 77. 78.
οἱ προδόντες στρατιὰν VIII, 52. pl.
προδόντι ἐκ καπηλείου πίνειν VII, 194.
προδοσία IV, 38.
ἐν ταῖς σφενδομαχίαις III, 148.
προδοσίας γραφὴ VIII, 40.
προδότης VI, 151.
ῥήτωρ IV, 35.
στρατηγὸς I, 179.
πρόδρομος III, 148.
προεβούλευσεν ἡ βουλὴ VIII, 144.
προεδρία IV, 121. VIII, 133. 140.
προέδρων κληροῖ ὁ ἐπιστάτης VIII, 96.
προείθισται πάλαι V, 166.
προειπεῖν I, 17. V, 105.
προειπεῖν ἐπὶ φόνου VIII, 33.
προεισενήνεκται V, 166.
προεῖσθαι ἀργύριον III, 84.
πρόεισι III, 93.
προεκδραμεῖν I, 164.
προεκδρομὰς ἐποιήσαντο ib.
προεκπηδᾶν III, 146.
προεκπηδῆσαι I, 164.
προεκπλεῖν I, 124.
προελήλυθα πέρα κόρου V, 151.
προεμβολὶς I, 85.
προέμενος ἂν τὴν ψυχὴν ἀργυρίου III, 113.
/προεξέδραι IX, 46.
προεξελάσαι I, 164.
προεξήτασται V, 166.
προέσθαι III, 129.
πρόεσις ib.
προεσταλμέναι πλευραὶ κυνὸς V, 58.
προεσταλμένη γαστὴρ I, 189.
προεστάναι ἀγώνων ib.
προέστηκεν ὁ βασιλεὺς μυστηρίων VIII, 90.
προεστηκέναι ἀγώνων III, 140.
οὐδὲν προεφαίνετο I, 113.
προεωρακὼς VI, 139.
προεωραμένως VI, 140.
προηγεμὼν III, 95. VIII, 84.
προηγήσασθαι III, 95.
προηγητικὸς ib.
προηγορεῖν II, 126.
τὰ προηγορευμένα διαλῦσαι I, 18.
προήγορος II, 126.
προήδρευσε βουλὴ VIII, 144.
προηκτικὴ VII, 209.
προθέουσαι κύνες V, 63.
προθέσεις III, 102. VIII, 65. 146.
προθεσπίσαι I, 17.
προθυμία I, 43. 157. III, 65. 120.
πρόθυμοι ἄνδρες I, 155.
πρόθυμον ἦθος III, 65.
πρόθυμος I, 43. III, 120.
προθύμως III, 66. 121.
ἔχων περὶ τὴν πόλιν III, 65.
πρόθυρα I, 77. X, 25.
προθέσαι I, 162.
προϊέμεναι τὰ διώγματα κύνες V, 64.
προϊέμενος τὰ κάλλιστα κίναιδος VI, 124.
προῖκα διδοὺς VIII, 142.
δοῦναι III, 36.
εἰσενέγκασθαι ib.
λέγοις ἂν τὴν παρὰ τῆς γυναικὸς δόσιν III, 35.
ῥῆμα μηδὲν εἰπὼν IV, 37.
πρὸς τὴν προῖκα ὑποθῆκαι III, 36.
ὑποθήκη VIII, 142.
προικὸς δίκη III, 47. VIII, 101.
προΐσχεσθαι V, 148.
προϊσχόμενος ib.
προκαλεῖσθαι V, 148.
προκαλέσασθαι δάκρυον εἶδος ῥήτωρ IV, 21.
ῥεῦμα IV, 178.
προκαλούμενος V, 148.
εἰς ἃ προκαλοῦνται, τούτων μηδὲν ἐπίστασθαι φάσκοντες VIII, 55.
προκαλύψασθαι VI, 209.
προκαμοῦσαι κύνες V, 64.
πρόκανον I, 145.
τῷ προκάνῳ ἀποκαθῆραι τὰ ἄχυρα I, 225.
προκάρδιον II, 163. 164.
προκάρπια (χειρὸς) II, 144.
προκάρπιον II, 142.
προκαταδικάζεσθαι VIII, 24.
προκαταλαβεῖν τὰ ἄκρα I, 172.
προκατάρξασθαι I, 26.
ἱερῶν I, 27.
προκαταστῆσαι VIII, 125.
προκατασχεῖν I, 172.
προκέκριται V, 166.
προκεχειρισμένον V, 106.
προκηρυκευσάμενοι δημοσίᾳ IV, 94.
προκηρύξαι IV, 94. VIII, 138.
πόλεμον IV, 93.
προκηρύττοντες τὰ ὤνια VIII, 103.
πρόκλησις V, 148. VIII, 62.
ἐν δίκῃ VI, 177.
προκλίτης VI, 12.
προκνήμιον II, 190.
προκοιτὼν X, 43. 46.
προκόμιον VII, 95. X, 170.
εὐπρεπὲς I, 189.
πρόσθετον II, 30.
προκόττα II, 29.
προκρίδες VI, 81.
προκρίνει ἀληθείας τὸ ψεῦδος V, 102.
φύσεως τὴν τέχνην ib. pl.
πρόκριται στρατιῶται I, 176.
πρόκροσσον περίβλημα VII, 52.
προκυβιστᾶν I, 98.
προκυνεῖν V, 65.
πρόκωπα VI, 77.
προκώπια ib.
πρόκωπος I, 95.
προλαβὴ ξίφους I, 136. X, 144.
προλιμνάδες IX, 49.
προλιποῦσαι τὸ θηρίον κύνες V, 63.
προλόβιον II, 85.
πρόλοβος II, 207.
προλογεῖν II, 123.
πρόλογος ib.
προμαχεῶνες I, 170. VII, 120.
προμετρεῖν IV, 166.
προμετρητὸν IV, 167.
προμετωπίδια I, 140.
προμετωπίδιον II, 46.
προμηθίκτριαι III, 31.
προμήκεις πλευραὶ I, 189.
προμήκης IV, 161. 170.
πλάσμα X, 150.
προμήκη ἰσχία V, 63.
προμήκης ἀσπὶς I, 134.
αὐχὴν I, 191.
οὐρὰ I, 190. V, 59.
πόλις IX, 19.
ψαλὶς IX, 49.
προμηνῦσαι I, 17.
πρὸ μικροῦ I, 72.
προμνήστρια III, 41.
προμνηστρία ib.
προμνήστριαι III, 31.
προμυλαία θεὸς VII, 180.
προμύξαι λύχνον II, 72. VI, 103.
προνενευκυῖαι ἄκραι I, 115.
προνοεῖν II, 229. VIII, 151.
προνοήσας VI, 139.
προνοητικὸς II, 229.
βασιλεὺς I, 40.
στρατηγὸς I, 178.
πρόνοια II, 228.
οὐκ ἔξω προνοίας VI, 141.
ἐκ προνοίας τραύματος γραφὴ VIII, 40.
δίκη VIII, 177.
ἐπὶ προνομὴν ἐξελθεῖν I, 162.
προνόμια IV, 53.
προνοούμενοι ἀποστόλου VIII, 99. S.
προνώπια II, 53.
προξενία III, 59.
πρόξενος ib.
προξένων δίκαι VIII, 91.
ὁ προξενῶν τοῖς πιπράσκουσι VII, 11.
προόδους II, 96.
προοικοδομεῖν ἐπάλξεις VII, 120.
προοίμια IV, 53.
προοιμιάζεσθαι οὐκ ἐξῆν (ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ) VIII, 117.
προοίμιον IV, 33.
πρὸ ὀλίγου I, 72.
προομνύειν VIII, 55.
προομοσία VIII, 54. 55.
προορᾶν II, 54.
προορμεῖς I, 122.
προορῶν στρατηγὸς I, 178.
προοφθὲν διώκειν V, 60.
πρόοψις II, 58.
πρόπαλαι I, 72.
προπαλαίτερος τὸ γένειον IV, 138.
προπαλὴς γλῶττα VI, 120.
προπαππικὰ ἀβελτηρία III, 18.
πρόπαππος III, 17.
προπάτορες III, 19.
προπάτωρ III, 16.
προπέμπειν (τὴν σφαῖραν) IX, 107.
προπέμποντες ἀνέμου I, 105.
προπεπωκὼς τὴν νεότητα VI, 127.
προπέουσι I, 57.
προπέτεια III, 135. VIII, 79.
σὺν προπετείᾳ VI, 144.
προπετεῖς ἄκραι I, 115.
προπετέσι γνάθοις ἐμφυσᾷν IV, 68.
προπετὲς ὄμμα I, 189.
προπετὴς VI, 142. VIII, 75.
δικαστὴς VIII, 11.

ὀφρὺς IV, 134.
εἰς τὰ σφαλερὰ III, 134.
προπιτνῶς III, 136. VIII, 13. 76.
πηδῶσαι κύνες V, 64.
προπηλακισμὸς VIII, 79.
προπήχιον II, 142.
προπίνειν VI, 19.
φιλοτησίας VI, 30.
προπιπτούσαις γνάθοις ἐμφυσᾶν IV, 68.
πρόπλοι νῆες I, 83.
πρόπλους ναῦς ib.
τῶν προπόλεων μέρη IX, 15.
προπόλιος II, 12.
πρὸ πολλοῦ I, 72.
πρόποσις VI, 30.
Θρακία VI, 25.
προπράται VII, 12.
προπράτωρ VII, 11.
προπύλαια I, 6. 77.
προπυγαίνιον II, 80.
προπῶλαι VII, 60.
προπώλης VII, 12.
ὁ προπωλῶν ib.
προῤῥηγνύμενος σῦς V, 79.
πρόῤῥησις I, 18. II, 128. V, 105.
πρόῤῥιζα ἐκ τρίψειεν ἂν τὰ δένδρα ὁ σῦς V, 80.
προσαγαγέσθαι τὸν δῆμον IV, 27.
συμμάχους IV, 29.
προσάγειν ἑκατόμβην I, 26.
ἱερεῖα τοῖς βωμοῖς I, 27.
προσάγεται τὰ ὄπισθεν σκέλη I, 216.
προσαγκαλίσασθαι II, 139.
προσαγορεύειν VI, 203.
προσαγορευθῆναι V, 137.
προσαγορεῦσαι II, 127. V, 137.
προσαγόρευσις ib.
προσαγρυπνῆσαι I, 71.
προσαγωγὴ IX, 142.
προσαγωγὸν αὔλημα IV, 73.
προσαγωγὸς III, 71.
προσαγωνισάμενος III, 141.
προσᾴδειν IV, 63.
οἱ πρὸς αἵματος III, 5.
προσαιρούμενοι τοῖς ἐννέα ἄρχουσι VIII, 100.
προσαίσσων κύων (ὁ κόλαξ) VI, 123.
προσαιτεῖν III, 111. VI, 196.
προσαιτῶν III, 111.
προσαμιλλωμένη τοῖς ὄρεσι πόλις IX, 20.
προσαμιλλώμενος ταῖς ἑταίραις VI, 126
προσαναβαίνειν I, 167. 187.
προσαναβαίνουσα πόλις IX, 20.
προσαναθέσθαι φόρτον I, 99.
προσαναπειρᾶσθαι I, 123.
προσανιοῦσα πόλις IX, 20.
πρὸς ἀργύριον ἀλλάξασθαι III, 124.
βλέπων IV, 36. S.
κεχηνὼς III, 112. IV, 37.
προσαῤῥάξαι ναῦν I, 114.
προσατιμοῦσθαι VIII, 53.
προσαύλησον πτισμόν τινα IV, 56.
πρὸς αὐτὸν διαβέβλημαι V, 114.
οὐ ἄν τις προσάψηται IX, 113.
προσβαίνειν III, 93.
προσβαλεῖν I, 102.
ἀσφαλὴς λιμὴν I, 100.
τὰ βλέφαρα II, 67.
προσβολὴ V, 127.
προσβολὴν πρώτην οὐκ ἤνεγκαν I, 165.
προσβολὴ ὀδμῆς III, 94.
πνεύματος ib.
πρόσγειος θάλαττα I, 115.
οἱ πρὸς γένους III, 5.
τὸ προσγιγνόμενον νόμῳ οὐ φύσει III, 6.
προσδεὶς πολλῶν V, 170.
προσδεῖξαι IX, 113.
προσδιαλέγεσθαι II, 123.
προσδιαλεγόμενος ib.
οἱ πρὸς ταῖς δίκαις VIII, 95.
προσδοκία V, 126.
προσδοκῶ ib.
προσέβαλε τῇ πόλει IX, 159.
προσεδρεῦσαι I, 167.
προσέθεσαν κλίμακας ib.
πρόσειλα V, 66.
προσειπεῖν V, 137.
προσειρημένος ib.
προσειρῆσθαι ib.
προσεμφέρειν IX, 131.
προσεμφερὴς IX, 130.
προσεοικέναι IX, 131.
προσεοικὼς IX, 130.
προσεπαγγέλλεσθαι V, 105.
προσεπεισφέρειν χάριν V, 140.
προσέπεσεν ὄμβρος I, 116.
προσεπιπλεῦσαι I, 124.
προσεῤῥάγη βροντὴ I, 118.
προσέῤῥηξαν μηχανὰς I, 167.
προσέῤῥηξε τῇ πόλει IX, 159.
προσερωτᾷν ἐν τῷ ὅρκῳ VIII, 118.
πρόσεστιν αὐτῷ αἰσχύνη τις III, 114.
ᾧ πρόσεστι λῆμμα III, 112. V, 133.
προσεταιρίσασθαι τὸν δῆμον IV, 27. Vid. III, 61.
προσεχόμενος αἵματι VIII, 134.
προσεχόμενον αὐλοῖς IV, 81.
οὔπω πρέσβυς II, 9.
προσηγάγετο VIII, 150.
προσήγαγον μηχανὰς I, 167.
προσηγορία II, 127. V, 137. VI, 203.
προσήγορος II, 127.
προσήδρευσε I, 167.
προσήκοντες γένει VIII, 111.
οἱ μὴ προσήκοντες τῇ ἐπικλήρῳ συνοικοῦντες VIII, 53.
οἱ προσήκοντες ἡμᾶς ἐξ οἰκειότητος III, 5.
τῶν οὐδὲν προσηκόντων ἐφιέμενος VIII, 7.
τίς προσήκων ἐστὶ τῷ τεθνεῶτι VIII, 118.
ἔστε πρὸς ἥλιον V, 109.
προσηλοῦν VII, 107.
προσηλοῦντες βύρσας πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν I, 120.
προσήνεγκε τῇ πόλει IX, 159.
προσηνὴς βασιλεὺς I, 41.
καρπὸς συκῆς I, 242.
προσήῤῥαξε τῇ πόλει IX, 159.
προσηρτημένους ἔχοντες κώδωνας ἵπποι X, 56.
προσηταιρισμένος III, 61. Vid. IV, 27.
προσθεῖναι τὴν θύραν X, 25.
πρόσθεσις ἀριθμοῦ IV, 165.
πρόσθετον προοίμιον II, 30. X, 170.
πρόσθιοι πόδες I, 193.
οὐ προσιέμενοι κήρυκα καὶ πρεσβείαν I, 151. S.
οὐ προσιέμενος λῆμμα οὐδὲν III, 114.
τὸν χαλινὸν ἵππος I, 198.
προσιέναι θεοῖς καθαρῷ νῷ I, 25. pl.
προσίεσθαι IV, 43.
προσίεσθε VIII, 155.
προσιὸν ἐπὶ γῆν κῦμα I, 109.
τὰ προσιόντα VIII, 113.
προσιόντες ἁγίως I, 32. pl.
τοῦ προσιόντος ἔτους I, 57.
προσιοῦσα ἡμέρα I, 66.
προσίσταταί μοι V, 114. 151.
προκαθίσαι I, 167.
προκαλεῖσθαι V, 85.
προσκαλεῖσθαί τινα VIII, 62.
προσκαλείτω τὰς κύνας ὁ κυνηγέτης V, 85.
προσκαλέσασθαι VIII, 39.
προσκαμὼν VI, 139.
προσκείμενος III, 70.
θιασμῷ ἀνὴρ I, 20.
προσκεπάσματα VII, 208.
προσκεφάλαια VI, 9. X, 53.
πτερωτὰ VI, 10.
πτιλωτὰ VI, 10. X, 38.
ὑπαυχένια X, 38.
προσκεφάλαιον II, 42. X, 40.
ἐρεοῦν X, 40.
λινοῦν ib.
σκύτινον ib.
προσκηδεῖς III, 7. 30.
πρόσκλησις VIII, 54. 62.
προσκήνιον IV, 123.
προσκοπεῖν IV, 129.
οὐ προσκοπῶν τὸ μέλλον III, 117.
προσκορὴς VI, 119. 146.
προσκύψαι II, 199.
προσκρούει μοι V, 114.
πρόσκρουσις V, 116.
προσκρούω αὐτῷ V, 114.
προσκτήσασθαι χρήματα IV, 29.
προσλαβὼν δευτέραν αἰτίαν ἑκουσίου VIII, 120.
προσμετροῦντες IV, 166.
προσμῖξαι I, 163.
τῇ ἠπείρῳ I, 102.
προσόδια IV, 53. 82.
πρόσοδον ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς θεοὺς I, 25.
ποιούμενος τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 37.
πρόσοδος I, 29. IV, 47.
προσοικέναι IX, 131.
πρόσοικοι VI, 113. IX, 37.
προσοικοῦντες ib.
προσοικοῦσα ἰσθμῷ πόλις IX, 27. pl.
προσοικὼς IX, 130.
προσοίσων VIII, 32.
προσόμοιος IX, 130.
προσομοίως IX, 131.
οἱ προσόντες ἡμῖν φύσει III, 6.
προσορμεῖν I, 122.
ᾧ τις ἂν προσορμίσαιτο ἡδέως, τελώνης IX, 33.
προσορμίσασθαι I, 122.
πρόσοροι VI, 113.
πολέμιοι I, 177.
πρόσορος πόλις IX, 8.
τόπος ib.
προσοφλισκάνειν ἐπωβελίαν VIII, 48. 58.
χιλίας VIII, 41.
πρόσοψις II, 58.
προσπαίζουσα τοῖς ὤμοις κόμη II, 25.
προσπαλαίειν III, 149.
σφοδρῶς ib.
προσπαραγράφειν IV, 18.
προσπατταλεύειν VII, 107.
προσπεπρᾶσθαι VII, 13.
προσπίπτων σῦς V, 79.
προσπνέοντος ἀνέμου I, 105.
προσποιήσασθαι χρήματα IV, 29.
προσπταῖσαι II, 199.

πρόσπταισμα VI, 187.
προσπτύειν πρὸς τὸ πρόσωπον VIII, 76.
προσρηθῆναι V, 137.
πρόσρημα II, 128. V, 137. VI, 203.
πρόσρησις ib.
προσρητέα V, 137.
προσρητὴ ἡμέρα V, 137.
προσσαίνων κύων (ὁ κόλαξ) VI, 123.
προσσεσηρὼς κύων (ὁ κόλαξ) ib.
προσταλαιπωρηθεὶς VI, 139.
προστασία IV, 34. VIII, 84.
ἀγώνων III, 140.
προστάται ἄθλων ib.
προστατευτικὸς στρατηγὸς I, 178.
κατὰ τῶν προστάτην οὐ νεμόντων δίκη VIII, 35.
προστάτης III, 56. VIII, 84.
ὁ τοῦ δικαίου VIII, 8.
τῶν νόμων ῥήτωρ IV, 34.
προστάτις IV, 106.
προστάττειν VIII, 84.
προστατῶν τῶν νόμων ῥήτωρ IV, 34.
προστερνίδια II, 162.
ὅπλα (ἵππων) I, 140.
προστερνίσασθαι II, 162.
προστετηκὼς τῷ βαλαντίῳ III, 115.
προστετιμῆσθαι VIII, 22.
προστηθίδια ὅπλα II, 162.
προστηθὶς (ποδὸς) II, 198.
προστῆναι IV, 30.
προστιμᾶν VIII, 21.
πρόστιμα f. προστίμημα VI, 180.
προστίμημα VIII, 21. 149.
προστιμήματα VIII, 122.
προστιμῆσαι VIII, 149.
δεσμοῦ VIII, 71.
προστιθέντες ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι VIII, 36.
προστομία II, 90.
προστόμιον ib.
πρόστομον ξίφος II, 101.
προστρίψασθαι ὀνείδος IV, 32.
προστρόπαιοι δαίμονες V, 131.
θεοὶ I, 24.
προστροπὴ V, 127.
οὐδὲ τοῦ προστυχόντος ἄξιος V, 16.
ἡ πρόσφατος γυνὴ IV, 138. 140.
πρόσφατος πόλις IX, 18.
προσφέρειν IX, 131.
ἀγωγὰς κόπρου I, 225.
αἰτίαν III, 138.
ἀπάργματα I, 28. pl.
στεφανώματα I, 27. pl.
τὰς φιάλας εὐλαβῶς VI, 95.
προσφερὴς IX, 130.
προσφερόμενα τῇ ῥινὶ πνεύματα II, 74.
προσφέρων IX, 130.
προσφερῶς IX, 131.
προσφεύγειν θεοῖς I, 26.
προσφθεγκτήρια III, 36.
προσφιλεῖς III, 63.
προσφιλέστατος ib.
προσφιλῶς ib.
προσφορὰ θερμοῦ τοῖς ὀδοῦσι IX, 69.
πρὸς χάριν λέγων IV, 37.
προσχεῖν I, 102.
ῥᾴδιος λιμὴν I, 100.
πρόσχημα VII, 91.
πρόσχορδα ᾄσματα IV, 63.
ὄργανα IV, 58.
πρόσχορος IV, 106.
πρόσχωροι VI, 113.
πρόσχωρος IX, 13.
πρόσῳδα ὄργανα IV, 58.
προσῳδία I, 38.
προσῳδίαι IV, 64.
προσῳδὸς ib.
προσώκειλεν ἡ ναῦς I, 104.
προσωμοιῶσθαι IX, 131.
πρόσωπα κωμικὰ IV, 137. 138. 143. 147. 148. 150. 151.
Σατυρικὰ IV, 142.
τραγικὰ IV, 133.
προσωπεῖον II, 47. IV, 115. X, 167.
φέρει οὐ πρόσωπον V, 102.
προσωπίδιον X, 127.
προσώπιον II, 47. 48.
προσωπὶς II, 47. 53. IV, 115. X, 126. 167.
πρόσωπον II, 47. IV, 115.
Ἀθηνᾶς IX, 75.
τὸ πρόσωπον ἀνιέναι VI, 199.
ἀπονίπτεσθαι X, 46.
πρόσωπον Διὸς IX, 63.
εὐτελέστατον IV, 124.
τῶν μαχομένων I, 126.
νεαρὸν IV, 141.
τὸ πρόσωπον περιχρίει V, 102. S.
τραχὺς ἀνὴρ IV, 134.
πρόσωπον ὑπόλευκον IV, 137.
προσωποποιὸς II, 47. IV, 115.
πρὸς τὸ πρόσωπον προσπτύειν VIII, 76.
προσώπου ἄνεσις VI, 199.
ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχων τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν VIII, 79.
προσωποῦντα II, 48.
προσώπῳ ἀβασκανίστῳ φυσᾶν IV, 68. 69. S.
τῷ προσώπῳ καπηλείαν ἀσκεῖ V, 102.
προσωρίσθαι γῆν IX, 8.
πρότασις IV, 40.
προτέγιον VII, 120.
προτειχίσματα I, 81.
προτεῖναι τὴν δεξιὰν II, 160.
τὰ κῶλα V, 168.
προτείνειν V, 148.
τὴν ἡνιοχεῦσαν χεῖρα I, 208.
προτείνεσθαι V, 148.
προτεινόμενος ib.
προτείνων ib.
τὴν χεῖρα ῥήτωρ IV, 36.
προτειχίσματα IX, 14.
προτέλεια III, 38.
προτελεῖσθαι ib.
τῇ προτεραίᾳ ἡμέρᾳ I, 65.
τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ib.
μετὰ τὸν πρότερον λόγον φυγεῖν VIII, 99. 117.
προτέθη III, 18.
προτιμήσεις VIII, 140.
πρότμησις II, 179.
προτομὴ II, 47.
βραχεῖα I, 189.
πρότονοι I, 93.
προτρέπειν V, 85. Vid. I, 163.
ἵππον I, 214.
προτρέπεσθαι θεοὺς I, 25.
προτρεπτικὸς φιλόσοφος IV, 39.
προτροπάδην ἔφυγεν I, 165.
προτροπὴ IV, 40.
πρότροπος οἶνος VI, 17.
προτρύγαιοι θεοὶ I, 24.
προὔδωκεν VIII, 143.
προὔθυσαν οἱ μάντεις I, 162.
προὔνικοι VII, 132.
προϋπετειχίσθαι V, 105.
προὔπτον II, 59.
προὔτελουν τὰς κόρας Ἀρτέμιδι III, 38. pl.
προὔτρεψαν οἱ στρατηγοὶ I, 163.
προφαίνεσθαι IV, 157.
προφανὴς VI, 206.
προφανὴς ὁδὸς III, 96.
ἐκ τοῦ προφανοῦς ἐπιδραμεῖν I, 173.
προφάντιδες μυστικῶν ἔργων I, 14.
προφανῶς VI, 207.
προφερὴς II, 10.
προφῆται I, 14.
προφητεῦσαι I, 17.
προφήτης I, 19.
προφήτιδες I, 14.
πρόφθεγξις II, 118.
προφορεῖσθαι VII, 32.
προφυλακαὶ I, 173.
προχαίρουσαι κύνες V, 64.
προχέαι τὴν φωνὴν VI, 147.
προχειλίδια II, 90.
πρόχειλον ib.
προχείριον III, 133.
πρόχειροι δυνάμεις I, 155.
πρόχειρον V, 106.
πρόχειρος I, 43. III, 134. V, 107. VI, 142. 189. VIII, 75.
γλῶττα VI, 120.
τὴν γλῶτταν VIII, 80.
εἰς εὐεργεσίαν I, 41.
ὀρχηστὴς IV, 96.
ῥήτωρ IV, 20.
προχειρότατος V, 107.
προχειρότερος ib.
προχείρως IV, 23. VI, 144. VIII, 76.
προχεῖται κατὰ τὰς ῥῖνας τὸ πνεῦμα II, 76.
προχοΐδια X, 67. 70.
προχοΐδιον VI, 14. 92. X, 61.
πρόχους VI, 92. VIII, 66. X, 46.
πρόχους acc. X, 90.
προχῶσαι II, 183.
προχωρεῖν εἰς γῆρας II, 21.
προῳδῶν II, 96.
προωθῶν ἄνεμος I, 110.
ἅπαντας VI, 129.
σῦς V, 79.
προώλης V, 130.
πρώιμος καρπὸς I, 237.
πρύμνα I, 89.
κατὰ πρύμναν ἐπιπνέοντος ἀνέμου I, 106. S.
πρύμναν κρούσασθαι I, 125.
πρυμνήσια I, 93.
πρυτανεία VIII, 115.
πρυτανεῖα VIII, 37.
ὡρισμένα VIII, 38.
πρυτανείαν ἑκάστην ἐπερωτᾶν VIII, 87.
μῆνας ἔχει ἑκάστη φυλὴ VIII, 115.
κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς VIII, 98.
πρυτανείας ἑκάστης δῆμος VIII, 95.
πρυτανεῖον IX, 40.
εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐπὶ ξενίᾳ ἐκαλεῖτο VIII, 138.
Πρυτάνεις VIII, 95. 96.
τὸ ἐπὶ Πρυτανείῳ δικαστήριον VIII, 120.
πρυτανεύει εἷς ἐκ τῶν πωλητῶν VIII, 99.
πρυτανεύειν τὰ περὶ τοὺς ἀγῶνας III, 140.
ἡ πρυτανεύουσα φυλὴ VIII, 96. 115. 155.

χθὲς καὶ πρώην IX, 91.
πρωθήβης II, 9.
πρωὶ I, 68.
πρωιαίτατον I, 69.
πρωία καρπία VII, 152.
πρωὶ τῆς ἡλικίας I, 69.
ἡμέρας I, 68.
πρώιμος καρπὸς VII, 152.
πρωίτατον I, 69.
πρῷρα I, 89.
τὴν πρῷραν ἀναῤῥῆξαι I, 124.
κατὰ πρῷραν ἑστηκότος πνεύματος I, 110.
πρωρᾶται VII, 139. 190.
πρωράτης I, 95.
πρωρατικὸν ἑδώλιον I, 89.
πρῶτα ἄκρα II, 107.
τὸ πρωταγωνιστοῦν πᾶν τοῦ δράματος IV, 124.
πρῶται τράπεζαι VI, 83.
ἡ πρώτη τῶν Ἀπατουρίων VI, 102.
πρώτη βλάστη II, 80.
ἱσταμένου I, 63. pl.
καθέδρα VIII, 133.
μοῖρα κρεῶν VI, 55.
ὑπὸ πρώτην ἕω I, 68.
περὶ πρώτην μοῖραν I, 70.
νύκτα ib. pl.
πρώτην προσβολὴν οὐκ ἤνεγκαν I, 165.
περὶ πρώτης φυλακῆς I, 70.
πρώτη φθίνοντος I, 63.
πρωτόβαθρος IV, 121.
πρωτογονὶς VII, 209.
πρωτόγονοι f. πρωτογόνοι γυναῖκες IV, 208.
πρωτόγονον βρέφος II, 8.
πρωτοθοινία I, 34.
οἱ πρῶτοι παῖδες I, 193.
πρῶτον ξύλον IV, 121. VIII, 133.
πρωτόπειρος III, 39.
πρωτόπτωσις ib.
πρῶτος βόλος I, 88.
ὁ πρῶτος κρατὴρ VI, 15.
πάππος IV, 143.
πρωτοστάτης I, 127.
τῆς ἑστιάσεως VI, 12.
πρῶτος τροπὸς I, 88.
πρωτοτόκοι γυναῖκες IV, 208.
πρωτότοκοι παῖδες ib.
πρωτότοκον βρέφος II, 8.
ἀντὶ πρωτοτύπου εἰκὼν γίνεται V, 102.
πρώτου ἔτους I, 59.
πταῖσμα VI, 180.
πταίσματα II, 198. VI, 182.
πτάκις III, 136.
πτάνακα X, 166.
πταρμὸς IV, 185.
πτάρνυσθαι ib.
πτελέα I, 234.
πτέον I, 245.
πτερὰ Θετταλικὰ VII, 46.
κωπῶν I, 90.
τοῦ ὄρτυγος τίλλων IX, 109.
πτερίδες VI, 9.
πτέρνα II, 193. 197.
δίφρου I, 144.
νεὼς I, 91.
πτερνίδες II, 197.
πτερνὶς IV, 182.
πτερνοκοπεῖν II, 197. IV, 122.
πτερὸν X, 76. 127.
πτεροῦ ὀξύτερος τὴν ῥοπὴν VI, 121.
πτέρυγες ἐσθήτων VII, 62.
θώρακος I, 134.
λόγχης V, 21.
(οἰκοδομημάτων) VII, 121.
χιτωνίσκου VII, 55.
πτερύγια ἀρκύων V, 21.
νώτου II, 177.
ῥινὸς II, 80.
πτερύγιον ἐσθήτων VII, 62.
νεὼς I, 90.
ὤτων II, 85.
πτερυγώματα αἰδοίου II, 174.
πτερωτὰ προσκεφάλαια VI, 10.
πτιλωτὰ προσκεφάλαια VI, 10. X, 38.
πτισάνη I, 247.
πτισμόν τινα προσαύλησον IV, 56.
πτισσάνη V, 61. VII, 24. Vid. I, 247.
πτίσσειν VII, 24.
πτιστικὸν αὔλημα IV, 55.
πτόησις V, 122.
πτοία ib.
Πτολεμαϊκὸν νόμισμα IX, 85.
Πτολεμαΐς (φυλὴ) VIII, 110.
πτοούμενος ἵππος I, 197.
πτόρθοι I, 235.
πτύειν II, 103.
πτύελον ib.
πτυκτὸς πίναξ IV, 18. X, 57.
πτύον I, 245. X, 128.
πτύσμα II, 103.
πτύχες IV, 18. IX, 35. X, 24.
πτυχὶς I, 86.
πτώματος τοῦ κατὰ τὸν ἀστράγαλον σχῆμα IX, 99.
πτὼξ V, 72.
πτωχεία III, 111. VI, 197.
πτωχεύειν III, 111. VI, 196.
πτωχεύων III, 111.
πτώχινον βακτήριον X, 173.
πτωχὸς III, 111. VI, 197.
πτωχοὺς καὶ καθάρματα ἀποκαλῶν τοὺς πολλοὺς III, 66.
πυαλίτης (βόλος) VII, 205.
πυανέψια VI, 61.
πύανοι ib.
πύγαια II, 183.
πυγμὴ II, 147. 158. III, 50.
πυγοστόλος II, 184.
πυγὼν II, 158. IV, 170.
ἀπὸ πυγῶν (ὀνόματα) II, 184.
πυελὶς VII, 179.
πύελοι III, 102. VIII, 146.
πύελος VII, 160. 166. 167. X, 63. 150.
δακτυλίου VII, 179.
Πυθία I, 14.
Πυθικοὶ αὐλοὶ IV, 81.
Πυθικὸν αὔλημα ib.
τὸ ὄργανον IV, 66.
Πυθικὸς νόμος IV, 79.
Πυθικοῦ νόμου τοῦ αὐλητικοῦ μέρη IV, 84.
ἐκ πυθμένων ἀνασπᾶν τοὺς ὀφθαλμοὺς II, 62.
πυθμὴν X, 79.
ἑδραῖος X, 74.
καρδίας II, 213.
λεκάνης IV, 182.
ὀξὺς X, 74.
ὄρχεων II, 214.
στάσιμος X, 74.
χολῆς II, 214.
Πυθόχρηστον I, 18.
οἱ Πυθῶδε θεωροὶ II, 55.
τῶν Πυθῶδε ἰόντων κοιτίδες X, 165.
πυκνὰς κατὰ στοῖχον στῆσαι τὰς ναῦς I, 124.
πυκνοὶ αὐλοὶ IV, 77.
πυκνὸν εἶδος ἐλαίας I, 241.
χωρίον I, 239.
πυκνὸς αὐλὸς IV, 72.
ὄμβρος I, 116.
ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
πυκνοῦν VII, 35.
πυκνοὺς ὀδόντας καὶ συνεχεῖς ἔχοντες, μακρόβιοι II, 94.
πυκνότης IV, 22. VI, 148.
πυκνῶς IV, 23. II, 147.
πυκτεύειν II, 147.
πύκτης II, 147. III, 150.
πυκτικὸς III, 150.
πύλαι IX, 35.
ἥπατος II, 215.
πυλεῶνες V, 96.
πυλίδες VII, 120. IX, 35. 49.
πυλὶς IV, 123.
πυλὼν I, 77.
πυλῶν μέρη IX, 35.
πυλώριον I, 77.
πυλωροὶ IX, 35.
πυλωρὸς X, 28.
τὸ ἔντερον II, 208.
τὸν πύνδακα εἰσέκρουσεν X, 79.
τοὺς πύνδακας ἐκκρουσάμενοι ib.
πύνδαξ ib.
πὺξ ἔπαισε II, 147. III, 150.
ἐπάταξε II, 147. VIII, 76.
ἔπληξε II, 147.
πυξία X, 163.
πυξίδιον IV, 18.
πυξίνη κλία X, 169.
κλίνη X, 34.
πύξινον σκεῦος ib.
πυξίον IV, 18. X, 59.
πυξὶς X, 168.
πύξος IV, 71.
πὺξ παίειν III, 150.
παίων VIII, 77.
πῦον IV, 180.
πύον VI, 54.
πῦρ V, 111.
πυράγρα X, 147.
πυράγραι VII, 106.
κἂν εἰς πῦρ ἅλλοιτο III, 134.
πυραμοειδεῖς σανίδες VIII, 128.
πυραμοῦς VI, 77.
τοῖς διαπαννυχίσασιν ἆθλον ἦν VI, 108.
τὴν πυρὰν ὑφάπτειν VIII, 146.
πύραυνοι VI, 88.
πύραυνον X, 104.
πῦρ ἀφίησιν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ὁ σῦς V, 79.
πυργίδια (πλοίου) I, 92.
πύργοι I, 139. 170.
πύργον ἐφιστάναι VII, 120.
πύργος IV, 127. 129.
πυργοῦχοι I, 92.
πυρεῖα X, 146.
ὥσπερ πῦρ ἐπαφιείη τῇ πόλει IX, 159. S.
πῦρ ἐπιτιθεὶς ἐπὶ τοὺς βωμοὺς VIII, 116.
πυρετὸς IV, 186.
πυρετοῦ καταβολὴ IV, 186. VI, 176.
περίοδος IV, 186.
φλεγμονὴ ib.
πυρέττειν V, 111.
πῦρ ἐφεῖναι I, 174. IX, 155.
πυρῆνας ἐκάλουν τὰς βλαστὰς ἐλαίας VI, 45.

πυ-

πυρία VII, 168. X, 133.
ἑλληνικὴ VII, 168.
πυρίαις χρώμενοι VII, 138.
πυριάματα VII, 168.
πυρὶ ἀπιτίφρωσαν I, 167.
πυριάτη VI, 54.
πυριατήρια IX, 43.
πυριάτης I, 248.
πυρὶ βασανίζοντες VII, 97.
πυριευτὴς I, 96.
πυριευτικὴ I, 97. VII, 139.
πυρίεφθα VI, 54.
πυρίεφθον I, 248.
ἐν πυρὶ λύειν ἀρώματα I, 26.
πυρὶ νέμαι τὰ ἀγάλματα I, 12.
πύρινος X, 145.
ἄρτος VI, 72.
πυρίται ἄρτοι VII, 23.
πυρκαιὰς IX, 156.
πυρκαϊὰ ib.
πυρκαϊᾶς γραφὴ VIII, 40.
δίκη VIII, 117.
πυροὶ I, 183. 247. IX, 44.
διδραχμοὶ IV, 165.
σιτάνιοι VI, 73.
πυροὶ πεφρυγμένοι VI, 108.
πυροκαπηλεύειν VII, 18.
πυρομοίτραι ib.
πυρομετρεῖν ib.
πυρομετρηταὶ ib.
πυροπῶλαι ib.
πυροπωλεῖα ib.
πυροπωλεῖν ib.
πυρορραγὶς VII, 164.
πυρὸς πώγων II, 88.
πυρὸς χλωρὸς VI, 62.
τοὺς πυροὺς ἀλεῖν VII, 180.
ἀλοῆσαι I, 224.
τρίβειν VII, 180. S.
πυρπολεῖν I, 246.
πυρπολῆσαι I, 174.
πῦρ (ὁ πυρετὸς) IV, 186.
πυρρίχη IV, 96. 99.
πυρριχίσαι IV, 96.
πυρριχιστικὸν αὔλημα IV, 73.
πυρρόθριξ IV, 149.
πυρρὸν παντελῶς V, 65.
πυρρὸς (θεράπων) IV, 150.
πυρρώδεις ὑποβλέπει ὁ σῦς V, 59.
πυρρῶν τριχῶν σπεῖρα IV, 149.
πυρσαίνειν τὸ πρόσωπον φύκει V, 102.
πυρσεῦσαι I, 137.
πυρσοὶ I, 139.
πυρσόθριξ IV, 144.
πυρσουργία IX, 14.
πῦρ ὑφάψαι IX, 155.
ὑφεῖναι ib.
πυρφόροι I, 14. 35.
οἰστοὶ I, 137.
πυρφόρον X, 104.
πυρφόρος παῖς VIII, 16.
πῦρ ἐστιν ἡ ψυχὴ II, 226. pl.
πυρώδεις ὀφθαλμοὶ I, 189. II, 63.
πυρῶδες κυνὸς βλέμμα V, 57.
χωρίον V, 110.
τῶν πυρῶν σωρηδὸν κεχυμένον I, 51. S.
τῆς τιμῆς ἀναβεβηκυίας I, 52. S.
πυρῶν χοαὶ IV, 169.
πυτίνας πλέκειν VII, 174.
πυτίνη VI, 14. X, 72.
πυῶδες IV, 180.
κατὰ τὴν τομὴν IV, 190.
πώγων II, 88.
πώγωνα μυρίσαι X, 120.
πώγωνες βάλους II, 88. VII, 158.
πωγωνίαι IV, 159.
πωγωνίας II, 10. 88.
πώγωνος ὑποπιμπλάμενος II, 10.
πώγων πολύτριχος II, 24.
πυρὸς II, 88.
πωλατιᾶς γάρ ἐστι τᾶς ματρὸς IX, 79.
πωλεῖν VII, 8.
πωλεῦσαι I, 182.
τὰ πωληθέντα VII, 10.
πώλημα III, 127. VII, 8.
πώλης VII, 8.
πωλῆσαι III, 80. 124.
πώλησις III, 124. VII, 9.
πωληταὶ III, 80. VII, 8. VIII, 99.
πωλητήρια III, 8.
πωλητήριον III, 125. 126. VII, 11.
ἀπὸ τοῦ πωλητηρίου III, 78.
πωλητὴς III, 124.
πωλήτριαι III, 80.
ἐκ τῶν πωλητῶν εἰς πρυτανεῖον VIII, 99.
πωλοδαμνεῖν I, 182.
πωλοδάμνης I, 182.
πῶλοι ἄβολοι I, 181.
δευτερόβολοι ib. E.
τὸν πῶλον ἐνεθιζέτω ὁδῷ λιθώδει I, 200.
πῶλος ἀδάμαστος I, 182. E.
ἤδη ἱππαζόμενος ib.
κριθιῶν VII, 24.
τὸ νόμισμα IX, 76.
στεφαφόρος VII, 24.
τὰ πωλούμενα VII, 9.
ὁ βεβαιῶν VIII, 99.
πώλυψ IV, 204.
πωλῶν τὴν φωνὴν ῥήτωρ VI, 191.
πῶμα VI, 15. 182. X, 188.
θολοειδὲς X, 138.
φαρέτρας X, 188.
πώρινοι λίθοι X, 173.
πώρινος λίθος VII, 123.
πωροκήλη IV, 203.
πώρωμα ib.

Ρ.

Ῥάβδοι I, 97. 143. X, 133.
ἐλαΐστων VII, 146. X, 130.
πορφυραῖ ἐν τοῖς χιτῶσι VII, 53.
τὴν ῥάβδον τοῦ φοίνικος ἀνείλετο ὁ νικήσας τὰ ἆθλα III, 152.
ῥάβδος εὐθεῖα πορνοβοσκῶν IV, 120.
κοτταβικὴ VI, 110.
φοίνικος I, 244. III, 152.
ῥαβδοῦχοι III, 145.
ῥαβδοῦχος III, 153.
ὁ ῥάβδῳ κοσμῶν ib.
ῥαγδαιότης IV, 22.
ῥαγὲν βλέφαρον μὴ δύνασθαι συνελθεῖν II, 68.
ῥαγὶ παραπλήσιος IV, 200.
ῥάγες ὀνύχων II, 146.
ῥαγοειδὴς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
ῥᾳδία πόρνη VI, 189.
ῥᾳδίας οὔσης τῆς περὶ τοὺς πυροὺς διαθέσεως I, 52.
ῥᾴδιον III, 133. V, 106.
ῥᾴδιος V, 107. VI, 121. 142.
βασιλεὺς I, 42.
τὴν γλῶτταν VIII, 81.
δικαστὴς VIII, 12.
ὀρχηστὴς IV, 96.
προσχεῖν λιμὴν I, 100.
ῥήτωρ IV, 20. 37.
ῥᾳδιουργεῖν VIII, 14.
ῥᾳδιουργία III, 135. IV, 50. VIII, 13.
ῥᾳδιουργὸν V, 107.
ῥᾳδιουργὸς III, 134.
δικαστὴς VIII, 12.
ῥᾳδίως IV, 23. VI, 144. VIII, 13.
τὸ ῥᾳδίως ἀπαλειφόμενον προκρίνει τοῦ παραμένοντος V, 102.
ῥᾳδίως ἐξορμῶν ἵππος I, 196.
ῥᾳδιώτερος V, 107
ῥαθαπυγίζειν IX, 122. 126.
ῥᾳθυμεῖν I, 159. III, 123.
ῥᾳθυμία I, 159. III, 122.
σὺν ῥᾳθυμίᾳ VI, 144.
ῥᾴθυμοι κύνες V, 63.
στρατιῶται I, 158.
ῥᾴθυμος III, 122. VI, 142.
στρατηγὸς I, 179.
ῥᾳθύμως I, 159. VI, 144.
ῥαιβοὶ II, 192.
ῥαίδια VII, 94.
ῥαίνειν X, 30.
ῥαῖσαι III, 108.
ῥαΐσας III, 108.
ῥαιστὴρ X, 147.
ῥαιστῆρες VII, 106.
ῥάκετρον VII, 25. Vid. II, 136.
ῥάκη VII, 42.
ῥακία IV, 117. X, 150.
ῥακτρίαι VII, 146. X, 130.
ῥάμματα X, 135.
ῥάμφος II, 47.
ῥανίζειν X, 30.
ῥανὶς metaph. VI, 145.
ῥαντῆρες ὀφθαλμῶν II, 71.
ῥᾷστος V, 107.
ῥᾳστώνη VI, 189. VIII, 13.
ὀρχηστοῦ IV, 97.
ῥήτορος IV, 22.
ῥαφαὶ τῆς κεφαλῆς II, 36.
λαβδοειδεῖς II, 37.
ῥαφανίδες Θάσιαι VI, 63.
ῥαφανὶς I, 247. VI, 45.
ῥάφανος I, 147. VI, 54.
ῥαφὴ VII, 208.
ῥαφῆς συμβόλησις II, 37.
ῥαφίδες VII, 42.
ῥαφὶς VII, 42. X, 136.
ῥαχιτρίσαι II, 136.
ῥάχιτρον ib. Vid. VII, 25.
ῥάχεως κρίσις II, 177.
σφόνδυλοι II, 178.
κατὰ ῥαχίαν ἐπαναβαῖνον κῦμα I, 109.
ῥαχίζειν II, 136.
ῥάχιν περιβαλέσθαι I, 225. S.
ῥάχις II, 177. 178.
ῥαχίσαι VI, 91.
ῥάχις ἵππου I, 190.
ῥινὸς II, 79.
ῥάχιν περιστήσασθαι I, 225. S.
ῥάχος X, 131.
ῥάψαι VII, 42. 81.
ῥάψασθαι ὑποδήματα VII, 81.
ῥαψῳδία IV, 52.
ῥαψῳδοὶ VII, 182.
ῥᾴων V, 107.
τῶν κυμάτων τὴν τραχὴν VI, 121.
ῥέγκειν II, 78.
ῥέοντος κάτω κνήμης ποταμοὶ III, 103.

ῥέοντος τοῦ πνεύματος κατὰ τῶν οἰάκων I, 106.
ῥέπειν IV, 172.
πρὸς θάνατον III, 107.
κάτω (τὸν ἥλιον) IV, 157.
πρὸς τὸ κρεῖττον III, 108.
ῥέποντες εἰς εἰρήνην I, 151.
ῥέποντος εἰς τὰ κάτω ἡλίου I, 69. IV, 157.
ῥέπουσα πρὸς γῆρας γυνὴ II, 18.
ῥέπων πρὸς ἀργύριον ῥήτωρ IV, 36. VI, 190.
πρὸς ἀργύριον δικαστὴς VIII, 12.
πρὸς τὸ βαρύνον ῥήτωρ VI, 190.
πρὸς τὸ δίκαιον δικαστὴς VIII, 10.
τὸ ῥερυπωμένον καθῆραι IV, 180.
ῥεῦμα στῆσαι IV, 178. S. pl.
ῥευμάτων σταλτικὴ VII, 208.
ῥεῦμα ὕδωρ καλεῖται IV, 190.
φωνῆς VI, 148.
ῥέων πολλῷ ῥήτωρ IV, 21. VI, 141.
πολὺς ῥήτωρ IV, 20.
ποταμοῦ δίκην IV, 21.
ῥήγεα σιγαλόεντα X, 123.
ῥῆγμα VI, 187.
ῥηγνύντες πρὸς τὰ μέτωπα τὰ κρίνα IX, 128.
ῥῆμα II, 128.
οὐδὲν ῥῆμα αἰσχυνόμενος VIII, 81.
προῖκα εἰπὼν IV, 37.
ῥήματι βραχεῖ πολὺν νοῦν ἀπαγγέλλων VI, 149.
ῥήματος φειδόμενος οὐδενὸς VIII, 81.
ῥημάτων σύνθεσις VI, 178.
ῥυθμὸς VI, 147.
ῥήξας εὐτόνως τὴν σφαῖραν πρὸς τὸ ἔδαφος IX, 105.
ῥησικοπῶν VI, 119.
ῥῆσιν ἀποτεῖναι IV, 26. 113.
διαπεράνασθαι IV, 113. S.
ῥῆσις II, 128.
εἰς ῥητὴν ἡμέραν I, 67.
ῥητὸν II, 128.
ῥητορεύειν IV, 17.
ῥητορικαὶ τέχναι VI, 143.
ῥητορικὴ IV, 16.
ῥητορικὸς IV, 16. 25.
ῥητορικοῦ λόγου μέρη IV, 33.
ῥητορικῶς IV, 16.
ῥήτορος ἔπαινος IV, 34.
ψόγος IV, 35.
ῥήτωρ II, 128. IV, 16. VIII, 51.
δεινὸς εἰπεῖν IV, 20. E. S. uſque 22.
δωροδέκος VI, 190. E. S. 191.
εὔνους, φιλολόγος IV, 34. E. S.
παράνομος IV, 35. E. S. uſque 38.
ῥιγηλῶς V, 111.
ῥῖγος IV, 186.
ῥιγοσίβιοι ib.
ῥιγοῦν V, 111.
ῥιγοῦντες ἀεὶ IV, 186.
ῥίζαι I, 235.
τοῦ γένους III, 19.
ῥίζα νεὰς I, 89.
ῥίζας ἀποτεῖναι I, 235.
ῥιζοπῶλαι VII, 196.
ῥιζοτροφεῖν I, 235.
ῥιζοῦσθαι ib.
ῥιζοῦται ὁ σῖτος VIII, 150.
ῥιζοφυεῖν I, 235.
ῥιζώνυχις II, 145.
ῥιζωνυχίαι II, 146.
ῥικνοεργῆ ἔμβαθρα VII, 93.
ῥικνοῦσθαι IV, 99.
ἐκ ῥίμματος τόξου ἦν ἡ μάχη I, 164.
τὴν ῥῖνα παίειν τῷ μέσῳ δακτύλῳ IX, 126.
τὰς ῥῖνας ἐντείνειν V, 72.
κατὰ τὰς ῥῖνας προχεῖται τὸ πνεῦμα II, 76. S.
τὰς ῥῖνας ὑλίζεσθαι II, 78.
ῥῖνες ἀκίνητοι V, 72.
ῥίνη VII, 113. X, 146.
τὰ ῥίνη II, 53.
ῥινηλατεῖν II, 74.
ῥινηλάτης κύων ib.
ῥινὸς μέρη II, 79.
νόσοι II, 78.
σχήματα II, 73.
ῥινωτηρία I, 86.
ῥῖπας πλέκειν VII, 173. Vid. X, 175.
ῥίπις VII, 176.
ῥίπεσσιν οἰσυΐνῃσι X, 175.
ῥιπίζειν ἄνθρακας X, 94.
ῥιπὶς VII, 173. X, 94. 127. 175.
κεκραγυῖες X, 175.
ῥίπτειν τὰ σκέλη I, 194. 195.
σφαῖραν IX, 104.
ῥίπτων τὰ χρήματα III, 114.
ῥὶς II, 72.
δικαία II, 73.
ἐκ μέσων κοίλη ib.
καμπύλη ib. E.
ῥίσκοι VII, 79. X, 137.
ῥίσκος VII, 160.
ῥὶς σιμὴ IV, 147. Vid. II, 73.
ῥίψαι III, 129.
ἀσπίδα VIII, 40.
τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα γραφὴ ib.
ῥίψαντες τὰ ὅπλα ἔφυγον I, 165.
ῥίψασπις VI, 151. VIII, 40.
ῥίψις III, 129.
ῥὶψ καλάμου X, 43.
ῥιψοκίνδυνος III, 134.
στρατηγὸς I, 179.
ῥοαὶ ὀξυγλυκεῖαι κοκκινῆς VI, 80.
ῥοᾶς κόκκοι ib.
ῥογοὶ IX, 45.
ῥόδα I, 229. VI, 106.
ῥοδιαῖος στέφανος VI, 107.
Ῥόδιαι φιάλαι VI, 96.
Ῥοδιακὰ ib.
Ῥοδιακαὶ VII, 88.
Ῥοδιακὸς ἰσχαρίτης VI, 78.
Ῥοδία σταφυλὴ VI, 82.
Ῥοδιὰς φιάλη VI, 96.
Ῥόδιον ἔλαιον VI, 104.
ῥοδοῖν ἔλαιον ib.
ῥοδοδάκτυλος II, 155.
ῥοδοειδὴς χιτὼν II, 70.
ῥόδον αὐθωρὸν ἀνθοῦν καὶ θᾶττον ἀπανθοῦν V, 102.
φυτεύει ταῖς παρειαῖς V, 102.
ῥοδόπηχυς II, 156.
ἐκ Ῥόδου γαλεὸς VI, 63.
ῥοδωνιὰ I, 229.
ῥόθιοι ποταμοὶ III, 103.
ῥόθιος ὄμβρος I, 116.
ῥόθιον πνέων αὐλητὴς IV, 72.
ῥόθιος (ῥήτωρ) VI, 147.
συμπροσχωρῶν σῦς V, 79.
ῥοθιότης (ῥήτορος) IV, 22.
ῥοθίως IV, 24.
ῥοθίῳ φυσήματι χρώμενος IV, 69.
ῥοιὰ VI. 80.
ῥοιαὶ I, 232.
φίττα ῥοῖαι IX, 122.
ῥοῖζος τῶν νοημάτων VI, 148.
ῥοίζῳ ἐξεγείρειν τὸν ἵππον I, 209.
ῥομβοειδὴς V, 28.
ῥόμβος IV, 161.
ῥόπαλα IV, 117. X, 142.
ῥόπαλον V, 18.
ῥοπὴ IV, 172.
τὴν ῥοπὴν ἀκριβέστερος ζυγοῦ δικαστὴς VIII, 10.
ὀξύτερος πτεροῦ VI, 121.
ἐπὶ ῥοπῆς βραχείας ἦν III, 107.
ὀλίγης τοῦ ζῆν ἐστὶ VIII, 78.
ῥόπτρον VII, 114. X, 22. 156.
τοῦ ῥοῦ ἀπωθοῦντος πλεῖν I, 111. S.
ῥοῦν Acc. VI, 66.
ὁ ῥοῦς τῶν λόγων VI, 148.
ῥούστραχοι I, 247.
ῥόφημα VI, 62.
ῥοώδεις ποταμοὶ III, 103.
τῷ ῥύγχει βαθύνει τὴν γῆν ὁ σῦς V 78.
ῥύγχος II, 47.
ῥύδην VI, 144. 175.
ῥυεὶς ἀφνω μέγας ποταμὸς I, 30.
ῥύζειν (ἐπὶ ἱεράκων) V, 89.
(ἐπὶ κυνῶν) V, 86.
ῥύζοντες κύνες ib.
ῥυθμίζειν IV, 58.
ῥυθμίσαι ἡδονὰς IV, 39.
τῦφον ib. S.
ῥυθμὸς IV, 57. 63.
μετὰ ῥυθμοῦ βαίνειν III, 92.
ῥύμη IX, 38.
ῥύμῃ ἐξελαύνειν I, 214.
ἐπιὼν σῦς V, 79.
συμπροχωρῶν ἵππος I, 215.
φερόμενος VI, 129.
ῥυμὸς I, 146. 252. 253. X, 157.
διὰ ῥυμῶν ἠνίαι I, 148.
ῥυπαρία III, 116.
ῥυπαρὸν κόλυθρον X, 164.
ῥυπαρὸς III, 115.
ῥυπαρώτερος χορηγὸς ib.
ῥύποι X, 59.
ῥύπος VII, 39. X, 59. Vid. IV, 180.
ῥύπτειν VII, 39.
ῥυπτικὰ VII, 40.
ῥυσσὸν τὰς σάρκας γραΐδιον IV, 139.
ῥυτὰ VI, 96.
ῥυταγωγεὺς I, 216. X, 55.
ῥυτὴρ X, 55.
ῥυτῆρες I, 147. III, 79.
ἀπὸ ῥυτῆρος ἀνεῖναι τὸν ἵππον I, 214.
ῥυτίδας ὀλίγας ἔχων ἐπὶ τοῦ μετώπου IV, 146.
παχείας ἐν εὐσαρκίᾳ ἔχουσα γραῦς IV, 151.
ῥυτίδες II, 67.
ῥυτὶς ἐπὶ τοῦ μετώπου μία μόνον IV, 147.
ῥυτὸν δίκρουνον VI, 97.
ῥώθωνες II, 72.
ῥωμαλέος III, 120.
ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
ῥωμαλέως III, 121.
ῥώμη I, 157. III, 107. 120. V, 125.
σὺν ῥώμῃ ἐπισκοπώτατα ἀκοντίζεις I, 215.
ῥῶπος I, 99. III, 127. VII, 8. X, 18.
ῥωχμοὶ VII, 147.
βαθεῖς V, 66.

Σ.

Σαγάρεις X, 146.
Σκυθικαί I, 138.
σάγδας VI, 104.
σάγη I, 130. 185. VII, 157. X, 54. 92.
σαγήνη II, 169.
σάγμα VII, 157. X, 142.
σάγματα ὑποζυγίων X, 161.
σαίρειν X, 29.
σαιρέτω παῖς VI, 94.
σακίον X, 152.
σακκίας οἶνος VI, 18.
σακκίον VII, 191.
σακκοπήρα X, 161.
σάκκος III, 155. VII, 191. X, 64. 75. 168.
σάκος X, 75.
σπάρτινος X, 186.
σάκτας III, 155. X, 64.
σακτοὶ (πλακοῦντες) VI, 78.
σάκτος οἶνος VI, 18.
σάκτου καλάμου ῥίψ X, 43.
σάκτρα I, 245.
σακχυφάνται VII, 191. IX, 39. X, 192.
τῆς Σαλαμινίας ναῦται VIII, 116.
Σαλαμίνιοι ib.
σάλαξ X, 149.
σαλεύειν I, 114.
τεῖχον μοχλίσκῳ X, 147.
σαλεύων VI, 121.
Σαλμυδησσὸς (τελώνης) IX, 33.
σάλος αἰρόμενος I, 109.
σάλπη VI, 50.
αἱ σάλπιγγες ὑπεσήμηναν IV, 86. S.
ὑπὸ σάλπιγγι ἐξανιστάμενος ἵππος I, 195. S.
σάλπιγγι σημῆναι IV, 86. S.
χρώμενος IV, 87.
ὑπερρρωμένως IV, 89.
σάλπιγγος ἀγώνισμα IV, 91.
οὐδ᾽ ἂν σάλπιγγος ἀνάσχοιτο βοὴν I, 198.
σάλπιγγος βόμβος IV, 85.
ἦχος ib.
θόρυβος ib.
κτύπος ὄρθιος ib. E.
φθέγμα IV, 85.
φωνὴ ib.
κώδων VI, 110.
σαλπιγκταὶ λησταὶ IV, 87.
ὑπεσημήνατο τὸ εἰς ἔφοδον I, 163.
σαλπιγκτὴς IV, 87. 88.
σάλπιγξ IV, 85.
ἡ σάλπιγξ ἐκ τῆς ἐμπολεμίου μελέτης εἰς τοὺς ἀγῶνας παρῆλθε IV, 87.
σάλπιγξ ἀγωνιστήριος IV, 89.
ὁπότε σαλπίγξῃ Ἡρόδωρος χαλεπὸν ἦν αὐτῷ πλησιάζειν IV, 89.
σάλπιγξιν δύο αὐλήσας IV, 88.
σάλπιγξ πομπικὴ IV, 89.
σαλπίζειν IV, 87.
σαλπίσματος πολεμιστηρίου μέρη IV, 86.
σαλπιστικὰ κρούματα IV, 84.
σαμάκια V, 101.
σάμαξ X, 43.
σαμβύκαι IV, 59.
Σαμία σταφυλὴ VI, 82.
Σάμιοι πλακοῦντες VI, 78.
Σαμοθρᾴκιον κρόμμυον VI, 67.
σάμψυχος VI, 107.
σανδάλια X, 49.
τυῤῥηνικὰ VII, 86.
σανδάλιον VII, 81. 86.
σανδαλοθῆκαι X, 50. 127.
ἐπίχρυσοι VII, 87.
σάνδαλον VII, 86.
σανίδες I, 84. IX, 35. X, 24.
αἱ θύραι I, 76.
πυραμοειδεῖς τρίγωνοι VIII, 128.
τῆς φάτνης X, 166.
σανὶς X, 171.
ἄλυτος X, 83.
σάξαι X, 41.
σαπέρδαι VI, 48.
τὸν σαπέρδην ἀποτῦλαι VI, 49.
διαπλῦναι ib. pl.
σαπραὶ σαργάναι VII, 27.
ὡς σαπρὰ κόρη VII, 202.
σαράβαρα VII, 59. X, 168.
Σαράβων ὁ κάπηλος VII, 193.
σάραπις VII, 61.
σάργαλος VII, 116.
σαργάναι VII, 27.
ἐκρινεῖ ib. E.
σάρδια VII, 96.
Σαρδιανὸν λίνον V, 26.
σαρδόνες δικτύου V, 31.
Σαρδονικὸν λίνον V, 26.
Σαρδῷα ταρίχη VI, 48.
Σαρδωνικὸς χιτὼν VII, 77.
Σαρδώνιος γέλως VI, 199.
σάρισσαι X, 143.
σάρισσα Μακεδονικὴ I, 138.
σάρκα ἀμύξαι IV, 179.
τοῦ δέρματος ἀφελεῖν II, 233.
διελεῖν IV, 179. S.
τὰς σάρκας ῥυσσὸν γραΐδιον IV, 139.
σάρκα τίκτει ἡ ἄρκτος V, 80.
σάρκες II, 233.
ἰχθύων VI, 51.
σαρκίνη γυνὴ II, 233.
σάρκινος ib.
σαρκίται ib.
σαρκοκήλη IV, 203.
σαρκοφάγος λίθος X, 150.
σαρκώδεις τῷ μετώπῳ κύνες V, 62.
ὁπλαὶ I, 191.
ὀσφῦς V, 62.
οὐ σαρκῶδες στῆθος λαγὼ V, 69.
σαρκώδης κεφαλὴ I, 191.
σὰρξ σομφὴ IV, 191.
σάρον VI, 94. X, 29.
σατράπης VIII, 84.
Σατυρικὰ πρόσωπα IV, 143.
Σατυρικὴ ἐσθὴς IV, 118.
ὄρχησις IV, 99.
Σάτυροι ὑπότροχα ὀρχούμενοι IV, 104.
Σάτυρος ἀγένειος IV, 142.
γενειῶν ib.
πολιὸς ib.
σαύνια X, 143.
σαυρωτὴρ I, 136. X, 143.
σαφὲς VI, 206.
φθέγμα κήρυκος IV, 94.
σαφήνεια IV, 22. VI, 150. 208.
σαφὴς εἶδος III, 96.
ῥήτωρ IV, 20. VI, 149.
φωνὴ II, 117.
σαφῶς VI, 150. 207.
σβεννύναι ὀφθαλμοὺς II, 62.
σβέννυται δένδρον I, 231.
σβεστηρίοις καλύμμασιν ἐχρῶντο I, 168.
σέβειν I, 22.
σέβεσθαι ib.
σειὰς VII, 181.
Σειληνοὶ ὀρχούμενοι IV, 104.
Σειληνὸς πάππος I, 142.
σειραγωγεὺς I, 216.
σειραὶ I, 141. X, 141. 142.
σειραῖοι ἵπποι I, 141.
σειραῖος ἱμὰς I, 148.
σειρὰς V, 33.
σειρὰ τριχῶν II, 30.
σειραφόροι ἵπποι I, 141.
σειραφόρος πῶλος VII, 24.
σειρίδες X, 141. 142.
περὶ τὸν Σείριον ἀστέρα I, 62.
Σείριος ἀστὴρ IV, 159.
κύων Ἰκαρίου V, 43.
σειροὶ IX, 49.
σεισμὸς οὐρᾶς V, 61.
σεῖστρον IX, 127.
σείων X, 100. 122.
Σελευκίδες VII, 94.
Σελευκὶς φιάλη VI, 90.
σελήνης σχήματα IV, 157.
σελήνη ἡμίτομος IV, 157. E.
σέλινα ἕλεια VII, 172.
ἐν ὄξει VI, 71.
σέλινον I, 247. VI, 107.
ἕλειον I, 183.
σελὶς I, 88.
σέλμα I, 89.
σεμιδάλιδος gen. VI, 75.
σεμίδαλις I, 247. VI, 74. VII, 71.
σεμνολογεῖσθαι IX, 145.
σεμνολογία IV, 32. IX, 146.
σεμνὸν βλέμμα II, 59.
ἱερὸν I, 23.
σεμνὸς ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
σεμνύνεσθαι IX, 145.
σεμνύνεται πλέον ἢ αἰσχύνεται ἀδικῶν VI, 132.
σεσεῖσθαι μέθῃ VI, 25.
σεσηρὸς III, 131.
σεσηρότως III, 132.
σεσιγημένον VI, 209.
σεσυκασμένα ἧπατα VI, 49.
σεσυκοτραγηκότων συῶν ἧπατα ib.
σεσυκοφαντημένον ἐπίδειξιν ἑαυτὸν VIII, 68.
σεσωμασκηκὼς II, 235. III, 155.
σηκὶς III, 76.
σηκοὶ IX, 16.
σηκοκόρος VII, 151.
σηκὸς I, 6.
ἡρώων ib.
θεῶν ib.
οὗ αἱ οἶς καὶ αἶγες I, 249. Vid. IX, 16.
σηκώματα IV, 172.
σῆμα κυνὸς V, 45.
σημαντήρια V, 100.
σημεῖα ἀρθῆναι I, 124. 163.
ποδῶν V, 11.
ὁρμητήρια I, 210. 211.
τῆς ὕβρεως VIII, 79.
σημεῖον IV, 160.
κύβου IX, 95.
νυμφῶν ἰουσῶν ἐπὶ τὸν γάμον I, 246.
ἐκ σημείων VIII, 69. pl.
σήμερον I, 66.
σημηνάμενος VIII, 27.
σημήνασθαι ib.
σηπεδὼν IV, 207.
σηπίαι VI, 47.

σηπιδάρια VI, 47.
σηπίδια VI, 76.
Σῆρες ἀθροίζοντες ὑφάσματα ἀπὸ ζώων VII, 76.
σήσαμα I, 147. VI, 61. 79.
σησαμῖται ἄρτοι VI, 72.
σησαμοῦς VI, 77.
ἆθλον ἦν τοῖς διαπαννυχίσασι VI, 108.
σησάμων ἡμιτάκιον X, 169.
τὴν σιαγόνα ἄδικος ἵππος I, 197.
δίκαιος ἵππος I, 195.
σιαγόνες II, 89. 93.
σίαλος II, 103.
σιβύνη X, 144. 153.
σιγαλόεντα ῥήγεα X, 123.
σιγᾶν V, 146.
σιγηλὸς ib. S.
σιγηλῶς V, 147. VI, 209.
σίγλαι V, 97.
σίγλοι, βαρβαρικὸν νόμισμα IX, 82.
σιγώμενα V, 146.
σίδηρα VII, 107.
σιδηρᾶ ἐνμόχλια X, 23.
σιδηραῖ χεῖρες I, 120.
σιδηρᾶ κύρτη X, 160.
σιδήρειον κρατευτήριον VI, 89.
σιδήρειος (ὁ ὀργίλος) VI, 125.
σιδηρεῖς I, 84.
σιδήρεον, τὸ νόμισμα IX, 78.
σιδηρεύειν VII, 105. 106.
σιδηρεὺς III, 87. VII, 105.
σιδήρια λιθουργὰ VII, 125.
λιθουργικὰ ib.
σιδήριον VII, 105.
τυχωρύχων VII, 125.
σιδηρῖτις γῆ III, 87. VII, 98.
τέχνη VII, 106.
σιδηροῖ ὀβελοὶ VII, 105.
σίδηρον ἐργαζόμενοι VII, 106.
κατακεραννύειν X, 149.
σιδηροπῶλαι VII, 196.
σίδηρος I, 84. III, 87.
ὠδοντωμένος II, 96.
σιδήρου βάψις VII, 169.
κρίκοι V, 30.
μέταλλα VII, 98.
σιδηροῦν νόμισμα VII, 105.
Βυζαντίων VII, 105.
Vid. IX, 78.
Λακεδαιμονίων VII, 105. IX, 179.
σιδηροῦν στόμωμα X, 186.
σιδηρουργία VII, 105.
σιδηροῦς δεσμὸς X, 167.
σιδηροφυὴς VII, 106.
σιδήρῳ νομιζόντων Βυζαντίων IX, 78.
σιδηρῶν τριῶν πριῶμαι ib.
σίελος II, 103.
σίζοντες ταγηνίαι VI, 79.
σίζουσι κόψιχοι V, 89.
ἐκ Σικελίας πλωταὶ VI, 63.
Σικελικὸν τάλαντον IX, 87.
ὁ Σικελικὸς νεανίσκος IV, 146. 148.
Σικελικὸς τυρὸς VI, 63.
χιτὼν VII, 77.
σικιννὶς IV, 99.
σικύα IV, 183. X, 149.
σικύαι X, 46.
σικυὸς πέπων VI, 46.
σικὺς ib.
Σικυώνια VII, 93.
Σικυωνικὴ X, 131.
Σικυώνιος τιμὴ IV, 61.
σιλλαίνειν II, 54. IX, 148.
σίλλοι IV, 53.
σίλλος II, 54.
σιλλοῦν IX, 148.
σίλλυβα VII, 64.
σίλφιον VI, 66.
σίλφιον θύμον τε τῶν Ὑμηττίων VI, 67.
σιλφιοπῶλαι VII, 197.
σιλφίου σπέρμα VI, 67.
σιλφιωτὰ VI, 69.
τὰ σιμὰ τοῦ ἥπατος II, 213.
σιμαὶ κύνες V, 57.
σίμβλα I, 254.
σίμβλοι ib.
σιμὴ ῥὶς IV, 147. Vid. II, 73.
χεὶρ IV. 105.
σιμίκιον IV, 59.
σιμὸν γραΐδιον IV, 151.
σιμοπρόσωπον II, 73.
σιμὸς II, 73.
Σίμων (ὁ βόλος) VII, 205.
σιμῷ ποδὶ παίειν τὸν γλουτὸν IX, 126.
σινδονίτης τελαμὼν IV, 181. VII, 72.
σινδὼν VII, 72.
σιπύα X, 162.
σιπύαι X, 131.
σίραιον VI, 66.
σίραιος οἶνος VI, 16.
σιρροὶ X, 131.
σισάριον V, 101.
σισύμβρια I, 229. VI, 106.
σισύμβριον V, 101.
σισύρα VII, 70.
σισύραι καύματος καὶ χειμῶνος X, 123.
σισύρνα X, 186.
σισυρνώδης στόλος ib.
σίσυς VII, 57.
σῖτα VI, 32. 34.
σιταγωγὰ πλοῖα VI, 36.
σιταγωγοὶ VII, 18.
σιταγωγὸς ναῦς I, 83.
σιτάνιοι ἄρτοι VI, 73.
πυροὶ ib.
σιτεῖσθαι VI, 34.
σιτευτοὶ παῖδες VI, 36.
σιτηγεῖα VII, 18.
σιτηγοὶ ib.
σιτηγὸς ναῦς I, 83.
σιτηγοῦντες VI, 36.
σιτηρέσιον VI, 34. 36. VIII, 140.
ἔμμηνον I, 59. E.
σιτήσεις VIII, 140.
οἱ σιτήσεως ἀξιωθέντες IX, 40.
σίτησις VI, 34.
σιτία VI, 32. 34. 84.
σιτίζειν VI, 36.
σιτικὸς VI, 34.
σιτίον κεφαλαλγὲς II, 41.
σιτίσεις VI, 8.
οἱ ἐπὶ τῶν σιτίων X, 16.
σιτίων εἰσαγωγίμων χρῄζουσα πόλις IX, 22.
σιτοβόλια IX, 45.
σιτοδεία VI, 36.
σιτοδεῖν ib.
σιτοδόκη ib.
σιτοδοσιῶν ἐπιγραφεῖς VIII, 103.
σιτοδοτεῖν VI, 36.
σιτοκαπηλεύειν VII, 18.
σιτοκάπηλοι ib.
σιτομέτραι ib.
σιτομετρεῖν ib.
σιτομέτρης VI, 36.
οἱ τὸν σῖτον ἀπομετρούμενοι VIII, 114.
τὸν σῖτον διεμετροῦντο IV, 166.
ἐκκομίζοντες ἵπποι I, 209.
οἱ τὸν σῖτον συνωνούμενοι VIII, 114.
σιτοποιικὸς οἶκος I, 80.
σιτοποιὸς μύλη X, 112.
σιτοπῶλαι VII, 18.
σιτοπωλεῖν ib.
σίτου ἀκμάζοντος I, 180. pl.
περὶ σίτου ἀκμὴν I, 61. 180.
σίτου δίκη III, 47. VI, 153. VIII, 31. 32.
σίτου ἐκβολὴ I, 237.
περὶ σίτου ἐκβολὴν I, 61. 180.
σίτου κοτύλαι VII, 195. X, 113.
σιτούμενος VI, 34.
σιτουργοὶ VII, 21.
σίτου σπάνις I, 52. S.
τῆς τοῦ σίτου τιμῆς καταβεβηκυίας I, 51.
σίτου χλωροῦ ὄντος I, 61. 180.
σιτοφάγος VI, 34.
σιτοφύλακες VI, 36.
σίττυβος X, 106.
οἱ σιτῶναι VIII, 114.
ἀπὸ σίτων (ὀνόματα) VI, 34.
σιφνιάζειν IV, 65.
σίφνις X, 162.
σίφων VI, 19. X, 75.
σιχωνίζειν VI, 19.
σιωπᾶν ἀπόῤῥητα V, 146.
ἀδύνατος οὐ λέγειν δυνατὸς VI, 146.
σιωπηλὸς V, 146.
σιωπηλῶς V, 147.
σιωπῆς ἄξια V, 146.
σιωπώμενα ib.
σκαιὰ χεὶρ II, 159.
σκαιὸς II, 160. IV, 13. V, 139. IX, 12.
δικαστὴς VIII, 12.
συμπότης VI, 29.
σκαιότης IV, 12. VIII, 14.
σκαιώρημα VI, 182.
σκαιῶς II, 160. IV, 14. V, 139. VIII, 13.
ἔχειν IV, 15. S.
σκάλα I, 93.
σκάλεθρον VII, 22.
σκαλεῖς I, 221.
σκάλευρον VII, 22.
σκαληνὰ σχήματα IV, 160.
σκαλὶς I, 245. X, 129.
σκάλλειν I, 227.
σκαλμὴ X, 165.
σκαλμοὶ X, 134.
σκαλμὸς I, 87.
Σκαμμωνίας ὀπὸς VI, 67.
σκανδάληθρον VII, 114. X, 156.
σκανθαρίζειν IX, 122. 126.
σκαπανεῖς I, 222. VII, 148.
σκαπανέων ᾠδὴ I, 38.
σκαπάνη VII, 148. X, 129.
σκαπέρδα IX, 110. 116.
σκαπέρδαν ἕλκειν ib.
σκαπτέα I, 226.
σκάπτειν I, 226. VII, 97.
σκαπτῆρες VII, 148.
σκαρδαμύξαι II, 61.
σκάρος VI, 50.
σκάτει V, 91.
σκάτους ib.
σκατοφάγος VI, 40.
σκαφεῖς I, 222. VII, 148.
σκάφη I, 82. 245. VI, 64. 110. VII, 22. X, 76. 77. 102. 104. 114.

μακρὰ X, 114.
στρογγύλη X, 103.
τὴν σκάφην μὴ φέροντες III, 57.
σκαφηφόρος III, 55.
σκαφία II, 183.
σκαφίδες I, 251.
σκαφίον X, 129.
κουρᾶς εἶδος II, 29.
τὸ κρανίον II, 39.
τὰ λάσανα X, 45.
σκαφὶς I, 245. X, 102. 114.
σκάφος I, 82.
τὸ σκάφος ἦν κάταντλον I, 113.
κατευθύνειν I, 98.
σκάφος κοῖλον I, 92.
ὑπέραντλον ib.
τῶν ὤτων II, 85.
σκάψαι τὴν γῆν I, 224.
σκελίαι VII, 59. 92. X, 168.
σκελιτεύειν II, 194.
σκελιτὸς ib.
σκέλη βλισσὰ V, 70.
τὰ σκέλη διιστᾶν I, 213.
σκέλη τὰ ἔμπροσθεν ταχέως αἴρει τὰ δὲ ὄπισθεν προσάγεται I, 216. Vid. 211. V, 58.
ἐπίρικνα V, 58. E.
σκληρὰ I, 191.
τὰ σκέλη τιθέναι, ῥίπτειν I, 145. 194.
σκέλη ὑγρὰ I, 189.
σκελίδες VI, 52.
ὁλόκνημοι II, 191. VI, 52.
σκελὶς II, 193.
σκέλος ib.
σκέπαρνον VII, 113. X, 146.
σκεπαστήρια ὅπλα I, 133.
σκέπην κορυφῆς τὴν ἐκ φύσεως ἀποβαλλόμενος II, 26.
σκευαγωγεῖν X, 14.
σκευαγωγοὶ ἅμαξαι ib.
σκευάζειν VI, 91.
σκευάρια X, 13.
οἰκητήρια X, 11.
σκευάσαι X, 15.
σκευασάμενοι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας X, 16.
σκευασίαι X, 15.
τοῖς σκεύεσιν κατασκευάσασθαι τὴν οἰκίαν X, 13. pl.
σκευὴ I, 130.
σκεύη X, 10.
τὰ ἐν ἀγρῷ X, 128.
ἁλιέως X, 132.
ἀπόθετα X, 11. 186.
ἄπυρα X, 13.
ἀρτοποιῶν X, 112.
τὰ ἐν βαλανείῳ X, 63.
γυμνασίοις προσήκοντα X, 64.
τῆς γυναικωνίτιδος X, 125.
δικαστικὰ VIII, 16. X, 61.
ἔμπυρα X, 13.
τὰ σκεύη ἐπισεσαγμένοι κάμηλοι I, 139.
σκεύη εὐμεταχείριστα X, 11.
ζωγράφου X, 163.
τὰ πρὸς θεωρίαν X, 11.
τὰ περὶ τὰς θύρας X, 22.
τὰ πρὸς θυσίας X, 11.
ἱερὰ X, 191.
ἱππικὰ X, 55.
κουρέως II, 32. X, 139.
κρεμαστὰ I, 94. X, 13.
κυβευτοῦ X, 50.
κυνηγέτου X, 141.
μαγείρου VI, 88. X, 95. 97.
μαλακὰ X, 11.
μεταλλέως X, 149.
ναυτικὰ X, 113. 134.
σκευήν τινα ἐνσκευάσασθαι X, 14.
σκεύη νεωλκοῦ X, 148.
ξύλινα I, 94. X, 13.
οἰκητήρια X, 11.
οἰκοδόμου X, 147.
σιδήρεια VII, 176. X, 176.
σκευὴ ὁπλιτικὴ X, 14.
σκεύη ὀψοφόρα X, 83.
σφαιροποιοῦ X, 150.
τέκτονος X, 146.
τραπεζῶν X, 82.
τριηρικὰ X, 13.
σκευὴ τῶν ὑποζυγίων X, 14.
ὑποκριτῶν IV, 115. X, 14.
σκεύη χαλκέως X, 147.
χρηστήρια X, 11.
σκευοθήκη X, 10.
σκευοποιήματα X, 15.
σκευοποιία ib.
σκευοποιοὶ X, 16.
σκευοποιὸς II, 47. IV, 115.
σκευοποιοῦντες X, 15.
σκευοπῶλαι VII, 197.
σκεῦος ἀργυροῦν VII, 104.
κιθαρῳδοῦ X, 190.
μονόξυλον X, 176.
ὁλοσίδηρον X, 176.
πλεκτὸν X, 165.
πύξινον X, 169.
σκευουργία VII, 210.
σκευουργικὴ ib.
σκευουργικὸς ib.
σκευοφόρα IV, 125. X, 14. 52.
σκευοφορεῖν X, 14.
σκευοφορεῖον VII, 132.
σκευοφόριον X, 17.
κεράτινον ib.
σκευοφοριώτης X, 17.
σκευοφόροι I, 131. VII, 130.
ὄνοι I, 139.
σκευοφόρον VII, 175.
σκευοφόρος X, 14. 17.
σκευοφύλαξ X, 16.
ὁ ἐπὶ τῶν σκευῶν ib.
σκευῶν ἀποτριβὴ I, 94. X, 13.
σκευῶν κεραμέων ὀνόματα X, 122.
σκευωρεῖσθαι IX, 133.
σκευωρία IX, 133. X, 15.
σκευωρὸς X, 16.
σκευωρούμενος ib.
οὐκ ἄνευ σκέψεως VI, 141.
σκέψις IV, 22.
δήμου VI, 178.
σκηναὶ IX, 14. X, 139. 146.
σκηνὰς ἐπήξαντο I, 160. S.
σκηνὴ I, 73.
ἁμάξης X, 52.
θεάτρου IV, 123.
κατὰ τὴν σκηνὴν θύραι τρεῖς IV, 124.
σκηνήματα IX, 14.
σκηνὴ νεὼς I, 89.
περίερκτος X, 183.
σκηνῆσαι σκηνὰς I, 160.
σκηνῆται Λίβυες IV, 74.
σκηνικοὶ ἀγῶνες III, 142. 155.
σκηνοποιοὶ VII, 189.
σκηνώματα IX, 14.
σκηνῶσαι I, 73. 160.
σκηπτοὶ IV, 159.
ὥσπερ σκηπτὸς ἐπαφείθη τῇ πόλει IX, 159.
σκῆπτρα IV, 114.
σκιὰ VII, 128.
σκιαγραφεῖν VII, 127.
σκιαγραφὴ VII, 128.
σκιαγραφία VII, 127.
σκιαγραφικὸς ib.
σκιαγραφικῶς ib.
σκιαγράφος ib.
ἡ σκιὰ (ἐστι) δεκάπους, ἐνδεκάπους I, 72.
σκιαδηφόροι VII, 134.
σκιάδιον VII, 174. X, 127.
σκιαδοφορεῖν VII, 174.
σκιαδοφόροι ib.
ἐκ Σκιάθου κεστρεὺς VI, 63.
σκιαμαχεῖν III, 150.
σκιὰν ἱκανὴν ποιούμενοι κλάδοι I, 236. S.
περιγράψασθαι VII, 128. S.
περιενεγκεῖν VII, 129. S.
σκιὰς VII, 174.
σκιατραφίαι VI, 185.
σκιατραφίας IV, 147.
σκιατροφία VI, 185.
σκιερὰ ἄλση I, 229.
ζώνη IV, 159.
σκιεροὶ κλάδοι I, 236.
σκιερὸν χωρίον I, 239. V, 108.
σκίμποδες VI, 9.
σκιμπόδιον X, 35.
σκίμπους X, 35. 36.
σκινδαψὸς IV, 59.
σκίπωνες X, 131.
σκίρα (ἑορτὴ) VII, 174.
Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερὸς IX, 98.
σκιραφεῖα IX, 48.
σκιράφεια IX, 96.
σκιραφευτὴς VII, 203.
σκιράφια ib.
σκιρώδης IV, 203.
ἐπὶ Σκίρῳ μάλιστα ἐκύβευον IX, 96.
σκληρὰ βροντὴ I, 118.
χιὼν I, 115.
σκληραὶ ἄκραι I, 115.
αὐχένας κύνες V, 62.
μηριαῖαι V, 59.
σκληρὰ σκέλη I, 191.
σκληροὶ χαλινοὶ X, 56.
σκληρὸς V, 139.
ἄνεμος I, 110.
λίθος VII, 123.
σκληρόστομος ἵππος I, 197.
σκλήρωμα IV, 190.
σκληρῶς V, 139.
σκληφρὸς II, 10.
σκνιπὸς II, 65.
σκοῖδος X, 16.
σκολιὰ ᾄσματα VI, 108. Vid. IV, 53.
σκολιὰ ὁδὸς III, 96.
σκολιὸν III, 131.
σκολιὸς πόρος ἀκοῆς II, 84.
σκολύθρια VII, 112. X, 48.
σκολύθριον III, 90. VII, 182.
σκόλλυς II, 30.
σκόμβρων τεμμάχη VI, 48.
σκεπαὶ IX, 14.
σκόπελοι I, 115.
σκοπὴ IV, 127. 129.
σκοποὶ I, 173.
σκοπιωρούμενος V, 17.
σκορδινιᾶσθαι V, 168.
σκορδοῦν V, 93.
σκοροδάλμη VI, 68.
εἰς τὰ σκόροδα περιῆλθον IX, 47.
σκόροδον I, 247. VI, 68.

σκοροδοπῶλαι VII, 198.
σκερπίος V, 50.
ζητῶν ὅτῳ ἐγχρίψει τὸ κέντρον VI, 125.
σκορπιώδης (ὁ ὀργίλος) ib.
σκοτεινὸν III, 131.
σκοτιαῖον ἀφικέσθαι I, 69.
σκότιος (υἱὸς) III, 21.
σκοτοδινία II, 41.
σκοτοδινιᾶν IV, 184.
σκοτωθῆναι II, 41.
σκοτῶδες χωρίον V, 109.
σκοτώδης ἀὴρ I, 113.
σκοτοδινίασις II, 41. IV, 184.
σκυζᾶν V, 86.
Σκύθαι VIII, 132.
Σκυθικαὶ VII, 88.
σαγάρεις I, 138.
Σκυθικὴ πόσις VI, 25.
σκυθρωποὶ ὀφθαλμοὶ IV, 137.
σκυθρωπὸς V, 138.
σκυθρωπῶς V, 139.
σκυλακεία V, 51.
σκύλακες V, 15.
σκυλακεύειν V, 51.
τῶν σκυλακευομένων τροφὴ ib.
σκυλάκια IV, 15.
ἔτεια V, 16. E.
σκυλάκων ἀνατροφὴ V, 51. pl.
ἐμπιμπλάναι ib.
σκύλαξ X, 167.
σκυλεῦσαι I, 166.
σκυμνία V, 15.
γαλαθηνὰ V, 16. E.
σκύμνοι V, 15. 84.
σκύνια II, 66.
Σκυρία δίκη VIII, 81.
σκῦρος IX, 104.
Σκῦρος VIII, 81.
σκυτάλαι X, 131. 142.
σκυτάλη IV, 170. V, 18. X, 113.
σκυταλία IV, 82.
σκυταλίδες II, 144.
σκύταλον ὑποσίδηρον X, 173.
σκυτεῖα VII, 80.
σκυτεῖς ib.
σκύτεσι βυβλίνοις παίειν IX, 123.
σκύτινα VII, 83. X, 40.
σκύτινοι ἐσθῆτες VII, 70.
σκύτινον προσκεφάλαιον X, 40.
σκύτινος χιτὼν X, 180.
σκυτοδέψαι VII, 80.
σκυτοδεψεῖν VII, 81.
σκυτοδέψης VI, 128.
σκυτοπῶλαι VII, 80.
σκῦτος X, 187.
σκυτοτομεῖν VII, 81.
σκυτοτόμοι VII, 80.
σκυτοτόμου σκεύη X, 141.
σκύφοι VI, 96. X, 66.
σκύφος X, 166.
σκώληκας καταγαγεῖν VII, 29.
σκώληκες ἐπειδὰν πτεροφυῶσι VII, 148.
σκῶμμα V, 161. IX, 148.
σκωμμάτων συνθέτης VI, 123.
σκωπίας (ὄρχησις) IV, 103.
σκώπτειν V, 161. IX, 148.
σκωπτικὴ IX, 148.
σκωπτικὸς V, 161. IX, 149.
σκωπτικῶς ib.
σκὼρ V, 91.
σκωρία VII, 98. 99.
σκὼψ, εἶδος ὀρχήσεως IV, 103.
σμηκτρὶς γῆ VII, 40. X, 135.
σμηματοφορεῖον X, 127.
σμῆνος I, 254.
σμηνουργία VII, 101.
σμηνουργοὶ ib.
σμήνους βασιλεὺς I, 254. S.
σμήριγγες II, 22.
σμικρὰ φωνὴ II, 117.
σμικρὸν IV, 170.
ὁ σμικρὸς δάκτυλος V, 101.
ὁ ὀλίγα ὑπ' ἀσθενείας λέγων VI, 145.
σμικρότης VI, 145.
σμικροφωνία II, 112.
σμικρόφωνος II, 111.
σμικροφώνως II, 113.
σμιλάκινον ξύλον V, 32.
σμιλεύματα VII, 83.
σμίλη IV, 181. VII, 83. X, 141. 149.
σμίλης ὁλκοὶ X, 58.
Σμινδυρίδια VII, 89.
σμινύδας acc. X, 173.
σμινύδιον VII, 148. X, 129.
σμινύη I, 245. VII, 148. X, 129. 166.
σμύρνα I, 26.
σμωμίνη VII, 166.
σοβαρὸς ἵππος I, 195.
ἐν τῷ δρόμῳ I, 218.
Σόλων (ὁ βόλος) VII, 205.
Σομφὴ σὰρξ IV, 191.
σοροὶ III, 102. VIII, 146.
σοροπήγιον VII, 160.
σοροπηγὸς ib.
σοροποιὸς ib.
σοροποιοῦ σκεύη X, 150.
σορὸς VII, 160. X, 150.
σουδάριον VII, 71.
σοφαὶ κύνες V, 60.
σοφία IV, 10. 22. V, 164.
ὃς σοφίαν καλεῖ τὸ ἐξαπατῆσαι VI, 132.
σοφία πολιτικὴ IX, 26.
τέκτονος V, 164.
σοφίας ἐπιτήδευσις VI, 178.
σοφίζεσθαι IV, 48. IX, 133.
σοφίσασθαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
σόφισμα VI, 180. IX, 133.
σοφίσμασι θηρᾶται ὁ λέων IV, 84.
σοφισταὶ ἐλάττους IV, 43.
μείζους ib. E.
ὀψοποιητικῆς πραγματείας VI, 70. 71.
σοφιστεία IV, 50.
σοφιστεύειν IV, 17.
σοφιστεύων IV, 41.
σοφιστὴν κακίσαις ἂν λέγων, γοὴς pl. IV, 47.
σοφιστὴς IV, 16. 41.
ἀπατητικὸς IV, 47. 48. S.
οἱ περὶ τὸν σοφιστὴν ἔχοντες IV, 44.
σοφιστία IV, 42.
σοφιστικὴ IV, 16. 42.
σοφιστικὸς IV, 16. 41.
σοφιστικῶς IV, 16. 42.
σοφὸς IV, 11.
αὐλητὴς IV, 71.
εἰπεῖν ῥήτωρ IV, 20.
ἐπὶ μυρίων ἂν τάττοιτο V, 164.
στρατηγὸς I, 178.
σοφῶς IV, 11.
σπάδιξ I, 244. IV, 59. VII, 147.
σπάθαι II, 181. X, 125.
σπαθᾶν VII, 36.
ἱστὸν X, 126.
σπάθη I, 185. 244. VII, 36. X, 56. 120. 121. 126. 145. 146.
τὸ ξίφος X, 146.
σπαθῆσαι III, 129.
σπαθητὰ ὑφάσματα VII, 36.
σπαθητὸν ἱμάτιον ib.
σπαθητὸς χλαῖνα ib.
σπάθη φοίνικος I, 138.
χρυσένδετος X, 145.
σπαθὶς III, 154. VII, 36. 177. X, 120. 121.
σπαθῶν τὴν οὐσίαν III, 117.
σπάλαθρον X, 113.
σπανίζων VI, 197.
τῶν ἐπιτηδείων III, 110.
σπάνις VI, 197.
σίτου I, 52.
σπανοπώγων II, 88.
σπανοσιτία I, 52. VI, 36.
σπαράσσειν ὀφθαλμοὺς II, 62.
σπαράττειν ὄνυξι V, 94.
σπαργᾶν I, 230.
σπαργάνων παιδὸς φαιδρύντρια VII, 40.
σπάρτα VII, 181. X, 36. 133.
σπάρτη VII, 181. X, 186.
σπαρτία X, 36.
σπαρτίνα VII, 114. 181.
σπαρτίναι X, 133.
σπάρτινον ἀγγεῖον X, 191.
πλέγμα X, 186.
σπάρτινος σάκος X, 186.
σπαρτίον X, 108.
σπαρτίς X, 186.
σπάρτοις ἀπαγχόμενοι X, 37.
σπαρτοπλόκος VII, 181.
σπαρτοπόλιος ἀνὴρ IV, 133. 134.
λευκὴ IV, 151. 153.
σπαρτοπώλης VII, 181.
σπάρτος ib.
ἐκ σπάρτου πλέγμα V, 33.
σπάσαι ἄκρατον VI, 23.
σπάσασθαι μάχαιραν V, 24.
σπατίλη V, 91.
σπεῖραι I, 223. II, 6.
σπεῖρα (ἱμάτια) VII, 42.
σπεῖρα κίονος VII, 121.
οἱ σπειράντες III, 8.
ὁ σπείρας ib.
σπεῖρα τριχῶν II, 31. IV, 149.
σπείρεσθαι VI, 194.
σπείρεται VI, 113.
σπειρὶς ὀψωνιοδόκος X, 92.
σπειρόπωλις ἀγορὰ VII, 78.
σπεῖσαι I, 27. VI, 30.
σπείσασθαι VIII, 139.
σπειστέον X, 65.
σπέρμα II, 6.
ἐπιδραξάμενον βαλεῖν τῇ γῇ I, 223.
καταβαλεῖν II, 6.
μήλων IX, 122.
ὀλισθηρὸν ib. (παιδιά)
σπέρματα I, 222.
ἀτεράμονα I, 223.
κερασβόλα ib.
σπερματίας VI, 46.
σπερματολόγοι VII, 197.
σπερμολόγοι ib.
σπερματοπῶλαι ib.
σπεύδειν ἐπὶ κεφαλὴν II, 42.
σπεύσιδα X, 103.
σπευσίνιοι VIII, 132.
σπήλαια IX, 16.
σπηλαῖον ib.

σπήλαιον (θεάτρου) IV, 124.
σπηλαιώδεις ὑποφυγαὶ IX, 16.
σπιθαμὴ II, 157.
σπιλάδες I, 115.
σπινίδια VI, 52.
σπλάγχνα II, 181.
σπλαγχνεύσασθαι I, 27.
σπλάγχνων ἀπάρξασθαι ib.
σπλικοῦν V, 93.
σπλὴν II, 220.
σπληνιᾷν II, 220. IV, 187.
σπλήνιον II, 220. X, 149.
σπογγία X, 149.
σπογγίαι VI, 94. X, 90.
σπογγίζειν τὰ βάθρα IV, 19.
σπογγοθήρας I, 96.
σπογγοθῆραι VII, 137.
σπογγοθηρευτικὴ VII, 139.
σπόγγοι VI, 94. X, 90.
σπογγοκολυμβηταὶ VII, 137.
σποδεῖν V, 92.
σπολὰς I, 135. VII, 70. X, 142.
Λίβυσσα I, 153.
σπονδαὶ I, 153.
μυστηριώτιδες I, 36.
σπονδὰς αἰτῆσαι VIII, 139.
ἀναιρεῖν VI, 30.
διδόντες I, 151.
διέλυσαν I, 154. S.
ἐπενεγκεῖν VIII, 139.
ποιήσασθαι IV, 29. S.
προαγγέλλει ὁ κήρυξ IV, 91.
ὑποφεύγοντες I, 151.
σπονδειακοὶ αὐλοὶ IV, 81.
σπονδεῖον X, 65.
αὔλημα IV, 73.
μέλος IV, 79.
• Πυθικοῦ νόμου μέρος IV, 84.
σπονδὴ I, 29. VI, 30.
σπονδοφορῆσαι VIII, 139.
σπονδοφόροι I, 35. IV, 94.
σπονδοφόρος VIII, 137.
σπόνδυλοι (δικαστικαὶ ψῆφοι) VIII, 17.
σπόνδυλος X, 125.
σπονδῶν ἐπαγγελίαι III, 142. pl.
καὶ κρατήρων μετασχὼν VI, 30.
σπορὰ I, 226. II, 6.
σποράδην ἵστασθαι VI, 175.
ἐπὶ σπορᾷ παίδων κοινωνία III, 44.
σπορεῖς I, 221.
σπόρου καιρῷ I, 61.
σπουδάζειν IV, 45.
σπουδάζοντος τοῦ θεοῦ I, 112.
σπουδάζων IX, 150.
σπουδαῖοι τοὺς πόδας δρομεῖς III, 149.
σπουδαῖος I, 43.
σπουδαῖος περίπατος III, 93.
συμπότης VI, 28.
εὖ σπουδαῖος τοὺς πόδας ἵππος I, 197.
σπουδαιότερος σταδιεὺς III, 148.
σπουδαίως III, 149.
σπούδασμα IX, 150.
σπουδὴ I, 43. III, 93. IV, 44.
σπυραθία V, 91.
σπύραθος ib.
σπυρὰς ib.
σπύραθια ib.
σπυρίδας πλέκειν VII, 173. 174.
σπυρίδια πλέκειν VII, 174.
σπυρίδιον X, 132.
σπυρίδωνας πλέκειν VII, 173.
σπυρὶς VI, 94. X, 132. 151.
ἰχθυηρὰ VI, 94.
κόνιος X, 64.
φλοΐνη X, 178.
σπυρίχνια πλέκειν VII, 174.
σπυρίχνιον VI, 94. X, 132.
ἐν σταδιαίᾳ θαλάττῃ ἐπλέομεν I, 106.
σταδιαία μάχη I, 165.
σταδιάρχης III, 146.
σταδιεὺς ib.
δρομικὸς III, 148. E.
σταδιοδρόμης III, 146.
σταδιοδρόμος ib.
στάδιον III, 142. IX, 44.
τὸ δίπλουν ἀγωνιζόμενος III, 147.
δολιχοδρομήσας III, 146.
(σταδίου) βατὴρ III, 147. pl.
ἐν σταθηρᾷ θαλάττῃ (πλεῖν) I, 106.
σταθμὰ IV, 173.
στάθμη IV, 171. VII, 125. X, 126. 147.
σταθμήσεται ταλάντῳ μουσικῷ IX, 52.
σταθμητὸν IV, 93.
σταθμία IV, 173. X, 126.
χαλκᾶ X, 126.
σταθμοὶ I, 76. IV, 171. IX, 16.
σταθμὸς I, 184. IV, 125. IX, 50. Vid. X, 126.
σταθμοῦ ὄνομα ἡ μνᾶ IX, 52.
τὸ τάλαντον IX, 56.
σταθμοῦχος X, 20. 21.
σταὶς VII, 21.
σταλαγμὸς εἰρήνης X, 168.
σταλάξαι ib.
σταλίδες V, 19.
σταλιδώματα ib.
τὰς στάλικας ἀνατρίψειεν ἂν ὁ σῦς V, 80.
στάλικες V, 19. 31. X, 141.
σταλτικὴ ῥευμάτων VII, 208.
σταμῖνες I, 92.
σταμνάριον X, 72.
σταμνία VII, 162.
σταμνίον VI, 14. X, 72.
σταμνίσκοι VII, 162.
στάμνοι ib.
σταμνὸς X, 30. 72.
οἴνου Χίου ib.
στάσεις ἄστρων IV, 155.
στασιάζειν II, 229.
στασιασμὸς I, 153. VIII, 153.
στασιαστικῶς VIII, 154.
στάσιμα IV, 173. X, 126.
ἄστρα IV, 156.
εὖ στάσιμοι διὰ γῆρας II, 16.
στάσιμοι παλαισταὶ III, 149.
στρατιῶται I, 130.
στάσιμον V, 169.
μέλος IV, 53.
στάσιμος V, 164.
βασιλεὺς I, 40.
δικαστὴς VIII, 10.
πυθμὴν X, 74.
ἐν στασίμῳ θαλάττῃ πλεῖν I, 106.
στασίμως VIII, 11.
παλαίειν III, 149.
εἰς στάσιν σύνθημα δοῦναι I, 220.
στάσις I, 153. III, 89. VIII, 153.
ἀγαλμάτων I, 11.
ἀνδριάντων III, 91.
ἄστρων IV, 156.
δικτύων V, 32.
εἰκόνων VI, 177.
ἵππων I, 184. IX, 50.
ὤτων V, 61.
στασιώδης VIII, 153.
στατὴρ IV, 171. VII, 102. IX, 62. 82. 95.
στατῆρες Ἀλεξάνδρειοι IX, 59.
Δαρεικοὶ ib.
Κροίσειοι III, 87. IX, 59. 84.
Φιλίππειοι IX, 59. 84.
Φωκαΐται IX, 93.
χρυσοῖ IX, 59.
στατηριαία ib.
στατηριαῖαι ἑταῖραι ib.
στατὴρ Κορίνθιος IV, 175. IX, 81.
ἢ λίτρα IV, 173. 174. IX, 81.
νόμισμα IX, 58.
ῥοπῆς X, 57.
στατῆρσιν ἀρτιάζειν IX, 58. 101.
στατὴρ χρυσοῦς IV, 173. IX, 57.
στατικὴ IV, 16. 171. VII, 208.
στατικὸς IV, 16. 171.
στατικῶς ib.
σταυροὶ IX, 14.
σταυροὺς ἐπήξαντο I, 161.
σταυρώματα IX, 14.
σταφίδες I, 243.
σταφυλαὶ VI, 82.
σταφυλὰς θλίβειν ἐν τοῖς ληνοῖς I, 225. S.
σταφυλὴ I, 243.
(ἐν τῷ στόματι) II, 99 IV, 200.
Σύρα VI, 82. E.
σταφυλίδες I, 143.
σταφυλοβολεῖον VII, 151. X, 129.
σταφυλοβόλιον I, 245.
σταφυλοτομία IV, 185.
σταφυλοφόρος II, 99.
στάχυς, ὑπὸ τῇ γαστρὶ II, 169.
στέαρ II, 233.
ἐκ στέατος καὶ λίτρου πλάσμα X, 150.
στέατος τροχὸς VI, 53.
στεάτωμα IV, 203.
στεγάζειν VII, 120.
στεγανὰ I, 80.
στεγανὴ θρυμματὶς VI, 78.
στεγανόμιον I, 75. X, 20.
στεγανόμος I, 74. X, 20.
στεγανὸς V, 146.
χιτὼν VII, 70.
στεγανῶς V, 147. VI, 20).
στέγαρχος X, 20.
στεγάρχων X, 21.
στεγάσομεν πρὸς αἴτωμα VII, 119.
στεγάσματα VII, 208.
ὀροφῆς VII, 123.
στεγαστὰ X, 52.
στεγαστὴρ VII, 124.
κάλαμος X, 170.
κέραμος X, 182.
ὄροφος X, 172.
στεγαστρὶς διφθέρα X, 180.
στέγαστρον ib.
στέγειν ἀπόῤῥητα V, 146.
στέγη I, 80.
στεγῖτις VII, 201.
στέγος I, 80. 81.
στεγόμενα V, 147.
στειλάμενοι εἰς ἥμισυ τὰ ἱστία ἐπλέομεν I, 107.
στεῖρα I, 85.
βοῦς III, 115.
στεῖραι IV, 208.
στεικτικὸς V, 146.
στεικτικῶς V, 147.

στελγίδες X, 62.
στέλεχος I, 135.
  ἀρχαῖον X, 166.
  εὐφυὲς I, 135. E.
τὸ στέμμα περίκρανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ II, 42.
στέμματα προσφέρειν I, 28.
στέμφυλα I, 248.
στεμφύλων πιεσθέντων VII, 151.
στενὰ IX, 38.
στεναὶ πλευραὶ I, 191.
στενάσαι V, 93.
στενὰ στήθη I, 191. V, 62.
στενὴ πόλις IX, 24.
  φωνὴ II, 117.
στενοὶ πόδες V, 70.
εἰς στενὸν λήγουσα κεφαλὴ V, 69.
στενόπορα χωρία I, 220.
στενὸς III, 116.
στενόστομον X, 68.
στενὸς τράχηλος V, 69.
στενόφωνον ὄργανον III, 111.
στενοχωρίας πλέα πόλις IX, 23.
στενωποὶ IX, 38.
στέργειν III, 58.
στεργομένη III, 71.
στεργόμενος ib.
στέργω V, 113.
στέργων III, 69.
στερεὰ IV, 160.
  γῆ V, 34.
στερεαὶ πλευραὶ II, 182.
  στέρεια II, 232.
στερεοὶ κυνήποδες I, 188.
  πόδες V, 70.
στερεὸν αὔλημα IV, 73.
  ἐπιπνεῖν IV, 90.
  πλέγμα ἐκ σπάρτου V, 33.
  στέλεχος I, 235.
στερεὸς βρόχος V, 33.
  ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
  χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
στερεοῦν καὶ κρατύνειν τοὺς πόδας τοῦ ἵππου I, 208.
στερῆσαι V, 103.
στέρησις V, 104.
στερίφαι IV, 208.
στεριφὴ III, 15. 49.
στέρνα πλατέα I, 190.
στερνίτιδες πλευραὶ II, 182.
στερνόμαντις II, 162.
περὶ τοῖς στέρνοις κοσμήματα V, 100.
οἱ ὑπὸ τοῖς στέρνοις πόδες I, 193.
στέρνον II, 162.
στεφάνη II, 39. 40. IV, 144. 145. 203. V, 32. 95. VII, 158.
στεφανηφορία III, 172.
στεφανῖται ἀγῶνες III, 153.
στεφανίτιδες II, 37.
στέφανοι I, 28. VI, 106.
  ἐκδόσιμοι VII, 200.
τὰ ἐν τοῖς στεφάνοις ἄνθη VI, 106.
στέφανοι συνθηματιαῖοι VII, 200.
τὸν στέφανον ἀνείλετο ὁ νικήσας τὰ ἆθλα III, 152.
  ἀποθέμενος βασιλεὺς δικάζει VIII, 90.
στεφανοπῶλαι VII, 199.
στεφανοπωλήτριαι ib.
στεφανοπώλιδες ib.
Στέφανος IV, 159.
στέφανος ἐγκύλιστος VII, 199.
  κυλιστὸς ib.
  ναυκρατίτης VI, 107.
  νυμφικὸς III, 43.
  πάτριος III, 10.
  ῥοδιαῖος VI, 107.
  χρυσοῦς VIII, 139.
στεφάνου ἀνάδεσις III, 152.
στεφανοῦν I, 27.
στεφανοῦσθαι ἀνήττῳ VI, 107.
  κορίαννοις ib.
  λευκῷ στροφίῳ VIII, 94.
  μύρτοις ib.
  σελίνοις ib.
στεφάνους προσφέρειν I, 28.
περὶ στεφάνου συμπλέκεσθαι III, 145.
στεφάνῳ ἀνεδέθη ὁ νικήσας τὰ ἆθλα III, 152.
στεφανωθῆναι θαλλῷ VIII, 139.
  χρυσῷ στεφάνῳ ib.
στεφάνωμα VI, 181.
στεφανώματα προσφέρειν I, 27.
στεφάνων ἀνάρρησις VI, 177.
  εἴδη VII, 199. 200.
στεφανῶσαι τὸν νικήσαντα III, 152.
ἐπὶ στεφάνῳ συμπλέκεσθαι III, 145.
στεφανωτρίδα μυρρίνην προσφέρειν I, 27.
στέψαι τὰ οἰκήματα εἰς τὴν ὁδὸν VII, 119.
στήθη τὰ πρὸς τοῖς καρποῖς II, 144.
  στενὰ I, 191. V, 62.
στηθόδεσμον VII, 66.
στῆθος II, 162.
  λαγὼ οὐ σαρκῶδες V, 69.
  ποδὸς II, 198.
  χειρὸς II, 144.
στηθύνιον II, 162.
στῆλαι Ἀττικαὶ X, 97.
στήλαις ἐγγεγραμμένα V, 149. S.
  ἐγγράψας ib. S. Vid. VIII, 73.
στήλη VIII, 69. 73. 146.
  ἑνεστηκυῖα IX, 9.
  ἐφορία IX, 8.
στήλην ἀναστῆσαι III, 102.
στήλη ὑπόχρεων δηλοῦσα χωρίον III, 85. IX, 9.
στηλὶς I, 90.
στηλίτευμα VI, 181.
στηλιτεῦσαι VIII, 73.
στῆμα II, 171.
στήμονα στῆσαι VII, 32. S.
στήμονες ἄκλαστοι VII, 31.
στημονητικὴ VII, 30. 209.
στημονίαι κίκιννοι II, 28.
στημόνια στῆσαι VII, 32.
στημονονητικὴ VII, 209.
στήμων VII, 30.
  ἐξεσμένος VII, 32.
στῆναι I, 235.
στήριγγες V, 31. X, 141.
  σώματος αἱ κνῆμαι I, 220. II, 191.
  τὰ ὀστᾶ II, 232. E.
στηρίγματα οἴκου οἱ παῖδες II, 12.
στήριγξ X, 157.
στηριχθῆναι I, 235.
στῆσαι IV, 171.
  τὰς ναῦς κατὰ στοῖχον I, 124. pl.
  ῥεῦμα IV, 178.
  στήμονα VII, 32. S.
στησάμενος IV, 171.
στήσασθαι ib.
  ἄγαλμα I, 11.
  τὰς ἄρκυς V, 36.
  τὴν ναῦν I, 103.
  ἐν τοῖς νεωρίοις I, 104. pl.
  σκηνὰς I, 150.
Στησίχορος, παρὰ τοῖς ἀστραγαλίζουσιν ἀριθμὸς IX, 100.
στιβάδες VI, 9.
στίβος III, 96.
στίγματα VIII, 69. 73.
στιγματίαι III, 78.
στιγματίας VIII, 73.
στιγῶνες III, 79.
στίζειν VIII, 73.
στικτὸν σῶμα παρδάλεως V, 83.
στίλβη VI, 103. X, 119.
στίλβοντα κυνῶν ὄμματα V, 57.
στίλβοντες ὀφθαλμοὶ II, 63.
στίλβουσαι παρειαὶ II, 87.
στίλβουσα στρωμνὴ X, 42.
στίλβων III, 71.
στιλπνὰ ποιεῖν τὰ κράνη I, 149.
στιλπνὴ στρωμνὴ X, 42.
στιλπνότης III, 72.
στίμμεις ὀμματογράφος V, 101.
στίξαι VIII, 73.
  βελόναις X, 136.
στιφρὰ σκέλη V, 58.
  ὑποκώλια V, 70.
στιχθεὶς VIII, 73.
στιχομυθεῖν IV, 114.
στιχομυθία ib.
κατὰ στίχον πεφυτευμένη γῆ VII, 147.
στίχος δένδρων VII, 142.
  τῶν πεφυτευμένων VII, 145.
στλεγγιδολήκυθος III, 154.
στλεγγιδοποιὸς VII, 179.
στλεγγὶς III, 154. IV, 120. VII, 179. Vid. X, 62.
στλεγγοποιὸς VII, 179.
στοὰ I, 78.
  βασίλειος IX, 44.
στοαὶ IX, 41.
ἐν στοᾷ περίπατος X, 57.
στοιχάδες ἐλαῖαι V, 36.
στοιχὰς (γῆ) VII, 147.
στοιχεῖν I, 127.
στοιχεῖον VI, 44.
  δεκάπουν ib.
στοιχίσαι τὰς ἄρκυς V, 36.
στοιχισμὸς ἀρκύων ib.
στοῖχος ἀρκύων ib.
  τῶν μαχομένων I, 126.
  χοροῦ IV, 108.
ᾧ ἂν στοιχῶ, οὐ καταλείψω παραστάτην VIII, 105.
στολαὶ τετραγωδημέναι VII, 59.
στόλαρχοι I, 119.
στολὴ VII, 42.
ὑπὸ στολῇ νεουργῷ προσιέναι θεοῖς I, 25.
στολὴ νυμφικὴ III, 43.
  ὑποκριτῶν IV, 115.
στολίδες II, 46. VII, 54.
στολιδωτὸς χιτὼν VII, 54.
στόλος I, 86. 96.
στόμα II, 98.
τὸ στόμα ἀπερραμμένος VI, 145.
  ἀποφράττειν VIII, 155.
στόμα ἀχάλινον VI, 146.
τὸ στόμα ἑλκοῦσθαι IV, 185.
στόμα κοιλίας μέγα II, 202.
στομαλγεῖν IV, 185.
στομαλγία II, 101. IV, 185.
στόμα λιμένος I, 102. II, 100. IX, 28.

τὸ στόμα λιμὴν πονηρὸν ἔχων I, 101.
λῦσαι VI, 147.
στόμα μετάλλου II, 101.
μήτρας II, 222.
πολέμου II, 100.
τῷ στόματι περιβεῖναι χαλινὸν I, 184.
ἐξ ἑνὸς στόματος II, 102.
τὸ τοῦ στόματος ἀπόῤῥεον II, 103.
ἀπὸ στόματος εἰπεῖν II, 102.
τοῦ στόματος ἔνουλα II, 94.
στομαυλεῖν II, 101.
στόμαχος II, 201.
στομάχου τὰ πρῶτα ἄκρα II, 107.
στόμια II, 101. V, 98. X, 56.
πριονωτὰ X, 56.
στομίδες ib.
στόμιον II, 100.
τὸ στόμιον ἐνδιδόναι τῷ ἵππῳ I, 211.
στομοδόκος II, 101.
στομοῦν VII, 107.
στομώδη, τὰ εὔφημα II, 101.
στόμωμα VII, 107.
σιδηροῦν X, 186.
Χαλυβικὸν VII, 107.
στομῶσαι, τὸ λάλον ἀπεργάζεσθαι II, 100.
λιμένα ἢ σίδηρον ib.
στοργὴ V, 114.
στόρθυγγες II, 28.
στοχάζεσθαι IX, 151.
βόθρου IX, 103.
κύκλου περιγραφέντος IX, 102.
λίθου IX, 119. pl.
στοχαζόμενος IX, 152.
στοχὰς V, 36.
στοχασμὸς ib.
στοχαστικὴ ψυχὴ IX, 152.
στοχαστικὸς ib.
στόχος V, 36.
στραβὸς II, 51.
στραβῶνες ib.
στραγγαλίδες X, 183.
στραγγεύεσθαι IX, 136.
στραγγία IX, 137.
στραγγουρία IV, 187.
στραμβολοκομᾷν II, 23.
στρατάρχης I, 127.
στραταρχία ib.
στρατεύεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος VIII, 86.
στράτευμα I, 127. 175.
ἀθροῖσαι I, 176. S.
τὸ στράτευμα ἐκάθισε I, 167. S.
στρατεύματος ἀθροισμὸς I, 176.
ἐξέτασις ib. S.
τὸ μέσον εἶξε I, 165.
στρατεῦσαι I, 160.
στρατεύσιμον ἡλικίαν ἔχοντες I, 177. II, 11.
στρατηγία VIII, 84. IX, 41.
ναῦς I, 83.
στρατηγικὸς I, 178.
στρατηγὶς I, 119.
στρατηγοὶ I, 128. VIII, 114.
οἱ στρατηγοὶ προὔτρεψαν I, 163. S.
στρατηγὸς VIII, 84.
μανιώδης I, 179. E.
νήφων I, 178. E.
στρατηγοῦ ἔπαινος I, 178.
στρατηγοὺς χειροτονεῖν VIII, 87.
στρατηγοῦ ψόγος I, 179.
στρατηγῶν εὔθυναι VIII, 88.
στρατιὰ I, 127.
στρατιὰν προδόντες VIII, 52.
στράτιοι θεοὶ I, 24.
στρατιῶται I, 126. 175.
ἐπίλεκτοι I, 176. E.
μόνιμοι I, 130. E.
στρατιώτης εὐπειθὴς I, 180. E.
στρατιωτικὰ IX, 35.
στρατιωτικαὶ χειροτεχνίαι I, 156.
στρατιωτικὴ χεὶρ II, 150.
στρατιωτικοὶ ἵπποι I, 181.
στρατιωτικὸν I, 127. 175.
στρατιωτικὸς ἵππος I, 195.
τοῦ στρατιωτικοῦ γένους ὄντες I, 130.
τῶν στρατιωτικῶν ἀμαθὴς στρατηγὸς I, 179.
στρατιῶτις ναῦς I, 83.
στρατιώτου ἔπαινος I, 180.
σκευὴ X, 142.
στρατόπεδα IX, 14.
στρατοπεδεύσασθαι I, 160.
στρατόπεδον ἐβάλοντο ib.
στρατοπέδου συμβολὴ VI, 176.
στρατὸς I, 127. 175.
στρέβλαι X, 187.
στρεβλὸς II, 51.
στρέμμα VI, 187.
στρεπτὴ VI, 77.
στρεπτικὸν VII, 209.
στρεπτίνδα IX, 110. 117.
στρεπτοὶ V, 98.
στρέφειν III, 155. VII, 30.
τὴν μύλην VII, 180.
ὄστρακον IX, 117.
στρέφεσθαι IX, 133. 136.
στρεφνὰ ἀκόντια V, 20.
στρεφόμενα ἄστρα IV, 156.
στρεφόμενος I, 43.
στρέφων τὸ δημόσιον VI, 129.
στρέψαι ἀκόντια I, 175.
στρεψοδικεῖν VIII, 26.
στρηνόφωνος II, 112.
ὑποκριτὴς IV, 114.
στροβίλια V, 97.
στρόβιλοι IV, 159.
στρόβιλος ἄνεμος I, 110. metaph. VI, 129.
(ὄρχημα) IV, 101.
στροβίλιον X, 170.
στρογγύλαι VII, 67.
στρογγύλα ἰσχία V, 70.
πλοῖα I, 82.
οὐ στρογγύλα ὑποκώλια V, 63.
στρογγύλον IV, 161.
στρογγυλοναῦται VII, 190.
στρογγύλος τράχηλος V, 69.
στρουθῶν δοραὶ I, 138.
στροφαῖος Ἑρμῆς VIII, 72.
θεὸς ib.
στροφεῖον IV, 127. 131.
στροφεῖς IX, 35.
τραχήλου II, 130.
στροφεὺς I, 76.
στροφὴ IV, 53. 112. IX, 132. 137.
ἄστρων IV, 156.
στρόφιγγες X, 22.
τραχήλου II, 130.
στροφία V, 29.
στρόφιον V, 96. VII, 67. 95.
στρόφις VI, 130.
στροφίῳ λευκῷ στεφανοῦσθαι VIII, 94.
ὑπὸ στροφίῳ περιέρχεται VIII, 116.
στρυνύζουσιν ἐλέφαντες V, 88.
στρώματα VII, 79. 192. X, 40. 42. 53. 123.
τοῦ ἵππου ψύχειν I, 183.
ὑπαγκώνια VI, 9.
στρωματεῖς VII, 79. X, 138.
στρωματεὺς X, 138.
στρωματίζω X, 14.
στρωματόδεσμα X, 137. 146.
ἱμάτια VII, 79.
στρωμνὴ ἀμφίμαλλος X, 38.
ἁπαλὴ X, 41. E.
κοκκοβαφὴς X, 42. E.
στρωτῆρες X, 157. 172. 173.
στυλὶς (ῥινὸς) II, 79.
στυλοβάτης VII, 121.
στύλος I, 78.
στυππεῖον I, 84.
στυππειοπῶλαι ib.
στύππαξ VII, 72.
στυππεία ib.
στυππεῖον X, 176.
στυππειοπῶλαι VII, 196.
στυππειοπώλης VII, 72.
στυράκιον X, 143.
στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου ἐχρῶντο X, 27.
στύραξ I, 136. X, 143.
στυφοκόμποι VII, 136. IX, 107.
στωμυλία II, 101. V, 161.
στωμύλλεσθαι V, 161.
στωμύλος II, 101. V, 161.
στωμύλως V, 161.
συβήνη VII, 153.
συβόσια IX, 16.
συβωσία I, 251.
συβῶται VII, 187.
συβώτης I, 251.
συβωτικὸν μέλος IV, 56.
συβώτρια VII, 187.
συβώτρια IV, 86.
σύγγαμβροι III, 32.
συγγεγραφὼς VI, 139.
συγγένεια III, 6. 30.
συγγένειος Ζεὺς III, 5.
συγγενεῖς ib.
συγγενέσθαι V, 92.
συγγενὴς III, 30. VI, 157.
συγγενὶς III, 30.
συγγεωργὸς VI, 158.
συγγομφῶσαι VII, 114.
σύγγραμμα VI, 182.
συγγραφὴ VIII, 140.
κατὰ συγγραφὴν ἐπόρευσε VIII, 140.
συγγραφὴ ναυτικὴ ib.
συγγραφικῶς VI, 140.
συγγράψασθαι VIII, 140.
συγγυμναστὴς III, 154.
συγκαθίζειν IV, 121.
συγκαθίζουσι τοῖς προέδροις ἐν ἐκκλησίαις VIII, 94.
συγκαλέσαι VI, 8.
συγκάμνων κυνηγέτης V, 85.
συγκαμπαὶ ἄρθρων II, 234.
συγκάμψεις κώλων ib.
συγκαρκινοῦται ὁ σῖτος VII, 150.
ἵνα συγκαρκινωθῇ τὰ λήια ib.
συγκαταβάλλων VIII, 157.
συγκαταδουλώσασθαι III, 81.
συγκατακλιθῆναι V, 92.
συγκατακοιμηθῆναι ib.
συγκατατιθεὶς VIII, 157.
συγκατατίθεμαι VI, 117.
συγκατήρξατο VIII, 83.
συγκειμένως VI, 140.
συγκεκαλυμμένον VI, 209.
συγκεκληρωμένος III, 149.
συγκεκομμένος VIII, 179.
συγκέκραμαι V, 113.

συγκεκρᾶσθαι VIII, 151.
συγκεκροτημέναι δυνάμεις I, 155.
συγκεκροτημένα πληρώματα νηὸς I, 121.
συγκεκροτημένως I, 157.
συγκεράσασθαι VI, 24.
συγκεφαλαιώσασθαι II, 42.
συγκεχαλκευμένος V, 22.
συγκεχυμένα V, 150.
συγκεχυμένη φωνὴ II, 117.
ὡς συγκεχύσθαι τὸ φθέγμα εἰς ἀσάφειαν II, 15.
συγκηδεσταὶ III, 30. 32.
συγκηδεστὴς VI, 15.
συγκινδυνεῦσαι IV, 30.
συγκλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡ ἀστραπὴ I, 118.
συγκλεῖσαι I, 167. X, 25.
τὰ βλέφαρα II, 67.
εἰ συγκλείσειας τοὺς δακτύλους II, 157.
συγκλέπτης VI, 158.
σύγκλητοι VI, 12.
σύγκλητος VI, 157.
ἐκκλησία VIII, 116.
σύγκλινος VI, 12.
συγκλίτης ib.
συγκλεΐζεσθαι I, 114.
συγκοιμηθῆναι V, 92.
σύγκοιτος VI, 158.
συγκόπτων VIII, 77.
συγκρῖναι VIII, 207.
συγκριτικὰ V, 106.
συγκριτικὴ VII, 207.
συγκριτικὸς ib.
συγκριτικῶς ib.
συγκροτεῖν I, 157.
συγκροτεῖσθαι ib.
συγκροτῆσαι συμπόσιον VI, 8.
συγκροτῶν πάντας πρὸς ἀλλήλους VI, 129.
συγκρούων πάντας πρὸς ἀλλήλους VI, 130.
συγκρύπτειν ἀπόῤῥητα V, 146.
συγκτίστης IX, 6.
συγκυκῶν τὸ δημόσιον VI, 129.
συγκυνηγέτης V, 9. VI, 158.
σύγκωλα σκέλη V, 69.
συγχαίρειν III, 102. V, 129.
συγχέαι τὴν γνώμην οἷος ῥήτωρ IV, 21.
τὸν κόσμον τοῦ νεὼ I, 12.
τὰς ὄψεις I, 118.
τὰ χρήματα VII, 128.
συγχέασθαι τὰ χρήματα ib.
συγχέων τὸ δημόσιον VI, 129.
τὰ καθεστηκότα ῥήτωρ IV, 35.
τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις VI, 131.
συγχορευτὴς IV, 106.
συγχορεύτρια ib.
σύγχυσις ὅρκων VI, 158.
πολιτείας IV, 38. VI, 178.
συγχωνεύειν VII, 107.
συγχωνεῦσαι IX, 85.
συγχωρεῖν IX, 13.
σύεια κρέα VI, 33.
σῦες V, 14. VI, 47. VII, 187.
τέλειοι I, 251.
σύζυξ VI, 158.
σῦκα I, 242.
ἄγρια ib.
συκάδες ib.
σῦκα ἐρινεοῦ VII, 143.
συκάζειν I, 226. 242. VII, 143.
συκαῖ (τὸ νόσημα) IV, 203.
ταῖς συκαῖς περιάπτουσιν ἔρινα I, 242. S
συκαλίδες ὀπταὶ VI, 77.
συκάμινα VI, 46.
συκάμινον I, 233.
συκάμινος ib.
σῦκα ὀφθαλμῶν II, 65.
οὔπω πέπειρα VI, 81. S.
τῶν χλωρῶν VI, 48.
ψύχεται VII, 144.
συκῆ I, 232.
ὀργῶσα I, 237.
συκῆς καρπὸς ἡδὺς I, 242. E.
συκίδες VII, 152.
σῦκον (νόσος) IV, 200.
συκοτραγεῖν VI, 40. Vid. 49.
συκοφαντεῖν VIII, 30.
συκοφάντημα VI, 180.
συκοφάντης VI, 152. VIII, 31.
ῥήτωρ IV, 36.
ὁ συκοφαντήσας VIII, 35.
συκοφαντία IV, 38. VIII, 31.
συκοφαντίας γραφὴ VIII, 46. 88.
οἱ συκοφαντοῦντες VIII, 47.
συκχὰς VII, 86.
συκῶν ὀμφαλὸς II, 170.
πυθμὴν ib.
φυτευτήρια VII, 152.
συκωρεῖν VII, 143.
συκωροὶ VII, 140. 143.
συῶν σεσυκοτραγηκότων ἥπατα VI, 49.
συλλαβὰς συμπλέκειν IV, 18.
συλλαβεῖν IV, 30.
συλλαχὼν, παλαιστὴς III, 149.
συλλέγειν IV, 43.
ἔρινα I, 242.
συλλέγεσθαι IV, 45.
συλλέξαι III, 128.
στράτευμα I, 176.
χρήματα IV, 29.
συλλέξασθαι III, 128.
συλλήβδην εἰπεῖν VI, 175.
συλληστρία VI, 158.
σύλληψις χρημάτων VI, 179.
συλλογεὺς III, 129. VI, 157.
συλλογὴ III, 129. IX, 143.
καρπῶν I, 226.
μαθητῶν IV, 44.
περὶ συλλογὴν καρπῶν I, 61.
συλλογὴ στρατεύματος I, 176.
τροφῆς I, 226.
συλλογίζεσθαι IV, 163.
συλλογισμὸς IV, 40. 163.
σύλλογος VI, 157. IX, 142.
μαθητῶν IV, 44.
ξένων IX, 143.
συλλυπεῖσθαι V, 129.
συλολαπία VII, 42.
τὰ συμβαθέντα ἐν τῇ συγγραφῇ VIII, 140.
συμβαλεῖν V, 143. VII, 135. VIII, 140.
τὰ βλέφαρα II, 67.
συμβάλλειν VII, 124.
συμβάλλων V, 154.
συμβαλόντες VIII, 140.
συμβάσεις ἐποιήσαντο I, 153.
συμβεβηκὼς ἄμφω τὼ πόδε III, 91.
συμβεβλημένον VIII, 140.
σύμβιος VI, 158.
συμβιοὺς VI, 158.
ταῖς ἑταίραις VI, 188.
συμβιῶντες VI, 159.
συμβληθέντες δάκτυλοι IX, 127. Vid. II, 157.
σύμβολα ἐντετυπωμένα τῇ γῇ V, 11.
συμβολαὶ ὠδεντωμέναι πριόνων δίκην II, 36. pl.
συμβόλαιον V, 143. VIII, 140.
φιλίας VIII, 140.
χαρᾶς ib.
συμβολαίων δίκη VIII, 31.
σύμβολα ἵππος I, 91.
τὰ σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις κυροῦντες VIII, 88.
συμβολὰς μακρὰς διδόναι VI, 12.
παρεχόμενος τὸν γέλωτα κόλαξ VI, 123.
τὰ σύμβολα τῆς ὕβρεως VIII, 79.
συμβολεὺς γλώττης V, 154.
συμβολὴ VIII, 157.
συμβόλησις ῥαφῆς II, 37.
συμβολὴ στρατοπέδου VI, 176.
σύμβολον (δικαστικὸν σκεῦος) VIII, 16.
κεκάρθαι IX, 71.
νομισμάτιον βραχὺ IX, 70.
ἐκ συμβόλων VIII, 69.
ἀπὸ συμβόλων δικάζεσθαι VIII, 54. 63.
δικαστὰς εἰσάγουσι VIII, 88.
συμβουλεῦσαι IV, 27. VIII, 151.
συμβουλευτὴς VI, 159.
συμβουλευτικὰ προοίμια VI, 143.
συμβουλευτικὸς IV, 25.
συμβουλευτικῶς IV, 26.
συμβουλὴ IV, 26.
συμβουλία ib.
σύμβουλος IV, 25. VI, 157.
συμμαθηταὶ IV, 45. VI, 159.
συμμαρτυρῶ VI, 117.
συμμαχίαν ποιήσασθαι IV, 29.
σύμμαχοι I, 152.
παῖδες III, 12.
ὅτι οἱ σύμμαχοι ἐδικάζοντο VIII, 63.
συμμάχους κατακτήσασθαι IV, 29. S.
συμμελὴς VI, 157.
συμμεμετρημένη πόλις IX, 24.
συμμεμετρημένον III, 88.
συμμεμετρημένως IV, 167.
συμμετέχειν κρατήρων I, 34.
συμμετρῆσαι φιλοχρηματίαν IV, 39.
συμμετρήσασθαι IX, 117.
συμμετρία VI, 158.
συμμετρίας IV, 167.
συμμετρία, χιτὼν ποδήρης VII, 54.
συμμετρικὴ πόλις IX, 24.
σύμμετρον III, 88. IV, 166. 170.
σύμμετρος πόλις IX, 24.
συμμέτρως ἔχειν V, 167.
συμμῖξαι VII, 207.
χρώματα VII, 128.
συμμίξασθαι χρώματα ib.
συμμορία III, 53. VIII, 144.
συμμορίαρχοι III, 53.
συμμορίας μετοικικῆς ταμίας VIII, 144.
συμμορίται III, 153. VIII, 144.
συμμορίτης VI, 158.
συμπαθεῖς κόλακες IV, 148.
συμπαιδευθέντες IV, 45.
συμπανηγυρίζειν I, 34.
συμπανηγυρισταὶ ib.
συμπαραθέων κυνηγέτης V, 85.
συμπαραστάτης VI, 158.
συμπάροικοι VI, 159. IX, 37.
συμπατῆσαι VII, 37.

συμπατριῶται III, 54.
συμπεπλεγμένα ἴχνη V, 12. 66.
συμπεπτωκότες μυκτῆρες I, 190. 191.
συμπιεσεῖν I, 124. 154.
συμπιεσθέντες ἐμάχοντο I, 164.
συμπιεσθέντων τῶν πνευμάτων I, 110.
συμπηγνύναι VII, 124.
συμπιέζειν σπέρμα μήλων IX, 128.
συμπιεῖν VI, 20.
συμπίλησις VII, 171.
συμπιλεῖται ib.
συμπίπτειν I, 164.
συμπλέκειν συλλαβὰς IV, 18.
συμπλέκεσθαι ἐπὶ βραβείου III, 145.
περὶ βραβείου ib.
ἐπὶ στεφάνῳ ib. S. pl.
συμπλέκεται ἄρκτος V, 94.
συμπλεκόμενοι παλαισταὶ III, 149.
συμπλεκτικὴ VII, 207.
συμπλεκτικὸν VII, 209.
συμπλέξαι VII, 207.
συμπλέκων VII, 172.
συμπλοκὴ ib.
σύμπλεως VI, 157.
σύμποδα VI, 159.
συμπολεμοῦντες I, 152.
συμπονῶν κυνηγέτης V, 85.
συμπολίτης III, 51.
συμπορίσαι III, 128.
συμπορίσασθαι ib.
συμποσία VI, 7.
συμπόσια IX, 46.
συμποσίαρχος VI, 11.
αἱ ἐν συμποσίοις παιδιαὶ IX, 94.
συμπόσιον I, 79. VI, 7.
τὸ συμπόσιον διαλῦσαι VI, 112.
διαπαῦσαι ib. S.
συμπόσιον συναγαγεῖν VI, 8. S.
συμποσίου ἄρχων VI, 11.
συμποσίῳ πρέπειν τὴν ἰσότητα IV, 80.
συμπόται VI, 12.
τοὺς συμπότας ἐξαναστῆσαι VI, 112. S.
συμπότης VI, 12. 19. 157.
δεξιὸς VI, 28. E.
σκαιὸς VI, 29. E.
συμποτικαὶ τύχαι VI, 20.
συμποτικὰ ὀνόματα VI, 7.
συμποτικὸς VI, 19, 28.
συμποτικῶς VI, 20.
συμποτικώτατος VI, 19.
συμπρᾶξαι IV, 30.
συμπράται VII, 12.
συμπράττειν V, 146.
συμπράττω VI, 117.
συμπρέσβεις VI, 157.
συμπροπέμποντες ἀνέμου I, 105.
συμπροθυμηθῆναι IV, 30.
συμπροθυμούμενος κυνηγέτης V, 85.
συμπροχωρῶν ῥόθιος σῦς V, 79.
ῥύμη ἵππος I, 215.
συμπρύτανις VI, 159.
συμφέρομαι VI, 117.
συμφέρον V, 136.
συμφέρων ῥήτωρ IV, 34.
σύμφημι VI, 117.
συμφῆσαι II, 129.
συμφοιτᾶν IV, 45.
οἱ συμφοιτήσαντες ib.
συμφοιτηταὶ ib.
συμφορὰ III, 99.
ταῖς συμφοραῖς ἡμετέραις ἐφηδόμενοι III, 101.
ἐπιχαίρειν ἐφηδόμενος VII, 41.
συμφορᾷ περιπεσεῖν III, 99.
ἐπὶ συμφορᾶς εἶναι III, 99. S.
συμφορῆσαι III, 128.
τὰ χρήματα IV, 29.
συμφορήσασθαι III, 128.
σύμφορον V, 136.
συμφρονεῖν VIII, 151.
συμφυεῖς ὀδόντας ἔχειν II, 94.
συμφυλάξειν τοὺς νόμους ὤμνυον οἱ θεσμοθέται VIII, 86.
συμφυλάττειν ἀπόρρητα V, 146.
συμφυλάττων τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
συμφυῶς ἁρμόττειν VII, 119.
συμφωνεῖ III, 114.
συμφωνεῖν VIII, 151.
συμφωνία II, 113. 114. IV, 83. 107. VI, 158. VIII, 153.
σύμφωνος II, 113. VI, 117.
σύμψηφοι δικασταὶ VIII, 15.
σύμψηφος VI, 157.
σύμψηφός εἰμι VI, 117.
συναγαγεῖν VII, 207. VIII, 135.
τὴν θύραν X, 25.
τοὺς καρποὺς I, 225.
συμπόσιον VI, 8. S.
τὸ σῶμα V, 168.
χρήματα IV, 29.
συνάγει τὸ ἐπισκύνιον IV, 149.
συνάγειν III, 128.
συνάγει τὰς ὀφρῦς IV, 145.
συναγεῖραι III, 128.
στράτευμα I, 176.
συναγείρεσθαι IV, 45.
συναγελάζεσθαι ib.
συναγερμὸς III, 129. IX, 142.
συναγηγερμένοι ἦσαν οἱ βουλευταὶ VIII, 145.
συναγορεύειν II, 126.
συναγορεῦσαι IV, 30.
συναγόρευσις IV, 26.
συνάγουσι τὴν βουλὴν οἱ πρυτάνεις VIII, 95.
συνάγχη II, 103. IV, 199.
συνάγχῃ εἰλῆφθαι VII, 104.
συναγωγὴ III, 129. IX, 143.
ναυτῶν IX, 143.
οἴνου I, 226.
συναγώγιον VI, 7.
ὁ συνάγων τὰς ὀφρῦς II, 49. IV, 145.
συναγωνίζομαι VI, 117.
συναγωνίσαι IV, 30.
συναγωνισάμενος III, 141.
συναγωνίσασθαι III, 141. IV, 30.
συναγωνισταὶ I, 152.
παῖδες III, 12.
συναγωνιστὴς III, 141. VI, 157.
ῥήτωρ IV, 34.
συνᾴδειν IV, 63. VI, 118.
συναθροίζουσα τετταράκοντα ἀστραγάλων βολὴ IX, 101.
συναθροῖσαι III, 128. V, 168.
λάφυρα I, 174.
συμπόσιον VI, 8.
συναθροίσασθαι III, 128. VIII, 135. Vid. IX, 148.
χρήματα IV, 29.
συνάθροισις III, 129.
συναθροισμὸς ib.
σύναιμοι III, 23.
συναινῶ VI, 117.
συναιρόμενοι I, 152.
συνακούειν IV, 45.
συναλγεῖν V, 129.
συναλλαγὴ V, 143.
συναλλαγῆναι I, 153.
συνάλλαγμα V, 143. VIII, 140.
συναλλάξαι V, 143.
συναλλάσσειν VIII, 140.
συναλλάσσεσθαι I, 153.
συναναπαύσασθαι V, 92.
σὺν ἀναρμοστίᾳ VI, 144. S.
συνανιᾶσθαι V, 129.
συναπονεῖσαι IV, 95.
σὺν ἀπονίᾳ VI, 144. S.
συναποτίκτονται τρίχες (τινὲς) II, 50.
συνάπτειν VII, 124.
(τὴν μάχην I, 164.)
συνάπτειν τὼ χεῖρε IX, 122.
συνάπτουσαι τοῖς ὤμοις ὠμοπλάται V, 62.
συναριθμεῖν IV, 162.
Συναριστῶσαι VI, 101.
συναρμόττειν VII, 124.
ἀκριβῶς VII, 119.
λίθους ib.
σὺν βασάνῳ VI, 141.
συνάρχειν VIII, 82.
συνάρχων VI, 158. VII, 82.
συνασπίζειν VII, 155.
συνασπισμὸς I, 152.
συνασπισταὶ I, 152. VII, 155.
συναυλία IV, 83. 107. VI, 158.
συνάχθεσθαι V, 129.
συνάψασθαι κῆδος III, 46.
τὸν πλοῦτον VIII, 135.
συνδεδεμένα VI, 141.
συνδεδέσθαι VIII, 151.
συνδεῖν VII, 124.
συνδειπνῆσαι VI, 101.
σύνδειπνοι VI, 12.
σύνδειπνον VI, 7. 101.
συνδειπνοῦντες οἱ πεντήκοντα VIII, 155.
συνδικάζων τὰ δικαστήρια VI, 152.
σύνδενδρον χωρίον I, 239.
σύνδεσις VIII, 152.
στήμονος VII, 33.
σύνδεσμος VIII, 152.
ἱστῶν II, 234.
σύνδετα VII, 208.
συνδέων τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
συνδῆσαι στήμονα VII, 33.
συνδιαιτηθῆναι VIII, 129.
συνδιαιτῆσαι ib.
συνδιαιτήσας ib.
συνδιαιτητὴς VIII, 64. 129.
συνδιερευνώμενος κυνηγέτης V, 85.
συνδικάζειν VIII, 24.
συνδικαζόμενος ib.
οἱ συνδικάζοντες τὰ δικαστήρια VIII, 121.
συνδικασία VIII, 24.
συνδικῆσαι IV, 30.
σύνδικον VIII, 24.
συνδοκῶ VI, 117.
συνδουλεύοντες III, 82.
σύνδουλοι ib.
συνδρομάδες θύραι X, 24.
συνδρομὴ κυβερνητῶν IX, 143.
σύνδρομος III, 148.
συνδυάζειν V, 92.
συνδυάζεσθαι V, 51. 92.
συνδυασμὸς III, 44.
συνέβησαν I, 154. S.
σύνεδρος VI, 157.
συνεδείπνησα VI, 101.
συνεδρεύοντες ἐν τῷ βασιλείῳ VIII, 111.
συνέθεον IX, 145.
συνέθεντο I, 154.
συνείπετο VIII, 155.

συνεῖναι IV, 45.
συνειπεῖν II, 129. IV, 30.
συνεῖραι IV, 113.
    ἀντίθετα IV, 27. pl.
συνεισελθεῖν IV, 3.
συνεισενεγκεῖν χρήματα IV, 29.
συνεισφέρων VIII, 157.
συνεισφορὰ ib.
συνεκάθισε βουλὴ VIII, 144.
συνεκδιδοὺς τισι θυγατέρας III, 67.
συνεκδοῦναι III, 35.
συνεκκλησιαστὴς VI, 157.
συνελάσαι I, 167.
συνελεῖν βλέφαρον II, 67.
συνελθεῖν I, 154. II, 68.
    πασσυδὶ IX, 143. S.
συνελκύσαι τὸ σῶμα V, 168.
ὁ συνέλκων τὰς ὀφρῦς II, 49.
συνενεγκεῖν III, 128.
    εἰς ταὐτὸ τὴν οὐσίαν VIII, 135.
συνεξεταζόμενοι I, 152.
συνεξεταζόμενος κυνηγέτης V, 85.
συνεξετασθῆναι VI, 30.
συνεξευρίσκειν V, 10.
συνεξευρίσκων κυνηγέτης V, 85.
συνεορτάζειν I, 34.
συνεορτασταὶ I, 34.
συνεπαινῶ VI, 117.
συνέπεσον I, 154.
συνεπιδιδοὺς VIII, 157.
συνεπιλαβεῖν IV, 30.
συνεπιθυμητὴς III, 69.
συνέπινον VI, 26.
συνέπιπτον I, 164.
συνέπομαι V, 117.
συνερανίζειν φόρους παρὰ τῶν μαθητῶν IV, 43.
συνερανίζων VIII, 157.
συνερανίσαι III, 128. VIII, 135.
συνερανίσασθαι III, 128.
συνερασταὶ IV, 45.
συνεραστὴς III, 69. VI, 157.
συνεργοὶ δυνάμεις I, 155.
    κυνηγέτου V, 17.
συνεργὸς VI, 157.
συνεργῶν κυνηγέτης V, 85.
σύνερξις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς III, 44.
συνέρρεον IX, 148.
σύνεσιν καλεῖ μόνην τὴν ἀπάτην VI, 132.
σύνεσις IV, 10.
συνεσκιασμένον VI, 209.
ὅτι ἤδη συνεσκόταζε I, 69.
συνέσπευδον IX, 148.
συνέσταλμαι V, 122.
συνεσταλμένος III, 136. V, 123.
συνεσταλμένως III, 137.
συνέστη τὸ δικαστήριον VIII, 148.
οὐ συνεστηκότα ἰσχία V, 70.
συνεστηκὼς μυελὸς ἐγκεφάλου II, 45.
συνεστιᾶσθαι I, 34.
συνεταὶ ἀνευρεῖν κύνες V, 64.
συνετάραξεν ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς I, 117.
συνεταράχθη βουλὴ VIII, 144.
συνετελέσθη IX, 156.
συνετὸς IV, 11.
συνετῶς ib.
σὺν εὐκολίᾳ VI, 144.
συνευτυχεῖν III, 102.
συνεύχεσθαι τὰ ἀγαθὰ V, 129.
συνεφέροντο IX, 145.
συνευφραίνεσθαι V, 129.
συνευωχεῖσθαι I, 34.
συνέχειν ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς I, 117.
συνέχεια IV, 21. 22.
συνεχεῖς ὀδόντες II, 94.
συνεχὲς κῦθος ἐλαίας I, 241.
    φθέγμα κήρυκος IV, 94.
συνεχὴς αὐλὸς IV, 72.
    ὄμβρος I, 116.
    ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
συνεχύθη βουλὴ VIII, 144.
συνέχων τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
συνεχῶς IV, 23.
συνεψηφίσαντο οἱ δικασταὶ VIII, 15.
συνεωθοῦντο IX, 145.
συνηγείροντο ib.
συνῆγμαι V, 113.
συνηγορεῖν II, 126.
συνηγορῆσαι IV, 30.
συνηγορία II, 126. IV, 26.
συνηγορικὸς IV, 25.
συνηγορικῶς IV, 26.
συνήγορος II, 126. IV, 25.
συνήδεσθαι III, 102. V, 129.
συνηδόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς III, 101.
συνήδρευσε βουλὴ VIII, 144.
    τὸ δικαστήριον VIII, 148.
συνήεσαν IX, 145.
συνήθεια III, 62.
ὁ συνήθης III, 61.
συνηθροίζοντο IX, 148.
συνηθροίσθη βουλὴ VIII, 144.
συνήκοοι IV, 44.
συνηλέγοντο IX, 145.
συνῆλθε βουλὴ VIII, 144.
    τὸ δικαστήριον VIII, 148.
συνῆλθον I, 154.
    πανδημεὶ IX, 143.
συνήλικες VI, 159.
συνημμένοι VI, 113.
συνημμένον χωρίον V, 110.
συνηνῶσθαι VIII, 151.
συνηρεφεῖς θάμνοι V, 66.
συνηρέτησα VI, 101.
συνηρτῆσθαι VIII, 151.
συνῆσαν τῶν ἀεὶ κρινόντων VIII, 106.
συνῆφθαι VIII, 151.
συνῆψαν τὴν μάχην I, 164.
συνθεατὴς II, 55. VII, 158.
συνθεάτρια II, 56. IV, 121. VI, 158. X, 67.
συνθεῖν VIII, 151. IX, 145.
συνθεῖναι δόγμα IV, 27.
συνθεὶς VI, 139.
συνθέσθαι I, 154.
    εἰρήνην IV, 29.
σύνθεσις ῥημάτων VI, 178.
σύνθετα VII, 208.
    ἐκ τοῦ ἐμι VI, 160.
        ἰσο VI, 174.
        κακο VI, 169.
        μεγαλο VI, 173.
        μισο VI, 172.
        ὁμο VI, 155.
        πάλιν VI, 164.
        παν VI, 162.
        πολυ VI, 170.
        συν VI, 157.
        τρι VI, 165.
        φιλο VI, 166.
συνθέτης μίτρων VI, 123.
οὐ σύνθετον VII, 209.
σύνθετος VI, 157.
συνθέων ἀνέμοις ἵππος I, 196.
    κυνηγέτης V, 85.
συνθέωρος II, 55.
συνθῆκαι ἐγένοντο I, 154.
κατὰ συνθήκας εἰπεῖν VIII, 143.
συνθήκας παραβαίνων VI, 153.
    ποιήσασθαι IV, 29.
συνθήκη VI, 159.
    ἔγγραφος VIII, 140.
οἱ ἐκ συνθήκης οἰκειότητα πρὸς ἡμᾶς ἔχοντες III, 6.
συνθηκῶν παραβάσεως δίκη VIII, 31.
σύνθημα VI, 180.
    ἔδοσαν I, 163.
τὸ σύνθημα ἐπιδιῆλθον ib.
συνθηματιαῖοι στέφανοι VII, 200.
σύνθηροι κύνες V, 47.
σύνθηρος V, 9. VI, 158.
τὰς συνθήρους προδιδοῦσαι κύνες V, 63.
σύνθωκοι IX, 46.
συνιᾶσι τῶν ἰχνῶν κύνες V, 49.
συνιέναι IV, 12. 45.
συνιεροποιὸς VI, 159.
συνιππεὺς VI, 158.
συνισταμένης δίκης VIII, 56.
συνιστάναι γάλα I, 251.
συνίσταντο δύο δικαστήρια VIII, 123. pl.
συνίσταται VI, 114.
συνίστορες VI, 158.
συνιὼν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου VI, 152.
σὺν κρίσει VI, 141. S.
συννέφελον χωρίον VI, 110.
συννέφελος ἀὴρ I, 113.
συννεφὴς ἀὴρ ib.
συννοεῖν VIII, 151.
σύνοδοι VIII, 131.
συνοδοιπόρος VI, 158.
σύνοδος VI, 157. VIII, 111. 149. IX, 142.
    ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς III, 44.
    μαθητῶν IV, 44.
    ἡ ἐν οἴνῳ VI, 7.
    παίδων IX, 143.
    ἐπὶ τῷ πένθει VIII, 66.
συνόδους VI, 50.
συνοίκησις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς III, 44.
συνοικία VII, 125. IX, 7.
συνοικίαι IX, 39.
συνοικισμὸς IX, 7.
σύνοικοι IX, 37.
συνοικοῦσα III, 44.
συνοικῶν ib.
συνοῖσον V, 136.
συνομνύμενος VI, 158.
συνομολογῶ VI, 117.
τῶν συνόντων αἰσχύνη V, 162.
συνοπλιζόμενοι I, 152.
σύνοπτα II, 58.
σύνοπτον ib.
συνόργιοι VI, 113.
σύνορος VI, 158.
συνορῶν II, 55.
συνουσία IV, 44. V, 93.
    πρὸς τὰ βιβλία X, 57.
συνουσιασταὶ IV, 44. VI, 8.
συνουσιαστικὸς συμπότης VI, 28.
σύνοφρυς ἀνὴρ καὶ γυνὴ II, 49.
συνοφρυῶσθαι II, 50.
σύνοψις οἰκειότητος VI, 159.
σύνταγμα (τῶν μαχομένων) I, 127. 175.
συνταξάμενος VI, 139.
συνταράξαι τὸν λογισμὸν οἷος ῥήτωρ IV, 21.
συνταράττων τὸ δημόσιον VI, 129.

τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 35.
συντεῖναι III, 121.
συντέλεια VIII, 157. IX, 157.
συντελεῖν IV, 46.
συντελέσαι ib.
συντελεσιουργία IX, 157.
συντελὴς VI, 157. VIII, 156. 157.
συντελῶν VIII, 157. IX, 157.
συντεταγμένα VI, 141.
συντεταγμέναι δυνάμεις I, 155.
συντεταγμένως I, 157.
συντεταμένος III, 120.
συντετρῦφθαι ὀστοῦν IV, 187.
σύντεχνοι VII, 7.
συντιθεὶς ἐξ ὀκτὼ πάντων τάφος IX, 100.
συντομία IV, 22. VI, 150.
σύντομος ῥήτωρ IV, 20. VI, 149.
συντόμως IV, 24. VI, 150.
σύντονον ὄρχημα IV, 100.
σύντονος III, 120.
ἁρμονία IV, 78.
ῥήτωρ VI, 149.
συντόνως III, 121.
συντράπεζος VI, 12. 157.
συντρέφεσθαι VI, 32.
συντρίβων τὸ πρόσωπον VIII, 77.
σύντροφοι IV, 45.
σύντροφος VI, 32. 157.
συντυχία VI, 159.
κατὰ τὸ συντυχὸν V, 106.
συνύφαντος τῇ πορφύρᾳ ἐσθὴς VII, 48.
συνῳδία IV, 107.
συνωμότης VI, 157.
συνώνυμα I, 2.
ὀνόματα V, 103.
συνὼν πρὸς ἐξαπάτην κόλαξ VI, 122.
πορνοβοσκοῖς VI, 188.
συνωρικὸς VII, 205.
συνωρὶς VI, 158. VII, 205.
σύρα ἄκναπτος X, 64.
Συρακούσιοι κασσιτέρῳ νομίσαντες IX, 79.
Σύρα σταφυλὴ VI, 82.
συρία X, 64.
(χλαῖνα) VII, 61.
σύριγγες II, 205. IV, 67. 77.
συρίγματα IV, 83.
σύριγξ αὐτοσχέδιος IV, 69.
ἱερὰ II, 180.
καλαμίνη IV, 67.
ἐκ καλάμων IV, 77.
(νόσημα) IV, 192.
τοῦ τροχοῦ I, 144.
Σύριοι αὐλοὶ IV, 82.
συρίσκοι VII, 174.
συρίσκος X, 129.
συρίττειν IV, 122.
συρίττουσι δράκοντες V, 90.
σύρμα VII, 67.
συρμαία I, 247.
συρμαιοπῶλαι VII, 196. 199.
Σύρον (ἱμάτιον) VII, 69.
συῤῥαγέντων πανταχόθεν τῶν πνευμάτων I, 110.
συῤῥαγῆναι I, 124. 164.
συῤῥάψαι VII, 42. 81. X, 136.
συῤῥήγνυται ὁ σῦς V, 94.
σύρτις I, 109.
συρτὸς μέλας IV, 118.
πορφυροῦς ib.
συρφετὸς V, 163. VI, 121. 146.
συρφετώδης συμπότης VI, 29.
τὸ τῶν Σύρων τάλαντον IX, 86.
σῦς acc. V, 20.
συσείρα VII, 70.
συσκευασάμενοι τὰ πλείστου ἄξια X, 15.
σύσκηνος VI, 157.
συσκιάζειν ἀπόῤῥητα V, 146.
συσκιαζόμενα V, 147.
συσκιάσαι VI, 209.
σύσκιοι κλάδοι I, 236.
σύσκιον χωρίον V, 108.
σύσπαστα βαλάντια V, 31.
σύσπαστον μαρσίπιον X, 152.
συσπειρᾶσαι τὸ σῶμα V, 168.
συσπειρᾶσθαι ib.
συσπένδειν I, 34.
συσπένδων VI, 157.
συσπουδάζειν IV, 45.
συσσιτία VI, 7. 36. 157.
συσσίτια IX, 46.
συσσίτιον I, 79. VI, 7. 36.
σύσσιτοι VI, 8.
σύσσιτον εἶναι VIII, 140.
σύσσιτος VI, 12. 34. 157.
συστάδες ἄμπελοι VI, 159.
συστάσεις VII, 146.
σύστασις III, 129. IV, 32. VI, 158. VIII, 129. IX, 142.
καπήλων IX, 143.
συστασιώτης VI, 158.
συστεῖλαι τὸ ἀνειδαῖον IV, 180.
τὸ σῶμα V, 168.
τόξον IV, 39.
συστῆναι IV, 31.
συστῆσαι III, 128. IV, 171. VII, 207.
τὰς ἡνίας I, 215.
συμπόσιον VI, 8.
συστήσασθαι III, 128. VIII, 135.
χρήματα IV, 29.
σύστοιχα I, 84.
συστολὴ V, 122.
σύστομον X, 68.
συστορέσαι X, 38.
συστράτηγοι I, 128.
συστράτηγος VI, 157.
συστρατιῶται I, 152. 157. VI, 157. 158.
συστρεμμάτιον IV, 116.
συστρέψαι τὸ σῶμα V, 168.
συφεοὶ I, 251. IX, 16.
συφεὸς VII, 187.
συφετοὶ IX, 16.
συφοὶ I, 251. IX, 16.
συφὸς VII, 187.
συφορβοὶ VII, 187.
συχιάσματα VI, 183.
συῶν φωναὶ V, 87.
σφαγεῖον X, 65.
σφαγεὺς VI, 192. VIII, 133.
σφαγὴ VI, 192. VIII, 75. 134.
τὸ ὑπὸ τὸ στέρνον ἔγκοιλον II, 165.
σφαγιάσασθαι I, 162.
σφαγίδες I, 33. X, 97.
σφάγιον X, 97.
σφαῖρα IV, 161. VI, 101.
σφαῖραι, ὅπλα πύκτου III, 150.
τὴν σφαῖραν ἀποῤῥιπτεῖν εἰς οὐρανὸν IX, 106.
πρὸς τοῖχον ἀντιπέμπειν IX, 106.
ῥῆξας εὐτόνως πρὸς τὸ ἔδαφος IX, 105.
σφαίρας παιδιὰ IX, 103.
ἐπίσκυρος IX, 104. 107.
ἐκ τῆς μαλακῆς IX, 105.
σφαίρας στοχάζεσθαι IX, 119.
σφαίρας φερομένης ἐπιδράξασθαι IX, 104.
σφαίρᾳ παίζειν IX, 107. pl. S.
σφαιρίζοντες ib.
σφαιρίον II, 80.
ὃ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν ὠνόμασται IX, 105.
μικρὸν ib.
σφαιριστικὸν εἶναι IX, 107. S.
σφαιρομαχεῖν III, 150.
σφαιρομαχία III, 150. IX, 107.
σφαιρωτὸν δέρυ I, 212.
σφακελίζειν IV, 189.
σφακελισμὸς ib.
σφάκος VI, 66.
σφάκτρον X, 97.
σφαλερᾷ δόξῃ χρήσασθαι IV, 10.
εἰς τὰ σφαλερὰ προπετὴς III, 134.
σφαλεροὶ διὰ τὸ γῆρας II, 16.
σφαλερόνηκτοι ποταμοὶ III, 103.
σφαλερὸν III, 134.
χωρίον V, 109.
σφαλερὸς δικαστὴς VIII, 12.
στρατηγὸς I, 179.
συμπότης VI, 29.
σφαλερῶς VI, 205. VIII, 13.
εἶχεν III, 107.
σφάλλεσθαι VIII, 14.
σφάλμα ib.
σφάλματα ἐν περιόδῳ ἔχουσα πρεσβεία IV, 28.
σφαλὸς VIII, 72.
σφᾶς αὐτοὺς ἐξέδοσαν I, 168. S.
σφάττειν VI, 192.
σφαττόμενα καὶ αἱμάσσοντα I, 26.
σφενδαμνίνη κλίνη X, 35.
σφενδάμνιος κλίνη ib.
σφενδάμνου κλίνη ib.
σφενδόναι X, 146.
σφενδόνας πληρώσασθαι I, 175. pl.
σφενδόνη I, 137. V, 96.
Ἀκαρνάνων I, 149.
(ὀφθαλμοῦ) II, 70.
σφενδονῆται I, 131.
οὐκ ἐσφηκωμένη κόμη II, 25.
σφῆκες X, 148.
ὁ σφηνοπώγων IV, 143. 145.
θεράπων IV, 137. 138.
σφήττιος VI, 125.
σφιγκτὴρ (ἀρχοῦ) II, 211.
σφοδρομαχίαι III, 148.
σφοδρὸς III, 120.
ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
σφοδρότης III, 120. IV, 22. VI, 148.
ἐκ σφοδρότατος ἐγκαθίσας (τῷ ἵππῳ) I, 203.
σφοδρύνασθαι IV, 25.
σφοδρῶς III, 121. IV, 24.
καταπαλαίειν III, 149.
σφονδύλιον II, 182.
σφονδυλίων II, 130.
σφόνδυλοι II, 45. 180.
ῥάχεως II, 178.
τραχήλου II, 130.
σφονδυλομάντεις VII, 188.
σφόνδυλος VII, 31.
πρῶτος II, 179.
τελευταῖος ib.
τῶν σφονδύλων τὸ προὔχον καὶ ἐπι-

ῥειδόμενον II, 180.
τὴν σφραγίδα παρατυπώσασθαι VIII, 27.
σφραγίδες V, 100. VII, 96. X, 51. 167.
σφραγίδια X, 51.
σφραγίδιον V, 100.
σφραγίδων γλυπτικὴ VII, 209.
σφραγὶς IV, 66. IX, 130.
σφριγᾶν II, 20.
σφριγῶν II, 11.
σφριγῶντα οὔατα I, 250.
σφῦρα I, 245. VII, 145. X, 146. 183.
βωλοκόπος X, 129. Vid. I, 245.
σφῦραι VII, 106.
σφύραινα VI, 50.
σφῦρα σιδηρᾶ X, 160.
σφυρὸν II, 192.
σχαδόνες I, 254. VII, 148.
ἐδώδιμοι I, 254.
σχαζόμενον VII, 114.
σχαλίδες V, 19. 31. X, 131.
σχαλιδώματα ib.
σχάσαι αἷμα II, 215.
φλέβα IV, 179.
σχέδην ἐλαύνειν VI, 175.
σχεδία ἱππασία I, 214.
σχέδιον ἱππάζεσθαι ib.
σχελίδες λαγωῶν VI, 33.
σχέσις ἀψῖδος VI, 179.
σχῆμα VI, 181.
λαβδοειδὲς IV, 133.
ὄρθιον IV, 161.
ὀρχήσεως χορικῆς IV, 105.
σχήματα ἀστέρων IV, 155.
εὐθύγραμμα IV, 160. E.
ὀρχήσεως τραγικῆς IV, 105.
σελήνης IV, 157.
τῷ σχήματι ἀδεῶς φερόμενος ἵππος I, 211.
σχηματίζεσθαι IV, 95.
σχηματίσασθαι IV, 113.
σχηματισμὸς ἵππου ὁ εἰς τὰς θηλείας I, 211.
σχηματοποιήσασθαι IV, 95.
σχηματοποιῶν I, 211.
σχηματοποιούμενος συμπότης VI, 29.
σχίσαι I, 33. X, 111.
σχίζειν IV, 182.
σχιζία X, 111.
σχίζων VII, 81.
σχίσμα (αἰδοίων) II, 174.
σχισταὶ VII, 85.
σχιστὰς ἕλκειν IV, 105.
σχιστὸς χιτὼν VII, 54.
σχοινία I, 93. X, 36. 173.
σχοίνιναι ἡνίαι X, 178.
σχοίνινος φορμὸς VII, 175. X, 169.
σχοινίον VII, 150. 160. X, 31.
σχοινίον μιλτώσαντες VIII, 104.
τιθέναι παρά τινι IX, 115.
σχοινιοστρόφος VI, 160.
σχοινίων νόμος IV, 65. 79.
ἐκ σχοινίων πλέγμα VII, 172.
σχοῖνος VII, 160. X, 36. 131.
σχοινοσυμβολεῖς I, 48.
σχοινοσυμβολεὺς VII, 160.
σχοίνους πλέκοντες VII, 83.
σχοινοφιλίνδα IX, 110. 115.
σχολαῖος I, 43.
περίπατος III, 93.
σχολαιότης I, 43.
σχολὴ ib.
σχολῇ περιπατεῖ III, 93.
σώζεται VI, 114.
σωλὴν II, 180.
σωλῆνες X, 30.
σῶμα II, 235.
τὸ σῶμα αἰσχύνων VI, 127. S.
διάκειταί μοι φαύλως III, 105.
ἐκτεῖναι V, 168. S.
ἐνδίδωσί μοι ὑπ' ἀῤῥωστίας III, 105.
εὔρωστον ἔχων ἵππος I, 211.
κάμψαι IV, 98. S.
πᾶν ἐπικραδαίνειν V, 61.
παρεγγυῶν ὠσὶ λαγὼς V, 83.
στικτὸν παρδάλεως ib. E.
(ἐξ ὧν) σύγκειται II, 232.
σωμασκεῖν III, 154. Vid. II, 235.
σωμασκία II, 235.
σωμασκίας III, 154.
σωμασκοῦντες VII, 17. Vid. II, 235. III, 154.
σώματα δοῦλα II, 235. III, 78.
πρὸς ἀργύριον ἀντικαταλλαττόμενα III, 77.
οἰκεῖα II, 235.
σωμάτιον ib.
τὸ σωμάτιον διάκειταί μοι ἐνδεέστερον III, 105.
σωμάτιον (ὑποκριτῶν) IV, 115.
σωματοειδὲς II, 235. V, 170.
τοῦ σώματος ἐπιπόνως ἔχω III, 105.
στέφειγγες I, 220.
σωματοφύλακες II, 235.
εἰς τὸ σῶμα καὶ χρήματα ζημία VIII, 22.
σῶον εἶναι III, 107.
σῶος III, 108.
σωρακὶς I, 185. X, 55.
σώρακος I, 245. X, 129. 130.
σωράκους πλέκειν VII, 173.
σωρεύματα πατανίων X, 107.
σωρηδὸν κεχυμένων τῶν πυρῶν I, 51.
σῶστρα (ἡ ἀψὶς) I, 144. X, 53.
(μισθὸς ἰατροῦ) VI, 186.
σωτὴρ βασιλεὺς I, 40.
σωτῆρες θεοὶ I, 24.
σωτήρια VI, 186.
σωτηρία III, 107.
τετραστάτηρος IX, 58.
σωτήρια φάρμακα V, 132.
Διὸς Σωτῆρος κρατὴρ VI, 100.
τελείου κρατὴρ VI, 15.
σῶφρον βλέμμα II, 59.
σωφρονεῖν IV, 12. VII, 135. VIII, 7.
σωφρονίζειν III, 100.
σωφρονίζων VIII, 8.
σωφρονίσαι IX, 138.
ἀσέλγειαν IV, 39.
σωφρονισμὸς III, 100. IX, 140.
σωφρονιστὴρ IV, 199.
σωφρονιστῆρες II, 92.
σωφρονιστὴς IX, 140.
σωφρονιστικοὶ λόγοι III, 100.
σωφρονιστικὸς φιλόσοφος IV, 39.
σωφρονῶν VIII, 7.
σωφρόνως ib.
σωφροσύνη IV, 10. VIII, 7.
τὴν σωφροσύνην οἴεται ἀτολμίαν VI, 134.
σώφρων I, 40. IV, 11. VIII, 7.
Σωχὶς σταφυλὴ VI, 82.

T.

Ταγηνίαι VI, 78.
σίζοντες VI, 79.
χλιαροὶ ib.
τῷ ταγηνίᾳ χυθέντι κατὰ τοῦ ταγήνου ἐπιχεῖται τυρὸς ib.
τάγηνον VI, 79. 88. X, 98.
ταγηνοστρόφιον X, 98.
ἐκ ταγήνου ἰχθὺς VI, 49.
κρέας VI, 53.
τάγμα I, 127. 175.
ταγὸς I, 129.
ταθεύειν VI, 91.
ταινία I, 90. VII, 65.
ταινίαι VII, 31.
ταινίᾳ περισφίγξαι τὼ ὀφθαλμὼ IX, 123.
ταινίδιον VII, 65.
περιλαμβάνον τὰς τρίχας IV, 151.
πορφυροῦν IV, 120.
ταινιδίῳ περιεσφιγμένη κεφαλὴν IV, 153.
ταινιῶδες VII, 76.
ταινιῶσαι τὸν νικήσαντα III, 152.
τακερώταται VI, 59.
ταкταὶ ἡμέραι VIII, 107.
τακτικὸς στρατηγὸς I, 178.
τάκωνες VI, 53.
ταλαιπωρηθεὶς VI, 139.
ταλαιπωρίᾳ VI, 141.
ταλαιπωρίας ἐν περιόδῳ ἔχουσα πρεσβεία IV, 28. S.
ταλαίπωρος πόλις IX, 24.
ταλαιπώρως VI, 140.
τάλαντα IV, 171. X, 126.
δύο ἥμισυ IX, 54.
ἓξ ἥμισυ ib.
ταλαντιαῖα νοσήματα IX, 53.
ταλαντιαῖος ib.
τάλαντον IV, 173.
Αἰγιναῖον IX, 86.
Αἰγυπτίων ib.
ἀναλίσκοντες εἰς τὸ δημόσιον VIII, 130.
τοῦ ἀργυρίου IX, 53.
ἀριθμοῦ ὄνομα IX, 54.
Ἀττικὸν IX, 85. 86.
Βαβυλώνιον IX, 86.
ἓν ἥμισυ IX, 55.
ἠδύνατο ὀλίγον παρὰ τοῖς ἐφ' Ὁμήρου IX, 55.
ἠδύνατο τρεῖς χρυσοῦς Ἀττικοὺς IX, 53.
τῶν Κιλίκων IX, 86.
μέγιστον μέρος χρυσίου καὶ ἀργυρίου IX, 52.
Σικελικὸν ἀρχαῖον IX, 87.
τὸ ὕστερον ib.
σταθμοῦ τι ὄνομα IX, 52.
τῶν Σύρων IX, 86.
τῶν τοῦ ταλάντου μερῶν μέγιστον ἡ μνᾶ IX, 56.
ταλάντου ὁλκὴ IX, 76.
τεταρτημόριον IX, 56.
τέταρτον ib.
τρίτον ib.
ταλάντωσις IX, 53.
ταλάντῳ σταθμήσεται μουσικὴ IX, 52.
ταλάρια X, 125.
τάλαροι I, 251. VII, 173. X, 125. 130.

ταλάρους πλέκειν VII, 174. 175.
ταλασία VII, 29.
ταλασιουργεῖν ib.
ταλασιουργία VII, 29. 33.
ταλασιουργικὸς οἶκος I, 80.
ταλασιουργικῶς VII, 34.
τάλις III, 45.
ταμεῖα I, 80.
ταμιεία III, 76. 116.
ταμία VIII, 116.
    τῆς θεοῦ VIII, 97.
ταμίας μετοικικῆς συμμορίας VIII, 144.
ταμιεῖα IX, 44.
ταμιεῖον I, 245.
ταμιεύειν III, 116.
ταμιεύεσθαι ib.
ταμιευτικὸς III, 115.
ταμιευτικῶς III, 116.
ταυθευμισταὶ ὅρμοι V, 98.
τάξαι τὰς ναῦς ἀντιμετώπους II, 46.
ταξάμενοι χρήματα I, 169.
σὺν τάξει VI, 141.
ταξίαρχοι I, 128. VIII, 87. 94. 114. 115.
ταοὶ VI, 52.
ταπεινοὶ κόθορνοι VII, 85.
ταπεινολογία II. 124. IV, 22.
ταπεινὸς III, 116. V, 163.
    ἵππος I, 197.
ταπεινότης IV, 50.
ταπεινοῦν ἑαυτὸν IV, 49.
ταπεινῶν ἑαυτὸν καὶ ἐγκαθίζων ἵππος I, 213.
ταπεινῶς IV, 51.
ταπείνωσις IV, 50.
τάπητες VI, 9. X, 38.
    ὀχημάτων X, 53.
τάπιδες X, 42.
ταπολλὰ V, 69.
τάρακτρον VI, 130.
ταραντινίδια IV, 104.
ταραντινίδιον VII, 76.
ταράξαι IV, 29.
Τάρας ἐντετυπωμένος (νούμμῳ) IX, 80.
ταράσσεσθαι VIII, 152.
ταράττειν VIII, 154. IX, 155.
ταράττων VI, 130.
ταραχὴ V, 122. VIII, 153.
ταραχῶδες V, 170. VIII, 154.
    σαλπίζειν IV, 85.
ταραχώδη ἔχειν V, 67.
ταραχώδης V, 124. VIII, 153.
    θάλασσα I, 109.
    ὀφθαλμὸς II, 62.
    πόλις IX, 23.
    τύραννος I, 42.
ταραχωδῶς V, 123.
τάργυμα IX, 89.
ταρίχη Αἰγύπτια VI, 48.
    Ποντικὰ ib. E.
ταριχηρὸς VI, 65.
ταρίχιον VI, 48.
τάριχοι VII, 27.
    Ποντικοὶ VI, 49.
ταριχοπῶλαι VII, 27.
ταριχοπωλεῖν ib.
τάριχος VII, 27.
ὁ τάριχος VI, 48.
τὸ τάριχος ib.
τάριχος πονηρὸν VII, 27.
    τιλτὸν VI, 49.
    χρηστὸν VII, 27.
    ὡραῖον ib.
τάρπας πλέκειν VII, 174.
τάρπη X, 158.
ταρποὺς πλέκειν VII, 174.
τάῤῥιον I, 142.
τάῤῥοι X, 130.
ταρσοὶ I, 251. X, 130.
    βλεφάρων II, 69.
    κωπῶν I, 90.
ταρσὸς II, 144. 197.
ταρσοὺς πλέκειν VII, 173.
ταρσώματα I, 93.
ταρτημόριον IX, 65.
Ταρτήσια μύραινα VI, 63.
ταυρηδὸν ὑποβλέπειν II, 52.
ταῦρος I, 250.
    (αἰδοῖον) II, 173.
    ἐμπίπτει V, 94.
    πλεῖον I, 83.
ταυτὰ φιλεῖν VIII, 151. pl. S.
ταυτὸν V, 169.
εἰς ταυτὸν ἐλθεῖν I, 154.
    ἦσαν IX, 145.
εἰς ταυτὸ συνενεγκεῖν τὴν οὐσίαν VIII, 135.
ἐν ταυτῷ ἦσαν IX, 145.
ταφεὺς VII, 195.
    (γονέων παῖδες) III, 12.
ταφὴ VIII, 146.
τάφοι IX, 15.
τάφος III, 102. VIII, 146. IX, 100.
ταφρεῦσαι I, 224.
τάφροι IX, 14.
τάφρον βαθύνασθαι I, 161. S.
    ὑπερπηδῆσαι μεμελετηκὼς ἵππος I. 196.
τάχανα X, 139.
ἐν τάχει IX, 152.
    ἀπτέρῳ ib.
ταχεῖα ναῦς I, 83.
ταχεῖαι νῆες I, 119.
ταχεῖς δρομεῖς III, 149.
ταχέως VI, 150. IX, 152.
    δραμεῖν III, 149.
τὸ ταχθὲν ὑπεκποιεῖν IX, 110.
ταχθῆναι I, 162.
ὅτι τάχιστα IX, 152.
τάχος I, 43.
εἰς τάχος ἐλαύνειν I, 208.
    ἐφεῖναι τὸν χαλινὸν I, 214.
ὡς εἶχε τάχους IX, 152.
ταχὺ ib. S.
ταχυμαθὴς IV, 11.
ταχυναυτοῦσα ναῦς I, 83.
ταχυπλοίας οὔσης I, 106.
ταχύπους II, 194.
    ἵππος I, 195.
    ὀρχηστὴς IV, 97.
ταχὺς I, 42.
    ἵππος I, 195.
    λέων V, 83.
ταχύχειρ II, 148.
    ὀρχηστὴς IV, 97.
ταχυχειρία II, 148.
    αὐλητοῦ IV, 72.
    ὀρχηστοῦ IV, 97.
τέγος I, 81. VII, 120. 162.
τεθανατῶσθαι VIII, 23.
τεθηλὸς δένδρον I, 230.
τεθνάναι νηποινὶ VIII, 70.
τῷ τεθνεῶτι τὶς προσήκων ἐστὶ VIII, 118.
τεθορύβημαι V, 122.
τεθορυβημένος V, 123.
τεθρυλλημένα V, 92.
τεθρυλλημένον VI, 206.
τεθρυλλημένως VI, 207.
τεθωρακισμένοι ἵπποι I, 141.
τεθωρακισμένος VII, 155.
τεῖναι IV, 171.
τείνειν ἔριον VII, 32.
τείχει φράξαι τὴν πόλιν I, 174.
τειχίζειν VII, 120.
τειχίον ὑπεραχρίσαι μεμελετηκὼς ἵππος I, 196.
τειχίσαι I, 172.
    πόλιν I, 174.
τειχοδομεῖν VII, 118.
τειχοδόμοι I, 161.
τειχοδόμον εἶναι VII, 118.
τειχοποιεῖν ib.
τειχοποιοὶ I, 161. 174. VIII, 114.
τειχοποιὸς VII, 118.
τεῖχος IV, 127. 129. IX, 7. 35.
    ἁλώσιμον I, 172. E.
    ἀρκεῖ τῇ πόλει I, 174. S.
    ἀσθενὲς I, 171. E.
τὸ τεῖχος ἐπισκευάσαι X, 16.
τεῖχος ἤρατο I, 160. S.
    ὀχυρὸν I, 170. E.
    περιβαλεῖν I, 174. S.
    περιεβάλοντο I, 160. S.
εἴσω τοῦ τείχους IX, 35. ἐντὸς ib.
τείχους γυμνὴ πόλις I, 174.
τοῦ τείχους κατέσεισάν τι I, 167. S.
τείχους μέρη I, 170. IX, 35.
τειχοφύλακες IX, 35.
τειχῶν ἀνάστασις III, 91.
τεκεῖν II, 6.
τεκμαίρεσθαι IX, 151.
τεκμαίρομαι V, 126. 153.
τεκμαιρόμενος IX, 152.
τεκμαρτικὸς ib.
τὰ τεκμήρια τῆς ὕβρεως VIII, 79.
ἐκ τεκμηρίων VIII, 69.
τέκνα III, 12.
τεκνοποιία III, 13. 49.
τεκνοτροφία III, 49.
τέκνων ἐκποίησις VI, 178.
οἱ τεκόντες III, 8.
ἡ τεκοῦσα III, 10.
τεκταινόμενος IX, 6.
τεκτόναρχος Μοῦσα VII, 117.
τέκτονες I, 12. 48. 161. VII, 111.
τεκτονικὴ VII, 111.
τέκτονος σκεύη X, 146.
τελαμὼν X, 146.
τελαμωνία V, 55. Vid. X, 142.
τελαμώνια X, 142.
τελαμὼν ξίφους I, 136.
    σιδηρίτης IV, 181. VII, 72.
τελεία Ἥρα III, 38.
τελεῖν I, 35.
    εἰς ἐφήβους II, 19.
    μισθοὺς IV, 46.
τέλειοι αὐλοὶ IV, 77.
    οἱ γεγαμηκότες III, 38.
    ἵπποι I, 182.
    σῦες I, 251.
τὸ τέλειον ἑταιρικὸν IV, 151. 153.
τέλειος ἀριθμὸς IV, 164. VI, 15.
τελείου Διὸς Σωτῆρος κρατὴρ VI, 15.
τελεῖσθαι I, 35.
Τελέοντες (ἡ φυλὴ) VIII, 109.
τελεσίας IV, 99.
τελεσιουργεῖν I, 35.
τελεσιουργία I, 35. IX, 157.
τελεσιουργίαι I, 36.
τελεσιουργικὸς IX, 157.
τελεσιουργὸς ib.
    βασιλεὺς I, 40.
τελεσιουργῶν IX, 157.

τέλεσμα IV, 46. IX, 157.
τελεσταὶ I, 14. 35. VII, 188.
τελεστήρια IX, 15.
τελεστήριον μέλος IV, 79.
τελεστικὸς IX, 157.
τελεταὶ I, 35. 36.
τελευτᾷ VI, 114.
ἡ τελευταία τῶν μυστηρίων X, 74.
πόσις VI, 100.
αἱ τελευταῖοι πόδες I, 193.
τὰ τέλη VII, 14. VIII, 47. 132.
κατὰ τέλη IX, 144.
τὰ τέλη ἀπαιτεῖν IX, 31. pl.
ἀπομισθοῦν IX, 34. S.
ὃς ἐπανιῶται VIII, 156.
μισθώσασθαι IX, 33. S.
τέλη μυστικὰ I, 36.
τὰ τέλη πιπράσκειν IX, 34.
πιπράσκοντες VIII, 99.
ὑποδεχόμενοι VIII, 97.
τελματώδης θάλαττα I, 115.
τελματώδη χωρία I, 186.
τέλος IV, 46. 93. VIII, 157. IX, 30. 157.
ὁ γάμος III, 38.
διαλῦσαι IX, 31. S.
(σταδίου) III, 147.
τὸ τελοῦν εἰς ἥμισυ V, 133.
οἱ τελοῦντες τὸ ζευγίσιον VIII, 130. 132. pl.
οἱ μὴ τελοῦντες τὸ μετοίκιον III, 57.
ἔξω τοῦ τέλους VIII, 156. S.
ἐκ τέλους θητικοῦ εἰς τὴν ἱππάδα μετέστη VIII, 131.
τέλους καταβολὴ IX, 31.
τελῶν IX, 157.
τελῶναι IX, 29.
τῶν τελῶν ἀπηλλαγμένος VIII, 156. S.
ἀπογραφὴ IX, 31.
τελωνεῖν ib.
τελώνην ἐπαινῶν IX, 33.
κακίζων IX, 32.
τελώνης VI, 128.
δίκαιος IX, 33. E. pl.
φορτικὸς IX, 32. E. pl.
τελώνια IX, 28.
τελωνία IX, 31.
τελώνιον IX, 28.
τελῶν εἰς ὄνους ἵππος I, 197.
τεμάχη VI, 59.
τεμεῖν VI, 91.
ἀμπέλους I, 224.
τεμένη I, 10. IX, 16. 40.
τέμενος τῆς Ἀγροτέρας IX, 12.
τεμμάχη θυννίδων VI, 48. pl.
κρεῶν VI, 33.
ὡραῖα VI, 48. VII, 27.
τέμμαχος VI, 47.
τενάγη I, 186.
τεναγώδη χωρία I, 186.
τενθεία VI, 42.
τενθεύων VI, 122.
τένθης VI, 42.
τενέται πέπλους VII, 45.
τένοντες II, 134.
τῷ τένοντι περικεχυμένην ἔχων τὴν κόμην II, 25.
τένων κνήμης II, 191.
τερατεία IX, 146.
τερατεύεσθαι VII, 189. IX, 145.
τερατευόμενος IX, 147.
τερατογονία VII, 189.
τερατολογία ib.
τερατολόγος IX, 147.
τερατολόγῳ ἀνδρὶ VII, 189.
φύσει VII, 189.
τερατοσκοπία ib.
τερέβινθος I, 233.
τερετίζουσι τέττιγες V, 89.
τερετίσματα IV, 83.
τερετισμοὶ ib.
τερετιῶ IV, 55.
τέρετρον VII, 113. X, 146.
τερηδόνες IV, 192.
τέρθρον II, 134.
τέρμα (σταδίου) III, 147.
τέρμινθος I, 233.
Τερπάνδρειος νόμος IV, 65.
τέρπεσθαι III, 97.
τερπνοὶ λόγοι IV, 31.
τερπνότης III, 97.
τερπνῶς ib.
τέρπων III, 98.
τέρψις III, 97. IV, 97.
ἀκοῆς VI, 178.
τερῶν ὑποκριταὶ VII, 189.
ὁ τεσσαράκοντα VIII, 100. IX, 101.
τέσσαρες δραχμαὶ Ἀττικαὶ IX, 79.
καὶ εἴκοσι νοῦμμοι IX, 87.
φυλαὶ VIII, 109. 111.
χαλκοῖ IX, 65. 66. 67.
τετάραγμαι V, 122.
τεταραγμένος V, 123.
τέτακται V, 166.
τετανόθριξ II, 23.
τεταριχευμένη ἰσχὰς I, 242.
τεταριχευμένοι κωλῆνες VI, 52.
ἡ τετάρτη ἡλικία II, 4.
τεταρτημόρια τρία IX, 65.
τεταρτημόριον IV, 165. IX, 65. 66.
ταλάντου IX, 56.
εἰς τὴν τετάρτην ἡμέραν I, 66.
τετάρτη φθίνοντος VIII, 117. Vid. I, 63.
τέταρτον τουτὶ ἔτος I, 57.
ταλάντου IX, 56.
τετειχισμένη πόλις I, 174.
τετελεσμένος I, 36.
τετήρηται πάλαι V, 166.
τετιμημένα ἐπὶ πολλῷ VII, 10.
τετοξευμένος III, 70.
γυνὴ τέτορ' ἡβῶν I, 58.
τετορύνηκας X, 97.
τετραγωνημέναι στολαὶ VII, 59.
τετράγωνα σχήματα IV, 160.
τετραγωνίζειν IV, 164.
τετράγωνοι χαλκοῖ ἄξονες VIII, 128.
τετράγωνος ἀριθμὸς IV, 164.
ἀσπὶς I, 134.
τετραγώνου Ἑρμοῦ χεῖρες VII, 73.
τετράδραχμον IX, 60. 75.
τετρακισχιλίαι δραχμαὶ IX, 86.
εἷς καὶ τετρακόσιοι VIII, 48.
τετράκυκλα X, 52.
τετράκωμοι Ἀθήνησι IV, 105.
τετράκωμος IV, 99. 105.
τετράμετρα IX, 52.
τετράμηνοι ἄρτοι VI, 73.
τετραοιδὸς νόμος IV, 65.
τετράκλινον IV, 161.
τετράπους δίφρος X, 47.
τράπεζα X, 69.
τέτραπται ἑκασταποστὴν ἥλιος: IX, 46.
τετραστάτηρον IX, 62.
τετραστάτηρος σωτηρία IX, 58.
τετραχίζειν VII, 152.
τετριγέναι νυκτερίδας εἴποις ἂν V, 90.
τετριμμένη ὁδὸς III, 96.
τετριμμένος περὶ ταῦτα V, 144.
τετρίφθαι V, 144.
τετριχωμένος IV, 148. 149.
τετρυπημένη ψῆφος VIII, 123.
τετρωβολίζειν IX, 64.
τετρώβολον IX, 63. 64.
τετρωμένος III, 70.
τετρῶσθαι III, 69. IV, 188.
διὰ βάθους IV, 189. S.
τέτταρα καὶ δέκα ἔτη γεγονὼς I, 55.
οἱ τετταράκοντα Ἀθήνησι IX, 101.
τετταράκοντα πέντε μέδιμνοι Ἀττικοὶ X, 165.
συναθροίζουσα βολὴ IX, 101.
τετταρακοντούτης I, 56.
τέτταρα ξύλα θύρας VII, 122.
τιμήματα VIII, 129.
ὑποζύγια X, 53.
τέτταρες καὶ εἴκοσι χαλκοῖ IX, 66.
ἱστὸς τῶν τεττάρων VII, 122.
τεττάρων καὶ δέκα ἐτῶν I, 55.
τέττιγες τερετίζουσι V, 89.
τέττιξ ὁ ἐπὶ παῖς IV, 148. 150.
τέττιξ ᾠδὸς II, 86.
τετύπτηται VIII, 78.
τευθίδες VI, 47.
Τευμησία ἀλώπηξ V, 39.
τευτάζειν IX, 137.
τεῦτλα VI, 55. 59.
τεύτλιον VI, 69.
τεῦτλον I, 247.
ἐξ Ἄσκρης VI, 63.
τεύχη X, 82.
ἀργυρᾶ VI, 84.
χρυσᾶ ib.
τεύχεα κεραμεοῦν X, 30.
χαλκοῦν ib.
τέφρα VII, 40.
τεχνάζειν IV, 49. IX, 133.
τεχνάζων IX, 150.
τέχναι ἀνελεύθεροι VII, 6. E.
ἄπυροι VII, 7.
ἔμπυροι ib.
ἱερωτέραι IV, 16.
ὑπὸ Πλάτωνος ὀνομασθεῖσαι VII, 206.
ποιητικαὶ VII, 135. 153.
πρακτικαὶ VII, 135.
ῥητορικαὶ VI, 143. Vid. IV, 16. E.
αἱ ἐπὶ ταῖς τροφαῖς VII, 18.
κατὰ τέχνας IX, 144.
τεχνάσαι IV, 8. 25.
τέχνασμα VII, 7. IX, 133.
τέχνη IV, 7. 22. IX, 133.
ἀνθρωπεία II, 5.
ἀντιλογικὴ II, 120.
γραφικὴ VII, 126.
τέχνημα VII, 7. IX, 150.
τέχνη μαντικὴ I, 19.
τέχνην μετιὼν IX, 150.
προκρίνει φύσεως V, 102.
τέχνη γραμματικὴ IV, 16. E.
ἱερωτικὴ VII, 210. E.
ξεστικὴ VII, 30. 209. E.
παιδευτικὴ IV, 42. E.
παιδοτρίβου III, 154.
πλεκτικὴ VII, 207. E.
ποιητικὴ ζῴων VII, 126. S.
σιδηρῖτις VII, 106.
στατικὴ IV, 16. VII, 208. E.
τῆς τέχνης πεπαυμένη ἑταίρα IV, 153.
τεχνικὸς IV, 7.
τεχνικῶς IV, 8, 24.

τεχνι-

τεχνῖται Διονυσιακοὶ III, 144.
ἑδραῖοι I, 50.
ὅπλων I, 149.
τεχνίτης IV, 7.
ῥήτωρ IV, 21.
τεχνώμενος IX, 150.
τῶν τεχνῶν αἱ εἰρηνικώτεραι VII, 159.
τήβεννις VII, 61.
τήβεννος ib.
τηγανίζεσθαι X, 98.
τηγανισμοὶ ib.
τήγανον ib.
τηγανοστρόφιον VI, 89.
τηθαλλαδοῦς III, 20.
τήθη III, 17.
τηθὶς III, 22.
τηκεδὼν IV, 187.
τήκειν κηρὸν VII, 165.
τηλέφιλον IX, 122. 127.
τηλία VII, 21. 203. X, 114. 150.
ἀρτόπωλις IX, 108.
τηλίᾳ ἐμπεριγράψαι κύκλον IX, 108.
τηλυγέτη θυγάτηρ III, 20.
τηλύγετος υἱὸς III, 20.
τήμερον I, 66.
τῆς τήμερον ἡμέρας ὅλος III, 117.
τηνισμὸς IV, 201.
τηνικαῦτα I, 72.
τήξασθαι κηρὸν VII, 128.
τῆξις IV, 187.
τήρησις IV, 34.
χρημάτων III, 116.
τηρῶν τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
τήτειον VI, 73.
τῆτες I, 56.
τιάρα IV, 116. V, 96. VII, 56. 59. X, 162. 186.
τιθασσεῦσαι τὸν δῆμον IV, 28.
τιθασσὸν ποιήσασθαι ib.
τιθασσὸς ἵππος I, 195.
τιθεὶς τὰ σκέλη διὰ πολλοῦ I, 193.
τιθέμενος πλοῦτον τὴν ἀρετὴν III, 114.
μὴ τιθέντες μετοίκιον VIII, 99.
τίθεσθαι γέλωτα IX, 148.
τίθη VI, 47.
τιθήνη III, 41.
τίκτειν II, 7. III, 49. IV, 208.
τίκτει σάρκα ἡ ἄρκτος V, 80.
τίκτεσθαι II, 19.
τίκτεται VI, 114.
τικτικὸν φάρμακον IV, 208.
τικτικὸς II, 7.
τίκτουσα II, 19.
ὁ τίλλων (πτερὰ τοῦ ὄρτυγος) IX, 109.
τίλος V, 91.
τιλτὸν τάριχος VI, 49.
τιμαὶ VIII, 140.
αἱ τιμαὶ αὐτῶν ἐπιτείνονται VII, 10.
τιμᾶν VI, 187.
τιμὰς ἀγήρως II, 14.
τὰς τιμὰς ἐπιτείνουσι III, 125.
εἰς τιμὰς θεῶν νεμόμενα χρήματα VIII, 113.
τιμᾶσθαι VIII, 21. 150.
τιμὴ VI, 186.
ὁ τιμηθεὶς μὴ ταῦτα τελεῖν τοῖς μετοίκοις VIII, 155.
τίμημα VI, 179. VIII, 21. 149.
ἀποτῖσαι VIII, 52.
ἀργίας ἀτιμία VIII, 42.
ἐγγράψαι τῷ γραμματείῳ VIII, 127.
εἰ τὸ τίμημά ἐστιν αὐτοῖς; VIII, 86.
τίμημα ζευγιτῶν VIII, 129. pl.
παθεῖν VIII, 129.
τρεῖς δραχμαὶ VIII, 101.
τῆς ὕβρεως VIII, 42.
τιμήματα VIII, 69.
κατὰ τὴν ἀξίαν VIII, 103.
τέτταρα VIII, 129.
τοῦ τιμήματος τὸ ἕκτον VIII, 48. IX, 60.
τιμὴν καταβαλεῖν III, 83.
τιμὴ ξένων ἡ πολιτεία VIII, 140.
ἐκ τιμῆς ἀνίσιτος IX, 40.
τιμήσασθαί τι ὁπόσου δεῖ VIII, 142.
ἐπὶ τιμῆς αὐτῆς ἄγει ἀρετὴν καὶ κακίαν VI, 131.
τίμησις VIII, 149.
τῆς τιμῆς τῶν πυρῶν ἀναβεβηκυίας I, 52.
καταβεβηκυίας I, 51.
τιμητικὸν πινάκιον VIII, 16.
τίμια VII, 10. S.
τιμιοπῶλαι VII, 195.
τίμιος τοῦ μηδενὸς V, 162.
οὗ τὸ μηδὲν τιμιώτερον ib. S.
τιμόκριτος (ὁ βόλος) VII, 205.
τιμῶν ἀναγόρευσις VI, 177.
τιμωρεῖσθαι VIII, 21. S.
τιμωρήσασθαι VIII, 9.
τιμωρία VIII, 6. 21. 23. 149.
εἰς τιμωρίαν βραδὺς βασιλεὺς I, 41.
τιμωρίας παραίτησις VI, 177.
τιμωρούμενος VIII, 8.
τίς τὴν χύτραν; IX, 114.
τίτανος VII, 124.
τιτάνῳ χρίειν ib. S.
τίτθαι II, 163.
τίτθη III, 41. 50.
τιτθεία II, 163.
τιτθοὶ ib.
τιτρώσκειν V, 11. VI, 154.
τιτρώσκεσθαι V, 11.
τιττυβίζουσι πέρδικες V, 89.
τίφη VII, 19.
τοίχαρχος I, 95.
τοῖχοι VII, 121.
πλίνθινοι X, 49.
τοῖχον σαλεύειν μοχλίσκῳ X, 147.
τοῖχος (λόγχης) V, 21.
νεὼς δεξιὸς I, 88.
εὐώνυμος ib.
παρόδιος VII, 121.
ὑπὲρ τοὺς τοίχους ἀνέβη τὸ κῦμα I, 113.
ἐκ τοίχων ἐμπίπτων ἄνεμος I, 111.
τοιχωρύχημα VI, 180.
τοιχωρύχοι X, 147.
τοιχωρύχος VI, 151.
τοιχωρύχων σιδήριον VII, 125.
τοκεῖς III, 8.
τοκεὺς ib.
τοκίζεται αὐτῷ ἀργύριον III, 85.
τοκίζων ib.
τοκιστὴς ib.
τοκογλύφος ib.
ἐπὶ τόκοις μεγάλοις παρακινδυνεύων III, 115.
τόκος II, 7. III, 85.
τόκους ἐκλέγων III, 85.
τοκῶσα II, 7.
τόλμα V, 125.
τολμᾶν II, 20. III, 135. V, 125.
τόλμη III, 135.
τόλμημα VI, 179.
τολμήματος ἐπιβολὴ VI, 176.
τολμηρὸς III, 134.
στρατηγὸς I, 179.
τολμηρότατα III, 136.
τολμηρῶς ib.
τολμήσας ἂν διαμάρτῃ VI, 133.
τόλμης ἐγχείρησις VI, 178.
τολμητὴς III, 134.
τολύπαι ὁλοστήμονες VII, 32.
τομεῖς VI, 13. VII, 114.
ὀδόντες II, 91.
τομεὺς X, 141.
τομὴ IV, 178.
κατὰ τὴν τομὴν πυῶδες IX, 190.
τόμοι ἀλλάντων VI, 58.
ἀμύλου VI, 60.
τομὸν ξίφος II, 101.
τονθορυγοῦντες VI, 58.
τονία X, 31.
τόνοι II, 202. IV, 62.
τόνος V, 27. 30. X, 36. 37.
δίφρου I, 142.
πνεύματος IV, 69.
ῥήτορος VI, 148.
ἐν τόνῳ ἐξαμέτρῳ ἀνεφθέγξατο ὁ θεὸς I, 19.
τόξα IV, 117. V, 19. 20. 78. X, 141. 142.
ἀνελκῦσαι I, 164.
τὰ τόξα πληρωσάμενοι ib. pl.
τόξαρχος VII, 156.
τόξευμα I, 137. VI, 179.
τοξεύματα VII, 156. X, 142.
τοξεῦσαι I, 163. VII, 156. Vid. III, 70.
τόξον I, 137. VII, 156.
Κρητικὸν I, 149.
τοξοποιία VII, 156.
τοξοποιὸς ib.
τοξόται I, 131. VIII, 104. 132.
τοξότης VII, 156.
τόξου καθάψαι I, 164.
κέρας I, 137.
νευρὰ ib.
ἐκ τόξου ῥίμματος ἦν ἡ μάχη I, 164.
τοξοφόροι I, 131.
τοξοφόρος VII, 156.
τοπάζειν IX, 151.
τοπάζω V, 126.
τοπία X, 31.
τοπίον VII, 150. X, 130.
τόποι θηρίων V, 14.
τόπος ἀβέβηλος I, 8. E.
ἔνθεος I, 8. 15. E.
ἐντείχιος IX, 35.
πρόσορος IX, 8.
σὺν τορείᾳ VI, 141.
τόρευμα VI, 182.
τορεὺς VII, 192. X, 149.
Τορία σταφυλὴ VI, 82.
τορυνίω X, 98. Vid. 97.
τορύνη VI, 88. X, 97.
τορυνῆσαι VI, 88.
τότε I, 72.
πρὸς τοὐναντίον ἀνακαθαίρειν τὸν ἵππον I, 199.
τουτὶ τρίτον ἔτος I, 57.
τούτῳ τῷ ἔτει I, 56. pl.
εἰς τοὔψον X, 19. pl.
ἀπῆλθον VI, 38. pl. IX, 47. pl.
ἐμβάλλων IX, 48.
Τράγασαι VI, 63.
Τραγασαῖοι ἅλες ib.
Τράγασος ib.
τραγῆ IV, 118.

τραγήματα X, 81.
τραγημάτων κατέχειν τῷ νεωνηθέντι οἰκέτῃ III, 77.
τραγικὰ ὑποδήματα IV, 115. pl.
τραγικῆς ὀρχήσεως σχήματα IV, 105.
τραγικὸς χορὸς IV, 107.
τραγικοῦ χοροῦ μέρη IV, 108.
τράγοι (πλοῖα) I, 83
τράγος I, 250.
(ὠτὸς) II, 85.
τραγῳδία IV, 53.
τράμβηλοι ἐλαῖαι VI, 45.
τράμις II, 173.
τράπεζα III, 84. VII, 11. 19. 112. 170. X, 80.
τράπεζαι X, 81.
δευτέραι VI, 83.
(νώτων) II, 177.
(ὀδόντων) II, 93.
πρῶται VI, 83.
σιτία τὰ ἐπ' αὐτῶν τιθέμενα VI, 84.
τρίται VI, 83.
τράπεζα λογιστηρία X, 158.
μαγειρικὴ X, 101.
μονόκυκλος X, 81.
τὴν τράπεζαν ἀνασκευασθῆναι X, 16.
τράπεζα πολυάργυρος III, 84.
τετράπους X, 69.
τραπεζεῖα IV, 161.
τραπεζῆες κύνες III, 84.
τραπέζῃ ἐπικαθήμενος ib.
τραπέζης ἀφεμένοι ib.
φίλος VI, 123.
τραπέζιον X, 105.
τραπεζῖται IX, 51.
τραπεζιτεύω VII, 170.
τραπεζίτης III, 84. VII, 170.
τραπεζοποιὸς III, 41. VI, 13.
τραπεζοφόρος X, 69.
ἐπὶ τῶν τραπεζῶν ἀγγεῖα VI, 84.
τραπεζῶν σκεύη X, 82.
τραπείσης εἰς τὸ βέλτιον τῆς ἀῤῥωστίας III, 108.
τραπέσθαι ἐπὶ κοίτην VI, 112.
τρασιὰ VII, 144. 173. X, 129.
τραυλὴ μὲν ἐστιν, ἀλλ' ἀνεστομωμένη II, 102.
τραῦμα VI, 180.
καίριον IV, 189.
τραύματα IV, 188.
τραυματίας εἶδος πρέπειν IV, 137.
τραυματίας IV, 188.
τραυματισθεῖσαι νῆες IV, 189.
τραυματισθεισῶν τῶν νεῶν I, 125.
τραύματος δίκη VIII, 117.
ἐκ προνοίας γραφὴ VIII, 40.
τραφῆναι VI, 32.
τραχέα χωρία I, 186.
τραχεῖα ἀρτηρία II, 114.
βροντὴ I, 118.
θάλαττα I, 108.
τραχεῖαι ἀρτηρίαι II, 218.
τραχεῖα φωνὴ II, 117.
τραχεῖς αἰγιαλοὶ I, 115.
χαλινοὶ I, 207.
τραχέως V, 139.
τὸν τράχηλον περιφέροντες ἵπποι I, 219.
εἰς τράχηλον ὦται II, 135.
τράχηλος II, 130.
ἐπιμήκης V, 69. E.
εὐκαμπὴς I, 189.
κύστεως II, 171.
μήτρας II, 222.
σφονδύλοις ἑπτὰ ἐφέστηκε II, 130. pl.
ὑγρὸς V, 57. 69. E.
περὶ τῷ τραχήλῳ κοσμήματα V, 98.
τράχουρος VI, 50.
τραχὺ ἰσχίον I, 191.
σαλπίζειν IV, 85.
τραχυνομένη θάλαττα I, 108.
τραχυνομένων τῶν ὀφθαλμῶν IV, 68.
τραχὺς IV, 138. V, 139.
λιμὴν I, 101.
μυκτὴρ IV, 137.
τὴν ὀργὴν VI, 124.
σῦς V, 79.
τὸ πρόσωπον ἀνὴρ IV, 134.
φοῖνιξ I, 244.
τραχύτητες περὶ τοῖς νώτοις ἑπτὰ II, 180.
τρεῖς δραχμαὶ τίμημα VIII, 101.
δραχμὰς κατατίθεσθαι VIII, 38.
θεοὺς ὀμνύναι VIII, 142.
κύβοι IX, 95.
χαλκοῖ IX, 81.
χοροὶ Λακώνων IV, 107.
χρυσοῖ Ἀττικοὶ IX, 53.
τρέμω V, 122.
τρέμων V, 123.
τρέπειν τὰς σταφυλὰς ἐν τοῖς ληνοῖς I, 225.
ἣν τρέφει θάλαττα μᾶλλον τῆς γῆς, πόλις IX, 22.
τρέφειν III, 50.
γάλα I, 251.
ἵππους δυνάμενοι VIII, 130.
οἰκήτορας ἀρκοῦσα πόλις IX, 22.
τρέφεται VI, 114.
τὰ τρέφοντα τοὺς καρποὺς I, 238. pl.
ἣν τρέφουσιν ἔμποροι μᾶλλον τῶν γεωργῶν, πόλις IX, 22.
τρέχειν ἀποτάδην VI, 175.
ἐπείγεται III, 93.
περίπατα ib.
τρέχων ὀρθῇ κεφαλῇ ἵππος I, 206.
τρέψαι I, 166.
τρέψασθαι ib.
τρῆμα μνααῖον IX, 96.
τρήματα I, 88.
τρηματίζειν IX, 96.
τρηματίκται ib.
τρῆσις VII, 208.
τρητὰ ib.
τρητὸς κόκκυξ II, 183.
τρία βοστρύχια μέλανα IV, 150.
γένη τριττύες ἑκάστης VIII, 109.
δικαστήρια συνίσταντο VIII, 123.
ἔθνη VIII, 111.
ἡμίμναια IX, 55.
ἡμιτάλαντα ib.
ἡμιφόρμια ἀλῶν X, 169.
ἡμιωβόλια IX, 64. 87.
τρίαινα X, 133.
τριακάδες VIII, 111.
ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων I, 66. III, 102. VIII, 146.
Τριακὰς ἡ Παιονικὴ κύων V, 46.
τριακὰς I, 66.
οἱ τριάκοντα VIII, 100. IX, 101.
τριάκοντα ἄνδρες προσαιρεθέντες ληξιάρχοις VIII, 104.
τριάκοντα γένη ἔθνους ἑκάστου VIII, 111.
ἐν ἑκάστῃ φρατρίᾳ III, 52.
δραχμὰς κατατίθεσθαι VIII, 38.
οἱ ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη ἐδίκαζον VIII, 122.
τριάκοντα λίτρας ζημιοῦσθαί τινα IX, 80.
ἡ τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχία VIII, 100.
οἱ τριάκοντα τῆς πολιτείας ἐπιμεληταὶ VIII, 112.
τριακονθήμερον σιτηρέσιον I 59.
τριακόντερος ναῦς I, 82.
τριακοντεύτεις σπονδαὶ I, 50.
τριακοντεύτης ib.
οἱ τριακόσια μέτρα ποιοῦντες VIII, 103.
τρία μέρη ὀβολοῦ IX, 65.
τριάντα acc. IV, 175.
τὰ τρία πρῶτος τέλειος ἀριθμὸς VI, 15.
τριάρμενος ναῦς I, 83.
τρία τεταρτημόρια IX, 65.
ὑποζύγια X, 53.
ὁ τρία φέρων οἶνος VI, 18.
τρίβειν ἅλας X, 169.
τὰς ἐλαίας I, 225.
ἐν θυσίαις VI, 91.
τὴν κνήμην τοῦ ἵππου I, 199.
τὸ μέλαν IV, 19.
τοὺς πυροὺς VII, 180.
τριβὴ I, 43. V, 144. VII, 133. IX, 137.
ἐλαίας I, 226.
τρίβολοι (χαλινοῦ) I, 148.
τριβόλων ἀνάπλεων χωρίον I, 246.
τρίβος III, 96.
τρίβων V, 144.
τρίγαστρα VII, 96.
τρίγλαι Αἰξωνικαὶ VI, 63.
τρίγλη VI, 50.
τρίγληνα ἕρματα V, 97.
ἐκ τριγονίας ἐκατέρωθεν Ἀθηναῖοι VIII, 85.
τρίγωνα IV, 49
σχήματα IV, 160.
τριγώνιον ἰσόπλευρον II, 167.
τρίγωνοι σανίδες πυραμοειδεῖς VIII, 128.
τρίγωνον (τὸ δικαστήριον) VIII, 121.
τρίδουλος VI, 165.
τρίδραχμον VI, 165. IX, 60.
τριέτης παῖς I, 54. pl.
τριέτης (χρόνος) ib.
τριημιωβολιαῖα IX, 67.
τριημιωβόλιον IX, 64.
τριηραρχεῖν III, 67.
τριηραρχία I, 119.
τριήραρχοι I, 119. VIII, 116.
τριήραρχος I, 96. III, 67.
τριηραύλης I, 96. IV, 71.
τριήρεις I, 119.
χαλκέμβολοι I, 120.
τριήρεσι ταῖς ἱεραῖς λειτουργοῦντες VIII, 116.
τριηριτεύειν I, 98.
τριηρίτης I, 95.
τῶν τριηρίων προνοούμενοι VIII, 90.
τριήρης VI, 165.
ναῦς I, 82.
τριηρικὰ σκεύη X, 13.
τριηροποιοὶ I, 84.
τρίκλινος οἶκος I, 79. VI, 7.
τρίκλυστος VI, 165.

τρικόλλυβον IX, 72.
τρικόλυβον VI, 165.
τρικυμία I, 108.
τριλοφία I, 135. X, 142.
τρίμετρα IV, 52.
τρίμετρον IV, 162.
τρίμιτα VII, 78.
τριμίτινα πόδεια VII, 92.
ὑφάσματα VII, 78.
τριμίτιον VI, 165.
τρίμητοι πῖλοι X, 50.
τρίμιτον VII, 58.
τρίμιτος πλεκτὸς X, 50.
τρίμμα VI, 18. 70.
τριμμοὶ V, 35.
τῶν τριμμῶν ἀπαλλαττόμεναι κύνες V, 64.
τρίμνουν VI, 165.
τρίμυξοι λύχνοι X, 115.
τρίμυξος λύχνος VI, 103.
τριξάντα acc. IX, 81.
τῶν ἐν τριόδοις καθαρμάτων ἐκβλητότερος V, 163.
τριοδοντία VII, 139.
τριοδοντίᾳ χρώμενος I, 96.
τριοδοντικὴ VII, 139.
τριόδοντι πλατεῖ χρώμενοι VII, 138.
τριόδους X, 133.
τριοπὶς V, 98.
τρίπαλαι I, 72. VI, 165.
τριπέρυσιν VI, 165.
τρίπλευρον IV, 161.
τριπλοῦν VI, 165.
τρίποδες III, 112. VI, 83.
τριποδηφορικὰ IV, 53.
τριπόδια X, 80.
τρίποδος ἐπίθημα X, 31.
τρίπολος γῆ VI, 165.
εὐρεῖα I, 222.
τρίπους I, 222. II, 195. IV, 161. V, 97. X, 63. 80.
ἐμπυριβήτης IX, 68. X, 63.
τριπτὴ VI, 76.
τριπτὴρ I, 246. VII, 151. X, 130.
τρίπτυχον γραμματεῖον IV, 18.
γραμματίδιον X, 57.
ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι IX, 95.
τρισκαιδεκαέτης I, 55.
τρισκακοδαίμων VI, 165.
τρισκατάπτυστος ib.
τρισκατάρατος V, 130.
τριστάτηρος χλαμὺς VI, 165.
τριστάτης ἐν χορῷ ib.
τριστοίχους ὀδόντας εἶχεν Ἡρακλῆς II, 95.
τρίτα VIII, 146.
τριταγωνιστὴς VI, 165.
τρίται τράπεζαι VI, 83.
τριτάλαντον VI, 165.
τριταρτημόριον IX, 65.
τριτεὺς IV, 168.
τρίτη ἐκκλησία VIII, 96.
ἡμέρα I, 67.
μοῖρα τοῦ ἱππικοῦ IX, 66.
τριτημόριον IV, 165. 176. VI, 165. IX, 56.
ἱππικὸν IX, 66.
ταλάντου IX, 56.
χοίνικος X, 114.
τριτημορὶς IX, 66.
τριτήμορον IX, 65. 66.
τρίτην ταύτην ἡμέραν I, 67.
εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν I, 66.
περὶ τῆς τρίτης φυλακῆς I, 70.
τρίτη φθίνοντος VIII, 117. Vid. I, 63.
τρίτον ἔτος τουτὶ I, 57.
τρίτον ἡμίδραχμον IX, 62.
ἡμιμναῖον IX, 56.
ἡμιτάλαντον IV, 175. IX, 54.
ταλάντου IX, 56.
τριτοπάτωρ III, 17.
τριτοστάτης IV, 106.
τριτοστάτις ib.
τριτόστατος VI, 165.
τριττυάρχης VI, 165.
τριττύαρχος VIII, 109.
τῆς τριττύος ἄρχων ib.
τριττύος ἑκάστης γένη τρία ib.
τριττὺς VIII, 108. 111.
Τρίτων IV, 142.
τὴν τρίχα ἀνιστᾶν I, 183.
τριχάδες II, 24.
τὴν τρίχα λευκαίνεσθαι II, 21.
τρίχαπτον II, 24.
παραπέτασμα X, 32.
τὰς τρίχας ἀπεψηλωμένος II, 26.
τρίχας ἔχει ὁ λαγὼς καὶ τὴν γνάθον ἐντὸς V, 73.
τὰς τρίχας εὐθετῆσαι II, 31.
παραλελέχθαι II, 35.
παραπλέκειν ib.
περιλαμβάνον ταινίδιον IV, 151.
τρίχες II, 22. X, 133.
αἱ τρίχες ἀνατέτανται ἐκ μέσου IV, 138.
τρίχες ἐκτενισμέναι IV, 137. Vid. II, 34.
ἐπισείονται IV, 147.
ἵππειοι I, 97.
μέχρι τῶν κλειδῶν IV, 139.
παρεψημέναι ἡσυχῇ IV, 152.
τριχία IV, 197.
τριχίαι, ἰχθύες II, 24.
τριχίας (βόλος) VII, 204.
τριχίας, βρωμάτιον εὐτελὲς V, 51.
ὁ κάτω τριχίας θεράπων IV, 148.
τρίχινα VII, 208.
τριχοβρῶτες II, 24.
τριχοίνικον I, 246. IV, 168.
τρίχορδον IV, 60.
τριχορία IV, 107.
τριχοῤῥοήσας II, 26.
τρίχουλος II, 23.
τρίχωμα II, 22.
τῶν τριχῶν γυμνὸς II, 26.
τριχῶν κατεψημένων διάκρισις IV, 141.
σειρὰ II, 30.
σπεῖρα II, 31. IV, 149.
στεφάνη περὶ τὴν κεφαλὴν IV, 144. 145.
πυῤῥῶν σπεῖρα IV, 149.
τριχώσεις αἱ ὑπὲρ τὰ αἰδοῖα II, 170.
τὴν τρίχωσιν δασὺς λαγὼς V, 68.
τρίχωσις II, 22.
ἡ ἥβη II, 170.
ὀφρύων II, 49.
τρίψαι VII, 22.
τριψημερεῖν I, 43.
τριώβολον IX, 62. 63. 66. 83.
δικαστικὸν VIII, 20. 113.
πριῶ μοι τριῶν σιδηρῶν IX, 78.
Τροίας ἅλωσις VIII, 118.
τρόμος IV, 122.
τρόπαιοι θεοὶ I, 24.
τροπαιοῦχοι θεοὶ ib.
τρόπα, ἡ παιδιὰ IX, 103.
τροπήιον X, 75.
τὴν τροπὴν ῥᾳῶν τῶν κυμάτων VI, 121.
τροπίας οἶνος I, 248. VI, 17.
τροπίδες I, 85.
τροπίδια ib.
τρόπις I, 85. 86.
οὐραία X, 134.
τρόποι I, 85.
τροποὶ, πρῶτος καὶ δεύτερος ὁ καὶ θαλάμιος I, 88.
τὸν τρόπον μοχθηρὸς V, 118.
τρόπος καὶ λόγος, φιλοσοφίας ὄργανα IV, 40.
τρόπου αἰσχροκέρδεια VI, 113.
τροπώσασθαι ναῦν I, 87.
τροπωτὴρ ib.
τροπωτῆρες IX, 134.
τροφαὶ ἵππων I, 183.
σκυλάκων V, 51.
τροφαλὶς τυροῦ VI, 48.
τροφεῖς III, 12.
τροφεὺς III, 50. VI, 32.
τροφὴ VI, 32.
κυνηγετικὴ V, 51. S.
μετὰ τὴν τροφὴν ἀπονίψασθαι VI, 92.
τροφῆς ἐπεισάκτου δεομένη πόλις IX, 21. 22.
λείψανα VI, 94.
πρὸ τῆς τροφῆς νίψασθαι VI, 92.
τροφῆς συλλογὴ I, 226.
τροφικὴ VII, 209.
τροφίμη III, 73.
τρόφιμον γάλα III, 50.
κύημα II, 6.
τρόφιμος III, 50. 73. VI, 32.
τροφὸς III, 50. VI, 32.
τροφῶν ἔνδεια I, 52.
Τροφώνια I, 37.
τροφῶν οὐκ οὐσῶν I, 53.
τροχαῖον αὔλημα IV, 73.
τροχαῖος νόμος IV, 65.
τροχαλία X, 31.
τροχαλίας μέρη ib.
τροχαντὴρ II, 187.
τροχίας χαλκὸς VII, 105.
τροχίλια I, 94.
τροχοὶ I, 184. 208. 253. X, 56. 187.
στέατος VI, 23.
τροχὸς I, 94. X, 64.
τρυβλία VI, 85. X, 86. 106. 122. 192.
κεράμεια VII, 162.
τρύγα ἐκάλουν τὸν οἶνον VI, 18.
τρύγη I, 226.
τρυγῆσαι τὰς ἀμπέλους I, 224.
τρυγηταὶ I, 222.
τρυγητία I, 226.
τρυγητὸς ib.
τρυγητοῦ καιρῷ I, 61.
τρυγήτριαι VII, 141.
τρυγήτριαι I, 222.
τρυγηφάνιον VII, 151.
τρυγηφάνιος οἶνος VI, 17.
τρυγοδίφησις IX, 122. 124.
τρύγοιπος I, 235. VI, 19. X, 75.
τρυγόνες VI, 52.
τρύζουσι V, 89.
εἰς τρυγὸς λεκάνην καταδεδυκὸς IX, 124.
οἱ τρυγῶντες VII, 151.
τρύζειν V, 89.
τρυλίζειν IX, 109.
τρυλίζουσιν ὄρτυγες V, 87.
τρὺξ I, 245.
τρύπανα X, 141. 146.
τρυπάνια X, 146.
τρυπανίαι ib.

τρύπανον VII, 113. X, 146.
τρυπανοῦχος ib.
τρύπημα κύβου IX, 95.
τρυπήματα (αὐλοῦ) IV, 70. 80.
τρυπήσαντες δοκὸν IX, 116.
τρυσίβιος ἑστιάτωρ VI, 27.
τρυσίππιον VII, 186.
τρυτάνη IV, 171. X, 126. 168. 177.
τρυφᾶν VI, 85. S.
τρυφὴ ib. S.
τρυφοκαλάσηρις VII, 96.
τρωγάλια VI, 79.
τρῶσαι I, 166.
τύβαρις VI, 71.
τυγχάνει ἐπὶ θανάτῳ διακείμενος VIII, 79.
τυκίζειν VII, 125.
τύκοι ib.
τύκος VII, 118. X, 147.
τύλαι X, 40.
    καιναὶ VII, 192.
τυλεῖα X, 36. 38. 39.
    λινοῤῥαφῆ X, 39.
τυλεῖον X, 41.
τύλη VII, 133. 192.
τυλία VI, 9.
    λινοῤῥαφὶς VII, 191.
τύλοι II, 50.
τύλος II, 176.
τυλυφάνται VII, 191. X, 39.
τύλωμα II, 198.
τυλῶσαι VII, 114.
τύλωσις IV, 191.
τυμβογέρων II, 16.
τύμβος λευκοστέατος V, 48.
τυμβωρύχος VI, 151.
τύμπανα X, 171.
τύμπανον VIII, 71.
τυπίας χαλκὸς VII, 105.
τύπος IX, 130.
    (δίκης λῆξις) VIII, 29.
    κύβου IX, 95.
    κοιλότης ἐν τῷ κάτω χείλει II, 90.
τυπούμενος εἰς φωνὴν ἀὴρ II, 114.
τυποῦν VII, 107.
τυπτῆσαι III, 79.
    πολλὰς πληγὰς ib.
τύπτων VIII, 77.
    ἐπὶ κόῤῥης ib.
τύπωμα IX, 130.
τυπώματα I, 7.
τυπῶσαι θεὸν I, 13.
    νόμισμα III, 86.
τύπωσις IX, 132.
τυραννεῖον IX, 40.
τυραννικὸς III, 66.
    βασιλεὺς I, 42.
τυραννίδα βουλεύων VI, 152.
τυραννὶς VIII, 84.
τύραννος VI, 151. VIII, 84. Vid. I, 42.
τυρβασία IV, 104.
τυρεύειν VI, 130.
Τύριος θύννος VI, 63.
τυρόκνηστις VI, 89. X, 104.
τυροκομεῖα I, 251. VII, 175.
τυροκομεῖν I, 251.
τυροκομεῖον X, 130.
τυροκοπεῖν I, 251.
τυροπῶλαι VII, 196.
τυρὸς VI, 48.
    ἰσχνὸς ib.
    Κύθνιος VI, 63.
    ὀξηρίας VI, 48.
    Σικελικὸς VI, 63.
    χλωρὸς VI, 53. 62. VII, 175. X, 19.
τυροῦ τροφαλὶς VI, 48.
τυροφορεῖα I, 251.
τυροφορεῖον VII, 175. X, 130.
Τυῤῥηνικὰ σανδάλια VII, 86.
    ὑποδήματα VII, 92.
Τυῤῥηνὸς αὐλὸς IV, 70.
Τυῤῥηνουργῆ ὑποδήματα VII, 92.
Τυρώ πελιδνὴ τὰς παρειὰς IV, 141.
τυφλὰ αἱμοῤῥοὶς IV, 202.
τὸ τυφλὸν ἔντερον II, 210.
τυφλὸς II, 60.
τυφλούμενος ib.
τυφλώττουσιν ἐοίκειμεν I, 113.
τῦφον συστεῖλαι IV, 39. S.
τυφῶν I, 110.
τύχαι συμποτικαὶ VI, 20.
κατὰ τύχας IX, 144.
τυχεῖν διπλόης τοῦ ἱμάντος IX, 118.
τύχης ἀπόλαυσις VI, 179.
οὐδὲ τοῦ τυχόντος ἄξιος V, 162.
τωθάζειν V, 161. VI, 200. IX, 148.
τωθάσαι IV, 32.
τωθασμὸς IV, 33. V, 161. IX, 148.
τωθαστὴς VI, 123. IX, 149.
    συμπότης VI, 29.
τωθαστικὴ IX, 148.
τωθαστικὸς V, 161. VI, 123. IX, 149.
    συμπότης VI, 29.
τωθαστικῶς V, 161. IX, 149.

Υ.

Υάδες IV, 159.
ὑακινθινοβαφὴς λόφος I, 135.
ὑάκινθος I, 229. VI, 106.
ὑάλινα ἐκπώματα VI, 100. X, 68.
ὑαλοειδὴς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 71.
ὕαλος III, 87.
ὕβρεως γραφὴ VIII, 40.
    τεκμήρια VIII, 79. S.
    τίμημα VIII, 42.
ὑβρίζειν VIII, 14.
ὑβριζόνται τῶν ὀφθαλμῶν IV, 68.
ὑβρίζων VIII, 75.
(ὕβριν) παθὼν VIII, 78.
ὕβρις IV, 33. 143. VIII, 14. 79.
ὑβρίσας VIII, 75. S.
ὕβρισε VIII, 76.
ὑβρίσματα VIII, 79.
ὑβρισμένος ib.
ὕβρισται VIII, 78.
ὑβριστὴς VI, 152. VIII, 75.
    ἄνιμος I, 111.
    δικαστὴς VIII, 12.
    τύραννος I, 42.
ὑβριστικὸς VIII, 75.
ὑβριστικῶς VIII, 13. 76.
ὑβριστοδίκαι VIII, 26.
ὑγεία III, 107.
ὑγίεια IV, 177.
    ἱερὰ VI, 100.
    μάζης εἶδος VI, 76.
ὑγιαίνειν III, 107. IV, 177.
ὑγιαῖνον βλέμμα II, 59.
ὑγιεῖ δόξῃ χρήσασθαι IV, 8.
ὑγιεινὰ χωρία IX, 25.
ὑγιεινὸν χωρίον V, 108.
ὑγιεινὸς III, 108.
ὑγιεινῶς III, 107.
ὑγιῆ ἱερεῖα I, 29.
ὑγιὴς IV, 177.
ὑγραὶ ἀντιλήψεις I, 116.
    λαγόνες τοῦ λαγὼ V, 69.
ὑγραίνειν VII, 107.
ὑγρὰ μηρίδια V, 63.
    ἡ ὄρχησις IV, 100.
ὑγρὰν ὀσφὺν ἔχων ἵππος I, 211.
ὑγρὰ καὶ ξηρὰ μέτρα ποιεῖν VIII, 130.
ὑγρασία ἐλαιώδης IV, 190.
    μελιτηρὰ ib.
ὑγρὰ σκέλη I, 189.
    στρωμνὴ X, 42.
ὑγροθηρικὴ I, 97.
ὑγροκήλη IV, 203.
ὑγρομελῆ σκυμνία V, 16.
ὑγρομελὴς ὀρχηστὴς IV, 96.
ὑγρὸν V, 180.
    ἀθερῶδες IV, 197.
    βλέμμα II, 60.
ὑγρόνους κίναιδος VI, 126.
ὑγρὸν σῶμα παρδάλεως V, 83.
    χωρίον V, 110.
ὑγρὸς ἵππος I, 191.
    κίναιδος VI, 126.
    μυελὸς II, 45.
    ὀρχηστὴς IV, 96.
    συμπότης VI, 29.
    τράχηλος V, 69.
    χαλινὸς I, 207.
ὑγρότης (ὀρχηστοῦ) IV, 97.
ὑγρότητος ἔμπλεα ὦτα IV, 185.
ὑγροὺς τοὺς πόδας αἰωρεῖν I, 215.
ὑγρῶν μέτρα X, 184.
    καὶ ξηρῶν ἀγγεῖον X, 176.
ὕδατα V, 35.
ὑδατηροὶ VI, 23.
τῷ ὕδατι ἐπιπολάζειν VII, 138.
ὑδατοποσία VI, 20.
ὑδατοποτῶν IV, 184.
κατὰ τοῦ ὕδατος ἐπιπολῆς ἀφιᾶσιν ὄστρακον IX, 119.
ὕδατος καταφορὰ I, 166. S.
ὕδατος κοτύλη VII, 195. X, 113.
    τοῦ νιαροῦ ἐπιχέων κατὰ λέβητος X, 46.
ὑδατῶδες χωρίον V, 110.
ὑδατώδης ἰχὼρ IV, 190.
ὑδερᾶν IV, 187.
ὕδερος ib.
ὑδρεῖα IX, 46.
ὑδρεία X, 30.
ἐπὶ ὑδρείαν ἐξελθεῖν I, 162.
ὑδρεῖον X, 30. 60.
ὑδρηλὸν χωρίον I, 239.
ὑδρία VIII, 66.
    καὶ οἴνου ἀγγεῖον X, 74.
ὑδριαφόροι III, 55.
ὑδροβαφὶς (ἱμάτιον) VII, 56.
ὑδροκολυμβηταὶ VII, 137.
ὑδροποσία VI, 20.
ὑδροποτεῖν ib.
ὑδροπότης ib.
ὑδροῤῥόαι III, 103. IX, 46. X, 30.
τὴν ὑδροῤῥόην ἀνακαθῆραι I, 224.
ὑδροφόροι VII, 130.
ὑδροφόρον ἀγγεῖον VIII, 66.
ὕδωρ ἁλμηρὸν X, 169.
πρὸς ὕδωρ ἀμιγὴς οἶνος VI, 23.
ὕδωρ ἀναδιδοῦσα γῆ I, 238.
    ἀπαντλεῖν X, 31.
αἱ πρὸς ὕδωρ δίκαι VIII, 113.
τὸ ὕδωρ ἐκτρέψαι I, 224.
ὑπὲρ τὸ ὕδωρ ἐπιδρομὴ IX, 119.
ὕδωρ ἵνα θερμαίνεται X, 66.
    θερμὸν ἐπὶ πότῳ IX, 69.
    τοὺς καρποὺς οὐκ ἔθρεψε I, 53.

λούτριον X, 78.
(τὸ νόσημα) ib.
ᾧ περιῤῥαίνοιντο VIII, 65.
δι' ὧν φέρεται X, 31.
τὸ κατὰ χειρὸς VI, 92.
ὑεία κύστις X, 151.
ὕεια χολίκια VI, 52.
ὑεικὸν κρέας VI, 55.
ὑελοῦν ἀγγεῖον VI, 14.
ὕες VII, 187.
ἀγάλακτοι I, 251.
γαλαθηνοὶ ib.
ὕεσθαι V, 111.
ὕετιος Ζεὺς I, 24.
ὑετὸς V, 111.
υἱειδῆ III, 17.
υἱειδὰς ib.
υἱειδοῦς ib.
υἱεῖς III, 6. 12.
ὑΐζειν V, 87.
ὑΐζοντες ib.
τὸν δέ τινα υἱὸν ἀποκηρύξαι IV, 93.
ὑϊσμὸς V, 87.
υἱὸς ἀγαπητὸς III, 19. E.
γνήσιος III, 21. E.
υἱωνὸν ἀποκηρύξαι τὸν δέ τινα IV, 93.
υἱωνὸς III, 17.
ὑλαγμὸς V, 86.
ὑλαγωγεῖν VII, 109.
ὑλαγωγία VII, 101.
ὑλαγωγοὶ VII, 101. 109.
ὗλαι I, 221. V, 14. 35.
ὑλακὴ V, 86.
ὑλακτεῖν V, 88.
ὑλακτοῦντες V, 86.
τὰς ὕλας παρασκευάζοντες VII, 101.
ὑποβάλλουσαι ταῖς λοιπαῖς τέχναι VII, 97.
ὕλη εὔδενδρος V, 13. E.
τὴν ὕλην καῦσαι VII, 147.
ὕλης ἀναστήματα ὑπὲρ τὴν γῆν V, 36.
ὑλίζεσθαι τὰς ῥῖνας II, 78.
ὑλιστὴρ X, 75.
ὑλοτομεῖν VII, 109.
ὑλοτομία VII, 101.
ὑλοτόμοι VII, 101. 109.
ὑλουργία VII, 101.
ὑλουργοὶ ib.
ὑλοφορεῖν VII, 130.
ὑλοφόροι ib.
ὑλῶν ξυλίνων ἐργάται VIII, 109.
ὑμεναιῶσαι III, 37.
ὑμέναιον ᾆσαι ib.
ὑμέναιος III, 37. IV, 53.
ὑμένες ἐν ταῖς πλευραῖς II, 219.
ὑμὴν, τὸ γαμήλιον ᾆσμα III, 37.
περικάρδιος II, 217.
περιτόναιος II, 224.
τῶν Ὑμηττίων σίλφιον V, 67. pl.
ὑμνήτριαι I, 35.
ὑμνητρίδες ib.
ὕμνοι I, 38. IV, 53. 81.
ὕμνον ᾆσαι I, 26.
ὕμνος Ἀρτέμιδος I, 38. pl.
ὑμνῳδοὶ I, 35.
ὕννις I, 252.
ὑοειδὴς II, 202.
ὑοπόλοι VII, 187.
ὑοφόρβοι ib.
ὑπαγαγεῖν εἰς τοὐπίσω τὴν ναῦν I, 125.
ὑπαγαγέσθαι IV, 28. IX, 141.
ὑπάγει III, 92.
ὑπάγειν V, 11.
ὑπάγεσθαι IV, 49.
ὑπαγκώνια στρώματα VI, 10.
ὑπάγοντες ἀκηρύκτους πολέμους I, 151.
ὑπαγορεῦσαι VII, 145.
ὑπαγωγεὺς VII, 125. X, 147.
ὑπαγωγὴ IV, 50. IX, 142.
ὑπάγων III, 92.
ὑπάδειν IV, 63.
ὑπαίθριοι δικάζουσι VIII, 118.
ὑπαίτιον ἀποφῆναί τινα VIII, 68.
ὑπαίτιος III, 139.
ὑπαιτίως ib.
ὑπακούειν II, 81. IV, 45.
ὑπαλειφόμενος IV, 180.
ὑπαλλάξαι ἐσθῆτα VII, 44.
ὑπαλλάττειν VIII, 138.
ὑπαλλάττεσθαι VI, 194.
ὑπαλλάττων εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν II, 10.
ὑπανεστρόφισε τὸ νόσημα III, 107.
ὑπανθοῦντες ἴουλος I, 60.
ὑπανθῶν νέον ἰούλῳ II, 10.
ὑπαπιέναι VI, 194.
ὑπάργυρον χρυσίον VII, 104.
ὑπάργυρος γῆ III, 87. VII, 98.
ὑπάρχον ἐκ δωρεᾶς τὸ ἀτελὲς VIII, 155.
τὰ ὑπάρχοντα VI, 196.
ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων εἰσφέρων III, 67.
τῶν ὑπαρχόντων παραχωρῆσαι VIII, 145.
ὕπαρχος VIII, 83. 84.
ὑπ' ἀσπίδα VII, 155.
ὑπασπισταὶ I, 126. 131.
ὑπασπιστὴς VII, 155.
ὑπαυλεῖν IV, 67.
ὑπαυχένια X, 38.
ὑπαυχένιον VI, 9.
ὑπαφίστασθαι VI, 194.
ὑπεγαστρίζετο II, 168.
ὑπέγγυος γάμος III, 34.
ὑπέδειξεν ἑαυτὸν ἀνυπεύθυνον VIII, 68. S.
ὑπεζωκότες II, 219.
ὑπέθετο VIII, 155.
ὑπέθηκε ib.
ὑπεκθέσθαι IX, 155.
ὑπεκινεῖτο κωφὸν κῦμα I, 109.
ὑπεκκλέψαι IX, 155.
ὑπεκκομίσαι ib.
ὑπεκποιεῖν τὸ ταχθὲν IX, 110.
ὑπεκτίθεσθαι ἑαυτὸν VI, 195.
ὑπέμεινεν οὐδεὶς ἀπεῖπαι IX, 144.
ὑπεναντιοῦμαι VI, 118.
ὑπεναντιωθεὶς V, 134.
ὑπενεγκεῖν τίς δ' ἂν δυνηθείη; III, 131.
ὑπεξιέναι VI, 194.
ὑπεξελέσθαι IX, 155.
ὑπεξίστασθαι VI, 194.
ὑπέρα VII, 107.
ὑπεράγαμαι V, 113.
ὑπεραγαπῶ ib.
ὑπεραίμασις I, 209.
ὑπεραίρειν IX, 141.
ὑπερακρίσας τειχίον ἵππος I, 196.
ὑπεραμφισβητῶ V, 165.
ὑπερανθοῦσα III, 71.
ὑπερανθῶν ib.
ὑπέραντλον σκάφος I, 92.
ὑπεράνω λημμάτων III, 114.
ὑπεραπολογήσασθαι IV, 30.
ὑπεραποχρῶν ῥήτωρ VI, 149.
ὑπεραποχρῶντας IX, 154.
ὑπεραποχρῶσαν σκιὰν ποιούμενοι κλάδοι I, 236.
ὑπέρασθμοι ὄνοι ἄγριοι V, 84.
ὑπέρασθμος σῦς V, 80.
ὑπεράσπιδα VII, 155.
ὑπερασπίζειν ib.
ὑπέραυχος λέων V, 83.
ὑπερβάλλεσθαι III, 123. IX, 136.
ὑπερβαλλόμενος I, 43. III, 122.
οὐδὲν I, 43.
ὑπερβάλλων (βόλος) VII, 205.
ὑπερβὰς IV, 24.
ὑπερβεβλῆσθαι III, 123.
ὑπερβολαὶ IV, 33.
ὑπερβολὴ IX, 137.
δαπανημάτων VI, 176.
ὑπέργεια γράμματα ἐν στήλαις V, 150.
ὑπεργκάζεσθαι νέον I, 222.
ὑπεργκρῶσα πόλις IX, 18.
ὑπέρογκος πόλις ib.
ὑπερδεῆ IV, 170.
ὑπέρδεινος ῥήτωρ IV, 20.
τὰ ὑπερδέξια κατασχεῖν I, 172.
ὑπερδέξιος πόλις IX, 20.
ὑπερδικῆσαι IV, 30.
ὑπέρδικος ἀγὼν VIII, 26.
ὑπερείποντα χωρία I, 187.
ὑπερεῖχε τὸ κῦμα I, 113.
ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβηκὼς II, 16.
ὑπερέλαφρον ζῶον V, 71.
ὑπερεξηνθηκὸς VI, 54.
ὑπερεπιθυμῶ V, 165.
ὑπερεῤῥωμένως V, 125.
ἐχρήσατο σάλπιγγι IV, 89.
ὑπερεῤῥῶσθαι V, 125. Vid. III, 107.
ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν III, 151.
τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος II, 137.
ὑπερήδεσθαι V, 129.
ὑπερημερία III, 85.
ὑπερήμερος ib.
ὑπερημέρους ἀπάγων τοὺς ὀφείλοντας III, 116.
ὑπερηφάνεια IX, 146.
ὑπερηφανεῖν ib.
ὑπερηφανία VIII, 79.
ὑπερήφανος III, 66. VIII, 75. IX, 147.
τύραννος I, 42.
ὑπερηφάνως IX, 147.
ὑπερθεραπεύειν IV, 49.
ὑπερθεῖν IX, 141.
ὑπερθέσθαι IX, 155.
ὑπέρθεσις IX, 137. Vid. V, 106.
ὑπερθετικὰ III, 136.
ὑπέρθυμος V, 125. VI, 124.
λέων V, 83.
σῦς V, 80.
ὑπερθυμοῦσθαι V, 125.
ὑπέρθυρα VII, 122.
ὑπερθύριον I, 76.
ὑπέρθυρον ib.
ὑπέρινος IV, 179.
ὑπερινωμένος ib.
ὑπερκαῖον χωρίον V, 110.
ὑπερκάλη III, 71.
ὑπέρκαλος ib.
ὑπὲρ τὸν κατάλογον II, 11.
ἡ ὑπερκειμένη σιαγὼν ἀκίνητος II, 89.
ὑπέρκερως ἔλαφος V, 76.
ὑπερκολακεύειν IV, 49.
ὑπερκολακεύων VI, 122.
ὑπέρκομπος IX, 146.
ὑπέρκοποι ὄνοι ἄγριοι V, 84.
ὑπερκορὴς εἰμι V, 151.
ὑπερκόρως ἔχω ib.

ὑπὲρ τὰ κύματα IX, 145.
ὑπέρλαμπρος ἀστραπὴ I, 117.
ὑπερλάμπουσα III, 71.
 πόλις IX, 20.
ὑπερλάμπων III, 71.
ὑπερμαζᾷν VII, 23.
ὑπερμεγέθεις ποταμοὶ III, 103.
ὑπερμεγέθεις III, 88.
ὑπερμεγέθης βροντὴ I, 118.
 λέων V, 83.
 πόλις IX, 19.
ὑπέρμετροι κύνες V, 62.
ὑπέρμετρον IV, 170.
ὑπέρμετρος πόλις IX, 21.
ὑπερμέτρως V, 167.
ὑπερμήκεις IV, 170.
ὑπερμήκης πόλις IX, 19.
ὑπερνεφελος πόλις IX, 20.
ὑπέρογκοι κλάδοι I, 235.
ὑπέρογκον III, 88.
ὑπέρογκος IV, 136.
 πόλις IX, 19. 24.
 φωνὴ II, 116.
ὑπερογκοῦσθαι IV, 187.
ὕπερον I, 245. III, 37. X, 114.
ὑπερόπτης II, 57. III, 66. VIII, 75. IX, 147.
 τύραννος I, 42.
ὑπεροπτικὸς II, 57. VIII, 75. IX, 147.
 συμπότης VI, 29.
ὑπεροπτικῶς VIII, 76. IX, 147.
ὑπεροπτώμενος VII, 23.
ὑπερόπτως IX, 147.
ὑπερορᾷν II, 55. IX, 147.
ὑπεροπατικὸς IX, 147.
ὑπερορέγομαι V, 165.
ἐν ὑπερορίᾳ (πόλεμοι) I, 177.
ὑπερόριοι VI, 198.
 πόλεμοι I, 177.
ὑπερόριος πόλεμος IX, 8.
ὑπερορίσαι ἄνδρα ib.
 τὸ ἱππικὸν ἄψυχον VIII, 120.
ὑπερορισθῆναι VIII, 70.
ὑπερορισμὸς IX, 158.
ὑπερορῶν IX, 147.
ὑπερουράνιοι θεοὶ I, 23.
ὑπερόψεσθαι II, 57.
ὑπεροψία II, 57. VIII, 79. IX, 146.
ὑπερπέπεισμαι V, 152.
ὑπερπηδήσας τάφρον ἵππος I, 196.
ὑπέρπλεων IV, 170. V, 133.
ὑπέρπλεως IV, 186.
 εἰμὶ V, 151.
ὑπεῤῥῶσθαι III, 107. Vid. V, 125.
ὑπερσαρκοῦν ἕλκος IV, 191.
ὑπέρσπουδος συμπότης VI, 29.
ὑπερστέργω V, 113.
ὑπερστίλβων III, 71.
ὑπερτέλειοι αὐλοὶ IV, 81.
ὑπερτερία I, 142. 144. 253.
ὑπερτιθέμενος I, 43.
 οὐδὲν ib.
ὑπερτίθεσθαι IX, 136.
ὑπερτιμᾶν τοὺς θεοὺς I, 21.
ὑπερτόναια VII, 122.
ὑπερυβρίζων VIII, 75.
ὑπέρυθρον II, 234.
 νεῦμα IV, 194.
ὑπέρυθρος IV, 146.
ὑπερύψηλος πόλις IX, 20.
τὸ ὑπερφανὲς μέρος ὀστράκου IX, 111.
ὑπερφανῆ V, 150.
ὑπερφανὴς πόλις IX, 20.
ὑπερφιλῶ τὸν δεῖνα V, 113.
ὑπέρφοβος V, 124.
 ἵππος I, 198.
ὑπερφρονεῖν IX, 145.
ὑπερφρόνησις IX, 146.
ὑπερφρόνως IX, 147.
ὑπέρφρων ib.
 λέων V, 83.
 συμπότης VI, 29.
ὑπερφυὴς πόλις IX, 20.
ὑπερχειλὴς V, 133.
ὑπερχειλῆ II, 89.
ὑπέρχεσθαι IV, 49.
ὑπερχόμενος πάντας κόλαξ VI, 122.
ὑπερχρέως III, 85.
ὑπερῷα ἐγείραι VII, 125.
 οἰκήματα I, 81.
 ποιεῖν VII, 119.
ὑπερῴα (στόματος) II, 98. 106.
ὑπερῳδηκὼς VIII, 79.
ὑπερώριστε IX, 157.
ὑπερωρισμένος IX, 158.
ὑπέρωρον VI, 54.
ὑπερωρόφιον I, 80.
ὑπεσχήμηναν αἱ σάλπιγγες IV, 86.
ὑπεσημήνατο οἱ σαλπιγκταὶ τὸ εἰς ἔφοδον I, 163.
ὑπέστρεψε τὸ νόσημα III, 107.
ὑπεύθυνον ἀπέφηνεν VIII, 68.
ὑπεύθυνος III, 139. VIII, 22. 49.
 τελῶν VIII, 157.
ὑπευθύνως III, 139.
ὑπέχειν τὴν χεῖρα II, 149.
ὑπηγάγετο VIII, 150.
ὑπήκοοι II, 81.
 (οἱ μαθηταὶ) IV, 44.
ὑπήκοον ποιήσασθαι τὸν δῆμον IV, 28.
ὑπήκοος στρατιώτης I, 180.
οὐχ ὑπήκουε τὰ πηδάλια I, 112.
οὐχ ὑπήκουσεν ἡ γῆ τοῖς γεωργοῖς I, 53.
τῶν ὑπηκόων ἀπόστασις VI, 178.
 ἐπιμελητὴς βασιλεὺς I, 41.
ὑπῆναι II, 80.
ὑπήνεμος λιμὴν I, 100.
ὑπήνη II, 80.
περὶ τὴν ὑπήνην καθέρποντα ἔχων τὸν ἴουλον II, 10.
ὑπὸ τῆς ὑπήνης κατακείρει τὴν εἰσφορὰν X, 140.
ὑπηνήτης II, 10.
ὑπηρεσία X, 134.
 δείπνου IV, 13.
 κεραμέων X, 122.
ὑπηρέσιον I, 88. 94. VI, 9.
 ναυτικὸν X, 40.
ὑπηρεσιῶν ὀνόματα VIII, 114.
ὑπηρέται I, 14.
 δημοσίου VIII, 131.
 οἱ πρὸ τῶν δικαστηρίων ib.
 καθηράντων VI, 94.
ὑπηρέτης III, 76. VI, 128.
ὁ ὑπηρέτης εἶναι λαχὼν IX, 110.
ὑπηρέτιδες κινήσεως στήριγγες II, 232.
ὑπηρετικὴ VII, 209.
οὐχ ὑπήχθην VIII, 150.
ὑπιέναι IV, 49.
ὕπισχλοι VII, 89.
ὑπιὼν πάντας κόλαξ VI, 122.
περὶ ὕπνον πρῶτον I, 70.
ἐξ ὕπνου ἀναστὰς X, 46.
ὑπνώδης στρατηγὸς I, 179.
ἐν ὕπνῳ ἔστιν ὁ λαγὼς τὰ πολλὰ V, 69.
ὑποβαλέσθαι ἐν ἑαυτῷ V, 105.
 σκιὰν VII, 129.
ὑποβάλλειν ἑαυτὸν IV, 49.
ὑποβαλλόμενος τὴν πόλιν IX, 6.
ὑποβιβάζεσθαι διδακτέον τὸν ἵππον I, 213.
ὑποβλέπειν II, 56.
 ταυρηδὸν II, 52.
ὑποβλέπει πυῤῥῶδες ὁ σῦς V, 79.
ὑποβολὴ VII, 208.
ὑπόβολον χωρίον III, 85.
ὑποβρέχεσθαι VI, 25.
ὑπόγαια γράμματα (ἐν στήλαις) V, 150.
ὑπογάστρια VI, 52.
ὑπογαστρίζεσθαι II, 168.
ὑπογάστριον II, 170.
ὑπόγεια οἰκήματα VII, 123.
ὑπόγειοι θεοὶ I, 24.
ὑπόγειος θάλαττα I, 115.
ὑπογκωμέναις ταῖς γνάθοις ἐμφυσᾷν IV, 68.
ὑπογκώσασθαι τὴν γαστέρα III, 49.
ὑπογκοῦσθαι IV, 187.
ὑπογλωσσὶς II, 105.
ὑπογλωττίδες II, 186.
 στεφάνου εἶδος II, 108.
ὑπογλωττὶς IV, 199.
ὑπογράμματα V, 101. VII, 95.
ὑπογράφειν IV, 18.
 τοὺς ὀφθαλμοὺς V, 102.
ὑπογραφὴ VII, 128.
ὑπογραφίδες X, 163.
ὑπογραφὶς IV, 181. VII, 128. X, 149.
ὑπογράψασθαι σκιὰν VII, 129.
ὑπόγυος πόλις IX, 18.
ὑπογύπωνες IV, 104.
ὑποδεῖξαι ἑαυτὸν ἀνεύθυνον VIII, 68. S.
ὑποδεῖσθαι VII, 80.
ὑποδέξασθαι II, 6.
ὑποδεξάμενοι πάντα τὸν ἄνεμον ἐπλέομεν I, 103.
ὑποδεξάμενος τὸ πήδημα τῆς σφαίρας IX, 105.
ὑποδέραια V, 98.
ὑποδέρεις VII, 96.
ὑποδερίδες V, 56. 98.
ὑποδερὶς II, 130. 235.
ὑποδεχθεὶς (ὁ ξένος) I, 74.
ὑποδεχόμενοι τὰ τέλη VIII, 97. pl.
ὑποδεχόμενος (ὁ ξενοδόχος) I, 74.
ὑποδηλοῦν V, 61.
ὑποδηλώσεως IV, 33.
ὑπόδημα II, 199. VI, 182. VII, 90.
 γυναικεῖον VII, 93.
 ἑταιρῶν VII, 92.
 θεραπαινίδων ib.
 λευκὸν ib.
ὑποδήματα IV, 115. VII, 80. 84. 93. X, 49.
 αὐλητῶν X, 53.
 βαθέα VII, 84.
 κοῖλα V, 18. VII, 84. pl.
 κωμικὰ IV, 115.
 Περσικὰ VII, 92.
 ῥάψασθαι VII, 81. S.
 τραγικὰ IV, 115.
 Τυῤῥηνουργῆ VII, 92.
ὑποδήματος ζυγὸν X, 177. Vid. VII, 80.
ὑποδημάτων γλῶτται II, 109. VII, 80.
 εἴδη VII, 85.
 μέρη VII, 80. X, 177.
ὑποδιδάσκαλος IV, 106.

ὑπόδικον ἀπέφηνε VIII, 68.
ὑπόδικος VIII, 22. 23.
ὑποδούμενος II, 199. VII, 80.
ὑποδοχὴ I, 73.
ὑποδραμεῖν III, 148.
ὑποδρομὴ IV, 50.
ὑποδύεσθαι II, 199. VII, 138.
ὑποδύστροπος IV, 145.
τὰ ὑποζύγια ἢ ἐπισκευασμένα X, 14.
ὑποζύγια τέτταρα X, 53.
τρία ib.
ὑποζυγίων ζυγὸν X, 177.
σάγματα X, 161.
σκευὴ X, 14.
στάσις IV, 125. IX, 50. S.
ὑπόζωμα I, 89.
ὑποθεάτριοι αὐλοὶ IV, 82.
ὑποθεῖν IV, 49.
ὑποθεῖναι V, 105.
τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ib.
ὑποθεὶς VIII, 142.
ὑποθέναρ II, 142.
ὑποθέουσαι κύνες V, 63.
ὑπόθερμον βλέμμα I, 192.
χωρίον V, 108.
ὑπόθετα X, 46.
ὑπόθετον X, 149.
ὑποθῆκαι αἱ πρὸς τὴν προῖκα III, 36. VIII, 142.
ὑποθήκη VIII, 142.
εἰς ὑποθήκην δοῦναι ib. S.
ὑποθήκην ἔχειν VIII, 59.
θεὶς III, 84. VIII, 142.
θέμενος ib. S.
εἰς ὑποθήκην λαβεῖν VIII, 142.
ὑποθήκη πρὸς τὴν προῖκα III, 36. VIII, 142.
ὑπόδημα X, 79.
τοῦ ὅλμου X, 114.
ὑποιδοῦσαι γνάθοι IV, 68.
ὑποικοῦντες VI, 113.
ὑποκατακλινόμενος πρὸς χάριν δικαστὰς VIII, 12.
οὐχ ὑποκατεκλίθην VIII, 150.
ὑποκεῖσθαι IV, 94.
ὑποκεχρωσμένος IV, 146.
ὑποκηρύξασθαι IV, 49.
ὑποκίνδυνον δάνεισμα VIII, 141.
ὑποκινούμενον κῦμα I, 109.
ὑποκλέπτειν ἑαυτοὺς VI, 194.
ὑποκρίνασθαι τὰ ἰαμβεῖα IV, 113.
ὑποκρινόμενος γλῶτταν V, 154.
ὑποκρίσεις IV, 113.
ὑπόκρισις V, 154.
ὑποκριταὶ IV, 113. VII, 182.
καλλίφωνοι II, 111.
τραγῳδῶν VII, 189.
ὑποκριτὴς VI, 122.
γλώττης V, 154.
λεπτόφωνος IV, 114. E.
ὑποκριτῶν ἐπιβλήματα IV, 116.
σκευὴ IV, 115. X, 14.
ὑποκρούειν VIII, 154. S.
ὑποκρυφθὲν ἐξευρίσκειν V, 60.
ὑποκυβερνᾷν τῆς νεὼς I, 98.
ὑπόκυκλον X, 79.
ὑποκυφώνια I, 143.
ὑποκώλια V, 59. 63. 70. E.
ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον I, 205.
ὑπολαμβάνουσαι καίρια κύνες V, 64.
ὑπολαμβάνω V, 126.
ὑπολάμπει τὸ ἦθος ταῖς παρειαῖς II, 87.
ὑπολάμποντος ἦρος I, 60.
ὑπολαμπούσης ἡμέρας I, 68.
ὑπόλευκον πρόσωπον IV, 137.
ὑπολήγοντος ἦρος I, 60.
ὑπολήνιον X, 130.
ὑπόληψις V, 126.
ὑπόλιθος γῆ I, 227.
ὡς ὑπολισθαίνειν II, 15.
ὑπόλισποι II, 184.
ὑπολογεῖν II, 122.
ὑπόλογος II, 118.
ὑπολύριος δόναξ IV, 62.
ὑπὸ μάλης φέρεσθαι II, 139.
ὑπομειδιᾷν VI, 199.
ὃ οὐκ ἄν τις ὑπομείνειεν III, 131.
ὑπόμνημα VI, 181.
ὑπομεστώμενος ἀποδημίαν VIII, 60.
τὸ γραφεῖν VIII, 44.
νόσον VIII, 60.
ὑπομόσασθαι VIII, 56.
ὑπονηχόμενος I, 97.
ὑπονοεῖν II, 229. IX, 151.
ὑπονοητικὸς IX, 152.
ὑπόνοια V, 126.
ἐξ ὑπονοίας ἐλήφθη VIII, 69.
ὑπόνομον ἕλκος IV, 191.
ὑπονοστεῖν II, 21.
ὑπονοῶ V, 126. 153.
ὑπονοῶν IX, 152.
ὑπόξανθος IV, 137.
ὑπόξυλος III, 56.
ὑποπέλιδνος IV, 136. VIII, 79.
ἐπιδρομὴ IV, 194.
ἰσχάρα IV, 192.
φλύκταινα IV, 197.
ὑποπιπλᾶσθαι III, 49.
ὑπόπτεροι αὐλοὶ IV, 77.
ὑποπεπτωκότως IV, 51.
ὑποπετάσματα VII, 208.
ὑπόπετρος γῆ I, 227.
ὑποπιμπλαμέναις ταῖς γνάθοις ἐμπνεῖν IV, 68.
ὑποπιμπλάμενος πώγωνος II, 10.
ὑποπίνειν VI, 19.
ὑποπίπτειν IV, 49.
ὑπόπλεως πανδημίας πόλις IX, 21.
ὑποπλῆσαι πνεύματος IX, 128.
ὑποπνίων τῇ ὀθόνῃ f. ὑπόπλεῳ I, 106.
ὑποπόλιος II, 12.
ὑποπολιτευόμενος τοῖς ἐχθροῖς IV, 36.
ὑποπρῆσαι IX, 155.
ὑπὸ πρώτην ἕω I, 68. pl.
ὕποπτα V, 116. 150.
ὑποπτεύειν IX, 151.
ὑποπτευθεὶς VIII, 69.
ὑποπτεύω V, 126. 153.
ὑποπτεύων IX, 152.
ὑπόπτης II, 57.
ὕποπτοι II, 59.
ὕποπτος ἵππος I, 197.
ὑπόπτως II, 57.
ἔχω V, 115.
ἔχων III, 64.
ὑπόπυος IV, 186.
ὑπόῤῥαχις II, 136.
ὑπόῤῥινον II, 80.
ὑπορύξαι I, 167.
ὑπορχήματα IV, 53. 82. 95. VII, 180.
ὑπορχήσασθαι IV, 95.
ὑποσίσηρε τὰ χείλη IV, 145.
ὑποσημαίνειν V, 61.
εἰς δρόμον I, 220.
ὑποσημήνασθαι τὸ ἀνακλητικὸν I, 163.
ὑποσιδηρῶν σκύταλον X, 173.
ὑποσκελίζειν II, 193. III, 155. VIII, 154.
ὑποσκελίζοντα τοὺς πόδας χωρία I, 187.
ὑποσκελίζων VIII, 77.
ὑποσκελίσας V, 134.
ὑποσκήνια IV, 123.
ὑποσκήνιον ib.
ὑπόσπειρον εἶδος τριχῶν πλέγματος II, 31.
ὑπόσπονδοι VIII, 139.
ὑποσπόνδους ἀποδοῦναι τοὺς νεκροὺς I, 166.
ὑποστάσεις (ζωμὸς) VI, 60.
ὑπόστατον X, 46. 79.
ὑποστεγάσματα VII, 208.
ὑπόστεγον I, 80.
οὐδὲν ὑποστειλάντες ἐπλέομεν I, 107.
ὑποστείλασθαι VI, 209.
ὑπόστημα II, 171.
ὑποστόμια I, 184. X, 56.
ὑποστόμιον II, 100.
ὑποστράτηγοι I, 128.
ὑποστραφῆναι IX, 111.
ὑποστρέφεσθαι IX, 133.
ὑποστροφὰς ποιεῖσθαι I, 204.
ὑποστροφὴ IX, 132. 137.
ὑποστρώματα VI, 10.
τὰ ὑποστρωννύμενα τοῖς δικασταῖς ἐπὶ τῶν ἑδρῶν VIII, 133.
ὑποσφυρίσασθαι VII, 145.
ὑποσχέσθαι V, 105.
ὑπόσχεσις ib.
χάριτος VI, 178.
ὑποσχισθέντος φύλλου κτύπος εὔκροτος IX, 127.
ὑπόσχισμα VII, 91.
ὑπόσχομαι VI, 117.
ὑποτεῖναι V, 105.
ὑποτεκμαίρεσθαι IX, 151.
ὑποτελὴς IX, 31.
ὑποτελὴς VIII, 157.
ὑποτελῶν ib.
ὑποτετύφθαι τῷ πόθῳ III, 68.
ὑποτιθεὶς τὴν χεῖρα τοῖς λήμμασι VI, 190.
ὑποτιθέναι τὰ ὀπίσθια σκέλη ὑπὸ τὰ ἐμπρόσθια I, 211. 216.
ὑποτιμήσασθαι δίκην VIII, 63.
ὑποτραπῆναι I, 165.
ὑποτραχήλιον II, 136.
ὑποτρίβειν II, 21.
τὼ πόδε II, 15.
ὑποτρίβουσαι κύνες IV, 64.
ὑποτρίφεσθαι VI, 32.
ὑποτρέχειν IV, 49.
ὑποτρίμματα χλωρὰ VI, 71.
ὑποτριμμάτια VI, 68.
ὑπότρομος V, 64.
ὑπότροχα ὀρχούμενοι IV, 104.
ὑποτυπώσασθαι σκιὰν VII, 128.
ὑποτύπωσις VII, 128.
ὕπουλοι ἐχθροὶ I, 150.
ὕπουλον III, 131.
ὕπουλος V, 119.
ῥήτωρ IV, 37.
σοφιστὴς IV, 47.
ὑπούλως III, 132. IV, 51. V, 120.
ὑπόφαιδρος τὸ μέτωπον IV, 143.
ὑποφαίνουσαι τὴν τῆς αἰδοῦς χρόαν παρειαὶ II, 87.
ὑποφαινούσης ἡμέρας I, 68.
ὑποφέρεσθαι τὴν γλῶτταν II, 15.
δίσκῳ III, 151.
ὑποφέροντα τοὺς πόδας χωρία I, 187.
ὑποφέροντος τοῦ ῥοῦ (πλεῖν) I, 111.
ὑποφέρων ἄνεμος I, 110.

ὑποφεύγειν V, 11. IX, 121.
ὑποφεύγοντες σπονδὰς ἐχθροὶ I, 151.
ὑποφεύγουσαι ὑπὸ τὰς σκιὰς κύνες V, 64.
ὑποφῆται I, 14.
ὑποφθάλμια II, 53.
ὑποφυγαὶ σπηλαιώδεις IX, 16.
ὑποφυγὼν ὄρτυξ IX, 109.
ὑποχαλινίδια I, 216.
ὑπόχαλκον ἀργύριον III, 86.
νόμισμα VII, 104.
ὑπόχαλκος γῆ VII, 98.
εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα τὴν ὀργὴν ἀφεῖκα II, 149.
ὑποχειρίους ποιήσασθαι I, 166. 169.
ὑπόχηλα II, 144.
ὑποχθόνιοι θεοὶ I, 24.
ὑπόχολος II, 214.
ὑποχον ἀπέφηνε VIII, 68.
ὑποχόνδριον II, 165.
ὕποχος III, 139.
ὑπόχρεων χωρίον III, 85. IX, 9.
ὑπόχρεως III, 85.
ὑποχρήσασθαι IV, 113.
ὑποχρίσασθαι ib.
ὑπόχυσος γῆ III, 87. VII, 97.
ὑπόχυτος III, 56.
ὑποχωρεῖν VI, 194. S.
ὑποχωρῆσαι I. 165.
ὑπόψαμμος γῆ I, 227.
ὑποψικάζειν VI, 19.
πυκνὸν VI, 30.
ὑποψία II, 57. III, 64. V, 116. 126.
ἐξ ὑποψίας ληφθῆναι VIII, 69.
ὑπτιάζειν III, 123.
ὑπτιάζων (βόλος) VII, 204.
τὰ ὕπτια τῶν ποδῶν δυσυνόμενος λαγὼς V, 68.
ὑπτία πόλις IX, 22.
ἐξ ὑπτίας νεῖν VII, 138.
ὕπτιοι πίνακες X, 82.
στρατιῶται I, 158.
ὕπτιος III, 122.
στρατηγὸς I, 179.
ὑπτιότης III, 122.
ὑπτίως III, 123.
ὑπωμοσία VIII, 44. 54. 56.
ὑπώπια II, 52. 53. X, 108.
ὑπώπιος VIII, 79.
ὑπωρόφιον I, 80.
ὕπωχρος IV, 134. 135.
Ὑρκαναὶ κύνες V, 37. 38.
ὕρχαι οἴνου VI, 14. X, 73.
ὑσγινοβαφὴς στρωμνὴ X, 42.
ὑσπίλιθον V, 91.
ὕσπληγξ III, 147.
ὑστέρα II, 221.
ὑστεραία (ἡμέρα) I, 66.
ὑστερίζειν τῶν καιρῶν V, 134.
βραχὺ ὕστερον I, 72. ὀλίγῳ ib.
τὸ ὕστερον Σικελικὸν τάλαντον IX, 87.
ὑστριχίδες III, 79.
ὑστριχὶς II, 24. X, 168.
ὕσχλοι VII, 80.
ὕφαιμον II. 215.
ὕφαιμον βλέποντες ὀφθαλμοὶ I, 189.
ὕφαιμος IV, 168.
ἐστὶν VIII, 79.
ὀφθαλμὸς II, 62.
ὑφαίνειν VII, 33.
ὕφαλμα χωρία I, 187.
ὕφαλοι πέτραι I, 115.
ὕφαλος I, 97.
ὑφάντιον ἱμάτιον VII, 57.
ὕφανσις VII, 33.
ὑφάντης VII, 33. 209.
ὑφαντικὴ VII, 34.
ἀρχαία VII, 36.
ὑφαντικὸς VII, 33.
ὑφαντικῶς VII, 33. 34.
ὑφάντρια VII, 33.
ὑφάπτειν τὴν πυρὰν VIII, 146.
ὕφασμα VII, 33.
ἰσχνὸν VII, 35. E.
ὑφάσματα VII, 209. X, 191.
σπαθητὰ VII, 36.
τριμίτινα VII, 78.
ὑφασμένη παρδαλῆ IV, 118.
ὑφάψαι πῦρ IX, 155.
ὑφεῖλκον τὸν χοῦν I, 168.
ὑφεῖναι λόχον I, 173.
ὑφέλκοντα τοὺς πόδας χωρία I, 187.
ὑφέλκοντος τοῦ ῥοῦ (πλεῖν) I, 111.
ὑφέντες τὸ τῆς κεραίας ἐπλέομεν I, 107.
ὑφεὸς VII, 187.
ὑφὴ VII, 33. 209.
ὑφηγήσασθαι III, 95.
ὑφήγησις IV, 42.
ὁδοῦ III, 95.
ὑφηγητὴς III, 95. IV, 41.
ὑφηγητικὴ τέχνη IV, 42.
ὑφηγητικὸς IV, 41.
ὑφηγητικῶς IV, 42.
ὑφηγούμενος IV, 41.
ὑφόλμια (αὐλῶν) IV, 70.
ὑφόλμιον X, 114.
ὑφορᾶσθαι II, 54.
ὕφορμος I, 99.
ὑφορῶμαι V, 153.
ὕφυγρα χωρία I, 187.
ὕφυγρος φλύκταινα IV, 197.
ὕφυδρα χωρία ib.
ὕφυδροι VII, 138.
ὕφυδρος I, 97.
ὑψαυχενεῖν II, 135.
ὑψαύχην ib.
ὑψηλὰ ἀκρώμια ἵππου I, 189.
ὦτα λαγὼς ἔχει V, 69.
ὑψηλὴ πόλις IX, 20.
φωνὴ II, 116.
ὑψηλολογία II, 121. VI, 148.
τὸ ὑψηλόνουν VI, 148.
ὑψηλὸν φθέγμα κήρυκος IV, 94.
ὑψηλὸς αὐχὴν I, 218.
ὄγκος IV, 138. Vid. 139.
φοῖνιξ I, 244.
ὑψηλοφρονεῖν IX, 145.
ὑψηλοφρόνως IX, 147.
ὑψηλόφρων ib.
ὑῶν ἐρυγμὸς I, 251.

Φ.

τὸ Φ εἰς τὸ Β ὑπήλλακται IX, 78.
φαγέδαινα IV, 206.
φαγεῖν VI, 39.
ἀγαθὸς VI, 42.
δεινὸς ib.
φαγίστωρος VII, 42.
φάγρος VI, 50. 51.
φαγὼν VI, 39.
φαιὰ ἐσθὴς IV, 119.
φωνὴ II, 117.
φαιδρὸς IV, 136.
ἀὴρ V, 109. IX, 20.
συμπότης VI, 28.
φαιδρότερος ὁ παράσιτος IV, 148.
φαιδρότης III, 97. IV, 32.
ὀφθαλμῶν VI, 199.
φαιδρῦναι IV, 31. VII, 37.
ἐσθῆσι VII, 129.
φαιδρυνάμενον προσιέναι θεοῖς I, 25.
φαιδρύνειν VII, 40. 124.
φαιδρύνειν τὰς κνημῖδας I, 149.
φαιδρύνεσθαι III, 97.
τὰ ἕδη θεῶν VII, 69.
τὼ ὀφθαλμὼ VI, 199.
φαιδρυνόμενος III, 98.
φαιδρυνταὶ VII, 37.
φαιδρύντρια VII, 40.
παιδὸς σπαργάνων ib.
φαιδρῷ ἀέρι περιῤῥεομένη πόλις IX, 20.
φαιδρῶς III, 97.
φαικάσιον VII, 90.
φαίνεσθαι VIII, 47.
φαινίνδα IX, 103. 104. 105.
φαινόλης VII, 60. 61.
ὁ φαίνων VIII, 49.
φαιὸν VII, 129.
φακῆ I, 247. VI, 60.
φακοειδὴς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 71.
φάλαγγες II, 144. VII, 190. X, 148.
φαλάγγια VII, 190. X, 148.
τῆς φάλαγγος μέτωπον II, 46.
παραῤῥῆξαί τι I, 166.
φάλαγξ I, 127.
φαλακρὸς II, 26. IV, 145.
ὁ θεράπων IV, 150.
φάλαντος II, 26.
φάλαρα X, 54.
Φαληρεὺς IV, 105.
Φαληρικαὶ ἀφύαι VI, 63.
φάλκις I, 85. 86.
φαλλικὸν ὄρχημα IV, 100.
φανερὸν III, 133.
φανομηρίδες VII, 55.
φανοωπεὶς II, 187.
φανὸς VI, 103. X. 116. 117.
ἐκ κέρατος X, 116.
πεύκης X, 117.
φάραγξ IX, 22.
φάρεσι χαρίτων ὀρχούμενον IV, 95.
φαρέτρα IV, 117. X, 142.
φαρέτρας ἐπίθημα X, 188.
πῶμα ib.
φαρετρεῶνες X, 142.
φάριον VII, 166.
φάρμακα VII, 128. 169.
ἀλεξιτήρια IV, 179. V, 132. E.
ἐλατήρια ib. E.
λυτήρια ib. E.
ὀδυνήφατα IV, 189.
παιώνια IV, 179.
πανάκη IV, 177.
πάσσαι IV, 180. pl.
φαρμακεία IV, 178.
φαρμακεύειν IV, 49.
φαρμακεὺς IV, 178. VI, 152. VIII, 133.
φαρμακὶς IV, 178. VI, 152.
φαρμακῖτις (γαστὴρ) VI, 42.
φάρμακον VIII, 71.
ἀκέσιμον V, 82.
ἀμβλωθρίδιον II, 7. IV, 208.
ἀτόκιον ib.
δηλητήριον V, 132.
θανατηφόρον ib. E.
καταπλασθὲν IV, 182. S.
καταπλαστὸν IV, 181.
ὠκυτόκιον IV, 208. E.
φαρμακοποσία IV, 178. VI, 20.

φαρ-

φαρμακοπῶλαι VII, 197.
φαρμακοπωλεῖν ib.
φαρμακοπωλῶν κίσται X, 180.
φαρμακοτρίβαι VII, 179. IX, 39.
φαρμακώδει ἰῷ ἔχριον τὰς ἀκίδας I, 138.
φαρμακῶν VII, 169.
φαρμάκων γραφὴ VII, 40.
δίκη VIII, 117.
φαρμάξαι IV, 178.
φαρμάττειν τὰ ἔρια VII, 169.
φάρος VII, 42. 48.
φάρση VII, 121.
φαρυγγίζειν II, 207.
φαρυγγίζων ὑποκριτὴς IV, 114.
φαρύγετρον II, 99.
φάρυγξ II, 99. 201. 207.
φάσγανον X, 145. 146.
μελάνδετον X, 145.
φάσεις VIII, 47.
Φασιανικαὶ ὄρνιθες VI, 52.
Φασιανικὸν λίνον V, 26.
Φασιανὸν λίνον ib.
φασίολοι I, 247.
φάσις II, 129. III, 138. VIII, 41. 47.
ἐγκλημάτων VI, 178.
φασκία II, 166.
φάσκοντες μηδὲν ἐπίστασθαι ταύτην εἰς ἃ προκαλοῦνται VIII, 55.
φάσκωλοι VII, 79. X, 137.
φάτναι (ὀδόντων) II, 93.
φάτνη I, 184. X, 166.
φατνίαι (ὀδόντων) II, 93.
φάτνωμα VII, 122.
φάτται VI, 52.
φαυλίαι ἐλαῖαι VI, 45.
φαυλία μῆλα VI, 47.
φαυλίζειν IX, 148.
φαυλίσαι IV, 32.
φαῦλοι βόλοι VII, 204.
φαυλοξενημένας VIII, 81.
φαῦλος IV, 13.
φαυλότης IV, 12.
φαυλουργοὶ VII, 7.
φαύλως IV, 14.
διάκειταί μοι τὸ σῶμα III, 105.
ἠγμένος ἵππος I, 198.
φαίστιγγες VII, 110.
φείδεσθαι III, 116.
φειδόμενος οὐδενὸς VIII, 77.
ῥήματος VIII, 81.
φειδωλία III, 116.
φειδωλὸς III, 115.
φειδωλῶς III, 116.
φείδων (τὸ ἀγγεῖον) X, 179.
φειδώνεια μέτρα ib.
φελλὶς (γῆ) I, 227.
φελλοὶ I, 97. VII, 209. X, 133.
φελλὸς VII, 109.
φελλώδεις πινακίσκοι X, 85.
φενακίζειν IV, 49. IX, 105.
φενακίζεσθαι VIII, 14. IX, 133.
φενακιζόμενος δικαστὴς VIII, 12.
φενακίσαι IV, 25.
οἷος ῥήτωρ IV, 21.
φενακισμὸς IV, 22. 50. VIII, 14. IX, 132.
φενακιστικὸς ῥήτωρ IV, 21.
φενακιστικῶς IV, 24. 51. IX, 135.
φενακὶς X, 74.
φέναξ IX, 135.
φέρει III, 94.
προσωπεῖον V, 102.
φέρεται III, 94.
δι' ὧν φέρεται τὸ ὕδωρ X, 31.
φέρετρον IX, 159.
φερνὴ III, 35.
φερνία VII, 174.
φέρνιον VI, 94. X, 132.
φερόμενα ἄστρα IV, 156.
φερομένη σφαῖρα IX, 104.
φερόμενον V, 170. IX, 159.
ὑπὸ μάλης II, 139.
φερόμενος ῥύμη VI, 129.
μὴ φέροντες τὴν σκάφην III, 57.
τοῦ φέροντος ἀεὶ πνεύματος ὀξύτερος VI, 121.
φέρουσ' ἐπίγραψε V, 48.
φέρων IX, 159.
τρία οἶνος VI, 18.
φεύγει λαγωὸς V, 94.
φεύγειν VIII, 67. 70.
προτροπάδην I, 165.
τοῦ φεύγοντος γράμμα VIII, 58.
εἴτις τῶν φευγόντων ἐπ' ἀκουσίου φόνου αἰτίᾳ, δευτέραν αἰτίαν ἑκουσίου προσλάβοι VIII, 150.
τῶν φευγόντων ὁ ληφθεὶς ὅπος κάθηται IX, 112.
φεύγων VIII, 67.
φέψαλοι VII, 110.
φηλήκες VI, 81.
φηλοῦν IX, 135.
φήμη V, 158.
ἐκ θεοῦ I, 18. ἦχε I, 19.
φημοὶ I, 185.
φῆναι ὁδὸν III, 95.
φῆσαι II, 129.
φθαρτὸν V, 170.
φθάσαι ἐπὶ τὰ ἄκρα I, 172.
φθέγγεσθαι II, 118. V, 90.
φθεγγόμενον ἀποτάδην φθέγμα κηρύκων IV, 94. S.
φθεγγόμενος πρὸς ἀργύριον III, 112.
μισθοῦ (ῥήτωρ) IV, 37.
φθέγμα II, 114. 118. V, 90.
ἀναζυγῶσαι IV, 114. pl. S.
φθέγμα κήρυκος ἀρτίστομον IV, 94. E.
σάλπιγγος IV, 85. S.
ἱερουργικὸν IV, 86. E.
τραχὺ IV, 85. E.
τὸ φθέγμα συγκεχύσθαι εἰς ἀσάφειαν II, 15.
φθέγματα πραότερα II, 118.
τὰ φθέγματα πραότερα ib.
φθέγξαι IV, 114.
πρὸς φθεῖρα κείρεσθαι II, 29.
φθείρεται VI, 114.
φθεὶρ (πηδαλίου) I, 89.
φθίνειν IV, 187. VI, 114. S.
φθίνης νόσος IV, 187.
φθίνοντος τρίτη VIII, 117. Vid. I, 63.
φθινοπωρινὴ ὥρα I, 60.
φθινόπωρον ib.
φθινῶδες χωρίον V, 109.
Φθισία σταφυλὴ VI, 82.
φθίσις IV, 187.
φθογγὴ II, 118. V, 90.
φθόγγος II, 118.
ἔναρθρος II, 114. E.
περισχιζόμενος εἰς μυρίαν φωνὴν II, 116.
φθόη IV, 187.
φθοίδια VI, 77.
φθοῖς ib.
φθονεῖν III, 102.
φθόνος IV, 142.
πρὸς φθορὰν κείρεσθαι II, 29.
φθοροποιὸν φάρμακον V, 132.
χωρίον V, 110.
φθόρος V, 162.
φιάλαι I, 28. VI, 86. X, 66.
Ἀντιγονίδες VI, 96.
ἀργυρίδες VII, 104.
βαλανειόμφαλοι VI, 98.
δίκεραι VI, 97.
ἡδυποτίδες VI, 76.
Λυκιουργεῖς VI, 97.
μεσόμφαλοι VI, 98.
Ῥόδιαι VI, 96.
χρυσίδες VII, 102.
τὰς φιάλας ἐπὶ τῶν δακτύλων ἄκρων ἐχούσας προσφέροντες εὐλαβῶς VI, 95.
φιάλη ἀμφίθετος VI, 96.
λιπαστὴ VI, 95.
Ῥοδιὰς VI, 96.
Σελευκὶς ib.
Φιβαλίας ἰσχάδες VI, 81.
φιδακνὶς X, 74.
φιλαθήναιος VI, 166.
φιλαίτιος III, 139. VI, 166.
φιλαιτίως III, 139.
φιλακόλουθος VI, 167.
φιλαλήθης VI, 166.
φιλανδρώτης ib.
φίλανδρος III, 48.
φιλανθρωπεύεσθαι II, 5. III, 119. IV, 12. VIII, 11.
φιλανθρωπία II, 5. IV, 10. VIII, 11.
φιλανθρωπίας δόξα VI, 137.
φιλάνθρωποι κύνες V, 63.
φιλάνθρωπος II, 5. III, 118. IV, 11. V, 138. VI, 166.
βασιλεὺς I, 40.
δικαστὴς VIII, 10.
ἵππος I, 195.
πόλις IX, 25.
φιλανθρώπως II, 5. III, 119. IV, 12. V, 139. VIII, 11.
φιλαπεχθημόνως VIII, 154.
φιλαπεχθήμων VI, 168. VIII, 153.
φιλαπόδημος VI, 168.
φιλαργυρία III, 113. VI, 133.
φιλάργυρος III, 112. VI, 166.
φιλεγκλημόνως III, 139.
φιλεγκλήμων III, 139. VI, 168.
φιλεῖν III, 68.
ταὐτὰ VIII, 151.
φιλέλλην VI, 166.
φιλεορταστὴς I, 20.
φιλέορτοι I, 24.
φιλεραστεῖν III, 68.
φιλεργία III, 120.
φιλεργοὶ I, 155.
φιλεργὸς III, 120. VI, 166.
κυνηγέτης V, 18.
στρατιώτης I, 178.
φιλεργῶς III, 121.
φίλερις VI, 168.
φιλεριστὴς ib.
φιλέταιρος III, 62. VI, 166.
φιλήκοος VI, 166.
ὦ φίλ' ἥλιε ἔξεχ' IX, 122. 123. 124.
φιλήματος εἶδος X, 100.
φιλία III, 62. V, 114. S.
φιλίας ποιήσασθαι IV, 29.
συμβόλαιον VIII, 140.
φιλικὸς III, 62.
φιλικῶς III, 62. V, 114.
ἔχω V, 113.
φίλιοι f. φύλιοι θεοὶ III, 51. Vid. VIII, 110.
φίλιος III, 62.
φιλίου αἵματος πίνοντος I, 105.

Φιλίππειοι στατῆρες IX, 59. 84.
φίλιπποι I, 220.
φίλιππος VI, 168.
ἵππος I, 195.
φιλιωθῆναι I, 154.
φιλίως III, 62.
ἐκ τοῦ φιλο σύνθετα VI, 166. 167. 168.
φιλοβάρβαρος VI, 166.
φιλογελοιαστὴς V, 161.
φιλόγελως V, 161. VI, 166.
συμπότης VI, 28.
φιλογεωργὸς VI, 167.
φιλογυμναστῇ εἰκὼς IV, 146.
φιλογύνης III, 46. VI, 168.
φιλόδακρυς II, 63. VI, 202.
φιλοδέσποτα ἀνδράποδα III, 74.
φιλοδημία III, 65.
φιλόδημον ἦθος ib.
φιλόδημος III, 65. VI, 166. IX, 10.
ῥήτωρ IV, 34.
φιλοδήμως III, 66.
φιλόδικος VI, 166. VIII, 25.
φιλοδοξία VI, 167.
φιλόδοξος ib.
φιλόδουλος III, 80.
φιλόδυρμον VI, 202.
φιλοδωρία III, 118. V, 140.
φιλόδωρος III, 118. V, 140. VI, 167.
φιλοδώρως III, 119.
φιλοθεάμων VI, 168.
φιλόθεος I, 20. VI, 166.
φιλοθεότης I, 21.
φιλοθέωρος VI, 168.
φιλοθέως I, 22.
φιλοθηρία V, 9.
φιλόθηρος V, 9. VI, 168.
Ἄρτεμις V, 13.
φιλόθρηνον VI, 202.
φιλοθύται VII, 188.
φιλοθύτης I, 20.
φίλοι I, 152.
φιλοικοδόμοι VII, 118.
φιλοικτιρμόνως VIII, 11.
φιλοικτίρμων VI, 168.
δικαστὴς VIII, 10.
φιλοινία VI, 21.
φίλοινος VI, 21. 166.
γραῦς II, 18.
φιλόκαλος VI, 166.
φιλοκέρδεια III, 113.
φιλοκερδὴς III, 112. VI, 167.
ῥήτωρ VI, 191.
φιλοκερδία ib.
φιλοκηδὴς λόγος VI, 167.
φιλοκίνδυνοι δυνάμεις I, 155.
φιλοκίνδυνος III, 134. VI, 166.
κυνηγέτης V, 18.
στρατηγὸς I, 178.
φιλοκινδύνως III, 136.
φιλόκυβος VI, 168.
φιλοκυνηγέτης V, 9. VI, 167.
φιλόληπτος VI, 167.
φιλολογία II, 121. IV, 10.
φιλολόγος II, 121. IV, 11. VI, 166.
ῥήτωρ IV, 24.
φιλολοίδορος III, 139. V, 118. VI, 166. VIII, 80.
φιλολόγως IV, 10.
φιλολοιδόρως III, 139. V, 118. VIII, 81.
φιλόμουσος VI, 167.
φιλομόχθηρος VI, 168.
ἐπὶ τῷ φίλον καὶ ἐχθρὸν τὸν αὐτὸν ἔχειν I, 169.
φιλόνεικοι ἄνδρες I, 155.
φιλόνεικος VI, 166.
φιλονεικῶ VI, 118.
φιλόνικος στρατηγὸς I, 178.
Φιλοξένιοι πλακοῦντες VI, 78.
φιλόξενος VI, 167.
ἑστιάτωρ VI, 27.
Φιλόξενος Λευκάδιος VI, 78.
Σίφνιος IV, 65.
φιλοπαιγμόνως V, 161.
φιλοπαιγμοσύνη V, 161.
φιλοπαίγμων ib. S.
συμπότης VI, 28.
φιλοπαίκτης V, 161.
φιλόπαις III, 14. 70. VI, 167.
φιλοπαίσμων V, 161.
συμπότης VI, 28.
φιλοπαίστης V, 161.
φιλόπλουτος VI, 167.
φιλοπόλεμοι δυνάμεις I, 155.
φιλοπόλεμος VI, 166.
οὐ φιλοπόλεμος (ἀλλὰ) πολεμικὸς βασιλεὺς I, 21.
φιλόπολι ἦθος III, 65.
φιλόπολις III, 65. VI, 166.
τὸ ἦθος IX, 26.
ῥήτωρ IV, 34.
φιλοπόνηρος VI, 168.
φιλοπονία II, 120.
φιλόπονοι δυνάμεις I, 155.
κύνες V, 60.
φιλόπονος III, 120. S.
κυνηγέτης V, 18.
στρατηγὸς I, 178.
φιλοπόνως III, 121.
φιλοποσία VI, 20.
φιλοποτεῖν ib.
φιλοπότης VI, 20. 166.
φιλοπραγμοσύνη IV, 38.
φιλοπράγμων IV, 36. VI, 166.
φιλοπροσήγορος V, 137. VI, 166.
ἑστιάτωρ VI, 27.
φιλοπροσηγόρως V, 139.
φίλος III, 61. 69. V, 113. 114.
φιλόσιτος VI, 34.
φιλοσκωμμόνως V, 161.
φιλοσκωμμοσύνη ib.
φιλοσκώμμων V, 161. VI, 168.
συμπότης VI, 29.
φιλοσοφεῖν IV, 12.
φιλοσοφία IV, 10.
φιλοσοφίας ὄργανα IV, 40.
φιλόσοφος IV, 11. 39. VI, 166.
ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἄγων IV, 39.
θεωρητικὸς ib. S. E.
φιλόστοργος V, 114. VI, 167.
φιλοστόργως V, 114.
φίλος τραπέζης VI, 123.
φιλοστρατιώτης VI, 166.
βασιλεὺς I, 41.
στρατηγὸς I, 178.
φιλόστροφος VI, 168.
φιλοσωματεῖν III, 137.
φιλοσωματία II, 235. III, 137.
φιλοσώματος II, 235. III, 136. VI, 167.
φιλοσωματῶν III, 137.
φιλοσωμάτως ib.
φιλοτεκνία III, 14.
φιλότεκνος III, 14. VI, 167.
φιλοτεχνία VI, 167.
φιλότεχνος ib.
φιλοτησία VI, 30.
φιλοτησίας προπίνειν ib.
φιλοτιμεῖσθαι III, 119.
φιλοτιμηθεὶς VI, 139.
φιλοτιμία III, 65. 118.
τὴν φιλοτιμίαν εἶναι μανίαν IV, 134.
φιλότιμοι δυνάμεις I, 155.
φιλότιμον ἦθος III, 65.
φιλότιμος III, 65. 118.
στρατηγὸς I, 178.
φιλοτίμως III, 66. 119.
φιλοτύραννος VI, 166.
φιλουμένη III, 71.
φιλούμενος ib. S.
φιλοφροσύνη VI, 168.
φιλοφροσύνης γέμων VI, 27.
φιλόφρων VI, 168.
συμπότης VI, 28.
φιλοχρηματεῖν III, 113.
φιλοχρηματία ib.
φιλοχρηματίαν συμμετρῆσαι οἷος φιλόσοφος IV, 39.
φιλοχρηματιστὴς III, 112.
φιλοχρηματιστικῶς III, 113.
φιλοχρήματος III, 112. VI, 166.
(τύραννος) I, 42.
φιλοχρημάτως III, 113.
φιλοχρημοσύνη ib.
φιλοχρυσία ib.
φιλόχρυσος III, 112. VI, 166.
φιλοχωρεῖν IX, 13.
φιλοχωρία VI, 167. IX, 13.
φιλόχωρος VI, 167.
φιλοχωρῶν ib.
φιλόψογος III, 139. V, 118.
φιλοψόγως III, 139.
φιλοψυχεῖν II, 227. III, 137.
φιλοψυχία III, 137.
φιλόψυχος II, 227. III, 136. VI, 167.
φιλοψυχῶν III, 137.
φιλοψύχως ib.
φίλτρον, ἡ ἐν τῷ ἄνω χείλει κοιλότης II, 91.
φίλυπνος VI, 167.
φιλῶ τὸν δεῖνα V, 113.
φιλῶν III, 69.
φιμοὶ VII, 203. X, 54. 150.
αὐλωτοὶ X, 68.
Φινεὺς τυφλὸς IV, 141.
φίτροι VII, 109.
φιττακίδες VII, 94.
φίττα Μαλιάδες IX, 122. 127.
Μελίαι ib.
ῥοίαι ib.
φλᾶν V, 93.
φλαυρίσαι IV, 32.
φλαῦρος IV, 13.
φλαυρότης IV, 12.
φλαύρως IV, 14.
φλέβα σχάσαι IV, 179.
φλέβες II, 204. 216. 235.
φλέγειν IX, 155.
φλέγεσθαι V, 111.
τῷ πόθῳ ἐνθέως III, 68. pl.
φλέγμα V, 111. VI, 181. IX, 156.
φλεγμαίνουσα πόλις IX, 23.
φλεγμονὴ IV, 190.
πυρετοῦ IV, 186.
φλεγόμενος III, 69.
φλὶψ κοίλη II, 225.
φλίως X, 178.
φλήναφος VI, 146.
τὴν γλῶτταν VI, 119.
φληναφῶν ib.
φλόγα ἐγεῖραι IX, 115. S.
φλογὶς VI, 55.
φλογόλευκον VII, 129.
ἀπὸ τῆς φλογὸς φλόκταιναι VII, 110.
τὸ φλογῶδες (τοῦ συὸς) V, 80.

φλογῶδες χωρίον V, 110.
φλογώδης ἀστραπὴ I, 117.
φλοῖναι ζῶναι X, 178.
φλοΐνη ἐσθὴς VII, 76. X, 178.
σπυρὶς X, 178.
ψίαθος ib.
φλοιὸς VII, 109.
τοῦ φλοιοῦ γυμνωθεῖσα δάφνη IV, 74.
φλοϊστικὴ VII, 209.
φλόμοι VI, 103.
φλόμος X, 115.
φλοῦς X, 178.
φλύαξ IX, 149.
φλυαρεῖν ib.
φλυαρία II, 101.
φλυαρία διαθρυλλεῖν τὰ ὦτα VI, 119.
φλυαρίας εἴρων VI, 146.
φλύαρος VI, 29. 119. 142. 146.
φλυάρως VI, 144.
φλύκταινα ἔναιμος IV, 197. E.
φλύκταιναι ἀπὸ τῆς φλογὸς VII, 110.
φλύκταιναν ἔχων φῦμα IV, 190.
φλυκτίδες VII, 110.
φλυκτὶς II, 110.
φόβαι II, 22.
φοβερᾶς ὀρχήσεως εἶδος IV, 104.
φοβεροὶ ἄνδρες I, 158.
φοβερὸν III, 137.
πρᾶγμα V, 124.
φοβερὸς ἀνὴρ V, 124.
ἄνθρωπος ib.
φοβερῶς ἔχων V, 123.
φοβῆσαι πολεμίους IV, 29.
φόβον ἀνασείοντες μόνον I, 151.
φόβος V, 122. S.
φοβοῦμαι ib.
φοβούμενος ἄνθρωπος V, 124.
Φοιβόληπτος I, 19.
φοίνικα ἔλαβεν ὁ νικήσας τὰ ἆθλα II, 152.
φοίνικες I, 232.
φοινικίου οἴνου κάδος X, 70.
φοινικὶς IV, 116. 119. VII, 55.
ἐπὶ φοίνικι συμπλέκεσθαι III, 145.
φοινικοβάλανος VI, 82.
φοίνικος βάλανος I, 244.
ἐγκέφαλος II, 41.
κλάδος I, 244. VII, 147.
τὴν ῥάβδον ἀνείλετο ὁ νικήσας τὰ ἆθλα III, 152.
ῥάβδος I, 244.
σπάθη I, 138. 244.
περὶ φοίνικος συμπλέκεσθαι III, 145.
φοινικοῦν ἱμάτιον IV, 118.
πίλημα VII, 69.
φοινικοῦς χιτὼν VII, 55.
φοῖνιξ I, 244. IV, 59.
ὄρθιος I, 244. E.
φοιτᾶν IV, 45.
φοίτησις IV, 44.
φοιτηταὶ ib.
φολιδωτοὶ θώρακες I, 134.
φολκὸς II, 51.
φονεύειν VI, 192.
φονεύεται VI, 114.
φονεὺς VI, 192. VIII, 133.
φονεῦσαι I, 166. VIII, 133. IX, 153.
φόνευσις VIII, 75.
φονικὸν φάρμακον V, 132.
φονικὸς VI, 192. VIII, 133.
φονικῶς VI, 192.
φόνοι ἀκούσιοι VIII, 118. 120. Vid. 125.
φόνος VI, 192. VIII, 134. S.
φόνου βούλησις VI, 179.
γραφαὶ VIII, 40.
δίκαι VIII, 90.
δίκη VIII, 117.
ἑκουσίου αἰτία VIII, 120.
ἐπιξένιαι μέχρι ἀνεψιῶν VIII, 118.
οἱ ἐν κατηγορίᾳ VIII, 66.
φόνῳ ἐπ' ἀκουσίῳ κρινόμενοι VIII, 125.
ὁ φονῶν VIII, 133.
περὶ φόνων λαγχάνεσθαι VIII, 118.
ἐπὶ φόνῳ προειπεῖν VIII, 33.
φοξὸς II, 43.
φορὰ I, 51. 237. III, 94. IV, 46. VII, 133. IX, 159.
φοράδην III, 94.
κομίζεσθαι VI, 175.
φορὰ ἱππέου VIII, 144.
περὶ τὴν φορὰν δικαίας γινομένης τῆς γῆς I, 52.
τὴν φορὰν ἐκλιπεῖν VIII, 144.
φορᾶς ἀφανοῦς δίκη VIII, 31.
μισθωμερινῆς δίκη ib.
φορὰ ὕδατος I, 116.
χρημάτων IV, 46.
ἐπὶ φορᾷ χρημάτων ἐδουλώσαντο I, 169.
φορβάδες ἵπποι I, 181.
αἱ πόρναι VII, 203.
φορβειὰ I, 184. X, 55.
αὐλητικὴ X, 153.
τοῖς αὐλοῦσι προσῆκει IV, 70.
ἐπιφατνιδία I, 201.
ἐκ φορβειᾶς τὸν ἵππον περιακτέον I, 203.
φορεῖον III, 94. VII, 133. IX, 159.
φορεὺς III, 94.
φόρετρον VII, 133.
φόρημα I, 237. IX, 159.
γερόντων IV, 119.
ἐφήβων X, 164.
φορήματα IV, 156. VII, 131.
φορημάτων γυναικείων πολλὰ εἴδη VII, 95.
φορητὰ ἄστρα IV, 156.
φορητὸν III, 131.
οὐ φορητὸν III, 130. S.
φορητῶς III, 131.
φορίνη VI, 55.
φόρμιγγες IV, 59.
φορμίδας πλέκειν VII, 173.
φορμίον X, 169.
φορμὶς ib.
φορμίσκια VII, 173.
φορμίσκοι ib.
φορμίσκος X, 169.
ἐκ φορμίσκων ἀστραγάλους καθαιρέμενοι IX, 101.
φορμοὶ VII, 174. X, 43.
φορμὸς I, 245. VII, 110. X, 130. 169. 175.
σχοίνινος VII, 175. X, 169.
φορολογεῖν IV, 43.
φορολογῆσαι IV, 28.
εἰς φόρου ἀπαγωγὴν ἐδουλώσαντο I, 169.
φοροῦ ἀνέμου I, 105.
φόρους εἰσπράττεσθαι παρὰ τῶν μαθητῶν IV, 43. S.
οἱ τοὺς φόρους ἐκλέγοντες VIII, 114.
ὑποδεχόμενοι VIII, 97.
φόρτακες VII, 132.
φορτηγικὸν πλοῖον I, 83.
φορτηγὶς ib.
φορτηγοὶ VII, 131.
φορτία I, 99. III, 127. VII, 131.
φορτικὴ πόλις (ὀλιγάνθρωπος) IX, 24.
διὰ πλῆθος IX, 23.
φορτικὸν I, 130. V, 105.
ὄρχημα IV, 101.
πλοῖον I, 83.
φορτικὸς V, 164.
συμπότης VI, 29.
τελώνης IX, 32.
φορτικῶς III, 130.
φορτίον IX, 159.
ἀποδόσθαι III, 124. S.
φορτὶς (ναῦς) I, 83.
φορτίων ἐκβολὴν ποιήσασθαι I, 99.
φόρτον ἐνθέσθαι ib. S.
φόρτος I, 199. VII, 8.
ἐπὶ φόρῳ ἐδουλώσαντο I, 169.
φορῶν IX, 159.
φόρων ἀμφισβητήσιμα VIII, 97.
ἀνασύνταξις VI, 179.
καταβολὴ III, 94.
φράγμα II, 216. VI, 183.
φράγματα V, 134. VII, 208.
φραγμὸς II, 216.
(ὀδόντων ὁ στοῖχος) II, 93.
φράξαι τείχει τὴν πόλιν I, 174.
φράξασθαι I, 161.
φράσαι IV, 26.
φράσεις IV, 33.
φρατὴρ οἶς III, 52.
ἡ ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγομένων παίδων οἴνου ἐπίδοσις III, 52.
εἰς τοὺς φράτορας εἰσῆγον τὰς κόρας VIII, 107.
τοὺς κόρους ib.
φράτερες III, 52. VIII, 107.
ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς φράτερσιν παίδων οἴνου δόσις VI, 22.
φρατρία III, 52. VIII, 111.
ὁ φρατριάζων μετ' ἐμοῦ III, 51.
Φράτριοι θεοὶ I, 24. III, 51.
φράτριον (τὸ ἱερὸν εἰς ὃ συνῄεσαν III, 52.
φράτριος αἶξ III, 52.
Ζεὺς I, 24.
φράττειν II, 216.
φράτωρ III, 51.
φρέατα IX, 49. X, 31.
φρέατος ἐπίθημα X, 188.
τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον VIII, 120.
φρένες II, 221.
τῶν φρενῶν διάζωμα II, 136.
φρεωρύχοι X, 149.
φρεωρύχος VII, 192.
φρεωρύχων ἐργαλεῖον ib.
φρίκη IV, 186. V, 122.
ὀρθόκρως II, 31.
φρικώδεις ὅρκους εὐορκῆσαι I, 39.
φρικῶδες ἀρχεῖον I, 23.
πρᾶγμα V, 124.
φρικώδης V, 124.
ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
ἡ θάλαττα ἦν I, 109.
φριμαγμὸς I, 216. V, 88.
φριμάττεσθαι ib.
φριματτόμενος V, 88.
φρίττειν IV, 186.
φρίττω V, 122. 123.
φρονεῖν IV, 12.
φρόνημα VI, 179.
φρονηματίας ἵππος I, 195.
φρόνησις IV, 10.
φρόνιμος IV, 11.
φρονίμως ib.
οὐκ ἄνευ φροντίδος VI, 141.

φροντίζειν III, 121.
ἐπ' αὐτῷ III, 69.
φροντίζων III, 70.
φροντισταὶ IV, 41.
φροντιστήρια IV, 41.
φροντιστὴς III, 120.
τῶν ἀρχομένων βασιλεὺς I, 40.
φρουρὰ III, 116. VIII, 72.
ἄδεσμος VIII, 72.
χρημάτων III, 115.
φρουρεῖν III, 116.
φρουρεῖσθαι VIII, 72.
φρούρια IX, 14.
φρούριον προδόντες VIII, 52.
φρουρίου αἵρεσις VI, 179.
φρύαγμα I, 216. VI, 181.
φρυαγμὸς I, 216. V, 87.
φρυάττεσθαι ib.
φρυγανίζειν VII, 142.
ἐπὶ φρυγανισμὸν ἐξελθεῖν I, 162.
φρυγανισμὸς X, 129.
φρυγανίστριαι VII, 141.
φρυγανίστρια VII, 150.
φρυγανὸς ταῖς σαρξὶ IV, 137.
φρυγανοφόροι VII, 130.
φρύγειν VII, 24. 181.
κριθὰς X, 108.
κυάμους ib.
φρύγετρον I, 246. VI, 64. VII, 181. X, 109.
φρυγεὺς VII, 181. X, 109.
φρυγεῦσαι VII, 181.
Φρυγία (λίθος) VII, 100.
τῆς Φρυγίας θεοῦ μητρῷον III, 11.
Φρύγια ταρίχη VI, 48.
φρυγίνδα IX, 110. 114.
Φρύγιοι νόμοι IV, 78.
Φρύγιον γυναικεῖον VII, 77.
μέλος IV, 79.
Φρύγιος ἁρμονία IV, 65.
Φρυγιστὶ IV, 78.
φρυκτὴ ψῆφος VIII, 18.
φρυκτοὶ I, 139.
αἱ ψῆφοι αἱ δικαστικαὶ VIII, 18.
φρυκτωρῆσαι I, 173.
φρυκτωρία ib.
φρυκτώρια IX, 14.
φρυκτώριον IV, 127. 129.
φρυμαγμὸς V, 87.
φρυμάττεσθαι ib.
φρύξαι VII, 181.
φρύττειν ib.
φρύττουσα VI, 64.
φυγαδευθῆναι VIII, 70.
φυγὰς VIII, 70. IX, 158.
φυγεῖν ἐξῆν μετὰ τὸν πρότερον λόγον VIII, 117.
προτροπάδην I, 165.
φύγεθλον IV, 191.
φυγὴ VIII, 69. 70. IX, 158.
φυγοδικεῖν VIII, 26.
φυγοδικοῦντες VIII, 81.
τῶν φυγόντων μετὰ τὸν πρότερον λόγον οὐσίαι VIII, 99.
φύεσθαι II, 118.
φύεται VI, 114.
φύκει πυρσαίνει τὸ πρόσωπον V, 102.
φυκίδες VI, 51.
φῦκος V, 101. VII, 95.
φυλαὶ δέκα VIII, 110. 115.
δώδεκα VIII, 115.
τέσσαρες VIII, 109. 111.
φυλακαὶ I, 173.
νυκτεριναὶ I, 71.
φυλακὴ IV, 34.
εἰς τὴν φυλακὴν ἄγρυπνος III, 115.
περὶ φυλακῆς πρώτης I, 70.
δευτέρας ib.
τρίτης ib.
φυλακὴ χρημάτων III, 116.
φυλακτήρια I, 80. IX, 14. 28.
ὅπλα I, 133.
φυλακτικῶς V, 147.
φύλαξ ἀργυρίου III, 115.
ἐλευθερίας ῥήτωρ IV, 34. S.
ὁ φύλαξ τῶν νόμων VIII, 8.
οὐ φυλάξομαι V, 112.
φύλαρχοι I, 128.
οἱ δέκα VIII, 87. 94. 114.
φύλαρχος III, 53.
φυλάττειν III, 116.
γράμματα VIII, 98. pl.
φυλάττοντες τὴν χώραν ἔφηβοι VIII, 105.
φυλάττου, βοᾷ τις καταμύων IX, 113.
φυλάττων τὰς βοῦς κύων V, 46.
τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
φυλέται IX, 8.
φυλέτης III, 51. VIII, 110.
φυλὴ VIII, 91. 102. 109. 110.
ἑκάστη μηνὸς πρυτανείαν ἔχει VIII, 115.
φυλὴν ἑστιᾶν III, 67.
ἑστιῶν ib.
φυλὴ ἡ πρυτανεύουσα VIII, 96. 115. 155.
φυλῆς ἑστιάτωρ III, 67.
μέρος δυοκαιδέκατον VIII, 108.
φύλιοι θεοὶ pro φίλιοι III, 51.
φυλίων θεῶν ἱερὰ VIII, 110.
φύλλα I, 237.
ἴσα φύλλα καὶ ἄνθη IX, 145.
φυλλάδες VI, 9. 71.
φύλλα τῆς ἐμβακίνης VI, 94.
νεαρὰ I, 237. E.
φυλλία VI, 94.
φυλλίναι ἀγῶνες III, 153.
φύλλοις ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων VIII, 19.
ἐψηφίζοντο VIII, 18.
φυλλολογεῖν VII, 143.
φύλλον τὸ ἔδεσμα VI, 58.
συκῆς VI, 57.
φυλλοῤῥοεῖν I, 231.
κατὰ τὰ φυλλοῤῥοοῦντα τῶν δένδρων ἀπανθίσας II, 26.
φύλλου ὑποσχισθέντος κτύπος εὔκροτος IX, 127.
φυλλοχόος μὴν I, 231.
φυλοβασιλεῖς VIII, 111. 120.
φυλοκρινεῖν VIII, 110.
ἀπὸ φυλῶν (λεγόμενα) ib.
φῦμα IV, 90. E.
τὰ φυόμενα φύεσθαι ἀνάλογον II, 118.
φύξιμον I, 10.
φύξιοι δαίμονες V, 131.
θεοὶ I, 24.
φυράδην VI, 175.
φυρᾶσαι VII, 22.
φύρων τὰ πάντα VI, 129.
φῦσα IV, 187.
φῦσαι VII, 106. X, 147.
φυσᾶν I, 216.
αἱ φύσαντες III, 8.
ὁ φύσας ib. S.
φύσει γεννάδας ἵππος I, 206.
οὐ τὸ φύσει, νόμῳ δὲ προσγιγνόμενον III, 6.
φύσεως προκρίνει τὴν τέχνην V, 102.
τὴν ἐκ φύσεως σκέπην τῆς κορυφῆς ἀποβαλλόμενος II, 26.
φύσημα IV, 72.
ἵππου I, 216.
φυσήματι ῥοθίῳ χρώμενος IV, 69.
φυσητὴρ X, 147.
φυσητῆρες μόλυβοι ib.
φύσιγγες IV, 198.
φυσικὸς IV, 155.
βίος IV, 40.
φυσικῶς IV, 155.
τὴν φύσιν κοῦφος λαγὼς V, 68.
φυσιολογία IV, 155.
φύσις ἀνθρωπίνη II, 5.
καὶ ἰδία λαγὼ V, 67.
φύσκαι VI, 52. 56. 58.
φύσκων VII, 205.
φύστη VI, 76.
φυσῶν μέγα αὐλητὴς IV, 72. S.
φυτὰ I, 222.
φυτάλιοι θεοὶ I, 24.
φυτεία I, 226. VII, 140.
φυτεύματα I, 222. VII, 140.
τὰ τέκνα III, 12.
φυτεύει ῥόδον ταῖς παρειαῖς V, 102.
ὁ φυτεύσας III, 8.
φυτευτία I, 226.
φυτευτήρια I, 222.
τῶν σύκων VII, 152.
φυτευτικὴ VII, 140.
τὸ φυτὸν ἀναθρέψασθαι I, 224.
φυτουργήματα VII, 140.
φυτουργῆσαι VII, 141.
φυτουργία VII, 140.
φυτουργικὴ ib.
φυτουργικοὶ VII, 141.
φυτουργοὶ I, 221. VII, 101. 140.
φυτῶν ἄνθη I, 237.
φώγανον X, 109.
φῶδες VII, 110.
Φωκαῖται στατῆρες IX, 39.
τὰς Φωκαΐδας καταλλάττει ib.
φωλεοὶ V, 14. 15.
(τὰ διδασκαλεῖα) IV, 41. IX, 41.
φωλεύουσιν ἄρκτοι V, 15.
φωλεὸς (τὸ παιδαγωγεῖον) IV, 19.
φωλητήρια V, 8.
φωναὶ ζώων V, 86. Vid. 87. 88.
ποιητικαὶ II, 109.
φωνάριον IV, 64.
φωνεῖν II, 115. V, 90.
φωνὴ II, 107. 111. 114.
ἀνθρώπου V, 90. Vid. II, 114.
βαρεῖα II, 117. E.
λαμπρὰ II, 116. E.
φώνημα II, 111. V, 90.
ἐξορμιστικὸν IV, 86.
τὴν φωνὴν ἀναστοιχῶσαι IV, 114.
διαμηνύων V, 154. S.
ἐκκόπτειν VIII, 155. S.
ὡς τὴν φωνὴν παράφορον εἶναι II, 15.
τὴν φωνὴν πιπράσκων VI, 90. S.
προχέαι VI, 147.
πωλῶν VI, 90. S.
εἰς φωνὴν τυπούμενος ἀὴρ II, 114.
φωνῇ ξενικῇ χρῆσθαι III, 59.
φωνὴ προαγορευτικὴ I, 16.
σάλπιγγος IV, 85.
φωνῆς ἁπλῆς ὄργανον II, 115.
ἐνάρθρου ὄργανον ib.
φωνῆς θόρυβος VI, 148.
φώνησις II, 111.

φωνῆς ῥεῦμα VI, 148. pl.
τὰ φωνητήρια II, 114. 116.
φωνητικὰ ὄργανα II, 115.
φωνὴ ὑψηλὴ II, 116. E.
ἐπ' αὐτῇ τῇ φωρᾷ VIII, 69. S.
φωράσαι IX, 113.
φώρια VIII, 33.
φῶς ἀστέρων IV, 155.
(μαστοῦ) II, 163.
φωσφόρα X, 117.
ὄμματα II, 63.
φωσφόροι ὀφθαλμοὶ ib.
φώσων VII, 71.

X.

Χαίνειν II, 97.
χαίρειν III, 97.
ἀμίτρως ib. S.
τοῖς αὐτοῖς VIII, 151.
χαιρέκακος V, 128.
Χαιρινίας σταφυλὴ VI, 82.
χαίρων III, 98.
καθαρειότητι VI, 27.
εὖ χαίρων τοῖς καθεστηκόσι ῥήτωρ III, 66.
χαίτη II, 22.
εὔθειξ I, 189. 216.
τὴν χαίτην ἀποσεσυλημένος II, 26.
ὁμόχρους I, 216.
ψιλὴ I, 191.
χάλαζα V, 111.
(νόσημα) IV, 197.
ὥσπερ χάλαζα ἐπαφείθη τῇ πόλει IX, 159. S.
Χαλαστραῖον λίτρον VII, 39. X, 135.
χαλίδες V, 31.
χάλικες VII, 124.
χαλιναγωγοῦσα χεὶρ I, 215.
χαλινοὶ II, 90. 101. X, 54.
μαλακοὶ X, 56.
σκληροὶ I, 207. E. X, 56.
τὸν χαλινὸν ἀναλάμβανε I, 208.
ἀναλαμβάνει (ἵππος) I, 219. Vid. 207.
ἐὰν ἐνδάκωσιν οἱ ἵπποι I, 218.
ἐνδίδου I, 208.
ἐφεῖναι εἰς τάχος I, 214. Vid. 219.
χαλινὸν περιθεῖναι τῷ στόματι I, 184.
οὐ προσιέμενος ἵππος I, 198.
χαλινὸς I, 148. 184.
ἐκ τοῦ χαλινοῦ ἀνακλᾶσαι τὸν αὐχένα I, 210.
περὶ τὸ χαλινοῦσθαι δυσκολαίνων ἵππος I, 201.
τῷ χαλινῷ ἀνάκρουε I, 211.
βιάζου εἰς εὐσχημοσύνην τὸν ἀγεννῆ (ἵππον) I, 206.
χαλινῶσαι I, 184.
χαλίνωσις ib.
χαλκαῖ δέλτοι VIII, 128.
ψῆφοι δύο VIII, 123.
χαλκᾶ σταθμία X, 126.
χαλκεῖα VI, 88.
ἑορτὴ VII, 105.
μέταλλα VII, 98.
χάλκειοι VI, 110.
χαλκεῖον τὸ ἐκ Δωδώνης VI, 120.
χαλκεῖς I, 84. VII, 106.
χαλκέμβολα I, 120.
χαλκέμβολοι τριήρεις ib.
χαλκέμβολον II, 102.
χαλκεύειν III, 87. VII, 104. 106.
χαλκεὺς III, 87. VII, 104.
χαλκευσάμενος V, 39.
χαλκέως σκεύη X, 147.
χαλκῆ ἀσπὶς I, 133.
χαλκήλατος αὐλὸς τὴν ἔξωθεν ὄψιν IV, 75.
ἠθμὸς X, 108.
χαλκῆ μυῖα IX, 122. 123.
χαλκήτης I, 85.
χαλκῆν μυῖαν θηράσω IX, 123.
χαλκία IX, 91. X, 66. 95. 122.
χαλκίδια X, 95. 122.
χαλκίζειν VII, 206.
παιδιᾶς εἶδος VII, 105.
χαλκίζουσα φωνὴ II, 117.
χαλκίον VI, 103. IX, 90. X, 63. 90. 91.
θερμαίνεται IX, 69.
μακρὸν X, 92.
ὁ νῦν χαλκὸς IX, 90.
χαλκίου ἐπίχυσις X, 109.
χαλκισμὸς VII, 206. IX, 117.
χαλκῖτις γῆ VII, 98.
χαλκοῖ ἄξονες τετράγωνοι VIII, 128.
δέκα IX, 81.
δύο IV, 174. IX, 65. 81.
ἓξ IV, 175. IX, 65. 81.
νομισμάτιον λεπτὸν IX, 92.
ὀκτὼ IX, 65.
πέντε IX, 65. 66.
τέσσαρες IX, 65. 66. 67.
τέτταρες καὶ εἴκοσι IX, 66.
τρεῖς IV, 175. IX, 81.
χαλκόκρατον VII, 104.
χαλκὸν ἔχει IX, 92.
ὀφείλω ib.
χαλκόπρωρον II, 102.
χαλκοπῶλαι VII, 196.
χαλκὸς IV, 71. IX, 90.
τὸ ἀργύριον IX, 92. 93.
Δημονήσιος V, 39.
χαλκόστομα VI, 95.
χαλκόστομον II, 102.
χαλκὸς τυπίας VII, 105. E.
χαλκοτυπικὴ VII, 209.
χαλκότυπος VII, 104.
χαλκοῦ βάψις VII, 169.
θερμὸν ἦν IX, 67. 70.
χαλκοῦν ἱστάναι VIII, 140.
τεῦχος X, 30.
ἀπὸ χαλκοῦ (ὀνόματα) VII, 104.
ἐκ χαλκοῦ πεποιημένα X, 122.
χαλκοῦ πεποιημένος λέων VIII, 113.
χαλκουργία VII, 104.
χαλκουργὸς ib.
ὁ χαλκοῦς ἀμφορεὺς VIII, 123.
χαλκοῦς, νομίσματος εἶδος VII, 104.
εἷς IV, 175. IX, 180. 181.
χαλκόφωνος II, 111.
χαλκώματα IV, 130. VII, 105. X, 174.
χαλυβδικὸν στόμωμα X, 186.
χαλυβικὸν στόμωμα VII, 107.
Χαλυβώνιος οἶνος VI, 16.
τῆς χαμαιζήλου δάφνης κλάδος IV, 71.
χαμαίπους II, 195.
νύμφη III, 40.
χαμαιτύπη VI, 189. VII, 201.
χαμεύνη VI, 9. X, 35.
κειρία X, 37.
παράκολλος X, 36.
χαμεύνια VI, 9. X, 43.
χαμευνίαι VI, 11.
χαμεύνιον X, 35.
χαμηλαὶ (ὁπλαὶ) I, 191.
χαμουλκοὶ VII, 191.
χανδὸν πίνειν VI, 25.
χανεῖν II, 97.
χάνος ib.
Χαονίδες κύνες V, 39.
χαρὰ III, 97.
χαράδρα IX, 22.
χαράδραι I, 187. III, 103.
χαράδρας διάλλεσθαι μεμελετηκὼς ἵππος I, 196.
χαράδρα (ὁ πολυλόγος) VI, 146.
χαρακῖ ἐβάλοντο I, 161.
παραπήξασθαι ταῖς ἀμπέλοις I, 224.
χάρακες I, 162. X, 130.
(ἀρσενικῶς, θηλυκῶς) I, 62.
χαρακτῆρες γλώσσης II, 109.
χαρακώματα VI, 182. IX, 14.
ἐποιήσαντο I, 161.
χάραξ IX, 14.
χαρᾶς συμβόλαιον VIII, 140.
χαρίεις V, 161.
χαριεντίζεσθαι ib.
χαριεντισμὸς ib.
χαριέντως ib.
χαρίζεσθαι V, 140.
χάριν εἰδέναι τοῖς εὐεργέταις V, 140 S.
δοῦναι V, 93.
εἰδέναι V, 141. 142. S.
οὐ πρὸς χάριν ἐνδιδοὺς δικαστὴς VIII, 10.
πρὸς χάριν ἐντυγχάνων κόλαξ VI, 122.
πρὸς χάριν λέγων IV, 37.
ὑποκατακλινόμενος δικαστὴς VIII, 12.
Χαρίτων (ὄρχημα) IV, 104.
χάρις V, 140. S.
χαρίσιοι (ἄρτοι) VI, 72.
χαρίσιον VI, 73.
χαριστήρια VI, 183.
χάριτες VIII, 140.
ἐν χάριτί ἐστι I, 206.
χάριτος ὑπόσχεσις VI, 178.
Χαρίτων ὄρχησις IV, 95.
φάρεσιν ὀρχούμεναι ib.
χαρμονὴ III, 97.
χαροειδὴς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
Χαρόπη (σταφυλὴ) VI, 82.
χαροποὶ κύνες V, 62.
χαροπὸς ἐξ ὄμματος λαγὼς V, 69.
ὀφθαλμὸς II, 61.
χάρται VII, 210. X, 57.
χαρώνειον VIII, 102.
χαρώνιοι κλίμακες IV, 127. 132.
τοῖς χαυλιόδουσιν ἀφρὸς περιζεῖ (τῷ συΐ) V, 79.
χρώμενος (σῦς) V, 27.
χαῦνος συμπότης VI, 29.
χέασθαι κηρὸν VII, 128.
χοὰς III, 102.
χέδροπα VI, 60.
χειαὶ V, 14.
χείλη II, 89.
τοῦ ἵππου ἀπαλύνειν I, 201.
λεαίνειν I, 102.
πλατέα IV, 147.
σκληρὰ IV, 196.
τὰ χείλη ὑποσείσῃ IV, 145.
τὸ χεῖλος διάσχισε VIII, 77.
χειμάδια χωρία I, 62.
χειμάζεσθαι I, 114. V, 111.
χειμάμυνα VII, 61.

χείμαῤῥοι I, 187. III, 103.
χειμάῤῥους metaph. VI, 129. 146.
χειμάται I, 62.
χείμαστρον VII, 61. X, 123.
χειμερινὴ ὥρα I, 60.
χειμερινὸν ἱμάτιον VII, 61.
χειμέριοι αὖραι I, 115.
χειμέριον χωρίον V, 109.
χειμέριος λιμὴν I, 101.
ὥρα I, 60.
χειμὼν I, 60. 108. V, 111.
χειμῶνος ἀμυντικὴ VII, 209.
βιαιότερος τελώνης IX, 32.
ὑπὸ χειμῶνος δυσχερὴς πόλις IX, 23.
χειμῶνος σισύραι X, 123.
χειραγωγεῖν II, 149.
χειραγωγοὶ (παῖδες) III, 12.
χειραγωγὸς II, 149.
χεὶρ ἀκρατὴς II, 154.
Ἀπελλοῦ II, 150.
ἀριστερὰ II, 159.
τὴν χεῖρα προτείνων ῥήτωρ IV, 36.
εἰς χεῖρας ἀλλοτρίας ἀποβλέπων III, 111.
τὰς χεῖρας ἀνατείνειν I, 25.
ἀνέτεινεν I, 168.
ἀποστρέφειν VIII, 76.
εἰς χεῖρας ἦλθον I, 163. 164. II, 149.
τὰ περὶ τὰς χεῖρας προβλήματα I, 135.
χεῖρα συγκλεῖσαι II, 147.
ὑπέχειν II, 149.
ὑποσχεῖν ib.
ὑποτιθεὶς τοῖς λήμμασι VI, 190.
τὴν χαλιναγωγοῦσαν μηκύνας I, 215.
χεὶρ δεξιὰ II, 150. 158.
τὼ χεῖρε ἀκρατὲς VIII, 77.
χεὶρ ἐγκρατὴς II, 154.
τὼ χεῖρε κατέχειν παρ' ἑαυτοῦ μὴ δυνάμενος VIII, 77.
λελύσθαι II, 15.
τὼ χεῖρε περιάγει εἰς τοὐπίσω IX, 122.
περιάγων ὀπίσω IX, 124.
χεῖρες ὁπλίτιδες III, 150.
Vid. I, 135. X, 142.
σιδηραῖ I, 120.
τὼ χεῖρε συνάπτειν IX, 122.
αἱ χεῖρες ὠλίσθανον I, 116. S.
χεῖρες ὡπλισμέναι III, 150.
χεὶρ εὐώνυμος II, 159.
χεὶρ ἡνιοχοῦσα I, 208. Vid. 215.
χειριαῖν II, 152.
χειρίδες II, 151. VII, 62.
χειριδωτοὶ χιτῶνες II, 151.
χειριδωτὸς χιτὼν VII, 58.
χειρὶ πολλῇ II, 150.
τὰ χείριστα ἀκούσας VIII, 81.
χεὶρ καταπραυνὴς IV, 105.
λαιὰ II, 159.
χειροβάναυσος VII, 7.
χειροβιωτικὸς ib.
χειρογάστορες I, 50.
χειρογάστωρ VII, 7.
χειρόγραφον II, 152.
χειρόδοτον δάνεισμα ib.
χειροήθη ποιήσασθαι τὸν δῆμον IV, 28.
χειροήθης II, 151.
ἵππος I, 195.
χειροκρατεῖα II, 149.
χειρολαβὴς I, 252.
χειρόμακτρον II, 150. VI, 93.
χειρομάντεις II, 152.
χειρόνιπτρον II, 150. VI, 92. X, 90.
χειρονομῆσαι II, 152.
τοῖς ποσὶν ib.
χειρονομησιέοντες ib.
χειρόπεδαι II, 152.
χειρόπληθες στέλεχος I, 235.
χειρόποδες II, 152.
χειροποίητον II, 151.
διὰ χειρὸς ἔχειν τὸν δῆμον VI, 92.
χειροσιδήριον II, 152.
(χειρὸς) καρποὶ V, 99. Vid. II, 142. pl.
ὀστᾶ II, 146.
ἐκ χειρὸς χρήσιμα ὅπλα I, 133.
τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ VI, 92.
χειροτέχναι I, 50.
οἱ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι I, 12.
χειροτέχναι στρατιωτικαὶ I, 156.
χειροτεχνεῖν II, 148. VII, 6.
χειροτεχνηθὲν VII, 7.
χειροτέχνημα ib.
χειροτέχνης II, 148. VII, 6.
χειροτεχνία I, 50. II, 148. VII, 6.
χειροτεχνικαὶ VII, 6.
χειροτεχνικὸς II, 148.
χειροτεχνικῶς ib.
χειροτέχνας ib.
χειροτονεῖν II, 150. VIII, 87.
χειροτονία II, 150.
τὰς χειροτονίας εἰσαγγέλλειν VIII, 87.
χειρουργεῖν II, 148. VII, 6.
χειρούργημα VII, 7.
χειρουργία I, 50. II, 148. VII, 6.
χειρουργικὸς II, 148.
χειρουργικῶς ib.
χειρουργοὶ I, 50.
χειρουργὸς II, 148. VII, 6.
χειρόχωλος II, 152.
χεὶρ Πολυκλείτου II, 150.
σιμὴ IV, 105.
σκαιὰ II, 159.
στρατιωτικὴ II, 150.
χεὶρ, τὸ χειρόγραφον II, 152.
χειρώνακτες I, 50. II, 151.
χειρῶναξ VII, 7.
χειρωναξία II, 151.
χειρώνιον ἕλκος IV, 195.
Χείρωνος Εὐίππη IV, 141.
χειρῶν περιαγωγὴ IV, 96.
χειρώσασθαι I, 166. II, 148. IX, 141.
τὴν χελιδόνα καθαιρέτω (ὁ ἐπιμελούμενος ἵππου) I, 199. Vid. 188.
χελιδόνες, αἱ ἰσχάδες VI, 81.
ψιθυρίζουσι V, 90.
χελιδόνειοι ἰσχάδες I, 188.
χελὶ χελώνη IX, 122. 125.
χελῦναι II, 89.
χέλυς IV, 59.
χέλυσμα I, 86.
χελῶναι machinæ bellicæ I, 139.
χελώνη κάθηται IX, 125.
νόμισμα IX, 74.
χελώνης κλίνη X, 35.
χελώνιον II, 177.
χέρνιβες I, 33. X, 65.
χερνίβιον X, 65. 90.
χερνίμματα II, 149.
χέρνιψ II, 149. VI, 92. X, 90.
χερνίψασθαι II, 149.
ταῖν χεροῖν ἐπιλαβὼν τὼ ὀφθαλμὼ τοῦ φέροντος IX, 122.
ὀρθαῖν ἀναφέρουσι III, 92.
χεῤῥόνησος IX, 27.
χερσαία πόλις IX, 17.
ἐν χερσὶν ἦν ἡ μάχη I, 164.
χέσαι V, 91.
χεσᾶς Πατροκλείδης ib.
χεύματα X, 82.
ἀργυρᾶ VI, 84.
χηλαὶ αἰγῶν, πλῆκτρα πεντηχόρδου IV, 60.
ἡ φύσιγγες IV, 198.
χηλαῖς παίειν V, 94.
χηλεύματα VII, 83. X, 141.
χηλεύσει σκύτινα VII, 83.
χηλευτὰ κράνη ib.
χηλὴ I, 99.
λιμένος I, 102.
χηλεῖον ἄγγος VII, 172.
χηλοὶ VII, 79. X, 136.
χῆμαι VI, 47.
χήνεια ἤπατα VI, 49.
χῆνες VI, 52.
ἡμίβρωτοι VI, 39.
παππάζουσι V, 90.
χηνοβοτίαι IX, 16.
χήρα III, 47.
χηραμοὶ II, 107.
χῆρος III, 47.
χηρωσταὶ ib.
χήτη II, 165.
τῇ χθὲς ἡμέρᾳ I, 65.
χθὲς καὶ πρώην IX, 91.
χθιζὸν I, 65.
χθόνιοι θεοὶ I, 24.
χιάζειν IV, 65.
χιὰς IX, 100.
χίδρα VI, 62.
χιδρίας (τυρὸς) ib.
ἐν χιλίαις ὁ κίνδυνος VIII, 50.
χίλια πόκα βίβαντι IV, 102.
τὰ ὑπὲρ χιλίας VIII, 48.
τὰς χιλίας ἀποτίνειν VIII, 37.
ὀφλεῖν VIII, 53.
ὀφλισκάνειν VIII, 52.
προσοφλισκάνειν VIII, 41.
χίλιοι καὶ διακόσιοι λειτουργοῦντες VIII, 100.
δικασταὶ VIII, 123.
ἔκρινον τὰς εἰσαγγελίας VIII, 53.
νομοθέται VIII, 101.
χιλιοστὺς I, 127.
τὰ ἐντὸς χιλίων VIII, 48.
χίλος I, 183. VII, 142. X, 166.
χιλωτὴρ I, 185. X, 56.
χίμετλα IV, 202.
χίμετλον II, 198.
κατὰ χιόνα τὴν συνέχειαν IV, 21.
χιονῶδες χωρίον V, 110.
χῖος (βόλος) VII, 204. IX, 100.
Χῖος οἶνος VI, 15.
Χίου οἴνου στάμνος X, 72.
χιτὼν IV, 17. VII, 44. 46. 47. 48. 79. 96.
χιτῶνα μεταλλαξαμένη VII, 44.
χιτὼν ἀμοργικὸς VII, 57.
ἀμόργινος VII, 57. 74.
ἀμφίμαλλος VII, 57.
ἀμφιμάσχαλος II, 138. VII, 47.
ἀμφίμιτος VII, 57.
χιτὼν Βακχικὸς VII, 47.
βαπτὸς IV, 120.
δασὺς II, 70. IV, 118. VII, 57.
ἐκ δέρματος VII, 70.
Διονυσιακὸς VII, 60.

ἑκατερομάσχαλος II, 138.
ἔντριχος VII, 70. E.
ἑτερομάσχαλος II, 138. VII, 47.
χιτῶνες X, 168.
ὀφθαλμῶν II, 70.
πεζοφόροι VII, 63.
ποδήρεις VII, 63.
χειριδωτοὶ II, 151. Vid. VII, 58.
χιτὼν εὐήτριος X, 123.
εὐσταλὴς V, 17.
ζῳδιωτὸς VII, 55.
χιτώνιον VII, 44.
χιτωνίσκοι λινοῖ VII, 54.
ὀρθοστάδιαι VII, 49.
χιτωνίσκος VII, 44. 49.
παρθένων VII, 55.
χιτὼν (καρδίας) II, 217.
κατάστικτος VII, 55.
κοκκοβαφὴς IV, 154.
λινοῦς VII, 71.
λευκὸς IV, 118. E.
μαλλωτὸς VII, 57.
ὀρθοστάδιος VII, 48.
ὀφθαλμοῦ II, 70. 71. E.
περιέγνητος VII, 57.
ποδήρης II, 196. IV, 120. VII, 54.
προμήκης VII, 70.
Σαρδωνικὸς VII, 77.
Σικελικὸς ib.
σκύτινος VII, 70. X, 180.
στιγανὸς VII, 70.
στολιδωτὸς VII, 54.
σχιστὸς ib. E.
Φοινικοῦς VII, 55.
χειριδωτὸς VII, 58. 70. Vid. II, 151.
χιὼν V, 111.
ὥσπερ χιὼν ἐπαφείθη τῇ πόλει IX, 159.
χλαῖνα VII, 46.
ἀλεξάνεμος VII, 61.
δευτερουργὴς VII, 77.
ἐπίγναφος ib.
χλαῖναι VI, 10. X, 42. 123.
ἁπλοΐδες VII, 47.
διπλαῖ ib.
οὖλαι ib.
Πελληνικαὶ VII, 67.
χλαῖνα Λακωνικὴ X, 124.
παχεῖα VII, 57. 61. X, 124.
σπαθητὸς VII, 36.
χειμάμυνα VII, 61.
χλαμύδες Θετταλικαὶ VII, 46.
μαλλωταὶ VII, 57.
ὑπὸ χλαμυδίῳ περιέρχεται VIII, 116.
χλαμυδοποιία VII, 33. 159.
χλαμυδουργία ib.
χλαμυδουργὸς VII, 159.
χλαμυδοφορεῖν VII, 46.
χλαμὺς V, 18. VII, 46. X, 62. 138. 139. 164.
δίχρυσος IV, 116. E.
ὁλόλευκος VII, 46.
πορφυρομιγὴς VII, 48.
τριστάτηρος VI, 165.
χλανίδες VII, 159.
χλανίδια VII, 48.
χλανιδοποιία VII, 34.
χλανιδοποιὸς VII, 159.
χλανιδουργία VII, 34.
χλανὶς IV, 116. VII, 48. X, 124.
ἀνθινὴ IV, 118.
ἀπαυλιστηρία III, 40.
χλανίσκια VII, 48. 159.
χλευάζειν VI, 199. IX, 148.
χλεύαξ IX, 149.
χλευάσαι IV, 32. 113.
χλευασία IV, 33. V, 128. VI, 199. VIII, 78. IX, 148.
χλευασμὸς ib.
χλευασμοῦ γέμων VI, 122.
χλευαστὴς IX, 149.
χλευαστικὸς IV, 128. VI, 200. IX, 149.
κόλαξ VI, 122.
χλευαστικῶς VI, 200.
χλεύη VIII, 78.
χλεύης μεστὸς VI, 122.
χλιαραὶ ταγηνίαι VI, 79.
χλιδᾶν VI, 185.
χλιδανὸς ib.
χλιδανῶς ib.
χλιδὴ ib.
χλιδῶν VII, 96.
χλιδῶνες V, 99.
χλοανθῆ φύλλα I, 237.
χλοερὰ χολὴ II, 214.
χλωρὰ ἰσχὰς I, 242.
ὑποτρίμματα VI, 71.
φύλλα I, 237.
εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν X, 19.
χλωρὸς τυρὸς VI, 57. 62. VII, 175.
χλωροῦ ὄντος σίτου I, 61. 180.
τῶν χλωρῶν σῦκα VI, 48.
χναύματα VI, 62.
χνοάζειν II, 88.
χνοῦς II, 88. X, 38.
ἀνθράκων X, 111.
χοαὶ VIII, 146.
πυρῶν IV, 169.
χοάναι VII, 106.
χοάνη X, 147.
χοὰς χέασθαι III, 102.
χοεὺς IV, 169.
χοίνικος τριτημόριον X, 114.
χοῖνιξ I, 246. IV, 168. X, 113.
χοιράδες I, 115. II, 225. IV, 201.
χοίρεια κρέα VI, 33.
χοιρίδια VII, 187.
μικρὰ VIII, 104.
χοιρῖναι VIII, 16.
χοῖροι I, 251. VII, 187.
χοιροκομεῖα I, 251.
χοιροκομεῖον VII, 187. X, 159.
χοιροπῶλαι VII, 187.
χοιροτροφεῖον VII, 187. X, 159.
χολᾶν II, 213. 214.
χολέρα II, 214.
χολὴ II, 213. 214.
χολημεσία II, 214.
χολῆς μεστὸς ῥήτωρ IV, 21.
ἀπὸ χολῆς (ὀνόματα) II, 214.
χολὴ χλοερὰ ib.
χόλικες VI, 56.
χολίκια ὕεια VI, 52.
χόλιξ ib.
βοὸς VI, 59.
τὰ χολοβαφῆ βάπτειν VII, 163.
χολοβαφίνη II, 214.
χολόβαφος ib.
χολώδες χωρίον V, 110.
χολώδης VI, 124.
χόνδριον VII, 19.
χόνδροι II, 232.
χονδροκοπεῖα III, 78.
χονδροκοπεῖον VII, 19.
χόνδρος I, 247. II, 165. VI, 46. VII, 21.
γάλακτι μεμιγμένος VI, 57. 59.
ὁ μέσος II, 207.
ῥινὸς II, 79.
τοῦ στήθους II, 164.
συγκείμενος ἐκ νεύρων καὶ ὀστῶν II, 232.
φάρυγγος II, 99.
χονδρώδης χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
χορδαὶ IV, 62. VI, 56.
χορδοποιία VII, 154.
χορδοποιικὸς ib.
χορδοποιικῶς ib.
χορδοποιὸς ib.
χορδοπώλης ib.
χορδότονον IV, 62.
χορεία IV, 44.
χορεύει τὰ ἐπινίκια ὁ θεὸς IV, 84.
χορεῦσαι IV, 106.
χορευταὶ IV, 44. VII, 182.
χορευτὴς IV, 106.
χορηγεῖν III, 67. IX, 41.
χορηγεῖον IX, 42.
χορηγία IV, 106.
χορήγιον ib.
χορηγοὶ VII, 78.
χορηγὸς III, 67. IV, 106. IX, 41.
ῥυπαρώτερος III, 115.
χορικὰ ᾄσματα IV, 111.
μέλη IV, 52. 106.
χορικοὶ αὐλοὶ IV, 81.
χορικὸν μέλος IV, 106.
χορίον II, 223.
μητρῷον II, 221.
χοροδιδάσκαλος IV, 106.
χοροειδὴς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 70.
οἱ χοροὶ ἵστησαν κατὰ κώμας τὴν πρώτην IX, 11.
χοροὶ τρεῖς Λακώνων IV, 107.
χορολέκτης IV, 106.
χοροποιία ib.
χοροποιὸς IV, 106.
χορὸς IV, 106. IX, 41. 143.
κωμικὸς IV, 107. E.
μαθητῶν IV, 44.
παιδευομένων IX, 143.
παιδικὸς IV, 107.
χοροστασία IV, 106.
χορὸς τραγικὸς IV, 107.
χοροῦ ζυγὰ IV, 108. 109.
ζυγὸν X, 177.
ζυγὸς IV, 108. pl.
κορυφαῖος IV, 106. S.
μέρη IV, 108.
χορτάζειν VI, 43.
χορτάζεσθαι ib.
χορταῖος (χιτὼν) IV, 118. VII, 60.
χορτασμὸς VI, 43.
χορτοκόπιον VII, 184.
χόρτον παραβάλλειν I, 209.
χόρτος I, 183. VII, 142. X, 166.
ἐν χορῷ τριτοστάτης VI, 165.
τὸν χοῦν ὑφεῖλκον I, 168.
χοῦς X, 73. 122.
χρᾶναι VII, 129.
χρεία δανείζων III, 84.
χρεία V, 136.
χρειώδης ib.
χρεμετίζειν I, 216. V, 87.
χρεμετίζοντες V, 87.
χρεμετισμὸς I, 216. V, 87.
χρεμετιστικὸν βλέμμα I, 192.
τοῦ χρέους δανείσματα III, 84.
χρέους δίκη VIII, 31.
χρεωφείλημα VIII, 141.

ναυτικὸν VIII, 141. E.
χρήζουσα εἰσαγωγῆς πόλις IX, 22. S.
τοῖς χρήζουσιν ἐπιδιδόναι III, 119.
οὐ χρήζων μάστιγος ἵππος I, 196. pl. S.
χρῆμα IX, 87. 150. S.
πλουτοποιὸν III, 110. E.
ἐπὶ χρήμασι διδάσκειν IV, 43.
λέγων ῥήτωρ IV, 36.
χρήμασι μετρῶν τὴν εὐδαιμονίαν III, 112.
ἐπὶ χρήμασι πᾶν ἂν πράξοιτο ib.
πολιτευόμενος VI, 190.
χρήματα IV, 46. VI, 196. VIII, 140. IX, 44. 87.
ἀτίμητα VIII, 134. E. S.
ἀντικαταλλάξασθαι III, 83.
οὐκ ἀντικαταλλαττόμενος τοῦ καλοῦ III, 114.
τὸ ἀργύριον III, 86.
ἢ τὰ χρήματα ἢ αὐτόν τινα ὁπότε τὶς ἐγγυήσαιτο VIII, 33.
χρήματα διαχειρίσαι II, 153.
χρήματά τινι ἐπικηρύττειν IV, 93.
θεωρικὰ VIII, 113.
(ἐν τοῖς ἱεροῖς) VIII, 96.
κληρουχικὰ VIII, 136.
κοινὰ VIII, 134. E. S.
τὰ χρήματα κοινῶσαι VIII, 135. S.
χρήματα νεμόμενα εἰς θεῶν τιμὰς τῷ πλήθει VIII, 113.
νοθεῖα III, 21.
τὰ χρήματα τῶν πραγμάτων νεῦρα II, 234.
ῥίπτων III, 117. S.
χρήματα συλλέξαι IV, 29. S.
εἰς χρήματα καὶ σῶμα ζημία VIII, 22.
χρήματα ταξάμενοι I, 169.
χρηματίζειν III, 113. VIII, 95.
τῷ κήρυκι καὶ πρεσβείᾳ VIII, 96. 138.
χρηματίζεσθαι III, 113. IV, 43.
χρηματιζόμενος ἐκ παντὸς III, 112.
χρηματισμὸς III, 113. IV, 47.
χρηματιστικὸς III, 112.
χρηματοποιὸν χρῆμα III, 110.
χρημάτων ἐλάττων III, 112.
κρείττων III, 114.
βασιλεὺς I, 40.
εἰς χρημάτων λόγον εὖ πράττων III, 109.
τῶν χρημάτων (οὐκ) ἂν μεταδοίη τινὶ III, 115.
παραχωρῆσαι VIII, 145. 155.
χρημάτων σύλληψις VI, 179.
τέρψις III, 116. S.
ἐπὶ χρημάτων φορᾷ ἐδουλώσατο I, 169.
χρημάτων φρουρὰ III, 115. S.
χρῆσαι I, 17.
χρήσασθαι ὀλολυγῇ I, 28.
ὀρθῇ δόξῃ IV, 8. S.
πεπλανημένῃ δόξῃ IV, 10. S.
χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς VIII, 151.
ξενικῇ φωνῇ III, 59. S.
τῷ πράγματι εἰδὼς V, 144.
χρήσιμα κατ' οἰκίαν σκεύη X, 11.
ἐκ χειρὸς ὅπλα I, 133.
οἱ χρήσιμοι στρατιῶται I, 177.
χρήσιμον V, 136.
περίττωμα II, 26.
χρήσιμος ῥήτωρ IV, 34.
χρῆσις προβολίου V, 23.
χρησμοδόται I, 14.
χρησμοδοτῆσαι I, 17.
χρησμολογῆσαι ib.
χρησμολογία I, 18.
χρησμολογικὴ I, 19.
χρησμολόγιον I, 18.
χρησμολόγοι I, 14.
χρησμολόγος I, 19.
χρησμὸς ἐξέπεσε ib.
χρησμῳδῆσαι I, 17.
χρησμῳδία I, 18.
χρησμῳδοὶ I, 14.
χρησμῳδὸς I, 19.
χρησμῶν εὕρεσις VI, 177.
τοὺς χρήστας ἄγχων III, 116.
χρηστήρια IX, 15.
σκεύη X, 11.
χρηστήριον I, 17.
χρήστης III, 85.
οἱ χρηστοὶ VI, 197.
χρηστὸν V, 136.
τάριχος VII, 27.
χρίειν τιτάνῳ VII, 124.
χρίσασθαι ἐλαίῳ III, 153.
μύρῳ VII, 177.
χρόα λευκὴ IV, 152.
τὴν χρόαν νεσώδης IV, 137.
τὴν χρόαν τῆς αἰδοῦς ὑποφαίνουσαι παρειαὶ II, 87.
τὴν χροιὰν μέλας IV, 137.
χρόνια V, 150.
τὸν χρόνον τῆς πολιορκίας παρέτεινεν I, 167.
χρόνος ἀγήρατος II, 14.
ὁ χρόνος ἀριθμεῖται ἀπὸ (τοῦ ἄρχοντος) VIII, 89.
διέτης I, 54. E.
ὀλιγοετὴς I, 58.
πολυετὴς ib.
χρόνων ἐξηκόντων VIII, 57.
χρυσᾶ νομίσματα IX, 62.
χρυσάσπιδες I, 175.
χρυσαστράγαλοι VI, 98.
χρυσᾶ τεύχη VI, 84.
χρυσεῖα VII, 97.
τὰ γυναικεῖα κοσμήματα VII, 103.
χρύσεια μέταλλα III, 87.
χρυσένδετος σπάθη X, 145.
χρύσεον ἄμφωτον VI, 96.
χρυσῆ ἀσπὶς I, 133.
Ἀφροδίτη VII, 102.
χρυσία IX, 91
κλέπτοντες κόρακες ib.
χρυσίδες I, 28. X, 68.
φιάλαι VII, 102.
χρυσίον III, 86. IX, 90.
τὸ χρυσίον τοῦ ἀργυρίου δεκαπλάσιον IX, 76.
χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέγιστον μέρος ἐστὶ τὸ τάλαντον IX, 52.
χρυσίου ἀχάναι X, 164. 165.
τοῦ χρυσίου τὴν ψυχὴν ἂν ἀνταλλάξας III, 112.
χρυσὶς VI, 98.
ψάμμος VII, 97.
χρυσῖτις γῆ III, 87. VII, 97.
λίθος VII, 102.
χρυσοβαφὴς στρωμνὴ X, 43.
τὰ χρυσοειδῆ (βάπτειν) VII, 163.
χρυσοειδὴς στρωμνὴ X, 43.
χρυσοῖ IX, 59. στατῆρες ib.
χρυσόκερως ἔλαφος V, 76.
χρυσόκολλος κώπη X, 145.
χρυσόλαβες ἐγχειρίδιον ib.
χρυσόμφαλοι (φιάλαι) VI, 98.
χρυσὸν βασανίζουσα λίθος VII, 102.
ὀρύττοντες VII, 97.
χρυσόπαστοι ξυστίδες VI, 10.
χρυσόπαστος στρωμνὴ X, 43.
χλαμὺς IV, 116.
χρυσόροφος οἶκος VII, 102.
χρυσὸς III, 78. IX, 91. VII, 102.
ἄπεφθος III, 78. VII, 98. E.
Γυγάδας ib. E.
εἰλικρινὴς ib. E.
χρυσοῦ ἄνθος VII, 99.
κάθαρσις III, 87.
χρυσοῦν VII, 102.
χρυσοῦν ἀνδριάντα ἀποτίσαι VIII, 86.
νόμισμα VII, 102.
χρυσουργεῖ VII, 97.
χρυσουργοῦντες VII, 97.
ὁ χρυσοῦς στατὴρ IV, 173. IX, 157. Vid. VII, 102.
χρυσοῦς τρεῖς Ἀττικοὺς ἠδύνατο τὸ τάλαντον ἀργυρίου IX, 53.
χρύσοφρυς VI, 50.
χρυσοχοεῖν III, 87. VII, 102.
χρυσοχοεῖον VII, 102.
χρυσοχοϊκὴ ib.
χρυσοχόοι ib.
χρυσοχόος III, 87.
χρυσώματα VII, 103. X, 174.
χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι VIII, 139.
ἐν χρῷ τῆς γῆς παραπλέοντες I, 113.
κεκαρμένοι II, 33.
κουρίας II, 26. IV, 134. 143.
κουριῶσι II, 33.
κουριῶντες ib.
χρῶμα ἐπίξανθον V, 76. pl.
ἐπίπυῤῥος λαγὼς V, 68.
χρῶμαι αὐτῷ V, 113.
χρῶμα λευκὸν πάντη V, 65.
τὸ χρῶμα λευκὸς IV, 143.
μελαίνεται IV, 147.
(νεβρῶν) V, 76.
παράλευκον IV, 134.
χρώματα VII, 128. 169.
κεράσαι VII, 128. E.
χρώμενοι ἀκηρύκτοις πολέμοις I, 151.
τριόδοντι πλατεῖ VII, 138. pl.
χρώμενος τῷ καιρῷ I, 43.
λογισμῷ βασιλεὺς I, 40.
ὁ χρώμενός μοι III, 61.
τριοδοντίᾳ I, 96.
ὁ χρῶν ἀνὴρ I, 15.
χρωννὺς VII, 169.
χρῶσαι VII, 129.
χρῶσις VII, 169.
χύδην III, 119. VI, 144.
δαπανᾶν VI, 175.
καταπλάττειν VII, 195.
κεχυμένων τῶν πυρῶν I, 51.
χυλὸν πιοῦσα VI, 61.
χυμοὶ ὀξεῖς II, 110. E.
χυμεὺς κρίνειν ib.
χυτὸς χαλκὸς VII, 105.
χύτρα X, 122.
χύτραι VI, 88. VII, 162. X, 95. 192.
χυτραία λήκυθος X, 67.
χυτραῖον τεῦχος X, 30.
εἰς τὰς χύτρας ἀπῆλθεν IX, 47.
τῆς χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν ἔχεται IX, 114.
ὁ χύτρα καλεύμενος IX, 113.
τίς τὴν χύτραν; IX, 114.
χύτρα (ἡ παιδιά) IX, 125.
φιλήματος εἶδος X, 100.
χυτρεῖα VII, 163.

χρ-

χυτρία ἐπιχώρια VI, 100.
χυτρίδες VII, 163. X, 95.
χυτρίδια X, 95.
χυτρίνδα IX, 110. 113.
χυτρόγαυλος VI, 89.
χυτροπλάθος VII, 163.
χυτρόποδες ἀνεπίῤῥικτοι X, 99.
χυτροπόδιον ib.
χυτρόπους ib.
χυτροπῶλαι VII, 197.
χυτροπωλεῖα VII, 163.
χυτρόπωλις VII, 197.
χύτρος μέγας X, 99.
χωλεία IV, 188.
χωλὸς ib.
χῶμα VIII, 146. IX, 34.
ἔχωσαν I, 163.
περιβαλέσθαι II, 102.
χῶσαι ib. S.
χῶραι IX, 8.
χώραν ἀφορίσασθαι IX, 8.
κατὰ χώραν ἔμεινε IX, 13.
οὐκ ἐᾶν τὸν χαλινὸν ἵπποι I, 207.
χώρα πολύπολις IX, 27.
τὴν χώραν φυλάττοντες ἔφηβοι VIII, 105.
ἀπὸ χώρας (ὀνόματα) IX, 13.
χώρα ψήφου μιᾶς VIII, 123.
χωρεῖν κατὰ πόδας V, 60.
οὐ χωρεῖ ἡ πόλις τὸν τοιοῦτον VI, 130.
χωρητικὸν πρᾶγμα IX, 13.
χωρητικῶς ἔχειν ib.
χωρία ἀνέντα I, 187. E.
βάσιμα I, 186. E.
ἐργάσιμα I, 220. E.
τὰ ταύτῃ ἐποίησαν ἀνάστατα III, 191.
χειμάδια I, 62.
χωρίζειν IX, 13.
χωρικὸν ib.
χωρικὸς ib.
χωρίον ἀνήμερον V, 110. E.
ἄσπορον I, 246. E.
ἄστικτον III, 85.
ἐστίχθαι ib. pl. E.
εὔυδρον I, 239. E.
κρημνῶδες I, 171. E.
νοσηρὸν III, 105. V, 109. E.
ἡ οἰκίαν πριάμενος VIII, 34.
πολυοινότατον VI, 22.
σκιερὸν I, 239. V, 108. E.
ὑγιεινὸν V, 108. E.
ὑπόχρεων III, 85. IX, 9.
χωρίσαι IV, 176. VII, 207.
οὐ χωρὶς μερίμνης VI, 141.
χωρισμὸς IV, 176.
χωρίτης λεὼς IX, 13.
χωρίῳ ἐφιστάναι ὅρους III, 85. pl. S.
χῶρος ἱππίος IX, 8.
ἱερὸς IX, 13.
χωροφιλεῖν ib.
χωρῶν ἐπὶ πάντα VI, 131.
χῶσαι χῶμα I, 167. II, 102.

Ψ.

Ψαθυρὸς νάρθηξ X, 177.
ψαιστὰ προσφέρειν I, 28.
ψαλίς X, 54.
ψαλίδες VII, 120. IX, 49.
ψαλίδια VII, 95.
ψαλὶς II, 32. IV, 123. 181. X, 126. 140. 149.
οὐκ ἀβάρβαρος IX, 49.
προμήκης ib.
ψάλλειν IV, 63.
ψάλται IV, 62.
ψαλτήριον IV, 59.
ὄργανον IV, 61.
ψάλτριαι IV, 62.
ὑπὲρ τὴν ψάμμον IX, 145.
ψάμμος χρυσῆς VII, 97.
ψαμμώδης γῆ I, 227.
ψαμμώδη χωρία I, 187.
ὀλίγου ψαύουσα τῶν νεφελῶν πόλις IX, 20.
ψέγειν III, 138. V, 117. S.
ψεδνὸς II, 26.
ψεκάζειν X, 30.
ψεκὰς (ὁ ἄλογος) VI, 145.
ψέκτης V, 118.
ψεκτικὸς IV, 25. V, 118.
ψεκτικῶς V, 118.
ψεκτὸς ib.
ψεκτῶς IV, 26.
ψέλλια V, 99.
ψέλλιον I, 148.
ψέξαι IV, 32.
ψευδαυτόμολοι I, 173.
ψευδεγγραφῆς γραφὴ VIII, 40. 88.
δίκη VI, 154. VIII, 43.
ψευδεῖ δόξῃ χρήσασθαι IV, 10.
ψευδενέδραν καθίσαι I, 173.
ψεύδεσθαι IV, 49.
ψευδῆ καταμαρτυρῆσαι VIII, 58.
μαρτυρῶν VI, 152. VIII, 31. S.
ψευδοδοξία IV, 9.
ψευδοκλητείας γραφὴ VIII, 40. 43. 88.
ψευδοκλητίας γραφὴ VI, 154.
ἡ ψευδοκόρη IV, 151. 152.
ἑτέρα ib.
ψευδόλιτρος κονία VII, 39.
ψευδολογία II, 121. IV, 50. VIII, 31.
ψευδομαρτυρεῖν VI, 153.
ψευδομάρτυρες ib.
ψευδομαρτυρία VIII, 30.
ψευδομαρτύριον VIII, 31.
ψευδομαρτυριῶν (δίκαι) VIII, 88.
δίκη VIII, 36.
ἐπισκήψασθαι ib.
ψευδομάρτυς VI, 153.
ψεῦδος IV, 9.
τὸ ψεῦδος προκρίνει τῆς ἀληθείας V, 102.
ψευδῶς IV, 10.
ψεῦσμα VI, 180.
ψεύστης σοφιστὴς IV, 48.
ψήκτρα I, 185. X, 55.
ψηλαφᾶν I, 83.
ψῆν I, 244.
ψῆνες VII, 144.
ψῆτται VI, 51.
ἐξ Ἐλευσῖνος VI, 63.
ψηφίζεσθαι σὺν γνώμῃ δικαιοτάτῃ VIII, 122.
κατὰ τοὺς νόμους ib.
ψήφισμα διαγράψαι IV, 27.
ψήφισμα ἢ νόμον γράφοντα ὅταν τὶς ὡς ἀνεπιτήδειον γράφηται VIII, 56.
ψηφίσματα γέγραπται V, 166. S.
φυλάττων VIII, 98.
ψηφισμάτων εἰσήγησις VI, 177.
ψῆφοι VIII, 18. 204. X, 61. 150.
αἱ δικαστικαὶ ἐκαλοῦντο φρυκτοὶ VIII, 18.
εἰσὶν οἱ πεσσοὶ IX, 97.
ἴσαι ἐνέχθησαν VIII, 15.
πέντε IX, 126.
χαλκαῖ δύο VIII, 123.
ψῆφον ἔθετο τὸ δικαστήριον VIII, 148.
θέσθαι VIII, 9.
ὁ τὴν ψῆφον παρειληφὼς VIII, 8.
ψηφοπαίκτης VII, 200. 201.
ψηφοπαικτοῦσι τὸ δίκαιον VII, 200.
ψῆφος VIII, 16.
ἀτρύπητος VIII, 123.
ἡ ψῆφος δι' οὗ καθεῖτο VIII, 123.
τετρυπημένη ib.
ἑτερόχροους IX, 98.
ψῆφος φρυκτὴ VIII, 18.
ὁ τῆς ψήφου κύριος VIII, 8.
τὰς ψήφους ἐμβαλόντες εἰς ἐχῖνον VIII, 127.
ἴσας ἔθεντο VIII, 15.
ψήφου χώρα μιᾶς VIII, 123.
ψήφων ἔμπλεοι ἀσκοὶ IV, 130.
τῶν δύο ψήφων ὁμοχρόων περιλείψει ἀναιρεῖν τὴν ἑτερόχροον IX, 98.
τῶν ψήφων τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβὼν VIII, 41. 48.
τοῦ πέμπτου μέρους εἰ μὴ καταλάβοιεν VIII, 53.
ἀντὶ ψήφων φύλλοις ἐχρῶντο VIII, 19.
ψήχειν τὸν ἵππον I, 183. 202.
ψιάθια (ἐπὶ τῶν ἑδρῶν) VIII, 133.
ψίαθοι X, 43.
ἐγκοιμητήριαι VI, 11.
ψίαθος I, 245. X, 166. 175.
φλοΐνη X, 178.
ψιθύρα IV, 60.
ψιθυρίζουσι χελιδόνες V, 90.
ψιλαὶ κύνες V, 62.
ψιλὰ ὦτα (κυνὸς) V, 57.
ψιλῇ τῇ κεραίᾳ ἐπλέομεν I, 113.
ψιλὴ χαίτη I, 191.
ψιλοδάπιδες VI, 10.
ψιλοὶ κιθαρισταὶ IV, 66.
κλάδοι I, 236.
στρατιῶται I, 131.
ψιλὸς X, 15.
τὴν κεφαλὴν II, 26.
ψιλοῦται δένδρον I, 231.
ψίλωσις IV, 192.
ψιμμύθιον V, 101. VII, 95.
ψιμμυθίῳ λευκαίνει τὸ πρόσωπον V, 102.
ψόαι II, 185.
ψόγος III, 138. IV, 26. 33. V, 117. S.
ψοφεῖ ἡ ὁπλὴ ὥσπερ κύμβαλον I, 188.
ψυγμὸς IV, 186.
ψυγόμενος καρπὸς I, 244.
ψυδράκια IV, 194.
νύττοντα IV, 205.
φλεγμαίνοντα ib.
ψυκτὴρ VI, 99. X, 74.
Ψυλλικοὶ κύνες V, 37.
ψύξις IV, 186.
ψυχαγωγεῖν II, 227.
ψυχαγωγία I, 30. II, 227.
ψυχαγωγοῦσαι τὰ δυσυπνοῦντα τῶν παιδίων τίτθαι IX, 127.
τὰς ψυχὰς ἐξέπληξεν ἀστραπὴ I, 117. S.
ἐξωμένος φιλόσοφος IV, 39.
ψυχεινὰ I, 80.
ψυχεινὸν χωρίον V, 108.
ψύχειν τὰ στρώματα ἵππου I, 183.
ψύχεσθαι V, 111. vid. IV, 186.
ψύχεται τὰ σῦκα VII, 144.
τὴν ψυχὴν ἀνεκτήσατο III, 108.
ἂν ἀργυρίου προέμενος III, 113. S.
θῆλυς VI, 127.
ψυχὴν μεγαλόφρονα ἐχέτω ἵππος I, 211.

τὴν ψυχὴν μοχθηρὸς V, 18.
ἡ ψυχὴ πνεῦμά ἐστιν ἢ πῦρ ἢ αἷμα II, 226. pl.
ἀπὸ ψυχῆς οἰδήματα II, 227.
ψυχὴ στοχαστικὴ IX, 152.
ψῦχος V, 111.
(Ψυχοστασία IV, 130.)
ψυχρὰ ζώνη IV, 159.
ψυχροβαφὴς VII, 56.
ψυχρολουτρεῖν VII, 168.
ψυχρῶς V, 111.
ψωθίαι ὀκτὼ IX, 83.
τὴν ψωθίαν εἶναι τριώβολον ib.
ψωμίζειν VI, 33.
ψωμοὶ ib.
ψωμὸς μέγας VI, 43.
ψώρα IV, 194. E.

Ω.

ᾠὰ VII, 52. 62. X, 181. 182.
δικτύου V, 31.
λουτρὶς VII, 65. 66.
ᾠὰν λουτρίδα περιζώσασθαι X, 181.
ὠγυγία πόλις IX, 18.
ᾠδαὶ IV, 52.
περὶ ᾠδὰς ἀλεκτρυόνων I, 71.
εἰς ᾠδὰς ἔνθεος IV, 52.
ᾠδεῖον VIII, 33. IX, 44.
ᾠδὴ ἐπιμύλιος IV, 53. VII, 180.
σκαπανέων I, 38.
ᾠδικὸν φωνάριον IV, 64.
ᾠδικὸς IV, 52.
ἡ ὠδίνασα III, 10.
ὠδίνειν III, 49. IV, 208.
ὑπὸ τὸν ᾠδὸν ὄρνιθα I, 71.
ὠδοντωμέναι συμβολαὶ πριόνων δίκην II, 36.
ὠδοντωμένος σίδηρος II, 96.
ᾠδὸς IV, 52.
ὠθεῖσθαι I, 114.
ὠθισμὸς ῥημάτων VI, 147.
ὠθισμοῦ πλέα πόλις IX, 23.
ὠθοῦντος τοῦ ῥοῦ ἐπλέομεν I, 111.
Ὠκεανὸς metaph. VI, 148.
ὤκειλεν ἡ ναῦς I, 104.
ὠκείωμαι V, 113.
ὠκειωμένος II, 194.
ὠκέως III, 149.
ὠκύπους II, 194.
ὠκυτόκιον φάρμακον IV, 208.
ὠλεκρανίζειν II, 140.
ὠλέκρανον II, 140. 141.
ὠλέναι X, 170.
ὠλένη II, 140.
ὠλενίδες X, 170.
ὠλιγωρημένον τεῖχος I, 171.
ὠλίσθαινον αἱ χεῖρες I, 116.
ὠμίαι παλαισταὶ III, 149.
ὡς ὡμιλλαν ἀριστεύσομεν IX, 102.
παιδικὰ ib.
ὦμιαι II, 57.
ὤμνυον (οἱ δικασταὶ) VIII, 122.
οἱ θεσμοθέται VIII, 86.
ὠμοβοΐνη ἀσπὶς I, 133.
ὠμοβόεινοι ἱμάντες IV, 60.
ὠμογέρων II, 12.
ὠμοὶ βότρυς I, 243.
ὦμοι μήτρας II, 222.
τοῖς ὤμοις προσπαίζουσα κόμη II, 25.
συνάπτουσαι ὠμοπλάται V, 62.
ὠμοκοτύλη II, 137.
ὠμόλινον X, 64.
ὠμωιάζησαν I, 154.
ὠμιωῖσθαι IX, 131.
ὡμολογημένως VI, 208.
ὠμοπλάται II, 133. 177.
ἀσύνδετοι V, 69. E.
κοῖλαι I, 191.
(κυνῶν) V, 58. 62.
οἱ ὑπὸ ταῖς ὠμοπλάταις πόδες (ἵππου) I, 193.
ὠμοπλάται τοῖς ὤμοις συνάπτουσαι V, 62.
τὰς ὠμοπλάτας ἐκάλεσαν καὶ πλάτας II, 133. pl.
ὠμὸς VI, 124.
καρπὸς I, 237.
ὠμόσπονδες VI, 30.
ὠμὸς τύραννος I, 41.
ὤμου κεφαλὴ II, 137. pl.
(ὠνεῖσθαι III, 124.)
ὠνὴ III, 126.
τὰ ὠνηθέντα VII, 14.
ὠνημένος ib.
ὠνήσασθαι III, 126.
ὠνήσεως καὶ πράσεως οὔσης πολλῆς I, 52
ὤνησις οἰκείᾳ VII, 15.
ὠνητὰ III, 127.
ὠνητὴ III, 80.
τὸν ὠνητὴν III, 81.
ὠνητιᾷν III, 80.
ὠνητιῶν III, 126.
ὠνητὸς III, 80, 126.
ὤνια VII, 8.
οὗ ὤνια τὰ βιβλία IX, 47.
οἱ τὰ ὤνια κατ' ἀγορὰν προκηρύττοντες VIII, 103.
ὤνιος III, 76.
παντὸς V, 162.
ὠνίων τῶν ἀποκεκηρυγμένων εὐωνότεροι V, 163.
ὠνούμενος III, 126.
ὢν ἐν περιουσίᾳ III, 109.
ὡπλισμέναι χεῖρες III, 150.
ὡπλισμένοι ἵπποι I, 141.
ὥρα I, 71. III, 72.
ἐαρινὴ I, 60.
ἔτους ib. E. pl.
ὧραι I, 60.
Ὧραι IV, 142.
ὡραία III, 71.
γάμου II, 17.
ὡραῖαι σαργάναι VII, 27.
ὡραία τεμμάχη VI, 48. VII, 27.
ὡραῖοι βότρυς I, 243.
τὸ ὡραῖον ἑταιρίδιον IV, 151. 153.
ὡραῖον μῆλον I, 31.
τάριχος VII, 27.
ὡραῖος III, 71.
καρπὸς I, 237.
πλοῦς I, 105.
ὥραις ταῖς παρελθούσαις I, 57.
ταῖς ὥραις ἄνισον χωρίον V, 109. S. pl.
δίκαιον χωρίον V, 108. S.
τῶν ὡραίων μῆλα VI, 47.
τὴν ὥραν καταισχύνων VI, 127. S.
πεπρακὼς VI, 126. S.
τὰς ὥρας δεικνὺς πόλος VI, 110.
ὥρας εὖ ἔχον χωρίον V, 108. S.
τῆς ὥρας ἐν ἦρι ὢν II, 10.
ἡττημένος III, 69.
πρὸ ὥρας πεπαινόμενος καρπὸς VII, 152.
εἰς ὥρας ἐξ ὡρῶν περιελθόντος τοῦ θεοῦ I, 54.
ὡρατάριχος VII, 27.
ὠργιασμένος I, 36.
ὡρισμένα πρυτανεῖα VIII, 38.
ὡρισμένη ἡμέρα IX, 9.
εἰς ὡρισμένην ἡμέραν I, 67.
ὡρισμένον χωρίον IX, 9.
ὥρισται V, 166.
Ὠρίων IV, 159.
ὡρμισάμεθα ἐπ' ἀγκυρῶν I, 103.
ὡρολόγιον IX, 46.
ὠρχοῦντο κατὰ πλῆθος IV, 101.
ὠρυγὴ V, 86.
ὠρυγμὸς ib.
ὠρύεσθαι V, 86. 88.
ὠρυόμενος V, 86.
ὡρῶν εὖ ἧκον χωρίον V, 108. S.
κρᾶσις VI, 178.
ἐξ ὡρῶν εἰς ὥρας περιελθόντος τοῦ θεοῦ I, 54.
ὦσαι ἐπὶ κεφαλὴν II, 42.
κατὰ κρημνοῦ VIII, 70.
εἰς τράχηλον II, 135.
ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος IX, 152. 153. S.
περὶ τοῖς ὠσὶ κοσμήματα V, 97.
ὡσιωμένον προσιέναι θεοῖς I, 25.
ὡσιωμένως προσιόντες I, 32.
ὥς τινας καταφυγόντες VIII, 50.
ὠσχοφορικὰ IV, 53.
ὦτα II, 81.
βασιλέως ἐκαλοῦντό τινες II, 84.
βραχέα I, 190.
τὰ ὦτα δασεῖαι κύνες V, 62.
διαθρυλλῶν λαλιᾷ VI, 119. S.
διατεθρύλληκέ μου II, 83.
ἐπιλαβεῖν ib.
ὦτα καρδίας II, 218.
ἐπὶ ὦτα καθεύδειν ἀμφότερα II, 84.
τὰ ὦτα κατεαγέναι II, 83.
κατέακται τῷ παρασίτῳ IV, 148.
κατεᾶχθαι IV, 185.
κυψελίδος ἔμπλεα εἶναι ib. pl.
ὠτακουστεῖν II, 84.
ὠταλγία IV, 185.
ὦτα μεγάλα I, 191.
παρακαταβάλλων λαγὼς V, 71.
πεφράχθαι II, 83.
ὑψηλὰ V, 69.
ὠτειλὴ IV, 189.
ὠτογλαφὶς X, 149.
ὠτογλυφὶς II, 83. IV, 181.
ὠτοκαταξίας IV, 144.
ὠτοκάταξις II, 83.
(ὠτὸς) μέρη II, 86.
μέχρι τῶν ὤτων θέλγων VI, 149.
ἡ τῶν ὤτων ὀπὴ II, 85. pl.
ὠφέλεια V, 136. S.
ὠφελεῖσθαι V, 135.
ὠφέλημα ib. S.
ὠφέλιμον V, 136. S.
ὠφέλιμος ῥήτωρ IV, 34.
ὠφελίμως V, 131.
ὠχρὰ ἡ κατάκομος IV, 140.
ὠχρίασις IV, 187.
ὠχροὶ I, 247.
ὠχρὸς IV, 187.
ὁ νανίσκος IV, 135. 137.
ὠχυρωμένον τεῖχος I, 170.

Τ Ε Λ Ο Σ.

VOCES quas improbavit POLLUX,

ex quibus *Poëticæ* notantur litera p. *Comicæ*, c. *Tragicæ*, t.

A.

Ἀγίνειος II, 88. t.
ἀγριώτης IX, 17. p.
ἀγχίαλος ib. p.
ἀγχιτέρμονες VI, 113.
ἀγχώμαλον V, 157.
ἀγωνοθέτις III, 141.
ἀδίαντον ἄνθος I, 229. p.
ἀηθεῖν V, 145.
ἀήθης ib.
ἀηθεύειν ib.
ἀθεαμόνως IV, 10.
ἀθεαμοσύνη IV, 9.
ἀθληταὶ Διονυσιακῆς ἀγωνίας III, 144.
αἰσχρολόγως VIII, 81.
ἄκοιτις II, 221. p.
ἀκουστὴς II, 82.
ἀκρατοκώθωνες VI, 25.
ἀκριβάζω V, 152.
ἀκρομανὴς VI, 125.
ἀλείπτης VII, 17. vid. III, 154.
ἀλείπτρια VII, 17. c.
ἀλειτουργία VII, 156.
ἀλογιστία IV, 14.
ἀμάραντον I, 229. p.
ἀμβλυωπὸς II, 51. p.
ἀμείλικτος V, 139. p.
ἀμνάμονες, pro poſteris III, 19. p.
ἀμφίπολος III, 78.
ἀναισχύντημα VI, 183.
ἀνατειχίζειν I, 114.
ἀνδριότης III, 120.
ἀνειλείθυια III, 15. p.
ἀνοησία IV, 9.
ἄνοικτος VIII, 12. t.
ἀντίπαλοι I, 150.
ἀντίῤῥησις V, 153.
ἀντιχειρία II, 148.
ἀοκνία III, 120.
ἀπαθηναῖοι III, 58.
ἀπανθρωπεύεσθαι II, 5.
ἀπεχθήμων VIII, 153.
ἀποδεδειλιακότως V, 123.
ἀποκήρυκτος IV, 93.
ἀπολῖται III, 58.
ἀπολῦσαι, abſolvere VIII, 9.
ἀπομύττειν, τὸ ἐπὶ κέρδει ἐξαπατᾷν II, 78. c.
ἀπονενοῆσθαι II, 229.
ἀποχειροβίωτος VII, 7.
ἀπροβουλία VI, 144.
ἀπφάριον III, 74.
ἡ ἀπφία ib.
ἀργύρια Att. III, 86.
ἀργυροκοπιστῆρες λόγων VII, 103.
ἀρὴν VII, 184. p.
ἀρίδηλον VI, 206. p.
ἀρίδακρυς II, 63. p.
ἀρπεδόνην τε λύσιν ἱστοῦ VII, 31. t.
ἄσκη III, 154.
ἀσοφία IV, 13.
ἀστεμφὴς VI, 125.
αὐθιγενὴς III, 51.
αὐτοσχεδίασμα VI, 142.
αὐτοχειρίσαντες II, 154.
αὐχήτης IX, 146.
ἀφᾶσθαι II, 155. p.
ἀφέταιροι III, 58.
ἀφόρητα ἄστρα IV, 156.
ἀφραίνειν IV, 15. p.
ἄψυχος, ὁ δειλὸς III, 136.

B.

Βαρυθύμως III, 99.
βατάνιον X, 108.
βίμβιξ III, 112.
βλάσφημος V, 118.
βλεπιδαίμων I, 21. c.
βοτρύδια V, 97. c. ib. plura.

Γ.

Γαμηθῆναι III, 45.
γέλασμα θαλάττης VI, 201. p.
γέλγη III, 127. c.
γελοιάζειν IX, 148.
γελωτοποιικῶς IX, 149.
γελωτοποιεῖν pro irridere IX, 148.
γλοιάζειν ib.
γλυκύφωνος II, 113.
γλωσσογάστορες II, 108.
γομφίον III, 100. p.
γυναικοφίλης VI, 168.

Δ.

Δάτησις VIII, 136.
δειλῶς V, 123.
δεινοπάθεια VI, 102.
δεῖραι, τὸ μαστιγῶσαι III, 79.
δέπας VI, 95. p.
δεσπότειρα III, 73.
δεσπότις ib.
δήλως VI, 207.
δημάγροικος VI, 125. c.
διάβολος V, 118.
διαιρετὰ χρήματα VIII, 134.
διάλεξις, ἐπὶ ἀφροδισίων V, 93.
διαμερισμὸς VIII, 136.
διαπολέμησις IX, 142.
διάφανον II, 113.
Διὸς βάλανοι I, 233. p.
διχογνώμων VIII, 153.
διχονοεῖν II, 228.
δόκησις V, 126.
δόλωσις IV, 150.
δουλίς III, 74.
δράμημα VI, 183.
δρυμάττειν V, 93. c.
δυσπρόσρητος V, 138.
δυσχεράσματα III, 133.
δύτης VII, 137.

E.

Ἐγκλαστρίδια V, 97. c.
ἐγκοιμήτωρ X, 123.
ἔθειραι II, 22. p.
εἰδήμων V, 144. IX, 151.
εἰδότως V, 144.
εἰλίονες III, 32. p.
ἐκίρνα VI, 24. p.
ἐκλάλησις V, 147.
ἐκλελεγμένως VI, 208.
ἐκτένεια III, 119.
ἐλευθεροπρέπεια ib.
ἐλεύσομαι V, 155. p.
ἔλιγγες II, 67.
ἕλικες II, 22.
ἐλλέβορον acc. in mundo muliebri V, 101. c.
ἐμπειροπόλεμοι ἄνδρες I, 156.
ἐνδάπιος III, 51. p.
ἐνδικαστὴς I, 55.
ἐνδομενία X, 12.
ἐνδύσω VII, 43. p.
ἐνοσίχθων I, 24. p.
ἐννοσίγαιος ib. p.
ἐξηγητικῶς IV, 42.
ἐξοινία, VI, 21.
ἐξοίνως ib.
ἐπαρίστερος II, 160.
ἐπενδύτης VII, 45.
ἐπιβόημα VI, 208. IX, 123.
ἐπιγενὴς III, 51.
ἐπιδεὴς V, 133.
ἐπιθάνατον V, 132.
ἐπικράτησις IX, 142.
ἐπικηρυσθῆναι I, 16.
ἐπιπνοεῖν II, 228.
ἐπισκοπία VI, 205.
ἐπίφθορον V, 132.
ἐπίχαρμα III, 101.
ἐπίχαρτος ib.
ἐριαύχενες II, 136. p.
ἐσκιατροφημένως VI, 185.
ἑταιριζόμενος VI, 188.
εὐεντεύκτως V, 139.
εὐοδμία II, 75.
εὐπάρυφος VII, 46. c.
εὐπηνὴς VII, 43.
εὐποιητικὸς V, 140.
εὐποιΐα ib.
εὔπολις IX, 27.
εὐπροσόδως V, 139.
εὐπρόσρητος V, 138.
εὐπώγων II, 88.
εὔσημα (γράμματα) V, 150.
εὐσταλὴς VII, 43. p.
εὐστομία pro laudatione V, 117.
εὐτολμία III, 135.
εὔχορτα πεδία VII, 184. p.
ἐφιδρεύειν, equo inſidere I, 209.
ἐχθαίρω V, 115. p.

Z.

Ζημιώδης VIII, 147.
ζυγώθρισον τὴν θύραν X, 26. c.

H.

Ἦδεν, raro occurrit III, 98.
ἡνίοχος τῆς νεὼς I, 98.

Θ.

Θακεῖν III, 90.
θανατήσιμον V, 132.
θέλησις V, 165.
θεοποιΐα I, 13.
θεοστυγὴς ἀνὴρ I, 21. t.

θεραπουσία III, 75.
θερμαίνεσθαι VI, 185. c.
θεσπιωδῆσαι I, 17. dithyr.
θορυβώδης VIII, 153.
θρασύστομος II, 113.
θρατύφωνος ib.
θυηπόλος I, 14. p.

I.

Ἰάσιμα φάρμακα V, 132.
ἰατήρια φάρμακα ib.
ἴδμων V, 144.
ἱεροσαλπιγκτὴς, potius ἱερὸς σαλπιγκτὴς IV, 87.
ἰλαδὸν IX, 144. p.
ἴλλει II, 54.
ἴλλος II, 52. p.
ἰλλώπτειν ib. c.
ἱμείρω V, 165. p.
ἶνις III, 19.
ἰσοθάνατον VI, 174.
ἰσοστασίως VIII, 11.
ἰστιοκώπῃ πλεῖν I, 103.

K.

Καθάρειος VI, 27.
κακολόγως VIII, 81.
καλλιλογία pro laudatione V, 117.
ἐν κασαυρίοις ζῆν VI, 118. p.
καταγωνισμὸς IX, 142.
καταδούλωσις ib.
καταδήλως VI, 207.
κατακράτησις IX, 142.
καταμαθητικὸς IX, 152.
καταμανθάνων ib.
κατανοητικὸς IV, 7.
καταπολέμησις IX, 142.
καταφαγὰς VI, 39.
καταχήνη II, 97.
κατεγχειρασμὸς VIII, 148.
κατωκάρα κριμᾶται II, 41. c.
κεκηρυγμένως VI, 208.
κέλωρ III, 19. p.
κερνάναι VI, 24. p.
κερνὰς ib. p.
κιχλιδιᾶν VI, 185.
κλαυσείσθαι II, 64.
κοπτὴ ἰσχὰς I, 242. c.
κοράσιον II, 17.
κορίδιον ib.
κορικὸς ib.
κοσύμβη II, 30.
κοττὶς II, 29. Doricum.
κραιπαλᾷν II, 41. c.
κρίκη I, 94. p.
κρονόληρος (γέρων) II, 16. c.
κτίζων IX, 6.
κτίστης ib.
κυμινοπρίστης III, 112.
κύπελλον VI, 95. p.
κυβιστία V, 96.
κωδεία II, 38.
κώκυμα VI, 183.
κῶμα ib.

Λ.

Λακκόπρωκτος VI, 127.
λάτρις III, 78.
λεπτολόγος II, 123. c.
λευργὸς III, 134.
λευκόϊον I, 229. p.
ληκεῖν V, 92. c.
λῆρον pro ornatus genere V, 101.
λιγυρόπνουν IV, 72.
λογγάζειν IX, 136.
λοίδορος V, 118.
λοιδόρως VIII, 81.
λουτῆρις VII, 162. c.
λύσια φάρμακα V, 132.
λυσιτέλεια V, 136.
λῶπος VII, 42. p.

M.

Μακκοᾶν γέρων II, 16. c.
μαχαίρια IV, 182. c.
μέθυσος VI, 25.
μελλονύμφη III, 45.
μερίσασθαι VIII, 135.
μεσουρανεῖν de Sole IV, 157.
μεταδίωξις V, 165.
μέταλλα χαλκεῖα VII, 98.
μετοπωρίσαι I, 62.
μετριοπότης VI, 20.
μικρογνωμοσύνη IV, 13.
μικροφρόνως IV, 15.
μισητὸς VI, 189. c.
μοιμυλλᾶν II, 90. c.
μοιμύλλειν ib. c.
μορφῶσαι θεὸν I, 13.
μοῦσα τεκτόναρχος VII, 117.
μυλὼν I, 80.
μυριαγωγὸς ναῦς I, 82.
μωρῶς V, 121.

N.

Νακοτίλτης VII, 28.
ναυβάται I, 95. vid. VII, 131. t.
νέννος III, 16.
νεόφυτον I, 23.
τῆς νεὼς ἡνίοχος I, 98. p.
νοήμων IV, 11.
νόησις V, 126.
νόμισις ib.
νοσακερὸν III, 105.
νοσωδῶς ib.
νουθετισμὸς IX, 139.
νωγαλίσματα VI, 62. p.
νωδογέρων II, 16. c.
νωτίσαι II, 179. p.

Ξ.

Ξένισις VI, 7.
ξενόφωνος II, 113.

O.

Ὀβελισκολύχνιον VI, 103. X, 117.
ὀδμὴ II, 75. p.
ὀθνεῖος III, 54. p.
οἰκέτης pro quocunque domeſtico III, 82. p.
οἰκέτις περιστερὰ ib. p.
οἰκοδέγμων VI, 11. t.
οἰκοδέσποινα X, 21.
οἰκοδεσπότης X, 21.
οἰνίζεσθαι VI, 22. p.
οἰστῶς III, 131.
ὀκτάπους II, 195.
ὀλιγοφρόνως IV, 15.
ὁμαίμων III, 22. p.
ὁμαιχμία I, 153. IV, 30.
ὁμηλικία III, 62. p.
ὁμοιρικὸς VI, 156.
ὁμοιώτης ib.
ὁμόλογος VI, 156.
ὀνησιφόρον V, 136.
ὀρκοτόμοι I, 39.
ὄρπηκες I, 235. p.

Π.

Παγκληρία X, 12. t.
παλίμπηγα VI, 164. c.
παλίνορσος ib. p.
παλίντονον ib.
παλιντράπελος ib.
παππάζειν III, 16.
παππιππαπαπος III, 18.
παραβοῶν γέρων II, 16. c.
παράκομοι II, 33. c.
παράκρουσις IX, 134. vid. IV, 50.
παρακρουσχοίνικος IV, 169. c.
παρεμβολὴ IX, 15.
παρομοίως IX, 131.
πασσυδὶ IX, 143.
πατροφόντης III, 13. p.
πεμπόβολα I, 33. p.
περιστέρια V, 101. c.
πηοὶ III, 30. p.
πλάστρα V, 97.
πλησιασμὸς, ἐπὶ ἀφροδισίων V, 93.
πλούταξ III, 109.
πνικίτης (θέρμος) VIII, 133. c.
ποδοχῶν I, 98.
πολιστὴς IX, 6.
πολλαγόρασος VI, 15.
πολλῶς IV, 23.
πολυλόγως IV, 24.
πολυσιτία I, 51.
πομφόλυγες pro ornatu mulicbri V, 101. c.
πονηρῶς IV, 14.
ποτίκρανον II, 42. VI, 9. c.
ποτνίασις VI, 202.
πραότερα φθέγματα II, 118.
πρεσώπια II, 53. t.
προύνικοι VII, 132. c.
πρωθήβης II, 9. p.
πτάκις III, 136.
πτερνίδες II, 197. c.
πώγωνες, αἱ ἀκίδες II, 88. p.
πωγωνίας ib. p.
πώλης VII, 8. c.

P.

Ῥάκη VII, 42.
ῥιγηλῶς V, 111.
ῥίσκοι X, 137.
ῥύδην VI, 144. 175.

Σ.

Σακκίον VII, 191. c.
σαμάκια V, 101. c.
σιγηλῶς VI, 209.
σιλλαίνειν IX, 148.
σίλλυβα VII, 64. p.
σισάριον V, 101. c.
σισύμβριον ib. c.
σκατοφάγος VI, 40.
σκελὶς II, 193.
σκορδοῦν V, 93. c.
σμήριγγες II, 22. p.
σοφιστεία IV, 50.
σοφιστεύειν IV, 17.
σοφιστεύων IV, 41.
σοφιστία IV, 42.
σπλεκοῦν V, 93. c.

σταθμοῦχος x, 20. 21.
στασιάδης VIII, 153.
στλιγγιδολήκυθος III, 154.
στραβὸς II, 51.
στραβῶνες II, 51. c.
στραγγία IX. 137.
στραμβολοκιμᾶν II, 23.
στρεψοδικεῖν VIII, 26. c.
στρέφις VI, 130.
στυφοκόμποι VII, 136. c.
συγγενὶς III, 30.
συγκηδεστὴς VI, 159. c.
συλλυπεῖσθαι V, 129.
συμπολίτης III, 51.
σύμφωνες II, 113.
σύνοικιμοι III, 23.
συναλλαγὴ V, 143.
σύνδεσις VIII, 152.
σώματα, pro ſervis III, 78.

Τ.

Ταπείνωσις IV, 50.
ταραχώδης VIII, 153.
τεκμαρτικὸς IX, 152.
τεκτόναρχος μοῦσα VII, 117.
τευτάζειν IX, 137.
τηγανισμοὶ X, 98.
τηλύγετος υἱὸς III, 20. p.
τρικόλλυβον IX, 72. p.
τριπέρυσιν VI, 165.
τριψημερεῖν I, 43.
τυρεύειν VI, 130.

Υ.

Ὑπογαστρίζειν II, 168. c.
ὑπερηφανεῖν IX, 146.
ὑπέρθεσις IX, 137.
ὑπερορατικὸς IX, 147.
ὑπερφρόνως ib.
ὑπόγειος θάλασσα I, 115.
ὑφηγητικὸς IV, 42.
ὑψηλοφρόνως IX, 147.

Φ.

Φαγίτωρες IV, 42. c.
φιλιωθῆναι I, 154.
φιλοδωρία V, 140.
φιλοθεότης I, 21.
φιλοποιία III, 12.
φιλόστροφος VI, 168. p.
φίτροι VII, 109. p.
φλᾷν V, 93. c.
φλαυρότης IV, 12.
φλύαξ IX, 149.
φόβαι II, 22. p.
φορητῶς III, 131.
φόρτακις VII, 132. c.
φοράδην VI, 175.
φωλεὸς pro Schola IV, 19. p.

Χ.

Χαλκεῖα μέταλλα VII, 98. plura.
χαλκῖτις γῆ VII, 98.
χαλκόστομος II, 102. p.
χειροβάνανσος VII, 7.
χειροβοσκὸς ib.
χειρογάστορες I, 50. VII, 7.
χειρουργὸς II, 148.
χειρώνακτες I, 50. VII, 7.
χελύναι II, 89.
χλεύαξ IX, 149.
χλεύη VIII, 78.
χλιδανῶς VI, 185.
χνοάζειν II, 88.

ΤΕΛΟΣ.

AUCTORUM A JULIO POLLUCE in Onomaſtico laudatorum INDEX.

A.

Achæus ἐν Ἴριδι x, 157.
Æſchines II, 82. 126. VI, 20. 37. VIII, 72. IX, 42.
Æſchines Rhetor II, 196. III, 35. 146. 147. 148. VII, 37.
κατὰ Κτησιφῶντος VII, 202. x, 10.
Τιμάρχου κατηγορῶν VII, 34.
Æſchines Socraticus II, 56. 84. VII, 150.
ἐν Ἀξιόχῳ VII, 135.
Γίνωσι VII, 103.
Æſchylus II, 100. 125. 196. V, 47. VI, 23. 40. 46. 80. 161. VII, 40. 51. 60. 61. 78. 167. 177. IX, 156. x, 44. 46. 132. 180.
ἐν Ἀγαμέμνονι IV, 110.
ἐν Δικτυουργικοῖς VII, 35.
ejus Εὐμενίδες IV, 110.
ἐν Θαλαμοποιοῖς VII, 122.
ἐν Κερκύονι x, 175.
ἐν Κήρυξι IX, 136.
ἐν Κήρυξι Σατυρικοῖς x, 186.
ἐν Ξαντρίαις x, 117.
ejus Προμηθεὺς πυρκαεὺς IX, 156. x, 64.
ἐν Σισύφῳ x, 20. 77.
ἐν Φοινίσσαις VII, 91.
ἐν Φρυξὶν ἢ λύτροις VII, 131.
ἐν τοῖς Ψυχαγωγοῖς x, 10.
Ψυχοστασία IV, 130. vid. not.
Agias Comicus III, 36.
Aglolthenes IX, 83.
Alcæus II, 175. VI, 107.
ἐν Γανυμήδει VII, 23.
ἐν Ἐνδυμίωνι IX, 53
ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ μελῶν IV, 169.
ἐν δευτέρῳ μελῶν x, 113.
ἐν Πασιφάῃ x, 11.
Alexis II, 14. 23. 64. 112. 149. III, 42. IV, 182. VI, 35. 38. 45. 104. 168. VII, 35. 113. 161. x, 111.
Ejus Ἀμφωτὶς VII, 20. x, 175.
ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ x, 107. 108.
ἐν Βωμῷ VII, 72.
ἐν Γυναικοκρατείᾳ IX, 44.
ἐν Διδύμοις IX, 153.
ἐν Δρωπίδῃ x, 120.
ejus Ἐκπωματοποιὸς VII, 190.
ἐν Καλασίριδι x, 18.
ἐν Κανηφόροις VII, 166.
ἐν Λέβητι VI, 65.
ἐν Λευκάδι x, 144.
ἐν Λημνίᾳ x, 100.
ἐν Ποιητρίᾳ IX, 153.
ἐν τῷ Σπονδοφορικῷ x, 111.
ejuſdem Σώρακος x, 130.
ἐν Ταραντίνοις x, 21.
Amipſias II, 200. III, 48.
ἐν Κοννῷ x, 171.
ἐν Μοιχοῖς VII, 100.
ἐν τῇ Σαπφοῖ IX, 138.
ἐν Σφενδόνῃ IX, 96. x, 144.
Amphis, ejus δρᾶμα Ἀλείπτρια VII, 17.
ἐν Ἀλκμαίωνι x, 170.
ἐν Ἀμπελουργῷ VII, 170. IX, 88.
ejus Κονιάτης VII, 125.
ἐν Κυβευταῖς VII, 203.
Anacreon II, 103. III, 49. IV, 61. V, 76. 96. VI, 22. 23. 107. VII, 172. 177. x, 70. Ἴων καὶ ποιητὴς ἀνὴρ III, 98.
Ἀναγραφὴ τῶν ἐν Ἀκροπόλει ἀναθημάτων ἐπ' Ἀλκιβιάδου ἄρχοντος x, 126.
Anaxandrides II, 166. V, 16. VI, 43. 161.
ἐν Ἀγχίσῃ IX, 59.
ἐν Ζωγράφοις ἢ Γεωγράφοις x, 59.
ἐν Κιθαριστρίᾳ x, 172.
Anaxilas (& Anaxilaus II, 34.) II, 27. 29. VII, 53, (Anaxilas Rheginus V, 75.)
ἐν Βοτρυδίωνι x, 190.
ἐν Γλαύκῳ IX, 29.
ἐν Λουτροποιῷ VII, 167. x, 46.
Anaxippus ἐν Κιθαρῳδῷ x, 94.
Andocides II, 58.
Androtion VII, 121.
Anthippus Muſicus IV, 78.
Antilcon II, 151.
Antimachus Poëta II, 178.
Antiochus VI, 99.
Antiphanes V, 98. VII, 52. 199. IX, 99.
ἐν Ἀγροίκῳ VI, 54.
ἐν Ἀθάμαντι x, 62.
ἐν Ἁλιευομένῃ IX, 29.
ἐν Ἀποκαρτεροῦντι x, 138.
ἐν Αὑτοῦ ἐρῶντι x, 152.
ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς x, 84.
ἐν Βοιωτίᾳ x, 88.
ἐν Βομβυλίῳ x, 179.
ἐν Βουσίριδι x, 65.
ἐν Βυζαντίῳ VII, 170.
ἐν Εὐθυδίκῳ x, 107.
ἐν Κοροπλάθῳ x, 103.
ἐν Κυβευταῖς x, 137.
ἐν Κύκλωπι IX, 88.
ἐν Λευκάδι VI, 66.
ἐν Μελεάγρῳ x, 73.
ἐν Μηδείᾳ VII, 57.
ἐν Μίδωνι x, 152.
ἐν τῷ Μύλωνι VII, 211.
ἐν Μίστιδι x, 67.
ἐν Ὀβρίμῳ x, 21.
ἐν Ὀρφεῖ x, 172.
Παρασίτῳ x, 106.

ἐν Σαπφοῖ VII, 211.
ἐν τοῖς Σκύθαις VII, 59.
ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις X, 168.
ἐν Στρατιώτῃ IX, 48.
ἐν Τραυματίᾳ IV, 183. X, 46.
ἐν Φάωνι VII, 192. X, 40.
ἐν Φιλίσκῳ X, 176.

Antiphon I, 34. 98. II, 7. 13. 41. 57. 58. 76. 109. 119. 120. 123. 128. 129. 196. 214. 223. 224. 228. 230. III, 63. 113. 138. IV, 9. 47. 164. 176. V, 141. 145. VI, 163. 169. 183. 196. VII, 169. 189. VIII, 21. 24. 68. 103. IX, 13. 26. 53. (ἐν τοῖς περὶ Ἀληθείας VI, 143. vid. not.)

Antiſthenes V, 65.
ἐν Προτρεπτικῷ VI, 98. X, 68.

Anyte Tegeatis, ejus epigramma V, 48.

Apollodorus Caryſtius ἐν Ἀμφιαράῳ X, 161.
Ἀντευεργετοῦντι X, 138.
ἐν Διαβόλῳ X, 154.
ἐν τῇ Ἐνίᾳ X, 152.

Apollodorus Gelous ejus Γραμματιδιοποιὸς IV, 19. VII, 190. X, 93.
ἐν Ψευδαίαντι X, 138.

Araros VI, 43.
ἐν Καινεῖ VII, 65.

Aratus ἐν τοῖς Ἰατρικοῖς II, 38.

Archilochus I, 232. II, 27. 34. 193. VI, 80. 187. VII, 41. X, 27. 135. 160. vid. X, 141.

Archippus III, 54. 154. VI, 174. VII, 148.
ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι IX, 72. X, 169.
ἐν Ἰχθύσι VII, 16. 28. X, 29.
ἐν Πλούτῳ VII, 63. X, 136.
ἐν Ῥίνωνι II, 183. VII, 199. X, 177.

Ariſteas ἐν Ὀρφεῖ IX, 43.

Ariſtogiton ὁ ῥήτωρ X, 111.

Ariſtomenes VI, 167.
ἐν Γόησι VII, 211.
ἐν Διονύσῳ ἀσκητῇ III, 150.

Ariſtophanes I, 13. 79. 83. II, 5. 6. 13. 18. 20. 28. 32. 34. 39. 41. 42. 56. 57. 59. 65. 67. 75. 76. 79. 89. 94. 100. 108. 109. 111. 125. 150. 154. 160. 180. 189. 199. 212. 228. 231. 233. III, 25. 42. 48. 70. 92. 140. 146. 153. IV, 18. 63. 64. 67. 106. 115. 121. 163. 172. 181. 182. 187. 188. V, 91. 96. VI, 9. 11. 12. 14. 19. 20. 24. 33. 41. 43. 47. 49. 56. 60. 62. 65. 79. 80. 86. 91. 99. 100. 110. 125. 151. 158. 160. 161. 163. 165. 167. VII, 7. 22. 26. 28. 29. 32. 34. 37. 39. 40. 49. 60. 64. 67. 70. 93. 99. 100. 108. 138. 139. 141. 143. 144. 148. 150. 161. 162. 166. 170. 177. 187. 190. 194. 195. 196. 200. 210. VIII, 28. IX, 25. 52. 153. 154. 161. 162. X, 27. 60. 63. 75. 135. 153. 167. 187.
ἐν Ἀγωνισταῖς VII, 168.
ἐν Αἰολοσίκωνι I, 79. IX, 63. 89. X, 24. 25. 104. 116. 118.
ἐν Ἀκεστρίαις IV, 125.
ἐν Ἀμφιαράῳ II, 176. VII, 164. 181. X, 40. 92. 180.
ἐν Ἀναγύρῳ VII, 164. IX, 64. 72. X, 54. 55. 56. 76. 114.
Ἀσκληπιὸς non eſt Comœdia Ariſtophanis, ut Seberus cum Interprete videtur accepiſſe, ſed Plutus ibi dicitur ἐν Ἀσκληπιοῦ viſum recepiſſe. II, 59.
ἐν Ἀχαρνεῦσι VII, 24. 164. X, 35. 68. 71. 72. 91. 92. 94. 95. 110. 111. 116. 121. 136. 164. 168.
ἐν Βαβυλωνίοις IV, 186. IX, 28. X, 38. 85. 152. 173.
ἐν Βατράχοις VII, 83. 175. IX, 64. 90. X, 14. 17. 38. 48. 120. 148.
ἐν Γεωργοῖς VII, 201. IX, 69. X, 69.
ἐν τῷ Γήρᾳ IV, 180. VI, 69. VII, 125. IX, 39. X, 61. 74. 104. 173.
ἐν Γηρυτάδῃ IV, 181. VI, 111. VII, 7. 117. 149. 176. 181. X, 59. 75. 91. 92. 160. 169. 170.
ἐν Γλαύκῳ III, 43.
ἐν Δαιδάλῳ VII, 100. 117.
ἐν Δαιταλεῦσι VII, 153. 168. 176. 181. IX, 88. X, 32. 93. 109. 119. 158. 172.
ἐν Δαναΐσι VII, 199. X, 26. 39. 127. 130.
ἐν Διοναυάγῳ X, 33.
ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ IX, 36. 53. X, 79. 171. 185. (ſed VII, 24. ἢ Κενταύροις eſt.)
ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ X, 119. 166. 185.
ἐν Εἰρήνῃ X, 102. 188.
ἐν Ἐκκλησιαζούσαις IX, 58. 92. X, 12. 31. 80.
ἐν Ἥρωσιν VII, 15. 16. 21. 133. 167. X, 61. 78. 112. 173.
ἐν Θεσμοφοριαζούσαις IV, 19. 100. VII, 66. 95. IX, 36. 69. 131. X, 58. 137. 140. 152.
ἐν Ἱππεῦσιν II, 175. IX, 154. X, 96. 104.
ἐν Κωκάλῳ VII, 162.
ἐν Λημνίαις VII, 139. 152. 166. IX, 126. X, 25.
ἐν Λυσιστράτῃ VII, 113. IX, 36. X, 32. 37. 59. 159.
ἐν ταῖς Νεφέλαις IX, 136. X, 47. 113. 156. 168.
ἐν Νήσοις VI, 45. 104. (dubium an ipſius Ariſtophanis ſit IX, 89.) X, 47.
ἐν Ὁλκάσι IX, 60. X, 73. 84. 102. 144. 159. 172. 173.
ἐν Ὄρνισι X. 36. 86. 171.
ἐν Πελαργοῖς VII, 105. X, 174.
ἐν Πλούτῳ VII, 71. 115. IX, 102. 139. X. 48. 103. 155.
ἐν Πολυΐδῳ IX, 31. 130. X, 45.
ἐν Προαγῶνι X, 44.
ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις VII, 157. 202. X, 28. 67. 106. 114. 144. 147. 172.
ἐν Σφηξὶ II, 199. VII, 59. 105. 176. 181. IX, 89. X, 22. 102. 182. 183.
ἐν Ταγηνισταῖς VII, 149. X, 47. 88. 93. 98. 101. 119. 151. 173.
ἐν Τελμισσεῦσιν VI, 83. X, 72. 80. 82.
ἐν Τριφάλητι IX, 90. X, 121. 151. 162.
ἐν Φοινίσσαις VII, 199. X, 17. 119. 155.
ἐν Ὥραις VII, 13. 187. 160.

Ariſtophon ἐν Διδύμοις ἢ Πυραύλῳ IX, 70.

Ariſtoteles I, 213. II, 68. 86. 93. 94. 95. 99. 135. 144. 220. III, 17. IV, 56. V, 38. 40. 52. 68. 75. VI, 16. 31. VIII, 63. IX, 62. 87.
ἐν τοῖς περὶ ζώων VI, 54.
περὶ ζώων ἱστορίας ἐν τῷ ὀγδόῳ X, 184.
περὶ ζώων ἐν τῷ τρίτῳ X, 139.
ἐν Κυρήνῃ IX, 62.
ἐν Πολιτείᾳ Ἀκραγαντίνων IV, 174. IX, 80.
Ἀργείων X, 179.
Ἱμεραίων IV, 174.
Ὀρχομενίων X, 165.
Σικυωνίων IX, 77.
Ταραντίνων IX, 80.

Ariſtoteles aut Theophraſtus ἐν τῷ περὶ μετάλλων VII, 99.

Ariſtoteles & Theophraſtus ἐν Φυσικοῖς X, 170.

Arrianus, ejus verſus II, 180.

Axionicus ἐν Χαλκιδικῷ X, 122.

C.

Callias II, 101. 102. 186. II, 25. IV, 9.
ἐν Κύκλωψι VII, 105. 116.
ἐν Πεδήταις VII, 113.

Callimachus v, 96. ix, 72. x, 153. 156.
Calliſthenes ἐν Ἀποφθέγμασι ix, 93.
Calliſtus Comicus ii, 112.
Cantharus iv, 61.
Cebes iii, 95.
Cephiſodorus iv, 173. x, 126.
ἐν Τροφωνίῳ vii, 40. 87.
ἐν Ὑΐ x, 110.
Cercidas iii, 27.
Chionides ἐν Ἥρωσι x, 43.
Clearchus ii, 185. Solenſis Ariſtotelis diſcipulus ii, 146. vid. 164.
Cleon ἐν δευτέρῳ μελῶν x, 113.
Clonas, ejus νόμος αὐλητικὸς iv, 79.
Columnæ Atticæ x, 97.
Comici v, 97. 101. & alibi.
Recentiores vi, 18.
Siculi iv, 173.
Comœdia Media vii, 162.
Nova iii, 74. vi, 90.
Vetus vii, 190.
Coricus & Eraſtus eorum ad Platonem Epiſt. x, 150.
Craterus ὁ τὰ ψηφίσματα συνάγων viii, 126.
Crates iv, 183. vi, 79. 161. viii, 26.
ἐν Γείτοσι vii, 179. 204. x, 118.
ἐν Ἑορταῖς vii, 92.
ἐν Ἥρωσι iii, 155. x, 90. 175.
ἐν Θηρίοις vi, 53.
ἐν Λαμίᾳ ix, 62.
ἐν Παιδιαῖς ix, 114.
(ἐν Παρακαταθήκῃ iv, 173. vid. not.)
ἐν Σαμίοις vii, 63.
ἐν Τόλμαις ix, 53. x, 54.
Cratinus ii, 7. 10. 17. 28. 43. 49. 78. 124 153. 188. iii, 14. 64. 75. 80. 92. 106. iv, 184. v, 68. vi, 12. 21. 23. 26. 61. 65. 81. 86. 161. 163. vii, 28. 31. 37. 39. 41. 88. 107 142. 161. 179. viii, 31. ix, 98. x, 64. 143. 186.
ἐν Βουσίριδι x, 82.
ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ vi, 48. vii, 28. 122. 159. 198. x, 25 34. 140.
ἐν Ἥρωσι x, 64.
ἐν Θρᾴτταις ix, 91. x, 67. 160.
ἐν Κλεοβουλίναις x, 105. Κλεοβουλίνη eſt vii, 41.
ἐν Μαλθακοῖς vi, 106. vii, 171. x, 50.
ἐν Νεμέσει x, 177. 186.
ἐν τοῖς Νόμοις vi, 68. vii, 86.
ἐν Ὀδυσσεῦσιν vi, 68. 69. x, 32.
ἐν Πανόπταις x, 16.
ἐν Πλούτῳ ii, 61.
ἐν Πυτίνῃ x, 58. 67. 70. 184.
ἐν Σεριφίοις vii, 69. Σερίφοις eſt x, 156.
ἐν Τροφωνίῳ vii, 103. x, 115.
ἐν Χείρωσι vi, 98. vii, 211. x, 186.
ἐν Ὥραις vi, 18. vii, 164. ix, 131. x, 40. 76.
Cratinus junior ἐν Ὀμφάλῃ vii, 58.
ἐν Ὑποβολιμαίῳ vii, 211.
Critias ii, 58. 148. 122. 196. iii, 116. iv, 63. 165. vi, 31. 38. 153. 194. 195. vii, 78. 91. 108. 154. 177. 179. 196. 197. viii, 25. ix, 17. 161.
ἐν Ἀταλάντῃ vii, 31.
ἐν ταῖς Πολιτείαις vii, 59.
Criton ἐν Αἰτωλοῖς ix, 15.
ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ x, 35.
Cteſias ii, 60. v, 41.

D.

Demades vii, 104.
Δημιόπρατα x, 23. 24. 36. 39. 46. 74. 79. 81. 84. 86. 89. 93. 103. 105. 108. 114. 130. 135. 137. 150. 157. 169. 170. 171. 182. Eorum ratio exponitur 96. 97.
Democritus Chius (Muſicus) iv, 65.
Demoſthenes i, 94. 161. ii, 14. 33. 54. 58. 59. 64. 111. 119. 121. 122. 124. 128. 129. 151. 200. 207. 234. iii, 28. 30. 58. 59. 61. 81. 83. 84. 89. 91. 125. 141. 143. iv, 19. 163. 166. 167. 171. v, 89. 134. vi, 8. 9. 37. 91. 101. 124. 130. 143. 153. 183. vii, 130. 159. 160. 161. 197. viii, 23. 26. 28. 30. 64. 69. 72. 83. 114. 134. 136. 137. 140. ix, 29. 52. 63. 92. 136. 138. 155. 157. x, 13. 16. 23. 192. συνάγχῃ εἰλημμένος vii, 104.
ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις πρὸς Ἀριστογείτονα x, 155.
ἐν τῷ Ἐρωτικῷ iii, 144. ubi dubitatur an Libellus illius ſit.
ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου vii, 118.
ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος x, 62.
ἐν τῷ κατὰ Μειδίου viii, 53.
(νόμον γράψας) viii, 100.
ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου vii, 191. ix, 39.
ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς προοιμίοις vi, 143.
ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον x, 71.
ἐν τῷ πρὸς Φορμίωνα περὶ δανείου ix, 45.
Dinarchus iii, 27. 81. iv, 165. 167. vi, 156. 159. 161. 164. 168. vii, 11. 183. viii, 24. 70. 72. 83. 121. 156. x, 15.
γεωφάνεια ὑπὲρ ὧν λέγει Δείν. vii, 99.
ἐν τῇ τῆς ἱερᾶς δοκιμασίᾳ vii, 69.
Dinolochus ἐν Ἀμαζόσιν x, 177.
ἐν Μηδείᾳ iv, 174.
Diocles iii, 42.
ἐν Βάκχαις x, 78.
ἐν Μελίτταις x, 99.
(Diodorus Thebanus iv, 80.)
Dion Tragicus vid. Ion.
Diphilus ἐν Ἀδελφοῖς x, 72.
ἐν Ἀπολιπούσῃ x, 12.
ἐν Ἑκάτῃ x, 72.
ἐν Ἐπιδικαζομένῳ x, 137.
ἐν Ἐπικλήρῳ x, 99.
ἐν Κιθαρῳδῷ x, 38. 62.
ἐν Μαινομένῳ x, 18.
ἐν Σικελικῷ ix, 81.
Draco viii, 42. 125.
ἐν τοῖς νόμοις ix, 61.

E.

Ecphantides ii, 127.
Empedocles ii, 223. 226.
Epæneti & aliorum ὀψοποιητικὰ συγγράμματα vi, 70.
Epicharmus ii, 141. iv, 56. vi, 35. 90. vii, 183. ix, 26.
ἐν Ἁρπαγαῖς ix, 26. 41. 42. 81.
ἐν Βουσίριδι ix, 45.
ἐν Ἐλπίδι x, 161.
ἐν Ἥβης γάμῳ x, 86.
ἐν Ναυαγῷ x, 134.
ἐν Νήσοις x, 62.
ἐν Ὀδυσσεῖ Αὐτομόλῳ ix, 41.
ἐν Πέρσαις ix, 92.
ἐν Πιθώνι x, 179.
ἐν Πύῤῥᾳ καὶ Προμηθεῖ x, 82.
ἐν Σκίρωνι x, 87.
ἐν Φιλοκλίνῃ x, 71.
ἐν Χύτραις ix, 79.
Epicrates ὁ κωμῳδιδάσκαλος iv, 121.
Epigenes ἐν Ποντικῷ vii, 29.
Epigramma de Anthemione viii, 131.
Hippamone v, 47.
Epiſtola Alexandri ad Matrem vi, 87.
Eraſti & Corici ad Platonem x, 150.
Lyſiæ vii, 131.
Olympiadis vii, 28.

Thea-

Theanus Pythagoræ conjugis ad Timaretam x, 21.
Eratoſthenes I, 145.
ἐν τῷ Ἑρμῇ VII, 90.
ἐν τοῖς περὶ Κωμῳδίας x, 60. 61.
ἐν τῷ Σκευογραφικῷ x, 1.
Eubulus II, 28. 96. III, 21. VI, 10. VII, 36. Vid. IX, 93.
ἐν Ἀγχίσῃ VI, 10. IX, 76.
ἐν Γλαύκῳ VI, 67.
ἐν Ἴωνι x, 106.
ἐν Κατακολλῶντι x, 107.
ἐν τοῖς Κυβευταῖς VII, 205.
ἐν Παμφίλῳ IX, 91.
ἐν Παρμενίσκῳ x, 98.
ἐν ταῖς Στεφανοπώλισι x, 120.
Euclides VI, 161.
Eudoxus ἐν Ναυκλήρου δράματι VII, 201.
Euii κύκλιοι IV, 79.
Eunicus ἐν Ἀντίδι x, 100.
Euphorion IV, 95.
Eupolis I, 111. II, 9. 28. 33. 89. 120. 124. 159. 233. III, 49. 70. 72. 77. 79. 109. 115. 130. IV, 57. 188. VI, 15. 18. 56. 65. 90. 92. 103. 159. VII, 22. 83. 169. 176. 179. VIII, 34. IX, 47. 49. x, 92. 159.
ἐν Αἰξὶν x, 102. 151.
(de Ἀλιεῦσι vid. not. x, 98.)
ἐν Αὐτολύκῳ IX, 30. x, 45. 47. 161.
ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ VII, 202.
ἐν Βάπταις VII, 123. x, 91.
ἐν Δήμοις VII, 123. 164. IX, 43. 58. 69.
ἐν Δυάδι IX, 27.
ἐν Εἵλωσι IX, 74. 146. x, 98.
ἐν Κόλαξι VII, 192. IX, 37. 59. 90. x, 10. 28. 39. 90. 97.
ἐν τῷ Μαρικᾷ x, 73.
ἐν Πόλεσι II, 77. VII, 13. 29. x, 192.
ἐν Ταξιάρχοις VII, 106. 168. IX, 58. 102. x, 17. 63. 136.
ἐν τοῖς Φίλοις VII, 133. x, 85.
ἐν Χρυσῷ γένει VII, 86. IX, 26. x, 63. 140.
Eupolis (Junior Anaxilâ) ἐν Διαιτῶντι VII, 168.
Euripides II, 14. 51. 109. 161. III, 5. 16. 58. 73. 82. IV, 141. VI, 156. VII, 31. 109. IX, 161. x, 27. συνῆρξε τοῖς τετταράκοντα προστᾶσιν Ἀθήνησι IX, 101.
ἐν Ἀλκμήνῃ x, 117.
ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ x, 111. 178.
ἐν Δαναΐσι IV, 111.
ἐν Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ x, 108. 145.
ἐν Ἡρακλείδαις III, 51.
ἐν Θησεῖ ib.
ἐν Ἴνοῖ VII, 178.
ἐν Ἰξίονι IX, 27.
ἐν Ἱππολύτῳ καλυπτομένῳ IX, 50.
ἐν Ὀρέστῃ VI, 187.
ἐν Παλαμήδει x, 145.
ἐν Σκίρωνι IX, 75.
Σατυρικῷ x, 35.
ἐν Τημενίδαις IX, 27.
ἐν Φοινίσσαις IV, 129.

G.

Glaucus Locrenſis ὀψοποιητικῆς πραγματείας σοφιστὴς VI, 71.
Gorgias I, 145. Sophiſta, ejus Ὀνομαστικὸν βιβλίον IX, 1.

H.

Hecatæus I, 50.
Hegeſippi & aliorum ὀψοποιητικὰ συγγράμματα VI, 70.
Heraclides Syracuſanus ὀψοποιητικῆς πραγματείας σοφιστὴς VI, 71.
Heraclitus V, 163.
Hermippus II, 125. III, 125. VII, 194.
ἐν Ἀρτοπώλισιν VIII, 198. 202.
ἐν Δημόταις VII, 89. IX, 71. x, 165.
ἐν τοῖς Θεοῖς IX, 126.
ἐν Θεσμοφόροις x, 122.
ἐν τοῖς Κοβόροις VII, 202.
ἐν Μοίραις VII, 200. x, 136.
ἐν Στρατιώταις x, 182.
ἐν Φορμοφόροις VII, 89. IX, 71.
Hermon Hiſtrio Comicus IV, 88.
Herodotus I, 50. 75. 153. 244. 247. II, 5. 8. 23. 37. 51. 58. 59. 62. 64. 102. 109. 120. 122. 124. 151. 152. 153. 168. 200. 233. III, 7. 25. 30. 42. 49. 58. 74. 106. 109. 126. 144. IV, 18. 19. 168. V, 26. 88. VI, 25. 100. 125. VII, 11. 31. 63. 72. 76. 81. 83. 86. 123. 137. 143. 161. 178. 186. 211. IX, 6. 66. 153. x, 10. 52. 58. 70. 78. 115. 150. 160. 162. 178. 190.
ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ IX, 56.
ἐν τῷ ϛ. βιβλίῳ x, 22. 23.
Herophilus II, 202.
Heſiodus I, 57. 63. 66. 223. 231. II, 184. III, 19. 93. VI, 83. x, 99.
Heſiodo adſcribuntur οἱ Κεραμεῖς x, 85.
Hierax IV, 79.
Hipparchus ἐν ταῖς Παννυχίσιν x, 108.
Hippocrates II, 4. 54. 78. 131. 140. 141. 144. 189. 211. 222. IX, 69. x, 150. Vid. VIII, 46.
ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδίας δόξας x, 87.
Hipponax II, 152. 189. IV, 79. VI, 19. x, 75. 87. 184.
ἐν τῷ πρώτῳ Ἰάμβων IV, 169. x, 99. 113.
ἐν τῷ δευτέρῳ Ἰάμβων x, 19.
Homerus I, 5. 42. 57. 63. 70. 76. 77. 83. 133. 137. 141. 171. 183. 196. 221. 225. II, 26. 31. 33. 34. 40. 43. 50. 53. 64. 88. 89. 98. 100. 129. 130. 144. 149. 168. 173. 175. 179. 188. 206. 209. III, 7. 15. 20. 44. IV, 8. 18. 159. 171. 177. 189. V, 14. 45. 65. 76. 88. 91. 95. 96. 97. 111. 132. 145. 155. 164. VI, 22. 26. 36. 83. 89. 92. 93. 96. 97. 100. 102. 104. 107. 125. 187. VII, 61. 68. 79. 115. 116. 117. 123. IX, 19. 35. 38. 54. 55. 60. 67. 68. 69. 73. 144. 156. x, 38. 57. 77. 79. 81. 83. 90. 123. 124. 128. 134. 146. 165. 170. 173. 175. 188.
ἐν Ὀδυσσείᾳ VI, 18.
ἐν Φαίαξιν IX, 105.
Hymni Attici x, 162.
Hyperides I, 101. 162. II, 14. 15. 20. 33. 42. 58. 119. 123. 124. 200. III, 27. 43. 53. 59. 63. 74. 77. 79. 81. 85. 113. IV, 36. 163. 166. 172. V, 89. 93. 107. 142. VI, 14. 24. 25. 37. 39. 144. 169. 183. VII, 8. 18. 44. 121. 125. 132. VIII, 24. 28. 31. 70. 73. 76. 80. VIII, 143. 144. IX, 34. 74. 157.
ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως πρὸς Πασικλέα IX, 36.
ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον περὶ θησαυροῦ III, 27.
ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφῶντος VII, 11.
ἐν τῷ ὑπὲρ Ἁρπάλου x, 159. ubi additur εἰ μὴ ψευδὴς ὁ λόγος.
ἐν τῷ πρὸς Δημέαν x, 15.
ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα VII, 149.
ἐν τῷ ὑπὲρ Λυκόφρονος II, 151. VIII, 52. IX, 137. 156.
(ἐν τῷ ὑπὲρ Μυκάλου VII, 191. ſed vid. not. x, 39.)
ἐν τῷ ὑπὲρ Νικᾶς x, 39. vid. not.
ἐν τῷ ὑπὲρ Ὀχιτοῦ x, 30.
ἐν τῷ ὑπὲρ Πατροκλέους IV, 122.
ἐν τῷ Συνηγορικῷ III, 125.
ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ταρίχους IX, 34.
ἐν τῷ πρὸς Χάρητα VIII, 142.

I.

Jobas V, 88.

Ion VI, 99. VII, 60. Chius II, 95. Tragicus II, 88. vid. not.
ἐν Ἀλκμήνῃ X, 92.
ἐν τῷ μεγάλῳ δράματι X, 177.
ἐν Ὀμφάλῃ V, 101.
ἐν Συνεκδημητικῷ II, 88. vid. not.
ἐν Φοίνικι IX, 37.
Iſæus II, 8. 18. 20. 57. 58. 61. 64. 127. 229. 230. 231. III, 6. 13. 15. 33. 57. 59. 67. 80. 81. 108. IV, 94. 167. VI, 102. VII, 8. 11. VIII, 23. 27. 33. 64. 66. 67. 71. 82. 83. Socraticus II, 109.
ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην VII, 14.
ἐν τῷ κατ' Ἀριστάρχου II, 61.
ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀρχιπόλιδος κλήρου X, 15.
ἐκ τῆς πρὸς Διοκλέα ὕβρεως VII, 151.
ἐκ τοῦ πρὸς Διοκλέα περὶ χωρίου X, 11.
ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου VIII, 48.
ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον X, 15.
Iſocrates II, 20. 56. 58. 64. 119. 124. 230. 231. III, 24. 63. 101. 141. 154. IV, 43. VII, 128. VIII, 24. X, 83.

K.

Κεραμεῖς quidam Heſiodo adſcribunt X, 85.

L.

(Laciades IX, 38. leg. ἐν Λακιάδαις. vid. X, 37. not.)
Lex Attica VII, 146. IX, 42. Regia VI, 35.
Lycophron II, 38.
Lycurgus III, 34.
ὁ Ῥήτωρ VI, 74.
ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου VII, 137.
Lyſias I, 121. II, 7. 20. 55. 57. 78. 159. III, 63. 74. 76. 81. 82. V, 242. VI, 102. VII, 12. 42. 104. 115. 131. 179. VIII, 23. 24. 31. 37. 64. 83. 121. X, 157.
ἐν τῷ περὶ Ἀσπιδοποιοῦ VII, 15. 155.
ὁ κατ' Αὐτοκλέους λόγος VII, 200. ubi obſ. addi: Si modo Lyſiæ eſt hæc Oratio.
ἐν τῷ κατ' Αὐτοκράτους VII, 77. IX, 57.
ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλείδου φόνου IX, 50. 154.
λόγος ὑπὲρ τῶν Δημιοπράτων εἰρημένος πρὸς Εὐθίαν X, 96.
ἐν τῷ Διοφάντου περὶ χωρίου VII, 17.
(ἐν Ἐλευσίνι. Seberus non recte cepit X, 96.)
ἐν τῷ κατὰ Θεοδοτίδου VIII, 46.
ἐν τῷ πρὸς Ἱπποκράτην ib.
ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλαισχρου X, 105.
ἐν τῷ κατὰ Καλλίου ὕβρεως III, 76.
ἐν τῷ πρὸς Κλέωνα X, 174.
ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ VII, 130.
ἐν τῷ κατὰ Πανταλέοντος IV, 23.
ἐν τῷ πρὸς Πειθόδημον ὑπὲρ ἀποστασίου VII, 17.
ἐν τῷ περὶ τοῦ τύπου VII, 120.
ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς X, 23.
ἐν τῷ πρὸς Φίλωνα ὑπὲρ Θεοκλείδου φόνου IX, 39.
ἐν τῷ περὶ χρυσοῦ τρίποδος VII, 103. 170.
ἐν τῷ πρὸς Χυτρίνον X, 116.
Lyſippus VII, 37. 41.
ἐν Βάκχαις VII, 77. 89. X, 50. 154.

M.

Magnes Comicus II, 101.
ἐν Λυδοῖς VII, 188.
(Marſyas IV, 78.)
Menander I, 71. 79. 227. II, 78. 82. 149. 194. III, 29. IV, 87. 178. V, 100. VI, 8. 11. 12. 25. 38. 60. 161. VII, 22. 86. 179. VIII, 26. IX, 139. X, 123. 162.
ἐν Ἁλιεῖ X, 132.
ἐν Ἁλιεῦσι X, 52. 145.
ἐν Ἀρρηφόρῳ X, 176.
ἐν Ἀσπίδι X, 137.
ἐν Δημιουργῷ X, 102.
ἐν Εὐνούχῳ IX, 45.
ἐν Θετταλικῇ X, 115.
ἐν Ἱπποκόμῳ X, 80. 98.
ἐν Καρχηδονίῳ X, 73.
ἐν Μεσσηνίᾳ X, 101.
ἐν Μισογύνῃ VII, 79. 87. X, 50. 127. 139.
ἐν Μισουμένῳ X, 146.
ἐν Ὀλυνθίᾳ X, 170.
ἐν Ὀργῇ VI, 102.
ἐν τῷ Παιδίῳ X, 187.
ἐκ τῆς Παρακαταθήκης IX, 76.
ἐν τῇ Περινθίᾳ X, 12.
ἐν Ῥαπιζομένῃ VII, 51.
ἐν Συναριστώσαις VI, 101. X, 18.
ἐν Φιλαδέλφαις X, 94. 143.
Metagenes III, 75. VI, 40. X, 115.
ἐν Φιλοθύτῃ X, 88.
Mithæci & aliorum Ὀψοποιητικὰ συγγράμματα VI, 70.
Myrtilus Comicus VI, 40.

N.

Nicander Colophonius V, 38.
Nicocharis & Nicochares II, 19. X, 135.
ἐν τῇ Γαλατείᾳ X, 93.
ἐν Ἡρακλεῖ γαμουμένῳ VII, 40.
ἐν τῷ Ἡρακλεῖ χορηγῷ VII, 45.
ἐν Κρησὶ VII, 83. X, 141.
ἐν Λημνίαις X, 107.
Nicon ἐν Κιθαρῳδῷ VI, 99.
Nicopheles Thebanus Muſicus IV, 77.
Nicophon VI, 86.
ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς X, 156.
ἐν Πανδώρᾳ VII, 32.
ἐν τοῖς Χειρογάστορσι IV, 56.
Nicoſtratus V, 100.

O.

Olympias ἐν ἀπογραφῇ, τῇ κατ' ὄνομα περὶ τῶν φαμένων ἀφῃρῆσθαι τὰς οὐσίας X, 12.
ἐν ἐπιστολῇ VII, 28.
Olympus Muſicus IV, 78. 79.
Orphica Carmina II, 39.

P.

Pantaleon, ejus aliorumque Ὀψοποιητικὰ συγγράμματα VI, 70.
Paxami Ὀψοποιητικὸν σύγγραμμα ib.
Phædon ἐν τῷ Ζωπύρῳ III, 18.
Perſinus Poëta IX, 93.
(Phalereus VIII, 53. 102.)
Pherecrates II, 17. 23. 27. 28. 33. 35. 48. 96. 101. 127. 130. 176. III, 80. V, 26. VI, 45. VII, 90. 94. 178. 195. VIII, 34. verſus pluſculi VI, 58. 59. 60.
ἐν Ἀγαθοῖς VII, 198. X, 47.
ἐν Ἀγρίοις VII, 193. X, 150.
ἐν Αὐτομόλοις VII, 150.
ἐν Γραυσὶ X, 62.
ἐν Δουλοδιδασκάλῳ III, 80. X, 54.
ἐν Ἰπνῷ X, 181. 183.
ἐν Κοριαννοῖ X, 179.
ἐν Κραπατάλλοις VII, 152. IX, 83. X, 45. 89.
ἐν Λήροις VI, 105. X, 79.
ἐν Μεταλλεῦσι X, 75.
ἐν Μυρμηκανθρώποις VII, 17. 73. X, 91.
ἐν Πέρσαις VII, 15.
ἐν Πετάλῃ VII, 163. vid. not. X, 75.
Pherecydes X, 128. 139.
Philemon IV, 61. IX, 67. 70. Novæ Comœdiæ poëta IV, 175.

ἐν Ἁρπαζομένῃ VII, 28. Ἁρπαζομένῳ eſt X, 104.
ἐν Γάμῳ X, 176.
ἐν Εὐρίπῳ ib.
ἐν Θυμωρῷ X, 164.
ἐν Πανηγύρει IX, 38.
ἐν Πιττοκοπουμένῳ IX, 66.
ἐν Ῥοδίαις X, 145.
ἐν τῷ Σαρδίῳ IX, 65.
ἐν Σικελικῷ IV, 175.
Philetærus VII, 46.
Philippides III, 148. VII, 188. X, 167.
ἐν Ἀδωνιαζούσαις V, 100.
ἐν Αὐλοῖς VI, 54.
ἐν Λακιάδαις IX, 38. X, 37. vid. not.
ἐν Συνεκπλεούσῃ IX, 30.
ἐν Φιλευριπίδῃ IX, 38. 88.
Philippicorum quinto X, 161.
Philippus (videtur Philippides legendum) ἐν Φιλευριπίδῃ IX, 88.
Philiſtus II, 111. 154. III, 56. VII, 168.
ἐν δευτέρῳ τῶν βιβλίων X, 116.
ἐν τῇ ἕκτῃ X, 42.
Philochorus ἐν τῇ Ἀτθίδι X, 71.
Philo ἐν τῇ τοῦ Νεὼ ποιήσει X, 188.
Philonides II, 24. 149. III, 18. 101. VI, 168.
ἐν Κοθόρνοις IX, 29. X, 115.
Philoxenus Siphnius Muſicus IV, 65.
Philyllius II, 231. VI, 103. 161. VII, 29. 31. X, 126.
ἐν Δωδεκάτῃ X, 70.
ἐν Πόλεσι VII, 108. 110. X, 58. 126.
Φρεωρύχος δρᾶμα VII, 192.
Phrynichus II, 17. 34. 56. 82. 96. III, 44. 45-48. IV, 181. 184. VI, 19. VII, 131.
ἐν Ἐφιάλτῃ VII, 103.
ἐν Κρόνῳ VII, 136.
ἐν Κωμασταῖς IV, 55.
ἐν Μονοτρόπῳ VII, 21. 178.
ἐν Μούσαις VII, 203. X, 86.
ἐν Ποαστρίαις VII, 23. X, 159.
ἐν Σατύροις III, 73.
ἐν Τραγῳδοῖς VII, 195.
Phrynis Muſicus IV, 66.
Pindarus III, 17.
Plato I, 5. 42. 64. 141. 181. II, 5. 7. 12. 13. 14. 19. 20. 34. 36. 41. 43. 56. 57. 63. 64. 65. 73. 77. 82. 83. 101. 102. 114. 120. 121. 123. 124. 127. 128. 129. 149. 155. 159. 162. 193. 194. 195. 211. 214. 220. 226. 230. 231. 236. III, 9. 13. 14. 15. 23. 30. 49. 55. 58. 59. 69. 74. 76. 77. 82. 86. 89. 92. 98. 141. 145. 150. 153. 154. IV, 2. 8. 9. 45. 47. 48. 58. 63. 67. 121. 156. 161. 165. 167. 208. V, 104. 118. 153. 169. VI, 21. 32. 80. 103. 125. 151. 156. 159. 162. 163. 183. 196. 200. 204. VII, 1. 4. 6. 12. 30. 33. 34. 94. 108. 138. 145. 170. 203. 206. VIII, 22. 25. 30. 34. 76. 137. 152. IX, 11. 16. 26. 27. 30. 36. 43. 51. 66. 88. 137. 139. 147. 152. X, 135. 175. 177.
ἐν Ἀλκιβιάδῃ X, 141.
ἐν Εὐθυδήμῳ X, 48.
ἐν Θεαιτήτῳ II, 19. IX, 16.
ἐν τοῖς Νόμοις III, 14. 54. 109. VI, 144. IX, 46. 49. X, 176.
ἐν τῷ δευτέρῳ Νόμων IX, 134.
ἐν Παρμενίδῃ III, 115.
ἐν τῇ Πολιτείᾳ X, 141.
ἐν τῷ Πολιτείας δευτέρῳ VII, 117. 182.
ἐν τῷ Πολιτικῷ VII, 10.
ἐν Πρωταγόρᾳ IX, 46.
ἐν Συμποσίῳ VI, 187. VII, 172. X, 50. 141.
ἐν Τιμαίῳ II, 15. 55. 110. 118. IV, 40. VII, 121.
ἐν τῷ Φαίδωνι II, 122.
ἐν τῷ Φαίδρῳ IX, 138.
ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαῖδρον ἐρωτικοῖς IX, 111.
ἐν τῷ Φιλήβῳ III, 133.
ἐν τῷ περὶ ψυχῆς II, 118.
Plato Comicus II, 9. 175. 196. III, 70. 126. IV, 56. 64. VI, 25. 31. 49. 75. 103. VII, 30. 31. 134. 210. X, 190.
ἐν Ἀδώνιδι X, 104.
ἐν Διὶ κακουμένῳ VII, 132. X, 17.
ἐν Ἑλλάδι X, 11. 142. 167.
ἐν Ἑορταῖς VII, 121. 186. X, 34. 54. 135.
ἐν ταῖς ἀφ᾽ ἱερῶν VII, 57. X, 190.
ἐν Κλεοφῶντι X, 56.
ἐν Μετοίκοις X, 24.
ἐν Νίκαις VII, 40.
ἐν τῇ Νυκτὶ μακρᾷ VI, 142.
ἐν τῷ Ποιητῇ X, 190.
ἐν Σοφισταῖς VII, 100. X, 167.
ἐν τῇ Συμμαχίᾳ II, 83. VI, 17. VII, 202.
Poëtæ Dorici IV, 173. IX, 120.
Polycletus II, 151.
Polyzelus II, 118.
ἐν Δημοτυνδάρεῳ X, 76.
ἐν Διονύσου γοναῖς X, 169.
ἐν ταῖς Μουσῶν γοναῖς VI, 168.
Poſidippus III, 101. IV, 175. X, 140.
ἐν Ἀπολειπομένῃ X, 98.
ἐν Γαλάτῃ IV, 175. VII, 111. X, 22.
ἐν Ἐπισταθμῷ X, 139.
ἐν Κώδωνι IX, 28.
Pſychoſtaſia (Æſchyli δρᾶμα) IV, 130. vid. not.
Pythagoras II, 226. ejus Conjux Theano X, 21.
Pythia VII, 112.

R.

Rhinthon ἐν Ἰφιγενείᾳ ἐν Αὐλίδι VII, 90.
ἐν Ταύροις VII, 61.
ἐν Τηλέφῳ X, 35.

S.

Sacadas Muſicus IV, 78.
Sannyrion X, 189.
ἐν Γέλωτι IX, 26. X, 185.
Sappho III, 31. VI, 98. 107. VII. 46. 93. X, 40. 124. Vid. Ind. Rerum in Mitylenæi.
ἐν πέμπτῳ τῶν μελῶν VII, 73.
Simon I, 190. 194. 198. 204. II, 69.
Simonactides Chius ὀψοποιητικῶν Scriptor VI, 71.
Simonides ὁ Ἰαμβοποιὸς II, 65.
Simonidis Epigramma de Cane V, 47.
Simylus ἐν τῇ Μεγαρικῇ X, 42.
Solenſis (ὁ Σολεύς) f. Clearchus II, 164.
Solon I, 26. 246. III, 28. 33. V, 36. VI, 156. VII, 151. VIII, 42. 53. 125. 141.
ἐν τοῖς Ἰάμβοις X, 103.
ἐν τοῖς Νόμοις VIII, 34.
Sophocles II, 14. 23. 31. 34. 64. 100. 101. 109. 151. 154. 162. 172. III, 10. 13. 45. 73. 98. 107. 141. 145. IV, 62. 141. V, 76. VI, 39. 65. 83. 161. 192. VII, 30. 31. 36. 44. 70. 118. 132. 185. 191. 203. IX, 97. 158. X, 81.
ἐν Αἰγεῖ X, 160.
ἐν Αἰχμαλωτίσι X, 190.
ἐν Ἀνδρομέδᾳ X, 120.
ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ X, 134.
ἐν Δαιδάλῳ VII, 117.
ἐν ταῖς Ζωστῆρσιν f. Ζωστρίσιν VII, 68.
ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῷ VII, 109. X, 110.
ἐν Θαμύρει IV, 75.
ἐν Ἰνάχῳ IX, 50.
ἐν Ἰοκλεῖ X, 39.
ἐν Ἰππῶνι IV, 111.
ἐν Ἰχνευταῖς Σατύροις X, 34.
ἐν Κρεούσῃ VI, 174.
ἐν Λακαίναις IX, 49.
ἐν Μούσαις X, 186.
ἐν Ναυπλίῳ X, 134.

Ναύπλιος πυρκαεὺς IX, 156.
ἐν τῇ Ναυσικάᾳ X, 52.
ἐν Οἰνομάῳ X, 55.
ἐν Πανδώρᾳ X, 44.
ἐκ τῶν Πλυντριῶν VII, 45.
ἐν Πριάμῳ X, 147.
ἐν τῇ Προκρίδι IX, 140.
ἐν τῷ Τριπτολέμῳ X, 79.
ἐν Τρωίλῳ X, 165.
ἐν Φινεῖ VII, 193.
Sophocles Amphiclidæ F. Sunienſis promulgavit legem Atticam adverſus Philoſophos IX, 42.
Sophonis aliorumque Ὀψοποιητικὰ συγγράμματα VI, 70.
Sophron VI, 90. IX. 46.
ἐν Μίμοις ἀνδρείοις IV, 174.
γυναικείοις IV, 174. X, 175.
ἐν Νυμφοπόνῳ X, 107.
Soſicrates ἐν τῇ Παρακαταθήκῃ IX, 57.
IV, 173. ita hic legendum pro Crates.
Stagirites (Ariſt.) II, 164.
Steſichori ſepulcrum in Himera IX, 100.
Steſichorus ἐν Κερβέρῳ X, 152.
Strattis II, 173. 184. 226. III, 27. 146. VI, 74. 156.
ἐν τῷ Κινησίᾳ IV, 169. X, 169. 189.
ἐν Μυρμιδόσι IX, 78.
ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ VII, 134.
ἐν Φοινίσσαις IX, 123. X, 183.
ἐν Χρυσίππῳ X, 55.
ἐν Ψυχασταῖς X, 101. 127.

T.

Teleclides II, 41. III, 70. 127. VII, 182.
ἐν Ἀμφικτύοσι X, 164.
ἐν Ἀψευδέσι X, 68. 98.
ἐν Πρυτάνεσι VII, 135.
Teleſilla II, 23.
Terpander Muſicus IV, 65. 66.
Theano Pythagoræ Conjux ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς Τιμαρέταν γραφείσῃ X, 21.
Theodectes Sophiſta in ſolvendis Quæſtionibus convivalibus celebris VI, 108.
Theodoridas X, 187.
Theodorus Colophonius, ejus ποίημα ἡ Ἀλῆτις IV, 55.
Theodorus aut (dubitatur enim) Philo συνέθηκε τὴν τοῦ νεὼ ποίησιν X, 188.
Theophilus ἐν Παγκρατιαστῇ IX, 15.
Theophraſtus VI, 107. VIII, 53.
ἐν τῷ Μεταλλικῷ X, 149.
ἐν τῷ περὶ Νόμων VIII, 52.
ἐν τῷ δεκάτῳ Νόμων X, 19.
Theophraſtus aut Ariſtoteles ἐν τῷ περὶ μετάλλων VII, 99.
Theophraſtus & Ariſtoteles ἐν Φυσικοῖς X, 170.
Theopompus Comicus II, 10. 18. 122. 124. 234. III, 39. 75. V, 98. VI, 25. 85. 103. VII, 190.
ἐν Ἀλθαίᾳ X, 180.
ἐν Εἰρήνῃ III, 27. X, 118. 124.
ἐν Καλλαίσχρῳ IX, 59.
ἐν Καπηλίσι VII, 158.
ἐν Ὀδυσσεῦσι VII, 74.
ἐν Παισὶ VII, 66. X, 181.
ἐν Παμφίλῃ X, 49.
ἐν Πανταλέοντι IX, 16. X, 41. ubi obſ. ἀμφισβητεῖσθαι τὸ δρᾶμα.
ἐν Πόλεσι X, 145.
ἐν Σειρῆσι VII, 181. X, 109.
ἐν Στρατιώτισι IX, 64.
Theopompus ὁ συγγραφεὺς III, 58. IV, 93. V, 42.
Theſpis IV, 123.
ἐν τῷ Πενθεῖ VII, 45.
Thucydides I, 26. 60. 83. 95. 125. 137. 150. 156. II, 5. 13. 14. 77. 119. 120. 121. 126. 149. 154. 161. 231. III, 30. 54. 58. 59. 63. 75. 77. 91. 92. 94. 99. 100. 101. 104. 106. 107. 130. 141. 153. IV, 165. 189. V, 153. 157. 160. VI, 7. 22. 36. 38. 156. 162. 192. VII, 7. 13. 64. 84. 114. 117. 118. 121. 124. 149. 161. 195. VIII, 15. 23. 69. 72. IX, 7. 9. 15. 16. 26. 66. 93. 142. 148. 153. 157. X, 10. 14. 27. 37. 176.
ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ IX, 46.
ἐν τῷ ἑβδόμῳ βιβλίῳ X, 113.
ἐν τῇ Πλαταϊκῇ πολιορκίᾳ X, 182.
Timæus II, 30.
Timareta ad quam Theano epiſtolam ſcripſit X, 21.
Timocles ἐν τῷ Βαλανείῳ X, 154.
Tragici III, 95.
Tyndarichus Sicyonius Ὀψοποιητικῆς πραγματείας σοφιστὴς VI, 71.
Tyrtæus IV, 106.

X.

Xenophanes IX, 83.
ἐν τῷ περὶ φύσεως VI, 46.
Xenophon I, 80. 94. 112. 134. 182. 188. 221. 233. 244. II, 7. 13. 14. 20. 34. 41. 49. 51. 54. 55. 56. 59. 61. 64. 67. 77. 81. 82. 97. 108. 122. 126. 150. 151. 154. 156. 160. 180. 193. 194. III, 25. 59. 62. 75. 77. 89. 100. 108. 124. 127. 134. 152. 153. 154. IV, 14. 167. 168. V, 9. 11. 15. 27. 29. 30. 50. 86. VI, 14. 15. 22. 26. 27. 31. 33. 36. 39. 44. 101. 143. 155. 157. 187. 194. 206. VII, 6. 7. 8. 9. 21. 50. 63. 64. 70. 81. 99. 100. 113. 122. 142. 148. 149. 167. 182. 184. 186. VIII, 28. 68. 134. IX, 7. 35. 49. 82. 151. 153. 161. X, 13. 16. 43. Grylli F. ejus Canis V, 47.
ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ IX, 43.
ἐν τοῖς περὶ Ἀληθείας VI, 143. vid. not.
ἐν τῇ Ἀναβάσει X, 80. 138. 174.
ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι VII, 33.
Ἱππικὰ X, 1.
ἐν Λακώνων πολιτείᾳ VI, 142.
ἐν Οἰκονομικῷ VII, 118. IX, 43.
ἐν τῇ Παιδείᾳ III, 122. VII, 44. 68. X, 52.
ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας VII, 118.
ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς Παιδείας X, 16.

Z.

Zopyrini & aliorum Ὀψοποιητικὰ συγγράμματα VI, 70.

INDEX AUCTORUM

In Notis Emendatorum, Illuſtratorum & Notatorum.

1. Majores numeri notant libros. 2. Minores ſegmenta in margine adſcripta. 3. Paragraphos in Notis.

A.

Achilles Tatius *em.* I, 45. 46. I, 86. 39. I, 89. 66. III, 102. 27. VII, 76. 97. VIII, 151. 50. IX. 38. 31.
Ælianus *em.* VII, 58. 17.
—— de Animal. *em.* VI, 63. 85. X, 54. 20.
Æſchines *em.* III, 148. 95.
—— ejus interpr. not. III, 84. 31.
Æſchylus *em.* VII, 24. 5.
Agathias *tent.* VII, 58. 12.
Alexander Trallianus *em.* IV, 187. 74.
Ammonius *em.* I, 136. 75. VII, 178. 68. VIII, 123. 53. X, 124. 58. X. 137. 82.
Apollodorus apud Ammonium *tent.* VII, 54. 80.
Apollonius Tyaneus *em.* IX, 125. 94.
Apulejus *em.* VI, 206. 7.
Arrianus *emend. & expoſ.* I, 96. 61. VI, 10. 83.
—— *tent.* IX, 111. 33.
Ariſtænetus *em.* IX, 94. 69.
Ariſtophanes *em.* III, 42. 30. IV, 121. 61. VII, 24. 12. VII, 48. 18. VII, 56. 91. VII, 71. 51. VII, 136. 2. VII, 156. 57. VIII, 133. 29. IX, 121. 41. IX, 139. 100. X, 48. 64.
—— apud Suid. *em.* IX, 58. 18. X, 29. 72. X, 156. 54.
—— *def.* VIII, 133. 29.
Ariſtoteles *em.* II. 167. 38. V, 39. 90. VII, 186. 45. X, 22. 21. X, 31. 99. X, 48. 61. X, 184. 36.
Artemidori *em. firm.* X, 62. 93.
Athenæus *em.* IV, 54. 83. IV, 124. 92. VI, 65. 96. VI, 95. 75. IX, 44. 79. IX, 84. 78. X, 23. 33. X, 85. 14. X, 87. 35. X, 88. 46. X, 96. 1. X, 107. 11. X, 117. 5.
—— *ſuſp.* X, 106. 94.
—— *tent.* X, 108. 15.
Aurelius Victor *em.* VII, 193. 12.
Aulus Gellius *em.* VII, 178. 71.

B.

Baſilica *em.* IV, 84. 91.

C.

Callimachus apud Euſebium de Præp. Euangel. *em.* I, 7. 45.
Cicero *em. & expoſ.* X, 176. 62.
Clem. Alexandrinus *def.* VI, 104. 43.
Columella *def.* VII, 163
Corinthus de Dialectis *em.* VII, 142. 56. VII, 199. 65.
Corn. Nepos *em.* I, 65. 32.
Corn. Nepos *repr.* IX, 49. 26.
Cornutus *em.* IX, 26. 35.
Cteſias apud Photium *em.* VII, 121. 52. IX, 153. 26. X. 81. 84.
Curtius *tent.* V, 43. 39.

D.

Demoſthenes *em.* V, 134. 89. VIII, 102. 48. VIII, 108. 3. VIII, 110. 30. VIII, 114. 68.
—— *def.* VIII, 108. 1. VIII, 118. 5.
—— *tent.* VIII, 83. 75. VIII, 85. 91.
Dinarchus *em.* I, 44. 36.
Dio Caſſius *em.* I, 94. 37.
Dio Chryſoſthomus *em.* IV, 119. 31.
Diog. Laërtius *em.* IX, 42. 67. IX, 87. 15.
—— Interpres *not.* I, 96. 60.
Dionyſius Halicarnaſſ. *em.* I, 82. 76.
Diphilus apud Athenæum *em.* X, 72. 95.
Donatus in Terent. *repr.* X, 137. 87.

E.

Epiphanius *em.* X, 50. 79. X, 184. 36.
Erotianus *em.* X, 114. 75.
Etymolog. *em.* I, 2. 13. II, 90. 30. II, 162. 7. II, 173. 5. II, 175. 28. III, 106. 57. IV, 62. 71. V, 66. 22. V, 81. 56. VI, 145. 57. VII, 13. 83. VII, 19. 55. VII, 23. 98. VII, 107. 23. VII, 137. 9. VII, 166. 54. VII, 174. 31. *bis.* VII, 174. 31. VII, 198. 62. VII, 205. 20. VIII, 24. 46. VIII, 54. 76. 77. VIII, 65. 39. VIII, 103. 57. VIII, 107. 90. VIII, 109. 23. VIII, 122. 42. VIII, 132. 17. IX, 26. 34. IX, 54. 78. IX, 62. 57. IX, 64. 65. IX, 111. 33. X, 81. 84. X, 131. 30. X, 137. 82. X, 156. 54. X, 175. 40. 41.
—— *err.* VII, 198. 62.
—— *tent.* VI, 32. 16. IX, 83. 74. IX, 115. 80. IX, 136. 74. X, 76. 42.
—— *reſtit.* X, 152. 33.
Eubulus apud Athenæum *em.* X, 94. 82.
Eupolis apud Ammonium *em.* VII, 10. 58.
—— apud Ariſtoph. Schol. *em.* VII, 185. 36.
Euſeb. Emiſenus *em.* X, 51. 87.
Euſtath. in Homer. *em.* I, 40. 1. III, 7. 23. V, 98. 67. VI, 75. 90. IX, 100. 30. IX, 122. 61. X, 162. 8. X, 164. 20.
—— *repreh.* II, 72. 53.
Euſtathii Iſmen. *em.* VI, 15. 37.

F.

Feſtus *em.* VII, 156. 58. X, 29. 74. X, 134. 55.
—— *def.* IX, 148. 79.

G.

Galenus *em.* X, 22. 21. X, 31. 99. X, 35. 36. X, 46. 50. X, 53. 98. X, 98. 24. X, 117. 1.
—— Gloſſ. *em.* X, 156. 54. X, 173. 32.
—— *tent.* II, 205. 62.
Gloſſ. Babyl. *em.* VI, 9. 69.
—— Nomicae *em.* VIII, 28. 71. X, 50. 79.
—— Vett. I, 99. 88. I, 194. 66. I, 136. 75. I, 139. 13. I, 254. 38. I, 229. 11. I, 139. 13. II, 80. 39. II, 117. 45. III, 50. 99. III, 153. 61. IV, 18. 75. IV, 53. 69. IV, 55. 100. V, 82. 60. VI, 19. 73. VI, 45. 52. VI, 50. 10. VI, 51. 22. VI, 52. 47. VI, 73. 67. VI, 151. 1. VII, 79. 25. VII, 138. 17. VII, 163. 25. VII, 164. 36. VII, 165. 44. VII, 167. 61. VII, 172. 20. VII, 175. 49. VII, 177. 57. VII, 191. 95, 3. VII, 196. 36. VIII, 156. 85. IX, 10. 90. IX, 13. 23. IX, 19. 79. IX, 102. 48. X, 17. 83. X, 18. 92. 94. X, 44. 28. X, 50. 79. X, 69. 68. X, 94. 82. X, 111. 43. X, 117. 3. X, 128. 97. X, 144. 40. X, 155. 50. X, 156. 54. X, 175. 47.
—— *expoſ.* III, 73. 41.
—— *repr.* IX, 148. 79.
—— *ſuſp.* X, 57. 48.
—— *tent.* I, 28. 13. VII, 144. 76. VII, 145. 79. X, 65. 37. X, 151. 26.
Grammaticus Anonymus *em.* X, 16. 75.

H.

Harpocration *em.* I, 66. 42. II, 58. 29. III, 102. 23. III, 102. 26. IV, 19. 78. VII, 14. 94. VII, 99. 43. VII, 100. 58. VII, 132. 64. 68. VII, 137. 11. VIII, 21. 23. VIII, 32. 4. VIII, 35. 28. VIII, 37. 44. VIII, 59. 9. VIII, 65. 39. VIII, 88. 9. VIII, 95. 72. VIII, 99. 23. VIII, 105. 69. VIII, 108. 1. VIII, 110. 26. VIII, 122. 44. VIII, 124. 61. 65. VIII, 125. 69. VIII, 136. 52. VIII, 155. 82. IX, 65. 91. X, 10. 22. X, 16. 69. X, 31.

99. x, 63. 7. x, 137. 82.
Harpocration *def.* VII, 174. 31.
—— *tent.* VII, 200. 73.
Heliodorus *em.* I, 60. 83. IV, 151. 73. IV, 165. 58. VIII, 138. 67. x, 136. 80.
—— Interpr. *not.* I, 129. 95.
Hephæſtion *em.* x, 151. 26. x, 156. 58.
Heraclides *em.* IX, 83. 75.
Herodes apud Stobæum *em.* IX, 123. 66. x, 176. 50.
Herodianus *em.* x, 144. 37.
Herodotus *em.* I, 26. 84. I, 67. 48. I, 138. 100. II, 61. 49. II, 214. 24. VII, 7. 29. VII, 118. 22. VII, 123. 81. VIII, 153. 64. IX, 55. 89. x, 141. 13.
—— *em. firm.* IX, 153. 29.
—— Interpres *not.* I, 83. 3.
Heſychius *em.* I, 7. 52. I, 14. 93. I, 16. 13. I, 22. 46. I, 27. 95. I, 28. 8. *bis.* I, 28. 13. I, 33. 48. I, 49. 80. I, 65. 38. I, 66, 38. I, 74. 93. I, 75. I. I, 76. 18. 20. 22. I, 77. 29. I, 80. 57. I, 82. 83. I, 86. 39. I, 87. 46. 47. *bis.* 51. I, 88. 61. I, 89. 72. I, 90. 79. 83. 85. I, 92. 16. I, 96. 62. *bis.* I, 99. 88. I, 100. 100. *bis.* I, 103. 35. *bis.* I, 109. 91. 92. I, 114. 37. I, 130. 5. I, 139. 9. I, 175. 16. I, 182. 70. I, 185. 100. I, 187. 20. I, 210. 56. I, 221. 32. I, 222. 40. I, 246. 39. II, 9. 56. II, 29. 37. II, 32. 80. II, 35. 8. II, 51. 50. II, 72. 50. II, 76. 84. II, 96. 96. II, 97. 2. 3. II, 99. 27. II, 101. 45. II, 108. 94. II, 109. I. II, 137. 5. II, 139. 21. II, 140. 31. II, 147. 89. II, 171. 92. II, 174. 19. II, 207. 80. II, 214. 28. *bis.* III, 15. 76. III, 20. 32. III, 23. 54. III, 41. 17. III, 42. 27. III, 47. 70. III, 76. 69. III, 80. 3. III, 85. 43. III, 102. 23. III, 107. 65. III, 136. 4. III, 147. 79. IV, 19. 78. IV, 54. 81. IV, 62. 68. IV, 99. 11. IV, 100. 20. IV, 105. 80. IV, 106. 93. IV, 119. 36. IV, 125. 96. IV, 137. 20. IV, 168. 83. IV, 170. 6. 8. IV, 176. 65. IV, 182. 28. IV, 187. 81. V, 20. 22. V, 31. 96 & 99. *bis.* V, 39. 90. V, 65. 2. V, 93. 8. V, 96. 37. V, 96. 45. V, 534. 83. V, 101. 97. V, 108. 29. V, 147. 67. VI, 10. 78. VI, 14. 9. VI, 14. 24. VI, 18. 64. VI, 21, 2. VI, 23. 31. VI, 24. 35. VI, 25. 47. VI, 31. 100. VI, 36. 69. VI, 48. 82. VI, 54. 58. VI, 61. 35. VI, 62. 43. VI, 72. 59. VI, 73. 67. VI, 77. 15. *bis.* VI, 88. I. VI, 88. 6. VI, 89. 18. VI, 94. 66. VI, 100. 7. VI, 160. 71. VI, 161. 87. VI, 163. 11. VI, 188. 98. VI, 209. 22. VII, 9. 47. *bis.* VII, 12. 78. VII, 13. 83. VII, 19. 51. VII, 22. 79. VII, 23. 98. VII, 29. 50. VII, 47. 98. VII, 48. 13. 17. VII, 49. 29. 30. VII, 61. 40. VII, 64. 77. 80. VII, 68. 12. VII, 71. 52. 52. VII, 72. 60. VII, 80. 48. VII, 84. 76. VII, 87. 2. 7. VII, 89. 18. 19. 21. VII, 91. 43. VII, 92. 55. *bis.* 56. VII, 94. 81. VII, 95. 95. VII, 96. 9. VII, 99. 38. VII, 100. 55. VII, 104. 91. VII, 105. 96. VII, 106. 4. VII, 106. 12. VII, 117. 8. VII, 119. 31. 34. VII, 120. 41. VII, 122. 61. VII, 123. 75. VII, 125. 93. 3. VII, 131. 57. VII, 137. 9. VII, 144. 70. VII, 151. 25. VII, 158. 69. VII, 161. 8. VII, 163. 23. VII, 166. 54. *bis.* VII, 174. 27. 30. 35. VII, 176. 51. VII, 185. 28. 30. VII, 188. 63. VII, 192. 7. *bis.* VII, 197. 47. VII, 198. 52. VII, 198. 63. VII, 201. 81. VII, 202. 83. VII, 205. 17. VIII, 16. 86. VIII, 33. 11. *bis.* VIII, 33. 16. VIII, 39. 57. VIII, 57. 96. VIII, 83. 74. VIII, 89. 22. VIII, 115. 79. VIII, 116. 85. VIII, 122. 42. VIII, 133. 29. VIII, 140. 76. VIII, 155. 83. IX, 9. 74. IX, 13. 31. IX, 30. 69. IX, 37. 25. IX, 45. 90. IX, 50. 42. IX, 54. 78. IX, 60. 38. IX, 62. 53. IX, 62. 55. IX, 76. 94. IX, 76. 97. IX, 83. 70. IX, 92. 45. IX, 96. 87. IX, 113. 61. IX, 117. 99. IX, 122. 61. IX, 126. 98. 100. IX, 130. 39. *bis.* IX, 135. 63. IX, 136. 74. *bis.* IX, 148. 78. *ter.* IX, 151. 97. *bis.* IX, 156. 60. IX, 158. 87. x, 11. 29. x, 12. 35. *bis.* x, 20. 3. x, 26. 54. x, 29. 74. x, 40. 90. x, 42. 6. x, 43. 24. *bis.* x, 51. 87. x, 54. 19. x, 57. 48. x, 59. 56. x, 64. 17. 19. 26. x, 67. *quinquies.* x, 69. 72. x, 70. 78. x, 78. 55. x, 81. 84. x, 82. 92. x, 84. 12. 13. x, 85. 19. x, 87. 32. 34. *bis.* x, 90. 62. x, 92. 74. x, 97. 12. x, 105. 83. x, 106. 97. x, 111. 46. x, 119. 15. x, 121. 33. x, 128. 94. x, 131. 30. x, 132. 34. x, 234. 52. 61. x, 139. 98. x, 143. 31. x, 147. 80. x, 147. 87. x, 149. 95. x, 149. 9. x, 151, 26. x, 153. 39. x, 154. 44. x, 154. 46. x, 160. 93. x, 165. 25. 28. x, 166. 41. 44. x, 169. 77. x, 175. 41. 47. x, 183. 24. x, 187. 63. x, 189. 92. *bis.* x, 190. 94. x, 191. 6.
—— *corrupt.* VII, 204. 12. VIII, 108. 8. VIII, 115. 79. x, 55. 26. x, 135. 72. x, 175. 47.
—— *def.* I, 91. 94. III, 107. 65. IV, 70. 48. IV, 106. 93. IV, 175. 63. V, 23. 41. V, 56. 37. V, 148. 70. VI, 23. 31. 33. VI, 61. 35. VII, 78. 17. VII, 80. 48. IX, 13. 31. IX, 59. 27. IX, 76. 97. IX, 135. 64. x, 20. 3. x, 48. 61. x, 56. 31. x, 63. 10. x, 78. 52. x, 91. 66. x, 98. 24. *bis.* x, 101, 44.
—— *ill.* IX, 49. 33.
—— *reſtit.* x, 172. 13.
—— *ſuppl. & em.* x, 160. 93. x, 191. 6.
—— *ſuſp.* I, 223. 57. *extr.* VIII, 107. 95. IX, 122. 65. IX, 138. 92. x, 64. 19.
—— *tent.* I, 69. 64. I, 90. 81. I, 176. 30. II, 212. 15. IV. 116. 88. IV, 119. 36. V, 147. 66. VI, 98. 87. VII, 66. 98. VII, 85. 80. VII, 100. 48. VII, 129. 30. VII, 147. 92. VII, 180. 93. VII, 186. 37. VII, 188. 62. VIII, 72. I. IX, 81. 56. IX, 126. 98. IX, 144. 29. IX, 149. 83. IX, 153. 27. x, 20. 3. x, 22. 19. x, 49. 68. 70. x, 51, 87. x, 62. 93. x, 63. 11. x, 92. 75. x, 97. 15. x, 101. 44. x, 104. 68. *bis.* x, 125. 71. x, 134. 62. x, 137. 86. x, 166. 42. x, 171. 3. x, 183. 21, x, 191. 9.
—— Illuſtrius *def.* x, 54. 20.
Hierocles *em.* I, 182. 67.
Horatius *expoſ.* x, 84. 8.
Hyginus *corrupt.* V, 46. 68.

I.

Joſephus *em.* I, 8, 54. x, 22. 21.
—— apud Etymol. auctor. *em.* III, 106. 57.
Iſæus *em.* V, 143. 45.
—— *corr.* I, 57. 68.
—— Interpres notatus *ibid.*
Iſidorus *em.* x, 31. 99. x, 46. 50. x, 168. 62.
—— *corr.* IV, 59. 37.
—— *def. ibid.*
—— *tent.* VIII, 115. 80.
Iſidori Gloſſæ *em.* I, 97. 71. x, 88. 41. x, 137. 82.

L.

Longus *def.* x, 129. 5.
Lucianus *em.* VII, 10. 58. VII, 200. 70. IX, 47. 7.
—— Interpr. *repr.* VII, 10. 58. VII, 196. 38.
Lucilius apud Nonium *em.* IV, 195. 56. VI, 60. 24. x, 29. 74.

M.

Macarius *em.* x, 62. 92.
Macrobius *em.* IX, 124. 76.
Martialis *expoſ.* x, 79. 60.
Maximus Tyrius *em.* VII, 189. 80. IX, 110. 32.
Menander *em.* VII, 201. 78.
Moſchopulus περὶ σχεδ. *em.* IX, 16. 51.

N.

Nazianzenus *tent.* VII, 191. 98.
Nonius *em.* VIII, 132. 19. IX, 148. 79.

O.

Oppianus *em.* IV, 208. 74.
Oribaſii Collect. Medicin. *em.* II, 71. 34.
Origenes *em.* IX, 12. 8.
—— *tent.* VII, 187. 56.

P.

Parœmiographus Vaticanus *ſuppl.* x, 59. 56.
Paulus ICtus *em.* x, 69. 72.
Pauſan. *em.* I, 6. 42. VIII, 106. 89.
—— *corr.* I, 83. 91.
Petron. *em.* II, 30. 59.

Phavorinus *em.* I, 7. 49. I, 16. 13. I, 55. 45. I, 65. 38. I, 221. 32. II, 43. 78. III, 83. 20. III, 154. 80. IV, 141. 61. IV, 200. 6. V, 13. 55. V, 15. 84. V, 65. 2. V, 67. 39. V, 136. 12. VI, 18. 64. VII, 26. 24. VII, 169. 85. VIII, 65. 39. X, 11. 29. X, 20 3.
—— *ill.* I, 20. 35.
—— *ſuppl.* I, 13. 85.
Philo *em.* X, 30. 86.
Philoſtratus *em.* I, 26. 88.
Phoenicides apud Athenæum lib. XIV. *ill.* I, 6. 44.
Photius *em.* IV, 19. 80. VIII, 104. 67.
Photii Lexicon *em.* X, 92. 70. X, 98. 26.
Phrynichus *em.* X, 12. 35.
—— *def.* X, 87. 34.
—— *tent.* X, 106. 97.
Plato *em.* I, 253. 20. VII, 208. 56. IX, 49. 30. X, 141. 10. X, 176. 62.
—— *def.* VII, 208. 50.
—— *ill.* VIII, 117. 93.
—— *tent.* II, 63. 63. VII, 28. 43. VII, 30. 63. *bis.* IX, 16. 53.
—— Interpres *repr.* VIII, 17. 97.
Plinius *em.* I, 247. 54. IX, 83. 76. X, 188. 74.
—— *def.* IX, 148. 79.
Plutarchus *em.* IV, 66. 13. IV, 182. 26. VI, 105. 58. VIII, 105. 74. IX, 59. 25. IX, 83. 74. X, 162. 8.
—— *def.* IV, 196. 67. IX, 59. 30. X, 157. 73.
—— *expoſ.* I, 81. 69. 70.
—— *tent.* VII, 200. 70. X, 70. 78. X, 157. 73.
—— Interpres *repr.* IV, 116. 83. VII, 183. 16.
Polybius ex MSto *em.* I, 155. 83.
Priſcianus *em.* IX, 55. 88.

S.

Scholiaſtes Æſchyli *em.* IV, 141. 66.
—— Antholog. *tent.* V, 46. 68.
—— —— *em* VI, 94. 58. 64. 66. X, 40. 90.
—— Apollonii Rhodii *em.* X, 73. 7.
—— Ariſtophanis *em.* I, 85. 31. II, 127. 11. IV, 99. 11. IV, 109. 22. IV, 188. 89. VI, 44. 37. VI, 82. 57. VII, 13. 86. VII, 17. 18. VII, 69. 18. VII, 70. 41. VII, 103. 83. VII, 123. 75. VII, 125. 3. VII, 152. 30. VII, 157. 62. VII, 158. 77. VII, 192. 6. *bis.* VIII, 20. 15. VIII, 132. 17. IX, 37. 23. IX, 53. 65. IX, 64. 77. IX, 74. 80. IX, 78. 24. X, 20. 3. X, 44. 31. X, 64. 22. X, 75. 27. X, 76. 41. X, 78. 52. X, 81. 84. X, 92. 76. X, 105. 87. X, 121. 35. X, 147. 80. X, 156. 54. X, 186. 50.
Scholiaſtes Ariſtophanis *expoſ.* I, 916. 9.
—— —— *repr.* V, 91. 89. VII, 48. 18.
—— —— *tent.* VII, 65. 89. VII, 106. 5. X, 117. 3. X, 152. 33.
—— Callimachi *repr.* V, 76. 18.
—— —— *tent.* IX, 60. 38.
—— Demoſth. *em.* VIII, 101. 39. VIII, 133. 27. IX, 55. 88. IX, 74. 80.
—— Euripidis *em.* I, 81. 69. VII, 198. 62. IX, 59. 25.
—— —— *tent.* IX, 97. 94.
—— Germanici *def.* IX, 84. 78.
—— Hermogenis *em.* X, 11. 34. X, 109. 33.
—— Heſiodi *em.* X, 50. 77. X, 73. 7. X, 89. 54.
—— Brev. Homeri *em.* X, 22. 21. X, 98. 24. X, 175. 47.
—— Luciani *tent.* X, 76. 36.
—— —— *repr.* X, 133. 45.
—— Lycophronis *em.* X, 50. 77. X, 85. 14.
—— Nazianzeni *em.* IX, 87. 9.
—— Sophoclis *em.* X, 42. 7. X, 99. 28.
—— Theocriti *em.* VII, 70. 37. VII, 145. 77 X, 156. 63.
Servius Virgilii Interpres *em.* I, 26. 88.
—— *repr.* IX, 148. 79.
Sextus Empiricus *tent.* X, 91. 63.
Solini *err.* IX, 84. 83.
Sophocles *em.* VII, 70. 41. apud Ariſtoph. Schol. IV, 62. 74.
Stephanus *em.* III, 103. 32. VII, 46. 90. VIII, 109. 23. IX, 96. 88.
Strabo *em.* I, 6. 44. VII, 43. 60.
—— *ill.* V, 15. 80.
Strattis apud Harpocrat. *em.* X, 130. 16.
Suidas *em.* I, 128. 81. I, 134. 58. I, 175. 16. I, 223. 57. I, 248. 75. II, 66. 3. II, 228. 17. III, 56. 52. III, 102. 23. *bis.* IV, 19. 78. IV, 53. 80. IV, 65. 1. IV, 101. 28. IV, 112. 45. IV, 167. 74. IV, 170. 8. IV, 182. 28, V, 39. 87. V, 96. 45. VI, 47. 77. VI, 81. 51. VI, 188. 4. VII, 32. 80. VII, 41. 42. VII, 47. 98. VII, 49. 30. VII, 71. 51. VII, 113. 74. VII, 121. 47. VII, 137. 11. VII, 153. 37. VII, 180. 91. VII, 200. 70. VIII, 23. 39. VIII, 28. 70. VIII, 32. 4. VIII, 94. 65. VIII, 106. 89. *bis.* VIII, 124. 64. VIII, 126. 76. IX, 11. 95. IX, 12. 8. IX, 45. 92. IX, 64. 77. IX, 72. 53. 55. IX, 87. 9. IX, 94. 69. IX, 95. 75. IX, 102. 48. IX, 135. 64. IX, 136. 74. IX, 137. 78. IX, 153. 21. X, 12. 35. 40. X, 16. 69. X, 20. 3. X, 22. 21. X, 26. 56. X, 42. 6. X, 47. 58. X, 48. 64. X, 54. 21. X, 58. 52. X, 68. 61. X, 73. 1. 7. X, 75. 27. X, 78. 52. *bis.* X, 92. 71. X, 93. 79. X, 120. 30. X, 133. 45. X, 137. 82. X, 138. 91. X, 153. 39. X, 156. 63. X, 179. 80. X, 188. 74. X, 190. 97.
—— *corr.* I, 10. 66. I, 69. 57.
—— *def.* IV, 123. 84. IX, 70. 37.
—— *nugatur* V, 88. 35.
—— *repr.* VII, 136. 2. X, 15. 57.
—— *ſuſp.* X, 50. 77.
—— *tent.* VII, 192. 6. VIII, 104. 66. 67. IX, 53. 65. X, 49. 67. X, 152. 33. X, 154. 46. X, 156. 63. X, 189. 85.

T.

Themiſtius *em.* X, 115. 83.
Theo *em.* X, 31. 99.
Theodoretus *em.* IX, 8. 69.
Theoph. Simocata *em.* & *expoſ.* X, 101. 44.
Theophraſtus *em.* IX, 63. 70. IX, 92. 45.
—— *def.* VII, 186. 40.
—— *ſuſp.* VII, 98. 33.
Theophylactus *em.* V, 170. 73.
Thomas Magiſter *em.* VII, 178. 68. VIII, 23. 53.
—— *repr.* IX, 48. 10.
—— *ſuſp.* IX, 133. 53.
Thucydides *em.* I, 124. 54. VIII, 132. 26.
—— Interpr. *not. ibid.*
—— *tent.* IX, 153. 27.
Typicum Irenes Auguſtae *em.* X, 12. 35.
Tzetzes *em.* I, 248. 73. VI, 75. 93. X, 50. 77. *bis.*

V.

Varro *em.* I, 97. 71. VII, 53. 65.
—— apud Nonium *em.* VIII, 132. 19.
—— *ſuſp.* X, 29. 74.
Vitruvius *tent.* X, 188. 74.

X.

Xenophon *em.* I, 214. 75. V, 31. 96. V, 58. 48. V, 59. 54. & 59. V, 69. 57. V, 77. 23. VII, 68. 8. 15. X, 52. 95.
—— *corrupt.* V, 61. 78.
—— *def.* V, 20. 23. VII, 32. 80.
—— *tent.* V, 58. 52. V, 61. 79. VII, 33. 87. VII, 70. 49.

Z.

Zenobius *em.* VII, 204. 13. IX, 95. 75.

INDEX
Vocum Græcarum in Notis expoſitarum.

A.

Ἀβίβηλος, vox apud recentiores Græcos invenitur I, 8. 56.
ἄβολος I, 181. 65.
ἄβρα IV, 151. 73.
ἀγάμοις multa erat impoſita VIII, 40. 68.
ἀγαπάω, quaſi ἄγαν πάω X, 20. 3.
ἀγείρειν IX, 142. 19.
ἀγυιεῖται Dii I, 24. 65.
Ἀγροτέρα θεὸς IX, 12. 14.
ἀγύρτης III, 129. 78.
ἄγχειν IX, 32. 84.
ἀγχίθυτα I, 97. 69.
ἀγωγεὺς X, 55. 25.
ἀδικάστευτος VIII, 132. 21.
ἀδικομαχεῖν III, 154. 76.
ἀδιάλυτος III, 80. 99.
ἄζυγες I, 29. 24.
ἀθέρωμα IV, 197. 75.
αἰθέρα I, 248. 76.
ἆθλον & ἄθλος differunt III, 143. 41.
αἰγαῖα, αἰγανὰ, IV, 190. 39.
αἵρεσις δικαστῶν IV, 176. 66.
αἰώρα VIII, 91. 38.
ἀκιδωτὸς I, 97. 67.
ἄκλαυστος } II, 64. 76.
ἄκλαυτος }
ἀκληρούχητοι VIII, 132. 21.
ἀκρατοποσία VI, 25. 50.
ἀκρόπολις, templum Minervæ I, 6. 43.
ἀλειτεύργητοι VIII, 140. 76.
ἀλεκτρυοπωλεῖν VII, 136. 99.
ἀλετών VII, 19. 44.
ἀλῆτις IV, 55. 100.
ἄλιμον I, 247. 71.
ἀλοᾶν X, 160. 93.
ἀλωπεκιδεὺς V, 15. 80.
ἀμβλίσκειν II, 7. 29. 31.
ἀμβλωθρίδιον II, 7. 26.
ἀμελέτητος IV, 20. 93.
ἅμιλλα IX, 102. 48.
ἄμιπποι, ἄμφιπποι I, 131. 15. 18.
ἀμοργὸς VII, 74 78.
ἀμφίδοχμοι I, 200. 2.
ἀμφιδρόμια II, 8. 39.
ἀμφίθυρος I, 76. 13.
ἀμφικέφαλος X, 36. 47.
ἀμφίμαλλος X, 38. 69.
ἀναβάθρα I, 93. 28.
ἀναβάλλειν, de terra VII, 100. 46.
ἀναβάλλειν τινὰ IX, 136. 75.
ἀναβολεῖς III, 92. 33.
ἀνάγκη, de clepſydra judiciali VIII, 17. 97.
ἀνάδοτος VII, 13. 81.
ἀνάκειον, Caſtoris & Pollucis feſtum I, 37. 79.
ἀνακηρύξαι στέφανον VIII, 138. 66.
ἀνακηρύττειν τινὰ ibid.
ἀνάκλιντρον VI, 9. 62.
ἄνακτες I, 9. 63.
ἀνακωχεύειν τὰς νέας I, 103. 35.
ἀναλογεῖον Διονύσιον X, 60. 74.
ἀναμάττειν IX, 130. 39.
ἀνασειράζειν X, 119. 15.
ἀνασύρασθαι ἐσθῆτα X, 44. 28.
ἀνατοιχεῖν I, 114 37.
ἀνατολὴ IV, 183. 36.
ἀναφερεῖς X, 17. 81.
ἀνεργμάτιστος V, 121. 96.
ἀνθεσφόριον, Proſerpinæ feſtum I, 37. 78. IV, 78. 31.
ἀνεντία II, 228. 17.
ἀνταναίρεσις IX, 98. 11.
ἀντιπικηρύττειν IV, 93. 62.
ἀντιβολεῖν I, 26. 80.
ἀντιγραφεῖς VIII, 98. 10.
ἀντίδοσις οὐσίας VI, 177. 3.
ἀντίθυρος I, 76. 13.
ἀντίῤῥησις V, 153. 92.
ἀντιτείχισις VII, 7. 21.
ἀντλία & ἄντλον I, 94. 38.
ἀντωμοσία VIII, 55. 86.
ἀέρατος II, 55. 88.
ἄπαστος X, 20. 3.
ἀπείρων VII, 179. 81.
ἄπλοια I, 121. 20.
ἀποβάθρα I, 93. 28.
ἀποδέσμιος IV, 177. 67.
ἄποδις V, 62. 85.
ἀποδιαιτᾶν VIII, 60. 14. VIII, 64. 35.
ἀποθέται ποιηταὶ IV, 79. 80.
ἀποικίζειν IX, 7. 57.
ἀποκαυλίζομαι X, 144. 36.
ἀποκηρύττειν VIII, 138. 66.
ἀποκοτταβίζειν VI, 111. 27.
ἀπολύειν τινὰ VIII, 9. 44.
ἀπομαγδαλιὰ X, 81. 84.
ἀπονίπτεσθαι II, 149. 1.
ἀπόνιπτρον X, 78. 52.
ἀποσιμοῦσθαι II, 73 60.
ἀποστολεῖς VIII, 99. 15.
ἀπόστολοι ibid.
ἀποστοματίζειν II, 102. 54. 55.
ἀποσπᾶν ἑαυτὸν V, 1. 5.
ἀποτηγανίζειν X, 98. 24.
ἀποτρόπαιοι θεοὶ I, 24. 61.
ἀποτυμπανίζειν VIII, 70. 79.
ἀπόφασις II, 129. 27.
ἀποχειρίσασθαι IX, 153. 26.
ἀποψήφισις VII, 88. 13.
ἄπρακτος IV, 34. 50.
ἀπροστασίου δίκη III, 56. 52.
ἀπφία III, 74. 49.
ἀργεία III, 123. 46.
Ἄρειος πάγος VIII, 117. 91. 92.
ἄροτος & ἀροτὸς differunt I, 226. 85.
ἀῤῥηφόροι X, 176. 56.
ἀρτιάζειν νομίσματι VII, 105. 99.
ἀρχιποσία VI, 11. 88. VI, 22. 4.
ἀσκάντης X, 35. 36. 39.
ἀσκωλίζειν II, 194. 74.
ἄσκιστος I, 150. 33.
ἀσπιδοπηγὸς VII, 155. 44. 45.
ἀσπιδόπληκτος VII, 155. 45.
ἀστράγαλοι X, 54. 20.
ἀστραγαλίζεσθαι X, 54. 20. 21.
ἀστραπὴ, de Stellarum coruſcatione IV, 155. 4.
ἀσύμβολος I, 150. 41.
ἀσφάλειοι Dii I, 24. 65.
ἀτελεῖς VIII, 140. 76.
ἀτέραμνα σπέρματα I, 223. 57. 59.
ἄτοκος III, 15. 73.
ἄτομα Diis ſuperis mactabantur I, 29. 22.
αὐλίζομαι VI, 26. 66.
αὐλοῦμαι ibid.
αὐτανέψιοι III, 28. 91.
αὐτερέται I, 95. 47.
αὐτολήκυθος X, 62. 99. 100.
αὐτομαχεῖν VIII, 48. 37.
αὐτὸς, ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης III, 74. 53.
ἀφελὴς I, 29. 23.
ἀχαλκεῖν IX, 92. 43.
ἀχάνη X, 165. 27.
ἀχθοφόροι VII, 130. 39.

B.

Βαδίζειν, de tauris III, 92. 25.
βάθρα I, 12. 80.
βάλανος I, 77. 28.
βάλλειν ἐσθῆτα VII, 47. 4.
βάναυσος proprie quis I, 50. 87.
βάραθρον, locus Athenis VIII, 71. 83.
βάρβιτος IV, 59. 32.
βασκάνιον VII, 107. 25.
βαΐζειν V, 86. 3.
βέβηλος I, 9. 58.
βίκκος V, 88. 26.
βίος IX, 33. 94.
βρομιάζειν VI, 96. 76.
βρόμιοι ib.
βροντεῖον IV, 130. 43. 44.
βλαισὰ V, 70. 66.
βλεπεδαίμων I, 21. 40.
βλίζειν, βλίττειν I, 254. 32.
βόλος πλήρης IX, 95. 75.
βομβύλιον X, 68. 61.
βόμβυκες IV, 70. 48.
βόρβορος VI, 146. 65.
βοστρυχίζω II, 27. 24.
βουκολεῖον VIII, 111. 41.
βούκρανον IV, 139. 43.
βουφόνια VIII, 120. 19.
βοῶναι VIII, 144. 68.

Γ.

Γαμήλια θύειν III, 42. 27.
γαργαλίζειν I, 197. 90.
γαστρίζειν II, 174. 22.
γαστρέπτης X, 105. 83.
γεισαποδίζειν I, 81. 70.
γένεσις II, 7. 29.
γέννησις ibid.
γέρανος IV, 101. 35. IV, 130. 52.
γερανουλκὸς IV, 101. 35.
γεροντοδιδασκαλεῖον II, 13. 99.
γελωτοποιεῖν } IX, 148. 77.
γελωτοποιεῖν τινὰ }
γευστήριον X, 172. 16.

γλοιά-

γίγνεσθαι IX, 63. 70.
γλοιάζειν IX, 148. 78.
γναστῆρες IX, 151. 2.
γοργεῖα X, 167. 48.
γράββατος X, 35. 37.
γραμματεῖα X, 93. 79.
γράφειν & γραφεῖν IX, 129. 31.
γρυμαία VII, 196. 38.
γυαλίζειν V, 89. 49.
γυαλοθώραξ I, 134. 57.
γύλιος X, 146. 63.
γυναικονόμοι VIII, 112. 51.
γύρος VII, 145. 79.

Δ.

Δαειρὰ, Proſerpina apud Atticos I, 35. 70.
δαίμονες, θεοὶ I, 5. 35.
ἡ δαίμων de Venere I, 5. 34. 35.
δασμὸς, de diviſione in contraria ſtudia IV, 176. 66.
δείκελον & δείκηλον I, 7. 49.
δείλη Atticis quid notet I, 68. 53.
δεκάβειον IX, 60. 40.
δεκακυμία I, 108. 80.
δεκατάλαντον IX, 76. 2.
δεκατευταὶ VIII, 132. 21.
δεκατηλόγοι ibid.
δευσοποιὸς I, 44. 36.
δευτεροβόλος I, 181. 65.
δευτερολογία VIII, 99. 22.
δευτερουργοὶ VII, 77. 10.
δημαγωγὸς IV, 34. 45. IV, 37. 66.
δήμαρχος VIII, 108. 5. 13.
δημιόπρατα X, 96. 3.
δημιουργὸς III, 41. 21.
δημοθοινίαι VI, 7. 44.
δημόσιος IX, 10. 85.
διαβάθρα I, 93. 28.
διάγραμμα III, 109. 82.
διαγραμματίζειν IX, 99. 16.
διαιτηταὶ VIII, 126. 80.
διαλέγομαι V, 93. 14.
διάλεκτος, de lingua II, 110. 10.
διάστροφα ἱερεῖα I, 29. 22.
διατειχεῖν I, 114. 37.
διαφυὴ I, 233. 40. 43.
διαχρήσασθαι IX, 153. 26.
διαψήφισις VIII, 88. 13.
διαψυχέω I, 121. 13.
διαψῦξαι τὴν ναῦν ibid.
διδασκάλιον IV, 19. 89.
διεκπλεῖν I, 123. 30.
διεμπρεύειν I, 65. 31.
διήρης I, 81. 69. I, 82. 79. 88.
δίκτυον V, 30. 94.
Διογένειον ἀναλογεῖον X, 60. 74.
Διονύσια, Bacchi feſta gemina VIII, 89. 20.
Διονυσιακὸς θόρατος IV, 118. 13.
δίπτυχον X, 57. 48.
διφθέραι X, 134. 15.
δίφρος X, 47. 57.
δίφρος ἁρμάτειος ibid.
διωμοσία VIII, 55. 86.
δορυδρέπανον I, 120. 95. I, 137. 85.
δρομαῖα V, 12. 38.
δρύοχος I, 85. 16.
δωμάτιον I, 78. 44.
δωροδέκτης IV, 35. 55.
δωρολήπτης ibid.
δωροφάγος ibid.

E.

Ἐαρινὸς ſive εἰαρινὸς I, 240. 89.
ἐγείρειν VII, 119. 29.
ἐθείρειν II, 22. 85.
ἐθελοπρόξενος III, 59. 88. 91.
ἐθελουργὸς III, 118. 31. III, 120. 37.
εἰλαπίναι VI, 7. 44.
εἰκαστικὸς IX, 152. 7.
εἰπὸς X, 154. 56.
Εἰραφιώτης, cognomen Bacchi X, 17. 85.
εἰσελθεῖν IV, 30. 31.
ἑκατόμβη I, 26. 81.
ἑκατόμβοιον IX, 60. 40.
ἐκκαύματα X, 110. 41.
ἐκκλητεύειν VIII, 36. 39.
ἐκκλύζειν II, 111. 19.
ἔκκοπι IX, 125. 89.
ἐκκύκλημα IV, 128. 21. 25.
ἐκμαγεῖον IX, 130. 39.
ἐκμαγειοῦν ibid.
Ἑκτόρειος κόμη II, 29. 48. 49.
ἐκτρίβειν φλόγα IX, 155. 49.
ἐκφόριον I, 53. 21.
ἐλαιῶδες IV, 180. 9.
ἡ ἔλαφος, cervus V, 76. 18. 20.
ἕλικες II, 22. 85.
ἔλυμα, pars aratri I, 252. 6.
ἔμβρυον II, 6. 21.
ἔμπειρος VII, 7. 29.
ἔμποροι I, 50. 86.
ἐμπυριβήτης IX, 68. 17. X, 63. 10.
ἐν Attici ſæpe omittunt VIII, 107. 94.
ἔνηφι I, 66. 41.
ἐνδομενίας origo & etymologia X, 12. 35.
ἐνδυμενία ibid.
ἐνλιμενίζειν VIII, 132. 19.
ἔννομον δικαστήριον VIII, 92. 52.
ἔντομα Diis inferis mactabantur I, 29. 22. 24.
ἐξ aliq. augendi vim habet I, 33. 47.
ἐξαίρειν VII, 119. 29.
ἐξέδρα I, 79. 47.
ἐξεργάζεσθαι IX, 153. 26.
ἐξηγεῖσθαι VIII, 124. 65.
ἐξηγηταὶ forenſes ibid.
—— ſacri ibid.
ἐξηγητὰς conſulebant, qui juſta mortuis debita ignorabant III, 102. 26.
ἐξόμματος V, 69. 54.
ἐξορμεῖν I, 122. 16.
ἐξωμοσία VIII, 55. 86.
ἐπαίρειν VII, 119. 29.
ἐπαγγελλεῖν τινι, καὶ τινὰ VIII, 77. 36.
ἐπεργασία VII, 142. 57.
ἐπέτειος I, 56. 57. I, 57. 64.
ἐπίβδα VIII, 107. 99.
ἐπίγονος III, 26. 82.
ἐπιγράφειν VIII, 103. 53.
ἐπιδικάζειν VIII, 129. 99.
ἐπιδικαζόμενος X, 137. 87.
ἐπίδικος, de puella ibid.
ἐπικήδειος & θρῆνος differunt IV, 53. 65.
ἐπικηρυκεύεσθαι I, 168. 65.
ἐπικηρύττειν τινὶ ἀργύριον VIII, 138. 66.
—— χρήματα IV, 93. 62.
ἐπίκλην IV, 112. 45.
ἐπίκωποι I, 95. 46.
ἐπιλάρκισμα X, 111. 46.
ἔπιπλα X, 10. 22.
ἐπίπλους I, 123. 33.
ἐπίσειστοι IV, 147. 35.
ἐπίσημον ἀργύριον III, 86. 71.
ἐπισίζω, ἐπισιττέω, ῶ, ἐπισίττω V, 10. 28.
ἐπίσιτος VI, 123. 13.
ἐπισκευάζω X, 16. 72.
ἐπισπορία I, 223. 53.
ἐπιτιμᾶν τινι IX, 138. 92.
ἐπιστολεὺς I, 96. 57.
ἐπίχαλκος X, 144. 43.
ἐπιχειροτονία VIII, 94. 65.
ἐπιψήφισις ibid.
ἐπώνυμοι IX, 85. 94.
ἐρανιστὴς III, 129. 78.
ἔρανος privatus & publicus VIII, 37. 45.
ἐργολαβεῖν VII, 182. 6.
ἐργολάβοι ibid.
ἐρεισὸς quid ſit, fruſtra quæritur I, 80. 56.
ἑρκοθηρικὸν I, 97. 76.
ἕρμα I, 94. 37.
Ἑρμοῦ κλῆρος VI, 55. 78.
ἐσφαιρωμένα I, 212. 64.
ἑταίρησις VIII, 40. 71.
ἑτερόγναθος I, 195. 72.
ἑτερόστομος ibid.
εὔειν VI, 91. 50.
εὔθυνοι VIII, 100. 24. 25.
εὐναῖα V, 12. 38.
εὐραὶ I, 146. 80. 81.
εὔστρα VI, 91. 50.
εὔτονα IX, 107. 5.
εὔχεσθαι κατὰ βοὸς I, 27. 91.
ἐφόλκιον X, 134. 52.
ἐφολκὶς I, 86. 39.
ἐφορμεῖν I, 122. 16.
ἐχέτλη, pars aratri I, 252. 6. 7.
ἑωλομερῆ IV, 105. 77.
ἕωλον I, 66. 38.

Z.

Ζευξίδια III, 38. 94.
ζυγεῖν IV, 108. 14.
ζύγιος, ζυγίτης I, 120. 88.
ζυγὸν X, 177. 70.
ζύγωθρον X, 26. 56.
ζωμήρυσις VI, 88. 8.

H.

Ἠερινὸς ſive ἠρινὸς I, 240. 89.
ἠλακάτη, pars mali I, 90. 90. 93.
ἡμιολία ναῦς I, 82. 87.
ἡμιτύμβιον VII, 71. 50. 51.
ἡμιχόρια IV, 110. 25.
ἡμιωβόλιον IX, 67. 8.
ἤπερ, ſicut IX, 114. 77. X, 180. 92.

Θ.

Θαλάμια, θαλαμίδιοι, remi I, 87. 46.
θαλάμιος, θαλαμίτης I, 120. 88.
θαλλοφόροι I, 28. 13.
θεατροκρατία IV, 121. 57.
θεμιστεύειν de Phœbo vel Pythia I, 18. 24.
θεογάμιον, Proſerpinæ feſtum I, 37. 78.

θεοξένια I, 34. 57.
θεοὶ Sol, Luna & aſtra, ἀπὸ τοῦ θεῖν I, 54. 31.
Θεοὶ καὶ δαίμονες junguntur I, 5. 35.
—— iidem Rhetoribus; non vero Philoſophis ibid.
ἡ Θεὸς ibid.
θεσμοφύλακες VIII, 102. 46.
Θετταλικὴ ἔνθεσις VII, 112. 66.
—— τράπεζα ibid.
θεωροὶ I, 18. 24. 25. II, 55. 97.
θράνιον X, 48. 65.
θρανίτης I, 120. 88.
θριασταὶ VII. 14C. 36.
θρῖπες VI, 38. 92.
θριπηδέστατον VI, 38. 92.
θηλὴ II, 8. 47.
θῆλυ ibid.
θήρα V, 12. 43.
θυεία & ἴγδις differunt X, 103. 61.
θυλακοὶ X, 151. 25.
θυλήματα I, 27. 98.
θύματα ἐπιχώρια I, 26. 84.
—— ἁγνὰ I, 26. 84. 89.
θυμβρεπίδειπνος III, 112. 97.
θυραχοζώνη I, 77. 29.
θυρωρεῖον I, 77. 32.
θυωρίτης IV, 123. 86.
θωράκιον, pars mali I, 90. 90. 93.

I.

Ἰακχαγωγὸς I, 35. 69. 70.
ἴγδη, & ἴγδις X, 103. 61. 65.
ἴδαι V, 66. 20.
ἴδη I, 221. 29.
ἱέρεια I, 14. 93.
ἱεροκήρυξ VIII, 103. 56.
ἱεροποιὸς VIII, 114. 67.
αἱ ἀφ' ἱερῶν VII, 57. 6. X, 190. 95.
ἱκετηρία VIII, 96. 77.
ἴξαλος IV, 118. 15.
ἴουλος, prima genarum lanugo II, 88. 5.
ἰπὸς X, 154. 56.
ἰσοτελεῖς VI, 157. 54.
ἰσοτελὴς III, 56. 54.
ἰστοβοεὺς I, 252. 6.
Ἱππoκάμπτης IV, 66. 13.

K.

Καθαγίζειν I, 26. 84.
κάθαρμα VIII, 104. 67.
καθάρσιοι Dii I, 24. 65.
καθάρσιον VIII, 104. 67.
κάθοδος I. 204. 18.
καλλιγυναῖκες I, 80. 58.
κάλοι, de funibus X, 133. 45.
κάλωες I, 93. 20.
κάναβος X, 189. 85.
κάναοι X, 133. 45.
κάπηλις & καπηλὶς differunt VII, 158. 74.
κάπηλοι I, 50. 86. VII, 9. 54.
καραδοκεῖν II, 41. 57.
καρδιοφύλαξ I, 134. 58.
καρκίνος X, 148. 90.
καρχήσιοι X, 31. 99.
καρχήσιον, pars mali I, 90. 90. 93. 94.
κατὰ, adinſtar V, 102. 11.
καταβαυκαλᾶν & καταβαυκαλεῖν IX, 127. 15.
καταγελᾶν τινος VIII, 77. 36.
καταδισμὸς X, 181. 4. 6.
καταδιαιτᾶν VIII, 60. 14.
καταθέσθαι V, 103. 13.
καταιβάτης Ζεὺς IX, 41. 56. 58.
κατακερματίζειν IX, 88. 24.
κατακαλεῖν de incantamentis I, 26. 78.
κατακηροῦν I, 208. 39.
κατακλεῖδες X, 22. 22. 32.
καταλοᾶν VIII, 76. 23. X, 160. 93.
καταρτιστῆρες I, 153. 61.
κατάρχεσθαι I, 27. 99.
κατατείνειν I, 208. 43.
καταχρήσασθαι IX, 153. 26.
κατηβολὴ I, 16. 13.
κατηγορεῖν IX, 76. 4.
καυλίζομαι X, 144. 36.
καχρυδίας ἄρτος I, 248. 73.
καχύποπτος II, 57. 18.
κείρειν VIII, 101. 41.
κείρεσθαι πρὸς φθορὰν II, 29. 45.
κεκάδειν, vel κεκαδεῖν X, 70. 78.
κελευστὴς I, 96. 61.
κέραμον ἐργάζεσθαι X, 185. 38.
κέραμος IV, 129. 39. X, 182. 11.
κερασβόλα I, 223. 57.
κερκὶς I, 187. 20.
κερματίζειν IX, 88. 24. 26.
κέρματα, πληθυντικῶς dixere Attici IX, 89. 30. 38.
κημὸς I, 148. 4.
κηπαία θύρα I, 76. 12.
κίγκαλος X, 188. 74.
κίκιννοι IX, 81. 57.
κίστη X, 91. 64. X, 136. 80.
κλαυμονὴ II, 64. 75.
κλεὶς IV, 188. 93.
κλέψυδρα, κλεψύδριον X, 60. 74.
κλῆρος X, 13. 40.
κλῆροι, de agris VIII, 132. 21.
κληρωτήρια IX, 44. 82.
κλητεύειν VIII, 36. 39.
κνῆκος I, 246. 64.
κνηστὶς I, 137. 87.
κνώδων V, 22. 33.
κοία X, 179. 80.
κοιτὼν I, 78. 44.
κοιλόφθαλμος I, 189. 32.
κοκκινοβαφὴς VII, 56. 2.
κολλαβίζειν IX, 129. 31.
κόλλοψ IV, 62. 68.
κολοκύνθινος I, 247. 60.
κόλπος id eſt κῆπος muliebris I, 5. 35.
κόπτειν μάζαν IX, 102. 55.
—— νόμισμα IX, 60. 40.
—— ὄρτυγα IX, 102. 55.
κόρκα IX, 74. 82. IX, 76. 94.
κόρακες, de hominibus rapacibus IX, 91. 39.
κόραξ I, 77. 30. 31. VII, 107. 24. X, 22. 21.
κόρει κόρει κορώνη IX, 125. 89.
κοσμεῖν III, 153. 64.
κόσμος ibid.
κοτταβίζειν VI, 111. 27. X, 76. 34. 36.
κότυλος X, 66. 46.
κουρεῖον III, 53. 28.
κουρεῶτις III, 52. 25. 28. VIII, 107. 97.
κούριον VIII, 107. 96. 99.
κουροτρόφος I, 35. 70.
κράββατος X, 35. 36. 37. 39.
κρᾶς VI, 23. 31.
κρατευταὶ X, 97. 10.
κρεάγρα X, 31. 3.
κρεάκεντρον, aut κρεώκεντρον VII, 25. 21.
κρεμᾶν III, 79. 94.
κρησφύγετον I, 10. 66.
κροκωτοφόρος VII, 56. 91.
κροκυδίζειν VII, 29. 54.
κύβιον VI, 48. 87.
κύημα II, 6. 21.
κυκλοβόρος VI, 146. 65. 67.
κύκλος VII, 11. X, 18. 87.
κυλοιδιᾶν II, 66. 3.
κυλικηγορεῖν VI, 29. 88.
κυλιχνίδες X, 46. 50. 51.
κυμινοκίμβιξ III, 112. 94.
κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος ibid.
κυναγωγὸν V, 56. 38.
κυνῆ X, 131. 31.
κυνίλλιον X, 68. 61.
κύφων X, 177. 67.
κῶμος, pro ſpecie κώμου IV, 100. 25.
κῶος IX, 100. 24.
κώρυκος X, 179. 80.

Λ.

Λάβδα II, 36. 23.
λαβὶς VI, 84. 77.
λαβρώνιοι VI, 96. 76.
λαγιδεὺς V, 15. 80.
λακιάδαι X, 37. 59.
λακκόπλουτος Callias dictus IX, 49. 26.
λαμβάνειν χρησμὸν VI, 177. 98.
λασανοφόρος X, 44. 29.
λαχεῖν δίκην VI, 177. 1.
λειποναύτης VI, 153. 16.
λειπόκυγοι II, 184. 12.
λειτουργεῖν VIII, 140. 76.
λειτουργίαι τῶν μετοίκων ibid.
—— πολιτικαὶ ibid.
λεκιθόπωλις VII, 198. 57.
λίπας VI, 51. 25.
λεπάστης X, 75. 24. 25.
λεύκωμα X, 59. 56.
λεχοποιὸς VI, 9. 65.
λεωργὸς III, 134. 93.
ληϊστοσαλπιγκτὴς IV, 87. 19.
λήκυθος X, 62. 92. X, 67. 52.
λῆροι VI, 105. 61.
λίγνος VI, 42. 22.
λιθοδόμοι I, 161. 5.
λιθοκόλλητος X, 145. 49.
λιθόκολλος ibid.
λιχνοφιλάργυρος VI, 133. 92.
λογγεῖν & λογγᾶν IX, 136. 74.
λόγγος ibid.
λογγῶνες ibid.
λογεῖον IV, 123. 77.
λογισταὶ VIII, 98. 9. 12.
λόγος πεφροντισμένος IV, 41. 84.
Λοχία III, 49. 91.
λυγίζομαι VI, 126. 38.
λυκιδεὺς V, 15. 80.
λύσιοι θεοὶ I, 24. 65.
λύσιος Bacchus ibid.
λυτήρια I, 33. 48.
λυχνεῖα & λυχνεῖον X, 115. 85.
λυχνοκαΐαι in Prytaneis I, 7. 51.
λύχνος ἄσβεστος in templis appendebatur in honorem Deorum ibid.
λῃστοσαλπιγκτὴς IV, 87. 19.

M.

Μαγεύειν VII, 209. 63.
μακτρισμὸς IV, 101. 27.
μαλακὸν X, 11. 34.
μάξαι VI, 91. 40.
μάρις X, 184. 36.
μάστιξ X, 54. 21.
ματρίκια VIII, 115. 80.
μεγαλεστίγη I, 80. 58.
μελάγχιμος V, 66. 25.
μελλησμὸς I, 43. 31.
μελλισμὸς I, 43. 31. 32.
μεσογάστωρ I, 87. 44.
μεσόγειοι & παράλιοι opponuntur VII, 14. 98.
μεσάγκυρος IV, 106. 92.
μεταπίπτειν IX, 77. 11.
μετοικίζειν VIII, 110. 34.
μετρονόμοι quindecim Athenis IV, 167. 74.
Μήλων ὁ Ἡρακλῆς I, 30. 38.
μηλωτὴ X, 176. 60.
μητραγύρται III, 11. 52.
μητρῷον, templum Cybeles apud Athenienſes ibid.
μιμήματα, imagines I, 7. 46.
μοσχεύειν τοὺς κακοὺς I, 222. 45.
μολυβδίναι X, 146. 59.
μονογαμίου pœna VIII, 40. 68.
μορίαι V, 36. 59. 60.
μορμολυκεῖα X, 167. 48.
μυθίζειν III, 31. 22.
μυιοσόβη, μυιοσόβιον X, 94. 85. 86.
μυριάμφορος ναῦς I, 82. 76.
μυρίζειν VII, 177. 61.
μυριοφόρος ναῦς I, 82. 76.
μυσταγωγοὶ I, 35. 63.
μυχὸς I, 102. 22.
μυωπίζειν X, 53. 7.
μύωψ I, 190. 40. X, 53. 7.

N.

Ναύκληρος I, 75. 1.
ναύκραροι VIII, 108. 7.
ναυλοχεῖν I, 100. 9.
ναῦς, domus, ἀπὸ τοῦ ναίειν X, 20. 3.
ναυτεπιβάτης I, 95. 53.
νεανιεύεσθαι II, 20. 69.
Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι V, 163. 32.
νομοθέτης VIII, 191. 39.
νόμος περὶ κοινῶν VII, 146. 86.
νούμμος IX, 79. 36. 37. 43.
νυμφαγωγὸς III, 40. 11. 17.
νύμφη, pars aratri I, 252. 6.
νυὸς III, 32. 32.

Ξ.

Ξενίζειν III, 59. 81. 82. 83.
ξιφιστὴρ X, 145. 49.
ξυήλη I, 137. 87.
ξυνωρὶς IX, 75. 91.
ξυσσίτια IX, 46. 94.
ξυστὶς VI, 10. 75.
ξυστὸς & ξυστὸν differunt I, 136. 75.

O.

ὀβελὸς & ὀβολὸς differunt IX, 77. 8. 11.
ὀγμεύειν V, 77. 23.
ὁδὸς ſubintell. X, 18. 88.
οἰκήματα, de cellis meretriciis VII, 201. 81.
οἰκουρεῖν IV, 150. 66.
οἰνήρυσις VI, 88. 8.
οἰνίζειν VII, 204. 13.
ὀκτάπους II, 195. 79.
ὀμματεῖν, ὀμματοῦσθαι X, 189. 92.
ὀμνύειν κατ' ἐξωλείας V, 130. 54.
ὁμοβώμιοι θεοὶ VI, 155. 39.
ὁμόγνιος Jupiter III, 5. 10.
ὁμόναοι θεοὶ VI, 155. 39.
ὁμόσκηνοι I, 130. 1.
ὁμοτελεῖς VI, 157. 54.
ὄνειδος, vox μέση V, 127. 29.
ὀξύα V, 20. 22.
ὀξυθύμια V, 163. 33.
ὄπα II, 53. 74.
ὀπισθόδομος, de poſtica parte templi Minervæ Athenis I, 6. 43.
ὀπισθόδομοι duo apud Græcos, alter Athenis, alter Olympiæ ibid.
ὅπλα X, 173. 32.
ὁπλομάχος VII, 154. 43.
ὀπτᾶν ἄρτον VII, 24. 12.
ὀπτὴρ II, 57. 13. II, 59. 30.
ὀπτήρια III, 36. 69.
ὀρεσκῷοι I, 222. 41. VII, 183. 14.
Ορθος, Geryonis canis V, 46. 63.
ὀρκωμόσια I, 29. 24. I, 38. 89.
ὀρνιθοθηρᾶν VII, 135. 93. 94.
ὄροφος X, 170. 87.
ὀρτυγομήτρα I, 76. 15. 17.
ὄσχη IV, 53. 57.
οὐλαὶ I, 27. 96.
οὐλοχύται I, 33. 54.
οὖπις, vel ὦπις, cognomen Dianæ I, 38. 83. IV, 53. 77.
ὁ οὐραγὸς, καὶ τὸ οὐραγὸν I, 127. 70.
οὐσία ἀλειτούργητος III, 67. 27.
ὀφέλλειν IX, 77. 16. 18.
ὀφθαλμιᾶν X, 154. 46.
ὀφίασις IV, 192. 26.
ὄχανα duo in clypeo fuerunt X, 146. 59.
ὀψοθήκη VI, 13. 6.

Π.

εἰ ἀπὸ παιδείας X, 190. 95.
παλαμναῖοι Dii I, 24. 65.
παλιγκάπηλος VI, 146. 19.
Παλλάδες IX, 76. 94.
πάνδωρα, πάνδορος, πάνδημος IV, 60. 46.
παπάζειν V, 90. 66.
παρὰ & περὶ ſæpe inter ſe permutantur III, 126. 60. IV, 53. 64. IV, 161. 42. VI, 3. 19. VI, 40. 6. VI, 45. 39. 40. VI, 101. 16. VII, 134. 85. VIII, 18. 5. VIII, 39. 57. VIII, 57. 96. VIII, 132 18. IX, 114. 69. X, 112. 56. X, 177. 67.
παραβάτης I, 141. 33.
παραβόλιον VIII, 63. 28.
παράδεισος IX, 13. 32.
παραδοξονίκης III, 152. 51.
παράθρονος I, 87. 47.
παράθυρον I, 76. 12.
παρακιρκὶς I, 187. 20.
παραλέγομαι VI, 68. 34.
παραπόρφυρος VII, 46. 88.
παραστάδες X, 25. 41.
παρατρίφεσθαι VI, 32. 15.
παραφρυκτωρεύειν IX, 14. 38.
παραχορήγημα IV, 110. 22. 23.
παραχώρημα IV, 109. 21.
πάροχος III, 40. 12.
παρεψὶς VI, 56. 84.
πάρδος IV, 53. 66.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

ἀδδηφάγον ἅρμα, in ſumtuoſos I, 181. 62.
ἀνάγυρον κινεῖν IX, 72. 48.
ἀπὸ βαλβίδος III, 147. 82.
βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ IX, 61. 50.
γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν III, 42. 27.
γυμνότερος λεβηρίδος καὶ κυνδάλου X, 188. 74.
γύργαθον φυσᾷς VII, 176. 53.
δεῖ δὲ μηδὲ πυρφόρον τῷ ἐκείνων λόγῳ περιγενέσθαι VIII, 116. 83.
εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνὴρ, εἷς δεσπότης, οὐδεὶς δεσπότης, III, 80. 99.
εἶτ' ἐφ' ὕδωρ κακὸς VIII, 113. 60.
ἑκατὸν τῆς ἁμάξης ξύλα I, 253. 27.
ἐν πάντι κριτῶν γούνασι κεῖται III, 145. 47.
ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν VII, 163. 27.
ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον I, 162. 15.
ἢ τρεῖς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι VII, 204. 13. IX, 95. 73.
Θεσσαλικὴ πειθανάγκη VII, 112. 66.
Καλλιπίδας τρέχει X, 29. 72.
ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωὸν V, 75. 11.
κύων ζῶν ἀπὸ μαγδαλίας VI, 93. 55.
νεβρίδα ἐνεῖσθαι quis dicatur X, 173. 26.
ξυρὸς εἰς ἀκόνην II, 32. 75.
ὀκτώπουν ἀνεγείρεις II, 195. 79.
οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας III, 126. 62.
εὐδιπον ἴσχει ἡ θύρα VII, 133. 78.
πάντ' ὀκτὼ IX, 100. 32.
περὶ πόδα VIII, 84. 78.
πρεσβύτερος Κόδρου II, 16. 26.
Σικελικαὶ πολυτέλειαι IX, 81. 56.
σφηκίαν ὀργίζειν IV, 125. 22.
τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα VII, 112. 66.
τὴν σελήνην κατασπᾶν ibid.
τί ἐμοὶ καὶ τοῖς μακροῖς αὐλοῖς IV, 67. 21.
τὸ Καινέως δόρυ VII, 112. 66.
τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτον ἄγειν X, 36. 53.
τρόπος ἐσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος IV, 40. 81.
τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι VII, 13. 81.
ὑπὲρ τὸν πόδα VII, 84. 78.
ὑπὸ μάλης φέρεσθαι II, 139. 17.
πάσασθαι X, 20. 3.
πατίλλιον, Romana vox X, 108. 19.
πατριάζειν III, 10. 42.
παχεῖα ὀρχήστρα IX, 76. 97.
πεδίον IV, 196. 60.
πεζαίτεροι I, 173. 19. 20.
πελεκᾶν X, 78. 53. 55.
πελεκίζειν ibid.
πελίκη X, 67. 50. X, 78. 53.
πεμπώβολα I, 33. 53. 54.
πέπλον, de veſte virili VII, 50. 38.
περίκομμα VI, 69. 42.
περιπολάρχης VIII, 105. 69.
περιπόρφυρος VII, 46. 88.
περιῤῥαντήριον I, 8. 54.
περίστια VIII, 104. 66.

περίστρεφοι V, 29. 78.
περισχοίνισμα VII, 160. 95.
περίτριμμα V, 144. 50.
περισχοινίζειν VIII, 20. 12.
πεταχνοῦσθαι X, 67. 50.
πηκτὸν I, 252. 6.
πηνίκη X, 170. 94. 95.
πιέζειν I, 215. 87.
πινάκιον τιμητικὸν VIII, 16. 83.
πλαγιάζειν I, 114. 37.
πλάθανον X, 112. 54.
πλανηθῆναι IV, 28. 19.
πλειστοβολεῖν IX, 95. 82.
πλόκαμος I, 225. 71. I, 245. 25.
πνὺξ VIII, 133. 27. 29.
πόθεις X, 151. 26.
ποδηγεῖν I, 98. 85.
ποδοκάκη VIII, 72. 90.
ποδοστράβη ibid.
πολιὰς IX, 26. 33. 35.
πολιεὺς Jupiter IX, 26. 35.
πολιοῦχοι θεοὶ ibid.
πόλις, de inſula IX, 27. 46.
πολυάνδρια IX, 15. 46.
πολύκλινος I, 79. 48.
πολυμνάστια IV, 79. 38.
πόπανα I, 28. 9.
ποππίζειν & ποππυσμὸς I, 210. 54.
πόρια, de navigiis III, 92. 29.
πορφυρεὺς I, 48. 70.
ποῦς IV, 91. 52.
πρασίας VII, 8. 41.
προάμβουλα IV, 53. 72.
προαύλια ibid.
προβολὴ VI, 176. 86.
πρόδομος I, 77. 33.
πρόδρομος I, 6. 42.
προεδρία VIII, 133. 30.
πρόεδροι VIII, 96. 91.
προεξορμεῖν I, 122. 18.
προήγορες II, 126. 10.
πρόθεσις VIII, 65. 40.
προθεσμία VIII, 45. 13.
προκατάρχεσθαι I, 27. 99.
προκυβερνᾶν I, 98. 83.
προμυθητρία III, 31. 22.
προμυθιστρία ibid.
προνόμια IV, 53. 72. 74.
προοίμια IV, 53. 72.
πρόπλοι I, 124. 40.
προσεληναῖοι ſive προσέληνοι I, 234. 48.
πρόσκωποι I, 95. 46. 47.
προστάτην νέμειν, ἔχειν III, 56. 52.
προσῴδιον IV, 53. 52. IV, 82. 61.
προτεμένισμα I, 9. 60.
πρότριτα VIII, 146. 25.
πρωτόβαθρον IV, 121. 62. 65.
πρωτοβόλος I, 181. 65.
πρωτολογία VIII, 99. 22.
πρῶτον ξύλον IV, 121. 61. 65.
πρωτοστάτης VI, 165. 35.
πτέρυγες VII, 62. 51.
πτερύγια V, 29. 85.
πτιλωτὰ VI, 10. 80.
πτισμὸς IV, 55. 5.
πτίσσειν VII, 24. 14.
πύνδος X, 79. 66.
Πυθαγορίδες X, 21. 14.
Πυθαγορικοὶ ibid.
πυρακτοῦν I, 137. 93.
πυρίαι VII, 138. 19. 20.
πυρσοὶ I, 139. 9.
πυρφόροι I, 35. 66. VIII, 116. 83.
πωλεῖν id eſt ἀναστρέφειν I, 222. 47.
πωλῆται VIII, 99. 19. 20.
πωλητήριον III, 77. 76.
πῶλος IX, 75. 90.
πωμήριον IX, 35. 11.

Ρ.

Ῥέκτης IX, 156. 60.
ῥάχος I, 247. 65.
ῥικνώδης, Bacchi epitheton IV, 99. 13.
ῥινάω, ῥινέω IV, 187. 81.
ῥινηλατεῖν V, 10. 25.
ῥιπὶς X, 127. 81.
ῥιποκόνδυλος III, 112. 97.
ῥισκοφυλάκια X, 137. 84.
ῥίψαι τὴν ἀσπίδα, de eo qui dedecus ſummum commiſit VIII, 40. 67.
ῥοία IX, 127. 8.
ῥόμβον uſus in ſacris magicis X, 173. 26.
ῥοῦς I, 247. 65.
ῥῦμα I, 164. 41.

Σ.

Σάγη X, 54. 11.
σαγηφορεῖν dicuntur Celtæ in præliis I, 130. 5.
σάγμα X, 54. 11.
σακκίζειν VI, 19. 73.
σάκος ἐς τροπαῖον X, 75. 33.
σαράβαρα X, 168. 62.
σάργαλος VII, 116. 96.
σαυνίον X, 143. 32.
Σαυρομάτιδες dictæ Amazones X, 20. 3.
σειρὶς V, 33. 26.
σηκὸς I, 6. 38.
σιδήρεοι θεοὶ IX, 78. 20. 21.
σίζειν X, 98. 24.
σικύα, σίκυς X, 46. 50.
σιλλαίνειν IX, 148. 79.
σιλλὸς ibid.
σιλλοῦν ibid.
σιμὸς ibid.
σιμοῦν ibid.
σισύρα X, 64. 22.
σιτοβόλιον I, 245. 36.
σκαλμὴ X, 165. 28.
σκανδάληθρον X, 154. 56.
σκάφη, ſcapha III, 55. 42.
σκάφιον IX, 13. 31.
σκευάζεσθαι X, 16. 70.
σκευοφόριον VII, 175. 46.
σκιαδηφόροι VII, 134. 89.
σκίμπους X, 35. 36. 39.
σκίραφοι IX, 96. 88.
σκιροφόρος ibid.
σκοιὰ III, 150. 22.
σκοῖδος X, 16. 75.
σκόλυθροι X, 48. 61.
σκολύθριον III, 90. 7.
σπεῖσαι I, 150. 33.
σπένδειν I, 27. 94.
σπλαγχνεύεσθαι I, 27. 97.
σταθεύειν VI, 91. 44. 45. 46.
σταθμοὶ I, 76. 18. 20.
σταθμὸς IX, 50. 37.
στασιῶται VIII, 153. 64.
στάχυς I, 53. 25.
στέγαστρον X, 180. 92.
στέγη I, 80. 58.
στέμματα, infulæ I, 28. 12.
στενόστομον X, 68. 65.
στερεομετρία IV, 161. 35.
στεφάνη V, 96. 35.
στεφάνη τριχῶν IV, 147. 32.
στεφανοπλόκοι VI, 106. 68.
στεφανοπωλίτιδες ibid.
στέφανος ἀριστείας VIII, 139. 72.
στηλικοπεῖν τινα VIII, 73. 5.
στηλιτεύειν τινὰ ibid.
στηλιτευτικὸς λόγος ibid.
Στιγματίας, Nicanor ita dictus III, 79. 89.
στοιχεῖν IV, 108. 14. VIII, 105. 77.
στόμα, de enſe II, 100. 34.
στράβηλος VI, 45. 45.
στρεμβολοκομᾶν II, 23. 99.
στρατήγιον I, 128. 81. IX, 41. 60.
στρώματα VI, 10. 70.
στῦλοι οἴκων, de filiis III, 12. 56.
στύραξ I, 136. 82.
στωϊκοὶ unde dicti I, 78. 43.
συβόσια I, 251. 99.
συγγένειος Jupiter III, 5. 9. 10.
συκοτραγίδης III, 112. 97.
σύμβολον IX, 70. 37.
συμμορία VIII, 100. 30.
συνεισελθεῖν IV, 30. 31.
συνθεάτρια X, 67. 52. 53.
συντέλεια VI, 157. 54.
συντελεῖς ibid.
συρμαΐζειν VII, 199. 65.
σφάγις I, 33. 50.
σφαιρομαχία III, 148. 100.
σφαιρωτὰ I, 212. 64.
σφήττιος VI, 125. 22.
σφράγις I, 33. 50.
σχαδόνες I, 254. 40.
σχεδιάζων IV, 20. 93.
σχίζαι I, 33. 49.
Σχινοκέφαλος II, 43. 75.
σχιστὸς χιτὼν ubi fibulam habuerit VII, 54. 81.
σώματα, de ſervis III, 78. 80.
σωφρονίζειν IX, 138. 92.

Τ.

Ταγεύειν I, 129. 86.
τάγηνον X, 98. 24.
τάκωνες VI, 53. 53.
ταμίαι VIII, 54. 76. VIII, 97. 99.
τελεία Juno III, 38. 91. 93.
τέλειος Jupiter ibid.
τελεσιέρων I, 35. 67.
τελεσιουργεῖν I, 35. 64.
τέλος IV, 92. 61.
τέμενος I, 6. 38.
τεχνάζεσθαι IX, 150. 91.
τήγανον X, 98. 24.
τηλία VII, 21. 71.
τηρηδὼν IV, 192. 21.
τοίχαρχος I, 95. 51. 55.
τοῖχος παρόδιος VII, 121. 56.
τοξότης VIII, 131. 16. 17.
τόνος V, 27. 64. V, 30. 94.
τραγὸς I, 247. 65.
τραπεζοφόρος X, 69. 68. 72.
τραπητὸς X, 75. 33.
τραχηλισμὸς IX, 106. 90.
τρίφειν id eſt πηγνύναι I, 251. 96.
τριακὰς I, 66. 42. 43.
τριβωνοφορία VII, 55. 89.
τριηραύλης I, 96. 60.
τρικυμία I, 108. 80.
τριτοστάτης VI, 165. 35.

τρίχαπτον x, 32. 12. 13.
τροπᾶν x, 175. 40.
τροπήϊον x, 75. 33.
τροχιλία x, 31. 99.
τρυσίβιος III, 112. 97.
τρυφαλὶς VI, 48. 80.
τύκος x, 147. 80.
τυμπανίζειν VIII, 71. 84.

Υ.

Ὕβρις & ὑβριστὴς, de fœdo amore VI, 126. 37.
ὑγρὸς III, 20. 34.
υἱὸς per ellipſin intelligitur VIII, 131. 14.
ὑλακεῖν V, 88. 37.
ὑλακτεῖν V, 86. 3.
ὑμνῳδοὶ I, 35. 67.
ὑπαγκώνια VI, 10. 70.
ὑπελθεῖν VI, 122. 97.
ὑπεύθυνος VIII, 40. 77.
ὑπηρέσιον ναυτικὸν x, 40. 92.
ὑπιέναι VI, 122. 97.
ὑπὸ pro μετὰ IV, 92. 58.
ὑποδραμεῖν VI, 122. 97.
ὑποθωπεύειν IV, 49. 35.
ὑποκυβερνᾶν de quo dicatur I, 98. 83.
ὑποκώλια V, 59. 60.
ὑπολέγειν II, 122. 81.
ὑπολείπεσθαι VI, 44. 37.
ὑπονοστεῖν II, 21. 77.
ὑπορχεῖσθαι VII, 180. 88.
ὑπόρχημα IV, 82. 62.
ὑποτρέχειν VI, 122. 97.
ὑποχαλινίδια I, 216. 98.
ὑπόχαλκον ἀργύριον VII, 98. 33.
ὑπωμοσία VIII, 55. 86.

Φ.

Φαίνειν VIII, 48. 37.
φάλανθος II, 26. 19.
φελλὸς I, 48. 72.
φενάκη IX, 135. 65.
φενακίζειν ibid.
Φίβαλις VI, 81. 46.
φιμὰ I, 185. 100.
φοινικῆ ἀμπεχόνη I, 185. 3.
φορβειὰ IV, 70. 51. x, 153. 41.
φρατρίαρχος VIII, 107. 96.
φροντὶς IV, 41. 84.
φρυγεὺς x, 109. 30.
φρύγετρον ibid.
φρυκτοὶ I, 139. 9.
φυλλοφορεῖν etiam de arbore ſterili dicitur I, 231. 31.
φύξιοι θεοὶ I, 24. 65.
Φωκέες ἀποδάσμιοι IV, 177. 67.

Χ.

Χαλινίτις IX, 76. 94.
χαλκία IX, 92. 45.
χαλκὸς, pro pecunia ibid.
χαλκὸς χυτὸς VII, 105. 97.
χαμαίπους III, 40. 11.
χάραξ I, 162. 15.
χαρώνεια VIII, 102. 50.
χαρωνεῖον IV, 132. 67.
χεὶρ, de chirographo II, 152. 19.
χειρέμβολον II, 152. 22.
χειρογάστορες I, 50. 91.
χειρόδοτον II, 152. 22.
χειροτέχναι I, 156. 86.
χέρνιβον x, 90. 58. 59.
χηλὴ I, 99. 98. I, 102. 22.
χηρωσταὶ III, 47. 70.
χιλιόμβη I, 26. 81.
Χῖος IX, 100. 24.
χλαμυδηφόρος VII, 46. 85.
χοιράδες I, 115. 45.
χορηγεῖν VIII, 140. 76. IX, 41. 64.
χορταῖος IV, 118. 13.
χορτάζειν, de hominibus VI, 43. 25.
χρήματα, πληθυντικῶς, pro pecunia IX, 87. 13.
χρηματίζειν VIII, 95. 71.
χρηστήρια I, 29. 24.
χρυσίδιον VII, 103. 76.
χρυσόξυλον II, 214. 28.
χωματίας ποταμὸς III, 103. 32.
χώνη II, 18. 54.

Ψ.

Ψαιστὰ al. ψεστὰ I, 28. 6. 8.
ψαλὶς IV, 123. 77. 78. IX, 49. 30.
ψευδαυτόμολοι I, 173. 2.
ψευδόθυρον I, 76. 12.
ψήχειν I, 202. 13.
ψυχοστασία IV, 130. 51. 52.
ψώθια VII, 23. 98. IX, 83. 68. 69.

Ω.

Ὠκυτόκιον II, 7. 35.
ὦραι V, 108. 23.
ὠτεγλαφίαι II, 83. 56.

INDEX

Rerum & Verborum Latinorum, quæ in Commentariis exponuntur.

A.

ABacti magiſtratus I, 128. 79.
Acarnanes optimi funditores I, 149. 21.
acta publica in columnis ſcribi ſolita VIII, 54. 76.
Actæonis canes V, 46. 68. V, 47. 76.
actores primo evocabantur voce præconis, dein tuba IV, 87. 21.
adyta, quæ loca? I, 9. 60. 61.
ænigmata in conviviis proponebant veteres VI, 107. 85.
ænigmatis ſoluti præmium VI, 107. 85. 87.
—— non ſoluti pœna *ibid.*
Agathoſthenes ſcripſit itinera Aſiatica IX, 84. 78.
Aglaurus VIII, 105. 74.
Agraulus *ibid.*
album X, 59. 56.
aleipteria VII, 166. 52.
Alexandrides, auctor Hiſtoriæ Delphicæ IX, 59. 25.
ambulare, de navi I, 83. 8.
Ammon, Deus tutelaris Libyæ IX, 60. 38.
anademata V, 96. 42.
analogiæ ratio non ubique habetur X, 69. 68.
Anaxandrides Comicus IX, 59. 25.
anguillas, betæ foliis involutas, comederunt veteres VI, 59. 15.
animalia bruta judicio ſubjecta VIII, 120. 19.
annulus ἄπυρος VII, 179. 81. 82.
—— ἄσημος *ibid.*
annulus haſtæ geminus VII, 157. 69.
antepagmenta I, 76. 18. 20.
ante templum I, 6. 42.
Antiphus Lydicam harmoniam invenit IV, 78. 26.
Anyte, poëtria V, 48. 85.
Apaturia VI, 102. 23.
apparitores VIII, 39. 61.
aqua frigida delectati fuere Græci veteres IX, 67. 8.
arculi, orbes, quibus imponebant vaſa in menſis IX, 79. 59.
arma, de inſtrumentis nauticis & ruſticis I, 94. 42.
artopta X, 112. 53.
aſcoliaſmus IX, 121. 40.
aſininam carnem veſcebantur Athenienſes IX, 48. 17.
aſſus ſudor III, 154. 73.
averrunci Dii I, 24. 63.
aures immobiles habet homo II, 86. 88.
auribus prehenſis oſculabantur puerulos IX, 115. 80. X, 100. 35. 36. 37.
Auxo, Thallo, Hegemone, juventutis duces & comites VIII, 106. 89.

B.

Barathrum, de homine X, 177. 67.
Baſſareus Bacchus unde dictus VII, 59. 25.
bibaſis, ſaltatio Laconica IV, 102. 44.
bibliotheca IX, 47. 2. 3.
bigam mulorum alebant divites Athenienſes VII, 183. 16. X, 53. 4.
Bombylium VI, 98. 90.
Bos, nummus Athenienſium IX, 60. 40. IX, 61. 50.
Brauron, pagus Atticus IX, 74. 80.
Brauronia Diana, *ibid.*
byſſinus VII, 56. 94.
Byzantini voluptatibus dediti IX, 78. 25.

C.

Cachinnus, unde II, 97. 2.
cadus apud Lacedæmonios adhibitus ad rem memorandam X, 70. 78.
cædes expiabatur porco VIII, 104. 67.
calaſiris, tunica Ægyptiaca & Perſica VII, 71. 46. Hinc drama Alexidis dictum Καλάσιρις X, 18. 88.
calceamenta Comica, Tragica IV, 115. 80.
calculis utebantur in ſortibus divinatoriis VIII, 18. 99.
calida aqua uſi Græci veteres IX, 67. 8.
Callias λακκόπλουτος IX, 49. 26.
camella X, 109. 33.
camus VIII, 17. 92.
canes Lacedæmoniorum V, 38. 64.
—— Cares *ibid.* 66.
—— Pſyllici *ibid.* 69.
caniſtrum, vox Græcæ originis X, 85. 19.
canones textoris VII, 35. 97.
captivi publicis ſumtibus inſtituebantur ad obeunda urbis negotia IX, 10. 85.
carbunculare, de vitibus VII, 152. 28.
carcer, de homine X, 177. 67.
carnifices caruerunt urbis domicilio IX, 10. 90.
catablemata IV, 131. 59. 61.
caunace, veſtis ſtragula X, 123. 51.
Celmis fabrilem artem docuit I, 7. 45.
cera amurca percocta, X, 59. 56.
ceraules IV, 71. 56.
cernuus I, 197. 89.
Chærephilus, nobilis ſalſamentarius Athenis IX, 34. 3.
Charoniæ ſcalæ IV, 132. 67.
chlamys puerilis VII, 46. 85.
—— militaris *ibid.*
cidaris & mitra differunt VII, 58. 12.
cincinnati IX, 81. 57.
Cincinnia Dea *ibid.*
cithara & lyra perperam confunduntur IV, 62. 75.
citharœdi & cithariſtæ differunt IV, 66. 14.
claſſiariorum, remigum, & nautarum ſtipendium diurnum quantum fuerit I, 121. 5.
clepſydra declamatoria VIII, 113. 60.
—— judicialis *ibid.*
—— militaris *ibid.*
clepſydra horas inter advocatos diſpenſabant *ibid.*
ad clepſydram cauſæ dicebantur VIII, 16. 89. 97.
clypei ſaligni X, 176. 50.
colabriſmus IV, 123.
columbaria quid ſint in navi I, 88. 55.
comam inficiendi coloribus artem invenit Medea, II, 35. 8.
conciones ordinariæ & convocatæ VIII, 95. 72.
convivia publica VI, 7. 44.
conſiliari, de fullonibus VII, 38. 16.
convolvulus II, 88. 5.
conus VI, 78. 27.
cophinus IV, 168. 92.
coquos conducere ſolebant Romani IX, 48. 12.
cor, ſedes animæ, juxta Ariſtotelem II, 226. 14.
corium inauratum in capite gerebant puellæ pro ornamento VII, 179. 75.
corona aurea donari ſummus honos Athenis VIII, 139. 72.
coronæ locatæ VII 200. 70.
coronæ inter præmia frequentes I, 123. 23.
corpora, de ſervis III, 78. 80.
corpora mortuorum abjecta ſi non dilaniarentur ſingularis Dei favor habebatur VIII, 118. 9.
corvi VII, 107. 24.
coturnicum pugna delectabantur pueri apud Græcos, etiam adulti VII, 15. 6.
—— pugnæ Athenis publice fuerunt habitæ VII, 136. 100.
coturnices intra circumdatos aſſeres pugnabant IX, 108. 10.

Crates, veteris Comœdiæ Poëta VII, 179. 85.
crumeniſeca, crumeniſex VI, 151. 1.
cucuma X, 63. 10.
cucurbitarum duo genera X, 46. 50.
currere, de navi I, 83. 8.

D.

Dadix IV, 168. 83.
danace nummus mortuorum ori impoſitus IX, 82. 64.
Daphnephorica IV, 53. 54. 55.
Daricus IX, 57. 7.
daſypus V, 68. 48.
decimæ VIII, 132. 21.
decocta veterum Græcorum IX, 69. 24.
delphinus in navi quid I, 85. 32.
Demoneſus inſula V, 39. 90.
denuntiare pro *minari* IX, 155. 40.
Deorum ſimulacra fictilia primis temporibus VII, 162. 14.
Deos & Deas omnes advocabant in juramentis VIII, 106. 89.
deſultores I, 131. 15. 18.
Deus an Dea eſſet, cui cultum præſtarent, ipſi Ethnici ſæpe ignorarunt I, 5. 35.
diagrammiſmus IX, 99. 16.
Dianæ ſacrificia offerebant venatores IX, 12. 14.
Dianam invocabant Græci in puerperio III, 43. 91.
Dio & Pollux σύγχρονοι II, 231. 31.
Dio Tragicus fruſtra quæritur II, 88. 11.
diobolum IX, 63. 60. 65.
diltegia IV, 129. 37. 39.
donax IV, 62. 71.
drachma IX, 60. 43.
duplares, duplarii, duplicarii, duplices IV, 165. 60.
duplicarii I, 175. 32.

E.

Ephebus I. 57. 68.
epiſcyrus pila IX, 104. 71. 78.
Eponymi VI, 144. 48.
Epoſtraciſmus IX, 119. 23.
Equus pro nummo, cui equi nota erat impreſſa IX, 75. 91.
Eratoſthenes de utraque Comœdia ſcripſit X, 60. 76.
eſurire quando dicatur terra I, 53. 27.
Eudiæum IV, 181. 16.
Ezelg, uniones in teſſeris IX, 95. 73.

F.

Fabarum uſus in creandis magiſtratibus VIII, 18. 98.
faces bellicas invenit Nauplius IX, 14. 38.
fanum I, 6. 38.
faſciæ crurales X, 50. 74.
—— mamillares VII, 65. 87.
—— pedules X, 50. 74.
flabellis utebantur ad abigendas muſcas & ventum faciendum X, 94. 85. X, 127. 81.
flagellum ovium talis obſitum X, 54. 21.
fœminæ & pueri ultra medimni pretium paciſci non poterant VIII, 140. 84.
frigere de mulieribus I, 246. 42.
fullonum duplex officium VII, 38. 16.
fundam invenerunt Phœnices I, 149. 21.
per funem tinctum in concionem cogebatur populus VIII, 104. 61.

G.

Gallos Græci alebant ad ſpectacula publica VII, 135. 96.
geſtationes inter corporis exercitia habuerunt veteres X, 51. 81.
gladiorum capuli eburnei VII, 158. 75.
glans veterum cibus I, 234. 48. 49.
grallatores IV, 104. 69.
gypſatæ tabulæ X, 59. 56.

H.

Hecatæa cœna X, 81. 86.
Hectoris coma 29. 48. 49.
Hecuba in canem verſa V, 45. 53.
Hegemone, Auxo, Thallo, juventutis duces & comites VIII, 106. 89.
Hemerodromi I, 65. 32. 33.
Hercules κροκωτοφόρος VII, 56. 91.
Heſiodi canes V, 42. 25.
horæa VI, 48. 86.
Hymettus, mellis feraciſſimus VII, 198. 56.

I.

Icarii canis V, 42. 30.
idololatriæ origo VIII, 140. 75.
ignes in ſpeculis & montium verticibus accendebantur, quibus hoſtiles irruptiones, tumultus & alia ſignificabant I, 139. 8.
ignis ad ſacrificia petebatur e domo pura VIII, 116. 83.
ignominia perpetua notatorum nomina æreis columnis inſcribebantur VIII, 73. 4.
imagines pro Diis coluerunt ethnici I, 12. 82.
immunes vectigalis erant merces civitatum fœderatarum VIII, 140. 76.
immunitas parce dabatur ab Athenienſibus *ibid.*
—— decimarum *ibid.*
—— a functionibus publicis *ibid.*
—— vectigalium terra marique *ibid.*
inanis, ſine anima X, 176. 62.
incipiendum a Diis I, 2. 21.
injuria affectis multa cedebat VIII, 48. 37.
inſepultis humum injicere lege jubebatur VIII, 146. 27.
involvulus II, 88. 5.
Ion Chius Tragicus Poëta II, 88. 11.
Iones luxu infames X, 63. 10.
Jovis varia cognomina I, 24. 65. 66.
Irinum unguentum VI, 104. 54.
iter, de navigatione I, 83. 8.
Ithyphallica IV, 53. 56.
Judæi jam olim dediti permutationi nummorum IX, 87. 15.
Judices ſerius venientes dicaſterio excludebantur & multabantur VIII, 86. 99.
judicia in bruta & inanimata VIII, 120. 19.
Juno τελεία III, 38. 91. 93.
Jupiter in nummis Alexandri IX, 84. 91.
Jupiter ἐξακεστήριος VIII, 142. 95.
—— ἱκέσιος *ibid.*
—— καθάρσιος *ibid.*
—— καταιβάτης IX, 41. 56. 58.
—— ὁμόγνιος III, 5. 10.
—— ὅριος IX, 8. 69.
—— πολιεὺς IX, 26. 35.
—— συγγένειος III, 5. 10.
—— τέλειος III, 38. 91. 93.

L.

Laconum coma nunquam tondebatur II, 22. 85.
Lacrymæ ex gaudio II, 64. 81.
a lacuna X, 44. 28.
Lampadium IV, 154. 94. 95.
lanx frequens uſus in re divina, etiam in devotionibus Magicis VIII, 116. 84.
lancula VI, 83. 77.
Lapis, locus eminens, unde præco prædicabat III, 78. 77. III, 126. 58.
latere, vocis origo X, 189. 92.
laternis corneis uſi veteres potiſſimum X, 116. 98.
Legati aliquando audiebantur in κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ VIII, 96. 78.
legationem ſacram quotannis ad Apollinem Delium mittebant Athenienſes IX, 61. 45.
Legatos amicorum Athenienſes excipiebant in prytaneo VIII, 138. 61.
Legatis ſuis domum redeuntibus poſt res bene peractas dabant adventitiam Athenienſes *ibid.*
Leguli I, 222. 39.
leporis natura & forma V, 68. 48.
Lerna ſpectatorum IV, 121. 54.
Ligures ἑπτάπλευροι II, 167. 38.
linea longa & brevis, unguibus judicum ducta VIII, 16. 83. 86.
linea ſacra IX, 98. 1.
linguæ ſunt innumerabiles II, 110. 12.
Lochiam invocare III, 49. 91.
longus a Gr. λόγγος, X, 136. 74. 77.
lucernas accendebant feſtis diebus, etiam Chriſtiani X, 115. 83.
lupus in Argivorum nummis ſculptus IX, 84. 85.
—— animal ſacrum, *ibid.*
Lyciſca V, 46. 68. V, 47. 76.
lyra & cithara perperam confunduntur IV, 62. 75.

M.

Magides VI, 83. 68. 69.
malleolus VII, 145. 79.
maltha X, 59. 56.
mantelium II, 150. 7.
maris IV, 168. 83. 84.
Marſyas & Olympus Phryges, tibiam invenerunt IV, 78. 32. negat tamen Plutarchus, *ibid.*
mattis pavimenta tegebant veteres VIII, 133. 34.
mel Hymettium præſtantiſſimum VII, 198. 56.
Melus, inſula metallis nobilis VII, 99. 40.
Menander, caſti ſermonis & leporis falſi fons X, 98. 24.
menſarum ordo apud Græcos & Latinos VI, 83. 65.
Mercurii ſtatua ad januam carceris collocata VIII, 72. 96. 97.
Mercurio ultimum poculum libabant convivæ VI, 100. 7.
meretrices Corinthiæ celebres IX, 75. 90. 91.
Meſonauta I, 95. 53.
meta, acervus frugum I, 225. 69.
mina auri IX, 57. 7.
—— argenti *ibid.*
—— Philippica *ibid.*
Minerva colebatur a Corinthiis IX, 76. 94.
—— a Byzantinis IX, 78. 20.
Minervæ ſacerdotes Athenis examen ſubibant generis & vitæ VII, 69. 21.
in Minervæ templo alea ludebant Athenienſes IX, 96. 88. 89.
minutal VI, 69. 42.
mœra I, 129. 99.
monodos II, 94. 81.
mortarium & pila differunt X, 103. 61.
morum magiſtri apud Athenienſes IX, 138. 92.
mos pecuniam ex venditione collectam in ore habendi IX, 63. 69. 70. IX, 92. 49.
mulus vetulus publica σιτήσει donatus VIII, 140. 74.
mus in Argivorum nummis ſculptus IX, 84. 85
myinda IX, 113. 54.
—— tres formæ IX, 113. 60.
Myonenſium æs nobile V, 39. 90.
Myrinum vinum VI, 17. 52.
myrtea corona redimitus fuit Magiſtratus X, 69. 72. 73.
—— coronati Archontes, munere ſuo fungentes, *ibid.*

N.

Naſtus VI, 75. 88.
naſus irriſionis ſedes IX, 148. 79.
naves ſacræ ſuos habebant quæſtores VIII, 116. 87.
Nauplius, facum bellicarum inventor IX, 14. 38.
Ninus unde dictus ſit IX, 12. 16.
Niſyrus inſula metallis nobilis VII, 99. 40.

Noctua Minervæ ſacra IX, 63. 60.
nummariæ permutationi jam olim dediti Judæi IX, 87. 15.
nummi etymologia IX, 79. 34. 36.
—— in duas partes diviſi IX, 70. 27.

O.

Obryzum aurum III, 87. 82.
odeum VIII, 33. 13.
olea ſacra Minervæ I, 241. 98.
oleæ rami aris imponebantur X, 111. 43.
omphacinus VII, 56. 94.
orbiculis imponebant vaſa in menſis X, 79. 59.
orca, vox Græcæ originis X, 74. 9.
orcheſtra IV, 123. 83.
orcinæ ſcalæ IV, 132. 67.
Ormenus I, 246. 54.
ornatrices II, 31. 63.
orthoſtadios VII, 48. 18.
os femoribus exemtum, vel carnibus obſitum aliquando tantum in ara cremabatur I, 27. 95.
oſculabantur puerulos auribus prehenſis X, 100. 35. 36. 37.
oſtracinda IX, 111. 33.
otioſorum pœna apud Lacones VIII, 40. 70. VIII, 42. 90.

P.

Palladis caput ſine galea IX, 78. 20.
pallium Philoſophorum cujus coloris fuerit VII, 55. 89.
Pandroſos ab Athenienſibus culta X, 191. 6.
pandurizare IV, 60. 46.
panis verualis, ſive veru aſſatus I, 248. 74.
par impar ludere IX, 101. 38. 40. 41.
paratretæ tibiæ IV, 81. 56.
paraſemon navis I, 83. 3.
paſſus, ambiguæ ſignificationis vox I, 136. 75.
patere, vocis origo X, 189. 92.
patinæ origo & etymologia *ibid.*
pecuniam ex venditione collectam homines viles in os & buccam condebant IX, 63. 69. 70. IX, 92. 49.
Pegaſus in nummis Corinthiorum IX, 76. 94. 96.
Pelaſgicum inhabitare vel colere interdictum erat VIII, 101. 41.
Pellenicæ lænæ VII, 67. 4.
pellis a Græco πίλλη X, 57. 45.
peregrinitatis actio, ejuſque pœna VIII, 40. 74.
περίοδον νικᾶν IV, 89. 28.
periodum vincere *ibid.*
periodus, de ſacrorum certaminum orbe I, 37. 80.
Perſarum reges uxoribus urbes attribuebant, unde mundum pararent VII, 68. 8.
Perſica ſaltatio IV, 190. 18.
Philaidæ, populus Ægeidis tribus IX, 74. 80.

Philo, architectus celebris X, 188. 74.
Philones plurimi *ibid.*
philoſophi ſæpe in ædibus Deorum commorabantur X, 169. 77.
Phrynichus ſcripſit σοφιστικῆς παρασκευῆς λόγους I, 1. 2.
Phrynis, Cabonis filius IV, 66. 13.
pice depilabantur viri VII, 165. 48.
pila & mortarium differunt X, 103. 61.
pilei ex ovium pellibus VII, 172. 14.
pileo caput tegere lege prohibuit in ſua Rep. Plato. X, 50. 74.
plectici III, 150. 14.
plecuſa II, 35. 3.
poculum, ſanitati ſacrum VI, 100. 4.
—— Jovis ſervatoris *ibid.*
poëtæ ſine furore eſſe nequeunt IV, 52. 44.
pomarius Hercules I, 30. 38.
porco expiabatur cædes VIII, 104. 67.
portitores, homines inviſi VIII, 132. 19.
poſticum IX, 13. 30.
potionis gradus VI, 15. 30.
præcones & eorum officia IV, 91. 42. & *ſeqq.*
præcones & legatos amicorum excipiebant Athenienſes in prytaneo VIII, 138. 61.
probolium V, 23. 41.
propola VII, 11. 70.
propylæum I, 6. 44. I, 95. 44. I, 98. 83.
profecta, proficiæ I, 27. 95.
Pyrrhus Epirotarum rex, monodos II, 94. 81.

R.

Reddi quando exta dicerentur I, 27. 97.
Regius puerorum ludus IX, 110. 29. 32.
remorum ordines I, 88. 61.
reſacrare, *al.* reſecrare V, 130. 56.

S.

Sacerdos debebat eſſe ex familia pura VIII, 116. 92.
ſacra embola VI, 176. 92.
Sacrificia pura I. 26. 88.
ſal Traguſæum VI, 63. 88.
ſale craſſiore pauperes utebantur VI, 65. 4.
—— tenuiore divites *ibid.*
Salpittarius IV, 87. 14.
ſaltatio Perſica IV, 100. 18.
Samia vaſa, celeberrima inter fictilia VII, 99. 40. 42.
ſapientia non ſequitur hæredem I, 1. 5.
Sardonicum linum V, 26. 52.
ſariſſa, haſta Macedonica I, 138. 3.
ſarracum, ſerracum, X, 129. 9. 11.
Satyri pelle caprina cincti IV, 118. 14.

74. gerebant & pardalinam textilem IV, 118. 14. 18.
ſcena ductilis IV, 126. 4.
—— verſilis *ibid.*
ſchœnicolarum etymologia VII, 203. 88.
ſchœnum, unguentum *ibid.*
Scholis ſuſtentandis pecuniæ ex ærario publico dabantur IX, 41. 64.
Sciron, locus extra Athenas, ubi templum Minervæ IX, 96. 88.
—— ſentina aleatorum & nebulonum *ibid.*
ſcorpius, de homine bilioſo VI, 124. 18.
ſcriptura IX, 31. 75.
ſcytaliſmus VIII, 104. 67.
Segeſtre, vox origine Græca VII, 70. 31.
Sella curulis currui impoſita X, 47. 57.
—— —— portatilis *ibid.*
—— plicatilis *ibid.*
ſemis quartus IV, 165. 54.
Servi a matulis X, 44. 28.
—— a memoria VII, 182. 6.
—— dominum duriorem ſæpe mutabant venditione, quod legibus conceſſum erat VII, 13. 85.
ſervis fugitivis ſtigmata inurebantur in fronte X, 136. 78.
ſervi ſale emti VII, 14. 98.
ſervus exportandus III, 125. 56.
—— orare cauſam & teſtimonium dicere aliquando poteſt VIII, 118. 5.
ſeſqui uno vocabulo exprimere non poſſunt Græci IX, 55. 88.
ſeſtertius IX, 55. 89. IX, 87. 10.
Siculi, luxuriæ dediti, IX, 81. 56.
Silenorum veſtis e floribus fuit contexta IV, 118. 20.
ſilere, vocis origo X, 189. 92.
Silo, filus IX, 148. 79.
Silphii frugifera regio Cyrenaica IX, 60. 38.
—— mercatura ad Rempubl. pertinebat *ibid.*
Smilis, Euclidis filius, ſtatuarius I, 7. 45.
Solon frictorium voluit ſymbolum eſſe virginum nuptias obeuntium I, 246. 42.
ſolvere pro aperire X, 120. 29.
ſoracus X, 129. 9. 11.
Sparti in theatris uſus IV, 134. 83.
ſpartopolius *ibid.*
ſpira II, 31. 71.
ſportulæ judiciales VIII, 37. 48.
ſtater aureus IX, 57. 7.
Statuæ coronatæ civitatibus erectæ VIII, 140. 75.
ſtipendium menſtruum militum Atticorum IV, 165. 60.
Stomachus, pro gulæ principio II, 201. 33.
ſtratores III, 92. 33.
ſubſtantivo non raro adjectivum diverſi generis jungunt Græci VII, 74. 79.
ſupercilia raſerunt ſacerdotes aliquando II, 50. 46.
ſuperſtitio I, 21. 39.
Supplicum aſyla I, 10. 67. 68.

T.

Talentum IX, 53. 69.
—— argenti IX, 53. 69. 71. IX, 57. 7.
—— auri *ibid.*
—— Philippicum IX, 57. 7.
—— Babylonium IX, 86. 1. 4.
—— Ægyptium IX, 86. 2.
—— Cilicium *ibid.*
—— Syrum *ibid.*
—— Ptolemaicum *ibid.*
—— Antiochicum *ibid.*
—— Tyrium *ibid.*
tali numeros non habuerunt IX, 99. 23.
tapetes ſternendi mos VIII, 133. 34.
tapetibus pavimenta tegebant veteres *ibid.*
Taras, Neptuni filius, in nummis IX, 80. 43.
taurus II, 173. 9.
Teleſilla, Poëtria Argiva II, 23. 98.
Termino frugum primitiæ oblatæ I, 26. 88.
teſſeris tribus ludebant veteres IX, 95. 75.
tetracomus VI, 99. 14.
tetrobolum IX, 63. 60.
Thallo, Auxo, Hegemone, juventutis duces & comites VIII, 106. 89.
Thea in equam converſa IV, 141. 69.
Theodorus, architectus nobilis X, 188. 74.
—— Mileſius *ibid.*
—— Samius *ibid.*
theſmothetæ VIII, 40. 75.
Theſſalæ mulieres artibus Magicis devotæ VII, 112. 66.
Theſſali plagiarii *ibid.*
—— πολύφαγοι *ibid.*
Thius III, 22. 46.
Tholus VII, 174. 31. VIII, 155. 82.
tibia perfecta, media, minima, IV, 67. 21.
—— ſpondiaca IV, 81. 48.
tibiæ paratretæ IV, 81. 56.
torcular X, 75. 33.
Tribuum nomina VIII, 109.
triobolum IX, 63. 60. 65.
—— merces judicum VIII, 20. 15.
tripodes VI, 83. 66.
Tripodum duo genera X. 63. 12.
Trochlearum duæ ſpecies X, 31. 99.
tuba actores evocabantur IV, 87. 21.
—— recta, curva, prœliaris IV, 85. 94.
—— ſacra IV, 86. 12.
tubicines collum loris comprimebant IV, 92. 55.
tudicula VII, 169. 85.
tunica aſema IV, 119. 26.
turres in villis extruebant ad alendas columbas IX, 16. 54.
tympanum VIII, 70. 79. VIII, 71. 84.

V.

Variare, de olea I, 61. 96.
Varias lectiones veteres Critici diligenter obſervarunt X, 183. 21.
Vaſa purgationis in limine templorum, etiam ad fores funeſtarum ædium I, 8. 54.
Vaſis fictilibus Æginetarum omnes Græci utebantur, exceptis Athenienſibus ſolis VII, 197. 43.
ubera pro utribus aut ſacculis uſurpata X, 187. 63.
Vecticulariam vitam vivere VI, 151. 99.
Vectigal epiſtolarum VIII, 132. 29.
Vectigalia, nervi reipublicæ II, 234. 60.
Vectigalium exactores, homines inviſi VIII, 132. 19.
—— immunitas ſummus honor habebatur VIII. 132. 21.
Venationem primam invenit Diana IX, 12. 14.
Velis remiſque navigare ſolebant antiqui I, 103. 26.
Vento concipere tigrides rejicitur I, 196. 77.
Veſica ſuilla marſupii loco habita X, 151. 26.
Veſtalis Virgo debebat eſſe ex pura familia VIII, 116. 83.
Veſtes æſtivæ X, 123. 51.
—— hibernæ *ibid.*
—— virgatæ VII, 53. 70.
—— pictæ VII, 55. 85.
vibriſſæ II, 80. 36.
Victi quomodo faterentur ſe victos eſſe I, 166. 57.
vina condiderunt veteres in vaſis figulinis VII, 161. 3.
Vina Italica parum nota veteribus VI, 16. 44.
Vinum in utribus ſervabant veteres X, 71. 91.
—— guſtandum dabatur emptoribus in foro X, 72. 95.
Virgatæ veſtes VII, 53. 70.
Virgines decennes Dianæ ſacra faciebant V, 81. 56.
umbram obſervabant ad convivium vocati, ne ſerius advenirent VI, 44. 37.
ungues olim in tonſtrinis præſecabantur poſt barbam raſam, VII, 165. 44.
urbs quæque ſuum habuit Deum vel Deam præſidem & cuſtodem IX, 26. 35.
Vomitoriis utebantur Ægyptii, ſanitati ſuæ conſulentes VII, 199. 65.
Vomitum provocabant veteres pinnâ in fauces demiſſa X, 76. 41.

Z.

Zygia tibia III, 38. 94.

BENEVOLE LECTOR.

Neſcio qua operarum incuria vel oſcitantia factum ſit, ut in ſuperiori Indice pag. 176. *col.* 3. *poſt verſ.* 39. *inter* proſecta & Pyrrhus *omiſerint omnia, quæ hic ſubnexa vides: quod factum nollem. Verùm quum aliter nunc reparari haud poſſit damnum, illa hic potius addere, quàm te iis omnino privare maluimus.*

PROVERBIA.

Antiquior quam Chaos & Saturnus II, 16. 26.
aufer mothonem a remo IV, 101. 31. VI, 123. 8.
Batti laſerpitium IX, 60. 38.
Cænei haſta VII, 112. 66.
Carica Muſa IV, 100. 23.
Carpathius leporem V, 75. 11. 12.
Cumini ſector III, 112. 97.
dormire in utramque aurem II, 84. 64.
in ipſo limine impegiſti III, 151. 34.
intra quatuor eſſe VII, 122. 61.
de lapide emptus III, 77. 76. 77.
lityergam cantionem canis IV, 54. 85.
Megaricus riſus IX, 148. 78.
ne ſymbolum quidem habet IX, 72. 52.
nephalium ſacrum VI, 26. 60.
Noctuas Athenas IX, 63. 60.
novacula in cotem II, 32. 75.
pedamentum decepit vineam I, 162. 15.
pyrrichen oculis præ ſe ferens IV, 99. 5. 6. IV, 100. 23.
Stercore abjectior V, 163. 32.
ultra ſepta tranſilire III, 151. 38.

Pueri teſtamentum de bonis facere non poterant VIII, 140. 84.
pueris & fœminis ultra medimni pretium paciſci non licebat *ibid.*
purpura ab Hercule inventa I, 45. 46.
purpuræ ſanguis quo diutius coquebatur, eo nigricantior evadebat I, 49. 80.
pyrricha IV, 99. 6.

A D D E N D A.

LECTORI BENEVOLO
S. D.
TIBERIUS HEMSTERHUIS.

POſt excurſum felicibus auſpiciis edendi Pollucis ſpatium, nihil adeo reſtare arbitrabar, quod ut cum erudito Lectore communicarem dignum magnopere videri poſſet: jamque animo præcipiebam honeſtiſſimæ quietis fructus; cui me poſt exantlatum moleſtiſſimi laboris opus dare decreveram: at poſtquam oculo diligentiore meas percurro adnotationes, & in ſingulis aliquantiſper hæreo, mentemque attendo, ſortem agnoſco humanæ naturæ, & ingenii noſtri infirmitatem, quam eo æquiori animo ferendam exiſtimo, quod ea lege, eaque ſimus nati conditione, ut homines eſſemus, in quos plurima vitiorum & inbecillitatis infinitæ incubuit cohors: nonnulla igitur relegenti obtulerunt ſeſe, in quibus humanitatis ſigna me reliquiſſe deprehendo, quod hoc facilius accidere potuit, quo magis commodum & idoneum meditandi tempus omneſque rerum partes perpendendi mihi defuit: nam ita deproperandum fuit hoc opus, ut ſingulis tantum non diebus habenda fuerit typothetarum ratio: præterea quædam a nobis omiſſa, quædam non loco dicta ſunt & prolata memoriæ vitio, quæ plerumque perquam labilis eſſe ſolet & infidelis, unde non inſcite Arabes ductum ab oblivione nomen homini indiderunt: de his omnibus ut benevolum lectorem breviter admoneam officii mei nec non honoris poſtulat ratio, non dubia confiſus ſpe, quin animo facili ſit condonaturus, quæcunque fuerint commiſſa. Poſſem vero & alia congregare quamplurima, atque hoc loco proponere, quibus res multæ partim a me jam pertractatæ, partim etiam intactæ uberius illuſtrarentur & ſplendeſcerent; ſed ne qua ſufflaminetur impetus editionis noſtræ, quæ jam diu omnium expetita votis publicam adſpicere lucem geſtit, ea in opportuniorem occaſionem differre conſtitui. Id unicum interim omni animi contentione, Docte Lector, Te ſedulo rogatum velim, ut quid de labore noſtro ſecus ne ſtatuas, hiſce non perlectis, quibus inſigniores maculas abſterſiſſe me puto. Vale, noſtriſque conatibus fave.

Pag. 774. not. 45. poſt *corruptela:* ſeu potius ſcribendi mos, nam quanta ſit affinitas τῶν ει & ι, ut alterutrum vix nullo vocis incommodo poſſit adhiberi in iiſdem verbis, pluribus exemplis oſtendi IX, 139. Παρωροφίδες autem meminit *Herodotus* in *Euterp.* τὸ δὲ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς, ἄλλος ἐπικέεται λίθος ἔχων παρωροφίδα τετράπηχυν.

Pag. 776. n. 73. poſt κατωρυγμένος adde: quamvis Atticis ſcriptoribus κατορωρυγμένος magis in uſu eſſe non ignorem: vid. *Phrynich.* p. 13. de ἤλειπται & κατώρυκται· ſed ad illam ſcribendi normam non ſatis attendiſſe Grammaticos, docere poſſunt *Homeri* eadem *Sch.* &c.

Pag. 777. n. 85. ad finem: quod alibi me facturum hic promiſi, præſtitum eſt ad X, 172. ubi quæ notavi, percommode faciunt ad hunc locum.

Pag. 780. n. 43. Non pœnitet ſane retentæ lectionis vulgatæ, cum animum ad ſequentia converto ξυλοφόροι, σκευοφόροι, ὑλοφόροι, quibuſcum ὑδροφόροι, me judice, belliſſime conjunguntur: illuc accedit *Æliani* locus egregius V. H. IX. c. 17. ubi Demoſthenem ſpiritus ſumſiſſe refert, ſi ab aquatoribus exaudiviſſet ſe laudari: τύφου αὐτὸν ὑπεπλήρουν οἱ ὑδροφοροῦντες, εἴποτε παριόντος αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ τι ψιθυρίσαιεν· erant autem Athenis tam viri, quam mulieres aquam ferentes, qui illo labore vitam ſuſtentabant; unde cum eandem denarrat hiſtoriolam *Cicero* in *Tuſc. Quæſt.* lib. V. morem eum eſſe Græciæ dicit: vide Doctiſſimorum virorum notas ad *Ælianum*: adnotata quoque eſt ab *Heſychio* hæc vox, ſed alia notione: Ὑδροφόρος, ὑδρόῤῥοος. Quando vero mecum reputo conſenſum MSS. in ὑδριαφόροι, ipſiuſque vocabuli opportunitatem, præceſſerunt enim ἀμφορειαφόροι, hanc lectionem damnare non poſſum, præſertim cum vox illa non ſit deſtituta veteriorum ſcriptorum auctoritate: *Heſychius:* Ὑδριαφόροι, μέτοικοι· quam rem qui cupit illuſtratam, legat *Pollucem* III, 55. & *Harpocrationem* in Σκαφηφόροι· ſed appoſitior ad hos ὑδριαφόρους hic eſt *Harmodii* locus apud *Athen.* libr. IV. de moribus & inſtitutis Phigalenſium: ἡ δὲ πόλις παρεῖχεν ἑκατέρῳ τῶν χορῶν τρία πρόβατα καὶ μάγειρον ὑδριαφόρον τε καὶ τραπέζας &c. licet itaque *Pollucis* locum e MSS. reformare: neque vero diffiteri velim, B. L. in hoc libro me ſæpius, quam par erat, neglexiſſe validam MSS. auctoritatem, quod ſcilicet eorum præſtantiam necdum ſatis perſpexeram, quam me familiarior uſus poſtmodum edocuit.

Pag. 781. n. 57. Video quid opinioni meæ poſſit opponi; ſcilicet Romanos, cum *navita* dixerunt, videri poſſe id vocabuli derivaſſe a Græco nomine ναυάτης, α litera commutata in ι, ut πατάνη, *patina*, βαλάνειον, *balineum*, & quæ hujuſmodi ſunt plura: & ita ſane ſenſit Magnus *Voſſius* in *Etymologico*, ibique in auxilium vocat conſimilem aliarum vocum formam, quæ a Græcis nominibus ſunt tractæ, *propheta*, *bibliopola* &c. cujus viri eruditio & auctoritas noſtram apud imperitos ſententiam aggravare poſſet & deprimere: ſed iſtis, quæ vir inſignis protulit, nullimodis infirmatur judicium noſtrum, aut imbecillius evadit: cum enim e MSS. docuerim ſpuriam illam eſſe vocem & notæ non probæ, eodem apparere momento arbitror, originem in ea Romanæ vocis non eſſe quærendam: porro, ut rem ipſam expediamus, quid, quæſo, prohibet, quo minus exiſtimemus *navitam* a *nave* deſcendere? quem poſtea Romani compendio *nautam* dixerunt: ſic natum ex *populicus*, *publicus*, *tuitus*, *tutus*, *quæſitus*, *quæſtus*, *calidus*, *caldus*, *poſitus*, *poſtus*, *lamina*, *lamna*, *valide*, *valde*, *adolitus*, *adoltus*; infinita talia poſſent enumerari, non tantum apud Romanos ſed & Græcos uſitatiſ-

ſima: quod autem *navita* dicatur, ut *bibliopola* &c. num ideo quoque cenſebimus e Græcia prodiiſſe, *advena*, *convena*, *indigena*, *incola* &c. His adde, nobiſcum facere vetuſtiores Grammaticos.

Pag. 783. n. 76. Conjectura mea ad eum finem fuit comparata, ut ineptæ lectioni vulgatæ ſuccurreretur, in qua, ut metri conſtet ratio, μοι poſt τεττάρων non incommode videtur interſeri poſſe: at longe concinniorem eſſe Codicum ſcripturam nemo paulum humanior addubitabit: ſed repone ſis: Ὀβελῶν δὲ ἴσως· tum quidem in eo loco nihil deſideratur ſeu ſenſus reſpectu, ſeu metri: in MSS. autem vulgare eſt, cum literas, quæ elidi & exigi debebant, integras poni, tum, quæ fuerant calamo exprimendæ, omitti: ſcilicet in hac re luſiſſe librariorum libertas videtur: dixerat autem *Ariſtophanes* rei alicujus pretium eſſe obolos quatuor & laturam. In proxima, quæ continue ſequitur, adnotatione noſtra deleat, quæſo, benevolus lector vocem *ſolvenda*, quæ nobis feſtinantibus temere excidit, pauloque poſt reſcribat, *adſerant*: ſciendum vero, quod *Caſaubonus* ad *Athen.* VI, 19. ita lectionem citet vulgatam: Τιμῆς δ' εἶποι &c. quod δὲ etſi in nulla conſpicitur editione, neceſſarium tamen eſt ad verſiculum ſuſtinendum: Τιμῆς δὲ εἶποι· ſeu potius velis: Τιμῆς ἂν εἶποι. Uti vero MSS. lectio præclara videtur, ita non abjiciendam eſſe eam, quæ fuit antehac publicata, ſi rite fuerit & ordine purgata, quod a nobis factum exiſtimo, facile, credo, quivis mihi dabit.

Pag. 794. n. 97. Γεωργικοῖς non tam ex fide MSS. reſtituendum judicavi; nam MSS. ita legiſſe non tradunt noſtri Commentatores, quam quod γεωργητικοῖς alienum videatur ab hoc loco, & vox ſit auctoritate deſtituta.

Pag. 801. n. 79. Poſt *vocata* hæc adjiciantur: ut quidem eam vocem *Heſychium* vidimus interpretari: ſed cum duplex hujus vocabuli ſit ſignificatio, duplici propterea modo eam exponunt Grammatici, ut in *Pollucis Heſychiique* locis inter ſeſe comparatis liquet: non alia ratione commentatus eſt de hoc verbo *Euſtathius* ad *Od.* Φ. ubi πώγωνας ἀκίδων, & ex veteri Rhetorico Lexico γωνίας reddit: vide eundem ad *Il.* Δ. quo volumine ipſe *Homerus* hoc uſus eſt vocabulo: *Scholiaſtes*, quem perperam plerique *Didymum* appellant; ὄγκους δὲ τὰς ἀκίδας καὶ ἐξοχὰς τοῦ βέλους.

Pag. 805. n. 27. De iſthoc adagio videndum moneo perelegantem virum *Andr. Schottum* ad *Zenobium*, ubi *Theonis* locum a me notatum præcepit, duplicemque parœmiæ ſenſum monſtravit.

Ead. pag. n. 33. Etſi non inutilis ſit ad ſenſum ſcriptio vulgata, præſtiterat tamen Codicum antiquorum lectioni honorem habuiſſe, cum & ipſe *Kuhnius* in ea reſtituenda præiret: *Demoſthenis* locum, ad quem hic reſpexiſſe *Noſter* videtur, protuli lib. X. Segm. 189. quæ tibi ſunt adeunda.

Pag. 812. n. 21. ad finem notulæ meæ hæc adde: *Joſua Barnes*, cujus induſtria expolitus *Anacreon* nuperrime prodiit in lucem, hunc etiam diviniſſimi *Lyrici* locum in ejus fragmentis repoſuit, eumque longe aliter conſtituit, ac in *Pollucis* editionibus hactenus eſt vulgatus, quanquam illius emendationis ſuæ ne verbo quidem Lectorem admoneat: Χηλινὸν δ' ἄγγος ἔχον Πυθμένας ἀγριοσελίνων· quæ ſic reddidit Latine: *Vas anſatum habens Fundum ex Apio-ſylveſtri*: illa quidem lectio etſi ſit ingenioſa & pulchra MSStum tamen auctoritati & probiſſimæ ſcripturæ, ſeu ἐλείων σελίνων velis ſeu ἐλειοσελίνων, poſthaberi debet: quanquam non diffitear Codicis *Falckenburgiani* ἀγγειοσελίνων non longe abeſſe a literarum iſtarum ductu: meminit etiam σελίνου ἐλείου *Athenæus*, cui quoad folia ſimile ſit τὸ σίον· φυτὸν ἐλείῳ σελίνῳ τὸ φύλλον ἐοικὸς, ut habet *Euſtath.* ad *Odyſſ.* E. p. 1525. ſed quam habuerit rationem vir eruditus, ut χηλινὸν ἄγγος verteret, *anſatum vas*, non facile perſpicio: probe ſcio χηλὴν eſſe *forcipem* vel *forficem*, quam ſignificationem vel ipſa Lexica docent, ſed qui poſſit ea notio aliave quævis hujus vocabuli cum anſis conjungi, aut ullam habere affinitatem, me profecto, cujus hoc ignorantiæ forſitan imputandum, latet: maluiſſem tamen *Heſychii* rectiſſime præeuntis inſtitiſſe veſtigiis Virum Doctiſſimum, in cujus Lexico Χηλινὸν, πλεκτόν· quid opportunius? quid etiam verius? Vide eundem in χηλεύω, & nos obiter iſtius rei quiddam tangentes X, 141. Itaque χηλινὸν ἄγγος, *vas plexum*: quam interpretationem ſine multo noſtro labore ipſe confirmat *Pollux*, cum adjicit: πλέγμα ἐκ σχοινίων δηλοῖ.

Pag. 813. Oſtendere ſum conatus hac nota, θολίαν, cum petaſum acuminatum vel umbellam deſignat, originem ſuam referre acceptam tum ratione nominis, tum ipſius etiam ſignificationis τῷ θόλῳ, cujus & ſtructuræ formam deſcripſi: nec ita male, me judice res illa proceſſit, ut me pœnitere debeat iſtius opinionis; θόλου enim & uſus pariter & ſignificatio antiquiſſima, ut ex *Homeri* extrema *Odyſſea* X. conſtat: ad quem e *Lexico Rhetorico Euſtathius* adfert talia: Θόλοι, στέγαι, ἐπάλξεις, καμάραι· θολία δὲ θηλυκοῖς πίλος εἰς ὀξὺ ἀπολήγων, οἱ δὲ σκιάδιον· quæ cum *Heſychio* perbene congruunt: inde Romani *tholum* in ſuam tranſtulerant civitatem: ſed umbellas & umbracula, σκιάδια longe inferiori ætate luxuriam & effœminatam mollitiem vetuſtiſſimis hominibus incognitam reperiſſe credibile eſt: adeo ut, cum res ipſa ſit recentior, nomen etiam non poſſe veterrimum eſſe liqueat. Præterea *Theocriti Scholiaſtes* aperte nobis aſſentitur, cujus verba *Jungermannus* appoſuit: de *Etymologi* vero loco poſtquam animum diligentius ad cogitandum inſtitui, id mihi deprehendiſſe videor, alium ejus eſſe ſenſum, ac tum putabam, eumque verbis *Ammonii* proximum: ut res pateat, in medium locus eſt proferendus: Σκιὰς, τὸ ᾠδεῖον ἐκαλεῖτο τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνήν. οἶκος γάρ ἐστι στρογγύλος· τοὺς δὲ τοιούτους διὰ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδίων σκιάδας οἱ πάλαι προσηγόρευσαν· ἐπεὶ δὲ &c. vitium voci σκιάδας eſſe oblatum bene monuit *Sylburgius*, ſed id parum feliciter amovit: ſcribendum ajo σκιάδεια· res erit manifeſta, ſi mentem *Etymologi* breviter & quam clariſſime exponamus: *Scias*, inquit, *appellatum eſt odeum Lacedæmoniorum ex antiquo loquendi uſu: domus enim erat rotunda figura, cujuſmodi generis veteres dixerunt* σκιάδας, *propterea quod tecta referrent umbellas: poſtquam vero aliud nomen naſtæ ſunt umbellæ, plurimique Græcorum ea appellarunt* θολίας, *etiam domos ſeu ſtructuras rotundas hi quidem* θόλους, *illi vero* θολίας *nominarunt*: quanquam mihi perſuadeam θολίας pro iſtius formæ ſtructura rariſſime ne dicam nunquam inventum iri: non dubito autem genuinam & germanam *Etymologi* ſententiam eſſe illam, quam explicui; quæ quod opinioni noſtræ ſit oppoſita non admodum curamus, cum ante cujuſvis Grammatici auctoritatem firmæ rationes valeant. De Lacedæmonia vero Sciade videndus etiam *Pauſanias* in *Laconicis*: *Demetrius* autem *Scepſius* aliud etiam Sciadum genus apud Laconas enarrat, citante *Athenæo* libr. IV. De Sciade *Bacchi* non credo rem eſſe pervulgatam: præter *Heſychium* enim & *Suidam*, quos in Ceramico ſuo deſignavit *Meurſius*, egregius eſt *Callixeni* locus in *Athen.* libr. V. ubi magnificentiſſimam *Ptolemæi Philadelphi* pompam graphice depingit: περιέκειτο δὲ αὐτῷ καὶ σκιὰς ἐκ κισσοῦ καὶ ἀμπέλου καὶ τῆς λοιπῆς ὀπώρας κατεσκευασμένη· ſcilicet Διονύσῳ· & hæc ipſa *Stephanum* voluiſſe credo, cum *Athenæum* de σκιάδι laudaret: vid. *Jung.* Not. nec non *Euſtathium* ad *Il.* Λ. p. 857. ubi callide nomen Auctoris cui illa ſublegerat, ſilentio involvit. Poſtmodum in adnotatione mea attuli *Commentatoris Ariſtophanei* locum, quo eodem uſus eſt Vir eruditione ſumma *Jac. Perizonius* ad *Ælian.* VI. c. 1. ubi de σκιαδείοις, quæ *flabella* Latine vertit, perelegantia notat, ipſamque illam veterum Scholiorum particulam docte & ingenioſe emendat, reſtituens pro θεούσαι, θεῶσαι vel θεωροῦσαι· ante vero, quam hæc legiſſem γυναῖκας θεούσας intelligebam mulieres, quæ

rerum agendarum cauſa in publicum proceſſerant, quæ forſitan expoſitio tolerabilis eſt, ſiquidem frequentiſſimus umbellarum Athenis uſus fuerit: aut reponere cogitabam *ἔχουσι φέρουσαι*, quod venuſtiſſime dictum exiſtimo pro *φέρουσι*, ut *κρύπτοντες ἔχουσι*, & ſimilia quam plurima, cum & *Suidas* ita ſcribas Σκιάδιον, *κατασκεύασμά τι* (ſcripſeriſne inepte *κατασκέπασμά τι*; quanquam vulgatam lectionem non penitus ſpernam) *ὅπερ ἐφόρουν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια, ἕνεκα τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου· καὶ ὅπερ ἡμεῖς καμηλαύχιον λέγομεν·* ſic & *σκιαδηφορεῖν* in illo ipſo *Æliani* loco: ſed noſtra facile contemnet Lector, ubi adſunt meliora. Tandem de *Demoſthenis* loco ex Oratione adverſus Spudiam videndus præter alios *Suidas* in Σκίον. In MSS. autem *σκιαδίφοροι* poſiti pro *σκιαδηφόροι·* ridiculus ſim, ſi docere aggrediar, quam ſæpe in Schedis commutentur *ι* & *η*.

Pag. 815. n. 57. Adde poſt *prætulerim:* Ioniſmum enim illa ſcribendi ratio redolet, cui præcipue dialecto addictum fuiſſe *Anacreontem* omnes novimus: hac forma *σκιαδηφόρος* & *σκιαδοφόρος* eſt in ipſo *Polluce*: *σηκηκόρος* nimis inſolenter ſupra Segm. 151. ante nos legebatur: *ἀχθηφόρος*, *ξιφηφόρος*, *λαμπαδηφόρος*, *βαλαντιητόμος* apud *Ariſtophanem*: quæ pleraque Atticos etiam ita libenter ſcripſiſſe oſtendunt.

Ead. p. n. 58. Scribe: *μυῤῥὰ λήκυθος*.

Pag. 816. n. 61. Ad finem hæc appone: Scilicet illam accentus poſituram tuetur Codex Antwerpienſis, cui non neſcio quam caute fides ſit habenda, uti nec inſolentem eam eſſe accentus poſitionem: forſitan tamen illam confirmet *μυράλιπτρον* vel *μυράλειπτρον*, quæ vox videri poſſet derivata, *ἀπὸ τοῦ μυραλειφεῖν·* vaſculum autem id erat ſervandis unguentis, recenſeturque inter mundum muliebrem ab *Etymologo* & *Suida* in Ἐπαύλια, ex quorum locis patet ab alabaſtris ſeu uſu ſeu forma fuiſſe diverſum, utpote quod in eodem ordine numeretur. *Μυραλειφεῖν* quoque, quod *Jungermannus* duxit edita lectione præſtantius, ab uſu ſcriptorum elegantium non commendatur; uſitata enim & celebris formandi ratio eſt *μυραλοιφεῖν*, quod ipſum forſitan fuerit reponendum non renitente profecto *Auctore* noſtro, apud quem VI, 109. hoc *μυραλοιφεῖν* extat: hinc *μυραλοιφία* & *μυραλοιφή*, qua voce veterum ſedulus nec ineruditus imitator *Nicetas Choniates Annal. Andr. Comn.* libr. I. uſus eſt: *καὶ τὸ τοῦ ποδὸς σκῦτος ταῖς μυραλοιφαῖς ἐλίπαινον·* ſed *Arrianus* Hiſt. Ind. cap. 7. priſca elegantia dixit *μύρων ἀλοιφὰς*, ut *Libanius παῖδας ποιεῖσθαι* pro *παιδοποιεῖσθαι*, *Cicero agrorum cultum* pro *agricultura*, *Philoſtratus* in *Proclo θήκην βιβλίων* pro *βιβλιοθήκη*.

Ead. pag. n. 73. Notulæ noſtræ hæc adjiciantur: Imo vero recta eſt illa lectio, nec minus forte digna, quæ hoc loco recipiatur in textum, quam X, 62. ad quem locum vide, quæ *Jungermanno* & mihi obſervata.

Pag. 818. n. 85. In hac adnotatione mea vocabulum *preambulas*, per me licet, ni placuerit, rejiciat Lector benevolus: intelligebam autem varias diverſorum Grammaticorum commentationes de Comœdia, ejuſque origine & auctoribus, quæ ante fabulas *Ariſtophanis* præmitti ſolent. Sed uti hoc loco pro *Cratino Crates* eſt ſubſtitutus, ita viciſſim neceſſe eſt, ut *Cratino* concedat *Crates* apud *Etymologum* in Διακαυνιῶσαι, *διακληρῶσαι· καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος·* Κράτης Πυλίνῃ, *Ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις· καὶ ἐγὼ, ὡς Καυνίων μάλιστα χρωμένων·* legendum enim Κρατῖνος Πυτίνῃ, quam mihi conjecturam conſtabilivit *Ariſtophanis Scholiaſtes* ad *Pacem*, cujus verba, ne quid ſuperſit dubitationis, adſcribam: Ἢ *διακαυνιάσαι ἢ διακληρώσασθαι, πότεροι ἐξ ἡμῶν τέλεον διαφθαρήσονται· καῦνον γὰρ τὸν κλῆρον φασί· καὶ ἐν ἄλλοις· πόσος ἐσθ' ὁ καῦνος* &c. *καὶ* Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ· *ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις· ἄλλως· ἀντὶ τοῦ κληρωθῆναι, ὡς τῶν Καυνίων μάλιστα χρωμένων, καὶ σιφνιάζειν καὶ βιάζειν·* forſitan nec male facies, ſi *διακαυνιάσαι* reddideris in *Etymologo*: præterea *καὶ ἐγὼ* vitium alit, quod velim viri humaniores detegant, & ejiciant: putavi ſemper, defectum eſſe locum & aliqua parte truncatum, aut certe reſtituendum: *ἐκαλεῖτο δὲ* ſcilicet *ὁ κλῆρος καῦνος·* rem expediet, ſi cui in hac parte Muſæ & Dea Critica ſic faverint, ut mihi in *Cratino* reducendo fuerunt propitiæ. Quoniam vero in hæc inculta loca forte delati ſumus, etiam *Commentatori Ariſtophanis* purgando pauliſper opera eſt danda: ejus autem verba quamvis integra omnibuſque numeris & ſyllabis perfecta præſtare non queamus, licebit tamen, opinor, emendatione certiſſima pro *βιάζειν* reſcribere *λεσβιάζειν· ὡς* (ita forſitan ſupplendum) *καὶ σιφνιάζειν καὶ λεσβιάζειν·* voluit enim formandi congruentiam & æqualitatem per hæc exempla *Scholiaſtes* oſtendere; uti nimirum a *σίφνος*, *σίφνιος*, *σιφνιάζειν*, *λέσβος*, *λέσβιος*, *λεσβιάζειν*, ſic a Καῦνος, *καύνιος*, *καυνιάζειν*. Sed vereor, ut gravis ſit Lectori noſtra garrulitas & multiloquentia.

Ead. pag n. 87. Scribe *Falckenburgianus*.

Pag. 819. n. 95. *Jungermanni* acumen emendantis in *Ariſtophanis* verſiculo *πίσους* pro *πείσας* merita decorandum eſt laude: iſta vero *ὡς ἐπιβαλοῦσ' ἐμοῦ* neque ſenſus nec metri ſervant rationem; utque *Jungermannus* in iis ſe nihil videre ingenue confeſſus eſt, ſic & a me hactenus huic loco nulla poteſt expectari medicina; etenim quum diu multumque omnem loci ſtatum conſideraverim attente, nullius in mentem venit emaculationis, quæ animo meo ſatisfaceret: ea igitur, quæ a me ſunt ſcripta, ab Erudito Lectore negligi velim, neque majore haberi pretio, quam ipſe illa jam æſtimanda cenſeo. Eadem nota ſcr. *ceterum quod ad iſtam* &c. & ita velim ſemper reponas, ubi illa minus laudata loquendi formula mihi imprudenti excidit.

Pag. 820. n. 6. Poſt quædam obſervata de *ἐργολάβεις*, quem videatur intellectum habere *σοφιστὴς ἐργολαβῶν* apud *Æſchinem*, explicui: quamquam vero me nondum iſtius expoſitionis inceſſerit pœnitudo, non tamen ejus ita ſum tenax, ut aliter ſentientes omnes rejiciam: quin vero lubens agnoſco ſophiſtam ſimplici ſenſu intelligi poſſe non invenuſte: cum autem *Æſchines* iſtis abutatur verbis ad deterendas & maculandas ſummi Oratoris laudes, alii contra ea commode & loco hæc ab illo prolata eſſe affirmarunt, quibus ſalſe retunderet turpem ceterorum legatorum adulationem, qui blanditias Philippo faciebant: Vid. *Plutarch.* in *Vita Demoſthenis*. *Gloſſarum Nomicarum*, ut quid non jejunum adferam, locum producere, & paucis explanare animus eſt: Ἐργολάβος ἐστὶν ὁ χρήματα δεδωκὼς ἐπὶ τῷ ἐκχωρηθῆναι ἀγωγήν. quorum, me judice, hæc eſt ſententia: *dicitur ἐργολάβος, qui numerata pecunia judicium corrupit, ut differretur actio*: conſtat enim iſtius generis homines extitiſſe, qui ſpe lucelli addducti reis operas ſuas collocarent, & ab iis accepta pecunia contrariæ partis advocatos corrumperent, utque judicia traherentur efficerent: eam ob cauſam *Etymologus ἐργολάβον* interpretatur, *τὸν φλαύροις πράγμασι χρώμενον*, eamque ſignificationem apud Rhetores valere tradit: ſed alibi erit opportunior de his dicendi locus: alias autem in Jure Græco *redemptorem* etiam ſatis frequenter deſignat *ἐργολάβος·* ita Βασιλικῶν LX. tit. 9. *ἀρχιτέκτων* & *ἐργόλαβος* junguntur.

Pag. 823. n. 33. In hac nota *Scholiaſtem Ariſtophanis* in iſtis: *ἔθος γὰρ ταῖς ἀστραπαῖς ποππύζειν*, emendandum cenſui; non recte quidem; nam *ποππύζειν ταῖς ἀστραπαῖς*, eſt *fulgetras poppyſmis adorare*, ut *Plinius* loquitur H. N. lib. XXVIII. c. 2. ne quis igitur vulgatam lectionem loco moveat: de hoc autem poppyſmi genere jam olim erudite ſcripſit *Politianus* ſeculi ſui decus *Miſcellan.* cap. 32. & ex eo *Dalechampius* ad dictum *Plinii* locum: vide *Seberum* noſtrum ad *Pollucis* lib. I, 210.

Pag. 825. n. 42. *Pollucis* locus e MS. *Palatino* ſic

eſt conſtituendus : τὸ δὲ τὸν ὄνον στρωματίσαι, ἐπιτάξαι ἔλεγον· ὡς Ἡρόδοτος.

Pag. 829. n. 95. Quam pulchra videatur hæc *Falckenburgiani* Codicis lectio, plenius & accuratius enarravi ad libr. X, 134. quæ ſunt legenda.

Ead. pag. n. 96. Δευτέραι φροντίδες σοφώτεραι, prudentiſſime ſcripſiſſe *Euripidem* accepimus, nec quiſquam eſt, qui non quotidiano rerum uſu veritatem iſtius ſententiæ perdiſcat: id mihi contigit in hujus loci conſideratione; cum enim vulgata lectio ante MSS. ſcripturam olim placuerit, jam nunc venuſtiſſima videtur Codicum ſcriptura, & in textum recipienda: ipſa de re non pauca poſſent a me notari, ſed hic tantummodo juvat adſcribere omiſſum ab *Interpretibus Thucydidis* elegantem locum lib. VIII. c. 44. τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον ἡμέρας ὀγδοήκοντα, ἀνελκύσαντες τὰς ναῦς· *Scholia*: εἰς τὴν γῆν δηλονότι.

Pag. 830. n. 1. De hac *Hyperidis* oratione vide, quæ ſunt dicta X, 39. eodemque loco non perfunctorie de verbis *Eupolidis*, quæ moleſtiſſima ſunt, egimus.

Pag. 836. n. 52. Lege *ſequentibus*.

Pag. 838. n. 69. De *Falckenburgiani Codicis* lectione opinionem meam explicatius declaravi ad libr. X, 136.

Ead. pag. n. 70. Pauſonis, cujus a me facta fuit mentio, nobiliſſimum eſt inter veteres pictores nomen; ſed in ea tamen vixit paupertate, ut fuerit hoc proverbio jactatus, Παύσωνος πτωχότερος· meminit ejus rei *Suidas*, ad cujus parœmias in faſciculum collectas *Luciani* emendationem præcepiſſe animadverto hominem elegantiſſimi ingenii *Andr. Schottum*, quam *Junio* de *Pictura Veterum* latuiſſe mirum eſt; huic enim cum multi auctores eſſent citati, qui Pauſonem hunc pictorem appellarent, nullus qui Paſſonem diceret in promtu fuit, excepto ſolo *Luciano*, cui in illo loco macula erat adſperſa: poſt *Schottum* illud in *Luciani* editionibus vitium notavit *Schefferus*, & ex eo *Jac. Perizonius* ad *Æliani* H. V. lib. XIV. c. 15. hæc ideo monenda duxi, ne quis exiſtimaret me gloriam ex alieno labore venari, a qua re, ſi quiſquam, maxime abhorreo. Præterea ad *Æliani* locum commode notavit Doctiſſ. *Perizonius*, uti qui aliquid faciendum locat dicitur ἐκδιδόναι, ſic enim *Ælianus*; ἀγανακτοῦντος οὖν τοῦ τὸ πινάκιον ἐκδόντος, ita qui conduxit ἐκλαμβάνειν· ea ſcilicet ratione loqutus eſt *Plutarchus*, ἐκλαβὼν γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἵππον ἀλινδούμενον γράψαι &c. ubi quanquam antea maluerim ἐργολαβῶν, nunc tamen in gratiam redii cum lectione vulgata; ἐκδεδέναι apud eundem reperio in *Vita Demoſthenis*: ἐκεῖνον τότε ταῦτα πεῖσαι καὶ παρασχεῖν πεντήκοντα ταλάντων ἐξέδωκαν.

Pag. 839. n. 78. *Wolfius* & *Æmilius Portus* ad *Suidam* mecum conſentiunt in emendandis *Menandri* verſiculis.

Ead. pag. n. 83. Conjungenda cum hiſce, quæ ſcripſi ad IX, 29. In *Heſychii* loco, utut mea mihi conjectura nondum diſpliceat, cum ſeorſim a me ſentiente non contendam: ab ea ductum eſt origine verbum καπρᾷν, μαχλᾷν, πρὸς μίξεις ὀργᾷν, quod explicuit *Leopard* lib. II. c. 10.

Pag. 842. n. 13. Legenda ſunt, quæ ſcripſi ad lib. IX, 95. ubi a me producta, quæ *Pantinus* ad *Apoſtolium* e Veteri MS. ſuper hoc loco obſervavit.

Pag. 851. n. 8. Lege: *lubens*. Ὑπίσταται vox difficilis, nec forte ſine vitio: quod ad reſtitutionem loci adferre nobis placuit, *Stephanum* in ſuo *Theſauro* dudum occupaſſe monuit præclarum eruditionis Græcæ decus *Jac. Gronovius*: alia tamen & plura dedi X, 57.

Pag. 859. n. 86. Scribe *conjecerit*, & bis paulo poſt ἐν.

Pag. 869. n. 87. Poſt *convincuntur* adde: *Quæ in teſtes de dato teſtimonio falſo inſtituitur.*

Pag. 873. n. 26. Scribe: *merito*.

Ead. pag. n. 65. Lege *adpono*.

Pag. 883. n. 43. Prætiterit cum MSS. legiſſe: ὁμολογουμένου ἀδικήματος μήνυσις· etſi enim hac voce abſente nihil fere damni ſenſus patiatur, fatendum tamen ea adjecta intellectum loci multo faciliorem eſſe & expeditiorem: præterea μήνυσις pro *delatione* in Attico foro frequens & hic perquam commodum; inde quoque μηνυτὴς, *delator* in *Gloſſ*. μήνυτρα, *delationis præmia*, quorum apud *Andocidem* περὶ Μυστηρίων eſt mentio. Poſtea in *Etymologi* & *Harpocrationis* verbis ἀπῆγεν reformandum judico pro ἐπῆγεν.

Pag. 890. n. 6. Dele *mox*.

Pag. 900. n. 23. De illa loquendi formula καταλοῦν non perfunctorie a nobis ex actum X, 160. ubi & alia ejuſmodi ſunt explicata.

Pag. 904. n. 74. Lege *Dicturi* pro *dici turi*.

Pag. 905. n. 87. *Arundel*. ſcribe.

Pag. 917. n. 20. De more vectigalia vendendi paulo luculentius egi ad Segm. 132.

Pag. 929. n. 3. Priori loco *potius* delendum eſt.

Ead. pag. n. 2. *Falckenburgiani* Codicis lectio ται ρα και αυται aliud quid in ſe videtur continere, quam quod ego conjectavi: obiter hæc mea revolventi ſuccurrit ται ρα και forſitan ex Γεωργοὶ eſſe corruptum, eaque ratione titulus is eſſet in primo poſitus caſu, quemadmodum §. 101. Πάρεδροι in MSS. inveniebantur, atque a nobis ſunt reſtituti: hoc quidem ſi placuerit, omnis evaneſcet mutilationis ſuſpicio, in quam me iſta Codicis lectione inductum eſſe ſcripſi.

Pag. 930. n. 8. De ναυκλήροις & ναυκραρίαις res eſt perquam intricata, quam ego pro mea parte expedire ſum conatus: velim tamen eruditiores eo de negotio ſedulo cogitare, ſi quid reperiri poſſit, quod omnem tollat difficultatem: nos commodiori loco noſtram quoque ſymbolam conferre deſtinavimus.

Pag. 932. n. 24. *Antiquiore* typi vitio pro *antiquiora* impreſſum eſt.

Pag. 933. n. 46. Lege: *Hom* β. vſ. 362.

Pag. 941. n. 97. Scribe: *ne omnium execr. m. facinus non puniretur.*

Pag. 945. n. 38. Inducenda ſunt: *Iidem* οἱ ἐπὶ τιμῇ, *atque ita emenda in C. V.*

Pag. 947. n. 56. In hac nota bis pro μυστικοῖς lege μυστικῶν· vel etiam περὶ μυστικῶν, ut *Auctor* Segm. 141. non ineptum quoque foret μυστικὰς δίκας δικάζοντες.

Pag. 948. n. 62. Scribe: *qui a ſtudiis* &c.

Pag. 949. n. 65. Lege: *effata*.

Pag. 956. n. 19. Ταλαντιαῖοι ἔγγυοι, ſponſores dicuntur divites & opibus abundantes: in *Gloſſis* MSS. ταλαντιαῖοι, πλούσιοι· vide, quæ notavi ad IX, 35. In *Nonii* loco de Portitoribus illam emendationem noſtram alios etiam occupaſſe puto: adi ad Politiſſ. *Merceri* Notas. Sed aurem vellit & admonet, ut pauliſper ſubſiſtamus, *Varronis* locus, cui in extrema adnotatione mea operam dedi: quod mihi pro *bonam* placuiſſe dixi *cauponam*, rectiſſime nec ſine ratione dictum cenſeo: ſed *Guiljelm. Canterus* Vir Doctiſſimus Nov. Lect. lib. VI. c. 6. in hanc ipſam incidit conjecturam; quod poſtquam animadverti, non leve opinioni meæ acceſſiſſe firmamentum exiſtimavi: miror tamen, cum hæc tam commoda ſit & facilis emendatio, cur præ illa *Turnebi* potius conjecturam probaverit *Canterus* legentis *bovam*, quod vas vinarium eſt longum & amplum: equidem ego *cauponam* numquam rejecero. Porro in optima *Merceri* editione, quæ e Codicibus MSS. eſt expreſſa, poſterior illius loci pars hunc in modum profertur: *tum portitores erram duxe:* ex quibus etſi ſententia non diverſa propius tamen ad antiquam ſcripturam refingo: *tum portitores ara induxe:* forte maluerit quis *portitoris*, cui quidem ego non refragabor: *erra* vero vetuſtiſſimus eſſe ſcribendi mos, qui etiam in marmoribus antiquis comparet: præterquam quod non raro in libris veterioribus diphthongus in ſimplicem ſolvatur vocalem & conſo-

nam ſequentem: ſic enim & apud Græcos *παράκολλος* pro *παράκωλος*, cujus generis exempla in noſtro *Polluce* non pauca reperiuntur. Denique *induxe* antiquum eſt pro *induxiſſe*; quemadmodum *Cæcilius* in *Synariſtoſis proſpexe* apud *Gell. XV*, 15. *Nævius* in *Triphallo ſumpſe*. Apud *Varronem* de R. R. *ſubduxe* legitur in antiquis libris, notante *Victorio*, prout apud *Terentium produxe* in *Adelph.* Act. IV. Sc. 2. Opportune vero *induxe*, ſic enim etiam *deſraudaſſe*, *oblevìſſe*: videtur autem illa loquendi formula priſci moris: *aliquem* vel *alicujus æra inducere*.

Pag. 960. n. 53. In Commentatoris *Sophoclei* verbis *μέσοχλ* eſt emendandum.

Pag. 962. n. 69. *Ἀχχευκτεῖ* pulchre ſcribitur in vulgatis: ſic enim apud *Thucydidem* occurrit, ut obſervavi ad IX, 115.

Pag. 968. n. 27. In verſiculo *Phocylidis* legendum *νικύσσι*· Doctiſſ. *Canterus* etiam ad ſui libri marginem adſcripſerat: *ἐπαμύνασθαι. Ariſtid.* 176.

Pag. 977. n. 42. Male me in hac emendatione ſequutum fuiſſe *Kuhnium*, profeſſus ſum ad Segm. hujus libri 129.

Pag. 979. n. 68. In *Heſychii* loco reſtituendum puto *καταλύσεις*.

Pag. 989. n. 76. Leg. *ἁλικιώτιν*. In textu vero lin. 6. *γηρῶσαν*.

Pag. 994. n. 37. Eandem emendationem loci *Meurſius* adnotavit in *Attica Bibliotheca* lib. II. ubi etiam fabulæ *Dyadis* ex ſolo meminit *Polluce*.

Pag. 995. n. 50. Non aliter, atque reſtituimus, apud *Pollucem* legendum exiſtimavit Vir Doctiſſ. *Joh. Meurſius* in *Euripidis* ſui *Τημενίδαις*· ibique præterea *Ælianum* profert, & *Stobenſem*, apud quos ejuſdem ſit fabulæ mentio.

Pag. 1005. n. 64. Quam vocis rationem poſteriori loco dedi, ſola haberi debet pro vera; *Ammonius* etiam huic notationi momentum facit: hinc ſane *χορευταὶ* pro diſcipulis adnotantur ab *Auctore Noſtro* IV, 44. ad quem locum eruditiſſime *Jungermannus* noſter bene multa congeſſit e *Platone* loca, in quibus *χορὸς* de *Schola* uſurpetur.

Pag. 1012. n. 26. Lege: *Sed pene Falckenburgiani Codicis mantiſſam* &c.

Pag. 1013. n. 30. In *Sophoclis* verſiculo mihi jam apprime probatur, *ἴδιμεν*· quod cum legitima metri ratione non pugnat: priorem itaque conjecturam meam facio miſſam. Sed de *ψαλιστεῖς* myrtetis, quæ eadem hac explicui nota, quædam mihi videntur adjicienda: conſenſi ferme in vocis hujus expoſitione cum Eruditiſſ. *Cantero*: neque analogiæ profecto norma contra noſtram ſtat opinionem: cum enim a *ψαλὶς*, *ψαλίδος*, *forfex*, deducatur commode *ψαλίζειν*, quid ni etiam ab eodem vocabulo, cum *arcum* vel *cameram* ſignificat *arcuatam* *ψαλίζειν*, *arcuare*, *fornicare* manare poſſit? quod ſi veterum uſus ad analogiæ rationem accederet, nulla mihi potior eſſet *Hieroclis* loci explanatio: nunc invitus ferme ab ea ſententia divellor: nam, ut dicam, quod res eſt, mihi quidem videntur antiqui Græci a *ψαλὶς*, cum *forficem* deſignat, *ψαλίζειν* formaſſe, cum vero *arcum*, *ψαλιδοῦν*, ut hoc pacto diſtinguerent diverſæ ſignificationis ab uno nomine deducta verba: apud *Bitonem* certe, qui cum aliis antiquis *Mechanices* Auctoribus Pariſiis prodiit, invenio *τραφὴξ ἐψαλιδωμένες στεγμενίοις*, & ſæpius alibi ipſum illud *ψαλιδοῦν*· quam ſibi non inutilem derivandi libertatem cum genitor vocabulorum uſus ſumſerit, remanet, ut *ψαλιστὸς* ſit *forſice acciſus*, *decurtatus*, *forficatus*: *arcuatus* enim a *ψαλιδοῦν* Græce diceretur *ψαλιδωτὸς*, quod ipſum alicubi me legiſſe memoria non fallax ſuggerit: *ψαλίδωμα* certe apud *Strabonem* invenitur: itaque *ψαλιστεὶ μυῤῥινῶνες* ab *Hierocle* dicuntur, qui concinnum & elegantem in modum forfice ſunt decurtati: ſic enim amputari ſolent & compeſci nimium luxuriantes arborum rami: *raſilia* cum *Apulejo myrteta* non invenuſte dicere queas: ſic enim in extrema libri de Mundo parte ſcribit: *acuta pinus, & raſiles buxi & odora laurus.* Sed dudum hæc hominibus Eruditis expoſitio placuit; *Salmaſius* enim ad *Hiſt. Aug.* & *Pearſonius* in *Prolegomenis* ad *Comment. Hierocl.* in *Aurea Pythag. Carmina* illam tradiderunt & ſunt amplexi, qui iidem, quodcunque hac de re adnotari poſſet, occuparunt.

Pag. 1014. n. 42. *Tetuli* l. *tuli*: forſitan vero & alibi præter meam mentem antiquum illud *tetuli*, cujus uſum renovare non decet, irrepſit: ſed illud quodcunque vitii utriuſque literæ litura facile L. B. emendabit.

Pag. 1016. n. 60. In *Ariſtophanis* verſiculo ſcribe: *σταθμήσεται.*

Pag. 1017. n. 65. De *Cratetis Τολμαῖς* videnda, quæ dixi ad lib. X, 54.

Pag. 1018. n. 78. Ad finem adnotationis meæ bis pro *ſeſqui* ſubſtitui præſtat *ſemis*.

Pag. 1021. n. 7. In loco vexatiſſimo libere meam dixi ſententiam; quanquam animus revera in tanta opinionum diverſitate fluctuet & diſtrahatur: ſecundas curas huic nodo expediendo impendere anguſtiſſima, quibus includor, temporis ſpatia non permittunt: alibi tamen id fiet, cum, Deo favente, uberius & aliquantulum accuratius in *Pollucem* commentabor: nec levi me beneficio Lectorem obligaturum exiſtimo, cum literas ab hominibus Eruditiſſimis ſuper hoc loco ad me datas in publicum proferam.

Pag. 1023. n. 13. Pro iſtis, quæ de *Soſicrate* ſcripſi, hæc melius ſupponentur: *Soſicratem* hunc quo argumento *Comicum* appellent Commentatores noſtri, non plane perſpicio: de me quidem certe mihi nullum eſt indicium, ex quo Comœdias hunc *Soſicratem* edidiſſe colligi poſſit: equidem mihi ſic perſuadeo, eundem eſſe cum iſto *Soſicrate*, cujus *Φιλαδέλφους* laudat *Athenæus* lib. XI. p. 474. Illud autem ſcriptum qualiſcunque fuerit argumenti, fabulam tamen non fuiſſe, liquide, niſi me mea totum fallit imprudentia, ſcribendi forma a *Comico* ſtilo alieniſſima demonſtrat: ſenarii vero iidem ipſi ſunt verſus, quales & hos eſſe ex illius *Παρακαταθήκῃ* bene Doctiſſimi Viri obſervarunt: res ethicas, quæ ad formandos pertineant mores, in hac ſua *παρακαταθήκῃ Soſicratem* expoſuiſſe, non vane quis arbitretur: ab illa materia non certe abhorrent, quæ hic *Pollux* producit: quemadmodum igitur *Epictetus ἐγχειρίδιον* inſcripſit illum libellum, quem nunquam non cuivis ad manus eſſe optabat, ne quis temere virtutis deſereret locum, ſic exiſtimandum eſt hanc a *Soſicrate Παρακαταθήκην* eſſe nominatam; quo titulo, me judice ſignificaverit, debere Lectores hoc ſcripto tanquam adipiſcendæ virtutis depoſito uti. Præterea memoratur in veterum monumentis *Soſicrates Rhodius*, qui literis conſignarit philoſophorum hiſtoriam & ſucceſſiones: hinc *Diogenes Laertius τὰς τῶν φιλοσόφων διαδοχὰς* pluries adducit, ſed apud eum non raro vitioſe fuit exaratum *Σωκράτης*, obſervante Viro Maximo *Iſ. Caſaubono*: ab *Athenæo* citatur *τῶν φιλοσόφων διαδοχὴ*, cui parem & re & titulo materiam ſcriptis tradiderat *Sotion Alexandrinus*: non quidem in dubium quiſquam vocaverit, quin eidem ſint auctori attribuenda *Κρητικά*, quorum ab *Athenæo* facta eſt mentio: eſt ubi pro Creticis Critica mendoſe repræſentantur: hujus voluminis primum librum *Suidas* in *Δούλων πόλις*, & ex eo *Michaël Apoſtolius* ad teſtimonium vocat. Hic vero *Soſicrates Rhodius* an alius fuerit ab eo, cujus ſunt *φιλάδελφοι*, & *Noſter* meminit, non plane dijudico: credere tamen, ſpero, licebit, uſque dum ſecta fuerit hæc lis. Sed vero de *Soſicrate* ſi polita deſideres, adire debes, Lector Benevole, ad egregias *Kuſteri* notas in *Suidam* voce *Ῥαδαμάνθυος ὅρκος*.

Pag. 1025. n. 27. *ἑταιρῶν* refinxerat & *Canterus* ad ſui Codicis marginem.

Pag. 1026. Diſconvenire quæ referunt utrique *Ariſtophanis* Commentatores veriſſimum eſt; utramque narrationem ex uno *Ariſtotelis* loco, cujus rectus al-

terutri ſenſus ex animo effluxerat, eſſe derivatam per mihi videtur probabile propter rationes a me allatas: ſi quis in diverſam pedibus iverit ſententiam, ſuo id faciet arbitratu, nec nobis valde invitis. Batti imagine nummos impreſſos credo nullos hodie extare: reperiuntur tamen, qui ad bovis dimidii figuram Batti nomen adſcriptum præferunt, ſeu hic veterior ille Battus ſit, ſeu aliquis ex ejus poſteris: vide Eruditiſſ. *Iſ. Voſſium* ad *Melæ* lib. I. c. 8. ubi ſane, quod gaudeo, ab opinione noſtra non abhorret: ſtatuit enim figuram cornutam iſtius nummi, quem *Salmaſius* ad *Solinum* produxit, *Alexandri* eſſe, aut cujuſdam ex ejus ſucceſſoribus. Neminem indignaturum ſpero, quod *Ptolomæos* ſcripſerim, cum Πτολεμαῖοι Græcis dicantur: nam ita ſæpiſſime in Codicibus antiquis & editionibus emendatiſſimis exaratur: ut non neſciam *Conringium* hanc ob cauſam ab Eruditiſſimo ejus Adverſario male fuiſſe acceptum. In *Heſychii* loco hac nota typothetarum vitio legitur ἐγχαράχθαι pro ἐγκεχαράχθαι· pauloque inferius *delineavere* pro *delineare*: in *Callimachi* verſiculo ſecundo legendum δώσειν. Sed in *Scholiaſtæ* veteris loco etſi non ſit incommoda mea emendatio, minus tamen nos a vera lectione abſuturos puto, ſi reponamus Τῷ Πτολεμαίῳ· δυϊκῶς· opus enim non eſt, ut caſus præciſe concordent.

Pag. 1028. n. 40. Scribe: *Sed vereor, ne hac quidem in p.* &c.

Pag. 1030. n. 53. Τέταρτον ἡμιστάτηρον tres ſunt ſtateres cum dimidio, quod ſæpius in noſtris notis docuimus: an τέταρτον ἥμισυ ſic intelligi pro loco poſſit, itave repererit *Heſychius*, non liquide affirmare habeo: ſcribendi celeritas obſcuritatem offudit iis, quæ adnotavi ad hæc *Heſychii* verba: Lectorem pleno jure decet arbitrari.

Pag. 1033. n. 65. Legendum in annotationis fine: τριωβελιμαῖες.

Pag. 1035. n. 91. Scr. *nota*.

Pag. 1040 n. 27. Olim fuit fabula Θεσμοφοριαζούσαι duplex, prima, & ſecunda, quam *reparatam* ſeu *renovatam*, διεσκευασμένην vocabant: hæc in antiquitatis voragine naufragium fecit; illa tulit ætatem, & in noſtris hodieque manibus verſatur: ea igitur, quæ ex prioribus *Theſmophoriazuſis* a *Gellio* ſunt allata, etiam nunc in hac fabula reperiuntur: uberius & non ſimplici vice ad librum X. eadem res a me eſt pertractata: hæc facile demonſtrant, quid mea commiſerit imprudentia: ſcilicet ea omnium eſt ſors, ut quæ etiam bene perſpecta habemus, animo nec opinantibus effluant.

Pag. 1050. n. 97. Omnem emendati *Heſychii* gloriam cedo Viris Eruditiſſimis, quos adduxit Doctiſſ. *Fabricius* Bibl. Gr. p. 518.

Ead. pag. n. 2. Non procul a fine ſcribe *res certa*.

Pag. 1054. n. 24. Legendum προκίλευτος· quod Doricum eſt: προκίλευστος enim Atticus ſcripſiſſet.

Pag. 1059. n. 59. Ἡρακλεῖς ἀλ. ſcr. Ne qua vero ſit admiratio, quod *Salmaſii* hominis de literis humanioribus optime meriti parum commode in *Epicharmi* verſiculis, me judice, reſtituentis αἱ πεντούγκιον opinionem audacter rejecerim atque improbaverim: non quidem me fugit hoc ipſo capite *Pollucem* ſcripſiſſe ἡμίλιτρον æquari ſex chalcis: idem etiam alibi tradiderat: ſed animum quæſo Lector eruditus attendat ad *Ariſtotelis* in Acragantinorum republica locum, quem *Pollux* produxit Segm. 80. litram ſummus Philoſophus æqualem ſtatuit obolo Æginæo, quem decem continuiſſe chalcos certiſſimum eſt: porro *Heſychius* ὄβολον interpretatur τὴν λίτραν· obolis autem aſſignantur vel ſex chalci vel octo, vel decem, quod fecit *Plinius*: Vide ſummum Virum *Joh. Freder. Gronovium* ad *Plin* N. H. lib. XXXII. ſi uncia itaque reſponderit chalco, uti tradit *Pollux*, neceſſe eſt litram obolo æqualem non tantum duodecim, ſed aliquando decem etiam continuiſſe uncias: præterea vero ſicut oboli pretium fuit diverſum nunc decem, nunc octo æſtimatum chalcis, ita quoque litra habere potuit varios pretii gradus: quin vero, ut ingenue dicam, apud antiquiores nullum invenio documentum, quo conſtet litram duodecim valuiſſe chalcos ſeu uncias, quæ ſane æſtimatio a recentioribus eſt recepta, qui omnes duodecim uncias litræ adſcribunt: accuratius ea de re dicere conantem & tempus & loci ratio deſtituunt: his autem ſi ſatisfacere potuerim iſti difficultati, eſt quod mihi gaudeam, ſi ſecus fuerit, æqua Doctorum hominum litura meos expungat errores.

Pag. 1060. n. 62. Scribe: καὶ γὰρ πάλιν λέγει ἐν Ἀταλάντῃ.

Pag. 1061. n. 68. Poſt *Choliamborum ſuorum* inſere: *aut cujuſdam ſaltem partis*.

Pag. 1063. n. 76. Scr. *cujus rei veritas & Jung.* &c.

Pag. 1064. n. 78. De *Agloſthene* ſatis in hac nota luculenter diſputavi: ſed quædam obiter adſpergenda. In *Hygini* loco *Agloſthenes* claris literis expreſſum legitur in Codice MS. quem contuli. Illa vero cum ſcripſi, ipſum *Thomæ Galei* locum non inſpexeram, quo poſtea perlecto deprehendi meæ adnotationis pleraque ab Eruditiſſimo Viro eſſe occupata: in ceteris autem *Athenæi* emendatio, quæ caput eſt hujus notæ, hominem doctiſſimum non præteriit: de *Agathoſthene* vero parum abeſt, quin *Galei* ſententiæ me dedam; ad quod me maxime impellit *Eratoſthenis*, quem adduxit, locus: quanquam ab altera parte nihil omnino ſit rationis, quod magnopere nos credere cogat, non eadem potuiſſe literis conſignari ab *Agathoſthene* & *Agleſthene*: mox ſcribe *redeamus*.

Pag. 1076. n. 58. Leg. *Poteris* pro *potueris*.

Pag. 1083. n. 94. In *Euripidis Scholiaſte* per ψῆφον vel ψήφους τὴν πεττείαν intelligendam dixi: nec me pœnitet iſtius expoſitionis: ſed tamen ſi quis calculorum ludum deſignari potius velit, non equidem intercedo.

Pag. 1086. n. 24. In fine: *quæ eos ſuppeditat* pro *qui*.

Pag. 1096. n. 20. Scripſi mendoſam eſſe lectionem vulgatam ἐξιῶντο· nunc aliter videtur: rectiſſime quippe *Kühnius ſanabant*, ab ἐξιᾶσθαι· ſic ferme *Galenus* poſuit lib. I. Ὑγιεινῶν· ὡς ἄν τις ἄριστα τὰς νόσους ἐξιῷτο· nihil itaque attinet, cum *Jungermanno* aliam lectionem inveſtigare.

Pag. 1099. n. 54. In conſtituendo *Pollucis* de Myinda loco non invitis Muſis me eſſe verſatum opinor: operæ tamen pretium feret eruditus Lector, ſi cognoverit, quæ noſter *Berglerus* literarum Græcarum ſcientiſſimus mecum communicavit: ſic enim ille ad me de his Onomaſticographi verbis *Ego locum illum* IX, 113. *in nova hac editione feliciter reſtitutum judico, omniaque in illo plana eſſe, ſi recte capiantur, volo oſtendere: tantum* σαφηνείας *gratia ita diſtinguo.* Ἡ δὲ μυΐνδα ἤτοι καταμύων τις Φυλάττου βοᾷ, καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφευγόντων λάβῃ, αὐτίκα ἀντικαταμύειν ἀναγκάζει, ἢ μύσαντος κρυφθέντας ἀνιχνευσᾷ, μέχρι φωράσῃ· ἢ καὶ μύσας οὗ ἄν τις προσάψηται, ἢ ἐὰν τις προσδείξῃ, μαντευόμενος λέγει, ἔστ' ἂν τύχῃ. *Hæc ego ita accipio & interpretor: Myinda (cæciludium) vero (eſt, in qua:) aut oculos quis claudens Cave clamat, quemve fugientium prehenderit, ſui loco confeſtim clauſis eſſe oculis cogit: aut eos, qui ſeſe, dum ipſe viſum ſibi obſtruebat, commodum occultaverant, tamdiu inveſtigat, quoad deprehenderit: aut viſum ſibi quis obſtruens, quem tetigerit, ſive etiam ariolans digito monſtraverit, indicat (nominat) uſque dum in eum incidat: (eum conjiciat.) nominando ſcil. illum ipſum, quem tetigerat, vel digito monſtraverat. Non inepte tamen legas:* κρυφθέντας ἀνιχνεύει. *De genitivo abſol. ſine* αὐτοῦ *vid. Segm.* 117. 118.

Pag. 1115. n. 31. Inter illa duplicis conjugationis exempla, quæ ex fœdere Smyrnæo protuli, ſecundum deleri volo, quod minus videatur opportunum.

Pag. 1120. n. 64. Lectionem *Suidæ* vulgatam φιλοῦν jam dubito, an mutare ſit conſultum: videtur

enim non male poſſe dici φηλοῦν δὖ οἰκίαις γερόντων ἀβελτέρων· ſi tamen quis φηλῶν prætulerit, interpretabitur potius, *fallens*: integra Lectori judicandi ſit libertas.

Pag. 1121. n. 74. In adnotatione prima ſcribe *perierunt* pro *perditum evêre.*

Pag. 1122. n. 78. *Platonis* Ξαντρίαι, quas dixi reſtituendas *Suidæ*, apud *Hephæſtionem* adducuntur ſine addito tamen altero fabulæ titulo Κέρκωπες· quanquam vero nihil occurrit, quod hanc me relinquere ſententiam cogat, cum illo tamen pugnare non conſtitui, qui Ξάντας veram dixerit inſcriptionem fabulæ *Platonicæ*: vide præterea, quæ dico ad Segm. 153.

Pag. 1127. n. 26. Etſi *Suidas* illam ſcribendi formam πασσυδὶ improbaverit, conſtat tamen ſæpius apud optimos inveniri ſcriptores: *Xenophon Cyrop. A.* ὁ δὲ Κῦρος ἰδὼν ἐκβοηθοῦντας τοὺς ἄλλους πασσυδί· nec video quibus argumentis hæc legitima profecto ſcribendi forma debilitari poſſit, cum ſimiliter in aliis quamplurimis extet. Poëtæ dicunt πασσυδίῃ, quod apud *Callimachum* in Del. v. 158.

Pag. 1128. n. 36. Forte præſtiterit συνελέγοιτο reponi: rarius enim, ut puto, hanc Atticiſci formam in hoc verbo reperias: ſed res tanti non eſt, ut diutius commoremur.

Pag. 1136. n. 26. Scribe *ſubcingi.* In fine iſtius adnotationis lege: ἐξεπυγάσατο· ſed in iſto *Cteſiæ* loco necdum illud ἐξάγαγεν, etſi reponas meam emendationem, ſatis perſanatum videtur: an forte dixerit ἐξάγειν ἑαυτὸν, ut ſubintelligas τοῦ βίου, *ſeipſum vita privare*: durius quidem illud apparet, neque ſuccurrit etiam, quod propius ad literas accedat, quam id quod protuli.

Pag. 1150. n. 12. Poſt Κόλαξι adde in Textu προειπών.

Pag. 1151. n. 22. Doctiſſimus etiam *Canterus* πλέων reſtituit pro πλέον. In *Eupolidis* verſiculo ſi οὖν extruſeris, ſenarii erit initium legitimis conſtans pedibus: ſed rem totam arbitrio Lectoris concedo.

Pag. 1152. n. 29. *Salmanticenſibus* Excerptis debemus οἰκητήρια, quod omnino oportet in textum reponi, ut etiam a me factum eſt: ſed prætereundum non videtur Eruditiſſ. *Canterum* eodem pacto ad libri ſui marginem ex ingenio ſuppleviſſe.

Pag. 1153. n. 34. In *Diphili* verbis *Canterus* olim reſtituit, uti nos, δίστιχ' pro δίστιν· in ſecundo verſu ita legendum judico, ἐκπώματα τε καὶ Τ'ἀργυρίδιον· quod forte convenientius ad Jamborum legem.

Pag. 1160. n. 81. Doctiſſ. quoque *Canterus* κεράσιον emendavit pro κράτιστον.

Pag. 1166. n. 8. *Antiphanis* extrema perdifficilia ſunt: meam emaculandi voluntatem unumquemque laudaturum exiſtimo: ſi parum feliciter ea res mihi proceſſerit, non tam egomet mihi culpandus videor, quam quidem conſiderandæ ſunt loci tenebræ: certe quæ dixi, jam nunc a me ipſo improbantur: τάσσειν enim ſimpliciter apud Græcos raro ſignificationem habet mandandi; ſed ea notione potius uſurpatur προστάσσειν, ἐπιτάσσειν· ſperamus itaque ingenioſiores *Antiphani* adfuturos.

Pag. 1170. n. 34. Pro *Plutonis* repone *Pluti*: reor & alibi me inſcio hoc irrepſiſſe mendum.

Pag. 1176. n. 91. *Byzantinous*: leg. *Beſantinous.*

Pag. 1180. n. 29. In *Sophoclis* verſiculo bona eſt *Salmaſii* emendatio; ſervat enim metri jambici præſcriptum: quamobrem eam eſſe probandam cenſeo.

Pag. 1184. n. 54. Putabam aliqua ratione *Heſychium* ejuſque errores excuſari poſſe, ſi culpæ non minima pars in ejus conferretur notarium, quo forte in colligendis vocibus & excerpendis fuerat uſus: ſed res incommodo cecidit, ſiquidem hanc ipſe defenſionem *Heſychius* infirmet; jactat enim in prologo propria ſe manu totum illud Lexicon deſcripſiſſe, & in ordinem digeſſiſſe; quod cum a nobis credi par ſit, non indigne feret *Heſychius*, ut cum Eruditiſſimis hominibus etiam credamus, ejus imperitiæ errores pleroſque aſſignandos eſſe, qui in iſto deprehenduntur Lexico: gratiam vero a re literaria maximam iniret, ſi quis *Heſychii* recentaret editionem; cujus quidem ſpem nobis non penitus incertam fecit Vir Eruditiſſ. *Lud. Kuſterus*, dummodo non alia negotia, quod nolim, ab hoc eum conſilio revocent.

Pag. 1210. n. 20. De flagellis ἀστραγαλωτοῖς videndus etiam *Lipſius* de *Cruce* lib. II. c. 3. quem diligenter poſteriores exſcripſerunt. *Æliani* locum opera noſtra, cum illa ſcriberem, reſanuiſſe cenſebam: nec forte emendatio noſtra viris eruditis diſplicebit: id tamen adnotare non prætereo, nonnullam mihi ſubortam eſſe cauſam, ob quam illum locum ad accuratius examen revocandum eſſe judico: hic autem ut id fiat, nec loci nec mei temporis, quod mihi jam contractiſſimum eſt & plurimis impeditum negotiis, ratio patitur: ſed hoc tamen alibi me debito exſolvam.

Pag. 1215. n. 52. Produxi meam ego conjecturam, non quod locum ita reſtitutum exiſtimarem, ſed ut vice cotis fungens felicius aliorum ingenium acuerem, & impellerem ad inquirendam lectionem veram: palma in medio poſita eſt, quam, qui optime conjecerit, auferet.

Pag. 1216. n. 62. Scribe: *adhærere.*

Pag. 1226. n. 38. In *Antiphanis* verſu, qui ſenarius eſt, pedes ſibi conſtant, plenique ſunt: quo magis circumſpecte in hoc loco eſt agendum: *Kuhnius* ab *Antiphanis* mente & ipſa veritate non aberravit forte, cum diſtinctionem ponat poſt πρῶτον· ſed ego, quod non diffiteor, ſenſum haud ſatis capio.

Pag. 1234. n. 88. Puram me lectionem adſeruiſſe puto: cujuſcunque ponderis ſit Φιλοκρίνης, quod alios penſitare velim, non certe conſtabilitur ex *Heſychii* loco: venit enim in mentem, ſcribendum potius in Lexicographo Φυλοκρινεῖν· ſæpius ea ratione ab *Heſychio* peccatum: adſtipulatur autem huic emendationi ipſe *Heſychius*: Φιλοκρινεῖν, τὰς φυλὰς διακρίνειν· & cummaxime *Etymologici* pater, quem vide.

Pag. 1237. n. 7. Præcipua vitii origo, quod Καρχηδόνιοι & Χαλκηδόνιοι ſæpe reperiantur confuſi, prognata eſt ex diverſa vocis Καρχηδόνιοι ſcriptura: oſtendit enim ad *Sidonium Apollinarem* Vir ſummus *Jac. Sirmondus* in veterum monumentis & marmoribus Καλχηδονίους exarari & Καρχηδονίους.

Pag. 1241. n. 30. Leg. *culparent* &

Pag. 1242. n. 33. *culpat.*

Pag. 1251. n. 89. Leg. *Beſantinoo.*

Pag. 1255. n. 14. Hæc ſcripſeram in prima nota, quæ neſcio quo pacto ſint reſciſſa, neque typis repræſentata: Oculos ego forte, dum his animum attendo, in Interpretem conjeci, cujus hominis imprudentiam an ignorantiam magis mirer nondum equidem conſtitui, qui ad *Pollucem* vertendum ab omni eruditione Græca imparatus acceſſerit, itaque in ea re ſe geſſerit, ut poſtea provectior ætate rerumque cognitione verſionem illam ingenii ſuperbientis abortum fateri ſit coactus: in his profecto ut in omnibus ſe turpiter dedit, cum *Ariſtophanis* eſſe verba ſentiat: τὰ δὲ κάναστρα &c. quod a *Pollucis* conſilio abhorrere facile ſine MSS. quis animadvertiſſet: nec ſane monuiſſem ea de re, niſi in hoc eodem erroris luto doctos homines hæſiſſe intelligerem, quos vitium deceperat Interpretis: attamen non ſeveriſſime caſtigandi ſunt, aut culpandi, qui, cum MSS. ope fideli deſtituerentur, in hoc Auctore noſtro minus dextre verſari potuerunt. Poſtmodum adductus eſt a me *Leſchis* verſiculus e *Tzetze* ad *Lycophronem*: Ἥνικα νὺξ μὲν ἔην μέση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη· ſi μέση induxeris, integer erit verſus: ſed mihi perſuadeo illud ἥνικα eſſe a *Tzetzis* manu, qui parum attentus aut a memoria deceptus illud adjecerit: nuſquam enim alibi in hoc extat verſiculo: de *Leſche* vero & *Iliade* parva adeundus etiam Vir inſigni Eruditione & diligentia *Joh. Alb. Fabricius* in *Bibliotb. Græc.* pag. 280. Porro, quamvis meam de Ke-

ραμεῦσι & *Καμίνῳ* conjecturam ſine controverſia certiſſimam eſſe exiſtimem, adjungam tamen mantiſſæ loco argumentum pro mea opinione validiſſimum: *Suidas* inter *Homeri*, quæ enumerat, ſcripta refert *Κεραμὶς*, nec in illa enumeratione, quod inprimis attendendum videtur, *καμίνου* meminit, cum tamen poſtea ipſum illud carmen producat: hic primum in *Suida* emendari velim *Κεραμεῖς*, de qua emaculatione neminem equidem dubitaturum puto: deinde facili negotio conficio, *Suidam* *Κεραμεῖς* & *Κάμινον* pro uno eodemque habuiſſe poëmate: hæc autem mea non mediocriter adjuvantur judicio Doctiſſimi *Fabricii*, qui *Κάμινον* *Herodoti* & *Κεραμεῖς* *Suidæ* memoratos non diverſum eſſe carmen cenſuit: hoc autem etſi rectiſſime *Fabricius* pronunciaverit, vera nihilominus videtur emendatio loci Viro præſtantiſſimo latuiſſe.

Pag. 1262. n. 62. *Cratetis* verſiculum, ut cum metri norma non diſconveniat, ita compone: *Τὰ καύσχια* vel ſimpliciter *Καύσχια τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ.*

Pag. 1263. n. 68. Ita lege *Pherecratis* *χωῦσιν·* -- *ἀλλὰ καὶ ἐν κοίταις ταῖς ἐμαῖ* (vel *ἐμοῦ*) *Ἀποκτεῖν' ἂ μέλλομεν ἀριστήσειν·* operam illi perituram puto, ſi quis ultra hæc noſtra quicquam tentaverit.

Pag. 1272. n. 24. A mea quidem emendatione non recedo: ſed difficultatem, quam mihi forte quis objiceret, expediam: ſcilicet in vulgata lectione integros ſenarii pedes conſtare nonnemo mihi opponet, qui tamen legitime non ſerventur, ſi mea ſit emaculatio ſequenda: ſed quæſo, ne quid calidiori judicio ſtatuatur: ita ſi digeſſeris, nodus hic erat ſolutus: —— *τὰ δὲ τήγανα Σίζοντα σοι μολύνεται* ——.

Pag. 1279. n. 63. Exercuit nos mirum in modum *Solonis* locus: ſed adducta video ad probandam vocem *πιύσις* a me *Heſychii* verba: *Πιυθὶς, ἰψηθὶς·* corruptelam in hæc invaſiſſe non credo: aperiam tamen erudito Lectori, quæ in mentem venerit cogitatio: *πιυθὶς* ſi pronuncietur ex communi conſuetudine Græcorum, eundem ferme reddet ſonum, quem *πιφθὶς·* unde forte ita debere ſcribi, quis colligere velit, de qua re arbitretur Doctus Lector. Facili vero negotio *Solonis χρῆσιν* in Jambos refingere datur: *Πιυσίδα οἱ μὲν κ' ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον Οἱ δὲ ὄξος* —— vid. etiam Segm. 131. Sequenti nota explicui *Antiphanis* obſcurum locum: poſterioris *χρήσεως* hic ex carminis lege eſſe debet poſitus: —— *τὴν θύειαν ἀγνοεῖς; Τουτέστιν ἡ ἴγδις.*

Pag. 1286. n. 15. *Βατάνιον* in textu jure repoſui: corroborabatur enim MSS. auctoritate hæc lectio: ſed *κατάνιον* vel *κάτανον* eſſe Græcam vocem non bene negavi, cum eam agnoverit *Varro*, indeque *catinum* deduxerit: ſic enim ille de L. L. lib. IV. *a capiendo catinum nominaverunt; niſi quod Siculi dicunt κάτινον, ubi aſſa ponebant*: quædam exemplaria *κάτανον* habent, quod a pleriſque probatur eruditis: vide *Scaligerum*: itaque & *κάτανος* vel *κατάνιον* eſt vocabulum genuine Græcum, & origo Romani nominis *catinus.*

Pag. 1288. v. 2 & 3. *Canterus* etiam reſtituit *κοδομαῖς* & *κοδομεῖν* pro vitioſa lectione, quæ omnes ante *Seberum* editiones inſederat.

Pag. 1296. n. 7. Intellectum, quem *Theopompi* loco aſſignavi, verba Græcæque linguæ conſuetudo non reſpuunt: ſed ingenioſum eſt, quod mihi impertivit elegantiſſimus noſter *Berglerus*, qui pro ipſo bello ſumit *Ὀβελισκολυχνίον* & *ξιφομαχαίραν πικρὰν* hac ſententia. *Nos autem bona fortuna liberatos a bello, ejuſque muniis & periculis.* Egregium hoc, niſi fallor, & minime ſpernendum.

Pag. 1303. n. 51. Poſt *Clementis* verba, *καὶ τοὺς γαυνάκας τοὺς πολυτιμήτους* hæc ſunt adjungenda, quæ, etſi jam tum, cum ea imprimerentur, literis eſſent conſignata, neſcio quæ cauſa deridenda ſuppreſſerit. Progredior ad aperiendam vocis originem, quam e Perſica debere repeti partim veteres Auctores, partim ipſa res clamant: propius igitur, uti ſpero ad fontes accedemus, quam hactenus acceſſit quiſquam. Apud *Chaldæos* vocem invenio Græcæ *γαυνάκης* quam proximam גונכא ſeu potius גֻּונְכָא. illam adhibuit *Chaldaus Interpres* I *Jud.* IV. v. 18. pro *Hebræo* nomine סמיכה, quod *ἐπιβόλαιον* apte LXX. Viri ſunt interpretati: operæ pretium eſt adſcribere, quæ ad illum locum *Salomon Jarchi* notat: תירגם יונתן בגונכא .ופירש רב האיי גונכא גלופקרין שקורין קר״טא קר״טא ſcilicet בל״עז ſeu populari ſermone, uti declarant *Levi Ben Gerſom* & *David Kimchius*: nec aliter *Thalmudicam* vocem גלופקרין exponit *Gloſſa*: nimirum Itali ſolent appellare veſtem quamvis ſuperiorem *Cotta*, aut ſingularius album religioſorum, quos vocant, indumentum: ſed præterire non poſſum, quin adjiciam *Kimchii* egregie caunacem exponentis locum: תי׳ בגונכא ופירש רבינו האיי ז״ל גלופקרא הנזכר בספרי ר״ז ל קו״טא בל״עז ובערבי גואבי כלשון התרגום והוא כסות עב יוצאים ממנו ציצית מן הצמר בכל פני הכסות. Viden igitur *Hebræam* vocem סמיכה, cui *Chaldæorum* reſpondet גונכא auctore *Kimchio* deſignare tegumentum villoſum vel *ἀμφίμαλλον·* ſed de *Arabica* voce, ipſam illam eſſe credo, quæ a *Giggeo* & *Golio* ſcribitur גַּנַב exponiturque *colobium muliebre.* Ad hoc autem *Chaldæum* nomen quod attinet, exiſtimo derivatum a Græca voce: ejuſmodi enim generis in hac dialecto plurima ſunt alia: utriuſque autem tam Græci quam Chaldæi vocabuli locus natalis in Perſia quærendus eſt; neque id a me vano labore fuit factum: apud Perſas enim גנאך & גנאח ſtrata vel ſtragulæ dicuntur equorum, vel etiam illa lora, quibus ſaga corporibus equorum adſtringi colligarique ſolent: ſi bene memini, notio prior in *Roſario* uſurpatur: præterea, notantibus *Lexicographis*, גְּנאח eſt *lorus vel duplex crumena ex holoſerico Damaſceno interdiſtincta*: hæ omnes voces, uti quiſque videt, qua ſcribendi modo, qua ſignificatione ſunt affines: cum itaque tam belle cum uſitato Græcis vocabulo conveniant, quin vere ſint antiquæ, & nominis Græca civitate donati exemplar, non eſt dubitandum.

Pag. 1304. n. 58. De Theſſalicis chlamydibus quæ mihi ſunt obſervata; quæque huic ipſi notæ inſeri maluiſſem, paucis hoc loco complectar. Athenienſes *τὸ ἱππικὸν ἱμάτιον* ſeu equitum indumentum appellaſſe *χλαμύδα*, ejuſque vocabuli a Theſſalis uſum tranſtuliſſe, demonſtrat noſter *Pollux*: quod ideo mihi certiſſimum apparet, quoniam Theſſalos chlamydes uſurpaſſe primos non pauci ſcriptores memoriæ mandent: *Heſychius* in *Ἐντεθετταλίσθαι*, ſic enim e *Pollucis* noſtri lib. VII. c. 13. corrigendum, ita ſcribit: *συνηθὲς γὰρ τοῖς Θετταλοῖς χλαμυδοφορεῖν·* eam ob cauſam *Eupolis* in *Marica* dixerat *ἐνθετταλίσμεθα*, notante *Stephano* in *Θετταλὸς*, pro *Θετταλικὴν χλαμύδα φοροῦμεν·* & *Heſychius* ex alio neſcio quo auctore: *ἐντεθετταλίσθαι, κεχλαμυδῶσθαι.* Forma tamen Theſſalicarum chlamydum videtur fuiſſe diverſa a ceterorum Græcorum chlamydibus, ſiquidem hæ fuerint rotundæ, illæ vero quadratæ, quapropter vulgo *Θετταλικὰ πτερὰ* dicebantur: *Heſychius*: *Θετταλικὰ πτερά· τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θεσσαλικὰς χλαμύδας· πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξι·* quæ prorſus iiſdem verbis *Suidas* habet: ſed emendandum in eo pro *διὰ τὸ πτερύγιον ἔχειν* ex *Heſychio* & *Etymologo* *διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν·* cum his utriſque ad amuſſim conſpirant Parœmiographi veteres: de *πτέρυξι* vero & *γωνίαις* veſtimentorum opera mihi periret & oleum, ſi quid conſcribere tentarem poſt inſignem Eruditiſſimi *Salmaſii* curam ad *Tertulliani Pallium*: itaque conſtare arbitror quadratas fuiſſe chlamydes Theſſalicas, quippe quæ *γωνίας* habuerint ſeu *πτέρυγας*, quæ in veſte quidem rotunda nunquam reperiuntur: oſtendendum reſtat, quod apud alios Græciæ incolas chlamydes fuerint rotundæ: ad eam rem teſtimonio utar *Etymologi Magni* in *χλαῖνα*, ubi dif-

ſeritatem exponit inter *χλαίνας*, *χλανίδα* & *χλαμύδα·* *Χλαμὺς δὲ τὸ περιφερὲς καὶ κυκλοειδὲς τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον σαγομάντιον, ὅπερ φοροῦσιν οἱ κηροφόροι·* idem luculentiſſime tradit *Ammonius*, qui ſcripſiſſe *Didymum* refert, *ὅτι ἡ μὲν χλαῖνα τετράγωνον ἱμάτιον, ἡ δὲ χλαμὺς εἰς τέλειον περὶ τὰ κάτω συνῆκται·* ubi teſtimonia veterum adſunt tam clara & evidentia, pluribus verbis & argumentis non opus eſt. Chlamys autem primum & proprie fuit dictum veſtimentum equeſtre: nam & Theſſali rei equeſtris gloria floruerunt, adeo ut non pauci equorum regundorum artem & peritiam ab ipſis inventam ſcriptum reliquerint: hinc & Ἱππίου *Neptuni* cultus apud eos eximius, qui Scyphium & Ariona primos, uti ferunt, equos percuſſa petra produxit, unde protenus in Theſſalia feraciſſimus extitit præſtantiſſimorum equorum proventus: a Theſſalis igitur equitibus ad ceteros Græciæ populos chlamydum uſus eſt translatus: deinde vero non in bello tantum & equitantes chlamydibus amicti fuerunt, ſed & in foro, & alias etiam frequenter, quandocunque proditent in publicum: in Theſſalia vero cum plurima ſint ex Oriente derivanda, quod egregie docuit Vir prodigiali eruditione *Samuel Bochartus*, ita quoque non inepte deduxerunt hanc vocem, quæ nullam habere videtur in ſermone Græco radicem, ab *Hebræo* גלום, quod pallium, aut veſtimentum quodcunque latius, ut duplicati poſſit, deſignat: *Chaldais* גלימא.

Pag. 1305. n. 70. Poſt *Grammatici docent* inſere: *Harpocratio*: *κυρίως μὲν κελέοντές εἰσιν οἱ ἱστόποδες, ὡς καὶ παρ᾽ Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ Κωμικῷ·* ἰσόποδες in editione prima & *Mauſſaci* legitur vitioſe, nec non apud *Suidam*, quem tamen bene correxit *Æmilius Portus*. *Euſtathius* ad *Il.* Λ. *χρῆσις δὲ τῶν κελεόντων παρά τε ἄλλοις καὶ παρὰ Παυσανίᾳ, ὃς φησὶν ὅτι κελέοντες οἱ ἱστόποδες, καὶ τὰ λεπτὰ καὶ πηνοειδῆ τῶν ξύλων· λέγει δὲ καὶ Αἴλιος Διονύσιος, ὅτι κελέοντες οἱ ἱστόποδες καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα·* *Etymologus*: Κελέοντες, *κυρίως οἱ ἱστόποδες· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ καταπεπηγότα ξύλα, ἃ καὶ σταύρους καλοῦσι·* ita ſcripſit, ac ſi legiſſet & ante oculos habuiſſet *Antiphontis* ab *Harpocratione* citatum locum: *Ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν·* eaque de notione hæc obſervat Auctor excellens: *μεταφορικῶς δὲ νῦν ὁ Ῥήτωρ λέγοι ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα.* Non cum his diſconveniunt, quæ retulit in Lexicon *Heſychius*; ſed illi paulum corrupto ſuppetias eruditi viri tulerunt, niſi gravius alat vulnus ille locus. Occurrunt autem *κελέοντες* apud *Anton. Liberalem* Metam. c. 10. *καὶ ἐκ τῶν κελεόντων ἐῤῥύη νέκταρ αὐτῷ καὶ γάλα·* ad quæ *Berkelium* vide.

Pag. 1316. n. 65. Nihil in iſtius fabulæ titulo mutandum puto; Ὀδυσσεὺς Ναυαγὸς rectiſſime: naufragium enim revera feciſſe *Ulyxem* de *Homero* didicimus.

Pag. 1339. n. 46. Ὀφθαλμιῶ reſtituit etiam *Canterus* ad libri ſui oram.

Pag. 1372. n. 7. Meam emendationem ideo maxime cogor abjicere, quod incommodare videatur metri legibus: ſed propter ea, quæ diſputavi, mihi non dubium videtur, quin *Pollux ὤαν* illa, qua dixi, ſignificatione protulerit ex *Pherecrate*: de legitimis verſiculi pedibus ſi quis ſit ſollicitus, non multo labore reperiet: ſic modo refinge: Ὁ *μὲν ὤαν ὡς ἂν λούμενος προζώννυται.* Si quis tamen omnino vulgatam maluerit, cum eo equidem contentionem non inſtituam: id tamen in primis mecum facit, quod lotio nulla ratione, quod ſciam, ad *τὴν παιδοτριβικὴν* pertineat.

Pag 1376. In *Ariſtophanis* loco præfero lectionem Codicis *Salmaſiani ἐξέτριψε·* Itaque ſcribe — *ὁ δ᾽ ἐς τὸ πλύνθειον Γενόμενος ἐξέτριψε* —.

Pag. 1387. n. 13. Reſtituit etiam *Canterus σακχυφάντας* & *πλέκοντας* pro vitioſa antiquiorum editionum lectione. Hæc ſunt, quæ, dum oculo properante meas adnotationes relegi, corrigenda videbantur & emendanda: fuerat in promtu quaſdam a me uſurpatas loquendi formulas, quæ non ab omnibus æque probantur, ſubſtitutis uſitatioribus delere: ſed quæſtum illius operæ nullum animadvertebam, præcipue ſi Lectoris benevolentia, quod futurum ſpero, iſtis talibus ignoverit. In Præfatione vero, quod ſolummodo monendum reſtat, in iſtis, qui *Pollucis* noſtri fecerunt mentionem, enumeravi *Anthologiæ Scholiaſtem* quem melius omiſiſſem, cum poſt *Henricum Stephanum* quiſquis ille vixerit: de *Euſtathio* vero, quem omnino *Pollucis* non meminiſſe, ſic enim putabam, ſummopere mirabar, dubitationem mihi nonnemo fecit, qui noſtri *Pollucis* nomen in *Euſtathio* ſe reperiſſe confirmabat: quin etiam apud Eruditiſſ. *Fabricium* de Lexicis *Euſtathium* inter eos diſerte nominari invenio, qui *Pollucis* meminerint. Itaque me ſuſtineo, dum certius ea de re conſtet. Vale.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google